।। रामकृष्णहरी ।।

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

संकलन आणि संपादन

श्री. आदेश वसंत अत्रे

ह. भ. प. श्री. चकोर श्रीकृष्ण बाविस्कर

अद्वैत पब्लिकेशन्स्
बिल्डींग नं. ८, फ्लॅट नं. ६, आनंद पार्क सोसायटी, शंकरशेट रस्ता, पुणे ४११ ०३७.
दूरध्वनी : ०२०–२६४५७९६६ – www.advaitgroup.com - publications@advaitgroup.com
अधिक माहितीसाठी संपर्क: श्री. आदेश वसंत अत्रे – ९९२१३४५९५५

।। बापरखुमादेविवरु ।।

।। प्रस्तावना ।।

।। मनोगत ।।

।। प्रकाशकाचे मनोगत ।।

।। अनुक्रमणिका (अक्षरवार शब्दसंख्या) ।।

।। संत ज्ञानदेव गाथा व शब्द अभंग चरण सूची (५ भाग)।।

।। संत ज्ञानदेव गाथा व शब्द अभंग चरण सूची (५ भाग)।।

।। संत ज्ञानदेव गाथा व शब्द अभंग चरण सूची (५ भाग) ।।

गाथा व त्याची सूची – पृष्ठ क्रमांक

गाथा सूची कशी बघावी

''बापरखुमादेविवरु'' या संत ज्ञानदेव गाथा शब्द अभंग सूचीमध्ये एकंदरीत ५ भाग आहेत. प्रत्येक भागात मूळ गाथा (अभंग) व त्यानंतर त्या अभंगांची शब्द – चरण – सूची दिलेली आहे आणि ती विवक्षित गाथा व त्याची सूची कोणत्या पृष्ठापासून सुरू होते त्याचा पृष्ठक्रमांकही पान नं. ४ वर दिलेला आहे. प्रत्येक पानाच्या खाली – तळाशी – भाग क्रमांक व सूची असे लिहिले आहे. त्याद्वारे, आपण कोणता भाग आणि त्यातील अभंग (गाथा) किंवा सूची पाहतो हे त्वरित कळून येईल.

या गाथेची मांडणी ही पारंपारिक पद्धतीने केलेली नसून ती गाथेतील अभंग चरण क्रमांकानुसार दिसणार आहे. ज्यामुळे, त्या अभंग गाथेत संपूर्ण किती चरण आहेत हे सुद्धा कळू शकेल.

सूचीमध्ये प्रत्येक शब्द हा आकार विल्ह्यानुसार नमूद केला असून त्यासमोर त्याचा गाथेनुसार अभंग चरण क्रमांक दिसतो आहे. शिवाय लगेच संबंधित संपूर्ण चरणही पाहता येणार आहे.

थोडक्यात म्हणजे, एखादा शब्द शोधताना त्या विशिष्ट भागाच्या अक्षरवार शब्द संख्येच्या तक्त्यामधून त्या शब्दाच्या सुरुवातीच्या वर्णाक्षराचा क्रमांक पहावा आणि त्यानंतर त्या भागातील सूची विभागात त्या शब्द क्रमांकापर्यंत जावे व तद्नंतर जो विवक्षित शब्द शोधायचा त्या शब्दापर्यंत तुम्ही त्वरित पोहोचणार आहात.

अक्षरवार शब्दसंख्या

भाग क्रमांक	भाग	अभंग संख्या	चरण संख्या	शब्दसंख्या
१	संत ज्ञानदेव अभंग	११२१	५२९५	६१३६१
२	संत निवृत्तिनाथ अभंग	३७४	१५८०	१३०४८
३	संत सोपानदेव अभंग	५२	२१४	१८८०
४	संत मुक्ताई अभंग	४२	१८१	१५२५
५	संत चांगदेव अभंग	७७	२६४	२२०२
	एकुण	१६६६	७५३४	८००१६

रूप पाहाता लोचनीं । सुख जालें वो साजणी ।।१।।
तो हा विठ्ठल बरवा । तो हा माधव बरवा ।।२।।
बहुता सुकृतांची जोडी । म्हणुनी विठ्ठलीं आवडी ।।३ ।।
सर्व सुखाचें आगरु । बाप रखुमादेविवरु ।।४।।
***
सगुण निर्गुण दोन्ही विलक्षण। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा।।१।।
पतीतपावन मानसमोहन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा।।२।।
ध्येय ध्याता ध्यान चित्त निरंजन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा।।३।।
ज्ञानदेव म्हणे आनंद चिद्घन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा।।४।।

आरती ज्ञानराजा । महाकैवल्यतेजा । सेविती साधुसंत । मनु वेधला माझा ।।धृ।।
लोपलें ज्ञान जगीं । हित नेणती कोणी । अवतार पांडुरंग । नांव ठेवियलें ज्ञानी ।।१।।
प्रगट गुह्य बोले । विश्व ब्रह्मचि केलें । रामा जनार्दनीं । पायीं टकचि ठेलें ।।२।।

***

ॐ नमो ज्ञानेश्वरा । करुणाकरा दयाळा ।।१।।
तुमचा अनुग्रह लाधलों । पावन झालों चराचरीं ।।२।।
मी कळाकुसरीं कांहीच नेणे । बोलतों वचनें भाविका ।।३।।
एका जनार्दनी तुमचा दास । त्याची आस पुरवावी ।।४।।

।। बापरखुमादेविवरु ।।

।। प्रस्तावना ।।

प्रस्तावना

।। श्रीपांडुरंग ।।

संतशिरोमणी श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांची तत्त्वचिंतक, साहित्यविचारक व वारकरी भाविक, या सर्वांच्याच हृदयसिंहासनावर अधिष्ठित प्रतिमा, मोठी प्रसन्नगंभीर आहे. संतसम्राट, कैवल्यसाम्राज्यचक्रवर्ती इ.इ. महन्मनीय अशा विशेषणावलींनी, बिरूदावलींनी त्यांच्या स्वरुपाचा किंचिन्मात्र परिचय करून देण्याचा साधुसज्जनांचा प्रयत्न असतो. असे ते वस्तुत: अवाङ्मनसगोचर, अप्रमेयस्वरूप आहेत. एवढे असून श्रीनाथमहाराजांनीच नव्हे, तर कोणाही भाविकाने 'ज्ञानोबा माझा' म्हटल्यास त्याचा अंगिकार करण्याएवढे ऋजु व त्यांचा अपराध करणाऱ्यानेही त्यांचा आश्रय केल्यास त्याला स्वीकारण्याएवढे मृदुही ते आहेत, हे त्यांच्या चरित्रावरून स्पष्ट आहे. स्वत: श्रीज्ञानोबारायांसारखा त्यांचा वाङ्मय आविष्कारही वस्तुत: अप्रमेय आहे. 'मुह्यन्ति यत्सूरय:' असे म्हणून वेदांचे विद्वज्जनांनाही अप्रमेयत्व जसे श्रीव्यासमुनींनी सांगितले आहे, तसे 'तुका म्हणे नेणो युक्तीची ते खोली ।' असे म्हणून श्रीज्ञानराजांच्या वाङ्मयाचे अप्रमेयत्व श्रीतुकाराममहाराजांनी सांगितले आहे. 'कृष्णैकगम्यो वागर्थ:' असे म्हणून श्रीकृष्णाच्या प्रसन्नतेसाठी उच्चारलेल्या गोपीगीताचा अर्थ श्रीकृष्णच जाणू शकतात, असे श्रीधराचार्य म्हणतात; त्याचप्रमाणे श्रीगुरू निवृत्तिनाथांच्या संतोषासाठी, त्यांच्याच आज्ञेवरुन प्रवृत्त झालेली अशी श्रीज्ञानेबारायांची वचनावली आहे. म्हणून श्रीनिवृत्तिनाथांवाचून श्रीज्ञानेशोक्तीचे हार्द इतर कोणाता कळाले असेल, असे म्हणवत नाही.

श्रीज्ञानोबारायांना श्रीगुरूंच्या स्नेहार्द्र कृपादृष्टीने अधिष्ठिले असल्याने ते 'सकळ विद्याचिये सृष्टी धात्रा' झालेले आहेत. त्यामुळे त्यांच्या वाग्विलासविस्तारामध्ये नवरसाचे सागर, उचित रत्नांचे आगर, भावार्थाचे गिरिवर, साहित्यसोन्याच्या खाणी, विवेकवल्लीची सैंघ लावणी, प्रमेयांची उद्याने; यांचे वैपुल्य दिसून येते. या सर्व वाङ्मयीनमूल्यांसह त्यांनी 'मराठियेचां नगरी' 'ब्रह्मविद्येचा सुकाळु' करण्याचे जे अत्यंत महनीय कार्य केले आहे, ते पाहून 'कोणा नये युक्ती ज्ञानोबाची', असे कोणीही सुजाण म्हटल्याविना राहणार नाही. अंतरंग अधिकाऱ्याला 'परब्रह्म डोळा दाऊ' अशी प्रतिज्ञा करून ते परमानंदावर आरूढ करतात, तसेच 'येर लोकासही'आपल्या वाक्चातुर्याने परमानंदलाभ ते घडवू शकतात. श्रीज्ञानोबारायांच्या वाक्चातुरीप्रभव अशा शब्दाच्या फुलोऱ्यात गुंतणाऱ्यासही 'अंततो गत्वा' परमानंदलाभ व्हावा, असे त्यांच्या वचनांचे वैभव आहे. केवळ शब्दचातुर्यानेही स्वाश्रयीस परमानंद मिळवून द्यावा, हे श्रीज्ञानराजांच्या वचनांचे वैशिष्ट्य, त्या वचनांच्या यथार्थस्वरूपाचे अप्रमेयत्व सिध्द करणारे आहे. अशा एका वेगळ्या भावाने 'मुह्यन्ति यत्सूरय:' हे वेदांचे वर्णन त्यांच्या वचनांना लागू पडते. बड्या बड्या विद्वानांनाही अप्रेमय असणारी ही श्रीज्ञानोबारायांची वचने 'भाव धरोनिया' वाचणाऱ्यांना मात्र 'ज्ञान होय अज्ञानासी' या अवस्थेला आणून सोडतात, हे श्रीज्ञानोबारायांच्या वचनांचे आर्जव व मार्दव आहे.

वेदांचे अनंतत्व पाहता, त्याला श्रीज्ञानराज शब्दब्रह्माब्धि, वेदार्थसागर म्हणतात; ‘समुद्राहूनि खोल अर्थभरित’ असा श्रीज्ञानेश-वचनाकरही निश्चितच सागरोपम आहे. समुद्राच्या गंभीरतेसारखे अर्थगांभीर्य, जलपूरिततेसारखी भावजल-परिपूर्णता, रत्नाकरासारखे सिध्दांतरत्नाकरत्व आणि अचल प्रतिष्ठेसारखी प्रामाण्याची अचल प्रतिष्ठा, श्रीज्ञानोबारायांच्या वाङ्मय-महोदधीस प्राप्त आहे. शिवाय नवरसमिलित भक्तिरसपरिप्लुततेने या भावजलाला अतिरुच्यताही आहे. म्हणून हा नुसता महोदधी नसून क्षीरसागर आहे. क्षीरसागरामध्ये भगवंताचे शेषशय्येवर सहज शयन असावे, त्याप्रमाणे श्रीज्ञानेशवाक्-क्षीरसागरामध्ये भगवंताचे अखंड स्वरुपशय्याशयन भाविकांचा ‘पदे पदे’ प्रतीतिस येत असल्यामुळेच ‘बोली अरूपाचे रूप दावीन । अतीन्द्रिय परी भोगवीन । इंद्रियांकरवी ।।’ या त्यांच्या प्रतिज्ञा सिद्ध आहेत.

‘प्रत्यक्षेणानुमित्या वा यस्तूपायो न बुध्यते ।
एनं विदन्ति वेदेन तस्माद्वेदस्य वेदता ।।’

म्हणजे प्रत्यक्षाने अथवा अनुमानाने जो उपाय जाणला जात नाही, तो वेद जाणवून देतात, हेच वेदांचे वेदत्व आहे. त्याचप्रमाणे श्रीज्ञानोबारायांनीही आपल्या अभंगादि वाङ्मयातून प्रत्यक्षादि प्रमाणांना अप्रमेय असा परमात्मा तत्त्वज्ञांच्या व भाविकांच्या ज्ञानदृष्टीपुढे व भावदृष्टीसमोर साक्षात् उभा केला आहे. त्यामुळे ‘ज्ञानेशोक्तेश्च वेदता’ असे वाटल्याशिवाय रहात नाही. ‘क्षरां अक्षरां वेगळा’ असा स्वरुपाला प्राप्त झालेले असल्यामुळे श्रीज्ञानोबाराय क्षरपुरूष किंवा अक्षरपुरूष नाहीत. त्यामुळे त्यांची अभंगादिरूप वाणी ही एकापरीने ‘अपौरूषेय’ वाणी ठरू लागते. म्हणूनच त्यांच्या सगळ्याच वचनांना ‘वाचः संस्कृतप्राकृताः श्रुतिशिरः।’ ‘सुखे म्हणो येती वेद’ ही योग्यता आहे.

अनेकविध छंदात प्रवृत्त होणाऱ्या वेदवाणीप्रमाणे श्रीज्ञानेशवेदही अनेक छंदात प्रवृत्त झाला आहे. अनुभवामृतातले प्रारंभीचे नमनाचे श्लोक अनुष्टुप छंदातले असून सगळा सिध्दानुवादरूप अनुभवामृत, संतजनांची माहेश्वरी, ब्रह्मसाम्राज्यदीपिका असणारी ज्ञानेश्वरी, चांगदेवांच्या प्रबोधनासाठी आलेली पासष्टी; अशा या तीन ग्रंथातून हा वेद ओवीवृत्तात प्रवृत्त असून अभंगगाथेमध्ये अभंगवृत्तांत प्रवृत्त आहे. अभंगवृत्ताचे अनेक प्रकार संभवतात कारण ते अक्षरगणवृत्त किंवा मात्रावृत्ताच्या पध्दतीचे नसून गेयवृत्त आहे.

‘जनी म्हणे ज्ञानदेवा बोला अभंग।’ – अशा प्रमाणांवरुन भक्तशिरोमणी नामदेवरायांच्या निर्द्वंद्व अशा कीर्तनसमारंभात, परमात्मा पंढरीनाथाचे आनंदविभोर होऊन नृत्य चालू असताना, जनाबाईंच्या विंनतीवरून श्रीज्ञानोबारायांचे अभंगगायन अनुमित होते. त्यामुळे अभंगांचे नित्यनूतन असे चमत्कृतिपूर्ण गायन त्यांच्याकडे आहे. म्हणून अभंगांची विभिन्न पध्दतीची, रागदारीस उपयुक्त अशीही गेय रचना, जशी त्यांच्या गाथेत वैपुल्याने पहायला सापडते, तशी ती इतरत्र क्वचितच दिसून येते.

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

श्रीज्ञानोबारायांच्या या अभंगादि वाङ्मयास वेदस्वरूपता, वेदतुल्यता सिध्द होत असल्यामुळे, वेदांच्या संरक्षणासाठी वैदिकांनी, क्रांतदर्शी ऋषींनी ज्या पध्दतीची उपाययोजना आजपर्यंत केली, तशाच उपायांनी याचेही जतन व्हायला हवे, याच भावनेने संतांच्या गाथा व ज्ञानेश्वरी इ. वाङ्मयाच्या विभिन्न सेवा संप्रदायात सर्वत्र रूढ आहेत. ज्ञानेश्वरीसारख्या ग्रंथाचे पारायण, प्रवचन आणि संतांच्या अभंगांचे गायन, निरूपण; हे सगळे प्रकार म्हणजे वेदांच्या सेवेने वेदरक्षणाप्रमाणे संतवाङ्मयाच्या सेवेने संतवाङ्मयाच्या संरक्षणाचेच आहेत.

'अर्थावीण पोथी वाचुनि काय ।' हे खरे असले, तरी अर्थावर जाण्यासाठी आधी नुसते शब्दांचे संरक्षणही आवश्यक असते. म्हणून वैदिक कित्येक वेळा, नव्हे, बहुश: वेदांच्या शब्दरक्षणातच गढलेले दिसतात. संतवाङ्मय जतन करणाऱ्या भाविक वारकऱ्यांनीही असेच हे अभंगादि संतवाङ्मय नुसते कंठस्थ करून, त्याची पारायणे करुन शब्दरक्षणातली आपली अभिरूची व प्रवृत्ती दाखवून दिली आहे.

वेदांची संहिता, पद, क्रम ही त्रिविध प्रकृती आणि जटा, माला, शिखा, रेखा, ध्वज, दंड, रथ व घन ही अष्टविध विकृती; या सर्व प्रकारांनी वेद कंठस्थ करणाऱ्या वैदिकांचा वेदांचे शब्द जसेच्या तसे जतन करण्याचा हेतू आहे. त्याचप्रमाणे पारंपारिक चालीत, शब्दांच्या उच्चारणाचे, आशयाला बाधा न आणण्याचे भान राखून विशिष्ट शब्दांवर थांबत, संतवाङ्मय गाणारे वारकरीही, संतांच्या शब्दांचे माहात्म्य जाणून, त्यांच्या अनुलोम-विलोम उच्चारणातून त्यांची जणु प्रकृति-विकृतिरूप पारायणेच करत असतात. हा त्यांच्या प्रयासही वैदिकांसारखा शब्दरक्षणाचाच आहे.

वेदवाङ्मयाचे किंवा संतवाङ्मयाचे हे शब्दरक्षण, अर्थ, आशय व तन्निरूपित जगत्कल्याणसाधक असे प्रयोग; यांच्या रक्षणासाठी अत्यंत आवश्यक असते. याच शब्दरक्षणभावनेने पदकोश व अर्थसंरक्षण भावनेने शब्दार्थकोश निर्माण झाले. प्रस्तुत नवीन प्रगत तंत्रज्ञानाच्या काळात संगणकाचा वापर करून अशा पद्धतीचे कोश सिध्द करून अभ्यासकांच्या हाती देण्याचे किचकट काम 'अद्वैत पब्लिकेशन्स्' ने हाती घेतले आहे. संतांच्या वाङ्मयाचा अभ्यास करणाऱ्या अभ्यासकांसाठी संतांच्या संपूर्ण ग्रंथाची शब्दसूची, ओवीसूची, श्लोकसूची, चरणसूची अशी व्यवस्था श्री.ह.भ.प. चकोर बाविस्कर, श्री. आदेश व. अत्रे व श्री. समीर कुसूरकर हे मोठ्या श्रध्देने, चिकाटीने व अविरत परिश्रमाने करत आहेत.

आता श्रीज्ञानोबारायांची गाथा, तिच्या शब्द व चरणसूचीसह 'बापरखुमादेविवरु' या नावाने अभ्यासकांच्या सेवेत प्रस्तुत होत आहे. श्रीज्ञानोबारायांचे शब्द त्यांच्याच अन्यान्य संदर्भासह व इतरही संतांच्या त्या शब्दाच्या संदर्भासह अभ्यासण्याची या निमित्ताने सोय होत आहे, हे फार आनंदावह आहे. शब्द व त्याचे अनेक संदर्भ इथे उपलब्ध होतील. त्यात काही समान अर्थी, काही भिन्न अर्थी तर काही विविध अर्थी संदर्भ असू शकतात. त्यावरून शब्दाचे व्यापकपण, त्याचा बहुआयामीपणा व आशयाभिव्यक्तीतला अचूकपणा, नेमकेपणा निश्चित होऊ शकतो. लेखकाची तब्येत अभ्यासायला या सर्वविध संदर्भांची मदत मिळते. ही सगळी सोय या प्रकाशनाने उपलब्ध होत आहे.

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

श्री. बाविस्कर, श्री. अत्रे व श्री. कुसूरकर हे एका एका संतांच्या वाङ्मयवपुचे विश्वात्मकरूप अभ्यासकांसाठी सिध्द करतात. ‘येणे वाग्यज्ञे तोषावे’ अशी त्याला प्रार्थना करतात आणि यापुढे अजून एखाद्या संताच्या वाङ्मयवपुचे विश्वात्मकरूप अभ्यासकांसाठी सिध्द करण्याच्या सामर्थ्याचे पसायदान त्याला अहोरात्र मागत राहतात. हे सगळे करून

‘किंबहुना तुमचे केले । धर्मकीर्तन हे सिध्दी गेले’
येथ माझे जी उरले । पाईकपण ।।’

या विनम्र भावनेत आनंदमग्न असतात. म्हणून अभ्यासकांच्या अनंत धन्यवादाला ते पात्र आहेत. त्यांचा हा ध्यास व अभ्यास, अभ्यासकांना अशा, यासम व यातून संभाव्य अनेक प्रकारच्या अभ्यासात प्रवृत्त करो, एवढे पसायदान संतसम्राट श्रीज्ञानदेव – श्रीतुकारामप्रमुख संतांना मागून मी थांबतो.

भवदीय

चंद्रशेखर एकनाथमहाराज देगलूरकर
श्रावण शु. १५, रवि.शा. शके १९३६
दि. १० ऑगस्ट २०१४
श्रीक्षेत्र पंढरपूर

।। बापरखुमादेविवरु ।।

।। मनोगत ।।

।। मनोगत ।।

।। श्रीराम ।।

श्रावण वद्य अष्टमी
१७/८/२०१४

‘‘तुज सगुण म्हणो की निर्गुण रे ।’’
‘‘समाधी साधन संजीवन नाम ।’’
‘‘घनु वाजे घुणघुणा, वारा वाहे रुणझुणा ।’’
‘‘पैल तो गे काऊ कोकताहे ।’’
‘‘रुप पाहतां लोचनी, सुख जाले वो ।’’
‘‘अवघाचि संसार, सुखाचा करीन।’’
‘‘आजि सोनियाचा दिनु, वर्षे अमृताचा घनु ।’’
‘‘देवाचिये द्वारी, उभा क्षणभरी ।’’
‘‘रुणझुणु रुणझुणु रे भ्रमरा ।’’
‘‘रंगा येई वो ये, विठाई ।’’
‘‘मोगरा फुलला, मोगरा फुलला ।’’
‘‘विश्वाचे आर्त माझ्रां मनी प्रकाशले ।’’
‘‘अधिक देखणे, तरी निरंजन पाहणे ।’’
‘‘अरे अरे ज्ञाना जालासी पावन ।’’

वरील सर्व भक्तीगीते म्हणून समग्र मराठी भाषिकांना ज्ञात असतातच. परंतु ही सर्व भक्तीगीते मूळचे अभंग आहेत, ते ज्ञानेश्वर माउलींचे अभंग आहेत आणि अशा अभंगांची ‘‘ज्ञानदेव गाथा’’ सुद्धा आहे हे अगदी क्वचित माहित असते. ज्ञानेश्वर माउली, निवृत्तीनाथ, सोपानदेव, मुक्ताई या दैवी

अवतारांची माहिती व चरित्र सर्वांना ज्ञात असते. माउलींची ''ज्ञानेश्वरी'' हा तर जगत्मान्य ग्रंथ आहे व त्याचा कित्येक भाषांमध्ये अनुवादही झाला आहे. ज्ञानेश्वरीप्रमाणेच माउलींचा ''हरिपाठ'' सुध्दा सर्वपरिचित आहे. (वस्तुत: हरिपाठाचे अभंग ज्ञानदेव गाथेतीलच आहेत !) माउलींच्या स्वतंत्र प्रज्ञेचा ग्रंथ म्हणून ''अमृतानुभव'' सुध्दा क्वचित परिचित आहे आणि चांगदेव महाराजांना माउलींनी पत्ररुपाने केलेला उपदेश म्हणून ''चांगदेव पासष्टी'' काही भक्तभाविकांना ज्ञात असते. परंतु, ''ज्ञानदेवी गाथा'' या ग्रंथाचा प्रचार वा प्रसार अत्यंत कमी प्रमाणात झाला आहे. खरेतर, वर निर्देशित अभंगांसारखेच कितीतरी अभंग ज्ञानदेव गाथेत समाविष्ट आहेत.

माउलींच्या शब्दाचे महात्म्य त्यांच्याच शब्दात सांगायचे तर ''जैसे बिंब तरी बचके एवढे । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडे । शब्दाची व्याप्ती तेणे पाडे । अनुभवावी ।।'' आणि ''तो शांतुचि अभिनवेल । ते परियसा मऱ्हाठी बोल । समुद्राहूनि सखोल । अर्थभरित ।।'' तसेच ''नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा ।'' अशा रितीने सांगता येईल. या आणि अशाच ''साहित्यसोनियाच्या खाणी'' असलेल्या शब्दांनी युक्त ज्ञानदेव गाथा सुद्धा भाविकांना ''नवरसांच्या सागरात'' सुस्नात करते.

माउलींच्या ज्ञानदेव गाथेत हरिपाठाचे अभंग, विरहिणी, गौळणी, वासुदेवाचे, काकड्याचे अभंग, बालक्रीडेचे, रुपकात्मक, उपदेशात्मक, उपासनेचे, ज्ञान–कर्म भक्तीचे, गुरु शिष्य संवादाचे असे सर्व प्रकारचे अभंग समाविष्ट आहेत, ही सुद्धा माउलींच्या ''वागविलास विस्तारु''ची साक्ष आहे. अशा या ज्ञानदेव गाथेची ''बापरखुमादेविवरु'' ही अभंग–चरण सूचीची सीडी आज माउलींच्याच अलंकापुरी प्रकाशित होत आहे.

तथापि माउलींच्या गाथेतील अभंग संख्येविषयी मात्र बरीच मतभिन्नता आढळते. सुमारे सातशेपासून अकराशे पर्यंत वेगवेगळ्या गाथेत अभंग आहेत. सूची प्रकल्पात बहुतेक सर्व अभंगांचा अभ्यास व्हावा या उद्देशाने सुमारे ११२५ अभंग समाविष्ट असलेल्या डॉ. प्रल्हाद नरहर जोशी (प्र.न.जोशी) यांची ज्ञानदेवी गाथा प्रमाणभूत मानली आहे. जेणेकरुन अन्य गाथाप्रतीतील अभंग आणि त्यांची सूची सहज उपलब्ध करता येईल. या अभंग–चरण सूचीच्या उपयोगिता आणि उपयोजन यासंबंधी प्रकाशकीय मनोगतात विस्तृत विवेचन व विवरण केले असल्याने त्याची पुनरुक्ती करीत नाही.

अद्वैत प्रकाशनाच्या परंपरेनुसार प्रत्येक प्रकल्पाला संबंधित विषयातील मान्यवरांची आशीर्वचनपर प्रस्तावना प्राप्त होत आली आहे. ज्ञानदेव गाथेच्या ''बापरखुमादेवीवरु'' या अभंग–चरण सूची प्रकल्पास हरिभक्तपरायण परमपूज्य श्री. चंद्रशेखर एकनाथमहाराज देगलूरकर यांचे आशीर्वाद आम्हास मिळाले हा मोठा भाग्याचा भाग आहे. श्री. चंद्रशेखर महाराजांनी अतिशय विद्वत्ताप्रचूर, विस्तृत, अभ्यासपूर्ण व माउलींच्या शब्द आणि साहित्याची महन्महता वर्णन

करणारी प्रस्तावना दिली आहे. प्रथम गुंडा महाराज व धुंडा महाराज नंतर वै. एकनाथमहाराज व सांप्रतचे भानुदास महाराज आणि सध्याचे ह.भ.प. श्री चंद्रशेखर व ह.भ.प.श्री. चैतन्य महाराज देगलूरकर अशी ही उत्तुंग परंपरा लाभलेल्या श्री. चंद्रशेखर महाराज यांचे ठायी ज्ञान,कर्म,भक्ती,वैराग्य, ऐश्वर्य किंबहुना सर्व दैवी गुणसंपत्तीचा समन्वय आढळून येतो. ''ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचे दैव । जे जाणोनिया सर्व । स्वरुप माझे '' (ज्ञा ९/१९४) याच शब्दांत त्यांचे यथार्थ वर्णन करता येईल. श्री विठ्ठल सहस्रनामावर अत्यंत विद्वतापूर्ण संस्कृत भाष्य श्री. चंद्रशेखर महाराजांनी लिहिले आहे. ज्ञानेश्वर माउलींच्या पसायदानावर आधारित ''पसाय पायस'' ही अशीच अभूतपूर्व रचना महाराजांनी केली आहे. तद्वतच, तुकाराम महाराजांच्या सदेह वैकुंठगमनाचा अन्वयार्थ सांगणारा ग्रंथही श्री. चंद्रशेखर महाराजांनी सिध्द केला आहे. अशा ''बाळपणीच सर्वज्ञता । वरी तयाते ।'' (ज्ञा. ६/४५३) असलेल्या आणि ''गाथामूर्ती'' म्हणून नामाभिमान लाभलेल्या श्रीमन चंद्रशेखर महाराज देगलूरकर यांना आमचे साष्टांग दंडवत!

प्रकाशकीय मनोगतात वै.पी.व्ही. कुलकर्णी, श्री. समीर कुसूरकर व श्री. अत्रे ही अद्वैत प्रकाशनाची प्रस्थान त्रयी असल्याचा उल्लेख केला आहे. वै.श्री.पी.व्ही. आज हयात नसले तरी श्रीमन बाविस्कर महाराजांच्या सहर्ष आणि सक्रिय सहभागाने अद्वैत प्रकाशनाची श्री. कुसूरकर, श्री. बाविस्कर व श्री. अत्रे अशी नवीन प्रस्थानत्रयी झाली आहे हे मी आत्मविश्वासाने सांगू इच्छितो. ''मनुष्याणां सहस्रेषु कंश्चिद्यतति सिध्दये।।'' या (गीता ७।३) गीतावचनाचे साक्षात मूर्तिमंत रुपडे असलेले श्री. बाविस्कर महाराज सहा-सात पिढ्यांपासून कीर्तन प्रवचनाचा वारसा चालवित आहेत. श्री. बाविस्कर महाराजांच्या अभ्यासाचा, ज्ञानाचा, तपश्चर्येचा अद्वैत प्रकाशनाला अनमोल लाभ होत आहे. या प्रकल्पास ह.भ.प. श्रीमन् चंद्रशेखर महाराजांचे आशीर्वचन सुद्धा श्री. बाविस्कर महाराजांच्या सहकार्याने मिळाले आहे. ''कैसें माझां गुणी धाले । देशकाळातें विसरले । कीर्तनसुखें झाले । आपणपांचि ।।'' (ज्ञा ९।२०९) या ओवीची प्रचिती ज्यांच्या कीर्तन प्रवचनात येते त्या ह.भ.प.श्री. बावीस्कर महाराजांचा सहवास आम्हाला मिळतो आहे हे आमचे परमभाग्यच आहे.

''इवलेसे रोप लावियले द्वारी । तयाचा वेलू गेला गगनावरी ।'' सुमारे सात-आठ वर्षांपूर्वी वै. पमाकाका (श्री.पी.व्ही. कुलकर्णी) आणि मी यांच्या सहभागातून ज्ञानेश्वरीची ''तो वाग्यज्ञु म्हणिजे।'' ही शब्द ओवी सूची प्रकाशित झाली. पमाकाकांच्या ''पाऊलांचा मागोवा घेतु'' - त्यांच्या पश्चात प्रथम हरिपाठाची ''तयाचे बिसाट शब्द।'' ही शब्द ओवी सूची पुस्तकरुपात प्रकाशित झाली. पमाकाकांच्या आणि माझ्याही इच्छेखातर ग्रंथराज ज्ञानेश्वरीची ''ऐसी नानावर्णे रुपडी ।'' ही दृष्टांत सिध्दान्तरुप चतुरंगातील पारायण प्रतही ग्रंथरुपाने सिध्दीस गेली. तत्पश्चात, पमाकाकांनी ज्याची पायाभरणी केली त्या तुकाराम महाराजांच्या गाथेची ''तुका झालासे कळस।'' ही शब्द-अभंग-चरणसूची श्री. बाविस्कर महाराजांच्या सहकार्याने प्रकाशित झाली. संपूर्ण भगवद्गीता दृक-श्राव्य माध्यमातून उपलब्ध करुन देणारा ''हे गीतासागरतरंग।'' हा अभिनव प्रकल्पही तद्नंतर पूर्णत्वास गेला.

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा - शब्द अभंग चरण सूची

समर्थ रामदास स्वामींच्या दासबोध ग्रंथाची ''हे शब्दरत्नाचे सागर ।'' ही शब्द ओवी सूची अद्वैत प्रकाशनाने प्रसिद्ध केली. माउली ज्ञानेश्वर, तुकाराम महाराज व समर्थ रामदास यांचे पाठोपाठ संतश्रेष्ठ नामदेव महाराज (आणि कुटुंबीय) यांच्या नामदेव गाथेची ''नाचू कीर्तनाचे रंगी।'' ही शब्द-अभंग-चरण सूचीसुद्धा नुकतीच नामदेव पुण्यतिथीला पंढरपुर क्षेत्री प्रकाशित झाली. आणि आज ज्ञानेश्वरांच्या जन्मदिनी अलंकापुरीतच माउलींच्या ''अमृतानुभव'' आणि ''चांगदेवपासष्टी'' या ग्रंथांची ''अनुभवामृते येणे ।'' ही शब्द ओवी सूची प्रकाशित होत आहे. त्यासमवेतच परिच्छेदाच्या प्रारंभी उद्धृत केलेल्या ''इवलेसे रोप, लावियले द्वारी ।'' या अभंगाचा समावेश असलेली माउलींच्या ज्ञानदेव गाथेची ''बापरखुमादेविवरु ।'' ही अभंग-चरण-सूची सुद्धा प्रकाशित होत आहे. म्हणजे माउलींच्या ज्ञानेश्वरीच्या सूचीच्या रुपाने लावलेले अद्वैत प्रकाशनाचे रोप आज माउलींच्याच अभंग गाथेच्या सूचीच्या निमित्ताने तो रोपाचा वेलू गगनावरी गेला असे सार्थकतेने म्हणता येईल. ''बापरखुमादेवीवरु'' या सीडीमध्ये ज्ञानेश्वर महाराजांच्या सर्व अभंगांसमवेत संत निवृत्तीनाथ, संत सोपानदेव, संत मुक्ताई आणि संत चांगदेव महाराज या प्रभृतींचे अभंग आणि त्या अभंगांची चरण सूची अभ्यासक व भक्त भाविक जिज्ञासूंना उपलब्ध होणार आहे.

मागे वर्णन केल्याप्रमाणे अद्वैत प्रकाशनाची जशी प्रस्थानत्रयी आहे तसाच इथे त्रिवेणीसंगम सुध्दा आहे. पमाकाकांचे पश्चात् श्रीमती प्रफुल्ला (काकू) पद्माकर कुलकर्णी या आमच्या सर्वच प्रकल्पांच्या प्रेरणास्थान म्हणून अग्रणी आहेत. तसेच त्यांनी हरिपाठ आणि ज्ञानेश्वरीच्या पुस्तकांचे प्रकल्प प्रमुख म्हणूनही सहभाग दिला. सौ. अंजली शशिकांत कुसूरकर या दासबोध ग्रंथाच्या सूचीच्या प्रकल्प प्रमुख आहेत. अजूनही सौ. अंजलीताई समग्र समर्थ साहित्याचा अभ्यास करीत आहेत. अद्वैत प्रकाशनाच्या सर्व प्रकल्पांचा जमा-खर्च, ताळेबंद, हिशोब इत्यादी अंगांचे एकहाती काम करणारी सौ. रेणूका समीर कुसूरकर हिचाही उल्लेख करावाच लागेल. अशा प्रकारे अद्वैत प्रकाशनाचा हा त्रिवेणी संगमही भूषणास्पद कार्य करीत आहे आणि अद्वैत प्रकाशनाच्या प्रत्येक प्रकल्पात, प्राणपणाने, प्राण भरणारे श्री. समीर शशिकांत कुसूरकर हे जणू प्रकाशनाचे एकखांबी तंबूच आहेत. अद्वैत प्रकाशनाचा कोणताही प्रकल्प श्री. समीर यांच्या सहकार्याविना पूर्णत्वास जाऊ शकला नसता हे म्हणणे जरी समीर कुसूरकरांना अतिशयोक्तीयुक्त वाटले तरी वस्तुस्थितीनिदर्शक आहे.

ज्ञानदेव गाथेची संहिता संगणकमुद्रित करण्याचे काम श्री. विनायक भिडे, पुणे यांनी अचूकपणे करुन दिले आहे. आम्ही त्यांचे आभारी आहोत. या सूचीचा प्रकल्प नयन मनोहर करण्यासाठी सर्वतोपरी सहाय्य करणारे सौ. दीक्षित (आर्टिस्ट), श्री. सुरेंद्र रानडे, श्री. अविनाश कढे, डी.जी. कॉपियर्सचे श्री. मोघे आणि सौ. आसावरी श्रीपाद अत्रे या सर्व कलाकार तंत्रज्ञांचे आम्ही मनापासून ऋणी आहोत.

माउली ज्ञानेश्वरांच्या अभंग गाथेच्या सूचीचे हे मनोगत माउलींच्याच अभंगाने पूर्ण करतो –

‘‘पाहे पां ध्वजेचें चिरगुट । राया जतन करिता कष्ट ।।
तैसा मी एक पतीत । परी तुझा मुद्रांकित ।।
मसीपत्र ते केवढें । रावो चालवी आपुल्या पाडें ।।
बाप रखुमादेविवरदा । सांभाळावें आपुल्या ब्रीदा ।।

– परी तुझा मुद्रांकित
श्री. आदेश वसंत अत्रे

।। बापरखुमादेविवरु ।।

।। प्रकाशकाचे मनोगत ।।

।। प्रकाशकीय मनोगत ।।

श्रावण वद्य अष्टमी
गोकुळअष्टमी रविवार
शके एकोणिसशे छत्तीस
दिनांक १७.०८.२०१४

ॐ नमो ज्ञानेश्वरा । करुणाकरा दयाळा ।।१।।
तुमचा अनुग्रह लाधलों । पावन झालों चराचरीं ।।२।।

श्रीकृष्ण परमात्मा आणि श्रीसंत ज्ञानेश्वरमहाराज यांच्या अवताराच्या तिथीवर, म्हणजेच गोकुळाष्टमी या पुण्यपावन पर्वावर, श्रीसंत ज्ञानेश्वर माउली, श्रीगुरु श्रीमन्निवृत्तीनाथ, श्रीसंत सोपानकाका, श्रीसंत मुक्ताई या संतमांदियाळीसोबतच श्रीसंत चांगदेवमहाराज या संतपंचकाच्या स्वतंत्र अभंगगाथ्यांतील सर्वच अभंगांतील सर्व चरणांतील म्हणजेच सर्व कडव्यांतील सर्वच शब्दांची समग्र एकत्रित सूची पण पाच वेगवेगळ्या प्रकरणांत/भागांत 'बापरखुमादेवीवरु' या नावाने 'अद्वैत प्रकाशन, पुणे' तर्फे आज रोजी श्रीक्षेत्र आळंदी येथे प्रकाशित होत आहे, हा खचितच मोठा भाग्ययोग आहे.

अद्वैत प्रकाशन, पुणे तर्फे आजवर प्रकाशित झालेली संतसेवा या क्षेत्रातील जाणकारांस आताशा सुपरिचित झालेली आहे. संतसाहित्यातील शब्दा–शब्दाच्या सूचीकरणाच्या मालिकेतील आणखी एक भाग म्हणजे आज प्रकाशित होत असलेली ही सूची होय.

श्रीसंत ज्ञानेश्वरमाउली हे नाव व त्यांच्या भावंडांची नावे आणि त्यांचे लौकिक चरित्र थोडेफार का होईना, माहिती नाही, असा मराठी माणूसच सापडणार नाही. मराठी परिप्रेक्ष्याच्या बाहेरही तत्त्वज्ञानाच्या, अध्यात्माच्या, परमार्थाच्या क्षेत्रातील जाणकारांसही श्रीमाउलींचा परिचय आहे. श्रीमाउलींच्या 'ज्ञानेश्वरी' या ग्रंथाची तर बावीस–चोवीस वेगवेगळ्या भाषांत भाषांतरे झाली आहेत आणि ज्ञानेश्वरी, अनुवादित रुपांत का होईना, जगभर पोहोचली

आहे आणि त्या–त्या ठिकाणी स्वाभाविकपणेच विद्वन्मान्य अन् रसिकमान्यही झाली आहे. त्या तुलनेत श्रीमाउलींच्या अभंगगाथेचा प्रसारप्रचार तसा कमी आहे.

वारकरी संप्रदायात अगदी अनिवार्यरित्या दैनंदिन स्वाध्यायसंध्येचे स्थान असलेला माउलीकृत हरिपाठ, हाही खरेतर माउलींच्या अभंगगाथेचाच भाग आहे. तथापि, तो हरिपाठ इतका सर्वजनपरिचित आहे की, तो हरिपाठ जणू एक लहानसा स्वतंत्र प्रकरणग्रंथ म्हणून प्रचलित झाला आहे. अर्थात्, त्यात वावगे काहीच नाही.

हरिपाठाचे अभंग, गौळणी, विरहिणी, आंधळे–पांगळे–वासुदेवाचे अभंग, भूपाळ्या, काकड्याचे अभंग, बाळक्रीडेचे अभंग, बाळछंद, कूट अभंग, रुपकात्मक अभंग अशा अनेकानेक प्रकारात श्रीमाउलींनी भरपूर अभंगरचना केली आहे. त्या अभंगांतही भगवंताचे सगुणवर्णन, निर्गुणवर्णन, स्थितिपर, पंढरिमाहात्म्यपर, काला, नामपर, संतपर, उपदेशपर, एकविध, उपासनापर, करुणापर, मागणीपर – हे आणि असे अनेक प्रकार माउलींच्या अभंगगाथेत आहेत.

वारकरी संप्रदायातील भक्त भाविक, संतसाहित्याचे अभ्यासक अन् ज्ञाते–जाणते या अभंगांचा आस्वादही घेत असतात, हे खरे. तरी देखील, पाठांतील ठरावीक अभंग वगळता इतर अभंगांचा वापर विनियोग तसा कमीच आहे. यामागील कारणांची मीमांसा यास्थानी करण्याचे कारण नाही. पण ज्या कारणासाठी, ज्या उपयोजनासाठी, ज्या विषयासाठी माउलींचा अभंग हवा आहे, त्यासाठी माउलींच्या अभंगगाथेतून अभंग शोधण्याची अन् त्याक्षणी अभंग सापडण्याची अडचण अजूनही आहे, हे मात्र बरीक खरे. ती अडचण या प्रस्तूतच्या, अकारविल्ह्यानुसार असलल्या शब्द–कडवे–अभंग सूचीमुळे बरीचशी दूर होईल, असे वाटते.

‘बरीचशी’, असा हातचा राखून शब्दप्रयोग करण्याचे कारण आहे. ज्ञानेश्वरीतील, अमृतानुभवातील, चांगदेवपासष्टी मधील ओव्यांच्या संबंधाने या ग्रंथांच्या वेगवेगळ्या संपादकांत, अभ्यासकांत, संशोधकांत काही मतभिन्नता असली तरी, तशी बरीच एकवाक्यता आहे. या ग्रंथांतील ओव्या किती आहेत, कोणत्या आहेत, अस्सल किती, प्रक्षिप्त किती, कोणत्या इत्यादी संदर्भाने असलेल्या तफावती कमी आणि संख्येच्या, प्रमाणाच्या दृष्टीने तर किरकोळ म्हणता येतील, अशा आहेत. या ग्रंथांच्या वेगवेगळ्या संपादित प्रतींत अर्थभेद करणारे पाठभेद आहेत, त्या पाठांबाबत मतभेदही आहेत आणि आपापले पाठ प्रमाण मानण्याची परंपरा देखील आहे. पण तरीदेखील, एकूण ओव्यांच्या संख्येच्या तुलनेत ते पाठभेदही अगदी भरपूर म्हणता येणार नाहीत आणि

अर्थभेदांच्या दृष्टीनेही त्यांची संख्या भरपूर म्हणता येणार नाही. शिवाय, हळूहळू का होईना, ज्ञानेश्वरीतील व अमृतानुभवातील ओव्यांचे पाठ स्थिरावण्याची प्रक्रिया कालौघात सुरु झाल्याचे स्पष्ट दिसतेही आहे. अर्थात् हा देखील एक वेगळाच स्वतंत्र अभ्यासविषय आहे आणि त्याचाही उहापोह करण्याचे हे स्थळ नाही. मात्र तरीही याचा उल्लेख आवश्यक ठरला, तो, ओव्यांच्या या संदर्भांनी अभंगांच्या तुलनेकरिता. श्रीमाउलींच्या ओवीवाङ्मयाच्या वेगवेगळ्या संपादित प्रतींमध्ये असणाऱ्या तफावतींपेक्षा श्रीमाउलींच्याच अभंगवाङ्मयाच्या वेगवेगळ्या संपादित प्रतींमध्ये असणाऱ्या तफावती खूप म्हणजे खूपच जास्त आहेत.

श्रीमाउलींचा हरिपाठ वगळता (हरिपाठातही अभंग २७ की २८ असा केवळ अभंगसंख्येच्या दृष्टीने का होईना, तसा किरकोळ, पण मतभेद आहेच.) श्रीमाउलींच्या अभंगांबाबत वेगवेगळ्या संपादित गाथ्यांत पराकोटीच्या तफावती आहेत. अभंग, अभंगांची संख्या, अभंगांचे पाठ, त्या पाठांचे प्रामाण्य, त्यांची (म्हणजे अभंगांची व पाठांचीही) स्वीकारार्हता, क्षेपकत्त्व आदीकरून कोणत्याही मुद्यांवर श्रीमाउलींची एक संपादित गाथा दुसऱ्या संपादित गाथेपेक्षा खूपच वेगळी वाटते.

ही सर्व पूर्वपीठिका एवढ्या विस्ताराने मांडण्याचे कारण म्हणजे, या प्रस्तुतच्या सूचीतील अभंगांची संख्या, अभंगांचा क्रम व अभंगांचा पाठ हा श्रीमन् प्रल्हाद नरहर जोशी (म्हणजेच श्री.प्र.न. जोशी) यांनी संपादित केलेल्या श्रीमाउलींच्या अभंगगाथेनुसार आहे. या सूचीसाठी आम्ही ही गाथा घेण्याचे महत्त्वाचे कारण म्हणजे, श्रीमाउलींच्या उपलब्ध इतर संपादित अभंगगाथ्यांपेक्षा या गाथेत अभंगसंख्या बरीच जास्त आहे.

सकलसंतसाहित्याच्या शब्दाशब्दाची सूची करणे, हे अद्वैत प्रकाशनाचे विहित–निहित ध्येय आहे. तेव्हा, सूची करावयाचीच आहे, तर कमी अभंग असलेली संपादित गाथा घेण्यापेक्षा ज्या संपादित गाथेत जास्तीत जास्त अभंग असतील, ती गाथा घ्यावी, असा सुज्ञ व प्रोक्त विचार श्री समीर कुसूरकर यांनी केला. श्रीमाउलींचे अभंग किती, कोणते, प्रमाण कोणते, क्षेपक कोणते याबाबत ज्यांना संशोधन करावयाचे असेल, त्यांनाही तुलनेकरिता, अभ्यासाकरिता (व होय, वादाकरिताही !) जास्तीत जास्त मजकूर अनायासेच उपलब्ध होईल, हाही आनुषंगिक लाभ जास्त अभंग असलेली गाथा घेण्यात आहे.

तेव्हा, श्रीमाउलींच्या अभंग संख्येच्या निश्चितीकरिता, अभंगांच्या पाठांकरिता, पाठांच्या प्रामाण्याकरिता ही सूची नाही. आमच्या प्रकाशनाच्या सर्वच प्रकल्पांचे उद्देश व उपयोजन प्रत्येक प्रकल्पात आम्ही विस्ताराने मांडले आहेत, ते याही प्रकल्पास लागू आहेत. श्री.प्र.न. जोशी यांनी संपादित

केलेल्या श्रीसंत ज्ञानेश्वरमाउलींच्या अभंगगाथेतील सर्व अभंगांतील एकूण एक शब्दांची ही सूची आहे. इतर सर्व प्रकल्पांप्रमाणेच श्रीमाउलींच्या या अभंगगाथेतील सर्व शब्दांची अकारविल्ह्यानुसार सूची, त्या–त्या प्रत्येक शब्दासमोर तो–तो शब्द ज्या–ज्या कडव्यात आहे, ती सर्व कडवी आणि त्या त्या कडव्याआधी, ते कडवे कोणत्या क्रमांकाच्या अभंगात कोणत्या क्रमांकाने आहे, ते क्रमांक दिले आहेत. सूचीच्या आधी दिलेल्या संपूर्ण गाथेत त्या क्रमांकावर तो अभंग संपूर्ण पाहाता येईल.

अशाप्रकारे संतसाहित्यातील शब्दांची सूची करण्याचा ओंनामा हरिभक्तिपरायण वैकुंठवासी श्रीमन् पद्माकर विठ्ठल कुलकर्णी (उपाख्य : श्री.पीव्ही) आणि श्रीमन् आदेश वसंत अत्रे (उपाख्य : श्री.शेखरकाका) या उभयतांनी ज्ञानेश्वरीच्या 'तो वाग्यज्ञु म्हणिजे' या शब्द–ओवी–सूचीच्या रुपाने केला. पैकी श्री.पीव्ही हे आज त्यांच्या पांचभौतिक देहाच्या रुपाने अस्तित्वात नाहीत, हे आपले दुर्दैव. लौकिकात शासनाच्या आयकर विभागात वरिष्ठ हुद्यावर असलेल्या श्री. पीव्हींनी विहित उपजीविका म्हणून नोकरी केली पण त्याचबरोबर अंगीकृत जीविका म्हणून ज्ञानेश्वरीची उपासना केली ! मात्र, ज्ञानेश्वरीची श्री. पीव्हींनी केलेली विविधांगी सेवा म्हणजे केवळ निष्काम कर्मयोगाचे शुध्द रूप आहे. कर्तृत्वाहंकार आणि फलासक्ती तर दूरच, पण देहाहंकार आणि कर्मासक्तीही श्री. पीव्हींना कधी स्फुरली असल्याचे दूरन्वयेही जाणवले नाही. तरीही (म्हणूनच?) श्री.पीव्हींनी ज्ञानेश्वरीच्या शब्द–ओवी–सूचीचे आणि चतुरंगातील ज्ञानेश्वरीचे प्रकल्प, श्री. शेखर काका आणि श्री. समीरजी यांच्या सहकार्याने पूर्णत्वास नेले. ही त्रयी म्हणजे अद्वैत प्रकाशनाची प्रस्थानत्रयीच !

अद्वैत प्रकाशनाच्या प्रत्येक प्रकल्पाचा अविभाज्य भागच नव्हे, तर आधारस्तंभही असलेले श्रीमन् आदेश अत्रे, म्हणजेच श्री. शेखरकाका, हे एक अद्भूत रसायन आहे. कोणताही हेतू न ठेवता केवळ संतांवरील सहज आंतरिक उमाळ्यापोटी प्रत्येक प्रकल्पात श्री. शेखरकाका स्वत:स झोकून देतात. संतसिद्धांत आपसूकच त्यांचे अंगी बाणले असल्याने लौकिकाची चाड तर श्री. शेखरकाकांना कधी नव्हतीच, पण स्वत:च्या देहधारणेबाबतही ते उदासीन असतात. 'आत्मन्येवात्मना तुष्ट:' अशा लक्षणांपासून श्री. शेखरकाका ढळत नाहीत आणि आपले संतसाहित्यसेवेचे निष्काम व्रत टाळतही नाहीत. या सूचीच्या संपादनाचा–संकलनाचा संपूर्ण भार श्री. शेखरकाकांनी लीलया पेलला आहे. तसेच प्रत्येक बाबतीत 'त्याची इच्छा' मानून व समजून कर्तव्यरत रहाणारे श्री. समीर कुसूरकर, यांच्या संगणक तंत्रकौशल्याची साथ नसती, तर अद्वैत प्रकाशनाचा कुठलाच प्रकल्प सिध्दिस गेला नसता, हे वास्तव आहे.

श्री.पीव्ही, श्री. शेखरकाका आणि श्री. समीरजी हे तिघे म्हणजे 'तुका म्हणे एका देहाचे अवयव', अशी अद्वैत प्रकाशनाची अभिन्न अंगे आहेत. कुणी कुणाचे आभार मानायचे आणि कसे ? पण औपनिषदिक भाषेत मात्र आपणच आपल्या अंगांबाबत प्रार्थना करु शकतो. ॐ आप्यायन्त ममाङ्गानि

वाक् प्राणश्चक्षु: श्रोत्रमथो बलमिन्द्रियाणिच सर्वाणि । म्हणजे, हे भगवंता, 'ममाङ्गानि सर्वाणि इन्द्रियाणिच बलम् आप्यायन्तु', माझ्या सर्वेन्द्रियांना, वाचेला, प्राणांना, चक्षुंना, श्रोत्राला बळ दे, शक्ती दे. अंगांना, गात्रांना स्थिर कर. पुष्ट-तुष्ट कर. का ? अरे, तीच तर माझ्या परमार्थाची सामुग्री आहे. 'कथेची सामुग्री । देह अवसानावरी ।।१।। नको जाऊं देऊं भंगा । गात्रें माझी पांडुरंगा ।।२।।' केनोपनिषदातील प्रार्थनेस जर श्रीतुकाराम महाराजही अनुसरत असतील, तर आपणच आपल्याच अंगांबद्दल कृतज्ञता बाळगून त्यांच्यासाठी प्रार्थना करण्यात काय वावगे आहे ? म्हणून श्री.पीव्ही, श्री. शेखरकाका व श्री. समीरजी या अद्वैत त्रिदलास त्रिवार वंदन.

अद्वैत प्रकाशनाच्या प्रत्येक प्रकल्पास त्या-त्या अभ्यासक्षेत्रातील उत्तुंग मानबिंदू असलेल्या विभूतींचे कृपा आशीर्वाद लाभले आहेत. आज प्रकाशित होत असलेल्या 'बापरखुमादेवीवरु' या प्रकल्पास आशीर्वाद लाभले आहेत, ते, हरिभक्तिपरायण परमपूज्य श्रीमन् चंद्रशेखर एकनाथमहाराज देगलूरकर, या विभूतींचे.

वारकरी संप्रदायात पायापासून कळसापर्यन्त असलेले ज्ञान, भक्ति, कर्म, ऐश्वर्य, वैराग्य हे सांप्रतकाली ज्यांच्यामुळे अधिक आगळ्या तेजाने झळाळून उठले आहे, अशा फडांपैकी अग्रणी म्हणजे देगलूरकर फड. परमपूज्य सद्गुरु पितामह वैकुंठवासी गुंडा महाराज आणि वै. धुंडा महाराज, प.पू. तीर्थरूप वै. एकनाथमहाराज आणि विद्यमान श्रीमन् प.पू. भानुदासमहाराज आणि आता पुढच्या पिढीतील श्रीमन् चंद्रशेखर महाराज आणि श्रीमन् चैतन्य महाराज - या तापहीन मार्तंडांच्या अन् अलांछन चंद्रम्यांच्या जोड्या प्रत्येक पिढीत उदित होत आहेत, हे खरोखर वारकरी संप्रदायाचे मोठेच वैभव आहे. वारकरी संप्रदायाचे सर्व ओज-तेज, सत्व-स्वत्व, बल-फल काय आहे, आणि कसे आहे, आणि किती आहे, हे जर कुणास जाणून घ्यायचे असेल, त्याने श्रीमन् चंद्रशेखर महाराजांचे दर्शन घ्यावे. आज संप्रदायातील प्रत्येक बाबीचा पूर्णोद्गार आणि पूर्णविराम म्हणजे श्री. चंद्रशेखर महाराज होत. श्रीविठ्ठल सहस्रनामावार महाराजांनी संपूर्ण संस्कृतात भाष्य लिहिले आहे. श्रीमाउलींच्या पसायदानावर 'पसायपायस' ही अपूर्व, विविधांगी रचना केली आहे. जगद्गुरु श्रीतुकाराम महाराजांच्या सदेह वैकुंठगमनाची शास्त्रीय प्रक्रिया साधार मांडणारा ग्रंथ सिद्ध केला आहे. श्री तुकोबारायांच्या अभंगगाथेशी श्रीचंद्रशेखर महाराजांचे इतके विलक्षण अभिन्न तादात्म्य आहे, की संप्रदायात त्यांना 'गाथामूर्ती' असे नामाभिधान आहे !

प्रकांड पांडित्य आणि प्रगाढ श्रध्दा यांचा अविश्वसनीय अविरोधच नव्हे, तर चेतोहर संगम श्रीमन् चंद्रशेखर महाराज देगलूरकर यांचे ठायी दिसून येतो. त्यांचे कृपाशीर्वाद या प्रकल्पास लाभले, हे आमचे केवळ भाग्य. त्यांचा लोभ आमच्यावर असाच कायम रहावा, ही प्रार्थना.

या प्रकल्पासाठी अभंगगाथेच्या संगणक मुद्रणाचे काम करणारे श्री. विनायक भिडे यांचे आभार. वेष्टण मुखपृष्ठ, सुबक–सुंदर करून देणाऱ्या सौ. दीक्षित (आर्टिस्ट), श्री. सुरेंद्र रानडे, श्री. अविनाश कढे, डी.जी. कॉपियर्सचे श्री. मोघे आणि सौ. आसावरी श्रीपाद अत्रे सर्व कलाकार–तंत्रज्ञांचे आभार. ज्या–ज्या ज्ञात–अज्ञात व्यक्ती–शक्तींचे साहाय्य या प्रकल्पास लाभले, त्या–त्या सर्वांचे आम्ही कृतज्ञ अंत:करणाने ऋण व्यक्त करतो.

या मनोगताच्या सुरुवातीस श्रीसंत एकनाथ महाराज यांच्या, श्रीमाउलीपर अभंगातील पहिली दोन कडवी आम्ही उद्धृत केली आहेत. त्याच अभंगातील शेवटची दोन कडवी या मनोगताच्या शेवटासही सयुक्तिक आहेत.

मी कळाकुसरीं कांहीच नेणे । बोलतों वचनें भाविका ।।३।।
एका जनार्दनी तुमचा दास । त्याची आस पुरवावी ।।४।।

हे माउलीमहावैष्णव ज्ञानेश्वर महाराजा, हे करूणाकरा दयाळा, तुमचा अनुग्रह आजवर आम्हास लाभत राहिला. त्याने आम्ही पावन होत आलो. तुम्हावरील भक्तिभावा व्यतिरिक्त आम्ही दुसरे कांही कांही जाणत नाही. आजपर्यन्त या दासांची प्रत्येक आस तुम्ही पुरविलीत. पुढेही परवा, ही तुमच्या पार्यी पसायपायस प्रार्थना.

***

अद्वैत पब्लिकेशन्स्

प्रकल्प

‘ऐसीं नानावर्णे रूपडीं’ –श्री ज्ञानेश्वरी – दृष्टांत सिद्धांत रूप चतुरंगातील पारायण प्रत
‘तो वाग्यज्ञु म्हणिजे’ – श्री ज्ञानेश्वरी – शब्द ओवी सूची
‘ते हे मंत्ररहस्य गीता’ –श्रीमद् भगवद्गीता – शब्द श्लोक सूची
‘हे गीतासागर तरंग’ – श्रीमद् भगवद्गीता पठण – दृक श्राव्य प्रकल्प
‘तुका झालासे कळस’ – श्री तुकाराम गाथा – शब्द अभंग सूची
‘हे शब्द रत्नांचे सागर’ – श्रीमद् दासबोध – शब्द ओवी सूची
‘बापरखुमादेविवरु’ – श्री ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग सूची
‘नाचू कीर्तनाचे रंगी’ – श्री नामदेव गाथा – शब्द अभंग सूची
‘श्रीकृष्णकीर्तीचे एकेक अक्षर’ – श्री एकनाथी भागवत – शब्द ओवी सूची
‘तयाचे बिसाट शब्द’ – श्री ज्ञानदेव हरिपाठ – शब्द अभंग सूची

।। बापरखुमादेविवरु ।।

।। अनुक्रमणिका (अक्षरवार शब्दसंख्या) ।।

अक्षरवार शब्दसंख्या

भाग क्रमांक	भाग	अभंग संख्या	चरण संख्या	शब्दसंख्या
१	संत ज्ञानदेव अभंग	११२१	५२९५	६१३६१
२	संत निवृत्तिनाथ अभंग	३७४	१५८०	१३०४८
३	संत सोपानदेव अभंग	५२	२१४	१८८०
४	संत मुक्ताई अभंग	४२	१८१	१५२५
५	संत चांगदेव अभंग	७७	२६४	२२०२
	एकुण	१६६६	७५३४	८००१६

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

अक्षरवार शब्दसंख्या भाग १

।। संत ज्ञानदेव गाथा – संत ज्ञानदेव अभंग – शब्द अभंग चरण सूची ।।

भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या
१	अ	१	६६९२	१२	ड	१८३६१	१६२	२३	म	३९५४१	४३९९
२	क	६६९३	३८९९	१३	ढ	१८५२३	१९	२४	य	४३९४०	९३६
३	ख	१०५९२	३३६	१४	त	१८५४२	४८२४	२५	र	४४८७६	२५५५
४	ग	१०९२८	११७४	१५	थ	२३३६६	९६	२६	ल	४७४३१	७८५
५	घ	१२१०२	६२८	१६	द	२३४६२	२६६८	२७	व	४८२१६	३८२२
६	च	१३५३०	१०८६	१७	ध	२६१३०	७८६	२८	श	५२०३८	१०४३
७	छ	१४६१६	७०	१८	न	२६९१६	४५९९	२९	ष	५३०८१	१४
८	ज	१४६८६	२९३१	१९	प	३१५१५	४२३२	३०	स	५३०९५	५०२८
९	झ	१७६१७	२४०	२०	फ	३५७४७	२१६	३१	ह	५८१२३	२२९१
१०	ट	१७८५७	८३	२१	ब	३५९६३	२२४४	३२	क्ष	६०४१४	१३८
११	ठ	१७९४०	४२१	२२	भ	३८२०७	१३३४	३३	ज्ञ	६०५५२	८१०
										एकुण	६१३६१

अक्षरवार शब्दसंख्या भाग २

।। संत ज्ञानदेव गाथा – संत निवृत्तिनाथ अभंग – शब्द अभंग चरण सूची ।।

भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या
१	अ	१	१५३२	१२	ड	३७८२	१९	२३	म	८४९३	६१०
२	क	१५३३	६९१	१३	ढ	३८०१	६	२४	य	९१०३	१७३
३	ख	२२२४	१३५	१४	त	३८०७	८४२	२५	र	९२७६	३९२
४	ग	२३५९	५३६	१५	थ	४६४९	११	२६	ल	९६६८	१०४
५	घ	२८९५	१३०	१६	द	४६६०	५६७	२७	व	९७७२	७४२
६	च	३०२५	२२२	१७	ध	५२२७	२१७	२८	श	१०५१४	२१८
७	छ	३२४७	२०	१८	न	५४४४	१४७०	२९	स	१०७३२	१३६७
८	ज	३२६७	४३०	१९	प	६९१४	८६६	३०	ह	१२०९९	८५८
९	झ	३६९७	२५	२०	फ	७७८०	२७	३१	क्ष	१२९५७	४८
१०	ट	३७२२	१८	२१	ब	७८०७	३६७	३३	ज्ञ	१३००५	४४
११	ठ	३७४०	४२	२२	भ	८१७४	३१९			एकुण	१३०४८

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

अक्षरवार शब्दसंख्या भाग ३

।। संत ज्ञानदेव गाथा – संत सोपानदेव अभंग – शब्द अभंग चरण सूची ।।

भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या
१	अ	१	१९४	१२	ड	४७८	२	२३	य	१२८१	१५
२	क	१९५	५७	१३	त	४८०	१३५	२४	र	१२९६	७२
३	ख	२५२	१६	१४	थ	६१५	१	२५	ल	१३६८	८
४	ग	२६८	५२	१५	द	६१६	९०	२६	व	१३७६	१०९
५	घ	३२०	१५	१६	ध	७०६	२९	२७	श	१४८५	३०
६	च	३३५	३३	१७	न	७३५	१९०	२८	स	१५१५	२३१
७	छ	३६८	२	१८	प	९२५	१३७	२९	ह	१७४६	१२३
८	ज	३७०	८८	१९	फ	१०६२	३	३०	क्ष	१८६९	६
९	झ	४५८	३	२०	ब	१०६५	६४	३१	ज्ञ	१८७५	६
१०	ट	४६१	४	२१	भ	११२९	४१			एकुण	१८८०
११	ठ	४६५	१३	२२	म	११७०	१११				

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

अक्षरवार शब्दसंख्या भाग ४

।। संत ज्ञानदेव गाथा – संत मुक्ताई अभंग – शब्द अभंग चरण सूची ।।

भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या
१	अ	१	२०८	११	ड	४४४	१	२१	म	९४६	१६१
२	क	२०९	७०	१२	त	४४५	७७	२२	य	११०७	१६
३	ख	२७९	३	१३	थ	५२२	२	२३	र	११२३	३२
४	ग	२८२	२१	१४	द	५२४	७५	२४	ल	११५५	५
५	घ	३०३	१९	१५	ध	५९९	२०	२५	व	११६०	८३
६	च	३२२	५१	१६	न	६१९	१४०	२६	श	१२४३	२६
७	छ	३७३	२	१७	प	७५९	१३०	२७	स	१२६९	१६६
८	ज	३७५	५५	१८	फ	८८९	५	२८	ह	१४३५	८३
९	झ	४३०	८	१९	ब	८९४	१९	२९	क्ष	१५१८	३
१०	ठ	४३८	६	२०	भ	९१३	३३	३०	ज्ञ	१५२१	५
										एकुण	१५२५

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

अक्षरवार शब्दसंख्या भाग ५

।। संत ज्ञानदेव गाथा – संत चांगदेव अभंग – शब्द अभंग चरण सूची ।।

भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या
१	अ	१	१९९	१२	ड	६४२	१६	२३	म	१४७१	१७९
२	क	२००	११४	१३	ढ	६५८	१	२४	य	१६५०	१८
३	ख	३१४	१५	१४	त	६५९	१५८	२५	र	१६६८	३८
४	ग	३२९	५३	१५	थ	८१७	१	२६	ल	१७०६	३५
५	घ	३८२	२५	१६	द	८१८	८१	२७	व	१७४१	१६२
६	च	४०७	१०४	१७	ध	८९९	१८	२८	श	१९०३	४०
७	छ	५११	५	१८	न	९१७	२०८	२९	ष	१९४३	२
८	ज	५१६	९७	१९	प	११२५	१५७	३०	स	१९४५	१८९
९	झ	६१३	१२	२०	फ	१२८२	१८	३१	ह	२१३४	५५
१०	ट	६२५	५	२१	ब	१३००	११४	३२	क्ष	२१८९	६
११	ठ	६३०	१२	२२	भ	१४१४	५७	३३	ज्ञ	२१९५	८
										एकुण	२२०२

।। बापरखुमादेविवरु ।।

---------------- भाग १ ----------------

।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत ज्ञानदेव अभंग ।।

।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत ज्ञानदेव अभंग - शब्द अभंग चरण सूची ।।

१	।।ज्ञा.गा.०००१.०१।।	रूप पाहातां लोचनीं । सुख जालें वो साजणी
२	।।ज्ञा.गा.०००१.०२।।	तो हा विठ्ठल बरवा । तो हा माधव बरवा
३	।।ज्ञा.गा.०००१.०३।।	बहुता सुकृतांची जोडी । म्हणुनी विठ्ठलीं आवडी
४	।।ज्ञा.गा.०००१.०४।।	सर्व सुखाचें आगरु । बाप रखुमादेविवरु
५	।।ज्ञा.गा.०००२.०१।।	सकळ मंगळनिधी। श्रीविठ्ठलाचें नाम आधीं
६	।।ज्ञा.गा.०००२.०२।।	म्हण कां रे म्हण कां रे साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
७	।।ज्ञा.गा.०००२.०३।।	पतितपावन साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
८	।।ज्ञा.गा.०००२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
९	।।ज्ञा.गा.०००३.०१।।	आरंभीं आवडीं आदरें आलें नाम । तेणें सकळ सिद्धि जगीं जालें पूर्ण काम
१०	।।ज्ञा.गा.०००३.०२।।	रामकृष्ण गोविंद गोपाळा । तूं माय माऊली जिवींचा जिव्हाळा
११	।।ज्ञा.गा.०००३.०३।।	तुझियेनि नामें सकळ संदेहो फिटला । बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
१२	।।ज्ञा.गा.०००४.०१।।	अनुपम्य मनोहर । कांसे शोभे पितांबर । चरणीं ब्रीदाचा तोडर । देखिला देवो
१३	।।ज्ञा.गा.०००४.०२।।	योगियांचा कसवटी । दावितसे नेत्रपुटीं । उभा भीवरेच्या तटीं । देखिला देवो
१४	।।ज्ञा.गा.०००४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु । पुंडलिका अभयकरु । परब्रह्म साहाकारु। देखिला देवो
१५	।।ज्ञा.गा.०००५.०१।।	सत्य ज्ञानानंत गगनाचें प्रावर्ण । नाहीं रूप गुण वर्ण जेथें
१६	।।ज्ञा.गा.०००५.०२।।	तो हा रे श्रीहरी पाहिला डोळेभरी । पाहते पाहणें दुरी सारोनियां
१७	।।ज्ञा.गा.०००५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची निजज्योती । ते हे उभी मूर्ति विटेवरी
१८	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
१९	।।ज्ञा.गा.०००६.०२।।	ध्यान मनन दोन्ही करा । देता बोधिता चतुष्टवरा । मंगलदायक वटेश्वरा । पूजूं आतां
२०	।।ज्ञा.गा.०००६.०३।।	भजन दोंदिल विद्याधरा । सकळशुंडास्वरूपाकारा । चिदानंद दिगंबरा । पूजूं आतां
२१	।।ज्ञा.गा.०००६.०४।।	मुकुट माथां निवृत्तिसार । विद्या अभ्यासितां ज्ञानेश्वर । सकळ अभ्यासाचा नरकुंजर । पूजूं आतां
२२	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
२३	।।ज्ञा.गा.०००७.०१।।	सरस्वतीचा गणाधीशा । महामतीचा पूर्ण प्रकाशा । रिद्धिसिद्धिचा जगदीशा । पूजूं आतां
२४	।।ज्ञा.गा.०००७.०२।।	नागेश वेढा चक्राकार । शेंदूर पिवळा सारंगा सार । श्रुतिगुजाचा महेश्वर । निवृत्ति पूजूं आतां
२५	।।ज्ञा.गा.०००७.०३।।	कृतांत दंता काळेश्वरा । नीळ निवृत्ति ज्ञानेश्वरा। सिद्धि विनायका आदि ईश्वरा । पूजूं आतां
२६	।।ज्ञा.गा.०००८.०१।।	मुक्तमाळा भव्यभूषणा । श्रुति नेति गजानना । तुझिया अंगीच्या नाना भूषणा । कोण वर्णी

२७	।।ज्ञा.गा.०००८.०२।।	प्रेमळपुष्पें दुर्वांकुरना । आभासनयना अगम्य दर्शना । मुंगिमात्राचिया प्राणा । फरशधरा
२८	।।ज्ञा.गा.०००८.०३।।	सद्गुरु बोध प्रांजळा । मोदक बोध कृपाळा । गौरीनंदना घननीळा । मेघशामा
२९	।।ज्ञा.गा.०००८.०४।।	निवृत्तिगुह्याचिया महामंत्रा । ज्ञानेश्वराचा करुणाकरा । तुझिया अगोचर उपचारा । काय वर्णू
३०	।।ज्ञा.गा.०००९.०१।।	अविनाशा अक्षयीं विधि । प्रेमळाच्या साधक सिद्धि । तुझे जाणतेपण वेदीं । नेणविजे
३१	।।ज्ञा.गा.०००९.०२।।	तूं श्रेष्ठांचें मंगलध्यान । तुझियानें पठण पुराण । तुझें नाम आम्हां पावन । तिन्ही लोकीं
३२	।।ज्ञा.गा.०००९.०३।।	तुझियानें भक्ति मुक्ति । तुझियानें चाले स्फूर्ति । तुझें नाम त्रिजगती । पावन आम्हां
३३	।।ज्ञा.गा.०००९.०४।।	तुझियानें आम्हां संसार। तुझियानें तारक विचार । तुझियानें हा संसार । सार जाला
३४	।।ज्ञा.गा.०००९.०५।।	गुरुकुळस्वामिया गणपति । ज्ञानेश्वराची मंगळमूर्ति । तुझिया कृपेनें तटस्थ पावती । समाधान
३५	।।ज्ञा.गा.००१०.०१।।	अविट अमला नभभूषणा । अनंत लोचना गजानना । पतितपावना दर्शना । योग्य तुझिया
३६	।।ज्ञा.गा.००१०.०२।।	तोडर घंटा विविध विमळा । समाधि समाधानाच्या स्थळां । निर्विकार निर्गुण निर्मळा । सार तूंचि
३७	।।ज्ञा.गा.००१०.०३।।	दयाळ अनाथनाथा । जंगम स्थावर गुह्य धूपा । पूर्ण व्यापक प्रकाशदीपा । ब्रह्मा तूंचि
३८	।।ज्ञा.गा.००१०.०४।।	निवृत्तिगमनाच्या सिद्धिपंथा । ज्ञानेश्वराची उन्मनी अवस्था । तुझिया स्वरूपाची कुसुमकांता । झळको लागे
३९	।।ज्ञा.गा.००११.०१।।	प्रथम नमूं तो गुरुदेवो । जेथें निमाले भावाभावो । अनादि स्वरूप स्वयमेवो । तो आदिदेवो नमियेला
४०	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
४१	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
४२	।।ज्ञा.गा.००११.०४।।	ऐसा सर्वां अतीत । परी ऐसा जगभरीत । कनक कांकणीं रहात । तैसा अविकृत निरंतर
४३	।।ज्ञा.गा.००११.०५।।	जो मनबुद्धिसी अगोचर । तोचि झाला चराचर । हा आत्मसुखाचा विचार । अपविस्तार केला जेणें
४४	।।ज्ञा.गा.००११.०६।।	तो जाणावा ज्ञप्तिरूप । निवृत्तिनाथाचें स्वरूप । एकदंत नामें ज्ञानदीप । बोधस्वरूप ज्ञानदेवा
४५	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
४६	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
४७	।।ज्ञा.गा.००१२.०३।।	गुरु वैराग्याचें मूळ । गुरु हा परब्रह्म केवळ । गुरु सोडवी तत्काळ । गांठ लिंगदेहाची
४८	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
४९	।।ज्ञा.गा.००१२.०५।।	गुरु घाली ज्ञानांजन । गुरु दाखवी निजधन । गुरु सौभाग्य देऊन । साधुबोध नांदवी
५०	।।ज्ञा.गा.००१२.०६।।	गुरु मुक्तीचें मंडन । गुरु दुष्टाचें दंडन । गुरु पापाचें खंडन । नानापरी वारितसे
५१	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
५२	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला

५३	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे
५४	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दु:खें । जन्म योनी भोगूं लागेल
५५	।।ज्ञा.गा.००१३.०४।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास केला । सर्व संसार हा तारिला । रामकृष्णें भवपाश तोडिला । सर्व पितरांसहित
५६	।।ज्ञा.गा.००१४.०१।।	नित्य धर्म नामपाठ । तेचि वैकुंठींची वाट । गुरुभजनीं जो विनट । तोचि हरिभक्तु जाणावा
५७	।।ज्ञा.गा.००१४.०२।।	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
५८	।।ज्ञा.गा.००१४.०३।।	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी
५९	।।ज्ञा.गा.००१४.०४।।	ज्ञानदेवीं जप केला । हरि समाधीसी साधिला । हरिमंत्रें प्रोक्षिला । सर्व संसार निर्धारें
६०	।।ज्ञा.गा.००१५.०१।।	आदिनाथें बीज सांगितलें कानीं । सोहं हे शिराणी कैवल्याची
६१	।।ज्ञा.गा.००१५.०२।।	मच्छेंद्र, गोरक्ष पावले या सुखा । उजळिल्या आशंका ज्ञानाचिया
६२	।।ज्ञा.गा.००१५.०३।।	निवृत्तीनें गूज स्वतंत्र ओतिलें । अपार पावले सिद्धपंथें
६३	।।ज्ञा.गा.००१५.०४।।	सोहं या मंत्राचा वेदाचा गव्हर । म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
६४	।।ज्ञा.गा.००१६.०१।।	चित्रीं सूर्यबिंब काढूं येईल चांग । प्रकाशाचें अंग काढितां नये
६५	।।ज्ञा.गा.००१६.०२।।	संन्यासाचें सोंग आणूं येईल सांग । अनुभवाचें अंग दावितां नये
६६	।।ज्ञा.गा.००१६.०३।।	ब्रह्मज्ञान मुखें बोलूं येईल सांग । वैराग्याचें अंग आणितां नये
६७	।।ज्ञा.गा.००१६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा सांग । तरीच हें भाग्य येईल हातां
६८	।।ज्ञा.गा.००१७.०१।।	बरवा वो हरि बरवा वो । गोविंद गोपाळ गुण गरुवा वो
६९	।।ज्ञा.गा.००१७.०२।।	सांवळा वो हरि सांवळा वो । मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
७०	।।ज्ञा.गा.००१७.०३।।	पाहातां वो हरि पाहातां वो । ध्यान लागलें या चित्ता वो
७१	।।ज्ञा.गा.००१७.०४।।	पढिये वो हरि पढिये वो । बाप रखुमादेविवरु घडिये वो
७२	।।ज्ञा.गा.००१८.०१।।	तुज सगुण म्हणों कीं निर्गुण रे । सगुण निर्गुण एकु गोविंदु रे
७३	।।ज्ञा.गा.००१८.०२।।	अनुमाने ना अनुमाने ना । श्रुति नेति नेति म्हणती एकु गोविंदु रे
७४	।।ज्ञा.गा.००१८.०३।।	तुज स्थूळ म्हणों कीं सूक्ष्म रे । स्थूळ सूक्ष्म एकु गोविंदु रे
७५	।।ज्ञा.गा.००१८.०४।।	तुज आकारु म्हणों कीं निराकारु रे । आकारु निराकारु एकु गोविंदु रे
७६	।।ज्ञा.गा.००१८.०५।।	तुज दृश्य म्हणों कीं अदृश्य रे । दृश्य अदृश्य एकु गोविंदु रे
७७	।।ज्ञा.गा.००१८.०६।।	तुज व्यक्त म्हणों कीं अव्यक्त रे। व्यक्त अव्यक्त एकु गोविंदु रे
७८	।।ज्ञा.गा.००१८.०७।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे

७९	।।ज्ञा.गा.००१९.०१।।	त्रिभंगी देहुडा ठाण मांडूनिया माये । कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितु आहे
८०	।।ज्ञा.गा.००१९.०२।।	गोविंदु वो माये गोपाळु वो । सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु वो
८१	।।ज्ञा.गा.००१९.०३।।	सांवळें सगुण सकळां जिवांचें जीवन । घनानंद मूर्ति पाहतां हारपलें मन
८२	।।ज्ञा.गा.००१९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनी राहिला अकळ । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सकळ
८३	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
८४	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
८५	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
८६	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
८७	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
८८	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
८९	।।ज्ञा.गा.००२१.०१।।	चिदानंद रूप चेतवितें एक । एकपणें गुणागुणीं दावी अनेक
९०	।।ज्ञा.गा.००२१.०२।।	आदीं अंतीं गुण सर्वत्र निर्गुण । गुणासी अगुण भासती ना
९१	।।ज्ञा.गा.००२१.०३।।	कैसें जालें अरूपीं गुणीं गुणवृत्ति । सगुण पाहतां अंतरलें गती
९२	।।ज्ञा.गा.००२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नंदानंदु । आदिअंतु एकु पूर्ण सनातनु गे माये
९३	।।ज्ञा.गा.००२२.०१।।	तुरे कांबळा डांगेवरी विषाण वेणु घेऊनि करीं । वैजयंती रुळे कैशी वक्षस्थळावरी
९४	।।ज्ञा.गा.००२२.०२।।	गोविंदु वो पैल गोपाळु माये । सुरतरु तळवटीं देखे कैसा उभा राहे
९५	।।ज्ञा.गा.००२२.०३।।	आडत्रिपुंड्र शोभत द्रुमिळ भारेंसि जात । नागर केशरीचीं पुष्पें कैसी पैं मिरवत
९६	।।ज्ञा.गा.००२२.०४।।	हिरिया ऐशा दंतपंक्ति अधर पोंवळ वेली । श्रवणींचीं कुंडलें ब्रह्मरसाचीं वोतलीं
९७	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
९८	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
९९	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें । परब्रह्म तेज फांकलें । तें व्योमीं व्योम सामावलें । नयनीं वो माय
१००	।।ज्ञा.गा.००२३.०२।।	कमलनयन सुमन फांकलें । त्या परिमळा आथिलें । मकरंदीं वो माय
१०१	।।ज्ञा.गा.००२३.०३।।	संकोचला संसार । पारुषला व्यवहार । ब्रह्मानंद अपार । जहाला वो माय
१०२	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
१०३	।।ज्ञा.गा.००२३.०५।।	यापरतें बोलणें । न बोलणें होणें । तें म्यां आपुल्या अंगवणें । केलें वो माय
१०४	।।ज्ञा.गा.००२३.०६।।	ऐसियातें वोठी । लागलें तयाचे पाठीं । रखुमादेविवरा भेटी । विठ्ठलीं वो माय

१०५	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
१०६	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
१०७	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
१०८	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
१०९	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
११०	।।ज्ञा.गा.००२५.०२।।	तुझ्या नामाचेनि आनंदें । गातांवातां जोडसी विनोदें रया
१११	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि
११२	।।ज्ञा.गा.००२५.०४।।	अर्थूनि पाहे दृष्टी । तंव तुझ्यापायीं पडे मिठी । आवडी नोसंडी गांठी । तुझिया पायांची
११३	।।ज्ञा.गा.००२५.०५।।	आतां जरी निरुतें । तूंचि आत्मा तूंतें । सुखी सुखाचेनि निजप्राप्ति रया
११४	।।ज्ञा.गा.००२५.०६।।	तुझें स्वरूप अदृश्य । तो मुनिमानसींचा प्रकाश । इंदु तूं पूर्णांश । चैतन्यघन
११५	।।ज्ञा.गा.००२५.०७।।	बाप रखुमादेविवरा । विठ्ठला पाहतां उघडा डोळा । दाविलें निधान रया
११६	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
११७	।।ज्ञा.गा.००२६.०२।।	अष्टदळकमळाची वोवरी। विपरीत तयाची कुसरी । एकवीस खणांचे उपरी। बाहिजु कां हरि दाखविली
११८	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
११९	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
१२०	।।ज्ञा.गा.००२६.०५।।	ऐसी तयाची बोलणीं। अंगीं राहिली खेळणीं। साही पाठवणी करुनी। सातावरि घातु मांडिला
१२१	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
१२२	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय

१२३	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
१२४	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गे। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
१२५	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
१२६	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
१२७	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
१२८	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
१२९	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
१३०	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
१३१	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं

१३२	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
१३३	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्थां जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
१३४	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
१३५	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
१३६	।।ज्ञा.गा.००२८.०३।।	काळिंदी जळाचा भोंवरा। कीं माजीं वेढूनि इंदिरावरा। माळ बांधोनियां मधुकरा। मधें रोमामाजी
१३७	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये
१३८	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
१३९	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
१४०	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
१४१	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
१४२	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
१४३	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
१४४	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया

१४५	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
१४६	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
१४७	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
१४८	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
१४९	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
१५०	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
१५१	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
१५२	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
१५३	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
१५४	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
१५५	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
१५६	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये

१५७	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भी समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
१५८	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
१५९	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
१६०	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निववीलें गे माये
१६१	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
१६२	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थे आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
१६३	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
१६४	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
१६५	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
१६६	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
१६७	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
१६८	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
१६९	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
१७०	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया

१७१	।।ज्ञा.गा.००३२.०१।।	ब्रह्मादिकां आठकु तो। शिवध्यान ध्यानकु तो गे बाई
१७२	।।ज्ञा.गा.००३२.०२।।	गौरी जाप्य सहस्रनामीं तो। पुण्यपावन त्रैलोक्य तो गे बाई
१७३	।।ज्ञा.गा.००३२.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सहजपूर्ण बोधु तो गे बाई
१७४	।।ज्ञा.गा.००३३.०१।।	सर्वादि सर्वसाक्षी तो। विश्वंभर खल्विद तो गे बाई
१७५	।।ज्ञा.गा.००३३.०२।।	आनंदा आनंदु तो। प्रबोधा प्रबोध तो गे बाई
१७६	।।ज्ञा.गा.००३३.०३।।	रखुमादेविवरु तो। विटेवरी उभा तो गे बाई
१७७	।।ज्ञा.गा.००३४.०१।।	श्रुतिस्मृति वचन तो। गुह्यागुह्य तो गे बाई
१७८	।।ज्ञा.गा.००३४.०२।।	जागता निजता तो। निज चेवविता तो गे बाई
१७९	।।ज्ञा.गा.००३४.०३।।	परात्परा तो । रखुमादेविवरु तो गे बाई
१८०	।।ज्ञा.गा.००३५.०१।।	निजगुजा गुज तो। मोहना मोहन तो गे बाई
१८१	।।ज्ञा.गा.००३५.०२।।	बोधाबोध बोधविता तो। द्वैताद्वैत अद्वैत तो गे बाई
१८२	।।ज्ञा.गा.००३५.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सर्वादि सर्वेश्वरू तो गे बाई
१८३	।।ज्ञा.गा.००३६.०१।।	जरासंदुमल्लमर्दनु तो। गजपित्राहटणु तो गे बाई
१८४	।।ज्ञा.गा.००३६.०२।।	कुब्जकपान तो। सुदाम्या अनुसंधान तो गे बाई
१८५	।।ज्ञा.गा.००३६.०३।।	रखुमादेविवरु तो। कंसचाणुरमर्दन तो गे बाई
१८६	।।ज्ञा.गा.००३७.०१।।	कांहीं नव्हे तो। मूर्ताऽमूर्त तो गे बाई
१८७	।।ज्ञा.गा.००३७.०२।।	सहजा सहज तो। सहज सुखनिधान तो गे बाई
१८८	।।ज्ञा.गा.००३७.०३।।	रखुमादेविवरु तो। पुंडलीकवरद तो गे बाई
१८९	।।ज्ञा.गा.००३८.०१।।	निज ब्रह्मा ब्रह्म तो। ब्रह्मादिकां वंद्य तो गे बाई
१९०	।।ज्ञा.गा.००३८.०२।।	अचिंतचिंतन तो। सारासार गुह्य तो गे बाई
१९१	।।ज्ञा.गा.००३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तो। जनीं वनीं कृपाळु तो गे बाई
१९२	।।ज्ञा.गा.००३९.०१।।	सारंगधरु तो। चक्रा आधारु हरि तो गे बाई
१९३	।।ज्ञा.गा.००३९.०२।।	सुलभा सुलभु तो। आटकु नटके तो गे बाई
१९४	।।ज्ञा.गा.००३९.०३।।	रखुमादेविवरु तो। द्वैताद्वैतातीत तो गे बाई
१९५	।।ज्ञा.गा.००४०.०१।।	विश्व भुलवी योगमाया तो। गोकुळीं रहिवासु तो गे बाई
१९६	।।ज्ञा.गा.००४०.०२।।	वसुदेवकुमरु तो। देवकीनंदनु तो गे बाई

१९७	।।ज्ञा.गा.००४०.०३।।	रखुमादेविवरु तो। शुकादिकां चिंतन तो गे बाई
१९८	।।ज्ञा.गा.००४१.०१।।	पैल गोल्हाटमंडळ तो। त्रिकुटा वेगळा तो गे बाई
१९९	।।ज्ञा.गा.००४१.०२।।	सहजबोधीं अनुभव तो। परमतत्त्वीं अनुराग तो गे बाई
२००	।।ज्ञा.गा.००४१.०३।।	रखुमादेविवरु तो। ब्रह्म विटेवरी तो गे बाई
२०१	।।ज्ञा.गा.००४२.०१।।	राम बरवा कृष्ण बरवा। सुंदर बरवा बाइयांनों
२०२	।।ज्ञा.गा.००४२.०२।।	केशव बरवा माधव बरवा। गोपाळ बरवा बाइयांनों
२०३	।।ज्ञा.गा.००४२.०३।।	बापरखुमादेविवरु त्रिभुवनीं गरुवा। विठ्ठलु बरवा बाइयांनों
२०४	।।ज्ञा.गा.००४३.०१।।	आतसिकुसुमकोशशामघनु। तुळशीवृंदावनामाजीं। मुनीमनोपद्मदळविशाळजी रे आयो
२०५	।।ज्ञा.गा.००४३.०२।।	जलधिशयनकमलायजीवनु। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु घनानंदुमूर्ति
२०६	।।ज्ञा.गा.००४४.०१।।	ज्याचें गुणनाम आठवितां मनचि नाहीं होय। अनुभवाचे पाय पुढें चालती
२०७	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
२०८	।।ज्ञा.गा.००४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु डोळसु सांवळा। द्वैत अद्वैत सोहळा भोगवी गे माये
२०९	।।ज्ञा.गा.००४५.०१।।	ऐसा अवतार नरहरि स्तंभामाझारीं। भक्तां परोपरी धरी रूपें
२१०	।।ज्ञा.गा.००४५.०२।।	धरूनियां महत्त्व झाला नृसिंहरूप। वेदशास्त्रांसी अमूर्त मूर्तीस आला
२११	।।ज्ञा.गा.००४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नरहरी अवतारु। वर्ण शारङ्गधरु निजरूप
२१२	।।ज्ञा.गा.००४६.०१।।	दोहीं बाही संतांची सभा। सिंहासनीं उभा श्रीविठ्ठल
२१३	।।ज्ञा.गा.००४६.०२।।	गाती नारद तुंबर प्रेमें। हरीचीं नामें गर्जती
२१४	।।ज्ञा.गा.००४६.०३।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु उभा। त्रैलोक्याची शोभा शोभतसे
२१५	।।ज्ञा.गा.००४७.०१।।	आजि देखिलें रे आजि देखिलें रे
२१६	।।ज्ञा.गा.००४७.०२।।	सबाह्य अभ्यंतरीं। अवघा व्यापकु मुरारी
२१७	।।ज्ञा.गा.००४७.०३।।	दृढ विटें मन मुळीं। विराजित वनमाळी
२१८	।।ज्ञा.गा.००४७.०४।।	आजि सोनियाचा दिनु। वरी अमृतातें वरिषे घनु
२१९	।।ज्ञा.गा.००४७.०५।।	बरवा संतसमागमु। प्रगटला आत्मारामु
२२०	।।ज्ञा.गा.००४७.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। कृपासिंधु करुणाकरु
२२१	।।ज्ञा.गा.००४८.०१।।	देवाचिया द्वारीं उभा क्षणभरी। तेणें मुक्ति चारी साधियेल्या
२२२	।।ज्ञा.गा.००४८.०२।।	हरि मुखें म्हणा हरि मुखें म्हणा। पुण्याची गणना कोण करी

२२३	।।ज्ञा.गा.००४८.०३।।	असोनी संसारीं जिव्हे वेगु करी। वेदशास्त्र उभारी बाह्या सदा
२२४	।।ज्ञा.गा.००४८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे व्यासाचिये खुणें। द्वारकेचे राणे पांडवां घरीं
२२५	।।ज्ञा.गा.००४९.०१।।	चहू वेदीं जाण साही शास्त्रीं कारण। अठराही पुराणें हरिसी गाती
२२६	।।ज्ञा.गा.००४९.०२।।	मंथुनि नवनीता तैसें घे अनंता। वायां व्यर्थ कथा सांडीं मार्गु
२२७	।।ज्ञा.गा.००४९.०३।।	एक हरि आत्मा जीवशिवसमा। वायां तूं दुर्गमा न घालीं मन
२२८	।।ज्ञा.गा.००४९.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ हरि हा वैकुंठ । भरला घनदाट हरि दिसे
२२९	।।ज्ञा.गा.००५०.०१।।	त्रिगुण असार निर्गुण हें सार। सारासार विचार हरिपाठ
२३०	।।ज्ञा.गा.००५०.०२।।	सगुण निर्गुण गुणाचें अगुण। हरिवीण मन व्यर्थ जाय
२३१	।।ज्ञा.गा.००५०.०३।।	अव्यक्त निराकार नाहीं त्या आकार। जेथोनि चराचर हरिसी भजे
२३२	।।ज्ञा.गा.००५०.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। अनंत जन्मोनी पुण्य होय
२३३	।।ज्ञा.गा.००५१.०१।।	भावेंवीण भक्ति भक्तिवीण मुक्ति। बळेंवीण शक्ति बोलूं नये
२३४	।।ज्ञा.गा.००५१.०२।।	कैसेंनि दैवत प्रसन्न त्वरीत। उगा राहे निवांत शिणसी वायां
२३५	।।ज्ञा.गा.००५१.०३।।	सायास करिसी प्रपंच दिननिशीं। हरिसी न भजसी कवण्या गुणें
२३६	।।ज्ञा.गा.००५१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरिजप करणें। तुटेल धरणें प्रपंचाचें
२३७	।।ज्ञा.गा.००५२.०१।।	योग याग विधी येणें नव्हे सिद्धी। वायांचि उपाधि दंभ धर्म
२३८	।।ज्ञा.गा.००५२.०२।।	भावेंवीण देव न कळे निःसंदेह। गुरुवीण अनुभव कैसा कळे
२३९	।।ज्ञा.गा.००५२.०३।।	तपेंवीण दैवत दिधल्यावीण प्राप्त। गुजेंवीण हित कोण सांगे
२४०	।।ज्ञा.गा.००५२.०४।।	ज्ञानदेव सांगे दृष्टांताची मात। साधूचे संगती तरणोपाय
२४१	।।ज्ञा.गा.००५३.०१।।	साधुबोध झाला तो नुरोनिया ठेला। ठायींच मुराला अनुभव
२४२	।।ज्ञा.गा.००५३.०२।।	कापुराची वाती उजळली ज्योती। ठायींच समाप्ती झाली जैशी
२४३	।।ज्ञा.गा.००५३.०३।।	मोक्ष रेखे आला भाग्यें विनटला। साधूंचा अंकिला हरिभक्त
२४४	।।ज्ञा.गा.००५३.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी संगती सज्जनीं। हरि दिसे जनीं वनीं आत्मतत्त्वीं
२४५	।।ज्ञा.गा.००५४.०१।।	पर्वताप्रमाणें पातक करणें। वज्रलेप होणें अभक्तांसी
२४६	।।ज्ञा.गा.००५४.०२।।	नाहीं ज्यासी भक्ति तो पतित अभक्त। हरिसी न भजत दैवहत
२४७	।।ज्ञा.गा.००५४.०३।।	अनंत वाचाळ बरळती बरळ। त्या कैसेनि दयाळ पावे हरि
२४८	।।ज्ञा.गा.००५४.०४।।	ज्ञानदेवा प्रमाण आत्मा हा निधान। सर्वांघटीं संपूर्ण एक नांदे

२४९	।।ज्ञा.गा.००५५.०१।।	संतांचे संगती मनोमार्ग गती। आकळावा श्रीपती येणें पंथें
२५०	।।ज्ञा.गा.००५५.०२।।	रामकृष्ण वाचा भाव हा जिवाचा। आत्मा जो शिवाचा रामजप
२५१	।।ज्ञा.गा.००५५.०३।।	एकतत्त्व नाम साधिती साधन। द्वैताचें बंधन न बाधिजे
२५२	।।ज्ञा.गा.००५५.०४।।	नामामृत गोडी वैष्णवां लाधली। योगियां साधली जीवनकळा
२५३	।।ज्ञा.गा.००५५.०५।।	सत्वर उच्चार प्रल्हादीं बिंबला। उद्धवा लाधला कृष्णदाता
२५४	।।ज्ञा.गा.००५५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम हें सुलभ। सर्वत्र दुर्लभ विरळा जाणें
२५५	।।ज्ञा.गा.००५६.०१।।	विष्णुवीण जप व्यर्थ त्याचें ज्ञान। रामकृष्णीं मन नाहीं ज्याचें
२५६	।।ज्ञा.गा.००५६.०२।।	उपजोनी करंटा नेणें अद्वैत वाटा। रामकृष्णीं पैठा कैसेंनि होय
२५७	।।ज्ञा.गा.००५६.०३।।	द्वैताची झाडणी गुरुवीण ज्ञान। तया कैचें कीर्तन घडेल नामीं
२५८	।।ज्ञा.गा.००५६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सगुण हें ध्यान। नामपाठ मौन प्रपंचाचें
२५९	।।ज्ञा.गा.००५७.०१।।	त्रिवेणी संगमीं नाना तीर्थे भ्रमीं। चित्त नाहीं नामीं तरी तें व्यर्थ
२६०	।।ज्ञा.गा.००५७.०२।।	नामासी विन्मुख तो नर पापिया। हरिवीण धांवया न पवे कोणी
२६१	।।ज्ञा.गा.००५७.०३।।	पुराणप्रसिद्ध बोलिले वाल्मिक। नामें तिन्ही लोक उद्धरती
२६२	।।ज्ञा.गा.००५७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम जपा हरीचें। परंपरा त्याचें कुळ शुद्ध
२६३	।।ज्ञा.गा.००५८.०१।।	हरि उच्चारणीं अनंत पापराशी। जातील लयासी क्षणमात्रें
२६४	।।ज्ञा.गा.००५८.०२।।	तृण अग्निमेळें समरस झालें। तैसें नामें केलें जपतां हरि
२६५	।।ज्ञा.गा.००५८.०३।।	हरि उच्चारण मंत्र हा अगाध। पळे भूतबाध भेणें तेथें
२६६	।।ज्ञा.गा.००५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरि माझा समर्थ। न करावें अर्थ उपनिषदां
२६७	।।ज्ञा.गा.००५९.०१।।	तीर्थ व्रत नेम भावेंवीण सिद्धी। वायांचि उपाधी करिसी जना
२६८	।।ज्ञा.गा.००५९.०२।।	भावबळें आकळे येऱ्हवीं नाकळे। करतळीं आंवळे तैसा हरि
२६९	।।ज्ञा.गा.००५९.०३।।	पारियाचा रवा घेतां भूमिवरी। यत्न परोपरी साधन तैसें
२७०	।।ज्ञा.गा.००५९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति निर्गुण। दिधलें संपूर्ण माझे हातीं
२७१	।।ज्ञा.गा.००६०.०१।।	समाधी हरीची समसुखेंवीण। न साधेल जाण द्वैतबुद्धी
२७२	।।ज्ञा.गा.००६०.०२।।	बुद्धीचें वैभव अन्य नाहीं दुजें। एका केशीराजें सकळ सिद्धी
२७३	।।ज्ञा.गा.००६०.०३।।	ऋद्धि सिद्धि निधी अवघीच उपाधी। जंव त्या परमानंदीं मन नाहीं
२७४	।।ज्ञा.गा.००६०.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य रमलें समाधान। हरीचें चिंतन सर्वकाळ

२७५	।।ज्ञा.गा.००६१.०१।।	नित्य सत्यामित हरिपाठ ज्यासी। कळिकाळ त्यासी न पाहे दृष्टी
२७६	।।ज्ञा.गा.००६१.०२।।	रामकृष्ण उच्चार अनंत राशी तप। पापाचे कळप पळती पुढें
२७७	।।ज्ञा.गा.००६१.०३।।	हरि हरि हरि हा मंत्र शिवाचा। म्हणती जे वाचा तया मोक्ष
२७८	।।ज्ञा.गा.००६१.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ नारायण नाम। पाविजे उत्तम निजस्थान
२७९	।।ज्ञा.गा.००६२.०१।।	एक नाम हरि द्वैत नाम दुरी। अद्वैत कुसरी विरळा जाणे
२८०	।।ज्ञा.गा.००६२.०२।।	समबुद्धि घेतां समान श्रीहरि। शम दमा वैरी हरि झाला
२८१	।।ज्ञा.गा.००६२.०३।।	सर्वांघटीं राम देहादेहीं एक। सूर्य प्रकाशक सहस्ररश्मीं
२८२	।।ज्ञा.गा.००६२.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं हरिपाठ नेमा। मागिलिया जन्मा मुक्त झालों
२८३	।।ज्ञा.गा.००६३.०१।।	हरि बुद्धि जपे तो नर दुर्लभ। वाचेसी सुलभ रामकृष्ण
२८४	।।ज्ञा.गा.००६३.०२।।	रामकृष्ण नामीं उन्मनीं साधिली। तयासी लाधली सकळ सिद्धी
२८५	।।ज्ञा.गा.००६३.०३।।	सिद्धी बुद्धि धर्म हरिपाठीं आले। प्रपंचीं निवाले साधुसंगें
२८६	।।ज्ञा.गा.००६३.०४।।	ज्ञानदेवीं नाम रामकृष्ण ठसा। येणें दशदिशा आत्माराम
२८७	।।ज्ञा.गा.००६४.०१।।	हरिपाठ कीर्ति मुखें जरी गाय। पवित्रचि होय देह त्याचा
२८८	।।ज्ञा.गा.००६४.०२।।	तपाचे सामर्थ्यें तपिन्नला अमूप। चिरंजीव कल्प वैकुंठीं नांदे
२८९	।।ज्ञा.गा.००६४.०३।।	मातृ पितृ भ्राता सगोत्र अपार। चतुर्भुज नर होऊनि ठेले
२९०	।।ज्ञा.गा.००६४.०४।।	ज्ञान गूढ गम्य ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तीनें दिलें माझ्या हातीं
२९१	।।ज्ञा.गा.००६५.०१।।	हरिवंश पुराण हरिनाम संकीर्तन। हरिवीण सौजन्य नेणें कांहीं
२९२	।।ज्ञा.गा.००६५.०२।।	तया नरा लाधलें वैकुंठ जोडलें। सकळही घडलें तीर्थाटण
२९३	।।ज्ञा.गा.००६५.०३।।	मनोमार्गें गेला तो येथें मुकला। हरिपाठीं स्थिरावला तोचि धन्य
२९४	।।ज्ञा.गा.००६५.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिनामाची जोडी। रामकृष्णीं आवडी सर्वकाळ
२९५	।।ज्ञा.गा.००६६.०१।।	नामसंकीर्तन वैष्णवांची जोडी। पापें अनंत कोडी गेलीं त्यांचीं
२९६	।।ज्ञा.गा.००६६.०२।।	अनंत जन्मांचें तप एक नाम। सर्व मार्ग सुगम हरिपाठ
२९७	।।ज्ञा.गा.००६६.०३।।	योग याग क्रिया धर्माधर्म माया। गेले ते विलया हरिपाठीं
२९८	।।ज्ञा.गा.००६६.०४।।	ज्ञानदेवीं यज्ञयाग क्रिया धर्म। हरिवीण नेम नाहीं दुजा
२९९	।।ज्ञा.गा.००६७.०१।।	वेदशास्त्र प्रमाण श्रुतीचें वचन। एक नारायण सार जप
३००	।।ज्ञा.गा.००६७.०२।।	जप तप कर्म हरिवीण धर्म। वाउगाचि श्रम व्यर्थ जाय

३०१	।।ज्ञा.गा.००६७.०३।।	हरिपाठीं गेले ते निवांतचि ठेले। भ्रमर गुंतले सुमनकळिके
३०२	।।ज्ञा.गा.००६७.०४।।	ज्ञानदेवीं मंत्र हरिनामाचें शस्त्र। यमें कुळ गोत्र वर्जियेलें
३०३	।।ज्ञा.गा.००६८.०१।।	काळ वेळ नाम उच्चारितां नाहीं। दोन्ही पक्ष पाहीं उद्धरती
३०४	।।ज्ञा.गा.००६८.०२।।	रामकृष्ण नाम सर्व दोषां हरण। जड जीवां तारण हरि एक
३०५	।।ज्ञा.गा.००६८.०३।।	नाम हरि सार जिव्हा या नामाची। उपमा त्या दैवाची कोण वानी
३०६	।।ज्ञा.गा.००६८.०४।।	ज्ञानदेवा सांग झाला हरिपाठ। पूर्वजां वैकुंठ मार्ग सोपा
३०७	।।ज्ञा.गा.००६९.०१।।	नित्य नेम नामीं तो प्राणी दुर्लभ। लक्ष्मीवल्लभ तयाजवळीं
३०८	।।ज्ञा.गा.००६९.०२।।	नारायण हरि नारायण हरि। भुक्ति मुक्ति चारी घरीं त्यांच्या
३०९	।।ज्ञा.गा.००६९.०३।।	हरिवीण जन्म तो नरकचि पैं जाणा। यमाचा पाहुणा प्राणी होय
३१०	।।ज्ञा.गा.००६९.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्तीसी चाड। गगनाहुनी वाड नाम आहे
३११	।।ज्ञा.गा.००७०.०१।।	सात पांच तीन दशकांचा मेळा। एकतत्त्वीं कळा दावी हरि
३१२	।।ज्ञा.गा.००७०.०२।।	तैसें नव्हे नाम सर्वमार्गांवरिष्ठ। येथें कांहीं कष्ट न लगती
३१३	।।ज्ञा.गा.००७०.०३।।	अजपा जपणें उलट प्राणाचा। तेथें या मनाचा निर्धारू असे
३१४	।।ज्ञा.गा.००७०.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें नामेंवीण व्यर्थ। रामकृष्णीं पंथ क्रमीयेला
३१५	।।ज्ञा.गा.००७१.०१।।	जप तप कर्म क्रिया नेम धर्म। सर्वांघटीं राम भावशुद्ध
३१६	।।ज्ञा.गा.००७१.०२।।	न सोडी रे भावो टाकी रे संदेहो। रामकृष्णीं टाहो नित्य फोडी
३१७	।।ज्ञा.गा.००७१.०३।।	जात वित्त गोत कुळ शीळ मात। भजे कां त्वरित भावनायुक्त
३१८	।।ज्ञा.गा.००७१.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। वैकुंठभुवनीं घर केलें
३१९	।।ज्ञा.गा.००७२.०१।।	जाणीव नेणीव भगवंतीं नाहीं। उच्चारणीं पाहीं मोक्ष सदा
३२०	।।ज्ञा.गा.००७२.०२।।	नारायण हरि उच्चार नामाचा। तेथें कळिकाळाचा रीघ नाहीं
३२१	।।ज्ञा.गा.००७२.०३।।	तेथील प्रमाण नेणवे वेदांसी। ते जीव जंतूंसी केवीं कळे
३२२	।।ज्ञा.गा.००७२.०४।।	ज्ञानदेवा फळ नारायण पाठ। सर्वत्र वैकुंठ केलें असे
३२३	।।ज्ञा.गा.००७३.०१।।	एकतत्त्व नाम दृढ धरीं मना। हरीसी करुणा येईल तुझी
३२४	।।ज्ञा.गा.००७३.०२।।	तें नाम सोपे रे रामकृष्ण गोविंद। वाचेसी सद्गद जपे आधीं
३२५	।।ज्ञा.गा.००७३.०३।।	नामापरतें तत्त्व नाहीं रे अन्यथा। वायां आणिक पंथा जाशी झणी
३२६	।।ज्ञा.गा.००७३.०४।।	ज्ञानदेवा मौन जपमाळ अंतरीं। धरोनी श्रीहरि जपे सदा

३२७	।।ज्ञा.गा.००७४.०१।।	सर्व सुख गोडी सर्व शास्त्र निवडी। रिकामा अर्धघडी राहू नको
३२८	।।ज्ञा.गा.००७४.०२।।	लटिका व्यवहार सर्व हा संसार। वायां येरझार हरिवीण
३२९	।।ज्ञा.गा.००७४.०३।।	नाम मंत्र जप कोटी जाईल पाप। रामकृष्णीं संकल्प धरुनी राहे
३३०	।।ज्ञा.गा.००७४.०४।।	निजवृत्ति काढीं सर्व माया तोडीं। इंद्रिया सवडी लपों नको
३३१	।।ज्ञा.गा.००७४.०५।।	तीर्थव्रतीं भावना धरी रे करुणा। शांती दया पाहुणा हरि करीं
३३२	।।ज्ञा.गा.००७४.०६।।	ज्ञानदेवा प्रमाण निवृत्तिदेवीं ज्ञान। समाधि संजीवन हरिपाठ
३३३	।।ज्ञा.गा.००७५.०१।।	सोनियाचा दिवस आजि अमृतें पाहाला। नाम आठवितां रूपीं प्रकट पैं झाला
३३४	।।ज्ञा.गा.००७५.०२।।	गोपाळा रे तुझें ध्यान लागो मना। आनु न विसंबे हरि जगत्रजीवना
३३५	।।ज्ञा.गा.००७५.०३।।	तनु मनु शरण विनटलों तुझ्या पायीं। बाप रखुमादेविवरावाचुनि आनु नेणें कांहीं
३३६	।।ज्ञा.गा.००७६.०१।।	दसविये द्वारीं वोहट पडिला। नेणता पैं गेला पाहावया
३३७	।।ज्ञा.गा.००७६.०२।।	अवचिती वाट सांपडली पंथें। ब्रह्मनाम तेथें आलें हातां
३३८	।।ज्ञा.गा.००७६.०३।।	ज्ञानदेव गीतीं निशाणी नाम। समाधि संजीवनी तारक हरि
३३९	।।ज्ञा.गा.००७७.०१।।	भावाचेनि बळें घेतलें वैकुंठ। हरिनाम नीट वैकुंठ मार्ग
३४०	।।ज्ञा.गा.००७७.०२।।	सोपें हो साधन साधावयालागीं। नलगे उपाधि नाना मतें
३४१	।।ज्ञा.गा.००७७.०३।।	ज्ञानेसहित ज्ञान विज्ञानें धन। वृत्तींचें समाधान निवृत्ति करी
३४२	।।ज्ञा.गा.००७७.०४।।	शांति दया क्षमा करुणानिधि प्रेम। नेउनी परब्रह्म भावें मिळती
३४३	।।ज्ञा.गा.००७७.०५।।	ज्ञानदेवो सांगे भावो मीनला गंगे। सुस्नात सर्वांगें हरि गंगा
३४४	।।ज्ञा.गा.००७८.०१।।	आलिया जवळा भक्तिसुख देखे। पालव पोखे वाणिव भोगी
३४५	।।ज्ञा.गा.००७८.०२।।	तें सुख आम्हां विठ्ठलचरणीं। निवृत्ति करणी व्यासाचिये
३४६	।।ज्ञा.गा.००७८.०३।।	जप तप ज्ञान क्रिया कर्म धर्म। रामकृष्ण नेम गुरुभजनें
३४७	।।ज्ञा.गा.००७८.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे संसार निरसी। अखंड मानसीं विठ्ठल हरि
३४८	।।ज्ञा.गा.००७९.०१।।	अभाव संगती नाना भूत व्यक्ती। संसार पंगती मेळवी त्यासी
३४९	।।ज्ञा.गा.००७९.०२।।	हरिनामें शोक करी अभाव कामारी। यातें दुरी करी हरिपाठें
३५०	।।ज्ञा.गा.००७९.०३।।	संतांची संगती वेदश्रुतीची मती। घेऊनियां हातीं ब्रह्मशास्त्र
३५१	।।ज्ञा.गा.००७९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नारायण नाणें। घेऊनि पारखणें भक्तिपेठे
३५२	।।ज्ञा.गा.००८०.०१।।	यश कीर्ति वानूं नेणें मी वाखाणूं। रामकृष्णनाम आम्हां सणू नित्य दिवाळी

३५३	।।ज्ञा.गा.००८०.०२।।	नरहरी रामा नरहरी रामा। पुराणपुरुषोत्तमा हरि गोपाळा
३५४	।।ज्ञा.गा.००८०.०३।।	या नेमीं अक्रूर बोधला परीक्षिति उपदेशिला। अर्जुनासी जाला साहाकारी
३५५	।।ज्ञा.गा.००८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नामेंवीण जो नरु। तो होय भूमिभारु ये संसारीं
३५६	।।ज्ञा.गा.००८१.०१।।	प्राप्तीवीण फळ केवीं लाहे प्राणी। जैसा चातक धरणीं उपवासु
३५७	।।ज्ञा.गा.००८१.०२।।	ओळलिया मेघु सावधु बोभाये। बिंदुमात्र घेई जीवन देखा
३५८	।।ज्ञा.गा.००८१.०३।।	तैसें केवीं घडे संसारिया चित्तें। प्राप्तीच्या अर्थातें साहे संत
३५९	।।ज्ञा.गा.००८१.०४।।	सगुण निर्गुण समरस आहे। विरुळा येथ साहे समता बुद्धी
३६०	।।ज्ञा.गा.००८१.०५।।	जंववरी समान शांति बुद्धि हे ठेली। तंववरी ये भुली बोली कैसी घडे
३६१	।।ज्ञा.गा.००८१.०६।।	दिन काळ पळपळ स्मरण नामाचें। विरुळा या मंत्राचें करी पठण
३६२	।।ज्ञा.गा.००८१.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे नामया हें तूं गा जाणसी। भजन केशवासी तूंचि तुझा
३६३	।।ज्ञा.गा.००८२.०१।।	कापुरीं परिमळु दिसे वो अळुमाळु। हळू हळू सुढाळू पवनपंथें
३६४	।।ज्ञा.गा.००८२.०२।।	पवनीं न धाये पवनही धाये। परतला खाये आपणांसी
३६५	।।ज्ञा.गा.००८२.०३।।	मुखवात नाहीं तरतसे बाहीं। नावें दिशा दाही आप घोषें
३६६	।।ज्ञा.गा.००८२.०४।।	ज्ञानदेवा मौन्य नामाचे तारण। तारक हरिवीण दुजा नाहीं
३६७	।।ज्ञा.गा.००८३.०१।।	श्रवण त्वचा चक्षु जिव्हा घ्राण। दशहि इंद्रियें जाण हरीच्या ठायीं
३६८	।।ज्ञा.गा.००८३.०२।।	अवघा हा गोविंदु अवघा हा मुकुंदु। अवघा हा विद्गदु भरला दिसे
३६९	।।ज्ञा.गा.००८३.०३।।	पतीतपावन नामें दिनोद्धारण। स्मरलिया आपण वैकुंठ देतु
३७०	।।ज्ञा.गा.००८३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हें पुंडलीक जाणें। अंतकाळीं पेणें साधियेलें
३७१	।।ज्ञा.गा.००८४.०१।।	अनंत नामाचें पाठांतर। रामकृष्णनाम निरंतर। सर्व सुखाचें भांडार। हरि श्रीधर नाम वाचे
३७२	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें
३७३	।।ज्ञा.गा.००८४.०३।।	अनंत तीर्थांचे मेळ। साधलिया हरिनाम कल्लोळ। पूर्वजांसहित अजामेळ। उद्धरिला सहपरिवारें
३७४	।।ज्ञा.गा.००८४.०४।।	कोटिजन्मांचे दोष। हरतील पातकें जातील नि:शेष। अंतीं होईल वैकुंठवास। कोटि कुळांसी उद्धार
३७५	।।ज्ञा.गा.००८४.०५।।	हें योगियांचे निजजीवन। रामकृष्ण नारायण। येणें जगत्रय होय पावन। हरिस्मरण जिवांसी
३७६	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं
३७७	।।ज्ञा.गा.००८५.०१।।	पदपदार्थसंपन्नता। व्यर्थ टवाळी कां सांगतां। हरिनामीं नित्य अनुसरतां। हें सार सर्वार्थीं
३७८	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थीं। जे अनुसरलें ते कृतार्थी। भवपंथा मुकलें

३७९	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
३८०	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
३८१	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
३८२	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें
३८३	।।ज्ञा.गा.००८६.०१।।	सर्वव्यापक सर्व देहीं आहे। परि प्राणियांसी सोय न कळे त्याची
३८४	।।ज्ञा.गा.००८६.०२।।	परमार्थ तो कडु विषय तो गोडु। तया अवघडु संसार
३८५	।।ज्ञा.गा.००८६.०३।।	नामाचें साधन जिव्हे लावी बाण। तया अनुदिन जवळी असे
३८६	।।ज्ञा.गा.००८६.०४।।	धारणा धीट जरी होय विनट। तया प्रेमें वैकुंठ जवळी असे
३८७	।।ज्ञा.गा.००८६.०५।।	सुलभ आणि सोपारें केलेंसे दातारें। आम्हीं एकसरें उच्चारिलें
३८८	।।ज्ञा.गा.००८६.०६।।	ज्ञानियासि ज्ञान ज्ञानदेवीं ध्यान। कलिमलछेदन नाम एक
३८९	।।ज्ञा.गा.००८७.०१।।	तिहीं त्रिगुणीं ओतिलें। त्रिपुटिसी गोविलें। आणुनी बांधिलें। चर्मदेहीं
३९०	।।ज्ञा.गा.००८७.०२।।	न सुटतां शिणतां हे। भवति वास पाहे। प्रपंच मोहता हे। काय करूं
३९१	।।ज्ञा.गा.००८७.०३।।	कृष्णनाम मंत्रु सुटे। विषय प्रपंचु तुटे। मोहनमुद्रा निघोटे। वैकुंठ रया
३९२	।।ज्ञा.गा.००८७.०४।।	सावधपणें विरुळा। जाणें तेथींची कळा। विज्ञानपणें सोहळा। निमथा गातूं
३९३	।।ज्ञा.गा.००८७.०५।।	ज्ञानदेव सांगतु । हरिपंथें मुक्तिमातु। एकतत्त्व सांगातु। जनींवनीं
३९४	।।ज्ञा.गा.००८८.०१।।	अळुमाळु सोय रातलीची धाय। सत्त्वतेजीं माये एकतत्त्वीं
३९५	।।ज्ञा.गा.००८८.०२।।	तें तत्त्वसाधन मुक्तामुक्त धन । कृष्णनाम पूर्ण तेजीं माये
३९६	।।ज्ञा.गा.००८८.०३।।	सोकरी पापपुण्या ठायीं आपा। आयुष्याच्या मापा हरि धावे
३९७	।।ज्ञा.गा.००८८.०४।।	ज्ञानदेव गीत गातसे नित्य। कृष्णकृष्ण सत्य इतुकें सार
३९८	।।ज्ञा.गा.००८९.०१।।	जन्मजन्मांतरीं। असेल पुण्यसामुग्री। तरीच नाम जिव्हाग्रीं। येईल श्रीरामाचें
३९९	।।ज्ञा.गा.००८९.०२।।	धन्य कुळ तयाचें। रामनाम हेंचि वाचें। दोष हरतील जन्माचे। श्रीराम म्हणतांची
४००	।।ज्ञा.गा.००८९.०३।।	कोटिकुळाचें उद्धरण। मुखीं राम नारायण। रामकृष्ण स्मरण। धन्य जन्म तयाचे
४०१	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
४०२	।।ज्ञा.गा.००८९.०५।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास मोठा। नामस्मरण मुखावाटा। पूर्वज गेले वैकुंठा। हरिहरि स्मरतां
४०३	।।ज्ञा.गा.००९०.०१।।	अढळ सप्रेम उपरती पावो। हरिहरि घेवों तारक नाम
४०४	।।ज्ञा.गा.००९०.०२।।	संवगडे वागणें हरिपंथीं चालों। हरि हरि बोलों दिननिशीं

४०५	।।ज्ञा.गा.००९०.०३।।	पाहाते निमते सरे हंसगती। हरीची पंगती जेऊं बैसो
४०६	।।ज्ञा.गा.००९०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रामकृष्ण आशा। संसारपिपासा दुरी करी
४०७	।।ज्ञा.गा.००९१.०१।।	कापुराचें कलेवर घातलें करंडां। सेखीं नुरेचि उंडा पहावया
४०८	।।ज्ञा.गा.००९१.०२।।	मा ज्योती मेळे कैसा उरेल कोळिसा । भावें हृषिकेशा भजतां ऐसें
४०९	।।ज्ञा.गा.००९१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे वासना हे खोटी। नामयज्ञें मिठी दिधलिया विरे
४१०	।।ज्ञा.गा.००९२.०१।।	सुकुमार वेल्हाळ रूपें पैं सुंदर। तोचि पैं आगर नंदाघरीं
४११	।।ज्ञा.गा.००९२.०२।।	अवघ्या सुख देतु अवघ्या विदटे। अवघेची पेठे हरिनाम
४१२	।।ज्ञा.गा.००९२.०३।।	यापरी आगरु कृष्णनाम ठसा। ओतला सरिसा भाग्ययोगें
४१३	।।ज्ञा.गा.००९२.०४।।	बाप निवृत्तिराज उपदेशिती आम्हां। ज्ञानदेवा महिमा नामें आला
४१४	।।ज्ञा.गा.००९३.०१।।	ज्याचेनि तेजें तेजस रविग्रह। त्याचेनि मोह निरसती
४१५	।।ज्ञा.गा.००९३.०२।।	तें नाम परिकर कृष्णचि सुंदर। वैकुंठींचें घर आम्हीं केलें
४१६	।।ज्ञा.गा.००९३.०३।।	जपतां नाम स्मरतां पैं हरिहरि। प्रपंच बोहरी कृष्णनामें
४१७	।।ज्ञा.गा.००९३.०४।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना कृष्णचि नयना। सर्वां सर्वत्र पान्हा कृष्णरूपें
४१८	।।ज्ञा.गा.००९४.०१।।	समरसें घटु विराला विनटु। एकरूपें पाटु गेला सांगसी
४१९	।।ज्ञा.गा.००९४.०२।।	कृष्ण कृष्ण वाट सांपडली नीट। जिव्हेसी घडघडाट इंद्रियेंसहित
४२०	।।ज्ञा.गा.००९४.०३।।	मनाच्या भोवनीं समाधीच्या ध्यानीं। चिंतिला पद्मासनीं आत्मराजु
४२१	।।ज्ञा.गा.००९४.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त कृष्णध्यानीं रत। जन्मजरामृत्यु हारपली
४२२	।।ज्ञा.गा.००९५.०१।।	सर्वत्र समान भावयुक्त पूर्ण। धृति धारणा धन वर्ते जया
४२३	।।ज्ञा.गा.००९५.०२।।	सामान्यत्व हरि समसेज करी। चित्त वित्त घरीं हरिपाठें
४२४	।।ज्ञा.गा.००९५.०३।।	आकार निराकारीं त्रिपथ शेजारीं। हरि भरोवरी घेतु विरुळा
४२५	।।ज्ञा.गा.००९५.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें अवघें ज्ञान होणें। विज्ञानीं राहणें गुरुकृपा
४२६	।।ज्ञा.गा.००९६.०१।।	सांवळिये तेजीं भक्ति पसु ओल। इंद्रियां शरण चरणरजीं
४२७	।।ज्ञा.गा.००९६.०२।।	निवालों वो माये अमृतरसनें। रामनामपेणें वैकुंठींचें
४२८	।।ज्ञा.गा.००९६.०३।।	आळवितां सगुणनिर्गुण रूपडें। वचनें फाडोवाडें हातां येत
४२९	।।ज्ञा.गा.००९६.०४।।	ज्ञानांजन लेवों ज्ञानदेवीं निज। निवृत्तीनें गुज सांगितलें
४३०	।।ज्ञा.गा.००९७.०१।।	समाधि साधन संजीवन नाम। शांति दया सम सर्वांभूतीं

४३१	।।ज्ञा.गा.००९७.०२।।	शांतीची पैं शांति निवृत्ति उतारू। हरिनाम उच्चारु दिधला तेणें
४३२	।।ज्ञा.गा.००९७.०३।।	शम दम कळा विज्ञान सज्ञान। परतोनी अज्ञान नये घरा
४३३	।।ज्ञा.गा.००९७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि साधन अवीट। भक्तिमार्ग नीट हरिपंथीं
४३४	।।ज्ञा.गा.००९८.०१।।	परेसी परतें स्वरूप या हरीचें । भक्तिमार्ग साचे विरुढे रूप
४३५	।।ज्ञा.गा.००९८.०२।।	चला जाऊं पाहूं आत्मराज घटीं। नामें नेतु तटीं वैकुंठीचिया
४३६	।।ज्ञा.गा.००९८.०३।।	समाधि विधान हरिपाठगुण। उगियाची मौन असिजे रया
४३७	।।ज्ञा.गा.००९८.०४।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसों जाय भाव। तंव तेणें स्वयमेव दाविलें डोळां
४३८	।।ज्ञा.गा.००९९.०१।।	त्रिभुवनीचें सुख एकतत्त्व विठ्ठल। नलगे आम्हां मोल उच्चारितां
४३९	।।ज्ञा.गा.००९९.०२।।	विठ्ठल उघडा मंत्र कळिकाळा त्रास। घालुनियां कांस जपों आधीं
४४०	।।ज्ञा.गा.००९९.०३।।	सत्वर सत्वाचे जपती नामावळी। नित्यता आंघोळी घडे रया
४४१	।।ज्ञा.गा.००९९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिव्हाळा हृदयीं। जीवाचा जीव ठायीं एक पाही
४४२	।।ज्ञा.गा.०१००.०१।।	कां रे स्फुंदतोसी। कां रे स्फुंदतोसी। न भजतां विठ्ठलासी। नरकीं पडसी
४४३	।।ज्ञा.गा.०१००.०२।।	पुण्यपाप बाधा। न पवसी गोविंदा। पावशील आपदा। स्मर परमानंदा
४४४	।।ज्ञा.गा.०१००.०३।।	पुण्य करितां स्वर्ग । पाप करितां भोग। नाम जपतां सर्वांग। होईल पांडुरंग
४४५	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
४४६	।।ज्ञा.गा.०१००.०५।।	जाईल हें आयुष्य। न सेवीं विषयविष। पडतील यमशाप। वेगीं करी सौरस
४४७	।।ज्ञा.गा.०१००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। मन चरणीं गोंवीं। हारपला देहभावीं। जालासे गोसावी एकरूप
४४८	।।ज्ञा.गा.०१०१.०१।।	सहज कर्म भक्ति घडावया कोडें। ज्ञानघन निवाडें नाम जपों
४४९	।।ज्ञा.गा.०१०१.०२।।	नाम मात्र नमन ज्ञानघन पूर्ण। रामनामें कर्ण भरूं रया
४५०	।।ज्ञा.गा.०१०१.०३।।	सत्त्वाचे सागरीं उतरों पैलथडीं। रीति अर्धघडी जावो नेदी
४५१	।।ज्ञा.गा.०१०१.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त अवघें धन गोत। रामनामें तृप्त सकळ जीव
४५२	।।ज्ञा.गा.०१०२.०१।।	अष्टांगयोगें न शिणिजे। यम नेम निरोध न किजे रया
४५३	।।ज्ञा.गा.०१०२.०२।।	वाचा गीत गाईजे वा गीत गाईजे। गातां वातां श्रवणीं ऐकिजे रया
४५४	।।ज्ञा.गा.०१०२.०३।।	गीताछंदें अंग डोलिजे। लीला विनोदें संसार तरिजे रया
४५५	।।ज्ञा.गा.०१०२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नामें । जोडे हा उपावो किजे रया
४५६	।।ज्ञा.गा.०१०३.०१।।	अंडज जारज स्वेदज उद्भिज आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें

४५७	।।ज्ञा.गा.०१०३.०२।।	जें नाटे तें नाम चित्तीं। रखुमादेवीपति श्रीविठ्ठलाचें
४५८	।।ज्ञा.गा.०१०३.०३।।	शरीर आटे संपत्ति आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
४५९	।।ज्ञा.गा.०१०३.०४।।	बाप रखुमादेविवराचें नाम नाटे। युगें गेलीं परी उभा विटे
४६०	।।ज्ञा.गा.०१०४.०१।।	रामनाम वाट हेंचि पैं वैकुंठ। ऐसी भगवद्गीता बोलतसे
४६१	।।ज्ञा.गा.०१०४.०२।।	अठरा साक्षी साही विवादत। चौघाचेनि मतें घेईन भागु
४६२	।।ज्ञा.गा.०१०४.०३।।	शेवटीले दिवसीं धरणें घेईन। बाप रखुमादेविवरा बळेंचि साधीन
४६३	।।ज्ञा.गा.०१०५.०१।।	कर्म आणि धर्म आचरिजे जयालागीं। साधक शिणले साधन साधितां अभागी
४६४	।।ज्ञा.गा.०१०५.०२।।	गोड तुझें नाम विठोबा आवडतें मज। दुजें उच्चारितां मना वाटतसे लाज
४६५	।।ज्ञा.गा.०१०५.०३।।	भुक्ति आणि मुक्ति नामापासीं प्रत्यक्ष। चार्‍ही वेद साही शास्त्रें वदताती साक्ष
४६६	।।ज्ञा.गा.०१०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुझी आण। काया वाचा चित्त चरणीं ठेविलेंसे गहाण
४६७	।।ज्ञा.गा.०१०६.०१।।	प्रेमाचा जिव्हाळा नाम मुखाशीं आलें। सार्थक पैं जालें संसाराचें
४६८	।।ज्ञा.गा.०१०६.०२।।	केशव नाम सार विठ्ठल उच्चार। राम निरंतर ह्रदयीं वसे
४६९	।।ज्ञा.गा.०१०६.०३।।	पाहतां हा भाव तो लीळा तो विग्रह। तेथींचा अनुभव विरळा जाणे
४७०	।।ज्ञा.गा.०१०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पाहतां विस्तारु। नामाचा बडिवारु न बोलवे
४७१	।।ज्ञा.गा.०१०७.०१।।	रामकृष्ण नामें ये दोन्ही साजिरीं। ह्रदयमंदिरीं स्मरां कां रे
४७२	।।ज्ञा.गा.०१०७.०२।।	आपुली आपण करा सोडवण। संसारबंधन तोडा वेगीं
४७३	।।ज्ञा.गा.०१०७.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण माळा। ह्रदयीं जिव्हाळा श्रीमूर्ति रया
४७४	।।ज्ञा.गा.०१०८.०१।।	आठवितां विसरलें आपुलिया गोता। हरिनामें त्वरितां मोक्ष जाला
४७५	।।ज्ञा.गा.०१०८.०२।।	त्याचें नामचि त्वरित प्रल्हादें केलें प्रसन्न। तेणें संजीवन जाले त्याचे देह
४७६	।।ज्ञा.गा.०१०८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नृसिंहरूपें देखे। दैत्य हरिखे धरी जानु
४७७	।।ज्ञा.गा.०१०९.०१।।	विठ्ठल नाम नुच्चारिसी। तरी तूं रवरव कुंडीं पडसी
४७८	।।ज्ञा.गा.०१०९.०२।।	विठ्ठल नाम उच्चारीं। आळसु न करीं क्षणभरी
४७९	।।ज्ञा.गा.०१०९.०३।।	विठ्ठल नाम तीन अक्षरें। अमृतपान केलें शंकरें
४८०	।।ज्ञा.गा.०१०९.०४।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलें। महापातकी उद्धरिले
४८१	।।ज्ञा.गा.०११०.०१।।	भ्रम धरिसी या देहाचा। विठ्ठल म्हणे कां रे वाचा
४८२	।।ज्ञा.गा.०११०.०२।।	पडोन जाईल कलेवर। विठ्ठल उच्चारीं पां सार

४८३	।।ज्ञा.गा.०११०.०३।।	रखुमादेविवरु अभयकरु। मस्तकीं ठेविला हा निर्धारु
४८४	।।ज्ञा.गा.०१११.०१।।	विठ्ठल विठ्ठल न म्हणसी। पुनरपि पडसी गर्भवासीं
४८५	।।ज्ञा.गा.०१११.०२।।	अंतकाळीं स्मरे। स्मरे विठ्ठल राणा
४८६	।।ज्ञा.गा.०१११.०३।।	रखुमादेविवरु निर्धारी। पडों नेदी चराचरीं
४८७	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अध:पंथा
४८८	।।ज्ञा.गा.०११२.०२।।	नामेंवीण सुटका नाहीं। ऐसी वेदशास्त्रीं ग्वाही। जो वेद मस्तकीं पाही। ब्रह्मयानें वंदिला
४८९	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
४९०	।।ज्ञा.गा.०११२.०४।।	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
४९१	।।ज्ञा.गा.०११२.०५।।	ज्ञानदेवीं पाहिलें। हरिनाम साधुनी घेतलें। तें समाधीस केलें। पुष्पशयनीं आसन
४९२	।।ज्ञा.गा.०११३.०१।।	नाममाला घे पवित्र। अंतीं हेंचि शस्त्र। राम हा महामंत्र। सर्व बाधा निवारी
४९३	।।ज्ञा.गा.०११३.०२।।	भवकर्मविख। रामनामीं होय चोख। हरेल भवव्यथा दु:ख। पुढें सुख उपजेल
४९४	।।ज्ञा.गा.०११३.०३।।	माळा घाली हेचि गळां। घे अमृताचा गळाळा। होईल वैकुंठीं सोहळा। रामकृष्ण उच्चारणीं
४९५	।।ज्ञा.गा.०११३.०४।।	ज्ञानदेवीं माळा केली। सुखाची समाधी साधिली। जिव्हा उच्चारणीं केली। अखंड हरिनाम
४९६	।।ज्ञा.गा.०११४.०१।।	समाधीचें साधन। तें रामनाम चिंतन । चित्ता सुखसंपन्न। हर्ष जीवनीं केला
४९७	।।ज्ञा.गा.०११४.०२।।	कोटि तपाचिया राशी। जोडती रामनामापाशी। नाम जपतां अहर्निशीं। वैकुंठपद पाविजे
४९८	।।ज्ञा.गा.०११४.०३।।	हेंचि धुरूसी आठवलें। उपमन्यें हेंचि घोकिलें। अंबऋषीनें साधिलें। रामकृष्ण उच्चारणीं
४९९	।।ज्ञा.गा.०११४.०४।।	पांडवांसि सदा काळीं। कृष्ण राहिला जवळी। ज्ञानदेव हृदयकमळीं। तैसाचि स्थिरावला
५००	।।ज्ञा.गा.०११५.०१।।	निरंतर ध्याता हरि। सर्व कर्माची बोहरी। दोष जाती दिगंतरीं। रामकृष्णउच्चारणीं
५०१	।।ज्ञा.गा.०११५.०२।।	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल
५०२	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
५०३	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
५०४	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दु:ख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
५०५	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
५०६	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
५०७	।।ज्ञा.गा.०११६.०४।।	ज्ञानरंजनीं रंजला। ज्ञानबोधें उपजला। ज्ञानदेवीं हरि सेविला। निरंतर सर्वकाळ
५०८	।।ज्ञा.गा.०११७.०१।।	संपत्तिविपत्तिदु:ख। हरेल अवघा शोक। वेगीं करूनियां विवेक। हरिस्मरण करीं

५०९	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी
५१०	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
५११	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी
५१२	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दु:ख। नाम नसतां मुखीं
५१३	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
५१४	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
५१५	।।ज्ञा.गा.०११८.०४।।	ज्ञानदेवें अनुमानलें। मग भक्तिसुख साधलें। रामकृष्ण उच्चारिले। जे तारक तिहीं लोकीं
५१६	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
५१७	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
५१८	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
५१९	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
५२०	।।ज्ञा.गा.०१२०.०१।।	नाम प्रल्हाद उच्चारी। तया सोडवी नरहरी। उचलूनि घेतला कडियेवरी। भक्तसुखें निवाला
५२१	।।ज्ञा.गा.०१२०.०२।।	नाम बरवया बरवंट। नाम पवित्र आणि चोखट। नाम स्मरे नीळकंठ। निजसुखें निवाला
५२२	।।ज्ञा.गा.०१२०.०३।।	जें धुरुसी आठवलें। तेंचि उपमन्यें घोकिलें। तेंचि गजेंद्रा लाधलें। हित जालें तयांचें
५२३	।।ज्ञा.गा.०१२०.०४।।	नाम स्मरे अजामेळ। महापातकी चांडाळ। नामें जाला सोज्वळ। आपणांसहित निवाला
५२४	।।ज्ञा.गा.०१२०.०५।।	वाटपाडा कोळिकु। नाम स्मरे तो वाल्मिकु। नामें उद्धरिले तिन्ही लोकु। आपणांसहित निवाला
५२५	।।ज्ञा.गा.०१२०.०६।।	ऐसें अनंत अपार। नामें तरले चराचर। नाम पवित्र आणि परिकर। रखुमादेविवराचें
५२६	।।ज्ञा.गा.०१२१.०१।।	जें शंभूनें धरिलें मानसीं । तेंचि उपदेशिलें गिरिजेसी
५२७	।।ज्ञा.गा.०१२१.०२।।	नाम बरवें बरवें। निज मानसीं धरावें
५२८	।।ज्ञा.गा.०१२१.०३।।	जे गंगोदकाहुनी निकें। गोडी अमृत जालें फिकें
५२९	।।ज्ञा.गा.०१२१.०४।।	शीतळ चंदनाहुनी वरतें। सुंदर सोनियाहुनी परतें
५३०	।।ज्ञा.गा.०१२१.०५।।	भुक्तिमुक्तिदायक। भवबंधनमोचक
५३१	।।ज्ञा.गा.०१२१.०६।।	बाप रखुमादेविवरें। सुलभ नाम दिधलें सोपारें
५३२	।।ज्ञा.गा.०१२२.०१।।	भक्तीचें तें ज्ञान वाचें नारायण। दया ते संपूर्ण सर्वांभूतीं
५३३	।।ज्ञा.गा.०१२२.०२।।	ज्ञान नारायण ध्यान नारायण। वाचें नारायण सर्वकाळ
५३४	।।ज्ञा.गा.०१२२.०३।।	संसारग्रामीं नाम हाचि सांठा। पावाल वैकुंठा नामें एकें

५३५	।।ज्ञा.गा.०१२२.०४।।	गोविंद गोपाळ वाचेसी निखळ। पद पावाल अढळ अच्युताचें
५३६	।।ज्ञा.गा.०१२२.०५।।	नामेंचि तरले शुकादिक दादुले। जडजीव उद्धरले कलीयुगीं
५३७	।।ज्ञा.गा.०१२२.०६।।	स्मरण करितां वाल्मिक वैखरी। वारुळाभीतरीं रामराम
५३८	।।ज्ञा.गा.०१२२.०७।।	सर्वांमाजीं श्रेष्ठ पुण्य भूवैकुंठ। विठ्ठल मूळपीठ जगदोद्धार
५३९	।।ज्ञा.गा.०१२२.०८।।	निवृत्ति निरोपण ज्ञानदेवा ध्यान। सर्वत्र नारायण एकरूप
५४०	।।ज्ञा.गा.०१२३.०१।।	कर्माचिया रेखा। नुलंघिती अशेषा। म्हणोनि विशेषा। केशवसेवा
५४१	।।ज्ञा.गा.०१२३.०२।।	रामकृष्णमाळा। घाला पां रे गळां। अखंड जीवनकळा। राम जपा
५४२	।।ज्ञा.गा.०१२३.०३।।	करावा विचार । धरावा आचार। करावा परिकर। रामनामीं
५४३	।।ज्ञा.गा.०१२३.०४।।	सकळांचा सकळीं। त्यांतें तूं आकळीं। जिव्हा हे वाचाळीं। रामरतीं
५४४	।।ज्ञा.गा.०१२३.०५।।	रिघे रे शरण। तुज नाहीं मरण। ठकिसी चरण। श्रीविठ्ठलाचें
५४५	।।ज्ञा.गा.०१२३.०६।।	निवृत्तिप्रसादें जोडे। विठ्ठलनामें घडे। ज्ञानदेव बागडे। पंढरिये
५४६	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
५४७	।।ज्ञा.गा.०१२४.०२।।	नरहरि नाम उच्चारीं। तेणें तरसी भवसागरीं
५४८	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्मे न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
५४९	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
५५०	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
५५१	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
५५२	।।ज्ञा.गा.०१२५.०१।।	यमधर्म सांगे दूता। परिसावी निजकथा। जेथें रामनाम वार्ता। तया देशा न वजावें
५५३	।।ज्ञा.गा.०१२५.०२।।	नाम महादोषां हरण। नाम पतीतपावन। नाम कलिमलदहन। भवबंधनमोचक
५५४	।।ज्ञा.गा.०१२५.०३।।	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
५५५	।।ज्ञा.गा.०१२५.०४।।	जये ग्रामीं हरिपूजन। जये नगरीं हरिकीर्तन। तेथें गेलिया बंधन। तुम्ही पावाल त्रिशुद्धी
५५६	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
५५७	।।ज्ञा.गा.०१२५.०६।।	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती
५५८	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
५५९	।।ज्ञा.गा.०१२६.०२।।	नामनिजधीर। गर्जती वैष्णव वीर। कळिकाळ यमाचे भार। पळाले तेथें

५६०	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
५६१	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
५६२	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
५६३	।।ज्ञा.गा.०१२७.०२।।	नारायण नाम नारायण नाम। नारायण नाम म्हणा कां रे रे
५६४	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
५६५	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
५६६	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
५६७	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थीं भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
५६८	।।ज्ञा.गा.०१२८.०१।।	जिव्हेच्या निडळीं। नामाक्षराची वोळी। कान्हो वनमाळी। या वोजा
५६९	।।ज्ञा.गा.०१२८.०२।।	लेहोन घाली पान पुसती जैसी। भलतिये रसीं बुडी दे कां
५७०	।।ज्ञा.गा.०१२८.०३।।	माझे डोळसामाजी । सुनिळ सहजी। होय तूं बिजीं। बाहुलिये
५७१	।।ज्ञा.गा.०१२८.०४।।	ऐसि वाचा दृष्टी नामरूपें आथिली। वासनेवरी वहिली उठो दे कां
५७२	।।ज्ञा.गा.०१२८.०५।।	तुझें उठिलेंपण आम्हां होवावें निकें। तरी गोसावी पाइकेंसी यावें किजी
५७३	।।ज्ञा.गा.०१२८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु आंतु बाहेरी सुखें। तरी तुजसी म्यां एके नांदावें किजी
५७४	।।ज्ञा.गा.०१२९.०१।।	रसने वोरसु मातृके वो माये
५७५	।।ज्ञा.गा.०१२९.०२।।	रमणिये माये रमणिये। रामनामामृत रस पी जिव्हे
५७६	।।ज्ञा.गा.०१२९.०३।।	निवृत्तिदासाप्रिय। माय रमणिये माय रमणिये
५७७	।।ज्ञा.गा.०१३०.०१।।	सकळ धर्मांचें कारण। नामस्मरण हरिकीर्तन। दया क्षमा समाधान। संतजन साधिती
५७८	।।ज्ञा.गा.०१३०.०२।।	निजधर्म हा चोखडा। नाम उच्चारु घडघडां। भुक्तिमुक्तीचा संवगडा। हा भवसिंधुतारक
५७९	।।ज्ञा.गा.०१३०.०३।।	लावण्य मान्यता विद्यावंत। सखे स्वजन पुत्रकलत्र। विषयभोग वयसा व्यर्थ। देहासहित मरणांती
५८०	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
५८१	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। हृदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो

५८२	||ज्ञा.गा.०१३१.०२||	भक्तांकारणें येणें घेतलीसे आळी। दहा गर्भवास सोशी स्वयें वनमाळी
५८३	||ज्ञा.गा.०१३१.०३||	कल्पनेविरहित भलतिया मार्गे । अभिमान सांडुनि दीनापाठी लागे
५८४	||ज्ञा.गा.०१३१.०४||	शोषिली पूतना येणें मोहिलें लेकरूं। आळी न संडी बाप रखुमादेविवरु
५८५	||ज्ञा.गा.०१३२.०१||	सार सार सार विठोबा नाम तुझें सार। म्हणोनि शूळपाणी जपताहे वारंवार
५८६	||ज्ञा.गा.०१३२.०२||	आदि मध्य अंतीं निजबीज ओंकार। ध्रुव प्रल्हाद अंबऋषी जिहीं मानिला निर्धार
५८७	||ज्ञा.गा.०१३२.०३||	भुक्तिमुक्तिसुखदायक साचार। पतीत अज्ञान जीव तरले अपार
५८८	||ज्ञा.गा.०१३२.०४||	दिवसेंदिवस व्यर्थ जात संसार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा आधार
५८९	||ज्ञा.गा.०१३३.०१||	हरि आला रे हरि आला रे। संतसंगें ब्रह्मानंदु जाला रे
५९०	||ज्ञा.गा.०१३३.०२||	हरि येथें रे हरि तेथें रे। हरिवांचूनि न दिसे रितें रे
५९१	||ज्ञा.गा.०१३३.०३||	हरि पाहीं रे हरि ध्याईं रे। हरिवांचूनि दुजें नाहीं रे
५९२	||ज्ञा.गा.०१३३.०४||	हरि वाचे रे हरि नाचे रे। हरि पाहतां आनंदु साचे रे
५९३	||ज्ञा.गा.०१३३.०५||	हरि आदीं रे हरि अंतीं रे। हरि व्यापकु सर्वांभूतीं रे
५९४	||ज्ञा.गा.०१३३.०६||	हरि जाणा रे हरि वाना रे। बाप रखुमादेविवरु राणा रे
५९५	||ज्ञा.गा.०१३४.०१||	रामकृष्ण गोविंदाचें नामस्मरण वाचें। घडिये घडिये साचें ध्यान श्रीविठ्ठलाचें
५९६	||ज्ञा.गा.०१३४.०२||	एकनाम आठवितां दूतां पडियेली चिंता। नाम आनंदें गातां पाविजे सायुज्यता
५९७	||ज्ञा.गा.०१३४.०३||	तिहीं लोकीं नाम थोर वेदशास्त्रांचें सार। सगुण निर्गुणाकार निजब्रह्म सार
५९८	||ज्ञा.गा.०१३४.०४||	बाप रखुमादेविवरु कृपाळू उदारु। नामस्मरणें पारु उतरी हा निर्धारु
५९९	||ज्ञा.गा.०१३५.०१||	पन्नासाअक्षरीं करिसी भरोवरी। शेखीं तुझें तोंड तुज वैरी रया
६००	||ज्ञा.गा.०१३५.०२||	यापरी नामाची वोळ हें मांडुनी। संसार दवडुनि घालीं परता
६०१	||ज्ञा.गा.०१३५.०३||	रकारा पुढें एक मकार मांडी कां। उतरसी समतुका शंभूचीया
६०२	||ज्ञा.गा.०१३५.०४||	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। आपुली आण वाही त्रिभुवनीं रया
६०३	||ज्ञा.गा.०१३६.०१||	सकळ नेणोनियां आन। एक विठ्ठलुचि जाण
६०४	||ज्ञा.गा.०१३६.०२||	पुढती पुढती मन। एक विठ्ठलुचि जाण
६०५	||ज्ञा.गा.०१३६.०३||	हेचि गुरुगम्याची खूण। एक विठ्ठलुचि जाण
६०६	||ज्ञा.गा.०१३६.०४||	बुझसी तरी बूझ निर्वाण। एक विठ्ठलुचि जाण
६०७	||ज्ञा.गा.०१३६.०५||	हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। एक विठ्ठलुचि जाण

६०८	।।ज्ञा.गा.०१३६.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। एक विठ्ठलुचि जाण
६०९	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
६१०	।।ज्ञा.गा.०१३७.०२।।	करा विठ्ठलस्मरण। नामरूपीं अनुसंधान। जाणोनी भक्तां भवलक्षण। जघनप्रमाण दावितसे
६११	।।ज्ञा.गा.०१३७.०३।।	पुंडलिकाच्या भावार्था। गोकुळींहुनी जाला येतां । निजप्रेमभक्ति भक्तां। घ्या घ्या आतां म्हणतसे
६१२	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
६१३	।।ज्ञा.गा.०१३८.०१।।	निजानंद हें पैं ब्रह्म। ऐसें जाणती योगी वर्म
६१४	।।ज्ञा.गा.०१३८.०२।।	विठ्ठल विठ्ठल स्मरे मना। चुके संसारदर्शना
६१५	।।ज्ञा.गा.०१३८.०३।।	रखुमादेविवरावांचून। कवण पुरवील जिवीची खूण
६१६	।।ज्ञा.गा.०१३९.०१।।	शिव भवानी उपदेशी प्राणप्रिये। निजमानसीं ध्याये परमानंदु पाहे
६१७	।।ज्ञा.गा.०१३९.०२।।	रामु सखा हरि रामु सखा। रामु सखा हरि रामु सखा
६१८	।।ज्ञा.गा.०१३९.०३।।	सहस्र नामावरी कळसु साजे। तोचि तो अंतरीं बाहिजु भीतरीं
६१९	।।ज्ञा.गा.०१३९.०४।।	हाचि निजधर्म हेंचि निजकर्म। हेंचि परब्रह्म वर्म हेंचि एकु
६२०	।।ज्ञा.गा.०१३९.०५।।	जिवांचें जीवन मनाचें मोहन। सुखाचें साधन भक्तिज्ञानाचें अंजन
६२१	।।ज्ञा.गा.०१३९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु सुलभु साकारु। अर्धमातृका अक्षरु चिदानंदु सुख थोरु
६२२	।।ज्ञा.गा.०१४०.०१।।	सदा परिपूर्ण। तो हा जनार्दन। नित्य जपतां नारायण। कोटि याग घडतील
६२३	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
६२४	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
६२५	।।ज्ञा.गा.०१४०.०४।।	एवढें क्षेत्र पांडुरंग। तेथें उद्धरिलें हें त्रिजग। आनंदत ब्राह्मण याग। कोटिकुळे उद्धरती
६२६	।।ज्ञा.गा.०१४०.०५।।	कीर्तन केलीया वाळवंटीं। घेतां वैष्णवांची भेटी। होईल संसाराची तुटी। चरणरज वंदितां
६२७	।।ज्ञा.गा.०१४०.०६।।	तुळशीच्या माळा। घालितां हरिदासाच्या गळां। तो न भिये कळिकाळा। त्यासी जिव्हाळा हरिविठ्ठल
६२८	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
६२९	।।ज्ञा.गा.०१४०.०८।।	देव जाणे ऐसा। तोचि हरिदासा भरंवसा। ज्ञानदेव म्हणे परियेसा। थोर पुण्य तयाचें
६३०	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
६३१	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
६३२	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
६३३	।।ज्ञा.गा.०१४१.०४।।	सच्चिदानंदघन। पंढरिये परिपूर्ण। कर ठेवोनियां जघन। वाट पाहे भक्तांची

६३४	।।ज्ञा.गा.०१४१.०५।।	विठ्ठलेंवीण देवो म्हणती। ते संसार पुढती पावती। विठ्ठलावीण तृप्ती। नाहीं प्रतीती विठ्ठलेंवीण
६३५	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिघलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा
६३६	।।ज्ञा.गा.०१४२.०१।।	जप तप अनुष्ठान। नित्य आमुचें रामधन। रामकृष्ण नारायण। हाचि जिव्हार सर्वदा
६३७	।।ज्ञा.गा.०१४२.०२।।	जयाशी अमृत घट। रामकृष्ण घडघडाट। हेचि पूर्वजाची वाट। सर्व जिवासी तारक
६३८	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम। सर्व साधिलें सुगम। नलगे तीं तपें उत्तम। रामकृष्ण पुरे आम्हां
६३९	।।ज्ञा.गा.०१४२.०४।।	ज्ञानदेवीं स्नान ध्यान। रामराम नारायण। इतुकेंचि पुरे अनुष्ठान। हेंचि जीवन शिवाचें
६४०	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्मे समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
६४१	।।ज्ञा.गा.०१४३.०२।।	हेंचि तारक पाठांतर। नित्य समाधीचें घर। शिव शंभूसी निरंतर। जपमाळ सर्वदा
६४२	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो
६४३	।।ज्ञा.गा.०१४३.०४।।	ज्ञानदेव सर्वांपरी। यंत्र साधिलें श्रीहरि। वैकुंठीचा विहारी। ह्रदयांतरीं घातला
६४४	।।ज्ञा.गा.०१४४.०१।।	सकळ सांप्रदाय श्रीहरि। जो बैसोनि जप करी। जिव्हे महादेवाचे अंतरीं। सर्वकाळ वसतसे
६४५	।।ज्ञा.गा.०१४४.०२।।	रामनामें जप करी। तोचि तरे भवसागरीं। पितरांसहित निर्धारीं। वैकुंठपुरीं पावले
६४६	।।ज्ञा.गा.०१४४.०३।।	नित्य सत्य समाधान। निर्मळ करावें मन। नित्य तयासी नारायण। वैकुंठवास करील
६४७	।।ज्ञा.गा.०१४४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सिद्धि। तरणोपाय हेचि बुद्धि। कृपा करील कृपानिधी। ऐशिया भक्तांशीं जाणावें
६४८	।।ज्ञा.गा.०१४५.०१।।	धर्म वसे जेथें। सर्व कार्य होय तेथें। पित्यासहित मनोरथें। सिद्धि पावेल सर्वथा
६४९	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम
६५०	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
६५१	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्गुरु
६५२	।।ज्ञा.गा.०१४५.०५।।	ज्ञानदेवें सुकाळ केला। हरि ह्रदयीं सांठविला। हरिपाठ हाचि साधिला। अनंत अनंत परवडी
६५३	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
६५४	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा
६५५	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
६५६	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि ह्रदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
६५७	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
६५८	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
६५९	।।ज्ञा.गा.०१४७.०३।।	कोटि कुळाचें उद्धरण। एक जपतां नारायण। येणें होशिल पावन। येरझार चुकेल

६६०	।।ज्ञा.गा.०१४७.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला
६६१	।।ज्ञा.गा.०१४८.०१।।	नित्य सत्य श्रीराम राम। हा शिवाचा वाचा नेम। प्रतिदिनी स्नानधर्म। रामनामें करितुसें
६६२	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
६६३	।।ज्ञा.गा.०१४८.०३।।	ज्ञानध्यान हेचि सार। रामनाम निरंतर। तेणें तरलों भवसागर। धन्य जीवित्व आमुचे
६६४	।।ज्ञा.गा.०१४८.०४।।	ज्ञानदेवीं मुखप्रभा। रामकृष्ण हेचि प्रतिभा। आली अवसरे शोभा। सर्व सुख मंडित
६६५	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा
६६६	।।ज्ञा.गा.०१४९.०२।।	मातापितयाचा द्वेषु करी। गुरुनिंदा करी थोरी। तो घालिजेल अघोरीं। कल्पकोडी जाणावें
६६७	।।ज्ञा.गा.०१४९.०३।।	देवाधर्मास जो चूकला। तो नरकीं नेऊन घातला। वायां संसारीं शीणला। नानायोनी हिंडतसे
६६८	।।ज्ञा.गा.०१४९.०४।।	ज्ञानदेवीं घर केलें। हृदयीं असे विदारलें। तेथें हरिरूप सांठविलें। मुखीं घातलें रामनाम
६६९	।।ज्ञा.गा.०१५०.०१।।	धन्य धन्य रामनामीं। जो अनुसरला इये कामीं। तोचि बोलिला स्वधर्मी। आत्मारामीं मिळाला
६७०	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
६७१	।।ज्ञा.गा.०१५०.०३।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न ऐसें साधिलें। ते आणुनियां घातिलें। हृदय कमळिकें
६७२	।।ज्ञा.गा.०१५१.०१।।	परियेसा पुराणींचा अर्थ। जयासि हरिनामाचा स्वार्थ। तोचि उद्धरेल यथार्थ। निजहितार्थ आचरणीं
६७३	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
६७४	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
६७५	।।ज्ञा.गा.०१५१.०४।।	ज्ञानदेवीं केली सामग्री। भवसिंधु तरलों भवसागरीं। रामकृष्ण हेचि मुरारी। निरंतरीं सांठविला
६७६	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
६७७	।।ज्ञा.गा.०१५२.०२।।	नाम हरि हरि मंत्र। हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र। नाम उच्चारणीं पवित्र। अनंत भक्त उद्धरले
६७८	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
६७९	।।ज्ञा.गा.०१५२.०४।।	ज्ञानदेवीं भक्तिपंथ। धरिला सांडिला स्वार्थ। उपजोनि ध्यानीं हा अर्थ। रामकृष्ण गोविंद
६८०	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
६८१	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
६८२	।।ज्ञा.गा.०१५३.०३।।	देवधर्म जोडेल ऐसा। न करी भूतमात्रीं हिंसा। सर्वांभूतीं हरि सरसा। भावपूर्वक नमस्कारावा
६८३	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
६८४	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी। अन्न दिधलियां द्विजांसी। नित्य अनुसरलियां नामासी। तोचि तरैल निर्धारें
६८५	।।ज्ञा.गा.०१५३.०६।।	ज्ञानदेवीं भगवंत साधे। गुरु सेवुनी आराध्यें। सांडिमांडी निंद्यानिंद्यें। सर्व कर्मे अर्पिलीं

६८६	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
६८७	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थी। पहावें न लगे ये अर्थी। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
६८८	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्ततु असे
६८९	।।ज्ञा.गा.०१५४.०४।।	पाहे संताचिया तीर्था। तीर्थ घेऊनि वंदी माथा। तो भक्तभावें सर्वथा। उद्धरैल नि:संदेह
६९०	।।ज्ञा.गा.०१५४.०५।।	नित्यनेमाचें नामस्मरण। त्याचें हरलें इष्ट दारुण। जाले उद्धरणाचें कारण। पूर्वजा सहित
६९१	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें । अवघें संपलें भवमूळ
६९२	।।ज्ञा.गा.०१५५.०१।।	राग गायनानें जरी देव भेटे। तरी कां जग आटे भवसागरीं
६९३	।।ज्ञा.गा.०१५५.०२।।	राजसाचे सर्वे संगीत गायन। तेथें ब्रह्मज्ञान लाधे कैंचें
६९४	।।ज्ञा.गा.०१५५.०३।।	सारमंडळ आणि रुद्रविणा। तेणें जन्ममरणा चुकले काय
६९५	।।ज्ञा.गा.०१५५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिवेची चेष्टा। उगिलीच निष्ठा धरितां बरी
६९६	।।ज्ञा.गा.०१५६.०१।।	भजन परिस साधन आणिक। कलियुगीं देख आन नाहीं
६९७	।।ज्ञा.गा.०१५६.०२।।	सर्व देहीं भजन हेंचि निजज्ञान । मग मुक्तपण आपोआप
६९८	।।ज्ञा.गा.०१५६.०३।।	मीपण मावळलें सद्भाव उजळले। सुखाचे सोहळे गुरुखूण
६९९	।।ज्ञा.गा.०१५६.०४।।	श्रीगुरुनिवृत्तिचरणप्रसादें। भजनीं आनंदें ज्ञानदेव
७००	।।ज्ञा.गा.०१५७.०१।।	अघटित घडे अमोडे ते मोडे। तैं हरिदासा घडे जन्मा येणें
७०१	।।ज्ञा.गा.०१५७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच हरिभक्ता जन्म होती
७०२	।।ज्ञा.गा.०१५७.०३।।	साखरेचा ऊस जरी होय पुढती। मंथिता नवनीती क्षीर जोडे
७०३	।।ज्ञा.गा.०१५७.०४।।	कापुराची मसी जरी लिहिजे लिखिती। छाया पडे हातीं प्रकृतीची
७०४	।।ज्ञा.गा.०१५७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे विठ्ठल जे भजती। जन्मा न येती भाक माझी
७०५	।।ज्ञा.गा.०१५८.०१।।	परमधर्म अर्थ स्वार्थ। हरिभजन हाचि पुरुषार्थ। तारक हरि हाचि पंथ। सिद्धां साधकाचा
७०६	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
७०७	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज
७०८	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
७०९	।।ज्ञा.गा.०१५९.०१।।	जिये गावीं हरिकथा। भक्त नांदती सर्वदा। तेथें देवांचिया चळथा। वेगीं पळती निर्धारें
७१०	।।ज्ञा.गा.०१५९.०२।।	हरिकथा श्रवण। तेणें दोषासी दहन। अंतीं पावे नारायण। चतुर्भुज करी भक्तांसी
७११	।।ज्ञा.गा.०१५९.०३।।	गरुड टकयाचे भार। मृदंग वाजती सरळ। तेथें आपण गोपाळ। भक्तांमाजीं खेळतसे

७१२	।।ज्ञा.गा.०१५९.०४।।	वैष्णवांचे जन्ममूळ। हरि खेळतु जन्मकुळ। उद्धरिले भक्त सकळ। रामकृष्ण उच्चारणीं
७१३	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु
७१४	।।ज्ञा.गा.०१६०.०१।।	निर्धना धन आटोपू। निर्दैवा कामी कोपु। भक्तजन साक्षेपु। हरिभजनाचा
७१५	।।ज्ञा.गा.०१६०.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। धन्य ते विरक्ति। धन्य ते भगवंती। रत जाहले
७१६	।।ज्ञा.गा.०१६०.०३।।	हरिभक्तीची मोठी आस। भक्त घालुनिया कास। वैकुंठीचा जगदीश। आराधिती
७१७	।।ज्ञा.गा.०१६०.०४।।	ज्ञानदेवीं हेचि काज। भक्तिभावें भजे निज। नित्य पूजी गरुडध्वज। भक्तिभावें करुनिया
७१८	।।ज्ञा.गा.०१६१.०१।।	एक सोपें आहे ध्यान। रामकृष्ण नारायण। नामेविण अमंगल जाण। मुख घ्राण सर्वदा
७१९	।।ज्ञा.गा.०१६१.०२।।	नामदुर्लभ आणि सोपारे। नामे तरले निर्धारें। रामकृष्ण नाम खरें। निजनिर्धारे तारक
७२०	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा
७२१	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दुःखी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
७२२	।।ज्ञा.गा.०१६१.०५।।	हरि रामकृष्ण गोविंद। हाचि घेई पवित्र छंद। सकळा छंदांमाजीं प्रसिद्ध। रामराम उच्चार
७२३	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें । तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न
७२४	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें
७२५	।।ज्ञा.गा.०१६२.०२।।	नाम सर्वांसी तारक। नामें उद्धरलें त्रैलोक्य। नामवेदाचे विवेक। नामें शंकरादिक पावले सुख
७२६	।।ज्ञा.गा.०१६२.०३।।	नामें तरला प्रल्हाद। रखुमांगदु नारद। भीष्म पावले प्रसिद्ध। वैकुंठनाम अवधारा
७२७	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
७२८	।।ज्ञा.गा.०१६२.०५।।	नामें तरली गणिका। नामें अयोध्या हे आणिका। नाम तारक त्रैलोका। भवार्णवा छेदक
७२९	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें । नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी
७३०	।।ज्ञा.गा.०१६३.०१।।	प्रमाण करावें नामासी। झुंझ घ्यावे यमदूतासी। मन वळावें नेमेंसी। हरिचरणीं लक्ष लावावें
७३१	।।ज्ञा.गा.०१६३.०२।।	जप जप रे गोविंद। हाचि तारिल परमानंद। रामकृष्ण मुकुंद। हाचि सार सर्वदा
७३२	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
७३३	।।ज्ञा.गा.०१६३.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न साधनी आणिलें। चित्तचरणीं बांधलें। ज्ञानदृष्टी करूनिया
७३४	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
७३५	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे
७३६	।।ज्ञा.गा.०१६४.०३।।	दिंडी टाळ मृदंग। गीतीं गातां हरि सर्वांग। वेगीं येतु पांडुरंग। नश्वरीत नाचावया
७३७	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि हृदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा

७३८	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
७३९	।।ज्ञा.गा.०१६५.०२।।	तपाहुनी तप थोर। रामकृष्ण निरंतर। येणें उद्धरतील पामर। हा निर्धार वेदींचा
७४०	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
७४१	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
७४२	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्मे करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निर्धारें
७४३	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
७४४	।।ज्ञा.गा.०१६६.०३।।	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा
७४५	।।ज्ञा.गा.०१६६.०४।।	दिननिशी साधी हरिसी। पावन होई निधरिसी। पूर्वज परंपरा सुखराशी। वैकुंठवासी नित्य काळ
७४६	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्मे रामकृष्णें
७४७	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
७४८	।।ज्ञा.गा.०१६७.०१।।	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
७४९	।।ज्ञा.गा.०१६७.०२।।	रामकृष्ण जप सारासार। येणें उतरिजें पैलपार। नामें तुटैल येरझार। सर्व बाधा निवारैल
७५०	।।ज्ञा.गा.०१६७.०३।।	ऐसा टाकुनी विश्वास। हरिनामाचाचि हव्यास। चित्त करूनी सावकाश। निरंतर स्मरावें
७५१	।।ज्ञा.गा.०१६७.०४।।	गोविंद गोपाळ नरहरि। हा मंत्रराज निर्धारी। त्रैलोक्य तरैल क्षणांतरी। ऐसें व्यास बोलियेले
७५२	।।ज्ञा.गा.०१६७.०५।।	देवो धर्म सर्वांतरीं। हरि तारितां पैलतिरीं। तो स्मरलिया जिव्हाग्रीं। सर्व कामना परैल
७५३	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेंसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
७५४	।।ज्ञा.गा.०१६८.०१।।	जयासि पाहिजे वैकुंठ। तेणें हरिनामें करावी वाट। रामकृष्ण घडघडाट। नित्य नाम स्मरावें
७५५	।।ज्ञा.गा.०१६८.०२।।	जय जय करुणानिधि रामा। पावें पावें पुरुषोत्तमा। जगज्जीवना विश्रामधामा। पावें आम्हां कृपाळूवा
७५६	।।ज्ञा.गा.०१६८.०३।।	जगज्जनक जनार्दन। यापरी साधावा नारायण। नाममंत्रें अनुष्ठान। नित्य करावें प्रत्यही
७५७	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें
७५८	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
७५९	।।ज्ञा.गा.०१६८.०६।।	ज्ञानदेवीं रहस्य सार। अंतीं वैकुंठ साचार। हरि उतरील पैलतीर। भवबंधन छेदक
७६०	।।ज्ञा.गा.०१६९.०१।।	पुण्य देहीं आचरावें। मर्यादे गुरुच्या असावें। प्रीतिपूर्वक अतिथिस द्यावे। अन्नदान परियेस
७६१	।।ज्ञा.गा.०१६९.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। हरि स्मरलिया अंतीं। होय वैकुंठ प्राप्ति। हेचि मर्यादा परियेसा
७६२	।।ज्ञा.गा.०१६९.०३।।	सांडुनी हरिचा पंथ। वेगळें नच जाती। भक्तचरणीं ठेवुनिया चित्त। रामकृष्ण नाम स्मरति
७६३	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा

७६४	।।ज्ञा.गा.०१६९.०५।।	करिती अन्नदान भूतिं। हरिचरण हृदयीं ध्याती। तया प्रसन्न श्रीपति। अंतीं होय सर्वथा
७६५	।।ज्ञा.गा.०१६९.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। रामकृष्ण आराधिला। प्रपंचीं अबोला केला। सर्व निरसला मायामोह
७६६	।।ज्ञा.गा.०१७०.०१।।	परस्परें वोळखी वेदीं । शास्त्र बोले भवभेदी। जे पावले परमानंदीं। तेणें त्रिशुद्धि उद्धरले
७६७	।।ज्ञा.गा.०१७०.०२।।	कारण भाव जाणावा। येर अर्थ तोडावा। निरंतर हरि भजावा। सफल होईल सर्वदा
७६८	।।ज्ञा.गा.०१७०.०३।।	अखंड ध्यावे श्रीहरि। भजावे संतां निरंतरीं। हरिवाचुनिया दुसरी। गोठी न करावी सर्वथा
७६९	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी। तया सेवावे पखडी। सेवा न संडावी अर्धघडी। या आवडीं स्मरावें
७७०	।।ज्ञा.गा.०१७०.०५।।	करावें वेदाचें अध्ययन। शास्त्र करावें श्रवण। चित्तीं आठवावा नारायण। हरि हरि स्मरावे
७७१	।।ज्ञा.गा.०१७०.०६।।	ज्ञानदेवीं पाठ केला। हरिचा गुण गायिला। येणें कायाक्लेश गेला। जीव निवाला सर्वांगें
७७२	।।ज्ञा.गा.०१७१.०१।।	साध्य साधन श्रीहरि। जपमूळ जिव्हाग्रीं। ध्यान समग्री। हरिचरणीं लावावे
७७३	।।ज्ञा.गा.०१७१.०२।।	पठण करावें नित्य नाम। हरिचरणीं ठेवा प्रेम। रामराम सप्रेम। जप करावा
७७४	।।ज्ञा.गा.०१७१.०३।।	प्रतिदिनीं हरिहरि। रामकृष्ण हेचि मुरारी। तोचि तरेल भवसागरीं। वेद चाऱ्ही बोलिले
७७५	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
७७६	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
७७७	।।ज्ञा.गा.०१७१.०६।।	ज्ञानदेवीं गुरु क्षेत्रीं। नाम जपिन्नले सर्वत्रीं। भावपूर्वक कृपापात्रीं। श्रीगुरुप्रसन्न जाहला
७७८	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
७७९	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु
७८०	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
७८१	।।ज्ञा.गा.०१७२.०४।।	कृपा होईल भगवंताची। तरणोपाय सव्यसाची। येरझार चुकेल जन्माची। सरता होशिल वैकुंठ
७८२	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
७८३	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल
७८४	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
७८५	।।ज्ञा.गा.०१७३.०२।।	हेचि त्रिपुटीचे छेदक। हेचि भवार्णवतारक। हाचि शंकराचा विवेक। रामकृष्ण चोखडे
७८६	।।ज्ञा.गा.०१७३.०३।।	रामनामाची सांगडी। जेणें केली पखडी। तो तुटला ये बांदवडी। सर्व संसारापासुनी
७८७	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
७८८	।।ज्ञा.गा.०१७३.०५।।	कीर्तन केलिया नित्य। भवार्णव तरसी सत्य। हेंचि करावें साध्यकृत्य। रामनाम जिव्हेसी
७८९	।।ज्ञा.गा.०१७३.०६।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास सार। रामकृष्ण निरंतर। रामकृष्णें तरले पामर। साधन हेंचि साध

७९०	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
७९१	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। नि:संदेह जीव तरती
७९२	।।ज्ञा.गा.०१७४.०३।।	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि हृषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेसी
७९३	।।ज्ञा.गा.०१७४.०४।।	गोविंद गोपाळ स्मरण। रामकृष्ण हेचि ध्यान। एकचित्त करूनी मन। सावधान साधावे
७९४	।।ज्ञा.गा.०१७४.०५।।	कोटिकुलांचे उद्धरण। हरि हरि हे स्मरण। हरि चुकवील जन्ममरण। यमयातना सुटेल
७९५	।।ज्ञा.गा.०१७४.०६।।	ज्ञानदेवीं जप ध्यान। रामकृष्ण नारायण। धन्य त्याचें कुल जाण। हरिस्मरण करिताची
७९६	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
७९७	।।ज्ञा.गा.०१७५.०२।।	नाम श्रीहरिचे चोखडे। जपति भक्त साबडे। उद्धरण त्यांचे कोडें। करी देव वैकुंठीचा
७९८	।।ज्ञा.गा.०१७५.०३।।	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
७९९	।।ज्ञा.गा.०१७५.०४।।	त्रिपुटी छेदुनिया जाती। तारावया संसारा येती। हरिभक्ति उपदेशिती। भजनमार्ग तारक
८००	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु
८०१	।।ज्ञा.गा.०१७५.०६।।	ज्ञानदेवीं उपरम। हृदयीं सामाविला श्रीराम। हनाचा हाचि नेम। सर्वकाळ सफळ
८०२	।।ज्ञा.गा.०१७६.०१।।	ज्याचिये आवडीं म्यां संसार घेतला। नित्य तो साधिला हरिभजनें
८०३	।।ज्ञा.गा.०१७६.०२।।	संसार निर्फळ हरिरूप साबडे। तेचि नित्य आवडे हृदय ध्यानीं
८०४	।।ज्ञा.गा.०१७६.०३।।	समर्थाचेनि वचनें तरणोपाय होय। पाहे दारिद्र्य जाय स्मरणमात्रें
८०५	।।ज्ञा.गा.०१७६.०४।।	देवादेव शिरोमणी जगाचा पालकु। तोचि आम्ही एकु आराधिला
८०६	।।ज्ञा.गा.०१७६.०५।।	त्याचेनि सुख अपार नि:संदेह गाढे। ब्रह्मांडाएवढें घर केलें
८०७	।।ज्ञा.गा.०१७६.०६।।	ज्ञानदेवीं चोज ब्रह्मानंद सुकाळ। हृदयीं आम्ही गोपाळ साठविला
८०८	।।ज्ञा.गा.०१७७.०१।।	साखरेचा ऊंस जरी होय पुढती। मथितां घृतीं काय क्षीर निवडे
८०९	।।ज्ञा.गा.०१७७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच जन्मा येती हरीचे दास
८१०	।।ज्ञा.गा.०१७७.०३।।	विविधा मति भक्ति जे करिती। ते अंतीं नव्हती संसार बापा
८११	।।ज्ञा.गा.०१७७.०४।।	कापुराचे मसी जरी लिहिजे लिखित। तरी छाये पडे हात प्रकृतीचे
८१२	।।ज्ञा.गा.०१७७.०५।।	पवना पाठीं पांगुळें जैं लागती। तैं जन्मा येती हरीचे दास
८१३	।।ज्ञा.गा.०१७७.०६।।	संत वैष्णव हरिदासा जे नर निंदिती। ते वरपडे होती प्रेमकिंकर
८१४	।।ज्ञा.गा.०१७७.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे विव्हळी जे भजती। ते जन्मा न येती भाक माझी
८१५	।।ज्ञा.गा.०१७८.०१।।	अमृताची कुंडी निद्रिस्त मरण। झणें त्या दूषण बोलसी रया

८१६	।।ज्ञा.गा.०१७८.०२।।	वासना संग धीट प्रकृति कनिष्ठ। भोगुनी वैकुंठ जन्म घेती
८१७	।।ज्ञा.गा.०१७८.०३।।	तैसें नव्हे सारासार तत्त्व निवृत्ति। बुडऊनी प्रवृत्ति आपण नांदे
८१८	।।ज्ञा.गा.०१७८.०४।।	ज्ञानदेव बोले अमृत सरिता। सर्वां घटीं पुरता हरि नांदे
८१९	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
८२०	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
८२१	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा
८२२	।।ज्ञा.गा.०१८०.०१।।	हरिभक्त संत झाले हो अनेक। त्यामाजीं निष्टंक कांहीं ऐक
८२३	।।ज्ञा.गा.०१८०.०२।।	शुक वामदेव शौनक नारद। अजामेळ प्रल्हाद बिभीषण
८२४	।।ज्ञा.गा.०१८०.०३।।	ध्रुव पराशर व्यास पुंडलीक। अर्जुन वाल्मिक अंबरीष
८२५	।।ज्ञा.गा.०१८०.०४।।	रुक्मांगद भीष्म बगदालभ्यसूत। सिभ्री हनुमंत परिक्षिती
८२६	।।ज्ञा.गा.०१८०.०५।।	कश्यपादि अत्री गौतम वसिष्ठ । भारद्वाज श्रेष्ठ मार्कंडेयो
८२७	।।ज्ञा.गा.०१८०.०६।।	बळी कृपाचार्य इंद्र सूर्य चंद्र। ब्रह्मा आदि इंद्र पूर्ण भक्त
८२८	।।ज्ञा.गा.०१८०.०७।।	सर्वांचा एक आहे मी किंकर। म्हणे ज्ञानदेव वैष्णवांसी
८२९	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
८३०	।।ज्ञा.गा.०१८१.०२।।	देखतां ज्याचे चरण। यम जातसे शरण। ऐसें सुकृताचे वर्णन। कवणें करावें तयाचें
८३१	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे
८३२	।।ज्ञा.गा.०१८१.०४।।	ज्ञानदेवीं निजसूत्र। तोचि धन्य शुद्ध पवित्र। हरिवांचूनि त्याचें वक्त्र। नेणें आणिक दुसरें
८३३	।।ज्ञा.गा.०१८२.०१।।	आनंदले वैष्णव गर्जती हरि नामें। चौदाही भुवनें भरली परब्रह्में
८३४	।।ज्ञा.गा.०१८२.०२।।	नरहरि हरि हरि नारायणा। सनकसनंदनमुनिजनवंदना
८३५	।।ज्ञा.गा.०१८२.०३।।	गातां वातां नाचतां प्रेमें उल्हासें। चराचरींचे दोष नासिले अनायासें
८३६	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी
८३७	।।ज्ञा.गा.०१८२.०५।।	अंघ्रिरेणु ज्याचा उद्धरितो पतिता। प्राकृत वाणी केवीं वर्णूं हरिभक्तां
८३८	।।ज्ञा.गा.०१८२.०६।।	तीर्थीं पावन धर्म जिहीं केला धडौती। कैवल्यकल्पद्रुम ते त्रिजगतीं
८३९	।।ज्ञा.गा.०१८२.०७।।	मत्सकूर्मादिक ज्याचे महिमेसी आले। धन्य वैष्णव तेज रविशशीसी पाहालें
८४०	।।ज्ञा.गा.०१८२.०८।।	बाप रखुमादेविवरु पढियंती जिया तनु। तया संतचरणीं स्थिर हो का मनु
८४१	।।ज्ञा.गा.०१८३.०१।।	श्रवणें कीर्तनें जाले ते पावन। सनकादिक जाण परमभक्त

८४२	।।ज्ञा.गा.०१८३.०२।।	जाली ते विश्रांति याचकां सकळां। जीवीं जीवनकळा श्रीमूर्ति रया
८४३	।।ज्ञा.गा.०१८३.०३।।	पादसेवनें अक्रूर जाला ब्रह्मरूप। प्रत्यक्ष स्वरूप गोविंदाचें
८४४	।।ज्ञा.गा.०१८३.०४।।	सख्यपणें अर्जुन नरनारायण। सृष्टि जनार्दन एकरूप
८४५	।।ज्ञा.गा.०१८३.०५।।	दास्यत्व निकट हनुमंतें केलें। म्हणोनी देखिले रामचरण
८४६	।।ज्ञा.गा.०१८३.०६।।	बळी आणि भीष्म प्रल्हाद नारद। बिभीषणावरद चंद्रार्क
८४७	।।ज्ञा.गा.०१८३.०७।।	व्यास आणि वसिष्ठ वाल्मिकादिक। आणि पुंडलीक शिरोमणी
८४८	।।ज्ञा.गा.०१८३.०८।।	शुकादिक योगी रंगलें श्रीरंगीं। परिक्षितीच्या अंगीं ठसावलें
८४९	।।ज्ञा.गा.०१८३.०९।।	उद्धव यादव आणि ते गोपाळ। गोपिकांचा मेळ ब्रह्मरूप
८५०	।।ज्ञा.गा.०१८३.१०।।	अनंत भक्त राशी तरले ते वानर। ज्ञानदेवा घर चिदानंदीं
८५१	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
८५२	।।ज्ञा.गा.०१८४.०२।।	आलिंगनीं सुख वाटे। प्रेम चिदानंदीं घोटे। हर्षे ब्रह्मांड उतटें। समूळ उठे मीपण
८५३	।।ज्ञा.गा.०१८४.०३।।	या संतांसी भेटतां । हरे संसाराची व्यथा। पुढतां पुढती माथां। अखंडित ठेवीन
८५४	।।ज्ञा.गा.०१८४.०४।।	या संतांचें देणें । कल्पतरुहूनि दुणें। परिसा परी अगाध देणें। चिंतामणी ठेंगणा
८५५	।।ज्ञा.गा.०१८४.०५।।	या संतांपरीस उदार। त्रिभुवनीं नाहीं थोर। मायबाप सहोदर। इष्टमित्र सोईरे
८५६	।।ज्ञा.गा.०१८४.०६।।	कृपाकटाक्षें न्याहाळिलें । आपुल्या पदीं बैसविलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। भक्तां दिधलें वरदान
८५७	।।ज्ञा.गा.०१८५.०१।।	अकार उकार मकार करती हा विचार। परी विठ्ठल अपरंपार न कळे रया
८५८	।।ज्ञा.गा.०१८५.०२।।	संताचे संगती प्रेमाच्या कल्लोळा। आनंदें गोपाळामाजीं खेळे
८५९	।।ज्ञा.गा.०१८५.०३।।	भाळे भोळे भक्त गाताती साबडें। त्यांचे प्रेम आवडे विठोबासी
८६०	।।ज्ञा.गा.०१८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परब्रह्म पुतळा। तेथिल हे कळा निवृत्ति जाणें
८६१	।।ज्ञा.गा.०१८६.०१।।	शर्करेची गोडी निवडावया भले। साधु निवडिले सत्संगतीं
८६२	।।ज्ञा.गा.०१८६.०२।।	सत्संगें प्रमाण जाणावया हरि। येर ते निर्धारीं प्रपंचजात
८६३	।।ज्ञा.गा.०१८६.०३।।	भानुबिंब पाहा निर्मळ निराळें। अलिप्त सकळ तैसें साधु
८६४	।।ज्ञा.गा.०१८६.०४।।	ज्ञानदेव हरि जपोनी निर्मळ। सदा असे सोज्ज्वळ निवृत्तिसंगें
८६५	।।ज्ञा.गा.०१८७.०१।।	भाग्याचा उदयो कीं दैवाची गति। मज जोडली संगती सज्जनांची
८६६	।।ज्ञा.गा.०१८७.०२।।	माझें मीच भांडवल घेऊनियां निगुती। लाभाची गति श्रीविठ्ठलु
८६७	।।ज्ञा.गा.०१८७.०३।।	देशदेशान्तरा न लगेची जाणें। ठायींच जोडणें ऐक्यभावें

८६८	।।ज्ञा.गा.०१८७.०४।।	खेपखेपांतरा अनेक सोशिलें। मुद्दल उरलें लेखा चारी
८६९	।।ज्ञा.गा.०१८७.०५।।	मुद्दल देउनी वाणेरा फेडिला। उत्तीर्ण झाला दोहीं पक्षीं
८७०	।।ज्ञा.गा.०१८७.०६।।	चौघे साक्ष ठेवुनी अंतरीं। वेव्हार ज्ञानेश्वरीं खंडियेला
८७१	।।ज्ञा.गा.०१८८.०१।।	सोळा कळी चंद्र पूर्णिमे पूर्ण बोधु। संतजनां उद्‌बोधु सागरन्यायें
८७२	।।ज्ञा.गा.०१८८.०२।।	नित्यता पूर्णिमा हृदयीं चंद्रमा। आलिंगन मेघश्यामा देतु आहे
८७३	।।ज्ञा.गा.०१८८.०३।।	ज्ञानदेवा मोहो नि:शेष निर्वाहो। रूपीं रूप सोहं हो एका तेजें
८७४	।।ज्ञा.गा.०१८९.०१।।	कुंचे पताका झळकती। टाळ मृदंग वाजती। आनंदें प्रेमें गर्जती। भद्रजाती विठ्ठलाचें
८७५	।।ज्ञा.गा.०१८९.०२।।	आले हरीचे विनट। वीर विठ्ठलाचे सुभट। भेणें जाहले दिक्पट। पळती थाट दोषांचे
८७६	।।ज्ञा.गा.०१८९.०३।।	तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती
८७७	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
८७८	।।ज्ञा.गा.०१८९.०५।।	सहस्र नामांचें हातियार। शंखचक्राचे शृंगार। अति बळ वैराग्याचें थोर। केला मार षड्‌वर्गा
८७९	।।ज्ञा.गा.०१८९.०६।।	ऐसें एकांग वीर। विठ्ठलरायाचें डिंगर। बाप रखुमादेविवर। तीहीं निर्धारीं जोडिला
८८०	।।ज्ञा.गा.०१९०.०१।।	पूर्वजन्मीं सुकृतें थोर केली । तीं मज आजि फळासी आलीं
८८१	।।ज्ञा.गा.०१९०.०२।।	परमानंदु आजि मानसीं। भेटी जाली या संतांसी
८८२	।।ज्ञा.गा.०१९०.०३।।	मायबाप बंधु सखे सोयरे। यांतें भेटावया मन न धरे
८८३	।।ज्ञा.गा.०१९०.०४।।	एकएका तीर्थाहूनि आगळें। तयामाजीं परब्रह्म सांवळें
८८४	।।ज्ञा.गा.०१९०.०५।।	निर्धनासी धनलाभु जाला। जैसा अचेतनीं प्राणु प्रगटला
८८५	।।ज्ञा.गा.०१९०.०६।।	वत्स विघडलियां धेनु भेटली। जैसी कुरंगिणी पाडसा मीनली
८८६	।।ज्ञा.गा.०१९०.०७।।	हें पियूषापरतें गोड वाटत। पंढरीरायाचे भक्त भेटत
८८७	।।ज्ञा.गा.०१९०.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। संत भेटतां भवदु:ख फिटलें
८८८	।।ज्ञा.गा.०१९१.०१।।	आजि सोनियाचा दिनु। वर्षे अमृताचा घनु
८८९	।।ज्ञा.गा.०१९१.०२।।	हरि पाहिला रे हरि पाहिला रे। सबाह्याभ्यंतरीं अवघा व्यापक मुरारी
८९०	।।ज्ञा.गा.०१९१.०३।।	दृढ विटे मन मुळीं। विराजित वनमाळी
८९१	।।ज्ञा.गा.०१९१.०४।।	बरवा संतसमागमु। प्रगटला आत्मारामु
८९२	।।ज्ञा.गा.०१९१.०५।।	कृपासिंधु करुणाकरु। बाप रखुमादेविवरु
८९३	।।ज्ञा.गा.०१९२.०१।।	यम म्हणे दूतांप्रति। जे एकादशी करिती। तया नाणावे पुढती। ते हरिदास विष्णूचे

८९४	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे
८९५	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वी सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
८९६	।।ज्ञा.गा.०१९२.०४।।	विष्णुविण तीर्थ देव। नाहीं नाहीं हा अनुभव। याकारणें सदाशिव। पांचावदनीं जपतसे
८९७	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
८९८	।।ज्ञा.गा.०१९२.०६।।	बाप रखुमादेवीवर। ऐसा आहे निर्धार। जे स्मरताति निरंतर। ते तरती सर्वथा
८९९	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा
९००	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका। जिये गावीं कथा आयिका। तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें
९०१	।।ज्ञा.गा.०१९३.०३।।	तयाचेनि चरणतीर्थें। पावन होती सकल पुनीतें। अंतीं सकळ वैकुंठपंथें। मोक्षसुख पावतील
९०२	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
९०३	।।ज्ञा.गा.०१९३.०५।।	कोटि दोषांचीं किल्मिषें। जळोनि जाति निमिषें। यास वेदशास्त्र साक्षें। चंद्रसूर्यासहित
९०४	।।ज्ञा.गा.०१९३.०६।।	व्यासें सांगितलें पुराण। ज्ञानदेवीं वंदिलें संपूर्ण। नमन करूनिया आपण। पितरांसहित निघाला
९०५	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
९०६	।।ज्ञा.गा.०१९४.०२।।	रामकृष्ण नारायण। ऐसे करिती जे स्मरण। त्यांचे वंदावे चरण। साष्टांगें निजभावेसी
९०७	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
९०८	।।ज्ञा.गा.०१९४.०४।।	संत मिळाले सकळिक। तेथें दोष कैंचें पातक। तेथें तीर्थें सकळिक। स्वर्गमृत्यु पाताळिची
९०९	।।ज्ञा.गा.०१९४.०५।।	यालागी संतांचा मेळा। देखाल जेथें डोळां। तया नमस्कार सकळां। ते वेगीं वंदावें
९१०	।।ज्ञा.गा.०१९४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। तो तारक हा निर्धारु। विश्वाकारणें निरंतरु। अवतार घेतलें
९११	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
९१२	।।ज्ञा.गा.०१९५.०२।।	बाप तीर्थ पंढरी। भूवैकुंठ महीवरी। भक्त पुंडलिकाचे द्वारीं। कर कटावरी राहिला
९१३	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थें इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
९१४	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
९१५	।।ज्ञा.गा.०१९५.०५।।	आड वाहे भीमा। तारावया देह आत्मा। पैलथडीये परमात्मा। मध्यें राहिला पुंडलिकु
९१६	।।ज्ञा.गा.०१९५.०६।।	या तिहींचें दरुशन। प्राण्या नाहीं जन्ममरण। पुनरपि आगमन। येथें बोलिलेंचि नाहीं
९१७	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ। ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट। या हरिदासासी वाळुवंट। जागरणासी दिधलें
९१८	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर

९१९	।।ज्ञा.गा.०१९५.०९।।	हें चोविसां मूर्तींचें उद्धरण। शिवसहस्त्रनामासी गहन। हेंचि हरिहराचें चिंतन। विश्ववंद्य हे मूर्तीतें
९२०	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
९२१	।।ज्ञा.गा.०१९६.०१।।	आनंदाच्या ताटीं अमृताची वाटी। विवेक तारूं घोटीं रसनाबळें
९२२	।।ज्ञा.गा.०१९६.०२।।	तें हें रूपडें रूपस विठ्ठल। पुंडलिकें बहुसाल प्रार्थियेलें
९२३	।।ज्ञा.गा.०१९६.०३।।	तारावया जन व्हावया पावन। जडमूढ अज्ञान हरिपाठें
९२४	।।ज्ञा.गा.०१९६.०४।।	कर्म धर्म करितां शिणली येतां जातां। मग पुंडलिकें अनंता प्रार्थियेलें
९२५	।।ज्ञा.गा.०१९६.०५।।	येऊनियां श्रीहरि भीमेच्या तीरीं। सुदर्शनावरी पंढरी उभविली
९२६	।।ज्ञा.गा.०१९६.०६।।	अमरतरुवर तीर्थ सरोवर। वेणुनादीं श्रीधर खेळताती
९२७	।।ज्ञा.गा.०१९६.०७।।	बागडे गाती हरि वाकुल्या कुसरी। तेथें पुंडलिक परोपरी स्तवन करी
९२८	।।ज्ञा.गा.०१९६.०८।।	धन्य पंढरीनगरी फावली चराचरीं। धन्य जो भूमीवरी दृष्टीभरी हरि देखे
९२९	।।ज्ञा.गा.०१९६.०९।।	ज्ञानदेवा बीज विठ्ठल केशिराज। नव्हे हें नवल चोज प्रत्यक्ष हरि
९३०	।।ज्ञा.गा.०१९७.०१।।	आजी संसार सुफळ जाला गे माये। देखियेलें पाय विठोबाचे
९३१	।।ज्ञा.गा.०१९७.०२।।	तो मज व्हावा तो मज व्हावा। वेळोवेळां व्हावा पांडुरंग
९३२	।।ज्ञा.गा.०१९७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु न विसंबे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्वतां सांगितलें
९३३	।।ज्ञा.गा.०१९८.०१।।	विठ्ठलयात्रे जाती वो माये। त्यांचे धरीन मी पाये
९३४	।।ज्ञा.गा.०१९८.०२।।	विठोबा माझें माहेर। भेटेन बुद्धि परिकर
९३५	।।ज्ञा.गा.०१९८.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलें। मन ठेउनी राहिलें निधारिं
९३६	।।ज्ञा.गा.०१९९.०१।।	न चलति शब्द खुंटले पैं वाद। एकतत्त्व भेद नाहीं रूपा
९३७	।।ज्ञा.गा.०१९९.०२।।	तें रूप पंढरी क्षरलें चराचरीं। माझें माझ्या घरीं बिंबलेंसे
९३८	।।ज्ञा.गा.०१९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पुंडलिका वरु। निळियाचा आगरु पंढरीये
९३९	।।ज्ञा.गा.०२००.०१।।	दुजें द्वैत सांडी एकतत्त्व मांडी। अद्वैत ब्रह्मांडीं पैसु कीजे
९४०	।।ज्ञा.गा.०२००.०२।।	तें रूप पंढरी पुंडलिका द्वारीं। मुक्तिमार्ग चारी वश्य रया
९४१	।।ज्ञा.गा.०२००.०३।।	अनंतीं अनंत ओतिलें संचित। वैकुंठ अद्भुत उभें असे
९४२	।।ज्ञा.गा.०२००.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान मनमौन्य चरण। आपणचि मग्न तेथें जाले
९४३	।।ज्ञा.गा.०२०१.०१।।	एकी म्हणें भाव धरूं नेदी मौन। तेथींचें वो ज्ञान मज सांगे
९४४	।।ज्ञा.गा.०२०१.०२।।	एकीनें सांगितलें दुजीनें परिसिलें। प्रपंच पुसिलें तेणें रूपें

९४५	।।ज्ञा.गा.०२०१.०३।।	तें घरटींकडी सोकरी बागडी। सोहं कथा उघडी पंढरीये
९४६	।।ज्ञा.गा.०२०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीस मनें। नयनांसी पारणें देखतांची
९४७	।।ज्ञा.गा.०२०२.०१।।	तत्त्वें तत्त्व धरी कोहंभाव होकरी। सोहं सोहं करी कोण सये
९४८	।।ज्ञा.गा.०२०२.०२।।	सोकरी पुंडलिकु ज्ञान पुण्यश्लोकु। विठ्ठलीं त्रैलोक्य उद्धरिलें
९४९	।।ज्ञा.गा.०२०२.०३।।	सखी जाय तेथें भाव बळिवंत। प्रपंच देहांत नाहीं तुज
९५०	।।ज्ञा.गा.०२०२.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्ति सौरसें। पुंडलिकें कैसें पुण्य केलें
९५१	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
९५२	।।ज्ञा.गा.०२०३.०२।।	तें या पुंडलिका ओळलें। प्रेमप्रीतीनें घोळलें। भक्तिमातेनें चाळविलें। आधीन केलें आपणया
९५३	।।ज्ञा.गा.०२०३.०३।।	जें माये अविद्ये वेगळें। गुणत्रया नातळे। काळें गोरें ना सावळें। निर्धारितां नेणवे
९५४	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा
९५५	।।ज्ञा.गा.०२०३.०५।।	जें रूपा अरूपा वेगळें। सहस्रनामांहूनि आगळें। परम कृपेचें कोवळें। क्रियाकर्माविरहित
९५६	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें। तें पंढरिये प्रगटलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। नामें आथिलें चोखडें रया
९५७	।।ज्ञा.गा.०२०४.०१।।	जन्मोजन्मींच्या सायासीं। विठ्ठल लाधला पुंडलिकासी
९५८	।।ज्ञा.गा.०२०४.०२।।	पूर्वी पुण्य केलें वो माये। विटे लाधलें या विठोबाचे पाये
९५९	।।ज्ञा.गा.०२०४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आहे। तया तीर्थां केधवां जाती पाये
९६०	।।ज्ञा.गा.०२०५.०१।।	आनु नेणें कांहीं । विठ्ठलु स्मरे देहभावीं
९६१	।।ज्ञा.गा.०२०५.०२।।	पुंडलिका हें चिंतन। म्हणोनि विटेवरी हें ब्रह्म
९६२	।।ज्ञा.गा.०२०५.०३।।	रखुमादेविवरु शहाणे। विठ्ठलु पाहुणे पुंडलिक
९६३	।।ज्ञा.गा.०२०६.०१।।	तळवे तळवटीं असे। विटें फावलें अनयासें
९६४	।।ज्ञा.गा.०२०६.०२।।	आम्हां न संडवे पंढरी। विठ्ठलराज विटेवरी
९६५	।।ज्ञा.गा.०२०६.०३।।	जानु जघन बरवें दिसे। तें देखोनि मन उल्हासे
९६६	।।ज्ञा.गा.०२०६.०४।।	पदकमळ जोडिलें। तेथें मुनिजन रंगलें
९६७	।।ज्ञा.गा.०२०६.०५।।	कासे कसिला पितांबरु। चरणीं ब्रिदाचा तोडरु
९६८	।।ज्ञा.गा.०२०६.०६।।	नाभिकमळीं जन्म असे। ब्रह्मादिकां अपैसे
९६९	।।ज्ञा.गा.०२०६.०७।।	हस्तकडगे बाहुवटे। विठोबा शृंगार गोमटें
९७०	।।ज्ञा.गा.०२०६.०८।।	अंगीं चंदनाची उटी। तें देखोनि मन संतुष्टी

९७१	।।ज्ञा.गा.०२०६.०९।।	गळां वैजयंती माळा। मणीमंडित वक्षस्थळा
९७२	।।ज्ञा.गा.०२०६.१०।।	कानीं कुंडलें झळाळ। श्रीमुख दिसतें वेल्हाळ
९७३	।।ज्ञा.गा.०२०६.११।।	वदन सुकुमार गोजिरें। जैसें पोवळिवेल साजिरें
९७४	।।ज्ञा.गा.०२०६.१२।।	दंतपंक्ति झळाळ। जैसी माणिकाची कीळ
९७५	।।ज्ञा.गा.०२०६.१३।।	नासिक मनोहर दिसे। जैसें वोतिलेसें मुसें
९७६	।।ज्ञा.गा.०२०६.१४।।	लोचन बरवें विशाळ। श्रवणीं कुंडलें झळाळ
९७७	।।ज्ञा.गा.०२०६.१५।।	टिळक रेखिला मृगनाभीचा। बाप राजा मन्मथाचा
९७८	।।ज्ञा.गा.०२०६.१६।।	माथां मुगुट झळाळीत। बाप पुंडलिका न्याहाळीत
९७९	।।ज्ञा.गा.०२०६.१७।।	निवृत्तिदास शरणांगत। विठ्ठलचरणीचें आरत
९८०	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
९८१	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
९८२	।।ज्ञा.गा.०२०७.०३।।	आवडीच्या वालभें गोजावलें गोजिरें। पाहतां साजिरें त्रिभुवना एक गे माये
९८३	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें ।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
९८४	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
९८५	।।ज्ञा.गा.०२०८.०२।।	तो हा विठोबा निधान। ज्याचें ब्रह्मादिकां ध्यान। पाउलें समान। विटेवरी शोभती
९८६	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला
९८७	।।ज्ञा.गा.०२०८.०४।।	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
९८८	।।ज्ञा.गा.०२०९.०१।।	पंढरीचे वाटे अनंत घडती याग। वैकुंठींचा मार्ग तेणें संगें
९८९	।।ज्ञा.गा.०२०९.०२।।	जप तप अनुष्ठान क्रिया कर्म धर्म। हें जाणताती वर्म संतजन
९९०	।।ज्ञा.गा.०२०९.०३।।	भक्तिमार्ग फुकटा आनंदाची पव्हे। लागलीसे सवें पुंडलिका
९९१	।।ज्ञा.गा.०२०९.०४।।	दिंडी टाळ घोळ गरुडटकियाचे भार। वैष्णवांचे गजर जिये नगरीं
९९२	।।ज्ञा.गा.०२०९.०५।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ अमर नेणती। वृक्ष होउनी पुढती सेविताती
९९३	।।ज्ञा.गा.०२०९.०६।।	सनकादिक मुनी ध्यानस्थ पैं सदा। ब्रह्मादिकां कदा न कळे महिमा
९९४	।।ज्ञा.गा.०२०९.०७।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसतसे कोडें। पुंडलिकें केवढें भाग्य केलें
९९५	।।ज्ञा.गा.०२१०.०१।।	कल्पना वृक्षासी देखिलें। चिंतामणीस चिंतिलें। कामधेनूसी अपेक्षिलें। जीण्या जिवविलें तेंचि हरिरूप पंढरिये

९९६	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं
९९७	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
९९८	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
९९९	।।ज्ञा.गा.०२१०.०५।।	पंढरिसी कीर्तन करी। पुंडलीकासी नमस्कारी। विठ्ठलचरण अंतरीं धरी। धन्य जन्म तयाचा
१०००	।।ज्ञा.गा.०२१०.०६।।	सकळ कुळाचा तारकु। तोचि जाणावा पुण्यश्लोकु। पांडुरंगीं रंगला नि:शंकु। धन्य जन्म तयाचा
१००१	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ
१००२	।।ज्ञा.गा.०२१०.०८।।	नामें स्फुंदत नाचत रंगणीं। प्रेम विठ्ठलचरणीं। सर्व सुख खाणी । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल
१००३	।।ज्ञा.गा.०२११.०१।।	जोडूनियां जोडी जेणें हुंडारिली दुरी। भिकेची आवडी तया नावडे पंढरी
१००४	।।ज्ञा.गा.०२११.०२।।	करंटे कपाळ ज्यांचें नाम नये वाचे। सदैव सभाग्य तोचि हरिरंगीं नाचे
१००५	।।ज्ञा.गा.०२११.०३।।	आपण न करी यात्रा दुजियासि जावो नेदी। विषयाचा लंपट शिकवी कुविद्या कुबुद्धी
१००६	।।ज्ञा.गा.०२११.०४।।	ऐसे जे जन्मोनी नर भोगिती अघोर। न करिती तीर्थयात्रा तया नरकीं बिढार
१००७	।।ज्ञा.गा.०२११.०५।।	पुंडलिकें भक्तें तारिलें विश्वजनां। वैकुंठींची मूर्ति आणिली पंढरपूर पाटणा
१००८	।।ज्ञा.गा.०२११.०६।।	कायावाचामनें जीवें सर्वस्वें उदार। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचा वारिकर
१००९	।।ज्ञा.गा.०२१२.०१।।	वाजतसे बोंब कोण्ही नायकती कानीं। हरिहरि न म्हणती तया थोर जाली हानी
१०१०	।।ज्ञा.गा.०२१२.०२।।	उठा उठा जागा पाठीं भय आलें मोठें। पंढरीवांचुनी दुजा ठाव नाहीं कोठें
१०११	।।ज्ञा.गा.०२१२.०३।।	तापत्रय अग्नीचा लागला वोणवा। कवण रिघे आड कवण करी सावाधावा
१०१२	।।ज्ञा.गा.०२१२.०४।।	देखोनि ऐकोनि एक बहिर अंध जाले। विषयाचे लंपट बांधोनि यमपुरीस नेलें
१०१३	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
१०१४	।।ज्ञा.गा.०२१२.०६।।	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं
१०१५	।।ज्ञा.गा.०२१२.०७।।	संतसंग धरा तुम्ही हरिभजन करा। पाठी लागलासे काळ दांत खातो करकरां
१०१६	।।ज्ञा.गा.०२१२.०८।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। भावें न रिघतां न चुके जन्ममरण
१०१७	।।ज्ञा.गा.०२१३.०१।।	शरीर हें स्थळ। मळानिर्मळाचें मूळ। पाहोनी चोखाळ। आदिपुरुषासी
१०१८	।।ज्ञा.गा.०२१३.०२।।	जन्ममरणाच्या उचटूनि पेडी। मग तये बिंवडीं ज्ञान पिके
१०१९	।।ज्ञा.गा.०२१३.०३।।	पंढरीचें पीक न समाये अंबरीं। तें शेत सोकरी पुंडलिकु
१०२०	।।ज्ञा.गा.०२१३.०४।।	ऐहिक्य परत्र दोन्ही शेतांचीं आउतें। मुंड मुंड तेथें कुळवाडिये
१०२१	।।ज्ञा.गा.०२१३.०५।।	उचलूनि पेंडी कासिया समुळीं। मग पुण्यकाळीं ओलवले

१०२२	।।ज्ञा.गा.०२१३.०६।।	गरुडटके दोन्ही शेताची बुजावणी। दश कुडपणीं नामघोष
१०२३	।।ज्ञा.गा.०२१३.०७।।	एकवीस स्वर्गांचा घालूनियां माळा। मग ते गोपाळामाजीं खेळे
१०२४	।।ज्ञा.गा.०२१३.०८।।	जये शेतीं निवृत्ति भीतरे। तये शेतीं साजे पुरे। राउळीं निदसुरे दंडिजती
१०२५	।।ज्ञा.गा.०२१३.०९।।	रात्री दिवस तुम्हीं हरिचरणीं जागा । तेणें तराल गा भवसागरू
१०२६	।।ज्ञा.गा.०२१३.१०।।	अठराही बलौतें तें केलें धडौतें। खळें दान देते सनकादिकां
१०२७	।।ज्ञा.गा.०२१३.११।।	ज्ञानदेव म्हणे जगदानीं पिकला। पुरोनी उरला पंढरिये
१०२८	।।ज्ञा.गा.०२१४.०१।।	विवेक नदीये बैसोनी। सांगड सत्त्वाची बांधोनी
१०२९	।।ज्ञा.गा.०२१४.०२।।	एक पंढरी वैकुंठ। येर बाउगे बोभाट
१०३०	।।ज्ञा.गा.०२१४.०३।।	चारी वेद विवादती। पुराणें साक्ष देती
१०३१	।।ज्ञा.गा.०२१४.०४।।	बोले निवृत्तीचा दास। संत गर्जती पापनाश
१०३२	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
१०३३	।।ज्ञा.गा.०२१५.०२।।	विठोबा पाईंची वीट। मी कई बा होईन
१०३४	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
१०३५	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
१०३६	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
१०३७	।।ज्ञा.गा.०२१५.०६।।	कोल्हापुरीं यात्रे जाईन। महालक्ष्मी पाहीन। विशाळतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
१०३८	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन। पृथ्वीपात्रचि लाहीन। देह कर्वतीं देईन। परी मी वीट नव्हेन
१०३९	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन
१०४०	।।ज्ञा.गा.०२१६.०१।।	त्रिपुटीं भेदुनी मनाच्या मौळीं। तें आले भूमंडळीं पंढरिये
१०४१	।।ज्ञा.गा.०२१६.०२।।	नाम लाधलें नाम लाधलें। पुंडलिकें केलें खेवणें देखा
१०४२	।।ज्ञा.गा.०२१६.०३।।	समर्थाचे पायीं भोजन जालें। पंचामृत घेतलें धणीवरी
१०४३	।।ज्ञा.गा.०२१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी तृप्ती। यथार्थ भाविता कळों येईल चित्तीं
१०४४	।।ज्ञा.गा.०२१७.०१।।	आकानिकेळेचिकनामातु। कोळुले धनिगे मरुळादेने
१०४५	।।ज्ञा.गा.०२१७.०२।।	चलुवाने चलुवाने पंढरिराया। यल्ले दौर्नर्क बारन्ने
१०४६	।।ज्ञा.गा.०२१७.०३।।	पुंडलिकेने भक्तिगे बंदा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलुने
१०४७	।।ज्ञा.गा.०२१८.०१।।	पातेजोनि खेंवासी आणिलें। येणें आपणिया समान मज केलें गे माये

१०४८	।।ज्ञा.गा.०२१८.०२।।	पाहें पां नवल कैसें वितलें। मन उन्मनीं उन्मन ग्रासिलें
१०४९	।।ज्ञा.गा.०२१८.०३।।	पाहें पां येणें रखुमादेविवरा विठ्ठलें। पाहे पां राहणें पंढरपुरीं केलें
१०५०	।।ज्ञा.गा.०२१९.०१।।	जें येथें होतें तें तेथें नाहीं। ठाईंच्या ठाईं हारपलें
१०५१	।।ज्ञा.गा.०२१९.०२।।	घरींच्या घरीं जाली चोरी। आपणावरी आळु आला
१०५२	।।ज्ञा.गा.०२१९.०३।।	पंढरपुरीं प्रसिद्ध जाणा। पुरविल्या खुणा ज्ञानदेवा
१०५३	।।ज्ञा.गा.०२२०.०१।।	माझे जीवींची आवडी। पंढरपुरा नेईन गुढी
१०५४	।।ज्ञा.गा.०२२०.०२।।	पांडुरंगीं मन रंगलें। गोविंदाचे गुणीं वेधलें
१०५५	।।ज्ञा.गा.०२२०.०३।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति नाठवे। पाहतां रूप आनंदी आनंद साठवे
१०५६	।।ज्ञा.गा.०२२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुण निर्गुण। रूप विटेवरी दाविली खूण
१०५७	।।ज्ञा.गा.०२२१.०१।।	अवघाची संसार सुखाचा करीन। आनंदें भरीन तिन्ही लोक
१०५८	।।ज्ञा.गा.०२२१.०२।।	जाइन गे माये तया पंढरपुरा। भेटेन माहेरा आपुलिया
१०५९	।।ज्ञा.गा.०२२१.०३।।	सर्व सुकृतांचे फळ मी लाहीन। क्षेम मी देईन पांडुरंगीं
१०६०	।।ज्ञा.गा.०२२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेशीं भेटी। आपुले संवसाटी करुनी ठेला
१०६१	।।ज्ञा.गा.०२२२.०१।।	सगुण निर्गुण दोन्ही विलक्षण। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
१०६२	।।ज्ञा.गा.०२२२.०२।।	पतीतपावन मानसमोहन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
१०६३	।।ज्ञा.गा.०२२२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान चित्त निरंजन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
१०६४	।।ज्ञा.गा.०२२२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद चिद्घन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
१०६५	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
१०६६	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
१०६७	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
१०६८	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
१०६९	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये

१०७०	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
१०७१	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। कालिमा जैसी गे माये
१०७२	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
१०७३	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णां ढाळ देती गे माये
१०७४	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
१०७५	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
१०७६	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
१०७७	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
१०७८	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
१०७९	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
१०८०	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
१०८१	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
१०८२	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये

१०८३	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची ?
१०८४	।।ज्ञा.गा.०२२५.०२।।	वालभतें ब्रह्म गोकुळीं आनंदें। गौळियाच्या छंदें खेळतां दिसे
१०८५	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
१०८६	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
१०८७	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
१०८८	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
१०८९	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
१०९०	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
१०९१	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
१०९२	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
१०९३	।।ज्ञा.गा.०२२६.०१।।	योगियां मुनीजनां ध्यानीं। तें सुख आसनीं शयनीं
१०९४	।।ज्ञा.गा.०२२६.०२।।	हरिसुख फावलें रे
१०९५	।।ज्ञा.गा.०२२६.०३।।	गोकुळींच्या गौळिया। गोपी गोधना सकळां
१०९६	।।ज्ञा.गा.०२२६.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। तें सुख संवगडिया दिधलें
१०९७	।।ज्ञा.गा.०२२७.०१।।	पावया लुब्ध झाल्या पावळा। गाई परे वळा रे कान्हो
१०९८	।।ज्ञा.गा.०२२७.०२।।	विसरल्या चार विसरल्या पार। तल्लीन साचार कृष्णमूर्ति
१०९९	।।ज्ञा.गा.०२२७.०३।।	पाणिया निघाल्या गाई चरती कळंबा ठायीं। हांकितसे लवलाही संवगडा

११००	।।ज्ञा.गा.०२२७.०४।।	ज्ञानदेवीं गाई हाकितु पावे सोई। हरिनाम दोही सत्राविये
११०१	।।ज्ञा.गा.०२२८.०१।।	गायी चालिल्या वनाप्रती। सवें पेंधा चाले सांगाती
११०२	।।ज्ञा.गा.०२२८.०२।।	वळि गोवळिया कान्होबा। यमुने पाण्या नेईं तूं बा
११०३	।।ज्ञा.गा.०२२८.०३।।	पांवया छंदें परतल्या गाई। विसरल्या चारा तल्लीन ठायीं
११०४	।।ज्ञा.गा.०२२८.०४।।	ज्ञानदेव सवें संवगडा लाठा। गाई हांकितो गोठणा तटा
११०५	।।ज्ञा.गा.०२२९.०१।।	माथे टेंकित बाह्या पसरित। डांगाचे आधार घेती
११०६	।।ज्ञा.गा.०२२९.०२।।	एक म्हणती आम्हीं उचलिला पर्वत। बहुत मिळोनी। काय नव्हती रे
११०७	।।ज्ञा.गा.०२२९.०३।।	बाहे कडाडिते मनगटें लचकत। म्हणोनी उठिले अवघे रे
११०८	।।ज्ञा.गा.०२२९.०४।।	तयामाजीं असतां न दिसे बाप। समर्थ थोर तुझी माव रे
११०९	।।ज्ञा.गा.०२२९.०५।।	काळु आतुडे परी वेळु नातुडे। म्हणोनी रक्षिलें सकळां रे
१११०	।।ज्ञा.गा.०२२९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल साचा। म्हणोनी रक्षिलें आम्हां रे
११११	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
१११२	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
१११३	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
१११४	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
१११५	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
१११६	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
१११७	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
१११८	।।ज्ञा.गा.०२३१.०२।।	आनंदल्या मनें। पहा तूं निधान। जवळिल्या निजधन। सांडूं नको
१११९	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
११२०	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
११२१	।।ज्ञा.गा.०२३२.०१।।	हरिप्रेम सरोवरीं। क्रीडती ये मदनकुहरीं। प्रेम सरोवरीं ये

११२२	।।ज्ञा.गा.०२३२.०२।।	चांदिणें निर्मळ। चंदनें धवळतिये। पैल वृंदावनीं वासुगा गोविंदु खेळतिये
११२३	।।ज्ञा.गा.०२३२.०३।।	प्रकृति भक्ति परमातु। मातु मा परमहंसु। ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तिदासु
११२४	।।ज्ञा.गा.०२३३.०१।।	गोंवळेपणाची बुंथी घेऊनियां भेष। रिझविशी मानस यशोदेचें
११२५	।।ज्ञा.गा.०२३३.०२।।	त्या सुखें ब्रह्मांड थोडें पां तियेसी। दुग्ध पैं मागशी बाळपणें
११२६	।।ज्ञा.गा.०२३३.०३।।	ऐसें मोहियलें जगभक्त अंतरंग। भावाचे सुरंग प्रेमबोधें
११२७	।।ज्ञा.गा.०२३३.०४।।	मज मानसीं सुख तुझ्या रूपीं बोलावा। सर्वेंद्रिये दोहावा तुझ्या नामीं
११२८	।।ज्ञा.गा.०२३३.०५।।	जन हे विव्हळ तुजवीण अविचार। गुंफले साचार मायामोहें
११२९	।।ज्ञा.गा.०२३३.०६।।	आतां ऐसें करीं तुज मज सरोभरी। प्रपंच केसरी होई रया
११३०	।।ज्ञा.गा.०२३३.०७।।	बाप रखुमादेविवरु सोपारा पैं निळा। निवृत्तीनें कळा सांगितली
११३१	।।ज्ञा.गा.०२३४.०१।।	लक्ष लावोनी अंतरीं। कृष्णा पाहती नरनारी। लावण्यसागरु हरि। परमानंदु
११३२	।।ज्ञा.गा.०२३४.०२।।	छंदें छंदें वेणु वाजे। त्रिभुवनीं घनु गाजे। उतावेळ मन माझें। भेटावया
११३३	।।ज्ञा.गा.०२३४.०३।।	ब्रह्मविद्येचा पुतळा। गाई राखितो गोवळा। श्रुती नेणवे ते लीळा। वेदां सनकादिकां
११३४	।।ज्ञा.गा.०२३४.०४।।	भूतग्रामींचा परेशु। तापत्रयाचा करी नाशू। आड धरुनी गोपवेषु। वत्सें राखे
११३५	।।ज्ञा.गा.०२३४.०५।।	रासक्रीडा वृंदावनीं खेळे। इंदुवदन मेळे। उद्धरी यदुकुळें। कुळदीपकें
११३६	।।ज्ञा.गा.०२३४.०६।।	निवृत्तिदासाचा दातारु। बाप रखुमादेविवरु। भक्तां देतो अभयकरु। क्षणक्षणांमाजीं
११३७	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
११३८	।।ज्ञा.गा.०२३५.०२।।	डोळां बैसलें हृदयीं स्थिरावलें। मन नुठी तेथून कांहीं केल्या
११३९	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
११४०	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें ।श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
११४१	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
११४२	।।ज्ञा.गा.०२३६.०२।।	नामरूपीं गोडी। हेचि आवडी आतां। न विसंबे सर्वथा। तुजलागीं

११४३	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
११४४	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
११४५	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया
११४६	।।ज्ञा.गा.०२३७.०२।।	गोजिरिया गुणनिधाना। बापा गुंतल्यापणाचिया साठीं। वेदविदेही विचारितां तेथें। आगम काढिती आटी रया
११४७	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
११४८	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
११४९	।।ज्ञा.गा.०२३८.०१।।	सांगाती आमुचिया रे। विद्गद पांवया छंदें रे
११५०	।।ज्ञा.गा.०२३८.०२।।	नाचे विनोदें कान्हा रे। विद्गद पांवया छंदें रे
११५१	।।ज्ञा.गा.०२३८.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विद्गद पांवया छंदें रे
११५२	।।ज्ञा.गा.०२३९.०१।।	वृंदावनीं आनंदु रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
११५३	।।ज्ञा.गा.०२३९.०२।।	गोपाळ रचले रे। विठ्ठलदेवो आळविती रे
११५४	।।ज्ञा.गा.०२३९.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
११५५	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
११५६	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां काळिये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
११५७	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
११५८	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
११५९	।।ज्ञा.गा.०२४१.०१।।	भोंवरीं सांडूनि पांव ठेवी रे गोपाळा। नाच चिदानंदा सुख होईल सकळां
११६०	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
११६१	।।ज्ञा.गा.०२४१.०३।।	रंगु रंगला सुरंग जाला। पहिलिये रंगीं निवृत्ति भला
११६२	।।ज्ञा.गा.०२४१.०४।।	सुखीं सुख मुरे प्रेमें चिदानंद उरे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
११६३	।।ज्ञा.गा.०२४२.०१।।	तुझिये निढळीं कोटि चंद्र प्रकाशे। कमलनयन हास्यवदन हांसे

११६४	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
११६५	।।ज्ञा.गा.०२४२.०३।।	उभा राहोनियां कैसा हालवितो बाहो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
११६६	।।ज्ञा.गा.०२४३.०१।।	कोंवळे ठुसठुसित मोतियांचे घड। शृंगारिलें गूढ जया लेणीं
११६७	।।ज्ञा.गा.०२४३.०२।।	बैसोनियां रथीं सुरनर खेळती। देखोनियां पशुपती वेडावला
११६८	।।ज्ञा.गा.०२४३.०३।।	युक्ति खुंटली वासना निमाली। कळा पैं बैसली पद्मासनीं
११६९	।।ज्ञा.गा.०२४३.०४।।	होय कीं नव्हे ज्ञानदेव पुसती। आठवितां निवृत्ति भेटी होये
११७०	।।ज्ञा.गा.०२४४.०१।।	पांवया छंदें तल्लीन गोविंदें। नाचती आनंदें गोपाळ कैसे
११७१	।।ज्ञा.गा.०२४४.०२।।	यमुनेच्या तीरीं गाई चारी हरि। गोपाळ गजरीं आनंदले
११७२	।।ज्ञा.गा.०२४४.०३।।	ठायीं ठायीं मातु पेंधा पैं नाचतु। वाकुल्या दावितु हरिछंदें
११७३	।।ज्ञा.गा.०२४४.०४।।	ठायीं ठायीं उभ्या विसरल्या माया। हाकितु लवलाह्या कृष्णहरी
११७४	।।ज्ञा.गा.०२४४.०५।।	ज्ञानदेवा जीवीं कृष्ण चिरंजीवी। गोपाळ रंजवी प्रेमभक्तां
११७५	।।ज्ञा.गा.०२४५.०१।।	बरवीं पाउलें पाउलें। सुंदर सुकुमार पाउलें
११७६	।।ज्ञा.गा.०२४५.०२।।	शीतळ हरीचीं पाउलें। गोमटीं हरीचीं पाउलें
११७७	।।ज्ञा.गा.०२४५.०३।।	शिवासी उपदेशिलें। तेंचि प्रल्हादें स्मरिलें
११७८	।।ज्ञा.गा.०२४५.०४।।	उपमन्या प्रसन्न जालें। तेंचि गजेंद्रें चिंतिलें
११७९	।।ज्ञा.गा.०२४५.०५।।	अहल्येसी उद्धरिलें। तेंचि द्रौपदीये धांविन्नलें
११८०	।।ज्ञा.गा.०२४५.०६।।	यशोदेनें ओवाळिलें। तेंचि गोवर्धनीं रंगलें
११८१	।।ज्ञा.गा.०२४५.०७।।	शकटा अंगीं जें उमटलें। तेंचि बळिपृष्ठीं शोभलें
११८२	।।ज्ञा.गा.०२४५.०८।।	शिवें शक्तिप्रती कथिलें। धर्मराजें तें पुजिलें
११८३	।।ज्ञा.गा.०२४५.०९।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। तें विटेवरी दाविलें
११८४	।।ज्ञा.गा.०२४६.०१।।	उठिं उठिं गोपाळा उघडी स्वरूपलोचना। सरली अविद्या राती उदयो जाला रविकिरणा
११८५	।।ज्ञा.गा.०२४६.०२।।	इंद्रियें गोधनें निर्गुणावना। सुटलीं मनवासुरें तुजवीण नाकळती कोणा
११८६	।।ज्ञा.गा.०२४६.०३।।	प्रबोधपाहाट जाली सरले त्रिविध तमरज। गुरुकृपेचा अरुणोदय पहा सुरंग सुतेज
११८७	।।ज्ञा.गा.०२४६.०४।।	आत्मा दिनकर पाठीं उगवे तात्काळिक सहज। जिवचंद्राचें मंडळ सहजासहज निस्तेज
११८८	।।ज्ञा.गा.०२४६.०५।।	दृश्य भास चांदणिया असती ठायीं लोपलिया। लिंगदेह कमळींचे मधुकर सुटती आपैसया
११८९	।।ज्ञा.गा.०२४६.०६।।	बुद्धिबोध चक्रवाकें मिनली आपणियां। देहबुद्धि कुमुदिनी सुकोनी गेलीसे विलया

११९०	।।ज्ञा.गा.०२४६.०७।।	वैराग्य रश्मिज्वाळा चिन्मय रविकांत। धरितां प्रगटे वन्हि विषय वन हें जाळित
११९१	।।ज्ञा.गा.०२४६.०८।।	तृष्णेच्या श्वापदा प्रलय वर्ते अद्‌भुत। विषय हे मृगजळ मूढां असे भ्रमवित
११९२	।।ज्ञा.गा.०२४६.०९।।	योगविद्येच्या पंथें साधकवृंदें चालियलीं। उपनिषदाचा अर्थ शब्द करिती कोकिळी
११९३	।।ज्ञा.गा.०२४६.१०।।	वाग्विद्येचीं उलुकें निघालीं मौन्याच्या ढोलीं। विकल्पाच्या अंगीं चारी साही लोपली
११९४	।।ज्ञा.गा.०२४६.११।।	सर्वही व्यसनें दवडूनि उदित जालासे नर। वासनावेश्येचा जेणें त्याजिला व्यापार
११९५	।।ज्ञा.गा.०२४६.१२।।	म्हणे ज्ञानदेव योगी जालासे नर। निवृत्तिप्रसादें समाधी सर्वगत स्थिर
११९६	।।ज्ञा.गा.०२४७.०१।।	दुडीवरी दुडी गौळणी साते निघाली। गौळणी गोरसु म्हणों विसरली
११९७	।।ज्ञा.गा.०२४७.०२।।	गोविंद घ्या वो दामोदर घ्या वो। तंव तंव हासती मथुरेच्या वो
११९८	।।ज्ञा.गा.०२४७.०३।।	गोविंद गोरसु एकचि नांवा। गोरसु विकूं आलें तुमच्या गांवा
११९९	।।ज्ञा.गा.०२४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी भेटी। आपले संवसाटी करुनी ठेली
१२००	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
१२०१	।।ज्ञा.गा.०२४८.०२।।	नवलाव गे नवलाव गे देखियेला
१२०२	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१२०३	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
१२०४	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
१२०५	।।ज्ञा.गा.०२४९.०१।।	सांवळीये निळी भुलली एकी नारी। परेचा वो घरीं शुद्धि पुसी
१२०६	।।ज्ञा.गा.०२४९.०२।।	सांग गे बाईये कवणें घरीं नांदे। कैसें या गोविंदें हिंडविलें
१२०७	।।ज्ञा.गा.०२४९.०३।।	चहूं मार्गीं गेलें न संपडे वाट। मग चैतन्याचा घाट वेधलिये

१२०८	।।ज्ञा.गा.०२४९.०४।।	ज्ञानदेवीं समाधी स्थान पैं विठ्ठल। अवघा चित्तीं सांडल हारपला
१२०९	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
१२१०	।।ज्ञा.गा.०२५०.०२।।	गाईचा गोंवळा यमुनेचा पाबळा। धरी माझा अचुळा मग मी पळालिये गो
१२११	।।ज्ञा.गा.०२५०.०३।।	ताकपिरी गोंवळी केली मजसी रांडोळी। भावें नारली मग मी पळालिये गो
१२१२	।।ज्ञा.गा.०२५०.०४।।	गळां गुंजमाळा गांठी मोरपिसा वेठी। सोकरु लागे पाठी नंदरायाचा गो आई यो
१२१३	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो
१२१४	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो
१२१५	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
१२१६	।।ज्ञा.गा.०२५०.०८।।	पूर्वपुण्य फळलें देहमुक्त जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गो आई यो
१२१७	।।ज्ञा.गा.०२५१.०१।।	ठाकुनी आलिये तुजपासीं। थितें मुकलिये मनुष्यपणासी
१२१८	।।ज्ञा.गा.०२५१.०२।।	भलें केलें विठ्ठला पिकें भरला साउला। घरींची कोपती सोडी जाऊं दे वहिला
१२१९	।।ज्ञा.गा.०२५१.०३।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। तरी मी होईन तुझी कामारी दासी
१२२०	।।ज्ञा.गा.०२५१.०४।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणराशी
१२२१	।।ज्ञा.गा.०२५२.०१।।	मे दुरथीं कर जोडुं। तान्हो सेवा न जाणुं
१२२२	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
१२२३	।।ज्ञा.गा.०२५२.०३।।	तन्हा मराठा देश। मन्ही बागलाणी भाष
१२२४	।।ज्ञा.गा.०२५२.०४।।	घटिं पटिं विचार। खंडे भाले तरवार। बाप रखुमादेविवरु जाण। ऐसें मन्हा कान्हा
१२२५	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
१२२६	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा
१२२७	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
१२२८	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं असमी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
१२२९	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये

१२३०	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
१२३१	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
१२३२	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
१२३३	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
१२३४	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
१२३५	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
१२३६	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
१२३७	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
१२३८	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
१२३९	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
१२४०	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
१२४१	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
१२४२	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
१२४३	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं

१२४४	।।ज्ञा.गा.०२५६.०२।।	गौळणी चतुरे झडकरीं। जाय मथुरे विकरा करी
१२४५	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढू पाहे
१२४६	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
१२४७	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
१२४८	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गी जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
१२४९	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
१२५०	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेंची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
१२५१	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
१२५२	।।ज्ञा.गा.०२५७.०२।।	काय करणें वो काय करणें वो
१२५३	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
१२५४	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
१२५५	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
१२५६	।।ज्ञा.गा.०२५८.०२।।	कृष्ण आळिवा आळिवा। परतोनी मातें दावा
१२५७	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना
१२५८	।।ज्ञा.गा.०२५८.०४।।	नेणवसी नेणवसी। आकळुतु नाकळसी

१२५९	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
१२६०	।।ज्ञा.गा.०२५८.०६।।	कृष्ण सावळा डोळसु। सहज परमहंसु
१२६१	।।ज्ञा.गा.०२५८.०७।।	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा
१२६२	।।ज्ञा.गा.०२५८.०८।।	कृष्ण आमुचा आमुचा। खेळिया गौळियाचा
१२६३	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
१२६४	।।ज्ञा.गा.०२५८.१०।।	जाणितलें जाणितलें। माझे मज दिधलें
१२६५	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
१२६६	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
१२६७	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
१२६८	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
१२६९	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
१२७०	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
१२७१	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
१२७२	।।ज्ञा.गा.०२६०.०२।।	आलिये तेचि सोय तुझी वोळखिली गती
१२७३	।।ज्ञा.गा.०२६०.०३।।	नवल हें वालभरे कैसें जोडलें जिवा। दुसरें दुरी ठेलें प्रीती केला रिघावा
१२७४	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
१२७५	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
१२७६	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
१२७७	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
१२७८	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
१२७९	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये

१२८०	।।ज्ञा.गा.०२६२.०२।।	माझे जिवींचे तुम्ही कां वो नेणां। माझा बळिया तो पंढरिराणा वो माये
१२८१	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
१२८२	।।ज्ञा.गा.०२६३.०१।।	घनु वाजे घुणघुणा। वारा वाजे रुणझुणा। भवतारकु हा कान्हा। वेगीं भेटावा कां
१२८३	।।ज्ञा.गा.०२६३.०२।।	चांदवो चांदणें। चापेवो चंदनु। देवकीनंदनु। वीण अणू नावडे वो
१२८४	।।ज्ञा.गा.०२६३.०३।।	चंदनाची चोळी। माझें सर्व अंग पोळी। कान्हो वनमाळी। वेगीं भेटवा कां
१२८५	।।ज्ञा.गा.०२६३.०४।।	सुमनाची सेज। सितळ वो निकी। पोळे आगीसारिखी। वेगीं विझवा कां
१२८६	।।ज्ञा.गा.०२६३.०५।।	तुम्हीं गातसां सुस्वरें। ऐकोनि द्या उत्तरें। कोकिळें वर्जावें। तुम्हीं बाईयांनो
१२८७	।।ज्ञा.गा.०२६३.०६।।	दर्पणीं पाहतां। रूप न दिसे आपुलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मज ऐसें केलें
१२८८	।।ज्ञा.गा.०२६४.०१।।	पांचा दामांचा धोंगडा नेसेन। उरली मोट ते मी जेवीन गे बाईये
१२८९	।।ज्ञा.गा.०२६४.०२।।	कामारी कामारी कामारी होऊन। या गोपाळाचें घर रिघेन गे बाईये
१२९०	।।ज्ञा.गा.०२६४.०३।।	त्याचा उंबरा उसिसा करीन। वरी येरझार मी सारीन गे बाईये
१२९१	।।ज्ञा.गा.०२६४.०४।।	निवृत्ति ज्ञानदेवा पुसतील वर्म। त्यासी कामीन पुरेन गे बाईये
१२९२	।।ज्ञा.गा.०२६५.०१।।	सांवळें परब्रह्म आवडे या जिवा। मनें मन राणिवा घर केलें
१२९३	।।ज्ञा.गा.०२६५.०२।।	काय करुं सये सांवळें गोंवित। आपेंआप लपत मन तेथें
१२९४	।।ज्ञा.गा.०२६५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळी प्रतिमा। मनें मनीं क्षमा एक झालें
१२९५	।।ज्ञा.गा.०२६६.०१।।	सांवळिये बुंथी सांवळिया रूपें। सांवळ्या स्वरूपें वेधियलें
१२९६	।।ज्ञा.गा.०२६६.०२।।	काय करूं गे माये सांवळें न सोडी। इंद्रिया इंद्रिय जोडी एकतत्त्वें
१२९७	।।ज्ञा.गा.०२६६.०३।।	कैसें याचें तेज सांवळें अरुवार। कृष्णीं कृष्ण नीर सतेजपणें
१२९८	।।ज्ञा.गा.०२६६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचे खुणें । सांवळेंची होणें यासी ध्यातां
१२९९	।।ज्ञा.गा.०२६७.०१।।	निरंजन बना गेलिये साजणी। तेथें निर्गुणें माझ्या मनीं वेधियेलें
१३००	।।ज्ञा.गा.०२६७.०२।।	सुखाची अति प्रीति जहाली गे ब्रह्मीं। श्रीगुरु निवृत्ति मुनी जाहलें गे माया
१३०१	।।ज्ञा.गा.०२६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहज सांवला। निर्गुण दाविला विसुरा गे माये
१३०२	।।ज्ञा.गा.०२६८.०१।।	मन मुरडुनी घातलें मनातें। थोरु मारु तेथें होत असे
१३०३	।।ज्ञा.गा.०२६८.०२।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें तें केउतें। येणें वो पंढरिनाथें वेधियेलें
१३०४	।।ज्ञा.गा.०२६८.०३।।	न चले न चले कांहीं करणें कामान। याचें पहाणेंची विंदान कामानिया
१३०५	।।ज्ञा.गा.०२६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी भेटी। संसारासी तुटी जाली गे माये

१३०६	।।ज्ञा.गा.०२६९.०१।।	निळियेच्या निशीं विरहिणी पिशी। शेजबाजे कैशी आरळ शेजे
१३०७	।।ज्ञा.गा.०२६९.०२।।	कृष्णसंगे बाली विव्हळ झाली निळी। चंदन अंगीं पोळी विरहज्वरें
१३०८	।।ज्ञा.गा.०२६९.०३।।	ज्ञानदेव प्रेम निळारूप रूपसें सोहळा। कृष्णवेधें वेधली बाळा भली वसे
१३०९	।।ज्ञा.गा.०२७०.०१।।	निळिये निकरे कामधेनु मोहरे। निळेपणें सरे निळे नभीं
१३१०	।।ज्ञा.गा.०२७०.०२।।	घुमत घुमत निळेमाजीं मातु। निळेपणीं देतु क्षेम कृष्णीं
१३११	।।ज्ञा.गा.०२७०.०३।।	निळिये सागरीं निळे निळेपणें सुंदरी। रातलीसे हरि विरहिणी
१३१२	।।ज्ञा.गा.०२७०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे निळियेचे बागे। निळासंगे ओळले गे निळीमाजीं
१३१३	।।ज्ञा.गा.०२७१.०१।।	येणेंरूपें पाहावासी तरी असुमाये होसी। माझ्या मना नाकळसी सांवळ्या
१३१४	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
१३१५	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
१३१६	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
१३१७	।।ज्ञा.गा.०२७२.०१।।	जीवाचिया जीवा प्रेमभावाचिया भावा। तुज वांचुनी केशवा अनु नावडे
१३१८	।।ज्ञा.गा.०२७२.०२।।	जीवें अनुसरलिये अझुनी कां नये। वेगीं आणावा तो सये प्राणु माझा
१३१९	।।ज्ञा.गा.०२७२.०३।।	सौभाग्यसुंदरु गुण लावण्यसागरु। बाप रखुमादेविवरु श्रीविठ्ठलु
१३२०	।।ज्ञा.गा.०२७३.०१।।	मी माझें म्हणतां ठकचि ठेलिये। आपुले जाति कूळ विसरुनी गेलिये
१३२१	।।ज्ञा.गा.०२७३.०२।।	गुणाचा दुकाळ पडियेला देशीं। निर्गुणासी कैसी रातलिये
१३२२	।।ज्ञा.गा.०२७३.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सये। सेजारासी नये काय करूं
१३२३	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
१३२४	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
१३२५	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
१३२६	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
१३२७	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं

१३२८	।।ज्ञा.गा.०२७५.०२।।	मज करा कां उपचारु अधिक ताप भारु। सखिये सारंगधरु भेटवा कां
१३२९	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
१३३०	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
१३३१	।।ज्ञा.गा.०२७६.०१।।	पैल तो गे काऊ कोकताहे। शकुन गे माये सांगताहे
१३३२	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
१३३३	।।ज्ञा.गा.०२७६.०३।।	दहिंभाताची उंडी लावीन तुझ्या तोंडीं। जीवा पढिये त्याची गोडी सांग वेगीं
१३३४	।।ज्ञा.गा.०२७६.०४।।	दुधें भरुनी वाटी लावीन तुझे वोंठी। सत्य सांगें गोठी विठो येईल कायी
१३३५	।।ज्ञा.गा.०२७६.०५।।	आंबया डाहाळी फळें चुंबी रसाळीं । आजिचे रे काळीं शकून सांगें
१३३६	।।ज्ञा.गा.०२७६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिजे ये खुणें। भेटती पंढरीराणे शकुन सांगें
१३३७	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
१३३८	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
१३३९	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
१३४०	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
१३४१	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सवेंची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
१३४२	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
१३४३	।।ज्ञा.गा.०२७८.०१।।	गुणाचेनी आटोपें आकारलें ब्रह्म। भक्तभाग्य सम आलें मूर्ति
१३४४	।।ज्ञा.गा.०२७८.०२।।	चैतन्य परिपाठी ठसा घडलासे साकार। कृष्णची आकार गोकुळीं रया
१३४५	।।ज्ञा.गा.०२७८.०३।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं गे माये। नाम रूप सोय नाहीं आम्हां
१३४६	।।ज्ञा.गा.०२७८.०४।।	सबाह्य सभोंवतें चतुर्भुज सांवळें। सर्वभूतीं विवळे कृष्णरूपें

१३४७	।।ज्ञा.गा.०२७८.०५।।	हरपले आकार कृष्णची क्षरला। वेदांसी अबोला श्रुतीसहित
१३४८	।।ज्ञा.गा.०२७८.०६।।	ऐसें परब्रह्म सांवळें दैवत आमुचें। आतां आम्हां कैचें क्रिया कर्म
१३४९	।।ज्ञा.गा.०२७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु दैवत। मनें घर तेथें चरणीं केलें
१३५०	।।ज्ञा.गा.०२७९.०१।।	सांवळी प्रतिमा घेउनी सकुमार। खेळत सुंदर गोकुळीं रया
१३५१	।।ज्ञा.गा.०२७९.०२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं माय। अवघें निर्गुण होय पाचारीतां
१३५२	।।ज्ञा.गा.०२७९.०३।।	मीपणा ठाव नुरेची पैं सर्वथा। प्रपंचाची कथा ब्रह्म जाली
१३५३	।।ज्ञा.गा.०२७९.०४।।	बाप निवृत्तिराजें दाविताती खुणा। नाम नारायणा पाठ कीजे
१३५४	।।ज्ञा.गा.०२८०.०१।।	त्रिभुवनींचें सुख पहावया नयनीं। दिनरात्रीं धणी न पुरे माझी
१३५५	।।ज्ञा.गा.०२८०.०२।।	विटेवरी सांवळा पाहातां पैं डोळां। मन वेळोवेळां आठवितु
१३५६	।।ज्ञा.गा.०२८०.०३।।	सागरीं भरीतें दाटे तैसें मन उल्हाटे। वाट पाहों कोठें तुझी रया
१३५७	।।ज्ञा.गा.०२८०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पूर्ण प्रकाशला। कुमुदिनीं विकासला तैसें जालें
१३५८	।।ज्ञा.गा.०२८१.०१।।	मायबापें आमुची विठोबा रखुमाई निजाची। त्याचीये गांवींची कोण्ही येतु न्यावया
१३५९	।।ज्ञा.गा.०२८१.०२।।	माझा विसावा माहेर वो पंढरपूर
१३६०	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
१३६१	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
१३६२	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
१३६३	।।ज्ञा.गा.०२८१.०६।।	आशा लागलीसे सर्पिणी। ग्रासूं पाहातसे पापिणी। रामनामाचीया ध्वनी। आइकों नेदी श्रवणीं
१३६४	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
१३६५	।।ज्ञा.गा.०२८१.०८।।	ऐसी दगदगल्यें सासुरवासा। विठोबा रखुमाई माझा कुवासा। निवृत्तिदासु तयाचा। जन्मोजन्मीं वोळगणा
१३६६	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये
१३६७	।।ज्ञा.गा.०२८२.०२।।	पायरऊ जाला संचारु नवल। वेधें विंदान लाविलें म्हणे विठ्ठल विठ्ठल
१३६८	।।ज्ञा.गा.०२८२.०३।।	नेणें तहान भूक। नाहीं लाज अभिमान। वेधिलें जनार्दनीं। देवकीनंदनु गे माये
१३६९	।।ज्ञा.गा.०२८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिवींचा जीवनु। माझे मनींचे मनोरथ पुरवीं कमळनयनु गे माये
१३७०	।।ज्ञा.गा.०२८३.०१।।	यातिकुळ माझें गेलें हारपोनी। श्रीरंगावांचुनी आनु नेणें
१३७१	।।ज्ञा.गा.०२८३.०२।।	किती वो शिकवाल मज वेळोवेळां। मी तंव गोवळा रातलिये
१३७२	।।ज्ञा.गा.०२८३.०३।।	अष्टभोग भोगितां मातें नाहीं चाड। भक्तिप्रेम गोड लेईलें गे माये

१३७३	।।ज्ञा.गा.०२८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
१३७४	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
१३७५	।।ज्ञा.गा.०२८४.०२।।	भेटवा वो त्यासी चरण झाडीन केशीं। सगुणरूपासी मी वो भाळलिये
१३७६	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
१३७७	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
१३७८	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
१३७९	।।ज्ञा.गा.०२८५.०२।।	तो दाखवावो माये धरीन त्याचे पाये। तयालागीं जीऊ आहे उतावेळु
१३८०	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
१३८१	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
१३८२	।।ज्ञा.गा.०२८६.०१।।	सुख शेजारीं असतां कळी जाली वो पहातां देठु फेडुनी सेवतां अरळ केलें
१३८३	।।ज्ञा.गा.०२८६.०२।।	अंगणीं कमळणी जळधरू वोले वरी। वाफां सिंपल्या वरी वाळून जाये
१३८४	।।ज्ञा.गा.०२८६.०३।।	मोतियाचे पाणी वाहे निळिये सारणी। सगुणाची लावणी लाउनी गेला
१३८५	।।ज्ञा.गा.०२८६.०४।।	अंगणीं वोळला मोत्यें वरुषला। धन्य दिवसु जाला सोनियाचा
१३८६	।।ज्ञा.गा.०२८६.०५।।	चोरट्या मधुकरा कमळीं घेतलासे थारा। मोतियांचा चारा राजहंसा
१३८७	।।ज्ञा.गा.०२८६.०६।।	अंगणीं बापया तूं परस रे चांपया। असुवी माचया भीनलया
१३८८	।।ज्ञा.गा.०२८६.०७।।	वाट पाहे मी येकली मज मदन जाकळी। अवस्था धाकुली म्हणो नये
१३८९	।।ज्ञा.गा.०२८६.०८।।	आतां येईल म्हूण गेला वेळु कां लाविला। सेला जो भिनला मुक्ताफळीं
१३९०	।।ज्ञा.गा.०२८६.०९।।	बावन चंदनु मर्दिला अंगीं वो चर्चिला। कोणें सदैवें वरपडा जाला वो माये
१३९१	।।ज्ञा.गा.०२८६.१०।।	बाप रखुमादेविवरु माझे मानसींचा होये। तयालागीं सये मी जागी सुती
१३९२	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया

१३९३	।।ज्ञा.गा.०२८७.०२।।	आपआपणिया पडे माय विसरु। मज आवडे तो नंदाचा कुमरु गे माये
१३९४	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
१३९५	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
१३९६	।।ज्ञा.गा.०२८८.०१।।	पंढरपुरीचा निळा लावण्याचा पुतळा। विठा देखियेला डोळां बाईये वो
१३९७	।।ज्ञा.गा.०२८८.०२।।	वेधलें वो मन तयाचिया गुणीं। क्षणभर न विसंबे विठ्ठलरुक्मिणी
१३९८	।।ज्ञा.गा.०२८८.०३।।	पौर्णिमेचें चांदिणें क्षणक्षणां होय उणें। तैसें माझें जिणें एका विठ्ठलेंवीण
१३९९	।।ज्ञा.गा.०२८८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। चित्त चैतन्य मुरे बाईये वो
१४००	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
१४०१	।।ज्ञा.गा.०२८९.०२।।	जिवाचा जिऊ माझा भेटवा यादवराजा। उचलल्या चारी भुजा देईल क्षेम
१४०२	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
१४०३	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
१४०४	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
१४०५	।।ज्ञा.गा.०२९०.०२।।	काय सांगो माय न कळे तयाची सोये। येणें मनाचे मोडुनि पाये वेधियेलें
१४०६	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
१४०७	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
१४०८	।।ज्ञा.गा.०२९१.०१।।	जागृती पुसे साजणी। कवण बोलिलें अंगणीं। निरखिता वो नयनीं। वृंदावनीं देखियेला
१४०९	।।ज्ञा.गा.०२९१.०२।।	मनीं वेधु वो तयाचा। पंढरीरायाचा
१४१०	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्ये
१४११	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें

१४१२	।।ज्ञा.गा.०२९२.०१।।	मनें करुनी कुटिल उकलुनि शृंगार रे। ते लावण्याच्या अपारें पडिलें वो माये
१४१३	।।ज्ञा.गा.०२९२.०२।।	माझें कुटिळपण गेलें। गोविंदें बोजाविलें निजरूप वो माये
१४१४	।।ज्ञा.गा.०२९२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु माझें कुटिळ फेडूं आला। विटेवरी मालाथिला निजरूपें वो माये
१४१५	।।ज्ञा.गा.०२९३.०१।।	माझी शंका फिटले। लाजा सांडिलें। अवघे घातलें। मज निरसूनियां
१४१६	।।ज्ञा.गा.०२९३.०२।।	अठरा भार वनस्पती। सुरवर वोळंगती। देवोदेवि आदिपति। कृष्ण काळा गे माये
१४१७	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये
१४१८	।।ज्ञा.गा.०२९४.०१।।	शामाचिया घरां वासना पैं नेती। मनें मन गुंती तये रूपीं
१४१९	।।ज्ञा.गा.०२९४.०२।।	बिंबाचें स्वरूप छाया पैं घनदाट। दिननिशीं अविट शामतेज
१४२०	।।ज्ञा.गा.०२९४.०३।।	तें रूप देखिलें कोण्या भाग्ययोगें। निवृत्तिप्रसंगें आम्हां घरीं
१४२१	।।ज्ञा.गा.०२९४.०४।।	दिठिवेचेनि वोपें सानुलें स्वरूप। मुराली वालिप कल्पनेची
१४२२	।।ज्ञा.गा.०२९४.०५।।	सांठवले आकार इंद्रियांच्या वृत्ती। शामतेजें दीप्तीं धवळलें
१४२३	।।ज्ञा.गा.०२९४.०६।।	निराशा संचली आशा पैं हें सार। अमारीं अमर तनु जाली
१४२४	।।ज्ञा.गा.०२९४.०७।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं गळालें। ब्रह्मसुख सोहळे आम्हां घरीं
१४२५	।।ज्ञा.गा.०२९५.०१।।	कासयाची चाड नाहीं वो साजणी। एकल्या निर्गुणीं वेधियेलें वो माये
१४२६	।।ज्ञा.गा.०२९५.०२।।	पवन वेगाचेनि अंतरलें तुम्हासी। आतां मागुती वो कैसी परतेन वो माये
१४२७	।।ज्ञा.गा.०२९५.०३।।	ध्यान धारणा तनु मनु करणें। ठेवियेलें ठेवणें गोपाळचरणीं वो माये
१४२८	।।ज्ञा.गा.०२९५.०४।।	ऐसें भुलवणीं भुलविलें नयनीं। रखुमादेविवर चिंतनीं वो माये
१४२९	।।ज्ञा.गा.०२९६.०१।।	आजिवरी होतें मी मोकाट। तंव डोळे फुकट मोडा तुम्हीं
१४३०	।।ज्ञा.गा.०२९६.०२।।	समर्थाचे अंगीं पडले अवचिती। तुम्हां ऐसी किती चाळविली
१४३१	।।ज्ञा.गा.०२९६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाची घरवात जालें। जन्मवरी एकांत करुनी ठेले
१४३२	।।ज्ञा.गा.०२९७.०१।।	मीपण माझें हरपलें। शेखीं ठकचि विशेखीं पडिलें बाईये
१४३३	।।ज्ञा.गा.०२९७.०२।।	काय सांगो तुम्हां कैंचा हा गोंवळु। न म्हणे दिन वेळु आम्हां घरीं
१४३४	।।ज्ञा.गा.०२९७.०३।।	नवल पैं केलें बुडविलें सगुण। आपणची निर्गुण होउनी ठेला
१४३५	।।ज्ञा.गा.०२९७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवन आमुचें। नाहीं पैं साचें कुळकर्म
१४३६	।।ज्ञा.गा.०२९८.०१।।	आपुलेंनि रंगें येत होती ये साजणी। तंव वनवासीं एके आलिंगिलें गे माये
१४३७	।।ज्ञा.गा.०२९८.०२।।	बोलेना बोलों देईना। तंव पाहाणें तें अवघें पारुषलें गे माये

१४३८	।।ज्ञा.गा.०२९८.०३।।	आपुलें केलें तें कांहीं न चले वो आतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठला देखतां
१४३९	।।ज्ञा.गा.०२९९.०१।।	कर्मास्तव झालों सौरा। गेलों पंढरपुरा। संतसनकादिकां मेळीं डौर वाईला पुरा
१४४०	।।ज्ञा.गा.०२९९.०२।।	चाल रामा घरा करूं प्रपंचेसी वैरा
१४४१	।।ज्ञा.गा.०२९९.०३।।	द्वैतभाव कल्पना खोडी सांडी याची आशा। विठ्ठलनाम हेंचि सार जिव्हे प्रेमठसा
१४४२	।।ज्ञा.गा.०२९९.०४।।	अद्वैत भरीन मन भारीन तोडीन भवपाशा। क्षमा दया धरीन चित्तीं सर्वभूतीं महेशा
१४४३	।।ज्ञा.गा.०२९९.०५।।	ज्ञान ज्ञेय हाची विचार सर्वमय हरी। दुजेपण न पडे दृष्टी एकपण घरोघरीं
१४४४	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्में
१४४५	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
१४४६	।।ज्ञा.गा.०२९९.०८।।	त्रिकाळ ध्यान त्रिकाळ मन हरपले जेथ। पुरली मनकामना वैकुंठ प्रकट आपणची नाथ
१४४७	।।ज्ञा.गा.०२९९.०९।।	देहुडा पाउलीं वेणु वाहे विटेवरी नीट। वोळली कामधेनु युगें अठ्ठावीस वाट
१४४८	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु। ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
१४४९	।।ज्ञा.गा.०३००.०१।।	विचारितां देहीं अविचार अंबुला। न साहे वो साहिला काय करूं
१४५०	।।ज्ञा.गा.०३००.०२।।	सखी सांगे गोष्टी चाल कृष्णभेटी। आम्ही तुम्ही शेवटीं वैकुंठीं नांदो
१४५१	।।ज्ञा.गा.०३००.०३।।	येरी सांगे भावो जावे वो प्रवृत्ति । तंव वरी गती येतां नये
१४५२	।।ज्ञा.गा.०३००.०४।।	ज्ञानदेवो प्रवृत्ति निघालीया तत्परा। हरि आला सत्वरा तया भेटी
१४५३	।।ज्ञा.गा.०३०१.०१।।	न गमे हा संसारु म्हणोनी केला भ्रतारु । लोक अनाचारु म्हणती मज
१४५४	।।ज्ञा.गा.०३०१.०२।।	चंचळ जालीये म्हणतील मज । कवणा सांगूं हें जिवींचें गूज
१४५५	।।ज्ञा.गा.०३०१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचुनी नेणें । सतत राहणें याचें पायीं
१४५६	।।ज्ञा.गा.०३०२.०१।।	अद्वैत अंबुला परणीला देखा । दुसरा विचार सांडिला ऐका
१४५७	।।ज्ञा.गा.०३०२.०२।।	सांडिणी सांडिला पैं घराचारु । दुसरा विचारु नाहीं केला
१४५८	।।ज्ञा.गा.०३०२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी घराचार। ठकला व्यवहार बाईयांनो
१४५९	।।ज्ञा.गा.०३०३.०१।।	अंबुला माहेरीं भोगी धणीवरी । मग तया श्रीहरि सांगो गूज
१४६०	।।ज्ञा.गा.०३०३.०२।।	माझें सुख मीच भोगीन । क्षेमेंसी निगेन अंगोअंगीं
१४६१	।।ज्ञा.गा.०३०३.०३।।	सांडुनी कुळाचार जालीये निर्लज्ज । तुम्ही काय मज शिकवाल
१४६२	।।ज्ञा.गा.०३०३.०४।।	रखुमादेविवरु विठ्ठल मातापिता। मी त्याची दुहिता सर्वांगुणीं
१४६३	।।ज्ञा.गा.०३०४.०१।।	जियेचा अंबुला रूसुनीयां जाये। तयेचें जीवित्व जळो गे माय

१४६४	।।ज्ञा.गा.०३०४.०२।।	आम्ही रुसों नेणों आम्ही रुसों नेणों । अंबुलिया रुसों नेदू गे बाईये
१४६५	।।ज्ञा.गा.०३०४.०३।।	ज्याच्यानी अंगें जोडला हा ठावो। रखुमादेविवरु नाहो बुझाविला
१४६६	।।ज्ञा.गा.०३०५.०१।।	अष्टभावें भोगितां न पुरे धणी । देह उगाणी केली देखा
१४६७	।।ज्ञा.गा.०३०५.०२।।	अंबुला निघाला अंबुल्या गांवा । मी वो तया सवा जातू असें
१४६८	।।ज्ञा.गा.०३०५.०३।।	रखुमादेविवरु लागलासे चोरु । मार्ग बुडविला घराचारु
१४६९	।।ज्ञा.गा.०३०६.०१।।	दुरळु अंबुला केला गे बाई । ब्रह्मादिकां तो न पडे ठाई
१४७०	।।ज्ञा.गा.०३०६.०२।।	हालों नये चालों नये । सैरावैरा कांहीं बोलों नये
१४७१	।।ज्ञा.गा.०३०६.०३।।	अंबुला केला धावे जरी मन । बुडती बेताळीस जाती नाक कान
१४७२	।।ज्ञा.गा.०३०६.०४।।	मागील केलें तें अवघेंची वावो । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
१४७३	।।ज्ञा.गा.०३०७.०१।।	सुची अंबुला ज्ञान घराचारु । भक्ति हे साकारु आवडली
१४७४	।।ज्ञा.गा.०३०७.०२।।	काय सांगूं माय निर्गुण अंबुला । शून्यीं मिळाला नाहीं ठाईं
१४७५	।।ज्ञा.गा.०३०७.०३।।	रखुमादेविवरु साकार अंबुला । मज पूर्ण आला बाई येवो
१४७६	।।ज्ञा.गा.०३०८.०१।।	अंबुला विकून घेतली वस्तु। घराचार समस्तु बुडविला
१४७७	।।ज्ञा.गा.०३०८.०२।।	उठोनी गेलिये अज्ञान म्हणाल । म्यां तंव कैवल्य जोडियेलें
१४७८	।।ज्ञा.गा.०३०८.०३।।	अंबुला सांडुनी परावा केला । संसार सांडिला काय सांगों
१४७९	।।ज्ञा.गा.०३०८.०४।।	रखुमादेविवरें मज पर्णुनी नेलें । सुखची दिधलें काय सांगों
१४८०	।।ज्ञा.गा.०३०९.०१।।	सगुण अंबुला निर्गुण पैं जाला । घराचार समस्त बुडविला
१४८१	।।ज्ञा.गा.०३०९.०२।।	आशा हे सासु असतां बुडविली । शांति माऊली भेटों आली
१४८२	।।ज्ञा.गा.०३०९.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलेंसी चाड । अद्वैतेंसी माळ घेऊनी ठेलें
१४८३	।।ज्ञा.गा.०३१०.०१।।	अंबुला होता तो लेंकरू जाला । घराचार बुडविला बाईयांनो
१४८४	।।ज्ञा.गा.०३१०.०२।।	झणी अकुळी म्हणाल उणें । तुम्ही जाणते जाणा परमार्थ खुणें
१४८५	।।ज्ञा.गा.०३१०.०३।।	रखुमादेविवरें विठ्ठलें भोगियलें । लंपट जहालिये सहजानंदीं
१४८६	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
१४८७	।।ज्ञा.गा.०३११.०२।।	जिकडे जाय तिकडे दर्शन सांगाती । उदो ना अस्तु हे नाहीं द्वैतस्थिति
१४८८	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला

१४८९	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निवविजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
१४९०	।।ज्ञा.गा.०३१२.०१।।	सुखाचा निधि सुखसागर जोडला । म्हणोनि काळा दादुला मज पाचारी गे माये
१४९१	।।ज्ञा.गा.०३१२.०२।।	प्रेम नव्हाळी मज झाली दिवाळी । काळें वनमाळी आले घरा गे माये
१४९२	।।ज्ञा.गा.०३१२.०३।।	बाप रखुमादेविवर पुरोनी उरला । सबाह्यजु भरला माझे ह्रदयीं गे माये
१४९३	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वर्‍हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दृष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
१४९४	।।ज्ञा.गा.०३१३.०२।।	मौनेंची घरवात कराविंयाची । चाड नाहीं मज या जिवाची गे माय
१४९५	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
१४९६	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
१४९७	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
१४९८	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
१४९९	।।ज्ञा.गा.०३१४.०१।।	अवचित परवडी जालिये अंबुलिया । लाजिले आपुलिया सकळ गोता
१५००	।।ज्ञा.गा.०३१४.०२।।	एकांतीचें सुख भोगी आपुलिया सरिसी । दोहींची सरसी गती झाली
१५०१	।।ज्ञा.गा.०३१४.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठला लाधला । मज घेऊनी गेला बाईये वो
१५०२	।।ज्ञा.गा.०३१५.०१।।	अंबुला विकुनी पवित्र झाली । पोटींचीं बाळें कौतुकीं मारिलीं
१५०३	।।ज्ञा.गा.०३१५.०२।।	पापा वेगळी मी जाले वो नारी । विठ्ठला घरीं नांदतसे
१५०४	।।ज्ञा.गा.०३१५.०३।।	आशा तृष्णा नणंदा मारिल्या । शेजारीं राहविल्या संतसंगें
१५०५	।।ज्ञा.गा.०३१५.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भोगिला । मज पैं लाधला गुणेवीण
१५०६	।।ज्ञा.गा.०३१६.०१।।	पांचही वर्‍हाडी पांचा ठायीं बोळविली । येरा दिधली मिठी देखा
१५०७	।।ज्ञा.गा.०३१६.०२।।	आंबुलियाचें सुख माझें मी भोगी । सेवेशीं रिघे अंगोअंगीं
१५०८	।।ज्ञा.गा.०३१६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जोडला । वेव्हारा मुकला बाईये वो
१५०९	।।ज्ञा.गा.०३१७.०१।।	गरुवार जाली अंबुला व्याली । व्येउनीया मेली माझ्या ठायीं
१५१०	।।ज्ञा.गा.०३१७.०२।।	जेथें ठाव ना ठेवणी निघाली कोनी । तेथें सुईणी हात नाहीं
१५११	।।ज्ञा.गा.०३१७.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं शेजबाज । सहज सहजाकार अंबुला देखा
१५१२	।।ज्ञा.गा.०३१८.०१।।	एकुची एकला जाला पैं दुसरा । एकीमेकी सुंदरा खेळविती
१५१३	।।ज्ञा.गा.०३१८.०२।।	माझीये कडीये तान्हा तुझीये कडीये कान्हा । देवकी यशोदा विस्मो करिती मनीं
१५१४	।।ज्ञा.गा.०३१८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आवडे मना । जगत्रजिवनु कान्हा बाईयांनो

१५१५	।।ज्ञा.गा.०३१९.०१।।	काय सांगूं तूंतें बाई काय सांगूं तूंतें
१५१६	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला
१५१७	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
१५१८	।।ज्ञा.गा.०३१९.०४।।	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
१५१९	।।ज्ञा.गा.०३१९.०५।।	मला पोताशी धलिलें माझें समाधान केलें । निवृत्तीचे कृपें सुख हें ज्ञानदेवा लाधलें
१५२०	।।ज्ञा.गा.०३२०.०१।।	होय सौरी आतां उघडा घाली माथा । परपुरुषीं रमल्या बाई त्याची पतिव्रता
१५२१	।।ज्ञा.गा.०३२०.०२।।	कर्मेवीण सौरी झालें संतापाशीं । ज्ञान डौर घेऊनि करी लिंग देह नाशी
१५२२	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहू नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्यव मरण बरें
१५२३	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
१५२४	।।ज्ञा.गा.०३२०.०५।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । स्वामी करुनी सुखी होई निजानंदीं डोले
१५२५	।।ज्ञा.गा.०३२१.०१।।	भावाची मी सौरी जाले गेले संतापाशीं । ज्ञानखड्ग घेउनि हातीं लिंगदेही नाशी
१५२६	।।ज्ञा.गा.०३२१.०२।।	चाल माझी विठो । तुम्ही आम्ही भेटो
१५२७	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
१५२८	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं
१५२९	।।ज्ञा.गा.०३२२.०१।।	संसार वो ग्रामीं गेला सांडुनी । माझे अंत:करणीं माहियेर
१५३०	।।ज्ञा.गा.०३२२.०२।।	सासुरवासिनी मी वो परदेशिनी । कां नये अझुनी मूळ मज
१५३१	।।ज्ञा.गा.०३२२.०३।।	आणिक एक अवधारा । मज दिधलें हीनवरा । माझें कांहीं सर्वेश्वरा न विचारिशी
१५३२	।।ज्ञा.गा.०३२२.०४।।	व्याली वेदना जाणे वांझ कांहीं नेणे । बालक काय जाणे तहान भूक
१५३३	।।ज्ञा.गा.०३२२.०५।।	तैसी ते नव्हे लेकुराची माये । कृष्ण माझी धाये मोकलिते
१५३४	।।ज्ञा.गा.०३२२.०६।।	आशा मनशा तृष्णा कल्पना चौघी नणंदा । पापीण रे चिंता सासू माझी
१५३५	।।ज्ञा.गा.०३२२.०७।।	सासुरा हा स्वार्थ कांहीं न विचारी परमार्थ । आतां करीन घात तयावरी
१५३६	।।ज्ञा.गा.०३२२.०८।।	दुरळ हा प्रपंच दुष्ट भावें दीर । इहीं मज थोर कष्टविलें
१५३७	।।ज्ञा.गा.०३२२.०९।।	काम क्रोध थोर बोलती बडिवार । मज म्हणती पोर निर्दैवाचें
१५३८	।।ज्ञा.गा.०३२२.१०।।	नैश्वर गहिवरु दाटतसे गळां । आसुवें ढळढळां गळताती
१५३९	।।ज्ञा.गा.०३२२.११।।	सासुरयाचे घरीं करीत होतें काम । अवचित विंदान मांडियेलें
१५४०	।।ज्ञा.गा.०३२२.१२।।	घरा सोळा सांधी बहात्तर कोठें । नवही दारवंटे झाडीत होते

१५४१	।।ज्ञा.गा.०३२२.१३।।	चोळी साउलें हिरोनी घेतलें । उघडे पाठविलें माहेराशी
१५४२	।।ज्ञा.गा.०३२२.१४।।	समर्थाची लेकी परी मी संतांची पोसणी । विमानीं बैसोनि जाते देखा
१५४३	।।ज्ञा.गा.०३२२.१५।।	बाप चक्रधरा रखुमादेविवरा । उबगला संसारा येऊं नेदी
१५४४	।।ज्ञा.गा.०३२३.०१।।	पतीचा जिव्हाळा म्हणोनी सासुऱ्याचे साहिजे । येऱ्हवीं वाहिजे चामाची मोट
१५४५	।।ज्ञा.गा.०३२३.०२।।	न पाहे वास न धरी मनीं आस । वायां निकण भूस काय उपणिसी
१५४६	।।ज्ञा.गा.०३२३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे । चाड नाहीं आम्हां दुजेवीण
१५४७	।।ज्ञा.गा.०३२४.०१।।	निळिये मंडळी नीळवर्ण सांवळी । तेथें वेधलिसे बाळीं ध्यानरूपा
१५४८	।।ज्ञा.गा.०३२४.०२।।	वेधु वेधला निळा पाहे घननीळा । विरहिणी केवळा रंग रसनें
१५४९	।।ज्ञा.गा.०३२४.०३।।	नीळवर्ण अंभ नीळवर्ण स्वयंभ । वेधें वेधु न लभे वैकुंठीचा
१५५०	।।ज्ञा.गा.०३२४.०४।।	ज्ञानदेव निळीं हृदयीं सांवळी । प्रेमरसें कल्लोळीं बुडी देत
१५५१	।।ज्ञा.गा.०३२५.०१।।	नीळवर्ण रजे नीळवर्ण बुझे । निळिमा सहजे आकारली
१५५२	।।ज्ञा.गा.०३२५.०२।।	नीळ प्रभा दिसे नीळपणें वसे । निळिया आकाशे हारपलें
१५५३	।।ज्ञा.गा.०३२५.०३।।	निळेंपण ठेलें निळिये गोविलें । निळेंपण सोविळे आम्हां जालें
१५५४	।।ज्ञा.गा.०३२५.०४।।	ज्ञानदेवीं निळा परब्रह्मीं गोंवला । कृष्णमूर्ति सांवळा हृदयीं वसे
१५५५	।।ज्ञा.गा.०३२६.०१।।	निळिये पेरणी निळियेपणीं खाणी । गुणाचीं लेणीं कृष्णवर्ण
१५५६	।।ज्ञा.गा.०३२६.०२।।	नवलाव गे माये नवल चोज । निळीं निळिमा काज आकारलें
१५५७	।।ज्ञा.गा.०३२६.०३।।	नीळवर्ण तनु नीळवर्ण गुणू । निळी निळिमा पूर्णू हृदयीं नांदे
१५५८	।।ज्ञा.गा.०३२६.०४।।	ज्ञानदेवीं लीला मन मनीं निवाला । निळिये अवलीला हरपला
१५५९	।।ज्ञा.गा.०३२७.०१।।	निळें हें व्योम निळें हें सप्रेम । निळेपणें सम आकारलें
१५६०	।।ज्ञा.गा.०३२७.०२।।	नीळवर्ण ब्रह्म नीळवर्ण कर्म । नीळवर्ण आश्रम गुरु देखे
१५६१	।।ज्ञा.गा.०३२७.०३।।	निळेपणें वर्तो निळेपणें खातों । निळेपण पहातों निळेपणें
१५६२	।।ज्ञा.गा.०३२७.०४।।	ज्ञानदेव आला नीळवर्ण शाळा । निळेपण गोंवळा रातलिये
१५६३	।।ज्ञा.गा.०३२८.०१।।	निळिये रजनीं वाहे मोतिया सारणी । निळेपणें खाणी सांपडली
१५६४	।।ज्ञा.गा.०३२८.०२।।	आंगणीं चिंतामणी जलधरु सिंपणी । अमृत साजणी जीवनकळा
१५६५	।।ज्ञा.गा.०३२८.०३।।	सुमनाचे शेजे विरहिणी विराजे । शयनीं सुलजे आरळ सेज
१५६६	।।ज्ञा.गा.०३२८.०४।।	माजयानें हटीं मुखकमळ टेंकी । निळिये अवलोकीं कृष्णमूर्ति

१५६७	।।ज्ञा.गा.०३२८.०५।।	कमळणी आमोद सुस्वाद मकरंद । चंदनाची अभेद उटी अंगीं
१५६८	।।ज्ञा.गा.०३२८.०६।।	कर्पूरपरिमळें दिव्य खाद्य फळें ठेऊनि सोज्वळें वाट पाहे
१५६९	।।ज्ञा.गा.०३२८.०७।।	मन तो निळिये गोविंदाचिये सोसे । विरहिणी पाहे वाटुनी ऐसें
१५७०	।।ज्ञा.गा.०३२८.०८।।	ज्ञानदेवीं निळिये वाटुनी गोविंदीं । कृष्ण निळिये पदीं ठाव जाला
१५७१	।।ज्ञा.गा.०३२९.०१।।	निळिये सारणीं वाहे मोतियाचें पाणी । चिंतामणी अंगणीं पेरियेला
१५७२	।।ज्ञा.गा.०३२९.०२।।	कैसा हा माव करूं गोविला संसारु । कृष्णसंगे धुरंधरु तरलों आम्ही
१५७३	।।ज्ञा.गा.०३२९.०३।।	हिरियाची खाणी दिव्य तेज मणी । सांपडला अंगणीं सये मज
१५७४	।।ज्ञा.गा.०३२९.०४।।	सूर्यकर रश्मी चंद्र अहमस्मी । प्रकट झाल्या रश्मी जेथूनियां
१५७५	।।ज्ञा.गा.०३२९.०५।।	कल्पतरु चोखु चिंतामणी वेखु । मनामाजीं हरिखु देखियेला
१५७६	।।ज्ञा.गा.०३२९.०६।।	ज्ञानदेवीं वल्ली विद्युल्लता सलिलीं । फळपाकें दुल्ली दुभिनल्या
१५७७	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये
१५७८	।।ज्ञा.गा.०३३०.०२।।	यमुनेच्या पाबळीं तनु घेउनी सांवळी । पांवा वनमाळी वातु असे
१५७९	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
१५८०	।।ज्ञा.गा.०३३०.०४।।	कान्हा अति सुंदर वदनारविंद। आळी सेविती अनिवार रे आयो
१५८१	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
१५८२	।।ज्ञा.गा.०३३०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। त्रिभुवनजनमोहन रे आयो
१५८३	।।ज्ञा.गा.०३३१.०१।।	काळेपणाचा आवो अंबरीं बाणला । तो एकु दादुला देखियेला डोळां
१५८४	।।ज्ञा.गा.०३३१.०२।।	काळें मनुष्य मानव जालें। अरूप रूपा आलें गोविंदपणें
१५८५	।।ज्ञा.गा.०३३१.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहोदरु । त्यानें माझा वेव्हारु बहु काळें नेला गे माये
१५८६	।।ज्ञा.गा.०३३२.०१।।	मन मुरडोनी डोळां लेइलें। काळेपणें मिरवलें रूप त्याचें
१५८७	।।ज्ञा.गा.०३३२.०२।।	बरवें रूप काळें अमोलिक। म्हणोनि सांगतसे शुद्ध भावें
१५८८	।।ज्ञा.गा.०३३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अगाध काळें। म्हणोनि सर्वत्र व्योम अर्पियलें
१५८९	।।ज्ञा.गा.०३३३.०१।।	नवाहुनी परतें तेराहुनी आरुतें। अंबरेंहुनी परतें काळें दिसे
१५९०	।।ज्ञा.गा.०३३३.०२।।	तेथें सातही मावळलीं पांचांहुनि परतें। बहुकाळें निरुतें देखिलें डोळां
१५९१	।।ज्ञा.गा.०३३३.०३।।	तेथें सत्रावी दुभतें योगिया पुरतें। बहुकाळ निरुतें सारासार देखा
१५९२	।।ज्ञा.गा.०३३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अभोक्ता भोगिला। काळेपणें जाला अमोलिक

१५९३	।।ज्ञा.गा.०३३४.०१।।	सांवळेचें तेज सांवळें बिंबलें। प्रेम तें घातलें हृदयघटीं
१५९४	।।ज्ञा.गा.०३३४.०२।।	निरालंब बाज निरालंब तेज। चित्तरस निज निजतेजें
१५९५	।।ज्ञा.गा.०३३४.०३।।	आदिमध्यअंत राहिला अनंत। न दिसे द्वैताद्वैत आत्मा रया
१५९६	।।ज्ञा.गा.०३३४.०४।।	ज्ञानदेवीं सोय अवघाचि सामाय। सुखदु:ख माय आम्हां नाहीं
१५९७	।।ज्ञा.गा.०३३५.०१।।	सावळियाचें तेज सांवळा श्रीहरि। शेजबाजवोवरी ब्रह्मांडाची
१५९८	।।ज्ञा.गा.०३३५.०२।।	गृहदारा दिनमणी तेज देऊनी मेदिनी। मेरूप्रदक्षणि आप होये
१५९९	।।ज्ञा.गा.०३३५.०३।।	ऐसा हा सांवळा सतेज साजणी। म्यां आपुल्या अंगणीं देखियेला
१६००	।।ज्ञा.गा.०३३५.०४।।	ज्ञानदेवा साजण सांवळिये प्रभेचें। मी माझें मोहाचें हरिरूप
१६०१	।।ज्ञा.गा.०३३६.०१।।	नवल देखिलें कृष्णरूप बिंब। सांवळी स्वयंभ मूर्ति हरीची
१६०२	।।ज्ञा.गा.०३३६.०२।।	मन निवालें समाधान जालें। कृष्णरूपें बोधलें मन माझें
१६०३	।।ज्ञा.गा.०३३६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळा सर्व घटीं। चित्त चैतन्या मिठी घालीत खेवो
१६०४	।।ज्ञा.गा.०३३७.०१।।	हरपली सत्ता मुराली वासना। सांवळाचि नयना दिसतसे
१६०५	।।ज्ञा.गा.०३३७.०२।।	काय करूं माय सांवळा श्रीकृष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तीनें
१६०६	।।ज्ञा.गा.०३३७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळीये तेज। सेजबाज निज कृष्णसुखें
१६०७	।।ज्ञा.गा.०३३८.०१।।	चतुरपणें चतुराननु पैं भागला। शिवुपणें शिवरूपु पैं जाहला
१६०८	।।ज्ञा.गा.०३३८.०२।।	हरिपणें हरि अंग रिघाला। या तिहींचा मेळा न दिसे गे माये
१६०९	।।ज्ञा.गा.०३३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु तिहीं गुणां वेगळा। शक्ति नव्हे दादुला गे माये
१६१०	।।ज्ञा.गा.०३३९.०१।।	चंचळ चांदिणें सोमविणें भासलें। तेज निमालें रविबिंबेविणें
१६११	।।ज्ञा.गा.०३३९.०२।।	जगत्रजीवनु म्हणे जगासी कारण। तें अणुप्रमाण तेथें दिसे
१६१२	।।ज्ञा.गा.०३३९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अणुप्रमाण भासला। सगुण निर्गुण जाला बाई ये वो
१६१३	।।ज्ञा.गा.०३४०.०१।।	मूळ ना डाळ शाखा ना पल्लव। तो हा कैसा देव आम्हां घरीं
१६१४	।।ज्ञा.गा.०३४०.०२।।	निर्गुणपणें उभा सगुणपणें शोभा। जिवींशिवीं प्रभा दावितां हे
१६१५	।।ज्ञा.गा.०३४०.०३।।	न कळे याची गती न कळे याची लीळा। आपिआप सोहळा भोगितसे
१६१६	।।ज्ञा.गा.०३४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची थोरी। आपण चराचरीं नांदतसे
१६१७	।।ज्ञा.गा.०३४१.०१।।	ज्ञानविज्ञान हरि नांदे आमुच्या घरीं। बाह्यजु अभ्यंतरीं जाला देव
१६१८	।।ज्ञा.गा.०३४१.०२।।	काय सांगूं माय त्रिभुवन धाय। पाहतां न समाय नाना रूपीं

१६१९	।।ज्ञा.गा.०३४१.०३।।	चढत्या वाढत्या गोष्टी प्रगट दिसे घटीं। नानारूपें वैकुंठीं नेऊन घाली रया
१६२०	।।ज्ञा.गा.०३४१.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिपदीं आवडी। प्रवृत्तीची थडी उलंडिली
१६२१	।।ज्ञा.गा.०३४२.०१।।	विज्ञानाचें ज्ञान अज्ञानीं घनवट। ज्ञानें अज्ञान नीट लाविलें दिसे
१६२२	।।ज्ञा.गा.०३४२.०२।।	मी तूं हे मात हरपले दृष्टांत। हृदयीं हृदयस्थ निजतेजें
१६२३	।।ज्ञा.गा.०३४२.०३।।	साकार निराकार शून्याशून्य दिठा। रूपीं रूपवाटा हरि माझा
१६२४	।।ज्ञा.गा.०३४२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयस्थ घटीं। बिंबोनि उफराटी कळा दिसे
१६२५	।।ज्ञा.गा.०३४३.०१।।	सारासार दोन्ही न दिसती नयनीं। अवचिता गगनीं बिंबलासे
१६२६	।।ज्ञा.गा.०३४३.०२।।	लोपले रविशशी तेज न माये आकाशीं। मेघ:श्यामें मेघाशीं लपविलें
१६२७	।।ज्ञा.गा.०३४३.०३।।	दिव्य रूप तेज तीव्र ना तेजबीज। कुंडली विराजे लोपलें सूर्यो
१६२८	।।ज्ञा.गा.०३४३.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यान मनाचेंही मन। हरिचरण स्थान दृढ केलें
१६२९	।।ज्ञा.गा.०३४४.०१।।	स्वरूपीं पाहतां बिंबीं बिंब उमटे। ते मेघ:श्याम दाटे बुंथी मनीं
१६३०	।।ज्ञा.गा.०३४४.०२।।	चित्त वित्त हरि जाला वो साजणी। अवचिता अंगणीं म्यां देखियेला
१६३१	।।ज्ञा.गा.०३४४.०३।।	सांवळा डोळसु चतुर्भुज रूपडें। दिसे चहूंकडे एकतत्त्व
१६३२	।।ज्ञा.गा.०३४४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे द्वैत निरसुनी पाही। एका रूपा सोयी बाही तरशील
१६३३	।।ज्ञा.गा.०३४५.०१।।	मनाचा भाव माझा खुंटला हरिध्यानें। अवघेंचि येणें मनें काळापिवन केलें
१६३४	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
१६३५	।।ज्ञा.गा.०३४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सुनीळ नीळ काळा। अवघ्या सहित गोपाळा बुडी दिधली गे माये
१६३६	।।ज्ञा.गा.०३४६.०१।।	बावनाचे संगती द्रुमभावें रातलें। सेखीं आपुलिया मुकलें जातीकुळा
१६३७	।।ज्ञा.गा.०३४६.०२।।	लोहाचें सायास परिसेंसी फिटले। तैसें मज केलें गोवळ्यानें
१६३८	।।ज्ञा.गा.०३४६.०३।।	मेघजळ वोळे मिळे सिंधूचिया जळा। तैसा नव्हे तो वेगळा एक होऊनि ठेला
१६३९	।।ज्ञा.गा.०३४६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नुरेचि कांहीं। उत्तम मध्यम ठायीं व्यापूनि असे
१६४०	।।ज्ञा.गा.०३४७.०१।।	जें ब्रह्मीं पाहतां मन न सिरे कोठें। ऐसियाचे पेठे मज उभें केलें
१६४१	।।ज्ञा.गा.०३४७.०२।।	नावाडा श्रीरंगु जाहला हळुवारु। तेणें पावविला पारु ब्रह्मविद्येचा
१६४२	।।ज्ञा.गा.०३४७.०३।।	श्रीगुरुवीण सर्व शून्य हेंचि मी जाणें। तेथिचिये खुणें निवृत्तिराजु
१६४३	।।ज्ञा.गा.०३४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अनुसंधान। रात्रिदिन लीन ब्रह्मस्थिति
१६४४	।।ज्ञा.गा.०३४८.०१।।	नवांची खाणी दहाव्यानें शोकिली। अकराव्यानें जाली देशधडी

१६४५	।।ज्ञा.गा.०३४८.०२।।	तें ब्रह्मपंथीं माखलें ब्रह्मपंथीं माखलें। मरोनि जागृत जालें मन गे माये
१६४६	।।ज्ञा.गा.०३४८.०३।।	अवघें अंबर माझें तिंबलें। ब्रह्मरसें पिळिलें वो रंग नव्हे
१६४७	।।ज्ञा.गा.०३४८.०४।।	सारवियोगें माझें कर्म बुडालें। निष्कर्म जालें म्हणोनी नातळे
१६४८	।।ज्ञा.गा.०३४८.०५।।	जागृति स्वप्न बुडाली। रखुमादेविवरें सहित गिळिली
१६४९	।।ज्ञा.गा.०३४९.०१।।	ब्रह्माची पुतळी मीचि पैं जालों। ब्रह्मचि लेईलों अंजन गे माय
१६५०	।।ज्ञा.गा.०३४९.०२।।	ब्रह्मचि सुख ब्रह्मपदीं पावलों। ब्रह्मसुखीं निवालों निजीं निज देखा
१६५१	।।ज्ञा.गा.०३४९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मपदीं सामावला। मजसहित घेउनी गेला निजपुटीं
१६५२	।।ज्ञा.गा.०३५०.०१।।	सिद्ध सांडूनि निजबोधा गेलें। निजबोधु मुकलें ब्रह्मभुली
१६५३	।।ज्ञा.गा.०३५०.०२।।	आठवेना माझें पूर्वजन्मग्राम। अवघाचि श्रम माझा हिरोनियां नेला
१६५४	।।ज्ञा.गा.०३५०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें वेडावलें। आपणासहित मज ब्रह्मीं बुडविलें
१६५५	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें
१६५६	।।ज्ञा.गा.०३५१.०२।।	श्रवण कीर्तन पादसेवन कैसें विष्णुस्मरण केलें। अर्चन वंदन दास्य सख्य आत्मनिवेदन केलें
१६५७	।।ज्ञा.गा.०३५१.०३।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार संपादिलें। ध्यान धारणा आसन मुद्रा कैसें समाधीसी आलें
१६५८	।।ज्ञा.गा.०३५१.०४।।	बोधीं बोधलें बोधितां नये ऐसें जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें माझें मीपण हरपलें
१६५९	।।ज्ञा.गा.०३५२.०१।।	देखावयालागी जव अनौतें पहिलें। तव तनु मनु त्रिभुवनीं व्यापिलें गे माये
१६६०	।।ज्ञा.गा.०३५२.०२।।	नवलावो जाले जग हरिच होऊनि ठेलें। आठवू विसरलें काय करूं
१६६१	।।ज्ञा.गा.०३५२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें साच केलें। लोह परिसेंसी झगटलें तैसें जालें गे माये
१६६२	।।ज्ञा.गा.०३५३.०१।।	नेणते ठायीं मन पाहों गेलें। तंव मनचि पावलें जागृतीये माये
१६६३	।।ज्ञा.गा.०३५३.०२।।	जागृती अंतीं स्वप्न देखिलें। जागृती स्वप्न दोन्ही हरपलें
१६६४	।।ज्ञा.गा.०३५३.०३।।	रखुमादेविवरु मरणधारणा भ्याला। तेणें मज दाविला तेजोमय
१६६५	।।ज्ञा.गा.०३५४.०१।।	मन मारूनियां मुक्त पैं केलें। मीपण माझें नेलें हिरोनियां
१६६६	।।ज्ञा.गा.०३५४.०२।।	मज लाविला चाळा लाविला चाळा। विठ्ठलुचि डोळां बैसलासे
१६६७	।।ज्ञा.गा.०३५४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु लाघवी भला। आपरूपीं मज केला सौरसु
१६६८	।।ज्ञा.गा.०३५५.०१।।	अगाधपण माझे अंगीं बाणलें। वरपडें देखिलें मृत्तिकालिंग
१६६९	।।ज्ञा.गा.०३५५.०२।।	त्यासी चैतन्य नाहीं गुण नाहीं। चळण नाहीं गुण रूप नाहीं
१६७०	।।ज्ञा.गा.०३५५.०३।।	माझ्या शरीरीं ज्योतिर्लिंग उगवलें। अगाध कवळिलें हस्तेंवीण

१६७१	।।ज्ञा.गा.०३५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ज्योतिर्लिंग विश्वनाथ। तेणें माझा मनोरथ पुरविला गे माये
१६७२	।।ज्ञा.गा.०३५६.०१।।	अकरांवरी सातवें होते। सातवें कोठें मावळलें गे माये
१६७३	।।ज्ञा.गा.०३५६.०२।।	सहस्राची भरोवरी जाली गे माये। लय लक्षीं पाहे तंव चोजवेना
१६७४	।।ज्ञा.गा.०३५६.०३।।	रखुमादेविवरु दोन्ही घेतली । विरुनि टाकिलीं ब्रह्मडोहीं
१६७५	।।ज्ञा.गा.०३५७.०१।।	नेत्र लाउनी मनासी जंव पुसों जाय। तंव देवें नवल केलें गे बाईये
१६७६	।।ज्ञा.गा.०३५७.०२।।	देवें देवें नवल केलें नवल केलें। शेखीं सांगतां लाजिरवाणें
१६७७	।।ज्ञा.गा.०३५७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। माझें बाह्य अभ्यंतर व्यापिलें
१६७८	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सर्व गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
१६७९	।।ज्ञा.गा.०३५८.०२।।	देवें नवल केलें मन माझें मोहिले। विसरु तो आठऊ जाला गे माये
१६८०	।।ज्ञा.गा.०३५८.०३।।	यासी जाणावयालागीं अनुहते पाहे। तंव त्रिभुवन तन्मय जालें गे माये
१६८१	।।ज्ञा.गा.०३५८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलरायें। माझें सबाह्याभ्यंतर व्यापिलें गे माये
१६८२	।।ज्ञा.गा.०३५९.०१।।	हस्ती घोडे हरण सिंहाडें। तैसें हें गुजराती लुगडें गे माये
१६८३	।।ज्ञा.गा.०३५९.०२।।	पालव मिरवीत जाईन। शेला पदरीं धरूनि राहीन
१६८४	।।ज्ञा.गा.०३५९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सांवळा। तेणें मज माजिठा दिल्हा साउला
१६८५	।।ज्ञा.गा.०३६०.०१।।	एकतत्त्व साधी तंव हारपलों तेथ। मज पाहतां येथ मी नाहीं
१६८६	।।ज्ञा.गा.०३६०.०२।।	काय करूं सांगा कैसा हा आकळे। एकतत्त्वीं मिळे हृदयीं गे बाई ये
१६८७	।।ज्ञा.गा.०३६०.०३।।	संपादनीं नट नटोनियां हरि। एकरूपें करी आपण्या ऐसें
१६८८	।।ज्ञा.गा.०३६०.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त तत्त्वसार हरि। चित्तानुलहरी झेपावली
१६८९	।।ज्ञा.गा.०३६१.०१।।	आपुलेनि भारें श्रीरंग डोलत गेलें। तंव अवचितें पाचारिलें पाठिमोरें
१६९०	।।ज्ञा.गा.०३६१.०२।।	चैतन्य चोरिलें माझें चैतन्य चोरिलें। अवघें पारुषलें दीन देहें
१६९१	।।ज्ञा.गा.०३६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु दिनानाथ भेटला। विठ्ठल विठ्ठल झाला देह माझा
१६९२	।।ज्ञा.गा.०३६२.०१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां
१६९३	।।ज्ञा.गा.०३६२.०२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे तें काई। सर्व हरिडोहीं बुडी दे कां
१६९४	।।ज्ञा.गा.०३६२.०३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजीं
१६९५	।।ज्ञा.गा.०३६२.०४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपीक फळलें। ज्ञानासी लाधलें हरिकृपा
१६९६	।।ज्ञा.गा.०३६३.०१।।	तुजमाजीं विरावें तुज गिळुनी राहावें। तुझें रूप पाहावें रूपेंवीण

१६९७	।।ज्ञा.गा.०३६३.०२।।	तूंतें अवघें गुज म्यां सांगावें। वाचेवीण बोलावें नि:शब्दाकारें
१६९८	।।ज्ञा.गा.०३६३.०३।।	रखुमादेविवरु वाचे विनविला। प्रसन्न जाला ब्रह्म दाउनी
१६९९	।।ज्ञा.गा.०३६४.०१।।	कमळावरी कमळ ठेवुनी उल्हाटे। कमळीं कमळ उफराटें गे माय
१७००	।।ज्ञा.गा.०३६४.०२।।	वासना निरसलिये वासना निरसलिये। ब्रह्मकमळीं उगवलीये गे बाईये
१७०१	।।ज्ञा.गा.०३६४.०३।।	कारण कामातें करूनी आपैतें। महाकारण तें गगना परौतें गे बाईये
१७०२	।।ज्ञा.गा.०३६४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तेजसु। ब्रह्मकमळीं दावितां प्रकाशु गे बाईये
१७०३	।।ज्ञा.गा.०३६५.०१।।	निरखित निरखित गेलीये। पाहें तंव तन्मय जालिये
१७०४	।।ज्ञा.गा.०३६५.०२।।	उन्मनीं मन निवालें। सांवळें परब्रह्म भासलें
१७०५	।।ज्ञा.गा.०३६५.०३।।	रूप येवोनियां डोळां बैसलें। पाहें तंव परब्रह्म अवतरलें
१७०६	।।ज्ञा.गा.०३६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मूस ओतूनियां मेण सांडिलें
१७०७	।।ज्ञा.गा.०३६६.०१।।	सदैवपण आलें गोपाळातें देखिलें। लक्षा एका जोडलें अमित्य गुणीं वो माय
१७०८	।।ज्ञा.गा.०३६६.०२।।	दैन्याचे सांकडीपासूनि वेगळावलें। पैं जवळी बैसविलें आनंदपदीं वो माय
१७०९	।।ज्ञा.गा.०३६६.०३।।	जागृतिशेवटीं निद्राभुली नुठी। मायेसी म्यां मिठी दिधली वो माय
१७१०	।।ज्ञा.गा.०३६६.०४।।	मागुती नको परतणी या शरीरीं उरवणी। प्रपंचाची कहाणी निमाली वो माय
१७११	।।ज्ञा.गा.०३६६.०५।।	सदोदित भरलें त्या तिहीं गुणां वेगळें। तें अगणित वर्षलें प्रेमघरीं वो माय
१७१२	।।ज्ञा.गा.०३६६.०६।।	सबराभरित भरला या देहभावावेगळा। रखुमादेविवरु जवळी जोडला वो माय
१७१३	।।ज्ञा.गा.०३६७.०१।।	निरालंब स्तंभ घातला निजयोगु। साही वेगळेसी वो माय
१७१४	।।ज्ञा.गा.०३६७.०२।।	आणिकां न कळे तें त्रिगुणां वेगळें। तें मज गोवळें दाविलें वो माय
१७१५	।।ज्ञा.गा.०३६७.०३।।	दुर्घट घडतां न वर्णवे योग्यता। मज पुढारी वो माय
१७१६	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय
१७१७	।।ज्ञा.गा.०३६७.०५।।	तो चिदानंदु पुतळा रखुमाई जवळा। सोईरा सकळांसहित वो माये
१७१८	।।ज्ञा.गा.०३६८.०१।।	दीप दिगांतरीं दीपीं पाहतां। परेहूनि परता तो देखिला वो माय
१७१९	।।ज्ञा.गा.०३६८.०२।।	पाहीन मी आतां निरंजन स्वरूपता। त्यानें मज तत्त्वतां वोजविलें वो माय
१७२०	।।ज्ञा.गा.०३६८.०३।।	देहाचा दिवा उजळूनि ज्ञानज्योती। परपुरुषीं निवृत्ति झाली वो माय
१७२१	।।ज्ञा.गा.०३६८.०४।।	कवळूनि भेटी प्राणेंसी देईन मिठी। मी नि:शब्देंसी गोष्टी सांगेन वो माय
१७२२	।।ज्ञा.गा.०३६८.०५।।	निजभावें निरोपिला सच्चिदानंदपदीं। मग मज परमानंदीं गोष्टी जोडली वो माय

१७२३	।।ज्ञा.गा.०३६८.०६।।	ऐसें मी अनुसरलें यानें आपंगिलें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें वो माय
१७२४	।।ज्ञा.गा.०३६९.०१।।	दीनपण दवडूनि दीनानाथें मेळविलें। तें येणें गोपाळें केलें रूप नवल वो माये
१७२५	।।ज्ञा.गा.०३६९.०२।।	पाहतां पारणीं फिटलीं चक्षूंचीं। सर्व आवडीची कोथळी लाधली वो माये
१७२६	।।ज्ञा.गा.०३६९.०३।।	आतां असो हें भरोवरी सांगणें या शरीरीं। उगवले अंतरीं दृष्टीचिया वो माय
१७२७	।।ज्ञा.गा.०३६९.०४।।	सहज अंगवणे निजगूज पाहणें। तें आनंदें निर्गुणें नयनीं प्रकाशलें वो माय
१७२८	।।ज्ञा.गा.०३६९.०५।।	डोळाची वाढिलें परब्रह्म फळलें। त्या सुखाचें निमालें सांगणें वो माये
१७२९	।।ज्ञा.गा.०३६९.०६।।	गुण गिऱ्हाईक जोडला अमोल मोलें घेतला। रखुमादेविवर विठ्ठला वो माय
१७३०	।।ज्ञा.गा.०३७०.०१।।	जन्माचें व्याज आपणचि गिळिलें। मुद्दलाचा ठावो नाहीं ऐसें केलें
१७३१	।।ज्ञा.गा.०३७०.०२।।	ऋणाईत नव्हे हा निर्गुणासी समंधु। येणें परमबोधु बोधविला
१७३२	।।ज्ञा.गा.०३७०.०३।।	ऐसी आपुली साक्षी कवणें पैं द्यावी। निवृत्ति म्हणे कांहीं ठायीं न ठेवीची
१७३३	।।ज्ञा.गा.०३७०.०४।।	बाप रखुमादेविवरें केला घातासी घातु। आपला लक्षाचा लाभु वरी दिधला
१७३४	।।ज्ञा.गा.०३७१.०१।।	दुरुनी एक ऋण मागावयां आलें। माझें मी पाहिलें तंव कांहीं नाहीं
१७३५	।।ज्ञा.गा.०३७१.०२।।	भीतरील माझी पंचरत्नें नेलीं। स्वस्वरूप वाहवलीं मध्य गिळियेलें
१७३६	।।ज्ञा.गा.०३७१.०३।।	निवृत्तिबोधें मी बोधलें। सांगतें वाहवलें सर्वस्वेंसी
१७३७	।।ज्ञा.गा.०३७१.०४।।	ऐसा रखुमादेविवरु विठ्ठलु आपण पुढारला। माझा निर्वाळा केला संसारींचा
१७३८	।।ज्ञा.गा.०३७२.०१।।	सत्राविये कोठडिये माजीं निक्षेपिलें। एकीं केलें धन तें बाविसे नेलें पातेजोनी
१७३९	।।ज्ञा.गा.०३७२.०२।।	आपण नेणतां ऋण घ्यावयासी गेलों। तंव तंव सर्वस्वेंसी बुडालों परोपरी देखा
१७४०	।।ज्ञा.गा.०३७२.०३।।	मंत्र सांगितला माझ्या कानीं। जाणोनी ज्ञानविज्ञानीं वेडावलों
१७४१	।।ज्ञा.गा.०३७२.०४।।	ऐसें रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या बोला। पातेजलों सर्वस्वासी ठेलों प्राङ्मुख
१७४२	।।ज्ञा.गा.०३७३.०१।।	चौ तेरा आम्हीं चौसष्टीचे भागे सांचिलें। तें एका ऋणाईतें घेतलें वोळखीवीण
१७४३	।।ज्ञा.गा.०३७३.०२।।	आपुलें अकरावें एक सोईरें जाणा। तेंही पैं तयासी मिळोनी ठेलें
१७४४	।।ज्ञा.गा.०३७३.०३।।	आतां मी चौघांपाशीं जाईन तीहींचि नागविलें पाहीं। तेथें कांहीं नाहीं ऐसें म्हणितलें
१७४५	।।ज्ञा.गा.०३७३.०४।।	ऐसा देहाचा दिवाळखोर दुसऱ्यासी घेऊनि गेला। तेणें मज दाखविला अद्वैत पारु
१७४६	।।ज्ञा.गा.०३७३.०५।।	सहस्रोपरी कांहीं धरियेली जरी। ज्ञानमूढें तरी कायी जाणती
१७४७	।।ज्ञा.गा.०३७३.०६।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु मध्यवर्ती भला। तेणें उगाणा केला परावृत्त होऊनियां
१७४८	।।ज्ञा.गा.०३७४.०१।।	पांचासहित लयातीत जालिये वो। प्रेम भक्ति अनुसरलें काळ्या रूपासी

१७४९	।।ज्ञा.गा.०३७४.०२।।	ठायींचाची काळा अनादि बहु काळा। म्हणोनी वेदा चाळा लाविला गे माये
१७५०	।।ज्ञा.गा.०३७४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें जन्मावेगळें केलें। म्हणोनी भाज जालें बाईये वो
१७५१	।।ज्ञा.गा.०३७५.०१।।	अकल्पित द्रुम आजी संयोगें घडलें। अपार आपणांतें विसरलें गे माय
१७५२	।।ज्ञा.गा.०३७५.०२।।	महुरलें महुरलें मन माझें मोहरलें। भक्तिफळासी कैसें आलें गे माये
१७५३	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये
१७५४	।।ज्ञा.गा.०३७६.०१।।	चतुर्देहाची भरणी पुरली। एकाएकीं देखिली निजतनु
१७५५	।।ज्ञा.गा.०३७६.०२।।	त्याचें नाव गोवळु फिटला काळ वेळु। जाला सकळु सकळांसहित
१७५६	।।ज्ञा.गा.०३७६.०३।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु सुंदरु। तेणें माझा वेव्हारु खंडियेला
१७५७	।।ज्ञा.गा.०३७७.०१।।	संसारा तुकलिये वेव्हारा मुकलिये। घराचारा पारुषलिये काय सांगों
१७५८	।।ज्ञा.गा.०३७७.०२।।	माझें जिणेंचि बुडालें माझें जिणेंचि बुडालें। विठ्ठलें कुडें केलें काय सांगों
१७५९	।।ज्ञा.गा.०३७७.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। सहज मोलेविणें विकत घेतलें
१७६०	।।ज्ञा.गा.०३७८.०१।।	एकी धावे सुनाट एकीनें धरिलें बेट। एकीनें शेवट साधियेला
१७६१	।।ज्ञा.गा.०३७८.०२।।	कोणे तत्त्वीं हरि कैसी यासी परी। नांदे कवणे घरीं सांगिजेसु
१७६२	।।ज्ञा.गा.०३७८.०३।।	सखी सांगे बाई भावो धरी देहीं। एकारूपा सोयीं येईल घरा
१७६३	।।ज्ञा.गा.०३७८.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवचितां। निवृत्ति समता सांगितलें
१७६४	।।ज्ञा.गा.०३७९.०१।।	येरी म्हणे भेद सृष्टी दाविती शब्द। तत्त्व तत्त्वीं बोध कोठें गेलें
१७६५	।।ज्ञा.गा.०३७९.०२।।	सखी म्हणे बाई आकाराची सोय। तुज मज काय इयें देहीं
१७६६	।।ज्ञा.गा.०३७९.०३।।	चपळता सांगों उष्णता घोटी। घोटूनियां होटी समब्रह्मीं
१७६७	।।ज्ञा.गा.०३७९.०४।।	ज्ञानदेवीं तट भाग्य जैं उत्कट। तैं हे वाक्पट पडती दृष्टी
१७६८	।।ज्ञा.गा.०३८०.०१।।	सखी म्हणे बाई समपण तें कैसें। येरी म्हणे देश हिंडूं नको
१७६९	।।ज्ञा.गा.०३८०.०२।।	आधीं शोधीं आप मग पाहीं दीप। कोहं सोहं रूप दवडी दुरी
१७७०	।।ज्ञा.गा.०३८०.०३।।	त्रिपुटीं झोंबों नको मायावी सकळ। अवघा सरळ हरि आहे
१७७१	।।ज्ञा.गा.०३८०.०४।।	ज्ञानदेव बुझवी बुझे ज्ञानधारण। तुज माज सौजन्य येणें न्यायें
१७७२	।।ज्ञा.गा.०३८१.०१।।	सांग सखिये बाई मज हें न कळे। कैसा हा अकळे समतेजें
१७७३	।।ज्ञा.गा.०३८१.०२।।	भाव दृढ धरीं चित्ताची लहरी। प्रकृती कामारी सत्रावीची
१७७४	।।ज्ञा.गा.०३८१.०३।।	येरी म्हणे वाजट झाली हो पुराणें। समरस जाणें कोणे घरीं

१७७५	।।ज्ञा.गा.०३८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आदिमध्य समता। सुखें पाहतां चढे हातां
१७७६	।।ज्ञा.गा.०३८२.०१।।	सखीप्रती सखी आदरें करी प्रश्न। जीव शिव पूर्ण कैसा दिसे
१७७७	।।ज्ञा.गा.०३८२.०२।।	सखी सांगे मात उभयतां ब्रह्म। नाहीं हो विषम हरीवीण
१७७८	।।ज्ञा.गा.०३८२.०३।।	सूर्यप्रकाश मही घटमठीं समता। तैसा हा उभयतां बिंब एका
१७७९	।।ज्ञा.गा.०३८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जिवाचा। व्यापक शिवाचा शिवपणें
१७८०	।।ज्ञा.गा.०३८३.०१।।	सखी सांगे सार शांति क्षमा दया। प्रपंच-विलया बरळ पोशी
१७८१	।।ज्ञा.गा.०३८३.०२।।	सखी म्हणे एका दुजी म्हणे अनेकां। अनेकीं सम्यका गुरुगम्य
१७८२	।।ज्ञा.गा.०३८३.०३।।	सावध निबंध आद्याचा उकल। रसनेचा पालव रसना तोयें
१७८३	।।ज्ञा.गा.०३८३.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रखुमादेवी जप। अगम्य संकल्प एक दिसे
१७८४	।।ज्ञा.गा.०३८४.०१।।	सम्यक् करीं शांति बैसें एके पातीं। क्षमेसी निवृत्ति वाड करीं
१७८५	।।ज्ञा.गा.०३८४.०२।।	ऐसा हा उपदेश सखी सांगे जीवास। झणी कासावीस होसी बाई
१७८६	।।ज्ञा.गा.०३८४.०३।।	सज्ञानीं विज्ञान ज्ञानी ज्ञानपण। अन्वयीं शोधून पाहा लक्षीं
१७८७	।।ज्ञा.गा.०३८४.०४।।	ज्ञानदेवीं शिवा उन्मनी रिघावा। हरीचा विसावा सर्वांघटीं
१७८८	।।ज्ञा.गा.०३८५.०१।।	ममता पुसे सये शिवींजिवा ठाये। पूर्णता पान्हाये कोणे घरीं
१७८९	।।ज्ञा.गा.०३८५.०२।।	ऐक सखिये पुससी बाईये। परब्रह्म समाये पुंडलिका
१७९०	।।ज्ञा.गा.०३८५.०३।।	नाहीं यासी ठावो संसार पैं वावो। एकतत्त्व रावो घरीं वसे
१७९१	।।ज्ञा.गा.०३८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उदारु वोळला। विश्वजनपाळा ब्रीद साजे
१७९२	।।ज्ञा.गा.०३८६.०१।।	अष्टदळ पाहे पद्म नेत्र दाहे। सोहं मंत्र कोहं ठाकी दुरी
१७९३	।।ज्ञा.गा.०३८६.०२।।	आडवीं आडव रूपाचा बरव। सखिये तो राव रामराणा
१७९४	।।ज्ञा.गा.०३८६.०३।।	उपरती साधी प्रपंचीं अवघी। गुणें गुण उद्‌बोधी शेजे सये
१७९५	।।ज्ञा.गा.०३८६.०४।।	ज्ञानदेवीं लपे विज्ञान हारपे। काळ यम मापें न बाधिती
१७९६	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
१७९७	।।ज्ञा.गा.०३८७.०२।।	काय सांगों सखिये तेज पैं अढळ। इंद्रियें बरळ देखतांची
१७९८	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
१७९९	।।ज्ञा.गा.०३८७.०४।।	प्राणप्रिया गेली पुसे आत्मनाथा। कैसेनी उलथा गुरुखुणें
१८००	।।ज्ञा.गा.०३८७.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपरती। रूपीं रूपदीप्ती एक जाली

१८०१	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
१८०२	।।ज्ञा.गा.०३८८.०२।।	तेंचि सखी रूप वोळखे स्वरूप। विश्वीं विश्वरूप एका तेजें
१८०३	।।ज्ञा.गा.०३८८.०३।।	द्वैत पैं न दिसे अद्वैत सुरवाडु। एक दीपें उजेडु सर्वां घटीं
१८०४	।।ज्ञा.गा.०३८८.०४।।	विराल्या कामना अमूर्त परिपाठीं। चैतन्याची दृष्टि उघडली रया
१८०५	।।ज्ञा.गा.०३८८.०५।।	सखी म्हणे सुख प्राणासी भुललें। आत्मपणें मुकलें काय करूं
१८०६	।।ज्ञा.गा.०३८८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें रूप। दाउनी स्वरूप एक केलें
१८०७	।।ज्ञा.गा.०३८९.०१।।	प्राणाची पैं सखी पुसे आत्मयासी। ईश्वरीं ध्यानाची वृत्ति गेली
१८०८	।।ज्ञा.गा.०३८९.०२।।	पांगुळल्या वृत्ति हारपली भावना। निमाली कल्पना ब्रह्मीं रया
१८०९	।।ज्ञा.गा.०३८९.०३।।	हें सुख साचार सांगे कां विचार। आत्मयाचें घर गुरुखुणें
१८१०	।।ज्ञा.गा.०३८९.०४।।	चेतवितें कोठें गुंफलें सगुण। निर्गुणीं पैं गुण समरस
१८११	।।ज्ञा.गा.०३८९.०५।।	तें सुख अपार निळीये वेधलें। कृष्णरूप हें देखिलें सर्वांरूपीं
१८१२	।।ज्ञा.गा.०३८९.०६।।	या ध्यानीं गुंफलें मनामाजीं वेख। द्वैतभानसुख नाठवे मज
१८१३	।।ज्ञा.गा.०३८९.०७।।	अद्वैत घरकुलें गुणाचें पैं रूप। मनामाजीं स्वरूप बिंबलें रया
१८१४	।।ज्ञा.गा.०३८९.०८।।	विस्मृति गुणांची स्मृति पैं भजना। दृष्टादृष्ट जनां ब्रह्मरूप
१८१५	।।ज्ञा.गा.०३८९.०९।।	याचेनी सुलभें नाठवे संसारु। ब्रह्मचि आकारु दिसत असे
१८१६	।।ज्ञा.गा.०३८९.१०।।	वेगीं सांग ठसा कोण हें रूपडें। कृष्णचि चहूंकडे बिंबलासे
१८१७	।।ज्ञा.गा.०३८९.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सखी। कृष्णरूपीं सुखी तनु जाली
१८१८	।।ज्ञा.गा.०३९०.०१।।	तत्त्वतां पैं तत्त्व धरितां नये हातां। मग ममतेची चिंता तयासी पुसे
१८१९	।।ज्ञा.गा.०३९०.०२।।	बाई कोणे घरीं सांगे वो जिवित्व। परेचें परतत्त्व कोणे घरीं
१८२०	।।ज्ञा.गा.०३९०.०३।।	सखी सांगे गोष्टी बाईये रूप वो धरीं। आपणची घरीं सांपडेल
१८२१	।।ज्ञा.गा.०३९०.०४।।	निवृत्तीनें खुणें सांगितलें ज्ञान। रखुमादेविवरु ध्यान विठ्ठलवरदा
१८२२	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
१८२३	।।ज्ञा.गा.०३९१.०२।।	तुझें तुज देवा सांगतां निकें। समर्थासी केवीं बोलावें रंकें
१८२४	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया

१८२५	।।ज्ञा.गा.०३९१.०४।।	सर्व होणें तुज एकाचें। दुजेपण तेथें आणावें कैचें
१८२६	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
१८२७	।।ज्ञा.गा.०३९१.०६।।	जेथें पाहें तेथें तूंचि दिससी। लपोनियां अबोला कासया धरिसी
१८२८	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
१८२९	।।ज्ञा.गा.०३९१.०८।।	लाजेसी ना तूं देवा माझें म्हणतां संन्याशासवें कैंची रे कांता
१८३०	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदु:खप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
१८३१	।।ज्ञा.गा.०३९१.१०।।	दुजेंवीण एकला खेळतो स्वारी। कवणातें जय कवणा आली हरि
१८३२	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
१८३३	।।ज्ञा.गा.०३९१.१२।।	सगुण रचना वोजा विस्तारिली। भुजंगी व्याली तिचीं काय झालीं पिलीं
१८३४	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
१८३५	।।ज्ञा.गा.०३९१.१४।।	अनंत ब्रह्मांडें घडिसी मोडिसी। अकर्तेपणें जैसा तैसा अससी
१८३६	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
१८३७	।।ज्ञा.गा.०३९१.१६।।	सुताचें गुंडाळें उगवीं पां वहिलें। खंडूनियां सांडी देवा एकाचि बोलें
१८३८	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
१८३९	।।ज्ञा.गा.०३९१.१८।।	अर्धनारी सोंग पाहतां निकें। साच लपऊनि दावितो लटिकें
१८४०	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
१८४१	।।ज्ञा.गा.०३९१.२०।।	सहजसिद्ध तें तूं आपण पैं पाहीं। बाहिजु भीतरीं ये दोन्हीं नाहीं

१८४२	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
१८४३	।।ज्ञा.गा.०३९१.२२।।	सच्चिदानंदरूप तत्त्वता। लटिकेंचि बंधन बंधना मुक्ता
१८४४	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दु:ख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
१८४५	।।ज्ञा.गा.०३९१.२४।।	पुरे पुरे आतां जड जालें जिणें। उरी नाहीं देवा लाजिरवाणें
१८४६	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
१८४७	।।ज्ञा.गा.०३९१.२६।।	ऐक्य जालें तेथें नित्य दिवाळी। सहज समाधी तेथें कायसी रे टाळी
१८४८	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
१८४९	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
१८५०	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामाजीं वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
१८५१	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
१८५२	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
१८५३	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
१८५४	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
१८५५	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया

१८५६	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
१८५७	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
१८५८	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
१८५९	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
१८६०	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
१८६१	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेन्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
१८६२	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
१८६३	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
१८६४	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
१८६५	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
१८६६	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
१८६७	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
१८६८	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
१८६९	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
१८७०	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
१८७१	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया

१८७२	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
१८७३	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
१८७४	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
१८७५	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
१८७६	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
१८७७	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
१८७८	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
१८७९	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
१८८०	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
१८८१	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपार्यी पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
१८८२	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
१८८३	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
१८८४	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
१८८५	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया

१८८६	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
१८८७	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
१८८८	।।ज्ञा.गा.०३९६.०२।।	तुझें नाम बरवें तुझें नाम बरवें । हरि वोळगों आपुल्या साच भावें
१८८९	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
१८९०	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
१८९१	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
१८९२	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
१८९३	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
१८९४	।।ज्ञा.गा.०३९७.०२।।	आवडे तें करिसी देवा कवण करी तुझा हेवा रे
१८९५	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्टी
१८९६	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
१८९७	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
१८९८	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया

१८९९	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
१९००	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
१९०१	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
१९०२	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
१९०३	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
१९०४	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
१९०५	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
१९०६	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
१९०७	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
१९०८	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
१९०९	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
१९१०	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
१९११	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
१९१२	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
१९१३	।।ज्ञा.गा.०४००.०१।।	चंद्रा पूर्णिमे पूर्ण शोभा। कळा तुटलिया कैची तेथें प्रभा
१९१४	।।ज्ञा.गा.०४००.०२।।	तैसा कां गा निकरवृत्ती करिसी। सर्वां ठायीं विभांडिसी गा देवा
१९१५	।।ज्ञा.गा.०४००.०३।।	कापुरें दृतीसी रुसणें केलें। तरी सांग पां कवणाचें काय गेले
१९१६	।।ज्ञा.गा.०४००.०४।।	तरंगु निमालिया जळसागरु। सागरासी नाहीं दुसरा उपचारु
१९१७	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा

१९१८	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
१९१९	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
१९२०	।।ज्ञा.गा.०४०१.०२।।	आतां सेवेलागीं सेवा करणें कोणच्या अंगें। स्वामीपणें जगीं होउनी ठेलें
१९२१	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
१९२२	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
१९२३	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
१९२४	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
१९२५	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
१९२६	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
१९२७	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
१९२८	।।ज्ञा.गा.०४०३.०२।।	तूं आर्त चंद्रमा चकोरें आम्हीं। तृप्त झालों तुझ्या नामीं रया
१९२९	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
१९३०	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
१९३१	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया

१९३२	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
१९३३	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
१९३४	।।ज्ञा.गा.०४०४.०२।।	वर्णितां तुझे गुण मना मौन्य पडे। कळिकाळ बापुडें काय करील आम्हां
१९३५	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
१९३६	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
१९३७	।।ज्ञा.गा.०४०५.०१।।	तुझी सेवा करीन मनोभावें वो। माझें मन गोविंदीं रंगलें वो
१९३८	।।ज्ञा.गा.०४०५.०२।।	नवसिये नवसिये माझे नवसिये वो। पंढरीचे दैवतें विठ्ठलें नवसिये वो
१९३९	।।ज्ञा.गा.०४०५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो। चित्त चैतन्य चोरुनी नेलें वो
१९४०	।।ज्ञा.गा.०४०६.०१।।	तुझी गुण कीर्ति ऐकोनी आर्ते मन उचंबळलें। आलिंगना धाविन्नलें उतावीळ
१९४१	।।ज्ञा.गा.०४०६.०२।।	तनु मनु विगुंतलें मन वाचा गुंतलें। मी माझें विसरलें दर्शन गे माये
१९४२	।।ज्ञा.गा.०४०६.०३।।	उतावेळपणें भुजादंड उचलेले। नेणोनी ठकले ठेले रूप पाहातांची बाईये
१९४३	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये
१९४४	।।ज्ञा.गा.०४०७.०१।।	तुझे पवाडे सांगतां तुजपुढें। मुक्तीचीं कवाडें उघडती
१९४५	।।ज्ञा.गा.०४०७.०२।।	नाहीं जातिकुळ म्यां तुज पुसिलें। मन मावळलें देखोनियां
१९४६	।।ज्ञा.गा.०४०७.०३।।	तुझें तुज पुसतां लाजिरवाणें। तरी हांसती पिसुणें प्रपंचाचीं
१९४७	।।ज्ञा.गा.०४०७.०४।।	उगवितां भलें कीं नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेवो बोले निवृत्तीसी
१९४८	।।ज्ञा.गा.०४०८.०१।।	फळाचें बीज कीं बीजाचें फळ। म्हणोनी पत्र पुष्प मूळ चोजवेना
१९४९	।।ज्ञा.गा.०४०८.०२।।	ऐसी हे रचना नकळे गा देवा। सिद्धांतु अनुभवा साक्ष देतो
१९५०	।।ज्ञा.गा.०४०८.०३।।	मृत्तिकेची पृथ्वी कीं पृथ्वीची मृत्तिका। या गति अनेकां चोजवेना
१९५१	।।ज्ञा.गा.०४०८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निरंतरीं। बाह्य अभ्यंतरीं नांदतुसे
१९५२	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य

१९५३	।।ज्ञा.गा.०४०९.०२।।	देहो जावो अथवा राहो। पांडुरंगीं दृढ भावो
१९५४	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
१९५५	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
१९५६	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
१९५७	।।ज्ञा.गा.०४०९.०६।।	आकाशाचा पांचवा गुण। तरी मी महाप्रासादीं राहेन। बाप रखुमादेविवरा। अखंड तुझें अनुसंधान
१९५८	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
१९५९	।।ज्ञा.गा.०४१०.०२।।	सलिलीं तरंग तरंगीं सलील। निवडूनियां कोण वेगळें करील
१९६०	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
१९६१	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळ्याल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
१९६२	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
१९६३	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
१९६४	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
१९६५	।।ज्ञा.गा.०४११.०२।।	सर सर ये परता गणाचिया गुणा । निजसुखनिधाना तूंचि एकु
१९६६	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
१९६७	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
१९६८	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
१९६९	।।ज्ञा.गा.०४१२.०२।।	तूं एकुची एकला बाहिजु भीतरीं। कोणा द्वैतपरी सांगों बापा

१९७०	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
१९७१	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
१९७२	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
१९७३	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
१९७४	।।ज्ञा.गा.०४१३.०२।।	सुलभ सोपारा सर्वांघटीं असशी। साधुसंगें दिससी आम्हां रया
१९७५	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
१९७६	।।ज्ञा.गा.०४१४.०१।।	अवघा डोळां तुज म्यां पाहावें। अवघा श्रवणीं तुजची ऐकावें
१९७७	।।ज्ञा.गा.०४१४.०२।।	अवघी मूर्ति तुजपें ध्यावें। अवघा चरणीं तुझ्या पंथीं चालावें
१९७८	।।ज्ञा.गा.०४१४.०३।।	रखुमादेविवरु अदट दाविला। माझ्या देहीं वाढला ब्रह्माकारें
१९७९	।।ज्ञा.गा.०४१५.०१।।	व्योमाचा पालऊ शिरेंवीण पांगुरलें। मस्तकेंवीण तुरंबिलें सुमन वो
१९८०	।।ज्ञा.गा.०४१५.०२।।	सुखाचें सुख निजसुख नव्हे। नव्हे तें होय म्यां गिळिलें गे माये
१९८१	।।ज्ञा.गा.०४१५.०३।।	नेणोनी शहाणे झाले चौघेजण। अठरांसी खूण बाणली माये
१९८२	।।ज्ञा.गा.०४१५.०४।।	रखुमादेविवरु जीवनीं जीवनु। त्याहून माझें मनु परतें देवा
१९८३	।।ज्ञा.गा.०४१६.०१।।	कांहीं न करीजे ते तुझी सेवा। कांहीं न होसी तें तूं देवा
१९८४	।।ज्ञा.गा.०४१६.०२।।	नेणिजे तें तुझें रूप। जाणिजे तितुकें पाप गा देवा
१९८५	।।ज्ञा.गा.०४१६.०३।।	स्तुति करणें ते तुझी निंदा। स्तुति जोगा नव्हेसी गोविंदा
१९८६	।।ज्ञा.गा.०४१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। एवढा साभिलाषु कां दाविला
१९८७	।।ज्ञा.गा.०४१७.०१।।	निमिष नलगे मन वेधितां। येवढी तुझी स्वरूपता
१९८८	।।ज्ञा.गा.०४१७.०२।।	विठोबा नेणों कैसी भेटी। उरणें नाहीं जिवेसाठीं
१९८९	।।ज्ञा.गा.०४१७.०३।।	उरलें उपाधीकारणें। तें त्वां नेमिलें दरुशनें
१९९०	।।ज्ञा.गा.०४१७.०४।।	निवृत्तिदासा वेगळें। सांगावयां नाहीं उरलें
१९९१	।।ज्ञा.गा.०४१८.०१।।	पावलों जी म्हणे देखिलें जें देखणें। गेली आधीं तेणें दृष्टि माझी
१९९२	।।ज्ञा.गा.०४१८.०२।।	उचललिया बाह्या क्षेम देईन तया। गेली माझी माया देहत्यागें

१९९३	।।ज्ञा.गा.०४१८.०३।।	आनंदें स्फुंदत येती अश्रुपात। अगा गुरुनाथ देवराया
१९९४	।।ज्ञा.गा.०४१८.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे तूंतें जीवें वोवाळिलें। शिर निरोपिलें तुझ्या चरणीं
१९९५	।।ज्ञा.गा.०४१९.०१।।	तुझेनी बळें मांडली फळी। तुवां जवळी असिलें पाहिजे
१९९६	।।ज्ञा.गा.०४१९.०२।।	ऐसीये झुंजीं घालिसी मज। काकुळती तुज नाहीं आतां
१९९७	।।ज्ञा.गा.०४१९.०३।।	रणभूमि आला रणवट घातला। पाहों जों लागला न देखे कांहीं
१९९८	।।ज्ञा.गा.०४१९.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटें पाहाणें। खुंटलें येणें जाणें येची भेटी
१९९९	।।ज्ञा.गा.०४२०.०१।।	पाहे पां ध्वजेचें चिरगूट। राया जतन करितां कष्ट
२०००	।।ज्ञा.गा.०४२०.०२।।	तैसा मी एक पतीत। परी तुझा मुद्रांकित
२००१	।।ज्ञा.गा.०४२०.०३।।	मसीपत्र तें केवढें। रावो चालवी आपुल्या पाडें
२००२	।।ज्ञा.गा.०४२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरदा। सांभाळावें आपुल्या ब्रिदा
२००३	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
२००४	।।ज्ञा.गा.०४२१.०२।।	जंव जंव गोड तंव तंव जाड। जाड गोड दोन्ही नको रया
२००५	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
२००६	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
२००७	।।ज्ञा.गा.०४२२.०१।।	परिमळाची धांव भ्रमर वोढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
२००८	।।ज्ञा.गा.०४२२.०२।।	अविट गे माय विटेना। जवळी आहे परी भेटेना
२००९	।।ज्ञा.गा.०४२२.०३।।	तृषा लागलीया जीवनातें ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो या जिवा
२०१०	।।ज्ञा.गा.०४२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं आवडी। गोडियेसी गोडी मिळोन गेली
२०११	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी
२०१२	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
२०१३	।।ज्ञा.गा.०४२३.०३।।	गरुडवाहना, गंभिरा येई गा दातारा। बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
२०१४	।।ज्ञा.गा.०४२४.०१।।	पैल मेरुच्या शिखरीं। एक योगी निराकारी। मुद्रा लावुनी खेंचरीं। प्राणायामीं बैसला
२०१५	।।ज्ञा.गा.०४२४.०२।।	तेणें सांडियेली माया। त्यजियेली कंथा काया। मन गेलें विलया। ब्रह्मानंदा माझारीं
२०१६	।।ज्ञा.गा.०४२४.०३।।	अनुहत ध्वनि नाद। तो पावला परमपद। उन्मनीं तुर्याविनोदें छंदें छंदें डोलतुसे
२०१७	।।ज्ञा.गा.०४२४.०४।।	ज्ञान गोदावरीच्या तीरीं। स्नान केलें पंचाळेश्वरीं। ज्ञानदेवाच्या अंतरीं। दत्तात्रेय योगिया
२०१८	।।ज्ञा.गा.०४२५.०१।।	देव करी तरी काय न होई। दगडाचिये नई तरिजेल

२०१९	।।ज्ञा.गा.०४२५.०२।।	सूर्यकिरणांवरी मुंगियाच्या हारी। अग्निचे पाठारीं पीक होय
२०२०	।।ज्ञा.गा.०४२५.०३।।	फुटतील पाय चालतील भिंती। मेरु मशक येती समतुका
२०२१	।।ज्ञा.गा.०४२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
२०२२	।।ज्ञा.गा.०४२६.०१।।	धांवसील सैरा परि नातुडेचि कांहीं। विचारूनि पाही मनामाजी
२०२३	।।ज्ञा.गा.०४२६.०२।।	सद्गुरु वांचोनि बोध कैंचा मना। वायां अंत:करणा शिणविसी
२०२४	।।ज्ञा.गा.०४२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावेंचि सैरा। रखुमादेविवरा आण तुझी
२०२५	।।ज्ञा.गा.०४२७.०१।।	मोतियाचा वोगरु। गुरुवाक्यें सदन्नीं। वाढियेला भाजनीं। नभाचिया
२०२६	।।ज्ञा.गा.०४२७.०२।।	धारणेच्या हातें। जेवा दृष्टीमुखें। गोडियेच्या सुखें। अंगें भरा
२०२७	।।ज्ञा.गा.०४२७.०३।।	चाखवितां विरळा। बहुतामाजी एक। आहेत दांभीक। घरोघरीं
२०२८	।।ज्ञा.गा.०४२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे। जो दावी या खुणें। त्याचे पायीं होणें। लीन सदा
२०२९	।।ज्ञा.गा.०४२८.०१।।	दृष्टीचा देखणा दृष्टी-अगोचर। दृष्टी गोचर होय केवीं
२०३०	।।ज्ञा.गा.०४२८.०२।।	आदि मध्य ज्याला नाहीं आदि अंत। व्यापक श्रीमंत निवृत्तिराज
२०३१	।।ज्ञा.गा.०४२८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळियांचा डोळा। ओळखावा बुबुळा आपुलिया
२०३२	।।ज्ञा.गा.०४२९.०१।।	नऊ कान वाचे नवही द्वारें पाही। सोहं तेचि घेई एकविध
२०३३	।।ज्ञा.गा.०४२९.०२।।	गहिनीनाथ सांगे निवृत्तीचे कानीं। पावले ते ज्ञानी सिद्धपंथें
२०३४	।।ज्ञा.गा.०४२९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे गुह्य हें सप्तक। अनुभववू लेख पाहिलीया
२०३५	।।ज्ञा.गा.०४३०.०१।।	महेशें शिवेसी। निजखूण दाविली। हंसें लाधविली। कमळासना
२०३६	।।ज्ञा.गा.०४३०.०२।।	सनकादिक तृप्त। ज्या सुखेसी जाले। योगी आनंदले। युगायुगीं
२०३७	।।ज्ञा.गा.०४३०.०३।।	तेचि मज केलें। करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ। काय वानूं
२०३८	।।ज्ञा.गा.०४३१.०१।।	जें अगम्याचें ध्यान। जें मनाचें मनन। जें पुण्याचें पावन। वस्तुरूप
२०३९	।।ज्ञा.गा.०४३१.०२।।	कैसें वरिष्ठांचे सार। जों आदिअंतीं विचार। हें जाणले अवतार। मानवी होती
२०४०	।।ज्ञा.गा.०४३१.०३।।	जें गुह्याचें मौन्यमाळा। तें मज केलें करतळामळा। अचळादि अचळा। सुख असें
२०४१	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
२०४२	।।ज्ञा.गा.०४३१.०५।।	जागृति स्वयंभ दिसे। निजलिया प्रकाशें। कैसा समाधिचा विलासे। संपादिला
२०४३	।।ज्ञा.गा.०४३१.०६।।	निवृत्ति सुखाचा टेका। पावोनि आलों आपुल्या मठा। ज्ञान येकला निका। ज्ञानदेव
२०४४	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला

२०४५	।।ज्ञा.गा.०४३२.०२।।	तुम्ही एक मुक्त केलें। विश्वकर्त्या सारिखें जालें। सत्यब्रीद आपुलें। देव बोले
२०४६	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्‌गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
२०४७	।।ज्ञा.गा.०४३२.०४।।	जैसें पर्वतदरीचे वोघ। समुद्रीं निघाले सैंघ। तैसें तुझियानें जग। मुक्त जालें
२०४८	।।ज्ञा.गा.०४३२.०५।।	जें जग दिसे गांजिलें। तें शेवटीं ब्रह्म जालें। परमदशेसी आलें। अतिवैभवाच्या
२०४९	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्‌गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
२०५०	।।ज्ञा.गा.०४३२.०७।।	मुक्ताईचें श्रेष्ठ वचन। निवृत्ति देवाचा सत्य प्रश्न। ज्ञानेश्वराचा सोपान। भाविकाला
२०५१	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा ळळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
२०५२	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
२०५३	।।ज्ञा.गा.०४३३.०३।।	माया पडदा फुटोनि गेला। मंगल पडदा उदय जाला। जीव शिवेसि वरिला। दयानिधि
२०५४	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
२०५५	।।ज्ञा.गा.०४३३.०५।।	मग उमललों बाहेरी। कां बैसलों अंधारीं। तरी ते कवणे परी। वंचिजेना
२०५६	।।ज्ञा.गा.०४३३.०६।।	निवृत्ति पहावयाची रीति। कैसी कडणसी केली निगुति। तेव्हां चकचकिती। भलतीकडे
२०५७	।।ज्ञा.गा.०४३३.०७।।	ज्ञानेश्वराची परमभूली। बोध साधकाची बोधावली। ते आमुची चैतन्य माउली। खेळो लागे
२०५८	।।ज्ञा.गा.०४३४.०१।।	योगभ्रष्टाचें वर्णन। जिये समूळ पाहिलें ज्ञान। वस्तू वस्तूचि म्हणोन। मौन्य जालें
२०५९	।।ज्ञा.गा.०४३४.०२।।	ऐक्यें आपणासि ऐसे। गुरुकृपें ज्ञान असे। अल्प मावळोनि सर्व दिशें। मीचि जालों
२०६०	।।ज्ञा.गा.०४३४.०३।।	सद्‌गुरु बोलाचा विश्वास। मानस स्थीरावुनि परिस। जेथें ध्यानाचा अवकाश आकाश। फावलिया
२०६१	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
२०६२	।।ज्ञा.गा.०४३४.०५।।	निवृत्ति निरंजनाचा सरा। कैसा वोसंडला अंबरा। सुख पावोनि ज्ञानेश्वरा। ब्रह्म केलें
२०६३	।।ज्ञा.गा.०४३५.०१।।	नाना मतीची भूषण। मनेचि करावें गमन। तो आणि आपण। उरों नये
२०६४	।।ज्ञा.गा.०४३५.०२।।	जनका हेंचि जालें। तेणें विश्व ब्रह्मचि केलें। त्यांत वेगळेपण आपुलें। मिरवूं नये
२०६५	।।ज्ञा.गा.०४३५.०३।।	गुरुवाक्य परम धडा। अनुभव भाविकाचा हुडा। तो अचाट धारकडा। वेंधूनि जावें
२०६६	।।ज्ञा.गा.०४३५.०४।।	तेथे धरुनि देहभ्रांति। ते जाहली गेली किती। तेथें ज्ञानाची शक्ति। केतुली माझी
२०६७	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
२०६८	।।ज्ञा.गा.०४३५.०६।।	निवृत्ति माय ते गोजिरी। ज्ञानेश्वरीची सोज्वळ सारी। शिकविलें अनेकां परी। कामा आलें
२०६९	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
२०७०	।।ज्ञा.गा.०४३६.०२।।	तुम्ही अगम्य गोसावी। वस्तु सांगतां नित्य नवी। आम्ही लेंकुरें लाघवी। छंदिस्तचि

२०७१	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे
२०७२	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
२०७३	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
२०७४	।।ज्ञा.गा.०४३७.०२।।	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
२०७५	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी
२०७६	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
२०७७	।।ज्ञा.गा.०४३७.०५।।	निवृत्तिसुखाचा परमानंदु । ज्ञानशक्तीचा क्षीरसिंधू। ज्ञानेश्वराचा पदबंधू। सिद्धि नेला
२०७८	।।ज्ञा.गा.०४३८.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
२०७९	।।ज्ञा.गा.०४३८.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
२०८०	।।ज्ञा.गा.०४३८.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
२०८१	।।ज्ञा.गा.०४३८.०४।।	निवृत्तीनें गूज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
२०८२	।।ज्ञा.गा.०४३९.०१।।	अनंत जन्मींचें सुकृतफळ। तरीच फाविजे ऐसें बळ। पुरती इच्छिले डोहळे। स्वसुखाचे
२०८३	।।ज्ञा.गा.०४३९.०२।।	भवार्णवाची येरझार मोडे। तरीच सद्गुरुसंग घडे। हातां कामधेनु चढे। अलक्षाची
२०८४	।।ज्ञा.गा.०४३९.०३।।	वैराग्ययुक्तिचें फळ। बीज तैसें पाहिजे फळ। जेणें आपुले बोध विशाळ। पाल्हाळ ती
२०८५	।।ज्ञा.गा.०४३९.०४।।	यज्ञ चाले ऐसें चिन्ह। अज्ञान होती विचक्षण। तैं मूढां होय ज्ञान। विरक्तिचें
२०८६	।।ज्ञा.गा.०४३९.०५।।	गेलियावीण तीर्थ सांपडे । उपमेरहित परिस जोडे। किंवा समागमे घडे। सद्गुरुचा
२०८७	।।ज्ञा.गा.०४३९.०६।।	अभक्त भक्त होती। श्रोतिया वक्त्या सायोज्यगति। राजविद्येची प्राप्ति। होय जया
२०८८	।।ज्ञा.गा.०४३९.०७।।	वैराग्याविण मुक्ति जोडे। निदान वृत्ति हातां चढे। सोपा गुह्य झाला गूढ। ज्ञानदेवाचा
२०८९	।।ज्ञा.गा.०४४०.०१।।	मग निर्गुण निर्विकार। जगद्गुरु आदि अवतार। कैसे धारणा बांधेल धार। रोमरंध्रीं
२०९०	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
२०९१	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
२०९२	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भां घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
२०९३	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
२०९४	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं
२०९५	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
२०९६	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा

२०९७	।।ज्ञा.गा.०४४१.०१।।	निर्विकाराचें अगम्य पाहणें। निगम बोधक गेलें मावळून। मग आयुष्य झांकलेपणें। मिरवो लागे
२०९८	।।ज्ञा.गा.०४४१.०२।।	आतां जी पहावें। पुढें काय अनुमानावें। कीं पाहोनियां हसावें। नवल ऐसे
२०९९	।।ज्ञा.गा.०४४१.०३।।	जेथें दृष्टी दृष्टीस हरपली। कितेक ममता येकली। तेथें पाहिजे गुरुकिल्ली। तरीच सुखिया
२१००	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
२१०१	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ
२१०२	।।ज्ञा.गा.०४४१.०६।।	भूमिपासोनि आकाशासी। रवि तारांगण संचली जैसी। पाहिली वस्तु परी ऐसी मावळूनि गेली
२१०३	।।ज्ञा.गा.०४४१.०७।।	अहो जी निवृत्ति सद्‍गुरु विचित्रा। भले रक्षिलें तारकमंत्रा। करोनिया आले यात्रा। अरूपाची
२१०४	।।ज्ञा.गा.०४४१.०८।।	ज्ञानेश्वरानें प्रतिपादिलें। कीं मृत्यूस अमृत्युपण आलें। समागमाचें फळ आपुलें। प्राप्त आम्हां
२१०५	।।ज्ञा.गा.०४४२.०१।।	आणि देखिलें स्वप्नीं। शास्त्रेंच जाहली ज्ञानी। अंगा लागतां कडसणी। रिघो पाहती
२१०६	।।ज्ञा.गा.०४४२.०२।।	दुजाची करावया विटंबना। निंदू पाहती साधुसज्जना। पाळितां अवसाना। साहती कैसे
२१०७	।।ज्ञा.गा.०४४२.०३।।	पुसावया मार्गामार्गाच्या वाटा। तुम्ही म्हणाल करितो चेष्टा। नेणुं म्हणाल आला ताठा। अभिमानाचा
२१०८	।।ज्ञा.गा.०४४२.०४।।	या आस्थेसि काय काम। आपण विश्व ब्रह्म। तुम्ही सर्वांसी पावन। गुरुमूर्ति
२१०९	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
२११०	।।ज्ञा.गा.०४४२.०६।।	मुक्त प्रवाहाची नाव। निवृत्ति अवल्या सद्‍गुरुराव। सोपान वरी ज्ञानदेव। पार जाले
२१११	।।ज्ञा.गा.०४४३.०१।।	अहो जी तुम्ही नेणतेपणें। मतिमंद ज्ञानहीनें। वेडीवांकुडी बोबडीं वचनें। वंदु असे
२११२	।।ज्ञा.गा.०४४३.०२।।	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
२११३	।।ज्ञा.गा.०४४३.०३।।	तुम्ही जेविला अमृत भोजनें। आम्हीही पंक्तीचे पाहुणे। गुह्य गूढ बोलणें। मौन्य जालें
२११४	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
२११५	।।ज्ञा.गा.०४४३.०५।।	अहो जी सद्‍गुरु शिकविलें। निवृत्तीसी फळ आलें। ज्ञानेश्वरा भूषण फुले। उपकार तुझा
२११६	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
२११७	।।ज्ञा.गा.०४४४.०२।।	जयजय आरति निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा निरसुनी गेला
२११८	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
२११९	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
२१२०	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा

२१२१	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
२१२२	।।ज्ञा.गा.०४४५.०१।।	संसारसातें आलों मी पाहुणा। दिस दोन्ही आनंदा पाहावयासी
२१२३	।।ज्ञा.गा.०४४५.०२।।	तंव त्याचेनि तेजें झडपिले मज। मजमाजीं काज होऊनि ठेलें
२१२४	।।ज्ञा.गा.०४४५.०३।।	चित्त जंव निवडी तंव आपणहि पळे। अवचिता जवळी येतु असे
२१२५	।।ज्ञा.गा.०४४५.०४।।	जाऊं पाहे परता तंव नेतु असे पंथा। वैकुंठींच्या कथा आपण सांगे
२१२६	।।ज्ञा.गा.०४४५.०५।।	एकरूप दिसे तंव सभोंवता आपण। अवघा नारायण ज्ञानदेवा
२१२७	।।ज्ञा.गा.०४४६.०१।।	विश्वरूप पाहे तंव सभोंवतें रूपडें। पाहे चहूंकडे तोचि दिसे
२१२८	।।ज्ञा.गा.०४४६.०२।।	काय करूं सये कैसा हा देव। माझा मज भाव एकतत्त्वीं
२१२९	।।ज्ञा.गा.०४४६.०३।।	सम तेज पाहे तंव एकचि वो तेज। ॐकार सहज निमाला तेथें
२१३०	।।ज्ञा.गा.०४४६.०४।।	मुळींची मूळ खूण न संपडे सर्वथा। व्यापियलें चित्ता तेजें येणें
२१३१	।।ज्ञा.गा.०४४६.०५।।	स्वानुभव दिवटी उजळूनि जंव पाही। तंव एक बिंब दाही दिशा दिसे
२१३२	।।ज्ञा.गा.०४४६.०६।।	ज्ञानदेव निवृत्ति हे खुण पुसत। सांगावें त्वरित गुरुराजें
२१३३	।।ज्ञा.गा.०४४७.०१।।	अरे स्वरूपाकारणें विश्वरूप घेतलें। सगुणें झांकिलें निर्गुण रया
२१३४	।।ज्ञा.गा.०४४७.०२।।	तत्त्वीं तत्त्व कवळी उगवे रविमंडळीं। अवघीच झांकोळी आपुल्या तेजें
२१३५	।।ज्ञा.गा.०४४७.०३।।	द्रष्ट्याचिये दीप्तीं दृश्यचि न दिसे। समरसीं भासे तेज त्याचें
२१३६	।।ज्ञा.गा.०४४७.०४।।	चित्स्वरूपीं नांदे चित्स्वरूपीं भासे। ॐकारासरिसें तदाकार
२१३७	।।ज्ञा.गा.०४४७.०५।।	प्रेमकळीं ओतलें सोज्वळींत तेज। तेथें तूं विराज ज्ञानदेवा
२१३८	।।ज्ञा.गा.०४४८.०१।।	स्वामीचे कृपेनें चिद्घन ओळलें। रसातळ पाल्हेळें ब्रह्मतेजें
२१३९	।।ज्ञा.गा.०४४८.०२।।	कृपाळु श्रीगुरु ओळला सर्वत्र। आपेआप चरित्र दृष्टि दावी
२१४०	।।ज्ञा.गा.०४४८.०३।।	ॐकाराचें बीज समूळ मातृकीं। दिसे लोकां लोकीं एकतत्त्वीं
२१४१	।।ज्ञा.गा.०४४८.०४।।	अविकारीं साकार अरूपीं रूपस। दावी आपला भास आपणांसहित
२१४२	।।ज्ञा.गा.०४४८.०५।।	सर्वांग समतेज ऐसा हा चोखडा। पाहतां चहूंकडा दिव्य तेज
२१४३	।।ज्ञा.गा.०४४८.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीशीं पुसिलें। सत्रावी दोहिलें पूर्ण अंशीं
२१४४	।।ज्ञा.गा.०४४९.०१।।	अरे अरे ज्ञाना उघडें बोलसी। तुझा तूंचि होशी हरि ऐसा
२१४५	।।ज्ञा.गा.०४४९.०२।।	आपुलें तें झांकी पर तें दावी। पश्यंतिये भावीं मध्यमे राहें

२१४६	।।ज्ञा.गा.०४४९.०३।।	तत्त्व तेंचि धरी रजो गुण चारी। पंचमा आचारीं सांपडती
२१४७	।।ज्ञा.गा.०४४९.०४।।	षड्रसीं भोक्ता हरिरूप करी। सप्तमा जिव्हारीं कळा धरीं
२१४८	।।ज्ञा.गा.०४४९.०५।।	अष्टमा अष्ट सिद्धी अष्टांग नेमेशीं। तें जीवेंभावेंसी तूंचि होसी
२१४९	।।ज्ञा.गा.०४४९.०६।।	नवमा नवमी दशमावृत्ति। एकादशीं तृप्ती करी ज्ञाना
२१५०	।।ज्ञा.गा.०४४९.०७।।	ऐसा तूं एकादश होई तूं रे ज्ञाना। द्वादशीच्या चिन्हां सांगों तुज
२१५१	।।ज्ञा.गा.०४४९.०८।।	निवृत्ति द्वादश गुरुसेवनीं भाष्य। एकविध कास घाली ज्ञाना
२१५२	।।ज्ञा.गा.०४५०.०१।।	अरे अरे ज्ञाना ज्ञान हें निवृत्ति। देहीं देहा उपरती तुज प्राप्त
२१५३	।।ज्ञा.गा.०४५०.०२।।	अर्थावबोध अर्थुनी दाविला। ज्ञानिया तूं भला ज्ञानदेवा
२१५४	।।ज्ञा.गा.०४५०.०३।।	सोहं तत्त्व साधलें प्रमाण सर्वत्रीं। उभयतां गात्रीं प्रेमतनू
२१५५	।।ज्ञा.गा.०४५०.०४।।	बिंबीं बिंब रसीं उपरम देखिला। प्रपंच शोखिला तुवां एकें
२१५६	।।ज्ञा.गा.०४५०.०५।।	विष्णुनाम मंत्र सोहं तेज दिवटा। उजळून चोहटा शुद्ध केला
२१५७	।।ज्ञा.गा.०४५०.०६।।	निवृत्तीचा शिष्य ज्ञानदेवीं भाष्य। शांति समरस बोध उतरे
२१५८	।।ज्ञा.गा.०४५१.०१।।	ऐसें हें अंडज सांगितलें देवें। सांगोनियां भावें गिळीयेलें
२१५९	।।ज्ञा.गा.०४५१.०२।।	गिळिला प्रपंच समाप्ति इंद्रियां। वैष्णवीं हे माया बिंबाकार
२१६०	।।ज्ञा.गा.०४५१.०३।।	निरशून्य शून्य साधूनि उपरम। वैकुंठीचें धाम हृदय केलें
२१६१	।।ज्ञा.गा.०४५१.०४।।	जीव शीव शेजे पंक्तिस बैसली। पंचतत्त्वांची बोली नाहीं तेथें
२१६२	।।ज्ञा.गा.०४५१.०५।।	तत्त्वीं तत्त्व गेलें बोलणें वैखरी। वेदवक्ते चारी मान्य झाले
२१६३	।।ज्ञा.गा.०४५१.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति तुष्टला। सर्वांगें दिधला समबोध
२१६४	।।ज्ञा.गा.०४५२.०१।।	परेसी जंव पाहें तंव दिसे हें अरुतें। तळीं तळाखालतें विश्वरूप
२१६५	।।ज्ञा.गा.०४५२.०२।।	दिव्य चक्षुदृष्टि निवृत्तीनें दिधली। अवघीच बुझाली विष्णुमाया
२१६६	।।ज्ञा.गा.०४५२.०३।।	शम दम कळा दांत उदांत। शांतितत्त्व मावळत उपरमेसी
२१६७	।।ज्ञा.गा.०४५२.०४।।	गगनीं दिनमणी गगनासगट। अवघेची वैकुंठ तया घरीं
२१६८	।।ज्ञा.गा.०४५२.०५।।	उद्भट कारण केलें हो ऐसें। तुष्टोनी सौरसें केलें तुम्हीं
२१६९	।।ज्ञा.गा.०४५२.०६।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या चरणां। कांसवीचा पान्हा पाजियेला
२१७०	।।ज्ञा.गा.०४५३.०१।।	सार सप्तमीसी हारपली निशी। दशवे द्वारेसी उभा राहे
२१७१	।।ज्ञा.गा.०४५३.०२।।	तेथे तूं सावध अवघाचि गोविंद। देहीं देहाभेद करूं नको

२१७२	।।ज्ञा.गा.०४५३.०३।।	इंद्रियांच्या वृत्ति दशवे द्वारीं गति। देहगेहउपरती होईल तुज
२१७३	।।ज्ञा.गा.०४५३.०४।।	विस्तारीं विस्तार गुण गुह्य सार। एकाएकीं पार सार धरीं
२१७४	।।ज्ञा.गा.०४५३.०५।।	विकृति विवर प्रकृति साचार। तत्त्वाचा निर्धार समरसीं
२१७५	।।ज्ञा.गा.०४५३.०६।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना एक तूं करी। तरी तूंतें कामारी होईल चित्तें
२१७६	।।ज्ञा.गा.०४५४.०१।।	सूक्ष्म साध्य काज सांगितलें स्वामी । धृति धारणा क्षमीं हरपल्या
२१७७	।।ज्ञा.गा.०४५४.०२।।	सूक्ष्म सख्य नेलें विश्वरूप देहीं आलें। प्रपंचेसी मावळलें तिमिर रया
२१७८	।।ज्ञा.गा.०४५४.०३।।	विशेषेंसी मिठी दिधली शरीरें। इंद्रियें बाहिरें नाईकती
२१७९	।।ज्ञा.गा.०४५४.०४।।	ऐसें हें साधन साधकां कळलें। चेतवितां बुझविलें मन माझें
२१८०	।।ज्ञा.गा.०४५४.०५।।	उतावेळ पिंड ब्रह्मांडासहित। नेत्रीं विकासत ब्रह्मतेज
२१८१	।।ज्ञा.गा.०४५४.०६।।	ज्ञानदेव विनवी निवृत्तीस काज। हरपली लाज संदेहेंसी
२१८२	।।ज्ञा.गा.०४५५.०१।।	अरे अरे ज्ञाना झालासी पावन। तुझें तुज ध्यान कळों आलें
२१८३	।।ज्ञा.गा.०४५५.०२।।	तुझा तूंचि देव तुझा तूंचि भाव। फिटला संदेह अन्यतत्त्वीं
२१८४	।।ज्ञा.गा.०४५५.०३।।	मुरडूनियां मन उपजलासी चित्तें। कोठें तुज रितें न दिसे रया
२१८५	।।ज्ञा.गा.०४५५.०४।।	दीपकीं दीपक मावळल्या ज्योती। घरभरी वाती शून्य झाल्या
२१८६	।।ज्ञा.गा.०४५५.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति आपणांसकट। अवघेंची वैकुंठ चतुर्भुज
२१८७	।।ज्ञा.गा.०४५५.०६।।	निवृत्ति परमानुभव नेमा। शांतिपूर्ण क्षमा ज्ञानदेवो
२१८८	।।ज्ञा.गा.०४५६.०१।।	अवेवी सावेव सम साम्य बुद्धि। शांती दया सिद्धी प्रगटल्या
२१८९	।।ज्ञा.गा.०४५६.०२।।	वोळली हे कृपा निवृत्ति दयाळा। सर्व रोम पाल्हाळा प्रेमांकुर
२१९०	।।ज्ञा.गा.०४५६.०३।।	दिवसाचें चांदिणें रात्रीचें उष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तिराजें
२१९१	।।ज्ञा.गा.०४५६.०४।।	सोहंसिद्धमंत्रें प्रोक्षिला संसार। मरणाची येरझार खुंटियेली
२१९२	।।ज्ञा.गा.०४५६.०५।।	चित्तवित्तगोत आपण पैं जाला। देहीं देह गेला भाव माझा
२१९३	।।ज्ञा.गा.०४५६.०६।।	ज्ञानदेवा रसीं स्नान दान गंगे। प्रपंचेसी भंगे विषयजात
२१९४	।।ज्ञा.गा.०४५७.०१।।	आदिमध्यअंत तुजमाजीं बिंबे। ब्रह्मीं ब्रह्म थांबे लवण जळीं
२१९५	।।ज्ञा.गा.०४५७.०२।।	तैसें झालें ज्ञाना उन्मनीं उलथा। प्रपंच चळथा उडालिया
२१९६	।।ज्ञा.गा.०४५७.०३।।	रिगु निगु काज जालें तुझें घर। अवघाचि संसार कळला आम्हां
२१९७	।।ज्ञा.गा.०४५७.०४।।	गोप्य गुजराज उमजलासे हरि। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम

२१९८	।।ज्ञा.गा.०४५७.०५।।	न दिससी ज्ञाना देहीं तुझ्या राम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
२१९९	।।ज्ञा.गा.०४५७.०६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेह
२२००	।।ज्ञा.गा.०४५८.०१।।	निज तेज बीज नाठवे हे देहो। हरपला मोहो संदेहेसीं
२२०१	।।ज्ञा.गा.०४५८.०२।।	काय करूं सये कोठें गेला हरि। देहीं देह मापारी हरि जाला
२२०२	।।ज्ञा.गा.०४५८.०३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रूपीं हे वृत्ति बुडीयेली
२२०३	।।ज्ञा.गा.०४५८.०४।।	गुरुलिंगीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
२२०४	।।ज्ञा.गा.०४५८.०५।।	दत्तचित्तवृत्ति ज्ञेयज्ञानकळा। समाधि सोहळा विष्णुरूपीं
२२०५	।।ज्ञा.गा.०४५८.०६।।	ज्ञानदेव गाय हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी
२२०६	।।ज्ञा.गा.०४५९.०१।।	सुखीं सुख मुरे तेथें कोण झुरे। जळीं लवण विरे तैसें जालें
२२०७	।।ज्ञा.गा.०४५९.०२।।	ज्ञान तें विज्ञान प्रपंचेंसि भान। तेजोरूप गगन बिंबलें दिसे
२२०८	।।ज्ञा.गा.०४५९.०३।।	आत्मा आत्मरूप परमात्मा समीप। कोटि कोटिरूप एकलेंचि दिसे
२२०९	।।ज्ञा.गा.०४५९.०४।।	नानातेजीं भासे प्रपंचीं प्रकाशे। विरुळा समरसें ध्याये त्यासी
२२१०	।।ज्ञा.गा.०४५९.०५।।	ऐसें जालें तुज प्रगटलें निज। कांसवीचें बीज अंकुरलें
२२११	।।ज्ञा.गा.०४५९.०६।।	निवृत्ति निजबोध आनंदादि कंद। शाखाद्रूम भेद हरि जाला
२२१२	।।ज्ञा.गा.०४६०.०१।।	आत्मरूपीं रूप रंगलें सहज। रिगोनी निजगुज सतेजिलें
२२१३	।।ज्ञा.गा.०४६०.०२।।	तेज बीज बिवडे पेरिलें निवाडे। उगवलें चोखडें ब्रह्मरूप
२२१४	।।ज्ञा.गा.०४६०.०३।।	शांतीची गोफण उडविला प्रपंच। धारणा आहाच स्थिर केली
२२१५	।।ज्ञा.गा.०४६०.०४।।	वेटाळिलें धान्य खळेदान दिठी। दिधलें शेवटीं भोक्तियासी
२२१६	।।ज्ञा.गा.०४६०.०५।।	देते घेते जीवें नुरेचि शेखीं। शिवमय खोपी समरसीं
२२१७	।।ज्ञा.गा.०४६०.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदारा। ऐसा एकसरा तुष्टलासी
२२१८	।।ज्ञा.गा.०४६१.०१।।	खळेंदान देसी भोक्तया सांपडे। ऐसें तुवां चोखडें रूप केलें
२२१९	।।ज्ञा.गा.०४६१.०२।।	ज्ञान तेंचि धन ज्ञान तेंचि धान्य। जालें रे कारण ज्ञानदेवा
२२२०	।।ज्ञा.गा.०४६१.०३।।	तळवटीं पाहे तंव रचिलें दान अपार। वेदवक्ते साचार बुझावले
२२२१	।।ज्ञा.गा.०४६१.०४।।	सा चार आठरा भासासी। उपरती भूसि निवडली
२२२२	।।ज्ञा.गा.०४६१.०५।।	मोक्ष मुक्ति फुका लाविली तुवां दिठी। तुझा तूं शेवटीं निवडलासी
२२२३	।।ज्ञा.गा.०४६१.०६।।	निवृत्ति प्रमाण केलें तुवां ज्ञाना। ब्रह्मींब्रह्म अगम्या रातलासी

२२२४	।।ज्ञा.गा.०४६२.०१।।	रवितेजकिरण फांकलीया तेज। उरे रे सहज तिमिर रया
२२२५	।।ज्ञा.गा.०४६२.०२।।	तैसा तूं गभस्ति निवृत्ति उदारा। उगवोनी चराचरां तेज केलें
२२२६	।।ज्ञा.गा.०४६२.०३।।	तेजीं तेज दिसे अव्यक्ताचा ठसा। उमजोनी प्रकाशा न मोडे तुझा
२२२७	।।ज्ञा.गा.०४६२.०४।।	चंद्रोदयीं कमळें प्रकाशिलीं सितें। तैसें तुझें भरितें करीं आम्हां
२२२८	।।ज्ञा.गा.०४६२.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति देखिली म्यां तुझी। हरपली माझी चित्तवृत्ति
२२२९	।।ज्ञा.गा.०४६२.०६।।	ज्ञान ऐसें नांव ज्ञानदेवा देसी। शेखीं तुवां रूपासी मेळविलें
२२३०	।।ज्ञा.गा.०४६३.०१।।	आत्मतेजें तेज रवितेज बिंबे। जीव शीवीं बिंबे ज्ञानतेजें
२२३१	।।ज्ञा.गा.०४६३.०२।।	तैसें तुज ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीं विराज चित्त जोडे
२२३२	।।ज्ञा.गा.०४६३.०३।।	समाधीचें रूप रूपासी आलें काह्या। पसरुनी बाह्या देती क्षेम
२२३३	।।ज्ञा.गा.०४६३.०४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींची तटाक। उतरलासी एक सिंधोदकें
२२३४	।।ज्ञा.गा.०४६३.०५।।	क्षीर नीर हरि जाला असे स्वादु। अवघाची गोविंदु नानादेहीं
२२३५	।।ज्ञा.गा.०४६३.०६।।	निवृत्तिसंपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व निमथा उलथा तूं
२२३६	।।ज्ञा.गा.०४६४.०१।।	देहधर्मीं काज गुरुराज चित्तीं। तरीच या संपत्ती फळद होती
२२३७	।।ज्ञा.गा.०४६४.०२।।	तैसें तुझें ध्यान करितां उद्भट। सांपडली वाट वैकुंठीची
२२३८	।।ज्ञा.गा.०४६४.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान ध्येय ध्याता हरि। समरसें श्रीहरि तत्त्व जालें
२२३९	।।ज्ञा.गा.०४६४.०४।।	पृथ्वी आप तेज गगनाकृति वायो। फिटला संदेहो ये जन्मींचा
२२४०	।।ज्ञा.गा.०४६४.०५।।	उपदेश द्रष्टा जरी असे श्रेष्ठ। तरीच भाग्य विनट विष्णुरूपीं
२२४१	।।ज्ञा.गा.०४६४.०६।।	ज्ञानदेवीं सिद्धी साउली श्रीहरि। गुरुकृपा करीं कुरवाळिलें
२२४२	।।ज्ञा.गा.०४६५.०१।।	अनुपम्य तेजें धवळलें ब्रह्मांड। विश्वरूपीं अखंड तदाकार
२२४३	।।ज्ञा.गा.०४६५.०२।।	रसीं रस मुरे प्रेमाचें स्फुंदन। एकरूपीं धन हरि माझा
२२४४	।।ज्ञा.गा.०४६५.०३।।	नाद आणि ज्योति परिपूर्ण आम्हां। परेसी महात्मा उजेडला
२२४५	।।ज्ञा.गा.०४६५.०४।।	जाला अरुणोदयो उजळलें सूर्यतेज। त्याहूनी सतेज तेज आलें
२२४६	।।ज्ञा.गा.०४६५.०५।।	हरपल्या रश्मी देहभाव हरि। ऋद्धि सिद्धि कामारी जाल्या कैशा
२२४७	।।ज्ञा.गा.०४६५.०६।।	निवृत्ति उपदेश ज्ञानिया लाधला। तत्त्वीं तत्त्व बोधला ज्ञानदेव
२२४८	।।ज्ञा.गा.०४६६.०१।।	त्रिपदा चतुष्पदा गायत्रीस्मरण। त्याचें विस्मरण हरिप्रेमें
२२४९	।।ज्ञा.गा.०४६६.०२।।	निवृत्ति सांगे हरिनामगंगे। जलासी सर्वांगें गंगोदक

२२५०	।।ज्ञा.गा.०४६६.०३।।	पाणिपद चित्तवृत्ति हे बुडाली। देहीं देहा गेली प्रीति सदा
२२५१	।।ज्ञा.गा.०४६६.०४।।	चक्षुद्वय तेज हरिरूपीं बिंब। पृथ्वीतळ अंभ हरि दिसे
२२५२	।।ज्ञा.गा.०४६६.०५।।	सुलज्ज निर्लज्ज मेघवर्ण शाम। सांवळा सप्रेम गुणग्राह्य
२२५३	।।ज्ञा.गा.०४६६.०६।।	थोडेनी आतुडे सडेनी पदार्थे। येतु असे अर्थे ह्रदयामाजीं
२२५४	।।ज्ञा.गा.०४६६.०७।।	नाममंत्र रूप इतुकेन संकेत। देतुसे अर्थ दीनाचा दाता
२२५५	।।ज्ञा.गा.०४६६.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विनत सोपारा। मरणाच्या येरझारा दूर केल्या
२२५६	।।ज्ञा.गा.०४६७.०१।।	आधींच तूं ज्ञान वरी जालें उन्मन। हरि हें जीवन ह्रदयीं आलें
२२५७	।।ज्ञा.गा.०४६७.०२।।	स्थिरावलें ध्यान ज्ञानाचिये वृत्ति। विज्ञानसंपत्ति साधलिया
२२५८	।।ज्ञा.गा.०४६७.०३।।	अंधकारपट नासला समतेज। रामरूपीं पैज दीपज्ञान
२२५९	।।ज्ञा.गा.०४६७.०४।।	संतशांत शांति उलथीचा ठसा। कृष्णरूपीं दिशा तेजो तेज
२२६०	।।ज्ञा.गा.०४६७.०५।।	अलक्ष लक्षिते अगोचर पर। तेथेंही गव्हर संचलें असे
२२६१	।।ज्ञा.गा.०४६७.०६।।	ज्ञानदेव सुखी जालीसे विश्रांति। परमानंद चित्तीं निरंतर
२२६२	।।ज्ञा.गा.०४६८.०१।।	भ्रमर रस द्वंद्व विसरला भूक। त्याहुनी एथें सुख अधिक दिसे
२२६३	।।ज्ञा.गा.०४६८.०२।।	जंववरी भुली तंववरी बोली। समुद्रींची खोली विरळा जाणे
२२६४	।।ज्ञा.गा.०४६८.०३।।	आशापाश परी निवृत्ति तटाक। पडियेले ठक चिद्रुपरूपीं
२२६५	।।ज्ञा.गा.०४६८.०४।।	प्रकाश हरीचा प्रकाशला देहीं। नेणतीच कांहीं मूढजन
२२६६	।।ज्ञा.गा.०४६८.०५।।	ऐलतीरीं ठाके पैलतीरीं ठाके। तेथें कैसेनी सामर्थ्यें पाहों आतां
२२६७	।।ज्ञा.गा.०४६८.०६।।	जाणीव शहाणीव तूंचि निवृत्ति देवा। हरि उभय भावा ज्ञान देशी
२२६८	।।ज्ञा.गा.०४६८.०७।।	ज्ञानदेवा शांति उन्मनी रहस्य। हरिरूप भाष्य करविलें
२२६९	।।ज्ञा.गा.०४६८.०८।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल ह्रदयीं। आलिंगितां बाही भ्रमर जाला
२२७०	।।ज्ञा.गा.०४६९.०१।।	ऐकें तूं ज्ञाना सुख आणि विश्रांति रूपा। हरिरूप दीप पाहे ऐसा
२२७१	।।ज्ञा.गा.०४६९.०२।।	चित्तवृत्तिचिया आदिमध्य अंतीं। रूपींरूप आनंदी समरसें
२२७२	।।ज्ञा.गा.०४६९.०३।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना योगाची धारणा। जीवशीव करूणा चक्षु दृढ करी
२२७३	।।ज्ञा.गा.०४७०.०१।।	साध्यसाधनकाज निवृत्तीचें गुज। केशव सहज सर्वभूतीं
२२७४	।।ज्ञा.गा.०४७०.०२।।	रामकृष्ण मंत्रें प्रोक्षियेलीं गात्रें। हरिरूप सर्वत्र भरला दिसे
२२७५	।।ज्ञा.गा.०४७०.०३।।	गुरुगम्य चित्त जालें माझें हित। दिनदिशीं प्राप्त हरि आम्हां

२२७६	।।ज्ञा.गा.०४७०.०४।।	पूर्णिमाप्रकाशचंद्र निराभास। हरि हा दिवस उगवला
२२७७	।।ज्ञा.गा.०४७०.०५।।	चकोरें सेविती आळीउळें पहाती। घटघटा घेती अमृतपान
२२७८	।।ज्ञा.गा.०४७०.०६।।	ऐसें हें पठण ज्ञानदेवा जालें। निवृत्तीनें केलें आपणा ऐसें
२२७९	।।ज्ञा.गा.०४७१.०१।।	पहाते पहाणें पहातां निरुतें। पाहिलिया तेथें तेंचि होय
२२८०	।।ज्ञा.गा.०४७१.०२।।	तोचि तो आपण श्रीमुखें जाण। आणिक साधन नलगे कांहीं
२२८१	।।ज्ञा.गा.०४७१.०३।।	भानुबिंबेवीण निरसलें तम। ज्ञानदेवीं वर्म सांगितलें
२२८२	।।ज्ञा.गा.०४७२.०१।।	सकळ तीर्थें निवृत्तीच्या पायीं। तेथें बुडी देई माझ्या मना
२२८३	।।ज्ञा.गा.०४७२.०२।।	आतां मी न करी भ्रांतीचें भ्रमण। वृत्तीसीं मार्जन केलें असे
२२८४	।।ज्ञा.गा.०४७२.०३।।	एकार्णव जाला तरंगु बुडाला। तैसा देह जाला एकरूप
२२८५	।।ज्ञा.गा.०४७२.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें नवल पैं केलें। तारूं हारपलें मृगजळीं
२२८६	।।ज्ञा.गा.०४७३.०१।।	देहभाव ठेवावे योगभाव सेवावे। हें बोलणें जाणणें सोय नव्हे गे माये
२२८७	।।ज्ञा.गा.०४७३.०२।।	जिचे मरिजे ऐसें नाहीं आमुतें। सांगों कोणातें तुजवांचुनी
२२८८	।।ज्ञा.गा.०४७३.०३।।	देंठीहूनी सुटलें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरें ऐसें केलें गे माये
२२८९	।।ज्ञा.गा.०४७४.०१।।	विश्रांतीचें स्थान कोण रूप आम्हां। ऐसा हा महिमा सांगा स्वामी
२२९०	।।ज्ञा.गा.०४७४.०२।।	चित्त नेई चित्ता चेत नेई तत्त्वा। कर्म परतत्त्वा हरवी रया
२२९१	।।ज्ञा.गा.०४७४.०३।।	हें तत्त्व सांगे ज्ञानदेवा निवृत्ति। संसार पुढती नाहीं बापा
२२९२	।।ज्ञा.गा.०४७५.०१।।	निजाचें तेज कीं तेजाचें निज। तेथील तें गुज सांग मज
२२९३	।।ज्ञा.गा.०४७५.०२।।	ब्रह्म तें कायी ब्रह्म तें कायी। ब्रह्म तें कायी सांगा गोसावी
२२९४	।।ज्ञा.गा.०४७५.०३।।	ब्रह्म सदोदित असे सर्वभूतीं। म्हणउनी सांगे जनांप्रती
२२९५	।।ज्ञा.गा.०४७५.०४।।	ब्रह्म ऐसें नामयाने जाणिलें। हृदयीं धरिलें प्राणलिंग
२२९६	।।ज्ञा.गा.०४७५.०५।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयीं प्रगटला। निवांत राहिला ज्ञानदेवो
२२९७	।।ज्ञा.गा.०४७६.०१।।	सोंग संपादणी एका रूपें करी। आत्मा घरोघरीं वर्ततुसे
२२९८	।।ज्ञा.गा.०४७६.०२।।	माय सांग आम्हां कोण सुख ब्रह्मा। तुम्हां आम्हां समा कोण्या रूपें
२२९९	।।ज्ञा.गा.०४७६.०३।।	चेतनें चेतवी बुद्धीतें पाचारी। कल्पना मापारी निवृत्ति ठायीं
२३००	।।ज्ञा.गा.०४७६.०४।।	ज्ञानदेव दिवटा विठ्ठलीं रमला। संसार अबोला एकातत्त्वें
२३०१	।।ज्ञा.गा.०४७७.०१।।	परब्रह्मीं वस्ती कोण्या रूपें करूं। सकळ हें भरूं आत्मतत्त्वें

२३०२	।।ज्ञा.गा.०४७७.०२।।	देहाचा दीप कीं समत्व पैं ज्योती। एकरूपें वाती सर्वांरूपीं
२३०३	।।ज्ञा.गा.०४७७.०३।।	तें रूप सांगा निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा तयामाजीं
२३०४	।।ज्ञा.गा.०४७७.०४।।	समान निघोट क्षेमत्वें अवीट। श्रीगुरुने वाट सांगितली
२३०५	।।ज्ञा.गा.०४७७.०५।।	ज्ञानदेवीं घर वस्तीसी बिढार। तळींवरी साचार एक तत्त्व
२३०६	।।ज्ञा.गा.०४७८.०१।।	आकारीं नाहीं तें निराकारीं पाहीं। निराकारीं राहीं शून्याशून्य
२३०७	।।ज्ञा.गा.०४७८.०२।।	जेथें शून्यचि मावळलें तेथें काय उरलें। हेंचि सांगे एके बोले मजपाशीं
२३०८	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
२३०९	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
२३१०	।।ज्ञा.गा.०४७८.०५।।	जेथें अनुभवचि नाहीं तेंचि तूं पाहीं। स्वानुभवीं राहीं तुझा तूंचि
२३११	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर
२३१२	।।ज्ञा.गा.०४७८.०७।।	कर्माकर्म पारुषलें देवधर्म लोपले। गुरुशिष्य निमाले जाले क्षीरसिंधु
२३१३	।।ज्ञा.गा.०४७८.०८।।	तेथें गोडीवीण चाखणें जिव्हेवीण बोलणें। नेत्रेंवीण पाहणें तेंचि ब्रह्म
२३१४	।।ज्ञा.गा.०४७८.०९।।	हातीं घेऊनियां दिवटी लागिजे अंधारापाठीं। अंधार न देखे दृष्टि उजियेडू तो
२३१५	।।ज्ञा.गा.०४७८.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु देखणा। दृष्यद्रष्टेपणा माल्हावले
२३१६	।।ज्ञा.गा.०४७९.०१।।	चौदा विद्या जरी पूर्ण अभ्यासिले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
२३१७	।।ज्ञा.गा.०४७९.०२।।	तीन वीस चारी कळा अनुभविले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
२३१८	।।ज्ञा.गा.०४७९.०३।।	अष्टांगादि योग प्रयासें जोडलें । व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
२३१९	।।ज्ञा.गा.०४७९.०४।।	कर्मधर्मक्रिया नाना आचरले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
२३२०	।।ज्ञा.गा.०४७९.०५।।	ज्ञानेश्वर म्हणे ब्रह्म साधियेलें। कीर आथीयलें ज्ञानेवीण
२३२१	।।ज्ञा.गा.०४८०.०१।।	शत अश्वमेध घडलें जयाला। तरी ब्रह्म त्याला अगम्य हें
२३२२	।।ज्ञा.गा.०४८०.०२।।	सोमयागाची हे नाहीं ज्या गणना। तरी आत्मखुणा अलभ्य तें
२३२३	।।ज्ञा.गा.०४८०.०३।।	लक्ष अनुष्ठान त्रिभुवनीं अन्नदान। तरी ब्रह्मज्ञान अतर्क्य हें
२३२४	।।ज्ञा.गा.०४८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शुद्ध ब्रह्मज्ञान। पावले हे खूण संतसंगें
२३२५	।।ज्ञा.गा.०४८१.०१।।	त्रिवेणीचें स्नान अखंडित करा। काशीवासीं मरा ज्ञानेंवीण
२३२६	।।ज्ञा.गा.०४८१.०२।।	तया नाहीं गती वस्ती निरंजनीं। भोगी रुद्रयोनी कर्म वसे
२३२७	।।ज्ञा.गा.०४८१.०३।।	लिंगदेहभंग जंव झाला नाहीं। तोंवरी बा पाहीं मुक्ति कैची

२३२८	।।ज्ञा.गा.०४८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे करावें सुमन। तरीच चिद्घन पाविजे तो
२३२९	।।ज्ञा.गा.०४८२.०१।।	ज्ञानप्राप्तीलागीं व्हावें अति नीच। म्हणवी जो उच्च सिद्ध नोहे
२३३०	।।ज्ञा.गा.०४८२.०२।।	अहंता समूळ करावा कीं त्याग। काम क्रोध मांग शिवूं नये
२३३१	।।ज्ञा.गा.०४८२.०३।।	सात्त्विक वैराग्य परिपूर्ण शांति। दैविक संपत्ति सांडी केवीं
२३३२	।।ज्ञा.गा.०४८२.०४।।	व्हावें निराभास तरीच ही प्राप्ती। ज्ञानेश्वरा भ्रांति कीं रे नाहीं
२३३३	।।ज्ञा.गा.०४८३.०१।।	एकतत्त्व बाही उतरला भक्त। द्वैतदशा विरक्त पाहातां ठेली
२३३४	।।ज्ञा.गा.०४८३.०२।।	द्वैताची काजळी क्रोधु दशा पाजळी। नाहीं ते उजळी तमदृष्टि
२३३५	।।ज्ञा.गा.०४८३.०३।।	जंववरी कामना आसक्त मोहो। तंववरी ग्रहो कल्पनेचा
२३३६	।।ज्ञा.गा.०४८३.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्तीं आनंदमय हरि। द्वैताची कामारी नाईके कानीं
२३३७	।।ज्ञा.गा.०४८४.०१।।	आदि मध्य प्रांत टाकोनी वासना। करूं हरिध्याना सोहंभावें
२३३८	।।ज्ञा.गा.०४८४.०२।।	दिवसा कामा न रात्रीचा बडिवारु। हरि सहपरिवारु जाला आम्हां
२३३९	।।ज्ञा.गा.०४८४.०३।।	जातीची विजाती नाहीं पैं कुळधर्म। कुळींचा कुळधर्म हरि आम्हां
२३४०	।।ज्ञा.गा.०४८४.०४।।	ज्ञानदेव सांगे वेदशास्त्र थोर। सांगतसे विचार आम्हां तुम्हां
२३४१	।।ज्ञा.गा.०४८५.०१।।	अवघ्या बाहीं म्यां व्योम कवळिलें। अवघ्या हृदयीं अरूप धरिलें
२३४२	।।ज्ञा.गा.०४८५.०२।।	अवघेपणें मी त्याचीच जालें। तेंचि पावलें तदाकारें
२३४३	।।ज्ञा.गा.०४८५.०३।।	कांहीं नसोनिया कांहीं एक जाला। अवघाचि शोखिला ब्रह्मरसु
२३४४	।।ज्ञा.गा.०४८५.०४।।	रखुमादेविवरु अवघाचि धरिला। अवघाचि गिळिला अवघेपणें
२३४५	।।ज्ञा.गा.०४८६.०१।।	तनु चोरिली कोठें मी पाहों। भूक लागली काय मी खावों
२३४६	।।ज्ञा.गा.०४८६.०२।।	पाहणें नाहीं काय पाहों। ध्येय नाहीं काय ध्यावों
२३४७	।।ज्ञा.गा.०४८६.०३।।	भिंत नाहीं काय चित्र लिहो। चित्र सरलिया तया नाहीं ठावो जी देवा
२३४८	।।ज्ञा.गा.०४८६.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे कैसें हो काई। रखुमादेविवरा विठ्ठला ध्यायी
२३४९	।।ज्ञा.गा.०४८७.०१।।	तुडतालेवांचुनी अवस्था काईंसी। दुजे तरी बोलों कवणासी गे माये
२३५०	।।ज्ञा.गा.०४८७.०२।।	अनुमानालागीं नुरिजे उरी। सांगतां लोकाचारी लाजिजे
२३५१	।।ज्ञा.गा.०४८७.०३।।	अबोलणेंसी बोलणें विनोदें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणनिधि
२३५२	।।ज्ञा.गा.०४८८.०१।।	मन सुमन घालूनि माळा। करूनि सकळां गळां पूर्ण वो माये
२३५३	।।ज्ञा.गा.०४८८.०२।।	आउट पिठींची दुरुगुळी। तेथे दोघे पुंजे बैसविली वो माये

२३५४	।।ज्ञा.गा.०४८८.०३।।	तेथें अद्वैत रूप परोपरी वासु। करूनियां सायासु वैराग्यज्ञानें वो माये
२३५५	।।ज्ञा.गा.०४८८.०४।।	ऐसा हृदयमंदिरीं दुर्गादेवी अंतरीं। रखुमादेविवरु निर्धारी वो माये
२३५६	।।ज्ञा.गा.०४८९.०१।।	दुधावरली साय निवडुनी दिधली। तैसी परी जाली आम्हां तुम्हां
२३५७	।।ज्ञा.गा.०४८९.०२।।	घालोनि ब्रह्में उद्गार संभ्रमे। अनुदिनीं प्रेमें डुल्लतसे
२३५८	।।ज्ञा.गा.०४८९.०३।।	नाठवे आशा देहावरी उदास। मीतूंपण भास चोजवेना
२३५९	।।ज्ञा.गा.०४८९.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलीं मुरोनी राहिला। तो आनंदु देखिला संतजनीं
२३६०	।।ज्ञा.गा.०४९०.०१।।	जगासी गवसणी ब्रह्मरूपें देखिली। ते मी अंतरीं पांगुरलों अंतरामाजीं
२३६१	।।ज्ञा.गा.०४९०.०२।।	अंतरींचे सुख अंतरीं निमालें। अंतर बैसविलें ब्रह्मपदीं
२३६२	।।ज्ञा.गा.०४९०.०३।।	बाप रखुमादेविवर ब्रह्मपदीं देखिला। मजमाजीं सामावला अद्वैतपणें
२३६३	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
२३६४	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सर्वे बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
२३६५	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
२३६६	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
२३६७	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
२३६८	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
२३६९	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
२३७०	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
२३७१	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
२३७२	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
२३७३	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
२३७४	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
२३७५	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
२३७६	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
२३७७	।।ज्ञा.गा.०४९२.०१।।	मी माझें मोहित राहिलें निवांत। एकरूप तत्त्व देखिलें गे माय
२३७८	।।ज्ञा.गा.०४९२.०२।।	द्वैताच्या गोष्टी हरपल्या शेवटीं। विश्वरूपें मिठी देतु हरि

२३७९	।।ज्ञा.गा.०४९२.०३।।	छाय माया काया हरिरूपीं ठाया। चिंतितां विलया एक तेजीं
२३८०	।।ज्ञा.गा.०४९२.०४।।	ज्ञानदेवा पाहा ओहं सोहं भावा। हरिरूपीं दुहावा सर्वकाळ
२३८१	।।ज्ञा.गा.०४९३.०१।।	मी तूं प्रवृत्तीसी आलें। समग्र गिळिलें वासनेसी
२३८२	।।ज्ञा.गा.०४९३.०२।।	नाहीं त्यास मेरु कैचा विवेकु। जनवन लोकु ब्रह्म दिसे
२३८३	।।ज्ञा.गा.०४९३.०३।।	उजेडली शांति मावळली निशी। अवघा ब्रह्मरसीं पाजळलें
२३८४	।।ज्ञा.गा.०४९३.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं क्षमाचि उपजली। प्रवृत्ति सामावली निवृत्ति रया
२३८५	।।ज्ञा.गा.०४९४.०१।।	दुरी ना जवळी त्रिभुवनीं मंडळीं। तें मनाचा मुळीं बैसलेंसे
२३८६	।।ज्ञा.गा.०४९४.०२।।	पाहातां न दिसे भानुप्रकाशें। येऱ्हवी तें असे मशकीं रया
२३८७	।।ज्ञा.गा.०४९४.०३।।	बोलों जातां जेणें जिव्हाचि खादली। पाहातां पाहातां नेली चर्मदृष्टि
२३८८	।।ज्ञा.गा.०४९४.०४।।	दांतेविण जेणें स्थूळदेह खादले। शस्त्रेंविण छेदिले लिंगदेह
२३८९	।।ज्ञा.गा.०४९४.०५।।	त्वंपदीं सिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुलक्षीं हरपलें द्वैतभान
२३९०	।।ज्ञा.गा.०४९४.०६।।	निवृत्तिदासा तुम्ही बहुत न बोला। रखुमादेविवरा ध्याइजेसु उगला
२३९१	।।ज्ञा.गा.०४९५.०१।।	अधिक देखणें तरी निरंजन पहाणें। योगिराज विनवणें मना आलें वो माये
२३९२	।।ज्ञा.गा.०४९५.०२।।	देहबळी देउनी साधिलें म्यां साधनीं। यानें समाधान मज जोडलें वो माये
२३९३	।।ज्ञा.गा.०४९५.०३।।	अनंगपण फिटलें मायाछंदा सांठवलें। सकळ देखिलें आत्मस्वरूप वो माये
२३९४	।।ज्ञा.गा.०४९५.०४।।	चंदन जेवीं भरला अश्वत्थ फुलला। तैसा म्यां देखिला निराकार वो माये
२३९५	।।ज्ञा.गा.०४९५.०५।।	पुरे पुरे आतां प्रपंचा पहाणें। निजानंदीं राहणें स्वरूपीं वो माये
२३९६	।।ज्ञा.गा.०४९५.०६।।	ऐसा ज्ञानसागरु रखुमादेविवरु। विठ्ठलीं निर्धारु म्यां देखिला वो माये
२३९७	।।ज्ञा.गा.०४९६.०१।।	पंधरयाची खाणी अनर्घ्य रत्नाचें पाणी। तें निरंजनीं वनीं शोभतसे वो माय
२३९८	।।ज्ञा.गा.०४९६.०२।।	गुणांची लावणी लाविली गगनीं। निरंजनीं निर्गुणीं आथिलें वो माय
२३९९	।।ज्ञा.गा.०४९६.०३।।	पूर्णानंद सच्चिदानंदकंदु। तो निरंजनीं स्वादु आळवितो माय
२४००	।।ज्ञा.गा.०४९६.०४।।	लक्ष कोटी एकला अनंतगुणी जाहला। तो अंगें अंगवला निजस्वरूपीं वो माय
२४०१	।।ज्ञा.गा.०४९६.०५।।	ब्रह्मरसें भरला दाही दिशा व्यापिला। आनंदु सच्चिदानंदीं वोसंडला वो माय
२४०२	।।ज्ञा.गा.०४९६.०६।।	ऐसा सुखसंवादु सागर भरला। रखुमादेविवरा विठ्ठला वो माय
२४०३	।।ज्ञा.गा.०४९७.०१।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें निमालें। मज निरंजनीं आफाविलें गोवळें वो माय
२४०४	।।ज्ञा.गा.०४९७.०२।।	आणिकांची चाड न लवावो मातें। एकल्या अनंतें मज बरवें केलें वो माय

२४०५	।।ज्ञा.गा.०४९७.०३।।	तें परदीपीं उजळलें अंधारें फेडिलें। कोडें कवतिकें जोडलें स्वरूप वो माय
२४०६	।।ज्ञा.गा.०४९७.०४।।	आतां मी वेगळावलें पांचाहुनी जाहालें। परब्रह्म जोडलें किरु वो माय
२४०७	।।ज्ञा.गा.०४९७.०५।।	ऐसा जगजीवनु जोगावला जगमूर्ति देखिला। तो जगदेश्वरु फळला निरंजनीं वो माय
२४०८	।।ज्ञा.गा.०४९७.०६।।	भक्तिभरीं निडारला निजानंदु घनावला। रखुमादेविवरु स्थिरावला हृदयीं वो माये
२४०९	।।ज्ञा.गा.०४९८.०१।।	अमित सूर्य प्रकाशले तेज उदयो जहाले। ज्ञानज्योति फांकले दुणावोनी वो माय
२४१०	।।ज्ञा.गा.०४९८.०२।।	दामोदर नामें मना बांधिलें दावें। निरंजन म्हणावें आपणा वो माय
२४११	।।ज्ञा.गा.०४९८.०३।।	गुणचि नाहीं त्यासी काय लाऊं गुण। अतीत निरंजन देखिला वो माय
२४१२	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
२४१३	।।ज्ञा.गा.०४९८.०५।।	आतां असो हव्यासु लागला निजध्यासु। निरंजनीं सौरसु करीतसे वो माय
२४१४	।।ज्ञा.गा.०४९८.०६।।	आतां आहे तैसा असो माझ्या हृदयींच वसो। हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
२४१५	।।ज्ञा.गा.०४९९.०१।।	ठसावली देहीं परब्रह्ममूर्ति। सोहं शब्दीं गती प्राप्त जाली वो माय
२४१६	।।ज्ञा.गा.०४९९.०२।।	सहजीं सहज स्थिति जाली वो माय
२४१७	।।ज्ञा.गा.०४९९.०३।।	विरालीं अष्टांगें देखोनी गोमटें। पाहातां प्रेम फुटे पाती श्रमती वो माय
२४१८	।।ज्ञा.गा.०४९९.०४।।	अष्टभुजांचिया रिघालिये खेवा। तंव विश्वाचा बाहुवा देखिला वो माय
२४१९	।।ज्ञा.गा.०४९९.०५।।	न समाय लेववितां लेईजे कैसेनि। निरंजन अंजनीं लेईले वो माय
२४२०	।।ज्ञा.गा.०४९९.०६।।	हे भुली सांडूनि भुलवी परमबोध बोधवी। तो हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
२४२१	।।ज्ञा.गा.०५००.०१।।	थोकलें यांच्या गुणीं तनुमनासहित। त्या निजतत्त्वीं प्रीत निमालें वो माय
२४२२	।।ज्ञा.गा.०५००.०२।।	साही संवादले चौघे अनुवादले। पुरोती उरलें म्यां देखिलें वो माय
२४२३	।।ज्ञा.गा.०५००.०३।।	कापुराची भांडुली परिमळें भरली। दीपीं उजळी रूपनालें वो माय
२४२४	।।ज्ञा.गा.०५००.०४।।	तेथें नाहीं ल्याया रूप ना छाया। ऐसी ज्योति कर्पूराचिया उजळल्या वो माय
२४२५	।।ज्ञा.गा.०५००.०५।।	तेथें नाहीं उखणी एकला एकपणीं। देखतांचि नयनीं उमळला वो माय
२४२६	।।ज्ञा.गा.०५००.०६।।	ऐसी जाली प्राप्ती खुंटली मागील गती। रखुमादेविपती जोडला वो माय
२४२७	।।ज्ञा.गा.०५०१.०१।।	ठकपरी धरिला मनोवेगें बांधला। तो ठेंगणाचि जाहाला अनिवाड वो माय
२४२८	।।ज्ञा.गा.०५०१.०२।।	समाधी ध्यान निजध्यासीं आरुढलें। तंव अवघेंचि पारुषलें अभावा वो माय
२४२९	।।ज्ञा.गा.०५०१.०३।।	हा असो जैसा तैसा हृदयमंदिरीं ऐसा। परपुरुषीं अपैसा अनुसरलें वो माय
२४३०	।।ज्ञा.गा.०५०१.०४।।	बरवा देखोनि न्याहाळी दिव्य कांति झळाळी। परब्रह्मीं दिवाळी चहूंदिशांची वो माय

२४३१	।।ज्ञा.गा.०५०१.०५।।	त्यानें निवाला मनु भेटला जगजीवनु। तो आनंदगहनु उचंबळे वो माय
२४३२	।।ज्ञा.गा.०५०१.०६।।	हा निरालंब वोळला भक्तिभावें मिळाला। रखुमादेवि दादुला विठ्ठलु राणा वो माय
२४३३	।।ज्ञा.गा.०५०२.०१।।	पाहातां सप्त पाताळें एकविसांवेगळें। तें निरंजन आगळें खुतलें डोळां गे माय
२४३४	।।ज्ञा.गा.०५०२.०२।।	पांवा वाहे तलालोरी नादु उमटे अंबरीं तया सुखसागरीं बुडालें वो माय
२४३५	।।ज्ञा.गा.०५०२.०३।।	सुखसंवादु लागला जीवनीं जीवनु भेटला। भेटी देऊनि गुंतला मनोमंदिरीं वो माय
२४३६	।।ज्ञा.गा.०५०२.०४।।	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
२४३७	।।ज्ञा.गा.०५०२.०५।।	आवडीं रिघालें घर आपुलें। सहजी सामावलें स्वरूपीं वो माय
२४३८	।।ज्ञा.गा.०५०२.०६।।	वैराग्यभक्ती ज्ञानाची माउली। ते रखुमादेविवर विठ्ठलीं भेटली वो माय
२४३९	।।ज्ञा.गा.०५०३.०१।।	जनीं वनीं हरि आहे निरंतरीं। बोलिली वैखरी व्यासमुखें
२४४०	।।ज्ञा.गा.०५०३.०२।।	जगजीव ईश्वर क्षरला चराचर। लक्षालक्ष पार अलिप्तपणें
२४४१	।।ज्ञा.गा.०५०३.०३।।	चहू देहां ग्रासी व्याला तत्त्वें तत्त्वेंसी। हरि वैराटेसी एक वृक्ष
२४४२	।।ज्ञा.गा.०५०३.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे वृक्षही वृक्ष न होणें। असोनी नसणें सुमनीं जैसें
२४४३	।।ज्ञा.गा.०५०४.०१।।	सुवेळेची शेज अवेळे घातली। प्रवृत्ति मोहिली नि:संदेह
२४४४	।।ज्ञा.गा.०५०४.०२।।	मोहें न खुंटले ममते तुटलें। एकरसी भरलें तत्त्वीं तत्त्व
२४४५	।।ज्ञा.गा.०५०४.०३।।	प्रपंचाचें घरीं दिसतें कारण। अवघे निराकारण तत्त्वीं तत्त्वमय
२४४६	।।ज्ञा.गा.०५०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर त्रिपुटीं न दिसे। रसीं रस भासे हृदयदीपीं
२४४७	।।ज्ञा.गा.०५०५.०१।।	जुगादीचें जुग युगादीचें युग। लक्षाआदि लक्ष मावळलें गे माये
२४४८	।।ज्ञा.गा.०५०५.०२।।	मावळल्यावीण भ्रांति जाल्या कोण्ही। निजब्रह्माची खाणी ठायीं न पडे गे माये
२४४९	।।ज्ञा.गा.०५०५.०३।।	बाप रखुमादेविवर निघोनी घेतला। निर्गुणचि जाला तयासहित गे माये
२४५०	।।ज्ञा.गा.०५०६.०१।।	आत्मा अंगें प्रसिद्ध देखिला। अंतर्बाह्य अलिप्त व्यापला
२४५१	।।ज्ञा.गा.०५०६.०२।।	देखिजेसें नाहीं देखिलें म्हणती काई। देखणें तेंही देखतुसे
२४५२	।।ज्ञा.गा.०५०६.०३।।	रूपरेखा नाहीं लक्षावा कवणें ठायीं। लक्षीं लक्षितांही परतल्या दृष्टि
२४५३	।।ज्ञा.गा.०५०६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद होईल पूर्ण। अनुभवें तेचि खूण देखतसे
२४५४	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
२४५५	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये
२४५६	।।ज्ञा.गा.०५०७.०३।।	हो कामीं कामरंजनु गुणहि निर्गुण। पाहतां परिपूर्ण तरी तो सहज वो माये

२४५७	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये
२४५८	।।ज्ञा.गा.०५०८.०१।।	चौदारवंटा ओलांडूनि वोजा। अंतरीं आत्मकाजा बोधिलें वो माय
२४५९	।।ज्ञा.गा.०५०८.०२।।	आनंदाचे चक्षु उघडी पातीं। शब्दांनि शब्दां अतीति मी जहालिये वो माय
२४६०	।।ज्ञा.गा.०५०८.०३।।	पांगुळें इंद्रियें ग्रामु संवादें आत्मारामु। तो ईश्वरु पूर्णकामु मज भेटवा वो माय
२४६१	।।ज्ञा.गा.०५०८.०४।।	तेथें गोरस जहालें ज्ञाना अंतरीं वोजावलें। सदैवपण आलें मज वो माय
२४६२	।।ज्ञा.गा.०५०८.०५।।	पाहतां ठेंगणें डोळे न्याहाळितां आगळें। तें पदप्राप्ती वेगळें सगुणनिर्गुण वो माय
२४६३	।।ज्ञा.गा.०५०८.०६।।	ऐसा हा दिपीं दीपपरनायकू। रखुमादेविवरु एकु जोडला वो माय
२४६४	।।ज्ञा.गा.०५०९.०१।।	नव्हे त्याची दुराशा म्यां सांडिली वो आस। ज्ञानवैराग्यभक्तिसार वोळला वो माये
२४६५	।।ज्ञा.गा.०५०९.०२।।	सच्चिदानंदघनु आनंदें ओळला। मग मज फावला हा विठ्ठल वो माये
२४६६	।।ज्ञा.गा.०५०९.०३।।	संभोग वोवरी होतिये निदसुरी। योगिणी खेचरी मज जागविलें वो माये
२४६७	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
२४६८	।।ज्ञा.गा.०५१०.०१।।	दृष्टीचें गुज सच्चिदानंद सहज। ते चक्षूच्या अंतरीं निज निरोपिलें वो माय
२४६९	।।ज्ञा.गा.०५१०.०२।।	अनुवादु खुंटला एकपणें एकला। संबंधु तुटला मागिलाचा वो माय
२४७०	।।ज्ञा.गा.०५१०.०३।।	पुरती दृष्टि पूर्ण ब्रह्मींच भासली। त्या सुखा दोंदुली वाढली वो माय
२४७१	।।ज्ञा.गा.०५१०.०४।।	अवलोकितां न अवलोकवे बोलिजे तैसा नव्हे। हा रखुमादेविवरु भावें माल्हाथिला वो माय
२४७२	।।ज्ञा.गा.०५११.०१।।	ब्रह्मपदाची प्राप्ति उमगेल दृष्टि। परम चैतन्याचे पोटीं विश्वंभरु वो माय
२४७३	।।ज्ञा.गा.०५११.०२।।	अवघाचि देखिला अवघा मालवला। देखोनि निवाला जीव गे माय
२४७४	।।ज्ञा.गा.०५११.०३।।	कापुराची पुतळी कर्पुरदीपु पाजळी। तैसी मी त्याच्या मेळीं जाहलें वो माय
२४७५	।।ज्ञा.गा.०५११.०४।।	तेथें रूप ना छाया त्रिगुण ना माया। रखुमादेविवराचिया उपाये वो माय
२४७६	।।ज्ञा.गा.०५१२.०१।।	अंजनीं अंजन साधिलें निधान। द्वैताद्वैतघन विज्ञानेंसी
२४७७	।।ज्ञा.गा.०५१२.०२।।	सारिलेंसे द्वैत अद्वैत सकळ। निर्गुण निर्मळ निवळलें
२४७८	।।ज्ञा.गा.०५१२.०३।।	साध्य साधक वस्तु आलिया पैं हातां। मुरडोनी पाहतां वस्तुमय
२४७९	।।ज्ञा.गा.०५१२.०४।।	ज्ञानदेवीं साध्य अज वस्तूचें। देहीं देह साचें नुरे तरी
२४८०	।।ज्ञा.गा.०५१३.०१।।	न चुकतां चुकलें संसार वाटे भांबावलें। अवचितें पडलें ज्ञानपेठे वो माये
२४८१	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिन्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
२४८२	।।ज्ञा.गा.०५१३.०३।।	हा पुरोनियां उरला निजानंदु सांवळा। रखुमादेविवरु जोडला कष्टीं वो माये

२४८३	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
२४८४	।।ज्ञा.गा.०५१४.०२।।	मुक्ताची साउली मजवरी पडली। ढेसी ढेसी वोल्हावली अमूर्तधारी वो माये
२४८५	।।ज्ञा.गा.०५१४.०३।।	तेथें एक नवल वर्तलें वो साजणी। सांगतां मिठी मौनी पडली वो माय
२४८६	।।ज्ञा.गा.०५१४.०४।।	ऐसा परोपरी फळला दिव्यरूपें फावला। तो रखुमादेविवरु जोडला वो माय
२४८७	।।ज्ञा.गा.०५१५.०१।।	आपला गुणग्राम सांडोनियां गेलिये। निवांत राहिलिये निर्गुणीं वो माय
२४८८	।।ज्ञा.गा.०५१५.०२।।	परोपरी पाहतां सर्वरूपीं गोपाळ। तो मजपाशीं परी वेळ न लगतां वो माय
२४८९	।।ज्ञा.गा.०५१५.०३।।	अनुवाद खुंटला सर्वांगें भेटला। गुणग्राम तुटला सहज वो माय
२४९०	।।ज्ञा.गा.०५१५.०४।।	ऐसें म्यां रूप आपुलें आपणचि केलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
२४९१	।।ज्ञा.गा.०५१६.०१।।	पुरे जरी म्हणों तरी अमित्य पुरला। पुरोनियां उरला तेज:पुंज वो माय
२४९२	।।ज्ञा.गा.०५१६.०२।।	ज्ञानाचे खाणी माणिकें निर्वाणीं। लाधलें मी निर्गुणीं निरालंबी वो माय
२४९३	।।ज्ञा.गा.०५१६.०३।।	आत्मत्वाचिया परी खेवणिलीं भूषणें। तें मी आवडीचें लेणें लेइलें वो माय
२४९४	।।ज्ञा.गा.०५१६.०४।।	हा सुजड्ड जडला विटेसी लाधला। त्या रखुमादेविवरा विठ्ठला मी न्याहाळीं वो माय
२४९५	।।ज्ञा.गा.०५१७.०१।।	ज्ञानाचें गरोदर वाढलें परपुरुषें। व्यभिचारिणी ऐसें म्हणितलें वो माय
२४९६	।।ज्ञा.गा.०५१७.०२।।	नव्हे व्यभिचारिणी नाहीं मज कोणी। पाहातां निर्वाणीं सहज जोडलें वो माय
२४९७	।।ज्ञा.गा.०५१७.०३।।	निवृत्ति पुराडला देहेभाव चोखाळला। अंगेंसी मर्दिला ब्रह्मरसु वो माय
२४९८	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गर्ती जाली वो माय
२४९९	।।ज्ञा.गा.०५१७.०५।।	आतां असो हें बोलणें दुजें नाहीं सांगणें। चिदानंदघन तेणें वाढलें वो माय
२५००	।।ज्ञा.गा.०५१७.०६।।	ऐसा देखणिया देखिला निजगुप्त प्रकाशला। तो रखुमादेविवरु मज फावला वो माय
२५०१	।।ज्ञा.गा.०५१८.०१।।	जाणोनी नेणपण अंगीं बाणलें। नेणोनियां जाणपण सहज नेणवलें वो माय
२५०२	।।ज्ञा.गा.०५१८.०२।।	आत्मज्ञानाची गति जाली वो निवांत। प्रबोधतत्त्व मी पावलों वो माय
२५०३	।।ज्ञा.गा.०५१८.०३।।	पाचारिलें अवस्था स्वभावें जाहल्या। म्हणोनी विसरला देहभाव माय
२५०४	।।ज्ञा.गा.०५१८.०४।।	गुरुमुखें जैं जोडे तैं फिटे सांकडें। रखुमादेविवर कोडें कवतिकें वो माय
२५०५	।।ज्ञा.गा.०५१९.०१।।	अंजनीं संपूर्ण ठेऊनियां मन। ज्ञानी ज्ञानघन निरालंबी
२५०६	।।ज्ञा.गा.०५१९.०२।।	आदि मध्य आंतु नसोनियां दिसे। पाठीं पोटीं वसे निघोट रया
२५०७	।।ज्ञा.गा.०५१९.०३।।	श्रवण नयन जाति गोतपण। जीवशीव खूण आत्मपणें
२५०८	।।ज्ञा.गा.०५१९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वाच्या वाचक योगें। हरिवीण वाउगें नाहीं रया

२५०९	।।ज्ञा.गा.०५२०.०१।।	ज्ञानें ध्यान पटीं तंतु पैं मनाचा। हरिरूप वाचा सारीपाठ
२५१०	।।ज्ञा.गा.०५२०.०२।।	स्वरूप कामारी वागपुष्पें चारी। विरुळा मापारी जाणे खूण
२५११	।।ज्ञा.गा.०५२०.०३।।	त्रिगुण सवडी घालुनि उलथी। एकरूप पंक्ति जेवी नरु
२५१२	।।ज्ञा.गा.०५२०.०४।।	ज्ञानदेवीं घर तत्त्वतां निर्गुण। परेचें संपूर्ण घर केलें
२५१३	।।ज्ञा.गा.०५२१.०१।।	मृत्यूचेनि मापें जे जे गेले प्राणी। तयाची शिराणी यम करी
२५१४	।।ज्ञा.गा.०५२१.०२।।	यम नेम धर्म आम्हां नाहीं कर्म। अवघेंचि ब्रह्म होऊनी ठेलों
२५१५	।।ज्ञा.गा.०५२१.०३।।	द्वैतभाव ठेला अविनाश संपन्न। आपेआप जनार्दन येईल घरा
२५१६	।।ज्ञा.गा.०५२१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काज सरलें संसारीं। चारीही मापारी गिळूनि ठेलों
२५१७	।।ज्ञा.गा.०५२२.०१।।	स्वरूपीं पाहतां लक्षलिही घेतां। अरूप अनंता गुणीं नाहीं
२५१८	।।ज्ञा.गा.०५२२.०२।।	कैसेंनि स्वरूप प्रकाशें पैं दीप। एकीं एका सोप आकळे कैसें
२५१९	।।ज्ञा.गा.०५२२.०३।।	नाहीं पां आधार आधारासी निर्धार। परेसी परेपार परम तत्त्व
२५२०	।।ज्ञा.गा.०५२२.०४।।	ज्ञानदेवा घरी पश्यंती वोवरी। वेदश्रुती घरीं दीप केले
२५२१	।।ज्ञा.गा.०५२३.०१।।	लवण पवन जळापासाव धीर। पावन समीर रवी तया
२५२२	।।ज्ञा.गा.०५२३.०२।।	तेज दीप्तीं आत्मा इंद्रियां प्रकाशी। समरसुनी ग्रासी दिव्य तेजें
२५२३	।।ज्ञा.गा.०५२३.०३।।	पंचक दशक तत्त्वता विचारी। एकरूपें करी ग्रास त्याचा
२५२४	।।ज्ञा.गा.०५२३.०४।।	ज्ञानदेवा जप हरि आत्मा माझा। चिंतितां नील जाये तूं वेगीं
२५२५	।।ज्ञा.गा.०५२४.०१।।	सायुज्य सदन श्यामाचिये घरीं। हृदय कल्हारीं श्यामतनु
२५२६	।।ज्ञा.गा.०५२४.०२।।	सचेत अचेत नित्यता विरक्त। असोनी अलिप्त जन्ममरणा
२५२७	।।ज्ञा.गा.०५२४.०३।।	नारायणसाध्य साधक साधिता। विग्रहपूर्णता अंगीं लागो
२५२८	।।ज्ञा.गा.०५२४.०४।।	ज्ञानदेवीं मौनीं गुणग्रास धाम। सर्वत्र आराम हरि माझा
२५२९	।।ज्ञा.गा.०५२५.०१।।	मोहाचें मोहाळ सांगितलें एकी। पाहतां परिपाकीं मोहाळ नाहीं
२५३०	।।ज्ञा.गा.०५२५.०२।।	मोहिलेंची दिसे मोहामाजीं रसें। नसोनियां भासे तदात्मक
२५३१	।।ज्ञा.गा.०५२५.०३।।	बीजीं बीज हरि दिसोनि अविट। विटोनियां नीट कळिका फाके
२५३२	।।ज्ञा.गा.०५२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा अबोला सबळे। अवघेचि निवळे गुरुकृपा
२५३३	।।ज्ञा.गा.०५२६.०१।।	एकी म्हणे ग्रह दुजी म्हणे मोह। एकीनें सोहं सांगितलें
२५३४	।।ज्ञा.गा.०५२६.०२।।	कोहं वाचे वारी सोहं मतें सारी। वैकुंठीची दरी उघडली

२५३५	।।ज्ञा.गा.०५२६.०३।।	ककार भेदिला मकार शोधिला। ॐकार निमाला तये स्थानीं
२५३६	।।ज्ञा.गा.०५२६.०४।।	ज्ञानदेवीं ओहं सोहं गिळिलें पैं कोहं। नाहीं आम्हां मोह कल्पनेचा
२५३७	।।ज्ञा.गा.०५२७.०१।।	दुजेपणींचा भावो आम्हां नाहीं ठावो। सर्वीं सर्व देवो आकारला
२५३८	।।ज्ञा.गा.०५२७.०२।।	कैसें याचें करणें सांग आम्हां माय। कामधेनु होय कल्पनेची
२५३९	।।ज्ञा.गा.०५२७.०३।।	नित्यसुखवेधें वेधली कामना। कृष्णीं कृष्णनयना एक तेजें
२५४०	।।ज्ञा.गा.०५२७.०४।।	निवृत्ति साचार ज्ञानदेवीं आचार। कृष्णचि परिवार क्षरलासे
२५४१	।।ज्ञा.गा.०५२८.०१।।	अवघेंचि मनें दोहीलिया धेनु। प्राणापानी प्राणु निवविला
२५४२	।।ज्ञा.गा.०५२८.०२।।	तें रूप परब्रह्म जाणों प्राण सम। करूनियां नेम जपों आम्हीं
२५४३	।।ज्ञा.गा.०५२८.०३।।	नेणों धूर्ति मूर्ति कैंची हे प्रवृत्ति। कृष्णेंचि समाप्ति सर्व करूं
२५४४	।।ज्ञा.गा.०५२८.०४।।	निवृत्तीचें तारूं कृष्णीं कृष्णसुख। ज्ञानदेवा चोख दिधलें नाम
२५४५	।।ज्ञा.गा.०५२९.०१।।	निर्गुणाची छाया सगुणीं बिंबली। तत्त्वीं तत्त्वें गेलीं अनुठायां
२५४६	।।ज्ञा.गा.०५२९.०२।।	निश्चळीं निश्चळ नलगे अळुमाळ। तत्त्वता अढळ तें वेगळेंची
२५४७	।।ज्ञा.गा.०५२९.०३।।	नातळतां पंथीं शब्दाचा सुहावा। परेसहित दोहावा भरला दिसे
२५४८	।।ज्ञा.गा.०५२९.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य दिसोनी न दिसे। निराकारीं भासे तदाकार
२५४९	।।ज्ञा.गा.०५३०.०१।।	दीपाचेनि तेजें पैस घेतसे माया। जाय सांगावया द्वैतभावो
२५५०	।।ज्ञा.गा.०५३०.०२।।	द्वैत नाहीं अद्वैत नाहीं। ठायींच्या ठायीं एकतत्त्वीं
२५५१	।।ज्ञा.गा.०५३०.०३।।	तैसें रसमय तेज स्नेहार्णव बीज। छाया मोहबीज न बिंबत
२५५२	।।ज्ञा.गा.०५३०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु वोतली ये कळा। न दिसोनी सोंविळा दिसे हरि
२५५३	।।ज्ञा.गा.०५३१.०१।।	सगुणींच्या राती निर्गुणीं दिवटा। सांगती चोहटा वाग्पंथ
२५५४	।।ज्ञा.गा.०५३१.०२।।	वागेश्वर हरि वाचेचा वाचक। आधीचाहि अर्क दीपतेजें
२५५५	।।ज्ञा.गा.०५३१.०३।।	साकारीं निराकार बिंबीं बिंबअवतार। अवघें माजिघर बिंबलेंसे
२५५६	।।ज्ञा.गा.०५३१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ॐतत्सदाकारु। निवृत्ति निर्धारु माजीवटा
२५५७	।।ज्ञा.गा.०५३२.०१।।	सतता वसोनी मायेसी पर। विज्ञान हें घर जीवीं वसे
२५५८	।।ज्ञा.गा.०५३२.०२।।	ज्ञानी वसे विज्ञानी न दिसे। बिंबीं बिंब रसें समता शांति
२५५९	।।ज्ञा.गा.०५३२.०३।।	आपीं आप रस जनवन दारा। विज्ञान उभारा भावी दिसे
२५६०	।।ज्ञा.गा.०५३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उभारण हरि। दिपु माजिघरीं ठेविला असे

२५६१	।।ज्ञा.गा.०५३३.०१।।	वृत्तीचा उच्छेद मनाचा निग्रह। धारणा विग्रह तेजतत्त्वीं
२५६२	।।ज्ञा.गा.०५३३.०२।।	बिंबामाजी बिंब हरपलें स्वयंभ। मायेचा पैं लोभ अरता जाला
२५६३	।।ज्ञा.गा.०५३३.०३।।	नाहीं तेथें छाया मायेचा विलास। घरभरीं पैस दीपीं रया
२५६४	।।ज्ञा.गा.०५३३.०४।।	बाप रखुमादेविवर ज्ञानदेवा धन। वस्तूची विवरण तेजाकारें
२५६५	।।ज्ञा.गा.०५३४.०१।।	ज्योतीस ज्योति मेळउनी हातीं। तंव अवचितीं झोंबिन्नली
२५६६	।।ज्ञा.गा.०५३४.०२।।	अद्वैत पाहतां न दिसे गुणमेळु। गुणा गुणीं अडळु ठाउका नोहे
२५६७	।।ज्ञा.गा.०५३४.०३।।	शून्याहि परता आदि अंतु नाहीं। तो असोनियां देहीं धांवो सरे
२५६८	।।ज्ञा.गा.०५३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विसरला धांव। हरिरूप भाव दीपकळा
२५६९	।।ज्ञा.गा.०५३५.०१।।	आदि मध्य अंत सर्वसम हरि। घटमठचारी भरला दिसे
२५७०	।।ज्ञा.गा.०५३५.०२।।	देखिला गे माये अलक्ष लक्षितां। शांति पक्षवाता समबुद्धि
२५७१	।।ज्ञा.गा.०५३५.०३।।	भावबळें घन अलोट अभंग। चित्संगें भंग प्रपंचाचा
२५७२	।।ज्ञा.गा.०५३५.०४।।	ज्ञानदेव बोले नित्य नामप्रेम। तेथेंचि विश्राम हरीचा असे
२५७३	।।ज्ञा.गा.०५३६.०१।।	कापुराची सोय कापुरींची माय। परतोनी धाय ने घे तैसी
२५७४	।।ज्ञा.गा.०५३६.०२।।	असोनी नसणें सर्वत्रीं दिसणें। हरिप्रेम घेणें पुरे आम्हां
२५७५	।।ज्ञा.गा.०५३६.०३।।	सुखरूप जीव असतांचि शीव। हरपले भाव विज्ञानेंसी
२५७६	।।ज्ञा.गा.०५३६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचा। तरंगुही नांवाचा परतेचिना
२५७७	।।ज्ञा.गा.०५३७.०१।।	अंतरीचा विस्तारु ब्रह्मीं पाल्हायिला। तेथें एक मनु सिद्धसाधकु भला
२५७८	।।ज्ञा.गा.०५३७.०२।।	तेणें केलें अनारिसें केलें अनारिसें। पाहों गेलें सरिसें हरपलें गे माये
२५७९	।।ज्ञा.गा.०५३७.०३।।	तेथें ऋगयजु:साम भुलले। तें माझ्या ठायीं फुललें ब्रह्ममय
२५८०	।।ज्ञा.गा.०५३७.०४।।	रखुमादेविवर अंतरब्रह्मीं तरंगु जाला। ब्रह्मउदधी सामावला मज घेऊनि माये
२५८१	।।ज्ञा.गा.०५३८.०१।।	निर्गुणाचे हातीं व्यवहारु पडिला। दाईजपणा मुकला साभिलाषें
२५८२	।।ज्ञा.गा.०५३८.०२।।	निरंजन वनीं धरीन मुरारी। भाग अभ्यंतरीं घेईन देखा
२५८३	।।ज्ञा.गा.०५३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सोवळा। भागा मज आला हरिहरु
२५८४	।।ज्ञा.गा.०५३९.०१।।	एक भान गिळूं दुजें द्वैत उगळूं। कासवीचा मेळु गिळूं सगळा
२५८५	।।ज्ञा.गा.०५३९.०२।।	पोटभरू येणें वैकुंठीचें पेणें। सेवासुख जाणें कृष्णसुखीं
२५८६	।।ज्ञा.गा.०५३९.०३।।	डोंगर सगळे मायेचे मोकळे। प्रपंचा नाकळे या हेतु

२५८७	।।ज्ञा.गा.०५३९.०४।।	ज्ञानदेवा साध्य ज्ञानाचें उपाध्य। येर तत्त्व बोध्य मुक्त कैचें
२५८८	।।ज्ञा.गा.०५४०.०१।।	ध्यान धारणा मंत्र साधन। त्रिकाळीं जपन अजपा सिद्धी
२५८९	।।ज्ञा.गा.०५४०.०२।।	नटकेचि अटकु ठाईंचेंचि निर्गुण। मज कवणें ठाईं घेउनी गेलें
२५९०	।।ज्ञा.गा.०५४०.०३।।	देश वाढले दीस आटले। चहू द्वारें कोंदलें ब्रह्मतेज
२५९१	।।ज्ञा.गा.०५४०.०४।।	रखुमादेविवर अठांगीं आगळा। सप्तधातु वेगळा ब्रह्मउदधी
२५९२	।।ज्ञा.गा.०५४१.०१।।	विश्वाचें आर्त माझ्या मनीं प्रकाशलें। अवघेंचि जालें देहब्रह्म
२५९३	।।ज्ञा.गा.०५४१.०२।।	आवडीचें वालभ माझेनी कोंदाटलें। नवल देखिलें नभाकार गे माये
२५९४	।।ज्ञा.गा.०५४१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सहज निटु जाला। हृदयीं नटावला ब्रह्माकारें
२५९५	।।ज्ञा.गा.०५४२.०१।।	अनुभव जाला प्रपंच बुडाला। आपुला आपण देखिला सोहळा गे माय
२५९६	।।ज्ञा.गा.०५४२.०२।।	आपण जाणतां आपण मी जालिये। आपणा पैं विसरलिये नेहटीं वो माये
२५९७	।।ज्ञा.गा.०५४२.०३।।	आपुला म्हणोनी अवघा आलिंगिला। अवघा देखिला अवघेपणें वो माय
२५९८	।।ज्ञा.गा.०५४२.०४।।	ऐसें जाणोनी ठकलें ठकोनियां ठेलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
२५९९	।।ज्ञा.गा.०५४३.०१।।	दुजेपणीचा भावो माझिये ठाउनी जावो। येर सकळिक वावो म्यां त्यजियेला
२६००	।।ज्ञा.गा.०५४३.०२।।	माझें मीच जाणें अनु कांहीं नेणें। अनुभविये खुणें संतोषिलें
२६०१	।।ज्ञा.गा.०५४३.०३।।	माझा मीचि श्रोता मीचि वक्ता। माझा मीचि दाता त्रिभुवनीं
२६०२	।।ज्ञा.गा.०५४३.०४।।	एकल्यानें एकला अनंतरूपें देखिला। दुजेपणा मुकला ज्ञानदेवो
२६०३	।।ज्ञा.गा.०५४४.०१।।	योगिया दुर्लभ तो म्यां देखिला साजणी। पाहतां पाहतां मना न पुरेचि धणी
२६०४	।।ज्ञा.गा.०५४४.०२।।	देखिला देखिला माये देवाचा देवो। फिटला संदेहो निमालें दुजेपण
२६०५	।।ज्ञा.गा.०५४४.०३।।	अनंतरूपें अनंतवेषें देखिलें म्यां त्यासी। बाप रखुमादेविवरु खूण बाणली कैसी
२६०६	।।ज्ञा.गा.०५४५.०१।।	नादबिंब कळा ज्योतिस्वरूपीं विलया जाती। श्रुति नेति नेति म्हणती जेथ
२६०७	।।ज्ञा.गा.०५४५.०२।।	नाहीं मज चाड सकळ उपाधी। एका मंगळनिधी वांचूनियां
२६०८	।।ज्ञा.गा.०५४५.०३।।	श्रीरामीं रमतां मनु निवडितां नये तनु। सुखश्री सांगतां सिणु हारतु असे
२६०९	।।ज्ञा.गा.०५४५.०४।।	पदापिंडा दाटणी रूपानिरूपा निरंजनीं। विठ्ठलाचरणीं ज्ञानदेवो
२६१०	।।ज्ञा.गा.०५४६.०१।।	अद्वैताची झडपणी ब्रह्मीं निमाली। तन्मय तत्त्वतां ब्रह्मींच मुराली
२६११	।।ज्ञा.गा.०५४६.०२।।	परतोनी पाहणें परतोनी पाहणें। नाहीं त्या ठाया जाणें रूपेंवीण
२६१२	।।ज्ञा.गा.०५४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु रूपेंवीण देखिला। आटकु ठाकला द्वैताकारें रया

२६१३	।।ज्ञा.गा.०५४७.०१।।	पाहतां वटाचा विस्तारू कैसा। शाखा फुटलिया कळिया तैसा
२६१४	।।ज्ञा.गा.०५४७.०२।।	सांगाल पैं तें काय जालें ?। वटविस्तार दोही हरपले
२६१५	।।ज्ञा.गा.०५४७.०३।।	विशुद्धचक्रीं मेरु हा नेडे। तेथें परदीपीं साहित्य जोडे
२६१६	।।ज्ञा.गा.०५४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। मनोमानसीं तया सामावला
२६१७	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
२६१८	।।ज्ञा.गा.०५४८.०२।।	ऐकोनी देखोनी मन होय अंधळें। परतोनी मावळें नाहीं तेथें
२६१९	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
२६२०	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
२६२१	।।ज्ञा.गा.०५४९.०१।।	माझें स्वरूप म्यांचि शृंगारिलें। निर्वाणीं म्यां केलें लयाकार
२६२२	।।ज्ञा.गा.०५४९.०२।।	आपुली सोय वाढवावया गेलें। तंव आपणचि जालें आपण्याठायीं
२६२३	।।ज्ञा.गा.०५४९.०३।।	सहज गुणाचें निर्गुण वो केलें। माझें म्यां पाहिलें मन मावळुनी
२६२४	।।ज्ञा.गा.०५४९.०४।।	तीन चारी मिळोनी येके ठायीं घातली। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं फावलीं
२६२५	।।ज्ञा.गा.०५५०.०१।।	येकी सांगें मातु। येकी सांगें रे तुं। तो कोण दृष्टांतु। सखिये सांगें
२६२६	।।ज्ञा.गा.०५५०.०२।।	बाई येक सरे । नाहीं पैं दुसरें। निवृत्ति दातारें। सांगितलें
२६२७	।।ज्ञा.गा.०५५०.०३।।	पांचांची मिळणी। साही चक्रपाणी। दशमाची कहाणी। येकादश
२६२८	।।ज्ञा.गा.०५५०.०४।।	ज्ञानदेवीं सार । चौ वेदीं पार। येकतत्त्वीं विचार। विज्ञानेंसी
२६२९	।।ज्ञा.गा.०५५१.०१।।	सुखादि सुख तें जालें अनिमीष। पाहणें तेंचि एक पारुषलें
२६३०	।।ज्ञा.गा.०५५१.०२।।	काय सांगूं मातु वेगळीच धातु। जिवा हा जिवांतु व्यापुनी ठेला
२६३१	।।ज्ञा.गा.०५५१.०३।।	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये
२६३२	।।ज्ञा.गा.०५५१.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें निटें। वायांवीण विटे मिस केलें
२६३३	।।ज्ञा.गा.०५५२.०१।।	अस्वादु स्वादु ये दोन्ही नाहीं। तेरावें पाही सहावा ठायीं
२६३४	।।ज्ञा.गा.०५५२.०२।।	तेथें सातवें पंचाक्षरीं जपणें। संहार होणें तमोरूपें
२६३५	।।ज्ञा.गा.०५५२.०३।।	रखुमादेविवरु शुद्धसत्त्वेंवीण। शुद्धबुद्ध मी जाण जालें गे माये
२६३६	।।ज्ञा.गा.०५५३.०१।।	बारावें वरतें तेरावें हरपलें। चौदावें देखिलें चौडोळां
२६३७	।।ज्ञा.गा.०५५३.०२।।	चौघांची भाज मी नहोनियां गेलें। तंव अनारिसें महाकारण देखिलें

२६३८	।।ज्ञा.गा.०५५३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु भूतजाता वेगळें। पराहूनि परतें पांगुळलें
२६३९	।।ज्ञा.गा.०५५४.०१।।	कापुराचें भांडें म्यां ब्रह्मरसें भरिलें। घ्राणीं निमालें परिमळेंसहित
२६४०	।।ज्ञा.गा.०५५४.०२।।	तेथें परिमळु नाहीं स्वादु पैं नाहीं। सुखदु:ख नाहीं कांहींचि नाहीं
२६४१	।।ज्ञा.गा.०५५४.०३।।	रखुमादेविवरेंसी ठक पडिलें कांहींच नाहीं। चौघे स्वभावें बोलताती
२६४२	।।ज्ञा.गा.०५५५.०१।।	पांचांची वाट पांचांसवें गेली। येरासी जाहली देशधडी
२६४३	।।ज्ञा.गा.०५५५.०२।।	अकरावें होतें तें धरूनियां नेलें। बारा तेरा गिळिलें धन माझें
२६४४	।।ज्ञा.गा.०५५५.०३।।	रखुमादेविवरु चुळु पैं घोटिला। निधन जाहला शुद्धपणें
२६४५	।।ज्ञा.गा.०५५६.०१।।	आस पुरऊनि आस पुरवावी। ऐसी भूक मज लागो द्यावी
२६४६	।।ज्ञा.गा.०५५६.०२।।	तें अनुपम्य कैसेंनि सांगावें। जीवा चोरूनि भोगिजे तें जीवें
२६४७	।।ज्ञा.गा.०५५६.०३।।	दृष्टि कीर होय जरी निकें। द्रष्टा होय वेडा जयाचेंनि सुखें
२६४८	।।ज्ञा.गा.०५५६.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे करूनियां निकें। विठ्ठल परमात्मा भेटेल या फावेतें
२६४९	।।ज्ञा.गा.०५५७.०१।।	मनाचि वाती लाऊं गेलिये ज्योती। ते अवघीच प्राप्ती ज्योतिरूपें
२६५०	।।ज्ञा.गा.०५५७.०२।।	तेथें ब्रह्म गर्भा आलें ब्रह्म गर्भा आलें। लय लक्ष उरलें बाईये वो
२६५१	।।ज्ञा.गा.०५५७.०३।।	रखुमादेविवरु अप्रमेय देखिला। तोही इच्छितां हरपला माझ्या ठायीं
२६५२	।।ज्ञा.गा.०५५८.०१।।	अष्टही अंगें नवही व्याकरणें। सप्तही त्वचा भेदोन गेलें गे माय
२६५३	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये
२६५४	।।ज्ञा.गा.०५५८.०३।।	रखुमादेविवरु मज फावला। देखोनी वोरसला पर पाहीं
२६५५	।।ज्ञा.गा.०५५९.०१।।	जतनेलागीं जीवन ठेविलें। स्वस्वरूपीं हारपलें ज्ञानपंथीं
२६५६	।।ज्ञा.गा.०५५९.०२।।	माझी दोन्ही सामावली माझी दोन्ही सामावली। निजब्रह्मीं गुंडिली मनेंसहित
२६५७	।।ज्ञा.गा.०५५९.०३।।	अवघा कोल्हाळ एकनिष्ठ जाला। ब्रह्मरसीं बुडाला निवडेचिना
२६५८	।।ज्ञा.गा.०५५९.०४।।	रखुमादेविवरु जगाचें जीवन। त्याचेंही मीपण गेलें विठ्ठलनामें
२६५९	।।ज्ञा.गा.०५६०.०१।।	स्मरो कैसेंनी विस्मरों कैसेंनी। दोहीपरी मज अटी रया
२६६०	।।ज्ञा.गा.०५६०.०२।।	पाडु पडिला विषम ठायीं। देतां घेतां नुरेचि कांहीं
२६६१	।।ज्ञा.गा.०५६०.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु नेणिजे। तंव तोचि तयासी अटीवी रया
२६६२	।।ज्ञा.गा.०५६१.०१।।	कूटाकूट अंतीं कूटस्थ पैं जालें। अशेष उरलें त्या वेगळें गे माय
२६६३	।।ज्ञा.गा.०५६१.०२।।	गुणा भ्यालें म्हणोनी निर्गुण पैं जालें। तें निराकार आथिलें माझ्या अंगीं

२६६४	।।ज्ञा.गा.०५६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व वेगळें। अर्धमातृका सामावलें अशेष परेसहित
२६६५	।।ज्ञा.गा.०५६२.०१।।	एकांतीचें गुज पुसों गेलिये सये। मी माझी नाहीं त्यासी कीजे वो काये
२६६६	।।ज्ञा.गा.०५६२.०२।।	ऐसी भेरी निवाडे सांगिजे कोणापुढें। मनासी सांकडे पडिलें रया
२६६७	।।ज्ञा.गा.०५६२.०३।।	सुलभ सुकुमारु रूपें मनोहरु। रखुमादेविवरु परेही परता
२६६८	।।ज्ञा.गा.०५६३.०१।।	चातकेंवीण लक्ष अंतरींच ठसलें। तेथें एक वोळलें ब्रह्ममेघ
२६६९	।।ज्ञा.गा.०५६३.०२।।	तें जीव अमृत जीवास जालें। त्याहुनी एक आगळें गे माय
२६७०	।।ज्ञा.गा.०५६३.०३।।	रखुमादेविवरु हातेंविण स्पर्शले। चक्षुवीण देखिले निजब्रह्म हे माये
२६७१	।।ज्ञा.गा.०५६४.०१।।	तें अवघेंचि नव्हे अवघेंचि होय। अवघ्यावीण सोय आणिक असे
२६७२	।।ज्ञा.गा.०५६४.०२।।	अवघे म्हणिजें व्योमाकार दिसे। त्याहुनी परतें असे गे माय
२६७३	।।ज्ञा.गा.०५६४.०३।।	रखुमादेविवरु परता पहावया गेलें। परतें पराहूनि देखिलें गे माये
२६७४	।।ज्ञा.गा.०५६५.०१।।	तनुमनुधनें पूज्य पैं केले। आत्मलिंग पूजिलें बाईये वो
२६७५	।।ज्ञा.गा.०५६५.०२।।	तंव निराकार देखिलें निराकार देखिलें। मी पूजनलिंग तिन्ही हरपलें
२६७६	।।ज्ञा.गा.०५६५.०३।।	रखुमादेविवरु निजलिंग विवळलें। अवघी अवघे ठायीं सामावलें बाईये वो
२६७७	।।ज्ञा.गा.०५६६.०१।।	सगुणाची सेज निर्गुणाची बाज। सांवळी विराजे कृष्णमूर्ति
२६७८	।।ज्ञा.गा.०५६६.०२।।	मन गेलें ध्याना कृष्णचि नयनीं। नित्यता पर्वणी कृष्णसुखें
२६७९	।।ज्ञा.गा.०५६६.०३।।	हृदय परिवारीं कृष्ण मनोमंदिरीं। आमुच्या माजघरीं कृष्णबिंबें
२६८०	।।ज्ञा.गा.०५६६.०४।।	निवृत्ति निघोट ज्ञानदेवा वाट। नित्यता वैकुंठ कृष्णसुखें
२६८१	।।ज्ञा.गा.०५६७.०१।।	आहे तें पाहीं नाहीं तें कांहीं। ठायींच्या ठायीं हरपलें
२६८२	।।ज्ञा.गा.०५६७.०२।।	नाहीं आम्हां काज नाहीं आम्हां चोज। आमुचें निज गोविंदराज
२६८३	।।ज्ञा.गा.०५६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आनंद सोहळा। ब्रह्मानंदकळा भोगीतसे
२६८४	।।ज्ञा.गा.०५६८.०१।।	निर्गुणाचा पालऊ लागला। लय लक्षीं हरपला देह माझा
२६८५	।।ज्ञा.गा.०५६८.०२।।	वांयावीण गेलें वांयावीण गेलें। अवघी बुडालें ब्रह्मेसहित
२६८६	।।ज्ञा.गा.०५६८.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु मालाथिला। निजपद पावला जीऊ शिवा
२६८७	।।ज्ञा.गा.०५६९.०१।।	कोटीची भरोवरी सरोनी गेली शरीरीं। संसाराची उरी कांहीं नुरेचि गे माय
२६८८	।।ज्ञा.गा.०५६९.०२।।	लक्षाचा लाभ मज घडला गे माय। कवणें उपायें चरण जोडलें वो
२६८९	।।ज्ञा.गा.०५६९.०३।।	चिंतनीं चिंतितां काय चिंतावें। तें अवघेंचि मनीं रूप गिळावें गे माये

२६९०	।।ज्ञा.गा.०५६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु देहेंवीण आलंगिला। तो समर्थ माल्हाथिला बाईये वो
२६९१	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
२६९२	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
२६९३	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
२६९४	।।ज्ञा.गा.०५७१.०१।।	आम्हीं संन्यास घेतला। देहादिकांचा त्याग केला
२६९५	।।ज्ञा.गा.०५७१.०२।।	आम्हीं संन्यासी संन्यासी। सदा राहो एकांतेसी
२६९६	।।ज्ञा.गा.०५७१.०३।।	चित्तचतुष्टय निरसिलें। अज्ञाना तिळोदक दिधलें
२६९७	।।ज्ञा.गा.०५७१.०४।।	ज्ञानचि विज्ञान आलें हातां। आम्हां नाहीं शरीरीं ममता
२६९८	।।ज्ञा.गा.०५७१.०५।।	ब्रह्माहमस्मि शुद्धज्ञान। तेथील सांडिला अभिमान
२६९९	।।ज्ञा.गा.०५७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। तोचि सबाह्यअभ्यंतर ठाईं असे रया
२७००	।।ज्ञा.गा.०५७२.०१।।	माझी प्रकृति निष्कृति जाली। ब्रह्मीं सामावली बाईये वो
२७०१	।।ज्ञा.गा.०५७२.०२।।	देहेंवीण ब्रह्म देखें। देहेंवीण ब्रह्म देखें। तेणें निर्गुण राखे। रोखावलें
२७०२	।।ज्ञा.गा.०५७२.०३।।	जाणतां म्हणोनी नेणतां पैं गेलें । शेखीं आपणातें विसरलें बाईये वो
२७०३	।।ज्ञा.गा.०५७२.०४।।	रखुमादेविवरु नेणोनी जाणितला। जाणपणें निमाला माझ्या ठायीं
२७०४	।।ज्ञा.गा.०५७३.०१।।	समर्थ सोयरा बोळावा केला। परी मार्गु गमला सुखाचा बाईये
२७०५	।।ज्ञा.गा.०५७३.०२।।	भय आमुचें गेलें न व्हावें तें जालें। तो चोरुचि वोळखी जाली बाईये
२७०६	।।ज्ञा.गा.०५७३.०३।।	लक्षाचा लाभु जोडला ठावो। रखुमादेविवरु विठ्ठल नाहो
२७०७	।।ज्ञा.गा.०५७४.०१।।	काळा लपंडाई काळेरात्रीं खेळे। मी सवें वेधिली जाय काळ्याछंदें
२७०८	।।ज्ञा.गा.०५७४.०२।।	काळेनिळे हे अभ्र भासले। ऐसें रूप देखिलें निर्गुणाचें
२७०९	।।ज्ञा.गा.०५७४.०३।।	ऐसा हा सांवळा माझिये दृष्टि माल्हाथिला। उजरूनि गेला हा विठ्ठल गे माये
२७१०	।।ज्ञा.गा.०५७४.०४।।	ऐसे भुलविले जाण काळेपणें आपणें। रखुमादेविवरु जाणें येर कांहीं नेणें
२७११	।।ज्ञा.गा.०५७५.०१।।	अद्वैत येणें अद्वैतपणें सांडिलें। थितें होतें तें माझें लया पैं गेलें
२७१२	।।ज्ञा.गा.०५७५.०२।।	नाहीं तेंचि पाहावया वायांवीण गेलें। तंव पाहाणेंचि जालें बाईये वो
२७१३	।।ज्ञा.गा.०५७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु जुनाट जुनघडा। तोहि म्यां सांडिला अरूपसंगें

२७१४	।।ज्ञा.गा.०५७६.०१।।	मन वाचा बंदु निर्वाणीं घातलें । निर्माण होतें माझे ठायीं माल्हाथिलें
२७१५	।।ज्ञा.गा.०५७६.०२।।	चंचळ मन ब्रह्मीं निश्चळ जालें। अवघेंचि निमालें ब्रह्मार्पणीं
२७१६	।।ज्ञा.गा.०५७६.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। व्योम पांघुरे फुडां देखोनी धालें
२७१७	।।ज्ञा.गा.०५७७.०१।।	पंचबाणें माझें हृदय भेदलें। पांचेवीण पावलें चाऱ्ही सांडूनियां
२७१८	।।ज्ञा.गा.०५७७.०२।।	सकळे माझें गोत मुसें आलें। ब्रह्मरसें जालें बाईये वो
२७१९	।।ज्ञा.गा.०५७७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मरसें विवळला। मजसहित निमाला ब्रह्मरूपीं गे माये
२७२०	।।ज्ञा.गा.०५७८.०१।।	साता व्योमापरतें पाहों गेलें। तंव पाहणेंचि जालें ब्रह्म उदधी
२७२१	।।ज्ञा.गा.०५७८.०२।।	साट मोट माझी मोट बांधिली। नेऊनि टाकिली निर्गुणीं गे माये
२७२२	।।ज्ञा.गा.०५७८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा देखिला। तोही खुंटला तये पंथीं
२७२३	।।ज्ञा.गा.०५७९.०१।।	चक्राकार चक्ररूप चक्रधरू म्हणवी। पाहतां अंतरीं न दिसे कांहीं
२७२४	।।ज्ञा.गा.०५७९.०२।।	पाहतां पाहतां मी पर ठायां गेलें। तेथें एक देखिलें महद्भूत
२७२५	।।ज्ञा.गा.०५७९.०३।।	रखुमादेविवरु महद्भूता वेगळा। त्याहूनि तो मनीं मानला गे माय
२७२६	।।ज्ञा.गा.०५८०.०१।।	कवतुक पाहावया निरंजना गेलीये। तंव निराकार जालें बाईये वो
२७२७	।।ज्ञा.गा.०५८०.०२।।	अकरासहित पांच पांचीं मावळलीं। आदि अंतीं उदयो जाली तेजाकारें
२७२८	।।ज्ञा.गा.०५८०.०३।।	रखुमादेविवरु परतोनि देखे। तोही पारुषे तिये ठायीं गे माये
२७२९	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
२७३०	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
२७३१	।।ज्ञा.गा.०५८१.०३।।	पति पद्मिणीविणें गर्भ संभवला। सर्वेचि प्रसूत जाली। तत्त्वबोध उपजला तेणें गुढी उभाविली
२७३२	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
२७३३	।।ज्ञा.गा.०५८२.०१।।	तैंचि ज्ञानियासी होईजेल मोक्ष। ज्ञानेश्वर लक्ष लक्षितसे
२७३४	।।ज्ञा.गा.०५८२.०२।।	पहाण्याशी मूळ विचारूनि पहा। मग सुखी रहा निरंजनीं
२७३५	।।ज्ञा.गा.०५८२.०३।।	इवलुसा प्रपंच परी तो बद्ध कीं। सज्ञानी विवेकीं न शिवती
२७३६	।।ज्ञा.गा.०५८२.०४।।	पयाचिये कुंभीं पडे बिंदुविष। चतुर तयास न घेपती
२७३७	।।ज्ञा.गा.०५८२.०५।।	षड्रस पक्वान्नें वाढिलीं खापरीं। श्वान शिवे श्रोत्री स्पर्शीती ना
२७३८	।।ज्ञा.गा.०५८२.०६।।	घालुनियां कडें शून्याशीं बांधितां। त्याचिया गणिता न करवे
२७३९	।।ज्ञा.गा.०५८२.०७।।	सर्वही उपाधी त्यागुनी आकार। राहे ज्ञानेश्वर निजरूपीं

२७४०	।।ज्ञा.गा.०५८३.०१।।	तेंचि ब्रह्मरूप जाणिजे निश्चळ। शुद्ध तें निर्मळ मनाहुनी
२७४१	।।ज्ञा.गा.०५८३.०२।।	स्थूळ दृष्टि करुनी जयाशी लक्षितां। न दिसे तत्त्वता भास कांहीं
२७४२	।।ज्ञा.गा.०५८३.०३।।	सहज निवृत्तिदास तो उदास। अनुभव सौरस सांगितला
२७४३	।।ज्ञा.गा.०५८४.०१।।	मन हें अवघें परब्रह्मीं। क्रियाकर्मधर्मी अलिप्त तें
२७४४	।।ज्ञा.गा.०५८४.०२।।	देह जावो राहो संबंधचि नाहीं। नामरूप कांहीं न दिसे मज
२७४५	।।ज्ञा.गा.०५८४.०३।।	प्राचिनानें वर्तो जाणो या शरीरीं। जैसा वेठीं करी राबताहे
२७४६	।।ज्ञा.गा.०५८४.०४।।	निर्विकल्प स्थिति हेतु नाहीं आथी। अज्ञानाची बुंथी काढियली
२७४७	।।ज्ञा.गा.०५८४.०५।।	म्हणे ज्ञानेश्वर उरी नाहीं आन। जाहालों तल्लीन निजरूपीं
२७४८	।।ज्ञा.गा.०५८५.०१।।	सगुणीं निर्गुण निर्गुणीं सगुण। दोन्ही भिन्नपण नसे मुळीं
२७४९	।।ज्ञा.गा.०५८५.०२।।	हेम अलंकार अलंकारीं हेम। मृण्मयेंचि धाम धाम तेंचि
२७५०	।।ज्ञा.गा.०५८५.०३।।	किंचित् महत् उपाधि कल्पित। मुळीं तें अंशीक एकमेव
२७५१	।।ज्ञा.गा.०५८५.०४।।	इह तेंचि पर पिंड तें ब्रह्मांड। ब्रह्मचि अखंड ज्ञानदेव
२७५२	।।ज्ञा.गा.०५८६.०१।।	पिंडचि ब्रह्मांड ब्रह्मांडचि पिंड। ब्रह्मचि अखंड ब्रह्मरूप
२७५३	।।ज्ञा.गा.०५८६.०२।।	कांहीं भेद नाहीं किंचित् महत्। उपाधी कल्पित स्वाभाविक
२७५४	।।ज्ञा.गा.०५८६.०३।।	अनुभव योगें दोन्हीं जाण सम। नाहींचि विषम अणुभरी
२७५५	।।ज्ञा.गा.०५८६.०४।।	सहजचि सृष्टि जाणा हे घडली। सहजचि गेली शेखीं आथी
२७५६	।।ज्ञा.गा.०५८६.०५।।	एकमेव सर्व म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहीं भिन्न कीर ओळखतां
२७५७	।।ज्ञा.गा.०५८७.०१।।	पाहातें पाहूं गेलों पाहणें विसरलों। ब्रह्मानंदें धालों देवराया
२७५८	।।ज्ञा.गा.०५८७.०२।।	माझें रूप आतां काय म्यां पाहावें। जाहलों अवघें विश्व मीचि
२७५९	।।ज्ञा.गा.०५८७.०३।।	दुजें नाहीं नाहीं वाहतों तुझी आण। चौदाही भुवन एकरूप
२७६०	।।ज्ञा.गा.०५८७.०४।।	तुझें माझें द्वैत तेंही उरलें नाहीं। मुळीं मी हें कांहीं नाठवेचि
२७६१	।।ज्ञा.गा.०५८७.०५।।	एकांतीं एक वर्ते तोचि साक्षात्कार। जाहला ज्ञानेश्वर तेथें लीन
२७६२	।।ज्ञा.गा.०५८८.०१।।	जयाचिये ठायीं नाहीं मीतूंपण। तेचि सनातन एक ज्ञानी
२७६३	।।ज्ञा.गा.०५८८.०२।।	धैर्याचे मंडप तेचि स्तंभ जाले। कोंभ जे निघाले परिणामा
२७६४	।।ज्ञा.गा.०५८८.०३।।	क्षेत्रज्ञ संन्यास घेतला श्रीहरि। तेथूनियां दुरी नवजेचि
२७६५	।।ज्ञा.गा.०५८८.०४।।	रायाची संगती घडतां निमिष। तरी होती वश्य अष्टसिद्धी

२७६६	।।ज्ञा.गा.०५८८.०५।।	धाले तेच पूर्ण कीर ब्रह्मानंदें। ज्ञानेश्वर बोधें बोधीयला
२७६७	।।ज्ञा.गा.०५८९.०१।।	अक्षरचि ब्रह्म तेंचि तें क्षरलें। काल्पनिक झालें अनेकत्व
२७६८	।।ज्ञा.गा.०५८९.०२।।	जिवेश्वर खाणी तेथें उमटती। शेखीं तेथें जाती मिळोनियां
२७६९	।।ज्ञा.गा.०५८९.०३।।	ब्रह्म अनुपम्य संवितेशी नये। अनुभव सोय तरी कळे
२७७०	।।ज्ञा.गा.०५८९.०४।।	पाथराची टाकी जरी होय तीख। नये रंध्र शलाख मुक्तिकेशी
२७७१	।।ज्ञा.गा.०५८९.०५।।	सर्वांहुनी पर म्हणे ज्ञानेश्वर। ब्रह्मज्ञान कीर अगोचर
२७७२	।।ज्ञा.गा.०५९०.०१।।	वासनेचें बीज भर्जोनी टाकिलें। मानसासी केलें देशधडी
२७७३	।।ज्ञा.गा.०५९०.०२।।	संसारासी आगी लाविली स्वकरीं। अहंतेशी दुरी दवडिलें
२७७४	।।ज्ञा.गा.०५९०.०३।।	काम क्रोध लोभ मोह दंभ मद। केला याचा छेद ज्ञानशस्त्रें
२७७५	।।ज्ञा.गा.०५९०.०४।।	विवेक वैराग्य बोध क्षमा शांति। राखिली संपत्ति दैविकी जे
२७७६	।।ज्ञा.गा.०५९०.०५।।	राहे ज्ञानेश्वर एकचि एकट। ब्रह्मरस घोट घोटूनियां
२७७७	।।ज्ञा.गा.०५९१.०१।।	मंत्र तंत्र यंत्र सर्वही अबद्ध। जंव नाहीं शुद्ध अंत:करण
२७७८	।।ज्ञा.गा.०५९१.०२।।	गुरुशिष्यपण हेंही मायिकत्व। जंव निजतत्त्व न ओळखी
२७७९	।।ज्ञा.गा.०५९१.०३।।	प्राप्त जरी झाली अष्टसिद्धी जाण। मागुती बंधन दृढ होय
२७८०	।।ज्ञा.गा.०५९१.०४।।	आत्मरूपावीण साधन अन्यत्र। भ्रमासीच पात्र होईजे कीं
२७८१	।।ज्ञा.गा.०५९१.०५।।	सर्व वृत्ति शून्य म्हणे तोचि धन्य। ज्ञानदेव मान्य सर्वस्वेंशी
२७८२	।।ज्ञा.गा.०५९२.०१।।	नाथिलें आभाळ जेवीं कां गगनीं। माया मुळींहुनी तैशी जाहली
२७८३	।।ज्ञा.गा.०५९२.०२।।	ब्रह्मादिक काळ व्याली हे ढिसाळ। आथी रजस्वला इयेपरी
२७८४	।।ज्ञा.गा.०५९२.०३।।	विवर्तक जाली विस्तारिलें जग। नव्हे भिन्न भाग एकमेव
२७८५	।।ज्ञा.गा.०५९२.०४।।	मायोपाधी तेंचि जाहलें सगुण। येर तें निर्गुण जैसें तैसें
२७८६	।।ज्ञा.गा.०५९२.०५।।	तेंचि निरूपण तोचि सर्वेश्वर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
२७८७	।।ज्ञा.गा.०५९३.०१।।	ऐक रे सुमना बोधीन सुज्ञान। मायिक बंधन तुटे जेणें
२७८८	।।ज्ञा.गा.०५९३.०२।।	श्रीगुरुचे पाय हृदयीं शिवशी। टाकी प्रतिष्ठेशी जाणिवेचे
२७८९	।।ज्ञा.गा.०५९३.०३।।	नित्यानित्य दोन्ही करीं गा विचार। आहे मी हे कीर विचारिजे
२७९०	।।ज्ञा.गा.०५९३.०४।।	जीव शीव भेद कासयासी जाहले। वळखीं वहिले तिये स्थानीं
२७९१	।।ज्ञा.गा.०५९३.०५।।	मुळीं तुझें रूप हेरें अनुभवणें। ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्म तूंचि

२७९२	।।ज्ञा.गा.०५९४.०१।।	जें जें पाहूं जाय सुमनें करुनी। अदृश्य होउनी तेंचि लपे
२७९३	।।ज्ञा.गा.०५९४.०२।।	दुजेंचि न दिसे काय आतां करूं। कवणा विचारूं सुख गोष्टी
२७९४	।।ज्ञा.गा.०५९४.०३।।	आपणा आपण विचारिजे आधी। जाहली विश्रांति मीपणाशीं
२७९५	।।ज्ञा.गा.०५९४.०४।।	बाहेर भीतरीं एकमेव दिसे। अन्यथा हें नसे गुरुसाक्षी
२७९६	।।ज्ञा.गा.०५९४.०५।।	ज्ञानेश्वर हें गिळुनियां नाम। ब्रह्मचि स्वयमेव सांठविलें
२७९७	।।ज्ञा.गा.०५९५.०१।।	जगामाजीं श्रेष्ठ सांप्रदायी नाना। कीर्ति ते भुवनामाजीं फार
२७९८	।।ज्ञा.गा.०५९५.०२।।	आम्ही एक दिन जाणा नाथपंथीं। नीचाहुनी अथी अति नीच
२७९९	।।ज्ञा.गा.०५९५.०३।।	सर्वांचे चरण वंदितसों सदा। श्रेष्ठपण कदा कीरें नसे
२८००	।।ज्ञा.गा.०५९५.०४।।	नेणोंचि स्वरूप धर्माधर्म कांहीं। निवृत्तीच्या पायीं लीन जाहलों
२८०१	।।ज्ञा.गा.०५९५.०५।।	नाठवेचि कांहीं अन्यथा साधन। ज्ञानेश्वर आन उरेचिना
२८०२	।।ज्ञा.गा.०५९६.०१।।	घटु जें जें होय आधींच गगन। राहे पैं व्यापून वेगळेंची
२८०३	।।ज्ञा.गा.०५९६.०२।।	मायोपाधी सृष्टि जें जें कांहीं होत। चैतन्य व्यापित त्याची माजीं
२८०४	।।ज्ञा.गा.०५९६.०३।।	विवर्तते मी या तद्विवर्त जीव। सृष्टि कारणत्व भोग्यपर
२८०५	।।ज्ञा.गा.०५९६.०४।।	भास चतुष्टयता दोन्ही अनादि। जाहली उपाधी मुळींहुनी
२८०६	।।ज्ञा.गा.०५९६.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानदेव खूण। भेदुनी निर्वाण लीन झाला
२८०७	।।ज्ञा.गा.०५९७.०१।।	त्यागुनी कैलास सर्वही संपत्ती। स्मशानांत वस्ती रुद्र करी
२८०८	।।ज्ञा.गा.०५९७.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म शोधावया। आलों कोठूनियां माझा मीचि
२८०९	।।ज्ञा.गा.०५९७.०३।।	तयाशीही पूर्ण नकळेची कांहीं। अद्यापी संदेहीं पडियले
२८१०	।।ज्ञा.गा.०५९७.०४।।	हरि ब्रह्मा सूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरूपीं
२८११	।।ज्ञा.गा.०५९७.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव वस्तु परात्पर। गुरुकृपें कीर भेदिजेसु
२८१२	।।ज्ञा.गा.०५९८.०१।।	आत्मरूपीं नाहीं पाठीं आणि पोट। एकचि निघोट जाण रया
२८१३	।।ज्ञा.गा.०५९८.०२।।	बाहीर भीतरीं एकचि तें एक। नसे आन देख भेद रया
२८१४	।।ज्ञा.गा.०५९८.०३।।	ठेंगणें नावाड हळू ना ते जडा। स्वयेंची अखंड पूर्ण रया
२८१५	।।ज्ञा.गा.०५९८.०४।।	जाणणें नेणणें दोन्ही तेथें नाहीं। आहे जैसें पाहीं तेंचि रया
२८१६	।।ज्ञा.गा.०५९८.०५।।	सदोदीत शुद्ध म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहींच विकार कीर रया
२८१७	।।ज्ञा.गा.०५९९.०१।।	परेहुनी परी वैखरीहुनी दुरी। दुरीहुनी दुरी ब्रह्म आहे

२८१८	।।ज्ञा.गा.०५९९.०२।।	केवीं तुज कळे सांग जीव रूपा। वृथा भ्रम बापा करितोसी
२८१९	।।ज्ञा.गा.०५९९.०३।।	आकाशाचें फळ चित्रींच्या नराशी। केवीं प्राप्त त्यासी होईजेल
२८२०	।।ज्ञा.गा.०५९९.०४।।	जेव्हां तूंचि ब्रह्म होउनी राहाशी। तेव्हां वळगशी सर्वगत
२८२१	।।ज्ञा.गा.०५९९.०५।।	हेतु मातु भ्रांति हे तिन्ही गिळून। राहियला मौन ज्ञानदेव
२८२२	।।ज्ञा.गा.०६००.०१।।	एकचि मीपणें नागविलें घर। नाहींतरी संसार ब्रह्मरूप
२८२३	।।ज्ञा.गा.०६००.०२।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोन्हीं मुळीं नाहीं। कल्पनेनें पाही भ्रमताती
२८२४	।।ज्ञा.गा.०६००.०३।।	ते एक त्यागितां काय आहे वाणी। कैवल्याचा धनि तोचि होय
२८२५	।।ज्ञा.गा.०६००.०४।।	जन्म मृत्यु भोग भोगणें यालागीं। टाकोनियां संगीं राही बापा
२८२६	।।ज्ञा.गा.०६००.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव मग होशी मुक्त। नव्हेचि आसक्त सर्वथैव
२८२७	।।ज्ञा.गा.०६०१.०१।।	भुलणें चालणें ईश्वराशी नाहीं। जैसा असे पाही तैसा असे
२८२८	।।ज्ञा.गा.०६०१.०२।।	जरी भिन्नभेद तरी सर्वज्ञत्व। कासया समत्व नाम त्यासी
२८२९	।।ज्ञा.गा.०६०१.०३।।	सूर्याशी प्रकाश सूर्यचि करीत। ईश्वर जाणत ईश्वराशी
२८३०	।।ज्ञा.गा.०६०१.०४।।	आपुली पोकळी आकाशचि जाणे। ईश्वरचि लेणें जग लेई
२८३१	।।ज्ञा.गा.०६०१.०५।।	सहज अभेद वस्तु अगोचर। म्हणे ज्ञानेश्वर तेंचि रूप
२८३२	।।ज्ञा.गा.०६०२.०१।।	कवणाची चाड आतां मज नाहीं। जडलों तुझ्या पायीं निश्चयेंसी
२८३३	।।ज्ञा.गा.०६०२.०२।।	देह जावो राहो नाहींच संदेहो। न करी निग्रहो कासयाचा
२८३४	।।ज्ञा.गा.०६०२.०३।।	बहुत श्रमलों साधन करितां। विश्रांति तत्त्वतां न होयची
२८३५	।।ज्ञा.गा.०६०२.०४।।	तुज वांचोनियां कवणा सांगावें। कवणा पुसावें अनुभवसुख
२८३६	।।ज्ञा.गा.०६०२.०५।।	माता पिता सखा सर्वस्व तूं कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीशीं
२८३७	।।ज्ञा.गा.०६०३.०१।।	अज्ञाना स्वरूप निज विचारितां। संदेह तत्त्वता घालिताती
२८३८	।।ज्ञा.गा.०६०३.०२।।	कैंची गा विश्रांति दुर्जनाच्या संगीं। दाटोनियां भोगी नरकदु:ख
२८३९	।।ज्ञा.गा.०६०३.०३।।	विषयाकारणें जाहले गुरु शिष्य। अनुभव अभ्यास स्वप्नीं नाहीं
२८४०	।।ज्ञा.गा.०६०३.०४।।	शब्दची करुनी बोलताती ब्रह्म। अंतरींचें वर्म नेणतीच
२८४१	।।ज्ञा.गा.०६०३.०५।।	तयाची संगती त्यजी ज्ञानेश्वर। जाहला निर्विकार संतसंगें
२८४२	।।ज्ञा.गा.०६०४.०१।।	सेवितां वारुणी देहभास लपे। बडबडची लपे शब्द नाना
२८४३	।।ज्ञा.गा.०६०४.०२।।	ब्रह्मरस सुख जें कांहीं प्राशिती। तैसेंचि हे होती अनुभवें

२८४४	।।ज्ञा.गा.०६०४.०३।।	धाल्याचे ढेंकर निघती होतां सुख। तेवींचि आत्मिक जाणिजेसु
२८४५	।।ज्ञा.गा.०६०४.०४।।	सूक्ष्मीं भासे जें का तेंचि स्थूळीं घडे। पाहतां निवाडे भेद नाहीं
२८४६	।।ज्ञा.गा.०६०४.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानेश्वर चूळ। भरियेली समूळ न त्यागितां
२८४७	।।ज्ञा.गा.०६०५.०१।।	विक्षेपतां ना उठती कल्पना। पासूनियां जाणा शुद्ध व्हावें
२८४८	।।ज्ञा.गा.०६०५.०२।।	तरीच ते ज्ञान हृदयीं ठसावें। नातरी आघवें व्यर्थ होय
२८४९	।।ज्ञा.गा.०६०५.०३।।	अमृताचें कुंभ सायासें जोडलें। त्यामाजीं घातलें विष जैसें
२८५०	।।ज्ञा.गा.०६०५.०४।।	मन हें विटाळ अखंड चंचळ। न राहे चपळ एके ठायीं
२८५१	।।ज्ञा.गा.०६०५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा होतां। लाहिजे तत्त्वता ब्रह्मसुख
२८५२	।।ज्ञा.गा.०६०६.०१।।	कर्मत्याग करितां पावे अधोगति। भोगितां ही मुक्ति पाविजेना
२८५३	।।ज्ञा.गा.०६०६.०२।।	सांडणें मांडणें दोन्हीही त्यागणें। प्राचिनी वर्तणें निर्विकल्पें
२८५४	।।ज्ञा.गा.०६०६.०३।।	सुखदु:ख भोग या दोन्ही भोगितां। न धरिजे अहंता सर्वथैव
२८५५	।।ज्ञा.गा.०६०६.०४।।	देह जीव शीव सर्वांसही साक्षी। ज्ञानदेव लक्षी परब्रह्म
२८५६	।।ज्ञा.गा.०६०७.०१।।	सिद्धांतीचें सार आत्मा सदोदित। माया ते कल्पित तद्विवर्त
२८५७	।।ज्ञा.गा.०६०७.०२।।	शीव पूर्ण जीव भक्त अविद्यक। होय पूर्ण चोख आत्मज्ञानें
२८५८	।।ज्ञा.गा.०६०७.०३।।	प्रपंच कल्पिक प्रकृति उपाधी। ईश्वरत्व बुद्धि परमार्था
२८५९	।।ज्ञा.गा.०६०७.०४।।	ब्रह्म अगोचर म्हणे ज्ञानेश्वर। नाथिला संसार मुळीं नाहीं
२८६०	।।ज्ञा.गा.०६०८.०१।।	सुख तेथें दु:ख दु:ख तेथें सुख। एकीं ते अनेक अनेकीं एक
२८६१	।।ज्ञा.गा.०६०८.०२।।	देव तेथें भक्त भक्तापाशीं देव। जाणा एकमेव भेद नाहीं
२८६२	।।ज्ञा.गा.०६०८.०३।।	तरुतळीं छाया छाया तेथें तरु। शिष्याठायीं गुरु गुरु शिष्य
२८६३	।।ज्ञा.गा.०६०८.०४।।	कण तेचि भूमि भूमीरूपी कण। भासा ठायीं गुण गुणीं भास
२८६४	।।ज्ञा.गा.०६०८.०५।।	गुरुकृपें खूण वस्तु साक्षात्कार। भेदला ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
२८६५	।।ज्ञा.गा.०६०९.०१।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र सुजन स्थिती अंत। करिती महत् जगीं तिन्ही
२८६६	।।ज्ञा.गा.०६०९.०२।।	सत्त्व रज तम गुण धरूनियां। उपाधी आपुलिया करिताती
२८६७	।।ज्ञा.गा.०६०९.०३।।	सर्वही मायिक दिसतें रचना। आशा कल्पना इयेपरी
२८६८	।।ज्ञा.गा.०६०९.०४।।	दृश्यातीत पर ब्रह्म परात्पर। ओळखी ज्ञानेश्वर गुरुकृपा
२८६९	।।ज्ञा.गा.०६१०.०१।।	कळिकेमाजीं ज्योती समत्वासी आली। तेचि सामावली दृष्टि ब्रह्मीं

२८७०	।।ज्ञा.गा.०६१०.०२।।	सिंधुमाजीं जैसें सैंधव मिळालें। तेवीं मन झालें ब्रह्मीं लीन
२८७१	।।ज्ञा.गा.०६१०.०३।।	वृक्ष बीजामाजीं जैसा सामावला। बिंदु का आटला महींत जेवीं
२८७२	।।ज्ञा.गा.०६१०.०४।।	जीव तोच शीव होऊनियां ठेला। शब्द तो मुराला निशब्दांमाजीं
२८७३	।।ज्ञा.गा.०६१०.०५।।	आतां मी तूं कैंचा सर्व एकाकार। जाहला ज्ञानेश्वर स्वयं ब्रह्म
२८७४	।।ज्ञा.गा.०६११.०१।।	पुण्याशी जोडितां पापचि जोडिजे। तेणेंचि पाविजे अधोगती
२८७५	।।ज्ञा.गा.०६११.०२।।	सोमयाग श्रेष्ठ करितां पावन। करावें हनन पशु तेथें
२८७६	।।ज्ञा.गा.०६११.०३।।	तेचि ते या दोष तयालागीं जन्म। भोगिजेती कर्म पशुयोनी
२८७७	।।ज्ञा.गा.०६११.०४।।	पुण्य तेथें पाप समचि वर्तती। रात्रंदिन आथी जियेपरी
२८७८	।।ज्ञा.गा.०६११.०५।।	पापपुण्य दोन्ही त्यागुनी निराळा। जाहला स्वलीला ज्ञानदेव
२८७९	।।ज्ञा.गा.०६१२.०१।।	केवळ निराभास या जगीं जाहला। नाहीं आन उरला भास कांहीं
२८८०	।।ज्ञा.गा.०६१२.०२।।	संकल्प विकल्प असती मनाचे। छेदियले साचे भवभ्रम
२८८१	।।ज्ञा.गा.०६१२.०३।।	वासनेचें मूळ टाकिलें खणोनी। जिवित्व गिळुनी शिवरूप
२८८२	।।ज्ञा.गा.०६१२.०४।।	काम क्रोध लोभ दडले ते सहज। केले अति चोज सांगवेना
२८८३	।।ज्ञा.गा.०६१२.०५।।	ज्ञानेश्वर नाम हेही गिळूनियां। मूळ अंतीं मायातीत शुद्ध
२८८४	।।ज्ञा.गा.०६१३.०१।।	सरिता येऊनियां चढती ब्रह्मगिरी। परी ज्ञानी न धरी जन्म कांहीं
२८८५	।।ज्ञा.गा.०६१३.०२।।	चंदनासी होय बाभुळत्व प्राप्ती। परी ज्ञानी न शिवती जन्म कांहीं
२८८६	।।ज्ञा.गा.०६१३.०३।।	जळाला कापूर मागुता प्रकटे। परी ज्ञानिया न घडे जन्म कांहीं
२८८७	।।ज्ञा.गा.०६१३.०४।।	वारा वागुरेसी धरुनी कोंडूं ये। परी ज्ञानी नसये जन्म कांहीं
२८८८	।।ज्ञा.गा.०६१३.०५।।	ज्ञानी ज्ञानेश्वर मिळोनियां गेला। मरण्या जिण्या झाला वेगळाची
२८८९	।।ज्ञा.गा.०६१४.०१।।	अग्नींच्या पाठारीं पिके जरी पीक। तरी ज्ञानी सुखदु:ख भोगितील
२८९०	।।ज्ञा.गा.०६१४.०२।।	काळोखामाजीं जैसें शून्य हारपे। मायोपाधी लोपे तया ज्ञानी
२८९१	।।ज्ञा.गा.०६१४.०३।।	नक्षत्राच्या तेजें जरी इंदु पळे। तरी ज्ञानी विकळे पुण्यपाप
२८९२	।।ज्ञा.गा.०६१४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु राया। घोटूनियां माया राहियला
२८९३	।।ज्ञा.गा.०६१५.०१।।	पुण्य जोडूनियां स्वर्गासी जाइजे। पापाशी सेविजे अधोगती
२८९४	।।ज्ञा.गा.०६१५.०२।।	दानधर्म करी भोग इहलोक। त्रिविधही एक रूप जाण
२८९५	।।ज्ञा.गा.०६१५.०३।।	पांचच विषय त्रिभुवनीं असती। सर्वही भोगिती जीव शीव

२८९६	।।ज्ञा.गा.०६१५.०४।।	दृष्य एक चुळें घोटुनी बैसला। ज्ञानदेव धाला आत्मयोगें
२८९७	।।ज्ञा.गा.०६१६.०१।।	दुर्जनाच्या संगें दुर्जनत्व प्राप्ती। कैंची त्या विश्रांती साधकाशी
२८९८	।।ज्ञा.गा.०६१६.०२।।	सज्जनसंगती करितां तेंचि रूप। आनन्दाचा दीप बाणताती
२८९९	।।ज्ञा.गा.०६१६.०३।।	दुर्जनाशी दिसे सर्व सृष्टि बद्ध। न दिसे कांहीं शुद्ध सर्वथैव
२९००	।।ज्ञा.गा.०६१६.०४।।	सज्जनाशी भासे विश्व पूर्ण मुक्त। एकत्वीं आसक्त न दिसती
२९०१	।।ज्ञा.गा.०६१६.०५।।	सज्जनादुर्जनातीत जे निर्जन। तेथें संमर्जन ज्ञानेश्वर
२९०२	।।ज्ञा.गा.०६१७.०१।।	मायिक हे सृष्टि कल्पिक जाहली। अनादि घडली जाणिजेसु
२९०३	।।ज्ञा.गा.०६१७.०२।।	देहभास नित्य नूतन भासती। शुद्ध स्वयंज्योती जुनाटची
२९०४	।।ज्ञा.गा.०६१७.०३।।	माया अविद्या दोन्ही उपाधी करुनी। जीवशीव दोन्ही भिन्न जाले
२९०५	।।ज्ञा.गा.०६१७.०४।।	अनादि अज्ञान बंध नये यासी। गुरुकृपा त्यासी छेदिजे कीं
२९०६	।।ज्ञा.गा.०६१७.०५।।	अनुभवयोगें जाणुनी ज्ञानेश्वर। हा भवसागर उतरला
२९०७	।।ज्ञा.गा.०६१८.०१।।	जन्ममरणातें नाहींच गणित। सूर्य जैसा होत उदयअस्त
२९०८	।।ज्ञा.गा.०६१८.०२।।	वासनेच्या योगें न निमे कल्पना। याचि लागीं नाना योनी भोगी
२९०९	।।ज्ञा.गा.०६१८.०३।।	पापपुण्य दोन्ही सांठवीत आहे। असुयेंशी जाये अधऊर्ध्व
२९१०	।।ज्ञा.गा.०६१८.०४।।	समत्वें इहींचि जाण जन्म घरीं। आथी इयेपरी तिन्हींजेसु
२९११	।।ज्ञा.गा.०६१८.०५।।	त्रिभुवनाहुनि राहिला निराळा। ज्ञानेश्वरीं लीला निरंजनीं
२९१२	।।ज्ञा.गा.०६१९.०१।।	ब्रह्म जयाचिया बोधेंचि पावन। ते जगीं शाश्वत गुरुमूर्ति
२९१३	।।ज्ञा.गा.०६१९.०२।।	शब्दज्ञानें जया गुरु उपदेशिती। नाहीं त्यासी मुक्ति कदाकाळीं
२९१४	।।ज्ञा.गा.०६१९.०३।।	संसारीं तरोनी शिष्यासी तारिती। तेचि मानिजेति गुरु एक
२९१५	।।ज्ञा.गा.०६१९.०४।।	काम क्रोध लोभ जे का न शिवती। तेचि ओळखी सद्गुरु जाण
२९१६	।।ज्ञा.गा.०६१९.०५।।	ज्याशी नाहीं भेद ब्रह्मीं एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तोचि गुरु
२९१७	।।ज्ञा.गा.०६२०.०१।।	सद्गुरुवांचुनी संसारीं तारक। नसेचि निष्टंक आन कोण्ही
२९१८	।।ज्ञा.गा.०६२०.०२।।	इंद्र चंद्र देव ब्रह्मादि करुनी। संशयाची श्रेणी छेदिती ना
२९१९	।।ज्ञा.गा.०६२०.०३।।	उघडें परब्रह्म सद्गुरुची मूर्ति। पुरविती आर्ती शिष्याचिया
२९२०	।।ज्ञा.गा.०६२०.०४।।	वंचना करिती जन दुष्ट नष्ट। मुख्य श्रेष्ठ श्रेष्ठ वंदिताती
२९२१	।।ज्ञा.गा.०६२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुचा मी दास। नेणें साधनास आन कांहीं

२९२२	।।ज्ञा.गा.०६२१.०१।।	रजापासूनियां जाहली उत्पत्ति। सत्त्वगुणीं स्थिति वाढविती
२९२३	।।ज्ञा.गा.०६२१.०२।।	तमोगुणेंकरुनी पाविजे मरण। राहटती त्रिगुण जगामाजीं
२९२४	।।ज्ञा.गा.०६२१.०३।।	त्रिगुण त्यजुनी व्हावें निस्त्रैगुण। नाचरावें पुण्यपाप कांहीं
२९२५	।।ज्ञा.गा.०६२१.०४।।	तरीच ब्रह्मज्ञान गुरुकृपाप्राप्ती। जिताची जिवन्मुक्तीं ज्ञानेश्वर
२९२६	।।ज्ञा.गा.०६२२.०१।।	साभिमानें करुनी व्यर्थ का रे फुगशी। मत्त ऐसा होसी मतिमंदा
२९२७	।।ज्ञा.गा.०६२२.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप हे खूण ओळखी । भिन्नपण टाकीं निश्चयेंसीं
२९२८	।।ज्ञा.गा.०६२२.०३।।	मान अपमान तुज कांहीं नाहीं। तूं तंव विदेही नित्य शुद्ध
२९२९	।।ज्ञा.गा.०६२२.०४।।	प्रारब्धानें देह भोगिता हे भोग। कासया रे सांग भ्रांति तुज
२९३०	।।ज्ञा.गा.०६२२.०५।।	साधोनी अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। ज्ञानेश्वर म्हणत राजयोगी
२९३१	।।ज्ञा.गा.०६२३.०१।।	जहाला इंद्र शेष तरी आम्हां काय। नैश्वरी तो पाहे भुललासे
२९३२	।।ज्ञा.गा.०६२३.०२।।	हरिश्चंद्रादिक ब्रह्मादि करून। मायोपाधीन भास जाले
२९३३	।।ज्ञा.गा.०६२३.०३।।	निरंजनीं घेतां ययाचि पैं शुद्धि। एकही अवघी न दिसती
२९३४	।।ज्ञा.गा.०६२३.०४।।	हरिहरादिक देहीं सुकल्पिक। इतरांचा लेख कोण करी
२९३५	।।ज्ञा.गा.०६२३.०५।।	गुरुकृपायोगें ब्रह्म ज्ञानेश्वर। तरला संसार भवसिंधु
२९३६	।।ज्ञा.गा.०६२४.०१।।	कासवाच्या परी आत्मा तो या देहीं। इंद्रियें जो पाही अवलोकी
२९३७	।।ज्ञा.गा.०६२४.०२।।	सहज प्रकाश आहे तो करीत। स्वयें चेष्टवीत दीपापरी
२९३८	।।ज्ञा.गा.०६२४.०३।।	जाणें येणें कांहीं नाहीं आत्मयाशी। द्रष्टत्व तयासी जाणिजे कीं
२९३९	।।ज्ञा.गा.०६२४.०४।।	तद्विवर्त जीव अविद्यक मन। संसारबंधन इयेचेनी
२९४०	।।ज्ञा.गा.०६२४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आत्मा शुद्ध बुद्ध। नव्हेचि पैं बद्ध कदाकाळीं
२९४१	।।ज्ञा.गा.०६२५.०१।।	पाहणें जें कांहीं त्याशीं मुळीं पाहें। मग सुखी राहे योगीराया
२९४२	।।ज्ञा.गा.०६२५.०२।।	मी तूं द्वैतभ्रांती पहा रे काढुनी। आत्मा तो गिवसुनी राहे सुखें
२९४३	।।ज्ञा.गा.०६२५.०३।।	अविद्या नाथिली रज्जु सर्पापरी । भासली विचारी अनुभवें
२९४४	।।ज्ञा.गा.०६२५.०४।।	तेव्हां हे उपाधी राहिली सौरस। ज्ञानदेवदास पूर्ण धाला
२९४५	।।ज्ञा.गा.०६२६.०१।।	मुक्तत्वाची भ्रांती जे कांहीं धरिती। तेचि बद्ध होती निश्चयेंशी
२९४६	।।ज्ञा.गा.०६२६.०२।।	कल्पना इवलुशी जये ठायीं असे। तिये ठायीं वसे अहंकार
२९४७	।।ज्ञा.गा.०६२६.०३।।	देहीं ग्रासूनियां राहती जे सुखी। तेचि ते पारखी आत्मतत्त्वीं

२९४८	।।ज्ञा.गा.०६२६.०४।।	सर्व ब्रह्मपूर्ण तयाशीच बोध। तयाशीच पद कैवल्याचें
२९४९	।।ज्ञा.गा.०६२६.०५।।	साक्षीरूप पहा धरिती शरीर। तेचि ज्ञानेश्वर पूर्णयोगी
२९५०	।।ज्ञा.गा.०६२७.०१।।	गगनाहूनि व्यापक वायुहूनि चालक। अग्नीहूनि दाहक आन नसे
२९५१	।।ज्ञा.गा.०६२७.०२।।	ब्रह्म परिपूर्ण तोचि सनातन। स्वयें आनंदघन आन नसे
२९५२	।।ज्ञा.गा.०६२७.०३।।	दृश्याहूनि गोचर इहिहूनि पर। गुरुवीण ज्ञानेश्वर आन नसे
२९५३	।।ज्ञा.गा.०६२८.०१।।	साधूचा महिमा वर्णवेना कांहीं। ब्रह्मादिक तेही वर्णिताती
२९५४	।।ज्ञा.गा.०६२८.०२।।	त्याचिये कृपें मोक्ष जिऊनियां। लाधिजे प्राणियां निश्चयेंची
२९५५	।।ज्ञा.गा.०६२८.०३।।	गंगेहूनि थोर संत शुचिष्मंत। गंगा शुद्ध होत त्याचे संगें
२९५६	।।ज्ञा.गा.०६२८.०४।।	वडवानळ शुचि परी सर्वही भक्षक। इंद्र पुण्यश्लोक पतन होय
२९५७	।।ज्ञा.गा.०६२८.०५।।	पतितपावन कृपाळ समर्थ। देताती पुरुषार्थ चारी दिना
२९५८	।।ज्ञा.गा.०६२८.०६।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या संगीं। झाला पूर्ण योगी ज्ञानेश्वर
२९५९	।।ज्ञा.गा.०६२९.०१।।	मुक्ति पावावया करिजे हरिभक्ति। तरीच विरक्ति प्रगटेल
२९६०	।।ज्ञा.गा.०६२९.०२।।	विरक्तीविषयीं होतांचि विचार। नित्य हे नैश्वर ओळखती
२९६१	।।ज्ञा.गा.०६२९.०३।।	तेव्हां आत्मज्ञान अनुभव होय। अविद्यत्व जाय जीवरुप
२९६२	।।ज्ञा.गा.०६२९.०४।।	शांति क्षमा दया तिष्ठती सहज। न दिसे दृश्य काज जगामाजीं
२९६३	।।ज्ञा.गा.०६२९.०५।।	गुरुकृपा द्वारें लाहिजे पैं सिद्धी। बोलिला त्रिशुद्धि ज्ञानेश्वर
२९६४	।।ज्ञा.गा.०६३०.०१।।	ईश्वर तो देव छाया ते शीव। प्रती छाया जीव तिन्ही भेद
२९६५	।।ज्ञा.गा.०६३०.०२।।	एक तेंचि सूत्र तिन्हीशी मिळुनी। जाणती ते ज्ञानी आत्मविद
२९६६	।।ज्ञा.गा.०६३०.०३।।	जें अनिर्वचनीय तें मूळ प्रकृति। ब्रह्मा ऐशी शक्ति तियेचि पैं
२९६७	।।ज्ञा.गा.०६३०.०४।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र तियेचें पैं अंग। मुळीं सृष्टि जग गोसाविणी
२९६८	।।ज्ञा.गा.०६३०.०५।।	ब्रह्म तेंचि भास आभास जाहलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तिदास
२९६९	।।ज्ञा.गा.०६३१.०१।।	जळवायुवेगें हालत सविता। मुळीं तो तत्त्वता स्थिर असे
२९७०	।।ज्ञा.गा.०६३१.०२।।	माया अविद्याभास शीव तो बिंबला। जीवरूप ठेला होऊनियां
२९७१	।।ज्ञा.गा.०६३१.०३।।	सुखदु:ख भोगी जिवाचिये सत्तें। देहीं क्रिया वर्ते स्वाभाविक
२९७२	।।ज्ञा.गा.०६३१.०४।।	अज्ञानें करुनी भुलणें जिवाशी। मुळीं शुद्ध अंशीं शीव चोख
२९७३	।।ज्ञा.गा.०६३१.०५।।	जिवाशी उद्धार करावया कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर जाणिजे कीं

२९७४	।।ज्ञा.गा.०६३२.०१।।	शून्य निरसुनी दोन्ही निरखिलें। तेथुनी देखिलें निजवस्तु
२९७५	।।ज्ञा.गा.०६३२.०२।।	स्वप्रकाशमय आत्मा सदोदित। सर्वत्र भरीत एकमेव
२९७६	।।ज्ञा.गा.०६३२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही निरसुनी। झालों निरंजनीं लीन आथी
२९७७	।।ज्ञा.गा.०६३२.०४।।	अहं हें स्वरूप गिळूनियां पाहीं। देहींच विदेही स्वसंवेद्य
२९७८	।।ज्ञा.गा.०६३२.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। झाला समरस परब्रह्म
२९७९	।।ज्ञा.गा.०६३३.०१।।	वर्षाकाळीं नदियां पूर्ण भरती । येउनी मिळती सिंधुमाजीं
२९८०	।।ज्ञा.गा.०६३३.०२।।	ऊष्ण काळीं न्यून आटोनियां गेली। नाहीं खंती केली सिंधू त्यातें
२९८१	।।ज्ञा.गा.०६३३.०३।।	सुखदु:खभोग भोगितां प्राचिनी। अखंड सज्जनीं शांति असे
२९८२	।।ज्ञा.गा.०६३३.०४।।	नाहीं तया भूतीं सर्व ब्रह्म एक। अनुभउनी सुख भोगिताती
२९८३	।।ज्ञा.गा.०६३३.०५।।	तत्त्वमसी बोध आत्मानात्म भेदले। दृश्य विसरलें भास आधीं
२९८४	।।ज्ञा.गा.०६३३.०६।।	सज्ञान चेईलें अज्ञान निदेलें। विपरीत केलें सुपरीत
२९८५	।।ज्ञा.गा.०६३३.०७।।	द्रव आणि स्थीर मुळीं एक नीर। झाला ज्ञानेश्वर स्वयंब्रह्म
२९८६	।।ज्ञा.गा.०६३४.०१।।	सर्वत्र परिपूर्ण सर्वांघटीं वसे। अभाग्यासी कैसें पडळ आलें
२९८७	।।ज्ञा.गा.०६३४.०२।।	मायेच्या भुला रे भुलले विश्वजन। जनीं जनार्दन न देखती
२९८८	।।ज्ञा.गा.०६३४.०३।।	आत्मा, आत्मीं भाविता देहीं। मायेच्या डोही बुडाले कैसें
२९८९	।।ज्ञा.गा.०६३४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सगुणीं न समाये। निर्गुणीं दिसताहे जनवन
२९९०	।।ज्ञा.गा.०६३५.०१।।	चोहटा मिष्टान्न जें कांहीं सांडलें। सुनियाशी झालें सुकाळ पैं
२९९१	।।ज्ञा.गा.०६३५.०२।।	तैसा तो अभक्त वाढिन्नला जगीं। काळ तयालागीं ग्रासितसे
२९९२	।।ज्ञा.गा.०६३५.०३।।	जे का पारंगत श्रेष्ठ भागवत। चळचळां कांपत काळ तया
२९९३	।।ज्ञा.गा.०६३५.०४।।	तयाचिया दृष्टि मोहरा न राहे। धाऊनियां जाय अज्ञान तीं
२९९४	।।ज्ञा.गा.०६३५.०५।।	निवृत्तीदासाचा झालों निजदास। वंदिती तयास ब्रह्मादिक
२९९५	।।ज्ञा.गा.०६३६.०१।।	उत्तम तें परी उभविलें मनोहर। दीपकावीण मंदिर शोभा न पवे बापा
२९९६	।।ज्ञा.गा.०६३६.०२।।	घृतेंविण भोजन तांबुळेंवीण वदन। कंठेवीण गायन शोभा न पवे बापा
२९९७	।।ज्ञा.गा.०६३६.०३।।	सुंदर आणि रमण जरी होय तरुणी। पुरुषावीण कामिनी शोभा न पवे बापा
२९९८	।।ज्ञा.गा.०६३६.०४।।	दिधल्यावीण दाता श्रोत्यावीण वक्ता। वेदावीण पंडित शोभा न पवे बापा
२९९९	।।ज्ञा.गा.०६३६.०५।।	ज्ञानेश्वर सांगे अनुभविया अंगें। नुसता बोलें वागे शोभा न पवे बापा

३०००	।।ज्ञा.गा.०६३७.०१।।	पूर्वेचा हा भानु उगवेल पश्चिमे। परी भूमि जन्म नसे आम्हां
३००१	।।ज्ञा.गा.०६३७.०२।।	वांझेचा कुमर दिसेल प्रगट। न दिसे जरठ जड दृष्टि
३००२	।।ज्ञा.गा.०६३७.०३।।	सिंधु येऊनियां मिळे सरितेमाजीं। परी आत्मकाजीं क्रिया नको
३००३	।।ज्ञा.गा.०६३७.०४।।	पूर्ण ज्ञानदेवा प्राप्त आत्मरूप। त्रिविध हे ताप निरसती
३००४	।।ज्ञा.गा.०६३८.०१।।	मृत्तिकेची खंती काय करितोसी। कोण मी नेणशी काय आहे
३००५	।।ज्ञा.गा.०६३८.०२।।	काय तुज जालें नाथिला संसार। कासयासी भार वाहतोसी
३००६	।।ज्ञा.गा.०६३८.०३।।	शुद्धबुद्धरूप तूंचि परिपूर्ण। जन्म आणि मरण तुज नाहीं
३००७	।।ज्ञा.गा.०६३८.०४।।	अविद्येच्या योगें तुज जाण भुली। अनुभउनी किल्ली छेदी आतां
३००८	।।ज्ञा.गा.०६३८.०५।।	श्रीगुरुच्या कृपें म्हणे ज्ञानेश्वर। तरसी संसार निश्चयेंशी
३००९	।।ज्ञा.गा.०६३९.०१।।	मी देहीं म्हणतां ब्रह्महत्या कोटी। घेऊनियां पाठी थापटिती
३०१०	।।ज्ञा.गा.०६३९.०२।।	शुद्ध ब्रह्मीं कैशी कल्पना आरोपी। तोचि एक पापी जगीं होय
३०११	।।ज्ञा.गा.०६३९.०३।।	नाथिलें अज्ञान करून अनंता। केवीं मोक्षपंथा जाईलजे पां
३०१२	।।ज्ञा.गा.०६३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे दिव्य मी देईन। सद्गुरुची आण स्वयंब्रह्म
३०१३	।।ज्ञा.गा.०६४०.०१।।	संसारचि नाहीं येथें या कारणें। नाहींच जन्मणें मरणें कैचें
३०१४	।।ज्ञा.गा.०६४०.०२।।	भास तोही नासताहे कैचें निराकाश। सर्वीं समरस परब्रह्म
३०१५	।।ज्ञा.गा.०६४०.०३।।	जागृति या स्वप्न तेचि तें आलें। अंतरीं बिंबलें निश्चयेंशी
३०१६	।।ज्ञा.गा.०६४०.०४।।	शार्वरी प्रकाश कांहींच नाठवे । अदृश्य सुईजे दृश्य जालें
३०१७	।।ज्ञा.गा.०६४०.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तन्मय। ब्रह्मीं ब्रह्ममय दिसे त्यासी
३०१८	।।ज्ञा.गा.०६४१.०१।।	गगनीं भासले अगणीत तारे। तेथें मन मुरे वृत्तीसहीत
३०१९	।।ज्ञा.गा.०६४१.०२।।	पर्जन्याच्या धारा भूमिवीण पडे। जेथें बुद्धि उडे समूळची
३०२०	।।ज्ञा.गा.०६४१.०३।।	मसुरे प्रमाण सावळें अनंत। आव्हाकार गणिती तपामाजी
३०२१	।।ज्ञा.गा.०६४१.०४।।	स्वरूपाचा पूर चिदाकाशीं गेला। मुखणा राहिला सहजचि
३०२२	।।ज्ञा.गा.०६४१.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे स्वसुख रोकडें। निवृत्तीनें पुढें दाखविलें
३०२३	।।ज्ञा.गा.०६४२.०१।।	सुवर्णाचा चुरा शुद्ध पीत दिसे। वस्तु हे प्रकाशे तैशापरी
३०२४	।।ज्ञा.गा.०६४२.०२।।	अगणित तारे ओतिले अचळ। अखंड निर्मळ ब्रह्मरूप
३०२५	।।ज्ञा.गा.०६४२.०३।।	निराचिया धारा अभ्रेंवीण पडे। देखणा हा बुडे तयामार्जी

३०२६	।।ज्ञा.गा.०६४२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काय सांगूं सुख। मागें पुढें देख निवृत्तीशी
३०२७	।।ज्ञा.गा.०६४३.०१।।	ब्रह्मप्राप्ति झाली ज्या नराला। अंतर्बाह्य झाला प्रकाशची
३०२८	।।ज्ञा.गा.०६४३.०२।।	बाहेर भीतरीं लावी जैसा दीप। सबाह्य अमूप रूप फांके
३०२९	।।ज्ञा.गा.०६४३.०३।।	अग्निसंगें लोहतत्त्व थोर नेटे। उभवतो दाटे हुताशन
३०३०	।।ज्ञा.गा.०६४३.०४।।	तैसा ब्रह्मीं लाहे हृदयीं त्रिनेत्र। बाह्य निरंजन अवघा झाला
३०३१	।।ज्ञा.गा.०६४३.०५।।	निवृत्तीचे पायीं ज्ञानदेव लीन। जग जनार्दन निरंतर
३०३२	।।ज्ञा.गा.०६४४.०१।।	सुखाची आवडी घे कां रे गोविंदीं। चित्त हें आनंदी ठेऊनियां
३०३३	।।ज्ञा.गा.०६४४.०२।।	मनाची मोहर लावा कीं रे नामीं। मनोरथ कामीं गुंतूं नका
३०३४	।।ज्ञा.गा.०६४४.०३।।	अकळित काळ जंव आहे दुरी। तंव तूं श्रीहरि चित्त वेगीं
३०३५	।।ज्ञा.गा.०६४४.०४।।	देहाचा दीपक जंव आहे देहीं । तंव तो निवडुनी घेई निकें
३०३६	।।ज्ञा.गा.०६४४.०५।।	निवृत्ति सोपान ज्ञानदेव म्हणे। श्रीगुरु ही खूण बुझतीना
३०३७	।।ज्ञा.गा.०६४५.०१।।	देव ते कल्पित शास्त्र तें शाब्दिक। पुराणें सकळीक बाष्कळिक
३०३८	।।ज्ञा.गा.०६४५.०२।।	बाहुलें तीं जीव सूत्रें तेचि जीव। मिथ्याचि माव जीव झाले
३०३९	।।ज्ञा.गा.०६४५.०३।।	तेथें कैंचें मुक्त मुळीं नाहीं बद्ध। सर्वही अबद्ध दिसे जे का
३०४०	।।ज्ञा.गा.०६४५.०४।।	अर्कापासुनी नीर जैसें कां भासत। जग तैसें घडत मिथ्याचि सत्य
३०४१	।।ज्ञा.गा.०६४५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सावधान होणें। अखंड साधणें परवस्तूशी
३०४२	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत
३०४३	।।ज्ञा.गा.०६४६.०२।।	सदोदीत ब्रह्म पूर्ण निराकार निर्गुण। भेदाभेद क्षीण तेथें अनुभवी हे खूण
३०४४	।।ज्ञा.गा.०६४६.०३।।	आदि अंत मध्य नाहीं दृश्य दृष्टा दर्शन। सच्चिदानंदरूप वस्तु सनातन
३०४५	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक
३०४६	।।ज्ञा.गा.०६४७.०१।।	देव देव म्हणूनी व्यर्थ कां फिरशी। निजदेव नेणशी मुळीं कोण
३०४७	।।ज्ञा.गा.०६४७.०२।।	देवा नाहीं रूप देवा नाहीं नांव। देवा नाहीं गांव कोठें कांहीं
३०४८	।।ज्ञा.गा.०६४७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भजा आत्मदेवा। अखंडीत सेवा करा त्याची
३०४९	।।ज्ञा.गा.०६४८.०१।।	अमानत्व स्थिति ते अंतीं कठीण। येरा जन्म जाण न साधेची
३०५०	।।ज्ञा.गा.०६४८.०२।।	अनापेक्ष सुचि जे का उदासीन। अमानत्व जाण त्यासी लाभे
३०५१	।।ज्ञा.गा.०६४८.०३।।	सहज ज्ञानेश्वरी अखंड समाधी। ग्रासुनी उपाधि राहियला

३०५२	।।ज्ञा.गा.०६४९.०१।।	योग तो कठीण साधितां साधेना। जेणें गा चिद्घना न पाविजे
३०५३	।।ज्ञा.गा.०६४९.०२।।	याची लागीं आतां सांगणें हें तुज। माझें निजगुज अंतरीचें
३०५४	।।ज्ञा.गा.०६४९.०३।।	इंद्रियें कोंडावीं आवरावें मन। सहज ब्रह्मज्ञान लाधलाशी
३०५५	।।ज्ञा.गा.०६४९.०४।।	जेथें जेथें मन धांवोनियां जाय। तेथें गुरूचे पाय वसवावे
३०५६	।।ज्ञा.गा.०६४९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे होईं तूं निर्गुण। कळेल तुज खूण पूर्ण तेव्हां
३०५७	।।ज्ञा.गा.०६५०.०१।।	आमुचिया देवा नाहीं नाम गुण। नाहीं स्थानमान रूपरेखा
३०५८	।।ज्ञा.गा.०६५०.०२।।	नित्य निराकारीं आमुचें भजन। अहंब्रह्म पूर्ण निजध्यासें
३०५९	।।ज्ञा.गा.०६५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे आमिष जोडलें। निरंजनीं केला वास आम्ही
३०६०	।।ज्ञा.गा.०६५१.०१।।	कासया प्रतिष्ठा व्यर्थ मानितोसी। सर्वत्र धरिसी समभावें
३०६१	।।ज्ञा.गा.०६५१.०२।।	आत्मयासी जगतीं अवघाची एकला। जगांत संचला तद्रूप तो
३०६२	।।ज्ञा.गा.०६५१.०३।।	अणुरेणु तृण काष्ठादि पाषाण। सर्वत्रीं समान आत्मा तोचि
३०६३	।।ज्ञा.गा.०६५१.०४।।	देह उच्च नीच आत्मा सर्व सम। मानिती विषम मंदमती
३०६४	।।ज्ञा.गा.०६५१.०५।।	भेदाभेद दोन्ही सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर पूर्ण योगी
३०६५	।।ज्ञा.गा.०६५२.०१।।	सुवर्णाचें भांडें दुधाचें आधण। कुसुंबा घालुनी नाश केला
३०६६	।।ज्ञा.गा.०६५२.०२।।	तोडुनि चंदन कर्दळीचें वन। बाभुळा रक्षण बैसविलें
३०६७	।।ज्ञा.गा.०६५२.०३।।	उत्तम भूमिका कमाविली पाही। धोत्रा लवलाही पेरियेला
३०६८	।।ज्ञा.गा.०६५२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें न करावें। शरण रिघावें सद्गुरुशी
३०६९	।।ज्ञा.गा.०६५३.०१।।	सद्गुरुसारिखा सोयरा सज्जन। दाविलें निधान वैकुंठीचें
३०७०	।।ज्ञा.गा.०६५३.०२।।	सद्गुरु माझा जिवाचा जिवलग। फेडियला पांग प्रपंचाचा
३०७१	।।ज्ञा.गा.०६५३.०३।।	सद्गुरु हा अनाथ माउली। कृपेची साउली केली मज
३०७२	।।ज्ञा.गा.०६५३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अवचित घडलें। निवृत्तीनें दिधलें निजबीज
३०७३	।।ज्ञा.गा.०६५४.०१।।	भ्रमरीच्या ध्यासें भ्रमरीच होय। कीटकत्व जाय पालटोनी
३०७४	।।ज्ञा.गा.०६५४.०२।।	ब्रह्म ध्यासें स्वयें ब्रह्मचि होईजे। जीवत्व लोपिजे सहजचि
३०७५	।।ज्ञा.गा.०६५४.०३।।	किडाळ त्याजिले चोखाळचि नाहीं। आणिक ते पाही अनादीची
३०७६	।।ज्ञा.गा.०६५४.०४।।	जुनाटचि आहे जाणा सोयरिक। माया उपाधिक भ्रमलाशी
३०७७	।।ज्ञा.गा.०६५४.०५।।	विचार करितां सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर सत्ययोगी

३०७८	।।ज्ञा.गा.०६५५.०१।।	वर्ण ना व्यक्ति अमूप निजतेज। संतांचें तें गूज आत्मरूप
३०७९	।।ज्ञा.गा.०६५५.०२।।	मुक्ताचा सागर भरित दाही दिशा। पाही जीवदशा बुडूनि जाय
३०८०	।।ज्ञा.गा.०६५५.०३।।	ते खूण दाविली माझिया नयनीं। चिद्रत्नाची खाणी उघडली
३०८१	।।ज्ञा.गा.०६५५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव लाधला। सुखीयाहो झाला तेणें सुखें
३०८२	।।ज्ञा.गा.०६५६.०१।।	नेणण्याचें रूप तेंचि रे अज्ञान। जाणते तें ज्ञान दोही मिथ्या
३०८३	।।ज्ञा.गा.०६५६.०२।।	पूर्णाची ओळखी मुळीं माया नाहीं। कोण मी हे पाहीं शोधूनियां
३०८४	।।ज्ञा.गा.०६५६.०३।।	अनुभव सुख भोगितांना भोग। न होतां अव्यंग भाररूपें
३०८५	।।ज्ञा.गा.०६५६.०४।।	बद्धमुक्त शून्य होसी निराकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तत्त्वज्ञानी
३०८६	।।ज्ञा.गा.०६५७.०१।।	तिहीं शून्यांवरती नांदताहे देहीं। तोचि ब्रह्मांड गेहीं भरूनि ठेला
३०८७	।।ज्ञा.गा.०६५७.०२।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण लाहे गुरुपुत्रा
३०८८	।।ज्ञा.गा.०६५७.०३।।	बिंबांचें तें अंग ब्रह्म तें निघोट। वस्तु ते अविट तेज:पुंज
३०८९	।।ज्ञा.गा.०६५७.०४।।	चळेना ढळेना जैसें तैसें तेंचि। उपमा आणिकाची केंवीं साहे
३०९०	।।ज्ञा.गा.०६५७.०५।।	बहुजन्मा शेवटीं फळ हें पुण्याचें। अभाग्यासी कैचें प्राप्त होय
३०९१	।।ज्ञा.गा.०६५७.०६।।	अपार अधिष्ठानी सत्य ही अभंगी। जाणूनियां वेगीं जीवीं धरा
३०९२	।।ज्ञा.गा.०६५७.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरता नाहीं। उपदेश कांहीं बोलावया
३०९३	।।ज्ञा.गा.०६५८.०१।।	दृष्टिमाजीं रूप लखलखीत देखलें। अव्यक्त ओळखिलें तेजाकार
३०९४	।।ज्ञा.गा.०६५८.०२।।	सांवळें सुंदर रूप बिंदुलें। मन हें मुरालें तयामाजीं
३०९५	।।ज्ञा.गा.०६५८.०३।।	अणूरेणु ऐसें बोलती संतजन। ब्रह्मांड संपूर्ण तया पोटीं
३०९६	।।ज्ञा.गा.०६५८.०४।।	निवृत्तीची जाण ज्ञानदेव पावला। सोयरा लाधला निवृत्तिकृपें
३०९७	।।ज्ञा.गा.०६५९.०१।।	कापुराचे कळिवर अनळाचा मरगळा। भेदून द्वैताचा सोहळा केवीं निवडों पाहे
३०९८	।।ज्ञा.गा.०६५९.०२।।	बोलु अखरीच वळला भीतरीं नाहीं आला।तो केवीं विठ्ठला पावे जी तुम्हां
३०९९	।।ज्ञा.गा.०६५९.०३।।	मन बुद्धीसी जें आद्य तयासी जें वेद्य। कळिकाळा कवळेना संधि जोडुनि जाये
३१००	।।ज्ञा.गा.०६५९.०४।।	वाचाळपणें परा येवो नल्हाये दातारा। अनुभवो भीतरा बाहेजु वेडावला
३१०१	।।ज्ञा.गा.०६५९.०५।।	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
३१०२	।।ज्ञा.गा.०६५९.०६।।	निवृत्तिदासु तेथें निवृत्ति करुनी यातें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें फुडें केलें
३१०३	।।ज्ञा.गा.०६६०.०१।।	व्यक्ताव्यक्त दिठी घालुनी कल्पांता। कल्पना नुरेचि तेथे आतां

३१०४	।।ज्ञा.गा.०६६०.०२।।	पाहाणियाचा प्रपंचु पाहतां। निमाला कवणा बोलूं ठेऊं आतां
३१०५	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
३१०६	।।ज्ञा.गा.०६६०.०४।।	निशीं जागरणीं निमाला कीं तंतुचि तंतीं आटला। रसीं रसु दुणावला तुझ्या ठायीं
३१०७	।।ज्ञा.गा.०६६०.०५।।	तेथें कल्पनेसी मूळ विरोनियां पाल्हाळ। तैसें उभय संधीं तूं विदेही रया
३१०८	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
३१०९	।।ज्ञा.गा.०६६१.०१।।	अनुभव खूण मी बोलें साजणी। निरंजनीं अंजन लेईलें अंजनीं
३११०	।।ज्ञा.गा.०६६१.०२।।	गुरुमुखें साधन जालें पैं निवृत्ति। तत्त्वसार आपणचि जाला निवृत्ति
३१११	।।ज्ञा.गा.०६६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल कृपा चित्तीं। पुंडलिका साधिलें प्रेम तत्त्वार्थी
३११२	।।ज्ञा.गा.०६६२.०१।।	पदोपदीं निजपदा गेलें वो। कर्म संचित सकर्म जालें वो
३११३	।।ज्ञा.गा.०६६२.०२।।	तेथें आपुलें कांहीं नाठवे वो। आपआपणा न पडे ठायीं वो
३११४	।।ज्ञा.गा.०६६२.०३।।	श्रीगुरुप्रसादें ज्ञानबोधु झाला वो। नव्हे ते ठाउकें पडिलें माय वो
३११५	।।ज्ञा.गा.०६६३.०१।।	इवलेसें रोप लावियलें द्वारीं। त्याचा वेलु गेला गगनावरी
३११६	।।ज्ञा.गा.०६६३.०२।।	मोगरा फुलला मोगरा फुलला। फुलें वेंचितां अतिभारु कळियांसी आला
३११७	।।ज्ञा.गा.०६६३.०३।।	मनाचिये गुंतीं गुंफियेला शेला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अर्पिला
३११८	।।ज्ञा.गा.०६६४.०१।।	प्रकृतीचें पूजन प्राप्तीवीण जाण। प्राप्ती सिंचन दोन्हीं वायां गेली
३११९	।।ज्ञा.गा.०६६४.०२।।	पूजन कवणा करूं सिंचन कवणा करूं। नाहीं नव्हे तें धरूं गुरुमुखें
३१२०	।।ज्ञा.गा.०६६४.०३।।	रखुमादेविवरु गुरुमुखा भ्याला। होता तो लपाला नाहीं ते ठायीं
३१२१	।।ज्ञा.गा.०६६५.०१।।	जन्मा आवर्तीं येरझारी फिटली। ब्रह्मसमदृष्टि जाली गुरुमुखें
३१२२	।।ज्ञा.गा.०६६५.०२।।	भागल्याचा सिणु भागल्यानें नेला। भाग्योदय जाला भाग्येंवीण
३१२३	।।ज्ञा.गा.०६६५.०३।।	रखुमादेविवरु भाग्यें जोडला। जोडोनी मोडला कांहीं नव्हतेपणें
३१२४	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
३१२५	।।ज्ञा.गा.०६६६.०२।।	नामावांचुनी संवादें निवृत्ति अभेद पदें। निज भजनी स्वानंदें नवल पाहे
३१२६	।।ज्ञा.गा.०६६६.०३।।	तेथें दिवस ना रात्रीं सर्वहेतुविवर्जितु। स्वयंभासक तूं नवल त्याचें

३१२७	।।ज्ञा.गा.०६६६.०४।।	चिन्मय ना चिन्मात्र वेद्य सर्वगत। स्वसंवेद्य साक्षभूत आपणयासी
३१२८	।।ज्ञा.गा.०६६६.०५।।	स्वयंवेद्य सन्मुखता भेदु नाहीं आतां। भक्ति आणि परमार्था हेंचि रूप
३१२९	।।ज्ञा.गा.०६६६.०६।।	निवृत्तिप्रसादें संपर्कैसी बोध। नीच नवा आनंद ज्ञानदेवा
३१३०	।।ज्ञा.गा.०६६७.०१।।	अंतरीच्या सुखा नाहीं पैं मर्यादा। यापरी अगाधा होउनी खोल
३१३१	।।ज्ञा.गा.०६६७.०२।।	तेथें गोविंदु अवघाची जाला। विश्व व्यापूनियां उरला असे
३१३२	।।ज्ञा.गा.०६६७.०३।।	बाह्यअभ्यंतरीं नाहीं आपपर। सर्व निरंतर नारायण
३१३३	।।ज्ञा.गा.०६६७.०४।।	मीपण माझें न देखे दुजें। ज्ञानदेवो म्हणे ऐसें केलें निवृत्तिराजें
३१३४	।।ज्ञा.गा.०६६८.०१।।	लेउनी अंजन दाविलें निधान। देखतांची मन मावळलें
३१३५	।।ज्ञा.गा.०६६८.०२।।	ऐसिया सुखाचें करूनियां आळें। बीज तें निर्मळ पेरू आतां
३१३६	।।ज्ञा.गा.०६६८.०३।।	ज्ञानाचा हा वाफा भरूनियां कमळीं। सतरावी निराळी तिंबतसे
३१३७	।।ज्ञा.गा.०६६८.०४।।	निवृत्तिप्रसादें पावलों या सुखा। उजळलिया रेखा ज्ञानाचिया
३१३८	।।ज्ञा.गा.०६६९.०१।।	मी माझें अद्वैत द्वैत होउनी ठेलें। सद्गुरु एका बोलें ठेविलें ठायीं
३१३९	।।ज्ञा.गा.०६६९.०२।।	द्वैत गिळी अद्वैत मेळीं। चित्ताची काजळी तोडी वेगीं
३१४०	।।ज्ञा.गा.०६६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदार। दीपीं दीप स्थिर केला सोयी
३१४१	।।ज्ञा.गा.०६७०.०१।।	अनंत अनंतापरी देखतां तो अंतरीं। हृदयाभीतरीं मज निवविती माये
३१४२	।।ज्ञा.गा.०६७०.०२।।	चाळवी चक्रचाळ अलगट गोपाळ। यानें केला सुकाळ सहज सुखाचा वो माये
३१४३	।।ज्ञा.गा.०६७०.०३।।	सांगवी ते सांगणी उमगुनी चक्रपाणी। त्या निर्गुणाचे रहाणी मी रिघालें वो माये
३१४४	।।ज्ञा.गा.०६७०.०४।।	भ्रांतिभूली फेडूनियां निवृत्ति। रखुमादेविवरु विठ्ठलीं गती जाली वो माये
३१४५	।।ज्ञा.गा.०६७१.०१।।	पंचविसा वेगळें महत्तत्त्व बोलिजे। तें मज अंगविजे ऐसें निवृत्ति केलें वो माये
३१४६	।।ज्ञा.गा.०६७१.०२।।	सहज बोधें बोधलें न विचारी आपुलें। म्हणोनियां मुकलें अवघ्यांसी वो माये
३१४७	।।ज्ञा.गा.०६७१.०३।।	पांचाहुनी परती मी जाहालिये निवृत्ती। चिदानंदीं सरती स्वरूपीं वो माये
३१४८	।।ज्ञा.गा.०६७१.०४।।	ऐसें जाहलें चांग अचिर देवांग। रखुमादेविवरें पांग फेडिला वो माये
३१४९	।।ज्ञा.गा.०६७२.०१।।	सत्त्व रज तम प्रकृति अपारा। याही भिन्न प्रकारा हरि रया
३१५०	।।ज्ञा.गा.०६७२.०२।।	दिसोनी न दिसे लोकीं व्यापारीं। घटमठ चाऱ्ही हरि व्याप्त
३१५१	।।ज्ञा.गा.०६७२.०३।।	स्वानुभवें धरी अनुभवें वाट। तंव अवचित बोभाट पुढें मागें
३१५२	।।ज्ञा.गा.०६७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची लीला। ते निवृत्तीनें डोळां दाविली मज

३१५३	।।ज्ञा.गा.०६७३.०१।।	देखिले तुमचे चरण निवांत राहिलें मन। कासया त्यजीन प्राण आपुला गे माये
३१५४	।।ज्ञा.गा.०६७३.०२।।	असेन धणीवरी आपुले माहेरीं। मग तो श्रीहरी गीतीं गाईन गे माये
३१५५	।।ज्ञा.गा.०६७३.०३।।	सकळही गोत माझें पंढरिसी जाण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण
३१५६	।।ज्ञा.गा.०६७४.०१।।	तृप्ति भुकेली काय करूं गे माये। जीवनीं जीवन कैसें तान्हेजत आहे
३१५७	।।ज्ञा.गा.०६७४.०२।।	मन धालें परी न धाये। पुढत पुढती राजा विठ्ठलु पाहे
३१५८	।।ज्ञा.गा.०६७४.०३।।	निरंजनीं अंजन लेईजत आहे। आपुलें निधान कैसें आपणची पाहे
३१५९	।।ज्ञा.गा.०६७४.०४।।	निवृत्ति गार्हस्थ मांडलें आहे। निष्काम अपत्य प्रसवत जाये
३१६०	।।ज्ञा.गा.०६७४.०५।।	त्रिभुवनीं आनंदु न माये गे माये। आपेआपु परमानंदु वोसंडतु आहे
३१६१	।।ज्ञा.गा.०६७४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। देहभाव सांडुनी भोगिजत आहे
३१६२	।।ज्ञा.गा.०६७५.०१।।	सांवळा सुकुमार लावण्य त्रिभुवनीं। अवचिता आंगणीं देखिला रया
३१६३	।।ज्ञा.गा.०६७५.०२।।	आळवितां नयेची सचेतनीं अचेत। भावेंचि तृप्त माझा हरि
३१६४	।।ज्ञा.गा.०६७५.०३।।	अज्ञानी न दिसे ज्ञानी येऊनि उभा। विज्ञानेसी शोभा दावी रया
३१६५	।।ज्ञा.गा.०६७५.०४।।	ज्ञानदेवा सार सांवळिये मूर्ति। निवृत्तीनें गुंति उगविली
३१६६	।।ज्ञा.गा.०६७६.०१।।	श्रीगुरुसारिखा असतां पाठिराखा। इतरांचा लेखा कोण करी
३१६७	।।ज्ञा.गा.०६७६.०२।।	राजयाची कांता काय भीक मागें । मनाचिये जोगें सिद्ध पावे
३१६८	।।ज्ञा.गा.०६७६.०३।।	कल्पतरुतळवटीं जो कोणी बैसला। काय वाणी त्याला सांगिजो जी
३१६९	।।ज्ञा.गा.०६७६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरलों तरलों। आतां उद्धरलों गुरुकृपें
३१७०	।।ज्ञा.गा.०६७७.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें तो कठीण सांगतां। आब्रह्मीता जयाचिया सत्ता विस्तारलें
३१७१	।।ज्ञा.गा.०६७७.०२।।	सांगतां नये सांगावें तें काय। तेथील हे सोय गुरुखुणा
३१७२	।।ज्ञा.गा.०६७७.०३।।	मन हें अमोलिक जरी गुंफे अमूपा। तरीच हा सोपा मार्ग रया
३१७३	।।ज्ञा.गा.०६७७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मविद्येचा पुतळा। तेथील हे कळा निवृत्तिप्रसादें
३१७४	।।ज्ञा.गा.०६७८.०१।।	परे पडे मिठी तेथें बोलणेंचि नुठी। आवडी गिळूनियां आतां जीवें नाहीं तुटी
३१७५	।।ज्ञा.गा.०६७८.०२।।	सांगिजे बोलिजे तैसें नव्हे गे माये। सुमरीं मारिलें येणें श्रीगुरुरायें
३१७६	।।ज्ञा.गा.०६७८.०३।।	निवृत्तिदासा सन्निधान दुरी। आवडी गिळुनी आतां जीवें नाहीं उरी
३१७७	।।ज्ञा.गा.०६७९.०१।।	समसुखें शेजे निजोनियां काज। साधिलेंसे बिज निवृत्तिरायें
३१७८	।।ज्ञा.गा.०६७९.०२।।	पृथ्वीतळ शय्या आकाश प्रावरण। भूतदया जीवन जीवभूत

३१७९	।।ज्ञा.गा.०६७९.०३।।	निजीं निज आली हरपल्या कळा। ब्रह्मानंद सोहळा गुरुशिष्यीं
३१८०	।।ज्ञा.गा.०६७९.०४।।	ज्ञानदेवीं काज निरालंब रूप। तळिवरी दीप सतेजला
३१८१	।।ज्ञा.गा.०६८०.०१।।	साकारु निराकारु वस्तु सद्‌गुरु आमुचा। तेणें या देहाचा केला उगऊ
३१८२	।।ज्ञा.गा.०६८०.०२।।	उगविलें उगविलें मायेतें निरसिलें। एकत्व दाविलें त्रिभुवन रया
३१८३	।।ज्ञा.गा.०६८०.०३।।	सत्रावी दोहोनी इंद्रिया सौरसु। गुरुमुखें उल्हासु भक्तिमहिमें
३१८४	।।ज्ञा.गा.०६८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे मी नेणता प्रपंचीं। तोडिली मोहाची पदवी आम्हीं
३१८५	।।ज्ञा.गा.०६८१.०१।।	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।
३१८६	।।ज्ञा.गा.०६८१.०२।।	आतां मी नये आपुलिया आस। तुटले सायास भ्रांतीचे वो माय
३१८७	।।ज्ञा.गा.०६८१.०३।।	मंजुळ मंजुळ वायो गती झळकती। तापत्रयें निवृत्ति निर्वाळिलें वो माय
३१८८	।।ज्ञा.गा.०६८१.०४।।	वेडावले एकाएकीं निजधाम रूपीं। रखुमादेविवरु दीपीं दिव्य तेज वो माय
३१८९	।।ज्ञा.गा.०६८२.०१।।	शुद्धमतीगती मज वोळला निवृत्ति। त्यानें पदोपदीं प्रीति स्वरूपीं वो माय
३१९०	।।ज्ञा.गा.०६८२.०२।।	आतां मी जाईन आपुलिया गांवा। होईल विसावा सुखसागरीं वो माय
३१९१	।।ज्ञा.गा.०६८२.०३।।	पाहतां न देखे आपुलें कोणी नाहीं। निजरूप पाहीं अनंता नयनीं वो माय
३१९२	।।ज्ञा.गा.०६८२.०४।।	हा रखुमाईदेविवरु गुरुगम्य सागरु। न करीच अव्हेरु माझा वो माय
३१९३	।।ज्ञा.गा.०६८३.०१।।	आपुलें कांहीं न विचारितां धन। निर्गुणासी ऋण देऊं गेले
३१९४	।।ज्ञा.गा.०६८३.०२।।	थितें होतें तें निध सांठविलें। विश्वासें घेतलें लक्षवित
३१९५	।।ज्ञा.गा.०६८३.०३।।	ऐसा हा निवृत्तिप्रसादु फळासी आला। निर्फळ केला मज निर्गुणाकारें
३१९६	।।ज्ञा.गा.०६८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साच म्हणोनि निघालों। तेणें नेऊनि घातलों निरंजनीं
३१९७	।।ज्ञा.गा.०६८४.०१।।	चौदा भुवनीं चौघां भुलविलें। वेव्हार नासिले स्मृति व्यालें गे माये
३१९८	।।ज्ञा.गा.०६८४.०२।।	अवघे धन देऊनि मज निर्धन केलें। ऋण मागावया धाडिलें नये ते ठायीं
३१९९	।।ज्ञा.गा.०६८४.०३।।	ऐसें श्रीनिवृत्ति शब्दें अगाध जालें। माझें मीपण गेलें धन देखा
३२००	।।ज्ञा.गा.०६८४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साक्षी। तो मज पारखी घेऊनि गेला
३२०१	।।ज्ञा.गा.०६८५.०१।।	अवघड तें एक घडलें माझ्या अंगीं। तींही ऋण चौघी मज देवविलें
३२०२	।।ज्ञा.गा.०६८५.०२।।	ज्यासी दिधलें त्यासी नांव पैं नाहीं। जया रूप नाहीं त्यासी ऋण देवविलें
३२०३	।।ज्ञा.गा.०६८५.०३।।	निवृत्ति गुरुने अधिक केलें। निमिष्यमात्री दाविलें धन माझें
३२०४	।।ज्ञा.गा.०६८५.०४।।	येणें रखुमादेविवरु विठ्ठलें होतें तें आटिलें। सेखीं निहाटिलें निळारंभीं

३२०५	।।ज्ञा.गा.०६८६.०१।।	मायाविवर्जित जालें वो। माझें गोत पंढरिये राहिलें वो
३२०६	।।ज्ञा.गा.०६८६.०२।।	पतिव्रता मी परद्वारिणी। परपुरुषेसी व्यभिचारिणी
३२०७	।।ज्ञा.गा.०६८६.०३।।	साचारी चौदा जाली वो। सेखीं अठरा घोकुनी राहिलें वो
३२०८	।।ज्ञा.गा.०६८६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें मी गोवळी वो। माझा भावो तो विठ्ठलु न्याहाळी वो
३२०९	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
३२१०	।।ज्ञा.गा.०६८७.०२।।	आतां आपणिया आपण विचारी। शेखीं प्रकृति ना पुरुष निर्धारी
३२११	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
३२१२	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
३२१३	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
३२१४	।।ज्ञा.गा.०६८८.०२।।	जेवणार भला जेऊनियां धाला। योगी जो निवाला परमहंस
३२१५	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें ।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
३२१६	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
३२१७	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
३२१८	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
३२१९	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें
३२२०	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
३२२१	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थे ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
३२२२	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
३२२३	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
३२२४	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
३२२५	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
३२२६	।।ज्ञा.गा.०६८९.०१।।	अनुभवें अनुभवु बोधा बोध आथिला। नि:शब्दी नि:शब्द नादावला
३२२७	।।ज्ञा.गा.०६८९.०२।।	माझा श्रीगुरु ब्रह्म बोलणी बोलवीतु। तेथील संकेतु कोण्ही नेणें

३२२८	।।ज्ञा.गा.०६८९.०३।।	निवृत्तिप्रसादें म्यां ब्रह्मचि जेविलें। ब्रह्म ढेंकरी पाल्हाईलें नेणोनियां
३२२९	।।ज्ञा.गा.०६९०.०१।।	रूप सामावलें दर्शन ठाकलें। अंग हारपलें तेंचि भावी
३२३०	।।ज्ञा.गा.०६९०.०२।।	पाहों जाय तव पाहाणया वेगळें। तें सुखसोहळे कोण बोले
३२३१	।।ज्ञा.गा.०६९०.०३।।	जेथें जाय तेथें मौन्यचि पडिलें। बोलवेना पुढें काय करूं
३२३२	।।ज्ञा.गा.०६९०.०४।।	सरिता ना संगम ओघ ना भ्रम। नाहीं क्रियाकर्म तैसें झालें
३२३३	।।ज्ञा.गा.०६९०.०५।।	जाणों जाय तंव जाणणिया सारिखें। नवल विस्मयें कवण सांगों
३२३४	।।ज्ञा.गा.०६९०.०६।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलुचि अंगीं। निवृत्तिरायें वेगीं दाखविला
३२३५	।।ज्ञा.गा.०६९०.०७।।	तोचि सबराभरितु रूपनामरहितु। अपरंपार मी तूं नीच नवा
३२३६	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
३२३७	।।ज्ञा.गा.०६९१.०२।।	बोलों नये ऐसें केलें वो माय येणें। बोलतांचि गुणें आठऊ नाहीं
३२३८	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
३२३९	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
३२४०	।।ज्ञा.गा.०६९२.०१।।	मजमाजीं पाहतां मीपण हरपलें। ठकलेंचि ठेलें सये मन माझें
३२४१	।।ज्ञा.गा.०६९२.०२।।	आंत विठ्ठलु बाहेर विठ्ठलु। मीचि विठ्ठलु मज भासतसे
३२४२	।।ज्ञा.गा.०६९२.०३।।	मीपण माझें नुरेचि कांहीं दुजें। ऐसें नाहीं केलें निवृत्तिराजें म्हणे ज्ञानदेवो
३२४३	।।ज्ञा.गा.०६९३.०१।।	देखोनी पूजावया गेलें द्वैतभावो। तेथें एक उपदेशी श्रीगुरुरावो
३२४४	।।ज्ञा.गा.०६९३.०२।।	द्वैतभावो नाशिला माझा द्वैतभावो नाशिला। पूजा उद्वंस केला तें ब्रह्ममय
३२४५	।।ज्ञा.गा.०६९३.०३।।	रखुमादेविवरु देखण्या वेगळा देखिला। सगुण निर्गुण जाला बाईये वो
३२४६	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
३२४७	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
३२४८	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
३२४९	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया

३२५०	।।ज्ञा.गा.०६९५.०१।।	चातकाची तृषा मेघें पुरविली। ब्रह्मस्तनीं पान्हाईली बाईये वो
३२५१	।।ज्ञा.गा.०६९५.०२।।	निवृत्तिप्रसाद माझ्या मुखीं सूदला। प्रेमरसें धारा फुटल्या दोहीं पक्षीं
३२५२	।।ज्ञा.गा.०६९५.०३।।	बाप श्रीगुरु तेणें मज अफाविलें। अवघें ब्रह्म दाविलें ज्ञानदेवा
३२५३	।।ज्ञा.गा.०६९६.०१।।	ऋणाचेनि मिसें निर्गुण आलें आपैसें। तेणें मज सर्वस्वें ठकियेलें
३२५४	।।ज्ञा.गा.०६९६.०२।।	घेऊनि गेला माझें धन। केलें पैं निर्वाण मन देखा
३२५५	।।ज्ञा.गा.०६९६.०३।।	त्यासी वोळखिना अनोळखी। दृश्य ना अदृश्य ऋण म्यां सादृश्य दिधलें देखा
३२५६	।।ज्ञा.गा.०६९६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें इतुकें पैं जालें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें मज गोवियेलें गे माये
३२५७	।।ज्ञा.गा.०६९७.०१।।	सहा चार अठरा धांडोळिती ज्यातें। परी नेणवे सखा तो जवळीं असतां
३२५८	।।ज्ञा.गा.०६९७.०२।।	सखा निजसुखाचा जवळीं असतां। पुढें पहातां जाले वेडे चौघेजण
३२५९	।।ज्ञा.गा.०६९७.०३।।	बोलों तरी आतां मौन्य पडिलें माये। शब्द हा न साहे सांगों कैसें
३२६०	।।ज्ञा.गा.०६९७.०४।।	चिद्रूपाचा प्रकाश तोची आनंदाचा साभास। गुणागुणीं नाश नातळेची
३२६१	।।ज्ञा.गा.०६९७.०५।।	तें गिळुनीयां द्वंद्वासहित प्रपंचभास। तेथ स्थुळादि ब्रह्मांडांस गिळूनी ठेले
३२६२	।।ज्ञा.गा.०६९७.०६।।	ऐसिया सुख वस्ती आत्मप्रभा संविती। प्रकाशीं प्रकाश स्थिती पूर्ण ठेली
३२६३	।।ज्ञा.गा.०६९७.०७।।	तेथ बिंब प्रतीबिंब भान। सरलें ज्ञानविज्ञान। हाचि नवलाव जाण तये ठायीं
३२६४	।।ज्ञा.गा.०६९७.०८।।	निवृत्तिदास म्हणे ज्याचें तो जाणे। आतां जें बोलणें तोचि शीण
३२६५	।।ज्ञा.गा.०६९८.०१।।	आतां आपणया आपण विचारी। सेखीं प्रकृती ना पुरुष निर्धारीं रया
३२६६	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
३२६७	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
३२६८	।।ज्ञा.गा.०६९९.०१।।	अवघाचि शृंगारू डोईचे दुरडी। डोळेची मुरडी परतोनियां
३२६९	।।ज्ञा.गा.०६९९.०२।।	देखिले स्वरूप विठ्ठल नामरूप। पारुषेना चित्त त्याचे चरणाहुनी
३२७०	।।ज्ञा.गा.०६९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखनिधी। अवघीची उपाधी तुटली माझी
३२७१	।।ज्ञा.गा.०७००.०१।।	ऐशिया माजीं तो निज एकांतीं राहिला। विठ्ठल अनुसरला भावें एकें
३२७२	।।ज्ञा.गा.०७००.०२।।	नित्य प्रळय निद्रिस्त नित्य प्रळय मृत्यु। कल्पांतीं जीव जात मायाही नाहीं तेथ
३२७३	।।ज्ञा.गा.०७००.०३।।	तेंचि तूं होउनी राहें विश्वाशी। ठायींच्या ठायीं निवसी अरे जना

३२७४	।।ज्ञा.गा.०७००.०४।।	तेथे नाहीं दु:ख नाहीं तहान भूक। विवेका विवेक नाहीं तेथें
३२७५	।।ज्ञा.गा.०७००.०५।।	ऐसें तें पाहोनी तये तृप्ती राहोनी। तेंची तूं जाणोनी होई बापा
३२७६	।।ज्ञा.गा.०७००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। स्वस्वरूपीं राहे तये कृपा
३२७७	।।ज्ञा.गा.०७०१.०१।।	नाहीं जातिकूळ तुझें म्यां पुशिलें। परी मन मावळलें देखोनियां
३२७८	।।ज्ञा.गा.०७०१.०२।।	तुझेची कुवाडें सांगेन तुजपुढें। तेणें मुक्तीचीं कवाडें उघडती
३२७९	।।ज्ञा.गा.०७०१.०३।।	दुजापाशीं सांगतां वाटे लाजिरवाणें। हांसतील पिसुणें प्रपंचाचीं
३२८०	।।ज्ञा.गा.०७०१.०४।।	आतां उगवितांची भलें नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीशीं
३२८१	।।ज्ञा.गा.०७०२.०१।।	अवघा सुखरूप अवघाची रूपीं। अवघाची आपीं धरूनी ठेला
३२८२	।।ज्ञा.गा.०७०२.०२।।	नाम तें अवघें उच्चारिसी वेगें। येर तें वाउगें कर्महीन
३२८३	।।ज्ञा.गा.०७०२.०३।।	निवृत्ति गुरूप्रसादें नामीं निमग्न। नाम म्हणतां यज्ञ कोटी रया
३२८४	।।ज्ञा.गा.०७०३.०१।।	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
३२८५	।।ज्ञा.गा.०७०३.०२।।	विठ्ठल म्हणतां हरलें पाप। पदरीं आलें पुण्य माप। धाला दिनाचा मायबाप विठ्ठलची
३२८६	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची
३२८७	।।ज्ञा.गा.०७०३.०४।।	ऐसा भाव धरुनी मनीं विठ्ठल आणिला निजध्यानीं। अखंड वदो माझी वाणी विठ्ठलची
३२८८	।।ज्ञा.गा.०७०३.०५।।	तो हा चंद्रभागे तीरा पुंडलिकें दिधला थारा। बाप रखुमादेविवरा जडलें पायीं विठ्ठलची
३२८९	।।ज्ञा.गा.०७०४.०१।।	देहाचेनि दीपकें पाहे जों सभोंवतें। तंव अवचितें तेंचि ध्यान केलें
३२९०	।।ज्ञा.गा.०७०४.०२।।	निराकारींची वस्तु आकारा आणिली। कृष्णीं कृष्ण केली सकळ सृष्टी
३२९१	।।ज्ञा.गा.०७०४.०३।।	लय गेलें ध्यानीं ध्यान गेलें उन्मनीं। नित्य हरिपर्वणी सर्वांरूपें
३२९२	।।ज्ञा.गा.०७०४.०४।।	आनंद सोहळा हरिरूपीं आवडी। कृष्ण अर्धघडी न सोडी आम्हां
३२९३	।।ज्ञा.गा.०७०४.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल अभये। भयांचें पैं भय हरपे कृष्णीं
३२९४	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये
३२९५	।।ज्ञा.गा.०७०५.०२।।	काय सांगों निदसुरी कवळलें संसारीं। करितां येरझारी येणेंचि छंदें
३२९६	।।ज्ञा.गा.०७०५.०३।।	सुषुप्तीचें सुख जागृती जाणती। तरी परतोनी मागुती कासया येती
३२९७	।।ज्ञा.गा.०७०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राणे रावो। ऐसा जाणोनी तयाचा भावो ठाकियला
३२९८	।।ज्ञा.गा.०७०६.०१।।	जीवन कैसें तान्हेजत आहे। मन धालें परि न धाये
३२९९	।।ज्ञा.गा.०७०६.०२।।	पुढत पुढती राजा विठ्ठल पाहे। निरंजनीं अंजन लेईजत आहे

३३००	।।ज्ञा.गा.०७०६.०३।।	आपुलें निधान आपण पाहे। निवृत्तिप्रति गाऱ्हाणें मांडलें आहे
३३०१	।।ज्ञा.गा.०७०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचे पाये । विसंबला क्षण माझा जीवूं जाऊं पाहे
३३०२	।।ज्ञा.गा.०७०७.०१।।	पहा पहा पहा तें पाहिलिया परतें। पाहिलिया तेथ तोचि दिसे
३३०३	।।ज्ञा.गा.०७०७.०२।।	तें तूं आपण गुरुमुखें जाण। नलगे साधन आणिक कांहीं
३३०४	।।ज्ञा.गा.०७०७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावे बा सैरा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु गा
३३०५	।।ज्ञा.गा.०७०८.०१।।	अहं सोहं दोन्ही शोधितां मारग। लाधला निजांग आत्मरूपीं
३३०६	।।ज्ञा.गा.०७०८.०२।।	तत्त्वमसी वाक्य साधिलें निर्धार। परेचें विवर हातां आलें
३३०७	।।ज्ञा.गा.०७०८.०३।।	लय लक्ष ध्यान सर्व नाशवंत। पाहणें पाहत ज्योतिरूप
३३०८	।।ज्ञा.गा.०७०८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अक्षयीं राहिला। आत्मा म्यां पाहिला याचि डोळां
३३०९	।।ज्ञा.गा.०७०९.०१।।	ज्योतीची निजज्योति। विश्रांति विश्राम। पाहे आत्माराम। निजदृष्टी रया
३३१०	।।ज्ञा.गा.०७०९.०२।।	होये तें नोहे। नोहे तें होय। ऐसी धरी सोय। निजरूपीं रया
३३११	।।ज्ञा.गा.०७०९.०३।।	देखोनि उजाळ म्हणसी त्यासी ब्रह्म। चुकलास वर्म वेगें ते रया
३३१२	।।ज्ञा.गा.०७०९.०४।।	लय लक्ष मुद्रा लावुनी बैससी । आपणा नेणसी कोण्या गुणें रया
३३१३	।।ज्ञा.गा.०७०९.०५।।	नाद ना बिंदू कळा न जोति। निवृत्तिनें वृत्ती पालटली रया
३३१४	।।ज्ञा.गा.०७०९.०६।।	बाप रखुमावर परब्रह्म नेणसी। जाला हे स्फुंदसी सांडी सांडी रया
३३१५	।।ज्ञा.गा.०७१०.०१।।	अंगुष्ठ प्रमाण पुरुष। त्याची मजला फार हौस। त्याहीं माजी परमहंस। देखिला बाई
३३१६	।।ज्ञा.गा.०७१०.०२।।	परेहूनी परते जाण। मसुरे परतें ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
३३१७	।।ज्ञा.गा.०७१०.०३।।	मुक्ताई मुक्त ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
३३१८	।।ज्ञा.गा.०७१०.०४।।	मुक्ताई मुक्त जाली। विमुक्तपणा आली। ज्ञानदेवा लाधली। निवृत्ति कृपा
३३१९	।।ज्ञा.गा.०७११.०१।।	सांडुनियां सर्व कैलास संपत्ति। स्मशानांत वस्ती रुद्रें केली
३३२०	।।ज्ञा.गा.०७११.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म साधावया। आलों कोठोनिया माझा मीच
३३२१	।।ज्ञा.गा.०७११.०३।।	तयासी अद्यापि न कळेंचि कांहीं। राहिला संदेहीं अझूनि तो
३३२२	।।ज्ञा.गा.०७११.०४।।	हरिब्रह्मासूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरुपीं
३३२३	।।ज्ञा.गा.०७११.०५।।	बाप रखुमादेविवर वस्तु परात्पर। निवृत्तिकृपा कीर भेदिजे कां
३३२४	।।ज्ञा.गा.०७१२.०१।।	रखुमादेविवरु परता पाहावया गेलिया । परते पराहुनी देखिलें गे माये
३३२५	।।ज्ञा.गा.०७१२.०२।।	चातकेवीण लक्ष अंतरीं ठालें। तेथें एक वोळला ब्रह्ममेघ

३३२६	।।ज्ञा.गा.०७१२.०३।।	तो जीवन अमृत जीवासि आलें। त्याहूनि एक आगळें गे माये
३३२७	।।ज्ञा.गा.०७१२.०४।।	रखुमादेविवरु हातेविण स्पर्शो गेलें। चक्षूंविण देखिलें निजब्रह्म गे माये
३३२८	।।ज्ञा.गा.०७१३.०१।।	पुजूं गेलों ठेवोनिया भाव। तंव जालों देव स्वत:सिद्ध
३३२९	।।ज्ञा.गा.०७१३.०२।।	नाठवेचि कांहीं देवभक्तपण। सागरीं लवण मेळवी जें
३३३०	।।ज्ञा.गा.०७१३.०३।।	बाहेरी भीतरीं देव दिसताहे। द्वैत न साहे सर्वथैव
३३३१	।।ज्ञा.गा.०७१३.०४।।	चराचर रूप देवचि पैं जाला। लय होउनि ठेला आत्मरूपीं
३३३२	।।ज्ञा.गा.०७१३.०५।।	नाहीं आवाहन कैंचें विसर्जन। स्वरूपींच लीन ज्ञानदेव
३३३३	।।ज्ञा.गा.०७१४.०१।।	अज्ञानाची बुंथी काढुनी पाहतां। न दिसे तत्त्वता दृश्य कांहीं
३३३४	।।ज्ञा.गा.०७१४.०२।।	जें जें पाहूं जाये ब्रह्मचि तें दिसे। अन्यथा हें नसे सर्वथैव
३३३५	।।ज्ञा.गा.०७१४.०३।।	एकचि अनेक झालें नानाविकार। करी विचार एकमेव
३३३६	।।ज्ञा.गा.०७१४.०४।।	जीव शिव भेद तोंवरिच जाण। जंव आत्मखूण न पाविजे
३३३७	।।ज्ञा.गा.०७१४.०५।।	परज्योती तेज तेंचि पैं कोंदलें। हें ज्ञान बिंबलें ज्ञानदेवा
३३३८	।।ज्ञा.गा.०७१५.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें नोहे फुकाचें। बोलतील वाचें वाचाळ तें
३३३९	।।ज्ञा.गा.०७१५.०२।।	पूर्वीचें सुकृत ये जन्मीं कमाई। तिसरी ती पाहा गुरुकृपा
३३४०	।।ज्ञा.गा.०७१५.०३।।	तिहींचा संयोग आभ्यासावा योग। मग घडे संग ब्रह्माचा पैं
३३४१	।।ज्ञा.गा.०७१५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आमचें स्वहित। तिन्ही एकचित्त जालों तेव्हां
३३४२	।।ज्ञा.गा.०७१६.०१।।	होउनिया ज्ञान अझुनि कां रे भ्रांति। न जाली विश्रांती मीपणाची
३३४३	।।ज्ञा.गा.०७१६.०२।।	सेवितां सन्निध जाऊनि राहतां। तमांध नासतां नोहे कांहीं
३३४४	।।ज्ञा.गा.०७१६.०३।।	सेवुनि अमृत चिंता मरणाची। कासयाला त्याची करितोसी
३३४५	।।ज्ञा.गा.०७१६.०४।।	जालों मी साक्षी हेंही आतां ग्रासी। सहजचि होसी पूर्ण सुखी
३३४६	।।ज्ञा.गा.०७१६.०५।।	ऐक रे ज्ञानिया सांडि हा मी भाव। मग तूंचि देव निवृत्ति म्हणे
३३४७	।।ज्ञा.गा.०७१७.०१।।	जाला ब्रह्मज्ञानी पूर्ण योगी सिद्ध। तोचि जाणा बद्ध भेद बुद्धि
३३४८	।।ज्ञा.गा.०७१७.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप जयासी बिंबलें। तयासी कळलें निजसुख
३३४९	।।ज्ञा.गा.०७१७.०३।।	अणुमात्र भिन्न प्रपंचीं कल्पितां। तयाचियां हातां नये मोक्ष
३३५०	।।ज्ञा.गा.०७१७.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। ब्रह्मीं समरस होऊनि गेला
३३५१	।।ज्ञा.गा.०७१८.०१।।	माया ते दुर्घट तियेसी साजे। तिजविण दुजे नाहीं जगीं

३३५२	।।ज्ञा.गा.०७१८.०२।।	नित्य निरंजन सगुणत्व केली। दुर्घटत्व बोली माये लागीं
३३५३	।।ज्ञा.गा.०७१८.०३।।	मी ब्रह्मस्फुरण तेथींच ते माया। जाली मिथ्या याया सत्य रूपा
३३५४	।।ज्ञा.गा.०७१८.०४।।	दोरापाशीं व्याळ जैसा कांहीं भासे। सर्वी हें आपैसें जाहलें कीं
३३५५	।।ज्ञा.गा.०७१८.०५।।	नव्हे हें कल्पित सिद्धांताचें सार। म्हणे ज्ञानेश्वर अनुभवें
३३५६	।।ज्ञा.गा.०७१९.०१।।	नयनाचे आंगणीं। पावलें आपणा। तव उजाळिल्या जाणा। दाही दिशा
३३५७	।।ज्ञा.गा.०७१९.०२।।	ब्रह्मांडा एव्हढें। ओतीव सगळें। मनबुद्धि कवळें। ऐसें नाहीं
३३५८	।।ज्ञा.गा.०७१९.०३।।	तें ज्ञान बुबुळीं। ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तिनें दिधलें। धरुनि हातीं
३३५९	।।ज्ञा.गा.०७२०.०१।।	स्वरूपाचा पूर। गगन सरिते आला। देखणा बुडाला। देखतांची
३३६०	।।ज्ञा.गा.०७२०.०२।।	चैतन्याच्या लाटा। पाहतां एकसरा। प्रळयींच्या नीरा। सारिखें पैं
३३६१	।।ज्ञा.गा.०७२०.०३।।	नातरीं मोतीं। विखुरलीं अंबरीं। दिसती परि करीं। येतीच ना
३३६२	।।ज्ञा.गा.०७२०.०४।।	गुरुमुखें खूण। वोळखूनि घ्यावी। देहींच पहावी। मुक्तदशा
३३६३	।।ज्ञा.गा.०७२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे। निवृत्तिदातारें। चोजविलें सारें। माझें माज
३३६४	।।ज्ञा.गा.०७२१.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
३३६५	।।ज्ञा.गा.०७२१.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
३३६६	।।ज्ञा.गा.०७२१.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
३३६७	।।ज्ञा.गा.०७२१.०४।।	निवृत्तीनें गुज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
३३६८	।।ज्ञा.गा.०७२२.०१।।	नेणपण जाण जाणपण नेण। होई सनातन एकविध
३३६९	।।ज्ञा.गा.०७२२.०२।।	आलों सोहंतत्त्व जालों सोहंतत्त्व। कवळी परतत्त्व मंत्रमाया
३३७०	।।ज्ञा.गा.०७२२.०३।।	मुक्ताबाई काय बोले हो आइका। निवृत्ति साम्यका एकविध
३३७१	।।ज्ञा.गा.०७२२.०४।।	ज्ञानदेव बोले अक्षर निराकार। पावलें अपार परातीत
३३७२	।।ज्ञा.गा.०७२३.०१।।	आतां याजपरतें उरलें नाहीं कांहीं। देहींच विदेही होऊनि ठेलें
३३७३	।।ज्ञा.गा.०७२३.०२।।	आमुचे आम्ही देव आमुचे आम्ही भक्त। आमुचे आम्ही मुक्त एकविधा
३३७४	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली
३३७५	।।ज्ञा.गा.०७२३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निर्गुण निरंजन। मनाचें मोहन मूर्तिमाजीं
३३७६	।।ज्ञा.गा.०७२४.०१।।	जयासी मी कर्ता नाहीं हे भावना। तोचि ब्रह्मज्ञाना पूर्ण पावें
३३७७	।।ज्ञा.गा.०७२४.०२।।	स्वाभाविक कर्म प्रकृति उपाधि। धरी मंदबुद्धि अहंतेसी

३३७८	।।ज्ञा.गा.०७२४.०३।।	इतुलेनि अर्थ जन्ममृत्यु भोग। भोगिताहे पांग काय सांगूं
३३७९	।।ज्ञा.गा.०७२४.०४।।	आत्मरूपीं क्रिया जे कोणी अर्पिती। तेचि मुक्त होती निश्चयेसी
३३८०	।।ज्ञा.गा.०७२४.०५।।	अविद्येच्या राती माजोनि चेइला। म्हणे पूर्ण धाला ज्ञानेश्वर
३३८१	।।ज्ञा.गा.०७२५.०१।।	आनंद सागराच्या कल्लोळीं। तरावयाची मांडली फळी। हातापायाच्या वोळल्या चुंबळी। तया अवसानीं
३३८२	।।ज्ञा.गा.०७२५.०२।।	तेथें वैराग्याचे भोपळे। उरी बांधिली योग सकळें। पैलपाराचा ब्रह्मांडगोळ। पहावया
३३८३	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
३३८४	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
३३८५	।।ज्ञा.गा.०७२५.०५।।	जैसी पर्वताची दरी। सलिल दिसे परी अंधारीं। अवलावया अणुभरी। वाट नाहीं
३३८६	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें
३३८७	।।ज्ञा.गा.०७२५.०७।।	तो स्वस्वरूपाचा पूर। अनादि आदि ईश्वर। उर्वरित उरे। कुसुमकांति
३३८८	।।ज्ञा.गा.०७२५.०८।।	तेथून निवृत्ति बोधाच्या ध्वजा। मयुरपिच्छें कोंदलीं नभा। अनंत आदित्याचा गाभा। डळमळूं लागे
३३८९	।।ज्ञा.गा.०७२५.०९।।	ज्ञानेश्वराचा अनुभव झेंडा। क्षीराब्धीचा लोटला लोंढा। आनंदें नाचविला झेंडा। कृपें तुमचा
३३९०	।।ज्ञा.गा.०७२६.०१।।	अजलोभ पाहिलें वरी। ज्ञान उजळलिया प्रभा सारी। दीपकळिका ऐसें पायरी। दिसूं लागे
३३९१	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
३३९२	।।ज्ञा.गा.०७२६.०३।।	जाणते पुरुषें जाणुन। म्हणावें ज्योतिर्मय ब्रह्म। थोडा परी अर्थ गहन। ऐसी इच्छा
३३९३	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
३३९४	।।ज्ञा.गा.०७२६.०५।।	कंबर खचुनी धनुष्यबाणीं। हस्त ठेविला सद्गुरुचरणीं। मन इंद्रियां दिली गवसणी। विरक्तीची
३३९५	।।ज्ञा.गा.०७२६.०६।।	निवृत्ति माय कनवाळू गहन। ज्ञानेश्वरा चाळवी घेऊन। पिपीलिकामार्गें गमन। एकसरा
३३९६	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा
३३९७	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे
३३९८	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
३३९९	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
३४००	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला
३४०१	।।ज्ञा.गा.०७२७.०६।।	देह भरोनि उमळे। निवृत्ति सुखाचे डोहाळे। नभगाभा ज्ञानेश्वराचा खेळे अनारिसा
३४०२	।।ज्ञा.गा.०७२८.०१।।	कैसी मनाची भ्रांति गेली। रोमांच ब्रह्मभावना जाली। हेचि शक्ति उजळली। ज्ञानाची
३४०३	।।ज्ञा.गा.०७२८.०२।।	कीं अकल्पित लाभ जाला। प्रयत्नेविण ज्ञानयज्ञ केला। फळ येकांत फावला। सद्गुरुचा

३४०४	।।ज्ञा.गा.०७२८.०३।।	कैसी दृष्टी जाली विचित्र। जगचि दिसे सत्पात्र। ऐसा उजाडला विचार। अतिवैभवा
३४०५	।।ज्ञा.गा.०७२८.०४।।	ब्रह्मांडभूषणाचें आलें राज्य। विसरून गेला दरिद्रलाज। द्रष्ट द्रष्ट म्हणती माझे। आप्त जाण
३४०६	।।ज्ञा.गा.०७२८.०५।।	कैसी भ्रांती निभ्रांत जाली। रंका इंद्रपदवी आली। तैसी आपुली कृपा जाली
३४०७	।।ज्ञा.गा.०७२८.०६।।	मुक्त वैभवाचा देव्हारा। निवृत्ति प्रकाशें पूजिला सारा। सोपी कुळवाड ज्ञानेश्वरा। योगमाया
३४०८	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
३४०९	।।ज्ञा.गा.०७२९.०२।।	पढियंते मानसीं बहुवसे। असे दुरी तें जवळीच वसे रया
३४१०	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
३४११	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया
३४१२	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
३४१३	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
३४१४	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
३४१५	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
३४१६	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
३४१७	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
३४१८	।।ज्ञा.गा.०७३१.०१।।	प्रतिष्ठान क्षेत्र तेथें ज्ञानियाचें स्वगोत्र। म्हणती हा पवित्र पतीत जाला
३४१९	।।ज्ञा.गा.०७३१.०२।।	नव्हे पुरा इती यती ना हा गृहस्थ । घातला याती वेगळा रे
३४२०	।।ज्ञा.गा.०७३१.०३।।	नव्हे हा आमुचा ना हा गोताचा । कुळकर्म याचा पुसों नका
३४२१	।।ज्ञा.गा.०७३१.०४।।	पढतयांचा मुळीं पालाणीला म्हैसा। पखाला कैशा वाहाताती
३४२२	।।ज्ञा.गा.०७३१.०५।।	पृष्ठीवरी मारीती ज्ञान्या चाल म्हणती। ऐकोनीया श्रुती दुखावला
३४२३	।।ज्ञा.गा.०७३१.०६।।	मग बोलावुनी म्हैसा म्हणे तूं ज्ञानीया कैसा। बोलका ऋचा वेदश्रुती
३४२४	।।ज्ञा.गा.०७३१.०७।।	तंव तो उपनिषदांचें सार। वेदांचें गव्हर कथीत असे

३४२५	।।ज्ञा.गा.०७३१.०८।।	ऐसा देखोनी चमत्कार म्हणती साक्षात्कार। ईश्वर आहे हा तारक वंशासी
३४२६	।।ज्ञा.गा.०७३१.०९।।	आम्हां अवघीयासी घातला। जाती वेगळा रे रे
३४२७	।।ज्ञा.गा.०७३१.१०।।	ऐसा अद्वये आनंद अवघा परमानंद। अनुपम्यें गोविंद तूंची देवा
३४२८	।।ज्ञा.गा.०७३१.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। ज्ञानीयाचा गुरु म्हणे ज्ञानदेव
३४२९	।।ज्ञा.गा.०७३२.०१।।	निर्गुणाचे रंगीं रंगलें हें मन। सांवळें सगुण ब्रह्म तेंची
३४३०	।।ज्ञा.गा.०७३२.०२।।	मताभिमानी ऐसा विश्वास न धरिती। वचनीं निर्गुण सगुण दोन्ही भिन्न असती
३४३१	।।ज्ञा.गा.०७३२.०३।।	असिपदीं जैसें तत्पद तें नाहीं। सांवळें ब्रह्म पाहीं तैसें असे
३४३२	।।ज्ञा.गा.०७३२.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे चांगया ब्रह्म तेंचि खरें। सांवळें निर्धारें जाण रया
३४३३	।।ज्ञा.गा.०७३३.०१।।	डोळांची पाहा डोळां शून्याचा शेवट। नीळबिंदु नीट लखलखित
३४३४	।।ज्ञा.गा.०७३३.०२।।	विसावों आलें पातलें चैतन्य तेथें। पाहे पां निरुतें अनुभवें
३४३५	।।ज्ञा.गा.०७३३.०३।।	पार्वतीलागीं आदीनाथें दाविलें। ज्ञानदेवा फावलें निवृत्तिकृपा
३४३६	।।ज्ञा.गा.०७३४.०१।।	शून्याचा शेवट डोळां पाहा निराळा। नीळबिंदु सांवळा प्रकाशला
३४३७	।।ज्ञा.गा.०७३४.०२।।	ब्रह्म ज्योतिरूप विसावलें जेथ। अनुभव साद्यंत पहा तुम्हीं
३४३८	।।ज्ञा.गा.०७३४.०३।।	ऐसें कैलासनाथें सांगितलें पार्वती। ज्ञानदेवा निवृत्ति तेंचि सांगे
३४३९	।।ज्ञा.गा.०७३५.०१।।	चहू शून्यांचा भेद कैसा पाहावा देहीं। ब्रह्मरंध्रीं निःसंदेहीं निजवस्तू
३४४०	।।ज्ञा.गा.०७३५.०२।।	सांवळें सकुमार बिंदूचे अंतरीं। अर्धमात्रेवरी विस्तारलें
३४४१	।।ज्ञा.गा.०७३५.०३।।	त्रिकूट श्रीहाट गोहाट तिसरें। औटपीठादी सारें ब्रह्मांडासी
३४४२	।।ज्ञा.गा.०७३५.०४।।	स्थूल सूक्ष्म कारणी माया। महाकरणाच्या ठायां रीघ करा
३४४३	।।ज्ञा.गा.०७३५.०५।।	निवृत्ति ज्ञानदेव उभयतांचे बोल। आकाश बुबुळीं पाहा असे
३४४४	।।ज्ञा.गा.०७३६.०१।।	आकाश जें दिसे दृष्टीचिया पोटीं। शून्यत्वासी घोटीं चैतन्यांत
३४४५	।।ज्ञा.गा.०७३६.०२।।	अर्थ पाहतां सांकडें ऐकतां। कैसें करूं आतां निवृत्ति सांगे
३४४६	।।ज्ञा.गा.०७३६.०३।।	सांगतांचि गुज देखिलें नयनीं। हिंडताती मौनी याची लागीं
३४४७	।।ज्ञा.गा.०७३६.०४।।	ज्ञानदेवाचा अर्थ कूटस्थ परिपूर्ण। अपूर्णही पूर्ण होय जेथें
३४४८	।।ज्ञा.गा.०७३७.०१।।	सहस्त्रदळ ब्रह्मरंध्र ज्याचें घर। सत्रावी निरंतर वसे जेथें
३४४९	।।ज्ञा.गा.०७३७.०२।।	रक्त शुभ्रवर्ण नीळ पीत दिसे। दृष्टि शुद्ध असे तयामध्यें
३४५०	।।ज्ञा.गा.०७३७.०३।।	फार किती सांगों सज्ञान तुम्हीं जन। अर्थ हा समजोन मौन्य धरा

३४५१	।।ज्ञा.गा.०७३७.०४।।	गुह्याचेंही गुह्य निवृत्तीनें दाविलें। मीच वाचा हो बोलें बोलतसें
३४५२	।।ज्ञा.गा.०७३८.०१।।	आकाशाचा शेंडा कमळ निराळें। त्यासी चार दळें शोभताती
३४५३	।।ज्ञा.गा.०७३८.०२।।	औट हात एक अंगुष्ठ दुसरें। पूर्वार्ध मसुरे प्रमाण हें
३४५४	।।ज्ञा.गा.०७३८.०३।।	रक्त श्वेत शाम नीळवर्ण आहे। पीत केशर हे माजी तेथें
३४५५	।।ज्ञा.गा.०७३८.०४।।	तयाचा मकरंद स्वरूप तें शुद्ध। ब्रह्मादिकां बोध हाची जाला
३४५६	।।ज्ञा.गा.०७३८.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। निजरूप गोविंदें जनीं पाहतां
३४५७	।।ज्ञा.गा.०७३९.०१।।	ब्रह्मांडाचे भुवनीं कमळ तें सुंदर। पाकोळ्या साचार चार तेथें
३४५८	।।ज्ञा.गा.०७३९.०२।।	औट हात स्थूळ अंगुष्ट। सूक्ष्म पूर्वार्ध कारण जाण रया
३४५९	।।ज्ञा.गा.०७३९.०३।।	महाकारण मसुरामात्र सदोदित। ब्रह्मरंध्र साद्यंत वसतसे
३४६०	।।ज्ञा.गा.०७३९.०४।।	चहू शून्यवर्ण देह चार पहा। कृष्ण नीळ शोभा विकासली
३४६१	।।ज्ञा.गा.०७३९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आतां फार म्हणों काय। सहस्रदळीं निश्चय आत्मा असे
३४६२	।।ज्ञा.गा.०७४०.०१।।	त्रिगुणाचें मूळ सत्रावीचें सार। उन्मनीचें बीज जाण रया
३४६३	।।ज्ञा.गा.०७४०.०२।।	शून्य ब्रह्म पूर्ण चक्षूचे अंतरीं। निर्विकार निरंजन तोचि तें गा
३४६४	।।ज्ञा.गा.०७४०.०३।।	सूर्य चंद्र दोन्ही प्रकाशले साजिरें । त्रिकुट संचरे अनाठसा
३४६५	।।ज्ञा.गा.०७४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। राहा रे निजबोधें निरंतर
३४६६	।।ज्ञा.गा.०७४१.०१।।	मनें मुरउनी करीं राज रया। प्रणवासी सखया साक्ष होई
३४६७	।।ज्ञा.गा.०७४१.०२।।	देहीं स्थानमान विवरण करीं आधीं। पिंडींची ही शुद्धि प्रथम करीं
३४६८	।।ज्ञा.गा.०७४१.०३।।	औट हात हा देह ब्रह्मांड सगळें यांत। तयाचा निश्चित शोध करा
३४६९	।।ज्ञा.गा.०७४१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे विवरण करीं वेगें। निवृत्तीच्या संगें साधिलें हेंचि
३४७०	।।ज्ञा.गा.०७४२.०१।।	चहू शून्यांआरुतें महाशून्यापरुतें। सर्वांसी पहातें तेंचि तें गा
३४७१	।।ज्ञा.गा.०७४२.०२।।	दिसे तेंही शून्य पहातेंही शून्य। देहामाजीं निरंतर भिन्न रूप
३४७२	।।ज्ञा.गा.०७४२.०३।।	शून्य निरशून्य दोन्हीं हारपली । तेथूनि पाहिली निज वस्तु
३४७३	।।ज्ञा.गा.०७४२.०४।।	ध्येय ध्यान ध्याता निरसुनी तिन्ही। झालों निरंजनीं अति लीन
३४७४	।।ज्ञा.गा.०७४२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। गुरुमुखें खूण सांगितली
३४७५	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
३४७६	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा

३४७७	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये
३४७८	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
३४७९	।।ज्ञा.गा.०७४३.०५।।	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती
३४८०	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
३४८१	।।ज्ञा.गा.०७४३.०७।।	ब्रह्मज्ञानाची किल्ली। सांगितली एकेंच बोली। निवृत्तिराजें बोलविली बोली। तेंची बोलीं बोलिलों
३४८२	।।ज्ञा.गा.०७४४.०१।।	अव्यक्त मसुराकार पूर्वार्ध संचलें। लक्षा सरीसें झालें लक्षासी पैं
३४८३	।।ज्ञा.गा.०७४४.०२।।	अव्यक्त देखणें देखण्या व्यक्त। पहातां व्यक्त अव्यक्त दोन्ही नाहीं
३४८४	।।ज्ञा.गा.०७४४.०३।।	जागृतीच्या ठायीं निजतो सहस्रदळीं। बिंदूच्या समेळीं उच्चार होतो
३४८५	।।ज्ञा.गा.०७४४.०४।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या शरणा। समजुनी खुणा तटस्थ झालों
३४८६	।।ज्ञा.गा.०७४५.०१।।	सत्रावीचा खेळ लक्षवेना कवणा। ब्रह्मादिकां जाणा अगम्य तें
३४८७	।।ज्ञा.गा.०७४५.०२।।	रात्रंदिवस मन चपळत्वें धावतें। तेंही सत्रावीतें न पवेची
३४८८	।।ज्ञा.गा.०७४५.०३।।	सत्रावी अगम्य विधि हरिहरां। लक्षूं पहातां बरा गोविंदु गे
३४८९	।।ज्ञा.गा.०७४५.०४।।	ज्ञानदेव दर्शन सत्रावीचें घेतां। उन्मनी ठसवी निवृत्तिदासा
३४९०	।।ज्ञा.गा.०७४६.०१।।	आकाशाची गुंफा अंत नाहीं जिचा। शोध करा तिचा सर्वभावें
३४९१	।।ज्ञा.गा.०७४६.०२।।	अनंत ब्रह्मांडाचा खेळ जिच्या योगें चाले । चांग्यासी मीनलें तया ठायीं
३४९२	।।ज्ञा.गा.०७४६.०३।।	गुंफेच्या आधारें चंद्र सूर्य चालती। विश्रांतीसी येती तये जवळी
३४९३	।।ज्ञा.गा.०७४६.०४।।	ज्ञानदेव नयन धरितां समभावें। सोहं स्वरूप भावें लाधलेंसे
३४९४	।।ज्ञा.गा.०७४७.०१।।	षट्चक्रें बंद निघूनियां गेलीं। पाहों जों लागलीं तया गांवा
३४९५	।।ज्ञा.गा.०७४७.०२।।	निरंजन सभराभरीत वस्तू कोंदली। साक्षित्वासी आली आत्मदशा
३४९६	।।ज्ञा.गा.०७४७.०३।।	वृत्ति झेंपावली आनंद झाला सैरा। सत्रावी येरझारा करी जेथें
३४९७	।।ज्ञा.गा.०७४७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे लक्ष लावीं आकाशीं। ब्रह्म पावसी लौकरी तूं
३४९८	।।ज्ञा.गा.०७४८.०१।।	नयनाचे शेजारीं दशवें द्वार बापा। एक मार्ग सोपा बोलतसें
३४९९	।।ज्ञा.गा.०७४८.०२।।	आधारीं पवन अपान विराजे। आंगुळें चार साजे तया ठायीं
३५००	।।ज्ञा.गा.०७४८.०३।।	मणीपूर चक्र नाभिस्थान कमळ। सहा अंगुळांचा खेळ असे तेथें
३५०१	।।ज्ञा.गा.०७४८.०४।।	वायुचक्र अनुहात हृदय असे एक। प्राणासी निःशंक जेथें नेई
३५०२	।।ज्ञा.गा.०७४८.०५।।	अग्नीचक्र भ्रुवांग शोभतें प्रकाशत्व। प्राणासी उलथावें तयावरी

३५०३	।।ज्ञा.गा.०७४८.०६।।	सहस्रदळीं ब्रह्मरंध्र शोभतसे निळें। प्रकाशाचे उमाळें जेथें असती
३५०४	।।ज्ञा.गा.०७४८.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐका प्राणायाम। या अभंगीं नि:सीम अर्थ जाला
३५०५	।।ज्ञा.गा.०७४९.०१।।	औटपीठ डोंगरी गाय एक वसे। क्षीर सेवितुसे निजयोगी
३५०६	।।ज्ञा.गा.०७४९.०२।।	धाले पूर्वपदीं समान लक्षिती। क्षुधा चाड चित्तीं नाहीं नाहीं
३५०७	।।ज्ञा.गा.०७४९.०३।।	भ्रुवांतरीं लक्ष लाउनी बैसा ध्यानीं। ऐक्यासी उन्मनी होउनी रहा
३५०८	।।ज्ञा.गा.०७४९.०४।।	ज्ञानदेव नमितो आदी देवीप्रती। नेत्रीं पाहे ज्योति शुद्धरूप
३५०९	।।ज्ञा.गा.०७५०.०१।।	सोहंकारी माया लक्षा आणि देहीं। निरंजनीं पाहीं मायाकार
३५१०	।।ज्ञा.गा.०७५०.०२।।	निर्गुण सगुण माया तेचि खरी। प्रसउनी निर्धारीं वांझ असे
३५११	।।ज्ञा.गा.०७५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे मज माया कृपाळू जाली। तिणें उजळली माझी काया
३५१२	।।ज्ञा.गा.०७५१.०१।।	आकाशीं मळा लाविला बा एक। वांझेचें बाळक शिंपितसे
३५१३	।।ज्ञा.गा.०७५१.०२।।	अग्नीकुंड मनें बाळकें निर्मिलें। प्रत्ययासी देखिलें मी या लागीं
३५१४	।।ज्ञा.गा.०७५१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे उफराटें पाहतां। सर्व सौख्यदाता निवृत्ति एक
३५१५	।।ज्ञा.गा.०७५२.०१।।	पहा त्रिभुवनीं न दिसे बाईये। नयनांजनीं पाहें आत्मरूप
३५१६	।।ज्ञा.गा.०७५२.०२।।	मन बुद्धी चित्त अंत:करण जाण। या वेगळें निर्वाण ब्रह्म तेंचि
३५१७	।।ज्ञा.गा.०७५२.०३।।	ज्ञानदेवा ब्रह्म लाधलें अवचट। उन्मनीचा घाट चढतांचि
३५१८	।।ज्ञा.गा.०७५३.०१।।	आत्मज्ञान जया न देखा निजदृष्टि। तया नरा गोष्टी करूं नये
३५१९	।।ज्ञा.गा.०७५३.०२।।	तूर्यारूपें जाण प्रभा निस्सीम। तया परता राम असे बापा
३५२०	।।ज्ञा.गा.०७५३.०३।।	ज्ञानदेवा गुज दाविलें गुरुनें। मनें अनन्यें कल्पितांची
३५२१	।।ज्ञा.गा.०७५४.०१।।	आत्मा एक बाई स्थिरचर व्यापक। सृष्टी तैसी देख एकलीच
३५२२	।।ज्ञा.गा.०७५४.०२।।	पंचमहाभूतें व्यापुनी निराळा। सौंदर्यपुतळा काळा बाई
३५२३	।।ज्ञा.गा.०७५४.०३।।	ज्ञानदेव ध्यान धरिलें पुढती। त्रैलोक्याची वस्ती असे जेथें
३५२४	।।ज्ञा.गा.०७५५.०१।।	अकारी अर्धमात्रा कवण रीति दिसे। उकारीही रसे कवणे परी
३५२५	।।ज्ञा.गा.०७५५.०२।।	मकारी संयुक्त झाली कैशापरी। अर्धमात्रेवरी अर्धमात्रा
३५२६	।।ज्ञा.गा.०७५५.०३।।	अर्धमात्रेचा अर्थ अवचटची दिसे। गुरुगम्य सोय जाणती पैं
३५२७	।।ज्ञा.गा.०७५५.०४।।	ज्ञानदेवें अर्थ शोधुनी घेतला। महाशून्यीं संचला निवृत्तिराज
३५२८	।।ज्ञा.गा.०७५६.०१।।	शून्य हें चार महाशून्य दिसतसे। निजरंग वसे सर्व त्यांत

३५२९	।।ज्ञा.गा.०७५६.०२।।	ऐसा रंग जया लाधतांचि पाही। मनाची ही सोई हारपली
३५३०	।।ज्ञा.गा.०७५६.०३।।	ज्ञानदेवाचा बोल बोलण्याचें रूप। निवृत्तिस्वरूप सर्वत्र हें
३५३१	।।ज्ञा.गा.०७५७.०१।।	शून्याचें जें बीज योगीयांचें गुज। स्वानंदाचें निजब्रह्म रया
३५३२	।।ज्ञा.गा.०७५७.०२।।	त्रिगुण त्रिविध तो सच्चिदानंद। शब्दाचा अनुवाद नसे जेथें
३५३३	।।ज्ञा.गा.०७५७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु जाणती। इतरांची वृत्ति चालेचिना
३५३४	।।ज्ञा.गा.०७५८.०१।।	ऐसा योगीराज देखितां अवचट। उन्मनी लंपट रात्रंदिवस
३५३५	।।ज्ञा.गा.०७५८.०२।।	सत्रावीची शिव टाकुनी राहिला। पाहण्यातीत झाला सर्वां ठायीं
३५३६	।।ज्ञा.गा.०७५८.०३।।	असिपदीं आनंद प्रियरूप जाण। ध्यानाचें कारण जेथें नाहीं
३५३७	।।ज्ञा.गा.०७५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसा योगीराणा। तयाचिया चरणा प्रणिपात
३५३८	।।ज्ञा.गा.०७५९.०१।।	एका एक गुज बोलतों निर्वाण। निवृत्तिचरण आठउनी
३५३९	।।ज्ञा.गा.०७५९.०२।।	अर्धमात्राक्षरीं अक्षरें पाहाती। अनाक्षरा परती बाईयांनो
३५४०	।।ज्ञा.गा.०७५९.०३।।	रज तम सत्त्व यांहुनी निराळी। लक्षाही वेगळी निवृत्ति जाणे
३५४१	।।ज्ञा.गा.०७५९.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान परता जिचा खेळ। ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान याची साक्ष
३५४२	।।ज्ञा.गा.०७५९.०५।।	सत् चित् आनंद ब्रह्मा हरि हर। तेही जिचा पार नेणविती
३५४३	।।ज्ञा.गा.०७५९.०६।।	सलोकता मुक्ती आदी तिन्ही वर। वसतें जें घर योगीयांचें
३५४४	।।ज्ञा.गा.०७५९.०७।।	त्वंपद तत्पद असिपदाचा रंग। त्याचा अंतरंग देखा बाईयांनो
३५४५	।।ज्ञा.गा.०७५९.०८।।	निवृत्ति सोपान मुक्ताबाईची खूण। ज्ञानदेव सघन बोलिली हे
३५४६	।।ज्ञा.गा.०७६०.०१।।	उन्मनी संयोगें गोसावी विराजे। चहू देहांचें ओझें निवारोनी
३५४७	।।ज्ञा.गा.०७६०.०२।।	सोहमस्मीचें छंदें परिपूर्ण। विज्ञान हें खूण जेथें नाहीं
३५४८	।।ज्ञा.गा.०७६०.०३।।	चंद्रसूर्याहुनी तेज तें आगळें। अव्यक्तें व्यापिलें अनुभवें
३५४९	।।ज्ञा.गा.०७६०.०४।।	अनुभवाची खूण गुरुगम्य जाणती। ज्ञानदेवें विनंति हेचि केली
३५५०	।।ज्ञा.गा.०७६१.०१।।	नयनाचे अंजन मनाचें रंजन। ठसा हा सघन बाईयांनो
३५५१	।।ज्ञा.गा.०७६१.०२।।	ॐकार अक्षर अक्षरीं हारपे। अनुभवाच्या मापें मोजूं बापा
३५५२	।।ज्ञा.गा.०७६१.०३।।	बिंदूचें जें मूळ प्रणवाचें फळ। योगियाचे खेळ तेच ठायीं
३५५३	।।ज्ञा.गा.०७६१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। स्वरूपाच्या विनोदें बोलिलें हें
३५५४	।।ज्ञा.गा.०७६२.०१।।	गगनमंडळीं नारी सुकुमार दिसे। तिन्ही लोक वसे तिचे उदरीं

३५५५	।।ज्ञा.गा.०७६२.०२।।	परादी वाचा तन्मय ते झाली। साक्षीत्वासी आली ब्रह्मरंध्रीं
३५५६	।।ज्ञा.गा.०७६२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील ज्योती। पाहातां वृत्ति हरे विषयांची
३५५७	।।ज्ञा.गा.०७६३.०१।।	वर मुळें शेंडा खालीं दिसे बानो। प्रपंचीं रानोरान वृक्ष बा रे
३५५८	।।ज्ञा.गा.०७६३.०२।।	त्रिगुणाच्या शाखा उपशाखा बहुत। नाना याती येत पत्रें ज्यास
३५५९	।।ज्ञा.गा.०७६३.०३।।	पक्व फळ अहं सोहं गोडी त्याची। सेवितां जीवाची आस पुरे
३५६०	।।ज्ञा.गा.०७६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृक्ष परिपूर्ण झाला। बीज रूढला जाणीवेचा
३५६१	।।ज्ञा.गा.०७६४.०१।।	धांवत धांवत आलों नयनांजनीं। प्रकाश दिनमणी उणा वाटे
३५६२	।।ज्ञा.गा.०७६४.०२।।	निशी दिवस दोन्ही नाहीं जेथ बा रे। अर्धमात्रेवरी लक्ष ठेवीं
३५६३	।।ज्ञा.गा.०७६४.०३।।	अक्षय अक्षर क्षरविरहीत साजे। ज्ञानाचें जें ओझें चालेचिना
३५६४	।।ज्ञा.गा.०७६४.०४।।	ज्ञानदेव चक्षु झाला परेवरी। यापरती बरोबरी नाहीं बापा
३५६५	।।ज्ञा.गा.०७६५.०१।।	अंजनाचें अंजन सदोदीत पाहिलें। पाहाणें होउनी ठेलें सर्वां ठायीं
३५६६	।।ज्ञा.गा.०७६५.०२।।	आतां बोलाबोली नको बा आणिक। बिंदु ती निःशंक ब्रह्म रया
३५६७	।।ज्ञा.गा.०७६५.०३।।	अनुहात उन्मनी म्हणोनी व्यर्थ काय। मुखीं धरीं सोय ब्रह्मरंध्रीं
३५६८	।।ज्ञा.गा.०७६५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न बोले आणिक। डोळीयांची बोल पाहतांची
३५६९	।।ज्ञा.गा.०७६६.०१।।	अकार उकार मकार ओंकार। प्रणव हा साकार सुरेख रे
३५७०	।।ज्ञा.गा.०७६६.०२।।	मसुरामात्र सार योगी ध्याती देहीं। निरंजन पाहीं ब्रह्म तेंचि
३५७१	।।ज्ञा.गा.०७६६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह झाले देव। प्रणवची शिव अनुभवें
३५७२	।।ज्ञा.गा.०७६७.०१।।	पाणियाचें मोतीं ज्योती वसे जेथ। महाकारण साद्यंत पाहा तुम्ही
३५७३	।।ज्ञा.गा.०७६७.०२।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति जेथें उद्भव तिचा। योगीराम ज्याचा अधिकारी
३५७४	।।ज्ञा.गा.०७६७.०३।।	गोल्हाटाचे मुळीं ज्ञानदेव बैसला। सहस्रदळीं शोभला काळा बाई
३५७५	।।ज्ञा.गा.०७६८.०१।।	सकार हकारीं नाडी दिसती कैशा। उलटल्या दशदिशा अमूपची
३५७६	।।ज्ञा.गा.०७६८.०२।।	सूक्ष्म मूळ सर्व बीजांचा उद्भव। हाची अनुभव देहामध्यें
३५७७	।।ज्ञा.गा.०७६८.०३।।	समान जैसा अर्क स्थिरचर एकला। आत्मा हा संचरला तैशापरी
३५७८	।।ज्ञा.गा.०७६८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे याहूनि आणिक। बोलाचें कवतुक जेथ नाहीं
३५७९	।।ज्ञा.गा.०७६९.०१।।	दिव्यरूप चक्षु कैशापरी झाला। ठसा हा उमटला कवण्यापरी
३५८०	।।ज्ञा.गा.०७६९.०२।।	चहूं देहांचा वर्ण अवर्ण देखिलें। विश्व म्यां पाहिलें तयामध्यें

३५८१	।।ज्ञा.गा.०७६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे जें मूळ। सत्रावी केवळ शुद्धरूप
३५८२	।।ज्ञा.गा.०७७०.०१।।	काळा पुरुष तो हा गगनांते जो नांदे। अनुभवाच्या भेदें भेदला जो
३५८३	।।ज्ञा.गा.०७७०.०२।।	भेदून अभेद अभेदुनी भेद। सच्चिदानंद जेथ नाहीं
३५८४	।।ज्ञा.गा.०७७०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तेथें अक्षय राहिला। आत्मा म्यां पाहिला या दृष्टीसी
३५८५	।।ज्ञा.गा.०७७१.०१।।	विश्व ब्रह्म भासे ऐक्य येतां देहीं। अनुहातीं पाहीं अपार नाद
३५८६	।।ज्ञा.गा.०७७१.०२।।	देखिला परी संयोगें व्यापला। विश्व तरीच झाला बाईयांनो
३५८७	।।ज्ञा.गा.०७७१.०३।।	पिंडब्रह्मांडाचा विस्तार विस्तारला। माझा मीच झाला कोणपरी
३५८८	।।ज्ञा.गा.०७७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या अर्थाची सोय। धरी माझी माय मुक्ताबाई
३५८९	।।ज्ञा.गा.०७७२.०१।।	गुजगुजीत रूप सांवळें सगुण। अनुभवितां मन वेडें होय
३५९०	।।ज्ञा.गा.०७७२.०२।।	भ्रमर गुंफा ब्रह्मरंध्र तें सुरेख। पाहतां कवतुक त्रैलोकीं
३५९१	।।ज्ञा.गा.०७७२.०३।।	आनंद स्वरूप प्रसिद्ध देखिलें। निजरूप संचलें सर्वां ठायीं
३५९२	।।ज्ञा.गा.०७७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या सुखाची गोडी। अनुभवाची आवडी सेवीं रया
३५९३	।।ज्ञा.गा.०७७३.०१।।	सहस्रदळ बिंदु त्यांत तेज दिसे। तें हो काय ऐसें सांगा मज
३५९४	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
३५९५	।।ज्ञा.गा.०७७३.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवाची खूण। जाणे तो सुजाण अनुभविया
३५९६	।।ज्ञा.गा.०७७४.०१।।	कोणाचें हें रूप देह हा कोणाचा। आत्माराम साचा सर्व जाणे
३५९७	।।ज्ञा.गा.०७७४.०२।।	मी तूं हा विचार विवेकें शोधावा। गोविंद हा घ्यावा याच देहीं
३५९८	।।ज्ञा.गा.०७७४.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान त्रिपुटीवेगळा। सहस्रदळीं उगवला सूर्य जैसा
३५९९	।।ज्ञा.गा.०७७४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील रूप। या नांव चित्पद तुम्हीं जाणा
३६००	।।ज्ञा.गा.०७७५.०१।।	डोळियांत डोळा काळियांत काळा। देखण्या निराळा निळारूप
३६०१	।।ज्ञा.गा.०७७५.०२।।	ब्रह्म तत्त्व जाणे ज्योतिरूपें सगळा। ज्योतीही वेगळा ज्योती वसे
३६०२	।।ज्ञा.गा.०७७५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देवा ऐसी ज्योती। अर्धमात्रा उत्पत्ति सर्वां जीवां
३६०३	।।ज्ञा.गा.०७७६.०१।।	सद्गुरु निवृत्ति दिसतो घनदाट। सुषुप्तीचा घांट वेधतांची
३६०४	।।ज्ञा.गा.०७७६.०२।।	आत्मा माया शिव शक्तीचें हें रूप। दिसतें चिद्रूप अविनाश
३६०५	।।ज्ञा.गा.०७७६.०३।।	ज्ञानदेव चढे ऐसी वाट देख। आकाशीं असे मुख तिचे कैसें
३६०६	।।ज्ञा.गा.०७७७.०१।।	परेचे शिखरावरी वस्ती माझी झाली। समरसें विराली मज माझी

३६०७	।।ज्ञा.गा.०७७७.०२।।	आत्मदशे योगी लक्ष लाविती देहीं। ब्रह्मरंध्र पाहीं सत्पद तें
३६०८	।।ज्ञा.गा.०७७७.०३।।	अणुरेणु शून्य गगना तेजें दिसे। निरंतर वसे निरंतर
३६०९	।।ज्ञा.गा.०७७७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृत्ति सहस्रदळीं लावा। मसुरामात्र बरवा ध्यायी जाई
३६१०	।।ज्ञा.गा.०७७८.०१।।	नासिकाचा प्राण कोणी मार्गीं येत। नाद दुमदुमित अनुहातीं
३६११	।।ज्ञा.गा.०७७८.०२।।	इडे पिंगळेचा ओघ सैरा दिसतसे। त्यावरी प्रकाशे आत्मतेज
३६१२	।।ज्ञा.गा.०७७८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अष्टांग योगियां। साधितो उपाया याची मार्गें
३६१३	।।ज्ञा.गा.०७७९.०१।।	प्रणवाचे भेद उकलावे देहांत। चंद्राची मी मात सांगतसें
३६१४	।।ज्ञा.गा.०७७९.०२।।	सहस्रदळावरी तेज शुद्ध असे। त्या तेजें प्रकाशें चंद्र बापा
३६१५	।।ज्ञा.गा.०७७९.०३।।	उन्मनीचे ध्यासें सहस्रदळ गाजे। पश्चिम मार्गीं बीजें दोन असती
३६१६	।।ज्ञा.गा.०७७९.०४।।	लक्ष लावी ज्ञानदेव एकलाची। शुद्ध ज्योती तोची जाणे एक
३६१७	।।ज्ञा.गा.०७८०.०१।।	मन हें लावा हें सालयीं निरुतें। सहस्रदळावरुतें परे जवळीं
३६१८	।।ज्ञा.गा.०७८०.०२।।	अनुहात नाद ब्रह्मस्थानीं असे। तेथें रूप कैसें सांगा मज
३६१९	।।ज्ञा.गा.०७८०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तें स्वरूप जो जाणे। त्यासी शरण होणें अनन्य भावें
३६२०	।।ज्ञा.गा.०७८१.०१।।	महावाक्यार्थ तें शून्य कैसें बापा। सत्वर नयनीं पहा आत्मप्रभा
३६२१	।।ज्ञा.गा.०७८१.०२।।	प्रभा शीत उष्ण दोहींचेंही सार। प्रणव हा सारासार आरुता रया
३६२२	।।ज्ञा.गा.०७८१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सोपानातें ऐसें। निराकार असे आकारेसी
३६२३	।।ज्ञा.गा.०७८२.०१।।	दशमद्वार अग्र शून्य सूक्ष्म गगनीं। जेथ असे उन्मनी अखिल रूपें
३६२४	।।ज्ञा.गा.०७८२.०२।।	द्विविध भाग पिंडीं द्विविध ब्रह्मांडीं। या तीं पडिपाडीं ब्रह्मरंध्रीं
३६२५	।।ज्ञा.गा.०७८२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे शून्यांतील रूप। अनंत ब्रह्मांडें जेथ आहाती
३६२६	।।ज्ञा.गा.०७८३.०१।।	जडांतील शुद्धांश कौतुकें रिझाला। निवृत्तीनें दाविला कृपा करुनी
३६२७	।।ज्ञा.गा.०७८३.०२।।	अनुहात भेद दाविला कृपेनें। सर्व हें चैतन्य गमलें तेव्हां
३६२८	।।ज्ञा.गा.०७८३.०३।।	ज्ञानदेव नयनीं निवृत्तीचे पदीं। आनंद ब्रह्मपदीं एक झाला
३६२९	।।ज्ञा.गा.०७८४.०१।।	नवा आंत ओवरी औटपीठा जवळी। शून्यातीत काळीं सुकुमार
३६३०	।।ज्ञा.गा.०७८४.०२।।	अंगुष्ठ पूर्वार्ध मसुरामात्र दीर्घ। उन्मनीचा मार्ग तेच ठायीं
३६३१	।।ज्ञा.गा.०७८४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे पूर्वार्धांतील गीर।सर्व हें साचार विश्व दिसे
३६३२	।।ज्ञा.गा.०७८५.०१।।	भ्रुवामध्यें तेज चंद्रसूर्यविरहित। आदी मध्य अंत संचलेंसे

३६३३	।।ज्ञा.गा.०७८५.०२।।	तुर्यारूपें ते सुषुम्ना प्रकाशली। नवविध अमृतजळीं तया तेजा
३६३४	।।ज्ञा.गा.०७८५.०३।।	ज्ञानदेव वदे अष्टांगयोग साध। पावाल ब्रह्मपद याचा भेद
३६३५	।।ज्ञा.गा.०७८६.०१।।	पश्चिम मार्गीं खूण बीजें दोन साजिरीं। अविनाश ओवरी योगीयांची
३६३६	।।ज्ञा.गा.०७८६.०२।।	त्रिकुट श्रीहाट चंद्रसूर्य जाणा। पश्चिम मार्गीं खूण याची कीं रे
३६३७	।।ज्ञा.गा.०७८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे बीजें दोन बापा। पाहें आत्मरूपा तेथ बा रे
३६३८	।।ज्ञा.गा.०७८७.०१।।	इडा वाम दक्षिणे पिंगला। दोहींत या कळा ब्रह्मस्थानीं
३६३९	।।ज्ञा.गा.०७८७.०२।।	प्रणव सैरा बापा धांवे अवघड वाटे। रिघा नवपाटे जीव जीवना
३६४०	।।ज्ञा.गा.०७८७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे हाची कीं रे प्रणव। यापरता अनुभव नाहीं नाहीं
३६४१	।।ज्ञा.गा.०७८८.०१।।	प्रणवासी रूप नाहीं कांहीं छाया। दशमे द्वारीं मूळमाया असे कीं रे
३६४२	।।ज्ञा.गा.०७८८.०२।।	सहस्रदळीं वृत्ति लावितां निःशंक। मनासी भवासी ऐक्यता तेथें
३६४३	।।ज्ञा.गा.०७८८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे या परतें नाहीं। बोलण्याची सोयी अनुभवी जाणे
३६४४	।।ज्ञा.गा.०७८९.०१।।	प्रणवच देह देह हा प्रणव। कल्पेचा भाव कल्पूं नये
३६४५	।।ज्ञा.गा.०७८९.०२।।	अंजनाचें सार तेच देह बा रे। आत्मा परिपूर्ण सारे पाहाती ज्ञानी
३६४६	।।ज्ञा.गा.०७८९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणव माझा पिता। अक्षर तेच माता याच भेदें
३६४७	।।ज्ञा.गा.०७९०.०१।।	पश्चिममार्ग बापा प्रणव कीं हे सांग। जेथें असे महालिंग तेजोमय
३६४८	।।ज्ञा.गा.०७९०.०२।।	चंद्रांतील जळ ते सत्रावी केवळ। नादबिंदा कल्होळ गर्भीं झाला
३६४९	।।ज्ञा.गा.०७९०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह हा दुर्लभ। त्रैलोकीं सुलभ भजनाचा हा
३६५०	।।ज्ञा.गा.०७९१.०१।।	प्रणवाचें आकाश असे सर्वांवरी। आकाशीं भरोवरी प्रणवाची
३६५१	।।ज्ञा.गा.०७९१.०२।।	प्रणव जें गुह्य ऋषि योगियांचे। सर्वांवरिष्ठा साचें वेद आज्ञा
३६५२	।।ज्ञा.गा.०७९१.०३।।	एका वेदांत सिद्धांती प्रणव तो तत्त्वता। ज्ञानदेव वक्ता सांगतसे
३६५३	।।ज्ञा.गा.०७९२.०१।।	प्रणवाचें रूप कोणें देहें देखिलें। निवृत्तीनें दाखविले याच देहीं
३६५४	।।ज्ञा.गा.०७९२.०२।।	सकार हकार तूर्या उन्मनी भेद। अभेदुनी भेद केलें मज
३६५५	।।ज्ञा.गा.०७९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाची खोली। अक्षरींची बोली देह सार
३६५६	।।ज्ञा.गा.०७९३.०१।।	अमृताची क्षीर ब्रह्मांडभुवनीं। पाहाती त्रिभुवनीं नवल झालें
३६५७	।।ज्ञा.गा.०७९३.०२।।	नादबिंबा भेटी झाली कवण्या रीतीं। शुद्ध ब्रह्म ज्योती संचलीसे
३६५८	।।ज्ञा.गा.०७९३.०३।।	प्रकृति पुरुष शिवशक्ती भेद। त्याचे शरीरीं द्वंद्व देह जाणा

३६५९	।।ज्ञा.गा.०७९३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पिंडीं शोध घ्यावा। ब्रह्मासीं पहावा ब्रह्म ठसा
३६६०	।।ज्ञा.गा.०७९४.०१।।	प्रणवाची शक्ति शिव प्रणवची। क्षर अक्षर सांची प्रणव तें
३६६१	।।ज्ञा.गा.०७९४.०२।।	त्रिकूट श्रीहाट गोल्हाट ब्रह्मरंध्र। प्रणव निरंतर ऐक्य झाला
३६६२	।।ज्ञा.गा.०७९४.०३।।	ज्ञानदेव आपण प्रणव झाला आधीं। ध्याता ब्रह्मपदीं प्रणवची
३६६३	।।ज्ञा.गा.०७९५.०१।।	स्थावर जंगम प्रणव प्रसवला। आत्मा स्वयें संचला प्रणवा ठायीं
३६६४	।।ज्ञा.गा.०७९५.०२।।	अवस्था भुक्ती मुक्ती प्रणवाची जन्मता। अर्धमातृके परता प्रणवची
३६६५	।।ज्ञा.गा.०७९५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाचे ठायीं। प्रणवीं प्रणव पाहीं निराळा तो
३६६६	।।ज्ञा.गा.०७९६.०१।।	शिवशक्तीचा भेद अर्धनारी पुरुष। याचा हा सौरस आणा चित्ता
३६६७	।।ज्ञा.गा.०७९६.०२।।	जागृति स्थूळ तूर्या महाकारण। हेचि कीर खूण तुझे ठायीं
३६६८	।।ज्ञा.गा.०७९६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसें हें जाणिजे। देहीं नाद गाजे परेवरी
३६६९	।।ज्ञा.गा.०७९७.०१।।	निळावर्ण ब्रह्मरंध्र येक निकें। पाहा माझे सखे भाविक हो
३६७०	।।ज्ञा.गा.०७९७.०२।।	उन्मनी सदैव वसे अक्षय पंथें। लाऊनियां चित्तें तया ठायीं
३६७१	।।ज्ञा.गा.०७९७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरती खूण। नाहीं ऐसी आण वाहातसें
३६७२	।।ज्ञा.गा.०७९८.०१।।	आकाश हें असे माझें शिर बापा। कर्ण दिशा चिद्रूपा नाद उठती
३६७३	।।ज्ञा.गा.०७९८.०२।।	आधारापासुनी सहस्रदळावरी। नि:शब्द निरंतरी नारी एक
३६७४	।।ज्ञा.गा.०७९८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभव ऐसा जेथें। तोचि जीवन्मुक्त संत योगी
३६७५	।।ज्ञा.गा.०७९९.०१।।	अग्नीचे पोटीं पुरुष उद्भवला अवचट। सत्रावी लंपट निशिदिनीं
३६७६	।।ज्ञा.गा.०७९९.०२।।	आधार नाहीं जेथ निराधार वर्तती। निराधार न म्हणती आपणा लागीं
३६७७	।।ज्ञा.गा.०७९९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीनें दाविलें। या नयनीं पाहिलें अविनाश
३६७८	।।ज्ञा.गा.०८००.०१।।	सत्रावीचे गांवीं शून्याचा विस्तार। प्रणव निराकार सदैव असे
३६७९	।।ज्ञा.गा.०८००.०२।।	पश्चिम पूर्व असे शुक्ल कृष्ण नारी। दैवी आणि आसुरी वेगें शोधा
३६८०	।।ज्ञा.गा.०८००.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अर्धमात्रा कोणती। मसुरामात्र आहे ती दोन्ही भाव
३६८१	।।ज्ञा.गा.०८०१.०१।।	सहस्रदळ साजिरें नयनाचे शेजारीं। अर्धमातृका अंतरीं चिन्मय वस्तू
३६८२	।।ज्ञा.गा.०८०१.०२।।	ॐकार नादीं कीं नाद ॐकारीं। दैवीं निरंतर प्रणवीं पहा
३६८३	।।ज्ञा.गा.०८०१.०३।।	मकार अर्धमात्रा शून्यांचा निश्चय। आत्मा एक असे स्वयें रया
३६८४	।।ज्ञा.गा.०८०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कैवल्याचा दाता। कोण पत्रीं हे कविता नाहीं ऐसी

३६८५	।।ज्ञा.गा.०८०२.०१।।	स्थूलदेह सूक्ष्म कारण तिसरा देह। चौथा महाकारण देह ऐक बापा
३६८६	।।ज्ञा.गा.०८०२.०२।।	औटपीठाचे दरीं कर्पूर वर्णावरी। शामाचे अंतरीं महाकारण
३६८७	।।ज्ञा.गा.०८०२.०३।।	महाकारणीं आतुला लक्षाचा पुतळा। उन्मनी हे कळा दैवी वरी
३६८८	।।ज्ञा.गा.०८०२.०४।।	सहस्रदळ तेंच कीं आन नाहीं ऐसें। महा तेज वसे ज्याचे आंत
३६८९	।।ज्ञा.गा.०८०२.०५।।	पश्चिम मार्ग तेथुनी ऊर्ध्व उंच गगनीं। जेथें एक कामिनी एकलीच
३६९०	।।ज्ञा.गा.०८०२.०६।।	मार्ग नाहीं तेथें कोणें रीतीं जावें। सुषुम्नेवरी वळघावें सामर्थ्येंसी
३६९१	।।ज्ञा.गा.०८०२.०७।।	तेथुनी ऊर्ध्व छिद्र मुंगी नेत्रातुल्य। त्यांतून उडणें भले चपलत्वेंसी
३६९२	।।ज्ञा.गा.०८०२.०८।।	जडतां वळंघितां बरी नारी आपण एक। नरनारी नपूंसक एकरूप
३६९३	।।ज्ञा.गा.०८०२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे जो उडुनी जाय तेथ। परब्रह्मींची मात तोचि जाणें
३६९४	।।ज्ञा.गा.०८०३.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र एके नेत्रीं देखे। देखणा पारुखे ते ठायीं बा
३६९५	।।ज्ञा.गा.०८०३.०२।।	नादीं नाद भेद भेदुनी अभेद। पश्चिम मार्गी आनंद देखुनी राहे
३६९६	।।ज्ञा.गा.०८०३.०३।।	मन पवन निगम आगम सुरेख। आधार सहस्रदळ देख देहीं नयनीं
३६९७	।।ज्ञा.गा.०८०३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळां हा प्रणव। निवृत्तीनें अनुभव मज दिधला
३६९८	।।ज्ञा.गा.०८०४.०१।।	सगुण देह बापा निर्गुण माझें शीर। हा तो भेदाकार कैशापरी
३६९९	।।ज्ञा.गा.०८०४.०२।।	दैवी असुरी पूर्व पश्चिम मार्ग कीं रे। शून्यांतील सारें चराचर हें
३७००	।।ज्ञा.गा.०८०४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भेद ऐक गुरुपुत्रा। नयनीं अर्धमात्रा सर्व जन
३७०१	।।ज्ञा.गा.०८०५.०१।।	अनुहत ध्वनी वरि चंद्रमा वर्तुळ। तेजाचे उमाळे अनंत तेथें
३७०२	।।ज्ञा.गा.०८०५.०२।।	ब्रह्मशिखरीं निराळ्या मार्गावरीं। अविनाश कर्णकुमरी एकलीच
३७०३	।।ज्ञा.गा.०८०५.०३।।	तेथुनी महाद्वार उन्मनीची वार्ता। त्यावरी चढतां रीग नसे
३७०४	।।ज्ञा.गा.०८०५.०४।।	अणूचें जें अग्र ऐसा तेथ मार्ग। औटपीठीं सवेग जावें वरी
३७०५	।।ज्ञा.गा.०८०५.०५।।	पंचदेव तेथें एकरूपा देखती। औटपीठीं वसती आरुते तेही
३७०६	।।ज्ञा.गा.०८०५.०६।।	तयाचेही वर रश्मिअग्रामधुनी। शुद्ध ब्रह्म निर्वाणीं असे तेथ
३७०७	।।ज्ञा.गा.०८०५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्मांडाचा अंत। नाहीं ऐसी मात बोलतसे
३७०८	।।ज्ञा.गा.०८०६.०१।।	आत्माराम देखे सहस्रदळावरी। उन्मनी हे पाही आरुते तेही
३७०९	।।ज्ञा.गा.०८०६.०२।।	चक्षूचे अंतरीं चक्षु देखे पूर्ण। हेचि कीं रे खूण तुझे ठायीं
३७१०	।।ज्ञा.गा.०८०६.०३।।	मी ब्रह्म सोहं ज्ञानपद ते साजिरें। ते ठायीं निधरिं तुझा तूंची

३७११	।।ज्ञा.गा.०८०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा तुझा तूं आपण। सर्व हें चैतन्य तुझे ठायीं
३७१२	।।ज्ञा.गा.०८०७.०१।।	औटपीठीं तेज गुजगुजीत। चारी देह तेथ साक्ष पाहा
३७१३	।।ज्ञा.गा.०८०७.०२।।	अवस्था हे चारी संयोगचि एव। शून्य जे नि:शंक आत्मज्योती
३७१४	।।ज्ञा.गा.०८०७.०३।।	ज्ञानदेवा बाई निवृत्ति वदवितां। त्याचे चरणीं हिताहित झालें
३७१५	।।ज्ञा.गा.०८०८.०१।।	शून्याचे भुवनीं स्वरूप अविनाश। प्रणवीं पुरुष दिसतसे
३७१६	।।ज्ञा.गा.०८०८.०२।।	निळा रंग देखें सर्वांचें देखणीं। चैतन्य भुवनीं समरसा
३७१७	।।ज्ञा.गा.०८०८.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यान सच्चिदानंदाचे। सर्व ब्रह्म साचें येणें येथें
३७१८	।।ज्ञा.गा.०८०९.०१।।	सत्त्व रज तम शुद्ध सत्त्व चौथा। निर्गुणीं गुणापरता बाईयांनो
३७१९	।।ज्ञा.गा.०८०९.०२।।	स्थूळ देह सूक्ष्म कारणाचे वरी। महाकारण सरी चौथा देह
३७२०	।।ज्ञा.गा.०८०९.०३।।	कैवल्य देह तो ज्ञानदेवें पाहिला। पहाणें होऊनी ठेला चराचरीं
३७२१	।।ज्ञा.गा.०८१०.०१।।	आत्मा पूर्णपणीं लक्ष सोहं स्मरणीं। लक्षासी उन्मनी आणा बा रे
३७२२	।।ज्ञा.गा.०८१०.०२।।	नरदेहाचें सार्थक सद्‌गुरुचरणीं। महाकारणासरी चौथा देह
३७२३	।।ज्ञा.गा.०८१०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्‌गुरुकृपेनें। नित्यानित्य रूपें शोध करा
३७२४	।।ज्ञा.गा.०८११.०१।।	स्वरूपाचें ध्यानीं निरंजन पाहिलें। डोळ्यानें दाविलें चराचर
३७२५	।।ज्ञा.गा.०८११.०२।।	आतां माझें नयन नयनीं रिघों पाहे। नयना नयनीं राहे नयनची
३७२६	।।ज्ञा.गा.०८११.०३।।	ज्ञानदेवा नयन निवृत्तीनें दाविला। सर्वां ठायीं झाला डोळा एक
३७२७	।।ज्ञा.गा.०८१२.०१।।	नयनांतील रूप जो हें देखे पुरुष। त्याचे चरणीं वास असे माझा
३७२८	।।ज्ञा.गा.०८१२.०२।।	नयनांतील ज्योती देखे गुह्यभावें। त्याचें स्वरूप भावें वंदावें गा
३७२९	।।ज्ञा.गा.०८१२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील शून्य। देखे तोचि धन्य भाग्यवंत
३७३०	।।ज्ञा.गा.०८१३.०१।।	डोळा माझा बाप त्रिभुवना परता। जो देखे मुक्तता तोचि लाहे
३७३१	।।ज्ञा.गा.०८१३.०२।।	जीव जंतु कृमी मुंगी नेत्रामध्यें। वास्तव्य गोविंदें केलें पाहा
३७३२	।।ज्ञा.गा.०८१३.०३।।	ज्ञानदेवाचे बोल उघड निर्मळ। जान्हवीचें जळ स्थिर वाहे
३७३३	।।ज्ञा.गा.०८१४.०१।।	नयनाचे अंगणीं तुर्येचा प्रकाश। उन्मनी उल्हास तयावरी
३७३४	।।ज्ञा.गा.०८१४.०२।।	श्वेत शाम कळा प्रकाश आगळा। स्वयं ज्योति बाळा लक्ष लावीं
३७३५	।।ज्ञा.गा.०८१४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसे हे नयन। चैतन्याची खूण आन नाहीं
३७३६	।।ज्ञा.गा.०८१५.०१।।	रक्तवर्ण स्थूळ श्वेत हे सूक्ष्म। कारण तें शाम ऐसें देखा

३७३७	।।ज्ञा.गा.०८१५.०२।।	निळावर्ण देह महाकारण साजिरा। ज्योतीचा मोहरा अलक्ष लक्ष्मी
३७३८	।।ज्ञा.गा.०८१५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्व हें चैतन्य। मन हेंचि धन्य धन्याचेनी
३७३९	।।ज्ञा.गा.०८१६.०१।।	औटपिठावरी निरंतर देश। तेथ मी जगदीश असे बाई
३७४०	।।ज्ञा.गा.०८१६.०२।।	त्रिकुटाचा फेरा टाकिला माघारां। अर्धमात्रेवरा वरी गेलों
३७४१	।।ज्ञा.गा.०८१६.०३।।	अर्धनारी पुरुष एकरूप दिसे। तेंची ब्रह्म ऐसें जाण बाई
३७४२	।।ज्ञा.गा.०८१६.०४।।	ज्ञानदेवीं शून्य नयनीं देखिलें। सर्वत्रीं संचलें शून्य एक
३७४३	।।ज्ञा.गा.०८१७.०१।।	ब्रह्मज्ञानी पुरुष तोचि ओळखावा। नयनांजनीं पाहावा ब्रह्म ठसा
३७४४	।।ज्ञा.गा.०८१७.०२।।	देखतसे देहीं द्वैत भेदातीत। तोचि धन्य संत माझे मनीं
३७४५	।।ज्ञा.गा.०८१७.०३।।	त्याचे चरणोदकीं जान्हवी पवित्र। सहस्रदळावर लक्ष ज्याचें
३७४६	।।ज्ञा.गा.०८१७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐशा योगीयाला। देखतां तयाला नमन माझें
३७४७	।।ज्ञा.गा.०८१८.०१।।	निशी दिवस दोघे लोपले ते ठायीं। निरंजन ते ठायीं लक्षुनी पाहा
३७४८	।।ज्ञा.गा.०८१८.०२।।	रवी शशी ज्याचे तेजें प्रकाशलें। नवल म्यां देखिलें एक तेथें
३७४९	।।ज्ञा.गा.०८१८.०३।।	नारी पुरुष दोघे एक रूपें दिसती। देखणें पारुखे तया ठायीं
३७५०	।।ज्ञा.गा.०८१८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शिव तेचि शक्ती। पाहातां व्यक्तीं व्यक्त नाहीं
३७५१	।।ज्ञा.गा.०८१९.०१।।	चैतन्य हें दिसे उघडेया डोळां। नयनाचा सोहळा निवृत्ति जाणे
३७५२	।।ज्ञा.गा.०८१९.०२।।	मसुरांतील सूक्ष्म अनुभवें दिसे। तेथ तेज असे कवण्या रीतीं
३७५३	।।ज्ञा.गा.०८१९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें तेथ तेज। असे गुजगुजीत निर्मळ तें
३७५४	।।ज्ञा.गा.०८२०.०१।।	आकाशाचे ठायीं चंद्र सूर्य तारा। सूक्ष्माचा फेरा सर्वां ठायीं
३७५५	।।ज्ञा.गा.०८२०.०२।।	बिंदुस्थान तेथें ब्रह्मरंध्र ज्योती। तेथ योगी वसती दिवस रात्र
३७५६	।।ज्ञा.गा.०८२०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वची हें शून्य। वस्तु परिपूर्ण सर्वांठायी
३७५७	।।ज्ञा.गा.०८२१.०१।।	अखंड तमासा डोळां देख निका। काळा निळा पारवा बाईयांनो
३७५८	।।ज्ञा.गा.०८२१.०२।।	सदोदित नयनीं नयन हारपे। निळयाचे स्वरूपें मनीं वसो
३७५९	।।ज्ञा.गा.०८२१.०३।।	अकरा वेगळें नाहीं बा आणिक। माझे नेत्रीं देख शुद्ध ज्योती
३७६०	।।ज्ञा.गा.०८२१.०४।।	ज्ञानोबाची वाणी पूर्ण रूपीं घ्यावी। देहींच पाहावी आत्मज्योती
३७६१	।।ज्ञा.गा.०८२२.०१।।	शून्याचा उद्भव सांगतों या बोला। औटपिठीं वहिला सूक्ष्म मार्ग
३७६२	।।ज्ञा.गा.०८२२.०२।।	मनपुराचे वरी द्वादश अंगुळें। तयावरी गेले अव्हाटेनें

३७६३	।।ज्ञा.गा.०८२२.०३।।	आतां तया सदनीं उफराटे मार्गें। वळंघिता सवेग पश्चिम पंथीं
३७६४	।।ज्ञा.गा.०८२२.०४।।	पश्चिमपंथीं नाडी घोष वाहे जिचा। तेथून ध्वनीचा विस्तार गा
३७६५	।।ज्ञा.गा.०८२२.०५।।	ध्वनीचेही वरी शुद्ध तेज असे। चंद्रमा प्रकाशें तेच ठायीं
३७६६	।।ज्ञा.गा.०८२२.०६।।	चंद्राचे वरी एक निराळाच मध्य। स्त्रियेचे निजबोधें निजरूप
३७६७	।।ज्ञा.गा.०८२२.०७।।	निखिल जें तेज ज्याचेनी अमृत। जीववी देहींत देह दैव
३७६८	।।ज्ञा.गा.०८२२.०८।।	औटपिठातळीं सर्व तें दिसे। सूर्य हा प्रकाशे तेच ठायीं
३७६९	।।ज्ञा.गा.०८२२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे मज त्रिकुटाची गोडी। धरितां आवडी ब्रह्म लाभे
३७७०	।।ज्ञा.गा.०८२३.०१।।	आतां औटपिठींचा मार्ग एक बाई। निशिदिनीं पाही शोध करा
३७७१	।।ज्ञा.गा.०८२३.०२।।	औटहाट प्रमाण सत्य कीं हें जाण। त्यांतील जें स्थान ऐकें एक
३७७२	।।ज्ञा.गा.०८२३.०३।।	महालिंग स्थान टाळू एके संधीं। तेथें एक सिद्धी तेजोमय
३७७३	।।ज्ञा.गा.०८२३.०४।।	मार्ग तेथ परतले दोहीं भागीं। पश्चिमीं महालिंगीं मार्ग ऐसा
३७७४	।।ज्ञा.गा.०८२३.०५।।	सत्रावीचे शिखरीं मार्ग एक गेला। तो म्यां देखियेला याच देहीं
३७७५	।।ज्ञा.गा.०८२३.०६।।	महालिंगीं मार्ग अंत नाहीं ज्याचा। शोध करितां वाचा कुंठीतची
३७७६	।।ज्ञा.गा.०८२३.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे हा विचार पाहा। जाणतां दावितां विरळा एक
३७७७	।।ज्ञा.गा.०८२४.०१।।	आकाशाचे अंतीं प्रणवाचें गुज। निरंजन बीज साधूं पाहती
३७७८	।।ज्ञा.गा.०८२४.०२।।	सद्रूप चिद्रूप अद्वय एके कळा। संसारीं वाहिला निर्विकार
३७७९	।।ज्ञा.गा.०८२४.०३।।	प्रणवीं बीज अणुरेणु आंत। दशमद्वाराची मात अपूर्व बा रे
३७८०	।।ज्ञा.गा.०८२४.०४।।	बाप रखुमादेवी प्रणव निखिल। शब्दांचे पाल्हाळ प्रणवीं रिघे
३७८१	।।ज्ञा.गा.०८२५.०१।।	आत्माराम नयनीं निरखुनी देखिला। निळा रंग ओतिला आदी अंतीं
३७८२	।।ज्ञा.गा.०८२५.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट ब्रह्मरंध्रीं वस्तु। तुर्येची ऐसी मातु याच ज्ञानें
३७८३	।।ज्ञा.गा.०८२५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांतरीं तुर्या। निवृत्तियोगी वेगीं गुज बोले
३७८४	।।ज्ञा.गा.०८२६.०१।।	तूर्येमध्यें माझा अखंड रहिवास। निवृत्ति म्हणे अविनाश तूर्या करी
३७८५	।।ज्ञा.गा.०८२६.०२।।	स्थूळदेह निमतां सूक्ष्म उरतां। कारणीं हारपतां कैसें झालें
३७८६	।।ज्ञा.गा.०८२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे महाकारणीं नांदे। निवृत्तिने आनंदें दाखविलें तें
३७८७	।।ज्ञा.गा.०८२७.०१।।	शास्त्रार्थाची वाणी निरंजनीं दिसे। औटपीठीं वसे निर्विकार
३७८८	।।ज्ञा.गा.०८२७.०२।।	अहं सोहं मग ॐकाराचे देठीं। अहंतेचे शेवटीं सोहं वस्तू

३७८९	।।ज्ञा.गा.०८२७.०३।।	सोहं वस्तू निळी अहं गेलीया। आनंद झालीया महाकारणीं
३७९०	।।ज्ञा.गा.०८२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीची आण। या वेगळी खूण आणिक नाहीं
३७९१	।।ज्ञा.गा.०८२८.०१।।	मीच माझा डोळा मीच शून्यांत निळा। माझा मी वेगळा तयामध्यें
३७९२	।।ज्ञा.गा.०८२८.०२।।	उफराटी दृष्टि लावितां नयनीं। ते दृष्टीची वाणी किंचित् ऐका
३७९३	।।ज्ञा.गा.०८२८.०३।।	उफराटी दृष्टि देखे उन्मनीवरी। तेव्हां निर्विकारी मीच मग
३७९४	।।ज्ञा.गा.०८२८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे देहा डोळां दिठी। पाहातां सर्व सृष्टि निवृत्ति एका
३७९५	।।ज्ञा.गा.०८२९.०१।।	सत्त्व रज तम त्रिगुण तें ब्रह्म। अर्धमात्रा निस्सीम ॐकार हा
३७९६	।।ज्ञा.गा.०८२९.०२।।	सहज हा प्रणव सर्वातीत साजे। मीपणास तेथ ठाव नाहीं
३७९७	।।ज्ञा.गा.०८२९.०३।।	अक्षर कूटस्थ सर्वातीत असे। अक्षर अविनाश ऐसें जाणा
३७९८	।।ज्ञा.गा.०८२९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे शेवटीं । अविनाश दृष्टि असे कीं रे
३७९९	।।ज्ञा.गा.०८३०.०१।।	तूर्या तें महाकारण नाहीं नाहीं जेथें। दर्शनाचे मतें माझा मीच
३८००	।।ज्ञा.गा.०८३०.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट श्रीहाटातीत। महाकारणाची मात जेथ नाहीं
३८०१	।।ज्ञा.गा.०८३०.०३।।	क्षर अक्षर अनाक्षर नाहीं। कूटस्थ सर्वही प्रसवला
३८०२	।।ज्ञा.गा.०८३०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें हें पाहातां। निवृत्तीनें तत्त्वता कथनी केली
३८०३	।।ज्ञा.गा.०८३१.०१।।	सुनीळ जें ब्रह्म बिंब सत्रावीचें। विश्वरूप चैतन्य महाकारणीं
३८०४	।।ज्ञा.गा.०८३१.०२।।	ब्रह्मज्योतीचिये प्रकाशें करुनी। देखे त्रिभुवनीं एक वस्तु
३८०५	।।ज्ञा.गा.०८३१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची जे ज्योती। ब्रह्मरंध्रीं वस्ती परमात्मयाची
३८०६	।।ज्ञा.गा.०८३२.०१।।	महा तेजा आंत बिंदु कोणे परी। उष्ण तेजा माझारीं साक्ष पाहा
३८०७	।।ज्ञा.गा.०८३२.०२।।	कुंडलिनी ऊर्ध्वमुखें अग्नी सोडी। तयाची हे जोडी संत जना
३८०८	।।ज्ञा.गा.०८३२.०३।।	ज्ञानेश्वर म्हणे आत्मा यातें जाणे। सुनिळ अनुभवणें निवृत्ति पाहा
३८०९	।।ज्ञा.गा.०८३३.०१।।	नवाचिया माझारीं आऊट पीठाशेजारीं। शून्याची वोवरी सुनिळ प्रभा
३८१०	।।ज्ञा.गा.०८३३.०२।।	जीवदशामय अंगुष्ठ प्रमाण। तयावरी अज्ञान प्रवर्तते
३८११	।।ज्ञा.गा.०८३३.०३।।	चैतन्याची मूस त्यामाजीं ओतली। अव्यक्त देखिली वस्तू तेथें
३८१२	।।ज्ञा.गा.०८३३.०४।।	तव तें मसुरे प्रमाण तया नांव महाकारण। गुरुमुखें खूण जाण बापा
३८१३	।।ज्ञा.गा.०८३३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरतें जाण। नाहीं नाहीं आण निवृत्तीची
३८१४	।।ज्ञा.गा.०८३४.०१।।	ऐका हा शेवट अभंगमाला झाली। तूर्या हेच आली प्रत्यया गा

३८१५	।।ज्ञा.गा.०८३४.०२।।	तूर्या तेचि उन्मनी क्षर तें अक्षर। निर्गुण साकार ऐसें देखा
३८१६	।।ज्ञा.गा.०८३४.०३।।	देह तें विदेह महाकारण ब्रह्म। हें निश्चयाचें वर्म ऐसें जाणा
३८१७	।।ज्ञा.गा.०८३४.०४।।	अभंगा शेवट जाणे निवृत्ति एक। त्यानें मज देख कृपा केली
३८१८	।।ज्ञा.गा.०८३४.०५।।	मूर्खासी हा बोध सांगों नये बापा। अभंग कृत्याचा लेश नसो हातीं
३८१९	।।ज्ञा.गा.०८३४.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे हें कृत्य हातां नये। माय देऊं नये कोणासही
३८२०	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
३८२१	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
३८२२	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
३८२३	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
३८२४	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
३८२५	।।ज्ञा.गा.०८३६.०१।।	नाभिस्थानीं ठेवा हृत्कमळीं पहावा। द्विदळीं अनुभवावा ऐक्यभावें
३८२६	।।ज्ञा.गा.०८३६.०२।।	प्रणव ओंकार विचार करितां। बिंदूचि तत्त्वता सर्वगत
३८२७	।।ज्ञा.गा.०८३६.०३।।	कुंडलिनी गति सहजचि राहे। सहस्रदळीं पाहे आत्मरूप
३८२८	।।ज्ञा.गा.०८३६.०४।।	भिन्नाभिन्न नाहीं अवघेंचि स्वरूप। पाहतां निजरूप रूप होय
३८२९	।।ज्ञा.गा.०८३६.०५।।	तेथें कैची गति कैचा वा विचार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हा
३८३०	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
३८३१	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध
३८३२	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी
३८३३	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
३८३४	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
३८३५	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ

३८३६	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
३८३७	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
३८३८	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी
३८३९	।।ज्ञा.गा.०८३८.०३।।	तें गगन स्वरूपाची सरिता। आदिपुरुषाची अलक्ष अवस्था। सुस्ति सुस्तावला कल्पांता । जागाचि नोहे
३८४०	।।ज्ञा.गा.०८३८.०४।।	ते दृष्टि अणुभरी। इकडे पाहे समूळवरी। तो जडजीव करी। रक्षण बापा
३८४१	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
३८४२	।।ज्ञा.गा.०८३८.०६।।	निवृत्ति कृपा वरी झळके। ज्ञानेश्वराचा आनंद दीपिके। विश्व आत्मा परी येके। येकलेपणें
३८४३	।।ज्ञा.गा.०८३९.०१।।	अमृतयोग निगमनी हुडा। पाहिला चक्र मनोमाया। बोलावया शुद्ध। सिद्ध झालों
३८४४	।।ज्ञा.गा.०८३९.०२।।	शोधिला त्रिगुणाचा चोहटा। निघालों पश्चिमेच्या वाटा। सद्गुरु सुख बरवंटा। पुढें केला
३८४५	।।ज्ञा.गा.०८३९.०३।।	गंगा त्रिवेणी निर्मळ नीर। राजहंस पक्षी किन्नर। अनेक रंगांचे मयूर टाहो देती
३८४६	।।ज्ञा.गा.०८३९.०४।।	ऐल पैल पूर्ण शिरीं। लावित कमळें थवथवळी। वरी सद्गुरुकृपेचा मैलागिरी। डोलों लागे
३८४७	।।ज्ञा.गा.०८३९.०५।।	निवृत्तिचरणींची रजधुळी। भरून घेतली होती झोळी। ज्ञानेश्वराची समाधि सकळी। उदय झाली
३८४८	।।ज्ञा.गा.०८४०.०१।।	अनाथनाथा अर्थालिंगन। पुष्पें पुरुषार्थ धरिली कवळून। सत्यसुकृताचे पां आसन। भव्यदीव्ये
३८४९	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला
३८५०	।।ज्ञा.गा.०८४०.०३।।	वैराग्य सुकृताचें सरू। कैसे झळकती सतारु। शेंदूर पारवे पक्षीवरु। कुंडलाकार
३८५१	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे
३८५२	।।ज्ञा.गा.०८४०.०५।।	सद्गुरु आश्रयाचा धडा। एकसरा वाचिला पाडा। अंगा लागूं पाहे रगडा। चक्राकाराचा
३८५३	।।ज्ञा.गा.०८४०.०६।।	खद्योत गलबला थोर जाला। निवृत्तिबोध मिरवूं लागला। ज्ञानदेव पैकूं रंजिला। सर्व सुखा
३८५४	।।ज्ञा.गा.०८४१.०१।।	औटाचे डोंगरीं गाय एक वसे। क्षीर सेवीतसे योगी एक
३८५५	।।ज्ञा.गा.०८४१.०२।।	धाले पूर्णपदीं समाधि लक्षितां। क्षुधा चाड चिंता नाहीं नाहीं
३८५६	।।ज्ञा.गा.०८४१.०३।।	नाहीं तें सांडोनी आहे तें पाहिलें। मन उन्मन जालें आपोआप
३८५७	।।ज्ञा.गा.०८४१.०४।।	ज्ञानदेवीं देव मोक्ष तो अभाव। आनंद स्वयमेव एकविध
३८५८	।।ज्ञा.गा.०८४२.०१।।	सिंहाचें दुग्ध सायासें जोडलें। आणुनी पाजिलें मार्जारासी
३८५९	।।ज्ञा.गा.०८४२.०२।।	अमोलिक विद्या धन झाली प्राप्ती। पहावयाची प्रतीति स्वशीस छेदी
३८६०	।।ज्ञा.गा.०८४२.०३।।	अनेक दीप लाविलें दिपाशीं। फुंकूनियां त्यासी मग सोडी

३८६१	।।ज्ञा.गा.०८४२.०४।।	परीस जोडुनी घालियली भिंती। शिळा घेउनी हातीं फिरत आहे
३८६२	।।ज्ञा.गा.०८४२.०५।।	अमृताचा कुंभ बळेंचि उलंडुनी। कांजिये भरुनी ठेवितसे
३८६३	।।ज्ञा.गा.०८४२.०६।।	अमोलिक देहीं न साधा जरी पर। म्हणे ज्ञानेश्वर व्यर्थ होय
३८६४	।।ज्ञा.गा.०८४३.०१।।	लक्ष चौऱ्यांशी येऊनियां प्रती। कोटी फेरे होती कोटी जीवा
३८६५	।।ज्ञा.गा.०८४३.०२।।	परी ही मनुष्य देहत्वप्राप्ति। लाभ नाहीं हातीं अवचितां
३८६६	।।ज्ञा.गा.०८४३.०३।।	नवमास मायेनें वाहिले उदरीं। तिजप्रती सोयरी आणीक नाहीं
३८६७	।।ज्ञा.गा.०८४३.०४।।	कामधेनु म्हैशी आणीक दासदासी। धन बहु सायासीं मिळविलें
३८६८	।।ज्ञा.गा.०८४३.०५।।	तुझिया धनाशी नाहीं रे बाळका। अंतकाळीं देखा एकलाची
३८६९	।।ज्ञा.गा.०८४३.०६।।	हातींच्या पवित्रा कानाचियां नगा। धावोनियां वेगा हिरोनी घेती
३८७०	।।ज्ञा.गा.०८४३.०७।।	स्तनपान देउनी मोहें प्रतिपाळी। तेही अंतकाळीं दुरी ठेली
३८७१	।।ज्ञा.गा.०८४३.०८।।	आंगीचीं लुगडीं काढा फेडा म्हणती। बांधोनियां देती यमा हातीं
३८७२	।।ज्ञा.गा.०८४३.०९।।	ऐसा हा संसार मायेनें वेष्टिला। म्हणूनि दुरावला योगेश्वरा
३८७३	।।ज्ञा.गा.०८४३.१०।।	ज्ञानदेव म्हणे भली मुक्ताबाई। दाखविली सोयी साची असे
३८७४	।।ज्ञा.गा.०८४४.०१।।	मोक्ष मेल्या पाठीं आम्हांसी होईल। ऐसें जे म्हणतील अतिमूर्ख
३८७५	।।ज्ञा.गा.०८४४.०२।।	दीप गेल्यावरी कैंचा जी प्रकाश। झाका झाकी त्यास कासयाची
३८७६	।।ज्ञा.गा.०८४४.०३।।	जंववरी देह आहे तंववरी साधन। करूनियां ज्ञान सिद्ध करा
३८७७	।।ज्ञा.गा.०८४४.०४।।	गृह दग्ध न होतां शिंपीजे उदक। शेखीं तो निष्टंक काय कीजे
३८७८	।।ज्ञा.गा.०८४४.०५।।	आहे मी हा कोण करावा विचार। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
३८७९	।।ज्ञा.गा.०८४५.०१।।	मरण न येतां सावधान व्हा रे। शोधुनी पावा रे निजवस्तू
३८८०	।।ज्ञा.गा.०८४५.०२।।	अंतकाळीं जरी करावें साधन। म्हणतां नागवण आली तुम्हां
३८८१	।।ज्ञा.गा.०८४५.०३।।	नाशिवंत देह मानाल शाश्वत। तरी यमदूत ताडितील
३८८२	।।ज्ञा.गा.०८४५.०४।।	काळाचें खाजुकें जाणिजे कीं काया। धरूं नको माया सर्वथैव
३८८३	।।ज्ञा.गा.०८४५.०५।।	अमोलिक प्राप्ति होत आहे तुज। धरूनियां लाज हित करीं
३८८४	।।ज्ञा.गा.०८४५.०६।।	मागुती न मिळे जोडलें अवचट। सायुज्याचा पाट बांधुनी घेई
३८८५	।।ज्ञा.गा.०८४५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे विचारा मी कोण। ना तरी पाषाण होऊनी राहा
३८८६	।।ज्ञा.गा.०८४६.०१।।	उपजोनी नरदेहीं। जयाशी हरिभक्ति नाहीं। तोचि भूमिभारू पाहीं। व्यर्थ जन्म त्याचा गेला

३८८७	।।ज्ञा.गा.०८४६.०२।।	पशुप्राणी तया जोडी । नेघेचि हरिनाम कावडी। तो कैसेंनि परथडी। नामेंवीण पावेल
३८८८	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
३८८९	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया
३८९०	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दु:ख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
३८९१	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
३८९२	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
३८९३	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
३८९४	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
३८९५	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
३८९६	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर। कर्मे निर्वंश जाले सगर। भिल्लें विंधिलें शारंगधर। जाला पुरंदर सहस्रनयन
३८९७	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्मे मन्मथ जालासे राख। कर्मे चंद्रासी घडला दोष। कर्मे भार वाहती कूर्म शेष। कर्मे खरमुख ब्रह्मा देखा
३८९८	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्मे वासुकी लंके दिवटा। कर्मे हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्मे शुकदेव गर्भी कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
३८९९	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्मे दशरथ वियोगें मेला। कर्मे श्रीराम वनवासा गेला। कर्मे रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
३९००	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्मे दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्मे पांडव महापंथें गेले। कर्मे सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
३९०१	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मातें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्मे निवारी नारायण
३९०२	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
३९०३	।।ज्ञा.गा.०८४९.०२।।	ऐशी भ्रांती साम्य बोलती सकळे। परी नकळे पूर्ण सत्ता रया
३९०४	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
३९०५	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया

३९०६	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
३९०७	।।ज्ञा.गा.०८५०.०१।।	बहुशास्त्र जल्पणें वेद त्रिकांडपणें। बोलती लक्षणें त्रिविधमुक्ती
३९०८	।।ज्ञा.गा.०८५०.०२।।	नानामतें उत्छृंखळे म्हणोनि जासी विकळे ययापरी
३९०९	।।ज्ञा.गा.०८५०.०३।।	म्हणोनी तया वाटा जाऊं नको अव्हाटा। या संकल्पा फुकटा येवों नेदी
३९१०	।।ज्ञा.गा.०८५०.०४।।	परतोनीयां पाहीं करीं आठवण। तूं आहेसी कोण विचारीं पां
३९११	।।ज्ञा.गा.०८५०.०५।।	विचारुनी निरुतें संतसंगे पंथें। जन्ममृत्यु तूंतें न बाधी कांहीं
३९१२	।।ज्ञा.गा.०८५०.०६।।	म्हणोनि यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार आटणी। वाउगाचि बांधोनि सिणसी कां पां
३९१३	।।ज्ञा.गा.०८५०.०७।।	ऐसें गंधर्वपूर कीं मृगजळाचें नीर। येथीचा विचार क्लेशी खेदक्षीण न करीं बापा
३९१४	।।ज्ञा.गा.०८५०.०८।।	मतें या भ्रामकें वेश्याचेनी सुखें। पालट एके सोंगें जाली
३९१५	।।ज्ञा.गा.०८५०.०९।।	क्षीरनिरा निवाड याचेनि नव्हे कांहीं। निजगुरु पाही तो विरळा असे
३९१६	।।ज्ञा.गा.०८५०.१०।।	म्हणोनी याच्या चरणीं घालोनियां मिठी। निजपदीं बैसवी शेवटीं तुज
३९१७	।।ज्ञा.गा.०८५०.११।।	आतां सांडी मांडी न करीं निश्चय एक धरीं। तूं आत्मा निर्विकारी सदोदित
३९१८	।।ज्ञा.गा.०८५०.१२।।	म्हणोनि तूं सर्वगत सर्वसाक्षी सुखरूप। तेथें पंचभूतीं नातळेचि
३९१९	।।ज्ञा.गा.०८५०.१३।।	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे
३९२०	।।ज्ञा.गा.०८५०.१४।।	हेचि पुढतां पुढती सांगों तुज किती। श्रुती नेति नेति मौनावल्या
३९२१	।।ज्ञा.गा.०८५०.१५।।	निवृत्तिदास म्हणे अनुभवी तो जाणें। येरा लाजिरवाणें टकमक
३९२२	।।ज्ञा.गा.०८५१.०१।।	पदत्रयादि विलक्षण नातळे वर्णावर्ण। पंचभूतिकपण नातळे ज्यासी
३९२३	।।ज्ञा.गा.०८५१.०२।।	ते स्वयंप्रमाणे घनावलेनपणें। द्वैताद्वैत नेणे तैसें आहे
३९२४	।।ज्ञा.गा.०८५१.०३।।	नामरूपाचा भेद तुटलासे संबंध। स्वयें निजानंद भोगी बापा
३९२५	।।ज्ञा.गा.०८५१.०४।।	सारुनी लक्ष लक्षण शास्त्राचा उगाणा। तेथ वेदादि षड्दर्शना नुमगे पाहीं
३९२६	।।ज्ञा.गा.०८५१.०५।।	तयामाजीं तें असतसे निरुतें। न चोजवे पंथें नवल ज्याचें
३९२७	।।ज्ञा.गा.०८५१.०६।।	म्हणोनियां परिसा चौचिची उजरी। तेंचि निर्विकारी प्रकाशलें
३९२८	।।ज्ञा.गा.०८५१.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे हा निजभाव। बोलों नये ठाव तैसें जालें

३९२९	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
३९३०	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
३९३१	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
३९३२	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
३९३३	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
३९३४	।।ज्ञा.गा.०८५३.०२।।	सुटलेपणें करिसी विषयत्याग। तेणें अंतरीं होय अनुराग। परतोनी तरीच पावशी ब्रह्मभाग रया
३९३५	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
३९३६	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
३९३७	।।ज्ञा.गा.०८५४.०१।।	तोंडें जाले संन्यासु। भोगावरी धावे हव्यासु
३९३८	।।ज्ञा.गा.०८५४.०२।।	ते नेणती ब्रह्मरसु। वायां होती कासाविसु
३९३९	।।ज्ञा.गा.०८५४.०३।।	ब्रह्ममार्गातें साधू जाती। वायां चुकली तुझी भक्ति
३९४०	।।ज्ञा.गा.०८५४.०४।।	सर्वत्र आपणची म्हणती। अभक्ष्य भक्षण करिती
३९४१	।।ज्ञा.गा.०८५४.०५।।	तोंडीं दंभ माया धंदा। शरण रिघें रे गोविंदा
३९४२	।।ज्ञा.गा.०८५४.०६।।	चुकले विठ्ठला उदारा। बाप रखुमादेविवरा
३९४३	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
३९४४	।।ज्ञा.गा.०८५५.०२।।	सिद्धचि असतां कां गा विटंबिसी। नव्हेचि संन्यासी तूं जाण कैसा
३९४५	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे

३९४६	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
३९४७	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
३९४८	।।ज्ञा.गा.०८५६.०२।।	संत ते कोण संत ते कोण। हे जाणवी खूण केशीराज
३९४९	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
३९५०	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
३९५१	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
३९५२	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
३९५३	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
३९५४	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
३९५५	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
३९५६	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
३९५७	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
३९५८	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
३९५९	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
३९६०	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया

३९६१	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
३९६२	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया
३९६३	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
३९६४	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्मावेगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
३९६५	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
३९६६	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
३९६७	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
३९६८	।।ज्ञा.गा.०८६०.०२।।	आवडी धरुनी गोडी घेई कां ध्यानीं। परतोन मग योगी नाहीं तुज
३९६९	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
३९७०	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
३९७१	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि
३९७२	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची
३९७३	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची
३९७४	।।ज्ञा.गा.०८६१.०४।।	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
३९७५	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
३९७६	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
३९७७	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
३९७८	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले

३९७९	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
३९८०	।।ज्ञा.गा.०८६२.०४।।	न्याहाळितां परस्त्री। अधिक पडसी असिपत्रीं। पाप वाढिन्नलें शास्त्रीं। जप वक्त्रीं रामकृष्ण
३९८१	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें
३९८२	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
३९८३	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
३९८४	।।ज्ञा.गा.०८६३.०३।।	न सोडी हरिचरण। नाहीं नाहीं जन्ममरण। अविट सेवीं नारायण। तेणें मीतूंपण एक रसीं
३९८५	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे
३९८६	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
३९८७	।।ज्ञा.गा.०८६४.०२।।	अरे मना रे अरे मना रे। न संडी न संडी हरिचरणकमळा रे
३९८८	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
३९८९	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
३९९०	।।ज्ञा.गा.०८६५.०१।।	आजी लाधलें तुमच्या पायीं स्तुती तरी करुं काई। हेंचि तुम्हां पायीं विनवीतसे
३९९१	।।ज्ञा.गा.०८६५.०२।।	निवृत्ति बाप निवृत्ति माये। निवृत्ति पाहें विवळलिये
३९९२	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
३९९३	।।ज्ञा.गा.०८६६.०१।।	ध्येय ध्याता हे दोन्ही नाहीं। तेथें ज्ञेय ज्ञाता उरे काई
३९९४	।।ज्ञा.गा.०८६६.०२।।	अरे मना परापर परतें नाहीं। तें तूं स्वयें आपण पाहीं रे मना
३९९५	।।ज्ञा.गा.०८६६.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। जरी बुझसी तरी तूंचि निर्वाण
३९९६	।।ज्ञा.गा.०८६७.०१।।	सुख आपुलें आपण तो पाहें। रूप आपुलें आपण ध्याय रे मना
३९९७	।।ज्ञा.गा.०८६७.०२।।	लक्ष निवृत्तिचरणीं धीरु राहें। भेदुभ्रम सांडीं सावध होये
३९९८	।।ज्ञा.गा.०८६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु एकचि पुरे। जाणतील या सर्व सुख मोहरें
३९९९	।।ज्ञा.गा.०८६८.०१।।	तैं सत्त्वरजतमें धुतलिया आशा। वेगीं त्या निराशां फळेंवीण
४०००	।।ज्ञा.गा.०८६८.०२।।	तैसें हें टवाळ हरिवीण पाल्हाळ। कैसेंनि मायाजाळ निरसे रया
४००१	।।ज्ञा.गा.०८६८.०३।।	त्रिपुटीचे पेठे वानवसा दिठा। वैकुंठ चौहटा पिकला रया

४००२	।।ज्ञा.गा.०८६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साजिरा। मार्गीं एकसरा नामें तारी
४००३	।।ज्ञा.गा.०८६९.०१।।	स्वप्नींचेंनि सुखें मानितातीं सुख। घेतलिया विख जाईल देह
४००४	।।ज्ञा.गा.०८६९.०२।।	मोलाचें आयुष्य दवडितोसी वायां। माध्यान्हींची छाया जाय वेगीं
४००५	।।ज्ञा.गा.०८६९.०३।।	वेग करीं भजनां काळ यम श्रेष्ठ। कैसेंनी वैकुंठ पावशील झणें
४००६	।।ज्ञा.गा.०८६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल उभा। सर्वत्र घटीं प्रभा त्याची आहे
४००७	।।ज्ञा.गा.०८७०.०१।।	बुद्धिमान चित्त धन वित्त गोत। निजानंदें तृप्त करीं रया
४००८	।।ज्ञा.गा.०८७०.०२।।	नैश्वर्य ओझें ऐसें तूं बुझें। वायां मी माझें म्हणसी झणीं
४००९	।।ज्ञा.गा.०८७०.०३।।	सांडीं सांडीं मात उभया दुरित। हरिवीण हित घेवों नको
४०१०	।।ज्ञा.गा.०८७०.०४।।	ज्ञानदेवा गीत जालें असे सांग। वेगीं श्रीरंग पावेल तुज
४०११	।।ज्ञा.गा.०८७१.०१।।	कर्पूर अग्नीसी स्वदेहा नाशी। चंदनीं मासी न थारे देखा
४०१२	।।ज्ञा.गा.०८७१.०२।।	घ्राणाची कळिका भ्रमर रुंजीका। तेथील झुळुका रुंजी करीं
४०१३	।।ज्ञा.गा.०८७१.०३।।	मोतियाचा चारा राजहंसा सैरा। दुजिया पाखिरा कामा नये नये
४०१४	।।ज्ञा.गा.०८७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे घेती ते शाहाणे। येर ते पाहुणे यमाचे रया
४०१५	।।ज्ञा.गा.०८७२.०१।।	शाहाणे सिंतरें व्याहाणे मोहरें। भणंग धुरें आतुडे कैसें
४०१६	।।ज्ञा.गा.०८७२.०२।।	या अवचित्या गोष्टी भाग्यें होय भेटी। प्रारब्ध सृष्टी भोग देत
४०१७	।।ज्ञा.गा.०८७२.०३।।	येत जात वाटा शरीरीं भरे फांटा। मदमत्सर ताठा भ्रमकुळीं
४०१८	।।ज्ञा.गा.०८७२.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे या खुणें मी नेणें। पंढरीचे राणे उगविती
४०१९	।।ज्ञा.गा.०८७३.०१।।	दीपीं दीप सामावे तेथें कैचा विचारु। राहिला निर्धारु नाना मत्ता
४०२०	।।ज्ञा.गा.०८७३.०२।।	जें जेथें होतें तेंचि तेथें नाहीं। परतोनी काई पाहातोसी
४०२१	।।ज्ञा.गा.०८७३.०३।।	मौन्याचिये मिठी सगळेंचि नाहीं। तैसा इंद्रियें दाही चोजवेना
४०२२	।।ज्ञा.गा.०८७३.०४।।	ज्ञानदेवो बोले सामावलें मन। मग नायकती कान तेथील कथा
४०२३	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
४०२४	।।ज्ञा.गा.०८७४.०२।।	क्षमा गेली परती अहंकार सांगाती। ते वोढूनियां नेती अघोराशी
४०२५	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें
४०२६	।।ज्ञा.गा.०८७४.०४।।	ज्ञानदेवो सांगे असे मज पांडुरंगें। लक्ष्मीये रिघे शरण आडवा
४०२७	।।ज्ञा.गा.०८७५.०१।।	विष्णुवीण मार्ग घेशील अव्यंग। तरी वायांचि सोंग करणी तुझी

४०२८	।।ज्ञा.गा.०८७५.०२।।	येऊनि संसारा वायांचि उजिगरा। कैसेनि ईश्वरा पावशी हरि
४०२९	।।ज्ञा.गा.०८७५.०३।।	नरदेह कैचें तुज होय साचें। नव्हे रे देहींचें सुख तुज
४०३०	।।ज्ञा.गा.०८७५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शरण रिघणें। वैकुंठींचें पेणें अंतीं तुज
४०३१	।।ज्ञा.गा.०८७६.०१।।	मृगजळाच्या जळीं चाळिसी जळचरें। कैचें जळ तेथें कोठें मत्स्य रे
४०३२	।।ज्ञा.गा.०८७६.०२।।	नाथिलीच खटपट करिसील किती। गगनींचीं सुमनें तुरंबीसी मस्तकीं
४०३३	।।ज्ञा.गा.०८७६.०३।।	वांझेचिया सुता रचशील मारे। कैचा पुत्र तेथें कायी संव्हरे
४०३४	।।ज्ञा.गा.०८७६.०४।।	कोल्हैरीचे वारु आणिशील बसावया। कैचा राऊत कोणा जिंकशील रया
४०३५	।।ज्ञा.गा.०८७६.०५।।	ऐशीं नाथिलीचि नाटकें आचरसी किती। ज्ञानदेव म्हणे सहजे निवृत्ति
४०३६	।।ज्ञा.गा.०८७७.०१।।	मृगजळाचे डोहीं मारिशील जळचरें। कैचें जळ तेथें कैचें मत्स्य रे
४०३७	।।ज्ञा.गा.०८७७.०२।।	लटकीच खटपट लटकीच खटपट। लटकीचि खटपट रे साळोबा
४०३८	।।ज्ञा.गा.०८७७.०३।।	वांझेचिया पुता घालशील मारे। तेथे कैचा पुत्र मृत्यु कोणा संव्हारे
४०३९	।।ज्ञा.गा.०८७७.०४।।	रोहिणीचें वारु आणिसी बैसावया। कैचें वारु काय जुंझशील वायां
४०४०	।।ज्ञा.गा.०८७७.०५।।	स्वप्नींचिया धना बांधिसि कळांतरा। कैचें धन काय होसी व्यवहारा
४०४१	।।ज्ञा.गा.०८७७.०६।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। स्वप्नींचें सुख तें साळया जाणे
४०४२	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
४०४३	।।ज्ञा.गा.०८७८.०२।।	निर्लज्जा रे तुज शिकवूं किती। न गमे दिनराती बळिया देवो
४०४४	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
४०४५	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
४०४६	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
४०४७	।।ज्ञा.गा.०८७८.०६।।	ऐसे पायाळ पुढें गेले पांगूळ मागें ठेले। पैलतीर पावले परम तत्त्वेंसी
४०४८	।।ज्ञा.गा.०८७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सैरा रे सावधु। ज्ञानिया प्रसिद्धु उपदेशितु
४०४९	।।ज्ञा.गा.०८७९.०१।।	बहुता वऱ्हाडा आलीसी बाळा। हांसती लोक परी न संडी चाळा
४०५०	।।ज्ञा.गा.०८७९.०२।।	एकाचें खाये एकासी गाये। लाज नाहीं तिसी सांगावें काये
४०५१	।।ज्ञा.गा.०८७९.०३।।	वऱ्हाडियांच्या भुलली सुखा। सुख भोगितां पावली दुःखा

४०५२	।।ज्ञा.गा.०८७९.०४।।	नाथिलें पुसे भलत्यासी रुसे। ज्याचें लेणें लेउनी थोर संतोषें
४०५३	।।ज्ञा.गा.०८७९.०५।।	क्षणाचा सोहळा मानिलें हित। आपस्तुति परनिंदेचें गीत
४०५४	।।ज्ञा.गा.०८७९.०६।।	कवणाचें वऱ्हाड भुललीस वायां। शरण रिघें रखुमादेविवरा नाह्या
४०५५	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
४०५६	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
४०५७	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
४०५८	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
४०५९	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
४०६०	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
४०६१	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
४०६२	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
४०६३	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दुःख भोगी
४०६४	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
४०६५	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
४०६६	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं

४०६७	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
४०६८	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
४०६९	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
४०७०	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
४०७१	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
४०७२	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
४०७३	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
४०७४	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
४०७५	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
४०७६	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
४०७७	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
४०७८	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया
४०७९	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्में वेव्हार
४०८०	।।ज्ञा.गा.०८८४.०२।।	यात्रा भरली जनीं देवीं विन्मुख प्राणी। विषयाची दाटणी भ्रांती आड रे
४०८१	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
४०८२	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट

४०८३	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
४०८४	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
४०८५	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
४०८६	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
४०८७	।।ज्ञा.गा.०८८५.०१।।	संसारा येउनी लागले फांसे। गुंतला आशा मायामोहें
४०८८	।।ज्ञा.गा.०८८५.०२।।	न खंडे न तुटे कर्माची बेडी। अनुभवेंवीण तोडी तो योगिया
४०८९	।।ज्ञा.गा.०८८५.०३।।	कर्माची सांखळी पडली असे पायीं। गुरुमुखें खुणें उगऊं पाहीं
४०९०	।।ज्ञा.गा.०८८५.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे तुझे कृपेवीण न तुटे फांसा। निवृत्तीनें कसा उगावला!
४०९१	।।ज्ञा.गा.०८८६.०१।।	द्वीपोद्वीपीचे पक्षी मेरुतळवटीं उतरले। रत्न म्हणोनि त्या स्फटिकासी झेंपावले
४०९२	।।ज्ञा.गा.०८८६.०२।।	राजहंस ते भ्रमले हो पाषाण चुंबिती। अडकलिया चाचू मग मागील आठविती
४०९३	।।ज्ञा.गा.०८८६.०३।।	एक श्रीकृष्ण तें विसरलें ऐसें ज्ञानदेव बोले। मूर्खेंसी संगती करितां शहाणे सिंतरले
४०९४	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
४०९५	।।ज्ञा.गा.०८८७.०२।।	सांडी माया मोह द्वंद्व दुराशा। ज्यालागीं शिणसी तें तुजसी उदासा
४०९६	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
४०९७	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
४०९८	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
४०९९	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
४१००	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
४१०१	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया
४१०२	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें

४१०३	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
४१०४	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
४१०५	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
४१०६	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची ह्रदयीं असतां कां नाडलासी रया
४१०७	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
४१०८	।।ज्ञा.गा.०८९०.०२।।	काळाचें भातुकें शृंगारिलें कौतुकें। जातसे तें देख परी न चले कांहीं
४१०९	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
४११०	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
४१११	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
४११२	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
४११३	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
४११४	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
४११५	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
४११६	।।ज्ञा.गा.०८९२.०२।।	भ्रांती पडलिया मना नेणसी। ब्रह्मसुख चुकलासी वर्म अरे मुढा
४११७	।।ज्ञा.गा.०८९२.०३।।	तें कल्पिलिया नकळे गुरुकृपें वेगळें। वायांवीण उगलें कां धांवतोसी सैरा
४११८	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला अससी। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
४११९	।।ज्ञा.गा.०८९३.०१।।	कानीं घालूनियां बोटें। नाद जे पाहावें । न दिसतां जाणावें। नऊ दिवस
४१२०	।।ज्ञा.गा.०८९३.०२।।	भोंवया पाहतां न दिसे जाणा। आयुष्याची गणना सात दिवस
४१२१	।।ज्ञा.गा.०८९३.०३।।	डोळां घालोनियां बोट चक्र जें पाहावें। न दिसतां जाणावें पांच दिवस

४१२२	।।ज्ञा.गा.०८९३.०४।।	नासाग्रीचें अग्र न दिसे नयनीं। तरी तेचि दिनी म्हणा रामकृष्ण
४१२३	।।ज्ञा.गा.०८९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे हें साधूचें लक्षण। अंतकाळीं आपण वेगीं पाहा
४१२४	।।ज्ञा.गा.०८९४.०१।।	चोराचिया संगें क्रमितां पैं पंथ। ठकूनियां घात करितील
४१२५	।।ज्ञा.गा.०८९४.०२।।	काम क्रोध लोभ घेऊनियां संगें। परमार्थासी निघे तोचि मूर्ख
४१२६	।।ज्ञा.गा.०८९४.०३।।	बांधोनियां शिळा पोहूं जातां सिंधु। पावे मतिमंदु मृत्यु शीघ्र
४१२७	।।ज्ञा.गा.०८९४.०४।।	देह गेह भ्रांती सोडूनियां द्यावें। साधन करावें शुद्ध मार्गें
४१२८	।।ज्ञा.गा.०८९४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधेल। नाहींतरी चळेल मध्यभागीं
४१२९	।।ज्ञा.गा.०८९५.०१।।	जंववरी तंववरी जंबुक करी गर्जना। जंव त्या पंचानना देखिलें नाहीं बाप
४१३०	।।ज्ञा.गा.०८९५.०२।।	जंववरी तंववरी वैराग्याच्या गोष्टी। जंव सुंदर वनिता दृष्टी देखिली नाहीं बाप
४१३१	।।ज्ञा.गा.०८९५.०३।।	जंववरी तंववरी मैत्रत्व संवाद। जंववरी अर्थेसी संबंध पडिला नाहीं बाप
४१३२	।।ज्ञा.गा.०८९५.०४।।	जंववरी तंववरी युद्धाची मात। जंव परमाईचा पूत देखिला नाहीं बाप
४१३३	।।ज्ञा.गा.०८९५.०५।।	जंववरी तंववरी समुद्र करी गर्जना। जंव अगस्ती ब्राह्मणा देखिलें नाहीं बाप
४१३४	।।ज्ञा.गा.०८९५.०६।।	जंववरी तंववरी बाधी हा संसार। जंव रखुमादेविवरु देखिला नाहीं बाप
४१३५	।।ज्ञा.गा.०८९६.०१।।	दुर्लभु रे दुर्लभु रे दुर्लभु। संसारु तुम्हीं कां नेणां। आहारनिद्रेसाठीं दवडितां माणुसपणा
४१३६	।।ज्ञा.गा.०८९६.०२।।	आड ना विहिरी बावी ना पोखरणी। सरिता ना सागर कल्पतरु रानोरानीं
४१३७	।।ज्ञा.गा.०८९६.०३।।	बावोयाची खूण ज्ञानदेवो जाणे। तयाचें करणें तें अधिकची होणें
४१३८	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
४१३९	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
४१४०	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
४१४१	।।ज्ञा.गा.०८९८.०१।।	वेदवाणी चांग स्मरतां स्मरण। नित्य नारायण हृदयीं वसे
४१४२	।।ज्ञा.गा.०८९८.०२।।	तेथील गव्हर जाणती विरुळा। ब्रह्मीं ब्रह्मकळा साधुमुखें
४१४३	।।ज्ञा.गा.०८९८.०३।।	जाप्य जप होम विधि विधान हरि। हृदयीं श्रीहरि न कळे मूढा
४१४४	।।ज्ञा.गा.०८९८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीहरि हृदयस्थ। ऐसी आहे भाष वेदशास्त्रीं
४१४५	।।ज्ञा.गा.०८९९.०१।।	कामारिकरुणा करुणार्णव झोंबे। करूनिया बिंबे अलिप्तपणें
४१४६	।।ज्ञा.गा.०८९९.०२।।	कामधाम हरि ब्रह्मार्पण करी। आपणची कामारी होये हरि

४१४७	।।ज्ञा.गा.०८९९.०३।।	चक्षुपक्षपादयुगळ अधिष्ठान। हरिवीण श्रवण करूं नको
४१४८	।।ज्ञा.गा.०८९९.०४।।	ज्ञानदेव सोहं मंत्र तंत्र ध्यान। मनाचें उन्मन हरिपायीं
४१४९	।।ज्ञा.गा.०९००.०१।।	नाद भेद सिद्ध अवघेची विरुद्ध। जेणें तुटे भेद तेंची जपे
४१५०	।।ज्ञा.गा.०९००.०२।।	सुताचिये गुंजे सुतचि पैं माजे। हरिचरणांबुजें निवडितां
४१५१	।।ज्ञा.गा.०९००.०३।।	रुक्मिणीचा नाहो हाचि पैं उगवो। प्रपंच ते वावो जावो परता
४१५२	।।ज्ञा.गा.०९००.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त हरि गोत वित्त। विज्ञान उचित ज्ञान घनें
४१५३	।।ज्ञा.गा.०९०१.०१।।	चिंतिलें अपैसें । पाविजे सायासें। तरी कामा नसे। सायास या
४१५४	।।ज्ञा.गा.०९०१.०२।।	देखणें स्वप्नीचें। भुरें मायेचें। भ्रमित देहाचें। हरिवीण
४१५५	।।ज्ञा.गा.०९०१.०३।।	आयुष्याचे पेठे। संसाराचे तट। गुरुवीण वाट। कैंची रया
४१५६	।।ज्ञा.गा.०९०१.०४।।	त्रिपुटिसी वर्ते। वैकुंठ सरतें। प्रेमेंविण भरितें। कैसें येत
४१५७	।।ज्ञा.गा.०९०१.०५।।	ज्ञानदेवीं घर। केलें पैं सपूर। संसार येरझार। हरिचरणीं
४१५८	।।ज्ञा.गा.०९०२.०१।।	धरसील तरी हातीं लागे बापा। सोडसील तरी जाईल दिगंतरा
४१५९	।।ज्ञा.गा.०९०२.०२।।	जतन करी रे जिवाचीया जिवा। सांगतसे ठेवा जुगादीचा
४१६०	।।ज्ञा.गा.०९०२.०३।।	निवृत्ति निरोप बुझे आपेंआप। आधि पुत्र मागें बाप जन्में रया
४१६१	।।ज्ञा.गा.०९०३.०१।।	निर्जीवां दगडांची काय करिसी सेवा। तो तुज निर्दैवा देईल काय
४१६२	।।ज्ञा.गा.०९०३.०२।।	कवणें गुणें भुली पडली गव्हारा। तीर्थाच्या माहेरा नोळखिसी
४१६३	।।ज्ञा.गा.०९०३.०३।।	अष्टोत्तरशें तीर्थें जयाच्या चरणीं। तो तुझ्या हृदयभुवनीं आत्मारामु
४१६४	।।ज्ञा.गा.०९०३.०४।।	देव जवळी असतां जासी आना तीर्था। मुकलासी आतां म्हणे ज्ञानदेवो
४१६५	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
४१६६	।।ज्ञा.गा.०९०४.०२।।	सुखाचा साचा केवीं बोलिजे। जिवातें केवीं सुईजे
४१६७	।।ज्ञा.गा.०९०४.०३।।	अमृतकराचे रश्मी चकोर सेविती। तें सुख कोण कैसें बोलिजे रया
४१६८	।।ज्ञा.गा.०९०४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भेटलिया। तें सुख कोण कैसें सांगिजे रया
४१६९	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
४१७०	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं

४१७१	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
४१७२	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
४१७३	।।ज्ञा.गा.०९०६.०१।।	सुढाळ ढाळाचे मोतीं अष्टै अंगें लवे ज्योती। जया होय प्राप्ति तोचि लाभे
४१७४	।।ज्ञा.गा.०९०६.०२।।	हातींचे निधान जाय मग तूं करिसी काय। पोळलियावरी हाय निवऊ पाहे
४१७५	।।ज्ञा.गा.०९०६.०३।।	अमृतें भोजन घडे कांजियाने चूळ जोडे। मग तये चरफडे मिती नाहीं
४१७६	।।ज्ञा.गा.०९०६.०४।।	अंगा आला नाहीं घावो तंव ठाकी येक ठावो। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु नाहो
४१७७	।।ज्ञा.गा.०९०७.०१।।	सकुमार साखर कापुरें घोळिली। गोड परिमळु दोन्ही उरली
४१७८	।।ज्ञा.गा.०९०७.०२।।	मित्रत्व करा जीवाहूनि वेगळें। पढियंते आगळें प्रेम जाण
४१७९	।।ज्ञा.गा.०९०७.०३।।	तरुमाजीं जैसा एक चंदनु। राहिला वेधुनी वनस्पती
४१८०	।।ज्ञा.गा.०९०७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
४१८१	।।ज्ञा.गा.०९०८.०१।।	स्वप्नींचा घाई विवळे साचें। चेईलिया वरी म्हणे मी न वाचें
४१८२	।।ज्ञा.गा.०९०८.०२।।	जन कैसें माया भुललें। आपलें हित चुकलें
४१८३	।।ज्ञा.गा.०९०८.०३।।	आपींआप देखिलें। परतोन पाहे तों येकलें
४१८४	।।ज्ञा.गा.०९०८.०४।।	आपींआप असे। मी काय जालोंसें लोकां पुसे
४१८५	।।ज्ञा.गा.०९०८.०५।।	सकळहि शास्त्रें पढीन्नले। नुगवेचि प्रपंचीं गुंतले
४१८६	।।ज्ञा.गा.०९०८.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कैसें गुरुमुखें खुणा उगविलें
४१८७	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा
४१८८	।।ज्ञा.गा.०९०९.०२।।	सुमनाचें जीवन विरुळे विपायें। वियोग जालिया केहीं न साहे रे भ्रमरा
४१८९	।।ज्ञा.गा.०९०९.०३।।	येर सकळिक पाल्हाळ रे। बाप रखुमादेविवरु सुखाचें निधान रे भ्रमरा
४१९०	।।ज्ञा.गा.०९१०.०१।।	सुखाचिया गोठी आतां किती हो करणें। सुखें सुख अनुभवणें ऐसें करी
४१९१	।।ज्ञा.गा.०९१०.०२।।	पढियंते बाईये गुणेंवीण हातां नये। साचेवीण सये तेथें आवडी कैंची
४१९२	।।ज्ञा.गा.०९१०.०३।।	कैसेनि कीजे मनासी रक्षण। भावासी बंधन केवीं घडे
४१९३	।।ज्ञा.गा.०९१०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। सुखीं सुख मुरे ऐसें करी वो बाईये

४१९४	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्मे देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
४१९५	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
४१९६	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
४१९७	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
४१९८	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
४१९९	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
४२००	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
४२०१	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
४२०२	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
४२०३	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
४२०४	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
४२०५	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
४२०६	।।ज्ञा.गा.०९१३.०१।।	वृंदावनीं वनमाळी। खेळे गोपींसी धुमाळी। मदनमेचूची नवाळी। रसाकाळीं मनोहर
४२०७	।।ज्ञा.गा.०९१३.०२।।	तयाचे करीं पां स्मरणु। आळसु न करीं अंत:करणु। भीतरलीया सुमनपणु। निहारण होईल
४२०८	।।ज्ञा.गा.०९१३.०३।।	बरवेपणाचेनि मिसें। देवातें वाणिया सौरसें। जडत्व फिटेल तयासरिसें। रसनें ऐसें चुकों नको
४२०९	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
४२१०	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
४२११	।।ज्ञा.गा.०९१३.०६।।	मन भ्रमर येकीहेळा। जैसें पावे पदकमळा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। होईल जवळा सौरसु
४२१२	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
४२१३	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
४२१४	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
४२१५	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थराारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
४२१६	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे

४२१७	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु ह्रदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्राड रया
४२१८	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा ह्रदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
४२१९	।।ज्ञा.गा.०९१५.०२।।	जवळीं असतां सांडी मांडी करिसी। वायां सिणसी तुझा तूंचि रया
४२२०	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
४२२१	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
४२२२	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
४२२३	।।ज्ञा.गा.०९१६.०२।।	जवळील निधान सांडूनि सिणसील बापा। तरी जन्मांतर न चुके बिजे रया
४२२४	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
४२२५	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां ह्रदयीं सुखें रया
४२२६	।।ज्ञा.गा.०९१७.०१।।	षड्चक्रीं कुंभार घडीतसे माती। तैसें आम्हां किती चाळविसी
४२२७	।।ज्ञा.गा.०९१७.०२।।	रातीचा दिवसु कीं दिवसाची राती। वावधाणी वाती लावितोसी
४२२८	।।ज्ञा.गा.०९१७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अवघेंचि मृगजळ। सांडूनी पाल्हाळ नित्य ध्याई
४२२९	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु
४२३०	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
४२३१	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
४२३२	।।ज्ञा.गा.०९१९.०१।।	सुखा शृंगार सुहावा। मिरवतो हरि समाधाना बोधु रे
४२३३	।।ज्ञा.गा.०९१९.०२।।	हरीचें सुख गीतीं गातां। समाधानबोधु रे
४२३४	।।ज्ञा.गा.०९१९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। आठवितां समाधानबोधु रे

४२३५	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
४२३६	।।ज्ञा.गा.०९२०.०२।।	नुद्धरिजे नुद्धरिजे गोपाळेंवीण नुद्धरिजे
४२३७	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
४२३८	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वावयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
४२३९	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
४२४०	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
४२४१	।।ज्ञा.गा.०९२०.०७।।	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्मे सकळ विफळ रे
४२४२	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
४२४३	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्मे उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
४२४४	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
४२४५	।।ज्ञा.गा.०९२१.०१।।	मलयानिळ शीतळू। पालवीं नये गाळूं। सुमनाचा परिमळु । गुंफितां नये
४२४६	।।ज्ञा.गा.०९२१.०२।।	तैसा जाणा सर्वेश्वरु। म्हणों नये सानाथोरु। त्याच्या स्वरूपाचा निर्धारु। कवण जाणे
४२४७	।।ज्ञा.गा.०९२१.०३।।	मोतियाचें पाणी। भरतां नये वो रांजणीं। गगनासी गवसणी। घालितां नये
४२४८	।।ज्ञा.गा.०९२१.०४।।	डोळ्यांतील बाहुली। करितां नये वेगळी। सखी म्हणुनि साउली । धरितां नये
४२४९	।।ज्ञा.गा.०९२१.०५।।	कापुराचें कांडण। काढितां नये आड कण। साखरेचें गोडपण। पाखडतां नये
४२५०	।।ज्ञा.गा.०९२१.०६।।	विठ्ठलरखुमाईचे भांडणी। कोण करी बुझावणी। निवृत्तीचें चरणीं। शरण ज्ञानदेव
४२५१	।।ज्ञा.गा.०९२२.०१।।	सुकुमार साकार परिमळें आगळें। कर्पुर परिमळें घोळीयेला
४२५२	।।ज्ञा.गा.०९२२.०२।।	मित्रपणें करा मधुर अळुमाळा। मधुकर गोपाळा हृदयीं धरा
४२५३	।।ज्ञा.गा.०९२२.०३।।	भवतरु भवमूळीं भवमूळ छेदन। तेंचि अंगीं चंदन लाविजेसु
४२५४	।।ज्ञा.गा.०९२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सुकुमारु आगळा। वेदश्रुती बाळा वेधलिया
४२५५	।।ज्ञा.गा.०९२३.०१।।	सुकुमार सुरस परिमळें अगाध। तयाचा सुखबोध सेवीं आधीं
४२५६	।।ज्ञा.गा.०९२३.०२।।	मना मारी सुबुद्धि तल्लीन मकरंदीं। विषयउपाधी टाकीं रया
४२५७	।।ज्ञा.गा.०९२३.०३।।	रखुमादेविवरु गुणाचा सूरवाडु। मनबुद्धि निवाडु राजहंसु
४२५८	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया

४२५९	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
४२६०	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
४२६१	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
४२६२	।।ज्ञा.गा.०९२५.०१।।	ये सातें आलिया वोळंगा सारंगधरु। नाहीं तरी संसारु। वायां जाईल लया
४२६३	।।ज्ञा.गा.०९२५.०२।।	कवणाचें मायबाप कवणाचें गणगोत। मृगजळवत् जाईल लया
४२६४	।।ज्ञा.गा.०९२५.०३।।	विषयाचें समसुख बेगडाची बाहुली। अभ्राची साउली जाईल लया
४२६५	।।ज्ञा.गा.०९२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पाहतां पाहिलें। स्वप्नीचें चेईलें जाईल लया
४२६६	।।ज्ञा.गा.०९२६.०१।।	रुणुझुणु रुणुझुणु रे भ्रमरा। सांडी तूं अवगुणु रे भ्रमरा
४२६७	।।ज्ञा.गा.०९२६.०२।।	चरणकमळदळु रे भ्रमरा। भोगी तूं निश्चळु रे भ्रमरा
४२६८	।।ज्ञा.गा.०९२६.०३।।	सुमनसुगंधु रे भ्रमरा । परिमळ विद्गदु रे भ्रमरा
४२६९	।।ज्ञा.गा.०९२६.०४।।	सौभाग्य सुंदरु रे भ्रमरा। बाप रखुमादेविवरु रे भ्रमरा
४२७०	।।ज्ञा.गा.०९२७.०१।।	आनंदु रे आजी आनंदु रे। सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु रे
४२७१	।।ज्ञा.गा.०९२७.०२।।	एक दोन तीन चारी पांच सहा। इतुकें विचारूनि मग परमानंदीं रहा
४२७२	।।ज्ञा.गा.०९२७.०३।।	सातवा अवतार आठवा वेळोवेळां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जवळा
४२७३	।।ज्ञा.गा.०९२८.०१।।	सुखसोज्वळ मोतियाचें लेणें। दिधलें जाई जणें बाईये वो
४२७४	।।ज्ञा.गा.०९२८.०२।।	देशीं नाहीं देशाउरी नाहीं। हाटणीं नाहीं तें पाटणीं नाहीं
४२७५	।।ज्ञा.गा.०९२८.०३।।	लक्षाचेनि लाभें जोडलें निधान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु जाण
४२७६	।।ज्ञा.गा.०९२९.०१।।	अनुभव रहणीवीण कायसें श्रवण। गर्भ अंधु नेणे रत्नकिरण
४२७७	।।ज्ञा.गा.०९२९.०२।।	गेले मेले काय सांगाल गोष्टी। स्वयें आत्मज्ञानी घाला परमात्मीं मिठी
४२७८	।।ज्ञा.गा.०९२९.०३।।	जीवा जीवन अंतरीं। बाहेजु निर्धारीं। सर्व निरंतरीं पूर्णभरित
४२७९	।।ज्ञा.गा.०९२९.०४।।	बाहेजु प्रवृत्ति अंतरीं निवृत्ति। उभयतां गति एक आहे
४२८०	।।ज्ञा.गा.०९२९.०५।।	प्रसूतिकाळीं व्याली। वांझ अपत्यजवळी। वांझ क्रीडा विनोदें रळी। खेळतसे

४२८१	।।ज्ञा.गा.०९२९.०६।।	अनुभव रहणीविण जाला भगवा दिगांबरु। जैसा नग्नवरु हिंडे हाटाबिदीं
४२८२	।।ज्ञा.गा.०९२९.०७।।	तीर्थक्षेत्र व्रत दान। यागादिक साधन। अनुभव रहाणीविण। शून्य धिक् गेलें
४२८३	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना
४२८४	।।ज्ञा.गा.०९२९.०९।।	सगुण निर्गुण पाहीं जयापासुनीं। ते राहे अनुभउनी येर वाउगेचि रया
४२८५	।।ज्ञा.गा.०९२९.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसि एकांतु। द्वैताद्वैताची मातु उरेचिना
४२८६	।।ज्ञा.गा.०९३०.०१।।	स्वरूपावबोधु कां फावला। इंद्रियीं डवरिला प्रेमभावो
४२८७	।।ज्ञा.गा.०९३०.०२।।	जाणते निवाले नेणते गुंतले। भजनेंचि गोंविले विसर जावो
४२८८	।।ज्ञा.गा.०९३०.०३।।	शांतता समता निवृत्ति उदारु। वर्षोनी उद्गारु देतु असे
४२८९	।।ज्ञा.गा.०९३०.०४।।	ज्ञानदेवा धीर घटमठीं सामा। अधऊर्ध्व व्योमा हरि दिसे
४२९०	।।ज्ञा.गा.०९३१.०१।।	सायुज्यसदनीं ज्ञानाचा उद्धार। विज्ञानें अमर पावता हे
४२९१	।।ज्ञा.गा.०९३१.०२।।	साधनबाधन धन गोत वित्त। हरिवीण हित मनीं नाहीं
४२९२	।।ज्ञा.गा.०९३१.०३।।	मार्गींचा कापडी धरुनियां वोढीं। ईश्वरीं उघडी उडी घाली
४२९३	।।ज्ञा.गा.०९३१.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धी साधन सपूर। कलेवर कापूर मुरालेंसे
४२९४	।।ज्ञा.गा.०९३२.०१।।	आवो कमळनयनीं चांदिणें भासिलें। तयामाजीं एक निराकार देखिलें
४२९५	।।ज्ञा.गा.०९३२.०२।।	हेंही नव्हे तेंही नव्हे। कांहीं नव्हे तोचि पैं होय
४२९६	।।ज्ञा.गा.०९३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नव्हताचि पैं जाला। होऊनियां फावला फावो सरला गे माये
४२९७	।।ज्ञा.गा.०९३३.०१।।	मेरुपरतें एक व्योम आहे। तेथें एकु पाहे तेज:पुंजू
४२९८	।।ज्ञा.गा.०९३३.०२।।	तेज नव्हे तेज:पुंजू नव्हे
४२९९	।।ज्ञा.गा.०९३३.०३।।	शितळ नव्हे शांतही नव्हे
४३००	।।ज्ञा.गा.०९३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलही नव्हे। नव्हे तो होये चतुर्देहेंवीण
४३०१	।।ज्ञा.गा.०९३४.०१।।	पाहतां पाहणें दृश्याही वेगळें। तें कैसें आकळे ब्रह्मतेसी
४३०२	।।ज्ञा.गा.०९३४.०२।।	पाहे तेंचि पाही नाहीं तें काई। गगनीच्या पायीं तूंचि होसी
४३०३	।।ज्ञा.गा.०९३४.०३।।	स्वरूपीं रमतां हृदयस्थ आप। तयाचें स्वरूप आदि मध्यें
४३०४	।।ज्ञा.गा.०९३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुणीं न माये। निर्गुण दिसताहे जनीं वनीं
४३०५	।।ज्ञा.गा.०९३५.०१।।	त्रिपुटी उलटु निर्गुणीं अरुता। पाहातां दृष्टांता भेदु नाहीं
४३०६	।।ज्ञा.गा.०९३५.०२।।	भेदु अभेदु अवघाचि गोविंदु। बिंबे बिंब छंदु हरिलीला

४३०७	।।ज्ञा.गा.०९३५.०३।।	नाहीं आला गेला शब्द पैं दृष्टांतें। दृश्यादृश्य भूतें एकतत्त्वीं
४३०८	।।ज्ञा.गा.०९३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व शेज। वेगीं तूं उमज अरे रया
४३०९	।।ज्ञा.गा.०९३६.०१।।	व्यक्ताचें अव्यक्तीं पाहतां पैं न दिसे। आपींआप रसें व्यक्त हरि
४३१०	।।ज्ञा.गा.०९३६.०२।।	बाहेजु भीतरीं आदिमध्य ऊर्ध्व। हृदयीं सन्निध बिंबलासे
४३११	।।ज्ञा.गा.०९३६.०३।।	ऐसीये दशे ते अव्यक्त भुंजसी। मी माझ्या मोहासी सांडी रया
४३१२	।।ज्ञा.गा.०९३६.०४।।	बाप रखुमादेविवर व्यक्त व्यक्तीं अव्यक्त। अवघें संचित हरि आहे
४३१३	।।ज्ञा.गा.०९३७.०१।।	नित्यता समाधी असोनि पैं साधी। मायेची शुद्धि पुसे रया
४३१४	।।ज्ञा.गा.०९३७.०२।।	साधन विधान पूजा अनुष्ठान। नित्यता कीर्तन सोहंभावें
४३१५	।।ज्ञा.गा.०९३७.०३।।	स्मरण विलास तत्त्वीं तत्त्व हाला। उपदेशु बोला बोलों नये
४३१६	।।ज्ञा.गा.०९३७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि नित्यता समृद्धि। जीवशिवबुद्धि समाधी त्याची
४३१७	।।ज्ञा.गा.०९३८.०१।।	पाहोनियां दिठीं नवजाय भुली। मायेची घरकुली खेळतुसे
४३१८	।।ज्ञा.गा.०९३८.०२।।	माया मन पाही मायेसीही पर। परते सत्वर निमिष्य नाहीं
४३१९	।।ज्ञा.गा.०९३८.०३।।	खेळतां बाहुली स्वप्नचि वर्तवी। रावोरंक दावी भेदबुद्धि
४३२०	।।ज्ञा.गा.०९३८.०४।।	बाप रखुमादेविवर अभेदु हे अभिन्न। हरिरूपीं लीन जीवशिवीं
४३२१	।।ज्ञा.गा.०९३९.०१।।	अहंते न पाहे नाहीं तेंची पाहे। भुलिसवें जाय काय करूं
४३२२	।।ज्ञा.गा.०९३९.०२।।	सोहंभावें सोकरी कोहंभावें हो करी। पाहे दुरीच्या दुरी एकतत्त्वीं
४३२३	।।ज्ञा.गा.०९३९.०३।।	आदि हें माजिठें रूपीं रूप पैठें। असोनियां द्रष्टे न पाहे भुली
४३२४	।।ज्ञा.गा.०९३९.०४।।	बाप रखुमादेविवर भुलिभूल रे हरि। माजिठा श्रीहरि आपरूपें
४३२५	।।ज्ञा.गा.०९४०.०१।।	जनवन हरि न पाहतां भासे। घटमठीं दिसे तदाकारु
४३२६	।।ज्ञा.गा.०९४०.०२।।	फिटती भुर रे धुम उठी तेज। अक्षरीं उमज गुरुकृपें
४३२७	।।ज्ञा.गा.०९४०.०३।।	खुंटली मुक्ति राहिलें अव्यक्तीं । एकरूप ज्योती तदाकार
४३२८	।।ज्ञा.गा.०९४०.०४।।	ज्ञानदेव क्षर अक्षर उमजे। बाप रखुमादेविवर हृदयीं विराजे
४३२९	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
४३३०	।।ज्ञा.गा.०९४१.०२।।	सुखाचा अनुभव कैसेंनि जाणावा। भेटीचें आर्त सकळांसही सारिखें होईजे देखा
४३३१	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया
४३३२	।।ज्ञा.गा.०९४२.०१।।	सर्वांग देखणें हाचि भावो जाण। येर निकारणें वायां वोझें

४३३३	।।ज्ञा.गा.०९४२.०२।।	शक्तीचा पडिभरु वाहासील वायां। श्रीगुरुपाया शरण जाई
४३३४	।।ज्ञा.गा.०९४२.०३।।	न संडी वेदसिंधु सांडी मांडी कर्म। उपाधीचा धर्म करूं नको
४३३५	।।ज्ञा.गा.०९४२.०४।।	बाप रखुमादेविवर देखणा सर्व दृष्टी। तेथें प्रपंच गोष्टी मुरालिया
४३३६	।।ज्ञा.गा.०९४३.०१।।	संसारकथा प्रपंच चळथा। मनाचा उलथा विरुळा जाणे
४३३७	।।ज्ञा.गा.०९४३.०२।।	होतें तें पाहीं नव्हे तें घेई । द्वैतबुद्धि ठायीं गुंफों नको
४३३८	।।ज्ञा.गा.०९४३.०३।।	चित्तवृत्ति ध्यानीं मनाची निशाणी। भ्रमभेद कानीं ऐकों नको
४३३९	।।ज्ञा.गा.०९४३.०४।।	ज्ञानदेव गंगा नि:संगाच्या संगा। पावसी अभंगा भेदरहित
४३४०	।।ज्ञा.गा.०९४४.०१।।	येथें तेथें दुरी तो नांदे मंदिरीं। आत्मा चराचरीं एकपणें
४३४१	।।ज्ञा.गा.०९४४.०२।।	ऐसा पाहें दृष्टि चैतन्याची सृष्टि। तरी सुदर्शन घरटीं आपेंआप
४३४२	।।ज्ञा.गा.०९४४.०३।।	जात जात पणें प्रपंच शोधणें। गाळूनियां गगन हंस घेई
४३४३	।।ज्ञा.गा.०९४४.०४।।	ज्ञानदेव संधी साधूनियां सिद्धि। छपनाची संधी टाकुनी गेला
४३४४	।।ज्ञा.गा.०९४५.०१।।	शांती क्षमा दया निवती निर्व्यंग। होउनी सर्वांग आत्माभोगी
४३४५	।।ज्ञा.गा.०९४५.०२।।	नाहीं अंतरूप सर्वही चैतन्य। चिदानंदघन बिंबलेंसे
४३४६	।।ज्ञा.गा.०९४५.०३।।	मायीकवृत्तीचा झणीं धरिसी संग। इंद्रियांचा पांग सांडी रया
४३४७	।।ज्ञा.गा.०९४५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कल्पना काजळी। दीपीं दीपमेळीं पाजळी वो जगीं
४३४८	।।ज्ञा.गा.०९४६.०१।।	असार घेईंजे सार पारखूनियां विचार। जेणें तुटे येरझार मरणजन्मीं
४३४९	।।ज्ञा.गा.०९४६.०२।।	तें रूपस रूपडें पाहतां न संपडे। ह्रदयीं सांपडे ज्ञान गोष्टी
४३५०	।।ज्ञा.गा.०९४६.०३।।	सांगतां अनुमान अद्वैत सार पूर्ण। ज्ञानाज्ञानी सज्ञान विरुळा जाणे
४३५१	।।ज्ञा.गा.०९४६.०४।।	ज्ञानदेव सोपान सांगितलिया संपन्न। हरितत्त्व अनुप्रमाण लाधे पूर्वपुण्यें
४३५२	।।ज्ञा.गा.०९४७.०१।।	निर्मिला म्हणसी परेचा विस्तार। तेथें हा विचार वायांवीण
४३५३	।।ज्ञा.गा.०९४७.०२।।	पर नाहीं तेथे अरुतें कैचें। आदिमध्य साचें कळिका हरि
४३५४	।।ज्ञा.गा.०९४७.०३।।	नाहीं तें सन्मान विकृति उपरमु। त्या दिपीं दीप समु शेजेबाजे
४३५५	।।ज्ञा.गा.०९४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परेसी परता। हा विचारु अरुता दिसे भान
४३५६	।।ज्ञा.गा.०९४८.०१।।	सज्ञानी पाहतां अज्ञानी तत्त्वता। अज्ञानी अमृता सद्गुरु जाणे
४३५७	।।ज्ञा.गा.०९४८.०२।।	गुरुगम्य सत्ता शिष्य होय सरता। पूर्णी पूर्ण हातां ब्रह्म येत
४३५८	।।ज्ञा.गा.०९४८.०३।।	आदि मध्य घर हरीचा शेजार। हरिवीण थार नाहीं कोठें

४३५९	।।ज्ञा.गा.०९४८.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त गुरु धर्म वित्त। अवघें जीवित हरि केला
४३६०	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
४३६१	।।ज्ञा.गा.०९४९.०२।।	तुझें तूंचि विंदान जाणोनि पाहीं। आपेंआपवीण विचारु नाहीं
४३६२	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
४३६३	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
४३६४	।।ज्ञा.गा.०९५०.०१।।	शून्याशून्याधार शून्यशेजे हरि। शून्यामाजीं घरीं बिंबलासे
४३६५	।।ज्ञा.गा.०९५०.०२।।	आधीं आप पाहीं शून्याशून्य देहीं । मग उमजोनी ठायीं घेईजे सुखें
४३६६	।।ज्ञा.गा.०९५०.०३।।	शून्य तें काई शून्याशून्य पुशिलें। हृदयस्था जालें कोण्या गुणें
४३६७	।।ज्ञा.गा.०९५०.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवघा। शून्याशून्य वेग ज्ञानघन
४३६८	।।ज्ञा.गा.०९५१.०१।।	शांति दिसे कोहं पर दिसे सोहं। क्षमा हे कोहं कारुण्य सदा
४३६९	।।ज्ञा.गा.०९५१.०२।।	स्नेहाची दिवाळी फेडूनि काजळी। या दीपें वोवाळी जीवशिवीं
४३७०	।।ज्ञा.गा.०९५१.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान दृश्य द्रष्टा दर्शन। रूपीं रूपस्थिति अंकुरलीसे
४३७१	।।ज्ञा.गा.०९५१.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल साच। मी माझें आहाच वायांवीण
४३७२	।।ज्ञा.गा.०९५२.०१।।	साऊमा जंव जाये तंव हृदयींच आहे। चित्त विकासुनी पाहे चित्तामाजीं
४३७३	।।ज्ञा.गा.०९५२.०२।।	तंव चतुर्भुज हरि हृदयमंदिरीं। तया नमन करीं विज्ञानेंसी
४३७४	।।ज्ञा.गा.०९५२.०३।।	शांति धरूनी वाही आपेआप पाही। नमनीं निर्वाहीं न्याहाळिला
४३७५	।।ज्ञा.गा.०९५२.०४।।	ज्ञानदेवा रूप बिंबोनी समीप। प्रपंच दु:खरूप सुख जालें
४३७६	।।ज्ञा.गा.०९५३.०१।।	औट हात चर्म देह बांदवडी। त्रिगुणाची घडी नुगवे रया
४३७७	।।ज्ञा.गा.०९५३.०२।।	सोकरितां धाया काय करील माया। श्रीगुरुच्या पायां विरुळा जाणें
४३७८	।।ज्ञा.गा.०९५३.०३।।	सोहंकरा सोहंकरा हरि पोकारा। वायांच मायेचा वारा भरूं नका

४३७९	।।ज्ञा.गा.०९५३.०४।।	सप्तद्वीप पृथ्वी नवखंडें देव। स्वर्ग भोगभाव राणीव व्यर्थ
४३८०	।।ज्ञा.गा.०९५३.०५।।	ज्ञानदेवीं सार हरिपंथ पार। एकतत्त्व उच्चार तिहीं लोकीं
४३८१	।।ज्ञा.गा.०९५४.०१।।	दीपकेमाजीं दीपक दीप्ती सतेज। बिंबोनी सहज बिंबीं न मिळे
४३८२	।।ज्ञा.गा.०९५४.०२।।	बिंब नाहीं पाहासील काई। ठायींच्या ठायीं होऊनि राही
४३८३	।।ज्ञा.गा.०९५४.०३।।	सर्वी सर्वरस समरसोनी आहे। उभारूनी बाहे वेद सांगे
४३८४	।।ज्ञा.गा.०९५४.०४।।	ज्ञानदेव निजीं निजोनी सहज। देहींचा निर्लज्ज रुसला सये
४३८५	।।ज्ञा.गा.०९५५.०१।।	जिणें देउनी देहीं नि:शंक होईजे। मां मरणें मरण तयासी म्हणिजे
४३८६	।।ज्ञा.गा.०९५५.०२।।	जिणें तें काई मरणें तें काई। जिणें मरणें दोन्ही चोजवेना
४३८७	।।ज्ञा.गा.०९५५.०३।।	सिंधु बुडबुडा क्षणामाजीं आटे । सिंधु बुडबुडा कांहीं तें नाटे
४३८८	।।ज्ञा.गा.०९५५.०४।।	बाप रखुमादेविवराच्या पायीं। ज्ञानदेवो पाही मरण जाणें
४३८९	।।ज्ञा.गा.०९५६.०१।।	सायखडियाचें बिक। अचेत करी परिपाक। जनदृष्टीचें कवतुक। स्फुरे वेगीं
४३९०	।।ज्ञा.गा.०९५६.०२।।	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्गुरु जाणितलें। येथीचें रया
४३९१	।।ज्ञा.गा.०९५६.०३।।	सतधनि म्हणे गुरु जत सांभाळी विवरु। ऐसेंनि तुज वोगरु। वाढिला ब्रह्मीं
४३९२	।।ज्ञा.गा.०९५६.०४।।	निराकार अलिप्त वसे। शरीरीं असतुचि नसे। एकतत्त्व मनोद्देशे। हृदयीं ध्याये
४३९३	।।ज्ञा.गा.०९५६.०५।।	सोडी रसाची सोये। नको भुलों मायामोहें। सत्रावी दोहतु जाये। जीवन भातें
४३९४	।।ज्ञा.गा.०९५६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीगुरु। ऐसा सांगती विचारु। मग ब्रह्मीं चित्तानुसारु। निरोपिला सर्व
४३९५	।।ज्ञा.गा.०९५७.०१।।	आपीं आप माये तेजीं तेज समाये। पवनीं पवन माये पृथ्वी जाये
४३९६	।।ज्ञा.गा.०९५७.०२।।	हंस कोठें गेला तूं पाहों विसरला। भ्रमेंचि भुलला कोहं शब्दें
४३९७	।।ज्ञा.गा.०९५७.०३।।	सांडीं तूं रे जाती होई रे विजाती। येणें रूपें समाप्ती प्रपंचाची
४३९८	।।ज्ञा.गा.०९५७.०४।।	ज्ञानदेवा घर विठ्ठल आचार। वेगीं पर पार हंस पावे
४३९९	।।ज्ञा.गा.०९५८.०१।।	अनंतीं अनंत तत्त्वता तंव एक। विरुळा जाणें। एक बिंबताहे
४४००	।।ज्ञा.गा.०९५८.०२।।	एका तेजीं बहु बहु तेज दृष्टी। एकतत्त्व सृष्टी मेळु शिवीं
४४०१	।।ज्ञा.गा.०९५८.०३।।	तर्काचाही तर्क विवेक सकळ। तेणेंवीण गोपाळ आकळेना
४४०२	।।ज्ञा.गा.०९५८.०४।।	ज्ञानदेव जाणें प्रसाद निवृत्ति। मौनाची मुक्ति वाट आहे
४४०३	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
४४०४	।।ज्ञा.गा.०९५९.०२।।	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये

४४०५	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
४४०६	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
४४०७	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
४४०८	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
४४०९	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
४४१०	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
४४११	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
४४१२	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
४४१३	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
४४१४	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
४४१५	।।ज्ञा.गा.०९६१.०१।।	दृष्टीचें सुख अंतरीं देख। ओंकार अरुष बोलताती
४४१६	।।ज्ञा.गा.०९६१.०२।।	नादुलें ऐकसीं बिंदुलें न देखसी। कोंदलें चौपासी सांवरेना
४४१७	।।ज्ञा.गा.०९६१.०३।।	तें आतु ना बाहेरी आणि अभ्यंतरीं। एकलेंचि निर्धारीं वसतसे
४४१८	।।ज्ञा.गा.०९६१.०४।।	उफराटिये दृष्टि निवृत्तीच्या शेवटीं। ज्ञानदेवा भेटी होउनी ठेली
४४१९	।।ज्ञा.गा.०९६२.०१।।	सांगेन तें एक दावीन तें पाहें। या मनाचि मूळ सोय आठवीं पां
४४२०	।।ज्ञा.गा.०९६२.०२।।	आठवितां तूं तया ठकशील कैसा। सांजवेळें लाहोसी उदो कां जैसा
४४२१	।।ज्ञा.गा.०९६२.०३।।	बुडोनियां राहीं आनंदसागरीं। आठवितां असे जन्मवरी रया
४४२२	।।ज्ञा.गा.०९६२.०४।।	पडतासि दृष्टि निवृत्तीच्या चरणीं। मा ज्ञानदेवो मनीं धरुनी ठेला
४४२३	।।ज्ञा.गा.०९६३.०१।।	जिता जिणें लागे गोड परत्रीं तें अवघड। अवघीयाहूनि तनु वाड मरण भलें

४४२४	।।ज्ञा.गा.०९६३.०२।।	जिता मरिजे मरोनियां उरिजे। इतुलें जाणिजे तरी जपणेंचि नलगे
४४२५	।।ज्ञा.गा.०९६३.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं। ज्ञानदेव पाहीं मरण सांगें
४४२६	।।ज्ञा.गा.०९६४.०१।।	देखणें देखाल तरी हरे मन। सामावलें जीवन मुक्तरत्न रया
४४२७	।।ज्ञा.गा.०९६४.०२।।	भला भला तूं भला रे ज्ञाना। निवृत्ति आपणा दावियेलें
४४२८	।।ज्ञा.गा.०९६४.०३।।	गुरुमुखें ज्ञान पाविजे निर्वाण। तें निवृत्ति म्हणे ज्ञाना पावशील
४४२९	।।ज्ञा.गा.०९६५.०१।।	सकळहि कळा बिंबोनी निराळें। तें तूं घेउनी उगलें राहें रया
४४३०	।।ज्ञा.गा.०९६५.०२।।	तें तत्त्वता तत्त्व घेई का एकत्व। या मना महत्त्व देऊनियां
४४३१	।।ज्ञा.गा.०९६५.०३।।	निरालंब निराकार पाहे तें अपरंपार। तें तूं परात्पर होऊनि राहें
४४३२	।।ज्ञा.गा.०९६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळहि कळा प्रकाशकु। तोचि सर्वव्यापकु जाणोनि राहीं
४४३३	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
४४३४	।।ज्ञा.गा.०९६६.०२।।	जीवा जाणवेना जीवा जाणवेना। जिवाचें वर्म तें जीवा चोजवेना
४४३५	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
४४३६	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
४४३७	।।ज्ञा.गा.०९६७.०१।।	भलें बोलोनी दाविलें मज। आत्मज्ञान सांगेन तुज
४४३८	।।ज्ञा.गा.०९६७.०२।।	मनाचा प्रकाशु थोरु। मनेंचि ब्रह्म उजियेडु
४४३९	।।ज्ञा.गा.०९६७.०३।।	निवृत्ति सेवियेला सुघडु। तेणें मज जाहाला ब्रह्माचा पाडु
४४४०	।।ज्ञा.गा.०९६८.०१।।	आपणांसी आपण उपदेशु कीजे। गुरुमुख बुझिजे तेंचि तूं
४४४१	।।ज्ञा.गा.०९६८.०२।।	मी तें कवण हें तूं जाण। बुझें निर्वाण तेंचि तूं
४४४२	।।ज्ञा.गा.०९६८.०३।।	सिद्धचि सांडूनि निघसि अनानी ठायीं। तूं रिघें पां सोई संताचिये
४४४३	।।ज्ञा.गा.०९६८.०४।।	जें तपाव्रताचे ठायीं तें तेथेंचि पाहीं। परी तें ठायींच्या ठायीं म्हणे ज्ञानदेवो
४४४४	।।ज्ञा.गा.०९६९.०१।।	पाहणें पाहाते सांडुनी निरुतें। पाहिलिया त्यातें तूंचि होसी
४४४५	।।ज्ञा.गा.०९६९.०२।।	तोचि तूं आपण तत्त्व तें तूं जाण। नलगे साधन आन कांहीं
४४४६	।।ज्ञा.गा.०९६९.०३।।	भानुबिंबेंवीण भासलें तम। ज्ञानदेव वर्म अनुवादला
४४४७	।।ज्ञा.गा.०९७०.०१।।	तूं तो माझें मी तो तुझें। ऐक्य जालें तेथें कैचें दुजें

४४४८	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
४४४९	।।ज्ञा.गा.०९७०.०३।।	सगुण होतें तें गुणासी झालें। सगुण निगुण एकचि जालें
४४५०	।।ज्ञा.गा.०९७०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे परतूनि पाही। जिवाचा जिवनु कवणीये ठायीं
४४५१	।।ज्ञा.गा.०९७१.०१।।	अमोलिक रत्न जोडलें रे तुज। कां रे ब्रह्मबीज नोळखसी?
४४५२	।।ज्ञा.गा.०९७१.०२।।	न बुडे न कळे न भीये चोरा। ते वस्तु चतुरा सेविजेसु
४४५३	।।ज्ञा.गा.०९७१.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे अविनाश जोडलें। आणुनी ठेविलें गुरुमुखीं
४४५४	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
४४५५	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
४४५६	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
४४५७	।।ज्ञा.गा.०९७३.०१।।	मन मुरे मग जें उरे। तें तूं कां रे सेवीसिना
४४५८	।।ज्ञा.गा.०९७३.०२।।	दिसतें परी न धरवे हातें। तें संतांतें पुसावें
४४५९	।।ज्ञा.गा.०९७३.०३।।	तेथींची खूण विरुळा जाणे। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेवो म्हणे
४४६०	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
४४६१	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दुःख वाड। भोगितोसी रया
४४६२	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
४४६३	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
४४६४	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
४४६५	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
४४६६	।।ज्ञा.गा.०९७५.०१।।	नाहीं तें तूं काय गिळिसीं। आत्मा ओळखोनि होय तत्त्वमसी
४४६७	।।ज्ञा.गा.०९७५.०२।।	सांडी सांडी सगुणांची भ्रांतीसी। तूंचि निर्गुण आहासी तत्त्वमसी

४४६८	।।ज्ञा.गा.०९७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पंढरीयेसी। कांहीं न व्हावा अवघा होसी
४४६९	।।ज्ञा.गा.०९७६.०१।।	पाहाणेंचि पाहासी काय। पाहणें तेथें नाहीं। पाहणेंचि पाही। पाहणें रया
४४७०	।।ज्ञा.गा.०९७६.०२।।	खुंटलें बोलणें बोलीं बोला। बोलुचि मौन्य ठेला मौन्यामाजीं
४४७१	।।ज्ञा.गा.०९७६.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचिये खुणें। अनुभविया बोलणें पारुषलें
४४७२	।।ज्ञा.गा.०९७७.०१।।	पिंड निर्माण जीवकळा सरिसी। गति प्रवेशीं कैसी जाली
४४७३	।।ज्ञा.गा.०९७७.०२।।	तेथींची रचना न कळे हो देवा। अनुभवाचा ठेवा काढुनी पाहें
४४७४	।।ज्ञा.गा.०९७७.०३।।	वरपंगाचें लेंणें लेवविसी जाईजणें। परी घरांतील ठेवणें नुमगसी
४४७५	।।ज्ञा.गा.०९७७.०४।।	अणूचें प्रमाण न साहे डोळां। कैसा मुक्तीचा सोहळा घेवों पाहसी
४४७६	।।ज्ञा.गा.०९७७.०५।।	जळीं नांदला तो तरंगीं उमटला। मिळोनियां गेला सागरासी
४४७७	।।ज्ञा.गा.०९७७.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला उदारा। ज्ञानाचा वेव्हारा होई बापा
४४७८	।।ज्ञा.गा.०९७८.०१।।	कापुरा अग्नि स्नेह जाला। मी नाहीं तेथें काय उरला
४४७९	।।ज्ञा.गा.०९७८.०२।।	मी नाहीं तेथें कवणिये ठायीं। देखत देखत पाहीं भुललासी
४४८०	।।ज्ञा.गा.०९७८.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं खूण। जाणते जाणती तें अनुभविये
४४८१	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
४४८२	।।ज्ञा.गा.०९७९.०२।।	येक नाहीं तेथें दुजें कायिसें। देहद्वय पाहातां दुजें न दिसे
४४८३	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थीं साही
४४८४	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
४४८५	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
४४८६	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
४४८७	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
४४८८	।।ज्ञा.गा.०९८१.०२।।	बोलिजे तें नव्हे दाविजे तें नव्हे। गुरुमुखीं पाहावें परमानंदे
४४८९	।।ज्ञा.गा.०९८१.०३।।	अरूप परी बरवें दिसे। भीतरीं कैसें विनवीतुसे

४४९०	।।ज्ञा.गा.०९८१.०४।।	अनुभविया प्रति बोलिजे लक्षण। ज्ञानदेवें खूण सांगितली
४४९१	।।ज्ञा.गा.०९८२.०१।।	निर्गुणाची वार्ता सगुणीं मांडिली। सगुण निर्गुण दोन्ही एकरूपा आलीं
४४९२	।।ज्ञा.गा.०९८२.०२।।	सगुण नव्हे तें निर्गुण नव्हे। गुरुमुखें चोजवे जाणितलें पां
४४९३	।।ज्ञा.गा.०९८२.०३।।	रखुमादेविवरु साकारु निराकारु नव्हे। कांहीं नहोनि होये तोचि बाईये वो
४४९४	।।ज्ञा.गा.०९८३.०१।।	प्रकाशें देखिलें त्याहुनी वेगळें। नाहीं तें धरिलें सोहं मार्गें
४४९५	।।ज्ञा.गा.०९८३.०२।।	या मार्गापंथीं तूं तुझें नाहीं। बिंब हारपलें तें तत्त्व पाहीं
४४९६	।।ज्ञा.गा.०९८३.०३।।	बीजाचा प्रकाश तुझा तूं नेणसी। हारपलें मन हें दाही दिशीं रया
४४९७	।।ज्ञा.गा.०९८३.०४।।	पुराणप्रसिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुमुखें लक्षीं चोजवलें रया
४४९८	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी
४४९९	।।ज्ञा.गा.०९८४.०२।।	सुखाती चांदिणें राती। बहुतें खेळती येकु देखो
४५००	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
४५०१	।।ज्ञा.गा.०९८४.०४।।	भोगिया शिवोन उतरला डायीं। ज्ञानदेव सांगे निवृत्तीच्या पायीं
४५०२	।।ज्ञा.गा.०९८५.०१।।	एक पाहतां दुजें गेलें। शेखीं पाहतां सर्व शून्य जालें
४५०३	।।ज्ञा.गा.०९८५.०२।।	पाहतां तयाचा विचारु। निवृत्ति जाणे तो श्रीगुरु
४५०४	।।ज्ञा.गा.०९८५.०३।।	एक मूळ एक आदि। शून्य मांडिली उपाधी
४५०५	।।ज्ञा.गा.०९८५.०४।।	निवृत्तिदासाचें बोलणें। जाणा मीपणा उमाणें
४५०६	।।ज्ञा.गा.०९८६.०१।।	ॐ ओंखट सांडुनि अंतरापासुनि। लागावें भजनीं गोविंदाचे
४५०७	।।ज्ञा.गा.०९८६.०२।।	नामाचे चिंतनीं असावें नित्यानीं। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
४५०८	।।ज्ञा.गा.०९८६.०३।।	मान अपमान पाहूं नये संतीं। जोडावा श्रीपति निशिदिनीं
४५०९	।।ज्ञा.गा.०९८६.०४।।	शिकविलें संतीं ऐकावें वचन। अनाचारीं मन पाळूं नये
४५१०	।।ज्ञा.गा.०९८६.०५।।	धनाचिये आशा करूं नये चोरी। वडील वंशघरीं भांडू नये
४५११	।।ज्ञा.गा.०९८६.०६।।	अवचित हात घालूं नये बिळीं। खळाचिये बोलीं पडूं नये
४५१२	।।ज्ञा.गा.०९८६.०७।।	आशा धरुनियां सांगूं नये ज्ञान। निष्ठुर वचन बोलूं नये
४५१३	।।ज्ञा.गा.०९८६.०८।।	इष्टमित्र सखेसोयरे जावई। यांचि आस कांहीं करूं नये
४५१४	।।ज्ञा.गा.०९८६.०९।।	ईश्वरीं आपुला घालुनिया भार। करावा विचार आलियाचा
४५१५	।।ज्ञा.गा.०९८६.१०।।	उसंती संसारीं असावें अखंड। धरूनियां चाड गोविंदाची

४५१६	।।ज्ञा.गा.०९८६.११।।	उमेच्या भ्रतारा भजावें नित्यानि। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
४५१७	।।ज्ञा.गा.०९८६.१२।।	रिकामा हा काळ जाऊं न द्यावा। हिताचा करावा लागपाट
४५१८	।।ज्ञा.गा.०९८६.१३।।	रिकामी ही तोंडीं न करावी बडबडी। अवगुणीची खोडी टाकून द्यावी
४५१९	।।ज्ञा.गा.०९८६.१४।।	लिगटूनी रहावें आवरावें मन। करावा जतन विश्वास हा
४५२०	।।ज्ञा.गा.०९८६.१५।।	लीला भाविकांची ओळखावी बरी। रात्रीं दारोदारीं हिंडूं नये
४५२१	।।ज्ञा.गा.०९८६.१६।।	यातना जे तुटे तो उपाय कीजे। सर्वत्रासी दीजे अन्नदान
४५२२	।।ज्ञा.गा.०९८६.१७।।	यावें जावें तरी संताचिया द्वारां। मनांत द्वैतभारा धरूं नये
४५२३	।।ज्ञा.गा.०९८६.१८।।	ओंकाराचे मूळ पाहिलें जे ठाईं। मग त्याचे पायीं लीन व्हावें
४५२४	।।ज्ञा.गा.०९८६.१९।।	ज्ञानदेव म्हणे ओंनामा सकळ। भजावा गोपाळ निशिदिनीं
४५२५	।।ज्ञा.गा.०९८७.०१।।	तीर्थें पाहसी तूं कायी। तुजपाशीं आहे तें कुठेंच नाहीं
४५२६	।।ज्ञा.गा.०९८७.०२।।	दगडाचिया देवा घेतां डोईं। कपाळ फुटेल परी मोक्ष नाहीं
४५२७	।।ज्ञा.गा.०९८७.०३।।	झळझळित धोतरें देवतार्चनाचा पसारा। दिवसाचीं सोवळीं दहा बारा
४५२८	।।ज्ञा.गा.०९८७.०४।।	अरे कसे ज्ञाना एकचि बोला। विश्वात्मा देवचि भरला
४५२९	।।ज्ञा.गा.०९८७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे बोलूं आलें मुखा। कानीं एक पाठ पडलें
४५३०	।।ज्ञा.गा.०९८८.०१।।	अभिमानें करुनी व्यर्थ कां फुगसी। भ्रांता ऐसा होसी मतिमंदा
४५३१	।।ज्ञा.गा.०९८८.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप ही खूण ओळखी। भिन्नपणा टाकी अंतरींचा
४५३२	।।ज्ञा.गा.०९८८.०३।।	प्रारब्ध आणि देह भोगिताहे भोग। कासयासि सांग भ्रांति तुज
४५३३	।।ज्ञा.गा.०९८८.०४।।	मान अपमान तुज दोन्ही नाहीं। तूं तो विदेही नित्यशुद्ध
४५३४	।।ज्ञा.गा.०९८८.०५।।	साध अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। वोळख म्हणत ज्ञानदेव
४५३५	।।ज्ञा.गा.०९८९.०१।।	कामक्रोधलोभ घेउनिया संगें। परमार्थासि रिघे तोचि मूर्ख
४५३६	।।ज्ञा.गा.०९८९.०२।।	बांधोनिया शिळा पोहों जातां सिंधू। पाहे मतिमंदू मृत्यु शीघ्र
४५३७	।।ज्ञा.गा.०९८९.०३।।	देह गेह भ्रांति सोडुनिया द्यावी। साधनें करावीं शुद्ध मार्गें
४५३८	।।ज्ञा.गा.०९८९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधलें। ना तरी चळेल मध्यभागीं
४५३९	।।ज्ञा.गा.०९९०.०१।।	सदामुक्त असतां बद्ध जालों कैसा। विषयाची आशा धरोनिया
४५४०	।।ज्ञा.गा.०९९०.०२।।	विषय त्यागितां तोचि होय मुक्त। या नांव विरक्त राजयोगी
४५४१	।।ज्ञा.गा.०९९०.०३।।	विरक्त तो कवण त्रिवर्गाचें शून्य। वृत्ति हे सुलीन स्वरूपीं राहे

४५४२	।।ज्ञा.गा.०९९०.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही एकपण। होय तंव साधन करित जाय
४५४३	।।ज्ञा.गा.०९९०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आधीं करुनी पाही। निवृत्तिकृपा ही साधकासी
४५४४	।।ज्ञा.गा.०९९१.०१।।	संसारा येउनी नि:संग होईजे। नाहीं तरी जाईजे देशत्यागें
४५४५	।।ज्ञा.गा.०९९१.०२।।	परि नको नको दु:ख धुरंधर। पुढें अंध:कार दिसतसे
४५४६	।।ज्ञा.गा.०९९१.०३।।	गर्भवास येरझारा न सोसती दातारा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला गा
४५४७	।।ज्ञा.गा.०९९२.०१।।	राम सर्वत्र देखणा सर्वांघटीं असे। ऐसें हें पिसें परि वेगळेंचि
४५४८	।।ज्ञा.गा.०९९२.०२।।	मायेच्या भूरें भुलले हे जन। जनीं जनार्दन न दिसे त्यांसी
४५४९	।।ज्ञा.गा.०९९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भावें परिपूर्ण। निवृत्तिनें खूण सांगितली
४५५०	।।ज्ञा.गा.०९९३.०१।।	संन्याशाची पूजा करावी दुरून। शरीर स्पर्शन करूं नये
४५५१	।।ज्ञा.गा.०९९३.०२।।	अग्निमुखीं हवन घालावें दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
४५५२	।।ज्ञा.गा.०९९३.०३।।	व्याघ्रासर्पा चारा घालावा दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
४५५३	।।ज्ञा.गा.०९९३.०४।।	धर्मार्थकामाचा जालासे अभाव। तेव्हांचि तो शिव श्रुति बोले
४५५४	।।ज्ञा.गा.०९९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे त्यासी करावें नमन। प्रापंचिक जनें शिवूं नये
४५५५	।।ज्ञा.गा.०९९४.०१।।	भगवद्गीता हेचि थोर। येणें चुके जन्म वेरझार। वैकुंठवासीं निरंतर। भवसागर उतरेल
४५५६	।।ज्ञा.गा.०९९४.०२।।	राम नाम सार धरीं। तेंचि तारक सृष्टीवरी। त्याचेनि संगें निरंतरीं। भवसागर तरसील
४५५७	।।ज्ञा.गा.०९९४.०३।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें
४५५८	।।ज्ञा.गा.०९९४.०४।।	त्रिकाळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियले
४५५९	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
४५६०	।।ज्ञा.गा.०९९४.०६।।	ज्ञानदेव कर्म अकर्ता। पावन जाला श्रीअनंता। सुखदु:खाचा हरि भोक्ता। सर्वकाळ आम्हां आला
४५६१	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
४५६२	।।ज्ञा.गा.०९९५.०२।।	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
४५६३	।।ज्ञा.गा.०९९५.०३।।	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल
४५६४	।।ज्ञा.गा.०९९५.०४।।	ज्ञानदेवें भाष्यें केलें। गीताज्ञान विस्तारलें। भक्ती भाग्यवंतीं घेतलें। भाष्येंकरुनी गीतेच्या
४५६५	।।ज्ञा.गा.०९९६.०१।।	वेदांत सिद्धांत देतात पैं हाक। स्तब्ध ते जंबुक येर शास्त्रें
४५६६	।।ज्ञा.गा.०९९६.०२।।	तेंचि कीं प्रमाण साधनानुक्रम। येर भवभ्रम रूप आथी
४५६७	।।ज्ञा.गा.०९९६.०३।।	ऐकजे तीं शास्त्रें पडिलीं संदेहीं। होय नाहीं कांहीं म्हणूनियां

४५६८	।।ज्ञा.गा.०९९६.०४।।	वेदांतींही भिन्न जाणा पूर्वपक्ष। लक्षितेती लक्ष अती मूर्ख
४५६९	।।ज्ञा.गा.०९९६.०५।।	काय बहिर्मुख नेणतीच येर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
४५७०	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
४५७१	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
४५७२	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
४५७३	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
४५७४	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
४५७५	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
४५७६	।।ज्ञा.गा.०९९८.०१।।	काय करिसी सकळ देवांचें वैभव विलास। माझिया स्वामीवीण ते अवघे उद्वसु रया
४५७७	।।ज्ञा.गा.०९९८.०२।।	तपन त्या कमळा कमळीं विकासु। सुकवी मयंकु काय करिसी बा सुधांशु
४५७८	।।ज्ञा.गा.०९९८.०३।।	साताही वारांचे दिवसु एकियाचि सुरिजे। तैसें सर्वीं सर्वपण माजींये न श्रीराजे
४५७९	।।ज्ञा.गा.०९९८.०४।।	सर्वज्ञ सुंदर देव होतु कां भलतैसे। परी जडातें चेष्टविते आणिकां पैं नसे
४५८०	।।ज्ञा.गा.०९९८.०५।।	जया नांव नाहीं रूप चिन्ह कांहीं। नामरूप चिन्ह स्वयेंचि पाहीं
४५८१	।।ज्ञा.गा.०९९८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु आहे तैसाचि पुरे। काय करिसी आणिकां देवांचीं गोवारें रया
४५८२	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
४५८३	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
४५८४	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्वस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास

४५८५	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
४५८६	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
४५८७	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
४५८८	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
४५८९	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
४५९०	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
४५९१	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
४५९२	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
४५९३	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
४५९४	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
४५९५	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
४५९६	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
४५९७	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‍भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
४५९८	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं

४५९९	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
४६००	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
४६०१	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मी। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
४६०२	।।ज्ञा.गा.०९९९.२१।।	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार
४६०३	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
४६०४	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
४६०५	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्‌गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
४६०६	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
४६०७	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
४६०८	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
४६०९	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
४६१०	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
४६११	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं

४६१२	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
४६१३	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भी होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
४६१४	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
४६१५	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
४६१६	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
४६१७	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
४६१८	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
४६१९	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
४६२०	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
४६२१	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
४६२२	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
४६२३	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
४६२४	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी

४६२५	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
४६२६	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
४६२७	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
४६२८	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
४६२९	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
४६३०	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
४६३१	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
४६३२	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
४६३३	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
४६३४	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
४६३५	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
४६३६	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
४६३७	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी

४६३८	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
४६३९	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
४६४०	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
४६४१	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
४६४२	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
४६४३	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
४६४४	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
४६४५	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
४६४६	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
४६४७	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
४६४८	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
४६४९	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
४६५०	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा

४६५१	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
४६५२	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
४६५३	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्‌बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
४६५४	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
४६५५	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
४६५६	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
४६५७	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
४६५८	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
४६५९	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दुःखें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
४६६०	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
४६६१	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
४६६२	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दुःखाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
४६६३	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
४६६४	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती

४६६५	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
४६६६	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
४६६७	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
४६६८	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याई हृषिकेशी
४६६९	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
४६७०	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
४६७१	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भीची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
४६७२	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
४६७३	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
४६७४	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
४६७५	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
४६७६	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
४६७७	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया

४६७८	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
४६७९	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
४६८०	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
४६८१	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
४६८२	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
४६८३	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
४६८४	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधले टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
४६८५	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
४६८६	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
४६८७	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भीं दु:ख दारुण
४६८८	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
४६८९	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
४६९०	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
४६९१	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी

४६९२	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
४६९३	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
४६९४	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
४६९५	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
४६९६	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
४६९७	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
४६९८	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
४६९९	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
४७००	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
४७०१	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
४७०२	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
४७०३	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
४७०४	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें

४७०५	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
४७०६	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
४७०७	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
४७०८	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
४७०९	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
४७१०	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
४७११	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
४७१२	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
४७१३	।।ज्ञा.गा.१००५.०२।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाय। द्वादशाक्षरी मंत्रु न जपसी काह्या
४७१४	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
४७१५	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
४७१६	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
४७१७	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग

४७१८	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
४७१९	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
४७२०	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
४७२१	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
४७२२	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
४७२३	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
४७२४	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
४७२५	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
४७२६	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा
४७२७	।।ज्ञा.गा.१००६.०२।।	वासुदेव हरि वासुदेव हरि। रामकृष्ण हरि वासुदेवा
४७२८	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
४७२९	।।ज्ञा.गा.१००६.०४।।	रामकृष्णवासुदेवें वैष्णव गाताती आघवें। दिंडी टाळ प्रेमभावें। वासुदेवीं मन सामावें गा
४७३०	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा
४७३१	।।ज्ञा.गा.१००६.०६।।	वासुदेवीं ज्ञेय ज्ञान। ध्यानीं मनीं नारायण। वासुदेवो परिपूर्ण। कैसें क्षरलेंसें चैतन्य गा
४७३२	।।ज्ञा.गा.१००६.०७।।	वासुदेवीं वाहूनि टाळी। पातकें गेलीं अंतराळीं। वासुदेवो वनमाळी। कीर्तन करूं ब्रह्ममेळीं गा
४७३३	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
४७३४	।।ज्ञा.गा.१००७.०१।।	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
४७३५	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील

४७३६	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
४७३७	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद। अंगोअंगीं मुराला छंद। भोग भोगितांचि आटला भोग। ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद
४७३८	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
४७३९	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
४७४०	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
४७४१	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
४७४२	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शे तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
४७४३	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
४७४४	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
४७४५	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
४७४६	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
४७४७	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
४७४८	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
४७४९	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
४७५०	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
४७५१	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा

४७५२	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
४७५३	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
४७५४	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
४७५५	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दुःख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
४७५६	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी। आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
४७५७	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दुःखमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
४७५८	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
४७५९	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
४७६०	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दुःख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
४७६१	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
४७६२	।।ज्ञा.गा.१०१२.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा। तेणें फेडिलें पडळ। ज्ञानाचा निजबोधु। विज्ञानरूप सकळ
४७६३	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
४७६४	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
४७६५	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली

४७६६	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
४७६७	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
४७६८	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
४७६९	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
४७७०	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
४७७१	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
४७७२	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मार्गें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
४७७३	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
४७७४	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
४७७५	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
४७७६	।।ज्ञा.गा.१०१४.०२।।	दुहतां पान्हा न संवरे रे। पैल पर्वता सुटले झरे रे कान्हो
४७७७	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
४७७८	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
४७७९	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
४७८०	।।ज्ञा.गा.१०१५.०२।।	ते सांग पां धेनु कवण रे। तिसी नाहीं तिन्ही गुण रे कान्हो
४७८१	।।ज्ञा.गा.१०१५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। ते उभी पुंडलिकाचे द्वारीं रे कान्हो
४७८२	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो

४७८३	।।ज्ञा.गा.१०१६.०२।।	तिचें नाम शांभवी आहे रे। तिचि रूपरेखा ते काय रे कान्हो
४७८४	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
४७८५	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
४७८६	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
४७८७	।।ज्ञा.गा.१०१७.०२।।	ती अखरींच चरे रे। सर्वसाक्षी वरती जाय रे कान्हो
४७८८	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
४७८९	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
४७९०	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
४७९१	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
४७९२	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
४७९३	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
४७९४	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
४७९५	।।ज्ञा.गा.१०१९.०१।।	साईखडियातें देखोनियां माते। तैसा संसारातें येत रया
४७९६	।।ज्ञा.गा.१०१९.०२।।	सोय ध्यान उन्मनी पांचांची मिळणी। सत्रावीचे कानीं गोष्टी सांगे
४७९७	।।ज्ञा.गा.१०१९.०३।।	दुभोनियां खडाणी नैश्वर्य ध्यान गगनीं। चेतलिया मन क्षीर देत
४७९८	।।ज्ञा.गा.१०१९.०४।।	ज्ञानदेवीं समभाव त्रिगुणी नाहीं ठाव। आपेंआप राणीव साईखडिया
४७९९	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
४८००	।।ज्ञा.गा.१०२०.०२।।	टिपरिया घाई गोपाळ भाई। घुळुघुळु पाईं नादु वाजे वो
४८०१	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
४८०२	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
४८०३	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
४८०४	।।ज्ञा.गा.१०२१.०१।।	हमामा रे पोरा हमामा। घुमरी वाजे घुमामा
४८०५	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
४८०६	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा

४८०७	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
४८०८	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
४८०९	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
४८१०	।।ज्ञा.गा.१०२२.०१।।	हमामा घाली बाळा। सांडी खोटा चाळा। फोडीन तुझा टाळा। वाकुल्या दावीन काळा
४८११	।।ज्ञा.गा.१०२२.०२।।	हमामा रे पोरा हमामा रे
४८१२	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
४८१३	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
४८१४	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
४८१५	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
४८१६	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
४८१७	।।ज्ञा.गा.१०२३.०२।।	मन चित्त धू। विषयावर थू
४८१८	।।ज्ञा.गा.१०२३.०३।।	एक नाम मांडी। दुजा भाव सांडी
४८१९	।।ज्ञा.गा.१०२३.०४।।	हरि आला रंगीं। सज्जनाचे संगीं
४८२०	।।ज्ञा.गा.१०२३.०५।।	सकळ पाहें हरि। तोचि चित्तीं धरीं
४८२१	।।ज्ञा.गा.१०२३.०६।।	नमन ललाटीं। संसारेसी साटीं
४८२२	।।ज्ञा.गा.१०२३.०७।।	वाम दक्षिण। चहूंभुजीं आलिंगन
४८२३	।।ज्ञा.गा.१०२३.०८।।	ज्ञानदेवा गोडी। केली संसारा फुगडी
४८२४	।।ज्ञा.गा.१०२४.०१।।	आकारेंवीण पाळणा पहुडलें। निराकार म्हणोनी वोसणाईलें
४८२५	।।ज्ञा.गा.१०२४.०२।।	जो जो जो बाळा निराकार पाळणा। व्योमीं व्योमाकारीं झोंप घेई
४८२६	।।ज्ञा.गा.१०२४.०३।।	चौदा नि:शब्दीं जागृत केलें। एकवीसीं हालवुनी बाळ उठविलें
४८२७	।।ज्ञा.गा.१०२४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निजीं निजविलें। कांहीं नव्हे ऐसें कांहीं ना केलें
४८२८	।।ज्ञा.गा.१०२५.०१।।	पाळण्याची परी सांगेन आतां। पाळण्या सान्हुलें देहेंवीण बोभातें ताता
४८२९	।।ज्ञा.गा.१०२५.०२।।	तेथें जनकु नव्हे जननी नव्हे। बाळक नवे होये माझेवीण
४८३०	।।ज्ञा.गा.१०२५.०३।।	तेथें तेल सारुनी अभ्यंग केला। बाळक पुसिला अंबरवर्णे

४८३१	।।ज्ञा.गा.१०२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अनुभवीत झाले। ते निजरूप पावलें परब्रह्मीं
४८३२	।।ज्ञा.गा.१०२६.०१।।	अठरा दिगांतीहुनी पाळणा आणिला। तेथें एक निर्गुण बाळ पहुडला
४८३३	।।ज्ञा.गा.१०२६.०२।।	बाळापें हें नाहीं बाळापें हें नाहीं। अंगुष्ठ पिउनी घेई निरालंबी
४८३४	।।ज्ञा.गा.१०२६.०३।।	निरालंबी सादू आळवी ब्रह्मीं। तेथें एकु बाळ बोभाये निरंजनीं
४८३५	।।ज्ञा.गा.१०२६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु आदि अंतीं। त्याहुनी परती मज गती केली
४८३६	।।ज्ञा.गा.१०२७.०१।।	पांच पाट्या नव खिडकिया। पाळणा पहुडाया निरंजनीं
४८३७	।।ज्ञा.गा.१०२७.०२।।	एकवीस सहस्र श्वास हुंकार घाली। माया ते मारिली ज्ञानरूपी
४८३८	।।ज्ञा.गा.१०२७.०३।।	तेथें निरंजन नाहीं कांहींचि नाहीं। तेथें नि:शब्द उठती पाहीं
४८३९	।।ज्ञा.गा.१०२७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु बाळका घेउनी गेला। मरोनियां झाला जितपणें गे माये
४८४०	।।ज्ञा.गा.१०२८.०१।।	शून्य नाहीं निरशून्य नाहीं। तेथें पाळणा पाही लावियेला
४८४१	।।ज्ञा.गा.१०२८.०२।।	जातिवीण बाळ उपजलें पाहीं। तेथें परिये देते माय तेही नाहीं
४८४२	।।ज्ञा.गा.१०२८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं पाळणा नाहीं। तेथें मी बाळ पाहीं पहुडलों
४८४३	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
४८४४	।।ज्ञा.गा.१०२९.०२।।	पाईक काय स्वामी स्वामीया काय पाईक। असतां एके एक दोन्ही नव्हती
४८४५	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
४८४६	।।ज्ञा.गा.१०३०.०१।।	पाईका मोल नाहीं देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं भोगजात
४८४७	।।ज्ञा.गा.१०३०.०२।।	देशील तें काई न देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं तुजवांचोनी
४८४८	।।ज्ञा.गा.१०३०.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या पायीं। पाईका मोल नाहीं तैसें जालें
४८४९	।।ज्ञा.गा.१०३१.०१।।	आणिक पाईक मोलाचे तुझे। तैसें नव्हे माझें पाईकपण
४८५०	।।ज्ञा.गा.१०३१.०२।।	न मगे वही मोल जीवन भातें। तें द्यावें मातें पाईकपण
४८५१	।।ज्ञा.गा.१०३१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा गोसांविया। पाईकपण मी पायां जोडलेती
४८५२	।।ज्ञा.गा.१०३२.०१।।	देह दंडुनी पाईक अनुसरला जीवें। तव स्वामियाचें गूज हातासी आलें
४८५३	।।ज्ञा.गा.१०३२.०२।।	पाईकपणें गेलें स्वामी होउनी ठेलें। परी नाहीं विसरलें स्वामियातें
४८५४	।।ज्ञा.गा.१०३२.०३।।	पाईकपण ऐसा आठवुचि नाहीं। स्वामीवांचुनी कांहीं जाणेचीना

४८५५	।।ज्ञा.गा.१०३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। पाईक तो साचारु स्वामी केला
४८५६	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
४८५७	।।ज्ञा.गा.१०३३.०२।।	पाईक शुद्धमति स्वामीया विवेकी। वेव्हारु लौकिकीं चाळीतु असे
४८५८	।।ज्ञा.गा.१०३३.०३।।	निदसुरा होता तो जागसुदा जाला। स्वामियें आणिला आपणांपाशीं
४८५९	।।ज्ञा.गा.१०३३.०४।।	पाईकपणें गेलें सन्निधान जालें। स्वामी एका बोलें निवांत ठेला
४८६०	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
४८६१	।।ज्ञा.गा.१०३४.०१।।	आठवितां नुपरे मोविता न मोववे। सांगतां न सांगवे गुण त्याचे
४८६२	।।ज्ञा.गा.१०३४.०२।।	परतलिया दृष्टि काळा देखिला जगजेठी। वेणिभागीं पृष्ठीं कैसा दिसतु असे
४८६३	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें। मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
४८६४	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णूं चक्रपाणी बहु काळें गे माय
४८६५	।।ज्ञा.गा.१०३४.०५।।	द्वादश मंडळें वोवाळुनी आलिये। तंव तंव काळें देखिलें रूपडें त्याचें
४८६६	।।ज्ञा.गा.१०३४.०६।।	अनुमाना नये अनुमाना नये। परतल्या श्रुति चोजवेना
४८६७	।।ज्ञा.गा.१०३४.०७।।	मनें बुडी दिधली दाही हारपली। चोवीस मावळलीं अगाध पंथीं
४८६८	।।ज्ञा.गा.१०३४.०८।।	प्रीतीचें पांघरूण काळें घोंगडें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें मज केलें उघडें
४८६९	।।ज्ञा.गा.१०३५.०१।।	रात्री दिवस वाहातसे चिंता। केशव धडौता होईन मी
४८७०	।।ज्ञा.गा.१०३५.०२।।	खिरजट घोंगडें फाटकें तें कैसें। वेचिलें कैसें भोगिजे गा
४८७१	।।ज्ञा.गा.१०३५.०३।।	वित्त नाहीं गाठी जीवित्वा आटी। उघडी पाठी हींव वाजे
४८७२	।।ज्ञा.गा.१०३५.०४।।	घोंगडें देईल तो एक दाता। रखुमादेविवरा मागों रे आतां
४८७३	।।ज्ञा.गा.१०३६.०१।।	तुझें घोंगडें ऐकची चोख। दुजे वोळख अमंगळ
४८७४	।।ज्ञा.गा.१०३६.०२।।	दे धडुत न घोंगडें मोठें । खिरपटें जळो देवा
४८७५	।।ज्ञा.गा.१०३६.०३।।	रखुमादेविवरु उदार जाला। धडौता केला ज्ञानदेवो
४८७६	।।ज्ञा.गा.१०३७.०१।।	चौऱ्यांशीं लक्ष हिंडतां हाट। पुंजे दाट सांपडलें
४८७७	।।ज्ञा.गा.१०३७.०२।।	हित ये खेपेसी बरवें जालें। सुरंग घोंगडें हाताशीं आलें
४८७८	।।ज्ञा.गा.१०३७.०३।।	येणें पाडें न माये कोठें। घोंगडें मोठें सांपडलें
४८७९	।।ज्ञा.गा.१०३७.०४।।	मनोरथ पुरले रे आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाशीं ध्यातां
४८८०	।।ज्ञा.गा.१०३८.०१।।	माझिया घोंगडियावरी ब्रह्माचा गोंडा। बाहिरी सांडा बैसावया

४८८१	।।ज्ञा.गा.१०३८.०२।।	संतचरणीं रुळें श्रीरंगीं रंगलें। व्योमाकार मिरवले तेंचि देखे
४८८२	।।ज्ञा.गा.१०३८.०३।।	रखुमादेविवरें विठ्ठलें दिधलें। अमोलिक जालें मोलेंवीण
४८८३	।।ज्ञा.गा.१०३९.०१।।	घोंगडी घेऊनि हाटासि जाये। पंढरिये आहे वस्ती आम्हां
४८८४	।।ज्ञा.गा.१०३९.०२।।	घोंगडियाचें मोल पैं जालें। चरणीं राहिलें विठ्ठलाचे
४८८५	।।ज्ञा.गा.१०३९.०३।।	घोंगडें येक बैसलें थडी। उभयां गोडी विठ्ठलाची
४८८६	।।ज्ञा.गा.१०३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। शहाणे ये खुणें संतोषले
४८८७	।।ज्ञा.गा.१०४०.०१।।	काळें ना सावळें धवळें ना पिवळें। घोंगडें निराळें लाधलों मी
४८८८	।।ज्ञा.गा.१०४०.०२।।	मागील रगटें झाडिलें आतां। पंढरीनाथा चरणाजवळीं
४८८९	।।ज्ञा.गा.१०४०.०३।।	नवें नवघड हातां आलें। दृष्टी पाहें तंव मन हारपलें
४८९०	।।ज्ञा.गा.१०४०.०४।।	सहस्र फुलीवरी गोंडा थोरु। धडुतें दावी रखुमादेविवरु
४८९१	।।ज्ञा.गा.१०४१.०१।।	निरालंब घोंगडें अद्वैत पेठे। तेथ एक भेटे रूपेंवीण
४८९२	।।ज्ञा.गा.१०४१.०२।।	हिरोनि घेतलें हिरोनि घेतलें। मज पैं दिधलें दोषेंवीण
४८९३	।।ज्ञा.गा.१०४१.०३।।	रखुमादेविवरें कामाण केलें। अपकारेंविण उघडें नागविलें
४८९४	।।ज्ञा.गा.१०४२.०१।।	अद्वैत पेठेहुनी घोंगडें आणिलें। अमोलिक घेतलें पंढरिये
४८९५	।।ज्ञा.गा.१०४२.०२।।	चौ हातांची भरणी आली। तिये चराचरीं ऐसें नाहीं
४८९६	।।ज्ञा.गा.१०४२.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नीट। पांघुरविलें वैकुंठ मज देखा
४८९७	।।ज्ञा.गा.१०४३.०१।।	माझें चवाळें रंगाचें बहुतें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें दिधलें गे माय
४८९८	।।ज्ञा.गा.१०४३.०२।।	चवाळें शुद्ध चहू पालवी। व्योमाकारें वेद प्रसिद्ध पांघुरवी
४८९९	।।ज्ञा.गा.१०४३.०३।।	आतां पराहूनि परमेचूचें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला अंगीचें
४९००	।।ज्ञा.गा.१०४४.०१।।	निरंजना गाई चारूं गेलों। तंव चवाळें तेथें एक पावलों
४९०१	।।ज्ञा.गा.१०४४.०२।।	मज निर्गुणें आड वारिलें। चवाळें हिरोनि जिणें बुडविलें
४९०२	।।ज्ञा.गा.१०४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें इतुकें केलें। माझें चवाळें हिरोनि नेलें गे माय
४९०३	।।ज्ञा.गा.१०४५.०१।।	ब्रह्माचा गोंडा चहू पावला। मन पांघुरे उमप भावा
४९०४	।।ज्ञा.गा.१०४५.०२।।	चौ हातांहून आगळें। द्विकारांहूनि वेगळें गे माये
४९०५	।।ज्ञा.गा.१०४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें सुभटे। मज चवाळें दिधलें गोमटें गे माये
४९०६	।।ज्ञा.गा.१०४६.०१।।	चवाळ्याची सांगेन मातु। चवाळें पांघुरे पंढरीनाथु

४९०७	।।ज्ञा.गा.१०४६.०२।।	गोधनें चारितां हरि पांघुरला। मज चवाळ्याचा त्यागु पैं दिधला
४९०८	।।ज्ञा.गा.१०४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु श्रीगुरुराणा। चवाळें पांघुरवी निरंजना गे माय
४९०९	।।ज्ञा.गा.१०४७.०१।।	निर्गुण चवाळें आणिलें। बापनिवृत्तीनें मज पांघुरविलें
४९१०	।।ज्ञा.गा.१०४७.०२।।	चौघे चार्‍ही पदर म्हणीतले। पांघरूण झालें सारासार
४९११	।।ज्ञा.गा.१०४७.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। माझें चोरुनी जिणें उघडें केलें गे माय
४९१२	।।ज्ञा.गा.१०४८.०१।।	तूं माझा स्वामी मी तुझा रंक। पाहतां न दिसे वेगळिक
४९१३	।।ज्ञा.गा.१०४८.०२।।	मीतूंपण जाऊं दे दुरी। एकचि घोंगडें पांघरूं हरि
४९१४	।।ज्ञा.गा.१०४८.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलुराया। लागेन पायां वेळोवेळां
४९१५	।।ज्ञा.गा.१०४९.०१।।	जायाची घोंगडी नव्हती निज। म्हणउनी तुज विनवितसे
४९१६	।।ज्ञा.गा.१०४९.०२।।	एक पाहतां दुसरें गेलें। तिसरें झालें नेणों काय
४९१७	।।ज्ञा.गा.१०४९.०३।।	चौथें घोंगडें तेंही नाहीं। रखुमादेविवरा विठ्ठला पायीं
४९१८	।।ज्ञा.गा.१०५०.०१।।	कान्होबा तुझी घोंगडी चांगली रे। आम्हांशी कां दिली वांगली रे
४९१९	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे
४९२०	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
४९२१	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
४९२२	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
४९२३	।।ज्ञा.गा.१०५१.०१।।	सभा समस्त साधुसंतांची। महामुनी विरक्तांची। पंडित पाठक ज्ञानियांची। समस्तांची विनवणी
४९२४	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहार्‍यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
४९२५	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
४९२६	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
४९२७	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
४९२८	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
४९२९	।।ज्ञा.गा.१०५१.०७।।	खटपट खटपट। शास्त्रप्रज्ञा अलोट। बांधोनी विपत्तीची मोट। सैरा सुनाट धांवती
४९३०	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्का लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
४९३१	।।ज्ञा.गा.१०५१.०९।।	लटपट लटपट। मेळवुनी शिष्यांचा थाट। अद्वैत ज्ञानाचा बोभाट। भरिला हाट जिविकेसी

४९३२	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना
४९३३	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दु:खाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
४९३४	।।ज्ञा.गा.१०५१.१२।।	आतां फटफट फटफट। या नादाची गोठ नीट। वोळगोनी औटपीठ। उर्ध्व पाठ भेदती
४९३५	।।ज्ञा.गा.१०५१.१३।।	मन पवन समरसोनी। ब्रह्मरंध्रीं लीन होउनी। हा अभिमान वाहोनी। जालेपणीं फुंजती
४९३६	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरूं पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
४९३७	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो
४९३८	।।ज्ञा.गा.१०५१.१६।।	आतां तळमळ। धरणींपारणीं हळाहळ। तीर्थयात्रे लागीं चळपळ। घेतलें बळ तपाचें
४९३९	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दु:खें तळमळी या हेतु
४९४०	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे। मनीं धरा विवेकाचे। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे। बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
४९४१	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
४९४२	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप
४९४३	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
४९४४	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
४९४५	।।ज्ञा.गा.१०५२.०५।।	बुधाजी पाटील कायापूरचे। ममताईचे हाताखालचे। त्यांत जिवाजी भुलले कीं जी मायबाप
४९४६	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
४९४७	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
४९४८	।।ज्ञा.गा.१०५३.०१।।	प्रेमडोहीं मन। जालें मनाचें उन्मन। उपरती धरिलें ध्यान। झालें ज्ञान परब्रह्मीं
४९४९	।।ज्ञा.गा.१०५३.०२।।	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम
४९५०	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
४९५१	।।ज्ञा.गा.१०५३.०४।।	नाठवे द्वैताची भावना। अद्वैतीं न वसे ध्याना। दिननिशींची रचना। काळगणना छंदें गिळी
४९५२	।।ज्ञा.गा.१०५३.०५।।	जप तप वृत्तिसहित। निवृत्ति होईन निश्चित। समाधी बैसेन एकतत्त्व। मुखीं मात नामाची
४९५३	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
४९५४	।।ज्ञा.गा.१०५४.०१।।	अलक्षलक्षीं मी लक्षीं। तेथें दिसती दोही पक्षी। वेद शास्त्रां हेचि साक्षी। चंद्रसूर्यासहित
४९५५	।।ज्ञा.गा.१०५४.०२।।	मागेन स्वानुभव अंगुलें। पांचां तत्त्वांचें सानुलें। व्यर्थ इंद्रियें भोगिलें। नाहीं रंगलें संतचरणीं
४९५६	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
४९५७	।।ज्ञा.गा.१०५४.०४।।	क्षीरसिंधुहि दुहिला। चतुर्दशरत्नीं भरला। नेघे तेथील साउला। मज अबोला प्रपंचेसी

४९५८	।।ज्ञा.गा.१०५४.०५।।	दान दे गा उदारश्रेष्ठा। परब्रह्म तूं वैकुंठा। मुक्तिमार्गीचा चोहटा। फुकटा नेघे तया
४९५९	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
४९६०	।।ज्ञा.गा.१०५४.०७।।	मंत्रतीर्थयज्ञयाग। या न करी भागाभाग। तूंचि होऊनि सर्वांग। सर्व संग मज देई
४९६१	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
४९६२	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा। नेघे तत्त्वांचा सोहळा। रजतमाचा कंटाळा। हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो
४९६३	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई
४९६४	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष
४९६५	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
४९६६	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
४९६७	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि वोळला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
४९६८	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
४९६९	।।ज्ञा.गा.१०५४.१६।।	ज्ञानदेवें घेतलें दान। हृदयीं धरूनीयां ध्यान। समाधी बैसला निर्वाण। कथा कीर्तन करितु
४९७०	।।ज्ञा.गा.१०५४.१७।।	बाळछंदो बावीस जन्में। तोडिली भवाब्धीची कर्मे। चंद्रार्क तारांगणें । रश्मी दान घेतला हरि
४९७१	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णे भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
४९७२	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
४९७३	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
४९७४	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
४९७५	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
४९७६	।।ज्ञा.गा.१०५६.०१।।	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां
४९७७	।।ज्ञा.गा.१०५६.०२।।	लिंग देखिलें देखिलें। तिहीं त्रिभुवनीं विस्तारिलें
४९७८	।।ज्ञा.गा.१०५६.०३।।	मेघधारी तपनपन केलें। तारापुष्पीं वरी पूजिलें। चंद्रफळ ज्या वाहिलें। ओवाळिलें रविदीपें

४९७९	।।ज्ञा.गा.१०५६.०४।।	आत्मनैवेद्य समर्पिले। ब्रह्मानंदीं मग वंदिलें। ज्योतिर्लिंग मग ध्याईलें। ज्ञानदेवा ह्रदयीं
४९८०	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
४९८१	।।ज्ञा.गा.१०५७.०२।।	हळुहळु गळती गळे गळों लागली सकाळें। उच्चारितां कृष्णनाम। भेणें पळिजे कळिकाळें
४९८२	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
४९८३	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
४९८४	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
४९८५	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
४९८६	।।ज्ञा.गा.१०५८.०१।।	आम्हीं कापडी रे आम्हीं कापडी रे। पापें बारा वाटा पळती बापडी रे
४९८७	।।ज्ञा.गा.१०५८.०२।।	पंढरपुरीचे आम्हीं कापडी रे। उत्तरपंथीचे आम्ही कापडी रे
४९८८	।।ज्ञा.गा.१०५८.०३।।	आजी पाहालें रे आजी पाहालें रे। संतसंगति सुख जालें रे
४९८९	।।ज्ञा.गा.१०५८.०४।।	समता कावडी रे समता कावडी रे। माजी नामामृत भरिलें आवडी रे
४९९०	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे
४९९१	।।ज्ञा.गा.१०५८.०६।।	नलगे दंडणें रे नलगे मुंडणें रे। नाम म्हणोनी कर्माकर्म खंडणें रे
४९९२	।।ज्ञा.गा.१०५८.०७।।	दु:ख फिटलें रे दु:ख फिटलें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें रे
४९९३	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
४९९४	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
४९९५	।।ज्ञा.गा.१०५९.०३।।	गुरुलिंग जंगम। त्यानें दाविला आगम। आधिव्याधि झाली सम। तेणें पावलों विश्राम रे
४९९६	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे
४९९७	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
४९९८	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
४९९९	।।ज्ञा.गा.१०६०.०२।।	वैकुंठवासिनी विठाई जगत्रजननी। तुझा वेधु माझे मनीं रंगा येई वो ये
५०००	।।ज्ञा.गा.१०६०.०३।।	कटीं कर विराजित। मुकुटरत्नजडित। पीतांबरु कासिला। तैसा येईं कां धांवत

५००१	।।ज्ञा.गा.१०६०.०४।।	विश्वरूप विश्वंभरे कमळनयने कमळाकरे वो। तुझें ध्यान लागो बाप रखुमादेविवरे वो
५००२	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
५००३	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
५००४	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५००५	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५००६	।।ज्ञा.गा.१०६२.०१।।	पौर्णिमेच्या दिनीं चंद्र अकळी । जाहला अमावस्ये ठेला पूर्ण कळी
५००७	।।ज्ञा.गा.१०६२.०२।।	देखिलें गे माय विचित्र विलक्षण। जाहलें स्वप्नभान जागृतीशी
५००८	।।ज्ञा.गा.१०६२.०३।।	मातेचिये पोटीं पिता जो जन्मला। नवलाव जाहला काय सांगो
५००९	।।ज्ञा.गा.१०६२.०४।।	मश्यकें ओलांडीला स्वयें मेरुगिरी। दहनाच्या पाठारीं पीक जाहलें
५०१०	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
५०११	।।ज्ञा.गा.१०६३.०१।।	वांझेचिये पोरा तिघे झाले लेक। पारधीशी देख निघाले ते
५०१२	।।ज्ञा.गा.१०६३.०२।।	उर्ण तंतु दोरा जाळें केलें त्याचें। डोहीं मृगजळाचे धरिलें मच्छ
५०१३	।।ज्ञा.गा.१०६३.०३।।	नेलें अंधापाशीं मुके बोले त्याशी। दिलें थोट्यापाशीं ठेवणें तें
५०१४	।।ज्ञा.गा.१०६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे केलें अविद्येचे। संतासी तयाचें भय नाहीं
५०१५	।।ज्ञा.गा.१०६४.०१।।	एक माझी माता दोघेजण पिता। मज तीन कांता दोघे सुत
५०१६	।।ज्ञा.गा.१०६४.०२।।	चौघे बंधु आणि दशक बहिणी। कन्या झाल्या तिन्ही माझ्या पोटीं
५०१७	।।ज्ञा.गा.१०६४.०३।।	बहिणी भावासंगें खेळूं पैं लागले। विपरीत झालें सांगूं कोणा
५०१८	।।ज्ञा.गा.१०६४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
५०१९	।।ज्ञा.गा.१०६५.०१।।	येऊनी वऱ्हाडिणी बैसल्या टेकी। कोण तो नोवरा नाहीं वोळखी
५०२०	।।ज्ञा.गा.१०६५.०२।।	मी कवणाची मज सांगा कोणी। वऱ्हाड आलिया वऱ्हाडिणी

५०२१	।।ज्ञा.गा.१०६५.०३।।	कवण ते वरमाय कवण तो वरबाप। कवण तो नोवरा कवण तो मंडप
५०२२	।।ज्ञा.गा.१०६५.०४।।	वऱ्हाड नव्हे स्वप्न गे माये। बाप रखुमादेविवराचे वेगीं धरावे पाये
५०२३	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
५०२४	।।ज्ञा.गा.१०६६.०२।।	चेत जाणा तुम्हीं चेत जाणा। टिपरी वडाच्या साईं हो
५०२५	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
५०२६	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
५०२७	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
५०२८	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
५०२९	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
५०३०	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
५०३१	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
५०३२	।।ज्ञा.गा.१०६८.०१।।	देहा लाजिलिये शब्दा रुसलिये। कांसवींचें दूध देऊनियां बुझाविलें गे माय
५०३३	।।ज्ञा.गा.१०६८.०२।।	काय सांगों तिचा नवलाहो। महालोभेंवीण कैसा येतो पान्हावो
५०३४	।।ज्ञा.गा.१०६८.०३।।	आवसेचें चांदिणें सांगों गेलिये। रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वरपडी जालिये
५०३५	।।ज्ञा.गा.१०६९.०१।।	निशियेचे भरीं भानु प्रतिबिंबीं बिंबला। बिंबचि गिळुनी ठेला बिंबामाजीं
५०३६	।।ज्ञा.गा.१०६९.०२।।	रात्रि सूर्य वाहे दिनु चंद्र जाये। विपरीत गे माय देखियेलें
५०३७	।।ज्ञा.गा.१०६९.०३।।	उदय ना अस्तु तेथें कैचेनि त्रिगुण। आपणचि दर्पण होऊनि ठेला
५०३८	।।ज्ञा.गा.१०६९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवीं तोचि जाणें। संत ये खुणें संतोषलें
५०३९	।।ज्ञा.गा.१०७०.०१।।	पुरुषेंवीण नारी संचरली शरीरीं। आपण्यावरी आळु आला
५०४०	।।ज्ञा.गा.१०७०.०२।।	काय कोण्या सांगें सिणलीये अनुरागें। पाडिलिये पतिसंगें अवस्थाभूत
५०४१	।।ज्ञा.गा.१०७०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जैसा तैसा। व्यापूनि आकाशा उरला असे
५०४२	।।ज्ञा.गा.१०७१.०१।।	अचिंत बाळक सावध जालें। निशब्दीं बोभाईलें मीचि मीचि
५०४३	।।ज्ञा.गा.१०७१.०२।।	गरोदरेंविण बाळक जालें। माया मारून गेलें निरंजना
५०४४	।।ज्ञा.गा.१०७१.०३।।	तेथें मज एक नवल पैं जालें। पेहें सूदलें निरालंब
५०४५	।।ज्ञा.गा.१०७१.०४।।	छत्तीस अकरा घोंटु पैं घेतला। उदरेंवीण भरले पोट देखा
५०४६	।।ज्ञा.गा.१०७१.०५।।	सहज गुण होतें निर्गुण जालें। भलत्या झोंबलें निराकारें

५०४७	।।ज्ञा.गा.१०७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु शून्याहूनि वेगळें। त्या बाळका सामाविलें आपुल्या व्योमीं
५०४८	।।ज्ञा.गा.१०७२.०१।।	उजव्या आंगें भ्रतार व्याली। डाव्या आंगें कळवळ पाळी
५०४९	।।ज्ञा.गा.१०७२.०२।।	कवण जाणे कवण हे खूण। कवण जाणे काय त्याला भूषण
५०५०	।।ज्ञा.गा.१०७२.०३।।	दोन्हीं आंगींचें लेणें आपण ल्याली। ज्ञानदेव म्हणे विठो आमुची माउली
५०५१	।।ज्ञा.गा.१०७३.०१।।	देउळा आधीं कळसु वाईला। पाहोनि गेलों आपले दृष्टी
५०५२	।।ज्ञा.गा.१०७३.०२।।	विपरीत गे माये देखियेलें। कांसवीचें दूध दोहियेलें
५०५३	।।ज्ञा.गा.१०७३.०३।।	आधीं पुत्र पाठी वांझ व्याली। लेणें लेऊनि ठेलें साडेपंधरे
५०५४	।।ज्ञा.गा.१०७३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विपरीत सुपरीत जाणें। संत तिये खुणें संतोषतील
५०५५	।।ज्ञा.गा.१०७४.०१।।	मज स्वप्न लेवविला शृंगारु। माझे उदरीं जन्मला भ्रतारु
५०५६	।।ज्ञा.गा.१०७४.०२।।	जागि सुति ना मी निदसुरी। चोळी सुदली तोडूनि गळसरी
५०५७	।।ज्ञा.गा.१०७४.०३।।	लक्षण म्हणे कीं सुलक्षण म्हणे। येके उदरींच आम्ही दोघे जणे
५०५८	।।ज्ञा.गा.१०७४.०४।।	सोइरीक पडिपाडे समसाटी। मी वो बैसलें तयाचे पाठी
५०५९	।।ज्ञा.गा.१०७४.०५।।	निपट कैसें आहेवपण। कैवल्या आधीं तेल कांकण
५०६०	।।ज्ञा.गा.१०७४.०६।।	निवृत्ति दास तेथें नाहीं। लग्नमुहूर्त बहुला ठायीं
५०६१	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
५०६२	।।ज्ञा.गा.१०७५.०२।।	सहज संभोगु जाणावा। विजया होई मग भोगी राणिवा
५०६३	।।ज्ञा.गा.१०७५.०३।।	कमळणी बाळा गुंफिती माळा। घालिती गळां देव कन्या
५०६४	।।ज्ञा.गा.१०७५.०४।।	तिचिये शेजारीं सतरावी सुंदरी। चंद्रसूर्य दोन्ही चवरी ढाळिती
५०६५	।।ज्ञा.गा.१०७५.०५।।	येकु त्यागी दुसरा भोगी। तिसरा योगी राजइंद्र
५०६६	।।ज्ञा.गा.१०७५.०६।।	चौथे द्वारीं अतीत तपें। बैसलें गुंफे ज्ञानदेवो
५०६७	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
५०६८	।।ज्ञा.गा.१०७६.०२।।	कैसें नवल चोज जालें गे माय। खांदी गंगा चोरू पळतु आहे
५०६९	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
५०७०	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी

५०७१	।।ज्ञा.गा.१०७७.०१।।	ऐसा गे माये कैसा योगी। जे ठाई जन्मला तो ठाव भोगी
५०७२	।।ज्ञा.गा.१०७७.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकवीस पुत्र तयेचे उदरीं
५०७३	।।ज्ञा.गा.१०७७.०३।।	आचार सांडुनी जालासे भ्रष्ट। माउशिसी येणें लाविलासे पाट
५०७४	।।ज्ञा.गा.१०७७.०४।।	पितियाचा वेष धरूनियां वेगीं। मातेचें सुख भोगावया लागीं
५०७५	।।ज्ञा.गा.१०७७.०५।।	आणि मी सांगों नवल काई। येणें बहिणी भोगिली एकेचि ठायीं
५०७६	।।ज्ञा.गा.१०७७.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनि कोण्हीच नेणें
५०७७	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
५०७८	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
५०७९	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
५०८०	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
५०८१	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
५०८२	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
५०८३	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
५०८४	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
५०८५	।।ज्ञा.गा.१०८०.०१।।	पति जन्मला माझे उदरीं। मी जालें तयाचि नोवरी
५०८६	।।ज्ञा.गा.१०८०.०२।।	पतिव्रता धर्म पहा हो माझा। सर्वांपरी पति भोगिजे वोजा
५०८७	।।ज्ञा.गा.१०८०.०३।।	निर्गुण पति आवडे मज। अर्धीं माय पाठीं झालिये भाज
५०८८	।।ज्ञा.गा.१०८०.०४।।	मी मायराणी पतिव्रता शिरोमणी। ज्ञानदेवो निरंजनीं क्रीडा करीं
५०८९	।।ज्ञा.गा.१०८१.०१।।	काळें ना सावळें। श्वेत ना पिवळें। नादबिंदाहून वेगळें। तें कवण रे चांगया
५०९०	।।ज्ञा.गा.१०८१.०२।।	ज्ञानदेव म्हणे जाण कां माझे उमाणे
५०९१	।।ज्ञा.गा.१०८१.०३।।	गोडापरिस गोड। गगनाहूनि वाड। चौदाभुवनां ज्याची चाड। तें कवण रे चांगया
५०९२	।।ज्ञा.गा.१०८१.०४।।	ज्ञानदेवो मानवलें। माझें मज सांगितलें। दोहोंचे मिळोनि एक जालें। भलें केलें चांगया
५०९३	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे

५०९४	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
५०९५	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
५०९६	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा
५०९७	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
५०९८	।।ज्ञा.गा.१०८३.०१।।	अकरा खणावरी मंदिर उभविलें। तेथें एक देखिले रूपेंविण
५०९९	।।ज्ञा.गा.१०८३.०२।।	त्या न बोलत्यासि बोलावया गेलें। मीहि न बोलती झालें गे माय
५१००	।।ज्ञा.गा.१०८३.०३।।	बाप रखुमादेविवरेंसि ठकचि पडिलें। मीचि ठसावलें ब्रह्माकारें
५१०१	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया
५१०२	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
५१०३	।।ज्ञा.गा.१०८४.०३।।	मृगजळें सागर भला। डोंगरे ओणवा विझविला। समुद्र तान्हेला जीवनालागीं
५१०४	।।ज्ञा.गा.१०८४.०४।।	ज्ञानदेव ऐसें म्हणें। कापुराची मैस घेणें। दुधावीण सांजवणें। भरलें दिसे
५१०५	।।ज्ञा.गा.१०८५.०१।।	आरेवरी आर रे पिंपळावरी पार रे। खाली कुंभार वरी चाक भोवे
५१०६	।।ज्ञा.गा.१०८५.०२।।	डंबडाळके। उंबरासी वाळके। पिंपळासी काकड्या लागल्या रे
५१०७	।।ज्ञा.गा.१०८५.०३।।	पैल वरले माळी कोल्हा करड काढी। ससा वळीतो वेठी रे
५१०८	।।ज्ञा.गा.१०८५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। गुरुमहिमा अनुभवावीण जाणती रे
५१०९	।।ज्ञा.गा.१०८६.०१।।	उगमेवीण पाणी वाहते सारणीं। शिंपिती माळिणी वेळो वेळा
५११०	।।ज्ञा.गा.१०८६.०२।।	नसे माळिणीचा मळा नसे सरोवर तळे। नित्य वेळोवेळां फुलतसे
५१११	।।ज्ञा.गा.१०८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ही खूण जाणा। षण्मास सुजाणा सूटि दिली
५११२	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें
५११३	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
५११४	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
५११५	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
५११६	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देईं। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
५११७	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
५११८	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
५११९	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें

५१२०	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदविये। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा
५१२१	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सर्वेचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व
५१२२	।।ज्ञा.गा.१०८७.११।।	बाप रखुमादेविवर ध्यान। वृत्तीसी साधलें पूर्ण। ज्ञानदेव म्हणे निधान। विठ्ठलीं मन स्थिरावलें
५१२३	।।ज्ञा.गा.१०८८.०१।।	आल्हादपण काय सांगसी देवा। मन बैसें भावा तैसें करीं
५१२४	।।ज्ञा.गा.१०८८.०२।।	हा घोडा हा राऊत करूनियां दावा। मग पदों बैसावा ब्रह्माचिये
५१२५	।।ज्ञा.गा.१०८८.०३।।	मी डोलेन आनंदें तुमचेनि प्रसादें। रत्न जेवीं अंधें देखियेलें
५१२६	।।ज्ञा.गा.१०८८.०४।।	करा तत्त्वीं सौरसु म्हणे निवृत्तीदासु। जेथें रात्री दिवसु आथिचिना
५१२७	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
५१२८	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
५१२९	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरू जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
५१३०	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
५१३१	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
५१३२	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया
५१३३	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
५१३४	।।ज्ञा.गा.१०९०.०२।।	अखंड नाम वाचे हेंचि तप साचें। तेंचि स्वरूप दिसे हृदयीं तुझे
५१३५	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
५१३६	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
५१३७	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
५१३८	।।ज्ञा.गा.१०९१.०२।।	तरी मी गुंतलों दातारा। येऊनियां संसारा

५१३९	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
५१४०	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
५१४१	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि ह्दयीं एक रया
५१४२	।।ज्ञा.गा.१०९२.०२।।	तुझ्या नामाचा आठऊ रूपाचा आठऊ। ध्यानाचा आठऊ। असो मना
५१४३	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा ह्दयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
५१४४	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
५१४५	।।ज्ञा.गा.१०९२.०५।।	जाली नामरूपीं ऐक्यभेटी। नामरूप सार जाणोनी। जीवन संसारा जाली तुटी रया
५१४६	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण ह्दयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
५१४७	।।ज्ञा.गा.१०९३.०२।।	तुझा गोपवेश ह्दयीं सौरसु। मज सुखाचें सुख निजप्रेम देईं रया
५१४८	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
५१४९	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
५१५०	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
५१५१	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। ह्दयीं धरिलासी सबाह्य रया
५१५२	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
५१५३	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
५१५४	।।ज्ञा.गा.१०९५.०१।।	परतोन पाहासी न बोलसी आम्हांसी। तुझीया रूपासी नांव नाहीं
५१५५	।।ज्ञा.गा.१०९५.०२।।	सांगतां नवल पाहतां बरळ। मायामृगजळ देखियेलें

५१५६	।।ज्ञा.गा.१०९५.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटिये दृष्टी। परतोनियां भेटी देई क्षेम
५१५७	।।ज्ञा.गा.१०९६.०१।।	राज्यपद गाढा पदपाद नसतां। हरिनामीं वसतां सर्वपद
५१५८	।।ज्ञा.गा.१०९६.०२।।	पदाभिमानु कांहीं तोही देहीं नाहीं। आला गेला ठायीं न संपडे दृष्टी
५१५९	।।ज्ञा.गा.१०९६.०३।।	ब्रह्मानंद आशापाश तोडीं। दाउनी उघडी मूर्ति आम्हां
५१६०	।।ज्ञा.गा.१०९६.०४।।	ज्ञानदेवीं सोहं मंत्राचें आवर्तन। मदमत्सरभान विरालें देहीं
५१६१	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
५१६२	।।ज्ञा.गा.१०९७.०२।।	तुज पाहतां भुलली पैं चित्ता। काय करूं मी आतां येई पंढरीनाथा
५१६३	।।ज्ञा.गा.१०९७.०३।।	पिसुणें परावीं मज काय करावीं। तुजची आठवीं श्रीचरण दाखवीं
५१६४	।।ज्ञा.गा.१०९७.०४।।	तुजवीण वेल्हाळा कैं सुखसोहळा। रखुमादेविवरा विठ्ठला शेजे नलगे डोळां
५१६५	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
५१६६	।।ज्ञा.गा.१०९८.०२।।	श्रवण नाम गोडी श्रवण नाम गोडी। हीच आवडी देई मना
५१६७	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
५१६८	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
५१६९	।।ज्ञा.गा.१०९९.०१।।	तुझी आण वाहिन गा देवराया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
५१७०	।।ज्ञा.गा.१०९९.०२।।	कानडिया विठोबा कानडिया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
५१७१	।।ज्ञा.गा.१०९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
५१७२	।।ज्ञा.गा.११००.०१।।	सुमनाची लता भ्रमराची ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
५१७३	।।ज्ञा.गा.११००.०२।।	अविट गे माये कदापि विटेना। जवळी आहे परि भेटेना साच
५१७४	।।ज्ञा.गा.११००.०३।।	लागलिया तृषा जीवनातें वाळी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
५१७५	।।ज्ञा.गा.११००.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी आवडी। गोडीयेसी गोडी मिळोनी गेली
५१७६	।।ज्ञा.गा.११०१.०१।।	कापसाचे गोळे फिरती पोकळी। मोतियांची जाळी विखुरली
५१७७	।।ज्ञा.गा.११०१.०२।।	गरुडाची भरारी चाले डोळ्यांपुढे। शेषाचे ते वेढे गुंडाळली
५१७८	।।ज्ञा.गा.११०१.०३।।	हिरियांचा चूरा दिसे धुंधुकार। मध्यें ज्योती प्रकार प्रगटला

५१७९	।।ज्ञा.गा.११०१.०४।।	ही खूण जो जाणे योगियांचा राव। म्हणे ज्ञानदेव निवृत्तीचा
५१८०	।।ज्ञा.गा.११०२.०१।।	मोतियांचा चूर फेकिला अंबरी। विजूचिया परी कीळ झाला
५१८१	।।ज्ञा.गा.११०२.०२।।	जरी पीतांबर नेसविलें नभा। चैतन्याचा गाभा नीळ बिंदू
५१८२	।।ज्ञा.गा.११०२.०३।।	तळीं वरी झाला पसरे शून्याकार। सर्पाचें पिल्लार नाचूं लागे
५१८३	।।ज्ञा.गा.११०२.०४।।	कडकडोनि वीज निमालीच ठायीं। भेटली मुक्ताई गोरोबाला
५१८४	।।ज्ञा.गा.११०२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसी झाली भेट। ओळखिलें अविट आपुलेपणा
५१८५	।।ज्ञा.गा.११०३.०१।।	महेशे शक्तीसी खूण जी दाविली। हंसे लाधवीली कमळात्यना
५१८६	।।ज्ञा.गा.११०३.०२।।	सनकादिक मुनि जेणें सुखावले। योगी आनंदले युगायुगीं
५१८७	।।ज्ञा.गा.११०३.०३।।	तेंचि मज केलें करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ काय वर्णूं
५१८८	।।ज्ञा.गा.११०३.०४।।	तिहीं शून्यांवरी नांदता हे दिहीं। तेंचि ब्रह्मांड गे भरुनी असे
५१८९	।।ज्ञा.गा.११०३.०५।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण कीं लाहे गुरुपुत्रा
५१९०	।।ज्ञा.गा.११०३.०६।।	बिंबाचेच अंगीं बिंब तें निघोट। वस्तु जे अविट तेज:पुंज
५१९१	।।ज्ञा.गा.११०३.०७।।	चळेना ढळेना जैसेंचि तैसेंचि। उपमा कोणाची केंवी साहे
५१९२	।।ज्ञा.गा.११०३.०८।।	नयनाचे अंगणीं मोतियांची खाणी। पहा गे साजणी डोळेभरी डोळेभरी पहा गे स्वरूपाशीं
५१९३	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
५१९४	।।ज्ञा.गा.११०४.०१।।	नोहे तो आकार नोहे तो साकार। वस्तु परात्पर अलक्षित।
५१९५	।।ज्ञा.गा.११०४.०२।।	काळें ना सांवळें पिवळें ना ढवळें। चहूं ते वेगळे पुढे पाहे
५१९६	।।ज्ञा.गा.११०४.०३।।	तांबडें अथवा निळें हेंही त्या न मिळे। उपमेसी सगळे हातां नये।
५१९७	।।ज्ञा.गा.११०४.०४।।	गुप्त ना प्रगट पाहे हा साक्षात। लाहिता प्रचीत वेडावली।
५१९८	।।ज्ञा.गा.११०४.०५।।	ज्ञानराज म्हणे निवृत्तीची सर। त्याचा कर माथां तेव्हां कळे
५१९९	।।ज्ञा.गा.११०५.०१।।	ऐसा गे! माय! कैसा हा योगी?। जे ठायीं जन्मला तो ठाय भोगी
५२००	।।ज्ञा.गा.११०५.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकविस पुत्र झाले उदरीं
५२०१	।।ज्ञा.गा.११०५.०३।।	आचार सांडोनी झालासे भ्रष्ट। मावशीसीं जेणें लाविला पाट
५२०२	।।ज्ञा.गा.११०५.०४।।	आणिक याचें नवल सांगूं मी कायी?। बहिण भोगिली एकेचि ठायीं
५२०३	।।ज्ञा.गा.११०५.०५।।	पितयाचा अंश घेऊनी आला। मातेसि जेणें उपभोग केला
५२०४	।।ज्ञा.गा.११०५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनी कांहींच नेणे

५२०५	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गे!
५२०६	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
५२०७	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
५२०८	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
५२०९	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
५२१०	।।ज्ञा.गा.११०७.०१।।	विठोबा! मी कसा विसरूं कसा विसरूं?। तूं माय मी लेकरूं
५२११	।।ज्ञा.गा.११०७.०२।।	नऊ महिने गर्भी असतां। कुठवरी मी धीर धरूं?
५२१२	।।ज्ञा.गा.११०७.०३।।	पांच पंचविस पाठि लागती आता कसा मागे सरूं?
५२१३	।।ज्ञा.गा.११०७.०४।।	कागद कोरा काळी शाई। लेखणिस आणिला बोरू
५२१४	।।ज्ञा.गा.११०७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सख्या विठोबा! । निवृत्ति आमचा गुरू
५२१५	।।ज्ञा.गा.११०८.०१।।	कांट्याच्या अणिवर वसति तिन गांव। दोन ओसाड, एक वसेचि ना
५२१६	।।ज्ञा.गा.११०८.०२।।	वसेचिना तेथें आले तीन कुंभार। दोन थोटे, एक घडीच ना
५२१७	।।ज्ञा.गा.११०८.०३।।	घडीच ना त्यानें घडलीं तीन मडकीं। दोन कच्चीं, एक भाजेचि ना
५२१८	।।ज्ञा.गा.११०८.०४।।	भाजेचि ना त्यांत रांधले तीन मुगे। दोन हिरवे, एक शिजेचि ना
५२१९	।।ज्ञा.गा.११०८.०५।।	शिजेचि ना तेथें आले तीन पाहुणे। दोन रुसले, एक जेवीच ना
५२२०	।।ज्ञा.गा.११०८.०६।।	जेवीच ना त्याला दिल्या तीन म्हसी। दोन वांजा, एक फळेचि ना
५२२१	।।ज्ञा.गा.११०८.०७।।	फळेचि ना तिला झाले तीन टोणगे। दोन मेले एक वांचेचि ना
५२२२	।।ज्ञा.गा.११०८.०८।।	वांचेचि ना त्याचे आले तीन रुपये। दोन खोटे, एक चालेचि ना
५२२३	।।ज्ञा.गा.११०८.०९।।	चालेचि ना तेथें आले तीन पारखी । दोन आंधळे, एका दिसेचि ना
५२२४	।।ज्ञा.गा.११०८.१०।।	दिसेचि ना त्याला मारल्या तीन बुक्या। दोन हुकल्या, एक लागेचि ना
५२२५	।।ज्ञा.गा.११०८.११।।	ज्ञानदेव म्हणे याचा तो अनुभव। सद्गुरुवांचुनि कळेचि ना
५२२६	।।ज्ञा.गा.११०९.०१।।	उन्मनी लागो नीज,। निजीं निज बाळा! सहज चैतन्याची पालखी रे!

५२२७	।।ज्ञा.गा.११०९.०२।।	शुद्ध सुमनांची शेज। तेथें तूं निद्रा करीं चहू वाच्यांशि गूज रे!
५२२८	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!
५२२९	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
५२३०	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लाविं त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
५२३१	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे!। विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!
५२३२	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
५२३३	।।ज्ञा.गा.११०९.०८।।	सत्रावीचें क्षीर घेंई लंबीकेच्यानी मार्गें रे!। अलक्षाशीं लक्ष लावीं बैसोनियां राजयोग रे!
५२३४	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्त्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
५२३५	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
५२३६	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
५२३७	।।ज्ञा.गा.११०९.१२।।	स्वानंदाचें सुख थोर रे!। निवृत्तिज्ञानदेवीं अपार रे!
५२३८	।।ज्ञा.गा.१११०.०१।।	चाल माझ्या विठो! तुम्ही आम्ही भेटों
५२३९	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
५२४०	।।ज्ञा.गा.१११०.०३।।	काजळ कुंकू करूनि गेले केतकीच्या वना। सोळाजण दादले केले कोणीच नये मना
५२४१	।।ज्ञा.गा.१११०.०४।।	आंत पोकळ बाहेर पोकळ कोल्हाट्याचा वेळू। म्हातारपणीं दादला केला त्याचें डेंगण पेळू
५२४२	।।ज्ञा.गा.१११०.०५।।	कर्म नेणों धर्म नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणें जाणें नाहीं
५२४३	।।ज्ञा.गा.११११.०१।।	सौरी झालें जनीं। राम केला धनी
५२४४	।।ज्ञा.गा.११११.०२।।	अनुताप वैराग्याचा नेसलें मी शेला। मागील कर्म ठावें नाहीं पुसूं नको मला
५२४५	।।ज्ञा.गा.११११.०३।।	शांतीगुंति घेउनि हातीं भक्ती चोळी ल्याली। मीतूंपण ठावें नाहीं वीसरून गेली
५२४६	।।ज्ञा.गा.११११.०४।।	भावाची मी साडी मायेची घरघुसी। कृष्ण पुरुष वरीयेला मग कैची रंडी
५२४७	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं
५२४८	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
५२४९	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
५२५०	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
५२५१	।।ज्ञा.गा.१११३.०१।।	सोही कच्चा बे कच्चा बे। नही गुरूका बच्चा
५२५२	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों

५२५३	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी
५२५४	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
५२५५	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
५२५६	।।ज्ञा.गा.१११३.०६।।	कुंडलनीकू खूब चढावे ब्रह्मरंध्रकू जावे। चलता है पानीके उपर बोलत सोई होवे
५२५७	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्‌गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना
५२५८	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
५२५९	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
५२६०	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
५२६१	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्‌गुरुवांचूनि
५२६२	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
५२६३	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्‌गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
५२६४	।।ज्ञा.गा.१११५.०१।।	विठाई कीटाई माझे कृष्णाई कानाई। रंगा येई वो येई
५२६५	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
५२६६	।।ज्ञा.गा.१११६.०१।।	गोड तुझें नाम विठोबा! आवडतें मज दुजे विचारितां मना वाटतसे लाज
५२६७	।।ज्ञा.गा.१११६.०२।।	कर्म आणि धर्म आचरती जयालागीं। साधक शीणले साधन साधिता अभागी
५२६८	।।ज्ञा.गा.१११६.०३।।	भक्ति आणि मुक्ति नामापासीं हा प्रत्यक्ष। चारी वेद साहा शास्त्रें देताती साक्ष
५२६९	।।ज्ञा.गा.१११६.०४।।	रखुमादेविवरा बापा विठ्ठलाची आण। कायावाचाचित्तें चरणीं ठेविलीस गहाण
५२७०	।।ज्ञा.गा.१११७.०१।।	देखिला हो! हरि हा देखिला हो!। विश्वव्यापक मुरारी
५२७१	।।ज्ञा.गा.१११७.०२।।	आजि सोनियाचा दिन। वर्षे अमृताचा घन
५२७२	।।ज्ञा.गा.१११७.०३।।	बरवा संतसमागम। प्रगटला आत्माराम
५२७३	।।ज्ञा.गा.१११७.०४।।	दृढ मन इटे मुळीं। प्रकटला वनमाळी

५२७४	।।ज्ञा.गा.१११७.०५।।	बाप रखुमादेविवर । कृपासिंधु करुणाकर। देखिला
५२७५	।।ज्ञा.गा.१११८.०१।।	दडदड दडदड दुडदुड दुडदुड पळ सुटला कळिकाळा बापुड्या
५२७६	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापड्या !
५२७७	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
५२७८	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
५२७९	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
५२८०	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
५२८१	।।ज्ञा.गा.१११९.०१।।	गोविंदु गे। माय गोपाळू गे! सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परामनंदु गे!
५२८२	।।ज्ञा.गा.१११९.०२।।	सावळें सगुण सकळ गुणांचें निधान। परमानंदमूर्ति पाहतां हर्षलें मन
५२८३	।।ज्ञा.गा.१११९.०३।।	त्रिभंगगड देहुडें ठाण मांडुनियां माय। कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितो आहे
५२८४	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनि राहिला अचळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळ
५२८५	।।ज्ञा.गा.११२०.०१।।	सकळ नेणोनियां आण। विठ्ठलु येकलाची जाण
५२८६	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
५२८७	।।ज्ञा.गा.११२०.०३।।	गुरुमाय हेचि तयाची खूण। विठ्ठल येकला जाण
५२८८	।।ज्ञा.गा.११२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। विठ्ठल येकलाचि जाण
५२८९	।।ज्ञा.गा.११२१.०१।।	सौंसार सुफळु जाला गे माय। म्यां देखियेले पाय विठोबाचे
५२९०	।।ज्ञा.गा.११२१.०२।।	तो मज होवा तो मज होवा। घडी घडी हो पांडुरंगा
५२९१	।।ज्ञा.गा.११२१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठलु नवी सभे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्व सांगितलें
५२९२	।।ज्ञा.गा.११२१.०४।।	हरि बरवा वो हरि बरवा वो। गोविंद गोपाळु गुण गरुवा वो
५२९३	।।ज्ञा.गा.११२१.०५।।	हरि पाहातां वो हरि पाहातां वो। ध्यान लागलें चित्ता वो
५२९४	।।ज्ञा.गा.११२१.०६।।	हरि सांवळा वो हरि सांवळा वो। मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५२९५	।।ज्ञा.गा.११२१.०७।।	हरि पढीये वो हरि पढीये वो। बाप रखुमादेविवरु घडीये वो

१	ॐ	।।ज्ञा.गा.०९८६.०१।।	ॐ ओंखट सांडुनि अंतरापासुनि। लागावें भजनीं गोविंदाचे
२	ॐकार	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
३	ॐकार	।।ज्ञा.गा.०४४६.०३।।	सम तेज पाहे तंव एकचि वो तेज। ॐकार सहज निमाला तेथें
४	ॐकार	।।ज्ञा.गा.०५२६.०३।।	ककार भेदिला मकार शोधिला। ॐकार निमाला तये स्थानीं
५	ॐकार	।।ज्ञा.गा.०७६१.०२।।	ॐकार अक्षर अक्षरीं हारपे। अनुभवाच्या मापें मोजूं बापा
६	ॐकार	।।ज्ञा.गा.०८०१.०२।।	ॐकार नादीं कीं नाद ॐकारीं। दैवीं निरंतर प्रणवीं पहा
७	ॐकार	।।ज्ञा.गा.०८२९.०१।।	सत्त्व रज तम त्रिगुण तें ब्रह्म। अर्धमात्रा निस्सीम ॐकार हा
८	ॐकार	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
९	ॐकाराचे	।।ज्ञा.गा.०८२७.०२।।	अहं सोहं मग ॐकाराचे देठीं। अहंतेचे शेवटीं सोहं वस्तू
१०	ॐकाराचें	।।ज्ञा.गा.०४४८.०३।।	ॐकाराचें बीज समूळ मातृकीं। दिसे लोकां लोकीं एकतत्त्वीं
११	ॐकारासरिसें	।।ज्ञा.गा.०४४७.०४।।	चित्स्वरूपीं नांदे चित्स्वरूपीं भासे। ॐकारासरिसें तदाकार
१२	ॐकारीं	।।ज्ञा.गा.०८०१.०२।।	ॐकार नादीं कीं नाद ॐकारीं। दैवीं निरंतर प्रणवीं पहा
१३	ॐतत्सदाकारु	।।ज्ञा.गा.०५३१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ॐतत्सदाकारु। निवृत्ति निर्धारु माजीवटा
१४	ॐनमो	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
१५	ॐनमो	।।ज्ञा.गा.१००५.०२।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाय। द्वादशाक्षरी मंत्रु न जपसी काह्या
१६	ॐनमो	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
१७	ॐहुं	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
१८	अंबुल्या	।।ज्ञा.गा.०३०५.०२।।	अंबुला निघाला अंबुल्या गांवा । मी वो तया सवा जातू असें
१९	अंकित	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें
२०	अंकिला	।।ज्ञा.गा.००५३.०३।।	मोक्ष रेखे आला भाग्यें विनटला। साधूंचा अंकिला हरिभक्त
२१	अंकु	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी

२२	अंकुर	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
२३	अंकुर	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
२४	अंकुर	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
२५	अंकुरलीसे	।।ज्ञा.गा.०९५१.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान दृश्य द्रष्टा दर्शन। रूपीं रूपस्थिति अंकुरलीसे
२६	अंकुरलें	।।ज्ञा.गा.०४५९.०५।।	ऐसें जालें तुज प्रगटलें निज। कांसवीचें बीज अंकुरलें
२७	अंकुश	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
२८	अंग	।।ज्ञा.गा.००१६.०१।।	चित्रीं सूर्यबिंब काढूं येईल चांग । प्रकाशाचें अंग काढितां नये
२९	अंग	।।ज्ञा.गा.००१६.०२।।	संन्यासाचें सोंग आणूं येईल सांग । अनुभवाचें अंग दावितां नये
३०	अंग	।।ज्ञा.गा.००१६.०३।।	ब्रह्मज्ञान मुखें बोलूं येईल सांग । वैराग्याचें अंग आणितां नये
३१	अंग	।।ज्ञा.गा.०१०२.०३।।	गीताछंदें अंग डोलिजे। लीला विनोदें संसार तरिजे रया
३२	अंग	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
३३	अंग	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
३४	अंग	।।ज्ञा.गा.०२६३.०३।।	चंदनाची चोळी। माझें सर्व अंग पोळी। कान्हो वनमाळी। वेगीं भेटवा कां
३५	अंग	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
३६	अंग	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
३७	अंग	।।ज्ञा.गा.०३३८.०२।।	हरिपणें हरि अंग रिघाला। या तिहींचा मेळा न दिसे गे माये
३८	अंग	।।ज्ञा.गा.०६३०.०४।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र तियेचें पैं अंग। मुळीं सृष्टि जग गोसाविणी

३९	अंग	।।ज्ञा.गा.०६५७.०३।।	बिंबांचें तें अंग ब्रह्म तें निघोट। वस्तु ते अविट तेज:पुंज
४०	अंग	।।ज्ञा.गा.०६९०.०१।।	रूप सामावलें दर्शन ठाकलें। अंग हारपलें तेंचि भावी
४१	अंग	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
४२	अंगकाती	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
४३	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
४४	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
४५	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.०२८६.०२।।	अंगणीं कमळणी जळधरू वोले वरी। वाफां सिंपल्या वरी वाळून जाये
४६	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.०२८६.०४।।	अंगणीं वोळला मोत्यें वरुषला। धन्य दिवसु जाला सोनियाचा
४७	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.०२८६.०६।।	अंगणीं बापया तूं परस रे चांपया। असुवी माचया भीनलया
४८	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
४९	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.०२९१.०१।।	जागृती पुसे साजणी। कवण बोलिलें अंगणीं। निरखिता वो नयनीं। वृंदावनीं देखियेला
५०	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.०३२९.०१।।	निळिये सारणीं वाहे मोतियाचें पाणी । चिंतामणी अंगणीं पेरियेला
५१	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.०३२९.०३।।	हिरियाची खाणी दिव्य तेज मणी । सांपडला अंगणीं सये मज
५२	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.०३३५.०३।।	ऐसा हा सांवळा सतेज साजणी। म्यां आपुल्या अंगणीं देखियेला
५३	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.०३४४.०२।।	चित्त वित्त हरि जाला वो साजणी। अवचिता अंगणीं म्यां देखियेला
५४	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.०८१४.०१।।	नयनाचे अंगणीं तुर्येचा प्रकाश। उन्मनी उल्हास तयावरी
५५	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.११०३.०८।।	नयनाचे अंगणीं मोतियांची खाणी। पहा गे साजणी डोळेभरी डोळेभरी पहा गे स्वरूपाशीं
५६	अंगभोगा	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
५७	अंगवणी	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया

५८	अंगवणीं	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
५९	अंगवणे	।।ज्ञा.गा.०३६९.०४।।	सहज अंगवणे निजगूज पाहणें। तें आनंदें निर्गुणें नयनीं प्रकाशलें वो माय
६०	अंगवणें	।।ज्ञा.गा.००२३.०५।।	यापरतें बोलणें । न बोलणें होणें । तें म्यां आपुल्या अंगवणें । केलें वो माय
६१	अंगवला	।।ज्ञा.गा.०४९६.०४।।	लक्ष कोटी एकला अनंतगुणी जाहला। तो अंगें अंगवला निजस्वरूपीं वो माय
६२	अंगविजे	।।ज्ञा.गा.०६७१.०१।।	पंचविसा वेगळें महत्तत्त्व बोलिजे। तें मज अंगविजे ऐसें निवृत्ति केलें वो माये
६३	अंगसंग	।।ज्ञा.गा.०९९३.०२।।	अग्निमुखीं हवन घालावें दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
६४	अंगसंग	।।ज्ञा.गा.०९९३.०३।।	व्याघ्रासर्पा चारा घालावा दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
६५	अंगसुखा	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
६६	अंगसुखा	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
६७	अंगा	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
६८	अंगा	।।ज्ञा.गा.०४४२.०१।।	आणि देखिलें स्वप्नीं। शास्त्रेंच जाहली ज्ञानी। अंगा लागतां कडसणी। रिघो पाहती
६९	अंगा	।।ज्ञा.गा.०८४०.०५।।	सद्गुरु आश्रयाचा धडा। एकसरा वाचिला पाडा। अंगा लागूं पाहे रगडा। चक्राकाराचा
७०	अंगा	।।ज्ञा.गा.०९०६.०४।।	अंगा आला नाहीं घावो तंव ठाकी येक ठावो। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु नाहो
७१	अंगावरी	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
७२	अंगिकारी	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा
७३	अंगिकारु	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
७४	अंगीं	।।ज्ञा.गा.००२६.०५।।	ऐसी तयाची बोलणीं। अंगीं राहिली खेळणीं। साही पाठवणी करुनी। सातावरि घातु मांडिला
७५	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु
७६	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०१८३.०८।।	शुकादिक योगी रंगलें श्रीरंगीं। परिक्षितीच्या अंगीं ठसावलें
७७	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०२०६.०८।।	अंगीं चंदनाची उटी। तें देखोनि मन संतुष्टी
७८	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०२४५.०७।।	शकटा अंगीं जें उमटलें। तेंचि बळिपृष्ठीं शोभलें

७९	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०२४६.१०।।	वाग्विद्येचीं उलुकें निघालीं मौन्याच्या ढोलीं। विकल्पाच्या अंगीं चारी साही लोपली
८०	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
८१	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०२६९.०२।।	कृष्णसंगे बाली विव्हळ झाली निळी। चंदन अंगीं पोळी विरहज्वरें
८२	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
८३	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०२८६.०९।।	बावन चंदनु मर्दिला अंगीं वो चर्चिला। कोणें सदैवें वरपडा जाला वो माये
८४	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०२९६.०२।।	समर्थाचे अंगीं पडले अवचिती। तुम्हां ऐसी किती चाळविली
८५	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०३२८.०५।।	कमळणी आमोद सुस्वाद मकरंद । चंदनाची अभेद उटी अंगीं
८६	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये
८७	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०३५५.०१।।	अगाधपण माझे अंगीं बाणलें। वरपडें देखिलें मृत्तिकालिंग
८८	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
८९	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०५१८.०१।।	जाणोनी नेणपण अंगीं बाणलें। नेणोनियां जाणपण सहज नेणवलें वो माय
९०	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०५२४.०३।।	नारायणसाध्य साधक साधिता। विग्रहपूर्णता अंगीं लागो
९१	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०५६१.०२।।	गुणा भ्यालें म्हणोनी निर्गुण पैं जालें। तें निराकार आथिलें माझ्या अंगीं
९२	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०६८५.०१।।	अवघड तें एक घडलें माझ्या अंगीं। तींही ऋण चौघी मज देवविलें
९३	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०६९०.०६।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलुचि अंगीं। निवृत्तिरायें वेगीं दाखविला
९४	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
९५	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
९६	अंगीं	।।ज्ञा.गा.०९२२.०३।।	भवतरु भवमूळीं भवमूळ छेदन। तेंचि अंगीं चंदन लाविजेसु
९७	अंगीं	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
९८	अंगीं	।।ज्ञा.गा.११०३.०६।।	बिंबाचेच अंगीं बिंब तें निघोट। वस्तु जे अविट तेज:पुंज
९९	अंगीचें	।।ज्ञा.गा.१०४३.०३।।	आतां पराहूनि परमेचूचें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला अंगीचें

१००	अंगीच्या	।।ज्ञा.गा.०००८.०१।।	मुक्तमाळा भव्यभूषणा । श्रुति नेति गजानना । तुझिया अंगीच्या नाना भूषणा । कोण वर्णी
१०१	अंगुलें	।।ज्ञा.गा.१०५४.०२।।	मागेन स्वानुभव अंगुलें। पांचां तत्त्वांचें सानुलें। व्यर्थ इंद्रियें भोगिलें। नाहीं रंगलें संतचरणीं
१०२	अंगुळांचा	।।ज्ञा.गा.०७४८.०३।।	मणीपूर चक्र नाभिस्थान कमळ। सहा अंगुळांचा खेळ असे तेथें
१०३	अंगुळें	।।ज्ञा.गा.०८२२.०२।।	मनपुराचे वरी द्वादश अंगुळें। तयावरी गेले अव्हाटेंं
१०४	अंगुष्ट	।।ज्ञा.गा.०७३९.०२।।	औट हात स्थूळ अंगुष्ट। सूक्ष्म पूर्वार्ध कारण जाण रया
१०५	अंगुष्ठ	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
१०६	अंगुष्ठ	।।ज्ञा.गा.०७१०.०१।।	अंगुष्ठ प्रमाण पुरुष। त्याची मजला फार हौस। त्याहीं माजी परमहंस। देखिला बाई
१०७	अंगुष्ठ	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे
१०८	अंगुष्ठ	।।ज्ञा.गा.०७३८.०२।।	औट हात एक अंगुष्ठ दुसरें। पूर्वार्ध मसुरे प्रमाण हें
१०९	अंगुष्ठ	।।ज्ञा.गा.०७८४.०२।।	अंगुष्ठ पूर्वार्ध मसुरामात्र दीर्घ। उन्मनीचा मार्ग तेच ठायीं
११०	अंगुष्ठ	।।ज्ञा.गा.०८३३.०२।।	जीवदशामय अंगुष्ठ प्रमाण। तयावरी अज्ञान प्रवर्तते
१११	अंगुष्ठ	।।ज्ञा.गा.१०२६.०२।।	बाळापें हें नाहीं बाळापें हें नाहीं। अंगुष्ठ पिउनी घेई निरालंबी
११२	अंगुष्ठधार	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
११३	अंगुष्ठीं	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन। पृथ्वीपात्रचि लाहीन। देह कर्वतीं देईन। परी मी वीट नव्हेन
११४	अंगुष्ठीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
११५	अंगें	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
११६	अंगें	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
११७	अंगें	।।ज्ञा.गा.०३०४.०३।।	ज्याच्यानी अंगें जोडला हा ठावो। रखुमादेविवरु नाहो बुझाविला
११८	अंगें	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया

११९	अंगें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
१२०	अंगें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०२।।	आतां सेवेलागीं सेवा करणें कोणच्या अंगें। स्वामीपणें जगीं होउनी ठेलें
१२१	अंगें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
१२२	अंगें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
१२३	अंगें	।।ज्ञा.गा.०४२७.०२।।	धारणेच्या हातें। जेवा दृष्टीमुखें। गोडियेच्या सुखें। अंगें भरा
१२४	अंगें	।।ज्ञा.गा.०४९६.०४।।	लक्ष कोटी एकला अनंतगुणी जाहला। तो अंगें अंगवला निजस्वरूपीं वो माय
१२५	अंगें	।।ज्ञा.गा.०५०६.०१।।	आत्मा अंगें प्रसिद्ध देखिला। अंतर्बाह्य अलिप्त व्यापला
१२६	अंगें	।।ज्ञा.गा.०५५८.०१।।	अष्टही अंगें नवही व्याकरणें। सप्तही त्वचा भेदोन गेलें गे माय
१२७	अंगें	।।ज्ञा.गा.०६३६.०५।।	ज्ञानेश्वर सांगे अनुभविया अंगें। नुसता बोलें वागे शोभा न पवे बापा
१२८	अंगें	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
१२९	अंगें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
१३०	अंगें	।।ज्ञा.गा.०९०६.०१।।	सुढाळ ढाळाचे मोतीं अष्टै अंगें लवे ज्योती। जया होय प्राप्ति तोचि लाभे
१३१	अंगें	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
१३२	अंगेंसी	।।ज्ञा.गा.०५१७.०३।।	निवृत्ति पुराडला देहेभाव चोखाळला। अंगेंसी मर्दिला ब्रह्मरसु वो माय
१३३	अंगोअंगीं	।।ज्ञा.गा.०३०३.०२।।	माझें सुख मीच भोगीन । क्षेमेंसी निगेन अंगोअंगीं
१३४	अंगोअंगीं	।।ज्ञा.गा.०३१६.०२।।	आंबुलियाचें सुख माझें मी भोगी । सेवेशीं रिघे अंगोअंगीं
१३५	अंगोअंगीं	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद। अंगोअंगीं मुराला छंद। भोग भोगितांचि आटला भोग। ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद

१३६	अंगोळिया	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
१३७	अंगोळिया	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
१३८	अंगोळिया	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
१३९	अंगोळिया	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
१४०	अंगोळिया	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
१४१	अंघ्रिरेणु	।।ज्ञा.गा.०१८२.०५।।	अंघ्रिरेणु ज्याचा उद्धरितो पतिता। प्राकृत वाणी केवीं वर्णूं हरिभक्तां
१४२	अंजन	।।ज्ञा.गा.०१३९.०५।।	जिवांचें जीवन मनाचें मोहन। सुखाचें साधन भक्तिज्ञानाचें अंजन
१४३	अंजन	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघःश्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
१४४	अंजन	।।ज्ञा.गा.०३४९.०१।।	ब्रह्माची पुतळी मीचि पैं जालों। ब्रह्मचि लेईलों अंजन गे माय
१४५	अंजन	।।ज्ञा.गा.०५१२.०१।।	अंजनीं अंजन साधिलें निधान। द्वैताद्वैतघन विज्ञानेंसी
१४६	अंजन	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
१४७	अंजन	।।ज्ञा.गा.०६६१.०१।।	अनुभव खूण मी बोलें साजणी। निरंजनीं अंजन लेईलें अंजनीं
१४८	अंजन	।।ज्ञा.गा.०६६८.०१।।	लेउनी अंजन दाविलें निधान। देखतांची मन मावळलें
१४९	अंजन	।।ज्ञा.गा.०६७४.०३।।	निरंजनीं अंजन लेईजत आहे। आपुलें निधान कैसें आपणची पाहे
१५०	अंजन	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
१५१	अंजन	।।ज्ञा.गा.०७०६.०२।।	पुढत पुढती राजा विठ्ठल पाहे। निरंजनीं अंजन लेईजत आहे

१५२	अंजन	।।ज्ञा.गा.०७६१.०१।।	नयनाचे अंजन मनाचें रंजन। ठसा हा सघन बाईयांनो
१५३	अंजन	।।ज्ञा.गा.०७६५.०१।।	अंजनाचें अंजन सदोदीत पाहिलें। पाहाणें होउनी ठेलें सर्वां ठायीं
१५४	अंजन	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
१५५	अंजन	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
१५६	अंजन	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
१५७	अंजन	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
१५८	अंजनाचें	।।ज्ञा.गा.०७६५.०१।।	अंजनाचें अंजन सदोदीत पाहिलें। पाहाणें होउनी ठेलें सर्वां ठायीं
१५९	अंजनाचें	।।ज्ञा.गा.०७८९.०२।।	अंजनाचें सार तेच देह बा रे। आत्मा परिपूर्ण सारे पाहाती ज्ञानी
१६०	अंजनासीं	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
१६१	अंजनीं	।।ज्ञा.गा.०४९९.०५।।	न समाय लेववितां लेईजे कैसेनि। निरंजन अंजनीं लेईले वो माय
१६२	अंजनीं	।।ज्ञा.गा.०५१२.०१।।	अंजनीं अंजन साधिलें निधान। द्वैताद्वैतघन विज्ञानेंसी
१६३	अंजनीं	।।ज्ञा.गा.०५१९.०१।।	अंजनीं संपूर्ण ठेऊनियां मन। ज्ञानी ज्ञानघन निरालंबी
१६४	अंजनीं	।।ज्ञा.गा.०६६१.०१।।	अनुभव खूण मी बोलें साजणी। निरंजनीं अंजन लेईलें अंजनीं
१६५	अंजुळी	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
१६६	अंजुळी	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
१६७	अंडज	।।ज्ञा.गा.०१०३.०१।।	अंडज जारज स्वेदज उद्भिज आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
१६८	अंडज	।।ज्ञा.गा.०४५१.०१।।	ऐसें हें अंडज सांगितलें देवें। सांगोनियां भावें गिळीयेलें
१६९	अंत	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये

१७०	अंत	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
१७१	अंत	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
१७२	अंत	।।ज्ञा.गा.०४२८.०२।।	आदि मध्य ज्याला नाहीं आदि अंत। व्यापक श्रीमंत निवृत्तिराज
१७३	अंत	।।ज्ञा.गा.०५३५.०१।।	आदि मध्य अंत सर्वसम हरि। घटमठचारी भरला दिसे
१७४	अंत	।।ज्ञा.गा.०६०९.०१।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र सुजन स्थिती अंत। करिती महत् जगीं तिन्ही
१७५	अंत	।।ज्ञा.गा.०६४६.०३।।	आदि अंत मध्य नाहीं दृश्य दृष्टा दर्शन। सच्चिदानंदरूप वस्तु सनातन
१७६	अंत	।।ज्ञा.गा.०७४६.०१।।	आकाशाची गुंफा अंत नाहीं जिचा। शोध करा तिचा सर्वभावें
१७७	अंत	।।ज्ञा.गा.०७८५.०१।।	भ्रुवामध्यें तेज चंद्रसूर्यविरहित। आदी मध्य अंत संचलेंसे
१७८	अंत	।।ज्ञा.गा.०८०५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्मांडाचा अंत। नाहीं ऐसी मात बोलतसे
१७९	अंत	।।ज्ञा.गा.०८२३.०६।।	महालिंगीं मार्ग अंत नाहीं ज्याचा। शोध करितां वाचा कुंठीतची
१८०	अंत	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
१८१	अंत	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
१८२	अंत:करण	।।ज्ञा.गा.०५९१.०१।।	मंत्र तंत्र यंत्र सर्वही अबद्ध। जंव नाहीं शुद्ध अंत:करण
१८३	अंत:करण	।।ज्ञा.गा.०७५२.०२।।	मन बुद्धी चित्त अंत:करण जाण। या वेगळें निर्वाण ब्रह्म तेंचि
१८४	अंत:करण	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
१८५	अंत:करणा	।।ज्ञा.गा.०४२६.०२।।	सद्गुरु वांचोनि बोध कैंचा मना। वायां अंत:करणा शिणविसी
१८६	अंत:करणीं	।।ज्ञा.गा.०३२२.०१।।	संसार वो ग्रामीं गेला सांडुनी । माझे अंत:करणीं माहियेर
१८७	अंत:करणीं	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे

१८८	अंत:करणीं	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
१८९	अंत:करणु	।।ज्ञा.गा.०९१३.०२।।	तयाचे करीं पां स्मरणु। आळसु न करीं अंत:करणु। भीतरलीया सुमनपणु। निहारण होईल
१९०	अंतकाळीं	।।ज्ञा.गा.००८३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हें पुंडलीक जाणें। अंतकाळीं पेणें साधियेलें
१९१	अंतकाळीं	।।ज्ञा.गा.०१११.०२।।	अंतकाळीं स्मरे। स्मरे विठ्ठल राणा
१९२	अंतकाळीं	।।ज्ञा.गा.०८४३.०५।।	तुझिया धनाशी नाहीं रे बाळका। अंतकाळीं देखा एकलाची
१९३	अंतकाळीं	।।ज्ञा.गा.०८४३.०७।।	स्तनपान देउनी मोहें प्रतिपाळी। तेही अंतकाळीं दुरी ठेली
१९४	अंतकाळीं	।।ज्ञा.गा.०८४५.०२।।	अंतकाळीं जरी करावें साधन। म्हणतां नागवण आली तुम्हां
१९५	अंतकाळीं	।।ज्ञा.गा.०८९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे हें साधूचें लक्षण। अंतकाळीं आपण वेगीं पाहा
१९६	अंतर	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
१९७	अंतर	।।ज्ञा.गा.०४९०.०२।।	अंतरींचे सुख अंतरीं निमालें। अंतर बैसविलें ब्रह्मपदीं
१९८	अंतर	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्में। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
१९९	अंतर	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
२००	अंतरंग	।।ज्ञा.गा.०२३३.०३।।	ऐसें मोहियलें जगभक्त अंतरंग। भावाचे सुरंग प्रेमबोधें
२०१	अंतरंग	।।ज्ञा.गा.०७५९.०७।।	त्वंपद तत्पद असिपदाचा रंग। त्याचा अंतरंग देखा बाईयांनो
२०२	अंतरब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०५३७.०४।।	रखुमादेविवर अंतरब्रह्मीं तरंगु जाला। ब्रह्मउदधी सामावला मज घेऊनि माये
२०३	अंतरलीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
२०४	अंतरलें	।।ज्ञा.गा.००२१.०३।।	कैसें जालें अरूपीं गुणीं गुणवृत्ति । सगुण पाहतां अंतरलें गती
२०५	अंतरलें	।।ज्ञा.गा.०२९५.०२।।	पवन वेगाचेनि अंतरलें तुम्हासी। आतां मागुती वो कैसी परतेन वो माये
२०६	अंतरविलें	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु

२०७	अंतरापासुनि	।।ज्ञा.गा.०९८६.०१।।	ॐ ओंखट सांडुनि अंतरापासुनि। लागावें भजनीं गोविंदाचे
२०८	अंतरामाजीं	।।ज्ञा.गा.०४९०.०१।।	जगासी गवसणी ब्रह्मरूपें देखिली। ते मी अंतरीं पांगुरलों अंतरामाजीं
२०९	अंतराळीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०७।।	वासुदेवीं वाहूनि टाळी। पातकें गेलीं अंतराळीं। वासुदेवो वनमाळी। कीर्तन करूं ब्रह्ममेळीं गा
२१०	अंतराळें	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
२११	अंतरिंचिया	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
२१२	अंतरिंचें	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
२१३	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
२१४	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
२१५	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
२१६	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.००७३.०४।।	ज्ञानदेवा मौन जपमाळ अंतरीं। धरोनी श्रीहरि जपे सदा
२१७	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०१३९.०३।।	सहस्र नामावरी कळसु साजे। तोचि तो अंतरीं बाहिजु भीतरीं
२१८	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०१४४.०१।।	सकळ सांप्रदाय श्रीहरि। जो बैसोनि जप करी। जिव्हे महादेवाचे अंतरीं। सर्वकाळ वसतसे
२१९	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०१८७.०६।।	चौघे साक्ष ठेवुनी अंतरीं। वेव्हार ज्ञानेश्वरीं खंडियेला
२२०	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०२१०.०५।।	पंढरिसी कीर्तन करी। पुंडलीकासी नमस्कारी। विठ्ठलचरण अंतरीं धरी। धन्य जन्म तयाचा
२२१	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०२३४.०१।।	लक्ष लावोनी अंतरीं। कृष्णा पाहती नरनारी। लावण्यसागरु हरि। परमानंदु

२२२	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
२२३	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
२२४	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०३६९.०३।।	आतां असो हें भरोवरी सांगणें या शरीरीं। उगवले अंतरीं दृष्टीचिया वो माय
२२५	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
२२६	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०४२४.०४।।	ज्ञान गोदावरीच्या तीरीं। स्नान केलें पंचाळेश्वरीं। ज्ञानदेवाच्या अंतरीं। दत्तात्रेय योगिया
२२७	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
२२८	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०४८८.०४।।	ऐसा हृदयमंदिरीं दुर्गादेवी अंतरीं। रखुमादेविवरु निर्धारी वो माये
२२९	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०४९०.०१।।	जगासी गवसणी ब्रह्मरूपें देखिली। ते मी अंतरीं पांगुरलों अंतरामाजीं
२३०	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०४९०.०२।।	अंतरींचे सुख अंतरीं निमालें। अंतर बैसविलें ब्रह्मपदीं
२३१	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
२३२	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०५०८.०१।।	चौदारवंटा ओलांडूनि वोजा। अंतरीं आत्मकाजा बोधिलें वो माय
२३३	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०५०८.०४।।	तेथें गोरस जहालें ज्ञाना अंतरीं वोजावलें। सदैवपण आलें मज वो माय
२३४	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०५१०.०१।।	दृष्टीचें गुज सच्चिदानंद सहज। ते चक्षूच्या अंतरीं निज निरोपिलें वो माय
२३५	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०५७९.०१।।	चक्राकार चक्ररूप चक्रधरू म्हणवी। पाहतां अंतरीं न दिसे कांहीं
२३६	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०६४०.०३।।	जागृति या स्वप्न तेचि तें आलें। अंतरीं बिंबलें निश्चयेंशी
२३७	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०६७०.०१।।	अनंत अनंतापरी देखतां तो अंतरीं। हृदयाभीतरीं मज निववितो माये
२३८	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
२३९	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया

२४०	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०७१२.०२।।	चातकेवीण लक्ष अंतरीं ठालें। तेथें एक वोळला ब्रह्ममेघ
२४१	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०७३५.०२।।	सांवळें सकुमार बिंदूचे अंतरीं। अर्धमात्रेवरी विस्तारलें
२४२	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०७४०.०२।।	शून्य ब्रह्म पूर्ण चक्षूचे अंतरीं। निर्विकार निरंजन तोचि तें गा
२४३	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०८०१.०१।।	सहस्रदळ साजिरें नयनाचे शेजारीं। अर्धमातृका अंतरीं चिन्मय वस्तू
२४४	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०८०२.०२।।	औटपीठाचे दरीं कर्पूर वर्णावरी। शामाचे अंतरीं महाकारण
२४५	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०८०६.०२।।	चक्षूचे अंतरीं चक्षु देखे पूर्ण। हेचि कीं रे खूण तुझे ठायीं
२४६	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
२४७	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
२४८	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०८५३.०२।।	सुटलेपणें करिसी विषयत्याग। तेणें अंतरीं होय अनुराग। परतोनी तरीच पावशी ब्रह्मभाग रया
२४९	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
२५०	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
२५१	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०९२९.०३।।	जीवा जीवन अंतरीं। बाहेजु निर्धारीं। सर्व निरंतरीं पूर्णभरित
२५२	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०९२९.०४।।	बाहेजु प्रवृत्ति अंतरीं निवृत्ति। उभयतां गति एक आहे
२५३	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.०९६१.०१।।	दृष्टीचें सुख अंतरीं देख। ओंकार अरुष बोलताती
२५४	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्कां लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
२५५	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
२५६	अंतरींच	।।ज्ञा.गा.०५६३.०१।।	चातकेंवीण लक्ष अंतरींच ठसलें। तेथें एक वोळलें ब्रह्ममेघ

२५७	अंतरींचा	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
२५८	अंतरींचा	।।ज्ञा.गा.०९८८.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप ही खूण ओळखी। भिन्नपणा टाकी अंतरींचा
२५९	अंतरींचे	।।ज्ञा.गा.०४९०.०२।।	अंतरींचे सुख अंतरीं निमालें। अंतर बैसविलें ब्रह्मपदीं
२६०	अंतरींचें	।।ज्ञा.गा.०६०३.०४।।	शब्दची करुनी बोलताती ब्रह्म। अंतरींचें वर्म नेणतीच
२६१	अंतरींच्या	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
२६२	अंतरीचा	।।ज्ञा.गा.०५३७.०१।।	अंतरीचा विस्तारु ब्रह्मीं पाल्हायिला। तेथें एक मनु सिद्धसाधकु भला
२६३	अंतरीचें	।।ज्ञा.गा.०६४९.०२।।	याची लागीं आतां सांगणें हें तुज। माझें निजगुज अंतरीचें
२६४	अंतरीच्या	।।ज्ञा.गा.०६६७.०१।।	अंतरीच्या सुखा नाहीं पैं मर्यादा। यापरी अगाधा होउनी खोल
२६५	अंतरु	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
२६६	अंतरूप	।।ज्ञा.गा.०९४५.०२।।	नाहीं अंतरूप सर्वही चैतन्य। चिदानंदघन बिंबलेंसे
२६७	अंतर्बाह्य	।।ज्ञा.गा.०५०६.०१।।	आत्मा अंगें प्रसिद्ध देखिला। अंतर्बाह्य अलिप्त व्यापला
२६८	अंतर्बाह्य	।।ज्ञा.गा.०६४३.०१।।	ब्रह्मप्राप्ति झाली ज्या नराला। अंतर्बाह्य झाला प्रकाशची
२६९	अंतर्बाह्य	।।ज्ञा.गा.०७०३.०१।।	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
२७०	अंतीं	।।ज्ञा.गा.००२१.०२।।	आदीं अंतीं गुण सर्वत्र निर्गुण । गुणासी अगुण भासती ना
२७१	अंतीं	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
२७२	अंतीं	।।ज्ञा.गा.००८४.०४।।	कोटिजन्मांचे दोष। हरतील पातकें जातील नि:शेष। अंतीं होईल वैकुंठवास। कोटि कुळांसी उद्धार
२७३	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
२७४	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०११३.०१।।	नाममाला घे पवित्र। अंतीं हेंचि शस्त्र। राम हा महामंत्र। सर्व बाधा निवारी
२७५	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दु:ख। नाम नसतां मुखीं
२७६	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०१३२.०२।।	आदि मध्य अंतीं निजबीज ओंकार। ध्रुव प्रल्हाद अंबऋषी जिहीं मानिला निर्धार
२७७	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०१३३.०५।।	हरि आदीं रे हरि अंतीं रे। हरि व्यापकु सर्वांभूतीं रे

२७८	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो
२७९	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
२८०	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०१५९.०२।।	हरिकथा श्रवण। तेणें दोषासी दहन। अंतीं पावे नारायण। चतुर्भुज करी भक्तांसी
२८१	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०१६८.०६।।	ज्ञानदेवीं रहस्य सार। अंतीं वैकुंठ साचार। हरि उतरील पैलतीर। भवबंधन छेदक
२८२	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०१६९.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। हरि स्मरलिया अंतीं। होय वैकुंठ प्राप्ति। हेचि मर्यादा परियेसा
२८३	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०१६९.०५।।	करिती अन्नदान भूतिं। हरिचरण हृदयीं ध्याती। तया प्रसन्न श्रीपति। अंतीं होय सर्वथा
२८४	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु
२८५	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०१७७.०३।।	विविधा मति भक्ति जे करिती। ते अंतीं नव्हती संसार बापा
२८६	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०१९३.०३।।	तयाचेनि चरणतीर्थें। पावन होती सकल पुनीतें। अंतीं सकळ वैकुंठपंथें। मोक्षसुख पावतील
२८७	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ
२८८	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०३५३.०२।।	जागृती अंतीं स्वप्न देखिलें। जागृती स्वप्न दोन्ही हरपलें
२८९	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
२९०	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०४६९.०२।।	चित्तवृत्तिचिया आदिमध्य अंतीं। रूपींरूप आनंदी समरसें
२९१	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०५६१.०१।।	कूटाकूट अंतीं कूटस्थ पैं जालें। अशेष उरलें त्या वेगळें गे माय
२९२	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०५८०.०२।।	अकरासहित पांच पांचीं मावळलीं। आदि अंतीं उदयो जाली तेजाकारें
२९३	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०६१२.०५।।	ज्ञानेश्वर नाम हेही गिळूनियां। मूळ अंतीं मायातीत शुद्ध
२९४	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०६४८.०१।।	अमानत्व स्थिति ते अंतीं कठीण। येरा जन्म जाण न साधेची
२९५	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०८२४.०१।।	आकाशाचे अंतीं प्रणवाचें गुज। निरंजन बीज साधूं पाहती
२९६	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०८२५.०१।।	आत्माराम नयनीं निरखुनी देखिला। निळा रंग ओतिला आदी अंतीं
२९७	अंतीं	।।ज्ञा.गा.०८७५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शरण रिघणें। वैकुंठींचें पेणें अंतीं तुज
२९८	अंतीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
२९९	अंतीं	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं

३००	अंतीं	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
३०१	अंतीं	।।ज्ञा.गा.१०२६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु आदि अंतीं। त्याहुनी परती मज गती केली
३०२	अंतीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दु:खाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
३०३	अंतीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो
३०४	अंतु	।।ज्ञा.गा.०५३४.०३।।	शून्याहि परता आदि अंतु नाहीं। तो असोनियां देहीं धांवो सरे
३०५	अंतु	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
३०६	अंत्यजावरी	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
३०७	अंथरुण	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
३०८	अंदु	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
३०९	अंध	।।ज्ञा.गा.०२१२.०४।।	देखोनि ऐकोनि एक बहिर अंध जाले। विषयाचे लंपट बांधोनि यमपुरीस नेलें
३१०	अंध	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
३११	अंध	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शें तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
३१२	अंध	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
३१३	अंध	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
३१४	अंध	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले

३१५	अंध:कार	।।ज्ञा.गा.०९९१.०२।।	परि नको नको दु:ख धुरंधर। पुढें अंध:कार दिसतसे
३१६	अंधकारपट	।।ज्ञा.गा.०४६७.०३।।	अंधकारपट नासला समतेज। रामरूपीं पैज दीपज्ञान
३१७	अंधपंग	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
३१८	अंधपण	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
३१९	अंधळें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०२।।	ऐकोनी देखोनी मन होय अंधळें। परतोनी मावळें नाहीं तेथें
३२०	अंधा	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
३२१	अंधापाशीं	।।ज्ञा.गा.१०६३.०३।।	नेलें अंधापाशीं मुके बोले त्याशी। दिलें थोट्यापाशीं ठेवणें तें
३२२	अंधार	।।ज्ञा.गा.०४७८.०९।।	हातीं घेऊनियां दिवटी लागिजे अंधारापाठीं। अंधार न देखे दृष्टि उजियेडू तो
३२३	अंधारापाठीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०९।।	हातीं घेऊनियां दिवटी लागिजे अंधारापाठीं। अंधार न देखे दृष्टि उजियेडू तो
३२४	अंधारीं	।।ज्ञा.गा.०४३३.०५।।	मग उमललों बाहेरी। कां बैसलों अंधारीं। तरी ते कवणे परी। वंचिजेना
३२५	अंधारीं	।।ज्ञा.गा.०७२५.०५।।	जैसी पर्वताची दरी। सलिल दिसे परी अंधारीं। अवलावया अणुभरी। वाट नाहीं
३२६	अंधारीं	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
३२७	अंधारु	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मार्गें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
३२८	अंधारें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०३।।	तें परदीपीं उजळलें अंधारें फेडिलें। कोडें कवतिकें जोडलें स्वरूप वो माय
३२९	अंधु	।।ज्ञा.गा.०९२९.०१।।	अनुभव रहणीवीण कायसें श्रवण। गर्भ अंधु नेणे रत्नकिरण
३३०	अंधु	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
३३१	अंधे	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
३३२	अंधें	।।ज्ञा.गा.१०८८.०३।।	मी डोलेन आनंदें तुमचेनि प्रसादें। रत्न जेवीं अंधें देखियेलें
३३३	अंबऋषी	।।ज्ञा.गा.०१३२.०२।।	आदि मध्य अंतीं निजबीज ओंकार। ध्रुव प्रल्हाद अंबऋषी जिहीं मानिला निर्धार

३३४	अंबऋषी	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
३३५	अंबऋषीकारणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
३३६	अंबऋषीनें	।।ज्ञा.गा.०११४.०३।।	हेंचि धुरूसी आठवलें। उपमन्यें हेंचि घोकिलें। अंबऋषीनें साधिलें। रामकृष्ण उच्चारणीं
३३७	अंबट	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
३३८	अंबर	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
३३९	अंबर	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
३४०	अंबर	।।ज्ञा.गा.०३४८.०३।।	अवघें अंबर माझें तिंबलें। ब्रह्मरसें पिळिलें वो रंग नव्हे
३४१	अंबर	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
३४२	अंबरवर्णें	।।ज्ञा.गा.१०२५.०३।।	तेथें तेल सारुनी अभ्यंग केला। बाळक पुसिला अंबरवर्णें
३४३	अंबरा	।।ज्ञा.गा.०४३४.०५।।	निवृत्ति निरंजनाचा सरा। कैसा वोसंडला अंबरा। सुख पावोनि ज्ञानेश्वरा। ब्रह्म केलें
३४४	अंबरी	।।ज्ञा.गा.११०२.०१।।	मोतियांचा चूर फेकिला अंबरी। विजूचिया परी कीळ झाला
३४५	अंबरीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
३४६	अंबरीं	।।ज्ञा.गा.०२१३.०३।।	पंढरीचें पीक न समाये अंबरीं। तें शेत सोकरी पुंडलिकु
३४७	अंबरीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेंची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
३४८	अंबरीं	।।ज्ञा.गा.०३३१.०१।।	काळेपणाचा आवो अंबरीं बाणला । तो एकु दादुला देखियेला डोळां
३४९	अंबरीं	।।ज्ञा.गा.०५०२.०२।।	पांवा वाहे तलालोरी नादु उमटे अंबरीं तया सुखसागरीं बुडालें वो माय

३५०	अंबरीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
३५१	अंबरीं	।।ज्ञा.गा.०७२०.०३।।	नातरीं मोतीं। विखुरलीं अंबरीं। दिसती परि करीं। येतीच ना
३५२	अंबरीं	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
३५३	अंबरीं	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
३५४	अंबरीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा
३५५	अंबरीष	।।ज्ञा.गा.०१८०.०३।।	ध्रुव पराशर व्यास पुंडलीक। अर्जुन वाल्मिक अंबरीष
३५६	अंबरें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
३५७	अंबरेंहुनी	।।ज्ञा.गा.०३३३.०१।।	नवाहुनी परतें तेराहुनी आरुतें। अंबरेंहुनी परतें काळें दिसे
३५८	अंबवडा	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
३५९	अंबाबाई	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
३६०	अंबुटें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
३६१	अंबुला	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
३६२	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३००.०१।।	विचारितां देहीं अविचार अंबुला। न साहे वो साहिला काय करूं
३६३	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३०२.०१।।	अद्वैत अंबुला परणीला देखा । दुसरा विचार सांडिला ऐका
३६४	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३०३.०१।।	अंबुला माहेरीं भोगी धणीवरी । मग तया श्रीहरि सांगो गूज
३६५	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३०४.०१।।	जियेचा अंबुला रूसुनीयां जाये। तयेचें जीवित्व जळो गे माय
३६६	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३०५.०२।।	अंबुला निघाला अंबुल्या गांवा । मी वो तया सवा जातू असें

३६७	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३०६.०१।।	दुरळु अंबुला केला गे बाई । ब्रह्मादिकां तो न पडे ठाई
३६८	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३०६.०३।।	अंबुला केला धावे जरी मन । बुडती बेताळीस जाती नाक कान
३६९	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३०७.०१।।	सुची अंबुला ज्ञान घराचारु । भक्ति हे साकारु आवडली
३७०	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३०७.०२।।	काय सांगूं माय निर्गुण अंबुला । शून्यीं मिळाला नाहीं ठाईं
३७१	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३०७.०३।।	रखुमादेविवरु साकार अंबुला । मज पूर्ण आला बाई येवो
३७२	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३०८.०१।।	अंबुला विकून घेतली वस्तु। घराचार समस्तु बुडविला
३७३	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३०८.०३।।	अंबुला सांडुनी परावा केला । संसार सांडिला काय सांगों
३७४	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३०९.०१।।	सगुण अंबुला निर्गुण पैं जाला । घराचार समस्त बुडविला
३७५	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३१०.०१।।	अंबुला होता तो लेंकरू जाला । घराचार बुडविला बाईयांनो
३७६	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निववीजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
३७७	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३१५.०१।।	अंबुला विकुनी पवित्र झाली । पोटींचीं बाळें कौतुकीं मारिलीं
३७८	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३१७.०१।।	गरुवार जाली अंबुला व्याली । व्येउनीया मेली माझ्या ठायीं
३७९	अंबुला	।।ज्ञा.गा.०३१७.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं शेजबाज । सहज सहजाकार अंबुला देखा
३८०	अंबुलिया	।।ज्ञा.गा.०३०४.०२।।	आम्ही रुसों नेणों आम्ही रुसों नेणों । अंबुलिया रुसों नेदू गे बाईये
३८१	अंबुलिया	।।ज्ञा.गा.०३१४.०१।।	अवचित परवडी जालिये अंबुलिया । लाजिले आपुलिया सकळ गोता
३८२	अंबुलेपणाची	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
३८३	अंबोला	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दुष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
३८४	अंभ	।।ज्ञा.गा.०३२४.०३।।	नीळवर्ण अंभ नीळवर्ण स्वयंभ । वेधें वेधु न लभे वैकुंठीचा
३८५	अंभ	।।ज्ञा.गा.०४६६.०४।।	चक्षुद्वय तेज हरिरूपीं बिंब। पृथ्वीतळ अंभ हरि दिसे
३८६	अंश	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया

३८७	अंश	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
३८८	अंश	।।ज्ञा.गा.११०५.०५।।	पितयाचा अंश घेऊनी आला। मातेसि जेणें उपभोग केला
३८९	अंशकाळ	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
३९०	अंशा	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
३९१	अंशीं	।।ज्ञा.गा.०४४८.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीशीं पुसिलें। सत्रावी दोहिलें पूर्ण अंशीं
३९२	अंशीं	।।ज्ञा.गा.०६३१.०४।।	अज्ञानें करुनी भुलणें जिवाशी। मुळीं शुद्ध अंशीं शीव चोख
३९३	अंशीक	।।ज्ञा.गा.०५८५.०३।।	किंचित् महत् उपाधि कल्पित। मुळीं तें अंशीक एकमेव
३९४	अंशु	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
३९५	अकरा	।।ज्ञा.गा.०८२१.०३।।	अकरा वेगळें नाहीं बा आणिक। माझे नेत्रीं देख शुद्ध ज्योती
३९६	अकरा	।।ज्ञा.गा.१०७१.०४।।	छत्तीस अकरा घोंटु पैं घेतला। उदरेंवीण भरले पोट देखा
३९७	अकरा	।।ज्ञा.गा.१०८३.०१।।	अकरा खणावरी मंदिर उभविलें। तेथें एक देखिले रूपेंविण
३९८	अकरांवरी	।।ज्ञा.गा.०३५६.०१।।	अकरांवरी सातवें होते। सातवें कोठें मावळलें गे माये
३९९	अकरावें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०२।।	आपुलें अकरावें एक सोईरें जाणा। तेंही पैं तयासी मिळोनी ठेलें
४००	अकरावें	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
४०१	अकरावें	।।ज्ञा.गा.०५५५.०२।।	अकरावें होतें तें धरूनियां नेलें। बारा तेरा गिळिलें धन माझें
४०२	अकराव्यानें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०१।।	नवांची खाणी दहाव्यानें शोकिली। अकराव्यानें जाली देशधडी
४०३	अकरासहित	।।ज्ञा.गा.०५८०.०२।।	अकरासहित पांच पांचीं मावळलीं। आदि अंतीं उदयो जाली तेजाकारें
४०४	अकर्ता	।।ज्ञा.गा.०९९४.०६।।	ज्ञानदेव कर्म अकर्ता। पावन जाला श्रीअनंता। सुखदु:खाचा हरि भोक्ता। सर्वकाळ आम्हां आला
४०५	अकर्तेपणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१४।।	अनंत ब्रह्मांडें घडिसी मोडिसी। अकर्तेपणें जैसा तैसा अससी
४०६	अकर्म	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान

४०७	अकर्मीं	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
४०८	अकल्पित	।।ज्ञा.गा.०३७५.०१।।	अकल्पित द्रुम आजी संयोगें घडलें। अपार आपणांतें विसरलें गे माय
४०९	अकल्पित	।।ज्ञा.गा.०७२८.०२।।	कीं अकल्पित लाभ जाला। प्रयत्नेविण ज्ञानयज्ञ केला। फळ येकांत फावला। सद्गुरुचा
४१०	अकळ	।।ज्ञा.गा.००१९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनी राहिला अकळ । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सकळ
४११	अकळ	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
४१२	अकळित	।।ज्ञा.गा.०६४४.०३।।	अकळित काळ जंव आहे दुरी। तंव तूं श्रीहरि चित्त वेगीं
४१३	अकळी	।।ज्ञा.गा.१०६२.०१।।	पौर्णिमेच्या दिनीं चंद्र अकळी । जाहला अमावस्ये ठेला पूर्ण कळी
४१४	अकळु	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
४१५	अकळे	।।ज्ञा.गा.०३८१.०१।।	सांग सखिये बाई मज हें न कळे। कैसा हा अकळे समतेजें
४१६	अकार	।।ज्ञा.गा.०१८५.०१।।	अकार उकार मकार करती हा विचार। परी विठ्ठल अपरंपार न कळे रया
४१७	अकार	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
४१८	अकार	।।ज्ञा.गा.०७६६.०१।।	अकार उकार मकार ओंकार। प्रणव हा साकार सुरेख रे
४१९	अकारी	।।ज्ञा.गा.०७५५.०१।।	अकारी अर्धमात्रा कवण रीति दिसे। उकारीही रसे कवणे परी
४२०	अकाळ	।।ज्ञा.गा.०९२०.०७।।	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्में सकळ विफळ रे
४२१	अकुळांचें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
४२२	अकुळी	।।ज्ञा.गा.०३१०.०२।।	झणी अकुळी म्हणाल उणें । तुम्ही जाणते जाणा परमार्थ खुणें
४२३	अक्रुर	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
४२४	अक्रूर	।।ज्ञा.गा.००८०.०३।।	या नेमीं अक्रूर बोधला परीक्षिति उपदेशिला। अर्जुनासी जाला साहाकारी

४२५	अक्रूर	।।ज्ञा.गा.०१८३.०३।।	पादसेवनें अक्रूर जाला ब्रह्मरूप। प्रत्यक्ष स्वरूप गोविंदाचें
४२६	अक्षय	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
४२७	अक्षय	।।ज्ञा.गा.०७६४.०३।।	अक्षय अक्षर क्षरविरहीत साजे। ज्ञानाचें जें ओझें चालेचिना
४२८	अक्षय	।।ज्ञा.गा.०७७०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तेथें अक्षय राहिला। आत्मा म्यां पाहिला या दृष्टीसी
४२९	अक्षय	।।ज्ञा.गा.०७९७.०२।।	उन्मनी सदैव वसे अक्षय पंथें। लाऊनियां चित्तें तया ठायीं
४३०	अक्षयीं	।।ज्ञा.गा.०००९.०१।।	अविनाशा अक्षयीं विधि । प्रेमळाच्या साधक सिद्धि । तुझे जाणतेपण वेदीं । नेणविजे
४३१	अक्षयीं	।।ज्ञा.गा.०७०८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अक्षयीं राहिला। आत्मा म्यां पाहिला याचि डोळां
४३२	अक्षर	।।ज्ञा.गा.०७२२.०४।।	ज्ञानदेव बोले अक्षर निराकार। पावलें अपार परातीत
४३३	अक्षर	।।ज्ञा.गा.०७६१.०२।।	ॐकार अक्षर अक्षरीं हारपे। अनुभवाच्या मापें मोजूं बापा
४३४	अक्षर	।।ज्ञा.गा.०७६४.०३।।	अक्षय अक्षर क्षरविरहीत साजे। ज्ञानाचें जें ओझें चालेचिना
४३५	अक्षर	।।ज्ञा.गा.०७८९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणव माझा पिता। अक्षर तेच माता याच भेदें
४३६	अक्षर	।।ज्ञा.गा.०७९४.०१।।	प्रणवाची शक्ति शिव प्रणवची। क्षर अक्षर सांची प्रणव तें
४३७	अक्षर	।।ज्ञा.गा.०८२९.०३।।	अक्षर कूटस्थ सर्वातीत असे। अक्षर अविनाश ऐसें जाणा
४३८	अक्षर	।।ज्ञा.गा.०८२९.०३।।	अक्षर कूटस्थ सर्वातीत असे। अक्षर अविनाश ऐसें जाणा
४३९	अक्षर	।।ज्ञा.गा.०८३०.०३।।	क्षर अक्षर अनाक्षर नाहीं। कूटस्थ सर्वही प्रसवला
४४०	अक्षर	।।ज्ञा.गा.०८३४.०२।।	तूर्या तेचि उन्मनी क्षर तें अक्षर। निर्गुण साकार ऐसें देखा
४४१	अक्षर	।।ज्ञा.गा.०९४०.०४।।	ज्ञानदेव क्षर अक्षर उमजे। बाप रखुमादेविवर ह्रदयीं विराजे
४४२	अक्षरचि	।।ज्ञा.गा.०५८९.०१।।	अक्षरचि ब्रह्म तेंचि तें क्षरलें। काल्पनिक झालें अनेकत्व
४४३	अक्षराची	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
४४४	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.०७६१.०२।।	ॐकार अक्षर अक्षरीं हारपे। अनुभवाच्या मापें मोजूं बापा
४४५	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
४४६	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.०९४०.०२।।	फिटती भुर रे धुम उठी तेज। अक्षरीं उमज गुरुकृपें

४४७	अक्षरींची	।।ज्ञा.गा.०७९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाची खोली। अक्षरींची बोली देह सार
४४८	अक्षरु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु सुलभु साकारु। अर्धमातृका अक्षरु चिदानंदु सुख थोरु
४४९	अक्षरें	।।ज्ञा.गा.०१०९.०३।।	विठ्ठल नाम तीन अक्षरें। अमृतपान केलें शंकरें
४५०	अक्षरें	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
४५१	अक्षरें	।।ज्ञा.गा.०७५९.०२।।	अर्धमात्राक्षरीं अक्षरें पाहाती। अनाक्षरा परती बाईयांनो
४५२	अखंड	।।ज्ञा.गा.००७८.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे संसार निरसी। अखंड मानसीं विठ्ठल हरि
४५३	अखंड	।।ज्ञा.गा.०११३.०४।।	ज्ञानदेवीं माळा केली। सुखाची समाधी साधिली। जिव्हा उच्चारणीं केली। अखंड हरिनाम
४५४	अखंड	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
४५५	अखंड	।।ज्ञा.गा.०१२३.०२।।	रामकृष्णमाळा। घाला पां रे गळां। अखंड जीवनकळा। राम जपा
४५६	अखंड	।।ज्ञा.गा.०१७०.०३।।	अखंड ध्यावे श्रीहरि। भजावे संतां निरंतरीं। हरिवाचुनिया दुसरी। गोठी न करावी सर्वथा
४५७	अखंड	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
४५८	अखंड	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
४५९	अखंड	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं
४६०	अखंड	।।ज्ञा.गा.०४०९.०६।।	आकाशाचा पांचवा गुण। तरी मी महाप्रासादीं राहेन। बाप रखुमादेविवरा। अखंड तुझें अनुसंधान
४६१	अखंड	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
४६२	अखंड	।।ज्ञा.गा.०४६५.०१।।	अनुपम्य तेजें धवळलें ब्रह्मांड। विश्वरूपीं अखंड तदाकार
४६३	अखंड	।।ज्ञा.गा.०५८५.०४।।	इह तेंचि पर पिंड तें ब्रह्मांड। ब्रह्मचि अखंड ज्ञानदेव
४६४	अखंड	।।ज्ञा.गा.०५८६.०१।।	पिंडचि ब्रह्मांड ब्रह्मांडचि पिंड। ब्रह्मचि अखंड ब्रह्मरूप
४६५	अखंड	।।ज्ञा.गा.०५९८.०३।।	ठेंगणें नावाड हळू ना ते जडा। स्वयेंची अखंड पूर्ण रया
४६६	अखंड	।।ज्ञा.गा.०६०५.०४।।	मन हें विटाळ अखंड चंचळ। न राहे चपळ एके ठायीं
४६७	अखंड	।।ज्ञा.गा.०६३३.०३।।	सुखदु:खभोग भोगितां प्राचिनी। अखंड सज्जनीं शांति असे
४६८	अखंड	।।ज्ञा.गा.०६४२.०२।।	अगणित तारे ओतिले अचळ। अखंड निर्मळ ब्रह्मरूप
४६९	अखंड	।।ज्ञा.गा.०६४५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सावधान होणें। अखंड साधणें परवस्तूशी
४७०	अखंड	।।ज्ञा.गा.०६४८.०३।।	सहज ज्ञानेश्वरी अखंड समाधी। ग्रासुनी उपाधि राहियला

४७१	अखंड	।।ज्ञा.गा.०७०३.०४।।	ऐसा भाव धरुनी मनीं विठ्ठल आणिला निजध्यानीं। अखंड वदो माझी वाणी विठ्ठलची
४७२	अखंड	।।ज्ञा.गा.०८२१.०१।।	अखंड तमासा डोळां देख निका। काळा निळा पारवा बाईयांनो
४७३	अखंड	।।ज्ञा.गा.०८२६.०१।।	तूर्येमध्यें माझा अखंड रहिवास। निवृत्ति म्हणे अविनाश तूर्या करी
४७४	अखंड	।।ज्ञा.गा.०९८६.१०।।	उसंती संसारीं असावें अखंड। धरूनियां चाड गोविंदाची
४७५	अखंड	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
४७६	अखंड	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
४७७	अखंड	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
४७८	अखंड	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
४७९	अखंड	।।ज्ञा.गा.१०९०.०२।।	अखंड नाम वाचे हेंचि तप साचें। तेंचि स्वरूप दिसे हृदयीं तुझे
४८०	अखंडता	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
४८१	अखंडित	।।ज्ञा.गा.०१८४.०३।।	या संतांसी भेटतां । हरे संसाराची व्यथा। पुढतां पुढती माथां। अखंडित ठेवीन
४८२	अखंडित	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
४८३	अखंडित	।।ज्ञा.गा.०४८१.०१।।	त्रिवेणीचें स्नान अखंडित करा। काशीवासीं मरा ज्ञानेंवीण
४८४	अखंडीत	।।ज्ञा.गा.०६४७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भजा आत्मदेवा। अखंडीत सेवा करा त्याची
४८५	अखरींच	।।ज्ञा.गा.१०१७.०२।।	ती अखरींच चरे रे। सर्वसाक्षी वरती जाय रे कान्हो
४८६	अखरीच	।।ज्ञा.गा.०६५९.०२।।	बोलु अखरीच वळला भीतरीं नाहीं आला ।तो केवीं विठ्ठला पावे जी तुम्हां
४८७	अखिल	।।ज्ञा.गा.०७८२.०१।।	दशमद्वार अग्र शून्य सूक्ष्म गगनीं। जेथ असे उन्मनी अखिल रूपें
४८८	अगणित	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा

४८९	अगणित	।।ज्ञा.गा.०३६६.०५।।	सदोदित भरलें त्या तिहीं गुणां वेगळें। तें अगणित वर्षलें प्रेमघरीं वो माय
४९०	अगणित	।।ज्ञा.गा.०६४२.०२।।	अगणित तारे ओतिले अचळ। अखंड निर्मळ ब्रह्मरूप
४९१	अगणीत	।।ज्ञा.गा.०६४१.०१।।	गगनीं भासले अगणीत तारे। तेथें मन मुरे वृत्तीसहीत
४९२	अगम्य	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
४९३	अगम्य	।।ज्ञा.गा.०००८.०२।।	प्रेमळपुष्पें दुर्वांकुरना । आभासनयना अगम्य दर्शना । मुंगिमात्राचिया प्राणा । फरशधरा
४९४	अगम्य	।।ज्ञा.गा.०३८३.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रखुमादेवी जप। अगम्य संकल्प एक दिसे
४९५	अगम्य	।।ज्ञा.गा.०४३६.०२।।	तुम्ही अगम्य गोसावी। वस्तु सांगतां नित्य नवी। आम्ही लेंकुरें लाघवी। छंदिस्तचि
४९६	अगम्य	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
४९७	अगम्य	।।ज्ञा.गा.०४४१.०१।।	निर्विकाराचें अगम्य पाहणें। निगम बोधक गेलें मावळून। मग आयुष्य झांकलेपणें। मिरवो लागे
४९८	अगम्य	।।ज्ञा.गा.०४८०.०१।।	शत अश्वमेध घडलें जयाला। तरी ब्रह्म त्याला अगम्य हें
४९९	अगम्य	।।ज्ञा.गा.०७४५.०१।।	सत्रावीचा खेळ लक्षवेना कवणा। ब्रह्मादिकां जाणा अगम्य तें
५००	अगम्य	।।ज्ञा.गा.०७४५.०३।।	सत्रावी अगम्य विधि हरिहरां। लक्षूं पहातां बरा गोविंदु गे
५०१	अगम्या	।।ज्ञा.गा.०४६१.०६।।	निवृत्ति प्रमाण केलें तुवां ज्ञाना। ब्रह्मींब्रह्म अगम्या रातलासी
५०२	अगम्याचें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०१।।	जें अगम्याचें ध्यान। जें मनाचें मनन। जें पुण्याचें पावन। वस्तुरूप
५०३	अगस्ती	।।ज्ञा.गा.०८९५.०५।।	जंववरी तंववरी समुद्र करी गर्जना। जंव अगस्ती ब्राह्मणा देखिलें नाहीं बाप
५०४	अगा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
५०५	अगा	।।ज्ञा.गा.०४१८.०३।।	आनंदें स्फुंदत येती अश्रुपात। अगा गुरुनाथ देवराया
५०६	अगाध	।।ज्ञा.गा.००५८.०३।।	हरि उच्चारण मंत्र हा अगाध। पळे भूतबाध भेणें तेथें
५०७	अगाध	।।ज्ञा.गा.०१८४.०४।।	या संतांचें देणें । कल्पतरुहूनि दुणें। परिसा परी अगाध देणें। चिंतामणी ठेंगणा
५०८	अगाध	।।ज्ञा.गा.०३३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अगाध काळें। म्हणोनि सर्वत्र व्योम अर्पियलें
५०९	अगाध	।।ज्ञा.गा.०३५५.०३।।	माझ्या शरीरीं ज्योतिर्लिंग उगवलें। अगाध कवळिलें हस्तेंवीण
५१०	अगाध	।।ज्ञा.गा.०६८४.०३।।	ऐसें श्रीनिवृत्ति शब्दें अगाध जालें। माझें मीपण गेलें धन देखा
५११	अगाध	।।ज्ञा.गा.०९२३.०१।।	सुकुमार सुरस परिमळें अगाध। तयाचा सुखबोध सेवीं आधीं

५१२	अगाध	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
५१३	अगाध	।।ज्ञा.गा.१०३४.०७।।	मनें बुडी दिधली दाही हारपली। चोवीस मावळलीं अगाध पंथीं
५१४	अगाधपण	।।ज्ञा.गा.०३५५.०१।।	अगाधपण माझे अंगीं बाणलें। वरपडें देखिलें मृत्तिकालिंग
५१५	अगाधही	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
५१६	अगाधा	।।ज्ञा.गा.०६६७.०१।।	अंतरीच्या सुखा नाहीं पैं मर्यादा। यापरी अगाधा होउनी खोल
५१७	अगाधीं	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
५१८	अगुण	।।ज्ञा.गा.००२१.०२।।	आदीं अंतीं गुण सर्वत्र निर्गुण । गुणासी अगुण भासती ना
५१९	अगुण	।।ज्ञा.गा.००५०.०२।।	सगुण निर्गुण गुणाचें अगुण। हरिवीण मन व्यर्थ जाय
५२०	अगुणाचिया	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
५२१	अगोचर	।।ज्ञा.गा.०००८.०४।।	निवृत्तिगुह्याचिया महामंत्रा । ज्ञानेश्वराचा करुणाकरा । तुझिया अगोचर उपचारा । काय वर्णूं
५२२	अगोचर	।।ज्ञा.गा.००११.०५।।	जो मनबुद्धिसी अगोचर । तोचि झाला चराचर । हा आत्मसुखाचा विचार । अपविस्तार केला जेणें
५२३	अगोचर	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये
५२४	अगोचर	।।ज्ञा.गा.०४६७.०५।।	अलक्ष लक्षिते अगोचर पर। तेथेंही गव्हर संचलें असे
५२५	अगोचर	।।ज्ञा.गा.०५८९.०५।।	सर्वांहुनी पर म्हणे ज्ञानेश्वर। ब्रह्मज्ञान कीर अगोचर
५२६	अगोचर	।।ज्ञा.गा.०६०१.०५।।	सहज अभेद वस्तु अगोचर। म्हणे ज्ञानेश्वर तेंचि रूप
५२७	अगोचर	।।ज्ञा.गा.०६०७.०४।।	ब्रह्म अगोचर म्हणे ज्ञानेश्वर। नाथिला संसार मुळीं नाहीं
५२८	अगोचर	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
५२९	अगोचर	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
५३०	अग्नि	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं

५३१	अग्नि	।।ज्ञा.गा.०९७८.०१।।	कापुरा अग्नि स्नेह जाला। मी नाहीं तेथें काय उरला
५३२	अग्नि	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
५३३	अग्निचक्र	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
५३४	अग्निचे	।।ज्ञा.गा.०४२५.०२।।	सूर्यकिरणांवरी मुंगियाच्या हारी। अग्निचे पाठारीं पीक होय
५३५	अग्निमुखीं	।।ज्ञा.गा.०९९३.०२।।	अग्निमुखीं हवन घालावें दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
५३६	अग्निमेळें	।।ज्ञा.गा.००५८.०२।।	तृण अग्निमेळें समरस झालें। तैसें नामें केलें जपतां हरि
५३७	अग्निवरी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
५३८	अग्निशस्त्रापासुनी	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां ।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
५३९	अग्निसंगें	।।ज्ञा.गा.०६४३.०३।।	अग्निसंगें लोहतत्त्व थोर नेटे। उभवतो दाटे हुताशन
५४०	अग्नी	।।ज्ञा.गा.०८३२.०२।।	कुंडलिनी ऊर्ध्वमुखें अग्नी सोडी। तयाची हे जोडी संत जना
५४१	अग्नी	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
५४२	अग्नींच्या	।।ज्ञा.गा.०६१४.०१।।	अग्नींच्या पाठारीं पिके जरी पीक। तरी ज्ञानी सुखदु:ख भोगितील
५४३	अग्नीकुंड	।।ज्ञा.गा.०७५१.०२।।	अग्नीकुंड मनें बाळकें निर्मिलें। प्रत्ययासी देखिलें मी या लागीं
५४४	अग्नीच	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
५४५	अग्नीचक्र	।।ज्ञा.गा.०७४८.०५।।	अग्नीचक्र भ्रुवांग शोभतें प्रकाशत्व। प्राणासी उलथावें तयावरी
५४६	अग्नीचा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०३।।	तापत्रय अग्नीचा लागला वोणवा। कवण रिघे आड कवण करी सावाधावा
५४७	अग्नीचे	।।ज्ञा.गा.०७९९.०१।।	अग्नीचे पोटीं पुरुष उद्भवला अवचट। सत्रावी लंपट निशिदिनीं
५४८	अग्नीसी	।।ज्ञा.गा.०८७१.०१।।	कर्पूर अग्नीसी स्वदेहा नाशी। चंदनीं मासी न थारे देखा
५४९	अग्नीहूनि	।।ज्ञा.गा.०६२७.०१।।	गगनाहूनि व्यापक वायुहूनि चालक। अग्नीहूनि दाहक आन नसे
५५०	अग्र	।।ज्ञा.गा.०७८२.०१।।	दशमद्वार अग्र शून्य सूक्ष्म गगनीं। जेथ असे उन्मनी अखिल रूपें

५५१	अग्र	।।ज्ञा.गा.०८०५.०४।।	अणूचें जें अग्र ऐसा तेथ मार्ग। औटपीठीं सवेग जावें वरी
५५२	अग्र	।।ज्ञा.गा.०८९३.०४।।	नासाग्रीचें अग्र न दिसे नयनीं। तरी तेचि दिनी म्हणा रामकृष्ण
५५३	अघटित	।।ज्ञा.गा.०१५७.०१।।	अघटित घडे अमोडे ते मोडे। तैं हरिदासा घडे जन्मा येणें
५५४	अघटित	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
५५५	अघटित	।।ज्ञा.गा.०४२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
५५६	अघटित	।।ज्ञा.गा.१०६४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
५५७	अघोर	।।ज्ञा.गा.०२११.०४।।	ऐसे जे जन्मोनी नर भोगिती अघोर। न करिती तीर्थयात्रा तया नरकीं बिढार
५५८	अघोराशी	।।ज्ञा.गा.०८७४.०२।।	क्षमा गेली परती अहंकार सांगाती। ते वोढूनियां नेती अघोराशी
५५९	अघोरीं	।।ज्ञा.गा.०१४९.०२।।	मातापितयाचा द्वेषु करी। गुरुनिंदा करी थोरी। तो घालिजेल अघोरीं। कल्पकोडी जाणावें
५६०	अचळ	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
५६१	अचळ	।।ज्ञा.गा.०६४२.०२।।	अगणित तारे ओतिले अचळ। अखंड निर्मळ ब्रह्मरूप
५६२	अचळ	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
५६३	अचळ	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनि राहिला अचळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळ
५६४	अचळा	।।ज्ञा.गा.०४३१.०३।।	जें गुह्याचें मौन्यमाळा। तें मज केलें करतळामळा। अचळादि अचळा। सुख असें
५६५	अचळादि	।।ज्ञा.गा.०४३१.०३।।	जें गुह्याचें मौन्यमाळा। तें मज केलें करतळामळा। अचळादि अचळा। सुख असें
५६६	अचाट	।।ज्ञा.गा.०४३५.०३।।	गुरुवाक्य परम धडा। अनुभव भाविकाचा हुडा। तो अचाट धारकडा। वेंधूनि जावें
५६७	अचाट	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
५६८	अचिंत	।।ज्ञा.गा.१०७१.०१।।	अचिंत बाळक सावध जालें। निशब्दीं बोभाईलें मीचि मीचि
५६९	अचिंतचिंतन	।।ज्ञा.गा.००३८.०२।।	अचिंतचिंतन तो। सारासार गुह्य तो गे बाई
५७०	अचिर	।।ज्ञा.गा.०६७१.०४।।	ऐसें जाहलें चांग अचिर देवांग। रखुमादेविवरें पांग फेडिला वो माये
५७१	अचुळा	।।ज्ञा.गा.०२५०.०२।।	गाईचा गोंवळा यमुनेचा पाबळा। धरी माझा अचुळा मग मी पळालिये गो

५७२	अचेत	।।ज्ञा.गा.०५२४.०२।।	सचेत अचेत नित्यता विरक्त। असोनी अलिप्त जन्ममरणा
५७३	अचेत	।।ज्ञा.गा.०६७५.०२।।	आळवितां नयेची सचेतनीं अचेत। भावेंचि तृप्त माझा हरि
५७४	अचेत	।।ज्ञा.गा.०९५६.०१।।	सायखडियाचें बिक। अचेत करी परिपाक। जनदृष्टीचें कवतुक। स्फुरे वेगीं
५७५	अचेतनीं	।।ज्ञा.गा.०१९०.०५।।	निर्धनासी धनलाभु जाला। जैसा अचेतनीं प्राणु प्रगटला
५७६	अचोज	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
५७७	अचोज	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
५७८	अच्युत	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
५७९	अच्युत	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दुःखित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
५८०	अच्युता	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदू तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
५८१	अच्युताचें	।।ज्ञा.गा.०१२२.०४।।	गोविंद गोपाळ वाचेसी निखळ। पद पावाल अढळ अच्युताचें
५८२	अज	।।ज्ञा.गा.०५१२.०४।।	ज्ञानदेवीं साध्य अज वस्तूचें। देहीं देह साचें नुरे तरी
५८३	अजंगमा	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
५८४	अजप	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	निःशंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
५८५	अजपा	।।ज्ञा.गा.००७०.०३।।	अजपा जपणें उलट प्राणाचा। तेथें या मनाचा निर्धारू असे
५८६	अजपा	।।ज्ञा.गा.०५४०.०१।।	ध्यान धारणा मंत्र साधन। त्रिकाळीं जपन अजपा सिद्धी
५८७	अजलोभ	।।ज्ञा.गा.०७२६.०१।।	अजलोभ पाहिलें वरी। ज्ञान उजळलिया प्रभा सारी। दीपकळिका ऐसें पायरी। दिसूं लागे
५८८	अजस्तन	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया

५८९	अजागळाचे	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
५९०	अजान	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
५९१	अजानवृक्ष	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि वोळला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
५९२	अजामिळ	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
५९३	अजामिळादिकांसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
५९४	अजामेळ	।।ज्ञा.गा.००८४.०३।।	अनंत तीर्थांचे मेळ। साधलिया हरिनाम कल्लोळ। पूर्वजांसहित अजामेळ। उद्धरिला सहपरिवारें
५९५	अजामेळ	।।ज्ञा.गा.०१२०.०४।।	नाम स्मरे अजामेळ। महापातकी चांडाळ। नामें जाला सोज्वळ। आपणांसहित निवाला
५९६	अजामेळ	।।ज्ञा.गा.०१८०.०२।।	शुक वामदेव शौनक नारद। अजामेळ प्रल्हाद बिभीषण
५९७	अजामेळु	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थांमंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
५९८	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.००९७.०३।।	शम दम कळा विज्ञान सज्ञान। परतोनी अज्ञान नये घरा
५९९	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१३२.०३।।	भुक्तिमुक्तिसुखदायक साचार। पतीत अज्ञान जीव तरले अपार
६००	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१९६.०३।।	तारावया जन व्हावया पावन। जडमूढ अज्ञान हरिपाठें
६०१	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.०३०८.०२।।	उठोनी गेलिये अज्ञान म्हणाल । म्यां तंव कैवल्य जोडियेलें
६०२	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.०३४२.०१।।	विज्ञानाचें ज्ञान अज्ञानीं घनवट। ज्ञानें अज्ञान नीट लाविलें दिसे
६०३	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.०४३९.०४।।	यज्ञ चाले ऐसें चिन्ह। अज्ञान होती विचक्षण। तैं मूढां होय ज्ञान। विरक्तिचें
६०४	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.०६१७.०४।।	अनादि अज्ञान बंध नये यासी। गुरुकृपा त्यासी छेदिजे कीं
६०५	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.०६३३.०६।।	सज्ञान चेईलें अज्ञान निदेलें। विपरीत केलें सुपरीत
६०६	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.०६३५.०४।।	तयाचिया दृष्टि मोहरा न राहे। धाऊनियां जाय अज्ञान तीं
६०७	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.०६३९.०३।।	नाथिलें अज्ञान करून अनंता। केवीं मोक्षपंथा जाईलजे पां

६०८	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.०६५६.०१।।	नेणण्याचें रूप तेंचि रे अज्ञान। जाणते तें ज्ञान दोही मिथ्या
६०९	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
६१०	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
६११	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.०८३३.०२।।	जीवदशामय अंगुष्ठ प्रमाण। तयावरी अज्ञान प्रवर्तते
६१२	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
६१३	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
६१४	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
६१५	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
६१६	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
६१७	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
६१८	अज्ञानक्षिती	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
६१९	अज्ञानपण	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
६२०	अज्ञानपण	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भीं दु:ख दारुण
६२१	अज्ञानपणें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
६२२	अज्ञानभ्रांतीचीं	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
६२३	अज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०५७१.०३।।	चित्तचतुष्टय निरसिलें। अज्ञाना तिळोदक दिधलें

६२४	अज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०६०३.०१।।	अज्ञाना स्वरूप निज विचारितां। संदेह तत्त्वता घालिताती
६२५	अज्ञानाची	।।ज्ञा.गा.०५८४.०४।।	निर्विकल्प स्थिति हेतु नाहीं आथी। अज्ञानाची बुंथी काढियली
६२६	अज्ञानाची	।।ज्ञा.गा.०७१४.०१।।	अज्ञानाची बुंथी काढुनी पाहतां। न दिसे तत्त्वता दृश्य कांहीं
६२७	अज्ञानासी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
६२८	अज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०६७५.०३।।	अज्ञानी न दिसे ज्ञानी येऊनि उभा। विज्ञानेसी शोभा दावी रया
६२९	अज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०९४८.०१।।	सज्ञानी पाहतां अज्ञानी तत्त्वता। अज्ञानी अमृता सद्गुरु जाणे
६३०	अज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०९४८.०१।।	सज्ञानी पाहतां अज्ञानी तत्त्वता। अज्ञानी अमृता सद्गुरु जाणे
६३१	अज्ञानीं	।।ज्ञा.गा.०३४२.०१।।	विज्ञानाचें ज्ञान अज्ञानीं घनवट। ज्ञानें अज्ञान नीट लाविलें दिसे
६३२	अज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०६३१.०४।।	अज्ञानें करुनी भुलणें जिवाशी। मुळीं शुद्ध अंशीं शीव चोख
६३३	अज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
६३४	अझुनि	।।ज्ञा.गा.०७१६.०१।।	होउनिया ज्ञान अझुनि कां रे भ्रांति। न जाली विश्रांती मीपणाची
६३५	अझुनि	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
६३६	अझुनी	।।ज्ञा.गा.०२७२.०२।।	जीवें अनुसरलिये अझुनी कां नये। वेगीं आणावा तो सये प्राणु माझा
६३७	अझुनी	।।ज्ञा.गा.०३२२.०२।।	सासुरवासिनी मी वो परदेशिनी । कां नये अझुनी मूळ मज
६३८	अझुनी	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
६३९	अझुनी	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
६४०	अझूनि	।।ज्ञा.गा.०७११.०३।।	तयासी अद्यापि न कळेंचि कांहीं। राहिला संदेहीं अझूनि तो
६४१	अटकु	।।ज्ञा.गा.०५४०.०२।।	नटकेचि अटकु ठाईंचेंचि निर्गुण। मज कवणें ठाईं घेउनी गेलें
६४२	अटणें	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया

६४३	अटणें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
६४४	अटी	।।ज्ञा.गा.०५६०.०१।।	स्मरो कैसेंनी विस्मरों कैसेंनी। दोहीपरी मज अटी रया
६४५	अटीवी	।।ज्ञा.गा.०५६०.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु नेणिजे। तंव तोचि तयासी अटीवी रया
६४६	अठरा	।।ज्ञा.गा.०१०४.०२।।	अठरा साक्षी साही विवादत। चौघाचेनि मतें घेईन भागु
६४७	अठरा	।।ज्ञा.गा.०२९३.०२।।	अठरा भार वनस्पती। सुरवर वोळंगती। देवोदेवि आदिपति। कृष्ण काळा गे माये
६४८	अठरा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
६४९	अठरा	।।ज्ञा.गा.०६८६.०३।।	साचारी चौदा जाली वो। सेखीं अठरा घोकुनी राहिलें वो
६५०	अठरा	।।ज्ञा.गा.०६९७.०१।।	सहा चार अठरा धांडोळिती ज्यातें। परी नेणवे सखा तो जवळीं असतां
६५१	अठरा	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
६५२	अठरा	।।ज्ञा.गा.१०२६.०१।।	अठरा दिगांतीहुनी पाळणा आणिला। तेथें एक निर्गुण बाळ पहुडला
६५३	अठरा	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
६५४	अठरांसी	।।ज्ञा.गा.०४१५.०३।।	नेणोनी शहाणे झाले चौघेजण। अठरांसी खूण बाणली माये
६५५	अठराही	।।ज्ञा.गा.००४९.०१।।	चहूं वेदीं जाण साही शास्त्रीं कारण। अठराही पुराणें हरिसी गाती
६५६	अठराही	।।ज्ञा.गा.०२१३.१०।।	अठराही बलौतें तें केलें धडौतें। खळें दान देते सनकादिकां
६५७	अठांगीं	।।ज्ञा.गा.०५४०.०४।।	रखुमादेविवर अठांगीं आगळा। सप्तधातु वेगळा ब्रह्मउदधी
६५८	अठुले	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
६५९	अठ्ठाविसांचें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये

६६०	अठ्ठावीस	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
६६१	अठ्ठावीस	।।ज्ञा.गा.०२९९.०९।।	देहुडा पाउलीं वेणु वाहे विटेवरी नीट। वोळली कामधेनु युगें अठ्ठावीस वाट
६६२	अडकलिया	।।ज्ञा.गा.०८८६.०२।।	राजहंस ते भ्रमले हो पाषाण चुंबिती। अडकलिया चाचू मग मागील आठविती
६६३	अडकली	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
६६४	अडधरे	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
६६५	अडळु	।।ज्ञा.गा.०५३४.०२।।	अद्वैत पाहतां न दिसे गुणमेळु। गुणा गुणीं अडळु ठाउका नोहे
६६६	अढळ	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
६६७	अढळ	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
६६८	अढळ	।।ज्ञा.गा.००९०.०१।।	अढळ सप्रेम उपरती पावो। हरिहरि घेवों तारक नाम
६६९	अढळ	।।ज्ञा.गा.०१२२.०४।।	गोविंद गोपाळ वाचेसी निखळ। पद पावाल अढळ अच्युताचें
६७०	अढळ	।।ज्ञा.गा.०३८७.०२।।	काय सांगों सखिये तेज पैं अढळ। इंद्रियें बरळ देखतांची
६७१	अढळ	।।ज्ञा.गा.०५२९.०२।।	निश्चळीं निश्चळ नलगे अळुमाळ। तत्त्वता अढळ तें वेगळेंची
६७२	अढळ	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
६७३	अढळ	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां ।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
६७४	अढळ	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
६७५	अढळ	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
६७६	अढळ	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्‌गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
६७७	अढळपदीं	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्‌गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें

६७८	अणकाईवर	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
६७९	अणिकांते	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
६८०	अणिवर	।।ज्ञा.गा.११०८.०१।।	कांट्याच्या अणिवर वसति तिन गांव। दोन ओसाड, एक वसेचि ना
६८१	अणु	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
६८२	अणुप्रमाण	।।ज्ञा.गा.०३३९.०२।।	जगत्रजीवनु म्हणे जगासी कारण। तें अणुप्रमाण तेथें दिसे
६८३	अणुप्रमाण	।।ज्ञा.गा.०३३९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अणुप्रमाण भासला। सगुण निर्गुण जाला बाई ये वो
६८४	अणुभरी	।।ज्ञा.गा.०५८६.०३।।	अनुभव योगें दोन्हीं जाण सम। नाहींचि विषम अणुभरी
६८५	अणुभरी	।।ज्ञा.गा.०७२५.०५।।	जैसी पर्वताची दरी। सलिल दिसे परी अंधारीं। अवलावया अणुभरी। वाट नाहीं
६८६	अणुभरी	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
६८७	अणुभरी	।।ज्ञा.गा.०८३८.०४।।	ते दृष्टि अणुभरी। इकडे पाहे समूळवरी। तो जडजीव करी। रक्षण बापा
६८८	अणुमात्र	।।ज्ञा.गा.०७१७.०३।।	अणुमात्र भिन्न प्रपंचीं कल्पितां। तयाचियां हातां नये मोक्ष
६८९	अणुरेणु	।।ज्ञा.गा.०६५१.०३।।	अणुरेणु तृण काष्ठादि पाषाण। सर्वत्रीं समान आत्मा तोचि
६९०	अणुरेणु	।।ज्ञा.गा.०७७७.०३।।	अणुरेणु शून्य गगना तेजें दिसे। निरंतर वसे निरंतर
६९१	अणुरेणु	।।ज्ञा.गा.०८२४.०३।।	प्रणवीं बीज अणुरेणु आंत। दशमद्वाराची मात अपूर्व बा रे
६९२	अणुरेणु	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
६९३	अणू	।।ज्ञा.गा.०२६३.०२।।	चांदवो चांदणें। चापेवो चंदनु। देवकीनंदनु। वीण अणू नावडे वो
६९४	अणूचें	।।ज्ञा.गा.०८०५.०४।।	अणूचें जें अग्र ऐसा तेथ मार्ग। औटपीठीं सवेग जावें वरी
६९५	अणूचें	।।ज्ञा.गा.०९७७.०४।।	अणूचें प्रमाण न साहे डोळां। कैसा मुक्तीचा सोहळा घेवों पाहसी
६९६	अणूरेणु	।।ज्ञा.गा.०६५८.०३।।	अणूरेणु ऐसें बोलती संतजन। ब्रह्मांड संपूर्ण तया पोटीं
६९७	अतर्क्य	।।ज्ञा.गा.०४८०.०३।।	लक्ष अनुष्ठान त्रिभुवनीं अन्नदान। तरी ब्रह्मज्ञान अतर्क्य हें
६९८	अतळों	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
६९९	अति	।।ज्ञा.गा.०१८९.०५।।	सहस्र नामांचें हातियार। शंखचक्राचे शृंगार। अति बळ वैराग्याचें थोर। केला मार षड्वर्गां

७००	अति	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
७०१	अति	।।ज्ञा.गा.०२६७.०२।।	सुखाची अति प्रीति जहाली गे ब्रह्मीं। श्रीगुरु निवृत्ति मुनी जाहलें गे माया
७०२	अति	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
७०३	अति	।।ज्ञा.गा.०३३०.०४।।	कान्हा अति सुंदर वदनारविंद। आळी सेविती अनिवार रे आयो
७०४	अति	।।ज्ञा.गा.०४८२.०१।।	ज्ञानप्राप्तीलागीं व्हावें अति नीच। म्हणवी जो उच्च सिद्ध नोहे
७०५	अति	।।ज्ञा.गा.०५९५.०२।।	आम्ही एक दिन जाणा नाथपंथीं। नीचाहुनी अथी अति नीच
७०६	अति	।।ज्ञा.गा.०६१२.०४।।	काम क्रोध लोभ दडले ते सहज। केले अति चोज सांगवेना
७०७	अति	।।ज्ञा.गा.०७४२.०४।।	ध्येय ध्यान ध्याता निरसुनी तिन्ही। झालों निरंजनीं अति लीन
७०८	अति	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना
७०९	अतिथिस	।।ज्ञा.गा.०१६९.०१।।	पुण्य देहीं आचरावें। मर्यादे गुरुच्या असावें। प्रीतिपूर्वक अतिथिस द्यावे। अन्नदान परियेस
७१०	अतिदुस्तरु	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
७११	अतिभारु	।।ज्ञा.गा.०६६३.०२।।	मोगरा फुलला मोगरा फुलला। फुलें वेंचितां अतिभारु कळियांसी आला
७१२	अतिमानें	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
७१३	अतिमूर्ख	।।ज्ञा.गा.०८४४.०१।।	मोक्ष मेल्या पाठीं आम्हांसी होईल। ऐसें जे म्हणतील अतिमूर्ख
७१४	अतिवैभवा	।।ज्ञा.गा.०७२८.०३।।	कैसी दृष्टी जाली विचित्र। जगचि दिसे सत्पात्र। ऐसा उजाडला विचार। अतिवैभवा
७१५	अतिवैभवाच्या	।।ज्ञा.गा.०४३२.०५।।	जें जग दिसे गांजिलें। तें शेवटीं ब्रह्म जालें। परमदशेसी आलें। अतिवैभवाच्या
७१६	अतिशो	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
७१७	अती	।।ज्ञा.गा.०९९६.०४।।	वेदांतींही भिन्न जाणा पूर्वपक्ष। लक्षितेती लक्ष अती मूर्ख
७१८	अतीत	।।ज्ञा.गा.००११.०४।।	ऐसा सर्वां अतीत । परी ऐसा जगभरीत । कनक कांकणीं रहात । तैसा अविकृत निरंतर
७१९	अतीत	।।ज्ञा.गा.०४९८.०३।।	गुणचि नाहीं त्यासी काय लाऊं गुण। अतीत निरंजन देखिला वो माय

७२०	अतीत	।।ज्ञा.गा.१०७५.०६।।	चौथे द्वारीं अतीत तपें। बैसलें गुंफे ज्ञानदेवो
७२१	अतीति	।।ज्ञा.गा.०५०८.०२।।	आनंदाचे चक्षु उघडी पातीं। शब्दांनि शब्दां अतीति मी जहालिये वो माय
७२२	अतीतु	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विट्ठलु हृदयांआतु रया
७२३	अतौता	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
७२४	अत्री	।।ज्ञा.गा.०१८०.०५।।	कश्यपादि अत्री गौतम वसिष्ठ । भारद्वाज श्रेष्ठ मार्कंडेयो
७२५	अथवा	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
७२६	अथवा	।।ज्ञा.गा.०४०९.०२।।	देहो जावो अथवा राहो। पांडुरंगीं दृढ भावो
७२७	अथवा	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्‌गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
७२८	अथवा	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
७२९	अथवा	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची
७३०	अथवा	।।ज्ञा.गा.११०४.०३।।	तांबडें अथवा निळें हेंही त्या न मिळे। उपमेसी सगळे हातां नये।
७३१	अथातो	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
७३२	अथिली	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
७३३	अथी	।।ज्ञा.गा.०५९५.०२।।	आम्ही एक दिन जाणा नाथपंथीं। नीचाहुनी अथी अति नीच
७३४	अदट	।।ज्ञा.गा.०४१४.०३।।	रखुमादेविवरु अदट दाविला। माझ्या देहीं वाढला ब्रह्माकारें

७३५	अदटा	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
७३६	अदृश्य	।।ज्ञा.गा.००१८.०५।।	तुज दृश्य म्हणों कीं अदृश्य रे । दृश्य अदृश्य एकु गोविंदु रे
७३७	अदृश्य	।।ज्ञा.गा.००१८.०५।।	तुज दृश्य म्हणों कीं अदृश्य रे । दृश्य अदृश्य एकु गोविंदु रे
७३८	अदृश्य	।।ज्ञा.गा.००२५.०६।।	तुझें स्वरूप अदृश्य । तो मुनिमानसींचा प्रकाश । इंदु तूं पूर्णांश । चैतन्यघन
७३९	अदृश्य	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निववीजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
७४०	अदृश्य	।।ज्ञा.गा.०५९४.०१।।	जें जें पाहूं जाय सुमनें करुनी। अदृश्य होउनी तेंचि लपे
७४१	अदृश्य	।।ज्ञा.गा.०६४०.०४।।	शार्वरी प्रकाश कांहींच नाठवे । अदृश्य सुईजे दृश्य जालें
७४२	अदृश्य	।।ज्ञा.गा.०६९६.०३।।	त्यासी वोळखिना अनोळखी। दृश्य ना अदृश्य ऋण म्यां सादृश्य दिधलें देखा
७४३	अदेखणें	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
७४४	अद्भुत	।।ज्ञा.गा.०२००.०३।।	अनंतीं अनंत ओतिलें संचित। वैकुंठ अद्भुत उभें असे
७४५	अद्भुत	।।ज्ञा.गा.०२४६.०८।।	तृष्णेच्या श्वापदा प्रलय वर्ते अद्भुत। विषय हे मृगजळ मूढां असे भ्रमवित
७४६	अद्यापि	।।ज्ञा.गा.०७११.०३।।	तयासी अद्यापि न कळेंचि कांहीं। राहिला संदेहीं अझूनि तो
७४७	अद्यापी	।।ज्ञा.गा.०५९७.०३।।	तयाशीही पूर्ण नकळेची कांहीं। अद्यापी संदेहीं पडियले
७४८	अद्वय	।।ज्ञा.गा.०८२४.०२।।	सद्रूप चिद्रूप अद्वय एके कळा। संसारीं वाहिला निर्विकार
७४९	अद्वये	।।ज्ञा.गा.०७३१.१०।।	ऐसा अद्वये आनंद अवघा परमानंद। अनुपम्यें गोविंद तूंची देवा
७५०	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
७५१	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.००३५.०२।।	बोधाबोध बोधविता तो। द्वैताद्वैत अद्वैत तो गे बाई
७५२	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.००४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु डोळसु सांवळा। द्वैत अद्वैत सोहळा भोगवी गे माये
७५३	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.००५६.०२।।	उपजोनी करंटा नेणें अद्वैत वाटा। रामकृष्णीं पैठा कैसेंनि होय
७५४	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.००६२.०१।।	एक नाम हरि द्वैत नाम दुरी। अद्वैत कुसरी विरळा जाणे
७५५	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०२००.०१।।	दुजें द्वैत सांडी एकतत्त्व मांडी। अद्वैत ब्रह्मांडीं पैसु कीजे
७५६	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०२९९.०४।।	अद्वैत भरीन मन भारीन तोडीन भवपाशा। क्षमा दया धरीन चित्तीं सर्वभूतीं महेशा

७५७	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०३०२.०१।।	अद्वैत अंबुला परणीला देखा । दुसरा विचार सांडिला ऐका
७५८	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०३७३.०४।।	ऐसा देहाचा दिवाळखोर दुसऱ्यासी घेऊनि गेला। तेणें मज दाखविला अद्वैत पारु
७५९	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०३८८.०३।।	द्वैत पैं न दिसे अद्वैत सुरवाडु। एक दीपें उजेडु सर्वां घटीं
७६०	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०३८९.०७।।	अद्वैत घरकुलें गुणाचें पैं रूप। मनामाजीं स्वरूप बिंबलें रया
७६१	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०४८८.०३।।	तेथें अद्वैत रूप परोपरी वासु। करूनियां सायासु वैराग्यज्ञानें वो माये
७६२	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
७६३	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०५१२.०२।।	सारिलेंसे द्वैत अद्वैत सकळ। निर्गुण निर्मळ निवळलें
७६४	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०५३०.०२।।	द्वैत नाहीं अद्वैत नाहीं। ठायींच्या ठायीं एकतत्त्वीं
७६५	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०५३४.०२।।	अद्वैत पाहतां न दिसे गुणमेळु। गुणा गुणीं अडळु ठाउका नोहे
७६६	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०५७५.०१।।	अद्वैत येणें अद्वैतपणें सांडिलें। थितें होतें तें माझें लया पैं गेलें
७६७	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०६६९.०१।।	मी माझें अद्वैत द्वैत होउनी ठेलें। सद्‌गुरु एका बोलें ठेविलें ठायीं
७६८	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०६६९.०२।।	द्वैत गिळी अद्वैत मेळीं। चित्ताची काजळी तोडी वेगीं
७६९	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०९४६.०३।।	सांगतां अनुमान अद्वैत सार पूर्ण। ज्ञानाज्ञानी सज्ञान विरुळा जाणे
७७०	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
७७१	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
७७२	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
७७३	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें। मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
७७४	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.१०४१.०१।।	निरालंब घोंगडें अद्वैत पेठे। तेथ एक भेटे रूपेंवीण
७७५	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.१०४२.०१।।	अद्वैत पेठेहुनी घोंगडें आणिलें। अमोलिक घेतलें पंढरिये
७७६	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.१०५१.०९।।	लटपट लटपट। मेळवुनी शिष्यांचा थाट। अद्वैत ज्ञानाचा बोभाट। भरिला हाट जिविकेसी
७७७	अद्वैतपणें	।।ज्ञा.गा.०४९०.०३।।	बाप रखुमादेविवर ब्रह्मपदीं देखिला। मजमाजीं सामावला अद्वैतपणें
७७८	अद्वैतपणें	।।ज्ञा.गा.०५७५.०१।।	अद्वैत येणें अद्वैतपणें सांडिलें। थितें होतें तें माझें लया पैं गेलें

७७९	अद्वैतपणें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
७८०	अद्वैतरूप	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
७८१	अद्वैताची	।।ज्ञा.गा.०५४६.०१।।	अद्वैताची झडपणी ब्रह्मीं निमाली। तन्मय तत्त्वतां ब्रह्मींच मुराली
७८२	अद्वैतीं	।।ज्ञा.गा.१०५३.०४।।	नाठवे द्वैताची भावना। अद्वैतीं न वसे ध्याना। दिननिशींची रचना। काळगणना छंदें गिळी
७८३	अद्वैतेंसी	।।ज्ञा.गा.०३०९.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलेंसी चाड । अद्वैतेंसी माळ घेऊनी ठेलें
७८४	अध	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णां ढाळ देती गे माये
७८५	अध	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
७८६	अध:पंथा	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अध:पंथा
७८७	अधऊर्ध्व	।।ज्ञा.गा.०५६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व वेगळें। अर्धमातृका सामावलें अशेष परेसहित
७८८	अधऊर्ध्व	।।ज्ञा.गा.०६१८.०३।।	पापपुण्य दोन्ही सांठवीत आहे। असुयेंशी जाये अधऊर्ध्व
७८९	अधऊर्ध्व	।।ज्ञा.गा.०९३०.०४।।	ज्ञानदेवा धीर घटमठीं सामा। अधऊर्ध्व व्योमा हरि दिसे
७९०	अधऊर्ध्व	।।ज्ञा.गा.०९३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व शेज। वेगीं तूं उमज अरे रया
७९१	अधर	।।ज्ञा.गा.००२२.०४।।	हिरिया ऐशा दंतपंक्ति अधर पोंवळ वेली । श्रवणींचीं कुंडलें ब्रह्मरसाचीं वोतलीं
७९२	अधरणें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
७९३	अधरीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
७९४	अधरींचें	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
७९५	अधर्म	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
७९६	अधर्मे	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्मे वेव्हार

७९७	अधिक	।।ज्ञा.गा.०२७५.०२।।	मज करा कां उपचारु अधिक ताप भारु। सखिये सारंगधरु भेटवा कां
७९८	अधिक	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
७९९	अधिक	।।ज्ञा.गा.०४६८.०१।।	भ्रमर रस द्वंद्व विसरला भूक। त्याहुनी एथें सुख अधिक दिसे
८००	अधिक	।।ज्ञा.गा.०४९५.०१।।	अधिक देखणें तरी निरंजन पहाणें। योगिराज विनवणें मना आलें वो माये
८०१	अधिक	।।ज्ञा.गा.०६८५.०३।।	निवृत्ति गुरुने अधिक केलें। निमिष्यमात्री दाविलें धन माझें
८०२	अधिक	।।ज्ञा.गा.०८६२.०४।।	न्याहाळितां परस्त्री। अधिक पडसी असिपत्रीं। पाप वाढिन्नलें शास्त्रीं। जप वक्त्रीं रामकृष्ण
८०३	अधिकची	।।ज्ञा.गा.०८९६.०३।।	बावोयाची खूण ज्ञानदेवो जाणे। तयाचें करणें तें अधिकची होणें
८०४	अधिकारी	।।ज्ञा.गा.०७६७.०२।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति जेथें उद्भव तिचा। योगीराम ज्याचा अधिकारी
८०५	अधिकारी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
८०६	अधिष्ठान	।।ज्ञा.गा.०८९९.०३।।	चक्षुपक्षपादयुगळ अधिष्ठान। हरिवीण श्रवण करूं नको
८०७	अधिष्ठानी	।।ज्ञा.गा.०६५७.०६।।	अपार अधिष्ठानी सत्य ही अभंगी। जाणूनियां वेगीं जीवीं धरा
८०८	अधिष्ठिलीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
८०९	अधीं	।।ज्ञा.गा.१०८०.०३।।	निर्गुण पति आवडे मज। अधीं माय पाठीं झालिये भाज
८१०	अधोक्षज	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
८११	अधोगति	।।ज्ञा.गा.०६०६.०१।।	कर्मत्याग करितां पावे अधोगति। भोगितां ही मुक्ति पाविजेना
८१२	अधोगती	।।ज्ञा.गा.०६११.०१।।	पुण्याशी जोडितां पापचि जोडिजे। तेणेंचि पाविजे अधोगती
८१३	अधोगती	।।ज्ञा.गा.०६१५.०१।।	पुण्य जोडूनियां स्वर्गासी जाइजे। पापाशी सेविजे अधोगती

८१४	अधोमुख	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
८१५	अधोवदनें	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
८१६	अध्ययन	।।ज्ञा.गा.०१७०.०५।।	करावें वेदाचें अध्ययन। शास्त्र करावें श्रवण। चित्तीं आठवावा नारायण। हरि हरि स्मरावे
८१७	अध्यात्म	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
८१८	अनंगपण	।।ज्ञा.गा.०४९५.०३।।	अनंगपण फिटलें मायाछंदा सांठवलें। सकळ देखिलें आत्मस्वरूप वो माये
८१९	अनंगाचेनि	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
८२०	अनंत	।।ज्ञा.गा.००१०.०१।।	अविट अमला नभभूषणा । अनंत लोचना गजानना । पतितपावना दर्शना । योग्य तुझिया
८२१	अनंत	।।ज्ञा.गा.००५०.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। अनंत जन्मोनी पुण्य होय
८२२	अनंत	।।ज्ञा.गा.००५४.०३।।	अनंत वाचाळ बरळती बरळ। त्या कैसेनि दयाळ पावे हरि
८२३	अनंत	।।ज्ञा.गा.००५८.०१।।	हरि उच्चारणीं अनंत पापराशी। जातील लयासी क्षणमात्रें
८२४	अनंत	।।ज्ञा.गा.००६१.०२।।	रामकृष्ण उच्चार अनंत राशी तप। पापाचे कळप पळती पुढें
८२५	अनंत	।।ज्ञा.गा.००६६.०१।।	नामसंकीर्तन वैष्णवांची जोडी। पापें अनंत कोडी गेलीं त्यांचीं
८२६	अनंत	।।ज्ञा.गा.००६६.०२।।	अनंत जन्मांचें तप एक नाम। सर्व मार्ग सुगम हरिपाठ
८२७	अनंत	।।ज्ञा.गा.००८४.०१।।	अनंत नामाचें पाठांतर। रामकृष्णनाम निरंतर। सर्व सुखाचें भांडार। हरि श्रीधर नाम वाचे
८२८	अनंत	।।ज्ञा.गा.००८४.०३।।	अनंत तीर्थांचे मेळ। साधलिया हरिनाम कल्लोळ। पूर्वजांसहित अजामेळ। उद्धरिला सहपरिवारें
८२९	अनंत	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
८३०	अनंत	।।ज्ञा.गा.०१२०.०६।।	ऐसें अनंत अपार। नामें तरले चराचर। नाम पवित्र आणि परिकर। रखुमादेविवराचें
८३१	अनंत	।।ज्ञा.गा.०१४५.०५।।	ज्ञानदेवें सुकाळ केला। हरि हृदयीं सांठविला। हरिपाठ हाचि साधिला। अनंत अनंत परवडी
८३२	अनंत	।।ज्ञा.गा.०१४५.०५।।	ज्ञानदेवें सुकाळ केला। हरि हृदयीं सांठविला। हरिपाठ हाचि साधिला। अनंत अनंत परवडी
८३३	अनंत	।।ज्ञा.गा.०१५२.०२।।	नाम हरि हरि मंत्र। हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र। नाम उच्चारणीं पवित्र। अनंत भक्त उद्धरले

८३४	अनंत	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
८३५	अनंत	।।ज्ञा.गा.०१८३.१०।।	अनंत भक्त राशी तरले ते वानर। ज्ञानदेवा घर चिदानंदीं
८३६	अनंत	।।ज्ञा.गा.०२००.०३।।	अनंतीं अनंत ओतिलें संचित। वैकुंठ अद्‌भुत उभें असे
८३७	अनंत	।।ज्ञा.गा.०२०९.०१।।	पंढरीचे वाटे अनंत घडती याग। वैकुंठींचा मार्ग तेणें संगें
८३८	अनंत	।।ज्ञा.गा.०३३४.०३।।	आदिमध्यअंत राहिला अनंत। न दिसे द्वैताद्वैत आत्मा रया
८३९	अनंत	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
८४०	अनंत	।।ज्ञा.गा.०३९१.१४।।	अनंत ब्रह्मांडें घडिसी मोडिसी। अकर्तेपणें जैसा तैसा अससी
८४१	अनंत	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
८४२	अनंत	।।ज्ञा.गा.०४३९.०१।।	अनंत जन्मींचें सुकृतफळ। तरीच फाविजे ऐसें बळ। पुरती इच्छिले डोहळे। स्वसुखाचे
८४३	अनंत	।।ज्ञा.गा.०६४१.०३।।	मसुरे प्रमाण सावळें अनंत। आव्हाकार गणिती तपामाजी
८४४	अनंत	।।ज्ञा.गा.०६७०.०१।।	अनंत अनंतापरी देखतां तो अंतरीं। हृदयाभीतरीं मज निववितो माये
८४५	अनंत	।।ज्ञा.गा.०७२५.०८।।	तेथून निवृत्ति बोधाच्या ध्वजा। मयुरपिच्छें कोंदलीं नभा। अनंत आदित्याचा गाभा। डळमळूं लागे
८४६	अनंत	।।ज्ञा.गा.०७४६.०२।।	अनंत ब्रह्मांडाचा खेळ जिच्या योगें चाले । चांग्यासी मीनलें तया ठायीं
८४७	अनंत	।।ज्ञा.गा.०७८२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे शून्यांतील रूप। अनंत ब्रह्मांडें जेथ आहाती
८४८	अनंत	।।ज्ञा.गा.०८०५.०१।।	अनुहत ध्वनी वरि चंद्रमा वर्तुळ। तेजाचे उमाळे अनंत तेथें
८४९	अनंत	।।ज्ञा.गा.०९५८.०१।।	अनंतीं अनंत तत्त्वता तंव एक। विरुळा जाणें। एक बिंबताहे
८५०	अनंत	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
८५१	अनंत	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
८५२	अनंत	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्‌चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी

८५३	अनंत	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्मे मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
८५४	अनंत	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
८५५	अनंत	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
८५६	अनंत	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
८५७	अनंत	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
८५८	अनंत	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
८५९	अनंतगुणी	।।ज्ञा.गा.०४९६.०४।।	लक्ष कोटी एकला अनंतगुणी जाहला। तो अंगें अंगवला निजस्वरूपीं वो माय
८६०	अनंतपणें	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
८६१	अनंतरूपें	।।ज्ञा.गा.०५४३.०४।।	एकल्यानें एकला अनंतरूपें देखिला। दुजेपणा मुकला ज्ञानदेवो
८६२	अनंतरूपें	।।ज्ञा.गा.०५४४.०३।।	अनंतरूपें अनंतवेषें देखिलें म्यां त्यासी। बाप रखुमादेविवरु खूण बाणली कैसी
८६३	अनंतवेषें	।।ज्ञा.गा.०५४४.०३।।	अनंतरूपें अनंतवेषें देखिलें म्यां त्यासी। बाप रखुमादेविवरु खूण बाणली कैसी
८६४	अनंता	।।ज्ञा.गा.००४९.०२।।	मंथुनि नवनीता तैसें घे अनंता। वायां व्यर्थ कथा सांडीं मार्गु
८६५	अनंता	।।ज्ञा.गा.०१९६.०४।।	कर्म धर्म करितां शिणली येतां जातां। मग पुंडलिकें अनंता प्रार्थियेलें
८६६	अनंता	।।ज्ञा.गा.०५२२.०१।।	स्वरूपीं पाहतां लक्षलिही घेतां। अरूप अनंता गुणीं नाहीं
८६७	अनंता	।।ज्ञा.गा.०६३९.०३।।	नाथिलें अज्ञान करून अनंता। केवीं मोक्षपंथा जाईलजे पां
८६८	अनंता	।।ज्ञा.गा.०६८२.०३।।	पाहतां न देखे आपुलें कोणी नाहीं। निजरूप पाहीं अनंता नयनीं वो माय
८६९	अनंता	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता

८७०	अनंता	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
८७१	अनंता	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
८७२	अनंता	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
८७३	अनंतापरी	।।ज्ञा.गा.०६७०.०१।।	अनंत अनंतापरी देखतां तो अंतरीं। हृदयाभीतरीं मज निववितो माये
८७४	अनंतीं	।।ज्ञा.गा.०२००.०३।।	अनंतीं अनंत ओतिलें संचित। वैकुंठ अद्‌भुत उभें असे
८७५	अनंतीं	।।ज्ञा.गा.०९५८.०१।।	अनंतीं अनंत तत्त्वता तंव एक। विरुळा जाणें। एक बिंबताहे
८७६	अनंतें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०२।।	आणिकांची चाड न लवावो मातें। एकल्या अनंतें मज बरवें केलें वो माय
८७७	अनन्य	।।ज्ञा.गा.०७८०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तें स्वरूप जो जाणे। त्यासी शरण होणें अनन्य भावें
८७८	अनन्यपणें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
८७९	अनन्यें	।।ज्ञा.गा.०७५३.०३।।	ज्ञानदेवा गुज दाविलें गुरुनें। मनें अनन्यें कल्पितांची
८८०	अनयासें	।।ज्ञा.गा.०२०६.०१।।	तळवे तळवटीं असे। विटें फावलें अनयासें
८८१	अनर्घ्य	।।ज्ञा.गा.०४९६.०१।।	पंधरयाची खाणी अनर्घ्य रत्नाचें पाणी। तें निरंजनीं वनीं शोभतसे वो माय
८८२	अनळाचा	।।ज्ञा.गा.०६५९.०१।।	कापुराचे कळिवर अनळाचा मरगळा। भेदून द्वैताचा सोहळा केवीं निवडों पाहे
८८३	अनाक्षर	।।ज्ञा.गा.०८३०.०३।।	क्षर अक्षर अनाक्षर नाहीं। कूटस्थ सर्वही प्रसवला
८८४	अनाक्षरा	।।ज्ञा.गा.०७५९.०२।।	अर्धमात्राक्षरीं अक्षरें पाहाती। अनाक्षरा परती बाईयांनो
८८५	अनाचारीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०४।।	शिकविलें संतीं ऐकावें वचन। अनाचारीं मन पाळूं नये
८८६	अनाचारु	।।ज्ञा.गा.०३०१.०१।।	न गमे हा संसारु म्हणोनी केला भ्रतारु । लोक अनाचारु म्हणती मज
८८७	अनाठसा	।।ज्ञा.गा.०७४०.०३।।	सूर्य चंद्र दोन्ही प्रकाशले साजिरें । त्रिकुट संचरे अनाठसा
८८८	अनाठायां	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
८८९	अनाथ	।।ज्ञा.गा.०६५३.०३।।	सद्‌गुरु हा अनाथ माउली। कृपेची साउली केली मज

८९०	अनाथनाथा	।।ज्ञा.गा.००१०.०३।।	दयाळ अनाथनाथा । जंगम स्थावर गुह्य धूपा । पूर्ण व्यापक प्रकाशदीपा । ब्रह्मा तूंचि
८९१	अनाथनाथा	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
८९२	अनाथनाथा	।।ज्ञा.गा.०८४०.०१।।	अनाथनाथा अर्थालिंगन। पुष्पें पुरुषार्थ धरिली कवळून। सत्यसुकृताचे पां आसन। भव्यदीव्ये
८९३	अनादि	।।ज्ञा.गा.००११.०१।।	प्रथम नमू तो गुरुदेवो । जेथें निमाले भावाभावो । अनादि स्वरूप स्वयमेवो । तो आदिदेवो नमियेला
८९४	अनादि	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
८९५	अनादि	।।ज्ञा.गा.०३७४.०२।।	ठायींचाची काळा अनादि बहु काळा। म्हणोनी वेदा चाळा लाविला गे माये
८९६	अनादि	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
८९७	अनादि	।।ज्ञा.गा.०५९६.०४।।	भास चतुष्टयता दोन्ही अनादि। जाहली उपाधी मुळींहुनी
८९८	अनादि	।।ज्ञा.गा.०६१७.०१।।	मायिक हे सृष्टि कल्पिक जाहली। अनादि घडली जाणिजेसु
८९९	अनादि	।।ज्ञा.गा.०६१७.०४।।	अनादि अज्ञान बंध नये यासी। गुरुकृपा त्यासी छेदिजे कीं
९००	अनादि	।।ज्ञा.गा.०७२५.०७।।	तो स्वस्वरूपाचा पूर। अनादि आदि ईश्वर। उर्वरित उरे। कुसुमकांति
९०१	अनादि	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
९०२	अनादि	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
९०३	अनादीची	।।ज्ञा.गा.०६५४.०३।।	किडाळ त्याजिले चोखाळचि नाहीं। आणिक ते पाही अनादीची
९०४	अनानी	।।ज्ञा.गा.०९६८.०३।।	सिद्धचि सांडूनि निघसि अनानी ठायीं। तूं रिघें पां सोई संताचिये
९०५	अनापेक्ष	।।ज्ञा.गा.०६४८.०२।।	अनापेक्ष सुचि जे का उदासीन। अमानत्व जाण त्यासी लाभे
९०६	अनाम्याचेनी	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
९०७	अनायासें	।।ज्ञा.गा.०१८२.०३।।	गातां वातां नाचतां प्रेमें उल्हासें। चराचरींचे दोष नासिले अनायासें
९०८	अनायासें	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा
९०९	अनारिसा	।।ज्ञा.गा.०७२७.०६।।	देह भरोनि उमळे। निवृत्ति सुखाचे डोहाळे। नभगाभा ज्ञानेश्वराचा खेळे अनारिसा

९१०	अनारिसें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
९११	अनारिसें	।।ज्ञा.गा.०५३७.०२।।	तेणें केलें अनारिसें केलें अनारिसें। पाहों गेलें सरिसें हरपलें गे माये
९१२	अनारिसें	।।ज्ञा.गा.०५३७.०२।।	तेणें केलें अनारिसें केलें अनारिसें। पाहों गेलें सरिसें हरपलें गे माये
९१३	अनारिसें	।।ज्ञा.गा.०५५३.०२।।	चौघांची भाज मी नहोनियां गेलें। तंव अनारिसें महाकारण देखिलें
९१४	अनावर	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
९१५	अनिमीष	।।ज्ञा.गा.०५५१.०१।।	सुखादि सुख तें जालें अनिमीष। पाहणें तेंचि एक पारुषलें
९१६	अनिर्वचनीय	।।ज्ञा.गा.०६३०.०३।।	जें अनिर्वचनीय तें मूळ प्रकृति। ब्रह्मा ऐशी शक्ति तियेचि पैं
९१७	अनिवाड	।।ज्ञा.गा.०५०१.०१।।	ठकपरी धरिला मनोवेगें बांधला। तो ठेंगणाचि जाहाला अनिवाड वो माय
९१८	अनिवार	।।ज्ञा.गा.०३३०.०४।।	कान्हा अति सुंदर वदनारविंद। आळी सेविती अनिवार रे आयो
९१९	अनिवार	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
९२०	अनिवारु	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
९२१	अनु	।।ज्ञा.गा.०२७२.०१।।	जीवाचिया जीवा प्रेमभावाचिया भावा। तुज वांचुनी केशवा अनु नावडे
९२२	अनु	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
९२३	अनु	।।ज्ञा.गा.०५४३.०२।।	माझें मीच जाणें अनु कांहीं नेणें। अनुभविये खुणें संतोषिलें
९२४	अनु	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
९२५	अनु	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया

९२६	अनु	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मी विकर्मी। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
९२७	अनु	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
९२८	अनुआन	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
९२९	अनुकार	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
९३०	अनुग्रह	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
९३१	अनुचित	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
९३२	अनुठाया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
९३३	अनुठायां	।।ज्ञा.गा.०५२९.०१।।	निर्गुणाची छाया सगुणीं बिंबली। तत्त्वीं तत्त्वें गेलीं अनुठायां
९३४	अनुठायीं	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
९३५	अनुताप	।।ज्ञा.गा.११११.०२।।	अनुताप वैराग्याचा नेसलें मी शेला। मागील कर्म ठावें नाहीं पुसूं नको मला
९३६	अनुदिन	।।ज्ञा.गा.००८६.०३।।	नामाचें साधन जिव्हे लावी बाण। तया अनुदिन जवळी असे
९३७	अनुदिनीं	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
९३८	अनुदिनीं	।।ज्ञा.गा.०४८९.०२।।	घालोनि ब्रह्में उद्गार संभ्रमे। अनुदिनीं प्रेमें डुल्लतसे

९३९	अनुध्यासीं	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
९४०	अनुनाद	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
९४१	अनुपम्य	।।ज्ञा.गा.०००४.०१।।	अनुपम्य मनोहर । कांसे शोभे पितांबर । चरणीं ब्रीदाचा तोडर । देखिला देवो
९४२	अनुपम्य	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
९४३	अनुपम्य	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये
९४४	अनुपम्य	।।ज्ञा.गा.०४६५.०१।।	अनुपम्य तेजें धवळलें ब्रह्मांड। विश्वरूपीं अखंड तदाकार
९४५	अनुपम्य	।।ज्ञा.गा.०५५६.०२।।	तें अनुपम्य कैसेंनि सांगावें। जीवा चोरूनि भोगिजे तें जीवें
९४६	अनुपम्य	।।ज्ञा.गा.०५८९.०३।।	ब्रह्म अनुपम्य संवितेशी नये। अनुभव सोय तरी कळे
९४७	अनुपम्यें	।।ज्ञा.गा.०७३१.१०।।	ऐसा अद्वये आनंद अवघा परमानंद। अनुपम्यें गोविंद तूंची देवा
९४८	अनुप्रमाण	।।ज्ञा.गा.०९४६.०४।।	ज्ञानदेव सोपान सांगितलिया संपन्न। हरितत्त्व अनुप्रमाण लाधे पूर्वपुण्यें
९४९	अनुभउनी	।।ज्ञा.गा.०६३३.०४।।	नाहीं तया भूतीं सर्व ब्रह्म एक। अनुभउनी सुख भोगिताती
९५०	अनुभउनी	।।ज्ञा.गा.०६३८.०४।।	अविद्येच्या योगें तुज जाण भुली। अनुभउनी किल्ली छेदी आतां
९५१	अनुभउनी	।।ज्ञा.गा.०९२९.०९।।	सगुण निर्गुण पाहीं जयापासुनीं। ते राहे अनुभउनी येर वाउगेचि रया
९५२	अनुभऊ	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
९५३	अनुभऊ	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
९५४	अनुभव	।।ज्ञा.गा.००४१.०२।।	सहजबोधीं अनुभव तो। परमतत्त्वीं अनुराग तो गे बाई
९५५	अनुभव	।।ज्ञा.गा.००५२.०२।।	भावेंवीण देव न कळे नि:संदेह। गुरुवीण अनुभव कैसा कळे
९५६	अनुभव	।।ज्ञा.गा.००५३.०१।।	साधुबोध झाला तो नुरोनिया ठेला। ठायींच मुराला अनुभव

९५७	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०१०६.०३।।	पाहतां हा भाव तो लीळा तो विग्रह। तेथींचा अनुभव विरळा जाणे
९५८	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा
९५९	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०१९२.०४।।	विष्णुविण तीर्थ देव। नाहीं नाहीं हा अनुभव। याकारणें सदाशिव। पांचावदनीं जपतसे
९६०	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०४३५.०३।।	गुरुवाक्य परम धडा। अनुभव भाविकाचा हुडा। तो अचाट धारकडा। वेंधूनि जावें
९६१	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०४३८.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
९६२	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०५४२.०१।।	अनुभव जाला प्रपंच बुडाला। आपुला आपण देखिला सोहळा गे माय
९६३	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०५८३.०३।।	सहज निवृत्तिदास तो उदास। अनुभव सौरस सांगितला
९६४	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०५८६.०३।।	अनुभव योगें दोन्हीं जाण सम। नाहींचि विषम अणुभरी
९६५	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०५८९.०३।।	ब्रह्म अनुपम्य संवितेशी नये। अनुभव सोय तरी कळे
९६६	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०६०३.०३।।	विषयाकारणें जाहले गुरु शिष्य। अनुभव अभ्यास स्वप्नीं नाहीं
९६७	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०६२९.०३।।	तेव्हां आत्मज्ञान अनुभव होय। अविद्यत्व जाय जीवरुप
९६८	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०६५६.०३।।	अनुभव सुख भोगितांना भोग। न होतां अव्यंग भाररूपें
९६९	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०६६१.०१।।	अनुभव खूण मी बोलें साजणी। निरंजनीं अंजन लेईलें अंजनीं
९७०	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
९७१	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०७२१.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
९७२	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०७२५.०९।।	ज्ञानेश्वराचा अनुभव झेंडा। क्षीराब्धीचा लोटला लोंढा। आनंदें नाचविला झेंडा। कृपें तुमचा
९७३	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०७३४.०२।।	ब्रह्म ज्योतिरूप विसावलें जेथ। अनुभव साद्यंत पहा तुम्हीं
९७४	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०७६८.०२।।	सूक्ष्म मूळ सर्व बीजांचा उद्भव। हाची अनुभव देहामध्यें
९७५	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०७८७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे हाची कीं रे प्रणव। यापरता अनुभव नाहीं नाहीं
९७६	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०७९८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभव ऐसा जेथें। तोचि जीवन्मुक्त संत योगी
९७७	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०८०३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळां हा प्रणव। निवृत्तीनें अनुभव मज दिधला
९७८	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०९२९.०१।।	अनुभव रहणीवीण कायसें श्रवण। गर्भ अंधु नेणे रत्नकिरण
९७९	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०९२९.०६।।	अनुभव रहणीविण जाला भगवा दिगांबरु। जैसा नग्नवरु हिंडे हाटाबिदीं
९८०	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०९२९.०७।।	तीर्थक्षेत्र व्रत दान। यागादिक साधन। अनुभव रहाणीविण। शून्य धिक् गेलें
९८१	अनुभव	।।ज्ञा.गा.०९४१.०२।।	सुखाचा अनुभव कैसेंनि जाणावा। भेटीचें आर्त सकळांसही सारिखें होईजे देखा

९८२	अनुभव	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
९८३	अनुभव	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
९८४	अनुभव	।।ज्ञा.गा.११०८.११।।	ज्ञानदेव म्हणे याचा तो अनुभव। सद्‌गुरुवांचुनि कळेचि ना
९८५	अनुभव	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
९८६	अनुभव	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
९८७	अनुभवचि	।।ज्ञा.गा.०४७८.०५।।	जेथें अनुभवचि नाहीं तेंचि तूं पाहीं। स्वानुभवीं राहीं तुझा तूंचि
९८८	अनुभवणें	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
९८९	अनुभवणें	।।ज्ञा.गा.०५९३.०५।।	मुळीं तुझें रूप हेरें अनुभवणें। ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्म तूंचि
९९०	अनुभवणें	।।ज्ञा.गा.०८३२.०३।।	ज्ञानेश्वर म्हणे आत्मा यातें जाणे। सुनिळ अनुभवणें निवृत्ति पाहा
९९१	अनुभवणें	।।ज्ञा.गा.०९१०.०१।।	सुखाचिया गोठी आतां किती हो करणें। सुखें सुख अनुभवणें ऐसें करी
९९२	अनुभवणें	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
९९३	अनुभवयोगें	।।ज्ञा.गा.०६१७.०५।।	अनुभवयोगें जाणुनी ज्ञानेश्वर। हा भवसागर उतरला
९९४	अनुभववू	।।ज्ञा.गा.०४२९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे गुह्य हें सप्तक। अनुभववू लेख पाहिलीया
९९५	अनुभवसुख	।।ज्ञा.गा.०६०२.०४।।	तुज वांचोनियां कवणा सांगावें। कवणा पुसावें अनुभवसुख
९९६	अनुभवा	।।ज्ञा.गा.०४०८.०२।।	ऐसी हे रचना नकळे गा देवा। सिद्धांतु अनुभवा साक्ष देतो
९९७	अनुभवाचा	।।ज्ञा.गा.०९७७.०२।।	तेथींची रचना न कळे हो देवा। अनुभवाचा ठेवा काढुनी पाहें
९९८	अनुभवाची	।।ज्ञा.गा.०७६०.०४।।	अनुभवाची खूण गुरुगम्य जाणती। ज्ञानदेवें विनंति हेचि केली
९९९	अनुभवाची	।।ज्ञा.गा.०७७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या सुखाची गोडी। अनुभवाची आवडी सेवीं रया
१०००	अनुभवाची	।।ज्ञा.गा.०७७३.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवाची खूण। जाणे तो सुजाण अनुभविया
१००१	अनुभवाचे	।।ज्ञा.गा.००४४.०१।।	ज्याचें गुणनाम आठवितां मनचि नाहीं होय। अनुभवाचे पाय पुढें चालती

१००२	अनुभवाचें	।।ज्ञा.गा.००१६.०२।।	संन्यासाचें सोंग आणूं येईल सांग । अनुभवाचें अंग दावितां नये
१००३	अनुभवाच्या	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
१००४	अनुभवाच्या	।।ज्ञा.गा.०७६१.०२।।	ॐकार अक्षर अक्षरीं हारपे। अनुभवाच्या मापें मोजूं बापा
१००५	अनुभवाच्या	।।ज्ञा.गा.०७७०.०१।।	काळा पुरुष तो हा गगनांते जो नांदे। अनुभवाच्या भेदें भेदला जो
१००६	अनुभवावा	।।ज्ञा.गा.०८३६.०१।।	नाभिस्थानीं ठेवा हृत्कमळीं पहावा। द्विदलीं अनुभवावा ऐक्यभावें
१००७	अनुभवावांचूनि	।।ज्ञा.गा.१०७७.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनि कोण्हीच नेणें
१००८	अनुभवावांचूनी	।।ज्ञा.गा.११०५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनी कांहींच नेणे
१००९	अनुभवावीण	।।ज्ञा.गा.१०८५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। गुरुमहिमा अनुभवावीण जाणती रे
१०१०	अनुभवितां	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
१०११	अनुभवितां	।।ज्ञा.गा.०७७२.०१।।	गुजगुजीत रूप सांवळें सगुण। अनुभवितां मन वेडें होय
१०१२	अनुभवितां	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
१०१३	अनुभविया	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
१०१४	अनुभविया	।।ज्ञा.गा.०६३६.०५।।	ज्ञानेश्वर सांगे अनुभविया अंगें। नुसता बोलें वागे शोभा न पवे बापा
१०१५	अनुभविया	।।ज्ञा.गा.०७७३.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवाची खूण। जाणे तो सुजाण अनुभविया
१०१६	अनुभविया	।।ज्ञा.गा.०९७६.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचिये खुणें। अनुभविया बोलणें पारुषलें
१०१७	अनुभविया	।।ज्ञा.गा.०९८१.०४।।	अनुभविया प्रति बोलिजे लक्षण। ज्ञानदेवें खूण सांगितली
१०१८	अनुभविये	।।ज्ञा.गा.०५४३.०२।।	माझें मीच जाणें अनु कांहीं नेणें। अनुभविये खुणें संतोषिलें
१०१९	अनुभविये	।।ज्ञा.गा.०९७८.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं खूण। जाणते जाणती तें अनुभविये
१०२०	अनुभविले	।।ज्ञा.गा.०४७९.०२।।	तीन वीस चारी कळा अनुभविले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
१०२१	अनुभवी	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
१०२२	अनुभवी	।।ज्ञा.गा.०६४६.०२।।	सदोदीत ब्रह्म पूर्ण निराकार निर्गुण। भेदाभेद क्षीण तेथें अनुभवी हे खूण
१०२३	अनुभवी	।।ज्ञा.गा.०७४२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। गुरुमुखें खूण सांगितली
१०२४	अनुभवी	।।ज्ञा.गा.०७८८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे या परतें नाहीं। बोलण्याची सोयी अनुभवी जाणे
१०२५	अनुभवी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे

१०२६	अनुभवी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
१०२७	अनुभवी	।।ज्ञा.गा.०८५०.१५।।	निवृत्तिदास म्हणे अनुभवी तो जाणें। येरा लाजिरवाणें टकमक
१०२८	अनुभवी	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
१०२९	अनुभवी	।।ज्ञा.गा.१०३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। शहाणे ये खुणें संतोषले
१०३०	अनुभवी	।।ज्ञा.गा.१०७७.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनि कोण्हीच नेणें
१०३१	अनुभवी	।।ज्ञा.गा.११०५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनी कांहींच नेणे
१०३२	अनुभवी	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
१०३३	अनुभवी	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
१०३४	अनुभवीं	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
१०३५	अनुभवीं	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
१०३६	अनुभवीं	।।ज्ञा.गा.१०६९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवीं तोचि जाणें। संत ये खुणें संतोषलें
१०३७	अनुभवीत	।।ज्ञा.गा.१०२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अनुभवीत झाले। ते निजरूप पावलें परब्रह्मीं
१०३८	अनुभवु	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
१०३९	अनुभवु	।।ज्ञा.गा.०६८९.०१।।	अनुभवें अनुभवु बोधा बोध आथिला। नि:शब्दी नि:शब्द नादावला
१०४०	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
१०४१	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा
१०४२	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.०५०६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद होईल पूर्ण। अनुभवें तेचि खूण देखतसे
१०४३	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.०६०४.०२।।	ब्रह्मरस सुख जें कांहीं प्राशिती। तैसेंचि हे होती अनुभवें
१०४४	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.०६२५.०३।।	अविद्या नाथिली रज्जु सर्पापरी । भासली विचारी अनुभवें

१०४५	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.०६७२.०३।।	स्वानुभवें धरी अनुभवें वाट। तंव अवचित बोभाट पुढें मागें
१०४६	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.०६८९.०१।।	अनुभवें अनुभवु बोधा बोध आथिला। नि:शब्दी नि:शब्द नादावला
१०४७	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.०७१८.०५।।	नव्हे हें कल्पित सिद्धांताचें सार। म्हणे ज्ञानेश्वर अनुभवें
१०४८	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.०७३३.०२।।	विसावों आलें पातलें चैतन्य तेथें। पाहे पां निरुतें अनुभवें
१०४९	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०३।।	चंद्रसूर्याहुनी तेज तें आगळें। अव्यक्तें व्यापिलें अनुभवें
१०५०	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.०७६६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह झाले देव। प्रणवची शिव अनुभवें
१०५१	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.०८१९.०२।।	मसुरांतील सूक्ष्म अनुभवें दिसे। तेथ तेज असे कवण्या रीतीं
१०५२	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
१०५३	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
१०५४	अनुभवेंवीण	।।ज्ञा.गा.०८८५.०२।।	न खंडे न तुटे कर्माची बेडी। अनुभवेंवीण तोडी तो योगिया
१०५५	अनुभवो	।।ज्ञा.गा.०६५९.०४।।	वाचाळपणें परा येवो नल्हाये दातारा। अनुभवो भीतरा बाहेजु वेडावला
१०५६	अनुमतें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
१०५७	अनुमान	।।ज्ञा.गा.०८५०.१३।।	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे
१०५८	अनुमान	।।ज्ञा.गा.०९४६.०३।।	सांगतां अनुमान अद्वैत सार पूर्ण। ज्ञानाज्ञानी सज्ञान विरुळा जाणे
१०५९	अनुमानलें	।।ज्ञा.गा.०११८.०४।।	ज्ञानदेवें अनुमानलें। मग भक्तिसुख साधलें। रामकृष्ण उच्चारिले। जे तारक तिहीं लोकीं
१०६०	अनुमाना	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
१०६१	अनुमाना	।।ज्ञा.गा.१०३४.०६।।	अनुमाना नये अनुमाना नये। परतल्या श्रुति चोजवेना
१०६२	अनुमाना	।।ज्ञा.गा.१०३४.०६।।	अनुमाना नये अनुमाना नये। परतल्या श्रुति चोजवेना
१०६३	अनुमानालागीं	।।ज्ञा.गा.०४८७.०२।।	अनुमानालागीं नुरिजे उरी। सांगतां लोकाचारी लाजिजे
१०६४	अनुमानावें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०२।।	आतां जी पहावें। पुढें काय अनुमानावें। कीं पाहोनियां हसावें। नवल ऐसे
१०६५	अनुमाने	।।ज्ञा.गा.००१८.०२।।	अनुमाने ना अनुमाने ना । श्रुति नेति नेति म्हणती एकु गोविंदु रे

१०६६	अनुमाने	।।ज्ञा.गा.००१८.०२।।	अनुमाने ना अनुमाने ना । श्रुति नेति नेति म्हणती एकु गोविंदु रे
१०६७	अनुमानें	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
१०६८	अनुमानें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
१०६९	अनुराग	।।ज्ञा.गा.००४१.०२।।	सहजबोधीं अनुभव तो। परमतत्त्वीं अनुराग तो गे बाई
१०७०	अनुराग	।।ज्ञा.गा.०८५३.०२।।	सुटलेपणें करिसी विषयत्याग। तेणें अंतरीं होय अनुराग। परतोनी तरीच पावशी ब्रह्मभाग रया
१०७१	अनुरागें	।।ज्ञा.गा.१०७०.०२।।	काय कोण्या सांगें सिणलीये अनुरागें। पाडिलिये पतिसंगें अवस्थाभूत
१०७२	अनुरे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
१०७३	अनुवाद	।।ज्ञा.गा.०५१५.०३।।	अनुवाद खुंटला सर्वांगें भेटला। गुणग्राम तुटला सहज वो माय
१०७४	अनुवाद	।।ज्ञा.गा.०७५७.०२।।	त्रिगुण त्रिविध तो सच्चिदानंद। शब्दाचा अनुवाद नसे जेथें
१०७५	अनुवाद	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
१०७६	अनुवादती	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
१०७७	अनुवादला	।।ज्ञा.गा.०९६९.०३।।	भानुबिंबेंवीण भासलें तम। ज्ञानदेव वर्म अनुवादला
१०७८	अनुवादला	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
१०७९	अनुवादले	।।ज्ञा.गा.०५००.०२।।	साही संवादले चौघे अनुवादले। पुरोती उरलें म्यां देखिलें वो माय
१०८०	अनुवादलें	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
१०८१	अनुवादसी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे

१०८२	अनुवादिजे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
१०८३	अनुवादु	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
१०८४	अनुवादु	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
१०८५	अनुवादु	।।ज्ञा.गा.०५१०.०२।।	अनुवादु खुंटला एकपणें एकला। संबंधु तुटला मागिलाचा वो माय
१०८६	अनुवादु	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्‌गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
१०८७	अनुवादु	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
१०८८	अनुष्ठान	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
१०८९	अनुष्ठान	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
१०९०	अनुष्ठान	।।ज्ञा.गा.०१४२.०१।।	जप तप अनुष्ठान। नित्य आमुचें रामधन। रामकृष्ण नारायण। हाचि जिव्हार सर्वदा
१०९१	अनुष्ठान	।।ज्ञा.गा.०१४२.०४।।	ज्ञानदेवीं स्नान ध्यान। रामराम नारायण। इतुकेंचि पुरे अनुष्ठान। हेंचि जीवन शिवाचें
१०९२	अनुष्ठान	।।ज्ञा.गा.०१६८.०३।।	जगज्जनक जनार्दन। यापरी साधावा नारायण। नाममंत्रें अनुष्ठान। नित्य करावें प्रत्यही
१०९३	अनुष्ठान	।।ज्ञा.गा.०२०९.०२।।	जप तप अनुष्ठान क्रिया कर्म धर्म। हें जाणताती वर्म संतजन
१०९४	अनुष्ठान	।।ज्ञा.गा.०४८०.०३।।	लक्ष अनुष्ठान त्रिभुवनीं अन्नदान। तरी ब्रह्मज्ञान अतर्क्य हें
१०९५	अनुष्ठान	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
१०९६	अनुष्ठान	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची
१०९७	अनुष्ठान	।।ज्ञा.गा.०९३७.०२।।	साधन विधान पूजा अनुष्ठान। नित्यता कीर्तन सोहंभावें

१०९८	अनुष्ठान	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
१०९९	अनुसंधान	।।ज्ञा.गा.००३६.०२।।	कुब्जकपान तो। सुदाम्या अनुसंधान तो गे बाई
११००	अनुसंधान	।।ज्ञा.गा.०१३७.०२।।	करा विठ्ठलस्मरण। नामरूपीं अनुसंधान। जाणोनी भक्तां भवलक्षण। जघनप्रमाण दावितसे
११०१	अनुसंधान	।।ज्ञा.गा.०३४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अनुसंधान। रात्रिदिन लीन ब्रह्मस्थिति
११०२	अनुसंधान	।।ज्ञा.गा.०४०९.०६।।	आकाशाचा पांचवा गुण। तरी मी महाप्रासादीं राहेन। बाप रखुमादेविवरा। अखंड तुझें अनुसंधान
११०३	अनुसंधान	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
११०४	अनुसरतां	।।ज्ञा.गा.००८५.०१।।	पदपदार्थसंपन्नता। व्यर्थ टवाळी कां सांगतां। हरिनामीं नित्य अनुसरतां। हें सार सर्वार्थी
११०५	अनुसरला	।।ज्ञा.गा.०१५०.०१।।	धन्य धन्य रामनामीं। जो अनुसरला इये कामीं। तोचि बोलिला स्वधर्मी। आत्मारामीं मिळाला
११०६	अनुसरला	।।ज्ञा.गा.०७००.०१।।	ऐशिया माजीं तो निज एकांतीं राहिला। विठ्ठल अनुसरला भावें एकें
११०७	अनुसरला	।।ज्ञा.गा.१०३२.०१।।	देह दंडुनी पाईक अनुसरला जीवें। तव स्वामियाचें गूज हातासी आलें
११०८	अनुसरलिया	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
११०९	अनुसरलियां	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी। अन्न दिधलियां द्विजांसी। नित्य अनुसरलियां नामासी। तोचि तरैल निर्धारें
१११०	अनुसरलिये	।।ज्ञा.गा.०२७२.०२।।	जीवें अनुसरलिये अझुनी कां नये। वेगीं आणावा तो सये प्राणु माझा
११११	अनुसरलें	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थी। जे अनुसरलें ते कृतार्थी। भवपंथा मुकलें
१११२	अनुसरलें	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
१११३	अनुसरलें	।।ज्ञा.गा.०३६८.०६।।	ऐसें मी अनुसरलें यानें आपंगिलें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें वो माय
१११४	अनुसरलें	।।ज्ञा.गा.०३७४.०१।।	पांचासहित लयातीत जालिये वो। प्रेम भक्ति अनुसरलें काळ्या रूपासी
१११५	अनुसरलें	।।ज्ञा.गा.०५०१.०३।।	हा असो जैसा तैसा हृदयमंदिरीं ऐसा। परपुरुषीं अपैसा अनुसरलें वो माय
१११६	अनुसरल्या	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
१११७	अनुसराया	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
१११८	अनुसरावा	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग

१११९	अनुसरु	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
११२०	अनुसरें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
११२१	अनुसारिखें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
११२२	अनुहत	।।ज्ञा.गा.०४२४.०३।।	अनुहत ध्वनि नाद। तो पावला परमपद। उन्मनीं तुर्याविनोदें छंदें छंदें डोलतुसे
११२३	अनुहत	।।ज्ञा.गा.०८०५.०१।।	अनुहत ध्वनी वरि चंद्रमा वर्तुळ। तेजाचे उमाळे अनंत तेथें
११२४	अनुहत	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लाविं त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
११२५	अनुहते	।।ज्ञा.गा.०३५८.०३।।	यासी जाणावयालागीं अनुहते पाहे। तंव त्रिभुवन तन्मय जालें गे माये
११२६	अनुहात	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
११२७	अनुहात	।।ज्ञा.गा.०७४८.०४।।	वायुचक्र अनुहात हृदय असे एक। प्राणासी नि:शंक जेथें नेई
११२८	अनुहात	।।ज्ञा.गा.०७६५.०३।।	अनुहात उन्मनी म्हणोनी व्यर्थ काय। मुखीं धरीं सोय ब्रह्मरंध्रीं
११२९	अनुहात	।।ज्ञा.गा.०७८०.०२।।	अनुहात नाद ब्रह्मस्थानीं असे। तेथें रूप कैसें सांगा मज
११३०	अनुहात	।।ज्ञा.गा.०७८३.०२।।	अनुहात भेद दाविला कृपेनें। सर्व हें चैतन्य गमलें तेव्हां
११३१	अनुहात	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
११३२	अनुहात	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
११३३	अनुहातीं	।।ज्ञा.गा.०७७१.०१।।	विश्व ब्रह्म भासे ऐक्य येतां देहीं। अनुहातीं पाहीं अपार नाद
११३४	अनुहातीं	।।ज्ञा.गा.०७७८.०१।।	नासिकाचा प्राण कोणी मार्गी येत। नाद दुमदुमित अनुहातीं
११३५	अनुहातें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो

११३६	अनुहातें	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
११३७	अनेआन	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया
११३८	अनेक	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
११३९	अनेक	।।ज्ञा.गा.००२१.०१।।	चिदानंद रूप चेतवितें एक । एकपणें गुणागुणीं दावी अनेक
११४०	अनेक	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्में करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निधरिं
११४१	अनेक	।।ज्ञा.गा.०१८०.०१।।	हरिभक्त संत झाले हो अनेक। त्यामाजीं निष्टंक कांहीं ऐक
११४२	अनेक	।।ज्ञा.गा.०१८७.०४।।	खेपखेपांतरा अनेक सोशिलें। मुद्दल उरलें लेखा चारी
११४३	अनेक	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
११४४	अनेक	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भा घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
११४५	अनेक	।।ज्ञा.गा.०६०८.०१।।	सुख तेथें दुःख दुःख तेथें सुख। एकीं ते अनेक अनेकीं एक
११४६	अनेक	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक
११४७	अनेक	।।ज्ञा.गा.०७१४.०३।।	एकचि अनेक झालें नानाविकार। करी विचार एकमेव
११४८	अनेक	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
११४९	अनेक	।।ज्ञा.गा.०८३९.०३।।	गंगा त्रिवेणी निर्मळ नीर। राजहंस पक्षी किन्नर। अनेक रंगांचे मयूर टाहो देती
११५०	अनेक	।।ज्ञा.गा.०८४२.०३।।	अनेक दीप लाविलें दिपाशीं। फुंकूनियां त्यासी मग सोडी
११५१	अनेक	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
११५२	अनेकत्व	।।ज्ञा.गा.०५८९.०१।।	अक्षरचि ब्रह्म तेंचि तें क्षरलें। काल्पनिक झालें अनेकत्व
११५३	अनेकरूपी	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक
११५४	अनेकां	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये

११५५	अनेकां	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका । जिये गावीं कथा आयिका । तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें
११५६	अनेकां	।।ज्ञा.गा.०३८३.०२।।	सखी म्हणे एका दुजी म्हणे अनेकां । अनेकीं सम्यका गुरुगम्य
११५७	अनेकां	।।ज्ञा.गा.०४०८.०३।।	मृत्तिकेची पृथ्वी कीं पृथ्वीची मृत्तिका । या गति अनेकां चोजवेना
११५८	अनेकां	।।ज्ञा.गा.०४३५.०६।।	निवृत्ति माय ते गोजिरी । ज्ञानेश्वरीची सोज्वळ सारी । शिकविलें अनेकां परी । कामा आलें
११५९	अनेकीं	।।ज्ञा.गा.०३८३.०२।।	सखी म्हणे एका दुजी म्हणे अनेकां । अनेकीं सम्यका गुरुगम्य
११६०	अनेकीं	।।ज्ञा.गा.०६०८.०१।।	सुख तेथें दुःख दुःख तेथें सुख । एकीं ते अनेक अनेकीं एक
११६१	अनेकें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी । रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी । समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी । आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
११६२	अनेकें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें । बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें । सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास । ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि । तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा । अनु न लगती मजलागीं आधी रया
११६३	अनोळखी	।।ज्ञा.गा.०६९६.०३।।	त्यासी वोळखिना अनोळखी । दृश्य ना अदृश्य ऋण म्यां सादृश्य दिधलें देखा
११६४	अनौतें	।।ज्ञा.गा.०३५२.०१।।	देखावयालागी जव अनौतें पहिलें । तव तनु मनु त्रिभुवनीं व्यापिलें गे माये
११६५	अन्न	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी । अन्न दिधलियां द्विजांसी । नित्य अनुसरलियां नामासी । तोचि तरैल निर्धारें
११६६	अन्नदान	।।ज्ञा.गा.०१६९.०१।।	पुण्य देहीं आचरावें । मर्यादे गुरुच्या असावें । प्रीतिपूर्वक अतिथिस द्यावे । अन्नदान परियेस
११६७	अन्नदान	।।ज्ञा.गा.०१६९.०५।।	करिती अन्नदान भूतिं । हरिचरण हृदयीं ध्याती । तया प्रसन्न श्रीपति । अंतीं होय सर्वथा
११६८	अन्नदान	।।ज्ञा.गा.०४८०.०३।।	लक्ष अनुष्ठान त्रिभुवनीं अन्नदान । तरी ब्रह्मज्ञान अतर्क्य हें
११६९	अन्नदान	।।ज्ञा.गा.०९८६.१६।।	यातना जे तुटे तो उपाय कीजे । सर्वत्रासी दीजे अन्नदान
११७०	अन्य	।।ज्ञा.गा.००६०.०२।।	बुद्धीचें वैभव अन्य नाहीं दुजें । एका केशीराजें सकळ सिद्धी
११७१	अन्य	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं । हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं । नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति । सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
११७२	अन्यतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०४५५.०२।।	तुझा तूंचि देव तुझा तूंचि भाव । फिटला संदेह अन्यतत्त्वीं
११७३	अन्यत्र	।।ज्ञा.गा.०५९१.०४।।	आत्मरूपावीण साधन अन्यत्र । भ्रमासीच पात्र होईजे कीं
११७४	अन्यथा	।।ज्ञा.गा.००७३.०३।।	नामापरतें तत्त्व नाहीं रे अन्यथा । वायां आणिक पंथा जाशी झणी
११७५	अन्यथा	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा । आणिक नाहीं वो अन्यथा । जे जे लागले हरिच्या पंथा । तया अन्यथा भय नाहीं

११७६	अन्यथा	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
११७७	अन्यथा	।।ज्ञा.गा.०५९४.०४।।	बाहेर भीतरीं एकमेव दिसे। अन्यथा हें नसे गुरुसाक्षी
११७८	अन्यथा	।।ज्ञा.गा.०५९५.०५।।	नाठवेचि कांहीं अन्यथा साधन। ज्ञानेश्वर आन उरेचिना
११७९	अन्यथा	।।ज्ञा.गा.०७१४.०२।।	जें जें पाहूं जाये ब्रह्मचि तें दिसे। अन्यथा हें नसे सर्वथैव
११८०	अन्यावो	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
११८१	अन्वयीं	।।ज्ञा.गा.०३८४.०३।।	सज्ञानीं विज्ञान ज्ञानी ज्ञानपण। अन्वयीं शोधून पाहा लक्षीं
११८२	अपंगीतो	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
११८३	अपकारेंविण	।।ज्ञा.गा.१०४१.०३।।	रखुमादेविवरें कामाण केलें। अपकारेंविण उघडें नागविलें
११८४	अपछंद	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
११८५	अपत्य	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
११८६	अपत्य	।।ज्ञा.गा.०६७४.०४।।	निवृत्ति गार्हस्थ मांडलें आहे। निष्काम अपत्य प्रसवत जाये
११८७	अपत्य	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
११८८	अपत्यजवळी	।।ज्ञा.गा.०९२९.०५।।	प्रसूतिकाळीं व्याली। वांझ अपत्यजवळी। वांझ क्रीडा विनोदें रळी। खेळतसे
११८९	अपभ्रंशीं	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
११९०	अपभ्रंशीं	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
११९१	अपमान	।।ज्ञा.गा.०६२२.०३।।	मान अपमान तुज कांहीं नाहीं। तूं तंव विदेही नित्य शुद्ध
११९२	अपमान	।।ज्ञा.गा.०९८६.०३।।	मान अपमान पाहूं नये संतीं। जोडावा श्रीपति निशिदिनीं

११९३	अपमान	।।ज्ञा.गा.०९८८.०४।।	मान अपमान तुज दोन्ही नाहीं। तूं तो विदेही नित्यशुद्ध
११९४	अपरंपार	।।ज्ञा.गा.०१८५.०१।।	अकार उकार मकार करती हा विचार। परी विठ्ठल अपरंपार न कळे रया
११९५	अपरंपार	।।ज्ञा.गा.०६९०.०७।।	तोचि सबराभरितु रूपनामरहितु। अपरंपार मी तूं नीच नवा
११९६	अपरंपार	।।ज्ञा.गा.०९६५.०३।।	निरालंब निराकार पाहे तें अपरंपार। तें तूं परात्पर होऊनि राहें
११९७	अपरंपार	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
११९८	अपराध	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
११९९	अपराध	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दु:ख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
१२००	अपराधें	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपत्रें देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
१२०१	अपरोक्ष	।।ज्ञा.गा.०६२२.०५।।	साधोनी अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। ज्ञानेश्वर म्हणत राजयोगी
१२०२	अपरोक्ष	।।ज्ञा.गा.०९८८.०५।।	साध अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। वोळख म्हणत ज्ञानदेव
१२०३	अपविस्तार	।।ज्ञा.गा.००११.०५।।	जो मनबुद्धिसी अगोचर । तोचि झाला चराचर । हा आत्मसुखाचा विचार । अपविस्तार केला जेणें
१२०४	अपान	।।ज्ञा.गा.०७४८.०२।।	आधारीं पवन अपान विराजे। आंगुळें चार साजे तया ठायीं
१२०५	अपाय	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
१२०६	अपाय	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
१२०७	अपायीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
१२०८	अपार	।।ज्ञा.गा.००१५.०३।।	निवृत्तीनें गूज स्वतंत्र ओतिलें । अपार पावले सिद्धपंथें
१२०९	अपार	।।ज्ञा.गा.००२३.०३।।	संकोचला संसार । पारुषला व्यवहार । ब्रह्मानंद अपार । जहाला वो माय
१२१०	अपार	।।ज्ञा.गा.००६४.०३।।	मातृ पितृ भ्राता सगोत्र अपार। चतुर्भुज नर होऊनि ठेले

१२११	अपार	।।ज्ञा.गा.०१२०.०६।।	ऐसें अनंत अपार। नामें तरले चराचर। नाम पवित्र आणि परिकर। रखुमादेविवराचें
१२१२	अपार	।।ज्ञा.गा.०१३२.०३।।	भुक्तिमुक्तिसुखदायक साचार। पतीत अज्ञान जीव तरले अपार
१२१३	अपार	।।ज्ञा.गा.०१७६.०५।।	त्याचेनि सुख अपार नि:संदेह गाढे। ब्रह्मांडाएवढें घर केलें
१२१४	अपार	।।ज्ञा.गा.०३७५.०१।।	अकल्पित द्रुम आजी संयोगें घडलें। अपार आपणांतें विसरलें गे माय
१२१५	अपार	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
१२१६	अपार	।।ज्ञा.गा.०३८९.०५।।	तें सुख अपार निळीये वेधलें। कृष्णरूप हें देखिलें सर्वांरूपीं
१२१७	अपार	।।ज्ञा.गा.०४६१.०३।।	तळवटीं पाहे तंव रचिलें दान अपार। वेदवक्ते साचार बुझावले
१२१८	अपार	।।ज्ञा.गा.०६५७.०६।।	अपार अधिष्ठानी सत्य ही अभंगी। जाणूनियां वेगीं जीवीं धरा
१२१९	अपार	।।ज्ञा.गा.०७२२.०४।।	ज्ञानदेव बोले अक्षर निराकार। पावलें अपार परातीत
१२२०	अपार	।।ज्ञा.गा.०७७१.०१।।	विश्व ब्रह्म भासे ऐक्य येतां देहीं। अनुहातीं पाहीं अपार नाद
१२२१	अपार	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
१२२२	अपार	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
१२२३	अपार	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
१२२४	अपार	।।ज्ञा.गा.११०९.१२।।	स्वानंदाचें सुख थोर रे!। निवृत्तिज्ञानदेवीं अपार रे!
१२२५	अपारा	।।ज्ञा.गा.०६७२.०१।।	सत्त्व रज तम प्रकृति अपारा। याही भिन्न प्रकारा हरि रया
१२२६	अपारु	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
१२२७	अपारें	।।ज्ञा.गा.०२९२.०१।।	मनें करुनी कुटिल उकलुनि शृंगार रे। ते लावण्याच्या अपारें पडिलें वो माये
१२२८	अपुट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
१२२९	अपूर्णही	।।ज्ञा.गा.०७३६.०४।।	ज्ञानदेवाचा अर्थ कूटस्थ परिपूर्ण। अपूर्णही पूर्ण होय जेथें

१२३०	अपूर्व	।।ज्ञा.गा.०८२४.०३।।	प्रणवीं बीज अणुरेणु आंत। दशमद्वाराची मात अपूर्व बा रे
१२३१	अपेक्षिलें	।।ज्ञा.गा.०२१०.०१।।	कल्पना वृक्षासी देखिलें। चिंतामणीस चिंतिलें। कामधेनूसी अपेक्षिलें। जीण्या जिवविलें तेंचि हरिरूप पंढरिये
१२३२	अपैसा	।।ज्ञा.गा.०५०१.०३।।	हा असो जैसा तैसा हृदयमंदिरीं ऐसा। परपुरुषीं अपैसा अनुसरलें वो माय
१२३३	अपैसा	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
१२३४	अपैसी	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
१२३५	अपैसे	।।ज्ञा.गा.०२०६.०६।।	नाभिकमळीं जन्म असे। ब्रह्मादिकां अपैसे
१२३६	अपैसें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
१२३७	अपैसें	।।ज्ञा.गा.०९०१.०१।।	चिंतिलें अपैसें । पाविजे सायासें। तरी कामा नसे। सायास या
१२३८	अप्रमेय	।।ज्ञा.गा.०५५७.०३।।	रखुमादेविवरु अप्रमेय देखिला। तोही इच्छितां हरपला माझ्या ठायीं
१२३९	अफाविजे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
१२४०	अफाविलें	।।ज्ञा.गा.०६९५.०३।।	बाप श्रीगुरु तेणें मज अफाविलें। अवघें ब्रह्म दाविलें ज्ञानदेवा
१२४१	अबद्ध	।।ज्ञा.गा.०५९१.०१।।	मंत्र तंत्र यंत्र सर्वही अबद्ध। जंव नाहीं शुद्ध अंत:करण
१२४२	अबद्ध	।।ज्ञा.गा.०६४५.०३।।	तेथें कैंचें मुक्त मुळीं नाहीं बद्ध। सर्वही अबद्ध दिसे जे का
१२४३	अबोलणेंसी	।।ज्ञा.गा.०४८७.०३।।	अबोलणेंसी बोलणें विनोदें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणनिधि
१२४४	अबोला	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
१२४५	अबोला	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि हृदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
१२४६	अबोला	।।ज्ञा.गा.०१६९.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। रामकृष्ण आराधिला। प्रपंचीं अबोला केला। सर्व निरसला मायामोह
१२४७	अबोला	।।ज्ञा.गा.०२७८.०५।।	हरपले आकार कृष्णची क्षरला। वेदांसी अबोला श्रुतीसहित

१२४८	अबोला	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
१२४९	अबोला	।।ज्ञा.गा.०३९१.०६।।	जेथें पाहें तेथें तूंचि दिससी। लपोनियां अबोला कासया धरिसी
१२५०	अबोला	।।ज्ञा.गा.०४७६.०४।।	ज्ञानदेव दिवटा विठ्ठलीं रमला। संसार अबोला एकातत्त्वें
१२५१	अबोला	।।ज्ञा.गा.०५२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा अबोला सबळे। अवघेचि निवळे गुरुकृपा
१२५२	अबोला	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
१२५३	अबोला	।।ज्ञा.गा.१०५४.०४।।	क्षीरसिंधुहि दुहिला। चतुर्दशरत्नीं भरला। नेघे तेथील साउला। मज अबोला प्रपंचेसी
१२५४	अब्जकतीर्थी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थी स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
१२५५	अभंग	।।ज्ञा.गा.०५३५.०३।।	भावबळें घन अलोट अभंग। चित्संगें भंग प्रपंचाचा
१२५६	अभंग	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
१२५७	अभंग	।।ज्ञा.गा.०८३४.०५।।	मूर्खासी हा बोध सांगों नये बापा। अभंग कृत्याचा लेश नसो हातीं
१२५८	अभंगमाला	।।ज्ञा.गा.०८३४.०१।।	ऐका हा शेवट अभंगमाला झाली। तूर्या हेच आली प्रत्यया गा
१२५९	अभंगा	।।ज्ञा.गा.०८३४.०४।।	अभंगा शेवट जाणे निवृत्ति एक। त्यानें मज देख कृपा केली
१२६०	अभंगा	।।ज्ञा.गा.०९४३.०४।।	ज्ञानदेव गंगा नि:संगाच्या संगा। पावसी अभंगा भेदरहित
१२६१	अभंगी	।।ज्ञा.गा.०६५७.०६।।	अपार अधिष्ठानी सत्य ही अभंगी। जाणूनियां वेगीं जीवीं धरा
१२६२	अभंगीं	।।ज्ञा.गा.०७४८.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐका प्राणायाम। या अभंगीं नि:सीम अर्थ जाला
१२६३	अभक्त	।।ज्ञा.गा.००५४.०२।।	नाहीं ज्यासी भक्ति तो पतित अभक्त। हरिसी न भजत दैवहत
१२६४	अभक्त	।।ज्ञा.गा.०४३९.०६।।	अभक्त भक्त होती। श्रोतिया वक्त्या सायोज्यगति। राजविद्येची प्राप्ति। होय जया
१२६५	अभक्त	।।ज्ञा.गा.०६३५.०२।।	तैसा तो अभक्त वाढिन्नला जगीं। काळ तयालागीं ग्रासितसे
१२६६	अभक्त	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
१२६७	अभक्तांसी	।।ज्ञा.गा.००५४.०१।।	पर्वताप्रमाणें पातक करणें। वज्रलेप होणें अभक्तांसी
१२६८	अभक्ष्य	।।ज्ञा.गा.०८५४.०४।।	सर्वत्र आपणची म्हणती। अभक्ष्य भक्षण करिती
१२६९	अभय	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु

१२७०	अभय	||ज्ञा.गा.०२५८.०७||	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा
१२७१	अभयकरु	||ज्ञा.गा.०००४.०३||	बाप रखुमादेविवरु । पुंडलिका अभयकरु । परब्रह्म साहाकारु। देखिला देवो
१२७२	अभयकरु	||ज्ञा.गा.०११०.०३||	रखुमादेविवरु अभयकरु। मस्तकीं ठेविला हा निर्धारु
१२७३	अभयकरु	||ज्ञा.गा.०२३४.०६||	निवृत्तिदासाचा दातारु। बाप रखुमादेविवरु। भक्तां देतो अभयकरु। क्षणक्षणांमाजीं
१२७४	अभयदान	||ज्ञा.गा.१००१.२६||	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
१२७५	अभये	||ज्ञा.गा.०७०४.०५||	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल अभये। भयांचें पैं भय हरपे कृष्णीं
१२७६	अभागी	||ज्ञा.गा.०१०५.०१||	कर्म आणि धर्म आचरिजे जयालागीं। साधक शिणले साधन साधितां अभागी
१२७७	अभागी	||ज्ञा.गा.१११६.०२||	कर्म आणि धर्म आचरती जयालागीं। साधक शीणले साधन साधिता अभागी
१२७८	अभाग्यासी	||ज्ञा.गा.०६३४.०१||	सर्वत्र परिपूर्ण सर्वांघटीं वसे। अभाग्यासी कैसें पडळ आलें
१२७९	अभाग्यासी	||ज्ञा.गा.०६५७.०५||	बहुजन्मा शेवटीं फळ हें पुण्याचें। अभाग्यासी कैचें प्राप्त होय
१२८०	अभाव	||ज्ञा.गा.००७९.०१||	अभाव संगती नाना भूत व्यक्ती। संसार पंगती मेळवी त्यासी
१२८१	अभाव	||ज्ञा.गा.००७९.०२||	हरिनामें शोक करी अभाव कामारी। यातें दुरी करी हरिपाठें
१२८२	अभाव	||ज्ञा.गा.०८४१.०४||	ज्ञानदेवीं देव मोक्ष तो अभाव। आनंद स्वयमेव एकविध
१२८३	अभाव	||ज्ञा.गा.०९९३.०४||	धर्मार्थकामाचा जालासे अभाव। तेव्हांचि तो शिव श्रुति बोले
१२८४	अभावा	||ज्ञा.गा.०५०१.०२||	समाधी ध्यान निजध्यासीं आरुढलें। तंव अवघेंचि पारुषलें अभावा वो माय
१२८५	अभावीं	||ज्ञा.गा.०३९१.२१||	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
१२८६	अभावीं	||ज्ञा.गा.०९६०.०६||	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
१२८७	अभास	||ज्ञा.गा.०६९४.०२||	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
१२८८	अभिनव	||ज्ञा.गा.००३१.०२||	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूपा रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये

१२८९	अभिनव	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णां ढाळ देती गे माये
१२९०	अभिनव	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
१२९१	अभिन्न	।।ज्ञा.गा.०९३८.०४।।	बाप रखुमादेविवर अभेदु हे अभिन्न। हरिरूपीं लीन जीवशिवीं
१२९२	अभिप्रायाचें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेऱ्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
१२९३	अभिमान	।।ज्ञा.गा.०१३१.०३।।	कल्पनेविरहित भलतिया मार्गे । अभिमान सांडुनि दीनापाठी लागे
१२९४	अभिमान	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें
१२९५	अभिमान	।।ज्ञा.गा.०२८२.०३।।	नेणें तहान भूक। नाहीं लाज अभिमान। वेधिलें जनार्दनीं। देवकीनंदनु गे माये
१२९६	अभिमान	।।ज्ञा.गा.०५७१.०५।।	ब्रह्माहमस्मि शुद्धज्ञान। तेथील सांडिला अभिमान
१२९७	अभिमान	।।ज्ञा.गा.१०५१.१३।।	मन पवन समरसोनी। ब्रह्मरंध्रीं लीन होउनी। हा अभिमान वाहोनी। जालेपणीं फुंजती
१२९८	अभिमान	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
१२९९	अभिमान	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
१३००	अभिमानाचा	।।ज्ञा.गा.०४४२.०३।।	पुसावया मार्गामार्गाच्या वाटा। तुम्ही म्हणाल करितो चेष्टा। नेणुं म्हणाल आला ताठा। अभिमानाचा
१३०१	अभिमानें	।।ज्ञा.गा.०९८८.०१।।	अभिमानें करुनी व्यर्थ कां फुगसी। भ्रांता ऐसा होसी मतिमंदा
१३०२	अभिळाखिया	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
१३०३	अभिषेक	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
१३०४	अभेद	।।ज्ञा.गा.०३२८.०५।।	कमळणी आमोद सुस्वाद मकरंद । चंदनाची अभेद उटी अंगीं
१३०५	अभेद	।।ज्ञा.गा.०६०१.०५।।	सहज अभेद वस्तु अगोचर। म्हणे ज्ञानेश्वर तेंचि रूप

१३०६	अभेद	।।ज्ञा.गा.०६६६.०२।।	नामावांचुनी संवादें निवृत्ति अभेद पदें। निज भजनी स्वानंदें नवल पाहे
१३०७	अभेद	।।ज्ञा.गा.०७७०.०२।।	भेदून अभेद अभेदुनी भेद। सच्चिदानंद जेथ नाहीं
१३०८	अभेद	।।ज्ञा.गा.०८०३.०२।।	नादीं नाद भेद भेदुनी अभेद। पश्चिम मार्गीं आनंद देखुनी राहे
१३०९	अभेदु	।।ज्ञा.गा.०९३५.०२।।	भेदु अभेदु अवघाचि गोविंदु। बिंबे बिंब छंदु हरिलीला
१३१०	अभेदु	।।ज्ञा.गा.०९३८.०४।।	बाप रखुमादेविवर अभेदु हे अभिन्न। हरिरूपीं लीन जीवशिवीं
१३११	अभेदुनी	।।ज्ञा.गा.०७७०.०२।।	भेदून अभेद अभेदुनी भेद। सच्चिदानंद जेथ नाहीं
१३१२	अभेदुनी	।।ज्ञा.गा.०७९२.०२।।	सकार हकार तूर्या उन्मनी भेद। अभेदुनी भेद केलें मज
१३१३	अभेदें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
१३१४	अभोक्ता	।।ज्ञा.गा.०३३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अभोक्ता भोगिला। काळेपणें जाला अमोलिक
१३१५	अभ्यंग	।।ज्ञा.गा.१०२५.०३।।	तेथें तेल सारुनी अभ्यंग केला। बाळक पुसिला अंबरवर्णे
१३१६	अभ्यंतर	।।ज्ञा.गा.०३५७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। माझें बाह्य अभ्यंतर व्यापिलें
१३१७	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.००१९.०२।।	गोविंदु वो माये गोपाळु वो । सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु वो
१३१८	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.००४७.०२।।	सबाह्य अभ्यंतरीं। अवघा व्यापकु मुरारी
१३१९	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
१३२०	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.०३४१.०१।।	ज्ञानविज्ञान हरि नांदे आमुच्या घरीं। बाह्यजु अभ्यंतरीं जाला देव
१३२१	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.०४०८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निरंतरीं। बाह्य अभ्यंतरीं नांदतुसे
१३२२	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.०४५७.०४।।	गोप्य गुजराज उमजलासे हरि। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम
१३२३	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.०५३८.०२।।	निरंजन वनीं धरीन मुरारी। भाग अभ्यंतरीं घेईन देखा
१३२४	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे
१३२५	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.०९२७.०१।।	आनंदु रे आजी आनंदु रे। सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु रे
१३२६	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.०९६१.०३।।	तें आतु ना बाहेरी आणि अभ्यंतरीं। एकलेंचि निर्धारीं वसतसे
१३२७	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.१११९.०१।।	गोविंदु गे। माय गोपाळू गे! सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परामनंदु गे!
१३२८	अभ्यास	।।ज्ञा.गा.००१३.०४।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास केला । सर्व संसार हा तारिला । रामकृष्णें भवपाश तोडिला । सर्व पितरांसहित
१३२९	अभ्यास	।।ज्ञा.गा.००८९.०५।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास मोठा। नामस्मरण मुखावाटा। पूर्वज गेले वैकुंठा। हरिहरि स्मरतां

१३३०	अभ्यास	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
१३३१	अभ्यास	।।ज्ञा.गा.०१७३.०६।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास सार। रामकृष्ण निरंतर। रामकृष्णें तरले पामर। साधन हेंचि साध
१३३२	अभ्यास	।।ज्ञा.गा.०६०३.०३।।	विषयाकारणें जाहले गुरु शिष्य। अनुभव अभ्यास स्वप्नीं नाहीं
१३३३	अभ्यासाचा	।।ज्ञा.गा.०००६.०४।।	मुकुट माथां निवृत्तिसार । विद्या अभ्यासितां ज्ञानेश्वर । सकळ अभ्यासाचा नरकुंजर । पूजूं आतां
१३३४	अभ्यासितां	।।ज्ञा.गा.०००६.०४।।	मुकुट माथां निवृत्तिसार । विद्या अभ्यासितां ज्ञानेश्वर । सकळ अभ्यासाचा नरकुंजर । पूजूं आतां
१३३५	अभ्यासिले	।।ज्ञा.गा.०४७९.०१।।	चौदा विद्या जरी पूर्ण अभ्यासिले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
१३३६	अभ्यासु	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
१३३७	अभ्यासें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
१३३८	अभ्यासें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
१३३९	अभ्यासें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
१३४०	अभ्यासें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
१३४१	अभ्र	।।ज्ञा.गा.०५७४.०२।।	काळेनिळे हे अभ्र भासले। ऐसें रूप देखिलें निर्गुणाचें
१३४२	अभ्र	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची हृदयीं असतां कां नाडलासी रया
१३४३	अभ्राची	।।ज्ञा.गा.०९२५.०३।।	विषयाचें समसुख बेगडाची बाहुली। अभ्राची साउली जाईल लया
१३४४	अभ्रींची	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया

१३४५	अभ्रींची	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
१३४६	अभ्रें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
१३४७	अभ्रेंवीण	।।ज्ञा.गा.०६४२.०३।।	निराचिया धारा अभ्रेंवीण पडे। देखणा हा बुडे तयामार्जी
१३४८	अमंगल	।।ज्ञा.गा.०१६१.०१।।	एक सोपें आहे ध्यान। रामकृष्ण नारायण। नामेविण अमंगल जाण। मुख घ्राण सर्वदा
१३४९	अमंगळ	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
१३५०	अमंगळ	।।ज्ञा.गा.१०३६.०१।।	तुझें घोंगडें ऐकची चोख। दुजे वोळख अमंगळ
१३५१	अमर	।।ज्ञा.गा.०२०९.०५।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ अमर नेणती। वृक्ष होउनी पुढती सेविताती
१३५२	अमर	।।ज्ञा.गा.०२९४.०६।।	निराशा संचली आशा पैं हें सार। अमारीं अमर तनु जाली
१३५३	अमर	।।ज्ञा.गा.०९३१.०१।।	सायुज्यसदनीं ज्ञानाचा उद्धार। विज्ञानें अमर पावता हे
१३५४	अमर	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
१३५५	अमरतरुवर	।।ज्ञा.गा.०१९६.०६।।	अमरतरुवर तीर्थ सरोवर। वेणुनादीं श्रीधर खेळताती
१३५६	अमरपद	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
१३५७	अमरपदें	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
१३५८	अमरा	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
१३५९	अमरामाजीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे

१३६०	अमरीं	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थी भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
१३६१	अमरीं	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
१३६२	अमलक	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
१३६३	अमला	।।ज्ञा.गा.००१०.०१।।	अविट अमला नभभूषणा । अनंत लोचना गजानना । पतितपावना दर्शना । योग्य तुझिया
१३६४	अमानत्व	।।ज्ञा.गा.०६४८.०१।।	अमानत्व स्थिति ते अंतीं कठीण। येरा जन्म जाण न साधेची
१३६५	अमानत्व	।।ज्ञा.गा.०६४८.०२।।	अनापेक्ष सुचि जे का उदासीन। अमानत्व जाण त्यासी लाभे
१३६६	अमारीं	।।ज्ञा.गा.०२९४.०६।।	निराशा संचली आशा पैं हें सार। अमारीं अमर तनु जाली
१३६७	अमावस्ये	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
१३६८	अमित	।।ज्ञा.गा.०४९८.०१।।	अमित सूर्य प्रकाशले तेज उदयो जहाले। ज्ञानज्योति फांकले दुणावोनी वो माय
१३६९	अमित्य	।।ज्ञा.गा.०३६६.०१।।	सदैवपण आलें गोपाळातें देखिलें। लक्षा एका जोडलें अमित्य गुणीं वो माय
१३७०	अमित्य	।।ज्ञा.गा.०५१६.०१।।	पुरे जरी म्हणों तरी अमित्य पुरला। पुरोनियां उरला तेज:पुंज वो माय
१३७१	अमित्य	।।ज्ञा.गा.०६८१.०१।।	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।
१३७२	अमूप	।।ज्ञा.गा.००१४.०३।।	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी
१३७३	अमूप	।।ज्ञा.गा.००६४.०२।।	तपाचे सामर्थ्यें तपिन्नला अमूप। चिरंजीव कल्प वैकुंठीं नांदे
१३७४	अमूप	।।ज्ञा.गा.०६४३.०२।।	बाहेर भीतरीं लावी जैसा दीप। सबाह्य अमूप रूप फांके
१३७५	अमूप	।।ज्ञा.गा.०६५५.०१।।	वर्ण ना व्यक्ति अमूप निजतेज। संतांचें तें गूज आत्मरूप
१३७६	अमूपची	।।ज्ञा.गा.०७६८.०१।।	सकार हकारीं नाडी दिसती कैशा। उलटल्या दशदिशा अमूपची
१३७७	अमूपा	।।ज्ञा.गा.०६७७.०३।।	मन हें अमोलिक जरी गुंफे अमूपा। तरीच हा सोपा मार्ग रया
१३७८	अमूर्त	।।ज्ञा.गा.००४५.०२।।	धरूनियां महत्त्व झाला नृसिंहरूप। वेदशास्त्रांसी अमूर्त मूर्तीस आला
१३७९	अमूर्त	।।ज्ञा.गा.०३८८.०४।।	विराल्या कामना अमूर्त परिपाठीं। चैतन्याची दृष्टि उघडली रया
१३८०	अमूर्त	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया

१३८१	अमूर्त	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
१३८२	अमूर्त	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
१३८३	अमूर्तधारी	।।ज्ञा.गा.०५१४.०२।।	मुक्ताची साउली मजवरी पडली। ढेसी ढेसी वोल्हावली अमूर्तधारी वो माये
१३८४	अमृत	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
१३८५	अमृत	।।ज्ञा.गा.०१२१.०३।।	जे गंगोदकाहुनी निकें। गोडी अमृत जालें फिकें
१३८६	अमृत	।।ज्ञा.गा.०१४२.०२।।	जयाशी अमृत घट। रामकृष्ण घडघडाट। हेचि पूर्वजाची वाट। सर्व जिवासी तारक
१३८७	अमृत	।।ज्ञा.गा.०१७८.०४।।	ज्ञानदेव बोले अमृत सरिता। सर्वां घटीं पुरता हरि नांदे
१३८८	अमृत	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
१३८९	अमृत	।।ज्ञा.गा.०३२८.०२।।	आंगणीं चिंतामणी जलधरु सिंपणी । अमृत साजणी जीवनकळा
१३९०	अमृत	।।ज्ञा.गा.०४४३.०३।।	तुम्ही जेविला अमृत भोजनें। आम्हीही पंक्तीचे पाहुणे। गुह्य गूढ बोलणें। मौन्य जालें
१३९१	अमृत	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
१३९२	अमृत	।।ज्ञा.गा.०५६३.०२।।	तें जीव अमृत जीवास जालें। त्याहुनी एक आगळें गे माय
१३९३	अमृत	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
१३९४	अमृत	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
१३९५	अमृत	।।ज्ञा.गा.०७१२.०३।।	तो जीवन अमृत जीवासि आलें। त्याहूनि एक आगळें गे माये
१३९६	अमृत	।।ज्ञा.गा.०७१६.०३।।	सेवुनि अमृत चिंता मरणाची। कासयाला त्याची करितोसी

१३९७	अमृत	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया
१३९८	अमृत	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये
१३९९	अमृत	।।ज्ञा.गा.०८२२.०७।।	निखिल जें तेज ज्याचेनी अमृत। जीववी देहींत देह दैव
१४००	अमृत	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
१४०१	अमृत	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
१४०२	अमृत	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
१४०३	अमृतकराचे	।।ज्ञा.गा.०९०४.०३।।	अमृतकराचे रश्मी चकोर सेविती। तें सुख कोण कैसें बोलिजे रया
१४०४	अमृतघनु	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
१४०५	अमृतजळीं	।।ज्ञा.गा.०७८५.०२।।	तुर्यारूपें ते सुषुम्ना प्रकाशली। नवविध अमृतजळीं तया तेजा
१४०६	अमृतपान	।।ज्ञा.गा.०१०९.०३।।	विठ्ठल नाम तीन अक्षरें। अमृतपान केलें शंकरें
१४०७	अमृतपान	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्में न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
१४०८	अमृतपान	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
१४०९	अमृतपान	।।ज्ञा.गा.०४७०.०५।।	चकोरें सेविती आळीउळें पहाती। घटघटा घेती अमृतपान
१४१०	अमृतपान	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
१४११	अमृतपान	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
१४१२	अमृतफळें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें
१४१३	अमृतमय	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
१४१४	अमृतयोग	।।ज्ञा.गा.०८३९.०१।।	अमृतयोग निगमनी हुडा। पाहिला चक्र मनोमाया। बोलावया शुद्ध। सिद्ध झालों

१४१५	अमृतरसनें	।।ज्ञा.गा.००९६.०२।।	निवालों वो माये अमृतरसनें। रामनामपेणें वैकुंठींचें
१४१६	अमृतसिंधु	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
१४१७	अमृता	।।ज्ञा.गा.०९४८.०१।।	सज्ञानी पाहतां अज्ञानी तत्त्वता। अज्ञानी अमृता सद्गुरु जाणे
१४१८	अमृता	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
१४१९	अमृताचा	।।ज्ञा.गा.०११३.०३।।	माळा घाली हेचि गळां। घे अमृताचा गळाळा। होईल वैकुंठीं सोहळा। रामकृष्ण उच्चारणीं
१४२०	अमृताचा	।।ज्ञा.गा.०१९१.०१।।	आजि सोनियाचा दिनु। वर्षे अमृताचा घनु
१४२१	अमृताचा	।।ज्ञा.गा.०८४२.०५।।	अमृताचा कुंभ बळेंचि उलंडुनी। कांजिये भरुनी ठेवितसे
१४२२	अमृताचा	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
१४२३	अमृताचा	।।ज्ञा.गा.१११७.०२।।	आजि सोनियाचा दिन। वर्षे अमृताचा घन
१४२४	अमृताची	।।ज्ञा.गा.०१७८.०१।।	अमृताची कुंडी निद्रिस्त मरण। झणें त्या दूषण बोलसी रया
१४२५	अमृताची	।।ज्ञा.गा.०१९६.०१।।	आनंदाच्या ताटीं अमृताची वाटी। विवेक तारूं घोटीं रसनाबळें
१४२६	अमृताची	।।ज्ञा.गा.०७९३.०१।।	अमृताची क्षीर ब्रह्मांडभुवनीं। पाहाती त्रिभुवनीं नवल झालें
१४२७	अमृताची	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
१४२८	अमृताची	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
१४२९	अमृताचें	।।ज्ञा.गा.०६०५.०३।।	अमृताचें कुंभ सायासें जोडलें। त्यामाजीं घातलें विष जैसें
१४३०	अमृतातें	।।ज्ञा.गा.००४७.०४।।	आजि सोनियाचा दिनु। वरी अमृतातें वरिषे घनु
१४३१	अमृतीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
१४३२	अमृतें	।।ज्ञा.गा.००७५.०१।।	सोनियाचा दिवस आजि अमृतें पाहाला। नाम आठवितां रूपीं प्रकट पैं झाला
१४३३	अमृतें	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
१४३४	अमृतें	।।ज्ञा.गा.०९०६.०३।।	अमृतें भोजन घडे कांजियाने चूळ जोडे। मग तये चरफडे मिती नाहीं

१४३५	अमृतें	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
१४३६	अमृत्युपण	।।ज्ञा.गा.०४४१.०८।।	ज्ञानेश्वरानें प्रतिपादिलें। कीं मृत्यूस अमृत्युपण आलें। समागमाचें फळ आपुलें। प्राप्त आम्हां
१४३७	अमोडे	।।ज्ञा.गा.०१५७.०१।।	अघटित घडे अमोडे ते मोडे। तैं हरिदासा घडे जन्मा येणें
१४३८	अमोल	।।ज्ञा.गा.०३६९.०६।।	गुण गिऱ्हाईक जोडला अमोल मोलें घेतला। रखुमादेविवर विठ्ठला वो माय
१४३९	अमोलिक	।।ज्ञा.गा.०३३२.०२।।	बरवें रूप काळें अमोलिक। म्हणोनि सांगतसे शुद्ध भावें
१४४०	अमोलिक	।।ज्ञा.गा.०३३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अभोक्ता भोगिला। काळेपणें जाला अमोलिक
१४४१	अमोलिक	।।ज्ञा.गा.०६७७.०३।।	मन हें अमोलिक जरी गुंफे अमूपा। तरीच हा सोपा मार्ग रया
१४४२	अमोलिक	।।ज्ञा.गा.०८४२.०२।।	अमोलिक विद्या धन झाली प्राप्ती। पहावयाची प्रतीति स्वशीस छेदी
१४४३	अमोलिक	।।ज्ञा.गा.०८४२.०६।।	अमोलिक देहीं न साधा जरी पर। म्हणे ज्ञानेश्वर व्यर्थ होय
१४४४	अमोलिक	।।ज्ञा.गा.०८४५.०५।।	अमोलिक प्राप्ति होत आहे तुज। धरूनियां लाज हित करीं
१४४५	अमोलिक	।।ज्ञा.गा.०९७१.०१।।	अमोलिक रत्न जोडलें रे तुज। कां रे ब्रह्मबीज नोळखसी?
१४४६	अमोलिक	।।ज्ञा.गा.१०३८.०३।।	रखुमादेविवरें विठ्ठलें दिधलें। अमोलिक जालें मोलेंवीण
१४४७	अमोलिक	।।ज्ञा.गा.१०४२.०१।।	अद्वैत पेठेहुनी घोंगडें आणिलें। अमोलिक घेतलें पंढरिये
१४४८	अयोध्या	।।ज्ञा.गा.०१६२.०५।।	नामें तरली गणिका। नामें अयोध्या हे आणिका। नाम तारक त्रैलोका। भवार्णवा छेदक
१४४९	अयोध्या	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थें इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
१४५०	अरण्य	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
१४५१	अरता	।।ज्ञा.गा.०५३३.०२।।	बिंबामाजी बिंब हरपलें स्वयंभ। मायेचा पैं लोभ अरता जाला
१४५२	अरळ	।।ज्ञा.गा.०२८६.०१।।	सुख शेजारीं असतां कळी जाली वो पहातां देठु फेडुनी सेवतां अरळ केलें
१४५३	अरिमित्रसम	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
१४५४	अरुण	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
१४५५	अरुणोदय	।।ज्ञा.गा.०२४६.०३।।	प्रबोधपाहाट जाली सरले त्रिविध तमरज। गुरुकृपेचा अरुणोदय पहा सुरंग सुतेज

१४५६	अरुणोदयो	।।ज्ञा.गा.०४६५.०४।।	जाला अरुणोदयो उजळलें सूर्यतेज। त्याहूनी सतेज तेज आलें
१४५७	अरुता	।।ज्ञा.गा.०९३५.०१।।	त्रिपुटी उलटु निर्गुणीं अरुता। पाहातां दृष्टांता भेदु नाहीं
१४५८	अरुता	।।ज्ञा.गा.०९४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परेसी परता। हा विचारु अरुता दिसे भान
१४५९	अरुतें	।।ज्ञा.गा.०४५२.०१।।	परेसी जंव पाहें तंव दिसे हें अरुतें। तळीं तळाखालतें विश्वरूप
१४६०	अरुतें	।।ज्ञा.गा.०९४७.०२।।	पर नाहीं तेथे अरुतें कैचें। आदिमध्य साचें कळिका हरि
१४६१	अरुवार	।।ज्ञा.गा.०२६६.०३।।	कैसें याचें तेज सांवळें अरुवार। कृष्णीं कृष्ण नीर सतेजपणें
१४६२	अरुवारु	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
१४६३	अरुष	।।ज्ञा.गा.०९६१.०१।।	दृष्टीचें सुख अंतरीं देख। ओंकार अरुष बोलताती
१४६४	अरूप	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये
१४६५	अरूप	।।ज्ञा.गा.०३३१.०२।।	काळें मनुष्य मानव जालें। अरूप रूपा आलें गोविंदपणें
१४६६	अरूप	।।ज्ञा.गा.०४८५.०१।।	अवघ्या बाहीं म्यां व्योम कवळिलें। अवघ्या हृदयीं अरूप धरिलें
१४६७	अरूप	।।ज्ञा.गा.०५२२.०१।।	स्वरूपीं पाहतां लक्षलिही घेतां। अरूप अनंता गुणीं नाहीं
१४६८	अरूप	।।ज्ञा.गा.०९८१.०३।।	अरूप परी बरवें दिसे। भीतरीं कैसें विनवीतुसे
१४६९	अरूपसंगें	।।ज्ञा.गा.०५७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु जुनाट जुनघडा। तोहि म्यां सांडिला अरूपसंगें
१४७०	अरूपा	।।ज्ञा.गा.०२०३.०५।।	जें रूपा अरूपा वेगळें। सहस्रनामांहूनि आगळें। परम कृपेचें कोवळें। क्रियाकर्माविरहित
१४७१	अरूपाची	।।ज्ञा.गा.०४४१.०७।।	अहो जी निवृत्ति सद्‌गुरु विचित्रा। भले रक्षिलें तारकमंत्रा। करोनिया आले यात्रा। अरूपाची
१४७२	अरूपाच्या	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
१४७३	अरूपीं	।।ज्ञा.गा.००२१.०३।।	कैसें जालें अरूपीं गुणीं गुणवृत्ति । सगुण पाहतां अंतरलें गती
१४७४	अरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४४८.०४।।	अविकारीं साकार अरूपीं रूपस। दावी आपला भास आपणांसहित
१४७५	अरूपीं	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
१४७६	अरे	।।ज्ञा.गा.०४४७.०१।।	अरे स्वरूपाकारणें विश्वरूप घेतलें। सगुणें झांकिलें निर्गुण रया
१४७७	अरे	।।ज्ञा.गा.०४४९.०१।।	अरे अरे ज्ञाना उघडें बोलसी। तुझा तूंचि होशी हरि ऐसा
१४७८	अरे	।।ज्ञा.गा.०४४९.०१।।	अरे अरे ज्ञाना उघडें बोलसी। तुझा तूंचि होशी हरि ऐसा
१४७९	अरे	।।ज्ञा.गा.०४५०.०१।।	अरे अरे ज्ञाना ज्ञान हें निवृत्ति। देहीं देहा उपरती तुज प्राप्त

१४८०	अरे	।।ज्ञा.गा.०४५०.०१।।	अरे अरे ज्ञाना ज्ञान हें निवृत्ति। देहीं देहा उपरती तुज प्राप्त
१४८१	अरे	।।ज्ञा.गा.०४५५.०१।।	अरे अरे ज्ञाना झालासी पावन। तुझें तुज ध्यान कळों आलें
१४८२	अरे	।।ज्ञा.गा.०४५५.०१।।	अरे अरे ज्ञाना झालासी पावन। तुझें तुज ध्यान कळों आलें
१४८३	अरे	।।ज्ञा.गा.०७००.०३।।	तेंचि तूं होउनी राहें विश्वाशी। ठायींच्या ठायीं निवसी अरे जना
१४८४	अरे	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
१४८५	अरे	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
१४८६	अरे	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
१४८७	अरे	।।ज्ञा.गा.०८६४.०२।।	अरे मना रे अरे मना रे। न संडी न संडी हरिचरणकमळा रे
१४८८	अरे	।।ज्ञा.गा.०८६४.०२।।	अरे मना रे अरे मना रे। न संडी न संडी हरिचरणकमळा रे
१४८९	अरे	।।ज्ञा.गा.०८६६.०२।।	अरे मना परापर परतें नाहीं। तें तूं स्वयें आपण पाहीं रे मना
१४९०	अरे	।।ज्ञा.गा.०८९२.०२।।	भ्रांती पडलिया मना नेणसी। ब्रह्मसुख चुकलासी वर्म अरे मुढा
१४९१	अरे	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना
१४९२	अरे	।।ज्ञा.गा.०९३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व शेज। वेगीं तूं उमज अरे रया
१४९३	अरे	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
१४९४	अरे	।।ज्ञा.गा.०९८७.०४।।	अरे कसे ज्ञाना एकचि बोला। विश्वात्मा देवचि भरला
१४९५	अरे	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
१४९६	अरे	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
१४९७	अरोधें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
१४९८	अरौतें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया

१४९९	अर्क	।।ज्ञा.गा.०५३१.०२।।	वागेश्वर हरि वाचेचा वाचक। आधीचाहि अर्क दीपतेजें
१५००	अर्क	।।ज्ञा.गा.०७६८.०३।।	समान जैसा अर्क स्थिरचर एकला। आत्मा हा संचरला तैशापरी
१५०१	अर्कापासुनी	।।ज्ञा.गा.०६४५.०४।।	अर्कापासुनी नीर जैसें कां भासत। जग तैसें घडत मिथ्याचि सत्य
१५०२	अर्चन	।।ज्ञा.गा.०३५१.०२।।	श्रवण कीर्तन पादसेवन कैसें विष्णुस्मरण केलें। अर्चन वंदन दास्य सख्य आत्मनिवेदन केलें
१५०३	अर्चिली	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
१५०४	अर्जुन	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
१५०५	अर्जुन	।।ज्ञा.गा.०१८०.०३।।	ध्रुव पराशर व्यास पुंडलीक। अर्जुन वाल्मिक अंबरीष
१५०६	अर्जुन	।।ज्ञा.गा.०१८३.०४।।	सख्यपणें अर्जुन नरनारायण। सृष्टि जनार्दन एकरूप
१५०७	अर्जुना	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
१५०८	अर्जुनाशी	।।ज्ञा.गा.०९९५.०३।।	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल
१५०९	अर्जुनासी	।।ज्ञा.गा.००८०.०३।।	या नेमीं अक्रूर बोधला परीक्षिति उपदेशिला। अर्जुनासी जाला साहाकारी
१५१०	अर्थ	।।ज्ञा.गा.००५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरि माझा समर्थ। न करावें अर्थ उपनिषदां
१५११	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०१५१.०१।।	परियेसा पुराणींचा अर्थ। जयासि हरिनामाचा स्वार्थ। तोचि उद्धरेल यथार्थ। निजहितार्थ आचरणीं
१५१२	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
१५१३	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०१५२.०४।।	ज्ञानदेवीं भक्तिपंथ। धरिला सांडिला स्वार्थ। उपजोनि ध्यानीं हा अर्थ। रामकृष्ण गोविंद
१५१४	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
१५१५	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०१५८.०१।।	परमधर्म अर्थ स्वार्थ। हरिभजन हाचि पुरुषार्थ। तारक हरि हाचि पंथ। सिद्धां साधकाचा
१५१६	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०१७०.०२।।	कारण भाव जाणावा। येर अर्थ तोडावा। निरंतर हरि भजावा। सफल होईल सर्वदा
१५१७	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०२४६.०९।।	योगविद्येच्या पंथें साधकवृंदें चालियलीं। उपनिषदाचा अर्थ शब्द करिती कोकिळी
१५१८	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०४६६.०७।।	नाममंत्र रूप इतुकेन संकेत। देतुसे अर्थ दीनाचा दाता
१५१९	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०७२४.०३।।	इतुलेनि अर्थ जन्ममृत्यु भोग। भोगिताहे पांग काय सांगूं
१५२०	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०७२६.०३।।	जाणते पुरुषें जाणुन। म्हणावें ज्योतिर्मय ब्रह्म। थोडा परी अर्थ गहन। ऐसी इच्छा
१५२१	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०७३६.०२।।	अर्थ पाहतां सांकडें ऐकतां। कैसें करूं आतां निवृत्ति सांगे
१५२२	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०७३६.०४।।	ज्ञानदेवाचा अर्थ कूटस्थ परिपूर्ण। अपूर्णही पूर्ण होय जेथें
१५२३	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०७३७.०३।।	फार किती सांगों सज्ञान तुम्हीं जन। अर्थ हा समजोन मौन्य धरा

१५२४	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०७४८.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐका प्राणायाम। या अभंगीं नि:सीम अर्थ जाला
१५२५	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०७५५.०३।।	अर्धमात्रेचा अर्थ अवचटची दिसे। गुरुगम्य सोय जाणती पैं
१५२६	अर्थ	।।ज्ञा.गा.०७५५.०४।।	ज्ञानदेवें अर्थ शोधुनी घेतला। महाशून्यीं संचला निवृत्तिराज
१५२७	अर्थ	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
१५२८	अर्थ	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
१५२९	अर्थ	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
१५३०	अर्थ	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
१५३१	अर्थ	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
१५३२	अर्थ	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
१५३३	अर्थवाद	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
१५३४	अर्था	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
१५३५	अर्था	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
१५३६	अर्थाची	।।ज्ञा.गा.०७७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या अर्थाची सोय। धरी माझी माय मुक्ताबाई
१५३७	अर्थातें	।।ज्ञा.गा.००८१.०३।।	तैसें केवीं घडे संसारिया चित्तें। प्राप्तीच्या अर्थातें साहे संत
१५३८	अर्थालिंगन	।।ज्ञा.गा.०८४०.०१।।	अनाथनाथा अर्थालिंगन। पुष्पें पुरुषार्थ धरिली कवळून। सत्यसुकृताचे पां आसन। भव्यदीव्ये
१५३९	अर्थावबोध	।।ज्ञा.गा.०४५०.०२।।	अर्थावबोध अर्थुनी दाविला। ज्ञानिया तूं भला ज्ञानदेवा
१५४०	अर्थीं	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थीं। जे अनुसरलें ते कृतार्थी। भवपंथा मुकलें

१५४१	अर्थीं	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थीं। पहावें न लगे ये अर्थीं। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
१५४२	अर्थीं	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थीं साही
१५४३	अर्थुनी	।।ज्ञा.गा.०४५०.०२।।	अर्थावबोध अर्थुनी दाविला। ज्ञानिया तूं भला ज्ञानदेवा
१५४४	अर्थूनि	।।ज्ञा.गा.००२५.०४।।	अर्थूनि पाहे दृष्टी । तंव तुझ्यापायीं पडे मिठी । आवडी नोसंडी गांठी । तुझिया पायांची
१५४५	अर्थे	।।ज्ञा.गा.०४६६.०६।।	थोडेनी आतुडे सडेनी पदार्थे। येतु असे अर्थे हृदयामाजीं
१५४६	अर्थेंसी	।।ज्ञा.गा.०८९५.०३।।	जंववरी तंववरी मैत्रत्व संवाद। जंववरी अर्थेंसी संबंध पडिला नाहीं बाप
१५४७	अर्ध	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
१५४८	अर्ध	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
१५४९	अर्ध	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
१५५०	अर्ध	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
१५५१	अर्धऊर्ध्व	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
१५५२	अर्धघडी	।।ज्ञा.गा.००७४.०१।।	सर्व सुख गोडी सर्व शास्त्र निवडी। रिकामा अर्धघडी राहूं नको
१५५३	अर्धघडी	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
१५५४	अर्धघडी	।।ज्ञा.गा.०१०१.०३।।	सत्त्वाचे सागरीं उतरों पैलथडीं। रीति अर्धघडी जावो नेदी
१५५५	अर्धघडी	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी। तया सेवावे पखडी। सेवा न संडावी अर्धघडी। या आवडीं स्मरावें
१५५६	अर्धघडी	।।ज्ञा.गा.०७०४.०४।।	आनंद सोहळा हरिरूपीं आवडी। कृष्ण अर्धघडी न सोडी आम्हां
१५५७	अर्धजीवें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें

१५५८	अर्धनारी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१८।।	अर्धनारी सोंग पाहतां निकें। साच लपऊनि दावितो लटिकें
१५५९	अर्धनारी	।।ज्ञा.गा.०७९६.०१।।	शिवशक्तीचा भेद अर्धनारी पुरुष। याचा हा सौरस आणा चित्ता
१५६०	अर्धनारी	।।ज्ञा.गा.०८१६.०३।।	अर्धनारी पुरुष एकरूप दिसे। तेंची ब्रह्म ऐसें जाण बाई
१५६१	अर्धबिंब	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
१५६२	अर्धमातृका	।।ज्ञा.गा.०१३९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु सुलभु साकारु। अर्धमातृका अक्षरु चिदानंदु सुख थोरु
१५६३	अर्धमातृका	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
१५६४	अर्धमातृका	।।ज्ञा.गा.०५६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व वेगळें। अर्धमातृका सामावलें अशेष परेसहित
१५६५	अर्धमातृका	।।ज्ञा.गा.०८०१.०१।।	सहस्रदळ साजिरें नयनाचे शेजारीं। अर्धमातृका अंतरीं चिन्मय वस्तू
१५६६	अर्धमातृके	।।ज्ञा.गा.०७९५.०२।।	अवस्था भुक्ती मुक्ती प्रणवाची जन्मता। अर्धमातृके परता प्रणवची
१५६७	अर्धमात्रा	।।ज्ञा.गा.०७५५.०१।।	अकारी अर्धमात्रा कवण रीति दिसे। उकारीही रसे कवणे परी
१५६८	अर्धमात्रा	।।ज्ञा.गा.०७५५.०२।।	मकारी संयुक्त झाली कैशापरी। अर्धमात्रेवरी अर्धमात्रा
१५६९	अर्धमात्रा	।।ज्ञा.गा.०७७५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देवा ऐसी ज्योती। अर्धमात्रा उत्पत्ति सर्वा जीवां
१५७०	अर्धमात्रा	।।ज्ञा.गा.०८००.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अर्धमात्रा कोणती। मसुरामात्र आहे ती दोन्ही भाव
१५७१	अर्धमात्रा	।।ज्ञा.गा.०८०१.०३।।	मकार अर्धमात्रा शून्यांचा निश्चय। आत्मा एक असे स्वयें रया
१५७२	अर्धमात्रा	।।ज्ञा.गा.०८०४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भेद ऐक गुरुपुत्रा। नयनीं अर्धमात्रा सर्व जन
१५७३	अर्धमात्रा	।।ज्ञा.गा.०८२९.०१।।	सत्त्व रज तम त्रिगुण तें ब्रह्म। अर्धमात्रा निस्सीम ॐकार हा
१५७४	अर्धमात्राक्षरीं	।।ज्ञा.गा.०७५९.०२।।	अर्धमात्राक्षरीं अक्षरें पाहाती। अनाक्षरा परती बाईयांनो
१५७५	अर्धमात्रेचा	।।ज्ञा.गा.०७५५.०३।।	अर्धमात्रेचा अर्थ अवचटची दिसे। गुरुगम्य सोय जाणती पैं
१५७६	अर्धमात्रेवरा	।।ज्ञा.गा.०८१६.०२।।	त्रिकुटाचा फेरा टाकिला माघारां। अर्धमात्रेवरा वरी गेलों
१५७७	अर्धमात्रेवरी	।।ज्ञा.गा.०७३५.०२।।	सांवळें सकुमार बिंदूचे अंतरीं। अर्धमात्रेवरी विस्तारलें
१५७८	अर्धमात्रेवरी	।।ज्ञा.गा.०७५५.०२।।	मकारी संयुक्त झाली कैशापरी। अर्धमात्रेवरी अर्धमात्रा
१५७९	अर्धमात्रेवरी	।।ज्ञा.गा.०७६४.०२।।	निशी दिवस दोन्ही नाहीं जेथ बा रे। अर्धमात्रेवरी लक्ष ठेवीं
१५८०	अर्धशून्य	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे

१५८१	अर्धांश	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
१५८२	अर्पण	।।ज्ञा.गा.०१६७.०१।।	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
१५८३	अर्पिती	।।ज्ञा.गा.०७२४.०४।।	आत्मरूपीं क्रिया जे कोणी अर्पिती। तेचि मुक्त होती निश्चयेसी
१५८४	अर्पियलें	।।ज्ञा.गा.०३३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अगाध काळें। म्हणोनि सर्वत्र व्योम अर्पियलें
१५८५	अर्पिला	।।ज्ञा.गा.०६६३.०३।।	मनाचिये गुंतीं गुंफियेला शेला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अर्पिला
१५८६	अर्पिलीं	।।ज्ञा.गा.०१५३.०६।।	ज्ञानदेवीं भगवंत साधे। गुरु सेवुनी आराध्यें। सांडिमांडी निंद्यानिंद्यें। सर्व कर्में अर्पिलीं
१५८७	अलंकापुरीं	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
१५८८	अलंकार	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
१५८९	अलंकार	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
१५९०	अलंकार	।।ज्ञा.गा.०५८५.०२।।	हेम अलंकार अलंकारीं हेम। मृण्मयेंचि धाम धाम तेंचि
१५९१	अलंकार	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
१५९२	अलंकारीं	।।ज्ञा.गा.०५८५.०२।।	हेम अलंकार अलंकारीं हेम। मृण्मयेंचि धाम धाम तेंचि
१५९३	अलक्ष	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
१५९४	अलक्ष	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
१५९५	अलक्ष	।।ज्ञा.गा.०४६७.०५।।	अलक्ष लक्षिते अगोचर पर। तेथेंही गव्हर संचलें असे
१५९६	अलक्ष	।।ज्ञा.गा.०५३५.०२।।	देखिला गे माये अलक्ष लक्षितां। शांति पक्षवाता समबुद्धि
१५९७	अलक्ष	।।ज्ञा.गा.०८१५.०२।।	निळावर्ण देह महाकारण साजिरा। ज्योतीचा मोहरा अलक्ष लक्ष्मी
१५९८	अलक्ष	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
१५९९	अलक्ष	।।ज्ञा.गा.०८३८.०३।।	तें गगन स्वरूपाची सरिता। आदिपुरुषाची अलक्ष अवस्था। सुस्ति सुस्तावला कल्पांता । जागाचि नोहे

१६००	अलक्षलक्षीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.०१।।	अलक्षलक्षीं मी लक्षीं। तेथें दिसती दोही पक्षी। वेद शास्त्रां हेचि साक्षी। चंद्रसूर्यासहित
१६०१	अलक्षसंकल्प	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
१६०२	अलक्षाची	।।ज्ञा.गा.०४३९.०२।।	भवार्णवाची येरझार मोडे। तरीच सद्गुरुसंग घडे। हातां कामधेनु चढे। अलक्षाची
१६०३	अलक्षाशीं	।।ज्ञा.गा.११०९.०८।।	सत्रावीचें क्षीर घेंई लंबीकेच्यानी मार्गें रे!। अलक्षाशीं लक्ष लावीं बैसोनियां राजयोग रे!
१६०४	अलक्षित	।।ज्ञा.गा.११०४.०१।।	नोहे तो आकार नोहे तो साकार। वस्तु परात्पर अलक्षित।
१६०५	अलक्ष्य	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
१६०६	अलगट	।।ज्ञा.गा.०६७०.०२।।	चाळवी चक्रचाळ अलगट गोपाळ। यानें केला सुकाळ सहज सुखाचा वो माये
१६०७	अलभ्य	।।ज्ञा.गा.०४८०.०२।।	सोमयागाची हे नाहीं ज्या गणना। तरी आत्मखुणा अलभ्य तें
१६०८	अलाडु	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी
१६०९	अलिप्त	।।ज्ञा.गा.०१८६.०३।।	भानुबिंब पाहा निर्मळ निराळें। अलिप्त सकळ तैसें साधु
१६१०	अलिप्त	।।ज्ञा.गा.०५०६.०१।।	आत्मा अंगें प्रसिद्ध देखिला। अंतर्बाह्य अलिप्त व्यापला
१६११	अलिप्त	।।ज्ञा.गा.०५२४.०२।।	सचेत अचेत नित्यता विरक्त। असोनी अलिप्त जन्ममरणा
१६१२	अलिप्त	।।ज्ञा.गा.०५८४.०१।।	मन हें अवघें परब्रह्मीं। क्रियाकर्मधर्मी अलिप्त तें
१६१३	अलिप्त	।।ज्ञा.गा.०९५६.०४।।	निराकार अलिप्त वसे। शरीरीं असतुचि नसे। एकतत्त्व मनोद्देशे। हृदयीं ध्याये
१६१४	अलिप्तपणें	।।ज्ञा.गा.०५०३.०२।।	जगजीव ईश्वर क्षरला चराचर। लक्षालक्ष पार अलिप्तपणें
१६१५	अलिप्तपणें	।।ज्ञा.गा.०८९९.०१।।	कामारिकरुणा करुणार्णव झोंबे। करूनिया बिंबे अलिप्तपणें
१६१६	अलुगटु	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
१६१७	अलोट	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
१६१८	अलोट	।।ज्ञा.गा.०५३५.०३।।	भावबळें घन अलोट अभंग। चित्संगें भंग प्रपंचाचा
१६१९	अलोट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०७।।	खटपट खटपट। शास्त्रप्रज्ञा अलोट। बांधोनी विपत्तीची मोट। सैरा सुनाट धांवती

१६२०	अलोहित	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
१६२१	अल्प	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
१६२२	अल्प	।।ज्ञा.गा.०४३४.०२।।	ऐक्यें आपणासि ऐसे। गुरुकृपें ज्ञान असे। अल्प मावळोनि सर्व दिशें। मीचि जालों
१६२३	अल्प	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
१६२४	अळंकार	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
१६२५	अळंकार	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
१६२६	अळंकारणें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
१६२७	अळंकारला	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
१६२८	अळंकारला	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
१६२९	अळंकारली	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
१६३०	अळंकारलीं	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया

१६३१	अळंकारलें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
१६३२	अळंकारलें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
१६३३	अळंकारु	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
१६३४	अळंकारु	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
१६३५	अळी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
१६३६	अळुमाळ	।।ज्ञा.गा.०५२९.०२।।	निश्चळीं निश्चळ नलगे अळुमाळ। तत्त्वता अढळ तें वेगळेंची
१६३७	अळुमाळा	।।ज्ञा.गा.०९२२.०२।।	मित्रपणें करा मधुर अळुमाळा। मधुकर गोपाळा हृदयीं धरा
१६३८	अळुमाळु	।।ज्ञा.गा.००८२.०१।।	कापुरीं परिमळु दिसे वो अळुमाळु। हळू हळू सुढाळू पवनपंथें
१६३९	अळुमाळु	।।ज्ञा.गा.००८८.०१।।	अळुमाळु सोय रातलीची धाय। सत्त्वतेजीं माये एकतत्त्वीं
१६४०	अळुमाळु	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
१६४१	अवंती	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थें इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
१६४२	अवकाश	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं असत्ती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
१६४३	अवकाश	।।ज्ञा.गा.०४३४.०३।।	सद्‌गुरु बोलाचा विश्वास। मानस स्थीरावुनि परिस। जेथें ध्यानाचा अवकाश आकाश। फावलिया
१६४४	अवकाश	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा

१६४५	अवकाशा	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
१६४६	अवकाशातें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
१६४७	अवगुण	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
१६४८	अवगुणीची	।।ज्ञा.गा.०९८६.१३।।	रिकामी ही तोंडीं न करावी बडबडी। अवगुणीची खोडी टाकून द्यावी
१६४९	अवगुणु	।।ज्ञा.गा.०९२६.०१।।	रुणुझुणु रुणुझुणु रे भ्रमरा। सांडी तूं अवगुणु रे भ्रमरा
१६५०	अवघड	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
१६५१	अवघड	।।ज्ञा.गा.०६८५.०१।।	अवघड तें एक घडलें माझ्या अंगीं। तींही ऋण चौघी मज देवविलें
१६५२	अवघड	।।ज्ञा.गा.०७८७.०२।।	प्रणव सैरा बापा धांवे अवघड वाटे। रिघा नवपाटे जीव जीवना
१६५३	अवघड	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
१६५४	अवघड	।।ज्ञा.गा.०९६३.०१।।	जिता जिणें लागे गोड परत्रीं तें अवघड। अवघीयाहूनि तनु वाड मरण भलें
१६५५	अवघडु	।।ज्ञा.गा.००८६.०२।।	परमार्थ तो कडु विषय तो गोडु। तया अवघडु संसार
१६५६	अवघा	।।ज्ञा.गा.००१९.०२।।	गोविंदु वो माये गोपाळु वो । सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु वो
१६५७	अवघा	।।ज्ञा.गा.००४७.०२।।	सबाह्य अभ्यंतरीं। अवघा व्यापकु मुरारी
१६५८	अवघा	।।ज्ञा.गा.००८३.०२।।	अवघा हा गोविंदु अवघा हा मुकुंदु। अवघा हा विद्गदु भरला दिसे
१६५९	अवघा	।।ज्ञा.गा.००८३.०२।।	अवघा हा गोविंदु अवघा हा मुकुंदु। अवघा हा विद्गदु भरला दिसे
१६६०	अवघा	।।ज्ञा.गा.००८३.०२।।	अवघा हा गोविंदु अवघा हा मुकुंदु। अवघा हा विद्गदु भरला दिसे
१६६१	अवघा	।।ज्ञा.गा.०११७.०१।।	संपत्तिविपत्तिदु:ख। हरेल अवघा शोक। वेगीं करूनियां विवेक। हरिस्मरण करीं
१६६२	अवघा	।।ज्ञा.गा.०१६६.०३।।	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा
१६६३	अवघा	।।ज्ञा.गा.०१९१.०२।।	हरि पाहिला रे हरि पाहिला रे। सबाह्याभ्यंतरीं अवघा व्यापक मुरारी
१६६४	अवघा	।।ज्ञा.गा.०२४९.०४।।	ज्ञानदेवीं समाधी स्थान पैं विठ्ठल। अवघा चित्तीं सांडल हारपला
१६६५	अवघा	।।ज्ञा.गा.०३८०.०३।।	त्रिपुटीं झोंबों नको मायावी सकळ। अवघा सरळ हरि आहे

१६६६	अवघा	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
१६६७	अवघा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
१६६८	अवघा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
१६६९	अवघा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
१६७०	अवघा	।।ज्ञा.गा.०४१४.०१।।	अवघा डोळां तुज म्यां पाहावें। अवघा श्रवणीं तुजची ऐकावें
१६७१	अवघा	।।ज्ञा.गा.०४१४.०१।।	अवघा डोळां तुज म्यां पाहावें। अवघा श्रवणीं तुजची ऐकावें
१६७२	अवघा	।।ज्ञा.गा.०४१४.०२।।	अवघी मूर्ति तुजपें ध्यावें। अवघा चरणीं तुझ्या पंथीं चालावें
१६७३	अवघा	।।ज्ञा.गा.०४४५.०५।।	एकरूप दिसे तंव सभोंवता आपण। अवघा नारायण ज्ञानदेवा
१६७४	अवघा	।।ज्ञा.गा.०४९३.०३।।	उजेडली शांति मावळली निशी। अवघा ब्रह्मरसीं पाजळलें
१६७५	अवघा	।।ज्ञा.गा.०५११.०२।।	अवघाचि देखिला अवघा मालवला। देखोनि निवाला जीव गे माय
१६७६	अवघा	।।ज्ञा.गा.०५४२.०३।।	आपुला म्हणोनी अवघा आलिंगिला। अवघा देखिला अवघेपणें वो माय
१६७७	अवघा	।।ज्ञा.गा.०५४२.०३।।	आपुला म्हणोनी अवघा आलिंगिला। अवघा देखिला अवघेपणें वो माय
१६७८	अवघा	।।ज्ञा.गा.०५५९.०३।।	अवघा कोल्हाळ एकनिष्ठ जाला। ब्रह्मरसीं बुडाला निवडेचिना
१६७९	अवघा	।।ज्ञा.गा.०६४३.०४।।	तैसा ब्रह्मीं लाहे हृदयीं त्रिनेत्र। बाह्य निरंजन अवघा झाला
१६८०	अवघा	।।ज्ञा.गा.०७०२.०१।।	अवघा सुखरूप अवघाची रूपीं। अवघाची आपीं धरूनी ठेला
१६८१	अवघा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
१६८२	अवघा	।।ज्ञा.गा.०७३१.१०।।	ऐसा अद्वये आनंद अवघा परमानंद। अनुपम्यें गोविंद तूंची देवा
१६८३	अवघा	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
१६८४	अवघा	।।ज्ञा.गा.०९२७.०१।।	आनंदु रे आजी आनंदु रे। सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु रे
१६८५	अवघा	।।ज्ञा.गा.०९५०.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवघा। शून्याशून्य वेग ज्ञानघन
१६८६	अवघा	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
१६८७	अवघा	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां

१६८८	अवघा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
१६८९	अवघा	।।ज्ञा.गा.०९७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पंढरीयेसी। कांहीं न व्हावा अवघा होसी
१६९०	अवघा	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
१६९१	अवघा	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
१६९२	अवघा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदवियें। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा
१६९३	अवघा	।।ज्ञा.गा.१११९.०१।।	गोविंदु गे। माय गोपाळू गे! सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परामनंदु गे!
१६९४	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.०३३४.०४।।	ज्ञानदेवीं सोय अवघाचि सामाय। सुखदु:ख माय आम्हां नाहीं
१६९५	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.०३५०.०२।।	आठवेना माझें पूर्वजन्मग्राम। अवघाचि श्रम माझा हिरोनियां नेला
१६९६	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
१६९७	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.०४५३.०२।।	तेथे तूं सावध अवघाचि गोविंद। देहीं देहाभेद करूं नको
१६९८	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.०४५७.०३।।	रिगु निगु काज जालें तुझें घर। अवघाचि संसार कळला आम्हां
१६९९	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.०४५७.०६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेह
१७००	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.०४८५.०३।।	कांहीं नसोनिया कांहीं एक जाला। अवघाचि शोखिला ब्रह्मरसु
१७०१	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.०४८५.०४।।	रखुमादेविवरु अवघाचि धरिला। अवघाचि गिळिला अवघेपणें
१७०२	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.०४८५.०४।।	रखुमादेविवरु अवघाचि धरिला। अवघाचि गिळिला अवघेपणें
१७०३	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.०५११.०२।।	अवघाचि देखिला अवघा मालवला। देखोनि निवाला जीव गे माय
१७०४	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.०६९९.०१।।	अवघाचि शृंगारू डोईचे दुरडी। डोळेची मुरडी परतोनियां
१७०५	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.०९३५.०२।।	भेदु अभेदु अवघाचि गोविंदु। बिंबे बिंब छंदु हरिलीला
१७०६	अवघाची	।।ज्ञा.गा.०२२१.०१।।	अवघाची संसार सुखाचा करीन। आनंदें भरीन तिन्ही लोक
१७०७	अवघाची	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
१७०८	अवघाची	।।ज्ञा.गा.०४६३.०५।।	क्षीर नीर हरि जाला असे स्वादु। अवघाची गोविंदु नानादेहीं

१७०९	अवघाची	।।ज्ञा.गा.०६५१.०२।।	आत्मयासी जगतीं अवघाची एकला। जगांत संचला तद्रूप तो
१७१०	अवघाची	।।ज्ञा.गा.०६६७.०२।।	तेथें गोविंदु अवघाची जाला। विश्व व्यापूनियां उरला असे
१७११	अवघाची	।।ज्ञा.गा.०७०२.०१।।	अवघा सुखरूप अवघाची रूपीं। अवघाची आपीं धरूनी ठेला
१७१२	अवघाची	।।ज्ञा.गा.०७०२.०१।।	अवघा सुखरूप अवघाची रूपीं। अवघाची आपीं धरूनी ठेला
१७१३	अवघिया	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
१७१४	अवघियातें	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
१७१५	अवघी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१७१६	अवघी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
१७१७	अवघी	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
१७१८	अवघी	।।ज्ञा.गा.०३८६.०३।।	उपरती साधी प्रपंचीं अवघी। गुणें गुण उद्बोधी शेजे सये
१७१९	अवघी	।।ज्ञा.गा.०४१४.०२।।	अवघी मूर्ति तुजपें ध्यावें। अवघा चरणीं तुझ्या पंथीं चालावें
१७२०	अवघी	।।ज्ञा.गा.०५६५.०३।।	रखुमादेविवरु निजलिंग विवळलें। अवघी अवघे ठायीं सामावलें बाईये वो
१७२१	अवघी	।।ज्ञा.गा.०५६८.०२।।	वांयावीण गेलें वांयावीण गेलें। अवघी बुडालें ब्रह्मेसहित
१७२२	अवघी	।।ज्ञा.गा.०६२३.०३।।	निरंजनीं घेतां ययाचि पैं शुद्धि। एकही अवघी न दिसती
१७२३	अवघींचि	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
१७२४	अवघीच	।।ज्ञा.गा.००६०.०३।।	ऋद्धि सिद्धि निधी अवघीच उपाधी। जंव त्या परमानंदीं मन नाहीं
१७२५	अवघीच	।।ज्ञा.गा.०४४७.०२।।	तत्त्वीं तत्त्व कवळी उगवे रविमंडळीं। अवघीच झांकोळी आपुल्या तेजें

१७२६	अवघीच	।।ज्ञा.गा.०४५२.०२।।	दिव्य चक्षुदृष्टि निवृत्तीनें दिधली। अवघीच बुझाली विष्णुमाया
१७२७	अवघीच	।।ज्ञा.गा.०५५७.०१।।	मनाचि वाती लाऊं गेलिये ज्योती। ते अवघीच प्राप्ती ज्योतिरूपें
१७२८	अवघीची	।।ज्ञा.गा.०६९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखनिधी। अवघीची उपाधी तुटली माझी
१७२९	अवघीयातें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
१७३०	अवघीयासी	।।ज्ञा.गा.०७३१.०९।।	आम्हां अवघीयासी घातला। जाती वेगळा रे रे
१७३१	अवघीयाहूनि	।।ज्ञा.गा.०९६३.०१।।	जिता जिणें लागे गोड परत्रीं तें अवघड। अवघीयाहूनि तनु वाड मरण भलें
१७३२	अवघे	।।ज्ञा.गा.०२२९.०३।।	बाहे कडाडिते मनगटें लचकत। म्हणोनी उठिले अवघे रे
१७३३	अवघे	।।ज्ञा.गा.०२९३.०१।।	माझी शंका फिटले। लाजा सांडिलें। अवघे घातलें। मज निरसूनियां
१७३४	अवघे	।।ज्ञा.गा.०५०४.०३।।	प्रपंचाचें घरीं दिसतें कारण। अवघे निराकारण तत्त्वीं तत्त्वमय
१७३५	अवघे	।।ज्ञा.गा.०५६४.०२।।	अवघे म्हणिजें व्योमाकार दिसे। त्याहुनी परतें असे गे माय
१७३६	अवघे	।।ज्ञा.गा.०५६५.०३।।	रखुमादेविवरु निजलिंग विवळलें। अवघी अवघे ठायीं सामावलें बाईये वो
१७३७	अवघे	।।ज्ञा.गा.०६८४.०२।।	अवघे धन देऊनि मज निर्धन केलें। ऋण मागावया धाडिलें नये ते ठायीं
१७३८	अवघे	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
१७३९	अवघे	।।ज्ञा.गा.०९९८.०१।।	काय करिसी सकळ देवांचें वैभव विलास। माझिया स्वामीवीण ते अवघे उद्वसु रया
१७४०	अवघे	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
१७४१	अवघे	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
१७४२	अवघें	।।ज्ञा.गा.००९५.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें अवघें ज्ञान होणें। विज्ञानीं राहणें गुरुकृपा
१७४३	अवघें	।।ज्ञा.गा.०१०१.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त अवघें धन गोत। रामनामें तृप्त सकळ जीव
१७४४	अवघें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें । अवघें संपलें भवमूळ
१७४५	अवघें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
१७४६	अवघें	।।ज्ञा.गा.०२७९.०२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं माय। अवघें निर्गुण होय पाचारीतां
१७४७	अवघें	।।ज्ञा.गा.०२९८.०२।।	बोलेना बोलों देईना। तंव पाहाणें तें अवघें पारुषलें गे माये

१७४८	अवघें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०३।।	अवघें अंबर माझें तिंबलें। ब्रह्मरसें पिळिलें वो रंग नव्हे
१७४९	अवघें	।।ज्ञा.गा.०३६१.०२।।	चैतन्य चोरिलें माझें चैतन्य चोरिलें। अवघें पारुषलें दीन देहें
१७५०	अवघें	।।ज्ञा.गा.०३६३.०२।।	तूंतें अवघें गुज म्यां सांगावें। वाचेवीण बोलावें निःशब्दाकारें
१७५१	अवघें	।।ज्ञा.गा.०५३१.०३।।	साकारीं निराकार बिंबीं बिंबअवतार। अवघें माजिघर बिंबलेंसे
१७५२	अवघें	।।ज्ञा.गा.०५८४.०१।।	मन हें अवघें परब्रह्मीं। क्रियाकर्मधर्मी अलिप्त तें
१७५३	अवघें	।।ज्ञा.गा.०५८७.०२।।	माझें रूप आतां काय म्यां पाहावें। जाहलों अवघें विश्व मीचि
१७५४	अवघें	।।ज्ञा.गा.०६९५.०३।।	बाप श्रीगुरु तेणें मज अफाविलें। अवघें ब्रह्म दाविलें ज्ञानदेवा
१७५५	अवघें	।।ज्ञा.गा.०७०२.०२।।	नाम तें अवघें उच्चारिसी वेगें। येर तें वाउगें कर्महीन
१७५६	अवघें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
१७५७	अवघें	।।ज्ञा.गा.०९३६.०४।।	बाप रखुमादेविवर व्यक्त व्यक्तीं अव्यक्त। अवघें संचित हरि आहे
१७५८	अवघें	।।ज्ञा.गा.०९४८.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त गुरु धर्म वित्त। अवघें जीवित हरि केला
१७५९	अवघें	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
१७६०	अवघेंच	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
१७६१	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०३४५.०१।।	मनाचा भाव माझा खुंटला हरिध्यानें। अवघेंचि येणें मनें काळापिवन केलें
१७६२	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०५०१.०२।।	समाधी ध्यान निजध्यासीं आरुढलें। तंव अवघेंचि पारुषलें अभावा वो माय
१७६३	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०५२१.०२।।	यम नेम धर्म आम्हां नाहीं कर्म। अवघेंचि ब्रह्म होऊनी ठेलों
१७६४	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०५२८.०१।।	अवघेंचि मनें दोहीलिया धेनु। प्राणापानी प्राणु निवविला
१७६५	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०५४१.०१।।	विश्वाचें आर्त माझ्या मनीं प्रकाशलें। अवघेंचि जालें देहब्रह्म
१७६६	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०५६४.०१।।	तें अवघेंचि नव्हे अवघेंचि होय। अवघ्यावीण सोय आणिक असे
१७६७	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०५६४.०१।।	तें अवघेंचि नव्हे अवघेंचि होय। अवघ्यावीण सोय आणिक असे
१७६८	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०५६९.०३।।	चिंतनीं चिंतितां काय चिंतावें। तें अवघेंचि मनीं रूप गिळावें गे माये
१७६९	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०५७६.०२।।	चंचळ मन ब्रह्मीं निश्चळ जालें। अवघेंचि निमालें ब्रह्मार्पणीं
१७७०	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०८३६.०४।।	भिन्नाभिन्न नाहीं अवघेंचि स्वरूप। पाहतां निजरूप रूप होय

१७७१	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दुःख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
१७७२	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
१७७३	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
१७७४	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.०९१७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अवघेंचि मृगजळ। सांडूनी पाल्हाळ नित्य ध्याई
१७७५	अवघेंची	।।ज्ञा.गा.०३०६.०४।।	मागील केलें तें अवघेंची वावो । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
१७७६	अवघेंची	।।ज्ञा.गा.०४५५.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति आपणांसकट। अवघेंची वैकुंठ चतुर्भुज
१७७७	अवघेचि	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
१७७८	अवघेचि	।।ज्ञा.गा.०५२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा अबोला सबळे। अवघेचि निवळे गुरुकृपा
१७७९	अवघेची	।।ज्ञा.गा.००९२.०२।।	अवघ्या सुख देतु अवघ्या विदटे। अवघेची पेठे हरिनाम
१७८०	अवघेची	।।ज्ञा.गा.०४५२.०४।।	गगनीं दिनमणी गगनासगट। अवघेची वैकुंठ तया घरीं
१७८१	अवघेची	।।ज्ञा.गा.०९००.०१।।	नाद भेद सिद्ध अवघेची विरुद्ध। जेणें तुटे भेद तेंची जपे
१७८२	अवघेपणा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
१७८३	अवघेपणें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
१७८४	अवघेपणें	।।ज्ञा.गा.०४८५.०२।।	अवघेपणें मी त्याचीच जालें। तेंचि पावलें तदाकारें
१७८५	अवघेपणें	।।ज्ञा.गा.०४८५.०४।।	रखुमादेविवरु अवघाचि धरिला। अवघाचि गिळिला अवघेपणें
१७८६	अवघेपणें	।।ज्ञा.गा.०५४२.०३।।	आपुला म्हणोनी अवघा आलिंगिला। अवघा देखिला अवघेपणें वो माय
१७८७	अवघेपणें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया

१७८८	अवघेया	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
१७८९	अवघ्या	।।ज्ञा.गा.००९२.०२।।	अवघ्या सुख देतु अवघ्या विदटे। अवघेची पेठे हरिनाम
१७९०	अवघ्या	।।ज्ञा.गा.००९२.०२।।	अवघ्या सुख देतु अवघ्या विदटे। अवघेची पेठे हरिनाम
१७९१	अवघ्या	।।ज्ञा.गा.०३४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सुनीळ नीळ काळा। अवघ्या सहित गोपाळा बुडी दिधली गे माये
१७९२	अवघ्या	।।ज्ञा.गा.०४८५.०१।।	अवघ्या बाहीं म्यां व्योम कवळिलें। अवघ्या हृदयीं अरूप धरिलें
१७९३	अवघ्या	।।ज्ञा.गा.०४८५.०१।।	अवघ्या बाहीं म्यां व्योम कवळिलें। अवघ्या हृदयीं अरूप धरिलें
१७९४	अवघ्यांसी	।।ज्ञा.गा.०६७१.०२।।	सहज बोधें बोधलें न विचारी आपुलें। म्हणोनियां मुकलें अवघ्यांसी वो माये
१७९५	अवघ्यावीण	।।ज्ञा.गा.०५६४.०१।।	तें अवघेंचि नव्हे अवघेंचि होय। अवघ्यावीण सोय आणिक असे
१७९६	अवचट	।।ज्ञा.गा.०७५२.०३।।	ज्ञानदेवा ब्रह्म लाधलें अवचट। उन्मनीचा घाट चढतांचि
१७९७	अवचट	।।ज्ञा.गा.०७५८.०१।।	ऐसा योगीराज देखितां अवचट। उन्मनी लंपट रात्रंदिवस
१७९८	अवचट	।।ज्ञा.गा.०७९९.०१।।	अग्नीचे पोटीं पुरुष उद्भवला अवचट। सत्रावी लंपट निशिदिनीं
१७९९	अवचट	।।ज्ञा.गा.०८४५.०६।।	मागुती न मिळे जोडलें अवचट। सायुज्याचा पाट बांधुनी घेई
१८००	अवचटची	।।ज्ञा.गा.०७५५.०३।।	अर्धमात्रेचा अर्थ अवचटची दिसे। गुरुगम्य सोय जाणती पैं
१८०१	अवचटें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
१८०२	अवचित	।।ज्ञा.गा.०३१४.०१।।	अवचित परवडी जालिये अंबुलिया । लाजिले आपुलिया सकळ गोता
१८०३	अवचित	।।ज्ञा.गा.०३२२.११।।	सासुरयाचे घरीं करीत होतें काम । अवचित विंदान मांडियेलें
१८०४	अवचित	।।ज्ञा.गा.०६५३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अवचित घडलें। निवृत्तीनें दिधलें निजबीज
१८०५	अवचित	।।ज्ञा.गा.०६७२.०३।।	स्वानुभवें धरी अनुभवें वाट। तंव अवचित बोभाट पुढें मागें
१८०६	अवचित	।।ज्ञा.गा.०९८६.०६।।	अवचित हात घालूं नये बिळीं। खळाचिये बोलीं पडूं नये
१८०७	अवचित	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ

१८०८	अवचिता	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
१८०९	अवचिता	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
१८१०	अवचिता	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
१८११	अवचिता	।।ज्ञा.गा.०३४३.०१।।	सारासार दोन्ही न दिसती नयनीं। अवचिता गगनीं बिंबलासे
१८१२	अवचिता	।।ज्ञा.गा.०३४४.०२।।	चित्त वित्त हरि जाला वो साजणी। अवचिता अंगणीं म्यां देखियेला
१८१३	अवचिता	।।ज्ञा.गा.०४४५.०३।।	चित्त जंव निवडी तंव आपणहि पळे। अवचिता जवळी येतु असे
१८१४	अवचिता	।।ज्ञा.गा.०६७५.०१।।	सांवळा सुकुमार लावण्य त्रिभुवनीं। अवचिता आंगणीं देखिला रया
१८१५	अवचिता	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकी मनींचें सकळ
१८१६	अवचितां	।।ज्ञा.गा.०३७८.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवचितां। निवृत्ति समता सांगितलें
१८१७	अवचितां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
१८१८	अवचितां	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
१८१९	अवचितां	।।ज्ञा.गा.०८४३.०२।।	परी ही मनुष्य देहत्वप्राप्ति। लाभ नाहीं हातीं अवचितां
१८२०	अवचिती	।।ज्ञा.गा.००७६.०२।।	अवचिती वाट सांपडली पंथें। ब्रह्मनाम तेथें आलें हातां
१८२१	अवचिती	।।ज्ञा.गा.०२९६.०२।।	समर्थाचे अंगीं पडले अवचिती। तुम्हां ऐसी किती चाळविली
१८२२	अवचिती	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी

१८२३	अवचिती	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
१८२४	अवचितीं	।।ज्ञा.गा.०५३४.०१।।	ज्योतीस ज्योति मेळउनी हातीं। तंव अवचितीं झोंबिन्नली
१८२५	अवचितें	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
१८२६	अवचितें	।।ज्ञा.गा.०३६१.०१।।	आपुलेनि भारें श्रीरंग डोलत गेलें। तंव अवचितें पाचारिलें पाठिमोरें
१८२७	अवचितें	।।ज्ञा.गा.०५१३.०१।।	न चुकतां चुकलें संसार वाटे भांबावलें। अवचितें पडलें ज्ञानपेठे वो माये
१८२८	अवचितें	।।ज्ञा.गा.०७०४.०१।।	देहाचेनि दीपकें पाहे जों सभोंवतें। तंव अवचितें तेंचि ध्यान केलें
१८२९	अवचितें	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
१८३०	अवचित्या	।।ज्ञा.गा.०८७२.०२।।	या अवचित्या गोष्टी भाग्यें होय भेटी। प्रारब्ध सृष्टी भोग देत
१८३१	अवतरले	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
१८३२	अवतरलें	।।ज्ञा.गा.०३६५.०३।।	रूप येवोनियां डोळां बैसलें। पाहें तंव परब्रह्म अवतरलें
१८३३	अवतरे	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
१८३४	अवतरे	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु
१८३५	अवतार	।।ज्ञा.गा.००४५.०१।।	ऐसा अवतार नरहरि स्तंभामाझारीं। भक्तां परोपरी धरी रूपें
१८३६	अवतार	।।ज्ञा.गा.०१९४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। तो तारक हा निर्धारु। विश्वाकारणें निरंतरु। अवतार घेतलें
१८३७	अवतार	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
१८३८	अवतार	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे

१८३९	अवतार	।।ज्ञा.गा.०४३१.०२।।	कैसें वरिष्ठांचे सार। जों आदिअंतीं विचार। हें जाणले अवतार। मानवी होती
१८४०	अवतार	।।ज्ञा.गा.०४४०.०१।।	मग निर्गुण निर्विकार। जगद्गुरु आदि अवतार। कैसे धारणा बांधेल धार। रोमरंध्रीं
१८४१	अवतार	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें
१८४२	अवतार	।।ज्ञा.गा.०९२७.०३।।	सातवा अवतार आठवा वेळोवेळां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जवळा
१८४३	अवतारु	।।ज्ञा.गा.००४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नरहरी अवतारु। वर्ण शारङ्गधरु निजरूप
१८४४	अवदाने	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
१८४५	अवधारा	।।ज्ञा.गा.०१६२.०३।।	नामें तरला प्रल्हाद। रखुमांगदु नारद। भीष्म पावले प्रसिद्ध। वैकुंठनाम अवधारा
१८४६	अवधारा	।।ज्ञा.गा.०३२२.०३।।	आणिक एक अवधारा । मज दिधलें हीनवरा । माझें कांहीं सर्वेश्वरा न विचारिशी
१८४७	अवधारा	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
१८४८	अवधारीं	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
१८४९	अवधारीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
१८५०	अवधारुनी	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
१८५१	अवधूत	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
१८५२	अवधूत	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
१८५३	अवयव	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
१८५४	अवयव	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
१८५५	अवर्ण	।।ज्ञा.गा.०७६९.०२।।	चहूं देहांचा वर्ण अवर्ण देखिलें। विश्व म्यां पाहिलें तयामध्यें

१८५६	अवला	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
१८५७	अवलावया	।।ज्ञा.गा.०७२५.०५।।	जैसी पर्वताची दरी। सलिल दिसे परी अंधारीं। अवलावया अणुभरी। वाट नाहीं
१८५८	अवलीला	।।ज्ञा.गा.०३२६.०४।।	ज्ञानदेवीं लीला मन मनीं निवाला । निळिये अवलीला हरपला
१८५९	अवलीला	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां ।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
१८६०	अवलीळा	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
१८६१	अवलोकवे	।।ज्ञा.गा.०५१०.०४।।	अवलोकितां न अवलोकवे बोलिजे तैसा नव्हे। हा रखुमादेविवरु भावें माल्हाथिला वो माय
१८६२	अवलोकवे	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
१८६३	अवलोकितां	।।ज्ञा.गा.०५१०.०४।।	अवलोकितां न अवलोकवे बोलिजे तैसा नव्हे। हा रखुमादेविवरु भावें माल्हाथिला वो माय
१८६४	अवलोकितां	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
१८६५	अवलोकी	।।ज्ञा.गा.०६२४.०१।।	कासवाच्या परी आत्मा तो या देहीं। इंद्रियें जो पाही अवलोकी
१८६६	अवलोकीं	।।ज्ञा.गा.०३२८.०४।।	माजयानें हटीं मुखकमळ टेंकी । निळिये अवलोकीं कृष्णमूर्ति
१८६७	अवलोकीं	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
१८६८	अवल्या	।।ज्ञा.गा.०४४२.०६।।	मुक्त प्रवाहाची नाव। निवृत्ति अवल्या सद्‌गुरुराव। सोपान वरी ज्ञानदेव। पार जाले
१८६९	अवसरू	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
१८७०	अवसरे	।।ज्ञा.गा.०१४८.०४।।	ज्ञानदेवीं मुखप्रभा। रामकृष्ण हेचि प्रतिभा। आली अवसरे शोभा। सर्व सुख मंडित

१८७१	अवसान	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
१८७२	अवसाना	।।ज्ञा.गा.०४४२.०२।।	दुजाची करावया विटंबना। निंदू पाहती साधुसज्जना। पाळितां अवसाना। साहती कैसे
१८७३	अवसानीं	।।ज्ञा.गा.०७२५.०१।।	आनंद सागराच्या कल्लोळीं। तरावयाची मांडली फळी। हातापायाच्या वोळल्या चुंबळी। तया अवसानीं
१८७४	अवस्था	।।ज्ञा.गा.००१०.०४।।	निवृत्तिगमनाच्या सिद्धिपंथा । ज्ञानेश्वराची उन्मनी अवस्था । तुझिया स्वरूपाची कुसुमकांता । झळको लागे
१८७५	अवस्था	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
१८७६	अवस्था	।।ज्ञा.गा.०२८६.०७।।	वाट पाहे मी येकली मज मदन जाकळी। अवस्था धाकुली म्हणो नये
१८७७	अवस्था	।।ज्ञा.गा.०३६२.०१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां
१८७८	अवस्था	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
१८७९	अवस्था	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
१८८०	अवस्था	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
१८८१	अवस्था	।।ज्ञा.गा.०४८७.०१।।	तुडतालेवांचुनी अवस्था काईंसी। दुजे तरी बोलों कवणासी गे माये
१८८२	अवस्था	।।ज्ञा.गा.०५१८.०३।।	पाचारिलें अवस्था स्वभावें जाहल्या। म्हणोनी विसरला देहभाव माय
१८८३	अवस्था	।।ज्ञा.गा.०७९५.०२।।	अवस्था भुक्ती मुक्ती प्रणवाची जन्मता। अर्धमातृके परता प्रणवची
१८८४	अवस्था	।।ज्ञा.गा.०८०७.०२।।	अवस्था हे चारी संयोगचि एव। शून्य जे नि:शंक आत्मज्योती
१८८५	अवस्था	।।ज्ञा.गा.०८३८.०३।।	तें गगन स्वरूपाची सरिता। आदिपुरुषाची अलक्ष अवस्था। सुस्ति सुस्तावला कल्पांता । जागाचि नोहे
१८८६	अवस्था	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
१८८७	अवस्थातीत	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
१८८८	अवस्थाभूत	।।ज्ञा.गा.१०७०.०२।।	काय कोण्या सांगें सिणलीये अनुरागें। पाडिलिये पतिसंगें अवस्थाभूत

१८८९	अवस्थेचें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
१८९०	अवस्थेवीण	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
१८९१	अविंशा	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
१८९२	अविकल्पवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
१८९३	अविकळ	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
१८९४	अविकारीं	।।ज्ञा.गा.०४४८.०४।।	अविकारीं साकार अरूपीं रूपस। दावी आपला भास आपणांसहित
१८९५	अविकृत	।।ज्ञा.गा.००११.०४।।	ऐसा सर्वां अतीत । परी ऐसा जगभरीत । कनक कांकणीं रहात । तैसा अविकृत निरंतर
१८९६	अविचार	।।ज्ञा.गा.०२३३.०५।।	जन हे विव्हळ तुजवीण अविचार। गुंफले साचार मायामोहें
१८९७	अविचार	।।ज्ञा.गा.०३००.०१।।	विचारितां देहीं अविचार अंबुला। न साहे वो साहिला काय करूं
१८९८	अविचार	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
१८९९	अविचार	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
१९००	अविचार	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
१९०१	अविट	।।ज्ञा.गा.००१०.०१।।	अविट अमला नभभूषणा । अनंत लोचना गजानना । पतितपावना दर्शना । योग्य तुझिया
१९०२	अविट	।।ज्ञा.गा.०२९४.०२।।	बिंबाचें स्वरूप छाया पैं घनदाट। दिननिशीं अविट शामतेज
१९०३	अविट	।।ज्ञा.गा.०४२२.०२।।	अविट गे माय विटेना। जवळी आहे परी भेटेना

१९०४	अविट	।।ज्ञा.गा.०५२५.०३।।	बीजीं बीज हरि दिसोनि अविट। विटोनियां नीट कळिका फाके
१९०५	अविट	।।ज्ञा.गा.०६५७.०३।।	बिंबांचें तें अंग ब्रह्म तें निघोट। वस्तु ते अविट तेज:पुंज
१९०६	अविट	।।ज्ञा.गा.०८६३.०३।।	न सोडी हरिचरण। नाहीं नाहीं जन्ममरण। अविट सेवीं नारायण। तेणें मीतूंपण एक रसीं
१९०७	अविट	।।ज्ञा.गा.११००.०२।।	अविट गे माये कदापि विटेना। जवळी आहे परि भेटेना साच
१९०८	अविट	।।ज्ञा.गा.११०२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसी झाली भेट। ओळखिलें अविट आपुलेपणा
१९०९	अविट	।।ज्ञा.गा.११०३.०६।।	बिंबाचेच अंगीं बिंब तें निघोट। वस्तु जे अविट तेज:पुंज
१९१०	अविद्यक	।।ज्ञा.गा.०६०७.०२।।	शीव पूर्ण जीव भक्त अविद्यक। होय पूर्ण चोख आत्मज्ञानें
१९११	अविद्यक	।।ज्ञा.गा.०६२४.०४।।	तद्विवर्त जीव अविद्यक मन। संसारबंधन इयेचेनी
१९१२	अविद्यत्व	।।ज्ञा.गा.०६२९.०३।।	तेव्हां आत्मज्ञान अनुभव होय। अविद्यत्व जाय जीवरुप
१९१३	अविद्या	।।ज्ञा.गा.०२४६.०१।।	उठिं उठिं गोपाळा उघडी स्वरूपलोचना। सरली अविद्या राती उदयो जाला रविकिरणा
१९१४	अविद्या	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
१९१५	अविद्या	।।ज्ञा.गा.०६१७.०३।।	माया अविद्या दोन्ही उपाधी करुनी। जीवशीव दोन्ही भिन्न जाले
१९१६	अविद्या	।।ज्ञा.गा.०६२५.०३।।	अविद्या नाथिली रज्जु सर्पापरी । भासली विचारी अनुभवें
१९१७	अविद्या	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
१९१८	अविद्या	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
१९१९	अविद्या	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
१९२०	अविद्याभास	।।ज्ञा.गा.०६३१.०२।।	माया अविद्याभास शीव तो बिंबला। जीवरूप ठेला होऊनियां
१९२१	अविद्ये	।।ज्ञा.गा.०२०३.०३।।	जें माये अविद्ये वेगळें। गुणत्रया नातळे। काळें गोरें ना सावळें। निर्धारितां नेणवे
१९२२	अविद्ये	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
१९२३	अविद्येचे	।।ज्ञा.गा.१०६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे केलें अविद्येचे। संतासी तयाचें भय नाहीं

१९२४	अविद्येचें	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
१९२५	अविद्येच्या	।।ज्ञा.गा.०६३८.०४।।	अविद्येच्या योगें तुज जाण भुली। अनुभउनी किल्ली छेदी आतां
१९२६	अविद्येच्या	।।ज्ञा.गा.०७२४.०५।।	अविद्येच्या राती माजोनि चेइला। म्हणे पूर्ण धाला ज्ञानेश्वर
१९२७	अविधे	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
१९२८	अविनाश	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
१९२९	अविनाश	।।ज्ञा.गा.०५२१.०३।।	द्वैतभाव ठेला अविनाश संपन्न। आपेआप जनार्दन येईल घरा
१९३०	अविनाश	।।ज्ञा.गा.०७७६.०२।।	आत्मा माया शिव शक्तीचें हें रूप। दिसतें चिद्रूप अविनाश
१९३१	अविनाश	।।ज्ञा.गा.०७८६.०१।।	पश्चिम मार्गीं खूण बीजें दोन साजिरीं। अविनाश ओवरी योगीयांची
१९३२	अविनाश	।।ज्ञा.गा.०७९९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीनें दाविलें। या नयनीं पाहिलें अविनाश
१९३३	अविनाश	।।ज्ञा.गा.०८०५.०२।।	ब्रह्मशिखरीं निराळ्या मार्गावरीं। अविनाश कर्णकुमरी एकलीच
१९३४	अविनाश	।।ज्ञा.गा.०८०८.०१।।	शून्याचे भुवनीं स्वरूप अविनाश। प्रणवीं पुरुष दिसतसे
१९३५	अविनाश	।।ज्ञा.गा.०८२६.०१।।	तूर्येमध्यें माझा अखंड रहिवास। निवृत्ति म्हणे अविनाश तूर्या करी
१९३६	अविनाश	।।ज्ञा.गा.०८२९.०३।।	अक्षर कूटस्थ सर्वातीत असे। अक्षर अविनाश ऐसें जाणा
१९३७	अविनाश	।।ज्ञा.गा.०८२९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे शेवटीं । अविनाश दृष्टि असे कीं रे
१९३८	अविनाश	।।ज्ञा.गा.०९७१.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे अविनाश जोडलें। आणुनी ठेविलें गुरुमुखीं
१९३९	अविनाश	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
१९४०	अविनाशपद	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
१९४१	अविनाशपद	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे

१९४२	अविनाशपद	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
१९४३	अविनाशा	।।ज्ञा.गा.०००९.०१।।	अविनाशा अक्षयीं विधि । प्रेमळाच्या साधक सिद्धि । तुझे जाणतेपण वेदीं । नेणविजे
१९४४	अवीट	।।ज्ञा.गा.००९७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि साधन अवीट। भक्तिमार्ग नीट हरिपंथीं
१९४५	अवीट	।।ज्ञा.गा.०४७७.०४।।	समान निघोट क्षेमत्वें अवीट। श्रीगुरुने वाट सांगितली
१९४६	अवेळे	।।ज्ञा.गा.०५०४.०१।।	सुवेळेची शेज अवेळे घातली। प्रवृत्ति मोहिली निःसंदेह
१९४७	अवेवी	।।ज्ञा.गा.०४५६.०१।।	अवेवी सावेव सम साम्य बुद्धि। शांती दया सिद्धी प्रगटल्या
१९४८	अवो	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
१९४९	अव्यंग	।।ज्ञा.गा.०६५६.०३।।	अनुभव सुख भोगितांना भोग। न होतां अव्यंग भाररूपें
१९५०	अव्यंग	।।ज्ञा.गा.०८७५.०१।।	विष्णुवीण मार्ग घेशील अव्यंग। तरी वायांचि सोंग करणी तुझी
१९५१	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.००१८.०६।।	तुज व्यक्त म्हणों कीं अव्यक्त रे। व्यक्त अव्यक्त एकु गोविंदु रे
१९५२	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.००१८.०६।।	तुज व्यक्त म्हणों कीं अव्यक्त रे। व्यक्त अव्यक्त एकु गोविंदु रे
१९५३	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.००५०.०३।।	अव्यक्त निराकार नाहीं त्या आकार। जेथोनि चराचर हरिसी भजे
१९५४	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.०६५८.०१।।	दृष्टिमाजीं रूप लखलखीत देखलें। अव्यक्त ओळखिलें तेजाकार
१९५५	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.०७४३.०५।।	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती
१९५६	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.०७४४.०१।।	अव्यक्त मसुराकार पूर्वार्ध संचलें। लक्षा सरीसें झालें लक्षासी पैं
१९५७	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.०७४४.०२।।	अव्यक्त देखणें देखण्या व्यक्त। पहातां व्यक्त अव्यक्त दोन्ही नाहीं
१९५८	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.०७४४.०२।।	अव्यक्त देखणें देखण्या व्यक्त। पहातां व्यक्त अव्यक्त दोन्ही नाहीं
१९५९	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.०८३३.०३।।	चैतन्याची मूस त्यामाजीं ओतली। अव्यक्त देखिली वस्तू तेथें
१९६०	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.०९३६.०३।।	ऐसीये दशे ते अव्यक्त भुंजसी। मी माझ्या मोहासी सांडी रया
१९६१	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.०९३६.०४।।	बाप रखुमादेविवर व्यक्त व्यक्तीं अव्यक्त। अवघें संचित हरि आहे
१९६२	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
१९६३	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार

१९६४	अव्यक्ताचा	।।ज्ञा.गा.०४६२.०३।।	तेजीं तेज दिसे अव्यक्ताचा ठसा। उमजोनी प्रकाशा न मोडे तुझा
१९६५	अव्यक्तीं	।।ज्ञा.गा.०९३६.०१।।	व्यक्ताचें अव्यक्तीं पाहतां पैं न दिसे। आपींआप रसें व्यक्त हरि
१९६६	अव्यक्तीं	।।ज्ञा.गा.०९४०.०३।।	खुंटली मुक्ति राहिलें अव्यक्तीं । एकरूप ज्योती तदाकार
१९६७	अव्यक्तें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०३।।	चंद्रसूर्याहुनी तेज तें आगळें। अव्यक्तें व्यापिलें अनुभवें
१९६८	अव्हांटा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
१९६९	अव्हाटा	।।ज्ञा.गा.०८५०.०३।।	म्हणोनी तया वाटा जाऊं नको अव्हाटा। या संकल्पा फुकटा येवों नेदी
१९७०	अव्हाटेनें	।।ज्ञा.गा.०८२२.०२।।	मनपुराचे वरी द्वादश अंगुळें। तयावरी गेले अव्हाटेनें
१९७१	अव्हेरु	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
१९७२	अव्हेरु	।।ज्ञा.गा.०६८२.०४।।	हा रखुमाईदेविवरु गुरुगम्य सागरु। न करीच अव्हेरु माझा वो माय
१९७३	अव्हेरून	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
१९७४	अशा	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
१९७५	अशेख	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
१९७६	अशेष	।।ज्ञा.गा.०५६१.०१।।	कूटाकूट अंतीं कूटस्थ पैं जालें। अशेष उरलें त्या वेगळें गे माय
१९७७	अशेष	।।ज्ञा.गा.०५६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व वेगळें। अर्धमातृका सामावलें अशेष परेसहित
१९७८	अशेषा	।।ज्ञा.गा.०१२३.०१।।	कर्माचिया रेखा। नुलंघिती अशेषा। म्हणोनि विशेषा। केशवसेवा
१९७९	अशौचिया	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
१९८०	अश्रुपात	।।ज्ञा.गा.०४१८.०३।।	आनंदें स्फुंदत येती अश्रुपात। अगा गुरुनाथ देवराया
१९८१	अश्वत्थ	।।ज्ञा.गा.०४९५.०४।।	चंदन जेवीं भरला अश्वत्थ फुलला। तैसा म्यां देखिला निराकार वो माये
१९८२	अश्वमेध	।।ज्ञा.गा.०४८०.०१।।	शत अश्वमेध घडलें जयाला। तरी ब्रह्म त्याला अगम्य हें
१९८३	अष्ट	।।ज्ञा.गा.०४४९.०५।।	अष्टमा अष्ट सिद्धी अष्टांग नेमेशीं। तें जीवेंभावेंसी तूंचि होसी

१९८४	अष्टदळ	।।ज्ञा.गा.०३८६.०१।।	अष्टदळ पाहे पद्म नेत्र दाहे। सोहं मंत्र कोहं ठाकी दुरी
१९८५	अष्टदळ	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
१९८६	अष्टदळकमळाची	।।ज्ञा.गा.००२६.०२।।	अष्टदळकमळाची वोवरी। विपरीत तयाची कुसरी । एकवीस खणांचे उपरी। बाहिजु कां हरि दाखविली
१९८७	अष्टधा	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
१९८८	अष्टभावें	।।ज्ञा.गा.०३०५.०१।।	अष्टभावें भोगितां न पुरे धणी । देह उगाणी केली देखा
१९८९	अष्टभुजांचिया	।।ज्ञा.गा.०४९९.०४।।	अष्टभुजांचिया रिघालिये खेवा। तंव विश्वाचा बाहुवा देखिला वो माय
१९९०	अष्टभोग	।।ज्ञा.गा.०२८३.०३।।	अष्टभोग भोगितां मातें नाहीं चाड। भक्तिप्रेम गोड लेईलें गे माये
१९९१	अष्टमहासिद्धी	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
१९९२	अष्टमा	।।ज्ञा.गा.०४४९.०५।।	अष्टमा अष्ट सिद्धी अष्टांग नेमेशीं। तें जीवेंभावेंसी तूंचि होसी
१९९३	अष्टसिद्धी	।।ज्ञा.गा.०५८८.०४।।	रायाची संगती घडतां निमिष। तरी होती वश्य अष्टसिद्धी
१९९४	अष्टसिद्धी	।।ज्ञा.गा.०५९१.०३।।	प्राप्त जरी झाली अष्टसिद्धी जाण। मागुती बंधन दृढ होय
१९९५	अष्टही	।।ज्ञा.गा.०५५८.०१।।	अष्टही अंगें नवही व्याकरणें। सप्तही त्वचा भेदोन गेलें गे माय
१९९६	अष्टही	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
१९९७	अष्टांग	।।ज्ञा.गा.०४४९.०५।।	अष्टमा अष्ट सिद्धी अष्टांग नेमेशीं। तें जीवेंभावेंसी तूंचि होसी
१९९८	अष्टांग	।।ज्ञा.गा.०७७८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अष्टांग योगियां। साधितो उपाया याची मार्गें
१९९९	अष्टांगयोग	।।ज्ञा.गा.०७८५.०३।।	ज्ञानदेव वदे अष्टांगयोग साध। पावाल ब्रह्मपद याचा भेद
२०००	अष्टांगयोगें	।।ज्ञा.गा.०१०२.०१।।	अष्टांगयोगें न शिणिजे। यम नेम निरोध न किजे रया
२००१	अष्टांगयोगें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया

२००२	अष्टांगयोगें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
२००३	अष्टांगादि	।।ज्ञा.गा.०४७९.०३।।	अष्टांगादि योग प्रयासें जोडलें । व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
२००४	अष्टांगें	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
२००५	अष्टांगें	।।ज्ञा.गा.०४९९.०३।।	विरालीं अष्टांगें देखोनी गोमटें। पाहातां प्रेम फुटे पाती श्रमती वो माय
२००६	अष्टादश	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
२००७	अष्टै	।।ज्ञा.गा.०९०६.०१।।	सुढाळ ढाळाचे मोतीं अष्टै अंगें लवे ज्योती। जया होय प्राप्ति तोचि लाभे
२००८	अष्टोत्तरशें	।।ज्ञा.गा.०९०३.०३।।	अष्टोत्तरशें तीर्थें जयाच्या चरणीं। तो तुझ्या हृदयभुवनीं आत्मारामु
२००९	अष्टौप्रहर	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
२०१०	अष्टौप्रहर	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
२०११	असंगता	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
२०१२	असक्रिया	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
२०१३	असणें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
२०१४	असतसे	।।ज्ञा.गा.०८५१.०५।।	तयामाजीं तें असतसे निरुतें। न चोजवे पंथें नवल ज्याचें
२०१५	असतां	।।ज्ञा.गा.०२२९.०४।।	तयामाजीं असतां न दिसे बाप। समर्थ थोर तुझी माव रे
२०१६	असतां	।।ज्ञा.गा.०२८६.०१।।	सुख शेजारीं असतां कळी जाली वो पहातां देठु फेडुनी सेवतां अरळ केलें
२०१७	असतां	।।ज्ञा.गा.०३०९.०२।।	आशा हे सासु असतां बुडविली । शांति माऊली भेटों आली

२०१८	असतां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
२०१९	असतां	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
२०२०	असतां	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
२०२१	असतां	।।ज्ञा.गा.०६७६.०१।।	श्रीगुरुसारिखा असतां पाठिराखा। इतरांचा लेखा कोण करी
२०२२	असतां	।।ज्ञा.गा.०६९७.०१।।	सहा चार अठरा धांडोळिती ज्यातें। परी नेणवे सखा तो जवळीं असतां
२०२३	असतां	।।ज्ञा.गा.०६९७.०२।।	सखा निजसुखाचा जवळीं असतां। पुढें पहातां जाले वेडे चौघेजण
२०२४	असतां	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
२०२५	असतां	।।ज्ञा.गा.०८५५.०२।।	सिद्धचि असतां कां गा विटंबिसी। नव्हेचि संन्यासी तूं जाण कैसा
२०२६	असतां	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्‌गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
२०२७	असतां	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्‌गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
२०२८	असतां	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची ह्रदयीं असतां कां नाडलासी रया
२०२९	असतां	।।ज्ञा.गा.०९०३.०४।।	देव जवळी असतां जासी आना तीर्था। मुकलासी आतां म्हणे ज्ञानदेवो
२०३०	असतां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०२।।	जवळीं असतां सांडी मांडी करिसी। वायां सिणसी तुझा तूंचि रया
२०३१	असतां	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया

२०३२	असतां	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
२०३३	असतां	।।ज्ञा.गा.०९९०.०१।।	सदामुक्त असतां बद्ध जालों कैसा। विषयाची आशा धरोनिया
२०३४	असतां	।।ज्ञा.गा.१०२९.०२।।	पाईक काय स्वामी स्वामीया काय पाईक। असतां एके एक दोन्ही नव्हती
२०३५	असतां	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
२०३६	असतां	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
२०३७	असतां	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे
२०३८	असतां	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
२०३९	असतां	।।ज्ञा.गा.११०७.०२।।	नऊ महिने गर्भीं असतां। कुठवरी मी धीर धरूं?
२०४०	असतां	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
२०४१	असतांचि	।।ज्ञा.गा.०५३६.०३।।	सुखरूप जीव असतांचि शीव। हरपले भाव विज्ञानेंसी
२०४२	असतांचि	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
२०४३	असतांची	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
२०४४	असतांही	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
२०४५	असती	।।ज्ञा.गा.०२४६.०५।।	दृश्य भास चांदणिया असती ठायीं लोपलिया। लिंगदेह कमळींचे मधुकर सुटती आपैसया
२०४६	असती	।।ज्ञा.गा.०६१२.०२।।	संकल्प विकल्प असती मनाचे। छेदियले साचे भवभ्रम
२०४७	असती	।।ज्ञा.गा.०६१५.०३।।	पांचच विषय त्रिभुवनीं असती। सर्वही भोगिती जीव शीव
२०४८	असती	।।ज्ञा.गा.०७३२.०२।।	मताभिमानी ऐसा विश्वास न धरिती। वचनीं निर्गुण सगुण दोन्ही भिन्न असती
२०४९	असती	।।ज्ञा.गा.०७४८.०६।।	सहस्रदळीं ब्रह्मरंध्र शोभतसे निळें। प्रकाशाचे उमाळें जेथें असती
२०५०	असती	।।ज्ञा.गा.०७७९.०३।।	उन्मनीचे ध्यासें सहस्रदळ गाजे। पश्चिम मार्गीं बीजें दोन असती

२०५१	असती	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
२०५२	असती	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
२०५३	असतु	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
२०५४	असतुचि	।।ज्ञा.गा.०९५६.०४।।	निराकार अलिप्त वसे। शरीरीं असतुचि नसे। एकतत्त्व मनोद्देशे। हृदयीं ध्याये
२०५५	असते	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
२०५६	असतें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा
२०५७	असतों	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्‌गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
२०५८	असमाधानी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
२०५९	असला	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
२०६०	अससी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
२०६१	अससी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१४।।	अनंत ब्रह्मांडें घडिसी मोडिसी। अकर्तेपणें जैसा तैसा अससी
२०६२	अससी	।।ज्ञा.गा.०४१३.०२।।	सुलभ सोपारा सर्वांघटीं अससी। साधुसंगें दिससी आम्हां रया
२०६३	अससी	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला अससी। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
२०६४	असाध्य	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामाजीं वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
२०६५	असाध्य	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरू पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
२०६६	असार	।।ज्ञा.गा.००५०.०१।।	त्रिगुण असार निर्गुण हें सार। सारासार विचार हरिपाठ
२०६७	असार	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल

२०६८	असार	।।ज्ञा.गा.०४३८.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
२०६९	असार	।।ज्ञा.गा.०७२१.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
२०७०	असार	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
२०७१	असार	।।ज्ञा.गा.०९४६.०१।।	असार घेईंजे सार पारखूनियां विचार। जेणें तुटे येरझार मरणजन्मीं
२०७२	असार	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
२०७३	असारा	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
२०७४	असावतु	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्‍गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
२०७५	असावें	।।ज्ञा.गा.०१६९.०१।।	पुण्य देहीं आचरावें। मर्यादे गुरुच्या असावें। प्रीतिपूर्वक अतिथिस द्यावे। अन्नदान परियेस
२०७६	असावें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
२०७७	असावें	।।ज्ञा.गा.०९८६.०२।।	नामाचे चिंतनीं असावें नित्यानीं। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
२०७८	असावें	।।ज्ञा.गा.०९८६.१०।।	उसंती संसारीं असावें अखंड। धरूनियां चाड गोविंदाची
२०७९	असिजे	।।ज्ञा.गा.००९८.०३।।	समाधि विधान हरिपाठगुण। उगियाची मौन असिजे रया
२०८०	असिजे	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
२०८१	असिजेल	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
२०८२	असिपत्रीं	।।ज्ञा.गा.०८६२.०४।।	न्याहाळितां परस्त्री। अधिक पडसी असिपत्रीं। पाप वाढिन्नलें शास्त्रीं। जप वक्त्रीं रामकृष्ण
२०८३	असिपदाचा	।।ज्ञा.गा.०७५९.०७।।	त्वंपद तत्पद असिपदाचा रंग। त्याचा अंतरंग देखा बाईयांनो
२०८४	असिपदीं	।।ज्ञा.गा.०७३२.०३।।	असिपदीं जैसें तत्पद तें नाहीं। सांवळें ब्रह्म पाहीं तैसें असे

२०८५	असिपदीं	।।ज्ञा.गा.०७५८.०३।।	असिपदीं आनंद प्रियरूप जाण। ध्यानाचें कारण जेथें नाहीं
२०८६	असिलें	।।ज्ञा.गा.०४१९.०१।।	तुझेनी बळें मांडली फळी। तुवां जवळी असिलें पाहिजे
२०८७	असुमाया	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
२०८८	असुमाये	।।ज्ञा.गा.०२७१.०१।।	येणेंरूपें पाहावासी तरी असुमाये होसी। माझ्या मना नाकळसी सांवळ्या
२०८९	असुयेंशी	।।ज्ञा.गा.०६१८.०३।।	पापपुण्य दोन्ही सांठवीत आहे। असुयेंशी जाये अधऊर्ध्व
२०९०	असुरदैत्य	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
२०९१	असुरांची	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
२०९२	असुरी	।।ज्ञा.गा.०८०४.०२।।	दैवी असुरी पूर्व पश्चिम मार्ग कीं रे। शून्यांतील सारें चराचर हें
२०९३	असुवी	।।ज्ञा.गा.०२८६.०६।।	अंगणीं बापया तूं परस रे चांपया। असुवी माचया भीनलया
२०९४	असे	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
२०९५	असे	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
२०९६	असे	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
२०९७	असे	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
२०९८	असे	।।ज्ञा.गा.००७०.०३।।	अजपा जपणें उलट प्राणाचा। तेथें या मनाचा निर्धारू असे
२०९९	असे	।।ज्ञा.गा.००७२.०४।।	ज्ञानदेवा फळ नारायण पाठ। सर्वत्र वैकुंठ केलें असे
२१००	असे	।।ज्ञा.गा.००८६.०३।।	नामाचें साधन जिव्हे लावी बाण। तया अनुदिन जवळी असे
२१०१	असे	।।ज्ञा.गा.००८६.०४।।	धारणा धीट जरी होय विनट। तया प्रेमें वैकुंठ जवळी असे

२१०२	असे	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
२१०३	असे	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
२१०४	असे	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
२१०५	असे	।।ज्ञा.गा.०१४९.०४।।	ज्ञानदेवीं घर केलें। हृदयीं असे विदारलें। तेथें हरिरूप सांठविलें। मुखीं घातलें रामनाम
२१०६	असे	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्ततु असे
२१०७	असे	।।ज्ञा.गा.०१८६.०४।।	ज्ञानदेव हरि जपोनी निर्मळ। सदा असे सोज्वळ निवृत्तिसंगें
२१०८	असे	।।ज्ञा.गा.०२००.०३।।	अनंतीं अनंत ओतिलें संचित। वैकुंठ अद्‌भुत उभें असे
२१०९	असे	।।ज्ञा.गा.०२०६.०१।।	तळवे तळवटीं असे। विटें फावलें अनयासें
२११०	असे	।।ज्ञा.गा.०२०६.०६।।	नाभिकमळीं जन्म असे। ब्रह्मादिकां अपैसे
२१११	असे	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
२११२	असे	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
२११३	असे	।।ज्ञा.गा.०२४६.०८।।	तृष्णेच्या श्वापदा प्रलय वर्ते अद्‌भुत। विषय हे मृगजळ मूढां असे भ्रमवित
२११४	असे	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
२११५	असे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
२११६	असे	।।ज्ञा.गा.०२६८.०१।।	मन मुरडुनी घातलें मनातें। थोरु मारु तेथें होत असे
२११७	असे	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
२११८	असे	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
२११९	असे	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्ये
२१२०	असे	।।ज्ञा.गा.०३३०.०२।।	यमुनेच्या पाबळीं तनु घेउनी सांवळी । पांवा वनमाळी वातु असे
२१२१	असे	।।ज्ञा.गा.०३४६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नुरेचि कांहीं। उत्तम मध्यम ठायीं व्यापूनि असे

२१२२	असे	||ज्ञा.गा.०३८७.०१||	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
२१२३	असे	||ज्ञा.गा.०३८९.०९||	याचेनी सुलभें नाठवे संसारु। ब्रह्मचि आकारु दिसत असे
२१२४	असे	||ज्ञा.गा.०४१०.०१||	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
२१२५	असे	||ज्ञा.गा.०४३४.०२||	ऐक्यें आपणासि ऐसे। गुरुकृपें ज्ञान असे। अल्प मावळोनि सर्व दिशें। मीचि जालों
२१२६	असे	||ज्ञा.गा.०४४३.०१||	अहो जी तुम्ही नेणतेपणें। मतिमंद ज्ञानहीनें। वेडीवांकुडी बोबडीं वचनें। वंदु असे
२१२७	असे	||ज्ञा.गा.०४४५.०३||	चित्त जंव निवडी तंव आपणहि पळे। अवचिता जवळी येतु असे
२१२८	असे	||ज्ञा.गा.०४४५.०४||	जाऊं पाहे परता तंव नेतु असे पंथा। वैकुंठींच्या कथा आपण सांगे
२१२९	असे	||ज्ञा.गा.०४६३.०५||	क्षीर नीर हरि जाला असे स्वादु। अवघाची गोविंदु नानादेहीं
२१३०	असे	||ज्ञा.गा.०४६४.०५||	उपदेश द्रष्टा जरी असे श्रेष्ठ। तरीच भाग्य विनट विष्णुरूपीं
२१३१	असे	||ज्ञा.गा.०४६६.०६||	थोडेनी आतुडे सडेनी पदार्थे। येतु असे अर्थे हृदयामाजीं
२१३२	असे	||ज्ञा.गा.०४६७.०५||	अलक्ष लक्षिते अगोचर पर। तेथेंही गव्हर संचलें असे
२१३३	असे	||ज्ञा.गा.०४७२.०२||	आतां मी न करी भ्रांतीचें भ्रमण। वृत्तीसीं मार्जन केलें असे
२१३४	असे	||ज्ञा.गा.०४७५.०३||	ब्रह्म सदोदित असे सर्वभूतीं। म्हणउनी सांगे जनांप्रती
२१३५	असे	||ज्ञा.गा.०४९४.०२||	पाहातां न दिसे भानुप्रकाशें। येऱ्हवी तें असे मशकीं रया
२१३६	असे	||ज्ञा.गा.०५३२.०४||	बाप रखुमादेविवरु उभारण हरि। दिपु माजिघरीं ठेविला असे
२१३७	असे	||ज्ञा.गा.०५३५.०४||	ज्ञानदेव बोले नित्य नामप्रेम। तेथेंचि विश्राम हरीचा असे
२१३८	असे	||ज्ञा.गा.०५४५.०३||	श्रीरामीं रमतां मनु निवडितां नये तनु। सुखश्री सांगतां सिणु हारतु असे
२१३९	असे	||ज्ञा.गा.०५६४.०१||	तें अवघेंचि नव्हे अवघेंचि होय। अवघ्यावीण सोय आणिक असे
२१४०	असे	||ज्ञा.गा.०५६४.०२||	अवघे म्हणिजें व्योमाकार दिसे। त्याहुनी परतें असे गे माय
२१४१	असे	||ज्ञा.गा.०५७१.०६||	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। तोचि सबाह्यअभ्यंतर ठाईं असे रया
२१४२	असे	||ज्ञा.गा.०६०१.०१||	भुलणें चालणें ईश्वराशी नाहीं। जैसा असे पाही तैसा असे
२१४३	असे	||ज्ञा.गा.०६०१.०१||	भुलणें चालणें ईश्वराशी नाहीं। जैसा असे पाही तैसा असे
२१४४	असे	||ज्ञा.गा.०६२६.०२||	कल्पना इवलुशी जये ठायीं असे। तिये ठायीं वसे अहंकार
२१४५	असे	||ज्ञा.गा.०६३१.०१||	जळवायुवेगें हालत सविता। मुळीं तो तत्त्वता स्थिर असे

२१४६	असे	।।ज्ञा.गा.०६३३.०३।।	सुखदु:खभोग भोगितां प्राचिनी। अखंड सज्जनीं शांति असे
२१४७	असे	।।ज्ञा.गा.०६६७.०२।।	तेथें गोविंदु अवघाची जाला। विश्व व्यापूनियां उरला असे
२१४८	असे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला
२१४९	असे	।।ज्ञा.गा.०७२९.०२।।	पढियंते मानसीं बहुवसे। असे दुरी तें जवळीच वसे रया
२१५०	असे	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
२१५१	असे	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
२१५२	असे	।।ज्ञा.गा.०७३१.०७।।	तंव तो उपनिषदांचें सार। वेदांचें गव्हर कथीत असे
२१५३	असे	।।ज्ञा.गा.०७३२.०३।।	असिपदीं जैसें तत्पद तें नाहीं। सांवळें ब्रह्म पाहीं तैसें असे
२१५४	असे	।।ज्ञा.गा.०७३५.०५।।	निवृत्ति ज्ञानदेव उभयतांचे बोल। आकाश बुबुळीं पाहा असे
२१५५	असे	।।ज्ञा.गा.०७३७.०२।।	रक्त शुभ्रवर्ण नीळ पीत दिसे। दृष्टि शुद्ध असे तयामध्यें
२१५६	असे	।।ज्ञा.गा.०७३९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आतां फार म्हणों काय। सहस्रदळीं निश्चय आत्मा असे
२१५७	असे	।।ज्ञा.गा.०७४८.०३।।	मणीपूर चक्र नाभिस्थान कमळ। सहा अंगुळांचा खेळ असे तेथें
२१५८	असे	।।ज्ञा.गा.०७४८.०४।।	वायुचक्र अनुहात हृदय असे एक। प्राणासी नि:शंक जेथें नेई
२१५९	असे	।।ज्ञा.गा.०७५०.०२।।	निर्गुण सगुण माया तेचि खरी। प्रसवुनी निर्धारीं वांझ असे
२१६०	असे	।।ज्ञा.गा.०७५३.०२।।	तूर्यारूपें जाण प्रभा निस्सीम। तया परता राम असे बापा
२१६१	असे	।।ज्ञा.गा.०७५४.०३।।	ज्ञानदेव ध्यान धरिलें पुढती। त्रैलोक्याची वस्ती असे जेथें
२१६२	असे	।।ज्ञा.गा.०७७६.०३।।	ज्ञानदेव चढे ऐसी वाट देख। आकाशीं असे मुख तिचे कैसें
२१६३	असे	।।ज्ञा.गा.०७७९.०२।।	सहस्रदळावरी तेज शुद्ध असे। त्या तेजें प्रकाशे चंद्र बापा
२१६४	असे	।।ज्ञा.गा.०७८०.०२।।	अनुहात नाद ब्रह्मस्थानीं असे। तेथें रूप कैसें सांगा मज
२१६५	असे	।।ज्ञा.गा.०७८१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सोपानातें ऐसें। निराकार असे आकारेसी
२१६६	असे	।।ज्ञा.गा.०७८२.०१।।	दशमद्वार अग्र शून्य सूक्ष्म गगनीं। जेथ असे उन्मनी अखिल रूपें
२१६७	असे	।।ज्ञा.गा.०७८८.०१।।	प्रणवासी रूप नाहीं कांहीं छाया। दशमे द्वारीं मूळमाया असे कीं रे
२१६८	असे	।।ज्ञा.गा.०७९०.०१।।	पश्चिममार्ग बापा प्रणव कीं हे सांग। जेथें असे महालिंग तेजोमय
२१६९	असे	।।ज्ञा.गा.०७९१.०१।।	प्रणवाचें आकाश असे सर्वांवरी। आकाशीं भरोवरी प्रणवाची

२१७०	असे	।।ज्ञा.गा.०७९८.०१।।	आकाश हें असे माझें शिर बापा। कर्ण दिशा चिद्रूपा नाद उठती
२१७१	असे	।।ज्ञा.गा.०८००.०१।।	सत्रावीचे गांवीं शून्याचा विस्तार। प्रणव निराकार सदैव असे
२१७२	असे	।।ज्ञा.गा.०८००.०२।।	पश्चिम पूर्व असे शुक्ल कृष्ण नारी। दैवी आणि आसुरी वेगें शोधा
२१७३	असे	।।ज्ञा.गा.०८०१.०३।।	मकार अर्धमात्रा शून्यांचा निश्चय। आत्मा एक असे स्वयें रया
२१७४	असे	।।ज्ञा.गा.०८०५.०६।।	तयाचेही वर रश्मिअग्रामधुनी। शुद्ध ब्रह्म निर्वाणीं असे तेथ
२१७५	असे	।।ज्ञा.गा.०८१२.०१।।	नयनांतील रूप जो हें देखे पुरुष। त्याचे चरणीं वास असे माझा
२१७६	असे	।।ज्ञा.गा.०८१६.०१।।	औटपिठावरी निरंतर देश। तेथ मी जगदीश असे बाई
२१७७	असे	।।ज्ञा.गा.०८१९.०२।।	मसुरांतील सूक्ष्म अनुभवें दिसे। तेथ तेज असे कवण्या रीतीं
२१७८	असे	।।ज्ञा.गा.०८१९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें तेथ तेज। असे गुजगुजीत निर्मळ तें
२१७९	असे	।।ज्ञा.गा.०८२२.०५।।	ध्वनीचेही वरी शुद्ध तेज असे। चंद्रमा प्रकाशें तेच ठायीं
२१८०	असे	।।ज्ञा.गा.०८२९.०३।।	अक्षर कूटस्थ सर्वातीत असे। अक्षर अविनाश ऐसें जाणा
२१८१	असे	।।ज्ञा.गा.०८२९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे शेवटीं । अविनाश दृष्टि असे कीं रे
२१८२	असे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
२१८३	असे	।।ज्ञा.गा.०८४३.१०।।	ज्ञानदेव म्हणे भली मुक्ताबाई। दाखविली सोयी साची असे
२१८४	असे	।।ज्ञा.गा.०८५०.०९।।	क्षीरनिरा निवाड याचेनि नव्हे कांहीं। निजगुरु पाही तो विरळा असे
२१८५	असे	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
२१८६	असे	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
२१८७	असे	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
२१८८	असे	।।ज्ञा.गा.०८७०.०४।।	ज्ञानदेवा गीत जालें असे सांग। वेगीं श्रीरंग पावेल तुज
२१८९	असे	।।ज्ञा.गा.०८७४.०४।।	ज्ञानदेवो सांगे असे मज पांडुरंगें। लक्ष्मीये रिघे शरण आडवा
२१९०	असे	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया

२१९१	असे	।।ज्ञा.गा.०८८५.०३।।	कर्माची सांखळी पडली असे पायीं। गुरुमुखें खुणें उगऊं पाहीं
२१९२	असे	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
२१९३	असे	।।ज्ञा.गा.०९०८.०४।।	आपींआप असे। मी काय जालोंसें लोकां पुसे
२१९४	असे	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२१९५	असे	।।ज्ञा.गा.०९३०.०३।।	शांतता समता निवृत्ति उदारु। वर्षोनी उद्गारु देतु असे
२१९६	असे	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
२१९७	असे	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
२१९८	असे	।।ज्ञा.गा.०९६२.०३।।	बुडोनियां राहीं आनंदसागरीं। आठवितां असे जन्मवरी रया
२१९९	असे	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं ?
२२००	असे	।।ज्ञा.गा.०९९२.०१।।	राम सर्वत्र देखणा सर्वांघटीं असे। ऐसें हें पिसें परि वेगळेंचि
२२०१	असे	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मीं। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
२२०२	असे	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
२२०३	असे	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
२२०४	असे	।।ज्ञा.गा.१०३३.०२।।	पाईक शुद्धमति स्वामीया विवेकी। वेव्हारु लौकिकीं चाळीतु असे

२२०५	असे	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
२२०६	असे	।।ज्ञा.गा.१०३४.०२।।	परतलिया दृष्टि काळा देखिला जगजेठी। वेणिभागीं पृष्ठीं कैसा दिसतु असे
२२०७	असे	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
२२०८	असे	।।ज्ञा.गा.१०७०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जैसा तैसा। व्यापूनि आकाशा उरला असे
२२०९	असे	।।ज्ञा.गा.११०३.०४।।	तिहीं शून्यांवरी नांदता हे दिहीं। तेंचि ब्रह्मांड गे भरुनी असे
२२१०	असें	।।ज्ञा.गा.००१४.०२।।	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
२२११	असें	।।ज्ञा.गा.०३०५.०२।।	अंबुला निघाला अंबुल्या गांवा । मी वो तया सवा जातू असें
२२१२	असें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
२२१३	असें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
२२१४	असें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०३।।	जें गुह्याचें मौन्यमाळा। तें मज केलें करतळामळा। अचळादि अचळा। सुख असें
२२१५	असेन	।।ज्ञा.गा.०६७३.०२।।	असेन धणीवरी आपुले माहेरीं। मग तो श्रीहरी गीतीं गाईन गे माये
२२१६	असेल	।।ज्ञा.गा.००८९.०१।।	जन्मजन्मांतरीं। असेल पुण्यसामुग्री। तरीच नाम जिव्हाग्रीं। येईल श्रीरामाचें
२२१७	असेल	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
२२१८	असेल	।।ज्ञा.गा.०१७५.०३।।	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
२२१९	असेल	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
२२२०	असेल	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
२२२१	असेल	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
२२२२	असो	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
२२२३	असो	।।ज्ञा.गा.०३६९.०३।।	आतां असो हें भरोवरी सांगणें या शरीरीं। उगवले अंतरीं दृष्टीचिया वो माय

२२२४	असो	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
२२२५	असो	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
२२२६	असो	।।ज्ञा.गा.०४९८.०५।।	आतां असो हव्यासु लागला निजध्यासु। निरंजनीं सौरसु करीतसे वो माय
२२२७	असो	।।ज्ञा.गा.०४९८.०६।।	आतां आहे तैसा असो माझ्या हृदयींच वसो। हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
२२२८	असो	।।ज्ञा.गा.०५०१.०३।।	हा असो जैसा तैसा हृदयमंदिरीं ऐसा। परपुरुषीं अपैसा अनुसरलें वो माय
२२२९	असो	।।ज्ञा.गा.०५१७.०५।।	आतां असो हें बोलणें दुजें नाहीं सांगणें। चिदानंदघन तेणें वाढलें वो माय
२२३०	असो	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
२२३१	असो	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
२२३२	असो	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
२२३३	असो	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
२२३४	असो	।।ज्ञा.गा.१०९२.०२।।	तुझ्या नामाचा आठऊ रूपाचा आठऊ। ध्यानाचा आठऊ। असो मना
२२३५	असो	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
२२३६	असोत	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
२२३७	असोनि	।।ज्ञा.गा.०९३७.०१।।	नित्यता समाधी असोनि पैं साधी। मायेची शुद्धि पुसे रया
२२३८	असोनियां	।।ज्ञा.गा.०५३४.०३।।	शून्याहि परता आदि अंतु नाहीं। तो असोनियां देहीं धांवो सरे
२२३९	असोनियां	।।ज्ञा.गा.०९३९.०३।।	आदि हें माजिठें रूपीं रूप पैठें। असोनियां द्रष्टे न पाहे भुली
२२४०	असोनी	।।ज्ञा.गा.००४८.०३।।	असोनी संसारीं जिव्हे वेगु करी। वेदशास्त्र उभारी बाह्या सदा
२२४१	असोनी	।।ज्ञा.गा.०५०३.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे वृक्षही वृक्ष न होणें। असोनी नसणें सुमनीं जैसें
२२४२	असोनी	।।ज्ञा.गा.०५२४.०२।।	सचेत अचेत नित्यता विरक्त। असोनी अलिप्त जन्ममरणा
२२४३	असोनी	।।ज्ञा.गा.०५३६.०२।।	असोनी नसणें सर्वत्रीं दिसणें। हरिप्रेम घेणें पुरे आम्हां

२२४४	असोनी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
२२४५	असोनी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्‌गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
२२४६	असोयी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
२२४७	अस्ति	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
२२४८	अस्तु	।।ज्ञा.गा.०३११.०२।।	जिकडे जाय तिकडे दर्शन सांगाती । उदो ना अस्तु हे नाहीं द्वैतस्थिति
२२४९	अस्तु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
२२५०	अस्तु	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
२२५१	अस्तु	।।ज्ञा.गा.१०६९.०३।।	उदय ना अस्तु तेथें कैचेनि त्रिगुण। आपणचि दर्पण होऊनि ठेला
२२५२	अस्वली	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
२२५३	अस्वादु	।।ज्ञा.गा.०५५२.०१।।	अस्वादु स्वादु ये दोन्ही नाहीं। तेरावें पाही सहावा ठायीं
२२५४	अहं	।।ज्ञा.गा.०६३२.०४।।	अहं हें स्वरूप गिळूनियां पाहीं। देहींच विदेही स्वसंवेद्य
२२५५	अहं	।।ज्ञा.गा.०७०८.०१।।	अहं सोहं दोन्ही शोधितां मारग। लाधला निजांग आत्मरूपीं
२२५६	अहं	।।ज्ञा.गा.०७६३.०३।।	पक्व फळ अहं सोहं गोडी त्याची। सेवितां जीवाची आस पुरे
२२५७	अहं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०२।।	अहं सोहं मग ॐकाराचे देठीं। अहंतेचे शेवटीं सोहं वस्तू
२२५८	अहं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०३।।	सोहं वस्तू निळी अहं गेलीया। आनंद झालीया महाकारणीं
२२५९	अहं	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
२२६०	अहंकार	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे

२२६१	अहंकार	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
२२६२	अहंकार	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
२२६३	अहंकार	।।ज्ञा.गा.०६२६.०२।।	कल्पना इवलुशी जये ठायीं असे। तिये ठायीं वसे अहंकार
२२६४	अहंकार	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
२२६५	अहंकार	।।ज्ञा.गा.०८७४.०२।।	क्षमा गेली परती अहंकार सांगाती। ते वोढूनियां नेती अघोराशी
२२६६	अहंकार	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
२२६७	अहंकार	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा
२२६८	अहंकार	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
२२६९	अहंकार	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२२७०	अहंकाराचें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
२२७१	अहंकारें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया

२२७२	अहंकारें	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
२२७३	अहंता	।।ज्ञा.गा.०४३८.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
२२७४	अहंता	।।ज्ञा.गा.०४८२.०२।।	अहंता समूळ करावा कीं त्याग। काम क्रोध मांग शिवूं नये
२२७५	अहंता	।।ज्ञा.गा.०६०६.०३।।	सुखदु:ख भोग या दोन्ही भोगितां। न धरिजे अहंता सर्वथैव
२२७६	अहंता	।।ज्ञा.गा.०७२१.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
२२७७	अहंते	।।ज्ञा.गा.०९३९.०१।।	अहंते न पाहे नाहीं तेंची पाहे। भुलिसवें जाय काय करूं
२२७८	अहंतेचे	।।ज्ञा.गा.०८२७.०२।।	अहं सोहं मग ॐकाराचे देठीं। अहंतेचे शेवटीं सोहं वस्तू
२२७९	अहंतेशी	।।ज्ञा.गा.०५९०.०२।।	संसारासी आगी लाविली स्वकरीं। अहंतेशी दुरी दवडिलें
२२८०	अहंतेसी	।।ज्ञा.गा.०७२४.०२।।	स्वाभाविक कर्म प्रकृति उपाधि। धरी मंदबुद्धि अहंतेसी
२२८१	अहंब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६५०.०२।।	नित्य निराकारीं आमुचें भजन। अहंब्रह्म पूर्ण निजध्यासें
२२८२	अहंब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा ह्रदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
२२८३	अहंभावाचा	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
२२८४	अहंभावाच्या	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
२२८५	अहंभावें	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्में वेव्हार
२२८६	अहंभावो	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भीचीं यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
२२८७	अहंभावो	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
२२८८	अहंममते	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया

२२८९	अहंसोहं	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
२२९०	अहमस्मी	।।ज्ञा.गा.०३२९.०४।।	सूर्यकर रश्मी चंद्र अहमस्मी । प्रकट झाल्या रश्मी जेथूनियां
२२९१	अहर्निशीं	।।ज्ञा.गा.०११४.०२।।	कोटि तपाचिया राशी। जोडती रामनामापाशी। नाम जपतां अहर्निशीं। वैकुंठपद पाविजे
२२९२	अहर्निशीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
२२९३	अहर्निशीं	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
२२९४	अहर्निशीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
२२९५	अहर्निशीं	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया
२२९६	अहल्येसी	।।ज्ञा.गा.०२४५.०५।।	अहल्येसी उद्धरिलें। तेंचि द्रौपदीये धांविन्नलें
२२९७	अहाती	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
२२९८	अहासी	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
२२९९	अहिल्या	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
२३००	अहे	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
२३०१	अहो	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
२३०२	अहो	।।ज्ञा.गा.०४४१.०७।।	अहो जी निवृत्ति सद्गुरु विचित्रा। भले रक्षिलें तारकमंत्रा। करोनिया आले यात्रा। अरूपाची
२३०३	अहो	।।ज्ञा.गा.०४४३.०१।।	अहो जी तुम्ही नेणतेपणें। मतिमंद ज्ञानहीनें। वेडीवांकुडी बोबडीं वचनें। वंदु असे
२३०४	अहो	।।ज्ञा.गा.०४४३.०५।।	अहो जी सद्गुरु शिकविलें। निवृत्तीसी फळ आलें। ज्ञानेश्वरा भूषण फुले। उपकार तुझा
२३०५	अहोरात्रीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो

२३०६	आंकणा	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
२३०७	आंगचि	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
२३०८	आंगणीं	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये
२३०९	आंगणीं	।।ज्ञा.गा.०३२८.०२।।	आंगणीं चिंतामणी जलधरु सिंपणी । अमृत साजणी जीवनकळा
२३१०	आंगणीं	।।ज्ञा.गा.०६७५.०१।।	सांवळा सुकुमार लावण्य त्रिभुवनीं। अवचिता आंगणीं देखिला रया
२३११	आंगणीं	।।ज्ञा.गा.०७१९.०१।।	नयनाचे आंगणीं। पावलें आपणा। तव उजाळिल्या जाणा। दाही दिशा
२३१२	आंगीं	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
२३१३	आंगींचें	।।ज्ञा.गा.१०७२.०३।।	दोन्हीं आंगींचें लेणें आपण ल्याली। ज्ञानदेव म्हणे विठो आमुची माउली
२३१४	आंगीचीं	।।ज्ञा.गा.०८४३.०८।।	आंगीचीं लुगडीं काढा फेडा म्हणती। बांधोनियां देती यमा हातीं
२३१५	आंगुळें	।।ज्ञा.गा.०७४८.०२।।	आधारीं पवन अपान विराजे। आंगुळें चार साजे तया ठायीं
२३१६	आंगें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
२३१७	आंगें	।।ज्ञा.गा.१०७२.०१।।	उजव्या आंगें भ्रतार व्याली। डाव्या आंगें कळवळ पाळी
२३१८	आंगें	।।ज्ञा.गा.१०७२.०१।।	उजव्या आंगें भ्रतार व्याली। डाव्या आंगें कळवळ पाळी
२३१९	आंघोळी	।।ज्ञा.गा.००९९.०३।।	सत्वर सत्वाचे जपती नामावळी। नित्यता आंघोळी घडे रया
२३२०	आंचविजे	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
२३२१	आंत	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये

२३२२	आंत	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
२३२३	आंत	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
२३२४	आंत	।।ज्ञा.गा.०६९२.०२।।	आंत विठ्ठलु बाहेर विठ्ठलु। मीचि विठ्ठलु मज भासतसे
२३२५	आंत	।।ज्ञा.गा.०७८४.०१।।	नवा आंत ओवरी औटपीठा जवळी। शून्यातीत काळीं सुकुमार
२३२६	आंत	।।ज्ञा.गा.०८०२.०४।।	सहस्रदळ तेंच कीं आन नाहीं ऐसें। महा तेज वसे ज्याचे आंत
२३२७	आंत	।।ज्ञा.गा.०८२४.०३।।	प्रणवीं बीज अणुरेणु आंत। दशमद्वाराची मात अपूर्व बा रे
२३२८	आंत	।।ज्ञा.गा.०८३२.०१।।	महा तेजा आंत बिंदु कोणे परी। उष्ण तेजा माझारीं साक्ष पाहा
२३२९	आंत	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
२३३०	आंत	।।ज्ञा.गा.१११०.०४।।	आंत पोकळ बाहेर पोकळ कोल्हाट्याचा वेळू। म्हातारपणीं दादला केला त्याचें डेंगण पेळू
२३३१	आंतवटु	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
२३३२	आंतु	।।ज्ञा.गा.०१२८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु आंतु बाहेरी सुखें। तरी तुजसी म्यां एके नांदावें किजी
२३३३	आंतु	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
२३३४	आंतु	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
२३३५	आंतु	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
२३३६	आंतु	।।ज्ञा.गा.०५१९.०२।।	आदि मध्य आंतु नसोनियां दिसे। पाठीं पोटीं वसे निघोट रया
२३३७	आंतु	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
२३३८	आंधळा	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा

२३३९	आंधळे	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
२३४०	आंधळे	।।ज्ञा.गा.११०८.०९।।	चालेचि ना तेथें आले तीन पारखी । दोन आंधळे, एका दिसेचि ना
२३४१	आंधळ्या	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी। आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
२३४२	आंधळ्यास	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
२३४३	आंबया	।।ज्ञा.गा.०२७६.०५।।	आंबया डाहाळी फळें चुंबी रसाळीं । आजिचे रे काळीं शकून सांगें
२३४४	आंबुलियाचें	।।ज्ञा.गा.०३१६.०२।।	आंबुलियाचें सुख माझें मी भोगी । सेवेशीं रिघे अंगोअंगीं
२३४५	आंवळे	।।ज्ञा.गा.००५९.०२।।	भावबळें आकळे येऱ्हवीं नाकळे। करतळीं आंवळे तैसा हरि
२३४६	आंवसे	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
२३४७	आइका	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
२३४८	आइका	।।ज्ञा.गा.०७२२.०३।।	मुक्ताबाई काय बोले हो आइका। निवृत्ति साम्यका एकविध
२३४९	आइकों	।।ज्ञा.गा.०२८१.०६।।	आशा लागलीसे सर्पिणी। ग्रासूं पाहातसे पापिणी। रामनामाचीया ध्वनी। आइकों नेदी श्रवणीं
२३५०	आइती	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
२३५१	आई	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
२३५२	आई	।।ज्ञा.गा.०२५०.०४।।	गळां गुंजमाळा गांठी मोरपिसा वेठी। सोकरु लागे पाठी नंदरायाचा गो आई यो
२३५३	आई	।।ज्ञा.गा.०२५०.०८।।	पूर्वपुण्य फळलें देहमुक्त जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गो आई यो
२३५४	आई	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२३५५	आईति	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
२३५६	आईयो	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो

२३५७	आउट	।।ज्ञा.गा.०४८८.०२।।	आउट पिठींची दुरुगुळी। तेथे दोघे पुंजे बैसविली वो माये
२३५८	आउट	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
२३५९	आउतें	।।ज्ञा.गा.०२१३.०४।।	ऐहिक्य परत्र दोन्ही शेतांचीं आउतें। मुंड मुंड तेथें कुळवाडिये
२३६०	आऊट	।।ज्ञा.गा.०८३३.०१।।	नवाचिया माझारीं आऊट पीठाशेजारीं। शून्याची वोवरी सुनिळ प्रभा
२३६१	आकर्षोनी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
२३६२	आकळावा	।।ज्ञा.गा.००५५.०१।।	संतांचे संगती मनोमार्ग गती। आकळावा श्रीपती येणें पंथें
२३६३	आकळितां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
२३६४	आकळीं	।।ज्ञा.गा.०१२३.०४।।	सकळांचा सकळीं। त्यांतें तूं आकळीं। जिव्हा हे वाचाळीं। रामरतीं
२३६५	आकळुतु	।।ज्ञा.गा.०२५८.०४।।	नेणवसी नेणवसी। आकळुतु नाकळसी
२३६६	आकळू	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
२३६७	आकळे	।।ज्ञा.गा.००५९.०२।।	भावबळें आकळे येऱ्हवीं नाकळे। करतळीं आंवळे तैसा हरि
२३६८	आकळे	।।ज्ञा.गा.०३६०.०२।।	काय करूं सांगा कैसा हा आकळे। एकतत्त्वीं मिळे हृदयीं गे बाई ये
२३६९	आकळे	।।ज्ञा.गा.०५२२.०२।।	कैसेंनि स्वरूप प्रकाशें पैं दीप। एकीं एका सोप आकळे कैसें
२३७०	आकळे	।।ज्ञा.गा.०९३४.०१।।	पाहतां पाहणें दृश्याही वेगळें। तें कैसें आकळे ब्रह्मतेसी
२३७१	आकळेना	।।ज्ञा.गा.०९५८.०३।।	तर्काचाही तर्क विवेक सकळ। तेणेंवीण गोपाळ आकळेना
२३७२	आकांतु	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
२३७३	आकानिकेळेचिकनामातु	।।ज्ञा.गा.०२१७.०१।।	आकानिकेळेचिकनामातु। कोळुले धनिगे मरुळादेने
२३७४	आकार	।।ज्ञा.गा.००५०.०३।।	अव्यक्त निराकार नाहीं त्या आकार। जेथोनि चराचर हरिसी भजे
२३७५	आकार	।।ज्ञा.गा.००९५.०३।।	आकार निराकारीं त्रिपथ शेजारीं। हरि भरोवरी घेतु विरुळा

२३७६	आकार	।।ज्ञा.गा.०२७८.०२।।	चैतन्य परिपाठी ठसा घडलासे साकार। कृष्णची आकार गोकुळीं रया
२३७७	आकार	।।ज्ञा.गा.०२७८.०५।।	हरपले आकार कृष्णची क्षरला। वेदांसी अबोला श्रुतीसहित
२३७८	आकार	।।ज्ञा.गा.०२९४.०५।।	सांठवले आकार इंद्रियांच्या वृत्ती। शामतेजें दीप्तीं धवळलें
२३७९	आकार	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
२३८०	आकार	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
२३८१	आकार	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
२३८२	आकार	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
२३८३	आकार	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
२३८४	आकार	।।ज्ञा.गा.०५८२.०७।।	सर्वही उपाधी त्यागुनी आकार। राहे ज्ञानेश्वर निजरूपीं
२३८५	आकार	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
२३८६	आकार	।।ज्ञा.गा.११०४.०१।।	नोहे तो आकार नोहे तो साकार। वस्तु परात्पर अलक्षित।
२३८७	आकारला	।।ज्ञा.गा.०५२७.०१।।	दुजेपणींचा भावो आम्हां नाहीं ठावो। सर्वीं सर्व देवो आकारला
२३८८	आकारली	।।ज्ञा.गा.०३२५.०१।।	नीळवर्ण रजे नीळवर्ण बुझे । निळिमा सहजे आकारली
२३८९	आकारलें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०१।।	गुणाचेनी आटोपें आकारलें ब्रह्म। भक्तभाग्य सम आलें मूर्ति
२३९०	आकारलें	।।ज्ञा.गा.०३२६.०२।।	नवलाव गे माये नवल चोज । निळीं निळिमा काज आकारलें
२३९१	आकारलें	।।ज्ञा.गा.०३२७.०१।।	निळें हें व्योम निळें हें सप्रेम । निळेपणें सम आकारलें
२३९२	आकारलें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२३९३	आकारा	।।ज्ञा.गा.०७०४.०२।।	निराकारींची वस्तु आकारा आणिली। कृष्णीं कृष्ण केली सकळ सृष्टी

२३९४	आकारा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
२३९५	आकाराची	।।ज्ञा.गा.०३७९.०२।।	सखी म्हणे बाई आकाराची सोय। तुज मज काय इयें देहीं
२३९६	आकारी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
२३९७	आकारीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०१।।	आकारीं नाहीं तें निराकारीं पाहीं। निराकारीं राहीं शून्याशून्य
२३९८	आकारु	।।ज्ञा.गा.००१८.०४।।	तुज आकारु म्हणों कीं निराकारु रे । आकारु निराकारु एकु गोविंदु रे
२३९९	आकारु	।।ज्ञा.गा.००१८.०४।।	तुज आकारु म्हणों कीं निराकारु रे । आकारु निराकारु एकु गोविंदु रे
२४००	आकारु	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
२४०१	आकारु	।।ज्ञा.गा.०३८९.०९।।	याचेनी सुलभें नाठवे संसारु। ब्रह्मचि आकारु दिसत असे
२४०२	आकारेंवीण	।।ज्ञा.गा.१०२४.०१।।	आकारेंवीण पाळणा पहुडलें। निराकार म्हणोनी वोसणाईलें
२४०३	आकारेसी	।।ज्ञा.गा.०७८१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सोपानातें ऐसें। निराकार असे आकारेसी
२४०४	आकाश	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
२४०५	आकाश	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
२४०६	आकाश	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
२४०७	आकाश	।।ज्ञा.गा.०४३४.०३।।	सद्गुरु बोलाचा विश्वास। मानस स्थीरावुनि परिस। जेथें ध्यानाचा अवकाश आकाश। फावलिया
२४०८	आकाश	।।ज्ञा.गा.०६७९.०२।।	पृथ्वीतळ शय्या आकाश प्रावरण। भूतदया जीवन जीवभूत
२४०९	आकाश	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
२४१०	आकाश	।।ज्ञा.गा.०७३५.०५।।	निवृत्ति ज्ञानदेव उभयतांचे बोल। आकाश बुबुळीं पाहा असे
२४११	आकाश	।।ज्ञा.गा.०७३६.०१।।	आकाश जें दिसे दृष्टीचिया पोटीं। शून्यत्वासी घोटीं चैतन्यांत
२४१२	आकाश	।।ज्ञा.गा.०७९१.०१।।	प्रणवाचें आकाश असे सर्वांवरी। आकाशीं भरोवरी प्रणवाची

२४१३	आकाश	।।ज्ञा.गा.०७९८.०१।।	आकाश हें असे माझें शिर बापा। कर्ण दिशा चिद्रूपा नाद उठती
२४१४	आकाश	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
२४१५	आकाश	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
२४१६	आकाश	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
२४१७	आकाश	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
२४१८	आकाश	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
२४१९	आकाश	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
२४२०	आकाश	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया
२४२१	आकाशचि	।।ज्ञा.गा.०६०१.०४।।	आपुली पोकळी आकाशचि जाणे। ईश्वरचि लेणें जग लेई
२४२२	आकाशा	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
२४२३	आकाशा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
२४२४	आकाशा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
२४२५	आकाशा	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
२४२६	आकाशा	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया

२४२७	आकाशा	।।ज्ञा.गा.१०७०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जैसा तैसा। व्यापूनि आकाशा उरला असे
२४२८	आकाशाचा	।।ज्ञा.गा.०४०९.०६।।	आकाशाचा पांचवा गुण। तरी मी महाप्रासादीं राहेन। बाप रखुमादेविवरा। अखंड तुझें अनुसंधान
२४२९	आकाशाचा	।।ज्ञा.गा.०७३८.०१।।	आकाशाचा शेंडा कमळ निराळें। त्यासी चार दळें शोभताती
२४३०	आकाशाची	।।ज्ञा.गा.०७४६.०१।।	आकाशाची गुंफा अंत नाहीं जिचा। शोध करा तिचा सर्वभावें
२४३१	आकाशाची	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
२४३२	आकाशाचे	।।ज्ञा.गा.०८२०.०१।।	आकाशाचे ठायीं चंद्र सूर्य तारा। सूक्ष्माचा फेरा सर्वां ठायीं
२४३३	आकाशाचे	।।ज्ञा.गा.०८२४.०१।।	आकाशाचे अंतीं प्रणवाचें गुज। निरंजन बीज साधू पाहती
२४३४	आकाशाचें	।।ज्ञा.गा.०५९९.०३।।	आकाशाचें फळ चित्रींच्या नराशी। केवीं प्राप्त त्यासी होईजेल
२४३५	आकाशासी	।।ज्ञा.गा.०४४१.०६।।	भूमिपासोनि आकाशासी। रवि तारांगण संचली जैसी। पाहिली वस्तु परी ऐसी मावळूनि गेली
२४३६	आकाशीं	।।ज्ञा.गा.०३४३.०२।।	लोपले रविशशी तेज न माये आकाशीं। मेघःश्यामें मेघाशीं लपविलें
२४३७	आकाशीं	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
२४३८	आकाशीं	।।ज्ञा.गा.०७४७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे लक्ष लावीं आकाशीं। ब्रह्म पावसी लौकरी तूं
२४३९	आकाशीं	।।ज्ञा.गा.०७५१.०१।।	आकाशीं मळा लाविला बा एक। वांझेचें बाळक शिंपितसे
२४४०	आकाशीं	।।ज्ञा.गा.०७७६.०३।।	ज्ञानदेव चढे ऐसी वाट देख। आकाशीं असे मुख तिचे कैसें
२४४१	आकाशीं	।।ज्ञा.गा.०७९१.०१।।	प्रणवाचें आकाश असे सर्वांवरी। आकाशीं भरोवरी प्रणवाची
२४४२	आकाशीं	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची ह्रदयीं असतां कां नाडलासी रया
२४४३	आकाशे	।।ज्ञा.गा.०३२५.०२।।	नीळ प्रभा दिसे नीळपणें वसे । निळिया आकाशे हारपलें
२४४४	आक्षेपीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
२४४५	आगम	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
२४४६	आगम	।।ज्ञा.गा.०२३७.०२।।	गोजिरिया गुणनिधाना। बापा गुंतल्यापणाचिया साठीं। वेदविदेही विचारितां तेथें। आगम काढिती आटी रया

२४४७	आगम	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
२४४८	आगम	।।ज्ञा.गा.०८०३.०३।।	मन पवन निगम आगम सुरेख। आधार सहस्रदळ देख देहीं नयनीं
२४४९	आगम	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
२४५०	आगम	।।ज्ञा.गा.१०५९.०३।।	गुरुलिंग जंगम। त्यानें दाविला आगम। आधिव्याधि झाली सम। तेणें पावलों विश्राम रे
२४५१	आगम	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
२४५२	आगमन	।।ज्ञा.गा.०१९५.०६।।	या तिहींचें दरुशन। प्राण्या नाहीं जन्ममरण। पुनरपि आगमन। येथें बोलिलेंचि नाहीं
२४५३	आगमाचें	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
२४५४	आगमी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
२४५५	आगमीं	।।ज्ञा.गा.०८६१.०४।।	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
२४५६	आगमीचें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
२४५७	आगमु	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
२४५८	आगमु	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
२४५९	आगर	।।ज्ञा.गा.००९२.०१।।	सुकुमार वेल्हाळ रूपें पैं सुंदर। तोचि पैं आगर नंदाघरीं
२४६०	आगरींचें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
२४६१	आगरु	।।ज्ञा.गा.०००१.०४।।	सर्व सुखाचें आगरु । बाप रखुमादेविवरु
२४६२	आगरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
२४६३	आगरु	।।ज्ञा.गा.००९२.०३।।	यापरी आगरु कृष्णनाम ठसा। ओतला सरिसा भाग्ययोगें
२४६४	आगरु	।।ज्ञा.गा.०१९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पुंडलिका वरु। निळियाचा आगरु पंढरीये

२४६५	आगळा	।।ज्ञा.गा.०५४०.०४।।	रखुमादेविवर अठांगीं आगळा। सप्तधातु वेगळा ब्रह्मउदधी
२४६६	आगळा	।।ज्ञा.गा.०८१४.०२।।	श्वेत शाम कळा प्रकाश आगळा। स्वयं ज्योति बाळा लक्ष लावीं
२४६७	आगळा	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
२४६८	आगळा	।।ज्ञा.गा.०९२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सुकुमारु आगळा। वेदश्रुती बाळा वेधलिया
२४६९	आगळा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
२४७०	आगळें	।।ज्ञा.गा.०१९०.०४।।	एकएका तीर्थाहूनि आगळें। तयामाजीं परब्रह्म सांवळें
२४७१	आगळें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०५।।	जें रूपा अरूपा वेगळें। सहस्रनामांहूनि आगळें। परम कृपेचें कोवळें। क्रियाकर्माविरहित
२४७२	आगळें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
२४७३	आगळें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
२४७४	आगळें	।।ज्ञा.गा.०५०२.०१।।	पाहातां सप्त पाताळें एकविसांवेगळें। तें निरंजन आगळें खुतलें डोळां गे माय
२४७५	आगळें	।।ज्ञा.गा.०५०८.०५।।	पाहतां ठेंगणें डोळे न्याहाळितां आगळें। तें पदप्राप्ती वेगळें सगुणनिर्गुण वो माय
२४७६	आगळें	।।ज्ञा.गा.०५६३.०२।।	तें जीव अमृत जीवास जालें। त्याहुनी एक आगळें गे माय
२४७७	आगळें	।।ज्ञा.गा.०७१२.०३।।	तो जीवन अमृत जीवासि आलें। त्याहूनि एक आगळें गे माये
२४७८	आगळें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०३।।	चंद्रसूर्याहुनी तेज तें आगळें। अव्यक्तें व्यापिलें अनुभवें
२४७९	आगळें	।।ज्ञा.गा.०९०७.०२।।	मित्रत्व करा जीवाहूनि वेगळें। पढियंते आगळें प्रेम जाण
२४८०	आगळें	।।ज्ञा.गा.०९२२.०१।।	सुकुमार साकार परिमळें आगळें। कर्पुर परिमळें घोळीयेला
२४८१	आगळें	।।ज्ञा.गा.१०४५.०२।।	चौ हातांहून आगळें। द्विकारांहूनि वेगळें गे माये
२४८२	आगाधु	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
२४८३	आगी	।।ज्ञा.गा.०५९०.०२।।	संसारासी आगी लाविली स्वकरीं। अहंतेशी दुरी दवडिलें
२४८४	आगीसारिखी	।।ज्ञा.गा.०२६३.०४।।	सुमनाची सेज। सितळ वो निकी। पोळे आगीसारिखी। वेगीं विझवा कां

२४८५	आघवें	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
२४८६	आघवें	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
२४८७	आघवें	।।ज्ञा.गा.०६०५.०२।।	तरीच ते ज्ञान हृदयीं ठसावें। नातरी आघवें व्यर्थ होय
२४८८	आघवें	।।ज्ञा.गा.१००६.०४।।	रामकृष्णवासुदेवें वैष्णव गाताती आघवें। दिंडी टाळ प्रेमभावें। वासुदेवीं मन सामावें गा
२४८९	आचरण	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
२४९०	आचरणीं	।।ज्ञा.गा.०१५१.०१।।	परियेसा पुराणींचा अर्थ। जयासि हरिनामाचा स्वार्थ। तोचि उद्धरेल यथार्थ। निजहितार्थ आचरणीं
२४९१	आचरतां	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथःकारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
२४९२	आचरती	।।ज्ञा.गा.१११६.०२।।	कर्म आणि धर्म आचरती जयालागीं। साधक शीणले साधन साधिता अभागी
२४९३	आचरले	।।ज्ञा.गा.०४७९.०४।।	कर्मधर्मक्रिया नाना आचरले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
२४९४	आचरसी	।।ज्ञा.गा.०८७६.०५।।	ऐशीं नाथिलीचि नाटकें आचरसी किती। ज्ञानदेव म्हणे सहजे निवृत्ति
२४९५	आचरावें	।।ज्ञा.गा.०१६९.०१।।	पुण्य देहीं आचरावें। मर्यादे गुरुच्या असावें। प्रीतिपूर्वक अतिथिस द्यावे। अन्नदान परियेस
२४९६	आचरिजे	।।ज्ञा.गा.०१०५.०१।।	कर्म आणि धर्म आचरिजे जयालागीं। साधक शिणले साधन साधितां अभागी
२४९७	आचरितां	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथःकारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
२४९८	आचवला	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
२४९९	आचार	।।ज्ञा.गा.०१२३.०३।।	करावा विचार । धरावा आचार। करावा परिकर। रामनामीं
२५००	आचार	।।ज्ञा.गा.०५२७.०४।।	निवृत्ति साचार ज्ञानदेवीं आचार। कृष्णचि परिवार क्षरलासे

२५०१	आचार	।।ज्ञा.गा.०९५७.०४।।	ज्ञानदेवा घर विठ्ठल आचार। वेगीं पर पार हंस पावे
२५०२	आचार	।।ज्ञा.गा.१०७७.०३।।	आचार सांडुनी जालासे भ्रष्ट। माउशिसी येणें लाविलासे पाट
२५०३	आचार	।।ज्ञा.गा.११०५.०३।।	आचार सांडोनी झालासे भ्रष्ट। मावशीसीं जेणें लाविला पाट
२५०४	आचारचक्रीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवर्णे मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
२५०५	आचारी	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
२५०६	आचारीं	।।ज्ञा.गा.०४४९.०३।।	तत्त्व तेंचि धरी रजो गुण चारी। पंचमा आचारीं सांपडती
२५०७	आचारु	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
२५०८	आच्छादुनी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थे ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
२५०९	आज	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
२५१०	आज	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची
२५११	आजा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
२५१२	आजामेळा	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें
२५१३	आजि	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
२५१४	आजि	।।ज्ञा.गा.००४७.०१।।	आजि देखिलें रे आजि देखिलें रे
२५१५	आजि	।।ज्ञा.गा.००४७.०१।।	आजि देखिलें रे आजि देखिलें रे
२५१६	आजि	।।ज्ञा.गा.००४७.०४।।	आजि सोनियाचा दिनु। वरी अमृतातें वरिषे घनु
२५१७	आजि	।।ज्ञा.गा.००७५.०१।।	सोनियाचा दिवस आजि अमृतें पाहाला। नाम आठवितां रूपीं प्रकट पैं झाला
२५१८	आजि	।।ज्ञा.गा.०१९०.०१।।	पूर्वजन्मीं सुकृतें थोर केली । तीं मज आजि फळासी आलीं
२५१९	आजि	।।ज्ञा.गा.०१९०.०२।।	परमानंदु आजि मानसीं। भेटी जाली या संतांसी
२५२०	आजि	।।ज्ञा.गा.०१९१.०१।।	आजि सोनियाचा दिनु। वर्षे अमृताचा घनु

२५२१	आजि	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
२५२२	आजि	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
२५२३	आजि	।।ज्ञा.गा.१११७.०२।।	आजि सोनियाचा दिन। वर्षे अमृताचा घन
२५२४	आजिकालिचें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
२५२५	आजिचे	।।ज्ञा.गा.०२७६.०५।।	आंबया डाहाळी फळें चुंबी रसाळीं । आजिचे रे काळीं शकून सांगें
२५२६	आजिपासून	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
२५२७	आजिवरी	।।ज्ञा.गा.०२९६.०१।।	आजिवरी होतें मी मोकाट। तंव डोळे फुकट मोडा तुम्हीं
२५२८	आजी	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
२५२९	आजी	।।ज्ञा.गा.०१९७.०१।।	आजी संसार सुफळ जाला गे माये। देखियेलें पाय विठोबाचे
२५३०	आजी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
२५३१	आजी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो

२५३२	आजी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
२५३३	आजी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
२५३४	आजी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
२५३५	आजी	।।ज्ञा.गा.०३७५.०१।।	अकल्पित द्रुम आजी संयोगें घडलें। अपार आपणांतें विसरलें गे माय
२५३६	आजी	।।ज्ञा.गा.०८६५.०१।।	आजी लाधलें तुमच्या पायीं स्तुती तरी करुं काई। हेंचि तुम्हां पायीं विनवीतसे
२५३७	आजी	।।ज्ञा.गा.०९२७.०१।।	आनंदु रे आजी आनंदु रे। सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु रे
२५३८	आजी	।।ज्ञा.गा.१०५८.०३।।	आजी पाहालें रे आजी पाहालें रे। संतसंगति सुख जालें रे
२५३९	आजी	।।ज्ञा.गा.१०५८.०३।।	आजी पाहालें रे आजी पाहालें रे। संतसंगति सुख जालें रे
२५४०	आज्ञा	।।ज्ञा.गा.०७९१.०२।।	प्रणव जें गुह्य ऋषि योगियांचे। सर्वांवरिष्ठा साचें वेद आज्ञा
२५४१	आट	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
२५४२	आटकु	।।ज्ञा.गा.००३९.०२।।	सुलभा सुलभु तो। आटकु नटके तो गे बाई
२५४३	आटकु	।।ज्ञा.गा.०५४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु रूपेंवीण देखिला। आटकु ठाकला द्वैताकारें रया
२५४४	आटणी	।।ज्ञा.गा.०८५०.०६।।	म्हणोनि यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार आटणी। वाउगाचि बांधोनि सिणसी कां पां
२५४५	आटला	।।ज्ञा.गा.०६१०.०३।।	वृक्ष बीजामाजीं जैसा सामावला। बिंदु का आटला महींत जेवीं
२५४६	आटला	।।ज्ञा.गा.०६६०.०४।।	निशीं जागरणीं निमाला कीं तंतुचि तंतीं आटला। रसीं रसु दुणावला तुझ्या ठायीं
२५४७	आटला	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद। अंगोअंगीं मुराला छंद। भोग भोगितांचि आटला भोग। ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद
२५४८	आटली	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया

२५४९	आटली	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्गस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
२५५०	आटले	।।ज्ञा.गा.०५४०.०३।।	देश वाढले दीस आटले। चहूं द्वारें कोंदलें ब्रह्मतेज
२५५१	आटले	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
२५५२	आटलें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
२५५३	आटिती	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
२५५४	आटिती	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
२५५५	आटिलें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०४।।	येणें रखुमादेविवरु विठ्ठलें होतें तें आटिलें। सेखीं निहाटिलें निळारंभीं
२५५६	आटिलें	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
२५५७	आटी	।।ज्ञा.गा.०२३७.०२।।	गोजिरिया गुणनिधाना। बापा गुंतल्यापणाचिया साठीं। वेदविदेही विचारितां तेथें। आगम काढिती आटी रया
२५५८	आटी	।।ज्ञा.गा.१०३५.०३।।	वित्त नाहीं गाठी जीवित्वा आटी। उघडी पाठी हींव वाजे
२५५९	आटे	।।ज्ञा.गा.०१०३.०१।।	अंडज जारज स्वेदज उद्भिज आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
२५६०	आटे	।।ज्ञा.गा.०१०३.०३।।	शरीर आटे संपत्ति आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
२५६१	आटे	।।ज्ञा.गा.०१०३.०३।।	शरीर आटे संपत्ति आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
२५६२	आटे	।।ज्ञा.गा.०१५५.०१।।	राग गायनानें जरी देव भेटे। तरी कां जग आटे भवसागरीं
२५६३	आटे	।।ज्ञा.गा.०९५५.०३।।	सिंधु बुडबुडा क्षणामाजीं आटे । सिंधु बुडबुडा कांहीं तें नाटे
२५६४	आटोनियां	।।ज्ञा.गा.०६३३.०२।।	ऊष्ण काळीं न्यून आटोनियां गेली। नाहीं खंती केली सिंधू त्यातें
२५६५	आटोपू	।।ज्ञा.गा.०१६०.०१।।	निर्धना धन आटोपू। निर्दैवा कामी कोपु। भक्तजन साक्षेपु। हरिभजनाचा
२५६६	आटोपें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०१।।	गुणाचेनी आटोपें आकारलें ब्रह्म। भक्तभाग्य सम आलें मूर्ति
२५६७	आठउनी	।।ज्ञा.गा.०७५९.०१।।	एका एक गुज बोलतों निर्वाण। निवृत्तिचरण आठउनी
२५६८	आठऊ	।।ज्ञा.गा.०३५८.०२।।	देवें नवल केलें मन माझें मोहिले। विसरु तो आठऊ जाला गे माये

२५६९	आठऊ	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
२५७०	आठऊ	।।ज्ञा.गा.०६९१.०२।।	बोलों नये ऐसें केलें वो माय येणें। बोलतांचि गुणें आठऊ नाहीं
२५७१	आठऊ	।।ज्ञा.गा.१०९२.०२।।	तुझ्या नामाचा आठऊ रूपाचा आठऊ। ध्यानाचा आठऊ। असो मना
२५७२	आठऊ	।।ज्ञा.गा.१०९२.०२।।	तुझ्या नामाचा आठऊ रूपाचा आठऊ। ध्यानाचा आठऊ। असो मना
२५७३	आठऊ	।।ज्ञा.गा.१०९२.०२।।	तुझ्या नामाचा आठऊ रूपाचा आठऊ। ध्यानाचा आठऊ। असो मना
२५७४	आठऊ	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
२५७५	आठकु	।।ज्ञा.गा.००३२.०१।।	ब्रह्मादिकां आठकु तो। शिवध्यान ध्यानकु तो गे बाई
२५७६	आठरा	।।ज्ञा.गा.०४६१.०४।।	सा चार आठरा भासासी। उपरती भूसि निवडली
२५७७	आठव	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
२५७८	आठव	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
२५७९	आठवण	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
२५८०	आठवण	।।ज्ञा.गा.०८५०.०४।।	परतोनीयां पाहीं करीं आठवण। तूं आहेसी कोण विचारीं पां
२५८१	आठवली	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
२५८२	आठवलें	।।ज्ञा.गा.०११४.०३।।	हेंचि धुरूसी आठवलें। उपमन्यें हेंचि घोकिलें। अंबऋषीनें साधिलें। रामकृष्ण उच्चारणीं
२५८३	आठवलें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०३।।	जें धुरुसी आठवलें। तेंचि उपमन्यें घोकिलें। तेंचि गजेंद्रा लाधलें। हित जालें तयांचें
२५८४	आठवा	।।ज्ञा.गा.०९२७.०३।।	सातवा अवतार आठवा वेळोवेळां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जवळा
२५८५	आठवावा	।।ज्ञा.गा.०१७०.०५।।	करावें वेदाचें अध्ययन। शास्त्र करावें श्रवण। चित्तीं आठवावा नारायण। हरि हरि स्मरावे
२५८६	आठवितां	।।ज्ञा.गा.००४४.०१।।	ज्याचें गुणनाम आठवितां मनचि नाहीं होय। अनुभवाचे पाय पुढें चालती

२५८७	आठवितां	।।ज्ञा.गा.००७५.०१।।	सोनियाचा दिवस आजि अमृतें पाहाला। नाम आठवितां रूपीं प्रकट पैं झाला
२५८८	आठवितां	।।ज्ञा.गा.०१०८.०१।।	आठवितां विसरलें आपुलिया गोता। हरिनामें त्वरितां मोक्ष जाला
२५८९	आठवितां	।।ज्ञा.गा.०१३४.०२।।	एकनाम आठवितां दूतां पडियेली चिंता। नाम आनंदें गातां पाविजे सायुज्यता
२५९०	आठवितां	।।ज्ञा.गा.०२४३.०४।।	होय कीं नव्हे ज्ञानदेव पुसती। आठवितां निवृत्ति भेटी होये
२५९१	आठवितां	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
२५९२	आठवितां	।।ज्ञा.गा.०९१९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। आठवितां समाधानबोधु रे
२५९३	आठवितां	।।ज्ञा.गा.०९६२.०२।।	आठवितां तूं तया ठकशील कैसा। सांजवेळें लाहोसी उदो कां जैसा
२५९४	आठवितां	।।ज्ञा.गा.०९६२.०३।।	बुडोनियां राहीं आनंदसागरीं। आठवितां असे जन्मवरी रया
२५९५	आठवितां	।।ज्ञा.गा.१०३४.०१।।	आठवितां नुपरे मोविता न मोववे। सांगतां न सांगवे गुण त्याचे
२५९६	आठवितां	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
२५९७	आठविती	।।ज्ञा.गा.०८८६.०२।।	राजहंस ते भ्रमले हो पाषाण चुंबिती। अडकलिया चाचू मग मागील आठविती
२५९८	आठवितु	।।ज्ञा.गा.०२८०.०२।।	विटेवरी सांवळा पाहातां पैं डोळां। मन वेळोवेळां आठवितु
२५९९	आठवी	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
२६००	आठवीं	।।ज्ञा.गा.०९६२.०१।।	सांगेन तें एक दावीन तें पाहें। या मनाचि मूळ सोय आठवीं पां
२६०१	आठवीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
२६०२	आठवीं	।।ज्ञा.गा.१०९७.०३।।	पिसुणें परावीं मज काय करावीं। तुजची आठवीं श्रीचरण दाखवीं
२६०३	आठवुचि	।।ज्ञा.गा.१०३२.०३।।	पाईकपण ऐसा आठवुचि नाहीं। स्वामीवांचुनी कांहीं जाणेचीना
२६०४	आठवू	।।ज्ञा.गा.०३५२.०२।।	नवलावो जाले जग हरिच होऊनि ठेलें। आठवू विसरलें काय करूं
२६०५	आठवू	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया

२६०६	आठवे	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
२६०७	आठवे	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें
२६०८	आठवें	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी
२६०९	आठवेचि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
२६१०	आठवेना	।।ज्ञा.गा.०३५०.०२।।	आठवेना माझें पूर्वजन्मग्राम। अवघाचि श्रम माझा हिरोनियां नेला
२६११	आड	।।ज्ञा.गा.०१९५.०५।।	आड वाहे भीमा। तारावया देह आत्मा। पैलथडीये परमात्मा। मध्यें राहिला पुंडलिकु
२६१२	आड	।।ज्ञा.गा.०२१२.०३।।	तापत्रय अग्नीचा लागला वोणवा। कवण रिघे आड कवण करी सावाधावा
२६१३	आड	।।ज्ञा.गा.०२३४.०४।।	भूतग्रामींचा परेशु। तापत्रयाचा करी नाशू। आड धरुनी गोपवेषु। वत्सें राखे
२६१४	आड	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
२६१५	आड	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
२६१६	आड	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत ।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
२६१७	आड	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
२६१८	आड	।।ज्ञा.गा.०८८४.०२।।	यात्रा भरली जनीं देवीं विन्मुख प्राणी। विषयाची दाटणी भ्रांती आड रे
२६१९	आड	।।ज्ञा.गा.०८९६.०२।।	आड ना विहिरी बावी ना पोखरणी। सरिता ना सागर कल्पतरु रानोरानीं
२६२०	आड	।।ज्ञा.गा.०९२१.०५।।	कापुराचें कांडण। काढितां नये आड कण। साखरेचें गोडपण। पाखडतां नये

२६२१	आड	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
२६२२	आड	।।ज्ञा.गा.१०४४.०२।।	मज निर्गुणें आड वारिलें। चवाळें हिरोनि जिणें बुडविलें
२६२३	आडऊं	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
२६२४	आडकाठी	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
२६२५	आडकाठीच	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
२६२६	आडणी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
२६२७	आडत्रिपुंड्र	।।ज्ञा.गा.००२२.०३।।	आडत्रिपुंड्र शोभत द्रुमिळ भारेंसि जात । नागर केशरीचीं पुष्पें कैसी पैं मिरवत
२६२८	आडनांवें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
२६२९	आडला	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
२६३०	आडव	।।ज्ञा.गा.०३८६.०२।।	आडवीं आडव रूपाचा बरव। सखिये तो राव रामराणा
२६३१	आडवा	।।ज्ञा.गा.०८७४.०४।।	ज्ञानदेवो सांगे असे मज पांडुरंगें। लक्ष्मीये रिघे शरण आडवा
२६३२	आडवीं	।।ज्ञा.गा.०३८६.०२।।	आडवीं आडव रूपाचा बरव। सखिये तो राव रामराणा
२६३३	आडु	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी
२६३४	आडु	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी
२६३५	आडुनि	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
२६३६	आडोनी	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये

२६३७	आण	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
२६३८	आण	।।ज्ञा.गा.०१०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुझी आण। काया वाचा चित्त चरणीं ठेविलेंसे गहाण
२६३९	आण	।।ज्ञा.गा.०१३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। आपुली आण वाही त्रिभुवनीं रया
२६४०	आण	।।ज्ञा.गा.०१३६.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। एक विठ्ठलुचि जाण
२६४१	आण	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
२६४२	आण	।।ज्ञा.गा.०४२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावेंचि सैरा। रखुमादेविवरा आण तुझी
२६४३	आण	।।ज्ञा.गा.०५८७.०३।।	दुजें नाहीं नाहीं वाहतों तुझी आण। चौदाही भुवन एकरूप
२६४४	आण	।।ज्ञा.गा.०६३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे दिव्य मी देईन। सद्‌गुरुची आण स्वयंब्रह्म
२६४५	आण	।।ज्ञा.गा.०६७३.०३।।	सकळही गोत माझें पंढरिसी जाण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण
२६४६	आण	।।ज्ञा.गा.०७९७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरती खूण। नाहीं ऐसी आण वाहातसें
२६४७	आण	।।ज्ञा.गा.०८२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीची आण। या वेगळी खूण आणिक नाहीं
२६४८	आण	।।ज्ञा.गा.०८३३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरतें जाण। नाहीं नाहीं आण निवृत्तीची
२६४९	आण	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
२६५०	आण	।।ज्ञा.गा.०८६६.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। जरी बुझसी तरी तूंचि निर्वाण
२६५१	आण	।।ज्ञा.गा.१०९९.०१।।	तुझी आण वाहिन गा देवराया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
२६५२	आण	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
२६५३	आण	।।ज्ञा.गा.१११६.०४।।	रखुमादेविवरा बापा विठ्ठलाची आण। कायावाचाचित्तें चरणीं ठेविलीस गहाण
२६५४	आण	।।ज्ञा.गा.११२०.०१।।	सकळ नेणोनियां आण। विठ्ठलु येकलाची जाण
२६५५	आण	।।ज्ञा.गा.११२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। विठ्ठल येकलाचि जाण
२६५६	आणा	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय

२६५७	आणा	।।ज्ञा.गा.०७९६.०१।।	शिवशक्तीचा भेद अर्धनारी पुरुष। याचा हा सौरस आणा चित्ता
२६५८	आणा	।।ज्ञा.गा.०८१०.०१।।	आत्मा पूर्णपणीं लक्ष सोहं स्मरणीं। लक्षासी उन्मनी आणा बा रे
२६५९	आणावया	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
२६६०	आणावा	।।ज्ञा.गा.०२७२.०२।।	जीवें अनुसरलिये अझुनी कां नये। वेगीं आणावा तो सये प्राणु माझा
२६६१	आणावें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०४।।	सर्व होणें तुज एकाचें। दुजेपण तेथें आणावें कैचें
२६६२	आणि	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
२६६३	आणि	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुक्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
२६६४	आणि	।।ज्ञा.गा.००८६.०५।।	सुलभ आणि सोपारें केलेंसे दातारें। आम्हीं एकसरें उच्चारिलें
२६६५	आणि	।।ज्ञा.गा.०१०५.०१।।	कर्म आणि धर्म आचरिजे जयालागीं। साधक शिणले साधन साधितां अभागी
२६६६	आणि	।।ज्ञा.गा.०१०५.०३।।	भुक्ति आणि मुक्ति नामापासीं प्रत्यक्ष। चाऱ्ही वेद साही शास्त्रें वदताती साक्ष
२६६७	आणि	।।ज्ञा.गा.०१२०.०२।।	नाम बरवया बरवंट। नाम पवित्र आणि चोखट। नाम स्मरे नीळकंठ। निजसुखें निवाला
२६६८	आणि	।।ज्ञा.गा.०१२०.०६।।	ऐसें अनंत अपार। नामें तरले चराचर। नाम पवित्र आणि परिकर। रखुमादेविवराचें
२६६९	आणि	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
२६७०	आणि	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
२६७१	आणि	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
२६७२	आणि	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
२६७३	आणि	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
२६७४	आणि	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
२६७५	आणि	।।ज्ञा.गा.०१५५.०३।।	सारमंडळ आणि रुद्रविणा। तेणें जन्ममरणा चुकले काय
२६७६	आणि	।।ज्ञा.गा.०१६१.०२।।	नामदुर्लभ आणि सोपारे। नामे तरले निर्धारें। रामकृष्ण नाम खरें। निजनिर्धारें तारक
२६७७	आणि	।।ज्ञा.गा.०१६७.०१।।	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें

२६७८	आणि	।।ज्ञा.गा.०१८३.०६।।	बळी आणि भीष्म प्रल्हाद नारद। बिभीषणावरद चंद्रार्क
२६७९	आणि	।।ज्ञा.गा.०१८३.०७।।	व्यास आणि वसिष्ठ वाल्मिकादिक। आणि पुंडलीक शिरोमणी
२६८०	आणि	।।ज्ञा.गा.०१८३.०७।।	व्यास आणि वसिष्ठ वाल्मिकादिक। आणि पुंडलीक शिरोमणी
२६८१	आणि	।।ज्ञा.गा.०१८३.०९।।	उद्धव यादव आणि ते गोपाळ। गोपिकांचा मेळ ब्रह्मरूप
२६८२	आणि	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
२६८३	आणि	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
२६८४	आणि	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
२६८५	आणि	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
२६८६	आणि	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
२६८७	आणि	।।ज्ञा.गा.०४३५.०१।।	नाना मतीची भूषण। मनेचि करावें गमन। तो आणि आपण। उरों नये
२६८८	आणि	।।ज्ञा.गा.०४४२.०१।।	आणि देखिलें स्वप्नीं। शास्त्रेंच जाहली ज्ञानी। अंगा लागतां कडसणी। रिघो पाहती
२६८९	आणि	।।ज्ञा.गा.०४६५.०३।।	नाद आणि ज्योति परिपूर्ण आम्हां। परेसी महात्मा उजेडला
२६९०	आणि	।।ज्ञा.गा.०४६९.०१।।	ऐकें तूं ज्ञाना सुख आणि विश्रांति रूपा। हरिरूप दीप पाहे ऐसा
२६९१	आणि	।।ज्ञा.गा.०५९८.०१।।	आत्मरूपीं नाहीं पाठीं आणि पोट। एकचि निघोट जाण रया
२६९२	आणि	।।ज्ञा.गा.०६३३.०७।।	द्रव आणि स्थीर मुळीं एक नीर। झाला ज्ञानेश्वर स्वयंब्रह्म
२६९३	आणि	।।ज्ञा.गा.०६३६.०३।।	सुंदर आणि रमण जरी होय तरुणी। पुरुषावीण कामिनी शोभा न पवे बापा
२६९४	आणि	।।ज्ञा.गा.०६३८.०३।।	शुद्धबुद्धरूप तूंचि परिपूर्ण। जन्म आणि मरण तुज नाहीं
२६९५	आणि	।।ज्ञा.गा.०६६६.०५।।	स्वयंवेद्य सन्मुखता भेदु नाहीं आतां। भक्ति आणि परमार्था हेंचि रूप
२६९६	आणि	।।ज्ञा.गा.०७५०.०१।।	सोहंकारी माया लक्षा आणि देहीं। निरंजनीं पाहीं मायाकार
२६९७	आणि	।।ज्ञा.गा.०८००.०२।।	पश्चिम पूर्व असे शुक्ल कृष्ण नारी। दैवी आणि आसुरी वेगें शोधा

२६९८	आणि	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
२६९९	आणि	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
२७००	आणि	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
२७०१	आणि	।।ज्ञा.गा.०९६१.०३।।	तें आतु ना बाहेरी आणि अभ्यंतरीं। एकलेंचि निर्धारीं वसतसे
२७०२	आणि	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
२७०३	आणि	।।ज्ञा.गा.०९८८.०३।।	प्रारब्ध आणि देह भोगिताहे भोग। कासयासि सांग भ्रांति तुज
२७०४	आणि	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
२७०५	आणि	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
२७०६	आणि	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
२७०७	आणि	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
२७०८	आणि	।।ज्ञा.गा.१०६४.०२।।	चौघे बंधु आणि दशक बहिणी। कन्या झाल्या तिन्ही माझ्या पोटीं
२७०९	आणि	।।ज्ञा.गा.१०७७.०५।।	आणि मी सांगों नवल काई। येणें बहिणी भोगिली एकेचि ठायीं
२७१०	आणि	।।ज्ञा.गा.१११६.०२।।	कर्म आणि धर्म आचरती जयालागीं। साधक शीणले साधन साधिता अभागी
२७११	आणि	।।ज्ञा.गा.१११६.०३।।	भक्ति आणि मुक्ति नामापासीं हा प्रत्यक्ष। चारी वेद साहा शास्त्रें देतातीं साक्ष
२७१२	आणिक	।।ज्ञा.गा.००७३.०३।।	नामापरतें तत्त्व नाहीं रे अन्यथा। वायां आणिक पंथा जाशी झणी
२७१३	आणिक	।।ज्ञा.गा.०११२.०४।।	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
२७१४	आणिक	।।ज्ञा.गा.०१२५.०६।।	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती

२७१५	आणिक	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
२७१६	आणिक	।।ज्ञा.गा.०१५६.०१।।	भजन परिस साधन आणिक। कलियुगीं देख आन नाहीं
२७१७	आणिक	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
२७१८	आणिक	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
२७१९	आणिक	।।ज्ञा.गा.०१८१.०४।।	ज्ञानदेवीं निजसूत्र। तोचि धन्य शुद्ध पवित्र। हरिवांचूनि त्याचें वक्त्र। नेणें आणिक दुसरें
२७२०	आणिक	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं
२७२१	आणिक	।।ज्ञा.गा.०३२२.०३।।	आणिक एक अवधारा । मज दिधलें हीनवरा । माझें कांहीं सर्वेश्वरा न विचारिशी
२७२२	आणिक	।।ज्ञा.गा.०४७१.०२।।	तोचि तो आपण श्रीमुखें जाण। आणिक साधन नलगे कांहीं
२७२३	आणिक	।।ज्ञा.गा.०५६४.०१।।	तें अवघेंचि नव्हे अवघेंचि होय। अवघ्यावीण सोय आणिक असे
२७२४	आणिक	।।ज्ञा.गा.०६५४.०३।।	किडाळ त्याजिले चोखाळचि नाहीं। आणिक ते पाही अनादीची
२७२५	आणिक	।।ज्ञा.गा.०७०७.०२।।	तें तूं आपण गुरुमुखें जाण। नलगे साधन आणिक कांहीं
२७२६	आणिक	।।ज्ञा.गा.०७६५.०२।।	आतां बोलाबोली नको बा आणिक। बिंदु ती निःशंक ब्रह्म रया
२७२७	आणिक	।।ज्ञा.गा.०७६५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न बोले आणिक। डोळीयांची बोल पाहतांची
२७२८	आणिक	।।ज्ञा.गा.०७६८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे याहूनि आणिक। बोलाचें कवतुक जेथ नाहीं
२७२९	आणिक	।।ज्ञा.गा.०८२१.०३।।	अकरा वेगळें नाहीं बा आणिक। माझे नेत्रीं देख शुद्ध ज्योती
२७३०	आणिक	।।ज्ञा.गा.०८२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीची आण। या वेगळी खूण आणिक नाहीं
२७३१	आणिक	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
२७३२	आणिक	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
२७३३	आणिक	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
२७३४	आणिक	।।ज्ञा.गा.१०३१.०१।।	आणिक पाईक मोलाचे तुझे। तैसें नव्हे माझें पाईकपण
२७३५	आणिक	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देईं। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
२७३६	आणिक	।।ज्ञा.गा.११०५.०४।।	आणिक याचें नवल सांगूं मी कायी ?। बहिण भोगिली एकेचि ठायीं
२७३७	आणिका	।।ज्ञा.गा.०१६२.०५।।	नामें तरली गणिका। नामें अयोध्या हे आणिका। नाम तारक त्रैलोका। भवार्णवा छेदक

२७३८	आणिका	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्मे करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निर्धारें
२७३९	आणिकां	।।ज्ञा.गा.०३६७.०२।।	आणिकां न कळे तें त्रिगुणां वेगळें। तें मज गोवळें दाविलें वो माय
२७४०	आणिकां	।।ज्ञा.गा.०९९८.०४।।	सर्वज्ञ सुंदर देव होतु कां भलतैसे। परी जडातें चेष्टविते आणिकां पैं नसे
२७४१	आणिकां	।।ज्ञा.गा.०९९८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु आहे तैसाचि पुरे। काय करिसी आणिकां देवांचीं गोवारें रया
२७४२	आणिकांची	।।ज्ञा.गा.०४९७.०२।।	आणिकांची चाड न लवावो मातें। एकल्या अनंतें मज बरवें केलें वो माय
२७४३	आणिकांच्या	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
२७४४	आणिकांतें	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
२७४५	आणिकाचा	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
२७४६	आणिकाची	।।ज्ञा.गा.०६५७.०४।।	चळेना ढळेना जैसें तैसें तेंचि। उपमा आणिकाची केंवीं साहे
२७४७	आणिकी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
२७४८	आणिकु	।।ज्ञा.गा.०५०२.०४।।	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
२७४९	आणिखी	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
२७५०	आणितां	।।ज्ञा.गा.००१६.०३।।	ब्रह्मज्ञान मुखें बोलूं येईल सांग । वैराग्याचें अंग आणितां नये
२७५१	आणिया	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
२७५२	आणियेलें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
२७५३	आणिला	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया

२७५४	आणिला	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
२७५५	आणिला	।।ज्ञा.गा.०७०३.०४।।	ऐसा भाव धरुनी मनीं विठ्ठल आणिला निजध्यानीं। अखंड वदो माझी वाणी विठ्ठलची
२७५६	आणिला	।।ज्ञा.गा.१०२६.०१।।	अठरा दिगांतीहुनी पाळणा आणिला। तेथें एक निर्गुण बाळ पहुडला
२७५७	आणिला	।।ज्ञा.गा.१०३३.०३।।	निदसुरा होता तो जागसुदा जाला। स्वामियें आणिला आपणांपाशीं
२७५८	आणिला	।।ज्ञा.गा.११०७.०४।।	कागद कोरा काळी शाई। लेखणिस आणिला बोरू
२७५९	आणिली	।।ज्ञा.गा.०२११.०५।।	पुंडलिकें भक्तें तारिलें विश्वजनां। वैकुंठींची मूर्ति आणिली पंढरपूर पाटणा
२७६०	आणिली	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
२७६१	आणिली	।।ज्ञा.गा.०७०४.०२।।	निराकारींची वस्तु आकारा आणिली। कृष्णीं कृष्ण केली सकळ सृष्टी
२७६२	आणिली	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
२७६३	आणिली	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
२७६४	आणिलें	।।ज्ञा.गा.०१६३.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न साधनी आणिलें। चित्तचरणीं बांधलें। ज्ञानदृष्टी करूनिया
२७६५	आणिलें	।।ज्ञा.गा.०२१८.०१।।	पातेजोनि खेंवासी आणिलें। येणें आपणिया समान मज केलें गे माये
२७६६	आणिलें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
२७६७	आणिलें	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
२७६८	आणिलें	।।ज्ञा.गा.१०४२.०१।।	अद्वैत पेठेहुनी घोंगडें आणिलें। अमोलिक घेतलें पंढरिये
२७६९	आणिलें	।।ज्ञा.गा.१०४७.०१।।	निर्गुण चवाळें आणिलें। बापनिवृत्तीनें मज पांघुरविलें
२७७०	आणिलेंसें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
२७७१	आणिशील	।।ज्ञा.गा.०८७६.०४।।	कोल्हैरीचे वारु आणिशील बसावया। कैचा राऊत कोणा जिंकशील रया
२७७२	आणिसी	।।ज्ञा.गा.०८७७.०४।।	रोहिणीचें वारु आणिसी बैसावया। कैचें वारु काय जुंझशील वायां
२७७३	आणीक	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा

२७७४	आणीक	।।ज्ञा.गा.०८४३.०३।।	नवमास मायेनें वाहिले उदरीं। तिजप्रती सोयरी आणीक नाहीं
२७७५	आणीक	।।ज्ञा.गा.०८४३.०४।।	कामधेनु म्हैशी आणीक दासदासी। धन बहु सायासीं मिळविलें
२७७६	आणीजती	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२७७७	आणील	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
२७७८	आणुनियां	।।ज्ञा.गा.०१५०.०३।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न ऐसें साधिलें। ते आणुनियां घातिलें। हृदय कमळिकें
२७७९	आणुनी	।।ज्ञा.गा.००८७.०१।।	तिहीं त्रिगुणीं ओतिलें। त्रिपुटिसी गोविलें। आणुनी बांधिलें। चर्मदेहीं
२७८०	आणुनी	।।ज्ञा.गा.०८४२.०१।।	सिंहाचें दुग्ध सायासें जोडलें। आणुनी पाजिलें मार्जारासी
२७८१	आणुनी	।।ज्ञा.गा.०९७१.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे अविनाश जोडलें। आणुनी ठेविलें गुरुमुखीं
२७८२	आणूं	।।ज्ञा.गा.००१६.०२।।	संन्यासाचें सोंग आणूं येईल सांग । अनुभवाचें अंग दावितां नये
२७८३	आणून	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
२७८४	आणून	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
२७८५	आणूनियां	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
२७८६	आतपु	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
२७८७	आतला	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
२७८८	आतसिकुसुमकोशशामघनु	।।ज्ञा.गा.००४३.०१।।	आतसिकुसुमकोशशामघनु। तुळशीवृंदावनामाजीं। मुनीमनोपद्मदळविशाळजी रे आयो
२७८९	आता	।।ज्ञा.गा.११०७.०३।।	पांच पंचविस पाठि लागती आता कसा मागे सरूं?
२७९०	आतां	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं

२७९१	आतां	।।ज्ञा.गा.०००६.०२।।	ध्यान मनन दोन्ही करा । देता बोधिता चतुष्टवरा । मंगलदायक वटेश्वरा । पूजूं आतां
२७९२	आतां	।।ज्ञा.गा.०००६.०३।।	भजन दोंदिल विद्याधरा । सकळशुंडास्वरूपाकारा । चिदानंद दिगंबरा । पूजूं आतां
२७९३	आतां	।।ज्ञा.गा.०००६.०४।।	मुकुट माथां निवृत्तिसार । विद्या अभ्यासितां ज्ञानेश्वर । सकळ अभ्यासाचा नरकुंजर । पूजूं आतां
२७९४	आतां	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
२७९५	आतां	।।ज्ञा.गा.०००७.०१।।	सरस्वतीचा गणाधीशा । महामतीचा पूर्ण प्रकाशा । रिद्धिसिद्धिचा जगदीशा । पूजूं आतां
२७९६	आतां	।।ज्ञा.गा.०००७.०२।।	नागेश वेढा चक्राकार । शेंदूर पिवळा सारंगा सार । श्रुतिगुजाचा महेश्वर । निवृत्ति पूजूं आतां
२७९७	आतां	।।ज्ञा.गा.०००७.०३।।	कृतांत दंता काळेश्वरा । नीळ निवृत्ति ज्ञानेश्वरा। सिद्धि विनायका आदि ईश्वरा । पूजूं आतां
२७९८	आतां	।।ज्ञा.गा.००२५.०५।।	आतां जरी निरुतें । तूंचि आत्मा तूंतें । सुखी सुखाचेनि निजप्राप्ति रया
२७९९	आतां	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
२८००	आतां	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
२८०१	आतां	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
२८०२	आतां	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
२८०३	आतां	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
२८०४	आतां	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
२८०५	आतां	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया

२८०६	आतां	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
२८०७	आतां	।।ज्ञा.गा.०१३७.०३।।	पुंडलिकाच्या भावार्था। गोकुळींहुनी जाला येतां । निजप्रेमभक्ति भक्तां। घ्या घ्या आतां म्हणतसे
२८०८	आतां	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
२८०९	आतां	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
२८१०	आतां	।।ज्ञा.गा.०२३३.०६।।	आतां ऐसें करीं तुज मज सरोभरी। प्रपंच केसरी होई रया
२८११	आतां	।।ज्ञा.गा.०२३६.०२।।	नामरूपीं गोडी। हेचि आवडी आतां। न विसंबे सर्वथा। तुजलागीं
२८१२	आतां	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां काळिये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
२८१३	आतां	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
२८१४	आतां	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
२८१५	आतां	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
२८१६	आतां	।।ज्ञा.गा.०२६८.०२।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें तें केउतें। येणें वो पंढरिनाथें वेधियेलें
२८१७	आतां	।।ज्ञा.गा.०२७८.०६।।	ऐसें परब्रह्म सांवळें दैवत आमुचें। आतां आम्हां कैचें क्रिया कर्म
२८१८	आतां	।।ज्ञा.गा.०२८६.०८।।	आतां येईल म्हूण गेला वेळु कां लाविला। सेला जो भिनला मुक्ताफळीं
२८१९	आतां	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
२८२०	आतां	।।ज्ञा.गा.०२९५.०२।।	पवन वेगाचेनि अंतरलें तुम्हासी। आतां मागुती वो कैसी परतेन वो माये
२८२१	आतां	।।ज्ञा.गा.०२९८.०३।।	आपुलें केलें तें कांहीं न चले वो आतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठला देखतां
२८२२	आतां	।।ज्ञा.गा.०३२०.०१।।	होय सौरी आतां उघडा घाली माथा । परपुरुषीं रमल्या बाई त्याची पतिव्रता
२८२३	आतां	।।ज्ञा.गा.०३२२.०७।।	सासुरा हा स्वार्थ कांहीं न विचारी परमार्थ । आतां करीन घात तयावरी

२८२४	आतां	।।ज्ञा.गा.०३६८.०२।।	पाहीन मी आतां निरंजन स्वरूपता। त्यानें मज तत्त्वतां वोजविलें वो माय
२८२५	आतां	।।ज्ञा.गा.०३६९.०३।।	आतां असो हें भरोवरी सांगणें या शरीरीं। उगवले अंतरीं दृष्टीचिया वो माय
२८२६	आतां	।।ज्ञा.गा.०३७३.०३।।	आतां मी चौघांपाशीं जाईन तीहींचि नागविलें पाहीं। तेथें कांहीं नाहीं ऐसें म्हणितलें
२८२७	आतां	।।ज्ञा.गा.०३९१.२४।।	पुरे पुरे आतां जड जालें जिणें। उरी नाहीं देवा लाजिरवाणें
२८२८	आतां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
२८२९	आतां	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
२८३०	आतां	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
२८३१	आतां	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देईं क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
२८३२	आतां	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
२८३३	आतां	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
२८३४	आतां	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
२८३५	आतां	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा
२८३६	आतां	।।ज्ञा.गा.०४०१.०२।।	आतां सेवेलागीं सेवा करणें कोणच्या अंगें। स्वामीपणें जगीं होउनी ठेलें
२८३७	आतां	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
२८३८	आतां	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया

२८३९	आतां	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
२८४०	आतां	।।ज्ञा.गा.०४१९.०२।।	ऐसीये झुंजीं घालिसी मज। काकुळती तुज नाहीं आतां
२८४१	आतां	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
२८४२	आतां	।।ज्ञा.गा.०४४१.०२।।	आतां जी पहावें। पुढें काय अनुमानावें। कीं पाहोनियां हसावें। नवल ऐसे
२८४३	आतां	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
२८४४	आतां	।।ज्ञा.गा.०४६८.०५।।	ऐलतीरीं ठाके पैलतीरीं ठाके। तेथें कैसेनी सामर्थ्यें पाहों आतां
२८४५	आतां	।।ज्ञा.गा.०४७२.०२।।	आतां मी न करी भ्रांतीचें भ्रमण। वृत्तीसीं मार्जन केलें असे
२८४६	आतां	।।ज्ञा.गा.०४९५.०५।।	पुरे पुरे आतां प्रपंचा पहाणें। निजानंदीं राहणें स्वरूपीं वो माये
२८४७	आतां	।।ज्ञा.गा.०४९७.०१।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें निमालें। मज निरंजनीं आफाविलें गोवळें वो माय
२८४८	आतां	।।ज्ञा.गा.०४९७.०४।।	आतां मी वेगळावलें पांचाहुनी जाहालें। परब्रह्म जोडलें किरु वो माय
२८४९	आतां	।।ज्ञा.गा.०४९८.०५।।	आतां असो हव्यासु लागला निजध्यासु। निरंजनीं सौरसु करीतसे वो माय
२८५०	आतां	।।ज्ञा.गा.०४९८.०६।।	आतां आहे तैसा असो माझ्या हृदयींच वसो। हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
२८५१	आतां	।।ज्ञा.गा.०५०२.०४।।	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
२८५२	आतां	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गर्ती जाली वो माय
२८५३	आतां	।।ज्ञा.गा.०५१७.०५।।	आतां असो हें बोलणें दुजें नाहीं सांगणें। चिदानंदघन तेणें वाढलें वो माय
२८५४	आतां	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
२८५५	आतां	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
२८५६	आतां	।।ज्ञा.गा.०५८७.०२।।	माझें रूप आतां काय म्यां पाहावें। जाहलों अवघें विश्व मीचि
२८५७	आतां	।।ज्ञा.गा.०५९४.०२।।	दुजेंचि न दिसे काय आतां करूं। कवणा विचारूं सुख गोष्टी
२८५८	आतां	।।ज्ञा.गा.०६०२.०१।।	कवणाची चाड आतां मज नाहीं। जडलों तुझ्या पायीं निश्चयेंसी
२८५९	आतां	।।ज्ञा.गा.०६१०.०५।।	आतां मी तूं कैंचा सर्व एकाकार। जाहला ज्ञानेश्वर स्वयं ब्रह्म

२८६०	आतां	।।ज्ञा.गा.०६३८.०४।।	अविद्येच्या योगें तुज जाण भुली। अनुभउनी किल्ली छेदी आतां
२८६१	आतां	।।ज्ञा.गा.०६४९.०२।।	याची लागीं आतां सांगणें हें तुज। माझें निजगुज अंतरीचें
२८६२	आतां	।।ज्ञा.गा.०६६०.०१।।	व्यक्ताव्यक्त दिठी घालुनी कल्पांता। कल्पना नुरेचि तेथे आतां
२८६३	आतां	।।ज्ञा.गा.०६६०.०२।।	पाहाणियाचा प्रपंचु पाहतां। निमाला कवणा बोलूं ठेऊं आतां
२८६४	आतां	।।ज्ञा.गा.०६६६.०५।।	स्वयंवेद्य सन्मुखता भेदु नाहीं आतां। भक्ति आणि परमार्था हेंचि रूप
२८६५	आतां	।।ज्ञा.गा.०६६८.०२।।	ऐसिया सुखाचें करूनियां आळें। बीज तें निर्मळ पेरू आतां
२८६६	आतां	।।ज्ञा.गा.०६७६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरलों तरलों। आतां उद्धरलों गुरुकृपें
२८६७	आतां	।।ज्ञा.गा.०६७८.०१।।	परे पडे मिठी तेथें बोलणेंचि नुठी। आवडी गिळूनियां आतां जीवें नाहीं तुटी
२८६८	आतां	।।ज्ञा.गा.०६७८.०३।।	निवृत्तिदासा सन्निधान दुरी। आवडी गिळुनी आतां जीवें नाहीं उरी
२८६९	आतां	।।ज्ञा.गा.०६८१.०२।।	आतां मी नये आपुलिया आस। तुटले सायास भ्रांतीचे वो माय
२८७०	आतां	।।ज्ञा.गा.०६८२.०२।।	आतां मी जाईन आपुलिया गांवा। होईल विसावा सुखसागरीं वो माय
२८७१	आतां	।।ज्ञा.गा.०६८७.०२।।	आतां आपणिया आपण विचारी। शेखीं प्रकृति ना पुरुष निर्धारी
२८७२	आतां	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
२८७३	आतां	।।ज्ञा.गा.०६९७.०३।।	बोलों तरी आतां मौन्य पडिलें माये। शब्द हा न साहे सांगों कैसें
२८७४	आतां	।।ज्ञा.गा.०६९७.०८।।	निवृत्तिदास म्हणे ज्याचें तो जाणे। आतां जें बोलणें तोचि शीण
२८७५	आतां	।।ज्ञा.गा.०६९८.०१।।	आतां आपणया आपण विचारी। सेखीं प्रकृती ना पुरुष निर्धारीं रया
२८७६	आतां	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
२८७७	आतां	।।ज्ञा.गा.०७०१.०४।।	आतां उगवितांची भलें नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीशीं
२८७८	आतां	।।ज्ञा.गा.०७१६.०४।।	जालों मी साक्षी हेंही आतां ग्रासी। सहजचि होसी पूर्ण सुखी
२८७९	आतां	।।ज्ञा.गा.०७२३.०१।।	आतां याजपरतें उरलें नाहीं कांहीं। देहींच विदेही होऊनि ठेलें
२८८०	आतां	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
२८८१	आतां	।।ज्ञा.गा.०७३६.०२।।	अर्थ पाहतां सांकडें ऐकतां। कैसें करूं आतां निवृत्ति सांगे
२८८२	आतां	।।ज्ञा.गा.०७३९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आतां फार म्हणों काय। सहस्रदळीं निश्चय आत्मा असे

२८८३	आतां	।।ज्ञा.गा.०७६५.०२।।	आतां बोलाबोली नको बा आणिक। बिंदु ती नि:शंक ब्रह्म रया
२८८४	आतां	।।ज्ञा.गा.०८११.०२।।	आतां माझें नयन नयनीं रिघों पाहे। नयना नयनीं राहे नयनची
२८८५	आतां	।।ज्ञा.गा.०८२२.०३।।	आतां तया सदनीं उफराटे मार्गें। वळंघिता सवेग पश्चिम पंथीं
२८८६	आतां	।।ज्ञा.गा.०८२३.०१।।	आतां औटपिठींचा मार्ग एक बाई। निशिदिनीं पाही शोध करा
२८८७	आतां	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
२८८८	आतां	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
२८८९	आतां	।।ज्ञा.गा.०८५०.११।।	आतां सांडी मांडी न करीं निश्चय एक धरीं। तूं आत्मा निर्विकारी सदोदित
२८९०	आतां	।।ज्ञा.गा.०८५०.१३।।	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे
२८९१	आतां	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
२८९२	आतां	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
२८९३	आतां	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
२८९४	आतां	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
२८९५	आतां	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया

२८९६	आतां	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
२८९७	आतां	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
२८९८	आतां	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
२८९९	आतां	।।ज्ञा.गा.०९०३.०४।।	देव जवळी असतां जासी आना तीर्था। मुकलासी आतां म्हणे ज्ञानदेवो
२९००	आतां	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
२९०१	आतां	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
२९०२	आतां	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
२९०३	आतां	।।ज्ञा.गा.०९१०.०१।।	सुखाचिया गोठी आतां किती हो करणें। सुखें सुख अनुभवणें ऐसें करी
२९०४	आतां	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
२९०५	आतां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
२९०६	आतां	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
२९०७	आतां	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
२९०८	आतां	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया

२९०९	आतां	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
२९१०	आतां	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
२९११	आतां	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
२९१२	आतां	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
२९१३	आतां	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
२९१४	आतां	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
२९१५	आतां	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
२९१६	आतां	।।ज्ञा.गा.१०२५.०१।।	पाळण्याची परी सांगेन आतां। पाळण्या सान्हुलें देहेंवीण बोभातें ताता
२९१७	आतां	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णूं चक्रपाणी बहु काळें गे माय
२९१८	आतां	।।ज्ञा.गा.१०३५.०४।।	घोंगडें देईल तो एक दाता। रखुमादेविवरा मागों रे आतां
२९१९	आतां	।।ज्ञा.गा.१०३७.०४।।	मनोरथ पुरले रे आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाशीं ध्यातां
२९२०	आतां	।।ज्ञा.गा.१०४०.०२।।	मागील रगटें झाडिलें आतां। पंढरीनाथा चरणाजवळीं
२९२१	आतां	।।ज्ञा.गा.१०४३.०३।।	आतां पराहूनि परमेचूचें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला अंगीचें
२९२२	आतां	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
२९२३	आतां	।।ज्ञा.गा.१०५१.१२।।	आतां फटफट फटफट। या नादाची गोठ नीट। वोळगोनी औटपीठ। उर्ध्व पाठ भेदती
२९२४	आतां	।।ज्ञा.गा.१०५१.१६।।	आतां तळमळ। धरणींपारणीं हळाहळ। तीर्थयात्रे लागीं चळपळ। घेतलें बळ तपाचें
२९२५	आतां	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया

२९२६	आतां	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
२९२७	आतां	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
२९२८	आतां	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
२९२९	आतां	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
२९३०	आतां	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
२९३१	आतां	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
२९३२	आतां	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
२९३३	आतां	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
२९३४	आतां	।।ज्ञा.गा.१०९७.०२।।	तुज पाहतां भुलली पैं चित्ता। काय करूं मी आतां येई पंढरीनाथा
२९३५	आतांचि	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
२९३६	आतांचें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
२९३७	आतु	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
२९३८	आतु	।।ज्ञा.गा.०९६१.०३।।	तें आतु ना बाहेरी आणि अभ्यंतरीं। एकलेंचि निर्धारीं वसतसे

२९३९	आतुडली	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
२९४०	आतुडे	।।ज्ञा.गा.०२२९.०५।।	काळु आतुडे परी वेळु नातुडे। म्हणोनी रक्षिलें सकळां रे
२९४१	आतुडे	।।ज्ञा.गा.०४६६.०६।।	थोडेनी आतुडे सडेनी पदार्थे। येतु असे अर्थे हृदयामाजीं
२९४२	आतुडे	।।ज्ञा.गा.०८७२.०१।।	शाहाणे सिंतरें व्याहाणे मोहरें। भणंग धुरें आतुडे कैसें
२९४३	आतुला	।।ज्ञा.गा.०८०२.०३।।	महाकारणीं आतुला लक्षाचा पुतळा। उन्मनी हे कळा दैवी वरी
२९४४	आत्मकाजा	।।ज्ञा.गा.०५०८.०१।।	चौदारवंटा ओलांडूनि वोजा। अंतरीं आत्मकाजा बोधिलें वो माय
२९४५	आत्मकाजीं	।।ज्ञा.गा.०६३७.०३।।	सिंधु येऊनियां मिळे सरितेमाजीं। परी आत्मकाजीं क्रिया नको
२९४६	आत्मखुणा	।।ज्ञा.गा.०४८०.०२।।	सोमयागाची हे नाहीं ज्या गणना। तरी आत्मखुणा अलभ्य तें
२९४७	आत्मखूण	।।ज्ञा.गा.०७१४.०४।।	जीव शिव भेद तोंवरिच जाण। जंव आत्मखूण न पाविजे
२९४८	आत्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.०६२९.०३।।	तेव्हां आत्मज्ञान अनुभव होय। अविद्यत्व जाय जीवरुप
२९४९	आत्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७५३.०१।।	आत्मज्ञान जया न देखा निजदृष्टि। तया नरा गोष्टी करूं नये
२९५०	आत्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.०९६७.०१।।	भलें बोलोनी दाविलें मज। आत्मज्ञान सांगेन तुज
२९५१	आत्मज्ञानाची	।।ज्ञा.गा.०५१८.०२।।	आत्मज्ञानाची गति जाली वो निवांत। प्रबोधतत्त्व मी पावलों वो माय
२९५२	आत्मज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०९२९.०२।।	गेले मेले काय सांगाल गोष्टी। स्वयें आत्मज्ञानी घाला परमात्मीं मिठी
२९५३	आत्मज्ञानी	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
२९५४	आत्मज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०६०७.०२।।	शीव पूर्ण जीव भक्त अविद्यक। होय पूर्ण चोख आत्मज्ञानें
२९५५	आत्मज्योती	।।ज्ञा.गा.०८०७.०२।।	अवस्था हे चारी संयोगचि एव। शून्य जे नि:शंक आत्मज्योती
२९५६	आत्मज्योती	।।ज्ञा.गा.०८२१.०४।।	ज्ञानोबाची वाणी पूर्ण रूपीं घ्यावी। देहींच पाहावी आत्मज्योती
२९५७	आत्मज्योतीलिंगा	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
२९५८	आत्मतत्त्व	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
२९५९	आत्मतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.००५३.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी संगती सज्जनीं। हरि दिसे जनीं वनीं आत्मतत्त्वीं
२९६०	आत्मतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०६२६.०३।।	देहीं ग्रासूनियां राहती जे सुखी। तेचि ते पारखी आत्मतत्त्वीं

२९६१	आत्मतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.०४७७.०१।।	परब्रह्मीं वस्ती कोण्या रूपें करूं। सकळ हें भरूं आत्मतत्त्वें
२९६२	आत्मतेज	।।ज्ञा.गा.०७७८.०२।।	इडे पिंगळेचा ओघ सैरा दिसतसे। त्यावरी प्रकाशे आत्मतेज
२९६३	आत्मतेजें	।।ज्ञा.गा.०४६३.०१।।	आत्मतेजें तेज रवितेज बिंबे। जीव शीवीं बिंबे ज्ञानतेजें
२९६४	आत्मत्वाचिया	।।ज्ञा.गा.०५१६.०३।।	आत्मत्वाचिया परी खेवणिलीं भूषणें। तें मी आवडीचें लेणें लेइलें वो माय
२९६५	आत्मदशा	।।ज्ञा.गा.०७४७.०२।।	निरंजन सभराभरीत वस्तू कोंदली। साक्षित्वासी आली आत्मदशा
२९६६	आत्मदशे	।।ज्ञा.गा.०७७७.०२।।	आत्मदशे योगी लक्ष लाविती देहीं। ब्रह्मरंध्र पाहीं सत्पद तें
२९६७	आत्मदेवा	।।ज्ञा.गा.०६४७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भजा आत्मदेवा। अखंडीत सेवा करा त्याची
२९६८	आत्मनाथ	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
२९६९	आत्मनाथा	।।ज्ञा.गा.०३८७.०४।।	प्राणप्रिया गेली पुसे आत्मनाथा। कैसेनी उलथा गुरुखुणें
२९७०	आत्मनिवेदन	।।ज्ञा.गा.०३५१.०२।।	श्रवण कीर्तन पादसेवन कैसें विष्णुस्मरण केलें। अर्चन वंदन दास्य सख्य आत्मनिवेदन केलें
२९७१	आत्मनैवेद्य	।।ज्ञा.गा.१०५६.०४।।	आत्मनैवेद्य समर्पिले। ब्रह्मानंदीं मग वंदिलें। ज्योतिर्लिंग मग ध्याईलें। ज्ञानदेवा हृदयीं
२९७२	आत्मपणें	।।ज्ञा.गा.०३८८.०५।।	सखी म्हणे सुख प्राणासी भुललें। आत्मपणें मुकलें काय करूं
२९७३	आत्मपणें	।।ज्ञा.गा.०५१९.०३।।	श्रवण नयन जाति गोतपण। जीवशीव खूण आत्मपणें
२९७४	आत्मप्रतीती	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
२९७५	आत्मप्रभा	।।ज्ञा.गा.०६९७.०६।।	ऐसिया सुख वस्ती आत्मप्रभा संविती। प्रकाशीं प्रकाश स्थिती पूर्ण ठेली
२९७६	आत्मप्रभा	।।ज्ञा.गा.०७८१.०१।।	महावाक्यार्थ तें शून्य कैसें बापा। सत्वर नयनीं पहा आत्मप्रभा
२९७७	आत्मप्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
२९७८	आत्मयाचें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०३।।	हें सुख साचार सांगे कां विचार। आत्मयाचें घर गुरुखुणें
२९७९	आत्मयाशी	।।ज्ञा.गा.०६२४.०३।।	जाणें येणें कांहीं नाहीं आत्मयाशी। द्रष्टत्व तयासी जाणिजे कीं
२९८०	आत्मयासी	।।ज्ञा.गा.०३८९.०१।।	प्राणाची पैं सखी पुसे आत्मयासी। ईश्वरीं ध्यानाची वृत्ति गेली

२९८१	आत्मयासी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
२९८२	आत्मयासी	।।ज्ञा.गा.०६५१.०२।।	आत्मयासी जगतीं अवघाची एकला। जगांत संचला तद्रूप तो
२९८३	आत्मयोगें	।।ज्ञा.गा.०६१५.०४।।	दृष्य एक चुळें घोटुनी बैसला। ज्ञानदेव धाला आत्मयोगें
२९८४	आत्मराज	।।ज्ञा.गा.००९८.०२।।	चला जाऊं पाहूं आत्मराज घटीं। नामें नेतु तटीं वैकुंठीचिया
२९८५	आत्मराजु	।।ज्ञा.गा.००९४.०३।।	मनाच्या भोवनीं समाधीच्या ध्यानीं। चिंतिला पद्मासनीं आत्मराजु
२९८६	आत्मरूप	।।ज्ञा.गा.०४५९.०३।।	आत्मा आत्मरूप परमात्मा समीप। कोटि कोटिरूप एकलेंचि दिसे
२९८७	आत्मरूप	।।ज्ञा.गा.०६३७.०४।।	पूर्ण ज्ञानदेवा प्राप्त आत्मरूप। त्रिविध हे ताप निरसती
२९८८	आत्मरूप	।।ज्ञा.गा.०६५५.०१।।	वर्ण ना व्यक्ति अमूप निजतेज। संतांचें तें गूज आत्मरूप
२९८९	आत्मरूप	।।ज्ञा.गा.०७५२.०१।।	पहा त्रिभुवनीं न दिसे बाईये। नयनांजनीं पाहें आत्मरूप
२९९०	आत्मरूप	।।ज्ञा.गा.०८३६.०३।।	कुंडलिनी गति सहजचि राहे। सहस्रदळीं पाहे आत्मरूप
२९९१	आत्मरूप	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गें!
२९९२	आत्मरूपा	।।ज्ञा.गा.०७८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे बीजें दोन बापा। पाहें आत्मरूपा तेथ बा रे
२९९३	आत्मरूपावीण	।।ज्ञा.गा.०५९१.०४।।	आत्मरूपावीण साधन अन्यत्र। भ्रमासीच पात्र होईजे कीं
२९९४	आत्मरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४६०.०१।।	आत्मरूपीं रूप रंगलें सहज। रिगोनी निजगुज सतेजिलें
२९९५	आत्मरूपीं	।।ज्ञा.गा.०५९८.०१।।	आत्मरूपीं नाहीं पाठीं आणि पोट। एकचि निघोट जाण रया
२९९६	आत्मरूपीं	।।ज्ञा.गा.०७०८.०१।।	अहं सोहं दोन्ही शोधितां मारग। लाधला निजांग आत्मरूपीं
२९९७	आत्मरूपीं	।।ज्ञा.गा.०७१३.०४।।	चराचर रूप देवचि पैं जाला। लय होउनि ठेला आत्मरूपीं
२९९८	आत्मरूपीं	।।ज्ञा.गा.०७२४.०४।।	आत्मरूपीं क्रिया जे कोणी अर्पिती। तेचि मुक्त होती निश्चयेसी
२९९९	आत्मलिंग	।।ज्ञा.गा.०५६५.०१।।	तनुमनुधनें पूज्य पैं केले। आत्मलिंग पूजिलें बाईये वो
३०००	आत्मलिंगा	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
३००१	आत्मविद	।।ज्ञा.गा.०६३०.०२।।	एक तेंचि सूत्र तिन्हीशी मिळुनी। जाणती ते ज्ञानी आत्मविद
३००२	आत्मसुखाचा	।।ज्ञा.गा.००११.०५।।	जो मनबुद्धिसी अगोचर । तोचि झाला चराचर । हा आत्मसुखाचा विचार । अपविस्तार केला जेणें
३००३	आत्मस्वरूप	।।ज्ञा.गा.०४९५.०३।।	अनंगपण फिटलें मायाछंदा सांठवलें। सकळ देखिलें आत्मस्वरूप वो माये

३००४	आत्महिताची	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
३००५	आत्मा	।।ज्ञा.गा.००२५.०५।।	आतां जरी निरुतें । तूंचि आत्मा तूंतें । सुखी सुखाचेनि निजप्राप्ति रया
३००६	आत्मा	।।ज्ञा.गा.००४९.०३।।	एक हरि आत्मा जीवशिवसमा। वायां तूं दुर्गमा न घालीं मन
३००७	आत्मा	।।ज्ञा.गा.००५४.०४।।	ज्ञानदेवा प्रमाण आत्मा हा निधान। सर्वांघटीं संपूर्ण एक नांदे
३००८	आत्मा	।।ज्ञा.गा.००५५.०२।।	रामकृष्ण वाचा भाव हा जिवाचा। आत्मा जो शिवाचा रामजप
३००९	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
३०१०	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
३०११	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०१९५.०५।।	आड वाहे भीमा। तारावया देह आत्मा। पैलथडीये परमात्मा। मध्यें राहिला पुंडलिकु
३०१२	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०२४६.०४।।	आत्मा दिनकर पाठीं उगवे तात्काळिक सहज। जिवचंद्राचें मंडळ सहजासहज निस्तेज
३०१३	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०३३४.०३।।	आदिमध्यअंत राहिला अनंत। न दिसे द्वैताद्वैत आत्मा रया
३०१४	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
३०१५	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
३०१६	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
३०१७	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
३०१८	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०४५९.०३।।	आत्मा आत्मरूप परमात्मा समीप। कोटि कोटिरूप एकलेंचि दिसे
३०१९	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०४७६.०१।।	सोंग संपादणी एका रूपें करी। आत्मा घरोघरीं वर्ततुसे
३०२०	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०५०६.०१।।	आत्मा अंगें प्रसिद्ध देखिला। अंतर्बाह्य अलिप्त व्यापला
३०२१	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०५२३.०२।।	तेज दीप्तीं आत्मा इंद्रियां प्रकाशी। समरसुनी ग्रासी दिव्य तेजें

३०२२	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०५२३.०४।।	ज्ञानदेवा जप हरि आत्मा माझा। चिंतितां नील जाये तूं वेगीं
३०२३	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०६०७.०१।।	सिद्धांतीचें सार आत्मा सदोदित। माया ते कल्पित तद्विवर्त
३०२४	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०६२४.०१।।	कासवाच्या परी आत्मा तो या देहीं। इंद्रियें जो पाही अवलोकी
३०२५	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०६२४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आत्मा शुद्ध बुद्ध। नव्हेचि पैं बद्ध कदाकाळीं
३०२६	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०६२५.०२।।	मी तूं द्वैतभ्रांती पहा रे काढुनी। आत्मा तो गिवसुनी राहे सुखें
३०२७	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०६३२.०२।।	स्वप्रकाशमय आत्मा सदोदित। सर्वत्र भरीत एकमेव
३०२८	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०६३४.०३।।	आत्मा, आत्मीं भाविता देहीं। मायेच्या डोही बुडाले कैसें
३०२९	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०६५१.०३।।	अणुरेणु तृण काष्ठादि पाषाण। सर्वत्रीं समान आत्मा तोचि
३०३०	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०६५१.०४।।	देह उच्च नीच आत्मा सर्व सम। मानिती विषम मंदमती
३०३१	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०७०८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अक्षयीं राहिला। आत्मा म्यां पाहिला याचि डोळां
३०३२	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०७३९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आतां फार म्हणों काय। सहस्रदळीं निश्चय आत्मा असे
३०३३	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०७५४.०१।।	आत्मा एक बाई स्थिरचर व्यापक। सृष्टी तैसी देख एकलीच
३०३४	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०७६८.०३।।	समान जैसा अर्क स्थिरचर एकला। आत्मा हा संचरला तैशापरी
३०३५	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०७७०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तेथें अक्षय राहिला। आत्मा म्यां पाहिला या दृष्टीसी
३०३६	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०७७६.०२।।	आत्मा माया शिव शक्तीचें हें रूप। दिसतें चिद्रूप अविनाश
३०३७	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०७८९.०२।।	अंजनाचें सार तेच देह बा रे। आत्मा परिपूर्ण सारे पाहाती ज्ञानी
३०३८	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०७९५.०१।।	स्थावर जंगम प्रणव प्रसवला। आत्मा स्वयें संचला प्रणवा ठायीं
३०३९	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०८०१.०३।।	मकार अर्धमात्रा शून्यांचा निश्चय। आत्मा एक असे स्वयें रया
३०४०	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०८१०.०१।।	आत्मा पूर्णपणीं लक्ष सोहं स्मरणीं। लक्षासी उन्मनी आणा बा रे
३०४१	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०८३२.०३।।	ज्ञानेश्वर म्हणे आत्मा यातें जाणे। सुनिळ अनुभवणें निवृत्ति पाहा
३०४२	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
३०४३	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
३०४४	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
३०४५	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०८३८.०६।।	निवृत्ति कृपा वरी झळके। ज्ञानेश्वराचा आनंद दीपिके। विश्व आत्मा परी येके। येकलेपणें

३०४६	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०८५०.११।।	आतां सांडी मांडी न करीं निश्चय एक धरीं। तूं आत्मा निर्विकारी सदोदित
३०४७	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
३०४८	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०९४४.०१।।	येथें तेथें दुरी तो नांदे मंदिरीं। आत्मा चराचरीं एकपणें
३०४९	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०९७५.०१।।	नाहीं तें तूं काय गिळिसीं। आत्मा ओळखोनि होय तत्त्वमसी
३०५०	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
३०५१	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
३०५२	आत्मा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
३०५३	आत्मा	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
३०५४	आत्मा	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
३०५५	आत्मा	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
३०५६	आत्मा	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
३०५७	आत्मा	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सर्वेचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व
३०५८	आत्मा	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
३०५९	आत्माच	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
३०६०	आत्मानात्म	।।ज्ञा.गा.०६३३.०५।।	तत्त्वमसी बोध आत्मानात्म भेदले। दृश्य विसरलें भास आधीं
३०६१	आत्मानाथ	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ

३०६२	आत्माभोगी	।।ज्ञा.गा.०९४५.०१।।	शांती क्षमा दया निवती निर्व्यंग। होउनी सर्वांग आत्माभोगी
३०६३	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.००६३.०४।।	ज्ञानदेवीं नाम रामकृष्ण ठसा। येणें दशदिशा आत्माराम
३०६४	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.०४५७.०४।।	गोप्य गुजराज उमजलासे हरि। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम
३०६५	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.०७०९.०१।।	ज्योतीची निजज्योति। विश्रांति विश्राम। पाहे आत्माराम। निजदृष्टी रया
३०६६	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.०७७४.०१।।	कोणाचें हें रूप देह हा कोणाचा। आत्माराम साचा सर्व जाणे
३०६७	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.०८०६.०१।।	आत्माराम देखे सहस्रदळावरी। उन्मनी हे पाही आरुते तेही
३०६८	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.०८२५.०१।।	आत्माराम नयनीं निरखुनी देखिला। निळा रंग ओतिला आदी अंतीं
३०६९	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
३०७०	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
३०७१	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
३०७२	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
३०७३	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
३०७४	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मार्गें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
३०७५	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
३०७६	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.१११७.०३।।	बरवा संतसमागम। प्रगटला आत्माराम
३०७७	आत्मारामीं	।।ज्ञा.गा.०१५०.०१।।	धन्य धन्य रामनामीं। जो अनुसरला इये कामीं। तोचि बोलिला स्वधर्मी। आत्मारामीं मिळाला
३०७८	आत्मारामीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मी। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
३०७९	आत्मारामु	।।ज्ञा.गा.००४७.०५।।	बरवा संतसमागमु। प्रगटला आत्मारामु

३०८०	आत्मारामु	।।ज्ञा.गा.०१९१.०४।।	बरवा संतसमागमु । प्रगटला आत्मारामु
३०८१	आत्मारामु	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु । ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
३०८२	आत्मारामु	।।ज्ञा.गा.०५०८.०३।।	पांगुळें इंद्रियें ग्रामु संवादें आत्मारामु । तो ईश्वरु पूर्णकामु मज भेटवा वो माय
३०८३	आत्मारामु	।।ज्ञा.गा.०९०३.०३।।	अष्टोत्तरशें तीर्थें जयाच्या चरणीं । तो तुझ्या हृदयभुवनीं आत्मारामु
३०८४	आत्मारामें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो । चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो । सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
३०८५	आत्मिक	।।ज्ञा.गा.०६०४.०३।।	धाल्याचे ढेंकर निघती होतां सुख । तेवींचि आत्मिक जाणिजेसु
३०८६	आत्मीं	।।ज्ञा.गा.०६३४.०३।।	आत्मा, आत्मीं भाविता देहीं । मायेच्या डोही बुडाले कैसें
३०८७	आत्म्याची	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति । श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती । घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती । हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
३०८८	आथिचिना	।।ज्ञा.गा.१०८८.०४।।	करा तत्त्वीं सौरसु म्हणे निवृत्तीदासु । जेथें रात्री दिवसु आथिचिना
३०८९	आथिला	।।ज्ञा.गा.०६८९.०१।।	अनुभवें अनुभवु बोधा बोध आथिला । नि:शब्दी नि:शब्द नादावला
३०९०	आथिली	।।ज्ञा.गा.०१२८.०४।।	ऐसि वाचा दृष्टी नामरूपें आथिली । वासनेवरी वहिली उठो दे कां
३०९१	आथिलें	।।ज्ञा.गा.००२३.०२।।	कमलनयन सुमन फांकलें । त्या परिमळा आथिलें । मकरंदीं वो माय
३०९२	आथिलें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें । तें पंढरिये प्रगटलें । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें । नामें आथिलें चोखडें रया
३०९३	आथिलें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें । कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें । ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें । देखा सकळ आगमीचें संचलें ।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
३०९४	आथिलें	।।ज्ञा.गा.०४९६.०२।।	गुणांची लावणी लाविली गगनीं । निरंजनीं निर्गुणीं आथिलें वो माय
३०९५	आथिलें	।।ज्ञा.गा.०५६१.०२।।	गुणा भ्यालें म्हणोनी निर्गुण पैं जालें । तें निराकार आथिलें माझ्या अंगीं
३०९६	आथी	।।ज्ञा.गा.०५८४.०४।।	निर्विकल्प स्थिति हेतु नाहीं आथी । अज्ञानाची बुंथी काढियली
३०९७	आथी	।।ज्ञा.गा.०५८६.०४।।	सहजचि सृष्टि जाणा हे घडली । सहजचि गेली शेखीं आथी
३०९८	आथी	।।ज्ञा.गा.०५९२.०२।।	ब्रह्मादिक काळ व्याली हे ढिसाळ । आथी रजस्वला इयेपरी
३०९९	आथी	।।ज्ञा.गा.०५९४.०३।।	आपणा आपण विचारिजे आथी । जाहली विश्रांति मीपणाशीं
३१००	आथी	।।ज्ञा.गा.०६११.०४।।	पुण्य तेथें पाप समचि वर्तती । रात्रंदिन आथी जियेपरी
३१०१	आथी	।।ज्ञा.गा.०६१८.०४।।	समत्वें इहींचि जाण जन्म घरीं । आथी इयेपरी तिन्हींजेसु

३१०२	आथी	।।ज्ञा.गा.०६३२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही निरसुनी। झालों निरंजनीं लीन आथी
३१०३	आथी	।।ज्ञा.गा.०९९६.०२।।	तेंचि कीं प्रमाण साधनानुक्रम। येर भवभ्रम रूप आथी
३१०४	आथीयलें	।।ज्ञा.गा.०४७९.०५।।	ज्ञानेश्वर म्हणे ब्रह्म साधियेलें। कीर आथीयलें ज्ञानेवीण
३१०५	आदरसुख	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
३१०६	आदरें	।।ज्ञा.गा.०००३.०१।।	आरंभीं आवडीं आदरें आलें नाम । तेणें सकळ सिद्धि जगीं जालें पूर्ण काम
३१०७	आदरें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
३१०८	आदरें	।।ज्ञा.गा.०३८२.०१।।	सखीप्रती सखी आदरें करी प्रश्न। जीव शिव पूर्ण कैसा दिसे
३१०९	आदळली	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत ।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
३११०	आदि	।।ज्ञा.गा.०००७.०३।।	कृतांत दंता काळेश्वरा । नीळ निवृत्ति ज्ञानेश्वरा। सिद्धि विनायका आदि ईश्वरा । पूजूं आतां
३१११	आदि	।।ज्ञा.गा.०१३२.०२।।	आदि मध्य अंतीं निजबीज ओंकार। ध्रुव प्रल्हाद अंबऋषी जिहीं मानिला निर्धार
३११२	आदि	।।ज्ञा.गा.०१८०.०६।।	बळी कृपाचार्य इंद्र सूर्य चंद्र। ब्रह्मा आदि इंद्र पूर्ण भक्त
३११३	आदि	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
३११४	आदि	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
३११५	आदि	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
३११६	आदि	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा

३११७	आदि	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
३११८	आदि	।।ज्ञा.गा.०४२८.०२।।	आदि मध्य ज्याला नाहीं आदि अंत। व्यापक श्रीमंत निवृत्तिराज
३११९	आदि	।।ज्ञा.गा.०४२८.०२।।	आदि मध्य ज्याला नाहीं आदि अंत। व्यापक श्रीमंत निवृत्तिराज
३१२०	आदि	।।ज्ञा.गा.०४४०.०१।।	मग निर्गुण निर्विकार। जगद्गुरु आदि अवतार। कैसे धारणा बांधेल धार। रोमरंध्रीं
३१२१	आदि	।।ज्ञा.गा.०४८४.०१।।	आदि मध्य प्रांत टाकोनी वासना। करूं हरिध्याना सोहंभावें
३१२२	आदि	।।ज्ञा.गा.०५१९.०२।।	आदि मध्य आंतु नसोनियां दिसे। पाठीं पोटीं वसे निघोट रया
३१२३	आदि	।।ज्ञा.गा.०५३४.०३।।	शून्याहि परता आदि अंतु नाहीं। तो असोनियां देहीं धांवो सरे
३१२४	आदि	।।ज्ञा.गा.०५३५.०१।।	आदि मध्य अंत सर्वसम हरि। घटमठचारी भरला दिसे
३१२५	आदि	।।ज्ञा.गा.०५८०.०२।।	अकरासहित पांच पांचीं मावळलीं। आदि अंतीं उदयो जाली तेजाकारें
३१२६	आदि	।।ज्ञा.गा.०६४६.०३।।	आदि अंत मध्य नाहीं दृश्य दृष्टा दर्शन। सच्चिदानंदरूप वस्तु सनातन
३१२७	आदि	।।ज्ञा.गा.०७२५.०७।।	तो स्वस्वरूपाचा पूर। अनादि आदि ईश्वर। उर्वरित उरे। कुसुमकांति
३१२८	आदि	।।ज्ञा.गा.०९३४.०३।।	स्वरूपीं रमतां हृदयस्थ आप। तयाचें स्वरूप आदि मध्यें
३१२९	आदि	।।ज्ञा.गा.०९३९.०३।।	आदि हें माजिठें रूपीं रूप पैठें। असोनियां द्रष्टे न पाहे भुली
३१३०	आदि	।।ज्ञा.गा.०९४८.०३।।	आदि मध्य घर हरीचा शेजार। हरिवीण थार नाहीं कोठें
३१३१	आदि	।।ज्ञा.गा.०९८५.०३।।	एक मूळ एक आदि। शून्य मांडिली उपाधी
३१३२	आदि	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
३१३३	आदि	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
३१३४	आदि	।।ज्ञा.गा.१०२६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु आदि अंतीं। त्याहुनी परती मज गती केली
३१३५	आदि	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
३१३६	आदि	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
३१३७	आदिअंत	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे

३१३८	आदिअंत	॥ज्ञा.गा.०९९९.०१॥	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
३१३९	आदिअंतीं	॥ज्ञा.गा.००२४.०३॥	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
३१४०	आदिअंतीं	॥ज्ञा.गा.०४३१.०२॥	कैसें वरिष्ठांचे सार। जों आदिअंतीं विचार। हें जाणले अवतार। मानवी होती
३१४१	आदिअंतु	॥ज्ञा.गा.००२१.०४॥	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नंदानंदनु । आदिअंतु एकु पूर्ण सनातनु गे माये
३१४२	आदित्याचा	॥ज्ञा.गा.०७२५.०३॥	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
३१४३	आदित्याचा	॥ज्ञा.गा.०७२५.०८॥	तेथून निवृत्ति बोधाच्या ध्वजा। मयुरपिच्छें कोंदलीं नभा। अनंत आदित्याचा गाभा। डळमळूं लागे
३१४४	आदिदेवो	॥ज्ञा.गा.००११.०१॥	प्रथम नमूं तो गुरुदेवो । जेथें निमाले भावाभावो । अनादि स्वरूप स्वयमेवो । तो आदिदेवो नमियेला
३१४५	आदिनाथ	॥ज्ञा.गा.०९९९.२४॥	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्‌गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
३१४६	आदिनाथें	॥ज्ञा.गा.००१५.०१॥	आदिनाथें बीज सांगितलें कानीं । सोहं हे शिराणी कैवल्याची
३१४७	आदिपति	॥ज्ञा.गा.०२९३.०२॥	अठरा भार वनस्पती। सुरवर वोळंगती। देवोदेवि आदिपति। कृष्ण काळा गे माये
३१४८	आदिपुरुषाची	॥ज्ञा.गा.०८३८.०३॥	तें गगन स्वरूपाची सरिता। आदिपुरुषाची अलक्ष अवस्था। सुस्ति सुस्तावला कल्पांता । जागाचि नोहे
३१४९	आदिपुरुषासी	॥ज्ञा.गा.०२१३.०१॥	शरीर हें स्थळ। मळानिर्मळाचें मूळ। पाहोनी चोखाळ। आदिपुरुषासी
३१५०	आदिमध्य	॥ज्ञा.गा.०३८१.०४॥	ज्ञानदेव म्हणे आदिमध्य समता। सुखें पाहतां चढे हातां
३१५१	आदिमध्य	॥ज्ञा.गा.०४६९.०२॥	चित्तवृत्तिचिया आदिमध्य अंतीं। रूपींरूप आनंदी समरसें
३१५२	आदिमध्य	॥ज्ञा.गा.०९३६.०२॥	बाहेजु भीतरीं आदिमध्य ऊर्ध्व। हृदयीं सन्निध बिंबलासे
३१५३	आदिमध्य	॥ज्ञा.गा.०९४७.०२॥	पर नाहीं तेथे अरुतें कैचें। आदिमध्य साचें कळिका हरि
३१५४	आदिमध्यअंत	॥ज्ञा.गा.०३३४.०३॥	आदिमध्यअंत राहिला अनंत। न दिसे द्वैताद्वैत आत्मा रया
३१५५	आदिमध्यअंत	॥ज्ञा.गा.०४५७.०१॥	आदिमध्यअंत तुजमाजीं बिंबे। ब्रह्मीं ब्रह्म थांबे लवण जळीं
३१५६	आदी	॥ज्ञा.गा.०७४९.०४॥	ज्ञानदेव नमितो आदी देवीप्रती। नेत्रीं पाहे ज्योति शुद्धरूप
३१५७	आदी	॥ज्ञा.गा.०७५९.०६॥	सलोकता मुक्ती आदी तिन्ही वर। वसतें जें घर योगीयांचें
३१५८	आदी	॥ज्ञा.गा.०७८५.०१॥	भ्रुवामध्यें तेज चंद्रसूर्यविरहित। आदी मध्य अंत संचलेंसे
३१५९	आदी	॥ज्ञा.गा.०८२५.०१॥	आत्माराम नयनीं निरखुनी देखिला। निळा रंग ओतिला आदी अंतीं

३१६०	आदी	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
३१६१	आदीं	।।ज्ञा.गा.००२१.०२।।	आदीं अंतीं गुण सर्वत्र निर्गुण । गुणासी अगुण भासती ना
३१६२	आदीं	।।ज्ञा.गा.०१३३.०५।।	हरि आदीं रे हरि अंतीं रे। हरि व्यापकु सर्वांभूतीं रे
३१६३	आदीनाथें	।।ज्ञा.गा.०७३३.०३।।	पार्वतीलागीं आदीनाथें दाविलें। ज्ञानदेवा फावलें निवृत्तिकृपा
३१६४	आद्य	।।ज्ञा.गा.०६५९.०३।।	मन बुद्धीसी जें आद्य तयासी जें वेद्य। कळिकाळा कवळेना संधि जोडुनि जाये
३१६५	आद्य	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
३१६६	आद्याचा	।।ज्ञा.गा.०३८३.०३।।	सावध निबंध आद्याचा उकल। रसनेचा पालव रसना तोयें
३१६७	आधण	।।ज्ञा.गा.०६५२.०१।।	सुवर्णाचें भांडें दुधाचें आधण। कुसुंबा घालुनी नाश केला
३१६८	आधन	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
३१६९	आधरीचा	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भी समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
३१७०	आधातुरें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
३१७१	आधार	।।ज्ञा.गा.०१३२.०४।।	दिवसेंदिवस व्यर्थ जात संसार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा आधार
३१७२	आधार	।।ज्ञा.गा.०२२९.०१।।	माथे टेंकित बाह्या पसरित। डांगाचे आधार घेती
३१७३	आधार	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
३१७४	आधार	।।ज्ञा.गा.०५२२.०३।।	नाहीं पां आधार आधारासी निर्धार। परेसी परेपार परम तत्त्व
३१७५	आधार	।।ज्ञा.गा.०७९९.०२।।	आधार नाहीं जेथ निराधार वर्तती। निराधार न म्हणती आपणा लागीं
३१७६	आधार	।।ज्ञा.गा.०८०३.०३।।	मन पवन निगम आगम सुरेख। आधार सहस्रदळ देख देहीं नयनीं
३१७७	आधार	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध
३१७८	आधार	।।ज्ञा.गा.१०५६.०१।।	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां

३१७९	आधार	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!
३१८०	आधारापासुनी	।।ज्ञा.गा.०७९८.०२।।	आधारापासुनी सहस्रदळावरी। नि:शब्द निरंतरी नारी एक
३१८१	आधारासी	।।ज्ञा.गा.०५२२.०३।।	नाहीं पां आधार आधारासी निर्धार। परेसी परेपार परम तत्त्व
३१८२	आधारीं	।।ज्ञा.गा.०७४८.०२।।	आधारीं पवन अपान विराजे। आंगुळें चार साजे तया ठायीं
३१८३	आधारु	।।ज्ञा.गा.००३९.०१।।	सारंगधरु तो। चक्रा आधारु हरि तो गे बाई
३१८४	आधारु	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
३१८५	आधारु	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची
३१८६	आधारु	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
३१८७	आधारें	।।ज्ञा.गा.०७४६.०३।।	गुंफेच्या आधारें चंद्र सूर्य चालती। विश्रांतीसी येती तये जवळी
३१८८	आधि	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
३१८९	आधि	।।ज्ञा.गा.०९०२.०३।।	निवृत्ति निरोप बुझे आपेंआप। आधि पुत्र मागें बाप जन्में रया
३१९०	आधि	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
३१९१	आधिव्याधि	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
३१९२	आधिव्याधि	।।ज्ञा.गा.१०५९.०३।।	गुरुलिंग जंगम। त्यानें दाविला आगम। आधिव्याधि झाली सम। तेणें पावलों विश्राम रे
३१९३	आधी	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
३१९४	आधी	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
३१९५	आधी	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्‌गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
३१९६	आधी	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये

३१९७	आधी	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
३१९८	आधीं	।।ज्ञा.गा.०००२.०१।।	सकळ मंगळनिधी। श्रीविठ्ठलाचें नाम आधीं
३१९९	आधीं	।।ज्ञा.गा.००७३.०२।।	तें नाम सोपे रे रामकृष्ण गोविंद। वाचेसी सद्‌गद जपे आधीं
३२००	आधीं	।।ज्ञा.गा.००९९.०२।।	विठ्ठल उघडा मंत्र कळिकाळा त्रास। घालुनियां कांस जपों आधीं
३२०१	आधीं	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
३२०२	आधीं	।।ज्ञा.गा.०३८०.०२।।	आधीं शोधीं आप मग पाहीं दीप। कोहं सोहं रूप दवडी दुरी
३२०३	आधीं	।।ज्ञा.गा.०४१८.०१।।	पावलों जी म्हणे देखिलें जें देखणें। गेली आधीं तेणें दृष्टि माझी
३२०४	आधीं	।।ज्ञा.गा.०६३३.०५।।	तत्त्वमसी बोध आत्मानात्म भेदले। दृश्य विसरलें भास आधीं
३२०५	आधीं	।।ज्ञा.गा.०७४१.०२।।	देहीं स्थानमान विवरण करीं आधीं। पिंडींची ही शुद्धि प्रथम करीं
३२०६	आधीं	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
३२०७	आधीं	।।ज्ञा.गा.०७९४.०३।।	ज्ञानदेव आपण प्रणव झाला आधीं। ध्याता ब्रह्मपदीं प्रणवची
३२०८	आधीं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया
३२०९	आधीं	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
३२१०	आधीं	।।ज्ञा.गा.०९२३.०१।।	सुकुमार सुरस परिमळें अगाध। तयाचा सुखबोध सेवीं आधीं
३२११	आधीं	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
३२१२	आधीं	।।ज्ञा.गा.०९५०.०२।।	आधीं आप पाहीं शून्याशून्य देहीं । मग उमजोनी ठायीं घेईजे सुखें
३२१३	आधीं	।।ज्ञा.गा.०९९०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आधीं करुनी पाही। निवृत्तिकृपा ही साधकासी
३२१४	आधीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा

३२१५	आधीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
३२१६	आधीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
३२१७	आधीं	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शे तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
३२१८	आधीं	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
३२१९	आधीं	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
३२२०	आधीं	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
३२२१	आधीं	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
३२२२	आधीं	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्‌गुरुराया रे
३२२३	आधीं	।।ज्ञा.गा.१०७३.०१।।	देउळा आधीं कळसु वाईला। पाहोनि गेलों आपले दृष्टी
३२२४	आधीं	।।ज्ञा.गा.१०७३.०३।।	आधीं पुत्र पाठी वांझ व्याली। लेणें लेऊनि ठेलें साडेपंधरे
३२२५	आधीं	।।ज्ञा.गा.१०७४.०५।।	निपट कैसें आहेवपण। कैवल्या आधीं तेल कांकण
३२२६	आधीं	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
३२२७	आधीं	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापडया !
३२२८	आधींच	।।ज्ञा.गा.०४६७.०१।।	आधींच तूं ज्ञान वरी जालें उन्मन। हरि हें जीवन हृदयीं आलें
३२२९	आधींच	।।ज्ञा.गा.०५९६.०१।।	घटु जें जें होय आधींच गगन। राहे पैं व्यापून वेगळेंची
३२३०	आधीचाहि	।।ज्ञा.गा.०५३१.०२।।	वागेश्वर हरि वाचेचा वाचक। आधीचाहि अर्क दीपतेजें
३२३१	आधीची	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा

३२३२	आधीन	।।ज्ञा.गा.०२०३.०२।।	तें या पुंडलिका ओळलें। प्रेमप्रीतीनें घोळलें। भक्तिमातेनें चाळविलें। आधीन केलें आपणया
३२३३	आन	।।ज्ञा.गा.०१३६.०१।।	सकळ नेणोनियां आन। एक विठ्ठलुचि जाण
३२३४	आन	।।ज्ञा.गा.०१५६.०१।।	भजन परिस साधन आणिक। कलियुगीं देख आन नाहीं
३२३५	आन	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
३२३६	आन	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
३२३७	आन	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
३२३८	आन	।।ज्ञा.गा.०५८४.०५।।	म्हणे ज्ञानेश्वर उरी नाहीं आन। जाहालों तल्लीन निजरूपीं
३२३९	आन	।।ज्ञा.गा.०५९५.०५।।	नाठवेचि कांहीं अन्यथा साधन। ज्ञानेश्वर आन उरेचिना
३२४०	आन	।।ज्ञा.गा.०५९८.०२।।	बाहीर भीतरीं एकचि तें एक। नसे आन देख भेद रया
३२४१	आन	।।ज्ञा.गा.०६१२.०१।।	केवळ निराभास या जगीं जाहला। नाहीं आन उरला भास कांहीं
३२४२	आन	।।ज्ञा.गा.०६२०.०१।।	सद्गुरुवांचुनी संसारीं तारक। नसेचि निष्टंक आन कोण्ही
३२४३	आन	।।ज्ञा.गा.०६२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुचा मी दास। नेणें साधनास आन कांहीं
३२४४	आन	।।ज्ञा.गा.०६२७.०१।।	गगनाहूनि व्यापक वायुहूनि चालक। अग्नीहूनि दाहक आन नसे
३२४५	आन	।।ज्ञा.गा.०६२७.०२।।	ब्रह्म परिपूर्ण तोचि सनातन। स्वयें आनंदघन आन नसे
३२४६	आन	।।ज्ञा.गा.०६२७.०३।।	दृश्याहूनि गोचर इहिहूनि पर। गुरुवीण ज्ञानेश्वर आन नसे
३२४७	आन	।।ज्ञा.गा.०८०२.०४।।	सहस्रदळ तेंच कीं आन नाहीं ऐसें। महा तेज वसे ज्याचे आंत
३२४८	आन	।।ज्ञा.गा.०८१४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसे हे नयन। चैतन्याची खूण आन नाहीं
३२४९	आन	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
३२५०	आन	।।ज्ञा.गा.०९६९.०२।।	तोचि तूं आपण तत्त्व तें तूं जाण। नलगे साधन आन कांहीं

३२५१	आनंद	।।ज्ञा.गा.०२२०.०३।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति नाठवे। पाहतां रूप आनंदी आनंद साठवे
३२५२	आनंद	।।ज्ञा.गा.०२२२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद चिद्‌घन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
३२५३	आनंद	।।ज्ञा.गा.०५०६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद होईल पूर्ण। अनुभवें तेचि खूण देखतसे
३२५४	आनंद	।।ज्ञा.गा.०५६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आनंद सोहळा। ब्रह्मानंदकळा भोगीतसे
३२५५	आनंद	।।ज्ञा.गा.०६६६.०६।।	निवृत्तिप्रसादें संपर्केंसी बोध। नीच नवा आनंद ज्ञानदेवा
३२५६	आनंद	।।ज्ञा.गा.०७०४.०४।।	आनंद सोहळा हरिरूपीं आवडी। कृष्ण अर्धघडी न सोडी आम्हां
३२५७	आनंद	।।ज्ञा.गा.०७२५.०१।।	आनंद सागराच्या कल्लोळीं। तरावयाची मांडली फळी। हातापायाच्या वोळल्या चुंबळी। तया अवसानीं
३२५८	आनंद	।।ज्ञा.गा.०७३१.१०।।	ऐसा अद्वये आनंद अवघा परमानंद। अनुपम्यें गोविंद तूंची देवा
३२५९	आनंद	।।ज्ञा.गा.०७४७.०३।।	वृत्ति झेंपावली आनंद झाला सैरा। सत्रावी येरझारा करी जेथें
३२६०	आनंद	।।ज्ञा.गा.०७५८.०३।।	असिपदीं आनंद प्रियरूप जाण। ध्यानाचें कारण जेथें नाहीं
३२६१	आनंद	।।ज्ञा.गा.०७५९.०५।।	सत् चित् आनंद ब्रह्मा हरि हर। तेही जिचा पार नेणविती
३२६२	आनंद	।।ज्ञा.गा.०७७२.०३।।	आनंद स्वरूप प्रसिद्ध देखिलें। निजरूप संचलें सर्वां ठायीं
३२६३	आनंद	।।ज्ञा.गा.०७८३.०३।।	ज्ञानदेव नयनीं निवृत्तीचे पदीं। आनंद ब्रह्मपदीं एक झाला
३२६४	आनंद	।।ज्ञा.गा.०८०३.०२।।	नादीं नाद भेद भेदुनी अभेद। पश्चिम मार्गीं आनंद देखुनी राहे
३२६५	आनंद	।।ज्ञा.गा.०८२७.०३।।	सोहं वस्तू निळी अहं गेलीया। आनंद झालीया महाकारणीं
३२६६	आनंद	।।ज्ञा.गा.०८३८.०६।।	निवृत्ति कृपा वरी झळके। ज्ञानेश्वराचा आनंद दीपिके। विश्व आत्मा परी येके। येकलेपणें
३२६७	आनंद	।।ज्ञा.गा.०८४१.०४।।	ज्ञानदेवीं देव मोक्ष तो अभाव। आनंद स्वयमेव एकविध
३२६८	आनंद	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
३२६९	आनंदकंदा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०७।।	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा
३२७०	आनंदगहनु	।।ज्ञा.गा.०५०१.०५।।	त्यानें निवाला मनु भेटला जगजीवनु। तो आनंदगहनु उचंबळे वो माय
३२७१	आनंदघन	।।ज्ञा.गा.०६२७.०२।।	ब्रह्म परिपूर्ण तोचि सनातन। स्वयें आनंदघन आन नसे
३२७२	आनंदघनें	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये
३२७३	आनंदत	।।ज्ञा.गा.०१४०.०४।।	एवढें क्षेत्र पांडुरंग। तेथें उद्धरिलें हें त्रिजग। आनंदत ब्राह्मण याग। कोटिकुळे उद्धरती

३२७४	आनंदपदीं	।।ज्ञा.गा.०३६६.०२।।	दैन्याचे सांकडीपासूनि वेगळावलें। पैं जवळी बैसविलें आनंदपदीं वो माय
३२७५	आनंदमय	।।ज्ञा.गा.०४८३.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्तीं आनंदमय हरि। द्वैताची कामारी नाईके कानीं
३२७६	आनंदलीं	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
३२७७	आनंदले	।।ज्ञा.गा.०१८२.०१।।	आनंदले वैष्णव गर्जती हरि नामें। चौदाही भुवनें भरली परब्रह्में
३२७८	आनंदले	।।ज्ञा.गा.०२४४.०२।।	यमुनेच्या तीरीं गाई चारी हरि। गोपाळ गजरीं आनंदले
३२७९	आनंदले	।।ज्ञा.गा.०४३०.०२।।	सनकादिक तृप्त। ज्या सुखेसी जाले। योगी आनंदले। युगायुगीं
३२८०	आनंदले	।।ज्ञा.गा.११०३.०२।।	सनकादिक मुनि जेणें सुखावले। योगी आनंदले युगायुगीं
३२८१	आनंदल्या	।।ज्ञा.गा.०२३१.०२।।	आनंदल्या मनें। पहा तूं निधान। जवळिल्या निजधन। सांडूं नको
३२८२	आनंदसागरीं	।।ज्ञा.गा.०९६२.०३।।	बुडोनियां राहीं आनंदसागरीं। आठवितां असे जन्मवरी रया
३२८३	आनंदा	।।ज्ञा.गा.००३३.०२।।	आनंदा आनंदु तो। प्रबोधा प्रबोध तो गे बाई
३२८४	आनंदा	।।ज्ञा.गा.०४४५.०१।।	संसारसातें आलों मी पाहुणा। दिस दोन्ही आनंदा पाहावयासी
३२८५	आनंदाचा	।।ज्ञा.गा.०६९७.०४।।	चिद्रूपाचा प्रकाश तोची आनंदाचा साभास। गुणागुणीं नाश नातळेची
३२८६	आनंदाची	।।ज्ञा.गा.०२०९.०३।।	भक्तिमार्ग फुकटा आनंदाची पव्हे। लागलीसे सर्वे पुंडलिका
३२८७	आनंदाची	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
३२८८	आनंदाचे	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
३२८९	आनंदाचे	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
३२९०	आनंदाचे	।।ज्ञा.गा.०५०८.०२।।	आनंदाचे चक्षु उघडी पातीं। शब्दांनि शब्दां अतीति मी जहालिये वो माय
३२९१	आनंदाच्या	।।ज्ञा.गा.०१९६.०१।।	आनंदाच्या ताटीं अमृताची वाटी। विवेक तारूं घोटीं रसनाबळें
३२९२	आनंदादि	।।ज्ञा.गा.०४५९.०६।।	निवृत्ति निजबोध आनंदादि कंद। शाखाद्रूम भेद हरि जाला
३२९३	आनंदी	।।ज्ञा.गा.०२२०.०३।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति नाठवे। पाहतां रूप आनंदी आनंद साठवे
३२९४	आनंदी	।।ज्ञा.गा.०४६९.०२।।	चित्तवृत्तिचिया आदिमध्य अंतीं। रूपींरूप आनंदी समरसें
३२९५	आनंदी	।।ज्ञा.गा.०६४४.०१।।	सुखाची आवडी घे कां रे गोविंदीं। चित्त हें आनंदी ठेऊनियां

३२९६	आनंदीं	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
३२९७	आनंदु	।।ज्ञा.गा.००३३.०२।।	आनंदा आनंदु तो। प्रबोधा प्रबोध तो गे बाई
३२९८	आनंदु	।।ज्ञा.गा.०१३३.०४।।	हरि वाचे रे हरि नाचे रे। हरि पाहतां आनंदु साचे रे
३२९९	आनंदु	।।ज्ञा.गा.०२३९.०१।।	वृंदावनीं आनंदु रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
३३००	आनंदु	।।ज्ञा.गा.०४८९.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलीं मुरोनी राहिला। तो आनंदु देखिला संतजनीं
३३०१	आनंदु	।।ज्ञा.गा.०४९६.०५।।	ब्रह्मरसें भरला दाही दिशा व्यापिला। आनंदु सच्चिदानंदीं वोसंडला वो माय
३३०२	आनंदु	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
३३०३	आनंदु	।।ज्ञा.गा.०६७४.०५।।	त्रिभुवनीं आनंदु न माये गे माये। आपेआपु परमानंदु वोसंडतु आहे
३३०४	आनंदु	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
३३०५	आनंदु	।।ज्ञा.गा.०९२७.०१।।	आनंदु रे आजी आनंदु रे। सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु रे
३३०६	आनंदु	।।ज्ञा.गा.०९२७.०१।।	आनंदु रे आजी आनंदु रे। सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु रे
३३०७	आनंदें	।।ज्ञा.गा.००२५.०२।।	तुझ्या नामाचेनि आनंदें । गातांवातां जोडसी विनोदें रया
३३०८	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०१३४.०२।।	एकनाम आठवितां दूतां पडियेली चिंता। नाम आनंदें गातां पाविजे सायुज्यता
३३०९	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०१५६.०४।।	श्रीगुरुनिवृत्तिचरणप्रसादें। भजनीं आनंदें ज्ञानदेव
३३१०	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०१८५.०२।।	संताचे संगती प्रेमाच्या कल्लोळा। आनंदें गोपाळामाजीं खेळे
३३११	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०१८९.०१।।	कुंचे पताका झळकती। टाळ मृदंग वाजती। आनंदें प्रेमें गर्जती। भद्रजाती विठ्ठलाचें
३३१२	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०२२१.०१।।	अवघाची संसार सुखाचा करीन। आनंदें भरीन तिन्ही लोक
३३१३	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०२।।	वालभतें ब्रह्म गोकुळीं आनंदें। गौळियाच्या छंदें खेळतां दिसे
३३१४	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
३३१५	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०२४४.०१।।	पांवया छंदें तल्लीन गोविंदें। नाचती आनंदें गोपाळ कैसे

३३१६	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
३३१७	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
३३१८	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०४।।	सहज अंगवणे निजगूज पाहणें। तें आनंदें निर्गुणें नयनीं प्रकाशलें वो माय
३३१९	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०४१८.०३।।	आनंदें स्फुंदत येती अश्रुपात। अगा गुरुनाथ देवराया
३३२०	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०५०९.०२।।	सच्चिदानंदघनु आनंदें ओळला। मग मज फावला हा विठ्ठल वो माये
३३२१	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०९।।	ज्ञानेश्वराचा अनुभव झेंडा। क्षीराब्धीचा लोटला लोंढा। आनंदें नाचविला झेंडा। कृपें तुमचा
३३२२	आनंदें	।।ज्ञा.गा.०८२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे महाकारणीं नांदे। निवृत्तिने आनंदें दाखविलें तें
३३२३	आनंदें	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा
३३२४	आनंदें	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष
३३२५	आनंदें	।।ज्ञा.गा.१०८८.०३।।	मी डोलेन आनंदें तुमचेनि प्रसादें। रत्न जेवीं अंधें देखियेलें
३३२६	आनंदोनी	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
३३२७	आनन्दाचा	।।ज्ञा.गा.०६१६.०२।।	सज्जनसंगती करितां तेंचि रूप। आनन्दाचा दीप बाणताती
३३२८	आनन्दु	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
३३२९	आना	।।ज्ञा.गा.०९०३.०४।।	देव जवळी असतां जासी आना तीर्था। मुकलासी आतां म्हणे ज्ञानदेवो
३३३०	आनान	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
३३३१	आनु	।।ज्ञा.गा.००७५.०२।।	गोपाळा रे तुझें ध्यान लागो मना। आनु न विसंबे हरि जगत्रजीवना
३३३२	आनु	।।ज्ञा.गा.००७५.०३।।	तनु मनु शरण विनटलों तुझ्या पायीं। बाप रखुमादेविवरावाचुनि आनु नेणें कांहीं
३३३३	आनु	।।ज्ञा.गा.०२०५.०१।।	आनु नेणें कांहीं । विठ्ठलु स्मरे देहभावीं
३३३४	आनु	।।ज्ञा.गा.०२८३.०१।।	यातिकुळ माझें गेलें हारपोनी। श्रीरंगावांचुनी आनु नेणें

३३३५	आनु	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
३३३६	आनेआन	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
३३३७	आनेआन	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
३३३८	आनेआन	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
३३३९	आनेआन	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
३३४०	आप	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
३३४१	आप	।।ज्ञा.गा.००८२.०३।।	मुखवात नाहीं तरतसे बाहीं। नावें दिशा दाही आप घोषें
३३४२	आप	।।ज्ञा.गा.०३३५.०२।।	गृहदारा दिनमणी तेज देऊनी मेदिनी। मेरूप्रदक्षणि आप होये
३३४३	आप	।।ज्ञा.गा.०३८०.०२।।	आधीं शोधीं आप मग पाहीं दीप। कोहं सोहं रूप दवडी दुरी
३३४४	आप	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
३३४५	आप	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
३३४६	आप	।।ज्ञा.गा.०४६४.०४।।	पृथ्वी आप तेज गगनाकृति वायो। फिटला संदेहो ये जन्मींचा
३३४७	आप	।।ज्ञा.गा.०५३२.०३।।	आपीं आप रस जनवन दारा। विज्ञान उभारा भावी दिसे
३३४८	आप	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें

३३४९	आप	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
३३५०	आप	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
३३५१	आप	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
३३५२	आप	।।ज्ञा.गा.०९३४.०३।।	स्वरूपीं रमतां हृदयस्थ आप। तयाचें स्वरूप आदि मध्यें
३३५३	आप	।।ज्ञा.गा.०९५०.०२।।	आधीं आप पाहीं शून्याशून्य देहीं । मग उमजोनी ठायीं घेईजे सुखें
३३५४	आप	।।ज्ञा.गा.०९५७.०१।।	आपीं आप माये तेजीं तेज समाये। पवनीं पवन माये पृथ्वी जाये
३३५५	आप	।।ज्ञा.गा.०९९९.२१।।	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार
३३५६	आप	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
३३५७	आप	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना
३३५८	आपंगिलें	।।ज्ञा.गा.०३६८.०६।।	ऐसें मी अनुसरलें यानें आपंगिलें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें वो माय
३३५९	आपआपणा	।।ज्ञा.गा.०६६२.०२।।	तेथें आपुलें कांहीं नाठवे वो। आपआपणा न पडे ठायीं वो
३३६०	आपआपणांपे	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
३३६१	आपआपणातें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया
३३६२	आपआपणातें	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
३३६३	आपआपणिया	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
३३६४	आपआपणिया	।।ज्ञा.गा.०२८७.०२।।	आपआपणिया पडे माय विसरु। मज आवडे तो नंदाचा कुमरु गे माये
३३६५	आपआपणियातें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा

३३६६	आपआपण्यातें	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
३३६७	आपचि	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णू काय कोणा रया
३३६८	आपण	।।ज्ञा.गा.००८३.०३।।	पतीतपावन नामें दिनोद्धारण। स्मरलिया आपण वैकुंठ देतु
३३६९	आपण	।।ज्ञा.गा.०१०७.०२।।	आपुली आपण करा सोडवण। संसारबंधन तोडा वेगीं
३३७०	आपण	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
३३७१	आपण	।।ज्ञा.गा.०१५९.०३।।	गरुड टकयाचे भार। मृदंग वाजती सरळ। तेथें आपण गोपाळ। भक्तांमाजीं खेळतसे
३३७२	आपण	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु
३३७३	आपण	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
३३७४	आपण	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
३३७५	आपण	।।ज्ञा.गा.०१७८.०३।।	तैसें नव्हे सारासार तत्त्व निवृत्ति। बुडऊनी प्रवृत्ति आपण नांदे
३३७६	आपण	।।ज्ञा.गा.०१९३.०६।।	व्यासें सांगितलें पुराण। ज्ञानदेवीं वंदिलें संपूर्ण। नमन करूनिया आपण। पितरांसहित निघाला
३३७७	आपण	।।ज्ञा.गा.०२११.०३।।	आपण न करी यात्रा दुजियासि जावो नेदी। विषयाचा लंपट शिकवी कुविद्या कुबुद्धी
३३७८	आपण	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
३३७९	आपण	।।ज्ञा.गा.०३४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची थोरी। आपण चराचरीं नांदतसे
३३८०	आपण	।।ज्ञा.गा.०३७१.०४।।	ऐसा रखुमादेविवरु विठ्ठलु आपण पुढारला। माझा निर्वाळा केला संसारींचा
३३८१	आपण	।।ज्ञा.गा.०३७२.०२।।	आपण नेणतां ऋण घ्यावयासी गेलों। तंव तंव सर्वस्वेंसी बुडालों परोपरी देखा
३३८२	आपण	।।ज्ञा.गा.०३९१.२०।।	सहजसिद्ध तें तूं आपण पैं पाहीं। बाहिजु भीतरीं ये दोन्हीं नाहीं
३३८३	आपण	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
३३८४	आपण	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया

३३८५	आपण	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
३३८६	आपण	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
३३८७	आपण	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
३३८८	आपण	।।ज्ञा.गा.०४३५.०१।।	नाना मतीची भूषण। मनेचि करावें गमन। तो आणि आपण। उरों नये
३३८९	आपण	।।ज्ञा.गा.०४४२.०४।।	या आस्थेसि काय काम। आपण विश्व ब्रह्म। तुम्ही सर्वांसी पावन। गुरुमूर्ति
३३९०	आपण	।।ज्ञा.गा.०४४५.०४।।	जाऊं पाहे परता तंव नेतु असे पंथा। वैकुंठींच्या कथा आपण सांगे
३३९१	आपण	।।ज्ञा.गा.०४४५.०५।।	एकरूप दिसे तंव सभोंवता आपण। अवघा नारायण ज्ञानदेवा
३३९२	आपण	।।ज्ञा.गा.०४५६.०५।।	चित्तवित्तगोत आपण पैं जाला। देहीं देह गेला भाव माझा
३३९३	आपण	।।ज्ञा.गा.०४७१.०२।।	तोचि तो आपण श्रीमुखें जाण। आणिक साधन नलगे कांहीं
३३९४	आपण	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
३३९५	आपण	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
३३९६	आपण	।।ज्ञा.गा.०५४२.०१।।	अनुभव जाला प्रपंच बुडाला। आपुला आपण देखिला सोहळा गे माय
३३९७	आपण	।।ज्ञा.गा.०५४२.०२।।	आपण जाणतां आपण मी जालिये। आपणा पैं विसरलिये नेहटीं वो माये
३३९८	आपण	।।ज्ञा.गा.०५४२.०२।।	आपण जाणतां आपण मी जालिये। आपणा पैं विसरलिये नेहटीं वो माये
३३९९	आपण	।।ज्ञा.गा.०५९४.०३।।	आपणा आपण विचारिजे आथी। जाहली विश्रांति मीपणाशीं
३४००	आपण	।।ज्ञा.गा.०६८७.०२।।	आतां आपणिया आपण विचारी। शेखीं प्रकृति ना पुरुष निर्धारी
३४०१	आपण	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
३४०२	आपण	।।ज्ञा.गा.०६९८.०१।।	आतां आपणया आपण विचारी। सेखीं प्रकृती ना पुरुष निर्धारीं रया
३४०३	आपण	।।ज्ञा.गा.०७०६.०३।।	आपुलें निधान आपण पाहे। निवृत्तिप्रति गार्‍हाणें मांडलें आहे
३४०४	आपण	।।ज्ञा.गा.०७०७.०२।।	तें तूं आपण गुरुमुखें जाण। नलगे साधन आणिक कांहीं

३४०५	आपण	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
३४०६	आपण	।।ज्ञा.गा.०७९४.०३।।	ज्ञानदेव आपण प्रणव झाला आधीं। ध्याता ब्रह्मपदीं प्रणवची
३४०७	आपण	।।ज्ञा.गा.०८०२.०८।।	जडतां वळंघितां बरी नारी आपण एक। नरनारी नपूंसक एकरूप
३४०८	आपण	।।ज्ञा.गा.०८०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा तुझा तूं आपण। सर्व हें चैतन्य तुझे ठायीं
३४०९	आपण	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मांतें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्में निवारी नारायण
३४१०	आपण	।।ज्ञा.गा.०८५०.१३।।	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे
३४११	आपण	।।ज्ञा.गा.०८६६.०२।।	अरे मना परापर परतें नाहीं। तें तूं स्वयें आपण पाहीं रे मना
३४१२	आपण	।।ज्ञा.गा.०८६७.०१।।	सुख आपुलें आपण तो पाहें। रूप आपुलें आपण ध्याय रे मना
३४१३	आपण	।।ज्ञा.गा.०८६७.०१।।	सुख आपुलें आपण तो पाहें। रूप आपुलें आपण ध्याय रे मना
३४१४	आपण	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
३४१५	आपण	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
३४१६	आपण	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
३४१७	आपण	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
३४१८	आपण	।।ज्ञा.गा.०८९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे हें साधूचें लक्षण। अंतकाळीं आपण वेगीं पाहा
३४१९	आपण	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया
३४२०	आपण	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
३४२१	आपण	।।ज्ञा.गा.०९६८.०१।।	आपणांसी आपण उपदेशु कीजे। गुरुमुख बुझिजे तेंचि तूं
३४२२	आपण	।।ज्ञा.गा.०९६९.०२।।	तोचि तूं आपण तत्त्व तें तूं जाण। नलगे साधन आन कांहीं

३४२३	आपण	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
३४२४	आपण	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
३४२५	आपण	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
३४२६	आपण	।।ज्ञा.गा.१०७२.०३।।	दोन्हीं आंगींचें लेणें आपण ल्याली। ज्ञानदेव म्हणे विठो आमुची माउली
३४२७	आपणचि	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
३४२८	आपणचि	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
३४२९	आपणचि	।।ज्ञा.गा.०२००.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान मनमौन्य चरण। आपणचि मग्न तेथें जाले
३४३०	आपणचि	।।ज्ञा.गा.०३७०.०१।।	जन्माचें व्याज आपणचि गिळिलें। मुद्दलाचा ठावो नाहीं ऐसें केलें
३४३१	आपणचि	।।ज्ञा.गा.०५१५.०४।।	ऐसें म्यां रूप आपुलें आपणचि केलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
३४३२	आपणचि	।।ज्ञा.गा.०५४९.०२।।	आपुली सोय वाढवावया गेलें। तंव आपणचि जालें आपण्याठायीं
३४३३	आपणचि	।।ज्ञा.गा.०६६१.०२।।	गुरुमुखें साधन जालें पैं निवृत्ति। तत्त्वसार आपणचि जाला निवृत्ति
३४३४	आपणचि	।।ज्ञा.गा.१०६९.०३।।	उदय ना अस्तु तेथें कैचेनि त्रिगुण। आपणचि दर्पण होऊनि ठेला
३४३५	आपणची	।।ज्ञा.गा.०२९७.०३।।	नवल पैं केलें बुडविलें सगुण। आपणची निर्गुण होउनी ठेला
३४३६	आपणची	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
३४३७	आपणची	।।ज्ञा.गा.०२९९.०८।।	त्रिकाळ ध्यान त्रिकाळ मन हरपले जेथ। पुरली मनकामना वैकुंठ प्रकट आपणची नाथ
३४३८	आपणची	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु। ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
३४३९	आपणची	।।ज्ञा.गा.०३९०.०३।।	सखी सांगे गोष्टी बाईये रूप वो धरीं। आपणची घरीं सांपडेल
३४४०	आपणची	।।ज्ञा.गा.०६७४.०३।।	निरंजनीं अंजन लेईजत आहे। आपुलें निधान कैसें आपणची पाहे
३४४१	आपणची	।।ज्ञा.गा.०८५४.०४।।	सर्वत्र आपणची म्हणती। अभक्ष्य भक्षण करिती
३४४२	आपणची	।।ज्ञा.गा.०८९९.०२।।	कामधाम हरि ब्रह्मार्पण करी। आपणची कामारी होये हरि

३४४३	आपणपा	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
३४४४	आपणपें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
३४४५	आपणया	।।ज्ञा.गा.०२०३.०२।।	तें या पुंडलिका ओळलें। प्रेमप्रीतीनें घोळलें। भक्तिमातेनें चाळविलें। आधीन केलें आपणया
३४४६	आपणया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
३४४७	आपणया	।।ज्ञा.गा.०६९८.०१।।	आतां आपणया आपण विचारी। सेखीं प्रकृती ना पुरुष निर्धारीं रया
३४४८	आपणयासी	।।ज्ञा.गा.०६६६.०४।।	चिन्मय ना चिन्मात्र वेद्य सर्वगत। स्वसंवेद्य साक्षभूत आपणयासी
३४४९	आपणहि	।।ज्ञा.गा.०४४५.०३।।	चित्त जंव निवडी तंव आपणहि पळे। अवचिता जवळी येतु असे
३४५०	आपणा	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
३४५१	आपणा	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
३४५२	आपणा	।।ज्ञा.गा.०४७०.०६।।	ऐसें हें पठण ज्ञानदेवा जालें। निवृत्तीनें केलें आपणा ऐसें
३४५३	आपणा	।।ज्ञा.गा.०४९८.०२।।	दामोदर नामें मना बांधिलें दावें। निरंजन म्हणावें आपणा वो माय
३४५४	आपणा	।।ज्ञा.गा.०५४२.०२।।	आपण जाणतां आपण मी जालिये। आपणा पैं विसरलिये नेहटीं वो माये
३४५५	आपणा	।।ज्ञा.गा.०५९४.०३।।	आपणा आपण विचारिजे आथी। जाहली विश्रांति मीपणाशीं
३४५६	आपणा	।।ज्ञा.गा.०७०९.०४।।	लय लक्ष मुद्रा लावुनी बैससी । आपणा नेणसी कोण्या गुणें रया
३४५७	आपणा	।।ज्ञा.गा.०७१९.०१।।	नयनाचे आंगणीं। पावलें आपणा। तव उजाळिल्या जाणा। दाही दिशा
३४५८	आपणा	।।ज्ञा.गा.०७९९.०२।।	आधार नाहीं जेथ निराधार वर्तती। निराधार न म्हणती आपणा लागीं
३४५९	आपणा	।।ज्ञा.गा.०९६४.०२।।	भला भला तूं भला रे ज्ञाना। निवृत्ति आपणा दावियेलें
३४६०	आपणांतें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०१।।	अकल्पित द्रुम आजी संयोगें घडलें। अपार आपणांतें विसरलें गे माय
३४६१	आपणांतें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे

३४६२	आपणांपाशीं	।।ज्ञा.गा.१०३३.०३।।	निदसुरा होता तो जागसुदा जाला। स्वामियें आणिला आपणांपाशीं
३४६३	आपणांमाजीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
३४६४	आपणांसकट	।।ज्ञा.गा.०४५५.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति आपणांसकट। अवघेंची वैकुंठ चतुर्भुज
३४६५	आपणांसहित	।।ज्ञा.गा.०१२०.०४।।	नाम स्मरे अजामेळ। महापातकी चांडाळ। नामें जाला सोज्वळ। आपणांसहित निवाला
३४६६	आपणांसहित	।।ज्ञा.गा.०१२०.०५।।	वाटपाडा कोळिकु। नाम स्मरे तो वाल्मिकु। नामें उद्धरिले तिन्ही लोकु। आपणांसहित निवाला
३४६७	आपणांसहित	।।ज्ञा.गा.०४४८.०४।।	अविकारीं साकार अरूपीं रूपस। दावी आपला भास आपणांसहित
३४६८	आपणांसी	।।ज्ञा.गा.००८२.०२।।	पवनीं न धाये पवनही धाये। परतला खाये आपणांसी
३४६९	आपणांसी	।।ज्ञा.गा.०९६८.०१।।	आपणांसी आपण उपदेशु कीजे। गुरुमुख बुझिजे तेंचि तूं
३४७०	आपणातें	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
३४७१	आपणातें	।।ज्ञा.गा.०५७२.०३।।	जाणतां म्हणोनी नेणतां पैं गेलें । शेखीं आपणातें विसरलें बाईये वो
३४७२	आपणापे	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
३४७३	आपणापे	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
३४७४	आपणापें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
३४७५	आपणावरी	।।ज्ञा.गा.०२१९.०२।।	घरींच्या घरीं जाली चोरी। आपणावरी आळु आला
३४७६	आपणासहित	।।ज्ञा.गा.०३५०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें वेडावलें। आपणासहित मज ब्रह्मीं बुडविलें
३४७७	आपणासि	।।ज्ञा.गा.०४३४.०२।।	ऐक्यें आपणासि ऐसे। गुरुकृपें ज्ञान असे। अल्प मावळोनि सर्व दिशें। मीचि जालों
३४७८	आपणासींच	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
३४७९	आपणिया	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
३४८०	आपणिया	।।ज्ञा.गा.०२१८.०१।।	पातेजोनि खेंवासी आणिलें। येणें आपणिया समान मज केलें गे माये

३४८१	आपणिया	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
३४८२	आपणिया	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
३४८३	आपणिया	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
३४८४	आपणिया	।।ज्ञा.गा.०६८७.०२।।	आतां आपणिया आपण विचारी। शेखीं प्रकृति ना पुरुष निर्धारी
३४८५	आपणियां	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि हृदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा
३४८६	आपणियां	।।ज्ञा.गा.०२४६.०६।।	बुद्धिबोध चक्रवाकें मिनली आपणियां। देहबुद्धि कुमुदिनी सुकोनी गेलीसे विलया
३४८७	आपणीं	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
३४८८	आपणें	।।ज्ञा.गा.०५७४.०४।।	ऐसे भुलविले जाण काळेपणें आपणें। रखुमादेविवरु जाणें येर कांहीं नेणें
३४८९	आपण्या	।।ज्ञा.गा.०३६०.०३।।	संपादनीं नट नटोनियां हरि। एकरूपें करी आपण्या ऐसें
३४९०	आपण्या	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
३४९१	आपण्याठायीं	।।ज्ञा.गा.०५४९.०२।।	आपुली सोय वाढवावया गेलें। तंव आपणचि जालें आपण्याठायीं
३४९२	आपण्यामाजीं	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
३४९३	आपण्यावरी	।।ज्ञा.गा.१०७०.०१।।	पुरुषेंवीण नारी संचरली शरीरीं। आपण्यावरी आळु आला
३४९४	आपदा	।।ज्ञा.गा.०१००.०२।।	पुण्यपाप बाधा। न पवसी गोविंदा। पावशील आपदा। स्मर परमानंदा
३४९५	आपदा	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया

३४९६	आपदा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
३४९७	आपपर	।।ज्ञा.गा.०६६७.०३।।	बाह्यअभ्यंतरीं नाहीं आपपर। सर्व निरंतर नारायण
३४९८	आपपर	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
३४९९	आपपर	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
३५००	आपरूपीं	।।ज्ञा.गा.०३५४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु लाघवी भला। आपरूपीं मज केला सौरसु
३५०१	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.०९३९.०४।।	बाप रखुमादेविवर भुलिभूल रे हरि। माजिठा श्रीहरि आपरूपें
३५०२	आपला	।।ज्ञा.गा.०३७०.०४।।	बाप रखुमादेविवरें केला घातासी घातु। आपला लक्षाचा लाभु वरी दिधला
३५०३	आपला	।।ज्ञा.गा.०४४८.०४।।	अविकारीं साकार अरूपीं रूपस। दावी आपला भास आपणांसहित
३५०४	आपला	।।ज्ञा.गा.०५१५.०१।।	आपला गुणग्राम सांडोनियां गेलिये। निवांत राहिलिये निर्गुणीं वो माय
३५०५	आपला	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
३५०६	आपला	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
३५०७	आपलिया	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
३५०८	आपली	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
३५०९	आपले	।।ज्ञा.गा.०२४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी भेटी। आपले संवसाटी करुनी ठेली

३५१०	आपले	।।ज्ञा.गा.१०७३.०१।।	देउळा आधीं कळसु वाईला। पाहोनि गेलों आपले दृष्टी
३५११	आपलें	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
३५१२	आपलें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
३५१३	आपलें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०२।।	जन कैसें माया भुललें। आपलें हित चुकलें
३५१४	आपलें	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
३५१५	आपल्या	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
३५१६	आपल्या	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
३५१७	आपस्तुति	।।ज्ञा.गा.०८७९.०५।।	क्षणाचा सोहळा मानिलें हित। आपस्तुति परनिंदेचें गीत
३५१८	आपा	।।ज्ञा.गा.००८८.०३।।	सोकरी पापपुण्या ठायीं आपा। आयुष्याच्या मापा हरि धावे
३५१९	आपाद	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
३५२०	आपादिलिया	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दुःख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
३५२१	आपामाजीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२१।।	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार
३५२२	आपिआप	।।ज्ञा.गा.०३४०.०३।।	न कळे याची गती न कळे याची लीळा। आपिआप सोहळा भोगितसे
३५२३	आपी	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना
३५२४	आपीं	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
३५२५	आपीं	।।ज्ञा.गा.०५३२.०३।।	आपीं आप रस जनवन दारा। विज्ञान उभारा भावी दिसे
३५२६	आपीं	।।ज्ञा.गा.०७०२.०१।।	अवघा सुखरूप अवघाची रूपीं। अवघाची आपीं धरूनी ठेला
३५२७	आपीं	।।ज्ञा.गा.०९५७.०१।।	आपीं आप माये तेजीं तेज समाये। पवनीं पवन माये पृथ्वी जाये

३५२८	आपींआप	।।ज्ञा.गा.०९०८.०३।।	आपींआप देखिलें। परतोन पाहे तों येकलें
३५२९	आपींआप	।।ज्ञा.गा.०९०८.०४।।	आपींआप असे। मी काय जालोंसें लोकां पुसे
३५३०	आपींआप	।।ज्ञा.गा.०९३६.०१।।	व्यक्ताचें अव्यक्तीं पाहतां पैं न दिसे। आपींआप रसें व्यक्त हरि
३५३१	आपुठे	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
३५३२	आपुला	।।ज्ञा.गा.०५४२.०१।।	अनुभव जाला प्रपंच बुडाला। आपुला आपण देखिला सोहळा गे माय
३५३३	आपुला	।।ज्ञा.गा.०५४२.०३।।	आपुला म्हणोनी अवघा आलिंगिला। अवघा देखिला अवघेपणें वो माय
३५३४	आपुला	।।ज्ञा.गा.०६७३.०१।।	देखिले तुमचे चरण निवांत राहिलें मन। कासया त्यजीन प्राण आपुला गे माये
३५३५	आपुला	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
३५३६	आपुला	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
३५३७	आपुला	।।ज्ञा.गा.०९८६.०९।।	ईश्वरीं आपुला घालुनिया भार। करावा विचार आलियाचा
३५३८	आपुलाला	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
३५३९	आपुलाले	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
३५४०	आपुलिया	।।ज्ञा.गा.०१०८.०१।।	आठवितां विसरलें आपुलिया गोता। हरिनामें त्वरितां मोक्ष जाला
३५४१	आपुलिया	।।ज्ञा.गा.०२२१.०२।।	जाइन गे माये तया पंढरपुरा। भेटेन माहेरा आपुलिया
३५४२	आपुलिया	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
३५४३	आपुलिया	।।ज्ञा.गा.०३१४.०१।।	अवचित परवडी जालिये अंबुलिया । लाजिले आपुलिया सकळ गोता
३५४४	आपुलिया	।।ज्ञा.गा.०३१४.०२।।	एकांतीचें सुख भोगी आपुलिया सरिसी । दोहींची सरसी गती झाली
३५४५	आपुलिया	।।ज्ञा.गा.०३४६.०१।।	बावनाचे संगती द्रुमभावें रातलें। सेखीं आपुलिया मुकलें जातीकुळा

३५४६	आपुलिया	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
३५४७	आपुलिया	।।ज्ञा.गा.०४२८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळियांचा डोळा। ओळखावा बुबुळा आपुलिया
३५४८	आपुलिया	।।ज्ञा.गा.०६०९.०२।।	सत्त्व रज तम गुण धरूनियां। उपाधी आपुलिया करिताती
३५४९	आपुलिया	।।ज्ञा.गा.०६८१.०२।।	आतां मी नये आपुलिया आस। तुटले सायास भ्रांतीचे वो माय
३५५०	आपुलिया	।।ज्ञा.गा.०६८२.०२।।	आतां मी जाईन आपुलिया गांवा। होईल विसावा सुखसागरीं वो माय
३५५१	आपुलिये	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
३५५२	आपुलिये	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
३५५३	आपुलिये	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
३५५४	आपुलियें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
३५५५	आपुली	।।ज्ञा.गा.०१०७.०२।।	आपुली आपण करा सोडवण। संसारबंधन तोडा वेगीं
३५५६	आपुली	।।ज्ञा.गा.०१३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। आपुली आण वाही त्रिभुवनीं रया
३५५७	आपुली	।।ज्ञा.गा.०३७०.०३।।	ऐसी आपुली साक्षी कवणें पैं द्यावी। निवृत्ति म्हणे कांहीं ठायीं न ठेवीची
३५५८	आपुली	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
३५५९	आपुली	।।ज्ञा.गा.०५४९.०२।।	आपुली सोय वाढवावया गेलें। तंव आपणचि जालें आपण्याठायीं
३५६०	आपुली	।।ज्ञा.गा.०६०१.०४।।	आपुली पोकळी आकाशचि जाणे। ईश्वरचि लेणें जग लेई
३५६१	आपुली	।।ज्ञा.गा.०७२८.०५।।	कैसी भ्रांती निभ्रांत जाली। रंका इंद्रपदवी आली। तैसी आपुली कृपा जाली
३५६२	आपुली	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
३५६३	आपुली	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया

३५६४	आपुली	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
३५६५	आपुलीया	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
३५६६	आपुलीयेस	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
३५६७	आपुले	।।ज्ञा.गा.०२२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेशीं भेटी। आपुले संवसाटी करुनी ठेला
३५६८	आपुले	।।ज्ञा.गा.०२७३.०१।।	मी माझें म्हणतां ठकचि ठेलिये। आपुले जाति कूळ विसरुनी गेलिये
३५६९	आपुले	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेन्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
३५७०	आपुले	।।ज्ञा.गा.०४३९.०३।।	वैराग्ययुक्तिचें फळ। बीज तैंसें पाहिजे फळ। जेणें आपुले बोध विशाळ। पाल्हाळ ती
३५७१	आपुले	।।ज्ञा.गा.०६७३.०२।।	असेन धणीवरी आपुले माहेरीं। मग तो श्रीहरी गीतीं गाईन गे माये
३५७२	आपुले	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्‌गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
३५७३	आपुले	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
३५७४	आपुले	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
३५७५	आपुले	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
३५७६	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
३५७७	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०२६३.०६।।	दर्पणीं पाहतां। रूप न दिसे आपुलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मज ऐसें केलें
३५७८	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०२९८.०३।।	आपुलें केलें तें कांहीं न चले वो आतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठला देखतां

३५७९	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
३५८०	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०२।।	आपुलें अकरावें एक सोईरें जाणा। तेंही पैं तयासी मिळोनी ठेलें
३५८१	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
३५८२	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
३५८३	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
३५८४	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
३५८५	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
३५८६	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०२।।	तुम्ही एक मुक्त केलें। विश्वकर्त्या सारिखें जालें। सत्यब्रीद आपुलें। देव बोले
३५८७	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
३५८८	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
३५८९	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०४३५.०२।।	जनका हेंचि जालें। तेणें विश्व ब्रह्मचि केलें। त्यांत वेगळेपण आपुलें। मिरवूं नये
३५९०	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०८।।	ज्ञानेश्वरानें प्रतिपादिलें। कीं मृत्यूस अमृत्युपण आलें। समागमाचें फळ आपुलें। प्राप्त आम्हां
३५९१	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०४४९.०२।।	आपुलें तें झांकी पर तें दावी। पश्यंतिये भावीं मध्यमे राहें
३५९२	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०५०२.०५।।	आवडीं रिघालें घर आपुलें। सहजी सामावलें स्वरूपीं वो माय
३५९३	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०५१५.०४।।	ऐसें म्यां रूप आपुलें आपणचि केलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
३५९४	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०६६२.०२।।	तेथें आपुलें कांहीं नाठवे वो। आपआपणा न पडे ठायीं वो
३५९५	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०६७१.०२।।	सहज बोधें बोधलें न विचारी आपुलें। म्हणोनियां मुकलें अवघ्यांसी वो माये
३५९६	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०६७४.०३।।	निरंजनीं अंजन लेईजत आहे। आपुलें निधान कैसें आपणची पाहे
३५९७	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०६८१.०१।।	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।

३५९८	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०६८२.०३।।	पाहतां न देखे आपुलें कोणी नाहीं। निजरूप पाहीं अनंता नयनीं वो माय
३५९९	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०६८३.०१।।	आपुलें कांहीं न विचारितां धन। निर्गुणासी ऋण देऊं गेले
३६००	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०७०६.०३।।	आपुलें निधान आपण पाहे। निवृत्तिप्रति गाऱ्हाणें मांडलें आहे
३६०१	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०८६७.०१।।	सुख आपुलें आपण तो पाहें। रूप आपुलें आपण ध्याय रे मना
३६०२	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०८६७.०१।।	सुख आपुलें आपण तो पाहें। रूप आपुलें आपण ध्याय रे मना
३६०३	आपुलें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
३६०४	आपुलें	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
३६०५	आपुलें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें
३६०६	आपुलेंचि	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
३६०७	आपुलेंचि	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
३६०८	आपुलेंनि	।।ज्ञा.गा.०२९८.०१।।	आपुलेंनि रंगें येत होती ये साजणी। तंव वनवासीं एके आलिंगिलें गे माये
३६०९	आपुलेनि	।।ज्ञा.गा.०३६१.०१।।	आपुलेनि भारें श्रीरंग डोलत गेलें। तंव अवचितें पाचारिलें पाठिमोरें
३६१०	आपुलेनि	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
३६११	आपुलेपण	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय

३६१२	आपुलेपण	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
३६१३	आपुलेपणा	।।ज्ञा.गा.११०२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसी झाली भेट। ओळखिलें अविट आपुलेपणा
३६१४	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.००२३.०५।।	यापरतें बोलणें । न बोलणें होणें । तें म्यां आपुल्या अंगवणें । केलें वो माय
३६१५	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.०१८४.०६।।	कृपाकटाक्षें न्याहाळिलें । आपुल्या पदीं बैसविलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। भक्तां दिधलें वरदान
३६१६	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
३६१७	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
३६१८	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.०३३५.०३।।	ऐसा हा सांवळा सतेज साजणी। म्यां आपुल्या अंगणीं देखियेला
३६१९	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.०३९६.०२।।	तुझें नाम बरवें तुझें नाम बरवें । हरि वोळगों आपुल्या साच भावें
३६२०	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.०४२०.०३।।	मसीपत्र तें केवढें। रावो चालवी आपुल्या पाडें
३६२१	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.०४२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरदा। सांभाळावें आपुल्या ब्रिदा
३६२२	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.०४३१.०६।।	निवृत्ति सुखाचा टेका। पावोनि आलों आपुल्या मठा। ज्ञान येकला निका। ज्ञानदेव
३६२३	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
३६२४	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भा घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
३६२५	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.०४४७.०२।।	तत्त्वीं तत्त्व कवळी उगवे रविमंडळीं। अवघीच झांकोळी आपुल्या तेजें
३६२६	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
३६२७	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
३६२८	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.१०७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु शून्याहूनि वेगळें। त्या बाळका सामाविलें आपुल्या व्योमीं
३६२९	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
३६३०	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा

३६३१	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
३६३२	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.०२६५.०२।।	काय करुं सये सांवळें गोंवित। आपेंआप लपत मन तेथें
३६३३	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.०९०२.०३।।	निवृत्ति निरोप बुझे आपेंआप। आधि पुत्र मागें बाप जन्में रया
३६३४	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.०९४४.०२।।	ऐसा पाहें दृष्टि चैतन्याची सृष्टि। तरी सुदर्शन घरटीं आपेंआप
३६३५	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
३६३६	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
३६३७	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
३६३८	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
३६३९	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
३६४०	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.१०१९.०४।।	ज्ञानदेवीं समभाव त्रिगुणी नाहीं ठाव। आपेंआप राणीव साईखडिया
३६४१	आपेंआपवीण	।।ज्ञा.गा.०९४९.०२।।	तुझें तूंचि विंदान जाणोनि पाहीं। आपेंआपवीण विचारु नाहीं
३६४२	आपेआप	।।ज्ञा.गा.०४४८.०२।।	कृपाळु श्रीगुरु ओळला सर्वत्र। आपेआप चरित्र दृष्टि दावी
३६४३	आपेआप	।।ज्ञा.गा.०५२१.०३।।	द्वैतभाव ठेला अविनाश संपन्न। आपेआप जनार्दन येईल घरा
३६४४	आपेआप	।।ज्ञा.गा.०९५२.०३।।	शांति धरूनी वाही आपेआप पाही। नमनीं निर्वाहीं न्याहाळिला
३६४५	आपेआप	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
३६४६	आपेआपु	।।ज्ञा.गा.०६७४.०५।।	त्रिभुवनीं आनंदु न माये गे माये। आपेआपु परमानंदु वोसंडतु आहे
३६४७	आपैता	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
३६४८	आपैतें	।।ज्ञा.गा.०३६४.०३।।	कारण कामातें करूनी आपैतें। महाकारण तें गगना परौतें गे बाईये

३६४९	आपैतें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
३६५०	आपैसया	।।ज्ञा.गा.०२४६.०५।।	दृश्य भास चांदणिया असती ठायीं लोपलिया। लिंगदेह कमळींचे मधुकर सुटती आपैसया
३६५१	आपैसे	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा
३६५२	आपैसें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०१।।	ऋणाचेनि मिसें निर्गुण आलें आपैसें। तेणें मज सर्वस्वें ठकियेलें
३६५३	आपैसें	।।ज्ञा.गा.०७१८.०४।।	दोरापाशीं व्याळ जैसा कांहीं भासे। सर्वी हें आपैसें जाहलें कीं
३६५४	आपोआप	।।ज्ञा.गा.०१५६.०२।।	सर्व देहीं भजन हेंचि निजज्ञान । मग मुक्तपण आपोआप
३६५५	आपोआप	।।ज्ञा.गा.०८४१.०३।।	नाहीं तें सांडोनी आहे तें पाहिलें। मन उन्मन जालें आपोआप
३६५६	आप्त	।।ज्ञा.गा.०७२८.०४।।	ब्रह्मांडभूषणाचें आलें राज्य। विसरून गेला दरिद्रलाज। द्रष्ट द्रष्ट म्हणती माझे। आप्त जाण
३६५७	आप्तता	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी
३६५८	आफाविलें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०१।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें निमालें। मज निरंजनीं आफाविलें गोवळें वो माय
३६५९	आब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
३६६०	आब्रह्मीता	।।ज्ञा.गा.०६७७.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें तो कठीण सांगतां। आब्रह्मीता जयाचिया सत्ता विस्तारलें
३६६१	आभाळ	।।ज्ञा.गा.०५९२.०१।।	नाथिलें आभाळ जेवीं कां गगनीं। माया मुळींहुनी तैशी जाहली
३६६२	आभास	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ
३६६३	आभास	।।ज्ञा.गा.०६३०.०५।।	ब्रह्म तेंचि भास आभास जाहलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तिदास
३६६४	आभासत	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
३६६५	आभासनयना	।।ज्ञा.गा.०००८.०२।।	प्रेमळपुष्पें दुर्वांकुरना । आभासनयना अगम्य दर्शना । मुंगिमात्राचिया प्राणा । फरशधरा
३६६६	आभासपट	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
३६६७	आभासीत	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ
३६६८	आभासु	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये

३६६९	आभासें	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
३६७०	आभ्यासावा	।।ज्ञा.गा.०७१५.०३।।	तिहींचा संयोग आभ्यासावा योग। मग घडे संग ब्रह्माचा पैं
३६७१	आमचा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
३६७२	आमचा	।।ज्ञा.गा.११०७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सख्या विठोबा! । निवृत्ति आमचा गुरू
३६७३	आमचें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
३६७४	आमचें	।।ज्ञा.गा.०७१५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आमचें स्वहित। तिन्ही एकचित्त जालों तेव्हां
३६७५	आमलक	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
३६७६	आमिष	।।ज्ञा.गा.०६५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे आमिष जोडलें। निरंजनीं केला वास आम्ही
३६७७	आमिष	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
३६७८	आमुचा	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
३६७९	आमुचा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०८।।	कृष्ण आमुचा आमुचा। खेळिया गौळियाचा
३६८०	आमुचा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०८।।	कृष्ण आमुचा आमुचा। खेळिया गौळियाचा
३६८१	आमुचा	।।ज्ञा.गा.०६८०.०१।।	साकारु निराकारु वस्तु सद्गुरु आमुचा। तेणें या देहाचा केला उगऊ
३६८२	आमुचा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०३।।	नव्हे हा आमुचा ना हा गोताचा । कुळकर्म याचा पुसों नका
३६८३	आमुचा	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
३६८४	आमुचा	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
३६८५	आमुचिया	।।ज्ञा.गा.०२३८.०१।।	सांगाती आमुचिया रे। विद्‌गद पांवया छंदें रे
३६८६	आमुचिया	।।ज्ञा.गा.०६५०.०१।।	आमुचिया देवा नाहीं नाम गुण। नाहीं स्थानमान रूपरेखा

३६८७	आमुची	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
३६८८	आमुची	।।ज्ञा.गा.०२८१.०१।।	मायबापें आमुची विठोबा रखुमाई निजाची। त्याचीये गांवींची कोण्ही येतु न्यावया
३६८९	आमुची	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
३६९०	आमुची	।।ज्ञा.गा.०४३३.०७।।	ज्ञानेश्वराची परमभूली। बोध साधकाची बोधावली। ते आमुची चैतन्य माउली। खेळो लागे
३६९१	आमुची	।।ज्ञा.गा.१०७२.०३।।	दोन्हीं आंगींचें लेणें आपण ल्याली। ज्ञानदेव म्हणे विठो आमुची माउली
३६९२	आमुचे	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा
३६९३	आमुचे	।।ज्ञा.गा.०१४८.०३।।	ज्ञानध्यान हेचि सार। रामनाम निरंतर। तेणें तरलों भवसागर। धन्य जीवित्व आमुचे
३६९४	आमुचे	।।ज्ञा.गा.०७२३.०२।।	आमुचे आम्ही देव आमुचे आम्ही भक्त। आमुचे आम्ही मुक्त एकविधा
३६९५	आमुचे	।।ज्ञा.गा.०७२३.०२।।	आमुचे आम्ही देव आमुचे आम्ही भक्त। आमुचे आम्ही मुक्त एकविधा
३६९६	आमुचे	।।ज्ञा.गा.०७२३.०२।।	आमुचे आम्ही देव आमुचे आम्ही भक्त। आमुचे आम्ही मुक्त एकविधा
३६९७	आमुचें	।।ज्ञा.गा.०१४२.०१।।	जप तप अनुष्ठान। नित्य आमुचें रामधन। रामकृष्ण नारायण। हाचि जिव्हार सर्वदा
३६९८	आमुचें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०६।।	ऐसें परब्रह्म सांवळें दैवत आमुचें। आतां आम्हां कैचें क्रिया कर्म
३६९९	आमुचें	।।ज्ञा.गा.०२९७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवन आमुचें। नाहीं पैं साचें कुळकर्म
३७००	आमुचें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
३७०१	आमुचें	।।ज्ञा.गा.०५६७.०२।।	नाहीं आम्हां काज नाहीं आम्हां चोज। आमुचें निज गोविंदराज
३७०२	आमुचें	।।ज्ञा.गा.०५७३.०२।।	भय आमुचें गेलें न व्हावें तें जालें। तो चोरुचि वोळखी जाली बाईये
३७०३	आमुचें	।।ज्ञा.गा.०६५०.०२।।	नित्य निराकारीं आमुचें भजन। अहंब्रह्म पूर्ण निजध्यासें
३७०४	आमुचें	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली
३७०५	आमुचें	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली
३७०६	आमुच्या	।।ज्ञा.गा.०३४१.०१।।	ज्ञानविज्ञान हरि नांदे आमुच्या घरीं। बाह्यजु अभ्यंतरीं जाला देव
३७०७	आमुच्या	।।ज्ञा.गा.०५६६.०३।।	हृदय परिवारीं कृष्ण मनोमंदिरीं। आमुच्या माजघरीं कृष्णबिंबें
३७०८	आमुतें	।।ज्ञा.गा.०४७३.०२।।	जिचे मरिजे ऐसें नाहीं आमुतें। सांगों कोणातें तुजवांचुनी
३७०९	आमोद	।।ज्ञा.गा.०३२८.०५।।	कमळणी आमोद सुस्वाद मकरंद । चंदनाची अभेद उटी अंगीं
३७१०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०००९.०२।।	तूं श्रेष्ठांचें मंगलध्यान । तुझियानें पठण पुराण । तुझें नाम आम्हां पावन । तिन्ही लोकीं
३७११	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०००९.०३।।	तुझियानें भक्ति मुक्ति । तुझियानें चाले स्फूर्ति । तुझें नाम त्रिजगती । पावन आम्हां

३७१२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०००९.०४।।	तुझियानें आम्हां संसार। तुझियानें तारक विचार । तुझियानें हा संसार । सार जाला
३७१३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.००७८.०२।।	तें सुख आम्हां विठ्ठलचरणीं। निवृत्ति करणी व्यासाचिये
३७१४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.००८०.०१।।	यश कीर्ति वानूं नेणें मी वाखाणूं। रामकृष्णनाम आम्हां सणू नित्य दिवाळी
३७१५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.००९२.०४।।	बाप निवृत्तिराज उपदेशिती आम्हां। ज्ञानदेवा महिमा नामें आला
३७१६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.००९९.०१।।	त्रिभुवनीचें सुख एकतत्त्व विठ्ठल। नलगे आम्हां मोल उच्चारितां
३७१७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०१२८.०५।।	तुझें उठिलेंपण आम्हां होवावें निकें। तरी गोसावी पाइकेंसी यावें किजी
३७१८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम। सर्व साधिलें सुगम। नलगे तीं तपें उत्तम। रामकृष्ण पुरे आम्हां
३७१९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्में समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
३७२०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०१६८.०२।।	जय जय करुणानिधि रामा। पावें पावें पुरुषोत्तमा। जगज्जीवना विश्रामधामा। पावें आम्हां कृपाळूवा
३७२१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०२०६.०२।।	आम्हां न संडवे पंढरी। विठ्ठलराज विटेवरी
३७२२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०२२९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल साचा। म्हणोनी रक्षिलें आम्हां रे
३७२३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
३७२४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०२७८.०३।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं गे माये। नाम रूप सोय नाहीं आम्हां
३७२५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०२७८.०६।।	ऐसें परब्रह्म सांवळें दैवत आमुचें। आतां आम्हां कैचें क्रिया कर्म
३७२६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
३७२७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०२९४.०३।।	तें रूप देखिलें कोण्या भाग्ययोगें। निवृत्तिप्रसंगें आम्हां घरीं
३७२८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०२९४.०७।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं गळालें। ब्रह्मसुख सोहळे आम्हां घरीं
३७२९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०२९७.०२।।	काय सांगो तुम्हां कैंचा हा गोंवळु। न म्हणे दिन वेळु आम्हां घरीं
३७३०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु। ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
३७३१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
३७३२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं
३७३३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०३२३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे । चाड नाहीं आम्हां दुजेवीण
३७३४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०३२५.०३।।	निळेंपण ठेलें निळिये गोविलें । निळेंपण सोविळे आम्हां जालें

३७३५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०३३४.०४।।	ज्ञानदेवीं सोय अवघाचि सामाय। सुखदुःख माय आम्हां नाहीं
३७३६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०३४०.०१।।	मूळ ना डाळ शाखा ना पल्लव। तो हा कैसा देव आम्हां घरीं
३७३७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
३७३८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
३७३९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
३७४०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
३७४१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा
३७४२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
३७४३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
३७४४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४०४.०२।।	वर्णितां तुझे गुण मना मौन्य पडे। कळिकाळ बापुडें काय करील आम्हां
३७४५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
३७४६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
३७४७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४१३.०२।।	सुलभ सोपारा सर्वांघटीं अससी। साधुसंगें दिससी आम्हां रया
३७४८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा लळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
३७४९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी

३७५०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४४१.०८।।	ज्ञानेश्वरानें प्रतिपादिलें। कीं मृत्यूस अमृत्युपण आलें। समागमाचें फळ आपुलें। प्राप्त आम्हां
३७५१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
३७५२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४५७.०३।।	रिगु निगु काज जालें तुझें घर। अवघाचि संसार कळला आम्हां
३७५३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४६२.०४।।	चंद्रोदयीं कमळें प्रकाशिलीं सितें। तैसें तुझें भरितें करीं आम्हां
३७५४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४६५.०३।।	नाद आणि ज्योति परिपूर्ण आम्हां। परेसी महात्मा उजेडला
३७५५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४७०.०३।।	गुरुगम्य चित्त जालें माझें हित। दिनदिशीं प्राप्त हरि आम्हां
३७५६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४७४.०१।।	विश्रांतीचें स्थान कोण रूप आम्हां। ऐसा हा महिमा सांगा स्वामी
३७५७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४७६.०२।।	माय सांग आम्हां कोण सुख ब्रह्मा। तुम्हां आम्हां समा कोण्या रूपें
३७५८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४७६.०२।।	माय सांग आम्हां कोण सुख ब्रह्मा। तुम्हां आम्हां समा कोण्या रूपें
३७५९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४८४.०२।।	दिवसा कामा न रात्रीचा बडिवारु। हरि सहपरिवारु जाला आम्हां
३७६०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४८४.०३।।	जातीची विजाती नाहीं पैं कुळधर्म। कुळींचा कुळधर्म हरि आम्हां
३७६१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४८४.०४।।	ज्ञानदेव सांगे वेदशास्त्र थोर। सांगतसे विचार आम्हां तुम्हां
३७६२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०४८९.०१।।	दुधावरली साय निवडुनी दिधली। तैसी परी जाली आम्हां तुम्हां
३७६३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०५२१.०२।।	यम नेम धर्म आम्हां नाहीं कर्म। अवघेंचि ब्रह्म होऊनी ठेलों
३७६४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०५२६.०४।।	ज्ञानदेवीं ओहं सोहं गिळिलें पैं कोहं। नाहीं आम्हां मोह कल्पनेचा
३७६५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०५२७.०१।।	दुजेपणींचा भावो आम्हां नाहीं ठावो। सर्वी सर्व देवो आकारला
३७६६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०५२७.०२।।	कैसें याचें करणें सांग आम्हां माय। कामधेनु होय कल्पनेची
३७६७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०५३६.०२।।	असोनी नसणें सर्वत्रीं दिसणें। हरिप्रेम घेणें पुरे आम्हां
३७६८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०५६७.०२।।	नाहीं आम्हां काज नाहीं आम्हां चोज। आमुचें निज गोविंदराज
३७६९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०५६७.०२।।	नाहीं आम्हां काज नाहीं आम्हां चोज। आमुचें निज गोविंदराज
३७७०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०५७१.०४।।	ज्ञानचि विज्ञान आलें हातां। आम्हां नाहीं शरीरीं ममता
३७७१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०६२३.०१।।	जहाला इंद्र शेष तरी आम्हां काय। नैश्वरी तो पाहे भुललासे
३७७२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०६३७.०१।।	पूर्वेचा हा भानु उगवेल पश्चिमे। परी भूमि जन्म नसे आम्हां
३७७३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया

३७७४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०७०४.०४।।	आनंद सोहळा हरिरूपीं आवडी। कृष्ण अर्धघडी न सोडी आम्हां
३७७५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
३७७६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
३७७७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०७३१.०९।।	आम्हां अवघीयासी घातला। जाती वेगळा रे रे
३७७८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०९१७.०१।।	षड्चक्रीं कुंभार घडीतसे माती। तैसें आम्हां किती चाळविसी
३७७९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
३७८०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
३७८१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
३७८२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०९९४.०६।।	ज्ञानदेव कर्म अकर्ता। पावन जाला श्रीअनंता। सुखदु:खाचा हरि भोक्ता। सर्वकाळ आम्हां आला
३७८३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
३७८४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्‌गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
३७८५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
३७८६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.१०३९.०१।।	घोंगडी घेऊनि हाटासि जाये। पंढरिये आहे वस्ती आम्हां
३७८७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया

३७८८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
३७८९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
३७९०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.१०९६.०३।।	ब्रह्मानंद आशापाश तोडीं। दाउनी उघडी मूर्ति आम्हां
३७९१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
३७९२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
३७९३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.१११०.०५।।	कर्म नेणों धर्म नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणें जाणें नाहीं
३७९४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं
३७९५	आम्हांकडे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
३७९६	आम्हांतें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
३७९७	आम्हांशी	।।ज्ञा.गा.१०५०.०१।।	कान्होबा तुझी घोंगडी चांगली रे। आम्हांशी कां दिली वांगली रे
३७९८	आम्हांशीं	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
३७९९	आम्हांस	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
३८००	आम्हांस	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
३८०१	आम्हांसी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा

३८०२	आम्हांसी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
३८०३	आम्हांसी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
३८०४	आम्हांसी	।।ज्ञा.गा.०८४४.०१।।	मोक्ष मेल्या पाठीं आम्हांसी होईल। ऐसें जे म्हणतील अतिमूर्ख
३८०५	आम्हांसी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
३८०६	आम्हांसी	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
३८०७	आम्हांसी	।।ज्ञा.गा.१०९५.०१।।	परतोन पाहासी न बोलसी आम्हांसी। तुझीया रूपासी नांव नाहीं
३८०८	आम्हासी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
३८०९	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०१७६.०४।।	देवादेव शिरोमणी जगाचा पालकु। तोचि आम्ही एकु आराधिला
३८१०	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०१७६.०६।।	ज्ञानदेवीं चोज ब्रह्मानंद सुकाळ। हृदयीं आम्ही गोपाळ साठविला
३८११	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
३८१२	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०३००.०२।।	सखी सांगे गोष्टी चाल कृष्णभेटी। आम्ही तुम्ही शेवटीं वैकुंठीं नांदो
३८१३	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०३०४.०२।।	आम्ही रुसों नेणों आम्ही रुसों नेणों । अंबुलिया रुसों नेदू गे बाईये
३८१४	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०३०४.०२।।	आम्ही रुसों नेणों आम्ही रुसों नेणों । अंबुलिया रुसों नेदू गे बाईये
३८१५	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०३२१.०२।।	चाल माझी विठो । तुम्ही आम्ही भेटो
३८१६	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०३२९.०२।।	कैसा हा माव करूं गोविला संसारु । कृष्णसंगे धुरंधरु तरलों आम्ही

३८१७	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
३८१८	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला
३८१९	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०४३६.०२।।	तुम्ही अगम्य गोसावी। वस्तु सांगतां नित्य नवी। आम्ही लेंकुरें लाघवी। छंदिस्तचि
३८२०	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे
३८२१	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे
३८२२	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
३८२३	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
३८२४	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
३८२५	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०५९५.०२।।	आम्ही एक दिन जाणा नाथपंथीं। नीचाहुनी अथी अति नीच
३८२६	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०६५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे आमिष जोडलें। निरंजनीं केला वास आम्ही
३८२७	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०७२३.०२।।	आमुचे आम्ही देव आमुचे आम्ही भक्त। आमुचे आम्ही मुक्त एकविधा
३८२८	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०७२३.०२।।	आमुचे आम्ही देव आमुचे आम्ही भक्त। आमुचे आम्ही मुक्त एकविधा
३८२९	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०७२३.०२।।	आमुचे आम्ही देव आमुचे आम्ही भक्त। आमुचे आम्ही मुक्त एकविधा
३८३०	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली
३८३१	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली
३८३२	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
३८३३	आम्ही	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
३८३४	आम्ही	।।ज्ञा.गा.१०५८.०२।।	पंढरपुरीचे आम्हीं कापडी रे। उत्तरपंथीचे आम्ही कापडी रे
३८३५	आम्ही	।।ज्ञा.गा.१०७४.०३।।	लक्षण म्हणे कीं सुलक्षण म्हणे। येके उदरींच आम्ही दोघे जणे
३८३६	आम्ही	।।ज्ञा.गा.१११०.०१।।	चाल माझ्या विठो! तुम्ही आम्ही भेटों
३८३७	आम्ही	।।ज्ञा.गा.१११०.०५।।	कर्म नेणों धर्म नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणें जाणें नाहीं
३८३८	आम्ही	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं

३८३९	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.००८६.०५।।	सुलभ आणि सोपारें केलेंसे दातारें। आम्हीं एकसरें उच्चारिलें
३८४०	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.००९३.०२।।	तें नाम परिकर कृष्णचि सुंदर। वैकुंठींचें घर आम्हीं केलें
३८४१	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.०२२९.०२।।	एक म्हणती आम्हीं उचलिला पर्वत। बहुत मिळोनी। काय नव्हती रे
३८४२	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.०३७३.०१।।	चौ तेरा आम्हीं चौसष्टीचे भागे सांचिलें। तें एका ऋणाईतें घेतलें वोळखीवीण
३८४३	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०२।।	तूं आर्त चंद्रमा चकोरें आम्हीं। तृप्त झालों तुझ्या नामीं रया
३८४४	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.०५२८.०२।।	तें रूप परब्रह्म जाणों प्राण सम। करूनियां नेम जपों आम्हीं
३८४५	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.०५७१.०१।।	आम्हीं संन्यास घेतला। देहादिकांचा त्याग केला
३८४६	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.०५७१.०२।।	आम्हीं संन्यासी संन्यासी। सदा राहो एकांतेसी
३८४७	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.०६८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे मी नेणता प्रपंचीं। तोडिली मोहाची पदवी आम्हीं
३८४८	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
३८४९	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.१०५८.०१।।	आम्हीं कापडी रे आम्हीं कापडी रे। पापें बारा वाटा पळती बापडी रे
३८५०	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.१०५८.०१।।	आम्हीं कापडी रे आम्हीं कापडी रे। पापें बारा वाटा पळती बापडी रे
३८५१	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.१०५८.०२।।	पंढरपुरीचे आम्हीं कापडी रे। उत्तरपंथीचे आम्ही कापडी रे
३८५२	आम्हीच	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
३८५३	आम्हीही	।।ज्ञा.गा.०४४३.०३।।	तुम्ही जेविला अमृत भोजनें। आम्हीही पंक्तीचे पाहुणे। गुह्य गूढ बोलणें। मौन्य जालें
३८५४	आया	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
३८५५	आया	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
३८५६	आयिका	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका। जिये गावीं कथा आयिका। तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें
३८५७	आयिकों	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे

३८५८	आयुधें	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
३८५९	आयुर्वित्त	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
३८६०	आयुष्य	।।ज्ञा.गा.०१००.०५।।	जाईल हें आयुष्य। न सेवीं विषयविष। पडतील यमशाप। वेगीं करी सौरस
३८६१	आयुष्य	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
३८६२	आयुष्य	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
३८६३	आयुष्य	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
३८६४	आयुष्य	।।ज्ञा.गा.०४४१.०१।।	निर्विकाराचें अगम्य पाहणें। निगम बोधक गेलें मावळून। मग आयुष्य झांकलेपणें। मिरवो लागे
३८६५	आयुष्य	।।ज्ञा.गा.०८६९.०२।।	मोलाचें आयुष्य दवडितोसी वायां। माध्यान्हींची छाया जाय वेगीं
३८६६	आयुष्य	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
३८६७	आयुष्य	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
३८६८	आयुष्य	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
३८६९	आयुष्य	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
३८७०	आयुष्य	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
३८७१	आयुष्यप्राप्ती	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती

३८७२	आयुष्याची	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
३८७३	आयुष्याची	।।ज्ञा.गा.०८९३.०२।।	भोंवया पाहतां न दिसे जाणा। आयुष्याची गणना सात दिवस
३८७४	आयुष्याचे	।।ज्ञा.गा.०९०१.०३।।	आयुष्याचे पेठे। संसाराचे तट। गुरुवीण वाट। कैंची रया
३८७५	आयुष्याच्या	।।ज्ञा.गा.००८८.०३।।	सोकरी पापपुण्या ठायीं आपा। आयुष्याच्या मापा हरि धावे
३८७६	आयो	।।ज्ञा.गा.००४३.०१।।	आतसिकुसुमकोशशामघनु। तुळशीवृंदावनामाजीं। मुनीमनोपद्मदळविशाळजी रे आयो
३८७७	आयो	।।ज्ञा.गा.०३३०.०४।।	कान्हा अति सुंदर वदनारविंद। आळी सेविती अनिवार रे आयो
३८७८	आयो	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु ल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
३८७९	आयो	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु ल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
३८८०	आयो	।।ज्ञा.गा.०३३०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। त्रिभुवनजनमोहन रे आयो
३८८१	आर	।।ज्ञा.गा.१०८५.०१।।	आरेवरी आर रे पिंपळावरी पार रे। खाली कुंभार वरी चाक भोवे
३८८२	आरंभ	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
३८८३	आरंभीं	।।ज्ञा.गा.०००३.०१।।	आरंभीं आवडीं आदरें आलें नाम । तेणें सकळ सिद्धि जगीं जालें पूर्ण काम
३८८४	आरंभीं	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
३८८५	आरत	।।ज्ञा.गा.०२०६.१७।।	निवृत्तिदास शरणांगत। विठ्ठलचरणीचें आरत
३८८६	आरति	।।ज्ञा.गा.०४४४.०२।।	जयजय आरति निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा निरसुनी गेला
३८८७	आरति	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
३८८८	आरती	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
३८८९	आरळ	।।ज्ञा.गा.०२६९.०१।।	निळियेच्या निशीं विरहिणी पिशी। शेजबाजे कैशी आरळ शेजे
३८९०	आरळ	।।ज्ञा.गा.०३२८.०३।।	सुमनाचे शेजे विरहिणी विराजे । शयनीं सुलजे आरळ सेज

३८९१	आराधितां	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
३८९२	आराधिती	।।ज्ञा.गा.०१६०.०३।।	हरिभक्तीची मोठी आस। भक्त घालुनिया कास। वैकुंठीचा जगदीश। आराधिती
३८९३	आराधिला	।।ज्ञा.गा.०१६९.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। रामकृष्ण आराधिला। प्रपंचीं अबोला केला। सर्व निरसला मायामोह
३८९४	आराधिला	।।ज्ञा.गा.०१७६.०४।।	देवादेव शिरोमणी जगाचा पालकु। तोचि आम्ही एकु आराधिला
३८९५	आराधिलीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दु:खें तळमळी या हेतु
३८९६	आराध्यलिंग	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
३८९७	आराध्यें	।।ज्ञा.गा.०१५३.०६।।	ज्ञानदेवीं भगवंत साधे। गुरु सेवुनी आराध्यें। सांडिमांडी निंद्यानिंद्यें। सर्व कर्मे अर्पिलीं
३८९८	आराम	।।ज्ञा.गा.०५२४.०४।।	ज्ञानदेवीं मौनीं गुणग्रास धाम। सर्वत्र आराम हरि माझा
३८९९	आरुढलें	।।ज्ञा.गा.०५०१.०२।।	समाधी ध्यान निजध्यासीं आरुढलें। तंव अवघेंचि पारुषलें अभावा वो माय
३९००	आरुता	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
३९०१	आरुता	।।ज्ञा.गा.०७८१.०२।।	प्रभा शीत उष्ण दोहींचेंही सार। प्रणव हा सारासार आरुता रया
३९०२	आरुते	।।ज्ञा.गा.०८०५.०५।।	पंचदेव तेथें एकरूपा देखती। औटपीठीं वसती आरुते तेही
३९०३	आरुते	।।ज्ञा.गा.०८०६.०१।।	आत्माराम देखे सहस्रदळावरी। उन्मनी हे पाही आरुते तेही
३९०४	आरुतें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०१।।	नवाहुनी परतें तेराहुनी आरुतें। अंबरेंहुनी परतें काळें दिसे
३९०५	आरूढ	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
३९०६	आरेवरी	।।ज्ञा.गा.१०८५.०१।।	आरेवरी आर रे पिंपळावरी पार रे। खाली कुंभार वरी चाक भोवे
३९०७	आरोपी	।।ज्ञा.गा.०६३९.०२।।	शुद्ध ब्रह्मीं कैशी कल्पना आरोपी। तोचि एक पापी जगीं होय
३९०८	आरोळी	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचतताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई

३९०९	आरोहणी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
३९१०	आर्त	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
३९११	आर्त	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
३९१२	आर्त	।।ज्ञा.गा.०४०३.०२।।	तूं आर्त चंद्रमा चकोरें आम्हीं। तृप्त झालों तुझ्या नामीं रया
३९१३	आर्त	।।ज्ञा.गा.०५४१.०१।।	विश्वाचें आर्त माझ्या मनीं प्रकाशलें। अवघेंचि जालें देहब्रह्म
३९१४	आर्त	।।ज्ञा.गा.०९४१.०२।।	सुखाचा अनुभव कैसेंनि जाणावा। भेटीचें आर्त सकळांसही सारिखें होईजे देखा
३९१५	आर्तलीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थे आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झाली चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
३९१६	आर्ती	।।ज्ञा.गा.०६२०.०३।।	उघडें परब्रह्म सद्गुरुची मूर्ति। पुरविती आर्ती शिष्याचिया
३९१७	आर्ती	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
३९१८	आर्तें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०१।।	तुझी गुण कीर्ति ऐकोनी आर्तें मन उचंबळलें। आलिंगना धाविन्नलें उतावीळ
३९१९	आलंगिला	।।ज्ञा.गा.०५६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु देहेंवीण आलंगिला। तो समर्थ माल्हाथिला बाईये वो
३९२०	आला	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला
३९२१	आला	।।ज्ञा.गा.००१४.०२।।	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
३९२२	आला	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
३९२३	आला	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
३९२४	आला	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये

३९२५	आला	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
३९२६	आला	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
३९२७	आला	।।ज्ञा.गा.००४५.०२।।	धरूनियां महत्त्व झाला नृसिंहरूप। वेदशास्त्रांसी अमूर्त मूर्तीस आला
३९२८	आला	।।ज्ञा.गा.००५३.०३।।	मोक्ष रेखे आला भाग्यें विनटला। साधूंचा अंकिला हरिभक्त
३९२९	आला	।।ज्ञा.गा.००९२.०४।।	बाप निवृत्तिराज उपदेशिती आम्हां। ज्ञानदेवा महिमा नामें आला
३९३०	आला	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी
३९३१	आला	।।ज्ञा.गा.०१३३.०१।।	हरि आला रे हरि आला रे। संतसंगें ब्रह्मानंदु जाला रे
३९३२	आला	।।ज्ञा.गा.०१३३.०१।।	हरि आला रे हरि आला रे। संतसंगें ब्रह्मानंदु जाला रे
३९३३	आला	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि हृदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
३९३४	आला	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा
३९३५	आला	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि हृदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा
३९३६	आला	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
३९३७	आला	।।ज्ञा.गा.०२१९.०२।।	घरींच्या घरीं जाली चोरी। आपणावरी आळु आला
३९३८	आला	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
३९३९	आला	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णा ढाळ देती गे माये
३९४०	आला	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
३९४१	आला	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
३९४२	आला	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं

३९४३	आला	।।ज्ञा.गा.०२९२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु माझें कुटिळ फेडूं आला। विटेवरी मालाथिला निजरूपें वो माये
३९४४	आला	।।ज्ञा.गा.०३००.०४।।	ज्ञानदेवो प्रवृत्ति निघालीया तत्परा। हरि आला सत्वरा तया भेटी
३९४५	आला	।।ज्ञा.गा.०३०७.०३।।	रखुमादेविवरु साकार अंबुला । मज पूर्ण आला बाई येवो
३९४६	आला	।।ज्ञा.गा.०३२७.०४।।	ज्ञानदेव आला नीळवर्ण शाळा । निळेपण गोंवळा रातलिये
३९४७	आला	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
३९४८	आला	।।ज्ञा.गा.०४१९.०३।।	रणभूमि आला रणवट घातला। पाहों जों लागला न देखे कांहीं
३९४९	आला	।।ज्ञा.गा.०४४२.०३।।	पुसावया मार्गामार्गाच्या वाटा। तुम्ही म्हणाल करितो चेष्टा। नेणुं म्हणाल आला ताठा। अभिमानाचा
३९५०	आला	।।ज्ञा.गा.०५३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सोवळा। भागा मज आला हरिहरु
३९५१	आला	।।ज्ञा.गा.०६५९.०२।।	बोलु अखरीच वळला भीतरीं नाहीं आला।तो केवीं विठ्ठला पावे जी तुम्हां
३९५२	आला	।।ज्ञा.गा.०६६३.०२।।	मोगरा फुलला मोगरा फुलला। फुलें वेंचितां अतिभारु कळियांसी आला
३९५३	आला	।।ज्ञा.गा.०६८३.०३।।	ऐसा हा निवृत्तिप्रसादु फळासी आला। निर्फळ केला मज निर्गुणाकारें
३९५४	आला	।।ज्ञा.गा.०७२०.०१।।	स्वरूपाचा पूर। गगन सरिते आला। देखणा बुडाला। देखतांची
३९५५	आला	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
३९५६	आला	।।ज्ञा.गा.०९०६.०४।।	अंगा आला नाहीं घावो तंव ठाकी येक ठावो। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु नाहो
३९५७	आला	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु
३९५८	आला	।।ज्ञा.गा.०९३५.०३।।	नाहीं आला गेला शब्द पैं दृष्टांतें। दृश्यादृश्य भूतें एकतत्त्वीं
३९५९	आला	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
३९६०	आला	।।ज्ञा.गा.०९९४.०६।।	ज्ञानदेव कर्म अकर्ता। पावन जाला श्रीअनंता। सुखदु:खाचा हरि भोक्ता। सर्वकाळ आम्हां आला
३९६१	आला	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
३९६२	आला	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
३९६३	आला	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला

३९६४	आला	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज । तेणें केशव वोळला सहज । दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज । तेणें जालें सर्व काज गा
३९६५	आला	।।ज्ञा.गा.१०२३.०४।।	हरि आला रंगीं । सज्जनाचे संगीं
३९६६	आला	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला । त्यामुळें आम्हांस राग आला । बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
३९६७	आला	।।ज्ञा.गा.१०७०.०१।।	पुरुषेंवीण नारी संचरली शरीरीं । आपण्यावरी आळु आला
३९६८	आला	।।ज्ञा.गा.१०९६.०२।।	पदाभिमानु कांहीं तोही देहीं नाहीं । आला गेला ठायीं न संपडे दृष्टी
३९६९	आला	।।ज्ञा.गा.११०५.०५।।	पितयाचा अंश घेऊनी आला । मातेसि जेणें उपभोग केला
३९७०	आलासी	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें । बिंदूनियां नवमासवरी । पेणें केलें मातापुरीं । सोहं सोहं परी परतेचिना
३९७१	आलासी	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा । आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा । जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा । अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
३९७२	आलिंगन	।।ज्ञा.गा.०१८८.०२।।	नित्यता पूर्णिमा हृदयीं चंद्रमा । आलिंगन मेघश्यामा देतु आहे
३९७३	आलिंगन	।।ज्ञा.गा.१०२३.०७।।	वाम दक्षिण । चहूंभुजीं आलिंगन
३९७४	आलिंगना	।।ज्ञा.गा.०४०६.०१।।	तुझी गुण कीर्ति ऐकोनी आर्तें मन उचंबळलें । आलिंगना धाविन्नलें उतावीळ
३९७५	आलिंगनीं	।।ज्ञा.गा.०१८४.०२।।	आलिंगनीं सुख वाटे । प्रेम चिदानंदीं घोटे । हर्षे ब्रह्मांड उतटे । समूळ उठे मीपण
३९७६	आलिंगितां	।।ज्ञा.गा.०४६८.०८।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हृदयीं । आलिंगितां बाही भ्रमर जाला
३९७७	आलिंगिला	।।ज्ञा.गा.०५४२.०३।।	आपुला म्हणोनी अवघा आलिंगिला । अवघा देखिला अवघेपणें वो माय
३९७८	आलिंगिलें	।।ज्ञा.गा.०२९८.०१।।	आपुलेंनि रंगें येत होती ये साजणी । तंव वनवासीं एके आलिंगिलें गे माये
३९७९	आलिंगीन	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं । अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
३९८०	आलिंगूनिया	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें । केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित । पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें । देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें । आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी । निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत । बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी । आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
३९८१	आलिया	।।ज्ञा.गा.००७८.०१।।	आलिया जवळा भक्तिसुख देखे । पालव पोखे वाणिव भोगी
३९८२	आलिया	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी

३९८३	आलिया	।।ज्ञा.गा.०४६३.०६।।	निवृत्तिसंपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व निमथा उलथा तूं
३९८४	आलिया	।।ज्ञा.गा.०५१२.०३।।	साध्य साधक वस्तु आलिया पैं हातां। मुरडोनी पाहतां वस्तुमय
३९८५	आलिया	।।ज्ञा.गा.०९२५.०१।।	ये सातें आलिया वोळंगा सारंगधरु। नाहीं तरी संसारु। वायां जाईल लया
३९८६	आलिया	।।ज्ञा.गा.१०६५.०२।।	मी कवणाची मज सांगा कोणी। वऱ्हाड आलिया वऱ्हाडिणी
३९८७	आलियाचा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
३९८८	आलियाचा	।।ज्ञा.गा.०९८६.०९।।	ईश्वरीं आपुला घालुनिया भार। करावा विचार आलियाचा
३९८९	आलिये	।।ज्ञा.गा.०२५१.०१।।	ठाकुनी आलिये तुजपासीं। थितें मुकलिये मनुष्यपणासी
३९९०	आलिये	।।ज्ञा.गा.०२६०.०२।।	आलिये तेचि सोय तुझी वोळखिली गती
३९९१	आलिये	।।ज्ञा.गा.१०३४.०५।।	द्वादश मंडळें वोवाळुनी आलिये। तंव तंव काळें देखिलें रूपडें त्याचें
३९९२	आलिसे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
३९९३	आली	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
३९९४	आली	।।ज्ञा.गा.०१४८.०४।।	ज्ञानदेवीं मुखप्रभा। रामकृष्ण हेचि प्रतिभा। आली अवसरे शोभा। सर्व सुख मंडित
३९९५	आली	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
३९९६	आली	।।ज्ञा.गा.०३०९.०२।।	आशा हे सासु असतां बुडविली । शांति माऊली भेटों आली
३९९७	आली	।।ज्ञा.गा.०३९१.१०।।	दुर्जेवीण एकला खेळतो स्वारी। कवणातें जय कवणा आली हरि
३९९८	आली	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
३९९९	आली	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भा घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
४०००	आली	।।ज्ञा.गा.०६१०.०१।।	कळिकेमाजीं ज्योती समत्वासी आली। तेचि सामावली दृष्टि ब्रह्मीं
४००१	आली	।।ज्ञा.गा.०६७९.०३।।	निजीं निज आली हरपल्या कळा। ब्रह्मानंद सोहळा गुरुशिष्यीं
४००२	आली	।।ज्ञा.गा.०७१०.०४।।	मुक्ताई मुक्त जाली। विमुक्तपणा आली। ज्ञानदेवा लाधली। निवृत्ति कृपा
४००३	आली	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली

४००४	आली	।।ज्ञा.गा.०७२८.०५।।	कैसी भ्रांती निभ्रांत जाली। रंका इंद्रपदवी आली। तैसी आपुली कृपा जाली
४००५	आली	।।ज्ञा.गा.०७४७.०२।।	निरंजन सभराभरीत वस्तू कोंदली। साक्षित्वासी आली आत्मदशा
४००६	आली	।।ज्ञा.गा.०७६२.०२।।	परादी वाचा तन्मय ते झाली। साक्षीत्वासी आली ब्रह्मरंध्रीं
४००७	आली	।।ज्ञा.गा.०८३४.०१।।	ऐका हा शेवट अभंगमाला झाली। तूर्या हेच आली प्रत्यया गा
४००८	आली	।।ज्ञा.गा.०८४५.०२।।	अंतकाळीं जरी करावें साधन। म्हणतां नागवण आली तुम्हां
४००९	आली	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
४०१०	आली	।।ज्ञा.गा.१०४२.०२।।	चौ हातांची भरणी आली। तिये चराचरीं ऐसें नाहीं
४०११	आलीं	।।ज्ञा.गा.०१९०.०१।।	पूर्वजन्मीं सुकृतें थोर केली । तीं मज आजि फळासी आलीं
४०१२	आलीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
४०१३	आलीं	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
४०१४	आलीं	।।ज्ञा.गा.०९८२.०१।।	निर्गुणाची वार्ता सगुणीं मांडिली। सगुण निर्गुण दोन्ही एकरूपा आलीं
४०१५	आलीसी	।।ज्ञा.गा.०८७९.०१।।	बहुता वऱ्हाडा आलीसी बाळा। हांसती लोक परी न संडी चाळा
४०१६	आले	।।ज्ञा.गा.००६३.०३।।	सिद्धी बुद्धि धर्म हरिपाठीं आले। प्रपंचीं निवाले साधुसंगें
४०१७	आले	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज
४०१८	आले	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें । नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी
४०१९	आले	।।ज्ञा.गा.०१८२.०७।।	मत्सकूर्मादिक ज्याचे महिमेसी आले। धन्य वैष्णव तेज रविशशीसी पाहालें
४०२०	आले	।।ज्ञा.गा.०१८९.०२।।	आले हरीचे विनट। वीर विठ्ठलाचे सुभट। भेणें जाहले दिक्पट। पळती थाट दोषांचे
४०२१	आले	।।ज्ञा.गा.०२१६.०१।।	त्रिपुटीं भेदुनी मनाच्या मौळीं। तें आले भूमंडळीं पंढरिये
४०२२	आले	।।ज्ञा.गा.०३१२.०२।।	प्रेम नव्हाळी मज झाली दिवाळी । काळें वनमाळी आले घरा गे माये
४०२३	आले	।।ज्ञा.गा.०३१९.०४।।	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
४०२४	आले	।।ज्ञा.गा.०४४१.०७।।	अहो जी निवृत्ति सद्गुरु विचित्रा। भले रक्षिलें तारकमंत्रा। करोनिया आले यात्रा। अरूपाची
४०२५	आले	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया

४०२६	आले	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
४०२७	आले	।।ज्ञा.गा.११०८.०२।।	वसेचिना तेथें आले तीन कुंभार। दोन थोटे, एक घडीच ना
४०२८	आले	।।ज्ञा.गा.११०८.०५।।	शिजेचि ना तेथें आले तीन पाहुणे। दोन रुसले, एक जेवीच ना
४०२९	आले	।।ज्ञा.गा.११०८.०८।।	वांचेचि ना त्याचे आले तीन रुपये। दोन खोटे, एक चालेचि ना
४०३०	आले	।।ज्ञा.गा.११०८.०९।।	चालेचि ना तेथें आले तीन पारखी । दोन आंधळे, एका दिसेचि ना
४०३१	आलें	।।ज्ञा.गा.०००३.०१।।	आरंभीं आवडीं आदरें आलें नाम । तेणें सकळ सिद्धि जगीं जालें पूर्ण काम
४०३२	आलें	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
४०३३	आलें	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
४०३४	आलें	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
४०३५	आलें	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
४०३६	आलें	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये
४०३७	आलें	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
४०३८	आलें	।।ज्ञा.गा.००७६.०२।।	अवचिती वाट सांपडली पंथें। ब्रह्मनाम तेथें आलें हातां
४०३९	आलें	।।ज्ञा.गा.०१०६.०१।।	प्रेमाचा जिव्हाळा नाम मुखाशीं आलें। सार्थक पैं जालें संसाराचें
४०४०	आलें	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
४०४१	आलें	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
४०४२	आलें	।।ज्ञा.गा.०२१२.०२।।	उठा उठा जागा पाठीं भय आलें मोठें। पंढरीवांचुनी दुजा ठाव नाहीं कोठें
४०४३	आलें	।।ज्ञा.गा.०२४७.०३।।	गोविंद गोरसु एकचि नांवा। गोरसु विकूं आलें तुमच्या गांवा

४०४४	आलें	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
४०४५	आलें	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
४०४६	आलें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
४०४७	आलें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०१।।	गुणाचेनी आटोपें आकारलें ब्रह्म। भक्तभाग्य सम आलें मूर्ति
४०४८	आलें	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
४०४९	आलें	।।ज्ञा.गा.०३३१.०२।।	काळें मनुष्य मानव जालें। अरूप रूपा आलें गोविंदपणें
४०५०	आलें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें
४०५१	आलें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०३।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार संपादिलें। ध्यान धारणा आसन मुद्रा कैसें समाधीसी आलें
४०५२	आलें	।।ज्ञा.गा.०३६६.०१।।	सदैवपण आलें गोपाळातें देखिलें। लक्षा एका जोडलें अमित्य गुणीं वो माय
४०५३	आलें	।।ज्ञा.गा.०३७१.०१।।	दुरुनी एक ऋण मागावयां आलें। माझें मी पाहिलें तंव कांहीं नाहीं
४०५४	आलें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०२।।	महुरलें महुरलें मन माझें मोहरलें। भक्तिफळासी कैसें आलें गे माये
४०५५	आलें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये
४०५६	आलें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०५।।	जें जग दिसे गांजिलें। तें शेवटीं ब्रह्म जालें। परमदशेसी आलें। अतिवैभवाच्या
४०५७	आलें	।।ज्ञा.गा.०४३५.०६।।	निवृत्ति माय ते गोजिरी। ज्ञानेश्वरीची सोज्वळ सारी। शिकविलें अनेकां परी। कामा आलें
४०५८	आलें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेंचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा
४०५९	आलें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०८।।	ज्ञानेश्वरानें प्रतिपादिलें। कीं मृत्यूस अमृत्युपण आलें। समागमाचें फळ आपुलें। प्राप्त आम्हां
४०६०	आलें	।।ज्ञा.गा.०४४३.०५।।	अहो जी सद्‌गुरु शिकविलें। निवृत्तीसी फळ आलें। ज्ञानेश्वरा भूषण फुले। उपकार तुझा
४०६१	आलें	।।ज्ञा.गा.०४५४.०२।।	सूक्ष्म सख्य नेलें विश्वरूप देहीं आलें। प्रपंचेसी मावळलें तिमिर रया
४०६२	आलें	।।ज्ञा.गा.०४५५.०१।।	अरे अरे ज्ञाना झालासी पावन। तुझें तुज ध्यान कळों आलें
४०६३	आलें	।।ज्ञा.गा.०४६३.०३।।	समाधीचें रूप रूपासी आलें काह्या। पसरुनी बाह्या देती क्षेम
४०६४	आलें	।।ज्ञा.गा.०४६५.०४।।	जाला अरुणोदयो उजळलें सूर्यतेज। त्याहूनी सतेज तेज आलें
४०६५	आलें	।।ज्ञा.गा.०४६७.०१।।	आधींच तूं ज्ञान वरी जालें उन्मन। हरि हें जीवन हृदयीं आलें

४०६६	आलें	।।ज्ञा.गा.०४७३.०३।।	देंठीहूनी सुटलें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरें ऐसें केलें गे माये
४०६७	आलें	।।ज्ञा.गा.०४९३.०१।।	मी तूं प्रवृत्तीसी आलें। समग्र गिळिलें वासनेसी
४०६८	आलें	।।ज्ञा.गा.०४९५.०१।।	अधिक देखणें तरी निरंजन पहाणें। योगिराज विनवणें मना आलें वो माये
४०६९	आलें	।।ज्ञा.गा.०५०८.०४।।	तेथें गोरस जहालें ज्ञाना अंतरीं वोजावलें। सदैवपण आलें मज वो माय
४०७०	आलें	।।ज्ञा.गा.०५५७.०२।।	तेथें ब्रह्म गर्भा आलें ब्रह्म गर्भा आलें। लय लक्ष उरलें बाईये वो
४०७१	आलें	।।ज्ञा.गा.०५५७.०२।।	तेथें ब्रह्म गर्भा आलें ब्रह्म गर्भा आलें। लय लक्ष उरलें बाईये वो
४०७२	आलें	।।ज्ञा.गा.०५७१.०४।।	ज्ञानचि विज्ञान आलें हातां। आम्हां नाहीं शरीरीं ममता
४०७३	आलें	।।ज्ञा.गा.०५७७.०२।।	सकळे माझें गोत मुसें आलें। ब्रह्मरसें जालें बाईये वो
४०७४	आलें	।।ज्ञा.गा.०६३४.०१।।	सर्वत्र परिपूर्ण सर्वांघटीं वसे। अभाग्यासी कैसें पडळ आलें
४०७५	आलें	।।ज्ञा.गा.०६४०.०३।।	जागृति या स्वप्न तेचि तें आलें। अंतरीं बिंबलें निश्चयेंशी
४०७६	आलें	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
४०७७	आलें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
४०७८	आलें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०१।।	ऋणाचेनि मिसें निर्गुण आलें आपैसें। तेणें मज सर्वस्वें ठकियेलें
४०७९	आलें	।।ज्ञा.गा.०७०३.०२।।	विठ्ठल म्हणतां हरलें पाप। पदरीं आलें पुण्य माप। धाला दिनाचा मायबाप विठ्ठलची
४०८०	आलें	।।ज्ञा.गा.०७०८.०२।।	तत्त्वमसी वाक्य साधिलें निर्धार। परेचें विवर हातां आलें
४०८१	आलें	।।ज्ञा.गा.०७१२.०३।।	तो जीवन अमृत जीवासि आलें। त्याहूनि एक आगळें गे माये
४०८२	आलें	।।ज्ञा.गा.०७२८.०४।।	ब्रह्मांडभूषणाचें आलें राज्य। विसरून गेला दरिद्रलाज। द्रष्ट द्रष्ट म्हणती माझे। आप्त जाण
४०८३	आलें	।।ज्ञा.गा.०७३३.०२।।	विसावों आलें पातलें चैतन्य तेथें। पाहे पां निरुतें अनुभवें
४०८४	आलें	।।ज्ञा.गा.०९५६.०२।।	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्गुरु जाणितलें। येथीचें रया
४०८५	आलें	।।ज्ञा.गा.०९८७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे बोलूं आलें मुखा। कानीं एक पाठ पडलें
४०८६	आलें	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
४०८७	आलें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ

४०८८	आलें	।।ज्ञा.गा.१०३२.०१।।	देह दंडुनी पाईक अनुसरला जीवें। तव स्वामियाचें गूज हातासी आलें
४०८९	आलें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
४०९०	आलें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
४०९१	आलें	।।ज्ञा.गा.१०३७.०२।।	हित ये खेपेसी बरवें जालें। सुरंग घोंगडें हाताशीं आलें
४०९२	आलें	।।ज्ञा.गा.१०४०.०३।।	नवें नवघड हातां आलें। दृष्टी पाहें तंव मन हारपलें
४०९३	आलें	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
४०९४	आलें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
४०९५	आलें	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
४०९६	आलों	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
४०९७	आलों	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
४०९८	आलों	।।ज्ञा.गा.०४३१.०६।।	निवृत्ति सुखाचा टेका। पावोनि आलों आपुल्या मठा। ज्ञान येकला निका। ज्ञानदेव
४०९९	आलों	।।ज्ञा.गा.०४४५.०१।।	संसारसातें आलों मी पाहुणा। दिस दोन्ही आनंदा पाहावयासी
४१००	आलों	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
४१०१	आलों	।।ज्ञा.गा.०५९७.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म शोधावया। आलों कोठूनियां माझा मीचि
४१०२	आलों	।।ज्ञा.गा.०७११.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म साधावया। आलों कोठोनिया माझा मीच
४१०३	आलों	।।ज्ञा.गा.०७२२.०२।।	आलों सोहंतत्त्व जालों सोहंतत्त्व। कवळी परतत्त्व मंत्रमाया
४१०४	आलों	।।ज्ञा.गा.०७६४.०१।।	धांवत धांवत आलों नयनांजनीं। प्रकाश दिनमणी उणा वाटे

४१०५	आलों	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
४१०६	आल्हादपण	।।ज्ञा.गा.१०८८.०१।।	आल्हादपण काय सांगसी देवा। मन बैसें भावा तैसें करीं
४१०७	आल्हादें	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
४१०८	आल्हादें	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष
४१०९	आळंगी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
४११०	आळवणी	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
४१११	आळवितां	।।ज्ञा.गा.००९६.०३।।	आळवितां सगुणनिर्गुण रूपडें। वचनें फाडोवाडें हातां येत
४११२	आळवितां	।।ज्ञा.गा.०६७५.०२।।	आळवितां नयेची सचेतनीं अचेत। भावेंचि तृप्त माझा हरि
४११३	आळविती	।।ज्ञा.गा.०२३९.०१।।	वृंदावनीं आनंदु रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
४११४	आळविती	।।ज्ञा.गा.०२३९.०२।।	गोपाळ रचले रे। विठ्ठलदेवो आळविती रे
४११५	आळविती	।।ज्ञा.गा.०२३९.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
४११६	आळविती	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
४११७	आळवितो	।।ज्ञा.गा.०४९६.०३।।	पूर्णानंद सच्चिदानंदकंदु। तो निरंजनीं स्वादु आळवितो माय
४११८	आळविल्या	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
४११९	आळवी	।।ज्ञा.गा.१०२६.०३।।	निरालंबी सादू आळवी ब्रह्मीं। तेथें एकु बाळ बोभाये निरंजनीं
४१२०	आळस	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
४१२१	आळसु	।।ज्ञा.गा.०१०९.०२।।	विठ्ठल नाम उच्चारीं। आळसु न करीं क्षणभरी
४१२२	आळसु	।।ज्ञा.गा.०९१३.०२।।	तयाचे करीं पां स्मरणु। आळसु न करीं अंत:करणु। भीतरलीया सुमनपणु। निहारण होईल
४१२३	आळसु	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु

४१२४	आळसू	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
४१२५	आळिउळ	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
४१२६	आळिय	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
४१२७	आळिवा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०२।।	कृष्ण आळिवा आळिवा। परतोनी मातें दावा
४१२८	आळिवा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०२।।	कृष्ण आळिवा आळिवा। परतोनी मातें दावा
४१२९	आळी	।।ज्ञा.गा.०१३१.०२।।	भक्तांकारणें येणें घेतलीसे आळी। दहा गर्भवास सोशी स्वयें वनमाळी
४१३०	आळी	।।ज्ञा.गा.०१३१.०४।।	शोषिली पूतना येणें मोहिलें लेकरूं। आळी न संडी बाप रखुमादेविवरु
४१३१	आळी	।।ज्ञा.गा.०३३०.०४।।	कान्हा अति सुंदर वदनारविंद। आळी सेविती अनिवार रे आयो
४१३२	आळी	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
४१३३	आळीउळें	।।ज्ञा.गा.०४७०.०५।।	चकोरें सेविती आळीउळें पहाती। घटघटा घेती अमृतपान
४१३४	आळीचे	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे
४१३५	आळु	।।ज्ञा.गा.०२१९.०२।।	घरींच्या घरीं जाली चोरी। आपणावरी आळु आला
४१३६	आळु	।।ज्ञा.गा.१०७०.०१।।	पुरुषेंवीण नारी संचरली शरीरीं। आपण्यावरी आळु आला
४१३७	आळुकी	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे
४१३८	आळें	।।ज्ञा.गा.०६६८.०२।।	ऐसिया सुखाचें करूनियां आळें। बीज तें निर्मळ पेरू आतां
४१३९	आवडता	।।ज्ञा.गा.०११२.०४।।	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
४१४०	आवडतें	।।ज्ञा.गा.०१०५.०२।।	गोड तुझें नाम विठोबा आवडतें मज। दुजें उच्चारितां मना वाटतसे लाज
४१४१	आवडतें	।।ज्ञा.गा.१११६.०१।।	गोड तुझें नाम विठोबा! आवडतें मज दुजे विचारितां मना वाटतसे लाज
४१४२	आवडली	।।ज्ञा.गा.०३०७.०१।।	सुची अंबुला ज्ञान घराचारु । भक्ति हे साकारु आवडली
४१४३	आवडसी	।।ज्ञा.गा.१०९९.०१।।	तुझी आण वाहिन गा देवराया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
४१४४	आवडसी	।।ज्ञा.गा.१०९९.०२।।	कानडिया विठोबा कानडिया। बहु आवडसी जीवापासुनिया

४१४५	आवडसी	।।ज्ञा.गा.१०९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
४१४६	आवडी	।।ज्ञा.गा.०००१.०३।।	बहुता सुकृतांची जोडी । म्हणुनी विठ्ठलीं आवडी
४१४७	आवडी	।।ज्ञा.गा.००२५.०४।।	अर्थूनि पाहे दृष्टी । तंव तुझ्यापायीं पडे मिठी । आवडी नोसंडी गांठी । तुझिया पायांची
४१४८	आवडी	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
४१४९	आवडी	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
४१५०	आवडी	।।ज्ञा.गा.००६५.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिनामाची जोडी। रामकृष्णीं आवडी सर्वकाळ
४१५१	आवडी	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
४१५२	आवडी	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
४१५३	आवडी	।।ज्ञा.गा.०२११.०१।।	जोडूनियां जोडी जेणें हुंडारिली दुरी। भिकेची आवडी तया नावडे पंढरी
४१५४	आवडी	।।ज्ञा.गा.०२२०.०१।।	माझे जीवींची आवडी। पंढरपुरा नेईन गुढी
४१५५	आवडी	।।ज्ञा.गा.०२३६.०२।।	नामरूपीं गोडी। हेचि आवडी आतां। न विसंबे सर्वथा। तुजलागीं
४१५६	आवडी	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
४१५७	आवडी	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
४१५८	आवडी	।।ज्ञा.गा.०३४१.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिपदीं आवडी। प्रवृत्तीची थडी उलंडिली
४१५९	आवडी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
४१६०	आवडी	।।ज्ञा.गा.०४२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं आवडी। गोडियेसी गोडी मिळोन गेली
४१६१	आवडी	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे
४१६२	आवडी	।।ज्ञा.गा.०६४४.०१।।	सुखाची आवडी घे कां रे गोविंदीं। चित्त हें आनंदी ठेऊनियां

४१६३	आवडी	।।ज्ञा.गा.०६७८.०१।।	परे पडे मिठी तेथें बोलणेंचि नुठी। आवडी गिळूनियां आतां जीवें नाहीं तुटी
४१६४	आवडी	।।ज्ञा.गा.०६७८.०३।।	निवृत्तिदासा सन्निधान दुरी। आवडी गिळुनी आतां जीवें नाहीं उरी
४१६५	आवडी	।।ज्ञा.गा.०७०४.०४।।	आनंद सोहळा हरिरूपीं आवडी। कृष्ण अर्धघडी न सोडी आम्हां
४१६६	आवडी	।।ज्ञा.गा.०७७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या सुखाची गोडी। अनुभवाची आवडी सेवीं रया
४१६७	आवडी	।।ज्ञा.गा.०८२२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे मज त्रिकुटाची गोडी। धरितां आवडी ब्रह्म लाभे
४१६८	आवडी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०२।।	आवडी धरुनी गोडी घेई कां ध्यानीं। परतोन मग योगी नाहीं तुज
४१६९	आवडी	।।ज्ञा.गा.०९१०.०२।।	पढियंते बाईये गुणेंवीण हातां नये। साचेवीण सये तेथें आवडी कैंची
४१७०	आवडी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
४१७१	आवडी	।।ज्ञा.गा.१०५८.०४।।	समता कावडी रे समता कावडी रे। माजी नामामृत भरिलें आवडी रे
४१७२	आवडी	।।ज्ञा.गा.१०९८.०२।।	श्रवण नाम गोडी श्रवण नाम गोडी। हीच आवडी देई मना
४१७३	आवडी	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
४१७४	आवडी	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
४१७५	आवडी	।।ज्ञा.गा.११००.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी आवडी। गोडीयेसी गोडी मिळोनी गेली
४१७६	आवडीं	।।ज्ञा.गा.०००३.०१।।	आरंभीं आवडीं आदरें आलें नाम । तेणें सकळ सिद्धि जगीं जालें पूर्ण काम
४१७७	आवडीं	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी। तया सेवावे पखडी। सेवा न संडावी अर्धघडी। या आवडीं स्मरावें
४१७८	आवडीं	।।ज्ञा.गा.०१७६.०१।।	ज्याचिये आवडीं म्यां संसार घेतला। नित्य तो साधिला हरिभजनें
४१७९	आवडीं	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
४१८०	आवडीं	।।ज्ञा.गा.०५०२.०५।।	आवडीं रिघालें घर आपुलें। सहजी सामावलें स्वरूपीं वो माय
४१८१	आवडीची	।।ज्ञा.गा.०३६९.०२।।	पाहतां पारणीं फिटलीं चक्षूंचीं। सर्व आवडीची कोथळी लाधली वो माये

४१८२	आवडीचें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
४१८३	आवडीचें	।।ज्ञा.गा.०५१६.०३।।	आत्मत्वाचिया परी खेवणिलीं भूषणें। तें मी आवडीचें लेणें लेइलें वो माय
४१८४	आवडीचें	।।ज्ञा.गा.०५४१.०२।।	आवडीचें वालभ माझेनी कोंदाटलें। नवल देखिलें नभाकार गे माये
४१८५	आवडीचेनि	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
४१८६	आवडीच्या	।।ज्ञा.गा.०२०७.०३।।	आवडीच्या वालभें गोजावलें गोजिरें। पाहतां साजिरें त्रिभुवना एक गे माये
४१८७	आवडीच्या	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
४१८८	आवडीमाजीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
४१८९	आवडे	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
४१९०	आवडे	।।ज्ञा.गा.०१७६.०२।।	संसार निर्फल हरिरूप साबडे। तेचि नित्य आवडे हृदय ध्यानीं
४१९१	आवडे	।।ज्ञा.गा.०१८५.०३।।	भाळे भोळे भक्त गाताती साबडें। त्यांचे प्रेम आवडे विठोबासी
४१९२	आवडे	।।ज्ञा.गा.०२६५.०१।।	सांवळें परब्रह्म आवडे या जिवा। मनें मन राणिवा घर केलें
४१९३	आवडे	।।ज्ञा.गा.०२८७.०२।।	आपआपणिया पडे माय विसरु। मज आवडे तो नंदाचा कुमरु गे माये
४१९४	आवडे	।।ज्ञा.गा.०३१८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आवडे मना । जगत्रजिवनु कान्हा बाईयांनो
४१९५	आवडे	।।ज्ञा.गा.०३९७.०२।।	आवडे तें करिसी देवा कवण करी तुझा हेवा रे
४१९६	आवडे	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे
४१९७	आवडे	।।ज्ञा.गा.१०८०.०३।।	निर्गुण पति आवडे मज। अधीं माय पाठीं झालिये भाज
४१९८	आवडे	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
४१९९	आवडे	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
४२००	आवडे	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया

४२०१	आवरावें	।।ज्ञा.गा.०६४९.०३।।	इंद्रियें कोंडावीं आवरावें मन। सहज ब्रह्मज्ञान लाधलाशी
४२०२	आवरावें	।।ज्ञा.गा.०९८६.१४।।	लिगटूनी रहावें आवरावें मन। करावा जतन विश्वास हा
४२०३	आवरी	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
४२०४	आवरी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
४२०५	आवरीं	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
४२०६	आवरेना	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना
४२०७	आवर्त	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
४२०८	आवर्तन	।।ज्ञा.गा.१०९६.०४।।	ज्ञानदेवीं सोहं मंत्राचें आवर्तन। मदमत्सरभान विरालें देहीं
४२०९	आवर्तीं	।।ज्ञा.गा.०६६५.०१।।	जन्मा आवर्तीं येरझारी फिटली। ब्रह्मसमदृष्टि जाली गुरुमुखें
४२१०	आवसेचें	।।ज्ञा.गा.१०६८.०३।।	आवसेचें चांदिणें सांगों गेलिये। रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वरपडी जालिये
४२११	आवारु	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
४२१२	आवाहन	।।ज्ञा.गा.०७१३.०५।।	नाहीं आवाहन कैंचें विसर्जन। स्वरूपींच लीन ज्ञानदेव
४२१३	आवेशला	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
४२१४	आवो	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
४२१५	आवो	।।ज्ञा.गा.०३३१.०१।।	काळेपणाचा आवो अंबरीं बाणला । तो एकु दादुला देखियेला डोळां
४२१६	आवो	।।ज्ञा.गा.०९३२.०१।।	आवो कमळनयनीं चांदिणें भासिलें। तयामाजीं एक निराकार देखिलें
४२१७	आव्हाकार	।।ज्ञा.गा.०६४१.०३।।	मसुरे प्रमाण सावळें अनंत। आव्हाकार गणिती तपामाजी
४२१८	आशंका	।।ज्ञा.गा.००१५.०२।।	मच्छेंद्र, गोरक्ष पावले या सुखा । उजळिल्या आशंका ज्ञानाचिया
४२१९	आशा	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
४२२०	आशा	।।ज्ञा.गा.००९०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रामकृष्ण आशा। संसारपिपासा दुरी करी
४२२१	आशा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०६।।	आशा लागलीसे सर्पिणी। ग्रासूं पाहातसे पापिणी। रामनामाचीया ध्वनी। आइकों नेदी श्रवणीं

४२२२	आशा	।।ज्ञा.गा.०२९४.०६।।	निराशा संचली आशा पैं हें सार। अमारीं अमर तनु जाली
४२२३	आशा	।।ज्ञा.गा.०२९९.०३।।	द्वैतभाव कल्पना खोडी सांडी याची आशा। विठ्ठलनाम हेंचि सार जिव्हे प्रेमठसा
४२२४	आशा	।।ज्ञा.गा.०३०९.०२।।	आशा हे सासु असतां बुडविली । शांति माऊली भेटों आली
४२२५	आशा	।।ज्ञा.गा.०३१५.०३।।	आशा तृष्णा नणंदा मारिल्या । शेजारीं राहविल्या संतसंगें
४२२६	आशा	।।ज्ञा.गा.०३२२.०६।।	आशा मनशा तृष्णा कल्पना चौघी नणंदा । पापीण रे चिंता सासू माझी
४२२७	आशा	।।ज्ञा.गा.०४८९.०३।।	नाठवे आशा देहावरी उदास। मीतूंपण भास चोजवेना
४२२८	आशा	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
४२२९	आशा	।।ज्ञा.गा.०६०९.०३।।	सर्वही मायिक दिसतें रचना। आशा कल्पना इयेपरी
४२३०	आशा	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
४२३१	आशा	।।ज्ञा.गा.०८६८.०१।।	तैं सत्त्वरजतमें धुतलिया आशा। वेगीं त्या निराशां फळेंवीण
४२३२	आशा	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
४२३३	आशा	।।ज्ञा.गा.०८८५.०१।।	संसारा येउनी लागले फांसे। गुंतला आशा मायामोहें
४२३४	आशा	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
४२३५	आशा	।।ज्ञा.गा.०९८६.०५।।	धनाचिये आशा करूं नये चोरी। वडील वंशघरीं भांडू नये
४२३६	आशा	।।ज्ञा.गा.०९८६.०७।।	आशा धरुनियां सांगूं नये ज्ञान। निष्ठुर वचन बोलूं नये
४२३७	आशा	।।ज्ञा.गा.०९९०.०१।।	सदामुक्त असतां बद्ध जालों कैसा। विषयाची आशा धरोनिया
४२३८	आशा	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
४२३९	आशा	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं

४२४०	आशा	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
४२४१	आशा	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
४२४२	आशा	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
४२४३	आशापाश	।।ज्ञा.गा.०४६८.०३।।	आशापाश परी निवृत्ति तटाक। पडियेले ठक चिद्रुपरूपीं
४२४४	आशापाश	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
४२४५	आशापाश	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ॠद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
४२४६	आशापाश	।।ज्ञा.गा.१०९६.०३।।	ब्रह्मानंद आशापाश तोडीं। दाउनी उघडी मूर्ति आम्हां
४२४७	आशेचियें	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
४२४८	आशेची	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
४२४९	आश्रम	।।ज्ञा.गा.०३२७.०२।।	नीळवर्ण ब्रह्म नीळवर्ण कर्म । नीळवर्ण आश्रम गुरु देखे
४२५०	आश्रमभावें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
४२५१	आश्रमीं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
४२५२	आश्रमें	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्में। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया

४२५३	आश्रयाचा	।।ज्ञा.गा.०८४०.०५।।	सद्गुरु आश्रयाचा धडा। एकसरा वाचिला पाडा। अंगा लागूं पाहे रगडा। चक्राकाराचा
४२५४	आस	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
४२५५	आस	।।ज्ञा.गा.०१६०.०३।।	हरिभक्तीची मोठी आस। भक्त घालुनिया कास। वैकुंठीचा जगदीश। आराधिती
४२५६	आस	।।ज्ञा.गा.०३२३.०२।।	न पाहे वास न धरी मनीं आस । वायां निकण भूस काय उपणिसी
४२५७	आस	।।ज्ञा.गा.०५०९.०१।।	नव्हे त्याची दुराशा म्यां सांडिली वो आस। ज्ञानवैराग्यभक्तिसार वोळला वो माये
४२५८	आस	।।ज्ञा.गा.०५५६.०१।।	आस पुरऊनि आस पुरवावी। ऐसी भूक मज लागो द्यावी
४२५९	आस	।।ज्ञा.गा.०५५६.०१।।	आस पुरऊनि आस पुरवावी। ऐसी भूक मज लागो द्यावी
४२६०	आस	।।ज्ञा.गा.०६८१.०२।।	आतां मी नये आपुलिया आस। तुटले सायास भ्रांतीचे वो माय
४२६१	आस	।।ज्ञा.गा.०७६३.०३।।	पक्व फळ अहं सोहं गोडी त्याची। सेवितां जीवाची आस पुरे
४२६२	आस	।।ज्ञा.गा.०९८६.०८।।	इष्टमित्र सखेसोयरे जावई। यांचि आस कांहीं करूं नये
४२६३	आस	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्गस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
४२६४	आसक्त	।।ज्ञा.गा.०४८३.०३।।	जंववरी कामना आसक्त मोहो। तंववरी ग्रहो कल्पनेचा
४२६५	आसक्त	।।ज्ञा.गा.०६००.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव मग होशी मुक्त। नव्हेचि आसक्त सर्वथैव
४२६६	आसक्त	।।ज्ञा.गा.०६१६.०४।।	सज्जनाशी भासे विश्व पूर्ण मुक्त। एकत्वीं आसक्त न दिसती
४२६७	आसतें	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
४२६८	आसन	।।ज्ञा.गा.०११२.०५।।	ज्ञानदेवीं पाहिलें। हरिनाम साधुनी घेतलें। तें समाधीस केलें। पुष्पशयनीं आसन
४२६९	आसन	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
४२७०	आसन	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
४२७१	आसन	।।ज्ञा.गा.०३५१.०३।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार संपादिलें। ध्यान धारणा आसन मुद्रा कैसें समाधीसी आलें
४२७२	आसन	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें
४२७३	आसन	।।ज्ञा.गा.०८४०.०१।।	अनाथनाथा अर्थालिंगन। पुष्पें पुरुषार्थ धरिली कवळून। सत्यसुकृताचे पां आसन। भव्यदीव्ये
४२७४	आसनीं	।।ज्ञा.गा.०२२६.०१।।	योगियां मुनीजनां ध्यानीं। तें सुख आसनीं शयनीं

४२७५	आसनीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
४२७६	आसनीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
४२७७	आसनीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
४२७८	आसनीं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
४२७९	आसनें	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
४२८०	आसावला	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
४२८१	आसुमाया	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया
४२८२	आसुरी	।।ज्ञा.गा.०८००.०२।।	पश्चिम पूर्व असे शुक्ल कृष्ण नारी। दैवी आणि आसुरी वेगें शोधा
४२८३	आसुवें	।।ज्ञा.गा.०३२२.१०।।	नैश्वर गहिवरु दाटतसे गळां । आसुवें ढळढळां गळताती
४२८४	आस्तिक्यपणाची	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
४२८५	आस्तु	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
४२८६	आस्था	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
४२८७	आस्थेसि	।।ज्ञा.गा.०४४२.०४।।	या आस्थेसि काय काम। आपण विश्व ब्रह्म। तुम्ही सर्वांसी पावन। गुरुमूर्ति
४२८८	आहाच	।।ज्ञा.गा.०१६६.०३।।	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा

४२८९	आहाच	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
४२९०	आहाच	।।ज्ञा.गा.०४६०.०३।।	शांतीची गोफण उडविला प्रपंच। धारणा आहाच स्थिर केली
४२९१	आहाच	।।ज्ञा.गा.०९५१.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल साच। मी माझें आहाच वायांवीण
४२९२	आहाती	।।ज्ञा.गा.०७८२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे शून्यांतील रूप। अनंत ब्रह्मांडें जेथ आहाती
४२९३	आहारनिद्रेसाठीं	।।ज्ञा.गा.०८९६.०१।।	दुर्लभु रे दुर्लभु रे दुर्लभु। संसारु तुम्हीं कां नेणां। आहारनिद्रेसाठीं दवडितां माणुसपणा
४२९४	आहासी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
४२९५	आहासी	।।ज्ञा.गा.०९७५.०२।।	सांडी सांडी सगुणांची भ्रांतीसी। तूंचि निर्गुण आहासी तत्त्वमसी
४२९६	आहे	।।ज्ञा.गा.००१९.०१।।	त्रिभंगी देहुडा ठाण मांडूनिया माये । कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितु आहे
४२९७	आहे	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
४२९८	आहे	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
४२९९	आहे	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
४३००	आहे	।।ज्ञा.गा.००६९.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्तीसी चाड। गगनाहुनी वाड नाम आहे
४३०१	आहे	।।ज्ञा.गा.००८१.०४।।	सगुण निर्गुण समरस आहे। विरुळा येथ साहे समता बुद्धी
४३०२	आहे	।।ज्ञा.गा.००८६.०१।।	सर्वव्यापक सर्व देहीं आहे। परि प्राणियांसी सोय न कळे त्याची
४३०३	आहे	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
४३०४	आहे	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
४३०५	आहे	।।ज्ञा.गा.०१६१.०१।।	एक सोपें आहे ध्यान। रामकृष्ण नारायण। नामेविण अमंगल जाण। मुख घ्राण सर्वदा
४३०६	आहे	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे
४३०७	आहे	।।ज्ञा.गा.०१८०.०७।।	सर्वांचा एक आहे मी किंकर। म्हणे ज्ञानदेव वैष्णवांसी
४३०८	आहे	।।ज्ञा.गा.०१८८.०२।।	नित्यता पूर्णिमा हृदयीं चंद्रमा। आलिंगन मेघश्यामा देतु आहे

४३०९	आहे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वीं सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
४३१०	आहे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०६।।	बाप रखुमादेवीवर। ऐसा आहे निर्धार। जे स्मरताति निरंतर। ते तरती सर्वथा
४३११	आहे	।।ज्ञा.गा.०२०४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आहे। तया तीर्थां केधवां जाती पाये
४३१२	आहे	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
४३१३	आहे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
४३१४	आहे	।।ज्ञा.गा.०२८५.०२।।	तो दाखवावो माये धरीन त्याचे पाये। तयालागीं जीऊ आहे उतावेळु
४३१५	आहे	।।ज्ञा.गा.०३८०.०३।।	त्रिपुटीं झोंबों नको मायावी सकळ। अवघा सरळ हरि आहे
४३१६	आहे	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
४३१७	आहे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
४३१८	आहे	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
४३१९	आहे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
४३२०	आहे	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
४३२१	आहे	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
४३२२	आहे	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
४३२३	आहे	।।ज्ञा.गा.०४२२.०२।।	अविट गे माय विटेना। जवळी आहे परी भेटेना

४३२४	आहे	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
४३२५	आहे	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ
४३२६	आहे	।।ज्ञा.गा.०४९८.०६।।	आतां आहे तैसा असो माझ्या हृदयींच वसो। हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
४३२७	आहे	।।ज्ञा.गा.०५०३.०१।।	जनीं वनीं हरि आहे निरंतरीं। बोलिली वैखरी व्यासमुखें
४३२८	आहे	।।ज्ञा.गा.०५६७.०१।।	आहे तें पाहीं नाहीं तें कांहीं। ठायींच्या ठायीं हरपलें
४३२९	आहे	।।ज्ञा.गा.०५९३.०३।।	नित्यानित्य दोन्ही करीं गा विचार। आहे मी हे कीर विचारिजे
४३३०	आहे	।।ज्ञा.गा.०५९८.०४।।	जाणणें नेणणें दोन्ही तेथें नाहीं। आहे जैसें पाहीं तेंचि रया
४३३१	आहे	।।ज्ञा.गा.०५९९.०१।।	परेहुनी परी वैखरीहुनी दुरी। दुरीहुनी दुरी ब्रह्म आहे
४३३२	आहे	।।ज्ञा.गा.०६००.०३।।	ते एक त्यागितां काय आहे वाणी। कैवल्याचा धनि तोचि होय
४३३३	आहे	।।ज्ञा.गा.०६१८.०३।।	पापपुण्य दोन्ही सांठवीत आहे। असुयेंशी जाये अधऊर्ध्व
४३३४	आहे	।।ज्ञा.गा.०६२४.०२।।	सहज प्रकाश आहे तो करीत। स्वयें चेष्टवीत दीपापरी
४३३५	आहे	।।ज्ञा.गा.०६३८.०१।।	मृत्तिकेची खंती काय करितोसी। कोण मी नेणशी काय आहे
४३३६	आहे	।।ज्ञा.गा.०६४४.०३।।	अकळित काळ जंव आहे दुरी। तंव तूं श्रीहरि चित्त वेगीं
४३३७	आहे	।।ज्ञा.गा.०६४४.०४।।	देहाचा दीपक जंव आहे देहीं । तंव तो निवडुनी घेई निकें
४३३८	आहे	।।ज्ञा.गा.०६५४.०४।।	जुनाटचि आहे जाणा सोयरिक। माया उपाधिक भ्रमलाशी
४३३९	आहे	।।ज्ञा.गा.०६५७.०२।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण लाहे गुरुपुत्रा
४३४०	आहे	।।ज्ञा.गा.०६७४.०१।।	तृप्ति भुकेली काय करूं गे माये। जीवनीं जीवन कैसें तान्हेजत आहे
४३४१	आहे	।।ज्ञा.गा.०६७४.०३।।	निरंजनीं अंजन लेईजत आहे। आपुलें निधान कैसें आपणची पाहे
४३४२	आहे	।।ज्ञा.गा.०६७४.०४।।	निवृत्ति गार्हस्थ मांडलें आहे। निष्काम अपत्य प्रसवत जाये
४३४३	आहे	।।ज्ञा.गा.०६७४.०५।।	त्रिभुवनीं आनंदु न माये गे माये। आपेआपु परमानंदु वोसंडतु आहे
४३४४	आहे	।।ज्ञा.गा.०६७४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। देहभाव सांडुनी भोगिजत आहे
४३४५	आहे	।।ज्ञा.गा.०७०६.०१।।	जीवन कैसें तान्हेजत आहे। मन धालें परि न धाये
४३४६	आहे	।।ज्ञा.गा.०७०६.०२।।	पुढत पुढती राजा विठ्ठल पाहे। निरंजनीं अंजन लेईजत आहे
४३४७	आहे	।।ज्ञा.गा.०७०६.०३।।	आपुलें निधान आपण पाहे। निवृत्तिप्रति गार्‍हाणें मांडलें आहे
४३४८	आहे	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
४३४९	आहे	।।ज्ञा.गा.०७३१.०८।।	ऐसा देखोनी चमत्कार म्हणती साक्षात्कार। ईश्वर आहे हा तारक वंशासी

४३५०	आहे	।।ज्ञा.गा.०७३८.०३।।	रक्त श्वेत शाम नीळवर्ण आहे। पीत केशर हे माजी तेथें
४३५१	आहे	।।ज्ञा.गा.०८००.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अर्धमात्रा कोणती। मसुरामात्र आहे ती दोन्ही भाव
४३५२	आहे	।।ज्ञा.गा.०८४१.०३।।	नाहीं तें सांडोनी आहे तें पाहिलें। मन उन्मन जालें आपोआप
४३५३	आहे	।।ज्ञा.गा.०८४२.०४।।	परीस जोडुनी घालियली भिंती। शिळा घेउनी हातीं फिरत आहे
४३५४	आहे	।।ज्ञा.गा.०८४४.०३।।	जंववरी देह आहे तंववरी साधन। करूनियां ज्ञान सिद्ध करा
४३५५	आहे	।।ज्ञा.गा.०८४४.०५।।	आहे मी हा कोण करावा विचार। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
४३५६	आहे	।।ज्ञा.गा.०८४५.०५।।	अमोलिक प्राप्ति होत आहे तुज। धरूनियां लाज हित करीं
४३५७	आहे	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
४३५८	आहे	।।ज्ञा.गा.०८५१.०२।।	ते स्वयंप्रमाणे घनावलेनपणें। द्वैताद्वैत नेणे तैसें आहे
४३५९	आहे	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
४३६०	आहे	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि
४३६१	आहे	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची
४३६२	आहे	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची
४३६३	आहे	।।ज्ञा.गा.०८६१.०४।।	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
४३६४	आहे	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेंविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
४३६५	आहे	।।ज्ञा.गा.०८६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल उभा। सर्वत्र घटीं प्रभा त्याची आहे
४३६६	आहे	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
४३६७	आहे	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया

४३६८	आहे	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना । जंव न तपें आतपु हा परिमळु । जंव हा आयुष्य वोघु । न सरे तंव टाकी आगाधु । पुढें आहे हलकल्लोळु रया
४३६९	आहे	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा । दिनु गेलिया काय पंथु आहे । ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें । बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
४३७०	आहे	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो । तंव या देहे त्याच्या लाहो । मग तुज रात्री जाईल जड भारी । बाप रखुमादेविवरु । विठोजी पंढरपुरीं । तो वोळगे जन्मवरी
४३७१	आहे	।।ज्ञा.गा.०८९८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीहरि हृदयस्थ । ऐसी आहे भाष वेदशास्त्रीं
४३७२	आहे	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय । सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण । गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां । न निवडे आतां मी काय करूं
४३७३	आहे	।।ज्ञा.गा.०९२९.०४।।	बाहेजु प्रवृत्ति अंतरीं निवृत्ति । उभयतां गति एक आहे
४३७४	आहे	।।ज्ञा.गा.०९३३.०१।।	मेरुपरतें एक व्योम आहे । तेथें एकु पाहे तेज:पुंजू
४३७५	आहे	।।ज्ञा.गा.०९३६.०४।।	बाप रखुमादेविवर व्यक्त व्यक्तीं अव्यक्त । अवघें संचित हरि आहे
४३७६	आहे	।।ज्ञा.गा.०९५२.०१।।	साऊमा जंव जाये तंव हृदयींच आहे । चित्त विकासुनी पाहे चित्तामाजीं
४३७७	आहे	।।ज्ञा.गा.०९५४.०३।।	सर्वी सर्वरस समरसोनी आहे । उभारूनी बाहे वेद सांगे
४३७८	आहे	।।ज्ञा.गा.०९५८.०४।।	ज्ञानदेव जाणें प्रसाद निवृत्ति । मौनाची मुक्ति वाट आहे
४३७९	आहे	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो । आतां आपुला साची वावो मानेल तुज । नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
४३८०	आहे	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय । निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें । परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण । तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
४३८१	आहे	।।ज्ञा.गा.०९८७.०१।।	तीर्थें पाहसी तूं कायी । तुजपाशीं आहे तें कुठेंच नाहीं
४३८२	आहे	।।ज्ञा.गा.०९९८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु आहे तैसाचि पुरे । काय करिसी आणिकां देवांचीं गोवारें रया
४३८३	आहे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ । बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ । निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ । धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
४३८४	आहे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज । तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज । साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज । पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज

४३८५	आहे	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
४३८६	आहे	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
४३८७	आहे	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
४३८८	आहे	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
४३८९	आहे	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
४३९०	आहे	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
४३९१	आहे	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
४३९२	आहे	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
४३९३	आहे	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
४३९४	आहे	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
४३९५	आहे	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
४३९६	आहे	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
४३९७	आहे	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज

४३९८	आहे	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
४३९९	आहे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०२।।	तिचें नाम शांभवी आहे रे। तिचि रूपरेखा ते काय रे कान्हो
४४००	आहे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
४४०१	आहे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
४४०२	आहे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
४४०३	आहे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
४४०४	आहे	।।ज्ञा.गा.१०३९.०१।।	घोंगडी घेऊनि हाटासि जाये। पंढरिये आहे वस्ती आम्हां
४४०५	आहे	।।ज्ञा.गा.१०७६.०२।।	कैसें नवल चोज जालें गे माय। खांदीं गंगा चोरू पळतु आहे
४४०६	आहे	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
४४०७	आहे	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
४४०८	आहे	।।ज्ञा.गा.११००.०२।।	अविट गे माये कदापि विटेना। जवळी आहे परि भेटेना साच
४४०९	आहे	।।ज्ञा.गा.११०३.०५।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण की लाहे गुरुपुत्रा
४४१०	आहे	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
४४११	आहे	।।ज्ञा.गा.१११९.०३।।	त्रिभंगगड देहुडें ठाण मांडुनियां माय। कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितो आहे
४४१२	आहेत	।।ज्ञा.गा.०४२७.०३।।	चाखवितां विरळा। बहुतामाजी एक। आहेत दांभीक। घरोघरीं
४४१३	आहेती	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थें इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं

४४१४	आहेती	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
४४१५	आहेवपण	।।ज्ञा.गा.१०७४.०५।।	निपट कैसें आहेवपण। कैवल्या आधीं तेल कांकण
४४१६	आहेसी	।।ज्ञा.गा.०८५०.०४।।	परतोनीयां पाहीं करीं आठवण। तूं आहेसी कोण विचारीं पां
४४१७	आहेसी	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
४४१८	आह्यव	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहूं नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्यव मरण बरें
४४१९	इंगळ	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
४४२०	इंगळ	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
४४२१	इंदिरावरा	।।ज्ञा.गा.००२८.०३।।	काळिंदी जळाचा भोंवरा। कीं माजीं वेढूनि इंदिरावरा। माळ बांधोनियां मधुकरा। मधें रोमामाजी
४४२२	इंदु	।।ज्ञा.गा.००२५.०६।।	तुझें स्वरूप अदृश्य । तो मुनिमानसींचा प्रकाश । इंदु तूं पूर्णांश । चैतन्यघन
४४२३	इंदु	।।ज्ञा.गा.०६१४.०३।।	नक्षत्राच्या तेजें जरी इंदु पळे। तरी ज्ञानी विकळे पुण्यपाप
४४२४	इंदुवदन	।।ज्ञा.गा.०२३४.०५।।	रासक्रीडा वृंदावनीं खेळे। इंदुवदन मेळे। उद्धरी यदुकुळें। कुळदीपकें
४४२५	इंद्र	।।ज्ञा.गा.०१८०.०६।।	बळी कृपाचार्य इंद्र सूर्य चंद्र। ब्रह्मा आदि इंद्र पूर्ण भक्त
४४२६	इंद्र	।।ज्ञा.गा.०१८०.०६।।	बळी कृपाचार्य इंद्र सूर्य चंद्र। ब्रह्मा आदि इंद्र पूर्ण भक्त
४४२७	इंद्र	।।ज्ञा.गा.०६२०.०२।।	इंद्र चंद्र देव ब्रह्मादि करुनी। संशयाची श्रेणी छेदिती ना
४४२८	इंद्र	।।ज्ञा.गा.०६२३.०१।।	जहाला इंद्र शेष तरी आम्हां काय। नैश्वरी तो पाहे भुललासे
४४२९	इंद्र	।।ज्ञा.गा.०६२८.०४।।	वडवानळ शुचि परी सर्वही भक्षक। इंद्र पुण्यश्लोक पतन होय
४४३०	इंद्रधनुष्य	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भीं समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
४४३१	इंद्रनिळाचेपरी	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
४४३२	इंद्रनीळा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा

४४३३	इंद्रनीळाचे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
४४३४	इंद्रपदवी	।।ज्ञा.गा.०७२८.०५।।	कैसी भ्रांती निभ्रांत जाली। रंका इंद्रपदवी आली। तैसी आपुली कृपा जाली
४४३५	इंद्रायणी	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी
४४३६	इंद्रायणी	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
४४३७	इंद्रिय	।।ज्ञा.गा.०२६६.०२।।	काय करूं गे माये सांवळें न सोडी। इंद्रिया इंद्रिय जोडी एकतत्त्वें
४४३८	इंद्रिय	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
४४३९	इंद्रियद्वारा	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
४४४०	इंद्रियवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
४४४१	इंद्रियवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
४४४२	इंद्रियव्यापारी	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
४४४३	इंद्रिया	।।ज्ञा.गा.००७४.०४।।	निजवृत्ति काढीं सर्व माया तोडीं। इंद्रिया सवडी लपों नको
४४४४	इंद्रिया	।।ज्ञा.गा.०२६६.०२।।	काय करूं गे माये सांवळें न सोडी। इंद्रिया इंद्रिय जोडी एकतत्त्वें
४४४५	इंद्रिया	।।ज्ञा.गा.०६८०.०३।।	सत्रावी दोहोनी इंद्रिया सौरसु। गुरुमुखें उल्हासु भक्तिमहिमें
४४४६	इंद्रिया	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
४४४७	इंद्रिया	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
४४४८	इंद्रिया	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
४४४९	इंद्रियां	।।ज्ञा.गा.००९६.०१।।	सांवळिये तेजीं भक्ति पसु ओल। इंद्रियां शरण चरणरजीं

४४५०	इंद्रियां	।।ज्ञा.गा.०४५१.०२।।	गिळिला प्रपंच समाप्ति इंद्रियां। वैष्णवीं हे माया बिंबाकार
४४५१	इंद्रियां	।।ज्ञा.गा.०५२३.०२।।	तेज दीप्तीं आत्मा इंद्रियां प्रकाशी। समरसुनी ग्रासी दिव्य तेजें
४४५२	इंद्रियां	।।ज्ञा.गा.०७२६.०५।।	कंबर खचुनी धनुष्यबाणीं। हस्त ठेविला सद्‌गुरुचरणीं। मन इंद्रियां दिली गवसणी। विरक्तीची
४४५३	इंद्रियां	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची
४४५४	इंद्रियां	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
४४५५	इंद्रियांचा	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
४४५६	इंद्रियांचा	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
४४५७	इंद्रियांचा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
४४५८	इंद्रियांचा	।।ज्ञा.गा.०९४५.०३।।	मायीकवृत्तीचा झणीं धरिसी संग। इंद्रियांचा पांग सांडी रया
४४५९	इंद्रियांचा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें
४४६०	इंद्रियांचिया	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
४४६१	इंद्रियांची	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
४४६२	इंद्रियांची	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
४४६३	इंद्रियांची	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्‌गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था

४४६४	इंद्रियांची	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
४४६५	इंद्रियांचें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
४४६६	इंद्रियांच्या	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
४४६७	इंद्रियांच्या	।।ज्ञा.गा.०२९४.०५।।	सांठवले आकार इंद्रियांच्या वृत्ती। शामतेजें दीप्तीं धवळलें
४४६८	इंद्रियांच्या	।।ज्ञा.गा.०४५३.०३।।	इंद्रियांच्या वृत्ति दशवे द्वारीं गति। देहगेहउपरती होईल तुज
४४६९	इंद्रियांविण	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
४४७०	इंद्रियांसहित	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
४४७१	इंद्रियांसहित	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
४४७२	इंद्रियांसी	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
४४७३	इंद्रियांसी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
४४७४	इंद्रियांसी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
४४७५	इंद्रियासि	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
४४७६	इंद्रियीं	।।ज्ञा.गा.०९३०.०१।।	स्वरूपावबोधु कां फावला। इंद्रियीं डवरिला प्रेमभावो
४४७७	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.००८३.०१।।	श्रवण त्वचा चक्षु जिव्हा घ्राण। दशहि इंद्रियें जाण हरीच्या ठायीं

४४७८	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०२४६.०२।।	इंद्रियें गोधनें निर्गुणावना । सुटलीं मनवासुरें तुजवीण नाकळती कोणा
४४७९	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०३८७.०२।।	काय सांगों सखिये तेज पैं अढळ । इंद्रियें बरळ देखतांची
४४८०	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती । तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती । इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती । साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
४४८१	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती । तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती । इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती । साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
४४८२	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती । समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति । जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती । दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
४४८३	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु । खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु । योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु । इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
४४८४	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं । संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली । तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
४४८५	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०४५४.०३।।	विशेषेंसी मिठी दिधली शरीरें । इंद्रियें बाहिरें नाईकती
४४८६	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०५०८.०३।।	पांगुळें इंद्रियें ग्रामु संवादें आत्मारामु । तो ईश्वरु पूर्णकामु मज भेटवा वो माय
४४८७	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०६२४.०१।।	कासवाच्या परी आत्मा तो या देहीं । इंद्रियें जो पाही अवलोकी
४४८८	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०६४९.०३।।	इंद्रियें कोंडावीं आवरावें मन । सहज ब्रह्मज्ञान लाधलाशी
४४८९	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०८७३.०३।।	मौन्याचिये मिठी सगळेंचि नाहीं । तैसा इंद्रियें दाही चोजवेना
४४९०	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं । जागत होता तीं काय झालीं । सांग पां कवणें ठाई लपालीं । मग मिळालीं कवणें ठाई
४४९१	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं । हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं । नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति । सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती

४४९२	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
४४९३	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी
४४९४	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
४४९५	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
४४९६	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.१०५४.०२।।	मागेन स्वानुभव अंगुलें। पांचां तत्त्वांचें सानुलें। व्यर्थ इंद्रियें भोगिलें। नाहीं रंगलें संतचरणीं
४४९७	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
४४९८	इंद्रियेंसहित	।।ज्ञा.गा.००९४.०२।।	कृष्ण कृष्ण वाट सांपडली नीट। जिव्हेसी घडघडाट इंद्रियेंसहित
४४९९	इंद्रियेंसी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
४५००	इंधनावीण	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
४५०१	इकडे	।।ज्ञा.गा.०८३८.०४।।	ते दृष्टि अणुभरी। इकडे पाहे समूळवरी। तो जडजीव करी। रक्षण बापा
४५०२	इच्छा	।।ज्ञा.गा.०७२६.०३।।	जाणते पुरुषें जाणुन। म्हणावें ज्योतिर्मय ब्रह्म। थोडा परी अर्थ गहन। ऐसी इच्छा
४५०३	इच्छा	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
४५०४	इच्छामात्रें	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
४५०५	इच्छावसे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
४५०६	इच्छितां	।।ज्ञा.गा.०५५७.०३।।	रखुमादेविवरु अप्रमेय देखिला। तोही इच्छितां हरपला माझ्या ठायीं
४५०७	इच्छिले	।।ज्ञा.गा.०४३९.०१।।	अनंत जन्मींचें सुकृतफळ। तरीच फाविजे ऐसें बळ। पुरती इच्छिले डोहळे। स्वसुखाचे

४५०८	इच्छिलें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
४५०९	इटे	।।ज्ञा.गा.१११७.०४।।	दृढ मन इटे मुळीं। प्रकटला वनमाळी
४५१०	इडा	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
४५११	इडा	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
४५१२	इडा	।।ज्ञा.गा.०७८७.०१।।	इडा वाम दक्षिणे पिंगला। दोहींत या कळा ब्रह्मस्थानीं
४५१३	इडे	।।ज्ञा.गा.०७७८.०२।।	इडे पिंगळेचा ओघ सैरा दिसतसे। त्यावरी प्रकाशे आत्मतेज
४५१४	इतर	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
४५१५	इतरांचा	।।ज्ञा.गा.०६२३.०४।।	हरिहरादिक देहीं सुकल्पिक। इतरांचा लेख कोण करी
४५१६	इतरांचा	।।ज्ञा.गा.०६७६.०१।।	श्रीगुरुसारिखा असतां पाठिराखा। इतरांचा लेखा कोण करी
४५१७	इतरांची	।।ज्ञा.गा.०७५७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु जाणती। इतरांची वृत्ति चालेचिना
४५१८	इतुकिया	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
४५१९	इतुकिया	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
४५२०	इतुकिया	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
४५२१	इतुकियासाठीं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
४५२२	इतुकें	।।ज्ञा.गा.००८८.०४।।	ज्ञानदेव गीत गातसे नित्य। कृष्णकृष्ण सत्य इतुकें सार
४५२३	इतुकें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें इतुकें पैं जालें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें मज गोवियेलें गे माये

४५२४	इतुकें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
४५२५	इतुकें	।।ज्ञा.गा.०९२७.०२।।	एक दोन तीन चारी पांच सहा। इतुकें विचारूनि मग परमानंदीं रहा
४५२६	इतुकें	।।ज्ञा.गा.१०४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें इतुकें केलें। माझें चवाळें हिरोनि नेलें गे माय
४५२७	इतुकें	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
४५२८	इतुकेंचि	।।ज्ञा.गा.०१४२.०४।।	ज्ञानदेवीं स्नान ध्यान। रामराम नारायण। इतुकेंचि पुरे अनुष्ठान। हेंचि जीवन शिवाचें
४५२९	इतुकेन	।।ज्ञा.गा.०४६६.०७।।	नाममंत्र रूप इतुकेन संकेत। देतुसे अर्थ दीनाचा दाता
४५३०	इतुलाची	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
४५३१	इतुलाले	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
४५३२	इतुलालें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळया
४५३३	इतुलें	।।ज्ञा.गा.०९६३.०२।।	जिता मरिजे मरोनियां उरिजे। इतुलें जाणिजे तरी जपणेंचि नलगे
४५३४	इतुलेनि	।।ज्ञा.गा.०७२४.०३।।	इतुलेनि अर्थ जन्ममृत्यु भोग। भोगिताहे पांग काय सांगूं
४५३५	इत्यादिकें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थे इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
४५३६	इया	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा
४५३७	इये	।।ज्ञा.गा.०१५०.०१।।	धन्य धन्य रामनामीं। जो अनुसरला इये कामीं। तोचि बोलिला स्वधर्मी। आत्मारामीं मिळाला
४५३८	इये	।।ज्ञा.गा.०९५९.०२।।	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये
४५३९	इये	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्‌गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
४५४०	इये	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों

४५४१	इयें	।।ज्ञा.गा.०३७९.०२।।	सखी म्हणे बाई आकाराची सोय। तुज मज काय इयें देहीं
४५४२	इयेचेनी	।।ज्ञा.गा.०६२४.०४।।	तद्विवर्त जीव अविद्यक मन। संसारबंधन इयेचेनी
४५४३	इयेपरी	।।ज्ञा.गा.०५९२.०२।।	ब्रह्मादिक काळ व्याली हे ढिसाळ। आथी रजस्वला इयेपरी
४५४४	इयेपरी	।।ज्ञा.गा.०६०९.०३।।	सर्वही मायिक दिसतें रचना। आशा कल्पना इयेपरी
४५४५	इयेपरी	।।ज्ञा.गा.०६१८.०४।।	समत्वें इहींचि जाण जन्म घरीं। आथी इयेपरी तिन्हींजेसु
४५४६	इळा	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
४५४७	इवलुशी	।।ज्ञा.गा.०६२६.०२।।	कल्पना इवलुशी जये ठायीं असे। तिये ठायीं वसे अहंकार
४५४८	इवलुसा	।।ज्ञा.गा.०५८२.०३।।	इवलुसा प्रपंच परी तो बद्ध कीं। सज्ञानी विवेकीं न शिवती
४५४९	इवलेसें	।।ज्ञा.गा.०६६३.०१।।	इवलेसें रोप लावियलें द्वारीं। त्याचा वेलु गेला गगनावरी
४५५०	इष्ट	।।ज्ञा.गा.०१५४.०५।।	नित्यनेमाचें नामस्मरण। त्याचें हरलें इष्ट दारुण। जाले उद्धरणाचें कारण। पूर्वजा सहित
४५५१	इष्टमित्र	।।ज्ञा.गा.०१८४.०५।।	या संतांपरीस उदार। त्रिभुवनीं नाहीं थोर। मायबाप सहोदर। इष्टमित्र सोईरे
४५५२	इष्टमित्र	।।ज्ञा.गा.०९८६.०८।।	इष्टमित्र सखेसोयरे जावई। यांचि आस कांहीं करूं नये
४५५३	इष्टमित्र	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
४५५४	इष्टमित्रस्वजनसखे	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
४५५५	इसने	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
४५५६	इसन्यों	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
४५५७	इह	।।ज्ञा.गा.०५८५.०४।।	इह तेंचि पर पिंड तें ब्रह्मांड। ब्रह्मचि अखंड ज्ञानदेव
४५५८	इहलोक	।।ज्ञा.गा.०६१५.०२।।	दानधर्म करी भोग इहलोक। त्रिविधही एक रूप जाण
४५५९	इहिहूनि	।।ज्ञा.गा.०६२७.०३।।	दृश्याहूनि गोचर इहिहूनि पर। गुरुवीण ज्ञानेश्वर आन नसे
४५६०	इहीं	।।ज्ञा.गा.०३२२.०८।।	दुरळ हा प्रपंच दुष्ट भावें दीर । इहीं मज थोर कष्टविलें
४५६१	इहीं	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया

४५६२	इहींच	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
४५६३	इहींचि	।।ज्ञा.गा.०६१८.०४।।	समत्वें इहींचि जाण जन्म घरीं। आथी इयेपरी तिन्हींजेसु
४५६४	ईश्वर	।।ज्ञा.गा.०५०३.०२।।	जगजीव ईश्वर क्षरला चराचर। लक्षालक्ष पार अलिप्तपणें
४५६५	ईश्वर	।।ज्ञा.गा.०६०१.०३।।	सूर्याशी प्रकाश सूर्यचि करीत। ईश्वर जाणत ईश्वराशी
४५६६	ईश्वर	।।ज्ञा.गा.०६३०.०१।।	ईश्वर तो देव छाया ते शीव। प्रती छाया जीव तिन्ही भेद
४५६७	ईश्वर	।।ज्ञा.गा.०७२५.०७।।	तो स्वस्वरूपाचा पूर। अनादि आदि ईश्वर। उर्वरित उरे। कुसुमकांति
४५६८	ईश्वर	।।ज्ञा.गा.०७३१.०८।।	ऐसा देखोनी चमत्कार म्हणती साक्षात्कार। ईश्वर आहे हा तारक वंशासी
४५६९	ईश्वरचि	।।ज्ञा.गा.०६०१.०४।।	आपुली पोकळी आकाशचि जाणे। ईश्वरचि लेणें जग लेई
४५७०	ईश्वरत्व	।।ज्ञा.गा.०६०७.०३।।	प्रपंच कल्पिक प्रकृति उपाधी। ईश्वरत्व बुद्धि परमार्था
४५७१	ईश्वरा	।।ज्ञा.गा.०००७.०३।।	कृतांत दंता काळेश्वरा । नीळ निवृत्ति ज्ञानेश्वरा। सिद्धि विनायका आदि ईश्वरा । पूजूं आतां
४५७२	ईश्वरा	।।ज्ञा.गा.०८७५.०२।।	येऊनि संसारा वायांचि उजिगरा। कैसेनि ईश्वरा पावशी हरि
४५७३	ईश्वरीं	।।ज्ञा.गा.०३८९.०१।।	प्राणाची पैं सखी पुसे आत्मयासी। ईश्वरीं ध्यानाची वृत्ति गेली
४५७४	ईश्वरीं	।।ज्ञा.गा.०९३१.०३।।	मार्गींचा कापडी धरुनियां वोढीं। ईश्वरीं उघडी उडी घाली
४५७५	ईश्वरीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०९।।	ईश्वरीं आपुला घालुनिया भार। करावा विचार आलियाचा
४५७६	ईश्वरु	।।ज्ञा.गा.०५०८.०३।।	पांगुळें इंद्रियें ग्रामु संवादें आत्मारामु। तो ईश्वरु पूर्णकामु मज भेटवा वो माय
४५७७	ईश्वराशी	।।ज्ञा.गा.०६०१.०१।।	भुलणें चालणें ईश्वराशी नाहीं। जैसा असे पाही तैसा असे
४५७८	ईश्वराशी	।।ज्ञा.गा.०६०१.०३।।	सूर्याशी प्रकाश सूर्यचि करीत। ईश्वर जाणत ईश्वराशी
४५७९	उंच	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
४५८०	उंच	।।ज्ञा.गा.०८०२.०५।।	पश्चिम मार्ग तेथुनी ऊर्ध्व उंच गगनीं। जेथें एक कामिनी एकलीच
४५८१	उंचनीच	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
४५८२	उंडा	।।ज्ञा.गा.००९१.०१।।	कापुराचें कलेवर घातलें करंडां। सेखीं नुरेचि उंडा पहावया

४५८३	उंडी	।।ज्ञा.गा.०२७६.०३।।	दहिंभाताची उंडी लावीन तुझ्या तोंडीं। जीवा पढिये त्याची गोडी सांग वेगीं
४५८४	उंबरा	।।ज्ञा.गा.०२६४.०३।।	त्याचा उंबरा उसिसा करीन। वरी येरझार मी सारीन गे बाईये
४५८५	उंबरासी	।।ज्ञा.गा.१०८५.०२।।	डंबडाळके। उंबरासी वाळके। पिंपळासी काकड्या लागल्या रे
४५८६	उकरडां	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
४५८७	उकल	।।ज्ञा.गा.०३८३.०३।।	सावध निबंध आद्याचा उकल। रसनेचा पालव रसना तोयें
४५८८	उकललीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
४५८९	उकलावे	।।ज्ञा.गा.०७७९.०१।।	प्रणवाचे भेद उकलावे देहांत। चंद्राची मी मात सांगतसें
४५९०	उकलु	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
४५९१	उकलु	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
४५९२	उकलुनि	।।ज्ञा.गा.०२९२.०१।।	मनें करुनी कुटिल उकलुनि शृंगार रे। ते लावण्याच्या अपारें पडिलें वो माये
४५९३	उकलू	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
४५९४	उकलेल	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
४५९५	उकार	।।ज्ञा.गा.०१८५.०१।।	अकार उकार मकार करती हा विचार। परी विठ्ठल अपरंपार न कळे रया
४५९६	उकार	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
४५९७	उकार	।।ज्ञा.गा.०७६६.०१।।	अकार उकार मकार ओंकार। प्रणव हा साकार सुरेख रे
४५९८	उकारीही	।।ज्ञा.गा.०७५५.०१।।	अकारी अर्धमात्रा कवण रीति दिसे। उकारीही रसे कवणे परी
४५९९	उखणी	।।ज्ञा.गा.०५००.०५।।	तेथें नाहीं उखणी एकला एकपणीं। देखतांचि नयनीं उमळला वो माय

४६००	उखरे	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
४६०१	उगऊ	।।ज्ञा.गा.०६८०.०१।।	साकारु निराकारु वस्तु सद्गुरु आमुचा। तेणें या देहाचा केला उगऊ
४६०२	उगऊं	।।ज्ञा.गा.०८८५.०३।।	कर्माची सांखळी पडली असे पायीं। गुरुमुखें खुणें उगऊं पाहीं
४६०३	उगमीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
४६०४	उगमींच	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
४६०५	उगमेवीण	।।ज्ञा.गा.१०८६.०१।।	उगमेवीण पाणी वाहते सारणीं। शिंपिती माळिणी वेळो वेळा
४६०६	उगला	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
४६०७	उगला	।।ज्ञा.गा.०४९४.०६।।	निवृत्तिदासा तुम्ही बहुत न बोला। रखुमादेविवरा ध्याइजेसु उगला
४६०८	उगलें	।।ज्ञा.गा.०८९२.०३।।	तें कल्पिलिया नकळे गुरुकृपें वेगळें। वायांवीण उगलें कां धांवतोसी सैरा
४६०९	उगलें	।।ज्ञा.गा.०९६५.०१।।	सकळहि कळा बिंबोनी निराळें। तें तूं घेउनी उगलें राहें रया
४६१०	उगळूं	।।ज्ञा.गा.०५३९.०१।।	एक भान गिळूं दुजें द्वैत उगळूं। कासवीचा मेळु गिळूं सगळा
४६११	उगवला	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
४६१२	उगवला	।।ज्ञा.गा.०४७०.०४।।	पूर्णिमाप्रकाशचंद्र निराभास। हरि हा दिवस उगवला
४६१३	उगवला	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
४६१४	उगवला	।।ज्ञा.गा.०७७४.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान त्रिपुटीवेगळा। सहस्रदळीं उगवला सूर्य जैसा
४६१५	उगवलासी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया

४६१६	उगवलिया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
४६१७	उगवलीये	।।ज्ञा.गा.०३६४.०२।।	वासना निरसलिये वासना निरसलिये। ब्रह्मकमळीं उगवलीये गे बाईये
४६१८	उगवले	।।ज्ञा.गा.०३६९.०३।।	आतां असो हें भरोवरी सांगणें या शरीरीं। उगवले अंतरीं दृष्टीचिया वो माय
४६१९	उगवले	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा
४६२०	उगवलें	।।ज्ञा.गा.०३५५.०३।।	माझ्या शरीरीं ज्योतिर्लिंग उगवलें। अगाध कवळिलें हस्तेंवीण
४६२१	उगवलें	।।ज्ञा.गा.०४६०.०२।।	तेज बीज बिवडे पेरिलें निवाडे। उगवलें चोखडें ब्रह्मरूप
४६२२	उगवलें	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
४६२३	उगवलें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
४६२४	उगवितां	।।ज्ञा.गा.०४०७.०४।।	उगवितां भलें कीं नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेवो बोले निवृत्तीसी
४६२५	उगवितांची	।।ज्ञा.गा.०७०१.०४।।	आतां उगवितांची भलें नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीशीं
४६२६	उगविती	।।ज्ञा.गा.०८७२.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे या खुणें मी नेणें। पंढरीचे राणे उगविती
४६२७	उगविली	।।ज्ञा.गा.०६७५.०४।।	ज्ञानदेवा सार सांवळिये मूर्ति। निवृत्तीनें गुंति उगविली
४६२८	उगविले	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
४६२९	उगविलें	।।ज्ञा.गा.०६८०.०२।।	उगविलें उगविलें मायेतें निरसिलें। एकत्व दाविलें त्रिभुवन रया
४६३०	उगविलें	।।ज्ञा.गा.०६८०.०२।।	उगविलें उगविलें मायेतें निरसिलें। एकत्व दाविलें त्रिभुवन रया
४६३१	उगविलें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कैसें गुरुमुखें खुणा उगविलें
४६३२	उगवीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१६।।	सुताचें गुंडाळें उगवीं पां वहिलें। खंडूनियां सांडी देवा एकाचि बोलें
४६३३	उगवे	।।ज्ञा.गा.०२४६.०४।।	आत्मा दिनकर पाठीं उगवे तात्काळिक सहज। जिवचंद्राचें मंडळ सहजासहज निस्तेज
४६३४	उगवे	।।ज्ञा.गा.०४४७.०२।।	तत्त्वीं तत्त्व कवळी उगवे रविमंडळीं। अवघीच झांकोळी आपुल्या तेजें
४६३५	उगवे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला
४६३६	उगवेल	।।ज्ञा.गा.०६३७.०१।।	पूर्वेचा हा भानु उगवेल पश्चिमे। परी भूमि जन्म नसे आम्हां
४६३७	उगवो	।।ज्ञा.गा.०९००.०३।।	रुक्मिणीचा नाहो हाचि पैं उगवो। प्रपंच ते वावो जावो परता

४६३८	उगवोनी	।।ज्ञा.गा.०४६२.०२।।	तैसा तूं गभस्ति निवृत्ति उदारा। उगवोनी चराचरां तेज केलें
४६३९	उगा	।।ज्ञा.गा.००५१.०२।।	कैसेंनि दैवत प्रसन्न त्वरीत। उगा राहे निवांत शिणसी वायां
४६४०	उगा	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
४६४१	उगा	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
४६४२	उगा	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
४६४३	उगाणा	।।ज्ञा.गा.०३७३.०६।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु मध्यवर्ती भला। तेणें उगाणा केला परावृत्त होऊनियां
४६४४	उगाणा	।।ज्ञा.गा.०८५१.०४।।	सारुनी लक्ष लक्षण शास्त्राचा उगाणा। तेथ वेदादि षड्दर्शना नुमगे पाहीं
४६४५	उगाणा	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
४६४६	उगाणी	।।ज्ञा.गा.०३०५.०१।।	अष्टभावें भोगितां न पुरे धणी । देह उगाणी केली देखा
४६४७	उगावला	।।ज्ञा.गा.०८८५.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे तुझे कृपेवीण न तुटे फांसा। निवृत्तीनें कसा उगावला!
४६४८	उगियाची	।।ज्ञा.गा.००९८.०३।।	समाधि विधान हरिपाठगुण। उगियाची मौन असिजे रया
४६४९	उगिलीच	।।ज्ञा.गा.०१५५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिवेची चेष्टा। उगिलीच निष्ठा धरितां बरी
४६५०	उगी	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
४६५१	उघड	।।ज्ञा.गा.०८१३.०३।।	ज्ञानदेवाचे बोल उघड निर्मळ। जान्हवीचें जळ स्थिर वाहे
४६५२	उघड	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
४६५३	उघड	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
४६५४	उघडती	।।ज्ञा.गा.०४०७.०१।।	तुझे पवाडे सांगतां तुजपुढें। मुक्तीचीं कवाडें उघडती
४६५५	उघडती	।।ज्ञा.गा.०७०१.०२।।	तुझेची कुवाडें सांगेन तुजपुढें। तेणें मुक्तीचीं कवाडें उघडती
४६५६	उघडली	।।ज्ञा.गा.०३८८.०४।।	विराल्या कामना अमूर्त परिपाठीं। चैतन्याची दृष्टि उघडली रया

४६५७	उघडली	।।ज्ञा.गा.०५२६.०२।।	कोहं वाचे वारी सोहं मतें सारी। वैकुंठीची दरी उघडली
४६५८	उघडली	।।ज्ञा.गा.०६५५.०३।।	ते खूण दाविली माझिया नयनीं। चिद्रत्नाची खाणी उघडली
४६५९	उघडलें	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय
४६६०	उघडा	।।ज्ञा.गा.००२५.०७।।	बाप रखुमादेविवरा । विठ्ठला पाहतां उघडा डोळा । दाविलें निधान रया
४६६१	उघडा	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
४६६२	उघडा	।।ज्ञा.गा.००९९.०२।।	विठ्ठल उघडा मंत्र कळिकाळा त्रास। घालुनियां कांस जपों आधीं
४६६३	उघडा	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
४६६४	उघडा	।।ज्ञा.गा.०३२०.०१।।	होय सौरी आतां उघडा घाली माथा । परपुरुषीं रमल्या बाई त्याची पतिव्रता
४६६५	उघडा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
४६६६	उघडा	।।ज्ञा.गा.०५७६.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। व्योम पांघुरे फुडां देखोनी धालें
४६६७	उघडा	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
४६६८	उघडाचि	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
४६६९	उघडिले	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
४६७०	उघडिसी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
४६७१	उघडी	।।ज्ञा.गा.०२०१.०३।।	तें घरटींकडी सोकरी बागडी। सोहं कथा उघडी पंढरीये
४६७२	उघडी	।।ज्ञा.गा.०२४६.०१।।	उठिं उठिं गोपाळा उघडी स्वरूपलोचना। सरली अविद्या राती उदयो जाला रविकिरणा
४६७३	उघडी	।।ज्ञा.गा.०५०८.०२।।	आनंदाचे चक्षु उघडी पातीं। शब्दांनि शब्दां अतीति मी जहालिये वो माय

४६७४	उघडी	।।ज्ञा.गा.०९३१.०३।।	मार्गीचा कापडी धरुनियां वोढीं। ईश्वरीं उघडी उडी घाली
४६७५	उघडी	।।ज्ञा.गा.१०३५.०३।।	वित्त नाहीं गाठी जीवित्वा आटी। उघडी पाठी हींव वाजे
४६७६	उघडी	।।ज्ञा.गा.१०९६.०३।।	ब्रह्मानंद आशापाश तोडीं। दाउनी उघडी मूर्ति आम्हां
४६७७	उघडे	।।ज्ञा.गा.०३२२.१३।।	चोळी साउलें हिरोनी घेतलें । उघडे पाठविलें माहेराशी
४६७८	उघडे	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
४६७९	उघडें	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
४६८०	उघडें	।।ज्ञा.गा.०४४९.०१।।	अरे अरे ज्ञाना उघडें बोलसी। तुझा तूंचि होशी हरि ऐसा
४६८१	उघडें	।।ज्ञा.गा.०६२०.०३।।	उघडें परब्रह्म सद्‌गुरुची मूर्ति। पुरविती आर्ती शिष्याचिया
४६८२	उघडें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०८।।	प्रीतीचें पांघरूण काळें घोंगडें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें मज केलें उघडें
४६८३	उघडें	।।ज्ञा.गा.१०४१.०३।।	रखुमादेविवरें कामाण केलें। अपकारेंविण उघडें नागविलें
४६८४	उघडें	।।ज्ञा.गा.१०४७.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। माझें चोरुनी जिणें उघडें केलें गे माय
४६८५	उघडेया	।।ज्ञा.गा.०८१९.०१।।	चैतन्य हें दिसे उघडेया डोळां। नयनाचा सोहळा निवृत्ति जाणे
४६८६	उचंबळतां	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
४६८७	उचंबळलें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
४६८८	उचंबळलें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०१।।	तुझी गुण कीर्ति ऐकोनी आर्तें मन उचंबळलें। आलिंगना धाविन्नलें उतावीळ
४६८९	उचंबळे	।।ज्ञा.गा.०५०१.०५।।	त्यानें निवाला मनु भेटला जगजीवनु। तो आनंदगहनु उचंबळे वो माय
४६९०	उचटूनि	।।ज्ञा.गा.०२१३.०२।।	जन्ममरणाच्या उचटूनि पेडी। मग तये बिंवडीं ज्ञान पिके
४६९१	उचललिया	।।ज्ञा.गा.०४१८.०२।।	उचललिया बाह्या क्षेम देईन तया। गेली माझी माया देहत्यागें
४६९२	उचलल्या	।।ज्ञा.गा.०२८९.०२।।	जिवाचा जिऊ माझा भेटवा यादवराजा। उचलल्या चारी भुजा देईल क्षेम

४६९३	उचलिला	।।ज्ञा.गा.०२२९.०२।।	एक म्हणती आम्हीं उचलिला पर्वत। बहुत मिळोनी। काय नव्हती रे
४६९४	उचली	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
४६९५	उचलूनि	।।ज्ञा.गा.०१२०.०१।।	नाम प्रल्हाद उच्चारी। तया सोडवी नरहरी। उचलूनि घेतला कडियेवरी। भक्तसुखें निवाला
४६९६	उचलूनि	।।ज्ञा.गा.०२१३.०५।।	उचलूनि पेंडी कासिया समुळीं। मग पुण्यकाळीं ओलवले
४६९७	उचलेले	।।ज्ञा.गा.०४०६.०३।।	उतावेळपणें भुजादंड उचलेले। नेणोनी ठकले ठेले रूप पाहातांची बाईये
४६९८	उचलोनि	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
४६९९	उचलोनी	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
४७००	उचित	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
४७०१	उचित	।।ज्ञा.गा.०९००.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त हरि गोत वित्त। विज्ञान उचित ज्ञान घनें
४७०२	उचित	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
४७०३	उच्च	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
४७०४	उच्च	।।ज्ञा.गा.०४८२.०१।।	ज्ञानप्राप्तीलागीं व्हावें अति नीच। म्हणवी जो उच्च सिद्ध नोहे
४७०५	उच्च	।।ज्ञा.गा.०६५१.०४।।	देह उच्च नीच आत्मा सर्व सम। मानिती विषम मंदमती
४७०६	उच्चार	।।ज्ञा.गा.००५५.०५।।	सत्वर उच्चार प्रल्हादीं बिंबला। उद्धवा लाधला कृष्णदाता
४७०७	उच्चार	।।ज्ञा.गा.००६१.०२।।	रामकृष्ण उच्चार अनंत राशी तप। पापाचे कळप पळती पुढें
४७०८	उच्चार	।।ज्ञा.गा.००७२.०२।।	नारायण हरि उच्चार नामाचा। तेथें कळिकाळाचा रीघ नाहीं
४७०९	उच्चार	।।ज्ञा.गा.०१०६.०२।।	केशव नाम सार विठ्ठल उच्चार। राम निरंतर हृदयीं वसे
४७१०	उच्चार	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
४७११	उच्चार	।।ज्ञा.गा.०१६१.०५।।	हरि रामकृष्ण गोविंद। हाचि घेई पवित्र छंद। सकळा छंदांमाजीं प्रसिद्ध। रामराम उच्चार
४७१२	उच्चार	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे

४७१३	उच्चार	।।ज्ञा.गा.०७४४.०३।।	जागृतीच्या ठायीं निजतो सहस्रदळीं। बिंदूच्या समेळीं उच्चार होतो
४७१४	उच्चार	।।ज्ञा.गा.०९५३.०५।।	ज्ञानदेवीं सार हरिपंथ पार। एकतत्त्व उच्चार तिहीं लोकीं
४७१५	उच्चार	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
४७१६	उच्चारण	।।ज्ञा.गा.००५८.०३।।	हरि उच्चारण मंत्र हा अगाध। पळे भूतबाध भेणें तेथें
४७१७	उच्चारणीं	।।ज्ञा.गा.००५८.०१।।	हरि उच्चारणीं अनंत पापराशी। जातील लयासी क्षणमात्रें
४७१८	उच्चारणीं	।।ज्ञा.गा.००७२.०१।।	जाणीव नेणीव भगवंतीं नाहीं। उच्चारणीं पाहीं मोक्ष सदा
४७१९	उच्चारणीं	।।ज्ञा.गा.०११३.०३।।	माळा घाली हेचि गळां। घे अमृताचा गळाळा। होईल वैकुंठीं सोहळा। रामकृष्ण उच्चारणीं
४७२०	उच्चारणीं	।।ज्ञा.गा.०११३.०४।।	ज्ञानदेवीं माळा केली। सुखाची समाधी साधिली। जिव्हा उच्चारणीं केली। अखंड हरिनाम
४७२१	उच्चारणीं	।।ज्ञा.गा.०११४.०३।।	हेंचि धुरूसी आठवलें। उपमन्यें हेंचि घोकिलें। अंबऋषीनें साधिलें। रामकृष्ण उच्चारणीं
४७२२	उच्चारणीं	।।ज्ञा.गा.०१५२.०२।।	नाम हरि हरि मंत्र। हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र। नाम उच्चारणीं पवित्र। अनंत भक्त उद्धरले
४७२३	उच्चारणीं	।।ज्ञा.गा.०१५९.०४।।	वैष्णवांचे जन्ममूळ। हरि खेळतु जन्मकुळ। उद्धरिले भक्त सकळ। रामकृष्ण उच्चारणीं
४७२४	उच्चारलियां	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
४७२५	उच्चारितां	।।ज्ञा.गा.००६८.०१।।	काळ वेळ नाम उच्चारितां नाहीं। दोन्ही पक्ष पाहीं उद्धरती
४७२६	उच्चारितां	।।ज्ञा.गा.००९९.०१।।	त्रिभुवनीचें सुख एकतत्त्व विठ्ठल। नलगे आम्हां मोल उच्चारितां
४७२७	उच्चारितां	।।ज्ञा.गा.०१०५.०२।।	गोड तुझें नाम विठोबा आवडतें मज। दुजें उच्चारितां मना वाटतसे लाज
४७२८	उच्चारितां	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
४७२९	उच्चारितां	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
४७३०	उच्चारितां	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
४७३१	उच्चारितां	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
४७३२	उच्चारितां	।।ज्ञा.गा.१०५७.०२।।	हळुहळु गळती गळे गळों लागली सकाळें। उच्चारितां कृष्णनाम। भेणें पळिजे कळिकाळें

४७३३	उच्चारिती	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
४७३४	उच्चारिले	।।ज्ञा.गा.०११८.०४।।	ज्ञानदेवें अनुमानलें। मग भक्तिसुख साधलें। रामकृष्ण उच्चारिले। जे तारक तिहीं लोकीं
४७३५	उच्चारिलें	।।ज्ञा.गा.००८६.०५।।	सुलभ आणि सोपारें केलेंसे दातारें। आम्हीं एकसरें उच्चारिलें
४७३६	उच्चारिलें	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें । तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न
४७३७	उच्चारिसी	।।ज्ञा.गा.०७०२.०२।।	नाम तें अवघें उच्चारिसी वेगें। येर तें वाउगें कर्महीन
४७३८	उच्चारी	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
४७३९	उच्चारी	।।ज्ञा.गा.०१२०.०१।।	नाम प्रल्हाद उच्चारी। तया सोडवी नरहरी। उचलूनि घेतला कडियेवरी। भक्तसुखें निवाला
४७४०	उच्चारी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
४७४१	उच्चारी	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी। आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
४७४२	उच्चारीं	।।ज्ञा.गा.०१०९.०२।।	विठ्ठल नाम उच्चारीं। आळसु न करीं क्षणभरी
४७४३	उच्चारीं	।।ज्ञा.गा.०११०.०२।।	पडोन जाईल कलेवर। विठ्ठल उच्चारीं पां सार
४७४४	उच्चारीं	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
४७४५	उच्चारीं	।।ज्ञा.गा.०१२४.०२।।	नरहरि नाम उच्चारीं। तेणें तरसी भवसागरीं
४७४६	उच्चारीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
४७४७	उच्चारीं	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
४७४८	उच्चारु	।।ज्ञा.गा.००९७.०२।।	शांतीची पैं शांति निवृत्ति उतारू। हरिनाम उच्चारु दिधला तेणें
४७४९	उच्चारु	।।ज्ञा.गा.०१३०.०२।।	निजधर्म हा चोखडा। नाम उच्चारु घडघडां। भुक्तिमुक्तीचा संवगडा। हा भवसिंधुतारक
४७५०	उच्चारु	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
४७५१	उच्चारू	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
४७५२	उच्छिष्टा	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
४७५३	उच्छेद	।।ज्ञा.गा.०५३३.०१।।	वृत्तीचा उच्छेद मनाचा निग्रह। धारणा विग्रह तेजतत्त्वीं

४७५४	उच्छेदु	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
४७५५	उच्छ्वास	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
४७५६	उजगरा	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
४७५७	उजरणी	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गर्ती जाली वो माय
४७५८	उजरणी	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गर्ती जाली वो माय
४७५९	उजरी	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
४७६०	उजरी	।।ज्ञा.गा.०८५१.०६।।	म्हणोनियां परिसा चौचिची उजरी। तेंचि निर्विकारी प्रकाशलें
४७६१	उजरीकोटि	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
४७६२	उजरूनि	।।ज्ञा.गा.०५७४.०३।।	ऐसा हा सांवळा माझिये दृष्टि माल्हाथिला। उजरूनि गेला हा विठ्ठल गे माये
४७६३	उजळ	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
४७६४	उजळलिया	।।ज्ञा.गा.०६६८.०४।।	निवृत्तिप्रसादें पावलों या सुखा। उजळलिया रेखा ज्ञानाचिया
४७६५	उजळलिया	।।ज्ञा.गा.०७२६.०१।।	अजलोभ पाहिलें वरी। ज्ञान उजळलिया प्रभा सारी। दीपकळिका ऐसें पायरी। दिसूं लागे
४७६६	उजळली	।।ज्ञा.गा.००५३.०२।।	कापुराची वाती उजळली ज्योती। ठायींच समाप्ती झाली जैशी
४७६७	उजळली	।।ज्ञा.गा.०७२८.०१।।	कैसी मनाची भ्रांति गेली। रोमांच ब्रह्मभावना जाली। हेचि शक्ति उजळली। ज्ञानाची
४७६८	उजळली	।।ज्ञा.गा.०७५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे मज माया कृपाळू जाली। तिणें उजळली माझी काया
४७६९	उजळले	।।ज्ञा.गा.०१५६.०३।।	मीपण मावळलें सद्भाव उजळले। सुखाचे सोहळे गुरुखूण
४७७०	उजळलें	।।ज्ञा.गा.०४६५.०४।।	जाला अरुणोदयो उजळलें सूर्यतेज। त्याहूनी सतेज तेज आलें
४७७१	उजळलें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०३।।	तें परदीपीं उजळलें अंधारें फेडिलें। कोडें कवतिकें जोडलें स्वरूप वो माय

४७७२	उजळल्या	।।ज्ञा.गा.०५००.०४।।	तेथें नाहीं त्याया रूप ना छाया। ऐसी ज्योति कर्पूराचिया उजळल्या वो माय
४७७३	उजळिल्या	।।ज्ञा.गा.००१५.०२।।	मच्छेंद्र, गोरक्ष पावले या सुखा । उजळिल्या आशंका ज्ञानाचिया
४७७४	उजळी	।।ज्ञा.गा.०४८३.०२।।	द्वैताची काजळी क्रोधु दशा पाजळी। नाहीं ते उजळी तमदृष्टि
४७७५	उजळी	।।ज्ञा.गा.०५००.०३।।	कापुराची भांडुली परिमळें भरली। दीपीं उजळी रूपनालें वो माय
४७७६	उजळी	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
४७७७	उजळीन	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
४७७८	उजळुनी	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
४७७९	उजळून	।।ज्ञा.गा.०४५०.०५।।	विष्णुनाम मंत्र सोहं तेज दिवटा। उजळून चोहटा शुद्ध केला
४७८०	उजळूनि	।।ज्ञा.गा.०३६८.०३।।	देहाचा दिवा उजळूनि ज्ञानज्योती। परपुरुषीं निवृत्ति झाली वो माय
४७८१	उजळूनि	।।ज्ञा.गा.०४४६.०५।।	स्वानुभव दिवटी उजळूनि जंव पाही। तंव एक बिंब दाही दिशा दिसे
४७८२	उजव्या	।।ज्ञा.गा.१०७२.०१।।	उजव्या आंगें भ्रतार व्याली। डाव्या आंगें कळवळ पाळी
४७८३	उजाड	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
४७८४	उजाडला	।।ज्ञा.गा.०७२८.०३।।	कैसी दृष्टी जाली विचित्र। जगचि दिसे सत्पात्र। ऐसा उजाडला विचार। अतिवैभवा
४७८५	उजाडे	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
४७८६	उजाळ	।।ज्ञा.गा.०७०९.०३।।	देखोनि उजाळ म्हणसी त्यासी ब्रह्म। चुकलास वर्म वेगें ते रया
४७८७	उजाळिल्या	।।ज्ञा.गा.०७१९.०१।।	नयनाचे आंगणीं। पावलें आपणा। तव उजाळिल्या जाणा। दाही दिशा
४७८८	उजिगरा	।।ज्ञा.गा.०८७५.०२।।	येऊनि संसारा वायांचि उजिगरा। कैसेनि ईश्वरा पावशी हरि
४७८९	उजियेडु	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
४७९०	उजियेडु	।।ज्ञा.गा.०९६७.०२।।	मनाचा प्रकाशु थोरु। मनेंचि ब्रह्म उजियेडु
४७९१	उजियेडू	।।ज्ञा.गा.०४७८.०९।।	हातीं घेऊनियां दिवटी लागिजे अंधारापाठीं। अंधार न देखे दृष्टि उजियेडू तो
४७९२	उजियेडें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय

४७९३	उजु	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
४७९४	उजुचि	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
४७९५	उजू	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
४७९६	उजेड	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
४७९७	उजेडला	।।ज्ञा.गा.०४६५.०३।।	नाद आणि ज्योति परिपूर्ण आम्हां। परेसी महात्मा उजेडला
४७९८	उजेडली	।।ज्ञा.गा.०४९३.०३।।	उजेडली शांति मावळली निशी। अवघा ब्रह्मरसीं पाजळलें
४७९९	उजेडु	।।ज्ञा.गा.०३८८.०३।।	द्वैत पैं न दिसे अद्वैत सुरवाडु। एक दीपें उजेडु सर्वां घटीं
४८००	उटणे	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
४८०१	उटी	।।ज्ञा.गा.०१८९.०३।।	तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती
४८०२	उटी	।।ज्ञा.गा.०२०६.०८।।	अंगीं चंदनाची उटी। तें देखोनि मन संतुष्टी
४८०३	उटी	।।ज्ञा.गा.०३२८.०५।।	कमळणी आमोद सुस्वाद मकरंद । चंदनाची अभेद उटी अंगीं
४८०४	उठती	।।ज्ञा.गा.०६०५.०१।।	विक्षेपतां ना उठती कल्पना। पासूनियां जाणा शुद्ध व्हावें
४८०५	उठती	।।ज्ञा.गा.०७९८.०१।।	आकाश हें असे माझें शिर बापा। कर्ण दिशा चिद्रूपा नाद उठती
४८०६	उठती	।।ज्ञा.गा.१०२७.०३।।	तेथें निरंजन नाहीं कांहींचि नाहीं। तेथें नि:शब्द उठती पाहीं
४८०७	उठली	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
४८०८	उठविलें	।।ज्ञा.गा.१०२४.०३।।	चौदा नि:शब्दीं जागृत केलें। एकवीसीं हालवुनी बाळ उठविलें
४८०९	उठवी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
४८१०	उठवील	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील
४८११	उठा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०२।।	उठा उठा जागा पाठीं भय आलें मोठें। पंढरीवांचुनी दुजा ठाव नाहीं कोठें
४८१२	उठा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०२।।	उठा उठा जागा पाठीं भय आलें मोठें। पंढरीवांचुनी दुजा ठाव नाहीं कोठें

४८१३	उठा	।।ज्ञा.गा.१००७.०१।।	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
४८१४	उठावा	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
४८१५	उठिं	।।ज्ञा.गा.०२४६.०१।।	उठिं उठिं गोपाळा उघडी स्वरूपलोचना। सरली अविद्या राती उदयो जाला रविकिरणा
४८१६	उठिं	।।ज्ञा.गा.०२४६.०१।।	उठिं उठिं गोपाळा उघडी स्वरूपलोचना। सरली अविद्या राती उदयो जाला रविकिरणा
४८१७	उठिले	।।ज्ञा.गा.०२२९.०३।।	बाहे कडाडिते मनगटें लचकत। म्हणोनी उठिले अवघे रे
४८१८	उठिले	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
४८१९	उठिलेंपण	।।ज्ञा.गा.०१२८.०५।।	तुझें उठिलेंपण आम्हां होवावें निकें। तरी गोसावी पाइकेंसी यावें किजी
४८२०	उठी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
४८२१	उठी	।।ज्ञा.गा.०९४०.०२।।	फिटती भुर रे धुम उठी तेज। अक्षरीं उमज गुरुकृपें
४८२२	उठी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
४८२३	उठी	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
४८२४	उठी	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
४८२५	उठीं	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
४८२६	उठीं	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया

४८२७	उठीं	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
४८२८	उठीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
४८२९	उठीं	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
४८३०	उठीचि	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
४८३१	उठे	।।ज्ञा.गा.०१८४.०२।।	आलिंगनीं सुख वाटे। प्रेम चिदानंदीं घोटे। हर्षे ब्रह्मांड उतटें। समूळ उठे मीपण
४८३२	उठे	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
४८३३	उठे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
४८३४	उठे	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
४८३५	उठो	।।ज्ञा.गा.०१२८.०४।।	ऐसि वाचा दृष्टी नामरूपें आथिली। वासनेवरी वहिली उठो दे कां
४८३६	उठोनियां	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
४८३७	उठोनियां	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
४८३८	उठोनी	।।ज्ञा.गा.०३०८.०२।।	उठोनी गेलिये अज्ञान म्हणाल । म्यां तंव कैवल्य जोडियेलें
४८३९	उड	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
४८४०	उड	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
४८४१	उडणें	।।ज्ञा.गा.०८०२.०७।।	तेथुनी ऊर्ध्व छिद्र मुंगी नेत्रातुल्य। त्यांतून उडणें भले चपलत्वेंसी
४८४२	उडविला	।।ज्ञा.गा.०४६०.०३।।	शांतीची गोफण उडविला प्रपंच। धारणा आहाच स्थिर केली
४८४३	उडालिया	।।ज्ञा.गा.०४५७.०२।।	तैसें झालें ज्ञाना उन्मनीं उलथा। प्रपंच चळथा उडालिया

४८४४	उडाली	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
४८४५	उडालें	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
४८४६	उडालें	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
४८४७	उडी	।।ज्ञा.गा.०९३१.०३।।	मार्गींचा कापडी धरुनियां वोढीं। ईश्वरीं उघडी उडी घाली
४८४८	उडी	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
४८४९	उडुनी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे जो उडुनी जाय तेथ। परब्रह्मींची मात तोचि जाणें
४८५०	उडे	।।ज्ञा.गा.०६४१.०२।।	पर्जन्याच्या धारा भूमिवीण पडे। जेथें बुद्धि उडे समूळची
४८५१	उडे	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
४८५२	उडे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
४८५३	उणा	।।ज्ञा.गा.०७६४.०१।।	धांवत धांवत आलों नयनांजनीं। प्रकाश दिनमणी उणा वाटे
४८५४	उणीव	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
४८५५	उणीव	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
४८५६	उणें	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे
४८५७	उणें	।।ज्ञा.गा.०२८८.०३।।	पौर्णिमेचें चांदिणें क्षणक्षणां होय उणें। तैसें माझें जिणें एका विठ्ठलेंवीण
४८५८	उणें	।।ज्ञा.गा.०३१०.०२।।	झणी अकुळी म्हणाल उणें । तुम्ही जाणते जाणा परमार्थ खुणें
४८५९	उणें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी

४८६०	उणें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
४८६१	उणेपणें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
४८६२	उतटें	।।ज्ञा.गा.०१८४.०२।।	आलिंगनीं सुख वाटे। प्रेम चिदानंदीं घोटे। हर्षे ब्रह्मांड उतटें। समूळ उठे मीपण
४८६३	उतरडी	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
४८६४	उतरला	।।ज्ञा.गा.०४८३.०१।।	एकतत्त्व बाही उतरला भक्त। द्वैतदशा विरक्त पाहातां ठेली
४८६५	उतरला	।।ज्ञा.गा.०६१७.०५।।	अनुभवयोगें जाणुनी ज्ञानेश्वर। हा भवसागर उतरला
४८६६	उतरला	।।ज्ञा.गा.०९८४.०४।।	भोगिया शिवोन उतरला डायीं। ज्ञानदेव सांगे निवृत्तीच्या पायीं
४८६७	उतरलासी	।।ज्ञा.गा.०४६३.०४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींची तटाक। उतरलासी एक सिंधोदकें
४८६८	उतरले	।।ज्ञा.गा.०८८६.०१।।	द्वीपोद्वीपीचे पक्षी मेरुतळवटीं उतरले। रत्न म्हणोनि त्या स्फटिकासी झेंपावले
४८६९	उतरसी	।।ज्ञा.गा.०१३५.०३।।	रकारा पुढें एक मकार मांडी कां। उतरसी समतुका शंभूचीया
४८७०	उतराई	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
४८७१	उतरिजें	।।ज्ञा.गा.०१६७.०२।।	रामकृष्ण जप सारासार। येणें उतरिजें पैलपार। नामें तुटैल येरझार। सर्व बाधा निवारैल
४८७२	उतरिलिया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
४८७३	उतरी	।।ज्ञा.गा.०१३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु कृपाळू उदारु। नामस्मरणें पारु उतरी हा निर्धारु
४८७४	उतरील	।।ज्ञा.गा.०१६८.०६।।	ज्ञानदेवीं रहस्य सार। अंतीं वैकुंठ साचार। हरि उतरील पैलतीर। भवबंधन छेदक
४८७५	उतरुनी	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
४८७६	उतरे	।।ज्ञा.गा.०४५०.०६।।	निवृत्तीचा शिष्य ज्ञानदेवीं भाष्य। शांति समरस बोध उतरे
४८७७	उतरेल	।।ज्ञा.गा.०९९४.०१।।	भगवद्गीता हेचि थोर। येणें चुके जन्म वेरझार। वैकुंठवासीं निरंतर। भवसागर उतरेल

४८७८	उतरों	।।ज्ञा.गा.०१०१.०३।।	सत्त्वाचे सागरीं उतरों पैलथडीं। रीति अर्धघडी जावो नेदी
४८७९	उतार	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
४८८०	उतारू	।।ज्ञा.गा.००९७.०२।।	शांतीची पैं शांति निवृत्ति उतारू। हरिनाम उच्चारु दिधला तेणें
४८८१	उतावीळ	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
४८८२	उतावीळ	।।ज्ञा.गा.०४०६.०१।।	तुझी गुण कीर्ति ऐकोनी आर्तें मन उचंबळलें। आलिंगना धाविन्नलें उतावीळ
४८८३	उतावेळ	।।ज्ञा.गा.०२३४.०२।।	छंदें छंदें वेणु वाजे। त्रिभुवनीं घनु गाजे। उतावेळ मन माझें। भेटावया
४८८४	उतावेळ	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
४८८५	उतावेळ	।।ज्ञा.गा.०४५४.०५।।	उतावेळ पिंड ब्रह्मांडासहित। नेत्रीं विकासत ब्रह्मतेज
४८८६	उतावेळपणें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०३।।	उतावेळपणें भुजादंड उचलेले। नेणोनी ठकले ठेले रूप पाहातांची बाईये
४८८७	उतावेळु	।।ज्ञा.गा.०२८५.०२।।	तो दाखवावो माये धरीन त्याचे पाये। तयालागीं जीऊ आहे उतावेळु
४८८८	उत्कट	।।ज्ञा.गा.०३७९.०४।।	ज्ञानदेवीं तट भाग्य जैं उत्कट। तैं हे वाक्पट पडती दृष्टी
४८८९	उत्छृंखळे	।।ज्ञा.गा.०८५०.०२।।	नानामतें उत्छृंखळे म्हणोनि जासी विकळे ययापरी
४८९०	उत्तम	।।ज्ञा.गा.००६१.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ नारायण नाम। पाविजे उत्तम निजस्थान
४८९१	उत्तम	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम। सर्व साधिलें सुगम। नलगे तीं तपें उत्तम। रामकृष्ण पुरे आम्हां
४८९२	उत्तम	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा
४८९३	उत्तम	।।ज्ञा.गा.०३४६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नुरेचि कांहीं। उत्तम मध्यम ठायीं व्यापूनि असे
४८९४	उत्तम	।।ज्ञा.गा.०६३६.०१।।	उत्तम तें परी उभविलें मनोहर। दीपकावीण मंदिर शोभा न पवे बापा
४८९५	उत्तम	।।ज्ञा.गा.०६५२.०३।।	उत्तम भूमिका कमाविली पाही। धोत्रा लवलाही पेरियेला
४८९६	उत्तम	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
४८९७	उत्तम	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
४८९८	उत्तम	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम

४८९९	उत्तमापासुनी	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
४९००	उत्तरपंथीचे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०२।।	पंढरपुरीचे आम्हीं कापडी रे। उत्तरपंथीचे आम्ही कापडी रे
४९०१	उत्तरें	।।ज्ञा.गा.०२६३.०५।।	तुम्हीं गातसां सुस्वरें। ऐकोनि द्या उत्तरें। कोकिळें वर्जावें। तुम्हीं बाईयांनो
४९०२	उत्तीर्ण	।।ज्ञा.गा.०१८७.०५।।	मुद्दल देउनी वाणेरा फेडिला। उत्तीर्ण झाला दोहीं पक्षीं
४९०३	उत्पत्ति	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
४९०४	उत्पत्ति	।।ज्ञा.गा.०६२१.०१।।	रजापासूनियां जाहली उत्पत्ति। सत्त्वगुणीं स्थिति वाढविती
४९०५	उत्पत्ति	।।ज्ञा.गा.०७७५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देवा ऐसी ज्योती। अर्धमात्रा उत्पत्ति सर्वां जीवां
४९०६	उत्पत्ती	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
४९०७	उत्पत्ती	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
४९०८	उत्सावो	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
४९०९	उत्साहें	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
४९१०	उदंड	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
४९११	उदंड	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
४९१२	उदंड	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड

४९१३	उदंडी	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
४९१४	उदंडें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
४९१५	उदक	।।ज्ञा.गा.०८४४.०४।।	गृह दग्ध न होतां शिंपीजे उदक। शेखीं तो निष्टंक काय कीजे
४९१६	उदकामाजीं	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
४९१७	उदकीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
४९१८	उदकेंवीण	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
४९१९	उदधि	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
४९२०	उदधी	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
४९२१	उदधी	।।ज्ञा.गा.०५७८.०१।।	साता व्योमापरतें पाहों गेलें। तंव पाहणेंचि जालें ब्रह्म उदधी
४९२२	उदधीचेनि	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
४९२३	उदय	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
४९२४	उदय	।।ज्ञा.गा.०४३३.०३।।	माया पडदा फुटोनि गेला। मंगल पडदा उदय जाला। जीव शिवेसि वरिला। दयानिधि
४९२५	उदय	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा
४९२६	उदय	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
४९२७	उदय	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
४९२८	उदय	।।ज्ञा.गा.०८३९.०५।।	निवृत्तिचरणींची रजधुळी। भरून घेतली होती झोळी। ज्ञानेश्वराची समाधि सकळी। उदय झाली
४९२९	उदय	।।ज्ञा.गा.१०६९.०३।।	उदय ना अस्तु तेथें कैचेनि त्रिगुण। आपणचि दर्पण होऊनि ठेला

४९३०	उदयअस्त	।।ज्ञा.गा.०६१८.०१।।	जन्ममरणातें नाहींच गणित। सूर्य जैसा होत उदयअस्त
४९३१	उदयो	।।ज्ञा.गा.०१८७.०१।।	भाग्याचा उदयो कीं दैवाची गति। मज जोडली संगती सज्जनांची
४९३२	उदयो	।।ज्ञा.गा.०२४६.०१।।	उठिं उठिं गोपाळा उघडी स्वरूपलोचना। सरली अविद्या राती उदयो जाला रविकिरणा
४९३३	उदयो	।।ज्ञा.गा.०४९८.०१।।	अमित सूर्य प्रकाशले तेज उदयो जहाले। ज्ञानज्योति फांकले दुणावोनी वो माय
४९३४	उदयो	।।ज्ञा.गा.०५८०.०२।।	अकरासहित पांच पांचीं मावळलीं। आदि अंतीं उदयो जाली तेजाकारें
४९३५	उदयो	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
४९३६	उदर	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
४९३७	उदरवक्षस्थळ	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
४९३८	उदरा	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
४९३९	उदरामध्यें	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
४९४०	उदरीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
४९४१	उदरीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
४९४२	उदरीं	।।ज्ञा.गा.०७६२.०१।।	गगनमंडळीं नारी सुकुमार दिसे। तिन्ही लोक वसे तिचे उदरीं
४९४३	उदरीं	।।ज्ञा.गा.०८४३.०३।।	नवमास मायेनें वाहिले उदरीं। तिजप्रती सोयरी आणीक नाहीं
४९४४	उदरीं	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्में वासुकी लंके दिवटा। कर्में हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्में शुकदेव गर्भीं कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
४९४५	उदरीं	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
४९४६	उदरीं	।।ज्ञा.गा.१०७४.०१।।	मज स्वप्न लेवविला शृंगारु। माझे उदरीं जन्मला भ्रतारु

४९४७	उदरीं	।।ज्ञा.गा.१०७७.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकवीस पुत्र तयेचे उदरीं
४९४८	उदरीं	।।ज्ञा.गा.१०८०.०१।।	पति जन्मला माझे उदरीं। मी जालें तयाचि नोवरी
४९४९	उदरीं	।।ज्ञा.गा.११०५.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकविस पुत्र झाले उदरीं
४९५०	उदरींच	।।ज्ञा.गा.१०७४.०३।।	लक्षण म्हणे कीं सुलक्षण म्हणे। येके उदरींच आम्ही दोघे जणे
४९५१	उदरेंवीण	।।ज्ञा.गा.१०७१.०४।।	छत्तीस अकरा घोंटु पैं घेतला। उदरेंवीण भरले पोट देखा
४९५२	उदांत	।।ज्ञा.गा.०४५२.०३।।	शम दम कळा दांत उदांत। शांतितत्त्व मावळत उपरमेसी
४९५३	उदार	।।ज्ञा.गा.०१८४.०५।।	या संतांपरीस उदार। त्रिभुवनीं नाहीं थोर। मायबाप सहोदर। इष्टमित्र सोईरे
४९५४	उदार	।।ज्ञा.गा.०२११.०६।।	कायावाचामनें जीवें सर्वस्वें उदार। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचा वारिकर
४९५५	उदार	।।ज्ञा.गा.०६६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदार। दीपीं दीप स्थिर केला सोयी
४९५६	उदार	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
४९५७	उदार	।।ज्ञा.गा.१०३६.०३।।	रखुमादेविवरु उदार जाला। धडौता केला ज्ञानदेवो
४९५८	उदारश्रेष्ठा	।।ज्ञा.गा.१०५४.०५।।	दान दे गा उदारश्रेष्ठा। परब्रह्म तूं वैकुंठा। मुक्तिमार्गीचा चोहटा। फुकटा नेघे तया
४९५९	उदारा	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
४९६०	उदारा	।।ज्ञा.गा.०४४४.०२।।	जयजय आरति निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा निरसुनी गेला
४९६१	उदारा	।।ज्ञा.गा.०४६०.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदारा। ऐसा एकसरा तुष्टलासी
४९६२	उदारा	।।ज्ञा.गा.०४६२.०२।।	तैसा तूं गभस्ति निवृत्ति उदारा। उगवोनी चराचरां तेज केलें
४९६३	उदारा	।।ज्ञा.गा.०४७७.०३।।	तें रूप सांगा निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा तयामाजीं
४९६४	उदारा	।।ज्ञा.गा.०८५४.०६।।	चुकले विठ्ठला उदारा। बाप रखुमादेविवरा
४९६५	उदारा	।।ज्ञा.गा.०९७७.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला उदारा। ज्ञानाचा वेव्हारा होईं बापा
४९६६	उदारा	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
४९६७	उदारा	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया

४९६८	उदारु	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
४९६९	उदारु	।।ज्ञा.गा.०१३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु कृपाळू उदारु। नामस्मरणें पारु उतरी हा निर्धारु
४९७०	उदारु	।।ज्ञा.गा.०३८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उदारु वोळला। विश्वजनपाळा ब्रीद साजे
४९७१	उदारु	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
४९७२	उदारु	।।ज्ञा.गा.०७३१.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। ज्ञानीयाचा गुरु म्हणे ज्ञानदेव
४९७३	उदारु	।।ज्ञा.गा.०९३०.०३।।	शांतता समता निवृत्ति उदारु। वर्षोनी उद्‌गारु देतु असे
४९७४	उदारु	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्‌गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
४९७५	उदारु	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्‌गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
४९७६	उदारु	।।ज्ञा.गा.१०३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। पाईक तो साचारु स्वामी केला
४९७७	उदारु	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
४९७८	उदारु	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
४९७९	उदारु	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
४९८०	उदारें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
४९८१	उदास	।।ज्ञा.गा.०४८९.०३।।	नाठवे आशा देहावरी उदास। मीतूंपण भास चोजवेना
४९८२	उदास	।।ज्ञा.गा.०५८३.०३।।	सहज निवृत्तिदास तो उदास। अनुभव सौरस सांगितला
४९८३	उदास	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची
४९८४	उदास	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्बस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास

४९८५	उदासा	।।ज्ञा.गा.०८८७.०२।।	सांडी माया मोह द्वंद्व दुराशा। ज्यालागीं शिणसी तें तुजसी उदासा
४९८६	उदासीन	।।ज्ञा.गा.०६४८.०२।।	अनापेक्ष सुचि जे का उदासीन। अमानत्व जाण त्यासी लाभे
४९८७	उदासीन	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
४९८८	उदासु	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
४९८९	उदासु	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
४९९०	उदित	।।ज्ञा.गा.०२४६.११।।	सर्वही व्यसनें दवडूनि उदित जालासे नर। वासनावेश्येचा जेणें त्याजिला व्यापार
४९९१	उदेला	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
४९९२	उदेली	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
४९९३	उदैलें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
४९९४	उदो	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
४९९५	उदो	।।ज्ञा.गा.०३११.०२।।	जिकडे जाय तिकडे दर्शन सांगाती । उदो ना अस्तु हे नाहीं द्वैतस्थिति
४९९६	उदो	।।ज्ञा.गा.०९६२.०२।।	आठवितां तूं तया ठकशील कैसा। सांजवेळें लाहोसी उदो कां जैसा
४९९७	उदो	।।ज्ञा.गा.१००७.०१।।	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
४९९८	उदो	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
४९९९	उदो	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
५०००	उदो	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची

५००१	उदो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५००२	उदो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५००३	उद्गार	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
५००४	उद्गार	।।ज्ञा.गा.०४८९.०२।।	घालोनि ब्रह्में उद्गार संभ्रमे। अनुदिनीं प्रेमें डुल्लतसे
५००५	उद्गारु	।।ज्ञा.गा.०९३०.०३।।	शांतता समता निवृत्ति उदारु। वर्षोनी उद्गारु देतु असे
५००६	उद्धटपणाचा	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
५००७	उद्धरण	।।ज्ञा.गा.००८९.०३।।	कोटिकुळाचें उद्धरण। मुखीं राम नारायण। रामकृष्ण स्मरण। धन्य जन्म तयाचे
५००८	उद्धरण	।।ज्ञा.गा.०१४७.०३।।	कोटि कुळाचें उद्धरण। एक जपतां नारायण। येणें होशिल पावन। येरझार चुकेल
५००९	उद्धरण	।।ज्ञा.गा.०१७४.०५।।	कोटिकुलांचे उद्धरण। हरि हरि हे स्मरण। हरि चुकवील जन्ममरण। यमयातना सुटेल
५०१०	उद्धरण	।।ज्ञा.गा.०१७५.०२।।	नाम श्रीहरिचे चोखडे। जपति भक्त साबडे। उद्धरण त्यांचे कोडें। करी देव वैकुंठीचा
५०११	उद्धरण	।।ज्ञा.गा.०१९५.०९।।	हें चोविसां मूर्तींचें उद्धरण। शिवसहस्रनामासी गहन। हेंचि हरिहराचें चिंतन। विश्ववंद्य हे मूर्तीतें
५०१२	उद्धरणा	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
५०१३	उद्धरणाचें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०५।।	नित्यनेमाचें नामस्मरण। त्याचें हरलें इष्ट दारुण। जाले उद्धरणाचें कारण। पूर्वजा सहित
५०१४	उद्धरणें	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये

५०१५	उद्धरणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
५०१६	उद्धरती	।।ज्ञा.गा.००५७.०३।।	पुराणप्रसिद्ध बोलिले वाल्मिक। नामें तिन्ही लोक उद्धरती
५०१७	उद्धरती	।।ज्ञा.गा.००६८.०१।।	काळ वेळ नाम उच्चारितां नाहीं। दोन्ही पक्ष पाहीं उद्धरती
५०१८	उद्धरती	।।ज्ञा.गा.०१४०.०४।।	एवढें क्षेत्र पांडुरंग। तेथें उद्धरिलें हें त्रिजग। आनंदत ब्राह्मण याग। कोटिकुळे उद्धरती
५०१९	उद्धरती	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
५०२०	उद्धरती	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
५०२१	उद्धरतील	।।ज्ञा.गा.०१६५.०२।।	तपाहुनी तप थोर। रामकृष्ण निरंतर। येणें उद्धरतील पामर। हा निर्धार वेदींचा
५०२२	उद्धरला	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
५०२३	उद्धरली	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
५०२४	उद्धरले	।।ज्ञा.गा.०१२२.०५।।	नामेंचि तरले शुकादिक दादुले। जडजीव उद्धरले कलीयुगीं
५०२५	उद्धरले	।।ज्ञा.गा.०१५२.०२।।	नाम हरि हरि मंत्र। हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र। नाम उच्चारणीं पवित्र। अनंत भक्त उद्धरले
५०२६	उद्धरले	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज
५०२७	उद्धरले	।।ज्ञा.गा.०१७०.०१।।	परस्परें वोळखी वेदीं । शास्त्र बोले भवभेदी। जे पावले परमानंदीं। तेणें त्रिशुद्धि उद्धरले
५०२८	उद्धरलें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०२।।	नाम सर्वांसी तारक। नामें उद्धरलें त्रैलोक्य। नामवेदाचे विवेक। नामें शंकरादिक पावले सुख
५०२९	उद्धरलों	।।ज्ञा.गा.०६७६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरलों तरलों। आतां उद्धरलों गुरुकृपें
५०३०	उद्धरशील	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
५०३१	उद्धरशील	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
५०३२	उद्धरसी	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
५०३३	उद्धरसी	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित

५०३४	उद्धरावी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
५०३५	उद्धरितो	।।ज्ञा.गा.०१८२.०५।।	अंघ्रिरेणु ज्याचा उद्धरितो पतिता। प्राकृत वाणी केवीं वर्णूं हरिभक्तां
५०३६	उद्धरिला	।।ज्ञा.गा.००८४.०३।।	अनंत तीर्थांचे मेळ। साधलिया हरिनाम कल्लोळ। पूर्वजांसहित अजामेळ। उद्धरिला सहपरिवारें
५०३७	उद्धरिला	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
५०३८	उद्धरिले	।।ज्ञा.गा.०१०९.०४।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलें। महापातकी उद्धरिले
५०३९	उद्धरिले	।।ज्ञा.गा.०१२०.०५।।	वाटपाडा कोळिकु। नाम स्मरे तो वाल्मिकु। नामें उद्धरिले तिन्ही लोकु। आपणांसहित निवाला
५०४०	उद्धरिले	।।ज्ञा.गा.०१५९.०४।।	वैष्णवांचे जन्ममूळ। हरि खेळतु जन्मकुळ। उद्धरिले भक्त सकळ। रामकृष्ण उच्चारणीं
५०४१	उद्धरिले	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
५०४२	उद्धरिलें	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं
५०४३	उद्धरिलें	।।ज्ञा.गा.०१४०.०४।।	एवढें क्षेत्र पांडुरंग। तेथें उद्धरिलें हें त्रिजग। आनंदत ब्राह्मण याग। कोटिकुळे उद्धरती
५०४४	उद्धरिलें	।।ज्ञा.गा.०२०२.०२।।	सोकरी पुंडलिकु ज्ञान पुण्यश्लोकु। विठ्ठलीं त्रैलोक्य उद्धरिलें
५०४५	उद्धरिलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०५।।	अहल्येसी उद्धरिलें। तेंचि द्रौपदीये धांविन्नलें
५०४६	उद्धरी	।।ज्ञा.गा.०२३४.०५।।	रासक्रीडा वृंदावनीं खेळे। इंदुवदन मेळे। उद्धरी यदुकुळें। कुळदीपकें
५०४७	उद्धरेल	।।ज्ञा.गा.०१५१.०१।।	परियेसा पुराणींचा अर्थ। जयासि हरिनामाचा स्वार्थ। तोचि उद्धरेल यथार्थ। निजहितार्थ आचरणीं
५०४८	उद्धरैल	।।ज्ञा.गा.०१५४.०४।।	पाहे संताचिया तीर्था। तीर्थ घेऊनि वंदी माथा। तो भक्तभावें सर्वथा। उद्धरैल नि:संदेह
५०४९	उद्धव	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
५०५०	उद्धव	।।ज्ञा.गा.०१८३.०९।।	उद्धव यादव आणि ते गोपाळ। गोपिकांचा मेळ ब्रह्मरूप
५०५१	उद्धवा	।।ज्ञा.गा.००५५.०५।।	सत्वर उच्चार प्रल्हादीं बिंबला। उद्धवा लाधला कृष्णदाता
५०५२	उद्धार	।।ज्ञा.गा.००८४.०४।।	कोटिजन्मांचे दोष। हरतील पातकें जातील नि:शेष। अंतीं होईल वैकुंठवास। कोटि कुळांसी उद्धार
५०५३	उद्धार	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
५०५४	उद्धार	।।ज्ञा.गा.०६३१.०५।।	जिवाशी उद्धार करावया कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर जाणिजे कीं
५०५५	उद्धार	।।ज्ञा.गा.०९३१.०१।।	सायुज्यसदनीं ज्ञानाचा उद्धार। विज्ञानें अमर पावता हे

५०५६	उद्‌बोध	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्‌बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
५०५७	उद्‌बोधी	।।ज्ञा.गा.०३८६.०३।।	उपरती साधी प्रपंचीं अवघी। गुणें गुण उद्‌बोधी शेजे सये
५०५८	उद्‌बोधु	।।ज्ञा.गा.०१८८.०१।।	सोळा कळी चंद्र पूर्णिमे पूर्ण बोधु। संतजनां उद्‌बोधु सागरन्यायें
५०५९	उद्‌भट	।।ज्ञा.गा.०४५२.०५।।	उद्‌भट कारण केलें हो ऐसें। तुष्टोनी सौरसें केलें तुम्हीं
५०६०	उद्‌भट	।।ज्ञा.गा.०४६४.०२।।	तैसें तुझें ध्यान करितां उद्‌भट। सांपडली वाट वैकुंठीची
५०६१	उद्‌भट	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‌भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
५०६२	उद्भव	।।ज्ञा.गा.०७६७.०२।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति जेथें उद्भव तिचा। योगीराम ज्याचा अधिकारी
५०६३	उद्भव	।।ज्ञा.गा.०७६८.०२।।	सूक्ष्म मूळ सर्व बीजांचा उद्भव। हाची अनुभव देहामध्यें
५०६४	उद्भव	।।ज्ञा.गा.०८२२.०१।।	शून्याचा उद्भव सांगतों या बोला। औटपिठीं वहिला सूक्ष्म मार्ग
५०६५	उद्भवला	।।ज्ञा.गा.०७९९.०१।।	अग्नीचे पोटीं पुरुष उद्भवला अवचट। सत्रावी लंपट निशिदिनीं
५०६६	उद्भिज	।।ज्ञा.गा.०१०३.०१।।	अंडज जारज स्वेदज उद्भिज आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
५०६७	उद्यापन	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
५०६८	उद्वंस	।।ज्ञा.गा.०६९३.०२।।	द्वैतभावो नाशिला माझा द्वैतभावो नाशिला। पूजा उद्वंस केला तें ब्रह्ममय
५०६९	उद्वस	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्वस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
५०७०	उद्वसु	।।ज्ञा.गा.०९९८.०१।।	काय करिसी सकळ देवांचें वैभव विलास। माझिया स्वामीवीण ते अवघे उद्वसु रया
५०७१	उद्वेग	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
५०७२	उद्वेगें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
५०७३	उन्मन	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु

५०७४	उन्मन	।।ज्ञा.गा.०२१८.०२।।	पाहें पां नवल कैसें वितलें। मन उन्मनीं उन्मन ग्रासिलें
५०७५	उन्मन	।।ज्ञा.गा.०४६७.०१।।	आधींच तूं ज्ञान वरी जालें उन्मन। हरि हें जीवन हृदयीं आलें
५०७६	उन्मन	।।ज्ञा.गा.०८४१.०३।।	नाहीं तें सांडोनी आहे तें पाहिलें। मन उन्मन जालें आपोआप
५०७७	उन्मन	।।ज्ञा.गा.०८९९.०४।।	ज्ञानदेव सोहं मंत्र तंत्र ध्यान। मनाचें उन्मन हरिपायीं
५०७८	उन्मन	।।ज्ञा.गा.१०५३.०१।।	प्रेमडोहीं मन। जालें मनाचें उन्मन। उपरती धरिलें ध्यान। झालें ज्ञान परब्रह्मीं
५०७९	उन्मनि	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
५०८०	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.००१०.०४।।	निवृत्तिगमनाच्या सिद्धिपंथा । ज्ञानेश्वराची उन्मनी अवस्था । तुझिया स्वरूपाची कुसुमकांता । झळको लागे
५०८१	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०३६२.०१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां
५०८२	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०३८४.०४।।	ज्ञानदेवीं शिवा उन्मनी रिघावा। हरीचा विसावा सर्वांघटीं
५०८३	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
५०८४	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०४६८.०७।।	ज्ञानदेवा शांति उन्मनी रहस्य। हरिरूप भाष्य करविलें
५०८५	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०७४५.०४।।	ज्ञानदेव दर्शन सत्रावीचें घेतां। उन्मनी ठसवी निवृत्तिदासा
५०८६	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०७४९.०३।।	भ्रुवांतरीं लक्ष लाउनी बैसा ध्यानीं। ऐक्यासी उन्मनी होउनी रहा
५०८७	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०७५८.०१।।	ऐसा योगीराज देखितां अवचट। उन्मनी लंपट रात्रंदिवस
५०८८	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०७६०.०१।।	उन्मनी संयोगें गोसावी विराजे। चहूं देहांचें ओझें निवारोनी
५०८९	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०७६५.०३।।	अनुहात उन्मनी म्हणोनी व्यर्थ काय। मुखीं धरीं सोय ब्रह्मरंध्रीं
५०९०	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०७८२.०१।।	दशमद्वार अग्र शून्य सूक्ष्म गगनीं। जेथ असे उन्मनी अखिल रूपें
५०९१	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०७९२.०२।।	सकार हकार तूर्या उन्मनी भेद। अभेदुनी भेद केलें मज
५०९२	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०७९७.०२।।	उन्मनी सदैव वसे अक्षय पंथें। लाऊनियां चित्तें तया ठायीं
५०९३	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०३।।	महाकारणीं आतुला लक्षाचा पुतळा। उन्मनी हे कळा दैवी वरी
५०९४	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०८०६.०१।।	आत्माराम देखे सहस्रदळावरी। उन्मनी हे पाही आरुते तेही
५०९५	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०८१०.०१।।	आत्मा पूर्णपणीं लक्ष सोहं स्मरणीं। लक्षासी उन्मनी आणा बा रे
५०९६	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०८१४.०१।।	नयनाचे अंगणीं तुर्येचा प्रकाश। उन्मनी उल्हास तयावरी
५०९७	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०८३४.०२।।	तूर्या तेचि उन्मनी क्षर तें अक्षर। निर्गुण साकार ऐसें देखा

५०९८	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
५०९९	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
५१००	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
५१०१	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.१०१९.०२।।	सोय ध्यान उन्मनी पांचांची मिळणी। सत्रावीचे कानीं गोष्टी सांगे
५१०२	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.११०९.०१।।	उन्मनी लागो नीज,। निजीं निज बाळा! सहज चैतन्याची पालखी रे!
५१०३	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.००६३.०२।।	रामकृष्ण नामीं उन्मनीं साधिली। तयासी लाधली सकळ सिद्धी
५१०४	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.०२१८.०२।।	पाहें पां नवल कैसें वितलें। मन उन्मनीं उन्मन ग्रासिलें
५१०५	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
५१०६	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.०३६५.०२।।	उन्मनीं मन निवालें। सांवळें परब्रह्म भासलें
५१०७	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.०४२४.०३।।	अनुहत ध्वनि नाद। तो पावला परमपद। उन्मनीं तुर्याविनोदें छंदें छंदें डोलतुसे
५१०८	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.०४५७.०२।।	तैसें झालें ज्ञाना उन्मनीं उलथा। प्रपंच चळथा उडालिया
५१०९	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.०७०४.०३।।	लय गेलें ध्यानीं ध्यान गेलें उन्मनीं। नित्य हरिपर्वणी सर्वांरूपें
५११०	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
५१११	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
५११२	उन्मनीचा	।।ज्ञा.गा.०७५२.०३।।	ज्ञानदेवा ब्रह्म लाधलें अवचट। उन्मनीचा घाट चढतांचि
५११३	उन्मनीचा	।।ज्ञा.गा.०७८४.०२।।	अंगुष्ठ पूर्वार्ध मसुरामात्र दीर्घ। उन्मनीचा मार्ग तेच ठायीं
५११४	उन्मनीची	।।ज्ञा.गा.०८०५.०३।।	तेथुनी महाद्वार उन्मनीची वार्ता। त्यावरी चढतां रीग नसे
५११५	उन्मनीचे	।।ज्ञा.गा.०७७९.०३।।	उन्मनीचे ध्यासें सहस्रदळ गाजे। पश्चिम मार्गीं बीजें दोन असती
५११६	उन्मनीचें	।।ज्ञा.गा.०७४०.०१।।	त्रिगुणाचें मूळ सत्रावीचें सार। उन्मनीचें बीज जाण रया
५११७	उन्मनीवरी	।।ज्ञा.गा.०८२८.०३।।	उफराटी दृष्टि देखे उन्मनीवरी। तेव्हां निर्विकारी मीच मग

५११८	उन्मळणीं	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
५११९	उन्हाळां	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
५१२०	उपकार	।।ज्ञा.गा.०४४३.०५।।	अहो जी सद्‌गुरु शिकविलें। निवृत्तीसी फळ आलें। ज्ञानेश्वरा भूषण फुले। उपकार तुझा
५१२१	उपचार	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
५१२२	उपचार	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
५१२३	उपचार	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
५१२४	उपचारा	।।ज्ञा.गा.०००८.०४।।	निवृत्तिगुह्याचिया महामंत्रा । ज्ञानेश्वराचा करुणाकरा । तुझिया अगोचर उपचारा । काय वर्णूं
५१२५	उपचारु	।।ज्ञा.गा.०२७५.०२।।	मज करा कां उपचारु अधिक ताप भारु। सखिये सारंगधरु भेटवा कां
५१२६	उपचारु	।।ज्ञा.गा.०४००.०४।।	तरंगु निमालिया जळसागरु। सागरासी नाहीं दुसरा उपचारु
५१२७	उपजत	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
५१२८	उपजत	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
५१२९	उपजत	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
५१३०	उपजत	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
५१३१	उपजतां	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
५१३२	उपजतां	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता

५१३३	उपजतां	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
५१३४	उपजतांचि	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
५१३५	उपजला	।।ज्ञा.गा.०११६.०४।।	ज्ञानरंजनीं रंजला। ज्ञानबोधें उपजला। ज्ञानदेवीं हरि सेविला। निरंतर सर्वकाळ
५१३६	उपजला	।।ज्ञा.गा.०५८१.०३।।	पति पद्मिणीविणें गर्भ संभवला। सवेंचि प्रसूत जाली। तत्त्वबोध उपजला तेणें गुढी उभाविली
५१३७	उपजलासी	।।ज्ञा.गा.०४५५.०३।।	मुरडूनियां मन उपजलासी चित्तें। कोठें तुज रितें न दिसे रया
५१३८	उपजली	।।ज्ञा.गा.०४९३.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं क्षमाचि उपजली। प्रवृत्ति सामावली निवृत्ति रया
५१३९	उपजलें	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
५१४०	उपजलें	।।ज्ञा.गा.१०२८.०२।।	जातिवीण बाळ उपजलें पाहीं। तेथें परिये देते माय तेही नाहीं
५१४१	उपजविलें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
५१४२	उपजवी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
५१४३	उपजेल	।।ज्ञा.गा.०११३.०२।।	भवकर्मविख। रामनामीं होय चोख। हरेल भवव्यथा दुःख। पुढें सुख उपजेल
५१४४	उपजेल	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
५१४५	उपजोनि	।।ज्ञा.गा.०१५२.०४।।	ज्ञानदेवीं भक्तिपंथ। धरिला सांडिला स्वार्थ। उपजोनि ध्यानीं हा अर्थ। रामकृष्ण गोविंद
५१४६	उपजोनियां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
५१४७	उपजोनी	।।ज्ञा.गा.००५६.०२।।	उपजोनी करंटा नेणें अद्वैत वाटा। रामकृष्णीं पैठा कैसेंनि होय
५१४८	उपजोनी	।।ज्ञा.गा.०८४६.०१।।	उपजोनी नरदेहीं। जयाशी हरिभक्ति नाहीं। तोचि भूमिभारू पाहीं। व्यर्थ जन्म त्याचा गेला

५१४९	उपजोनी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
५१५०	उपजोनी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
५१५१	उपजोनी	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
५१५२	उपजोनी	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
५१५३	उपणिसी	।।ज्ञा.गा.०३२३.०२।।	न पाहे वास न धरी मनीं आस । वायां निकण भूस काय उपणिसी
५१५४	उपदेश	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
५१५५	उपदेश	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
५१५६	उपदेश	।।ज्ञा.गा.०३८४.०२।।	ऐसा हा उपदेश सखी सांगे जीवास। झणी कासावीस होसी बाई
५१५७	उपदेश	।।ज्ञा.गा.०४६४.०५।।	उपदेश द्रष्टा जरी असे श्रेष्ठ। तरीच भाग्य विनट विष्णुरूपीं
५१५८	उपदेश	।।ज्ञा.गा.०४६५.०६।।	निवृत्ति उपदेश ज्ञानिया लाधला। तत्त्वीं तत्त्व बोधला ज्ञानदेव
५१५९	उपदेश	।।ज्ञा.गा.०६५७.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरता नाहीं। उपदेश कांहीं बोलावया
५१६०	उपदेश	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
५१६१	उपदेश	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
५१६२	उपदेश	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
५१६३	उपदेश	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मी। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
५१६४	उपदेश	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास

५१६५	उपदेश	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
५१६६	उपदेश	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
५१६७	उपदेश	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
५१६८	उपदेश	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
५१६९	उपदेश	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
५१७०	उपदेश	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होई परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
५१७१	उपदेश	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
५१७२	उपदेश	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
५१७३	उपदेश	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
५१७४	उपदेश	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
५१७५	उपदेशणें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
५१७६	उपदेशाची	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
५१७७	उपदेशितां	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें

५१७८	उपदेशिती	।।ज्ञा.गा.००९२.०४।।	बाप निवृत्तिराज उपदेशिती आम्हां। ज्ञानदेवा महिमा नामें आला
५१७९	उपदेशिती	।।ज्ञा.गा.०१७५.०४।।	त्रिपुटी छेदुनिया जाती। तारावया संसारा येती। हरिभक्ति उपदेशिती। भजनमार्ग तारक
५१८०	उपदेशिती	।।ज्ञा.गा.०६१९.०२।।	शब्दज्ञानें जया गुरु उपदेशिती। नाहीं त्यासी मुक्ति कदाकाळीं
५१८१	उपदेशिती	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
५१८२	उपदेशितु	।।ज्ञा.गा.०८७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सैरा रे सावधु। ज्ञानिया प्रसिद्धु उपदेशितु
५१८३	उपदेशिला	।।ज्ञा.गा.००८०.०३।।	या नेमीं अक्रूर बोधला परीक्षिति उपदेशिला। अर्जुनासी जाला साहाकारी
५१८४	उपदेशिलें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०१।।	जें शंभूनें धरिलें मानसीं । तेंचि उपदेशिलें गिरिजेसी
५१८५	उपदेशिलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०३।।	शिवासी उपदेशिलें। तेंचि प्रल्हादें स्मरिलें
५१८६	उपदेशिलें	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
५१८७	उपदेशिलें	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
५१८८	उपदेशिलें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
५१८९	उपदेशी	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
५१९०	उपदेशी	।।ज्ञा.गा.०१३९.०१।।	शिव भवानी उपदेशी प्राणप्रिये। निजमानसीं ध्याये परमानंदु पाहे
५१९१	उपदेशी	।।ज्ञा.गा.०६९३.०१।।	देखोनी पूजावया गेलें द्वैतभावो। तेथें एक उपदेशी श्रीगुरुरावो
५१९२	उपदेशी	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
५१९३	उपदेशी	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
५१९४	उपदेशु	।।ज्ञा.गा.०९३७.०३।।	स्मरण विलास तत्त्वीं तत्त्व हाला। उपदेशु बोला बोलों नये
५१९५	उपदेशु	।।ज्ञा.गा.०९६८.०१।।	आपणांसी आपण उपदेशु कीजे। गुरुमुख बुझिजे तेंचि तूं
५१९६	उपदेशु	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु

५१९७	उपदेशु	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
५१९८	उपदेशें	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
५१९९	उपनली	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
५२००	उपनिषदां	।।ज्ञा.गा.००५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरि माझा समर्थ। न करावें अर्थ उपनिषदां
५२०१	उपनिषदांचा	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
५२०२	उपनिषदांचें	।।ज्ञा.गा.०७३१.०७।।	तंव तो उपनिषदांचें सार। वेदांचें गव्हर कथीत असे
५२०३	उपनिषदाचा	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
५२०४	उपनिषदाचा	।।ज्ञा.गा.०२४६.०९।।	योगविद्येच्या पंथें साधकवृंदें चालियलीं। उपनिषदाचा अर्थ शब्द करिती कोकिळी
५२०५	उपनिषदीं	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
५२०६	उपपत्ति	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
५२०७	उपभोग	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
५२०८	उपभोग	।।ज्ञा.गा.११०५.०५।।	पितयाचा अंश घेऊनी आला। मातेसि जेणें उपभोग केला
५२०९	उपम	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
५२१०	उपमन्या	।।ज्ञा.गा.०२४५.०४।।	उपमन्या प्रसन्न जालें। तेंचि गजेंद्रें चिंतिलें

५२११	उपमन्यें	।।ज्ञा.गा.०११४.०३।।	हेंचि धुरूसी आठवलें। उपमन्यें हेंचि घोकिलें। अंबऋषीनें साधिलें। रामकृष्ण उच्चारणीं
५२१२	उपमन्यें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०३।।	जें धुरुसी आठवलें। तेंचि उपमन्यें घोकिलें। तेंचि गजेंद्रा लाधलें। हित जालें तयांचें
५२१३	उपमा	।।ज्ञा.गा.००६८.०३।।	नाम हरि सार जिव्हा या नामाची। उपमा त्या दैवाची कोण वानी
५२१४	उपमा	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
५२१५	उपमा	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
५२१६	उपमा	।।ज्ञा.गा.०६५७.०४।।	चळेना ढळेना जैसें तैसें तेंचि। उपमा आणिकाची केंवीं साहे
५२१७	उपमा	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
५२१८	उपमा	।।ज्ञा.गा.११०३.०७।।	चळेना ढळेना जैसेंचि तैसेंचि। उपमा कोणाची केंवी साहे
५२१९	उपमेरहित	।।ज्ञा.गा.०४३९.०५।।	गेलियावीण तीर्थ सांपडे । उपमेरहित परिस जोडे। किंवा समागमे घडे। सद्गुरुचा
५२२०	उपमेसी	।।ज्ञा.गा.११०४.०३।।	तांबडें अथवा निळें हेंही त्या न मिळे। उपमेसी सगळे हातां नये।
५२२१	उपर	।।ज्ञा.गा.१११३.०६।।	कुंडलनीकू खूब चढावे ब्रह्मरंध्रकू जावे। चलता है पानीके उपर बोलत सोई होवे
५२२२	उपर	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना
५२२३	उपरती	।।ज्ञा.गा.००९०.०१।।	अढळ सप्रेम उपरती पावो। हरिहरि घेवों तारक नाम
५२२४	उपरती	।।ज्ञा.गा.०३८६.०३।।	उपरती साधी प्रपंचीं अवघी। गुणें गुण उद्‌बोधी शेजे सये
५२२५	उपरती	।।ज्ञा.गा.०३८७.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपरती। रूपीं रूपदीप्ती एक जाली
५२२६	उपरती	।।ज्ञा.गा.०४५०.०१।।	अरे अरे ज्ञाना ज्ञान हें निवृत्ति। देहीं देहा उपरती तुज प्राप्त
५२२७	उपरती	।।ज्ञा.गा.०४६१.०४।।	सा चार आठरा भासासी। उपरती भूसि निवडली
५२२८	उपरती	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
५२२९	उपरती	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
५२३०	उपरती	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता

५२३१	उपरती	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्‌गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
५२३२	उपरती	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्‌गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
५२३३	उपरती	।।ज्ञा.गा.१०५३.०१।।	प्रेमडोहीं मन। जालें मनाचें उन्मन। उपरती धरिलें ध्यान। झालें ज्ञान परब्रह्मीं
५२३४	उपरती	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
५२३५	उपरम	।।ज्ञा.गा.०१७५.०६।।	ज्ञानदेवीं उपरम। हृदयीं सामाविला श्रीराम। हनाचा हाचि नेम। सर्वकाळ सफळ
५२३६	उपरम	।।ज्ञा.गा.०४५०.०४।।	बिंबीं बिंब रसीं उपरम देखिला। प्रपंच शोखिला तुवां एकें
५२३७	उपरम	।।ज्ञा.गा.०४५१.०३।।	निरशून्य शून्य साधूनि उपरम। वैकुंठीचें धाम हृदय केलें
५२३८	उपरमु	।।ज्ञा.गा.०९४७.०३।।	नाहीं तें सन्मान विकृति उपरमु। त्या दिपीं दीप समु शेजेबाजे
५२३९	उपरमेसी	।।ज्ञा.गा.०४५२.०३।।	शम दम कळा दांत उदांत। शांतितत्त्व मावळत उपरमेसी
५२४०	उपरवा	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
५२४१	उपरी	।।ज्ञा.गा.००२६.०२।।	अष्टदळकमळाची वोवरी। विपरीत तयाची कुसरी । एकवीस खणांचे उपरी। बाहिजु कां हरि दाखविली
५२४२	उपरी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
५२४३	उपरी	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
५२४४	उपरी	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
५२४५	उपरी	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
५२४६	उपरी	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ॠद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
५२४७	उपवासु	।।ज्ञा.गा.००८१.०१।।	प्राप्तीवीण फळ केवीं लाहे प्राणी। जैसा चातक धरणीं उपवासु

५२४८	उपशाखा	।।ज्ञा.गा.०७६३.०२।।	त्रिगुणाच्या शाखा उपशाखा बहुत। नाना याती येत पत्रें ज्यास
५२४९	उपहति	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
५२५०	उपाधि	।।ज्ञा.गा.००५२.०१।।	योग याग विधी येणें नव्हे सिद्धी। वायांचि उपाधि दंभ धर्म
५२५१	उपाधि	।।ज्ञा.गा.००७७.०२।।	सोपें हो साधन साधावयालागीं। नलगे उपाधि नाना मतें
५२५२	उपाधि	।।ज्ञा.गा.०५८५.०३।।	किंचित् महत् उपाधि कल्पित। मुळीं तें अंशीक एकमेव
५२५३	उपाधि	।।ज्ञा.गा.०६४८.०३।।	सहज ज्ञानेश्वरी अखंड समाधी। ग्रासुनी उपाधि राहियला
५२५४	उपाधि	।।ज्ञा.गा.०७२४.०२।।	स्वाभाविक कर्म प्रकृति उपाधि। धरी मंदबुद्धि अहंतेसी
५२५५	उपाधि	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
५२५६	उपाधिक	।।ज्ञा.गा.०६५४.०४।।	जुनाटचि आहे जाणा सोयरिक। माया उपाधिक भ्रमलाशी
५२५७	उपाधिकें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
५२५८	उपाधिभेदें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
५२५९	उपाधी	।।ज्ञा.गा.००५९.०१।।	तीर्थ व्रत नेम भावेंवीण सिद्धी। वायांचि उपाधी करिसी जना
५२६०	उपाधी	।।ज्ञा.गा.००६०.०३।।	ऋद्धि सिद्धि निधी अवघीच उपाधी। जंव त्या परमानंदीं मन नाहीं
५२६१	उपाधी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
५२६२	उपाधी	।।ज्ञा.गा.०५४५.०२।।	नाहीं मज चाड सकळ उपाधी। एका मंगळनिधी वांचूनियां
५२६३	उपाधी	।।ज्ञा.गा.०५८२.०७।।	सर्वही उपाधी त्यागुनी आकार। राहे ज्ञानेश्वर निजरूपीं
५२६४	उपाधी	।।ज्ञा.गा.०५८६.०२।।	कांहीं भेद नाहीं किंचित् महत्। उपाधी कल्पित स्वाभाविक

५२६५	उपाधी	।।ज्ञा.गा.०५९६.०४।।	भास चतुष्टयता दोन्ही अनादि। जाहली उपाधी मुळींहुनी
५२६६	उपाधी	।।ज्ञा.गा.०६०७.०३।।	प्रपंच कल्पिक प्रकृति उपाधी। ईश्वरत्व बुद्धि परमार्था
५२६७	उपाधी	।।ज्ञा.गा.०६०९.०२।।	सत्त्व रज तम गुण धरूनियां। उपाधी आपुलिया करिताती
५२६८	उपाधी	।।ज्ञा.गा.०६१७.०३।।	माया अविद्या दोन्ही उपाधी करुनी। जीवशीव दोन्ही भिन्न जाले
५२६९	उपाधी	।।ज्ञा.गा.०६२५.०४।।	तेव्हां हे उपाधी राहिली सौरस। ज्ञानदेवदास पूर्ण धाला
५२७०	उपाधी	।।ज्ञा.गा.०६९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखनिधी। अवघीची उपाधी तुटली माझी
५२७१	उपाधी	।।ज्ञा.गा.०९८५.०३।।	एक मूळ एक आदि। शून्य मांडिली उपाधी
५२७२	उपाधी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
५२७३	उपाधी	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
५२७४	उपाधीकारणें	।।ज्ञा.गा.०४१७.०३।।	उरलें उपाधीकारणें। तें त्वां नेमिलें दरुशनें
५२७५	उपाधीचा	।।ज्ञा.गा.०९४२.०३।।	न संडी वेदसिंधु सांडी मांडी कर्म। उपाधीचा धर्म करूं नको
५२७६	उपाध्य	।।ज्ञा.गा.०५३९.०४।।	ज्ञानदेवा साध्य ज्ञानाचें उपाध्य। येर तत्त्व बोध्य मुक्त कैचें
५२७७	उपाय	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
५२७८	उपाय	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
५२७९	उपाय	।।ज्ञा.गा.०९८६.१६।।	यातना जे तुटे तो उपाय कीजे। सर्वत्रासी दीजे अन्नदान
५२८०	उपाया	।।ज्ञा.गा.०७७८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अष्टांग योगियां। साधितो उपाया याची मार्गें
५२८१	उपाये	।।ज्ञा.गा.०५११.०४।।	तेथें रूप ना छाया त्रिगुण ना माया। रखुमादेविवराचिया उपाये वो माय
५२८२	उपायें	।।ज्ञा.गा.०५६९.०२।।	लक्षाचा लाभ मज घडला गे माय। कवणें उपायें चरण जोडलें वो
५२८३	उपाव	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
५२८४	उपावो	।।ज्ञा.गा.०१०२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नामें । जोडे हा उपावो किजे रया
५२८५	उपावो	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया

५२८६	उपावो	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
५२८७	उपावो	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
५२८८	उपावो	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
५२८९	उपावो	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
५२९०	उपासना	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
५२९१	उपासनाद्वारें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
५२९२	उफका	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
५२९३	उफकां	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
५२९४	उफराटिये	।।ज्ञा.गा.०९६१.०४।।	उफराटिये दृष्टि निवृत्तीच्या शेवटीं। ज्ञानदेवा भेटी होउनी ठेली
५२९५	उफराटिये	।।ज्ञा.गा.१०९५.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटिये दृष्टी। परतोनियां भेटी देई क्षेम
५२९६	उफराटी	।।ज्ञा.गा.०३४२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयस्थ घटीं। बिंबोनि उफराटी कळा दिसे
५२९७	उफराटी	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा

५२९८	उफराटी	।।ज्ञा.गा.०८२८.०२।।	उफराटी दृष्टि लावितां नयनीं। ते दृष्टीची वाणी किंचित् ऐका
५२९९	उफराटी	।।ज्ञा.गा.०८२८.०३।।	उफराटी दृष्टि देखे उन्मनीवरी। तेव्हां निर्विकारी मीच मग
५३००	उफराटी	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
५३०१	उफराटे	।।ज्ञा.गा.०८२२.०३।।	आतां तया सदनीं उफराटे मार्गे। वळंघिता सवेग पश्चिम पंथीं
५३०२	उफराटें	।।ज्ञा.गा.०३६४.०१।।	कमळावरी कमळ ठेवुनी उल्हाटे। कमळीं कमळ उफराटें गे माय
५३०३	उफराटें	।।ज्ञा.गा.०४१९.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटें पाहाणें। खुंटलें येणें जाणें येची भेटी
५३०४	उफराटें	।।ज्ञा.गा.०७५१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे उफराटें पाहतां। सर्व सौख्यदाता निवृत्ति एक
५३०५	उबगला	।।ज्ञा.गा.०३२२.१५।।	बाप चक्रधरा रखुमादेविवरा । उबगला संसारा येऊं नेदी
५३०६	उबगलों	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
५३०७	उबरा	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
५३०८	उबरी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
५३०९	उबारा	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
५३१०	उभउनी	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये
५३११	उभऊनि	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
५३१२	उभऊनि	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
५३१३	उभऊनियां	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
५३१४	उभय	।।ज्ञा.गा.०४६८.०६।।	जाणीव शहाणीव तूंचि निवृत्ति देवा। हरि उभय भावा ज्ञान देशी

५३१५	उभय	।।ज्ञा.गा.०६६०.०५।।	तेथें कल्पनेसी मूळ विरोनियां पाल्हाळ। तैसें उभय संधीं तूं विदेही रया
५३१६	उभयतां	।।ज्ञा.गा.०३८२.०२।।	सखी सांगे मात उभयतां ब्रह्म। नाहीं हो विषम हरीवीण
५३१७	उभयतां	।।ज्ञा.गा.०३८२.०३।।	सूर्यप्रकाश मही घटमठीं समता। तैसा हा उभयतां बिंब एका
५३१८	उभयतां	।।ज्ञा.गा.०४५०.०३।।	सोहं तत्त्व साधलें प्रमाण सर्वत्रीं। उभयतां गात्रीं प्रेमतनू
५३१९	उभयतां	।।ज्ञा.गा.०९२९.०४।।	बाहेजु प्रवृत्ति अंतरीं निवृत्ति। उभयतां गति एक आहे
५३२०	उभयतांचा	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
५३२१	उभयतांचे	।।ज्ञा.गा.०७३५.०५।।	निवृत्ति ज्ञानदेव उभयतांचे बोल। आकाश बुबुळीं पाहा असे
५३२२	उभया	।।ज्ञा.गा.०८७०.०३।।	सांडीं सांडीं मात उभया दुरित। हरिवीण हित घेवों नको
५३२३	उभयां	।।ज्ञा.गा.१०३९.०३।।	घोंगडें येक बैसलें थडी। उभयां गोडी विठ्ठलाची
५३२४	उभलिया	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
५३२५	उभलेनि	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
५३२६	उभवतो	।।ज्ञा.गा.०६४३.०३।।	अग्निसंगें लोहतत्त्व थोर नेटे। उभवतो दाटे हुताशन
५३२७	उभवा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
५३२८	उभविली	।।ज्ञा.गा.०१९६.०५।।	येऊनियां श्रीहरि भीमेच्या तीरीं। सुदर्शनावरी पंढरी उभविली
५३२९	उभविलें	।।ज्ञा.गा.०६३६.०१।।	उत्तम तें परी उभविलें मनोहर। दीपकावीण मंदिर शोभा न पवे बापा
५३३०	उभविलें	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
५३३१	उभविलें	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
५३३२	उभविलें	।।ज्ञा.गा.१०८३.०१।।	अकरा खणावरी मंदिर उभविलें। तेथें एक देखिले रूपेंविण

५३३३	उभा	।।ज्ञा.गा.०००४.०२।।	योगियांचा कसवटी । दावितसे नेत्रपुटीं । उभा भीवरेच्या तटीं । देखिला देवो
५३३४	उभा	।।ज्ञा.गा.००२२.०२।।	गोविंदु वो पैल गोपाळु माये । सुरतरु तळवटीं देखे कैसा उभा राहे
५३३५	उभा	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
५३३६	उभा	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
५३३७	उभा	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
५३३८	उभा	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
५३३९	उभा	।।ज्ञा.गा.००३३.०३।।	रखुमादेविवरु तो। विटेवरी उभा तो गे बाई
५३४०	उभा	।।ज्ञा.गा.००४६.०१।।	दोहीं बाही संतांची सभा। सिंहासनीं उभा श्रीविठ्ठल
५३४१	उभा	।।ज्ञा.गा.००४६.०३।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु उभा। त्रैलोक्याची शोभा शोभतसे
५३४२	उभा	।।ज्ञा.गा.००४८.०१।।	देवाचिया द्वारीं उभा क्षणभरी। तेणें मुक्ति चारी साधियेल्या
५३४३	उभा	।।ज्ञा.गा.०१०३.०४।।	बाप रखुमादेविवराचें नाम नाटे। युगें गेलीं परी उभा विटे
५३४४	उभा	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
५३४५	उभा	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
५३४६	उभा	।।ज्ञा.गा.०२०८.०४।।	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
५३४७	उभा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्टीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
५३४८	उभा	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
५३४९	उभा	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
५३५०	उभा	।।ज्ञा.गा.०२४२.०३।।	उभा राहोनियां कैसा हालवितो बाहो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो

५३५१	उभा	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
५३५२	उभा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
५३५३	उभा	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
५३५४	उभा	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
५३५५	उभा	।।ज्ञा.गा.०३४०.०२।।	निर्गुणपणें उभा सगुणपणें शोभा। जिवींशिवीं प्रभा दावितां हे
५३५६	उभा	।।ज्ञा.गा.०४५३.०१।।	सार सप्तमीसी हारपली निशी। दशवे द्वारेसी उभा राहे
५३५७	उभा	।।ज्ञा.गा.०६७५.०३।।	अज्ञानी न दिसे ज्ञानी येऊनि उभा। विज्ञानेसी शोभा दावी रया
५३५८	उभा	।।ज्ञा.गा.०८६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल उभा। सर्वत्र घटीं प्रभा त्याची आहे
५३५९	उभा	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
५३६०	उभा	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
५३६१	उभाचि	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
५३६२	उभाची	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
५३६३	उभारण	।।ज्ञा.गा.०५३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उभारण हरि। दिपु माजिघरीं ठेविला असे
५३६४	उभारला	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
५३६५	उभारली	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये

५३६६	उभारलेनि	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
५३६७	उभारा	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
५३६८	उभारा	।।ज्ञा.गा.०५३२.०३।।	आपीं आप रस जनवन दारा। विज्ञान उभारा भावी दिसे
५३६९	उभारा	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
५३७०	उभारावी	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
५३७१	उभारिली	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
५३७२	उभारी	।।ज्ञा.गा.००४८.०३।।	असोनी संसारीं जिव्हे वेगु करी। वेदशास्त्र उभारी बाह्या सदा
५३७३	उभारूनि	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वीं सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
५३७४	उभारूनियां	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
५३७५	उभारूनी	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे
५३७६	उभारूनी	।।ज्ञा.गा.०९५४.०३।।	सर्वी सर्वरस समरसोनी आहे। उभारूनी बाहे वेद सांगे
५३७७	उभाविली	।।ज्ञा.गा.०५८१.०३।।	पति पद्मिणीविणें गर्भ संभवला। सर्वेचि प्रसूत जाली। तत्त्वबोध उपजला तेणें गुढी उभाविली
५३७८	उभी	।।ज्ञा.गा.०००५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची निजज्योती । ते हे उभी मूर्ति विटेवरी
५३७९	उभी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
५३८०	उभी	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये
५३८१	उभी	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
५३८२	उभी	।।ज्ञा.गा.१०१५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। ते उभी पुंडलिकाचे द्वारीं रे कान्हो

५३८३	उभें	।।ज्ञा.गा.०२००.०३।।	अनंतीं अनंत ओतिलें संचित। वैकुंठ अद्भुत उभें असे
५३८४	उभें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
५३८५	उभें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
५३८६	उभें	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
५३८७	उभें	।।ज्ञा.गा.०३४७.०१।।	जें ब्रह्मीं पाहतां मन न सिरे कोठें। ऐसियाचे पेठे मज उभें केलें
५३८८	उभें	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
५३८९	उभेंचि	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ। ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट। या हरिदासासी वाळुवंट। जागरणासी दिधलें
५३९०	उभ्या	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
५३९१	उभ्या	।।ज्ञा.गा.०२४४.०४।।	ठायीं ठायीं उभ्या विसरल्या माया। हाकितु लवलाह्या कृष्णहरी
५३९२	उमगुनी	।।ज्ञा.गा.०६७०.०३।।	सांगवी ते सांगणी उमगुनी चक्रपाणी। त्या निर्गुणाचे रहाणी मी रिघालें वो माये
५३९३	उमगेल	।।ज्ञा.गा.०५११.०१।।	ब्रह्मपदाची प्राप्ति उमगेल दृष्टि। परम चैतन्याचे पोटीं विश्वंभरु वो माय
५३९४	उमज	।।ज्ञा.गा.०९३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व शेज। वेगीं तूं उमज अरे रया
५३९५	उमज	।।ज्ञा.गा.०९४०.०२।।	फिटती भुर रे धुम उठी तेज। अक्षरीं उमज गुरुकृपें
५३९६	उमज	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भी अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
५३९७	उमजलासे	।।ज्ञा.गा.०४५७.०४।।	गोप्य गुजराज उमजलासे हरि। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम
५३९८	उमजे	।।ज्ञा.गा.०९४०.०४।।	ज्ञानदेव क्षर अक्षर उमजे। बाप रखुमादेविवर हृदयीं विराजे
५३९९	उमजे	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
५४००	उमजोनी	।।ज्ञा.गा.०४६२.०३।।	तेजीं तेज दिसे अव्यक्ताचा ठसा। उमजोनी प्रकाशा न मोडे तुझा
५४०१	उमजोनी	।।ज्ञा.गा.०९५०.०२।।	आधीं आप पाहीं शून्याशून्य देहीं । मग उमजोनी ठायीं घेईजे सुखें
५४०२	उमटताती	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये

५४०३	उमटताती	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
५४०४	उमटती	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
५४०५	उमटती	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
५४०६	उमटती	।।ज्ञा.गा.०५८९.०२।।	जिवेश्वर खाणी तेथें उमटती। शेखीं तेथें जाती मिळोनियां
५४०७	उमटती	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
५४०८	उमटती	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
५४०९	उमटला	।।ज्ञा.गा.०७६९.०१।।	दिव्यरूप चक्षु कैशापरी झाला। ठसा हा उमटला कवण्यापरी
५४१०	उमटला	।।ज्ञा.गा.०९७७.०५।।	जळीं नांदला तो तरंगीं उमटला। मिळोनियां गेला सागरासी
५४११	उमटला	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शे तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
५४१२	उमटलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०७।।	शकटा अंगीं जें उमटलें। तेंचि बळिपृष्ठीं शोभलें
५४१३	उमटलें	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
५४१४	उमटे	।।ज्ञा.गा.०३४४.०१।।	स्वरूपीं पाहतां बिंबीं बिंब उमटे। ते मेघ:श्याम दाटे बुंथी मनीं
५४१५	उमटे	।।ज्ञा.गा.०५०२.०२।।	पांवा वाहे तलालोरी नादु उमटे अंबरीं तया सुखसागरीं बुडालें वो माय
५४१६	उमप	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
५४१७	उमप	।।ज्ञा.गा.१०४५.०१।।	ब्रह्माचा गोंडा चहूं पावला। मन पांघुरे उमप भावा
५४१८	उमर	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी

५४१९	उमललों	।।ज्ञा.गा.०४३३.०५।।	मग उमललों बाहेरी। कां बैसलों अंधारीं। तरी ते कवणे परी। वंचिजेना
५४२०	उमळताती	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
५४२१	उमळला	।।ज्ञा.गा.०५००.०५।।	तेथें नाहीं उखणी एकला एकपणीं। देखतांचि नयनीं उमळला वो माय
५४२२	उमळे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०६।।	देह भरोनि उमळे। निवृत्ति सुखाचे डोहाळे। नभगाभा ज्ञानेश्वराचा खेळे अनारिसा
५४२३	उमाणे	।।ज्ञा.गा.१०८१.०२।।	ज्ञानदेव म्हणे जाण कां माझे उमाणे
५४२४	उमाणें	।।ज्ञा.गा.०९८५.०४।।	निवृत्तिदासाचें बोलणें। जाणा मीपणा उमाणें
५४२५	उमाळे	।।ज्ञा.गा.०८०५.०१।।	अनुहत ध्वनी वरि चंद्रमा वर्तुळ। तेजाचे उमाळे अनंत तेथें
५४२६	उमाळें	।।ज्ञा.गा.०७४८.०६।।	सहस्रदळीं ब्रह्मरंध्र शोभतसे निळें। प्रकाशाचे उमाळें जेथें असती
५४२७	उमेच्या	।।ज्ञा.गा.०९८६.११।।	उमेच्या भ्रतारा भजावें नित्यानि। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
५४२८	उरणें	।।ज्ञा.गा.०४१७.०२।।	विठोबा नेणों कैसी भेटी। उरणें नाहीं जिवेसाठीं
५४२९	उरतां	।।ज्ञा.गा.०८२६.०२।।	स्थूळदेह निमतां सूक्ष्म उरतां। कारणीं हारपतां कैसें झालें
५४३०	उरतां	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
५४३१	उरला	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
५४३२	उरला	।।ज्ञा.गा.०२१३.११।।	ज्ञानदेव म्हणे जगदानीं पिकला। पुरोनी उरला पंढरिये
५४३३	उरला	।।ज्ञा.गा.०३१२.०३।।	बाप रखुमादेविवर पुरोनी उरला । सबाह्यजु भरला माझे हृदयीं गे माये
५४३४	उरला	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये
५४३५	उरला	।।ज्ञा.गा.०५१३.०३।।	हा पुरोनियां उरला निजानंदु सांवळा। रखुमादेविवरु जोडला कष्टीं वो माये
५४३६	उरला	।।ज्ञा.गा.०५१६.०१।।	पुरे जरी म्हणों तरी अमित्य पुरला। पुरोनियां उरला तेज:पुंज वो माय
५४३७	उरला	।।ज्ञा.गा.०६१२.०१।।	केवळ निराभास या जगीं जाहला। नाहीं आन उरला भास कांहीं
५४३८	उरला	।।ज्ञा.गा.०६६७.०२।।	तेथें गोविंदु अवघाची जाला। विश्व व्यापूनियां उरला असे
५४३९	उरला	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची

५४४०	उरला	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
५४४१	उरला	।।ज्ञा.गा.०९७८.०१।।	कापुरा अग्नि स्नेह जाला। मी नाहीं तेथें काय उरला
५४४२	उरला	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
५४४३	उरला	।।ज्ञा.गा.१०७०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जैसा तैसा। व्यापूनि आकाशा उरला असे
५४४४	उरली	।।ज्ञा.गा.०२६४.०१।।	पांचा दामांचा धोंगडा नेसेन। उरली मोट ते मी जेवीन गे बाईये
५४४५	उरली	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
५४४६	उरली	।।ज्ञा.गा.०९०७.०१।।	सकुमार साखर कापुरें घोळिली। गोड परिमळु दोन्ही उरली
५४४७	उरलें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें । अवघें संपलें भवमूळ
५४४८	उरलें	।।ज्ञा.गा.०१८७.०४।।	खेपखेपांतरा अनेक सोशिलें। मुद्दल उरलें लेखा चारी
५४४९	उरलें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
५४५०	उरलें	।।ज्ञा.गा.०४१७.०३।।	उरलें उपाधीकारणें। तें त्वां नेमिलें दरुशनें
५४५१	उरलें	।।ज्ञा.गा.०४१७.०४।।	निवृत्तिदासा वेगळें। सांगावयां नाहीं उरलें
५४५२	उरलें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०२।।	जेथें शून्यचि मावळलें तेथें काय उरलें। हेंचि सांगे एके बोले मजपाशीं
५४५३	उरलें	।।ज्ञा.गा.०५००.०२।।	साही संवादले चौघे अनुवादले। पुरोती उरलें म्यां देखिलें वो माय
५४५४	उरलें	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
५४५५	उरलें	।।ज्ञा.गा.०५५७.०२।।	तेथें ब्रह्म गर्भा आलें ब्रह्म गर्भा आलें। लय लक्ष उरलें बाईये वो
५४५६	उरलें	।।ज्ञा.गा.०५६१.०१।।	कूटाकूट अंतीं कूटस्थ पैं जालें। अशेष उरलें त्या वेगळें गे माय
५४५७	उरलें	।।ज्ञा.गा.०५८७.०४।।	तुझें माझें द्वैत तेंही उरलें नाहीं। मुळीं मी हें कांहीं नाठवेचि
५४५८	उरलें	।।ज्ञा.गा.०६८१.०१।।	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।

५४५९	उरलें	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
५४६०	उरलें	।।ज्ञा.गा.०७२३.०१।।	आतां याजपरतें उरलें नाहीं कांहीं। देहींच विदेही होऊनि ठेलें
५४६१	उरलें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
५४६२	उरवणी	।।ज्ञा.गा.०३६६.०४।।	मागुती नको परतणी या शरीरीं उरवणी। प्रपंचाची कहाणी निमाली वो माय
५४६३	उरवितां	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
५४६४	उरवितो	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
५४६५	उरावया	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्‌बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
५४६६	उरिजे	।।ज्ञा.गा.०९६३.०२।।	जिता मरिजे मरोनियां उरिजे। इतुलें जाणिजे तरी जपणेंचि नलगे
५४६७	उरी	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
५४६८	उरी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
५४६९	उरी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
५४७०	उरी	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
५४७१	उरी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२४।।	पुरे पुरे आतां जड जालें जिणें। उरी नाहीं देवा लाजिरवाणें
५४७२	उरी	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
५४७३	उरी	।।ज्ञा.गा.०४८७.०२।।	अनुमानालागीं नुरिजे उरी। सांगतां लोकाचारी लाजिजे
५४७४	उरी	।।ज्ञा.गा.०५६९.०१।।	कोटीची भरोवरी सरोनी गेली शरीरीं। संसाराची उरी कांहीं नुरेचि गे माय

५४७५	उरी	।।ज्ञा.गा.०५८४.०५।।	म्हणे ज्ञानेश्वर उरी नाहीं आन। जाहालों तल्लीन निजरूपीं
५४७६	उरी	।।ज्ञा.गा.०६७८.०३।।	निवृत्तिदासा सन्निधान दुरी। आवडी गिळुनी आतां जीवें नाहीं उरी
५४७७	उरी	।।ज्ञा.गा.०७२५.०२।।	तेथें वैराग्याचे भोपळे। उरी बांधिली योग सकळें। पैलपाराचा ब्रह्मांडगोळ। पहावया
५४७८	उरी	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
५४७९	उरी	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
५४८०	उरी	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
५४८१	उरी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
५४८२	उरी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
५४८३	उरूंची	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
५४८४	उरे	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
५४८५	उरे	।।ज्ञा.गा.०२४१.०४।।	सुखीं सुख मुरे प्रेमें चिदानंद उरे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
५४८६	उरे	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
५४८७	उरे	।।ज्ञा.गा.०४६२.०१।।	रवितेजकिरण फांकलीया तेज। उरे रे सहज तिमिर रया
५४८८	उरे	।।ज्ञा.गा.०७२५.०७।।	तो स्वस्वरूपाचा पूर। अनादि आदि ईश्वर। उर्वरित उरे। कुसुमकांति
५४८९	उरे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे
५४९०	उरे	।।ज्ञा.गा.०८६६.०१।।	ध्येय ध्याता हे दोन्ही नाहीं। तेथें ज्ञेय ज्ञाता उरे काई
५४९१	उरे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां

५४९२	उरे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
५४९३	उरे	।।ज्ञा.गा.०९७३.०१।।	मन मुरे मग जें उरे। तें तूं कां रे सेवीसिना
५४९४	उरे	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
५४९५	उरेचिना	।।ज्ञा.गा.०५९५.०५।।	नाठवेचि कांहीं अन्यथा साधन। ज्ञानेश्वर आन उरेचिना
५४९६	उरेचिना	।।ज्ञा.गा.०९२९.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसि एकांतु। द्वैताद्वैताची मातु उरेचिना
५४९७	उरेल	।।ज्ञा.गा.००९१.०२।।	मा ज्योती मेळे कैसा उरेल कोळिसा । भावें हृषिकेशा भजतां ऐसें
५४९८	उरेल	।।ज्ञा.गा.०९९५.०२।।	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
५४९९	उरैल	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
५५००	उरो	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
५५०१	उरों	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
५५०२	उरों	।।ज्ञा.गा.०४३५.०१।।	नाना मतीची भूषण। मनेचि करावें गमन। तो आणि आपण। उरों नये
५५०३	उरों	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
५५०४	उर्ण	।।ज्ञा.गा.१०६३.०२।।	उर्ण तंतु दोरा जाळें केलें त्याचें। डोहीं मृगजळाचे धरिलें मच्छ
५५०५	उर्ध्व	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी
५५०६	उर्ध्व	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
५५०७	उर्ध्व	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
५५०८	उर्ध्व	।।ज्ञा.गा.१०५१.१२।।	आतां फटफट फटफट। या नादाची गोठ नीट। वोळगोनी औटपीठ। उर्ध्व पाठ भेदती

५५०९	उर्मी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
५५१०	उर्मी	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
५५११	उर्मी	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
५५१२	उर्मी	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मी। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
५५१३	उर्वरित	।।ज्ञा.गा.०७२५.०७।।	तो स्वस्वरूपाचा पूर। अनादि आदि ईश्वर। उर्वरित उरे। कुसुमकांति
५५१४	उर्वरित	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे
५५१५	उलंडिली	।।ज्ञा.गा.०३४१.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिपदीं आवडी। प्रवृत्तीची थडी उलंडिली
५५१६	उलंडुनी	।।ज्ञा.गा.०८४२.०५।।	अमृताचा कुंभ बळेंचि उलंडुनी। कांजिये भरुनी ठेवितसे
५५१७	उलट	।।ज्ञा.गा.००७०.०३।।	अजपा जपणें उलट प्राणाचा। तेथें या मनाचा निर्धारू असे
५५१८	उलट	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
५५१९	उलटल्या	।।ज्ञा.गा.०७६८.०१।।	सकार हकारीं नाडी दिसती कैशा। उलटल्या दशदिशा अमूपची
५५२०	उलटु	।।ज्ञा.गा.०९३५.०१।।	त्रिपुटी उलटु निर्गुणीं अरुता। पाहातां दृष्टांता भेदु नाहीं
५५२१	उलथा	।।ज्ञा.गा.०३८७.०४।।	प्राणप्रिया गेली पुसे आत्मनाथा। कैसेनी उलथा गुरुखुणें
५५२२	उलथा	।।ज्ञा.गा.०४५७.०२।।	तैसें झालें ज्ञाना उन्मनीं उलथा। प्रपंच चळथा उडालिया
५५२३	उलथा	।।ज्ञा.गा.०४६३.०६।।	निवृत्तिसंपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व निमथा उलथा तूं
५५२४	उलथा	।।ज्ञा.गा.०९४३.०१।।	संसारकथा प्रपंच चळथा। मनाचा उलथा विरुळा जाणे
५५२५	उलथा	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शे तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
५५२६	उलथावें	।।ज्ञा.गा.०७४८.०५।।	अग्नीचक्र भ्रुवांग शोभतें प्रकाशत्व। प्राणासी उलथावें तयावरी
५५२७	उलथी	।।ज्ञा.गा.०५२०.०३।।	त्रिगुण सवडी घालुनि उलथी। एकरूप पंक्ति जेवी नरु
५५२८	उलथीचा	।।ज्ञा.गा.०४६७.०४।।	संतशांत शांति उलथीचा ठसा। कृष्णरूपीं दिशा तेजो तेज
५५२९	उलुकें	।।ज्ञा.गा.०२४६.१०।।	वाग्विद्येचीं उलुकें निघालीं मौन्याच्या ढोलीं। विकल्पाच्या अंगीं चारी साही लोपली

५५३०	उल्हाटे	।।ज्ञा.गा.०२८०.०३।।	सागरीं भरीतें दाटे तैसें मन उल्हाटे। वाट पाहों कोठें तुझी रया
५५३१	उल्हाटे	।।ज्ञा.गा.०३६४.०१।।	कमळावरी कमळ ठेवुनी उल्हाटे। कमळीं कमळ उफराटें गे माय
५५३२	उल्हास	।।ज्ञा.गा.०८१४.०१।।	नयनाचे अंगणीं तुर्येचा प्रकाश। उन्मनी उल्हास तयावरी
५५३३	उल्हासु	।।ज्ञा.गा.०६८०.०३।।	सत्रावी दोहोनी इंद्रिया सौरसु। गुरुमुखें उल्हासु भक्तिमहिमें
५५३४	उल्हासे	।।ज्ञा.गा.०२०६.०३।।	जानु जघन बरवें दिसे। तें देखोनि मन उल्हासे
५५३५	उल्हासें	।।ज्ञा.गा.०१२५.०३।।	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
५५३६	उल्हासें	।।ज्ञा.गा.०१८२.०३।।	गातां वातां नाचतां प्रेमें उल्हासें। चराचरींचे दोष नासिले अनायासें
५५३७	उवेढा	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
५५३८	उष्ण	।।ज्ञा.गा.०४५६.०३।।	दिवसाचें चांदिणें रात्रीचें उष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तिराजें
५५३९	उष्ण	।।ज्ञा.गा.०७८१.०२।।	प्रभा शीत उष्ण दोहींचेंही सार। प्रणव हा सारासार आरुता रया
५५४०	उष्ण	।।ज्ञा.गा.०८३२.०१।।	महा तेजा आंत बिंदु कोणे परी। उष्ण तेजा माझारीं साक्ष पाहा
५५४१	उष्णकरु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
५५४२	उष्णता	।।ज्ञा.गा.०३७९.०३।।	चपळता सांगों उष्णता घोटी। घोटूनियां होटी समब्रह्मीं
५५४३	उष्णातें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
५५४४	उसंती	।।ज्ञा.गा.०९८६.१०।।	उसंती संसारीं असावें अखंड। धरूनियां चाड गोविंदाची
५५४५	उसांसया	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
५५४६	उसिरु	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
५५४७	उसिसा	।।ज्ञा.गा.०२६४.०३।।	त्याचा उंबरा उसिसा करीन। वरी येरझार मी सारीन गे बाईये
५५४८	ऊंस	।।ज्ञा.गा.०१७७.०१।।	साखरेचा ऊंस जरी होय पुढती। मथितां घृतीं काय क्षीर निवडे
५५४९	ऊकलु	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे

५५५०	ऊजाला	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
५५५१	ऊर्ध्व	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णा ढाळ देती गे माये
५५५२	ऊर्ध्व	।।ज्ञा.गा.०८०२.०५।।	पश्चिम मार्ग तेथुनी ऊर्ध्व उंच गगनीं। जेथें एक कामिनी एकलीच
५५५३	ऊर्ध्व	।।ज्ञा.गा.०८०२.०७।।	तेथुनी ऊर्ध्व छिद्र मुंगी नेत्रातुल्य। त्यांतून उडणें भले चपलत्वेंसी
५५५४	ऊर्ध्व	।।ज्ञा.गा.०९३६.०२।।	बाहेजु भीतरीं आदिमध्य ऊर्ध्व। हृदयीं सन्निध बिंबलासे
५५५५	ऊर्ध्व	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
५५५६	ऊर्ध्वगति	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
५५५७	ऊर्ध्वमुखें	।।ज्ञा.गा.०८३२.०२।।	कुंडलिनी ऊर्ध्वमुखें अग्नी सोडी। तयाची हे जोडी संत जना
५५५८	ऊर्ध्ववज्र	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
५५५९	ऊष्ण	।।ज्ञा.गा.०६३३.०२।।	ऊष्ण काळीं न्यून आटोनियां गेली। नाहीं खंती केली सिंधू त्यातें
५५६०	ऊस	।।ज्ञा.गा.०१५७.०३।।	साखरेचा ऊस जरी होय पुढती। मंथिता नवनीती क्षीर जोडे
५५६१	ऋगयजु:साम	।।ज्ञा.गा.०५३७.०३।।	तेथें ऋगयजु:साम भुलले। तें माझ्या ठायीं फुललें ब्रह्ममय
५५६२	ऋचा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०६।।	मग बोलावुनी म्हैसा म्हणे तूं ज्ञानीया कैसा। बोलका ऋचा वेदश्रुती
५५६३	ऋण	।।ज्ञा.गा.०३७१.०१।।	दुरुनी एक ऋण मागावयां आलें। माझें मी पाहिलें तंव कांहीं नाहीं
५५६४	ऋण	।।ज्ञा.गा.०३७२.०२।।	आपण नेणतां ऋण घ्यावयासी गेलों। तंव तंव सर्वस्वेंसी बुडालों परोपरी देखा
५५६५	ऋण	।।ज्ञा.गा.०६८३.०१।।	आपुलें कांहीं न विचारितां धन। निर्गुणासी ऋण देऊं गेले
५५६६	ऋण	।।ज्ञा.गा.०६८४.०२।।	अवघे धन देऊनि मज निर्धन केलें। ऋण मागावया धाडिलें नये ते ठायीं

५५६७	ऋण	।।ज्ञा.गा.०६८५.०१।।	अवघड तें एक घडलें माझ्या अंगीं। तींही ऋण चौघी मज देवविलें
५५६८	ऋण	।।ज्ञा.गा.०६८५.०२।।	ज्यासी दिधलें त्यासी नांव पैं नाहीं। जया रूप नाहीं त्यासी ऋण देवविलें
५५६९	ऋण	।।ज्ञा.गा.०६९६.०३।।	त्यासी वोळखिना अनोळखी। दृश्य ना अदृश्य ऋण म्यां सादृश्य दिधलें देखा
५५७०	ऋणाईत	।।ज्ञा.गा.०३७०.०२।।	ऋणाईत नव्हे हा निर्गुणासी समंधु। येणें परमबोधु बोधविला
५५७१	ऋणाईतें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०१।।	चौ तेरा आम्हीं चौसष्टीचे भागे सांचिलें। तें एका ऋणाईतें घेतलें वोळखीवीण
५५७२	ऋणाचेनि	।।ज्ञा.गा.०६९६.०१।।	ऋणाचेनि मिसें निर्गुण आलें आपैसें। तेणें मज सर्वस्वें ठकियेलें
५५७३	ऋद्धि	।।ज्ञा.गा.००६०.०३।।	ऋद्धि सिद्धि निधी अवघीच उपाधी। जंव त्या परमानंदीं मन नाहीं
५५७४	ऋद्धि	।।ज्ञा.गा.०४६५.०५।।	हरपल्या रश्मी देहभाव हरि। ऋद्धि सिद्धि कामारी जाल्या कैशा
५५७५	ऋद्धिसिद्धी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
५५७६	ऋषि	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
५५७७	ऋषि	।।ज्ञा.गा.०७९१.०२।।	प्रणव जें गुह्य ऋषि योगियांचे। सर्वांवरिष्ठा साचें वेद आज्ञा
५५७८	ऋषिमुनीच्या	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
५५७९	ऋषी	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
५५८०	ऋषीकेशी	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला
५५८१	ऋृणवई	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थीं भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋृणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
५५८२	ऋृषिवृंदें	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋृषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
५५८३	ऋद्धिसिद्धि	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली

५५८४	ऋद्धिसिद्धि	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
५५८५	ऋद्धी	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
५५८६	ऋषि	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
५५८७	एक	।।ज्ञा.गा.००२१.०१।।	चिदानंद रूप चेतवितें एक । एकपणें गुणागुणीं दावी अनेक
५५८८	एक	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
५५८९	एक	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
५५९०	एक	।।ज्ञा.गा.००४९.०३।।	एक हरि आत्मा जीवशिवसमा। वायां तूं दुर्गमा न घालीं मन
५५९१	एक	।।ज्ञा.गा.००५४.०४।।	ज्ञानदेवा प्रमाण आत्मा हा निधान। सर्वांघटीं संपूर्ण एक नांदे
५५९२	एक	।।ज्ञा.गा.००६२.०१।।	एक नाम हरि द्वैत नाम दुरी। अद्वैत कुसरी विरळा जाणे
५५९३	एक	।।ज्ञा.गा.००६२.०३।।	सर्वांघटीं राम देहादेहीं एक। सूर्य प्रकाशक सहस्ररश्मीं
५५९४	एक	।।ज्ञा.गा.००६६.०२।।	अनंत जन्मांचें तप एक नाम। सर्व मार्ग सुगम हरिपाठ
५५९५	एक	।।ज्ञा.गा.००६७.०१।।	वेदशास्त्र प्रमाण श्रुतीचें वचन। एक नारायण सार जप
५५९६	एक	।।ज्ञा.गा.००६८.०२।।	रामकृष्ण नाम सर्व दोषां हरण। जड जीवां तारण हरि एक
५५९७	एक	।।ज्ञा.गा.००८६.०६।।	ज्ञानियासि ज्ञान ज्ञानदेवीं ध्यान। कलिमलछेदन नाम एक
५५९८	एक	।।ज्ञा.गा.००९९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिव्हाळा हृदयीं। जीवाचा जीव ठायीं एक पाही
५५९९	एक	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अध:पंथा
५६००	एक	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
५६०१	एक	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
५६०२	एक	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
५६०३	एक	।।ज्ञा.गा.०१२५.०६।।	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती
५६०४	एक	।।ज्ञा.गा.०१३५.०३।।	रकारा पुढें एक मकार मांडी कां। उतरसी समतुका शंभूचीया
५६०५	एक	।।ज्ञा.गा.०१३६.०१।।	सकळ नेणोनियां आन। एक विठ्ठलुचि जाण

५६०६	एक	||ज्ञा.गा.०१३६.०२||	पुढती पुढती मन। एक विठ्ठलुचि जाण
५६०७	एक	||ज्ञा.गा.०१३६.०३||	हेचि गुरुगम्याची खूण। एक विठ्ठलुचि जाण
५६०८	एक	||ज्ञा.गा.०१३६.०४||	बुझसी तरी बूझ निर्वाण। एक विठ्ठलुचि जाण
५६०९	एक	||ज्ञा.गा.०१३६.०५||	हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। एक विठ्ठलुचि जाण
५६१०	एक	||ज्ञा.गा.०१३६.०६||	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। एक विठ्ठलुचि जाण
५६११	एक	||ज्ञा.गा.०१४६.०१||	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
५६१२	एक	||ज्ञा.गा.०१४७.०३||	कोटि कुळाचें उद्धरण। एक जपतां नारायण। येणें होशिल पावन। येरझार चुकेल
५६१३	एक	||ज्ञा.गा.०१६१.०१||	एक सोपें आहे ध्यान। रामकृष्ण नारायण। नामेविण अमंगल जाण। मुख घ्राण सर्वदा
५६१४	एक	||ज्ञा.गा.०१६६.०१||	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्मे करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निधरिं
५६१५	एक	||ज्ञा.गा.०१६६.०३||	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा
५६१६	एक	||ज्ञा.गा.०१७५.०३||	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
५६१७	एक	||ज्ञा.गा.०१८०.०७||	सर्वांचा एक आहे मी किंकर। म्हणे ज्ञानदेव वैष्णवांसी
५६१८	एक	||ज्ञा.गा.०१८१.०३||	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे
५६१९	एक	||ज्ञा.गा.०२०७.०३||	आवडीच्या वालभें गोजावलें गोजिरें। पाहतां साजिरें त्रिभुवना एक गे माये
५६२०	एक	||ज्ञा.गा.०२१२.०४||	देखोनि ऐकोनि एक बहिर अंध जाले। विषयाचे लंपट बांधोनि यमपुरीस नेलें
५६२१	एक	||ज्ञा.गा.०२१४.०२||	एक पंढरी वैकुंठ। येर बाउगे बोभाट
५६२२	एक	||ज्ञा.गा.०२२५.१०||	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
५६२३	एक	||ज्ञा.गा.०२२९.०२||	एक म्हणती आम्हीं उचलिला पर्वत। बहुत मिळोनी। काय नव्हती रे
५६२४	एक	||ज्ञा.गा.०२५४.०८||	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
५६२५	एक	||ज्ञा.गा.०२५७.०४||	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो

५६२६	एक	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
५६२७	एक	।।ज्ञा.गा.०२६५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळी प्रतिमा। मनें मनीं क्षमा एक झालें
५६२८	एक	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
५६२९	एक	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु। ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
५६३०	एक	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निववीजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
५६३१	एक	।।ज्ञा.गा.०३२२.०३।।	आणिक एक अवधारा । मज दिधलें हीनवरा । माझें कांहीं सर्वेश्वरा न विचारिशी
५६३२	एक	।।ज्ञा.गा.०३४६.०३।।	मेघजळ वोळे मिळे सिंधूचिया जळा। तैसा नव्हे तो वेगळा एक होऊनि ठेला
५६३३	एक	।।ज्ञा.गा.०३७१.०१।।	दुरुनी एक ऋण मागावयां आलें। माझें मी पाहिलें तंव कांहीं नाहीं
५६३४	एक	।।ज्ञा.गा.०३७३.०२।।	आपुलें अकरावें एक सोईरें जाणा। तेंही पैं तयासी मिळोनी ठेलें
५६३५	एक	।।ज्ञा.गा.०३८३.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रखुमादेवी जप। अगम्य संकल्प एक दिसे
५६३६	एक	।।ज्ञा.गा.०३८७.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपरती। रूपीं रूपदीप्ती एक जाली
५६३७	एक	।।ज्ञा.गा.०३८८.०३।।	द्वैत पैं न दिसे अद्वैत सुरवाडु। एक दीपें उजेडु सर्वां घटीं
५६३८	एक	।।ज्ञा.गा.०३८८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें रूप। दाउनी स्वरूप एक केलें
५६३९	एक	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
५६४०	एक	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
५६४१	एक	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
५६४२	एक	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया

५६४३	एक	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
५६४४	एक	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
५६४५	एक	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
५६४६	एक	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
५६४७	एक	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
५६४८	एक	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा
५६४९	एक	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
५६५०	एक	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
५६५१	एक	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
५६५२	एक	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
५६५३	एक	।।ज्ञा.गा.०४२०.०२।।	तैसा मी एक पतीत। परी तुझा मुद्रांकित
५६५४	एक	।।ज्ञा.गा.०४२४.०१।।	पैल मेरुच्या शिखरीं। एक योगी निराकारी। मुद्रा लावुनी खेंचरीं। प्राणायामीं बैसला
५६५५	एक	।।ज्ञा.गा.०४२७.०३।।	चाखवितां विरळा। बहुतामाजी एक। आहेत दांभीक। घरोघरीं
५६५६	एक	।।ज्ञा.गा.०४३२.०२।।	तुम्ही एक मुक्त केलें। विश्वकर्त्या सारिखें जालें। सत्यब्रीद आपुलें। देव बोले

५६५७	एक	।।ज्ञा.गा.०४३८.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
५६५८	एक	।।ज्ञा.गा.०४४६.०५।।	स्वानुभव दिवटी उजळूनि जंव पाही। तंव एक बिंब दाही दिशा दिसे
५६५९	एक	।।ज्ञा.गा.०४५३.०६।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना एक तूं करी। तरी तूंतें कामारी होईल चित्तें
५६६०	एक	।।ज्ञा.गा.०४६३.०४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींची तटाक। उतरलासी एक सिंधोदकें
५६६१	एक	।।ज्ञा.गा.०४७७.०५।।	ज्ञानदेवीं घर वस्तीसी बिढार। तळींवरी साचार एक तत्त्व
५६६२	एक	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर
५६६३	एक	।।ज्ञा.गा.०४८५.०३।।	कांहीं नसोनिया कांहीं एक जाला। अवघाचि शोखिला ब्रह्मरसु
५६६४	एक	।।ज्ञा.गा.०४९२.०३।।	छाय माया काया हरिरूपीं ठाया। चिंतितां विलया एक तेजीं
५६६५	एक	।।ज्ञा.गा.०५०३.०३।।	चहूं देहां ग्रासी व्याला तत्त्वें तत्त्वेंसी। हरि वैराटेसी एक वृक्ष
५६६६	एक	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
५६६७	एक	।।ज्ञा.गा.०५१४.०३।।	तेथें एक नवल वर्तलें वो साजणी। सांगतां मिठी मौनी पडली वो माय
५६६८	एक	।।ज्ञा.गा.०५२७.०३।।	नित्यसुखवेधें वेधली कामना। कृष्णीं कृष्णनयना एक तेजें
५६६९	एक	।।ज्ञा.गा.०५३७.०१।।	अंतरीचा विस्तारु ब्रह्मीं पाल्हायिला। तेथें एक मनु सिद्धसाधकु भला
५६७०	एक	।।ज्ञा.गा.०५३९.०१।।	एक भान गिळूं दुजें द्वैत उगळूं। कासवीचा मेळु गिळूं सगळा
५६७१	एक	।।ज्ञा.गा.०५५१.०१।।	सुखादि सुख तें जालें अनिमीष। पाहणें तेंचि एक पारुषलें
५६७२	एक	।।ज्ञा.गा.०५६३.०१।।	चातकेंवीण लक्ष अंतरींच ठसलें। तेथें एक वोळलें ब्रह्ममेघ
५६७३	एक	।।ज्ञा.गा.०५६३.०२।।	तें जीव अमृत जीवास जालें। त्याहुनी एक आगळें गे माय
५६७४	एक	।।ज्ञा.गा.०५७९.०२।।	पाहतां पाहतां मी पर ठायां गेलें। तेथें एक देखिलें महद्‌भूत
५६७५	एक	।।ज्ञा.गा.०५८७.०५।।	एकांतीं एक वर्ते तोचि साक्षात्कार। जाहला ज्ञानेश्वर तेथें लीन
५६७६	एक	।।ज्ञा.गा.०५८८.०१।।	जयाचिये ठायीं नाहीं मीतूंपण। तेचि सनातन एक ज्ञानी
५६७७	एक	।।ज्ञा.गा.०५९५.०२।।	आम्ही एक दिन जाणा नाथपंथीं। नीचाहुनी अथी अति नीच
५६७८	एक	।।ज्ञा.गा.०५९८.०२।।	बाहीर भीतरीं एकचि तें एक। नसे आन देख भेद रया
५६७९	एक	।।ज्ञा.गा.०६००.०३।।	ते एक त्यागितां काय आहे वाणी। कैवल्याचा धनि तोचि होय
५६८०	एक	।।ज्ञा.गा.०६०८.०१।।	सुख तेथें दुःख दुःख तेथें सुख। एकीं ते अनेक अनेकीं एक
५६८१	एक	।।ज्ञा.गा.०६१५.०२।।	दानधर्म करी भोग इहलोक। त्रिविधही एक रूप जाण
५६८२	एक	।।ज्ञा.गा.०६१५.०४।।	दृष्य एक चुळें घोटुनी बैसला। ज्ञानदेव धाला आत्मयोगें

५६८३	एक	।।ज्ञा.गा.०६१९.०३।।	संसारीं तरोनी शिष्यासी तारिती। तेचि मानिजेति गुरु एक
५६८४	एक	।।ज्ञा.गा.०६३०.०२।।	एक तेंचि सूत्र तिन्हीशी मिळुनी। जाणती ते ज्ञानी आत्मविद
५६८५	एक	।।ज्ञा.गा.०६३३.०४।।	नाहीं तया भूतीं सर्व ब्रह्म एक। अनुभउनी सुख भोगितातीं
५६८६	एक	।।ज्ञा.गा.०६३३.०७।।	द्रव आणि स्थीर मुळीं एक नीर। झाला ज्ञानेश्वर स्वयंब्रह्म
५६८७	एक	।।ज्ञा.गा.०६३९.०२।।	शुद्ध ब्रह्मीं कैशी कल्पना आरोपी। तोचि एक पापी जगीं होय
५६८८	एक	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक
५६८९	एक	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक
५६९०	एक	।।ज्ञा.गा.०६८५.०१।।	अवघड तें एक घडलें माझ्या अंगीं। तींही ऋण चौघी मज देवविलें
५६९१	एक	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
५६९२	एक	।।ज्ञा.गा.०६९३.०१।।	देखोनी पूजावया गेलें द्वैतभावो। तेथें एक उपदेशी श्रीगुरुरावो
५६९३	एक	।।ज्ञा.गा.०७१२.०२।।	चातकेवीण लक्ष अंतरीं ठालें। तेथें एक वोळला ब्रह्ममेघ
५६९४	एक	।।ज्ञा.गा.०७१२.०३।।	तो जीवन अमृत जीवासि आलें। त्याहूनि एक आगळें गे माये
५६९५	एक	।।ज्ञा.गा.०७२१.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
५६९६	एक	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
५६९७	एक	।।ज्ञा.गा.०७३८.०२।।	औट हात एक अंगुष्ठ दुसरें। पूर्वार्ध मसुरे प्रमाण हें
५६९८	एक	।।ज्ञा.गा.०७४८.०१।।	नयनाचे शेजारीं दशवें द्वार बापा। एक मार्ग सोपा बोलतसें
५६९९	एक	।।ज्ञा.गा.०७४८.०४।।	वायुचक्र अनुहात हृदय असे एक। प्राणासी नि:शंक जेथें नेई
५७००	एक	।।ज्ञा.गा.०७४९.०१।।	औटपीठ डोंगरी गाय एक वसे। क्षीर सेवितुसे निजयोगी
५७०१	एक	।।ज्ञा.गा.०७५१.०१।।	आकाशीं मळा लाविला बा एक। वांझेचें बाळक शिंपितसे
५७०२	एक	।।ज्ञा.गा.०७५१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे उफराटें पाहतां। सर्व सौख्यदाता निवृत्ति एक
५७०३	एक	।।ज्ञा.गा.०७५४.०१।।	आत्मा एक बाई स्थिरचर व्यापक। सृष्टी तैसी देख एकलीच
५७०४	एक	।।ज्ञा.गा.०७५९.०१।।	एका एक गुज बोलतों निर्वाण। निवृत्तिचरण आठउनी
५७०५	एक	।।ज्ञा.गा.०७७९.०४।।	लक्ष लावी ज्ञानदेव एकलाची। शुद्ध ज्योती तोची जाणे एक
५७०६	एक	।।ज्ञा.गा.०७८३.०३।।	ज्ञानदेव नयनीं निवृत्तीचे पदीं। आनंद ब्रह्मपदीं एक झाला

५७०७	एक	।।ज्ञा.गा.०७९८.०२।।	आधारापासुनी सहस्रदळावरी। नि:शब्द निरंतरी नारी एक
५७०८	एक	।।ज्ञा.गा.०८०१.०३।।	मकार अर्धमात्रा शून्यांचा निश्चय। आत्मा एक असे स्वयें रया
५७०९	एक	।।ज्ञा.गा.०८०२.०५।।	पश्चिम मार्ग तेथुनी ऊर्ध्व उंच गगनीं। जेथें एक कामिनी एकलीच
५७१०	एक	।।ज्ञा.गा.०८०२.०८।।	जडतां वळंघितां बरी नारी आपण एक। नरनारी नपूंसक एकरूप
५७११	एक	।।ज्ञा.गा.०८११.०३।।	ज्ञानदेवा नयन निवृत्तीनें दाविला। सर्वां ठायीं झाला डोळा एक
५७१२	एक	।।ज्ञा.गा.०८१६.०४।।	ज्ञानदेवीं शून्य नयनीं देखिलें। सर्वत्रीं संचलें शून्य एक
५७१३	एक	।।ज्ञा.गा.०८१८.०२।।	रवी शशी ज्याचे तेजें प्रकाशलें। नवल म्यां देखिलें एक तेथें
५७१४	एक	।।ज्ञा.गा.०८१८.०३।।	नारी पुरुष दोघे एक रूपें दिसती। देखणें पारुखे तया ठायीं
५७१५	एक	।।ज्ञा.गा.०८२२.०६।।	चंद्राचे वरी एक निराळाच मध्य। स्त्रियेचे निजबोधें निजरूप
५७१६	एक	।।ज्ञा.गा.०८२३.०१।।	आतां औटपिठींचा मार्ग एक बाई। निशिदिनीं पाही शोध करा
५७१७	एक	।।ज्ञा.गा.०८२३.०२।।	औटहाट प्रमाण सत्य कीं हें जाण। त्यांतील जें स्थान ऐकें एक
५७१८	एक	।।ज्ञा.गा.०८२३.०३।।	महालिंग स्थान टाळू एके संधीं। तेथें एक सिद्धी तेजोमय
५७१९	एक	।।ज्ञा.गा.०८२३.०५।।	सत्रावीचे शिखरीं मार्ग एक गेला। तो म्यां देखियेला याच देहीं
५७२०	एक	।।ज्ञा.गा.०८२३.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे हा विचार पाहा। जाणतां दावितां विरळा एक
५७२१	एक	।।ज्ञा.गा.०८३१.०२।।	ब्रह्मज्योतीचिये प्रकाशें करुनी। देखे त्रिभुवनीं एक वस्तु
५७२२	एक	।।ज्ञा.गा.०८३४.०४।।	अभंगा शेवट जाणे निवृत्ति एक। त्यानें मज देख कृपा केली
५७२३	एक	।।ज्ञा.गा.०८४१.०१।।	औटाचे डोंगरीं गाय एक वसे। क्षीर सेवीतसे योगी एक
५७२४	एक	।।ज्ञा.गा.०८४१.०१।।	औटाचे डोंगरीं गाय एक वसे। क्षीर सेवीतसे योगी एक
५७२५	एक	।।ज्ञा.गा.०८५०.११।।	आतां सांडी मांडी न करीं निश्चय एक धरीं। तूं आत्मा निर्विकारी सदोदित
५७२६	एक	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
५७२७	एक	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
५७२८	एक	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
५७२९	एक	।।ज्ञा.गा.०८६३.०३।।	न सोडी हरिचरण। नाहीं नाहीं जन्ममरण। अविट सेवीं नारायण। तेणें मीतूंपण एक रसीं

५७३०	एक	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
५७३१	एक	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
५७३२	एक	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
५७३३	एक	।।ज्ञा.गा.०८८६.०३।।	एक श्रीकृष्ण तें विसरलें ऐसें ज्ञानदेव बोले। मूर्खेंसी संगती करितां शहाणे सिंतरले
५७३४	एक	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
५७३५	एक	।।ज्ञा.गा.०९०७.०३।।	तरुमाजीं जैसा एक चंदनु। राहिला वेधुनी वनस्पती
५७३६	एक	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
५७३७	एक	।।ज्ञा.गा.०९२७.०२।।	एक दोन तीन चारी पांच सहा। इतुकें विचारूनि मग परमानंदीं रहा
५७३८	एक	।।ज्ञा.गा.०९२९.०४।।	बाहेजु प्रवृत्ति अंतरीं निवृत्ति। उभयतां गति एक आहे
५७३९	एक	।।ज्ञा.गा.०९३२.०१।।	आवो कमळनयनीं चांदिणें भासिलें। तयामाजीं एक निराकार देखिलें
५७४०	एक	।।ज्ञा.गा.०९३३.०१।।	मेरुपरतें एक व्योम आहे। तेथें एकु पाहे तेज:पुंजू
५७४१	एक	।।ज्ञा.गा.०९५८.०१।।	अनंतीं अनंत तत्त्वता तंव एक। विरुळा जाणें। एक बिंबताहे
५७४२	एक	।।ज्ञा.गा.०९५८.०१।।	अनंतीं अनंत तत्त्वता तंव एक। विरुळा जाणें। एक बिंबताहे
५७४३	एक	।।ज्ञा.गा.०९६२.०१।।	सांगेन तें एक दावीन तें पाहें। या मनाचि मूळ सोय आठवीं पां
५७४४	एक	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
५७४५	एक	।।ज्ञा.गा.०९८५.०१।।	एक पाहतां दुजें गेलें। शेखीं पाहतां सर्व शून्य जालें
५७४६	एक	।।ज्ञा.गा.०९८५.०३।।	एक मूळ एक आदि। शून्य मांडिली उपाधी
५७४७	एक	।।ज्ञा.गा.०९८५.०३।।	एक मूळ एक आदि। शून्य मांडिली उपाधी
५७४८	एक	।।ज्ञा.गा.०९८७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे बोलूं आलें मुखा। कानीं एक पाठ पडलें
५७४९	एक	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा

५७५०	एक	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
५७५१	एक	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
५७५२	एक	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
५७५३	एक	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
५७५४	एक	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
५७५५	एक	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
५७५६	एक	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
५७५७	एक	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
५७५८	एक	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
५७५९	एक	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
५७६०	एक	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
५७६१	एक	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक

५७६२	एक	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
५७६३	एक	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
५७६४	एक	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
५७६५	एक	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
५७६६	एक	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
५७६७	एक	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
५७६८	एक	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
५७६९	एक	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
५७७०	एक	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
५७७१	एक	।।ज्ञा.गा.१०२३.०३।।	एक नाम मांडी। दुजा भाव सांडी
५७७२	एक	।।ज्ञा.गा.१०२६.०१।।	अठरा दिगांतीहुनी पाळणा आणिला। तेथें एक निर्गुण बाळ पहुडला
५७७३	एक	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
५७७४	एक	।।ज्ञा.गा.१०२९.०२।।	पाईक काय स्वामी स्वामीया काय पाईक। असतां एके एक दोन्ही नव्हती
५७७५	एक	।।ज्ञा.गा.१०३५.०४।।	घोंगडें देईल तो एक दाता। रखुमादेविवरा मागों रे आतां
५७७६	एक	।।ज्ञा.गा.१०४१.०१।।	निरालंब घोंगडें अद्वैत पेठे। तेथ एक भेटे रूपेंवीण
५७७७	एक	।।ज्ञा.गा.१०४४.०१।।	निरंजना गाई चारूं गेलों। तंव चवाळें तेथें एक पावलों
५७७८	एक	।।ज्ञा.गा.१०४९.०२।।	एक पाहतां दुसरें गेलें। तिसरें झालें नेणों काय

५७७९	एक	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
५७८०	एक	।।ज्ञा.गा.१०६४.०१।।	एक माझी माता दोघेजण पिता। मज तीन कांता दोघे सुत
५७८१	एक	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
५७८२	एक	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
५७८३	एक	।।ज्ञा.गा.१०७१.०३।।	तेथें मज एक नवल पैं जालें। पेहें सूदलें निरालंब
५७८४	एक	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
५७८५	एक	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
५७८६	एक	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
५७८७	एक	।।ज्ञा.गा.१०८१.०४।।	ज्ञानदेवो मानवलें। माझें मज सांगितलें। दोहोंचे मिळोनि एक जालें। भलें केलें चांगया
५७८८	एक	।।ज्ञा.गा.१०८३.०१।।	अकरा खणावरी मंदिर उभविलें। तेथें एक देखिले रूपेंविण
५७८९	एक	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें
५७९०	एक	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
५७९१	एक	।।ज्ञा.गा.११०८.०१।।	कांट्याच्या अणिवर वसति तिन गांव। दोन ओसाड, एक वसेचि ना
५७९२	एक	।।ज्ञा.गा.११०८.०२।।	वसेचिना तेथें आले तीन कुंभार। दोन थोटे, एक घडीच ना
५७९३	एक	।।ज्ञा.गा.११०८.०३।।	घडीच ना त्यानें घडलीं तीन मडकीं। दोन कच्चीं, एक भाजेचि ना
५७९४	एक	।।ज्ञा.गा.११०८.०४।।	भाजेचि ना त्यांत रांधले तीन मुगे। दोन हिरवे, एक शिजेचि ना
५७९५	एक	।।ज्ञा.गा.११०८.०५।।	शिजेचि ना तेथें आले तीन पाहुणे। दोन रुसले, एक जेवीच ना
५७९६	एक	।।ज्ञा.गा.११०८.०६।।	जेवीच ना त्याला दिल्या तीन म्हसी। दोन वांजा, एक फळेचि ना

५७९७	एक	।।ज्ञा.गा.११०८.०७।।	फळेचि ना तिला झाले तीन टोणगे। दोन मेले एक वांचेचि ना
५७९८	एक	।।ज्ञा.गा.११०८.०८।।	वांचेचि ना त्याचे आले तीन रुपये। दोन खोटे, एक चालेचि ना
५७९९	एक	।।ज्ञा.गा.११०८.१०।।	दिसेचि ना त्याला मारल्या तीन बुक्या। दोन हुकल्या, एक लागेचि ना
५८००	एकएका	।।ज्ञा.गा.०१९०.०४।।	एकएका तीर्थाहूनि आगळें। तयामाजीं परब्रह्म सांवळें
५८०१	एकच	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
५८०२	एकचि	।।ज्ञा.गा.०२४७.०३।।	गोविंद गोरसु एकचि नांवा। गोरसु विकूं आलें तुमच्या गांवा
५८०३	एकचि	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
५८०४	एकचि	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
५८०५	एकचि	।।ज्ञा.गा.०४४६.०३।।	सम तेज पाहे तंव एकचि वो तेज। ॐकार सहज निमाला तेथें
५८०६	एकचि	।।ज्ञा.गा.०५९०.०५।।	राहे ज्ञानेश्वर एकचि एकट। ब्रह्मरस घोट घोटूनियां
५८०७	एकचि	।।ज्ञा.गा.०५९८.०१।।	आत्मरूपीं नाहीं पाठीं आणि पोट। एकचि निघोट जाण रया
५८०८	एकचि	।।ज्ञा.गा.०५९८.०२।।	बाहीर भीतरीं एकचि तें एक। नसे आन देख भेद रया
५८०९	एकचि	।।ज्ञा.गा.०६००.०१।।	एकचि मीपणें नागविलें घर। नाहींतरी संसार ब्रह्मरूप
५८१०	एकचि	।।ज्ञा.गा.०७१४.०३।।	एकचि अनेक झालें नानाविकार। करी विचार एकमेव
५८११	एकचि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
५८१२	एकचि	।।ज्ञा.गा.०८६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु एकचि पुरे। जाणतील या सर्व सुख मोहरें
५८१३	एकचि	।।ज्ञा.गा.०९७०.०३।।	सगुण होतें तें गुणासी झालें। सगुण निगुण एकचि जालें
५८१४	एकचि	।।ज्ञा.गा.०९८७.०४।।	अरे कसे ज्ञाना एकचि बोला। विश्वात्मा देवचि भरला
५८१५	एकचि	।।ज्ञा.गा.१०४८.०२।।	मीतूंपण जाऊं दे दुरी। एकचि घोंगडें पांघरूं हरि

५८१६	एकचित्त	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें
५८१७	एकचित्त	।।ज्ञा.गा.०१७४.०४।।	गोविंद गोपाळ स्मरण। रामकृष्ण हेचि ध्यान। एकचित्त करूनी मन। सावधान साधावे
५८१८	एकचित्त	।।ज्ञा.गा.०७१५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आमचें स्वहित। तिन्ही एकचित्त जालों तेव्हां
५८१९	एकचित्तें	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
५८२०	एकट	।।ज्ञा.गा.०५९०.०५।।	राहे ज्ञानेश्वर एकचि एकट। ब्रह्मरस घोट घोटूनियां
५८२१	एकट	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
५८२२	एकट	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
५८२३	एकटसंगें	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
५८२४	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.००५५.०३।।	एकतत्त्व नाम साधिती साधन। द्वैताचें बंधन न बाधिजे
५८२५	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.००७३.०१।।	एकतत्त्व नाम दृढ धरीं मना। हरीसी करुणा येईल तुझी
५८२६	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.००८७.०५।।	ज्ञानदेव सांगतु । हरिपंथें मुक्तिमातु। एकतत्त्व सांगातु। जनींवनीं
५८२७	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.००९९.०१।।	त्रिभुवनीचें सुख एकतत्त्व विठ्ठल। नलगे आम्हां मोल उच्चारितां
५८२८	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०१९९.०१।।	न चलति शब्द खुंटले पैं वाद। एकतत्त्व भेद नाहीं रूपा
५८२९	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०२००.०१।।	दुजें द्वैत सांडी एकतत्त्व मांडी। अद्वैत ब्रह्मांडीं पैसु कीजे
५८३०	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०३४४.०३।।	सांवळा डोळसु चतुर्भुज रूपडें। दिसे चहूंकडे एकतत्त्व
५८३१	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०३६०.०१।।	एकतत्त्व साधी तंव हारपलों तेथ। मज पाहतां येथ मी नाहीं
५८३२	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०३८५.०३।।	नाहीं यासी ठावो संसार पैं वावो। एकतत्त्व रावो घरीं वसे
५८३३	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०४८३.०१।।	एकतत्त्व बाही उतरला भक्त। द्वैतदशा विरक्त पाहातां ठेली
५८३४	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०९५३.०५।।	ज्ञानदेवीं सार हरिपंथ पार। एकतत्त्व उच्चार तिहीं लोकीं
५८३५	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०९५६.०४।।	निराकार अलिप्त वसे। शरीरीं असतुचि नसे। एकतत्त्व मनोद्देशे। हृदयीं ध्याये
५८३६	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०९५८.०२।।	एका तेजीं बहु बहु तेज दृष्टी। एकतत्त्व सृष्टी मेळु शिवीं
५८३७	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध

५८३८	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
५८३९	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
५८४०	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
५८४१	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.१०५३.०५।।	जप तप वृत्तिसहित। निवृत्ति होईन निश्चित। समाधी बैसेन एकतत्त्व। मुखीं मात नामाची
५८४२	एकतत्त्वसार	।।ज्ञा.गा.०९५९.०२।।	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये
५८४३	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.००७०.०१।।	सात पांच तीन दशकांचा मेळा। एकतत्त्वीं कळा दावी हरि
५८४४	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.००८८.०१।।	अळुमाळु सोय रातलीची धाय। सत्त्वतेजीं माये एकतत्त्वीं
५८४५	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
५८४६	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०३६०.०२।।	काय करूं सांगा कैसा हा आकळे। एकतत्त्वीं मिळे हृदयीं गे बाई ये
५८४७	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०४४६.०२।।	काय करूं सये कैसा हा देव। माझा मज भाव एकतत्त्वीं
५८४८	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०४४८.०३।।	ॐकाराचें बीज समूळ मातृकीं। दिसे लोकां लोकीं एकतत्त्वीं
५८४९	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०५३०.०२।।	द्वैत नाहीं अद्वैत नाहीं। ठायींच्या ठायीं एकतत्त्वीं
५८५०	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०९३५.०३।।	नाहीं आला गेला शब्द पैं दृष्टांतें। दृश्यादृश्य भूतें एकतत्त्वीं
५८५१	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०९३९.०२।।	सोहंभावें सोकरी कोहंभावें हो करी। पाहे दुरीच्या दुरी एकतत्त्वीं
५८५२	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
५८५३	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
५८५४	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
५८५५	एकतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.०२६६.०२।।	काय करूं गे माये सांवळें न सोडी। इंद्रिया इंद्रिय जोडी एकतत्त्वें

५८५६	एकत्र	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनविता पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
५८५७	एकत्र	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
५८५८	एकत्व	।।ज्ञा.गा.०६८०.०२।।	उगविलें उगविलें मायेतें निरसिलें। एकत्व दाविलें त्रिभुवन रया
५८५९	एकत्व	।।ज्ञा.गा.०९६५.०२।।	तें तत्त्वता तत्त्व घेई का एकत्व। या मना महत्त्व देऊनियां
५८६०	एकत्व	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सर्वेचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व
५८६१	एकत्वीं	।।ज्ञा.गा.०६१६.०४।।	सज्जनाशी भासे विश्व पूर्ण मुक्त। एकत्वीं आसक्त न दिसती
५८६२	एकदंत	।।ज्ञा.गा.००११.०६।।	तो जाणावा ज्ञप्तिरूप । निवृत्तिनाथाचें स्वरूप । एकदंत नामें ज्ञानदीप । बोधस्वरूप ज्ञानदेवा
५८६३	एकदाटी	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
५८६४	एकदीप	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
५८६५	एकनाम	।।ज्ञा.गा.०१३४.०२।।	एकनाम आठवितां दूतां पडियेली चिंता। नाम आनंदें गातां पाविजे सायुज्यता
५८६६	एकनामीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
५८६७	एकनिष्ठ	।।ज्ञा.गा.०५५९.०३।।	अवघा कोल्हाळ एकनिष्ठ जाला। ब्रह्मरसीं बुडाला निवडेचिना
५८६८	एकनिष्ठ	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
५८६९	एकपक्षें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
५८७०	एकपण	।।ज्ञा.गा.०२९९.०५।।	ज्ञान ज्ञेय हाची विचार सर्वमय हरी। दुजेपण न पडे दृष्टी एकपण घरोघरीं
५८७१	एकपण	।।ज्ञा.गा.०९९०.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही एकपण। होय तंव साधन करित जाय
५८७२	एकपणीं	।।ज्ञा.गा.०५००.०५।।	तेथें नाहीं उखणी एकला एकपणीं। देखतांचि नयनीं उमळला वो माय
५८७३	एकपणें	।।ज्ञा.गा.००२१.०१।।	चिदानंद रूप चेतवितें एक । एकपणें गुणागुणीं दावी अनेक
५८७४	एकपणें	।।ज्ञा.गा.०५१०.०२।।	अनुवादु खुंटला एकपणें एकला। संबंधु तुटला मागिलाचा वो माय

५८७५	एकपणें	।।ज्ञा.गा.०९४४.०१।।	येथें तेथें दुरी तो नांदे मंदिरीं। आत्मा चराचरीं एकपणें
५८७६	एकमेक	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दुःख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
५८७७	एकमेव	।।ज्ञा.गा.०५८५.०३।।	किंचित् महत् उपाधि कल्पित। मुळीं तें अंशीक एकमेव
५८७८	एकमेव	।।ज्ञा.गा.०५८६.०५।।	एकमेव सर्व म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहीं भिन्न कीर ओळखतां
५८७९	एकमेव	।।ज्ञा.गा.०५९२.०३।।	विवर्तक जाली विस्तारिलें जग। नव्हे भिन्न भाग एकमेव
५८८०	एकमेव	।।ज्ञा.गा.०५९४.०४।।	बाहेर भीतरीं एकमेव दिसे। अन्यथा हें नसे गुरुसाक्षी
५८८१	एकमेव	।।ज्ञा.गा.०६०८.०२।।	देव तेथें भक्त भक्तापाशीं देव। जाणा एकमेव भेद नाहीं
५८८२	एकमेव	।।ज्ञा.गा.०६३२.०२।।	स्वप्रकाशमय आत्मा सदोदित। सर्वत्र भरीत एकमेव
५८८३	एकमेव	।।ज्ञा.गा.०७१४.०३।।	एकचि अनेक झालें नानाविकार। करी विचार एकमेव
५८८४	एकरसी	।।ज्ञा.गा.०५०४.०२।।	मोहें न खुंटले ममते तुटलें। एकरसी भरलें तत्त्वीं तत्त्व
५८८५	एकरूप	।।ज्ञा.गा.०१००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। मन चरणीं गोंवीं। हारपला देहभावीं। जालासे गोसावी एकरूप
५८८६	एकरूप	।।ज्ञा.गा.०१२२.०८।।	निवृत्ति निरोपण ज्ञानदेवा ध्यान। सर्वत्र नारायण एकरूप
५८८७	एकरूप	।।ज्ञा.गा.०१८३.०४।।	सख्यपणें अर्जुन नरनारायण। सृष्टि जनार्दन एकरूप
५८८८	एकरूप	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
५८८९	एकरूप	।।ज्ञा.गा.०४४५.०५।।	एकरूप दिसे तंव सभोंवता आपण। अवघा नारायण ज्ञानदेवा
५८९०	एकरूप	।।ज्ञा.गा.०४७२.०३।।	एकार्णव जाला तरंगु बुडाला। तैसा देह जाला एकरूप
५८९१	एकरूप	।।ज्ञा.गा.०४९२.०१।।	मी माझें मोहित राहिलें निवांत। एकरूप तत्त्व देखिलें गे माय
५८९२	एकरूप	।।ज्ञा.गा.०५२०.०३।।	त्रिगुण सवडी घालुनि उलथी। एकरूप पंक्ति जेवी नरु
५८९३	एकरूप	।।ज्ञा.गा.०५८७.०३।।	दुजें नाहीं नाहीं वाहतों तुझी आण। चौदाही भुवन एकरूप
५८९४	एकरूप	।।ज्ञा.गा.०८०२.०८।।	जडतां वळंघितां बरी नारी आपण एक। नरनारी नपूंसक एकरूप
५८९५	एकरूप	।।ज्ञा.गा.०८१६.०३।।	अर्धनारी पुरुष एकरूप दिसे। तेंची ब्रह्म ऐसें जाण बाई
५८९६	एकरूप	।।ज्ञा.गा.०९४०.०३।।	खुंटली मुक्ति राहिलें अव्यक्तीं । एकरूप ज्योती तदाकार

५८९७	एकरूप	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
५८९८	एकरूप	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
५८९९	एकरूप	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
५९००	एकरूपा	।।ज्ञा.गा.०८०५.०५।।	पंचदेव तेथें एकरूपा देखती। औटपीठीं वसती आरुते तेही
५९०१	एकरूपा	।।ज्ञा.गा.०९८२.०१।।	निर्गुणाची वार्ता सगुणीं मांडिली। सगुण निर्गुण दोन्ही एकरूपा आलीं
५९०२	एकरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४६५.०२।।	रसीं रस मुरे प्रेमाचें स्फुंदन। एकरूपीं धन हरि माझा
५९०३	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.००९४.०१।।	समरसें घटु विराला विनटु। एकरूपें पाटु गेला सांगसी
५९०४	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
५९०५	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.०३६०.०३।।	संपादनीं नट नटोनियां हरि। एकरूपें करी आपण्या ऐसें
५९०६	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.०४७७.०२।।	देहाचा दीप कीं समत्व पैं ज्योती। एकरूपें वाती सर्वांरूपीं
५९०७	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.०५२३.०३।।	पंचक दशक तत्त्वता विचारी। एकरूपें करी ग्रास त्याचा
५९०८	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
५९०९	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
५९१०	एकला	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
५९११	एकला	।।ज्ञा.गा.०३१८.०१।।	एकुची एकला जाला पैं दुसरा । एकीमेकी सुंदरा खेळविती
५९१२	एकला	।।ज्ञा.गा.०३९१.१०।।	दुजेंवीण एकला खेळतो स्वारी। कवणातें जय कवणा आली हरि
५९१३	एकला	।।ज्ञा.गा.०४१२.०२।।	तूं एकुची एकला बाहिजु भीतरीं। कोणा द्वैतपरी सांगों बापा
५९१४	एकला	।।ज्ञा.गा.०४९६.०४।।	लक्ष कोटी एकला अनंतगुणी जाहला। तो अंगें अंगवला निजस्वरूपीं वो माय
५९१५	एकला	।।ज्ञा.गा.०५००.०५।।	तेथें नाहीं उखणी एकला एकपणीं। देखतांचि नयनीं उमळला वो माय
५९१६	एकला	।।ज्ञा.गा.०५१०.०२।।	अनुवादु खुंटला एकपणें एकला। संबंधु तुटला मागिलाचा वो माय

५९१७	एकला	।।ज्ञा.गा.०५४३.०४।।	एकल्यानें एकला अनंतरूपें देखिला। दुजेपणा मुकला ज्ञानदेवो
५९१८	एकला	।।ज्ञा.गा.०६५१.०२।।	आत्मयासी जगतीं अवघाची एकला। जगांत संचला तद्रूप तो
५९१९	एकला	।।ज्ञा.गा.०७६८.०३।।	समान जैसा अर्क स्थिरचर एकला। आत्मा हा संचरला तैशापरी
५९२०	एकला	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
५९२१	एकला	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
५९२२	एकला	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
५९२३	एकला	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
५९२४	एकलागीं	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
५९२५	एकलाची	।।ज्ञा.गा.०७७९.०४।।	लक्ष लावी ज्ञानदेव एकलाची। शुद्ध ज्योती तोची जाणे एक
५९२६	एकलाची	।।ज्ञा.गा.०८४३.०५।।	तुझिया धनाशी नाहीं रे बाळका। अंतकाळीं देखा एकलाची
५९२७	एकली	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
५९२८	एकलीच	।।ज्ञा.गा.०७५४.०१।।	आत्मा एक बाई स्थिरचर व्यापक। सृष्टी तैसी देख एकलीच
५९२९	एकलीच	।।ज्ञा.गा.०८०२.०५।।	पश्चिम मार्ग तेथुनी ऊर्ध्व उंच गगनीं। जेथें एक कामिनी एकलीच
५९३०	एकलीच	।।ज्ञा.गा.०८०५.०२।।	ब्रह्मशिखरीं निराळ्या मार्गावरीं। अविनाश कर्णकुमरी एकलीच
५९३१	एकलें	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
५९३२	एकलेंचि	।।ज्ञा.गा.०४५९.०३।।	आत्मा आत्मरूप परमात्मा समीप। कोटि कोटिरूप एकलेंचि दिसे
५९३३	एकलेंचि	।।ज्ञा.गा.०९६१.०३।।	तें आतु ना बाहेरी आणि अभ्यंतरीं। एकलेंचि निर्धारीं वसतसे
५९३४	एकलेंची	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
५९३५	एकल्या	।।ज्ञा.गा.०२९५.०१।।	कासयाची चाड नाहीं वो साजणी। एकल्या निर्गुणीं वेधियेलें वो माये

५९३६	एकल्या	।।ज्ञा.गा.०४९७.०२।।	आणिकांची चाड न लवावो मातें। एकल्या अनंतें मज बरवें केलें वो माय
५९३७	एकल्यानें	।।ज्ञा.गा.०५४३.०४।।	एकल्यानें एकला अनंतरूपें देखिला। दुजेपणा मुकला ज्ञानदेवो
५९३८	एकवट	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
५९३९	एकवट	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
५९४०	एकवळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
५९४१	एकवळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
५९४२	एकवळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
५९४३	एकवळा	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
५९४४	एकवळा	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
५९४५	एकवळा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
५९४६	एकविध	।।ज्ञा.गा.०४२९.०१।।	नऊ कान वाचे नवही द्वारें पाही। सोहं तेचि घेई एकविध

५९४७	एकविध	।।ज्ञा.गा.०४४९.०८।।	निवृत्ति द्वादश गुरुसेवनीं भाष्य। एकविध कास घाली ज्ञाना
५९४८	एकविध	।।ज्ञा.गा.०७२२.०१।।	नेणपण जाण जाणपण नेण। होई सनातन एकविध
५९४९	एकविध	।।ज्ञा.गा.०७२२.०३।।	मुक्ताबाई काय बोले हो आइका। निवृत्ति साम्यका एकविध
५९५०	एकविध	।।ज्ञा.गा.०८४१.०४।।	ज्ञानदेवीं देव मोक्ष तो अभाव। आनंद स्वयमेव एकविध
५९५१	एकविधा	।।ज्ञा.गा.०७२३.०२।।	आमुचे आम्ही देव आमुचे आम्ही भक्त। आमुचे आम्ही मुक्त एकविधा
५९५२	एकविस	।।ज्ञा.गा.११०५.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकविस पुत्र झाले उदरीं
५९५३	एकविसांवेगळें	।।ज्ञा.गा.०५०२.०१।।	पाहातां सप्त पाताळें एकविसांवेगळें। तें निरंजन आगळें खुतलें डोळां गे माय
५९५४	एकवीस	।।ज्ञा.गा.००२६.०२।।	अष्टदळकमळाची वोवरी। विपरीत तयाची कुसरी । एकवीस खणांचे उपरी। बाहिजु कां हरि दाखविली
५९५५	एकवीस	।।ज्ञा.गा.०२१३.०७।।	एकवीस स्वर्गांचा घालूनियां माळा। मग ते गोपाळामाजीं खेळे
५९५६	एकवीस	।।ज्ञा.गा.१०२७.०२।।	एकवीस सहस्र श्वास हुंकार घाली। माया ते मारिली ज्ञानरूपी
५९५७	एकवीस	।।ज्ञा.गा.१०७७.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकवीस पुत्र तयेचे उदरीं
५९५८	एकवीसीं	।।ज्ञा.गा.१०२४.०३।।	चौदा नि:शब्दीं जागृत केलें। एकवीसीं हालवुनी बाळ उठविलें
५९५९	एकवेळ	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
५९६०	एकवेळा	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
५९६१	एकसरा	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
५९६२	एकसरा	।।ज्ञा.गा.०४४४.०२।।	जयजय आरति निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा निरसुनी गेला
५९६३	एकसरा	।।ज्ञा.गा.०४६०.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदारा। ऐसा एकसरा तुष्टलासी
५९६४	एकसरा	।।ज्ञा.गा.०४७७.०३।।	तें रूप सांगा निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा तयामाजीं
५९६५	एकसरा	।।ज्ञा.गा.०७२०.०२।।	चैतन्याच्या लाटा। पाहतां एकसरा। प्रळयींच्या नीरा। सारिखें पैं
५९६६	एकसरा	।।ज्ञा.गा.०७२६.०६।।	निवृत्ति माय कनवाळू गहन। ज्ञानेश्वरा चाळवी घेऊन। पिपीलिकामार्गें गमन। एकसरा
५९६७	एकसरा	।।ज्ञा.गा.०८४०.०५।।	सद्गुरु आश्रयाचा धडा। एकसरा वाचिला पाडा। अंगा लागूं पाहे रगडा। चक्राकाराचा
५९६८	एकसरा	।।ज्ञा.गा.०८६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साजिरा। मार्गीं एकसरा नामें तारी

५९६९	एकसरा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
५९७०	एकसरी	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
५९७१	एकसरे	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
५९७२	एकसरें	।।ज्ञा.गा.००८६.०५।।	सुलभ आणि सोपारें केलेंसे दातारें। आम्हीं एकसरें उच्चारिलें
५९७३	एकही	।।ज्ञा.गा.०६२३.०३।।	निरंजनीं घेतां ययाचि पैं शुद्धि। एकही अवघी न दिसती
५९७४	एकही	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
५९७५	एकही	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
५९७६	एका	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
५९७७	एका	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
५९७८	एका	।।ज्ञा.गा.००६०.०२।।	बुद्धीचें वैभव अन्य नाहीं दुजें। एका केशीराजें सकळ सिद्धी
५९७९	एका	।।ज्ञा.गा.०१८८.०३।।	ज्ञानदेवा मोहो नि:शेष निर्वाहो। रूपीं रूप सोहं हो एका तेजें
५९८०	एका	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन। पृथ्वीपात्रचि लाहीन। देह कर्वतीं देईन। परी मी वीट नव्हेन
५९८१	एका	।।ज्ञा.गा.०२८८.०३।।	पौर्णिमेचें चांदिणें क्षणक्षणां होय उणें। तैसें माझें जिणें एका विठ्ठलेंवीण
५९८२	एका	।।ज्ञा.गा.०३४४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे द्वैत निरसुनी पाही। एका रूपा सोयी बाही तरशील

५९८३	एका	।।ज्ञा.गा.०३६६.०१।।	सदैवपण आलें गोपाळातें देखिलें। लक्षा एका जोडलें अमित्य गुणीं वो माय
५९८४	एका	।।ज्ञा.गा.०३७३.०१।।	चौ तेरा आम्हीं चौसष्टीचे भागे सांचिलें। तें एका ऋणाईतें घेतलें वोळखीवीण
५९८५	एका	।।ज्ञा.गा.०३८२.०३।।	सूर्यप्रकाश मही घटमठीं समता। तैसा हा उभयतां बिंब एका
५९८६	एका	।।ज्ञा.गा.०३८३.०२।।	सखी म्हणे एका दुजी म्हणे अनेकां। अनेकीं सम्यका गुरुगम्य
५९८७	एका	।।ज्ञा.गा.०३८८.०२।।	तेंचि सखी रूप वोळखे स्वरूप। विश्वीं विश्वरूप एका तेजें
५९८८	एका	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
५९८९	एका	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
५९९०	एका	।।ज्ञा.गा.०४७६.०१।।	सोंग संपादणी एका रूपें करी। आत्मा घरोघरीं वर्ततुसे
५९९१	एका	।।ज्ञा.गा.०५२२.०२।।	कैसेंनि स्वरूप प्रकाशें पैं दीप। एकीं एका सोप आकळे कैसें
५९९२	एका	।।ज्ञा.गा.०५४५.०२।।	नाहीं मज चाड सकळ उपाधी। एका मंगळनिधी वांचूनियां
५९९३	एका	।।ज्ञा.गा.०६६९.०१।।	मी माझें अद्वैत द्वैत होउनी ठेलें। सद्गुरु एका बोलें ठेविलें ठायीं
५९९४	एका	।।ज्ञा.गा.०७५९.०१।।	एका एक गुज बोलतों निर्वाण। निवृत्तिचरण आठउनी
५९९५	एका	।।ज्ञा.गा.०७९१.०३।।	एका वेदांत सिद्धांती प्रणव तो तत्त्वता। ज्ञानदेव वक्ता सांगतसे
५९९६	एका	।।ज्ञा.गा.०८२८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे देहा डोळां दिठी। पाहातां सर्व सृष्टि निवृत्ति एका
५९९७	एका	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
५९९८	एका	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
५९९९	एका	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
६०००	एका	।।ज्ञा.गा.०९५८.०२।।	एका तेजीं बहु बहु तेज दृष्टी। एकतत्त्व सृष्टी मेळु शिवीं
६००१	एका	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ

६००२	एका	||ज्ञा.गा.१००८.०६||	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्‍गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
६००३	एका	||ज्ञा.गा.१०११.०४||	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्‍गुरुवांचुनी
६००४	एका	||ज्ञा.गा.१०३३.०४||	पाईकपणें गेलें सन्निधान जालें। स्वामी एका बोलें निवांत ठेला
६००५	एका	||ज्ञा.गा.११०८.०९||	चालेचि ना तेथें आले तीन पारखी । दोन आंधळे, एका दिसेचि ना
६००६	एका	||ज्ञा.गा.१११४.०४||	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्‍गुरुवांचूनि
६००७	एकांग	||ज्ञा.गा.०१८९.०६||	ऐसें एकांग वीर। विठ्ठलरायाचें डिंगर। बाप रखुमादेविवर। तीहीं निर्धारीं जोडिला
६००८	एकांत	||ज्ञा.गा.०२९६.०३||	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाची घरवात जालें। जन्मवरी एकांत करुनी ठेले
६००९	एकांतासी	||ज्ञा.गा.०४३७.०२||	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
६०१०	एकांतीं	||ज्ञा.गा.००२७.०१||	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
६०११	एकांतीं	||ज्ञा.गा.०५८७.०५||	एकांतीं एक वर्ते तोचि साक्षात्कार। जाहला ज्ञानेश्वर तेथें लीन
६०१२	एकांतीं	||ज्ञा.गा.०७००.०१||	ऐशिया माजीं तो निज एकांतीं राहिला। विठ्ठल अनुसरला भावें एकें
६०१३	एकांतीचें	||ज्ञा.गा.०३१४.०२||	एकांतीचें सुख भोगी आपुलिया सरिसी । दोहींची सरसी गती झाली
६०१४	एकांतीचें	||ज्ञा.गा.०५६२.०१||	एकांतीचें गुज पुसों गेलिये सये। मी माझी नाहीं त्यासी कीजे वो काये
६०१५	एकांतु	||ज्ञा.गा.०५७०.०३||	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
६०१६	एकांतु	||ज्ञा.गा.०९२९.१०||	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसि एकांतु। द्वैताद्वैताची मातु उरेचिना
६०१७	एकांतेसी	||ज्ञा.गा.०५७१.०२||	आम्हीं संन्यासी संन्यासी। सदा राहो एकांतेसी
६०१८	एकाएकीं	||ज्ञा.गा.००२७.०८||	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
६०१९	एकाएकीं	||ज्ञा.गा.०३७६.०१||	चतुर्देहाची भरणी पुरली। एकाएकीं देखिली निजतनु

६०२०	एकाएकीं	।।ज्ञा.गा.०४५३.०४।।	विस्तारीं विस्तार गुण गुह्य सार। एकाएकीं पार सार धरीं
६०२१	एकाएकीं	।।ज्ञा.गा.०६८१.०४।।	वेडावले एकाएकीं निजधाम रूपीं। रखुमादेविवरु दीपीं दिव्य तेज वो माय
६०२२	एकाकार	।।ज्ञा.गा.०६१०.०५।।	आतां मी तूं कैंचा सर्व एकाकार। जाहला ज्ञानेश्वर स्वयं ब्रह्म
६०२३	एकाकार	।।ज्ञा.गा.०६१९.०५।।	ज्याशी नाहीं भेद ब्रह्मीं एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तोचि गुरु
६०२४	एकाकार	।।ज्ञा.गा.०६५१.०५।।	भेदाभेद दोन्ही सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर पूर्ण योगी
६०२५	एकाकार	।।ज्ञा.गा.०६५४.०५।।	विचार करितां सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर सत्ययोगी
६०२६	एकाकार	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
६०२७	एकाकार	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
६०२८	एकाकार	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
६०२९	एकाग्र	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे
६०३०	एकाग्र	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
६०३१	एकाचि	।।ज्ञा.गा.०३९१.१६।।	सुताचें गुंडाळें उगवीं पां वहिलें। खंडूनियां सांडी देवा एकाचि बोलें
६०३२	एकाचीं	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
६०३३	एकाचें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०४।।	सर्व होणें तुज एकाचें। दुजेपण तेथें आणावें कैचें
६०३४	एकाचें	।।ज्ञा.गा.०८७९.०२।।	एकाचें खाये एकासी गाये। लाज नाहीं तिसी सांगावें काये
६०३५	एकातत्त्वें	।।ज्ञा.गा.०४७६.०४।।	ज्ञानदेव दिवटा विठ्ठलीं रमला। संसार अबोला एकातत्त्वें
६०३६	एकातें	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
६०३७	एकातें	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया

६०३८	एकादश	।।ज्ञा.गा.०४४९.०७।।	ऐसा तूं एकादश होई तूं रे ज्ञाना। द्वादशीच्या चिन्हां सांगों तुज
६०३९	एकादशी	।।ज्ञा.गा.०१९२.०१।।	यम म्हणे दूतांप्रति। जे एकादशी करिती। तया नाणावे पुढती। ते हरिदास विष्णूचे
६०४०	एकादशी	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
६०४१	एकादशीं	।।ज्ञा.गा.०४४९.०६।।	नवमा नवमी दशमावृत्ति। एकादशीं तृप्ती करी ज्ञाना
६०४२	एकाधिनु	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु
६०४३	एकारूपा	।।ज्ञा.गा.०३७८.०३।।	सखी सांगे बाई भावो धरी देहीं। एकारूपा सोयीं येईल घरा
६०४४	एकार्णव	।।ज्ञा.गा.०४७२.०३।।	एकार्णव जाला तरंगु बुडाला। तैसा देह जाला एकरूप
६०४५	एकासी	।।ज्ञा.गा.०८७९.०२।।	एकाचें खाये एकासी गाये। लाज नाहीं तिसी सांगावें काये
६०४६	एकिची	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
६०४७	एकियाचि	।।ज्ञा.गा.०९९८.०३।।	साताही वारांचे दिवसु एकियाचि सुरिजे। तैसें सर्वीं सर्वपण माजींये न श्रीराजे
६०४८	एकी	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
६०४९	एकी	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
६०५०	एकी	।।ज्ञा.गा.०२०१.०१।।	एकी म्हणें भाव धरूं नेदी मौन। तेथींचें वो ज्ञान मज सांगे
६०५१	एकी	।।ज्ञा.गा.०२४९.०१।।	सांवळीये निळी भुलली एकी नारी। परेचा वो घरीं शुद्धि पुसी
६०५२	एकी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
६०५३	एकी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
६०५४	एकी	।।ज्ञा.गा.०३७८.०१।।	एकी धावे सुनाट एकीनें धरिलें बेट। एकीनें शेवट साधियेला
६०५५	एकी	।।ज्ञा.गा.०५२५.०१।।	मोहाचें मोहाळ सांगितलें एकी। पाहतां परिपाकीं मोहाळ नाहीं
६०५६	एकी	।।ज्ञा.गा.०५२६.०१।।	एकी म्हणे ग्रह दुजी म्हणे मोह। एकीनें सोहं सांगितलें

६०५७	एकीं	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
६०५८	एकीं	।।ज्ञा.गा.०३७२.०१।।	सत्राविये कोठडिये माजीं निक्षेपिलें। एकीं केलें धन तें बाविसे नेलें पातेजोनी
६०५९	एकीं	।।ज्ञा.गा.०५२२.०२।।	कैसेंनि स्वरूप प्रकाशें पैं दीप। एकीं एका सोप आकळे कैसें
६०६०	एकीं	।।ज्ञा.गा.०६०८.०१।।	सुख तेथें दुःख दुःख तेथें सुख। एकीं ते अनेक अनेकीं एक
६०६१	एकीं	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
६०६२	एकीं	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
६०६३	एकीकडे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
६०६४	एकीकडे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
६०६५	एकीकडे	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
६०६६	एकीकडे	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
६०६७	एकीनें	।।ज्ञा.गा.०२०१.०२।।	एकीनें सांगितलें दुजीनें परिसिलें। प्रपंच पुसिलें तेणें रूपें
६०६८	एकीनें	।।ज्ञा.गा.०३७८.०१।।	एकी धावे सुनाट एकीनें धरिलें बेट। एकीनें शेवट साधियेला
६०६९	एकीनें	।।ज्ञा.गा.०३७८.०१।।	एकी धावे सुनाट एकीनें धरिलें बेट। एकीनें शेवट साधियेला
६०७०	एकीनें	।।ज्ञा.गा.०५२६.०१।।	एकी म्हणे ग्रह दुजी म्हणे मोह। एकीनें सोहं सांगितलें
६०७१	एकीमेकी	।।ज्ञा.गा.०३१८.०१।।	एकुची एकला जाला पैं दुसरा । एकीमेकी सुंदरा खेळविती
६०७२	एकु	।।ज्ञा.गा.००१८.०१।।	तुज सगुण म्हणों कीं निर्गुण रे । सगुण निर्गुण एकु गोविंदु रे
६०७३	एकु	।।ज्ञा.गा.००१८.०२।।	अनुमाने ना अनुमाने ना । श्रुति नेति नेति म्हणती एकु गोविंदु रे
६०७४	एकु	।।ज्ञा.गा.००१८.०३।।	तुज स्थूळ म्हणों कीं सूक्ष्म रे । स्थूळ सूक्ष्म एकु गोविंदु रे
६०७५	एकु	।।ज्ञा.गा.००१८.०४।।	तुज आकारु म्हणों कीं निराकारु रे । आकारु निराकारु एकु गोविंदु रे

६०७६	एकु	।।ज्ञा.गा.००१८.०५।।	तुज दृश्य म्हणों कीं अदृश्य रे । दृश्य अदृश्य एकु गोविंदु रे
६०७७	एकु	।।ज्ञा.गा.००१८.०६।।	तुज व्यक्त म्हणों कीं अव्यक्त रे। व्यक्त अव्यक्त एकु गोविंदु रे
६०७८	एकु	।।ज्ञा.गा.००२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नंदानंदु । आदिअंतु एकु पूर्ण सनातनु गे माये
६०७९	एकु	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
६०८०	एकु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०४।।	हाचि निजधर्म हेंचि निजकर्म। हेंचि परब्रह्म वर्म हेंचि एकु
६०८१	एकु	।।ज्ञा.गा.०१७६.०४।।	देवादेव शिरोमणी जगाचा पालकु। तोचि आम्ही एकु आराधिला
६०८२	एकु	।।ज्ञा.गा.०३३१.०१।।	काळेपणाचा आवो अंबरीं बाणला । तो एकु दादुला देखियेला डोळां
६०८३	एकु	।।ज्ञा.गा.०४११.०२।।	सर सर ये परता गणाचिया गुणा । निजसुखनिधाना तूंचि एकु
६०८४	एकु	।।ज्ञा.गा.०५०८.०६।।	ऐसा हा दिपीं दीपपरनायकू। रखुमादेविवरु एकु जोडला वो माय
६०८५	एकु	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
६०८६	एकु	।।ज्ञा.गा.०९३३.०१।।	मेरुपरतें एक व्योम आहे। तेथें एकु पाहे तेज:पुंजू
६०८७	एकु	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
६०८८	एकु	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
६०८९	एकु	।।ज्ञा.गा.१०२६.०३।।	निरालंबी सादू आळवी ब्रह्मीं। तेथें एकु बाळ बोभाये निरंजनीं
६०९०	एकु	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
६०९१	एकुचि	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
६०९२	एकुचि	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
६०९३	एकुची	।।ज्ञा.गा.०३१८.०१।।	एकुची एकला जाला पैं दुसरा । एकीमेकी सुंदरा खेळविती
६०९४	एकुची	।।ज्ञा.गा.०४१२.०२।।	तूं एकुची एकला बाहिजु भीतरीं। कोणा द्वैतपरी सांगों बापा
६०९५	एके	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्मे न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
६०९६	एके	।।ज्ञा.गा.०१२८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु आंतु बाहेरी सुखें। तरी तुजसी म्यां एके नांदावें किजी

६०९७	एके	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
६०९८	एके	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
६०९९	एके	।।ज्ञा.गा.०२९८.०१।।	आपुलेंनि रंगें येत होती ये साजणी। तंव वनवासीं एके आलिंगिलें गे माये
६१००	एके	।।ज्ञा.गा.०३८४.०१।।	सम्यक् करीं शांति बैसें एके पातीं। क्षमेसी निवृत्ति वाड करीं
६१०१	एके	।।ज्ञा.गा.०४७८.०२।।	जेथें शून्यचि मावळलें तेथें काय उरलें। हेंचि सांगे एके बोले मजपाशीं
६१०२	एके	।।ज्ञा.गा.०६०५.०४।।	मन हें विटाळ अखंड चंचळ। न राहे चपळ एके ठायीं
६१०३	एके	।।ज्ञा.गा.०८०३.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र एके नेत्रीं देखे। देखणा पारुखे ते ठायीं बा
६१०४	एके	।।ज्ञा.गा.०८२३.०३।।	महालिंग स्थान टाळू एके संधीं। तेथें एक सिद्धी तेजोमय
६१०५	एके	।।ज्ञा.गा.०८२४.०२।।	सद्रूप चिद्रूप अद्वय एके कळा। संसारीं वाहिला निर्विकार
६१०६	एके	।।ज्ञा.गा.०८५०.०८।।	मतें या भ्रामकें वेश्याचेनी सुखें। पालट एके सोंगें जाली
६१०७	एके	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
६१०८	एके	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
६१०९	एके	।।ज्ञा.गा.१०२९.०२।।	पाईक काय स्वामी स्वामीया काय पाईक। असतां एके एक दोन्ही नव्हती
६११०	एके	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
६१११	एकें	।।ज्ञा.गा.०१२२.०३।।	संसारग्रामीं नाम हाचि सांठा। पावाल वैकुंठा नामें एकें
६११२	एकें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
६११३	एकें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
६११४	एकें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा

६११५	एकें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
६११६	एकें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
६११७	एकें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
६११८	एकें	।।ज्ञा.गा.०४५०.०४।।	बिंबीं बिंब रसीं उपरम देखिला। प्रपंच शोखिला तुवां एकें
६११९	एकें	।।ज्ञा.गा.०७००.०१।।	ऐशिया माजीं तो निज एकांतीं राहिला। विठ्ठल अनुसरला भावें एकें
६१२०	एकेंच	।।ज्ञा.गा.०७४३.०७।।	ब्रह्मज्ञानाची किल्ली। सांगितली एकेंच बोली। निवृत्तिराजें बोलविली बोली। तेंची बोलीं बोलिलों
६१२१	एकेचि	।।ज्ञा.गा.१०७७.०५।।	आणि मी सांगों नवल काई। येणें बहिणी भोगिली एकेचि ठायीं
६१२२	एकेचि	।।ज्ञा.गा.११०५.०४।।	आणिक याचें नवल सांगूं मी कायी?। बहिण भोगिली एकेचि ठायीं
६१२३	एकेविणें	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
६१२४	एकोपजीवीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
६१२५	एक्या	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें
६१२६	एक्या	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो
६१२७	एक्या	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
६१२८	एक्या	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
६१२९	एक्या	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
६१३०	एखादा	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
६१३१	एखादे	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी

६१३२	एथींचे	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
६१३३	एथें	।।ज्ञा.गा.०४६८.०१।।	भ्रमर रस द्वंद्व विसरला भूक। त्याहुनी एथें सुख अधिक दिसे
६१३४	एव	।।ज्ञा.गा.०८०७.०२।।	अवस्था हे चारी संयोगचि एव। शून्य जे नि:शंक आत्मज्योती
६१३५	एवढा	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
६१३६	एवढा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
६१३७	एवढा	।।ज्ञा.गा.०४१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। एवढा साभिलाषु कां दाविला
६१३८	एवढें	।।ज्ञा.गा.०१४०.०४।।	एवढें क्षेत्र पांडुरंग। तेथें उद्धरिलें हें त्रिजग। आनंदत ब्राह्मण याग। कोटिकुळे उद्धरती
६१३९	एव्हढें	।।ज्ञा.गा.०७१९.०२।।	ब्रह्मांडा एव्हढें। ओतीव सगळें। मनबुद्धि कवळें। ऐसें नाहीं
६१४०	ऐक	।।ज्ञा.गा.०१८०.०१।।	हरिभक्त संत झाले हो अनेक। त्यामाजीं निष्टंक कांहीं ऐक
६१४१	ऐक	।।ज्ञा.गा.०३८५.०२।।	ऐक सखिये पुससी बाईये। परब्रह्म समाये पुंडलिका
६१४२	ऐक	।।ज्ञा.गा.०५९३.०१।।	ऐक रे सुमना बोधीन सुज्ञान। मायिक बंधन तुटे जेणें
६१४३	ऐक	।।ज्ञा.गा.०७१६.०५।।	ऐक रे ज्ञानिया सांडि हा मी भाव। मग तूंचि देव निवृत्ति म्हणे
६१४४	ऐक	।।ज्ञा.गा.०८०२.०१।।	स्थूलदेह सूक्ष्म कारण तिसरा देह। चौथा महाकारण देह ऐक बापा
६१४५	ऐक	।।ज्ञा.गा.०८०४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भेद ऐक गुरुपुत्रा। नयनीं अर्धमात्रा सर्व जन
६१४६	ऐक	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
६१४७	ऐक	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
६१४८	ऐक	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें ।चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
६१४९	ऐक	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
६१५०	ऐक	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
६१५१	ऐक	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा

६१५२	ऐकची	।।ज्ञा.गा.१०३६.०१।।	तुझें घोंगडें ऐकची चोख। दुजे वोळख अमंगळ
६१५३	ऐकजे	।।ज्ञा.गा.०९९६.०३।।	ऐकजे तीं शास्त्रें पडिलीं संदेहीं। होय नाहीं कांहीं म्हणूनियां
६१५४	ऐकणें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
६१५५	ऐकणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
६१५६	ऐकणें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
६१५७	ऐकतां	।।ज्ञा.गा.०७३६.०२।।	अर्थ पाहतां सांकडें ऐकतां। कैसें करूं आतां निवृत्ति सांगे
६१५८	ऐकतां	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मी। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
६१५९	ऐकसीं	।।ज्ञा.गा.०९६१.०२।।	नादुलें ऐकसीं बिंदुलें न देखसी। कोंदलें चौपासी सांवरेना
६१६०	ऐका	।।ज्ञा.गा.०१२५.०६।।	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती
६१६१	ऐका	।।ज्ञा.गा.०३०२.०१।।	अद्वैत अंबुला परणीला देखा । दुसरा विचार सांडिला ऐका
६१६२	ऐका	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
६१६३	ऐका	।।ज्ञा.गा.०७४८.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐका प्राणायाम। या अभंगीं नि:सीम अर्थ जाला
६१६४	ऐका	।।ज्ञा.गा.०८२८.०२।।	उफराटी दृष्टि लावितां नयनीं। ते दृष्टीची वाणी किंचित् ऐका
६१६५	ऐका	।।ज्ञा.गा.०८३४.०१।।	ऐका हा शेवट अभंगमाला झाली। तूर्या हेच आली प्रत्यया गा
६१६६	ऐका	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
६१६७	ऐकावें	।।ज्ञा.गा.०४१४.०१।।	अवघा डोळां तुज म्यां पाहावें। अवघा श्रवणीं तुजची ऐकावें
६१६८	ऐकावें	।।ज्ञा.गा.०९८६.०४।।	शिकविलें संतीं ऐकावें वचन। अनाचारीं मन पाळूं नये
६१६९	ऐकिजे	।।ज्ञा.गा.०१०२.०२।।	वाचा गीत गाईजे वा गीत गाईजे। गातां वातां श्रवणीं ऐकिजे रया

६१७०	ऐकिजे	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
६१७१	ऐकितिया	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
६१७२	ऐकिलें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
६१७३	ऐकें	।।ज्ञा.गा.०४६९.०१।।	ऐकें तूं ज्ञाना सुख आणि विश्रांति रूपा। हरिरूप दीप पाहे ऐसा
६१७४	ऐकें	।।ज्ञा.गा.०८२३.०२।।	औटहाट प्रमाण सत्य कीं हें जाण। त्यांतील जें स्थान ऐकें एक
६१७५	ऐकें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
६१७६	ऐकें	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मी। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
६१७७	ऐकें	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
६१७८	ऐकें	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
६१७९	ऐकों	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
६१८०	ऐकों	।।ज्ञा.गा.०९४३.०३।।	चित्तवृत्ति ध्यानीं मनाची निशाणी। भ्रमभेद कानीं ऐकों नको
६१८१	ऐकोन	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
६१८२	ऐकोनि	।।ज्ञा.गा.०२१२.०४।।	देखोनि ऐकोनि एक बहिर अंध जाले। विषयाचे लंपट बांधोनि यमपुरीस नेलें
६१८३	ऐकोनि	।।ज्ञा.गा.०२६३.०५।।	तुम्हीं गातसां सुस्वरें। ऐकोनि द्या उत्तरें। कोकिळें वर्जावें। तुम्हीं बाईयांनो
६१८४	ऐकोनियां	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया

६१८५	ऐकोनियां	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
६१८६	ऐकोनी	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
६१८७	ऐकोनी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
६१८८	ऐकोनी	।।ज्ञा.गा.०४०६.०१।।	तुझी गुण कीर्ति ऐकोनी आर्तें मन उचंबळलें। आलिंगना धाविन्नलें उतावीळ
६१८९	ऐकोनी	।।ज्ञा.गा.०५४८.०२।।	ऐकोनी देखोनी मन होय अंधळें। परतोनी मावळें नाहीं तेथें
६१९०	ऐकोनी	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
६१९१	ऐकोनीया	।।ज्ञा.गा.०७३१.०५।।	पृष्ठीवरी मारीती ज्ञान्या चाल म्हणती। ऐकोनीया श्रुती दुखावला
६१९२	ऐक्य	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
६१९३	ऐक्य	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
६१९४	ऐक्य	।।ज्ञा.गा.०३९१.२६।।	ऐक्य जालें तेथें नित्य दिवाळी। सहज समाधी तेथें कायसी रे टाळी
६१९५	ऐक्य	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
६१९६	ऐक्य	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
६१९७	ऐक्य	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया

६१९८	ऐक्य	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
६१९९	ऐक्य	।।ज्ञा.गा.०७७१.०१।।	विश्व ब्रह्म भासे ऐक्य येतां देहीं। अनुहातीं पाहीं अपार नाद
६२००	ऐक्य	।।ज्ञा.गा.०७९४.०२।।	त्रिकूट श्रीहाट गोल्हाट ब्रह्मरंध्र। प्रणव निरंतर ऐक्य झाला
६२०१	ऐक्य	।।ज्ञा.गा.०९७०.०१।।	तूं तो माझें मी तो तुझें। ऐक्य जालें तेथें कैचें दुजें
६२०२	ऐक्यता	।।ज्ञा.गा.०७८८.०२।।	सहस्रदळीं वृत्ति लावितां नि:शंक। मनासी भवासी ऐक्यता तेथें
६२०३	ऐक्यपणें	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निवविजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
६२०४	ऐक्यभावें	।।ज्ञा.गा.०१८७.०३।।	देशदेशान्तरा न लगेची जाणें। ठायींच जोडणें ऐक्यभावें
६२०५	ऐक्यभावें	।।ज्ञा.गा.०८३६.०१।।	नाभिस्थानीं ठेवा हृत्कमळीं पहावा। द्विदलीं अनुभवावा ऐक्यभावें
६२०६	ऐक्यभेटी	।।ज्ञा.गा.१०९२.०५।।	जाली नामरूपीं ऐक्यभेटी। नामरूप सार जाणोनी। जीवन संसारा जाली तुटी रया
६२०७	ऐक्यासी	।।ज्ञा.गा.०७४९.०३।।	भ्रुवांतरीं लक्ष लाउनी बैसा ध्यानीं। ऐक्यासी उन्मनी होउनी रहा
६२०८	ऐक्यें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०२।।	ऐक्यें आपणासि ऐसे। गुरुकृपें ज्ञान असे। अल्प मावळोनि सर्व दिशें। मीचि जालों
६२०९	ऐल	।।ज्ञा.गा.०८३९.०४।।	ऐल पैल पूर्ण शिरीं। लावित कमळें थवथवळी। वरी सद्गुरुकृपेचा मैलागिरी। डोलों लागे
६२१०	ऐलतीरीं	।।ज्ञा.गा.०४६८.०५।।	ऐलतीरीं ठाके पैलतीरीं ठाके। तेथें कैसेनी सामर्थ्यें पाहों आतां
६२११	ऐशा	।।ज्ञा.गा.००२२.०४।।	हिरिया ऐशा दंतपंक्ति अधर पोंवळ वेली । श्रवणींचीं कुंडलें ब्रह्मरसाचीं वोतलीं
६२१२	ऐशा	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
६२१३	ऐशा	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
६२१४	ऐशा	।।ज्ञा.गा.०८१७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐशा योगीयाला। देखतां तयाला नमन माझें
६२१५	ऐशा	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया

६२१६	ऐशा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया
६२१७	ऐशापरी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
६२१८	ऐशिया	।।ज्ञा.गा.०१४४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सिद्धि। तरणोपाय हेचि बुद्धि। कृपा करील कृपानिधी। ऐशिया भक्तांशीं जाणावें
६२१९	ऐशिया	।।ज्ञा.गा.०७००.०१।।	ऐशिया माजीं तो निज एकांतीं राहिला। विठ्ठल अनुसरला भावें एकें
६२२०	ऐशी	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
६२२१	ऐशी	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
६२२२	ऐशी	।।ज्ञा.गा.०६३०.०३।।	जें अनिर्वचनीय तें मूळ प्रकृति। ब्रह्मा ऐशी शक्ति तियेचि पैं
६२२३	ऐशी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
६२२४	ऐशी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०२।।	ऐशी भ्रांती साम्य बोलती सकळे। परी नकळे पूर्ण सत्ता रया
६२२५	ऐशीं	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थें इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
६२२६	ऐशीं	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
६२२७	ऐशीं	।।ज्ञा.गा.०८७६.०५।।	ऐशीं नाथिलीचि नाटकें आचरसी किती। ज्ञानदेव म्हणे सहजे निवृत्ति
६२२८	ऐशीं	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
६२२९	ऐशीया	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
६२३०	ऐसयाचें	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
६२३१	ऐसा	।।ज्ञा.गा.००११.०४।।	ऐसा सर्वां अतीत । परी ऐसा जगभरीत । कनक कांकणीं रहात । तैसा अविकृत निरंतर
६२३२	ऐसा	।।ज्ञा.गा.००११.०४।।	ऐसा सर्वां अतीत । परी ऐसा जगभरीत । कनक कांकणीं रहात । तैसा अविकृत निरंतर

६२३३	ऐसा	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
६२३४	ऐसा	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
६२३५	ऐसा	।।ज्ञा.गा.००४५.०१।।	ऐसा अवतार नरहरि स्तंभामाझारीं। भक्तां परोपरी धरी रूपें
६२३६	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दु:ख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
६२३७	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
६२३८	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
६२३९	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
६२४०	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०८।।	देव जाणे ऐसा। तोचि हरिदासा भरंवसा। ज्ञानदेव म्हणे परियेसा। थोर पुण्य तयाचें
६२४१	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०१५३.०३।।	देवधर्म जोडेल ऐसा। न करी भूतमात्रीं हिंसा। सर्वांभूतीं हरि सरसा। भावपूर्वक नमस्कारावा
६२४२	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें
६२४३	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि हृदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा
६२४४	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०१६७.०३।।	ऐसा टाकुनी विश्वास। हरिनामाचाचि हव्यास। चित्त करूनी सावकाश। निरंतर स्मरावें
६२४५	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
६२४६	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
६२४७	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०१९२.०६।।	बाप रखुमादेवीवर। ऐसा आहे निर्धार। जे स्मरताति निरंतर। ते तरती सर्वथा
६२४८	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
६२४९	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
६२५०	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये

६२५१	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
६२५२	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
६२५३	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
६२५४	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
६२५५	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
६२५६	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सवेंची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
६२५७	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये
६२५८	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
६२५९	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३३५.०३।।	ऐसा हा सांवळा सतेज साजणी। म्यां आपुल्या अंगणीं देखियेला
६२६०	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३७१.०४।।	ऐसा रखुमादेविवरु विठ्ठलु आपण पुढारला। माझा निर्वाळा केला संसारींचा
६२६१	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३७३.०४।।	ऐसा देहाचा दिवाळखोर दुसऱ्यासी घेऊनि गेला। तेणें मज दाखविला अद्वैत पारु
६२६२	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३७३.०६।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु मध्यवर्ती भला। तेणें उगाणा केला परावृत्त होऊनियां
६२६३	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३७६.०३।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु सुंदरु। तेणें माझा वेव्हारु खंडियेला
६२६४	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३८४.०२।।	ऐसा हा उपदेश सखी सांगे जीवास। झणी कासावीस होसी बाई
६२६५	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया

६२६६	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
६२६७	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
६२६८	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
६२६९	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
६२७०	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
६२७१	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
६२७२	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
६२७३	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
६२७४	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
६२७५	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया

६२७६	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४४८.०५।।	सर्वांग समतेज ऐसा हा चोखडा। पाहतां चहूंकडा दिव्य तेज
६२७७	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४४९.०१।।	अरे अरे ज्ञाना उघडें बोलसी। तुझा तूंचि होशी हरि ऐसा
६२७८	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४४९.०७।।	ऐसा तूं एकादश होई तूं रे ज्ञाना। द्वादशीच्या चिन्हां सांगों तुज
६२७९	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४६०.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदारा। ऐसा एकसरा तुष्टलासी
६२८०	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४६९.०१।।	ऐकें तूं ज्ञाना सुख आणि विश्रांति रूपा। हरिरूप दीप पाहे ऐसा
६२८१	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४७४.०१।।	विश्रांतीचें स्थान कोण रूप आम्हां। ऐसा हा महिमा सांगा स्वामी
६२८२	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४८८.०४।।	ऐसा हृदयमंदिरीं दुर्गादेवी अंतरीं। रखुमादेविवरु निर्धारी वो माये
६२८३	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४९५.०६।।	ऐसा ज्ञानसागरु रखुमादेविवरु। विठ्ठलीं निर्धारु म्यां देखिला वो माये
६२८४	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४९६.०६।।	ऐसा सुखसंवादु सागर भरला। रखुमादेविवरा विठ्ठला वो माय
६२८५	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०४९७.०५।।	ऐसा जगजीवनु जोगावला जगमूर्ति देखिला। तो जगदेश्वरु फळला निरंजनीं वो माय
६२८६	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०५०१.०३।।	हा असो जैसा तैसा हृदयमंदिरीं ऐसा। परपुरुषीं अपैसा अनुसरलें वो माय
६२८७	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०५०८.०६।।	ऐसा हा दिपीं दीपपरनायकू। रखुमादेविवरु एकु जोडला वो माय
६२८८	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
६२८९	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०५१४.०४।।	ऐसा परोपरी फळला दिव्यरूपें फावला। तो रखुमादेविवरु जोडला वो माय
६२९०	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०५१७.०६।।	ऐसा देखणिया देखिला निजगुप्त प्रकाशला। तो रखुमादेविवरु मज फावला वो माय
६२९१	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०५७४.०३।।	ऐसा हा सांवळा माझिये दृष्टि माल्हाथिला। उजरूनि गेला हा विठ्ठल गे माये
६२९२	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०६२२.०१।।	साभिमानें करुनी व्यर्थ का रे फुगशी। मत्त ऐसा होसी मतिमंदा
६२९३	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०६८३.०३।।	ऐसा हा निवृत्तिप्रसादु फळासी आला। निर्फळ केला मज निर्गुणाकारें
६२९४	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
६२९५	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०७०३.०४।।	ऐसा भाव धरुनी मनीं विठ्ठल आणिला निजध्यानीं। अखंड वदो माझी वाणी विठ्ठलची
६२९६	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०७०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राणे रावो। ऐसा जाणोनी तयाचा भावो ठाकियला
६२९७	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला
६२९८	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०७२८.०३।।	कैसी दृष्टी जाली विचित्र। जगचि दिसे सत्पात्र। ऐसा उजाडला विचार। अतिवैभवा
६२९९	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०८।।	ऐसा देखोनी चमत्कार म्हणती साक्षात्कार। ईश्वर आहे हा तारक वंशासी
६३००	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०७३१.१०।।	ऐसा अद्वये आनंद अवघा परमानंद। अनुपम्यें गोविंद तूंची देवा

६३०१	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०७३२.०२।।	मताभिमानी ऐसा विश्वास न धरिती। वचनीं निर्गुण सगुण दोन्ही भिन्न असती
६३०२	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०७५६.०२।।	ऐसा रंग जया लाधतांचि पाही। मनाची ही सोई हारपली
६३०३	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०७५८.०१।।	ऐसा योगीराज देखितां अवचट। उन्मनी लंपट रात्रंदिवस
६३०४	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०७५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसा योगीराणा। तयाचिया चरणा प्रणिपात
६३०५	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०७९८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभव ऐसा जेथें। तोचि जीवन्मुक्त संत योगी
६३०६	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०८०५.०४।।	अणूचें जें अग्र ऐसा तेथ मार्ग। औटपीठीं सवेग जावें वरी
६३०७	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०८२३.०४।।	मार्ग तेथ परतले दोहीं भागीं। पश्चिमीं महालिंगीं मार्ग ऐसा
६३०८	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०८४३.०९।।	ऐसा हा संसार मायेनें वेष्टिला। म्हणूनि दुरावला योगेश्वरा
६३०९	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
६३१०	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
६३११	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी ?। निजलेनि काय निमालासी ?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी ?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
६३१२	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया
६३१३	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
६३१४	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
६३१५	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
६३१६	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०९४४.०२।।	ऐसा पाहें दृष्टि चैतन्याची सृष्टि। तरी सुदर्शन घरटीं आपेंआप
६३१७	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०९५६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीगुरु। ऐसा सांगती विचारु। मग ब्रह्मीं चित्तानुसारु। निरोपिला सर्व

६३१८	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
६३१९	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०९८८.०१।।	अभिमानें करुनी व्यर्थ कां फुगसी। भ्रांता ऐसा होसी मतिमंदा
६३२०	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०९९५.०२।।	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
६३२१	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
६३२२	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्वस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
६३२३	ऐसा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
६३२४	ऐसा	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
६३२५	ऐसा	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
६३२६	ऐसा	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
६३२७	ऐसा	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
६३२८	ऐसा	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
६३२९	ऐसा	।।ज्ञा.गा.१०३२.०३।।	पाईकपण ऐसा आठवुचि नाहीं। स्वामीवांचुनी कांहीं जाणेचीना
६३३०	ऐसा	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
६३३१	ऐसा	।।ज्ञा.गा.१०७७.०१।।	ऐसा गे माये कैसा योगी। जे ठाई जन्मला तो ठाव भोगी
६३३२	ऐसा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे

६३३३	ऐसा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
६३३४	ऐसा	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
६३३५	ऐसा	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
६३३६	ऐसा	।।ज्ञा.गा.११०५.०१।।	ऐसा गे! माय! कैसा हा योगी?। जे ठायीं जन्मला तो ठाय भोगी
६३३७	ऐसा	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
६३३८	ऐसाचि	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्‌शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
६३३९	ऐसाचि	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
६३४०	ऐसाचि	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
६३४१	ऐसि	।।ज्ञा.गा.०१२८.०४।।	ऐसि वाचा दृष्टी नामरूपें आथिली। वासनेवरी वहिली उठो दे कां
६३४२	ऐसिया	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
६३४३	ऐसिया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
६३४४	ऐसिया	।।ज्ञा.गा.०६६८.०२।।	ऐसिया सुखाचें करूनियां आळें। बीज तें निर्मळ पेरू आतां
६३४५	ऐसिया	।।ज्ञा.गा.०६९७.०६।।	ऐसिया सुख वस्ती आत्मप्रभा संविती। प्रकाशीं प्रकाश स्थिती पूर्ण ठेली

६३४६	ऐसिया	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
६३४७	ऐसियाचे	।।ज्ञा.गा.०३४७.०१।।	जें ब्रह्मीं पाहतां मन न सिरे कोठें। ऐसियाचे पेठे मज उभें केलें
६३४८	ऐसियाचे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
६३४९	ऐसियातें	।।ज्ञा.गा.००२३.०६।।	ऐसियातें वोठी । लागलें तयाचे पाठीं । रखुमादेविवरा भेटी । विठ्ठलीं वो माय
६३५०	ऐसियातें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
६३५१	ऐसियाशी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
६३५२	ऐसियासी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
६३५३	ऐसिये	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
६३५४	ऐसिये	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
६३५५	ऐसिये	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
६३५६	ऐसी	।।ज्ञा.गा.००२६.०५।।	ऐसी तयाची बोलणीं। अंगीं राहिली खेळणीं। साही पाठवणी करुनी। सातावरि घातु मांडिला

६३५७	ऐसी	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
६३५८	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०१०४.०१।।	रामनाम वाट हेंचि पैं वैकुंठ। ऐसी भगवद्‌गीता बोलतसे
६३५९	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०११२.०२।।	नामेंवीण सुटका नाहीं। ऐसी वेदशास्त्रीं ग्वाही। जो वेद मस्तकीं पाही। ब्रह्मयानें वंदिला
६३६०	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी। अन्न दिधलियां द्विजांसी। नित्य अनुसरलियां नामासी। तोचि तरैल निर्धारें
६३६१	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो
६३६२	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
६३६३	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
६३६४	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
६३६५	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
६३६६	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०२८१.०८।।	ऐसी दगदगल्यें सासुरवासा। विठोबा रखुमाई माझा कुवासा। निवृत्तिदासु तयाचा। जन्मोजन्मीं वोळगणा
६३६७	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०२९६.०२।।	समर्थाचे अंगीं पडले अवचिती। तुम्हां ऐसी किती चाळविली
६३६८	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
६३६९	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०३७०.०३।।	ऐसी आपुली साक्षी कवणें पैं द्यावी। निवृत्ति म्हणे कांहीं ठायीं न ठेवीची
६३७०	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया

६३७१	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
६३७२	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
६३७३	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
६३७४	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
६३७५	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
६३७६	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
६३७७	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
६३७८	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०४०८.०२।।	ऐसी हे रचना नकळे गा देवा। सिद्धांतु अनुभवा साक्ष देतो
६३७९	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०४४१.०६।।	भूमिपासोनि आकाशासी। रवि तारांगण संचली जैसी। पाहिली वस्तु परी ऐसी मावळूनि गेली
६३८०	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०५००.०४।।	तेथें नाहीं ल्याया रूप ना छाया। ऐसी ज्योति कर्पूराचिया उजळल्या वो माय
६३८१	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०५००.०६।।	ऐसी जाली प्राप्ती खुंटली मागील गती। रखुमादेविपती जोडला वो माय
६३८२	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०५५६.०१।।	आस पुरऊनि आस पुरवावी। ऐसी भूक मज लागो द्यावी
६३८३	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०५६२.०२।।	ऐसी भेरी निवाडे सांगिजे कोणापुढें। मनासी सांकडे पडिलें रया

६३८४	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०७०९.०२।।	होये तें नोहे। नोहे तें होय। ऐसी धरी सोय। निजरूपीं रया
६३८५	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०७२६.०३।।	जाणते पुरुषें जाणुन। म्हणावें ज्योतिर्मय ब्रह्म। थोडा परी अर्थ गहन। ऐसी इच्छा
६३८६	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०७७५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देवा ऐसी ज्योती। अर्धमात्रा उत्पत्ति सर्वां जीवां
६३८७	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०७७६.०३।।	ज्ञानदेव चढे ऐसी वाट देख। आकाशीं असे मुख तिचे कैसें
६३८८	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०७९७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरती खूण। नाहीं ऐसी आण वाहातसें
६३८९	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०८०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कैवल्याचा दाता। कोण पत्रीं हे कविता नाहीं ऐसी
६३९०	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०८०५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्मांडाचा अंत। नाहीं ऐसी मात बोलतसे
६३९१	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०८२५.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट ब्रह्मरंध्रीं वस्तु। तुर्येची ऐसी मातु याच ज्ञानें
६३९२	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
६३९३	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
६३९४	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०८९८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीहरि हृदयस्थ। ऐसी आहे भाष वेदशास्त्रीं
६३९५	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
६३९६	ऐसी	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
६३९७	ऐसी	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
६३९८	ऐसी	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
६३९९	ऐसी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
६४००	ऐसी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो
६४०१	ऐसीयाचि	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया

६४०२	ऐसीयाच्या	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
६४०३	ऐसीये	।।ज्ञा.गा.०४१९.०२।।	ऐसीये झुंजीं घालिसी मज। काकुळती तुज नाहीं आतां
६४०४	ऐसीये	।।ज्ञा.गा.०९३६.०३।।	ऐसीये दशे ते अव्यक्त भुंजसी। मी माझ्या मोहासी सांडी रया
६४०५	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
६४०६	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें । नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी
६४०७	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
६४०८	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०१९४.०२।।	रामकृष्ण नारायण। ऐसे करिती जे स्मरण। त्यांचे वंदावे चरण। साष्टांगें निजभावेसी
६४०९	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०२११.०४।।	ऐसे जे जन्मोनी नर भोगिती अघोर। न करिती तीर्थयात्रा तया नरकीं बिढार
६४१०	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
६४११	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०४३४.०२।।	ऐक्यें आपणासि ऐसे। गुरुकृपें ज्ञान असे। अल्प मावळोनि सर्व दिशें। मीचि जालों
६४१२	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
६४१३	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं
६४१४	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०४४१.०२।।	आतां जी पहावें। पुढें काय अनुमानावें। कीं पाहोनियां हसावें। नवल ऐसे
६४१५	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०४४३.०२।।	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
६४१६	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०५७४.०४।।	ऐसे भुलविले जाण काळेपणें आपणें। रखुमादेविवरु जाणें येर कांहीं नेणें
६४१७	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
६४१८	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
६४१९	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०८७८.०६।।	ऐसे पायाळ पुढें गेले पांगूळ मागें ठेले। पैलतीर पावले परम तत्त्वेंसी
६४२०	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
६४२१	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया

६४२२	ऐसे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
६४२३	ऐसे	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे। मनीं धरा विवेकाचे। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे। बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
६४२४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं
६४२५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.००९१.०२।।	मा ज्योती मेळे कैसा उरेल कोळिसा । भावें हृषिकेशा भजतां ऐसें
६४२६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
६४२७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०११५.०२।।	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल
६४२८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०६।।	ऐसें अनंत अपार। नामें तरले चराचर। नाम पवित्र आणि परिकर। रखुमादेविवराचें
६४२९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
६४३०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
६४३१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१३८.०१।।	निजानंद हें पैं ब्रह्म। ऐसें जाणती योगी वर्म
६४३२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा
६४३३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१५०.०३।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न ऐसें साधिलें। ते आणुनियां घातिलें। हृदय कमळिकें
६४३४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
६४३५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्ततु असे
६४३६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
६४३७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१६७.०४।।	गोविंद गोपाळ नरहरि। हा मंत्रराज निर्धारी। त्रैलोक्य तरैल क्षणांतरी। ऐसें व्यास बोलियेले
६४३८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१८१.०२।।	देखतां ज्याचे चरण। यम जातसे शरण। ऐसें सुकृताचे वर्णन। कवणें करावें तयाचें
६४३९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१८९.०६।।	ऐसें एकांग वीर। विठ्ठलरायाचें डिंगर। बाप रखुमादेविवर। तीहीं निर्धारीं जोडिला
६४४०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वीं सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
६४४१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा
६४४२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
६४४३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ
६४४४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये

६४४५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२३३.०३।।	ऐसें मोहियलें जगभक्त अंतरंग। भावाचे सुरंग प्रेमबोधें
६४४६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२३३.०६।।	आतां ऐसें करीं तुज मज सरोभरी। प्रपंच केसरी होई रया
६४४७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
६४४८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२५०.०८।।	पूर्वपुण्य फळलें देहमुक्त जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गो आई यो
६४४९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२५२.०४।।	घटिं पटिं विचार। खंडे भाले तरवार। बाप रखुमादेविवरु जाण। ऐसें मन्हा कान्हा
६४५०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२६३.०६।।	दर्पणीं पाहतां। रूप न दिसे आपुलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मज ऐसें केलें
६४५१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
६४५२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०६।।	ऐसें परब्रह्म सांवळें दैवत आमुचें। आतां आम्हां कैचें क्रिया कर्म
६४५३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
६४५४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
६४५५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
६४५६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०२९५.०४।।	ऐसें भुलवणीं भुलविलें नयनीं। रखुमादेविवर चिंतनीं वो माये
६४५७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३२८.०७।।	मन तो निळिये गोविंदाचिये सोसे । विरहिणी पाहे वाटुनी ऐसें
६४५८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०४।।	बोधीं बोधलें बोधितां नये ऐसें जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें माझें मीपण हरपलें
६४५९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३६०.०३।।	संपादनीं नट नटोनियां हरि। एकरूपें करी आपण्या ऐसें
६४६०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३६८.०६।।	ऐसें मी अनुसरलें यानें आपंगिलें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें वो माय
६४६१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३७०.०१।।	जन्माचें व्याज आपणचि गिळिलें। मुद्दलाचा ठावो नाहीं ऐसें केलें
६४६२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३७२.०४।।	ऐसें रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या बोला। पातेजलों सर्वस्वासी ठेलों प्राङ्मुख
६४६३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०३।।	आतां मी चौघांपाशीं जाईन तीहींचि नागविलें पाहीं। तेथें कांहीं नाहीं ऐसें म्हणितलें
६४६४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये

६४६५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदु:खप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
६४६६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
६४६७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
६४६८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
६४६९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
६४७०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
६४७१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
६४७२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
६४७३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
६४७४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी

६४७५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
६४७६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
६४७७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
६४७८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
६४७९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
६४८०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
६४८१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
६४८२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
६४८३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
६४८४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
६४८५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४३९.०१।।	अनंत जन्मींचें सुकृतफळ। तरीच फाविजे ऐसें बळ। पुरती इच्छिले डोहळे। स्वसुखाचे
६४८६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४३९.०४।।	यज्ञ चाले ऐसें चिन्ह। अज्ञान होती विचक्षण। तैं मूढां होय ज्ञान। विरक्तिचें
६४८७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
६४८८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
६४८९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४५१.०१।।	ऐसें हें अंडज सांगितलें देवें। सांगोनियां भावें गिळीयेलें
६४९०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४५२.०५।।	उद्‌भट कारण केलें हो ऐसें। तुष्टोनी सौरसें केलें तुम्हीं

६४९१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४५४.०४।।	ऐसें हें साधन साधकां कळलें। चेतवितां बुझविलें मन माझें
६४९२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४५७.०५।।	न दिससी ज्ञाना देहीं तुझ्या राम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
६४९३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४५९.०५।।	ऐसें जालें तुज प्रगटलें निज। कांसवीचें बीज अंकुरलें
६४९४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४६१.०१।।	खळेंदान देसी भोक्तया सांपडे। ऐसें तुवां चोखडें रूप केलें
६४९५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४६२.०६।।	ज्ञान ऐसें नांव ज्ञानदेवा देसी। शेखीं तुवां रूपासी मेळविलें
६४९६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४७०.०६।।	ऐसें हें पठण ज्ञानदेवा जालें। निवृत्तीनें केलें आपणा ऐसें
६४९७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४७०.०६।।	ऐसें हें पठण ज्ञानदेवा जालें। निवृत्तीनें केलें आपणा ऐसें
६४९८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४७३.०२।।	जिचे मरिजे ऐसें नाहीं आमुतें। सांगों कोणातें तुजवांचुनी
६४९९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४७३.०३।।	देंठीहूनी सुटलें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरें ऐसें केलें गे माये
६५००	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४७५.०४।।	ब्रह्म ऐसें नामयाने जाणिलें। हृदयीं धरिलें प्राणलिंग
६५०१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर
६५०२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०५१५.०४।।	ऐसें म्यां रूप आपुलें आपणचि केलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
६५०३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०५१७.०१।।	ज्ञानाचें गरोदर वाढलें परपुरुषें। व्यभिचारिणी ऐसें म्हणितलें वो माय
६५०४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०५४२.०४।।	ऐसें जाणोनी ठकलें ठकोनियां ठेलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
६५०५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०५७४.०२।।	काळेनिळे हे अभ्र भासले। ऐसें रूप देखिलें निर्गुणाचें
६५०६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०६५२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें न करावें। शरण रिघावें सद्गुरुशी
६५०७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०६५८.०३।।	अणूरेणु ऐसें बोलती संतजन। ब्रह्मांड संपूर्ण तया पोटीं
६५०८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०६६७.०४।।	मीपण माझें न देखे दुजें। ज्ञानदेवो म्हणे ऐसें केलें निवृत्तिराजें
६५०९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०६७१.०१।।	पंचविसा वेगळें महत्तत्त्व बोलिजे। तें मज अंगविजे ऐसें निवृत्ति केलें वो माये
६५१०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०६७१.०४।।	ऐसें जाहलें चांग अचिर देवांग। रखुमादेविवरें पांग फेडिला वो माये
६५११	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०६८४.०३।।	ऐसें श्रीनिवृत्ति शब्दें अगाध जालें। माझें मीपण गेलें धन देखा
६५१२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
६५१३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
६५१४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०६९१.०२।।	बोलों नये ऐसें केलें वो माय येणें। बोलतांचि गुणें आठऊ नाहीं

६५१५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०६९२.०३।।	मीपण माझें नुरेचि कांहीं दुजें। ऐसें नाहीं केलें निवृत्तिराजें म्हणे ज्ञानदेवो
६५१६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
६५१७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
६५१८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०७००.०५।।	ऐसें तें पाहोनी तये तृप्ती राहोनी। तेंची तूं जाणोनी होई बापा
६५१९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०७१९.०२।।	ब्रह्मांडा एव्हढें। ओतीव सगळें। मनबुद्धि कवळें। ऐसें नाहीं
६५२०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०७२६.०१।।	अजलोभ पाहिलें वरी। ज्ञान उजळलिया प्रभा सारी। दीपकळिका ऐसें पायरी। दिसूं लागे
६५२१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
६५२२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०७३४.०३।।	ऐसें कैलासनाथें सांगितलें पार्वती। ज्ञानदेवा निवृत्ति तेंचि सांगे
६५२३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
६५२४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०७७३.०१।।	सहस्रदळ बिंदु त्यांत तेज दिसे। तें हो काय ऐसें सांगा मज
६५२५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०७८१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सोपानातें ऐसें। निराकार असे आकारेसी
६५२६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८०२.०४।।	सहस्रदळ तेंच कीं आन नाहीं ऐसें। महा तेज वसे ज्याचे आंत
६५२७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८१५.०१।।	रक्तवर्ण स्थूळ श्वेत हे सूक्ष्म। कारण तें शाम ऐसें देखा
६५२८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८१६.०३।।	अर्धनारी पुरुष एकरूप दिसे। तेंची ब्रह्म ऐसें जाण बाई
६५२९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८१९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें तेथ तेज। असे गुजगुजीत निर्मळ तें
६५३०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८२९.०३।।	अक्षर कूटस्थ सर्वातीत असे। अक्षर अविनाश ऐसें जाणा
६५३१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८३०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें हें पाहातां। निवृत्तीनें तत्त्वता कथनी केली
६५३२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८३४.०२।।	तूर्या तेचि उन्मनी क्षर तें अक्षर। निर्गुण साकार ऐसें देखा
६५३३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८३४.०३।।	देह तें विदेह महाकारण ब्रह्म। हें निश्चयाचें वर्म ऐसें जाणा
६५३४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८४४.०१।।	मोक्ष मेल्या पाठीं आम्हांसी होईल। ऐसें जे म्हणतील अतिमूर्ख
६५३५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें

६५३६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
६५३७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८५०.०७।।	ऐसें गंधर्वपूर कीं मृगजळाचें नीर। येथीचा विचार क्लेशी खेदक्षीण न करीं बापा
६५३८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
६५३९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
६५४०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
६५४१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
६५४२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
६५४३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८७०.०२।।	नैश्वर्य ओझें ऐसें तूं बुझें। वायां मी माझें म्हणसी झणीं
६५४४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
६५४५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
६५४६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौर्‍यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
६५४७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया

६५४८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
६५४९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८८६.०३।।	एक श्रीकृष्ण तें विसरलें ऐसें ज्ञानदेव बोले। मूर्खेंसी संगती करितां शहाणे सिंतरले
६५५०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
६५५१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
६५५२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
६५५३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
६५५४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०९१०.०१।।	सुखाचिया गोठी आतां किती हो करणें। सुखें सुख अनुभवणें ऐसें करी
६५५५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०९१०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। सुखीं सुख मुरे ऐसें करी वो बाईये
६५५६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०९१३.०३।।	बरवेपणाचेनि मिसें। देवातें वाणिया सौरसें। जडत्व फिटेल तयासरिसें। रसनें ऐसें चुकों नको
६५५७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो ह्रदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
६५५८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा ह्रदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
६५५९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा ह्रदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
६५६०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं

६५६१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
६५६२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
६५६३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
६५६४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
६५६५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.०९९२.०१।।	राम सर्वत्र देखणा सर्वांघटीं असे। ऐसें हें पिसें परि वेगळेंचि
६५६६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठीचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
६५६७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
६५६८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भीचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
६५६९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
६५७०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
६५७१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
६५७२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान

६५७३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
६५७४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१०२४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निजीं निजविलें। कांहीं नव्हे ऐसें कांहीं ना केलें
६५७५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१०४२.०२।।	चौ हातांची भरणी आली। तिये चराचरीं ऐसें नाहीं
६५७६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
६५७७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
६५७८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
६५७९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१०८४.०४।।	ज्ञानदेव ऐसें म्हणें। कापुराची मैस घेणें। दुधावीण सांजवणें। भरलें दिसे
६५८०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
६५८१	ऐसेंचि	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
६५८२	ऐसेंचि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
६५८३	ऐसेंचि	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
६५८४	ऐसेंचि	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
६५८५	ऐसेंचि	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
६५८६	ऐसेंनि	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
६५८७	ऐसेंनि	।।ज्ञा.गा.०९५६.०३।।	सतधनि म्हणे गुरु जत सांभाळी विवरु। ऐसेंनि तुज वोगरु। वाढिला ब्रह्मीं

६५८८	ऐहिक्य	।।ज्ञा.गा.०२१३.०४।।	ऐहिक्य परत्र दोन्ही शेतांचीं आउतें। मुंड मुंड तेथें कुळवाडिये
६५८९	ओंकार	।।ज्ञा.गा.०१३२.०२।।	आदि मध्य अंतीं निजबीज ओंकार। ध्रुव प्रल्हाद अंबऋषी जिहीं मानिला निर्धार
६५९०	ओंकार	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं
६५९१	ओंकार	।।ज्ञा.गा.०७६६.०१।।	अकार उकार मकार ओंकार। प्रणव हा साकार सुरेख रे
६५९२	ओंकार	।।ज्ञा.गा.०८३६.०२।।	प्रणव ओंकार विचार करितां। बिंदूचि तत्त्वता सर्वगत
६५९३	ओंकार	।।ज्ञा.गा.०९६१.०१।।	दृष्टीचें सुख अंतरीं देख। ओंकार अरुष बोलताती
६५९४	ओंकाराचे	।।ज्ञा.गा.०९८६.१८।।	ओंकाराचे मूळ पाहिलें जे ठाईं। मग त्याचे पायीं लीन व्हावें
६५९५	ओंकारु	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
६५९६	ओंकारेंसी	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
६५९७	ओंखट	।।ज्ञा.गा.०९८६.०१।।	ॐ ओंखट सांडुनि अंतरापासुनि। लागावें भजनीं गोविंदाचे
६५९८	ओंनामा	।।ज्ञा.गा.०९८६.१९।।	ज्ञानदेव म्हणे ओंनामा सकळ। भजावा गोपाळ निशिदिनीं
६५९९	ओंविली	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
६६००	ओघ	।।ज्ञा.गा.०६९०.०४।।	सरिता ना संगम ओघ ना भ्रम। नाहीं क्रियाकर्म तैसें झालें
६६०१	ओघ	।।ज्ञा.गा.०७७८.०२।।	इडे पिंगळेचा ओघ सैरा दिसतसे। त्यावरी प्रकाशे आत्मतेज
६६०२	ओझें	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
६६०३	ओझें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
६६०४	ओझें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०१।।	उन्मनी संयोगें गोसावी विराजे। चहूं देहांचें ओझें निवारोनी
६६०५	ओझें	।।ज्ञा.गा.०७६४.०३।।	अक्षय अक्षर क्षरविरहीत साजे। ज्ञानाचें जें ओझें चालेचिना
६६०६	ओझें	।।ज्ञा.गा.०८७०.०२।।	नैश्वर्य ओझें ऐसें तूं बुझें। वायां मी माझें म्हणसी झणीं
६६०७	ओझें	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें

६६०८	ओझें	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
६६०९	ओझें	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
६६१०	ओडंबर	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
६६११	ओढाळ	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
६६१२	ओढितसे	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
६६१३	ओढी	।।ज्ञा.गा.०४२२.०३।।	तृषा लागलीया जीवनातें ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो या जिवा
६६१४	ओढी	।।ज्ञा.गा.११००.०१।।	सुमनाची लता भ्रमराची ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
६६१५	ओणवा	।।ज्ञा.गा.१०८४.०३।।	मृगजळें सागर भला। डोंगरे ओणवा विझविला। समुद्र तान्हेला जीवनालागीं
६६१६	ओतप्रोत	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
६६१७	ओतप्रोत	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
६६१८	ओतला	।।ज्ञा.गा.००९२.०३।।	यापरी आगरु कृष्णनाम ठसा। ओतला सरिसा भाग्ययोगें
६६१९	ओतली	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
६६२०	ओतली	।।ज्ञा.गा.०८३३.०३।।	चैतन्याची मूस त्यामाजीं ओतली। अव्यक्त देखिली वस्तू तेथें
६६२१	ओतलें	।।ज्ञा.गा.०४४७.०५।।	प्रेमकळीं ओतलें सोज्वळींत तेज। तेथें तूं विराज ज्ञानदेवा
६६२२	ओतिला	।।ज्ञा.गा.०७४३.०५।।	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती
६६२३	ओतिला	।।ज्ञा.गा.०८२५.०१।।	आत्माराम नयनीं निरखुनी देखिला। निळा रंग ओतिला आदी अंतीं
६६२४	ओतिले	।।ज्ञा.गा.०६४२.०२।।	अगणित तारे ओतिले अचळ। अखंड निर्मळ ब्रह्मरूप
६६२५	ओतिलें	।।ज्ञा.गा.००१५.०३।।	निवृत्तीनें गूज स्वतंत्र ओतिलें । अपार पावले सिद्धपंथें
६६२६	ओतिलें	।।ज्ञा.गा.००८७.०१।।	तिहीं त्रिगुणीं ओतिलें। त्रिपुटिसी गोविलें। आणुनी बांधिलें। चर्मदेहीं

६६२७	ओतिलें	।।ज्ञा.गा.०२००.०३।।	अनंतीं अनंत ओतिलें संचित। वैकुंठ अद्भुत उभें असे
६६२८	ओतीव	।।ज्ञा.गा.०७१९.०२।।	ब्रह्मांडा एव्हढें। ओतीव सगळें। मनबुद्धि कवळें। ऐसें नाहीं
६६२९	ओतूनियां	।।ज्ञा.गा.०३६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मूस ओतूनियां मेण सांडिलें
६६३०	ओल	।।ज्ञा.गा.००९६.०१।।	सांवळिये तेजीं भक्ति पसु ओल। इंद्रियां शरण चरणरजीं
६६३१	ओलवले	।।ज्ञा.गा.०२१३.०५।।	उचलूनि पेंडी कासिया समुळीं। मग पुण्यकाळीं ओलवले
६६३२	ओलांडीला	।।ज्ञा.गा.१०६२.०४।।	मश्यकें ओलांडीला स्वयें मेरुगिरी। दहनाच्या पाठारीं पीक जाहलें
६६३३	ओलांडूनि	।।ज्ञा.गा.०५०८.०१।।	चौदारवंटा ओलांडूनि वोजा। अंतरीं आत्मकाजा बोधिलें वो माय
६६३४	ओळखतां	।।ज्ञा.गा.०५८६.०५।।	एकमेव सर्व म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहीं भिन्न कीर ओळखतां
६६३५	ओळखती	।।ज्ञा.गा.०६२९.०२।।	विरक्तीविषयीं होतांचि विचार। नित्य हे नैश्वर ओळखती
६६३६	ओळखावा	।।ज्ञा.गा.०४२८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळियांचा डोळा। ओळखावा बुबुळा आपुलिया
६६३७	ओळखावा	।।ज्ञा.गा.०८१७.०१।।	ब्रह्मज्ञानी पुरुष तोचि ओळखावा। नयनांजनीं पाहावा ब्रह्म ठसा
६६३८	ओळखावी	।।ज्ञा.गा.०९८६.१५।।	लीला भाविकांची ओळखावी बरी। रात्रीं दारोदारीं हिंडूं नये
६६३९	ओळखावें	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
६६४०	ओळखिलें	।।ज्ञा.गा.०६५८.०१।।	दृष्टिमाजीं रूप लखलखीत देखलें। अव्यक्त ओळखिलें तेजाकार
६६४१	ओळखिलें	।।ज्ञा.गा.११०२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसी झाली भेट। ओळखिलें अविट आपुलेपणा
६६४२	ओळखी	।।ज्ञा.गा.०५९१.०२।।	गुरुशिष्यपण हेंही मायिकत्व। जंव निजतत्त्व न ओळखी
६६४३	ओळखी	।।ज्ञा.गा.०५९७.०४।।	हरि ब्रह्मा सूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरूपीं
६६४४	ओळखी	।।ज्ञा.गा.०६०९.०४।।	दृश्यातीत पर ब्रह्म परात्पर। ओळखी ज्ञानेश्वर गुरुकृपा
६६४५	ओळखी	।।ज्ञा.गा.०६१९.०४।।	काम क्रोध लोभ जे का न शिवती। तेचि ओळखी सद्गुरु जाण
६६४६	ओळखी	।।ज्ञा.गा.०६२२.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप हे खूण ओळखी । भिन्नपण टाकीं निश्चयेंसीं
६६४७	ओळखी	।।ज्ञा.गा.०६५६.०२।।	पूर्णाची ओळखी मुळीं माया नाहीं। कोण मी हे पाहीं शोधूनियां
६६४८	ओळखी	।।ज्ञा.गा.०७११.०४।।	हरिब्रह्मासूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरुपीं
६६४९	ओळखी	।।ज्ञा.गा.०९८८.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप ही खूण ओळखी। भिन्नपणा टाकी अंतरींचा
६६५०	ओळखुनी	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा

६६५१	ओळखोनि	।।ज्ञा.गा.०९७५.०१।।	नाहीं तें तूं काय गिळिसीं। आत्मा ओळखोनि होय तत्त्वमसी
६६५२	ओळगे	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
६६५३	ओळणें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
६६५४	ओळला	।।ज्ञा.गा.०४४८.०२।।	कृपाळु श्रीगुरु ओळला सर्वत्र। आपेआप चरित्र दृष्टि दावी
६६५५	ओळला	।।ज्ञा.गा.०५०९.०२।।	सच्चिदानंदघनु आनंदें ओळला। मग मज फावला हा विठ्ठल वो माये
६६५६	ओळलिया	।।ज्ञा.गा.००८१.०२।।	ओळलिया मेघु सावधु बोभाये। बिंदुमात्र घेई जीवन देखा
६६५७	ओळली	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
६६५८	ओळले	।।ज्ञा.गा.०२७०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे निळियेचे बागे। निळासंगे ओळले गे निळीमाजीं
६६५९	ओळले	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
६६६०	ओळलें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०२।।	तें या पुंडलिका ओळलें। प्रेमप्रीतीनें घोळलें। भक्तिमातेनें चाळविलें। आधीन केलें आपणया
६६६१	ओळलें	।।ज्ञा.गा.०४४८.०१।।	स्वामीचे कृपेनें चिद्घन ओळलें। रसातळ पाल्हेळें ब्रह्मतेजें
६६६२	ओवरी	।।ज्ञा.गा.०७८४.०१।।	नवा आंत ओवरी औटपीठा जवळी। शून्यातीत काळीं सुकुमार
६६६३	ओवरी	।।ज्ञा.गा.०७८६.०१।।	पश्चिम मार्गीं खूण बीजें दोन साजिरीं। अविनाश ओवरी योगीयांची
६६६४	ओवाळिलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०६।।	यशोदेनें ओवाळिलें। तेंचि गोवर्धनीं रंगलें
६६६५	ओवाळिलें	।।ज्ञा.गा.१०५६.०३।।	मेघधारी तपनपन केलें। तारापुष्पीं वरी पूजिलें। चंद्रफळ ज्या वाहिलें। ओवाळिलें रविदीपें
६६६६	ओसाड	।।ज्ञा.गा.११०८.०१।।	कांट्याच्या अणिवर वसति तिन गांव। दोन ओसाड, एक वसेचि ना
६६६७	ओहं	।।ज्ञा.गा.०४९२.०४।।	ज्ञानदेवा पाहा ओहं सोहं भावा। हरिरूपीं दुहावा सर्वकाळ
६६६८	ओहं	।।ज्ञा.गा.०५२६.०४।।	ज्ञानदेवीं ओहं सोहं गिळिलें पैं कोहं। नाहीं आम्हां मोह कल्पनेचा
६६६९	ओहं	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
६६७०	औट	।।ज्ञा.गा.०७३८.०२।।	औट हात एक अंगुष्ठ दुसरें। पूर्वार्ध मसुरे प्रमाण हें
६६७१	औट	।।ज्ञा.गा.०७३९.०२।।	औट हात स्थूळ अंगुष्ट। सूक्ष्म पूर्वार्ध कारण जाण रया
६६७२	औट	।।ज्ञा.गा.०७४१.०३।।	औट हात हा देह ब्रह्मांड सगळें यांत। तयाचा निश्चित शोध करा

६६७३	औट	।।ज्ञा.गा.०९५३.०१।।	औट हात चर्म देह बांदवडी। त्रिगुणाची घडी नुगवे रया
६६७४	औटपिठातळीं	।।ज्ञा.गा.०८२२.०८।।	औटपिठातळीं सर्व तें दिसे। सूर्य हा प्रकाशे तेच ठायीं
६६७५	औटपिठावरी	।।ज्ञा.गा.०८१६.०१।।	औटपिठावरी निरंतर देश। तेथ मी जगदीश असे बाई
६६७६	औटपिठीं	।।ज्ञा.गा.०८२२.०१।।	शून्याचा उद्भव सांगतों या बोला। औटपिठीं वहिला सूक्ष्म मार्ग
६६७७	औटपिठींचा	।।ज्ञा.गा.०८२३.०१।।	आतां औटपिठींचा मार्ग एक बाई। निशिदिनीं पाही शोध करा
६६७८	औटपीठ	।।ज्ञा.गा.०७४९.०१।।	औटपीठ डोंगरी गाय एक वसे। क्षीर सेवितुसे निजयोगी
६६७९	औटपीठ	।।ज्ञा.गा.१०५१.१२।।	आतां फटफट फटफट। या नादाची गोठ नीट। वोळगोनी औटपीठ। उर्ध्व पाठ भेदती
६६८०	औटपीठा	।।ज्ञा.गा.०७८४.०१।।	नवा आंत ओवरी औटपीठा जवळी। शून्यातीत काळीं सुकुमार
६६८१	औटपीठाचे	।।ज्ञा.गा.०८०२.०२।।	औटपीठाचे दरीं कर्पूर वर्णावरी। शामाचे अंतरीं महाकारण
६६८२	औटपीठादी	।।ज्ञा.गा.०७३५.०३।।	त्रिकूट श्रीहाट गोहाट तिसरें। औटपीठादी सारें ब्रह्मांडासी
६६८३	औटपीठीं	।।ज्ञा.गा.०८०५.०४।।	अणूचें जें अग्र ऐसा तेथ मार्ग। औटपीठीं सवेग जावें वरी
६६८४	औटपीठीं	।।ज्ञा.गा.०८०५.०५।।	पंचदेव तेथें एकरूपा देखती। औटपीठीं वसती आरुते तेही
६६८५	औटपीठीं	।।ज्ञा.गा.०८०७.०१।।	औटपीठीं तेज गुजगुजीत। चारी देह तेथ साक्ष पाहा
६६८६	औटपीठीं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०१।।	शास्त्रार्थाची वाणी निरंजनीं दिसे। औटपीठीं वसे निर्विकार
६६८७	औटहाट	।।ज्ञा.गा.०८२३.०२।।	औटहाट प्रमाण सत्य कीं हें जाण। त्यांतील जें स्थान ऐकें एक
६६८८	औटहात	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
६६८९	औटहातें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
६६९०	औटाचे	।।ज्ञा.गा.०८४१.०१।।	औटाचे डोंगरीं गाय एक वसे। क्षीर सेवीतसे योगी एक
६६९१	औठावे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
६६९२	औषधीची	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
६६९३	कंकण	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये

६६९४	कंकण	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
६६९५	कंकण	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
६६९६	कंटाळा	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा। नेघे तत्त्वांचा सोहळा। रजतमाचा कंटाळा। हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो
६६९७	कंठस्थान	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
६६९८	कंठस्थान	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे!। विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!
६६९९	कंठीं	।।ज्ञा.गा.०१८९.०३।।	तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती
६७००	कंठीं	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
६७०१	कंठेवीण	।।ज्ञा.गा.०६३६.०२।।	घृतेंविण भोजन तांबुळेंवीण वदन। कंठेवीण गायन शोभा न पवे बापा
६७०२	कंथा	।।ज्ञा.गा.०४२४.०२।।	तेणें सांडियेली माया। त्यजियेली कंथा काया। मन गेलें विलया। ब्रह्मानंदा माझारीं
६७०३	कंद	।।ज्ञा.गा.०४५९.०६।।	निवृत्ति निजबोध आनंदादि कंद। शाखाद्रूम भेद हरि जाला
६७०४	कंदु	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
६७०५	कंबर	।।ज्ञा.गा.०७२६.०५।।	कंबर खचुनी धनुष्यबाणीं। हस्त ठेविला सद्‌गुरुचरणीं। मन इंद्रियां दिली गवसणी। विरक्तीची
६७०६	कंस	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
६७०७	कंसचाणुरमर्दन	।।ज्ञा.गा.००३६.०३।।	रखुमादेविवरु तो। कंसचाणुरमर्दन तो गे बाई
६७०८	कईं	।।ज्ञा.गा.०२१५.०२।।	विठोबा पाईंची वीट। मी कईं बा होईन
६७०९	ककार	।।ज्ञा.गा.०५२६.०३।।	ककार भेदिला मकार शोधिला। ॐकार निमाला तये स्थानीं
६७१०	कच्चा	।।ज्ञा.गा.१११३.०१।।	सोही कच्चा बे कच्चा बे। नही गुरूका बच्चा
६७११	कच्चा	।।ज्ञा.गा.१११३.०१।।	सोही कच्चा बे कच्चा बे। नही गुरूका बच्चा
६७१२	कच्चीं	।।ज्ञा.गा.११०८.०३।।	घडीच ना त्यानें घडलीं तीन मडकीं। दोन कच्चीं, एक भाजेचि ना
६७१३	कटावरी	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये

६७१४	कटावरी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०२।।	बाप तीर्थ पंढरी। भूवैकुंठ महीवरी। भक्त पुंडलिकाचे द्वारीं। कर कटावरी राहिला
६७१५	कटिकरविराजित	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
६७१६	कटितटीं	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
६७१७	कटीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
६७१८	कटीं	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु
६७१९	कटीं	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
६७२०	कटीं	।।ज्ञा.गा.१०६०.०३।।	कटीं कर विराजित। मुकुटरत्नजडित। पीतांबरु कासिला। तैसा येईं कां धांवत
६७२१	कठीण	।।ज्ञा.गा.०६४८.०१।।	अमानत्व स्थिति ते अंतीं कठीण। येरा जन्म जाण न साधेची
६७२२	कठीण	।।ज्ञा.गा.०६४९.०१।।	योग तो कठीण साधितां साधेना। जेणें गा चिद्घना न पाविजे
६७२३	कठीण	।।ज्ञा.गा.०६७७.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें तो कठीण सांगतां। आब्रह्मीता जयाचिया सत्ता विस्तारलें
६७२४	कडकडोनि	।।ज्ञा.गा.११०२.०४।।	कडकडोनि वीज निमालीच ठायीं। भेटली मुक्ताई गोरोबाला
६७२५	कडणसी	।।ज्ञा.गा.०४३३.०६।।	निवृत्ति पहावयाची रीति। कैसी कडणसी केली निगुति। तेव्हां चकचकिती। भलतीकडे
६७२६	कडदोरा	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
६७२७	कडसणी	।।ज्ञा.गा.०४४२.०१।।	आणि देखिलें स्वप्नीं। शास्त्रेंच जाहली ज्ञानी। अंगा लागतां कडसणी। रिघो पाहती
६७२८	कडाडिते	।।ज्ञा.गा.०२२९.०३।।	बाहे कडाडिते मनगटें लचकत। म्हणोनी उठिले अवघे रे
६७२९	कडियेवरी	।।ज्ञा.गा.०१२०.०१।।	नाम प्रल्हाद उच्चारी। तया सोडवी नरहरी। उचलूनि घेतला कडियेवरी। भक्तसुखें निवाला
६७३०	कडीये	।।ज्ञा.गा.०३१८.०२।।	माझीये कडीये तान्हा तुझीये कडीये कान्हा । देवकी यशोदा विस्मो करिती मनीं
६७३१	कडीये	।।ज्ञा.गा.०३१८.०२।।	माझीये कडीये तान्हा तुझीये कडीये कान्हा । देवकी यशोदा विस्मो करिती मनीं
६७३२	कडु	।।ज्ञा.गा.००८६.०२।।	परमार्थ तो कडु विषय तो गोडु। तया अवघडु संसार

६७३३	कडु	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
६७३४	कडुवट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्कां लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
६७३५	कडे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
६७३६	कडे	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
६७३७	कडें	।।ज्ञा.गा.०५८२.०६।।	घालुनियां कडें शून्याशीं बांधितां। त्याचिया गणिता न करवे
६७३८	कण	।।ज्ञा.गा.०६०८.०४।।	कण तेचि भूमि भूमीरूपी कण। भासा ठायीं गुण गुणीं भास
६७३९	कण	।।ज्ञा.गा.०६०८.०४।।	कण तेचि भूमि भूमीरूपी कण। भासा ठायीं गुण गुणीं भास
६७४०	कण	।।ज्ञा.गा.०९२१.०५।।	कापुराचें कांडण। काढितां नये आड कण। साखरेचें गोडपण। पाखडतां नये
६७४१	कणव	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
६७४२	कणिका	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
६७४३	कथनी	।।ज्ञा.गा.०८३०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें हें पाहातां। निवृत्तीनें तत्त्वता कथनी केली
६७४४	कथा	।।ज्ञा.गा.००४९.०२।।	मंथुनि नवनीता तैसें घे अनंता। वायां व्यर्थ कथा सांडीं मार्गु
६७४५	कथा	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
६७४६	कथा	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका। जिये गावीं कथा आयिका। तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें
६७४७	कथा	।।ज्ञा.गा.०२०१.०३।।	तें घरटींकडी सोकरी बागडी। सोहं कथा उघडी पंढरीये
६७४८	कथा	।।ज्ञा.गा.०२७९.०३।।	मीपणा ठाव नुरेची पैं सर्वथा। प्रपंचाची कथा ब्रह्म जाली
६७४९	कथा	।।ज्ञा.गा.०४४५.०४।।	जाऊं पाहे परता तंव नेतु असे पंथा। वैकुंठींच्या कथा आपण सांगे
६७५०	कथा	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
६७५१	कथा	।।ज्ञा.गा.०८७३.०४।।	ज्ञानदेवो बोले सामावलें मन। मग नायकती कान तेथील कथा

६७५२	कथा	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शें तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
६७५३	कथा	।।ज्ञा.गा.१०५४.१६।।	ज्ञानदेवें घेतलें दान। हृदयीं धरूनीयां ध्यान। समाधी बैसला निर्वाण। कथा कीर्तन करितु
६७५४	कथिलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०८।।	शिवें शक्तिप्रती कथिलें। धर्मराजें तें पुजिलें
६७५५	कथीत	।।ज्ञा.गा.०७३१.०७।।	तंव तो उपनिषदांचें सार। वेदांचें गव्हर कथीत असे
६७५६	कथेवरी	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
६७५७	कदा	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
६७५८	कदा	।।ज्ञा.गा.०२०९.०६।।	सनकादिक मुनी ध्यानस्थ पैं सदा। ब्रह्मादिकां कदा न कळे महिमा
६७५९	कदा	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
६७६०	कदा	।।ज्ञा.गा.०५९५.०३।।	सर्वांचे चरण वंदितसों सदा। श्रेष्ठपण कदा कीरें नसे
६७६१	कदाकाळीं	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
६७६२	कदाकाळीं	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
६७६३	कदाकाळीं	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
६७६४	कदाकाळीं	।।ज्ञा.गा.०६१९.०२।।	शब्दज्ञानें जया गुरु उपदेशिती। नाहीं त्यासी मुक्ति कदाकाळीं
६७६५	कदाकाळीं	।।ज्ञा.गा.०६२४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आत्मा शुद्ध बुद्ध। नव्हेचि पैं बद्ध कदाकाळीं
६७६६	कदाचित	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
६७६७	कदापि	।।ज्ञा.गा.११००.०२।।	अविट गे माये कदापि विटेना। जवळी आहे परि भेटेना साच
६७६८	कनक	।।ज्ञा.गा.००११.०४।।	ऐसा सर्वां अतीत । परी ऐसा जगभरीत । कनक कांकणीं रहात । तैसा अविकृत निरंतर
६७६९	कनककांती	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे
६७७०	कनकपुष्पीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
६७७१	कनकाचा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
६७७२	कनकेंसी	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया

६७७३	कनवाळू	।।ज्ञा.गा.०७२६.०६।।	निवृत्ति माय कनवाळू गहन। ज्ञानेश्वरा चाळवी घेऊन। पिपीलिकामार्गें गमन। एकसरा
६७७४	कनिष्ठ	।।ज्ञा.गा.०१७८.०२।।	वासना संग धीट प्रकृति कनिष्ठ। भोगुनी वैकुंठ जन्म घेती
६७७५	कन्या	।।ज्ञा.गा.१०६४.०२।।	चौघे बंधु आणि दशक बहिणी। कन्या झाल्या तिन्ही माझ्या पोटीं
६७७६	कन्या	।।ज्ञा.गा.१०७५.०३।।	कमळणी बाळा गुंफिती माळा। घालिती गळां देव कन्या
६७७७	कन्या	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
६७७८	कपट	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
६७७९	कपाट	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
६७८०	कपाळ	।।ज्ञा.गा.०२११.०२।।	करंटे कपाळ ज्यांचें नाम नये वाचे। सदैव सभाग्य तोचि हरिरंगीं नाचे
६७८१	कपाळ	।।ज्ञा.गा.०९८७.०२।।	दगडाचिया देवा घेतां डोईं। कपाळ फुटेल परी मोक्ष नाहीं
६७८२	कपिराज	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
६७८३	कपिला	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
६७८४	कपोळीं	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
६७८५	कपोळीं	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु ल्ललाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
६७८६	कबरीं	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु ल्ललाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
६७८७	कमलनयन	।।ज्ञा.गा.००२३.०२।।	कमलनयन सुमन फांकलें । त्या परिमळा आथिलें । मकरंदीं वो माय
६७८८	कमलनयन	।।ज्ञा.गा.०२४२.०१।।	तुझिये निढळीं कोटि चंद्र प्रकाशे। कमलनयन हास्यवदन हांसे

६७८९	कमलनयन	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
६७९०	कमळ	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
६७९१	कमळ	।।ज्ञा.गा.०३६४.०१।।	कमळावरी कमळ ठेवुनी उल्हाटे। कमळीं कमळ उफराटें गे माय
६७९२	कमळ	।।ज्ञा.गा.०३६४.०१।।	कमळावरी कमळ ठेवुनी उल्हाटे। कमळीं कमळ उफराटें गे माय
६७९३	कमळ	।।ज्ञा.गा.०७३८.०१।।	आकाशाचा शेंडा कमळ निराळें। त्यासी चार दळें शोभताती
६७९४	कमळ	।।ज्ञा.गा.०७३९.०१।।	ब्रह्मांडाचे भुवनीं कमळ तें सुंदर। पाकोळ्या साचार चार तेथें
६७९५	कमळ	।।ज्ञा.गा.०७४८.०३।।	मणीपूर चक्र नाभिस्थान कमळ। सहा अंगुळांचा खेळ असे तेथें
६७९६	कमळणी	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
६७९७	कमळणी	।।ज्ञा.गा.०२८६.०२।।	अंगणीं कमळणी जळधरू वोले वरी। वाफां सिंपल्या वरी वाळून जाये
६७९८	कमळणी	।।ज्ञा.गा.०३२८.०५।।	कमळणी आमोद सुस्वाद मकरंद । चंदनाची अभेद उटी अंगीं
६७९९	कमळणी	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
६८००	कमळणी	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
६८०१	कमळणी	।।ज्ञा.गा.१०७५.०३।।	कमळणी बाळा गुंफिती माळा। घालिती गळां देव कन्या
६८०२	कमळनयनीं	।।ज्ञा.गा.०९३२.०१।।	आवो कमळनयनीं चांदिणें भासिलें। तयामाजीं एक निराकार देखिलें
६८०३	कमळनयनु	।।ज्ञा.गा.०२८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिवींचा जीवनु। माझे मनींचे मनोरथ पुरवीं कमळनयनु गे माये
६८०४	कमळनयने	।।ज्ञा.गा.१०६०.०४।।	विश्वरूप विश्वंभरे कमळनयने कमळाकरे वो। तुझें ध्यान लागो बाप रखुमादेविवरे वो
६८०५	कमळा	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
६८०६	कमळा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये

६८०७	कमळा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
६८०८	कमळा	।।ज्ञा.गा.०९९८.०२।।	तपन त्या कमळा कमळीं विकासु। सुकवी मयंकु काय करिसी बा सुधांशु
६८०९	कमळाकरे	।।ज्ञा.गा.१०६०.०४।।	विश्वरूप विश्वंभरे कमळनयने कमळाकरे वो। तुझें ध्यान लागो बाप रखुमादेविवरे वो
६८१०	कमळाकरे	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
६८११	कमळात्यना	।।ज्ञा.गा.११०३.०१।।	महेशे शक्तीसी खूण जी दाविली। हंसे लाधवीली कमळात्यना
६८१२	कमळावरी	।।ज्ञा.गा.०३६४.०१।।	कमळावरी कमळ ठेवुनी उल्हाटे। कमळीं कमळ उफराटें गे माय
६८१३	कमळासना	।।ज्ञा.गा.०४३०.०१।।	महेशें शिवेसी। निजखूण दाविली। हंसें लाधविली। कमळासना
६८१४	कमळिकें	।।ज्ञा.गा.०१५०.०३।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न ऐसें साधिलें। ते आणुनियां घातिलें। हृदय कमळिकें
६८१५	कमळीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
६८१६	कमळीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
६८१७	कमळीं	।।ज्ञा.गा.०२८६.०५।।	चोरट्या मधुकरा कमळीं घेतलासे थारा। मोतियांचा चारा राजहंसा
६८१८	कमळीं	।।ज्ञा.गा.०३६४.०१।।	कमळावरी कमळ ठेवुनी उल्हाटे। कमळीं कमळ उफराटें गे माय
६८१९	कमळीं	।।ज्ञा.गा.०६६८.०३।।	ज्ञानाचा हा वाफा भरूनियां कमळीं। सतरावी निराळी तिंबतसे
६८२०	कमळीं	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
६८२१	कमळीं	।।ज्ञा.गा.०९९८.०२।।	तपन त्या कमळा कमळीं विकासु। सुकवी मयंकु काय करिसी बा सुधांशु
६८२२	कमळींचे	।।ज्ञा.गा.०२४६.०५।।	दृश्य भास चांदणिया असती ठायीं लोपलिया। लिंगदेह कमळींचे मधुकर सुटती आपैसया
६८२३	कमळें	।।ज्ञा.गा.०४६२.०४।।	चंद्रोदयीं कमळें प्रकाशिलीं सितें। तैसें तुझें भरितें करीं आम्हां
६८२४	कमळें	।।ज्ञा.गा.०८३९.०४।।	ऐल पैल पूर्ण शिरीं। लावित कमळें थवथवळी। वरी सद्गुरुकृपेचा मैलागिरी। डोलों लागे
६८२५	कमाई	।।ज्ञा.गा.०७१५.०२।।	पूर्वीचें सुकृत ये जन्मीं कमाई। तिसरी ती पाहा गुरुकृपा
६८२६	कमाया	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी
६८२७	कमाविली	।।ज्ञा.गा.०६५२.०३।।	उत्तम भूमिका कमाविली पाही। धोत्रा लवलाही पेरियेला

६८२८	कमोदिनी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
६८२९	कर	।।ज्ञा.गा.०१४१.०४।।	सच्चिदानंदघन। पंढरिये परिपूर्ण। कर ठेवोनियां जघन। वाट पाहे भक्तांची
६८३०	कर	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु
६८३१	कर	।।ज्ञा.गा.०१९५.०२।।	बाप तीर्थ पंढरी। भूवैकुंठ महीवरी। भक्त पुंडलिकाचे द्वारीं। कर कटावरी राहिला
६८३२	कर	।।ज्ञा.गा.०२५२.०१।।	मे दुरथीं कर जोडुं। तान्हो सेवा न जाणुं
६८३३	कर	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्‌गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
६८३४	कर	।।ज्ञा.गा.१०६०.०३।।	कटीं कर विराजित। मुकुटरत्नजडित। पीतांबरु कासिला। तैसा येईं कां धांवत
६८३५	कर	।।ज्ञा.गा.११०४.०५।।	ज्ञानराज म्हणे निवृत्तीची सर। त्याचा कर माथां तेव्हां कळे
६८३६	कर	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों
६८३७	करंटा	।।ज्ञा.गा.००५६.०२।।	उपजोनी करंटा नेणें अद्वैत वाटा। रामकृष्णीं पैठा कैसेंनि होय
६८३८	करंटे	।।ज्ञा.गा.०२११.०२।।	करंटे कपाळ ज्यांचें नाम नये वाचे। सदैव सभाग्य तोचि हरिरंगीं नाचे
६८३९	करंडां	।।ज्ञा.गा.००९१.०१।।	कापुराचें कलेवर घातलें करंडां। सेखीं नुरेचि उंडा पहावया
६८४०	करंडिये	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
६८४१	करकरां	।।ज्ञा.गा.०२१२.०७।।	संतसंग धरा तुम्ही हरिभजन करा। पाठी लागलासे काळ दांत खातो करकरां
६८४२	करके	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी
६८४३	करचरण	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
६८४४	करचरण	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
६८४५	करचरण	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
६८४६	करचरणेंसि	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
६८४७	करड	।।ज्ञा.गा.१०८५.०३।।	पैल वरले माळी कोल्हा करड काढी। ससा वळीतो वेठी रे

६८४८	करणकुमारी	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
६८४९	करणी	।।ज्ञा.गा.००७८.०२।।	तें सुख आम्हां विठ्ठलचरणीं। निवृत्ति करणी व्यासाचिये
६८५०	करणी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदु:खप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
६८५१	करणी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
६८५२	करणी	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
६८५३	करणी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
६८५४	करणी	।।ज्ञा.गा.०८७५.०१।।	विष्णुवीण मार्ग घेशील अव्यंग। तरी वायांचि सोंग करणी तुझी
६८५५	करणी	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
६८५६	करणी	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
६८५७	करणी	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
६८५८	करणें	।।ज्ञा.गा.००५१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरिजप करणें। तुटेल धरणें प्रपंचाचें
६८५९	करणें	।।ज्ञा.गा.००५४.०१।।	पर्वताप्रमाणें पातक करणें। वज्रलेप होणें अभक्तांसी
६८६०	करणें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०२।।	काय करणें वो काय करणें वो
६८६१	करणें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०२।।	काय करणें वो काय करणें वो
६८६२	करणें	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
६८६३	करणें	।।ज्ञा.गा.०२६८.०३।।	न चले न चले कांहीं करणें कामान। याचें पहाणेंची विंदान कामानिया

६८६४	करणें	।।ज्ञा.गा.०२९५.०३।।	ध्यान धारणा तनु मनु करणें। ठेवियेलें ठेवणें गोपाळचरणीं वो माये
६८६५	करणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
६८६६	करणें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०२।।	आतां सेवेलागीं सेवा करणें कोणच्या अंगें। स्वामीपणें जगीं होउनी ठेलें
६८६७	करणें	।।ज्ञा.गा.०४१६.०३।।	स्तुति करणें ते तुझी निंदा। स्तुति जोगा नव्हेसी गोविंदा
६८६८	करणें	।।ज्ञा.गा.०५२७.०२।।	कैसें याचें करणें सांग आम्हां माय। कामधेनु होय कल्पनेची
६८६९	करणें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
६८७०	करणें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
६८७१	करणें	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
६८७२	करणें	।।ज्ञा.गा.०८९६.०३।।	बावोयाची खूण ज्ञानदेवो जाणे। तयाचें करणें तें अधिकची होणें
६८७३	करणें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
६८७४	करणें	।।ज्ञा.गा.०९१०.०१।।	सुखाचिया गोठी आतां किती हो करणें। सुखें सुख अनुभवणें ऐसें करी
६८७५	करणें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
६८७६	करणें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु

६८७७	करणें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
६८७८	करतळामळ	।।ज्ञा.गा.०४३०.०३।।	तेचि मज केलें। करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ। काय वानूं
६८७९	करतळामळ	।।ज्ञा.गा.११०३.०३।।	तेंचि मज केलें करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ काय वर्णूं
६८८०	करतळामळा	।।ज्ञा.गा.०४३१.०३।।	जें गुह्याचें मौन्यमाळा। तें मज केलें करतळामळा। अचळादि अचळा। सुख असें
६८८१	करतळीं	।।ज्ञा.गा.००५९.०२।।	भावबळें आकळे येऱ्हवीं नाकळे। करतळीं आंवळे तैसा हरि
६८८२	करती	।।ज्ञा.गा.०१८५.०१।।	अकार उकार मकार करती हा विचार। परी विठ्ठल अपरंपार न कळे रया
६८८३	करविलें	।।ज्ञा.गा.०४६८.०७।।	ज्ञानदेवा शांति उन्मनी रहस्य। हरिरूप भाष्य करविलें
६८८४	करवे	।।ज्ञा.गा.०५८२.०६।।	घालुनियां कडें शून्याशीं बांधितां। त्याचिया गणिता न करवे
६८८५	करसील	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
६८८६	करा	।।ज्ञा.गा.०००६.०२।।	ध्यान मनन दोन्ही करा । देता बोधिता चतुष्टवरा । मंगलदायक वटेश्वरा । पूजूं आतां
६८८७	करा	।।ज्ञा.गा.०१०७.०२।।	आपुली आपण करा सोडवण। संसारबंधन तोडा वेगीं
६८८८	करा	।।ज्ञा.गा.०१३७.०२।।	करा विठ्ठलस्मरण। नामरूपीं अनुसंधान। जाणोनी भक्तां भवलक्षण। जघनप्रमाण दावितसे
६८८९	करा	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
६८९०	करा	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
६८९१	करा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०७।।	संतसंग धरा तुम्ही हरिभजन करा। पाठी लागलासे काळ दांत खातो करकरां
६८९२	करा	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
६८९३	करा	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
६८९४	करा	।।ज्ञा.गा.०२७५.०२।।	मज करा कां उपचारु अधिक ताप भारु। सखिये सारंगधरु भेटवा कां

६८९५	करा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
६८९६	करा	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
६८९७	करा	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहूं नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्मव मरण बरें
६८९८	करा	।।ज्ञा.गा.०४८१.०१।।	त्रिवेणीचें स्नान अखंडित करा। काशीवासीं मरा ज्ञानेंवीण
६८९९	करा	।।ज्ञा.गा.०६४७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भजा आत्मदेवा। अखंडीत सेवा करा त्याची
६९००	करा	।।ज्ञा.गा.०७३५.०४।।	स्थूल सूक्ष्म कारणी माया। महाकरणाच्या ठायां रीघ करा
६९०१	करा	।।ज्ञा.गा.०७४१.०३।।	औट हात हा देह ब्रह्मांड सगळें यांत। तयाचा निश्चित शोध करा
६९०२	करा	।।ज्ञा.गा.०७४६.०१।।	आकाशाची गुंफा अंत नाहीं जिचा। शोध करा तिचा सर्वभावें
६९०३	करा	।।ज्ञा.गा.०८१०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्‌गुरुकृपेनें। नित्यानित्य रूपें शोध करा
६९०४	करा	।।ज्ञा.गा.०८२३.०१।।	आतां औटपिठींचा मार्ग एक बाई। निशिदिनीं पाही शोध करा
६९०५	करा	।।ज्ञा.गा.०८४४.०३।।	जंववरी देह आहे तंववरी साधन। करूनियां ज्ञान सिद्ध करा
६९०६	करा	।।ज्ञा.गा.०९०७.०२।।	मित्रत्व करा जीवाहूनि वेगळें। पढियंते आगळें प्रेम जाण
६९०७	करा	।।ज्ञा.गा.०९२२.०२।।	मित्रपणें करा मधुर अळुमाळा। मधुकर गोपाळा हृदयीं धरा
६९०८	करा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
६९०९	करा	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
६९१०	करा	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
६९११	करा	।।ज्ञा.गा.१०८८.०४।।	करा तत्त्वीं सौरसु म्हणे निवृत्तीदासु। जेथें रात्री दिवसु आथिचिना
६९१२	करावया	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया

६९१३	करावया	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
६९१४	करावया	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
६९१५	करावया	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
६९१६	करावया	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
६९१७	करावया	।।ज्ञा.गा.०४४२.०२।।	दुजाची करावया विटंबना। निंदूं पाहती साधुसज्जना। पाळितां अवसाना। साहती कैसे
६९१८	करावया	।।ज्ञा.गा.०६३१.०५।।	जिवाशी उद्धार करावया कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर जाणिजे कीं
६९१९	करावा	।।ज्ञा.गा.०१२३.०३।।	करावा विचार । धरावा आचार। करावा परिकर। रामनामीं
६९२०	करावा	।।ज्ञा.गा.०१२३.०३।।	करावा विचार । धरावा आचार। करावा परिकर। रामनामीं
६९२१	करावा	।।ज्ञा.गा.०१७१.०२।।	पठण करावें नित्य नाम। हरिचरणीं ठेवा प्रेम। रामराम सप्रेम। जप करावा
६९२२	करावा	।।ज्ञा.गा.०४८२.०२।।	अहंता समूळ करावा कीं त्याग। काम क्रोध मांग शिवूं नये
६९२३	करावा	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे
६९२४	करावा	।।ज्ञा.गा.०८४४.०५।।	आहे मी हा कोण करावा विचार। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
६९२५	करावा	।।ज्ञा.गा.०९८६.०९।।	ईश्वरीं आपुला घालुनिया भार। करावा विचार आलियाचा
६९२६	करावा	।।ज्ञा.गा.०९८६.१२।।	रिकामा हा काळ जाऊं न द्यावा। हिताचा करावा लागपाट
६९२७	करावा	।।ज्ञा.गा.०९८६.१४।।	लिगटूनी रहावें आवरावें मन। करावा जतन विश्वास हा
६९२८	कराविंयाची	।।ज्ञा.गा.०३१३.०२।।	मौनेंची घरवात कराविंयाची । चाड नाहीं मज या जिवाची गे माय
६९२९	करावी	।।ज्ञा.गा.०१६८.०१।।	जयासि पाहिजे वैकुंठ। तेणें हरिनामें करावी वाट। रामकृष्ण घडघडाट। नित्य नाम स्मरावें
६९३०	करावी	।।ज्ञा.गा.०१७०.०३।।	अखंड ध्यावे श्रीहरि। भजावे संतां निरंतरीं। हरिवाचुनिया दुसरी। गोठी न करावी सर्वथा
६९३१	करावी	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु
६९३२	करावी	।।ज्ञा.गा.०९८६.१३।।	रिकामी ही तोंडीं न करावी बडबडी। अवगुणीची खोडी टाकून द्यावी
६९३३	करावी	।।ज्ञा.गा.०९९३.०१।।	संन्याशाची पूजा करावी दुरून। शरीर स्पर्शन करूं नये

६९३४	करावीं	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
६९३५	करावीं	।।ज्ञा.गा.०९८९.०३।।	देह गेह भ्रांति सोडुनिया द्यावी। साधनें करावीं शुद्ध मार्गें
६९३६	करावीं	।।ज्ञा.गा.१०९७.०३।।	पिसुणें परावीं मज काय करावीं। तुजची आठवीं श्रीचरण दाखवीं
६९३७	करावें	।।ज्ञा.गा.००५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरि माझा समर्थ। न करावें अर्थ उपनिषदां
६९३८	करावें	।।ज्ञा.गा.०१४४.०३।।	नित्य सत्य समाधान। निर्मळ करावें मन। नित्य तयासी नारायण। वैकुंठवास करील
६९३९	करावें	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
६९४०	करावें	।।ज्ञा.गा.०१६३.०१।।	प्रमाण करावें नामासी। झुंझ घ्यावे यमदूतासी। मन वळावें नेमेंसी। हरिचरणीं लक्ष लावावें
६९४१	करावें	।।ज्ञा.गा.०१६७.०१।।	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
६९४२	करावें	।।ज्ञा.गा.०१६७.०१।।	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
६९४३	करावें	।।ज्ञा.गा.०१६८.०३।।	जगज्जनक जनार्दन। यापरी साधावा नारायण। नाममंत्रें अनुष्ठान। नित्य करावें प्रत्यही
६९४४	करावें	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें
६९४५	करावें	।।ज्ञा.गा.०१७०.०५।।	करावें वेदाचें अध्ययन। शास्त्र करावें श्रवण। चित्तीं आठवावा नारायण। हरि हरि स्मरावे
६९४६	करावें	।।ज्ञा.गा.०१७०.०५।।	करावें वेदाचें अध्ययन। शास्त्र करावें श्रवण। चित्तीं आठवावा नारायण। हरि हरि स्मरावे
६९४७	करावें	।।ज्ञा.गा.०१७१.०२।।	पठण करावें नित्य नाम। हरिचरणीं ठेवा प्रेम। रामराम सप्रेम। जप करावा
६९४८	करावें	।।ज्ञा.गा.०१७३.०५।।	कीर्तन केलिया नित्य। भवार्णव तरसी सत्य। हेंचि करावें साध्यकृत्य। रामनाम जिव्हेसी
६९४९	करावें	।।ज्ञा.गा.०१८१.०२।।	देखतां ज्याचे चरण। यम जातसे शरण। ऐसें सुकृताचे वर्णन। कवणें करावें तयाचें
६९५०	करावें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका। जिये गावीं कथा आयिका। तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें
६९५१	करावें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
६९५२	करावें	।।ज्ञा.गा.०४३५.०१।।	नाना मतीची भूषण। मनेचि करावें गमन। तो आणि आपण। उरों नये
६९५३	करावें	।।ज्ञा.गा.०४८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे करावें सुमन। तरीच चिद्घन पाविजे तो
६९५४	करावें	।।ज्ञा.गा.०६११.०२।।	सोमयाग श्रेष्ठ करितां पावन। करावें हनन पशु तेथें
६९५५	करावें	।।ज्ञा.गा.०६५२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें न करावें। शरण रिघावें सद्गुरुशी
६९५६	करावें	।।ज्ञा.गा.०८४५.०२।।	अंतकाळीं जरी करावें साधन। म्हणतां नागवण आली तुम्हां

६९५७	करावें	।।ज्ञा.गा.०८९४.०४।।	देह गेह भ्रांती सोडूनियां द्यावें। साधन करावें शुद्ध मार्गें
६९५८	करावें	।।ज्ञा.गा.०९९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे त्यासी करावें नमन। प्रापंचिक जनें शिवूं नये
६९५९	करि	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
६९६०	करिजे	।।ज्ञा.गा.०६२९.०१।।	मुक्ति पावावया करिजे हरिभक्ति। तरीच विरक्ति प्रगटेल
६९६१	करिजे	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
६९६२	करिजे	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
६९६३	करित	।।ज्ञा.गा.०९९०.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही एकपण। होय तंव साधन करित जाय
६९६४	करितसे	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
६९६५	करितसे	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
६९६६	करितां	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
६९६७	करितां	।।ज्ञा.गा.०१००.०३।।	पुण्य करितां स्वर्ग ।पाप करितां भोग। नाम जपतां सर्वांग। होईल पांडुरंग
६९६८	करितां	।।ज्ञा.गा.०१००.०३।।	पुण्य करितां स्वर्ग ।पाप करितां भोग। नाम जपतां सर्वांग। होईल पांडुरंग
६९६९	करितां	।।ज्ञा.गा.०१२२.०६।।	स्मरण करितां वाल्मिक वैखरी। वारुळाभीतरीं रामराम
६९७०	करितां	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
६९७१	करितां	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
६९७२	करितां	।।ज्ञा.गा.०१९६.०४।।	कर्म धर्म करितां शिणली येतां जातां। मग पुंडलिकें अनंता प्रार्थियेलें
६९७३	करितां	।।ज्ञा.गा.०२१२.०६।।	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं

६९७४	करितां	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
६९७५	करितां	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
६९७६	करितां	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
६९७७	करितां	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
६९७८	करितां	।।ज्ञा.गा.०४२०.०१।।	पाहे पां ध्वजेचें चिरगूट। राया जतन करितां कष्ट
६९७९	करितां	।।ज्ञा.गा.०४६४.०२।।	तैसें तुझें ध्यान करितां उद्भट। सांपडली वाट वैकुंठीची
६९८०	करितां	।।ज्ञा.गा.०६०२.०३।।	बहुत श्रमलों साधन करितां। विश्रांति तत्त्वतां न होयची
६९८१	करितां	।।ज्ञा.गा.०६०६.०१।।	कर्मत्याग करितां पावे अधोगति। भोगितां ही मुक्ति पाविजेना
६९८२	करितां	।।ज्ञा.गा.०६११.०२।।	सोमयाग श्रेष्ठ करितां पावन। करावें हनन पशु तेथें
६९८३	करितां	।।ज्ञा.गा.०६१६.०२।।	सज्जनसंगती करितां तेंचि रूप। आनन्दाचा दीप बाणताती
६९८४	करितां	।।ज्ञा.गा.०६५४.०५।।	विचार करितां सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर सत्ययोगी
६९८५	करितां	।।ज्ञा.गा.०७०५.०२।।	काय सांगों निदसुरी कवळलें संसारीं। करितां येरझारी येणेंचि छंदें
६९८६	करितां	।।ज्ञा.गा.०८२३.०६।।	महालिंगीं मार्ग अंत नाहीं ज्याचा। शोध करितां वाचा कुंठीतची
६९८७	करितां	।।ज्ञा.गा.०८३६.०२।।	प्रणव ओंकार विचार करितां। बिंदूचि तत्त्वता सर्वगत
६९८८	करितां	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
६९८९	करितां	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
६९९०	करितां	।।ज्ञा.गा.०८८६.०३।।	एक श्रीकृष्ण तें विसरलें ऐसें ज्ञानदेव बोले। मूर्खेसी संगती करितां शहाणे सिंतरले

६९९१	करितां	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
६९९२	करितां	।।ज्ञा.गा.०९२१.०४।।	डोळ्यांतील बाहुली। करितां नये वेगळी। सखी म्हणुनि साउली । धरितां नये
६९९३	करितां	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
६९९४	करितां	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
६९९५	करिताची	।।ज्ञा.गा.०१७४.०६।।	ज्ञानदेवीं जप ध्यान। रामकृष्ण नारायण। धन्य त्याचें कुल जाण। हरिस्मरण करिताची
६९९६	करिताती	।।ज्ञा.गा.०६०९.०२।।	सत्त्व रज तम गुण धरूनियां। उपाधी आपुलिया करिताती
६९९७	करिताती	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
६९९८	करिती	।।ज्ञा.गा.०१६९.०५।।	करिती अन्नदान भूतिं। हरिचरण हृदयीं ध्याती। तया प्रसन्न श्रीपति। अंतीं होय सर्वथा
६९९९	करिती	।।ज्ञा.गा.०१७७.०३।।	विविधा मति भक्ति जे करिती। ते अंतीं नव्हती संसार बापा
७०००	करिती	।।ज्ञा.गा.०१९२.०१।।	यम म्हणे दूतांप्रति। जे एकादशी करिती। तया नाणावे पुढती। ते हरिदास विष्णूचे
७००१	करिती	।।ज्ञा.गा.०१९४.०२।।	रामकृष्ण नारायण। ऐसे करिती जे स्मरण। त्यांचे वंदावे चरण। साष्टांगें निजभावेसी
७००२	करिती	।।ज्ञा.गा.०२११.०४।।	ऐसे जे जन्मोनी नर भोगिती अघोर। न करिती तीर्थयात्रा तया नरकीं बिढार
७००३	करिती	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
७००४	करिती	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
७००५	करिती	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया
७००६	करिती	।।ज्ञा.गा.०२४६.०९।।	योगविद्येच्या पंथें साधकवृंदें चालियलीं। उपनिषदाचा अर्थ शब्द करिती कोकिळी
७००७	करिती	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
७००८	करिती	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी

७००९	करिती	।।ज्ञा.गा.०३१८.०२।।	माझीये कडीये तान्हा तुझीये कडीये कान्हा । देवकी यशोदा विस्मो करिती मनीं
७०१०	करिती	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
७०११	करिती	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
७०१२	करिती	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
७०१३	करिती	।।ज्ञा.गा.०६०९.०१।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र सुजन स्थिती अंत। करिती महत् जगीं तिन्ही
७०१४	करिती	।।ज्ञा.गा.०६२०.०४।।	वंचना करिती जन दुष्ट नष्ट। मुख्य श्रेष्ठ श्रेष्ठ वंदिताती
७०१५	करिती	।।ज्ञा.गा.०८५४.०४।।	सर्वत्र आपणची म्हणती। अभक्ष्य भक्षण करिती
७०१६	करिती	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
७०१७	करिती	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
७०१८	करितील	।।ज्ञा.गा.०८९४.०१।।	चोराचिया संगें क्रमितां पैं पंथ। ठकूनियां घात करितील
७०१९	करितु	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
७०२०	करितु	।।ज्ञा.गा.१०५४.१६।।	ज्ञानदेवें घेतलें दान। हृदयीं धरूनीयां ध्यान। समाधी बैसला निर्वाण। कथा कीर्तन करितु
७०२१	करितुसे	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
७०२२	करितुसें	।।ज्ञा.गा.०१४८.०१।।	नित्य सत्य श्रीराम राम। हा शिवाचा वाचा नेम। प्रतिदिनी स्नानधर्म। रामनामें करितुसें

७०२३	करितो	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
७०२४	करितो	।।ज्ञा.गा.०४४२.०३।।	पुसावया मार्गामार्गाच्या वाटा। तुम्ही म्हणाल करितो चेष्टा। नेणुं म्हणाल आला ताठा। अभिमानाचा
७०२५	करितो	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
७०२६	करितो	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
७०२७	करितोसी	।।ज्ञा.गा.०५९९.०२।।	केवीं तुज कळे सांग जीव रूपा। वृथा भ्रम बापा करितोसी
७०२८	करितोसी	।।ज्ञा.गा.०६३८.०१।।	मृत्तिकेची खंती काय करितोसी। कोण मी नेणशी काय आहे
७०२९	करितोसी	।।ज्ञा.गा.०७१६.०३।।	सेवुनि अमृत चिंता मरणाची। कासयाला त्याची करितोसी
७०३०	करिशी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
७०३१	करिसां	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
७०३२	करिसी	।।ज्ञा.गा.००५१.०३।।	सायास करिसी प्रपंच दिननिशीं। हरिसी न भजसी कवण्या गुणें
७०३३	करिसी	।।ज्ञा.गा.००५९.०१।।	तीर्थ व्रत नेम भावेंवीण सिद्धी। वायांचि उपाधी करिसी जना
७०३४	करिसी	।।ज्ञा.गा.०१३५.०१।।	पन्नासाअक्षरीं करिसी भरोवरी। शेखीं तुझें तोंड तुज वैरी रया
७०३५	करिसी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्मे करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निधरिं
७०३६	करिसी	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
७०३७	करिसी	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
७०३८	करिसी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे

७०३९	करिसी	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
७०४०	करिसी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
७०४१	करिसी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
७०४२	करिसी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०२।।	आवडे तें करिसी देवा कवण करी तुझा हेवा रे
७०४३	करिसी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
७०४४	करिसी	।।ज्ञा.गा.०४००.०२।।	तैसा कां गा निकरवृत्ती करिसी। सर्वां ठायीं विभांडिसी गा देवा
७०४५	करिसी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
७०४६	करिसी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
७०४७	करिसी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
७०४८	करिसी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
७०४९	करिसी	।।ज्ञा.गा.०८५३.०२।।	सुटलेपणें करिसी विषयत्याग। तेणें अंतरीं होय अनुराग। परतोनी तरीच पावशी ब्रह्मभाग रया
७०५०	करिसी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना

७०५१	करिसी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया
७०५२	करिसी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
७०५३	करिसी	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
७०५४	करिसी	।।ज्ञा.गा.०९०३.०१।।	निर्जीवां दगडांची काय करिसी सेवा। तो तुज निर्दैवा देईल काय
७०५५	करिसी	।।ज्ञा.गा.०९०६.०२।।	हातींचे निधान जाय मग तूं करिसी काय। पोळलियावरी हाय निवऊ पाहे
७०५६	करिसी	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
७०५७	करिसी	।।ज्ञा.गा.०९१५.०२।।	जवळीं असतां सांडी मांडी करिसी। वायां सिणसी तुझा तूंचि रया
७०५८	करिसी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
७०५९	करिसी	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
७०६०	करिसी	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दुःख वाड। भोगितोसी रया
७०६१	करिसी	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
७०६२	करिसी	।।ज्ञा.गा.०९९८.०१।।	काय करिसी सकळ देवांचें वैभव विलास। माझिया स्वामीवीण ते अवघे उद्वसु रया
७०६३	करिसी	।।ज्ञा.गा.०९९८.०२।।	तपन त्या कमळा कमळीं विकासु। सुकवी मयंकु काय करिसी बा सुधांशु
७०६४	करिसी	।।ज्ञा.गा.०९९८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु आहे तैसाचि पुरे। काय करिसी आणिकां देवांचीं गोवारें रया
७०६५	करिसी	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव

७०६६	करिसी	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
७०६७	करिसील	।।ज्ञा.गा.०८७६.०२।।	नाथिलीच खटपट करिसील किती। गगनींचीं सुमनें तुरंबीसी मस्तकीं
७०६८	करी	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
७०६९	करी	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
७०७०	करी	।।ज्ञा.गा.००४८.०२।।	हरि मुखें म्हणा हरि मुखें म्हणा। पुण्याची गणना कोण करी
७०७१	करी	।।ज्ञा.गा.००४८.०३।।	असोनी संसारीं जिव्हे वेगु करी। वेदशास्त्र उभारी बाह्या सदा
७०७२	करी	।।ज्ञा.गा.००७७.०३।।	ज्ञानेसहित ज्ञान विज्ञानें धन। वृत्तींचें समाधान निवृत्ति करी
७०७३	करी	।।ज्ञा.गा.००७९.०२।।	हरिनामें शोक करी अभाव कामारी। यातें दुरी करी हरिपाठें
७०७४	करी	।।ज्ञा.गा.००७९.०२।।	हरिनामें शोक करी अभाव कामारी। यातें दुरी करी हरिपाठें
७०७५	करी	।।ज्ञा.गा.००८१.०६।।	दिन काळ पळपळ स्मरण नामाचें। विरुळा या मंत्राचें करी पठण
७०७६	करी	।।ज्ञा.गा.००९०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रामकृष्ण आशा। संसारपिपासा दुरी करी
७०७७	करी	।।ज्ञा.गा.००९५.०२।।	सामान्यत्व हरि समसेज करी। चित्त वित्त घरीं हरिपाठें
७०७८	करी	।।ज्ञा.गा.०१००.०५।।	जाईल हें आयुष्य। न सेवीं विषयविष। पडतील यमशाप। वेगीं करी सौरस
७०७९	करी	।।ज्ञा.गा.०११२.०४।।	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
७०८०	करी	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
७०८१	करी	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी
७०८२	करी	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो
७०८३	करी	।।ज्ञा.गा.०१४४.०१।।	सकळ सांप्रदाय श्रीहरि। जो बैसोनि जप करी। जिव्हे महादेवाचे अंतरीं। सर्वकाळ वसतसे
७०८४	करी	।।ज्ञा.गा.०१४४.०२।।	रामनामें जप करी। तोचि तरे भवसागरीं। पितरांसहित निर्धारीं। वैकुंठपुरीं पावले
७०८५	करी	।।ज्ञा.गा.०१४९.०२।।	मातापितयाचा द्वेषु करी। गुरुनिंदा करी थोरी। तो घालिजेल अघोरीं। कल्पकोडी जाणावें
७०८६	करी	।।ज्ञा.गा.०१४९.०२।।	मातापितयाचा द्वेषु करी। गुरुनिंदा करी थोरी। तो घालिजेल अघोरीं। कल्पकोडी जाणावें

७०८७	करी	।।ज्ञा.गा.०१५३.०३।।	देवधर्म जोडेल ऐसा। न करी भूतमात्रीं हिंसा। सर्वांभूतीं हरि सरसा। भावपूर्वक नमस्कारावा
७०८८	करी	।।ज्ञा.गा.०१५९.०२।।	हरिकथा श्रवण। तेणें दोषासी दहन। अंतीं पावे नारायण। चतुर्भुज करी भक्तांसी
७०८९	करी	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
७०९०	करी	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
७०९१	करी	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
७०९२	करी	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
७०९३	करी	।।ज्ञा.गा.०१७५.०२।।	नाम श्रीहरिचे चोखडे। जपति भक्त साबडे। उद्धरण त्यांचे कोडें। करी देव वैकुंठीचा
७०९४	करी	।।ज्ञा.गा.०१९६.०७।।	बागडे गाती हरि वाकुल्या कुसरी। तेथें पुंडलिक परोपरी स्तवन करी
७०९५	करी	।।ज्ञा.गा.०२०२.०१।।	तत्त्वें तत्त्व धरी कोहंभाव होकरी। सोहं सोहं करी कोण सये
७०९६	करी	।।ज्ञा.गा.०२१०.०५।।	पंढरिसी कीर्तन करी। पुंडलीकासी नमस्कारी। विठ्ठलचरण अंतरीं धरी। धन्य जन्म तयाचा
७०९७	करी	।।ज्ञा.गा.०२११.०३।।	आपण न करी यात्रा दुजियासि जावो नेदी। विषयाचा लंपट शिकवी कुविद्या कुबुद्धी
७०९८	करी	।।ज्ञा.गा.०२१२.०३।।	तापत्रय अग्नीचा लागला वोणवा। कवण रिघे आड कवण करी सावाधावा
७०९९	करी	।।ज्ञा.गा.०२३४.०४।।	भूतग्रामींचा परेशु। तापत्रयाचा करी नाशू। आड धरुनी गोपवेषु। वत्सें राखे
७१००	करी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
७१०१	करी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०२।।	गौळणी चतुरे झडकरीं। जाय मथुरे विकरा करी
७१०२	करी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
७१०३	करी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
७१०४	करी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
७१०५	करी	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु

७१०६	करी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकलली नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
७१०७	करी	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
७१०८	करी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
७१०९	करी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०२।।	कर्मेवीण सौरी झालें संतापाशीं । ज्ञान डौर घेऊनि करी लिंग देह नाशी
७११०	करी	।।ज्ञा.गा.०३६०.०३।।	संपादनीं नट नटोनियां हरि। एकरूपें करी आपण्या ऐसें
७१११	करी	।।ज्ञा.गा.०३८२.०१।।	सखीप्रती सखी आदरें करी प्रश्न। जीव शिव पूर्ण कैसा दिसे
७११२	करी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
७११३	करी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
७११४	करी	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
७११५	करी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
७११६	करी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
७११७	करी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०२।।	आवडे तें करिसी देवा कवण करी तुझा हेवा रे
७११८	करी	।।ज्ञा.गा.०४२५.०१।।	देव करी तरी काय न होई। दगडाचिये नई तरिजेल
७११९	करी	।।ज्ञा.गा.०४४९.०४।।	षड्रसीं भोक्ता हरिरूप करी। सप्तमा जिव्हारीं कळा धरीं
७१२०	करी	।।ज्ञा.गा.०४४९.०६।।	नवमा नवमी दशमावृत्ति। एकादशीं तृप्ती करी ज्ञाना
७१२१	करी	।।ज्ञा.गा.०४५३.०६।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना एक तूं करी। तरी तूंतें कामारी होईल चित्तें
७१२२	करी	।।ज्ञा.गा.०४६९.०३।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना योगाची धारणा। जीवशीव करूणा चक्षु दृढ करी

७१२३	करी	।।ज्ञा.गा.०४७२.०२।।	आतां मी न करी भ्रांतीचें भ्रमण। वृत्तीसीं मार्जन केलें असे
७१२४	करी	।।ज्ञा.गा.०४७६.०१।।	सोंग संपादणी एका रूपें करी। आत्मा घरोघरीं वर्ततुसे
७१२५	करी	।।ज्ञा.गा.०५२१.०१।।	मृत्यूचेनि मापें जे जे गेले प्राणी। तयाची शिराणी यम करी
७१२६	करी	।।ज्ञा.गा.०५२३.०३।।	पंचक दशक तत्त्वता विचारी। एकरूपें करी ग्रास त्याचा
७१२७	करी	।।ज्ञा.गा.०५८४.०३।।	प्राचिनानें वर्तो जाणो या शरीरीं। जैसा वेठीं करी राबताहे
७१२८	करी	।।ज्ञा.गा.०५९७.०१।।	त्यागुनी कैलास सर्वही संपत्ती। स्मशानांत वस्ती रुद्र करी
७१२९	करी	।।ज्ञा.गा.०६०२.०२।।	देह जावो राहो नाहींच संदेहो। न करी निग्रहो कासयाचा
७१३०	करी	।।ज्ञा.गा.०६१५.०२।।	दानधर्म करी भोग इहलोक। त्रिविधही एक रूप जाण
७१३१	करी	।।ज्ञा.गा.०६२३.०४।।	हरिहरादिक देहीं सुकल्पिक। इतरांचा लेख कोण करी
७१३२	करी	।।ज्ञा.गा.०६७६.०१।।	श्रीगुरुसारिखा असतां पाठिराखा। इतरांचा लेखा कोण करी
७१३३	करी	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
७१३४	करी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
७१३५	करी	।।ज्ञा.गा.०७१४.०३।।	एकचि अनेक झालें नानाविकार। करी विचार एकमेव
७१३६	करी	।।ज्ञा.गा.०७४७.०३।।	वृत्ति झेंपावली आनंद झाला सैरा। सत्रावी येरझारा करी जेथें
७१३७	करी	।।ज्ञा.गा.०८२६.०१।।	तूर्येमध्यें माझा अखंड रहिवास। निवृत्ति म्हणे अविनाश तूर्या करी
७१३८	करी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
७१३९	करी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
७१४०	करी	।।ज्ञा.गा.०८३८.०४।।	ते दृष्टि अणुभरी। इकडे पाहे समूळवरी। तो जडजीव करी। रक्षण बापा
७१४१	करी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
७१४२	करी	।।ज्ञा.गा.०८५०.१३।।	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे

७१४३	करी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
७१४४	करी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
७१४५	करी	।।ज्ञा.गा.०८९५.०१।।	जंववरी तंववरी जंबुक करी गर्जना। जंव त्या पंचानना देखिलें नाहीं बाप
७१४६	करी	।।ज्ञा.गा.०८९५.०५।।	जंववरी तंववरी समुद्र करी गर्जना। जंव अगस्ती ब्राह्मणा देखिलें नाहीं बाप
७१४७	करी	।।ज्ञा.गा.०८९९.०२।।	कामधाम हरि ब्रह्मार्पण करी। आपणची कामारी होये हरि
७१४८	करी	।।ज्ञा.गा.०९०२.०२।।	जतन करी रे जिवाचीया जिवा। सांगतसे ठेवा जुगादीचा
७१४९	करी	।।ज्ञा.गा.०९१०.०१।।	सुखाचिया गोठी आतां किती हो करणें। सुखें सुख अनुभवणें ऐसें करी
७१५०	करी	।।ज्ञा.गा.०९१०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। सुखीं सुख मुरे ऐसें करी वो बाईये
७१५१	करी	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
७१५२	करी	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
७१५३	करी	।।ज्ञा.गा.०९२१.०६।।	विठ्ठलरखुमाईचे भांडणी। कोण करी बुझावणी। निवृत्तीचें चरणीं। शरण ज्ञानदेव
७१५४	करी	।।ज्ञा.गा.०९३९.०२।।	सोहंभावें सोकरी कोहंभावें हो करी। पाहे दुरीच्या दुरी एकतत्त्वीं
७१५५	करी	।।ज्ञा.गा.०९५६.०१।।	सायखडियाचें बिक। अचेत करी परिपाक। जनदृष्टीचें कवतुक। स्फुरे वेगीं
७१५६	करी	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
७१५७	करी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
७१५८	करी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
७१५९	करी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
७१६०	करी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो

७१६१	करी	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
७१६२	करी	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
७१६३	करी	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
७१६४	करी	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
७१६५	करी	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
७१६६	करी	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
७१६७	करी	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
७१६८	करी	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
७१६९	करी	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकी मनींचें सकळ
७१७०	करी	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ ह्रदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
७१७१	करी	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
७१७२	करी	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
७१७३	करी	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं

७१७४	करी	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
७१७५	करी	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
७१७६	करी	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
७१७७	करी	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
७१७८	करी	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
७१७९	करी	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
७१८०	करी	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
७१८१	करी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
७१८२	करी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
७१८३	करी	।।ज्ञा.गा.१०५४.०७।।	मंत्रतीर्थयज्ञयाग। या न करी भागाभाग। तूंचि होऊनि सर्वांग। सर्व संग मज देई
७१८४	करी	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
७१८५	करी	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
७१८६	करी	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया
७१८७	करी	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
७१८८	करी	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
७१८९	करीं	।।ज्ञा.गा.००२२.०१।।	तुरे कांबळा डांगेवरी विषाण वेणु घेऊनि करीं । वैजयंती रुळे कैशी वक्षस्थळावरी

७१९०	करीं	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
७१९१	करीं	।।ज्ञा.गा.००७४.०५।।	तीर्थव्रतीं भावना धरी रे करुणा। शांती दया पाहुणा हरि करीं
७१९२	करीं	।।ज्ञा.गा.०१०९.०२।।	विठ्ठल नाम उच्चारीं। आळसु न करीं क्षणभरी
७१९३	करीं	।।ज्ञा.गा.०११७.०१।।	संपत्तिविपत्तिदु:ख। हरेल अवघा शोक। वेगीं करूनियां विवेक। हरिस्मरण करीं
७१९४	करीं	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
७१९५	करीं	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
७१९६	करीं	।।ज्ञा.गा.०२३३.०६।।	आतां ऐसें करीं तुज मज सरोभरी। प्रपंच केसरी होई रया
७१९७	करीं	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा
७१९८	करीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
७१९९	करीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
७२००	करीं	।।ज्ञा.गा.०३८४.०१।।	सम्यक् करीं शांति बैसें एके पातीं। क्षमेसी निवृत्ति वाड करीं
७२०१	करीं	।।ज्ञा.गा.०३८४.०१।।	सम्यक् करीं शांति बैसें एके पातीं। क्षमेसी निवृत्ति वाड करीं
७२०२	करीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
७२०३	करीं	।।ज्ञा.गा.०४६२.०४।।	चंद्रोदयीं कमळें प्रकाशिलीं सितें। तैसें तुझें भरितें करीं आम्हां
७२०४	करीं	।।ज्ञा.गा.०४६४.०६।।	ज्ञानदेवीं सिद्धी साउली श्रीहरि। गुरुकृपा करीं कुरवाळिलें
७२०५	करीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
७२०६	करीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
७२०७	करीं	।।ज्ञा.गा.०५९३.०३।।	नित्यानित्य दोन्ही करीं गा विचार। आहे मी हे कीर विचारिजे
७२०८	करीं	।।ज्ञा.गा.०७२०.०३।।	नातरीं मोतीं। विखुरलीं अंबरीं। दिसती परि करीं। येतीच ना
७२०९	करीं	।।ज्ञा.गा.०७४१.०१।।	मनें मुरउनी करीं राज रया। प्रणवासी सखया साक्ष होई

७२१०	करीं	।।ज्ञा.गा.०७४१.०२।।	देहीं स्थानमान विवरण करीं आधीं। पिंडींची ही शुद्धि प्रथम करीं
७२११	करीं	।।ज्ञा.गा.०७४१.०२।।	देहीं स्थानमान विवरण करीं आधीं। पिंडींची ही शुद्धि प्रथम करीं
७२१२	करीं	।।ज्ञा.गा.०७४१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे विवरण करीं वेगें। निवृत्तीच्या संगें साधिलें हेंचि
७२१३	करीं	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
७२१४	करीं	।।ज्ञा.गा.०८४५.०५।।	अमोलिक प्राप्ति होत आहे तुज। धरूनियां लाज हित करीं
७२१५	करीं	।।ज्ञा.गा.०८५०.०४।।	परतोनीयां पाहीं करीं आठवण। तूं आहेसी कोण विचारीं पां
७२१६	करीं	।।ज्ञा.गा.०८५०.०७।।	ऐसें गंधर्वपूर कीं मृगजळाचें नीर। येथीचा विचार क्लेशी खेदक्षीण न करीं बापा
७२१७	करीं	।।ज्ञा.गा.०८५०.११।।	आतां सांडी मांडी न करीं निश्चय एक धरीं। तूं आत्मा निर्विकारी सदोदित
७२१८	करीं	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
७२१९	करीं	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
७२२०	करीं	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
७२२१	करीं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
७२२२	करीं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
७२२३	करीं	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्में। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
७२२४	करीं	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया

७२२५	करीं	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें
७२२६	करीं	।।ज्ञा.गा.०८६९.०३।।	वेग करीं भजनां काळ यम श्रेष्ठ। कैसेंनी वैकुंठ पावशील झणें
७२२७	करीं	।।ज्ञा.गा.०८७०.०१।।	बुद्धिमान चित्त धन वित्त गोत। निजानंदें तृप्त करीं रया
७२२८	करीं	।।ज्ञा.गा.०८७१.०२।।	घ्राणाची कळिका भ्रमर रुंजीका। तेथील झुळुका रुंजी करीं
७२२९	करीं	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
७२३०	करीं	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
७२३१	करीं	।।ज्ञा.गा.०९१३.०२।।	तयाचे करीं पां स्मरणु। आळसु न करीं अंत:करणु। भीतरलीया सुमनपणु। निहारण होईल
७२३२	करीं	।।ज्ञा.गा.०९१३.०२।।	तयाचे करीं पां स्मरणु। आळसु न करीं अंत:करणु। भीतरलीया सुमनपणु। निहारण होईल
७२३३	करीं	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
७२३४	करीं	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
७२३५	करीं	।।ज्ञा.गा.०९५२.०२।।	तंव चतुर्भुज हरि हृदयमंदिरीं। तया नमन करीं विज्ञानेंसी
७२३६	करीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
७२३७	करीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
७२३८	करीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
७२३९	करीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय

७२४०	करीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
७२४१	करीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भी होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
७२४२	करीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
७२४३	करीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
७२४४	करीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
७२४५	करीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
७२४६	करीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
७२४७	करीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
७२४८	करीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
७२४९	करीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
७२५०	करीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
७२५१	करीं	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
७२५२	करीं	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे

७२५३	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
७२५४	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
७२५५	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
७२५६	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
७२५७	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
७२५८	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
७२५९	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
७२६०	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
७२६१	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
७२६२	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
७२६३	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई

७२६४	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
७२६५	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
७२६६	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
७२६७	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
७२६८	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
७२६९	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
७२७०	करीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
७२७१	करीं	।।ज्ञा.गा.१०८०.०४।।	मी मायराणी पतिव्रता शिरोमणी। ज्ञानदेवो निरंजनीं क्रीडा करीं
७२७२	करीं	।।ज्ञा.गा.१०८८.०१।।	आल्हादपण काय सांगसी देवा। मन बैसें भावा तैसें करीं
७२७३	करीं	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा

७२७४	करीं	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
७२७५	करीं	।।ज्ञा.गा.११०९.०२।।	शुद्ध सुमनांची शेज। तेथें तूं निद्रा करीं चहूं वाच्यांशिं गूज रे!
७२७६	करीच	।।ज्ञा.गा.०६८२.०४।।	हा रखुमाईदेविवरु गुरुगम्य सागरु। न करीच अव्हेरु माझा वो माय
७२७७	करीजे	।।ज्ञा.गा.०४१६.०१।।	कांहीं न करीजे ते तुझी सेवा। कांहीं न होसी तें तूं देवा
७२७८	करीत	।।ज्ञा.गा.०३२२.११।।	सासुरयाचे घरीं करीत होतें काम । अवचित विंदान मांडियेलें
७२७९	करीत	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
७२८०	करीत	।।ज्ञा.गा.०६०१.०३।।	सूर्याशी प्रकाश सूर्यचि करीत। ईश्वर जाणत ईश्वराशी
७२८१	करीत	।।ज्ञा.गा.०६२४.०२।।	सहज प्रकाश आहे तो करीत। स्वयें चेष्टवीत दीपापरी
७२८२	करीतसे	।।ज्ञा.गा.०४९८.०५।।	आतां असो हव्यासु लागला निजध्यासु। निरंजनीं सौरसु करीतसे वो माय
७२८३	करीन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
७२८४	करीन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
७२८५	करीन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
७२८६	करीन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
७२८७	करीन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०६।।	कोल्हापुरीं यात्रे जाईन। महालक्ष्मी पाहीन। विशाळतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
७२८८	करीन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन। पृथ्वीपात्रचि लाहीन। देह कर्वतीं देईन। परी मी वीट नव्हेन
७२८९	करीन	।।ज्ञा.गा.०२२१.०१।।	अवघाची संसार सुखाचा करीन। आनंदें भरीन तिन्ही लोक
७२९०	करीन	।।ज्ञा.गा.०२६४.०३।।	त्याचा उंबरा उसिसा करीन। वरी येरझार मी सारीन गे बाईये
७२९१	करीन	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्में
७२९२	करीन	।।ज्ञा.गा.०३२२.०७।।	सासुरा हा स्वार्थ कांहीं न विचारी परमार्थ । आतां करीन घात तयावरी
७२९३	करीन	।।ज्ञा.गा.०४०५.०१।।	तुझी सेवा करीन मनोभावें वो। माझें मन गोविंदीं रंगलें वो
७२९४	करीन	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
७२९५	करीन	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष
७२९६	करील	।।ज्ञा.गा.००१४.०३।।	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी

७२९७	करील	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
७२९८	करील	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
७२९९	करील	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
७३००	करील	।।ज्ञा.गा.०१४४.०३।।	नित्य सत्य समाधान। निर्मळ करावें मन। नित्य तयासी नारायण। वैकुंठवास करील
७३०१	करील	।।ज्ञा.गा.०१४४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सिद्धि। तरणोपाय हेचि बुद्धि। कृपा करील कृपानिधी। ऐशिया भक्तांशीं जाणावें
७३०२	करील	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
७३०३	करील	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
७३०४	करील	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
७३०५	करील	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
७३०६	करील	।।ज्ञा.गा.०४०४.०२।।	वर्णितां तुझे गुण मना मौन्य पडे। कळिकाळ बापुडें काय करील आम्हां
७३०७	करील	।।ज्ञा.गा.०४१०.०२।।	सलिलीं तरंग तरंगीं सलील। निवडूनियां कोण वेगळें करील
७३०८	करील	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया
७३०९	करील	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
७३१०	करील	।।ज्ञा.गा.०९५३.०२।।	सोकरितां धाया काय करील माया। श्रीगुरुच्या पायां विरुळा जाणें
७३११	करील	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं

७३१२	करील	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
७३१३	करील	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
७३१४	करीसी	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
७३१५	करुं	।।ज्ञा.गा.०२६५.०२।।	काय करुं सये सांवळें गोंवित। आपेंआप लपत मन तेथें
७३१६	करुं	।।ज्ञा.गा.०८६५.०१।।	आजी लाधलें तुमच्या पायीं स्तुती तरी करुं काई। हेंचि तुम्हां पायीं विनवीतसे
७३१७	करुणा	।।ज्ञा.गा.००७३.०१।।	एकतत्त्व नाम दृढ धरीं मना। हरीसी करुणा येईल तुझी
७३१८	करुणा	।।ज्ञा.गा.००७४.०५।।	तीर्थव्रतीं भावना धरी रे करुणा। शांती दया पाहुणा हरि करीं
७३१९	करुणा	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
७३२०	करुणा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
७३२१	करुणाकर	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
७३२२	करुणाकर	।।ज्ञा.गा.१११७.०५।।	बाप रखुमादेविवर । कृपासिंधु करुणाकर। देखिला
७३२३	करुणाकरा	।।ज्ञा.गा.०००८.०४।।	निवृत्तिगुह्याचिया महामंत्रा । ज्ञानेश्वराचा करुणाकरा । तुझिया अगोचर उपचारा । काय वर्णूं
७३२४	करुणाकरु	।।ज्ञा.गा.००४७.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। कृपासिंधु करुणाकरु
७३२५	करुणाकरु	।।ज्ञा.गा.०१९१.०५।।	कृपासिंधु करुणाकरु। बाप रखुमादेविवरु
७३२६	करुणानिधि	।।ज्ञा.गा.००७७.०४।।	शांति दया क्षमा करुणानिधि प्रेम। नेउनी परब्रह्म भावें मिळती
७३२७	करुणानिधि	।।ज्ञा.गा.०१६८.०२।।	जय जय करुणानिधि रामा। पावें पावें पुरुषोत्तमा। जगज्जीवना विश्रामधामा। पावें आम्हां कृपाळूवा
७३२८	करुणार्णव	।।ज्ञा.गा.०८९९.०१।।	कामारिकरुणा करुणार्णव झोंबे। करूनिया बिंबे अलिप्तपणें
७३२९	करुनिया	।।ज्ञा.गा.०१६०.०४।।	ज्ञानदेवीं हेचि काज। भक्तिभावें भजे निज। नित्य पूजी गरुडध्वज। भक्तिभावें करुनिया

७३३०	करुनिया	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
७३३१	करुनी	।।ज्ञा.गा.००२६.०५।।	ऐसी तयाची बोलणीं। अंगीं राहिली खेळणीं। साही पाठवणी करुनी। सातावरि घातु मांडिला
७३३२	करुनी	।।ज्ञा.गा.०२२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेशीं भेटी। आपुले संवसाटी करुनी ठेला
७३३३	करुनी	।।ज्ञा.गा.०२४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी भेटी। आपले संवसाटी करुनी ठेली
७३३४	करुनी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिर्‍हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
७३३५	करुनी	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
७३३६	करुनी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
७३३७	करुनी	।।ज्ञा.गा.०२९२.०१।।	मनें करुनी कुटिल उकलुनि शृंगार रे। ते लावण्याच्या अपारें पडिलें वो माये
७३३८	करुनी	।।ज्ञा.गा.०२९६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाची घरवात जालें। जन्मवरी एकांत करुनी ठेले
७३३९	करुनी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
७३४०	करुनी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०५।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । स्वामी करुनी सुखी होई निजानंदीं डोले
७३४१	करुनी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
७३४२	करुनी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
७३४३	करुनी	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
७३४४	करुनी	।।ज्ञा.गा.०५८३.०२।।	स्थूळ दृष्टि करुनी जयाशी लक्षितां। न दिसे तत्त्वता भास कांहीं
७३४५	करुनी	।।ज्ञा.गा.०५९४.०१।।	जें जें पाहूं जाय सुमनें करुनी। अदृश्य होउनी तेंचि लपे

७३४६	करुनी	।।ज्ञा.गा.०६०३.०४।।	शब्दची करुनी बोलताती ब्रह्म। अंतरींचें वर्म नेणतीच
७३४७	करुनी	।।ज्ञा.गा.०६१७.०३।।	माया अविद्या दोन्ही उपाधी करुनी। जीवशीव दोन्ही भिन्न जाले
७३४८	करुनी	।।ज्ञा.गा.०६२०.०२।।	इंद्र चंद्र देव ब्रह्मादि करुनी। संशयाची श्रेणी छेदिती ना
७३४९	करुनी	।।ज्ञा.गा.०६२२.०१।।	साभिमानें करुनी व्यर्थ का रे फुगशी। मत्त ऐसा होसी मतिमंदा
७३५०	करुनी	।।ज्ञा.गा.०६३१.०४।।	अज्ञानें करुनी भुलणें जिवाशी। मुळीं शुद्ध अंशीं शीव चोख
७३५१	करुनी	।।ज्ञा.गा.०६५९.०६।।	निवृत्तिदासु तेथें निवृत्ति करुनी यातें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें फुडें केलें
७३५२	करुनी	।।ज्ञा.गा.०७८३.०१।।	जडांतील शुद्धांश कौतुकें रिझाला। निवृत्तीनें दाविला कृपा करुनी
७३५३	करुनी	।।ज्ञा.गा.०८३१.०२।।	ब्रह्मज्योतीचिये प्रकाशें करुनी। देखे त्रिभुवनीं एक वस्तु
७३५४	करुनी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी
७३५५	करुनी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
७३५६	करुनी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
७३५७	करुनी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
७३५८	करुनी	।।ज्ञा.गा.०९८८.०१।।	अभिमानें करुनी व्यर्थ कां फुगसी। भ्रांता ऐसा होसी मतिमंदा
७३५९	करुनी	।।ज्ञा.गा.०९९०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आधीं करुनी पाही। निवृत्तिकृपा ही साधकासी
७३६०	करुनी	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
७३६१	करुनी	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
७३६२	करुनी	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
७३६३	करुनी	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा

७३६४	करूं	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
७३६५	करूं	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
७३६६	करूं	।।ज्ञा.गा.००८७.०२।।	न सुटतां शिणतां हे। भवति वास पाहे। प्रपंच मोहता हे। काय करूं
७३६७	करूं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
७३६८	करूं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
७३६९	करूं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
७३७०	करूं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
७३७१	करूं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
७३७२	करूं	।।ज्ञा.गा.०२६६.०२।।	काय करूं गे माये सांवळें न सोडी। इंद्रिया इंद्रिय जोडी एकतत्त्वें
७३७३	करूं	।।ज्ञा.गा.०२७३.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सये। सेजारासी नये काय करूं
७३७४	करूं	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
७३७५	करूं	।।ज्ञा.गा.०२७८.०३।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं गे माये। नाम रूप सोय नाहीं आम्हां
७३७६	करूं	।।ज्ञा.गा.०२७९.०२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं माय। अवघें निर्गुण होय पाचारीतां
७३७७	करूं	।।ज्ञा.गा.०२९९.०२।।	चाल रामा घरा करूं प्रपंचेसी वैरा
७३७८	करूं	।।ज्ञा.गा.०३००.०१।।	विचारितां देहीं अविचार अंबुला। न साहे वो साहिला काय करूं

७३७९	करूं	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
७३८०	करूं	।।ज्ञा.गा.०३२९.०२।।	कैसा हा माव करूं गोविला संसारु । कृष्णसंगे धुरंधरु तरलों आम्ही
७३८१	करूं	।।ज्ञा.गा.०३३७.०२।।	काय करूं माय सांवळा श्रीकृष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तीनें
७३८२	करूं	।।ज्ञा.गा.०३५२.०२।।	नवलावो जाले जग हरिच होऊनि ठेलें। आठवू विसरलें काय करूं
७३८३	करूं	।।ज्ञा.गा.०३६०.०२।।	काय करूं सांगा कैसा हा आकळे। एकतत्त्वीं मिळे ह्रदयीं गे बाई ये
७३८४	करूं	।।ज्ञा.गा.०३८८.०५।।	सखी म्हणे सुख प्राणासी भुललें। आत्मपणें मुकलें काय करूं
७३८५	करूं	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
७३८६	करूं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
७३८७	करूं	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
७३८८	करूं	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
७३८९	करूं	।।ज्ञा.गा.०४४६.०२।।	काय करूं सये कैसा हा देव। माझा मज भाव एकतत्त्वीं
७३९०	करूं	।।ज्ञा.गा.०४५३.०२।।	तेथे तूं सावध अवघाचि गोविंद। देहीं देहाभेद करूं नको
७३९१	करूं	।।ज्ञा.गा.०४५८.०२।।	काय करूं सये कोठें गेला हरि। देहीं देह मापारी हरि जाला
७३९२	करूं	।।ज्ञा.गा.०४७७.०१।।	परब्रह्मीं वस्ती कोण्या रूपें करूं। सकळ हें भरूं आत्मतत्त्वें
७३९३	करूं	।।ज्ञा.गा.०४८४.०१।।	आदि मध्य प्रांत टाकोनी वासना। करूं हरिध्याना सोहंभावें
७३९४	करूं	।।ज्ञा.गा.०५२८.०३।।	नेणों धूर्ति मूर्ति कैंची हे प्रवृत्ति। कृष्णेंचि समाप्ति सर्व करूं
७३९५	करूं	।।ज्ञा.गा.०५९४.०२।।	दुर्जेचि न दिसे काय आतां करूं। कवणा विचारूं सुख गोष्टी
७३९६	करूं	।।ज्ञा.गा.०६६४.०२।।	पूजन कवणा करूं सिंचन कवणा करूं। नाहीं नव्हे तें धरूं गुरुमुखें
७३९७	करूं	।।ज्ञा.गा.०६६४.०२।।	पूजन कवणा करूं सिंचन कवणा करूं। नाहीं नव्हे तें धरूं गुरुमुखें
७३९८	करूं	।।ज्ञा.गा.०६७४.०१।।	तृप्ति भुकेली काय करूं गे माये। जीवनीं जीवन कैसें तान्हेजत आहे
७३९९	करूं	।।ज्ञा.गा.०६९०.०३।।	जेथें जाय तेथें मौन्यचि पडिलें। बोलवेना पुढें काय करूं

७४००	करूं	।।ज्ञा.गा.०७३६.०२।।	अर्थ पाहतां सांकडें ऐकतां। कैसें करूं आतां निवृत्ति सांगे
७४०१	करूं	।।ज्ञा.गा.०७५३.०१।।	आत्मज्ञान जया न देखा निजदृष्टि। तया नरा गोष्टी करूं नये
७४०२	करूं	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
७४०३	करूं	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
७४०४	करूं	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
७४०५	करूं	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
७४०६	करूं	।।ज्ञा.गा.०८९९.०३।।	चक्षुपक्षपादयुगळ अधिष्ठान। हरिवीण श्रवण करूं नको
७४०७	करूं	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
७४०८	करूं	।।ज्ञा.गा.०९३९.०१।।	अहंते न पाहे नाहीं तेंची पाहे। भुलिसवें जाय काय करूं
७४०९	करूं	।।ज्ञा.गा.०९४२.०३।।	न संडी वेदसिंधु सांडी मांडी कर्म। उपाधीचा धर्म करूं नको
७४१०	करूं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०५।।	धनाचिये आशा करूं नये चोरी। वडील वंशघरीं भांडू नये
७४११	करूं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०८।।	इष्टमित्र सखेसोयरे जावई। यांचि आस कांहीं करूं नये
७४१२	करूं	।।ज्ञा.गा.०९९३.०१।।	संन्याशाची पूजा करावी दुरून। शरीर स्पर्शन करूं नये
७४१३	करूं	।।ज्ञा.गा.०९९३.०२।।	अग्निमुखीं हवन घालावें दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
७४१४	करूं	।।ज्ञा.गा.०९९३.०३।।	व्याघ्रासर्पा चारा घालावा दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
७४१५	करूं	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
७४१६	करूं	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
७४१७	करूं	।।ज्ञा.गा.१००६.०७।।	वासुदेवीं वाहूनि टाळी। पातकें गेलीं अंतराळीं। वासुदेवो वनमाळी। कीर्तन करूं ब्रह्ममेळीं गा

७४१८	करूं	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
७४१९	करूं	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
७४२०	करूं	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
७४२१	करूं	।।ज्ञा.गा.१०९७.०२।।	तुज पाहतां भुलली पैं चित्ता। काय करूं मी आतां येई पंढरीनाथा
७४२२	करूणा	।।ज्ञा.गा.०४६९.०३।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना योगाची धारणा। जीवशीव करूणा चक्षु दृढ करी
७४२३	करून	।।ज्ञा.गा.०६२३.०२।।	हरिश्चंद्रादिक ब्रह्मादि करून। मायोपाधीन भास जाले
७४२४	करून	।।ज्ञा.गा.०६३९.०३।।	नाथिलें अज्ञान करून अनंता। केवीं मोक्षपंथा जाईलजे पां
७४२५	करून	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
७४२६	करून	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
७४२७	करूनि	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
७४२८	करूनि	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
७४२९	करूनि	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
७४३०	करूनि	।।ज्ञा.गा.०४८८.०१।।	मन सुमन घालूनि माळा। करूनि सकळां गळां पूर्ण वो माये
७४३१	करूनि	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
७४३२	करूनि	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया

७४३३	करूनि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
७४३४	करूनि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
७४३५	करूनि	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लाविं त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
७४३६	करूनि	।।ज्ञा.गा.१११०.०३।।	काजळ कुंकू करूनि गेले केतकीच्या वना। सोळाजण दादले केले कोणीच नये मना
७४३७	करूनिया	।।ज्ञा.गा.०१६३.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न साधनी आणिलें। चित्तचरणीं बांधलें। ज्ञानदृष्टी करूनिया
७४३८	करूनिया	।।ज्ञा.गा.०१९३.०६।।	व्यासें सांगितलें पुराण। ज्ञानदेवीं वंदिलें संपूर्ण। नमन करूनिया आपण। पितरांसहित निघाला
७४३९	करूनिया	।।ज्ञा.गा.०८९९.०१।।	कामारिकरुणा करुणार्णव झोंबे। करूनिया बिंबे अलिप्तपणें
७४४०	करूनियां	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
७४४१	करूनियां	।।ज्ञा.गा.०११७.०१।।	संपत्तिविपत्तिदु:ख। हरेल अवघा शोक। वेगीं करूनियां विवेक। हरिस्मरण करीं
७४४२	करूनियां	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
७४४३	करूनियां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
७४४४	करूनियां	।।ज्ञा.गा.०४८८.०३।।	तेथें अद्वैत रूप परोपरी वासु। करूनियां सायासु वैराग्यज्ञानें वो माये
७४४५	करूनियां	।।ज्ञा.गा.०५२८.०२।।	तें रूप परब्रह्म जाणों प्राण सम। करूनियां नेम जपों आम्हीं
७४४६	करूनियां	।।ज्ञा.गा.०५५६.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे करूनियां निकें। विठ्ठल परमात्मा भेटेल या फावेतें
७४४७	करूनियां	।।ज्ञा.गा.०६६८.०२।।	ऐसिया सुखाचें करूनियां आळें। बीज तें निर्मळ पेरू आतां
७४४८	करूनियां	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
७४४९	करूनियां	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु

७४५०	करूनियां	।।ज्ञा.गा.०८४४.०३।।	जंववरी देह आहे तंववरी साधन। करूनियां ज्ञान सिद्ध करा
७४५१	करूनियां	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
७४५२	करूनियां	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें
७४५३	करूनियां	।।ज्ञा.गा.१०८८.०२।।	हा घोडा हा राऊत करूनियां दावा। मग पदों बैसावा ब्रह्माचिये
७४५४	करूनी	।।ज्ञा.गा.०१६७.०३।।	ऐसा टाकुनी विश्वास। हरिनामाचाचि हव्यास। चित्त करूनी सावकाश। निरंतर स्मरावें
७४५५	करूनी	।।ज्ञा.गा.०१७४.०४।।	गोविंद गोपाळ स्मरण। रामकृष्ण हेचि ध्यान। एकचित्त करूनी मन। सावधान साधावे
७४५६	करूनी	।।ज्ञा.गा.०३६४.०३।।	कारण कामातें करूनी आपैतें। महाकारण तें गगना परौतें गे बाईये
७४५७	करें	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो
७४५८	करें	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो
७४५९	करोनिया	।।ज्ञा.गा.०४४१.०७।।	अहो जी निवृत्ति सद्गुरु विचित्रा। भले रक्षिलें तारकमंत्रा। करोनिया आले यात्रा। अरूपाची
७४६०	करोनी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
७४६१	करोनी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरूं पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
७४६२	करोनी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
७४६३	करोलीले	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
७४६४	कर्ण	।।ज्ञा.गा.०१०१.०२।।	नाम मात्र नमन ज्ञानघन पूर्ण। रामनामें कर्ण भरूं रया
७४६५	कर्ण	।।ज्ञा.गा.०७९८.०१।।	आकाश हें असे माझें शिर बापा। कर्ण दिशा चिद्रूपा नाद उठती
७४६६	कर्णकुमरी	।।ज्ञा.गा.०८०५.०२।।	ब्रह्मशिखरीं निराळ्या मार्गावरीं। अविनाश कर्णकुमरी एकलीच
७४६७	कर्णीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णीं ढाळ देती गे माये
७४६८	कर्ता	।।ज्ञा.गा.०७२४.०१।।	जयासी मी कर्ता नाहीं हे भावना। तोचि ब्रह्मज्ञाना पूर्ण पावें

७४६९	कर्ता	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
७४७०	कर्दळीचें	।।ज्ञा.गा.०६५२.०२।।	तोडुनि चंदन कर्दळीचें वन। बाभुळा रक्षण बैसविलें
७४७१	कर्दळीस्तंभ	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
७४७२	कर्नाटकु	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
७४७३	कर्पुर	।।ज्ञा.गा.०९२२.०१।।	सुकुमार साकार परिमळें आगळें। कर्पुर परिमळें घोळीयेला
७४७४	कर्पुरदीपु	।।ज्ञा.गा.०५११.०३।।	कापुराची पुतळी कर्पुरदीपु पाजळी। तैसी मी त्याच्या मेळीं जाहलें वो माय
७४७५	कर्पुराची	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
७४७६	कर्पूर	।।ज्ञा.गा.०८०२.०२।।	औटपीठाचे दरीं कर्पूर वर्णावरी। शामाचे अंतरीं महाकारण
७४७७	कर्पूर	।।ज्ञा.गा.०८७१.०१।।	कर्पूर अग्नीसी स्वदेहा नाशी। चंदनीं मासी न थारे देखा
७४७८	कर्पूरगोरा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
७४७९	कर्पूरपरिमळें	।।ज्ञा.गा.०३२८.०६।।	कर्पूरपरिमळें दिव्य खाद्य फळें ठेऊनि सोज्वळें वाट पाहे
७४८०	कर्पूराचिया	।।ज्ञा.गा.०५००.०४।।	तेथें नाहीं ल्याया रूप ना छाया। ऐसी ज्योति कर्पूराचिया उजळल्या वो माय
७४८१	कर्पूरासि	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
७४८२	कर्म	।।ज्ञा.गा.००६७.०२।।	जप तप कर्म हरिवीण धर्म। वाउगाचि श्रम व्यर्थ जाय
७४८३	कर्म	।।ज्ञा.गा.००७१.०१।।	जप तप कर्म क्रिया नेम धर्म। सर्वांघटीं राम भावशुद्ध
७४८४	कर्म	।।ज्ञा.गा.००७८.०३।।	जप तप ज्ञान क्रिया कर्म धर्म। रामकृष्ण नेम गुरुभजनें
७४८५	कर्म	।।ज्ञा.गा.०१०१.०१।।	सहज कर्म भक्ति घडावया कोडें। ज्ञानघन निवाडें नाम जपों
७४८६	कर्म	।।ज्ञा.गा.०१०५.०१।।	कर्म आणि धर्म आचरिजे जयालागीं। साधक शिणले साधन साधितां अभागी

७४८७	कर्म	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
७४८८	कर्म	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
७४८९	कर्म	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें । अवघें संपलें भवमूळ
७४९०	कर्म	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें । तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न
७४९१	कर्म	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें । नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी
७४९२	कर्म	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
७४९३	कर्म	।।ज्ञा.गा.०१९६.०४।।	कर्म धर्म करितां शिणली येतां जातां। मग पुंडलिकें अनंता प्रार्थियेलें
७४९४	कर्म	।।ज्ञा.गा.०२०९.०२।।	जप तप अनुष्ठान क्रिया कर्म धर्म। हें जाणताती वर्म संतजन
७४९५	कर्म	।।ज्ञा.गा.०२७८.०६।।	ऐसें परब्रह्म सांवळें दैवत आमुचें। आतां आम्हां कैचें क्रिया कर्म
७४९६	कर्म	।।ज्ञा.गा.०३२७.०२।।	नीळवर्ण ब्रह्म नीळवर्ण कर्म । नीळवर्ण आश्रम गुरु देखे
७४९७	कर्म	।।ज्ञा.गा.०३४८.०४।।	सारवियोगें माझें कर्म बुडालें। निष्कर्म जालें म्हणोनी नातळे
७४९८	कर्म	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपार्यी पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
७४९९	कर्म	।।ज्ञा.गा.०४७४.०२।।	चित्त नेई चित्ता चेत नेई तत्त्वा। कर्म परतत्त्वा हरवी रया
७५००	कर्म	।।ज्ञा.गा.०४८१.०२।।	तया नाहीं गती वस्ती निरंजनीं। भोगी रुद्रयोनी कर्म वसे
७५०१	कर्म	।।ज्ञा.गा.०५२१.०२।।	यम नेम धर्म आम्हां नाहीं कर्म। अवघेंचि ब्रह्म होऊनी ठेलों
७५०२	कर्म	।।ज्ञा.गा.०६११.०३।।	तेचि ते या दोष तयालागीं जन्म। भोगिजेती कर्म पशुयोनी
७५०३	कर्म	।।ज्ञा.गा.०६६२.०१।।	पदोपदीं निजपदा गेलें वो। कर्म संचित सकर्म जालें वो
७५०४	कर्म	।।ज्ञा.गा.०७२४.०२।।	स्वाभाविक कर्म प्रकृति उपाधि। धरी मंदबुद्धि अहंतेसी
७५०५	कर्म	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया

७५०६	कर्म	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
७५०७	कर्म	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची
७५०८	कर्म	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
७५०९	कर्म	।।ज्ञा.गा.०९४२.०३।।	न संडी वेदसिंधु सांडी मांडी कर्म। उपाधीचा धर्म करूं नको
७५१०	कर्म	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
७५११	कर्म	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
७५१२	कर्म	।।ज्ञा.गा.०९९४.०४।।	त्रिकाळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियले
७५१३	कर्म	।।ज्ञा.गा.०९९४.०६।।	ज्ञानदेव कर्म अकर्ता। पावन जाला श्रीअनंता। सुखदु:खाचा हरि भोक्ता। सर्वकाळ आम्हां आला
७५१४	कर्म	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
७५१५	कर्म	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
७५१६	कर्म	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
७५१७	कर्म	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
७५१८	कर्म	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे

७५१९	कर्म	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
७५२०	कर्म	।।ज्ञा.गा.१११०.०५।।	कर्म नेणों धर्म नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणें जाणें नाहीं
७५२१	कर्म	।।ज्ञा.गा.११११.०२।।	अनुताप वैराग्याचा नेसलें मी शेला। मागील कर्म ठावें नाहीं पुसूं नको मला
७५२२	कर्म	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं
७५२३	कर्म	।।ज्ञा.गा.१११६.०२।।	कर्म आणि धर्म आचरती जयालागीं। साधक शीणले साधन साधिता अभागी
७५२४	कर्मकाठी	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
७५२५	कर्मकीटकांचा	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
७५२६	कर्मकोठा	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
७५२७	कर्मचि	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
७५२८	कर्मजाड	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
७५२९	कर्मठा	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
७५३०	कर्मत्याग	।।ज्ञा.गा.०६०६.०१।।	कर्मत्याग करितां पावे अधोगति। भोगितां ही मुक्ति पाविजेना
७५३१	कर्मदेह	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
७५३२	कर्मधर्मक्रिया	।।ज्ञा.गा.०४७९.०४।।	कर्मधर्मक्रिया नाना आचरले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण

७५३३	कर्मभ्रष्ट	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
७५३४	कर्महीन	।।ज्ञा.गा.०७०२.०२।।	नाम तें अवघें उच्चारिसी वेगें। येर तें वाउगें कर्महीन
७५३५	कर्मा	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
७५३६	कर्मांतें	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मांतें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्में निवारी नारायण
७५३७	कर्माकर्म	।।ज्ञा.गा.०४७८.०७।।	कर्माकर्म पारुषलें देवधर्म लोपले। गुरुशिष्य निमाले जाले क्षीरसिंधु
७५३८	कर्माकर्म	।।ज्ञा.गा.१०५८.०६।।	नलगे दंडणें रे नलगे मुंडणें रे। नाम म्हणोनी कर्माकर्म खंडणें रे
७५३९	कर्माचा	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
७५४०	कर्माचिया	।।ज्ञा.गा.०१२३.०१।।	कर्माचिया रेखा। नुलंघिती अशेषा। म्हणोनि विशेषा। केशवसेवा
७५४१	कर्माची	।।ज्ञा.गा.०११५.०१।।	निरंतर ध्याता हरि। सर्व कर्माची बोहरी। दोष जाती दिगंतरीं। रामकृष्णउच्चारणीं
७५४२	कर्माची	।।ज्ञा.गा.०८८५.०२।।	न खंडे न तुटे कर्माची बेडी। अनुभवेंवीण तोडी तो योगिया
७५४३	कर्माची	।।ज्ञा.गा.०८८५.०३।।	कर्माची सांखळी पडली असे पायीं। गुरुमुखें खुणें उगऊं पाहीं
७५४४	कर्माधीन	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
७५४५	कर्माभेण	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मांतें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्में निवारी नारायण
७५४६	कर्मावेगळा	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
७५४७	कर्मावेगळा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्मावेगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
७५४८	कर्मास्तव	।।ज्ञा.गा.०२९९.०१।।	कर्मास्तव झालों सौरा। गेलों पंढरपुरा। संतसनकादिकां मेळीं डौर वाईला पुरा

७५४९	कर्मीं	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
७५५०	कर्में	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्में समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
७५५१	कर्में	।।ज्ञा.गा.०१५३.०६।।	ज्ञानदेवीं भगवंत साधे। गुरु सेवुनी आराध्यें। सांडिमांडी निंद्यानिंद्यें। सर्व कर्में अर्पिलीं
७५५२	कर्में	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्में करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निर्धारें
७५५३	कर्में	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्में रामकृष्णें
७५५४	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर। कर्में निर्वंश जाले सगर। भिल्लें विंधिलें शारंगधर। जाला पुरंदर सहस्रनयन
७५५५	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख। कर्में चंद्रासी घडला दोष। कर्में भार वाहती कूर्म शेष। कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा
७५५६	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख। कर्में चंद्रासी घडला दोष। कर्में भार वाहती कूर्म शेष। कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा
७५५७	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख। कर्में चंद्रासी घडला दोष। कर्में भार वाहती कूर्म शेष। कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा
७५५८	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख। कर्में चंद्रासी घडला दोष। कर्में भार वाहती कूर्म शेष। कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा
७५५९	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्में वासुकी लंके दिवटा। कर्में हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्में शुकदेव गर्भी कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
७५६०	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्में वासुकी लंके दिवटा। कर्में हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्में शुकदेव गर्भी कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
७५६१	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्में वासुकी लंके दिवटा। कर्में हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्में शुकदेव गर्भी कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
७५६२	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्में दशरथ वियोगें मेला। कर्में श्रीराम वनवासा गेला। कर्में रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
७५६३	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्में दशरथ वियोगें मेला। कर्में श्रीराम वनवासा गेला। कर्में रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
७५६४	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्में दशरथ वियोगें मेला। कर्में श्रीराम वनवासा गेला। कर्में रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
७५६५	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्में दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
७५६६	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्में दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
७५६७	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्में दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
७५६८	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मातें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्में निवारी नारायण
७५६९	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया

७५७०	कर्में	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्में। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
७५७१	कर्में	।।ज्ञा.गा.०९२०.०७।।	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्में सकळ विफळ रे
७५७२	कर्में	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
७५७३	कर्में	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
७५७४	कर्में	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
७५७५	कर्में	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
७५७६	कर्में	।।ज्ञा.गा.१०५४.१७।।	बाळछंदो बावीस जन्में। तोडिली भवाब्धीची कर्में। चंद्रार्क तारांगणें । रश्मी दान घेतला हरि
७५७७	कर्मेंद्रिया	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। ह्रदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
७५७८	कर्मेवीण	।।ज्ञा.गा.०३२०.०२।।	कर्मेवीण सौरी झालें संतापाशीं । ज्ञान डौर घेऊनि करी लिंग देह नाशी
७५७९	कर्वतीं	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन। पृथ्वीपात्रचि लाहीन। देह कर्वतीं देईन। परी मी वीट नव्हेन
७५८०	कलत्र	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
७५८१	कलत्र	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची ह्रदयीं असतां कां नाडलासी रया
७५८२	कलत्र	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ह्रदयींचा ध्यायीं सुखें रया
७५८३	कला	।।ज्ञा.गा.०४३८.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
७५८४	कला	।।ज्ञा.गा.०७२१.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
७५८५	कलिमलछेदन	।।ज्ञा.गा.००८६.०६।।	ज्ञानियासि ज्ञान ज्ञानदेवीं ध्यान। कलिमलछेदन नाम एक

७५८६	कलिमलदहन	।।ज्ञा.गा.०१२५.०२।।	नाम महादोषां हरण। नाम पतीतपावन। नाम कलिमलदहन। भवबंधनमोचक
७५८७	कलियुगीं	।।ज्ञा.गा.०१५६.०१।।	भजन परिस साधन आणिक। कलियुगीं देख आन नाहीं
७५८८	कलीयुगीं	।।ज्ञा.गा.०१२२.०५।।	नामेंचि तरले शुकादिक दादुले। जडजीव उद्धरले कलीयुगीं
७५८९	कलेवर	।।ज्ञा.गा.००९१.०१।।	कापुराचें कलेवर घातलें करंडां। सेखीं नुरेचि उंडा पहावया
७५९०	कलेवर	।।ज्ञा.गा.०११०.०२।।	पडोन जाईल कलेवर। विठ्ठल उच्चारीं पां सार
७५९१	कलेवर	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
७५९२	कलेवर	।।ज्ञा.गा.०९३१.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धी साधन सपूर। कलेवर कापूर मुरालेंसे
७५९३	कल्प	।।ज्ञा.गा.००१४.०३।।	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी
७५९४	कल्प	।।ज्ञा.गा.००६४.०२।।	तपाचे सामर्थ्यें तपिन्नला अमूप। चिरंजीव कल्प वैकुंठीं नांदे
७५९५	कल्प	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
७५९६	कल्पक	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक
७५९७	कल्पकोटि	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
७५९८	कल्पकोटी	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
७५९९	कल्पकोडी	।।ज्ञा.गा.०१४९.०२।।	मातापितयाचा द्वेषु करी। गुरुनिंदा करी थोरी। तो घालिजेल अघोरीं। कल्पकोडी जाणावें
७६००	कल्पकोडी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
७६०१	कल्पकोडी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया

७६०२	कल्पतरु	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
७६०३	कल्पतरु	।।ज्ञा.गा.०३२९.०५।।	कल्पतरु चोखु चिंतामणी वेखु । मनामाजीं हरिखु देखियेला
७६०४	कल्पतरु	।।ज्ञा.गा.०८९६.०२।।	आड ना विहिरी बावी ना पोखरणी। सरिता ना सागर कल्पतरु रानोरानीं
७६०५	कल्पतरुतळवटीं	।।ज्ञा.गा.०६७६.०३।।	कल्पतरुतळवटीं जो कोणी बैसला। काय वाणी त्याला सांगिजो जी
७६०६	कल्पतरुहूनि	।।ज्ञा.गा.०१८४.०४।।	या संतांचें देणें । कल्पतरुहूनि दुणें। परिसा परी अगाध देणें। चिंतामणी ठेंगणा
७६०७	कल्पतरूहुनी	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
७६०८	कल्पद्रुमातळीं	।।ज्ञा.गा.००१९.०१।।	त्रिभंगी देहुडा ठाण मांडूनिया माये । कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितु आहे
७६०९	कल्पद्रुमातळीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये
७६१०	कल्पद्रुमातळीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
७६११	कल्पद्रुमातळीं	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
७६१२	कल्पद्रुमातळीं	।।ज्ञा.गा.१११९.०३।।	त्रिभंगगड देहुडें ठाण मांडुनियां माय। कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितो आहे
७६१३	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०२१०.०१।।	कल्पना वृक्षासी देखिलें। चिंतामणीस चिंतिलें। कामधेनूसी अपेक्षिलें। जीण्या जिवविलें तेंचि हरिरूप पंढरिये
७६१४	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०२९९.०३।।	द्वैतभाव कल्पना खोडी सांडी याची आशा। विठ्ठलनाम हेंचि सार जिव्हे प्रेमठसा
७६१५	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०३२२.०६।।	आशा मनशा तृष्णा कल्पना चौघी नणंदा । पापीण रे चिंता सासू माझी
७६१६	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०३६२.०३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजीं
७६१७	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०३८९.०२।।	पांगुळल्या वृत्ति हारपली भावना। निमाली कल्पना ब्रह्मीं रया
७६१८	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
७६१९	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०४७६.०३।।	चेतनें चेतवी बुद्धीतें पाचारी। कल्पना मापारी निवृत्ति ठायीं

७६२०	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०६०५.०१।।	विक्षेपतां ना उठती कल्पना। पासूनियां जाणा शुद्ध व्हावें
७६२१	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०६०९.०३।।	सर्वही मायिक दिसतें रचना। आशा कल्पना इयेपरी
७६२२	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०६१८.०२।।	वासनेच्या योगें न निमे कल्पना। याचि लागीं नाना योनी भोगी
७६२३	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०६२६.०२।।	कल्पना इवलुशी जये ठायीं असे। तिये ठायीं वसे अहंकार
७६२४	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०६३९.०२।।	शुद्ध ब्रह्मीं कैशी कल्पना आरोपी। तोचि एक पापी जगीं होय
७६२५	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०६६०.०१।।	व्यक्ताव्यक्त दिठी घालुनी कल्पांता। कल्पना नुरेचि तेथे आतां
७६२६	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
७६२७	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
७६२८	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
७६२९	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०९४५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कल्पना काजळी। दीपीं दीपमेळीं पाजळी वो जगीं
७६३०	कल्पना	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्वस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
७६३१	कल्पना	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
७६३२	कल्पना	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
७६३३	कल्पना	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
७६३४	कल्पनें	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
७६३५	कल्पनेचा	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
७६३६	कल्पनेचा	।।ज्ञा.गा.०४८३.०३।।	जंववरी कामना आसक्त मोहो। तंववरी ग्रहो कल्पनेचा

७६३७	कल्पनेचा	।।ज्ञा.गा.०५२६.०४।।	ज्ञानदेवीं ओहं सोहं गिळिलें पैं कोहं। नाहीं आम्हां मोह कल्पनेचा
७६३८	कल्पनेचा	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
७६३९	कल्पनेचा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
७६४०	कल्पनेचा	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्‍गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
७६४१	कल्पनेचा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
७६४२	कल्पनेची	।।ज्ञा.गा.०२९४.०४।।	दिठिवेचेनि वोपें सानुलें स्वरूप। मुराली वालिप कल्पनेची
७६४३	कल्पनेची	।।ज्ञा.गा.०५२७.०२।।	कैसें याचें करणें सांग आम्हां माय। कामधेनु होय कल्पनेची
७६४४	कल्पनेनें	।।ज्ञा.गा.०६००.०२।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोन्हीं मुळीं नाहीं। कल्पनेनें पाही भ्रमताती
७६४५	कल्पनेयेवढी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
७६४६	कल्पनेविरहित	।।ज्ञा.गा.०१३१.०३।।	कल्पनेविरहित भलतिया मार्गे । अभिमान सांडुनि दीनापाठी लागे
७६४७	कल्पनेसी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
७६४८	कल्पनेसी	।।ज्ञा.गा.०६६०.०५।।	तेथें कल्पनेसी मूळ विरोनियां पाल्हाळ। तैसें उभय संधीं तूं विदेही रया
७६४९	कल्पवृक्षाचे	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
७६५०	कल्पांता	।।ज्ञा.गा.०६६०.०१।।	व्यक्ताव्यक्त दिठी घालुनी कल्पांता। कल्पना नुरेचि तेथे आतां
७६५१	कल्पांता	।।ज्ञा.गा.०८३८.०३।।	तें गगन स्वरूपाची सरिता। आदिपुरुषाची अलक्ष अवस्था। सुस्ति सुस्तावला कल्पांता । जागाचि नोहे

७६५२	कल्पांतीं	।।ज्ञा.गा.०७००.०२।।	नित्य प्रळय निद्रिस्त नित्य प्रळय मृत्यु। कल्पांतीं जीव जात मायाही नाहीं तेथ
७६५३	कल्पिक	।।ज्ञा.गा.०६०७.०३।।	प्रपंच कल्पिक प्रकृति उपाधी। ईश्वरत्व बुद्धि परमार्था
७६५४	कल्पिक	।।ज्ञा.गा.०६१७.०१।।	मायिक हे सृष्टि कल्पिक जाहली। अनादि घडली जाणिजेसु
७६५५	कल्पित	।।ज्ञा.गा.०५८५.०३।।	किंचित् महत् उपाधि कल्पित। मुळीं तें अंशीक एकमेव
७६५६	कल्पित	।।ज्ञा.गा.०५८६.०२।।	कांहीं भेद नाहीं किंचित् महत्। उपाधी कल्पित स्वाभाविक
७६५७	कल्पित	।।ज्ञा.गा.०६०७.०१।।	सिद्धांतीचें सार आत्मा सदोदित। माया ते कल्पित तद्विवर्त
७६५८	कल्पित	।।ज्ञा.गा.०६४५.०१।।	देव ते कल्पित शास्त्र तें शाब्दिक। पुराणें सकळीक बाष्कळिक
७६५९	कल्पित	।।ज्ञा.गा.०७१८.०५।।	नव्हे हें कल्पित सिद्धांताचें सार। म्हणे ज्ञानेश्वर अनुभवें
७६६०	कल्पितां	।।ज्ञा.गा.०७१७.०३।।	अणुमात्र भिन्न प्रपंचीं कल्पितां। तयाचियां हातां नये मोक्ष
७६६१	कल्पितांची	।।ज्ञा.गा.०७५३.०३।।	ज्ञानदेवा गुज दाविलें गुरुनें। मनें अनन्यें कल्पितांची
७६६२	कल्पिला	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
७६६३	कल्पिलिया	।।ज्ञा.गा.०८९२.०३।।	तें कल्पिलिया नकळे गुरुकृपें वेगळें। वायांवीण उगलें कां धांवतोसी सैरा
७६६४	कल्पिसी	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
७६६५	कल्पूं	।।ज्ञा.गा.०७८९.०१।।	प्रणवच देह देह हा प्रणव। कल्पेचा भाव कल्पूं नये
७६६६	कल्पेचा	।।ज्ञा.गा.०७८९.०१।।	प्रणवच देह देह हा प्रणव। कल्पेचा भाव कल्पूं नये
७६६७	कल्मषा	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
७६६८	कल्मषाचे	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
७६६९	कल्लोळ	।।ज्ञा.गा.००८४.०३।।	अनंत तीर्थांचे मेळ। साधलिया हरिनाम कल्लोळ। पूर्वजांसहित अजामेळ। उद्धरिला सहपरिवारें
७६७०	कल्लोळा	।।ज्ञा.गा.०१८५.०२।।	संताचे संगती प्रेमाच्या कल्लोळा। आनंदें गोपाळामाजीं खेळे
७६७१	कल्लोळीं	।।ज्ञा.गा.०३२४.०४।।	ज्ञानदेव निळीं हृदयीं सांवळी । प्रेमरसें कल्लोळीं बुडी देत
७६७२	कल्लोळीं	।।ज्ञा.गा.०७२५.०१।।	आनंद सागराच्या कल्लोळीं। तरावयाची मांडली फळी। हातापायाच्या वोळल्या चुंबळी। तया अवसानीं

७६७३	कल्लोळें	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
७६७४	कल्हारीं	।।ज्ञा.गा.०५२४.०१।।	सायुज्य सदन श्यामाचिये घरीं। हृदय कल्हारीं श्यामतनु
७६७५	कल्होळ	।।ज्ञा.गा.०७९०.०२।।	चंद्रांतील जळ ते सत्रावी केवळ। नादबिंदा कल्होळ गर्भीं झाला
७६७६	कळंबा	।।ज्ञा.गा.०२२७.०३।।	पाणिया निघाल्या गाई चरती कळंबा ठायीं। हांकितसे लवलाही संवगडा
७६७७	कळतां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वें रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
७६७८	कळप	।।ज्ञा.गा.००६१.०२।।	रामकृष्ण उच्चार अनंत राशी तप। पापाचे कळप पळती पुढें
७६७९	कळला	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
७६८०	कळला	।।ज्ञा.गा.०४५७.०३।।	रिगु निगु काज जालें तुझें घर। अवघाचि संसार कळला आम्हां
७६८१	कळला	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
७६८२	कळला	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
७६८३	कळलें	।।ज्ञा.गा.०४५४.०४।।	ऐसें हें साधन साधकां कळलें। चेतवितां बुझविलें मन माझें
७६८४	कळलें	।।ज्ञा.गा.०७१७.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप जयासी बिंबलें। तयासी कळलें निजसुख
७६८५	कळवळ	।।ज्ञा.गा.१०७२.०१।।	उजव्या आंगें भ्रतार व्याली। डाव्या आंगें कळवळ पाळी
७६८६	कळस	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज
७६८७	कळस	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
७६८८	कळसु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०३।।	सहस्र नामावरी कळसु साजे। तोचि तो अंतरीं बाहिजु भीतरीं
७६८९	कळसु	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे

७६९०	कळसु	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
७६९१	कळसु	।।ज्ञा.गा.१०७३.०१।।	देउळा आधीं कळसु वाईला। पाहोनि गेलों आपले दृष्टी
७६९२	कळा	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
७६९३	कळा	।।ज्ञा.गा.००७०.०१।।	सात पांच तीन दशकांचा मेळा। एकतत्त्वीं कळा दावी हरि
७६९४	कळा	।।ज्ञा.गा.००८७.०४।।	सावधपणें विरुळा। जाणें तेथींची कळा। विज्ञानपणें सोहळा। निमथा गातूं
७६९५	कळा	।।ज्ञा.गा.००९७.०३।।	शम दम कळा विज्ञान सज्ञान। परतोनी अज्ञान नये घरा
७६९६	कळा	।।ज्ञा.गा.०१८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परब्रह्म पुतळा। तेथिल हे कळा निवृत्ति जाणें
७६९७	कळा	।।ज्ञा.गा.०२३३.०७।।	बाप रखुमादेविवरु सोपारा पैं निळा। निवृत्तीनें कळा सांगितली
७६९८	कळा	।।ज्ञा.गा.०२४३.०३।।	युक्ति खुंटली वासना निमाली। कळा पैं बैसली पद्मासनीं
७६९९	कळा	।।ज्ञा.गा.०३४२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयस्थ घटीं। बिंबोनि उफराटी कळा दिसे
७७००	कळा	।।ज्ञा.गा.०४००.०१।।	चंद्रा पूर्णिमे पूर्ण शोभा। कळा तुटलिया कैची तेथें प्रभा
७७०१	कळा	।।ज्ञा.गा.०४४९.०४।।	षड्रसीं भोक्ता हरिरूप करी। सप्तमा जिव्हारीं कळा धरीं
७७०२	कळा	।।ज्ञा.गा.०४५२.०३।।	शम दम कळा दांत उदांत। शांतितत्त्व मावळत उपरमेसी
७७०३	कळा	।।ज्ञा.गा.०४७९.०२।।	तीन वीस चारी कळा अनुभविले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
७७०४	कळा	।।ज्ञा.गा.०५३०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु वोतली ये कळा। न दिसोनी सोंविळा दिसे हरि
७७०५	कळा	।।ज्ञा.गा.०५४५.०१।।	नादबिंब कळा ज्योतिस्वरूपीं विलया जाती। श्रुति नेति नेति म्हणती जेथ
७७०६	कळा	।।ज्ञा.गा.०६७७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मविद्येचा पुतळा। तेथील हे कळा निवृत्तिप्रसादें
७७०७	कळा	।।ज्ञा.गा.०६७९.०३।।	निजीं निज आली हरपल्या कळा। ब्रह्मानंद सोहळा गुरुशिष्यीं
७७०८	कळा	।।ज्ञा.गा.०७०९.०५।।	नाद ना बिंदू कळा न जोति। निवृत्तिनें वृत्ती पालटली रया
७७०९	कळा	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया
७७१०	कळा	।।ज्ञा.गा.०७८७.०१।।	इडा वाम दक्षिणे पिंगला। दोहींत या कळा ब्रह्मस्थानीं
७७११	कळा	।।ज्ञा.गा.०८०२.०३।।	महाकारणीं आतुला लक्षाचा पुतळा। उन्मनी हे कळा दैवी वरी
७७१२	कळा	।।ज्ञा.गा.०८१४.०२।।	श्वेत शाम कळा प्रकाश आगळा। स्वयं ज्योति बाळा लक्ष लावीं

७७१३	कळा	।।ज्ञा.गा.०८२४.०२।।	सद्रूप चिद्रूप अद्वय एके कळा। संसारीं वाहिला निर्विकार
७७१४	कळा	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी
७७१५	कळा	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
७७१६	कळा	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
७७१७	कळा	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
७७१८	कळा	।।ज्ञा.गा.०९६५.०१।।	सकळहि कळा बिंबोनी निराळें। तें तूं घेउनी उगलें राहें रया
७७१९	कळा	।।ज्ञा.गा.०९६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळहि कळा प्रकाशकु। तोचि सर्वव्यापकु जाणोनि राहीं
७७२०	कळा	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
७७२१	कळा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया
७७२२	कळांतर	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
७७२३	कळांतरा	।।ज्ञा.गा.०८७७.०५।।	स्वप्नींचिया धना बांधिसि कळांतरा। कैचें धन काय होसी व्यवहारा
७७२४	कळाहीनु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
७७२५	कळिका	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
७७२६	कळिका	।।ज्ञा.गा.०५२५.०३।।	बीजीं बीज हरि दिसोनि अविट। विटोनियां नीट कळिका फाके
७७२७	कळिका	।।ज्ञा.गा.०८७१.०२।।	घ्राणाची कळिका भ्रमर रुंजीका। तेथील झुळुका रुंजी करीं

७७२८	कळिका	।।ज्ञा.गा.०९४७.०२।।	पर नाहीं तेथे अरुतें कैचें। आदिमध्य साचें कळिका हरि
७७२९	कळिका	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
७७३०	कळिकादीप	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
७७३१	कळिकाळ	।।ज्ञा.गा.००६१.०१।।	नित्य सत्यामित हरिपाठ ज्यासी। कळिकाळ त्यासी न पाहे दृष्टी
७७३२	कळिकाळ	।।ज्ञा.गा.०१२६.०२।।	नामनिजधीर। गर्जती वैष्णव वीर। कळिकाळ यमाचे भार। पळाले तेथें
७७३३	कळिकाळ	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
७७३४	कळिकाळ	।।ज्ञा.गा.०४०४.०२।।	वर्णितां तुझे गुण मना मौन्य पडे। कळिकाळ बापुडें काय करील आम्हां
७७३५	कळिकाळ	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
७७३६	कळिकाळ	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
७७३७	कळिकाळ	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्‌बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
७७३८	कळिकाळा	।।ज्ञा.गा.००९९.०२।।	विठ्ठल उघडा मंत्र कळिकाळा त्रास। घालुनियां कांस जपों आधीं
७७३९	कळिकाळा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०६।।	तुळशीच्या माळा। घालितां हरिदासाच्या गळां। तो न भिये कळिकाळा। त्यासी जिव्हाळा हरिविठ्ठल
७७४०	कळिकाळा	।।ज्ञा.गा.०६५९.०३।।	मन बुद्धीसी जें आद्य तयासी जें वेद्य। कळिकाळा कवळेना संधि जोडुनि जाये
७७४१	कळिकाळा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
७७४२	कळिकाळा	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेंविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
७७४३	कळिकाळा	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
७७४४	कळिकाळा	।।ज्ञा.गा.१११८.०१।।	दडदड दडदड दुडदुड दुडदुड पळ सुटला कळिकाळा बापुड्या

७७४५	कळिकाळाचा	।।ज्ञा.गा.००७२.०२।।	नारायण हरि उच्चार नामाचा। तेथें कळिकाळाचा रीघ नाहीं
७७४६	कळिकाळाचें	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
७७४७	कळिकाळाचें	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
७७४८	कळिकाळाच्या	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
७७४९	कळिकाळापासुनी	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
७७५०	कळिकाळें	।।ज्ञा.गा.१०५७.०२।।	हळुहळु गळती गळे गळों लागली सकाळें। उच्चारितां कृष्णनाम। भेणें पळिजे कळिकाळें
७७५१	कळिके	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
७७५२	कळिकेमाजीं	।।ज्ञा.गा.०६१०.०१।।	कळिकेमाजीं ज्योती समत्वासी आली। तेचि सामावली दृष्टि ब्रह्मीं
७७५३	कळिया	।।ज्ञा.गा.०५४७.०१।।	पाहतां वटाचा विस्तारू कैसा। शाखा फुटलिया कळिया तैसा
७७५४	कळियांसी	।।ज्ञा.गा.०६६३.०२।।	मोगरा फुलला मोगरा फुलला। फुलें वेंचितां अतिभारु कळियांसी आला
७७५५	कळिवर	।।ज्ञा.गा.०६५९.०१।।	कापुराचे कळिवर अनळाचा मरगळा। भेदून द्वैताचा सोहळा केवीं निवडों पाहे
७७५६	कळी	।।ज्ञा.गा.०१८८.०१।।	सोळा कळी चंद्र पूर्णिमे पूर्ण बोधु। संतजनां उद्‌बोधु सागरन्यायें
७७५७	कळी	।।ज्ञा.गा.०२८६.०१।।	सुख शेजारीं असतां कळी जाली वो पहातां देठु फेडुनी सेवतां अरळ केलें
७७५८	कळी	।।ज्ञा.गा.१०६२.०१।।	पौर्णिमेच्या दिनीं चंद्र अकळी । जाहला अमावस्ये ठेला पूर्ण कळी
७७५९	कळीकाळ	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
७७६०	कळूं	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
७७६१	कळे	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
७७६२	कळे	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें

७७६३	कळे	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
७७६४	कळे	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
७७६५	कळे	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
७७६६	कळे	।।ज्ञा.गा.००५२.०२।।	भावेंवीण देव न कळे नि:संदेह। गुरुवीण अनुभव कैसा कळे
७७६७	कळे	।।ज्ञा.गा.००५२.०२।।	भावेंवीण देव न कळे नि:संदेह। गुरुवीण अनुभव कैसा कळे
७७६८	कळे	।।ज्ञा.गा.००७२.०३।।	तेथील प्रमाण नेणवे वेदांसी। ते जीव जंतूंसी केवीं कळे
७७६९	कळे	।।ज्ञा.गा.००८६.०१।।	सर्वव्यापक सर्व देहीं आहे। परि प्राणियांसी सोय न कळे त्याची
७७७०	कळे	।।ज्ञा.गा.०१८५.०१।।	अकार उकार मकार करती हा विचार। परी विठ्ठल अपरंपार न कळे रया
७७७१	कळे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
७७७२	कळे	।।ज्ञा.गा.०२०९.०६।।	सनकादिक मुनी ध्यानस्थ पैं सदा। ब्रह्मादिकां कदा न कळे महिमा
७७७३	कळे	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
७७७४	कळे	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
७७७५	कळे	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
७७७६	कळे	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
७७७७	कळे	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना

७७७८	कळे	।।ज्ञा.गा.०२९०.०२।।	काय सांगो माय न कळे तयाची सोये। येणें मनाचे मोडुनि पाये वेधियेलें
७७७९	कळे	।।ज्ञा.गा.०३४०.०३।।	न कळे याची गती न कळे याची लीळा। आपिआप सोहळा भोगितसे
७७८०	कळे	।।ज्ञा.गा.०३४०.०३।।	न कळे याची गती न कळे याची लीळा। आपिआप सोहळा भोगितसे
७७८१	कळे	।।ज्ञा.गा.०३४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची थोरी। आपण चराचरीं नांदतसे
७७८२	कळे	।।ज्ञा.गा.०३६७.०२।।	आणिकां न कळे तें त्रिगुणां वेगळें। तें मज गोवळें दाविलें वो माय
७७८३	कळे	।।ज्ञा.गा.०३८१.०१।।	सांग सखिये बाई मज हें न कळे। कैसा हा अकळे समतेजें
७७८४	कळे	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
७७८५	कळे	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
७७८६	कळे	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
७७८७	कळे	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
७७८८	कळे	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
७७८९	कळे	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
७७९०	कळे	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोलियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
७७९१	कळे	।।ज्ञा.गा.०५८९.०३।।	ब्रह्म अनुपम्य संवितेशी नये। अनुभव सोय तरी कळे
७७९२	कळे	।।ज्ञा.गा.०५९९.०२।।	केवीं तुज कळे सांग जीव रूपा। वृथा भ्रम बापा करितोसी
७७९३	कळे	।।ज्ञा.गा.०६७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची लीला। ते निवृत्तीनें डोळां दाविली मज
७७९४	कळे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला

७७९५	कळे	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
७७९६	कळे	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
७७९७	कळे	।।ज्ञा.गा.०८९८.०३।।	जाप्य जप होम विधि विधान हरि। हृदयीं श्रीहरि न कळे मूढा
७७९८	कळे	।।ज्ञा.गा.०९७१.०२।।	न बुडे न कळे न भीये चोरा। ते वस्तु चतुरा सेविजेसु
७७९९	कळे	।।ज्ञा.गा.०९७७.०२।।	तेथींची रचना न कळे हो देवा। अनुभवाचा ठेवा काढुनी पाहें
७८००	कळे	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकी मनींचें सकळ
७८०१	कळे	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्‌गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
७८०२	कळे	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
७८०३	कळे	।।ज्ञा.गा.११०४.०५।।	ज्ञानराज म्हणे निवृत्तीची सर। त्याचा कर माथां तेव्हां कळे
७८०४	कळेंचि	।।ज्ञा.गा.०७११.०३।।	तयासी अद्यापि न कळेंचि कांहीं। राहिला संदेहीं अझूनि तो
७८०५	कळेचि	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
७८०६	कळेचि	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
७८०७	कळेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.११।।	ज्ञानदेव म्हणे याचा तो अनुभव। सद्‌गुरुवांचुनि कळेचि ना
७८०८	कळेल	।।ज्ञा.गा.०६४९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे होईं तूं निर्गुण। कळेल तुज खूण पूर्ण तेव्हां

७८०९	कळो	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
७८१०	कळों	।।ज्ञा.गा.०२१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी तृप्ती। यथार्थ भाविता कळों येईल चित्तीं
७८११	कळों	।।ज्ञा.गा.०४५५.०१।।	अरे अरे ज्ञाना झालासी पावन। तुझें तुज ध्यान कळों आलें
७८१२	कव	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
७८१३	कवच	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
७८१४	कवटाळी	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी
७८१५	कवण	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
७८१६	कवण	।।ज्ञा.गा.०१३८.०३।।	रखुमादेविवरावांचून। कवण पुरवील जिवीची खूण
७८१७	कवण	।।ज्ञा.गा.०२१२.०३।।	तापत्रय अग्नीचा लागला वोणवा। कवण रिघे आड कवण करी सावाधावा
७८१८	कवण	।।ज्ञा.गा.०२१२.०३।।	तापत्रय अग्नीचा लागला वोणवा। कवण रिघे आड कवण करी सावाधावा
७८१९	कवण	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
७८२०	कवण	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
७८२१	कवण	।।ज्ञा.गा.०२९१.०१।।	जागृती पुसे साजणी। कवण बोलिलें अंगणीं। निरखिता वो नयनीं। वृंदावनीं देखियेला
७८२२	कवण	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
७८२३	कवण	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया

७८२४	कवण	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
७८२५	कवण	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
७८२६	कवण	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
७८२७	कवण	।।ज्ञा.गा.०३९७.०२।।	आवडे तें करिसी देवा कवण करी तुझा हेवा रे
७८२८	कवण	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
७८२९	कवण	।।ज्ञा.गा.०६९०.०५।।	जाणों जाय तंव जाणणिया सारिखें। नवल विस्मयें कवण सांगों
७८३०	कवण	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
७८३१	कवण	।।ज्ञा.गा.०७५५.०१।।	अकारी अर्धमात्रा कवण रीति दिसे। उकारीही रसे कवणे परी
७८३२	कवण	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दु:ख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
७८३३	कवण	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
७८३४	कवण	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
७८३५	कवण	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
७८३६	कवण	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया

७८३७	कवण	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
७८३८	कवण	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
७८३९	कवण	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
७८४०	कवण	।।ज्ञा.गा.०९२१.०२।।	तैसा जाणा सर्वेश्वरु। म्हणों नये सानाथोरु। त्याच्या स्वरूपाचा निर्धारु। कवण जाणे
७८४१	कवण	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
७८४२	कवण	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
७८४३	कवण	।।ज्ञा.गा.०९६८.०२।।	मी तें कवण हें तूं जाण। बुझें निर्वाण तेंचि तूं
७८४४	कवण	।।ज्ञा.गा.०९९०.०३।।	विरक्त तो कवण त्रिवर्गाचें शून्य। वृत्ति हे सुलीन स्वरूपीं राहे
७८४५	कवण	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
७८४६	कवण	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भीं दु:ख दारुण
७८४७	कवण	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
७८४८	कवण	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
७८४९	कवण	।।ज्ञा.गा.१०१५.०२।।	ते सांग पां धेनु कवण रे। तिसी नाहीं तिन्ही गुण रे कान्हो
७८५०	कवण	।।ज्ञा.गा.१०६५.०३।।	कवण ते वरमाय कवण तो वरबाप। कवण तो नोवरा कवण तो मंडप
७८५१	कवण	।।ज्ञा.गा.१०६५.०३।।	कवण ते वरमाय कवण तो वरबाप। कवण तो नोवरा कवण तो मंडप
७८५२	कवण	।।ज्ञा.गा.१०६५.०३।।	कवण ते वरमाय कवण तो वरबाप। कवण तो नोवरा कवण तो मंडप
७८५३	कवण	।।ज्ञा.गा.१०६५.०३।।	कवण ते वरमाय कवण तो वरबाप। कवण तो नोवरा कवण तो मंडप

७८५४	कवण	।।ज्ञा.गा.१०७२.०२।।	कवण जाणे कवण हे खूण। कवण जाणे काय त्याला भूषण
७८५५	कवण	।।ज्ञा.गा.१०७२.०२।।	कवण जाणे कवण हे खूण। कवण जाणे काय त्याला भूषण
७८५६	कवण	।।ज्ञा.गा.१०७२.०२।।	कवण जाणे कवण हे खूण। कवण जाणे काय त्याला भूषण
७८५७	कवण	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
७८५८	कवण	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
७८५९	कवण	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
७८६०	कवण	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
७८६१	कवण	।।ज्ञा.गा.१०८१.०१।।	काळें ना सावळें। श्वेत ना पिवळें। नादबिंदाहून वेगळें। तें कवण रे चांगया
७८६२	कवण	।।ज्ञा.गा.१०८१.०३।।	गोडापरिस गोड। गगनाहूनि वाड। चौदाभुवनां ज्याची चाड। तें कवण रे चांगया
७८६३	कवण	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
७८६४	कवणची	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
७८६५	कवणा	।।ज्ञा.गा.०३०१.०२।।	चंचळ जालीये म्हणतील मज । कवणा सांगूं हें जिवींचें गूज
७८६६	कवणा	।।ज्ञा.गा.०३९१.१०।।	दुर्जेवीण एकला खेळतो स्वारी। कवणातें जय कवणा आली हरि
७८६७	कवणा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
७८६८	कवणा	।।ज्ञा.गा.०५९४.०२।।	दुर्जेचि न दिसे काय आतां करूं। कवणा विचारूं सुख गोष्टी
७८६९	कवणा	।।ज्ञा.गा.०६०२.०४।।	तुज वांचोनियां कवणा सांगावें। कवणा पुसावें अनुभवसुख
७८७०	कवणा	।।ज्ञा.गा.०६०२.०४।।	तुज वांचोनियां कवणा सांगावें। कवणा पुसावें अनुभवसुख
७८७१	कवणा	।।ज्ञा.गा.०६६०.०२।।	पाहाणियाचा प्रपंचु पाहतां। निमाला कवणा बोलूं ठेऊं आतां
७८७२	कवणा	।।ज्ञा.गा.०६६४.०२।।	पूजन कवणा करूं सिंचन कवणा करूं। नाहीं नव्हे तें धरूं गुरुमुखें
७८७३	कवणा	।।ज्ञा.गा.०६६४.०२।।	पूजन कवणा करूं सिंचन कवणा करूं। नाहीं नव्हे तें धरूं गुरुमुखें
७८७४	कवणा	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों

७८७५	कवणा	।।ज्ञा.गा.०७४५.०१।।	सत्रावीचा खेळ लक्षवेना कवणा। ब्रह्मादिकां जाणा अगम्य तें
७८७६	कवणा	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
७८७७	कवणा	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
७८७८	कवणाचा	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
७८७९	कवणाची	।।ज्ञा.गा.०६०२.०१।।	कवणाची चाड आतां मज नाहीं। जडलों तुझ्या पायीं निश्चयेंसी
७८८०	कवणाची	।।ज्ञा.गा.१०६५.०२।।	मी कवणाची मज सांगा कोणी। वऱ्हाड आलिया वऱ्हाडिणी
७८८१	कवणाचें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
७८८२	कवणाचें	।।ज्ञा.गा.०४००.०३।।	कापुरें दृतीसी रुसणें केलें। तरी सांग पां कवणाचें काय गेले
७८८३	कवणाचें	।।ज्ञा.गा.०८७९.०६।।	कवणाचें वऱ्हाड भुललीस वायां। शरण रिघें रखुमादेविवरा नाह्या
७८८४	कवणाचें	।।ज्ञा.गा.०९२५.०२।।	कवणाचें मायबाप कवणाचें गणगोत। मृगजळवत् जाईल लया
७८८५	कवणाचें	।।ज्ञा.गा.०९२५.०२।।	कवणाचें मायबाप कवणाचें गणगोत। मृगजळवत् जाईल लया
७८८६	कवणातें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१०।।	दुजेंवीण एकला खेळतो स्वारी। कवणातें जय कवणा आली हरि
७८८७	कवणातें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
७८८८	कवणातें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया
७८८९	कवणावरी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
७८९०	कवणासी	।।ज्ञा.गा.०४८७.०१।।	तुडतालेवांचुनी अवस्था काईंसी। दुजे तरी बोलों कवणासी गे माये
७८९१	कवणासी	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी

७८९२	कवणिये	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
७८९३	कवणिये	।।ज्ञा.गा.०९७८.०२।।	मी नाहीं तेथें कवणिये ठायीं। देखत देखत पाहीं भुललासी
७८९४	कवणीये	।।ज्ञा.गा.०९७०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे परतूनि पाही। जिवाचा जिवनु कवणीये ठायीं
७८९५	कवणे	।।ज्ञा.गा.०३७८.०२।।	कोणे तत्त्वीं हरि कैसी यासी परी। नांदे कवणे घरीं सांगिजेसु
७८९६	कवणे	।।ज्ञा.गा.०४३३.०५।।	मग उमललों बाहेरी। कां बैसलों अंधारीं। तरी ते कवणे परी। वंचिजेना
७८९७	कवणे	।।ज्ञा.गा.०७५५.०१।।	अकारी अर्धमात्रा कवण रीति दिसे। उकारीही रसे कवणे परी
७८९८	कवणे	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं ?
७८९९	कवणे	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
७९००	कवणें	।।ज्ञा.गा.०१८१.०२।।	देखतां ज्याचे चरण। यम जातसे शरण। ऐसें सुकृताचे वर्णन। कवणें करावें तयाचें
७९०१	कवणें	।।ज्ञा.गा.०२४९.०२।।	सांग गे बाईये कवणें घरीं नांदे। कैसें या गोविंदें हिंडविलें
७९०२	कवणें	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दृष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
७९०३	कवणें	।।ज्ञा.गा.०३७०.०३।।	ऐसी आपुली साक्षी कवणें पैं द्यावी। निवृत्ति म्हणे कांहीं ठायीं न ठेवीची
७९०४	कवणें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
७९०५	कवणें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
७९०६	कवणें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
७९०७	कवणें	।।ज्ञा.गा.०५०६.०३।।	रूपरेखा नाहीं लक्षावा कवणें ठायीं। लक्षीं लक्षितांही परतल्या दृष्टि
७९०८	कवणें	।।ज्ञा.गा.०५४०.०२।।	नटकेचि अटकु ठाईंचेंचि निर्गुण। मज कवणें ठाईं घेउनी गेलें
७९०९	कवणें	।।ज्ञा.गा.०५६९.०२।।	लक्षाचा लाभ मज घडला गे माय। कवणें उपायें चरण जोडलें वो
७९१०	कवणें	।।ज्ञा.गा.०९०३.०२।।	कवणें गुणें भुली पडली गव्हारा। तीर्थाच्या माहेरा नोळखिसी

७९११	कवणें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
७९१२	कवणें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
७९१३	कवणें	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
७९१४	कवण्या	।।ज्ञा.गा.००५१.०३।।	सायास करिसी प्रपंच दिननिशीं। हरिसी न भजसी कवण्या गुणें
७९१५	कवण्या	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
७९१६	कवण्या	।।ज्ञा.गा.०७९३.०२।।	नादबिंबा भेटी झाली कवण्या रीतीं। शुद्ध ब्रह्म ज्योती संचलीसे
७९१७	कवण्या	।।ज्ञा.गा.०८१९.०२।।	मसुरांतील सूक्ष्म अनुभवें दिसे। तेथ तेज असे कवण्या रीतीं
७९१८	कवण्या	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
७९१९	कवण्यागुणें	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
७९२०	कवण्यापरी	।।ज्ञा.गा.०७६९.०१।।	दिव्यरूप चक्षु कैशापरी झाला। ठसा हा उमटला कवण्यापरी
७९२१	कवण्यापरी	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
७९२२	कवतिकें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०३।।	तें परदीपीं उजळलें अंधारें फेडिलें। कोडें कवतिकें जोडलें स्वरूप वो माय
७९२३	कवतिकें	।।ज्ञा.गा.०५१८.०४।।	गुरुमुखें जैं जोडे तैं फिटे सांकडें। रखुमादेविवर कोडें कवतिकें वो माय
७९२४	कवतुक	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
७९२५	कवतुक	।।ज्ञा.गा.०५८०.०१।।	कवतुक पाहावया निरंजना गेलीये। तंव निराकार जालें बाईये वो
७९२६	कवतुक	।।ज्ञा.गा.०७६८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे याहूनि आणिक। बोलाचें कवतुक जेथ नाहीं
७९२७	कवतुक	।।ज्ञा.गा.०७७२.०२।।	भ्रमर गुंफा ब्रह्मरंध्र तें सुरेख। पाहतां कवतुक त्रैलोकीं
७९२८	कवतुक	।।ज्ञा.गा.०९५६.०१।।	सायखडियाचें बिक। अचेत करी परिपाक। जनदृष्टीचें कवतुक। स्फुरे वेगीं

७९२९	कवळलें	।।ज्ञा.गा.०७०५.०२।।	काय सांगों निदसुरी कवळलें संसारीं। करितां येरझारी येणेंचि छंदें
७९३०	कवळिलें	।।ज्ञा.गा.०३५५.०३।।	माझ्या शरीरीं ज्योतिर्लिंग उगवलें। अगाध कवळिलें हस्तेंवीण
७९३१	कवळिलें	।।ज्ञा.गा.०४८५.०१।।	अवघ्या बाहीं म्यां व्योम कवळिलें। अवघ्या हृदयीं अरूप धरिलें
७९३२	कवळिलें	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
७९३३	कवळी	।।ज्ञा.गा.०४४७.०२।।	तत्त्वीं तत्त्व कवळी उगवे रविमंडळीं। अवघीच झांकोळी आपुल्या तेजें
७९३४	कवळी	।।ज्ञा.गा.०७२२.०२।।	आलों सोहंतत्त्व जालों सोहंतत्त्व। कवळी परतत्त्व मंत्रमाया
७९३५	कवळी	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
७९३६	कवळु	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
७९३७	कवळून	।।ज्ञा.गा.०८४०.०१।।	अनाथनाथा अर्थालिंगन। पुष्पें पुरुषार्थ धरिली कवळून। सत्यसुकृताचे पां आसन। भव्यदीव्ये
७९३८	कवळूनि	।।ज्ञा.गा.०३६८.०४।।	कवळूनि भेटी प्राणेंसी देईन मिठी। मी निःशब्देंसी गोष्टी सांगेन वो माय
७९३९	कवळें	।।ज्ञा.गा.०७१९.०२।।	ब्रह्मांडा एव्हढें। ओतीव सगळें। मनबुद्धि कवळें। ऐसें नाहीं
७९४०	कवळेना	।।ज्ञा.गा.०६५९.०३।।	मन बुद्धीसी जें आद्य तयासी जें वेद्य। कळिकाळा कवळेना संधि जोडुनि जाये
७९४१	कवाडे	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
७९४२	कवाडें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
७९४३	कवाडें	।।ज्ञा.गा.०४०७.०१।।	तुझे पवाडे सांगतां तुजपुढें। मुक्तीचीं कवाडें उघडती
७९४४	कवाडें	।।ज्ञा.गा.०७०१.०२।।	तुझेची कुवाडें सांगेन तुजपुढें। तेणें मुक्तीचीं कवाडें उघडती
७९४५	कविजन	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
७९४६	कविता	।।ज्ञा.गा.०८०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कैवल्याचा दाता। कोण पत्रीं हे कविता नाहीं ऐसी

७९४७	कवित्व	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
७९४८	कवित्वा	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
७९४९	कवित्वीं	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
७९५०	कव्हणा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
७९५१	कव्हणि	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
७९५२	कव्हणीकडे	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
७९५३	कश्यपादि	।।ज्ञा.गा.०१८०.०५।।	कश्यपादि अत्री गौतम वसिष्ठ । भारद्वाज श्रेष्ठ मार्कंडेयो
७९५४	कष्ट	।।ज्ञा.गा.००७०.०२।।	तैसें नव्हे नाम सर्वमार्गांवरिष्ठ। येथें कांहीं कष्ट न लगती
७९५५	कष्ट	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
७९५६	कष्ट	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
७९५७	कष्ट	।।ज्ञा.गा.०४२०.०१।।	पाहे पां ध्वजेचें चिरगूट। राया जतन करितां कष्ट
७९५८	कष्ट	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी
७९५९	कष्टचि	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया

७९६०	कष्टलासी	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
७९६१	कष्टलासी	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
७९६२	कष्टलों	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
७९६३	कष्टविलें	।।ज्ञा.गा.०३२२.०८।।	दुरळ हा प्रपंच दुष्ट भावें दीर । इहीं मज थोर कष्टविलें
७९६४	कष्टविसील	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
७९६५	कष्टसाधन	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
७९६६	कष्टसाधन	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
७९६७	कष्टा	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्मे वासुकी लंके दिवटा। कर्मे हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्मे शुकदेव गर्भीं कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
७९६८	कष्टावें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
७९६९	कष्टी	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
७९७०	कष्टीं	।।ज्ञा.गा.०५१३.०३।।	हा पुरोनियां उरला निजानंदु सांवळा। रखुमादेविवरु जोडला कष्टीं वो माये
७९७१	कष्टीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
७९७२	कष्टें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया

७९७३	कष्टोनी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
७९७४	कसवटी	।।ज्ञा.गा.०००४.०२।।	योगियांचा कसवटी । दावितसे नेत्रपुटीं । उभा भीवरेच्या तटीं । देखिला देवो
७९७५	कसवटी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
७९७६	कसवटी	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
७९७७	कसवटी	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
७९७८	कसा	।।ज्ञा.गा.०८८५.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे तुझे कृपेवीण न तुटे फांसा। निवृत्तीनें कसा उगावला!
७९७९	कसा	।।ज्ञा.गा.११०७.०१।।	विठोबा! मी कसा विसरूं कसा विसरूं?। तूं माय मी लेकरूं
७९८०	कसा	।।ज्ञा.गा.११०७.०१।।	विठोबा! मी कसा विसरूं कसा विसरूं?। तूं माय मी लेकरूं
७९८१	कसा	।।ज्ञा.गा.११०७.०३।।	पांच पंचविस पाठि लागती आता कसा मागे सरूं?
७९८२	कसिला	।।ज्ञा.गा.०२०६.०५।।	कासे कसिला पितांबरु। चरणीं ब्रिदाचा तोडरु
७९८३	कसिला	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
७९८४	कसीला	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
७९८५	कसे	।।ज्ञा.गा.०९८७.०४।।	अरे कसे ज्ञाना एकचि बोला। विश्वात्मा देवचि भरला
७९८६	कसें	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
७९८७	कस्तुरी	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
७९८८	कहाणी	।।ज्ञा.गा.०३६६.०४।।	मागुती नको परतणी या शरीरीं उरवणी। प्रपंचाची कहाणी निमाली वो माय
७९८९	कहाणी	।।ज्ञा.गा.०५५०.०३।।	पांचांची मिळणी। साही चक्रपाणी। दशमाची कहाणी। येकादश

७९९०	कहाणी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी । नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी । ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी । तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
७९९१	कहाणी	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
७९९२	कही	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये । आहे तें कही न जाय रे बापा । असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
७९९३	कहीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा । कीं मिरवे सोनसळा । कीं कल्पतरु फुलला । नाभिस्थानीं । तेथें वेधु गोपिबाळा । कीं अंतरीं सांवळा । पालवी मेखळा । अभिळाखिया । तेथें मदनु गूढपणें । रतिशयें रमणें । दुजे अनुभऊ अनुभवणें । न निवडे कहीं । सखोल नाभिमंडळ । तें ब्रह्मस्थान केवळ । कैसें पाहले विवळ । तेथें जगामाजीं गे माये
७९९४	का	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी । का रे अनेक कर्मे करिसी । जरी एक हरि सेविसी । तरी तरशील निधरिं
७९९५	का	।।ज्ञा.गा.०१८२.०८।।	बाप रखुमादेविवरु पढियंती जिया तनु । तया संतचरणीं स्थिर हो का मनु
७९९६	का	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान । हें तुज नातुडे हन । वायां भोगिसी जाण । का रे याचें । तुझीची बुंथी तुज । न कळे याचें चोज । केवीं वर्णिसी सहज । गुणें रया
७९९७	का	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी । पुढती अंग न समाय अंगीं । या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु । तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
७९९८	का	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण । परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन । तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान । म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
७९९९	का	।।ज्ञा.गा.०६०४.०४।।	सूक्ष्मीं भासे जें का तेंचि स्थूळीं घडे । पाहतां निवाडे भेद नाहीं
८०००	का	।।ज्ञा.गा.०६१०.०३।।	वृक्ष बीजामाजीं जैसा सामावला । बिंदु का आटला महींत जेवीं
८००१	का	।।ज्ञा.गा.०६१९.०४।।	काम क्रोध लोभ जे का न शिवती । तेचि ओळखी सद्गुरु जाण
८००२	का	।।ज्ञा.गा.०६२२.०१।।	साभिमानें करुनी व्यर्थ का रे फुगशी । मत्त ऐसा होसी मतिमंदा
८००३	का	।।ज्ञा.गा.०६३५.०३।।	जे का पारंगत श्रेष्ठ भागवत । चळचळां कांपत काळ तया
८००४	का	।।ज्ञा.गा.०६४५.०३।।	तेथें कैंचें मुक्त मुळीं नाहीं बद्ध । सर्वही अबद्ध दिसे जे का
८००५	का	।।ज्ञा.गा.०६४८.०२।।	अनापेक्ष सुचि जे का उदासीन । अमानत्व जाण त्यासी लाभे

८००६	का	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
८००७	का	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
८००८	का	।।ज्ञा.गा.०९६५.०२।।	तें तत्त्वता तत्त्व घेई का एकत्व। या मना महत्त्व देऊनियां
८००९	का	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
८०१०	का	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
८०११	का	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
८०१२	का	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
८०१३	का	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दुःख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
८०१४	का	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
८०१५	का	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
८०१६	कां	।।ज्ञा.गा.०००२.०२।।	म्हण कां रे म्हण कां रे साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
८०१७	कां	।।ज्ञा.गा.०००२.०२।।	म्हण कां रे म्हण कां रे साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
८०१८	कां	।।ज्ञा.गा.००२६.०२।।	अष्टदळकमळाची वोवरी। विपरीत तयाची कुसरी । एकवीस खणांचे उपरी। बाहिजु कां हरि दाखविली
८०१९	कां	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
८०२०	कां	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे

८०२१	कां	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
८०२२	कां	।।ज्ञा.गा.००७१.०३।।	जात वित्त गोत कुळ शीळ मात। भजे कां त्वरित भावनायुक्त
८०२३	कां	।।ज्ञा.गा.००८५.०१।।	पदपदार्थसंपन्नता। व्यर्थ टवाळी कां सांगतां। हरिनामीं नित्य अनुसरतां। हें सार सर्वार्थी
८०२४	कां	।।ज्ञा.गा.०१००.०१।।	कां रे स्फुंदतोसी। कां रे स्फुंदतोसी। न भजतां विठ्ठलासी। नरकीं पडसी
८०२५	कां	।।ज्ञा.गा.०१००.०१।।	कां रे स्फुंदतोसी। कां रे स्फुंदतोसी। न भजतां विठ्ठलासी। नरकीं पडसी
८०२६	कां	।।ज्ञा.गा.०१०७.०१।।	रामकृष्ण नामें ये दोन्ही साजिरीं। हृदयमंदिरीं स्मरां कां रे
८०२७	कां	।।ज्ञा.गा.०११०.०१।।	भ्रम धरिसी या देहाचा। विठ्ठल म्हणे कां रे वाचा
८०२८	कां	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
८०२९	कां	।।ज्ञा.गा.०१२७.०२।।	नारायण नाम नारायण नाम। नारायण नाम म्हणा कां रे रे
८०३०	कां	।।ज्ञा.गा.०१२८.०२।।	लेहोन घाली पान पुसती जैसी। भलतिये रसीं बुडी दे कां
८०३१	कां	।।ज्ञा.गा.०१२८.०४।।	ऐसि वाचा दृष्टी नामरूपें आथिली। वासनेवरी वहिली उठो दे कां
८०३२	कां	।।ज्ञा.गा.०१३५.०३।।	रकारा पुढें एक मकार मांडी कां। उतरसी समतुका शंभूचीया
८०३३	कां	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
८०३४	कां	।।ज्ञा.गा.०१५५.०१।।	राग गायनानें जरी देव भेटे। तरी कां जग आटे भवसागरीं
८०३५	कां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
८०३६	कां	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
८०३७	कां	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
८०३८	कां	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
८०३९	कां	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु

८०४०	कां	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
८०४१	कां	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
८०४२	कां	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
८०४३	कां	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
८०४४	कां	।।ज्ञा.गा.०२६२.०२।।	माझे जिवींचे तुम्ही कां वो नेणां। माझा बळिया तो पंढरिराणा वो माये
८०४५	कां	।।ज्ञा.गा.०२६३.०१।।	घनु वाजे घुणघुणा। वारा वाजे रुणझुणा। भवतारकु हा कान्हा। वेगीं भेटावा कां
८०४६	कां	।।ज्ञा.गा.०२६३.०३।।	चंदनाची चोळी। माझें सर्व अंग पोळी। कान्हो वनमाळी। वेगीं भेटवा कां
८०४७	कां	।।ज्ञा.गा.०२६३.०४।।	सुमनाची सेज। सितळ वो निकी। पोळे आगीसारिखी। वेगीं विझवा कां
८०४८	कां	।।ज्ञा.गा.०२७२.०२।।	जीवें अनुसरलिये अझुनी कां नये। वेगीं आणावा तो सये प्राणु माझा
८०४९	कां	।।ज्ञा.गा.०२७५.०२।।	मज करा कां उपचारु अधिक ताप भारु। सखिये सारंगधरु भेटवा कां
८०५०	कां	।।ज्ञा.गा.०२७५.०२।।	मज करा कां उपचारु अधिक ताप भारु। सखिये सारंगधरु भेटवा कां
८०५१	कां	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
८०५२	कां	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
८०५३	कां	।।ज्ञा.गा.०२८६.०८।।	आतां येईल म्हूण गेला वेळु कां लाविला। सेला जो भिनला मुक्ताफळीं
८०५४	कां	।।ज्ञा.गा.०३२२.०२।।	सासुरवासिनी मी वो परदेशिनी । कां नये अझुनी मूळ मज
८०५५	कां	।।ज्ञा.गा.०३६२.०२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे तें काई। सर्व हरिडोहीं बुडी दे कां
८०५६	कां	।।ज्ञा.गा.०३८९.०३।।	हें सुख साचार सांगे कां विचार। आत्मयाचें घर गुरुखुणें
८०५७	कां	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मनःचक्षुसूर्योदिशाश्रोत्रः अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया

८०५८	कां	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
८०५९	कां	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
८०६०	कां	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
८०६१	कां	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
८०६२	कां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
८०६३	कां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
८०६४	कां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
८०६५	कां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
८०६६	कां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे

८०६७	कां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
८०६८	कां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
८०६९	कां	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
८०७०	कां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
८०७१	कां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
८०७२	कां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
८०७३	कां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
८०७४	कां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रींचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
८०७५	कां	।।ज्ञा.गा.०४००.०२।।	तैसा कां गा निकरवृत्ती करिसी। सर्वां ठायीं विभांडिसी गा देवा
८०७६	कां	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया

८०७७	कां	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
८०७८	कां	।।ज्ञा.गा.०४१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। एवढा साभिलाषु कां दाविला
८०७९	कां	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
८०८०	कां	।।ज्ञा.गा.०४३३.०५।।	मग उमललों बाहेरी। कां बैसलों अंधारीं। तरी ते कवणे परी। वंचिजेना
८०८१	कां	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
८०८२	कां	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
८०८३	कां	।।ज्ञा.गा.०५९२.०१।।	नाथिलें आभाळ जेवीं कां गगनीं। माया मुळींहुनी तैशी जाहली
८०८४	कां	।।ज्ञा.गा.०६४४.०१।।	सुखाची आवडी घे कां रे गोविंदीं। चित्त हें आनंदी ठेऊनियां
८०८५	कां	।।ज्ञा.गा.०६४५.०४।।	अर्कापासुनी नीर जैसें कां भासत। जग तैसें घडत मिथ्याचि सत्य
८०८६	कां	।।ज्ञा.गा.०६४७.०१।।	देव देव म्हणूनी व्यर्थ कां फिरशी। निजदेव नेणशी मुळीं कोण
८०८७	कां	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
८०८८	कां	।।ज्ञा.गा.०७११.०५।।	बाप रखुमादेविवर वस्तु परात्पर। निवृत्तिकृपा कीर भेदिजे कां
८०८९	कां	।।ज्ञा.गा.०७१६.०१।।	होउनिया ज्ञान अझुनि कां रे भ्रांति। न जाली विश्रांती मीपणाची
८०९०	कां	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दुःख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
८०९१	कां	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
८०९२	कां	।।ज्ञा.गा.०८५०.०६।।	म्हणोनि यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार आटणी। वाउगाचि बांधोनि सिणसी कां पां
८०९३	कां	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
८०९४	कां	।।ज्ञा.गा.०८५५.०२।।	सिद्धचि असतां कां गा विटंबिसी। नव्हेचि संन्यासी तूं जाण कैसा

८०९५	कां	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
८०९६	कां	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
८०९७	कां	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
८०९८	कां	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया
८०९९	कां	।।ज्ञा.गा.०८६०.०२।।	आवडी धरुनी गोडी घेई कां ध्यानीं। परतोन मग योगी नाहीं तुज
८१००	कां	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
८१०१	कां	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि
८१०२	कां	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि
८१०३	कां	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
८१०४	कां	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
८१०५	कां	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
८१०६	कां	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
८१०७	कां	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गार्‍हाणें कवणा देसी रया

८१०८	कां	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची ह्रदयीं असतां कां नाडलासी रया
८१०९	कां	।।ज्ञा.गा.०८९२.०३।।	तें कल्पिलिया नकळे गुरुकृपें वेगळें। वायांवीण उगलें कां धांवतोसी सैरा
८११०	कां	।।ज्ञा.गा.०८९६.०१।।	दुर्लभु रे दुर्लभुरे दुर्लभु। संसारु तुम्हीं कां नेणां। आहारनिद्रेसाठीं दवडितां माणुसपणा
८१११	कां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा ह्रदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
८११२	कां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा ह्रदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
८११३	कां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा ह्रदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
८११४	कां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
८११५	कां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
८११६	कां	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
८११७	कां	।।ज्ञा.गा.०९३०.०१।।	स्वरूपावबोधु कां फावला। इंद्रियीं डवरिला प्रेमभावो
८११८	कां	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया

८११९	कां	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
८१२०	कां	।।ज्ञा.गा.०९६२.०२।।	आठवितां तूं तया ठकशील कैसा। सांजवेळें लाहोसी उदो कां जैसा
८१२१	कां	।।ज्ञा.गा.०९७१.०१।।	अमोलिक रत्न जोडलें रे तुज। कां रे ब्रह्मबीज नोळखसी ?
८१२२	कां	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
८१२३	कां	।।ज्ञा.गा.०९७३.०१।।	मन मुरे मग जें उरे। तें तूं कां रे सेवीसिना
८१२४	कां	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
८१२५	कां	।।ज्ञा.गा.०९८८.०१।।	अभिमानें करुनी व्यर्थ कां फुगसी। भ्रांता ऐसा होसी मतिमंदा
८१२६	कां	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
८१२७	कां	।।ज्ञा.गा.०९९८.०४।।	सर्वज्ञ सुंदर देव होतु कां भलतैसे। परी जडातें चेष्टविते आणिकां पैं नसे
८१२८	कां	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
८१२९	कां	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
८१३०	कां	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
८१३१	कां	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
८१३२	कां	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
८१३३	कां	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी

८१३४	कां	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दुःखी
८१३५	कां	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
८१३६	कां	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
८१३७	कां	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
८१३८	कां	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
८१३९	कां	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
८१४०	कां	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
८१४१	कां	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
८१४२	कां	।।ज्ञा.गा.१०५०.०१।।	कान्होबा तुझी घोंगडी चांगली रे। आम्हांशी कां दिली वांगली रे
८१४३	कां	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे
८१४४	कां	।।ज्ञा.गा.१०६०.०३।।	कटीं कर विराजित। मुकुटरत्नजडित। पीतांबरु कासिला। तैसा येईं कां धांवत
८१४५	कां	।।ज्ञा.गा.१०८१.०२।।	ज्ञानदेव म्हणे जाण कां माझे उमाणे
८१४६	कां	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या वृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
८१४७	कां	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया

८१४८	कां	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
८१४९	कां	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
८१५०	कां	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
८१५१	कां	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
८१५२	कां	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
८१५३	कांकण	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
८१५४	कांकण	।।ज्ञा.गा.१०७४.०५।।	निपट कैसें आहेवपण। कैवल्या आधीं तेल कांकण
८१५५	कांकणीं	।।ज्ञा.गा.००११.०४।।	ऐसा सर्वां अतीत । परी ऐसा जगभरीत । कनक कांकणीं रहात । तैसा अविकृत निरंतर
८१५६	कांचा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
८१५७	कांची	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थे इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
८१५८	कांजियाने	।।ज्ञा.गा.०९०६.०३।।	अमृतें भोजन घडे कांजियाने चूळ जोडे। मग तये चरफडे मिती नाहीं
८१५९	कांजिये	।।ज्ञा.गा.०८४२.०५।।	अमृताचा कुंभ बळेंचि उलंडुनी। कांजिये भरुनी ठेवितसे
८१६०	कांट्याच्या	।।ज्ञा.गा.११०८.०१।।	कांट्याच्या अणिवर वसति तिन गांव। दोन ओसाड, एक वसेचि ना
८१६१	कांडण	।।ज्ञा.गा.०९२१.०५।।	कापुराचें कांडण। काढितां नये आड कण। साखरेचें गोडपण। पाखडतां नये
८१६२	कांडोकांडीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
८१६३	कांता	।।ज्ञा.गा.०३९१.०८।।	लाजेसी ना तूं देवा माझें म्हणतां संन्याशासवें कैंची रे कांता
८१६४	कांता	।।ज्ञा.गा.०६७६.०२।।	राजयाची कांता काय भीक मागें । मनाचिये जोगें सिद्ध पावे
८१६५	कांता	।।ज्ञा.गा.१०६४.०१।।	एक माझी माता दोघेजण पिता। मज तीन कांता दोघे सुत

८१६६	कांति	।।ज्ञा.गा.०५०१.०४।।	बरवा देखोनि न्याहाळी दिव्य कांति झळाळी। परब्रह्मीं दिवाळी चहूंदिशांची वो माय
८१६७	कांति	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
८१६८	कांपत	।।ज्ञा.गा.०६३५.०३।।	जे का पारंगत श्रेष्ठ भागवत। चळचळां कांपत काळ तया
८१६९	कांपा	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
८१७०	कांबला	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला
८१७१	कांबळा	।।ज्ञा.गा.००२२.०१।।	तुरे कांबळा डांगेवरी विषाण वेणु घेऊनि करीं । वैजयंती रुळे कैशी वक्षस्थळावरी
८१७२	कांबळीची	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
८१७३	कांबळीच्या	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
८१७४	कांस	।।ज्ञा.गा.००९९.०२।।	विठ्ठल उघडा मंत्र कळिकाळा त्रास। घालुनियां कांस जपों आधीं
८१७५	कांसया	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची
८१७६	कांसये	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
८१७७	कांसवींचें	।।ज्ञा.गा.१०६८.०१।।	देहा लाजिलिये शब्दा रुसलिये। कांसवींचें दूध देऊनियां बुझाविलें गे माय
८१७८	कांसवीचा	।।ज्ञा.गा.०४५२.०६।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या चरणां। कांसवीचा पान्हा पाजियेला
८१७९	कांसवीचें	।।ज्ञा.गा.०४५९.०५।।	ऐसें जालें तुज प्रगटलें निज। कांसवीचें बीज अंकुरलें
८१८०	कांसवीचें	।।ज्ञा.गा.१०७३.०२।।	विपरीत गे माये देखियेलें। कांसवीचें दूध दोहियेलें
८१८१	कांसे	।।ज्ञा.गा.०००४.०१।।	अनुपम्य मनोहर । कांसे शोभे पितांबर । चरणीं ब्रीदाचा तोडर । देखिला देवो

८१८२	कांसे	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
८१८३	कांसोटा	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्मे वासुकी लंके दिवटा। कर्मे हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्मे शुकदेव गर्भीं कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
८१८४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे
८१८५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
८१८६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
८१८७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.००३७.०१।।	कांहीं नव्हे तो। मूर्ताऽमूर्त तो गे बाई
८१८८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.००६५.०१।।	हरिवंश पुराण हरिनाम संकीर्तन। हरिवीण सौजन्य नेणें कांहीं
८१८९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.००७०.०२।।	तैसें नव्हे नाम सर्वमार्गांवरिष्ठ। येथें कांहीं कष्ट न लगती
८१९०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.००७५.०३।।	तनु मनु शरण विनटलों तुझ्या पायीं। बाप रखुमादेविवरावाचुनि आनु नेणें कांहीं
८१९१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
८१९२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
८१९३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
८१९४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०१८०.०१।।	हरिभक्त संत झाले हो अनेक। त्यामाजीं निष्टंक कांहीं ऐक
८१९५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे
८१९६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०२०५.०१।।	आनु नेणें कांहीं । विठ्ठलु स्मरे देहभावीं
८१९७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
८१९८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०२३५.०२।।	डोळां बैसलें हृदयीं स्थिरावलें। मन नुठी तेथून कांहीं केल्या
८१९९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां काळिये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
८२००	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये

८२०१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
८२०२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
८२०३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
८२०४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०२६८.०३।।	न चले न चले कांहीं करणें कामान। याचें पहाणेंची विंदान कामानिया
८२०५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
८२०६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०२८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
८२०७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
८२०८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०२९८.०३।।	आपुलें केलें तें कांहीं न चले वो आतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठला देखतां
८२०९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३०६.०२।।	हालों नये चालों नये । सैरावैरा कांहीं बोलों नये
८२१०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं
८२११	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३२२.०३।।	आणिक एक अवधारा । मज दिधलें हीनवरा । माझें कांहीं सर्वेश्वरा न विचारिशी
८२१२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३२२.०४।।	व्याली वेदना जाणे वांझ कांहीं नेणे । बालक काय जाणे तहान भूक
८२१३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३२२.०७।।	सासुरा हा स्वार्थ कांहीं न विचारी परमार्थ । आतां करीन घात तयावरी
८२१४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३४६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नुरेचि कांहीं। उत्तम मध्यम ठायीं व्यापूनि असे
८२१५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३७०.०३।।	ऐसी आपुली साक्षी कवणें पैं द्यावी। निवृत्ति म्हणे कांहीं ठायीं न ठेवीची
८२१६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३७१.०१।।	दुरुनी एक ऋण मागावयां आलें। माझें मी पाहिलें तंव कांहीं नाहीं
८२१७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३७३.०३।।	आतां मी चौघांपाशीं जाईन तीहींचि नागविलें पाहीं। तेथें कांहीं नाहीं ऐसें म्हणितलें
८२१८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३७३.०५।।	सहस्रोपरी कांहीं धरियेली जरी। ज्ञानमूढें तरी कायी जाणती
८२१९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया

८२२०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
८२२१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
८२२२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
८२२३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
८२२४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
८२२५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
८२२६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
८२२७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०४१६.०१।।	कांहीं न करीजे ते तुझी सेवा। कांहीं न होसी तें तूं देवा
८२२८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०४१६.०१।।	कांहीं न करीजे ते तुझी सेवा। कांहीं न होसी तें तूं देवा
८२२९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०४१९.०३।।	रणभूमि आला रणवट घातला। पाहों जों लागला न देखे कांहीं
८२३०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०४२६.०१।।	धांवसील सैरा परि नातुडेचि कांहीं। विचारूनि पाही मनामाजी
८२३१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
८२३२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०४४३.०२।।	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
८२३३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०४६८.०४।।	प्रकाश हरीचा प्रकाशला देहीं। नेणतीच कांहीं मूढजन
८२३४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०४७१.०२।।	तोचि तो आपण श्रीमुखें जाण। आणिक साधन नलगे कांहीं
८२३५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०४८५.०३।।	कांहीं नसोनिया कांहीं एक जाला। अवघाचि शोखिला ब्रह्मरसु

८२३६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०४८५.०३।।	कांहीं नसोनिया कांहीं एक जाला। अवघाचि शोखिला ब्रह्मरसु
८२३७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
८२३८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
८२३९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५४३.०२।।	माझें मीच जाणें अनु कांहीं नेणें। अनुभविये खुणें संतोषिलें
८२४०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५५१.०३।।	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये
८२४१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५६०.०२।।	पाडु पडिला विषम ठायीं। देतां घेतां नुरेचि कांहीं
८२४२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५६७.०१।।	आहे तें पाहीं नाहीं तें कांहीं। ठायींच्या ठायीं हरपलें
८२४३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५६९.०१।।	कोटीची भरोवरी सरोनी गेली शरीरीं। संसाराची उरी कांहीं नुरेचि गे माय
८२४४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५७४.०४।।	ऐसे भुलविले जाण काळेपणें आपणें। रखुमादेविवरु जाणें येर कांहीं नेणें
८२४५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५७९.०१।।	चक्राकार चक्ररूप चक्रधरू म्हणवी। पाहतां अंतरीं न दिसे कांहीं
८२४६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
८२४७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५८३.०२।।	स्थूळ दृष्टि करुनी जयाशी लक्षितां। न दिसे तत्त्वता भास कांहीं
८२४८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५८४.०२।।	देह जावो राहो संबंधचि नाहीं। नामरूप कांहीं न दिसे मज
८२४९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५८६.०२।।	कांहीं भेद नाहीं किंचित् महत्। उपाधी कल्पित स्वाभाविक
८२५०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५८७.०४।।	तुझें माझें द्वैत तेंही उरलें नाहीं। मुळीं मी हें कांहीं नाठवेचि
८२५१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५९५.०४।।	नेणोंचि स्वरूप धर्माधर्म कांहीं। निवृत्तीच्या पायीं लीन जाहलों
८२५२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५९५.०५।।	नाठवेचि कांहीं अन्यथा साधन। ज्ञानेश्वर आन उरेचिना
८२५३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५९६.०२।।	मायोपाधी सृष्टि जें जें कांहीं होत। चैतन्य व्यापित त्याची माजीं
८२५४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०५९७.०३।।	तयाशीही पूर्ण नकळेची कांहीं। अद्यापी संदेहीं पडियले
८२५५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६०४.०२।।	ब्रह्मरस सुख जें कांहीं प्राशिती। तैसेंचि हे होती अनुभवें
८२५६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६१२.०१।।	केवळ निराभास या जगीं जाहला। नाहीं आन उरला भास कांहीं
८२५७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६१३.०१।।	सरिता येऊनियां चढती ब्रह्मगिरी। परी ज्ञानी न धरी जन्म कांहीं
८२५८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६१३.०२।।	चंदनासी होय बाभुळत्व प्राप्ती। परी ज्ञानी न शिवती जन्म कांहीं
८२५९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६१३.०३।।	जळाला कापूर मागुता प्रकटे। परी ज्ञानिया न घडे जन्म कांहीं
८२६०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६१३.०४।।	वारा वागुरेसी धरुनी कोंडूं ये। परी ज्ञानी नसये जन्म कांहीं

८२६१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६१६.०३।।	दुर्जनाशी दिसे सर्व सृष्टि बद्ध। न दिसे कांहीं शुद्ध सर्वथैव
८२६२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुचा मी दास। नेणें साधनास आन कांहीं
८२६३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६२१.०३।।	त्रिगुण त्यजुनी व्हावें निस्त्रैगुण। नाचरावें पुण्यपाप कांहीं
८२६४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६२२.०३।।	मान अपमान तुज कांहीं नाहीं। तूं तंव विदेही नित्य शुद्ध
८२६५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६२४.०३।।	जाणें येणें कांहीं नाहीं आत्मयाशी। द्रष्टत्व तयासी जाणिजे कीं
८२६६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६२५.०१।।	पाहणें जें कांहीं त्याशीं मुळीं पाहें। मग सुखी राहे योगीराया
८२६७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६२६.०१।।	मुक्तत्वाची भ्रांती जे कांहीं धरिती। तेचि बद्ध होती निश्चयेंशी
८२६८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६२८.०१।।	साधूचा महिमा वर्णवेना कांहीं। ब्रह्मादिक तेही वर्णिताती
८२६९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६३५.०१।।	चोहटा मिष्टान्न जें कांहीं सांडलें। सुनियाशी झालें सुकाळ पैं
८२७०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६४७.०२।।	देवा नाहीं रूप देवा नाहीं नांव। देवा नाहीं गांव कोठें कांहीं
८२७१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६५७.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरता नाहीं। उपदेश कांहीं बोलावया
८२७२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६६२.०२।।	तेथें आपुलें कांहीं नाठवे वो। आपआपणा न पडे ठायीं वो
८२७३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६६५.०३।।	रखुमादेविवरु भाग्यें जोडला। जोडोनी मोडला कांहीं नव्हतेपणें
८२७४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६८३.०१।।	आपुलें कांहीं न विचारितां धन। निर्गुणासी ऋण देऊं गेले
८२७५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
८२७६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६९२.०३।।	मीपण माझें नुरेचि कांहीं दुजें। ऐसें नाहीं केलें निवृत्तिराजें म्हणे ज्ञानदेवो
८२७७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
८२७८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०७०७.०२।।	तें तूं आपण गुरुमुखें जाण। नलगे साधन आणिक कांहीं
८२७९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०७११.०३।।	तयासी अद्यापि न कळेंचि कांहीं। राहिला संदेहीं अझूनि तो
८२८०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०७१३.०२।।	नाठवेचि कांहीं देवभक्तपण। सागरीं लवण मेळवी जें
८२८१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०७१४.०१।।	अज्ञानाची बुंथी काढुनी पाहतां। न दिसे तत्त्वता दृश्य कांहीं
८२८२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०७१६.०२।।	सेवितां सन्निध जाऊनि राहतां। तमांध नासतां नोहे कांहीं
८२८३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०७१८.०४।।	दोरापाशीं व्याळ जैसा कांहीं भासे। सर्वीं हें आपैसें जाहलें कीं
८२८४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०७२३.०१।।	आतां याजपरतें उरलें नाहीं कांहीं। देहींच विदेही होऊनि ठेलें

८२८५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०७८८.०१।।	प्रणवासी रूप नाहीं कांहीं छाया। दशमे द्वारीं मूळमाया असे कीं रे
८२८६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
८२८७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
८२८८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०८५०.०५।।	विचारुनी निरुतें संतसंगे पंथें। जन्ममृत्यु तूंतें न बाधी कांहीं
८२८९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०८५०.०९।।	क्षीरनिरा निवाड याचेनि नव्हे कांहीं। निजगुरु पाही तो विरळा असे
८२९०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०८९०.०२।।	काळाचें भातुकें शृंगारिलें कौतुकें। जातसे तें देख परी न चले कांहीं
८२९१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
८२९२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
८२९३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९०७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
८२९४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
८२९५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
८२९६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं

८२९७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
८२९८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९३२.०२।।	हेंही नव्हे तेंही नव्हे। कांहीं नव्हे तोचि पैं होय
८२९९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९५५.०३।।	सिंधु बुडबुडा क्षणामाजीं आटे । सिंधु बुडबुडा कांहीं तें नाटे
८३००	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९६९.०२।।	तोचि तूं आपण तत्त्व तें तूं जाण। नलगे साधन आन कांहीं
८३०१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पंढरीयेसी। कांहीं न व्हावा अवघा होसी
८३०२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
८३०३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९८२.०३।।	रखुमादेविवरु साकारु निराकारु नव्हे। कांहीं नहोनि होये तोचि बाईये वो
८३०४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०८।।	इष्टमित्र सखेसोयरे जावई। यांचि आस कांहीं करूं नये
८३०५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९९६.०३।।	ऐकजे तीं शास्त्रें पडिलीं संदेहीं। होय नाहीं कांहीं म्हणूनियां
८३०६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९९८.०५।।	जया नांव नाहीं रूप चिन्ह कांहीं। नामरूप चिन्ह स्वयेंचि पाहीं
८३०७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
८३०८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
८३०९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
८३१०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
८३११	कांहीं	।।ज्ञा.गा.१०२४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निर्जी निजविलें। कांहीं नव्हे ऐसें कांहीं ना केलें
८३१२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.१०२४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निर्जी निजविलें। कांहीं नव्हे ऐसें कांहीं ना केलें
८३१३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.१०३०.०१।।	पाईका मोल नाहीं देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं भोगजात

८३१४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.१०३०.०२।।	देशील तें काई न देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं तुजवांचोनी
८३१५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.१०३२.०३।।	पाईकपण ऐसा आठवुचि नाहीं। स्वामीवांचुनी कांहीं जाणेचीना
८३१६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
८३१७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देईं। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
८३१८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.१०९६.०२।।	पदाभिमानु कांहीं तोही देहीं नाहीं। आला गेला ठायीं न संपडे दृष्टी
८३१९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.१११०.०५।।	कर्म नेणों धर्म नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणें जाणें नाहीं
८३२०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं
८३२१	कांहींएक	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
८३२२	कांहींच	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
८३२३	कांहींच	।।ज्ञा.गा.०५५४.०३।।	रखुमादेविवरेंसी ठक पडिलें कांहींच नाहीं। चौघे स्वभावें बोलताती
८३२४	कांहींच	।।ज्ञा.गा.०६४०.०४।।	शार्वरी प्रकाश कांहींच नाठवे । अदृश्य सुईजे दृश्य जालें
८३२५	कांहींच	।।ज्ञा.गा.११०५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनी कांहींच नेणे
८३२६	कांहींचि	।।ज्ञा.गा.०५५४.०२।।	तेथें परिमळु नाहीं स्वादु पैं नाहीं। सुखदु:ख नाहीं कांहींचि नाहीं
८३२७	कांहींचि	।।ज्ञा.गा.१०२७.०३।।	तेथें निरंजन नाहीं कांहींचि नाहीं। तेथें नि:शब्द उठती पाहीं
८३२८	कांहींबाहीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
८३२९	काई	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
८३३०	काई	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
८३३१	काई	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
८३३२	काई	।।ज्ञा.गा.०३६२.०२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे तें काई। सर्व हरिडोहीं बुडी दे कां

८३३३	काई	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
८३३४	काई	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
८३३५	काई	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
८३३६	काई	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
८३३७	काई	।।ज्ञा.गा.०४८६.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे कैसें हो काई। रखुमादेविवरा विठ्ठला ध्यायी
८३३८	काई	।।ज्ञा.गा.०५०६.०२।।	देखिजेसें नाहीं देखिलें म्हणती काई। देखणें तेंही देखतुसे
८३३९	काई	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
८३४०	काई	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
८३४१	काई	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
८३४२	काई	।।ज्ञा.गा.०८६५.०१।।	आजी लाधलें तुमच्या पायीं स्तुती तरी करुं काई। हेंचि तुम्हां पायीं विनवीतसे
८३४३	काई	।।ज्ञा.गा.०८६६.०१।।	ध्येय ध्याता हे दोन्ही नाहीं। तेथें ज्ञेय ज्ञाता उरे काई
८३४४	काई	।।ज्ञा.गा.०८७३.०२।।	जें जेथें होतें तेंचि तेथें नाहीं। परतोनी काई पाहातोसी
८३४५	काई	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
८३४६	काई	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
८३४७	काई	।।ज्ञा.गा.०९३४.०२।।	पाहे तेंचि पाही नाहीं तें काई। गगनीच्या पायीं तूंचि होसी
८३४८	काई	।।ज्ञा.गा.०९५०.०३।।	शून्य तें काई शून्याशून्य पुशिलें। हृदयस्था जालें कोण्या गुणें
८३४९	काई	।।ज्ञा.गा.०९५४.०२।।	बिंब नाहीं पाहासील काई। ठायींच्या ठायीं होऊनि राही

८३५०	काई	।।ज्ञा.गा.०९५५.०२।।	जिणें तें काई मरणें तें काई। जिणें मरणें दोन्ही चोजवेना
८३५१	काई	।।ज्ञा.गा.०९५५.०२।।	जिणें तें काई मरणें तें काई। जिणें मरणें दोन्ही चोजवेना
८३५२	काई	।।ज्ञा.गा.१०३०.०१।।	पाईका मोल नाहीं देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं भोगजात
८३५३	काई	।।ज्ञा.गा.१०३०.०२।।	देशील तें काई न देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं तुजवांचोनी
८३५४	काई	।।ज्ञा.गा.१०३०.०२।।	देशील तें काई न देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं तुजवांचोनी
८३५५	काई	।।ज्ञा.गा.१०७७.०५।।	आणि मी सांगों नवल काई। येणें बहिणी भोगिली एकेचि ठायीं
८३५६	काई	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
८३५७	काईंसी	।।ज्ञा.गा.०४८७.०१।।	तुडतालेवांचुनी अवस्था काईंसी। दुजे तरी बोलों कवणासी गे माये
८३५८	काईचा	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
८३५९	काईये	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
८३६०	काऊ	।।ज्ञा.गा.०२७६.०१।।	पैल तो गे काऊ कोकताहे। शकुन गे माये सांगताहे
८३६१	काऊ	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
८३६२	काकड्या	।।ज्ञा.गा.१०८५.०२।।	डंबडाळके। उंबरासी वाळके। पिंपळासी काकड्या लागल्या रे
८३६३	काकुलती	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
८३६४	काकुलती	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
८३६५	काकुळती	।।ज्ञा.गा.०४१९.०२।।	ऐसीये झुंजीं घालिसी मज। काकुळती तुज नाहीं आतां
८३६६	कागद	।।ज्ञा.गा.११०७.०४।।	कागद कोरा काळी शाई। लेखणिस आणिला बोरू
८३६७	काचोळी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
८३६८	काज	।।ज्ञा.गा.०१६०.०४।।	ज्ञानदेवीं हेचि काज। भक्तिभावें भजे निज। नित्य पूजी गरुडध्वज। भक्तिभावें करुनिया

८३६९	काज	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
८३७०	काज	।।ज्ञा.गा.०३२६.०२।।	नवलाव गे माये नवल चोज । निळीं निळिमा काज आकारलें
८३७१	काज	।।ज्ञा.गा.०४४५.०२।।	तंव त्याचेनि तेजें झडपिले मज। मजमाजीं काज होऊनि ठेलें
८३७२	काज	।।ज्ञा.गा.०४५४.०१।।	सूक्ष्म साध्य काज सांगितलें स्वामी । धृति धारणा क्षमीं हरपल्या
८३७३	काज	।।ज्ञा.गा.०४५४.०६।।	ज्ञानदेव विनवी निवृत्तीस काज। हरपली लाज संदेहेंसी
८३७४	काज	।।ज्ञा.गा.०४५७.०३।।	रिगु निगु काज जालें तुझें घर। अवघाचि संसार कळला आम्हां
८३७५	काज	।।ज्ञा.गा.०४६३.०२।।	तैसें तुज ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीं विराज चित्त जोडे
८३७६	काज	।।ज्ञा.गा.०४६४.०१।।	देहधर्मीं काज गुरुराज चित्तीं। तरीच या संपत्ती फळद होती
८३७७	काज	।।ज्ञा.गा.०५२१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काज सरलें संसारीं। चारीही मापारी गिळूनि ठेलों
८३७८	काज	।।ज्ञा.गा.०५६७.०२।।	नाहीं आम्हां काज नाहीं आम्हां चोज। आमुचें निज गोविंदराज
८३७९	काज	।।ज्ञा.गा.०६२९.०४।।	शांति क्षमा दया तिष्ठती सहज। न दिसे दृश्य काज जगामाजीं
८३८०	काज	।।ज्ञा.गा.०६७९.०१।।	समसुखें शेजे निजोनियां काज। साधिलेंसे बिज निवृत्तिरायें
८३८१	काज	।।ज्ञा.गा.०६७९.०४।।	ज्ञानदेवीं काज निरालंब रूप। तळिवरी दीप सतेजला
८३८२	काज	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
८३८३	काज	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्मे मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
८३८४	काज	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
८३८५	काज	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
८३८६	काज	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
८३८७	काजळ	।।ज्ञा.गा.१११०.०३।।	काजळ कुंकू करूनि गेले केतकीच्या वना। सोळाजण दादले केले कोणीच नये मना

८३८८	काजळी	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
८३८९	काजळी	।।ज्ञा.गा.०४८३.०२।।	द्वैताची काजळी क्रोधु दशा पाजळी। नाहीं ते उजळी तमदृष्टि
८३९०	काजळी	।।ज्ञा.गा.०६६९.०२।।	द्वैत गिळी अद्वैत मेळीं। चित्ताची काजळी तोडी वेगीं
८३९१	काजळी	।।ज्ञा.गा.०९४५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कल्पना काजळी। दीपीं दीपमेळीं पाजळी वो जगीं
८३९२	काजळी	।।ज्ञा.गा.०९५१.०२।।	स्नेहाची दिवाळी फेडूनि काजळी। या दीपें वोवाळी जीवशिवीं
८३९३	काजा	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
८३९४	काजा	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
८३९५	काजेवीण	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
८३९६	काठी	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
८३९७	काढा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
८३९८	काढा	।।ज्ञा.गा.०८४३.०८।।	आंगीचीं लुगडीं काढा फेडा म्हणती। बांधोनियां देती यमा हातीं
८३९९	काढावया	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
८४००	काढितां	।।ज्ञा.गा.००१६.०१।।	चित्रीं सूर्यबिंब काढूं येईल चांग । प्रकाशाचें अंग काढितां नये
८४०१	काढितां	।।ज्ञा.गा.०९२१.०५।।	कापुराचें कांडण। काढितां नये आड कण। साखरेचें गोडपण। पाखडतां नये
८४०२	काढिती	।।ज्ञा.गा.०२३७.०२।।	गोजिरिया गुणनिधाना। बापा गुंतल्यापणाचिया साठीं। वेदविदेही विचारितां तेथें। आगम काढिती आटी रया
८४०३	काढियली	।।ज्ञा.गा.०५८४.०४।।	निर्विकल्प स्थिति हेतु नाहीं आथी। अज्ञानाची बुंथी काढियली

८४०४	काढिली	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
८४०५	काढिलें	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भीं समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
८४०६	काढिलें	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
८४०७	काढी	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
८४०८	काढी	।।ज्ञा.गा.१०८५.०३।।	पैल वरले माळी कोल्हा करड काढी। ससा वळीतो वेठी रे
८४०९	काढीं	।।ज्ञा.गा.००७४.०४।।	निजवृत्ति काढीं सर्व माया तोडीं। इंद्रिया सवडी लपों नको
८४१०	काढुनी	।।ज्ञा.गा.०६२५.०२।।	मी तूं द्वैतभ्रांती पहा रे काढुनी। आत्मा तो गिवसुनी राहे सुखें
८४११	काढुनी	।।ज्ञा.गा.०७१४.०१।।	अज्ञानाची बुंथी काढुनी पाहतां। न दिसे तत्त्वता दृश्य कांहीं
८४१२	काढुनी	।।ज्ञा.गा.०९७७.०२।।	तेथींची रचना न कळे हो देवा। अनुभवाचा ठेवा काढुनी पाहें
८४१३	काढूं	।।ज्ञा.गा.००१६.०१।।	चित्रीं सूर्यबिंब काढूं येईल चांग । प्रकाशाचें अंग काढितां नये
८४१४	काढूं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
८४१५	काढूनियां	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
८४१६	कान	।।ज्ञा.गा.०३०६.०३।।	अंबुला केला धावे जरी मन । बुडती बेताळीस जाती नाक कान
८४१७	कान	।।ज्ञा.गा.०४२९.०१।।	नऊ कान वाचे नवही द्वारें पाही। सोहं तेचि घेई एकविध
८४१८	कान	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
८४१९	कान	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
८४२०	कान	।।ज्ञा.गा.०८७३.०४।।	ज्ञानदेवो बोले सामावलें मन। मग नायकती कान तेथील कथा
८४२१	कानडा	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु

८४२२	कानडिया	।।ज्ञा.गा.१०९९.०२।।	कानडिया विठोबा कानडिया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
८४२३	कानडिया	।।ज्ञा.गा.१०९९.०२।।	कानडिया विठोबा कानडिया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
८४२४	कानडें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
८४२५	कानवड	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
८४२६	कानवडा	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
८४२७	कानाई	।।ज्ञा.गा.१११५.०१।।	विठाई कीटाई माझे कृष्णाई कानाई। रंगा येई वो येई
८४२८	कानाचियां	।।ज्ञा.गा.०८४३.०६।।	हातींच्या पवित्रा कानाचियां नगा। धावोनियां वेगा हिरोनी घेती
८४२९	कानीं	।।ज्ञा.गा.००१५.०१।।	आदिनाथें बीज सांगितलें कानीं । सोहं हे शिराणी कैवल्याची
८४३०	कानीं	।।ज्ञा.गा.०२०६.१०।।	कानीं कुंडलें झळाळ। श्रीमुख दिसतें वेल्हाळ
८४३१	कानीं	।।ज्ञा.गा.०२१२.०१।।	वाजतसे बोंब कोण्ही नायकती कानीं। हरिहरि न म्हणती तया थोर जाली हानी
८४३२	कानीं	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
८४३३	कानीं	।।ज्ञा.गा.०३७२.०३।।	मंत्र सांगितला माझ्या कानीं। जाणोनी ज्ञानविज्ञानीं वेडावलों
८४३४	कानीं	।।ज्ञा.गा.०४२९.०२।।	गहिनीनाथ सांगे निवृत्तीचे कानीं। पावले ते ज्ञानी सिद्धपंथें
८४३५	कानीं	।।ज्ञा.गा.०४३८.०४।।	निवृत्तीनें गूज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
८४३६	कानीं	।।ज्ञा.गा.०४८३.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्तीं आनंदमय हरि। द्वैताची कामारी नाईके कानीं
८४३७	कानीं	।।ज्ञा.गा.०७२१.०४।।	निवृत्तीनें गुज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
८४३८	कानीं	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे
८४३९	कानीं	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
८४४०	कानीं	।।ज्ञा.गा.०८९३.०१।।	कानीं घालूनियां बोटें। नाद जे पाहावें । न दिसतां जाणावें। नऊ दिवस
८४४१	कानीं	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया

८४४२	कानीं	।।ज्ञा.गा.०९४३.०३।।	चित्तवृत्ति ध्यानीं मनाची निशाणी। भ्रमभेद कानीं ऐकों नको
८४४३	कानीं	।।ज्ञा.गा.०९८७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे बोलूं आलें मुखा। कानीं एक पाठ पडलें
८४४४	कानीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भीची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
८४४५	कानीं	।।ज्ञा.गा.१०१९.०२।।	सोय ध्यान उन्मनी पांचांची मिळणी। सत्रावीचे कानीं गोष्टी सांगे
८४४६	कानीं	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
८४४७	कान्हया	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
८४४८	कान्हया	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
८४४९	कान्हया	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
८४५०	कान्हया	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
८४५१	कान्हयें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
८४५२	कान्हा	।।ज्ञा.गा.०२३८.०२।।	नाचे विनोदें कान्हा रे। विद्गद पांवया छंदें रे
८४५३	कान्हा	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
८४५४	कान्हा	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
८४५५	कान्हा	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
८४५६	कान्हा	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
८४५७	कान्हा	।।ज्ञा.गा.०२५२.०४।।	घटिं पटिं विचार। खंडे भाले तरवार। बाप रखुमादेविवरु जाण। ऐसें मन्हा कान्हा
८४५८	कान्हा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना

८४५९	कान्हा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना
८४६०	कान्हा	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
८४६१	कान्हा	।।ज्ञा.गा.०२६३.०१।।	घनु वाजे घुणघुणा। वारा वाजे रुणझुणा। भवतारकु हा कान्हा। वेगीं भेटावा कां
८४६२	कान्हा	।।ज्ञा.गा.०३१८.०२।।	माझीये कडीये तान्हा तुझीये कडीये कान्हा । देवकी यशोदा विस्मो करिती मनीं
८४६३	कान्हा	।।ज्ञा.गा.०३१८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आवडे मना । जगत्रजिवनु कान्हा बाईयांनो
८४६४	कान्हा	।।ज्ञा.गा.०३३०.०४।।	कान्हा अति सुंदर वदनारविंद। आळी सेविती अनिवार रे आयो
८४६५	कान्हा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
८४६६	कान्हाई	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
८४६७	कान्हाचें	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। हृदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो
८४६८	कान्हो	।।ज्ञा.गा.००१७.०२।।	सांवळा वो हरि सांवळा वो । मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
८४६९	कान्हो	।।ज्ञा.गा.०१२८.०१।।	जिव्हेच्या निडळीं। नामाक्षराची वोळी। कान्हो वनमाळी। या वोजा
८४७०	कान्हो	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
८४७१	कान्हो	।।ज्ञा.गा.०२२७.०१।।	पावया लुब्ध झाल्या पावळा। गाई परे वळा रे कान्हो
८४७२	कान्हो	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
८४७३	कान्हो	।।ज्ञा.गा.०२६३.०३।।	चंदनाची चोळी। माझें सर्व अंग पोळी। कान्हो वनमाळी। वेगीं भेटवा कां
८४७४	कान्हो	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
८४७५	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
८४७६	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१४.०२।।	दुहतां पान्हा न संवरे रे। पैल पर्वता सुटले झरे रे कान्हो
८४७७	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो

८४७८	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
८४७९	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
८४८०	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१५.०२।।	ते सांग पां धेनु कवण रे। तिसी नाहीं तिन्ही गुण रे कान्हो
८४८१	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। ते उभी पुंडलिकाचे द्वारीं रे कान्हो
८४८२	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
८४८३	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१६.०२।।	तिचें नाम शांभवी आहे रे। तिचि रूपरेखा ते काय रे कान्हो
८४८४	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
८४८५	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
८४८६	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
८४८७	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१७.०२।।	ती अखरींच चरे रे। सर्वसाक्षी वरती जाय रे कान्हो
८४८८	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
८४८९	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
८४९०	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
८४९१	कान्हो	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
८४९२	कान्हो	।।ज्ञा.गा.११२१.०६।।	हरि सांवळा वो हरि सांवळा वो। मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
८४९३	कान्होने	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
८४९४	कान्होने	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो

८४९५	कान्होबा	।।ज्ञा.गा.०२२८.०२।।	वळि गोवळिया कान्होबा। यमुने पाण्या नेईं तूं बा
८४९६	कान्होबा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
८४९७	कान्होबा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
८४९८	कान्होबा	।।ज्ञा.गा.१०५०.०१।।	कान्होबा तुझी घोंगडी चांगली रे। आम्हांशी कां दिली वांगली रे
८४९९	कान्होबाचें	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
८५००	कापडिया	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
८५०१	कापडिया	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
८५०२	कापडिया	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
८५०३	कापडी	।।ज्ञा.गा.०९३१.०३।।	मार्गींचा कापडी धरुनियां वोढीं। ईश्वरीं उघडी उडी घाली
८५०४	कापडी	।।ज्ञा.गा.१०५८.०१।।	आम्हीं कापडी रे आम्हीं कापडी रे। पापें बारा वाटा पळती बापडी रे
८५०५	कापडी	।।ज्ञा.गा.१०५८.०१।।	आम्हीं कापडी रे आम्हीं कापडी रे। पापें बारा वाटा पळती बापडी रे
८५०६	कापडी	।।ज्ञा.गा.१०५८.०२।।	पंढरपुरीचे आम्हीं कापडी रे। उत्तरपंथीचे आम्ही कापडी रे
८५०७	कापडी	।।ज्ञा.गा.१०५८.०२।।	पंढरपुरीचे आम्हीं कापडी रे। उत्तरपंथीचे आम्ही कापडी रे
८५०८	कापड्या	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापड्या !
८५०९	कापड्या	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
८५१०	कापड्या	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
८५११	कापड्या	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
८५१२	कापड्या	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
८५१३	कापसाचे	।।ज्ञा.गा.११०१.०१।।	कापसाचे गोळे फिरती पोकळी। मोतियांची जाळी विखुरली
८५१४	कापुर	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
८५१५	कापुरा	।।ज्ञा.गा.०९७८.०१।।	कापुरा अग्नि स्नेह जाला। मी नाहीं तेथें काय उरला

८५१६	कापुराचिये	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
८५१७	कापुराची	।।ज्ञा.गा.००५३.०२।।	कापुराची वाती उजळली ज्योती। ठायींच समाप्ती झाली जैशी
८५१८	कापुराची	।।ज्ञा.गा.०१५७.०४।।	कापुराची मसी जरी लिहिजे लिखिती। छाया पडे हातीं प्रकृतीची
८५१९	कापुराची	।।ज्ञा.गा.०५००.०३।।	कापुराची भांडुली परिमळें भरली। दीपीं उजळी रूपनाळें वो माय
८५२०	कापुराची	।।ज्ञा.गा.०५११.०३।।	कापुराची पुतळी कर्पुरदीपु पाजळी। तैसी मी त्याच्या मेळीं जाहलें वो माय
८५२१	कापुराची	।।ज्ञा.गा.०५३६.०१।।	कापुराची सोय कापुरींची माय। परतोनी धाय ने घे तैसी
८५२२	कापुराची	।।ज्ञा.गा.१०८४.०४।।	ज्ञानदेव ऐसें म्हणें। कापुराची मैस घेणें। दुधावीण सांजवणें। भरलें दिसे
८५२३	कापुराचे	।।ज्ञा.गा.०१७७.०४।।	कापुराचे मसी जरी लिहिजे लिखित। तरी छाये पडे हात प्रकृतीचे
८५२४	कापुराचे	।।ज्ञा.गा.०६५९.०१।।	कापुराचे कळिवर अनळाचा मरगळा। भेदून द्वैताचा सोहळा केवीं निवडों पाहे
८५२५	कापुराचें	।।ज्ञा.गा.००९१.०१।।	कापुराचें कलेवर घातलें करंडां। सेखीं नुरेचि उंडा पहावया
८५२६	कापुराचें	।।ज्ञा.गा.०५५४.०१।।	कापुराचें भांडें म्यां ब्रह्मरसें भरिलें। घ्राणीं निमालें परिमळेंसहित
८५२७	कापुराचें	।।ज्ञा.गा.०९२१.०५।।	कापुराचें कांडण। काढितां नये आड कण। साखरेचें गोडपण। पाखडतां नये
८५२८	कापुरीं	।।ज्ञा.गा.००८२.०१।।	कापुरीं परिमळु दिसे वो अळुमाळु। हळू हळू सुढाळू पवनपंथें
८५२९	कापुरींची	।।ज्ञा.गा.०५३६.०१।।	कापुराची सोय कापुरींची माय। परतोनी धाय ने घे तैसी
८५३०	कापुरें	।।ज्ञा.गा.०४००.०३।।	कापुरें दृतीसी रुसणें केलें। तरी सांग पां कवणाचें काय गेले
८५३१	कापुरें	।।ज्ञा.गा.०९०७.०१।।	सकुमार साखर कापुरें घोळिली। गोड परिमळु दोन्ही उरली
८५३२	कापूर	।।ज्ञा.गा.०६१३.०३।।	जळाला कापूर मागुता प्रकटे। परी ज्ञानिया न घडे जन्म कांहीं
८५३३	कापूर	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
८५३४	कापूर	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
८५३५	कापूर	।।ज्ञा.गा.०९३१.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धी साधन सपूर। कलेवर कापूर मुरालेंसे
८५३६	काम	।।ज्ञा.गा.०००३.०१।।	आरंभीं आवडीं आदरें आलें नाम । तेणें सकळ सिद्धि जगीं जालें पूर्ण काम
८५३७	काम	।।ज्ञा.गा.०११२.०४।।	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
८५३८	काम	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु

८५३९	काम	।।ज्ञा.गा.०३२२.०९।।	काम क्रोध थोर बोलती बडिवार । मज म्हणती पोर निर्दैवाचें
८५४०	काम	।।ज्ञा.गा.०३२२.११।।	सासुरयाचे घरीं करीत होतें काम । अवचित विंदान मांडियेलें
८५४१	काम	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
८५४२	काम	।।ज्ञा.गा.०४४२.०४।।	या आस्थेसि काय काम। आपण विश्व ब्रह्म। तुम्ही सर्वांसी पावन। गुरुमूर्ति
८५४३	काम	।।ज्ञा.गा.०४८२.०२।।	अहंता समूळ करावा कीं त्याग। काम क्रोध मांग शिवूं नये
८५४४	काम	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
८५४५	काम	।।ज्ञा.गा.०५९०.०३।।	काम क्रोध लोभ मोह दंभ मद। केला याचा छेद ज्ञानशस्त्रें
८५४६	काम	।।ज्ञा.गा.०६१२.०४।।	काम क्रोध लोभ दडले ते सहज। केले अति चोज सांगवेना
८५४७	काम	।।ज्ञा.गा.०६१९.०४।।	काम क्रोध लोभ जे का न शिवती। तेचि ओळखी सद्गुरु जाण
८५४८	काम	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
८५४९	काम	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
८५५०	काम	।।ज्ञा.गा.०८९४.०२।।	काम क्रोध लोभ घेऊनियां संगें। परमार्थासी निघे तोचि मूर्ख
८५५१	काम	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
८५५२	काम	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
८५५३	काम	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
८५५४	काम	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
८५५५	काम	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा

८५५६	काम	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
८५५७	काम	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
८५५८	काम	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
८५५९	कामक्रोध	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्मे वेव्हार
८५६०	कामक्रोध	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दुःखमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
८५६१	कामक्रोध	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदुःख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
८५६२	कामक्रोधमदमत्सराचेनि	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
८५६३	कामक्रोधलोभ	।।ज्ञा.गा.०९८९.०१।।	कामक्रोधलोभ घेउनिया संगें। परमार्थासि रिघे तोचि मूर्ख
८५६४	कामक्रोधाचिया	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
८५६५	कामक्रोधु	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
८५६६	कामधाम	।।ज्ञा.गा.०८९९.०२।।	कामधाम हरि ब्रह्मार्पण करी। आपणची कामारी होये हरि
८५६७	कामधाम	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
८५६८	कामधेनु	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
८५६९	कामधेनु	।।ज्ञा.गा.०२७०.०१।।	निळिये निकरे कामधेनु मोहरे। निळेपणें सरे निळे नभीं
८५७०	कामधेनु	।।ज्ञा.गा.०२९९.०९।।	देहुडा पाउलीं वेणु वाहे विटेवरी नीट। वोळली कामधेनु युगें अठ्ठावीस वाट
८५७१	कामधेनु	।।ज्ञा.गा.०४३९.०२।।	भवार्णवाची येरझार मोडे। तरीच सद्गुरुसंग घडे। हातां कामधेनु चढे। अलक्षाची

८५७२	कामधेनु	।।ज्ञा.गा.०५२७.०२।।	कैसें याचें करणें सांग आम्हां माय। कामधेनु होय कल्पनेची
८५७३	कामधेनु	।।ज्ञा.गा.०८४३.०४।।	कामधेनु म्हैशी आणीक दासदासी। धन बहु सायासीं मिळविलें
८५७४	कामधेनु	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
८५७५	कामधेनूसी	।।ज्ञा.गा.०२१०.०१।।	कल्पना वृक्षासी देखिलें। चिंतामणीस चिंतिलें। कामधेनूसी अपेक्षिलें। जीण्या जिवविलें तेंचि हरिरूप पंढरिये
८५७६	कामना	।।ज्ञा.गा.०१६७.०५।।	देवो धर्म सर्वांतरीं। हरि तारितां पैलतिरीं। तो स्मरलिया जिव्हाग्रीं। सर्व कामना परैल
८५७७	कामना	।।ज्ञा.गा.०३८८.०४।।	विराल्या कामना अमूर्त परिपाठीं। चैतन्याची दृष्टि उघडली रया
८५७८	कामना	।।ज्ञा.गा.०४८३.०३।।	जंववरी कामना आसक्त मोहो। तंववरी ग्रहो कल्पनेचा
८५७९	कामना	।।ज्ञा.गा.०५२७.०३।।	नित्यसुखवेधें वेधली कामना। कृष्णीं कृष्णनयना एक तेजें
८५८०	कामना	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
८५८१	कामना	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
८५८२	कामना	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
८५८३	कामपाश	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दुःखाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
८५८४	कामरंजनु	।।ज्ञा.गा.०५०७.०३।।	हो कामीं कामरंजनु गुणहि निर्गुण। पाहतां परिपूर्ण तरी तो सहज वो माये
८५८५	कामा	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
८५८६	कामा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
८५८७	कामा	।।ज्ञा.गा.०४३५.०६।।	निवृत्ति माय ते गोजिरी। ज्ञानेश्वरीची सोज्वळ सारी। शिकविलें अनेकां परी। कामा आलें
८५८८	कामा	।।ज्ञा.गा.०४८४.०२।।	दिवसा कामा न रात्रीचा बडिवारु। हरि सहपरिवारु जाला आम्हां
८५८९	कामा	।।ज्ञा.गा.०५५१.०३।।	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये

८५९०	कामा	।।ज्ञा.गा.०८७१.०३।।	मोतियाचा चारा राजहंसा सैरा। दुजिया पाखिरा कामा नये नये
८५९१	कामा	।।ज्ञा.गा.०९०१.०१।।	चिंतिलें अपैसें । पाविजे सायासें। तरी कामा नसे। सायास या
८५९२	कामाजी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप
८५९३	कामाजीचें	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
८५९४	कामाण	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
८५९५	कामाण	।।ज्ञा.गा.१०४१.०३।।	रखुमादेविवरें कामाण केलें। अपकारेंविण उघडें नागविलें
८५९६	कामातें	।।ज्ञा.गा.०३६४.०३।।	कारण कामातें करूनी आपैतें। महाकारण तें गगना परौतें गे बाईये
८५९७	कामान	।।ज्ञा.गा.०२६८.०३।।	न चले न चले कांहीं करणें कामान। याचें पहाणेंची विंदान कामानिया
८५९८	कामानिया	।।ज्ञा.गा.०२६८.०३।।	न चले न चले कांहीं करणें कामान। याचें पहाणेंची विंदान कामानिया
८५९९	कामारिकरुणा	।।ज्ञा.गा.०८९९.०१।।	कामारिकरुणा करुणार्णव झोंबे। करूनिया बिंबे अलिप्तपणें
८६००	कामारी	।।ज्ञा.गा.००७९.०२।।	हरिनामें शोक करी अभाव कामारी। यातें दुरी करी हरिपाठें
८६०१	कामारी	।।ज्ञा.गा.०२५१.०३।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। तरी मी होईन तुझी कामारी दासी
८६०२	कामारी	।।ज्ञा.गा.०२६४.०२।।	कामारी कामारी कामारी होऊन। या गोपाळाचें घर रिघेन गे बाईये
८६०३	कामारी	।।ज्ञा.गा.०२६४.०२।।	कामारी कामारी कामारी होऊन। या गोपाळाचें घर रिघेन गे बाईये
८६०४	कामारी	।।ज्ञा.गा.०२६४.०२।।	कामारी कामारी कामारी होऊन। या गोपाळाचें घर रिघेन गे बाईये
८६०५	कामारी	।।ज्ञा.गा.०३८१.०२।।	भाव दृढ धरीं चित्ताची लहरी। प्रकृती कामारी सत्रावीची
८६०६	कामारी	।।ज्ञा.गा.०४५३.०६।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना एक तूं करी। तरी तूंतें कामारी होईल चित्तें
८६०७	कामारी	।।ज्ञा.गा.०४६५.०५।।	हरपल्या रश्मी देहभाव हरि। ऋद्धि सिद्धि कामारी जाल्या कैशा
८६०८	कामारी	।।ज्ञा.गा.०४८३.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्तीं आनंदमय हरि। द्वैताची कामारी नाईके कानीं
८६०९	कामारी	।।ज्ञा.गा.०५२०.०२।।	स्वरूप कामारी वागपुष्पें चारी। विरुळा मापारी जाणे खूण
८६१०	कामारी	।।ज्ञा.गा.०८९९.०२।।	कामधाम हरि ब्रह्मार्पण करी। आपणची कामारी होये हरि
८६११	कामारी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
८६१२	कामिन	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी

८६१३	कामिनी	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना
८६१४	कामिनी	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
८६१५	कामिनी	।।ज्ञा.गा.०६३६.०३।।	सुंदर आणि रमण जरी होय तरुणी। पुरुषावीण कामिनी शोभा न पवे बापा
८६१६	कामिनी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०५।।	पश्चिम मार्ग तेथुनी ऊर्ध्व उंच गगनीं। जेथें एक कामिनी एकलीच
८६१७	कामिनीचेनि	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया
८६१८	कामी	।।ज्ञा.गा.०१६०.०१।।	निर्धना धन आटोपू। निर्दैवा कामी कोपु। भक्तजन साक्षेपु। हरिभजनाचा
८६१९	कामीं	।।ज्ञा.गा.०१५०.०१।।	धन्य धन्य रामनामीं। जो अनुसरला इये कामीं। तोचि बोलिला स्वधर्मी। आत्मारामीं मिळाला
८६२०	कामीं	।।ज्ञा.गा.०५०७.०३।।	हो कामीं कामरंजनु गुणहि निर्गुण। पाहतां परिपूर्ण तरी तो सहज वो माये
८६२१	कामीं	।।ज्ञा.गा.०६४४.०२।।	मनाची मोहर लावा कीं रे नामीं। मनोरथ कामीं गुंतूं नका
८६२२	कामीन	।।ज्ञा.गा.०२६४.०४।।	निवृत्ति ज्ञानदेवा पुसतील वर्म। त्यासी कामीन पुरेन गे बाईये
८६२३	काय	।।ज्ञा.गा.०००८.०४।।	निवृत्तिगुह्याचिया महामंत्रा । ज्ञानेश्वराचा करुणाकरा । तुझिया अगोचर उपचारा । काय वर्णूं
८६२४	काय	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
८६२५	काय	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
८६२६	काय	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
८६२७	काय	।।ज्ञा.गा.००८७.०२।।	न सुटतां शिणतां हे। भवति वास पाहे। प्रपंच मोहता हे। काय करूं
८६२८	काय	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे

८६२९	काय	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
८६३०	काय	।।ज्ञा.गा.०१५५.०३।।	सारमंडळ आणि रुद्रविणा। तेणें जन्ममरणा चुकले काय
८६३१	काय	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु
८६३२	काय	।।ज्ञा.गा.०१७७.०१।।	साखरेचा ऊंस जरी होय पुढती। मथितां घृतीं काय क्षीर निवडे
८६३३	काय	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
८६३४	काय	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
८६३५	काय	।।ज्ञा.गा.०२२९.०२।।	एक म्हणती आम्हीं उचलिला पर्वत। बहुत मिळोनी। काय नव्हती रे
८६३६	काय	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
८६३७	काय	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
८६३८	काय	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
८६३९	काय	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
८६४०	काय	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
८६४१	काय	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
८६४२	काय	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये

८६४३	काय	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
८६४४	काय	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
८६४५	काय	।।ज्ञा.गा.०२५७.०२।।	काय करणें वो काय करणें वो
८६४६	काय	।।ज्ञा.गा.०२५७.०२।।	काय करणें वो काय करणें वो
८६४७	काय	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
८६४८	काय	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
८६४९	काय	।।ज्ञा.गा.०२६५.०२।।	काय करुं सये सांवळें गोंवित। आपेंआप लपत मन तेथें
८६५०	काय	।।ज्ञा.गा.०२६६.०२।।	काय करूं गे माये सांवळें न सोडी। इंद्रिया इंद्रिय जोडी एकतत्त्वें
८६५१	काय	।।ज्ञा.गा.०२७३.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सये। सेजारासी नये काय करूं
८६५२	काय	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
८६५३	काय	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
८६५४	काय	।।ज्ञा.गा.०२७८.०३।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं गे माये। नाम रूप सोय नाहीं आम्हां
८६५५	काय	।।ज्ञा.गा.०२७९.०२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं माय। अवघें निर्गुण होय पाचारीतां
८६५६	काय	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
८६५७	काय	।।ज्ञा.गा.०२९०.०२।।	काय सांगो माय न कळे तयाची सोये। येणें मनाचे मोडुनि पाये वेधियेलें
८६५८	काय	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
८६५९	काय	।।ज्ञा.गा.०२९७.०२।।	काय सांगो तुम्हां कैंचा हा गोंवळु। न म्हणे दिन वेळु आम्हां घरीं
८६६०	काय	।।ज्ञा.गा.०३००.०१।।	विचारितां देहीं अविचार अंबुला। न साहे वो साहिला काय करूं

८६६१	काय	।।ज्ञा.गा.०३०३.०३।।	सांडुनी कुळाचार जालीये निर्लज्ज । तुम्ही काय मज शिकवाल
८६६२	काय	।।ज्ञा.गा.०३०७.०२।।	काय सांगूं माय निर्गुण अंबुला । शून्यीं मिळाला नाहीं ठाईं
८६६३	काय	।।ज्ञा.गा.०३०८.०३।।	अंबुला सांडुनी परावा केला । संसार सांडिला काय सांगों
८६६४	काय	।।ज्ञा.गा.०३०८.०४।।	रखुमादेविवरें मज पर्णुनी नेलें । सुखची दिधलें काय सांगों
८६६५	काय	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
८६६६	काय	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
८६६७	काय	।।ज्ञा.गा.०३१९.०१।।	काय सांगूं तूंतें बाई काय सांगूं तूंतें
८६६८	काय	।।ज्ञा.गा.०३१९.०१।।	काय सांगूं तूंतें बाई काय सांगूं तूंतें
८६६९	काय	।।ज्ञा.गा.०३२२.०४।।	व्याली वेदना जाणे वांझ कांहीं नेणे । बालक काय जाणे तहान भूक
८६७०	काय	।।ज्ञा.गा.०३२३.०२।।	न पाहे वास न धरी मनीं आस । वायां निकण भूस काय उपणिसी
८६७१	काय	।।ज्ञा.गा.०३३७.०२।।	काय करूं माय सांवळा श्रीकृष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तीनें
८६७२	काय	।।ज्ञा.गा.०३४१.०२।।	काय सांगूं माय त्रिभुवन धाय। पाहतां न समाय नाना रूपीं
८६७३	काय	।।ज्ञा.गा.०३५२.०२।।	नवलावो जाले जग हरिच होऊनि ठेलें। आठवू विसरलें काय करूं
८६७४	काय	।।ज्ञा.गा.०३६०.०२।।	काय करूं सांगा कैसा हा आकळे। एकतत्त्वीं मिळे ह्रदयीं गे बाई ये
८६७५	काय	।।ज्ञा.गा.०३७७.०१।।	संसारा तुकलिये वेव्हारा मुकलिये। घराचारा पारुषलिये काय सांगों
८६७६	काय	।।ज्ञा.गा.०३७७.०२।।	माझें जिणेंचि बुडालें माझें जिणेंचि बुडालें। विठ्ठलें कुडें केलें काय सांगों
८६७७	काय	।।ज्ञा.गा.०३७९.०२।।	सखी म्हणे बाई आकाराची सोय। तुज मज काय इयें देहीं
८६७८	काय	।।ज्ञा.गा.०३८७.०२।।	काय सांगों सखिये तेज पैं अढळ। इंद्रियें बरळ देखतांची
८६७९	काय	।।ज्ञा.गा.०३८८.०५।।	सखी म्हणे सुख प्राणासी भुललें। आत्मपणें मुकलें काय करूं
८६८०	काय	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
८६८१	काय	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया

८६८२	काय	।।ज्ञा.गा.०३९१.१२।।	सगुण रचना वोजा विस्तारिली। भुजंगी व्याली तिचीं काय झालीं पिलीं
८६८३	काय	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
८६८४	काय	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
८६८५	काय	।।ज्ञा.गा.०४००.०३।।	कापुरें दृतीसी रुसणें केलें। तरी सांग पां कवणाचें काय गेले
८६८६	काय	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
८६८७	काय	।।ज्ञा.गा.०४०४.०२।।	वर्णितां तुझे गुण मना मौन्य पडे। कळिकाळ बापुडें काय करील आम्हां
८६८८	काय	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
८६८९	काय	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
८६९०	काय	।।ज्ञा.गा.०४२५.०१।।	देव करी तरी काय न होई। दगडाचिये नई तरिजेल
८६९१	काय	।।ज्ञा.गा.०४३०.०३।।	तेचि मज केलें। करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ। काय वानूं
८६९२	काय	।।ज्ञा.गा.०४४१.०२।।	आतां जी पहावें। पुढें काय अनुमानावें। कीं पाहोनियां हसावें। नवल ऐसे
८६९३	काय	।।ज्ञा.गा.०४४२.०४।।	या आस्थेसि काय काम। आपण विश्व ब्रह्म। तुम्ही सर्वांसी पावन। गुरुमूर्ति
८६९४	काय	।।ज्ञा.गा.०४४६.०२।।	काय करूं सये कैसा हा देव। माझा मज भाव एकतत्त्वीं
८६९५	काय	।।ज्ञा.गा.०४५८.०२।।	काय करूं सये कोठें गेला हरि। देहीं देह मापारी हरि जाला
८६९६	काय	।।ज्ञा.गा.०४७८.०२।।	जेथें शून्यचि मावळलें तेथें काय उरलें। हेंचि सांगे एके बोले मजपाशीं
८६९७	काय	।।ज्ञा.गा.०४८६.०१।।	तनु चोरिली कोठें मी पाहों। भूक लागली काय मी खावों
८६९८	काय	।।ज्ञा.गा.०४८६.०२।।	पाहणें नाहीं काय पाहों। ध्येय नाहीं काय ध्यावों
८६९९	काय	।।ज्ञा.गा.०४८६.०२।।	पाहणें नाहीं काय पाहों। ध्येय नाहीं काय ध्यावों
८७००	काय	।।ज्ञा.गा.०४८६.०३।।	भिंत नाहीं काय चित्र लिहो। चित्र सरलिया तया नाहीं ठावो जी देवा
८७०१	काय	।।ज्ञा.गा.०४९८.०३।।	गुणचि नाहीं त्यासी काय लाऊं गुण। अतीत निरंजन देखिला वो माय

८७०२	काय	।।ज्ञा.गा.०५४७.०२।।	सांगाल पैं तें काय जालें ?। वटविस्तार दोही हरपले
८७०३	काय	।।ज्ञा.गा.०५५१.०२।।	काय सांगूं मातु वेगळीच धातु। जिवा हा जिवांतु व्यापुनी ठेला
८७०४	काय	।।ज्ञा.गा.०५६९.०३।।	चिंतनीं चिंतितां काय चिंतावें। तें अवघेंचि मनीं रूप गिळावें गे माये
८७०५	काय	।।ज्ञा.गा.०५८७.०२।।	माझें रूप आतां काय म्यां पाहावें। जाहलों अवघें विश्व मीचि
८७०६	काय	।।ज्ञा.गा.०५९४.०२।।	दुजेंचि न दिसे काय आतां करूं। कवणा विचारूं सुख गोष्टी
८७०७	काय	।।ज्ञा.गा.०६००.०३।।	ते एक त्यागितां काय आहे वाणी। कैवल्याचा धनि तोचि होय
८७०८	काय	।।ज्ञा.गा.०६२३.०१।।	जहाला इंद्र शेष तरी आम्हां काय। नैश्वरी तो पाहे भुललासे
८७०९	काय	।।ज्ञा.गा.०६३८.०१।।	मृत्तिकेची खंती काय करितोसी। कोण मी नेणशी काय आहे
८७१०	काय	।।ज्ञा.गा.०६३८.०१।।	मृत्तिकेची खंती काय करितोसी। कोण मी नेणशी काय आहे
८७११	काय	।।ज्ञा.गा.०६३८.०२।।	काय तुज जालें नाथिला संसार। कासयासी भार वाहतोसी
८७१२	काय	।।ज्ञा.गा.०६४२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काय सांगूं सुख। मागें पुढें देख निवृत्तीशी
८७१३	काय	।।ज्ञा.गा.०६७४.०१।।	तृप्ति भुकेली काय करूं गे माये। जीवनीं जीवन कैसें तान्हेजत आहे
८७१४	काय	।।ज्ञा.गा.०६७६.०२।।	राजयाची कांता काय भीक मागें । मनाचिये जोगें सिद्ध पावे
८७१५	काय	।।ज्ञा.गा.०६७६.०३।।	कल्पतरुतळवटीं जो कोणी बैसला। काय वाणी त्याला सांगिजो जी
८७१६	काय	।।ज्ञा.गा.०६७७.०२।।	सांगतां नये सांगावें तें काय। तेथील हे सोय गुरुखुणा
८७१७	काय	।।ज्ञा.गा.०६९०.०३।।	जेथें जाय तेथें मौन्यचि पडिलें। बोलवेना पुढें काय करूं
८७१८	काय	।।ज्ञा.गा.०७०५.०२।।	काय सांगों निदसुरी कवळलें संसारीं। करितां येरझारी येणेंचि छंदें
८७१९	काय	।।ज्ञा.गा.०७२२.०३।।	मुक्ताबाई काय बोले हो आइका। निवृत्ति साम्यका एकविध
८७२०	काय	।।ज्ञा.गा.०७२४.०३।।	इतुलेनि अर्थ जन्ममृत्यु भोग। भोगिताहे पांग काय सांगूं
८७२१	काय	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे
८७२२	काय	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
८७२३	काय	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
८७२४	काय	।।ज्ञा.गा.०७३९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आतां फार म्हणों काय। सहस्रदळीं निश्चय आत्मा असे
८७२५	काय	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें

८७२६	काय	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
८७२७	काय	।।ज्ञा.गा.०७६५.०३।।	अनुहात उन्मनी म्हणोनी व्यर्थ काय। मुखीं धरीं सोय ब्रह्मरंध्रीं
८७२८	काय	।।ज्ञा.गा.०७७३.०१।।	सहस्रदळ बिंदु त्यांत तेज दिसे। तें हो काय ऐसें सांगा मज
८७२९	काय	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
८७३०	काय	।।ज्ञा.गा.०८४४.०४।।	गृह दग्ध न होतां शिंपीजे उदक। शेखीं तो निष्टंक काय कीजे
८७३१	काय	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
८७३२	काय	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथःकारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
८७३३	काय	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
८७३४	काय	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
८७३५	काय	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
८७३६	काय	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
८७३७	काय	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
८७३८	काय	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
८७३९	काय	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
८७४०	काय	।।ज्ञा.गा.०८७७.०४।।	रोहिणीचें वारु आणिसी बैसावया। कैचें वारु काय जुंझशील वायां

८७४१	काय	।।ज्ञा.गा.०८७७.०५।।	स्वप्नींचिया धना बांधिसि कळांतरा। कैचें धन काय होसी व्यवहारा
८७४२	काय	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
८७४३	काय	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
८७४४	काय	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
८७४५	काय	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
८७४६	काय	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
८७४७	काय	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
८७४८	काय	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
८७४९	काय	।।ज्ञा.गा.०९०३.०१।।	निर्जीवां दगडांची काय करिसी सेवा। तो तुज निर्दैवा देईल काय
८७५०	काय	।।ज्ञा.गा.०९०३.०१।।	निर्जीवां दगडांची काय करिसी सेवा। तो तुज निर्दैवा देईल काय
८७५१	काय	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
८७५२	काय	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
८७५३	काय	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
८७५४	काय	।।ज्ञा.गा.०९०६.०२।।	हातींचे निधान जाय मग तूं करिसी काय। पोळलियावरी हाय निवऊ पाहे
८७५५	काय	।।ज्ञा.गा.०९०८.०४।।	आपींआप असे। मी काय जालोंसें लोकां पुसे

८७५६	काय	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
८७५७	काय	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
८७५८	काय	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
८७५९	काय	।।ज्ञा.गा.०९२९.०२।।	गेले मेले काय सांगाल गोष्टी। स्वयें आत्मज्ञानी घाला परमात्मीं मिठी
८७६०	काय	।।ज्ञा.गा.०९३९.०१।।	अहंते न पाहे नाहीं तेंची पाहे। भुलिसवें जाय काय करूं
८७६१	काय	।।ज्ञा.गा.०९५३.०२।।	सोकरितां धाया काय करील माया। श्रीगुरुच्या पायां विरुळा जाणें
८७६२	काय	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
८७६३	काय	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
८७६४	काय	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
८७६५	काय	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
८७६६	काय	।।ज्ञा.गा.०९७५.०१।।	नाहीं तें तूं काय गिळिसीं। आत्मा ओळखोनि होय तत्त्वमसी
८७६७	काय	।।ज्ञा.गा.०९७६.०१।।	पाहाणेंचि पाहासी काय। पाहणें तेथें नाहीं। पाहणेंचि पाही। पाहणें रया
८७६८	काय	।।ज्ञा.गा.०९७८.०१।।	कापुरा अग्नि स्नेह जाला। मी नाहीं तेथें काय उरला
८७६९	काय	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
८७७०	काय	।।ज्ञा.गा.०९९६.०५।।	काय बहिर्मुख नेणतीच येर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
८७७१	काय	।।ज्ञा.गा.०९९८.०१।।	काय करिसी सकळ देवांचें वैभव विलास। माझिया स्वामीवीण ते अवघे उद्वसु रया
८७७२	काय	।।ज्ञा.गा.०९९८.०२।।	तपन त्या कमळा कमळीं विकासु। सुकवी मयंकु काय करिसी बा सुधांशु
८७७३	काय	।।ज्ञा.गा.०९९८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु आहे तैसाचि पुरे। काय करिसी आणिकां देवांचीं गोवारें रया

८७७४	काय	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
८७७५	काय	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
८७७६	काय	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
८७७७	काय	।।ज्ञा.गा.१०१६.०२।।	तिचें नाम शांभवी आहे रे। तिचि रूपरेखा ते काय रे कान्हो
८७७८	काय	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
८७७९	काय	।।ज्ञा.गा.१०२९.०२।।	पाईक काय स्वामी स्वामीया काय पाईक। असतां एके एक दोन्ही नव्हती
८७८०	काय	।।ज्ञा.गा.१०२९.०२।।	पाईक काय स्वामी स्वामीया काय पाईक। असतां एके एक दोन्ही नव्हती
८७८१	काय	।।ज्ञा.गा.१०४९.०२।।	एक पाहतां दुसरें गेलें। तिसरें झालें नेणों काय
८७८२	काय	।।ज्ञा.गा.१०६२.०३।।	मातेचिये पोटीं पिता जो जन्मला। नवलाव जाहला काय सांगो
८७८३	काय	।।ज्ञा.गा.१०६८.०२।।	काय सांगों तिचा नवलाहो। महालोभेंवीण कैसा येतो पान्हावो
८७८४	काय	।।ज्ञा.गा.१०७०.०२।।	काय कोण्या सांगें सिणलीये अनुरागें। पाडिलिये पतिसंगें अवस्थाभूत
८७८५	काय	।।ज्ञा.गा.१०७२.०२।।	कवण जाणे कवण हे खूण। कवण जाणे काय त्याला भूषण
८७८६	काय	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
८७८७	काय	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
८७८८	काय	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
८७८९	काय	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
८७९०	काय	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा

८७९१	काय	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
८७९२	काय	।।ज्ञा.गा.१०८८.०१।।	आल्हादपण काय सांगसी देवा। मन बैसें भावा तैसें करीं
८७९३	काय	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
८७९४	काय	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
८७९५	काय	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
८७९६	काय	।।ज्ञा.गा.१०९७.०२।।	तुज पाहतां भुलली पैं चित्ता। काय करूं मी आतां येई पंढरीनाथा
८७९७	काय	।।ज्ञा.गा.१०९७.०३।।	पिसुणें परावीं मज काय करावीं। तुजची आठवीं श्रीचरण दाखवीं
८७९८	काय	।।ज्ञा.गा.११०३.०३।।	तेंचि मज केलें करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ काय वर्णूं
८७९९	कायसा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
८८००	कायसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२६।।	ऐक्य जालें तेथें नित्य दिवाळी। सहज समाधी तेथें कायसी रे टाळी
८८०१	कायसी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
८८०२	कायसी	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्राड रया
८८०३	कायसें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
८८०४	कायसें	।।ज्ञा.गा.०९२९.०१।।	अनुभव रहणीवीण कायसें श्रवण। गर्भ अंधु नेणे रत्नकिरण
८८०५	काया	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
८८०६	काया	।।ज्ञा.गा.०१०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुझी आण। काया वाचा चित्त चरणीं ठेविलेंसे गहाण

८८०७	काया	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु । पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो । दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो । दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो । अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
८८०८	काया	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु । पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो । दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो । दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो । अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
८८०९	काया	।।ज्ञा.गा.०४२४.०२।।	तेणें सांडियेली माया । त्यजियेली कंथा काया । मन गेलें विलया । ब्रह्मानंदा माझारीं
८८१०	काया	।।ज्ञा.गा.०४९२.०३।।	छाय माया काया हरिरूपीं ठाया । चिंतितां विलया एक तेजीं
८८११	काया	।।ज्ञा.गा.०७५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे मज माया कृपाळू जाली । तिणें उजळली माझी काया
८८१२	काया	।।ज्ञा.गा.०८४५.०४।।	काळाचें खाजुकें जाणिजे कीं काया । धरूं नको माया सर्वथैव
८८१३	काया	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं । हिंडे घरें चारी नवल पाहें । असमाधानी विषयीं विव्हळ । तरी केवळ दंड काजा काई
८८१४	काया	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं । हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं । निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं । अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
८८१५	काया	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय । काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया । निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय । सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
८८१६	काया	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां । काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां । म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता । जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
८८१७	कायाक्लेश	।।ज्ञा.गा.०१७०.०६।।	ज्ञानदेवीं पाठ केला । हरिचा गुण गायिला । येणें कायाक्लेश गेला । जीव निवाला सर्वांगें
८८१८	कायापूरचे	।।ज्ञा.गा.१०५२.०५।।	बुधाजी पाटील कायापूरचे । ममताईचे हाताखालचे । त्यांत जिवाजी भुलले कीं जी मायबाप
८८१९	कायामनेंवाचा	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन । सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा । तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
८८२०	कायावाचाचित्तें	।।ज्ञा.गा.१११६.०४।।	रखुमादेविवरा बापा विठ्ठलाची आण । कायावाचाचित्तें चरणीं ठेविलीस गहाण
८८२१	कायावाचामनें	।।ज्ञा.गा.०२११.०६।।	कायावाचामनें जीवें सर्वस्वें उदार । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचा वारिकर
८८२२	कायावाचामनें	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें । गोपवेशें निराळें । हृदयकमळीं स्थिरावलें । काय सांगों । कायावाचामनें । पाहें जों पाहणें । तंव नवलाव होय । निर्गुण रया

८८२३	कायिसी	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
८८२४	कायिसें	।।ज्ञा.गा.०९७९.०२।।	येक नाहीं तेथें दुजें कायिसें। देहद्वय पाहातां दुजें न दिसे
८८२५	कायी	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
८८२६	कायी	।।ज्ञा.गा.०२७६.०४।।	दुधें भरुनी वाटी लावीन तुझे वोंठी। सत्य सांगें गोठी विठो येईल कायी
८८२७	कायी	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
८८२८	कायी	।।ज्ञा.गा.०३७३.०५।।	सहस्रोपरी कांहीं धरियेली जरी। ज्ञानमूढें तरी कायी जाणती
८८२९	कायी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
८८३०	कायी	।।ज्ञा.गा.०४७५.०२।।	ब्रह्म तें कायी ब्रह्म तें कायी। ब्रह्म तें कायी सांगा गोसावी
८८३१	कायी	।।ज्ञा.गा.०४७५.०२।।	ब्रह्म तें कायी ब्रह्म तें कायी। ब्रह्म तें कायी सांगा गोसावी
८८३२	कायी	।।ज्ञा.गा.०४७५.०२।।	ब्रह्म तें कायी ब्रह्म तें कायी। ब्रह्म तें कायी सांगा गोसावी
८८३३	कायी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
८८३४	कायी	।।ज्ञा.गा.०८७६.०३।।	वांझेचिया सुता रचशील मारे। कैचा पुत्र तेथें कायी संव्हरे
८८३५	कायी	।।ज्ञा.गा.०९८७.०१।।	तीर्थें पाहसी तूं कायी। तुजपाशीं आहे तें कुठेंच नाहीं
८८३६	कायी	।।ज्ञा.गा.११०५.०४।।	आणिक याचें नवल सांगूं मी कायी?। बहिण भोगिली एकेचि ठायीं
८८३७	काये	।।ज्ञा.गा.०५६२.०१।।	एकांतीचें गुज पुसों गेलिये सये। मी माझी नाहीं त्यासी कीजे वो काये
८८३८	काये	।।ज्ञा.गा.०८७९.०२।।	एकाचें खाये एकासी गाये। लाज नाहीं तिसी सांगावें काये
८८३९	काये	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
८८४०	कायेचा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो

८८४१	कारण	।।ज्ञा.गा.००४९.०१।।	चहूं वेदीं जाण साही शास्त्रीं कारण। अठराही पुराणें हरिसी गाती
८८४२	कारण	।।ज्ञा.गा.०१३०.०१।।	सकळ धर्मांचें कारण। नामस्मरण हरिकीर्तन। दया क्षमा समाधान। संतजन साधिती
८८४३	कारण	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थीं। पहावें न लगे ये अर्थीं। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
८८४४	कारण	।।ज्ञा.गा.०१५४.०५।।	नित्यनेमाचें नामस्मरण। त्याचें हरलें इष्ट दारुण। जाले उद्धरणाचें कारण। पूर्वजा सहित
८८४५	कारण	।।ज्ञा.गा.०१७०.०२।।	कारण भाव जाणावा। येर अर्थ तोडावा। निरंतर हरि भजावा। सफल होईल सर्वदा
८८४६	कारण	।।ज्ञा.गा.०३३९.०२।।	जगत्रजीवनु म्हणे जगासी कारण। तें अणुप्रमाण तेथें दिसे
८८४७	कारण	।।ज्ञा.गा.०३६४.०३।।	कारण कामातें करूनी आपैतें। महाकारण तें गगना परौतें गे बाईये
८८४८	कारण	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
८८४९	कारण	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
८८५०	कारण	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
८८५१	कारण	।।ज्ञा.गा.०४५२.०५।।	उद्‌भट कारण केलें हो ऐसें। तुष्टोनी सौरसें केलें तुम्हीं
८८५२	कारण	।।ज्ञा.गा.०४६१.०२।।	ज्ञान तेंचि धन ज्ञान तेंचि धान्य। जालें रे कारण ज्ञानदेवा
८८५३	कारण	।।ज्ञा.गा.०५०४.०३।।	प्रपंचाचें घरीं दिसतें कारण। अवघे निराकारण तत्त्वीं तत्त्वमय
८८५४	कारण	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
८८५५	कारण	।।ज्ञा.गा.०७३९.०२।।	औट हात स्थूळ अंगुष्ट। सूक्ष्म पूर्वार्ध कारण जाण रया
८८५६	कारण	।।ज्ञा.गा.०७५८.०३।।	असिपदीं आनंद प्रियरूप जाण। ध्यानाचें कारण जेथें नाहीं
८८५७	कारण	।।ज्ञा.गा.०८०२.०१।।	स्थूलदेह सूक्ष्म कारण तिसरा देह। चौथा महाकारण देह ऐक बापा
८८५८	कारण	।।ज्ञा.गा.०८१५.०१।।	रक्तवर्ण स्थूळ श्वेत हे सूक्ष्म। कारण तें शाम ऐसें देखा
८८५९	कारण	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया

८८६०	कारण	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
८८६१	कारण	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
८८६२	कारणत्व	।।ज्ञा.गा.०५९६.०३।।	विवर्तते मी या तद्विवर्त जीव। सृष्टि कारणत्व भोग्यपर
८८६३	कारणाचे	।।ज्ञा.गा.०८०९.०२।।	स्थूळ देह सूक्ष्म कारणाचे वरी। महाकारण सरी चौथा देह
८८६४	कारणी	।।ज्ञा.गा.०७३५.०४।।	स्थूल सूक्ष्म कारणी माया। महाकरणाच्या ठायां रीघ करा
८८६५	कारणीं	।।ज्ञा.गा.०८२६.०२।।	स्थूळदेह निमतां सूक्ष्म उरतां। कारणीं हारपतां कैसें झालें
८८६६	कारणें	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
८८६७	कारणें	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
८८६८	कारणें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
८८६९	कारणें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
८८७०	कारणें	।।ज्ञा.गा.०५९७.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म शोधावया। आलों कोठूनियां माझा मीचि
८८७१	कारणें	।।ज्ञा.गा.०६४०.०१।।	संसारचि नाहीं येथें या कारणें। नाहींच जन्मणें मरणें कैचें
८८७२	कारणें	।।ज्ञा.गा.०७११.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म साधावया। आलों कोठोनिया माझा मीच
८८७३	कारणें	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
८८७४	कारणें	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी

८८७५	कारभार	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
८८७६	कारुण्य	।।ज्ञा.गा.०९५१.०१।।	शांति दिसे कोहं पर दिसे सोहं। क्षमा हे कोहं कारुण्य सदा
८८७७	कार्य	।।ज्ञा.गा.०१४५.०१।।	धर्म वसे जेथें। सर्व कार्य होय तेथें। पित्यासहित मनोरथें। सिद्धि पावेल सर्वथा
८८७८	कार्य	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
८८७९	कार्यसिद्धि	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
८८८०	कार्या	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
८८८१	काला	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
८८८२	कालिंदीजळ	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
८८८३	काल्पनिक	।।ज्ञा.गा.०५८९.०१।।	अक्षरचि ब्रह्म तेंचि तें क्षरलें। काल्पनिक झालें अनेकत्व
८८८४	काळ	।।ज्ञा.गा.००६८.०१।।	काळ वेळ नाम उच्चारितां नाहीं। दोन्ही पक्ष पाहीं उद्धरती
८८८५	काळ	।।ज्ञा.गा.००८१.०६।।	दिन काळ पळपळ स्मरण नामाचें। विरुळा या मंत्राचें करी पठण
८८८६	काळ	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
८८८७	काळ	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
८८८८	काळ	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
८८८९	काळ	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
८८९०	काळ	।।ज्ञा.गा.०१६६.०४।।	दिननिशी साधी हरिसी। पावन होई निर्धारिसी। पूर्वज परंपरा सुखराशी। वैकुंठवासी नित्य काळ
८८९१	काळ	।।ज्ञा.गा.०२१२.०७।।	संतसंग धरा तुम्ही हरिभजन करा। पाठी लागलासे काळ दांत खातो करकरां
८८९२	काळ	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये

८८९३	काळ	।।ज्ञा.गा.०३७६.०२।।	त्याचें नाव गोवळु फिटला काळ वेळु। जाला सकळु सकळांसहित
८८९४	काळ	।।ज्ञा.गा.०३८६.०४।।	ज्ञानदेवीं लपे विज्ञान हारपे। काळ यम मापें न बाधिती
८८९५	काळ	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
८८९६	काळ	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
८८९७	काळ	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
८८९८	काळ	।।ज्ञा.गा.०५९२.०२।।	ब्रह्मादिक काळ व्याली हे ढिसाळ। आथी रजस्वला इयेपरी
८८९९	काळ	।।ज्ञा.गा.०६३५.०२।।	तैसा तो अभक्त वाढिन्नला जगीं। काळ तयालागीं ग्रासितसे
८९००	काळ	।।ज्ञा.गा.०६३५.०३।।	जे का पारंगत श्रेष्ठ भागवत। चळचळां कांपत काळ तया
८९०१	काळ	।।ज्ञा.गा.०६४४.०३।।	अकळित काळ जंव आहे दुरी। तंव तूं श्रीहरि चित्त वेगीं
८९०२	काळ	।।ज्ञा.गा.०८६९.०३।।	वेग करीं भजनां काळ यम श्रेष्ठ। कैसेंनी वैकुंठ पावशील झणें
८९०३	काळ	।।ज्ञा.गा.०९८६.१२।।	रिकामा हा काळ जाऊं न द्यावा। हिताचा करावा लागपाट
८९०४	काळ	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
८९०५	काळ	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
८९०६	काळ	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
८९०७	काळ	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकी मनींचें सकळ
८९०८	काळ	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा

८९०९	काळ	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
८९१०	काळगणना	।।ज्ञा.गा.१०५३.०४।।	नाठवे द्वैताची भावना। अद्वैतीं न वसे ध्याना। दिननिशींची रचना। काळगणना छंदें गिळी
८९११	काळयवनु	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
८९१२	काळवेळ	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
८९१३	काळवेळ	।।ज्ञा.गा.०९९४.०३।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें
८९१४	काळा	।।ज्ञा.गा.०२९३.०२।।	अठरा भार वनस्पती। सुरवर वोळंगती। देवोदेवि आदिपति। कृष्ण काळा गे माये
८९१५	काळा	।।ज्ञा.गा.०३१२.०१।।	सुखाचा निधि सुखसागर जोडला । म्हणोनि काळा दादुला मज पाचारी गे माये
८९१६	काळा	।।ज्ञा.गा.०३४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सुनीळ नीळ काळा। अवघ्या सहित गोपाळा बुडी दिधली गे माये
८९१७	काळा	।।ज्ञा.गा.०३७४.०२।।	ठायींचाची काळा अनादि बहु काळा। म्हणोनी वेदा चाळा लाविला गे माये
८९१८	काळा	।।ज्ञा.गा.०३७४.०२।।	ठायींचाची काळा अनादि बहु काळा। म्हणोनी वेदा चाळा लाविला गे माये
८९१९	काळा	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
८९२०	काळा	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
८९२१	काळा	।।ज्ञा.गा.०५७४.०१।।	काळा लपंडाई काळेरात्रीं खेळे। मी सवें वेधिली जाय काळ्याछंदें
८९२२	काळा	।।ज्ञा.गा.०७५४.०२।।	पंचमहाभूतें व्यापुनी निराळा। सौंदर्यपुतळा काळा बाई
८९२३	काळा	।।ज्ञा.गा.०७६७.०३।।	गोल्हाटाचे मुळीं ज्ञानदेव बैसला। सहस्रदळीं शोभला काळा बाई
८९२४	काळा	।।ज्ञा.गा.०७७०.०१।।	काळा पुरुष तो हा गगनांते जो नांदे। अनुभवाच्या भेदें भेदला जो
८९२५	काळा	।।ज्ञा.गा.०७७५.०१।।	डोळियांत डोळा काळियांत काळा। देखण्या निराळा निळारूप
८९२६	काळा	।।ज्ञा.गा.०८२१.०१।।	अखंड तमासा डोळां देख निका। काळा निळा पारवा बाईयांनो
८९२७	काळा	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
८९२८	काळा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०१।।	हमामा घाली बाळा। सांडी खोटा चाळा। फोडीन तुझा टाळा। वाकुल्या दावीन काळा

८९२९	काळा	।।ज्ञा.गा.१०३४.०२।।	परतलिया दृष्टि काळा देखिला जगजेठी। वेणिभागीं पृष्ठीं कैसा दिसतु असे
८९३०	काळा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
८९३१	काळांतें	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील
८९३२	काळाचें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
८९३३	काळाचें	।।ज्ञा.गा.०८४५.०४।।	काळाचें खाजुकें जाणिजे कीं काया। धरूं नको माया सर्वथैव
८९३४	काळाचें	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
८९३५	काळाचें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०२।।	काळाचें भातुकें शृंगारिलें कौतुकें। जातसे तें देख परी न चले कांहीं
८९३६	काळाचें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
८९३७	काळाचेनि	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
८९३८	काळापासूनियां	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
८९३९	काळापिवन	।।ज्ञा.गा.०३४५.०१।।	मनाचा भाव माझा खुंटला हरिध्यानें। अवघेंचि येणें मनें काळापिवन केलें
८९४०	काळासी	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
८९४१	कालिंदी	।।ज्ञा.गा.००२८.०३।।	कालिंदी जळाचा भोंवरा। कीं माजीं वेढूनि इंदिरावरा। माळ बांधोनियां मधुकरा। मधें रोमामाजी
८९४२	कालिंदीजळें	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे कालिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
८९४३	कालिमा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। कालिमा जैसी गे माये

८९४४	काळिमा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
८९४५	काळियांत	।।ज्ञा.गा.०७७५.०१।।	डोळियांत डोळा काळियांत काळा। देखण्या निराळा निळारूप
८९४६	काळियाची	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
८९४७	काळिये	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
८९४८	काळिये	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
८९४९	काळिये	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
८९५०	काळिये	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां काळिये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
८९५१	काळी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
८९५२	काळी	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
८९५३	काळी	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
८९५४	काळी	।।ज्ञा.गा.११०७.०४।।	कागद कोरा काळी शाई। लेखणिस आणिला बोरू
८९५५	काळीं	।।ज्ञा.गा.०११४.०४।।	पांडवांसि सदा काळीं। कृष्ण राहिला जवळी। ज्ञानदेव हृदयकमळीं। तैसाचि स्थिरावला
८९५६	काळीं	।।ज्ञा.गा.०२७६.०५।।	आंबया डाहाळी फळें चुंबी रसाळीं । आजिचे रे काळीं शकून सांगें
८९५७	काळीं	।।ज्ञा.गा.०६३३.०२।।	ऊष्ण काळीं न्यून आटोनियां गेली। नाहीं खंती केली सिंधू त्यातें
८९५८	काळीं	।।ज्ञा.गा.०७८४.०१।।	नवा आंत ओवरी औटपीठा जवळी। शून्यातीत काळीं सुकुमार
८९५९	काळीमा	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
८९६०	काळीवटे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय

८९६१	कालु	।।ज्ञा.गा.०२२९.०५।।	कालु आतुडे परी वेळु नातुडे। म्हणोनी रक्षिलें सकळां रे
८९६२	काळें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०३।।	जें माये अविद्ये वेगळें। गुणत्रया नातळे। काळें गोरें ना सावळें। निर्धारितां नेणवे
८९६३	काळें	।।ज्ञा.गा.०३१२.०२।।	प्रेम नव्हाळी मज झाली दिवाळी । काळें वनमाळी आले घरा गे माये
८९६४	काळें	।।ज्ञा.गा.०३३१.०२।।	काळें मनुष्य मानव जालें। अरूप रूपा आलें गोविंदपणें
८९६५	काळें	।।ज्ञा.गा.०३३१.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहोदरु । त्यानें माझा वेव्हारु बहु काळें नेला गे माये
८९६६	काळें	।।ज्ञा.गा.०३३२.०२।।	बरवें रूप काळें अमोलिक। म्हणोनि सांगतसे शुद्ध भावें
८९६७	काळें	।।ज्ञा.गा.०३३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अगाध काळें। म्हणोनि सर्वत्र व्योम अर्पियलें
८९६८	काळें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०१।।	नवाहुनी परतें तेराहुनी आरुतें। अंबरेंहुनी परतें काळें दिसे
८९६९	काळें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णूं चक्रपाणी बहु काळें गे माय
८९७०	काळें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०५।।	द्वादश मंडळें वोवाळुनी आलिये। तंव तंव काळें देखिलें रूपडें त्याचें
८९७१	काळें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०८।।	प्रीतीचें पांघरूण काळें घोंगडें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें मज केलें उघडें
८९७२	काळें	।।ज्ञा.गा.१०४०.०१।।	काळें ना सावळें धवळें ना पिवळें। घोंगडें निराळें लाधलों मी
८९७३	काळें	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दुःखें तळमळी या हेतु
८९७४	काळें	।।ज्ञा.गा.१०८१.०१।।	काळें ना सावळें। श्वेत ना पिवळें। नादबिंदाहून वेगळें। तें कवण रे चांगया
८९७५	काळें	।।ज्ञा.गा.११०४.०२।।	काळें ना सांवळें पिवळें ना ढवळें। चहू ते वेगळे पुढे पाहे
८९७६	काळेनिळे	।।ज्ञा.गा.०५७४.०२।।	काळेनिळे हे अभ्र भासले। ऐसें रूप देखिलें निर्गुणाचें
८९७७	काळेपण	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें। मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
८९७८	काळेपणाचा	।।ज्ञा.गा.०३३१.०१।।	काळेपणाचा आवो अंबरीं बाणला । तो एकु दादुला देखियेला डोळां
८९७९	काळेपणाचेनि	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
८९८०	काळेपणाचेनि	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
८९८१	काळेपणें	।।ज्ञा.गा.०३३२.०१।।	मन मुरडोनी डोळां लेइलें। काळेपणें मिरवलें रूप त्याचें
८९८२	काळेपणें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अभोक्ता भोगिला। काळेपणें जाला अमोलिक
८९८३	काळेपणें	।।ज्ञा.गा.०५७४.०४।।	ऐसे भुलविले जाण काळेपणें आपणें। रखुमादेविवरु जाणें येर कांहीं नेणें

८९८४	काळेरात्रीं	।।ज्ञा.गा.०५७४.०१।।	काळा लपंडाई काळेरात्रीं खेळे। मी सवें वेधिली जाय काळ्याछंदें
८९८५	काळेश्वरा	।।ज्ञा.गा.०००७.०३।।	कृतांत दंता काळेश्वरा । नीळ निवृत्ति ज्ञानेश्वरा। सिद्धि विनायका आदि ईश्वरा । पूजूं आतां
८९८६	काळोखामाजीं	।।ज्ञा.गा.०६१४.०२।।	काळोखामाजीं जैसें शून्य हारपे। मायोपाधी लोपे तया ज्ञानी
८९८७	काळ्या	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
८९८८	काळ्या	।।ज्ञा.गा.०३७४.०१।।	पांचासहित लयातीत जालिये वो। प्रेम भक्ति अनुसरलें काळ्या रूपासी
८९८९	काळ्याछंदें	।।ज्ञा.गा.०५७४.०१।।	काळा लपंडाई काळेरात्रीं खेळे। मी सवें वेधिली जाय काळ्याछंदें
८९९०	कावड	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापड्या !
८९९१	कावडी	।।ज्ञा.गा.०८४६.०२।।	पशुप्राणी तया जोडी । नेघेचि हरिनाम कावडी। तो कैसेंनि परथडी। नामेंवीण पावेल
८९९२	कावडी	।।ज्ञा.गा.१०५८.०४।।	समता कावडी रे समता कावडी रे। माजी नामामृत भरिलें आवडी रे
८९९३	कावडी	।।ज्ञा.गा.१०५८.०४।।	समता कावडी रे समता कावडी रे। माजी नामामृत भरिलें आवडी रे
८९९४	कावडी	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
८९९५	कावो	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
८९९६	काश	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
८९९७	काशावरी	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
८९९८	काशी	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
८९९९	काशी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थें इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
९०००	काशी	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी
९००१	काशी	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
९००२	काशीवासीं	।।ज्ञा.गा.०४८१.०१।।	त्रिवेणीचें स्नान अखंडित करा। काशीवासीं मरा ज्ञानेंवीण

९००३	काश्मिरा	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
९००४	काश्मिरू	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
९००५	काष्ठादि	।।ज्ञा.गा.०६५१.०३।।	अणुरेणु तृण काष्ठादि पाषाण। सर्वत्रीं समान आत्मा तोचि
९००६	काष्ठीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
९००७	कास	।।ज्ञा.गा.०१६०.०३।।	हरिभक्तीची मोठी आस। भक्त घालुनिया कास। वैकुंठीचा जगदीश। आराधिती
९००८	कास	।।ज्ञा.गा.०४४९.०८।।	निवृत्ति द्वादश गुरुसेवनीं भाष्य। एकविध कास घाली ज्ञाना
९००९	कास	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
९०१०	कासया	।।ज्ञा.गा.०३९१.०६।।	जेथें पाहें तेथें तूंचि दिससी। लपोनियां अबोला कासया धरिसी
९०११	कासया	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
९०१२	कासया	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
९०१३	कासया	।।ज्ञा.गा.०५९७.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म शोधावया। आलों कोठूनियां माझा मीचि
९०१४	कासया	।।ज्ञा.गा.०६०१.०२।।	जरी भिन्नभेद तरी सर्वज्ञत्व। कासया समत्व नाम त्यासी
९०१५	कासया	।।ज्ञा.गा.०६२२.०४।।	प्रारब्धानें देह भोगिता हे भोग। कासया रे सांग भ्रांति तुज
९०१६	कासया	।।ज्ञा.गा.०६५१.०१।।	कासया प्रतिष्ठा व्यर्थ मानितोसी। सर्वत्र धरिसी समभावें
९०१७	कासया	।।ज्ञा.गा.०६७३.०१।।	देखिले तुमचे चरण निवांत राहिलें मन। कासया त्यजीन प्राण आपुला गे माये
९०१८	कासया	।।ज्ञा.गा.०७०५.०३।।	सुषुप्तीचें सुख जागृती जाणती। तरी परतोनी मागुती कासया येती
९०१९	कासया	।।ज्ञा.गा.०७११.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म साधावया। आलों कोठोनिया माझा मीच
९०२०	कासया	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया

९०२१	कासया	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि
९०२२	कासया	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
९०२३	कासया	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
९०२४	कासयाचा	।।ज्ञा.गा.०६०२.०२।।	देह जावो राहो नाहींच संदेहो। न करी निग्रहो कासयाचा
९०२५	कासयाची	।।ज्ञा.गा.०२९५.०१।।	कासयाची चाड नाहीं वो साजणी। एकल्या निर्गुणीं वेधियेलें वो माये
९०२६	कासयाची	।।ज्ञा.गा.०८४४.०२।।	दीप गेल्यावरी कैंचा जी प्रकाश। झाका झाकी त्यास कासयाची
९०२७	कासयाला	।।ज्ञा.गा.०७१६.०३।।	सेवुनि अमृत चिंता मरणाची। कासयाला त्याची करितोसी
९०२८	कासयासि	।।ज्ञा.गा.०९८८.०३।।	प्रारब्ध आणि देह भोगिताहे भोग। कासयासि सांग भ्रांति तुज
९०२९	कासयासी	।।ज्ञा.गा.०५९३.०४।।	जीव शीव भेद कासयासी जाहले। वळखीं वहिले तिये स्थानीं
९०३०	कासयासी	।।ज्ञा.गा.०६३८.०२।।	काय तुज जालें नाथिला संसार। कासयासी भार वाहतोसी
९०३१	कासवाच्या	।।ज्ञा.गा.०६२४.०१।।	कासवाच्या परी आत्मा तो या देहीं। इंद्रियें जो पाही अवलोकी
९०३२	कासवीचा	।।ज्ञा.गा.०५३९.०१।।	एक भान गिळूं दुजें द्वैत उगळूं। कासवीचा मेळु गिळूं सगळा
९०३३	कासवीचें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
९०३४	कासवीचें	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया
९०३५	कासाविस	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
९०३६	कासाविसु	।।ज्ञा.गा.०८५४.०२।।	ते नेणती ब्रह्मरसु। वायां होती कासाविसु
९०३७	कासावीस	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
९०३८	कासावीस	।।ज्ञा.गा.०३८४.०२।।	ऐसा हा उपदेश सखी सांगे जीवास। झणी कासावीस होसी बाई
९०३९	कासावीस	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दुःखाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
९०४०	कासिया	।।ज्ञा.गा.०२१३.०५।।	उचलूनि पेंडी कासिया समुळीं। मग पुण्यकाळीं ओलवले

९०४१	कासियानें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
९०४२	कासियेला	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
९०४३	कासिला	।।ज्ञा.गा.१०६०.०३।।	कटीं कर विराजित। मुकुटरत्नजडित। पीतांबरु कासिला। तैसा येईं कां धांवत
९०४४	कासे	।।ज्ञा.गा.०२०६.०५।।	कासे कसिला पितांबरु। चरणीं ब्रिदाचा तोडरु
९०४५	कासे	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
९०४६	कासे	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
९०४७	कासें	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
९०४८	कासें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
९०४९	काहाळ	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
९०५०	काहीं	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
९०५१	काहींच	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
९०५२	काह्या	।।ज्ञा.गा.०४६३.०३।।	समाधीचें रूप रूपासी आलें काह्या। पसरुनी बाह्या देती क्षेम
९०५३	काह्या	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
९०५४	काह्या	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया

९०५५	काह्या	।।ज्ञा.गा.१००५.०२।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाय। द्वादशाक्षरी मंत्रु न जपसी काह्या
९०५६	काह्या	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
९०५७	किंकर	।।ज्ञा.गा.०१८०.०७।।	सर्वांचा एक आहे मी किंकर। म्हणे ज्ञानदेव वैष्णवांसी
९०५८	किंचित्	।।ज्ञा.गा.०५८५.०३।।	किंचित् महत् उपाधि कल्पित। मुळीं तें अंशीक एकमेव
९०५९	किंचित्	।।ज्ञा.गा.०५८६.०२।।	कांहीं भेद नाहीं किंचित् महत्। उपाधी कल्पित स्वाभाविक
९०६०	किंचित्	।।ज्ञा.गा.०८२८.०२।।	उफराटी दृष्टि लावितां नयनीं। ते दृष्टीची वाणी किंचित् ऐका
९०६१	किंचिद्घन	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
९०६२	किंवा	।।ज्ञा.गा.०४३९.०५।।	गेलियावीण तीर्थ सांपडे । उपमेरहित परिस जोडे। किंवा समागमे घडे। सद्गुरुचा
९०६३	किजी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०५।।	तुझें उठिलेंपण आम्हां होवावें निकें। तरी गोसावी पाइकेंसी यावें किजी
९०६४	किजी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु आंतु बाहेरी सुखें। तरी तुजसी म्यां एके नांदावें किजी
९०६५	किजी	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्मे देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
९०६६	किजे	।।ज्ञा.गा.०१०२.०१।।	अष्टांगयोगें न शिणिजे। यम नेम निरोध न किजे रया
९०६७	किजे	।।ज्ञा.गा.०१०२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नामें । जोडे हा उपावो किजे रया
९०६८	किजे	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा ह्रदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
९०६९	किजो	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
९०७०	किठाई	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
९०७१	किडाळ	।।ज्ञा.गा.०६५४.०३।।	किडाळ त्याजिले चोखाळचि नाहीं। आणिक ते पाही अनादीची
९०७२	कितिये	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण ह्रदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया

९०७३	किती	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
९०७४	किती	।।ज्ञा.गा.०२८३.०२।।	किती वो शिकवाल मज वेळोवेळां। मी तंव गोवळा रातलिये
९०७५	किती	।।ज्ञा.गा.०२९६.०२।।	समर्थाचे अंगीं पडले अवचिती। तुम्हां ऐसी किती चाळविली
९०७६	किती	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
९०७७	किती	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
९०७८	किती	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
९०७९	किती	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
९०८०	किती	।।ज्ञा.गा.०४३५.०४।।	तेथे धरुनि देहभ्रांति। ते जाहली गेली किती। तेथें ज्ञानाची शक्ति। केतुली माझी
९०८१	किती	।।ज्ञा.गा.०७३७.०३।।	फार किती सांगों सज्ञान तुम्हीं जन। अर्थ हा समजोन मौन्य धरा
९०८२	किती	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
९०८३	किती	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मांतें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्में निवारी नारायण
९०८४	किती	।।ज्ञा.गा.०८५०.१४।।	हेचि पुढतां पुढती सांगों तुज किती। श्रुती नेति नेति मौनावल्या
९०८५	किती	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
९०८६	किती	।।ज्ञा.गा.०८७६.०२।।	नाथिलीच खटपट करिसील किती। गगनींचीं सुमनें तुरंबीसी मस्तकीं
९०८७	किती	।।ज्ञा.गा.०८७६.०५।।	ऐशीं नाथिलीचि नाटकें आचरसी किती। ज्ञानदेव म्हणे सहजे निवृत्ति
९०८८	किती	।।ज्ञा.गा.०८७८.०२।।	निर्लज्जा रे तुज शिकवूं किती। न गमे दिनराती बळिया देवो
९०८९	किती	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया

९०९०	किती	।।ज्ञा.गा.०९१०.०१।।	सुखाचिया गोठी आतां किती हो करणें। सुखें सुख अनुभवणें ऐसें करी
९०९१	किती	।।ज्ञा.गा.०९१७.०१।।	षड्चक्रीं कुंभार घडीतसे माती। तैसें आम्हां किती चाळविसी
९०९२	किती	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
९०९३	कितेक	।।ज्ञा.गा.०४४१.०३।।	जेथें दृष्टी दृष्टीस हरपली। कितेक ममता येकली। तेथें पाहिजे गुरुकिल्ली। तरीच सुखिया
९०९४	किन्नर	।।ज्ञा.गा.०८३९.०३।।	गंगा त्रिवेणी निर्मळ नीर। राजहंस पक्षी किन्नर। अनेक रंगांचे मयूर टाहो देती
९०९५	किरणीं	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें बोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
९०९६	किरणीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
९०९७	किरळा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
९०९८	किरिटी	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
९०९९	किरु	।।ज्ञा.गा.०४९७.०४।।	आतां मी वेगळावलें पांचाहुनी जाहालें। परब्रह्म जोडलें किरु वो माय
९१००	किल्मिषें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०५।।	कोटि दोषांचीं किल्मिषें। जळोनि जाति निमिषें। यास वेदशास्त्र साक्षें। चंद्रसूर्यासहित
९१०१	किल्ली	।।ज्ञा.गा.०६३८.०४।।	अविद्येच्या योगें तुज जाण भुली। अनुभउनी किल्ली छेदी आतां
९१०२	किल्ली	।।ज्ञा.गा.०७४३.०७।।	ब्रह्मज्ञानाची किल्ली। सांगितली एकेंच बोली। निवृत्तिराजें बोलविली बोली। तेंची बोलीं बोलिलों
९१०३	किळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
९१०४	किळा	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
९१०५	कीं	।।ज्ञा.गा.००१८.०१।।	तुज सगुण म्हणों कीं निर्गुण रे । सगुण निर्गुण एकु गोविंदु रे
९१०६	कीं	।।ज्ञा.गा.००१८.०३।।	तुज स्थूळ म्हणों कीं सूक्ष्म रे । स्थूळ सूक्ष्म एकु गोविंदु रे
९१०७	कीं	।।ज्ञा.गा.००१८.०४।।	तुज आकारु म्हणों कीं निराकारु रे । आकारु निराकारु एकु गोविंदु रे
९१०८	कीं	।।ज्ञा.गा.००१८.०५।।	तुज दृश्य म्हणों कीं अदृश्य रे । दृश्य अदृश्य एकु गोविंदु रे

९१०९	कीं	।।ज्ञा.गा.००१८.०६।।	तुज व्यक्त म्हणों कीं अव्यक्त रे। व्यक्त अव्यक्त एकु गोविंदु रे
९११०	कीं	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
९१११	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
९११२	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
९११३	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
९११४	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
९११५	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
९११६	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
९११७	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये

९११८	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
९११९	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
९१२०	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
९१२१	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
९१२२	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
९१२३	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
९१२४	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये

९१२५	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
९१२६	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
९१२७	कीं	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
९१२८	कीं	।।ज्ञा.गा.००२८.०३।।	काळिंदी जळाचा भोंवरा। कीं माजीं वेढूनि इंदिरावरा। माळ बांधोनियां मधुकरा। मधें रोमामाजी
९१२९	कीं	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
९१३०	कीं	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
९१३१	कीं	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
९१३२	कीं	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
९१३३	कीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
९१३४	कीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये

९१३५	कीं	।।ज्ञा.गा.०१८७.०१।।	भाग्याचा उदयो कीं दैवाची गति। मज जोडली संगती सज्जनांची
९१३६	कीं	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
९१३७	कीं	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
९१३८	कीं	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
९१३९	कीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
९१४०	कीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
९१४१	कीं	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
९१४२	कीं	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
९१४३	कीं	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
९१४४	कीं	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
९१४५	कीं	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
९१४६	कीं	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया

९१४७	कीं	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
९१४८	कीं	।।ज्ञा.गा.०२४३.०४।।	होय कीं नव्हे ज्ञानदेव पुसती। आठवितां निवृत्ति भेटी होये
९१४९	कीं	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
९१५०	कीं	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
९१५१	कीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
९१५२	कीं	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
९१५३	कीं	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये
९१५४	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
९१५५	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
९१५६	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
९१५७	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया

९१५८	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
९१५९	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
९१६०	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
९१६१	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
९१६२	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
९१६३	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
९१६४	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
९१६५	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
९१६६	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया

९१६७	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
९१६८	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
९१६९	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
९१७०	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
९१७१	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
९१७२	कीं	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
९१७३	कीं	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
९१७४	कीं	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
९१७५	कीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
९१७६	कीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
९१७७	कीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया

९१७८	कीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
९१७९	कीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
९१८०	कीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
९१८१	कीं	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
९१८२	कीं	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
९१८३	कीं	।।ज्ञा.गा.०४०७.०४।।	उगवितां भलें कीं नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेवो बोले निवृत्तीसी
९१८४	कीं	।।ज्ञा.गा.०४०८.०१।।	फळाचें बीज कीं बीजाचें फळ। म्हणोनी पत्र पुष्प मूळ चोजवेना
९१८५	कीं	।।ज्ञा.गा.०४०८.०३।।	मृत्तिकेची पृथ्वी कीं पृथ्वीची मृत्तिका। या गति अनेकां चोजवेना
९१८६	कीं	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी ह्रदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण ह्रदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
९१८७	कीं	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
९१८८	कीं	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
९१८९	कीं	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्‌शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
९१९०	कीं	।।ज्ञा.गा.०४४१.०२।।	आतां जी पहावें। पुढें काय अनुमानावें। कीं पाहोनियां हसावें। नवल ऐसे
९१९१	कीं	।।ज्ञा.गा.०४४१.०८।।	ज्ञानेश्वरानें प्रतिपादिलें। कीं मृत्यूस अमृत्युपण आलें। समागमाचें फळ आपुलें। प्राप्त आम्हां

९१९२	कीं	।।ज्ञा.गा.०४७५.०१।।	निजाचें तेज कीं तेजाचें निज। तेथील तें गुज सांग मज
९१९३	कीं	।।ज्ञा.गा.०४७७.०२।।	देहाचा दीप कीं समत्व पैं ज्योती। एकरूपें वाती सर्वांरूपीं
९१९४	कीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
९१९५	कीं	।।ज्ञा.गा.०४८२.०२।।	अहंता समूळ करावा कीं त्याग। काम क्रोध मांग शिवूं नये
९१९६	कीं	।।ज्ञा.गा.०४८२.०४।।	व्हावें निराभास तरीच ही प्राप्ती। ज्ञानेश्वरा भ्रांति कीं रे नाहीं
९१९७	कीं	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
९१९८	कीं	।।ज्ञा.गा.०५८२.०३।।	इवलुसा प्रपंच परी तो बद्ध कीं। सज्ञानी विवेकीं न शिवती
९१९९	कीं	।।ज्ञा.गा.०५९१.०४।।	आत्मरूपावीण साधन अन्यत्र। भ्रमासीच पात्र होईजे कीं
९२००	कीं	।।ज्ञा.गा.०६१७.०४।।	अनादि अज्ञान बंध नये यासी। गुरुकृपा त्यासी छेदिजे कीं
९२०१	कीं	।।ज्ञा.गा.०६२४.०३।।	जाणें येणें कांहीं नाहीं आत्मयाशी। द्रष्टत्व तयासी जाणिजे कीं
९२०२	कीं	।।ज्ञा.गा.०६३१.०५।।	जिवाशी उद्धार करावया कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर जाणिजे कीं
९२०३	कीं	।।ज्ञा.गा.०६४४.०२।।	मनाची मोहर लावा कीं रे नामीं। मनोरथ कामीं गुंतूं नका
९२०४	कीं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०४।।	निशीं जागरणीं निमाला कीं तंतुचि तंतीं आटला। रसीं रसु दुणावला तुझ्या ठायीं
९२०५	कीं	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
९२०६	कीं	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
९२०७	कीं	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
९२०८	कीं	।।ज्ञा.गा.०७१८.०४।।	दोरापाशीं व्याळ जैसा कांहीं भासे। सर्वीं हें आपैसें जाहलें कीं
९२०९	कीं	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
९२१०	कीं	।।ज्ञा.गा.०७२८.०२।।	कीं अकल्पित लाभ जाला। प्रयत्नेविण ज्ञानयज्ञ केला। फळ येकांत फावला। सद्गुरुचा
९२११	कीं	।।ज्ञा.गा.०७८६.०२।।	त्रिकुट श्रीहाट चंद्रसूर्य जाणा। पश्चिम मार्गीं खूण याची कीं रे
९२१२	कीं	।।ज्ञा.गा.०७८७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे हाची कीं रे प्रणव। यापरता अनुभव नाहीं नाहीं

९२१३	कीं	।।ज्ञा.गा.०७८८.०१।।	प्रणवासी रूप नाहीं कांहीं छाया। दशमे द्वारीं मूळमाया असे कीं रे
९२१४	कीं	।।ज्ञा.गा.०७९०.०१।।	पश्चिममार्ग बापा प्रणव कीं हे सांग। जेथें असे महालिंग तेजोमय
९२१५	कीं	।।ज्ञा.गा.०८०१.०२।।	ॐकार नादीं कीं नाद ॐकारीं। दैवीं निरंतर प्रणवीं पहा
९२१६	कीं	।।ज्ञा.गा.०८०२.०४।।	सहस्रदळ तेंच कीं आन नाहीं ऐसें। महा तेज वसे ज्याचे आंत
९२१७	कीं	।।ज्ञा.गा.०८०४.०२।।	दैवी असुरी पूर्व पश्चिम मार्ग कीं रे। शून्यांतील सारें चराचर हें
९२१८	कीं	।।ज्ञा.गा.०८०६.०२।।	चक्षूचे अंतरीं चक्षु देखे पूर्ण। हेचि कीं रे खूण तुझे ठायीं
९२१९	कीं	।।ज्ञा.गा.०८२३.०२।।	औटहाट प्रमाण सत्य कीं हें जाण। त्यांतील जें स्थान ऐकें एक
९२२०	कीं	।।ज्ञा.गा.०८२९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे शेवटीं । अविनाश दृष्टि असे कीं रे
९२२१	कीं	।।ज्ञा.गा.०८४५.०४।।	काळाचें खाजुकें जाणिजे कीं काया। धरूं नको माया सर्वथैव
९२२२	कीं	।।ज्ञा.गा.०८५०.०७।।	ऐसें गंधर्वपूर कीं मृगजळाचें नीर। येथीचा विचार क्लेशी खेदक्षीण न करीं बापा
९२२३	कीं	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
९२२४	कीं	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची हृदयीं असतां कां नाडलासी रया
९२२५	कीं	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
९२२६	कीं	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
९२२७	कीं	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
९२२८	कीं	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
९२२९	कीं	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया

९२३०	कीं	।।ज्ञा.गा.०९१७.०२।।	रातीचा दिवसु कीं दिवसाची राती। वावधाणी वाती लावितोसी
९२३१	कीं	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
९२३२	कीं	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
९२३३	कीं	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
९२३४	कीं	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
९२३५	कीं	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दुःख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
९२३६	कीं	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
९२३७	कीं	।।ज्ञा.गा.०९९६.०२।।	तेंचि कीं प्रमाण साधनानुक्रम। येर भवभ्रम रूप आथी
९२३८	कीं	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
९२३९	कीं	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप

९२४०	कीं	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
९२४१	कीं	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
९२४२	कीं	।।ज्ञा.गा.१०५२.०५।।	बुधाजी पाटील कायापूरचे। ममताईचे हाताखालचे। त्यांत जिवाजी भुलले कीं जी मायबाप
९२४३	कीं	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
९२४४	कीं	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्‌गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
९२४५	कीं	।।ज्ञा.गा.१०७४.०३।।	लक्षण म्हणे कीं सुलक्षण म्हणे। येके उदरींच आम्ही दोघे जणे
९२४६	कीं	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
९२४७	कीं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदू तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
९२४८	कीं	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
९२४९	कीं	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
९२५०	कीं	।।ज्ञा.गा.११०३.०५।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण की लाहे गुरुपुत्रा
९२५१	कीजे	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
९२५२	कीजे	।।ज्ञा.गा.०२००.०१।।	दुजें द्वैत सांडी एकतत्त्व मांडी। अद्वैत ब्रह्मांडीं पैसु कीजे
९२५३	कीजे	।।ज्ञा.गा.०२७९.०४।।	बाप निवृत्तिराजें दाविताती खुणा। नाम नारायणा पाठ कीजे
९२५४	कीजे	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया

९२५५	कीजे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
९२५६	कीजे	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
९२५७	कीजे	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
९२५८	कीजे	।।ज्ञा.गा.०५६२.०१।।	एकांतीचें गुज पुसों गेलिये सये। मी माझी नाहीं त्यासी कीजे वो काये
९२५९	कीजे	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
९२६०	कीजे	।।ज्ञा.गा.०८४४.०४।।	गृह दग्ध न होतां शिंपीजे उदक। शेखीं तो निष्टंक काय कीजे
९२६१	कीजे	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
९२६२	कीजे	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
९२६३	कीजे	।।ज्ञा.गा.०९१०.०३।।	कैसेनि कीजे मनासी रक्षण। भावासी बंधन केवीं घडे
९२६४	कीजे	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
९२६५	कीजे	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
९२६६	कीजे	।।ज्ञा.गा.०९६८.०१।।	आपणांसी आपण उपदेशु कीजे। गुरुमुख बुझिजे तेंचि तूं
९२६७	कीजे	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
९२६८	कीजे	।।ज्ञा.गा.०९८६.१६।।	यातना जे तुटे तो उपाय कीजे। सर्वत्रासी दीजे अन्नदान
९२६९	कीजे	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
९२७०	कीटकत्व	।।ज्ञा.गा.०६५४.०१।।	भ्रमरीच्या ध्यासें भ्रमरीच होय। कीटकत्व जाय पालटोनी

९२७१	कीटकिये	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
९२७२	कीटकीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
९२७३	कीटकु	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
९२७४	कीटाई	।।ज्ञा.गा.१११५.०१।।	विठाई कीटाई माझे कृष्णाई कानाई। रंगा येई वो येई
९२७५	कीयो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
९२७६	कीर	।।ज्ञा.गा.०४७९.०५।।	ज्ञानेश्वर म्हणे ब्रह्म साधियेलें। कीर आथीयलें ज्ञानेवीण
९२७७	कीर	।।ज्ञा.गा.०५५६.०३।।	दृष्टि कीर होय जरी निकें। द्रष्टा होय वेडा जयाचेंनि सुखें
९२७८	कीर	।।ज्ञा.गा.०५८६.०५।।	एकमेव सर्व म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहीं भिन्न कीर ओळखतां
९२७९	कीर	।।ज्ञा.गा.०५८८.०५।।	धाले तेच पूर्ण कीर ब्रह्मानंदें। ज्ञानेश्वर बोधें बोधीयला
९२८०	कीर	।।ज्ञा.गा.०५८९.०५।।	सर्वांहुनी पर म्हणे ज्ञानेश्वर। ब्रह्मज्ञान कीर अगोचर
९२८१	कीर	।।ज्ञा.गा.०५९३.०३।।	नित्यानित्य दोन्ही करीं गा विचार। आहे मी हे कीर विचारिजे
९२८२	कीर	।।ज्ञा.गा.०५९७.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव वस्तु परात्पर। गुरुकृपें कीर भेदिजेसु
९२८३	कीर	।।ज्ञा.गा.०५९८.०५।।	सदोदीत शुद्ध म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहींच विकार कीर रया
९२८४	कीर	।।ज्ञा.गा.०६०२.०५।।	माता पिता सखा सर्वस्व तूं कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीशीं
९२८५	कीर	।।ज्ञा.गा.०६३१.०५।।	जिवाशी उद्धार करावया कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर जाणिजे कीं
९२८६	कीर	।।ज्ञा.गा.०७११.०५।।	बाप रखुमादेविवर वस्तु परात्पर। निवृत्तिकृपा कीर भेदिजे कां
९२८७	कीर	।।ज्ञा.गा.०७९६.०२।।	जागृति स्थूळ तूर्या महाकारण। हेचि कीर खूण तुझे ठायीं
९२८८	कीरु	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
९२८९	कीरें	।।ज्ञा.गा.०५९५.०३।।	सर्वांचे चरण वंदितसों सदा। श्रेष्ठपण कदा कीरें नसे
९२९०	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.००५६.०३।।	द्वैताची झाडणी गुरुवीण ज्ञान। तया कैचें कीर्तन घडेल नामीं

९२९१	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
९२९२	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.०१४०.०५।।	कीर्तन केलीया वाळवंटीं। घेतां वैष्णवांची भेटी। होईल संसाराची तुटी। चरणरज वंदितां
९२९३	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
९२९४	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.०१७३.०५।।	कीर्तन केलिया नित्य। भवार्णव तरसी सत्य। हेंचि करावें साध्यकृत्य। रामनाम जिव्हेसी
९२९५	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
९२९६	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.०२१०.०५।।	पंढरिसी कीर्तन करी। पुंडलीकासी नमस्कारी। विठ्ठलचरण अंतरीं धरी। धन्य जन्म तयाचा
९२९७	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.०३५१.०२।।	श्रवण कीर्तन पादसेवन कैसें विष्णुस्मरण केलें। अर्चन वंदन दास्य सख्य आत्मनिवेदन केलें
९२९८	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.०९३७.०२।।	साधन विधान पूजा अनुष्ठान। नित्यता कीर्तन सोहंभावें
९२९९	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.१००६.०७।।	वासुदेवीं वाहूनि टाळी। पातकें गेलीं अंतराळीं। वासुदेवो वनमाळी। कीर्तन करूं ब्रह्ममेळीं गा
९३००	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.१०५४.१६।।	ज्ञानदेवें घेतलें दान। हृदयीं धरूनीयां ध्यान। समाधी बैसला निर्वाण। कथा कीर्तन करितु
९३०१	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
९३०२	कीर्तनवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
९३०३	कीर्तनीं	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
९३०४	कीर्तनीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०२।।	नामाचे चिंतनीं असावें नित्यानीं। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
९३०५	कीर्तनीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.११।।	उमेच्या भ्रतारा भजावें नित्यानि। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
९३०६	कीर्तनें	।।ज्ञा.गा.०१८३.०१।।	श्रवणें कीर्तनें जाले ते पावन। सनकादिक जाण परमभक्त
९३०७	कीर्ति	।।ज्ञा.गा.००६४.०१।।	हरिपाठ कीर्ति मुखें जरी गाय। पवित्रचि होय देह त्याचा
९३०८	कीर्ति	।।ज्ञा.गा.००८०.०१।।	यश कीर्ति वानूं नेणें मी वाखाणूं। रामकृष्णनाम आम्हां सणू नित्य दिवाळी
९३०९	कीर्ति	।।ज्ञा.गा.०४०६.०१।।	तुझी गुण कीर्ति ऐकोनी आर्ते मन उचंबळलें। आलिंगना धाविन्नलें उतावीळ
९३१०	कीर्ति	।।ज्ञा.गा.०५९५.०१।।	जगामाजीं श्रेष्ठ सांप्रदायी नाना। कीर्ति ते भुवनामाजीं फार
९३११	कीर्ति	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
९३१२	कीर्ति	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
९३१३	कीर्तिघट	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू

९३१४	कीळ	।।ज्ञा.गा.०२०६.१२।।	दंतपंक्ति झळाळ। जैसी माणिकाची कीळ
९३१५	कीळ	।।ज्ञा.गा.११०२.०१।।	मोतियांचा चूर फेकिला अंबरी। विजूचिया परी कीळ झाला
९३१६	कीळा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
९३१७	कुंकमपिंजरिचेनि	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
९३१८	कुंकुममय	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
९३१९	कुंकुमीं	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
९३२०	कुंकू	।।ज्ञा.गा.१११०.०३।।	काजळ कुंकू करूनि गेले केतकीच्या वना। सोळाजण दादले केले कोणीच नये मना
९३२१	कुंचे	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
९३२२	कुंचे	।।ज्ञा.गा.०१८९.०१।।	कुंचे पताका झळकती। टाळ मृदंग वाजती। आनंदें प्रेमें गर्जती। भद्रजाती विठ्ठलाचें
९३२३	कुंजर	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी
९३२४	कुंठीतची	।।ज्ञा.गा.०८२३.०६।।	महालिंगीं मार्ग अंत नाहीं ज्याचा। शोध करितां वाचा कुंठीतची
९३२५	कुंडलनीकू	।।ज्ञा.गा.१११३.०६।।	कुंडलनीकू खूब चढावे ब्रह्मरंध्रकू जावे। चलता है पानीके उपर बोलत सोई होवे
९३२६	कुंडलाकार	।।ज्ञा.गा.०८४०.०३।।	वैराग्य सुकृताचें सरू। कैसे झळकती सतारु। शेंदूर पारवे पक्षीवरु। कुंडलाकार
९३२७	कुंडलाचिये	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
९३२८	कुंडलिनी	।।ज्ञा.गा.०८३२.०२।।	कुंडलिनी ऊर्ध्वमुखें अग्नी सोडी। तयाची हे जोडी संत जना
९३२९	कुंडलिनी	।।ज्ञा.गा.०८३६.०३।।	कुंडलिनी गति सहजचि राहे। सहस्रदळीं पाहे आत्मरूप
९३३०	कुंडलिनी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी
९३३१	कुंडलिनी	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे
९३३२	कुंडलिनी	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी

९३३३	कुंडली	।।ज्ञा.गा.०३४३.०३।।	दिव्य रूप तेज तीव्र ना तेजबीज। कुंडली विराजे लोपलें सूर्यो
९३३४	कुंडलें	।।ज्ञा.गा.००२२.०४।।	हिरिया ऐशा दंतपंक्ति अधर पोंवळ वेली । श्रवणींचीं कुंडलें ब्रह्मरसाचीं वोतलीं
९३३५	कुंडलें	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
९३३६	कुंडलें	।।ज्ञा.गा.०२०६.१०।।	कानीं कुंडलें झळाळ। श्रीमुख दिसतें वेल्हाळ
९३३७	कुंडलें	।।ज्ञा.गा.०२०६.१४।।	लोचन बरवें विशाळ। श्रवणीं कुंडलें झळाळ
९३३८	कुंडलें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णा ढाळ देती गे माये
९३३९	कुंडलें	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
९३४०	कुंडळणीयां	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
९३४१	कुंडी	।।ज्ञा.गा.०१७८.०१।।	अमृताची कुंडी निद्रिस्त मरण। झणें त्या दूषण बोलसी रया
९३४२	कुंडीं	।।ज्ञा.गा.०१०९.०१।।	विठ्ठल नाम नुच्चारिसी। तरी तूं रवरव कुंडीं पडसी
९३४३	कुंप	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
९३४४	कुंभ	।।ज्ञा.गा.०६०५.०३।।	अमृताचें कुंभ सायासें जोडलें। त्यामाजीं घातलें विष जैसें
९३४५	कुंभ	।।ज्ञा.गा.०८४२.०५।।	अमृताचा कुंभ बळेंचि उलंडुनी। कांजिये भरुनी ठेवितसे
९३४६	कुंभक	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
९३४७	कुंभपाक	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्‌गुरुवांचुनी
९३४८	कुंभपाकीं	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्‌गुरुवांचूनि

९३४९	कुंभस्थळा	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
९३५०	कुंभार	।।ज्ञा.गा.०९१७.०१।।	षड्चक्रीं कुंभार घडीतसे माती। तैसें आम्हां किती चाळविसी
९३५१	कुंभार	।।ज्ञा.गा.१०८५.०१।।	आरेवरी आर रे पिंपळावरी पार रे। खाली कुंभार वरी चाक भोवे
९३५२	कुंभार	।।ज्ञा.गा.११०८.०२।।	वसेचिना तेथें आले तीन कुंभार। दोन थोटे, एक घडीच ना
९३५३	कुंभीं	।।ज्ञा.गा.०५८२.०४।।	पयाचिये कुंभीं पडे बिंदुविष। चतुर तयास न घेपती
९३५४	कुच	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
९३५५	कुटिल	।।ज्ञा.गा.०२९२.०१।।	मनें करुनी कुटिल उकलुनि शृंगार रे। ते लावण्याच्या अपारें पडिलें वो माये
९३५६	कुटिळ	।।ज्ञा.गा.०२९२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु माझें कुटिळ फेडूं आला। विटेवरी मालाथिला निजरूपें वो माये
९३५७	कुटिळपण	।।ज्ञा.गा.०२९२.०२।।	माझें कुटिळपण गेलें। गोविंदें बोजाविलें निजरूप वो माये
९३५८	कुठवरी	।।ज्ञा.गा.११०७.०२।।	नऊ महिने गर्भीं असतां। कुठवरी मी धीर धरूं?
९३५९	कुठेंच	।।ज्ञा.गा.०९८७.०१।।	तीर्थें पाहसी तूं कायी। तुजपाशीं आहे तें कुठेंच नाहीं
९३६०	कुडपणीं	।।ज्ञा.गा.०२१३.०६।।	गरुडटके दोन्ही शेताची बुजावणी। दश कुडपणीं नामघोष
९३६१	कुडी	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
९३६२	कुडें	।।ज्ञा.गा.०३७७.०२।।	माझें जिणेंचि बुडालें माझें जिणेंचि बुडालें। विठ्ठलें कुडें केलें काय सांगों
९३६३	कुबुद्धी	।।ज्ञा.गा.०२११.०३।।	आपण न करी यात्रा दुजियासि जावो नेदी। विषयाचा लंपट शिकवी कुविद्या कुबुद्धी
९३६४	कुब्जकपान	।।ज्ञा.गा.००३६.०२।।	कुब्जकपान तो। सुदाम्या अनुसंधान तो गे बाई
९३६५	कुमर	।।ज्ञा.गा.०६३७.०२।।	वांझेचा कुमर दिसेल प्रगट। न दिसे जरठ जड दृष्टि
९३६६	कुमर	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
९३६७	कुमरु	।।ज्ञा.गा.०२८७.०२।।	आपआपणिया पडे माय विसरु। मज आवडे तो नंदाचा कुमरु गे माये
९३६८	कुमारी	।।ज्ञा.गा.१०७७.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकवीस पुत्र तयेचे उदरीं
९३६९	कुमारी	।।ज्ञा.गा.११०५.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकविस पुत्र झाले उदरीं
९३७०	कुमुदिनी	।।ज्ञा.गा.०२४६.०६।।	बुद्धिबोध चक्रवाकें मिनली आपणियां। देहबुद्धि कुमुदिनी सुकोनी गेलीसे विलया
९३७१	कुमुदिनीं	।।ज्ञा.गा.०२८०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पूर्ण प्रकाशला। कुमुदिनीं विकासला तैसें जालें

९३७२	कुरंगिणी	।।ज्ञा.गा.०१९०.०६।।	वत्स विघडलियां धेनु भेटली। जैसी कुरंगिणी पाडसा मीनली
९३७३	कुरळी	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतीगर्भी समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
९३७४	कुरवडई	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
९३७५	कुरवडा	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
९३७६	कुरवाळिलें	।।ज्ञा.गा.०४६४.०६।।	ज्ञानदेवीं सिद्धी साउली श्रीहरि। गुरुकृपा करीं कुरवाळिलें
९३७७	कुल	।।ज्ञा.गा.०१७४.०६।।	ज्ञानदेवीं जप ध्यान। रामकृष्ण नारायण। धन्य त्याचें कुल जाण। हरिस्मरण करिताची
९३७८	कुलस्त्रिया	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
९३७९	कुला	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
९३८०	कुलासहित	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
९३८१	कुल्लाळ	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
९३८२	कुळ	।।ज्ञा.गा.००५७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम जपा हरीचें। परंपरा त्याचें कुळ शुद्ध
९३८३	कुळ	।।ज्ञा.गा.००६७.०४।।	ज्ञानदेवीं मंत्र हरिनामाचें शस्त्र। यमें कुळ गोत्र वर्जियेलें
९३८४	कुळ	।।ज्ञा.गा.००७१.०३।।	जात वित्त गोत कुळ शीळ मात। भजे कां त्वरित भावनायुक्त
९३८५	कुळ	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
९३८६	कुळ	।।ज्ञा.गा.००८९.०२।।	धन्य कुळ तयाचें। रामनाम हेंचि वाचें। दोष हरतील जन्माचे। श्रीराम म्हणतांची
९३८७	कुळ	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
९३८८	कुळ	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं

९३८९	कुळ	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
९३९०	कुळ	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
९३९१	कुळ	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
९३९२	कुळकर्म	।।ज्ञा.गा.०२९७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवन आमुचें। नाहीं पैं साचें कुळकर्म
९३९३	कुळकर्म	।।ज्ञा.गा.०७३१.०३।।	नव्हे हा आमुचा ना हा गोताचा । कुळकर्म याचा पुसों नका
९३९४	कुळदीपकें	।।ज्ञा.गा.०२३४.०५।।	रासक्रीडा वृंदावनीं खेळे। इंदुवदन मेळे। उद्धरी यदुकुळें। कुळदीपकें
९३९५	कुळधर्म	।।ज्ञा.गा.०४८४.०३।।	जातीची विजाती नाहीं पैं कुळधर्म। कुळींचा कुळधर्म हरि आम्हां
९३९६	कुळधर्म	।।ज्ञा.गा.०४८४.०३।।	जातीची विजाती नाहीं पैं कुळधर्म। कुळींचा कुळधर्म हरि आम्हां
९३९७	कुळवाड	।।ज्ञा.गा.०७२८.०६।।	मुक्त वैभवाचा देव्हारा। निवृत्ति प्रकाशें पूजिला सारा। सोपी कुळवाड ज्ञानेश्वरा। योगमाया
९३९८	कुळवाडिये	।।ज्ञा.गा.०२१३.०४।।	ऐहिक्य परत्र दोन्ही शेतांचीं आउतें। मुंड मुंड तेथें कुळवाडिये
९३९९	कुळस्वामिनी	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे
९४००	कुळा	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
९४०१	कुळांसी	।।ज्ञा.गा.००८४.०४।।	कोटिजन्मांचे दोष। हरतील पातकें जातील नि:शेष। अंतीं होईल वैकुंठवास। कोटि कुळांसी उद्धार
९४०२	कुळाचा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
९४०३	कुळाचा	।।ज्ञा.गा.०२१०.०६।।	सकळ कुळाचा तारकु। तोचि जाणावा पुण्यश्लोकु। पांडुरंगीं रंगला नि:शंकु। धन्य जन्म तयाचा
९४०४	कुळाचार	।।ज्ञा.गा.०३०३.०३।।	सांडुनी कुळाचार जालीये निर्लज्ज । तुम्ही काय मज शिकवाल
९४०५	कुळाचें	।।ज्ञा.गा.०१४७.०३।।	कोटि कुळाचें उद्धरण। एक जपतां नारायण। येणें होशिल पावन। येरझार चुकेल
९४०६	कुळासहित	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
९४०७	कुळींचा	।।ज्ञा.गा.०४८४.०३।।	जातीची विजाती नाहीं पैं कुळधर्म। कुळींचा कुळधर्म हरि आम्हां
९४०८	कुळींचे	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि

९४०९	कुवस्तु	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
९४१०	कुवांसा	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
९४११	कुवाडा	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
९४१२	कुवाडें	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
९४१३	कुवाडें	।।ज्ञा.गा.०७०१.०२।।	तुझेची कुवाडें सांगेन तुजपुढें। तेणें मुक्तीचीं कवाडें उघडती
९४१४	कुवाडें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
९४१५	कुवाडें	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
९४१६	कुवासा	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
९४१७	कुवासा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०८।।	ऐसी दगदगल्यें सासुरवासा। विठोबा रखुमाई माझा कुवासा। निवृत्तिदासु तयाचा। जन्मोजन्मीं वोळगणा
९४१८	कुविद्या	।।ज्ञा.गा.०२११.०३।।	आपण न करी यात्रा दुजियासि जावो नेदी। विषयाचा लंपट शिकवी कुविद्या कुबुद्धी
९४१९	कुशीं	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
९४२०	कुश्चित	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
९४२१	कुष्ठी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
९४२२	कुसरी	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
९४२३	कुसरी	।।ज्ञा.गा.००२६.०२।।	अष्टदळकमळाची वोवरी। विपरीत तयाची कुसरी । एकवीस खणांचे उपरी। बाहिजु कां हरि दाखविली

९४२४	कुसरी	।।ज्ञा.गा.००६२.०१।।	एक नाम हरि द्वैत नाम दुरी। अद्वैत कुसरी विरळा जाणे
९४२५	कुसरी	।।ज्ञा.गा.०१९६.०७।।	बागडे गाती हरि वाकुल्या कुसरी। तेथें पुंडलिक परोपरी स्तवन करी
९४२६	कुसरी	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
९४२७	कुसरी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
९४२८	कुसुंबा	।।ज्ञा.गा.०६५२.०१।।	सुवर्णाचें भांडें दुधाचें आधण। कुसुंबा घालुनी नाश केला
९४२९	कुसुमकांता	।।ज्ञा.गा.००१०.०४।।	निवृत्तिगमनाच्या सिद्धिपंथा ।ज्ञानेश्वराची उन्मनी अवस्था ।तुझिया स्वरूपाची कुसुमकांता ।झळको लागे
९४३०	कुसुमकांति	।।ज्ञा.गा.०७२५.०७।।	तो स्वस्वरूपाचा पूर। अनादि आदि ईश्वर। उर्वरित उरे। कुसुमकांति
९४३१	कूटस्थ	।।ज्ञा.गा.०५६१.०१।।	कूटाकूट अंतीं कूटस्थ पैं जालें। अशेष उरलें त्या वेगळें गे माय
९४३२	कूटस्थ	।।ज्ञा.गा.०७३६.०४।।	ज्ञानदेवाचा अर्थ कूटस्थ परिपूर्ण। अपूर्णही पूर्ण होय जेथें
९४३३	कूटस्थ	।।ज्ञा.गा.०८२९.०३।।	अक्षर कूटस्थ सर्वातीत असे। अक्षर अविनाश ऐसें जाणा
९४३४	कूटस्थ	।।ज्ञा.गा.०८३०.०३।।	क्षर अक्षर अनाक्षर नाहीं। कूटस्थ सर्वही प्रसवला
९४३५	कूटाकूट	।।ज्ञा.गा.०५६१.०१।।	कूटाकूट अंतीं कूटस्थ पैं जालें। अशेष उरलें त्या वेगळें गे माय
९४३६	कूर्म	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख। कर्में चंद्रासी घडला दोष। कर्में भार वाहती कूर्म शेष। कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा
९४३७	कूर्माचिये	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
९४३८	कूळ	।।ज्ञा.गा.०२७३.०१।।	मी माझें म्हणतां ठकचि ठेलिये। आपुले जाति कूळ विसरुनी गेलिये
९४३९	कृतकृत्य	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
९४४०	कृतांत	।।ज्ञा.गा.०००७.०३।।	कृतांत दंता काळेश्वरा ।नीळ निवृत्ति ज्ञानेश्वरा। सिद्धि विनायका आदि ईश्वरा ।पूजूं आतां
९४४१	कृतार्थ	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम
९४४२	कृतार्थी	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थी। जे अनुसरलें ते कृतार्थी। भवपंथा मुकलें
९४४३	कृत्य	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
९४४४	कृत्य	।।ज्ञा.गा.०८३४.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे हें कृत्य हातां नये। माय देऊं नये कोणासही
९४४५	कृत्याचा	।।ज्ञा.गा.०८३४.०५।।	मूर्खासी हा बोध सांगों नये बापा। अभंग कृत्याचा लेश नसो हातीं

९४४६	कृपा	।।ज्ञा.गा.०१४४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सिद्धि। तरणोपाय हेचि बुद्धि। कृपा करील कृपानिधी। ऐशिया भक्तांशीं जाणावें
९४४७	कृपा	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
९४४८	कृपा	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
९४४९	कृपा	।।ज्ञा.गा.०१७२.०४।।	कृपा होईल भगवंताची। तरणोपाय सव्यसाची। येरझार चुकेल जन्माची। सरता होशिल वैकुंठ
९४५०	कृपा	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
९४५१	कृपा	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
९४५२	कृपा	।।ज्ञा.गा.०४५६.०२।।	वोळली हे कृपा निवृत्ति दयाळा। सर्व रोम पाल्हाळा प्रेमांकुर
९४५३	कृपा	।।ज्ञा.गा.०६६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल कृपा चित्तीं। पुंडलिका साधिलें प्रेम तत्त्वार्थी
९४५४	कृपा	।।ज्ञा.गा.०७००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। स्वस्वरूपीं राहे तये कृपा
९४५५	कृपा	।।ज्ञा.गा.०७१०.०४।।	मुक्ताई मुक्त जाली। विमुक्तपणा आली। ज्ञानदेवा लाधली। निवृत्ति कृपा
९४५६	कृपा	।।ज्ञा.गा.०७२८.०५।।	कैसी भ्रांती निभ्रांत जाली। रंका इंद्रपदवी आली। तैसी आपुली कृपा जाली
९४५७	कृपा	।।ज्ञा.गा.०७८३.०१।।	जडांतील शुद्धांश कौतुकें रिझाला। निवृत्तीनें दाविला कृपा करुनी
९४५८	कृपा	।।ज्ञा.गा.०८३४.०४।।	अभंगा शेवट जाणे निवृत्ति एक। त्यानें मज देख कृपा केली
९४५९	कृपा	।।ज्ञा.गा.०८३८.०६।।	निवृत्ति कृपा वरी झळके। ज्ञानेश्वराचा आनंद दीपिके। विश्व आत्मा परी येके। येकलेपणें
९४६०	कृपा	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
९४६१	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
९४६२	कृपा	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
९४६३	कृपा	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
९४६४	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
९४६५	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा

९४६६	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
९४६७	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
९४६८	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
९४६९	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
९४७०	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
९४७१	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
९४७२	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
९४७३	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
९४७४	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
९४७५	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई

९४७६	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आइ दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
९४७७	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आइ दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
९४७८	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आइ दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
९४७९	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आइ दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
९४८०	कृपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आइ दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
९४८१	कृपा	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्‌गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना
९४८२	कृपाकटाक्षें	।।ज्ञा.गा.०१८४.०६।।	कृपाकटाक्षें न्याहाळिलें । आपुल्या पदीं बैसविलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। भक्तां दिधलें वरदान
९४८३	कृपाचार्य	।।ज्ञा.गा.०१८०.०६।।	बळी कृपाचार्य इंद्र सूर्य चंद्र। ब्रह्मा आदि इंद्र पूर्ण भक्त
९४८४	कृपादान	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
९४८५	कृपादान	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
९४८६	कृपादान	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
९४८७	कृपादृष्टी	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
९४८८	कृपानिधि	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये

९४८९	कृपानिधी	।।ज्ञा.गा.०१४४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सिद्धि। तरणोपाय हेचि बुद्धि। कृपा करील कृपानिधी। ऐशिया भक्तांशीं जाणावें
९४९०	कृपानिधी	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
९४९१	कृपानिधी	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
९४९२	कृपापात्रीं	।।ज्ञा.गा.०१७१.०६।।	ज्ञानदेवीं गुरु क्षेत्रीं। नाम जपिन्नले सर्वत्रीं। भावपूर्वक कृपापात्रीं। श्रीगुरुप्रसन्न जाहला
९४९३	कृपाळ	।।ज्ञा.गा.०४३०.०३।।	तेचि मज केलें। करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ। काय वानूं
९४९४	कृपाळ	।।ज्ञा.गा.०६२८.०५।।	पतितपावन कृपाळ समर्थ। देताती पुरुषार्थ चारी दिना
९४९५	कृपाळ	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
९४९६	कृपाळ	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
९४९७	कृपाळ	।।ज्ञा.गा.११०३.०३।।	तेंचि मज केलें करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ काय वर्णूं
९४९८	कृपाळ	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
९४९९	कृपाळा	।।ज्ञा.गा.०००८.०३।।	सद्गुरु बोध प्रांजळा । मोदक बोध कृपाळा । गौरीनंदना घननीळा । मेघशामा
९५००	कृपाळु	।।ज्ञा.गा.००३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तो। जनीं वनीं कृपाळु तो गे बाई
९५०१	कृपाळु	।।ज्ञा.गा.०४४८.०२।।	कृपाळु श्रीगुरु ओळला सर्वत्र। आपेआप चरित्र दृष्टि दावी
९५०२	कृपाळु	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
९५०३	कृपाळुवा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
९५०४	कृपाळू	।।ज्ञा.गा.०१३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु कृपाळू उदारु। नामस्मरणें पारु उतरी हा निर्धारु
९५०५	कृपाळू	।।ज्ञा.गा.०७५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे मज माया कृपाळू जाली। तिणें उजळली माझी काया
९५०६	कृपाळूवा	।।ज्ञा.गा.०१६८.०२।।	जय जय करुणानिधि रामा। पावें पावें पुरुषोत्तमा। जगज्जीवना विश्रामधामा। पावें आम्हां कृपाळूवा
९५०७	कृपासिंधु	।।ज्ञा.गा.००४७.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। कृपासिंधु करुणाकरु
९५०८	कृपासिंधु	।।ज्ञा.गा.०१९१.०५।।	कृपासिंधु करुणाकरु। बाप रखुमादेविवरु
९५०९	कृपासिंधु	।।ज्ञा.गा.१११७.०५।।	बाप रखुमादेविवर । कृपासिंधु करुणाकर। देखिला

९५१०	कृपासिंधू	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
९५११	कृपें	।।ज्ञा.गा.०३१९.०५।।	मला पोताशी धलिलें माझें समाधान केलें । निवृत्तीचे कृपें सुख हें ज्ञानदेवा लाधलें
९५१२	कृपें	।।ज्ञा.गा.०६२८.०२।।	त्याचिये कृपें मोक्ष जिऊनियां। लाधिजे प्राणियां निश्चयेंची
९५१३	कृपें	।।ज्ञा.गा.०६३८.०५।।	श्रीगुरुच्या कृपें म्हणे ज्ञानेश्वर। तरसी संसार निश्चयेंशी
९५१४	कृपें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०९।।	ज्ञानेश्वराचा अनुभव झेंडा। क्षीराब्धीचा लोटला लोंढा। आनंदें नाचविला झेंडा। कृपें तुमचा
९५१५	कृपेची	।।ज्ञा.गा.०६५३.०३।।	सद्गुरु हा अनाथ माउली। कृपेची साउली केली मज
९५१६	कृपेचें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०५।।	जें रूपा अरूपा वेगळें। सहस्रनामांहूनि आगळें। परम कृपेचें कोवळें। क्रियाकर्माविरहित
९५१७	कृपेनें	।।ज्ञा.गा.०००९.०५।।	गुरुकुळस्वामिया गणपति । ज्ञानेश्वराची मंगळमूर्ति । तुझिया कृपेनें तटस्थ पावती । समाधान
९५१८	कृपेनें	।।ज्ञा.गा.०४४८.०१।।	स्वामीचे कृपेनें चिद्घन ओळलें। रसातळ पाल्हेळें ब्रह्मतेजें
९५१९	कृपेनें	।।ज्ञा.गा.०७८३.०२।।	अनुहात भेद दाविला कृपेनें। सर्व हें चैतन्य गमलें तेव्हां
९५२०	कृपेवीण	।।ज्ञा.गा.०८८५.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे तुझे कृपेवीण न तुटे फांसा। निवृत्तीनें कसा उगावला!
९५२१	कृमि	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
९५२२	कृमी	।।ज्ञा.गा.०८१३.०२।।	जीव जंतु कृमी मुंगी नेत्रामध्यें। वास्तव्य गोविंदें केलें पाहा
९५२३	कृमींकुंडीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
९५२४	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.००४२.०१।।	राम बरवा कृष्ण बरवा। सुंदर बरवा बाइयांनों
९५२५	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.००९४.०२।।	कृष्ण कृष्ण वाट सांपडली नीट। जिव्हेसी घडघडाट इंद्रियेंसहित
९५२६	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.००९४.०२।।	कृष्ण कृष्ण वाट सांपडली नीट। जिव्हेसी घडघडाट इंद्रियेंसहित
९५२७	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०११४.०४।।	पांडवांसि सदा काळीं। कृष्ण राहिला जवळी। ज्ञानदेव हृदयकमळीं। तैसाचि स्थिरावला
९५२८	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
९५२९	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
९५३०	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्मे समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
९५३१	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्गुरु
९५३२	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा

९५३३	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे
९५३४	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
९५३५	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२४४.०५।।	ज्ञानदेवा जीवीं कृष्ण चिरंजीवी। गोपाळ रंजवी प्रेमभक्तां
९५३६	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२५८.०२।।	कृष्ण आळिवा आळिवा। परतोनी मातें दावा
९५३७	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२५८.०६।।	कृष्ण सावळा डोळसु। सहज परमहंसु
९५३८	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२५८.०८।।	कृष्ण आमुचा आमुचा। खेळिया गौळियाचा
९५३९	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२६६.०३।।	कैसें याचें तेज सांवळें अरुवार। कृष्णीं कृष्ण नीर सतेजपणें
९५४०	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२९३.०२।।	अठरा भार वनस्पती। सुरवर वोळंगती। देवोदेवि आदिपति। कृष्ण काळा गे माये
९५४१	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०३२२.०५।।	तैसी ते नव्हे लेकुराची माये । कृष्ण माझी धाये मोकलिते
९५४२	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०३२८.०८।।	ज्ञानदेवीं निळिये वाटुनी गोविंदीं । कृष्ण निळिये पदीं ठाव जाला
९५४३	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०५६६.०३।।	हृदय परिवारीं कृष्ण मनोमंदिरीं। आमुच्या माजघरीं कृष्णबिंबें
९५४४	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०७०४.०२।।	निराकारींची वस्तु आकारा आणिली। कृष्णीं कृष्ण केली सकळ सृष्टी
९५४५	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०७०४.०४।।	आनंद सोहळा हरिरूपीं आवडी। कृष्ण अर्धघडी न सोडी आम्हां
९५४६	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०७३९.०४।।	चहूं शून्यवर्ण देह चार पहा। कृष्ण नीळ शोभा विकासली
९५४७	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०८००.०२।।	पश्चिम पूर्व असे शुक्ल कृष्ण नारी। दैवी आणि आसुरी वेगें शोधा
९५४८	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
९५४९	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
९५५०	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
९५५१	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
९५५२	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.११११.०४।।	भावाची मी साडी मायेची घरघुसी। कृष्ण पुरुष वरीयेला मग कैची रंडी
९५५३	कृष्णकथा	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दुःखें । जन्म योनी भोगूं लागेल
९५५४	कृष्णकथा	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा

९५५५	कृष्णकृपा	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। नि:संदेह जीव तरती
९५५६	कृष्णकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००८८.०४।।	ज्ञानदेव गीत गातसे नित्य। कृष्णकृष्ण सत्य इतुकें सार
९५५७	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
९५५८	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.००९३.०२।।	तें नाम परिकर कृष्णचि सुंदर। वैकुंठींचें घर आम्हीं केलें
९५५९	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.००९३.०४।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना कृष्णचि नयना। सर्वी सर्वत्र पान्हा कृष्णरूपें
९५६०	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.०३८९.१०।।	वेगीं सांग ठसा कोण हें रूपडें। कृष्णचि चहूंकडे बिंबलासे
९५६१	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.०५२७.०४।।	निवृत्ति साचार ज्ञानदेवीं आचार। कृष्णचि परिवार क्षरलासे
९५६२	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.०५६६.०२।।	मन गेलें ध्याना कृष्णचि नयनीं। नित्यता पर्वणी कृष्णसुखें
९५६३	कृष्णची	।।ज्ञा.गा.०२७८.०२।।	चैतन्य परिपाठी ठसा घडलासे साकार। कृष्णची आकार गोकुळीं रया
९५६४	कृष्णची	।।ज्ञा.गा.०२७८.०५।।	हरपले आकार कृष्णची क्षरला। वेदांसी अबोला श्रुतीसहित
९५६५	कृष्णदाता	।।ज्ञा.गा.००५५.०५।।	सत्वर उच्चार प्रल्हादीं बिंबला। उद्धवा लाधला कृष्णदाता
९५६६	कृष्णदेवो	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
९५६७	कृष्णद्वारावतीये	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
९५६८	कृष्णध्यानीं	।।ज्ञा.गा.००९४.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त कृष्णध्यानीं रत। जन्मजरामृत्यु हारपली
९५६९	कृष्णनयना	।।ज्ञा.गा.०५२७.०३।।	नित्यसुखवेधें वेधली कामना। कृष्णीं कृष्णनयना एक तेजें
९५७०	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.००८७.०३।।	कृष्णनाम मंत्रु सुटे। विषय प्रपंचु तुटे। मोहनमुद्रा निघोटे। वैकुंठ रया
९५७१	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.००८८.०२।।	तें तत्त्वसाधन मुक्तामुक्त धन । कृष्णनाम पूर्ण तेजीं माये
९५७२	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.००९२.०३।।	यापरी आगरु कृष्णनाम ठसा। ओतला सरिसा भाग्ययोगें
९५७३	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.१०५७.०२।।	हळुहळु गळती गळे गळों लागली सकाळें। उच्चारितां कृष्णनाम। भेणें पळिजे कळिकाळें
९५७४	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.००९३.०३।।	जपतां नाम स्मरतां पैं हरिहरि। प्रपंच बोहरी कृष्णनामें

९५७५	कृष्णपदीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
९५७६	कृष्णबिंबें	।।ज्ञा.गा.०५६६.०३।।	हृदय परिवारीं कृष्ण मनोमंदिरीं। आमुच्या माजघरीं कृष्णबिंबें
९५७७	कृष्णभेटी	।।ज्ञा.गा.०३००.०२।।	सखी सांगे गोष्टी चाल कृष्णभेटी। आम्ही तुम्ही शेवटीं वैकुंठीं नांदो
९५७८	कृष्णमाउली	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
९५७९	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
९५८०	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०२२७.०२।।	विसरल्या चार विसरल्या पार। तल्लीन साचार कृष्णमूर्ति
९५८१	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०३२५.०४।।	ज्ञानदेवीं निळा परब्रह्मीं गोंवला । कृष्णमूर्ति सांवळा हृदयीं वसे
९५८२	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०३२८.०४।।	माजयानें हटीं मुखकमळ टेंकी । निळिये अवलोकीं कृष्णमूर्ति
९५८३	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०५६६.०१।।	सगुणाची सेज निर्गुणाची बाज। सांवळी विराजे कृष्णमूर्ति
९५८४	कृष्णमूर्तीची	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
९५८५	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
९५८६	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.०३३६.०१।।	नवल देखिलें कृष्णरूप बिंब। सांवळी स्वयंभ मूर्ति हरीची
९५८७	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.०३८९.०५।।	तें सुख अपार निळीये वेधलें। कृष्णरूप हें देखिलें सर्वांरूपीं
९५८८	कृष्णरूपीं	।।ज्ञा.गा.०३८९.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सखी। कृष्णरूपीं सुखी तनु जाली
९५८९	कृष्णरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४६७.०४।।	संतशांत शांति उलथीचा ठसा। कृष्णरूपीं दिशा तेजो तेज
९५९०	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.००९३.०४।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना कृष्णचि नयना। सर्वी सर्वत्र पान्हा कृष्णरूपें
९५९१	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
९५९२	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०४।।	सबाह्य सभोंवतें चतुर्भुज सांवळें। सर्वभूतीं विवळे कृष्णरूपें
९५९३	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.०३३६.०२।।	मन निवालें समाधान जालें। कृष्णरूपें बोधलें मन माझें

९५९४	कृष्णवेधें	।।ज्ञा.गा.०२६९.०३।।	ज्ञानदेव प्रेम निळारूप रूपसें सोहळा। कृष्णवेधें वेधली बाळा भली वसे
९५९५	कृष्णसंगे	।।ज्ञा.गा.०२६९.०२।।	कृष्णसंगे बाली विव्हळ झाली निळी। चंदन अंगीं पोळी विरहज्वरें
९५९६	कृष्णसंगे	।।ज्ञा.गा.०३२९.०२।।	कैसा हा माव करूं गोविला संसारु । कृष्णसंगे धुरंधरु तरलों आम्ही
९५९७	कृष्णसुख	।।ज्ञा.गा.०५२८.०४।।	निवृत्तीचें तारूं कृष्णीं कृष्णसुख। ज्ञानदेवा चोख दिधलें नाम
९५९८	कृष्णसुखीं	।।ज्ञा.गा.०५३९.०२।।	पोटभरू येणें वैकुंठीचें पेणें। सेवासुख जाणें कृष्णसुखीं
९५९९	कृष्णसुखें	।।ज्ञा.गा.०३३७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळीये तेज। सेजबाज निज कृष्णसुखें
९६००	कृष्णसुखें	।।ज्ञा.गा.०५६६.०२।।	मन गेलें ध्याना कृष्णचि नयनीं। नित्यता पर्वणी कृष्णसुखें
९६०१	कृष्णसुखें	।।ज्ञा.गा.०५६६.०४।।	निवृत्ति निघोट ज्ञानदेवा वाट। नित्यता वैकुंठ कृष्णसुखें
९६०२	कृष्णहरी	।।ज्ञा.गा.०२४४.०४।।	ठायीं ठायीं उभ्या विसरल्या माया। हाकितु लवलाह्या कृष्णहरी
९६०३	कृष्णा	।।ज्ञा.गा.०२३४.०१।।	लक्ष लावोनी अंतरीं। कृष्णा पाहती नरनारी। लावण्यसागरु हरि। परमानंदु
९६०४	कृष्णा	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
९६०५	कृष्णा	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
९६०६	कृष्णा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना
९६०७	कृष्णा	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
९६०८	कृष्णा	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
९६०९	कृष्णांजन	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दुःख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
९६१०	कृष्णांजन	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दुःख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
९६११	कृष्णाई	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
९६१२	कृष्णाई	।।ज्ञा.गा.१११५.०१।।	विठाई कीटाई माझे कृष्णाई कानाई। रंगा येई वो येई
९६१३	कृष्णाचेनि	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
९६१४	कृष्णाचेनी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु

९६१५	कृष्णाजी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
९६१६	कृष्णासी	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
९६१७	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०२६६.०३।।	कैसें याचें तेज सांवळें अरुवार। कृष्णीं कृष्ण नीर सतेजपणें
९६१८	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०२७०.०२।।	घुमत घुमत निळेमाजीं मातु। निळेपणीं देतु क्षेम कृष्णीं
९६१९	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये
९६२०	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०५२७.०३।।	नित्यसुखवेधें वेधली कामना। कृष्णीं कृष्णनयना एक तेजें
९६२१	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०५२८.०४।।	निवृत्तीचें तारूं कृष्णीं कृष्णसुख। ज्ञानदेवा चोख दिधलें नाम
९६२२	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०७०४.०२।।	निराकारींची वस्तु आकारा आणिली। कृष्णीं कृष्ण केली सकळ सृष्टी
९६२३	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०७०४.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल अभये। भयांचें पैं भय हरपे कृष्णीं
९६२४	कृष्णें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
९६२५	कृष्णें	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
९६२६	कृष्णेंचि	।।ज्ञा.गा.०५२८.०३।।	नेणों धूर्ति मूर्ति कैंची हे प्रवृत्ति। कृष्णेंचि समाप्ति सर्व करूं
९६२७	कृष्णवर्ण	।।ज्ञा.गा.०३२६.०१।।	निळिये पेरणी निळियेपणीं खाणी । गुणाचीं लेणीं कृष्णवर्ण
९६२८	के	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
९६२९	के	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्मावेगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
९६३०	केंवी	।।ज्ञा.गा.११०३.०७।।	चळेना ढळेना जैसेंचि तैसेंचि। उपमा कोणाची केंवी साहे
९६३१	केंवीं	।।ज्ञा.गा.०६५७.०४।।	चळेना ढळेना जैसें तैसें तेंचि। उपमा आणिकाची केंवीं साहे
९६३२	केउता	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा
९६३३	केउता	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये
९६३४	केउता	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया

९६३५	केउता	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
९६३६	केउतां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
९६३७	केउतां	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
९६३८	केउती	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
९६३९	केउतें	।।ज्ञा.गा.०२६८.०२।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें तें केउतें। येणें वो पंढरिनाथें वेधियेलें
९६४०	केउतें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
९६४१	केतकीच्या	।।ज्ञा.गा.१११०.०३।।	काजळ कुंकू करूनि गेले केतकीच्या वना। सोळाजण दादले केले कोणीच नये मना
९६४२	केतुली	।।ज्ञा.गा.०४३५.०४।।	तेथे धरुनि देहभ्रांति। ते जाहली गेली किती। तेथें ज्ञानाची शक्ति। केतुली माझी
९६४३	केधवां	।।ज्ञा.गा.०२०४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आहे। तया तीर्थां केधवां जाती पाये
९६४४	केला	।।ज्ञा.गा.००११.०५।।	जो मनबुद्धिसी अगोचर । तोचि झाला चराचर । हा आत्मसुखाचा विचार । अपविस्तार केला जेणें
९६४५	केला	।।ज्ञा.गा.००१३.०४।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास केला । सर्व संसार हा तारिला । रामकृष्णें भवपाश तोडिला । सर्व पितरांसहित
९६४६	केला	।।ज्ञा.गा.००१४.०४।।	ज्ञानदेवीं जप केला । हरि समाधीसी साधिला । हरिमंत्रें प्रोक्षिला । सर्व संसार निधारिं
९६४७	केला	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
९६४८	केला	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
९६४९	केला	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया

९६५०	केला	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें
९६५१	केला	।।ज्ञा.गा.०११४.०१।।	समाधीचें साधन। तें रामनाम चिंतन । चित्ता सुखसंपन्न। हर्ष जीवनीं केला
९६५२	केला	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी
९६५३	केला	।।ज्ञा.गा.०१४५.०५।।	ज्ञानदेवें सुकाळ केला। हरि हृदयीं सांठविला। हरिपाठ हाचि साधिला। अनंत अनंत परवडी
९६५४	केला	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि हृदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
९६५५	केला	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि हृदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा
९६५६	केला	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
९६५७	केला	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
९६५८	केला	।।ज्ञा.गा.०१६९.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। रामकृष्ण आराधिला। प्रपंचीं अबोला केला। सर्व निरसला मायामोह
९६५९	केला	।।ज्ञा.गा.०१६९.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। रामकृष्ण आराधिला। प्रपंचीं अबोला केला। सर्व निरसला मायामोह
९६६०	केला	।।ज्ञा.गा.०१७०.०६।।	ज्ञानदेवीं पाठ केला। हरिचा गुण गायिला। येणें कायाक्लेश गेला। जीव निवाला सर्वांगें
९६६१	केला	।।ज्ञा.गा.०१८२.०६।।	तीर्थीं पावन धर्म जिहीं केला धडौती। कैवल्यकल्पद्रुम ते त्रिजगतीं
९६६२	केला	।।ज्ञा.गा.०१८९.०५।।	सहस्र नामांचें हातियार। शंखचक्राचे शृंगार। अति बळ वैराग्याचें थोर। केला मार षड्वर्गां
९६६३	केला	।।ज्ञा.गा.०२०८.०४।।	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
९६६४	केला	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
९६६५	केला	।।ज्ञा.गा.०२६०.०३।।	नवल हें वालभरे कैसें जोडलें जिवा। दुसरें दुरी ठेलें प्रीती केला रिघावा
९६६६	केला	।।ज्ञा.गा.०३०१.०१।।	न गमे हा संसारु म्हणोनी केला भ्रतारु । लोक अनाचारु म्हणती मज
९६६७	केला	।।ज्ञा.गा.०३०२.०२।।	सांडिणी सांडिला पैं घराचारु । दुसरा विचारु नाहीं केला
९६६८	केला	।।ज्ञा.गा.०३०६.०१।।	दुरळु अंबुला केला गे बाई । ब्रह्मादिकां तो न पडे ठाई
९६६९	केला	।।ज्ञा.गा.०३०६.०३।।	अंबुला केला धावे जरी मन । बुडती बेताळीस जाती नाक कान
९६७०	केला	।।ज्ञा.गा.०३०८.०३।।	अंबुला सांडुनी परावा केला । संसार सांडिला काय सांगों
९६७१	केला	।।ज्ञा.गा.०३५४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु लाघवी भला। आपरूपीं मज केला सौरसु
९६७२	केला	।।ज्ञा.गा.०३७०.०४।।	बाप रखुमादेविवरें केला घातासी घातु। आपला लक्षाचा लाभु वरी दिधला
९६७३	केला	।।ज्ञा.गा.०३७१.०४।।	ऐसा रखुमादेविवरु विठ्ठलु आपण पुढारला। माझा निर्वाळा केला संसारींचा
९६७४	केला	।।ज्ञा.गा.०३७३.०६।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु मध्यवर्ती भला। तेणें उगाणा केला परावृत्त होऊनियां

९६७५	केला	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
९६७६	केला	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
९६७७	केला	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
९६७८	केला	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला
९६७९	केला	।।ज्ञा.गा.०४५०.०५।।	विष्णुनाम मंत्र सोहं तेज दिवटा। उजळून चोहटा शुद्ध केला
९६८०	केला	।।ज्ञा.गा.०५७१.०१।।	आम्हीं संन्यास घेतला। देहादिकांचा त्याग केला
९६८१	केला	।।ज्ञा.गा.०५७३.०१।।	समर्थ सोयरा बोळावा केला। परी मार्गु गमला सुखाचा बाईये
९६८२	केला	।।ज्ञा.गा.०५९०.०३।।	काम क्रोध लोभ मोह दंभ मद। केला याचा छेद ज्ञानशस्त्रें
९६८३	केला	।।ज्ञा.गा.०६५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे आमिष जोडलें। निरंजनीं केला वास आम्ही
९६८४	केला	।।ज्ञा.गा.०६५२.०१।।	सुवर्णाचें भांडें दुधाचें आधण। कुसुंबा घालुनी नाश केला
९६८५	केला	।।ज्ञा.गा.०६६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदार। दीपीं दीप स्थिर केला सोयी
९६८६	केला	।।ज्ञा.गा.०६७०.०२।।	चाळवी चक्रचाळ अलगट गोपाळ। यानें केला सुकाळ सहज सुखाचा वो माये
९६८७	केला	।।ज्ञा.गा.०६८०.०१।।	साकारु निराकारु वस्तु सद्‌गुरु आमुचा। तेणें या देहाचा केला उगऊ
९६८८	केला	।।ज्ञा.गा.०६८३.०३।।	ऐसा हा निवृत्तिप्रसादु फळासी आला। निर्फळ केला मज निर्गुणाकारें
९६८९	केला	।।ज्ञा.गा.०६९३.०२।।	द्वैतभावो नाशिला माझा द्वैतभावो नाशिला। पूजा उद्वंस केला तें ब्रह्ममय
९६९०	केला	।।ज्ञा.गा.०७२८.०२।।	कीं अकल्पित लाभ जाला। प्रयत्नेविण ज्ञानयज्ञ केला। फळ येकांत फावला। सद्‌गुरुचा
९६९१	केला	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
९६९२	केला	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
९६९३	केला	।।ज्ञा.गा.०८३९.०२।।	शोधिला त्रिगुणाचा चोहटा। निघालों पश्चिमेच्या वाटा। सद्‌गुरु सुख बरवंटा। पुढें केला
९६९४	केला	।।ज्ञा.गा.०९४८.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त गुरु धर्म वित्त। अवघें जीवित हरि केला

९६९५	केला	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
९६९६	केला	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
९६९७	केला	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
९६९८	केला	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
९६९९	केला	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
९७००	केला	।।ज्ञा.गा.१०२५.०३।।	तेथें तेल सारुनी अभ्यंग केला। बाळक पुसिला अंबरवर्णें
९७०१	केला	।।ज्ञा.गा.१०३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। पाईक तो साचारु स्वामी केला
९७०२	केला	।।ज्ञा.गा.१०३६.०३।।	रखुमादेविवरु उदार जाला। धडौता केला ज्ञानदेवो
९७०३	केला	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
९७०४	केला	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप
९७०५	केला	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
९७०६	केला	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
९७०७	केला	।।ज्ञा.गा.११०५.०५।।	पितयाचा अंश घेऊनी आला। मातेसि जेणें उपभोग केला
९७०८	केला	।।ज्ञा.गा.१११०.०४।।	आंत पोकळ बाहेर पोकळ कोल्हाट्याचा वेळू। म्हातारपणीं दादला केला त्याचें डेंगण पेळू
९७०९	केला	।।ज्ञा.गा.११११.०१।।	सौरी झालें जनीं। राम केला धनी
९७१०	केलासी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
९७११	केलासे	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
९७१२	केलिया	।।ज्ञा.गा.०१७३.०५।।	कीर्तन केलिया नित्य। भवार्णव तरसी सत्य। हेंचि करावें साध्यकृत्य। रामनाम जिव्हेसी

९७१३	केलिया	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
९७१४	केलिया	।।ज्ञा.गा.०२८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
९७१५	केलिया	।।ज्ञा.गा.०९०७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
९७१६	केलिया	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
९७१७	केलियासाठीं	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
९७१८	केली	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
९७१९	केली	।।ज्ञा.गा.०११३.०४।।	ज्ञानदेवीं माळा केली। सुखाची समाधी साधिली। जिव्हा उच्चारणीं केली। अखंड हरिनाम
९७२०	केली	।।ज्ञा.गा.०११३.०४।।	ज्ञानदेवीं माळा केली। सुखाची समाधी साधिली। जिव्हा उच्चारणीं केली। अखंड हरिनाम
९७२१	केली	।।ज्ञा.गा.०१५१.०४।।	ज्ञानदेवीं केली सामग्री। भवसिंधु तरलों भवसागरीं। रामकृष्ण हेचि मुरारी। निरंतरीं सांठविला
९७२२	केली	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल
९७२३	केली	।।ज्ञा.गा.०१७३.०३।।	रामनामाची सांगडी। जेणें केली पखडी। तो तुटला ये बांदवडी। सर्व संसारापासुनी
९७२४	केली	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
९७२५	केली	।।ज्ञा.गा.०१९०.०१।।	पूर्वजन्मीं सुकृतें थोर केली । तीं मज आजि फळासी आलीं
९७२६	केली	।।ज्ञा.गा.०२५०.०३।।	ताकपिरी गोंवळी केली मजसी रांडोळी। भावें नारली मग मी पळालिये गो
९७२७	केली	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
९७२८	केली	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
९७२९	केली	।।ज्ञा.गा.०३०५.०१।।	अष्टभावें भोगितां न पुरे धणी । देह उगाणी केली देखा
९७३०	केली	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली

९७३१	केली	।।ज्ञा.गा.०४३३.०६।।	निवृत्ति पहावयाची रीति। कैसी कडणसी केली निगुति। तेव्हां चकचकिती। भलतीकडे
९७३२	केली	।।ज्ञा.गा.०४६०.०३।।	शांतीची गोफण उडविला प्रपंच। धारणा आहाच स्थिर केली
९७३३	केली	।।ज्ञा.गा.०६३३.०२।।	ऊष्ण काळीं न्यून आटोनियां गेली। नाहीं खंती केली सिंधू त्यातें
९७३४	केली	।।ज्ञा.गा.०६५३.०३।।	सद्गुरु हा अनाथ माउली। कृपेची साउली केली मज
९७३५	केली	।।ज्ञा.गा.०७०४.०२।।	निराकारींची वस्तु आकारा आणिली। कृष्णीं कृष्ण केली सकळ सृष्टी
९७३६	केली	।।ज्ञा.गा.०७११.०१।।	सांडुनियां सर्व कैलास संपत्ति। स्मशानांत वस्ती रुद्रें केली
९७३७	केली	।।ज्ञा.गा.०७१८.०२।।	नित्य निरंजन सगुणत्व केली। दुर्घटत्व बोली माये लागीं
९७३८	केली	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये
९७३९	केली	।।ज्ञा.गा.०७६०.०४।।	अनुभवाची खूण गुरुगम्य जाणती। ज्ञानदेवें विनंति हेचि केली
९७४०	केली	।।ज्ञा.गा.०८३०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें हें पाहातां। निवृत्तीनें तत्त्वता कथनी केली
९७४१	केली	।।ज्ञा.गा.०८३४.०४।।	अभंगा शेवट जाणे निवृत्ति एक। त्यानें मज देख कृपा केली
९७४२	केली	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मातें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्में निवारी नारायण
९७४३	केली	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
९७४४	केली	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
९७४५	केली	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
९७४६	केली	।।ज्ञा.गा.१०२३.०८।।	ज्ञानदेवा गोडी। केली संसारा फुगडी
९७४७	केली	।।ज्ञा.गा.१०२६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु आदि अंतीं। त्याहुनी परती मज गती केली
९७४८	केली	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
९७४९	केली	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
९७५०	केलीया	।।ज्ञा.गा.०१४०.०५।।	कीर्तन केलीया वाळवंटीं। घेतां वैष्णवांची भेटी। होईल संसाराची तुटी। चरणरज वंदितां

९७५१	केले	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं
९७५२	केले	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज
९७५३	केले	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
९७५४	केले	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
९७५५	केले	।।ज्ञा.गा.०५२२.०४।।	ज्ञानदेवा घरी पश्यंती वोवरी। वेदश्रुती घरीं दीप केले
९७५६	केले	।।ज्ञा.गा.०५६५.०१।।	तनुमनुधनें पूज्य पैं केले। आत्मलिंग पूजिलें बाईये वो
९७५७	केले	।।ज्ञा.गा.०६१२.०४।।	काम क्रोध लोभ दडले ते सहज। केले अति चोज सांगवेना
९७५८	केले	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
९७५९	केले	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
९७६०	केले	।।ज्ञा.गा.१११०.०३।।	काजळ कुंकू करूनि गेले केतकीच्या वना। सोळाजण दादले केले कोणीच नये मना
९७६१	केलें	।।ज्ञा.गा.००२३.०५।।	यापरतें बोलणें । न बोलणें होणें । तें म्यां आपुल्या अंगवणें । केलें वो माय
९७६२	केलें	।।ज्ञा.गा.००५८.०२।।	तृण अग्निमेळें समरस झालें। तैसें नामें केलें जपतां हरि
९७६३	केलें	।।ज्ञा.गा.००७१.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। वैकुंठभुवनीं घर केलें
९७६४	केलें	।।ज्ञा.गा.००७२.०४।।	ज्ञानदेवा फळ नारायण पाठ। सर्वत्र वैकुंठ केलें असे
९७६५	केलें	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
९७६६	केलें	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
९७६७	केलें	।।ज्ञा.गा.००९३.०२।।	तें नाम परिकर कृष्णचि सुंदर। वैकुंठींचें घर आम्हीं केलें
९७६८	केलें	।।ज्ञा.गा.०१०८.०२।।	त्याचें नामचि त्वरित प्रल्हादें केलें प्रसन्न। तेणें संजीवन जाले त्याचे देह
९७६९	केलें	।।ज्ञा.गा.०१०९.०३।।	विठ्ठल नाम तीन अक्षरें। अमृतपान केलें शंकरें
९७७०	केलें	।।ज्ञा.गा.०११२.०५।।	ज्ञानदेवीं पाहिलें। हरिनाम साधुनी घेतलें। तें समाधीस केलें। पुष्पशयनीं आसन
९७७१	केलें	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिघलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा
९७७२	केलें	।।ज्ञा.गा.०१४९.०४।।	ज्ञानदेवीं घर केलें। हृदयीं असे विदारलें। तेथें हरिरूप सांठविलें। मुखीं घातलें रामनाम

९७७३	केलें	।।ज्ञा.गा.०१५०.०३।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न ऐसें साधिलें। ते आणुनियां घातिलें। हृदय कमळिकें
९७७४	केलें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें । अवघें संपलें भवमूळ
९७७५	केलें	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
९७७६	केलें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें । नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी
९७७७	केलें	।।ज्ञा.गा.०१६३.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न साधनी आणिलें। चित्तचरणीं बांधलें। ज्ञानदृष्टी करूनिया
९७७८	केलें	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
९७७९	केलें	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
९७८०	केलें	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
९७८१	केलें	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
९७८२	केलें	।।ज्ञा.गा.०१७६.०५।।	त्याचेनि सुख अपार निःसंदेह गाढे। ब्रह्मांडाएवढें घर केलें
९७८३	केलें	।।ज्ञा.गा.०१८३.०५।।	दास्यत्व निकट हनुमंतें केलें। म्हणोनी देखिले रामचरण
९७८४	केलें	।।ज्ञा.गा.०२०२.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्ति सौरसें। पुंडलिकें कैसें पुण्य केलें
९७८५	केलें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०२।।	तें या पुंडलिका ओळलें। प्रेमप्रीतीनें घोळलें। भक्तिमातेनें चाळविलें। आधीन केलें आपणया
९७८६	केलें	।।ज्ञा.गा.०२०४.०२।।	पूर्वीं पुण्य केलें वो माये। विटे लाधलें या विठोबाचे पाये
९७८७	केलें	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
९७८८	केलें	।।ज्ञा.गा.०२०९.०७।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसतसे कोडें। पुंडलिकें केवढें भाग्य केलें
९७८९	केलें	।।ज्ञा.गा.०२१३.१०।।	अठराही बलौतें तें केलें धडौतें। खळें दान देते सनकादिकां
९७९०	केलें	।।ज्ञा.गा.०२१६.०२।।	नाम लाधलें नाम लाधलें। पुंडलिकें केलें खेवणें देखा
९७९१	केलें	।।ज्ञा.गा.०२१८.०१।।	पातेजोनि खेंवासी आणिलें। येणें आपणिया समान मज केलें गे माये
९७९२	केलें	।।ज्ञा.गा.०२१८.०३।।	पाहें पां येणें रखुमादेविवरा विठ्ठलें। पाहे पां राहणें पंढरपुरीं केलें
९७९३	केलें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो

९७९४	केलें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
९७९५	केलें	।।ज्ञा.गा.०२५०.०८।।	पूर्वपुण्य फळलें देहमुक्त जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गो आई यो
९७९६	केलें	।।ज्ञा.गा.०२५१.०२।।	भलें केलें विठ्ठला पिकें भरला साउला। घरींची कोपती सोडी जाऊं दे वहिला
९७९७	केलें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
९७९८	केलें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
९७९९	केलें	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
९८००	केलें	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
९८०१	केलें	।।ज्ञा.गा.०२६३.०६।।	दर्पणीं पाहतां। रूप न दिसे आपुलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मज ऐसें केलें
९८०२	केलें	।।ज्ञा.गा.०२६५.०१।।	सांवळें परब्रह्म आवडे या जिवा। मनें मन राणिवा घर केलें
९८०३	केलें	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
९८०४	केलें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
९८०५	केलें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु दैवत। मनें घर तेथें चरणीं केलें
९८०६	केलें	।।ज्ञा.गा.०२८६.०१।।	सुख शेजारीं असतां कळी जाली वो पहातां देठु फेडुनी सेवतां अरळ केलें
९८०७	केलें	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
९८०८	केलें	।।ज्ञा.गा.०२९७.०३।।	नवल पैं केलें बुडविलें सगुण। आपणची निर्गुण होउनी ठेला
९८०९	केलें	।।ज्ञा.गा.०२९८.०३।।	आपुलें केलें तें कांहीं न चले वो आतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठला देखतां
९८१०	केलें	।।ज्ञा.गा.०३०६.०४।।	मागील केलें तें अवघेंची वावो । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
९८११	केलें	।।ज्ञा.गा.०३१९.०५।।	मला पोताशी धलिलें माझें समाधान केलें । निवृत्तीचे कृपें सुख हें ज्ञानदेवा लाधलें
९८१२	केलें	।।ज्ञा.गा.०३४३.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यान मनाचेंही मन। हरिचरण स्थान दृढ केलें

९८१३	केलें	।।ज्ञा.गा.०३४५.०१।।	मनाचा भाव माझा खुंटला हरिध्यानें। अवघेंचि येणें मनें काळापिवन केलें
९८१४	केलें	।।ज्ञा.गा.०३४६.०२।।	लोहाचें सायास परिसेंसी फिटले। तैसें मज केलें गोवळ्यानें
९८१५	केलें	।।ज्ञा.गा.०३४७.०१।।	जें ब्रह्मीं पाहतां मन न सिरे कोठें। ऐसियाचे पेठे मज उभें केलें
९८१६	केलें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०२।।	श्रवण कीर्तन पादसेवन कैसें विष्णुस्मरण केलें। अर्चन वंदन दास्य सख्य आत्मनिवेदन केलें
९८१७	केलें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०२।।	श्रवण कीर्तन पादसेवन कैसें विष्णुस्मरण केलें। अर्चन वंदन दास्य सख्य आत्मनिवेदन केलें
९८१८	केलें	।।ज्ञा.गा.०३५२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें साच केलें। लोह परिसेंसी झगटलें तैसें जालें गे माये
९८१९	केलें	।।ज्ञा.गा.०३५४.०१।।	मन मारूनियां मुक्त पैं केलें। मीपण माझें नेलें हिरोनियां
९८२०	केलें	।।ज्ञा.गा.०३५७.०१।।	नेत्र लाउनी मनासी जंव पुसों जाय। तंव देवें नवल केलें गे बाईये
९८२१	केलें	।।ज्ञा.गा.०३५७.०२।।	देवें देवें नवल केलें नवल केलें। शेखीं सांगतां लाजिरवाणें
९८२२	केलें	।।ज्ञा.गा.०३५७.०२।।	देवें देवें नवल केलें नवल केलें। शेखीं सांगतां लाजिरवाणें
९८२३	केलें	।।ज्ञा.गा.०३५८.०२।।	देवें नवल केलें मन माझें मोहिले। विसरु तो आठऊ जाला गे माये
९८२४	केलें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०१।।	दीनपण दवडूनि दीनानाथें मेळविलें। तें येणें गोपाळें केलें रूप नवल वो माये
९८२५	केलें	।।ज्ञा.गा.०३७०.०१।।	जन्माचें व्याज आपणचि गिळिलें। मुद्दलाचा ठावो नाहीं ऐसें केलें
९८२६	केलें	।।ज्ञा.गा.०३७२.०१।।	सत्राविये कोठडिये माजीं निक्षेपिलें। एकीं केलें धन तें बाविसे नेलें पातेजोनी
९८२७	केलें	।।ज्ञा.गा.०३७४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें जन्मावेगळें केलें। म्हणोनी भाज जालें बाईये वो
९८२८	केलें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये
९८२९	केलें	।।ज्ञा.गा.०३७७.०२।।	माझें जिणेंचि बुडालें माझें जिणेंचि बुडालें। विठ्ठलें कुडें केलें काय सांगों
९८३०	केलें	।।ज्ञा.गा.०३८८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें रूप। दाउनी स्वरूप एक केलें
९८३१	केलें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
९८३२	केलें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
९८३३	केलें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा

९८३४	केलें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
९८३५	केलें	।।ज्ञा.गा.०४००.०३।।	कापुरें दूतीसी रुसणें केलें। तरी सांग पां कवणाचें काय गेले
९८३६	केलें	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
९८३७	केलें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये
९८३८	केलें	।।ज्ञा.गा.०४२४.०४।।	ज्ञान गोदावरीच्या तीरीं। स्नान केलें पंचाळेश्वरीं। ज्ञानदेवाच्या अंतरीं। दत्तात्रेय योगिया
९८३९	केलें	।।ज्ञा.गा.०४३०.०३।।	तेचि मज केलें। करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ। काय वानूं
९८४०	केलें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०३।।	जें गुह्याचें मौन्यमाळा। तें मज केलें करतळामळा। अचळादि अचळा। सुख असें
९८४१	केलें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०२।।	तुम्ही एक मुक्त केलें। विश्वकर्त्या सारिखें जालें। सत्यब्रीद आपुलें। देव बोले
९८४२	केलें	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा लळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
९८४३	केलें	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
९८४४	केलें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०५।।	निवृत्ति निरंजनाचा सरा। कैसा वोसंडला अंबरा। सुख पावोनि ज्ञानेश्वरा। ब्रह्म केलें
९८४५	केलें	।।ज्ञा.गा.०४३५.०२।।	जनका हेंचि जालें। तेणें विश्व ब्रह्मचि केलें। त्यांत वेगळेपण आपुलें। मिरवूं नये
९८४६	केलें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेंचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा
९८४७	केलें	।।ज्ञा.गा.०४५१.०३।।	निरशून्य शून्य साधूनि उपरम। वैकुंठीचें धाम हृदय केलें
९८४८	केलें	।।ज्ञा.गा.०४५२.०५।।	उद्भट कारण केलें हो ऐसें। तुष्टोनी सौरसें केलें तुम्हीं
९८४९	केलें	।।ज्ञा.गा.०४५२.०५।।	उद्भट कारण केलें हो ऐसें। तुष्टोनी सौरसें केलें तुम्हीं
९८५०	केलें	।।ज्ञा.गा.०४६१.०१।।	खळेंदान देसी भोक्तया सांपडे। ऐसें तुवां चोखडें रूप केलें
९८५१	केलें	।।ज्ञा.गा.०४६१.०६।।	निवृत्ति प्रमाण केलें तुवां ज्ञाना। ब्रह्मींब्रह्म अगम्या रातलासी
९८५२	केलें	।।ज्ञा.गा.०४६२.०२।।	तैसा तूं गभस्ति निवृत्ति उदारा। उगवोनी चराचरां तेज केलें
९८५३	केलें	।।ज्ञा.गा.०४७०.०६।।	ऐसें हें पठण ज्ञानदेवा जालें। निवृत्तीनें केलें आपणा ऐसें
९८५४	केलें	।।ज्ञा.गा.०४७२.०२।।	आतां मी न करी भ्रांतीचें भ्रमण। वृत्तीसीं मार्जन केलें असे
९८५५	केलें	।।ज्ञा.गा.०४७२.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें नवल पैं केलें। तारूं हारपलें मृगजळीं
९८५६	केलें	।।ज्ञा.गा.०४७३.०३।।	देंठीहूनी सुटलें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरें ऐसें केलें गे माये
९८५७	केलें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया

९८५८	केलें	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
९८५९	केलें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०२।।	आणिकांची चाड न लवावो मातें। एकल्या अनंतें मज बरवें केलें वो माय
९८६०	केलें	।।ज्ञा.गा.०५१५.०४।।	ऐसें म्यां रूप आपुलें आपणचि केलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
९८६१	केलें	।।ज्ञा.गा.०५२०.०४।।	ज्ञानदेवीं घर तत्त्वतां निर्गुण। परेचें संपूर्ण घर केलें
९८६२	केलें	।।ज्ञा.गा.०५३७.०२।।	तेणें केलें अनारिसें केलें अनारिसें। पाहों गेलें सरिसें हरपलें गे माये
९८६३	केलें	।।ज्ञा.गा.०५३७.०२।।	तेणें केलें अनारिसें केलें अनारिसें। पाहों गेलें सरिसें हरपलें गे माये
९८६४	केलें	।।ज्ञा.गा.०५४९.०१।।	माझें स्वरूप म्यांचि शृंगारिलें। निर्वाणीं म्यां केलें लयाकार
९८६५	केलें	।।ज्ञा.गा.०५४९.०३।।	सहज गुणाचें निर्गुण वो केलें। माझें म्यां पाहिलें मन मावळुनी
९८६६	केलें	।।ज्ञा.गा.०५५१.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें निटें। वायांवीण विटे मिस केलें
९८६७	केलें	।।ज्ञा.गा.०५९०.०१।।	वासनेचें बीज भर्जोनी टाकिलें। मानसासी केलें देशधडी
९८६८	केलें	।।ज्ञा.गा.०६३३.०६।।	सज्ञान चेईलें अज्ञान निदेलें। विपरीत केलें सुपरीत
९८६९	केलें	।।ज्ञा.गा.०६५९.०६।।	निवृत्तिदासु तेथें निवृत्ति करुनी यातें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें फुडें केलें
९८७०	केलें	।।ज्ञा.गा.०६६७.०४।।	मीपण माझें न देखे दुजें। ज्ञानदेवो म्हणे ऐसें केलें निवृत्तिराजें
९८७१	केलें	।।ज्ञा.गा.०६७१.०१।।	पंचविसा वेगळें महत्तत्त्व बोलिजे। तें मज अंगविजे ऐसें निवृत्ति केलें वो माये
९८७२	केलें	।।ज्ञा.गा.०६८४.०२।।	अवघे धन देऊनि मज निर्धन केलें। ऋण मागावया धाडिलें नये ते ठायीं
९८७३	केलें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०३।।	निवृत्ति गुरुने अधिक केलें। निमिष्यमात्री दाविलें धन माझें
९८७४	केलें	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
९८७५	केलें	।।ज्ञा.गा.०६९१.०२।।	बोलों नये ऐसें केलें वो माय येणें। बोलतांचि गुणें आठऊ नाहीं
९८७६	केलें	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
९८७७	केलें	।।ज्ञा.गा.०६९२.०३।।	मीपण माझें नुरेचि कांहीं दुजें। ऐसें नाहीं केलें निवृत्तिराजें म्हणे ज्ञानदेवो
९८७८	केलें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
९८७९	केलें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०२।।	घेऊनि गेला माझें धन। केलें पैं निर्वाण मन देखा

९८८०	केलें	।।ज्ञा.गा.०७०४.०१।।	देहाचेनि दीपकें पाहे जों सभोंवतें। तंव अवचितें तेंचि ध्यान केलें
९८८१	केलें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
९८८२	केलें	।।ज्ञा.गा.०७९२.०२।।	सकार हकार तूर्या उन्मनी भेद। अभेदुनी भेद केलें मज
९८८३	केलें	।।ज्ञा.गा.०८१३.०२।।	जीव जंतु कृमी मुंगी नेत्रामध्यें। वास्तव्य गोविंदें केलें पाहा
९८८४	केलें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
९८८५	केलें	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
९८८६	केलें	।।ज्ञा.गा.०९०१.०५।।	ज्ञानदेवीं घर। केलें पैं सपूर। संसार येरझार। हरिचरणीं
९८८७	केलें	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
९८८८	केलें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
९८८९	केलें	।।ज्ञा.गा.०९९५.०४।।	ज्ञानदेवें भाष्यें केलें। गीताज्ञान विस्तारलें। भक्ती भाग्यवंतीं घेतलें। भाष्येंकरुनी गीतेच्या
९८९०	केलें	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
९८९१	केलें	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
९८९२	केलें	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
९८९३	केलें	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतलें। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
९८९४	केलें	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
९८९५	केलें	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ

९८९६	केलें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
९८९७	केलें	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
९८९८	केलें	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
९८९९	केलें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
९९००	केलें	।।ज्ञा.गा.१०२४.०३।।	चौदा नि:शब्दीं जागृत केलें। एकवीसीं हालवुनी बाळ उठविलें
९९०१	केलें	।।ज्ञा.गा.१०२४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निजीं निजविलें। कांहीं नव्हे ऐसें कांहीं ना केलें
९९०२	केलें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०८।।	प्रीतीचें पांघरूण काळें घोंगडें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें मज केलें उघडें
९९०३	केलें	।।ज्ञा.गा.१०४१.०३।।	रखुमादेविवरें कामाण केलें। अपकारेंविण उघडें नागविलें
९९०४	केलें	।।ज्ञा.गा.१०४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें इतुकें केलें। माझें चवाळें हिरोनि नेलें गे माय
९९०५	केलें	।।ज्ञा.गा.१०४७.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। माझें चोरुनी जिणें उघडें केलें गे माय
९९०६	केलें	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
९९०७	केलें	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
९९०८	केलें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
९९०९	केलें	।।ज्ञा.गा.१०५६.०३।।	मेघधारी तपनपन केलें। तारापुष्पीं वरी पूजिलें। चंद्रफळ ज्या वाहिलें। ओवाळिलें रविदीपें
९९१०	केलें	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
९९११	केलें	।।ज्ञा.गा.१०६३.०२।।	उर्ण तंतु दोरा जाळें केलें त्याचें। डोहीं मृगजळाचे धरिलें मच्छ
९९१२	केलें	।।ज्ञा.गा.१०६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे केलें अविद्येचे। संतासी तयाचें भय नाहीं
९९१३	केलें	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया

९९१४	केलें	।।ज्ञा.गा.१०८१.०४।।	ज्ञानदेवो मानवलें। माझें मज सांगितलें। दोहोंचे मिळोनि एक जालें। भलें केलें चांगया
९९१५	केलें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें
९९१६	केलें	।।ज्ञा.गा.११०३.०३।।	तेंचि मज केलें करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ काय वर्णूं
९९१७	केलें	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
९९१८	केलें	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
९९१९	केलें	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
९९२०	केलेंनि	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
९९२१	केलेंसे	।।ज्ञा.गा.००८६.०५।।	सुलभ आणि सोपारें केलेंसे दातारें। आम्हीं एकसरें उच्चारिलें
९९२२	केलों	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
९९२३	केल्या	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
९९२४	केल्या	।।ज्ञा.गा.०२३५.०२।।	डोळां बैसलें हृदयीं स्थिरावलें। मन नुठी तेथून कांहीं केल्या
९९२५	केल्या	।।ज्ञा.गा.०४६६.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विनत सोपारा। मरणाच्या येरझारा दूर केल्या
९९२६	केळवला	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
९९२७	केळवली	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
९९२८	केळी	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
९९२९	केवढा	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
९९३०	केवढें	।।ज्ञा.गा.०२०९.०७।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसतसे कोडें। पुंडलिकें केवढें भाग्य केलें

९९३१	केवढें	।।ज्ञा.गा.०४२०.०३।।	मसीपत्र तें केवढें। रावो चालवी आपुल्या पाडें
९९३२	केवळ	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
९९३३	केवळ	।।ज्ञा.गा.००१२.०३।।	गुरु वैराग्याचें मूळ । गुरु हा परब्रह्म केवळ । गुरु सोडवी तत्काळ । गांठ लिंगदेहाची
९९३४	केवळ	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
९९३५	केवळ	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
९९३६	केवळ	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
९९३७	केवळ	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
९९३८	केवळ	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
९९३९	केवळ	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
९९४०	केवळ	।।ज्ञा.गा.०६१२.०१।।	केवळ निराभास या जगीं जाहला। नाहीं आन उरला भास कांहीं
९९४१	केवळ	।।ज्ञा.गा.०७६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे जें मूळ। सत्रावी केवळ शुद्धरूप
९९४२	केवळ	।।ज्ञा.गा.०७९०.०२।।	चंद्रांतील जळ ते सत्रावी केवळ। नादबिंदा कल्होळ गर्भीं झाला
९९४३	केवळ	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
९९४४	केवळ	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ

९९४५	केवळ	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
९९४६	केवळ	।।ज्ञा.गा.०९९४.०३।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें
९९४७	केवळ	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्त्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
९९४८	केवळ	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
९९४९	केवळा	।।ज्ञा.गा.०३२४.०२।।	वेधु वेधला निळा पाहे घननीळा । विरहिणी केवळा रंग रसनें
९९५०	केवीं	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
९९५१	केवीं	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
९९५२	केवीं	।।ज्ञा.गा.००७२.०३।।	तेथील प्रमाण नेणवे वेदांसी। ते जीव जंतूंसी केवीं कळे
९९५३	केवीं	।।ज्ञा.गा.००८१.०१।।	प्राप्तीवीण फळ केवीं लाहे प्राणी। जैसा चातक धरणीं उपवासु
९९५४	केवीं	।।ज्ञा.गा.००८१.०३।।	तैसें केवीं घडे संसारिया चित्तें। प्राप्तीच्या अर्थातें साहे संत
९९५५	केवीं	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
९९५६	केवीं	।।ज्ञा.गा.०१८२.०५।।	अंघ्रिरेणु ज्याचा उद्धरितो पतिता। प्राकृत वाणी केवीं वर्णूं हरिभक्तां
९९५७	केवीं	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
९९५८	केवीं	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
९९५९	केवीं	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
९९६०	केवीं	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा

९९६१	केवीं	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
९९६२	केवीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०२।।	तुझें तुज देवा सांगतां निकें। समर्थासी केवीं बोलावें रंकें
९९६३	केवीं	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेऱ्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
९९६४	केवीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
९९६५	केवीं	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
९९६६	केवीं	।।ज्ञा.गा.०४२८.०१।।	दृष्टीचा देखणा दृष्टी–अगोचर। दृष्टी गोचर होय केवीं
९९६७	केवीं	।।ज्ञा.गा.०४८२.०३।।	सात्त्विक वैराग्य परिपूर्ण शांति। दैविक संपत्ति सांडी केवीं
९९६८	केवीं	।।ज्ञा.गा.०५९९.०२।।	केवीं तुज कळे सांग जीव रूपा। वृथा भ्रम बापा करितोसी
९९६९	केवीं	।।ज्ञा.गा.०५९९.०३।।	आकाशाचें फळ चित्रींच्या नराशी। केवीं प्राप्त त्यासी होईजेल
९९७०	केवीं	।।ज्ञा.गा.०६३९.०३।।	नाथिलें अज्ञान करून अनंता। केवीं मोक्षपंथा जाईलजे पां
९९७१	केवीं	।।ज्ञा.गा.०६५९.०१।।	कापुराचे कळिवर अनळाचा मरगळा। भेदून द्वैताचा सोहळा केवीं निवडों पाहे
९९७२	केवीं	।।ज्ञा.गा.०६५९.०२।।	बोलु अखरीच वळला भीतरीं नाहीं आला।तो केवीं विठ्ठला पावे जी तुम्हां
९९७३	केवीं	।।ज्ञा.गा.०६५९.०५।।	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
९९७४	केवीं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
९९७५	केवीं	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें

९९७६	केवीं	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
९९७७	केवीं	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
९९७८	केवीं	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
९९७९	केवीं	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
९९८०	केवीं	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
९९८१	केवीं	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
९९८२	केवीं	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
९९८३	केवीं	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
९९८४	केवीं	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
९९८५	केवीं	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
९९८६	केवीं	।।ज्ञा.गा.०९०४.०२।।	सुखाचा साचा केवीं बोलिजे। जिवातें केवीं सुईजे

९९८७	केवीं	।।ज्ञा.गा.०९०४.०२।।	सुखाचा साचा केवीं बोलिजे। जिवातें केवीं सुईजे
९९८८	केवीं	।।ज्ञा.गा.०९१०.०३।।	कैसेनि कीजे मनासी रक्षण। भावासी बंधन केवीं घडे
९९८९	केवीं	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
९९९०	केवीं	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
९९९१	केवीं	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
९९९२	केवीं	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दुःख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
९९९३	केवीं	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
९९९४	केवीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
९९९५	केवीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्मे जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
९९९६	केवीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्मे मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
९९९७	केवीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
९९९८	केवीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा

९९९९	केवीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
१००००	केवीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
१०००१	केवीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
१०००२	केवीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
१०००३	केवीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
१०००४	केवीं	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णूं चक्रपाणी बहु काळें गे माय
१०००५	केव्हढें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
१०००६	केव्हां	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
१०००७	केशर	।।ज्ञा.गा.०७३८.०३।।	रक्त श्वेत शाम नीळवर्ण आहे। पीत केशर हे माजी तेथें
१०००८	केशरीचीं	।।ज्ञा.गा.००२२.०३।।	आडत्रिपुंड्र शोभत द्रुमिळ भारेंसि जात । नागर केशरीचीं पुष्पें कैसी पैं मिरवत
१०००९	केशव	।।ज्ञा.गा.००४२.०२।।	केशव बरवा माधव बरवा। गोपाळ बरवा बाइयांनों
१००१०	केशव	।।ज्ञा.गा.०१०६.०२।।	केशव नाम सार विठ्ठल उच्चार। राम निरंतर हृदयीं वसे
१००११	केशव	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
१००१२	केशव	।।ज्ञा.गा.०४७०.०१।।	साध्यसाधनकाज निवृत्तीचें गुज। केशव सहज सर्वभूतीं
१००१३	केशव	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
१००१४	केशव	।।ज्ञा.गा.१०३५.०१।।	रात्री दिवस वाहातसे चिंता। केशव धडौता होईन मी
१००१५	केशवसेवा	।।ज्ञा.गा.०१२३.०१।।	कर्माचिया रेखा। नुलंघिती अशेषा। म्हणोनि विशेषा। केशवसेवा
१००१६	केशवा	।।ज्ञा.गा.०२७२.०१।।	जीवाचिया जीवा प्रेमभावाचिया भावा। तुज वांचुनी केशवा अनु नावडे

१००१७	केशवासी	।।ज्ञा.गा.००८१.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे नामया हें तूं गा जाणसी। भजन केशवासी तूंचि तुझा
१००१८	केशवीं	।।ज्ञा.गा.०४६३.०२।।	तैसें तुज ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीं विराज चित्त जोडे
१००१९	केशिराज	।।ज्ञा.गा.०१९६.०९।।	ज्ञानदेवा बीज विठ्ठल केशिराज। नव्हे हें नवल चोज प्रत्यक्ष हरि
१००२०	केशीं	।।ज्ञा.गा.०२८४.०२।।	भेटवा वो त्यासी चरण झाडीन केशीं। सगुणरूपासी मी वो भाळलिये
१००२१	केशीराज	।।ज्ञा.गा.०८५६.०२।।	संत ते कोण संत ते कोण। हे जाणवी खूण केशीराज
१००२२	केशीराजें	।।ज्ञा.गा.००६०.०२।।	बुद्धीचें वैभव अन्य नाहीं दुजें। एका केशीराजें सकळ सिद्धी
१००२३	केसरी	।।ज्ञा.गा.०२३३.०६।।	आतां ऐसें करीं तुज मज सरोभरी। प्रपंच केसरी होई रया
१००२४	केही	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
१००२५	केहीं	।।ज्ञा.गा.०९०९.०२।।	सुमनाचें जीवन विरुळे विपायें। वियोग जालिया केहीं न साहे रे भ्रमरा
१००२६	केहीं	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
१००२७	कैं	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
१००२८	कैं	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
१००२९	कैं	।।ज्ञा.गा.१०९७.०४।।	तुजवीण वेल्हाळा कैं सुखसोहळा। रखुमादेविवरा विठ्ठला शेजे नलगे डोळा
१००३०	कैंचा	।।ज्ञा.गा.०२९७.०२।।	काय सांगो तुम्हां कैंचा हा गोंवळु। न म्हणे दिन वेळु आम्हां घरीं
१००३१	कैंचा	।।ज्ञा.गा.०४२६.०२।।	सद्‌गुरु वांचोनि बोध कैंचा मना। वायां अंत:करणा शिणविसी
१००३२	कैंचा	।।ज्ञा.गा.०६१०.०५।।	आतां मी तूं कैंचा सर्व एकाकार। जाहला ज्ञानेश्वर स्वयं ब्रह्म
१००३३	कैंचा	।।ज्ञा.गा.०८४४.०२।।	दीप गेल्यावरी कैंचा जी प्रकाश। झाका झाकी त्यास कासयाची
१००३४	कैंचा	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
१००३५	कैंचा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्‌गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा

१००३६	कैंची	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
१००३७	कैंची	।।ज्ञा.गा.०३९१.०८।।	लाजेसी ना तूं देवा माझें म्हणतां संन्याशासवें कैंची रे कांता
१००३८	कैंची	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
१००३९	कैंची	।।ज्ञा.गा.०५२८.०३।।	नेणों धूर्ति मूर्ति कैंची हे प्रवृत्ति। कृष्णोंचि समाप्ति सर्व करूं
१००४०	कैंची	।।ज्ञा.गा.०६०३.०२।।	कैंची गा विश्रांति दुर्जनाच्या संगीं। दाटोनियां भोगी नरकदु:ख
१००४१	कैंची	।।ज्ञा.गा.०६१६.०१।।	दुर्जनाच्या संगें दुर्जनत्व प्राप्ती। कैंची त्या विश्रांती साधकाशी
१००४२	कैंची	।।ज्ञा.गा.०९०१.०३।।	आयुष्याचे पेठे। संसाराचे तट। गुरुवीण वाट। कैंची रया
१००४३	कैंची	।।ज्ञा.गा.०९१०.०२।।	पढियंते बाईये गुणेंवीण हातां नये। साचेवीण सये तेथें आवडी कैंची
१००४४	कैंची	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
१००४५	कैंचें	।।ज्ञा.गा.०१५५.०२।।	राजसाचे सवें संगीत गायन। तेथें ब्रह्मज्ञान लाधे कैंचें
१००४६	कैंचें	।।ज्ञा.गा.०१९४.०४।।	संत मिळाले सकळिक। तेथें दोष कैंचें पातक। तेथें तीर्थे सकळिक। स्वर्गमृत्यु पाताळिची
१००४७	कैंचें	।।ज्ञा.गा.०६४५.०३।।	तेथें कैंचें मुक्त मुळीं नाहीं बद्ध। सर्वही अबद्ध दिसे जे का
१००४८	कैंचें	।।ज्ञा.गा.०७१३.०५।।	नाहीं आवाहन कैंचें विसर्जन। स्वरूपींच लीन ज्ञानदेव
१००४९	कैचा	।।ज्ञा.गा.०४९३.०२।।	नाहीं त्यास मेरु कैचा विवेकु। जनवन लोकु ब्रह्म दिसे
१००५०	कैचा	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा
१००५१	कैचा	।।ज्ञा.गा.०८३६.०५।।	तेथें कैची गति कैचा वा विचार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हा
१००५२	कैचा	।।ज्ञा.गा.०८७३.०१।।	दीपीं दीप सामावे तेथें कैचा विचारु। राहिला निर्धारु नाना मत्ता
१००५३	कैचा	।।ज्ञा.गा.०८७६.०३।।	वांझेचिया सुता रचशील मारे। कैचा पुत्र तेथें कायी संव्हरे
१००५४	कैचा	।।ज्ञा.गा.०८७६.०४।।	कोल्हैरीचे वारु आणिशील बसावया। कैचा राऊत कोणा जिंकशील रया
१००५५	कैचा	।।ज्ञा.गा.०८७७.०३।।	वांझेचिया पुता घालशील मारे। तेथे कैचा पुत्र मृत्यु कोणा संव्हारे
१००५६	कैचि	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर
१००५७	कैची	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये

१००५८	कैची	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
१००५९	कैची	।।ज्ञा.गा.०४००.०१।।	चंद्रा पूर्णिमे पूर्ण शोभा। कळा तुटलिया कैची तेथें प्रभा
१००६०	कैची	।।ज्ञा.गा.०४८१.०३।।	लिंगदेहभंग जंव झाला नाहीं। तोंवरी बा पाहीं मुक्ति कैची
१००६१	कैची	।।ज्ञा.गा.०८३६.०५।।	तेथें कैची गति कैचा वा विचार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हा
१००६२	कैची	।।ज्ञा.गा.११११.०४।।	भावाची मी साडी मायेची घरघुसी। कृष्ण पुरुष वरीयेला मग कैची रंडी
१००६३	कैचें	।।ज्ञा.गा.००५६.०३।।	द्वैताची झाडणी गुरुवीण ज्ञान। तया कैचें कीर्तन घडेल नामीं
१००६४	कैचें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
१००६५	कैचें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
१००६६	कैचें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०६।।	ऐसें परब्रह्म सांवळें दैवत आमुचें। आतां आम्हां कैचें क्रिया कर्म
१००६७	कैचें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०४।।	सर्व होणें तुज एकाचें। दुजेपण तेथें आणावें कैचें
१००६८	कैचें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
१००६९	कैचें	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
१००७०	कैचें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
१००७१	कैचें	।।ज्ञा.गा.०५३९.०४।।	ज्ञानदेवा साध्य ज्ञानाचें उपाध्य। येर तत्त्व बोध्य मुक्त कैचें

१००७२	कैचें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
१००७३	कैचें	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये
१००७४	कैचें	।।ज्ञा.गा.०६४०.०१।।	संसारचि नाहीं येथें या कारणें। नाहींच जन्मणें मरणें कैचें
१००७५	कैचें	।।ज्ञा.गा.०६४०.०२।।	भास तोही नासताहे कैचें निराकाश। सर्वी समरस परब्रह्म
१००७६	कैचें	।।ज्ञा.गा.०६५७.०५।।	बहुजन्मा शेवटीं फळ हें पुण्याचें। अभाग्यासी कैचें प्राप्त होय
१००७७	कैचें	।।ज्ञा.गा.०८७५.०३।।	नरदेह कैचें तुज होय साचें। नव्हे रे देहींचें सुख तुज
१००७८	कैचें	।।ज्ञा.गा.०८७६.०१।।	मृगजळाच्या जळीं चाळिसी जळचरें। कैचें जळ तेथें कोठें मत्स्य रे
१००७९	कैचें	।।ज्ञा.गा.०८७७.०१।।	मृगजळाचे डोहीं मारिशील जळचरें। कैचें जळ तेथें कैचें मत्स्य रे
१००८०	कैचें	।।ज्ञा.गा.०८७७.०१।।	मृगजळाचे डोहीं मारिशील जळचरें। कैचें जळ तेथें कैचें मत्स्य रे
१००८१	कैचें	।।ज्ञा.गा.०८७७.०४।।	रोहिणीचें वारु आणिसी बैसावया। कैचें वारु काय जुंझशील वायां
१००८२	कैचें	।।ज्ञा.गा.०८७७.०५।।	स्वप्नींचिया धना बांधिसि कळांतरा। कैचें धन काय होसी व्यवहारा
१००८३	कैचें	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
१००८४	कैचें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
१००८५	कैचें	।।ज्ञा.गा.०९४७.०२।।	पर नाहीं तेथे अरुतें कैचें। आदिमध्य साचें कळिका हरि
१००८६	कैचें	।।ज्ञा.गा.०९७०.०१।।	तूं तो माझें मी तो तुझें। ऐक्य जालें तेथें कैचें दुजें
१००८७	कैचें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
१००८८	कैचें	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
१००८९	कैचें	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
१००९०	कैचेनि	।।ज्ञा.गा.१०६९.०३।।	उदय ना अस्तु तेथें कैचेनि त्रिगुण। आपणचि दर्पण होऊनि ठेला

१००९१	कैलास	।।ज्ञा.गा.०५९७.०१।।	त्यागुनी कैलास सर्वही संपत्ती। स्मशानांत वस्ती रुद्र करी
१००९२	कैलास	।।ज्ञा.गा.०७११.०१।।	सांडुनियां सर्व कैलास संपत्ति। स्मशानांत वस्ती रुद्रें केली
१००९३	कैलासनाथें	।।ज्ञा.गा.०७३४.०३।।	ऐसें कैलासनाथें सांगितलें पार्वती। ज्ञानदेवा निवृत्ति तेंचि सांगे
१००९४	कैवल्य	।।ज्ञा.गा.०३०८.०२।।	उठोनी गेलिये अज्ञान म्हणाल । म्यां तंव कैवल्य जोडियेलें
१००९५	कैवल्य	।।ज्ञा.गा.०८०९.०३।।	कैवल्य देह तो ज्ञानदेवें पाहिला। पहाणें होऊनी ठेला चराचरीं
१००९६	कैवल्य	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
१००९७	कैवल्यकल्पद्रुम	।।ज्ञा.गा.०१८२.०६।।	तीर्थीं पावन धर्म जिहीं केला धडौती। कैवल्यकल्पद्रुम ते त्रिजगतीं
१००९८	कैवल्या	।।ज्ञा.गा.१०७४.०५।।	निपट कैसें आहेवपण। कैवल्या आधीं तेल कांकण
१००९९	कैवल्याचा	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
१०१००	कैवल्याचा	।।ज्ञा.गा.०६००.०३।।	ते एक त्यागितां काय आहे वाणी। कैवल्याचा धनि तोचि होय
१०१०१	कैवल्याचा	।।ज्ञा.गा.०८०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कैवल्याचा दाता। कोण पत्रीं हे कविता नाहीं ऐसी
१०१०२	कैवल्याची	।।ज्ञा.गा.००१५.०१।।	आदिनाथें बीज सांगितलें कानीं । सोहं हे शिराणी कैवल्याची
१०१०३	कैवल्याचें	।।ज्ञा.गा.०६२६.०४।।	सर्व ब्रह्मपूर्ण तयाशीच बोध। तयाशीच पद कैवल्याचें
१०१०४	कैवारी	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
१०१०५	कैशा	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
१०१०६	कैशा	।।ज्ञा.गा.०४६५.०५।।	हरपल्या रश्मी देहभाव हरि। ऋद्धि सिद्धि कामारी जाल्या कैशा
१०१०७	कैशा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०४।।	पढतयांचा मुळीं पालाणीला म्हैसा। पखाला कैशा वाहाताती
१०१०८	कैशा	।।ज्ञा.गा.०७६८.०१।।	सकार हकारीं नाडी दिसती कैशा। उलटल्या दशदिशा अमूपची
१०१०९	कैशा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
१०११०	कैशानी	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज

१०१११	कैशापरी	।।ज्ञा.गा.०७५५.०२।।	मकारी संयुक्त झाली कैशापरी। अर्धमात्रेवरी अर्धमात्रा
१०११२	कैशापरी	।।ज्ञा.गा.०७६९.०१।।	दिव्यरूप चक्षु कैशापरी झाला। ठसा हा उमटला कवण्यापरी
१०११३	कैशापरी	।।ज्ञा.गा.०८०४.०१।।	सगुण देह बापा निर्गुण माझें शीर। हा तो भेदाकार कैशापरी
१०११४	कैशी	।।ज्ञा.गा.००२२.०१।।	तुरे कांबळा डांगेवरी विषाण वेणु घेऊनि करीं । वैजयंती रुळे कैशी वक्षस्थळावरी
१०११५	कैशी	।।ज्ञा.गा.०२६९.०१।।	निळियेच्या निशीं विरहिणी पिशी। शेजबाजे कैशी आरळ शेजे
१०११६	कैशी	।।ज्ञा.गा.०६३९.०२।।	शुद्ध ब्रह्मीं कैशी कल्पना आरोपी। तोचि एक पापी जगीं होय
१०११७	कैसा	।।ज्ञा.गा.००२२.०२।।	गोविंदु वो पैल गोपाळु माये । सुरतरु तळवटीं देखे कैसा उभा राहे
१०११८	कैसा	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
१०११९	कैसा	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
१०१२०	कैसा	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
१०१२१	कैसा	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
१०१२२	कैसा	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
१०१२३	कैसा	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
१०१२४	कैसा	।।ज्ञा.गा.००५२.०२।।	भावेंवीण देव न कळे नि:संदेह। गुरुवीण अनुभव कैसा कळे
१०१२५	कैसा	।।ज्ञा.गा.००९१.०२।।	मा ज्योती मेळे कैसा उरेल कोळिसा । भावें हृषिकेशा भजतां ऐसें
१०१२६	कैसा	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
१०१२७	कैसा	।।ज्ञा.गा.०२४२.०३।।	उभा राहोनियां कैसा हालवितो बाहो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो

१०१२८	कैसा	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
१०१२९	कैसा	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
१०१३०	कैसा	।।ज्ञा.गा.०३२९.०२।।	कैसा हा माव करूं गोविला संसारु । कृष्णसंगे धुरंधरु तरलों आम्ही
१०१३१	कैसा	।।ज्ञा.गा.०३४०.०१।।	मूळ ना डाळ शाखा ना पल्लव। तो हा कैसा देव आम्हां घरीं
१०१३२	कैसा	।।ज्ञा.गा.०३६०.०२।।	काय करूं सांगा कैसा हा आकळे। एकतत्त्वीं मिळे हृदयीं गे बाई ये
१०१३३	कैसा	।।ज्ञा.गा.०३८१.०१।।	सांग सखिये बाई मज हें न कळे। कैसा हा अकळे समतेजें
१०१३४	कैसा	।।ज्ञा.गा.०३८२.०१।।	सखीप्रती सखी आदरें करी प्रश्न। जीव शिव पूर्ण कैसा दिसे
१०१३५	कैसा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
१०१३६	कैसा	।।ज्ञा.गा.०४३१.०५।।	जागृति स्वयंभ दिसे। निजलिया प्रकाशें। कैसा समाधिचा विलासे। संपादिला
१०१३७	कैसा	।।ज्ञा.गा.०४३४.०५।।	निवृत्ति निरंजनाचा सरा। कैसा वोसंडला अंबरा। सुख पावोनि ज्ञानेश्वरा। ब्रह्म केलें
१०१३८	कैसा	।।ज्ञा.गा.०४४६.०२।।	काय करूं सये कैसा हा देव। माझा मज भाव एकतत्त्वीं
१०१३९	कैसा	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
१०१४०	कैसा	।।ज्ञा.गा.०५४७.०१।।	पाहतां वटाचा विस्तारू कैसा। शाखा फुटलिया कळिया तैसा
१०१४१	कैसा	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
१०१४२	कैसा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०६।।	मग बोलावुनी म्हैसा म्हणे तूं ज्ञानीया कैसा। बोलका ऋचा वेदश्रुती
१०१४३	कैसा	।।ज्ञा.गा.०७३५.०१।।	चहूं शून्यांचा भेद कैसा पाहावा देहीं। ब्रह्मरंध्रीं नि:संदेहीं निजवस्तू
१०१४४	कैसा	।।ज्ञा.गा.०८५५.०२।।	सिद्धचि असतां कां गा विटंबिसी। नव्हेचि संन्यासी तूं जाण कैसा
१०१४५	कैसा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे

१०१४६	कैसा	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
१०१४७	कैसा	।।ज्ञा.गा.०९६२.०२।।	आठवितां तूं तया ठकशील कैसा। सांजवेळें लाहोसी उदो कां जैसा
१०१४८	कैसा	।।ज्ञा.गा.०९७७.०४।।	अणूचें प्रमाण न साहे डोळां। कैसा मुक्तीचा सोहळा घेवों पाहसी
१०१४९	कैसा	।।ज्ञा.गा.०९९०.०१।।	सदामुक्त असतां बद्ध जालों कैसा। विषयाची आशा धरोनिया
१०१५०	कैसा	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
१०१५१	कैसा	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
१०१५२	कैसा	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
१०१५३	कैसा	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
१०१५४	कैसा	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील
१०१५५	कैसा	।।ज्ञा.गा.१०३४.०२।।	परतलिया दृष्टि काळा देखिला जगजेठी। वेणिभागीं पृष्ठीं कैसा दिसतु असे
१०१५६	कैसा	।।ज्ञा.गा.१०६८.०२।।	काय सांगों तिचा नवलाहो। महालोभेंवीण कैसा येतो पान्हावो
१०१५७	कैसा	।।ज्ञा.गा.१०७७.०१।।	ऐसा गे माये कैसा योगी। जे ठाई जन्मला तो ठाव भोगी
१०१५८	कैसा	।।ज्ञा.गा.११०५.०१।।	ऐसा गे! माय! कैसा हा योगी?। जे ठायीं जन्मला तो ठाय भोगी
१०१५९	कैसी	।।ज्ञा.गा.००२२.०३।।	आडत्रिपुंड्र शोभत द्रुमिळ भारेंसि जात । नागर केशरीचीं पुष्पें कैसी पैं मिरवत
१०१६०	कैसी	।।ज्ञा.गा.००८१.०५।।	जंववरी समान शांति बुद्धि हे ठेली। तंववरी ये भुली बोली कैसी घडे
१०१६१	कैसी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
१०१६२	कैसी	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
१०१६३	कैसी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो

१०१६४	कैसी	।।ज्ञा.गा.०२७३.०२।।	गुणाचा दुकाळ पडियेला देशीं। निर्गुणासी कैसी रातलिये
१०१६५	कैसी	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
१०१६६	कैसी	।।ज्ञा.गा.०२९५.०२।।	पवन वेगाचेनि अंतरलें तुम्हासी। आतां मागुती वो कैसी परतेन वो माये
१०१६७	कैसी	।।ज्ञा.गा.०३७८.०२।।	कोणे तत्त्वीं हरि कैसी यासी परी। नांदे कवणे घरीं सांगिजेसु
१०१६८	कैसी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
१०१६९	कैसी	।।ज्ञा.गा.०४१७.०२।।	विठोबा नेणों कैसी भेटी। उरणें नाहीं जिवेसाठीं
१०१७०	कैसी	।।ज्ञा.गा.०४३३.०६।।	निवृत्ति पहावयाची रीति। कैसी कडणसी केली निगुति। तेव्हां चकचकिती। भलतीकडे
१०१७१	कैसी	।।ज्ञा.गा.०५४४.०३।।	अनंतरूपें अनंतवेषें देखिलें म्यां त्यासी। बाप रखुमादेविवरु खूण बाणली कैसी
१०१७२	कैसी	।।ज्ञा.गा.०७२८.०१।।	कैसी मनाची भ्रांति गेली। रोमांच ब्रह्मभावना जाली। हेचि शक्ति उजळली। ज्ञानाची
१०१७३	कैसी	।।ज्ञा.गा.०७२८.०३।।	कैसी दृष्टी जाली विचित्र। जगचि दिसे सत्पात्र। ऐसा उजाडला विचार। अतिवैभवा
१०१७४	कैसी	।।ज्ञा.गा.०७२८.०५।।	कैसी भ्रांती निभ्रांत जाली। रंका इंद्रपदवी आली। तैसी आपुली कृपा जाली
१०१७५	कैसी	।।ज्ञा.गा.०९७७.०१।।	पिंड निर्माण जीवकळा सरिसी। गति प्रवेशीं कैसी जाली
१०१७६	कैसी	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
१०१७७	कैसी	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
१०१७८	कैसी	।।ज्ञा.गा.११०२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसी झाली भेट। ओळखिलें अविट आपुलेपणा
१०१७९	कैसे	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
१०१८०	कैसे	।।ज्ञा.गा.०२४४.०१।।	पांवया छंदें तल्लीन गोविंदें। नाचती आनंदें गोपाळ कैसे
१०१८१	कैसे	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्‌शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
१०१८२	कैसे	।।ज्ञा.गा.०४४०.०१।।	मग निर्गुण निर्विकार। जगद्‌गुरु आदि अवतार। कैसे धारणा बांधेल धार। रोमरंध्रीं
१०१८३	कैसे	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं

१०१८४	कैसे	।।ज्ञा.गा.०४४२.०२।।	दुजाची करावया विटंबना। निंदूं पाहती साधुसज्जना। पाळितां अवसाना। साहती कैसे
१०१८५	कैसे	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
१०१८६	कैसे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा
१०१८७	कैसे	।।ज्ञा.गा.०८१४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसे हे नयन। चैतन्याची खूण आन नाहीं
१०१८८	कैसे	।।ज्ञा.गा.०८४०.०३।।	वैराग्य सुकृताचें सरू। कैसे झळकती सतारु। शेंदूर पारवे पक्षीवरु। कुंडलाकार
१०१८९	कैसें	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
१०१९०	कैसें	।।ज्ञा.गा.००२१.०३।।	कैसें जालें अरूपीं गुणीं गुणवृत्ति । सगुण पाहतां अंतरलें गती
१०१९१	कैसें	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
१०१९२	कैसें	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निववीलें गे माये
१०१९३	कैसें	।।ज्ञा.गा.०२०२.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्ति सौरसें। पुंडलिकें कैसें पुण्य केलें
१०१९४	कैसें	।।ज्ञा.गा.०२१८.०२।।	पाहें पां नवल कैसें वितलें। मन उन्मनीं उन्मन ग्रासिलें
१०१९५	कैसें	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
१०१९६	कैसें	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
१०१९७	कैसें	।।ज्ञा.गा.०२४९.०२।।	सांग गे बाईये कवणें घरीं नांदे। कैसें या गोविंदें हिंडविलें
१०१९८	कैसें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
१०१९९	कैसें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो

१०२००	कैसें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
१०२०१	कैसें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
१०२०२	कैसें	।।ज्ञा.गा.०२६०.०३।।	नवल हें वालभरे कैसें जोडलें जिवा। दुसरें दुरी ठेलें प्रीती केला रिघावा
१०२०३	कैसें	।।ज्ञा.गा.०२६६.०३।।	कैसें याचें तेज सांवळें अरुवार। कृष्णीं कृष्ण नीर सतेजपणें
१०२०४	कैसें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
१०२०५	कैसें	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
१०२०६	कैसें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें
१०२०७	कैसें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०२।।	श्रवण कीर्तन पादसेवन कैसें विष्णुस्मरण केलें। अर्चन वंदन दास्य सख्य आत्मनिवेदन केलें
१०२०८	कैसें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०३।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार संपादिलें। ध्यान धारणा आसन मुद्रा कैसें समाधीसी आलें
१०२०९	कैसें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०२।।	महुरलें महुरलें मन माझें मोहरलें। भक्तिफळासी कैसें आलें गे माये
१०२१०	कैसें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये
१०२११	कैसें	।।ज्ञा.गा.०३८०.०१।।	सखी म्हणे बाई समपण तें कैसें। येरी म्हणे देश हिंडूं नको
१०२१२	कैसें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
१०२१३	कैसें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया

१०२१४	कैसें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
१०२१५	कैसें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
१०२१६	कैसें	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
१०२१७	कैसें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०२।।	कैसें वरिष्ठांचे सार। जों आदिअंतीं विचार। हें जाणले अवतार। मानवी होती
१०२१८	कैसें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
१०२१९	कैसें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ
१०२२०	कैसें	।।ज्ञा.गा.०४८६.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे कैसें हो काई। रखुमादेविवरा विठ्ठला ध्यायी
१०२२१	कैसें	।।ज्ञा.गा.०५२२.०२।।	कैसेंनि स्वरूप प्रकाशें पैं दीप। एकीं एका सोप आकळे कैसें
१०२२२	कैसें	।।ज्ञा.गा.०५२७.०२।।	कैसें याचें करणें सांग आम्हां माय। कामधेनु होय कल्पनेची
१०२२३	कैसें	।।ज्ञा.गा.०६३४.०१।।	सर्वत्र परिपूर्ण सर्वांघटीं वसे। अभाग्यासी कैसें पडळ आलें
१०२२४	कैसें	।।ज्ञा.गा.०६३४.०३।।	आत्मा, आत्मीं भाविता देहीं। मायेच्या डोही बुडाले कैसें
१०२२५	कैसें	।।ज्ञा.गा.०६७४.०१।।	तृप्ति भुकेली काय करूं गे माये। जीवनीं जीवन कैसें तान्हेजत आहे
१०२२६	कैसें	।।ज्ञा.गा.०६७४.०३।।	निरंजनीं अंजन लेईजत आहे। आपुलें निधान कैसें आपणची पाहे
१०२२७	कैसें	।।ज्ञा.गा.०६९७.०३।।	बोलों तरी आतां मौन्य पडिलें माये। शब्द हा न साहे सांगों कैसें
१०२२८	कैसें	।।ज्ञा.गा.०७०६.०१।।	जीवन कैसें तान्हेजत आहे। मन धालें परि न धाये
१०२२९	कैसें	।।ज्ञा.गा.०७३६.०२।।	अर्थ पाहतां सांकडें ऐकतां। कैसें करूं आतां निवृत्ति सांगे
१०२३०	कैसें	।।ज्ञा.गा.०७७६.०३।।	ज्ञानदेव चढे ऐसी वाट देख। आकाशीं असे मुख तिचे कैसें
१०२३१	कैसें	।।ज्ञा.गा.०७८०.०२।।	अनुहात नाद ब्रह्मस्थानीं असे। तेथें रूप कैसें सांगा मज
१०२३२	कैसें	।।ज्ञा.गा.०७८१.०१।।	महावाक्यार्थ तें शून्य कैसें बापा। सत्वर नयनीं पहा आत्मप्रभा
१०२३३	कैसें	।।ज्ञा.गा.०७९६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसें हें जाणिजे। देहीं नाद गाजे परेवरी
१०२३४	कैसें	।।ज्ञा.गा.०८२६.०२।।	स्थूळदेह निमतां सूक्ष्म उरतां। कारणीं हारपतां कैसें झालें
१०२३५	कैसें	।।ज्ञा.गा.०८७२.०१।।	शाहाणे सिंतरें व्याहाणे मोहरें। भणंग धुरें आतुडे कैसें

१०२३६	कैसें	।।ज्ञा.गा.०९०१.०४।।	त्रिपुटिसी वर्ते। वैकुंठ सरतें। प्रेमेंविण भरितें। कैसें येत
१०२३७	कैसें	।।ज्ञा.गा.०९०४.०३।।	अमृतकराचे रश्मी चकोर सेविती। तें सुख कोण कैसें बोलिजे रया
१०२३८	कैसें	।।ज्ञा.गा.०९०४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भेटलिया। तें सुख कोण कैसें सांगिजे रया
१०२३९	कैसें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०२।।	जन कैसें माया भुललें। आपलें हित चुकलें
१०२४०	कैसें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कैसें गुरुमुखें खुणा उगविलें
१०२४१	कैसें	।।ज्ञा.गा.०९३४.०१।।	पाहतां पाहणें दृश्याही वेगळें। तें कैसें आकळे ब्रह्मतेसी
१०२४२	कैसें	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
१०२४३	कैसें	।।ज्ञा.गा.०९८१.०३।।	अरूप परी बरवें दिसे। भीतरीं कैसें विनवीतुसे
१०२४४	कैसें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
१०२४५	कैसें	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
१०२४६	कैसें	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
१०२४७	कैसें	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
१०२४८	कैसें	।।ज्ञा.गा.१००६.०६।।	वासुदेवीं ज्ञेय ज्ञान। ध्यानीं मनीं नारायण। वासुदेवो परिपूर्ण। कैसें क्षरलेंसें चैतन्य गा
१०२४९	कैसें	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
१०२५०	कैसें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
१०२५१	कैसें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें। मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
१०२५२	कैसें	।।ज्ञा.गा.१०३५.०२।।	खिरजट घोंगडें फाटकें तें कैसें। वेचिलें कैसें भोगिजे गा
१०२५३	कैसें	।।ज्ञा.गा.१०३५.०२।।	खिरजट घोंगडें फाटकें तें कैसें। वेचिलें कैसें भोगिजे गा
१०२५४	कैसें	।।ज्ञा.गा.१०७४.०५।।	निपट कैसें आहेवपण। कैवल्या आधीं तेल कांकण
१०२५५	कैसें	।।ज्ञा.गा.१०७६.०२।।	कैसें नवल चोज जालें गे माय। खांदी गंगा चोरू पळतु आहे

१०२५६	कैसें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
१०२५७	कैसेंनि	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
१०२५८	कैसेंनि	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
१०२५९	कैसेंनि	।।ज्ञा.गा.००५१.०२।।	कैसेंनि दैवत प्रसन्न त्वरीत। उगा राहे निवांत शिणसी वायां
१०२६०	कैसेंनि	।।ज्ञा.गा.००५६.०२।।	उपजोनी करंटा नेणें अद्वैत वाटा। रामकृष्णीं पैठा कैसेंनि होय
१०२६१	कैसेंनि	।।ज्ञा.गा.०५२२.०२।।	कैसेंनि स्वरूप प्रकाशें पैं दीप। एकीं एका सोप आकळे कैसें
१०२६२	कैसेंनि	।।ज्ञा.गा.०५५६.०२।।	तें अनुपम्य कैसेंनि सांगावें। जीवा चोरूनि भोगिजे तें जीवें
१०२६३	कैसेंनि	।।ज्ञा.गा.०८४६.०२।।	पशुप्राणी तया जोडी । नेघेचि हरिनाम कावडी। तो कैसेंनि परथडी। नामेंवीण पावेल
१०२६४	कैसेंनि	।।ज्ञा.गा.०८६८.०२।।	तैसें हें टवाळ हरिवीण पाल्हाळ। कैसेंनि मायाजाळ निरसे रया
१०२६५	कैसेंनि	।।ज्ञा.गा.०९४१.०२।।	सुखाचा अनुभव कैसेंनि जाणावा। भेटीचें आर्त सकळांसही सारिखें होईजे देखा
१०२६६	कैसेंनी	।।ज्ञा.गा.०५६०.०१।।	स्मरो कैसेंनी विस्मरों कैसेंनी। दोहीपरी मज अटी रया
१०२६७	कैसेंनी	।।ज्ञा.गा.०५६०.०१।।	स्मरो कैसेंनी विस्मरों कैसेंनी। दोहीपरी मज अटी रया
१०२६८	कैसेंनी	।।ज्ञा.गा.०८६९.०३।।	वेग करीं भजनां काळ यम श्रेष्ठ। कैसेंनी वैकुंठ पावशील झणें
१०२६९	कैसेनि	।।ज्ञा.गा.००५४.०३।।	अनंत वाचाळ बरळती बरळ। त्या कैसेनि दयाळ पावे हरि
१०२७०	कैसेनि	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
१०२७१	कैसेनि	।।ज्ञा.गा.०४९९.०५।।	न समाय लेवविता लेईजे कैसेनि। निरंजन अंजनीं लेईले वो माय
१०२७२	कैसेनि	।।ज्ञा.गा.०८७५.०२।।	येऊनि संसारा वायांचि उजिगरा। कैसेनि ईश्वरा पावशी हरि
१०२७३	कैसेनि	।।ज्ञा.गा.०९१०.०३।।	कैसेनि कीजे मनासी रक्षण। भावासी बंधन केवीं घडे
१०२७४	कैसेनी	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दुष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
१०२७५	कैसेनी	।।ज्ञा.गा.०३८७.०४।।	प्राणप्रिया गेली पुसे आत्मनाथा। कैसेनी उलथा गुरुखुणें
१०२७६	कैसेनी	।।ज्ञा.गा.०४६८.०५।।	ऐलतीरीं ठाके पैलतीरीं ठाके। तेथें कैसेनी सामर्थ्यें पाहों आतां
१०२७७	कोंडावीं	।।ज्ञा.गा.०६४९.०३।।	इंद्रियें कोंडावीं आवरावें मन। सहज ब्रह्मज्ञान लाधलाशी

१०२७८	कोंडी	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
१०२७९	कोंडूं	।।ज्ञा.गा.०६१३.०४।।	वारा वागुरेसी धरुनी कोंडूं ये। परी ज्ञानी नसये जन्म कांहीं
१०२८०	कोंदलिया	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
१०२८१	कोंदली	।।ज्ञा.गा.०७४७.०२।।	निरंजन सभराभरीत वस्तू कोंदली। साक्षित्वासी आली आत्मदशा
१०२८२	कोंदलीं	।।ज्ञा.गा.०७२५.०८।।	तेथून निवृत्ति बोधाच्या ध्वजा। मयुरपिच्छें कोंदलीं नभा। अनंत आदित्याचा गाभा। डळमळूं लागे
१०२८३	कोंदलें	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
१०२८४	कोंदलें	।।ज्ञा.गा.०५४०.०३।।	देश वाढले दीस आटले। चहूं द्वारें कोंदलें ब्रह्मतेज
१०२८५	कोंदलें	।।ज्ञा.गा.०७१४.०५।।	परज्योती तेज तेंचि पैं कोंदलें। हें ज्ञान बिंबलें ज्ञानदेवा
१०२८६	कोंदलें	।।ज्ञा.गा.०९६१.०२।।	नादुलें ऐकसीं बिंदुलें न देखसी। कोंदलें चौपासी सांवरेना
१०२८७	कोंदलें	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
१०२८८	कोंदलें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे
१०२८९	कोंदाटलें	।।ज्ञा.गा.०५४१.०२।।	आवडीचें वालभ माझेनी कोंदाटलें। नवल देखिलें नभाकार गे माये
१०२९०	कोंदाटलें	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
१०२९१	कोंभ	।।ज्ञा.गा.०५८८.०२।।	धैर्याचे मंडप तेचि स्तंभ जाले। कोंभ जे निघाले परिणामा
१०२९२	कोंवळे	।।ज्ञा.गा.०२४३.०१।।	कोंवळे ठुसठुसित मोतियांचे घड। शृंगारिलें गूढ जया लेणीं
१०२९३	कोकताहे	।।ज्ञा.गा.०२७६.०१।।	पैल तो गे काऊ कोकताहे। शकुन गे माये सांगताहे
१०२९४	कोकिळी	।।ज्ञा.गा.०२४६.०९।।	योगविद्येच्या पंथें साधकवृंदें चालियलीं। उपनिषदाचा अर्थ शब्द करिती कोकिळी
१०२९५	कोकिळें	।।ज्ञा.गा.०२६३.०५।।	तुम्हीं गातसां सुस्वरें। ऐकोनि द्या उत्तरें। कोकिळें वर्जावें। तुम्हीं बाईयांनो
१०२९६	कोटि	।।ज्ञा.गा.००८४.०४।।	कोटिजन्मांचे दोष। हरतील पातकें जातील नि:शेष। अंतीं होईल वैकुंठवास। कोटि कुळांसी उद्धार
१०२९७	कोटि	।।ज्ञा.गा.०११४.०२।।	कोटि तपाचिया राशी। जोडती रामनामापाशी। नाम जपतां अहर्निशीं। वैकुंठपद पाविजे

१०२९८	कोटि	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
१०२९९	कोटि	।।ज्ञा.गा.०१४०.०१।।	सदा परिपूर्ण। तो हा जनार्दन। नित्य जपतां नारायण। कोटि याग घडतील
१०३००	कोटि	।।ज्ञा.गा.०१४७.०३।।	कोटि कुळाचें उद्धरण। एक जपतां नारायण। येणें होशिल पावन। येरझार चुकेल
१०३०१	कोटि	।।ज्ञा.गा.०१४७.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला
१०३०२	कोटि	।।ज्ञा.गा.०१९३.०५।।	कोटि दोषांचीं किल्मिषें। जळोनि जाति निमिषें। यास वेदशास्त्र साक्षें। चंद्रसूर्यासहित
१०३०३	कोटि	।।ज्ञा.गा.०२४२.०१।।	तुझिये निढळीं कोटि चंद्र प्रकाशे। कमलनयन हास्यवदन हांसे
१०३०४	कोटि	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
१०३०५	कोटि	।।ज्ञा.गा.०४५९.०३।।	आत्मा आत्मरूप परमात्मा समीप। कोटि कोटिरूप एकलेंचि दिसे
१०३०६	कोटि	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरले । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
१०३०७	कोटिकुलांचे	।।ज्ञा.गा.०१७४.०५।।	कोटिकुलांचे उद्धरण। हरि हरि हे स्मरण। हरि चुकवील जन्ममरण। यमयातना सुटेल
१०३०८	कोटिकुळां	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं
१०३०९	कोटिकुळाचें	।।ज्ञा.गा.००८९.०३।।	कोटिकुळाचें उद्धरण। मुखीं राम नारायण। रामकृष्ण स्मरण। धन्य जन्म तयाचे
१०३१०	कोटिकुळे	।।ज्ञा.गा.०१४०.०४।।	एवढें क्षेत्र पांडुरंग। तेथें उद्धरिलें हें त्रिजग। आनंदत ब्राह्मण याग। कोटिकुळे उद्धरती
१०३११	कोटिगर्भवासा	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
१०३१२	कोटिजन्मांचे	।।ज्ञा.गा.००८४.०४।।	कोटिजन्मांचे दोष। हरतील पातकें जातील नि:शेष। अंतीं होईल वैकुंठवास। कोटि कुळांसी उद्धार
१०३१३	कोटिरूप	।।ज्ञा.गा.०४५९.०३।।	आत्मा आत्मरूप परमात्मा समीप। कोटि कोटिरूप एकलेंचि दिसे
१०३१४	कोटिवरी	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
१०३१५	कोटी	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दु:खें । जन्म योनी भोगूं लागेल
१०३१६	कोटी	।।ज्ञा.गा.००१४.०३।।	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी
१०३१७	कोटी	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये

१०३१८	कोटी	।।ज्ञा.गा.००७४.०३।।	नाम मंत्र जप कोटी जाईल पाप। रामकृष्णीं संकल्प धरुनी राहे
१०३१९	कोटी	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
१०३२०	कोटी	।।ज्ञा.गा.०१८९.०३।।	तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती
१०३२१	कोटी	।।ज्ञा.गा.०४९६.०४।।	लक्ष कोटी एकला अनंतगुणी जाहला। तो अंगें अंगवला निजस्वरूपीं वो माय
१०३२२	कोटी	।।ज्ञा.गा.०६३९.०१।।	मी देहीं म्हणतां ब्रह्महत्या कोटी। घेऊनियां पाठी थापटिती
१०३२३	कोटी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
१०३२४	कोटी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
१०३२५	कोटी	।।ज्ञा.गा.०७०२.०३।।	निवृत्ति गुरूप्रसादें नामीं निमग्न। नाम म्हणतां यज्ञ कोटी रया
१०३२६	कोटी	।।ज्ञा.गा.०८४३.०१।।	लक्ष चौऱ्यांशी येऊनियां प्रती। कोटी फेरे होती कोटी जीवा
१०३२७	कोटी	।।ज्ञा.गा.०८४३.०१।।	लक्ष चौऱ्यांशी येऊनियां प्रती। कोटी फेरे होती कोटी जीवा
१०३२८	कोटीची	।।ज्ञा.गा.०५६९.०१।।	कोटीची भरोवरी सरोनी गेली शरीरीं। संसाराची उरी कांहीं नुरेचि गे माय
१०३२९	कोट्यानुकोटी	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा
१०३३०	कोट्यानुकोटी	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
१०३३१	कोठडिये	।।ज्ञा.गा.०३७२.०१।।	सत्राविये कोठडिये माजीं निक्षेपिलें। एकीं केलें धन तें बाविसे नेलें पातेजोनी
१०३३२	कोठूनियां	।।ज्ञा.गा.०५९७.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म शोधावया। आलों कोठूनियां माझा मीचि
१०३३३	कोठें	।।ज्ञा.गा.०२१२.०२।।	उठा उठा जागा पाठीं भय आलें मोठें। पंढरीवांचुनी दुजा ठाव नाहीं कोठें
१०३३४	कोठें	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
१०३३५	कोठें	।।ज्ञा.गा.०२८०.०३।।	सागरीं भरीतें दाटे तैसें मन उल्हाटे। वाट पाहों कोठें तुझी रया
१०३३६	कोठें	।।ज्ञा.गा.०३२२.१२।।	घरा सोळा सांधी बहात्तर कोठें । नवही दारवंटे झाडीत होते
१०३३७	कोठें	।।ज्ञा.गा.०३४७.०१।।	जें ब्रह्मीं पाहतां मन न सिरे कोठें। ऐसियाचे पेठे मज उभें केलें
१०३३८	कोठें	।।ज्ञा.गा.०३५६.०१।।	अकरांवरी सातवें होते। सातवें कोठें मावळलें गे माये
१०३३९	कोठें	।।ज्ञा.गा.०३७९.०१।।	येरी म्हणे भेद सृष्टी दाविती शब्द। तत्त्व तत्त्वीं बोध कोठें गेलें
१०३४०	कोठें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०४।।	चेतवितें कोठें गुंफलें सगुण। निर्गुणीं पैं गुण समरस

१०३४१	कोठें	।।ज्ञा.गा.०४५५.०३।।	मुरडूनियां मन उपजलासी चित्तें। कोठें तुज रितें न दिसे रया
१०३४२	कोठें	।।ज्ञा.गा.०४५८.०२।।	काय करूं सये कोठें गेला हरि। देहीं देह मापारी हरि जाला
१०३४३	कोठें	।।ज्ञा.गा.०४८६.०१।।	तनु चोरिली कोठें मी पाहों। भूक लागली काय मी खावों
१०३४४	कोठें	।।ज्ञा.गा.०६४७.०२।।	देवा नाहीं रूप देवा नाहीं नांव। देवा नाहीं गांव कोठें कांहीं
१०३४५	कोठें	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची
१०३४६	कोठें	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
१०३४७	कोठें	।।ज्ञा.गा.०८७६.०१।।	मृगजळाच्या जळीं चाळिसी जळचरें। कैचें जळ तेथें कोठें मत्स्य रे
१०३४८	कोठें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
१०३४९	कोठें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
१०३५०	कोठें	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
१०३५१	कोठें	।।ज्ञा.गा.०९४८.०३।।	आदि मध्य घर हरीचा शेजार। हरिवीण थार नाहीं कोठें
१०३५२	कोठें	।।ज्ञा.गा.०९५७.०२।।	हंस कोठें गेला तूं पाहों विसरला। भ्रमेंचि भुलला कोहं शब्दें
१०३५३	कोठें	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
१०३५४	कोठें	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
१०३५५	कोठें	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
१०३५६	कोठें	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दुःखमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
१०३५७	कोठें	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा

१०३५८	कोठें	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
१०३५९	कोठें	।।ज्ञा.गा.१०३७.०३।।	येणें पाडें न माये कोठें। घोंगडें मोठें सांपडलें
१०३६०	कोठें	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
१०३६१	कोठेंहि	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
१०३६२	कोठेंही	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
१०३६३	कोठेंही	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे
१०३६४	कोठोनिया	।।ज्ञा.गा.०७११.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म साधावया। आलों कोठोनिया माझा मीच
१०३६५	कोड	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
१०३६६	कोड	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
१०३६७	कोड	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
१०३६८	कोड	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
१०३६९	कोडियाची	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
१०३७०	कोडिवरी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
१०३७१	कोडी	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
१०३७२	कोडी	।।ज्ञा.गा.००६६.०१।।	नामसंकीर्तन वैष्णवांची जोडी। पापें अनंत कोडी गेलीं त्यांचीं
१०३७३	कोडी	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
१०३७४	कोडी	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
१०३७५	कोडें	।।ज्ञा.गा.०१०१.०१।।	सहज कर्म भक्ति घडावया कोडें। ज्ञानघन निवाडें नाम जपों

१०३७६	कोडें	।।ज्ञा.गा.०१७५.०२।।	नाम श्रीहरिचे चोखडे। जपति भक्त साबडे। उद्धरण त्यांचे कोडें। करी देव वैकुंठीचा
१०३७७	कोडें	।।ज्ञा.गा.०२०९.०७।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसतसे कोडें। पुंडलिकें केवढें भाग्य केलें
१०३७८	कोडें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
१०३७९	कोडें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
१०३८०	कोडें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
१०३८१	कोडें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०३।।	तें परदीपीं उजळलें अंधारें फेडिलें। कोडें कवतिकें जोडलें स्वरूप वो माय
१०३८२	कोडें	।।ज्ञा.गा.०५१८.०४।।	गुरुमुखें जैं जोडे तैं फिटे सांकडें। रखुमादेविवर कोडें कवतिकें वो माय
१०३८३	कोडें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
१०३८४	कोडें	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
१०३८५	कोडें	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
१०३८६	कोडें	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
१०३८७	कोडें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
१०३८८	कोण	।।ज्ञा.गा.०००८.०१।।	मुक्तमाळा भव्यभूषणा । श्रुति नेति गजानना । तुझिया अंगीच्या नाना भूषणा । कोण वर्णी
१०३८९	कोण	।।ज्ञा.गा.००४८.०२।।	हरि मुखें म्हणा हरि मुखें म्हणा। पुण्याची गणना कोण करी
१०३९०	कोण	।।ज्ञा.गा.००५२.०३।।	तपेंवीण दैवत दिधल्यावीण प्राप्त। गुजेंवीण हित कोण सांगे
१०३९१	कोण	।।ज्ञा.गा.००६८.०३।।	नाम हरि सार जिव्हा या नामाची। उपमा त्या दैवाची कोण वानी
१०३९२	कोण	।।ज्ञा.गा.०२०२.०१।।	तत्त्वें तत्त्व धरी कोहंभाव होकरी। सोहं सोहं करी कोण सये

१०३९३	कोण	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
१०३९४	कोण	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
१०३९५	कोण	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
१०३९६	कोण	।।ज्ञा.गा.०३८९.१०।।	वेगीं सांग ठसा कोण हें रूपडें। कृष्णचि चहूंकडे बिंबलासे
१०३९७	कोण	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
१०३९८	कोण	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
१०३९९	कोण	।।ज्ञा.गा.०४१०.०२।।	सलिलीं तरंग तरंगीं सलील। निवडूनियां कोण वेगळें करील
१०४००	कोण	।।ज्ञा.गा.०४५९.०१।।	सुखीं सुख मुरे तेथें कोण झुरे। जळीं लवण विरे तैसें जालें
१०४०१	कोण	।।ज्ञा.गा.०४७४.०१।।	विश्रांतीचें स्थान कोण रूप आम्हां। ऐसा हा महिमा सांगा स्वामी
१०४०२	कोण	।।ज्ञा.गा.०४७६.०२।।	माय सांग आम्हां कोण सुख ब्रह्मा। तुम्हां आम्हां समा कोण्या रूपें
१०४०३	कोण	।।ज्ञा.गा.०५५०.०१।।	येकी सांगें मातु। येकी सांगें रे तुं। तो कोण दृष्टांतु। सखिये सांगें
१०४०४	कोण	।।ज्ञा.गा.०५९७.०४।।	हरि ब्रह्मा सूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरूपीं
१०४०५	कोण	।।ज्ञा.गा.०६२३.०४।।	हरिहरादिक देहीं सुकल्पिक। इतरांचा लेख कोण करी
१०४०६	कोण	।।ज्ञा.गा.०६३८.०१।।	मृत्तिकेची खंती काय करितोसी। कोण मी नेणशी काय आहे
१०४०७	कोण	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत
१०४०८	कोण	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत
१०४०९	कोण	।।ज्ञा.गा.०६४७.०१।।	देव देव म्हणूनी व्यर्थ कां फिरशी। निजदेव नेणशी मुळीं कोण
१०४१०	कोण	।।ज्ञा.गा.०६५६.०२।।	पूर्णाची ओळखी मुळीं माया नाहीं। कोण मी हे पाहीं शोधूनियां
१०४११	कोण	।।ज्ञा.गा.०६७६.०१।।	श्रीगुरुसारिखा असतां पाठिराखा। इतरांचा लेखा कोण करी
१०४१२	कोण	।।ज्ञा.गा.०६९०.०२।।	पाहों जाय तव पाहाणया वेगळें। तें सुखसोहळे कोण बोले

१०४१३	कोण	।।ज्ञा.गा.०७११.०४।।	हरिब्रह्मासूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरुपीं
१०४१४	कोण	।।ज्ञा.गा.०८०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कैवल्याचा दाता। कोण पत्रीं हे कविता नाहीं ऐसी
१०४१५	कोण	।।ज्ञा.गा.०८४४.०५।।	आहे मी हा कोण करावा विचार। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
१०४१६	कोण	।।ज्ञा.गा.०८४५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे विचारा मी कोण। ना तरी पाषाण होऊनी राहा
१०४१७	कोण	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
१०४१८	कोण	।।ज्ञा.गा.०८५०.०४।।	परतोनीयां पाहीं करीं आठवण। तूं आहेसी कोण विचारीं पां
१०४१९	कोण	।।ज्ञा.गा.०८५६.०२।।	संत ते कोण संत ते कोण। हे जाणवी खूण केशीराज
१०४२०	कोण	।।ज्ञा.गा.०८५६.०२।।	संत ते कोण संत ते कोण। हे जाणवी खूण केशीराज
१०४२१	कोण	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
१०४२२	कोण	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
१०४२३	कोण	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया
१०४२४	कोण	।।ज्ञा.गा.०९०४.०३।।	अमृतकराचे रश्मी चकोर सेविती। तें सुख कोण कैसें बोलिजे रया
१०४२५	कोण	।।ज्ञा.गा.०९०४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भेटलिया। तें सुख कोण कैसें सांगिजे रया
१०४२६	कोण	।।ज्ञा.गा.०९२१.०६।।	विठ्ठलरखुमाईचे भांडणी। कोण करी बुझावणी। निवृत्तीचें चरणीं। शरण ज्ञानदेव
१०४२७	कोण	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
१०४२८	कोण	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
१०४२९	कोण	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
१०४३०	कोण	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी

१०४३१	कोण	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
१०४३२	कोण	।।ज्ञा.गा.१०६५.०१।।	येऊनी वऱ्हाडिणी बैसल्या टेकी। कोण तो नोवरा नाहीं वोळखी
१०४३३	कोणच्या	।।ज्ञा.गा.०४०१.०२।।	आतां सेवेलागीं सेवा करणें कोणच्या अंगें। स्वामीपणें जगीं होउनी ठेलें
१०४३४	कोणती	।।ज्ञा.गा.०८००.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अर्धमात्रा कोणती। मसुरामात्र आहे ती दोन्ही भाव
१०४३५	कोणपरी	।।ज्ञा.गा.०७७१.०३।।	पिंडब्रह्मांडाचा विस्तार विस्तारला। माझा मीच झाला कोणपरी
१०४३६	कोणा	।।ज्ञा.गा.०२४६.०२।।	इंद्रियें गोधनें निर्गुणावना। सुटलीं मनवासुरें तुजवीण नाकळती कोणा
१०४३७	कोणा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
१०४३८	कोणा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
१०४३९	कोणा	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
१०४४०	कोणा	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
१०४४१	कोणा	।।ज्ञा.गा.०४१२.०२।।	तूं एकुची एकला बाहिजु भीतरीं। कोणा द्वैतपरी सांगों बापा
१०४४२	कोणा	।।ज्ञा.गा.०८७६.०४।।	कोल्हैरीचे वारु आणिशील बसावया। कैचा राऊत कोणा जिंकशील रया
१०४४३	कोणा	।।ज्ञा.गा.०८७७.०३।।	वांझेचिया पुता घालशील मारे। तेथे कैचा पुत्र मृत्यु कोणा संव्हारे
१०४४४	कोणा	।।ज्ञा.गा.१०६४.०३।।	बहिणी भावासंगें खेळूं पैं लागले। विपरीत झालें सांगूं कोणा
१०४४५	कोणाचा	।।ज्ञा.गा.०७७४.०१।।	कोणाचें हें रूप देह हा कोणाचा। आत्माराम साचा सर्व जाणे
१०४४६	कोणाची	।।ज्ञा.गा.११०३.०७।।	चळेना ढळेना जैसेंचि तैसेंचि। उपमा कोणाची केंवी साहे
१०४४७	कोणाचें	।।ज्ञा.गा.०७७४.०१।।	कोणाचें हें रूप देह हा कोणाचा। आत्माराम साचा सर्व जाणे
१०४४८	कोणाजोगा	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
१०४४९	कोणातें	।।ज्ञा.गा.०४७३.०२।।	जिचे मरिजे ऐसें नाहीं आमुतें। सांगों कोणातें तुजवांचुनी

१०४५०	कोणापासी	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
१०४५१	कोणापुढें	।।ज्ञा.गा.०५६२.०२।।	ऐसी भेरी निवाडे सांगिजे कोणापुढें। मनासी सांकडे पडिलें रया
१०४५२	कोणासही	।।ज्ञा.गा.०८३४.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे हें कृत्य हातां नये। माय देऊं नये कोणासही
१०४५३	कोणासि	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
१०४५४	कोणासी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना
१०४५५	कोणाहि	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
१०४५६	कोणी	।।ज्ञा.गा.००५७.०२।।	नामासी विन्मुख तो नर पापिया। हरिवीण धांवया न पवे कोणी
१०४५७	कोणी	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
१०४५८	कोणी	।।ज्ञा.गा.०५१७.०२।।	नव्हे व्यभिचारिणी नाहीं मज कोणी। पाहातां निर्वाणीं सहज जोडलें वो माय
१०४५९	कोणी	।।ज्ञा.गा.०६७६.०३।।	कल्पतरुतळवटीं जो कोणी बैसला। काय वाणी त्याला सांगिजो जी
१०४६०	कोणी	।।ज्ञा.गा.०६८२.०३।।	पाहतां न देखे आपुलें कोणी नाहीं। निजरूप पाहीं अनंता नयनीं वो माय
१०४६१	कोणी	।।ज्ञा.गा.०७२४.०४।।	आत्मरूपीं क्रिया जे कोणी अर्पिती। तेचि मुक्त होती निश्चयेसी
१०४६२	कोणी	।।ज्ञा.गा.०७७८.०१।।	नासिकाचा प्राण कोणी मार्गी येत। नाद दुमदुमित अनुहातीं
१०४६३	कोणी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
१०४६४	कोणी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
१०४६५	कोणी	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
१०४६६	कोणी	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
१०४६७	कोणी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना

१०४६८	कोणी	।।ज्ञा.गा.१०६५.०२।।	मी कवणाची मज सांगा कोणी। वऱ्हाड आलिया वऱ्हाडिणी
१०४६९	कोणी	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
१०४७०	कोणी	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
१०४७१	कोणीच	।।ज्ञा.गा.१११०.०३।।	काजळ कुंकू करूनि गेले केतकीच्या वना। सोळाजण दादले केले कोणीच नये मना
१०४७२	कोणे	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिघलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा
१०४७३	कोणे	।।ज्ञा.गा.०३७८.०२।।	कोणे तत्त्वीं हरि कैसी यासी परी। नांदे कवणे घरीं सांगिजेसु
१०४७४	कोणे	।।ज्ञा.गा.०३८१.०३।।	येरी म्हणे वाजट झाली हो पुराणें। समरस जाणें कोणे घरीं
१०४७५	कोणे	।।ज्ञा.गा.०३८५.०१।।	ममता पुसे सये शिवींजिवा ठाये। पूर्णता पान्हाये कोणे घरीं
१०४७६	कोणे	।।ज्ञा.गा.०३९०.०२।।	बाई कोणे घरीं सांगे वो जिवित्व। परेचें परतत्त्व कोणे घरीं
१०४७७	कोणे	।।ज्ञा.गा.०३९०.०२।।	बाई कोणे घरीं सांगे वो जिवित्व। परेचें परतत्त्व कोणे घरीं
१०४७८	कोणे	।।ज्ञा.गा.०८३२.०१।।	महा तेजा आंत बिंदु कोणे परी। उष्ण तेजा माझारीं साक्ष पाहा
१०४७९	कोणें	।।ज्ञा.गा.०२८६.०९।।	बावन चंदनु मर्दिला अंगीं वो चर्चिला। कोणें सदैवें वरपडा जाला वो माये
१०४८०	कोणें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
१०४८१	कोणें	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
१०४८२	कोणें	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
१०४८३	कोणें	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
१०४८४	कोणें	।।ज्ञा.गा.०७९२.०१।।	प्रणवाचें रूप कोणें देहें देखिलें। निवृत्तीनें दाखविलें याच देहीं
१०४८५	कोणें	।।ज्ञा.गा.०८०२.०६।।	मार्ग नाहीं तेथें कोणें रीतीं जावें। सुषुम्नेवरी वळघावें सामर्थ्येंसी

१०४८६	कोणें	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
१०४८७	कोण्या	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
१०४८८	कोण्या	।।ज्ञा.गा.०२९४.०३।।	तें रूप देखिलें कोण्या भाग्ययोगें। निवृत्तिप्रसंगें आम्हां घरीं
१०४८९	कोण्या	।।ज्ञा.गा.०४७६.०२।।	माय सांग आम्हां कोण सुख ब्रह्मा। तुम्हां आम्हां समा कोण्या रूपें
१०४९०	कोण्या	।।ज्ञा.गा.०४७७.०१।।	परब्रह्मीं वस्ती कोण्या रूपें करूं। सकळ हें भरूं आत्मतत्त्वें
१०४९१	कोण्या	।।ज्ञा.गा.०७०९.०४।।	लय लक्ष मुद्रा लावुनी बैससी । आपणा नेणसी कोण्या गुणें रया
१०४९२	कोण्या	।।ज्ञा.गा.०९५०.०३।।	शून्य तें काई शून्याशून्य पुशिलें। हृदयस्था जालें कोण्या गुणें
१०४९३	कोण्या	।।ज्ञा.गा.१०७०.०२।।	काय कोण्या सांगें सिणलीये अनुरागें। पाडिलिये पतिसंगें अवस्थाभूत
१०४९४	कोण्हा	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
१०४९५	कोण्ही	।।ज्ञा.गा.०२१२.०१।।	वाजतसे बोंब कोण्ही नायकती कानीं। हरिहरि न म्हणती तया थोर जाली हानी
१०४९६	कोण्ही	।।ज्ञा.गा.०२८१.०१।।	मायबापें आमुची विठोबा रखुमाई निजाची। त्याचीये गांवींची कोण्ही येतु न्यावया
१०४९७	कोण्ही	।।ज्ञा.गा.०५०५.०२।।	मावळल्यावीण भ्रांति जाल्या कोण्ही। निजब्रह्माची खाणी ठायीं न पडे गे माये
१०४९८	कोण्ही	।।ज्ञा.गा.०६२०.०१।।	सद्गुरुवांचुनी संसारीं तारक। नसेचि निष्टंक आन कोण्ही
१०४९९	कोण्ही	।।ज्ञा.गा.०६८९.०२।।	माझा श्रीगुरु ब्रह्म बोलणी बोलवीतु। तेथील संकेतु कोण्ही नेणें
१०५००	कोण्ही	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
१०५०१	कोण्हीच	।।ज्ञा.गा.१०७७.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनि कोण्हीच नेणें
१०५०२	कोथळी	।।ज्ञा.गा.०३६९.०२।।	पाहतां पारणीं फिटलीं चक्षूंचीं। सर्व आवडीची कोथळी लाधली वो माये
१०५०३	कोनी	।।ज्ञा.गा.०३१७.०२।।	जेथें ठाव ना ठेवणी निघाली कोनी । तेथें सुईणी हात नाहीं
१०५०४	कोपतसे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
१०५०५	कोपती	।।ज्ञा.गा.०२५१.०२।।	भलें केलें विठ्ठला पिकें भरला साउला। घरींची कोपती सोडी जाऊं दे वहिला

१०५०६	कोपर	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
१०५०७	कोपलिया	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
१०५०८	कोपु	।।ज्ञा.गा.०१६०.०१।।	निर्धना धन आटोपू। निर्दैवा कामी कोपु। भक्तजन साक्षेपु। हरिभजनाचा
१०५०९	कोपो	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
१०५१०	कोरा	।।ज्ञा.गा.११०७.०४।।	कागद कोरा काळी शाई। लेखणिस आणिला बोरू
१०५११	कोलतिया	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
१०५१२	कोल्हा	।।ज्ञा.गा.१०८५.०३।।	पैल वरले माळी कोल्हा करड काढी। ससा वळीतो वेठी रे
१०५१३	कोल्हाट्याचा	।।ज्ञा.गा.१११०.०४।।	आंत पोकळ बाहेर पोकळ कोल्हाट्याचा वेळू। म्हातारपणीं दादला केला त्याचें डेंगण पेळू
१०५१४	कोल्हापुरीं	।।ज्ञा.गा.०२१५.०६।।	कोल्हापुरीं यात्रे जाईन। महालक्ष्मी पाहीन। विशाळतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
१०५१५	कोल्हाळ	।।ज्ञा.गा.०५५९.०३।।	अवघा कोल्हाळ एकनिष्ठ जाला। ब्रह्मरसीं बुडाला निवडेचिना
१०५१६	कोल्हाळु	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
१०५१७	कोल्हैरीचे	।।ज्ञा.गा.०८७६.०४।।	कोल्हैरीचे वारु आणिशील बसावया। कैचा राऊत कोणा जिंकशील रया
१०५१८	कोळिकु	।।ज्ञा.गा.०१२०.०५।।	वाटपाडा कोळिकु। नाम स्मरे तो वाल्मिकु। नामें उद्धरिले तिन्ही लोकु। आपणांसहित निवाला
१०५१९	कोळिया	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
१०५२०	कोळियानें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
१०५२१	कोळिसा	।।ज्ञा.गा.००९१.०२।।	मा ज्योती मेळे कैसा उरेल कोळिसा । भावें हृषिकेशा भजतां ऐसें
१०५२२	कोळुले	।।ज्ञा.गा.०२१७.०१।।	आकानिकेळेचिकनामातु। कोळुले धनिगे मरुळादेने

१०५२३	कोवळें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०५।।	जें रूपा अरूपा वेगळें। सहस्रनामांहूनि आगळें। परम कृपेचें कोवळें। क्रियाकर्माविरहित
१०५२४	कोशकीटकें	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
१०५२५	कोसलियानें	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
१०५२६	कोसलियानें	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
१०५२७	कोसी	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
१०५२८	कोहं	।।ज्ञा.गा.०३८०.०२।।	आधीं शोधीं आप मग पाहीं दीप। कोहं सोहं रूप दवडी दुरी
१०५२९	कोहं	।।ज्ञा.गा.०३८६.०१।।	अष्टदळ पाहे पद्म नेत्र दाहे। सोहं मंत्र कोहं ठाकी दुरी
१०५३०	कोहं	।।ज्ञा.गा.०५२६.०२।।	कोहं वाचे वारी सोहं मतें सारी। वैकुंठीची दरी उघडली
१०५३१	कोहं	।।ज्ञा.गा.०५२६.०४।।	ज्ञानदेवीं ओहं सोहं गिळिलें पैं कोहं। नाहीं आम्हां मोह कल्पनेचा
१०५३२	कोहं	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
१०५३३	कोहं	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
१०५३४	कोहं	।।ज्ञा.गा.०९५१.०१।।	शांति दिसे कोहं पर दिसे सोहं। क्षमा हे कोहं कारुण्य सदा
१०५३५	कोहं	।।ज्ञा.गा.०९५१.०१।।	शांति दिसे कोहं पर दिसे सोहं। क्षमा हे कोहं कारुण्य सदा
१०५३६	कोहं	।।ज्ञा.गा.०९५७.०२।।	हंस कोठें गेला तूं पाहों विसरला। भ्रमेंचि भुलला कोहं शब्दें
१०५३७	कोहं	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
१०५३८	कोहं	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
१०५३९	कोहंभाव	।।ज्ञा.गा.०२०२.०१।।	तत्त्वें तत्त्व धरी कोहंभाव होकरी। सोहं सोहं करी कोण सये
१०५४०	कोहंभावें	।।ज्ञा.गा.०९३९.०२।।	सोहंभावें सोकरी कोहंभावें हो करी। पाहे दुरीच्या दुरी एकतत्त्वीं

१०५४१	कोहंवेगीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
१०५४२	कोहूं	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
१०५४३	कौंसासुरा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
१०५४४	कौटाल	।।ज्ञा.गा.०५५१.०३।।	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये
१०५४५	कौतुकीं	।।ज्ञा.गा.०३१५.०१।।	अंबुला विकुनी पवित्र झाली । पोटींचीं बाळें कौतुकीं मारिलीं
१०५४६	कौतुकें	।।ज्ञा.गा.०७८३.०१।।	जडांतील शुद्धांश कौतुकें रिझाला। निवृत्तीनें दाविला कृपा करुनी
१०५४७	कौतुकें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०२।।	काळाचें भातुकें शृंगारिलें कौतुकें। जातसे तें देख परी न चले कांहीं
१०५४८	कौरवां	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
१०५४९	कौस्तुभ	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
१०५५०	क्रमितां	।।ज्ञा.गा.०८९४.०१।।	चोराचिया संगें क्रमितां पैं पंथ। ठकूनियां घात करितील
१०५५१	क्रमियेलें	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
१०५५२	क्रमीयेला	।।ज्ञा.गा.००७०.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें नामेंवीण व्यर्थ। रामकृष्णीं पंथ क्रमीयेला
१०५५३	क्रमुनी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
१०५५४	क्रियमाण	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
१०५५५	क्रिया	।।ज्ञा.गा.००६६.०३।।	योग याग क्रिया धर्माधर्म माया। गेले ते विलया हरिपाठीं
१०५५६	क्रिया	।।ज्ञा.गा.००६६.०४।।	ज्ञानदेवीं यज्ञयाग क्रिया धर्म। हरिवीण नेम नाहीं दुजा
१०५५७	क्रिया	।।ज्ञा.गा.००७१.०१।।	जप तप कर्म क्रिया नेम धर्म। सर्वांघटीं राम भावशुद्ध

१०५५८	क्रिया	।।ज्ञा.गा.००७८.०३।।	जप तप ज्ञान क्रिया कर्म धर्म। रामकृष्ण नेम गुरुभजनें
१०५५९	क्रिया	।।ज्ञा.गा.०२०९.०२।।	जप तप अनुष्ठान क्रिया कर्म धर्म। हें जाणताती वर्म संतजन
१०५६०	क्रिया	।।ज्ञा.गा.०२७८.०६।।	ऐसें परब्रह्म सांवळें दैवत आमुचें। आतां आम्हां कैचें क्रिया कर्म
१०५६१	क्रिया	।।ज्ञा.गा.०६३१.०३।।	सुखदु:ख भोगी जिवाचिये सत्तें। देहीं क्रिया वर्ते स्वाभाविक
१०५६२	क्रिया	।।ज्ञा.गा.०६३७.०३।।	सिंधु येऊनियां मिळे सरितेमाजीं। परी आत्मकाजीं क्रिया नको
१०५६३	क्रिया	।।ज्ञा.गा.०७२४.०४।।	आत्मरूपीं क्रिया जे कोणी अर्पिती। तेचि मुक्त होती निश्चयेसी
१०५६४	क्रिया	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची
१०५६५	क्रियाकर्म	।।ज्ञा.गा.०६९०.०४।।	सरिता ना संगम ओघ ना भ्रम। नाहीं क्रियाकर्म तैसें झालें
१०५६६	क्रियाकर्म	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि
१०५६७	क्रियाकर्मधर्मी	।।ज्ञा.गा.०५८४.०१।।	मन हें अवघें परब्रह्मीं। क्रियाकर्मधर्मी अलिप्त तें
१०५६८	क्रियाकर्माविरहित	।।ज्ञा.गा.०२०३.०५।।	जें रूपा अरूपा वेगळें। सहस्रनामांहूनि आगळें। परम कृपेचें कोवळें। क्रियाकर्माविरहित
१०५६९	क्रियें	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्मे न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गी अमृतपान
१०५७०	क्रीडती	।।ज्ञा.गा.०२३२.०१।।	हरिप्रेम सरोवरीं। क्रीडती ये मदनकुहरीं। प्रेम सरोवरीं ये
१०५७१	क्रीडतु	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
१०५७२	क्रीडतुसे	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
१०५७३	क्रीडा	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
१०५७४	क्रीडा	।।ज्ञा.गा.०९२९.०५।।	प्रसूतिकाळीं व्याली। वांझ अपत्यजवळी। वांझ क्रीडा विनोदें रळी। खेळतसे
१०५७५	क्रीडा	।।ज्ञा.गा.१०८०.०४।।	मी मायराणी पतिव्रता शिरोमणी। ज्ञानदेवो निरंजनीं क्रीडा करीं
१०५७६	क्रीडा	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
१०५७७	क्रूर	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं

१०५७८	क्रोध	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
१०५७९	क्रोध	।।ज्ञा.गा.०३२२.०९।।	काम क्रोध थोर बोलती बडिवार । मज म्हणती पोर निर्दैवाचें
१०५८०	क्रोध	।।ज्ञा.गा.०४८२.०२।।	अहंता समूळ करावा कीं त्याग। काम क्रोध मांग शिवूं नये
१०५८१	क्रोध	।।ज्ञा.गा.०५९०.०३।।	काम क्रोध लोभ मोह दंभ मद। केला याचा छेद ज्ञानशस्त्रें
१०५८२	क्रोध	।।ज्ञा.गा.०६१२.०४।।	काम क्रोध लोभ दडले ते सहज। केले अति चोज सांगवेना
१०५८३	क्रोध	।।ज्ञा.गा.०६१९.०४।।	काम क्रोध लोभ जे का न शिवती। तेचि ओळखी सद्गुरु जाण
१०५८४	क्रोध	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
१०५८५	क्रोध	।।ज्ञा.गा.०८९४.०२।।	काम क्रोध लोभ घेऊनियां संगें। परमार्थासी निघे तोचि मूर्ख
१०५८६	क्रोध	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
१०५८७	क्रोध	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
१०५८८	क्रोधाजी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
१०५८९	क्रोधु	।।ज्ञा.गा.०४८३.०२।।	द्वैताची काजळी क्रोधु दशा पाजळी। नाहीं ते उजळी तमदृष्टि
१०५९०	क्रोधें	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
१०५९१	क्लेशी	।।ज्ञा.गा.०८५०.०७।।	ऐसें गंधर्वपूर कीं मृगजळाचें नीर। येथीचा विचार क्लेशी खेदक्षीण न करीं बापा
१०५९२	खंडणें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०६।।	नलगे दंडणें रे नलगे मुंडणें रे। नाम म्हणोनी कर्माकर्म खंडणें रे
१०५९३	खंडती	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें
१०५९४	खंडन	।।ज्ञा.गा.००१२.०६।।	गुरु मुक्तीचें मंडन । गुरु दुष्टाचें दंडन । गुरु पापाचें खंडन । नानापरी वारितसे

१०५९५	खंडवे	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
१०५९६	खंडियेला	।।ज्ञा.गा.०१८७.०६।।	चौघे साक्ष ठेवुनी अंतरीं। वेव्हार ज्ञानेश्वरीं खंडियेला
१०५९७	खंडियेला	।।ज्ञा.गा.०३७६.०३।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु सुंदरु। तेणें माझा वेव्हारु खंडियेला
१०५९८	खंडिले	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
१०५९९	खंडु	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
१०६००	खंडूनियां	।।ज्ञा.गा.०३९१.१६।।	सुताचें गुंडाळें उगवीं पां वहिलें। खंडूनियां सांडी देवा एकाचि बोलें
१०६०१	खंडे	।।ज्ञा.गा.०२५२.०४।।	घटिं पटिं विचार। खंडे भाले तरवार। बाप रखुमादेविवरु जाण। ऐसें मन्हा कान्हा
१०६०२	खंडे	।।ज्ञा.गा.०८८५.०२।।	न खंडे न तुटे कर्माची बेडी। अनुभवेंवीण तोडी तो योगिया
१०६०३	खंडैल	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
१०६०४	खंती	।।ज्ञा.गा.०६३३.०२।।	ऊष्ण काळीं न्यून आटोनियां गेली। नाहीं खंती केली सिंधू त्यातें
१०६०५	खंती	।।ज्ञा.गा.०६३८.०१।।	मृत्तिकेची खंती काय करितोसी। कोण मी नेणशी काय आहे
१०६०६	खंती	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
१०६०७	खचला	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि हृदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
१०६०८	खचिला	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
१०६०९	खचुनी	।।ज्ञा.गा.०७२६.०५।।	कंबर खचुनी धनुष्यबाणीं। हस्त ठेविला सद्गुरुचरणीं। मन इंद्रियां दिली गवसणी। विरक्तीची
१०६१०	खटपट	।।ज्ञा.गा.०८७६.०२।।	नाथिलीच खटपट करिसील किती। गगनींचीं सुमनें तुरंबीसी मस्तकीं
१०६११	खटपट	।।ज्ञा.गा.०८७७.०२।।	लटकीच खटपट लटकीच खटपट। लटकीचि खटपट रे साळोबा
१०६१२	खटपट	।।ज्ञा.गा.०८७७.०२।।	लटकीच खटपट लटकीच खटपट। लटकीचि खटपट रे साळोबा
१०६१३	खटपट	।।ज्ञा.गा.०८७७.०२।।	लटकीच खटपट लटकीच खटपट। लटकीचि खटपट रे साळोबा

१०६१४	खटपट	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
१०६१५	खटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
१०६१६	खटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
१०६१७	खटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०७।।	खटपट खटपट। शास्त्रप्रज्ञा अलोट। बांधोनी विपत्तीची मोट। सैरा सुनाट धांवती
१०६१८	खटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०७।।	खटपट खटपट। शास्त्रप्रज्ञा अलोट। बांधोनी विपत्तीची मोट। सैरा सुनाट धांवती
१०६१९	खटपटा	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
१०६२०	खडाणी	।।ज्ञा.गा.१०१९.०३।।	दुभोनियां खडाणी नैश्वर्य ध्यान गगनीं। चेतलिया मन क्षीर देत
१०६२१	खडे	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
१०६२२	खणांचे	।।ज्ञा.गा.००२६.०२।।	अष्टदळकमळाची वोवरी। विपरीत तयाची कुसरी । एकवीस खणांचे उपरी। बाहिजु कां हरि दाखविली
१०६२३	खणावरी	।।ज्ञा.गा.१०८३.०१।।	अकरा खणावरी मंदिर उभविलें। तेथें एक देखिले रूपेंविण
१०६२४	खणोनी	।।ज्ञा.गा.०६१२.०३।।	वासनेचें मूळ टाकिलें खणोनी। जिवित्व गिळुनी शिवरूप
१०६२५	खदखदां	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
१०६२६	खद्योत	।।ज्ञा.गा.०८४०.०६।।	खद्योत गलबला थोर जाला। निवृत्तिबोध मिरवूं लागला। ज्ञानदेव पैकूं रंजिला। सर्व सुखा
१०६२७	खपणीक	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
१०६२८	खरमुख	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख। कर्में चंद्रासी घडला दोष। कर्में भार वाहती कूर्म शेष। कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा
१०६२९	खरा	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें

१०६३०	खरा	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
१०६३१	खरा	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
१०६३२	खरा	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरू पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
१०६३३	खरी	।।ज्ञा.गा.०७५०.०२।।	निर्गुण सगुण माया तेचि खरी। प्रसउनी निर्धारीं वांझ असे
१०६३४	खरु	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
१०६३५	खरें	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
१०६३६	खरें	।।ज्ञा.गा.०१६१.०२।।	नामदुर्लभ आणि सोपारे। नामे तरले निर्धारिं। रामकृष्ण नाम खरें। निजनिर्धारि तारक
१०६३७	खरें	।।ज्ञा.गा.०७३२.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे चांगया ब्रह्म तेंचि खरें। सांवळें निर्धारिं जाण रया
१०६३८	खर्चिलें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
१०६३९	खल्विद	।।ज्ञा.गा.००३३.०१।।	सर्वादि सर्वसाक्षी तो। विश्वंभर खल्विद तो गे बाई
१०६४०	खळाचिये	।।ज्ञा.गा.०९८६.०६।।	अवचित हात घालूं नये बिळीं। खळाचिये बोलीं पडूं नये
१०६४१	खळें	।।ज्ञा.गा.०२१३.१०।।	अठराही बलौतें तें केलें धडौतें। खळें दान देते सनकादिकां
१०६४२	खळेंदान	।।ज्ञा.गा.०४६१.०१।।	खळेंदान देसी भोक्तया सांपडे। ऐसें तुवां चोखडें रूप केलें
१०६४३	खळेदान	।।ज्ञा.गा.०४६०.०४।।	वेटाळिलें धान्य खळेदान दिठी। दिधलें शेवटीं भोक्तियासी
१०६४४	खवणीक	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
१०६४५	खा	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
१०६४६	खांदा	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
१०६४७	खांदी	।।ज्ञा.गा.१०७६.०२।।	कैसें नवल चोज जालें गे माय। खांदी गंगा चोरू पळतु आहे
१०६४८	खांदीं	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे

१०६४९	खांदीं	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापड्या !
१०६५०	खांदु	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
१०६५१	खांद्यावली	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला
१०६५२	खांबा	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
१०६५३	खाक	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों
१०६५४	खाजुकें	।।ज्ञा.गा.०८४५.०४।।	काळाचें खाजुकें जाणिजे कीं काया। धरूं नको माया सर्वथैव
१०६५५	खाजें	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
१०६५६	खाटले	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
१०६५७	खाणी	।।ज्ञा.गा.०२१०.०८।।	नामें स्फुंदत नाचत रंगणीं। प्रेम विठ्ठलचरणीं। सर्व सुख खाणी । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल
१०६५८	खाणी	।।ज्ञा.गा.०३२६.०१।।	निळिये पेरणी निळियेपणीं खाणी । गुणाचीं लेणीं कृष्णवर्ण
१०६५९	खाणी	।।ज्ञा.गा.०३२८.०१।।	निळिये रजनीं वाहे मोतिया सारणी । निळेपणें खाणी सांपडली
१०६६०	खाणी	।।ज्ञा.गा.०३२९.०३।।	हिरियाची खाणी दिव्य तेज मणी । सांपडला अंगणीं सये मज
१०६६१	खाणी	।।ज्ञा.गा.०३४८.०१।।	नवांची खाणी दहाव्यानें शोकिली। अकराव्यानें जाली देशधडी
१०६६२	खाणी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
१०६६३	खाणी	।।ज्ञा.गा.०४९६.०१।।	पंधरयाची खाणी अनर्घ्य रत्नाचें पाणी। तें निरंजनीं वनीं शोभतसे वो माय
१०६६४	खाणी	।।ज्ञा.गा.०५०५.०२।।	मावळल्यावीण भ्रांति जाल्या कोण्ही। निजब्रह्माची खाणी ठायीं न पडे गे माये
१०६६५	खाणी	।।ज्ञा.गा.०५१६.०२।।	ज्ञानाचे खाणी माणिकें निर्वाणीं। लाधलें मी निर्गुणीं निरालंबी वो माय
१०६६६	खाणी	।।ज्ञा.गा.०५८९.०२।।	जिवेश्वर खाणी तेथें उमटती। शेखीं तेथें जाती मिळोनियां
१०६६७	खाणी	।।ज्ञा.गा.०६५५.०३।।	ते खूण दाविली माझिया नयनीं। चिद्रत्नाची खाणी उघडली
१०६६८	खाणी	।।ज्ञा.गा.११०३.०८।।	नयनाचे अंगणीं मोतियांची खाणी। पहा गे साजणी डोळेभरी डोळेभरी पहा गे स्वरूपाशीं

१०६६९	खात	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
१०६७०	खातो	।।ज्ञा.गा.०२१२.०७।।	संतसंग धरा तुम्ही हरिभजन करा। पाठी लागलासे काळ दांत खातो करकरां
१०६७१	खातो	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
१०६७२	खातों	।।ज्ञा.गा.०३२७.०३।।	निळेपणें वर्तो निळेपणें खातों । निळेपण पहातों निळेपणें
१०६७३	खादली	।।ज्ञा.गा.०४९४.०३।।	बोलों जातां जेणें जिव्हाचि खादली। पाहातां पाहातां नेली चर्मदृष्टि
१०६७४	खादले	।।ज्ञा.गा.०४९४.०४।।	दांतेविण जेणें स्थूळदेह खादले। शस्त्रेंविण छेदिले लिंगदेह
१०६७५	खाद्य	।।ज्ञा.गा.०३२८.०६।।	कर्पूरपरिमळें दिव्य खाद्य फळें ठेऊनि सोज्वळें वाट पाहे
१०६७६	खापरीं	।।ज्ञा.गा.०५८२.०५।।	षड्रस पक्वानें वाढिलीं खापरीं। श्वान शिवे श्रोत्री स्पर्शीती ना
१०६७७	खाये	।।ज्ञा.गा.००८२.०२।।	पवनीं न धाये पवनही धाये। परतला खाये आपणांसी
१०६७८	खाये	।।ज्ञा.गा.०८७९.०२।।	एकाचें खाये एकासी गाये। लाज नाहीं तिसी सांगावें काये
१०६७९	खाये	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
१०६८०	खालती	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
१०६८१	खाली	।।ज्ञा.गा.१०८५.०१।।	आरेवरी आर रे पिंपळावरी पार रे। खाली कुंभार वरी चाक भोवे
१०६८२	खालीं	।।ज्ञा.गा.०७६३.०१।।	वर मुळें शेंडा खालीं दिसे बानो। प्रपंचीं रानोरान वृक्ष बा रे
१०६८३	खावों	।।ज्ञा.गा.०४८६.०१।।	तनु चोरिली कोठें मी पाहों। भूक लागली काय मी खावों
१०६८४	खावों	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
१०६८५	खिडकिया	।।ज्ञा.गा.१०२७.०१।।	पांच पाट्या नव खिडकिया। पाळणा पहुडाया निरंजनीं
१०६८६	खिर	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
१०६८७	खिरजट	।।ज्ञा.गा.१०३५.०२।।	खिरजट घोंगडें फाटकें तें कैसें। वेचिलें कैसें भोगिजे गा
१०६८८	खिरपटें	।।ज्ञा.गा.१०३६.०२।।	दे धडुत न घोंगडें मोठें । खिरपटें जळो देवा
१०६८९	खिल्लारी	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये

१०६९०	खिळिला	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
१०६९१	खिळिला	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
१०६९२	खुंटती	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
१०६९३	खुंटला	।।ज्ञा.गा.०३४५.०१।।	मनाचा भाव माझा खुंटला हरिध्यानें। अवघेंचि येणें मनें काळापिवन केलें
१०६९४	खुंटला	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
१०६९५	खुंटला	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
१०६९६	खुंटला	।।ज्ञा.गा.०५१०.०२।।	अनुवादु खुंटला एकपणें एकला। संबंधु तुटला मागिलाचा वो माय
१०६९७	खुंटला	।।ज्ञा.गा.०५१५.०३।।	अनुवाद खुंटला सर्वांगें भेटला। गुणग्राम तुटला सहज वो माय
१०६९८	खुंटला	।।ज्ञा.गा.०५७८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा देखिला। तोही खुंटला तये पंथीं
१०६९९	खुंटला	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
१०७००	खुंटलिया	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
१०७०१	खुंटली	।।ज्ञा.गा.०२४३.०३।।	युक्ति खुंटली वासना निमाली। कळा पैं बैसली पद्मासनीं
१०७०२	खुंटली	।।ज्ञा.गा.०५००.०६।।	ऐसी जाली प्राप्ती खुंटली मागील गती। रखुमादेविपती जोडला वो माय
१०७०३	खुंटली	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
१०७०४	खुंटली	।।ज्ञा.गा.०९४०.०३।।	खुंटली मुक्ति राहिलें अव्यक्तीं । एकरूप ज्योती तदाकार

१०७०५	खुंटलीसे	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१०७०६	खुंटले	।।ज्ञा.गा.०१९९.०१।।	न चलति शब्द खुंटले पैं वाद। एकतत्त्व भेद नाहीं रूपा
१०७०७	खुंटले	।।ज्ञा.गा.०५०४.०२।।	मोहें न खुंटले ममते तुटलें। एकरसी भरलें तत्त्वीं तत्त्व
१०७०८	खुंटलें	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
१०७०९	खुंटलें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
१०७१०	खुंटलें	।।ज्ञा.गा.०४१९.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटें पाहाणें। खुंटलें येणें जाणें येची भेटी
१०७११	खुंटलें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
१०७१२	खुंटलें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
१०७१३	खुंटलें	।।ज्ञा.गा.०९७६.०२।।	खुंटलें बोलणें बोलीं बोला। बोलुचि मौन्य ठेला मौन्यामाजीं
१०७१४	खुंटलें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
१०७१५	खुंटल्या	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
१०७१६	खुंटियेली	।।ज्ञा.गा.०४५६.०४।।	सोहंसिद्धमंत्रें प्रोक्षिला संसार। मरणाची येरझार खुंटियेली
१०७१७	खुंटेल	।।ज्ञा.गा.०१६६.०३।।	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा
१०७१८	खुंतलासे	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
१०७१९	खुंतलें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया

१०७२०	खुण	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
१०७२१	खुण	।।ज्ञा.गा.०४४६.०६।।	ज्ञानदेव निवृत्ति हे खुण पुसत। सांगावें त्वरित गुरुराजें
१०७२२	खुण	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक
१०७२३	खुण	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
१०७२४	खुणा	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
१०७२५	खुणा	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
१०७२६	खुणा	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
१०७२७	खुणा	।।ज्ञा.गा.०२१९.०३।।	पंढरपुरीं प्रसिद्ध जाणा। पुरविल्या खुणा ज्ञानदेवा
१०७२८	खुणा	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
१०७२९	खुणा	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
१०७३०	खुणा	।।ज्ञा.गा.०२७९.०४।।	बाप निवृत्तिराजें दाविताती खुणा। नाम नारायणा पाठ कीजे
१०७३१	खुणा	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय
१०७३२	खुणा	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
१०७३३	खुणा	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
१०७३४	खुणा	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया

१०७३५	खुणा	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
१०७३६	खुणा	।।ज्ञा.गा.०७४४.०४।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या शरणा। समजुनी खुणा तटस्थ झालों
१०७३७	खुणा	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
१०७३८	खुणा	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्‌गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
१०७३९	खुणा	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
१०७४०	खुणा	।।ज्ञा.गा.०९०८.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कैसें गुरुमुखें खुणा उगविलें
१०७४१	खुणा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
१०७४२	खुणा	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
१०७४३	खुणा	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
१०७४४	खुणा	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया

१०७४५	खुणा	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
१०७४६	खुणाची	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
१०७४७	खुणाविलें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१०७४८	खुणें	।।ज्ञा.गा.००४८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे व्यासाचिये खुणें। द्वारकेचे राणे पांडवां घरीं
१०७४९	खुणें	।।ज्ञा.गा.०२६६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचे खुणें । सांवळेंची होणें यासी ध्यातां
१०७५०	खुणें	।।ज्ञा.गा.०२७६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिजे ये खुणें। भेटती पंढरीराणे शकुन सांगें
१०७५१	खुणें	।।ज्ञा.गा.०३१०.०२।।	झणी अकुळी म्हणाल उणें । तुम्ही जाणते जाणा परमार्थ खुणें
१०७५२	खुणें	।।ज्ञा.गा.०३४७.०३।।	श्रीगुरुवीण सर्व शून्य हेंचि मी जाणें। तेथिचिये खुणें निवृत्तिराजु
१०७५३	खुणें	।।ज्ञा.गा.०३९०.०४।।	निवृत्तीनें खुणें सांगितलें ज्ञान। रखुमादेविवरु ध्यान विठ्ठलवरदा
१०७५४	खुणें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
१०७५५	खुणें	।।ज्ञा.गा.०४२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे। जो दावी या खुणें। त्याचे पायीं होणें। लीन सदा
१०७५६	खुणें	।।ज्ञा.गा.०५४३.०२।।	माझें मीच जाणें अनु कांहीं नेणें। अनुभविये खुणें संतोषिलें
१०७५७	खुणें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
१०७५८	खुणें	।।ज्ञा.गा.०८७२.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे या खुणें मी नेणें। पंढरीचे राणे उगविती
१०७५९	खुणें	।।ज्ञा.गा.०८८५.०३।।	कर्माची सांखळी पडली असे पायीं। गुरुमुखें खुणें उगऊं पाहीं
१०७६०	खुणें	।।ज्ञा.गा.०९७६.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचिये खुणें। अनुभविया बोलणें पारुषलें
१०७६१	खुणें	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
१०७६२	खुणें	।।ज्ञा.गा.१०३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। शहाणे ये खुणें संतोषले

१०७६३	खुणें	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
१०७६४	खुणें	।।ज्ञा.गा.१०६९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवीं तोचि जाणें। संत ये खुणें संतोषलें
१०७६५	खुणें	।।ज्ञा.गा.१०७३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विपरीत सुपरीत जाणें। संत तिये खुणें संतोषतील
१०७६६	खुतलें	।।ज्ञा.गा.०५०२.०१।।	पाहातां सप्त पाताळें एकविसांवेगळें। तें निरंजन आगळें खुतलें डोळां गे माय
१०७६७	खुबा	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
१०७६८	खुसखुसित	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
१०७६९	खूण	।।ज्ञा.गा.०१३६.०३।।	हेचि गुरुगम्याची खूण। एक विठ्ठलुचि जाण
१०७७०	खूण	।।ज्ञा.गा.०१३८.०३।।	रखुमादेविवरावांचून। कवण पुरवील जिवीची खूण
१०७७१	खूण	।।ज्ञा.गा.०२२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुण निर्गुण। रूप विटेवरी दाविली खूण
१०७७२	खूण	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
१०७७३	खूण	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
१०७७४	खूण	।।ज्ञा.गा.०४१५.०३।।	नेणोनी शहाणे झाले चौघेजण। अठरांसी खूण बाणली माये
१०७७५	खूण	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
१०७७६	खूण	।।ज्ञा.गा.०४४६.०४।।	मुळींची मूळ खूण न संपडे सर्वथा। व्यापियलें चित्ता तेजें येणें
१०७७७	खूण	।।ज्ञा.गा.०४८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शुद्ध ब्रह्मज्ञान। पावले हे खूण संतसंगें
१०७७८	खूण	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
१०७७९	खूण	।।ज्ञा.गा.०५०६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद होईल पूर्ण। अनुभवें तेचि खूण देखतसे
१०७८०	खूण	।।ज्ञा.गा.०५१९.०३।।	श्रवण नयन जाति गोतपण। जीवशीव खूण आत्मपणें
१०७८१	खूण	।।ज्ञा.गा.०५२०.०२।।	स्वरूप कामारी वागपुष्पें चारी। विरुळा मापारी जाणे खूण
१०७८२	खूण	।।ज्ञा.गा.०५४४.०३।।	अनंतरूपें अनंतवेषें देखिलें म्यां त्यासी। बाप रखुमादेविवरु खूण बाणली कैसी
१०७८३	खूण	।।ज्ञा.गा.०५९६.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानदेव खूण। भेदुनी निर्वाण लीन झाला

१०७८४	खूण	।।ज्ञा.गा.०६०८.०५।।	गुरुकृपें खूण वस्तु साक्षात्कार। भेदला ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
१०७८५	खूण	।।ज्ञा.गा.०६२२.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप हे खूण ओळखी । भिन्नपण टाकीं निश्चयेंसीं
१०७८६	खूण	।।ज्ञा.गा.०६४४.०५।।	निवृत्ति सोपान ज्ञानदेव म्हणे। श्रीगुरु ही खूण बुझतीना
१०७८७	खूण	।।ज्ञा.गा.०६४६.०२।।	सदोदीत ब्रह्म पूर्ण निराकार निर्गुण। भेदाभेद क्षीण तेथें अनुभवी हे खूण
१०७८८	खूण	।।ज्ञा.गा.०६४९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे होईं तूं निर्गुण। कळेल तुज खूण पूर्ण तेव्हां
१०७८९	खूण	।।ज्ञा.गा.०६५५.०३।।	ते खूण दाविली माझिया नयनीं। चिद्रत्नाची खाणी उघडली
१०७९०	खूण	।।ज्ञा.गा.०६५७.०२।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण लाहे गुरुपुत्रा
१०७९१	खूण	।।ज्ञा.गा.०६६१.०१।।	अनुभव खूण मी बोलें साजणी। निरंजनीं अंजन लेईलें अंजनीं
१०७९२	खूण	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
१०७९३	खूण	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
१०७९४	खूण	।।ज्ञा.गा.०७२०.०४।।	गुरुमुखें खूण। वोळखूनि घ्यावी। देहींच पहावी। मुक्तदशा
१०७९५	खूण	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली
१०७९६	खूण	।।ज्ञा.गा.०७४२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। गुरुमुखें खूण सांगितली
१०७९७	खूण	।।ज्ञा.गा.०७५९.०८।।	निवृत्ति सोपान मुक्ताबाईची खूण। ज्ञानदेव सघन बोलिली हे
१०७९८	खूण	।।ज्ञा.गा.०७६०.०२।।	सोहमस्मीचें छंदें परिपूर्ण। विज्ञान हें खूण जेथें नाहीं
१०७९९	खूण	।।ज्ञा.गा.०७६०.०४।।	अनुभवाची खूण गुरुगम्य जाणती। ज्ञानदेवें विनंति हेचि केली
१०८००	खूण	।।ज्ञा.गा.०७७३.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवाची खूण। जाणे तो सुजाण अनुभविया
१०८०१	खूण	।।ज्ञा.गा.०७८६.०१।।	पश्चिम मार्गीं खूण बीजें दोन साजिरीं। अविनाश ओवरी योगीयांची
१०८०२	खूण	।।ज्ञा.गा.०७८६.०२।।	त्रिकुट श्रीहाट चंद्रसूर्य जाणा। पश्चिम मार्गीं खूण याची कीं रे
१०८०३	खूण	।।ज्ञा.गा.०७९६.०२।।	जागृति स्थूळ तूर्या महाकारण। हेचि कीर खूण तुझे ठायीं
१०८०४	खूण	।।ज्ञा.गा.०७९७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरती खूण। नाहीं ऐसी आण वाहातसें
१०८०५	खूण	।।ज्ञा.गा.०८०६.०२।।	चक्षूचे अंतरीं चक्षु देखे पूर्ण। हेचि कीं रे खूण तुझे ठायीं
१०८०६	खूण	।।ज्ञा.गा.०८१४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसे हे नयन। चैतन्याची खूण आन नाहीं
१०८०७	खूण	।।ज्ञा.गा.०८२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीची आण। या वेगळी खूण आणिक नाहीं

१०८०८	खूण	।।ज्ञा.गा.०८३३.०४।।	तव तें मसुरे प्रमाण तया नांव महाकारण। गुरुमुखें खूण जाण बापा
१०८०९	खूण	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला
१०८१०	खूण	।।ज्ञा.गा.०८५६.०२।।	संत ते कोण संत ते कोण। हे जाणवी खूण केशीराज
१०८११	खूण	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला अससी। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
१०८१२	खूण	।।ज्ञा.गा.०८९६.०३।।	बावोयाची खूण ज्ञानदेवो जाणे। तयाचें करणें तें अधिकची होणें
१०८१३	खूण	।।ज्ञा.गा.०९७३.०३।।	तेथींची खूण विरुळा जाणे। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेवो म्हणे
१०८१४	खूण	।।ज्ञा.गा.०९७८.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं खूण। जाणते जाणती तें अनुभविये
१०८१५	खूण	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
१०८१६	खूण	।।ज्ञा.गा.०९८१.०४।।	अनुभविया प्रति बोलिजे लक्षण। ज्ञानदेवें खूण सांगितली
१०८१७	खूण	।।ज्ञा.गा.०९८८.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप ही खूण ओळखी। भिन्नपणा टाकी अंतरींचा
१०८१८	खूण	।।ज्ञा.गा.०९९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भावें परिपूर्ण। निवृत्तिनें खूण सांगितली
१०८१९	खूण	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
१०८२०	खूण	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
१०८२१	खूण	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
१०८२२	खूण	।।ज्ञा.गा.१०७२.०२।।	कवण जाणे कवण हे खूण। कवण जाणे काय त्याला भूषण
१०८२३	खूण	।।ज्ञा.गा.१०८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ही खूण जाणा। षण्मास सुजाणा सूटि दिली
१०८२४	खूण	।।ज्ञा.गा.११०१.०४।।	ही खूण जो जाणे योगियांचा राव। म्हणे ज्ञानदेव निवृत्तीचा
१०८२५	खूण	।।ज्ञा.गा.११०३.०१।।	महेशे शक्तीसी खूण जी दाविली। हंसे लाधवीली कमळात्यना
१०८२६	खूण	।।ज्ञा.गा.११०३.०५।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण की लाहे गुरुपुत्रा
१०८२७	खूण	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
१०८२८	खूण	।।ज्ञा.गा.११२०.०३।।	गुरुमाय हेचि तयाची खूण। विठ्ठल येकला जाण

१०८२९	खूब	।।ज्ञा.गा.१११३.०६।।	कुंडलनीकू खूब चढावे ब्रह्मरंध्रकू जावे। चलता है पानीके उपर बोलत सोई होवे
१०८३०	खेंचरी	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
१०८३१	खेंचरीं	।।ज्ञा.गा.०४२४.०१।।	पैल मेरुच्या शिखरीं। एक योगी निराकारी। मुद्रा लावुनी खेंचरीं। प्राणायामीं बैसला
१०८३२	खेंवणीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णां ढाळ देती गे माये
१०८३३	खेंवासी	।।ज्ञा.गा.०२१८.०१।।	पातेजोनि खेंवासी आणिलें। येणें आपणिया समान मज केलें गे माये
१०८३४	खेचर	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
१०८३५	खेचर	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
१०८३६	खेचराखेचर	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
१०८३७	खेचरिमुद्रा	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों
१०८३८	खेचरी	।।ज्ञा.गा.०५०९.०३।।	संभोग वोवरी होतिये निदसुरी। योगिणी खेचरी मज जागविलें वो माये
१०८३९	खेदक्षीण	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
१०८४०	खेदक्षीण	।।ज्ञा.गा.०८५०.०७।।	ऐसें गंधर्वपूर कीं मृगजळाचें नीर। येथीचा विचार क्लेशी खेदक्षीण न करीं बापा
१०८४१	खेदिताहे	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
१०८४२	खेपखेपांतरा	।।ज्ञा.गा.०१८७.०४।।	खेपखेपांतरा अनेक सोशिलें। मुद्दल उरलें लेखा चारी
१०८४३	खेपेचा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
१०८४४	खेपेसी	।।ज्ञा.गा.१०३७.०२।।	हित ये खेपेसी बरवें जालें। सुरंग घोंगडें हाताशीं आलें
१०८४५	खेळ	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
१०८४६	खेळ	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे

१०८४७	खेळ	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
१०८४८	खेळ	।।ज्ञा.गा.०७४५.०१।।	सत्रावीचा खेळ लक्षवेना कवणा। ब्रह्मादिकां जाणा अगम्य तें
१०८४९	खेळ	।।ज्ञा.गा.०७४६.०२।।	अनंत ब्रह्मांडाचा खेळ जिच्या योगें चाले । चांग्यासी मीनलें तया ठायीं
१०८५०	खेळ	।।ज्ञा.गा.०७४८.०३।।	मणीपूर चक्र नाभिस्थान कमळ। सहा अंगुळांचा खेळ असे तेथें
१०८५१	खेळ	।।ज्ञा.गा.०७५९.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान परता जिचा खेळ। ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान याची साक्ष
१०८५२	खेळ	।।ज्ञा.गा.०७६१.०३।।	बिंदूचें जें मूळ प्रणवाचें फळ। योगियाचे खेळ तेच ठायीं
१०८५३	खेळ	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
१०८५४	खेळणीं	।।ज्ञा.गा.००२६.०५।।	ऐसी तयाची बोलणीं। अंगीं राहिली खेळणीं। साही पाठवणी करुनी। सातावरि घातु मांडिला
१०८५५	खेळणें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
१०८५६	खेळत	।।ज्ञा.गा.०२७९.०१।।	सांवळी प्रतिमा घेउनी सकुमार। खेळत सुंदर गोकुळीं रया
१०८५७	खेळतसे	।।ज्ञा.गा.०१५९.०३।।	गरुड टकयाचे भार। मृदंग वाजती सरळ। तेथें आपण गोपाळ। भक्तांमाजीं खेळतसे
१०८५८	खेळतसे	।।ज्ञा.गा.०९२९.०५।।	प्रसूतिकाळीं व्याली। वांझ अपत्यजवळी। वांझ क्रीडा विनोदें रळी। खेळतसे
१०८५९	खेळतां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
१०८६०	खेळतां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०२।।	वालभतें ब्रह्म गोकुळीं आनंदें। गौळियाच्या छंदें खेळतां दिसे
१०८६१	खेळतां	।।ज्ञा.गा.०९३८.०३।।	खेळतां बाहुली स्वप्नचि वर्तवी। रावोरंक दावी भेदबुद्धि
१०८६२	खेळतां	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
१०८६३	खेळतां	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
१०८६४	खेळताती	।।ज्ञा.गा.०१९६.०६।।	अमरतरुवर तीर्थ सरोवर। वेणुनादीं श्रीधर खेळताती
१०८६५	खेळतिये	।।ज्ञा.गा.०२३२.०२।।	चांदिणें निर्मळ। चंदनें धवळतिये। पैल वृंदावनीं वासुगा गोविंदु खेळतिये
१०८६६	खेळती	।।ज्ञा.गा.०२४३.०२।।	बैसोनियां रथीं सुरनर खेळती। देखोनियां पशुपती वेडावला

१०८६७	खेळती	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
१०८६८	खेळती	।।ज्ञा.गा.०९८४.०२।।	सुखाती चांदिणें राती। बहुतें खेळती येकु देखो
१०८६९	खेळतु	।।ज्ञा.गा.०१५९.०४।।	वैष्णवांचे जन्ममूळ। हरि खेळतु जन्मकुळ। उद्धरिले भक्त सकळ। रामकृष्ण उच्चारणीं
१०८७०	खेळतुसे	।।ज्ञा.गा.०९३८.०१।।	पाहोनियां दिठीं नवजाय भुली। मायेची घरकुली खेळतुसे
१०८७१	खेळतो	।।ज्ञा.गा.०३९१.१०।।	दुजेंवीण एकला खेळतो स्वारी। कवणातें जय कवणा आली हरि
१०८७२	खेळविती	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
१०८७३	खेळविती	।।ज्ञा.गा.०३१८.०१।।	एकुची एकला जाला पैं दुसरा । एकीमेकी सुंदरा खेळविती
१०८७४	खेळवी	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया
१०८७५	खेळवूं	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
१०८७६	खेळा	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
१०८७७	खेळावया	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। हृदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो
१०८७८	खेळिया	।।ज्ञा.गा.०२५८.०८।।	कृष्ण आमुचा आमुचा। खेळिया गौळियाचा
१०८७९	खेळिया	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
१०८८०	खेळीनलों	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
१०८८१	खेळु	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये

१०८८२	खेळु	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
१०८८३	खेळु	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी
१०८८४	खेळू	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
१०८८५	खेळूं	।।ज्ञा.गा.१०६४.०३।।	बहिणी भावासंगें खेळूं पैं लागले। विपरीत झालें सांगूं कोणा
१०८८६	खेळे	।।ज्ञा.गा.०१८५.०२।।	संताचे संगती प्रेमाच्या कल्लोळा। आनंदें गोपाळामाजीं खेळे
१०८८७	खेळे	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
१०८८८	खेळे	।।ज्ञा.गा.०२१३.०७।।	एकवीस स्वर्गांचा घालूनियां माळा। मग ते गोपाळामाजीं खेळे
१०८८९	खेळे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
१०८९०	खेळे	।।ज्ञा.गा.०२३४.०५।।	रासक्रीडा वृंदावनीं खेळे। इंदुवदन मेळे। उद्धरी यदुकुळें। कुळदीपकें
१०८९१	खेळे	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
१०८९२	खेळे	।।ज्ञा.गा.०५७४.०१।।	काळा लपंडाई काळेरात्रीं खेळे। मी सवें वेधिली जाय काळ्याछंदें
१०८९३	खेळे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०६।।	देह भरोनि उमळे। निवृत्ति सुखाचे डोहाळे। नभगाभा ज्ञानेश्वराचा खेळे अनारिसा
१०८९४	खेळे	।।ज्ञा.गा.०९१३.०१।।	वृंदावनीं वनमाळी। खेळे गोपींसी धुमाळी। मदनमेचूची नवाळी। रसाकाळीं मनोहर
१०८९५	खेळेमेळे	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दुष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
१०८९६	खेळो	।।ज्ञा.गा.०४३३.०७।।	ज्ञानेश्वराची परमभूली। बोध साधकाची बोधावली। ते आमुची चैतन्य माउली। खेळो लागे
१०८९७	खेवणा	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
१०८९८	खेवणिलीं	।।ज्ञा.गा.०५१६.०३।।	आत्मत्वाचिया परी खेवणिलीं भूषणें। तें मी आवडीचें लेणें लेइलें वो माय
१०८९९	खेवणी	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
१०९००	खेवणें	।।ज्ञा.गा.०२१६.०२।।	नाम लाधलें नाम लाधलें। पुंडलिकें केलें खेवणें देखा

१०९०१	खेवा	।।ज्ञा.गा.०४९९.०४।।	अष्टभुजांचिया रिघालिये खेवा। तंव विश्वाचा बाहुवा देखिला वो माय
१०९०२	खेवावो	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
१०९०३	खेवे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
१०९०४	खेवो	।।ज्ञा.गा.०३३६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळा सर्व घटीं। चित्त चैतन्या मिठी घालीत खेवो
१०९०५	खोंचिलीं	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
१०९०६	खोंवितु	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
१०९०७	खोंवितु	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
१०९०८	खोंविले	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
१०९०९	खोई	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी
१०९१०	खोकरीं	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
१०९११	खोटा	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
१०९१२	खोटा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०१।।	हमामा घाली बाळा। सांडी खोटा चाळा। फोडीन तुझा टाळा। वाकुल्या दावीन काळा
१०९१३	खोटी	।।ज्ञा.गा.००९१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे वासना हे खोटी। नामयज्ञें मिठी दिधलिया विरे
१०९१४	खोटीं	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
१०९१५	खोटे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
१०९१६	खोटे	।।ज्ञा.गा.११०८.०८।।	वांचेचि ना त्याचे आले तीन रुपये। दोन खोटे, एक चालेचि ना
१०९१७	खोटें	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
१०९१८	खोडी	।।ज्ञा.गा.०२९९.०३।।	द्वैतभाव कल्पना खोडी सांडी याची आशा। विठ्ठलनाम हेंचि सार जिव्हे प्रेमठसा

१०९१९	खोडी	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्में
१०९२०	खोडी	।।ज्ञा.गा.०९८६.१३।।	रिकामी ही तोंडीं न करावी बडबडी। अवगुणीची खोडी टाकून द्यावी
१०९२१	खोडी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्भस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
१०९२२	खोपी	।।ज्ञा.गा.०४६०.०५।।	देते घेते जीवें नुरेचि शेखीं। शिवमय खोपी समरसीं
१०९२३	खोल	।।ज्ञा.गा.०६६७.०१।।	अंतरीच्या सुखा नाहीं पैं मर्यादा। यापरी अगाधा होउनी खोल
१०९२४	खोली	।।ज्ञा.गा.०४६८.०२।।	जंववरी भुली तंववरी बोली। समुद्रींची खोली विरळा जाणे
१०९२५	खोली	।।ज्ञा.गा.०६५९.०५।।	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
१०९२६	खोली	।।ज्ञा.गा.०७९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाची खोली। अक्षरींची बोली देह सार
१०९२७	खोळ	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियेला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
१०९२८	गंगा	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
१०९२९	गंगा	।।ज्ञा.गा.००७७.०५।।	ज्ञानदेवो सांगे भावो मीनला गंगे। सुस्नात सर्वांगें हरि गंगा
१०९३०	गंगा	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
१०९३१	गंगा	।।ज्ञा.गा.०४५८.०३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रूपीं हे वृत्ति बुडीयेली
१०९३२	गंगा	।।ज्ञा.गा.०६२८.०३।।	गंगेहूनि थोर संत शुचिष्मंत। गंगा शुद्ध होत त्याचे संगें
१०९३३	गंगा	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
१०९३४	गंगा	।।ज्ञा.गा.०८३९.०३।।	गंगा त्रिवेणी निर्मळ नीर। राजहंस पक्षी किन्नर। अनेक रंगांचे मयूर टाहो देती
१०९३५	गंगा	।।ज्ञा.गा.०९४३.०४।।	ज्ञानदेव गंगा नि:संगाच्या संगा। पावसी अभंगा भेदरहित
१०९३६	गंगा	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती

१०९३७	गंगा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
१०९३८	गंगा	।।ज्ञा.गा.१०७६.०२।।	कैसें नवल चोज जालें गे माय। खांदी गंगा चोरू पळतु आहे
१०९३९	गंगाजळें	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
१०९४०	गंगे	।।ज्ञा.गा.००७७.०५।।	ज्ञानदेवो सांगे भावो मीनला गंगे। सुस्नात सर्वांगें हरि गंगा
१०९४१	गंगे	।।ज्ञा.गा.०४५६.०६।।	ज्ञानदेवा रसीं स्नान दान गंगे। प्रपंचेसी भंगे विषयजात
१०९४२	गंगे	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
१०९४३	गंगेतें	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
१०९४४	गंगेहूनि	।।ज्ञा.गा.०६२८.०३।।	गंगेहूनि थोर संत शुचिष्मंत। गंगा शुद्ध होत त्याचे संगें
१०९४५	गंगोदक	।।ज्ञा.गा.०४६६.०२।।	निवृत्ति सांगे हरिनामगंगे। जलासी सर्वांगें गंगोदक
१०९४६	गंगोदक	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दु:ख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
१०९४७	गंगोदकाहुनी	।।ज्ञा.गा.०१२१.०३।।	जे गंगोदकाहुनी निकें। गोडी अमृत जालें फिकें
१०९४८	गंडस्थळीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
१०९४९	गंधर्व	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
१०९५०	गंधर्वनगर	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
१०९५१	गंधर्वपूर	।।ज्ञा.गा.०८५०.०७।।	ऐसें गंधर्वपूर कीं मृगजळाचें नीर। येथीचा विचार क्लेशी खेदक्षीण न करीं बापा
१०९५२	गंभिरा	।।ज्ञा.गा.०४२३.०३।।	गरुडवाहना, गंभिरा येई गा दातारा। बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला

१०९५३	गंभीर	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
१०९५४	गंभीरा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
१०९५५	गगन	।।ज्ञा.गा.०४५९.०२।।	ज्ञान तें विज्ञान प्रपंचेंसि भान। तेजोरूप गगन बिंबलें दिसे
१०९५६	गगन	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
१०९५७	गगन	।।ज्ञा.गा.०५९६.०१।।	घटु जें जें होय आधींच गगन। राहे पैं व्यापून वेगळेंची
१०९५८	गगन	।।ज्ञा.गा.०७२०.०१।।	स्वरूपाचा पूर। गगन सरिते आला। देखणा बुडाला। देखतांची
१०९५९	गगन	।।ज्ञा.गा.०८३८.०३।।	तें गगन स्वरूपाची सरिता। आदिपुरुषाची अलक्ष अवस्था। सुस्ति सुस्तावला कल्पांता । जागाचि नोहे
१०९६०	गगन	।।ज्ञा.गा.०९४४.०३।।	जात जात पणें प्रपंच शोधणें। गाळूनियां गगन हंस घेई
१०९६१	गगन	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
१०९६२	गगनमंडळीं	।।ज्ञा.गा.०७६२.०१।।	गगनमंडळीं नारी सुकुमार दिसे। तिन्ही लोक वसे तिचे उदरीं
१०९६३	गगना	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
१०९६४	गगना	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये
१०९६५	गगना	।।ज्ञा.गा.०३६४.०३।।	कारण कामातें करूनी आपैतें। महाकारण तें गगना परौतें गे बाईये
१०९६६	गगना	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
१०९६७	गगना	।।ज्ञा.गा.०७७७.०३।।	अणुरेणु शून्य गगना तेजें दिसे। निरंतर वसे निरंतर
१०९६८	गगना	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
१०९६९	गगनांते	।।ज्ञा.गा.०७७०.०१।।	काळा पुरुष तो हा गगनांते जो नांदे। अनुभवाच्या भेदें भेदला जो
१०९७०	गगनाकृति	।।ज्ञा.गा.०४६४.०४।।	पृथ्वी आप तेज गगनाकृति वायो। फिटला संदेहो ये जन्मींचा
१०९७१	गगनाचीयापरी	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!

१०९७२	गगनाचीये	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
१०९७३	गगनाचें	।।ज्ञा.गा.०००५.०१।।	सत्य ज्ञानानंत गगनाचें प्रावर्ण । नाहीं रूप गुण वर्ण जेथें
१०९७४	गगनावरी	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
१०९७५	गगनावरी	।।ज्ञा.गा.०६६३.०१।।	इवलेसें रोप लावियलें द्वारीं। त्याचा वेलु गेला गगनावरी
१०९७६	गगनासगट	।।ज्ञा.गा.०४५२.०४।।	गगनीं दिनमणी गगनासगट। अवघेची वैकुंठ तया घरीं
१०९७७	गगनासी	।।ज्ञा.गा.०९२१.०३।।	मोतियाचें पाणी। भरतां नये वो रांजणीं। गगनासी गवसणी। घालितां नये
१०९७८	गगनाहुनी	।।ज्ञा.गा.००६९.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्तीसी चाड। गगनाहुनी वाड नाम आहे
१०९७९	गगनाहूनि	।।ज्ञा.गा.०६२७.०१।।	गगनाहूनि व्यापक वायुहूनि चालक। अग्नीहूनि दाहक आन नसे
१०९८०	गगनाहूनि	।।ज्ञा.गा.१०८१.०३।।	गोडापरिस गोड। गगनाहूनि वाड। चौदाभुवनां ज्याची चाड। तें कवण रे चांगया
१०९८१	गगनीं	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
१०९८२	गगनीं	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
१०९८३	गगनीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
१०९८४	गगनीं	।।ज्ञा.गा.०३४३.०१।।	सारासार दोन्ही न दिसती नयनीं। अवचिता गगनीं बिंबलासे
१०९८५	गगनीं	।।ज्ञा.गा.०४५२.०४।।	गगनीं दिनमणी गगनासगट। अवघेची वैकुंठ तया घरीं
१०९८६	गगनीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
१०९८७	गगनीं	।।ज्ञा.गा.०४९६.०२।।	गुणांची लावणी लाविली गगनीं। निरंजनीं निर्गुणीं आथिलें वो माय
१०९८८	गगनीं	।।ज्ञा.गा.०५९२.०१।।	नाथिलें आभाळ जेवीं कां गगनीं। माया मुळींहुनी तैशी जाहली
१०९८९	गगनीं	।।ज्ञा.गा.०६४१.०१।।	गगनीं भासले अगणीत तारे। तेथें मन मुरे वृत्तीसहीत
१०९९०	गगनीं	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया

१०९९१	गगनीं	।।ज्ञा.गा.०७८२.०१।।	दशमद्वार अग्र शून्य सूक्ष्म गगनीं। जेथ असे उन्मनी अखिल रूपें
१०९९२	गगनीं	।।ज्ञा.गा.०८०२.०५।।	पश्चिम मार्ग तेथुनी ऊर्ध्व उंच गगनीं। जेथें एक कामिनी एकलीच
१०९९३	गगनीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
१०९९४	गगनीं	।।ज्ञा.गा.१०१९.०३।।	दुभोनियां खडाणी नैश्वर्य ध्यान गगनीं। चेतलिया मन क्षीर देत
१०९९५	गगनीं	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
१०९९६	गगनींचीं	।।ज्ञा.गा.०८७६.०२।।	नाथिलीच खटपट करिसील किती। गगनींचीं सुमनें तुरंबीसी मस्तकीं
१०९९७	गगनीच्या	।।ज्ञा.गा.०९३४.०२।।	पाहे तेंचि पाही नाहीं तें काई। गगनीच्या पायीं तूंचि होसी
१०९९८	गजपित्राहटणु	।।ज्ञा.गा.००३६.०१।।	जरासंदुमल्लमर्दनु तो। गजपित्राहटणु तो गे बाई
१०९९९	गजर	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें
११०००	गजर	।।ज्ञा.गा.०२०९.०४।।	दिंडी टाळ घोळ गरुडटकियाचे भार। वैष्णवांचे गजर जिये नगरीं
११००१	गजरीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
११००२	गजरीं	।।ज्ञा.गा.०२४४.०२।।	यमुनेच्या तीरीं गाई चारी हरि। गोपाळ गजरीं आनंदले
११००३	गजरु	।।ज्ञा.गा.०१२५.०६।।	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती
११००४	गजरु	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
११००५	गजा	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
११००६	गजानन	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
११००७	गजानन	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
११००८	गजानना	।।ज्ञा.गा.०००८.०१।।	मुक्तमाळा भव्यभूषणा । श्रुति नेति गजानना । तुझिया अंगीच्या नाना भूषणा । कोण वर्णी
११००९	गजानना	।।ज्ञा.गा.००१०.०१।।	अविट अमला नभभूषणा । अनंत लोचना गजानना । पतितपावना दर्शना । योग्य तुझिया
११०१०	गर्जी	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गर्जी मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
११०११	गजेंद्रा	।।ज्ञा.गा.०१२०.०३।।	जें धुरुसी आठवलें। तेंचि उपमन्यें घोकिलें। तेंचि गजेंद्रा लाधलें। हित जालें तयांचें

११०१२	गजेंद्रें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०४।।	उपमन्या प्रसन्न जालें। तेंचि गजेंद्रें चिंतिलें
११०१३	गड	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
११०१४	गडीहूनि	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
११०१५	गडे	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
११०१६	गणगोत	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
११०१७	गणगोत	।।ज्ञा.गा.०९२५.०२।।	कवणाचें मायबाप कवणाचें गणगोत। मृगजळवत् जाईल लया
११०१८	गणना	।।ज्ञा.गा.००४८.०२।।	हरि मुखें म्हणा हरि मुखें म्हणा। पुण्याची गणना कोण करी
११०१९	गणना	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
११०२०	गणना	।।ज्ञा.गा.०४८०.०२।।	सोमयागाची हे नाहीं ज्या गणना। तरी आत्मखुणा अलभ्य तें
११०२१	गणना	।।ज्ञा.गा.०८९३.०२।।	भोंवया पाहतां न दिसे जाणा। आयुष्याची गणना सात दिवस
११०२२	गणपति	।।ज्ञा.गा.०००९.०५।।	गुरुकुळस्वामिया गणपति ।ज्ञानेश्वराची मंगळमूर्ति ।तुझिया कृपेनें तटस्थ पावती ।समाधान
११०२३	गणवे	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
११०२४	गणाचिया	।।ज्ञा.गा.०४११.०२।।	सर सर ये परता गणाचिया गुणा ।निजसुखनिधाना तूंचि एकु
११०२५	गणाधीशा	।।ज्ञा.गा.०००७.०१।।	सरस्वतीचा गणाधीशा ।महामतीचा पूर्ण प्रकाशा ।रिद्धिसिद्धिचा जगदीशा ।पूजूं आतां
११०२६	गणिका	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
११०२७	गणिका	।।ज्ञा.गा.०१६२.०५।।	नामें तरली गणिका। नामें अयोध्या हे आणिका। नाम तारक त्रैलोका। भवार्णवा छेदक

११०२८	गणिका	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
११०२९	गणिका	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
११०३०	गणित	।।ज्ञा.गा.०६१८.०१।।	जन्ममरणातें नाहींच गणित। सूर्य जैसा होत उदयअस्त
११०३१	गणिता	।।ज्ञा.गा.०५८२.०६।।	घालुनियां कडें शून्याशीं बांधितां। त्याचिया गणिता न करवे
११०३२	गणिता	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
११०३३	गणिती	।।ज्ञा.गा.०६४१.०३।।	मसुरे प्रमाण सावळें अनंत। आव्हाकार गणिती तपामाजी
११०३४	गति	।।ज्ञा.गा.०१८७.०१।।	भाग्याचा उदयो कीं दैवाची गति। मज जोडली संगती सज्जनांची
११०३५	गति	।।ज्ञा.गा.०१८७.०२।।	माझें मीच भांडवल घेऊनियां निगुती। लाभाची गति श्रीविठ्ठलु
११०३६	गति	।।ज्ञा.गा.०४०८.०३।।	मृत्तिकेची पृथ्वी कीं पृथ्वीची मृत्तिका। या गति अनेकां चोजवेना
११०३७	गति	।।ज्ञा.गा.०४५३.०३।।	इंद्रियांच्या वृत्ति दशवे द्वारीं गति। देहगेहउपरती होईल तुज
११०३८	गति	।।ज्ञा.गा.०५१८.०२।।	आत्मज्ञानाची गति जाली वो निवांत। प्रबोधतत्त्व मी पावलों वो माय
११०३९	गति	।।ज्ञा.गा.०८३६.०३।।	कुंडलिनी गति सहजचि राहे। सहस्रदळीं पाहे आत्मरूप
११०४०	गति	।।ज्ञा.गा.०८३६.०५।।	तेथें कैची गति कैचा वा विचार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हा
११०४१	गति	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें
११०४२	गति	।।ज्ञा.गा.०९२९.०४।।	बाहेजु प्रवृत्ति अंतरीं निवृत्ति। उभयतां गति एक आहे
११०४३	गति	।।ज्ञा.गा.०९७७.०१।।	पिंड निर्माण जीवकळा सरिसी। गति प्रवेशीं कैसी जाली
११०४४	गति	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
११०४५	गती	।।ज्ञा.गा.००२१.०३।।	कैसें जालें अरूपीं गुणीं गुणवृत्ति । सगुण पाहतां अंतरलें गती
११०४६	गती	।।ज्ञा.गा.००५५.०१।।	संतांचे संगती मनोमार्ग गती। आकळावा श्रीपती येणें पंथें
११०४७	गती	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार

११०४८	गती	।।ज्ञा.गा.०२६०.०२।।	आलिये तेचि सोय तुझी वोळखिली गती
११०४९	गती	।।ज्ञा.गा.०३००.०३।।	येरी सांगे भावो जावे वो प्रवृत्ति । तंव वरी गती येतां नये
११०५०	गती	।।ज्ञा.गा.०३१४.०२।।	एकांतीचें सुख भोगी आपुलिया सरिसी । दोहींची सरसी गती झाली
११०५१	गती	।।ज्ञा.गा.०३४०.०३।।	न कळे याची गती न कळे याची लीळा। आपिआप सोहळा भोगितसे
११०५२	गती	।।ज्ञा.गा.०४८१.०२।।	तया नाहीं गती वस्ती निरंजनीं। भोगी रुद्रयोनी कर्म वसे
११०५३	गती	।।ज्ञा.गा.०४९९.०१।।	ठसावली देहीं परब्रह्ममूर्ति। सोहं शब्दीं गती प्राप्त जाली वो माय
११०५४	गती	।।ज्ञा.गा.०५००.०६।।	ऐसी जाली प्राप्ती खुंटली मागील गती। रखुमादेविपती जोडला वो माय
११०५५	गती	।।ज्ञा.गा.०६७०.०४।।	भ्रांतिभूली फेडूनियां निवृत्ति। रखुमादेविवरु विठ्ठलीं गती जाली वो माये
११०५६	गती	।।ज्ञा.गा.०६८१.०३।।	मंजुळ मंजुळ वायो गती झळकती। तापत्रयें निवृत्ति निर्वाळिलें वो माय
११०५७	गती	।।ज्ञा.गा.१०२६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु आदि अंतीं। त्याहुनी परती मज गती केली
११०५८	गती	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
११०५९	गदा	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
११०६०	गदारोळें	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
११०६१	गभस्ति	।।ज्ञा.गा.०४६२.०२।।	तैसा तूं गभस्ति निवृत्ति उदारा। उगवोनी चराचरां तेज केलें
११०६२	गभस्ती	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
११०६३	गमन	।।ज्ञा.गा.०४३५.०१।।	नाना मतीची भूषण। मनेचि करावें गमन। तो आणि आपण। उरों नये
११०६४	गमन	।।ज्ञा.गा.०७२६.०६।।	निवृत्ति माय कनवाळू गहन। ज्ञानेश्वरा चाळवी घेऊन। पिपीलिकामार्गें गमन। एकसरा
११०६५	गमला	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
११०६६	गमला	।।ज्ञा.गा.०५७३.०१।।	समर्थ सोयरा बोळावा केला। परी मार्गु गमला सुखाचा बाईये

११०६७	गमला	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
११०६८	गमला	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
११०६९	गमलें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
११०७०	गमलें	।।ज्ञा.गा.०७८३.०२।।	अनुहात भेद दाविला कृपेनें। सर्व हें चैतन्य गमलें तेव्हां
११०७१	गमलें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
११०७२	गमे	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
११०७३	गमे	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
११०७४	गमे	।।ज्ञा.गा.०३०१.०१।।	न गमे हा संसारु म्हणोनी केला भ्रतारु । लोक अनाचारु म्हणती मज
११०७५	गमे	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
११०७६	गमे	।।ज्ञा.गा.०८७८.०२।।	निर्लज्जा रे तुज शिकवूं किती। न गमे दिनराती बळिया देवो
११०७७	गमेल	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
११०७८	गमो	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
११०७९	गम्य	।।ज्ञा.गा.००६४.०४।।	ज्ञान गूढ गम्य ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तीनें दिलें माझ्या हातीं
११०८०	गयो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
११०८१	गयो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ

११०८२	गयो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
११०८३	गयो	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
११०८४	गयो	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
११०८५	गरुड	।।ज्ञा.गा.०१५९.०३।।	गरुड टकयाचे भार। मृदंग वाजती सरळ। तेथें आपण गोपाळ। भक्तांमाजीं खेळतसे
११०८६	गरुडटका	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
११०८७	गरुडटका	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका। जिये गावीं कथा आयिका। तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें
११०८८	गरुडटका	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
११०८९	गरुडटकियाचे	।।ज्ञा.गा.०२०९.०४।।	दिंडी टाळ घोळ गरुडटकियाचे भार। वैष्णवांचे गजर जिये नगरीं
११०९०	गरुडटके	।।ज्ञा.गा.०२१३.०६।।	गरुडटके दोन्ही शेताची बुजावणी। दश कुडपणीं नामघोष
११०९१	गरुडध्वज	।।ज्ञा.गा.०१६०.०४।।	ज्ञानदेवीं हेचि काज। भक्तिभावें भजे निज। नित्य पूजी गरुडध्वज। भक्तिभावें करुनिया
११०९२	गरुडध्वजप्रसादें	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
११०९३	गरुडध्वजा	।।ज्ञा.गा.१०५३.०२।।	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम
११०९४	गरुडवाहना	।।ज्ञा.गा.०४२३.०३।।	गरुडवाहना, गंभिरा येई गा दातारा। बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
११०९५	गरुडाची	।।ज्ञा.गा.११०१.०२।।	गरुडाची भरारी चाले डोळ्यांपुढे। शेषाचे ते वेढे गुंडाळली
११०९६	गरुवा	।।ज्ञा.गा.००१७.०१।।	बरवा वो हरि बरवा वो । गोविंद गोपाळ गुण गरुवा वो
११०९७	गरुवा	।।ज्ञा.गा.००४२.०३।।	बापरखुमादेविवरु त्रिभुवनीं गरुवा। विठ्ठलु बरवा बाइयांनों
११०९८	गरुवा	।।ज्ञा.गा.११२१.०४।।	हरि बरवा वो हरि बरवा वो। गोविंद गोपाळु गुण गरुवा वो
११०९९	गरुवार	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
१११००	गरुवार	।।ज्ञा.गा.०३१७.०१।।	गरुवार जाली अंबुला व्याली । व्येउनीया मेली माझ्या ठायीं
१११०१	गरोदर	।।ज्ञा.गा.०५१७.०१।।	ज्ञानाचें गरोदर वाढलें परपुरुषें। व्यभिचारिणी ऐसें म्हणितलें वो माय
१११०२	गरोदरेंविण	।।ज्ञा.गा.१०७१.०२।।	गरोदरेंविण बाळक जालें। माया मारून गेलें निरंजना
१११०३	गर्जती	।।ज्ञा.गा.००४६.०२।।	गाती नारद तुंबर प्रेमें। हरीचीं नामें गर्जती

११००४	गर्जती	।।ज्ञा.गा.०१२६.०२।।	नामनिजधीर। गर्जती वैष्णव वीर। कळिकाळ यमाचे भार। पळाले तेथें
१११०५	गर्जती	।।ज्ञा.गा.०१८२.०१।।	आनंदले वैष्णव गर्जती हरि नामें। चौदाही भुवनें भरली परब्रह्में
१११०६	गर्जती	।।ज्ञा.गा.०१८९.०१।।	कुंचे पताका झळकती। टाळ मृदंग वाजती। आनंदें प्रेमें गर्जती। भद्रजाती विठ्ठलाचें
१११०७	गर्जती	।।ज्ञा.गा.०२१४.०४।।	बोले निवृत्तीचा दास। संत गर्जती पापनाश
१११०८	गर्जती	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्ये
१११०९	गर्जतु	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
१११००	गर्जतु	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
११११	गर्जतुसे	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
१११२	गर्जते	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
१११३	गर्जना	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
११११४	गर्जना	।।ज्ञा.गा.०८९५.०१।।	जंववरी तंववरी जंबुक करी गर्जना। जंव त्या पंचानना देखिलें नाहीं बाप
११११५	गर्जना	।।ज्ञा.गा.०८९५.०५।।	जंववरी तंववरी समुद्र करी गर्जना। जंव अगस्ती ब्राह्मणा देखिलें नाहीं बाप
११११६	गर्जे	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
११११७	गर्ती	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गर्ती जाली वो माय
११११८	गर्भ	।।ज्ञा.गा.०५८१.०३।।	पति पद्मिणीविणें गर्भ संभवला। सर्वेचि प्रसूत जाली। तत्त्वबोध उपजला तेणें गुढी उभाविली
११११९	गर्भ	।।ज्ञा.गा.०९२९.०१।।	अनुभव रहणीवीण कायसें श्रवण। गर्भ अंधु नेणे रत्नकिरण
१११२०	गर्भ	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
१११२१	गर्भवास	।।ज्ञा.गा.०१३१.०२।।	भक्तांकारणें येणें घेतलीसे आळी। दहा गर्भवास सोशी स्वयें वनमाळी

११११२२	गर्भवास	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
११११२३	गर्भवास	।।ज्ञा.गा.०९९१.०३।।	गर्भवास येरझारा न सोसती दातारा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला गा
११११२४	गर्भवास	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दु:ख दारुण
११११२५	गर्भवास	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
११११२६	गर्भवासा	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
११११२७	गर्भवासा	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
११११२८	गर्भवासी	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
११११२९	गर्भवासी	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
११११३०	गर्भवासी	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
११११३१	गर्भवासीं	।।ज्ञा.गा.०१११.०१।।	विठ्ठल विठ्ठल न म्हणसी। पुनरपि पडसी गर्भवासीं
११११३२	गर्भवासु	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
११११३३	गर्भवासु	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
११११३४	गर्भवासु	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु

१११३५	गर्भवासु	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या ह्रदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
१११३६	गर्भा	।।ज्ञा.गा.०५५७.०२।।	तेथें ब्रह्म गर्भा आलें ब्रह्म गर्भा आलें। लय लक्ष उरलें बाईये वो
१११३७	गर्भा	।।ज्ञा.गा.०५५७.०२।।	तेथें ब्रह्म गर्भा आलें ब्रह्म गर्भा आलें। लय लक्ष उरलें बाईये वो
१११३८	गर्भा	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भा घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
१११३९	गर्भी	।।ज्ञा.गा.०७९०.०२।।	चंद्रांतील जळ ते सत्रावी केवळ। नादबिंदा कल्होळ गर्भी झाला
१११४०	गर्भी	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्मे वासुकी लंके दिवटा। कर्मे हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्मे शुकदेव गर्भी कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
१११४१	गर्भी	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भी होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
१११४२	गर्भी	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भी अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
१११४३	गर्भी	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दु:ख दारुण
१११४४	गर्भी	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भी काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
१११४५	गर्भी	।।ज्ञा.गा.११०७.०२।।	नऊ महिने गर्भी असतां। कुठवरी मी धीर धरूं?
१११४६	गर्भींचा	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई ह्रषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
१११४७	गर्भींची	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
१११४८	गर्व	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें
१११४९	गर्वे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
१११५०	गलबला	।।ज्ञा.गा.०८४०.०६।।	खद्योत गलबला थोर जाला। निवृत्तिबोध मिरवूं लागला। ज्ञानदेव पैकूं रंजिला। सर्व सुखा

११९५१	गळतां	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
११९५२	गळतां	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
११९५३	गळताती	।।ज्ञा.गा.०३२२.१०।।	नैश्वर गहिवरु दाटतसे गळां । आसुवें ढळढळां गळताती
११९५४	गळती	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
११९५५	गळती	।।ज्ञा.गा.१०५७.०२।।	हळुहळु गळती गळे गळों लागली सकाळें। उच्चारितां कृष्णनाम। भेणें पळिजे कळिकाळें
११९५६	गळती	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
११९५७	गळतीलागीं	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
११९५८	गळसरी	।।ज्ञा.गा.१०७४.०२।।	जागि सुति ना मी निदसुरी। चोळी सुदली तोडूनि गळसरी
११९५९	गळां	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
१११६०	गळां	।।ज्ञा.गा.०११३.०३।।	माळा घाली हेचि गळां। घे अमृताचा गळाला। होईल वैकुंठीं सोहळा। रामकृष्ण उच्चारणीं
१११६१	गळां	।।ज्ञा.गा.०१२३.०२।।	रामकृष्णमाळा। घाला पां रे गळां। अखंड जीवनकळा। राम जपा
१११६२	गळां	।।ज्ञा.गा.०१४०.०६।।	तुळशीच्या माळा। घालितां हरिदासाच्या गळां। तो न भिये कळिकाळा। त्यासी जिव्हाळा हरिविठ्ठल
१११६३	गळां	।।ज्ञा.गा.०२०६.०९।।	गळां वैजयंती माळा। मणीमंडित वक्षस्थळा
१११६४	गळां	।।ज्ञा.गा.०२५०.०४।।	गळां गुंजमाळा गांठी मोरपिसा वेठी। सोकरु लागे पाठी नंदरायाचा गो आई यो
१११६५	गळां	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
१११६६	गळां	।।ज्ञा.गा.०३२२.१०।।	नैश्वर गहिवरु दाटतसे गळां । आसुवें ढळढळां गळताती
१११६७	गळां	।।ज्ञा.गा.०४८८.०१।।	मन सुमन घालूनि माळा। करूनि सकळां गळां पूर्ण वो माये

१११६८	गळां	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्मावेगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
१११६९	गळां	।।ज्ञा.गा.१०७५.०३।।	कमळणी बाळा गुंफिती माळा। घालिती गळां देव कन्या
१११७०	गळाला	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु ह्रदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
१११७१	गळाला	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
१११७२	गळालें	।।ज्ञा.गा.०२९४.०७।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं गळालें। ब्रह्मसुख सोहळे आम्हां घरीं
१११७३	गळाळा	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
१११७४	गळाळा	।।ज्ञा.गा.०११३.०३।।	माळा घाली हेचि गळां। घे अमृताचा गळाळा। होईल वैकुंठीं सोहळा। रामकृष्ण उच्चारणीं
१११७५	गळावें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
१११७६	गळित	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
१११७७	गळीं	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
१११७८	गळे	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
१११७९	गळे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
१११८०	गळे	।।ज्ञा.गा.१०५७.०२।।	हळुहळु गळती गळे गळों लागली सकाळें। उच्चारितां कृष्णनाम। भेणें पळिजे कळिकाळें
१११८१	गळे	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
१११८२	गळों	।।ज्ञा.गा.१०५७.०२।।	हळुहळु गळती गळे गळों लागली सकाळें। उच्चारितां कृष्णनाम। भेणें पळिजे कळिकाळें
१११८३	गवसणी	।।ज्ञा.गा.०४९०.०१।।	जगासी गवसणी ब्रह्मरूपें देखिली। ते मी अंतरीं पांगुरलों अंतरामाजीं
१११८४	गवसणी	।।ज्ञा.गा.०७२६.०५।।	कंबर खचुनी धनुष्यबाणीं। हस्त ठेविला सद्‍गुरुचरणीं। मन इंद्रियां दिली गवसणी। विरक्तीची
१११८५	गवसणी	।।ज्ञा.गा.०९२१.०३।।	मोतियाचें पाणी। भरतां नये वो रांजणीं। गगनासी गवसणी। घालितां नये

११९८६	गव्हर	।।ज्ञा.गा.००१५.०४।।	सोहं या मंत्राचा वेदाचा गव्हर । म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
११९८७	गव्हर	।।ज्ञा.गा.०४६७.०५।।	अलक्ष लक्षिते अगोचर पर। तेथेंही गव्हर संचलें असे
११९८८	गव्हर	।।ज्ञा.गा.०७३१.०७।।	तंव तो उपनिषदांचें सार। वेदांचें गव्हर कथीत असे
११९८९	गव्हर	।।ज्ञा.गा.०८९८.०२।।	तेथील गव्हर जाणती विरुळा। ब्रह्मीं ब्रह्मकळा साधुमुखें
११९९०	गव्हर	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
११९९१	गव्हारा	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर। कर्में निर्वंश जाले सगर। भिल्लें विंधिलें शारंगधर। जाला पुरंदर सहस्रनयन
११९९२	गव्हारा	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
११९९३	गव्हारा	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
११९९४	गव्हारा	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
११९९५	गव्हारा	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
११९९६	गव्हारा	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
११९९७	गव्हारा	।।ज्ञा.गा.०९०३.०२।।	कवणें गुणें भुली पडली गव्हारा। तीर्थाच्या माहेरा नोळखिसी
११९९८	गव्हारा	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
११९९९	गहन	।।ज्ञा.गा.०१९५.०९।।	हें चोविसां मूर्तींचें उद्धरण। शिवसहस्रनामासी गहन। हेंचि हरिहराचें चिंतन। विश्ववंद्य हे मूर्तीतें
११२००	गहन	।।ज्ञा.गा.०७२६.०३।।	जाणते पुरुषें जाणुन। म्हणावें ज्योतिर्मय ब्रह्म। थोडा परी अर्थ गहन। ऐसी इच्छा
११२०१	गहन	।।ज्ञा.गा.०७२६.०६।।	निवृत्ति माय कनवाळू गहन। ज्ञानेश्वरा चाळवी घेऊन। पिपीलिकामार्गें गमन। एकसरा
११२०२	गहनगंगे	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
११२०३	गहाण	।।ज्ञा.गा.०१०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुझी आण। काया वाचा चित्त चरणीं ठेविलेंसे गहाण
११२०४	गहाण	।।ज्ञा.गा.१११६.०४।।	रखुमादेविवरा बापा विठ्ठलाची आण। कायावाचाचित्तें चरणीं ठेविलीस गहाण

११२०५	गहिनीनाथ	।।ज्ञा.गा.०४२९.०२।।	गहिनीनाथ सांगे निवृत्तीचे कानीं। पावले ते ज्ञानी सिद्धपंथें
११२०६	गहिवरु	।।ज्ञा.गा.०३२२.१०।।	नैश्वर गहिवरु दाटतसे गळां । आसुवें ढळढळां गळताती
११२०७	गा	।।ज्ञा.गा.००८१.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे नामया हें तूं गा जाणसी। भजन केशवासी तूंचि तुझा
११२०८	गा	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
११२०९	गा	।।ज्ञा.गा.०२१३.०९।।	रात्री दिवस तुम्हीं हरिचरणीं जागा । तेणें तराल गा भवसागरू
११२१०	गा	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
११२११	गा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
११२१२	गा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
११२१३	गा	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
११२१४	गा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
११२१५	गा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
११२१६	गा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
११२१७	गा	।।ज्ञा.गा.०४००.०२।।	तैसा कां गा निकरवृत्ती करिसी। सर्वां ठायीं विभांडिसी गा देवा
११२१८	गा	।।ज्ञा.गा.०४००.०२।।	तैसा कां गा निकरवृत्ती करिसी। सर्वां ठायीं विभांडिसी गा देवा
११२१९	गा	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा

११२२०	गा	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
११२२१	गा	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
११२२२	गा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
११२२३	गा	।।ज्ञा.गा.०४०८.०२।।	ऐसी हे रचना नकळे गा देवा। सिद्धांतु अनुभवा साक्ष देतो
११२२४	गा	।।ज्ञा.गा.०४१६.०२।।	नेणिजे तें तुझें रूप। जाणिजे तितुकें पाप गा देवा
११२२५	गा	।।ज्ञा.गा.०४२३.०३।।	गरुडवाहना, गंभिरा येई गा दातारा। बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
११२२६	गा	।।ज्ञा.गा.०५९३.०३।।	नित्यानित्य दोन्ही करीं गा विचार। आहे मी हे कीर विचारिजे
११२२७	गा	।।ज्ञा.गा.०६०३.०२।।	कैंची गा विश्रांति दुर्जनाच्या संगीं। दाटोनियां भोगी नरकदु:ख
११२२८	गा	।।ज्ञा.गा.०६४९.०१।।	योग तो कठीण साधितां साधेना। जेणें गा चिद्घना न पाविजे
११२२९	गा	।।ज्ञा.गा.०७०७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावे बा सैरा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु गा
११२३०	गा	।।ज्ञा.गा.०७४०.०२।।	शून्य ब्रह्म पूर्ण चक्षूचे अंतरीं। निर्विकार निरंजन तोचि तें गा
११२३१	गा	।।ज्ञा.गा.०७४२.०१।।	चहूं शून्यांआरुतें महाशून्यापरुतें। सर्वांसी पहातें तेंचि तें गा
११२३२	गा	।।ज्ञा.गा.०८१२.०२।।	नयनांतील ज्योती देखे गुह्यभावें। त्याचें स्वरूप भावें वंदावें गा
११२३३	गा	।।ज्ञा.गा.०८२२.०४।।	पश्चिमपंथीं नाडी घोष वाहे जिचा। तेथून ध्वनीचा विस्तार गा
११२३४	गा	।।ज्ञा.गा.०८३४.०१।।	ऐका हा शेवट अभंगमाला झाली। तूर्या हेच आली प्रत्यया गा
११२३५	गा	।।ज्ञा.गा.०८५५.०२।।	सिद्धचि असतां कां गा विटंबिसी। नव्हेचि संन्यासी तूं जाण कैसा
११२३६	गा	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
११२३७	गा	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
११२३८	गा	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
११२३९	गा	।।ज्ञा.गा.०९९१.०३।।	गर्भवास येरझारा न सोसती दातारा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला गा
११२४०	गा	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा

११२४१	गा	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
११२४२	गा	।।ज्ञा.गा.१००६.०४।।	रामकृष्णवासुदेवें वैष्णव गाताती आघवें। दिंडी टाळ प्रेमभावें। वासुदेवीं मन सामावें गा
११२४३	गा	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा
११२४४	गा	।।ज्ञा.गा.१००६.०६।।	वासुदेवीं ज्ञेय ज्ञान। ध्यानीं मनीं नारायण। वासुदेवो परिपूर्ण। कैसें क्षरलेंसें चैतन्य गा
११२४५	गा	।।ज्ञा.गा.१००६.०७।।	वासुदेवीं वाहूनि टाळी। पातकें गेलीं अंतराळीं। वासुदेवो वनमाळी। कीर्तन करूं ब्रह्ममेळीं गा
११२४६	गा	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
११२४७	गा	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
११२४८	गा	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
११२४९	गा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
११२५०	गा	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
११२५१	गा	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
११२५२	गा	।।ज्ञा.गा.१०३५.०२।।	खिरजट घोंगडें फाटकें तें कैसें। वेचिलें कैसें भोगिजे गा
११२५३	गा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
११२५४	गा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्का लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
११२५५	गा	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दु:खाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
११२५६	गा	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरूं पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
११२५७	गा	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो
११२५८	गा	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे। मनीं धरा विवेकाचे। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे। बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
११२५९	गा	।।ज्ञा.गा.१०५४.०५।।	दान दे गा उदारश्रेष्ठा। परब्रह्म तूं वैकुंठा। मुक्तिमार्गीचा चोहटा। फुकटा नेघे तया

११२६०	गा	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष
११२६१	गा	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
११२६२	गा	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा
११२६३	गा	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
११२६४	गा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देईं। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
११२६५	गा	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
११२६६	गा	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
११२६७	गा	।।ज्ञा.गा.१०९९.०१।।	तुझी आण वाहिन गा देवराया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
११२६८	गा	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
११२६९	गांजिलें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
११२७०	गांजिलें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०५।।	जें जग दिसे गांजिलें। तें शेवटीं ब्रह्म जालें। परमदशेसी आलें। अतिवैभवाच्या
११२७१	गांजिलें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
११२७२	गांठ	।।ज्ञा.गा.००१२.०३।।	गुरु वैराग्याचें मूळ ।गुरु हा परब्रह्म केवळ ।गुरु सोडवी तत्काळ ।गांठ लिंगदेहाची
११२७३	गांठी	।।ज्ञा.गा.००२५.०४।।	अर्थूनि पाहे दृष्टी ।तंव तुझ्यापायीं पडे मिठी ।आवडी नोसंडी गांठी ।तुझिया पायांची
११२७४	गांठी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०४।।	गळां गुंजमाळा गांठी मोरपिसा वेठी। सोकरु लागे पाठी नंदरायाचा गो आई यो
११२७५	गांठी	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये

११२७६	गांठी	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
११२७७	गांव	।।ज्ञा.गा.०६४७.०२।।	देवा नाहीं रूप देवा नाहीं नांव। देवा नाहीं गांव कोठें कांहीं
११२७८	गांव	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
११२७९	गांव	।।ज्ञा.गा.११०८.०१।।	कांट्याच्या अणिवर वसति तिन गांव। दोन ओसाड, एक वसेचि ना
११२८०	गांवा	।।ज्ञा.गा.०२४७.०३।।	गोविंद गोरसु एकचि नांवा। गोरसु विकूं आलें तुमच्या गांवा
११२८१	गांवा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
११२८२	गांवा	।।ज्ञा.गा.०३०५.०२।।	अंबुला निघाला अंबुल्या गांवा । मी वो तया सवा जातू असें
११२८३	गांवा	।।ज्ञा.गा.०६८२.०२।।	आतां मी जाईन आपुलिया गांवा। होईल विसावा सुखसागरीं वो माय
११२८४	गांवा	।।ज्ञा.गा.०७४७.०१।।	षट्चक्रें बंद निघूनियां गेलीं। पाहों जों लागलीं तया गांवा
११२८५	गांवा	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
११२८६	गांवा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
११२८७	गांवीं	।।ज्ञा.गा.०८००.०१।।	सत्रावीचे गांवीं शून्याचा विस्तार। प्रणव निराकार सदैव असे
११२८८	गांवींची	।।ज्ञा.गा.०२८१.०१।।	मायबापें आमुची विठोबा रखुमाई निजाची। त्याचीये गांवींची कोण्ही येतु न्यावया
११२८९	गांवींची	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
११२९०	गांवींचे	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
११२९१	गांवोगांवीचा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
११२९२	गाइला	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि हृदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा

११२९३	गाई	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
११२९४	गाई	।।ज्ञा.गा.०२२७.०१।।	पावया लुब्ध झाल्या पावळा। गाई परे वळा रे कान्हो
११२९५	गाई	।।ज्ञा.गा.०२२७.०३।।	पाणिया निघाल्या गाई चरती कळंबा ठायीं। हांकितसे लवलाही संवगडा
११२९६	गाई	।।ज्ञा.गा.०२२७.०४।।	ज्ञानदेवीं गाई हाकितु पावे सोई। हरिनाम दोही सत्राविये
११२९७	गाई	।।ज्ञा.गा.०२२८.०३।।	पांवया छंदें परतल्या गाई। विसरल्या चारा तल्लीन ठायीं
११२९८	गाई	।।ज्ञा.गा.०२२८.०४।।	ज्ञानदेव सवें संवगडा लाठा। गाई हांकितो गोठणा तटा
११२९९	गाई	।।ज्ञा.गा.०२३४.०३।।	ब्रह्मविद्येचा पुतळा। गाई राखितो गोवळा। श्रुती नेणवे ते लीळा। वेदां सनकादिकां
११३००	गाई	।।ज्ञा.गा.०२४४.०२।।	यमुनेच्या तीरीं गाई चारी हरि। गोपाळ गजरीं आनंदले
११३०१	गाई	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
११३०२	गाई	।।ज्ञा.गा.१०४४.०१।।	निरंजना गाई चारूं गेलों। तंव चवाळें तेथें एक पावलों
११३०३	गाईचा	।।ज्ञा.गा.०२५०.०२।।	गाईचा गोंवळा यमुनेचा पाबळा। धरी माझा अचुळा मग मी पळालिये गो
११३०४	गाईचें	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
११३०५	गाईजे	।।ज्ञा.गा.०१०२.०२।।	वाचा गीत गाईजे वा गीत गाईजे। गातां वातां श्रवणीं ऐकिजे रया
११३०६	गाईजे	।।ज्ञा.गा.०१०२.०२।।	वाचा गीत गाईजे वा गीत गाईजे। गातां वातां श्रवणीं ऐकिजे रया
११३०७	गाईन	।।ज्ञा.गा.०६७३.०२।।	असेन धणीवरी आपुले माहेरीं। मग तो श्रीहरी गीतीं गाईन गे माये
११३०८	गाजती	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
११३०९	गाजे	।।ज्ञा.गा.०२३४.०२।।	छंदें छंदें वेणु वाजे। त्रिभुवनीं घनु गाजे। उतावेळ मन माझें। भेटावया
११३१०	गाजे	।।ज्ञा.गा.०७७९.०३।।	उन्मनीचे ध्यासें सहस्रदळ गाजे। पश्चिम मार्गीं बीजें दोन असती
११३११	गाजे	।।ज्ञा.गा.०७९६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसें हें जाणिजे। देहीं नाद गाजे परेवरी
११३१२	गाजे	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
११३१३	गाजे	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो

११३१४	गाजे	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
११३१५	गाठी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
११३१६	गाठी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
११३१७	गाठी	।।ज्ञा.गा.१०३५.०३।।	वित्त नाहीं गाठी जीवित्वा आटी। उघडी पाठी हींव वाजे
११३१८	गाठीं	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
११३१९	गाडी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
११३२०	गाढव	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
११३२१	गाढवावरी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
११३२२	गाढा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
११३२३	गाढा	।।ज्ञा.गा.१०९६.०१।।	राज्यपद गाढा पदपाद नसतां। हरिनामीं वसतां सर्वपद
११३२४	गाढियला	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
११३२५	गाढी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
११३२६	गाढे	।।ज्ञा.गा.०१७६.०५।।	त्याचेनि सुख अपार निःसंदेह गाढे। ब्रह्मांडाएवढें घर केलें
११३२७	गाढे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
११३२८	गातसां	।।ज्ञा.गा.०२६३.०५।।	तुम्हीं गातसां सुस्वरें। ऐकोनि द्या उत्तरें। कोकिळें वर्जावें। तुम्हीं बाईयांनो
११३२९	गातसे	।।ज्ञा.गा.००८८.०४।।	ज्ञानदेव गीत गातसे नित्य। कृष्णकृष्ण सत्य इतुकें सार
११३३०	गातां	।।ज्ञा.गा.०१०२.०२।।	वाचा गीत गाईजे वा गीत गाईजे। गातां वातां श्रवणीं ऐकिजे रया

११३३१	गातां	।।ज्ञा.गा.०१३४.०२।।	एकनाम आठवितां दूतां पडियेली चिंता। नाम आनंदें गातां पाविजे सायुज्यता
११३३२	गातां	।।ज्ञा.गा.०१६४.०३।।	दिंडी टाळ मृदंग। गीतीं गातां हरि सर्वांग। वेगीं येतु पांडुरंग। नश्वरीत नाचावया
११३३३	गातां	।।ज्ञा.गा.०१८२.०३।।	गातां वातां नाचतां प्रेमें उल्हासें। चराचरींचे दोष नासिले अनायासें
११३३४	गातां	।।ज्ञा.गा.०९१९.०२।।	हरीचें सुख गीतीं गातां। समाधानबोधु रे
११३३५	गातां	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
११३३६	गातां	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
११३३७	गातांवातां	।।ज्ञा.गा.००२५.०२।।	तुझ्या नामाचेनि आनंदें । गातांवातां जोडसी विनोदें रया
११३३८	गाताती	।।ज्ञा.गा.०१८५.०३।।	भाळे भोळे भक्त गाताती साबडें। त्यांचे प्रेम आवडे विठोबासी
११३३९	गाताती	।।ज्ञा.गा.१००६.०४।।	रामकृष्णवासुदेवें वैष्णव गाताती आघवें। दिंडी टाळ प्रेमभावें। वासुदेवीं मन सामावें गा
११३४०	गातिया	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
११३४१	गाती	।।ज्ञा.गा.००४६.०२।।	गाती नारद तुंबर प्रेमें। हरीचीं नामें गर्जती
११३४२	गाती	।।ज्ञा.गा.००४९.०१।।	चहूं वेदीं जाण साही शास्त्रीं कारण। अठराही पुराणें हरिसी गाती
११३४३	गाती	।।ज्ञा.गा.०१२५.०३।।	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
११३४४	गाती	।।ज्ञा.गा.०१९६.०७।।	बागडे गाती हरि वाकुल्या कुसरी। तेथें पुंडलिक परोपरी स्तवन करी
११३४५	गाती	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
११३४६	गाती	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
११३४७	गातूं	।।ज्ञा.गा.००८७.०४।।	सावधपणें विरुळा। जाणें तेथींची कळा। विज्ञानपणें सोहळा। निमथा गातूं
११३४८	गाते	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
११३४९	गाते	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
११३५०	गात्रीं	।।ज्ञा.गा.०४५०.०३।।	सोहं तत्त्व साधलें प्रमाण सर्वत्रीं। उभयतां गात्रीं प्रेमतनू
११३५१	गात्रें	।।ज्ञा.गा.०४७०.०२।।	रामकृष्ण मंत्रें प्रोक्षियेलीं गात्रें। हरिरूप सर्वत्र भरला दिसे

११३५२	गादी	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
११३५३	गाभा	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
११३५४	गाभा	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
११३५५	गाभा	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
११३५६	गाभा	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
११३५७	गाभा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
११३५८	गाभा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०८।।	तेथून निवृत्ति बोधाच्या ध्वजा। मयुरपिच्छें कोंदलीं नभा। अनंत आदित्याचा गाभा। डळमळूं लागे
११३५९	गाभा	।।ज्ञा.गा.११०२.०२।।	जरी पीतांबर नेसविलें नभा। चैतन्याचा गाभा नीळ बिंदू
११३६०	गाभासी	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
११३६१	गाय	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
११३६२	गाय	।।ज्ञा.गा.००६४.०१।।	हरिपाठ कीर्ति मुखें जरी गाय। पवित्रचि होय देह त्याचा
११३६३	गाय	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
११३६४	गाय	।।ज्ञा.गा.०४५८.०६।।	ज्ञानदेव गाय हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी
११३६५	गाय	।।ज्ञा.गा.०७४९.०१।।	औटपीठ डोंगरी गाय एक वसे। क्षीर सेवितुसे निजयोगी
११३६६	गाय	।।ज्ञा.गा.०८४१.०१।।	औटाचे डोंगरीं गाय एक वसे। क्षीर सेवीतसे योगी एक
११३६७	गाय	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
११३६८	गाय	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे

११३६९	गायक	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
११३७०	गायत्री	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
११३७१	गायत्रीस्मरण	।।ज्ञा.गा.०४६६.०१।।	त्रिपदा चतुष्पदा गायत्रीस्मरण। त्याचें विस्मरण हरिप्रेमें
११३७२	गायन	।।ज्ञा.गा.०१५५.०२।।	राजसाचे सवें संगीत गायन। तेथें ब्रह्मज्ञान लाधे कैंचें
११३७३	गायन	।।ज्ञा.गा.०६३६.०२।।	घृतेंविण भोजन तांबुळेंवीण वदन। कंठेवीण गायन शोभा न पवे बापा
११३७४	गायन	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
११३७५	गायनानें	।।ज्ञा.गा.०१५५.०१।।	राग गायनानें जरी देव भेटे। तरी कां जग आटे भवसागरीं
११३७६	गायिला	।।ज्ञा.गा.०१७०.०६।।	ज्ञानदेवीं पाठ केला। हरिचा गुण गायिला। येणें कायाक्लेश गेला। जीव निवाला सर्वांगें
११३७७	गायी	।।ज्ञा.गा.०२२८.०१।।	गायी चालिल्या वनाप्रती। सवें पेंधा चाले सांगाती
११३७८	गायी	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
११३७९	गाये	।।ज्ञा.गा.०८७९.०२।।	एकाचें खाये एकासी गाये। लाज नाहीं तिसी सांगावें काये
११३८०	गार्हस्थ	।।ज्ञा.गा.०६७४.०४।।	निवृत्ति गार्हस्थ मांडलें आहे। निष्काम अपत्य प्रसवत जाये
११३८१	गाऱ्हाणीं	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
११३८२	गाऱ्हाणें	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां काळिये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
११३८३	गाऱ्हाणें	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
११३८४	गाऱ्हाणें	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
११३८५	गाऱ्हाणें	।।ज्ञा.गा.०७०६.०३।।	आपुलें निधान आपण पाहे। निवृत्तिप्रति गाऱ्हाणें मांडलें आहे
११३८६	गाऱ्हाणें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया

११३८७	गाऱ्हाण्याचेनी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
११३८८	गाळूं	।।ज्ञा.गा.०९२१.०१।।	मलयानिळ शीतळू। पालवीं नये गाळूं। सुमनाचा परिमळु । गुंफितां नये
११३८९	गाळूनियां	।।ज्ञा.गा.०९४४.०३।।	जात जात पणें प्रपंच शोधणें। गाळूनियां गगन हंस घेई
११३९०	गावा	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद। अंगोअंगीं मुराला छंद। भोग भोगितांचि आटला भोग। ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद
११३९१	गावीं	।।ज्ञा.गा.०१५९.०१।।	जिये गावीं हरिकथा। भक्त नांदती सर्वदा। तेथें देवांचिया चळथा। वेगीं पळती निर्धारें
११३९२	गावीं	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका। जिये गावीं कथा आयिका। तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें
११३९३	गावीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
११३९४	गावींचा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
११३९५	गिंवसूनि	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
११३९६	गिणा	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
११३९७	गिरिजा	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
११३९८	गिरिजेसी	।।ज्ञा.गा.०१२१.०१।।	जें शंभूनें धरिलें मानसीं । तेंचि उपदेशिलें गिरिजेसी
११३९९	गिरीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
११४००	गिरीवरी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
११४०१	गिऱ्हाईक	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं

११४०२	गिऱ्हाईक	।।ज्ञा.गा.०३६९.०६।।	गुण गिऱ्हाईक जोडला अमोल मोलें घेतला। रखुमादेविवर विठ्ठला वो माय
११४०३	गिऱ्हाईक	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
११४०४	गिळावया	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
११४०५	गिळावें	।।ज्ञा.गा.०५६९.०३।।	चिंतनीं चिंतितां काय चिंतावें। तें अवघेंचि मनीं रूप गिळावें गे माये
११४०६	गिळिजे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। बोधें बोधुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
११४०७	गिळितया	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
११४०८	गिळियेलें	।।ज्ञा.गा.०३७१.०२।।	भीतरील माझी पंचरत्नें नेलीं। स्वस्वरूप वाहवलीं मध्य गिळियेलें
११४०९	गिळिला	।।ज्ञा.गा.०४५१.०२।।	गिळिला प्रपंच समाप्ति इंद्रियां। वैष्णवीं हे माया बिंबाकार
११४१०	गिळिला	।।ज्ञा.गा.०४८५.०४।।	रखुमादेविवरु अवघाचि धरिला। अवघाचि गिळिला अवघेपणें
११४११	गिळिली	।।ज्ञा.गा.०३४८.०५।।	जागृति स्वप्न बुडाली। रखुमादेविवरें सहित गिळिली
११४१२	गिळिलें	।।ज्ञा.गा.०३७०.०१।।	जन्माचें व्याज आपणचि गिळिलें। मुद्दलाचा ठावो नाहीं ऐसें केलें
११४१३	गिळिलें	।।ज्ञा.गा.०४१५.०२।।	सुखाचें सुख निजसुख नव्हे। नव्हे तें होय म्यां गिळिलें गे माये
११४१४	गिळिलें	।।ज्ञा.गा.०४९३.०१।।	मी तूं प्रवृत्तीसी आलें। समग्र गिळिलें वासनेसी
११४१५	गिळिलें	।।ज्ञा.गा.०५२६.०४।।	ज्ञानदेवीं ओहं सोहं गिळिलें पैं कोहं। नाहीं आम्हां मोह कल्पनेचा
११४१६	गिळिलें	।।ज्ञा.गा.०५५५.०२।।	अकरावें होतें तें धरूनियां नेलें। बारा तेरा गिळिलें धन माझें
११४१७	गिळिलें	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
११४१८	गिळिसीं	।।ज्ञा.गा.०९७५.०१।।	नाहीं तें तूं काय गिळिसीं। आत्मा ओळखोनि होय तत्त्वमसी
११४१९	गिळी	।।ज्ञा.गा.०६६९.०२।।	द्वैत गिळी अद्वैत मेळीं। चित्ताची काजळी तोडी वेगीं
११४२०	गिळी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
११४२१	गिळी	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
११४२२	गिळी	।।ज्ञा.गा.१०५३.०४।।	नाठवे द्वैताची भावना। अद्वैतीं न वसे ध्याना। दिननिशींची रचना। काळगणना छंदें गिळी

११४२३	गिळीयेलें	।।ज्ञा.गा.०४५१.०१।।	ऐसें हें अंडज सांगितलें देवें। सांगोनियां भावें गिळीयेलें
११४२४	गिळुनियां	।।ज्ञा.गा.०५९४.०५।।	ज्ञानेश्वर हें गिळुनियां नाम। ब्रह्मचि स्वयमेव सांठविलें
११४२५	गिळुनी	।।ज्ञा.गा.०३६३.०१।।	तुजमाजीं विरावें तुज गिळुनी राहावें। तुझें रूप पाहावें रूपेंवीण
११४२६	गिळुनी	।।ज्ञा.गा.०६१२.०३।।	वासनेचें मूळ टाकिलें खणोनी। जिवित्व गिळुनी शिवरूप
११४२७	गिळुनी	।।ज्ञा.गा.०६७८.०३।।	निवृत्तिदासा सन्निधान दुरी। आवडी गिळुनी आतां जीवें नाहीं उरी
११४२८	गिळुनी	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
११४२९	गिळुनी	।।ज्ञा.गा.१०६९.०१।।	निशियेचे भरीं भानु प्रतिबिंबीं बिंबला। बिंबचि गिळुनी ठेला बिंबामाजीं
११४३०	गिळुनीयां	।।ज्ञा.गा.०६९७.०५।।	तें गिळुनीयां द्वंद्वासहित प्रपंचभास। तेथ स्थुळादि ब्रह्मांडांस गिळूनी ठेले
११४३१	गिळूं	।।ज्ञा.गा.०५३९.०१।।	एक भान गिळूं दुजें द्वैत उगळूं। कासवीचा मेळु गिळूं सगळा
११४३२	गिळूं	।।ज्ञा.गा.०५३९.०१।।	एक भान गिळूं दुजें द्वैत उगळूं। कासवीचा मेळु गिळूं सगळा
११४३३	गिळूं	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
११४३४	गिळून	।।ज्ञा.गा.०५९९.०५।।	हेतु मातु भ्रांति हे तिन्ही गिळून। राहियला मौन ज्ञानदेव
११४३५	गिळूनि	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
११४३६	गिळूनि	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
११४३७	गिळूनि	।।ज्ञा.गा.०५२१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काज सरलें संसारीं। चारीही मापारी गिळूनि ठेलों
११४३८	गिळूनि	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद। अंगोअंगीं मुराला छंद। भोग भोगितांचि आटला भोग। ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद
११४३९	गिळूनियां	।।ज्ञा.गा.०६१२.०५।।	ज्ञानेश्वर नाम हेही गिळूनियां। मूळ अंतीं मायातीत शुद्ध
११४४०	गिळूनियां	।।ज्ञा.गा.०६३२.०४।।	अहं हें स्वरूप गिळूनियां पाहीं। देहींच विदेही स्वसंवेद्य
११४४१	गिळूनियां	।।ज्ञा.गा.०६७८.०१।।	परे पडे मिठी तेथें बोलणेंचि नुठी। आवडी गिळूनियां आतां जीवें नाहीं तुटी
११४४२	गिळूनी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
११४४३	गिळूनी	।।ज्ञा.गा.०६९७.०५।।	तें गिळुनीयां द्वंद्वासहित प्रपंचभास। तेथ स्थुळादि ब्रह्मांडांस गिळूनी ठेले

११४४४	गिवसिती	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
११४४५	गिवसीतां	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेऱ्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
११४४६	गिवसुनी	।।ज्ञा.गा.०६२५.०२।।	मी तूं द्वैतभ्रांती पहा रे काढुनी। आत्मा तो गिवसुनी राहे सुखें
११४४७	गीत	।।ज्ञा.गा.००८८.०४।।	ज्ञानदेव गीत गातसे नित्य। कृष्णकृष्ण सत्य इतुकें सार
११४४८	गीत	।।ज्ञा.गा.०१०२.०२।।	वाचा गीत गाईजे वा गीत गाईजे। गातां वातां श्रवणीं ऐकिजे रया
११४४९	गीत	।।ज्ञा.गा.०१०२.०२।।	वाचा गीत गाईजे वा गीत गाईजे। गातां वातां श्रवणीं ऐकिजे रया
११४५०	गीत	।।ज्ञा.गा.०८७०.०४।।	ज्ञानदेवा गीत जालें असे सांग। वेगीं श्रीरंग पावेल तुज
११४५१	गीत	।।ज्ञा.गा.०८७९.०५।।	क्षणाचा सोहळा मानिलें हित। आपस्तुति परनिंदेचें गीत
११४५२	गीता	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
११४५३	गीताछंदें	।।ज्ञा.गा.०१०२.०३।।	गीताछंदें अंग डोलिजे। लीला विनोदें संसार तरिजे रया
११४५४	गीताज्ञान	।।ज्ञा.गा.०९९५.०४।।	ज्ञानदेवें भाष्यें केलें। गीताज्ञान विस्तारलें। भक्ती भाग्यवंतीं घेतलें। भाष्येंकरुनी गीतेच्या
११४५५	गीतीं	।।ज्ञा.गा.००७६.०३।।	ज्ञानदेव गीतीं निशाणी नाम। समाधि संजीवनी तारक हरि
११४५६	गीतीं	।।ज्ञा.गा.०१६४.०३।।	दिंडी टाळ मृदंग। गीतीं गातां हरि सर्वांग। वेगीं येतु पांडुरंग। नश्वरीत नाचावया
११४५७	गीतीं	।।ज्ञा.गा.०६७३.०२।।	असेन धणीवरी आपुले माहेरीं। मग तो श्रीहरी गीतीं गाईन गे माये
११४५८	गीतीं	।।ज्ञा.गा.०९१९.०२।।	हरीचें सुख गीतीं गातां। समाधानबोधु रे
११४५९	गीतीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
११४६०	गीतेच्या	।।ज्ञा.गा.०९९५.०४।।	ज्ञानदेवें भाष्यें केलें। गीताज्ञान विस्तारलें। भक्ती भाग्यवंतीं घेतलें। भाष्येंकरुनी गीतेच्या
११४६१	गीतेमाजीं	।।ज्ञा.गा.०९९५.०३।।	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल
११४६२	गीर	।।ज्ञा.गा.०७८४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे पूर्वार्धांतील गीर ।सर्व हें साचार विश्व दिसे
११४६३	गुंजमाळा	।।ज्ञा.गा.०२५०.०४।।	गळां गुंजमाळा गांठी मोरपिसा वेठी। सोकरु लागे पाठी नंदरायाचा गो आई यो
११४६४	गुंजे	।।ज्ञा.गा.०९००.०२।।	सुताचिये गुंजे सुतचि पैं माजे। हरिचरणांबुजें निवडितां
११४६५	गुंडाळली	।।ज्ञा.गा.११०१.०२।।	गरुडाची भरारी चाले डोळ्यांपुढे। शेषाचे ते वेढे गुंडाळली

११४६६	गुंडाळें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१६।।	सुताचें गुंडाळें उगवीं पां वहिलें। खंडूनियां सांडी देवा एकाचि बोलें
११४६७	गुंडिली	।।ज्ञा.गा.०५५९.०२।।	माझी दोन्ही सामावली माझी दोन्ही सामावली। निजब्रह्मीं गुंडिली मनेंसहित
११४६८	गुंतला	।।ज्ञा.गा.०५०२.०३।।	सुखसंवादु लागला जीवनीं जीवनु भेटला। भेटी देऊनि गुंतला मनोमंदिरीं वो माय
११४६९	गुंतला	।।ज्ञा.गा.०८८५.०१।।	संसारा येउनी लागले फांसे। गुंतला आशा मायामोहें
११४७०	गुंतली	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
११४७१	गुंतली	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
११४७२	गुंतले	।।ज्ञा.गा.००६७.०३।।	हरिपाठीं गेले ते निवांतचि ठेले। भ्रमर गुंतले सुमनकळिके
११४७३	गुंतले	।।ज्ञा.गा.०९०८.०५।।	सकळहि शास्त्रें पढीन्नले। नुगवेचि प्रपंचीं गुंतले
११४७४	गुंतले	।।ज्ञा.गा.०९३०.०२।।	जाणते निवाले नेणते गुंतले। भजनेंचि गोंविले विसर जावो
११४७५	गुंतले	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
११४७६	गुंतलें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०२।।	तनु मनु विगुंतलें मन वाचा गुंतलें। मी माझें विसरलें दर्शन गे माये
११४७७	गुंतलें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
११४७८	गुंतलों	।।ज्ञा.गा.१०९१.०२।।	तरी मी गुंतलों दातारा। येऊनियां संसारा
११४७९	गुंतलोंसें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
११४८०	गुंतल्या	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
११४८१	गुंतल्यापणाचिया	।।ज्ञा.गा.०२३७.०२।।	गोजिरिया गुणनिधाना। बापा गुंतल्यापणाचिया साठीं। वेदविदेही विचारितां तेथें। आगम काढिती आटी रया
११४८२	गुंति	।।ज्ञा.गा.०६७५.०४।।	ज्ञानदेवा सार सांवळिये मूर्ति। निवृत्तीनें गुंति उगविली

११४८३	गुंतिजे	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
११४८४	गुंती	।।ज्ञा.गा.०२९४.०१।।	शामाचिया घरां वासना पैं नेती। मनें मन गुंती तये रूपीं
११४८५	गुंती	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
११४८६	गुंतीं	।।ज्ञा.गा.०६६३.०३।।	मनाचिये गुंतीं गुंफियेला शेला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अर्पिला
११४८७	गुंतुनी	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
११४८८	गुंतूं	।।ज्ञा.गा.०६४४.०२।।	मनाची मोहर लावा कीं रे नामीं। मनोरथ कामीं गुंतूं नका
११४८९	गुंतें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
११४९०	गुंथावें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
११४९१	गुंफलिया	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
११४९२	गुंफले	।।ज्ञा.गा.०२३३.०५।।	जन हे विव्हळ तुजवीण अविचार। गुंफले साचार मायामोहें
११४९३	गुंफले	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
११४९४	गुंफलें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०४।।	चेतवितें कोठें गुंफलें सगुण। निर्गुणीं पैं गुण समरस
११४९५	गुंफलें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०६।।	या ध्यानीं गुंफलें मनामाजीं वेख। द्वैतभानसुख नाठवे मज
११४९६	गुंफा	।।ज्ञा.गा.०७४६.०१।।	आकाशाची गुंफा अंत नाहीं जिचा। शोध करा तिचा सर्वभावें
११४९७	गुंफा	।।ज्ञा.गा.०७७२.०२।।	भ्रमर गुंफा ब्रह्मरंध्र तें सुरेख। पाहतां कवतुक त्रैलोकीं

११४९८	गुंफितां	।।ज्ञा.गा.०९२१.०१।।	मलयानिळ शीतळू। पालवीं नये गाळूं। सुमनाचा परिमळु । गुंफितां नये
११४९९	गुंफिती	।।ज्ञा.गा.१०७५.०३।।	कमळणी बाळा गुंफिती माळा। घालिती गळां देव कन्या
११५००	गुंफियेला	।।ज्ञा.गा.०६६३.०३।।	मनाचिये गुंतीं गुंफियेला शेला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अर्पिला
११५०१	गुंफिलें	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
११५०२	गुंफे	।।ज्ञा.गा.०६७७.०३।।	मन हें अमोलिक जरी गुंफे अमूपा। तरीच हा सोपा मार्ग रया
११५०३	गुंफे	।।ज्ञा.गा.१०७५.०६।।	चौथे द्वारीं अतीत तपें। बैसलें गुंफे ज्ञानदेवो
११५०४	गुंफेच्या	।।ज्ञा.गा.०७४६.०३।।	गुंफेच्या आधारें चंद्र सूर्य चालती। विश्रांतीसी येती तये जवळी
११५०५	गुंफो	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
११५०६	गुंफो	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
११५०७	गुंफों	।।ज्ञा.गा.०९४३.०२।।	होतें तें पाहीं नव्हे तें घेई । द्वैतबुद्धि ठायीं गुंफों नको
११५०८	गुंफों	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
११५०९	गुंफों	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
११५१०	गुंफों	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
११५११	गुज	।।ज्ञा.गा.००३५.०१।।	निजगुजा गुज तो। मोहना मोहन तो गे बाई
११५१२	गुज	।।ज्ञा.गा.००९६.०४।।	ज्ञानांजन लेवों ज्ञानदेवीं निज। निवृत्तीनें गुज सांगितलें
११५१३	गुज	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
११५१४	गुज	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
११५१५	गुज	।।ज्ञा.गा.०३६३.०२।।	तूंतें अवघें गुज म्यां सांगावें। वाचेवीण बोलावें नि:शब्दाकारें

११५१६	गुज	।।ज्ञा.गा.०४७०.०१।।	साध्यसाधनकाज निवृत्तीचें गुज। केशव सहज सर्वभूतीं
११५१७	गुज	।।ज्ञा.गा.०४७५.०१।।	निजाचें तेज कीं तेजाचें निज। तेथील तें गुज सांग मज
११५१८	गुज	।।ज्ञा.गा.०५१०.०१।।	दृष्टीचें गुज सच्चिदानंद सहज। ते चक्षूच्या अंतरीं निज निरोपिलें वो माय
११५१९	गुज	।।ज्ञा.गा.०५६२.०१।।	एकांतीचें गुज पुसों गेलिये सये। मी माझी नाहीं त्यासी कीजे वो काये
११५२०	गुज	।।ज्ञा.गा.०७२१.०४।।	निवृत्तीनें गुज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
११५२१	गुज	।।ज्ञा.गा.०७३६.०३।।	सांगतांचि गुज देखिलें नयनीं। हिंडताती मौनी याची लागीं
११५२२	गुज	।।ज्ञा.गा.०७५३.०३।।	ज्ञानदेवा गुज दाविलें गुरुनें। मनें अनन्यें कल्पितांची
११५२३	गुज	।।ज्ञा.गा.०७५७.०१।।	शून्याचें जें बीज योगीयांचें गुज। स्वानंदाचें निजब्रह्म रया
११५२४	गुज	।।ज्ञा.गा.०७५९.०१।।	एका एक गुज बोलतों निर्वाण। निवृत्तिचरण आठउनी
११५२५	गुज	।।ज्ञा.गा.०८२४.०१।।	आकाशाचे अंतीं प्रणवाचें गुज। निरंजन बीज साधूं पाहती
११५२६	गुज	।।ज्ञा.गा.०८२५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांतरीं तुर्या। निवृत्तियोगी वेगीं गुज बोले
११५२७	गुज	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
११५२८	गुज	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
११५२९	गुज	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
११५३०	गुज	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
११५३१	गुज	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
११५३२	गुजगुजीत	।।ज्ञा.गा.०७७२.०१।।	गुजगुजीत रूप सांवळें सगुण। अनुभवितां मन वेडें होय
११५३३	गुजगुजीत	।।ज्ञा.गा.०८०७.०१।।	औटपीठीं तेज गुजगुजीत। चारी देह तेथ साक्ष पाहा
११५३४	गुजगुजीत	।।ज्ञा.गा.०८१९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें तेथ तेज। असे गुजगुजीत निर्मळ तें
११५३५	गुजराज	।।ज्ञा.गा.०४५७.०४।।	गोप्य गुजराज उमजलासे हरि। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम
११५३६	गुजराती	।।ज्ञा.गा.०३५९.०१।।	हस्ती घोडे हरण सिंहाडें। तैसें हें गुजराती लुगडें गे माये
११५३७	गुजा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी

११५३८	गुजेंवीण	।।ज्ञा.गा.००५२.०३।।	तपेंवीण दैवत दिधल्यावीण प्राप्त। गुजेंवीण हित कोण सांगे
११५३९	गुढारी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
११५४०	गुढिया	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
११५४१	गुढी	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
११५४२	गुढी	।।ज्ञा.गा.०२२०.०१।।	माझे जीवींची आवडी। पंढरपुरा नेईन गुढी
११५४३	गुढी	।।ज्ञा.गा.०५८१.०३।।	पति पद्मिणीविणें गर्भ संभवला। सर्वेचि प्रसूत जाली। तत्त्वबोध उपजला तेणें गुढी उभाविली
११५४४	गुढी	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
११५४५	गुढी	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
११५४६	गुढी	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
११५४७	गुण	।।ज्ञा.गा.०००५.०१।।	सत्य ज्ञानानंत गगनाचें प्रावर्ण । नाहीं रूप गुण वर्ण जेथें
११५४८	गुण	।।ज्ञा.गा.००१७.०१।।	बरवा वो हरि बरवा वो । गोविंद गोपाळ गुण गरुवा वो
११५४९	गुण	।।ज्ञा.गा.००२१.०२।।	आदीं अंतीं गुण सर्वत्र निर्गुण । गुणासी अगुण भासती ना
११५५०	गुण	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
११५५१	गुण	।।ज्ञा.गा.०१७०.०६।।	ज्ञानदेवीं पाठ केला। हरिचा गुण गायिला। येणें कायाक्लेश गेला। जीव निवाला सर्वांगें

११५५२	गुण	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
११५५३	गुण	।।ज्ञा.गा.०२७२.०३।।	सौभाग्यसुंदरु गुण लावण्यसागरु। बाप रखुमादेविवरु श्रीविठ्ठलु
११५५४	गुण	।।ज्ञा.गा.०३५५.०२।।	त्यासी चैतन्य नाहीं गुण नाहीं। चळण नाहीं गुण रूप नाहीं
११५५५	गुण	।।ज्ञा.गा.०३५५.०२।।	त्यासी चैतन्य नाहीं गुण नाहीं। चळण नाहीं गुण रूप नाहीं
११५५६	गुण	।।ज्ञा.गा.०३६९.०६।।	गुण गिऱ्हाईक जोडला अमोल मोलें घेतला। रखुमादेविवर विठ्ठला वो माय
११५५७	गुण	।।ज्ञा.गा.०३८६.०३।।	उपरती साधी प्रपंचीं अवघी। गुणें गुण उद्‍बोधी शेजे सये
११५५८	गुण	।।ज्ञा.गा.०३८९.०४।।	चेतवितें कोठें गुंफलें सगुण। निर्गुणीं पैं गुण समरस
११५५९	गुण	।।ज्ञा.गा.०४०४.०२।।	वर्णितां तुझे गुण मना मौन्य पडे। कळिकाळ बापुडें काय करील आम्हां
११५६०	गुण	।।ज्ञा.गा.०४०६.०१।।	तुझी गुण कीर्ति ऐकोनी आर्तें मन उचंबळलें। आलिंगना धाविन्नलें उतावीळ
११५६१	गुण	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
११५६२	गुण	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
११५६३	गुण	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
११५६४	गुण	।।ज्ञा.गा.०४०९.०६।।	आकाशाचा पांचवा गुण। तरी मी महाप्रासादीं राहेन। बाप रखुमादेविवरा। अखंड तुझें अनुसंधान
११५६५	गुण	।।ज्ञा.गा.०४४९.०३।।	तत्त्व तेंचि धरी रजो गुण चारी। पंचमा आचारीं सांपडती
११५६६	गुण	।।ज्ञा.गा.०४५३.०४।।	विस्तारीं विस्तार गुण गुह्य सार। एकाएकीं पार सार धरीं
११५६७	गुण	।।ज्ञा.गा.०४९८.०३।।	गुणचि नाहीं त्यासी काय लाऊं गुण। अतीत निरंजन देखिला वो माय
११५६८	गुण	।।ज्ञा.गा.०६०८.०४।।	कण तेचि भूमि भूमीरूपी कण। भासा ठायीं गुण गुणीं भास
११५६९	गुण	।।ज्ञा.गा.०६०९.०२।।	सत्त्व रज तम गुण धरूनियां। उपाधी आपुलिया करिताती
११५७०	गुण	।।ज्ञा.गा.०६५०.०१।।	आमुचिया देवा नाहीं नाम गुण। नाहीं स्थानमान रूपरेखा
११५७१	गुण	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
११५७२	गुण	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
११५७३	गुण	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं

११५७४	गुण	।।ज्ञा.गा.१०१५.०२।।	ते सांग पां धेनु कवण रे। तिसी नाहीं तिन्ही गुण रे कान्हो
११५७५	गुण	।।ज्ञा.गा.१०३४.०१।।	आठवितां नुपरे मोविता न मोववे। सांगतां न सांगवे गुण त्याचे
११५७६	गुण	।।ज्ञा.गा.१०७१.०५।।	सहज गुण होतें निर्गुण जालें। भलत्या झोंबलें निराकारें
११५७७	गुण	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
११५७८	गुण	।।ज्ञा.गा.११२१.०४।।	हरि बरवा वो हरि बरवा वो। गोविंद गोपाळु गुण गरुवा वो
११५७९	गुणग्राम	।।ज्ञा.गा.०५१५.०१।।	आपला गुणग्राम सांडोनियां गेलिये। निवांत राहिलिये निर्गुणीं वो माय
११५८०	गुणग्राम	।।ज्ञा.गा.०५१५.०३।।	अनुवाद खुंटला सर्वांगें भेटला। गुणग्राम तुटला सहज वो माय
११५८१	गुणग्रास	।।ज्ञा.गा.०५२४.०४।।	ज्ञानदेवीं मौनीं गुणग्रास धाम। सर्वत्र आराम हरि माझा
११५८२	गुणग्राह्य	।।ज्ञा.गा.०४६६.०५।।	सुलज्ज निर्लज्ज मेघवर्ण शाम। सांवळा सप्रेम गुणग्राह्य
११५८३	गुणचि	।।ज्ञा.गा.०४९८.०३।।	गुणचि नाहीं त्यासी काय लाऊं गुण। अतीत निरंजन देखिला वो माय
११५८४	गुणत्रया	।।ज्ञा.गा.०२०३.०३।।	जें माये अविद्ये वेगळें। गुणत्रया नातळे। काळें गोरें ना सावळें। निर्धारितां नेणवे
११५८५	गुणत्रयें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
११५८६	गुणनाम	।।ज्ञा.गा.००४४.०१।।	ज्याचें गुणनाम आठवितां मनचि नाहीं होय। अनुभवाचे पाय पुढें चालती
११५८७	गुणनिधाना	।।ज्ञा.गा.०२३७.०२।।	गोजिरिया गुणनिधाना। बापा गुंतल्यापणाचिया साठीं। वेदविदेही विचारितां तेथें। आगम काढिती आटी रया
११५८८	गुणनिधि	।।ज्ञा.गा.०४८७.०३।।	अबोलणेंसी बोलणें विनोदें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणनिधि
११५८९	गुणमेळु	।।ज्ञा.गा.०५३४.०२।।	अद्वैत पाहतां न दिसे गुणमेळु। गुणा गुणीं अडळु ठाउका नोहे
११५९०	गुणराशी	।।ज्ञा.गा.०२५१.०४।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणराशी
११५९१	गुणवंत	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
११५९२	गुणवृत्ति	।।ज्ञा.गा.००२१.०३।।	कैसें जालें अरूपीं गुणीं गुणवृत्ति । सगुण पाहतां अंतरलें गती

११५९३	गुणसंबंध	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
११५९४	गुणहि	।।ज्ञा.गा.०५०७.०३।।	हो कामीं कामरंजनु गुणहि निर्गुण। पाहतां परिपूर्ण तरी तो सहज वो माये
११५९५	गुणा	।।ज्ञा.गा.०४११.०२।।	सर सर ये परता गणाचिया गुणा । निजसुखनिधाना तूंचि एकु
११५९६	गुणा	।।ज्ञा.गा.०५३४.०२।।	अद्वैत पाहतां न दिसे गुणमेळु। गुणा गुणीं अडळु ठाउका नोहे
११५९७	गुणा	।।ज्ञा.गा.०५६१.०२।।	गुणा भ्यालें म्हणोनी निर्गुण पैं जालें। तें निराकार आथिलें माझ्या अंगीं
११५९८	गुणां	।।ज्ञा.गा.०३३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु तिहीं गुणां वेगळा। शक्ति नव्हे दादुला गे माये
११५९९	गुणां	।।ज्ञा.गा.०३६६.०५।।	सदोदित भरलें त्या तिहीं गुणां वेगळें। तें अगणित वर्षलें प्रेमघरीं वो माय
११६००	गुणांचा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
११६०१	गुणांची	।।ज्ञा.गा.०३८९.०८।।	विस्मृति गुणांची स्मृति पैं भजना। दृष्टादृष्ट जनां ब्रह्मरूप
११६०२	गुणांची	।।ज्ञा.गा.०४९६.०२।।	गुणांची लावणी लाविली गगनीं। निरंजनीं निर्गुणीं आथिलें वो माय
११६०३	गुणांचें	।।ज्ञा.गा.१११९.०२।।	सावळें सगुण सकळ गुणांचें निधान। परमानंदमूर्ति पाहतां हर्षलें मन
११६०४	गुणागुण	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। ह्रदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
११६०५	गुणागुणाचा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
११६०६	गुणागुणीं	।।ज्ञा.गा.००२१.०१।।	चिदानंद रूप चेतवितें एक । एकपणें गुणागुणीं दावी अनेक
११६०७	गुणागुणीं	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
११६०८	गुणागुणीं	।।ज्ञा.गा.०६९७.०४।।	चिद्रूपाचा प्रकाश तोची आनंदाचा साभास। गुणागुणीं नाश नातळेची
११६०९	गुणाचा	।।ज्ञा.गा.०२७३.०२।।	गुणाचा दुकाळ पडियेला देशीं। निर्गुणासी कैसी रातलिये
११६१०	गुणाचा	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें

११६११	गुणाचा	।।ज्ञा.गा.०९२३.०३।।	रखुमादेविवरु गुणाचा सूरवाडु । मनबुद्धि निवाडु राजहंसु
११६१२	गुणाचिया	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा । उदारा सोईरा । सगुण गुणाचिया । निर्धारा गुंतल्या येसी । मना पुरली हांव । विश्वीं अळंकारला देव । कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं । येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी । सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
११६१३	गुणाचीं	।।ज्ञा.गा.०३२६.०१।।	निळिये पेरणी निळियेपणीं खाणी । गुणाचीं लेणीं कृष्णवर्ण
११६१४	गुणाचे	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण । गंभीर सद्‌सुखाचे उद्‌गार । जें प्रकाशक थोर । सकळ योगाचे । आनंदोनी पाहें पां साचे । मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें । बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें । कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
११६१५	गुणाचें	।।ज्ञा.गा.००५०.०२।।	सगुण निर्गुण गुणाचें अगुण । हरिवीण मन व्यर्थ जाय
११६१६	गुणाचें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०७।।	अद्वैत घरकुलें गुणाचें पैं रूप । मनामाजीं स्वरूप बिंबलें रया
११६१७	गुणाचें	।।ज्ञा.गा.०५४९.०३।।	सहज गुणाचें निर्गुण वो केलें । माझें म्यां पाहिलें मन मावळुनी
११६१८	गुणाचेनी	।।ज्ञा.गा.०२७८.०१।।	गुणाचेनी आटोपें आकारलें ब्रह्म । भक्तभाग्य सम आलें मूर्ति
११६१९	गुणाच्या	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें । मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
११६२०	गुणातीत	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि । चोरुनी पडे मिठी । मन चोरुनिया पुढतपुढती । तुजचिमाजीं । बाप रखुमादेविवरा । विठ्ठला उदारा । येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि । येणें निवृत्तिरायें खुणा । दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत । तुटली आधी रया
११६२१	गुणातीत	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप । मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें । बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा । गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
११६२२	गुणापरता	।।ज्ञा.गा.०८०९.०१।।	सत्त्व रज तम शुद्ध सत्त्व चौथा । निर्गुणीं गुणापरता बाईयांनो
११६२३	गुणासाठी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं । तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे । मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन । व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं । विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला । हेंचि भावें विचारी भलें । परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
११६२४	गुणासी	।।ज्ञा.गा.००२१.०२।।	आदीं अंतीं गुण सर्वत्र निर्गुण । गुणासी अगुण भासती ना
११६२५	गुणासी	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे । ध्यातां तरी मनचि नुरे । आंत बाहेरी पुरे । व्यापूनि ठेलें । मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले । निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये

११६२६	गुणासी	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
११६२७	गुणासी	।।ज्ञा.गा.०९७०.०३।।	सगुण होतें तें गुणासी झालें। सगुण निगुण एकचि जालें
११६२८	गुणीं	।।ज्ञा.गा.००२१.०३।।	कैसें जालें अरूपीं गुणीं गुणवृत्ति । सगुण पाहतां अंतरलें गती
११६२९	गुणीं	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
११६३०	गुणीं	।।ज्ञा.गा.०२२०.०२।।	पांडुरंगीं मन रंगलें। गोविंदाचे गुणीं वेधलें
११६३१	गुणीं	।।ज्ञा.गा.०२८८.०२।।	वेधलें वो मन तयाचिया गुणीं। क्षणभर न विसंबे विठ्ठलरुक्मिणी
११६३२	गुणीं	।।ज्ञा.गा.०३६६.०१।।	सदैवपण आलें गोपाळातें देखिलें। लक्षा एका जोडलें अमित्य गुणीं वो माय
११६३३	गुणीं	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
११६३४	गुणीं	।।ज्ञा.गा.०५००.०१।।	थोकलें यांच्या गुणीं तनुमनासहित। त्या निजतत्त्वीं प्रीत निमालें वो माय
११६३५	गुणीं	।।ज्ञा.गा.०५२२.०१।।	स्वरूपीं पाहतां लक्षलिही घेतां। अरूप अनंता गुणीं नाहीं
११६३६	गुणीं	।।ज्ञा.गा.०५३४.०२।।	अद्वैत पाहतां न दिसे गुणमेळु। गुणा गुणीं अडळु ठाउका नोहे
११६३७	गुणीं	।।ज्ञा.गा.०६०८.०४।।	कण तेचि भूमि भूमीरूपी कण। भासा ठायीं गुण गुणीं भास
११६३८	गुणीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
११६३९	गुणु	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भीं समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
११६४०	गुणू	।।ज्ञा.गा.०३२६.०३।।	नीळवर्ण तनु नीळवर्ण गुणू । निळी निळिमा पूर्णू हृदयीं नांदे
११६४१	गुणें	।।ज्ञा.गा.००५१.०३।।	सायास करिसी प्रपंच दिननिशीं। हरिसी न भजसी कवण्या गुणें
११६४२	गुणें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
११६४३	गुणें	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया

११६४४	गुणें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
११६४५	गुणें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
११६४६	गुणें	।।ज्ञा.गा.०३८६.०३।।	उपरती साधी प्रपंचीं अवघी। गुणें गुण उद्बोधी शेजे सये
११६४७	गुणें	।।ज्ञा.गा.०६९१.०२।।	बोलों नये ऐसें केलें वो माय येणें। बोलतांचि गुणें आठऊ नाहीं
११६४८	गुणें	।।ज्ञा.गा.०७०९.०४।।	लय लक्ष मुद्रा लावुनी बैससी । आपणा नेणसी कोण्या गुणें रया
११६४९	गुणें	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
११६५०	गुणें	।।ज्ञा.गा.०९०३.०२।।	कवणें गुणें भुली पडली गव्हारा। तीर्थाच्या माहेरा नोळखिसी
११६५१	गुणें	।।ज्ञा.गा.०९५०.०३।।	शून्य तें काई शून्याशून्य पुशिलें। हृदयस्था जालें कोण्या गुणें
११६५२	गुणें	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
११६५३	गुणेंवीण	।।ज्ञा.गा.०९१०.०२।।	पढियंते बाईये गुणेंवीण हातां नये। साचेवीण सये तेथें आवडी कैंची
११६५४	गुणेंसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
११६५५	गुणेवीण	।।ज्ञा.गा.०३१५.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भोगिला । मज पैं लाधला गुणेवीण
११६५६	गुप्त	।।ज्ञा.गा.११०४.०४।।	गुप्त ना प्रगट पाहे हा साक्षात। लाहिता प्रचीत वेडावली।
११६५७	गुप्त	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
११६५८	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
११६५९	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
११६६०	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
११६६१	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
११६६२	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
११६६३	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०३।।	गुरु वैराग्याचें मूळ । गुरु हा परब्रह्म केवळ । गुरु सोडवी तत्काळ । गांठ लिंगदेहाची
११६६४	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०३।।	गुरु वैराग्याचें मूळ । गुरु हा परब्रह्म केवळ । गुरु सोडवी तत्काळ । गांठ लिंगदेहाची

११६६५	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०३।।	गुरु वैराग्याचें मूळ । गुरु हा परब्रह्म केवळ । गुरु सोडवी तत्काळ । गांठ लिंगदेहाची
११६६६	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
११६६७	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
११६६८	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
११६६९	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०५।।	गुरु घाली ज्ञानांजन । गुरु दाखवी निजधन । गुरु सौभाग्य देऊन । साधुबोध नांदवी
११६७०	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०५।।	गुरु घाली ज्ञानांजन । गुरु दाखवी निजधन । गुरु सौभाग्य देऊन । साधुबोध नांदवी
११६७१	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०५।।	गुरु घाली ज्ञानांजन । गुरु दाखवी निजधन । गुरु सौभाग्य देऊन । साधुबोध नांदवी
११६७२	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०६।।	गुरु मुक्तीचें मंडन । गुरु दुष्टाचें दंडन । गुरु पापाचें खंडन । नानापरी वारितसे
११६७३	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०६।।	गुरु मुक्तीचें मंडन । गुरु दुष्टाचें दंडन । गुरु पापाचें खंडन । नानापरी वारितसे
११६७४	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०६।।	गुरु मुक्तीचें मंडन । गुरु दुष्टाचें दंडन । गुरु पापाचें खंडन । नानापरी वारितसे
११६७५	गुरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
११६७६	गुरु	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
११६७७	गुरु	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
११६७८	गुरु	।।ज्ञा.गा.०१५३.०६।।	ज्ञानदेवीं भगवंत साधे। गुरु सेवुनी आराध्यें। सांडिमांडी निंद्यानिंद्यें। सर्व कर्में अर्पिलीं
११६७९	गुरु	।।ज्ञा.गा.०१७१.०६।।	ज्ञानदेवीं गुरु क्षेत्रीं। नाम जपिन्नले सर्वत्रीं। भावपूर्वक कृपापात्रीं। श्रीगुरुप्रसन्न जाहला
११६८०	गुरु	।।ज्ञा.गा.०३२७.०२।।	नीळवर्ण ब्रह्म नीळवर्ण कर्म । नीळवर्ण आश्रम गुरु देखे
११६८१	गुरु	।।ज्ञा.गा.०६०३.०३।।	विषयाकारणें जाहले गुरु शिष्य। अनुभव अभ्यास स्वप्नीं नाहीं
११६८२	गुरु	।।ज्ञा.गा.०६०८.०३।।	तरुतळीं छाया छाया तेथें तरु। शिष्याठायीं गुरु गुरु शिष्य
११६८३	गुरु	।।ज्ञा.गा.०६०८.०३।।	तरुतळीं छाया छाया तेथें तरु। शिष्याठायीं गुरु गुरु शिष्य
११६८४	गुरु	।।ज्ञा.गा.०६१९.०२।।	शब्दज्ञानें जया गुरु उपदेशिती। नाहीं त्यासी मुक्ति कदाकाळीं
११६८५	गुरु	।।ज्ञा.गा.०६१९.०३।।	संसारीं तरोनी शिष्यासी तारिती। तेचि मानिजेति गुरु एक
११६८६	गुरु	।।ज्ञा.गा.०६१९.०५।।	ज्याशी नाहीं भेद ब्रह्मीं एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तोचि गुरु
११६८७	गुरु	।।ज्ञा.गा.०७३१.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। ज्ञानीयाचा गुरु म्हणे ज्ञानदेव
११६८८	गुरु	।।ज्ञा.गा.०९४८.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त गुरु धर्म वित्त। अवघें जीवित हरि केला

११६८९	गुरु	।।ज्ञा.गा.०९५६.०३।।	सतधनि म्हणे गुरु जत सांभाळी विवरु। ऐसेंनि तुज वोगरु। वाढिला ब्रह्मीं
११६९०	गुरु	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
११६९१	गुरु	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
११६९२	गुरु	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
११६९३	गुरु	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
११६९४	गुरु	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
११६९५	गुरु	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
११६९६	गुरु	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
११६९७	गुरु	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना
११६९८	गुरु	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
११६९९	गुरुअंजन	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
११७००	गुरुउपदेशें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
११७०१	गुरुकिल्ली	।।ज्ञा.गा.०४४१.०३।।	जेथें दृष्टी दृष्टीस हरपली। कितेक ममता येकली। तेथें पाहिजे गुरुकिल्ली। तरीच सुखिया
११७०२	गुरुकुळस्वामिया	।।ज्ञा.गा.०००९.०५।।	गुरुकुळस्वामिया गणपति । ज्ञानेश्वराची मंगळमूर्ति । तुझिया कृपेनें तटस्थ पावती । समाधान
११७०३	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.००१६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा सांग । तरीच हें भाग्य येईल हातां
११७०४	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.००९५.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें अवघें ज्ञान होणें। विज्ञानीं राहणें गुरुकृपा

११७०५	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.०४६४.०६।।	ज्ञानदेवीं सिद्धी साउली श्रीहरि। गुरुकृपा करीं कुरवाळिलें
११७०६	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.०५२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा अबोला सबळे। अवघेचि निवळे गुरुकृपा
११७०७	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.०६०५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा होतां। लाहिजे तत्त्वता ब्रह्मसुख
११७०८	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.०६०९.०४।।	दृश्यातीत पर ब्रह्म परात्पर। ओळखी ज्ञानेश्वर गुरुकृपा
११७०९	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.०६१७.०४।।	अनादि अज्ञान बंध नये यासी। गुरुकृपा त्यासी छेदिजे कीं
११७१०	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.०६२९.०५।।	गुरुकृपा द्वारें लाहिजे पैं सिद्धी। बोलिला त्रिशुद्धि ज्ञानेश्वर
११७११	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.०७१५.०२।।	पूर्वीचें सुकृत ये जन्मीं कमाई। तिसरी ती पाहा गुरुकृपा
११७१२	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
११७१३	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
११७१४	गुरुकृपाप्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०६२१.०४।।	तरीच ब्रह्मज्ञान गुरुकृपाप्राप्ती। जिताची जिवन्मुक्तीं ज्ञानेश्वर
११७१५	गुरुकृपायोगें	।।ज्ञा.गा.०५९६.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानदेव खूण। भेदुनी निर्वाण लीन झाला
११७१६	गुरुकृपायोगें	।।ज्ञा.गा.०६०४.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानेश्वर चूळ। भरियेली समूळ न त्यागितां
११७१७	गुरुकृपायोगें	।।ज्ञा.गा.०६२३.०५।।	गुरुकृपायोगें ब्रह्म ज्ञानेश्वर। तरला संसार भवसिंधु
११७१८	गुरुकृपें	।।ज्ञा.गा.०४२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
११७१९	गुरुकृपें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०२।।	ऐक्यें आपणासि ऐसे। गुरुकृपें ज्ञान असे। अल्प मावळोनि सर्व दिशें। मीचि जालों
११७२०	गुरुकृपें	।।ज्ञा.गा.०५९७.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव वस्तु परात्पर। गुरुकृपें कीर भेदिजेसु
११७२१	गुरुकृपें	।।ज्ञा.गा.०६०८.०५।।	गुरुकृपें खूण वस्तु साक्षात्कार। भेदला ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
११७२२	गुरुकृपें	।।ज्ञा.गा.०६७६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरलों तरलों। आतां उद्धरलों गुरुकृपें
११७२३	गुरुकृपें	।।ज्ञा.गा.०८९२.०३।।	तें कल्पिलिया नकळे गुरुकृपें वेगळें। वायांवीण उगलें कां धांवतोसी सैरा
११७२४	गुरुकृपें	।।ज्ञा.गा.०९४०.०२।।	फिटती भुर रे धुम उठी तेज। अक्षरीं उमज गुरुकृपें
११७२५	गुरुकृपें	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा
११७२६	गुरुकृपें	।।ज्ञा.गा.१०६४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
११७२७	गुरुकृपेचा	।।ज्ञा.गा.०२४६.०३।।	प्रबोधपाहाट जाली सरले त्रिविध तमरज। गुरुकृपेचा अरुणोदय पहा सुरंग सुतेज

११७२८	गुरुकृपेचा	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
११७२९	गुरुकृपेनें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
११७३०	गुरुखुणा	।।ज्ञा.गा.०६७७.०२।।	सांगतां नये सांगावें तें काय। तेथील हे सोय गुरुखुणा
११७३१	गुरुखुणें	।।ज्ञा.गा.०३८७.०४।।	प्राणप्रिया गेली पुसे आत्मनाथा। कैसेनी उलथा गुरुखुणें
११७३२	गुरुखुणें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०३।।	हें सुख साचार सांगे कां विचार। आत्मयाचें घर गुरुखुणें
११७३३	गुरुखूण	।।ज्ञा.गा.०१५६.०३।।	मीपण मावळलें सद्भाव उजळले। सुखाचे सोहळे गुरुखूण
११७३४	गुरुखूण	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
११७३५	गुरुगम्य	।।ज्ञा.गा.०३८३.०२।।	सखी म्हणे एका दुजी म्हणे अनेकां। अनेकीं सम्यका गुरुगम्य
११७३६	गुरुगम्य	।।ज्ञा.गा.०४७०.०३।।	गुरुगम्य चित्त जालें माझें हित। दिनदिशीं प्राप्त हरि आम्हां
११७३७	गुरुगम्य	।।ज्ञा.गा.०६८२.०४।।	हा रखुमाईदेविवरु गुरुगम्य सागरु। न करीच अव्हेरु माझा वो माय
११७३८	गुरुगम्य	।।ज्ञा.गा.०७५५.०३।।	अर्धमात्रेचा अर्थ अवचटची दिसे। गुरुगम्य सोय जाणती पैं
११७३९	गुरुगम्य	।।ज्ञा.गा.०७६०.०४।।	अनुभवाची खूण गुरुगम्य जाणती। ज्ञानदेवें विनंति हेचि केली
११७४०	गुरुगम्य	।।ज्ञा.गा.०९४८.०२।।	गुरुगम्य सत्ता शिष्य होय सरता। पूर्णी पूर्ण हातां ब्रह्म येत
११७४१	गुरुगम्य	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
११७४२	गुरुगम्य	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
११७४३	गुरुगम्य	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
११७४४	गुरुगम्याची	।।ज्ञा.गा.०१३६.०३।।	हेचि गुरुगम्याची खूण। एक विठ्ठलुचि जाण
११७४५	गुरुचरणीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु

११७४६	गुरुचरणीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
११७४७	गुरुचरणीं	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
११७४८	गुरुचा	।।ज्ञा.गा.०६२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुचा मी दास। नेणें साधनास आन कांहीं
११७४९	गुरुची	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
११७५०	गुरुच्या	।।ज्ञा.गा.०१६९.०१।।	पुण्य देहीं आचरावें। मर्यादे गुरुच्या असावें। प्रीतिपूर्वक अतिथिस द्यावे। अन्नदान परियेस
११७५१	गुरुच्या	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
११७५२	गुरुज्ञान	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला
११७५३	गुरुतें	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
११७५४	गुरुतें	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
११७५५	गुरुदेवो	।।ज्ञा.गा.००११.०१।।	प्रथम नमूं तो गुरुदेवो । जेथें निमाले भावाभावो । अनादि स्वरूप स्वयमेवो । तो आदिदेवो नमियेला
११७५६	गुरुनाथ	।।ज्ञा.गा.०४१८.०३।।	आनंदें स्फुंदत येती अश्रुपात। अगा गुरुनाथ देवराया
११७५७	गुरुनिंदा	।।ज्ञा.गा.०१४९.०२।।	मातापितयाचा द्वेषु करी। गुरुनिंदा करी थोरी। तो घालिजेल अघोरीं। कल्पकोडी जाणावें
११७५८	गुरुने	।।ज्ञा.गा.०६८५.०३।।	निवृत्ति गुरुने अधिक केलें। निमिष्यमात्री दाविलें धन माझें
११७५९	गुरुनें	।।ज्ञा.गा.०७५३.०३।।	ज्ञानदेवा गुज दाविलें गुरुनें। मनें अनन्यें कल्पितांची
११७६०	गुरुपरमार्थें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
११७६१	गुरुपुत्र	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दुःख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
११७६२	गुरुपुत्र	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
११७६३	गुरुपुत्रा	।।ज्ञा.गा.०४३८.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा

११७६४	गुरुपुत्रा	।।ज्ञा.गा.०६५७.०२।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण लाहे गुरुपुत्रा
११७६५	गुरुपुत्रा	।।ज्ञा.गा.०७२१.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
११७६६	गुरुपुत्रा	।।ज्ञा.गा.०८०४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भेद ऐक गुरुपुत्रा। नयनीं अर्धमात्रा सर्व जन
११७६७	गुरुपुत्रा	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
११७६८	गुरुपुत्रा	।।ज्ञा.गा.११०३.०५।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण की लाहे गुरुपुत्रा
११७६९	गुरुपुत्रा	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
११७७०	गुरुभजनीं	।।ज्ञा.गा.००१४.०१।।	नित्य धर्म नामपाठ । तेचि वैकुंठींची वाट । गुरुभजनीं जो विनट । तोचि हरिभक्तु जाणावा
११७७१	गुरुभजनें	।।ज्ञा.गा.००७८.०३।।	जप तप ज्ञान क्रिया कर्म धर्म। रामकृष्ण नेम गुरुभजनें
११७७२	गुरुमंत्र	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
११७७३	गुरुमहिमा	।।ज्ञा.गा.१०८५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। गुरुमहिमा अनुभवावीण जाणती रे
११७७४	गुरुमाय	।।ज्ञा.गा.११२०.०३।।	गुरुमाय हेचि तयाची खूण। विठ्ठल येकला जाण
११७७५	गुरुमार्गें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
११७७६	गुरुमुख	।।ज्ञा.गा.०९६८.०१।।	आपणांसी आपण उपदेशु कीजे। गुरुमुख बुझिजे तेंचि तूं
११७७७	गुरुमुखा	।।ज्ञा.गा.०६६४.०३।।	रखुमादेविवरु गुरुमुखा भ्याला। होता तो लपाला नाहीं ते ठायीं
११७७८	गुरुमुखीं	।।ज्ञा.गा.०९७१.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे अविनाश जोडलें। आणुनी ठेविलें गुरुमुखीं
११७७९	गुरुमुखीं	।।ज्ञा.गा.०९८१.०२।।	बोलिजे तें नव्हे दाविजें तें नव्हे। गुरुमुखीं पाहावें परमानंदे
११७८०	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०५१८.०४।।	गुरुमुखें जैं जोडे तैं फिटे सांकडें। रखुमादेविवर कोडें कवतिकें वो माय
११७८१	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०६६१.०२।।	गुरुमुखें साधन जालें पैं निवृत्ति। तत्त्वसार आपणचि जाला निवृत्ति
११७८२	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०६६४.०२।।	पूजन कवणा करूं सिंचन कवणा करूं। नाहीं नव्हे तें धरूं गुरुमुखें
११७८३	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०६६५.०१।।	जन्मा आवर्तीं येरझारी फिटली। ब्रह्मसमदृष्टि जाली गुरुमुखें
११७८४	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०६८०.०३।।	सत्रावी दोहोनी इंद्रिया सौरसु। गुरुमुखें उल्हासु भक्तिमहिमें

११७८५	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०७०७.०२।।	तें तूं आपण गुरुमुखें जाण। नलगे साधन आणिक कांहीं
११७८६	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०७४२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। गुरुमुखें खूण सांगितली
११७८७	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०८३३.०४।।	तव तें मसुरे प्रमाण तया नांव महाकारण। गुरुमुखें खूण जाण बापा
११७८८	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०८८५.०३।।	कर्माची सांखळी पडली असे पायीं। गुरुमुखें खुणें उगऊं पाहीं
११७८९	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कैसें गुरुमुखें खुणा उगविलें
११७९०	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०९६४.०३।।	गुरुमुखें ज्ञान पाविजे निर्वाण। तें निवृत्ति म्हणे ज्ञाना पावशील
११७९१	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०९८२.०२।।	सगुण नव्हे तें निर्गुण नव्हे। गुरुमुखें चोजवे जाणितलें पां
११७९२	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०९८३.०४।।	पुराणप्रसिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुमुखें लक्षीं चोजवलें रया
११७९३	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
११७९४	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
११७९५	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.०७२०.०४।।	गुरुमुखें खूण। वोळखूनि घ्यावी। देहींच पहावी। मुक्तदशा
११७९६	गुरुमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०४४२.०४।।	या आस्थेसि काय काम। आपण विश्व ब्रह्म। तुम्ही सर्वांसी पावन। गुरुमूर्ति
११७९७	गुरुमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०६१९.०१।।	ब्रह्म जयाचिया बोधेंचि पावन। ते जगीं शाश्वत गुरुमूर्ति
११७९८	गुरुमेळीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
११७९९	गुरुराज	।।ज्ञा.गा.०४६४.०१।।	देहधर्मीं काज गुरुराज चित्तीं। तरीच या संपत्ती फळद होती
११८००	गुरुराजें	।।ज्ञा.गा.०४४६.०६।।	ज्ञानदेव निवृत्ति हे खुण पुसत। सांगावें त्वरित गुरुराजें
११८०१	गुरुराया	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
११८०२	गुरुलक्षीं	।।ज्ञा.गा.०४९४.०५।।	त्वंपदीं सिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुलक्षीं हरपलें द्वैतभान
११८०३	गुरुलिंग	।।ज्ञा.गा.१०५९.०३।।	गुरुलिंग जंगम। त्यानें दाविला आगम। आधिव्याधि झाली सम। तेणें पावलों विश्राम रे
११८०४	गुरुलिंग	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
११८०५	गुरुलिंगीं	।।ज्ञा.गा.०४५८.०४।।	गुरुलिंगीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
११८०६	गुरुवचन	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो

११८०७	गुरुवचनीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
११८०८	गुरुवाक्य	।।ज्ञा.गा.०४३५.०३।।	गुरुवाक्य परम धडा। अनुभव भाविकाचा हुडा। तो अचाट धारकडा। वेंधूनि जावें
११८०९	गुरुवाक्यें	।।ज्ञा.गा.०४२७.०१।।	मोतियाचा वोगरु। गुरुवाक्यें सदन्नीं। वाढियेला भाजनीं। नभाचिया
११८१०	गुरुवाटा	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
११८११	गुरुविण	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
११८१२	गुरुविण	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
११८१३	गुरुवीण	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
११८१४	गुरुवीण	।।ज्ञा.गा.००५२.०२।।	भावेंवीण देव न कळे नि:संदेह। गुरुवीण अनुभव कैसा कळे
११८१५	गुरुवीण	।।ज्ञा.गा.००५६.०३।।	द्वैताची झाडणी गुरुवीण ज्ञान। तया कैचें कीर्तन घडेल नामीं
११८१६	गुरुवीण	।।ज्ञा.गा.०६२७.०३।।	दृश्याहूनि गोचर इहिहूनि पर। गुरुवीण ज्ञानेश्वर आन नसे
११८१७	गुरुवीण	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
११८१८	गुरुवीण	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
११८१९	गुरुवीण	।।ज्ञा.गा.०९०१.०३।।	आयुष्याचे पेठे। संसाराचे तट। गुरुवीण वाट। कैंची रया
११८२०	गुरुशिष्य	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
११८२१	गुरुशिष्य	।।ज्ञा.गा.०४७८.०७।।	कर्माकर्म पारुषलें देवधर्म लोपले। गुरुशिष्य निमाले जाले क्षीरसिंधु
११८२२	गुरुशिष्य	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
११८२३	गुरुशिष्यपण	।।ज्ञा.गा.०५९१.०२।।	गुरुशिष्यपण हेंही मायिकत्व। जंव निजतत्त्व न ओळखी
११८२४	गुरुशिष्यीं	।।ज्ञा.गा.०६७९.०३।।	निजीं निज आली हरपल्या कळा। ब्रह्मानंद सोहळा गुरुशिष्यीं

११८२५	गुरुशी	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत
११८२६	गुरुसाक्षी	।।ज्ञा.गा.०५९४.०४।।	बाहेर भीतरीं एकमेव दिसे। अन्यथा हें नसे गुरुसाक्षी
११८२७	गुरुसेवनीं	।।ज्ञा.गा.०४४९.०८।।	निवृत्ति द्वादश गुरुसेवनीं भाष्य। एकविध कास घाली ज्ञाना
११८२८	गुरुहस्त	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें
११८२९	गुरू	।।ज्ञा.गा.११०७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सख्या विठोबा! । निवृत्ति आमचा गुरू
११८३०	गुरूका	।।ज्ञा.गा.१११३.०१।।	सोही कच्चा बे कच्चा बे। नही गुरूका बच्चा
११८३१	गुरूचा	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
११८३२	गुरूची	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गे !
११८३३	गुरूचे	।।ज्ञा.गा.०६४९.०४।।	जेथें जेथें मन धांवोनियां जाय। तेथें गुरूचे पाय वसवावे
११८३४	गुरूच्या	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
११८३५	गुरूप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०७०२.०३।।	निवृत्ति गुरूप्रसादें नामीं निमग्न। नाम म्हणतां यज्ञ कोटी रया
११८३६	गुरूसी	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
११८३७	गुलाल	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
११८३८	गुलाली	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें ।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा
११८३९	गुळाचेनि	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
११८४०	गुळु	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
११८४१	गुह्य	।।ज्ञा.गा.००१०.०३।।	दयाळ अनाथनाथा । जंगम स्थावर गुह्य धूपा । पूर्ण व्यापक प्रकाशदीपा । ब्रह्मा तूंचि
११८४२	गुह्य	।।ज्ञा.गा.००३८.०२।।	अचिंतचिंतन तो। सारासार गुह्य तो गे बाई
११८४३	गुह्य	।।ज्ञा.गा.०४२९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे गुह्य हें सप्तक। अनुभववू लेख पाहिलीया
११८४४	गुह्य	।।ज्ञा.गा.०४३९.०७।।	वैराग्याविण मुक्ति जोडे। निदान वृत्ति हातां चढे। सोपा गुह्य झाला गूढ। ज्ञानदेवाचा

११८४५	गुह्य	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
११८४६	गुह्य	।।ज्ञा.गा.०४४३.०३।।	तुम्ही जेविला अमृत भोजनें। आम्हीही पंक्तीचे पाहुणे। गुह्य गूढ बोलणें। मौन्य जालें
११८४७	गुह्य	।।ज्ञा.गा.०४५३.०४।।	विस्तारीं विस्तार गुण गुह्य सार। एकाएकीं पार सार धरीं
११८४८	गुह्य	।।ज्ञा.गा.०७३७.०४।।	गुह्याचेंही गुह्य निवृत्तीनें दाविलें। मीच वाचा हो बोलें बोलतसें
११८४९	गुह्य	।।ज्ञा.गा.०७९१.०२।।	प्रणव जें गुह्य ऋषि योगियांचे। सर्वांवरिष्ठा साचें वेद आज्ञा
११८५०	गुह्य	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शे तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
११८५१	गुह्य	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
११८५२	गुह्यगूढ	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ
११८५३	गुह्यभावें	।।ज्ञा.गा.०८१२.०२।।	नयनांतील ज्योती देखे गुह्यभावें। त्याचें स्वरूप भावें वंदावें गा
११८५४	गुह्यांचें	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
११८५५	गुह्यांत	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्‌गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
११८५६	गुह्यागुह्य	।।ज्ञा.गा.००३४.०१।।	श्रुतिस्मृति वचन तो। गुह्यागुह्य तो गे बाई
११८५७	गुह्याचीं	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
११८५८	गुह्याचें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०३।।	जें गुह्याचें मौन्यमाळा। तें मज केलें करतळामळा। अचळादि अचळा। सुख असें
११८५९	गुह्याचेंही	।।ज्ञा.गा.०७३७.०४।।	गुह्याचेंही गुह्य निवृत्तीनें दाविलें। मीच वाचा हो बोलें बोलतसें
११८६०	गूज	।।ज्ञा.गा.००१५.०३।।	निवृत्तीनें गूज स्वतंत्र ओतिलें । अपार पावले सिद्धपंथें
११८६१	गूज	।।ज्ञा.गा.०३०१.०२।।	चंचळ जालीये म्हणतील मज । कवणा सांगूं हें जिवींचें गूज
११८६२	गूज	।।ज्ञा.गा.०३०३.०१।।	अंबुला माहेरीं भोगी धणीवरी । मग तया श्रीहरि सांगो गूज
११८६३	गूज	।।ज्ञा.गा.०४३८.०४।।	निवृत्तीनें गूज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
११८६४	गूज	।।ज्ञा.गा.०६५५.०१।।	वर्ण ना व्यक्ति अमूप निजतेज। संतांचें तें गूज आत्मरूप
११८६५	गूज	।।ज्ञा.गा.१०३२.०१।।	देह दंडुनी पाईक अनुसरला जीवें। तव स्वामियाचें गूज हातासी आलें

११८६६	गूज	।।ज्ञा.गा.११०९.०२।।	शुद्ध सुमनांची शेज। तेथें तूं निद्रा करीं चहूं वाच्यांशिं गूज रे !
११८६७	गूढ	।।ज्ञा.गा.००६४.०४।।	ज्ञान गूढ गम्य ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तीनें दिलें माझ्या हातीं
११८६८	गूढ	।।ज्ञा.गा.०२४३.०१।।	कोंवळे ठुसठुसित मोतियांचे घड। शृंगारिलें गूढ जया लेणीं
११८६९	गूढ	।।ज्ञा.गा.०४३९.०७।।	वैराग्याविण मुक्ति जोडे। निदान वृत्ति हातां चढे। सोपा गुह्य झाला गूढ। ज्ञानदेवाचा
११८७०	गूढ	।।ज्ञा.गा.०४४३.०३।।	तुम्ही जेविला अमृत भोजनें। आम्हीही पंक्तीचे पाहुणे। गुह्य गूढ बोलणें। मौन्य जालें
११८७१	गूढ	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
११८७२	गूढ	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
११८७३	गूढपणें	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
११८७४	गूळ	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
११८७५	गृह	।।ज्ञा.गा.०८४४.०४।।	गृह दग्ध न होतां शिंपीजे उदक। शेखीं तो निष्टंक काय कीजे
११८७६	गृहदारा	।।ज्ञा.गा.०३३५.०२।।	गृहदारा दिनमणी तेज देऊनी मेदिनी। मेरूप्रदक्षणि आप होये
११८७७	गृहस्थ	।।ज्ञा.गा.०७३१.०२।।	नव्हे पुरा इती यती ना हा गृहस्थ । घातला याती वेगळा रे
११८७८	गृहाश्रम	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि
११८७९	गे	।।ज्ञा.गा.००२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नंदानंदनु । आदिअंतु एकु पूर्ण सनातनु गे माये
११८८०	गे	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय

११८८१	गे	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
११८८२	गे	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
११८८३	गे	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
११८८४	गे	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
११८८५	गे	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
११८८६	गे	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
११८८७	गे	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
११८८८	गे	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये

११८८९	गे	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
११८९०	गे	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
११८९१	गे	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये
११८९२	गे	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
११८९३	गे	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
११८९४	गे	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
११८९५	गे	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
११८९६	गे	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
११८९७	गे	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
११८९८	गे	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
११८९९	गे	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
११९००	गे	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
११९०१	गे	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये

११९०२	गे	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
११९०३	गे	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
११९०४	गे	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
११९०५	गे	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये
११९०६	गे	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
११९०७	गे	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋृषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
११९०८	गे	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
११९०९	गे	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
११९१०	गे	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
११९११	गे	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
११९१२	गे	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
११९१३	गे	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
११९१४	गे	।।ज्ञा.गा.००३२.०१।।	ब्रह्मादिकां आठकु तो। शिवध्यान ध्यानकु तो गे बाई
११९१५	गे	।।ज्ञा.गा.००३२.०२।।	गौरी जाप्य सहस्रनामीं तो। पुण्यपावन त्रैलोक्य तो गे बाई

११९१६	गे	।।ज्ञा.गा.००३२.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सहजपूर्ण बोधु तो गे बाई
११९१७	गे	।।ज्ञा.गा.००३३.०१।।	सर्वादि सर्वसाक्षी तो। विश्वंभर खल्विद तो गे बाई
११९१८	गे	।।ज्ञा.गा.००३३.०२।।	आनंदा आनंदु तो। प्रबोधा प्रबोध तो गे बाई
११९१९	गे	।।ज्ञा.गा.००३३.०३।।	रखुमादेविवरु तो। विटेवरी उभा तो गे बाई
११९२०	गे	।।ज्ञा.गा.००३४.०१।।	श्रुतिस्मृति वचन तो। गुह्यागुह्य तो गे बाई
११९२१	गे	।।ज्ञा.गा.००३४.०२।।	जागता निजता तो। निज चेवविता तो गे बाई
११९२२	गे	।।ज्ञा.गा.००३४.०३।।	परात्परा तो । रखुमादेविवरु तो गे बाई
११९२३	गे	।।ज्ञा.गा.००३५.०१।।	निजगुजा गुज तो। मोहना मोहन तो गे बाई
११९२४	गे	।।ज्ञा.गा.००३५.०२।।	बोधाबोध बोधविता तो। द्वैताद्वैत अद्वैत तो गे बाई
११९२५	गे	।।ज्ञा.गा.००३५.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सर्वादि सर्वेश्वरू तो गे बाई
११९२६	गे	।।ज्ञा.गा.००३६.०१।।	जरासंदुमल्लमर्दनु तो। गजपित्राहटणु तो गे बाई
११९२७	गे	।।ज्ञा.गा.००३६.०२।।	कुब्जकपान तो। सुदाम्या अनुसंधान तो गे बाई
११९२८	गे	।।ज्ञा.गा.००३६.०३।।	रखुमादेविवरु तो। कंसचाणुरमर्दन तो गे बाई
११९२९	गे	।।ज्ञा.गा.००३७.०१।।	कांहीं नव्हे तो। मूर्ताऽमूर्त तो गे बाई
११९३०	गे	।।ज्ञा.गा.००३७.०२।।	सहजा सहज तो। सहज सुखनिधान तो गे बाई
११९३१	गे	।।ज्ञा.गा.००३७.०३।।	रखुमादेविवरु तो। पुंडलीकवरद तो गे बाई
११९३२	गे	।।ज्ञा.गा.००३८.०१।।	निज ब्रह्मा ब्रह्म तो। ब्रह्मादिकां वंद्य तो गे बाई
११९३३	गे	।।ज्ञा.गा.००३८.०२।।	अचिंतचिंतन तो। सारासार गुह्य तो गे बाई
११९३४	गे	।।ज्ञा.गा.००३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तो। जनीं वनीं कृपाळु तो गे बाई
११९३५	गे	।।ज्ञा.गा.००३९.०१।।	सारंगधरु तो। चक्रा आधारु हरि तो गे बाई
११९३६	गे	।।ज्ञा.गा.००३९.०२।।	सुलभा सुलभु तो। आटकु नटके तो गे बाई
११९३७	गे	।।ज्ञा.गा.००३९.०३।।	रखुमादेविवरु तो। द्वैताद्वैतातीत तो गे बाई
११९३८	गे	।।ज्ञा.गा.००४०.०१।।	विश्व भुलवी योगमाया तो। गोकुळीं रहिवासु तो गे बाई
११९३९	गे	।।ज्ञा.गा.००४०.०२।।	वसुदेवकुमरु तो। देवकीनंदनु तो गे बाई
११९४०	गे	।।ज्ञा.गा.००४०.०३।।	रखुमादेविवरु तो। शुकादिकां चिंतन तो गे बाई
११९४१	गे	।।ज्ञा.गा.००४१.०१।।	पैल गोल्हाटमंडळ तो। त्रिकुटा वेगळा तो गे बाई

११९४२	गे	।।ज्ञा.गा.००४१.०२।।	सहजबोधीं अनुभव तो। परमतत्त्वीं अनुराग तो गे बाई
११९४३	गे	।।ज्ञा.गा.००४१.०३।।	रखुमादेविवरु तो। ब्रह्म विटेवरी तो गे बाई
११९४४	गे	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
११९४५	गे	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
११९४६	गे	।।ज्ञा.गा.००४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु डोळसु सांवळा। द्वैत अद्वैत सोहळा भोगवी गे माये
११९४७	गे	।।ज्ञा.गा.०१९७.०१।।	आजी संसार सुफळ जाला गे माये। देखियेलें पाय विठोबाचे
११९४८	गे	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
११९४९	गे	।।ज्ञा.गा.०२०७.०३।।	आवडीच्या वालभें गोजावलें गोजिरें। पाहतां साजिरें त्रिभुवना एक गे माये
११९५०	गे	।।ज्ञा.गा.०२१८.०१।।	पातेजोनि खेंवासी आणिलें। येणें आपणिया समान मज केलें गे माये
११९५१	गे	।।ज्ञा.गा.०२२१.०२।।	जाइन गे माये तया पंढरपुरा। भेटेन माहेरा आपुलिया
११९५२	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
११९५३	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
११९५४	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
११९५५	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
११९५६	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
११९५७	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये

११९५८	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
११९५९	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
११९६०	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णी ढाळ देती गे माये
११९६१	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
११९६२	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
११९६३	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
११९६४	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
११९६५	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
११९६६	गे	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
११९६७	गे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
११९६८	गे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
११९६९	गे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
११९७०	गे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये

११९७१	गे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
११९७२	गे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
११९७३	गे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
११९७४	गे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
११९७५	गे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
११९७६	गे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
११९७७	गे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
११९७८	गे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
११९७९	गे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
११९८०	गे	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
११९८१	गे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
११९८२	गे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
११९८३	गे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये

११९८४	गे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
११९८५	गे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
११९८६	गे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
११९८७	गे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
११९८८	गे	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
११९८९	गे	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
११९९०	गे	।।ज्ञा.गा.०२४८.०२।।	नवलाव गे नवलाव गे देखियेला
११९९१	गे	।।ज्ञा.गा.०२४८.०२।।	नवलाव गे नवलाव गे देखियेला
११९९२	गे	।।ज्ञा.गा.०२४९.०२।।	सांग गे बाईये कवणें घरीं नांदे। कैसें या गोविंदें हिंडविलें
११९९३	गे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
११९९४	गे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
११९९५	गे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये

११९९६	गे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
११९९७	गे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
११९९८	गे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
११९९९	गे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
१२०००	गे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
१२००१	गे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
१२००२	गे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
१२००३	गे	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
१२००४	गे	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
१२००५	गे	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
१२००६	गे	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
१२००७	गे	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
१२००८	गे	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय

१२००९	गे		।।ज्ञा.गा.०२६४.०१।।	पांचा दामांचा धोंगडा नेसेन। उरली मोट ते मी जेवीन गे बाईये
१२०१०	गे		।।ज्ञा.गा.०२६४.०२।।	कामारी कामारी कामारी होऊन। या गोपाळाचें घर रिघेन गे बाईये
१२०११	गे		।।ज्ञा.गा.०२६४.०३।।	त्याचा उंबरा उसिसा करीन। वरी येरझार मी सारीन गे बाईये
१२०१२	गे		।।ज्ञा.गा.०२६४.०४।।	निवृत्ति ज्ञानदेवा पुसतील वर्म। त्यासी कामीन पुरेन गे बाईये
१२०१३	गे		।।ज्ञा.गा.०२६६.०२।।	काय करूं गे माये सांवळें न सोडी। इंद्रिया इंद्रिय जोडी एकतत्त्वें
१२०१४	गे		।।ज्ञा.गा.०२६७.०२।।	सुखाची अति प्रीति जहाली गे ब्रह्मीं। श्रीगुरु निवृत्ति मुनी जाहलें गे माया
१२०१५	गे		।।ज्ञा.गा.०२६७.०२।।	सुखाची अति प्रीति जहाली गे ब्रह्मीं। श्रीगुरु निवृत्ति मुनी जाहलें गे माया
१२०१६	गे		।।ज्ञा.गा.०२६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहज सांवला। निर्गुण दाविला विसुरा गे माये
१२०१७	गे		।।ज्ञा.गा.०२६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी भेटी। संसारासी तुटी जाली गे माये
१२०१८	गे		।।ज्ञा.गा.०२७०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे निळियेचे बागे। निळासंगे ओळले गे निळीमाजीं
१२०१९	गे		।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
१२०२०	गे		।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
१२०२१	गे		।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
१२०२२	गे		।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
१२०२३	गे		।।ज्ञा.गा.०२७६.०१।।	पैल तो गे काऊ कोकताहे। शकुन गे माये सांगताहे
१२०२४	गे		।।ज्ञा.गा.०२७६.०१।।	पैल तो गे काऊ कोकताहे। शकुन गे माये सांगताहे
१२०२५	गे		।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
१२०२६	गे		।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये

१२०२७	गे	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकलली नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
१२०२८	गे	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
१२०२९	गे	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
१२०३०	गे	।।ज्ञा.गा.०२७८.०३।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं गे माये। नाम रूप सोय नाहीं आम्हां
१२०३१	गे	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये
१२०३२	गे	।।ज्ञा.गा.०२८२.०३।।	नेणें तहान भूक। नाहीं लाज अभिमान। वेधिलें जनार्दनीं। देवकीनंदनु गे माये
१२०३३	गे	।।ज्ञा.गा.०२८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिवींचा जीवनु। माझे मनींचे मनोरथ पुरवीं कमळनयनु गे माये
१२०३४	गे	।।ज्ञा.गा.०२८३.०३।।	अष्टभोग भोगितां मातें नाहीं चाड। भक्तिप्रेम गोड लेईलें गे माये
१२०३५	गे	।।ज्ञा.गा.०२८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
१२०३६	गे	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
१२०३७	गे	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
१२०३८	गे	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
१२०३९	गे	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
१२०४०	गे	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
१२०४१	गे	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
१२०४२	गे	।।ज्ञा.गा.०२८७.०२।।	आपआपणिया पडे माय विसरु। मज आवडे तो नंदाचा कुमरु गे माये

१२०४३	गे	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
१२०४४	गे	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
१२०४५	गे	।।ज्ञा.गा.०२९३.०२।।	अठरा भार वनस्पती। सुरवर वोळंगती। देवोदेवि आदिपति। कृष्ण काळा गे माये
१२०४६	गे	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये
१२०४७	गे	।।ज्ञा.गा.०२९८.०१।।	आपुलेंनि रंगें येत होती ये साजणी। तंव वनवासीं एके आलिंगिलें गे माये
१२०४८	गे	।।ज्ञा.गा.०२९८.०२।।	बोलेना बोलों देईना। तंव पाहाणें तें अवघें पारुषलें गे माये
१२०४९	गे	।।ज्ञा.गा.०३०४.०१।।	जियेचा अंबुला रूसुनीयां जाये। तयेचें जीवित्व जळो गे माय
१२०५०	गे	।।ज्ञा.गा.०३०४.०२।।	आम्ही रुसों नेणों आम्ही रुसों नेणों । अंबुलिया रुसों नेदू गे बाईये
१२०५१	गे	।।ज्ञा.गा.०३०६.०१।।	दुरळु अंबुला केला गे बाई । ब्रह्मादिकां तो न पडे ठाई
१२०५२	गे	।।ज्ञा.गा.०३१२.०१।।	सुखाचा निधि सुखसागर जोडला । म्हणोनि काळा दादुला मज पाचारी गे माये
१२०५३	गे	।।ज्ञा.गा.०३१२.०२।।	प्रेम नव्हाळी मज झाली दिवाळी । काळें वनमाळी आले घरा गे माये
१२०५४	गे	।।ज्ञा.गा.०३१२.०३।।	बाप रखुमादेविवर पुरोनी उरला । सबाह्यजु भरला माझे हृदयीं गे माये
१२०५५	गे	।।ज्ञा.गा.०३१३.०२।।	मौनेंची घरवात करावियाची । चाड नाहीं मज या जिवाची गे माय
१२०५६	गे	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
१२०५७	गे	।।ज्ञा.गा.०३२६.०२।।	नवलाव गे माये नवल चोज । निळीं निळिमा काज आकारलें
१२०५८	गे	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये
१२०५९	गे	।।ज्ञा.गा.०३३१.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहोदरु । त्यानें माझा वेव्हारु बहु काळें नेला गे माये
१२०६०	गे	।।ज्ञा.गा.०३३८.०२।।	हरिपणें हरि अंग रिघाला। या तिहींचा मेळा न दिसे गे माये
१२०६१	गे	।।ज्ञा.गा.०३३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु तिहीं गुणां वेगळा। शक्ति नव्हे दादुला गे माये
१२०६२	गे	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
१२०६३	गे	।।ज्ञा.गा.०३४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सुनीळ नीळ काळा। अवघ्या सहित गोपाळा बुडी दिधली गे माये
१२०६४	गे	।।ज्ञा.गा.०३४८.०२।।	तें ब्रह्मपंथीं माखलें ब्रह्मपंथीं माखलें। मरोनि जागृत जालें मन गे माये
१२०६५	गे	।।ज्ञा.गा.०३४९.०१।।	ब्रह्माची पुतळी मीचि पैं जालों। ब्रह्मचि लेईलों अंजन गे माय

१२०६६	गे	।।ज्ञा.गा.०३५२.०१।।	देखावयालागी जव अनौतें पहिलें। तव तनु मनु त्रिभुवनीं व्यापिलें गे माये
१२०६७	गे	।।ज्ञा.गा.०३५२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें साच केलें। लोह परिसेंसी झगटलें तैसें जालें गे माये
१२०६८	गे	।।ज्ञा.गा.०३५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ज्योतिर्लिंग विश्वनाथ। तेणें माझा मनोरथ पुरविला गे माये
१२०६९	गे	।।ज्ञा.गा.०३५६.०१।।	अकरांवरी सातवें होते। सातवें कोठें मावळलें गे माये
१२०७०	गे	।।ज्ञा.गा.०३५६.०२।।	सहस्राची भरोवरी जाली गे माये। लय लक्षीं पाहे तंव चोजवेना
१२०७१	गे	।।ज्ञा.गा.०३५७.०१।।	नेत्र लाउनी मनासी जंव पुसों जाय। तंव देवें नवल केलें गे बाईये
१२०७२	गे	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सर्वे गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
१२०७३	गे	।।ज्ञा.गा.०३५८.०२।।	देवें नवल केलें मन माझें मोहिलें। विसरु तो आठऊ जाला गे माये
१२०७४	गे	।।ज्ञा.गा.०३५८.०३।।	यासी जाणावयालागीं अनुहते पाहे। तंव त्रिभुवन तन्मय जालें गे माये
१२०७५	गे	।।ज्ञा.गा.०३५८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलरायें। माझें सबाह्याभ्यंतर व्यापिलें गे माये
१२०७६	गे	।।ज्ञा.गा.०३५९.०१।।	हस्ती घोडे हरण सिंहाडें। तैसें हें गुजराती लुगडें गे माये
१२०७७	गे	।।ज्ञा.गा.०३६०.०२।।	काय करूं सांगा कैसा हा आकळे। एकतत्त्वीं मिळे हृदयीं गे बाई ये
१२०७८	गे	।।ज्ञा.गा.०३६४.०१।।	कमळावरी कमळ ठेवुनी उल्हाटे। कमळीं कमळ उफराटें गे माय
१२०७९	गे	।।ज्ञा.गा.०३६४.०२।।	वासना निरसलिये वासना निरसलिये। ब्रह्मकमळीं उगवलीये गे बाईये
१२०८०	गे	।।ज्ञा.गा.०३६४.०३।।	कारण कामातें करूनी आपैतें। महाकारण तें गगना परौतें गे बाईये
१२०८१	गे	।।ज्ञा.गा.०३६४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तेजसु। ब्रह्मकमळीं दावितां प्रकाशु गे बाईये
१२०८२	गे	।।ज्ञा.गा.०३७४.०२।।	ठायींचाची काळा अनादि बहु काळा। म्हणोनी वेदा चाळा लाविला गे माये
१२०८३	गे	।।ज्ञा.गा.०३७५.०१।।	अकल्पित द्रुम आजी संयोगें घडलें। अपार आपणांतें विसरलें गे माय
१२०८४	गे	।।ज्ञा.गा.०३७५.०२।।	महुरलें महुरलें मन माझें मोहरलें। भक्तिफळासी कैसें आलें गे माये
१२०८५	गे	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये
१२०८६	गे	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
१२०८७	गे	।।ज्ञा.गा.०४०६.०२।।	तनु मनु विगुंतलें मन वाचा गुंतलें। मी माझें विसरलें दर्शन गे माये
१२०८८	गे	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये
१२०८९	गे	।।ज्ञा.गा.०४१५.०२।।	सुखाचें सुख निजसुख नव्हे। नव्हे तें होय म्यां गिळिलें गे माये
१२०९०	गे	।।ज्ञा.गा.०४२२.०२।।	अविट गे माय विटेना। जवळी आहे परी भेटेना

१२०९१	गे	||ज्ञा.गा.०४७३.०१||	देहभाव ठेवावे योगभाव सेवावे। हें बोलणें जाणणें सोय नव्हे गे माये
१२०९२	गे	||ज्ञा.गा.०४७३.०३||	देंठीहूनी सुटलें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरें ऐसें केलें गे माये
१२०९३	गे	||ज्ञा.गा.०४८७.०१||	तुडतालेवांचुनी अवस्था काईंसी। दुजे तरी बोलों कवणासी गे माये
१२०९४	गे	||ज्ञा.गा.०४९२.०१||	मी माझें मोहित राहिलें निवांत। एकरूप तत्त्व देखिलें गे माय
१२०९५	गे	||ज्ञा.गा.०५०२.०१||	पाहातां सप्त पाताळें एकविसांवेगळें। तें निरंजन आगळें खुतलें डोळां गे माय
१२०९६	गे	||ज्ञा.गा.०५०५.०१||	जुगादीचें जुग युगादीचें युग। लक्षाआदि लक्ष मावळलें गे माये
१२०९७	गे	||ज्ञा.गा.०५०५.०२||	मावळल्यावीण भ्रांति जाल्या कोण्ही। निजब्रह्माची खाणी ठायीं न पडे गे माये
१२०९८	गे	||ज्ञा.गा.०५०५.०३||	बाप रखुमादेविवर निघोनी घेतला। निर्गुणचि जाला तयासहित गे माये
१२०९९	गे	||ज्ञा.गा.०५११.०२||	अवघाचि देखिला अवघा मालवला। देखोनि निवाला जीव गे माय
१२१००	गे	||ज्ञा.गा.०५१३.०२||	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
१२१०१	गे	||ज्ञा.गा.०५३५.०२||	देखिला गे माये अलक्ष लक्षितां। शांति पक्षवाता समबुद्धि
१२१०२	गे	||ज्ञा.गा.०५३७.०२||	तेणें केलें अनारिसें केलें अनारिसें। पाहों गेलें सरिसें हरपलें गे माये
१२१०३	गे	||ज्ञा.गा.०५४१.०२||	आवडीचें वालभ माझेनी कोंदाटलें। नवल देखिलें नभाकार गे माये
१२१०४	गे	||ज्ञा.गा.०५४२.०१||	अनुभव जाला प्रपंच बुडाला। आपुला आपण देखिला सोहळा गे माय
१२१०५	गे	||ज्ञा.गा.०५४८.०१||	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
१२१०६	गे	||ज्ञा.गा.०५५१.०३||	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये
१२१०७	गे	||ज्ञा.गा.०५५२.०३||	रखुमादेविवरु शुद्धसत्त्वेंवीण। शुद्धबुद्ध मी जाण जालें गे माये
१२१०८	गे	||ज्ञा.गा.०५५८.०१||	अष्टही अंगें नवही व्याकरणें। सप्तही त्वचा भेदोन गेलें गे माय
१२१०९	गे	||ज्ञा.गा.०५५८.०२||	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये
१२११०	गे	||ज्ञा.गा.०५६१.०१||	कूटाकूट अंतीं कूटस्थ पैं जालें। अशेष उरलें त्या वेगळें गे माय
१२१११	गे	||ज्ञा.गा.०५६३.०२||	तें जीव अमृत जीवास जालें। त्याहुनी एक आगळें गे माय
१२११२	गे	||ज्ञा.गा.०५६४.०२||	अवघे म्हणिजें व्योमाकार दिसे। त्याहुनी परतें असे गे माय
१२११३	गे	||ज्ञा.गा.०५६४.०३||	रखुमादेविवरु परता पहावया गेलें। परतें पराहूनि देखिलें गे माये
१२११४	गे	||ज्ञा.गा.०५६९.०१||	कोटीची भरोवरी सरोनी गेली शरीरीं। संसाराची उरी कांहीं नुरेचि गे माय
१२११५	गे	||ज्ञा.गा.०५६९.०२||	लक्षाचा लाभ मज घडला गे माय। कवणें उपायें चरण जोडलें वो

१२११६	गे	।।ज्ञा.गा.०५६९.०३।।	चिंतनीं चिंतितां काय चिंतावें। तें अवघेंचि मनीं रूप गिळावें गे माये
१२११७	गे	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
१२११८	गे	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
१२११९	गे	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
१२१२०	गे	।।ज्ञा.गा.०५७४.०३।।	ऐसा हा सांवळा माझिये दृष्टि माल्हाथिला। उजरूनि गेला हा विठ्ठल गे माये
१२१२१	गे	।।ज्ञा.गा.०५७७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मरसें विवळला। मजसहित निमाला ब्रह्मरूपीं गे माये
१२१२२	गे	।।ज्ञा.गा.०५७८.०२।।	साट मोट माझी मोट बांधिली। नेऊनि टाकिली निर्गुणीं गे माये
१२१२३	गे	।।ज्ञा.गा.०५७९.०३।।	रखुमादेविवरु महद्भूता वेगळा। त्याहूनि तो मनीं मानला गे माय
१२१२४	गे	।।ज्ञा.गा.०५८०.०३।।	रखुमादेविवरु परतोनि देखे। तोही पारुषे तिये ठायीं गे माये
१२१२५	गे	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
१२१२६	गे	।।ज्ञा.गा.०६७३.०१।।	देखिले तुमचे चरण निवांत राहिलें मन। कासया त्यजीन प्राण आपुला गे माये
१२१२७	गे	।।ज्ञा.गा.०६७३.०२।।	असेन धणीवरी आपुले माहेरीं। मग तो श्रीहरी गीतीं गाईन गे माये
१२१२८	गे	।।ज्ञा.गा.०६७४.०१।।	तृप्ति भुकेली काय करूं गे माये। जीवनीं जीवन कैसें तान्हेजत आहे
१२१२९	गे	।।ज्ञा.गा.०६७४.०५।।	त्रिभुवनीं आनंदु न माये गे माये। आपेआपु परमानंदु वोसंडतु आहे
१२१३०	गे	।।ज्ञा.गा.०६७४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। देहभाव सांडुनी भोगिजत आहे
१२१३१	गे	।।ज्ञा.गा.०६७८.०२।।	सांगिजे बोलिजे तैसें नव्हे गे माये। सुमरीं मारिलें येणें श्रीगुरुरायें
१२१३२	गे	।।ज्ञा.गा.०६८४.०१।।	चौदा भुवनीं चौघां भुलविलें। वेव्हार नासिले स्मृति व्यालें गे माये
१२१३३	गे	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
१२१३४	गे	।।ज्ञा.गा.०६९६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें इतुकें पैं जालें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें मज गोवियेलें गे माये
१२१३५	गे	।।ज्ञा.गा.०७००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। स्वस्वरूपीं राहे तये कृपा
१२१३६	गे	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये

११२३७	गे	।।ज्ञा.गा.०७१२.०१।।	रखुमादेविवरु परता पाहावया गेलिया । परते पराहुनी देखिलें गे माये
११२३८	गे	।।ज्ञा.गा.०७१२.०३।।	तो जीवन अमृत जीवासि आलें। त्याहूनि एक आगळें गे माये
११२३९	गे	।।ज्ञा.गा.०७१२.०४।।	रखुमादेविवरु हातेविण स्पर्शो गेलें। चक्षूंविण देखिलें निजब्रह्म गे माये
११२४०	गे	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
११२४१	गे	।।ज्ञा.गा.०७४५.०३।।	सत्रावी अगम्य विधि हरिहरां। लक्षूं पहातां बरा गोविंदु गे
११२४२	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
११२४३	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
११२४४	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
११२४५	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
११२४६	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
११२४७	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
११२४८	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
११२४९	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
११२५०	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
११२५१	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
११२५२	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे

१२१५३	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
१२१५४	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
१२१५५	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
१२१५६	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
१२१५७	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
१२१५८	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
१२१५९	गे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
१२१६०	गे	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
१२१६१	गे	।।ज्ञा.गा.०९०७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
१२१६२	गे	।।ज्ञा.गा.०९३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नव्हताचि पैं जाला। होऊनियां फावला फावो सरला गे माये
१२१६३	गे	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
१२१६४	गे	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
१२१६५	गे	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
१२१६६	गे	।।ज्ञा.गा.१०२७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु बाळका घेउनी गेला। मरोनियां झाला जितपणें गे माये
१२१६७	गे	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें। मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
१२१६८	गे	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णूं चक्रपाणी बहु काळें गे माय
१२१६९	गे	।।ज्ञा.गा.१०४३.०१।।	माझें चवाळें रंगाचें बहुतें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें दिधलें गे माय
१२१७०	गे	।।ज्ञा.गा.१०४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें इतुकें केलें। माझें चवाळें हिरोनि नेलें गे माय
१२१७१	गे	।।ज्ञा.गा.१०४५.०२।।	चौ हातांहून आगळें। द्विकारांहूनि वेगळें गे माये

१२१७२	गे	।।ज्ञा.गा.१०४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें सुभटे। मज चवाळें दिधलें गोमटें गे माये
१२१७३	गे	।।ज्ञा.गा.१०४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु श्रीगुरुराणा। चवाळें पांघुरवी निरंजना गे माय
१२१७४	गे	।।ज्ञा.गा.१०४७.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। माझें चोरुनी जिणें उघडें केलें गे माय
१२१७५	गे	।।ज्ञा.गा.१०६२.०२।।	देखिलें गे माय विचित्र विलक्षण। जाहलें स्वप्नभान जागृतीशी
१२१७६	गे	।।ज्ञा.गा.१०६५.०४।।	वऱ्हाड नव्हे स्वप्न गे माये। बाप रखुमादेविवराचे वेगीं धरावे पाये
१२१७७	गे	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
१२१७८	गे	।।ज्ञा.गा.१०६८.०१।।	देहा लाजिलिये शब्दा रुसलिये। कांसवींचें दूध देऊनियां बुझाविलें गे माय
१२१७९	गे	।।ज्ञा.गा.१०६९.०२।।	रात्रि सूर्य वाहे दिनु चंद्र जाये। विपरीत गे माय देखियेलें
१२१८०	गे	।।ज्ञा.गा.१०७३.०२।।	विपरीत गे माये देखियेलें। कांसवीचें दूध दोहियेलें
१२१८१	गे	।।ज्ञा.गा.१०७६.०२।।	कैसें नवल चोज जालें गे माय। खांदी गंगा चोरू पळतु आहे
१२१८२	गे	।।ज्ञा.गा.१०७७.०१।।	ऐसा गे माये कैसा योगी। जे ठाई जन्मला तो ठाव भोगी
१२१८३	गे	।।ज्ञा.गा.१०८३.०२।।	त्या न बोलत्यासि बोलावया गेलें। मीहि न बोलती झालें गे माय
१२१८४	गे	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
१२१८५	गे	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
१२१८६	गे	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
१२१८७	गे	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
१२१८८	गे	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
१२१८९	गे	।।ज्ञा.गा.११००.०२।।	अविट गे माये कदापि विटेना। जवळी आहे परि भेटेना साच
१२१९०	गे	।।ज्ञा.गा.११०३.०४।।	तिहीं शून्यांवरी नांदता हे दिहीं। तेंचि ब्रह्मांड गे भरुनी असे
१२१९१	गे	।।ज्ञा.गा.११०३.०८।।	नयनाचे अंगणीं मोतियांची खाणी। पहा गे साजणी डोळेभरी डोळेभरी पहा गे स्वरूपाशीं

१२१९२	गे	।।ज्ञा.गा.११०३.०८।।	नयनाचे अंगणीं मोतियांची खाणी। पहा गे साजणी डोळेभरी डोळेभरी पहा गे स्वरूपाशीं
१२१९३	गे	।।ज्ञा.गा.११०५.०१।।	ऐसा गे! माय! कैसा हा योगी?। जे ठायीं जन्मला तो ठाय भोगी
१२१९४	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गें!
१२१९५	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गें!
१२१९६	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
१२१९७	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
१२१९८	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
१२१९९	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
१२२००	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
१२२०१	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
१२२०२	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
१२२०३	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
१२२०४	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
१२२०५	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
१२२०६	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!

१२२०७	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
१२२०८	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
१२२०९	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
१२२१०	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
१२२११	गे	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
१२२१२	गे	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
१२२१३	गे	।।ज्ञा.गा.१११९.०१।।	गोविंदु गे। माय गोपाळू गे! सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परामनंदु गे!
१२२१४	गे	।।ज्ञा.गा.१११९.०१।।	गोविंदु गे। माय गोपाळू गे! सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परामनंदु गे!
१२२१५	गे	।।ज्ञा.गा.१११९.०१।।	गोविंदु गे। माय गोपाळू गे! सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परामनंदु गे!
१२२१६	गे	।।ज्ञा.गा.११२१.०१।।	सौंसार सुफळु जाला गे माय। म्यां देखियेले पाय विठोबाचे
१२२१७	गेला	।।ज्ञा.गा.००६५.०३।।	मनोमार्गे गेला तो येथें मुकला। हरिपाठीं स्थिरावला तोचि धन्य
१२२१८	गेला	।।ज्ञा.गा.००७६.०१।।	दसविये द्वारीं वोहट पडिला। नेणता पैं गेला पाहावया
१२२१९	गेला	।।ज्ञा.गा.००९४.०१।।	समरसें घटु विराला विनटु। एकरूपें पाटु गेला सांगसी
१२२२०	गेला	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि हृदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा
१२२२१	गेला	।।ज्ञा.गा.०१७०.०६।।	ज्ञानदेवीं पाठ केला। हरिचा गुण गायिला। येणें कायाक्लेश गेला। जीव निवाला सर्वांगें
१२२२२	गेला	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
१२२२३	गेला	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला

१२२२४	गेला	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
१२२२५	गेला	।।ज्ञा.गा.०२८६.०३।।	मोतियाचे पाणी वाहे निळिये सारणी। सगुणाची लावणी लाउनी गेला
१२२२६	गेला	।।ज्ञा.गा.०२८६.०८।।	आतां येईल म्हूण गेला वेळु कां लाविला। सेला जो भिनला मुक्ताफळीं
१२२२७	गेला	।।ज्ञा.गा.०३१४.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठला लाधला । मज घेऊनी गेला बाईये वो
१२२२८	गेला	।।ज्ञा.गा.०३२२.०१।।	संसार वो ग्रामीं गेला सांडुनी । माझे अंत:करणीं माहियेर
१२२२९	गेला	।।ज्ञा.गा.०३४९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मपदीं सामावला। मजसहित घेउनी गेला निजपुटीं
१२२३०	गेला	।।ज्ञा.गा.०३७३.०४।।	ऐसा देहाचा दिवाळखोर दुसऱ्यासी घेऊनि गेला। तेणें मज दाखविला अद्वैत पारु
१२२३१	गेला	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
१२२३२	गेला	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
१२२३३	गेला	।।ज्ञा.गा.०४३३.०३।।	माया पडदा फुटोनि गेला। मंगल पडदा उदय जाला। जीव शिवेसि वरिला। दयानिधि
१२२३४	गेला	।।ज्ञा.गा.०४४४.०२।।	जयजय आरति निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा निरसुनी गेला
१२२३५	गेला	।।ज्ञा.गा.०४५६.०५।।	चित्तवित्तगोत आपण पैं जाला। देहीं देह गेला भाव माझा
१२२३६	गेला	।।ज्ञा.गा.०४५८.०२।।	काय करूं सये कोठें गेला हरि। देहीं देह मापारी हरि जाला
१२२३७	गेला	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
१२२३८	गेला	।।ज्ञा.गा.०५७४.०३।।	ऐसा हा सांवळा माझिये दृष्टि माल्हाथिला। उजरूनि गेला हा विठ्ठल गे माये
१२२३९	गेला	।।ज्ञा.गा.०६१३.०५।।	ज्ञानी ज्ञानेश्वर मिळोनियां गेला। मरण्या जिण्या झाला वेगळाची
१२२४०	गेला	।।ज्ञा.गा.०६४१.०४।।	स्वरूपाचा पूर चिदाकाशीं गेला। मुखणा राहिला सहजचि
१२२४१	गेला	।।ज्ञा.गा.०६६३.०१।।	इवलेसें रोप लावियलें द्वारीं। त्याचा वेलु गेला गगनावरी
१२२४२	गेला	।।ज्ञा.गा.०६८४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साक्षी। तो मज पारखी घेऊनि गेला
१२२४३	गेला	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
१२२४४	गेला	।।ज्ञा.गा.०६९६.०२।।	घेऊनि गेला माझें धन। केलें पैं निर्वाण मन देखा

१२२४५	गेला	।।ज्ञा.गा.०७१७.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। ब्रह्मीं समरस होऊनि गेला
१२२४६	गेला	।।ज्ञा.गा.०७२८.०४।।	ब्रह्मांडभूषणाचें आलें राज्य। विसरून गेला दरिद्रलाज। द्रष्ट द्रष्ट म्हणती माझे। आप्त जाण
१२२४७	गेला	।।ज्ञा.गा.०८२३.०५।।	सत्रावीचे शिखरीं मार्ग एक गेला। तो म्यां देखियेला याच देहीं
१२२४८	गेला	।।ज्ञा.गा.०८४६.०१।।	उपजोनी नरदेहीं। जयाशी हरिभक्ति नाहीं। तोचि भूमिभारू पाहीं। व्यर्थ जन्म त्याचा गेला
१२२४९	गेला	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्में वासुकी लंके दिवटा। कर्में हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्में शुकदेव गर्भी कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
१२२५०	गेला	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्में दशरथ वियोगें मेला। कर्में श्रीराम वनवासा गेला। कर्में रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
१२२५१	गेला	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
१२२५२	गेला	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
१२२५३	गेला	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
१२२५४	गेला	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
१२२५५	गेला	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
१२२५६	गेला	।।ज्ञा.गा.०९३५.०३।।	नाहीं आला गेला शब्द पैं दृष्टांतें। दृश्यादृश्य भूतें एकतत्त्वीं
१२२५७	गेला	।।ज्ञा.गा.०९४४.०४।।	ज्ञानदेव संधी साधूनियां सिद्धि। छपनाची संधी टाकुनी गेला
१२२५८	गेला	।।ज्ञा.गा.०९५७.०२।।	हंस कोठें गेला तूं पाहों विसरला। भ्रमेंचि भुलला कोहं शब्दें
१२२५९	गेला	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
१२२६०	गेला	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
१२२६१	गेला	।।ज्ञा.गा.०९७७.०५।।	जळीं नांदला तो तरंगीं उमटला। मिळोनियां गेला सागरासी
१२२६२	गेला	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही

१२२६३	गेला	।।ज्ञा.गा.१०२७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु बाळका घेउनी गेला। मरोनियां झाला जितपणें गे माये
१२२६४	गेला	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
१२२६५	गेला	।।ज्ञा.गा.१०९६.०२।।	पदाभिमानु कांहीं तोही देहीं नाहीं। आला गेला ठायीं न संपडे दृष्टी
१२२६६	गेलिया	।।ज्ञा.गा.०१२५.०४।।	जये ग्रामीं हरिपूजन। जये नगरीं हरिकीर्तन। तेथें गेलिया बंधन। तुम्ही पावाल त्रिशुद्धी
१२२६७	गेलिया	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
१२२६८	गेलिया	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
१२२६९	गेलिया	।।ज्ञा.गा.०७१२.०१।।	रखुमादेविवरु परता पाहावया गेलिया । परते पराहुनी देखिलें गे माये
१२२७०	गेलिया	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
१२२७१	गेलिया	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
१२२७२	गेलिया	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
१२२७३	गेलियाची	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
१२२७४	गेलियावीण	।।ज्ञा.गा.०४३९.०५।।	गेलियावीण तीर्थ सांपडे । उपमेरहित परिस जोडे। किंवा समागमे घडे। सद्गुरुचा
१२२७५	गेलिये	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो
१२२७६	गेलिये	।।ज्ञा.गा.०२६७.०१।।	निरंजन बना गेलिये साजणी। तेथें निर्गुणें माझ्या मनीं वेधियेलें
१२२७७	गेलिये	।।ज्ञा.गा.०२७३.०१।।	मी माझें म्हणतां ठकचि ठेलिये। आपुले जाति कूळ विसरुनी गेलिये
१२२७८	गेलिये	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
१२२७९	गेलिये	।।ज्ञा.गा.०३०८.०२।।	उठोनी गेलिये अज्ञान म्हणाल । म्यां तंव कैवल्य जोडियेलें
१२२८०	गेलिये	।।ज्ञा.गा.०५१५.०१।।	आपला गुणग्राम सांडोनियां गेलिये। निवांत राहिलिये निर्गुणीं वो माय

१२२८१	गेलिये	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
१२२८२	गेलिये	।।ज्ञा.गा.०५५७.०१।।	मनाचि वाती लाऊं गेलिये ज्योती। ते अवघीच प्राप्ती ज्योतिरूपें
१२२८३	गेलिये	।।ज्ञा.गा.०५६२.०१।।	एकांतीचें गुज पुसों गेलिये सये। मी माझी नाहीं त्यासी कीजे वो काये
१२२८४	गेलिये	।।ज्ञा.गा.१०६८.०३।।	आवसेचें चांदिणें सांगों गेलिये। रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वरपडी जालिये
१२२८५	गेली	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
१२२८६	गेली	।।ज्ञा.गा.०३८७.०४।।	प्राणप्रिया गेली पुसे आत्मनाथा। कैसेनी उलथा गुरुखुणें
१२२८७	गेली	।।ज्ञा.गा.०३८९.०१।।	प्राणाची पैं सखी पुसे आत्मयासी। ईश्वरीं ध्यानाची वृत्ति गेली
१२२८८	गेली	।।ज्ञा.गा.०४१८.०१।।	पावलों जी म्हणे देखिलें जें देखणें। गेली आधीं तेणें दृष्टि माझी
१२२८९	गेली	।।ज्ञा.गा.०४१८.०२।।	उचललिया बाह्या क्षेम देईन तया। गेली माझी माया देहत्यागें
१२२९०	गेली	।।ज्ञा.गा.०४२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं आवडी। गोडियेसी गोडी मिळोन गेली
१२२९१	गेली	।।ज्ञा.गा.०४३५.०४।।	तेथे धरुनि देहभ्रांति। ते जाहली गेली किती। तेथें ज्ञानाची शक्ति। केतुली माझी
१२२९२	गेली	।।ज्ञा.गा.०४४१.०६।।	भूमिपासोनि आकाशासी। रवि तारांगण संचली जैसी। पाहिली वस्तु परी ऐसी मावळूनि गेली
१२२९३	गेली	।।ज्ञा.गा.०४६६.०३।।	पाणिपद चित्तवृत्ति हे बुडाली। देहीं देहा गेली प्रीति सदा
१२२९४	गेली	।।ज्ञा.गा.०५५५.०१।।	पांचांची वाट पांचांसवें गेली। येरासी जाहली देशधडी
१२२९५	गेली	।।ज्ञा.गा.०५६९.०१।।	कोटीची भरोवरी सरोनी गेली शरीरीं। संसाराची उरी कांहीं नुरेचि गे माय
१२२९६	गेली	।।ज्ञा.गा.०५८६.०४।।	सहजचि सृष्टि जाणा हे घडली। सहजचि गेली शेखीं आथी
१२२९७	गेली	।।ज्ञा.गा.०६३३.०२।।	ऊष्ण काळीं न्यून आटोनियां गेली। नाहीं खंती केली सिंधू त्यातें
१२२९८	गेली	।।ज्ञा.गा.०६६४.०१।।	प्रकृतीचें पूजन प्राप्तीवीण जाण। प्राप्ती सिंचन दोन्हीं वायां गेली
१२२९९	गेली	।।ज्ञा.गा.०७२८.०१।।	कैसी मनाची भ्रांति गेली। रोमांच ब्रह्मभावना जाली। हेचि शक्ति उजळली। ज्ञानाची
१२३००	गेली	।।ज्ञा.गा.०८७४.०२।।	क्षमा गेली परती अहंकार सांगाती। ते वोढूनियां नेती अघोराशी
१२३०१	गेली	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
१२३०२	गेली	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी

१२३०३	गेली	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
१२३०४	गेली	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
१२३०५	गेली	।।ज्ञा.गा.११००.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी आवडी। गोडीयेसी गोडी मिळोनी गेली
१२३०६	गेली	।।ज्ञा.गा.११११.०३।।	शांतीगुंति घेउनि हातीं भक्ती चोळी ल्याली। मीतूंपण ठावें नाहीं वीसरून गेली
१२३०७	गेलीं	।।ज्ञा.गा.००६६.०१।।	नामसंकीर्तन वैष्णवांची जोडी। पापें अनंत कोडी गेलीं त्यांचीं
१२३०८	गेलीं	।।ज्ञा.गा.०१०३.०४।।	बाप रखुमादेविवराचें नाम नाटे। युगें गेलीं परी उभा विटे
१२३०९	गेलीं	।।ज्ञा.गा.०५२९.०१।।	निर्गुणाची छाया सगुणीं बिंबली। तत्त्वीं तत्त्वें गेलीं अनुठायां
१२३१०	गेलीं	।।ज्ञा.गा.०७४७.०१।।	षट्चक्रें बंद निघूनियां गेलीं। पाहों जों लागलीं तया गांवा
१२३११	गेलीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०७।।	वासुदेवीं वाहूनि टाळी। पातकें गेलीं अंतराळीं। वासुदेवो वनमाळी। कीर्तन करूं ब्रह्ममेळीं गा
१२३१२	गेलीं	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
१२३१३	गेलीया	।।ज्ञा.गा.०८२७.०३।।	सोहं वस्तू निळी अहं गेलीया। आनंद झालीया महाकारणीं
१२३१४	गेलीये	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
१२३१५	गेलीये	।।ज्ञा.गा.०३६५.०१।।	निरखित निरखित गेलीये। पाहें तंव तन्मय जालिये
१२३१६	गेलीये	।।ज्ञा.गा.०५८०.०१।।	कवतुक पाहावया निरंजना गेलीये। तंव निराकार जालें बाईये वो
१२३१७	गेलीसे	।।ज्ञा.गा.०२४६.०६।।	बुद्धिबोध चक्रवाकें मिनली आपणियां। देहबुद्धि कुमुदिनी सुकोनी गेलीसे विलया
१२३१८	गेले	।।ज्ञा.गा.००६६.०३।।	योग याग क्रिया धर्माधर्म माया। गेले ते विलया हरिपाठीं
१२३१९	गेले	।।ज्ञा.गा.००६७.०३।।	हरिपाठीं गेले ते निवांतचि ठेले। भ्रमर गुंतले सुमनकळिके
१२३२०	गेले	।।ज्ञा.गा.००८९.०५।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास मोठा। नामस्मरण मुखावाटा। पूर्वज गेले वैकुंठा। हरिहरि स्मरतां
१२३२१	गेले	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
१२३२२	गेले	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
१२३२३	गेले	।।ज्ञा.गा.०३२१.०१।।	भावाची मी सौरी जाले गेले संतांपाशीं । ज्ञानखड्ग घेउनि हातीं लिंगदेही नाशी

१२३२४	गेले	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रींचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
१२३२५	गेले	।।ज्ञा.गा.०४००.०३।।	कापुरें दृतीसी रुसणें केलें। तरी सांग पां कवणाचें काय गेले
१२३२६	गेले	।।ज्ञा.गा.०५२१.०१।।	मृत्यूचेनि मापें जे जे गेले प्राणी। तयाची शिराणी यम करी
१२३२७	गेले	।।ज्ञा.गा.०६८३.०१।।	आपुलें कांहीं न विचारितां धन। निर्गुणासी ऋण देऊं गेले
१२३२८	गेले	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
१२३२९	गेले	।।ज्ञा.गा.०८२२.०२।।	मनपुराचे वरी द्वादश अंगुळें। तयावरी गेले अव्हाटेनें
१२३३०	गेले	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्में दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
१२३३१	गेले	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
१२३३२	गेले	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
१२३३३	गेले	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
१२३३४	गेले	।।ज्ञा.गा.०८७८.०६।।	ऐसे पायाळ पुढें गेले पांगूळ मागें ठेले। पैलतीर पावले परम तत्त्वेंसी
१२३३५	गेले	।।ज्ञा.गा.०९२९.०२।।	गेले मेले काय सांगाल गोष्टी। स्वयें आत्मज्ञानी घाला परमात्मीं मिठी
१२३३६	गेले	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
१२३३७	गेले	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
१२३३८	गेले	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
१२३३९	गेले	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों

१२३४०	गेले	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
१२३४१	गेले	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
१२३४२	गेले	।।ज्ञा.गा.१११०.०३।।	काजळ कुंकू करूनि गेले केतकीच्या वना। सोळाजण दादले केले कोणीच नये मना
१२३४३	गेलें	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
१२३४४	गेलें	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
१२३४५	गेलें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१२३४६	गेलें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
१२३४७	गेलें	।।ज्ञा.गा.०२४९.०३।।	चहूं मार्गीं गेलें न संपडे वाट। मग चैतन्याचा घाट वेधलिये
१२३४८	गेलें	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
१२३४९	गेलें	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
१२३५०	गेलें	।।ज्ञा.गा.०२८३.०१।।	यातिकुळ माझें गेलें हारपोनी। श्रीरंगावांचुनी आनु नेणें
१२३५१	गेलें	।।ज्ञा.गा.०२९२.०२।।	माझें कुटिळपण गेलें। गोविंदें बोजाविलें निजरूप वो माये
१२३५२	गेलें	।।ज्ञा.गा.०३५०.०१।।	सिद्ध सांडूनि निजबोधा गेलें। निजबोधु मुकलें ब्रह्मभुली
१२३५३	गेलें	।।ज्ञा.गा.०३५३.०१।।	नेणते ठायीं मन पाहों गेलें। तंव मनचि पावलें जागृतीये माये
१२३५४	गेलें	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सवें गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
१२३५५	गेलें	।।ज्ञा.गा.०३६१.०१।।	आपुलेनि भारें श्रीरंग डोलत गेलें। तंव अवचितें पाचारिलें पाठिमोरें

१२३५६	गेलें	।।ज्ञा.गा.०३७९.०१।।	येरी म्हणे भेद सृष्टी दाविती शब्द। तत्त्व तत्त्वीं बोध कोठें गेलें
१२३५७	गेलें	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
१२३५८	गेलें	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
१२३५९	गेलें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
१२३६०	गेलें	।।ज्ञा.गा.०४२४.०२।।	तेणें सांडियेली माया। त्यजियेली कंथा काया। मन गेलें विलया। ब्रह्मानंदा माझारीं
१२३६१	गेलें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०१।।	निर्विकाराचें अगम्य पाहणें। निगम बोधक गेलें मावळून। मग आयुष्य झांकलेपणें। मिरवो लागे
१२३६२	गेलें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ
१२३६३	गेलें	।।ज्ञा.गा.०४५१.०५।।	तत्त्वीं तत्त्व गेलें बोलणें वैखरी। वेदवक्ते चारी मान्य झाले
१२३६४	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५३७.०२।।	तेणें केलें अनारिसें केलें अनारिसें। पाहों गेलें सरिसें हरपलें गे माये
१२३६५	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५४०.०२।।	नटकेचि अटकु ठाईंचेंचि निर्गुण। मज कवणें ठाईं घेउनी गेलें
१२३६६	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५४९.०२।।	आपुली सोय वाढवावया गेलें। तंव आपणचि जालें आपण्याठायीं
१२३६७	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५५३.०२।।	चौघांची भाज मी नहोनियां गेलें। तंव अनारिसें महाकारण देखिलें
१२३६८	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५५८.०१।।	अष्टही अंगें नवही व्याकरणें। सप्तही त्वचा भेदोन गेलें गे माय
१२३६९	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५५९.०४।।	रखुमादेविवरु जगाचें जीवन। त्याचेंही मीपण गेलें विठ्ठलनामें
१२३७०	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५६४.०३।।	रखुमादेविवरु परता पहावया गेलें। परतें पराहूनि देखिलें गे माये
१२३७१	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५६६.०२।।	मन गेलें ध्याना कृष्णचि नयनीं। नित्यता पर्वणी कृष्णसुखें
१२३७२	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५६८.०२।।	वांयावीण गेलें वांयावीण गेलें। अवघी बुडालें ब्रह्मेसहित
१२३७३	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५६८.०२।।	वांयावीण गेलें वांयावीण गेलें। अवघी बुडालें ब्रह्मेसहित
१२३७४	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
१२३७५	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५७२.०३।।	जाणतां म्हणोनी नेणतां पैं गेलें । शेखीं आपणातें विसरलें बाईये वो
१२३७६	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५७३.०२।।	भय आमुचें गेलें न व्हावें तें जालें। तो चोरुचि वोळखी जाली बाईये
१२३७७	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५७५.०१।।	अद्वैत येणें अद्वैतपणें सांडिलें। थितें होतें तें माझें लया पैं गेलें

१२३७८	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५७५.०२।।	नाहीं तेंचि पाहावया वायांवीण गेलें। तंव पाहाणेंचि जालें बाईये वो
१२३७९	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५७८.०१।।	साता व्योमापरतें पाहों गेलें। तंव पाहणेंचि जालें ब्रह्म उदधी
१२३८०	गेलें	।।ज्ञा.गा.०५७९.०२।।	पाहतां पाहतां मी पर ठायां गेलें। तेथें एक देखिलें महद्‌भूत
१२३८१	गेलें	।।ज्ञा.गा.०६६२.०१।।	पदोपदीं निजपदा गेलें वो। कर्म संचित सकर्म जालें वो
१२३८२	गेलें	।।ज्ञा.गा.०६८४.०३।।	ऐसें श्रीनिवृत्ति शब्दें अगाध जालें। माझें मीपण गेलें धन देखा
१२३८३	गेलें	।।ज्ञा.गा.०६९३.०१।।	देखोनी पूजावया गेलें द्वैतभावो। तेथें एक उपदेशी श्रीगुरुरावो
१२३८४	गेलें	।।ज्ञा.गा.०७०३.०१।।	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
१२३८५	गेलें	।।ज्ञा.गा.०७०४.०३।।	लय गेलें ध्यानीं ध्यान गेलें उन्मनीं। नित्य हरिपर्वणी सर्वांरूपें
१२३८६	गेलें	।।ज्ञा.गा.०७०४.०३।।	लय गेलें ध्यानीं ध्यान गेलें उन्मनीं। नित्य हरिपर्वणी सर्वांरूपें
१२३८७	गेलें	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये
१२३८८	गेलें	।।ज्ञा.गा.०७१२.०४।।	रखुमादेविवरु हातेविण स्पर्शो गेलें। चक्षूंविण देखिलें निजब्रह्म गे माये
१२३८९	गेलें	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
१२३९०	गेलें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
१२३९१	गेलें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
१२३९२	गेलें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
१२३९३	गेलें	।।ज्ञा.गा.०९२९.०७।।	तीर्थक्षेत्र व्रत दान। यागादिक साधन। अनुभव रहाणीविण। शून्य धिक् गेलें
१२३९४	गेलें	।।ज्ञा.गा.०९८५.०१।।	एक पाहतां दुजें गेलें। शेखीं पाहतां सर्व शून्य जालें
१२३९५	गेलें	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
१२३९६	गेलें	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
१२३९७	गेलें	।।ज्ञा.गा.१०३२.०२।।	पाईकपणें गेलें स्वामी होउनी ठेलें। परी नाहीं विसरलें स्वामियातें

१२३९८	गेलें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०४।।	पाईकपणें गेलें सन्निधान जालें। स्वामी एका बोलें निवांत ठेला
१२३९९	गेलें	।।ज्ञा.गा.१०४९.०२।।	एक पाहतां दुसरें गेलें। तिसरें झालें नेणों काय
१२४००	गेलें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
१२४०१	गेलें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०२।।	गरोदरेंविण बाळक जालें। माया मारून गेलें निरंजना
१२४०२	गेलें	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
१२४०३	गेलें	।।ज्ञा.गा.१०८३.०२।।	त्या न बोलत्यासि बोलावया गेलें। मीहि न बोलती झालें गे माय
१२४०४	गेलें	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
१२४०५	गेलें	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
१२४०६	गेलें	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
१२४०७	गेलों	।।ज्ञा.गा.०२९९.०१।।	कर्मास्तव झालों सौरा। गेलों पंढरपुरा। संतसनकादिकां मेळीं डौर वाईला पुरा
१२४०८	गेलों	।।ज्ञा.गा.०३७२.०२।।	आपण नेणतां ऋण घ्यावयासी गेलों। तंव तंव सर्वस्वेंसी बुडालों परोपरी देखा
१२४०९	गेलों	।।ज्ञा.गा.०५८७.०१।।	पाहातें पाहूं गेलों पाहणें विसरलों। ब्रह्मानंदें धालों देवराया
१२४१०	गेलों	।।ज्ञा.गा.०७१३.०१।।	पुजूं गेलों ठेवोनिया भाव। तंव जालों देव स्वत:सिद्ध
१२४११	गेलों	।।ज्ञा.गा.०८१६.०२।।	त्रिकुटाचा फेरा टाकिला माघारां। अर्धमात्रेवरा वरी गेलों
१२४१२	गेलों	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
१२४१३	गेलों	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
१२४१४	गेलों	।।ज्ञा.गा.१०४४.०१।।	निरंजना गाई चारूं गेलों। तंव चवाळें तेथें एक पावलों
१२४१५	गेलों	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे

१२४१६	गेलों	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
१२४१७	गेलों	।।ज्ञा.गा.१०७३.०१।।	देउळा आधीं कळसु वाईला। पाहोनि गेलों आपले दृष्टी
१२४१८	गेलों	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
१२४१९	गेल्या	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
१२४२०	गेल्यावरी	।।ज्ञा.गा.०८४४.०२।।	दीप गेल्यावरी कैंचा जी प्रकाश। झाका झाकी त्यास कासयाची
१२४२१	गेल्यें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
१२४२२	गेह	।।ज्ञा.गा.०८९४.०४।।	देह गेह भ्रांती सोडूनियां द्यावें। साधन करावें शुद्ध मार्गें
१२४२३	गेह	।।ज्ञा.गा.०९८९.०३।।	देह गेह भ्रांति सोडुनिया द्यावी। साधनें करावीं शुद्ध मार्गें
१२४२४	गेहीं	।।ज्ञा.गा.०६५७.०१।।	तिहीं शून्यांवरती नांदताहे देहीं। तोचि ब्रह्मांड गेहीं भरूनि ठेला
१२४२५	गो	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
१२४२६	गो	।।ज्ञा.गा.०२५०.०२।।	गाईचा गोंवळा यमुनेचा पाबळा। धरी माझा अचुळा मग मी पळालिये गो
१२४२७	गो	।।ज्ञा.गा.०२५०.०३।।	ताकपिरी गोंवळी केली मजसी रांडोळी। भावें नारली मग मी पळालिये गो
१२४२८	गो	।।ज्ञा.गा.०२५०.०४।।	गळां गुंजमाळा गांठी मोरपिसा वेठी। सोकरु लागे पाठी नंदरायाचा गो आई यो
१२४२९	गो	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो
१२४३०	गो	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो
१२४३१	गो	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
१२४३२	गो	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
१२४३३	गो	।।ज्ञा.गा.०२५०.०८।।	पूर्वपुण्य फळलें देहमुक्त जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गो आई यो
१२४३४	गोंडा	।।ज्ञा.गा.१०३८.०१।।	माझिया घोंगडियावरी ब्रह्माचा गोंडा। बाहिरी सांडा बैसावया
१२४३५	गोंडा	।।ज्ञा.गा.१०४०.०४।।	सहस्र फुलीवरी गोंडा थोरु। धडुतें दावी रखुमादेविवरु
१२४३६	गोंडा	।।ज्ञा.गा.१०४५.०१।।	ब्रह्माचा गोंडा चहूं पावला। मन पांघुरे उमप भावा

१२४३७	गोंडे	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे
१२४३८	गोंधळी	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
१२४३९	गोंवला	।।ज्ञा.गा.०३२५.०४।।	ज्ञानदेवीं निळा परब्रह्मीं गोंवला । कृष्णमूर्ति सांवळा हृदयीं वसे
१२४४०	गोंवळा	।।ज्ञा.गा.०२५०.०२।।	गाईचा गोंवळा यमुनेचा पाबळा। धरी माझा अचुळा मग मी पळालिये गो
१२४४१	गोंवळा	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
१२४४२	गोंवळा	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा
१२४४३	गोंवळा	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
१२४४४	गोंवळा	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विट्ठुला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
१२४४५	गोंवळा	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
१२४४६	गोंवळा	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
१२४४७	गोंवळा	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
१२४४८	गोंवळा	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विट्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
१२४४९	गोंवळा	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये
१२४५०	गोंवळा	।।ज्ञा.गा.०३२७.०४।।	ज्ञानदेव आला नीळवर्ण शाळा । निळेपण गोंवळा रातलिये
१२४५१	गोंवळी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०३।।	ताकपिरी गोंवळी केली मजसी रांडोळी। भावें नारली मग मी पळालिये गो
१२४५२	गोंवळु	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये

१२४५३	गोंवळु	।।ज्ञा.गा.०२९७.०२।।	काय सांगो तुम्हां कैंचा हा गोंवळु। न म्हणे दिन वेळु आम्हां घरीं
१२४५४	गोंवळु	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
१२४५५	गोंवळु	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया
१२४५६	गोंवळू	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
१२४५७	गोंवळेनि	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि
१२४५८	गोंवळेपणाची	।।ज्ञा.गा.०२३३.०१।।	गोंवळेपणाची बुंथी घेऊनियां भेष। रिझविशी मानस यशोदेचें
१२४५९	गोंवित	।।ज्ञा.गा.०२६५.०२।।	काय करुं सये सांवळें गोंवित। आपेंआप लपत मन तेथें
१२४६०	गोंविती	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
१२४६१	गोंविले	।।ज्ञा.गा.०९३०.०२।।	जाणते निवाले नेणते गुंतले। भजनेंचि गोंविले विसर जावो
१२४६२	गोंवीं	।।ज्ञा.गा.०१००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। मन चरणीं गोंवीं। हारपला देहभावीं। जालासे गोसावी एकरूप
१२४६३	गोंवीं	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया
१२४६४	गोंवीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
१२४६५	गोंवीं	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदवियें। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा
१२४६६	गोकुळ	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
१२४६७	गोकुळपाळकबाळेंवीण	।।ज्ञा.गा.०९२०.०७।।	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्में सकळ विफळ रे
१२४६८	गोकुळासी	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
१२४६९	गोकुळासी	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया

१२४७०	गोकुळासी	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
१२४७१	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.००४०.०१।।	विश्व भुलवी योगमाया तो। गोकुळीं रहिवासु तो गे बाई
१२४७२	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
१२४७३	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.०२२५.०२।।	वालभतें ब्रह्म गोकुळीं आनंदें। गौळियाच्या छंदें खेळतां दिसे
१२४७४	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
१२४७५	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.०२७८.०२।।	चैतन्य परिपाठी ठसा घडलासे साकार। कृष्णची आकार गोकुळीं रया
१२४७६	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.०२७९.०१।।	सांवळी प्रतिमा घेउनी सकुमार। खेळत सुंदर गोकुळीं रया
१२४७७	गोकुळींच्या	।।ज्ञा.गा.०२२६.०३।।	गोकुळींच्या गौळिया। गोपी गोधना सकळां
१२४७८	गोकुळींहुनी	।।ज्ञा.गा.०१३७.०३।।	पुंडलिकाच्या भावार्था। गोकुळींहुनी जाला येतां । निजप्रेमभक्ति भक्तां। घ्या घ्या आतां म्हणतसे
१२४७९	गोचर	।।ज्ञा.गा.०४२८.०१।।	दृष्टीचा देखणा दृष्टी–अगोचर। दृष्टी गोचर होय केवीं
१२४८०	गोचर	।।ज्ञा.गा.०६२७.०३।।	दृश्याहूनि गोचर इहिहूनि पर। गुरुवीण ज्ञानेश्वर आन नसे
१२४८१	गोचर	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
१२४८२	गोजावलें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०३।।	आवडीच्या वालभें गोजावलें गोजिरें। पाहतां साजिरें त्रिभुवना एक गे माये
१२४८३	गोजिरिया	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
१२४८४	गोजिरिया	।।ज्ञा.गा.०२३७.०२।।	गोजिरिया गुणनिधाना। बापा गुंतल्यापणाचिया साठीं। वेदविदेही विचारितां तेथें। आगम काढिती आटी रया
१२४८५	गोजिरी	।।ज्ञा.गा.०४३५.०६।।	निवृत्ति माय ते गोजिरी। ज्ञानेश्वरीची सोज्वळ सारी। शिकविलें अनेकां परी। कामा आलें
१२४८६	गोजिरीं	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये

१२४८७	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.०२०६.११।।	वदन सुकुमार गोजिरें। जैसें पोवळिवेल साजिरें
१२४८८	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०३।।	आवडीच्या वालभें गोजावलें गोजिरें। पाहतां साजिरें त्रिभुवना एक गे माये
१२४८९	गोठ	।।ज्ञा.गा.१०५१.१२।।	आतां फटफट फटफट। या नादाची गोठ नीट। वोळगोनी औटपीठ। उर्ध्व पाठ भेदती
१२४९०	गोठणा	।।ज्ञा.गा.०२२८.०४।।	ज्ञानदेव सवें संवगडा लाठा। गाई हांकितो गोठणा तटा
१२४९१	गोठणींचया	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
१२४९२	गोठलें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें। तें पंढरिये प्रगटलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। नामें आथिलें चोखडें रया
१२४९३	गोठी	।।ज्ञा.गा.०१७०.०३।।	अखंड ध्यावे श्रीहरि। भजावे संतां निरंतरीं। हरिवाचुनिया दुसरी। गोठी न करावी सर्वथा
१२४९४	गोठी	।।ज्ञा.गा.०२७६.०४।।	दुधें भरुनी वाटी लावीन तुझे वोंठी। सत्य सांगें गोठी विठो येईल कायी
१२४९५	गोठी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
१२४९६	गोठी	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
१२४९७	गोठी	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
१२४९८	गोठी	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
१२४९९	गोठी	।।ज्ञा.गा.०९१०.०१।।	सुखाचिया गोठी आतां किती हो करणें। सुखें सुख अनुभवणें ऐसें करी
१२५००	गोठी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
१२५०१	गोठी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
१२५०२	गोठी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
१२५०३	गोड	।।ज्ञा.गा.०१०५.०२।।	गोड तुझें नाम विठोबा आवडतें मज। दुजें उच्चारितां मना वाटतसे लाज
१२५०४	गोड	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
१२५०५	गोड	।।ज्ञा.गा.०१९०.०७।।	हें पियूषापरतें गोड वाटत। पंढरीरायाचे भक्त भेटत

१२५०६	गोड	।।ज्ञा.गा.०२८३.०३।।	अष्टभोग भोगितां मातें नाहीं चाड। भक्तिप्रेम गोड लेईलें गे माये
१२५०७	गोड	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
१२५०८	गोड	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
१२५०९	गोड	।।ज्ञा.गा.०४२१.०२।।	जंव जंव गोड तंव तंव जाड। जाड गोड दोन्ही नको रया
१२५१०	गोड	।।ज्ञा.गा.०४२१.०२।।	जंव जंव गोड तंव तंव जाड। जाड गोड दोन्ही नको रया
१२५११	गोड	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
१२५१२	गोड	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
१२५१३	गोड	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
१२५१४	गोड	।।ज्ञा.गा.०९०७.०१।।	सकुमार साखर कापुरें घोळिली। गोड परिमळु दोन्ही उरली
१२५१५	गोड	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
१२५१६	गोड	।।ज्ञा.गा.०९६३.०१।।	जिता जिणें लागे गोड परत्रीं तें अवघड। अवघीयाहूनि तनु वाड मरण भलें
१२५१७	गोड	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
१२५१८	गोड	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
१२५१९	गोड	।।ज्ञा.गा.१०८१.०३।।	गोडापरिस गोड। गगनाहूनि वाड। चौदाभुवनां ज्याची चाड। तें कवण रे चांगया
१२५२०	गोड	।।ज्ञा.गा.१११६.०१।।	गोड तुझें नाम विठोबा! आवडतें मज दुजे विचारितां मना वाटतसे लाज
१२५२१	गोडपण	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
१२५२२	गोडपण	।।ज्ञा.गा.०९२१.०५।।	कापुराचें कांडण। काढितां नये आड कण। साखरेचें गोडपण। पाखडतां नये
१२५२३	गोडापरिस	।।ज्ञा.गा.१०८१.०३।।	गोडापरिस गोड। गगनाहूनि वाड। चौदाभुवनां ज्याची चाड। तें कवण रे चांगया

१२५२४	गोडियेचें	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
१२५२५	गोडियेच्या	।।ज्ञा.गा.०४२७.०२।।	धारणेच्या हातें। जेवा दृष्टीमुखें। गोडियेच्या सुखें। अंगें भरा
१२५२६	गोडियेसी	।।ज्ञा.गा.०४२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं आवडी। गोडियेसी गोडी मिळोन गेली
१२५२७	गोडियेसी	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
१२५२८	गोडी	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भी समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
१२५२९	गोडी	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
१२५३०	गोडी	।।ज्ञा.गा.००५३.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी संगती सज्जनीं। हरि दिसे जनीं वनीं आत्मतत्त्वीं
१२५३१	गोडी	।।ज्ञा.गा.००५५.०४।।	नामामृत गोडी वैष्णवां लाधली। योगियां साधली जीवनकळा
१२५३२	गोडी	।।ज्ञा.गा.००६५.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिनामाची जोडी। रामकृष्णीं आवडी सर्वकाळ
१२५३३	गोडी	।।ज्ञा.गा.००७४.०१।।	सर्व सुख गोडी सर्व शास्त्र निवडी। रिकामा अर्धघडी राहूं नको
१२५३४	गोडी	।।ज्ञा.गा.०१२१.०३।।	जे गंगोदकाहुनी निकें। गोडी अमृत जालें फिकें
१२५३५	गोडी	।।ज्ञा.गा.०१८६.०१।।	शर्करेची गोडी निवडावया भले। साधु निवडिले सत्संगतीं
१२५३६	गोडी	।।ज्ञा.गा.०२३६.०२।।	नामरूपीं गोडी। हेचि आवडी आतां। न विसंबे सर्वथा। तुजलागीं
१२५३७	गोडी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
१२५३८	गोडी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
१२५३९	गोडी	।।ज्ञा.गा.०२७६.०३।।	दहिंभाताची उंडी लावीन तुझ्या तोंडीं। जीवा पढिये त्याची गोडी सांग वेगीं
१२५४०	गोडी	।।ज्ञा.गा.०३४१.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिपदीं आवडी। प्रवृत्तीची थडी उलंडिली
१२५४१	गोडी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया

१२५४२	गोडी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
१२५४३	गोडी	।।ज्ञा.गा.०४२२.०१।।	परिमळाची धांव भ्रमर वोढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
१२५४४	गोडी	।।ज्ञा.गा.०४२२.०३।।	तृषा लागलीया जीवनातें ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो या जिवा
१२५४५	गोडी	।।ज्ञा.गा.०४२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं आवडी। गोडियेसी गोडी मिळोन गेली
१२५४६	गोडी	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
१२५४७	गोडी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
१२५४८	गोडी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें
१२५४९	गोडी	।।ज्ञा.गा.०७६३.०३।।	पक्व फळ अहं सोहं गोडी त्याची। सेवितां जीवाची आस पुरे
१२५५०	गोडी	।।ज्ञा.गा.०७७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या सुखाची गोडी। अनुभवाची आवडी सेवीं रया
१२५५१	गोडी	।।ज्ञा.गा.०८२२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे मज त्रिकुटाची गोडी। धरितां आवडी ब्रह्म लाभे
१२५५२	गोडी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०२।।	आवडी धरुनी गोडी घेई कां ध्यानीं। परतोन मग योगी नाहीं तुज
१२५५३	गोडी	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
१२५५४	गोडी	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
१२५५५	गोडी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
१२५५६	गोडी	।।ज्ञा.गा.१०२३.०८।।	ज्ञानदेवा गोडी। केली संसारा फुगडी
१२५५७	गोडी	।।ज्ञा.गा.१०३९.०३।।	घोंगडें येक बैसलें थडी। उभयां गोडी विठ्ठलाची
१२५५८	गोडी	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
१२५५९	गोडी	।।ज्ञा.गा.१०९८.०२।।	श्रवण नाम गोडी श्रवण नाम गोडी। हीच आवडी देई मना
१२५६०	गोडी	।।ज्ञा.गा.१०९८.०२।।	श्रवण नाम गोडी श्रवण नाम गोडी। हीच आवडी देई मना

१२५६१	गोडी	।।ज्ञा.गा.११००.०१।।	सुमनाची लता भ्रमराची ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
१२५६२	गोडी	।।ज्ञा.गा.११००.०३।।	लागलिया तृषा जीवनातें वाळी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
१२५६३	गोडी	।।ज्ञा.गा.११००.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी आवडी। गोडीयेसी गोडी मिळोनी गेली
१२५६४	गोडीपणें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
१२५६५	गोडीयेसी	।।ज्ञा.गा.११००.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी आवडी। गोडीयेसी गोडी मिळोनी गेली
१२५६६	गोडीवीण	।।ज्ञा.गा.०४७८.०८।।	तेथें गोडीवीण चाखणें जिव्हेवीण बोलणें। नेत्रेंवीण पाहणें तेंचि ब्रह्म
१२५६७	गोडु	।।ज्ञा.गा.००८६.०२।।	परमार्थ तो कडु विषय तो गोडु। तया अवघडु संसार
१२५६८	गोडु	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
१२५६९	गोडु	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
१२५७०	गोणिया	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
१२५७१	गोत	।।ज्ञा.गा.००७१.०३।।	जात वित्त गोत कुळ शीळ मात। भजे कां त्वरित भावनायुक्त
१२५७२	गोत	।।ज्ञा.गा.०१०१.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त अवघें धन गोत। रामनामें तृप्त सकळ जीव
१२५७३	गोत	।।ज्ञा.गा.०५७७.०२।।	सकळे माझें गोत मुसें आलें। ब्रह्मरसें जालें बाईये वो
१२५७४	गोत	।।ज्ञा.गा.०६७३.०३।।	सकळही गोत माझें पंढरिसी जाण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण
१२५७५	गोत	।।ज्ञा.गा.०६८६.०१।।	मायाविवर्जित जालें वो। माझें गोत पंढरिये राहिलें वो
१२५७६	गोत	।।ज्ञा.गा.०८७०.०१।।	बुद्धिमान चित्त धन वित्त गोत। निजानंदें तृप्त करीं रया
१२५७७	गोत	।।ज्ञा.गा.०९००.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त हरि गोत वित्त। विज्ञान उचित ज्ञान घनें
१२५७८	गोत	।।ज्ञा.गा.०९३१.०२।।	साधनबाधन धन गोत वित्त। हरिवीण हित मनीं नाहीं
१२५७९	गोतपण	।।ज्ञा.गा.०५१९.०३।।	श्रवण नयन जाति गोतपण। जीवशीव खूण आत्मपणें
१२५८०	गोता	।।ज्ञा.गा.०१०८.०१।।	आठवितां विसरलें आपुलिया गोता। हरिनामें त्वरितां मोक्ष जाला
१२५८१	गोता	।।ज्ञा.गा.०३१४.०१।।	अवचित परवडी जालिये अंबुलिया । लाजिले आपुलिया सकळ गोता
१२५८२	गोताचा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०३।।	नव्हे हा आमुचा ना हा गोताचा । कुळकर्म याचा पुसों नका

१२५८३	गोत्र	।।ज्ञा.गा.००६७.०४।।	ज्ञानदेवीं मंत्र हरिनामाचें शस्त्र । यमें कुळ गोत्र वर्जियेलें
१२५८४	गोत्र	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे । दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
१२५८५	गोत्रवध	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी । पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं । गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं । जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
१२५८६	गोत्रेंसी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ । येर सकळीक मजशीं सहोदर । तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया । माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें । माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन । तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
१२५८७	गोदावरी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन । बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन । अब्जकतीर्थीं स्नान करीन । परी मी वीट नव्हेन
१२५८८	गोदावरीच्या	।।ज्ञा.गा.०४२४.०४।।	ज्ञान गोदावरीच्या तीरीं । स्नान केलें पंचाळेश्वरीं । ज्ञानदेवाच्या अंतरीं । दत्तात्रेय योगिया
१२५८९	गोधना	।।ज्ञा.गा.०२२६.०३।।	गोकुळींच्या गौळिया । गोपी गोधना सकळां
१२५९०	गोधनें	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे । सीतळ यमुनेच्या पाबळीं । कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी । त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
१२५९१	गोधनें	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ । वळतिया देतो । कीं आनंदलीं गोधनें । ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां । तुझी सांवळी सुंदर बुंथी । न विसंबे क्षणभरी । तेवीं सुखीं सुख पाहतां । निजचित्ता रया
१२५९२	गोधनें	।।ज्ञा.गा.०२४६.०२।।	इंद्रियें गोधनें निर्गुणावना । सुटलीं मनवासुरें तुजवीण नाकळती कोणा
१२५९३	गोधनें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें । अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें । अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें । वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
१२५९४	गोधनें	।।ज्ञा.गा.१०४६.०२।।	गोधनें चारितां हरि पांघुरला । मज चवाळ्याचा त्यागु पैं दिधला
१२५९५	गोपवेश	।।ज्ञा.गा.१०९३.०२।।	तुझा गोपवेश हृदयीं सौरसु । मज सुखाचें सुख निजप्रेम देईं रया
१२५९६	गोपवेशाचें	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे । रूपा आलें हेंचि खरें । वरी दावितां हें माजिरें । गोपवेशाचें । तमावरी हातियेरे । रविकाज काईये रे । तैसा रखुमादेविवरें । वीरें घेतलें गे माये
१२५९७	गोपवेशें	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें । गोपवेशें निराळें । हृदयकमळीं स्थिरावलें । काय सांगों । कायावाचामनें । पाहें जों पाहणें । तंव नवलाव होय । निर्गुण रया

१२५९८	गोपवेष	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
१२५९९	गोपवेषु	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला
१२६००	गोपवेषु	।।ज्ञा.गा.०२३४.०४।।	भूतग्रामींचा परेशु। तापत्रयाचा करी नाशू। आड धरुनी गोपवेषु। वत्सें राखे
१२६०१	गोपवेषु	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
१२६०२	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
१२६०३	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
१२६०४	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.००१७.०१।।	बरवा वो हरि बरवा वो । गोविंद गोपाळ गुण गरुवा वो
१२६०५	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.००४२.०२।।	केशव बरवा माधव बरवा। गोपाळ बरवा बाइयांनों
१२६०६	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०१२२.०४।।	गोविंद गोपाळ वाचेसी निखळ। पद पावाल अढळ अच्युताचें
१२६०७	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०१५९.०३।।	गरुड टकयाचे भार। मृदंग वाजती सरळ। तेथें आपण गोपाळ। भक्तांमाजीं खेळतसे
१२६०८	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०१६७.०४।।	गोविंद गोपाळ नरहरि। हा मंत्रराज निर्धारी। त्रैलोक्य तरैल क्षणांतरी। ऐसें व्यास बोलियेले
१२६०९	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
१२६१०	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०१७४.०४।।	गोविंद गोपाळ स्मरण। रामकृष्ण हेचि ध्यान। एकचित्त करूनी मन। सावधान साधावे
१२६११	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०१७६.०६।।	ज्ञानदेवीं चोज ब्रह्मानंद सुकाळ। हृदयीं आम्ही गोपाळ साठविला
१२६१२	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०१८३.०९।।	उद्धव यादव आणि ते गोपाळ। गोपिकांचा मेळ ब्रह्मरूप
१२६१३	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
१२६१४	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
१२६१५	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०२३९.०२।।	गोपाळ रचले रे। विठ्ठलदेवो आळविती रे
१२६१६	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०२४४.०१।।	पांवया छंदें तल्लीन गोविंदें। नाचती आनंदें गोपाळ कैसे
१२६१७	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०२४४.०२।।	यमुनेच्या तीरीं गाई चारी हरि। गोपाळ गजरीं आनंदले

१२६१८	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०२४४.०५।।	ज्ञानदेवा जीवीं कृष्ण चिरंजीवी। गोपाळ रंजवी प्रेमभक्तां
१२६१९	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०५१५.०२।।	परोपरी पाहतां सर्वरूपीं गोपाळ। तो मजपाशीं परी वेळ न लगतां वो माय
१२६२०	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०६७०.०२।।	चाळवी चक्रचाळ अलगट गोपाळ। यानें केला सुकाळ सहज सुखाचा वो माये
१२६२१	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०९५८.०३।।	तर्काचाही तर्क विवेक सकळ। तेणेंवीण गोपाळ आकळेना
१२६२२	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.०९८६.१९।।	ज्ञानदेव म्हणे ओंनामा सकळ। भजावा गोपाळ निशिदिनीं
१२६२३	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.१००७.०१।।	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
१२६२४	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
१२६२५	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.१०२०.०२।।	टिपरिया घाई गोपाळ भाई। घुलुघुलु पाईं नादु वाजे वो
१२६२६	गोपाळचरणीं	।।ज्ञा.गा.०२९५.०३।।	ध्यान धारणा तनु मनु करणें। ठेवियेलें ठेवणें गोपाळचरणीं वो माये
१२६२७	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.०००३.०२।।	रामकृष्ण गोविंद गोपाळा । तूं माय माऊली जिवींचा जिव्हाळा
१२६२८	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.००७५.०२।।	गोपाळा रे तुझें ध्यान लागो मना। आनु न विसंबे हरि जगत्रजीवना
१२६२९	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.००८०.०२।।	नरहरी रामा नरहरी रामा। पुराणपुरुषोत्तमा हरि गोपाळा
१२६३०	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.०२४१.०१।।	भोंवरीं सांडूनि पांव ठेवी रे गोपाळा। नाच चिदानंदा सुख होईल सकळां
१२६३१	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.०२४६.०१।।	उठिं उठिं गोपाळा उघडी स्वरूपलोचना। सरली अविद्या राती उदयो जाला रविकिरणा
१२६३२	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०७।।	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा
१२६३३	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.०३४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सुनीळ नीळ काळा। अवघ्या सहित गोपाळा बुडी दिधली गे माये
१२६३४	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
१२६३५	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.०९२२.०२।।	मित्रपणें करा मधुर अळुमाळा। मधुकर गोपाळा हृदयीं धरा
१२६३६	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
१२६३७	गोपाळाचें	।।ज्ञा.गा.०२६४.०२।।	कामारी कामारी कामारी होऊन। या गोपाळाचें घर रिघेन गे बाईये
१२६३८	गोपाळातें	।।ज्ञा.गा.०३६६.०१।।	सदैवपण आलें गोपाळातें देखिलें। लक्षा एका जोडलें अमित्य गुणीं वो माय
१२६३९	गोपाळामाजीं	।।ज्ञा.गा.०१८५.०२।।	संताचे संगती प्रेमाच्या कल्लोळा। आनंदें गोपाळामाजीं खेळे
१२६४०	गोपाळामाजीं	।।ज्ञा.गा.०२१३.०७।।	एकवीस स्वर्गांचा घालूनियां माळा। मग ते गोपाळामाजीं खेळे
१२६४१	गोपाळु	।।ज्ञा.गा.००१९.०२।।	गोविंदु वो माये गोपाळु वो । सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु वो
१२६४२	गोपाळु	।।ज्ञा.गा.००२२.०२।।	गोविंदु वो पैल गोपाळु माये । सुरतरु तळवटीं देखे कैसा उभा राहे

१२६४३	गोपाळु	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
१२६४४	गोपाळु	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
१२६४५	गोपाळु	।।ज्ञा.गा.११२१.०४।।	हरि बरवा वो हरि बरवा वो। गोविंद गोपाळु गुण गरुवा वो
१२६४६	गोपाळू	।।ज्ञा.गा.१११९.०१।।	गोविंदु गे। माय गोपाळू गे! सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परामनंदु गे!
१२६४७	गोपाळें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०१।।	दीनपण दवडूनि दीनानाथें मेळविलें। तें येणें गोपाळें केलें रूप नवल वो माये
१२६४८	गोपाळेंवीण	।।ज्ञा.गा.०९२०.०२।।	नुद्धरिजे नुद्धरिजे गोपाळेंवीण नुद्धरिजे
१२६४९	गोपिका	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
१२६५०	गोपिकांचा	।।ज्ञा.गा.०१८३.०९।।	उद्धव यादव आणि ते गोपाळ। गोपिकांचा मेळ ब्रह्मरूप
१२६५१	गोपिजनां	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
१२६५२	गोपिनाथु	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
१२६५३	गोपिनाथु	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
१२६५४	गोपिबाळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
१२६५५	गोपी	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
१२६५६	गोपी	।।ज्ञा.गा.०२२६.०३।।	गोकुळींच्या गौळिया। गोपी गोधना सकळां

१२६५७	गोपी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
१२६५८	गोपींसी	।।ज्ञा.गा.०९१३.०१।।	वृंदावनीं वनमाळी। खेळे गोपींसी धुमाळी। मदनमेचूची नवाळी। रसाकाळीं मनोहर
१२६५९	गोपीचंदनाच्या	।।ज्ञा.गा.०१८९.०३।।	तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती
१२६६०	गोपीध्याना	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना
१२६६१	गोप्य	।।ज्ञा.गा.०४५७.०४।।	गोप्य गुजराज उमजलासे हरि। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम
१२६६२	गोफण	।।ज्ञा.गा.०४६०.०३।।	शांतीची गोफण उडविला प्रपंच। धारणा आहाच स्थिर केली
१२६६३	गोफणिये	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
१२६६४	गोफाटीं	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
१२६६५	गोमटी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
१२६६६	गोमटी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
१२६६७	गोमटीं	।।ज्ञा.गा.०२४५.०२।।	शीतळ हरीचीं पाउलें। गोमटीं हरीचीं पाउलें
१२६६८	गोमटीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
१२६६९	गोमटें	।।ज्ञा.गा.०२०६.०७।।	हस्तकडगे बाहुवटे। विठोबा शृंगार गोमटें
१२६७०	गोमटें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
१२६७१	गोमटें	।।ज्ञा.गा.०४९९.०३।।	विरालीं अष्टांगें देखोनी गोमटें। पाहातां प्रेम फुटे पाती श्रमती वो माय
१२६७२	गोमटें	।।ज्ञा.गा.१०४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें सुभटे। मज चवाळें दिधलें गोमटें गे माये

१२६७३	गोमटेपणा	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
१२६७४	गोमती	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थें इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
१२६७५	गोर	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
१२६७६	गोर	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
१२६७७	गोरक्ष	।।ज्ञा.गा.००१५.०२।।	मच्छेंद्र, गोरक्ष पावले या सुखा । उजळिल्या आशंका ज्ञानाचिया
१२६७८	गोरक्ष	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
१२६७९	गोरस	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
१२६८०	गोरस	।।ज्ञा.गा.०५०८.०४।।	तेथें गोरस जहालें ज्ञाना अंतरीं वोजावलें। सदैवपण आलें मज वो माय
१२६८१	गोरसा	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
१२६८२	गोरसा	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
१२६८३	गोरसाचा	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
१२६८४	गोरसाचा	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
१२६८५	गोरसाची	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची

१२६८६	गोरसाची	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
१२६८७	गोरसु	।।ज्ञा.गा.०२४७.०१।।	दुडीवरी दुडी गौळणी साते निघाली। गौळणी गोरसु म्हणों विसरली
१२६८८	गोरसु	।।ज्ञा.गा.०२४७.०३।।	गोविंद गोरसु एकचि नांवा। गोरसु विकूं आलें तुमच्या गांवा
१२६८९	गोरसु	।।ज्ञा.गा.०२४७.०३।।	गोविंद गोरसु एकचि नांवा। गोरसु विकूं आलें तुमच्या गांवा
१२६९०	गोरसु	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
१२६९१	गोरसु	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
१२६९२	गोरसु	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
१२६९३	गोरसु	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
१२६९४	गोरांजन	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
१२६९५	गोरांजनें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
१२६९६	गोरें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०३।।	जें माये अविद्ये वेगळें। गुणत्रया नातळे। काळें गोरें ना सावळें। निर्धारितां नेणवे
१२६९७	गोरोबाला	।।ज्ञा.गा.११०२.०४।।	कडकडोनि वीज निमालीच ठायीं। भेटली मुक्ताई गोरोबाला
१२६९८	गोल्हाट	।।ज्ञा.गा.०७९४.०२।।	त्रिकूट श्रीहाट गोल्हाट ब्रह्मरंध्र। प्रणव निरंतर ऐक्य झाला
१२६९९	गोल्हाट	।।ज्ञा.गा.०८२५.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट ब्रह्मरंध्रीं वस्तु। तुर्येची ऐसी मातु याच ज्ञानें
१२७००	गोल्हाट	।।ज्ञा.गा.०८३०.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट श्रीहाटातीत। महाकारणाची मात जेथ नाहीं
१२७०१	गोल्हाटमंडळ	।।ज्ञा.गा.००४१.०१।।	पैल गोल्हाटमंडळ तो। त्रिकुटा वेगळा तो गे बाई

१२७०२	गोल्हाटाचे	।।ज्ञा.गा.०७६७.०३।।	गोल्हाटाचे मुळीं ज्ञानदेव बैसला। सहस्रदळीं शोभला काळा बाई
१२७०३	गोळा	।।ज्ञा.गा.०७४३.०५।।	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती
१२७०४	गोळे	।।ज्ञा.गा.११०१.०१।।	कापसाचे गोळे फिरती पोकळी। मोतियांची जाळी विखुरली
१२७०५	गोवर्धनीं	।।ज्ञा.गा.०२४५.०६।।	यशोदेनें ओवाळिलें। तेंचि गोवर्धनीं रंगलें
१२७०६	गोवळा	।।ज्ञा.गा.००१७.०२।।	सांवळा वो हरि सांवळा वो । मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
१२७०७	गोवळा	।।ज्ञा.गा.०२३४.०३।।	ब्रह्मविद्येचा पुतळा। गाई राखितो गोवळा। श्रुती नेणवे ते लीळा। वेदां सनकादिकां
१२७०८	गोवळा	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
१२७०९	गोवळा	।।ज्ञा.गा.०२८३.०२।।	किती वो शिकवाल मज वेळोवेळां। मी तंव गोवळा रातलिये
१२७१०	गोवळा	।।ज्ञा.गा.११२१.०६।।	हरि सांवळा वो हरि सांवळा वो। मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
१२७११	गोवळिया	।।ज्ञा.गा.०२२८.०२।।	वळि गोवळिया कान्होबा। यमुने पाण्या नेईं तूं बा
१२७१२	गोवळी	।।ज्ञा.गा.०६८६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें मी गोवळी वो। माझा भावो तो विठ्ठलु न्याहाळी वो
१२७१३	गोवळीयाच्या	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
१२७१४	गोवळु	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
१२७१५	गोवळु	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
१२७१६	गोवळु	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
१२७१७	गोवळु	।।ज्ञा.गा.०३७६.०२।।	त्याचें नाव गोवळु फिटला काळ वेळु। जाला सकळु सकळांसहित
१२७१८	गोवळु	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
१२७१९	गोवळें	।।ज्ञा.गा.०३६७.०२।।	आणिकां न कळे तें त्रिगुणां वेगळें। तें मज गोवळें दाविलें वो माय

१२७२०	गोवळें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०१।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें निमालें। मज निरंजनीं आफाविलें गोवळें वो माय
१२७२१	गोवळेनीं	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
१२७२२	गोवळेनें	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
१२७२३	गोवळेपणाचेनि	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
१२७२४	गोवळेपणें	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
१२७२५	गोवळ्या	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
१२७२६	गोवळ्यानें	।।ज्ञा.गा.०३४६.०२।।	लोहाचें सायास परिसेंसी फिटले। तैसें मज केलें गोवळ्यानें
१२७२७	गोवारें	।।ज्ञा.गा.०९९८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु आहे तैसाचि पुरे। काय करिसी आणिकां देवांचीं गोवारें रया
१२७२८	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०००३.०२।।	रामकृष्ण गोविंद गोपाळा । तूं माय माऊली जिवींचा जिव्हाळा
१२७२९	गोविंद	।।ज्ञा.गा.००१७.०१।।	बरवा वो हरि बरवा वो । गोविंद गोपाळ गुण गरुवा वो
१२७३०	गोविंद	।।ज्ञा.गा.००७३.०२।।	तें नाम सोपे रे रामकृष्ण गोविंद। वाचेसी सद्गद जपे आधीं
१२७३१	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
१२७३२	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०१२२.०४।।	गोविंद गोपाळ वाचेसी निखळ। पद पावाल अढळ अच्युताचें
१२७३३	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम। सर्व साधिलें सुगम। नलगे तीं तपें उत्तम। रामकृष्ण पुरे आम्हां
१२७३४	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम। सर्व साधिलें सुगम। नलगे तीं तपें उत्तम। रामकृष्ण पुरे आम्हां
१२७३५	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०१५२.०४।।	ज्ञानदेवीं भक्तिपंथ। धरिला सांडिला स्वार्थ। उपजोनि ध्यानीं हा अर्थ। रामकृष्ण गोविंद
१२७३६	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०१६१.०५।।	हरि रामकृष्ण गोविंद। हाचि घेई पवित्र छंद। सकळा छंदांमाजीं प्रसिद्ध। रामराम उच्चार
१२७३७	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०१६३.०२।।	जप जप रे गोविंद। हाचि तारिल परमानंद। रामकृष्ण मुकुंद। हाचि सार सर्वदा
१२७३८	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०१६७.०४।।	गोविंद गोपाळ नरहरि। हा मंत्रराज निर्धारी। त्रैलोक्य तरैल क्षणांतरी। ऐसें व्यास बोलियेले
१२७३९	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०१७४.०४।।	गोविंद गोपाळ स्मरण। रामकृष्ण हेचि ध्यान। एकचित्त करूनी मन। सावधान साधावे
१२७४०	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०२४७.०२।।	गोविंद घ्या वो दामोदर घ्या वो। तंव तंव हासती मथुरेच्या वो

१२७४१	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०२४७.०३।।	गोविंद गोरसु एकचि नांवा। गोरसु विकूं आलें तुमच्या गांवा
१२७४२	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०४५३.०२।।	तेथे तूं सावध अवघाचि गोविंद। देहीं देहाभेद करूं नको
१२७४३	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०७३१.१०।।	ऐसा अद्वये आनंद अवघा परमानंद। अनुपम्यें गोविंद तूंची देवा
१२७४४	गोविंद	।।ज्ञा.गा.०७७४.०२।।	मी तूं हा विचार विवेकें शोधावा। गोविंद हा घ्यावा याच देहीं
१२७४५	गोविंद	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद। अंगोअंगीं मुराला छंद। भोग भोगितांचि आटला भोग। ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद
१२७४६	गोविंद	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
१२७४७	गोविंद	।।ज्ञा.गा.११२१.०४।।	हरि बरवा वो हरि बरवा वो। गोविंद गोपाळु गुण गरुवा वो
१२७४८	गोविंदपणें	।।ज्ञा.गा.०३३१.०२।।	काळें मनुष्य मानव जालें। अरूप रूपा आलें गोविंदपणें
१२७४९	गोविंदराज	।।ज्ञा.गा.०५६७.०२।।	नाहीं आम्हां काज नाहीं आम्हां चोज। आमुचें निज गोविंदराज
१२७५०	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.०१००.०२।।	पुण्यपाप बाधा। न पवसी गोविंदा। पावशील आपदा। स्मर परमानंदा
१२७५१	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दु:ख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
१२७५२	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
१२७५३	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
१२७५४	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०७।।	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा
१२७५५	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.०४१६.०३।।	स्तुति करणें ते तुझी निंदा। स्तुति जोगा नव्हेसी गोविंदा
१२७५६	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.०८५४.०५।।	तोंडीं दंभ माया धंदा। शरण रिघें रे गोविंदा
१२७५७	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
१२७५८	गोविंदाचिये	।।ज्ञा.गा.०३२८.०७।।	मन तो निळिये गोविंदाचिये सोसे । विरहिणी पाहे वाटुनी ऐसें
१२७५९	गोविंदाची	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
१२७६०	गोविंदाची	।।ज्ञा.गा.०९८६.१०।।	उसंती संसारीं असावें अखंड। धरूनियां चाड गोविंदाची

१२७६१	गोविंदाचे	।।ज्ञा.गा.०२२०.०२।।	पांडुरंगीं मन रंगलें। गोविंदाचे गुणीं वेधलें
१२७६२	गोविंदाचे	।।ज्ञा.गा.०९८६.०१।।	ॐ ओंखट सांडुनि अंतरापासुनि। लागावें भजनीं गोविंदाचे
१२७६३	गोविंदाचें	।।ज्ञा.गा.०१३४.०१।।	रामकृष्ण गोविंदाचें नामस्मरण वाचें। घडिये घडिये साचें ध्यान श्रीविठ्ठलाचें
१२७६४	गोविंदाचें	।।ज्ञा.गा.०१८३.०३।।	पादसेवनें अक्रूर जाला ब्रह्मरूप। प्रत्यक्ष स्वरूप गोविंदाचें
१२७६५	गोविंदीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
१२७६६	गोविंदीं	।।ज्ञा.गा.०३२८.०८।।	ज्ञानदेवीं निळिये वाटुनी गोविंदीं । कृष्ण निळिये पदीं ठाव जाला
१२७६७	गोविंदीं	।।ज्ञा.गा.०४०५.०१।।	तुझी सेवा करीन मनोभावें वो। माझें मन गोविंदीं रंगलें वो
१२७६८	गोविंदीं	।।ज्ञा.गा.०६४४.०१।।	सुखाची आवडी घे कां रे गोविंदीं। चित्त हें आनंदी ठेऊनियां
१२७६९	गोविंदीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
१२७७०	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.००१८.०१।।	तुज सगुण म्हणों कीं निर्गुण रे । सगुण निर्गुण एकु गोविंदु रे
१२७७१	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.००१८.०२।।	अनुमाने ना अनुमाने ना । श्रुति नेति नेति म्हणती एकु गोविंदु रे
१२७७२	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.००१८.०३।।	तुज स्थूळ म्हणों कीं सूक्ष्म रे । स्थूळ सूक्ष्म एकु गोविंदु रे
१२७७३	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.००१८.०४।।	तुज आकारु म्हणों कीं निराकारु रे । आकारु निराकारु एकु गोविंदु रे
१२७७४	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.००१८.०५।।	तुज दृश्य म्हणों कीं अदृश्य रे । दृश्य अदृश्य एकु गोविंदु रे
१२७७५	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.००१८.०६।।	तुज व्यक्त म्हणों कीं अव्यक्त रे। व्यक्त अव्यक्त एकु गोविंदु रे
१२७७६	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.००१९.०२।।	गोविंदु वो माये गोपाळु वो । सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु वो
१२७७७	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.००२२.०२।।	गोविंदु वो पैल गोपाळु माये । सुरतरु तळवटीं देखे कैसा उभा राहे
१२७७८	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.००८३.०२।।	अवघा हा गोविंदु अवघा हा मुकुंदु। अवघा हा विद्गदु भरला दिसे
१२७७९	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.०२३२.०२।।	चांदिणें निर्मळ। चंदनें धवळतिये। पैल वृंदावनीं वासुगा गोविंदु खेळतिये
१२७८०	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
१२७८१	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.०४६३.०५।।	क्षीर नीर हरि जाला असे स्वादु। अवघाची गोविंदु नानादेहीं
१२७८२	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.०६६७.०२।।	तेथें गोविंदु अवघाची जाला। विश्व व्यापूनियां उरला असे
१२७८३	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.०७४५.०३।।	सत्रावी अगम्य विधि हरिहरां। लक्षूं पहातां बरा गोविंदु गे

१२७८४	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.०९३५.०२।।	भेदु अभेदु अवघाचि गोविंदु। बिंबे बिंब छंदु हरिलीला
१२७८५	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
१२७८६	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
१२७८७	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
१२७८८	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.१११९.०१।।	गोविंदु गे। माय गोपाळू गे! सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परामनंदु गे!
१२७८९	गोविंदें	।।ज्ञा.गा.०२४४.०१।।	पांवया छंदें तल्लीन गोविंदें। नाचती आनंदें गोपाळ कैसे
१२७९०	गोविंदें	।।ज्ञा.गा.०२४९.०२।।	सांग गे बाईये कवणें घरीं नांदे। कैसें या गोविंदें हिंडविलें
१२७९१	गोविंदें	।।ज्ञा.गा.०२९२.०२।।	माझें कुटिळपण गेलें। गोविंदें बोजाविलें निजरूप वो माये
१२७९२	गोविंदें	।।ज्ञा.गा.०७३८.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। निजरूप गोविंदें जनीं पाहतां
१२७९३	गोविंदें	।।ज्ञा.गा.०८१३.०२।।	जीव जंतु कृमी मुंगी नेत्रामध्यें। वास्तव्य गोविंदें केलें पाहा
१२७९४	गोवितोसी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा
१२७९५	गोवियेलें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें इतुकें पैं जालें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें मज गोवियेलें गे माये
१२७९६	गोविला	।।ज्ञा.गा.०३२९.०२।।	कैसा हा माव करूं गोविला संसारु । कृष्णसंगे धुरंधरु तरलों आम्ही
१२७९७	गोविलें	।।ज्ञा.गा.००८७.०१।।	तिहीं त्रिगुणीं ओतिलें। त्रिपुटिसी गोविलें। आणुनी बांधिलें। चर्मदेहीं
१२७९८	गोविलें	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
१२७९९	गोविलें	।।ज्ञा.गा.०३२५.०३।।	निळेंपण ठेलें निळिये गोविलें । निळेंपण सोविळे आम्हां जालें
१२८००	गोवीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
१२८०१	गोवीपण	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे

१२८०२	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
१२८०३	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
१२८०४	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०३००.०२।।	सखी सांगे गोष्टी चाल कृष्णभेटी। आम्ही तुम्ही शेवटीं वैकुंठीं नांदो
१२८०५	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०३४१.०३।।	चढत्या वाढत्या गोष्टी प्रगट दिसे घटीं। नानारूपें वैकुंठीं नेऊन घाली रया
१२८०६	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०३६८.०४।।	कवळूनि भेटी प्राणेंसी देईन मिठी। मी नि:शब्देंसी गोष्टी सांगेन वो माय
१२८०७	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०३६८.०५।।	निजभावें निरोपिला सच्चिदानंदपदीं। मग मज परमानंदीं गोष्टी जोडली वो माय
१२८०८	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०३९०.०३।।	सखी सांगे गोष्टी बाईये रूप वो धरीं। आपणची घरीं सांपडेल
१२८०९	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
१२८१०	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्टी
१२८११	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०४९२.०२।।	द्वैताच्या गोष्टी हरपल्या शेवटीं। विश्वरूपें मिठी देतु हरि
१२८१२	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०५९४.०२।।	दुजेंचि न दिसे काय आतां करूं। कवणा विचारूं सुख गोष्टी
१२८१३	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०७५३.०१।।	आत्मज्ञान जया न देखा निजदृष्टि। तया नरा गोष्टी करूं नये
१२८१४	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
१२८१५	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
१२८१६	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०८७२.०२।।	या अवचित्या गोष्टी भाग्यें होय भेटी। प्रारब्ध सृष्टी भोग देत

१२८१७	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०८९५.०२।।	जंववरी तंववरी वैराग्याच्या गोष्टी। जंव सुंदर वनिता दृष्टी देखिली नाहीं बाप
१२८१८	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
१२८१९	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०९२९.०२।।	गेले मेले काय सांगाल गोष्टी। स्वयें आत्मज्ञानी घाला परमात्मीं मिठी
१२८२०	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०९४२.०४।।	बाप रखुमादेविवर देखणा सर्व दृष्टी। तेथें प्रपंच गोष्टी मुरालिया
१२८२१	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०९४६.०२।।	तें रूपस रूपडें पाहतां न संपडे। हृदयीं सांपडे ज्ञान गोष्टी
१२८२२	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
१२८२३	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्मे जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
१२८२४	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.१०१९.०२।।	सोय ध्यान उन्मनी पांचांची मिळणी। सत्रावीचे कानीं गोष्टी सांगे
१२८२५	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
१२८२६	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थे खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
१२८२७	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थे खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
१२८२८	गोसांविया	।।ज्ञा.गा.१०३१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा गोसांविया। पाईकपण मी पायां जोडलेती
१२८२९	गोसाविणी	।।ज्ञा.गा.०६३०.०४।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र तियेचें पैं अंग। मुळीं सृष्टि जग गोसाविणी
१२८३०	गोसावी	।।ज्ञा.गा.०१००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। मन चरणीं गोंवीं। हारपला देहभावीं। जालासे गोसावी एकरूप
१२८३१	गोसावी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०५।।	तुझें उठिलेंपण आम्हां होवावें निकें। तरी गोसावी पाइकेंसी यावें किजी
१२८३२	गोसावी	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
१२८३३	गोसावी	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
१२८३४	गोसावी	।।ज्ञा.गा.०४३६.०२।।	तुम्ही अगम्य गोसावी। वस्तु सांगतां नित्य नवी। आम्ही लेंकुरें लाघवी। छंदिस्तचि
१२८३५	गोसावी	।।ज्ञा.गा.०४७५.०२।।	ब्रह्म तें कायी ब्रह्म तें कायी। ब्रह्म तें कायी सांगा गोसावी

१२८३६	गोसावी	।।ज्ञा.गा.०७६०.०१।।	उन्मनी संयोगें गोसावी विराजे। चहू देहांचें ओझें निवारोनी
१२८३७	गोसावी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
१२८३८	गोसावी	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
१२८३९	गोसावी	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
१२८४०	गोसावी	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
१२८४१	गोहाट	।।ज्ञा.गा.०७३५.०३।।	त्रिकूट श्रीहाट गोहाट तिसरें। औटपीठादी सारें ब्रह्मांडासी
१२८४२	गौतम	।।ज्ञा.गा.०१८०.०५।।	कश्यपादि अत्री गौतम वसिष्ठ । भारद्वाज श्रेष्ठ मार्कंडेयो
१२८४३	गौरव	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
१२८४४	गौरी	।।ज्ञा.गा.००३२.०२।।	गौरी जाप्य सहस्रनामीं तो। पुण्यपावन त्रैलोक्य तो गे बाई
१२८४५	गौरीनंदना	।।ज्ञा.गा.०००८.०३।।	सद्‌गुरु बोध प्रांजळा । मोदक बोध कृपाळा । गौरीनंदना घननीळा । मेघशामा
१२८४६	गौळणिया	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
१२८४७	गौळणिसी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
१२८४८	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
१२८४९	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
१२८५०	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
१२८५१	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय

१२८५२	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
१२८५३	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
१२८५४	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२४७.०१।।	दुडीवरी दुडी गौळणी साते निघाली। गौळणी गोरसु म्हणों विसरली
१२८५५	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२४७.०१।।	दुडीवरी दुडी गौळणी साते निघाली। गौळणी गोरसु म्हणों विसरली
१२८५६	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
१२८५७	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
१२८५८	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
१२८५९	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
१२८६०	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
१२८६१	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०२।।	गौळणी चतुरे झडकरीं। जाय मथुरे विकरा करी
१२८६२	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
१२८६३	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
१२८६४	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
१२८६५	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये

१२८६६	गौळणी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
१२८६७	गौळिया	।।ज्ञा.गा.०२२६.०३।।	गोकुळींच्या गौळिया। गोपी गोधना सकळां
१२८६८	गौळियाचा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०८।।	कृष्ण आमुचा आमुचा। खेळिया गौळियाचा
१२८६९	गौळियाचीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
१२८७०	गौळियाच्या	।।ज्ञा.गा.०२२५.०२।।	वालभतें ब्रह्म गोकुळीं आनंदें। गौळियाच्या छंदें खेळतां दिसे
१२८७१	ग्रंथाचे	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
१२८७२	ग्रंथीं	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
१२८७३	ग्रंथु	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
१२८७४	ग्रह	।।ज्ञा.गा.०५२६.०१।।	एकी म्हणे ग्रह दुजी म्हणे मोह। एकीनें सोहं सांगितलें
१२८७५	ग्रहगणीं	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
१२८७६	ग्रहभूतपिशाच्च	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
१२८७७	ग्रहो	।।ज्ञा.गा.०४८३.०३।।	जंववरी कामना आसक्त मोहो। तंववरी ग्रहो कल्पनेचा
१२८७८	ग्रामीं	।।ज्ञा.गा.०१२५.०४।।	जये ग्रामीं हरिपूजन। जये नगरीं हरिकीर्तन। तेथें गेलिया बंधन। तुम्ही पावाल त्रिशुद्धी
१२८७९	ग्रामीं	।।ज्ञा.गा.०३२२.०१।।	संसार वो ग्रामीं गेला सांडुनी । माझे अंत:करणीं माहियेर
१२८८०	ग्रामु	।।ज्ञा.गा.०५०८.०३।।	पांगुळें इंद्रियें ग्रामु संवादें आत्मारामु। तो ईश्वरु पूर्णकामु मज भेटवा वो माय
१२८८१	ग्रास	।।ज्ञा.गा.०५२३.०३।।	पंचक दशक तत्त्वता विचारी। एकरूपें करी ग्रास त्याचा
१२८८२	ग्रासितसे	।।ज्ञा.गा.०६३५.०२।।	तैसा तो अभक्त वाढिन्नला जगीं। काळ तयालागीं ग्रासितसे

१२८८३	ग्रासिलें	।।ज्ञा.गा.०२१८.०२।।	पाहें पां नवल कैसें वितलें। मन उन्मनीं उन्मन ग्रासिलें
१२८८४	ग्रासिलें	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
१२८८५	ग्रासिलें	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
१२८८६	ग्रासी	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
१२८८७	ग्रासी	।।ज्ञा.गा.०५०३.०३।।	चहूं देहां ग्रासी व्याला तत्त्वें तत्त्वेंसी। हरि वैराटेसी एक वृक्ष
१२८८८	ग्रासी	।।ज्ञा.गा.०५२३.०२।।	तेज दीप्तीं आत्मा इंद्रियां प्रकाशी। समरसुनी ग्रासी दिव्य तेजें
१२८८९	ग्रासी	।।ज्ञा.गा.०७१६.०४।।	जालों मी साक्षी हेंही आतां ग्रासी। सहजचि होसी पूर्ण सुखी
१२८९०	ग्रासी	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
१२८९१	ग्रासील	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील
१२८९२	ग्रासुनी	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें
१२८९३	ग्रासुनी	।।ज्ञा.गा.०६४८.०३।।	सहज ज्ञानेश्वरी अखंड समाधी। ग्रासुनी उपाधि राहियला
१२८९४	ग्रासुनी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्मांचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
१२८९५	ग्रासुनी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी
१२८९६	ग्रासूं	।।ज्ञा.गा.०२८१.०६।।	आशा लागलीसे सर्पिणी। ग्रासूं पाहातसे पापिणी। रामनामाचीया ध्वनी। आइकों नेदी श्रवणीं
१२८९७	ग्रासूनियां	।।ज्ञा.गा.०६२६.०३।।	देहीं ग्रासूनियां राहती जे सुखी। तेचि ते पारखी आत्मतत्त्वीं
१२८९८	ग्रासूनियां	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
१२८९९	ग्रासूनी	।।ज्ञा.गा.०७४३.०५।।	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती

१२९००	ग्राहकु	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
१२९०१	ग्वाही	।।ज्ञा.गा.०११२.०२।।	नामेंवीण सुटका नाहीं। ऐसी वेदशास्त्रीं ग्वाही। जो वेद मस्तकीं पाही। ब्रह्मयानें वंदिला
१२९०२	घंटा	।।ज्ञा.गा.००१०.०२।।	तोडर घंटा विविध विमळा । समाधि समाधानाच्या स्थळां । निर्विकार निर्गुण निर्मळा । सार तूंचि
१२९०३	घंटांचे	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
१२९०४	घंटांचे	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे!। विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!
१२९०५	घट	।।ज्ञा.गा.०१४२.०२।।	जयाशी अमृत घट। रामकृष्ण घडघडाट। हेचि पूर्वजाची वाट। सर्व जिवासी तारक
१२९०६	घट	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
१२९०७	घट	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
१२९०८	घट	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
१२९०९	घटघटा	।।ज्ञा.गा.०४७०.०५।।	चकोरें सेविती आळीउळें पहाती। घटघटा घेती अमृतपान
१२९१०	घटमठ	।।ज्ञा.गा.०६७२.०२।।	दिसोनी न दिसे लोकीं व्यापारीं। घटमठ चाऱ्ही हरि व्याप्त
१२९११	घटमठ	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
१२९१२	घटमठचारी	।।ज्ञा.गा.०५३५.०१।।	आदि मध्य अंत सर्वसम हरि। घटमठचारी भरला दिसे
१२९१३	घटमठादिकीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
१२९१४	घटमठीं	।।ज्ञा.गा.०३८२.०३।।	सूर्यप्रकाश मही घटमठीं समता। तैसा हा उभयतां बिंब एका
१२९१५	घटमठीं	।।ज्ञा.गा.०९३०.०४।।	ज्ञानदेवा धीर घटमठीं सामा। अधऊर्ध्व व्योमा हरि दिसे
१२९१६	घटमठीं	।।ज्ञा.गा.०९४०.०१।।	जनवन हरि न पाहतां भासे। घटमठीं दिसे तदाकारु
१२९१७	घटिं	।।ज्ञा.गा.०२५२.०४।।	घटिं पटिं विचार। खंडे भाले तरवार। बाप रखुमादेविवरु जाण। ऐसें मन्हा कान्हा

१२९१८	घटित	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
१२९१९	घटीं	।।ज्ञा.गा.००९८.०२।।	चला जाऊं पाहूं आत्मराज घटीं। नामें नेतु तटीं वैकुंठीचिया
१२९२०	घटीं	।।ज्ञा.गा.०१७८.०४।।	ज्ञानदेव बोले अमृत सरिता। सर्वां घटीं पुरता हरि नांदे
१२९२१	घटीं	।।ज्ञा.गा.०३३६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळा सर्व घटीं। चित्त चैतन्या मिठी घालीत खेवो
१२९२२	घटीं	।।ज्ञा.गा.०३४१.०३।।	चढत्या वाढत्या गोष्टी प्रगट दिसे घटीं। नानारूपें वैकुंठीं नेऊन घाली रया
१२९२३	घटीं	।।ज्ञा.गा.०३४२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयस्थ घटीं। बिंबोनि उफराटी कळा दिसे
१२९२४	घटीं	।।ज्ञा.गा.०३८८.०३।।	द्वैत पैं न दिसे अद्वैत सुरवाडु। एक दीपें उजेडु सर्वां घटीं
१२९२५	घटीं	।।ज्ञा.गा.०८६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल उभा। सर्वत्र घटीं प्रभा त्याची आहे
१२९२६	घटु	।।ज्ञा.गा.००९४.०१।।	समरसें घटु विराला विनटु। एकरूपें पाटु गेला सांगसी
१२९२७	घटु	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
१२९२८	घटु	।।ज्ञा.गा.०५९६.०१।।	घटु जें जें होय आधींच गगन। राहे पैं व्यापून वेगळेंची
१२९२९	घटु	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
१२९३०	घटु	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
१२९३१	घटु	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
१२९३२	घटु	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
१२९३३	घटे	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
१२९३४	घड	।।ज्ञा.गा.०२४३.०१।।	कोंवळे ठुसठुसित मोतियांचे घड। शृंगारिलें गूढ जया लेणीं
१२९३५	घडघडां	।।ज्ञा.गा.०१३०.०२।।	निजधर्म हा चोखडा। नाम उच्चारु घडघडां। भुक्तिमुक्तीचा संवगडा। हा भवसिंधुतारक

१२९३६	घडघडाट	।।ज्ञा.गा.००९४.०२।।	कृष्ण कृष्ण वाट सांपडली नीट। जिव्हेसी घडघडाट इंद्रियेंसहित
१२९३७	घडघडाट	।।ज्ञा.गा.०१४२.०२।।	जयाशी अमृत घट। रामकृष्ण घडघडाट। हेचि पूर्वजाची वाट। सर्व जिवासी तारक
१२९३८	घडघडाट	।।ज्ञा.गा.०१६८.०१।।	जयासि पाहिजे वैकुंठ। तेणें हरिनामें करावी वाट। रामकृष्ण घडघडाट। नित्य नाम स्मरावें
१२९३९	घडत	।।ज्ञा.गा.०६४५.०४।।	अर्कापासुनी नीर जैसें कां भासत। जग तैसें घडत मिथ्याचि सत्य
१२९४०	घडतां	।।ज्ञा.गा.०३६७.०३।।	दुर्घट घडतां न वर्णवे योग्यता। मज पुढारी वो माय
१२९४१	घडतां	।।ज्ञा.गा.०५८८.०४।।	रायाची संगती घडतां निमिष। तरी होती वश्य अष्टसिद्धी
१२९४२	घडती	।।ज्ञा.गा.०२०९.०१।।	पंढरीचे वाटे अनंत घडती याग। वैकुंठींचा मार्ग तेणें संगें
१२९४३	घडतील	।।ज्ञा.गा.०१४०.०१।।	सदा परिपूर्ण। तो हा जनार्दन। नित्य जपतां नारायण। कोटि याग घडतील
१२९४४	घडला	।।ज्ञा.गा.०५६९.०२।।	लक्षाचा लाभ मज घडला गे माय। कवणें उपायें चरण जोडलें वो
१२९४५	घडला	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्मे मन्मथ जालासे राख। कर्मे चंद्रासी घडला दोष। कर्मे भार वाहती कूर्म शेष। कर्मे खरमुख ब्रह्मा देखा
१२९४६	घडला	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्मे दशरथ वियोगें मेला। कर्मे श्रीराम वनवासा गेला। कर्मे रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
१२९४७	घडलासे	।।ज्ञा.गा.०२७८.०२।।	चैतन्य परिपाठी ठसा घडलासे साकार। कृष्णची आकार गोकुळीं रया
१२९४८	घडली	।।ज्ञा.गा.०५८६.०४।।	सहजचि सृष्टि जाणा हे घडली। सहजचि गेली शेखीं आथी
१२९४९	घडली	।।ज्ञा.गा.०६१७.०१।।	मायिक हे सृष्टि कल्पिक जाहली। अनादि घडली जाणिजेसु
१२९५०	घडलीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्मे मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
१२९५१	घडलीं	।।ज्ञा.गा.११०८.०३।।	घडीच ना त्यानें घडलीं तीन मडकीं। दोन कच्चीं, एक भाजेचि ना
१२९५२	घडलें	।।ज्ञा.गा.००६५.०२।।	तया नरा लाधलें वैकुंठ जोडलें। सकळही घडलें तीर्थाटण
१२९५३	घडलें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१२९५४	घडलें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०१।।	अकल्पित द्रुम आजी संयोगें घडलें। अपार आपणांतें विसरलें गे माय
१२९५५	घडलें	।।ज्ञा.गा.०४८०.०१।।	शत अश्वमेध घडलें जयाला। तरी ब्रह्म त्याला अगम्य हें
१२९५६	घडलें	।।ज्ञा.गा.०६५३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अवचित घडलें। निवृत्तीनें दिधलें निजबीज
१२९५७	घडलें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०१।।	अवघड तें एक घडलें माझ्या अंगीं। तींही ऋण चौघी मज देवविलें

१२९५८	घडलें	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
१२९५९	घडलें	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
१२९६०	घडविलें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
१२९६१	घडावया	।।ज्ञा.गा.०१०१.०१।।	सहज कर्म भक्ति घडावया कोडें। ज्ञानघन निवाडें नाम जपों
१२९६२	घडिये	।।ज्ञा.गा.००१७.०४।।	पढिये वो हरि पढिये वो । बाप रखुमादेविवरु घडिये वो
१२९६३	घडिये	।।ज्ञा.गा.०१३४.०१।।	रामकृष्ण गोविंदाचें नामस्मरण वाचें। घडिये घडिये साचें ध्यान श्रीविठ्ठलाचें
१२९६४	घडिये	।।ज्ञा.गा.०१३४.०१।।	रामकृष्ण गोविंदाचें नामस्मरण वाचें। घडिये घडिये साचें ध्यान श्रीविठ्ठलाचें
१२९६५	घडिये	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
१२९६६	घडिये	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
१२९६७	घडिये	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
१२९६८	घडिलीं	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
१२९६९	घडिसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१४।।	अनंत ब्रह्मांडें घडिसी मोडिसी। अकर्तेपणें जैसा तैसा अससी
१२९७०	घडी	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
१२९७१	घडी	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
१२९७२	घडी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा

१२९७३	घडी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
१२९७४	घडी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची ह्रदयीं असतां कां नाडलासी रया
१२९७५	घडी	।।ज्ञा.गा.०९५३.०१।।	औट हात चर्म देह बांदवडी। त्रिगुणाची घडी नुगवे रया
१२९७६	घडी	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
१२९७७	घडी	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
१२९७८	घडी	।।ज्ञा.गा.११२१.०२।।	तो मज होवा तो मज होवा। घडी घडी हो पांडुरंगा
१२९७९	घडी	।।ज्ञा.गा.११२१.०२।।	तो मज होवा तो मज होवा। घडी घडी हो पांडुरंगा
१२९८०	घडीघडीं	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
१२९८१	घडीच	।।ज्ञा.गा.११०८.०२।।	वसेचिना तेथें आले तीन कुंभार। दोन थोटे, एक घडीच ना
१२९८२	घडीच	।।ज्ञा.गा.११०८.०३।।	घडीच ना त्यानें घडलीं तीन मडकीं। दोन कच्चीं, एक भाजेचि ना
१२९८३	घडीतसे	।।ज्ञा.गा.०९१७.०१।।	षड्चक्रीं कुंभार घडीतसे माती। तैसें आम्हां किती चाळविसी
१२९८४	घडीये	।।ज्ञा.गा.११२१.०७।।	हरि पढीये वो हरि पढीये वो। बाप रखुमादेविवरु घडीये वो
१२९८५	घडुला	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
१२९८६	घडे	।।ज्ञा.गा.००८१.०३।।	तैसें केवीं घडे संसारिया चित्तें। प्राप्तीच्या अर्थातें साहे संत
१२९८७	घडे	।।ज्ञा.गा.००८१.०५।।	जंववरी समान शांति बुद्धि हे ठेली। तंववरी ये भुली बोली कैसी घडे
१२९८८	घडे	।।ज्ञा.गा.००९९.०३।।	सत्वर सत्वाचे जपती नामावळी। नित्यता आंघोळी घडे रया
१२९८९	घडे	।।ज्ञा.गा.०१२३.०६।।	निवृत्तिप्रसादें जोडे। विठ्ठलनामें घडे। ज्ञानदेव बागडे। पंढरिये
१२९९०	घडे	।।ज्ञा.गा.०१५७.०१।।	अघटित घडे अमोडे ते मोडे। तैं हरिदासा घडे जन्मा येणें
१२९९१	घडे	।।ज्ञा.गा.०१५७.०१।।	अघटित घडे अमोडे ते मोडे। तैं हरिदासा घडे जन्मा येणें

१२९९२	घडे	।।ज्ञा.गा.०४२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
१२९९३	घडे	।।ज्ञा.गा.०४३९.०२।।	भवार्णवाची येरझार मोडे। तरीच सद्‌गुरुसंग घडे। हातां कामधेनु चढे। अलक्षाची
१२९९४	घडे	।।ज्ञा.गा.०४३९.०५।।	गेलियावीण तीर्थ सांपडे । उपमेरहित परिस जोडे। किंवा समागमे घडे। सद्‌गुरुचा
१२९९५	घडे	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं
१२९९६	घडे	।।ज्ञा.गा.०६०४.०४।।	सूक्ष्मीं भासे जें का तेंचि स्थूळीं घडे। पाहतां निवाडे भेद नाहीं
१२९९७	घडे	।।ज्ञा.गा.०६१३.०३।।	जळाला कापूर मागुता प्रकटे। परी ज्ञानिया न घडे जन्म कांहीं
१२९९८	घडे	।।ज्ञा.गा.०७१५.०३।।	तिहींचा संयोग आभ्यासावा योग। मग घडे संग ब्रह्माचा पैं
१२९९९	घडे	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
१३०००	घडे	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
१३००१	घडे	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
१३००२	घडे	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
१३००३	घडे	।।ज्ञा.गा.०९०६.०३।।	अमृतें भोजन घडे कांजियाने चूळ जोडे। मग तये चरफडे मिती नाहीं
१३००४	घडे	।।ज्ञा.गा.०९१०.०३।।	कैसेनि कीजे मनासी रक्षण। भावासी बंधन केवीं घडे
१३००५	घडे	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
१३००६	घडे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
१३००७	घडे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
१३००८	घडे	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित

१३००९	घडे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे
१३०१०	घडे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे
१३०११	घडे	।।ज्ञा.गा.१०६४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
१३०१२	घडे	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
१३०१३	घडेल	।।ज्ञा.गा.००५६.०३।।	द्वैताची झाडणी गुरुवीण ज्ञान। तया कैचें कीर्तन घडेल नामीं
१३०१४	घडेल	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
१३०१५	घडेल	।।ज्ञा.गा.०१७५.०३।।	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
१३०१६	घडेल	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
१३०१७	घन	।।ज्ञा.गा.०५३५.०३।।	भावबळें घन अलोट अभंग। चित्संगें भंग प्रपंचाचा
१३०१८	घन	।।ज्ञा.गा.१११७.०२।।	आजि सोनियाचा दिन। वर्षे अमृताचा घन
१३०१९	घनदाट	।।ज्ञा.गा.००४९.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ हरि हा वैकुंठ । भरला घनदाट हरि दिसे
१३०२०	घनदाट	।।ज्ञा.गा.०२९४.०२।।	बिंबाचें स्वरूप छाया पैं घनदाट। दिननिशीं अविट शामतेज
१३०२१	घनदाट	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
१३०२२	घनदाट	।।ज्ञा.गा.०७७६.०१।।	सद्‌गुरु निवृत्ति दिसतो घनदाट। सुषुप्तीचा घांट वेधतांची
१३०२३	घननीळा	।।ज्ञा.गा.०००८.०३।।	सद्‌गुरु बोध प्रांजळा । मोदक बोध कृपाळा । गौरीनंदना घननीळा । मेघशामा
१३०२४	घननीळा	।।ज्ञा.गा.०३२४.०२।।	वेधु वेधला निळा पाहे घननीळा । विरहिणी केवळा रंग रसनें
१३०२५	घनवट	।।ज्ञा.गा.०३४२.०१।।	विज्ञानाचें ज्ञान अज्ञानीं घनवट। ज्ञानें अज्ञान नीट लाविलें दिसे
१३०२६	घनवट	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
१३०२७	घनसांवळा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
१३०२८	घनसांवळा	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
१३०२९	घनसांवळा	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे

१३०३०	घनसांवळा	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गें !
१३०३१	घनानंद	।।ज्ञा.गा.००१९.०३।।	सांवळें सगुण सकळां जिवांचें जीवन । घनानंद मूर्ति पाहतां हारपलें मन
१३०३२	घनानंदुमूर्ति	।।ज्ञा.गा.००४३.०२।।	जलधिशयनकमलायजीवनु। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु घनानंदुमूर्ति
१३०३३	घनावला	।।ज्ञा.गा.०४९७.०६।।	भक्तिभरीं निडारला निजानंदु घनावला। रखुमादेविवरु स्थिरावला हृदयीं वो माये
१३०३४	घनावलेनपणें	।।ज्ञा.गा.०८५१.०२।।	ते स्वयंप्रमाणे घनावलेनपणें। द्वैताद्वैत नेणे तैसें आहे
१३०३५	घनु	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
१३०३६	घनु	।।ज्ञा.गा.००४७.०४।।	आजि सोनियाचा दिनु। वरी अमृतातें वरिषे घनु
१३०३७	घनु	।।ज्ञा.गा.०१९१.०१।।	आजि सोनियाचा दिनु। वर्षे अमृताचा घनु
१३०३८	घनु	।।ज्ञा.गा.०२३४.०२।।	छंदें छंदें वेणु वाजे। त्रिभुवनीं घनु गाजे। उतावेळ मन माझें। भेटावया
१३०३९	घनु	।।ज्ञा.गा.०२६३.०१।।	घनु वाजे घुणघुणा। वारा वाजे रुणझुणा। भवतारकु हा कान्हा। वेगीं भेटावा कां
१३०४०	घनु	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु
१३०४१	घनुचरें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया
१३०४२	घनें	।।ज्ञा.गा.०९००.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त हरि गोत वित्त। विज्ञान उचित ज्ञान घनें
१३०४३	घर	।।ज्ञा.गा.००७१.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। वैकुंठभुवनीं घर केलें
१३०४४	घर	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं
१३०४५	घर	।।ज्ञा.गा.००९३.०२।।	तें नाम परिकर कृष्णचि सुंदर। वैकुंठींचें घर आम्हीं केलें
१३०४६	घर	।।ज्ञा.गा.०१४३.०२।।	हेंचि तारक पाठांतर। नित्य समाधीचें घर। शिव शंभूसी निरंतर। जपमाळ सर्वदा
१३०४७	घर	।।ज्ञा.गा.०१४९.०४।।	ज्ञानदेवीं घर केलें। हृदयीं असे विदारलें। तेथें हरिरूप सांठविलें। मुखीं घातलें रामनाम
१३०४८	घर	।।ज्ञा.गा.०१७६.०५।।	त्याचेनि सुख अपार नि:संदेह गाढे। ब्रह्मांडाएवढें घर केलें
१३०४९	घर	।।ज्ञा.गा.०१८३.१०।।	अनंत भक्त राशी तरले ते वानर। ज्ञानदेवा घर चिदानंदीं
१३०५०	घर	।।ज्ञा.गा.०२६४.०२।।	कामारी कामारी कामारी होऊन। या गोपाळाचें घर रिघेन गे बाईये
१३०५१	घर	।।ज्ञा.गा.०२६५.०१।।	सांवळें परब्रह्म आवडे या जिवा। मनें मन राणिवा घर केलें
१३०५२	घर	।।ज्ञा.गा.०२७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु दैवत। मनें घर तेथें चरणीं केलें
१३०५३	घर	।।ज्ञा.गा.०३८९.०३।।	हें सुख साचार सांगे कां विचार। आत्मयाचें घर गुरुखुणें

१३०५४	घर	।।ज्ञा.गा.०४५७.०३।।	रिगु निगु काज जालें तुझें घर। अवघाचि संसार कळला आम्हां
१३०५५	घर	।।ज्ञा.गा.०४७७.०५।।	ज्ञानदेवीं घर वस्तीसी बिढार। तळींवरी साचार एक तत्त्व
१३०५६	घर	।।ज्ञा.गा.०५०२.०५।।	आवडीं रिघालें घर आपुलें। सहजी सामावलें स्वरूपीं वो माय
१३०५७	घर	।।ज्ञा.गा.०५२०.०४।।	ज्ञानदेवीं घर तत्त्वतां निर्गुण। परेचें संपूर्ण घर केलें
१३०५८	घर	।।ज्ञा.गा.०५२०.०४।।	ज्ञानदेवीं घर तत्त्वतां निर्गुण। परेचें संपूर्ण घर केलें
१३०५९	घर	।।ज्ञा.गा.०५३२.०१।।	सतता वसोनी मायेसी पर। विज्ञान हें घर जीवीं वसे
१३०६०	घर	।।ज्ञा.गा.०६००.०१।।	एकचि मीपणें नागविलें घर। नाहींतरी संसार ब्रह्मरूप
१३०६१	घर	।।ज्ञा.गा.०७३७.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र ज्याचें घर। सत्रावी निरंतर वसे जेथें
१३०६२	घर	।।ज्ञा.गा.०७५९.०६।।	सलोकता मुक्ती आदी तिन्ही वर। वसतें जें घर योगीयांचें
१३०६३	घर	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
१३०६४	घर	।।ज्ञा.गा.०९०१.०५।।	ज्ञानदेवीं घर। केलें पैं सपूर। संसार येरझार। हरिचरणीं
१३०६५	घर	।।ज्ञा.गा.०९४८.०३।।	आदि मध्य घर हरीचा शेजार। हरिवीण थार नाहीं कोठें
१३०६६	घर	।।ज्ञा.गा.०९५७.०४।।	ज्ञानदेवा घर विठ्ठल आचार। वेगीं पर पार हंस पावे
१३०६७	घर	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
१३०६८	घर	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्मे संचिलें
१३०६९	घर	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
१३०७०	घर	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
१३०७१	घर	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
१३०७२	घरकुली	।।ज्ञा.गा.०९३८.०१।।	पाहोनियां दिठीं नवजाय भुली। मायेची घरकुली खेळतुसे
१३०७३	घरकुलें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०७।।	अद्वैत घरकुलें गुणाचें पैं रूप। मनामाजीं स्वरूप बिंबलें रया

१३०७४	घरकूल	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
१३०७५	घरघुसी	।।ज्ञा.गा.११११.०४।।	भावाची मी साडी मायेची घरघुसी। कृष्ण पुरुष वरीयेला मग कैची रंडी
१३०७६	घरचा	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
१३०७७	घरटीं	।।ज्ञा.गा.०९४४.०२।।	ऐसा पाहें दृष्टि चैतन्याची सृष्टि। तरी सुदर्शन घरटीं आपेंआप
१३०७८	घरटींकडी	।।ज्ञा.गा.०२०१.०३।।	तें घरटींकडी सोकरी बागडी। सोहं कथा उघडी पंढरीये
१३०७९	घरदार	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
१३०८०	घरदारी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
१३०८१	घरदारीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
१३०८२	घरभरी	।।ज्ञा.गा.०४५५.०४।।	दीपकीं दीपक मावळल्या ज्योती। घरभरी वाती शून्य झाल्या
१३०८३	घरभरी	।।ज्ञा.गा.०४५८.०६।।	ज्ञानदेव गाय हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी
१३०८४	घरभरीं	।।ज्ञा.गा.०५३३.०३।।	नाहीं तेथें छाया मायेचा विलास। घरभरीं पैस दीपीं रया
१३०८५	घरवात	।।ज्ञा.गा.०२९६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाची घरवात जालें। जन्मवरी एकांत करुनी ठेले
१३०८६	घरवात	।।ज्ञा.गा.०३१३.०२।।	मौनेंची घरवात करावियाची । चाड नाहीं मज या जिवाची गे माय
१३०८७	घरा	।।ज्ञा.गा.००९७.०३।।	शम दम कळा विज्ञान सज्ञान। परतोनी अज्ञान नये घरा
१३०८८	घरा	।।ज्ञा.गा.०२९९.०२।।	चाल रामा घरा करूं प्रपंचेसी वैरा
१३०८९	घरा	।।ज्ञा.गा.०३१२.०२।।	प्रेम नव्हाळी मज झाली दिवाळी । काळें वनमाळी आले घरा गे माये
१३०९०	घरा	।।ज्ञा.गा.०३२२.१२।।	घरा सोळा सांधी बहात्तर कोठें । नवही दारवंटे झाडीत होते
१३०९१	घरा	।।ज्ञा.गा.०३७८.०३।।	सखी सांगे बाई भावो धरी देहीं। एकारूपा सोयीं येईल घरा
१३०९२	घरा	।।ज्ञा.गा.०५२१.०३।।	द्वैतभाव ठेला अविनाश संपन्न। आपेआप जनार्दन येईल घरा
१३०९३	घरा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या

१३०९४	घरां	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
१३०९५	घरां	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
१३०९६	घरां	।।ज्ञा.गा.०२९४.०१।।	शामाचिया घरां वासना पैं नेती। मनें मन गुंती तये रूपीं
१३०९७	घरांतला	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
१३०९८	घरांतील	।।ज्ञा.गा.०९७७.०३।।	वरपंगाचें लेंणें लेवविसी जाईजणें। परी घरांतील ठेवणें नुमगसी
१३०९९	घराचार	।।ज्ञा.गा.०३०२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी घराचार। ठकला व्यवहार बाईयांनो
१३१००	घराचार	।।ज्ञा.गा.०३०८.०१।।	अंबुला विकून घेतली वस्तु। घराचार समस्तु बुडविला
१३१०१	घराचार	।।ज्ञा.गा.०३०९.०१।।	सगुण अंबुला निर्गुण पैं जाला । घराचार समस्त बुडविला
१३१०२	घराचार	।।ज्ञा.गा.०३१०.०१।।	अंबुला होता तो लेंकरू जाला । घराचार बुडविला बाईयांनो
१३१०३	घराचारा	।।ज्ञा.गा.०३७७.०१।।	संसारा तुकलिये वेव्हारा मुकलिये। घराचारा पारुषलिये काय सांगों
१३१०४	घराचारु	।।ज्ञा.गा.०३०२.०२।।	सांडिणी सांडिला पैं घराचारु । दुसरा विचारु नाहीं केला
१३१०५	घराचारु	।।ज्ञा.गा.०३०५.०३।।	रखुमादेविवरु लागलासे चोरु । मार्ग बुडविला घराचारु
१३१०६	घराचारु	।।ज्ञा.गा.०३०७.०१।।	सुची अंबुला ज्ञान घराचारु । भक्ति हे साकारु आवडली
१३१०७	घरामाजीं	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
१३१०८	घरामाजीं	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
१३१०९	घरासी	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
१३११०	घरीं	।।ज्ञा.गा.००४८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे व्यासाचिये खुणें। द्वारकेचे राणे पांडवां घरीं
१३१११	घरीं	।।ज्ञा.गा.००६९.०२।।	नारायण हरि नारायण हरि। भुक्ति मुक्ति चारी घरीं त्यांच्या

१३११२	घरीं	।।ज्ञा.गा.००९५.०२।।	सामान्यत्व हरि समसेज करी। चित्त वित्त घरीं हरिपाठें
१३११३	घरीं	।।ज्ञा.गा.०१९९.०२।।	तें रूप पंढरी क्षरलें चराचरीं। माझें माझ्या घरीं बिंबलेंसे
१३११४	घरीं	।।ज्ञा.गा.०२१९.०२।।	घरींच्या घरीं जाली चोरी। आपणावरी आळु आला
१३११५	घरीं	।।ज्ञा.गा.०२४९.०१।।	सांवळीये निळी भुलली एकी नारी। परेचा वो घरीं शुद्धि पुसी
१३११६	घरीं	।।ज्ञा.गा.०२४९.०२।।	सांग गे बाईये कवणें घरीं नांदे। कैसें या गोविंदें हिंडविलें
१३११७	घरीं	।।ज्ञा.गा.०२९४.०३।।	तें रूप देखिलें कोण्या भाग्ययोगें। निवृत्तिप्रसंगें आम्हां घरीं
१३११८	घरीं	।।ज्ञा.गा.०२९४.०७।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं गळालें। ब्रह्मसुख सोहळे आम्हां घरीं
१३११९	घरीं	।।ज्ञा.गा.०२९७.०२।।	काय सांगो तुम्हां कैंचा हा गोंवळु। न म्हणे दिन वेळु आम्हां घरीं
१३१२०	घरीं	।।ज्ञा.गा.०३१५.०२।।	पापा वेगळी मी जाले वो नारी । विठ्ठला घरीं नांदतसे
१३१२१	घरीं	।।ज्ञा.गा.०३२२.११।।	सासुरयाचे घरीं करीत होतें काम । अवचित विंदान मांडियेलें
१३१२२	घरीं	।।ज्ञा.गा.०३४०.०१।।	मूळ ना डाळ शाखा ना पल्लव। तो हा कैसा देव आम्हां घरीं
१३१२३	घरीं	।।ज्ञा.गा.०३४१.०१।।	ज्ञानविज्ञान हरि नांदे आमुच्या घरीं। बाह्यजु अभ्यंतरीं जाला देव
१३१२४	घरीं	।।ज्ञा.गा.०३७८.०२।।	कोणे तत्त्वीं हरि कैसी यासी परी। नांदे कवणे घरीं सांगिजेसु
१३१२५	घरीं	।।ज्ञा.गा.०३८१.०३।।	येरी म्हणे वाजट झाली हो पुराणें। समरस जाणें कोणे घरीं
१३१२६	घरीं	।।ज्ञा.गा.०३८५.०१।।	ममता पुसे सये शिवींजिवा ठाये। पूर्णता पान्हाये कोणे घरीं
१३१२७	घरीं	।।ज्ञा.गा.०३८५.०३।।	नाहीं यासी ठावो संसार पैं वावो। एकतत्त्व रावो घरीं वसे
१३१२८	घरीं	।।ज्ञा.गा.०३९०.०२।।	बाई कोणे घरीं सांगे वो जिवित्व। परेचें परतत्त्व कोणे घरीं
१३१२९	घरीं	।।ज्ञा.गा.०३९०.०२।।	बाई कोणे घरीं सांगे वो जिवित्व। परेचें परतत्त्व कोणे घरीं
१३१३०	घरीं	।।ज्ञा.गा.०३९०.०३।।	सखी सांगे गोष्टी बाईये रूप वो धरीं। आपणची घरीं सांपडेल
१३१३१	घरीं	।।ज्ञा.गा.०४५२.०४।।	गगनीं दिनमणी गगनासगट। अवघेची वैकुंठ तया घरीं
१३१३२	घरीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
१३१३३	घरीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
१३१३४	घरीं	।।ज्ञा.गा.०५०४.०३।।	प्रपंचाचें घरीं दिसतें कारण। अवघे निराकारण तत्त्वीं तत्त्वमय
१३१३५	घरीं	।।ज्ञा.गा.०५२२.०४।।	ज्ञानदेवा घरी पश्यंती वोवरी। वेदश्रुती घरीं दीप केले
१३१३६	घरीं	।।ज्ञा.गा.०५२२.०४।।	ज्ञानदेवा घरी पश्यंती वोवरी। वेदश्रुती घरीं दीप केले
१३१३७	घरीं	।।ज्ञा.गा.०५२४.०१।।	सायुज्य सदन श्यामाचिये घरीं। हृदय कल्हारीं श्यामतनु

१३१३८	घरीं	।।ज्ञा.गा.०६१८.०४।।	समत्वें इहींचि जाण जन्म घरीं। आथी इयेपरी तिन्हींजेसु
१३१३९	घरीं	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें
१३१४०	घरीं	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
१३१४१	घरीं	।।ज्ञा.गा.०९५०.०१।।	शून्याशून्याधार शून्यशेजे हरि। शून्यामाजीं घरीं बिंबलासे
१३१४२	घरीं	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
१३१४३	घरीं	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
१३१४४	घरीं	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
१३१४५	घरींची	।।ज्ञा.गा.०२५१.०२।।	भलें केलें विठ्ठला पिकें भरला साउला। घरींची कोपती सोडी जाऊं दे वहिला
१३१४६	घरींच्या	।।ज्ञा.गा.०२१९.०२।।	घरींच्या घरीं जाली चोरी। आपणावरी आळु आला
१३१४७	घरीचा	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्‌शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
१३१४८	घरें	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
१३१४९	घरोघरीं	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
१३१५०	घरोघरीं	।।ज्ञा.गा.०२९९.०५।।	ज्ञान ज्ञेय हाची विचार सर्वमय हरी। दुजेपण न पडे दृष्टी एकपण घरोघरीं
१३१५१	घरोघरीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
१३१५२	घरोघरीं	।।ज्ञा.गा.०४२७.०३।।	चाखवितां विरळा। बहुतामाजी एक। आहेत दांभीक। घरोघरीं
१३१५३	घरोघरीं	।।ज्ञा.गा.०४७६.०१।।	सोंग संपादणी एका रूपें करी। आत्मा घरोघरीं वर्ततुसे
१३१५४	घरोघरीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा
१३१५५	घसलून	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पळाली । पळतां पळतां घसलून पळली । दोईची घागल फुतली

१३१५६	घांट	।।ज्ञा.गा.०७७६.०१।।	सद्‌गुरु निवृत्ति दिसतो घनदाट। सुषुप्तीचा घांट वेधतांची
१३१५७	घाई	।।ज्ञा.गा.०९०८.०१।।	स्वप्नींचा घाई विवळे साचें। चेईलिया वरी म्हणे मी न वाचें
१३१५८	घाई	।।ज्ञा.गा.१०२०.०२।।	टिपरिया घाई गोपाळ भाई। घुळुघुळु पाईं नादु वाजे वो
१३१५९	घाई	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
१३१६०	घागरी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
१३१६१	घागरी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
१३१६२	घागल	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
१३१६३	घागुरली	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
१३१६४	घागुरलीं	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
१३१६५	घाघुरली	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
१३१६६	घाट	।।ज्ञा.गा.०२४९.०३।।	चहूं मार्गीं गेलें न संपडे वाट। मग चैतन्याचा घाट वेधलिये
१३१६७	घाट	।।ज्ञा.गा.०७५२.०३।।	ज्ञानदेवा ब्रह्म लाधलें अवचट। उन्मनीचा घाट चढतांचि
१३१६८	घात	।।ज्ञा.गा.०३२२.०७।।	सासुरा हा स्वार्थ कांहीं न विचारी परमार्थ । आतां करीन घात तयावरी
१३१६९	घात	।।ज्ञा.गा.०८९४.०१।।	चोराचिया संगें क्रमितां पैं पंथ। ठकूनियां घात करितील
१३१७०	घात	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
१३१७१	घातला	।।ज्ञा.गा.०१४३.०४।।	ज्ञानदेव सर्वांपरी। यंत्र साधिलें श्रीहरि। वैकुंठीचा विहारी। हृदयांतरीं घातला
१३१७२	घातला	।।ज्ञा.गा.०१४९.०३।।	देवाधर्मास जो चूकला। तो नरकीं नेऊन घातला। वायां संसारीं शीणला। नानायोनी हिंडतसे
१३१७३	घातला	।।ज्ञा.गा.०३६७.०१।।	निरालंब स्तंभ घातला निजयोगु। साही वेगळेसी वो माय
१३१७४	घातला	।।ज्ञा.गा.०४१९.०३।।	रणभूमि आला रणवट घातला। पाहों जों लागला न देखे कांहीं

१३१७५	घातला	।।ज्ञा.गा.०७३१.०२।।	नव्हे पुरा इती यती ना हा गृहस्थ । घातला याती वेगळा रे
१३१७६	घातला	।।ज्ञा.गा.०७३१.०९।।	आम्हां अवघीयासी घातला। जाती वेगळा रे रे
१३१७७	घातली	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
१३१७८	घातली	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
१३१७९	घातली	।।ज्ञा.गा.०५०४.०१।।	सुवेळेची शेज अवेळे घातली। प्रवृत्ति मोहिली नि:संदेह
१३१८०	घातली	।।ज्ञा.गा.०५४९.०४।।	तीन चारी मिळोनी येके ठायीं घातली। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं फावलीं
१३१८१	घातलें	।।ज्ञा.गा.००९१.०१।।	कापुराचें कलेवर घातलें करंडां। सेखीं नुरेचि उंडा पहावया
१३१८२	घातलें	।।ज्ञा.गा.०१४९.०४।।	ज्ञानदेवीं घर केलें। हृदयीं असे विदारलें। तेथें हरिरूप सांठविलें। मुखीं घातलें रामनाम
१३१८३	घातलें	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
१३१८४	घातलें	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
१३१८५	घातलें	।।ज्ञा.गा.०२६८.०१।।	मन मुरडुनी घातलें मनातें। थोरु मारु तेथें होत असे
१३१८६	घातलें	।।ज्ञा.गा.०२९३.०१।।	माझी शंका फिटले। लाजा सांडिलें। अवघे घातलें। मज निरसूनियां
१३१८७	घातलें	।।ज्ञा.गा.०३३४.०१।।	सांवळेचें तेज सांवळें बिंबलें। प्रेम तें घातलें हृदयघटीं
१३१८८	घातलें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
१३१८९	घातलें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
१३१९०	घातलें	।।ज्ञा.गा.०५७६.०१।।	मन वाचा बंदु निर्वाणीं घातलें । निर्माण होतें माझे ठायीं माल्हाथिलें
१३१९१	घातलें	।।ज्ञा.गा.०६०५.०३।।	अमृताचें कुंभ सायासें जोडलें। त्यामाजीं घातलें विष जैसें
१३१९२	घातलें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें

१३१९३	घातलें	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
१३१९४	घातलें	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
१३१९५	घातलें	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
१३१९६	घातलें	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
१३१९७	घातलों	।।ज्ञा.गा.०६८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साच म्हणोनि निघालों। तेणें नेऊनि घातलों निरंजनीं
१३१९८	घातासी	।।ज्ञा.गा.०३७०.०४।।	बाप रखुमादेविवरें केला घातासी घातु। आपला लक्षाचा लाभु वरी दिधला
१३१९९	घातिलें	।।ज्ञा.गा.०१५०.०३।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न ऐसें साधिलें। ते आणुनियां घातिलें। हृदय कमळिकें
१३२००	घातु	।।ज्ञा.गा.००२६.०५।।	ऐसी तयाची बोलणीं। अंगीं राहिली खेळणीं। साही पाठवणी करुनी। सातावरि घातु मांडिला
१३२०१	घातु	।।ज्ञा.गा.०३७०.०४।।	बाप रखुमादेविवरें केला घातासी घातु। आपला लक्षाचा लाभु वरी दिधला
१३२०२	घायतळीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
१३२०३	घायीं	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
१३२०४	घारी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
१३२०५	घालणें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
१३२०६	घालतील	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
१३२०७	घालशील	।।ज्ञा.गा.०८७७.०३।।	वांझेचिया पुता घालशील मारे। तेथे कैचा पुत्र मृत्यु कोणा संव्हारे
१३२०८	घाला	।।ज्ञा.गा.०१२३.०२।।	रामकृष्णमाळा। घाला पां रे गळां। अखंड जीवनकळा। राम जपा

१३२०९	घाला	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
१३२१०	घाला	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भा घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
१३२११	घाला	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
१३२१२	घाला	।।ज्ञा.गा.०९२९.०२।।	गेले मेले काय सांगाल गोष्टी। स्वयें आत्मज्ञानी घाला परमात्मीं मिठी
१३२१३	घालावा	।।ज्ञा.गा.०९९३.०३।।	व्याघ्रासर्पा चारा घालावा दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
१३२१४	घालावें	।।ज्ञा.गा.०९९३.०२।।	अग्निमुखीं हवन घालावें दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
१३२१५	घालिजेल	।।ज्ञा.गा.०१४९.०२।।	मातापितयाचा द्वेषु करी। गुरुनिंदा करी थोरी। तो घालिजेल अघोरीं। कल्पकोडी जाणावें
१३२१६	घालितां	।।ज्ञा.गा.०१४०.०६।।	तुळशीच्या माळा। घालितां हरिदासाच्या गळां। तो न भिये कळिकाळा। त्यासी जिव्हाळा हरिविठ्ठल
१३२१७	घालितां	।।ज्ञा.गा.०९२१.०३।।	मोतियाचें पाणी। भरतां नये वो रांजणीं। गगनासी गवसणी। घालितां नये
१३२१८	घालितां	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दुःख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
१३२१९	घालिताती	।।ज्ञा.गा.०६०३.०१।।	अज्ञाना स्वरूप निज विचारितां। संदेह तत्त्वता घालिताती
१३२२०	घालिती	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
१३२२१	घालिती	।।ज्ञा.गा.१०७५.०३।।	कमळणी बाळा गुंफिती माळा। घालिती गळां देव कन्या
१३२२२	घालियली	।।ज्ञा.गा.०८४२.०४।।	परीस जोडुनी घालियली भिंती। शिळा घेउनी हातीं फिरत आहे
१३२२३	घालिसी	।।ज्ञा.गा.०४१९.०२।।	ऐसीये झुंजीं घालिसी मज। काकुळती तुज नाहीं आतां
१३२२४	घाली	।।ज्ञा.गा.००१२.०५।।	गुरु घाली ज्ञानांजन । गुरु दाखवी निजधन । गुरु सौभाग्य देऊन । साधुबोध नांदवी
१३२२५	घाली	।।ज्ञा.गा.०११३.०३।।	माळा घाली हेचि गळां। घे अमृताचा गळाळा। होईल वैकुंठीं सोहळा। रामकृष्ण उच्चारणीं
१३२२६	घाली	।।ज्ञा.गा.०१२८.०२।।	लेहोन घाली पान पुसती जैसी। भलतिये रसीं बुडी दे कां
१३२२७	घाली	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
१३२२८	घाली	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
१३२२९	घाली	।।ज्ञा.गा.०३२०.०१।।	होय सौरी आतां उघडा घाली माथा । परपुरुषीं रमल्या बाई त्याची पतिव्रता
१३२३०	घाली	।।ज्ञा.गा.०३४१.०३।।	चढत्या वाढत्या गोष्टी प्रगट दिसे घटीं। नानारूपें वैकुंठीं नेऊन घाली रया

१३२३१	घाली	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
१३२३२	घाली	।।ज्ञा.गा.०४४९.०८।।	निवृत्ति द्वादश गुरुसेवनीं भाष्य। एकविध कास घाली ज्ञाना
१३२३३	घाली	।।ज्ञा.गा.०९३१.०३।।	मार्गींचा कापडी धरुनियां वोढीं। ईश्वरीं उघडी उडी घाली
१३२३४	घाली	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
१३२३५	घाली	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
१३२३६	घाली	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्‌गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
१३२३७	घाली	।।ज्ञा.गा.१०२२.०१।।	हमामा घाली बाळा। सांडी खोटा चाळा। फोडीन तुझा टाळा। वाकुल्या दावीन काळा
१३२३८	घाली	।।ज्ञा.गा.१०२७.०२।।	एकवीस सहस्र श्वास हुंकार घाली। माया ते मारिली ज्ञानरूपी
१३२३९	घाली	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
१३२४०	घाली	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया
१३२४१	घालीं	।।ज्ञा.गा.००४९.०३।।	एक हरि आत्मा जीवशिवसमा। वायां तूं दुर्गमा न घालीं मन
१३२४२	घालीं	।।ज्ञा.गा.०१३५.०२।।	यापरी नामाची वोळ हें मांडुनी। संसार दवडुनि घालीं परता
१३२४३	घालीं	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
१३२४४	घालीं	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
१३२४५	घालीं	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
१३२४६	घालीं	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
१३२४७	घालीं	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
१३२४८	घालीत	।।ज्ञा.गा.०३३६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळा सर्व घटीं। चित्त चैतन्या मिठी घालीत खेवो
१३२४९	घालुनि	।।ज्ञा.गा.०५२०.०३।।	त्रिगुण सवडी घालुनि उलथी। एकरूप पंक्ति जेवी नरु

१३२५०	घालुनि	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
१३२५१	घालुनिया	।।ज्ञा.गा.०१६०.०३।।	हरिभक्तीची मोठी आस। भक्त घालुनिया कास। वैकुंठीचा जगदीश। आराधिती
१३२५२	घालुनिया	।।ज्ञा.गा.०९८६.०९।।	ईश्वरीं आपुला घालुनिया भार। करावा विचार आलियाचा
१३२५३	घालुनियां	।।ज्ञा.गा.००९९.०२।।	विठ्ठल उघडा मंत्र कळिकाळा त्रास। घालुनियां कांस जपों आधीं
१३२५४	घालुनियां	।।ज्ञा.गा.०५८२.०६।।	घालुनियां कडें शून्याशीं बांधितां। त्याचिया गणिता न करवे
१३२५५	घालुनी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
१३२५६	घालुनी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
१३२५७	घालुनी	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये
१३२५८	घालुनी	।।ज्ञा.गा.०६५२.०१।।	सुवर्णाचें भांडें दुधाचें आधण। कुसुंबा घालुनी नाश केला
१३२५९	घालुनी	।।ज्ञा.गा.०६६०.०१।।	व्यक्ताव्यक्त दिठी घालुनी कल्पांता। कल्पना नुरेचि तेथे आतां
१३२६०	घालुनी	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
१३२६१	घालूं	।।ज्ञा.गा.०२१२.०६।।	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं
१३२६२	घालूं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०६।।	अवचित हात घालूं नये बिळीं। खळाचिये बोलीं पडूं नये
१३२६३	घालूं	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
१३२६४	घालूनि	।।ज्ञा.गा.०४८८.०१।।	मन सुमन घालूनि माळा। करूनि सकळां गळां पूर्ण वो माये
१३२६५	घालूनियां	।।ज्ञा.गा.०२१३.०७।।	एकवीस स्वर्गांचा घालूनियां माळा। मग ते गोपाळामाजीं खेळे
१३२६६	घालूनियां	।।ज्ञा.गा.०८९३.०१।।	कानीं घालूनियां बोटें। नाद जे पाहावें । न दिसतां जाणावें। नऊ दिवस
१३२६७	घालोनि	।।ज्ञा.गा.०४८९.०२।।	घालोनि ब्रह्में उद्गार संभ्रमे। अनुदिनीं प्रेमें डुल्लतसे
१३२६८	घालोनिया	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे

१३२६९	घालोनियां	||ज्ञा.गा.०८५०.१०||	म्हणोनी याच्या चरणीं घालोनियां मिठी। निजपदीं बैसवी शेवटीं तुज
१३२७०	घालोनियां	||ज्ञा.गा.०८९३.०३||	डोळां घालोनियां बोट चक्र जें पाहावें। न दिसतां जाणावें पांच दिवस
१३२७१	घाल्यावो	||ज्ञा.गा.०४९१.०५||	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
१३२७२	घावो	||ज्ञा.गा.०९०६.०४||	अंगा आला नाहीं घावो तंव ठाकी येक ठावो। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु नाहो
१३२७३	घुणघुणा	||ज्ञा.गा.०२६३.०१||	घनु वाजे घुणघुणा। वारा वाजे रुणझुणा। भवतारकु हा कान्हा। वेगीं भेटावा कां
१३२७४	घुमत	||ज्ञा.गा.०२७०.०२||	घुमत घुमत निळेमाजीं मातु। निळेपणीं देतु क्षेम कृष्णीं
१३२७५	घुमत	||ज्ञा.गा.०२७०.०२||	घुमत घुमत निळेमाजीं मातु। निळेपणीं देतु क्षेम कृष्णीं
१३२७६	घुमरी	||ज्ञा.गा.१०२१.०१||	हमामा रे पोरा हमामा। घुमरी वाजे घुमामा
१३२७७	घुमरी	||ज्ञा.गा.१०२१.०२||	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
१३२७८	घुमरीचा	||ज्ञा.गा.१०२१.०२||	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
१३२७९	घुमामा	||ज्ञा.गा.१०२१.०१||	हमामा रे पोरा हमामा। घुमरी वाजे घुमामा
१३२८०	घुलगे	||ज्ञा.गा.०३१९.०४||	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
१३२८१	घुळघुळा	||ज्ञा.गा.१००७.०१||	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
१३२८२	घुळुघुळु	||ज्ञा.गा.१०२०.०२||	टिपरिया घाई गोपाळ भाई। घुळुघुळु पाईं नादु वाजे वो
१३२८३	घुसळण	||ज्ञा.गा.०२५५.०१||	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
१३२८४	घुसळण	||ज्ञा.गा.०२५६.०३||	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
१३२८५	घुसळितां	||ज्ञा.गा.०२५५.०५||	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
१३२८६	घृत	||ज्ञा.गा.०२५८.०१||	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
१३२८७	घृतीं	||ज्ञा.गा.०१७७.०१||	साखरेचा ऊंस जरी होय पुढती। मथितां घृतीं काय क्षीर निवडे
१३२८८	घृतेंविण	||ज्ञा.गा.०६३६.०२||	घृतेंविण भोजन तांबुलेंवीण वदन। कंठेवीण गायन शोभा न पवे बापा

१३२८९	घे	।।ज्ञा.गा.००४९.०२।।	मंथुनि नवनीता तैसें घे अनंता। वायां व्यर्थ कथा सांडीं मार्गु
१३२९०	घे	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
१३२९१	घे	।।ज्ञा.गा.०११३.०१।।	नाममाला घे पवित्र। अंतीं हेंचि शस्त्र। राम हा महामंत्र। सर्व बाधा निवारी
१३२९२	घे	।।ज्ञा.गा.०११३.०३।।	माळा घाली हेचि गळां। घे अमृताचा गळाळा। होईल वैकुंठीं सोहळा। रामकृष्ण उच्चारणीं
१३२९३	घे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
१३२९४	घे	।।ज्ञा.गा.०५३६.०१।।	कापुराची सोय कापुरींची माय। परतोनी धाय ने घे तैसी
१३२९५	घे	।।ज्ञा.गा.०६४४.०१।।	सुखाची आवडी घे कां रे गोविंदीं। चित्त हें आनंदी ठेऊनियां
१३२९६	घे	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि बोळला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
१३२९७	घे	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि बोळला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
१३२९८	घेंई	।।ज्ञा.गा.११०९.०८।।	सत्रावीचें क्षीर घेंई लंबीकेच्यानी मार्गें रे!। अलक्षाशीं लक्ष लावीं बैसोनियां राजयोग रे!
१३२९९	घेइजे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
१३३००	घेई	।।ज्ञा.गा.००८१.०२।।	ओळलिया मेघु सावधु बोभाये। बिंदुमात्र घेई जीवन देखा
१३३०१	घेई	।।ज्ञा.गा.०१६१.०५।।	हरि रामकृष्ण गोविंद। हाचि घेई पवित्र छंद। सकळा छंदांमाजीं प्रसिद्ध। रामराम उच्चार
१३३०२	घेई	।।ज्ञा.गा.०४२९.०१।।	नऊ कान वाचे नवही द्वारें पाही। सोहं तेचि घेई एकविध
१३३०३	घेई	।।ज्ञा.गा.०४३८.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
१३३०४	घेई	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
१३३०५	घेई	।।ज्ञा.गा.०६४४.०४।।	देहाचा दीपक जंव आहे देहीं । तंव तो निवडुनी घेई निकें
१३३०६	घेई	।।ज्ञा.गा.०७२१.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
१३३०७	घेई	।।ज्ञा.गा.०८४५.०६।।	मागुती न मिळे जोडलें अवचट। सायुज्याचा पाट बांधुनी घेई
१३३०८	घेई	।।ज्ञा.गा.०८६०.०२।।	आवडी धरुनी गोडी घेई कां ध्यानीं। परतोन मग योगी नाहीं तुज
१३३०९	घेई	।।ज्ञा.गा.०९४३.०२।।	होतें तें पाहीं नव्हे तें घेई । द्वैतबुद्धि ठायीं गुंफों नको
१३३१०	घेई	।।ज्ञा.गा.०९४४.०३।।	जात जात पणें प्रपंच शोधणें। गाळूनियां गगन हंस घेई
१३३११	घेई	।।ज्ञा.गा.०९६५.०२।।	तें तत्त्वता तत्त्व घेई का एकत्व। या मना महत्त्व देऊनियां

१३३१२	घेई	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
१३३१३	घेई	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
१३३१४	घेई	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
१३३१५	घेई	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
१३३१६	घेई	।।ज्ञा.गा.१०२४.०२।।	जो जो जो बाळा निराकार पाळणा। व्योमीं व्योमाकारीं झोंप घेई
१३३१७	घेई	।।ज्ञा.गा.१०२६.०२।।	बाळापें हें नाहीं बाळापें हें नाहीं। अंगुष्ठ पिउनी घेई निरालंबी
१३३१८	घेईंजे	।।ज्ञा.गा.०९४६.०१।।	असार घेईंजे सार पारखूनियां विचार। जेणें तुटे येरझार मरणजन्मीं
१३३१९	घेईजे	।।ज्ञा.गा.०९५०.०२।।	आधीं आप पाहीं शून्याशून्य देहीं । मग उमजोनी ठायीं घेईजे सुखें
१३३२०	घेईजे	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
१३३२१	घेईजेसु	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
१३३२२	घेईन	।।ज्ञा.गा.०१०४.०२।।	अठरा साक्षी साही विवादत। चौघाचेनि मतें घेईन भागु
१३३२३	घेईन	।।ज्ञा.गा.०१०४.०३।।	शेवटीले दिवसीं धरणें घेईन। बाप रखुमादेविवरा बळेंचि साधीन
१३३२४	घेईन	।।ज्ञा.गा.०५३८.०२।।	निरंजन वनीं धरीन मुरारी। भाग अभ्यंतरीं घेईन देखा
१३३२५	घेउनि	।।ज्ञा.गा.०३२१.०१।।	भावाची मी सौरी जाले गेले संतांपाशीं । ज्ञानखड्ग घेउनि हातीं लिंगदेही नाशी
१३३२६	घेउनि	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
१३३२७	घेउनि	।।ज्ञा.गा.११११.०३।।	शांतीगुंति घेउनि हातीं भक्ती चोळी ल्याली। मीतूंपण ठावें नाहीं वीसरून गेली
१३३२८	घेउनिया	।।ज्ञा.गा.०९८९.०१।।	कामक्रोधलोभ घेउनिया संगें। परमार्थासि रिघे तोचि मूर्ख

१३३२९	घेउनी	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
१३३३०	घेउनी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
१३३३१	घेउनी	।।ज्ञा.गा.०२७९.०१।।	सांवळी प्रतिमा घेउनी सकुमार। खेळत सुंदर गोकुळीं रया
१३३३२	घेउनी	।।ज्ञा.गा.०३३०.०२।।	यमुनेच्या पाबळीं तनु घेउनी सांवळी । पांवा वनमाळी वातु असे
१३३३३	घेउनी	।।ज्ञा.गा.०३४९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मपदीं सामावला। मजसहित घेउनी गेला निजपुटीं
१३३३४	घेउनी	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
१३३३५	घेउनी	।।ज्ञा.गा.०५४०.०२।।	नटकेचि अटकु ठाईंचेंचि निर्गुण। मज कवणें ठाईं घेउनी गेलें
१३३३६	घेउनी	।।ज्ञा.गा.०६५९.०५।।	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
१३३३७	घेउनी	।।ज्ञा.गा.०८४२.०४।।	परीस जोडुनी घालियली भिंती। शिळा घेउनी हातीं फिरत आहे
१३३३८	घेउनी	।।ज्ञा.गा.०९६५.०१।।	सकळहि कळा बिंबोनी निराळें। तें तूं घेउनी उगलें राहें रया
१३३३९	घेउनी	।।ज्ञा.गा.१०२७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु बाळका घेउनी गेला। मरोनियां झाला जितपणें गे माये
१३३४०	घेउनी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
१३३४१	घेऊन	।।ज्ञा.गा.०७२६.०६।।	निवृत्ति माय कनवाळू गहन। ज्ञानेश्वरा चाळवी घेऊन। पिपीलिकामार्गें गमन। एकसरा
१३३४२	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
१३३४३	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.००२२.०१।।	तुरे कांबळा डांगेवरी विषाण वेणु घेऊनि करीं । वैजयंती रुळे कैशी वक्षस्थळावरी
१३३४४	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
१३३४५	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
१३३४६	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये

१३३४७	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
१३३४८	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.००७९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नारायण नाणें। घेऊनि पारखणें भक्तिपेठे
१३३४९	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.०१५४.०४।।	पाहे संताचिया तीर्था। तीर्थ घेऊनि वंदी माथा। तो भक्तभावें सर्वथा। उद्धरैल नि:संदेह
१३३५०	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
१३३५१	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.०३२०.०२।।	कर्मेवीण सौरी झालें संतापाशीं । ज्ञान डौर घेऊनि करी लिंग देह नाशी
१३३५२	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.०३७३.०४।।	ऐसा देहाचा दिवाळखोर दुसऱ्यासी घेऊनि गेला। तेणें मज दाखविला अद्वैत पारु
१३३५३	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रींचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
१३३५४	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.०५३७.०४।।	रखुमादेविवर अंतरब्रह्मीं तरंगु जाला। ब्रह्मउदधी सामावला मज घेऊनि माये
१३३५५	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.०६८४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साक्षी। तो मज पारखी घेऊनि गेला
१३३५६	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.०६९६.०२।।	घेऊनि गेला माझें धन। केलें पैं निर्वाण मन देखा
१३३५७	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
१३३५८	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
१३३५९	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा
१३३६०	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.१०३९.०१।।	घोंगडी घेऊनि हाटासि जाये। पंढरिये आहे वस्ती आम्हां
१३३६१	घेऊनियां	।।ज्ञा.गा.००७९.०३।।	संतांची संगती वेदश्रुतीची मती। घेऊनियां हातीं ब्रह्मशास्त्र
१३३६२	घेऊनियां	।।ज्ञा.गा.०१८७.०२।।	माझें मीच भांडवल घेऊनियां निगुती। लाभाची गति श्रीविठ्ठलु
१३३६३	घेऊनियां	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
१३३६४	घेऊनियां	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
१३३६५	घेऊनियां	।।ज्ञा.गा.०२३३.०१।।	गोंवळेपणाची बुंथी घेऊनियां भेष। रिझविशी मानस यशोदेचें

१३३६६	घेऊनियां	।।ज्ञा.गा.०४७८.०९।।	हातीं घेऊनियां दिवटी लागिजे अंधारापाठीं। अंधार न देखे दृष्टि उजियेडू तो
१३३६७	घेऊनियां	।।ज्ञा.गा.०६३९.०१।।	मी देहीं म्हणतां ब्रह्महत्या कोटी। घेऊनियां पाठी थापटिती
१३३६८	घेऊनियां	।।ज्ञा.गा.०८९४.०२।।	काम क्रोध लोभ घेऊनियां संगें। परमार्थासी निघे तोचि मूर्ख
१३३६९	घेऊनियां	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
१३३७०	घेऊनियां	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
१३३७१	घेऊनियां	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
१३३७२	घेऊनियां	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
१३३७३	घेऊनी	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
१३३७४	घेऊनी	।।ज्ञा.गा.०३०९.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलेंसी चाड । अद्वैतेंसी माळ घेऊनी ठेलें
१३३७५	घेऊनी	।।ज्ञा.गा.०३१४.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठला लाधला । मज घेऊनी गेला बाईये वो
१३३७६	घेऊनी	।।ज्ञा.गा.११०५.०५।।	पितयाचा अंश घेऊनी आला। मातेसि जेणें उपभोग केला
१३३७७	घेणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
१३३७८	घेणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
१३३७९	घेणें	।।ज्ञा.गा.०५३६.०२।।	असोनी नसणें सर्वत्रीं दिसणें। हरिप्रेम घेणें पुरे आम्हां
१३३८०	घेणें	।।ज्ञा.गा.१०८४.०४।।	ज्ञानदेव ऐसें म्हणें। कापुराची मैस घेणें। दुधावीण सांजवणें। भरलें दिसे
१३३८१	घेत	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय

१३३८२	घेतला	।।ज्ञा.गा.०१२०.०१।।	नाम प्रल्हाद उच्चारी। तया सोडवी नरहरी। उचलूनि घेतला कडियेवरी। भक्तसुखें निवाला
१३३८३	घेतला	।।ज्ञा.गा.०१७६.०१।।	ज्याचिये आवडीं म्यां संसार घेतला। नित्य तो साधिला हरिभजनें
१३३८४	घेतला	।।ज्ञा.गा.०३६९.०६।।	गुण गिऱ्हाईक जोडला अमोल मोलें घेतला। रखुमादेविवर विठ्ठला वो माय
१३३८५	घेतला	।।ज्ञा.गा.०४५७.०५।।	न दिससी ज्ञाना देहीं तुझ्या राम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
१३३८६	घेतला	।।ज्ञा.गा.०५०५.०३।।	बाप रखुमादेविवर निघोनी घेतला। निर्गुणचि जाला तयासहित गे माये
१३३८७	घेतला	।।ज्ञा.गा.०५७१.०१।।	आम्हीं संन्यास घेतला। देहादिकांचा त्याग केला
१३३८८	घेतला	।।ज्ञा.गा.०५८८.०३।।	क्षेत्रज्ञ संन्यास घेतला श्रीहरि। तेथूनियां दुरी नवजेचि
१३३८९	घेतला	।।ज्ञा.गा.०७५५.०४।।	ज्ञानदेवें अर्थ शोधुनी घेतला। महाशून्यीं संचला निवृत्तिराज
१३३९०	घेतला	।।ज्ञा.गा.१०५४.१७।।	बाळछंदो बावीस जन्में। तोडिली भवाब्धीची कर्मे। चंद्रार्क तारांगणें । रश्मी दान घेतला हरि
१३३९१	घेतला	।।ज्ञा.गा.१०७१.०४।।	छत्तीस अकरा घोंटु पैं घेतला। उदरेंवीण भरले पोट देखा
१३३९२	घेतलासे	।।ज्ञा.गा.०२८६.०५।।	चोरट्या मधुकरा कमळीं घेतलासे थारा। मोतियांचा चारा राजहंसा
१३३९३	घेतलिया	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
१३३९४	घेतलिया	।।ज्ञा.गा.०८६९.०१।।	स्वप्नींचेंनि सुखें मानिताती सुख। घेतलिया विख जाईल देह
१३३९५	घेतली	।।ज्ञा.गा.०३०८.०१।।	अंबुला विकून घेतली वस्तु। घराचार समस्तु बुडविला
१३३९६	घेतली	।।ज्ञा.गा.०३५६.०३।।	रखुमादेविवरु दोन्ही घेतली । विरुनि टाकिलीं ब्रह्मडोहीं
१३३९७	घेतली	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
१३३९८	घेतली	।।ज्ञा.गा.०८३९.०५।।	निवृत्तिचरणींची रजधुळी। भरून घेतली होती झोळी। ज्ञानेश्वराची समाधि सकळी। उदय झाली
१३३९९	घेतली	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
१३४००	घेतली	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
१३४०१	घेतली	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
१३४०२	घेतली	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापड्या !
१३४०३	घेतलीसे	।।ज्ञा.गा.०१३१.०२।।	भक्तांकारणें येणें घेतलीसे आळी। दहा गर्भवास सोशी स्वयें वनमाळी

१३४०४	घेतलें	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
१३४०५	घेतलें	।।ज्ञा.गा.००७७.०१।।	भावाचेनि बळें घेतलें वैकुंठ। हरिनाम नीट वैकुंठ मार्ग
१३४०६	घेतलें	।।ज्ञा.गा.०११२.०५।।	ज्ञानदेवीं पाहिलें। हरिनाम साधुनी घेतलें। तें समाधीस केलें। पुष्पशयनीं आसन
१३४०७	घेतलें	।।ज्ञा.गा.०१९४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। तो तारक हा निर्धारु। विश्वाकारणें निरंतरु। अवतार घेतलें
१३४०८	घेतलें	।।ज्ञा.गा.०२१६.०३।।	समर्थाचे पायीं भोजन जालें। पंचामृत घेतलें धणीवरी
१३४०९	घेतलें	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
१३४१०	घेतलें	।।ज्ञा.गा.०३२२.१३।।	चोळी साउलें हिरोनी घेतलें । उघडे पाठविलें माहेराशी
१३४११	घेतलें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०१।।	चौ तेरा आम्हीं चौसष्टीचे भागे सांचिलें। तें एका ऋणाईतें घेतलें वोळखीवीण
१३४१२	घेतलें	।।ज्ञा.गा.०३७७.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। सहज मोलेविणें विकत घेतलें
१३४१३	घेतलें	।।ज्ञा.गा.०४४७.०१।।	अरे स्वरूपाकारणें विश्वरूप घेतलें। सगुणें झांकिलें निर्गुण रया
१३४१४	घेतलें	।।ज्ञा.गा.०६८३.०२।।	थितें होतें तें निध सांठविलें। विश्वासें घेतलें लक्षवित
१३४१५	घेतलें	।।ज्ञा.गा.०९९५.०४।।	ज्ञानदेवें भाष्यें केलें। गीताज्ञान विस्तारलें। भक्ती भाग्यवंतीं घेतलें। भाष्येंकरुनी गीतेच्या
१३४१६	घेतलें	।।ज्ञा.गा.१०४१.०२।।	हिरोनि घेतलें हिरोनि घेतलें। मज पैं दिधलें दोषेंवीण
१३४१७	घेतलें	।।ज्ञा.गा.१०४१.०२।।	हिरोनि घेतलें हिरोनि घेतलें। मज पैं दिधलें दोषेंवीण
१३४१८	घेतलें	।।ज्ञा.गा.१०४२.०१।।	अद्वैत पेठेहुनी घोंगडें आणिलें। अमोलिक घेतलें पंढरिये
१३४१९	घेतलें	।।ज्ञा.गा.१०५१.१६।।	आतां तळमळ। धरणींपारणीं हळाहळ। तीर्थयात्रे लागीं चळपळ। घेतलें बळ तपाचें
१३४२०	घेतलें	।।ज्ञा.गा.१०५४.१६।।	ज्ञानदेवें घेतलें दान। हृदयीं धरूनीयां ध्यान। समाधी बैसला निर्वाण। कथा कीर्तन करितु
१३४२१	घेतलें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें
१३४२२	घेतसे	।।ज्ञा.गा.०५३०.०१।।	दीपाचेनि तेजें पैस घेतसे माया। जाय सांगावया द्वैतभावो
१३४२३	घेतां	।।ज्ञा.गा.००५९.०३।।	पारियाचा रवा घेतां भूमिवरी। यत्न परोपरी साधन तैसें
१३४२४	घेतां	।।ज्ञा.गा.००६२.०२।।	समबुद्धि घेतां समान श्रीहरि। शम दमा वैरी हरि झाला
१३४२५	घेतां	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी
१३४२६	घेतां	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दुःख। नाम नसतां मुखीं
१३४२७	घेतां	।।ज्ञा.गा.०१४०.०५।।	कीर्तन केलीया वाळवंटीं। घेतां वैष्णवांची भेटी। होईल संसाराची तुटी। चरणरज वंदितां

१३४२८	घेतां	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
१३४२९	घेतां	।।ज्ञा.गा.०५२२.०१।।	स्वरूपीं पाहतां लक्षलिही घेतां। अरूप अनंता गुणीं नाहीं
१३४३०	घेतां	।।ज्ञा.गा.०५६०.०२।।	पाडु पडिला विषम ठायीं। देतां घेतां नुरेचि कांहीं
१३४३१	घेतां	।।ज्ञा.गा.०६२३.०३।।	निरंजनीं घेतां ययाचि पैं शुद्धि। एकही अवघी न दिसती
१३४३२	घेतां	।।ज्ञा.गा.०७४५.०४।।	ज्ञानदेव दर्शन सत्रावीचें घेतां। उन्मनी ठसवी निवृत्तिदासा
१३४३३	घेतां	।।ज्ञा.गा.०९८७.०२।।	दगडाचिया देवा घेतां डोईं। कपाळ फुटेल परी मोक्ष नाहीं
१३४३४	घेतासी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
१३४३५	घेती	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अध:पंथा
१३४३६	घेती	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
१३४३७	घेती	।।ज्ञा.गा.०१७८.०२।।	वासना संग धीट प्रकृति कनिष्ठ। भोगुनी वैकुंठ जन्म घेती
१३४३८	घेती	।।ज्ञा.गा.०२२९.०१।।	माथे टेंकित बाह्या पसरित। डांगाचे आधार घेती
१३४३९	घेती	।।ज्ञा.गा.०४७०.०५।।	चकोरें सेविती आळीउळें पहाती। घटघटा घेती अमृतपान
१३४४०	घेती	।।ज्ञा.गा.०८४३.०६।।	हातींच्या पवित्रा कानाचियां नगा। धावोनियां वेगा हिरोनी घेती
१३४४१	घेती	।।ज्ञा.गा.०८७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे घेती ते शाहाणे। येर ते पाहुणे यमाचे रया
१३४४२	घेती	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
१३४४३	घेतु	।।ज्ञा.गा.००९५.०३।।	आकार निराकारीं त्रिपथ शेजारीं। हरि भरोवरी घेतु विरुळा
१३४४४	घेते	।।ज्ञा.गा.०४६०.०५।।	देते घेते जीवें नुरेचि शेखीं। शिवमय खोपी समरसीं
१३४४५	घेते	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
१३४४६	घेपती	।।ज्ञा.गा.०५८२.०४।।	पयाचिये कुंभीं पडे बिंदुविष। चतुर तयास न घेपती
१३४४७	घेपवे	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया

१३४४८	घेयावा	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
१३४४९	घेवों	।।ज्ञा.गा.००९०.०१।।	अढळ सप्रेम उपरती पावो। हरिहरि घेवों तारक नाम
१३४५०	घेवों	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
१३४५१	घेवों	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया
१३४५२	घेवों	।।ज्ञा.गा.०८७०.०३।।	सांडीं सांडीं मात उभया दुरित। हरिवीण हित घेवों नको
१३४५३	घेवों	।।ज्ञा.गा.०९७७.०४।।	अणूचें प्रमाण न साहे डोळां। कैसा मुक्तीचा सोहळा घेवों पाहसी
१३४५४	घेवों	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
१३४५५	घेवोनि	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
१३४५६	घेशील	।।ज्ञा.गा.०८७५.०१।।	विष्णुवीण मार्ग घेशील अव्यंग। तरी वायांचि सोंग करणी तुझी
१३४५७	घेसी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
१३४५८	घोंगडियाचें	।।ज्ञा.गा.१०३९.०२।।	घोंगडियाचें मोल पैं जालें। चरणीं राहिलें विठ्ठलाचे
१३४५९	घोंगडियावरी	।।ज्ञा.गा.१०३८.०१।।	माझिया घोंगडियावरी ब्रह्माचा गोंडा। बाहिरी सांडा बैसावया
१३४६०	घोंगडी	।।ज्ञा.गा.१०३९.०१।।	घोंगडी घेऊनि हाटासि जाये। पंढरिये आहे वस्ती आम्हां
१३४६१	घोंगडी	।।ज्ञा.गा.१०४९.०१।।	जायाची घोंगडी नव्हती निज। म्हणउनी तुज विनवितसे
१३४६२	घोंगडी	।।ज्ञा.गा.१०५०.०१।।	कान्होबा तुझी घोंगडी चांगली रे। आम्हांशी कां दिली वांगली रे
१३४६३	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०८।।	प्रीतीचें पांघरूण काळें घोंगडें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें मज केलें उघडें
१३४६४	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.१०३५.०२।।	खिरजट घोंगडें फाटकें तें कैसें। वेचिलें कैसें भोगिजे गा
१३४६५	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.१०३५.०४।।	घोंगडें देईल तो एक दाता। रखुमादेविवरा मागों रे आतां
१३४६६	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.१०३६.०१।।	तुझें घोंगडें ऐकची चोख। दुजे वोळख अमंगळ
१३४६७	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.१०३६.०२।।	दे धडुत न घोंगडें मोठें । खिरपटें जळो देवा
१३४६८	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.१०३७.०२।।	हित ये खेपेसी बरवें जालें। सुरंग घोंगडें हाताशीं आलें

१३४६९	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.१०३७.०३।।	येणें पाडें न माये कोठें। घोंगडें मोठें सांपडलें
१३४७०	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.१०३९.०३।।	घोंगडें येक बैसलें थडी। उभयां गोडी विठ्ठलाची
१३४७१	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.१०४०.०१।।	काळें ना सावळें धवळें ना पिवळें। घोंगडें निराळें लाधलों मी
१३४७२	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.१०४१.०१।।	निरालंब घोंगडें अद्वैत पेठे। तेथ एक भेटे रूपेंवीण
१३४७३	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.१०४२.०१।।	अद्वैत पेठेहुनी घोंगडें आणिलें। अमोलिक घेतलें पंढरिये
१३४७४	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.१०४८.०२।।	मीतूंपण जाऊं दे दुरी। एकचि घोंगडें पांघरूं हरि
१३४७५	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.१०४९.०३।।	चौथें घोंगडें तेंही नाहीं। रखुमादेविवरा विठ्ठला पायीं
१३४७६	घोंटी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
१३४७७	घोंटु	।।ज्ञा.गा.१०७१.०४।।	छत्तीस अकरा घोंटु पैं घेतला। उदरेंवीण भरले पोट देखा
१३४७८	घोकिले	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
१३४७९	घोकिलें	।।ज्ञा.गा.०११४.०३।।	हेंचि धुरूसी आठवलें। उपमन्यें हेंचि घोकिलें। अंबऋषीनें साधिलें। रामकृष्ण उच्चारणीं
१३४८०	घोकिलें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०३।।	जें धुरुसी आठवलें। तेंचि उपमन्यें घोकिलें। तेंचि गजेंद्रा लाधलें। हित जालें तयांचें
१३४८१	घोकुनी	।।ज्ञा.गा.०६८६.०३।।	साचारी चौदा जाली वो। सेखीं अठरा घोकुनी राहिलें वो
१३४८२	घोट	।।ज्ञा.गा.०५९०.०५।।	राहे ज्ञानेश्वर एकचि एकट। ब्रह्मरस घोट घोटूनियां
१३४८३	घोटिला	।।ज्ञा.गा.०५५५.०३।।	रखुमादेविवरु चुळु पैं घोटिला। निधन जाहला शुद्धपणें
१३४८४	घोटी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
१३४८५	घोटी	।।ज्ञा.गा.०३७९.०३।।	चपळता सांगों उष्णता घोटी। घोटूनियां होटी समब्रह्मीं
१३४८६	घोटीं	।।ज्ञा.गा.०१९६.०१।।	आनंदाच्या ताटीं अमृताची वाटी। विवेक तारूं घोटीं रसनाबळें
१३४८७	घोटीं	।।ज्ञा.गा.०७३६.०१।।	आकाश जें दिसे दृष्टीचिया पोटीं। शून्यत्वासी घोटीं चैतन्यांत
१३४८८	घोटुनी	।।ज्ञा.गा.०६१५.०४।।	दृष्य एक चुळें घोटुनी बैसला। ज्ञानदेव धाला आत्मयोगें
१३४८९	घोटूनियां	।।ज्ञा.गा.०३७९.०३।।	चपळता सांगों उष्णता घोटी। घोटूनियां होटी समब्रह्मीं
१३४९०	घोटूनियां	।।ज्ञा.गा.०५९०.०५।।	राहे ज्ञानेश्वर एकचि एकट। ब्रह्मरस घोट घोटूनियां
१३४९१	घोटूनियां	।।ज्ञा.गा.०६१४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु राया। घोटूनियां माया राहियला
१३४९२	घोटे	।।ज्ञा.गा.०१८४.०२।।	आलिंगनीं सुख वाटे। प्रेम चिदानंदीं घोटे। हर्षे ब्रह्मांड उतटें। समूळ उठे मीपण

१३४९३	घोट्या	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
१३४९४	घोडा	।।ज्ञा.गा.१०८८.०२।।	हा घोडा हा राऊत करूनियां दावा। मग पदों बैसावा ब्रह्माचिये
१३४९५	घोडे	।।ज्ञा.गा.०३५९.०१।।	हस्ती घोडे हरण सिंहाडें। तैसें हें गुजराती लुगडें गे माये
१३४९६	घोरी	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें
१३४९७	घोरीं	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
१३४९८	घोळ	।।ज्ञा.गा.०२०९.०४।।	दिंडी टाळ घोळ गरुडटकियाचे भार। वैष्णवांचे गजर जिये नगरीं
१३४९९	घोळलें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०२।।	तें या पुंडलिका ओळलें। प्रेमप्रीतीनें घोळलें। भक्तिमातेनें चाळविलें। आधीन केलें आपणया
१३५००	घोळिली	।।ज्ञा.गा.०९०७.०१।।	सकुमार साखर कापुरें घोळिली। गोड परिमळु दोन्ही उरली
१३५०१	घोळीयेला	।।ज्ञा.गा.०९२२.०१।।	सुकुमार साकार परिमळें आगळें। कर्पुर परिमळें घोळीयेला
१३५०२	घोष	।।ज्ञा.गा.०८२२.०४।।	पश्चिमपंथीं नाडी घोष वाहे जिचा। तेथून ध्वनीचा विस्तार गा
१३५०३	घोष	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष
१३५०४	घोषें	।।ज्ञा.गा.००८२.०३।।	मुखवात नाहीं तरतसे बाहीं। नावें दिशा दाही आप घोषें
१३५०५	घोसुलें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
१३५०६	घ्या	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। हृदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो
१३५०७	घ्या	।।ज्ञा.गा.०१३७.०३।।	पुंडलिकाच्या भावार्था। गोकुळींहुनी जाला येतां । निजप्रेमभक्ति भक्तां। घ्या घ्या आतां म्हणतसे
१३५०८	घ्या	।।ज्ञा.गा.०१३७.०३।।	पुंडलिकाच्या भावार्था। गोकुळींहुनी जाला येतां । निजप्रेमभक्ति भक्तां। घ्या घ्या आतां म्हणतसे
१३५०९	घ्या	।।ज्ञा.गा.०२४७.०२।।	गोविंद घ्या वो दामोदर घ्या वो। तंव तंव हासती मथुरेच्या वो
१३५१०	घ्या	।।ज्ञा.गा.०२४७.०२।।	गोविंद घ्या वो दामोदर घ्या वो। तंव तंव हासती मथुरेच्या वो
१३५११	घ्या	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
१३५१२	घ्या	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें

१३५१३	घ्या	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
१३५१४	घ्यावयासी	।।ज्ञा.गा.०३७२.०२।।	आपण नेणतां ऋण घ्यावयासी गेलों। तंव तंव सर्वस्वेंसी बुडालों परोपरी देखा
१३५१५	घ्यावा	।।ज्ञा.गा.०७७४.०२।।	मी तूं हा विचार विवेकें शोधावा। गोविंद हा घ्यावा याच देहीं
१३५१६	घ्यावा	।।ज्ञा.गा.०७९३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पिंडीं शोध घ्यावा। ब्रह्मासीं पहावा ब्रह्म ठसा
१३५१७	घ्यावी	।।ज्ञा.गा.०७२०.०४।।	गुरुमुखें खूण। वोळखूनि घ्यावी। देहींच पहावी। मुक्तदशा
१३५१८	घ्यावी	।।ज्ञा.गा.०८२१.०४।।	ज्ञानोबाची वाणी पूर्ण रूपीं घ्यावी। देहींच पाहावी आत्मज्योती
१३५१९	घ्यावी	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
१३५२०	घ्यावी	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
१३५२१	घ्यावे	।।ज्ञा.गा.०१६३.०१।।	प्रमाण करावें नामासी। झुंझ घ्यावे यमदूतासी। मन वळावें नेमेंसी। हरिचरणीं लक्ष लावावें
१३५२२	घ्राण	।।ज्ञा.गा.००८३.०१।।	श्रवण त्वचा चक्षु जिव्हा घ्राण। दशहि इंद्रियें जाण हरीच्या ठायीं
१३५२३	घ्राण	।।ज्ञा.गा.०१६१.०१।।	एक सोपें आहे ध्यान। रामकृष्ण नारायण। नामेविण अमंगल जाण। मुख घ्राण सर्वदा
१३५२४	घ्राण	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
१३५२५	घ्राणा	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
१३५२६	घ्राणाची	।।ज्ञा.गा.०८७१.०२।।	घ्राणाची कळिका भ्रमर रुंजीका। तेथील झुळुका रुंजी करीं
१३५२७	घ्राणासी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
१३५२८	घ्राणीं	।।ज्ञा.गा.०५५४.०१।।	कापुराचें भांडें म्यां ब्रह्मरसें भरिलें। घ्राणीं निमालें परिमळेंसहित
१३५२९	घ्राणें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
१३५३०	चंचळ	।।ज्ञा.गा.०३०१.०२।।	चंचळ जालीये म्हणतील मज । कवणा सांगूं हें जिवींचें गूज

१३५३१	चंचळ	।।ज्ञा.गा.०३३९.०१।।	चंचळ चांदिणें सोमविणें भासलें। तेज निमालें रविबिंबेविणें
१३५३२	चंचळ	।।ज्ञा.गा.०५७६.०२।।	चंचळ मन ब्रह्मीं निश्चळ जालें। अवघेंचि निमालें ब्रह्मार्पणीं
१३५३३	चंचळ	।।ज्ञा.गा.०६०५.०४।।	मन हें विटाळ अखंड चंचळ। न राहे चपळ एके ठायीं
१३५३४	चंचूच्या	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
१३५३५	चंदन	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
१३५३६	चंदन	।।ज्ञा.गा.०२६९.०२।।	कृष्णसंगे बाली विव्हळ झाली निळी। चंदन अंगीं पोळी विरहज्वरें
१३५३७	चंदन	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
१३५३८	चंदन	।।ज्ञा.गा.०४९५.०४।।	चंदन जेवीं भरला अश्वत्थ फुलला। तैसा म्यां देखिला निराकार वो माये
१३५३९	चंदन	।।ज्ञा.गा.०६५२.०२।।	तोडुनि चंदन कर्दळीचें वन। बाभुळा रक्षण बैसविलें
१३५४०	चंदन	।।ज्ञा.गा.०९२२.०३।।	भवतरु भवमूळीं भवमूळ छेदन। तेंचि अंगीं चंदन लाविजेसु
१३५४१	चंदनाची	।।ज्ञा.गा.०२०६.०८।।	अंगीं चंदनाची उटी। तें देखोनि मन संतुष्टी
१३५४२	चंदनाची	।।ज्ञा.गा.०२६३.०३।।	चंदनाची चोळी। माझें सर्व अंग पोळी। कान्हो वनमाळी। वेगीं भेटवा कां
१३५४३	चंदनाची	।।ज्ञा.गा.०३२८.०५।।	कमळणी आमोद सुस्वाद मकरंद । चंदनाची अभेद उटी अंगीं
१३५४४	चंदनाच्या	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
१३५४५	चंदनादि	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
१३५४६	चंदनासी	।।ज्ञा.गा.०६१३.०२।।	चंदनासी होय बाभुळत्व प्राप्ती। परी ज्ञानी न शिवती जन्म कांहीं
१३५४७	चंदनाहुनी	।।ज्ञा.गा.०१२१.०४।।	शीतळ चंदनाहुनी वरतें। सुंदर सोनियाहुनी परतें
१३५४८	चंदनीं	।।ज्ञा.गा.०८७१.०१।।	कर्पूर अग्नीसी स्वदेहा नाशी। चंदनीं मासी न थारे देखा
१३५४९	चंदनु	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये

१३५५०	चंदनु	।।ज्ञा.गा.०२६३.०२।।	चांदवो चांदणें। चापेवो चंदनु। देवकीनंदनु। वीण अणू नावडे वो
१३५५१	चंदनु	।।ज्ञा.गा.०२८६.०९।।	बावन चंदनु मर्दिला अंगीं वो चर्चिला। कोणें सदैवें वरपडा जाला वो माये
१३५५२	चंदनु	।।ज्ञा.गा.०९०७.०३।।	तरुमाजीं जैसा एक चंदनु। राहिला वेधुनी वनस्पती
१३५५३	चंदनें	।।ज्ञा.गा.०२३२.०२।।	चांदिणें निर्मळ। चंदनें धवळतिये। पैल वृंदावनीं वासुगा गोविंदु खेळतिये
१३५५४	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०१८०.०६।।	बळी कृपाचार्य इंद्र सूर्य चंद्र। ब्रह्मा आदि इंद्र पूर्ण भक्त
१३५५५	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०१८८.०१।।	सोळा कळी चंद्र पूर्णिमे पूर्ण बोधु। संतजनां उद्‌बोधु सागरन्यायें
१३५५६	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०२४२.०१।।	तुझिये निढळीं कोटि चंद्र प्रकाशे। कमलनयन हास्यवदन हांसे
१३५५७	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०३२९.०४।।	सूर्यकर रश्मी चंद्र अहमस्मी । प्रकट झाल्या रश्मी जेथूनियां
१३५५८	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
१३५५९	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
१३५६०	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर
१३५६१	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०६२०.०२।।	इंद्र चंद्र देव ब्रह्मादि करुनी। संशयाची श्रेणी छेदिती ना
१३५६२	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
१३५६३	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
१३५६४	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०७४०.०३।।	सूर्य चंद्र दोन्ही प्रकाशले साजिरें । त्रिकुट संचरे अनाठसा
१३५६५	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०७४६.०३।।	गुंफेच्या आधारें चंद्र सूर्य चालती। विश्रांतीसी येती तये जवळी
१३५६६	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०७७९.०२।।	सहस्रदळावरी तेज शुद्ध असे। त्या तेजें प्रकाशें चंद्र बापा
१३५६७	चंद्र	।।ज्ञा.गा.०८२०.०१।।	आकाशाचे ठायीं चंद्र सूर्य तारा। सूक्ष्माचा फेरा सर्वां ठायीं
१३५६८	चंद्र	।।ज्ञा.गा.१०६२.०१।।	पौर्णिमेच्या दिनीं चंद्र अकळी । जाहला अमावस्ये ठेला पूर्ण कळी
१३५६९	चंद्र	।।ज्ञा.गा.१०६९.०२।।	रात्रि सूर्य वाहे दिनु चंद्र जाये। विपरीत गे माय देखियेलें
१३५७०	चंद्र	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या

१३५७१	चंद्रदाहें	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
१३५७२	चंद्रफळ	।।ज्ञा.गा.१०५६.०३।।	मेघधारी तपनपन केलें। तारापुष्पीं वरी पूजिलें। चंद्रफळ ज्या वाहिलें। ओवाळिलें रविदीपें
१३५७३	चंद्रभागे	।।ज्ञा.गा.०७०३.०५।।	तो हा चंद्रभागे तीरा पुंडलिकें दिधला थारा। बाप रखुमादेविवरा जडलें पायीं विठ्ठलची
१३५७४	चंद्रभागे	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
१३५७५	चंद्रभागे	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
१३५७६	चंद्रमा	।।ज्ञा.गा.०१८८.०२।।	नित्यता पूर्णिमा हृदयीं चंद्रमा। आलिंगन मेघश्यामा देतु आहे
१३५७७	चंद्रमा	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
१३५७८	चंद्रमा	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
१३५७९	चंद्रमा	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
१३५८०	चंद्रमा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०२।।	तूं आर्त चंद्रमा चकोरें आम्हीं। तृप्त झालों तुझ्या नामीं रया
१३५८१	चंद्रमा	।।ज्ञा.गा.०८०५.०१।।	अनुहत ध्वनी वरि चंद्रमा वर्तुळ। तेजाचे उमाळे अनंत तेथें
१३५८२	चंद्रमा	।।ज्ञा.गा.०८२२.०५।।	ध्वनीचेही वरी शुद्ध तेज असे। चंद्रमा प्रकाशें तेच ठायीं
१३५८३	चंद्रमा	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
१३५८४	चंद्रसूर्य	।।ज्ञा.गा.०७८६.०२।।	त्रिकुट श्रीहाट चंद्रसूर्य जाणा। पश्चिम मार्गीं खूण याची कीं रे
१३५८५	चंद्रसूर्य	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
१३५८६	चंद्रसूर्य	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष

१३५८७	चंद्रसूर्य	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
१३५८८	चंद्रसूर्य	।।ज्ञा.गा.१०७५.०४।।	तिचिये शेजारीं सतरावी सुंदरी। चंद्रसूर्य दोन्ही चवरी ढाळिती
१३५८९	चंद्रसूर्यविरहित	।।ज्ञा.गा.०७८५.०१।।	भ्रुवामध्यें तेज चंद्रसूर्यविरहित। आदी मध्य अंत संचलेंसे
१३५९०	चंद्रसूर्यासहित	।।ज्ञा.गा.०१९३.०५।।	कोटि दोषांचीं किल्मिषें। जळोनि जाति निमिषें। यास वेदशास्त्र साक्षें। चंद्रसूर्यासहित
१३५९१	चंद्रसूर्यासहित	।।ज्ञा.गा.१०५४.०१।।	अलक्षलक्षीं मी लक्षीं। तेथें दिसती दोही पक्षी। वेद शास्त्रां हेचि साक्षी। चंद्रसूर्यासहित
१३५९२	चंद्रसूर्याहुनी	।।ज्ञा.गा.०७६०.०३।।	चंद्रसूर्याहुनी तेज तें आगळें। अव्यक्तें व्यापिलें अनुभवें
१३५९३	चंद्रसूर्यो	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
१३५९४	चंद्रा	।।ज्ञा.गा.०४००.०१।।	चंद्रा पूर्णिमे पूर्ण शोभा। कळा तुटलिया कैची तेथें प्रभा
१३५९५	चंद्रांतील	।।ज्ञा.गा.०७९०.०२।।	चंद्रांतील जळ ते सत्रावी केवळ। नादबिंदा कल्होळ गर्भी झाला
१३५९६	चंद्राची	।।ज्ञा.गा.०७७९.०१।।	प्रणवाचे भेद उकलावे देहांत। चंद्राची मी मात सांगतसें
१३५९७	चंद्राचे	।।ज्ञा.गा.०८२२.०६।।	चंद्राचे वरी एक निराळाच मध्य। स्त्रियेचे निजबोधें निजरूप
१३५९८	चंद्रातें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे ह्रदयीं ध्यातु रया
१३५९९	चंद्रार्क	।।ज्ञा.गा.०१८३.०६।।	बळी आणि भीष्म प्रल्हाद नारद। बिभीषणावरद चंद्रार्क
१३६००	चंद्रार्क	।।ज्ञा.गा.१०५४.१७।।	बाळछंदो बावीस जन्में। तोडिली भवाब्धीची कर्में। चंद्रार्क तारांगणें । रश्मी दान घेतला हरि
१३६०१	चंद्रासवें	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
१३६०२	चंद्रासी	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख। कर्में चंद्रासी घडला दोष। कर्में भार वाहती कूर्म शेष। कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा
१३६०३	चंद्रोदयीं	।।ज्ञा.गा.०४६२.०४।।	चंद्रोदयीं कमळें प्रकाशिलीं सितें। तैसें तुझें भरितें करीं आम्हां
१३६०४	चकचकिती	।।ज्ञा.गा.०४३३.०६।।	निवृत्ति पहावयाची रीति। कैसी कडणसी केली निगुति। तेव्हां चकचकिती। भलतीकडे
१३६०५	चकोर	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
१३६०६	चकोर	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया

१३६०७	चकोर	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
१३६०८	चकोर	।।ज्ञा.गा.०९०४.०३।।	अमृतकराचे रश्मी चकोर सेविती। तें सुख कोण कैसें बोलिजे रया
१३६०९	चकोर	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
१३६१०	चकोर	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
१३६११	चकोरां	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
१३६१२	चकोरां	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
१३६१३	चकोरें	।।ज्ञा.गा.०४०३.०२।।	तूं आर्त चंद्रमा चकोरें आम्हीं। तृप्त झालों तुझ्या नामीं रया
१३६१४	चकोरें	।।ज्ञा.गा.०४७०.०५।।	चकोरें सेविती आळीउळें पहाती। घटघटा घेती अमृतपान
१३६१५	चक्र	।।ज्ञा.गा.०७४८.०३।।	मणीपूर चक्र नाभिस्थान कमळ। सहा अंगुळांचा खेळ असे तेथें
१३६१६	चक्र	।।ज्ञा.गा.०८३९.०१।।	अमृतयोग निगमनी हुडा। पाहिला चक्र मनोमाया। बोलावया शुद्ध। सिद्ध झालों
१३६१७	चक्र	।।ज्ञा.गा.०८९३.०३।।	डोळां घालोनियां बोट चक्र जें पाहावें। न दिसतां जाणावें पांच दिवस
१३६१८	चक्र	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपणया आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
१३६१९	चक्र	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
१३६२०	चक्र	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
१३६२१	चक्र	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
१३६२२	चक्रचाळ	।।ज्ञा.गा.०६७०.०२।।	चाळवी चक्रचाळ अलगट गोपाळ। यानें केला सुकाळ सहज सुखाचा वो माये
१३६२३	चक्रधरा	।।ज्ञा.गा.०३२२.१५।।	बाप चक्रधरा रखुमादेविवरा । उबगला संसारा येऊं नेदी
१३६२४	चक्रधरू	।।ज्ञा.गा.०५७९.०१।।	चक्राकार चक्ररूप चक्रधरू म्हणवी। पाहतां अंतरीं न दिसे कांहीं

१३६२५	चक्रपाणी	।।ज्ञा.गा.०५५०.०३।।	पांचांची मिळणी। साही चक्रपाणी। दशमाची कहाणी। येकादश
१३६२६	चक्रपाणी	।।ज्ञा.गा.०६७०.०३।।	सांगवी ते सांगणी उमगुनी चक्रपाणी। त्या निर्गुणाचे रहाणी मी रिघालें वो माये
१३६२७	चक्रपाणी	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णूं चक्रपाणी बहु काळें गे माय
१३६२८	चक्ररूप	।।ज्ञा.गा.०५७९.०१।।	चक्राकार चक्ररूप चक्रधरू म्हणवी। पाहतां अंतरीं न दिसे कांहीं
१३६२९	चक्रवाकें	।।ज्ञा.गा.०२४६.०६।।	बुद्धिबोध चक्रवाकें मिनली आपणियां। देहबुद्धि कुमुदिनी सुकोनी गेलीसे विलया
१३६३०	चक्रा	।।ज्ञा.गा.००३९.०१।।	सारंगधरु तो। चक्रा आधारु हरि तो गे बाई
१३६३१	चक्राकार	।।ज्ञा.गा.०००७.०२।।	नागेश वेढा चक्राकार । शेंदूर पिवळा सारंगा सार । श्रुतिगुजाचा महेश्वर । निवृत्ति पूजूं आतां
१३६३२	चक्राकार	।।ज्ञा.गा.०५७९.०१।।	चक्राकार चक्ररूप चक्रधरू म्हणवी। पाहतां अंतरीं न दिसे कांहीं
१३६३३	चक्राकाराचा	।।ज्ञा.गा.०८४०.०५।।	सद्गुरु आश्रयाचा धडा। एकसरा वाचिला पाडा। अंगा लागूं पाहे रगडा। चक्राकाराचा
१३६३४	चक्षलक्षी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
१३६३५	चक्षु	।।ज्ञा.गा.००८३.०१।।	श्रवण त्वचा चक्षु जिव्हा घ्राण। दशहि इंद्रियें जाण हरीच्या ठायीं
१३६३६	चक्षु	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
१३६३७	चक्षु	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा
१३६३८	चक्षु	।।ज्ञा.गा.०४६९.०३।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना योगाची धारणा। जीवशीव करूणा चक्षु दृढ करी
१३६३९	चक्षु	।।ज्ञा.गा.०५०८.०२।।	आनंदाचे चक्षु उघडी पातीं। शब्दांनि शब्दां अतीति मी जहालिये वो माय
१३६४०	चक्षु	।।ज्ञा.गा.०७६४.०४।।	ज्ञानदेव चक्षु झाला परेवरी। यापरती बरोबरी नाहीं बापा
१३६४१	चक्षु	।।ज्ञा.गा.०७६९.०१।।	दिव्यरूप चक्षु कैशापरी झाला। ठसा हा उमटला कवण्यापरी
१३६४२	चक्षु	।।ज्ञा.गा.०८०६.०२।।	चक्षूचे अंतरीं चक्षु देखे पूर्ण। हेचि कीं रे खूण तुझे ठायीं
१३६४३	चक्षु	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
१३६४४	चक्षु	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
१३६४५	चक्षुदृष्टि	।।ज्ञा.गा.०४५२.०२।।	दिव्य चक्षुदृष्टि निवृत्तीनें दिधली। अवघीच बुझाली विष्णुमाया
१३६४६	चक्षुद्वय	।।ज्ञा.गा.०४६६.०४।।	चक्षुद्वय तेज हरिरूपीं बिंब। पृथ्वीतळ अंभ हरि दिसे
१३६४७	चक्षुपक्षपादयुगळ	।।ज्ञा.गा.०८९९.०३।।	चक्षुपक्षपादयुगळ अधिष्ठान। हरिवीण श्रवण करूं नको

१३६४८	चक्षुवीण	।।ज्ञा.गा.०५६३.०३।।	रखुमादेविवरु हातेंविण स्पर्शले। चक्षुवीण देखिले निजब्रह्म हे माये
१३६४९	चक्षू	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गें!
१३६५०	चक्षूंचीं	।।ज्ञा.गा.०३६९.०२।।	पाहतां पारणीं फिटलीं चक्षूंचीं। सर्व आवडीची कोथळी लाधली वो माये
१३६५१	चक्षूंविण	।।ज्ञा.गा.०७१२.०४।।	रखुमादेविवरु हातेविण स्पर्शो गेलें। चक्षूंविण देखिलें निजब्रह्म गे माये
१३६५२	चक्षूचे	।।ज्ञा.गा.०७४०.०२।।	शून्य ब्रह्म पूर्ण चक्षूचे अंतरीं। निर्विकार निरंजन तोचि तें गा
१३६५३	चक्षूचे	।।ज्ञा.गा.०८०६.०२।।	चक्षूचे अंतरीं चक्षु देखे पूर्ण। हेचि कीं रे खूण तुझे ठायीं
१३६५४	चक्षूच्या	।।ज्ञा.गा.०५१०.०१।।	दृष्टीचें गुज सच्चिदानंद सहज। ते चक्षूच्या अंतरीं निज निरोपिलें वो माय
१३६५५	चक्षें	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
१३६५६	चघळूनि	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
१३६५७	चटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
१३६५८	चटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
१३६५९	चटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
१३६६०	चटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
१३६६१	चटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
१३६६२	चटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
१३६६३	चढतां	।।ज्ञा.गा.०८०५.०३।।	तेथुनी महाद्वार उन्मनीची वार्ता। त्यावरी चढतां रीग नसे
१३६६४	चढतांचि	।।ज्ञा.गा.०७५२.०३।।	ज्ञानदेवा ब्रह्म लाधलें अवचट। उन्मनीचा घाट चढतांचि
१३६६५	चढती	।।ज्ञा.गा.०६१३.०१।।	सरिता येऊनियां चढती ब्रह्मगिरी। परी ज्ञानी न धरी जन्म कांहीं
१३६६६	चढत्या	।।ज्ञा.गा.०३४१.०३।।	चढत्या वाढत्या गोष्टी प्रगट दिसे घटीं। नानारूपें वैकुंठीं नेऊन घाली रया
१३६६७	चढावे	।।ज्ञा.गा.१११३.०६।।	कुंडलनीकू खूब चढावे ब्रह्मरंध्रकू जावे। चलता है पानीके उपर बोलत सोई होवे

१३६६८	चढे	।।ज्ञा.गा.०३८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आदिमध्य समता। सुखें पाहतां चढे हातां
१३६६९	चढे	।।ज्ञा.गा.०४३९.०२।।	भवार्णवाची येरझार मोडे। तरीच सद्गुरुसंग घडे। हातां कामधेनु चढे। अलक्षाची
१३६७०	चढे	।।ज्ञा.गा.०४३९.०७।।	वैराग्याविण मुक्ति जोडे। निदान वृत्ति हातां चढे। सोपा गुह्य झाला गूढ। ज्ञानदेवाचा
१३६७१	चढे	।।ज्ञा.गा.०७७६.०३।।	ज्ञानदेव चढे ऐसी वाट देख। आकाशीं असे मुख तिचे कैसें
१३६७२	चढे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
१३६७३	चढे	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
१३६७४	चतुर	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
१३६७५	चतुर	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघःश्याम बोलला अंबरीं ये माये
१३६७६	चतुर	।।ज्ञा.गा.०५८२.०४।।	पयाचिये कुंभीं पडे बिंदुविष। चतुर तयास न घेपती
१३६७७	चतुरपणें	।।ज्ञा.गा.०३३८.०१।।	चतुरपणें चतुराननु पैं भागला। शिवुपणें शिवरूपु पैं जाहला
१३६७८	चतुरा	।।ज्ञा.गा.०९७१.०२।।	न बुडे न कळे न भीये चोरा। ते वस्तु चतुरा सेविजेसु
१३६७९	चतुरा	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
१३६८०	चतुरा	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
१३६८१	चतुरानना	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
१३६८२	चतुराननु	।।ज्ञा.गा.०३३८.०१।।	चतुरपणें चतुराननु पैं भागला। शिवुपणें शिवरूपु पैं जाहला
१३६८३	चतुरे	।।ज्ञा.गा.०२५६.०२।।	गौळणी चतुरे झडकरीं। जाय मथुरे विकरा करी
१३६८४	चतुर्दशरत्नीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.०४।।	क्षीरसिंधुहि दुहिला। चतुर्दशरत्नीं भरला। नेघे तेथील साउला। मज अबोला प्रपंचेसी
१३६८५	चतुर्देहाची	।।ज्ञा.गा.०३७६.०१।।	चतुर्देहाची भरणी पुरली। एकाएकीं देखिली निजतनु
१३६८६	चतुर्देहेंवीण	।।ज्ञा.गा.०९३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलही नव्हे। नव्हे तो होये चतुर्देहेंवीण
१३६८७	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.००६४.०३।।	मातृ पितृ भ्राता सगोत्र अपार। चतुर्भुज नर होऊनि ठेले
१३६८८	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो
१३६८९	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज

१३६९०	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.०१५९.०२।।	हरिकथा श्रवण। तेणें दोषासी दहन। अंतीं पावे नारायण। चतुर्भुज करी भक्तांसी
१३६९१	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
१३६९२	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.०२७८.०४।।	सबाह्य सभोंवतें चतुर्भुज सांवळें। सर्वभूतीं विवळे कृष्णरूपें
१३६९३	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.०३४४.०३।।	सांवळा डोळसु चतुर्भुज रूपडें। दिसे चहूंकडे एकतत्त्व
१३६९४	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.०४५५.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति आपणांसकट। अवघेंची वैकुंठ चतुर्भुज
१३६९५	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.०९५२.०२।।	तंव चतुर्भुज हरि हृदयमंदिरीं। तया नमन करीं विज्ञानेंसी
१३६९६	चतुष्टय	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
१३६९७	चतुष्टय	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
१३६९८	चतुष्टयता	।।ज्ञा.गा.०५९६.०४।।	भास चतुष्टयता दोन्ही अनादि। जाहली उपाधी मुळींहुनी
१३६९९	चतुष्टवरा	।।ज्ञा.गा.०००६.०२।।	ध्यान मनन दोन्ही करा । देता बोधिता चतुष्टवरा । मंगलदायक वटेश्वरा । पूजूं आतां
१३७००	चतुष्पदा	।।ज्ञा.गा.०४६६.०१।।	त्रिपदा चतुष्पदा गायत्रीस्मरण। त्याचें विस्मरण हरिप्रेमें
१३७०१	चपलत्वेंसी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०७।।	तेथुनी ऊर्ध्व छिद्र मुंगी नेत्रातुल्य। त्यांतून उडणें भले चपलत्वेंसी
१३७०२	चपळ	।।ज्ञा.गा.०६०५.०४।।	मन हें विटाळ अखंड चंचळ। न राहे चपळ एके ठायीं
१३७०३	चपळता	।।ज्ञा.गा.०३७९.०३।।	चपळता सांगों उष्णता घोटी। घोटूनियां होटी समब्रह्मीं
१३७०४	चपळत्वें	।।ज्ञा.गा.०७४५.०२।।	रात्रंदिवस मन चपळत्वें धावतें। तेंही सत्रावीतें न पवेची
१३७०५	चमकतें	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
१३७०६	चमत्कार	।।ज्ञा.गा.०७३१.०८।।	ऐसा देखोनी चमत्कार म्हणती साक्षात्कार। ईश्वर आहे हा तारक वंशासी
१३७०७	चरण	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
१३७०८	चरण	।।ज्ञा.गा.०१२३.०५।।	रिघे रे शरण। तुज नाहीं मरण। ठकिसी चरण। श्रीविठ्ठलाचें
१३७०९	चरण	।।ज्ञा.गा.०१८१.०२।।	देखतां ज्याचे चरण। यम जातसे शरण। ऐसें सुकृताचे वर्णन। कवणें करावें तयाचें
१३७१०	चरण	।।ज्ञा.गा.०१९४.०२।।	रामकृष्ण नारायण। ऐसे करिती जे स्मरण। त्यांचे वंदावे चरण। साष्टांगें निजभावेसी
१३७११	चरण	।।ज्ञा.गा.०२००.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान मनमौन्य चरण। आपणचि मग्न तेथें जाले
१३७१२	चरण	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन

१३७१३	चरण	।।ज्ञा.गा.०२८४.०२।।	भेटवा वो त्यासी चरण झाडीन केशीं। सगुणरूपासी मी वो भाळलिये
१३७१४	चरण	।।ज्ञा.गा.०५६९.०२।।	लक्षाचा लाभ मज घडला गे माय। कवणें उपायें चरण जोडलें वो
१३७१५	चरण	।।ज्ञा.गा.०५९५.०३।।	सर्वांचे चरण वंदितसों सदा। श्रेष्ठपण कदा कीरें नसे
१३७१६	चरण	।।ज्ञा.गा.०६७३.०१।।	देखिले तुमचे चरण निवांत राहिलें मन। कासया त्यजीन प्राण आपुला गे माये
१३७१७	चरण	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध
१३७१८	चरण	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
१३७१९	चरण	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे
१३७२०	चरण	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
१३७२१	चरण	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
१३७२२	चरण	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
१३७२३	चरण	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
१३७२४	चरण	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदू तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
१३७२५	चरण	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!
१३७२६	चरण	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
१३७२७	चरण	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
१३७२८	चरणकमळ	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय

१३७२९	चरणकमळ	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
१३७३०	चरणकमळ	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
१३७३१	चरणकमळदळु	।।ज्ञा.गा.०९२६.०२।।	चरणकमळदळु रे भ्रमरा। भोगी तूं निश्चळु रे भ्रमरा
१३७३२	चरणकमळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
१३७३३	चरणकमळीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
१३७३४	चरणकमळीं	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
१३७३५	चरणतीर्थें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०३।।	तयाचेनि चरणतीर्थें। पावन होती सकल पुनीतें। अंतीं सकळ वैकुंठपंथें। मोक्षसुख पावतील
१३७३६	चरणरज	।।ज्ञा.गा.०१४०.०५।।	कीर्तन केलीया वाळवंटीं। घेतां वैष्णवांची भेटी। होईल संसाराची तुटी। चरणरज वंदितां
१३७३७	चरणरजरेणु	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापड्या !
१३७३८	चरणरजीं	।।ज्ञा.गा.००९६.०१।।	सांवळिये तेजीं भक्ति पसु ओल। इंद्रियां शरण चरणरजीं
१३७३९	चरणस्पर्शें	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शें तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
१३७४०	चरणा	।।ज्ञा.गा.०७५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसा योगीराणा। तयाचिया चरणा प्रणिपात
१३७४१	चरणा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
१३७४२	चरणां	।।ज्ञा.गा.०४५२.०६।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या चरणां। कांसवीचा पान्हा पाजियेला
१३७४३	चरणांगुष्टीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये

१३७४४	चरणांगुष्ठ	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
१३७४५	चरणाजवळीं	।।ज्ञा.गा.१०४०.०२।।	मागील रगटें झाडिलें आतां। पंढरीनाथा चरणाजवळीं
१३७४६	चरणारविंदीं	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
१३७४७	चरणाहुनी	।।ज्ञा.गा.०६९९.०२।।	देखिले स्वरूप विठ्ठल नामरूप। पारुषेना चित्त त्याचे चरणाहुनी
१३७४८	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०००४.०१।।	अनुपम्य मनोहर । कांसे शोभे पितांबर । चरणीं ब्रीदाचा तोडर । देखिला देवो
१३७४९	चरणीं	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
१३७५०	चरणीं	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
१३७५१	चरणीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
१३७५२	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०१००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। मन चरणीं गोंवीं। हारपला देहभावीं। जालासे गोसावी एकरूप
१३७५३	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०१०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुझी आण। काया वाचा चित्त चरणीं ठेविलेंसे गहाण
१३७५४	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
१३७५५	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०२०६.०५।।	कासे कसिला पितांबरु। चरणीं ब्रिदाचा तोडरु
१३७५६	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
१३७५७	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
१३७५८	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०२७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु दैवत। मनें घर तेथें चरणीं केलें
१३७५९	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०४१४.०२।।	अवघी मूर्ति तुजपें ध्यावें। अवघा चरणीं तुझ्या पंथीं चालावें

१३७६०	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०४१८.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे तूंतें जीवें वोवाळिलें। शिर निरोपिलें तुझ्या चरणीं
१३७६१	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
१३७६२	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
१३७६३	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
१३७६४	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०८०७.०३।।	ज्ञानदेवा बाई निवृत्ति वदवितां। त्याचे चरणीं हिताहित झालें
१३७६५	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०८१२.०१।।	नयनांतील रूप जो हें देखे पुरुष। त्याचे चरणीं वास असे माझा
१३७६६	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०८५०.१०।।	म्हणोनी याच्या चरणीं घालोनियां मिठी। निजपदीं बैसवी शेवटीं तुज
१३७६७	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें
१३७६८	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
१३७६९	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०९०३.०३।।	अष्टोत्तरशें तीर्थें जयाच्या चरणीं। तो तुझ्या हृदयभुवनीं आत्मारामु
१३७७०	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०९२१.०६।।	विठ्ठलरखुमाईचे भांडणी। कोण करी बुझावणी। निवृत्तीचें चरणीं। शरण ज्ञानदेव
१३७७१	चरणीं	।।ज्ञा.गा.०९६२.०४।।	पडतासि दृष्टि निवृत्तीच्या चरणीं। मा ज्ञानदेवो मनीं धरुनी ठेला
१३७७२	चरणीं	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
१३७७३	चरणीं	।।ज्ञा.गा.१०३९.०२।।	घोंगडियाचें मोल पैं जालें। चरणीं राहिलें विठ्ठलाचे
१३७७४	चरणीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
१३७७५	चरणीं	।।ज्ञा.गा.१११६.०४।।	रखुमादेविवरा बापा विठ्ठलाची आण। कायावाचाचित्तें चरणीं ठेविलीस गहाण
१३७७६	चरणींच्या	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
१३७७७	चरणोदकीं	।।ज्ञा.गा.०८१७.०३।।	त्याचे चरणोदकीं जान्हवी पवित्र। सहस्रदळावर लक्ष ज्याचें
१३७७८	चरतां	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो

१३७७९	चरती	।।ज्ञा.गा.०२२७.०३।।	पाणिया निघाल्या गाई चरती कळंबा ठायीं। हांकितसे लवलाही संवगडा
१३७८०	चरफडे	।।ज्ञा.गा.०९०६.०३।।	अमृतें भोजन घडे कांजियाने चूळ जोडे। मग तये चरफडे मिती नाहीं
१३७८१	चराचर	।।ज्ञा.गा.००११.०५।।	जो मनबुद्धिसी अगोचर । तोचि झाला चराचर । हा आत्मसुखाचा विचार । अपविस्तार केला जेणें
१३७८२	चराचर	।।ज्ञा.गा.००५०.०३।।	अव्यक्त निराकार नाहीं त्या आकार। जेथोनि चराचर हरिसी भजे
१३७८३	चराचर	।।ज्ञा.गा.०१२०.०६।।	ऐसें अनंत अपार। नामें तरले चराचर। नाम पवित्र आणि परिकर। रखुमादेविवराचें
१३७८४	चराचर	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
१३७८५	चराचर	।।ज्ञा.गा.०५०३.०२।।	जगजीव ईश्वर क्षरला चराचर। लक्षालक्ष पार अलिप्तपणें
१३७८६	चराचर	।।ज्ञा.गा.०७१३.०४।।	चराचर रूप देवचि पैं जाला। लय होउनि ठेला आत्मरूपीं
१३७८७	चराचर	।।ज्ञा.गा.०८०४.०२।।	दैवी असुरी पूर्व पश्चिम मार्ग कीं रे। शून्यांतील सारें चराचर हें
१३७८८	चराचर	।।ज्ञा.गा.०८११.०१।।	स्वरूपाचें ध्यानीं निरंजन पाहिलें। डोळ्यानें दाविलें चराचर
१३७८९	चराचर	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
१३७९०	चराचर	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
१३७९१	चराचरां	।।ज्ञा.गा.०४६२.०२।।	तैसा तूं गभस्ति निवृत्ति उदारा। उगवोनी चराचरां तेज केलें
१३७९२	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.०१११.०३।।	रखुमादेविवरु निर्धारी। पडों नेदी चराचरीं
१३७९३	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
१३७९४	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
१३७९५	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.०१९६.०८।।	धन्य पंढरीनगरी फावली चराचरीं। धन्य जो भूमीवरी दृष्टीभरी हरि देखे
१३७९६	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.०१९९.०२।।	तें रूप पंढरी क्षरलें चराचरीं। माझें माझ्या घरीं बिंबलेंसे
१३७९७	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.०३४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची थोरी। आपण चराचरीं नांदतसे
१३७९८	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
१३७९९	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.०८०९.०३।।	कैवल्य देह तो ज्ञानदेवें पाहिला। पहाणें होऊनी ठेला चराचरीं

१३८००	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे
१३८०१	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.०९४४.०१।।	येथें तेथें दुरी तो नांदे मंदिरीं। आत्मा चराचरीं एकपणें
१३८०२	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.१०४२.०२।।	चौ हातांची भरणी आली। तिये चराचरीं ऐसें नाहीं
१३८०३	चराचरींचे	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
१३८०४	चराचरींचे	।।ज्ञा.गा.०१८२.०३।।	गातां वातां नाचतां प्रेमें उल्हासें। चराचरींचे दोष नासिले अनायासें
१३८०५	चराचरें	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
१३८०६	चरावया	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
१३८०७	चरित्र	।।ज्ञा.गा.०४४८.०२।।	कृपाळु श्रीगुरु ओळला सर्वत्र। आपेआप चरित्र दृष्टि दावी
१३८०८	चरे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
१३८०९	चरे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०२।।	ती अखरींच चरे रे। सर्वसाक्षी वरती जाय रे कान्हो
१३८१०	चर्चावा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
१३८११	चर्चिला	।।ज्ञा.गा.०२८६.०९।।	बावन चंदनु मर्दिला अंगीं वो चर्चिला। कोणें सदैवें वरपडा जाला वो माये
१३८१२	चर्म	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
१३८१३	चर्म	।।ज्ञा.गा.०९५३.०१।।	औट हात चर्म देह बांदवडी। त्रिगुणाची घडी नुगवे रया
१३८१४	चर्म	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
१३८१५	चर्मचक्षु	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
१३८१६	चर्मदृष्टि	।।ज्ञा.गा.०४९४.०३।।	बोलों जातां जेणें जिव्हाचि खादली। पाहातां पाहातां नेली चर्मदृष्टि

१३८१७	चर्मदेहीं	।।ज्ञा.गा.००८७.०१।।	तिहीं त्रिगुणीं ओतिलें। त्रिपुटिसी गोविलें। आणुनी बांधिलें। चर्मदेहीं
१३८१८	चलता	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
१३८१९	चलता	।।ज्ञा.गा.१११३.०६।।	कुंडलनीकू खूब चढावे ब्रह्मरंध्रकू जावे। चलता है पानीके उपर बोलत सोई होवे
१३८२०	चलति	।।ज्ञा.गा.०१९९.०१।।	न चलति शब्द खुंटले पैं वाद। एकतत्त्व भेद नाहीं रूपा
१३८२१	चला	।।ज्ञा.गा.००९८.०२।।	चला जाऊं पाहूं आत्मराज घटीं। नामें नेतु तटीं वैकुंठीचिया
१३८२२	चला	।।ज्ञा.गा.०४३७.०२।।	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
१३८२३	चला	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
१३८२४	चलुवाने	।।ज्ञा.गा.०२१७.०२।।	चलुवाने चलुवाने पंढरिराया। यल्ले दौर्नर्क बारन्ने
१३८२५	चलुवाने	।।ज्ञा.गा.०२१७.०२।।	चलुवाने चलुवाने पंढरिराया। यल्ले दौर्नर्क बारन्ने
१३८२६	चले	।।ज्ञा.गा.०२६८.०३।।	न चले न चले कांहीं करणें कामान। याचें पहाणेंची विंदान कामानिया
१३८२७	चले	।।ज्ञा.गा.०२६८.०३।।	न चले न चले कांहीं करणें कामान। याचें पहाणेंची विंदान कामानिया
१३८२८	चले	।।ज्ञा.गा.०२९८.०३।।	आपुलें केलें तें कांहीं न चले वो आतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठला देखतां
१३८२९	चले	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
१३८३०	चले	।।ज्ञा.गा.०५५१.०३।।	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये
१३८३१	चले	।।ज्ञा.गा.०५५१.०३।।	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये
१३८३२	चले	।।ज्ञा.गा.०८९०.०२।।	काळाचें भातुकें शृंगारिलें कौतुकें। जातसे तें देख परी न चले कांहीं
१३८३३	चलेचि	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
१३८३४	चळ	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
१३८३५	चळ	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
१३८३६	चळचळां	।।ज्ञा.गा.०६३५.०३।।	जे का पारंगत श्रेष्ठ भागवत। चळचळां कांपत काळ तया
१३८३७	चळण	।।ज्ञा.गा.०३५५.०२।।	त्यासी चैतन्य नाहीं गुण नाहीं। चळण नाहीं गुण रूप नाहीं

१३८३८	चळणगती	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
१३८३९	चळथा	।।ज्ञा.गा.०१५९.०१।।	जिये गावीं हरिकथा। भक्त नांदती सर्वदा। तेथें देवांचिया चळथा। वेगीं पळती निर्धारें
१३८४०	चळथा	।।ज्ञा.गा.०४५७.०२।।	तैसें झालें ज्ञाना उन्मनीं उलथा। प्रपंच चळथा उडालिया
१३८४१	चळथा	।।ज्ञा.गा.०९४३.०१।।	संसारकथा प्रपंच चळथा। मनाचा उलथा विरुळा जाणे
१३८४२	चळपळ	।।ज्ञा.गा.१०५१.१६।।	आतां तळमळ। धरणींपारणीं हळाहळ। तीर्थयात्रे लागीं चळपळ। घेतलें बळ तपाचें
१३८४३	चळे	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्मे वेव्हार
१३८४४	चळेना	।।ज्ञा.गा.०६५७.०४।।	चळेना ढळेना जैसें तैसें तेंचि। उपमा आणिकाची केंवीं साहे
१३८४५	चळेना	।।ज्ञा.गा.११०३.०७।।	चळेना ढळेना जैसेंचि तैसेंचि। उपमा कोणाची केंवी साहे
१३८४६	चळेल	।।ज्ञा.गा.०८९४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधेल। नाहींतरी चळेल मध्यभागीं
१३८४७	चळेल	।।ज्ञा.गा.०९८९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधलें। ना तरी चळेल मध्यभागीं
१३८४८	चवरी	।।ज्ञा.गा.१०७५.०४।।	तिचिये शेजारीं सतरावी सुंदरी। चंद्रसूर्य दोन्ही चवरी ढाळिती
१३८४९	चवाळें	।।ज्ञा.गा.१०४३.०१।।	माझें चवाळें रंगाचें बहुतें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें दिधलें गे माय
१३८५०	चवाळें	।।ज्ञा.गा.१०४३.०२।।	चवाळें शुद्ध चहूं पालवी। व्योमाकारें वेद प्रसिद्ध पांघुरवी
१३८५१	चवाळें	।।ज्ञा.गा.१०४४.०१।।	निरंजना गाई चारूं गेलों। तंव चवाळें तेथें एक पावलों
१३८५२	चवाळें	।।ज्ञा.गा.१०४४.०२।।	मज निर्गुणें आड वारिलें। चवाळें हिरोनि जिणें बुडविलें
१३८५३	चवाळें	।।ज्ञा.गा.१०४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें इतुकें केलें। माझें चवाळें हिरोनि नेलें गे माय
१३८५४	चवाळें	।।ज्ञा.गा.१०४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें सुभटे। मज चवाळें दिधलें गोमटें गे माये
१३८५५	चवाळें	।।ज्ञा.गा.१०४६.०१।।	चवाळ्याची सांगेन मातु। चवाळें पांघुरे पंढरीनाथु
१३८५६	चवाळें	।।ज्ञा.गा.१०४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु श्रीगुरुराणा। चवाळें पांघुरवी निरंजना गे माय
१३८५७	चवाळें	।।ज्ञा.गा.१०४७.०१।।	निर्गुण चवाळें आणिलें। बापनिवृत्तीनें मज पांघुरविलें
१३८५८	चवाळ्याचा	।।ज्ञा.गा.१०४६.०२।।	गोधनें चारितां हरि पांघुरला। मज चवाळ्याचा त्यागु पैं दिधला
१३८५९	चवाळ्याची	।।ज्ञा.गा.१०४६.०१।।	चवाळ्याची सांगेन मातु। चवाळें पांघुरे पंढरीनाथु
१३८६०	चवी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा

१३८६१	चहूं	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
१३८६२	चहूं	।।ज्ञा.गा.००४९.०१।।	चहूं वेदीं जाण साही शास्त्रीं कारण। अठराही पुराणें हरिसी गाती
१३८६३	चहूं	।।ज्ञा.गा.०२४९.०३।।	चहूं मार्गीं गेलें न संपडे वाट। मग चैतन्याचा घाट वेधलिये
१३८६४	चहूं	।।ज्ञा.गा.०५०३.०३।।	चहूं देहां ग्रासी व्याला तत्त्वें तत्त्वेंसी। हरि वैराटेसी एक वृक्ष
१३८६५	चहूं	।।ज्ञा.गा.०५४०.०३।।	देश वाढले दीस आटले। चहूं द्वारें कोंदलें ब्रह्मतेज
१३८६६	चहूं	।।ज्ञा.गा.०७३५.०१।।	चहूं शून्यांचा भेद कैसा पाहावा देहीं। ब्रह्मरंध्रीं नि:संदेहीं निजवस्तू
१३८६७	चहूं	।।ज्ञा.गा.०७३९.०४।।	चहूं शून्यवर्ण देह चार पहा। कृष्ण नीळ शोभा विकासली
१३८६८	चहूं	।।ज्ञा.गा.०७४२.०१।।	चहूं शून्यांआरुतें महाशून्यापरुतें। सर्वांसी पहातें तेंचि तें गा
१३८६९	चहूं	।।ज्ञा.गा.०७६०.०१।।	उन्मनी संयोगें गोसावी विराजे। चहूं देहांचें ओझें निवारोनी
१३८७०	चहूं	।।ज्ञा.गा.०७६९.०२।।	चहूं देहांचा वर्ण अवर्ण देखिलें। विश्व म्यां पाहिलें तयामध्यें
१३८७१	चहूं	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
१३८७२	चहूं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
१३८७३	चहूं	।।ज्ञा.गा.१०४३.०२।।	चवाळें शुद्ध चहूं पालवी। व्योमाकारें वेद प्रसिद्ध पांघुरवी
१३८७४	चहूं	।।ज्ञा.गा.१०४५.०१।।	ब्रह्माचा गोंडा चहूं पावला। मन पांघुरे उमप भावा
१३८७५	चहूं	।।ज्ञा.गा.११०४.०२।।	काळें ना सांवळें पिवळें ना ढवळें। चहूं ते वेगळे पुढे पाहे
१३८७६	चहूं	।।ज्ञा.गा.११०९.०२।।	शुद्ध सुमनांची शेज। तेथें तूं निद्रा करीं चहूं वाच्यांशिं गूज रे !
१३८७७	चहूंकडा	।।ज्ञा.गा.०४४८.०५।।	सर्वांग समतेज ऐसा हा चोखडा। पाहतां चहूंकडा दिव्य तेज
१३८७८	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.०३४४.०३।।	सांवळा डोळसु चतुर्भुज रूपडें। दिसे चहूंकडे एकतत्त्व
१३८७९	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.०३८९.१०।।	वेगीं सांग ठसा कोण हें रूपडें। कृष्णचि चहूंकडे बिंबलासे
१३८८०	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.०४४६.०१।।	विश्वरूप पाहे तंव सभोंवतें रूपडें। पाहे चहूंकडे तोचि दिसे
१३८८१	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
१३८८२	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे

१३८८३	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
१३८८४	चहूंचा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
१३८८५	चहूंदिशांची	।।ज्ञा.गा.०५०१.०४।।	बरवा देखोनि न्याहाळी दिव्य कांति झळाळी। परब्रह्मीं दिवाळी चहूंदिशांची वो माय
१३८८६	चहूंभुजीं	।।ज्ञा.गा.१०२३.०७।।	वाम दक्षिण। चहूंभुजीं आलिंगन
१३८८७	चांग	।।ज्ञा.गा.००१६.०१।।	चित्रीं सूर्यबिंब काढूं येईल चांग । प्रकाशाचें अंग काढितां नये
१३८८८	चांग	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
१३८८९	चांग	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
१३८९०	चांग	।।ज्ञा.गा.०६७१.०४।।	ऐसें जाहलें चांग अचिर देवांग। रखुमादेविवरें पांग फेडिला वो माये
१३८९१	चांग	।।ज्ञा.गा.०८९८.०१।।	वेदवाणी चांग स्मरतां स्मरण। नित्य नारायण हृदयीं वसे
१३८९२	चांगया	।।ज्ञा.गा.०७३२.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे चांगया ब्रह्म तेंचि खरें। सांवळें निधरिं जाण रया
१३८९३	चांगया	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
१३८९४	चांगया	।।ज्ञा.गा.१०८१.०१।।	काळें ना सावळें। श्वेत ना पिवळें। नादबिंदाहून वेगळें। तें कवण रे चांगया
१३८९५	चांगया	।।ज्ञा.गा.१०८१.०३।।	गोडापरिस गोड। गगनाहूनि वाड। चौदाभुवनां ज्याची चाड। तें कवण रे चांगया
१३८९६	चांगया	।।ज्ञा.गा.१०८१.०४।।	ज्ञानदेवो मानवलें। माझें मज सांगितलें। दोहोंचे मिळोनि एक जालें। भलें केलें चांगया
१३८९७	चांगली	।।ज्ञा.गा.१०५०.०१।।	कान्होबा तुझी घोंगडी चांगली रे। आम्हांशी कां दिली वांगली रे
१३८९८	चांग्यासी	।।ज्ञा.गा.०७४६.०२।।	अनंत ब्रह्मांडाचा खेळ जिच्या योगें चाले । चांग्यासी मीनलें तया ठायीं
१३८९९	चांचरती	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
१३९००	चांचरती	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
१३९०१	चांडाळ	।।ज्ञा.गा.०१२०.०४।।	नाम स्मरे अजामेळ। महापातकी चांडाळ। नामें जाला सोज्वळ। आपणांसहित निवाला

१३९०२	चांडाळ	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
१३९०३	चांदणा	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
१३९०४	चांदणिया	।।ज्ञा.गा.०२४६.०५।।	दृश्य भास चांदणिया असती ठायीं लोपलिया। लिंगदेह कमळींचे मधुकर सुटती आपैसया
१३९०५	चांदणें	।।ज्ञा.गा.०२६३.०२।।	चांदवो चांदणें। चापेवो चंदनु। देवकीनंदनु। वीण अणू नावडे वो
१३९०६	चांदवा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
१३९०७	चांदवो	।।ज्ञा.गा.०२६३.०२।।	चांदवो चांदणें। चापेवो चंदनु। देवकीनंदनु। वीण अणू नावडे वो
१३९०८	चांदिणें	।।ज्ञा.गा.०२३२.०२।।	चांदिणें निर्मळ। चंदनें धवळतिये। पैल वृंदावनीं वासुगा गोविंदु खेळतिये
१३९०९	चांदिणें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
१३९१०	चांदिणें	।।ज्ञा.गा.०२८८.०३।।	पौर्णिमेचें चांदिणें क्षणक्षणां होय उणें। तैसें माझें जिणें एका विठ्ठलेंवीण
१३९११	चांदिणें	।।ज्ञा.गा.०३३९.०१।।	चंचळ चांदिणें सोमविणें भासलें। तेज निमालें रविबिंबेविणें
१३९१२	चांदिणें	।।ज्ञा.गा.०४५६.०३।।	दिवसाचें चांदिणें रात्रीचें उष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तिराजें
१३९१३	चांदिणें	।।ज्ञा.गा.०९३२.०१।।	आवो कमळनयनीं चांदिणें भासिलें। तयामाजीं एक निराकार देखिलें
१३९१४	चांदिणें	।।ज्ञा.गा.०९८४.०२।।	सुखाती चांदिणें राती। बहुतें खेळती येकु देखो
१३९१५	चांदिणें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
१३९१६	चांदिणें	।।ज्ञा.गा.१०६८.०३।।	आवसेचें चांदिणें सांगों गेलिये। रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वरपडी जालिये
१३९१७	चांपया	।।ज्ञा.गा.०२८६.०६।।	अंगणीं बापया तूं परस रे चांपया। असुवी माचया भीनलया
१३९१८	चाक	।।ज्ञा.गा.१०८५.०१।।	आरेवरी आर रे पिंपळावरी पार रे। खाली कुंभार वरी चाक भोवे
१३९१९	चाखणें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०८।।	तेथें गोडीवीण चाखणें जिव्हेवीण बोलणें। नेत्रेंवीण पाहणें तेंचि ब्रह्म
१३९२०	चाखतां	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
१३९२१	चाखतीं	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा

१३९२२	चाखवितां	।।ज्ञा.गा.०४२७.०३।।	चाखवितां विरळा। बहुतामाजी एक। आहेत दांभीक। घरोघरीं
१३९२३	चाखी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
१३९२४	चाखे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
१३९२५	चाखे	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
१३९२६	चाचरु	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
१३९२७	चाचू	।।ज्ञा.गा.०८८६.०२।।	राजहंस ते भ्रमले हो पाषाण चुंबिती। अडकलिया चाचू मग मागील आठविती
१३९२८	चाटावयाच्या	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
१३९२९	चाड	।।ज्ञा.गा.००६९.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्तीसी चाड। गगनाहुनी वाड नाम आहे
१३९३०	चाड	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
१३९३१	चाड	।।ज्ञा.गा.०२८३.०३।।	अष्टभोग भोगितां मातें नाहीं चाड। भक्तिप्रेम गोड लेईलें गे माये
१३९३२	चाड	।।ज्ञा.गा.०२९५.०१।।	कासयाची चाड नाहीं वो साजणी। एकल्या निर्गुणीं वेधियेलें वो माये
१३९३३	चाड	।।ज्ञा.गा.०३०९.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलेंसी चाड । अद्वैतेंसी माळ घेऊनी ठेलें
१३९३४	चाड	।।ज्ञा.गा.०३१३.०२।।	मौनेंची घरवात करावियाची । चाड नाहीं मज या जिवाची गे माय
१३९३५	चाड	।।ज्ञा.गा.०३२३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे । चाड नाहीं आम्हां दुजेवीण
१३९३६	चाड	।।ज्ञा.गा.०४९७.०२।।	आणिकांची चाड न लवावो मातें। एकल्या अनंतें मज बरवें केलें वो माय
१३९३७	चाड	।।ज्ञा.गा.०५४५.०२।।	नाहीं मज चाड सकळ उपाधी। एका मंगळनिधी वांचूनियां
१३९३८	चाड	।।ज्ञा.गा.०६०२.०१।।	कवणाची चाड आतां मज नाहीं। जडलों तुझ्या पायीं निश्चयेंसी
१३९३९	चाड	।।ज्ञा.गा.०७४९.०२।।	धाले पूर्वपदीं समान लक्षिती। क्षुधा चाड चित्तीं नाहीं नाहीं
१३९४०	चाड	।।ज्ञा.गा.०८४१.०२।।	धाले पूर्णपदीं समाधि लक्षितां। क्षुधा चाड चिंता नाहीं नाहीं
१३९४१	चाड	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया

१३९४२	चाड	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
१३९४३	चाड	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
१३९४४	चाड	।।ज्ञा.गा.०९८६.१०।।	उसंती संसारीं असावें अखंड। धरूनियां चाड गोविंदाची
१३९४५	चाड	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
१३९४६	चाड	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
१३९४७	चाड	।।ज्ञा.गा.१०८१.०३।।	गोडापरिस गोड। गगनाहूनि वाड। चौदाभुवनां ज्याची चाड। तें कवण रे चांगया
१३९४८	चाडा	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
१३९४९	चाडा	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
१३९५०	चाडा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
१३९५१	चाडा	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
१३९५२	चाडें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
१३९५३	चाडें	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
१३९५४	चाणुरा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
१३९५५	चातक	।।ज्ञा.गा.००८१.०१।।	प्राप्तीवीण फळ केवीं लाहे प्राणी। जैसा चातक धरणीं उपवासु
१३९५६	चातकाची	।।ज्ञा.गा.०६९५.०१।।	चातकाची तृषा मेघें पुरविली। ब्रह्मस्तनीं पान्हाईली बाईये वो
१३९५७	चातकाचें	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु

१३९५८	चातकेंवीण	।।ज्ञा.गा.०५६३.०१।।	चातकेंवीण लक्ष अंतरींच ठसलें। तेथें एक वोळलें ब्रह्ममेघ
१३९५९	चातकेवीण	।।ज्ञा.गा.०७१२.०२।।	चातकेवीण लक्ष अंतरीं ठालें। तेथें एक वोळला ब्रह्ममेघ
१३९६०	चापेवो	।।ज्ञा.गा.०२६३.०२।।	चांदवो चांदणें। चापेवो चंदनु। देवकीनंदनु। वीण अणू नावडे वो
१३९६१	चामाची	।।ज्ञा.गा.०३२३.०१।।	पतीचा जिव्हाळा म्हणोनी सासुऱ्याचे साहिजे । येऱ्हवीं वाहिजे चामाची मोट
१३९६२	चार	।।ज्ञा.गा.०२२७.०२।।	विसरल्या चार विसरल्या पार। तल्लीन साचार कृष्णमूर्ति
१३९६३	चार	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
१३९६४	चार	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
१३९६५	चार	।।ज्ञा.गा.०४६१.०४।।	सा चार आठरा भासासी। उपरती भूसि निवडली
१३९६६	चार	।।ज्ञा.गा.०६९७.०१।।	सहा चार अठरा धांडोळिती ज्यातें। परी नेणवे सखा तो जवळीं असतां
१३९६७	चार	।।ज्ञा.गा.०७३८.०१।।	आकाशाचा शेंडा कमळ निराळें। त्यासी चार दळें शोभताती
१३९६८	चार	।।ज्ञा.गा.०७३९.०१।।	ब्रह्मांडाचे भुवनीं कमळ तें सुंदर। पाकोळ्या साचार चार तेथें
१३९६९	चार	।।ज्ञा.गा.०७३९.०४।।	चहूं शून्यवर्ण देह चार पहा। कृष्ण नीळ शोभा विकासली
१३९७०	चार	।।ज्ञा.गा.०७४८.०२।।	आधारीं पवन अपान विराजे। आंगुळें चार साजे तया ठायीं
१३९७१	चार	।।ज्ञा.गा.०७५६.०१।।	शून्य हें चार महाशून्य दिसतसे। निजरंग वसे सर्व त्यांत
१३९७२	चारया	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
१३९७३	चारया	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
१३९७४	चारा	।।ज्ञा.गा.०२२८.०३।।	पांवया छंदें परतल्या गाई। विसरल्या चारा तल्लीन ठायीं
१३९७५	चारा	।।ज्ञा.गा.०२८६.०५।।	चोरट्या मधुकरा कमळीं घेतलासे थारा। मोतियांचा चारा राजहंसा
१३९७६	चारा	।।ज्ञा.गा.०८७१.०३।।	मोतियाचा चारा राजहंसा सैरा। दुजिया पाखिरा कामा नये नये
१३९७७	चारा	।।ज्ञा.गा.०९९३.०३।।	व्याघ्रासर्पा चारा घालावा दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
१३९७८	चारितां	।।ज्ञा.गा.१०४६.०२।।	गोधनें चारितां हरि पांघुरला। मज चवाळ्याचा त्यागु पैं दिधला
१३९७९	चारिया	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
१३९८०	चारी	।।ज्ञा.गा.००४८.०१।।	देवाचिया द्वारीं उभा क्षणभरी। तेणें मुक्ति चारी साधियेल्या

१३९८१	चारी	।।ज्ञा.गा.००६९.०२।।	नारायण हरि नारायण हरि। भुक्ति मुक्ति चारी घरीं त्यांच्या
१३९८२	चारी	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
१३९८३	चारी	।।ज्ञा.गा.०१८७.०४।।	खेपखेपांतरा अनेक सोशिलें। मुद्दल उरलें लेखा चारी
१३९८४	चारी	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वीं सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
१३९८५	चारी	।।ज्ञा.गा.०२००.०२।।	तें रूप पंढरी पुंडलिका द्वारीं। मुक्तिमार्ग चारी वश्य रया
१३९८६	चारी	।।ज्ञा.गा.०२१४.०३।।	चारी वेद विवादती। पुराणें साक्ष देती
१३९८७	चारी	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
१३९८८	चारी	।।ज्ञा.गा.०२४४.०२।।	यमुनेच्या तीरीं गाई चारी हरि। गोपाळ गजरीं आनंदले
१३९८९	चारी	।।ज्ञा.गा.०२४६.१०।।	वाग्विद्येचीं उलुकें निघालीं मौन्याच्या ढोलीं। विकल्पाच्या अंगीं चारी साही लोपली
१३९९०	चारी	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
१३९९१	चारी	।।ज्ञा.गा.०२८९.०२।।	जिवाचा जिऊ माझा भेटवा यादवराजा। उचलल्या चारी भुजा देईल क्षेम
१३९९२	चारी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
१३९९३	चारी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
१३९९४	चारी	।।ज्ञा.गा.०४४९.०३।।	तत्त्व तेंचि धरी रजो गुण चारी। पंचमा आचारीं सांपडती
१३९९५	चारी	।।ज्ञा.गा.०४५१.०५।।	तत्त्वीं तत्त्व गेलें बोलणें वैखरी। वेदवक्ते चारी मान्य झाले
१३९९६	चारी	।।ज्ञा.गा.०४७९.०२।।	तीन वीस चारी कळा अनुभविले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
१३९९७	चारी	।।ज्ञा.गा.०५२०.०२।।	स्वरूप कामारी वागपुष्पें चारी। विरुळा मापारी जाणे खूण
१३९९८	चारी	।।ज्ञा.गा.०५४९.०४।।	तीन चारी मिळोनी येके ठायीं घातली। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं फावलीं
१३९९९	चारी	।।ज्ञा.गा.०६२८.०५।।	पतितपावन कृपाळ समर्थ। देताती पुरुषार्थ चारी दिना
१४०००	चारी	।।ज्ञा.गा.०८०७.०१।।	औटपीठीं तेज गुजगुजीत। चारी देह तेथ साक्ष पाहा

१४००१	चारी	।।ज्ञा.गा.०८०७.०२।।	अवस्था हे चारी संयोगचि एव। शून्य जे नि:शंक आत्मज्योती
१४००२	चारी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
१४००३	चारी	।।ज्ञा.गा.०९२७.०२।।	एक दोन तीन चारी पांच सहा। इतुकें विचारूनि मग परमानंदीं रहा
१४००४	चारी	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
१४००५	चारी	।।ज्ञा.गा.१११६.०३।।	भक्ति आणि मुक्ति नामापासीं हा प्रत्यक्ष। चारी वेद साहा शास्त्रें देताती साक्ष
१४००६	चारीही	।।ज्ञा.गा.०५२१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काज सरलें संसारीं। चारीही मापारी गिळूनि ठेलों
१४००७	चारूं	।।ज्ञा.गा.१०४४.०१।।	निरंजना गाई चारूं गेलों। तंव चवाळें तेथें एक पावलों
१४००८	चारें	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
१४००९	चाऱ्ही	।।ज्ञा.गा.०१०५.०३।।	भुक्ति आणि मुक्ति नामापासीं प्रत्यक्ष। चाऱ्ही वेद साही शास्त्रें वदताती साक्ष
१४०१०	चाऱ्ही	।।ज्ञा.गा.०१७१.०३।।	प्रतिदिनीं हरिहरि। रामकृष्ण हेचि मुरारी। तोचि तरेल भवसागरीं। वेद चाऱ्ही बोलिले
१४०११	चाऱ्ही	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी
१४०१२	चाऱ्ही	।।ज्ञा.गा.०५७७.०१।।	पंचबाणें माझें हृदय भेदलें। पांचेवीण पावलें चाऱ्ही सांडूनियां
१४०१३	चाऱ्ही	।।ज्ञा.गा.०६७२.०२।।	दिसोनी न दिसे लोकीं व्यापारीं। घटमठ चाऱ्ही हरि व्याप्त
१४०१४	चाऱ्ही	।।ज्ञा.गा.१०४७.०२।।	चौघे चाऱ्ही पदर म्हणीतले। पांघरूण झालें सारासार
१४०१५	चाल	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
१४०१६	चाल	।।ज्ञा.गा.०२९९.०२।।	चाल रामा घरा करूं प्रपंचेसी वैरा
१४०१७	चाल	।।ज्ञा.गा.०३००.०२।।	सखी सांगे गोष्टी चाल कृष्णभेटी। आम्ही तुम्ही शेवटीं वैकुंठीं नांदो
१४०१८	चाल	।।ज्ञा.गा.०३२१.०२।।	चाल माझी विठो । तुम्ही आम्ही भेटो
१४०१९	चाल	।।ज्ञा.गा.०७३१.०५।।	पृष्ठीवरी मारीती ज्ञान्या चाल म्हणती। ऐकोनीया श्रुती दुखावला
१४०२०	चाल	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
१४०२१	चाल	।।ज्ञा.गा.१११०.०१।।	चाल माझ्या विठो! तुम्ही आम्ही भेटों
१४०२२	चालक	।।ज्ञा.गा.०६२७.०१।।	गगनाहूनि व्यापक वायुहूनि चालक। अग्नीहूनि दाहक आन नसे

१४०२३	चालक	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
१४०२४	चालक	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
१४०२५	चालणें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
१४०२६	चालणें	।।ज्ञा.गा.०६०१.०१।।	भुलणें चालणें ईश्वराशी नाहीं। जैसा असे पाही तैसा असे
१४०२७	चालत	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
१४०२८	चालत	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
१४०२९	चालतां	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
१४०३०	चालतां	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
१४०३१	चालतां	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
१४०३२	चालतां	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
१४०३३	चालतां	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
१४०३४	चालतां	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
१४०३५	चालती	।।ज्ञा.गा.००४४.०१।।	ज्याचें गुणनाम आठवितां मनचि नाहीं होय। अनुभवाचे पाय पुढें चालती
१४०३६	चालती	।।ज्ञा.गा.०७४६.०३।।	गुंफेच्या आधारें चंद्र सूर्य चालती। विश्रांतीसी येती तये जवळी

१४०३७	चालती	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
१४०३८	चालतील	।।ज्ञा.गा.०४२५.०३।।	फुटतील पाय चालतील भिंती। मेरु मशक येती समतुका
१४०३९	चालवावे	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
१४०४०	चालवाव्या	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
१४०४१	चालविजे	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
१४०४२	चालवितो	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दृष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
१४०४३	चालविला	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
१४०४४	चालविसी	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
१४०४५	चालवी	।।ज्ञा.गा.०४२०.०३।।	मसीपत्र तें केवढें। रावो चालवी आपुल्या पाडें
१४०४६	चालवी	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भा घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
१४०४७	चालावें	।।ज्ञा.गा.०४१४.०२।।	अवघी मूर्ति तुजपें ध्यावें। अवघा चरणीं तुझ्या पंथीं चालावें
१४०४८	चालियलीं	।।ज्ञा.गा.०२४६.०९।।	योगविद्येच्या पंथें साधकवृंदें चालियलीं। उपनिषदाचा अर्थ शब्द करिती कोकिळी
१४०४९	चालिली	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
१४०५०	चालिले	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
१४०५१	चालिलों	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
१४०५२	चालिल्या	।।ज्ञा.गा.०२२८.०१।।	गायी चालिल्या वनाप्रती। सवें पेंधा चाले सांगाती
१४०५३	चाली	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भा घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
१४०५४	चाले	।।ज्ञा.गा.०००९.०३।।	तुझियानें भक्ति मुक्ति । तुझियानें चाले स्फूर्ति । तुझें नाम त्रिजगती । पावन आम्हां

१४०५५	चाले	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
१४०५६	चाले	।।ज्ञा.गा.०२२८.०१।।	गायी चालिल्या वनाप्रती। सवें पेंधा चाले सांगाती
१४०५७	चाले	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
१४०५८	चाले	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
१४०५९	चाले	।।ज्ञा.गा.०४३९.०४।।	यज्ञ चाले ऐसें चिन्ह। अज्ञान होती विचक्षण। तैं मूढां होय ज्ञान। विरक्तिचें
१४०६०	चाले	।।ज्ञा.गा.०७४६.०२।।	अनंत ब्रह्मांडाचा खेळ जिच्या योगें चाले । चांग्यासी मीनलें तया ठायीं
१४०६१	चाले	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
१४०६२	चाले	।।ज्ञा.गा.११०१.०२।।	गरुडाची भरारी चाले डोळ्यांपुढे। शेषाचे ते वेढे गुंडाळली
१४०६३	चालेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.०८।।	वांचेचि ना त्याचे आले तीन रुपये। दोन खोटे, एक चालेचि ना
१४०६४	चालेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.०९।।	चालेचि ना तेथें आले तीन पारखी । दोन आंधळे, एका दिसेचि ना
१४०६५	चालेचिना	।।ज्ञा.गा.०७५७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु जाणती। इतरांची वृत्ति चालेचिना
१४०६६	चालेचिना	।।ज्ञा.गा.०७६४.०३।।	अक्षय अक्षर क्षरविरहीत साजे। ज्ञानाचें जें ओझें चालेचिना
१४०६७	चालेना	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
१४०६८	चालेल	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
१४०६९	चालों	।।ज्ञा.गा.००९०.०२।।	संवगडे वागणें हरिपंथीं चालों। हरि हरि बोलों दिननिशीं
१४०७०	चालों	।।ज्ञा.गा.०३०६.०२।।	हालों नये चालों नये । सैरावैरा कांहीं बोलों नये
१४०७१	चाळविली	।।ज्ञा.गा.०२९६.०२।।	समर्थाचे अंगीं पडले अवचिती। तुम्हां ऐसी किती चाळविली
१४०७२	चाळविलें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०२।।	तें या पुंडलिका ओळलें। प्रेमप्रीतीनें घोळलें। भक्तिमातेनें चाळविलें। आधीन केलें आपणया

१४०७३	चाळविसी	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
१४०७४	चाळविसी	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
१४०७५	चाळविसी	।।ज्ञा.गा.०९१७.०१।।	षड्चक्रीं कुंभार घडीतसे माती। तैसें आम्हां किती चाळविसी
१४०७६	चाळवी	।।ज्ञा.गा.०६७०.०२।।	चाळवी चक्रचाळ अलगट गोपाळ। यानें केला सुकाळ सहज सुखाचा वो माये
१४०७७	चाळवी	।।ज्ञा.गा.०७२६.०६।।	निवृत्ति माय कनवाळू गहन। ज्ञानेश्वरा चाळवी घेऊन। पिपीलिकामार्गें गमन। एकसरा
१४०७८	चाळा	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा
१४०७९	चाळा	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
१४०८०	चाळा	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये
१४०८१	चाळा	।।ज्ञा.गा.०३५४.०२।।	मज लाविला चाळा लाविला चाळा। विठ्ठलुचि डोळां बैसलासे
१४०८२	चाळा	।।ज्ञा.गा.०३५४.०२।।	मज लाविला चाळा लाविला चाळा। विठ्ठलुचि डोळां बैसलासे
१४०८३	चाळा	।।ज्ञा.गा.०३७४.०२।।	ठायींचाची काळा अनादि बहु काळा। म्हणोनी वेदा चाळा लाविला गे माये
१४०८४	चाळा	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
१४०८५	चाळा	।।ज्ञा.गा.०८७९.०१।।	बहुता वऱ्हाडा आलीसी बाळा। हांसती लोक परी न संडी चाळा
१४०८६	चाळा	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
१४०८७	चाळा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०१।।	हमामा घाली बाळा। सांडी खोटा चाळा। फोडीन तुझा टाळा। वाकुल्या दावीन काळा
१४०८८	चाळावा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
१४०८९	चाळिते	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
१४०९०	चाळितोसी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया

१४०९१	चाळिसी	।।ज्ञा.गा.०८७६.०१।।	मृगजळाच्या जळीं चाळिसी जळचरें। कैचें जळ तेथें कोठें मत्स्य रे
१४०९२	चाळी	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
१४०९३	चाळी	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
१४०९४	चाळीतां	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
१४०९५	चाळीतु	।।ज्ञा.गा.१०३३.०२।।	पाईक शुद्धमति स्वामीया विवेकी। वेव्हारु लौकिकीं चाळीतु असे
१४०९६	चाळूं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
१४०९७	चावट	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
१४०९८	चावळू	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
१४०९९	चिंचेच्या	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
१४१००	चिंतन	।।ज्ञा.गा.००४०.०३।।	रखुमादेविवरु तो। शुकादिकां चिंतन तो गे बाई
१४१०१	चिंतन	।।ज्ञा.गा.००६०.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य रमलें समाधान। हरीचें चिंतन सर्वकाळ
१४१०२	चिंतन	।।ज्ञा.गा.०११४.०१।।	समाधीचें साधन। तें रामनाम चिंतन । चित्ता सुखसंपन्न। हर्ष जीवनीं केला
१४१०३	चिंतन	।।ज्ञा.गा.०१९५.०९।।	हें चोविसां मूर्तींचें उद्धरण। शिवसहस्रनामासी गहन। हेंचि हरिहराचें चिंतन। विश्ववंद्य हे मूर्तीतें
१४१०४	चिंतन	।।ज्ञा.गा.०२०५.०२।।	पुंडलिका हें चिंतन। म्हणोनि विटेवरी हें ब्रह्म
१४१०५	चिंतन	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
१४१०६	चिंतनीं	।।ज्ञा.गा.०२९५.०४।।	ऐसें भुलवणीं भुलविलें नयनीं। रखुमादेविवर चिंतनीं वो माये
१४१०७	चिंतनीं	।।ज्ञा.गा.०५६९.०३।।	चिंतनीं चिंतितां काय चिंतावें। तें अवघेंचि मनीं रूप गिळावें गे माये
१४१०८	चिंतनीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०२।।	नामाचे चिंतनीं असावें नित्यानीं। हरिचे कीर्तनीं जात जावें

१४१०९	चिंता	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
१४११०	चिंता	।।ज्ञा.गा.०१३४.०२।।	एकनाम आठवितां दूतां पडियेली चिंता। नाम आनंदें गातां पाविजे सायुज्यता
१४१११	चिंता	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो
१४११२	चिंता	।।ज्ञा.गा.०३२२.०६।।	आशा मनशा तृष्णा कल्पना चौघी नणंदा । पापीण रे चिंता सासू माझी
१४११३	चिंता	।।ज्ञा.गा.०३९०.०१।।	तत्त्वतां पैं तत्त्व धरितां नये हातां। मग ममतेची चिंता तयासी पुसे
१४११४	चिंता	।।ज्ञा.गा.०७१६.०३।।	सेवुनि अमृत चिंता मरणाची। कासयाला त्याची करितोसी
१४११५	चिंता	।।ज्ञा.गा.०८४१.०२।।	धाले पूर्णपदीं समाधि लक्षितां। क्षुधा चाड चिंता नाहीं नाहीं
१४११६	चिंता	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
१४११७	चिंता	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
१४११८	चिंता	।।ज्ञा.गा.१०३५.०१।।	रात्री दिवस वाहातसे चिंता। केशव धडौता होईन मी
१४११९	चिंतामणी	।।ज्ञा.गा.०१८४.०४।।	या संतांचें देणें । कल्पतरुहूनि दुणें। परिसा परी अगाध देणें। चिंतामणी ठेंगणा
१४१२०	चिंतामणी	।।ज्ञा.गा.०३२८.०२।।	आंगणीं चिंतामणी जलधरु सिंपणी । अमृत साजणी जीवनकळा
१४१२१	चिंतामणी	।।ज्ञा.गा.०३२९.०१।।	निळिये सारणीं वाहे मोतियाचें पाणी । चिंतामणी अंगणीं पेरियेला
१४१२२	चिंतामणी	।।ज्ञा.गा.०३२९.०५।।	कल्पतरु चोखु चिंतामणी वेखु । मनामाजीं हरिखु देखियेला
१४१२३	चिंतामणी	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
१४१२४	चिंतामणी	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
१४१२५	चिंतामणीस	।।ज्ञा.गा.०२१०.०१।।	कल्पना वृक्षासी देखिलें। चिंतामणीस चिंतिलें। कामधेनूसी अपेक्षिलें। जीण्या जिवविलें तेंचि हरिरूप पंढरिये
१४१२६	चिंतावें	।।ज्ञा.गा.०५६९.०३।।	चिंतनीं चिंतितां काय चिंतावें। तें अवघेंचि मनीं रूप गिळावें गे माये

१४१२७	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
१४१२८	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.०४९२.०३।।	छाय माया काया हरिरूपीं ठाया। चिंतितां विलया एक तेजीं
१४१२९	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.०५२३.०४।।	ज्ञानदेवा जप हरि आत्मा माझा। चिंतितां नील जाये तूं वेगीं
१४१३०	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.०५६९.०३।।	चिंतनीं चिंतितां काय चिंतावें। तें अवघेंचि मनीं रूप गिळावें गे माये
१४१३१	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
१४१३२	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
१४१३३	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
१४१३४	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
१४१३५	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
१४१३६	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा

१४१३७	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
१४१३८	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
१४१३९	चिंतितु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
१४१४०	चिंतिला	।।ज्ञा.गा.००९४.०३।।	मनाच्या भोवनीं समाधीच्या ध्यानीं। चिंतिला पद्मासनीं आत्मराजु
१४१४१	चिंतिलें	।।ज्ञा.गा.०२१०.०१।।	कल्पना वृक्षासी देखिलें। चिंतामणीस चिंतिलें। कामधेनूसी अपेक्षिलें। जीण्या जिवविलें तेंचि हरिरूप पंढरिये
१४१४२	चिंतिलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०४।।	उपमन्या प्रसन्न जालें। तेंचि गजेंद्रें चिंतिलें
१४१४३	चिंतिलें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
१४१४४	चिंतिलें	।।ज्ञा.गा.०९०१.०१।।	चिंतिलें अपैसें । पाविजे सायासें। तरी कामा नसे। सायास या
१४१४५	चिंतिसी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
१४१४६	चिंतिसी	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
१४१४७	चिंतिसी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
१४१४८	चिंती	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
१४१४९	चिंती	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
१४१५०	चिंतीं	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें

१४१५१	चिंतुनी	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
१४१५२	चिंतेवोही	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
१४१५३	चित्त	।।ज्ञा.गा.००५७.०१।।	त्रिवेणी संगमीं नाना तीर्थें भ्रमीं। चित्त नाहीं नामीं तरी तें व्यर्थ
१४१५४	चित्त	।।ज्ञा.गा.००९४.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त कृष्णध्यानीं रत। जन्मजरामृत्यु हारपली
१४१५५	चित्त	।।ज्ञा.गा.००९५.०२।।	सामान्यत्व हरि समसेज करी। चित्त वित्त घरीं हरिपाठें
१४१५६	चित्त	।।ज्ञा.गा.०१०१.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त अवघें धन गोत। रामनामें तृप्त सकळ जीव
१४१५७	चित्त	।।ज्ञा.गा.०१०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुझी आण। काया वाचा चित्त चरणीं ठेविलेंसे गहाण
१४१५८	चित्त	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
१४१५९	चित्त	।।ज्ञा.गा.०१६७.०३।।	ऐसा टाकुनी विश्वास। हरिनामाचाचि हव्यास। चित्त करूनी सावकाश। निरंतर स्मरावें
१४१६०	चित्त	।।ज्ञा.गा.०१६९.०३।।	सांडुनी हरिचा पंथ। वेगळें नच जाती। भक्तचरणीं ठेवुनिया चित्त। रामकृष्ण नाम स्मरति
१४१६१	चित्त	।।ज्ञा.गा.०२२२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान चित्त निरंजन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
१४१६२	चित्त	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१४१६३	चित्त	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
१४१६४	चित्त	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
१४१६५	चित्त	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
१४१६६	चित्त	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
१४१६७	चित्त	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये

१४१६८	चित्त	।।ज्ञा.गा.०२८८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। चित्त चैतन्य मुरे बाईये वो
१४१६९	चित्त	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
१४१७०	चित्त	।।ज्ञा.गा.०३३६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळा सर्व घटीं। चित्त चैतन्या मिठी घालीत खेवो
१४१७१	चित्त	।।ज्ञा.गा.०३४४.०२।।	चित्त वित्त हरि जाला वो साजणी। अवचिता अंगणीं म्यां देखियेला
१४१७२	चित्त	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सवें गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
१४१७३	चित्त	।।ज्ञा.गा.०३६०.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त तत्त्वसार हरि। चित्तानुलहरी झेपावली
१४१७४	चित्त	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
१४१७५	चित्त	।।ज्ञा.गा.०४०५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो। चित्त चैतन्य चोरुनी नेलें वो
१४१७६	चित्त	।।ज्ञा.गा.०४४५.०३।।	चित्त जंव निवडी तंव आपणहि पळे। अवचिता जवळी येतु असे
१४१७७	चित्त	।।ज्ञा.गा.०४६३.०२।।	तैसें तुज ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीं विराज चित्त जोडे
१४१७८	चित्त	।।ज्ञा.गा.०४७०.०३।।	गुरुगम्य चित्त जालें माझें हित। दिनदिशीं प्राप्त हरि आम्हां
१४१७९	चित्त	।।ज्ञा.गा.०४७४.०२।।	चित्त नेई चित्ता चेत नेई तत्त्वा। कर्म परतत्त्वा हरवी रया
१४१८०	चित्त	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
१४१८१	चित्त	।।ज्ञा.गा.०६४४.०१।।	सुखाची आवडी घे कां रे गोविंदीं। चित्त हें आनंदी ठेऊनियां
१४१८२	चित्त	।।ज्ञा.गा.०६४४.०३।।	अकळित काळ जंव आहे दुरी। तंव तूं श्रीहरि चित्त वेगीं
१४१८३	चित्त	।।ज्ञा.गा.०६९९.०२।।	देखिले स्वरूप विठ्ठल नामरूप। पारुषेना चित्त त्याचे चरणाहुनी
१४१८४	चित्त	।।ज्ञा.गा.०७५२.०२।।	मन बुद्धी चित्त अंत:करण जाण। या वेगळें निर्वाण ब्रह्म तेंचि
१४१८५	चित्त	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
१४१८६	चित्त	।।ज्ञा.गा.०८७०.०१।।	बुद्धिमान चित्त धन वित्त गोत। निजानंदें तृप्त करीं रया
१४१८७	चित्त	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे

१४१८८	चित्त	।।ज्ञा.गा.०९००.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त हरि गोत वित्त। विज्ञान उचित ज्ञान घनें
१४१८९	चित्त	।।ज्ञा.गा.०९४८.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त गुरु धर्म वित्त। अवघें जीवित हरि केला
१४१९०	चित्त	।।ज्ञा.गा.०९५२.०१।।	साऊमा जंव जाये तंव हृदयींच आहे। चित्त विकासुनी पाहे चित्तामाजीं
१४१९१	चित्त	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
१४१९२	चित्त	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
१४१९३	चित्त	।।ज्ञा.गा.१०२३.०२।।	मन चित्त धू। विषयावर थू
१४१९४	चित्त	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
१४१९५	चित्तचतुष्टय	।।ज्ञा.गा.०५७१.०३।।	चित्तचतुष्टय निरसिलें। अज्ञाना तिळोदक दिधलें
१४१९६	चित्तचरणीं	।।ज्ञा.गा.०१६३.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न साधनी आणिलें। चित्तचरणीं बांधलें। ज्ञानदृष्टी करूनिया
१४१९७	चित्तरस	।।ज्ञा.गा.०३३४.०२।।	निरालंब बाज निरालंब तेज। चित्तरस निज निजतेजें
१४१९८	चित्तवित्तगोत	।।ज्ञा.गा.०४५६.०५।।	चित्तवित्तगोत आपण पैं जाला। देहीं देह गेला भाव माझा
१४१९९	चित्तवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६२.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति देखिली म्यां तुझी। हरपली माझी चित्तवृत्ति
१४२००	चित्तवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६६.०३।।	पाणिपद चित्तवृत्ति हे बुडाली। देहीं देहा गेली प्रीति सदा
१४२०१	चित्तवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९४३.०३।।	चित्तवृत्ति ध्यानीं मनाची निशाणी। भ्रमभेद कानीं ऐकों नको
१४२०२	चित्तवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
१४२०३	चित्तवृत्तिचिया	।।ज्ञा.गा.०४६९.०२।।	चित्तवृत्तिचिया आदिमध्य अंतीं। रूपींरूप आनंदी समरसें
१४२०४	चित्ता	।।ज्ञा.गा.००१७.०३।।	पाहातां वो हरि पाहातां वो । ध्यान लागलें या चित्ता वो
१४२०५	चित्ता	।।ज्ञा.गा.०११४.०१।।	समाधीचें साधन। तें रामनाम चिंतन । चित्ता सुखसंपन्न। हर्ष जीवनीं केला
१४२०६	चित्ता	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
१४२०७	चित्ता	।।ज्ञा.गा.०४४६.०४।।	मुळींची मूळ खूण न संपडे सर्वथा। व्यापियलें चित्ता तेजें येणें

१४२०८	चित्ता	।।ज्ञा.गा.०४७४.०२।।	चित्त नेई चित्ता चेत नेई तत्त्वा। कर्म परतत्त्वा हरवी रया
१४२०९	चित्ता	।।ज्ञा.गा.०७९६.०१।।	शिवशक्तीचा भेद अर्धनारी पुरुष। याचा हा सौरस आणा चित्ता
१४२१०	चित्ता	।।ज्ञा.गा.१०९७.०२।।	तुज पाहतां भुलली पैं चित्ता। काय करूं मी आतां येई पंढरीनाथा
१४२११	चित्ता	।।ज्ञा.गा.११२१.०५।।	हरि पाहातां वो हरि पाहातां वो। ध्यान लागलें चित्ता वो
१४२१२	चित्तांचा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपार्यी पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
१४२१३	चित्ताचा	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
१४२१४	चित्ताची	।।ज्ञा.गा.०३८१.०२।।	भाव दृढ धरीं चित्ताची लहरी। प्रकृती कामारी सत्रावीची
१४२१५	चित्ताची	।।ज्ञा.गा.०६६९.०२।।	द्वैत गिळी अद्वैत मेळीं। चित्ताची काजळी तोडी वेगीं
१४२१६	चित्तानुलहरी	।।ज्ञा.गा.०३६०.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त तत्त्वसार हरि। चित्तानुलहरी झेपावली
१४२१७	चित्तानुसारु	।।ज्ञा.गा.०९५६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीगुरु। ऐसा सांगती विचारु। मग ब्रह्मीं चित्तानुसारु। निरोपिला सर्व
१४२१८	चित्तामाजीं	।।ज्ञा.गा.०९५२.०१।।	साऊमा जंव जाये तंव हृदयींच आहे। चित्त विकासुनी पाहे चित्तामाजीं
१४२१९	चित्तासारिखा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
१४२२०	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
१४२२१	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.००६२.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं हरिपाठ नेमा। मागिलिया जन्मा मुक्त झालों
१४२२२	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०१०३.०२।।	जें नाटे तें नाम चित्तीं। रखुमादेवीपति श्रीविठ्ठलाचें
१४२२३	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेंसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
१४२२४	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
१४२२५	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०१७०.०५।।	करावें वेदाचें अध्ययन। शास्त्र करावें श्रवण। चित्तीं आठवावा नारायण। हरि हरि स्मरावे
१४२२६	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी
१४२२७	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं
१४२२८	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०२१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी तृप्ती। यथार्थ भाविता कळों येईल चित्तीं

१४२२९	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
१४२३०	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०२४९.०४।।	ज्ञानदेवीं समाधी स्थान पैं विठ्ठल। अवघा चित्तीं सांडल हारपला
१४२३१	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
१४२३२	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्ये
१४२३३	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०२९९.०४।।	अद्वैत भरीन मन भारीन तोडीन भवपाशा। क्षमा दया धरीन चित्तीं सर्वभूतीं महेशा
१४२३४	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
१४२३५	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०४५८.०३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रूपीं हे वृत्ति बुडीयेली
१४२३६	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०४६४.०१।।	देहधर्मीं काज गुरुराज चित्तीं। तरीच या संपत्ती फळद होती
१४२३७	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०४६७.०६।।	ज्ञानदेव सुखी जालीसे विश्रांति। परमानंद चित्तीं निरंतर
१४२३८	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०४८३.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्तीं आनंदमय हरि। द्वैताची कामारी नाईके कानीं
१४२३९	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०४९३.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं क्षमाचि उपजली। प्रवृत्ति सामावली निवृत्ति रया
१४२४०	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गतीं जाली वो माय
१४२४१	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०६६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल कृपा चित्तीं। पुंडलिका साधिलें प्रेम तत्त्वार्थी
१४२४२	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०७४९.०२।।	धाले पूर्वपदीं समान लक्षिती। क्षुधा चाड चित्तीं नाहीं नाहीं
१४२४३	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
१४२४४	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
१४२४५	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास

१४२४६	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.१०२३.०५।।	सकळ पाहें हरि। तोचि चित्तीं धरीं
१४२४७	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
१४२४८	चित्तींचें	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
१४२४९	चित्तें	।।ज्ञा.गा.००८१.०३।।	तैसें केवीं घडे संसारिया चित्तें। प्राप्तीच्या अर्थातें साहे संत
१४२५०	चित्तें	।।ज्ञा.गा.०४५३.०६।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना एक तूं करी। तरी तूंतें कामारी होईल चित्तें
१४२५१	चित्तें	।।ज्ञा.गा.०४५५.०३।।	मुरडूनियां मन उपजलासी चित्तें। कोठें तुज रितें न दिसे रया
१४२५२	चित्तें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
१४२५३	चित्तें	।।ज्ञा.गा.०७९७.०२।।	उन्मनी सदैव वसे अक्षय पंथें। लाऊनियां चित्तें तया ठायीं
१४२५४	चित्तें	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
१४२५५	चित्र	।।ज्ञा.गा.०४८६.०३।।	भिंत नाहीं काय चित्र लिहो। चित्र सरलिया तया नाहीं ठावो जी देवा
१४२५६	चित्र	।।ज्ञा.गा.०४८६.०३।।	भिंत नाहीं काय चित्र लिहो। चित्र सरलिया तया नाहीं ठावो जी देवा
१४२५७	चित्रीं	।।ज्ञा.गा.००१६.०१।।	चित्रीं सूर्यबिंब काढूं येईल चांग । प्रकाशाचें अंग काढितां नये
१४२५८	चित्रींचे	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
१४२५९	चित्रींच्या	।।ज्ञा.गा.०५९९.०३।।	आकाशाचें फळ चित्रींच्या नराशी। केवीं प्राप्त त्यासी होईजेल
१४२६०	चित्संगें	।।ज्ञा.गा.०५३५.०३।।	भावबळें घन अलोट अभंग। चित्संगें भंग प्रपंचाचा
१४२६१	चित्	।।ज्ञा.गा.०७५९.०५।।	सत् चित् आनंद ब्रह्मा हरि हर। तेही जिचा पार नेणविती
१४२६२	चित्पद	।।ज्ञा.गा.०७७४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील रूप। या नांव चित्पद तुम्हीं जाणा
१४२६३	चित्स्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४४७.०४।।	चित्स्वरूपीं नांदे चित्स्वरूपीं भासे। ॐकारासरिसें तदाकार
१४२६४	चित्स्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४४७.०४।।	चित्स्वरूपीं नांदे चित्स्वरूपीं भासे। ॐकारासरिसें तदाकार
१४२६५	चिदाकाश	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये

१४२६६	चिदाकाशीं	।।ज्ञा.गा.०६४१.०४।।	स्वरूपाचा पूर चिदाकाशीं गेला। मुखणा राहिला सहजचि
१४२६७	चिदाकाशींची	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
१४२६८	चिदानंद	।।ज्ञा.गा.०००६.०३।।	भजन दोंदिल विद्याधरा । सकळशुंडास्वरूपाकारा । चिदानंद दिगंबरा । पूजूं आतां
१४२६९	चिदानंद	।।ज्ञा.गा.००२१.०१।।	चिदानंद रूप चेतवितें एक । एकपणें गुणागुणीं दावी अनेक
१४२७०	चिदानंद	।।ज्ञा.गा.०२४१.०४।।	सुखीं सुख मुरे प्रेमें चिदानंद उरे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
१४२७१	चिदानंद	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ
१४२७२	चिदानंदघन	।।ज्ञा.गा.०५१७.०५।।	आतां असो हें बोलणें दुजें नाहीं सांगणें। चिदानंदघन तेणें वाढलें वो माय
१४२७३	चिदानंदघन	।।ज्ञा.गा.०९४५.०२।।	नाहीं अंतरूप सर्वही चैतन्य। चिदानंदघन बिंबलेंसे
१४२७४	चिदानंदा	।।ज्ञा.गा.०२४१.०१।।	भोंवरीं सांडूनि पांव ठेवी रे गोपाळा। नाच चिदानंदा सुख होईल सकळां
१४२७५	चिदानंदाची	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
१४२७६	चिदानंदीं	।।ज्ञा.गा.०१८३.१०।।	अनंत भक्त राशी तरले ते वानर। ज्ञानदेवा घर चिदानंदीं
१४२७७	चिदानंदीं	।।ज्ञा.गा.०१८४.०२।।	आलिंगनीं सुख वाटे। प्रेम चिदानंदीं घोटे। हर्षे ब्रह्मांड उतटें। समूळ उठे मीपण
१४२७८	चिदानंदीं	।।ज्ञा.गा.०६७१.०३।।	पांचाहुनी परती मी जाहालिये निवृत्ती। चिदानंदीं सरती स्वरूपीं वो माये
१४२७९	चिदानंदु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु सुलभु साकारु। अर्धमातृका अक्षरु चिदानंदु सुख थोरु
१४२८०	चिदानंदु	।।ज्ञा.गा.०३६७.०५।।	तो चिदानंदु पुतळा रखुमाई जवळा। सोईरा सकळांसहित वो माये
१४२८१	चिद्घन	।।ज्ञा.गा.०२२२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद चिद्घन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
१४२८२	चिद्घन	।।ज्ञा.गा.०४४८.०१।।	स्वामीचे कृपेनें चिद्घन ओळलें। रसातळ पाल्हेळें ब्रह्मतेजें
१४२८३	चिद्घन	।।ज्ञा.गा.०४८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे करावें सुमन। तरीच चिद्घन पाविजे तो
१४२८४	चिद्घना	।।ज्ञा.गा.०६४९.०१।।	योग तो कठीण साधितां साधेना। जेणें गा चिद्घना न पाविजे
१४२८५	चिद्रत्नाची	।।ज्ञा.गा.०६५५.०३।।	ते खूण दाविली माझिया नयनीं। चिद्रत्नाची खाणी उघडली
१४२८६	चिद्रुपरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४६८.०३।।	आशापाश परी निवृत्ति तटाक। पडियेले ठक चिद्रुपरूपीं
१४२८७	चिद्रूप	।।ज्ञा.गा.०७७६.०२।।	आत्मा माया शिव शक्तीचें हें रूप। दिसतें चिद्रूप अविनाश
१४२८८	चिद्रूप	।।ज्ञा.गा.०८२४.०२।।	सद्रूप चिद्रूप अद्वय एके कळा। संसारीं वाहिला निर्विकार

१४२८९	चिद्रूप	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
१४२९०	चिद्रूपा	।।ज्ञा.गा.०७९८.०१।।	आकाश हें असे माझें शिर बापा। कर्ण दिशा चिद्रूपा नाद उठती
१४२९१	चिद्रूपाचा	।।ज्ञा.गा.०६९७.०४।।	चिद्रूपाचा प्रकाश तोची आनंदाचा साभास। गुणागुणीं नाश नातळेची
१४२९२	चिद्रूपीं	।।ज्ञा.गा.०४५८.०३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रूपीं हे वृत्ति बुडीयेली
१४२९३	चिन्मय	।।ज्ञा.गा.०२४६.०७।।	वैराग्य रश्मिज्वाळा चिन्मय रविकांत। धरितां प्रगटे वन्हि विषय वन हें जाळित
१४२९४	चिन्मय	।।ज्ञा.गा.०६६६.०४।।	चिन्मय ना चिन्मात्र वेद्य सर्वगत। स्वसंवेद्य साक्षभूत आपणयासी
१४२९५	चिन्मय	।।ज्ञा.गा.०८०१.०१।।	सहस्रदळ साजिरें नयनाचे शेजारीं। अर्धमातृका अंतरीं चिन्मय वस्तू
१४२९६	चिन्मय	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
१४२९७	चिन्मय	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
१४२९८	चिन्मात्र	।।ज्ञा.गा.०६६६.०४।।	चिन्मय ना चिन्मात्र वेद्य सर्वगत। स्वसंवेद्य साक्षभूत आपणयासी
१४२९९	चिन्ह	।।ज्ञा.गा.०४३९.०४।।	यज्ञ चाले ऐसें चिन्ह। अज्ञान होती विचक्षण। तैं मूढां होय ज्ञान। विरक्तिचें
१४३००	चिन्ह	।।ज्ञा.गा.०९९८.०५।।	जया नांव नाहीं रूप चिन्ह कांहीं। नामरूप चिन्ह स्वयेंचि पाहीं
१४३०१	चिन्ह	।।ज्ञा.गा.०९९८.०५।।	जया नांव नाहीं रूप चिन्ह कांहीं। नामरूप चिन्ह स्वयेंचि पाहीं
१४३०२	चिन्हां	।।ज्ञा.गा.०४४९.०७।।	ऐसा तूं एकादश होई तूं रे ज्ञाना। द्वादशीच्या चिन्हां सांगों तुज
१४३०३	चिपळी	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
१४३०४	चिपळी	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
१४३०५	चिर	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
१४३०६	चिरंजीव	।।ज्ञा.गा.००६४.०२।।	तपाचे सामर्थ्यें तपिन्नला अमूप। चिरंजीव कल्प वैकुंठीं नांदे
१४३०७	चिरंजीवी	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
१४३०८	चिरंजीवी	।।ज्ञा.गा.०२४४.०५।।	ज्ञानदेवा जीवीं कृष्ण चिरंजीवी। गोपाळ रंजवी प्रेमभक्तां
१४३०९	चिरगूट	।।ज्ञा.गा.०४२०.०१।।	पाहे पां ध्वजेचें चिरगूट। राया जतन करितां कष्ट

१४३१०	चिळसवाणें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
१४३११	चुंबडी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
१४३१२	चुंबन	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो
१४३१३	चुंबन	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
१४३१४	चुंबळी	।।ज्ञा.गा.०७२५.०१।।	आनंद सागराच्या कल्लोळीं। तरावयाची मांडली फळी। हातापायाच्या वोळल्या चुंबळी। तया अवसानीं
१४३१५	चुंबिती	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
१४३१६	चुंबिती	।।ज्ञा.गा.०८८६.०२।।	राजहंस ते भ्रमले हो पाषाण चुंबिती। अडकलिया चाचू मग मागील आठविती
१४३१७	चुंबी	।।ज्ञा.गा.०२७६.०५।।	आंबया डाहाळी फळें चुंबी रसाळीं । आजिचे रे काळीं शकून सांगें
१४३१८	चुकतां	।।ज्ञा.गा.०५१३.०१।।	न चुकतां चुकलें संसार वाटे भांबावलें। अवचितें पडलें ज्ञानपेठे वो माये
१४३१९	चुकती	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
१४३२०	चुकती	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
१४३२१	चुकतील	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
१४३२२	चुकला	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया
१४३२३	चुकला	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
१४३२४	चुकलास	।।ज्ञा.गा.०७०९.०३।।	देखोनि उजाळ म्हणसी त्यासी ब्रह्म। चुकलास वर्म वेगें ते रया

१४३२५	चुकलासी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
१४३२६	चुकलासी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
१४३२७	चुकलासी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
१४३२८	चुकलासी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
१४३२९	चुकलासी	।।ज्ञा.गा.०८९२.०२।।	भ्रांती पडलिया मना नेणसी। ब्रह्मसुख चुकलासी वर्म अरे मुढा
१४३३०	चुकलासी	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
१४३३१	चुकलासी	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्मे संचिलें
१४३३२	चुकली	।।ज्ञा.गा.०८५४.०३।।	ब्रह्ममार्गातें साधू जाती। वायां चुकली तुझी भक्ति
१४३३३	चुकलीया	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दु:ख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
१४३३४	चुकले	।।ज्ञा.गा.०१५५.०३।।	सारमंडळ आणि रुद्रविणा। तेणें जन्ममरणा चुकले काय
१४३३५	चुकले	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
१४३३६	चुकले	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
१४३३७	चुकले	।।ज्ञा.गा.०८५४.०६।।	चुकले विठ्ठला उदारा। बाप रखुमादेविवरा
१४३३८	चुकले	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया

१४३३९	चुकले	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
१४३४०	चुकलें	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
१४३४१	चुकलें	।।ज्ञा.गा.०५१३.०१।।	न चुकतां चुकलें संसार वाटे भांबावलें। अवचितें पडलें ज्ञानपेठे वो माये
१४३४२	चुकलें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०२।।	जन कैसें माया भुललें। आपलें हित चुकलें
१४३४३	चुकलों	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
१४३४४	चुकलों	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
१४३४५	चुकविला	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
१४३४६	चुकविलें	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
१४३४७	चुकवी	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
१४३४८	चुकवी	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दुःख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
१४३४९	चुकवी	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
१४३५०	चुकवीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भीं दुःख दारुण
१४३५१	चुकवीं	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
१४३५२	चुकवील	।।ज्ञा.गा.०१७४.०५।।	कोटिकुलांचे उद्धरण। हरि हरि हे स्मरण। हरि चुकवील जन्ममरण। यमयातना सुटेल

१४३५३	चुकीसाठीं	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
१४३५४	चुके	।।ज्ञा.गा.०१३८.०२।।	विठ्ठल विठ्ठल स्मरे मना। चुके संसारदर्शना
१४३५५	चुके	।।ज्ञा.गा.०२१२.०८।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। भावें न रिघतां न चुके जन्ममरण
१४३५६	चुके	।।ज्ञा.गा.०४३७.०२।।	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
१४३५७	चुके	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दु:ख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
१४३५८	चुके	।।ज्ञा.गा.०९१६.०२।।	जवळील निधान सांडूनि सिणसील बापा। तरी जन्मांतर न चुके बिजे रया
१४३५९	चुके	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
१४३६०	चुके	।।ज्ञा.गा.०९९४.०१।।	भगवद्गीता हेचि थोर। येणें चुके जन्म वेरझार। वैकुंठवासीं निरंतर। भवसागर उतरेल
१४३६१	चुके	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
१४३६२	चुके	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
१४३६३	चुकेल	।।ज्ञा.गा.०१४७.०३।।	कोटि कुळाचें उद्धरण। एक जपतां नारायण। येणें होशिल पावन। येरझार चुकेल
१४३६४	चुकेल	।।ज्ञा.गा.०१७२.०४।।	कृपा होईल भगवंताची। तरणोपाय सव्यसाची। येरझार चुकेल जन्माची। सरता होशिल वैकुंठ
१४३६५	चुकों	।।ज्ञा.गा.०९१३.०३।।	बरवेपणाचेनि मिसें। देवातें वाणिया सौरसें। जडत्व फिटेल तयासरिसें। रसनें ऐसें चुकों नको
१४३६६	चुकों	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
१४३६७	चुरा	।।ज्ञा.गा.०६४२.०१।।	सुवर्णाचा चुरा शुद्ध पीत दिसे। वस्तु हे प्रकाशे तैशापरी
१४३६८	चुली	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
१४३६९	चुळु	।।ज्ञा.गा.०५५५.०३।।	रखुमादेविवरु चुळु पैं घोटिला। निधन जाहला शुद्धपणें
१४३७०	चुळें	।।ज्ञा.गा.०६१५.०४।।	दृष्य एक चुळें घोटुनी बैसला। ज्ञानदेव धाला आत्मयोगें
१४३७१	चूकला	।।ज्ञा.गा.०१४९.०३।।	देवाधर्मास जो चूकला। तो नरकीं नेऊन घातला। वायां संसारीं शीणला। नानायोनी हिंडतसे
१४३७२	चूर	।।ज्ञा.गा.११०२.०१।।	मोतियांचा चूर फेकिला अंबरी। विजूचिया परी कीळ झाला

१४३७३	चूरा	।।ज्ञा.गा.११०१.०३।।	हिरियांचा चूरा दिसे धुंधुकार। मध्यें ज्योती प्रकार प्रगटला
१४३७४	चूळ	।।ज्ञा.गा.०६०४.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानेश्वर चूळ। भरियेली समूळ न त्यागितां
१४३७५	चूळ	।।ज्ञा.गा.०९०६.०३।।	अमृतें भोजन घडे कांजियाने चूळ जोडे। मग तये चरफडे मिती नाहीं
१४३७६	चेइला	।।ज्ञा.गा.०७२४.०५।।	अविद्येच्या राती माजोनि चेइला। म्हणे पूर्ण धाला ज्ञानेश्वर
१४३७७	चेई	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दु:ख दारुण
१४३७८	चेईलया	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
१४३७९	चेईलिया	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
१४३८०	चेईलिया	।।ज्ञा.गा.०९०८.०१।।	स्वप्नींचा घाई विवळे साचें। चेईलिया वरी म्हणे मी न वाचें
१४३८१	चेईलिया	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
१४३८२	चेईलें	।।ज्ञा.गा.०६३३.०६।।	सज्ञान चेईलें अज्ञान निदेलें। विपरीत केलें सुपरीत
१४३८३	चेईलें	।।ज्ञा.गा.०९२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पाहतां पाहिलें। स्वप्नीचें चेईलें जाईल लया
१४३८४	चेत	।।ज्ञा.गा.०४७४.०२।।	चित्त नेई चित्ता चेत नेई तत्त्वा। कर्म परतत्त्वा हरवी रया
१४३८५	चेत	।।ज्ञा.गा.१०६६.०२।।	चेत जाणा तुम्हीं चेत जाणा। टिपरी वडाच्या साईं हो
१४३८६	चेत	।।ज्ञा.गा.१०६६.०२।।	चेत जाणा तुम्हीं चेत जाणा। टिपरी वडाच्या साईं हो
१४३८७	चेतचि	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
१४३८८	चेतना	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
१४३८९	चेतना	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
१४३९०	चेतनें	।।ज्ञा.गा.०४७६.०३।।	चेतनें चेतवी बुद्धीतें पाचारी। कल्पना मापारी निवृत्ति ठायीं
१४३९१	चेतलिया	।।ज्ञा.गा.१०१९.०३।।	दुभोनियां खडाणी नैश्वर्य ध्यान गगनीं। चेतलिया मन क्षीर देत

१४३९२	चेतवितां	।।ज्ञा.गा.०४५४.०४।।	ऐसें हें साधन साधकां कळलें। चेतवितां बुझविलें मन माझें
१४३९३	चेतवितांना	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
१४३९४	चेतविते	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
१४३९५	चेतवितें	।।ज्ञा.गा.००२१.०१।।	चिदानंद रूप चेतवितें एक । एकपणें गुणागुणीं दावी अनेक
१४३९६	चेतवितें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०४।।	चेतवितें कोठें गुंफलें सगुण। निर्गुणीं पैं गुण समरस
१४३९७	चेतविला	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी
१४३९८	चेतवी	।।ज्ञा.गा.०४७६.०३।।	चेतनें चेतवी बुद्धीतें पाचारी। कल्पना मापारी निवृत्ति ठायीं
१४३९९	चेतवी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
१४४००	चेतवीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
१४४०१	चेपिली	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दुःखें तळमळी या हेतु
१४४०२	चेवविता	।।ज्ञा.गा.००३४.०२।।	जागता निजता तो। निज चेवविता तो गे बाई
१४४०३	चेवो	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
१४४०४	चेवो	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
१४४०५	चेष्टविते	।।ज्ञा.गा.०९९८.०४।।	सर्वज्ञ सुंदर देव होतु कां भलतैसे। परी जडातें चेष्टविते आणिकां पैं नसे
१४४०६	चेष्टवीत	।।ज्ञा.गा.०६२४.०२।।	सहज प्रकाश आहे तो करीत। स्वयें चेष्टवीत दीपापरी
१४४०७	चेष्टा	।।ज्ञा.गा.०१५५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिवेची चेष्टा। उगिलीच निष्ठा धरितां बरी
१४४०८	चेष्टा	।।ज्ञा.गा.०४४२.०३।।	पुसावया मार्गामार्गाच्या वाटा। तुम्ही म्हणाल करितो चेष्टा। नेणुं म्हणाल आला ताठा। अभिमानाचा
१४४०९	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया

१४४१०	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
१४४११	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
१४४१२	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
१४४१३	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
१४४१४	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
१४४१५	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०२७८.०२।।	चैतन्य परिपाठी ठसा घडलासे साकार। कृष्णची आकार गोकुळीं रया
१४४१६	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
१४४१७	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०२८८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। चित्त चैतन्य मुरे बाईये वो
१४४१८	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०३५५.०२।।	त्यासी चैतन्य नाहीं गुण नाहीं। चळण नाहीं गुण रूप नाहीं
१४४१९	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सर्व गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
१४४२०	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०३६१.०२।।	चैतन्य चोरिलें माझें चैतन्य चोरिलें। अवघें पारुषलें दीन देहें
१४४२१	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०३६१.०२।।	चैतन्य चोरिलें माझें चैतन्य चोरिलें। अवघें पारुषलें दीन देहें
१४४२२	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
१४४२३	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
१४४२४	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०४०५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो। चित्त चैतन्य चोरुनी नेलें वो

१४४२५	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०४३३.०७।।	ज्ञानेश्वराची परमभूली। बोध साधकाची बोधावली। ते आमुची चैतन्य माउली। खेळो लागे
१४४२६	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ
१४४२७	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०५९६.०२।।	मायोपाधी सृष्टि जें जें कांहीं होत। चैतन्य व्यापित त्याची माजीं
१४४२८	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०७३३.०२।।	विसावों आलें पातलें चैतन्य तेथें। पाहे पां निरुतें अनुभवें
१४४२९	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
१४४३०	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०७८३.०२।।	अनुहात भेद दाविला कृपेनें। सर्व हें चैतन्य गमलें तेव्हां
१४४३१	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०८०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा तुझा तूं आपण। सर्व हें चैतन्य तुझे ठायीं
१४४३२	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०८०८.०२।।	निळा रंग देखें सर्वांचें देखणीं। चैतन्य भुवनीं समरसा
१४४३३	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०८१५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्व हें चैतन्य। मन हेंचि धन्य धन्याचेनी
१४४३४	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०८१९.०१।।	चैतन्य हें दिसे उघडेया डोळां। नयनाचा सोहळा निवृत्ति जाणे
१४४३५	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०८३१.०१।।	सुनीळ जें ब्रह्म बिंब सत्रावीचें। विश्वरूप चैतन्य महाकारणीं
१४४३६	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०९४५.०२।।	नाहीं अंतरूप सर्वही चैतन्य। चिदानंदघन बिंबलेंसे
१४४३७	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०९९९.२१।।	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार
१४४३८	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
१४४३९	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.१००६.०६।।	वासुदेवीं ज्ञेय ज्ञान। ध्यानीं मनीं नारायण। वासुदेवो परिपूर्ण। कैसें क्षरलेंसें चैतन्य गा
१४४४०	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
१४४४१	चैतन्यघन	।।ज्ञा.गा.००२५.०६।।	तुझें स्वरूप अदृश्य । तो मुनिमानसींचा प्रकाश । इंदु तूं पूर्णांश । चैतन्यघन
१४४४२	चैतन्यघन	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
१४४४३	चैतन्या	।।ज्ञा.गा.०३३६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळा सर्व घटीं। चित्त चैतन्या मिठी घालीत खेवो
१४४४४	चैतन्यांत	।।ज्ञा.गा.०७३६.०१।।	आकाश जें दिसे दृष्टीचिया पोटीं। शून्यत्वासी घोटीं चैतन्यांत
१४४४५	चैतन्याचा	।।ज्ञा.गा.०२४९.०३।।	चहूं मार्गीं गेलें न संपडे वाट। मग चैतन्याचा घाट वेधलिये
१४४४६	चैतन्याचा	।।ज्ञा.गा.११०२.०२।।	जरी पीतांबर नेसविलें नभा। चैतन्याचा गाभा नीळ बिंदू

१४४४७	चैतन्याची	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
१४४४८	चैतन्याची	।।ज्ञा.गा.०३८८.०४।।	विराल्या कामना अमूर्त परिपाठीं। चैतन्याची दृष्टि उघडली रया
१४४४९	चैतन्याची	।।ज्ञा.गा.०८१४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसे हे नयन। चैतन्याची खूण आन नाहीं
१४४५०	चैतन्याची	।।ज्ञा.गा.०८३३.०३।।	चैतन्याची मूस त्यामाजीं ओतली। अव्यक्त देखिली वस्तू तेथें
१४४५१	चैतन्याची	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
१४४५२	चैतन्याची	।।ज्ञा.गा.०९४४.०२।।	ऐसा पाहें दृष्टि चैतन्याची सृष्टि। तरी सुदर्शन घरटीं आपेंआप
१४४५३	चैतन्याची	।।ज्ञा.गा.११०९.०१।।	उन्मनी लागो नीज,। निजीं निज बाळा! सहज चैतन्याची पालखी रे!
१४४५४	चैतन्याचे	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
१४४५५	चैतन्याचे	।।ज्ञा.गा.०५११.०१।।	ब्रह्मपदाची प्राप्ति उमगेल दृष्टि। परम चैतन्याचे पोटीं विश्वंभरु वो माय
१४४५६	चैतन्याचें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
१४४५७	चैतन्याच्या	।।ज्ञा.गा.०७२०.०२।।	चैतन्याच्या लाटा। पाहतां एकसरा। प्रळयींच्या नीरा। सारिखें पैं
१४४५८	चैतन्याशेजारीं	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
१४४५९	चैतन्यीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१४४६०	चोख	।।ज्ञा.गा.०११३.०२।।	भवकर्मविख। रामनामीं होय चोख। हरेल भवव्यथा दु:ख। पुढें सुख उपजेल
१४४६१	चोख	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
१४४६२	चोख	।।ज्ञा.गा.०५२८.०४।।	निवृत्तीचें तारूं कृष्णीं कृष्णसुख। ज्ञानदेवा चोख दिधलें नाम
१४४६३	चोख	।।ज्ञा.गा.०६०७.०२।।	शीव पूर्ण जीव भक्त अविद्यक। होय पूर्ण चोख आत्मज्ञानें

१४४६४	चोख	।।ज्ञा.गा.०६३१.०४।।	अज्ञानें करुनी भुलणें जिवाशी। मुळीं शुद्ध अंशीं शीव चोख
१४४६५	चोख	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
१४४६६	चोख	।।ज्ञा.गा.१०३६.०१।।	तुझें घोंगडें ऐकची चोख। दुजे वोळख अमंगळ
१४४६७	चोखट	।।ज्ञा.गा.०१२०.०२।।	नाम बरवया बरवंट। नाम पवित्र आणि चोखट। नाम स्मरे नीळकंठ। निजसुखें निवाला
१४४६८	चोखट	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
१४४६९	चोखटच	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
१४४७०	चोखटिव	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
१४४७१	चोखटु	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
१४४७२	चोखडा	।।ज्ञा.गा.०१३०.०२।।	निजधर्म हा चोखडा। नाम उच्चारु घडघडां। भुक्तिमुक्तीचा संवगडा। हा भवसिंधुतारक
१४४७३	चोखडा	।।ज्ञा.गा.०४४८.०५।।	सर्वांग समतेज ऐसा हा चोखडा। पाहतां चहूंकडा दिव्य तेज
१४४७४	चोखडे	।।ज्ञा.गा.०१७३.०२।।	हेचि त्रिपुटीचे छेदक। हेचि भवार्णवतारक। हाचि शंकराचा विवेक। रामकृष्ण चोखडे
१४४७५	चोखडे	।।ज्ञा.गा.०१७५.०२।।	नाम श्रीहरिचे चोखडे। जपति भक्त साबडे। उद्धरण त्यांचे कोडें। करी देव वैकुंठीचा
१४४७६	चोखडें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें। तें पंढरिये प्रगटलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। नामें आथिलें चोखडें रया
१४४७७	चोखडें	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
१४४७८	चोखडें	।।ज्ञा.गा.०४६०.०२।।	तेज बीज बिवडे पेरिलें निवाडे। उगवलें चोखडें ब्रह्मरूप
१४४७९	चोखडें	।।ज्ञा.गा.०४६१.०१।।	खळेंदान देसी भोक्तया सांपडे। ऐसें तुवां चोखडें रूप केलें
१४४८०	चोखडें	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली

१४४८१	चोखडें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
१४४८२	चोखणी	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
१४४८३	चोखाळ	।।ज्ञा.गा.०२१३.०१।।	शरीर हें स्थळ। मळानिर्मळाचें मूळ। पाहोनी चोखाळ। आदिपुरुषासी
१४४८४	चोखाळचि	।।ज्ञा.गा.०६५४.०३।।	किडाळ त्याजिले चोखाळचि नाहीं। आणिक ते पाही अनादीची
१४४८५	चोखाळला	।।ज्ञा.गा.०५१७.०३।।	निवृत्ति पुराडला देहेभाव चोखाळला। अंगेंसी मर्दिला ब्रह्मरसु वो माय
१४४८६	चोखु	।।ज्ञा.गा.०३२९.०५।।	कल्पतरु चोखु चिंतामणी वेखु । मनामाजीं हरिखु देखियेला
१४४८७	चोज	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
१४४८८	चोज	।।ज्ञा.गा.०१७६.०६।।	ज्ञानदेवीं चोज ब्रह्मानंद सुकाळ। हृदयीं आम्ही गोपाळ साठविला
१४४८९	चोज	।।ज्ञा.गा.०१९६.०९।।	ज्ञानदेवा बीज विठ्ठल केशिराज। नव्हे हें नवल चोज प्रत्यक्ष हरि
१४४९०	चोज	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
१४४९१	चोज	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
१४४९२	चोज	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
१४४९३	चोज	।।ज्ञा.गा.०३२६.०२।।	नवलाव गे माये नवल चोज । निळीं निळिमा काज आकारलें
१४४९४	चोज	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा लळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
१४४९५	चोज	।।ज्ञा.गा.०५६७.०२।।	नाहीं आम्हां काज नाहीं आम्हां चोज। आमुचें निज गोविंदराज
१४४९६	चोज	।।ज्ञा.गा.०६१२.०४।।	काम क्रोध लोभ दडले ते सहज। केले अति चोज सांगवेना
१४४९७	चोज	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
१४४९८	चोज	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा

१४४९९	चोज	।।ज्ञा.गा.१०७६.०२।।	कैसें नवल चोज जालें गे माय। खांदी गंगा चोरू पळतु आहे
१४५००	चोज	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
१४५०१	चोजवलें	।।ज्ञा.गा.०९८३.०४।।	पुराणप्रसिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुमुखें लक्षीं चोजवलें रया
१४५०२	चोजविलें	।।ज्ञा.गा.०७२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे। निवृत्तिदातारें। चोजविलें सारें। माझें माज
१४५०३	चोजवे	।।ज्ञा.गा.०८५१.०५।।	तयामाजीं तें असतसे निरुतें। न चोजवे पंथें नवल ज्याचें
१४५०४	चोजवे	।।ज्ञा.गा.०९८२.०२।।	सगुण नव्हे तें निर्गुण नव्हे। गुरुमुखें चोजवे जाणितलें पां
१४५०५	चोजवेना	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
१४५०६	चोजवेना	।।ज्ञा.गा.०३५६.०२।।	सहस्राची भरोवरी जाली गे माये। लय लक्षीं पाहे तंव चोजवेना
१४५०७	चोजवेना	।।ज्ञा.गा.०४०८.०१।।	फळाचें बीज कीं बीजाचें फळ। म्हणोनी पत्र पुष्प मूळ चोजवेना
१४५०८	चोजवेना	।।ज्ञा.गा.०४०८.०३।।	मृत्तिकेची पृथ्वी कीं पृथ्वीची मृत्तिका। या गति अनेकां चोजवेना
१४५०९	चोजवेना	।।ज्ञा.गा.०४८९.०३।।	नाठवे आशा देहावरी उदास। मीतूंपण भास चोजवेना
१४५१०	चोजवेना	।।ज्ञा.गा.०८७३.०३।।	मौन्याचिये मिठी सगळेंचि नाहीं। तैसा इंद्रियें दाही चोजवेना
१४५११	चोजवेना	।।ज्ञा.गा.०९५५.०२।।	जिणें तें काई मरणें तें काई। जिणें मरणें दोन्ही चोजवेना
१४५१२	चोजवेना	।।ज्ञा.गा.०९६६.०२।।	जीवा जाणवेना जीवा जाणवेना। जिवाचें वर्म तें जीवा चोजवेना
१४५१३	चोजवेना	।।ज्ञा.गा.१०३४.०६।।	अनुमाना नये अनुमाना नये। परतल्या श्रुति चोजवेना
१४५१४	चोपसें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
१४५१५	चोरटा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
१४५१६	चोरट्या	।।ज्ञा.गा.०२८६.०५।।	चोरट्या मधुकरा कमळीं घेतलासे थारा। मोतियांचा चारा राजहंसा
१४५१७	चोरा	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला
१४५१८	चोरा	।।ज्ञा.गा.०९७१.०२।।	न बुडे न कळे न भीये चोरा। ते वस्तु चतुरा सेविजेसु
१४५१९	चोराचिया	।।ज्ञा.गा.०८९४.०१।।	चोराचिया संगें क्रमितां पैं पंथ। ठकूनियां घात करितील

१४५२०	चोरावया	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
१४५२१	चोरितु	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
१४५२२	चोरियलें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१४५२३	चोरिलासी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
१४५२४	चोरिली	।।ज्ञा.गा.०४८६.०१।।	तनु चोरिली कोठें मी पाहों। भूक लागली काय मी खावों
१४५२५	चोरिलें	।।ज्ञा.गा.०३६१.०२।।	चैतन्य चोरिलें माझें चैतन्य चोरिलें। अवघें पारुषलें दीन देहें
१४५२६	चोरिलें	।।ज्ञा.गा.०३६१.०२।।	चैतन्य चोरिलें माझें चैतन्य चोरिलें। अवघें पारुषलें दीन देहें
१४५२७	चोरी	।।ज्ञा.गा.०२१९.०२।।	घरींच्या घरीं जाली चोरी। आपणावरी आळु आला
१४५२८	चोरी	।।ज्ञा.गा.०९८६.०५।।	धनाचिये आशा करूं नये चोरी। वडील वंशघरीं भांडू नये
१४५२९	चोरु	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
१४५३०	चोरु	।।ज्ञा.गा.०३०५.०३।।	रखुमादेविवरु लागलासे चोरु । मार्ग बुडविला घराचारु
१४५३१	चोरुचि	।।ज्ञा.गा.०५७३.०२।।	भय आमुचें गेलें न व्हावें तें जालें। तो चोरुचि वोळखी जाली बाईये
१४५३२	चोरुनिया	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
१४५३३	चोरुनी	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
१४५३४	चोरुनी	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो

१४५३५	चोरुनी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
१४५३६	चोरुनी	।।ज्ञा.गा.०४०५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो। चित्त चैतन्य चोरुनी नेलें वो
१४५३७	चोरुनी	।।ज्ञा.गा.१०४७.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। माझें चोरुनी जिणें उघडें केलें गे माय
१४५३८	चोरू	।।ज्ञा.गा.१०७६.०२।।	कैसें नवल चोज जालें गे माय। खांदी गंगा चोरू पळतु आहे
१४५३९	चोरूनि	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सवें गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
१४५४०	चोरूनि	।।ज्ञा.गा.०५५६.०२।।	तें अनुपम्य कैसेंनि सांगावें। जीवा चोरूनि भोगिजे तें जीवें
१४५४१	चोरूनी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
१४५४२	चोरोनी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागविती कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
१४५४३	चोळी	।।ज्ञा.गा.०२६३.०३।।	चंदनाची चोळी। माझें सर्व अंग पोळी। कान्हो वनमाळी। वेगीं भेटवा कां
१४५४४	चोळी	।।ज्ञा.गा.०३२२.१३।।	चोळी साउलें हिरोनी घेतलें । उघडे पाठविलें माहेराशी
१४५४५	चोळी	।।ज्ञा.गा.१०७४.०२।।	जागि सुति ना मी निदसुरी। चोळी सुदली तोडूनि गळसरी
१४५४६	चोळी	।।ज्ञा.गा.११११.०३।।	शांतीगुंति घेउनि हातीं भक्ती चोळी ल्याली। मीतूंपण ठावें नाहीं वीसरून गेली
१४५४७	चोविसा	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
१४५४८	चोविसां	।।ज्ञा.गा.०१९५.०९।।	हें चोविसां मूर्तींचें उद्धरण। शिवसहस्रनामासी गहन। हेंचि हरिहराचें चिंतन। विश्ववंद्य हे मूर्तीतें
१४५४९	चोवीस	।।ज्ञा.गा.१०३४.०७।।	मनें बुडी दिधली दाही हारपली। चोवीस मावळलीं अगाध पंथीं
१४५५०	चोहटा	।।ज्ञा.गा.०४५०.०५।।	विष्णुनाम मंत्र सोहं तेज दिवटा। उजळून चोहटा शुद्ध केला
१४५५१	चोहटा	।।ज्ञा.गा.०५३१.०१।।	सगुणींच्या राती निर्गुणीं दिवटा। सांगती चोहटा वाग्पंथ
१४५५२	चोहटा	।।ज्ञा.गा.०६३५.०१।।	चोहटा मिष्टान्न जें कांहीं सांडलें। सुनियाशी झालें सुकाळ पैं
१४५५३	चोहटा	।।ज्ञा.गा.०८३९.०२।।	शोधिला त्रिगुणाचा चोहटा। निघालों पश्चिमेच्या वाटा। सद्‌गुरु सुख बरवंटा। पुढें केला
१४५५४	चोहटा	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
१४५५५	चोहटा	।।ज्ञा.गा.१०५४.०५।।	दान दे गा उदारश्रेष्ठा। परब्रह्म तूं वैकुंठा। मुक्तिमार्गीचा चोहटा। फुकटा नेघे तया

१४५५६	चौ	।।ज्ञा.गा.०३७३.०१।।	चौ तेरा आम्हीं चौसष्टीचे भागे सांचिलें। तें एका ऋणाईतें घेतलें बोळखीवीण
१४५५७	चौ	।।ज्ञा.गा.०५५०.०४।।	ज्ञानदेवीं सार । चौ वेदीं पार। येकतत्त्वीं विचार। विज्ञानेंसी
१४५५८	चौ	।।ज्ञा.गा.१०४२.०२।।	चौ हातांची भरणी आली। तिये चराचरीं ऐसें नाहीं
१४५५९	चौ	।।ज्ञा.गा.१०४५.०२।।	चौ हातांहून आगळें। द्विकारांहूनि वेगळें गे माये
१४५६०	चौक	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
१४५६१	चौके	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
१४५६२	चौघां	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
१४५६३	चौघां	।।ज्ञा.गा.०६८४.०१।।	चौदा भुवनीं चौघां भुलविलें। वेव्हार नासिले स्मृति व्यालें गे माये
१४५६४	चौघांची	।।ज्ञा.गा.०५५३.०२।।	चौघांची भाज मी नहोनियां गेलें। तंव अनारिसें महाकारण देखिलें
१४५६५	चौघांपाशीं	।।ज्ञा.गा.०३७३.०३।।	आतां मी चौघांपाशीं जाईन तीहींचि नागविलें पाहीं। तेथें कांहीं नाहीं ऐसें म्हणितलें
१४५६६	चौघाचेनि	।।ज्ञा.गा.०१०४.०२।।	अठरा साक्षी साही विवादत। चौघाचेनि मतें घेईन भागु
१४५६७	चौघी	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
१४५६८	चौघी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
१४५६९	चौघी	।।ज्ञा.गा.०३२२.०६।।	आशा मनशा तृष्णा कल्पना चौघी नणंदा । पापीण रे चिंता सासू माझी
१४५७०	चौघी	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
१४५७१	चौघी	।।ज्ञा.गा.०६८५.०१।।	अवघड तें एक घडलें माझ्या अंगीं। तींही ऋण चौघी मज देवविलें
१४५७२	चौघीजणी	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
१४५७३	चौघीजन्हे	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
१४५७४	चौघे	।।ज्ञा.गा.०१८७.०६।।	चौघे साक्ष ठेवुनी अंतरीं। वेव्हार ज्ञानेश्वरीं खंडियेला

१४५७५	चौघे	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
१४५७६	चौघे	।।ज्ञा.गा.०५००.०२।।	साही संवादले चौघे अनुवादले। पुरोती उरलें म्यां देखिलें वो माय
१४५७७	चौघे	।।ज्ञा.गा.०५५४.०३।।	रखुमादेविवरेंसी ठक पडिलें कांहींच नाहीं। चौघे स्वभावें बोलताती
१४५७८	चौघे	।।ज्ञा.गा.१०४७.०२।।	चौघे चाऱ्ही पदर म्हणीतले। पांघरूण झालें सारासार
१४५७९	चौघे	।।ज्ञा.गा.१०६४.०२।।	चौघे बंधु आणि दशक बहिणी। कन्या झाल्या तिन्ही माझ्या पोटीं
१४५८०	चौघेजण	।।ज्ञा.गा.०४१५.०३।।	नेणोनी शहाणे झाले चौघेजण। अठरांसी खूण बाणली माये
१४५८१	चौघेजण	।।ज्ञा.गा.०६९७.०२।।	सखा निजसुखाचा जवळीं असतां। पुढें पहातां जाले वेडे चौघेजण
१४५८२	चौचिची	।।ज्ञा.गा.०८५१.०६।।	म्हणोनियां परिसा चौचिची उजरी। तेंचि निर्विकारी प्रकाशलें
१४५८३	चौडोळां	।।ज्ञा.गा.०५५३.०१।।	बारावें वरतें तेरावें हरपलें। चौदावें देखिलें चौडोळां
१४५८४	चौथा	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
१४५८५	चौथा	।।ज्ञा.गा.०८०२.०१।।	स्थूलदेह सूक्ष्म कारण तिसरा देह। चौथा महाकारण देह ऐक बापा
१४५८६	चौथा	।।ज्ञा.गा.०८०९.०१।।	सत्त्व रज तम शुद्ध सत्त्व चौथा। निर्गुणीं गुणापरता बाईयांनो
१४५८७	चौथा	।।ज्ञा.गा.०८०९.०२।।	स्थूळ देह सूक्ष्म कारणाचे वरी। महाकारण सरी चौथा देह
१४५८८	चौथा	।।ज्ञा.गा.०८१०.०२।।	नरदेहाचें सार्थक सद्गुरुचरणीं। महाकारणासरी चौथा देह
१४५८९	चौथा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
१४५९०	चौथे	।।ज्ञा.गा.१०७५.०६।।	चौथे द्वारीं अतीत तपें। बैसलें गुंफे ज्ञानदेवो
१४५९१	चौथें	।।ज्ञा.गा.१०४९.०३।।	चौथें घोंगडें तेंही नाहीं। रखुमादेविवरा विठ्ठला पायीं
१४५९२	चौदा	।।ज्ञा.गा.०४७९.०१।।	चौदा विद्या जरी पूर्ण अभ्यासिले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
१४५९३	चौदा	।।ज्ञा.गा.०६८४.०१।।	चौदा भुवनीं चौघां भुलविलें। वेव्हार नासिले स्मृति व्यालें गे माये
१४५९४	चौदा	।।ज्ञा.गा.०६८६.०३।।	साचारी चौदा जाली वो। सेखीं अठरा घोकुनी राहिलें वो
१४५९५	चौदा	।।ज्ञा.गा.१०२४.०३।।	चौदा निःशब्दीं जागृत केलें। एकवीसीं हालवुनी बाळ उठविलें
१४५९६	चौदाभुवनां	।।ज्ञा.गा.१०८१.०३।।	गोडापरिस गोड। गगनाहूनि वाड। चौदाभुवनां ज्याची चाड। तें कवण रे चांगया
१४५९७	चौदारवंटा	।।ज्ञा.गा.०५०८.०१।।	चौदारवंटा ओलांडूनि वोजा। अंतरीं आत्मकाजा बोधिलें वो माय
१४५९८	चौदावें	।।ज्ञा.गा.०५५३.०१।।	बारावें वरतें तेरावें हरपलें। चौदावें देखिलें चौडोळां

१४५९९	चौदाही	।।ज्ञा.गा.०१८२.०१।।	आनंदले वैष्णव गर्जती हरि नामें। चौदाही भुवनें भरली परब्रह्में
१४६००	चौदाही	।।ज्ञा.गा.०५८७.०३।।	दुजें नाहीं नाहीं वाहतों तुझी आण। चौदाही भुवन एकरूप
१४६०१	चौपासी	।।ज्ञा.गा.०९६१.०२।।	नादुलें ऐकसीं बिंदुलें न देखसी। कोंदलें चौपासी सांवरेना
१४६०२	चौमुखी	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
१४६०३	चौऱ्यांयशी	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
१४६०४	चौऱ्यांशी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
१४६०५	चौऱ्यांशी	।।ज्ञा.गा.०८४३.०१।।	लक्ष चौऱ्यांशी येऊनियां प्रती। कोटी फेरे होती कोटी जीवा
१४६०६	चौऱ्यांशी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
१४६०७	चौऱ्यांशी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
१४६०८	चौऱ्यांशी	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
१४६०९	चौऱ्यांशी	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
१४६१०	चौऱ्यांशी	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
१४६११	चौऱ्यांशीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
१४६१२	चौऱ्यांशीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
१४६१३	चौऱ्यांशीं	।।ज्ञा.गा.१०३७.०१।।	चौऱ्यांशीं लक्ष हिंडतां हाट। पुंजे दाट सांपडलें

१४६१४	चौसष्टीचे	।।ज्ञा.गा.०३७३.०१।।	चौ तेरा आम्हीं चौसष्टीचे भागे सांचिलें। तें एका ऋणाईतें घेतलें बोळखीवीण
१४६१५	चौहटा	।।ज्ञा.गा.०८६८.०३।।	त्रिपुटीचे पेठे वानवसा दिठा। वैकुंठ चौहटा पिकला रया
१४६१६	छंद	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
१४६१७	छंद	।।ज्ञा.गा.०१६१.०५।।	हरि रामकृष्ण गोविंद। हाचि घेई पवित्र छंद। सकळा छंदांमाजीं प्रसिद्ध। रामराम उच्चार
१४६१८	छंद	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद। अंगोअंगीं मुराला छंद। भोग भोगितांचि आटला भोग। ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद
१४६१९	छंद	।।ज्ञा.गा.१०५३.०२।।	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम
१४६२०	छंद	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
१४६२१	छंद	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
१४६२२	छंदांमाजीं	।।ज्ञा.गा.०१६१.०५।।	हरि रामकृष्ण गोविंद। हाचि घेई पवित्र छंद। सकळा छंदांमाजीं प्रसिद्ध। रामराम उच्चार
१४६२३	छंदिस्तचि	।।ज्ञा.गा.०४३६.०२।।	तुम्ही अगम्य गोसावी। वस्तु सांगतां नित्य नवी। आम्ही लेंकुरें लाघवी। छंदिस्तचि
१४६२४	छंदु	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
१४६२५	छंदु	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
१४६२६	छंदु	।।ज्ञा.गा.०४३८.०४।।	निवृत्तीनें गूज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
१४६२७	छंदु	।।ज्ञा.गा.०७२१.०४।।	निवृत्तीनें गुज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
१४६२८	छंदु	।।ज्ञा.गा.०९३५.०२।।	भेदु अभेदु अवघाचि गोविंदु। बिंबे बिंब छंदु हरिलीला
१४६२९	छंदु	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
१४६३०	छंदें	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
१४६३१	छंदें	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
१४६३२	छंदें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०२।।	वालभतें ब्रह्म गोकुळीं आनंदें। गौळियाच्या छंदें खेळतां दिसे
१४६३३	छंदें	।।ज्ञा.गा.०२२८.०३।।	पांवया छंदें परतल्या गाई। विसरल्या चारा तल्लीन ठायीं
१४६३४	छंदें	।।ज्ञा.गा.०२३४.०२।।	छंदें छंदें वेणु वाजे। त्रिभुवनीं घनु गाजे। उतावेळ मन माझें। भेटावया

१४६३५	छंदें	।।ज्ञा.गा.०२३४.०२।।	छंदें छंदें वेणु वाजे। त्रिभुवनीं घनु गाजे। उतावेळ मन माझें। भेटावया
१४६३६	छंदें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
१४६३७	छंदें	।।ज्ञा.गा.०२३८.०१।।	सांगाती आमुचिया रे। विद्गद पांवया छंदें रे
१४६३८	छंदें	।।ज्ञा.गा.०२३८.०२।।	नाचे विनोदें कान्हा रे। विद्गद पांवया छंदें रे
१४६३९	छंदें	।।ज्ञा.गा.०२३८.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विद्गद पांवया छंदें रे
१४६४०	छंदें	।।ज्ञा.गा.०२४४.०१।।	पांवया छंदें तल्लीन गोविंदें। नाचती आनंदें गोपाळ कैसे
१४६४१	छंदें	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
१४६४२	छंदें	।।ज्ञा.गा.०४२४.०३।।	अनुहत ध्वनि नाद। तो पावला परमपद। उन्मनीं तुर्याविनोदें छंदें छंदें डोलतुसे
१४६४३	छंदें	।।ज्ञा.गा.०४२४.०३।।	अनुहत ध्वनि नाद। तो पावला परमपद। उन्मनीं तुर्याविनोदें छंदें छंदें डोलतुसे
१४६४४	छंदें	।।ज्ञा.गा.०७०५.०२।।	काय सांगों निदसुरी कवळलें संसारीं। करितां येरझारी येणेंचि छंदें
१४६४५	छंदें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०२।।	सोहमस्मीचें छंदें परिपूर्ण। विज्ञान हें खूण जेथें नाहीं
१४६४६	छंदें	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
१४६४७	छंदें	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
१४६४८	छंदें	।।ज्ञा.गा.१०५३.०४।।	नाठवे द्वैताची भावना। अद्वैतीं न वसे ध्याना। दिननिशींची रचना। काळगणना छंदें गिळी
१४६४९	छत्तीस	।।ज्ञा.गा.१०७१.०४।।	छत्तीस अकरा घोंटु पैं घेतला। उदरेंवीण भरले पोट देखा
१४६५०	छपनाची	।।ज्ञा.गा.०९४४.०४।।	ज्ञानदेव संधी साधूनियां सिद्धि। छपनाची संधी टाकुनी गेला
१४६५१	छप्पन	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
१४६५२	छळण	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप

१४६५३	छाय	।।ज्ञा.गा.०४९२.०३।।	छाय माया काया हरिरूपीं ठाया। चिंतितां विलया एक तेजीं
१४६५४	छाया	।।ज्ञा.गा.०१५७.०४।।	कापुराची मसी जरी लिहिजे लिखिती। छाया पडे हातीं प्रकृतीची
१४६५५	छाया	।।ज्ञा.गा.०२९४.०२।।	बिंबाचें स्वरूप छाया पैं घनदाट। दिननिशीं अविट शामतेज
१४६५६	छाया	।।ज्ञा.गा.०५००.०४।।	तेथें नाहीं ल्याया रूप ना छाया। ऐसी ज्योति कर्पूराचिया उजळल्या वो माय
१४६५७	छाया	।।ज्ञा.गा.०५११.०४।।	तेथें रूप ना छाया त्रिगुण ना माया। रखुमादेविवराचिया उपाये वो माय
१४६५८	छाया	।।ज्ञा.गा.०५२९.०१।।	निर्गुणाची छाया सगुणीं बिंबली। तत्त्वीं तत्त्वें गेलीं अनुठायां
१४६५९	छाया	।।ज्ञा.गा.०५३०.०३।।	तैसें रसमय तेज स्नेहार्णव बीज। छाया मोहबीज न बिंबत
१४६६०	छाया	।।ज्ञा.गा.०५३३.०३।।	नाहीं तेथें छाया मायेचा विलास। घरभरीं पैस दीपीं रया
१४६६१	छाया	।।ज्ञा.गा.०६०८.०३।।	तरुतळीं छाया छाया तेथें तरु। शिष्याठायीं गुरु गुरु शिष्य
१४६६२	छाया	।।ज्ञा.गा.०६०८.०३।।	तरुतळीं छाया छाया तेथें तरु। शिष्याठायीं गुरु गुरु शिष्य
१४६६३	छाया	।।ज्ञा.गा.०६३०.०१।।	ईश्वर तो देव छाया ते शीव। प्रती छाया जीव तिन्ही भेद
१४६६४	छाया	।।ज्ञा.गा.०६३०.०१।।	ईश्वर तो देव छाया ते शीव। प्रती छाया जीव तिन्ही भेद
१४६६५	छाया	।।ज्ञा.गा.०७८८.०१।।	प्रणवासी रूप नाहीं कांहीं छाया। दशमे द्वारीं मूळमाया असे कीं रे
१४६६६	छाया	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
१४६६७	छाया	।।ज्ञा.गा.०८६९.०२।।	मोलाचें आयुष्य दवडितोसी वायां। माध्यान्हींची छाया जाय वेगीं
१४६६८	छाया	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
१४६६९	छाया	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
१४६७०	छाया	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
१४६७१	छायाची	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
१४६७२	छाये	।।ज्ञा.गा.०१७७.०४।।	कापुराचे मसी जरी लिहिजे लिखित। तरी छाये पडे हात प्रकृतीचे
१४६७३	छिद्र	।।ज्ञा.गा.०८०२.०७।।	तेथुनी ऊर्ध्व छिद्र मुंगी नेत्रातुल्य। त्यांतून उडणें भले चपलत्वेंसी

१४६७४	छेद	।।ज्ञा.गा.०५९०.०३।।	काम क्रोध लोभ मोह दंभ मद। केला याचा छेद ज्ञानशस्त्रें
१४६७५	छेदक	।।ज्ञा.गा.०१६२.०५।।	नामें तरली गणिका। नामें अयोध्या हे आणिका। नाम तारक त्रैलोका। भवार्णवा छेदक
१४६७६	छेदक	।।ज्ञा.गा.०१६८.०६।।	ज्ञानदेवीं रहस्य सार। अंतीं वैकुंठ साचार। हरि उतरील पैलतीर। भवबंधन छेदक
१४६७७	छेदक	।।ज्ञा.गा.०१७३.०२।।	हेचि त्रिपुटीचे छेदक। हेचि भवार्णवतारक। हाचि शंकराचा विवेक। रामकृष्ण चोखडे
१४६७८	छेदन	।।ज्ञा.गा.०९२२.०३।।	भवतरु भवमूळीं भवमूळ छेदन। तेंचि अंगीं चंदन लाविजेसु
१४६७९	छेदिजे	।।ज्ञा.गा.०६१७.०४।।	अनादि अज्ञान बंध नये यासी। गुरुकृपा त्यासी छेदिजे कीं
१४६८०	छेदिती	।।ज्ञा.गा.०६२०.०२।।	इंद्र चंद्र देव ब्रह्मादि करुनी। संशयाची श्रेणी छेदिती ना
१४६८१	छेदियले	।।ज्ञा.गा.०६१२.०२।।	संकल्प विकल्प असती मनाचे। छेदियले साचे भवभ्रम
१४६८२	छेदिले	।।ज्ञा.गा.०४९४.०४।।	दांतेविण जेणें स्थूळदेह खादले। शस्त्रेंविण छेदिले लिंगदेह
१४६८३	छेदी	।।ज्ञा.गा.०६३८.०४।।	अविद्येच्या योगें तुज जाण भुली। अनुभउनी किल्ली छेदी आतां
१४६८४	छेदी	।।ज्ञा.गा.०८४२.०२।।	अमोलिक विद्या धन झाली प्राप्ती। पहावयाची प्रतीति स्वशीस छेदी
१४६८५	छेदुनिया	।।ज्ञा.गा.०१७५.०४।।	त्रिपुटी छेदुनिया जाती। तारावया संसारा येती। हरिभक्ति उपदेशिती। भजनमार्ग तारक
१४६८६	जंगम	।।ज्ञा.गा.००१०.०३।।	दयाळ अनाथनाथा । जंगम स्थावर गुह्य धूपा । पूर्ण व्यापक प्रकाशदीपा । ब्रह्मा तूंचि
१४६८७	जंगम	।।ज्ञा.गा.००१९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनी राहिला अकळ । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सकळ
१४६८८	जंगम	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
१४६८९	जंगम	।।ज्ञा.गा.०७९५.०१।।	स्थावर जंगम प्रणव प्रसवला। आत्मा स्वयें संचला प्रणवा ठायीं
१४६९०	जंगम	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
१४६९१	जंगम	।।ज्ञा.गा.१०५९.०३।।	गुरुलिंग जंगम। त्यानें दाविला आगम। आधिव्याधि झाली सम। तेणें पावलों विश्राम रे
१४६९२	जंगम	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
१४६९३	जंगम	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनि राहिला अचळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळ
१४६९४	जंगें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
१४६९५	जंतगर्भीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें

१४६९६	जंतु	।।ज्ञा.गा.०८१३.०२।।	जीव जंतु कृमी मुंगी नेत्रामध्यें। वास्तव्य गोविंदें केलें पाहा
१४६९७	जंतु	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
१४६९८	जंतूंसी	।।ज्ञा.गा.००७२.०३।।	तेथील प्रमाण नेणवे वेदांसी। ते जीव जंतूंसी केवीं कळे
१४६९९	जंबुक	।।ज्ञा.गा.०८९५.०१।।	जंववरी तंववरी जंबुक करी गर्जना। जंव त्या पंचानना देखिलें नाहीं बाप
१४७००	जंबुक	।।ज्ञा.गा.०९९६.०१।।	वेदांत सिद्धांत देतात पैं हाक। स्तब्ध ते जंबुक येर शास्त्रें
१४७०१	जंव	।।ज्ञा.गा.००६०.०३।।	ऋद्धि सिद्धि निधी अवघीच उपाधी। जंव त्या परमानंदीं मन नाहीं
१४७०२	जंव	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
१४७०३	जंव	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
१४७०४	जंव	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
१४७०५	जंव	।।ज्ञा.गा.०३५७.०१।।	नेत्र लाउनी मनासी जंव पुसों जाय। तंव देवें नवल केलें गे बाईये
१४७०६	जंव	।।ज्ञा.गा.०४२१.०२।।	जंव जंव गोड तंव तंव जाड। जाड गोड दोन्ही नको रया
१४७०७	जंव	।।ज्ञा.गा.०४२१.०२।।	जंव जंव गोड तंव तंव जाड। जाड गोड दोन्ही नको रया
१४७०८	जंव	।।ज्ञा.गा.०४४५.०३।।	चित्त जंव निवडी तंव आपणहि पळे। अवचिता जवळी येतु असे
१४७०९	जंव	।।ज्ञा.गा.०४४६.०५।।	स्वानुभव दिवटी उजळूनि जंव पाही। तंव एक बिंब दाही दिशा दिसे
१४७१०	जंव	।।ज्ञा.गा.०४५२.०१।।	परेसी जंव पाहें तंव दिसे हें अरुतें। तळीं तळाखालतें विश्वरूप
१४७११	जंव	।।ज्ञा.गा.०४८१.०३।।	लिंगदेहभंग जंव झाला नाहीं। तोंवरी बा पाहीं मुक्ति कैची
१४७१२	जंव	।।ज्ञा.गा.०५९१.०१।।	मंत्र तंत्र यंत्र सर्वही अबद्ध। जंव नाहीं शुद्ध अंतःकरण
१४७१३	जंव	।।ज्ञा.गा.०५९१.०२।।	गुरुशिष्यपण हेंही मायिकत्व। जंव निजतत्त्व न ओळखी
१४७१४	जंव	।।ज्ञा.गा.०६४४.०३।।	अकळित काळ जंव आहे दुरी। तंव तूं श्रीहरि चित्त वेगीं
१४७१५	जंव	।।ज्ञा.गा.०६४४.०४।।	देहाचा दीपक जंव आहे देहीं । तंव तो निवडुनी घेई निकें
१४७१६	जंव	।।ज्ञा.गा.०७१४.०४।।	जीव शिव भेद तोंवरिच जाण। जंव आत्मखूण न पाविजे
१४७१७	जंव	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया

१४७१८	जंव	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
१४७१९	जंव	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
१४७२०	जंव	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
१४७२१	जंव	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
१४७२२	जंव	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
१४७२३	जंव	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
१४७२४	जंव	।।ज्ञा.गा.०८९५.०१।।	जंववरी तंववरी जंबुक करी गर्जना। जंव त्या पंचानना देखिलें नाहीं बाप
१४७२५	जंव	।।ज्ञा.गा.०८९५.०२।।	जंववरी तंववरी वैराग्याच्या गोष्टी। जंव सुंदर वनिता दृष्टी देखिली नाहीं बाप
१४७२६	जंव	।।ज्ञा.गा.०८९५.०४।।	जंववरी तंववरी युद्धाची मात। जंव परमाईचा पूत देखिला नाहीं बाप
१४७२७	जंव	।।ज्ञा.गा.०८९५.०५।।	जंववरी तंववरी समुद्र करी गर्जना। जंव अगस्ती ब्राह्मणा देखिलें नाहीं बाप
१४७२८	जंव	।।ज्ञा.गा.०८९५.०६।।	जंववरी तंववरी बाधी हा संसार। जंव रखुमादेविवरु देखिला नाहीं बाप
१४७२९	जंव	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
१४७३०	जंव	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
१४७३१	जंव	।।ज्ञा.गा.०९५२.०१।।	साऊमा जंव जाये तंव हृदयींच आहे। चित्त विकासुनी पाहे चित्तामाजीं
१४७३२	जंव	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
१४७३३	जंव	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपणया आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी

१४७३४	जंव	||ज्ञा.गा.१००२.०८||	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
१४७३५	जंव	||ज्ञा.गा.१००४.०३||	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
१४७३६	जंव	||ज्ञा.गा.१००५.०६||	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
१४७३७	जंव	||ज्ञा.गा.११०६.०४||	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
१४७३८	जंव	||ज्ञा.गा.११०६.०५||	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
१४७३९	जंववरी	||ज्ञा.गा.००८१.०५||	जंववरी समान शांति बुद्धि हे ठेली। तंववरी ये भुली बोली कैसी घडे
१४७४०	जंववरी	||ज्ञा.गा.०१४५.०३||	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
१४७४१	जंववरी	||ज्ञा.गा.०४१०.०४||	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
१४७४२	जंववरी	||ज्ञा.गा.०४६८.०२||	जंववरी भुली तंववरी बोली। समुद्रींची खोली विरळा जाणे
१४७४३	जंववरी	||ज्ञा.गा.०४८३.०३||	जंववरी कामना आसक्त मोहो। तंववरी ग्रहो कल्पनेचा
१४७४४	जंववरी	||ज्ञा.गा.०८४४.०३||	जंववरी देह आहे तंववरी साधन। करूनियां ज्ञान सिद्ध करा
१४७४५	जंववरी	||ज्ञा.गा.०८९१.०१||	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
१४७४६	जंववरी	||ज्ञा.गा.०८९५.०१||	जंववरी तंववरी जंबुक करी गर्जना। जंव त्या पंचानना देखिलें नाहीं बाप
१४७४७	जंववरी	||ज्ञा.गा.०८९५.०२||	जंववरी तंववरी वैराग्याच्या गोष्टी। जंव सुंदर वनिता दृष्टी देखिली नाहीं बाप
१४७४८	जंववरी	||ज्ञा.गा.०८९५.०३||	जंववरी तंववरी मैत्रत्व संवाद। जंववरी अर्थेंसी संबंध पडिला नाहीं बाप
१४७४९	जंववरी	||ज्ञा.गा.०८९५.०३||	जंववरी तंववरी मैत्रत्व संवाद। जंववरी अर्थेंसी संबंध पडिला नाहीं बाप
१४७५०	जंववरी	||ज्ञा.गा.०८९५.०४||	जंववरी तंववरी युद्धाची मात। जंव परमाईचा पूत देखिला नाहीं बाप
१४७५१	जंववरी	||ज्ञा.गा.०८९५.०५||	जंववरी तंववरी समुद्र करी गर्जना। जंव अगस्ती ब्राह्मणा देखिलें नाहीं बाप
१४७५२	जंववरी	||ज्ञा.गा.०८९५.०६||	जंववरी तंववरी बाधी हा संसार। जंव रखुमादेविवरु देखिला नाहीं बाप

१४७५३	जंववरी	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
१४७५४	जंववरी	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
१४७५५	जंववरी	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
१४७५६	जग	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
१४७५७	जग	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि
१४७५८	जग	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
१४७५९	जग	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
१४७६०	जग	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भीं समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
१४७६१	जग	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
१४७६२	जग	।।ज्ञा.गा.०१५५.०१।।	राग गायनानें जरी देव भेटे। तरी कां जग आटे भवसागरीं
१४७६३	जग	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
१४७६४	जग	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु। ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
१४७६५	जग	।।ज्ञा.गा.०३५२.०२।।	नवलावो जाले जग हरिच होऊनि ठेलें। आठवू विसरलें काय करूं
१४७६६	जग	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
१४७६७	जग	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
१४७६८	जग	।।ज्ञा.गा.०४३२.०४।।	जैसें पर्वतदरीचे वोघ। समुद्रीं निघाले सैंघ। तैसें तुझियानें जग। मुक्त जालें

१४७६९	जग	।।ज्ञा.गा.०४३२.०५।।	जें जग दिसे गांजिलें। तें शेवटीं ब्रह्म जालें। परमदशेसी आलें। अतिवैभवाच्या
१४७७०	जग	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
१४७७१	जग	।।ज्ञा.गा.०५९२.०३।।	विवर्तक जाली विस्तारिलें जग। नव्हे भिन्न भाग एकमेव
१४७७२	जग	।।ज्ञा.गा.०६०१.०४।।	आपुली पोकळी आकाशचि जाणे। ईश्वरचि लेणें जग लेई
१४७७३	जग	।।ज्ञा.गा.०६३०.०४।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र तियेचें पैं अंग। मुळीं सृष्टि जग गोसाविणी
१४७७४	जग	।।ज्ञा.गा.०६४३.०५।।	निवृत्तीचे पायीं ज्ञानदेव लीन। जग जनार्दन निरंतर
१४७७५	जग	।।ज्ञा.गा.०६४५.०४।।	अर्कापासुनी नीर जैसें कां भासत। जग तैसें घडत मिथ्याचि सत्य
१४७७६	जग	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक
१४७७७	जग	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे
१४७७८	जग	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
१४७७९	जग	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
१४७८०	जगचि	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
१४७८१	जगचि	।।ज्ञा.गा.०७२८.०३।।	कैसी दृष्टी जाली विचित्र। जगचि दिसे सत्पात्र। ऐसा उजाडला विचार। अतिवैभवा
१४७८२	जगचि	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
१४७८३	जगजीव	।।ज्ञा.गा.०५०३.०२।।	जगजीव ईश्वर क्षरला चराचर। लक्षालक्ष पार अलिप्तपणें
१४७८४	जगजीवन	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे
१४७८५	जगजीवन	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
१४७८६	जगजीवनु	।।ज्ञा.गा.०४९७.०५।।	ऐसा जगजीवनु जोगावला जगमूर्ति देखिला। तो जगदेश्वरु फळला निरंजनीं वो माय
१४७८७	जगजीवनु	।।ज्ञा.गा.०५०१.०५।।	त्यानें निवाला मनु भेटला जगजीवनु। तो आनंदगहनु उचंबळे वो माय
१४७८८	जगजेठी	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया

१४७८९	जगजेठी	।।ज्ञा.गा.१०३४.०२।।	परतलिया दृष्टि काळा देखिला जगजेठी। वेणिभागीं पृष्ठीं कैसा दिसतु असे
१४७९०	जगजेठीं	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
१४७९१	जगज्जनक	।।ज्ञा.गा.०१६८.०३।।	जगज्जनक जनार्दन। यापरी साधावा नारायण। नाममंत्रें अनुष्ठान। नित्य करावें प्रत्यही
१४७९२	जगज्जीवना	।।ज्ञा.गा.०१६८.०२।।	जय जय करुणानिधि रामा। पावें पावें पुरुषोत्तमा। जगज्जीवना विश्रामधामा। पावें आम्हां कृपाळूवा
१४७९३	जगडंबरला	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
१४७९४	जगडंबरु	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
१४७९५	जगडंबरु	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
१४७९६	जगड्व्याळ	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
१४७९७	जगड्व्याळ	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
१४७९८	जगतीं	।।ज्ञा.गा.०६५१.०२।।	आत्मयासी जगतीं अवघाची एकला। जगांत संचला तद्रूप तो
१४७९९	जगत्र	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
१४८००	जगत्रजननी	।।ज्ञा.गा.१०६०.०२।।	वैकुंठवासिनी विठाई जगत्रजननी। तुझा वेधु माझे मनीं रंगा येई वो ये
१४८०१	जगत्रजिवनु	।।ज्ञा.गा.०३१८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आवडे मना । जगत्रजिवनु कान्हा बाईयांनो
१४८०२	जगत्रजीवना	।।ज्ञा.गा.००७५.०२।।	गोपाळा रे तुझें ध्यान लागो मना। आनु न विसंबे हरि जगत्रजीवना
१४८०३	जगत्रजीवनु	।।ज्ञा.गा.०३३९.०२।।	जगत्रजीवनु म्हणे जगासी कारण। तें अणुप्रमाण तेथें दिसे
१४८०४	जगत्रय	।।ज्ञा.गा.००८४.०५।।	हें योगियांचे निजजीवन। रामकृष्ण नारायण। येणें जगत्रय होय पावन। हरिस्मरण जिवांसी

१४८०५	जगत्रय	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
१४८०६	जगदाकारें	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सर्वेचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व
१४८०७	जगदात्मा	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
१४८०८	जगदानीं	।।ज्ञा.गा.०२१३.११।।	ज्ञानदेव म्हणे जगदानीं पिकला। पुरोनी उरला पंढरिये
१४८०९	जगदाभासु	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
१४८१०	जगदीश	।।ज्ञा.गा.०१६०.०३।।	हरिभक्तीची मोठी आस। भक्त घालुनिया कास। वैकुंठीचा जगदीश। आराधिती
१४८११	जगदीश	।।ज्ञा.गा.०८१६.०१।।	औटपिठावरी निरंतर देश। तेथ मी जगदीश असे बाई
१४८१२	जगदीश	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
१४८१३	जगदीशा	।।ज्ञा.गा.०००७.०१।।	सरस्वतीचा गणाधीशा । महामतीचा पूर्ण प्रकाशा । रिद्धिसिद्धिचा जगदीशा । पूजूं आतां
१४८१४	जगदेश्वरु	।।ज्ञा.गा.०४९७.०५।।	ऐसा जगजीवनु जोगावला जगमूर्ति देखिला। तो जगदेश्वरु फळला निरंजनीं वो माय
१४८१५	जगदोद्धार	।।ज्ञा.गा.०१२२.०७।।	सर्वांमाजीं श्रेष्ठ पुण्य भूवैकुंठ। विठ्ठल मूळपीठ जगदोद्धार
१४८१६	जगद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्गुरु
१४८१७	जगद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०४४०.०१।।	मग निर्गुण निर्विकार। जगद्गुरु आदि अवतार। कैसे धारणा बांधेल धार। रोमरंध्रीं
१४८१८	जगन्नाथ	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
१४८१९	जगपण	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि
१४८२०	जगपणा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
१४८२१	जगभक्त	।।ज्ञा.गा.०२३३.०३।।	ऐसें मोहियलें जगभक्त अंतरंग। भावाचे सुरंग प्रेमबोधें
१४८२२	जगभरीत	।।ज्ञा.गा.००११.०४।।	ऐसा सर्वां अतीत । परी ऐसा जगभरीत । कनक कांकणीं रहात । तैसा अविकृत निरंतर
१४८२३	जगमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०४९७.०५।।	ऐसा जगजीवनु जोगावला जगमूर्ति देखिला। तो जगदेश्वरु फळला निरंजनीं वो माय

१४८२४	जगा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
१४८२५	जगांत	।।ज्ञा.गा.०६५१.०२।।	आत्मयासी जगतीं अवघाची एकला। जगांत संचला तद्रूप तो
१४८२६	जगाचा	।।ज्ञा.गा.०१७६.०४।।	देवादेव शिरोमणी जगाचा पालकु। तोचि आम्ही एकु आराधिला
१४८२७	जगाचा	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया
१४८२८	जगाचे	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
१४८२९	जगाचे	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
१४८३०	जगाचें	।।ज्ञा.गा.०५५९.०४।।	रखुमादेविवरु जगाचें जीवन। त्याचेंही मीपण गेलें विठ्ठलनामें
१४८३१	जगाधीन	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
१४८३२	जगामाजीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
१४८३३	जगामाजीं	।।ज्ञा.गा.०५९५.०१।।	जगामाजीं श्रेष्ठ सांप्रदायी नाना। कीर्ति ते भुवनामाजीं फार
१४८३४	जगामाजीं	।।ज्ञा.गा.०६२१.०२।।	तमोगुणेंकरुनी पाविजे मरण। राहटती त्रिगुण जगामाजीं
१४८३५	जगामाजीं	।।ज्ञा.गा.०६२९.०४।।	शांति क्षमा दया तिष्ठती सहज। न दिसे दृश्य काज जगामाजीं
१४८३६	जगासी	।।ज्ञा.गा.०३३९.०२।।	जगत्रजीवनु म्हणे जगासी कारण। तें अणुप्रमाण तेथें दिसे
१४८३७	जगासी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
१४८३८	जगासी	।।ज्ञा.गा.०४९०.०१।।	जगासी गवसणी ब्रह्मरूपें देखिली। ते मी अंतरीं पांगुरलों अंतरामाजीं

१४८३९	जगीं	।।ज्ञा.गा.०००३.०१।।	आरंभीं आवडीं आदरें आलें नाम । तेणें सकळ सिद्धि जगीं जालें पूर्ण काम
१४८४०	जगीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांग्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
१४८४१	जगीं	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
१४८४२	जगीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
१४८४३	जगीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
१४८४४	जगीं	।।ज्ञा.गा.०४०१.०२।।	आतां सेवेलागीं सेवा करणें कोणच्या अंगें। स्वामीपणें जगीं होउनी ठेलें
१४८४५	जगीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
१४८४६	जगीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
१४८४७	जगीं	।।ज्ञा.गा.०६०९.०१।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र सुजन स्थिती अंत। करिती महत् जगीं तिन्ही
१४८४८	जगीं	।।ज्ञा.गा.०६१२.०१।।	केवळ निराभास या जगीं जाहला। नाहीं आन उरला भास कांहीं
१४८४९	जगीं	।।ज्ञा.गा.०६१९.०१।।	ब्रह्म जयाचिया बोधेंचि पावन। ते जगीं शाश्वत गुरुमूर्ति
१४८५०	जगीं	।।ज्ञा.गा.०६३५.०२।।	तैसा तो अभक्त वाढिन्नला जगीं। काळ तयालागीं ग्रासितसे
१४८५१	जगीं	।।ज्ञा.गा.०६३९.०२।।	शुद्ध ब्रह्मीं कैशी कल्पना आरोपी। तोचि एक पापी जगीं होय
१४८५२	जगीं	।।ज्ञा.गा.०७१८.०१।।	माया ते दुर्घट तियेसी साजे। तिजविण दुजे नाहीं जगीं
१४८५३	जगीं	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया

१४८५४	जगीं	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
१४८५५	जगीं	।।ज्ञा.गा.०९४५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कल्पना काजळी। दीपीं दीपमेळीं पाजळी वो जगीं
१४८५६	जगीं	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
१४८५७	जगीं	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
१४८५८	जगें	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
१४८५९	जघन	।।ज्ञा.गा.०१४१.०४।।	सच्चिदानंदघन। पंढरिये परिपूर्ण। कर ठेवोनियां जघन। वाट पाहे भक्तांची
१४८६०	जघन	।।ज्ञा.गा.०२०६.०३।।	जानु जघन बरवें दिसे। तें देखोनि मन उल्हासे
१४८६१	जघनप्रमाण	।।ज्ञा.गा.०१३७.०२।।	करा विठ्ठलस्मरण। नामरूपीं अनुसंधान। जाणोनी भक्तां भवलक्षण। जघनप्रमाण दावितसे
१४८६२	जटाभारू	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची
१४८६३	जटिल	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
१४८६४	जठर	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
१४८६५	जठराग्नीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
१४८६६	जठराग्नीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी

१४८६७	जठरीं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
१४८६८	जड	।।ज्ञा.गा.००६८.०२।।	रामकृष्ण नाम सर्व दोषां हरण। जड जीवां तारण हरि एक
१४८६९	जड	।।ज्ञा.गा.०३९१.२४।।	पुरे पुरे आतां जड जालें जिणें। उरी नाहीं देवा लाजिरवाणें
१४८७०	जड	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
१४८७१	जड	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
१४८७२	जड	।।ज्ञा.गा.०६३७.०२।।	वांझेचा कुमर दिसेल प्रगट। न दिसे जरठ जड दृष्टि
१४८७३	जड	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
१४८७४	जड	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
१४८७५	जड	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
१४८७६	जड	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
१४८७७	जडजीव	।।ज्ञा.गा.०१२२.०५।।	नामेंचि तरले शुकादिक दादुले। जडजीव उद्धरले कलीयुगीं
१४८७८	जडजीव	।।ज्ञा.गा.०८३८.०४।।	ते दृष्टि अणुभरी। इकडे पाहे समूळवरी। तो जडजीव करी। रक्षण बापा
१४८७९	जडतां	।।ज्ञा.गा.०८०२.०८।।	जडतां वळंघितां बरी नारी आपण एक। नरनारी नपूंसक एकरूप
१४८८०	जडत्व	।।ज्ञा.गा.०९१३.०३।।	बरवेपणाचेनि मिसें। देवातें वाणिया सौरसें। जडत्व फिटेल तयासरिसें। रसनें ऐसें चुकों नको
१४८८१	जडपण	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया

१४८८२	जडपण	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
१४८८३	जडपणा	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
१४८८४	जडमूढ	।।ज्ञा.गा.०१९६.०३।।	तारावया जन व्हावया पावन। जडमूढ अज्ञान हरिपाठें
१४८८५	जडला	।।ज्ञा.गा.०५१६.०४।।	हा सुजडु जडला विटेसी लाधला। त्या रखुमादेविवरा विठ्ठला मी न्याहाळीं वो माय
१४८८६	जडले	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
१४८८७	जडलें	।।ज्ञा.गा.०७०३.०५।।	तो हा चंद्रभागे तीरा पुंडलिकें दिधला थारा। बाप रखुमादेविवरा जडलें पायीं विठ्ठलची
१४८८८	जडलों	।।ज्ञा.गा.०६०२.०१।।	कवणाची चाड आतां मज नाहीं। जडलों तुझ्या पायीं निश्चयेंसी
१४८८९	जडा	।।ज्ञा.गा.०५९८.०३।।	ठेंगणें नावाड हळू ना ते जडा। स्वयेंची अखंड पूर्ण रया
१४८९०	जडांतील	।।ज्ञा.गा.०७८३.०१।।	जडांतील शुद्धांश कौतुकें रिझाला। निवृत्तीनें दाविला कृपा करुनी
१४८९१	जडाचिया	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
१४८९२	जडातें	।।ज्ञा.गा.०९९८.०४।।	सर्वज्ञ सुंदर देव होतु कां भलतैसे। परी जडातें चेष्टविते आणिकां पैं नसे
१४८९३	जडित	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
१४८९४	जडिनलों	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
१४८९५	जडूनि	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
१४८९६	जणी	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
१४८९७	जणे	।।ज्ञा.गा.१०७४.०३।।	लक्षण म्हणे कीं सुलक्षण म्हणे। येके उदरींच आम्ही दोघे जणे
१४८९८	जणें	।।ज्ञा.गा.०९२८.०१।।	सुखसोज्वळ मोतियाचें लेणें। दिधलें जाई जणें बाईये वो

१४८९९	जणें	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
१४९००	जत	।।ज्ञा.गा.०९५६.०३।।	सतधनि म्हणे गुरु जत सांभाळी विवरु। ऐसेंनि तुज वोगरु। वाढिला ब्रह्मीं
१४९०१	जतन	।।ज्ञा.गा.०४२०.०१।।	पाहे पां ध्वजेचें चिरगूट। राया जतन करितां कष्ट
१४९०२	जतन	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
१४९०३	जतन	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
१४९०४	जतन	।।ज्ञा.गा.०९०२.०२।।	जतन करी रे जिवाचीया जिवा। सांगतसे ठेवा जुगादीचा
१४९०५	जतन	।।ज्ञा.गा.०९८६.१४।।	लिगटूनी रहावें आवरावें मन। करावा जतन विश्वास हा
१४९०६	जतनेलागीं	।।ज्ञा.गा.०५५९.०१।।	जतनेलागीं जीवन ठेविलें। स्वस्वरूपीं हारपलें ज्ञानपंथीं
१४९०७	जत्र	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
१४९०८	जद	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्‌गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना
१४९०९	जन	।।ज्ञा.गा.०१९६.०३।।	तारावया जन व्हावया पावन। जडमूढ अज्ञान हरिपाठें
१४९१०	जन	।।ज्ञा.गा.०२३३.०५।।	जन हे विव्हळ तुजवीण अविचार। गुंफले साचार मायामोहें
१४९११	जन	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
१४९१२	जन	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
१४९१३	जन	।।ज्ञा.गा.०६२०.०४।।	वंचना करिती जन दुष्ट नष्ट। मुख्य श्रेष्ठ श्रेष्ठ वंदिताती
१४९१४	जन	।।ज्ञा.गा.०७३७.०३।।	फार किती सांगों सज्ञान तुम्हीं जन। अर्थ हा समजोन मौन्य धरा
१४९१५	जन	।।ज्ञा.गा.०८०४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भेद ऐक गुरुपुत्रा। नयनीं अर्धमात्रा सर्व जन
१४९१६	जन	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया

१४९१७	जन	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
१४९१८	जन	।।ज्ञा.गा.०९०८.०२।।	जन कैसें माया भुललें। आपलें हित चुकलें
१४९१९	जन	।।ज्ञा.गा.०९९२.०२।।	मायेच्या भूरें भुलले हे जन। जनीं जनार्दन न दिसे त्यांसी
१४९२०	जन	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
१४९२१	जन	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
१४९२२	जन	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
१४९२३	जनका	।।ज्ञा.गा.०४३५.०२।।	जनका हेंचि जालें। तेणें विश्व ब्रह्मचि केलें। त्यांत वेगळेपण आपुलें। मिरवूं नये
१४९२४	जनकाचा	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
१४९२५	जनकु	।।ज्ञा.गा.१०२५.०२।।	तेथें जनकु नव्हे जननी नव्हे। बाळक नवे होये माझेवीण
१४९२६	जनदृष्टीचें	।।ज्ञा.गा.०९५६.०१।।	सायखडियाचें बिक। अचेत करी परिपाक। जनदृष्टीचें कवतुक। स्फुरे वेगीं
१४९२७	जननिक	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
१४९२८	जननी	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
१४९२९	जननी	।।ज्ञा.गा.१०२५.०२।।	तेथें जनकु नव्हे जननी नव्हे। बाळक नवे होये माझेवीण
१४९३०	जननीचे	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
१४९३१	जननीये	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
१४९३२	जननीये	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
१४९३३	जनमेजया	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी

१४९३४	जनवन	।।ज्ञा.गा.०४९३.०२।।	नाहीं त्यास मेरु कैचा विवेकु। जनवन लोकु ब्रह्म दिसे
१४९३५	जनवन	।।ज्ञा.गा.०५३२.०३।।	आपीं आप रस जनवन दारा। विज्ञान उभारा भावी दिसे
१४९३६	जनवन	।।ज्ञा.गा.०६३४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सगुणीं न समाये। निर्गुणीं दिसताहे जनवन
१४९३७	जनवन	।।ज्ञा.गा.०९४०.०१।।	जनवन हरि न पाहतां भासे। घटमठीं दिसे तदाकारु
१४९३८	जनवन	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
१४९३९	जनवन	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
१४९४०	जना	।।ज्ञा.गा.००५९.०१।।	तीर्थ व्रत नेम भावेंवीण सिद्धी। वायांचि उपाधी करिसी जना
१४९४१	जना	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
१४९४२	जना	।।ज्ञा.गा.०७००.०३।।	तेंचि तूं होउनी राहें विश्वाशी। ठायींच्या ठायीं निवसी अरे जना
१४९४३	जना	।।ज्ञा.गा.०८३२.०२।।	कुंडलिनी ऊर्ध्वमुखें अग्नी सोडी। तयाची हे जोडी संत जना
१४९४४	जना	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना
१४९४५	जनां	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
१४९४६	जनां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
१४९४७	जनां	।।ज्ञा.गा.०३८९.०८।।	विस्मृति गुणांची स्मृति पैं भजना। दृष्टादृष्ट जनां ब्रह्मरूप
१४९४८	जनांप्रती	।।ज्ञा.गा.०४७५.०३।।	ब्रह्म सदोदित असे सर्वभूतीं। म्हणउनी सांगे जनांप्रती
१४९४९	जनांमना	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
१४९५०	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.०१४०.०१।।	सदा परिपूर्ण। तो हा जनार्दन। नित्य जपतां नारायण। कोटि याग घडतील
१४९५१	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.०१६८.०३।।	जगज्जनक जनार्दन। यापरी साधावा नारायण। नाममंत्रें अनुष्ठान। नित्य करावें प्रत्यही
१४९५२	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.०१८३.०४।।	सख्यपणें अर्जुन नरनारायण। सृष्टि जनार्दन एकरूप
१४९५३	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.०५२१.०३।।	द्वैतभाव ठेला अविनाश संपन्न। आपेआप जनार्दन येईल घरा
१४९५४	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.०६३४.०२।।	मायेच्या भुला रे भुलले विश्वजन। जनीं जनार्दन न देखती

१४९५५	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.०६४३.०५।।	निवृत्तीचे पायीं ज्ञानदेव लीन। जग जनार्दन निरंतर
१४९५६	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
१४९५७	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.०९९२.०२।।	मायेच्या भूरें भुलले हे जन। जनीं जनार्दन न दिसे त्यांसी
१४९५८	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
१४९५९	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
१४९६०	जनार्दनीं	।।ज्ञा.गा.०२८२.०३।।	नेणें तहान भूक। नाहीं लाज अभिमान। वेधिलें जनार्दनीं। देवकीनंदनु गे माये
१४९६१	जनीं	।।ज्ञा.गा.००३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तो। जनीं वनीं कृपाळु तो गे बाई
१४९६२	जनीं	।।ज्ञा.गा.००५३.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी संगती सज्जनीं। हरि दिसे जनीं वनीं आत्मतत्त्वीं
१४९६३	जनीं	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्ततु असे
१४९६४	जनीं	।।ज्ञा.गा.०५०३.०१।।	जनीं वनीं हरि आहे निरंतरीं। बोलिली वैखरी व्यासमुखें
१४९६५	जनीं	।।ज्ञा.गा.०६३४.०२।।	मायेच्या भुला रे भुलले विश्वजन। जनीं जनार्दन न देखती
१४९६६	जनीं	।।ज्ञा.गा.०७३८.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। निजरूप गोविंदें जनीं पाहतां
१४९६७	जनीं	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
१४९६८	जनीं	।।ज्ञा.गा.०८८४.०२।।	यात्रा भरली जनीं देवीं विन्मुख प्राणी। विषयाची दाटणी भ्रांती आड रे
१४९६९	जनीं	।।ज्ञा.गा.०९३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुणीं न माये। निर्गुण दिसताहे जनीं वनीं
१४९७०	जनीं	।।ज्ञा.गा.०९९२.०२।।	मायेच्या भूरें भुलले हे जन। जनीं जनार्दन न दिसे त्यांसी
१४९७१	जनीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
१४९७२	जनीं	।।ज्ञा.गा.११११.०१।।	सौरी झालें जनीं। राम केला धनी
१४९७३	जनींवनीं	।।ज्ञा.गा.००८७.०५।।	ज्ञानदेव सांगतु । हरिपंथें मुक्तिमातु। एकतत्त्व सांगातु। जनींवनीं
१४९७४	जनींवनीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
१४९७५	जनें	।।ज्ञा.गा.०९९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे त्यासी करावें नमन। प्रापंचिक जनें शिवूं नये
१४९७६	जन्म	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दुःखें । जन्म योनी भोगूं लागेल
१४९७७	जन्म	।।ज्ञा.गा.००६९.०३।।	हरिवीण जन्म तो नरकचि पैं जाणा। यमाचा पाहुणा प्राणी होय

१४९७८	जन्म	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें
१४९७९	जन्म	।।ज्ञा.गा.००८९.०३।।	कोटिकुळाचें उद्धरण। मुखीं राम नारायण। रामकृष्ण स्मरण। धन्य जन्म तयाचे
१४९८०	जन्म	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दु:ख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
१४९८१	जन्म	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
१४९८२	जन्म	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
१४९८३	जन्म	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
१४९८४	जन्म	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
१४९८५	जन्म	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा
१४९८६	जन्म	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
१४९८७	जन्म	।।ज्ञा.गा.०१४७.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला
१४९८८	जन्म	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
१४९८९	जन्म	।।ज्ञा.गा.०१५७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच हरिभक्ता जन्म होती
१४९९०	जन्म	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
१४९९१	जन्म	।।ज्ञा.गा.०१७८.०२।।	वासना संग धीट प्रकृति कनिष्ठ। भोगुनी वैकुंठ जन्म घेती
१४९९२	जन्म	।।ज्ञा.गा.०२०६.०६।।	नाभिकमळीं जन्म असे। ब्रह्मादिकां अपैसे
१४९९३	जन्म	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं
१४९९४	जन्म	।।ज्ञा.गा.०२१०.०५।।	पंढरिसी कीर्तन करी। पुंडलीकासी नमस्कारी। विठ्ठलचरण अंतरीं धरी। धन्य जन्म तयाचा
१४९९५	जन्म	।।ज्ञा.गा.०२१०.०६।।	सकळ कुळाचा तारकु। तोचि जाणावा पुण्यश्लोकु। पांडुरंगीं रंगला नि:शंकु। धन्य जन्म तयाचा
१४९९६	जन्म	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
१४९९७	जन्म	।।ज्ञा.गा.०६००.०४।।	जन्म मृत्यु भोग भोगणें यालागीं। टाकोनियां संगीं राही बापा
१४९९८	जन्म	।।ज्ञा.गा.०६११.०३।।	तेचि ते या दोष तयालागीं जन्म। भोगिजेती कर्म पशुयोनी
१४९९९	जन्म	।।ज्ञा.गा.०६१३.०१।।	सरिता येऊनियां चढती ब्रह्मगिरी। परी ज्ञानी न धरी जन्म कांहीं
१५०००	जन्म	।।ज्ञा.गा.०६१३.०२।।	चंदनासी होय बाभुळत्व प्राप्ती। परी ज्ञानी न शिवती जन्म कांहीं
१५००१	जन्म	।।ज्ञा.गा.०६१३.०३।।	जळाला कापूर मागुता प्रकटे। परी ज्ञानिया न घडे जन्म कांहीं

१५००२	जन्म	।।ज्ञा.गा.०६१३.०४।।	वारा वागुरेसी धरुनी कोंडूं ये। परी ज्ञानी नसये जन्म कांहीं
१५००३	जन्म	।।ज्ञा.गा.०६१८.०४।।	समत्वें इहींचि जाण जन्म घरीं। आथी इयेपरी तिन्हींजेसु
१५००४	जन्म	।।ज्ञा.गा.०६३७.०१।।	पूर्वेचा हा भानु उगवेल पश्चिमे। परी भूमि जन्म नसे आम्हां
१५००५	जन्म	।।ज्ञा.गा.०६३८.०३।।	शुद्धबुद्धरूप तूंचि परिपूर्ण। जन्म आणि मरण तुज नाहीं
१५००६	जन्म	।।ज्ञा.गा.०६४८.०१।।	अमानत्व स्थिति ते अंतीं कठीण। येरा जन्म जाण न साधेची
१५००७	जन्म	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
१५००८	जन्म	।।ज्ञा.गा.०८४६.०१।।	उपजोनी नरदेहीं। जयाशी हरिभक्ति नाहीं। तोचि भूमिभारू पाहीं। व्यर्थ जन्म त्याचा गेला
१५००९	जन्म	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
१५०१०	जन्म	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
१५०११	जन्म	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
१५०१२	जन्म	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
१५०१३	जन्म	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
१५०१४	जन्म	।।ज्ञा.गा.०९९४.०१।।	भगवद्गीता हेचि थोर। येणें चुके जन्म वेरझार। वैकुंठवासीं निरंतर। भवसागर उतरेल
१५०१५	जन्म	।।ज्ञा.गा.०९९४.०३।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें
१५०१६	जन्म	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
१५०१७	जन्म	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
१५०१८	जन्म	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो

१५०१९	जन्म	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
१५०२०	जन्म	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
१५०२१	जन्मकुळ	।।ज्ञा.गा.०१५९.०४।।	वैष्णवांचे जन्ममूळ। हरि खेळतु जन्मकुळ। उद्धरिले भक्त सकळ। रामकृष्ण उच्चारणीं
१५०२२	जन्मखेपा	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
१५०२३	जन्मजन्मांतरीं	।।ज्ञा.गा.००८९.०१।।	जन्मजन्मांतरीं। असेल पुण्यसामुग्री। तरीच नाम जिव्हाग्रीं। येईल श्रीरामाचें
१५०२४	जन्मजरामृत्यु	।।ज्ञा.गा.००९४.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त कृष्णध्यानीं रत। जन्मजरामृत्यु हारपली
१५०२५	जन्मणें	।।ज्ञा.गा.०६४०.०१।।	संसारचि नाहीं येथें या कारणें। नाहींच जन्मणें मरणें कैचें
१५०२६	जन्मता	।।ज्ञा.गा.०७९५.०२।।	अवस्था भुक्ती मुक्ती प्रणवाची जन्मता। अर्धमातृके परता प्रणवची
१५०२७	जन्ममरण	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
१५०२८	जन्ममरण	।।ज्ञा.गा.०१७४.०५।।	कोटिकुलांचे उद्धरण। हरि हरि हे स्मरण। हरि चुकवील जन्ममरण। यमयातना सुटेल
१५०२९	जन्ममरण	।।ज्ञा.गा.०१९५.०६।।	या तिहींचें दरुशन। प्राण्या नाहीं जन्ममरण। पुनरपि आगमन। येथें बोलिलेंचि नाहीं
१५०३०	जन्ममरण	।।ज्ञा.गा.०२१२.०८।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। भावें न रिघतां न चुके जन्ममरण
१५०३१	जन्ममरण	।।ज्ञा.गा.०८६३.०३।।	न सोडी हरिचरण। नाहीं नाहीं जन्ममरण। अविट सेवीं नारायण। तेणें मीतूंपण एक रसीं
१५०३२	जन्ममरण	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
१५०३३	जन्ममरण	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
१५०३४	जन्ममरण	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
१५०३५	जन्ममरण	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दुःख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण

१५०३६	जन्ममरण	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दु:ख दारुण
१५०३७	जन्ममरणा	।।ज्ञा.गा.०१५५.०३।।	सारमंडळ आणि रुद्रविणा। तेणें जन्ममरणा चुकले काय
१५०३८	जन्ममरणा	।।ज्ञा.गा.०५२४.०२।।	सचेत अचेत नित्यता विरक्त। असोनी अलिप्त जन्ममरणा
१५०३९	जन्ममरणाची	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
१५०४०	जन्ममरणाच्या	।।ज्ञा.गा.०२१३.०२।।	जन्ममरणाच्या उचटूनि पेडी। मग तये बिंवडीं ज्ञान पिके
१५०४१	जन्ममरणातें	।।ज्ञा.गा.०६१८.०१।।	जन्ममरणातें नाहींच गणित। सूर्य जैसा होत उदयअस्त
१५०४२	जन्ममूळ	।।ज्ञा.गा.०१५९.०४।।	वैष्णवांचे जन्ममूळ। हरि खेळतु जन्मकुळ। उद्धरिले भक्त सकळ। रामकृष्ण उच्चारणीं
१५०४३	जन्ममृत्यु	।।ज्ञा.गा.०७२४.०३।।	इतुलेनि अर्थ जन्ममृत्यु भोग। भोगिताहे पांग काय सांगूं
१५०४४	जन्ममृत्यु	।।ज्ञा.गा.०८५०.०५।।	विचारुनी निरुतें संतसंगे पंथें। जन्ममृत्यु तूंतें न बाधी कांहीं
१५०४५	जन्मयोनी	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
१५०४६	जन्मला	।।ज्ञा.गा.१०६२.०३।।	मातेचिये पोटीं पिता जो जन्मला। नवलाव जाहला काय सांगो
१५०४७	जन्मला	।।ज्ञा.गा.१०७४.०१।।	मज स्वप्न लेवविला शृंगारु। माझे उदरीं जन्मला भ्रतारु
१५०४८	जन्मला	।।ज्ञा.गा.१०७७.०१।।	ऐसा गे माये कैसा योगी। जे ठाई जन्मला तो ठाव भोगी
१५०४९	जन्मला	।।ज्ञा.गा.१०८०.०१।।	पति जन्मला माझे उदरीं। मी जालें तयाचि नोवरी
१५०५०	जन्मला	।।ज्ञा.गा.११०५.०१।।	ऐसा गे! माय! कैसा हा योगी?। जे ठायीं जन्मला तो ठाय भोगी
१५०५१	जन्मलासी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
१५०५२	जन्मलासी	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
१५०५३	जन्मली	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
१५०५४	जन्मले	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें

१५०५५	जन्मले	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
१५०५६	जन्मलें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
१५०५७	जन्मलेचि	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
१५०५८	जन्मलों	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
१५०५९	जन्मलों	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
१५०६०	जन्मवरी	।।ज्ञा.गा.०२९६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाची घरवात जालें। जन्मवरी एकांत करुनी ठेले
१५०६१	जन्मवरी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
१५०६२	जन्मवरी	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
१५०६३	जन्मवरी	।।ज्ञा.गा.०९६२.०३।।	बुडोनियां राहीं आनंदसागरीं। आठवितां असे जन्मवरी रया
१५०६४	जन्मसी	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
१५०६५	जन्मा	।।ज्ञा.गा.००६२.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं हरिपाठ नेमा। मागिलिया जन्मा मुक्त झालों
१५०६६	जन्मा	।।ज्ञा.गा.०१५७.०१।।	अघटित घडे अमोडे ते मोडे। तैं हरिदासा घडे जन्मा येणें
१५०६७	जन्मा	।।ज्ञा.गा.०१५७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे विठ्ठल जे भजती। जन्मा न येती भाक माझी
१५०६८	जन्मा	।।ज्ञा.गा.०१७७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच जन्मा येती हरीचे दास
१५०६९	जन्मा	।।ज्ञा.गा.०१७७.०५।।	पवना पाठीं पांगुळें जैं लागती। तैं जन्मा येती हरीचे दास
१५०७०	जन्मा	।।ज्ञा.गा.०१७७.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे विव्हळी जे भजती। ते जन्मा न येती भाक माझी

१५०७१	जन्मा	।।ज्ञा.गा.०६६५.०१।।	जन्मा आवर्ती येरझारी फिटली। ब्रह्मसमदृष्टि जाली गुरुमुखें
१५०७२	जन्मांचा	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
१५०७३	जन्मांचे	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
१५०७४	जन्मांचें	।।ज्ञा.गा.००६६.०२।।	अनंत जन्मांचें तप एक नाम। सर्व मार्ग सुगम हरिपाठ
१५०७५	जन्मांतर	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
१५०७६	जन्मांतर	।।ज्ञा.गा.०९१६.०२।।	जवळील निधान सांडूनि सिणसील बापा। तरी जन्मांतर न चुके बिजे रया
१५०७७	जन्माचा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
१५०७८	जन्माचा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
१५०७९	जन्माची	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
१५०८०	जन्माची	।।ज्ञा.गा.०१७२.०४।।	कृपा होईल भगवंताची। तरणोपाय सव्यसाची। येरझार चुकेल जन्माची। सरता होशिल वैकुंठ
१५०८१	जन्माचे	।।ज्ञा.गा.००८९.०२।।	धन्य कुळ तयाचें। रामनाम हेंचि वाचें। दोष हरतील जन्माचे। श्रीराम म्हणतांची
१५०८२	जन्माचें	।।ज्ञा.गा.०३७०.०१।।	जन्माचें व्याज आपणचि गिळिलें। मुद्दलाचा ठावो नाहीं ऐसें केलें
१५०८३	जन्मावेगळें	।।ज्ञा.गा.०३७४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें जन्मावेगळें केलें। म्हणोनी भाज जालें बाईये वो
१५०८४	जन्मास	।।ज्ञा.गा.००१४.०२।।	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
१५०८५	जन्मासी	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला
१५०८६	जन्मासी	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा
१५०८७	जन्मासी	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
१५०८८	जन्मीं	।।ज्ञा.गा.०७१५.०२।।	पूर्वीचें सुकृत ये जन्मीं कमाई। तिसरी ती पाहा गुरुकृपा
१५०८९	जन्मीं	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया

१५०९०	जन्मींचा	।।ज्ञा.गा.०४६४.०४।।	पृथ्वी आप तेज गगनाकृति वायो। फिटला संदेहो ये जन्मींचा
१५०९१	जन्मींचें	।।ज्ञा.गा.०४३९.०१।।	अनंत जन्मींचें सुकृतफळ। तरीच फाविजे ऐसें बळ। पुरती इच्छिले डोहळे। स्वसुखाचे
१५०९२	जन्में	।।ज्ञा.गा.०९०२.०३।।	निवृत्ति निरोप बुझे आपेंआप। आधि पुत्र मागें बाप जन्में रया
१५०९३	जन्में	।।ज्ञा.गा.१०५४.१७।।	बाळछंदो बावीस जन्में। तोडिली भवाब्धीची कर्में। चंद्रार्क तारांगणें । रश्मी दान घेतला हरि
१५०९४	जन्मेंसाठीं	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
१५०९५	जन्मोजन्मीं	।।ज्ञा.गा.०२०८.०४।।	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
१५०९६	जन्मोजन्मीं	।।ज्ञा.गा.०२८१.०८।।	ऐसी दगदगल्यें सासुरवासा। विठोबा रखुमाई माझा कुवासा। निवृत्तिदासु तयाचा। जन्मोजन्मीं वोळगणा
१५०९७	जन्मोजन्मीं	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला अससी। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
१५०९८	जन्मोजन्मींच्या	।।ज्ञा.गा.०२०४.०१।।	जन्मोजन्मींच्या सायासीं। विठ्ठल लाधला पुंडलिकासी
१५०९९	जन्मोनी	।।ज्ञा.गा.००५०.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। अनंत जन्मोनी पुण्य होय
१५१००	जन्मोनी	।।ज्ञा.गा.०२११.०४।।	ऐसे जे जन्मोनी नर भोगिती अघोर। न करिती तीर्थयात्रा तया नरकीं बिढार
१५१०१	जन्मोनी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
१५१०२	जप	।।ज्ञा.गा.००१४.०३।।	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी
१५१०३	जप	।।ज्ञा.गा.००१४.०४।।	ज्ञानदेवीं जप केला । हरि समाधीसी साधिला । हरिमंत्रें प्रोक्षिला । सर्व संसार निधारिं
१५१०४	जप	।।ज्ञा.गा.००५६.०१।।	विष्णुवीण जप व्यर्थ त्याचें ज्ञान। रामकृष्णीं मन नाहीं ज्याचें
१५१०५	जप	।।ज्ञा.गा.००६७.०१।।	वेदशास्त्र प्रमाण श्रुतीचें वचन। एक नारायण सार जप
१५१०६	जप	।।ज्ञा.गा.००६७.०२।।	जप तप कर्म हरिवीण धर्म। वाउगाचि श्रम व्यर्थ जाय
१५१०७	जप	।।ज्ञा.गा.००७१.०१।।	जप तप कर्म क्रिया नेम धर्म। सर्वांघटीं राम भावशुद्ध
१५१०८	जप	।।ज्ञा.गा.००७४.०३।।	नाम मंत्र जप कोटी जाईल पाप। रामकृष्णीं संकल्प धरुनी राहे
१५१०९	जप	।।ज्ञा.गा.००७८.०३।।	जप तप ज्ञान क्रिया कर्म धर्म। रामकृष्ण नेम गुरुभजनें
१५११०	जप	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें

१५१११	जप	।।ज्ञा.गा.०११५.०२।।	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल
१५११२	जप	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी
१५११३	जप	।।ज्ञा.गा.०१४२.०१।।	जप तप अनुष्ठान। नित्य आमुचें रामधन। रामकृष्ण नारायण। हाचि जिव्हार सर्वदा
१५११४	जप	।।ज्ञा.गा.०१४४.०१।।	सकळ सांप्रदाय श्रीहरि। जो बैसोनि जप करी। जिव्हे महादेवाचे अंतरीं। सर्वकाळ वसतसे
१५११५	जप	।।ज्ञा.गा.०१४४.०२।।	रामनामें जप करी। तोचि तरे भवसागरीं। पितरांसहित निर्धारीं। वैकुंठपुरीं पावले
१५११६	जप	।।ज्ञा.गा.०१६३.०२।।	जप जप रे गोविंद। हाचि तारिल परमानंद। रामकृष्ण मुकुंद। हाचि सार सर्वदा
१५११७	जप	।।ज्ञा.गा.०१६३.०२।।	जप जप रे गोविंद। हाचि तारिल परमानंद। रामकृष्ण मुकुंद। हाचि सार सर्वदा
१५११८	जप	।।ज्ञा.गा.०१६७.०२।।	रामकृष्ण जप सारासार। येणें उतरिजें पैलपार। नामें तुटैल येरझार। सर्व बाधा निवारैल
१५११९	जप	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
१५१२०	जप	।।ज्ञा.गा.०१६९.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। रामकृष्ण आराधिला। प्रपंचीं अबोला केला। सर्व निरसला मायामोह
१५१२१	जप	।।ज्ञा.गा.०१७१.०२।।	पठण करावें नित्य नाम। हरिचरणीं ठेवा प्रेम। रामराम सप्रेम। जप करावा
१५१२२	जप	।।ज्ञा.गा.०१७४.०६।।	ज्ञानदेवीं जप ध्यान। रामकृष्ण नारायण। धन्य त्याचें कुल जाण। हरिस्मरण करिताची
१५१२३	जप	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
१५१२४	जप	।।ज्ञा.गा.०२०९.०२।।	जप तप अनुष्ठान क्रिया कर्म धर्म। हें जाणताती वर्म संतजन
१५१२५	जप	।।ज्ञा.गा.०३८३.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रखुमादेवी जप। अगम्य संकल्प एक दिसे
१५१२६	जप	।।ज्ञा.गा.०५२३.०४।।	ज्ञानदेवा जप हरि आत्मा माझा। चिंतितां नील जाये तूं वेगीं
१५१२७	जप	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
१५१२८	जप	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया
१५१२९	जप	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची
१५१३०	जप	।।ज्ञा.गा.०८६२.०४।।	न्याहाळितां परस्त्री। अधिक पडसी असिपत्रीं। पाप वाढिन्नलें शास्त्रीं। जप वक्त्रीं रामकृष्ण
१५१३१	जप	।।ज्ञा.गा.०८९८.०३।।	जाप्य जप होम विधि विधान हरि। हृदयीं श्रीहरि न कळे मूढा
१५१३२	जप	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
१५१३३	जप	।।ज्ञा.गा.१०५३.०५।।	जप तप वृत्तिसहित। निवृत्ति होईन निश्चित। समाधी बैसेन एकतत्त्व। मुखीं मात नामाची
१५१३४	जपणें	।।ज्ञा.गा.००७०.०३।।	अजपा जपणें उलट प्राणाचा। तेथें या मनाचा निर्धारू असे

१५१३५	जपणें	।।ज्ञा.गा.०५५२.०२।।	तेथें सातवें पंचाक्षरीं जपणें। संहार होणें तमोरूपें
१५१३६	जपणेंचि	।।ज्ञा.गा.०९६३.०२।।	जिता मरिजे मरोनियां उरिजे। इतुलें जाणिजे तरी जपणेंचि नलगे
१५१३७	जपतप	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
१५१३८	जपतप	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
१५१३९	जपतप	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
१५१४०	जपतप	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
१५१४१	जपतसे	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
१५१४२	जपतसे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०४।।	विष्णुविण तीर्थ देव। नाहीं नाहीं हा अनुभव। याकारणें सदाशिव। पांचावदनीं जपतसे
१५१४३	जपतां	।।ज्ञा.गा.००५८.०२।।	तृण अग्निमेळें समरस झालें। तैसें नामें केलें जपतां हरि
१५१४४	जपतां	।।ज्ञा.गा.००९३.०३।।	जपतां नाम स्मरतां पैं हरिहरि। प्रपंच बोहरी कृष्णनामें
१५१४५	जपतां	।।ज्ञा.गा.०१००.०३।।	पुण्य करितां स्वर्ग । पाप करितां भोग। नाम जपतां सर्वांग। होईल पांडुरंग
१५१४६	जपतां	।।ज्ञा.गा.०११४.०२।।	कोटि तपाचिया राशी। जोडती रामनामापाशी। नाम जपतां अहर्निशीं। वैकुंठपद पाविजे
१५१४७	जपतां	।।ज्ञा.गा.०१४०.०१।।	सदा परिपूर्ण। तो हा जनार्दन। नित्य जपतां नारायण। कोटि याग घडतील
१५१४८	जपतां	।।ज्ञा.गा.०१४७.०३।।	कोटि कुळाचें उद्धरण। एक जपतां नारायण। येणें होशिल पावन। येरझार चुकेल
१५१४९	जपताहे	।।ज्ञा.गा.०१३२.०१।।	सार सार सार विठोबा नाम तुझें सार। म्हणोनि शूळपाणी जपताहे वारंवार
१५१५०	जपति	।।ज्ञा.गा.०१७५.०२।।	नाम श्रीहरिचे चोखडे। जपति भक्त साबडे। उद्धरण त्यांचे कोडें। करी देव वैकुंठीचा
१५१५१	जपती	।।ज्ञा.गा.००९९.०३।।	सत्वर सत्वाचे जपती नामावळी। नित्यता आंघोळी घडे रया
१५१५२	जपध्यान	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दु:खें तळमळी या हेतु
१५१५३	जपन	।।ज्ञा.गा.०५४०.०१।।	ध्यान धारणा मंत्र साधन। त्रिकाळीं जपन अजपा सिद्धी
१५१५४	जपमाळ	।।ज्ञा.गा.००७३.०४।।	ज्ञानदेवा मौन जपमाळ अंतरीं। धरोनी श्रीहरि जपे सदा

१५१५५	जपमाळ	।।ज्ञा.गा.०१४३.०२।।	हेंचि तारक पाठांतर। नित्य समाधीचें घर। शिव शंभूसी निरंतर। जपमाळ सर्वदा
१५१५६	जपमाळी	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
१५१५७	जपमूळ	।।ज्ञा.गा.०१७१.०१।।	साध्य साधन श्रीहरि। जपमूळ जिव्हाग्रीं। ध्यान समग्री। हरिचरणीं लावावे
१५१५८	जपव्रत	।।ज्ञा.गा.०११५.०२।।	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल
१५१५९	जपशील	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें
१५१६०	जपसी	।।ज्ञा.गा.१००५.०२।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाय। द्वादशाक्षरी मंत्रु न जपसी काह्या
१५१६१	जपसील	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
१५१६२	जपस्नान	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
१५१६३	जपा	।।ज्ञा.गा.००५७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम जपा हरीचें। परंपरा त्याचें कुळ शुद्ध
१५१६४	जपा	।।ज्ञा.गा.०१२३.०२।।	रामकृष्णमाळा। घाला पां रे गळां। अखंड जीवनकळा। राम जपा
१५१६५	जपिन्नले	।।ज्ञा.गा.०१७१.०६।।	ज्ञानदेवीं गुरु क्षेत्रीं। नाम जपिन्नले सर्वत्रीं। भावपूर्वक कृपापात्रीं। श्रीगुरुप्रसन्न जाहला
१५१६६	जपे	।।ज्ञा.गा.००६३.०१।।	हरि बुद्धि जपे तो नर दुर्लभ। वाचेसी सुलभ रामकृष्ण
१५१६७	जपे	।।ज्ञा.गा.००७३.०२।।	तें नाम सोपे रे रामकृष्ण गोविंद। वाचेसी सद्‌गद जपे आधीं
१५१६८	जपे	।।ज्ञा.गा.००७३.०४।।	ज्ञानदेवा मौन जपमाळ अंतरीं। धरोनी श्रीहरि जपे सदा
१५१६९	जपे	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
१५१७०	जपे	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दु:खी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
१५१७१	जपे	।।ज्ञा.गा.०९००.०१।।	नाद भेद सिद्ध अवघेची विरुद्ध। जेणें तुटे भेद तेंची जपे
१५१७२	जपे	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
१५१७३	जपे	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
१५१७४	जपें	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्‌कर्में न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
१५१७५	जपें	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
१५१७६	जपों	।।ज्ञा.गा.००९९.०२।।	विठ्ठल उघडा मंत्र कळिकाळा त्रास। घालुनियां कांस जपों आधीं

१५१७७	जपों	।।ज्ञा.गा.०१०१.०१।।	सहज कर्म भक्ति घडावया कोडें। ज्ञानघन निवाडें नाम जपों
१५१७८	जपों	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
१५१७९	जपों	।।ज्ञा.गा.०५२८.०२।।	तें रूप परब्रह्म जाणों प्राण सम। करूनियां नेम जपों आम्हीं
१५१८०	जपों	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
१५१८१	जपों	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
१५१८२	जपों	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
१५१८३	जपोनि	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी
१५१८४	जपोनी	।।ज्ञा.गा.०१८६.०४।।	ज्ञानदेव हरि जपोनी निर्मळ। सदा असे सोज्वळ निवृत्तिसंगें
१५१८५	जमदग्नी	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
१५१८६	जय	।।ज्ञा.गा.०१६८.०२।।	जय जय करुणानिधि रामा। पावें पावें पुरुषोत्तमा। जगज्जीवना विश्रामधामा। पावें आम्हां कृपाळूवा
१५१८७	जय	।।ज्ञा.गा.०१६८.०२।।	जय जय करुणानिधि रामा। पावें पावें पुरुषोत्तमा। जगज्जीवना विश्रामधामा। पावें आम्हां कृपाळूवा
१५१८८	जय	।।ज्ञा.गा.०३९१.१०।।	दुर्जेवीण एकला खेळतो स्वारी। कवणातें जय कवणा आली हरि
१५१८९	जय	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
१५१९०	जय	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
१५१९१	जयजय	।।ज्ञा.गा.०४४४.०२।।	जयजय आरति निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा निरसुनी गेला
१५१९२	जया	।।ज्ञा.गा.००९५.०१।।	सर्वत्र समान भावयुक्त पूर्ण। धृति धारणा धन वर्ते जया
१५१९३	जया	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा

१५१९४	जया	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
१५१९५	जया	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
१५१९६	जया	।।ज्ञा.गा.०२४३.०१।।	कोंवळे ठुसठुसित मोतियांचे घड। शृंगारिलें गूढ जया लेणीं
१५१९७	जया	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
१५१९८	जया	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
१५१९९	जया	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
१५२००	जया	।।ज्ञा.गा.०४३९.०६।।	अभक्त भक्त होती। श्रोतिया वक्त्या सायोज्यगति। राजविद्येची प्राप्ति। होय जया
१५२०१	जया	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
१५२०२	जया	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
१५२०३	जया	।।ज्ञा.गा.०६१९.०२।।	शब्दज्ञानें जया गुरु उपदेशिती। नाहीं त्यासी मुक्ति कदाकाळीं
१५२०४	जया	।।ज्ञा.गा.०६८५.०२।।	ज्यासी दिधलें त्यासी नांव पैं नाहीं। जया रूप नाहीं त्यासी ऋण देवविलें
१५२०५	जया	।।ज्ञा.गा.०७५३.०१।।	आत्मज्ञान जया न देखा निजदृष्टि। तया नरा गोष्टी करूं नये
१५२०६	जया	।।ज्ञा.गा.०७५६.०२।।	ऐसा रंग जया लाधतांचि पाही। मनाची ही सोई हारपली
१५२०७	जया	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
१५२०८	जया	।।ज्ञा.गा.०९०६.०१।।	सुढाळ ढाळाचे मोतीं अष्टै अंगें लवे ज्योती। जया होय प्राप्ति तोचि लाभे
१५२०९	जया	।।ज्ञा.गा.०९९८.०५।।	जया नांव नाहीं रूप चिन्ह कांहीं। नामरूप चिन्ह स्वयेंचि पाहीं
१५२१०	जया	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
१५२११	जया	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार

१५२१२	जयाचा	।।ज्ञा.गा.०६५७.०२।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण लाहे गुरुपुत्रा
१५२१३	जयाचा	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
१५२१४	जयाचा	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
१५२१५	जयाचा	।।ज्ञा.गा.११०३.०५।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण की लाहे गुरुपुत्रा
१५२१६	जयाचिया	।।ज्ञा.गा.०६१९.०१।।	ब्रह्म जयाचिया बोधेंचि पावन। ते जगीं शाश्वत गुरुमूर्ति
१५२१७	जयाचिया	।।ज्ञा.गा.०६७७.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें तो कठीण सांगतां। आब्रह्मीता जयाचिया सत्ता विस्तारलें
१५२१८	जयाचिया	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
१५२१९	जयाचिये	।।ज्ञा.गा.०५८८.०१।।	जयाचिये ठायीं नाहीं मीतूंपण। तेचि सनातन एक ज्ञानी
१५२२०	जयाचिये	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
१५२२१	जयाचिये	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
१५२२२	जयाची	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
१५२२३	जयाची	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
१५२२४	जयाची	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
१५२२५	जयाची	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
१५२२६	जयाची	।।ज्ञा.गा.१०५६.०१।।	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां

१५२२७	जयाचे	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
१५२२८	जयाचें	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
१५२२९	जयाचेंनि	।।ज्ञा.गा.०५५६.०३।।	दृष्टि कीर होय जरी निकें। द्रष्टा होय वेडा जयाचेंनि सुखें
१५२३०	जयाच्या	।।ज्ञा.गा.०९०३.०३।।	अष्टोत्तरशें तीर्थें जयाच्या चरणीं। तो तुझ्या हृदयभुवनीं आत्मारामु
१५२३१	जयातें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
१५२३२	जयातें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
१५२३३	जयापरी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
१५२३४	जयापरी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
१५२३५	जयापासुनीं	।।ज्ञा.गा.०९२९.०९।।	सगुण निर्गुण पाहीं जयापासुनीं। ते राहे अनुभउनी येर वाउगेचि रया
१५२३६	जयामाजीं	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
१५२३७	जयाला	।।ज्ञा.गा.०४८०.०१।।	शत अश्वमेध घडलें जयाला। तरी ब्रह्म त्याला अगम्य हें
१५२३८	जयालागीं	।।ज्ञा.गा.०१०५.०१।।	कर्म आणि धर्म आचरिजे जयालागीं। साधक शिणले साधन साधितां अभागी
१५२३९	जयालागीं	।।ज्ञा.गा.१११६.०२।।	कर्म आणि धर्म आचरती जयालागीं। साधक शीणले साधन साधिता अभागी
१५२४०	जयाशी	।।ज्ञा.गा.०१४२.०२।।	जयाशी अमृत घट। रामकृष्ण घडघडाट। हेचि पूर्वजाची वाट। सर्व जिवासी तारक
१५२४१	जयाशी	।।ज्ञा.गा.०५८३.०२।।	स्थूळ दृष्टि करुनी जयाशी लक्षितां। न दिसे तत्त्वता भास कांहीं
१५२४२	जयाशी	।।ज्ञा.गा.०८४६.०१।।	उपजोनी नरदेहीं। जयाशी हरिभक्ति नाहीं। तोचि भूमिभारू पाहीं। व्यर्थ जन्म त्याचा गेला
१५२४३	जयासि	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दु:ख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
१५२४४	जयासि	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
१५२४५	जयासि	।।ज्ञा.गा.०१५१.०१।।	परियेसा पुराणींचा अर्थ। जयासि हरिनामाचा स्वार्थ। तोचि उद्धरेल यथार्थ। निजहितार्थ आचरणीं
१५२४६	जयासि	।।ज्ञा.गा.०१६८.०१।।	जयासि पाहिजे वैकुंठ। तेणें हरिनामें करावी वाट। रामकृष्ण घडघडाट। नित्य नाम स्मरावें
१५२४७	जयासि	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
१५२४८	जयासी	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं

१५२४९	जयासी	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
१५२५०	जयासी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें
१५२५१	जयासी	।।ज्ञा.गा.०७१७.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप जयासी बिंबलें। तयासी कळलें निजसुख
१५२५२	जयासी	।।ज्ञा.गा.०७२४.०१।।	जयासी मी कर्ता नाहीं हे भावना। तोचि ब्रह्मज्ञाना पूर्ण पावें
१५२५३	जये	।।ज्ञा.गा.०१२५.०३।।	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
१५२५४	जये	।।ज्ञा.गा.०१२५.०४।।	जये ग्रामीं हरिपूजन। जये नगरीं हरिकीर्तन। तेथें गेलिया बंधन। तुम्ही पावाल त्रिशुद्धी
१५२५५	जये	।।ज्ञा.गा.०१२५.०४।।	जये ग्रामीं हरिपूजन। जये नगरीं हरिकीर्तन। तेथें गेलिया बंधन। तुम्ही पावाल त्रिशुद्धी
१५२५६	जये	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
१५२५७	जये	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
१५२५८	जये	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
१५२५९	जये	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
१५२६०	जये	।।ज्ञा.गा.०२१३.०८।।	जये शेतीं निवृत्ति भीतरे। तये शेतीं साजे पुरे। राउळीं निदसुरे दंडिजती
१५२६१	जये	।।ज्ञा.गा.०६२६.०२।।	कल्पना इवलुशी जये ठायीं असे। तिये ठायीं वसे अहंकार
१५२६२	जरठ	।।ज्ञा.गा.०६३७.०२।।	वांझेचा कुमर दिसेल प्रगट। न दिसे जरठ जड दृष्टि
१५२६३	जरा	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दु:ख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
१५२६४	जरासंदुमल्लमर्दनु	।।ज्ञा.गा.००३६.०१।।	जरासंदुमल्लमर्दनु तो। गजपित्राहटणु तो गे बाई
१५२६५	जरी	।।ज्ञा.गा.००२५.०५।।	आतां जरी निरुतें । तूंचि आत्मा तूंतें । सुखी सुखाचेनि निजप्राप्ति रया
१५२६६	जरी	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
१५२६७	जरी	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
१५२६८	जरी	।।ज्ञा.गा.००६४.०१।।	हरिपाठ कीर्ति मुखें जरी गाय। पवित्रचि होय देह त्याचा

१५२६९	जरी	।।ज्ञा.गा.००८६.०४।।	धारणा धीट जरी होय विनट। तया प्रेमें वैकुंठ जवळी असे
१५२७०	जरी	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
१५२७१	जरी	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
१५२७२	जरी	।।ज्ञा.गा.०१५५.०१।।	राग गायनानें जरी देव भेटे। तरी कां जग आटे भवसागरीं
१५२७३	जरी	।।ज्ञा.गा.०१५७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच हरिभक्ता जन्म होती
१५२७४	जरी	।।ज्ञा.गा.०१५७.०३।।	साखरेचा ऊस जरी होय पुढती। मंथिता नवनीती क्षीर जोडे
१५२७५	जरी	।।ज्ञा.गा.०१५७.०४।।	कापुराची मसी जरी लिहिजे लिखिती। छाया पडे हातीं प्रकृतीची
१५२७६	जरी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्में करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निधारिं
१५२७७	जरी	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
१५२७८	जरी	।।ज्ञा.गा.०१७५.०३।।	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
१५२७९	जरी	।।ज्ञा.गा.०१७७.०१।।	साखरेचा ऊंस जरी होय पुढती। मथितां घृतीं काय क्षीर निवडे
१५२८०	जरी	।।ज्ञा.गा.०१७७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच जन्मा येती हरीचे दास
१५२८१	जरी	।।ज्ञा.गा.०१७७.०४।।	कापुराचे मसी जरी लिहिजे लिखित। तरी छाये पडे हात प्रकृतीचे
१५२८२	जरी	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
१५२८३	जरी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
१५२८४	जरी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
१५२८५	जरी	।।ज्ञा.गा.०३०६.०३।।	अंबुला केला धावे जरी मन । बुडती बेताळीस जाती नाक कान
१५२८६	जरी	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय
१५२८७	जरी	।।ज्ञा.गा.०३७३.०५।।	सहस्रोपरी कांहीं धरियेली जरी। ज्ञानमूढें तरी कायी जाणती
१५२८८	जरी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
१५२८९	जरी	।।ज्ञा.गा.०४३७.०२।।	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
१५२९०	जरी	।।ज्ञा.गा.०४६४.०५।।	उपदेश द्रष्टा जरी असे श्रेष्ठ। तरीच भाग्य विनट विष्णुरूपीं

१५२९१	जरी	।।ज्ञा.गा.०४७९.०१।।	चौदा विद्या जरी पूर्ण अभ्यासिले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
१५२९२	जरी	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
१५२९३	जरी	।।ज्ञा.गा.०५१६.०१।।	पुरे जरी म्हणों तरी अमित्य पुरला। पुरोनियां उरला तेज:पुंज वो माय
१५२९४	जरी	।।ज्ञा.गा.०५५६.०३।।	दृष्टि कीर होय जरी निकें। द्रष्टा होय वेडा जयाचेंनि सुखें
१५२९५	जरी	।।ज्ञा.गा.०५८९.०४।।	पाथराची टाकी जरी होय तीख। नये रंध्र शलाख मुक्तिकेशी
१५२९६	जरी	।।ज्ञा.गा.०५९१.०३।।	प्राप्त जरी झाली अष्टसिद्धी जाण। मागुती बंधन दृढ होय
१५२९७	जरी	।।ज्ञा.गा.०६०१.०२।।	जरी भिन्नभेद तरी सर्वज्ञत्व। कासया समत्व नाम त्यासी
१५२९८	जरी	।।ज्ञा.गा.०६१४.०१।।	अग्नींच्या पाठारीं पिके जरी पीक। तरी ज्ञानी सुखदु:ख भोगितील
१५२९९	जरी	।।ज्ञा.गा.०६१४.०३।।	नक्षत्राच्या तेजें जरी इंदु पळे। तरी ज्ञानी विकळे पुण्यपाप
१५३००	जरी	।।ज्ञा.गा.०६३६.०३।।	सुंदर आणि रमण जरी होय तरुणी। पुरुषावीण कामिनी शोभा न पवे बापा
१५३०१	जरी	।।ज्ञा.गा.०६७७.०३।।	मन हें अमोलिक जरी गुंफे अमूपा। तरीच हा सोपा मार्ग रया
१५३०२	जरी	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
१५३०३	जरी	।।ज्ञा.गा.०८४२.०६।।	अमोलिक देहीं न साधा जरी पर। म्हणे ज्ञानेश्वर व्यर्थ होय
१५३०४	जरी	।।ज्ञा.गा.०८४५.०२।।	अंतकाळीं जरी करावें साधन। म्हणतां नागवण आली तुम्हां
१५३०५	जरी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
१५३०६	जरी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
१५३०७	जरी	।।ज्ञा.गा.०८६६.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। जरी बुझसी तरी तूंचि निर्वाण
१५३०८	जरी	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
१५३०९	जरी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया

१५३१०	जरी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
१५३११	जरी	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्मे जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
१५३१२	जरी	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
१५३१३	जरी	।।ज्ञा.गा.११०२.०२।।	जरी पीतांबर नेसविलें नभा। चैतन्याचा गाभा नीळ बिंदू
१५३१४	जरु	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
१५३१५	जलधरु	।।ज्ञा.गा.०३२८.०२।।	आंगणीं चिंतामणी जलधरु सिंपणी । अमृत साजणी जीवनकळा
१५३१६	जलधिशयनकमलायजीवनु	।।ज्ञा.गा.००४३.०२।।	जलधिशयनकमलायजीवनु। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु घनानंदुमूर्ति
१५३१७	जलासी	।।ज्ञा.गा.०४६६.०२।।	निवृत्ति सांगे हरिनामगंगे। जलासी सर्वांगें गंगोदक
१५३१८	जल्पणें	।।ज्ञा.गा.०८५०.०१।।	बहुशास्त्र जल्पणें वेद त्रिकांडपणें। बोलती लक्षणें त्रिविधमुक्ती
१५३१९	जल्पती	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अध:पंथा
१५३२०	जल्पती	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
१५३२१	जल्पसी	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
१५३२२	जल्पसी	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया
१५३२३	जळ	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
१५३२४	जळ	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
१५३२५	जळ	।।ज्ञा.गा.०७९०.०२।।	चंद्रांतील जळ ते सत्रावी केवळ। नादबिंदा कल्होळ गर्भीं झाला

१५३२६	जळ	।।ज्ञा.गा.०८१३.०३।।	ज्ञानदेवाचे बोल उघड निर्मळ। जान्हवीचें जळ स्थिर वाहे
१५३२७	जळ	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
१५३२८	जळ	।।ज्ञा.गा.०८७६.०१।।	मृगजळाच्या जळीं चालिसी जळचरें। कैचें जळ तेथें कोठें मत्स्य रे
१५३२९	जळ	।।ज्ञा.गा.०८७७.०१।।	मृगजळाचे डोहीं मारिशील जळचरें। कैचें जळ तेथें कैचें मत्स्य रे
१५३३०	जळ	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
१५३३१	जळ	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
१५३३२	जळ	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
१५३३३	जळ	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
१५३३४	जळचरु	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
१५३३५	जळचरें	।।ज्ञा.गा.०८७६.०१।।	मृगजळाच्या जळीं चालिसी जळचरें। कैचें जळ तेथें कोठें मत्स्य रे
१५३३६	जळचरें	।।ज्ञा.गा.०८७७.०१।।	मृगजळाचे डोहीं मारिशील जळचरें। कैचें जळ तेथें कैचें मत्स्य रे
१५३३७	जळचरें	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
१५३३८	जळचि	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
१५३३९	जळची	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
१५३४०	जळतरंग	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया

१५३४१	जळती	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
१५३४२	जळदपटल	।।ज्ञा.गा.०९२०.०७।।	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्मे सकळ विफळ रे
१५३४३	जळधराच्या	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
१५३४४	जळधरू	।।ज्ञा.गा.०२८६.०२।।	अंगणीं कमळणी जळधरू वोले वरी। वाफां सिंपल्या वरी वाळून जाये
१५३४५	जळवायुवेगें	।।ज्ञा.गा.०६३१.०१।।	जळवायुवेगें हालत सविता। मुळीं तो तत्त्वता स्थिर असे
१५३४६	जळवास	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
१५३४७	जळसागरु	।।ज्ञा.गा.०४००.०४।।	तरंगु निमालिया जळसागरु। सागरासी नाहीं दुसरा उपचारु
१५३४८	जळा	।।ज्ञा.गा.०३४६.०३।।	मेघजळ वोळे मिळे सिंधूचिया जळा। तैसा नव्हे तो वेगळा एक होऊनि ठेला
१५३४९	जळा	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां ।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
१५३५०	जळाचा	।।ज्ञा.गा.००२८.०३।।	कालिंदी जळाचा भोंवरा। कीं माजीं वेढूनि इंदिरावरा। माळ बांधोनियां मधुकरा। मधें रोमामाजी
१५३५१	जळापासाव	।।ज्ञा.गा.०५२३.०१।।	लवण पवन जळापासाव धीर। पावन समीर रवी तया
१५३५२	जळाला	।।ज्ञा.गा.०६१३.०३।।	जळाला कापूर मागुता प्रकटे। परी ज्ञानिया न घडे जन्म कांहीं
१५३५३	जळीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
१५३५४	जळीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
१५३५५	जळीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया

१५३५६	जळीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
१५३५७	जळीं	।।ज्ञा.गा.०४५७.०१।।	आदिमध्यअंत तुजमाजीं बिंबे। ब्रह्मीं ब्रह्म थांबे लवण जळीं
१५३५८	जळीं	।।ज्ञा.गा.०४५९.०१।।	सुखीं सुख मुरे तेथें कोण झुरे। जळीं लवण विरे तैसें जालें
१५३५९	जळीं	।।ज्ञा.गा.०६५९.०५।।	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
१५३६०	जळीं	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची
१५३६१	जळीं	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
१५३६२	जळीं	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
१५३६३	जळीं	।।ज्ञा.गा.०८७६.०१।।	मृगजळाच्या जळीं चाळिसी जळचरें। कैचें जळ तेथें कोठें मत्स्य रे
१५३६४	जळीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
१५३६५	जळीं	।।ज्ञा.गा.०९७७.०५।।	जळीं नांदला तो तरंगीं उमटला। मिळोनियां गेला सागरासी
१५३६६	जळीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
१५३६७	जळींचा	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
१५३६८	जळींचिया	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
१५३६९	जळींचीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती

१५३७०	जळींहूनि	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
१५३७१	जळीचे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
१५३७२	जळें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
१५३७३	जळो	।।ज्ञा.गा.०३०४.०१।।	जियेचा अंबुला रूसुनीयां जाये। तयेचें जीवित्व जळो गे माय
१५३७४	जळो	।।ज्ञा.गा.१०३६.०२।।	दे धडुत न घोंगडें मोठें । खिरपटें जळो देवा
१५३७५	जळोनि	।।ज्ञा.गा.०१९३.०५।।	कोटि दोषांचीं किल्मिषें। जळोनि जाति निमिषें। यास वेदशास्त्र साक्षें। चंद्रसूर्यासहित
१५३७६	जव	।।ज्ञा.गा.०३५२.०१।।	देखावयालागी जव अनौतें पहिलें। तव तनु मनु त्रिभुवनीं व्यापिलें गे माये
१५३७७	जव	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
१५३७८	जवळा	।।ज्ञा.गा.००७८.०१।।	आलिया जवळा भक्तिसुख देखे। पालव पोखे वाणिव भोगी
१५३७९	जवळा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
१५३८०	जवळा	।।ज्ञा.गा.०३६७.०५।।	तो चिदानंदु पुतळा रखुमाई जवळा। सोईरा सकळांसहित वो माये
१५३८१	जवळा	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
१५३८२	जवळा	।।ज्ञा.गा.०९१३.०६।।	मन भ्रमर येकीहेळा। जैसें पावे पदकमळा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। होईल जवळा सौरसु
१५३८३	जवळा	।।ज्ञा.गा.०९२७.०३।।	सातवा अवतार आठवा वेळोवेळां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जवळा
१५३८४	जवळा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
१५३८५	जवळिकें	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
१५३८६	जवळिल्या	।।ज्ञा.गा.०२३१.०२।।	आनंदल्या मनें। पहा तूं निधान। जवळिल्या निजधन। सांडूं नको

१५३८७	जवळी	।।ज्ञा.गा.००८६.०३।।	नामाचें साधन जिव्हे लावी बाण। तया अनुदिन जवळी असे
१५३८८	जवळी	।।ज्ञा.गा.००८६.०४।।	धारणा धीट जरी होय विनट। तया प्रेमें वैकुंठ जवळी असे
१५३८९	जवळी	।।ज्ञा.गा.०११४.०४।।	पांडवांसि सदा काळीं। कृष्ण राहिला जवळी। ज्ञानदेव हृदयकमळीं। तैसाचि स्थिरावला
१५३९०	जवळी	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
१५३९१	जवळी	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
१५३९२	जवळी	।।ज्ञा.गा.०३६६.०२।।	दैन्याचे सांकडीपासूनि वेगळावलें। पैं जवळी बैसविलें आनंदपदीं वो माय
१५३९३	जवळी	।।ज्ञा.गा.०३६६.०६।।	सबराभरित भरला या देहभावावेगळा। रखुमादेविवरु जवळी जोडला वो माय
१५३९४	जवळी	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
१५३९५	जवळी	।।ज्ञा.गा.०४१९.०१।।	तुझेनी बळें मांडली फळी। तुवां जवळी असिलें पाहिजे
१५३९६	जवळी	।।ज्ञा.गा.०४२२.०२।।	अविट गे माय विटेना। जवळी आहे परी भेटेना
१५३९७	जवळी	।।ज्ञा.गा.०४४५.०३।।	चित्त जंव निवडी तंव आपणहि पळे। अवचिता जवळी येतु असे
१५३९८	जवळी	।।ज्ञा.गा.०४९४.०१।।	दुरी ना जवळी त्रिभुवनीं मंडळीं। तें मनाचा मुळीं बैसलेंसे
१५३९९	जवळी	।।ज्ञा.गा.०७४६.०३।।	गुंफेच्या आधारें चंद्र सूर्य चालती। विश्रांतीसी येती तये जवळी
१५४००	जवळी	।।ज्ञा.गा.०७८४.०१।।	नवा आंत ओवरी औटपीठा जवळी। शून्यातीत काळीं सुकुमार
१५४०१	जवळी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
१५४०२	जवळी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
१५४०३	जवळी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्‌गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
१५४०४	जवळी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
१५४०५	जवळी	।।ज्ञा.गा.०९०३.०४।।	देव जवळी असतां जासी आना तीर्था। मुकलासी आतां म्हणे ज्ञानदेवो

१५४०६	जवळी	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
१५४०७	जवळी	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे
१५४०८	जवळी	।।ज्ञा.गा.११००.०२।।	अविट गे माये कदापि विटेना। जवळी आहे परि भेटेना साच
१५४०९	जवळीं	।।ज्ञा.गा.०६९७.०१।।	सहा चार अठरा धांडोळिती ज्यातें। परी नेणवे सखा तो जवळीं असतां
१५४१०	जवळीं	।।ज्ञा.गा.०६९७.०२।।	सखा निजसुखाचा जवळीं असतां। पुढें पहातां जाले वेडे चौघेजण
१५४११	जवळीं	।।ज्ञा.गा.०७८०.०१।।	मन हें लावा हें सालयीं निरुतें। सहस्रदळावरुतें परे जवळीं
१५४१२	जवळीं	।।ज्ञा.गा.०९१५.०२।।	जवळीं असतां सांडी मांडी करिसी। वायां सिणसी तुझा तूंचि रया
१५४१३	जवळीं	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा
१५४१४	जवळीं	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
१५४१५	जवळीके	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
१५४१६	जवळीच	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
१५४१७	जवळीच	।।ज्ञा.गा.०७२९.०२।।	पढियंते मानसीं बहुवसे। असे दुरी तें जवळीच वसे रया
१५४१८	जवळील	।।ज्ञा.गा.०९१६.०२।।	जवळील निधान सांडूनि सिणसील बापा। तरी जन्मांतर न चुके बिजे रया
१५४१९	जहाला	।।ज्ञा.गा.००२३.०३।।	संकोचला संसार । पारुषला व्यवहार । ब्रह्मानंद अपार । जहाला वो माय
१५४२०	जहाला	।।ज्ञा.गा.०६२३.०१।।	जहाला इंद्र शेष तरी आम्हां काय। नैश्वरी तो पाहे भुललासे
१५४२१	जहालिया	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
१५४२२	जहालिये	।।ज्ञा.गा.०३१०.०३।।	रखुमादेविवरें विठ्ठलें भोगियलें । लंपट जहालिये सहजानंदीं
१५४२३	जहालिये	।।ज्ञा.गा.०५०८.०२।।	आनंदाचे चक्षु उघडी पातीं। शब्दांनि शब्दां अतीति मी जहालिये वो माय
१५४२४	जहाली	।।ज्ञा.गा.०२६७.०२।।	सुखाची अति प्रीति जहाली गे ब्रह्मीं। श्रीगुरु निवृत्ति मुनी जाहलें गे माया
१५४२५	जहाले	।।ज्ञा.गा.०४९८.०१।।	अमित सूर्य प्रकाशले तेज उदयो जहाले। ज्ञानज्योति फांकले दुणावोनी वो माय

१५४२६	जहालें	।।ज्ञा.गा.०५०८.०४।।	तेथें गोरस जहालें ज्ञाना अंतरीं वोजावलें। सदैवपण आलें मज वो माय
१५४२७	जा	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
१५४२८	जांवई	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
१५४२९	जाइजे	।।ज्ञा.गा.०६१५.०१।।	पुण्य जोडूनियां स्वर्गासी जाइजे। पापाशी सेविजे अधोगती
१५४३०	जाइन	।।ज्ञा.गा.०२२१.०२।।	जाइन गे माये तया पंढरपुरा। भेटेन माहेरा आपुलिया
१५४३१	जाई	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
१५४३२	जाई	।।ज्ञा.गा.०७७७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृत्ति सहस्रदळीं लावा। मसुरामात्र बरवा ध्यायी जाई
१५४३३	जाई	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
१५४३४	जाई	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा
१५४३५	जाई	।।ज्ञा.गा.०९२८.०१।।	सुखसोज्वळ मोतियाचें लेणें। दिधलें जाई जणें बाईये वो
१५४३६	जाई	।।ज्ञा.गा.०९४२.०२।।	शक्तीचा पडिभरु वाहासील वायां। श्रीगुरुपाया शरण जाई
१५४३७	जाई	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
१५४३८	जाई	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भीं दु:ख दारुण
१५४३९	जाईं	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
१५४४०	जाईं	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
१५४४१	जाईं	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण

१५४४२	जाईं	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
१५४४३	जाईं	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
१५४४४	जाईजणें	।।ज्ञा.गा.०९७७.०३।।	वरपंगाचें लेंणें लेवविसी जाईजणें। परी घरांतील ठेवणें नुमगसी
१५४४५	जाईजे	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
१५४४६	जाईजे	।।ज्ञा.गा.०९९१.०१।।	संसारा येउनी नि:संग होईजे। नाहीं तरी जाईजे देशत्यागें
१५४४७	जाईन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
१५४४८	जाईन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
१५४४९	जाईन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
१५४५०	जाईन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
१५४५१	जाईन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०६।।	कोल्हापुरीं यात्रे जाईन। महालक्ष्मी पाहीन। विशाळतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
१५४५२	जाईन	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
१५४५३	जाईन	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
१५४५४	जाईन	।।ज्ञा.गा.०३५९.०२।।	पालव मिरवीत जाईन। शेला पदरीं धरूनि राहीन
१५४५५	जाईन	।।ज्ञा.गा.०३७३.०३।।	आतां मी चौघांपाशीं जाईन तीहींचि नागविलें पाहीं। तेथें कांहीं नाहीं ऐसें म्हणितलें
१५४५६	जाईन	।।ज्ञा.गा.०६८२.०२।।	आतां मी जाईन आपुलिया गांवा। होईल विसावा सुखसागरीं वो माय
१५४५७	जाईल	।।ज्ञा.गा.००७४.०३।।	नाम मंत्र जप कोटी जाईल पाप। रामकृष्णीं संकल्प धरुनी राहे
१५४५८	जाईल	।।ज्ञा.गा.०१००.०५।।	जाईल हें आयुष्य। न सेवीं विषयविष। पडतील यमशाप। वेगीं करी सौरस
१५४५९	जाईल	।।ज्ञा.गा.०११०.०२।।	पडोन जाईल कलेवर। विठ्ठल उच्चारीं पां सार
१५४६०	जाईल	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
१५४६१	जाईल	।।ज्ञा.गा.०८६९.०१।।	स्वप्नींचेंनि सुखें मानिताती सुख। घेतलिया विख जाईल देह

१५४६२	जाईल	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची हृदयीं असतां कां नाडलासी रया
१५४६३	जाईल	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
१५४६४	जाईल	।।ज्ञा.गा.०९०२.०१।।	धरसील तरी हातीं लागे बापा। सोडसील तरी जाईल दिगंतरा
१५४६५	जाईल	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
१५४६६	जाईल	।।ज्ञा.गा.०९२५.०१।।	ये सातें आलिया वोळंगा सारंगधरु। नाहीं तरी संसारु। वायां जाईल लया
१५४६७	जाईल	।।ज्ञा.गा.०९२५.०२।।	कवणाचें मायबाप कवणाचें गणगोत। मृगजळवत् जाईल लया
१५४६८	जाईल	।।ज्ञा.गा.०९२५.०३।।	विषयाचें समसुख बेगडाची बाहुली। अभ्राची साउली जाईल लया
१५४६९	जाईल	।।ज्ञा.गा.०९२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पाहतां पाहिलें। स्वप्नीचें चेईलें जाईल लया
१५४७०	जाईल	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
१५४७१	जाईलजे	।।ज्ञा.गा.०६३९.०३।।	नाथिलें अज्ञान करून अनंता। केवीं मोक्षपंथा जाईलजे पां
१५४७२	जाउनि	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
१५४७३	जाउनी	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
१५४७४	जाऊ	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
१५४७५	जाऊं	।।ज्ञा.गा.००९८.०२।।	चला जाऊं पाहूं आत्मराज घटीं। नामें नेतु तटीं वैकुंठीचिया
१५४७६	जाऊं	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
१५४७७	जाऊं	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
१५४७८	जाऊं	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
१५४७९	जाऊं	।।ज्ञा.गा.०२०८.०४।।	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
१५४८०	जाऊं	।।ज्ञा.गा.०२५१.०२।।	भलें केलें विठ्ठला पिकें भरला साउला। घरींची कोपती सोडी जाऊं दे वहिला

१५४८१	जाऊं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकलली नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
१५४८२	जाऊं	।।ज्ञा.गा.०४४५.०४।।	जाऊं पाहे परता तंव नेतु असे पंथा। वैकुंठींच्या कथा आपण सांगे
१५४८३	जाऊं	।।ज्ञा.गा.०७०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचे पाये । विसंबला क्षण माझा जीवूं जाऊं पाहे
१५४८४	जाऊं	।।ज्ञा.गा.०८५०.०३।।	म्हणोनी तया वाटा जाऊं नको अव्हाटा। या संकल्पा फुकटा येवों नेदी
१५४८५	जाऊं	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
१५४८६	जाऊं	।।ज्ञा.गा.०९८६.१२।।	रिकामा हा काळ जाऊं न द्यावा। हिताचा करावा लागपाट
१५४८७	जाऊं	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
१५४८८	जाऊं	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
१५४८९	जाऊं	।।ज्ञा.गा.१०४८.०२।।	मीतूंपण जाऊं दे दुरी। एकचि घोंगडें पांघरूं हरि
१५४९०	जाऊनि	।।ज्ञा.गा.०७१६.०२।।	सेवितां सन्निध जाऊनि राहतां। तमांध नासतां नोहे कांहीं
१५४९१	जाऊनि	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
१५४९२	जाकर	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों
१५४९३	जाकळी	।।ज्ञा.गा.०२८६.०७।।	वाट पाहे मी येकली मज मदन जाकळी। अवस्था धाकुली म्हणो नये
१५४९४	जाग	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
१५४९५	जागत	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
१५४९६	जागत	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
१५४९७	जागता	।।ज्ञा.गा.००३४.०२।।	जागता निजता तो। निज चेवविता तो गे बाई
१५४९८	जागता	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया

१५४९९	जागतां	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निववीजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
१५५००	जागतां	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
१५५०१	जागरणासी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ। ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट। या हरिदासासी वाळुवंट। जागरणासी दिधलें
१५५०२	जागरणीं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०४।।	निशीं जागरणीं निमाला कीं तंतुचि तंतीं आटला। रसीं रसु दुणावला तुझ्या ठायीं
१५५०३	जागरणीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
१५५०४	जागविलें	।।ज्ञा.गा.०५०९.०३।।	संभोग वोवरी होतिये निदसुरी। योगिणी खेचरी मज जागविलें वो माये
१५५०५	जागसुदा	।।ज्ञा.गा.१०३३.०३।।	निदसुरा होता तो जागसुदा जाला। स्वामियें आणिला आपणांपाशीं
१५५०६	जागा	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
१५५०७	जागा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०२।।	उठा उठा जागा पाठीं भय आलें मोठें। पंढरीवांचुनी दुजा ठाव नाहीं कोठें
१५५०८	जागा	।।ज्ञा.गा.०२१३.०९।।	रात्री दिवस तुम्हीं हरिचरणीं जागा । तेणें तराल गा भवसागरू
१५५०९	जागा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
१५५१०	जागा	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया
१५५११	जागाचि	।।ज्ञा.गा.०८३८.०३।।	तें गगन स्वरूपाची सरिता। आदिपुरुषाची अलक्ष अवस्था। सुस्ति सुस्तावला कल्पांता । जागाचि नोहे
१५५१२	जागि	।।ज्ञा.गा.१०७४.०२।।	जागि सुति ना मी निदसुरी। चोळी सुदली तोडूनि गळसरी
१५५१३	जागी	।।ज्ञा.गा.०२८६.१०।।	बाप रखुमादेविवरु माझे मानसींचा होये। तयालागीं सये मी जागी सुती
१५५१४	जागृत	।।ज्ञा.गा.०३४८.०२।।	तें ब्रह्मपंथीं माखलें ब्रह्मपंथीं माखलें। मरोनि जागृत जालें मन गे माये
१५५१५	जागृत	।।ज्ञा.गा.१०२४.०३।।	चौदा नि:शब्दीं जागृत केलें। एकवीसीं हालवुनी बाळ उठविलें
१५५१६	जागृति	।।ज्ञा.गा.०२२०.०३।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति नाठवे। पाहतां रूप आनंदी आनंद साठवे
१५५१७	जागृति	।।ज्ञा.गा.०३४८.०५।।	जागृति स्वप्न बुडाली। रखुमादेविवरें सहित गिळिली

१५५१८	जागृति	।।ज्ञा.गा.०४३१.०५।।	जागृति स्वयंभ दिसे। निजलिया प्रकाशें। कैसा समाधिचा विलासे। संपादिला
१५५१९	जागृति	।।ज्ञा.गा.०६४०.०३।।	जागृति या स्वप्न तेचि तें आलें। अंतरीं बिंबलें निश्चयेंशी
१५५२०	जागृति	।।ज्ञा.गा.०७६७.०२।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति जेथें उद्भव तिचा। योगीराम ज्याचा अधिकारी
१५५२१	जागृति	।।ज्ञा.गा.०७९६.०२।।	जागृति स्थूळ तूर्या महाकारण। हेचि कीर खूण तुझे ठायीं
१५५२२	जागृति	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
१५५२३	जागृति	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
१५५२४	जागृति	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
१५५२५	जागृतिशेवटीं	।।ज्ञा.गा.०३६६.०३।।	जागृतिशेवटीं निद्राभुली नुठी। मायेसी म्यां मिठी दिधली वो माय
१५५२६	जागृती	।।ज्ञा.गा.०२९१.०१।।	जागृती पुसे साजणी। कवण बोलिलें अंगणीं। निरखिता वो नयनीं। वृंदावनीं देखियेला
१५५२७	जागृती	।।ज्ञा.गा.०३५३.०२।।	जागृती अंतीं स्वप्न देखिलें। जागृती स्वप्न दोन्ही हरपलें
१५५२८	जागृती	।।ज्ञा.गा.०३५३.०२।।	जागृती अंतीं स्वप्न देखिलें। जागृती स्वप्न दोन्ही हरपलें
१५५२९	जागृती	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
१५५३०	जागृती	।।ज्ञा.गा.०७०५.०३।।	सुषुप्तीचें सुख जागृती जाणती। तरी परतोनी मागुती कासया येती
१५५३१	जागृती	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
१५५३२	जागृती	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
१५५३३	जागृतीच्या	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
१५५३४	जागृतीच्या	।।ज्ञा.गा.०७४४.०३।।	जागृतीच्या ठायीं निजतो सहस्रदळीं। बिंदूच्या समेळीं उच्चार होतो

१५५३५	जागृतीमध्यें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
१५५३६	जागृतीये	।।ज्ञा.गा.०३५३.०१।।	नेणते ठायीं मन पाहों गेलें। तंव मनचि पावलें जागृतीये माये
१५५३७	जागृतीवरून	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
१५५३८	जागृतीशी	।।ज्ञा.गा.१०६२.०२।।	देखिलें गे माय विचित्र विलक्षण। जाहलें स्वप्नभान जागृतीशी
१५५३९	जागे	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
१५५४०	जागें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
१५५४१	जागो	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
१५५४२	जागो	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी। आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
१५५४३	जागो	।।ज्ञा.गा.१०१२.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा। तेणें फेडिलें पडळ। ज्ञानाचा निजबोधु। विज्ञानरूप सकळ
१५५४४	जागो	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
१५५४५	जागो	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
१५५४६	जाग्रणें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
१५५४७	जाचणी	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
१५५४८	जाचणी	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
१५५४९	जाचितां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया

१५५५०	जाज्वल्य	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
१५५५१	जाड	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
१५५५२	जाड	।।ज्ञा.गा.०४२१.०२।।	जंव जंव गोड तंव तंव जाड। जाड गोड दोन्ही नको रया
१५५५३	जाड	।।ज्ञा.गा.०४२१.०२।।	जंव जंव गोड तंव तंव जाड। जाड गोड दोन्ही नको रया
१५५५४	जाड	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
१५५५५	जाड	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
१५५५६	जाड	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
१५५५७	जाड	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
१५५५८	जाण	।।ज्ञा.गा.००४९.०१।।	चहूं वेदीं जाण साही शास्त्रीं कारण। अठराही पुराणें हरिसी गाती
१५५५९	जाण	।।ज्ञा.गा.००६०.०१।।	समाधी हरीची समसुखेंवीण। न साधेल जाण द्वैतबुद्धी
१५५६०	जाण	।।ज्ञा.गा.००८३.०१।।	श्रवण त्वचा चक्षु जिव्हा घ्राण। दशहि इंद्रियें जाण हरीच्या ठायीं
१५५६१	जाण	।।ज्ञा.गा.०१३६.०१।।	सकळ नेणोनियां आन। एक विठ्ठलुचि जाण
१५५६२	जाण	।।ज्ञा.गा.०१३६.०२।।	पुढती पुढती मन। एक विठ्ठलुचि जाण
१५५६३	जाण	।।ज्ञा.गा.०१३६.०३।।	हेचि गुरुगम्याची खूण। एक विठ्ठलुचि जाण
१५५६४	जाण	।।ज्ञा.गा.०१३६.०४।।	बुझसी तरी बूझ निर्वाण। एक विठ्ठलुचि जाण
१५५६५	जाण	।।ज्ञा.गा.०१३६.०५।।	हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। एक विठ्ठलुचि जाण
१५५६६	जाण	।।ज्ञा.गा.०१३६.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। एक विठ्ठलुचि जाण
१५५६७	जाण	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु
१५५६८	जाण	।।ज्ञा.गा.०१६१.०१।।	एक सोपें आहे ध्यान। रामकृष्ण नारायण। नामेविण अमंगल जाण। मुख घ्राण सर्वदा

१५५६९	जाण	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल
१५५७०	जाण	।।ज्ञा.गा.०१७४.०६।।	ज्ञानदेवीं जप ध्यान। रामकृष्ण नारायण। धन्य त्याचें कुल जाण। हरिस्मरण करिताची
१५५७१	जाण	।।ज्ञा.गा.०१८३.०१।।	श्रवणें कीर्तनें जाले ते पावन। सनकादिक जाण परमभक्त
१५५७२	जाण	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
१५५७३	जाण	।।ज्ञा.गा.०२५२.०४।।	घटिं पटिं विचार। खंडे भाले तरवार। बाप रखुमादेविवरु जाण। ऐसें मन्हा कान्हा
१५५७४	जाण	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
१५५७५	जाण	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
१५५७६	जाण	।।ज्ञा.गा.०४७१.०२।।	तोचि तो आपण श्रीमुखें जाण। आणिक साधन नलगे कांहीं
१५५७७	जाण	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
१५५७८	जाण	।।ज्ञा.गा.०५५२.०३।।	रखुमादेविवरु शुद्धसत्त्वेंवीण। शुद्धबुद्ध मी जाण जालें गे माये
१५५७९	जाण	।।ज्ञा.गा.०५७४.०४।।	ऐसे भुलविले जाण काळेपणें आपणें। रखुमादेविवरु जाणें येर कांहीं नेणें
१५५८०	जाण	।।ज्ञा.गा.०५८६.०३।।	अनुभव योगें दोन्हीं जाण सम। नाहींचि विषम अणुभरी
१५५८१	जाण	।।ज्ञा.गा.०५९१.०३।।	प्राप्त जरी झाली अष्टसिद्धी जाण। मागुती बंधन दृढ होय
१५५८२	जाण	।।ज्ञा.गा.०५९८.०१।।	आत्मरूपीं नाहीं पाठीं आणि पोट। एकचि निघोट जाण रया
१५५८३	जाण	।।ज्ञा.गा.०६१५.०२।।	दानधर्म करी भोग इहलोक। त्रिविधही एक रूप जाण
१५५८४	जाण	।।ज्ञा.गा.०६१८.०४।।	समत्वें इहींचि जाण जन्म घरीं। आथी इयेपरी तिन्हींजेसु
१५५८५	जाण	।।ज्ञा.गा.०६१९.०४।।	काम क्रोध लोभ जे का न शिवती। तेचि ओळखी सद्गुरु जाण
१५५८६	जाण	।।ज्ञा.गा.०६३८.०४।।	अविद्येच्या योगें तुज जाण भुली। अनुभउनी किल्ली छेदी आतां
१५५८७	जाण	।।ज्ञा.गा.०६४८.०१।।	अमानत्व स्थिति ते अंतीं कठीण। येरा जन्म जाण न साधेची
१५५८८	जाण	।।ज्ञा.गा.०६४८.०२।।	अनापेक्ष सुचि जे का उदासीन। अमानत्व जाण त्यासी लाभे
१५५८९	जाण	।।ज्ञा.गा.०६५८.०४।।	निवृत्तीची जाण ज्ञानदेव पावला। सोयरा लाधला निवृत्तिकृपें
१५५९०	जाण	।।ज्ञा.गा.०६६४.०१।।	प्रकृतीचें पूजन प्राप्तीवीण जाण। प्राप्ती सिंचन दोन्हीं वायां गेली

१५५९१	जाण	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
१५५९२	जाण	।।ज्ञा.गा.०६७३.०३।।	सकळही गोत माझें पंढरिसी जाण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण
१५५९३	जाण	।।ज्ञा.गा.०६९७.०७।।	तेथ बिंब प्रतीबिंब भान। सरलें ज्ञानविज्ञान। हाचि नवलाव जाण तये ठायीं
१५५९४	जाण	।।ज्ञा.गा.०७०७.०२।।	तें तूं आपण गुरुमुखें जाण। नलगे साधन आणिक कांहीं
१५५९५	जाण	।।ज्ञा.गा.०७१०.०२।।	परेहूनी परते जाण। मसुरे परतें ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
१५५९६	जाण	।।ज्ञा.गा.०७१४.०४।।	जीव शिव भेद तोंवरिच जाण। जंव आत्मखूण न पाविजे
१५५९७	जाण	।।ज्ञा.गा.०७२२.०१।।	नेणपण जाण जाणपण नेण। होई सनातन एकविध
१५५९८	जाण	।।ज्ञा.गा.०७२८.०४।।	ब्रह्मांडभूषणाचें आलें राज्य। विसरून गेला दरिद्रलाज। द्रष्ट द्रष्ट म्हणती माझे। आप्त जाण
१५५९९	जाण	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
१५६००	जाण	।।ज्ञा.गा.०७३२.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे चांगया ब्रह्म तेंचि खरें। सांवळें निर्धारें जाण रया
१५६०१	जाण	।।ज्ञा.गा.०७३९.०२।।	औट हात स्थूळ अंगुष्ट। सूक्ष्म पूर्वार्ध कारण जाण रया
१५६०२	जाण	।।ज्ञा.गा.०७४०.०१।।	त्रिगुणाचें मूळ सत्रावीचें सार। उन्मनीचें बीज जाण रया
१५६०३	जाण	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
१५६०४	जाण	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
१५६०५	जाण	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
१५६०६	जाण	।।ज्ञा.गा.०७५२.०२।।	मन बुद्धी चित्त अंत:करण जाण। या वेगळें निर्वाण ब्रह्म तेंचि
१५६०७	जाण	।।ज्ञा.गा.०७५३.०२।।	तूर्यारूपें जाण प्रभा निस्सीम। तया परता राम असे बापा
१५६०८	जाण	।।ज्ञा.गा.०७५८.०३।।	असिपदीं आनंद प्रियरूप जाण। ध्यानाचें कारण जेथें नाहीं
१५६०९	जाण	।।ज्ञा.गा.०८१६.०३।।	अर्धनारी पुरुष एकरूप दिसे। तेंची ब्रह्म ऐसें जाण बाई
१५६१०	जाण	।।ज्ञा.गा.०८२३.०२।।	औटहाट प्रमाण सत्य कीं हें जाण। त्यांतील जें स्थान ऐकें एक
१५६११	जाण	।।ज्ञा.गा.०८३३.०४।।	तव तें मसुरे प्रमाण तया नांव महाकारण। गुरुमुखें खूण जाण बापा
१५६१२	जाण	।।ज्ञा.गा.०८३३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरतें जाण। नाहीं नाहीं आण निवृत्तीची
१५६१३	जाण	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
१५६१४	जाण	।।ज्ञा.गा.०८५५.०२।।	सिद्धचि असतां कां गा विटंबिसी। नव्हेचि संन्यासी तूं जाण कैसा

१५६१५	जाण	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
१५६१६	जाण	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
१५६१७	जाण	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
१५६१८	जाण	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
१५६१९	जाण	।।ज्ञा.गा.०९०७.०२।।	मित्रत्व करा जीवाहूनि वेगळें। पढियंते आगळें प्रेम जाण
१५६२०	जाण	।।ज्ञा.गा.०९२८.०३।।	लक्षाचेनि लाभें जोडलें निधान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु जाण
१५६२१	जाण	।।ज्ञा.गा.०९४२.०१।।	सर्वांग देखणें हाचि भावो जाण। येर निकारणें वायां वोझें
१५६२२	जाण	।।ज्ञा.गा.०९६८.०२।।	मी तें कवण हें तूं जाण। बुझें निर्वाण तेंचि तूं
१५६२३	जाण	।।ज्ञा.गा.०९६९.०२।।	तोचि तूं आपण तत्त्व तें तूं जाण। नलगे साधन आन कांहीं
१५६२४	जाण	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
१५६२५	जाण	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
१५६२६	जाण	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
१५६२७	जाण	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
१५६२८	जाण	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
१५६२९	जाण	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें

१५६३०	जाण	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
१५६३१	जाण	।।ज्ञा.गा.१०८१.०२।।	ज्ञानदेव म्हणे जाण कां माझे उमाणे
१५६३२	जाण	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
१५६३३	जाण	।।ज्ञा.गा.११२०.०१।।	सकळ नेणोनियां आण। विठ्ठलु येकलाची जाण
१५६३४	जाण	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
१५६३५	जाण	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
१५६३६	जाण	।।ज्ञा.गा.११२०.०३।।	गुरुमाय हेचि तयाची खूण। विठ्ठल येकला जाण
१५६३७	जाण	।।ज्ञा.गा.११२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। विठ्ठल येकलाचि जाण
१५६३८	जाणणिया	।।ज्ञा.गा.०६९०.०५।।	जाणों जाय तंव जाणणिया सारिखें। नवल विस्मयें कवण सांगों
१५६३९	जाणणें	।।ज्ञा.गा.०४७३.०१।।	देहभाव ठेवावे योगभाव सेवावे। हें बोलणें जाणणें सोय नव्हे गे माये
१५६४०	जाणणें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
१५६४१	जाणणें	।।ज्ञा.गा.०५९८.०४।।	जाणणें नेणणें दोन्ही तेथें नाहीं। आहे जैसें पाहीं तेंचि रया
१५६४२	जाणणें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
१५६४३	जाणणें	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
१५६४४	जाणण्या	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
१५६४५	जाणत	।।ज्ञा.गा.०६०१.०३।।	सूर्याशी प्रकाश सूर्यचि करीत। ईश्वर जाणत ईश्वराशी
१५६४६	जाणत	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
१५६४७	जाणत	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे

१५६४८	जाणत	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
१५६४९	जाणतयासी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
१५६५०	जाणता	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
१५६५१	जाणता	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
१५६५२	जाणतां	।।ज्ञा.गा.०५४२.०२।।	आपण जाणतां आपण मी जालिये। आपणा पैं विसरलिये नेहटीं वो माये
१५६५३	जाणतां	।।ज्ञा.गा.०५७२.०३।।	जाणतां म्हणोनी नेणतां पैं गेलें । शेखीं आपणातें विसरलें बाईये वो
१५६५४	जाणतां	।।ज्ञा.गा.०८२३.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे हा विचार पाहा। जाणतां दावितां विरळा एक
१५६५५	जाणतां	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
१५६५६	जाणतां	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
१५६५७	जाणताती	।।ज्ञा.गा.०२०९.०२।।	जप तप अनुष्ठान क्रिया कर्म धर्म। हें जाणताती वर्म संतजन
१५६५८	जाणती	।।ज्ञा.गा.०१३८.०१।।	निजानंद हें पैं ब्रह्म। ऐसें जाणती योगी वर्म
१५६५९	जाणती	।।ज्ञा.गा.०३७३.०५।।	सहस्रोपरी कांहीं धरियेली जरी। ज्ञानमूढें तरी कायी जाणती
१५६६०	जाणती	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर
१५६६१	जाणती	।।ज्ञा.गा.०६३०.०२।।	एक तेंचि सूत्र तिन्हीशी मिळुनी। जाणती ते ज्ञानी आत्मविद
१५६६२	जाणती	।।ज्ञा.गा.०७०५.०३।।	सुषुप्तीचें सुख जागृती जाणती। तरी परतोनी मागुती कासया येती
१५६६३	जाणती	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया

१५६६४	जाणती	।।ज्ञा.गा.०७५५.०३।।	अर्धमात्रेचा अर्थ अवचटची दिसे। गुरुगम्य सोय जाणती पैं
१५६६५	जाणती	।।ज्ञा.गा.०७५७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु जाणती। इतरांची वृत्ति चालेचिना
१५६६६	जाणती	।।ज्ञा.गा.०७६०.०४।।	अनुभवाची खूण गुरुगम्य जाणती। ज्ञानदेवें विनंति हेचि केली
१५६६७	जाणती	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
१५६६८	जाणती	।।ज्ञा.गा.०८९८.०२।।	तेथील गव्हर जाणती विरुळा। ब्रह्मीं ब्रह्मकळा साधुमुखें
१५६६९	जाणती	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
१५६७०	जाणती	।।ज्ञा.गा.०९७८.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं खूण। जाणते जाणती तें अनुभविये
१५६७१	जाणती	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
१५६७२	जाणती	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
१५६७३	जाणती	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
१५६७४	जाणती	।।ज्ञा.गा.१०८५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। गुरुमहिमा अनुभवावीण जाणती रे
१५६७५	जाणतीना	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
१५६७६	जाणतील	।।ज्ञा.गा.०८६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु एकचि पुरे। जाणतील या सर्व सुख मोहरें
१५६७७	जाणते	।।ज्ञा.गा.०३१०.०२।।	झणी अकुळी म्हणाल उणें । तुम्ही जाणते जाणा परमार्थ खुणें
१५६७८	जाणते	।।ज्ञा.गा.०६५६.०१।।	नेणण्याचें रूप तेंचि रे अज्ञान। जाणते तें ज्ञान दोही मिथ्या
१५६७९	जाणते	।।ज्ञा.गा.०७२६.०३।।	जाणते पुरुषें जाणुन। म्हणावें ज्योतिर्मय ब्रह्म। थोडा परी अर्थ गहन। ऐसी इच्छा
१५६८०	जाणते	।।ज्ञा.गा.०९३०.०२।।	जाणते निवाले नेणते गुंतले। भजनेंचि गोंविले विसर जावो
१५६८१	जाणते	।।ज्ञा.गा.०९७८.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं खूण। जाणते जाणती तें अनुभविये
१५६८२	जाणतेपण	।।ज्ञा.गा.०००९.०१।।	अविनाशा अक्षयीं विधि । प्रेमळाच्या साधक सिद्धि । तुझे जाणतेपण वेदीं । नेणविजे
१५६८३	जाणतेपणें	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे

१५६८४	जाणत्या	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
१५६८५	जाणत्या	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
१५६८६	जाणत्या	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
१५६८७	जाणपण	।।ज्ञा.गा.०५१८.०१।।	जाणोनी नेणपण अंगीं बाणलें। नेणोनियां जाणपण सहज नेणवलें वो माय
१५६८८	जाणपण	।।ज्ञा.गा.०७२२.०१।।	नेणपण जाण जाणपण नेण। होई सनातन एकविध
१५६८९	जाणपणें	।।ज्ञा.गा.०५७२.०४।।	रखुमादेविवरु नेणोनी जाणितला। जाणपणें निमाला माझ्या ठायीं
१५६९०	जाणले	।।ज्ञा.गा.०४३१.०२।।	कैसें वरिष्ठांचे सार। जों आदिअंतीं विचार। हें जाणले अवतार। मानवी होती
१५६९१	जाणवी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०२।।	संत ते कोण संत ते कोण। हे जाणवी खूण केशीराज
१५६९२	जाणवेना	।।ज्ञा.गा.०९६६.०२।।	जीवा जाणवेना जीवा जाणवेना। जिवाचें वर्म तें जीवा चोजवेना
१५६९३	जाणवेना	।।ज्ञा.गा.०९६६.०२।।	जीवा जाणवेना जीवा जाणवेना। जिवाचें वर्म तें जीवा चोजवेना
१५६९४	जाणशील	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
१५६९५	जाणसी	।।ज्ञा.गा.००८१.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे नामया हें तूं गा जाणसी। भजन केशवासी तूंचि तुझा
१५६९६	जाणसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
१५६९७	जाणसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दु:ख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
१५६९८	जाणसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
१५६९९	जाणसी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
१५७००	जाणसी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध

१५७०१	जाणसी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
१५७०२	जाणसी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
१५७०३	जाणसी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
१५७०४	जाणसी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
१५७०५	जाणसी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
१५७०६	जाणसी	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
१५७०७	जाणसी	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
१५७०८	जाणा	।।ज्ञा.गा.००६९.०३।।	हरिवीण जन्म तो नरकचि पैं जाणा। यमाचा पाहुणा प्राणी होय
१५७०९	जाणा	।।ज्ञा.गा.०१३३.०६।।	हरि जाणा रे हरि वाना रे। बाप रखुमादेविवरु राणा रे
१५७१०	जाणा	।।ज्ञा.गा.०२१९.०३।।	पंढरपुरीं प्रसिद्ध जाणा। पुरविल्या खुणा ज्ञानदेवा
१५७११	जाणा	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
१५७१२	जाणा	।।ज्ञा.गा.०३१०.०२।।	झणी अकुळी म्हणाल उणें । तुम्ही जाणते जाणा परमार्थ खुणें
१५७१३	जाणा	।।ज्ञा.गा.०३७३.०२।।	आपुलें अकरावें एक सोईरें जाणा। तेंही पैं तयासी मिळोनी ठेलें
१५७१४	जाणा	।।ज्ञा.गा.०५८६.०४।।	सहजचि सृष्टि जाणा हे घडली। सहजचि गेली शेखीं आथी
१५७१५	जाणा	।।ज्ञा.गा.०५९५.०२।।	आम्ही एक दिन जाणा नाथपंथीं। नीचाहुनी अथी अति नीच
१५७१६	जाणा	।।ज्ञा.गा.०६०५.०१।।	विक्षेपतां ना उठती कल्पना। पासूनियां जाणा शुद्ध व्हावें
१५७१७	जाणा	।।ज्ञा.गा.०६०८.०२।।	देव तेथें भक्त भक्तापाशीं देव। जाणा एकमेव भेद नाहीं
१५७१८	जाणा	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक

१५७१९	जाणा	।।ज्ञा.गा.०६५४.०४।।	जुनाटचि आहे जाणा सोयरिक। माया उपाधिक भ्रमलाशी
१५७२०	जाणा	।।ज्ञा.गा.०७१७.०१।।	जाला ब्रह्मज्ञानी पूर्ण योगी सिद्ध। तोचि जाणा बद्ध भेद बुद्धि
१५७२१	जाणा	।।ज्ञा.गा.०७१९.०१।।	नयनाचे आंगणीं। पावलें आपणा। तव उजाळिल्या जाणा। दाही दिशा
१५७२२	जाणा	।।ज्ञा.गा.०७४५.०१।।	सत्रावीचा खेळ लक्षवेना कवणा। ब्रह्मादिकां जाणा अगम्य तें
१५७२३	जाणा	।।ज्ञा.गा.०७७४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील रूप। या नांव चित्पद तुम्हीं जाणा
१५७२४	जाणा	।।ज्ञा.गा.०७८६.०२।।	त्रिकुट श्रीहाट चंद्रसूर्य जाणा। पश्चिम मार्गी खूण याची कीं रे
१५७२५	जाणा	।।ज्ञा.गा.०७९३.०३।।	प्रकृति पुरुष शिवशक्ती भेद। त्याचे शरीरीं द्वंद्व देह जाणा
१५७२६	जाणा	।।ज्ञा.गा.०८२९.०३।।	अक्षर कूटस्थ सर्वातीत असे। अक्षर अविनाश ऐसें जाणा
१५७२७	जाणा	।।ज्ञा.गा.०८३४.०३।।	देह तें विदेह महाकारण ब्रह्म। हें निश्चयाचें वर्म ऐसें जाणा
१५७२८	जाणा	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
१५७२९	जाणा	।।ज्ञा.गा.०८९३.०२।।	भोंवया पाहतां न दिसे जाणा। आयुष्याची गणना सात दिवस
१५७३०	जाणा	।।ज्ञा.गा.०९२१.०२।।	तैसा जाणा सर्वेश्वरु। म्हणों नये सानाथोरु। त्याच्या स्वरूपाचा निर्धारु। कवण जाणे
१५७३१	जाणा	।।ज्ञा.गा.०९८५.०४।।	निवृत्तिदासाचें बोलणें। जाणा मीपणा उमाणें
१५७३२	जाणा	।।ज्ञा.गा.०९९६.०४।।	वेदांतींही भिन्न जाणा पूर्वपक्ष। लक्षितेती लक्ष अती मूर्ख
१५७३३	जाणा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
१५७३४	जाणा	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
१५७३५	जाणा	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
१५७३६	जाणा	।।ज्ञा.गा.१०६६.०२।।	चेत जाणा तुम्हीं चेत जाणा। टिपरी वडाच्या साईं हो
१५७३७	जाणा	।।ज्ञा.गा.१०६६.०२।।	चेत जाणा तुम्हीं चेत जाणा। टिपरी वडाच्या साईं हो
१५७३८	जाणा	।।ज्ञा.गा.१०८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ही खूण जाणा। षण्मास सुजाणा सूटि दिली

१५७३९	जाणाचिया	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
१५७४०	जाणार	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
१५७४१	जाणार	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
१५७४२	जाणावया	।।ज्ञा.गा.०१८६.०२।।	सत्संगें प्रमाण जाणावया हरि। येर ते निर्धारीं प्रपंचजात
१५७४३	जाणावया	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें
१५७४४	जाणावयालागीं	।।ज्ञा.गा.०३५८.०३।।	यासी जाणावयालागीं अनुहते पाहे। तंव त्रिभुवन तन्मय जालें गे माये
१५७४५	जाणावा	।।ज्ञा.गा.००११.०६।।	तो जाणावा ज्ञप्तिरूप । निवृत्तिनाथाचें स्वरूप । एकदंत नामें ज्ञानदीप । बोधस्वरूप ज्ञानदेवा
१५७४६	जाणावा	।।ज्ञा.गा.००१४.०१।।	नित्य धर्म नामपाठ । तेचि वैकुंठींची वाट । गुरुभजनीं जो विनट । तोचि हरिभक्तु जाणावा
१५७४७	जाणावा	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
१५७४८	जाणावा	।।ज्ञा.गा.०१७०.०२।।	कारण भाव जाणावा। येर अर्थ तोडावा। निरंतर हरि भजावा। सफल होईल सर्वदा
१५७४९	जाणावा	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
१५७५०	जाणावा	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा
१५७५१	जाणावा	।।ज्ञा.गा.०२१०.०६।।	सकळ कुळाचा तारकु। तोचि जाणावा पुण्यश्लोकु। पांडुरंगीं रंगला नि:शंकु। धन्य जन्म तयाचा
१५७५२	जाणावा	।।ज्ञा.गा.०९४१.०२।।	सुखाचा अनुभव कैसेंनि जाणावा। भेटीचें आर्त सकळांसही सारिखें होईजे देखा
१५७५३	जाणावा	।।ज्ञा.गा.१०७५.०२।।	सहज संभोगु जाणावा। विजया होई मग भोगी राणिवा
१५७५४	जाणावें	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
१५७५५	जाणावें	।।ज्ञा.गा.०१४४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सिद्धि। तरणोपाय हेचि बुद्धि। कृपा करील कृपानिधी। ऐशिया भक्तांशीं जाणावें
१५७५६	जाणावें	।।ज्ञा.गा.०१४९.०२।।	मातापितयाचा द्वेषु करी। गुरुनिंदा करी थोरी। तो घालिजेल अघोरीं। कल्पकोडी जाणावें
१५७५७	जाणावें	।।ज्ञा.गा.०८९३.०१।।	कानीं घालूनियां बोटें। नाद जे पाहावें । न दिसतां जाणावें। नऊ दिवस
१५७५८	जाणावें	।।ज्ञा.गा.०८९३.०३।।	डोळां घालोनियां बोट चक्र जें पाहावें। न दिसतां जाणावें पांच दिवस
१५७५९	जाणिजे	।।ज्ञा.गा.०२७६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिजे ये खुणें। भेटती पंढरीराणे शकुन सांगें

१५७६०	जाणिजे	।।ज्ञा.गा.०४१६.०२।।	नेणिजे तें तुझें रूप। जाणिजे तितुकें पाप गा देवा
१५७६१	जाणिजे	।।ज्ञा.गा.०५८३.०१।।	तेंचि ब्रह्मरूप जाणिजे निश्चळ। शुद्ध तें निर्मळ मनाहुनी
१५७६२	जाणिजे	।।ज्ञा.गा.०६२४.०३।।	जाणें येणें कांहीं नाहीं आत्मयाशी। द्रष्टत्व तयासी जाणिजे कीं
१५७६३	जाणिजे	।।ज्ञा.गा.०६३१.०५।।	जिवाशी उद्धार करावया कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर जाणिजे कीं
१५७६४	जाणिजे	।।ज्ञा.गा.०७९६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसें हें जाणिजे। देहीं नाद गाजे परेवरी
१५७६५	जाणिजे	।।ज्ञा.गा.०८४५.०४।।	काळाचें खाजुकें जाणिजे कीं काया। धरूं नको माया सर्वथैव
१५७६६	जाणिजे	।।ज्ञा.गा.०९६३.०२।।	जिता मरिजे मरोनियां उरिजे। इतुलें जाणिजे तरी जपणेंचि नलगे
१५७६७	जाणिजे	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
१५७६८	जाणिजेसु	।।ज्ञा.गा.०६०४.०३।।	धाल्याचे ढेंकर निघती होतां सुख। तेवींचि आत्मिक जाणिजेसु
१५७६९	जाणिजेसु	।।ज्ञा.गा.०६१७.०१।।	मायिक हे सृष्टि कल्पिक जाहली। अनादि घडली जाणिजेसु
१५७७०	जाणितला	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें ।तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
१५७७१	जाणितला	।।ज्ञा.गा.०५७२.०४।।	रखुमादेविवरु नेणोनी जाणितला। जाणपणें निमाला माझ्या ठायीं
१५७७२	जाणितलें	।।ज्ञा.गा.०२५८.१०।।	जाणितलें जाणितलें। माझे मज दिधलें
१५७७३	जाणितलें	।।ज्ञा.गा.०२५८.१०।।	जाणितलें जाणितलें। माझे मज दिधलें
१५७७४	जाणितलें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
१५७७५	जाणितलें	।।ज्ञा.गा.०९५६.०२।।	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्गुरु जाणितलें। येथीचें रया
१५७७६	जाणितलें	।।ज्ञा.गा.०९८२.०२।।	सगुण नव्हे तें निर्गुण नव्हे। गुरुमुखें चोजवे जाणितलें पां
१५७७७	जाणितलें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
१५७७८	जाणिलें	।।ज्ञा.गा.०४७५.०४।।	ब्रह्म ऐसें नामयाने जाणिलें। हृदयीं धरिलें प्राणलिंग
१५७७९	जाणिवेची	।।ज्ञा.गा.०१५५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिवेची चेष्टा। उगिलीच निष्ठा धरितां बरी
१५७८०	जाणिवेचे	।।ज्ञा.गा.०५९३.०२।।	श्रीगुरुचे पाय हृदयीं शिवशी। टाकी प्रतिष्ठेशी जाणिवेचे

१५७८१	जाणीं	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
१५७८२	जाणीतलें	।।ज्ञा.गा.०८६१.०४।।	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
१५७८३	जाणीव	।।ज्ञा.गा.००७२.०१।।	जाणीव नेणीव भगवंतीं नाहीं। उच्चारणीं पाहीं मोक्ष सदा
१५७८४	जाणीव	।।ज्ञा.गा.०४६८.०६।।	जाणीव शहाणीव तूंचि निवृत्ति देवा। हरि उभय भावा ज्ञान देशी
१५७८५	जाणीव	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
१५७८६	जाणीवेचा	।।ज्ञा.गा.०७६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृक्ष परिपूर्ण झाला। बीज रूढला जाणीवेचा
१५७८७	जाणु	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
१५७८८	जाणुं	।।ज्ञा.गा.०२५२.०१।।	मे दुरथीं कर जोडुं। तान्हो सेवा न जाणुं
१५७८९	जाणुन	।।ज्ञा.गा.०७२६.०३।।	जाणते पुरुषें जाणुन। म्हणावें ज्योतिर्मय ब्रह्म। थोडा परी अर्थ गहन। ऐसी इच्छा
१५७९०	जाणुनी	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
१५७९१	जाणुनी	।।ज्ञा.गा.०६१७.०५।।	अनुभवयोगें जाणुनी ज्ञानेश्वर। हा भवसागर उतरला
१५७९२	जाणूनियां	।।ज्ञा.गा.०६५७.०६।।	अपार अधिष्ठानी सत्य ही अभंगी। जाणूनियां वेगीं जीवीं धरा
१५७९३	जाणे	।।ज्ञा.गा.००६२.०१।।	एक नाम हरि द्वैत नाम दुरी। अद्वैत कुसरी विरळा जाणे
१५७९४	जाणे	।।ज्ञा.गा.०१०६.०३।।	पाहतां हा भाव तो लीळा तो विग्रह। तेथींचा अनुभव विरळा जाणे
१५७९५	जाणे	।।ज्ञा.गा.०१४०.०८।।	देव जाणे ऐसा। तोचि हरिदासा भरंवसा। ज्ञानदेव म्हणे परियेसा। थोर पुण्य तयाचें
१५७९६	जाणे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
१५७९७	जाणे	।।ज्ञा.गा.०३२२.०४।।	व्याली वेदना जाणे वांझ कांहीं नेणे । बालक काय जाणे तहान भूक
१५७९८	जाणे	।।ज्ञा.गा.०३२२.०४।।	व्याली वेदना जाणे वांझ कांहीं नेणे । बालक काय जाणे तहान भूक
१५७९९	जाणे	।।ज्ञा.गा.०४६८.०२।।	जंववरी भुली तंववरी बोली। समुद्रींची खोली विरळा जाणे
१५८००	जाणे	।।ज्ञा.गा.०५२०.०२।।	स्वरूप कामारी वागपुष्पें चारी। विरुळा मापारी जाणे खूण

१५८०१	जाणे	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
१५८०२	जाणे	।।ज्ञा.गा.०६०१.०४।।	आपुली पोकळी आकाशचि जाणे। ईश्वरचि लेणें जग लेई
१५८०३	जाणे	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
१५८०४	जाणे	।।ज्ञा.गा.०६९७.०८।।	निवृत्तिदास म्हणे ज्याचें तो जाणे। आतां जें बोलणें तोचि शीण
१५८०५	जाणे	।।ज्ञा.गा.०७४२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। गुरुमुखें खूण सांगितली
१५८०६	जाणे	।।ज्ञा.गा.०७५९.०३।।	रज तम सत्त्व यांहुनी निराळी। लक्षाही वेगळी निवृत्ति जाणे
१५८०७	जाणे	।।ज्ञा.गा.०७७३.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवाची खूण। जाणे तो सुजाण अनुभविया
१५८०८	जाणे	।।ज्ञा.गा.०७७४.०१।।	कोणाचें हें रूप देह हा कोणाचा। आत्माराम साचा सर्व जाणे
१५८०९	जाणे	।।ज्ञा.गा.०७७५.०२।।	ब्रह्म तत्त्व जाणे ज्योतिरूपें सगळा। ज्योतीही वेगळा ज्योती वसे
१५८१०	जाणे	।।ज्ञा.गा.०७७९.०४।।	लक्ष लावी ज्ञानदेव एकलाची। शुद्ध ज्योती तोची जाणे एक
१५८११	जाणे	।।ज्ञा.गा.०७८०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तें स्वरूप जो जाणे। त्यासी शरण होणें अनन्य भावें
१५८१२	जाणे	।।ज्ञा.गा.०७८८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे या परतें नाहीं। बोलण्याची सोयी अनुभवी जाणे
१५८१३	जाणे	।।ज्ञा.गा.०८१९.०१।।	चैतन्य हें दिसे उघडेया डोळां। नयनाचा सोहळा निवृत्ति जाणे
१५८१४	जाणे	।।ज्ञा.गा.०८३२.०३।।	ज्ञानेश्वर म्हणे आत्मा यातें जाणे। सुनिळ अनुभवणें निवृत्ति पाहा
१५८१५	जाणे	।।ज्ञा.गा.०८३४.०४।।	अभंगा शेवट जाणे निवृत्ति एक। त्यानें मज देख कृपा केली
१५८१६	जाणे	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
१५८१७	जाणे	।।ज्ञा.गा.०८७७.०६।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। स्वप्नींचें सुख तें साळया जाणे
१५८१८	जाणे	।।ज्ञा.गा.०८९६.०३।।	बावोयाची खूण ज्ञानदेवो जाणे। तयाचें करणें तें अधिकची होणें
१५८१९	जाणे	।।ज्ञा.गा.०९२१.०२।।	तैसा जाणा सर्वेश्वरु। म्हणों नये सानाथोरु। त्याच्या स्वरूपाचा निर्धारु। कवण जाणे
१५८२०	जाणे	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
१५८२१	जाणे	।।ज्ञा.गा.०९४३.०१।।	संसारकथा प्रपंच चळथा। मनाचा उलथा विरुळा जाणे

१५८२२	जाणे	।।ज्ञा.गा.०९४६.०३।।	सांगतां अनुमान अद्वैत सार पूर्ण। ज्ञानाज्ञानी सज्ञान विरुळा जाणे
१५८२३	जाणे	।।ज्ञा.गा.०९४८.०१।।	सज्ञानी पाहतां अज्ञानी तत्त्वता। अज्ञानी अमृता सद्गुरु जाणे
१५८२४	जाणे	।।ज्ञा.गा.०९७३.०३।।	तेथींची खूण विरुळा जाणे। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेवो म्हणे
१५८२५	जाणे	।।ज्ञा.गा.०९८५.०२।।	पाहतां तयाचा विचारु। निवृत्ति जाणे तो श्रीगुरु
१५८२६	जाणे	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
१५८२७	जाणे	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
१५८२८	जाणे	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
१५८२९	जाणे	।।ज्ञा.गा.१०३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। शहाणे ये खुणें संतोषले
१५८३०	जाणे	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
१५८३१	जाणे	।।ज्ञा.गा.१०७२.०२।।	कवण जाणे कवण हे खूण। कवण जाणे काय त्याला भूषण
१५८३२	जाणे	।।ज्ञा.गा.१०७२.०२।।	कवण जाणे कवण हे खूण। कवण जाणे काय त्याला भूषण
१५८३३	जाणे	।।ज्ञा.गा.१०७७.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनि कोण्हीच नेणें
१५८३४	जाणे	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
१५८३५	जाणे	।।ज्ञा.गा.११०१.०४।।	ही खूण जो जाणे योगियांचा राव। म्हणे ज्ञानदेव निवृत्तीचा
१५८३६	जाणे	।।ज्ञा.गा.११०५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनी कांहींच नेणे
१५८३७	जाणें	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
१५८३८	जाणें	।।ज्ञा.गा.००५५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम हें सुलभ। सर्वत्र दुर्लभ विरळा जाणें
१५८३९	जाणें	।।ज्ञा.गा.००८३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हें पुंडलीक जाणें। अंतकाळीं पेणें साधियेलें
१५८४०	जाणें	।।ज्ञा.गा.००८७.०४।।	सावधपणें विरुळा। जाणें तेथींची कळा। विज्ञानपणें सोहळा। निमथा गातूं
१५८४१	जाणें	।।ज्ञा.गा.०१८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परब्रह्म पुतळा। तेथिल हे कळा निवृत्ति जाणें
१५८४२	जाणें	।।ज्ञा.गा.०१८७.०३।।	देशदेशान्तरा न लगेची जाणें। ठायींच जोडणें ऐक्यभावें

१५८४३	जाणें	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं
१५८४४	जाणें	।।ज्ञा.गा.०३४७.०३।।	श्रीगुरुवीण सर्व शून्य हेंचि मी जाणें। तेथिचिये खुणें निवृत्तिराजु
१५८४५	जाणें	।।ज्ञा.गा.०३८१.०३।।	येरी म्हणे वाजट झाली हो पुराणें। समरस जाणें कोणे घरीं
१५८४६	जाणें	।।ज्ञा.गा.०४१९.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटें पाहाणें। खुंटलें येणें जाणें येची भेटी
१५८४७	जाणें	।।ज्ञा.गा.०५३९.०२।।	पोटभरू येणें वैकुंठीचें पेणें। सेवासुख जाणें कृष्णसुखीं
१५८४८	जाणें	।।ज्ञा.गा.०५४३.०२।।	माझें मीच जाणें अनु कांहीं नेणें। अनुभविये खुणें संतोषिलें
१५८४९	जाणें	।।ज्ञा.गा.०५४६.०२।।	परतोनी पाहणें परतोनी पाहणें। नाहीं त्या ठाया जाणें रूपेंवीण
१५८५०	जाणें	।।ज्ञा.गा.०५७४.०४।।	ऐसे भुलविले जाण काळेपणें आपणें। रखुमादेविवरु जाणें येर कांहीं नेणें
१५८५१	जाणें	।।ज्ञा.गा.०६२४.०३।।	जाणें येणें कांहीं नाहीं आत्मयाशी। द्रष्टत्व तयासी जाणिजे कीं
१५८५२	जाणें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
१५८५३	जाणें	।।ज्ञा.गा.०८०२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे जो उडुनी जाय तेथ। परब्रह्मींची मात तोचि जाणें
१५८५४	जाणें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
१५८५५	जाणें	।।ज्ञा.गा.०८५०.१५।।	निवृत्तिदास म्हणे अनुभवी तो जाणें। येरा लाजिरवाणें टकमक
१५८५६	जाणें	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
१५८५७	जाणें	।।ज्ञा.गा.०९५३.०२।।	सोकरितां धाया काय करील माया। श्रीगुरुच्या पायां विरुळा जाणें
१५८५८	जाणें	।।ज्ञा.गा.०९५५.०४।।	बाप रखुमादेविवराच्या पायीं। ज्ञानदेवो पाही मरण जाणें
१५८५९	जाणें	।।ज्ञा.गा.०९५८.०१।।	अनंतीं अनंत तत्त्वता तंव एक। विरुळा जाणें। एक बिंबताहे
१५८६०	जाणें	।।ज्ञा.गा.०९५८.०४।।	ज्ञानदेव जाणें प्रसाद निवृत्ति। मौनाची मुक्ति वाट आहे
१५८६१	जाणें	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
१५८६२	जाणें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे
१५८६३	जाणें	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो

१५८६४	जाणें	।।ज्ञा.गा.१०६९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवीं तोचि जाणें। संत ये खुणें संतोषलें
१५८६५	जाणें	।।ज्ञा.गा.१०७३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विपरीत सुपरीत जाणें। संत तिये खुणें संतोषतील
१५८६६	जाणें	।।ज्ञा.गा.१११०.०५।।	कर्म नेणों धर्म नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणें जाणें नाहीं
१५८६७	जाणें	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं
१५८६८	जाणेचीना	।।ज्ञा.गा.१०३२.०३।।	पाईकपण ऐसा आठवुचि नाहीं। स्वामीवांचुनी कांहीं जाणेचीना
१५८६९	जाणो	।।ज्ञा.गा.०४३७.०२।।	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
१५८७०	जाणो	।।ज्ञा.गा.०५८४.०३।।	प्राचिनानें वर्तो जाणो या शरीरीं। जैसा वेठीं करी राबताहे
१५८७१	जाणों	।।ज्ञा.गा.०५२८.०२।।	तें रूप परब्रह्म जाणों प्राण सम। करूनियां नेम जपों आम्हीं
१५८७२	जाणों	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
१५८७३	जाणों	।।ज्ञा.गा.०६९०.०५।।	जाणों जाय तंव जाणणिया सारिखें। नवल विस्मयें कवण सांगों
१५८७४	जाणोन	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
१५८७५	जाणोनि	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
१५८७६	जाणोनि	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
१५८७७	जाणोनि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०२।।	तुझें तूंचि विंदान जाणोनि पाहीं। आपेंआपवीण विचारु नाहीं
१५८७८	जाणोनि	।।ज्ञा.गा.०९६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळहि कळा प्रकाशकु। तोचि सर्वव्यापकु जाणोनि राहीं
१५८७९	जाणोनियां	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
१५८८०	जाणोनियां	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
१५८८१	जाणोनियां	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया

१५८८२	जाणोनियां	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
१५८८३	जाणोनियां	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
१५८८४	जाणोनियां	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
१५८८५	जाणोनियां	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
१५८८६	जाणोनियां	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
१५८८७	जाणोनियां	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
१५८८८	जाणोनी	।।ज्ञा.गा.०१३७.०२।।	करा विठ्ठलस्मरण। नामरूपीं अनुसंधान। जाणोनी भक्तां भवलक्षण। जघनप्रमाण दावितसे
१५८८९	जाणोनी	।।ज्ञा.गा.०३७२.०३।।	मंत्र सांगितला माझ्या कानीं। जाणोनी ज्ञानविज्ञानीं वेडावलों
१५८९०	जाणोनी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
१५८९१	जाणोनी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
१५८९२	जाणोनी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा

१५८९३	जाणोनी	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
१५८९४	जाणोनी	।।ज्ञा.गा.०५१८.०१।।	जाणोनी नेणपण अंगीं बाणलें। नेणोनियां जाणपण सहज नेणवलें वो माय
१५८९५	जाणोनी	।।ज्ञा.गा.०५४२.०४।।	ऐसें जाणोनी ठकलें ठकोनियां ठेलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
१५८९६	जाणोनी	।।ज्ञा.गा.०७००.०५।।	ऐसें तें पाहोनी तये तृप्ती राहोनी। तेंची तूं जाणोनी होई बापा
१५८९७	जाणोनी	।।ज्ञा.गा.०७०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राणे रावो। ऐसा जाणोनी तयाचा भावो ठाकियला
१५८९८	जाणोनी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
१५८९९	जाणोनी	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
१५९००	जाणोनी	।।ज्ञा.गा.१०९२.०५।।	जाली नामरूपीं ऐक्यभेटी। नामरूप सार जाणोनी। जीवन संसारा जाली तुटी रया
१५९०१	जात	।।ज्ञा.गा.००२२.०३।।	आडत्रिपुंड्र शोभत द्रुमिळ भारेंसि जात । नागर केशरीचीं पुष्पें कैसी पैं मिरवत
१५९०२	जात	।।ज्ञा.गा.००७१.०३।।	जात वित्त गोत कुळ शीळ मात। भजे कां त्वरित भावनायुक्त
१५९०३	जात	।।ज्ञा.गा.०१३२.०४।।	दिवसेंदिवस व्यर्थ जात संसार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा आधार
१५९०४	जात	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
१५९०५	जात	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला
१५९०६	जात	।।ज्ञा.गा.०७००.०२।।	नित्य प्रळय निद्रिस्त नित्य प्रळय मृत्यु। कल्पांतीं जीव जात मायाही नाहीं तेथ
१५९०७	जात	।।ज्ञा.गा.०८७२.०३।।	येत जात वाटा शरीरीं भरे फांटा। मदमत्सर ताठा भ्रमकुळीं
१५९०८	जात	।।ज्ञा.गा.०९४४.०३।।	जात जात पणें प्रपंच शोधणें। गाळूनियां गगन हंस घेई
१५९०९	जात	।।ज्ञा.गा.०९४४.०३।।	जात जात पणें प्रपंच शोधणें। गाळूनियां गगन हंस घेई
१५९१०	जात	।।ज्ञा.गा.०९८६.०२।।	नामाचे चिंतनीं असावें नित्यानीं। हरिचे कीर्तनीं जात जावें

१५९११	जात	।।ज्ञा.गा.०९८६.११।।	उमेच्या भ्रतारा भजावें नित्यानि । हरिचे कीर्तनीं जात जावें
१५९१२	जात	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु । हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु । तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु । तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
१५९१३	जातक	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान । नेणों जन्म जातक भान । दृश्य द्रष्टा दर्शन । त्रिपुटी नलगे । महावाक्यादि शब्द । तत्त्वमस्यादि बोध । हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
१५९१४	जातसे	।।ज्ञा.गा.०१८१.०२।।	देखतां ज्याचे चरण । यम जातसे शरण । ऐसें सुकृताचे वर्णन । कवणें करावें तयाचें
१५९१५	जातसे	।।ज्ञा.गा.०८९०.०२।।	काळाचें भातुकें शृंगारिलें कौतुकें । जातसे तें देख परी न चले कांहीं
१५९१६	जातां	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं । तूं काय एक देसी । म्हणोनि स्तविलासी । बहुतांपरी । तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी । या युक्ति न बोलवेसी । निवृत्ति म्हणें लीळा । विश्वव्यापक निराळा । पाहे उघडा डोळां । परब्रह्म । ज्ञानदेवा मीपणीं । निवृत्ति ऐक्य चरणीं । सरो दुजेपणीं । हांव जीवा
१५९१७	जातां	।।ज्ञा.गा.०१९६.०४।।	कर्म धर्म करितां शिणली येतां जातां । मग पुंडलिकें अनंता प्रार्थियेलें
१५९१८	जातां	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी । पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो । त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण । प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
१५९१९	जातां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें । असोयी जातां अपार्यी पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें । कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
१५९२०	जातां	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा । गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां । कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां । बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
१५९२१	जातां	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं । सहज स्वभावें निमे अपैसी । गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ । तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
१५९२२	जातां	।।ज्ञा.गा.०४९४.०३।।	बोलों जातां जेणें जिव्हाचि खादली । पाहातां पाहातां नेली चर्मदृष्टि
१५९२३	जातां	।।ज्ञा.गा.०८९४.०३।।	बांधोनियां शिळा पोहूं जातां सिंधु । पावे मतिमंदु मृत्यु शीघ्र
१५९२४	जातां	।।ज्ञा.गा.०९८९.०२।।	बांधोनिया शिळा पोहों जातां सिंधू । पाहे मतिमंदू मृत्यु शीघ्र

१५९२५	जातां	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
१५९२६	जातां	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
१५९२७	जातां	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
१५९२८	जातां	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
१५९२९	जातां	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा
१५९३०	जातां	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
१५९३१	जाति	।।ज्ञा.गा.०१९३.०५।।	कोटि दोषांचीं किल्मिषें। जळोनि जाति निमिषें। यास वेदशास्त्र साक्षें। चंद्रसूर्यासहित
१५९३२	जाति	।।ज्ञा.गा.०२७३.०१।।	मी माझें म्हणतां ठकचि ठेलिये। आपुले जाति कूळ विसरुनी गेलिये
१५९३३	जाति	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
१५९३४	जाति	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
१५९३५	जाति	।।ज्ञा.गा.०५१९.०३।।	श्रवण नयन जाति गोतपण। जीवशीव खूण आत्मपणें
१५९३६	जातिकुळ	।।ज्ञा.गा.०४०७.०२।।	नाहीं जातिकुळ म्यां तुज पुसिलें। मन मावळलें देखोनियां
१५९३७	जातिकूळ	।।ज्ञा.गा.०७०१.०१।।	नाहीं जातिकूळ तुझें म्यां पुशिलें। परी मन मावळलें देखोनियां
१५९३८	जातिया	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये
१५९३९	जातिल	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
१५९४०	जातिविशेषें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
१५९४१	जातिवीण	।।ज्ञा.गा.१०२८.०२।।	जातिवीण बाळ उपजलें पाहीं। तेथें परिये देते माय तेही नाहीं
१५९४२	जाती	।।ज्ञा.गा.०११५.०१।।	निरंतर ध्याता हरि। सर्व कर्माची बोहरी। दोष जाती दिगंतरीं। रामकृष्णउच्चारणीं

१५९४३	जाती	।।ज्ञा.गा.०१६९.०३।।	सांडुनी हरिचा पंथ। वेगळें नच जाती। भक्तचरणीं ठेवुनिया चित्त। रामकृष्ण नाम स्मरति
१५९४४	जाती	।।ज्ञा.गा.०१७५.०४।।	त्रिपुटी छेदुनिया जाती। तारावया संसारा येती। हरिभक्ति उपदेशिती। भजनमार्ग तारक
१५९४५	जाती	।।ज्ञा.गा.०१९८.०१।।	विठ्ठलयात्रे जाती वो माये। त्यांचे धरीन मी पाये
१५९४६	जाती	।।ज्ञा.गा.०२०४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आहे। तया तीर्थां केधवां जाती पाये
१५९४७	जाती	।।ज्ञा.गा.०३०६.०३।।	अंबुला केला धावे जरी मन । बुडती बेताळीस जाती नाक कान
१५९४८	जाती	।।ज्ञा.गा.०५४५.०१।।	नादबिंब कळा ज्योतिस्वरूपीं विलया जाती। श्रुति नेति नेति म्हणती जेथ
१५९४९	जाती	।।ज्ञा.गा.०५८९.०२।।	जिवेश्वर खाणी तेथें उमटती। शेखीं तेथें जाती मिळोनियां
१५९५०	जाती	।।ज्ञा.गा.०७३१.०९।।	आम्हां अवघीयासी घातला। जाती वेगळा रे रे
१५९५१	जाती	।।ज्ञा.गा.०८५४.०३।।	ब्रह्ममार्गातें साधू जाती। वायां चुकली तुझी भक्ति
१५९५२	जाती	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
१५९५३	जाती	।।ज्ञा.गा.०९५७.०३।।	सांडीं तूं रे जाती होई रे विजाती। येणें रूपें समाप्ती प्रपंचाची
१५९५४	जातीकुळा	।।ज्ञा.गा.०३४६.०१।।	बावनाचे संगती द्रुमभावें रातलें। सेखीं आपुलिया मुकलें जातीकुळा
१५९५५	जातीची	।।ज्ञा.गा.०४८४.०३।।	जातीची विजाती नाहीं पैं कुळधर्म। कुळींचा कुळधर्म हरि आम्हां
१५९५६	जातीधर्म	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
१५९५७	जातील	।।ज्ञा.गा.००५८.०१।।	हरि उच्चारणीं अनंत पापराशी। जातील लयासी क्षणमात्रें
१५९५८	जातील	।।ज्ञा.गा.००८४.०४।।	कोटिजन्मांचे दोष। हरतील पातकें जातील निःशेष। अंतीं होईल वैकुंठवास। कोटि कुळांसी उद्धार
१५९५९	जातु	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
१५९६०	जातू	।।ज्ञा.गा.०३०५.०२।।	अंबुला निघाला अंबुल्या गांवा । मी वो तया सवा जातू असें
१५९६१	जाते	।।ज्ञा.गा.०३२२.१४।।	समर्थाची लेकी परी मी संतांची पोसणी । विमानीं बैसोनि जाते देखा
१५९६२	जाते	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
१५९६३	जातें	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान

१५९६४	जातो	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
१५९६५	जानु	।।ज्ञा.गा.०१०८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नृसिंहरूपें देखे। दैत्य हरिखे धरी जानु
१५९६६	जानु	।।ज्ञा.गा.०२०६.०३।।	जानु जघन बरवें दिसे। तें देखोनि मन उल्हासे
१५९६७	जानुजघन	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
१५९६८	जानुजघनींच्या	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
१५९६९	जानुद्वय	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
१५९७०	जान्हवी	।।ज्ञा.गा.०८१७.०३।।	त्याचे चरणोदकीं जान्हवी पवित्र। सहस्रदळावर लक्ष ज्याचें
१५९७१	जान्हवीचें	।।ज्ञा.गा.०८१३.०३।।	ज्ञानदेवाचे बोल उघड निर्मळ। जान्हवीचें जळ स्थिर वाहे
१५९७२	जान्हा	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
१५९७३	जान्हे	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
१५९७४	जाप्य	।।ज्ञा.गा.००३२.०२।।	गौरी जाप्य सहस्रनामीं तो। पुण्यपावन त्रैलोक्य तो गे बाई
१५९७५	जाप्य	।।ज्ञा.गा.०८९८.०३।।	जाप्य जप होम विधि विधान हरि। हृदयीं श्रीहरि न कळे मूढा
१५९७६	जाय	।।ज्ञा.गा.००५०.०२।।	सगुण निर्गुण गुणाचें अगुण। हरिवीण मन व्यर्थ जाय
१५९७७	जाय	।।ज्ञा.गा.००६७.०२।।	जप तप कर्म हरिवीण धर्म। वाउगाचि श्रम व्यर्थ जाय
१५९७८	जाय	।।ज्ञा.गा.००९८.०४।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसों जाय भाव। तंव तेणें स्वयमेव दाविलें डोळां
१५९७९	जाय	।।ज्ञा.गा.०१७६.०३।।	समर्थाचेनि वचनें तरणोपाय होय। पाहे दारिद्र्य जाय स्मरणमात्रें
१५९८०	जाय	।।ज्ञा.गा.०२०२.०३।।	सखी जाय तेथें भाव बळिवंत। प्रपंच देहांत नाहीं तुज

१५९८१	जाय	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
१५९८२	जाय	।।ज्ञा.गा.०२५६.०२।।	गौळणी चतुरे झडकरीं। जाय मथुरे विकरा करी
१५९८३	जाय	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
१५९८४	जाय	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
१५९८५	जाय	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
१५९८६	जाय	।।ज्ञा.गा.०३११.०२।।	जिकडे जाय तिकडे दर्शन सांगाती । उदो ना अस्तु हे नाहीं द्वैतस्थिति
१५९८७	जाय	।।ज्ञा.गा.०३५७.०१।।	नेत्र लाउनी मनासी जंव पुसों जाय। तंव देवें नवल केलें गे बाईये
१५९८८	जाय	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
१५९८९	जाय	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
१५९९०	जाय	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
१५९९१	जाय	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
१५९९२	जाय	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
१५९९३	जाय	।।ज्ञा.गा.०५३०.०१।।	दीपाचेनि तेजें पैस घेतसे माया। जाय सांगावया द्वैतभावो
१५९९४	जाय	।।ज्ञा.गा.०५७४.०१।।	काळा लपंडाई काळेरात्रीं खेळे। मी सवें वेधिली जाय काळ्याछंदें

१५९९५	जाय	।।ज्ञा.गा.०५९४.०१।।	जें जें पाहूं जाय सुमनें करुनी। अदृश्य होउनी तेंचि लपे
१५९९६	जाय	।।ज्ञा.गा.०६२९.०३।।	तेव्हां आत्मज्ञान अनुभव होय। अविद्यत्व जाय जीवरुप
१५९९७	जाय	।।ज्ञा.गा.०६३५.०४।।	तयाचिया दृष्टि मोहरा न राहे। धाऊनियां जाय अज्ञान तीं
१५९९८	जाय	।।ज्ञा.गा.०६४९.०४।।	जेथें जेथें मन धांवोनियां जाय। तेथें गुरूचे पाय वसवावे
१५९९९	जाय	।।ज्ञा.गा.०६५४.०१।।	भ्रमरीच्या ध्यासें भ्रमरीच होय। कीटकत्व जाय पालटोनी
१६०००	जाय	।।ज्ञा.गा.०६५५.०२।।	मुक्ताचा सागर भरित दाही दिशा। पाही जीवदशा बुडूनि जाय
१६००१	जाय	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
१६००२	जाय	।।ज्ञा.गा.०६९०.०२।।	पाहों जाय तव पाहाणया वेगळें। तें सुखसोहळे कोण बोले
१६००३	जाय	।।ज्ञा.गा.०६९०.०३।।	जेथें जाय तेथें मौन्यचि पडिलें। बोलवेना पुढें काय करूं
१६००४	जाय	।।ज्ञा.गा.०६९०.०५।।	जाणों जाय तंव जाणणिया सारिखें। नवल विस्मयें कवण सांगों
१६००५	जाय	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
१६००६	जाय	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
१६००७	जाय	।।ज्ञा.गा.०८०२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे जो उडुनी जाय तेथ। परब्रह्मींची मात तोचि जाणें
१६००८	जाय	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
१६००९	जाय	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
१६०१०	जाय	।।ज्ञा.गा.०८६९.०२।।	मोलाचें आयुष्य दवडितोसी वायां। माध्यान्हींची छाया जाय वेगीं
१६०११	जाय	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
१६०१२	जाय	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
१६०१३	जाय	।।ज्ञा.गा.०९०६.०२।।	हातींचे निधान जाय मग तूं करिसी काय। पोळलियावरी हाय निवऊ पाहे
१६०१४	जाय	।।ज्ञा.गा.०९३९.०१।।	अहंते न पाहे नाहीं तेंची पाहे। भुलिसवें जाय काय करूं

१६०१५	जाय	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
१६०१६	जाय	।।ज्ञा.गा.०९९०.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही एकपण। होय तंव साधन करित जाय
१६०१७	जाय	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
१६०१८	जाय	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
१६०१९	जाय	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
१६०२०	जाय	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
१६०२१	जाय	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
१६०२२	जाय	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
१६०२३	जाय	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
१६०२४	जाय	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
१६०२५	जाय	।।ज्ञा.गा.१०१७.०२।।	ती अखरींच चरे रे। सर्वसाक्षी वरती जाय रे कान्हो
१६०२६	जाय	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
१६०२७	जाय	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें

१६०२८	जाया	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
१६०२९	जाया	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
१६०३०	जाया	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
१६०३१	जाया	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
१६०३२	जाया	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
१६०३३	जाया	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
१६०३४	जायाची	।।ज्ञा.गा.१०४९.०१।।	जायाची घोंगडी नव्हती निज। म्हणउनी तुज विनवितसे
१६०३५	जाये	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
१६०३६	जाये	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
१६०३७	जाये	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
१६०३८	जाये	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
१६०३९	जाये	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
१६०४०	जाये	।।ज्ञा.गा.०२८६.०२।।	अंगणीं कमळणी जळधरू वोले वरी। वाफां सिंपल्या वरी वाळून जाये
१६०४१	जाये	।।ज्ञा.गा.०३०४.०१।।	जियेचा अंबुला रूसुनीयां जाये। तयेचें जीवित्व जळो गे माय
१६०४२	जाये	।।ज्ञा.गा.०५२३.०४।।	ज्ञानदेवा जप हरि आत्मा माझा। चिंतितां नील जाये तूं वेगीं
१६०४३	जाये	।।ज्ञा.गा.०६१८.०३।।	पापपुण्य दोन्ही सांठवीत आहे। असुयेंशी जाये अधऊर्ध्व
१६०४४	जाये	।।ज्ञा.गा.०६५९.०३।।	मन बुद्धीसी जें आद्य तयासी जें वेद्य। कळिकाळा कवळेना संधि जोडुनि जाये
१६०४५	जाये	।।ज्ञा.गा.०६७४.०४।।	निवृत्ति गार्हस्थ मांडलें आहे। निष्काम अपत्य प्रसवत जाये

१६०४६	जाये	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
१६०४७	जाये	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
१६०४८	जाये	।।ज्ञा.गा.०७१४.०२।।	जें जें पाहूं जाये ब्रह्मचि तें दिसे। अन्यथा हें नसे सर्वथैव
१६०४९	जाये	।।ज्ञा.गा.०९५२.०१।।	साऊमा जंव जाये तंव हृदयींच आहे। चित्त विकासुनी पाहे चित्तामाजीं
१६०५०	जाये	।।ज्ञा.गा.०९५६.०५।।	सोडी रसाची सोये। नको भुलों मायामोहें। सत्रावी दोहतु जाये। जीवन भातें
१६०५१	जाये	।।ज्ञा.गा.०९५७.०१।।	आपीं आप माये तेजीं तेज समाये। पवनीं पवन माये पृथ्वी जाये
१६०५२	जाये	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
१६०५३	जाये	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
१६०५४	जाये	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
१६०५५	जाये	।।ज्ञा.गा.१०३९.०१।।	घोंगडी घेऊनि हाटासि जाये। पंढरिये आहे वस्ती आम्हां
१६०५६	जाये	।।ज्ञा.गा.१०६९.०२।।	रात्रि सूर्य वाहे दिनु चंद्र जाये। विपरीत गे माय देखियेलें
१६०५७	जाये	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे!। विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!
१६०५८	जारज	।।ज्ञा.गा.०१०३.०१।।	अंडज जारज स्वेदज उद्भिज आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
१६०५९	जालया	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
१६०६०	जाला	।।ज्ञा.गा.०००९.०४।।	तुझियानें आम्हां संसार। तुझियानें तारक विचार । तुझियानें हा संसार । सार जाला
१६०६१	जाला	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय

१६०६२	जाला	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
१६०६३	जाला	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
१६०६४	जाला	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
१६०६५	जाला	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
१६०६६	जाला	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
१६०६७	जाला	।।ज्ञा.गा.००८०.०३।।	या नेमीं अक्रूर बोधला परीक्षिति उपदेशिला। अर्जुनासी जाला साहाकारी
१६०६८	जाला	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें
१६०६९	जाला	।।ज्ञा.गा.०१०८.०१।।	आठवितां विसरलें आपुलिया गोता। हरिनामें त्वरितां मोक्ष जाला
१६०७०	जाला	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी
१६०७१	जाला	।।ज्ञा.गा.०१२०.०४।।	नाम स्मरे अजामेळ। महापातकी चांडाळ। नामें जाला सोज्वळ। आपणांसहित निवाला
१६०७२	जाला	।।ज्ञा.गा.०१३३.०१।।	हरि आला रे हरि आला रे। संतसंगें ब्रह्मानंदु जाला रे
१६०७३	जाला	।।ज्ञा.गा.०१३७.०३।।	पुंडलिकाच्या भावार्था। गोकुळींहुनी जाला येतां । निजप्रेमभक्ति भक्तां। घ्या घ्या आतां म्हणतसे
१६०७४	जाला	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
१६०७५	जाला	।।ज्ञा.गा.०१८३.०३।।	पादसेवनें अक्रूर जाला ब्रह्मरूप। प्रत्यक्ष स्वरूप गोविंदाचें
१६०७६	जाला	।।ज्ञा.गा.०१९०.०५।।	निर्धनासी धनलाभु जाला। जैसा अचेतनीं प्राणु प्रगटला
१६०७७	जाला	।।ज्ञा.गा.०१९७.०१।।	आजी संसार सुफळ जाला गे माये। देखियेलें पाय विठोबाचे
१६०७८	जाला	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला

१६०७९	जाला	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
१६०८०	जाला	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
१६०८१	जाला	।।ज्ञा.गा.०२४१.०३।।	रंगु रंगला सुरंग जाला। पहिलिये रंगीं निवृत्ति भला
१६०८२	जाला	।।ज्ञा.गा.०२४६.०१।।	उठिं उठिं गोपाळा उघडी स्वरूपलोचना। सरली अविद्या राती उदयो जाला रविकिरणा
१६०८३	जाला	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१६०८४	जाला	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
१६०८५	जाला	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
१६०८६	जाला	।।ज्ञा.गा.०२८२.०२।।	पायरऊ जाला संचारु नवल। वेधें विंदान लाविलें म्हणे विठ्ठल विठ्ठल
१६०८७	जाला	।।ज्ञा.गा.०२८६.०४।।	अंगणीं वोळला मोत्यें वरुषला। धन्य दिवसु जाला सोनियाचा
१६०८८	जाला	।।ज्ञा.गा.०२८६.०९।।	बावन चंदनु मर्दिला अंगीं वो चर्चिला। कोणें सदैवें वरपडा जाला वो माये
१६०८९	जाला	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु। ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
१६०९०	जाला	।।ज्ञा.गा.०३०९.०१।।	सगुण अंबुला निर्गुण पैं जाला । घराचार समस्त बुडविला
१६०९१	जाला	।।ज्ञा.गा.०३१०.०१।।	अंबुला होता तो लेंकरू जाला । घराचार बुडविला बाईयांनो
१६०९२	जाला	।।ज्ञा.गा.०३१८.०१।।	एकुची एकला जाला पैं दुसरा । एकीमेकी सुंदरा खेळविती
१६०९३	जाला	।।ज्ञा.गा.०३२८.०८।।	ज्ञानदेवीं निळिये वाटुनी गोविंदीं । कृष्ण निळिये पदीं ठाव जाला
१६०९४	जाला	।।ज्ञा.गा.०३३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अभोक्ता भोगिला। काळेपणें जाला अमोलिक
१६०९५	जाला	।।ज्ञा.गा.०३३९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अणुप्रमाण भासला। सगुण निर्गुण जाला बाई ये वो
१६०९६	जाला	।।ज्ञा.गा.०३४१.०१।।	ज्ञानविज्ञान हरि नांदे आमुच्या घरीं। बाह्यजु अभ्यंतरीं जाला देव
१६०९७	जाला	।।ज्ञा.गा.०३४४.०२।।	चित्त वित्त हरि जाला वो साजणी। अवचिता अंगणीं म्यां देखियेला
१६०९८	जाला	।।ज्ञा.गा.०३५८.०२।।	देवें नवल केलें मन माझें मोहिलें। विसरु तो आठऊ जाला गे माये

१६०९९	जाला	।।ज्ञा.गा.०३६३.०३।।	रखुमादेविवरु वाचे विनविला। प्रसन्न जाला ब्रह्म दाउनी
१६१००	जाला	।।ज्ञा.गा.०३७६.०२।।	त्याचें नाव गोवळु फिटला काळ वेळु। जाला सकळु सकळांसहित
१६१०१	जाला	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
१६१०२	जाला	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
१६१०३	जाला	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
१६१०४	जाला	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
१६१०५	जाला	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला
१६१०६	जाला	।।ज्ञा.गा.०४३३.०३।।	माया पडदा फुटोनि गेला। मंगल पडदा उदय जाला। जीव शिवेसि वरिला। दयानिधि
१६१०७	जाला	।।ज्ञा.गा.०४५६.०५।।	चित्तवित्तगोत आपण पैं जाला। देहीं देह गेला भाव माझा
१६१०८	जाला	।।ज्ञा.गा.०४५८.०२।।	काय करूं सये कोठें गेला हरि। देहीं देह मापारी हरि जाला
१६१०९	जाला	।।ज्ञा.गा.०४५९.०६।।	निवृत्ति निजबोध आनंदादि कंद। शाखाद्रूम भेद हरि जाला
१६११०	जाला	।।ज्ञा.गा.०४६३.०५।।	क्षीर नीर हरि जाला असे स्वादु। अवघाची गोविंदु नानादेहीं
१६१११	जाला	।।ज्ञा.गा.०४६५.०४।।	जाला अरुणोदयो उजळलें सूर्यतेज। त्याहूनी सतेज तेज आलें
१६११२	जाला	।।ज्ञा.गा.०४६८.०८।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हृदयीं। आलिंगितां बाही भ्रमर जाला
१६११३	जाला	।।ज्ञा.गा.०४७२.०३।।	एकार्णव जाला तरंगु बुडाला। तैसा देह जाला एकरूप
१६११४	जाला	।।ज्ञा.गा.०४७२.०३।।	एकार्णव जाला तरंगु बुडाला। तैसा देह जाला एकरूप
१६११५	जाला	।।ज्ञा.गा.०४८४.०२।।	दिवसा कामा न रात्रीचा बडिवारु। हरि सहपरिवारु जाला आम्हां
१६११६	जाला	।।ज्ञा.गा.०४८५.०३।।	कांहीं नसोनिया कांहीं एक जाला। अवघाचि शोखिला ब्रह्मरसु
१६११७	जाला	।।ज्ञा.गा.०५०५.०३।।	बाप रखुमादेविवर निघोनी घेतला। निर्गुणचि जाला तयासहित गे माये
१६११८	जाला	।।ज्ञा.गा.०५३३.०२।।	बिंबामाजी बिंब हरपलें स्वयंभ। मायेचा पैं लोभ अरता जाला
१६११९	जाला	।।ज्ञा.गा.०५३७.०४।।	रखुमादेविवर अंतरब्रह्मीं तरंगु जाला। ब्रह्मउदधी सामावला मज घेऊनि माये
१६१२०	जाला	।।ज्ञा.गा.०५४१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सहज निटु जाला। हृदयीं नटावला ब्रह्माकारें
१६१२१	जाला	।।ज्ञा.गा.०५४२.०१।।	अनुभव जाला प्रपंच बुडाला। आपुला आपण देखिला सोहळा गे माय

१६१२२	जाला	।।ज्ञा.गा.०५५९.०३।।	अवघा कोल्हाळ एकनिष्ठ जाला। ब्रह्मरसीं बुडाला निवडेचिना
१६१२३	जाला	।।ज्ञा.गा.०६६१.०२।।	गुरुमुखें साधन जालें पैं निवृत्ति। तत्त्वसार आपणचि जाला निवृत्ति
१६१२४	जाला	।।ज्ञा.गा.०६६५.०२।।	भागल्याचा सिणु भागल्यानें नेला। भाग्योदय जाला भाग्येंवीण
१६१२५	जाला	।।ज्ञा.गा.०६६७.०२।।	तेथें गोविंदु अवघाची जाला। विश्व व्यापूनियां उरला असे
१६१२६	जाला	।।ज्ञा.गा.०६९३.०३।।	रखुमादेविवरु देखण्या वेगळा देखिला। सगुण निर्गुण जाला बाईये वो
१६१२७	जाला	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
१६१२८	जाला	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
१६१२९	जाला	।।ज्ञा.गा.०७०९.०६।।	बाप रखुमावर परब्रह्म नेणसी। जाला हे स्फुंदसी सांडी सांडी रया
१६१३०	जाला	।।ज्ञा.गा.०७१३.०४।।	चराचर रूप देवचि पैं जाला। लय होउनि ठेला आत्मरूपीं
१६१३१	जाला	।।ज्ञा.गा.०७१७.०१।।	जाला ब्रह्मज्ञानी पूर्ण योगी सिद्ध। तोचि जाणा बद्ध भेद बुद्धि
१६१३२	जाला	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
१६१३३	जाला	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला
१६१३४	जाला	।।ज्ञा.गा.०७२८.०२।।	कीं अकल्पित लाभ जाला। प्रयत्नेविण ज्ञानयज्ञ केला। फळ येकांत फावला। सद्गुरुचा
१६१३५	जाला	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
१६१३६	जाला	।।ज्ञा.गा.०७३१.०१।।	प्रतिष्ठान क्षेत्र तेथें ज्ञानियाचें स्वगोत्र। म्हणती हा पवित्र पतीत जाला
१६१३७	जाला	।।ज्ञा.गा.०७३८.०४।।	तयाचा मकरंद स्वरूप तें शुद्ध। ब्रह्मादिकां बोध हाची जाला
१६१३८	जाला	।।ज्ञा.गा.०७४८.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐका प्राणायाम। या अभंगीं नि:सीम अर्थ जाला
१६१३९	जाला	।।ज्ञा.गा.०८४०.०६।।	खद्योत गलबला थोर जाला। निवृत्तिबोध मिरवूं लागला। ज्ञानदेव पैकूं रंजिला। सर्व सुखा
१६१४०	जाला	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर। कर्में निर्वंश जाले सगर। भिल्लें विंधिलें शारंगधर। जाला पुरंदर सहस्रनयन
१६१४१	जाला	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्में दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
१६१४२	जाला	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
१६१४३	जाला	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया

१६१४४	जाला	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
१६१४५	जाला	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
१६१४६	जाला	।।ज्ञा.गा.०९२९.०६।।	अनुभव रहणीविण जाला भगवा दिगांबरु। जैसा नग्नवरु हिंडे हाटाबिदीं
१६१४७	जाला	।।ज्ञा.गा.०९३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नव्हताचि पैं जाला। होऊनियां फावला फावो सरला गे माये
१६१४८	जाला	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
१६१४९	जाला	।।ज्ञा.गा.०९७८.०१।।	कापुरा अग्नि स्नेह जाला। मी नाहीं तेथें काय उरला
१६१५०	जाला	।।ज्ञा.गा.०९९४.०६।।	ज्ञानदेव कर्म अकर्ता। पावन जाला श्रीअनंता। सुखदु:खाचा हरि भोक्ता। सर्वकाळ आम्हां आला
१६१५१	जाला	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
१६१५२	जाला	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
१६१५३	जाला	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
१६१५४	जाला	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
१६१५५	जाला	।।ज्ञा.गा.१०३३.०३।।	निदसुरा होता तो जागसुदा जाला। स्वामियें आणिला आपणांपाशीं
१६१५६	जाला	।।ज्ञा.गा.१०३६.०३।।	रखुमादेविवरु उदार जाला। धडौता केला ज्ञानदेवो
१६१५७	जाला	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
१६१५८	जाला	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
१६१५९	जाला	।।ज्ञा.गा.११२१.०१।।	सौंसार सुफळु जाला गे माय। म्यां देखियेले पाय विठोबाचे
१६१६०	जालासी	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया

१६१६१	जालासी	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
१६१६२	जालासी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
१६१६३	जालासी	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
१६१६४	जालासी	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
१६१६५	जालासे	।।ज्ञा.गा.०१००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। मन चरणीं गोंवीं। हारपला देहभावीं। जालासे गोसावी एकरूप
१६१६६	जालासे	।।ज्ञा.गा.०२४६.११।।	सर्वही व्यसनें दवडूनि उदित जालासे नर। वासनावेश्येचा जेणें त्याजिला व्यापार
१६१६७	जालासे	।।ज्ञा.गा.०२४६.१२।।	म्हणे ज्ञानदेव योगी जालासे नर। निवृत्तिप्रसादें समाधी सर्वगत स्थिर
१६१६८	जालासे	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख। कर्में चंद्रासी घडला दोष। कर्में भार वाहती कूर्म शेष। कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा
१६१६९	जालासे	।।ज्ञा.गा.०९९३.०४।।	धर्मार्थकामाचा जालासे अभाव। तेव्हांचि तो शिव श्रुति बोले
१६१७०	जालासे	।।ज्ञा.गा.१०७७.०३।।	आचार सांडुनी जालासे भ्रष्ट। माउशिसी येणें लाविलासे पाट
१६१७१	जालिया	।।ज्ञा.गा.०९०९.०२।।	सुमनाचें जीवन विरुळे विपायें। वियोग जालिया केहीं न साहे रे भ्रमरा
१६१७२	जालिया	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया
१६१७३	जालिया	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो
१६१७४	जालियावरी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
१६१७५	जालियावीण	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया

१६१७६	जालिये	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेची जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
१६१७७	जालिये	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो
१६१७८	जालिये	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
१६१७९	जालिये	।।ज्ञा.गा.०३१४.०१।।	अवचित परवडी जालिये अंबुलिया । लाजिले आपुलिया सकळ गोता
१६१८०	जालिये	।।ज्ञा.गा.०३६५.०१।।	निरखित निरखित गेलीये। पाहें तंव तन्मय जालिये
१६१८१	जालिये	।।ज्ञा.गा.०३७४.०१।।	पांचासहित लयातीत जालिये वो। प्रेम भक्ति अनुसरलें काळ्या रूपासी
१६१८२	जालिये	।।ज्ञा.गा.०५४२.०२।।	आपण जाणतां आपण मी जालिये। आपणा पैं विसरलिये नेहटीं वो माये
१६१८३	जालिये	।।ज्ञा.गा.१०६८.०३।।	आवसेचें चांदिणें सांगों गेलिये। रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वरपडी जालिये
१६१८४	जालिसी	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
१६१८५	जाली	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
१६१८६	जाली	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
१६१८७	जाली	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
१६१८८	जाली	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
१६१८९	जाली	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
१६१९०	जाली	।।ज्ञा.गा.०१८३.०२।।	जाली ते विश्रांति याचकां सकळां। जीवीं जीवनकळा श्रीमूर्ति रया

१६१९१	जाली	।।ज्ञा.गा.०१९०.०२।।	परमानंदु आजि मानसीं। भेटी जाली या संतांसी
१६१९२	जाली	।।ज्ञा.गा.०२१२.०१।।	वाजतसे बोंब कोण्ही नायकती कानीं। हरिहरि न म्हणती तया थोर जाली हानी
१६१९३	जाली	।।ज्ञा.गा.०२१९.०२।।	घरींच्या घरीं जाली चोरी। आपणावरी आळु आला
१६१९४	जाली	।।ज्ञा.गा.०२४६.०३।।	प्रबोधपाहाट जाली सरले त्रिविध तमरज। गुरुकृपेचा अरुणोदय पहा सुरंग सुतेज
१६१९५	जाली	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
१६१९६	जाली	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
१६१९७	जाली	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
१६१९८	जाली	।।ज्ञा.गा.०२६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी भेटी। संसारासी तुटी जाली गे माये
१६१९९	जाली	।।ज्ञा.गा.०२७९.०३।।	मीपणा ठाव नुरेची पैं सर्वथा। प्रपंचाची कथा ब्रह्म जाली
१६२००	जाली	।।ज्ञा.गा.०२८६.०१।।	सुख शेजारीं असतां कळी जाली वो पहातां देठु फेडुनी सेवतां अरळ केलें
१६२०१	जाली	।।ज्ञा.गा.०२९४.०६।।	निराशा संचली आशा पैं हें सार। अमारीं अमर तनु जाली
१६२०२	जाली	।।ज्ञा.गा.०३१७.०१।।	गरुवार जाली अंबुला व्याली । व्येउनीया मेली माझ्या ठायीं
१६२०३	जाली	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
१६२०४	जाली	।।ज्ञा.गा.०३४८.०१।।	नवांची खाणी दहाव्यानें शोकिली। अकराव्यानें जाली देशधडी
१६२०५	जाली	।।ज्ञा.गा.०३५६.०२।।	सहस्राची भरोवरी जाली गे माये। लय लक्षीं पाहे तंव चोजवेना
१६२०६	जाली	।।ज्ञा.गा.०३८७.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपरती। रूपीं रूपदीप्ती एक जाली
१६२०७	जाली	।।ज्ञा.गा.०३८९.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सखी। कृष्णरूपीं सुखी तनु जाली

१६२०८	जाली	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
१६२०९	जाली	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
१६२१०	जाली	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
१६२११	जाली	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
१६२१२	जाली	।।ज्ञा.गा.०४८९.०१।।	दुधावरली साय निवडुनी दिधली। तैसी परी जाली आम्हां तुम्हां
१६२१३	जाली	।।ज्ञा.गा.०४९९.०१।।	ठसावली देहीं परब्रह्ममूर्ति। सोहं शब्दीं गती प्राप्त जाली वो माय
१६२१४	जाली	।।ज्ञा.गा.०४९९.०२।।	सहजीं सहज स्थिति जाली वो माय
१६२१५	जाली	।।ज्ञा.गा.०५००.०६।।	ऐसी जाली प्राप्ती खुंटली मागील गती। रखुमादेविपती जोडला वो माय
१६२१६	जाली	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गतीं जाली वो माय
१६२१७	जाली	।।ज्ञा.गा.०५१८.०२।।	आत्मज्ञानाची गति जाली वो निवांत। प्रबोधतत्त्व मी पावलों वो माय
१६२१८	जाली	।।ज्ञा.गा.०५७२.०१।।	माझी प्रकृति निष्कृति जाली। ब्रह्मीं सामावली बाईये वो
१६२१९	जाली	।।ज्ञा.गा.०५७३.०२।।	भय आमुचें गेलें न व्हावें तें जालें। तो चोरुचि वोळखी जाली बाईये
१६२२०	जाली	।।ज्ञा.गा.०५८०.०२।।	अकरासहित पांच पांचीं मावळलीं। आदि अंतीं उदयो जाली तेजाकारें
१६२२१	जाली	।।ज्ञा.गा.०५८१.०३।।	पति पद्मिणीविणें गर्भ संभवला। सर्वेंचि प्रसूत जाली। तत्त्वबोध उपजला तेणें गुढी उभाविली
१६२२२	जाली	।।ज्ञा.गा.०५९२.०३।।	विवर्तक जाली विस्तारिलें जग। नव्हे भिन्न भाग एकमेव
१६२२३	जाली	।।ज्ञा.गा.०६६५.०१।।	जन्मा आवर्ती येरझारी फिटली। ब्रह्मसमदृष्टि जाली गुरुमुखें
१६२२४	जाली	।।ज्ञा.गा.०६७०.०४।।	भ्रांतिभूली फेडूनियां निवृत्ति। रखुमादेविवरु विठ्ठलीं गती जाली वो माये
१६२२५	जाली	।।ज्ञा.गा.०६८६.०३।।	साचारी चौदा जाली वो। सेखीं अठरा घोकुनी राहिलें वो
१६२२६	जाली	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
१६२२७	जाली	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
१६२२८	जाली	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें

१६२२९	जाली	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
१६२३०	जाली	।।ज्ञा.गा.०७१०.०४।।	मुक्ताई मुक्त जाली। विमुक्तपणा आली। ज्ञानदेवा लाधली। निवृत्ति कृपा
१६२३१	जाली	।।ज्ञा.गा.०७१६.०१।।	होउनिया ज्ञान अझुनि कां रे भ्रांति। न जाली विश्रांती मीपणाची
१६२३२	जाली	।।ज्ञा.गा.०७१८.०३।।	मी ब्रह्मस्फुरण तेथींच ते माया। जाली मिथ्या याया सत्य रूपा
१६२३३	जाली	।।ज्ञा.गा.०७२८.०१।।	कैसी मनाची भ्रांति गेली। रोमांच ब्रह्मभावना जाली। हेचि शक्ति उजळली। ज्ञानाची
१६२३४	जाली	।।ज्ञा.गा.०७२८.०३।।	कैसी दृष्टी जाली विचित्र। जगचि दिसे सत्पात्र। ऐसा उजाडला विचार। अतिवैभवा
१६२३५	जाली	।।ज्ञा.गा.०७२८.०५।।	कैसी भ्रांती निभ्रांत जाली। रंका इंद्रपदवी आली। तैसी आपुली कृपा जाली
१६२३६	जाली	।।ज्ञा.गा.०७२८.०५।।	कैसी भ्रांती निभ्रांत जाली। रंका इंद्रपदवी आली। तैसी आपुली कृपा जाली
१६२३७	जाली	।।ज्ञा.गा.०७५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे मज माया कृपाळू जाली। तिणें उजळली माझी काया
१६२३८	जाली	।।ज्ञा.गा.०८५०.०८।।	मतें या भ्रामकें वेश्याचेनी सुखें। पालट एके सोंगें जाली
१६२३९	जाली	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
१६२४०	जाली	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
१६२४१	जाली	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
१६२४२	जाली	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
१६२४३	जाली	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया
१६२४४	जाली	।।ज्ञा.गा.०९७७.०१।।	पिंड निर्माण जीवकळा सरिसी। गति प्रवेशीं कैसी जाली

१६२४५	जाली	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
१६२४६	जाली	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
१६२४७	जाली	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
१६२४८	जाली	।।ज्ञा.गा.१००७.०१।।	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
१६२४९	जाली	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
१६२५०	जाली	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
१६२५१	जाली	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
१६२५२	जाली	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
१६२५३	जाली	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
१६२५४	जाली	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
१६२५५	जाली	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
१६२५६	जाली	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
१६२५७	जाली	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
१६२५८	जाली	।।ज्ञा.गा.१०९२.०५।।	जाली नामरूपीं ऐक्यभेटी। नामरूप सार जाणोनी। जीवन संसारा जाली तुटी रया
१६२५९	जाली	।।ज्ञा.गा.१०९२.०५।।	जाली नामरूपीं ऐक्यभेटी। नामरूप सार जाणोनी। जीवन संसारा जाली तुटी रया
१६२६०	जालीया	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया

१६२६१	जालीये	।।ज्ञा.गा.०३०१.०२।।	चंचळ जालीये म्हणतील मज । कवणा सांगूं हें जिवींचें गूज
१६२६२	जालीये	।।ज्ञा.गा.०३०३.०३।।	सांडुनी कुळाचार जालीये निर्लज्ज । तुम्ही काय मज शिकवाल
१६२६३	जालीसे	।।ज्ञा.गा.०४६७.०६।।	ज्ञानदेव सुखी जालीसे विश्रांति। परमानंद चित्तीं निरंतर
१६२६४	जाले	।।ज्ञा.गा.०१०८.०२।।	त्याचें नामचि त्वरित प्रल्हादें केलें प्रसन्न। तेणें संजीवन जाले त्याचे देह
१६२६५	जाले	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
१६२६६	जाले	।।ज्ञा.गा.०१५४.०५।।	नित्यनेमाचें नामस्मरण। त्याचें हरलें इष्ट दारुण। जाले उद्धरणाचें कारण। पूर्वजा सहित
१६२६७	जाले	।।ज्ञा.गा.०१८३.०१।।	श्रवणें कीर्तनें जाले ते पावन। सनकादिक जाण परमभक्त
१६२६८	जाले	।।ज्ञा.गा.०२००.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान मनमौन्य चरण। आपणचि मग्न तेथें जाले
१६२६९	जाले	।।ज्ञा.गा.०२१२.०४।।	देखोनि ऐकोनि एक बहिर अंध जाले। विषयाचे लंपट बांधोनि यमपुरीस नेलें
१६२७०	जाले	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
१६२७१	जाले	।।ज्ञा.गा.०३१५.०२।।	पापा वेगळी मी जाले वो नारी । विठ्ठला घरीं नांदतसे
१६२७२	जाले	।।ज्ञा.गा.०३२१.०१।।	भावाची मी सौरी जाले गेले संतांपाशीं । ज्ञानखड्ग घेउनि हातीं लिंगदेही नाशी
१६२७३	जाले	।।ज्ञा.गा.०३५२.०२।।	नवलावो जाले जग हरिच होऊनि ठेलें। आठवू विसरलें काय करूं
१६२७४	जाले	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
१६२७५	जाले	।।ज्ञा.गा.०४३०.०२।।	सनकादिक तृप्त। ज्या सुखेसी जाले। योगी आनंदले। युगायुगीं
१६२७६	जाले	।।ज्ञा.गा.०४४२.०६।।	मुक्त प्रवाहाची नाव। निवृत्ति अवल्या सद्गुरुराव। सोपान वरी ज्ञानदेव। पार जाले
१६२७७	जाले	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
१६२७८	जाले	।।ज्ञा.गा.०४७८.०७।।	कर्माकर्म पारुषलें देवधर्म लोपले। गुरुशिष्य निमाले जाले क्षीरसिंधु
१६२७९	जाले	।।ज्ञा.गा.०५८८.०२।।	धैर्याचे मंडप तेचि स्तंभ जाले। कोंभ जे निघाले परिणामा
१६२८०	जाले	।।ज्ञा.गा.०६१७.०३।।	माया अविद्या दोन्ही उपाधी करुनी। जीवशीव दोन्ही भिन्न जाले
१६२८१	जाले	।।ज्ञा.गा.०६२३.०२।।	हरिश्चंद्रादिक ब्रह्मादि करून। मायोपाधीन भास जाले
१६२८२	जाले	।।ज्ञा.गा.०६९७.०२।।	सखा निजसुखाचा जवळीं असतां। पुढें पहातां जाले वेडे चौघेजण
१६२८३	जाले	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर। कर्मे निर्वंश जाले सगर। भिल्लें विंधिलें शारंगधर। जाला पुरंदर सहस्रनयन

१६२८४	जाले	।।ज्ञा.गा.०८५४.०१।।	तोंडें जाले संन्यासु। भोगावरी धावे हव्यासु
१६२८५	जाले	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
१६२८६	जाले	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
१६२८७	जाले	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
१६२८८	जाले	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
१६२८९	जाले	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दु:खाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
१६२९०	जालें	।।ज्ञा.गा.०००१.०१।।	रूप पाहातां लोचनीं । सुख जालें वो साजणी
१६२९१	जालें	।।ज्ञा.गा.०००३.०१।।	आरंभीं आवडीं आदरें आलें नाम । तेणें सकळ सिद्धि जगीं जालें पूर्ण काम
१६२९२	जालें	।।ज्ञा.गा.००२१.०३।।	कैसें जालें अरूपीं गुणीं गुणवृत्ति । सगुण पाहतां अंतरलें गती
१६२९३	जालें	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
१६२९४	जालें	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
१६२९५	जालें	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
१६२९६	जालें	।।ज्ञा.गा.०१०६.०१।।	प्रेमाचा जिव्हाळा नाम मुखाशीं आलें। सार्थक पैं जालें संसाराचें
१६२९७	जालें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०३।।	जें धुरुसी आठवलें। तेंचि उपमन्यें घोकिलें। तेंचि गजेंद्रा लाधलें। हित जालें तयांचें
१६२९८	जालें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०३।।	जे गंगोदकाहुनी निकें। गोडी अमृत जालें फिकें
१६२९९	जालें	।।ज्ञा.गा.०२१६.०३।।	समर्थाचे पायीं भोजन जालें। पंचामृत घेतलें धणीवरी
१६३००	जालें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०४।।	उपमन्या प्रसन्न जालें। तेंचि गजेंद्रें चिंतिलें
१६३०१	जालें	।।ज्ञा.गा.०२५०.०८।।	पूर्वपुण्य फळलें देहमुक्त जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गो आई यो
१६३०२	जालें	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
१६३०३	जालें	।।ज्ञा.गा.०२८०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पूर्ण प्रकाशला। कुमुदिनीं विकासला तैसें जालें

१६३०४	जालें	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
१६३०५	जालें	।।ज्ञा.गा.०२९६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाची घरवात जालें। जन्मवरी एकांत करुनी ठेले
१६३०६	जालें	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
१६३०७	जालें	।।ज्ञा.गा.०३२५.०३।।	निळेंपण ठेलें निळिये गोविलें । निळेंपण सोविळे आम्हां जालें
१६३०८	जालें	।।ज्ञा.गा.०३३१.०२।।	काळें मनुष्य मानव जालें। अरूप रूपा आलें गोविंदपणें
१६३०९	जालें	।।ज्ञा.गा.०३३६.०२।।	मन निवालें समाधान जालें। कृष्णरूपें बोधलें मन माझें
१६३१०	जालें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०२।।	तें ब्रह्मपंथीं माखलें ब्रह्मपंथीं माखलें। मरोनि जागृत जालें मन गे माये
१६३११	जालें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०४।।	सारवियोगें माझें कर्म बुडालें। निष्कर्म जालें म्हणोनी नातळे
१६३१२	जालें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें
१६३१३	जालें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें
१६३१४	जालें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०४।।	बोधीं बोधलें बोधितां नये ऐसें जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें माझें मीपण हरपलें
१६३१५	जालें	।।ज्ञा.गा.०३५२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें साच केलें। लोह परिसेंसी झगटलें तैसें जालें गे माये
१६३१६	जालें	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सर्व गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
१६३१७	जालें	।।ज्ञा.गा.०३५८.०३।।	यासी जाणावयालागीं अनुहते पाहे। तंव त्रिभुवन तन्मय जालें गे माये
१६३१८	जालें	।।ज्ञा.गा.०३७४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें जन्मावेगळें केलें। म्हणोनी भाज जालें बाईये वो
१६३१९	जालें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२४।।	पुरे पुरे आतां जड जालें जिणें। उरी नाहीं देवा लाजिरवाणें
१६३२०	जालें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२६।।	ऐक्य जालें तेथें नित्य दिवाळी। सहज समाधी तेथें कायसी रे टाळी
१६३२१	जालें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
१६३२२	जालें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे

१६३२३	जालें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
१६३२४	जालें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
१६३२५	जालें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०२।।	तुम्ही एक मुक्त केलें। विश्वकर्त्या सारिखें जालें। सत्यब्रीद आपुलें। देव बोले
१६३२६	जालें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्‌गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
१६३२७	जालें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०४।।	जैसें पर्वतदरीचे वोघ। समुद्रीं निघाले सैंघ। तैसें तुझियानें जग। मुक्त जालें
१६३२८	जालें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०५।।	जें जग दिसे गांजिलें। तें शेवटीं ब्रह्म जालें। परमदशेसी आलें। अतिवैभवाच्या
१६३२९	जालें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०१।।	योगभ्रष्टाचें वर्णन। जिये समूळ पाहिलें ज्ञान। वस्तू वस्तूचि म्हणोन। मौन्य जालें
१६३३०	जालें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
१६३३१	जालें	।।ज्ञा.गा.०४३५.०२।।	जनका हेंचि जालें। तेणें विश्व ब्रह्मचि केलें। त्यांत वेगळेपण आपुलें। मिरवूं नये
१६३३२	जालें	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
१६३३३	जालें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
१६३३४	जालें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
१६३३५	जालें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ
१६३३६	जालें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ
१६३३७	जालें	।।ज्ञा.गा.०४४३.०२।।	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
१६३३८	जालें	।।ज्ञा.गा.०४४३.०३।।	तुम्ही जेविला अमृत भोजनें। आम्हीही पंक्तीचे पाहुणे। गुह्य गूढ बोलणें। मौन्य जालें
१६३३९	जालें	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
१६३४०	जालें	।।ज्ञा.गा.०४५७.०३।।	रिगु निगु काज जालें तुझें घर। अवघाचि संसार कळला आम्हां
१६३४१	जालें	।।ज्ञा.गा.०४५९.०१।।	सुखीं सुख मुरे तेथें कोण झुरे। जळीं लवण विरे तैसें जालें
१६३४२	जालें	।।ज्ञा.गा.०४५९.०५।।	ऐसें जालें तुज प्रगटलें निज। कांसवीचें बीज अंकुरलें
१६३४३	जालें	।।ज्ञा.गा.०४६१.०२।।	ज्ञान तेंचि धन ज्ञान तेंचि धान्य। जालें रे कारण ज्ञानदेवा
१६३४४	जालें	।।ज्ञा.गा.०४६३.०२।।	तैसें तुज ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीं विराज चित्त जोडे

१६३४५	जालें	।।ज्ञा.गा.०४६४.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान ध्येय ध्याता हरि। समरसें श्रीहरि तत्त्व जालें
१६३४६	जालें	।।ज्ञा.गा.०४६७.०१।।	आधींच तूं ज्ञान वरी जालें उन्मन। हरि हें जीवन हृदयीं आलें
१६३४७	जालें	।।ज्ञा.गा.०४७०.०३।।	गुरुगम्य चित्त जालें माझें हित। दिनदिशीं प्राप्त हरि आम्हां
१६३४८	जालें	।।ज्ञा.गा.०४७०.०६।।	ऐसें हें पठण ज्ञानदेवा जालें। निवृत्तीनें केलें आपणा ऐसें
१६३४९	जालें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
१६३५०	जालें	।।ज्ञा.गा.०४८५.०२।।	अवघेपणें मी त्याचीच जालें। तेंचि पावलें तदाकारें
१६३५१	जालें	।।ज्ञा.गा.०५४१.०१।।	विश्वाचें आर्त माझ्या मनीं प्रकाशलें। अवघेंचि जालें देहब्रह्म
१६३५२	जालें	।।ज्ञा.गा.०५४७.०२।।	सांगाल पैं तें काय जालें ?। वटविस्तार दोही हरपले
१६३५३	जालें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
१६३५४	जालें	।।ज्ञा.गा.०५४९.०२।।	आपुली सोय वाढवावया गेलें। तंव आपणचि जालें आपण्याठायीं
१६३५५	जालें	।।ज्ञा.गा.०५५१.०१।।	सुखादि सुख तें जालें अनिमीष। पाहणें तेंचि एक पारुषलें
१६३५६	जालें	।।ज्ञा.गा.०५५२.०३।।	रखुमादेविवरु शुद्धसत्त्वेंवीण। शुद्धबुद्ध मी जाण जालें गे माये
१६३५७	जालें	।।ज्ञा.गा.०५६१.०१।।	कूटाकूट अंतीं कूटस्थ पैं जालें। अशेष उरलें त्या वेगळें गे माय
१६३५८	जालें	।।ज्ञा.गा.०५६१.०२।।	गुणा भ्यालें म्हणोनी निर्गुण पैं जालें। तें निराकार आथिलें माझ्या अंगीं
१६३५९	जालें	।।ज्ञा.गा.०५६३.०२।।	तें जीव अमृत जीवास जालें। त्याहुनी एक आगळें गे माय
१६३६०	जालें	।।ज्ञा.गा.०५७३.०२।।	भय आमुचें गेलें न व्हावें तें जालें। तो चोरुचि वोळखी जाली बाईये
१६३६१	जालें	।।ज्ञा.गा.०५७५.०२।।	नाहीं तेंचि पाहावया वायांवीण गेलें। तंव पाहाणेंचि जालें बाईये वो
१६३६२	जालें	।।ज्ञा.गा.०५७६.०२।।	चंचळ मन ब्रह्मीं निश्चळ जालें। अवघेंचि निमालें ब्रह्मार्पणीं
१६३६३	जालें	।।ज्ञा.गा.०५७७.०२।।	सकळे माझें गोत मुसें आलें। ब्रह्मरसें जालें बाईये वो
१६३६४	जालें	।।ज्ञा.गा.०५७८.०१।।	साता व्योमापरतें पाहों गेलें। तंव पाहणेंचि जालें ब्रह्म उदधी
१६३६५	जालें	।।ज्ञा.गा.०५८०.०१।।	कवतुक पाहावया निरंजना गेलीये। तंव निराकार जालें बाईये वो
१६३६६	जालें	।।ज्ञा.गा.०६३८.०२।।	काय तुज जालें नाथिला संसार। कासयासी भार वाहतोसी
१६३६७	जालें	।।ज्ञा.गा.०६४०.०४।।	शार्वरी प्रकाश कांहींच नाठवे । अदृश्य सुईजे दृश्य जालें
१६३६८	जालें	।।ज्ञा.गा.०६६१.०२।।	गुरुमुखें साधन जालें पैं निवृत्ति। तत्त्वसार आपणचि जाला निवृत्ति
१६३६९	जालें	।।ज्ञा.गा.०६६२.०१।।	पदोपदीं निजपदा गेलें वो। कर्म संचित सकर्म जालें वो

१६३७०	जालें	।।ज्ञा.गा.०६८४.०३।।	ऐसें श्रीनिवृत्ति शब्दें अगाध जालें। माझें मीपण गेलें धन देखा
१६३७१	जालें	।।ज्ञा.गा.०६८६.०१।।	मायाविवर्जित जालें वो। माझें गोत पंढरिये राहिलें वो
१६३७२	जालें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें ।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
१६३७३	जालें	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
१६३७४	जालें	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
१६३७५	जालें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें इतुकें पैं जालें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें मज गोवियेलें गे माये
१६३७६	जालें	।।ज्ञा.गा.०८४१.०३।।	नाहीं तें सांडोनी आहे तें पाहिलें। मन उन्मन जालें आपोआप
१६३७७	जालें	।।ज्ञा.गा.०८५१.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे हा निजभाव। बोलों नये ठाव तैसें जालें
१६३७८	जालें	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
१६३७९	जालें	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
१६३८०	जालें	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
१६३८१	जालें	।।ज्ञा.गा.०८७०.०४।।	ज्ञानदेवा गीत जालें असे सांग। वेगीं श्रीरंग पावेल तुज
१६३८२	जालें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
१६३८३	जालें	।।ज्ञा.गा.०९५०.०३।।	शून्य तें काई शून्याशून्य पुशिलें। हृदयस्था जालें कोण्या गुणें
१६३८४	जालें	।।ज्ञा.गा.०९५२.०४।।	ज्ञानदेवा रूप बिंबोनी समीप। प्रपंच दुःखरूप सुख जालें
१६३८५	जालें	।।ज्ञा.गा.०९५६.०२।।	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्गुरु जाणितलें। येथीचें रया
१६३८६	जालें	।।ज्ञा.गा.०९७०.०१।।	तूं तो माझें मी तो तुझें। ऐक्य जालें तेथें कैचें दुजें
१६३८७	जालें	।।ज्ञा.गा.०९७०.०३।।	सगुण होतें तें गुणासी झालें। सगुण निगुण एकचि जालें

१६३८८	जालें	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
१६३८९	जालें	।।ज्ञा.गा.०९८५.०१।।	एक पाहतां दुजें गेलें। शेखीं पाहतां सर्व शून्य जालें
१६३९०	जालें	।।ज्ञा.गा.०९९९.२१।।	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार
१६३९१	जालें	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
१६३९२	जालें	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
१६३९३	जालें	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
१६३९४	जालें	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
१६३९५	जालें	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
१६३९६	जालें	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
१६३९७	जालें	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शे तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
१६३९८	जालें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
१६३९९	जालें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
१६४००	जालें	।।ज्ञा.गा.१०३०.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या पायीं। पाईका मोल नाहीं तैसें जालें
१६४०१	जालें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०४।।	पाईकपणें गेलें सन्निधान जालें। स्वामी एका बोलें निवांत ठेला
१६४०२	जालें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें। मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
१६४०३	जालें	।।ज्ञा.गा.१०३७.०२।।	हित ये खेपेसी बरवें जालें। सुरंग घोंगडें हाताशीं आलें
१६४०४	जालें	।।ज्ञा.गा.१०३८.०३।।	रखुमादेविवरें विठ्ठलें दिधलें। अमोलिक जालें मोलेंवीण

१६४०५	जालें	।।ज्ञा.गा.१०३९.०२।।	घोंगडियाचें मोल पैं जालें। चरणीं राहिलें विठ्ठलाचे
१६४०६	जालें	।।ज्ञा.गा.१०५३.०१।।	प्रेमडोहीं मन। जालें मनाचें उन्मन। उपरती धरिलें ध्यान। झालें ज्ञान परब्रह्मीं
१६४०७	जालें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
१६४०८	जालें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
१६४०९	जालें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०३।।	आजी पाहालें रे आजी पाहालें रे। संतसंगति सुख जालें रे
१६४१०	जालें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०१।।	अचिंत बाळक सावध जालें। निशब्दीं बोभाईलें मीचि मीचि
१६४११	जालें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०२।।	गरोदरेंविण बाळक जालें। माया मारून गेलें निरंजना
१६४१२	जालें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०३।।	तेथें मज एक नवल पैं जालें। पेहें सूदलें निरालंब
१६४१३	जालें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०५।।	सहज गुण होतें निर्गुण जालें। भलत्या झोंबलें निराकारें
१६४१४	जालें	।।ज्ञा.गा.१०७६.०२।।	कैसें नवल चोज जालें गे माय। खांदी गंगा चोरू पळतु आहे
१६४१५	जालें	।।ज्ञा.गा.१०८०.०१।।	पति जन्मला माझे उदरीं। मी जालें तयाचि नोवरी
१६४१६	जालें	।।ज्ञा.गा.१०८१.०४।।	ज्ञानदेवो मानवलें। माझें मज सांगितलें। दोहोंचे मिळोनि एक जालें। भलें केलें चांगया
१६४१७	जालें	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
१६४१८	जालें	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
१६४१९	जालेंसे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
१६४२०	जालेपण	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
१६४२१	जालेपणीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.१३।।	मन पवन समरसोनी। ब्रह्मरंध्रीं लीन होउनी। हा अभिमान वाहोनी। जालेपणीं फुंजती
१६४२२	जालों	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल
१६४२३	जालों	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या

१६४२४	जालों	||ज्ञा.गा.०३४९.०१||	ब्रह्माची पुतळी मीचि पैं जालों। ब्रह्मचि लेईलों अंजन गे माय
१६४२५	जालों	||ज्ञा.गा.०३९२.०१||	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
१६४२६	जालों	||ज्ञा.गा.०३९४.०४||	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
१६४२७	जालों	||ज्ञा.गा.०३९४.०५||	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
१६४२८	जालों	||ज्ञा.गा.०३९५.०२||	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
१६४२९	जालों	||ज्ञा.गा.०३९८.०८||	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
१६४३०	जालों	||ज्ञा.गा.०४३४.०२||	ऐक्यें आपणासि ऐसे। गुरुकृपें ज्ञान असे। अल्प मावळोनि सर्व दिशें। मीचि जालों
१६४३१	जालों	||ज्ञा.गा.०७१३.०१||	पुजूं गेलों ठेवोनिया भाव। तंव जालों देव स्वत:सिद्ध
१६४३२	जालों	||ज्ञा.गा.०७१५.०४||	ज्ञानदेव म्हणे आमचें स्वहित। तिन्ही एकचित्त जालों तेव्हां
१६४३३	जालों	||ज्ञा.गा.०७१६.०४||	जालों मी साक्षी हेंही आतां ग्रासी। सहजचि होसी पूर्ण सुखी
१६४३४	जालों	||ज्ञा.गा.०७२२.०२||	आलों सोहंतत्त्व जालों सोहंतत्त्व। कवळी परतत्त्व मंत्रमाया
१६४३५	जालों	||ज्ञा.गा.०९९०.०१||	सदामुक्त असतां बद्ध जालों कैसा। विषयाची आशा धरोनिया
१६४३६	जालों	||ज्ञा.गा.०९९७.०२||	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
१६४३७	जालों	||ज्ञा.गा.१००८.०४||	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शें तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
१६४३८	जालों	||ज्ञा.गा.१००८.०६||	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
१६४३९	जालों	||ज्ञा.गा.१०१०.०१||	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान

१६४४०	जालों	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
१६४४१	जालोंसें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०४।।	आपींआप असे। मी काय जालोंसें लोकां पुसे
१६४४२	जालोनी	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
१६४४३	जाल्या	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
१६४४४	जाल्या	।।ज्ञा.गा.०४६५.०५।।	हरपल्या रश्मी देहभाव हरि। ऋद्धि सिद्धि कामारी जाल्या कैशा
१६४४५	जाल्या	।।ज्ञा.गा.०५०५.०२।।	मावळल्यावीण भ्रांति जाल्या कोण्ही। निजब्रह्माची खाणी ठायीं न पडे गे माये
१६४४६	जाळित	।।ज्ञा.गा.०२४६.०७।।	वैराग्य रश्मिज्वाळा चिन्मय रविकांत। धरितां प्रगटे वन्हि विषय वन हें जाळित
१६४४७	जाळितोसी	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
१६४४८	जाळी	।।ज्ञा.गा.११०१.०१।।	कापसाचे गोळे फिरती पोकळी। मोतियांची जाळी विखुरली
१६४४९	जाळीं	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
१६४५०	जाळें	।।ज्ञा.गा.१०६३.०२।।	उर्ण तंतु दोरा जाळें केलें त्याचें। डोहीं मृगजळाचे धरिलें मच्छ
१६४५१	जावई	।।ज्ञा.गा.०९८६.०८।।	इष्टमित्र सखेसोयरे जावई। यांचि आस कांहीं करूं नये
१६४५२	जावया	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
१६४५३	जावा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
१६४५४	जावे	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
१६४५५	जावे	।।ज्ञा.गा.०३००.०३।।	येरी सांगे भावो जावे वो प्रवृत्ति । तंव वरी गती येतां नये
१६४५६	जावे	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
१६४५७	जावे	।।ज्ञा.गा.१११३.०६।।	कुंडलनीकू खूब चढावे ब्रह्मरंध्रकू जावे। चलता है पानीके उपर बोलत सोई होवे
१६४५८	जावें	।।ज्ञा.गा.०४३५.०३।।	गुरुवाक्य परम धडा। अनुभव भाविकाचा हुडा। तो अचाट धारकडा। वेंधूनि जावें

१६४५९	जावें	।।ज्ञा.गा.०८०२.०६।।	मार्ग नाहीं तेथें कोणें रीतीं जावें। सुषुम्नेवरी वळघावें सामर्थ्येंसी
१६४६०	जावें	।।ज्ञा.गा.०८०५.०४।।	अणूचें जें अग्र ऐसा तेथ मार्ग। औटपीठीं सवेग जावें वरी
१६४६१	जावें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरू जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
१६४६२	जावें	।।ज्ञा.गा.०९८६.०२।।	नामाचे चिंतनीं असावें नित्यानीं। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
१६४६३	जावें	।।ज्ञा.गा.०९८६.११।।	उमेच्या भ्रतारा भजावें नित्यानि। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
१६४६४	जावें	।।ज्ञा.गा.०९८६.१७।।	यावें जावें तरी संताचिया द्वारां। मनांत द्वैतभारा धरूं नये
१६४६५	जावें	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
१६४६६	जावो	।।ज्ञा.गा.०१०१.०३।।	सत्त्वाचे सागरीं उतरों पैलथडीं। रीति अर्धघडी जावो नेदी
१६४६७	जावो	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
१६४६८	जावो	।।ज्ञा.गा.०२११.०३।।	आपण न करी यात्रा दुजियासि जावो नेदी। विषयाचा लंपट शिकवी कुविद्या कुबुद्धी
१६४६९	जावो	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
१६४७०	जावो	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
१६४७१	जावो	।।ज्ञा.गा.०४०९.०२।।	देहो जावो अथवा राहो। पांडुरंगीं दृढ भावो
१६४७२	जावो	।।ज्ञा.गा.०५४३.०१।।	दुजेपणीचा भावो माझिये ठाउनी जावो। येर सकळिक वावो म्यां त्यजियेला
१६४७३	जावो	।।ज्ञा.गा.०५८४.०२।।	देह जावो राहो संबंधचि नाहीं। नामरूप कांहीं न दिसे मज
१६४७४	जावो	।।ज्ञा.गा.०६०२.०२।।	देह जावो राहो नाहींच संदेहो। न करी निग्रहो कासयाचा
१६४७५	जावो	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
१६४७६	जावो	।।ज्ञा.गा.०९००.०३।।	रुक्मिणीचा नाहो हाचि पैं उगवो। प्रपंच ते वावो जावो परता
१६४७७	जावो	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
१६४७८	जावो	।।ज्ञा.गा.०९३०.०२।।	जाणते निवाले नेणते गुंतले। भजनेंचि गोंविले विसर जावो

१६४७९	जावो	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
१६४८०	जावोनि	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
१६४८१	जाशी	।।ज्ञा.गा.००७३.०३।।	नामापरतें तत्त्व नाहीं रे अन्यथा। वायां आणिक पंथा जाशी झणी
१६४८२	जाशी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
१६४८३	जाशी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
१६४८४	जासलट	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
१६४८५	जासी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा
१६४८६	जासी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
१६४८७	जासी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
१६४८८	जासी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
१६४८९	जासी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
१६४९०	जासी	।।ज्ञा.गा.०८५०.०२।।	नानामतें उत्छृंखळे म्हणोनि जासी विकळे ययापरी

१६४९१	जासी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
१६४९२	जासी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
१६४९३	जासी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्में। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
१६४९४	जासी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
१६४९५	जासी	।।ज्ञा.गा.०९०३.०४।।	देव जवळी असतां जासी आना तीर्था। मुकलासी आतां म्हणे ज्ञानदेवो
१६४९६	जासी	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
१६४९७	जासी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
१६४९८	जासी	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
१६४९९	जासी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
१६५००	जासील	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
१६५०१	जासो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
१६५०२	जाहला	।।ज्ञा.गा.०१७१.०६।।	ज्ञानदेवीं गुरु क्षेत्रीं। नाम जपिन्नले सर्वत्रीं। भावपूर्वक कृपापात्रीं। श्रीगुरुप्रसन्न जाहला
१६५०३	जाहला	।।ज्ञा.गा.०३३८.०१।।	चतुरपणें चतुराननु पैं भागला। शिवुपणें शिवरूपु पैं जाहला
१६५०४	जाहला	।।ज्ञा.गा.०३४७.०२।।	नावाडा श्रीरंगु जाहला हळुवारु। तेणें पावविला पारु ब्रह्मविद्येचा
१६५०५	जाहला	।।ज्ञा.गा.०४९६.०४।।	लक्ष कोटी एकला अनंतगुणी जाहला। तो अंगें अंगवला निजस्वरूपीं वो माय
१६५०६	जाहला	।।ज्ञा.गा.०५५५.०३।।	रखुमादेविवरु चुळु पैं घोटिला। निधन जाहला शुद्धपणें
१६५०७	जाहला	।।ज्ञा.गा.०५८७.०५।।	एकांतीं एक वर्ते तोचि साक्षात्कार। जाहला ज्ञानेश्वर तेथें लीन

१६५०८	जाहला	।।ज्ञा.गा.०६०३.०५।।	तयाची संगती त्यजी ज्ञानेश्वर। जाहला निर्विकार संतसंगें
१६५०९	जाहला	।।ज्ञा.गा.०६१०.०५।।	आतां मी तूं कैंचा सर्व एकाकार। जाहला ज्ञानेश्वर स्वयं ब्रह्म
१६५१०	जाहला	।।ज्ञा.गा.०६११.०५।।	पापपुण्य दोन्ही त्यागुनी निराळा। जाहला स्वलीला ज्ञानदेव
१६५११	जाहला	।।ज्ञा.गा.०६१२.०१।।	केवळ निराभास या जगीं जाहला। नाहीं आन उरला भास कांहीं
१६५१२	जाहला	।।ज्ञा.गा.१०६२.०१।।	पौर्णिमेच्या दिनीं चंद्र अकळी । जाहला अमावस्ये ठेला पूर्ण कळी
१६५१३	जाहला	।।ज्ञा.गा.१०६२.०३।।	मातेचिये पोटीं पिता जो जन्मला। नवलाव जाहला काय सांगो
१६५१४	जाहली	।।ज्ञा.गा.०४३५.०४।।	तेथे धरुनि देहभ्रांति। ते जाहली गेली किती। तेथें ज्ञानाची शक्ति। केतुली माझी
१६५१५	जाहली	।।ज्ञा.गा.०४४२.०१।।	आणि देखिलें स्वप्नीं। शास्त्रेंच जाहली ज्ञानी। अंगा लागतां कडसणी। रिघो पाहती
१६५१६	जाहली	।।ज्ञा.गा.०५५५.०१।।	पांचांची वाट पांचांसवें गेली। येरासी जाहली देशधडी
१६५१७	जाहली	।।ज्ञा.गा.०५९२.०१।।	नाथिलें आभाळ जेवीं कां गगनीं। माया मुळींहुनी तैशी जाहली
१६५१८	जाहली	।।ज्ञा.गा.०५९४.०३।।	आपणा आपण विचारिजे आथी। जाहली विश्रांति मीपणाशीं
१६५१९	जाहली	।।ज्ञा.गा.०५९६.०४।।	भास चतुष्टयता दोन्ही अनादि। जाहली उपाधी मुळींहुनी
१६५२०	जाहली	।।ज्ञा.गा.०६१७.०१।।	मायिक हे सृष्टि कल्पिक जाहली। अनादि घडली जाणिजेसु
१६५२१	जाहली	।।ज्ञा.गा.०६२१.०१।।	रजापासूनियां जाहली उत्पत्ति। सत्त्वगुणीं स्थिति वाढविती
१६५२२	जाहले	।।ज्ञा.गा.०१६०.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। धन्य ते विरक्ति। धन्य ते भगवंती। रत जाहले
१६५२३	जाहले	।।ज्ञा.गा.०१८९.०२।।	आले हरीचे विनट। वीर विठ्ठलाचे सुभट। भेणें जाहले दिक्पट। पळती थाट दोषांचे
१६५२४	जाहले	।।ज्ञा.गा.०४७९.०१।।	चौदा विद्या जरी पूर्ण अभ्यासिले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
१६५२५	जाहले	।।ज्ञा.गा.०४७९.०२।।	तीन वीस चारी कळा अनुभविले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
१६५२६	जाहले	।।ज्ञा.गा.०४७९.०३।।	अष्टांगादि योग प्रयासें जोडले । व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
१६५२७	जाहले	।।ज्ञा.गा.०४७९.०४।।	कर्मधर्मक्रिया नाना आचरले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
१६५२८	जाहले	।।ज्ञा.गा.०५९३.०४।।	जीव शीव भेद कासयासी जाहले। वळखीं वहिले तिये स्थानीं
१६५२९	जाहले	।।ज्ञा.गा.०६०३.०३।।	विषयाकारणें जाहले गुरु शिष्य। अनुभव अभ्यास स्वप्नीं नाहीं
१६५३०	जाहलें	।।ज्ञा.गा.०२६७.०२।।	सुखाची अति प्रीति जहाली गे ब्रह्मीं। श्रीगुरु निवृत्ति मुनी जाहलें गे माया
१६५३१	जाहलें	।।ज्ञा.गा.०५११.०३।।	कापुराची पुतळी कर्पुरदीपु पाजळी। तैसी मी त्याच्या मेळीं जाहलें वो माय
१६५३२	जाहलें	।।ज्ञा.गा.०५९२.०४।।	मायोपाधी तेंचि जाहलें सगुण। येर तें निर्गुण जैसें तैसें
१६५३३	जाहलें	।।ज्ञा.गा.०६३०.०५।।	ब्रह्म तेंचि भास आभास जाहलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तिदास

१६५३४	जाहलें	।।ज्ञा.गा.०६७१.०४।।	ऐसें जाहलें चांग अचिर देवांग। रखुमादेविवरें पांग फेडिला वो माये
१६५३५	जाहलें	।।ज्ञा.गा.०७१८.०४।।	दोरापाशीं व्याळ जैसा कांहीं भासे। सर्वीं हें आपैसें जाहलें कीं
१६५३६	जाहलें	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दुःखाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
१६५३७	जाहलें	।।ज्ञा.गा.१०६२.०२।।	देखिलें गे माय विचित्र विलक्षण। जाहलें स्वप्नभान जागृतीशी
१६५३८	जाहलें	।।ज्ञा.गा.१०६२.०४।।	मश्यकें ओलांडीला स्वयें मेरुगिरी। दहनाच्या पाठारीं पीक जाहलें
१६५३९	जाहलों	।।ज्ञा.गा.०५८७.०२।।	माझें रूप आतां काय म्यां पाहावें। जाहलों अवघें विश्व मीचि
१६५४०	जाहलों	।।ज्ञा.गा.०५९५.०४।।	नेणोंचि स्वरूप धर्माधर्म कांहीं। निवृत्तीच्या पायीं लीन जाहलों
१६५४१	जाहल्या	।।ज्ञा.गा.०५१८.०३।।	पाचारिलें अवस्था स्वभावें जाहल्या। म्हणोनी विसरला देहभाव माय
१६५४२	जाहाला	।।ज्ञा.गा.०५०१.०१।।	ठकपरी धरिला मनोवेगें बांधला। तो ठेंगणाचि जाहाला अनिवाड वो माय
१६५४३	जाहाला	।।ज्ञा.गा.०९६७.०३।।	निवृत्ति सेवियेला सुघडु। तेणें मज जाहाला ब्रह्माचा पाडु
१६५४४	जाहालिये	।।ज्ञा.गा.०६७१.०३।।	पांचाहुनी परती मी जाहालिये निवृत्ती। चिदानंदीं सरती स्वरूपीं वो माये
१६५४५	जाहालें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०४।।	आतां मी वेगळावलें पांचाहुनी जाहालें। परब्रह्म जोडलें किरु वो माय
१६५४६	जाहालें	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सूदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
१६५४७	जाहालों	।।ज्ञा.गा.०५८४.०५।।	म्हणे ज्ञानेश्वर उरी नाहीं आन। जाहालों तल्लीन निजरूपीं
१६५४८	जिंकशील	।।ज्ञा.गा.०८७६.०४।।	कोल्हैरीचे वारु आणिशील बसावया। कैचा राऊत कोणा जिंकशील रया
१६५४९	जिंकिलें	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
१६५५०	जिंकिलें	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
१६५५१	जिंकून	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
१६५५२	जिंकें	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
१६५५३	जिंकोनि	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे!। विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!

१६५५४	जिऊ	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
१६५५५	जिऊ	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
१६५५६	जिऊ	।।ज्ञा.गा.०२८९.०२।।	जिवाचा जिऊ माझा भेटवा यादवराजा। उचलल्या चारी भुजा देईल क्षेम
१६५५७	जिऊ	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
१६५५८	जिऊ	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
१६५५९	जिऊ	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
१६५६०	जिऊ	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
१६५६१	जिऊनियां	।।ज्ञा.गा.०६२८.०२।।	त्याचिये कृपें मोक्ष जिऊनियां। लाधिजे प्राणियां निश्चयेंची
१६५६२	जिकडे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
१६५६३	जिकडे	।।ज्ञा.गा.०३११.०२।।	जिकडे जाय तिकडे दर्शन सांगाती । उदो ना अस्तु हे नाहीं द्वैतस्थिति
१६५६४	जिचा	।।ज्ञा.गा.०७४६.०१।।	आकाशाची गुंफा अंत नाहीं जिचा। शोध करा तिचा सर्वभावें
१६५६५	जिचा	।।ज्ञा.गा.०७५९.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान परता जिचा खेळ। ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान याची साक्ष
१६५६६	जिचा	।।ज्ञा.गा.०७५९.०५।।	सत् चित् आनंद ब्रह्मा हरि हर। तेही जिचा पार नेणविती
१६५६७	जिचा	।।ज्ञा.गा.०८२२.०४।।	पश्चिमपंथीं नाडी घोष वाहे जिचा। तेथून ध्वनीचा विस्तार गा
१६५६८	जिचे	।।ज्ञा.गा.०४७३.०२।।	जिचे मरिजे ऐसें नाहीं आमुतें। सांगों कोणातें तुजवांचुनी
१६५६९	जिच्या	।।ज्ञा.गा.०७४६.०२।।	अनंत ब्रह्मांडाचा खेळ जिच्या योगें चाले । चांग्यासी मीनलें तया ठायीं

१६५७०	जिज्ञाशी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
१६५७१	जिज्ञासा	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
१६५७२	जिज्ञासिक	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
१६५७३	जिज्ञासिक	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
१६५७४	जिणें	।।ज्ञा.गा.००७०.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें नामेंवीण व्यर्थ। रामकृष्णीं पंथ क्रमीयेला
१६५७५	जिणें	।।ज्ञा.गा.००९५.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें अवघें ज्ञान होणें। विज्ञानीं राहणें गुरुकृपा
१६५७६	जिणें	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
१६५७७	जिणें	।।ज्ञा.गा.०२६८.०२।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें तें केउतें। येणें वो पंढरिनाथें वेधियेलें
१६५७८	जिणें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सवेंची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
१६५७९	जिणें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
१६५८०	जिणें	।।ज्ञा.गा.०२८८.०३।।	पौर्णिमेचें चांदिणें क्षणक्षणां होय उणें। तैसें माझें जिणें एका विठ्ठलेंवीण
१६५८१	जिणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२४।।	पुरे पुरे आतां जड जालें जिणें। उरी नाहीं देवा लाजिरवाणें

१६५८२	जिणें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
१६५८३	जिणें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
१६५८४	जिणें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०१।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें निमालें। मज निरंजनीं आफाविलें गोवळें वो माय
१६५८५	जिणें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
१६५८६	जिणें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
१६५८७	जिणें	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
१६५८८	जिणें	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
१६५८९	जिणें	।।ज्ञा.गा.०९५५.०१।।	जिणें देउनी देहीं नि:शंक होईजे। मां मरणें मरण तयासी म्हणिजे
१६५९०	जिणें	।।ज्ञा.गा.०९५५.०२।।	जिणें तें काई मरणें तें काई। जिणें मरणें दोन्ही चोजवेना
१६५९१	जिणें	।।ज्ञा.गा.०९५५.०२।।	जिणें तें काई मरणें तें काई। जिणें मरणें दोन्ही चोजवेना
१६५९२	जिणें	।।ज्ञा.गा.०९६३.०१।।	जिता जिणें लागे गोड परत्रीं तें अवघड। अवघीयाहूनि तनु वाड मरण भलें
१६५९३	जिणें	।।ज्ञा.गा.१०४४.०२।।	मज निर्गुणें आड वारिलें। चवाळें हिरोनि जिणें बुडविलें
१६५९४	जिणें	।।ज्ञा.गा.१०४७.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। माझें चोरुनी जिणें उघडें केलें गे माय
१६५९५	जिणें	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
१६५९६	जिणेंचि	।।ज्ञा.गा.०३७७.०२।।	माझें जिणेंचि बुडालें माझें जिणेंचि बुडालें। विठ्ठलें कुडें केलें काय सांगों
१६५९७	जिणेंचि	।।ज्ञा.गा.०३७७.०२।।	माझें जिणेंचि बुडालें माझें जिणेंचि बुडालें। विठ्ठलें कुडें केलें काय सांगों
१६५९८	जिण्या	।।ज्ञा.गा.०६१३.०५।।	ज्ञानी ज्ञानेश्वर मिळोनियां गेला। मरण्या जिण्या झाला वेगळाची
१६५९९	जितपणें	।।ज्ञा.गा.१०२७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु बाळका घेउनी गेला। मरोनियां झाला जितपणें गे माये
१६६००	जिता	।।ज्ञा.गा.०९६३.०१।।	जिता जिणें लागे गोड परत्रीं तें अवघड। अवघीयाहूनि तनु वाड मरण भलें

१६६०१	जिता	।।ज्ञा.गा.०९६३.०२।।	जिता मरिजे मरोनियां उरिजे। इतुलें जाणिजे तरी जपणेंचि नलगे
१६६०२	जितांचि	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
१६६०३	जितांचि	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
१६६०४	जितांची	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
१६६०५	जिताची	।।ज्ञा.गा.०६२१.०४।।	तरीच ब्रह्मज्ञान गुरुकृपाप्राप्ती। जिताची जिवन्मुक्तीं ज्ञानेश्वर
१६६०६	जितासी	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
१६६०७	जितुका	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
१६६०८	जितुकाचि	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
१६६०९	जितुकें	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
१६६१०	जिया	।।ज्ञा.गा.०१८२.०८।।	बाप रखुमादेविवरु पढियंती जिया तनु। तया संतचरणीं स्थिर हो का मनु
१६६११	जियापरी	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
१६६१२	जिये	।।ज्ञा.गा.०१५९.०१।।	जिये गावीं हरिकथा। भक्त नांदती सर्वदा। तेथें देवांचिया चळथा। वेगीं पळती निर्धारें
१६६१३	जिये	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका। जिये गावीं कथा आयिका। तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें
१६६१४	जिये	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
१६६१५	जिये	।।ज्ञा.गा.०२०९.०४।।	दिंडी टाळ घोळ गरुडटकियाचे भार। वैष्णवांचे गजर जिये नगरीं
१६६१६	जिये	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो

१६६१७	जिये	।।ज्ञा.गा.०४३४.०१।।	योगभ्रष्टाचें वर्णन। जिये समूळ पाहिलें ज्ञान। वस्तू वस्तूचि म्हणोन। मौन्य जालें
१६६१८	जियेचा	।।ज्ञा.गा.०३०४.०१।।	जियेचा अंबुला रूसुनीयां जाये। तयेचें जीवित्व जळो गे माय
१६६१९	जियेपरी	।।ज्ञा.गा.०६११.०४।।	पुण्य तेथें पाप समचि वर्तती। रात्रंदिन आथी जियेपरी
१६६२०	जिव	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
१६६२१	जिवचंद्राचें	।।ज्ञा.गा.०२४६.०४।।	आत्मा दिनकर पाठीं उगवे तात्काळिक सहज। जिवचंद्राचें मंडळ सहजासहज निस्तेज
१६६२२	जिवन	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु
१६६२३	जिवनु	।।ज्ञा.गा.०९७०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे परतूनि पाही। जिवाचा जिवनु कवणीये ठायीं
१६६२४	जिवन्मुक्तीं	।।ज्ञा.गा.०६२१.०४।।	तरीच ब्रह्मज्ञान गुरुकृपाप्राप्ती। जिताची जिवन्मुक्तीं ज्ञानेश्वर
१६६२५	जिवलग	।।ज्ञा.गा.०६५३.०२।।	सद्‌गुरु माझा जिवाचा जिवलग। फेडियला पांग प्रपंचाचा
१६६२६	जिवलगा	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
१६६२७	जिवलगा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
१६६२८	जिवलगा	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
१६६२९	जिवलगे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
१६६३०	जिवविलें	।।ज्ञा.गा.०२१०.०१।।	कल्पना वृक्षासी देखिलें। चिंतामणीस चिंतिलें। कामधेनूसी अपेक्षिलें। जीण्या जिवविलें तेंचि हरिरूप पंढरिये
१६६३१	जिवा	।।ज्ञा.गा.०२६०.०३।।	नवल हें वालभरे कैसें जोडलें जिवा। दुसरें दुरी ठेलें प्रीती केला रिघावा
१६६३२	जिवा	।।ज्ञा.गा.०२६५.०१।।	सांवळें परब्रह्म आवडे या जिवा। मनें मन राणिवा घर केलें
१६६३३	जिवा	।।ज्ञा.गा.०४२२.०३।।	तृषा लागलीया जीवनातें ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो या जिवा

१६६३४	जिवा	।।ज्ञा.गा.०५५१.०२।।	काय सांगूं मातु वेगळीच धातु। जिवा हा जिवांतु व्यापुनी ठेला
१६६३५	जिवा	।।ज्ञा.गा.०९०२.०२।।	जतन करी रे जिवाचीया जिवा। सांगतसे ठेवा जुगादीचा
१६६३६	जिवा	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
१६६३७	जिवांचें	।।ज्ञा.गा.००१९.०३।।	सांवळें सगुण सकळां जिवांचें जीवन । घनानंद मूर्ति पाहतां हारपलें मन
१६६३८	जिवांचें	।।ज्ञा.गा.०१३९.०५।।	जिवांचें जीवन मनाचें मोहन। सुखाचें साधन भक्तिज्ञानाचें अंजन
१६६३९	जिवांतु	।।ज्ञा.गा.०५५१.०२।।	काय सांगूं मातु वेगळीच धातु। जिवा हा जिवांतु व्यापुनी ठेला
१६६४०	जिवांसी	।।ज्ञा.गा.००८४.०५।।	हें योगियांचे निजजीवन। रामकृष्ण नारायण। येणें जगत्रय होय पावन। हरिस्मरण जिवांसी
१६६४१	जिवाचा	।।ज्ञा.गा.००५५.०२।।	रामकृष्ण वाचा भाव हा जिवाचा। आत्मा जो शिवाचा रामजप
१६६४२	जिवाचा	।।ज्ञा.गा.०२८९.०२।।	जिवाचा जिऊ माझा भेटवा यादवराजा। उचलल्या चारी भुजा देईल क्षेम
१६६४३	जिवाचा	।।ज्ञा.गा.०३८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जिवाचा। व्यापक शिवाचा शिवपणें
१६६४४	जिवाचा	।।ज्ञा.गा.०६५३.०२।।	सद्गुरु माझा जिवाचा जिवलग। फेडियला पांग प्रपंचाचा
१६६४५	जिवाचा	।।ज्ञा.गा.०९७०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे परतूनि पाही। जिवाचा जिवनु कवणीये ठायीं
१६६४६	जिवाचिया	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
१६६४७	जिवाचिया	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
१६६४८	जिवाचिया	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
१६६४९	जिवाचिये	।।ज्ञा.गा.०६३१.०३।।	सुखदु:ख भोगी जिवाचिये सत्तें। देहीं क्रिया वर्ते स्वाभाविक
१६६५०	जिवाची	।।ज्ञा.गा.०३१३.०२।।	मौनेंची घरवात करावियाची । चाड नाहीं मज या जिवाची गे माय
१६६५१	जिवाचीया	।।ज्ञा.गा.०९०२.०२।।	जतन करी रे जिवाचीया जिवा। सांगतसे ठेवा जुगादीचा
१६६५२	जिवाचें	।।ज्ञा.गा.०९६६.०२।।	जीवा जाणवेना जीवा जाणवेना। जिवाचें वर्म तें जीवा चोजवेना
१६६५३	जिवाजी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०५।।	बुधाजी पाटील कायापूरचे। ममताईचे हाताखालचे। त्यांत जिवाजी भुलले कीं जी मायबाप
१६६५४	जिवातें	।।ज्ञा.गा.०९०४.०२।।	सुखाचा साचा केवीं बोलिजे। जिवातें केवीं सुईजे

१६६५५	जिवाशिवा	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं ?
१६६५६	जिवाशी	।।ज्ञा.गा.०६३१.०४।।	अज्ञानें करुनी भुलणें जिवाशी। मुळीं शुद्ध अंशीं शीव चोख
१६६५७	जिवाशी	।।ज्ञा.गा.०६३१.०५।।	जिवाशी उद्धार करावया कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर जाणिजे कीं
१६६५८	जिवासी	।।ज्ञा.गा.०१४२.०२।।	जयाशी अमृत घट। रामकृष्ण घडघडाट। हेचि पूर्वजाची वाट। सर्व जिवासी तारक
१६६५९	जिवासी	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
१६६६०	जिवासी	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी
१६६६१	जिवासी	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
१६६६२	जिविकेसी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०९।।	लटपट लटपट। मेळवुनी शिष्यांचा थाट। अद्वैत ज्ञानाचा बोभाट। भरिला हाट जिविकेसी
१६६६३	जिवित्व	।।ज्ञा.गा.०३९०.०२।।	बाई कोणे घरीं सांगे वो जिवित्व। परेचें परतत्त्व कोणे घरीं
१६६६४	जिवित्व	।।ज्ञा.गा.०६१२.०३।।	वासनेचें मूळ टाकिलें खणोनी। जिवित्व गिळुनी शिवरूप
१६६६५	जिवित्वाचा	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
१६६६६	जिवित्वाच्या	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा
१६६६७	जिवीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
१६६६८	जिवीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
१६६६९	जिवींचा	।।ज्ञा.गा.०००३.०२।।	रामकृष्ण गोविंद गोपाळा । तूं माय माऊली जिवींचा जिव्हाळा
१६६७०	जिवींचा	।।ज्ञा.गा.०२८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिवींचा जीवनु। माझे मनींचे मनोरथ पुरवीं कमळनयनु गे माये
१६६७१	जिवींचे	।।ज्ञा.गा.०२६२.०२।।	माझे जिवींचे तुम्ही कां वो नेणां। माझा बळिया तो पंढरिराणा वो माये
१६६७२	जिवींचें	।।ज्ञा.गा.०३०१.०२।।	चंचळ जालीये म्हणतील मज । कवणा सांगूं हें जिवींचें गूज
१६६७३	जिवींशिवीं	।।ज्ञा.गा.०३४०.०२।।	निर्गुणपणें उभा सगुणपणें शोभा। जिवींशिवीं प्रभा दाविता हे
१६६७४	जिवीची	।।ज्ञा.गा.०१३८.०३।।	रखुमादेविवरावांचून। कवण पुरवील जिवीची खूण

१६६७५	जिवें	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
१६६७६	जिवेंसी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
१६६७७	जिवेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५८९.०२।।	जिवेश्वर खाणी तेथें उमटती। शेखीं तेथें जाती मिळोनियां
१६६७८	जिवेसाठीं	।।ज्ञा.गा.०४१७.०२।।	विठोबा नेणों कैसी भेटी। उरणें नाहीं जिवेसाठीं
१६६७९	जिव्हा	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
१६६८०	जिव्हा	।।ज्ञा.गा.००६८.०३।।	नाम हरि सार जिव्हा या नामाची। उपमा त्या दैवाची कोण वानी
१६६८१	जिव्हा	।।ज्ञा.गा.००८३.०१।।	श्रवण त्वचा चक्षु जिव्हा घ्राण। दशहि इंद्रियें जाण हरीच्या ठायीं
१६६८२	जिव्हा	।।ज्ञा.गा.०११३.०४।।	ज्ञानदेवीं माळा केली। सुखाची समाधी साधिली। जिव्हा उच्चारणीं केली। अखंड हरिनाम
१६६८३	जिव्हा	।।ज्ञा.गा.०१२३.०४।।	सकळांचा सकळीं। त्यांतें तूं आकळीं। जिव्हा हे वाचाळीं। रामरतीं
१६६८४	जिव्हा	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
१६६८५	जिव्हा	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
१६६८६	जिव्हा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
१६६८७	जिव्हाग्रीं	।।ज्ञा.गा.००८९.०१।।	जन्मजन्मांतरीं। असेल पुण्यसामुग्री। तरीच नाम जिव्हाग्रीं। येईल श्रीरामाचें
१६६८८	जिव्हाग्रीं	।।ज्ञा.गा.०१६७.०५।।	देवो धर्म सर्वांतरीं। हरि तारितां पैलतिरीं। तो स्मरलिया जिव्हाग्रीं। सर्व कामना परैल
१६६८९	जिव्हाग्रीं	।।ज्ञा.गा.०१७१.०१।।	साध्य साधन श्रीहरि। जपमूळ जिव्हाग्रीं। ध्यान समग्री। हरिचरणीं लावावे
१६६९०	जिव्हाचि	।।ज्ञा.गा.०४९४.०३।।	बोलों जातां जेणें जिव्हाचि खादली। पाहातां पाहातां नेली चर्मदृष्टि
१६६९१	जिव्हार	।।ज्ञा.गा.०१४२.०१।।	जप तप अनुष्ठान। नित्य आमुचें रामधन। रामकृष्ण नारायण। हाचि जिव्हार सर्वदा
१६६९२	जिव्हारीं	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
१६६९३	जिव्हारीं	।।ज्ञा.गा.०४४९.०४।।	षड्रसीं भोक्ता हरिरूप करी। सप्तमा जिव्हारीं कळा धरीं

१६६९४	जिव्हारीं	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
१६६९५	जिव्हाळा	।।ज्ञा.गा.०००३.०२।।	रामकृष्ण गोविंद गोपाळा । तूं माय माऊली जिवींचा जिव्हाळा
१६६९६	जिव्हाळा	।।ज्ञा.गा.००९९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिव्हाळा हृदयीं। जीवाचा जीव ठायीं एक पाही
१६६९७	जिव्हाळा	।।ज्ञा.गा.०१०६.०१।।	प्रेमाचा जिव्हाळा नाम मुखाशीं आलें। सार्थक पैं जालें संसाराचें
१६६९८	जिव्हाळा	।।ज्ञा.गा.०१०७.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण माळा। हृदयीं जिव्हाळा श्रीमूर्ति रया
१६६९९	जिव्हाळा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०६।।	तुळशीच्या माळा। घालितां हरिदासाच्या गळां। तो न भिये कळिकाळा। त्यासी जिव्हाळा हरिविठ्ठल
१६७००	जिव्हाळा	।।ज्ञा.गा.०२८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
१६७०१	जिव्हाळा	।।ज्ञा.गा.०३२३.०१।।	पतीचा जिव्हाळा म्हणोनी सासुऱ्याचे साहिजे । येऱ्हवीं वाहिजे चामाची मोट
१६७०२	जिव्हाळा	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
१६७०३	जिव्हाळा	।।ज्ञा.गा.०९०७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
१६७०४	जिव्हाळा	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा। नेघे तत्त्वांचा सोहळा। रजतमाचा कंटाळा। हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो
१६७०५	जिव्हे	।।ज्ञा.गा.००४८.०३।।	असोनी संसारीं जिव्हे वेगु करी। वेदशास्त्र उभारी बाह्या सदा
१६७०६	जिव्हे	।।ज्ञा.गा.००८६.०३।।	नामाचें साधन जिव्हे लावी बाण। तया अनुदिन जवळी असे
१६७०७	जिव्हे	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
१६७०८	जिव्हे	।।ज्ञा.गा.०१२९.०२।।	रमणिये माये रमणिये। रामनामामृत रस पी जिव्हे
१६७०९	जिव्हे	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्मे समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
१६७१०	जिव्हे	।।ज्ञा.गा.०१४४.०१।।	सकळ सांप्रदाय श्रीहरि। जो बैसोनि जप करी। जिव्हे महादेवाचे अंतरीं। सर्वकाळ वसतसे
१६७११	जिव्हे	।।ज्ञा.गा.०२९९.०३।।	द्वैतभाव कल्पना खोडी सांडी याची आशा। विठ्ठलनाम हेंचि सार जिव्हे प्रेमठसा
१६७१२	जिव्हे	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
१६७१३	जिव्हे	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
१६७१४	जिव्हेच्या	।।ज्ञा.गा.०१२८.०१।।	जिव्हेच्या निडळीं। नामाक्षराची वोळी। कान्हो वनमाळी। या वोजा
१६७१५	जिव्हेवीण	।।ज्ञा.गा.०४७८.०८।।	तेथें गोडीवीण चाखणें जिव्हेवीण बोलणें। नेत्रेंवीण पाहणें तेंचि ब्रह्म

१६७१६	जिव्हेसी	।।ज्ञा.गा.००९४.०२।।	कृष्ण कृष्ण वाट सांपडली नीट। जिव्हेसी घडघडाट इंद्रियेंसहित
१६७१७	जिव्हेसी	।।ज्ञा.गा.०१७३.०५।।	कीर्तन केलिया नित्य। भवार्णव तरसी सत्य। हेंचि करावें साध्यकृत्य। रामनाम जिव्हेसी
१६७१८	जिहीं	।।ज्ञा.गा.०१३२.०२।।	आदि मध्य अंतीं निजबीज ओंकार। ध्रुव प्रल्हाद अंबऋषी जिहीं मानिला निर्धार
१६७१९	जिहीं	।।ज्ञा.गा.०१८२.०६।।	तीर्थी पावन धर्म जिहीं केला धडौती। कैवल्यकल्पद्रुम ते त्रिजगतीं
१६७२०	जिहीं	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
१६७२१	जिहीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
१६७२२	जिहीं	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
१६७२३	जी	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
१६७२४	जी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
१६७२५	जी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
१६७२६	जी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
१६७२७	जी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
१६७२८	जी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
१६७२९	जी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
१६७३०	जी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा

१६७३१	जी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
१६७३२	जी	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
१६७३३	जी	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
१६७३४	जी	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
१६७३५	जी	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
१६७३६	जी	।।ज्ञा.गा.०४१८.०१।।	पावलों जी म्हणे देखिलें जें देखणें। गेली आधीं तेणें दृष्टि माझी
१६७३७	जी	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
१६७३८	जी	।।ज्ञा.गा.०४४१.०२।।	आतां जी पहावें। पुढें काय अनुमानावें। कीं पाहोनियां हसावें। नवल ऐसे
१६७३९	जी	।।ज्ञा.गा.०४४१.०७।।	अहो जी निवृत्ति सद्गुरु विचित्रा। भले रक्षिलें तारकमंत्रा। करोनिया आले यात्रा। अरूपाची
१६७४०	जी	।।ज्ञा.गा.०४४३.०१।।	अहो जी तुम्ही नेणतेपणें। मतिमंद ज्ञानहीनें। वेडीवांकुडी बोबडीं वचनें। वंदु असे
१६७४१	जी	।।ज्ञा.गा.०४४३.०५।।	अहो जी सद्गुरु शिकविलें। निवृत्तीसी फळ आलें। ज्ञानेश्वरा भूषण फुले। उपकार तुझा
१६७४२	जी	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
१६७४३	जी	।।ज्ञा.गा.०४८६.०३।।	भिंत नाहीं काय चित्र लिहो। चित्र सरलिया तया नाहीं ठावो जी देवा
१६७४४	जी	।।ज्ञा.गा.०६५९.०२।।	बोलु अखरीच वळला भीतरीं नाहीं आला ।तो केवीं विठ्ठला पावे जी तुम्हां
१६७४५	जी	।।ज्ञा.गा.०६७६.०३।।	कल्पतरुतळवटीं जो कोणी बैसला। काय वाणी त्याला सांगिजो जी
१६७४६	जी	।।ज्ञा.गा.०८४४.०२।।	दीप गेल्यावरी कैंचा जी प्रकाश। झाका झाकी त्यास कासयाची
१६७४७	जी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
१६७४८	जी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप
१६७४९	जी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
१६७५०	जी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप

१६७५१	जी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०५।।	बुधाजी पाटील कायापूरचे। ममताईचे हाताखालचे। त्यांत जिवाजी भुलले कीं जी मायबाप
१६७५२	जी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
१६७५३	जी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
१६७५४	जी	।।ज्ञा.गा.११०३.०१।।	महेशे शक्तीसी खूण जी दाविली। हंसे लाधवीली कमळात्यना
१६७५५	जीउ	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
१६७५६	जीउ	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
१६७५७	जीऊ	।।ज्ञा.गा.०२८५.०२।।	तो दाखवावो माये धरीन त्याचे पाये। तयालागीं जीऊ आहे उतावेळु
१६७५८	जीऊ	।।ज्ञा.गा.०५६८.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु मालाथिला। निजपद पावला जीऊ शिवा
१६७५९	जीण्या	।।ज्ञा.गा.०२१०.०१।।	कल्पना वृक्षासी देखिलें। चिंतामणीस चिंतिलें। कामधेनूसी अपेक्षिलें। जीण्या जिवविलें तेंचि हरिरूप पंढरिये
१६७६०	जीत	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील
१६७६१	जीव	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
१६७६२	जीव	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
१६७६३	जीव	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
१६७६४	जीव	।।ज्ञा.गा.००७२.०३।।	तेथील प्रमाण नेणवे वेदांसी। ते जीव जंतूंसी केवीं कळे
१६७६५	जीव	।।ज्ञा.गा.००९९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिव्हाळा हृदयीं। जीवाचा जीव ठायीं एक पाही
१६७६६	जीव	।।ज्ञा.गा.०१०१.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त अवघें धन गोत। रामनामें तृप्त सकळ जीव
१६७६७	जीव	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
१६७६८	जीव	।।ज्ञा.गा.०१३२.०३।।	भुक्तिमुक्तिसुखदायक साचार। पतीत अज्ञान जीव तरले अपार
१६७६९	जीव	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा

१६७७०	जीव	।।ज्ञा.गा.०१७०.०६।।	ज्ञानदेवीं पाठ केला। हरिचा गुण गायिला। येणें कायाक्लेश गेला। जीव निवाला सर्वांगें
१६७७१	जीव	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। निःसंदेह जीव तरती
१६७७२	जीव	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१६७७३	जीव	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
१६७७४	जीव	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
१६७७५	जीव	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
१६७७६	जीव	।।ज्ञा.गा.०३८२.०१।।	सखीप्रती सखी आदरें करी प्रश्न। जीव शिव पूर्ण कैसा दिसे
१६७७७	जीव	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
१६७७८	जीव	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
१६७७९	जीव	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
१६७८०	जीव	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया

१६७८१	जीव	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
१६७८२	जीव	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
१६७८३	जीव	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
१६७८४	जीव	।।ज्ञा.गा.०४३३.०३।।	माया पडदा फुटोनि गेला। मंगल पडदा उदय जाला। जीव शिवेसि वरिला। दयानिधि
१६७८५	जीव	।।ज्ञा.गा.०४५१.०४।।	जीव शीव शेजे पंक्तिस बैसली। पंचतत्त्वांची बोली नाहीं तेथें
१६७८६	जीव	।।ज्ञा.गा.०४६३.०१।।	आत्मतेजें तेज रवितेज बिंबे। जीव शीवीं बिंबे ज्ञानतेजें
१६७८७	जीव	।।ज्ञा.गा.०५११.०२।।	अवघाचि देखिला अवघा मालवला। देखोनि निवाला जीव गे माय
१६७८८	जीव	।।ज्ञा.गा.०५३६.०३।।	सुखरूप जीव असतांचि शीव। हरपले भाव विज्ञानेंसी
१६७८९	जीव	।।ज्ञा.गा.०५६३.०२।।	तें जीव अमृत जीवास जालें। त्याहुनी एक आगळें गे माय
१६७९०	जीव	।।ज्ञा.गा.०५९३.०४।।	जीव शीव भेद कासयासी जाहले। वळखीं वहिले तिये स्थानीं
१६७९१	जीव	।।ज्ञा.गा.०५९६.०३।।	विवर्तते मी या तद्विवर्त जीव। सृष्टि कारणत्व भोग्यपर
१६७९२	जीव	।।ज्ञा.गा.०५९९.०२।।	केवीं तुज कळे सांग जीव रूपा। वृथा भ्रम बापा करितोसी
१६७९३	जीव	।।ज्ञा.गा.०६०६.०४।।	देह जीव शीव सर्वांसही साक्षी। ज्ञानदेव लक्षी परब्रह्म
१६७९४	जीव	।।ज्ञा.गा.०६०७.०२।।	शीव पूर्ण जीव भक्त अविद्यक। होय पूर्ण चोख आत्मज्ञानें
१६७९५	जीव	।।ज्ञा.गा.०६१०.०४।।	जीव तोच शीव होऊनियां ठेला। शब्द तो मुराला निशब्दांमाजीं
१६७९६	जीव	।।ज्ञा.गा.०६१५.०३।।	पांचच विषय त्रिभुवनीं असती। सर्वही भोगिती जीव शीव
१६७९७	जीव	।।ज्ञा.गा.०६२४.०४।।	तद्विवर्त जीव अविद्यक मन। संसारबंधन इयेचेनी
१६७९८	जीव	।।ज्ञा.गा.०६३०.०१।।	ईश्वर तो देव छाया ते शीव। प्रती छाया जीव तिन्ही भेद
१६७९९	जीव	।।ज्ञा.गा.०६४५.०२।।	बाहुलें तीं जीव सूत्रें तेचि जीव। मिथ्याचि माव जीव झाले
१६८००	जीव	।।ज्ञा.गा.०६४५.०२।।	बाहुलें तीं जीव सूत्रें तेचि जीव। मिथ्याचि माव जीव झाले

१६८०१	जीव	।।ज्ञा.गा.०६४५.०२।।	बाहुलें तीं जीव सूत्रें तेचि जीव। मिथ्याचि माव जीव झाले
१६८०२	जीव	।।ज्ञा.गा.०७००.०२।।	नित्य प्रळय निद्रिस्त नित्य प्रळय मृत्यु। कल्पांतीं जीव जात मायाही नाहीं तेथ
१६८०३	जीव	।।ज्ञा.गा.०७१४.०४।।	जीव शिव भेद तोंवरिच जाण। जंव आत्मखूण न पाविजे
१६८०४	जीव	।।ज्ञा.गा.०७८७.०२।।	प्रणव सैरा बापा धांवे अवघड वाटे। रिघा नवपाटे जीव जीवना
१६८०५	जीव	।।ज्ञा.गा.०८१३.०२।।	जीव जंतु कृमी मुंगी नेत्रामध्यें। वास्तव्य गोविंदें केलें पाहा
१६८०६	जीव	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
१६८०७	जीव	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
१६८०८	जीव	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
१६८०९	जीव	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
१६८१०	जीव	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
१६८११	जीव	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
१६८१२	जीव	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
१६८१३	जीवकळा	।।ज्ञा.गा.०९७७.०१।।	पिंड निर्माण जीवकळा सरिसी। गति प्रवेशीं कैसी जाली
१६८१४	जीवग्रंथी	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
१६८१५	जीवत्व	।।ज्ञा.गा.०६५४.०२।।	ब्रह्म ध्यासें स्वयें ब्रह्मचि होईजे। जीवत्व लोपिजे सहजचि
१६८१६	जीवदशा	।।ज्ञा.गा.०६५५.०२।।	मुक्ताचा सागर भरित दाही दिशा। पाही जीवदशा बुडूनि जाय
१६८१७	जीवदशामय	।।ज्ञा.गा.०८३३.०२।।	जीवदशामय अंगुष्ठ प्रमाण। तयावरी अज्ञान प्रवर्तते
१६८१८	जीवन	।।ज्ञा.गा.००१९.०३।।	सांवळें सगुण सकळां जिवांचें जीवन । घनानंद मूर्ति पाहतां हारपलें मन

१६८१९	जीवन	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
१६८२०	जीवन	।।ज्ञा.गा.००८१.०२।।	ओळलिया मेघु सावधु बोभाये। बिंदुमात्र घेई जीवन देखा
१६८२१	जीवन	।।ज्ञा.गा.०१३९.०५।।	जिवांचें जीवन मनाचें मोहन। सुखाचें साधन भक्तिज्ञानाचें अंजन
१६८२२	जीवन	।।ज्ञा.गा.०१४२.०४।।	ज्ञानदेवीं स्नान ध्यान। रामराम नारायण। इतुकेंचि पुरे अनुष्ठान। हेंचि जीवन शिवाचें
१६८२३	जीवन	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो
१६८२४	जीवन	।।ज्ञा.गा.०१५७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच हरिभक्ता जन्म होती
१६८२५	जीवन	।।ज्ञा.गा.०१७७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच जन्मा येती हरीचे दास
१६८२६	जीवन	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
१६८२७	जीवन	।।ज्ञा.गा.०२९७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवन आमुचें। नाहीं पैं साचें कुळकर्म
१६८२८	जीवन	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
१६८२९	जीवन	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
१६८३०	जीवन	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेंचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा
१६८३१	जीवन	।।ज्ञा.गा.०४६७.०१।।	आधींच तूं ज्ञान वरी जालें उन्मन। हरि हें जीवन हृदयीं आलें
१६८३२	जीवन	।।ज्ञा.गा.०५५९.०१।।	जतनेलागीं जीवन ठेविलें। स्वस्वरूपीं हारपलें ज्ञानपंथीं
१६८३३	जीवन	।।ज्ञा.गा.०५५९.०४।।	रखुमादेविवरु जगाचें जीवन। त्याचेंही मीपण गेलें विठ्ठलनामें
१६८३४	जीवन	।।ज्ञा.गा.०६७४.०१।।	तृप्ति भुकेली काय करूं गे माये। जीवनीं जीवन कैसें तान्हेजत आहे
१६८३५	जीवन	।।ज्ञा.गा.०६७९.०२।।	पृथ्वीतळ शय्या आकाश प्रावरण। भूतदया जीवन जीवभूत
१६८३६	जीवन	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
१६८३७	जीवन	।।ज्ञा.गा.०७०६.०१।।	जीवन कैसें तान्हेजत आहे। मन धालें परि न धाये
१६८३८	जीवन	।।ज्ञा.गा.०७१२.०३।।	तो जीवन अमृत जीवासि आलें। त्याहूनि एक आगळें गे माये

१६८३९	जीवन	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
१६८४०	जीवन	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
१६८४१	जीवन	।।ज्ञा.गा.०९०९.०२।।	सुमनाचें जीवन विरुळे विपायें। वियोग जालिया केहीं न साहे रे भ्रमरा
१६८४२	जीवन	।।ज्ञा.गा.०९२९.०३।।	जीवा जीवन अंतरीं। बाहेजु निर्धारीं। सर्व निरंतरीं पूर्णभरित
१६८४३	जीवन	।।ज्ञा.गा.०९५६.०५।।	सोडी रसाची सोये। नको भुलों मायामोहें। सत्रावी दोहतु जाये। जीवन भातें
१६८४४	जीवन	।।ज्ञा.गा.०९६४.०१।।	देखणें देखाल तरी हरे मन। सामावलें जीवन मुक्तरत्न रया
१६८४५	जीवन	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
१६८४६	जीवन	।।ज्ञा.गा.१०३१.०२।।	न मगे वही मोल जीवन भातें। तें द्यावें मातें पाईकपण
१६८४७	जीवन	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
१६८४८	जीवन	।।ज्ञा.गा.१०९२.०५।।	जाली नामरूपीं ऐक्यभेटी। नामरूप सार जाणोनी। जीवन संसारा जाली तुटी रया
१६८४९	जीवन	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
१६८५०	जीवनकळा	।।ज्ञा.गा.००५५.०४।।	नामामृत गोडी वैष्णवां लाधली। योगियां साधली जीवनकळा
१६८५१	जीवनकळा	।।ज्ञा.गा.०१२३.०२।।	रामकृष्णमाळा। घाला पां रे गळां। अखंड जीवनकळा। राम जपा
१६८५२	जीवनकळा	।।ज्ञा.गा.०१८३.०२।।	जाली ते विश्रांति याचकां सकळां। जीवीं जीवनकळा श्रीमूर्ति रया
१६८५३	जीवनकळा	।।ज्ञा.गा.०३२८.०२।।	आंगणीं चिंतामणी जलधरु सिंपणी । अमृत साजणी जीवनकळा
१६८५४	जीवनकळा	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मीं। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मीं। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
१६८५५	जीवनकळा	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी

१६८५६	जीवनजळीं	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
१६८५७	जीवनजळीं	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
१६८५८	जीवनमार्गु	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
१६८५९	जीवना	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
१६८६०	जीवना	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
१६८६१	जीवना	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
१६८६२	जीवना	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
१६८६३	जीवना	।।ज्ञा.गा.०७८७.०२।।	प्रणव सैरा बापा धांवे अवघड वाटे। रिघा नवपाटे जीव जीवना
१६८६४	जीवना	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
१६८६५	जीवनातें	।।ज्ञा.गा.०४२२.०३।।	तृषा लागलीया जीवनातें ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो या जिवा
१६८६६	जीवनातें	।।ज्ञा.गा.११००.०३।।	लागलिया तृषा जीवनातें वाळी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
१६८६७	जीवनालागीं	।।ज्ञा.गा.१०८४.०३।।	मृगजळें सागर भला। डोंगरे ओणवा विझविला। समुद्र तान्हेला जीवनालागीं
१६८६८	जीवनासी	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये
१६८६९	जीवनासी	।।ज्ञा.गा.०४७३.०३।।	देंठीहूनी सुटलें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरें ऐसें केलें गे माये
१६८७०	जीवनीं	।।ज्ञा.गा.०११४.०१।।	समाधीचें साधन। तें रामनाम चिंतन । चित्ता सुखसंपन्न। हर्ष जीवनीं केला
१६८७१	जीवनीं	।।ज्ञा.गा.०४१५.०४।।	रखुमादेविवरु जीवनीं जीवनु। त्याहून माझें मनु परतें देवा
१६८७२	जीवनीं	।।ज्ञा.गा.०५०२.०३।।	सुखसंवादु लागला जीवनीं जीवनु भेटला। भेटी देऊनि गुंतला मनोमंदिरीं वो माय

१६८७३	जीवनीं	।।ज्ञा.गा.०६७४.०१।।	तृप्ति भुकेली काय करूं गे माये। जीवनीं जीवन कैसें तान्हेजत आहे
१६८७४	जीवनीं	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
१६८७५	जीवनीं	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
१६८७६	जीवनु	।।ज्ञा.गा.०२८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिवींचा जीवनु। माझे मनींचे मनोरथ पुरवीं कमळनयनु गे माये
१६८७७	जीवनु	।।ज्ञा.गा.०४१५.०४।।	रखुमादेविवरु जीवनीं जीवनु। त्याहून माझें मनु परतें देवा
१६८७८	जीवनु	।।ज्ञा.गा.०५०२.०३।।	सुखसंवादु लागला जीवनीं जीवनु भेटला। भेटी देऊनि गुंतला मनोमंदिरीं वो माय
१६८७९	जीवनु	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया
१६८८०	जीवन्मुक्त	।।ज्ञा.गा.०७९८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभव ऐसा जेथें। तोचि जीवन्मुक्त संत योगी
१६८८१	जीवन्मुक्त	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
१६८८२	जीवपण	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
१६८८३	जीवबुद्धि	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ॠद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
१६८८४	जीवभूत	।।ज्ञा.गा.०६७९.०२।।	पृथ्वीतळ शय्या आकाश प्रावरण। भूतदया जीवन जीवभूत
१६८८५	जीवयोनी	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
१६८८६	जीवरुप	।।ज्ञा.गा.०६२९.०३।।	तेव्हां आत्मज्ञान अनुभव होय। अविद्यत्व जाय जीवरुप
१६८८७	जीवरूप	।।ज्ञा.गा.०६३१.०२।।	माया अविद्याभास शीव तो बिंबला। जीवरूप ठेला होऊनियां
१६८८८	जीववी	।।ज्ञा.गा.०८२२.०७।।	निखिल जें तेज ज्याचेनी अमृत। जीववी देहींत देह दैव
१६८८९	जीवशिव	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती

१६८९०	जीवशिव	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
१६८९१	जीवशिवबुद्धि	।।ज्ञा.गा.०९३७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि नित्यता समृद्धि। जीवशिवबुद्धि समाधी त्याची
१६८९२	जीवशिवसमा	।।ज्ञा.गा.००४९.०३।।	एक हरि आत्मा जीवशिवसमा। वायां तूं दुर्गमा न घालीं मन
१६८९३	जीवशिवीं	।।ज्ञा.गा.०९३८.०४।।	बाप रखुमादेविवर अभेदु हे अभिन्न। हरिरूपीं लीन जीवशिवीं
१६८९४	जीवशिवीं	।।ज्ञा.गा.०९५१.०२।।	स्नेहाची दिवाळी फेडूनि काजळी। या दीपें वोवाळी जीवशिवीं
१६८९५	जीवशिवीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
१६८९६	जीवशीव	।।ज्ञा.गा.०४६९.०३।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना योगाची धारणा। जीवशीव करूणा चक्षु दृढ करी
१६८९७	जीवशीव	।।ज्ञा.गा.०५१९.०३।।	श्रवण नयन जाति गोतपण। जीवशीव खूण आत्मपणें
१६८९८	जीवशीव	।।ज्ञा.गा.०६१७.०३।।	माया अविद्या दोन्ही उपाधी करुनी। जीवशीव दोन्ही भिन्न जाले
१६८९९	जीवा	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
१६९००	जीवा	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
१६९०१	जीवा	।।ज्ञा.गा.०२७२.०१।।	जीवाचिया जीवा प्रेमभावाचिया भावा। तुज वांचुनी केशवा अनु नावडे
१६९०२	जीवा	।।ज्ञा.गा.०२७६.०३।।	दहिंभाताची उंडी लावीन तुझ्या तोंडीं। जीवा पढिये त्याची गोडी सांग वेगीं
१६९०३	जीवा	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
१६९०४	जीवा	।।ज्ञा.गा.०५५६.०२।।	तें अनुपम्य कैसेंनि सांगावें। जीवा चोरूनि भोगिजे तें जीवें
१६९०५	जीवा	।।ज्ञा.गा.०८४३.०१।।	लक्ष चौऱ्यांशी येऊनियां प्रती। कोटी फेरे होती कोटी जीवा
१६९०६	जीवा	।।ज्ञा.गा.०९२९.०३।।	जीवा जीवन अंतरीं। बाहेजु निर्धारीं। सर्व निरंतरीं पूर्णभरित
१६९०७	जीवा	।।ज्ञा.गा.०९६६.०२।।	जीवा जाणवेना जीवा जाणवेना। जिवाचें वर्म तें जीवा चोजवेना
१६९०८	जीवा	।।ज्ञा.गा.०९६६.०२।।	जीवा जाणवेना जीवा जाणवेना। जिवाचें वर्म तें जीवा चोजवेना

१६९०९	जीवा	।।ज्ञा.गा.०९६६.०२।।	जीवा जाणवेना जीवा जाणवेना। जिवाचें वर्म तें जीवा चोजवेना
१६९१०	जीवा	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
१६९११	जीवां	।।ज्ञा.गा.००६८.०२।।	रामकृष्ण नाम सर्व दोषां हरण। जड जीवां तारण हरि एक
१६९१२	जीवां	।।ज्ञा.गा.०७७५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देवा ऐसी ज्योती। अर्धमात्रा उत्पत्ति सर्वां जीवां
१६९१३	जीवां	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
१६९१४	जीवांचा	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
१६९१५	जीवांसी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
१६९१६	जीवाचा	।।ज्ञा.गा.००९९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिव्हाळा हृदयीं। जीवाचा जीव ठायीं एक पाही
१६९१७	जीवाचा	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
१६९१८	जीवाचिया	।।ज्ञा.गा.०२७२.०१।।	जीवाचिया जीवा प्रेमभावाचिया भावा। तुज वांचुनी केशवा अनु नावडे
१६९१९	जीवाचिया	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
१६९२०	जीवाचिया	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
१६९२१	जीवाची	।।ज्ञा.गा.०७६३.०३।।	पक्व फळ अहं सोहं गोडी त्याची। सेवितां जीवाची आस पुरे
१६९२२	जीवाचे	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
१६९२३	जीवाचें	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो
१६९२४	जीवातें	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो

१६९२५	जीवापासुनिया	।।ज्ञा.गा.१०९९.०१।।	तुझी आण वाहिन गा देवराया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
१६९२६	जीवापासुनिया	।।ज्ञा.गा.१०९९.०२।।	कानडिया विठोबा कानडिया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
१६९२७	जीवापासुनिया	।।ज्ञा.गा.१०९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
१६९२८	जीवाला	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
१६९२९	जीवास	।।ज्ञा.गा.०३८४.०२।।	ऐसा हा उपदेश सखी सांगे जीवास। झणी कासावीस होसी बाई
१६९३०	जीवास	।।ज्ञा.गा.०५६३.०२।।	तें जीव अमृत जीवास जालें। त्याहुनी एक आगळें गे माय
१६९३१	जीवासाठीं	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
१६९३२	जीवासि	।।ज्ञा.गा.०७१२.०३।।	तो जीवन अमृत जीवासि आलें। त्याहूनि एक आगळें गे माये
१६९३३	जीवासी	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
१६९३४	जीवाहूनि	।।ज्ञा.गा.०९०७.०२।।	मित्रत्व करा जीवाहूनि वेगळें। पढियंते आगळें प्रेम जाण
१६९३५	जीवित	।।ज्ञा.गा.०९४८.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त गुरु धर्म वित्त। अवघें जीवित हरि केला
१६९३६	जीवित्व	।।ज्ञा.गा.०१४८.०३।।	ज्ञानध्यान हेचि सार। रामनाम निरंतर। तेणें तरलों भवसागर। धन्य जीवित्व आमुचे
१६९३७	जीवित्व	।।ज्ञा.गा.०३०४.०१।।	जियेचा अंबुला रूसुनीयां जाये। तयेचें जीवित्व जळो गे माय
१६९३८	जीवित्वा	।।ज्ञा.गा.१०३५.०३।।	वित्त नाहीं गाठी जीवित्वा आटी। उघडी पाठी हींव वाजे
१६९३९	जीवित्वेंसी	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
१६९४०	जीवीं	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची ह्रदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
१६९४१	जीवीं	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
१६९४२	जीवीं	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि ह्रदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा
१६९४३	जीवीं	।।ज्ञा.गा.०१८३.०२।।	जाली ते विश्रांति याचकां सकळां। जीवीं जीवनकळा श्रीमूर्ति रया
१६९४४	जीवीं	।।ज्ञा.गा.०२४४.०५।।	ज्ञानदेवा जीवीं कृष्ण चिरंजीवी। गोपाळ रंजवी प्रेमभक्तां

१६९४५	जीवीं	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
१६९४६	जीवीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
१६९४७	जीवीं	।।ज्ञा.गा.०५३२.०१।।	सतता वसोनी मायेसी पर। विज्ञान हें घर जीवीं वसे
१६९४८	जीवीं	।।ज्ञा.गा.०६५७.०६।।	अपार अधिष्ठानी सत्य ही अभंगी। जाणूनियां वेगीं जीवीं धरा
१६९४९	जीवीं	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
१६९५०	जीवीं	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
१६९५१	जीवींचा	।।ज्ञा.गा.०२८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
१६९५२	जीवींचा	।।ज्ञा.गा.०९०७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
१६९५३	जीवींची	।।ज्ञा.गा.०२२०.०१।।	माझे जीवींची आवडी। पंढरपुरा नेईन गुढी
१६९५४	जीवु	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
१६९५५	जीवू	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि हृदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा
१६९५६	जीवूं	।।ज्ञा.गा.०७०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचे पाये । विसंबला क्षण माझा जीवूं जाऊं पाहे
१६९५७	जीवें	।।ज्ञा.गा.०२११.०६।।	कायावाचामनें जीवें सर्वस्वें उदार। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचा वारिकर
१६९५८	जीवें	।।ज्ञा.गा.०२७२.०२।।	जीवें अनुसरलिये अझुनी कां नये। वेगीं आणावा तो सये प्राणु माझा
१६९५९	जीवें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
१६९६०	जीवें	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
१६९६१	जीवें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
१६९६२	जीवें	।।ज्ञा.गा.०४१८.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे तूंतें जीवें वोवाळिलें। शिर निरोपिलें तुझ्या चरणीं

१६९६३	जीवें	।।ज्ञा.गा.०४६०.०५।।	देते घेते जीवें नुरेचि शेखीं। शिवमय खोपी समरसीं
१६९६४	जीवें	।।ज्ञा.गा.०५५६.०२।।	तें अनुपम्य कैसेंनि सांगावें। जीवा चोरूनि भोगिजे तें जीवें
१६९६५	जीवें	।।ज्ञा.गा.०६७८.०१।।	परे पडे मिठी तेथें बोलणेंचि नुठी। आवडी गिळूनियां आतां जीवें नाहीं तुटी
१६९६६	जीवें	।।ज्ञा.गा.०६७८.०३।।	निवृत्तिदासा सन्निधान दुरी। आवडी गिळुनी आतां जीवें नाहीं उरी
१६९६७	जीवें	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया
१६९६८	जीवें	।।ज्ञा.गा.१०३२.०१।।	देह दंडुनी पाईक अनुसरला जीवें। तव स्वामियाचें गूज हातासी आलें
१६९६९	जीवेंभावें	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
१६९७०	जीवेंभावेंसी	।।ज्ञा.गा.०४४९.०५।।	अष्टमा अष्ट सिद्धी अष्टांग नेमेशीं। तें जीवेंभावेंसी तूंचि होसी
१६९७१	जीवेसि	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
१६९७२	जीहीं	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
१६९७३	जुंझ	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
१६९७४	जुंझशील	।।ज्ञा.गा.०८७७.०४।।	रोहिणीचें वारु आणिसी बैसावया। कैचें वारु काय जुंझशील वायां
१६९७५	जुंझी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
१६९७६	जुग	।।ज्ञा.गा.०५०५.०१।।	जुगादीचें जुग युगादीचें युग। लक्षाआदि लक्ष मावळलें गे माये
१६९७७	जुगाच्या	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें
१६९७८	जुगादीचा	।।ज्ञा.गा.०९०२.०२।।	जतन करी रे जिवाचीया जिवा। सांगतसे ठेवा जुगादीचा
१६९७९	जुगादीचें	।।ज्ञा.गा.०५०५.०१।।	जुगादीचें जुग युगादीचें युग। लक्षाआदि लक्ष मावळलें गे माये
१६९८०	जुगुतमों	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी
१६९८१	जुगें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
१६९८२	जुती	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
१६९८३	जुनघडा	।।ज्ञा.गा.०५७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु जुनाट जुनघडा। तोहि म्यां सांडिला अरूपसंगें

१६९८४	जुनाट	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
१६९८५	जुनाट	।।ज्ञा.गा.०५७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु जुनाट जुनघडा। तोहि म्यां सांडिला अरूपसंगें
१६९८६	जुनाटचि	।।ज्ञा.गा.०६५४.०४।।	जुनाटचि आहे जाणा सोयरिक। माया उपाधिक भ्रमलाशी
१६९८७	जुनाटची	।।ज्ञा.गा.०६१७.०२।।	देहभास नित्य नूतन भासती। शुद्ध स्वयंज्योती जुनाटची
१६९८८	जुनें	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
१६९८९	जुन्या	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
१६९९०	जे	।।ज्ञा.गा.००६१.०३।।	हरि हरि हरि हा मंत्र शिवाचा। म्हणती जे वाचा तया मोक्ष
१६९९१	जे	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थीं। जे अनुसरलें ते कृतार्थी। भवपंथा मुकलें
१६९९२	जे	।।ज्ञा.गा.०११८.०४।।	ज्ञानदेवें अनुमानलें। मग भक्तिसुख साधलें। रामकृष्ण उच्चारिले। जे तारक तिहीं लोकीं
१६९९३	जे	।।ज्ञा.गा.०१२१.०३।।	जे गंगोदकाहुनी निकें। गोडी अमृत जालें फिकें
१६९९४	जे	।।ज्ञा.गा.०१५७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे विठ्ठल जे भजती। जन्मा न येती भाक माझी
१६९९५	जे	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
१६९९६	जे	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
१६९९७	जे	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
१६९९८	जे	।।ज्ञा.गा.०१७०.०१।।	परस्परें वोळखी वेदीं । शास्त्र बोले भवभेदी। जे पावले परमानंदीं। तेणें त्रिशुद्धि उद्धरले
१६९९९	जे	।।ज्ञा.गा.०१७७.०३।।	विविधा मति भक्ति जे करिती। ते अंतीं नव्हती संसार बापा
१७०००	जे	।।ज्ञा.गा.०१७७.०६।।	संत वैष्णव हरिदासा जे नर निंदिती। ते वरपडे होती प्रेमकिंकर
१७००१	जे	।।ज्ञा.गा.०१७७.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे विव्हळी जे भजती। ते जन्मा न येती भाक माझी
१७००२	जे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०१।।	यम म्हणे दूतांप्रति। जे एकादशी करिती। तया नाणावे पुढती। ते हरिदास विष्णूचे
१७००३	जे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०६।।	बाप रखुमादेवीवर। ऐसा आहे निर्धार। जे स्मरताति निरंतर। ते तरती सर्वथा
१७००४	जे	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
१७००५	जे	।।ज्ञा.गा.०१९४.०२।।	रामकृष्ण नारायण। ऐसे करिती जे स्मरण। त्यांचे वंदावे चरण। साष्टांगें निजभावेसी
१७००६	जे	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ

१७००७	जे	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ
१७००८	जे	।।ज्ञा.गा.०२११.०४।।	ऐसे जे जन्मोनी नर भोगिती अघोर। न करिती तीर्थयात्रा तया नरकीं बिढार
१७००९	जे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
१७०१०	जे	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
१७०११	जे	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
१७०१२	जे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
१७०१३	जे	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
१७०१४	जे	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर
१७०१५	जे	।।ज्ञा.गा.०५२१.०१।।	मृत्यूचेनि मापें जे जे गेले प्राणी। तयाची शिराणी यम करी
१७०१६	जे	।।ज्ञा.गा.०५२१.०१।।	मृत्यूचेनि मापें जे जे गेले प्राणी। तयाची शिराणी यम करी
१७०१७	जे	।।ज्ञा.गा.०५८८.०२।।	धैर्याचे मंडप तेचि स्तंभ जाले। कोंभ जे निघाले परिणामा
१७०१८	जे	।।ज्ञा.गा.०५९०.०४।।	विवेक वैराग्य बोध क्षमा शांति। राखिली संपत्ति दैविकी जे
१७०१९	जे	।।ज्ञा.गा.०६१६.०५।।	सज्जनादुर्जनातीत जे निर्जन। तेथें संमर्जन ज्ञानेश्वर
१७०२०	जे	।।ज्ञा.गा.०६१९.०४।।	काम क्रोध लोभ जे का न शिवती। तेचि ओळखी सद्गुरु जाण
१७०२१	जे	।।ज्ञा.गा.०६२६.०१।।	मुक्तत्वाची भ्रांती जे कांहीं धरिती। तेचि बद्ध होती निश्चयेंशी
१७०२२	जे	।।ज्ञा.गा.०६२६.०३।।	देहीं ग्रासूनियां राहती जे सुखी। तेचि ते पारखी आत्मतत्त्वीं
१७०२३	जे	।।ज्ञा.गा.०६३५.०३।।	जे का पारंगत श्रेष्ठ भागवत। चळचळां कांपत काळ तया
१७०२४	जे	।।ज्ञा.गा.०६४५.०३।।	तेथें कैंचें मुक्त मुळीं नाहीं बद्ध। सर्वही अबद्ध दिसे जे का
१७०२५	जे	।।ज्ञा.गा.०६४८.०२।।	अनापेक्ष सुचि जे का उदासीन। अमानत्व जाण त्यासी लाभे

१७०२६	जे	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
१७०२७	जे	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
१७०२८	जे	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
१७०२९	जे	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
१७०३०	जे	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
१७०३१	जे	।।ज्ञा.गा.०७२४.०४।।	आत्मरूपीं क्रिया जे कोणी अर्पिती। तेचि मुक्त होती निश्चयेसी
१७०३२	जे	।।ज्ञा.गा.०८०७.०२।।	अवस्था हे चारी संयोगचि एव। शून्य जे नि:शंक आत्मज्योती
१७०३३	जे	।।ज्ञा.गा.०८३१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची जे ज्योती। ब्रह्मरंध्रीं वस्ती परमात्मयाची
१७०३४	जे	।।ज्ञा.गा.०८४४.०१।।	मोक्ष मेल्या पाठीं आम्हांसी होईल। ऐसें जे म्हणतील अतिमूर्ख
१७०३५	जे	।।ज्ञा.गा.०८९३.०१।।	कानीं घालूनियां बोटें। नाद जे पाहावें । न दिसतां जाणावें। नऊ दिवस
१७०३६	जे	।।ज्ञा.गा.०९८६.१६।।	यातना जे तुटे तो उपाय कीजे। सर्वत्रासी दीजे अन्नदान
१७०३७	जे	।।ज्ञा.गा.०९८६.१८।।	ओंकाराचे मूळ पाहिलें जे ठाईं। मग त्याचे पायीं लीन व्हावें
१७०३८	जे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
१७०३९	जे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
१७०४०	जे	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
१७०४१	जे	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय

१७०४२	जे	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होई परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
१७०४३	जे	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होई परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
१७०४४	जे	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होई परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
१७०४५	जे	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
१७०४६	जे	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
१७०४७	जे	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी। आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
१७०४८	जे	।।ज्ञा.गा.१०७७.०१।।	ऐसा गे माये कैसा योगी। जे ठाई जन्मला तो ठाव भोगी
१७०४९	जे	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
१७०५०	जे	।।ज्ञा.गा.११०३.०६।।	बिंबाचेच अंगीं बिंब तें निघोट। वस्तु जे अविट तेज:पुंज
१७०५१	जे	।।ज्ञा.गा.११०५.०१।।	ऐसा गे! माय! कैसा हा योगी?। जे ठायीं जन्मला तो ठाय भोगी
१७०५२	जें	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
१७०५३	जें	।।ज्ञा.गा.०१०३.०२।।	जें नाटे तें नाम चित्तीं। रखुमादेवीपति श्रीविठ्ठलाचें
१७०५४	जें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०३।।	जें धुरुसी आठवलें। तेंचि उपमन्यें घोकिलें। तेंचि गजेंद्रा लाधलें। हित जालें तयांचें
१७०५५	जें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०१।।	जें शंभूनें धरिलें मानसीं । तेंचि उपदेशिलें गिरिजेसी
१७०५६	जें	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
१७०५७	जें	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
१७०५८	जें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०३।।	जें माये अविद्ये वेगळें। गुणत्रया नातळे। काळें गोरें ना सावळें। निर्धारितां नेणवे
१७०५९	जें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा
१७०६०	जें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा
१७०६१	जें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०५।।	जें रूपा अरूपा वेगळें। सहस्रनामांहूनि आगळें। परम कृपेचें कोवळें। क्रियाकर्माविरहित
१७०६२	जें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें। तें पंढरिये प्रगटलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। नामें आथिलें चोखडें रया

१७०६३	जें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें ।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
१७०६४	जें	।।ज्ञा.गा.०२१९.०१।।	जें येथें होतें तें तेथें नाहीं। ठाईंच्या ठाईं हारपलें
१७०६५	जें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
१७०६६	जें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०७।।	शकटा अंगीं जें उमटलें। तेंचि बळिपृष्ठीं शोभलें
१७०६७	जें	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
१७०६८	जें	।।ज्ञा.गा.०३४७.०१।।	जें ब्रह्मीं पाहतां मन न सिरे कोठें। ऐसियाचे पेठे मज उभें केलें
१७०६९	जें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
१७०७०	जें	।।ज्ञा.गा.०४१८.०१।।	पावलों जी म्हणे देखिलें जें देखणें। गेली आधीं तेणें दृष्टि माझी
१७०७१	जें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०१।।	जें अगम्याचें ध्यान। जें मनाचें मनन। जें पुण्याचें पावन। वस्तुरूप
१७०७२	जें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०१।।	जें अगम्याचें ध्यान। जें मनाचें मनन। जें पुण्याचें पावन। वस्तुरूप
१७०७३	जें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०१।।	जें अगम्याचें ध्यान। जें मनाचें मनन। जें पुण्याचें पावन। वस्तुरूप
१७०७४	जें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०३।।	जें गुह्याचें मौन्यमाळा। तें मज केलें करतळामळा। अचळादि अचळा। सुख असें
१७०७५	जें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०५।।	जें जग दिसे गांजिलें। तें शेवटीं ब्रह्म जालें। परमदशेसी आलें। अतिवैभवाच्या
१७०७६	जें	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
१७०७७	जें	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
१७०७८	जें	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
१७०७९	जें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
१७०८०	जें	।।ज्ञा.गा.०५९४.०१।।	जें जें पाहूं जाय सुमनें करुनी। अदृश्य होउनी तेंचि लपे
१७०८१	जें	।।ज्ञा.गा.०५९४.०१।।	जें जें पाहूं जाय सुमनें करुनी। अदृश्य होउनी तेंचि लपे

१७०८२	जें	।।ज्ञा.गा.०५९६.०१।।	घटु जें जें होय आधींच गगन। राहे पैं व्यापून वेगळेंची
१७०८३	जें	।।ज्ञा.गा.०५९६.०१।।	घटु जें जें होय आधींच गगन। राहे पैं व्यापून वेगळेंची
१७०८४	जें	।।ज्ञा.गा.०५९६.०२।।	मायोपाधी सृष्टि जें जें कांहीं होत। चैतन्य व्यापित त्याची माजीं
१७०८५	जें	।।ज्ञा.गा.०५९६.०२।।	मायोपाधी सृष्टि जें जें कांहीं होत। चैतन्य व्यापित त्याची माजीं
१७०८६	जें	।।ज्ञा.गा.०६०४.०२।।	ब्रह्मरस सुख जें कांहीं प्राशिती। तैसेंचि हे होती अनुभवें
१७०८७	जें	।।ज्ञा.गा.०६०४.०४।।	सूक्ष्मीं भासे जें का तेंचि स्थूळीं घडे। पाहतां निवाडे भेद नाहीं
१७०८८	जें	।।ज्ञा.गा.०६२५.०१।।	पाहणें जें कांहीं त्याशीं मुळीं पाहें। मग सुखी राहे योगीराया
१७०८९	जें	।।ज्ञा.गा.०६३०.०३।।	जें अनिर्वचनीय तें मूळ प्रकृति। ब्रह्मा ऐशी शक्ति तियेचि पैं
१७०९०	जें	।।ज्ञा.गा.०६३५.०१।।	चोहटा मिष्टान्न जें कांहीं सांडलें। सुनियाशी झालें सुकाळ पैं
१७०९१	जें	।।ज्ञा.गा.०६५९.०३।।	मन बुद्धीसी जें आद्य तयासी जें वेद्य। कळिकाळा कवळेना संधि जोडुनि जाये
१७०९२	जें	।।ज्ञा.गा.०६५९.०३।।	मन बुद्धीसी जें आद्य तयासी जें वेद्य। कळिकाळा कवळेना संधि जोडुनि जाये
१७०९३	जें	।।ज्ञा.गा.०६८१.०१।।	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।
१७०९४	जें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
१७०९५	जें	।।ज्ञा.गा.०६९७.०८।।	निवृत्तिदास म्हणे ज्याचें तो जाणे। आतां जें बोलणें तोचि शीण
१७०९६	जें	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
१७०९७	जें	।।ज्ञा.गा.०७१३.०२।।	नाठवेचि कांहीं देवभक्तपण। सागरीं लवण मेळवी जें
१७०९८	जें	।।ज्ञा.गा.०७१४.०२।।	जें जें पाहूं जाये ब्रह्मचि तें दिसे। अन्यथा हें नसे सर्वथैव
१७०९९	जें	।।ज्ञा.गा.०७१४.०२।।	जें जें पाहूं जाये ब्रह्मचि तें दिसे। अन्यथा हें नसे सर्वथैव
१७१००	जें	।।ज्ञा.गा.०७३६.०१।।	आकाश जें दिसे दृष्टीचिया पोटीं। शून्यत्वासी घोटीं चैतन्यांत
१७१०१	जें	।।ज्ञा.गा.०७५७.०१।।	शून्याचें जें बीज योगीयांचें गुज। स्वानंदाचें निजब्रह्म रया
१७१०२	जें	।।ज्ञा.गा.०७५९.०६।।	सलोकता मुक्ती आदी तिन्ही वर। वसतें जें घर योगीयांचें
१७१०३	जें	।।ज्ञा.गा.०७६१.०३।।	बिंदूचें जें मूळ प्रणवाचें फळ। योगियाचे खेळ तेच ठायीं
१७१०४	जें	।।ज्ञा.गा.०७६४.०३।।	अक्षय अक्षर क्षरविरहीत साजे। ज्ञानाचें जें ओझें चालेचिना
१७१०५	जें	।।ज्ञा.गा.०७६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे जें मूळ। सत्रावी केवळ शुद्धरूप

१७१०६	जें	।।ज्ञा.गा.०७९१.०२।।	प्रणव जें गुह्य ऋषि योगियांचे। सर्वांवरिष्ठा साचें वेद आज्ञा
१७१०७	जें	।।ज्ञा.गा.०८०५.०४।।	अणूचें जें अग्र ऐसा तेथ मार्ग। औटपीठीं सवेग जावें वरी
१७१०८	जें	।।ज्ञा.गा.०८२२.०७।।	निखिल जें तेज ज्याचेनी अमृत। जीववी देहींत देह दैव
१७१०९	जें	।।ज्ञा.गा.०८२३.०२।।	औटहाट प्रमाण सत्य कीं हें जाण। त्यांतील जें स्थान ऐकें एक
१७११०	जें	।।ज्ञा.गा.०८३१.०१।।	सुनीळ जें ब्रह्म बिंब सत्रावीचें। विश्वरूप चैतन्य महाकारणीं
१७१११	जें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
१७११२	जें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
१७११३	जें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
१७११४	जें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
१७११५	जें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
१७११६	जें	।।ज्ञा.गा.०८७३.०२।।	जें जेथें होतें तेंचि तेथें नाहीं। परतोनी काई पाहातोसी
१७११७	जें	।।ज्ञा.गा.०८९३.०३।।	डोळां घालोनियां बोट चक्र जें पाहावें। न दिसतां जाणावें पांच दिवस
१७११८	जें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
१७११९	जें	।।ज्ञा.गा.०९६८.०४।।	जें तपाव्रताचे ठायीं तें तेथेंचि पाहीं। परी तें ठायींच्या ठायीं म्हणे ज्ञानदेवो
१७१२०	जें	।।ज्ञा.गा.०९७३.०१।।	मन मुरे मग जें उरे। तें तूं कां रे सेवीसिना

१७१२१	जें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
१७१२२	जें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
१७१२३	जें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
१७१२४	जें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
१७१२५	जेऊं	।।ज्ञा.गा.००९०.०३।।	पाहाते निमते सरे हंसगती। हरीची पंगती जेऊं बैसो
१७१२६	जेऊनियां	।।ज्ञा.गा.०६८८.०२।।	जेवणार भला जेऊनियां धाला। योगी जो निवाला परमहंस
१७१२७	जेणें	।।ज्ञा.गा.००११.०५।।	जो मनबुद्धिसी अगोचर । तोचि झाला चराचर । हा आत्मसुखाचा विचार । अपविस्तार केला जेणें
१७१२८	जेणें	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
१७१२९	जेणें	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
१७१३०	जेणें	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
१७१३१	जेणें	।।ज्ञा.गा.०१७३.०३।।	रामनामाची सांगडी। जेणें केली पखडी। तो तुटला ये बांदवडी। सर्व संसारापासुनी
१७१३२	जेणें	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला
१७१३३	जेणें	।।ज्ञा.गा.०२११.०१।।	जोडूनियां जोडी जेणें हुंडारिली दुरी। भिकेची आवडी तया नावडे पंढरी
१७१३४	जेणें	।।ज्ञा.गा.०२४६.११।।	सर्वही व्यसनें दवडूनि उदित जालासे नर। वासनावेश्येचा जेणें त्यजिला व्यापार
१७१३५	जेणें	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
१७१३६	जेणें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
१७१३७	जेणें	।।ज्ञा.गा.०४३९.०३।।	वैराग्ययुक्तिचें फळ। बीज तैसें पाहिजे फळ। जेणें आपुले बोध विशाळ। पाल्हाळ ती
१७१३८	जेणें	।।ज्ञा.गा.०४९४.०३।।	बोलों जातां जेणें जिव्हाचि खादली। पाहातां पाहातां नेली चर्मदृष्टि

१७१३९	जेणें	।।ज्ञा.गा.०४९४.०४।।	दांतेविण जेणें स्थूळदेह खादले। शस्त्रेंविण छेदिले लिंगदेह
१७१४०	जेणें	।।ज्ञा.गा.०५९३.०१।।	ऐक रे सुमना बोधीन सुज्ञान। मायिक बंधन तुटे जेणें
१७१४१	जेणें	।।ज्ञा.गा.०६४९.०१।।	योग तो कठीण साधितां साधेना। जेणें गा चिद्घना न पाविजे
१७१४२	जेणें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
१७१४३	जेणें	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
१७१४४	जेणें	।।ज्ञा.गा.०९००.०१।।	नाद भेद सिद्ध अवघेची विरुद्ध। जेणें तुटे भेद तेंची जपे
१७१४५	जेणें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
१७१४६	जेणें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
१७१४७	जेणें	।।ज्ञा.गा.०९४६.०१।।	असार घेईंजे सार पारखूनियां विचार। जेणें तुटे येरझार मरणजन्मीं
१७१४८	जेणें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निववविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
१७१४९	जेणें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
१७१५०	जेणें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
१७१५१	जेणें	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
१७१५२	जेणें	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भी काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
१७१५३	जेणें	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी

१७१५४	जेणें	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
१७१५५	जेणें	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्मे जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
१७१५६	जेणें	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
१७१५७	जेणें	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
१७१५८	जेणें	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
१७१५९	जेणें	।।ज्ञा.गा.११०३.०२।।	सनकादिक मुनि जेणें सुखावले। योगी आनंदले युगायुगीं
१७१६०	जेणें	।।ज्ञा.गा.११०५.०३।।	आचार सांडोनी झालासे भ्रष्ट। मावशीसीं जेणें लाविला पाट
१७१६१	जेणें	।।ज्ञा.गा.११०५.०५।।	पितयाचा अंश घेऊनी आला। मातेसि जेणें उपभोग केला
१७१६२	जेणेंसि	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
१७१६३	जेथ	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
१७१६४	जेथ	।।ज्ञा.गा.०२९९.०८।।	त्रिकाळ ध्यान त्रिकाळ मन हरपले जेथ। पुरली मनकामना वैकुंठ प्रकट आपणची नाथ
१७१६५	जेथ	।।ज्ञा.गा.०५४५.०१।।	नादबिंब कळा ज्योतिस्वरूपीं विलया जाती। श्रुति नेति नेति म्हणती जेथ
१७१६६	जेथ	।।ज्ञा.गा.०७३४.०२।।	ब्रह्म ज्योतिरूप विसावलें जेथ। अनुभव साद्यंत पहा तुम्हीं
१७१६७	जेथ	।।ज्ञा.गा.०७६४.०२।।	निशी दिवस दोन्ही नाहीं जेथ बा रे। अर्धमात्रेवरी लक्ष ठेवीं
१७१६८	जेथ	।।ज्ञा.गा.०७६७.०१।।	पाणियाचें मोतीं ज्योती वसे जेथ। महाकारण साद्यंत पाहा तुम्ही
१७१६९	जेथ	।।ज्ञा.गा.०७६८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे याहूनि आणिक। बोलाचें कवतुक जेथ नाहीं
१७१७०	जेथ	।।ज्ञा.गा.०७७०.०२।।	भेदून अभेद अभेदुनी भेद। सच्चिदानंद जेथ नाहीं
१७१७१	जेथ	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
१७१७२	जेथ	।।ज्ञा.गा.०७८२.०१।।	दशमद्वार अग्र शून्य सूक्ष्म गगनीं। जेथ असे उन्मनी अखिल रूपें
१७१७३	जेथ	।।ज्ञा.गा.०७८२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे शून्यांतील रूप। अनंत ब्रह्मांडें जेथ आहाती

१७१७४	जेथ	।।ज्ञा.गा.०७९९.०२।।	आधार नाहीं जेथ निराधार वर्तती। निराधार न म्हणती आपणा लागीं
१७१७५	जेथ	।।ज्ञा.गा.०८३०.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट श्रीहाटातीत। महाकारणाची मात जेथ नाहीं
१७१७६	जेथ	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
१७१७७	जेथ	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
१७१७८	जेथींचा	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
१७१७९	जेथींचा	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
१७१८०	जेथींच्या	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
१७१८१	जेथील	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
१७१८२	जेथुनी	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
१७१८३	जेथूनियां	।।ज्ञा.गा.०३२९.०४।।	सूर्यकर रश्मी चंद्र अहमस्मी । प्रकट झाल्या रश्मी जेथूनियां
१७१८४	जेथें	।।ज्ञा.गा.०००५.०१।।	सत्य ज्ञानानंत गगनाचें प्रावर्ण । नाहीं रूप गुण वर्ण जेथें
१७१८५	जेथें	।।ज्ञा.गा.००११.०१।।	प्रथम नमूं तो गुरुदेवो । जेथें निमाले भावाभावो । अनादि स्वरूप स्वयमेवो । तो आदिदेवो नमियेला
१७१८६	जेथें	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
१७१८७	जेथें	।।ज्ञा.गा.०१२५.०१।।	यमधर्म सांगे दूता। परिसावी निजकथा। जेथें रामनाम वार्ता। तया देशा न वजावें
१७१८८	जेथें	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
१७१८९	जेथें	।।ज्ञा.गा.०१२५.०६।।	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती

१७१९०	जेथें	।।ज्ञा.गा.०१४५.०१।।	धर्म वसे जेथें। सर्व कार्य होय तेथें। पित्यासहित मनोरथें। सिद्धि पावेल सर्वथा
१७१९१	जेथें	।।ज्ञा.गा.०१९४.०५।।	यालागी संतांचा मेळा। देखाल जेथें डोळां। तया नमस्कार सकळां। ते वेगीं वंदावें
१७१९२	जेथें	।।ज्ञा.गा.०३१७.०२।।	जेथें ठाव ना ठेवणी निघाली कोनी । तेथें सुईणी हात नाहीं
१७१९३	जेथें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०६।।	जेथें पाहें तेथें तूंचि दिससी। लपोनियां अबोला कासया धरिसी
१७१९४	जेथें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
१७१९५	जेथें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
१७१९६	जेथें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०३।।	सद्गुरु बोलाचा विश्वास। मानस स्थीरावुनि परिस। जेथें ध्यानाचा अवकाश आकाश। फावलिया
१७१९७	जेथें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०३।।	जेथें दृष्टी दृष्टीस हरपली। कितेक ममता येकली। तेथें पाहिजे गुरुकिल्ली। तरीच सुखिया
१७१९८	जेथें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०२।।	जेथें शून्यचि मावळलें तेथें काय उरलें। हेंचि सांगे एके बोले मजपाशीं
१७१९९	जेथें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०५।।	जेथें अनुभवचि नाहीं तेंचि तूं पाहीं। स्वानुभवीं राहीं तुझा तूंचि
१७२००	जेथें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर
१७२०१	जेथें	।।ज्ञा.गा.०६४१.०२।।	पर्जन्याच्या धारा भूमिवीण पडे। जेथें बुद्धि उडे समूळची
१७२०२	जेथें	।।ज्ञा.गा.०६४९.०४।।	जेथें जेथें मन धांवोनियां जाय। तेथें गुरूचे पाय वसवावे
१७२०३	जेथें	।।ज्ञा.गा.०६४९.०४।।	जेथें जेथें मन धांवोनियां जाय। तेथें गुरूचे पाय वसवावे
१७२०४	जेथें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०३।।	जेथें जाय तेथें मौन्यचि पडिलें। बोलवेना पुढें काय करूं
१७२०५	जेथें	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे
१७२०६	जेथें	।।ज्ञा.गा.०७३६.०४।।	ज्ञानदेवाचा अर्थ कूटस्थ परिपूर्ण। अपूर्णही पूर्ण होय जेथें
१७२०७	जेथें	।।ज्ञा.गा.०७३७.०१।।	सहस्त्रदळ ब्रह्मरंध्र ज्याचें घर। सत्रावी निरंतर वसे जेथें
१७२०८	जेथें	।।ज्ञा.गा.०७४७.०३।।	वृत्ति झेंपावली आनंद झाला सैरा। सत्रावी येरझारा करी जेथें
१७२०९	जेथें	।।ज्ञा.गा.०७४८.०४।।	वायुचक्र अनुहात हृदय असे एक। प्राणासी निःशंक जेथें नेई
१७२१०	जेथें	।।ज्ञा.गा.०७४८.०६।।	सहस्त्रदळीं ब्रह्मरंध्र शोभतसे निळें। प्रकाशाचे उमाळें जेथें असती
१७२११	जेथें	।।ज्ञा.गा.०७५४.०३।।	ज्ञानदेव ध्यान धरिलें पुढती। त्रैलोक्याची वस्ती असे जेथें
१७२१२	जेथें	।।ज्ञा.गा.०७५७.०२।।	त्रिगुण त्रिविध तो सच्चिदानंद। शब्दाचा अनुवाद नसे जेथें
१७२१३	जेथें	।।ज्ञा.गा.०७५८.०३।।	असिपदीं आनंद प्रियरूप जाण। ध्यानाचें कारण जेथें नाहीं

१७२१४	जेथें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०२।।	सोहमस्मीचें छंदें परिपूर्ण । विज्ञान हें खूण जेथें नाहीं
१७२१५	जेथें	।।ज्ञा.गा.०७६७.०२।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति जेथें उद्भव तिचा । योगीराम ज्याचा अधिकारी
१७२१६	जेथें	।।ज्ञा.गा.०७९०.०१।।	पश्चिममार्ग बापा प्रणव कीं हे सांग । जेथें असे महालिंग तेजोमय
१७२१७	जेथें	।।ज्ञा.गा.०७९८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभव ऐसा जेथें । तोचि जीवन्मुक्त संत योगी
१७२१८	जेथें	।।ज्ञा.गा.०८०२.०५।।	पश्चिम मार्ग तेथुनी ऊर्ध्व उंच गगनीं । जेथें एक कामिनी एकलीच
१७२१९	जेथें	।।ज्ञा.गा.०८३०.०१।।	तूर्या तें महाकारण नाहीं नाहीं जेथें । दर्शनाचे मतें माझा मीच
१७२२०	जेथें	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं । जेथें स्वर्गगामिनी । कुंडलिनी नाम तिचें । तिसी उर्ध्व करुनी । ब्रह्माग्नि चेतविला । पंचभूतें ग्रासुनी
१७२२१	जेथें	।।ज्ञा.गा.०८७३.०२।।	जें जेथें होतें तेंचि तेथें नाहीं । परतोनी काई पाहातोसी
१७२२२	जेथें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे । ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे । तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण । आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां । बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
१७२२३	जेथें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी । अळंकारलें उठी गंधर्वनगर । तेथिचिये राणिवेसाठीं । कां भ्रमु धरितोसी पोटीं । जेथें पाहतां पाहणें नुठी । तोचि होई । म्हणोनी देखणिया जवळीके । कीं दृष्टिवीण सुके । तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे । ज्याच्या ठायीं । ते अवस्थेवीण दृष्टि । गोचर होई वेगीं । ते देखणेंचि दृष्टि । विठ्ठल रया
१७२२४	जेथें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते । जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें । जेथें वेदा मौन्य पडे । श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे । तें सुख वाडेंकोडें । भोगिजेसु
१७२२५	जेथें	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु । ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु । जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू । उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
१७२२६	जेथें	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी । दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी । त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं । उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
१७२२७	जेथें	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड । साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड । तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड । तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
१७२२८	जेथें	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे । देहभाव जेथें विरे । तें जीवन दिधलें । बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
१७२२९	जेथें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना । तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना । तेथें बुद्धीचा रीघ होईना । तेथें मनाची धांव पुरेना गा
१७२३०	जेथें	।।ज्ञा.गा.१०८८.०४।।	करा तत्त्वीं सौरसु म्हणे निवृत्तीदासु । जेथें रात्री दिवसु आथिचिना

१७२३१	जेथें	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लावि त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
१७२३२	जेथें	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशि निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
१७२३३	जेथोनि	।।ज्ञा.गा.००५०.०३।।	अव्यक्त निराकार नाहीं त्या आकार। जेथोनि चराचर हरिसी भजे
१७२३४	जेवण	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
१७२३५	जेवणार	।।ज्ञा.गा.०६८८.०२।।	जेवणार भला जेऊनियां धाला। योगी जो निवाला परमहंस
१७२३६	जेवणें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
१७२३७	जेवणें	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
१७२३८	जेवणेंनि	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
१७२३९	जेवा	।।ज्ञा.गा.०४२७.०२।।	धारणेच्या हातें। जेवा दृष्टीमुखें। गोडियेच्या सुखें। अंगें भरा
१७२४०	जेवा	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
१७२४१	जेवावया	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
१७२४२	जेवितां	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
१७२४३	जेवितां	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
१७२४४	जेवितो	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
१७२४५	जेवित्याची	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
१७२४६	जेविला	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा

१७२४७	जेविला	।।ज्ञा.गा.०४४३.०३।।	तुम्ही जेविला अमृत भोजनें। आम्हीही पंक्तीचे पाहुणे। गुह्य गूढ बोलणें। मौन्य जालें
१७२४८	जेविला	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
१७२४९	जेविलाची	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
१७२५०	जेविलाची	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
१७२५१	जेविलें	।।ज्ञा.गा.०६८९.०३।।	निवृत्तिप्रसादें म्यां ब्रह्मचि जेविलें। ब्रह्म ढेंकरी पाल्हाईलें नेणोनियां
१७२५२	जेविलों	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
१७२५३	जेवी	।।ज्ञा.गा.०५२०.०३।।	त्रिगुण सवडी घालुनि उलथी। एकरूप पंक्ति जेवी नरु
१७२५४	जेवी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
१७२५५	जेवी	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया
१७२५६	जेवीं	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
१७२५७	जेवीं	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
१७२५८	जेवीं	।।ज्ञा.गा.०४९५.०४।।	चंदन जेवीं भरला अश्वत्थ फुलला। तैसा म्यां देखिला निराकार वो माये
१७२५९	जेवीं	।।ज्ञा.गा.०५९२.०१।।	नाथिलें आभाळ जेवीं कां गगनीं। माया मुळींहुनी तैशी जाहली
१७२६०	जेवीं	।।ज्ञा.गा.०६१०.०३।।	वृक्ष बीजामाजीं जैसा सामावला। बिंदु का आटला महींत जेवीं
१७२६१	जेवीं	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
१७२६२	जेवीं	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया

१७२६३	जेवीं	||ज्ञा.गा.०८५३.०३||	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
१७२६४	जेवीं	||ज्ञा.गा.०९२०.०७||	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्में सकळ विफळ रे
१७२६५	जेवीं	||ज्ञा.गा.१०८८.०३||	मी डोलेन आनंदें तुमचेनि प्रसादें। रत्न जेवीं अंधें देखियेलें
१७२६६	जेवीच	||ज्ञा.गा.११०८.०५||	शिजेचि ना तेथें आले तीन पाहुणे। दोन रुसले, एक जेवीच ना
१७२६७	जेवीच	||ज्ञा.गा.११०८.०६||	जेवीच ना त्याला दिल्या तीन म्हसी। दोन वांजा, एक फळेचि ना
१७२६८	जेवीन	||ज्ञा.गा.०२६४.०१||	पांचा दामांचा धोंगडा नेसेन। उरली मोट ते मी जेवीन गे बाईये
१७२६९	जेव्हां	||ज्ञा.गा.०५९९.०४||	जेव्हां तूंचि ब्रह्म होउनी राहाशी। तेव्हां वळगशी सर्वगत
१७२७०	जैं	||ज्ञा.गा.०१७७.०५||	पवना पाठीं पांगुळें जैं लागती। तैं जन्मा येती हरीचे दास
१७२७१	जैं	||ज्ञा.गा.०३७९.०४||	ज्ञानदेवीं तट भाग्य जैं उत्कट। तैं हे वाक्पट पडती दृष्टी
१७२७२	जैं	||ज्ञा.गा.०५१८.०४||	गुरुमुखें जैं जोडे तैं फिटे सांकडें। रखुमादेविवर कोडें कवतिकें वो माय
१७२७३	जैं	||ज्ञा.गा.०८५८.०४||	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
१७२७४	जैत	||ज्ञा.गा.००२९.०२||	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
१७२७५	जैशी	||ज्ञा.गा.००५३.०२||	कापुराची वाती उजळली ज्योती। ठायींच समाप्ती झाली जैशी
१७२७६	जैशी	||ज्ञा.गा.०९९५.०३||	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल
१७२७७	जैशी	||ज्ञा.गा.१००५.१३||	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
१७२७८	जैसा	||ज्ञा.गा.००२४.०१||	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
१७२७९	जैसा	||ज्ञा.गा.००८१.०१||	प्राप्तीवीण फळ केवीं लाहे प्राणी। जैसा चातक धरणीं उपवासु
१७२८०	जैसा	||ज्ञा.गा.०१९०.०५||	निर्धनासी धनलाभु जाला। जैसा अचेतनीं प्राणु प्रगटला

१७२८१	जैसा	।।ज्ञा.गा.०३९१.१४।।	अनंत ब्रह्मांडें घडिसी मोडिसी। अकर्तेपणें जैसा तैसा अससी
१७२८२	जैसा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
१७२८३	जैसा	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला
१७२८४	जैसा	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
१७२८५	जैसा	।।ज्ञा.गा.०५०१.०३।।	हा असो जैसा तैसा हृदयमंदिरीं ऐसा। परपुरुषीं अपैसा अनुसरलें वो माय
१७२८६	जैसा	।।ज्ञा.गा.०५८४.०३।।	प्राचिनानें वर्तो जाणो या शरीरीं। जैसा वेठीं करी राबताहे
१७२८७	जैसा	।।ज्ञा.गा.०६०१.०१।।	भुलणें चालणें ईश्वराशी नाहीं। जैसा असे पाही तैसा असे
१७२८८	जैसा	।।ज्ञा.गा.०६१०.०३।।	वृक्ष बीजामाजीं जैसा सामावला। बिंदु का आटला महींत जेवीं
१७२८९	जैसा	।।ज्ञा.गा.०६१८.०१।।	जन्ममरणातें नाहींच गणित। सूर्य जैसा होत उदयअस्त
१७२९०	जैसा	।।ज्ञा.गा.०६४३.०२।।	बाहेर भीतरीं लावी जैसा दीप। सबाह्य अमूप रूप फांके
१७२९१	जैसा	।।ज्ञा.गा.०७१८.०४।।	दोरापाशीं व्याळ जैसा कांहीं भासे। सर्वी हें आपैसें जाहलें कीं
१७२९२	जैसा	।।ज्ञा.गा.०७६८.०३।।	समान जैसा अर्क स्थिरचर एकला। आत्मा हा संचरला तैशापरी
१७२९३	जैसा	।।ज्ञा.गा.०७७४.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान त्रिपुटीवेगळा। सहस्रदळीं उगवला सूर्य जैसा
१७२९४	जैसा	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
१७२९५	जैसा	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
१७२९६	जैसा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्मावेगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
१७२९७	जैसा	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
१७२९८	जैसा	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें

१७२९९	जैसा	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
१७३००	जैसा	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दु:ख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
१७३०१	जैसा	।।ज्ञा.गा.०९०७.०३।।	तरुमाजीं जैसा एक चंदनु। राहिला वेधुनी वनस्पती
१७३०२	जैसा	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु
१७३०३	जैसा	।।ज्ञा.गा.०९२९.०६।।	अनुभव रहणीविण जाला भगवा दिगांबरु। जैसा नग्नवरु हिंडे हाटाबिदीं
१७३०४	जैसा	।।ज्ञा.गा.०९६२.०२।।	आठवितां तूं तया ठकशील कैसा। सांजवेळें लाहोसी उदो कां जैसा
१७३०५	जैसा	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
१७३०६	जैसा	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
१७३०७	जैसा	।।ज्ञा.गा.१०७०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जैसा तैसा। व्यापूनि आकाशा उरला असे
१७३०८	जैसा	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
१७३०९	जैसाचि	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
१७३१०	जैसी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०२।।	लेहोन घाली पान पुसती जैसी। भलतिये रसीं बुडी दे कां
१७३११	जैसी	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
१७३१२	जैसी	।।ज्ञा.गा.०१९०.०६।।	वत्स विघडलियां धेनु भेटली। जैसी कुरंगिणी पाडसा मीनली
१७३१३	जैसी	।।ज्ञा.गा.०२०६.१२।।	दंतपंक्ति झळाळ। जैसी माणिकाची कीळ
१७३१४	जैसी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये

१७३१५	जैसी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
१७३१६	जैसी	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा
१७३१७	जैसी	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा लळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
१७३१८	जैसी	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भा घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
१७३१९	जैसी	।।ज्ञा.गा.०४४१.०६।।	भूमिपासोनि आकाशासी। रवि तारांगण संचली जैसी। पाहिली वस्तु परी ऐसी मावळूनि गेली
१७३२०	जैसी	।।ज्ञा.गा.०७२५.०५।।	जैसी पर्वताची दरी। सलिल दिसे परी अंधारीं। अवलावया अणुभरी। वाट नाहीं
१७३२१	जैसी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
१७३२२	जैसी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
१७३२३	जैसें	।।ज्ञा.गा.०२०६.११।।	वदन सुकुमार गोजिरें। जैसें पोवळिवेल साजिरें
१७३२४	जैसें	।।ज्ञा.गा.०२०६.१३।।	नासिक मनोहर दिसे। जैसें वोतिलेसें मुसें
१७३२५	जैसें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
१७३२६	जैसें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
१७३२७	जैसें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
१७३२८	जैसें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०४।।	जैसें पर्वतदरीचे वोघ। समुद्रीं निघाले सैंघ। तैसें तुझियानें जग। मुक्त जालें
१७३२९	जैसें	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
१७३३०	जैसें	।।ज्ञा.गा.०५०३.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे वृक्षही वृक्ष न होणें। असोनी नसणें सुमनीं जैसें
१७३३१	जैसें	।।ज्ञा.गा.०५९२.०४।।	मायोपाधी तेंचि जाहलें सगुण। येर तें निर्गुण जैसें तैसें
१७३३२	जैसें	।।ज्ञा.गा.०५९८.०४।।	जाणणें नेणणें दोन्ही तेथें नाहीं। आहे जैसें पाहीं तेंचि रया

१७३३३	जैसें	।।ज्ञा.गा.०६०५.०३।।	अमृताचें कुंभ सायासें जोडलें। त्यामाजीं घातलें विष जैसें
१७३३४	जैसें	।।ज्ञा.गा.०६१०.०२।।	सिंधुमाजीं जैसें सैंधव मिळालें। तेवीं मन झालें ब्रह्मीं लीन
१७३३५	जैसें	।।ज्ञा.गा.०६१४.०२।।	काळोखामाजीं जैसें शून्य हारपे। मायोपाधी लोपे तया ज्ञानी
१७३३६	जैसें	।।ज्ञा.गा.०६४५.०४।।	अर्कापासुनी नीर जैसें कां भासत। जग तैसें घडत मिथ्याचि सत्य
१७३३७	जैसें	।।ज्ञा.गा.०६५७.०४।।	चळेना ढळेना जैसें तैसें तेंचि। उपमा आणिकाची केंवीं साहे
१७३३८	जैसें	।।ज्ञा.गा.०७३२.०३।।	असिपदीं जैसें तत्पद तें नाहीं। सांवळें ब्रह्म पाहीं तैसें असे
१७३३९	जैसें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची हृदयीं असतां कां नाडलासी रया
१७३४०	जैसें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
१७३४१	जैसें	।।ज्ञा.गा.०९१३.०६।।	मन भ्रमर येकीहेळा। जैसें पावे पदकमळा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। होईल जवळा सौरसु
१७३४२	जैसें	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
१७३४३	जैसेंचि	।।ज्ञा.गा.११०३.०७।।	चळेना ढळेना जैसेंचि तैसेंचि। उपमा कोणाची केंवी साहे
१७३४४	जो	।।ज्ञा.गा.००११.०५।।	जो मनबुद्धिसी अगोचर । तोचि झाला चराचर । हा आत्मसुखाचा विचार । अपविस्तार केला जेणें
१७३४५	जो	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दुःखें । जन्म योनी भोगूं लागेल
१७३४६	जो	।।ज्ञा.गा.००१४.०१।।	नित्य धर्म नामपाठ । तेचि वैकुंठींची वाट । गुरुभजनीं जो विनट । तोचि हरिभक्तु जाणावा
१७३४७	जो	।।ज्ञा.गा.००५५.०२।।	रामकृष्ण वाचा भाव हा जिवाचा। आत्मा जो शिवाचा रामजप
१७३४८	जो	।।ज्ञा.गा.००८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नामेंवीण जो नरु। तो होय भूमिभारु ये संसारीं
१७३४९	जो	।।ज्ञा.गा.०११२.०२।।	नामेंवीण सुटका नाहीं। ऐसी वेदशास्त्रीं ग्वाही। जो वेद मस्तकीं पाही। ब्रह्मयानें वंदिला
१७३५०	जो	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
१७३५१	जो	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
१७३५२	जो	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
१७३५३	जो	।।ज्ञा.गा.०१४४.०१।।	सकळ सांप्रदाय श्रीहरि। जो बैसोनि जप करी। जिव्हे महादेवाचे अंतरीं। सर्वकाळ वसतसे
१७३५४	जो	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
१७३५५	जो	।।ज्ञा.गा.०१४९.०३।।	देवाधर्मास जो चूकला। तो नरकीं नेऊन घातला। वायां संसारीं शीणला। नानायोनी हिंडतसे

१७३५६	जो	।।ज्ञा.गा.०१५०.०१।।	धन्य धन्य रामनामीं। जो अनुसरला इये कामीं। तोचि बोलिला स्वधर्मीं। आत्मारामीं मिळाला
१७३५७	जो	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
१७३५८	जो	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
१७३५९	जो	।।ज्ञा.गा.०१९६.०८।।	धन्य पंढरीनगरी फावली चराचरीं। धन्य जो भूमीवरी दृष्टीभरी हरि देखे
१७३६०	जो	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
१७३६१	जो	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
१७३६२	जो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
१७३६३	जो	।।ज्ञा.गा.०२८६.०८।।	आतां येईल म्हूण गेला वेळु कां लाविला। सेला जो भिनला मुक्ताफळीं
१७३६४	जो	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
१७३६५	जो	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
१७३६६	जो	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
१७३६७	जो	।।ज्ञा.गा.०४२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे। जो दावी या खुणें। त्याचे पायीं होणें। लीन सदा
१७३६८	जो	।।ज्ञा.गा.०४८२.०१।।	ज्ञानप्राप्तीलागीं व्हावें अति नीच। म्हणवी जो उच्च सिद्ध नोहे
१७३६९	जो	।।ज्ञा.गा.०६२४.०१।।	कासवाच्या परी आत्मा तो या देहीं। इंद्रियें जो पाही अवलोकी
१७३७०	जो	।।ज्ञा.गा.०६७६.०३।।	कल्पतरुतळवटीं जो कोणी बैसला। काय वाणी त्याला सांगिजो जी
१७३७१	जो	।।ज्ञा.गा.०६८८.०२।।	जेवणार भला जेऊनियां धाला। योगी जो निवाला परमहंस
१७३७२	जो	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
१७३७३	जो	।।ज्ञा.गा.०७७०.०१।।	काळा पुरुष तो हा गगनांते जो नांदे। अनुभवाच्या भेदें भेदला जो
१७३७४	जो	।।ज्ञा.गा.०७७०.०१।।	काळा पुरुष तो हा गगनांते जो नांदे। अनुभवाच्या भेदें भेदला जो

१७३७५	जो	।।ज्ञा.गा.०७८०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तें स्वरूप जो जाणे। त्यासी शरण होणें अनन्य भावें
१७३७६	जो	।।ज्ञा.गा.०८०२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे जो उडुनी जाय तेथ। परब्रह्मींची मात तोचि जाणें
१७३७७	जो	।।ज्ञा.गा.०८१२.०१।।	नयनांतील रूप जो हें देखे पुरुष। त्याचे चरणीं वास असे माझा
१७३७८	जो	।।ज्ञा.गा.०८१३.०१।।	डोळा माझा बाप त्रिभुवना परता। जो देखे मुक्तता तोचि लाहे
१७३७९	जो	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
१७३८०	जो	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
१७३८१	जो	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया
१७३८२	जो	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
१७३८३	जो	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
१७३८४	जो	।।ज्ञा.गा.०९९५.०३।।	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल
१७३८५	जो	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
१७३८६	जो	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
१७३८७	जो	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
१७३८८	जो	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
१७३८९	जो	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय

१७३९०	जो	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
१७३९१	जो	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
१७३९२	जो	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
१७३९३	जो	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
१७३९४	जो	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
१७३९५	जो	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
१७३९६	जो	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
१७३९७	जो	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
१७३९८	जो	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
१७३९९	जो	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
१७४००	जो	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
१७४०१	जो	।।ज्ञा.गा.१०२४.०२।।	जो जो जो बाळा निराकार पाळणा। व्योमीं व्योमाकारीं झोंप घेई
१७४०२	जो	।।ज्ञा.गा.१०२४.०२।।	जो जो जो बाळा निराकार पाळणा। व्योमीं व्योमाकारीं झोंप घेई
१७४०३	जो	।।ज्ञा.गा.१०२४.०२।।	जो जो जो बाळा निराकार पाळणा। व्योमीं व्योमाकारीं झोंप घेई
१७४०४	जो	।।ज्ञा.गा.१०५६.०१।।	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां

१७४०५	जो	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
१७४०६	जो	।।ज्ञा.गा.१०६२.०३।।	मातेचिये पोटीं पिता जो जन्मला। नवलाव जाहला काय सांगो
१७४०७	जो	।।ज्ञा.गा.११०१.०४।।	ही खूण जो जाणे योगियांचा राव। म्हणे ज्ञानदेव निवृत्तीचा
१७४०८	जो	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
१७४०९	जों	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
१७४१०	जों	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
१७४११	जों	।।ज्ञा.गा.०४१९.०३।।	रणभूमि आला रणवट घातला। पाहों जों लागला न देखे कांहीं
१७४१२	जों	।।ज्ञा.गा.०४३१.०२।।	कैसें वरिष्ठांचे सार। जों आदिअंतीं विचार। हें जाणले अवतार। मानवी होती
१७४१३	जों	।।ज्ञा.गा.०७०४.०१।।	देहाचेनि दीपकें पाहे जों सभोंवतें। तंव अवचितें तेंचि ध्यान केलें
१७४१४	जों	।।ज्ञा.गा.०७४७.०१।।	षट्चक्रें बंद निघूनियां गेलीं। पाहों जों लागलीं तया गांवा
१७४१५	जोग	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी
१७४१६	जोग	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी
१७४१७	जोगा	।।ज्ञा.गा.०४१६.०३।।	स्तुति करणें ते तुझी निंदा। स्तुति जोगा नव्हेसी गोविंदा
१७४१८	जोगावला	।।ज्ञा.गा.०४९७.०५।।	ऐसा जगजीवनु जोगावला जगमूर्ति देखिला। तो जगदेश्वरु फळला निरंजनीं वो माय
१७४१९	जोगी	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
१७४२०	जोगें	।।ज्ञा.गा.०६७६.०२।।	राजयाची कांता काय भीक मागें । मनाचिये जोगें सिद्ध पावे
१७४२१	जोडणें	।।ज्ञा.गा.०१८७.०३।।	देशदेशान्तरा न लगेची जाणें। ठायींच जोडणें ऐक्यभावें
१७४२२	जोडती	।।ज्ञा.गा.०११४.०२।।	कोटि तपाचिया राशी। जोडती रामनामापाशी। नाम जपतां अहर्निशीं। वैकुंठपद पाविजे
१७४२३	जोडला	।।ज्ञा.गा.०३०४.०३।।	ज्याच्यानी अंगें जोडला हा ठावो। रखुमादेविवरु नाहो बुझाविला
१७४२४	जोडला	।।ज्ञा.गा.०३१२.०१।।	सुखाचा निधि सुखसागर जोडला । म्हणोनि काळा दादुला मज पाचारी गे माये
१७४२५	जोडला	।।ज्ञा.गा.०३१६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जोडला । वेव्हारा मुकला बाईये वो
१७४२६	जोडला	।।ज्ञा.गा.०३६६.०६।।	सबराभरित भरला या देहभावावेगळा। रखुमादेविवरु जवळी जोडला वो माय

१७४२७	जोडला	।।ज्ञा.गा.०३६९.०६।।	गुण गिऱ्हाईक जोडला अमोल मोलें घेतला। रखुमादेविवर विठ्ठला वो माय
१७४२८	जोडला	।।ज्ञा.गा.०५००.०६।।	ऐसी जाली प्राप्ती खुंटली मागील गती। रखुमादेविपती जोडला वो माय
१७४२९	जोडला	।।ज्ञा.गा.०५०८.०६।।	ऐसा हा दिपीं दीपपरनायकू। रखुमादेविवरु एकु जोडला वो माय
१७४३०	जोडला	।।ज्ञा.गा.०५१३.०३।।	हा पुरोनियां उरला निजानंदु सांवळा। रखुमादेविवरु जोडला कष्टीं वो माये
१७४३१	जोडला	।।ज्ञा.गा.०५१४.०४।।	ऐसा परोपरी फळला दिव्यरूपें फावला। तो रखुमादेविवरु जोडला वो माय
१७४३२	जोडला	।।ज्ञा.गा.०५७३.०३।।	लक्षाचा लाभु जोडला ठावो। रखुमादेविवरु विठ्ठल नाहो
१७४३३	जोडला	।।ज्ञा.गा.०६६५.०३।।	रखुमादेविवरु भाग्यें जोडला। जोडोनी मोडला कांहीं नव्हतेपणें
१७४३४	जोडला	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
१७४३५	जोडला	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
१७४३६	जोडलासि	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
१७४३७	जोडलासी	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
१७४३८	जोडलासी	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
१७४३९	जोडली	।।ज्ञा.गा.०१८७.०१।।	भाग्याचा उदयो कीं दैवाची गति। मज जोडली संगती सज्जनांची
१७४४०	जोडली	।।ज्ञा.गा.०३६८.०५।।	निजभावें निरोपिला सच्चिदानंदपदीं। मग मज परमानंदीं गोष्टी जोडली वो माय
१७४४१	जोडली	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
१७४४२	जोडलें	।।ज्ञा.गा.००६५.०२।।	तया नरा लाधलें वैकुंठ जोडलें। सकळही घडलें तीर्थाटण
१७४४३	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०२६०.०३।।	नवल हें वालभरे कैसें जोडलें जिवा। दुसरें दुरी ठेलें प्रीती केला रिघावा
१७४४४	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०३६६.०१।।	सदैवपण आलें गोपाळातें देखिलें। लक्षा एका जोडलें अमित्य गुणीं वो माय

१७४४५	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
१७४४६	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०४७९.०३।।	अष्टांगादि योग प्रयासें जोडलें । व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
१७४४७	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०४९५.०२।।	देहबळी देउनी साधिलें म्यां साधनीं। यानें समाधान मज जोडलें वो माये
१७४४८	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०३।।	तें परदीपीं उजळलें अंधारें फेडिलें। कोडें कवतिकें जोडलें स्वरूप वो माय
१७४४९	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०४।।	आतां मी वेगळावलें पांचाहुनी जाहालें। परब्रह्म जोडलें किरु वो माय
१७४५०	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०५१७.०२।।	नव्हे व्यभिचारिणी नाहीं मज कोणी। पाहातां निर्वाणीं सहज जोडलें वो माय
१७४५१	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०५६९.०२।।	लक्षाचा लाभ मज घडला गे माय। कवणें उपायें चरण जोडलें वो
१७४५२	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०६०५.०३।।	अमृताचें कुंभ सायासें जोडलें। त्यामाजीं घातलें विष जैसें
१७४५३	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०६५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे आमिष जोडलें। निरंजनीं केला वास आम्ही
१७४५४	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०८४२.०१।।	सिंहाचें दुग्ध सायासें जोडलें। आणुनी पाजिलें मार्जारासी
१७४५५	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०८४५.०६।।	मागुती न मिळे जोडलें अवचट। सायुज्याचा पाट बांधुनी घेई
१७४५६	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०९२८.०३।।	लक्षाचेनि लाभें जोडलें निधान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु जाण
१७४५७	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०९७१.०१।।	अमोलिक रत्न जोडलें रे तुज। कां रे ब्रह्मबीज नोळखसी?
१७४५८	जोडलें	।।ज्ञा.गा.०९७१.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे अविनाश जोडलें। आणुनी ठेविलें गुरुमुखीं
१७४५९	जोडलें	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
१७४६०	जोडलेती	।।ज्ञा.गा.१०३१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा गोसांविया। पाईकपण मी पायां जोडलेती
१७४६१	जोडलेपणें	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
१७४६२	जोडसी	।।ज्ञा.गा.००२५.०२।।	तुझ्या नामाचेनि आनंदें । गातांवातां जोडसी विनोदें रया
१७४६३	जोडावा	।।ज्ञा.गा.०९८६.०३।।	मान अपमान पाहूं नये संतीं। जोडावा श्रीपति निशिदिनीं
१७४६४	जोडिजे	।।ज्ञा.गा.०६११.०१।।	पुण्याशी जोडितां पापचि जोडिजे। तेणेंचि पाविजे अधोगती
१७४६५	जोडितां	।।ज्ञा.गा.०६११.०१।।	पुण्याशी जोडितां पापचि जोडिजे। तेणेंचि पाविजे अधोगती
१७४६६	जोडियेलें	।।ज्ञा.गा.०३०८.०२।।	उठोनी गेलिये अज्ञान म्हणाल । म्यां तंव कैवल्य जोडियेलें

१७४६७	जोडिला	।।ज्ञा.गा.०१८९.०६।।	ऐसें एकांग वीर। विठ्ठलरायाचें डिंगर। बाप रखुमादेविवर। तीहीं निर्धारीं जोडिला
१७४६८	जोडिलियां	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
१७४६९	जोडिली	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
१७४७०	जोडिले	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन
१७४७१	जोडिलें	।।ज्ञा.गा.०२०६.०४।।	पदकमळ जोडिलें। तेथें मुनिजन रंगलें
१७४७२	जोडी	।।ज्ञा.गा.०००१.०३।।	बहुता सुकृतांची जोडी । म्हणुनी विठ्ठलीं आवडी
१७४७३	जोडी	।।ज्ञा.गा.००६५.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिनामाची जोडी। रामकृष्णीं आवडी सर्वकाळ
१७४७४	जोडी	।।ज्ञा.गा.००६६.०१।।	नामसंकीर्तन वैष्णवांची जोडी। पापें अनंत कोडी गेलीं त्यांचीं
१७४७५	जोडी	।।ज्ञा.गा.०२११.०१।।	जोडूनियां जोडी जेणें हुंडारिली दुरी। भिकेची आवडी तया नावडे पंढरी
१७४७६	जोडी	।।ज्ञा.गा.०२६६.०२।।	काय करूं गे माये सांवळें न सोडी। इंद्रिया इंद्रिय जोडी एकतत्त्वें
१७४७७	जोडी	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
१७४७८	जोडी	।।ज्ञा.गा.०८३२.०२।।	कुंडलिनी ऊर्ध्वमुखें अग्नी सोडी। तयाची हे जोडी संत जना
१७४७९	जोडी	।।ज्ञा.गा.०८४६.०२।।	पशुप्राणी तया जोडी । नेघेचि हरिनाम कावडी। तो कैसेंनि परथडी। नामेंवीण पावेल
१७४८०	जोडी	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
१७४८१	जोडुं	।।ज्ञा.गा.०२५२.०१।।	मे दुरथीं कर जोडुं। तान्हो सेवा न जाणुं
१७४८२	जोडुनि	।।ज्ञा.गा.०६५९.०३।।	मन बुद्धीसी जें आद्य तयासी जें वेद्य। कळिकाळा कवळेना संधि जोडुनि जाये
१७४८३	जोडुनी	।।ज्ञा.गा.०८४२.०४।।	परीस जोडुनी घालियली भिंती। शिळा घेउनी हातीं फिरत आहे
१७४८४	जोडूनियां	।।ज्ञा.गा.०२११.०१।।	जोडूनियां जोडी जेणें हुंडारिली दुरी। भिकेची आवडी तया नावडे पंढरी
१७४८५	जोडूनियां	।।ज्ञा.गा.०६१५.०१।।	पुण्य जोडूनियां स्वर्गासी जाइजे। पापाशी सेविजे अधोगती
१७४८६	जोडे	।।ज्ञा.गा.०१०२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नामें । जोडे हा उपावो किजे रया
१७४८७	जोडे	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं

१७४८८	जोडे	।।ज्ञा.गा.०१२३.०६।।	निवृत्तिप्रसादें जोडे। विठ्ठलनामें घडे। ज्ञानदेव बागडे। पंढरिये
१७४८९	जोडे	।।ज्ञा.गा.०१५७.०३।।	साखरेचा ऊस जरी होय पुढती। मंथिता नवनीती क्षीर जोडे
१७४९०	जोडे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
१७४९१	जोडे	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
१७४९२	जोडे	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
१७४९३	जोडे	।।ज्ञा.गा.०४२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
१७४९४	जोडे	।।ज्ञा.गा.०४३९.०५।।	गेलियावीण तीर्थ सांपडे । उपमेरहित परिस जोडे। किंवा समागमे घडे। सद्‌गुरुचा
१७४९५	जोडे	।।ज्ञा.गा.०४३९.०७।।	वैराग्याविण मुक्ति जोडे। निदान वृत्ति हातां चढे। सोपा गुह्य झाला गूढ। ज्ञानदेवाचा
१७४९६	जोडे	।।ज्ञा.गा.०४६३.०२।।	तैसें तुज ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीं विराज चित्त जोडे
१७४९७	जोडे	।।ज्ञा.गा.०५१८.०४।।	गुरुमुखें जैं जोडे तैं फिटे सांकडें। रखुमादेविवर कोडें कवतिकें वो माय
१७४९८	जोडे	।।ज्ञा.गा.०५४७.०३।।	विशुद्धचक्रीं मेरु हा नेडे। तेथें परदीपीं साहित्य जोडे
१७४९९	जोडे	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
१७५००	जोडे	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
१७५०१	जोडे	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
१७५०२	जोडे	।।ज्ञा.गा.०९०६.०३।।	अमृतें भोजन घडे कांजियाने चूळ जोडे। मग तये चरफडे मिती नाहीं
१७५०३	जोडे	।।ज्ञा.गा.१०६४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
१७५०४	जोडेल	।।ज्ञा.गा.०१५३.०३।।	देवधर्म जोडेल ऐसा। न करी भूतमात्रीं हिंसा। सर्वांभूतीं हरि सरसा। भावपूर्वक नमस्कारावा

१७५०५	जोडेल	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
१७५०६	जोडोनी	।।ज्ञा.गा.०६६५.०३।।	रखुमादेविवरु भाग्यें जोडला। जोडोनी मोडला कांहीं नव्हतेपणें
१७५०७	जोति	।।ज्ञा.गा.०७०९.०५।।	नाद ना बिंदू कळा न जोति। निवृत्तिनें वृत्ती पालटली रया
१७५०८	जोहार	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
१७५०९	जोहार	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
१७५१०	जोहार	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
१७५११	ज्या	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
१७५१२	ज्या	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
१७५१३	ज्या	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
१७५१४	ज्या	।।ज्ञा.गा.०४३०.०२।।	सनकादिक तृप्त। ज्या सुखेसी जाले। योगी आनंदले। युगायुगीं
१७५१५	ज्या	।।ज्ञा.गा.०४८०.०२।।	सोमयागाची हे नाहीं ज्या गणना। तरी आत्मखुणा अलभ्य तें
१७५१६	ज्या	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
१७५१७	ज्या	।।ज्ञा.गा.०६४३.०१।।	ब्रह्मप्राप्ति झाली ज्या नराला। अंतर्बाह्य झाला प्रकाशची
१७५१८	ज्या	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
१७५१९	ज्या	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
१७५२०	ज्या	।।ज्ञा.गा.१०५६.०३।।	मेघधारी तपनपन केलें। तारापुष्पीं वरी पूजिलें। चंद्रफळ ज्या वाहिलें। ओवाळिलें रविदीपें
१७५२१	ज्या	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
१७५२२	ज्यांचें	।।ज्ञा.गा.०२११.०२।।	करंटे कपाळ ज्यांचें नाम नये वाचे। सदैव सभाग्य तोचि हरिरंगीं नाचे
१७५२३	ज्याचा	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
१७५२४	ज्याचा	।।ज्ञा.गा.०१८२.०५।।	अंघ्रिरेणु ज्याचा उद्धरितो पतिता। प्राकृत वाणी केवीं वर्णूं हरिभक्तां

१७५२५	ज्याचा	।।ज्ञा.गा.०७६७.०२।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति जेथें उद्भव तिचा। योगीराम ज्याचा अधिकारी
१७५२६	ज्याचा	।।ज्ञा.गा.०८२३.०६।।	महालिंगीं मार्ग अंत नाहीं ज्याचा। शोध करितां वाचा कुंठीतची
१७५२७	ज्याचिये	।।ज्ञा.गा.०१७६.०१।।	ज्याचिये आवडीं म्यां संसार घेतला। नित्य तो साधिला हरिभजनें
१७५२८	ज्याचिये	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
१७५२९	ज्याची	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
१७५३०	ज्याची	।।ज्ञा.गा.१०८१.०३।।	गोडापरिस गोड। गगनाहूनि वाड। चौदाभुवनां ज्याची चाड। तें कवण रे चांगया
१७५३१	ज्याचे	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
१७५३२	ज्याचे	।।ज्ञा.गा.०१८१.०२।।	देखतां ज्याचे चरण। यम जातसे शरण। ऐसें सुकृताचे वर्णन। कवणें करावें तयाचें
१७५३३	ज्याचे	।।ज्ञा.गा.०१८२.०७।।	मत्सकूर्मादिक ज्याचे महिमेसी आले। धन्य वैष्णव तेज रविशशीसी पाहालें
१७५३४	ज्याचे	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
१७५३५	ज्याचे	।।ज्ञा.गा.०८०२.०४।।	सहस्रदळ तेंच कीं आन नाहीं ऐसें। महा तेज वसे ज्याचे आंत
१७५३६	ज्याचे	।।ज्ञा.गा.०८१८.०२।।	रवी शशी ज्याचे तेजें प्रकाशलें। नवल म्यां देखिलें एक तेथें
१७५३७	ज्याचे	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
१७५३८	ज्याचें	।।ज्ञा.गा.००४४.०१।।	ज्याचें गुणनाम आठवितां मनचि नाहीं होय। अनुभवाचे पाय पुढें चालती
१७५३९	ज्याचें	।।ज्ञा.गा.००५६.०१।।	विष्णुवीण जप व्यर्थ त्याचें ज्ञान। रामकृष्णीं मन नाहीं ज्याचें
१७५४०	ज्याचें	।।ज्ञा.गा.०२०८.०२।।	तो हा विठोबा निधान। ज्याचें ब्रह्मादिकां ध्यान। पाउलें समान। विटेवरी शोभती
१७५४१	ज्याचें	।।ज्ञा.गा.०६९७.०८।।	निवृत्तिदास म्हणे ज्याचें तो जाणे। आतां जें बोलणें तोचि शीण
१७५४२	ज्याचें	।।ज्ञा.गा.०७३७.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र ज्याचें घर। सत्रावी निरंतर वसे जेथें
१७५४३	ज्याचें	।।ज्ञा.गा.०८१७.०३।।	त्याचे चरणोदकीं जान्हवी पवित्र। सहस्रदळावर लक्ष ज्याचें
१७५४४	ज्याचें	।।ज्ञा.गा.०८५१.०५।।	तयामाजीं तें असतसे निरुतें। न चोजवे पंथें नवल ज्याचें
१७५४५	ज्याचें	।।ज्ञा.गा.०८७९.०४।।	नाथिलें पुसे भलत्यासी रुसे। ज्याचें लेणें लेउनी थोर संतोषें

१७५४६	ज्याचें	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
१७५४७	ज्याचेनि	।।ज्ञा.गा.००९३.०१।।	ज्याचेनि तेजें तेजस रविग्रह। त्याचेनि मोह निरसती
१७५४८	ज्याचेनि	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
१७५४९	ज्याचेनि	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
१७५५०	ज्याचेनी	।।ज्ञा.गा.०८२२.०७।।	निखिल जें तेज ज्याचेनी अमृत। जीववी देहींत देह दैव
१७५५१	ज्याच्या	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
१७५५२	ज्याच्या	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दु:खी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
१७५५३	ज्याच्या	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
१७५५४	ज्याच्यानी	।।ज्ञा.गा.०३०४.०३।।	ज्याच्यानी अंगें जोडला हा ठावो। रखुमादेविवरु नाहो बुझाविला
१७५५५	ज्यातें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा
१७५५६	ज्यातें	।।ज्ञा.गा.०६९७.०१।।	सहा चार अठरा धांडोळिती ज्यातें। परी नेणवे सखा तो जवळीं असतां
१७५५७	ज्यानें	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
१७५५८	ज्याला	।।ज्ञा.गा.०४२८.०२।।	आदि मध्य ज्याला नाहीं आदि अंत। व्यापक श्रीमंत निवृत्तिराज
१७५५९	ज्यालागीं	।।ज्ञा.गा.०८८७.०२।।	सांडी माया मोह द्वंद्व दुराशा। ज्यालागीं शिणसी तें तुजसी उदासा
१७५६०	ज्याशी	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
१७५६१	ज्याशी	।।ज्ञा.गा.०६१९.०५।।	ज्याशी नाहीं भेद ब्रह्मीं एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तोचि गुरु
१७५६२	ज्यास	।।ज्ञा.गा.०७६३.०२।।	त्रिगुणाच्या शाखा उपशाखा बहुत। नाना याती येत पत्रें ज्यास
१७५६३	ज्यासी	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला
१७५६४	ज्यासी	।।ज्ञा.गा.००५४.०२।।	नाहीं ज्यासी भक्ति तो पतित अभक्त। हरिसी न भजत दैवहत
१७५६५	ज्यासी	।।ज्ञा.गा.००६१.०१।।	नित्य सत्यामित हरिपाठ ज्यासी। कळिकाळ त्यासी न पाहे दृष्टी

१७५६६	ज्यासी	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा
१७५६७	ज्यासी	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
१७५६८	ज्यासी	।।ज्ञा.गा.०६८५.०२।।	ज्यासी दिधलें त्यासी नांव पैं नाहीं। जया रूप नाहीं त्यासी ऋण देवविलें
१७५६९	ज्यासी	।।ज्ञा.गा.०८५१.०१।।	पदत्रयादि विलक्षण नातळे वर्णावर्ण। पंचभूतिकपण नातळे ज्यासी
१७५७०	ज्यासी	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
१७५७१	ज्यासी	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
१७५७२	ज्योति	।।ज्ञा.गा.०४६५.०३।।	नाद आणि ज्योति परिपूर्ण आम्हां। परेसी महात्मा उजेडला
१७५७३	ज्योति	।।ज्ञा.गा.०५००.०४।।	तेथें नाहीं त्याया रूप ना छाया। ऐसी ज्योति कर्पूराचिया उजळल्या वो माय
१७५७४	ज्योति	।।ज्ञा.गा.०५३४.०१।।	ज्योतीस ज्योति मेळउनी हातीं। तंव अवचितीं झोंबिन्नली
१७५७५	ज्योति	।।ज्ञा.गा.०७१०.०२।।	परेहूनी परते जाण। मसुरे परतें ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
१७५७६	ज्योति	।।ज्ञा.गा.०७१०.०३।।	मुक्ताई मुक्त ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
१७५७७	ज्योति	।।ज्ञा.गा.०७४९.०४।।	ज्ञानदेव नमितो आदी देवीप्रती। नेत्रीं पाहे ज्योति शुद्धरूप
१७५७८	ज्योति	।।ज्ञा.गा.०८१४.०२।।	श्वेत शाम कळा प्रकाश आगळा। स्वयं ज्योति बाळा लक्ष लावीं
१७५७९	ज्योति	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
१७५८०	ज्योतिमाजी	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
१७५८१	ज्योतिरूप	।।ज्ञा.गा.०७०८.०३।।	लय लक्ष ध्यान सर्व नाशवंत। पाहणें पाहत ज्योतिरूप
१७५८२	ज्योतिरूप	।।ज्ञा.गा.०७३४.०२।।	ब्रह्म ज्योतिरूप विसावलें जेथ। अनुभव साद्यंत पहा तुम्हीं
१७५८३	ज्योतिरूपें	।।ज्ञा.गा.०५५७.०१।।	मनाचि वाती लाऊं गेलिये ज्योती। ते अवघीच प्राप्ती ज्योतिरूपें
१७५८४	ज्योतिरूपें	।।ज्ञा.गा.०७७५.०२।।	ब्रह्म तत्त्व जाणे ज्योतिरूपें सगळा। ज्योतीही वेगळा ज्योती वसे
१७५८५	ज्योतिर्मय	।।ज्ञा.गा.०७२६.०३।।	जाणते पुरुषें जाणुन। म्हणावें ज्योतिर्मय ब्रह्म। थोडा परी अर्थ गहन। ऐसी इच्छा

१७५८६	ज्योतिर्लिंग	।।ज्ञा.गा.०३५५.०३।।	माझ्या शरीरीं ज्योतिर्लिंग उगवलें। अगाध कवळिलें हस्तेंवीण
१७५८७	ज्योतिर्लिंग	।।ज्ञा.गा.०३५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ज्योतिर्लिंग विश्वनाथ। तेणें माझा मनोरथ पुरविला गे माये
१७५८८	ज्योतिर्लिंग	।।ज्ञा.गा.१०५६.०४।।	आत्मनैवेद्य समर्पिले। ब्रह्मानंदीं मग वंदिलें। ज्योतिर्लिंग मग ध्याईलें। ज्ञानदेवा हृदयीं
१७५८९	ज्योतिस्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०५४५.०१।।	नादबिंब कळा ज्योतिस्वरूपीं विलया जाती। श्रुति नेति नेति म्हणती जेथ
१७५९०	ज्योती	।।ज्ञा.गा.००५३.०२।।	कापुराची वाती उजळली ज्योती। ठायींच समाप्ती झाली जैशी
१७५९१	ज्योती	।।ज्ञा.गा.००९१.०२।।	मा ज्योती मेळे कैसा उरेल कोळिसा । भावें हृषिकेशा भजतां ऐसें
१७५९२	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०४५५.०४।।	दीपकीं दीपक मावळल्या ज्योती। घरभरी वाती शून्य झाल्या
१७५९३	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०४७७.०२।।	देहाचा दीप कीं समत्व पैं ज्योती। एकरूपें वाती सर्वांरूपीं
१७५९४	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०५५७.०१।।	मनाचि वाती लाऊं गेलिये ज्योती। ते अवघीच प्राप्ती ज्योतिरूपें
१७५९५	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०६१०.०१।।	कळिकेमाजीं ज्योती समत्वासी आली। तेचि सामावली दृष्टि ब्रह्मीं
१७५९६	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
१७५९७	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
१७५९८	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०७६२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील ज्योती। पाहातां वृत्ति हरे विषयांची
१७५९९	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०७६७.०१।।	पाणियाचें मोतीं ज्योती वसे जेथ। महाकारण साद्यंत पाहा तुम्ही
१७६००	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०७७५.०२।।	ब्रह्म तत्त्व जाणे ज्योतिरूपें सगळा। ज्योतीही वेगळा ज्योती वसे
१७६०१	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०७७५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देवा ऐसी ज्योती। अर्धमात्रा उत्पत्ति सर्वां जीवां
१७६०२	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०७७९.०४।।	लक्ष लावी ज्ञानदेव एकलाची। शुद्ध ज्योती तोची जाणे एक
१७६०३	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०७९३.०२।।	नादबिंबा भेटी झाली कवण्या रीतीं। शुद्ध ब्रह्म ज्योती संचलीसे
१७६०४	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०८१२.०२।।	नयनांतील ज्योती देखे गुह्यभावें। त्याचें स्वरूप भावें वंदावें गा
१७६०५	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०८२०.०२।।	बिंदुस्थान तेथें ब्रह्मरंध्र ज्योती। तेथ योगी वसती दिवस रात्र
१७६०६	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०८२१.०३।।	अकरा वेगळें नाहीं बा आणिक। माझे नेत्रीं देख शुद्ध ज्योती
१७६०७	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०८३१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची जे ज्योती। ब्रह्मरंध्रीं वस्ती परमात्मयाची

१७६०८	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०९०६.०१।।	सुढाळ ढाळाचे मोतीं अष्टै अंगें लवे ज्योती। जया होय प्राप्ति तोचि लाभे
१७६०९	ज्योती	।।ज्ञा.गा.०९४०.०३।।	खुंटली मुक्ति राहिलें अव्यक्तीं । एकरूप ज्योती तदाकार
१७६१०	ज्योती	।।ज्ञा.गा.११०१.०३।।	हिरियांचा चूरा दिसे धुंधुकार। मध्यें ज्योती प्रकार प्रगटला
१७६११	ज्योतीचा	।।ज्ञा.गा.०८१५.०२।।	निळावर्ण देह महाकारण साजिरा। ज्योतीचा मोहरा अलक्ष लक्ष्मी
१७६१२	ज्योतीची	।।ज्ञा.गा.०००५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची निजज्योती । ते हे उभी मूर्ति विटेवरी
१७६१३	ज्योतीची	।।ज्ञा.गा.०७०९.०१।।	ज्योतीची निजज्योति। विश्रांति विश्राम। पाहे आत्माराम। निजदृष्टी रया
१७६१४	ज्योतीची	।।ज्ञा.गा.०८३१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची जे ज्योती। ब्रह्मरंध्रीं वस्ती परमात्मयाची
१७६१५	ज्योतीस	।।ज्ञा.गा.०५३४.०१।।	ज्योतीस ज्योति मेळउनी हातीं। तंव अवचितीं झोंबिन्नली
१७६१६	ज्योतीही	।।ज्ञा.गा.०७७५.०२।।	ब्रह्म तत्त्व जाणे ज्योतिरूपें सगळा। ज्योतीही वेगळा ज्योती वसे
१७६१७	झकणें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
१७६१८	झकवसी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
१७६१९	झकविले	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
१७६२०	झगटलें	।।ज्ञा.गा.०३५२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें साच केलें। लोह परिसेंसी झगटलें तैसें जालें गे माये
१७६२१	झगडतां	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्‌गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
१७६२२	झडकरी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
१७६२३	झडकरीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०२।।	गौळणी चतुरे झडकरीं। जाय मथुरे विकरा करी
१७६२४	झडपणी	।।ज्ञा.गा.०५४६.०१।।	अद्वैताची झडपणी ब्रह्मीं निमाली। तन्मय तत्त्वतां ब्रह्मींच मुराली
१७६२५	झडपा	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
१७६२६	झडपिले	।।ज्ञा.गा.०४४५.०२।।	तंव त्याचेनि तेजें झडपिले मज। मजमाजीं काज होऊनि ठेलें
१७६२७	झडाडी	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती

१७६२८	झडीं	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
१७६२९	झणझणां	।।ज्ञा.गा.१००७.०१।।	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
१७६३०	झणी	।।ज्ञा.गा.००७३.०३।।	नामापरतें तत्त्व नाहीं रे अन्यथा। वायां आणिक पंथा जाशी झणी
१७६३१	झणी	।।ज्ञा.गा.०३१०.०२।।	झणी अकुळी म्हणाल उणें । तुम्ही जाणते जाणा परमार्थ खुणें
१७६३२	झणी	।।ज्ञा.गा.०३८४.०२।।	ऐसा हा उपदेश सखी सांगे जीवास। झणी कासावीस होसी बाई
१७६३३	झणी	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
१७६३४	झणी	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
१७६३५	झणीं	।।ज्ञा.गा.०१२५.०३।।	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
१७६३६	झणीं	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
१७६३७	झणीं	।।ज्ञा.गा.०८७०.०२।।	नैश्वर्य ओझें ऐसें तूं बुझें। वायां मी माझें म्हणसी झणीं
१७६३८	झणीं	।।ज्ञा.गा.०९४५.०३।।	मायीकवृत्तीचा झणीं धरिसी संग। इंद्रियांचा पांग सांडी रया
१७६३९	झणीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
१७६४०	झणें	।।ज्ञा.गा.०१७८.०१।।	अमृताची कुंडी निद्रिस्त मरण। झणें त्या दूषण बोलसी रया
१७६४१	झणें	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
१७६४२	झणें	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
१७६४३	झणें	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया

१७६४४	झणें	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
१७६४५	झणें	।।ज्ञा.गा.०८६९.०३।।	वेग करीं भजनां काळ यम श्रेष्ठ। कैसेंनी वैकुंठ पावशील झणें
१७६४६	झणें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
१७६४७	झणें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
१७६४८	झणें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
१७६४९	झणें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
१७६५०	झणें	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
१७६५१	झणें	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
१७६५२	झणें	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
१७६५३	झरी	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी
१७६५४	झरे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०२।।	दुहतां पान्हा न संवरे रे। पैल पर्वता सुटले झरे रे कान्हो
१७६५५	झळकती	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
१७६५६	झळकती	।।ज्ञा.गा.०१८९.०१।।	कुंचे पताका झळकती। टाळ मृदंग वाजती। आनंदे प्रेमें गर्जती। भद्रजाती विठ्ठलाचें
१७६५७	झळकती	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
१७६५८	झळकती	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये

१७६५९	झळकती	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
१७६६०	झळकती	।।ज्ञा.गा.०६८१.०३।।	मंजुळ मंजुळ वायो गती झळकती। तापत्रयें निवृत्ति निर्वाळिलें वो माय
१७६६१	झळकती	।।ज्ञा.गा.०८४०.०३।।	वैराग्य सुकृताचें सरू। कैसे झळकती सतारु। शेंदूर पारवे पक्षीवरु। कुंडलाकार
१७६६२	झळके	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
१७६६३	झळके	।।ज्ञा.गा.०८३८.०६।।	निवृत्ति कृपा वरी झळके। ज्ञानेश्वराचा आनंद दीपिके। विश्व आत्मा परी येके। येकलेपणें
१७६६४	झळके	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला
१७६६५	झळके	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
१७६६६	झळको	।।ज्ञा.गा.००१०.०४।।	निवृत्तिगमनाच्या सिद्धिपंथा । ज्ञानेश्वराची उन्मनी अवस्था । तुझिया स्वरूपाची कुसुमकांता । झळको लागे
१७६६७	झळकों	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे
१७६६८	झळझळ	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
१७६६९	झळझळ	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
१७६७०	झळझळित	।।ज्ञा.गा.०९८७.०३।।	झळझळित धोतरें देवतार्चनाचा पसारा। दिवसाचीं सोवळीं दहा बारा
१७६७१	झळझळीत	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
१७६७२	झळाळ	।।ज्ञा.गा.०२०६.१०।।	कानीं कुंडलें झळाळ। श्रीमुख दिसतें वेल्हाळ
१७६७३	झळाळ	।।ज्ञा.गा.०२०६.१२।।	दंतपंक्ति झळाळ। जैसी माणिकाची कीळ
१७६७४	झळाळ	।।ज्ञा.गा.०२०६.१४।।	लोचन बरवें विशाळ। श्रवणीं कुंडलें झळाळ
१७६७५	झळाळी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
१७६७६	झळाळी	।।ज्ञा.गा.०५०१.०४।।	बरवा देखोनि न्याहाळी दिव्य कांति झळाळी। परब्रह्मीं दिवाळी चहूंदिशांची वो माय

१७६७७	झळाळीत	।।ज्ञा.गा.०२०६.१६।।	माथां मुगुट झळाळीत। बाप पुंडलिका न्याहाळीत
१७६७८	झांकतील	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
१७६७९	झांकलेपणें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०१।।	निर्विकाराचें अगम्य पाहणें। निगम बोधक गेलें मावळून। मग आयुष्य झांकलेपणें। मिरवो लागे
१७६८०	झांकिलें	।।ज्ञा.गा.०४४७.०१।।	अरे स्वरूपाकारणें विश्वरूप घेतलें। सगुणें झांकिलें निर्गुण रया
१७६८१	झांकी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
१७६८२	झांकी	।।ज्ञा.गा.०४४९.०२।।	आपुलें तें झांकी पर तें दावी। पश्यंतिये भावीं मध्यमे राहें
१७६८३	झांकुळली	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
१७६८४	झांकू	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
१७६८५	झांकोळी	।।ज्ञा.गा.०४४७.०२।।	तत्त्वीं तत्त्व कवळी उगवे रविमंडळीं। अवघीच झांकोळी आपुल्या तेजें
१७६८६	झांसा	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
१७६८७	झांसा	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
१७६८८	झाका	।।ज्ञा.गा.०८४४.०२।।	दीप गेल्यावरी कैंचा जी प्रकाश। झाका झाकी त्यास कासयाची
१७६८९	झाकी	।।ज्ञा.गा.०८४४.०२।।	दीप गेल्यावरी कैंचा जी प्रकाश। झाका झाकी त्यास कासयाची
१७६९०	झाडणी	।।ज्ञा.गा.००५६.०३।।	द्वैताची झाडणी गुरुवीण ज्ञान। तया कैचें कीर्तन घडेल नामीं
१७६९१	झाडा	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
१७६९२	झाडिलें	।।ज्ञा.गा.१०४०.०२।।	मागील रगटें झाडिलें आतां। पंढरीनाथा चरणाजवळीं
१७६९३	झाडीं	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
१७६९४	झाडीत	।।ज्ञा.गा.०३२२.१२।।	घरा सोळा सांधी बहात्तर कोठें । नवही दारवंटे झाडीत होते
१७६९५	झाडीन	।।ज्ञा.गा.०२८४.०२।।	भेटवा वो त्यासी चरण झाडीन केशीं। सगुणरूपासी मी वो भाळलिये

१७६९६	झाडूनि	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
१७६९७	झाडें	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
१७६९८	झाला	।।ज्ञा.गा.००११.०५।।	जो मनबुद्धिसी अगोचर । तोचि झाला चराचर । हा आत्मसुखाचा विचार । अपविस्तार केला जेणें
१७६९९	झाला	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
१७७००	झाला	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
१७७०१	झाला	।।ज्ञा.गा.००४५.०२।।	धरूनियां महत्त्व झाला नृसिंहरूप। वेदशास्त्रांसी अमूर्त मूर्तीस आला
१७७०२	झाला	।।ज्ञा.गा.००५३.०१।।	साधुबोध झाला तो नुरोनिया ठेला। ठायींच मुराला अनुभव
१७७०३	झाला	।।ज्ञा.गा.००६२.०२।।	समबुद्धि घेतां समान श्रीहरि। शम दमा वैरी हरि झाला
१७७०४	झाला	।।ज्ञा.गा.००६८.०४।।	ज्ञानदेवा सांग झाला हरिपाठ। पूर्वजां वैकुंठ मार्ग सोपा
१७७०५	झाला	।।ज्ञा.गा.००७५.०१।।	सोनियाचा दिवस आजि अमृतें पाहाला। नाम आठवितां रूपीं प्रकट पैं झाला
१७७०६	झाला	।।ज्ञा.गा.०१८७.०५।।	मुद्दल देउनी वाणेरा फेडिला। उत्तीर्ण झाला दोहीं पक्षीं
१७७०७	झाला	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
१७७०८	झाला	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
१७७०९	झाला	।।ज्ञा.गा.०३६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु दिनानाथ भेटला। विठ्ठल विठ्ठल झाला देह माझा
१७७१०	झाला	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
१७७११	झाला	।।ज्ञा.गा.०४३९.०७।।	वैराग्याविण मुक्ति जोडे। निदान वृत्ति हातां चढे। सोपा गुह्य झाला गूढ। ज्ञानदेवाचा
१७७१२	झाला	।।ज्ञा.गा.०४८१.०३।।	लिंगदेहभंग जंव झाला नाहीं। तोंवरी बा पाहीं मुक्ति कैची
१७७१३	झाला	।।ज्ञा.गा.०५९६.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानदेव खूण। भेदुनी निर्वाण लीन झाला

१७७१४	झाला	।।ज्ञा.गा.०६१३.०५।।	ज्ञानी ज्ञानेश्वर मिळोनियां गेला। मरण्या जिण्या झाला वेगळाची
१७७१५	झाला	।।ज्ञा.गा.०६२८.०६।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या संगीं। झाला पूर्ण योगी ज्ञानेश्वर
१७७१६	झाला	।।ज्ञा.गा.०६३२.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। झाला समरस परब्रह्म
१७७१७	झाला	।।ज्ञा.गा.०६३३.०७।।	द्रव आणि स्थीर मुळीं एक नीर। झाला ज्ञानेश्वर स्वयंब्रह्म
१७७१८	झाला	।।ज्ञा.गा.०६४३.०१।।	ब्रह्मप्राप्ति झाली ज्या नराला। अंतर्बाह्य झाला प्रकाशची
१७७१९	झाला	।।ज्ञा.गा.०६४३.०४।।	तैसा ब्रह्मीं लाहे हृदयीं त्रिनेत्र। बाह्य निरंजन अवघा झाला
१७७२०	झाला	।।ज्ञा.गा.०६५५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव लाधला। सुखीयाहो झाला तेणें सुखें
१७७२१	झाला	।।ज्ञा.गा.०६६२.०३।।	श्रीगुरुप्रसादें ज्ञानबोधु झाला वो। नव्हे ते ठाउकें पडिलें माय वो
१७७२२	झाला	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
१७७२३	झाला	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
१७७२४	झाला	।।ज्ञा.गा.०७४७.०३।।	वृत्ति झेंपावली आनंद झाला सैरा। सत्रावी येरझारा करी जेथें
१७७२५	झाला	।।ज्ञा.गा.०७५८.०२।।	सत्रावीची शिव टाकुनी राहिला। पाहण्यातीत झाला सर्वां ठायीं
१७७२६	झाला	।।ज्ञा.गा.०७६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृक्ष परिपूर्ण झाला। बीज रूढला जाणीवेचा
१७७२७	झाला	।।ज्ञा.गा.०७६४.०४।।	ज्ञानदेव चक्षु झाला परेवरी। यापरती बरोबरी नाहीं बापा
१७७२८	झाला	।।ज्ञा.गा.०७६९.०१।।	दिव्यरूप चक्षु कैशापरी झाला। ठसा हा उमटला कवण्यापरी
१७७२९	झाला	।।ज्ञा.गा.०७७१.०२।।	देखिला परी संयोगें व्यापला। विश्व तरीच झाला बाईयांनो
१७७३०	झाला	।।ज्ञा.गा.०७७१.०३।।	पिंडब्रह्मांडाचा विस्तार विस्तारला। माझा मीच झाला कोणपरी
१७७३१	झाला	।।ज्ञा.गा.०७८३.०३।।	ज्ञानदेव नयनीं निवृत्तीचे पदीं। आनंद ब्रह्मपदीं एक झाला
१७७३२	झाला	।।ज्ञा.गा.०७९०.०२।।	चंद्रांतील जळ ते सत्रावी केवळ। नादबिंदा कल्होळ गर्भी झाला
१७७३३	झाला	।।ज्ञा.गा.०७९४.०२।।	त्रिकूट श्रीहाट गोल्हाट ब्रह्मरंध्र। प्रणव निरंतर ऐक्य झाला
१७७३४	झाला	।।ज्ञा.गा.०७९४.०३।।	ज्ञानदेव आपण प्रणव झाला आधीं। ध्याता ब्रह्मपदीं प्रणवची
१७७३५	झाला	।।ज्ञा.गा.०८११.०३।।	ज्ञानदेवा नयन निवृत्तीनें दाविला। सर्वां ठायीं झाला डोळा एक
१७७३६	झाला	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला

१७७३७	झाला	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
१७७३८	झाला	।।ज्ञा.गा.१०२७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु बाळका घेउनी गेला। मरोनियां झाला जितपणें गे माये
१७७३९	झाला	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
१७७४०	झाला	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
१७७४१	झाला	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
१७७४२	झाला	।।ज्ञा.गा.११०२.०१।।	मोतियांचा चूर फेकिला अंबरी। विजूचिया परी कीळ झाला
१७७४३	झाला	।।ज्ञा.गा.११०२.०३।।	तळीं वरी झाला पसरे शून्याकार। सर्पाचें पिल्लार नाचूं लागे
१७७४४	झालासी	।।ज्ञा.गा.०४५५.०१।।	अरे अरे ज्ञाना झालासी पावन। तुझें तुज ध्यान कळों आलें
१७७४५	झालासे	।।ज्ञा.गा.११०५.०३।।	आचार सांडोनी झालासे भ्रष्ट। मावशीसीं जेणें लाविला पाट
१७७४६	झालिये	।।ज्ञा.गा.१०८०.०३।।	निर्गुण पति आवडे मज। अर्धी माय पाठीं झालिये भाज
१७७४७	झाली	।।ज्ञा.गा.००५३.०२।।	कापुराची वाती उजळली ज्योती। ठायींच समाप्ती झाली जैशी
१७७४८	झाली	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
१७७४९	झाली	।।ज्ञा.गा.०२६९.०२।।	कृष्णसंगे बाली विव्हळ झाली निळी। चंदन अंगीं पोळी विरहज्वरें
१७७५०	झाली	।।ज्ञा.गा.०३१२.०२।।	प्रेम नव्हाळी मज झाली दिवाळी । काळें वनमाळी आले घरा गे माये
१७७५१	झाली	।।ज्ञा.गा.०३१४.०२।।	एकांतीचें सुख भोगी आपुलिया सरिसी । दोहींची सरसी गती झाली
१७७५२	झाली	।।ज्ञा.गा.०३१५.०१।।	अंबुला विकुनी पवित्र झाली । पोटींचीं बाळें कौतुकीं मारिलीं
१७७५३	झाली	।।ज्ञा.गा.०३६८.०३।।	देहाचा दिवा उजळूनि ज्ञानज्योती। परपुरुषीं निवृत्ति झाली वो माय
१७७५४	झाली	।।ज्ञा.गा.०३८१.०३।।	येरी म्हणे वाजट झाली हो पुराणें। समरस जाणें कोणे घरीं
१७७५५	झाली	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
१७७५६	झाली	।।ज्ञा.गा.०५९१.०३।।	प्राप्त जरी झाली अष्टसिद्धी जाण। मागुती बंधन दृढ होय
१७७५७	झाली	।।ज्ञा.गा.०६४३.०१।।	ब्रह्मप्राप्ति झाली ज्या नराला। अंतर्बाह्य झाला प्रकाशची

१७७५८	झाली	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये
१७७५९	झाली	।।ज्ञा.गा.०७५५.०२।।	मकारी संयुक्त झाली कैशापरी। अर्धमात्रेवरी अर्धमात्रा
१७७६०	झाली	।।ज्ञा.गा.०७६२.०२।।	परादी वाचा तन्मय ते झाली। साक्षीत्वासी आली ब्रह्मरंध्रीं
१७७६१	झाली	।।ज्ञा.गा.०७७७.०१।।	परेचे शिखरावरी वस्ती माझी झाली। समरसें विराली मज माझी
१७७६२	झाली	।।ज्ञा.गा.०७९३.०२।।	नादबिंबा भेटी झाली कवण्या रीतीं। शुद्ध ब्रह्म ज्योती संचलीसे
१७७६३	झाली	।।ज्ञा.गा.०८३४.०१।।	ऐका हा शेवट अभंगमाला झाली। तूर्या हेच आली प्रत्यया गा
१७७६४	झाली	।।ज्ञा.गा.०८३९.०५।।	निवृत्तिचरणींची रजधुळी। भरून घेतली होती झोळी। ज्ञानेश्वराची समाधि सकळी। उदय झाली
१७७६५	झाली	।।ज्ञा.गा.०८४२.०२।।	अमोलिक विद्या धन झाली प्राप्ती। पहावयाची प्रतीति स्वशीस छेदी
१७७६६	झाली	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
१७७६७	झाली	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
१७७६८	झाली	।।ज्ञा.गा.१०५९.०३।।	गुरुलिंग जंगम। त्यानें दाविला आगम। आधिव्याधि झाली सम। तेणें पावलों विश्राम रे
१७७६९	झाली	।।ज्ञा.गा.११०२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसी झाली भेट। ओळखिलें अविट आपुलेपणा
१७७७०	झालीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
१७७७१	झालीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१२।।	सगुण रचना वोजा विस्तारिली। भुजंगी व्याली तिचीं काय झालीं पिलीं
१७७७२	झालीं	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
१७७७३	झालीं	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
१७७७४	झालीया	।।ज्ञा.गा.०८२७.०३।।	सोहं वस्तू निळी अहं गेलीया। आनंद झालीया महाकारणीं
१७७७५	झाले	।।ज्ञा.गा.०१८०.०१।।	हरिभक्त संत झाले हो अनेक। त्यामाजीं निष्टंक कांहीं ऐक
१७७७६	झाले	।।ज्ञा.गा.०४१५.०३।।	नेणोनी शहाणे झाले चौघेजण। अठरांसी खूण बाणली माये
१७७७७	झाले	।।ज्ञा.गा.०४५१.०५।।	तत्त्वीं तत्त्व गेलें बोलणें वैखरी। वेदवक्ते चारी मान्य झाले
१७७७८	झाले	।।ज्ञा.गा.०६४५.०२।।	बाहुलें तीं जीव सूत्रें तेचि जीव। मिथ्याचि माव जीव झाले

१७७७९	झाले	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक
१७७८०	झाले	।।ज्ञा.गा.०७६६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह झाले देव। प्रणवची शिव अनुभवें
१७७८१	झाले	।।ज्ञा.गा.१०२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अनुभवीत झाले। ते निजरूप पावलें परब्रह्मीं
१७७८२	झाले	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
१७७८३	झाले	।।ज्ञा.गा.१०६३.०१।।	वांझेचिये पोरा तिघे झाले लेक। पारधीशी देख निघाले ते
१७७८४	झाले	।।ज्ञा.गा.११०५.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकविस पुत्र झाले उदरीं
१७७८५	झाले	।।ज्ञा.गा.११०८.०७।।	फळेचि ना तिला झाले तीन टोणगे। दोन मेले एक वांचेचि ना
१७७८६	झाले	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दुःख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
१७७८७	झालें	।।ज्ञा.गा.००५८.०२।।	तृण अग्निमेळें समरस झालें। तैसें नामें केलें जपतां हरि
१७७८८	झालें	।।ज्ञा.गा.०२६५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळी प्रतिमा। मनें मनीं क्षमा एक झालें
१७७८९	झालें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
१७७९०	झालें	।।ज्ञा.गा.०३२०.०२।।	कर्मेवीण सौरी झालें संतापाशीं । ज्ञान डौर घेऊनि करी लिंग देह नाशी
१७७९१	झालें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
१७७९२	झालें	।।ज्ञा.गा.०४५७.०२।।	तैसें झालें ज्ञाना उन्मनीं उलथा। प्रपंच चळथा उडालिया
१७७९३	झालें	।।ज्ञा.गा.०५८९.०१।।	अक्षरचि ब्रह्म तेंचि तें क्षरलें। काल्पनिक झालें अनेकत्व
१७७९४	झालें	।।ज्ञा.गा.०६१०.०२।।	सिंधुमाजीं जैसें सैंधव मिळालें। तेवीं मन झालें ब्रह्मीं लीन
१७७९५	झालें	।।ज्ञा.गा.०६३५.०१।।	चोहटा मिष्टान्न जें कांहीं सांडलें। सुनियाशी झालें सुकाळ पैं
१७७९६	झालें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०४।।	सरिता ना संगम ओघ ना भ्रम। नाहीं क्रियाकर्म तैसें झालें
१७७९७	झालें	।।ज्ञा.गा.०७०३.०१।।	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
१७७९८	झालें	।।ज्ञा.गा.०७१४.०३।।	एकचि अनेक झालें नानाविकार। करी विचार एकमेव

१७७९९	झालें	।।ज्ञा.गा.०७४४.०१।।	अव्यक्त मसुराकार पूर्वार्ध संचलें। लक्षा सरीसें झालें लक्षासी पैं
१७८००	झालें	।।ज्ञा.गा.०७९३.०१।।	अमृताची क्षीर ब्रह्मांडभुवनीं। पाहाती त्रिभुवनीं नवल झालें
१७८०१	झालें	।।ज्ञा.गा.०८०७.०३।।	ज्ञानदेवा बाई निवृत्ति वदवितां। त्याचे चरणीं हिताहित झालें
१७८०२	झालें	।।ज्ञा.गा.०८२६.०२।।	स्थूळदेह निमतां सूक्ष्म उरतां। कारणीं हारपतां कैसें झालें
१७८०३	झालें	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
१७८०४	झालें	।।ज्ञा.गा.०८६१.०४।।	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
१७८०५	झालें	।।ज्ञा.गा.०९७०.०३।।	सगुण होतें तें गुणासी झालें। सगुण निगुण एकचि जालें
१७८०६	झालें	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
१७८०७	झालें	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
१७८०८	झालें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
१७८०९	झालें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें। मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
१७८१०	झालें	।।ज्ञा.गा.१०४७.०२।।	चौघे चाऱ्ही पदर म्हणीतले। पांघरूण झालें सारासार
१७८११	झालें	।।ज्ञा.गा.१०४९.०२।।	एक पाहतां दुसरें गेलें। तिसरें झालें नेणों काय
१७८१२	झालें	।।ज्ञा.गा.१०५३.०१।।	प्रेमडोहीं मन। जालें मनाचें उन्मन। उपरती धरिलें ध्यान। झालें ज्ञान परब्रह्मीं
१७८१३	झालें	।।ज्ञा.गा.१०६४.०३।।	बहिणी भावासंगें खेळूं पैं लागले। विपरीत झालें सांगूं कोणा
१७८१४	झालें	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
१७८१५	झालें	।।ज्ञा.गा.१०८३.०२।।	त्या न बोलत्यासि बोलावया गेलें। मीहि न बोलती झालें गे माय
१७८१६	झालें	।।ज्ञा.गा.११११.०१।।	सौरी झालें जनीं। राम केला धनी
१७८१७	झालों	।।ज्ञा.गा.००६२.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं हरिपाठ नेमा। मागिलिया जन्मा मुक्त झालों
१७८१८	झालों	।।ज्ञा.गा.०२९९.०१।।	कर्मास्तव झालों सौरा। गेलों पंढरपुरा। संतसनकादिकां मेळीं डौर वाईला पुरा
१७८१९	झालों	।।ज्ञा.गा.०४०३.०२।।	तूं आर्त चंद्रमा चकोरें आम्हीं। तृप्त झालों तुझ्या नामीं रया
१७८२०	झालों	।।ज्ञा.गा.०६३२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही निरसुनी। झालों निरंजनीं लीन आथी

१७८२१	झालों	।।ज्ञा.गा.०६३५.०५।।	निवृत्तीदासाचा झालों निजदास। वंदिती तयास ब्रह्मादिक
१७८२२	झालों	।।ज्ञा.गा.०७४२.०४।।	ध्येय ध्यान ध्याता निरसुनी तिन्ही। झालों निरंजनीं अति लीन
१७८२३	झालों	।।ज्ञा.गा.०७४४.०४।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या शरणा। समजुनी खुणा तटस्थ झालों
१७८२४	झालों	।।ज्ञा.गा.०८३९.०१।।	अमृतयोग निगमनी हुडा। पाहिला चक्र मनोमाया। बोलावया शुद्ध। सिद्ध झालों
१७८२५	झालों	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्‍गुरु
१७८२६	झाल्या	।।ज्ञा.गा.०२२७.०१।।	पावया लुब्ध झाल्या पावळा। गाई परे वळा रे कान्हो
१७८२७	झाल्या	।।ज्ञा.गा.०३२९.०४।।	सूर्यकर रश्मी चंद्र अहमस्मी । प्रकट झाल्या रश्मी जेथूनियां
१७८२८	झाल्या	।।ज्ञा.गा.०४५५.०४।।	दीपकीं दीपक मावळल्या ज्योती। घरभरी वाती शून्य झाल्या
१७८२९	झाल्या	।।ज्ञा.गा.१०६४.०२।।	चौघे बंधु आणि दशक बहिणी। कन्या झाल्या तिन्ही माझ्या पोटीं
१७८३०	झुंजतां	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
१७८३१	झुंजीं	।।ज्ञा.गा.०४१९.०२।।	ऐसीये झुंजीं घालिसी मज। काकुळती तुज नाहीं आतां
१७८३२	झुंझ	।।ज्ञा.गा.०१६३.०१।।	प्रमाण करावें नामासी। झुंझ घ्यावे यमदूतासी। मन वळावें नेमेंसी। हरिचरणीं लक्ष लावावें
१७८३३	झुरे	।।ज्ञा.गा.०४५९.०१।।	सुखीं सुख मुरे तेथें कोण झुरे। जळीं लवण विरे तैसें जालें
१७८३४	झुळकला	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
१७८३५	झुळुका	।।ज्ञा.गा.०८७१.०२।।	घ्राणाची कळिका भ्रमर रुंजीका। तेथील झुळुका रुंजी करीं
१७८३६	झेंडा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०९।।	ज्ञानेश्वराचा अनुभव झेंडा। क्षीराब्धीचा लोटला लोंढा। आनंदें नाचविला झेंडा। कृपें तुमचा
१७८३७	झेंडा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०९।।	ज्ञानेश्वराचा अनुभव झेंडा। क्षीराब्धीचा लोटला लोंढा। आनंदें नाचविला झेंडा। कृपें तुमचा
१७८३८	झेंपावली	।।ज्ञा.गा.०७४७.०३।।	वृत्ति झेंपावली आनंद झाला सैरा। सत्रावी येरझारा करी जेथें
१७८३९	झेंपावले	।।ज्ञा.गा.०८८६.०१।।	द्वीपोद्वीपीचे पक्षी मेरुतळवटीं उतरले। रत्न म्हणोनि त्या स्फटिकासी झेंपावले
१७८४०	झेपावली	।।ज्ञा.गा.०३६०.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त तत्त्वसार हरि। चित्तानुलहरी झेपावली
१७८४१	झेलिती	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
१७८४२	झोंप	।।ज्ञा.गा.१०२४.०२।।	जो जो जो बाळा निराकार पाळणा। व्योमीं व्योमाकारीं झोंप घेई

१७८४३	झोंबती	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
१७८४४	झोंबतोसी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
१७८४५	झोंबतोसी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
१७८४६	झोंबतोसी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
१७८४७	झोंबलें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०५।।	सहज गुण होतें निर्गुण जालें। भलत्या झोंबलें निराकारें
१७८४८	झोंबवी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
१७८४९	झोंबिन्नली	।।ज्ञा.गा.०५३४.०१।।	ज्योतीस ज्योति मेळउनी हातीं। तंव अवचितीं झोंबिन्नली
१७८५०	झोंबिन्नलें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
१७८५१	झोंबी	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
१७८५२	झोंबे	।।ज्ञा.गा.०८९९.०१।।	कामारिकरुणा करुणार्णव झोंबे। करूनिया बिंबे अलिप्तपणें
१७८५३	झोंबो	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
१७८५४	झोंबों	।।ज्ञा.गा.०३८०.०३।।	त्रिपुटीं झोंबों नको मायावी सकळ। अवघा सरळ हरि आहे
१७८५५	झोंबों	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
१७८५६	झोळी	।।ज्ञा.गा.०८३९.०५।।	निवृत्तिचरणींची रजधुळी। भरून घेतली होती झोळी। ज्ञानेश्वराची समाधि सकळी। उदय झाली
१७८५७	टकमक	।।ज्ञा.गा.०८५०.१५।।	निवृत्तिदास म्हणे अनुभवी तो जाणें। येरा लाजिरवाणें टकमक
१७८५८	टकयाचे	।।ज्ञा.गा.०१५९.०३।।	गरुड टकयाचे भार। मृदंग वाजती सरळ। तेथें आपण गोपाळ। भक्तांमाजीं खेळतसे

१७८५९	टवकारलें	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
१७८६०	टवाळ	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
१७८६१	टवाळ	।।ज्ञा.गा.०८६८.०२।।	तैसें हें टवाळ हरिवीण पाल्हाळ। कैसेंनि मायाजाळ निरसे रया
१७८६२	टवाळ	।।ज्ञा.गा.०९९४.०३।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें
१७८६३	टवाळ	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
१७८६४	टवाळी	।।ज्ञा.गा.००८५.०१।।	पदपदार्थसंपन्नता। व्यर्थ टवाळी कां सांगतां। हरिनामीं नित्य अनुसरतां। हें सार सर्वार्थीं
१७८६५	टाकियाच्या	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
१७८६६	टाकिला	।।ज्ञा.गा.०८१६.०२।।	त्रिकुटाचा फेरा टाकिला माघारां। अर्धमात्रेवरा वरी गेलों
१७८६७	टाकिली	।।ज्ञा.गा.०५७८.०२।।	साट मोट माझी मोट बांधिली। नेऊनि टाकिली निर्गुणीं गे माये
१७८६८	टाकिलीं	।।ज्ञा.गा.०३५६.०३।।	रखुमादेविवरु दोन्ही घेतली । विरुनि टाकिलीं ब्रह्मडोहीं
१७८६९	टाकिलें	।।ज्ञा.गा.०५९०.०१।।	वासनेचें बीज भर्जोनी टाकिलें। मानसासी केलें देशधडी
१७८७०	टाकिलें	।।ज्ञा.गा.०६१२.०३।।	वासनेचें मूळ टाकिलें खणोनी। जिवित्व गिळुनी शिवरूप
१७८७१	टाकिलें	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भी होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
१७८७२	टाकी	।।ज्ञा.गा.००७१.०२।।	न सोडी रे भावो टाकी रे संदेहो। रामकृष्णीं टाहो नित्य फोडी
१७८७३	टाकी	।।ज्ञा.गा.०५८९.०४।।	पाथराची टाकी जरी होय तीख। नये रंध्र शलाख मुक्तिकेशी
१७८७४	टाकी	।।ज्ञा.गा.०५९३.०२।।	श्रीगुरुचे पाय हृदयीं शिवशी। टाकी प्रतिष्ठेशी जाणिवेचे
१७८७५	टाकी	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
१७८७६	टाकी	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
१७८७७	टाकी	।।ज्ञा.गा.०९८८.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप ही खूण ओळखी। भिन्नपणा टाकी अंतरींचा
१७८७८	टाकीं	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
१७८७९	टाकीं	।।ज्ञा.गा.०६२२.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप हे खूण ओळखी । भिन्नपण टाकीं निश्चयेंसीं

१७८८०	टाकीं	।।ज्ञा.गा.०९२३.०२।।	मना मारी सुबुद्धि तल्लीन मकरंदीं। विषयउपाधी टाकीं रया
१७८८१	टाकीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
१७८८२	टाकीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
१७८८३	टाकीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
१७८८४	टाकीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
१७८८५	टाकीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
१७८८६	टाकीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
१७८८७	टाकीं	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
१७८८८	टाकुनी	।।ज्ञा.गा.०१६७.०३।।	ऐसा टाकुनी विश्वास। हरिनामाचाचि हव्यास। चित्त करूनी सावकाश। निरंतर स्मरावें
१७८८९	टाकुनी	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये
१७८९०	टाकुनी	।।ज्ञा.गा.०७५८.०२।।	सत्रावीची शिव टाकुनी राहिला। पाहण्यातीत झाला सर्वां ठायीं
१७८९१	टाकुनी	।।ज्ञा.गा.०९४४.०४।।	ज्ञानदेव संधी साधूनियां सिद्धि। छपनाची संधी टाकुनी गेला
१७८९२	टाकुनी	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
१७८९३	टाकून	।।ज्ञा.गा.०९८६.१३।।	रिकामी ही तोंडीं न करावी बडबडी। अवगुणीची खोडी टाकून द्यावी
१७८९४	टाकूनि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
१७८९५	टाकोनियां	।।ज्ञा.गा.०६००.०४।।	जन्म मृत्यु भोग भोगणें यालागीं। टाकोनियां संगीं राही बापा

१७८९६	टाकोनी	।।ज्ञा.गा.०४८४.०१।।	आदि मध्य प्रांत टाकोनी वासना। करूं हरिध्याना सोहंभावें
१७८९७	टाकोनी	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
१७८९८	टाळ	।।ज्ञा.गा.०१६४.०३।।	दिंडी टाळ मृदंग। गीतीं गातां हरि सर्वांग। वेगीं येतु पांडुरंग। नश्वरीत नाचावया
१७८९९	टाळ	।।ज्ञा.गा.०१८९.०१।।	कुंचे पताका झळकती। टाळ मृदंग वाजती। आनंदें प्रेमें गर्जती। भद्रजाती विठ्ठलाचें
१७९००	टाळ	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका। जिये गावीं कथा आयिका। तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें
१७९०१	टाळ	।।ज्ञा.गा.०२०९.०४।।	दिंडी टाळ घोळ गरुडटकियाचे भार। वैष्णवांचे गजर जिये नगरीं
१७९०२	टाळ	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
१७९०३	टाळ	।।ज्ञा.गा.१००६.०४।।	रामकृष्णवासुदेवें वैष्णव गाताती आघवें। दिंडी टाळ प्रेमभावें। वासुदेवीं मन सामावें गा
१७९०४	टाळ	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
१७९०५	टाळ	।।ज्ञा.गा.१००७.०१।।	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
१७९०६	टाळटाळीं	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद। अंगोअंगीं मुराला छंद। भोग भोगितांचि आटला भोग। ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद
१७९०७	टाळा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०१।।	हमामा घाली बाळा। सांडी खोटा चाळा। फोडीन तुझा टाळा। वाकुल्या दावीन काळा
१७९०८	टाळी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२६।।	ऐक्य जालें तेथें नित्य दिवाळी। सहज समाधी तेथें कायसी रे टाळी
१७९०९	टाळी	।।ज्ञा.गा.१००६.०७।।	वासुदेवीं वाहूनि टाळी। पातकें गेलीं अंतराळीं। वासुदेवो वनमाळी। कीर्तन करूं ब्रह्ममेळीं गा
१७९१०	टाळू	।।ज्ञा.गा.०८२३.०३।।	महालिंग स्थान टाळू एके संधीं। तेथें एक सिद्धी तेजोमय
१७९११	टाहो	।।ज्ञा.गा.००७१.०२।।	न सोडी रे भावो टाकी रे संदेहो। रामकृष्णीं टाहो नित्य फोडी
१७९१२	टाहो	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्में
१७९१३	टाहो	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
१७९१४	टाहो	।।ज्ञा.गा.०८३९.०३।।	गंगा त्रिवेणी निर्मळ नीर। राजहंस पक्षी किन्नर। अनेक रंगांचे मयूर टाहो देती
१७९१५	टाहो	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो

१७९१६	टाहो	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
१७९१७	टाहो	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
१७९१८	टाहो	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
१७९१९	टिपरिया	।।ज्ञा.गा.१०२०.०२।।	टिपरिया घाई गोपाळ भाई। घुळुघुळु पाईं नादु वाजे वो
१७९२०	टिपरियाजोगी	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
१७९२१	टिपरी	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
१७९२२	टिपरी	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
१७९२३	टिपरी	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
१७९२४	टिपरी	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
१७९२५	टिपरी	।।ज्ञा.गा.१०६६.०२।।	चेत जाणा तुम्हीं चेत जाणा। टिपरी वडाच्या साईं हो
१७९२६	टिपरीनादें	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
१७९२७	टिपरे	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
१७९२८	टिपरें	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
१७९२९	टिपरें	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
१७९३०	टिपरें	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
१७९३१	टिळक	।।ज्ञा.गा.०२०६.१५।।	टिळक रेखिला मृगनाभीचा। बाप राजा मन्मथाचा
१७९३२	टिळकु	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
१७९३३	टिळा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णा ढाळ देती गे माये

१७९३४	टेंकित	।।ज्ञा.गा.०२२९.०१।।	माथे टेंकित बाह्या पसरित। डांगाचे आधार घेती
१७९३५	टेंकी	।।ज्ञा.गा.०३२८.०४।।	माजयानें हटीं मुखकमळ टेंकी । निळिये अवलोकीं कृष्णमूर्ति
१७९३६	टेका	।।ज्ञा.गा.०४३१.०६।।	निवृत्ति सुखाचा टेका। पावोनि आलों आपुल्या मठा। ज्ञान येकला निका। ज्ञानदेव
१७९३७	टेकी	।।ज्ञा.गा.१०६५.०१।।	येऊनी वऱ्हाडिणी बैसल्या टेकी। कोण तो नोवरा नाहीं वोळखी
१७९३८	टोणगे	।।ज्ञा.गा.११०८.०७।।	फळेचि ना तिला झाले तीन टोणगे। दोन मेले एक वांचेचि ना
१७९३९	टोळी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
१७९४०	ठक	।।ज्ञा.गा.०४६८.०३।।	आशापाश परी निवृत्ति तटाक। पडियेले ठक चिद्रुपरूपीं
१७९४१	ठक	।।ज्ञा.गा.०५५४.०३।।	रखुमादेविवरेंसी ठक पडिलें कांहींच नाहीं। चौघे स्वभावें बोलताती
१७९४२	ठकचि	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
१७९४३	ठकचि	।।ज्ञा.गा.०२७३.०१।।	मी माझें म्हणतां ठकचि ठेलिये। आपुले जाति कूळ विसरुनी गेलिये
१७९४४	ठकचि	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
१७९४५	ठकचि	।।ज्ञा.गा.०२९७.०१।।	मीपण माझें हरपलें। शेखीं ठकचि विशेखीं पडिलें बाईये
१७९४६	ठकचि	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
१७९४७	ठकचि	।।ज्ञा.गा.१०८३.०३।।	बाप रखुमादेविवरेंसि ठकचि पडिलें। मीचि ठसावलें ब्रह्माकारें
१७९४८	ठकपरी	।।ज्ञा.गा.०५०१.०१।।	ठकपरी धरिला मनोवेगें बांधला। तो ठेंगणाचि जाहाला अनिवाड वो माय
१७९४९	ठकला	।।ज्ञा.गा.०३०२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी घराचार। ठकला व्यवहार बाईयांनो
१७९५०	ठकलासी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
१७९५१	ठकले	।।ज्ञा.गा.०४०६.०३।।	उतावेळपणें भुजादंड उचलेले। नेणोनी ठकले ठेले रूप पाहातांची बाईये
१७९५२	ठकले	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें

१७९५३	ठकलें	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
१७९५४	ठकलें	।।ज्ञा.गा.०५४२.०४।।	ऐसें जाणोनी ठकलें ठकोनियां ठेलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
१७९५५	ठकलें	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
१७९५६	ठकलेंचि	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
१७९५७	ठकलेंचि	।।ज्ञा.गा.०६९२.०१।।	मजमाजीं पाहतां मीपण हरपलें। ठकलेंचि ठेलें सये मन माझें
१७९५८	ठकशील	।।ज्ञा.गा.०९६२.०२।।	आठवितां तूं तया ठकशील कैसा। सांजवेळें लाहोसी उदो कां जैसा
१७९५९	ठकसी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
१७९६०	ठकावलें	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
१७९६१	ठकियेलें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०१।।	ऋणाचेनि मिसें निर्गुण आलें आपैसें। तेणें मज सर्वस्वें ठकियेलें
१७९६२	ठकियेलें	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
१७९६३	ठकिसी	।।ज्ञा.गा.०१२३.०५।।	रिघे रे शरण। तुज नाहीं मरण। ठकिसी चरण। श्रीविठ्ठलाचें
१७९६४	ठकुनी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
१७९६५	ठकूनियां	।।ज्ञा.गा.०८९४.०१।।	चोराचिया संगें क्रमितां पैं पंथ। ठकूनियां घात करितील
१७९६६	ठकोनियां	।।ज्ञा.गा.०५४२.०४।।	ऐसें जाणोनी ठकलें ठकोनियां ठेलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
१७९६७	ठणकाई	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
१७९६८	ठसलें	।।ज्ञा.गा.०५६३.०१।।	चातकेंवीण लक्ष अंतरींच ठसलें। तेथें एक वोळलें ब्रह्ममेघ
१७९६९	ठसवी	।।ज्ञा.गा.०७४५.०४।।	ज्ञानदेव दर्शन सत्रावीचें घेतां। उन्मनी ठसवी निवृत्तिदासा
१७९७०	ठसा	।।ज्ञा.गा.००६३.०४।।	ज्ञानदेवीं नाम रामकृष्ण ठसा। येणें दशदिशा आत्माराम
१७९७१	ठसा	।।ज्ञा.गा.००९२.०३।।	यापरी आगरु कृष्णनाम ठसा। ओतला सरिसा भाग्ययोगें
१७९७२	ठसा	।।ज्ञा.गा.०२७८.०२।।	चैतन्य परिपाठी ठसा घडलासे साकार। कृष्णची आकार गोकुळीं रया

१७९७३	ठसा	।।ज्ञा.गा.०३८९.१०।।	वेगीं सांग ठसा कोण हें रूपडें। कृष्णाचि चहूंकडे बिंबलासे
१७९७४	ठसा	।।ज्ञा.गा.०४६२.०३।।	तेजीं तेज दिसे अव्यक्ताचा ठसा। उमजोनी प्रकाशा न मोडे तुझा
१७९७५	ठसा	।।ज्ञा.गा.०४६७.०४।।	संतशांत शांति उलथीचा ठसा। कृष्णरूपीं दिशा तेजो तेज
१७९७६	ठसा	।।ज्ञा.गा.०७६१.०१।।	नयनाचे अंजन मनाचें रंजन। ठसा हा सघन बाईयांनो
१७९७७	ठसा	।।ज्ञा.गा.०७६९.०१।।	दिव्यरूप चक्षु कैशापरी झाला। ठसा हा उमटला कवण्यापरी
१७९७८	ठसा	।।ज्ञा.गा.०७९३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पिंडीं शोध घ्यावा। ब्रह्मासीं पहावा ब्रह्म ठसा
१७९७९	ठसा	।।ज्ञा.गा.०८१७.०१।।	ब्रह्मज्ञानी पुरुष तोचि ओळखावा। नयनांजनीं पाहावा ब्रह्म ठसा
१७९८०	ठसा	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
१७९८१	ठसावत	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
१७९८२	ठसावला	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
१७९८३	ठसावली	।।ज्ञा.गा.०४९९.०१।।	ठसावली देहीं परब्रह्ममूर्ति। सोहं शब्दीं गती प्राप्त जाली वो माय
१७९८४	ठसावले	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
१७९८५	ठसावलें	।।ज्ञा.गा.०१८३.०८।।	शुकादिक योगी रंगलें श्रीरंगीं। परिक्षितीच्या अंगीं ठसावलें
१७९८६	ठसावलें	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
१७९८७	ठसावलें	।।ज्ञा.गा.१०८३.०३।।	बाप रखुमादेविवरेंसि ठकचि पडिलें। मीचि ठसावलें ब्रह्माकारें
१७९८८	ठसावें	।।ज्ञा.गा.०६०५.०२।।	तरीच ते ज्ञान हृदयीं ठसावें। नातरी आघवें व्यर्थ होय
१७९८९	ठाई	।।ज्ञा.गा.०३०६.०१।।	दुरळु अंबुला केला गे बाई । ब्रह्मादिकां तो न पडे ठाई
१७९९०	ठाई	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
१७९९१	ठाई	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई

१७९९२	ठाई	।।ज्ञा.गा.१०७७.०१।।	ऐसा गे माये कैसा योगी। जे ठाई जन्मला तो ठाव भोगी
१७९९३	ठाईं	।।ज्ञा.गा.०२१९.०१।।	जें येथें होतें तें तेथें नाहीं। ठाईंच्या ठाईं हारपलें
१७९९४	ठाईं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
१७९९५	ठाईं	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
१७९९६	ठाईं	।।ज्ञा.गा.०३०७.०२।।	काय सांगूं माय निर्गुण अंबुला । शून्यीं मिळाला नाहीं ठाईं
१७९९७	ठाईं	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
१७९९८	ठाईं	।।ज्ञा.गा.०५४०.०२।।	नटकेचि अटकु ठाईंचेंचि निर्गुण। मज कवणें ठाईं घेउनी गेलें
१७९९९	ठाईं	।।ज्ञा.गा.०५७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। तोचि सबाह्यअभ्यंतर ठाईं असे रया
१८०००	ठाईं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
१८००१	ठाईं	।।ज्ञा.गा.०९८६.१८।।	ओंकाराचे मूळ पाहिलें जे ठाईं। मग त्याचे पायीं लीन व्हावें
१८००२	ठाईंच	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना
१८००३	ठाईंचाच	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
१८००४	ठाईंचें	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
१८००५	ठाईंचेंचि	।।ज्ञा.गा.०५४०.०२।।	नटकेचि अटकु ठाईंचेंचि निर्गुण। मज कवणें ठाईं घेउनी गेलें
१८००६	ठाईंचेंचि	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
१८००७	ठाईंच्या	।।ज्ञा.गा.०२१९.०१।।	जें येथें होतें तें तेथें नाहीं। ठाईंच्या ठाईं हारपलें
१८००८	ठाईंच्या	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा

१८००९	ठाउका	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
१८०१०	ठाउका	।।ज्ञा.गा.०५३४.०२।।	अद्वैत पाहतां न दिसे गुणमेळु। गुणा गुणीं अडळु ठाउका नोहे
१८०११	ठाउकें	।।ज्ञा.गा.०६६२.०३।।	श्रीगुरुप्रसादें ज्ञानबोधु झाला वो। नव्हे ते ठाउकें पडिलें माय वो
१८०१२	ठाउनी	।।ज्ञा.गा.०५४३.०१।।	दुजेपणीचा भावो माझिये ठाउनी जावो। येर सकळिक वावो म्यां त्यजियेला
१८०१३	ठाकला	।।ज्ञा.गा.०५४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु रूपेंवीण देखिला। आटकु ठाकला द्वैताकारें रया
१८०१४	ठाकलें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०१।।	रूप सामावलें दर्शन ठाकलें। अंग हारपलें तेंचि भावी
१८०१५	ठाकावा	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
१८०१६	ठाकितां	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
१८०१७	ठाकितो	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
१८०१८	ठाकियला	।।ज्ञा.गा.०७०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राणे रावो। ऐसा जाणोनी तयाचा भावो ठाकियला
१८०१९	ठाकियलें	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
१८०२०	ठाकी	।।ज्ञा.गा.०३८६.०१।।	अष्टदळ पाहे पद्म नेत्र दाहे। सोहं मंत्र कोहं ठाकी दुरी
१८०२१	ठाकी	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
१८०२२	ठाकी	।।ज्ञा.गा.०९०६.०४।।	अंगा आला नाहीं घावो तंव ठाकी येक ठावो। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु नाहो
१८०२३	ठाकुनी	।।ज्ञा.गा.०२५१.०१।।	ठाकुनी आलिये तुजपासीं। थितें मुकलिये मनुष्यपणासी
१८०२४	ठाके	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
१८०२५	ठाके	।।ज्ञा.गा.०४६८.०५।।	ऐलतीरीं ठाके पैलतीरीं ठाके। तेथें कैसेनी सामर्थ्यें पाहों आतां
१८०२६	ठाके	।।ज्ञा.गा.०४६८.०५।।	ऐलतीरीं ठाके पैलतीरीं ठाके। तेथें कैसेनी सामर्थ्यें पाहों आतां

१८०२७	ठाके	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
१८०२८	ठाण	।।ज्ञा.गा.००१९.०१।।	त्रिभंगी देहुडा ठाण मांडूनिया माये । कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितु आहे
१८०२९	ठाण	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
१८०३०	ठाण	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये
१८०३१	ठाण	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
१८०३२	ठाण	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
१८०३३	ठाण	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
१८०३४	ठाण	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
१८०३५	ठाण	।।ज्ञा.गा.१११९.०३।।	त्रिभंगगड देहुडें ठाण मांडुनियां माय। कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितो आहे
१८०३६	ठाती	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
१८०३७	ठाय	।।ज्ञा.गा.११०५.०१।।	ऐसा गे! माय! कैसा हा योगी?। जे ठायीं जन्मला तो ठाय भोगी
१८०३८	ठाया	।।ज्ञा.गा.०४९२.०३।।	छाय माया काया हरिरूपीं ठाया। चिंतितां विलया एक तेजीं
१८०३९	ठाया	।।ज्ञा.गा.०५४६.०२।।	परतोनी पाहणें परतोनी पाहणें। नाहीं त्या ठाया जाणें रूपेंवीण
१८०४०	ठाया	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
१८०४१	ठायां	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं

१८०४२	ठायां	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
१८०४३	ठायां	।।ज्ञा.गा.०५७९.०२।।	पाहतां पाहतां मी पर ठायां गेलें। तेथें एक देखिलें महद्भूत
१८०४४	ठायां	।।ज्ञा.गा.०७३५.०४।।	स्थूल सूक्ष्म कारणी माया। महाकरणाच्या ठायां रीघ करा
१८०४५	ठायां	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
१८०४६	ठायीं	।।ज्ञा.गा.००८३.०१।।	श्रवण त्वचा चक्षु जिव्हा घ्राण। दशहि इंद्रियें जाण हरीच्या ठायीं
१८०४७	ठायीं	।।ज्ञा.गा.००८८.०३।।	सोकरी पापपुण्या ठायीं आपा। आयुष्याच्या मापा हरि धावे
१८०४८	ठायीं	।।ज्ञा.गा.००९९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिव्हाळा हृदयीं। जीवाचा जीव ठायीं एक पाही
१८०४९	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
१८०५०	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०२२७.०३।।	पाणिया निघाल्या गाई चरती कळंबा ठायीं। हांकितसे लवलाही संवगडा
१८०५१	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०२२८.०३।।	पांवया छंदें परतल्या गाई। विसरल्या चारा तल्लीन ठायीं
१८०५२	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०२४४.०३।।	ठायीं ठायीं मातु पेंधा पैं नाचतु। वाकुल्या दावितु हरिछंदें
१८०५३	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०२४४.०३।।	ठायीं ठायीं मातु पेंधा पैं नाचतु। वाकुल्या दावितु हरिछंदें
१८०५४	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०२४४.०४।।	ठायीं ठायीं उभ्या विसरल्या माया। हाकितु लवलाह्या कृष्णहरी
१८०५५	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०२४४.०४।।	ठायीं ठायीं उभ्या विसरल्या माया। हाकितु लवलाह्या कृष्णहरी
१८०५६	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०२४६.०५।।	दृश्य भास चांदणिया असती ठायीं लोपलिया। लिंगदेह कमळींचे मधुकर सुटती आपैसया
१८०५७	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सवेंची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघःश्याम बोलला अंबरीं ये माये
१८०५८	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०३१६.०१।।	पांचही वऱ्हाडी पांचा ठायीं बोळविली । येरा दिधली मिठी देखा
१८०५९	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०३१७.०१।।	गरुवार जाली अंबुला व्याली । व्येउनीया मेली माझ्या ठायीं
१८०६०	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०३४६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नुरेचि कांहीं। उत्तम मध्यम ठायीं व्यापूनि असे
१८०६१	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०३५३.०१।।	नेणते ठायीं मन पाहों गेलें। तंव मनचि पावलें जागृतीये माये
१८०६२	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०३७०.०३।।	ऐसी आपुली साक्षी कवणें पैं द्यावी। निवृत्ति म्हणे कांहीं ठायीं न ठेवीची
१८०६३	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया

१८०६४	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
१८०६५	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
१८०६६	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०४००.०२।।	तैसा कां गा निकरवृत्ती करिसी। सर्वां ठायीं विभांडिसी गा देवा
१८०६७	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला
१८०६८	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
१८०६९	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
१८०७०	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०४७६.०३।।	चेतनें चेतवी बुद्धीतें पाचारी। कल्पना मापारी निवृत्ति ठायीं
१८०७१	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५०५.०२।।	मावळल्यावीण भ्रांति जाल्या कोण्ही। निजब्रह्माची खाणी ठायीं न पडे गे माये
१८०७२	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५०६.०३।।	रूपरेखा नाहीं लक्षावा कवणें ठायीं। लक्षीं लक्षितांही परतल्या दृष्टि
१८०७३	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५३०.०२।।	द्वैत नाहीं अद्वैत नाहीं। ठायींच्या ठायीं एकतत्त्वीं
१८०७४	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५३७.०३।।	तेथें ऋगयजु:साम भुलले। तें माझ्या ठायीं फुललें ब्रह्ममय
१८०७५	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५४९.०४।।	तीन चारी मिळोनी येके ठायीं घातली। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं फावलीं
१८०७६	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५५२.०१।।	अस्वादु स्वादु ये दोन्ही नाहीं। तेरावें पाही सहावा ठायीं
१८०७७	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५५७.०३।।	रखुमादेविवरु अप्रमेय देखिला। तोही इच्छितां हरपला माझ्या ठायीं
१८०७८	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५६०.०२।।	पाडु पडिला विषम ठायीं। देतां घेतां नुरेचि कांहीं
१८०७९	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५६५.०३।।	रखुमादेविवरु निजलिंग विवळलें। अवघी अवघे ठायीं सामावलें बाईये वो
१८०८०	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५६७.०१।।	आहे तें पाहीं नाहीं तें कांहीं। ठायींच्या ठायीं हरपलें
१८०८१	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५७२.०४।।	रखुमादेविवरु नेणोनी जाणितला। जाणपणें निमाला माझ्या ठायीं
१८०८२	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५७६.०१।।	मन वाचा बंदु निर्वाणीं घातलें । निर्माण होतें माझे ठायीं माल्हाथिलें
१८०८३	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५८०.०३।।	रखुमादेविवरु परतोनि देखे। तोही पारुषे तिये ठायीं गे माये
१८०८४	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे

१८०८५	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०५८८.०१।।	जयाचिये ठायीं नाहीं मीतूंपण। तेचि सनातन एक ज्ञानी
१८०८६	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०६०५.०४।।	मन हें विटाळ अखंड चंचळ। न राहे चपळ एके ठायीं
१८०८७	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०६०८.०४।।	कण तेचि भूमि भूमीरूपी कण। भासा ठायीं गुण गुणीं भास
१८०८८	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०६२६.०२।।	कल्पना इवलुशी जये ठायीं असे। तिये ठायीं वसे अहंकार
१८०८९	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०६२६.०२।।	कल्पना इवलुशी जये ठायीं असे। तिये ठायीं वसे अहंकार
१८०९०	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०४।।	निशीं जागरणीं निमाला कीं तंतुचि तंतीं आटला। रसीं रसु दुणावला तुझ्या ठायीं
१८०९१	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०६६२.०२।।	तेथें आपुलें कांहीं नाठवे वो। आपआपणा न पडे ठायीं वो
१८०९२	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०६६४.०३।।	रखुमादेविवरु गुरुमुखा भ्याला। होता तो लपाला नाहीं ते ठायीं
१८०९३	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०६६९.०१।।	मी माझें अद्वैत द्वैत होउनी ठेलें। सद्गुरु एका बोलें ठेविलें ठायीं
१८०९४	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०६८४.०२।।	अवघे धन देऊनि मज निर्धन केलें। ऋण मागावया धाडिलें नये ते ठायीं
१८०९५	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०६९७.०७।।	तेथ बिंब प्रतीबिंब भान। सरलें ज्ञानविज्ञान। हाचि नवलाव जाण तये ठायीं
१८०९६	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०७००.०३।।	तेंचि तूं होउनी राहें विश्वाशी। ठायींच्या ठायीं निवसी अरे जना
१८०९७	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०७४४.०३।।	जागृतीच्या ठायीं निजतो सहस्रदळीं। बिंदूच्या समेळीं उच्चार होतो
१८०९८	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०७४६.०२।।	अनंत ब्रह्मांडाचा खेळ जिच्या योगें चाले । चांग्यासी मीनलें तया ठायीं
१८०९९	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०७४८.०२।।	आधारीं पवन अपान विराजे। आंगुळें चार साजे तया ठायीं
१८१००	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०७५८.०२।।	सत्रावीची शिव टाकुनी राहिला। पाहण्यातीत झाला सर्वां ठायीं
१८१०१	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०७६१.०३।।	बिंदूचें जें मूळ प्रणवाचें फळ। योगियाचे खेळ तेच ठायीं
१८१०२	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०७६५.०१।।	अंजनाचें अंजन सदोदीत पाहिलें। पाहाणें होउनी ठेलें सर्वां ठायीं
१८१०३	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०७७२.०३।।	आनंद स्वरूप प्रसिद्ध देखिलें। निजरूप संचलें सर्वां ठायीं
१८१०४	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०७८४.०२।।	अंगुष्ठ पूर्वार्ध मसुरामात्र दीर्घ। उन्मनीचा मार्ग तेच ठायीं
१८१०५	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०७९५.०१।।	स्थावर जंगम प्रणव प्रसवला। आत्मा स्वयें संचला प्रणवा ठायीं
१८१०६	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०७९५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाचे ठायीं। प्रणवीं प्रणव पाहीं निराळा तो
१८१०७	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०७९६.०२।।	जागृति स्थूळ तूर्या महाकारण। हेचि कीर खूण तुझे ठायीं
१८१०८	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०७९७.०२।।	उन्मनी सदैव वसे अक्षय पंथें। लाऊनियां चित्तें तया ठायीं
१८१०९	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०८०३.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र एके नेत्रीं देखे। देखणा पारुखे ते ठायीं बा
१८११०	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०८०६.०२।।	चक्षूचे अंतरीं चक्षु देखे पूर्ण। हेचि कीं रे खूण तुझे ठायीं

१८१११	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०८०६.०३।।	मी ब्रह्म सोहं ज्ञानपद ते साजिरें। ते ठायीं निधरिं तुझा तूंची
१८११२	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०८०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा तुझा तूं आपण। सर्व हें चैतन्य तुझे ठायीं
१८११३	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०८११.०३।।	ज्ञानदेवा नयन निवृत्तीनें दाविला। सर्वां ठायीं झाला डोळा एक
१८११४	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०८१८.०१।।	निशी दिवस दोघे लोपले ते ठायीं। निरंजन ते ठायीं लक्षुनी पाहा
१८११५	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०८१८.०१।।	निशी दिवस दोघे लोपले ते ठायीं। निरंजन ते ठायीं लक्षुनी पाहा
१८११६	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०८१८.०३।।	नारी पुरुष दोघे एक रूपें दिसती। देखणें पारुखे तया ठायीं
१८११७	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०८२०.०१।।	आकाशाचे ठायीं चंद्र सूर्य तारा। सूक्ष्माचा फेरा सर्वां ठायीं
१८११८	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०८२०.०१।।	आकाशाचे ठायीं चंद्र सूर्य तारा। सूक्ष्माचा फेरा सर्वां ठायीं
१८११९	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०८२२.०५।।	ध्वनीचेही वरी शुद्ध तेज असे। चंद्रमा प्रकाशें तेच ठायीं
१८१२०	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०८२२.०८।।	औटपिठातळीं सर्व तें दिसे। सूर्य हा प्रकाशे तेच ठायीं
१८१२१	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
१८१२२	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना
१८१२३	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०९४३.०२।।	होतें तें पाहीं नव्हे तें घेई । द्वैतबुद्धि ठायीं गुंफों नको
१८१२४	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
१८१२५	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०९५०.०२।।	आधीं आप पाहीं शून्याशून्य देहीं । मग उमजोनी ठायीं घेईजे सुखें
१८१२६	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०९५४.०२।।	बिंब नाहीं पाहासील काई। ठायींच्या ठायीं होऊनि राही
१८१२७	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
१८१२८	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
१८१२९	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं

१८१३०	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०९६८.०३।।	सिद्धचि सांडूनि निघसि अनानी ठायीं। तूं रिघें पां सोई संताचिये
१८१३१	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०९६८.०४।।	जें तपाव्रताचे ठायीं तें तेथेंचि पाहीं। परी तें ठायींच्या ठायीं म्हणे ज्ञानदेवो
१८१३२	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०९६८.०४।।	जें तपाव्रताचे ठायीं तें तेथेंचि पाहीं। परी तें ठायींच्या ठायीं म्हणे ज्ञानदेवो
१८१३३	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०९७०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे परतूनि पाही। जिवाचा जिवनु कवणीये ठायीं
१८१३४	ठायीं	।।ज्ञा.गा.०९७८.०२।।	मी नाहीं तेथें कवणिये ठायीं। देखत देखत पाहीं भुललासी
१८१३५	ठायीं	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
१८१३६	ठायीं	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
१८१३७	ठायीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
१८१३८	ठायीं	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
१८१३९	ठायीं	।।ज्ञा.गा.१०७४.०६।।	निवृत्ति दास तेथें नाहीं। लग्नमुहूर्त बहुला ठायीं
१८१४०	ठायीं	।।ज्ञा.गा.१०७७.०५।।	आणि मी सांगों नवल काई। येणें बहिणी भोगिली एकेचि ठायीं
१८१४१	ठायीं	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
१८१४२	ठायीं	।।ज्ञा.गा.१०९६.०२।।	पदाभिमानु कांहीं तोही देहीं नाहीं। आला गेला ठायीं न संपडे दृष्टी
१८१४३	ठायीं	।।ज्ञा.गा.११०२.०४।।	कडकडोनि वीज निमालीच ठायीं। भेटली मुक्ताई गोरोबाला
१८१४४	ठायीं	।।ज्ञा.गा.११०५.०१।।	ऐसा गे! माय! कैसा हा योगी?। जे ठायीं जन्मला तो ठाय भोगी
१८१४५	ठायीं	।।ज्ञा.गा.११०५.०४।।	आणिक याचें नवल सांगूं मी कायी?। बहिण भोगिली एकेचि ठायीं
१८१४६	ठायींच	।।ज्ञा.गा.००५३.०१।।	साधुबोध झाला तो नुरोनिया ठेला। ठायींच मुराला अनुभव
१८१४७	ठायींच	।।ज्ञा.गा.००५३.०२।।	कापुराची वाती उजळली ज्योती। ठायींच समाप्ती झाली जैशी
१८१४८	ठायींच	।।ज्ञा.गा.०१८७.०३।।	देशदेशान्तरा न लगेची जाणें। ठायींच जोडणें ऐक्यभावें
१८१४९	ठायींचाची	।।ज्ञा.गा.०३७४.०२।।	ठायींचाची काळा अनादि बहु काळा। म्हणोनी वेदा चाळा लाविला गे माये
१८१५०	ठायींचीच	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
१८१५१	ठायींचें	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे

१८१५२	ठायींचेचि	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
१८१५३	ठायींच्या	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
१८१५४	ठायींच्या	।।ज्ञा.गा.०५३०.०२।।	द्वैत नाहीं अद्वैत नाहीं। ठायींच्या ठायीं एकतत्त्वीं
१८१५५	ठायींच्या	।।ज्ञा.गा.०५६७.०१।।	आहे तें पाहीं नाहीं तें कांहीं। ठायींच्या ठायीं हरपलें
१८१५६	ठायींच्या	।।ज्ञा.गा.०७००.०३।।	तेंचि तूं होउनी राहें विश्वाशी। ठायींच्या ठायीं निवसी अरे जना
१८१५७	ठायींच्या	।।ज्ञा.गा.०९५४.०२।।	बिंब नाहीं पाहासील काई। ठायींच्या ठायीं होऊनि राही
१८१५८	ठायींच्या	।।ज्ञा.गा.०९६८.०४।।	जें तपाव्रताचे ठायीं तें तेथेंचि पाहीं। परी तें ठायींच्या ठायीं म्हणे ज्ञानदेवो
१८१५९	ठाये	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
१८१६०	ठाये	।।ज्ञा.गा.०३८५.०१।।	ममता पुसे सये शिवींजिवा ठाये। पूर्णता पान्हाये कोणे घरीं
१८१६१	ठायेठाय	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
१८१६२	ठालें	।।ज्ञा.गा.०७१२.०२।।	चातकेवीण लक्ष अंतरीं ठालें। तेथें एक वोळला ब्रह्ममेघ
१८१६३	ठाव	।।ज्ञा.गा.०२१२.०२।।	उठा उठा जागा पाठीं भय आलें मोठें। पंढरीवांचुनी दुजा ठाव नाहीं कोठें
१८१६४	ठाव	।।ज्ञा.गा.०२७९.०३।।	मीपणा ठाव नुरेची पैं सर्वथा। प्रपंचाची कथा ब्रह्म जाली
१८१६५	ठाव	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
१८१६६	ठाव	।।ज्ञा.गा.०३१७.०२।।	जेथें ठाव ना ठेवणी निघाली कोनी । तेथें सुईणी हात नाहीं
१८१६७	ठाव	।।ज्ञा.गा.०३२८.०८।।	ज्ञानदेवीं निळिये वाटुनी गोविंदीं । कृष्ण निळिये पदीं ठाव जाला
१८१६८	ठाव	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत
१८१६९	ठाव	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची
१८१७०	ठाव	।।ज्ञा.गा.०८२९.०२।।	सहज हा प्रणव सर्वातीत साजे। मीपणास तेथ ठाव नाहीं

१८१७१	ठाव	।।ज्ञा.गा.०८५१.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे हा निजभाव। बोलों नये ठाव तैसें जालें
१८१७२	ठाव	।।ज्ञा.गा.१०१९.०४।।	ज्ञानदेवीं समभाव त्रिगुणी नाहीं ठाव। आपेंआप राणीव साईखडिया
१८१७३	ठाव	।।ज्ञा.गा.१०७७.०१।।	ऐसा गे माये कैसा योगी। जे ठाई जन्मला तो ठाव भोगी
१८१७४	ठावें	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
१८१७५	ठावें	।।ज्ञा.गा.१११११.०२।।	अनुताप वैराग्याचा नेसलें मी शेला। मागील कर्म ठावें नाहीं पुसूं नको मला
१८१७६	ठावें	।।ज्ञा.गा.१११११.०३।।	शांतीगुंति घेउनि हातीं भक्ती चोळी ल्याली। मीतूंपण ठावें नाहीं वीसरून गेली
१८१७७	ठावो	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
१८१७८	ठावो	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
१८१७९	ठावो	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
१८१८०	ठावो	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
१८१८१	ठावो	।।ज्ञा.गा.०३०४.०३।।	ज्याच्यानी अंगें जोडला हा ठावो। रखुमादेविवरु नाहो बुझाविला
१८१८२	ठावो	।।ज्ञा.गा.०३७०.०१।।	जन्माचें व्याज आपणचि गिळिलें। मुद्दलाचा ठावो नाहीं ऐसें केलें
१८१८३	ठावो	।।ज्ञा.गा.०३८५.०३।।	नाहीं यासी ठावो संसार पैं वावो। एकतत्त्व रावो घरीं वसे
१८१८४	ठावो	।।ज्ञा.गा.०४८६.०३।।	भिंत नाहीं काय चित्र लिहो। चित्र सरलिया तया नाहीं ठावो जी देवा
१८१८५	ठावो	।।ज्ञा.गा.०५२७.०१।।	दुजेपणींचा भावो आम्हां नाहीं ठावो। सर्वी सर्व देवो आकारला
१८१८६	ठावो	।।ज्ञा.गा.०५७३.०३।।	लक्षाचा लाभु जोडला ठावो। रखुमादेविवरु विठ्ठल नाहो
१८१८७	ठावो	।।ज्ञा.गा.०९०६.०४।।	अंगा आला नाहीं घावो तंव ठाकी येक ठावो। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु नाहो
१८१८८	ठावो	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया

१८१८९	ठावो	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
१८१९०	ठावो	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
१८१९१	ठावो	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
१८१९२	ठावो	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
१८१९३	ठुसठुसित	।।ज्ञा.गा.०२४३.०१।।	कोंवळे ठुसठुसित मोतियांचे घड। शृंगारिलें गूढ जया लेणीं
१८१९४	ठेंगणा	।।ज्ञा.गा.०१८४.०४।।	या संतांचें देणें । कल्पतरुहूनि दुणें। परिसा परी अगाध देणें। चिंतामणी ठेंगणा
१८१९५	ठेंगणाचि	।।ज्ञा.गा.०५०१.०१।।	ठकपरी धरिला मनोवेगें बांधला। तो ठेंगणाचि जाहाला अनिवाड वो माय
१८१९६	ठेंगणें	।।ज्ञा.गा.०५०८.०५।।	पाहतां ठेंगणें डोळे न्याहाळितां आगळें। तें पदप्राप्ती वेगळें सगुणनिर्गुण वो माय
१८१९७	ठेंगणें	।।ज्ञा.गा.०५९८.०३।।	ठेंगणें नावाड हळू ना ते जडा। स्वयेंची अखंड पूर्ण रया
१८१९८	ठेउनियां	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
१८१९९	ठेउनियां	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध
१८२००	ठेउनी	।।ज्ञा.गा.०१९८.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलें। मन ठेउनी राहिलें निर्धारें
१८२०१	ठेउनी	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
१८२०२	ठेऊं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०२।।	पाहाणियाचा प्रपंचु पाहतां। निमाला कवणा बोलूं ठेऊं आतां
१८२०३	ठेऊनि	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु
१८२०४	ठेऊनि	।।ज्ञा.गा.०३२८.०६।।	कर्पूरपरिमळें दिव्य खाद्य फळें ठेऊनि सोज्वळें वाट पाहे

१८२०५	ठेऊनि	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
१८२०६	ठेऊनियां	।।ज्ञा.गा.०५१९.०१।।	अंजनीं संपूर्ण ठेऊनियां मन। ज्ञानी ज्ञानघन निरालंबी
१८२०७	ठेऊनियां	।।ज्ञा.गा.०६४४.०१।।	सुखाची आवडी घे कां रे गोविंदीं। चित्त हें आनंदी ठेऊनियां
१८२०८	ठेला	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
१८२०९	ठेला	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
१८२१०	ठेला	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
१८२११	ठेला	।।ज्ञा.गा.००५३.०१।।	साधुबोध झाला तो नुरोनिया ठेला। ठायींच मुराला अनुभव
१८२१२	ठेला	।।ज्ञा.गा.०२२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेशीं भेटी। आपुले संवसाटी करुनी ठेला
१८२१३	ठेला	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
१८२१४	ठेला	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
१८२१५	ठेला	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
१८२१६	ठेला	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी

१८२१७	ठेला	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
१८२१८	ठेला	।।ज्ञा.गा.०२९७.०३।।	नवल पैं केलें बुडविलें सगुण। आपणची निर्गुण होउनी ठेला
१८२१९	ठेला	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
१८२२०	ठेला	।।ज्ञा.गा.०३४६.०३।।	मेघजळ वोळे मिळे सिंधूचिया जळा। तैसा नव्हे तो वेगळा एक होऊनि ठेला
१८२२१	ठेला	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
१८२२२	ठेला	।।ज्ञा.गा.०५२१.०३।।	द्वैतभाव ठेला अविनाश संपन्न। आपेआप जनार्दन येईल घरा
१८२२३	ठेला	।।ज्ञा.गा.०५५१.०२।।	काय सांगूं मातु वेगळीच धातु। जिवा हा जिवांतु व्यापुनी ठेला
१८२२४	ठेला	।।ज्ञा.गा.०६१०.०४।।	जीव तोच शीव होऊनियां ठेला। शब्द तो मुराला निशब्दांमाजीं
१८२२५	ठेला	।।ज्ञा.गा.०६३१.०२।।	माया अविद्याभास शीव तो बिंबला। जीवरूप ठेला होऊनियां
१८२२६	ठेला	।।ज्ञा.गा.०६५७.०१।।	तिहीं शून्यांवरती नांदताहे देहीं। तोचि ब्रह्मांड गेहीं भरूनि ठेला
१८२२७	ठेला	।।ज्ञा.गा.०७०२.०१।।	अवघा सुखरूप अवघाची रूपीं। अवघाची आपीं धरूनी ठेला
१८२२८	ठेला	।।ज्ञा.गा.०७१३.०४।।	चराचर रूप देवचि पैं जाला। लय होउनि ठेला आत्मरूपीं
१८२२९	ठेला	।।ज्ञा.गा.०७४३.०५।।	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती
१८२३०	ठेला	।।ज्ञा.गा.०८०९.०३।।	कैवल्य देह तो ज्ञानदेवें पाहिला। पहाणें होऊनी ठेला चराचरीं
१८२३१	ठेला	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
१८२३२	ठेला	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
१८२३३	ठेला	।।ज्ञा.गा.०९६२.०४।।	पडतासि दृष्टि निवृत्तीच्या चरणीं। मा ज्ञानदेवो मनीं धरुनी ठेला
१८२३४	ठेला	।।ज्ञा.गा.०९७६.०२।।	खुंटलें बोलणें बोलीं बोला। बोलुचि मौन्य ठेला मौन्यामाजीं

१८२३५	ठेला	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
१८२३६	ठेला	।।ज्ञा.गा.१०३३.०४।।	पाईकपणें गेलें सन्निधान जालें। स्वामी एका बोलें निवांत ठेला
१८२३७	ठेला	।।ज्ञा.गा.१०६२.०१।।	पौर्णिमेच्या दिनीं चंद्र अकळी । जाहला अमावस्ये ठेला पूर्ण कळी
१८२३८	ठेला	।।ज्ञा.गा.१०६९.०१।।	निशियेचे भरीं भानु प्रतिबिंबीं बिंबला। बिंबचि गिळुनी ठेला बिंबामाजीं
१८२३९	ठेला	।।ज्ञा.गा.१०६९.०३।।	उदय ना अस्तु तेथें कैचेनि त्रिगुण। आपणचि दर्पण होऊनि ठेला
१८२४०	ठेलिये	।।ज्ञा.गा.०२७३.०१।।	मी माझें म्हणतां ठकचि ठेलिये। आपुले जाति कूळ विसरुनी गेलिये
१८२४१	ठेलिये	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये
१८२४२	ठेलिये	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
१८२४३	ठेलिये	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
१८२४४	ठेली	।।ज्ञा.गा.००८१.०५।।	जंववरी समान शांति बुद्धि हे ठेली। तंववरी ये भुली बोली कैसी घडे
१८२४५	ठेली	।।ज्ञा.गा.०२४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी भेटी। आपले संवसाटी करुनी ठेली
१८२४६	ठेली	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
१८२४७	ठेली	।।ज्ञा.गा.०४८३.०१।।	एकतत्त्व बाही उतरला भक्त। द्वैतदशा विरक्त पाहातां ठेली
१८२४८	ठेली	।।ज्ञा.गा.०६९७.०६।।	ऐसिया सुख वस्ती आत्मप्रभा संविती। प्रकाशीं प्रकाश स्थिती पूर्ण ठेली
१८२४९	ठेली	।।ज्ञा.गा.०८४३.०७।।	स्तनपान देउनी मोहें प्रतिपाळी। तेही अंतकाळीं दुरी ठेली
१८२५०	ठेली	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
१८२५१	ठेली	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
१८२५२	ठेली	।।ज्ञा.गा.०९६१.०४।।	उफराटिये दृष्टि निवृत्तीच्या शेवटीं। ज्ञानदेवा भेटी होउनी ठेली

१८२५३	ठेले	।।ज्ञा.गा.००६४.०३।।	मातृ पितृ भ्राता सगोत्र अपार। चतुर्भुज नर होऊनि ठेले
१८२५४	ठेले	।।ज्ञा.गा.००६७.०३।।	हरिपाठीं गेले ते निवांतचि ठेले। भ्रमर गुंतले सुमनकळिके
१८२५५	ठेले	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
१८२५६	ठेले	।।ज्ञा.गा.०२९६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाची घरवात जालें। जन्मवरी एकांत करुनी ठेले
१८२५७	ठेले	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
१८२५८	ठेले	।।ज्ञा.गा.०४०६.०३।।	उतावेळपणें भुजादंड उचलेले। नेणोनी ठकले ठेले रूप पाहातांची बाईये
१८२५९	ठेले	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
१८२६०	ठेले	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
१८२६१	ठेले	।।ज्ञा.गा.०६९७.०५।।	तें गिळुनीयां द्वंद्वासहित प्रपंचभास। तेथ स्थुळादि ब्रह्मांडांस गिळूनी ठेले
१८२६२	ठेले	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
१८२६३	ठेले	।।ज्ञा.गा.०८७८.०६।।	ऐसे पायाळ पुढें गेले पांगूळ मागें ठेले। पैलतीर पावले परम तत्त्वेंसी
१८२६४	ठेले	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
१८२६५	ठेलें	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
१८२६६	ठेलें	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
१८२६७	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला

१८२६८	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०२६०.०३।।	नवल हें वालभरे कैसें जोडलें जिवा। दुसरें दुरी ठेलें प्रीती केला रिघावा
१८२६९	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
१८२७०	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
१८२७१	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
१८२७२	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
१८२७३	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
१८२७४	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०३०९.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलेंसी चाड । अद्वैतेंसी माळ घेऊनी ठेलें
१८२७५	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०३२५.०३।।	निळेंपण ठेलें निळिये गोविलें । निळेंपण सोविळे आम्हां जालें
१८२७६	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०३५२.०२।।	नवलावो जाले जग हरिच होऊनि ठेलें। आठवू विसरलें काय करूं
१८२७७	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०२।।	आपुलें अकरावें एक सोईरें जाणा। तेंही पैं तयासी मिळोनी ठेलें
१८२७८	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०२।।	आतां सेवेलागीं सेवा करणें कोणच्या अंगें। स्वामीपणें जगीं होउनी ठेलें
१८२७९	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये
१८२८०	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
१८२८१	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०४४५.०२।।	तंव त्याचेनि तेजें झडपिले मज। मजमाजीं काज होऊनि ठेलें
१८२८२	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
१८२८३	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०५४२.०४।।	ऐसें जाणोनी ठकलें ठकोनियां ठेलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
१८२८४	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
१८२८५	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०६६९.०१।।	मी माझें अद्वैत द्वैत होउनी ठेलें। सद्गुरु एका बोलें ठेविलें ठायीं
१८२८६	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०६९२.०१।।	मजमाजीं पाहतां मीपण हरपलें। ठकलेंचि ठेलें सये मन माझें

१८२८७	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
१८२८८	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
१८२८९	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये
१८२९०	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०७२३.०१।।	आतां याजपरतें उरलें नाहीं कांहीं। देहींच विदेही होऊनि ठेलें
१८२९१	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
१८२९२	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०७६५.०१।।	अंजनाचें अंजन सदोदीत पाहिलें। पाहाणें होउनी ठेलें सर्वां ठायीं
१८२९३	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
१८२९४	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
१८२९५	ठेलें	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
१८२९६	ठेलें	।।ज्ञा.गा.१०३२.०२।।	पाईकपणें गेलें स्वामी होउनी ठेलें। परी नाहीं विसरलें स्वामियातें
१८२९७	ठेलें	।।ज्ञा.गा.१०७३.०३।।	आधीं पुत्र पाठी वांझ व्याली। लेणें लेऊनि ठेलें साडेपंधरे
१८२९८	ठेलें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
१८२९९	ठेलों	।।ज्ञा.गा.०३७२.०४।।	ऐसें रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या बोला। पातेजलों सर्वस्वासी ठेलों प्राङ्मुख
१८३००	ठेलों	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
१८३०१	ठेलों	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों

१८३०२	ठेलों	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
१८३०३	ठेलों	।।ज्ञा.गा.०५२१.०२।।	यम नेम धर्म आम्हां नाहीं कर्म। अवघेंचि ब्रह्म होऊनी ठेलों
१८३०४	ठेलों	।।ज्ञा.गा.०५२१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काज सरलें संसारीं। चारीही मापारी गिळूनि ठेलों
१८३०५	ठेल्या	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
१८३०६	ठेवणाइत	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
१८३०७	ठेवणी	।।ज्ञा.गा.०३१७.०२।।	जेथें ठाव ना ठेवणी निघाली कोनी । तेथें सुईणी हात नाहीं
१८३०८	ठेवणें	।।ज्ञा.गा.०२९५.०३।।	ध्यान धारणा तनु मनु करणें। ठेवियेलें ठेवणें गोपाळचरणीं वो माये
१८३०९	ठेवणें	।।ज्ञा.गा.०९७७.०३।।	वरपंगाचें लेंणें लेवविसी जाईजणें। परी घरांतील ठेवणें नुमगसी
१८३१०	ठेवणें	।।ज्ञा.गा.१०६३.०३।।	नेलें अंधापाशीं मुके बोले त्याशी। दिलें थोट्यापाशीं ठेवणें तें
१८३११	ठेवा	।।ज्ञा.गा.०१७१.०२।।	पठण करावें नित्य नाम। हरिचरणीं ठेवा प्रेम। रामराम सप्रेम। जप करावा
१८३१२	ठेवा	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
१८३१३	ठेवा	।।ज्ञा.गा.०८३६.०१।।	नाभिस्थानीं ठेवा हृत्कमळीं पहावा। द्विदलीं अनुभवावा ऐक्यभावें
१८३१४	ठेवा	।।ज्ञा.गा.०९०२.०२।।	जतन करी रे जिवाचीया जिवा। सांगतसे ठेवा जुगादीचा
१८३१५	ठेवा	।।ज्ञा.गा.०९७७.०२।।	तेथींची रचना न कळे हो देवा। अनुभवाचा ठेवा काढुनी पाहें
१८३१६	ठेवा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें
१८३१७	ठेवावा	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
१८३१८	ठेवावे	।।ज्ञा.गा.०४७३.०१।।	देहभाव ठेवावे योगभाव सेवावे। हें बोलणें जाणणें सोय नव्हे गे माये
१८३१९	ठेवितसे	।।ज्ञा.गा.०८४२.०५।।	अमृताचा कुंभ बळेंचि उलंडुनी। कांजिये भरुनी ठेवितसे
१८३२०	ठेवितां	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
१८३२१	ठेवियेलें	।।ज्ञा.गा.०२९५.०३।।	ध्यान धारणा तनु मनु करणें। ठेवियेलें ठेवणें गोपाळचरणीं वो माये
१८३२२	ठेविला	।।ज्ञा.गा.०११०.०३।।	रखुमादेविवरु अभयकरु। मस्तकीं ठेविला हा निर्धारु

१८३२३	ठेविला	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेजःपुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
१८३२४	ठेविला	।।ज्ञा.गा.०५३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उभारण हरि। दिपु माजिघरीं ठेविला असे
१८३२५	ठेविला	।।ज्ञा.गा.०७२६.०५।।	कंबर खचुनी धनुष्यबाणीं। हस्त ठेविला सद्‌गुरुचरणीं। मन इंद्रियां दिली गवसणी। विरक्तीची
१८३२६	ठेविला	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
१८३२७	ठेविलीस	।।ज्ञा.गा.१११६.०४।।	रखुमादेविवरा बापा विठ्ठलाची आण। कायावाचाचित्तें चरणीं ठेविलीस गहाण
१८३२८	ठेविलें	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
१८३२९	ठेविलें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
१८३३०	ठेविलें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
१८३३१	ठेविलें	।।ज्ञा.गा.०५५९.०१।।	जतनेलागीं जीवन ठेविलें। स्वस्वरूपीं हारपलें ज्ञानपंथीं
१८३३२	ठेविलें	।।ज्ञा.गा.०६६९.०१।।	मी माझें अद्वैत द्वैत होउनी ठेलें। सद्‌गुरु एका बोलें ठेविलें ठायीं
१८३३३	ठेविलें	।।ज्ञा.गा.०९७१.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे अविनाश जोडलें। आणुनी ठेविलें गुरुमुखीं
१८३३४	ठेविलें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
१८३३५	ठेविलेंसे	।।ज्ञा.गा.०१०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुझी आण। काया वाचा चित्त चरणीं ठेविलेंसे गहाण
१८३३६	ठेविसी	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
१८३३७	ठेविसीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
१८३३८	ठेवी	।।ज्ञा.गा.०२४१.०१।।	भोंवरीं सांडूनि पांव ठेवी रे गोपाळा। नाच चिदानंदा सुख होईल सकळां

१८३३९	ठेवी	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
१८३४०	ठेवी	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
१८३४१	ठेवी	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया
१८३४२	ठेवी	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
१८३४३	ठेवीं	।।ज्ञा.गा.०७६४.०२।।	निशी दिवस दोन्ही नाहीं जेथ बा रे। अर्धमात्रेवरी लक्ष ठेवीं
१८३४४	ठेवीं	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
१८३४५	ठेवीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
१८३४६	ठेवीची	।।ज्ञा.गा.०३७०.०३।।	ऐसी आपुली साक्षी कवणें पैं द्यावी। निवृत्ति म्हणे कांहीं ठायीं न ठेवीची
१८३४७	ठेवीत	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
१८३४८	ठेवीन	।।ज्ञा.गा.०१८४.०३।।	या संतांसी भेटतां । हरे संसाराची व्यथा। पुढतां पुढती माथां। अखंडित ठेवीन
१८३४९	ठेवुनि	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
१८३५०	ठेवुनि	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
१८३५१	ठेवुनिया	।।ज्ञा.गा.०१६९.०३।।	सांडुनी हरिचा पंथ। वेगळें नच जाती। भक्तचरणीं ठेवुनिया चित्त। रामकृष्ण नाम स्मरति
१८३५२	ठेवुनियां	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
१८३५३	ठेवुनी	।।ज्ञा.गा.०१८७.०६।।	चौघे साक्ष ठेवुनी अंतरीं। वेव्हार ज्ञानेश्वरीं खंडियेला
१८३५४	ठेवुनी	।।ज्ञा.गा.०३६४.०१।।	कमळावरी कमळ ठेवुनी उल्हाटे। कमळीं कमळ उफराटें गे माय
१८३५५	ठेवूं	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
१८३५६	ठेवूनि	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये

१८३५७	ठेवूनियां	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
१८३५८	ठेवोनिया	।।ज्ञा.गा.०७१३.०१।।	पुजूं गेलों ठेवोनिया भाव। तंव जालों देव स्वत:सिद्ध
१८३५९	ठेवोनियां	।।ज्ञा.गा.०१४१.०४।।	सच्चिदानंदघन। पंढरिये परिपूर्ण। कर ठेवोनियां जघन। वाट पाहे भक्तांची
१८३६०	ठोकती	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
१८३६१	डंबडाळके	।।ज्ञा.गा.१०८५.०२।।	डंबडाळके। उंबरासी वाळके। पिंपळासी काकड्या लागल्या रे
१८३६२	डळमळीना	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
१८३६३	डळमळूं	।।ज्ञा.गा.०७२५.०८।।	तेथून निवृत्ति बोधाच्या ध्वजा। मयुरपिच्छें कोंदलीं नभा। अनंत आदित्याचा गाभा। डळमळूं लागे
१८३६४	डवरिला	।।ज्ञा.गा.०९३०.०१।।	स्वरूपावबोधु कां फावला। इंद्रियीं डवरिला प्रेमभावो
१८३६५	डांगाचे	।।ज्ञा.गा.०२२९.०१।।	माथे टेंकित बाह्या पसरित। डांगाचे आधार घेती
१८३६६	डांगेवरी	।।ज्ञा.गा.००२२.०१।।	तुरे कांबळा डांगेवरी विषाण वेणु घेऊनि करीं । वैजयंती रुळे कैशी वक्षस्थळावरी
१८३६७	डांगोरा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
१८३६८	डांगोरा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
१८३६९	डायीं	।।ज्ञा.गा.०९८४.०४।।	भोगिया शिवोन उतरला डायीं। ज्ञानदेव सांगे निवृत्तीच्या पायीं
१८३७०	डाळ	।।ज्ञा.गा.०३४०.०१।।	मूळ ना डाळ शाखा ना पल्लव। तो हा कैसा देव आम्हां घरीं
१८३७१	डाळलिया	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
१८३७२	डाव	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
१८३७३	डाव्या	।।ज्ञा.गा.१०७२.०१।।	उजव्या आंगें भ्रतार व्याली। डाव्या आंगें कळवळ पाळी
१८३७४	डाहाळी	।।ज्ञा.गा.०२७६.०५।।	आंबया डाहाळी फळें चुंबी रसाळीं । आजिचे रे काळीं शकून सांगें
१८३७५	डिंगर	।।ज्ञा.गा.०१८९.०६।।	ऐसें एकांग वीर। विठ्ठलरायाचें डिंगर। बाप रखुमादेविवर। तीहीं निर्धारीं जोडिला
१८३७६	डुले	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा

१८३७७	डुल्लतसे	।।ज्ञा.गा.०४८९.०२।।	घालोनि ब्रह्में उद्‌गार संभ्रमे। अनुदिनीं प्रेमें डुल्लतसे
१८३७८	डेंगण	।।ज्ञा.गा.१११०.०४।।	आंत पोकळ बाहेर पोकळ कोल्हाट्याचा वेळू। म्हातारपणीं दादला केला त्याचें डेंगण पेळू
१८३७९	डेरिया	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवर्णे मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
१८३८०	डोंगर	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
१८३८१	डोंगर	।।ज्ञा.गा.०५३९.०३।।	डोंगर सगळे मायेचे मोकळे। प्रपंचा नाकळे या हेतु
१८३८२	डोंगरी	।।ज्ञा.गा.०७४९.०१।।	औटपीठ डोंगरी गाय एक वसे। क्षीर सेवितुसे निजयोगी
१८३८३	डोंगरीं	।।ज्ञा.गा.०८४१.०१।।	औटाचे डोंगरीं गाय एक वसे। क्षीर सेवीतसे योगी एक
१८३८४	डोंगरीं	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
१८३८५	डोंगरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
१८३८६	डोंगरे	।।ज्ञा.गा.१०८४.०३।।	मृगजळें सागर भला। डोंगरे ओणवा विझविला। समुद्र तान्हेला जीवनालागीं
१८३८७	डोईं	।।ज्ञा.गा.०९८७.०२।।	दगडाचिया देवा घेतां डोईं। कपाळ फुटेल परी मोक्ष नाहीं
१८३८८	डोईचे	।।ज्ञा.गा.०६९९.०१।।	अवघाचि शृंगारू डोईचे दुरडी। डोळेची मुरडी परतोनियां
१८३८९	डोलका	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
१८३९०	डोलत	।।ज्ञा.गा.०३६१.०१।।	आपुलेनि भारें श्रीरंग डोलत गेलें। तंव अवचितें पाचारिलें पाठिमोरें
१८३९१	डोलतुसे	।।ज्ञा.गा.०४२४.०३।।	अनुहत ध्वनि नाद। तो पावला परमपद। उन्मनीं तुर्याविनोदें छंदें छंदें डोलतुसे
१८३९२	डोलिजे	।।ज्ञा.गा.०१०२.०३।।	गीताछंदें अंग डोलिजे। लीला विनोदें संसार तरिजे रया
१८३९३	डोले	।।ज्ञा.गा.०३२०.०५।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । स्वामी करुनी सुखी होई निजानंदीं डोले
१८३९४	डोलेन	।।ज्ञा.गा.१०८८.०३।।	मी डोलेन आनंदें तुमचेनि प्रसादें। रत्न जेवीं अंधें देखियेलें
१८३९५	डोलों	।।ज्ञा.गा.०८३९.०४।।	ऐल पैल पूर्ण शिरीं। लावित कमळें थवथवळी। वरी सद्‌गुरुकृपेचा मैलागिरी। डोलों लागे
१८३९६	डोळयां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
१८३९७	डोळसामाजी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०३।।	माझे डोळसामाजी । सुनिळ सहजी। होय तूं बिजीं। बाहुलिये
१८३९८	डोळसु	।।ज्ञा.गा.००४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु डोळसु सांवळा। द्वैत अद्वैत सोहळा भोगवी गे माये
१८३९९	डोळसु	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला

१८४००	डोळसु	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
१८४०१	डोळसु	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
१८४०२	डोळसु	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्‌गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
१८४०३	डोळसु	।।ज्ञा.गा.०२५८.०६।।	कृष्ण सावळा डोळसु। सहज परमहंसु
१८४०४	डोळसु	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
१८४०५	डोळसु	।।ज्ञा.गा.०३४४.०३।।	सांवळा डोळसु चतुर्भुज रूपडें। दिसे चहूंकडे एकतत्त्व
१८४०६	डोळसे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
१८४०७	डोळा	।।ज्ञा.गा.००२५.०७।।	बाप रखुमादेविवरा । विठ्ठला पाहतां उघडा डोळा । दाविलें निधान रया
१८४०८	डोळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
१८४०९	डोळा	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
१८४१०	डोळा	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
१८४११	डोळा	।।ज्ञा.गा.०४२८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळियांचा डोळा। ओळखावा बुबुळा आपुलिया
१८४१२	डोळा	।।ज्ञा.गा.०७७५.०१।।	डोळियांत डोळा काळियांत काळा। देखण्या निराळा निळारूप
१८४१३	डोळा	।।ज्ञा.गा.०८११.०३।।	ज्ञानदेवा नयन निवृत्तीनें दाविला। सर्वां ठायीं झाला डोळा एक
१८४१४	डोळा	।।ज्ञा.गा.०८१३.०१।।	डोळा माझा बाप त्रिभुवना परता। जो देखे मुक्तता तोचि लाहे
१८४१५	डोळा	।।ज्ञा.गा.०८२८.०१।।	मीच माझा डोळा मीच शून्यांत निळा। माझा मी वेगळा तयामध्यें

१८४१६	डोळां	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
१८४१७	डोळां	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
१८४१८	डोळां	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणे लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
१८४१९	डोळां	।।ज्ञा.गा.००९८.०४।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसों जाय भाव। तंव तेणें स्वयमेव दाविलें डोळां
१८४२०	डोळां	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
१८४२१	डोळां	।।ज्ञा.गा.०१९४.०५।।	यालागी संतांचा मेळा। देखाल जेथें डोळां। तया नमस्कार सकळां। ते वेगीं वंदावें
१८४२२	डोळां	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
१८४२३	डोळां	।।ज्ञा.गा.०२३५.०२।।	डोळां बैसलें हृदयीं स्थिरावलें। मन नुठी तेथून कांहीं केल्या
१८४२४	डोळां	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
१८४२५	डोळां	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
१८४२६	डोळां	।।ज्ञा.गा.०२८०.०२।।	विटेवरी सांवळा पाहातां पैं डोळां। मन वेळोवेळां आठवितु
१८४२७	डोळां	।।ज्ञा.गा.०२८८.०१।।	पंढरपुरीचा निळा लावण्याचा पुतळा। विठा देखियेला डोळां बाईये वो
१८४२८	डोळां	।।ज्ञा.गा.०३३१.०१।।	काळेपणाचा आवो अंबरीं बाणला । तो एकु दादुला देखियेला डोळां
१८४२९	डोळां	।।ज्ञा.गा.०३३२.०१।।	मन मुरडोनी डोळां लेइलें। काळेपणें मिरवलें रूप त्याचें
१८४३०	डोळां	।।ज्ञा.गा.०३३३.०२।।	तेथें सातही मावळलीं पांचांहुनि परतें। बहुकाळें निरुतें देखिलें डोळां
१८४३१	डोळां	।।ज्ञा.गा.०३५४.०२।।	मज लाविला चाळा लाविला चाळा। विठ्ठलुचि डोळां बैसलासे
१८४३२	डोळां	।।ज्ञा.गा.०३६५.०३।।	रूप येवोनियां डोळां बैसलें। पाहें तंव परब्रह्म अवतरलें

१८४३३	डोळां	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
१८४३४	डोळां	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
१८४३५	डोळां	।।ज्ञा.गा.०४१४.०१।।	अवघा डोळां तुज म्यां पाहावें। अवघा श्रवणीं तुजची ऐकावें
१८४३६	डोळां	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा लळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
१८४३७	डोळां	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
१८४३८	डोळां	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
१८४३९	डोळां	।।ज्ञा.गा.०५०२.०१।।	पाहातां सप्त पाताळें एकविसांवेगळें। तें निरंजन आगळें खुतलें डोळां गे माय
१८४४०	डोळां	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
१८४४१	डोळां	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
१८४४२	डोळां	।।ज्ञा.गा.०६७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची लीला। ते निवृत्तीनें डोळां दाविली मज
१८४४३	डोळां	।।ज्ञा.गा.०७०८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अक्षयीं राहिला। आत्मा म्यां पाहिला याचि डोळां
१८४४४	डोळां	।।ज्ञा.गा.०७३३.०१।।	डोळांची पाहा डोळां शून्याचा शेवट। नीळबिंदु नीट लखलखित
१८४४५	डोळां	।।ज्ञा.गा.०७३४.०१।।	शून्याचा शेवट डोळां पाहा निराळा। नीळबिंदु सांवळा प्रकाशला
१८४४६	डोळां	।।ज्ञा.गा.०७४३.०५।।	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती
१८४४७	डोळां	।।ज्ञा.गा.०८०३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळां हा प्रणव। निवृत्तीनें अनुभव मज दिधला
१८४४८	डोळां	।।ज्ञा.गा.०८१९.०१।।	चैतन्य हें दिसे उघडेया डोळां। नयनाचा सोहळा निवृत्ति जाणे
१८४४९	डोळां	।।ज्ञा.गा.०८२१.०१।।	अखंड तमासा डोळां देख निका। काळा निळा पारवा बाईयांनो
१८४५०	डोळां	।।ज्ञा.गा.०८२८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे देहा डोळां दिठी। पाहातां सर्व सृष्टि निवृत्ति एका
१८४५१	डोळां	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
१८४५२	डोळां	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी

१८४५३	डोळां	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
१८४५४	डोळां	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया
१८४५५	डोळां	।।ज्ञा.गा.०८९३.०३।।	डोळां घालोनियां बोट चक्र जें पाहावें। न दिसतां जाणावें पांच दिवस
१८४५६	डोळां	।।ज्ञा.गा.०९७७.०४।।	अणूचें प्रमाण न साहे डोळां। कैसा मुक्तीचा सोहळा घेवों पाहसी
१८४५७	डोळां	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
१८४५८	डोळां	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
१८४५९	डोळां	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
१८४६०	डोळां	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
१८४६१	डोळां	।।ज्ञा.गा.१०९७.०४।।	तुजवीण वेल्हाळा कैं सुखसोहळा। रखुमादेविवरा विठ्ठला शेजे नलगे डोळां
१८४६२	डोळां	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
१८४६३	डोळां	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गें !
१८४६४	डोळां	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्‌गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
१८४६५	डोळांचि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
१८४६६	डोळांची	।।ज्ञा.गा.०७३३.०१।।	डोळांची पाहा डोळां शून्याचा शेवट। नीळबिंदु नीट लखलखित

१८४६७	डोळाची	।।ज्ञा.गा.०३६९.०५।।	डोळाची वाढिलें परब्रह्म फळलें । त्या सुखाचें निमालें सांगणें वो माये
१८४६८	डोळिया	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना । तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना । तेथें बुद्धीचा रीघ होईना । तेथें मनाची धांव पुरेना गा
१८४६९	डोळियां	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां । पुढें रिता कां रिगतोसी । तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी । तरी साचे भेटी केउता जासी रया
१८४७०	डोळियांचा	।।ज्ञा.गा.०४२८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळियांचा डोळा । ओळखावा बुबुळा आपुलिया
१८४७१	डोळियांचे	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें । लाघव तो देखणा जाणे । तेथें आपपर पिसुणें । न देखे कांहीं । तें शब्देवीण बोलतां । निशब्दें ये हातां । ऐसा उपावो करीं कांहीं । जोडिलियां धना वाढी बहु असे । तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां । सकळ पुनरपि येणें नाहीं
१८४७२	डोळियांत	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे । पिवळे पारवे गुलाली सलिलें ।अनायासें उदय होवोनि मावळे । भाव कैचा
१८४७३	डोळियांत	।।ज्ञा.गा.०७७५.०१।।	डोळियांत डोळा काळियांत काळा । देखण्या निराळा निळारूप
१८४७४	डोळियांभीतरीं	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं । पदातें निर्भेदी । निजसुखाचे आनंदीं । माये क्रीडतुसे । तो हा डोळियांभीतरीं । बाहिजु अभ्यंतरीं । जोडे हा उपावो किजो रया
१८४७५	डोळियाचें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान । निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो । तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
१८४७६	डोळियासी	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु । सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
१८४७७	डोळीयांची	।।ज्ञा.गा.०७६५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न बोले आणिक । डोळीयांची बोल पाहतांची
१८४७८	डोळे	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे । क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें । सासिन्नले जगाचे डोळे । तें रूप पाहावया । भलतैसी हांव । मना न पुरे तेथींची थाव । लावण्यसिंधु शीव । सांडुनी जातो गे माये
१८४७९	डोळे	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें । रूप लाधलें परिमळें । अनंगाचेनि सळें । कासें कासियेला । तो पालऊ पांढर गळे । होतु कां जगाचे डोळे । दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
१८४८०	डोळे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें । आपणासींच खेळे । गौळणी भरूनियां डोळे । कैशा पाहाताती । अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं । बाप रखुमादेविवरेंसी । मिळोनि गेल्या गे माये
१८४८१	डोळे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया । परी हे दशा वेगळी नवाई हो । हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे । आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये । लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये

१८४८२	डोळे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
१८४८३	डोळे	।।ज्ञा.गा.०२९६.०१।।	आजिवरी होतें मी मोकाट। तंव डोळे फुकट मोडा तुम्हीं
१८४८४	डोळे	।।ज्ञा.गा.०५०८.०५।।	पाहतां ठेंगणें डोळे न्याहाळितां आगळें। तें पदप्राप्ती वेगळें सगुणनिर्गुण वो माय
१८४८५	डोळे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें ।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा
१८४८६	डोळे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला
१८४८७	डोळे	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
१८४८८	डोळे	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
१८४८९	डोळे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०७।।	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्मे सकळ विफळ रे
१८४९०	डोळे	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
१८४९१	डोळे	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
१८४९२	डोळे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
१८४९३	डोळेची	।।ज्ञा.गा.०६९९.०१।।	अवघाचि शृंगारू डोईचे दुरडी। डोळेची मुरडी परतोनियां
१८४९४	डोळेभरी	।।ज्ञा.गा.०००५.०२।।	तो हा रे श्रीहरी पाहिला डोळेभरी । पाहते पाहणें दुरी सारोनियां
१८४९५	डोळेभरी	।।ज्ञा.गा.११०३.०८।।	नयनाचे अंगणीं मोतियांची खाणी। पहा गे साजणी डोळेभरी डोळेभरी पहा गे स्वरूपाशीं
१८४९६	डोळेभरी	।।ज्ञा.गा.११०३.०८।।	नयनाचे अंगणीं मोतियांची खाणी। पहा गे साजणी डोळेभरी डोळेभरी पहा गे स्वरूपाशीं
१८४९७	डोळ्यां	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
१८४९८	डोळ्यां	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया
१८४९९	डोळ्यां	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया

१८५००	डोळ्यां	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
१८५०१	डोळ्यांतील	।।ज्ञा.गा.०९२१.०४।।	डोळ्यांतील बाहुली। करितां नये वेगळी। सखी म्हणुनि साउली । धरितां नये
१८५०२	डोळ्यांपुढे	।।ज्ञा.गा.११०१.०२।।	गरुडाची भरारी चाले डोळ्यांपुढे। शेषाचे ते वेढे गुंडाळली
१८५०३	डोळ्यांमध्यें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा
१८५०४	डोळ्याचा	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
१८५०५	डोळ्याची	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
१८५०६	डोळ्यानें	।।ज्ञा.गा.०८११.०१।।	स्वरूपाचें ध्यानीं निरंजन पाहिलें। डोळ्यानें दाविलें चराचर
१८५०७	डोळ्यावीण	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
१८५०८	डोहळे	।।ज्ञा.गा.०४३९.०१।।	अनंत जन्मींचें सुकृतफळ। तरीच फाविजे ऐसें बळ। पुरती इच्छिले डोहळे। स्वसुखाचे
१८५०९	डोहळे	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
१८५१०	डोहाळे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०६।।	देह भरोनि उमळे। निवृत्ति सुखाचे डोहाळे। नभगाभा ज्ञानेश्वराचा खेळे अनारिसा
१८५११	डोही	।।ज्ञा.गा.०६३४.०३।।	आत्मा, आत्मीं भाविता देहीं। मायेच्या डोही बुडाले कैसें
१८५१२	डोहीं	।।ज्ञा.गा.०८७७.०१।।	मृगजळाचे डोहीं मारिशील जळचरें। कैचें जळ तेथें कैचें मत्स्य रे
१८५१३	डोहीं	।।ज्ञा.गा.१०६३.०२।।	उर्ण तंतु दोरा जाळें केलें त्याचें। डोहीं मृगजळाचे धरिलें मच्छ
१८५१४	डोहीं	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
१८५१५	डोहीं	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
१८५१६	डौर	।।ज्ञा.गा.०२९९.०१।।	कर्मास्तव झालों सौरा। गेलों पंढरपुरा। संतसनकादिकां मेळीं डौर वाईला पुरा
१८५१७	डौर	।।ज्ञा.गा.०३२०.०२।।	कर्मेवीण सौरी झालें संतापाशीं । ज्ञान डौर घेऊनि करी लिंग देह नाशी
१८५१८	डौरकार	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
१८५१९	डौरकारा	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरूं पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु

१८५२०	डौरले	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
१८५२१	डौरले	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
१८५२२	डौरले	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
१८५२३	ढळ	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
१८५२४	ढळढळां	।।ज्ञा.गा.०३२२.१०।।	नैश्वर गहिवरु दाटतसे गळां । आसुवें ढळढळां गळताती
१८५२५	ढळे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें झुंझ। झुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
१८५२६	ढळेना	।।ज्ञा.गा.०६५७.०४।।	चळेना ढळेना जैसें तैसें तेंचि। उपमा आणिकाची केंवीं साहे
१८५२७	ढळेना	।।ज्ञा.गा.११०३.०७।।	चळेना ढळेना जैसेंचि तैसेंचि। उपमा कोणाची केंवी साहे
१८५२८	ढवळें	।।ज्ञा.गा.११०४.०२।।	काळें ना सांवळें पिवळें ना ढवळें। चहूं ते वेगळे पुढे पाहे
१८५२९	ढाळ	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णां ढाळ देती गे माये
१८५३०	ढाळ	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
१८५३१	ढाळाचे	।।ज्ञा.गा.०९०६.०१।।	सुढाळ ढाळाचे मोतीं अष्टै अंगें लवे ज्योती। जया होय प्राप्ति तोचि लाभे
१८५३२	ढाळिती	।।ज्ञा.गा.१०७५.०४।।	तिचिये शेजारीं सतरावी सुंदरी। चंद्रसूर्य दोन्ही चवरी ढाळिती
१८५३३	ढाळे	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
१८५३४	ढिवर	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
१८५३५	ढिसाळ	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
१८५३६	ढिसाळ	।।ज्ञा.गा.०५९२.०२।।	ब्रह्मादिक काळ व्याली हे ढिसाळ। आथी रजस्वला इयेपरी
१८५३७	ढेंकर	।।ज्ञा.गा.०६०४.०३।।	धाल्याचे ढेंकर निघती होतां सुख। तेवींचि आत्मिक जाणिजेसु
१८५३८	ढेंकरी	।।ज्ञा.गा.०६८९.०३।।	निवृत्तिप्रसादें म्यां ब्रह्मचि जेविलें। ब्रह्म ढेंकरी पाल्हाईलें नेणोनियां

१८५३९	ढेसी	।।ज्ञा.गा.०५१४.०२।।	मुक्ताची साउली मजवरी पडली। ढेसी ढेसी वोल्हावली अमूर्तधारी वो माये
१८५४०	ढेसी	।।ज्ञा.गा.०५१४.०२।।	मुक्ताची साउली मजवरी पडली। ढेसी ढेसी वोल्हावली अमूर्तधारी वो माये
१८५४१	ढोलीं	।।ज्ञा.गा.०२४६.१०।।	वाग्विद्येचीं उलुकें निघालीं मौन्याच्या ढोलीं। विकल्पाच्या अंगीं चारी साही लोपली
१८५४२	तंतीं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०४।।	निशीं जागरणीं निमाला कीं तंतुचि तंतीं आटला। रसीं रसु दुणावला तुझ्या ठायीं
१८५४३	तंतीं	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
१८५४४	तंतीं	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
१८५४५	तंतु	।।ज्ञा.गा.०५२०.०१।।	ज्ञानें ध्यान पटीं तंतु पैं मनाचा। हरिरूप वाचा सारीपाठ
१८५४६	तंतु	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
१८५४७	तंतु	।।ज्ञा.गा.१०६३.०२।।	उर्ण तंतु दोरा जाळें केलें त्याचें। डोहीं मृगजळाचे धरिलें मच्छ
१८५४८	तंतुचि	।।ज्ञा.गा.०६६०.०४।।	निशीं जागरणीं निमाला कीं तंतुचि तंतीं आटला। रसीं रसु दुणावला तुझ्या ठायीं
१८५४९	तंतू	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
१८५५०	तंत्र	।।ज्ञा.गा.०५९१.०१।।	मंत्र तंत्र यंत्र सर्वही अबद्ध। जंव नाहीं शुद्ध अंतःकरण
१८५५१	तंत्र	।।ज्ञा.गा.०८९९.०४।।	ज्ञानदेव सोहं मंत्र तंत्र ध्यान। मनाचें उन्मन हरिपायीं
१८५५२	तंव	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
१८५५३	तंव	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
१८५५४	तंव	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
१८५५५	तंव	।।ज्ञा.गा.००२५.०४।।	अर्थूनि पाहे दृष्टी । तंव तुझ्यापायीं पडे मिठी । आवडी नोसंडी गांठी । तुझिया पायांची

१८५५६	तंव	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
१८५५७	तंव	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
१८५५८	तंव	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
१८५५९	तंव	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
१८५६०	तंव	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
१८५६१	तंव	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
१८५६२	तंव	।।ज्ञा.गा.००९८.०४।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसों जाय भाव। तंव तेणें स्वयमेव दाविलें डोळां
१८५६३	तंव	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
१८५६४	तंव	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ। ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट। या हरिदासासी वाळुवंट। जागरणासी दिधलें
१८५६५	तंव	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
१८५६६	तंव	।।ज्ञा.गा.०२४७.०२।।	गोविंद घ्या वो दामोदर घ्या वो। तंव तंव हासती मथुरेच्या वो
१८५६७	तंव	।।ज्ञा.गा.०२४७.०२।।	गोविंद घ्या वो दामोदर घ्या वो। तंव तंव हासती मथुरेच्या वो

१८५६८	तंव	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
१८५६९	तंव	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१८५७०	तंव	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१८५७१	तंव	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
१८५७२	तंव	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
१८५७३	तंव	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
१८५७४	तंव	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
१८५७५	तंव	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी

१८५७६	तंव	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
१८५७७	तंव	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
१८५७८	तंव	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
१८५७९	तंव	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
१८५८०	तंव	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
१८५८१	तंव	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
१८५८२	तंव	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
१८५८३	तंव	।।ज्ञा.गा.०२८३.०२।।	किती वो शिकवाल मज वेळोवेळां। मी तंव गोवळा रातलिये
१८५८४	तंव	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
१८५८५	तंव	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
१८५८६	तंव	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
१८५८७	तंव	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
१८५८८	तंव	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी

१८५८९	तंव	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
१८५९०	तंव	।।ज्ञा.गा.०२९६.०१।।	आजिवरी होतें मी मोकाट। तंव डोळे फुकट मोडा तुम्हीं
१८५९१	तंव	।।ज्ञा.गा.०२९८.०१।।	आपुलेंनि रंगें येत होती ये साजणी। तंव वनवासीं एके आलिंगिलें गे माये
१८५९२	तंव	।।ज्ञा.गा.०२९८.०२।।	बोलेना बोलों देईना। तंव पाहाणें तें अवघें पारुषलें गे माये
१८५९३	तंव	।।ज्ञा.गा.०३००.०३।।	येरी सांगे भावो जावे वो प्रवृत्ति । तंव वरी गती येतां नये
१८५९४	तंव	।।ज्ञा.गा.०३०८.०२।।	उठोनी गेलिये अज्ञान म्हणाल । म्यां तंव कैवल्य जोडियेलें
१८५९५	तंव	।।ज्ञा.गा.०३५३.०१।।	नेणते ठायीं मन पाहों गेलें। तंव मनचि पावलें जागृतीये माये
१८५९६	तंव	।।ज्ञा.गा.०३५६.०२।।	सहस्राची भरोवरी जाली गे माये। लय लक्षीं पाहे तंव चोजवेना
१८५९७	तंव	।।ज्ञा.गा.०३५७.०१।।	नेत्र लाउनी मनासी जंव पुसों जाय। तंव देवें नवल केलें गे बाईये
१८५९८	तंव	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सवें गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
१८५९९	तंव	।।ज्ञा.गा.०३५८.०३।।	यासी जाणावयालागीं अनुहते पाहे। तंव त्रिभुवन तन्मय जालें गे माये
१८६००	तंव	।।ज्ञा.गा.०३६०.०१।।	एकतत्त्व साधी तंव हारपलों तेथ। मज पाहतां येथ मी नाहीं
१८६०१	तंव	।।ज्ञा.गा.०३६१.०१।।	आपुलेनि भारें श्रीरंग डोलत गेलें। तंव अवचितें पाचारिलें पाठिमोरें
१८६०२	तंव	।।ज्ञा.गा.०३६५.०१।।	निरखित निरखित गेलीये। पाहें तंव तन्मय जालिये
१८६०३	तंव	।।ज्ञा.गा.०३६५.०३।।	रूप येवोनियां डोळां बैसलें। पाहें तंव परब्रह्म अवतरलें
१८६०४	तंव	।।ज्ञा.गा.०३७१.०१।।	दुरुनी एक ऋण मागावयां आलें। माझें मी पाहिलें तंव कांहीं नाहीं
१८६०५	तंव	।।ज्ञा.गा.०३७२.०२।।	आपण नेणतां ऋण घ्यावयासी गेलों। तंव तंव सर्वस्वेंसी बुडालों परोपरी देखा
१८६०६	तंव	।।ज्ञा.गा.०३७२.०२।।	आपण नेणतां ऋण घ्यावयासी गेलों। तंव तंव सर्वस्वेंसी बुडालों परोपरी देखा
१८६०७	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
१८६०८	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
१८६०९	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया

१८६१०	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
१८६११	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
१८६१२	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
१८६१३	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
१८६१४	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
१८६१५	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
१८६१६	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
१८६१७	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गवें रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
१८६१८	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गवें रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
१८६१९	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
१८६२०	तंव	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा

१८६२१	तंव	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
१८६२२	तंव	।।ज्ञा.गा.०४२१.०२।।	जंव जंव गोड तंव तंव जाड। जाड गोड दोन्ही नको रया
१८६२३	तंव	।।ज्ञा.गा.०४२१.०२।।	जंव जंव गोड तंव तंव जाड। जाड गोड दोन्ही नको रया
१८६२४	तंव	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
१८६२५	तंव	।।ज्ञा.गा.०४४५.०२।।	तंव त्याचेनि तेजें झडपिले मज। मजमाजीं काज होऊनि ठेलें
१८६२६	तंव	।।ज्ञा.गा.०४४५.०३।।	चित्त जंव निवडी तंव आपणहि पळे। अवचिता जवळी येतु असे
१८६२७	तंव	।।ज्ञा.गा.०४४५.०४।।	जाऊं पाहे परता तंव नेतु असे पंथा। वैकुंठींच्या कथा आपण सांगे
१८६२८	तंव	।।ज्ञा.गा.०४४५.०५।।	एकरूप दिसे तंव सभोंवता आपण। अवघा नारायण ज्ञानदेवा
१८६२९	तंव	।।ज्ञा.गा.०४४६.०१।।	विश्वरूप पाहे तंव सभोंवतें रूपडें। पाहे चहूंकडे तोचि दिसे
१८६३०	तंव	।।ज्ञा.गा.०४४६.०३।।	सम तेज पाहे तंव एकचि वो तेज। ॐकार सहज निमाला तेथें
१८६३१	तंव	।।ज्ञा.गा.०४४६.०५।।	स्वानुभव दिवटी उजळूनि जंव पाही। तंव एक बिंब दाही दिशा दिसे
१८६३२	तंव	।।ज्ञा.गा.०४५२.०१।।	परेसी जंव पाहें तंव दिसे हें अरुतें। तळीं तळाखालतें विश्वरूप
१८६३३	तंव	।।ज्ञा.गा.०४६१.०३।।	तळवटीं पाहे तंव रचिलें दान अपार। वेदवक्ते साचार बुझावले
१८६३४	तंव	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
१८६३५	तंव	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
१८६३६	तंव	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
१८६३७	तंव	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
१८६३८	तंव	।।ज्ञा.गा.०४९९.०४।।	अष्टभुजांचिया रिघालिये खेवा। तंव विश्वाचा बाहुवा देखिला वो माय
१८६३९	तंव	।।ज्ञा.गा.०५०१.०२।।	समाधी ध्यान निजध्यासीं आरुढलें। तंव अवघेंचि पारुषलें अभावा वो माय
१८६४०	तंव	।।ज्ञा.गा.०५०२.०४।।	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
१८६४१	तंव	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये
१८६४२	तंव	।।ज्ञा.गा.०५३४.०१।।	ज्योतीस ज्योति मेळउनी हातीं। तंव अवचितीं झोंबिन्नली

१८६४३	तंव	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
१८६४४	तंव	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
१८६४५	तंव	।।ज्ञा.गा.०५४९.०२।।	आपुली सोय वाढवावया गेलें। तंव आपणचि जालें आपण्याठायीं
१८६४६	तंव	।।ज्ञा.गा.०५५३.०२।।	चौघांची भाज मी नहोनियां गेलें। तंव अनारिसें महाकारण देखिलें
१८६४७	तंव	।।ज्ञा.गा.०५६०.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु नेणिजे। तंव तोचि तयासी अटीवी रया
१८६४८	तंव	।।ज्ञा.गा.०५६५.०२।।	तंव निराकार देखिलें निराकार देखिलें। मी पूजनलिंग तिन्ही हरपलें
१८६४९	तंव	।।ज्ञा.गा.०५७५.०२।।	नाहीं तेंचि पाहावया वायांवीण गेलें। तंव पाहाणेंचि जालें बाईये वो
१८६५०	तंव	।।ज्ञा.गा.०५७८.०१।।	साता व्योमापरतें पाहों गेलें। तंव पाहणेंचि जालें ब्रह्म उदधी
१८६५१	तंव	।।ज्ञा.गा.०५८०.०१।।	कवतुक पाहावया निरंजना गेलीये। तंव निराकार जालें बाईये वो
१८६५२	तंव	।।ज्ञा.गा.०६२२.०३।।	मान अपमान तुज कांहीं नाहीं। तूं तंव विदेही नित्य शुद्ध
१८६५३	तंव	।।ज्ञा.गा.०६४४.०३।।	अकळित काळ जंव आहे दुरी। तंव तूं श्रीहरि चित्त वेगीं
१८६५४	तंव	।।ज्ञा.गा.०६४४.०४।।	देहाचा दीपक जंव आहे देहीं । तंव तो निवडुनी घेई निकें
१८६५५	तंव	।।ज्ञा.गा.०६७२.०३।।	स्वानुभवें धरी अनुभवें वाट। तंव अवचित बोभाट पुढें मागें
१८६५६	तंव	।।ज्ञा.गा.०६९०.०५।।	जाणों जाय तंव जाणणिया सारिखें। नवल विस्मयें कवण सांगों
१८६५७	तंव	।।ज्ञा.गा.०७०४.०१।।	देहाचेनि दीपकें पाहे जों सभोंवतें। तंव अवचितें तेंचि ध्यान केलें
१८६५८	तंव	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये
१८६५९	तंव	।।ज्ञा.गा.०७१३.०१।।	पुजूं गेलों ठेवोनिया भाव। तंव जालों देव स्वत:सिद्ध
१८६६०	तंव	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
१८६६१	तंव	।।ज्ञा.गा.०७३१.०७।।	तंव तो उपनिषदांचें सार। वेदांचें गव्हर कथीत असे
१८६६२	तंव	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया

१८६६३	तंव	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
१८६६४	तंव	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
१८६६५	तंव	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
१८६६६	तंव	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
१८६६७	तंव	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
१८६६८	तंव	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
१८६६९	तंव	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
१८६७०	तंव	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
१८६७१	तंव	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
१८६७२	तंव	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
१८६७३	तंव	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
१८६७४	तंव	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी

१८६७५	तंव	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
१८६७६	तंव	।।ज्ञा.गा.०९०६.०४।।	अंगा आला नाहीं घावो तंव ठाकी येक ठावो। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु नाहो
१८६७७	तंव	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
१८६७८	तंव	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
१८६७९	तंव	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
१८६८०	तंव	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
१८६८१	तंव	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
१८६८२	तंव	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
१८६८३	तंव	।।ज्ञा.गा.०९५२.०१।।	साऊमा जंव जाये तंव हृदयींच आहे। चित्त विकासुनी पाहे चित्तामाजीं
१८६८४	तंव	।।ज्ञा.गा.०९५२.०२।।	तंव चतुर्भुज हरि हृदयमंदिरीं। तया नमन करीं विज्ञानेंसी
१८६८५	तंव	।।ज्ञा.गा.०९५६.०२।।	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्गुरु जाणितलें। येथीचें रया

१८६८६	तंव	।।ज्ञा.गा.०९५८.०१।।	अनंतीं अनंत तत्त्वता तंव एक। विरुळा जाणें। एक बिंबताहे
१८६८७	तंव	।।ज्ञा.गा.०९९०.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही एकपण। होय तंव साधन करित जाय
१८६८८	तंव	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
१८६८९	तंव	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
१८६९०	तंव	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
१८६९१	तंव	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
१८६९२	तंव	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
१८६९३	तंव	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्‌बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
१८६९४	तंव	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
१८६९५	तंव	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
१८६९६	तंव	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी
१८६९७	तंव	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
१८६९८	तंव	।।ज्ञा.गा.१०३४.०५।।	द्वादश मंडळें वोवाळुनी आलिये। तंव तंव काळें देखिलें रूपडें त्याचें
१८६९९	तंव	।।ज्ञा.गा.१०३४.०५।।	द्वादश मंडळें वोवाळुनी आलिये। तंव तंव काळें देखिलें रूपडें त्याचें
१८७००	तंव	।।ज्ञा.गा.१०४०.०३।।	नवें नवघड हातां आलें। दृष्टी पाहें तंव मन हारपलें

१८७०१	तंव	।।ज्ञा.गा.१०४४.०१।।	निरंजना गाई चारूं गेलों । तंव चवाळें तेथें एक पावलों
१८७०२	तंव	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो । देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
१८७०३	तंव	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे । देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
१८७०४	तंव	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं । तंव नवरा नवरी कवणची काई । बाप रखुमादेविवर चिंतितां । तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
१८७०५	तंव	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा । तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा । मनें करूनियां ठेवा । स्थान एक निर्मिलें
१८७०६	तंव	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा । पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा । तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा । येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
१८७०७	तंव	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव । तूंचि जवळिकें । नाठविसी तरी निजसुखें । आठव ना विसरु पाहे तंव । सगुणचि हृदयीं एक रया
१८७०८	तंव	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव । तूंचि जवळिकें । नाठविसी तरी निजसुखें । आठव ना विसरु पाहे तंव । सगुणचि हृदयीं एक रया
१८७०९	तंव	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी । एकला मी दु:ख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी । तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
१८७१०	तंवचि	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी । चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
१८७११	तंवचि	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते । जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें । जेथें वेदा मौन्य पडे । श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे । तें सुख वाडेंकोडें । भोगिजेसु
१८७१२	तंववरी	।।ज्ञा.गा.००८१.०५।।	जंववरी समान शांति बुद्धि हे ठेली । तंववरी ये भुली बोली कैसी घडे
१८७१३	तंववरी	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे । तंववरी हरीची सोये । हरि हरि मुखीं राहे । तो सुखीं होय अंतीं देखा
१८७१४	तंववरी	।।ज्ञा.गा.०४६८.०२।।	जंववरी भुली तंववरी बोली । समुद्रींची खोली विरळा जाणे
१८७१५	तंववरी	।।ज्ञा.गा.०४८३.०३।।	जंववरी कामना आसक्त मोहो । तंववरी ग्रहो कल्पनेचा
१८७१६	तंववरी	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान । तंववरी अवघेंच अज्ञान । जनीं अवघा जनार्दन । अज्ञान सज्ञान काय बोलूं

१८७१७	तंववरी	।।ज्ञा.गा.०८४४.०३।।	जंववरी देह आहे तंववरी साधन। करूनियां ज्ञान सिद्ध करा
१८७१८	तंववरी	।।ज्ञा.गा.०८९५.०१।।	जंववरी तंववरी जंबुक करी गर्जना। जंव त्या पंचानना देखिलें नाहीं बाप
१८७१९	तंववरी	।।ज्ञा.गा.०८९५.०२।।	जंववरी तंववरी वैराग्याच्या गोष्टी। जंव सुंदर वनिता दृष्टी देखिली नाहीं बाप
१८७२०	तंववरी	।।ज्ञा.गा.०८९५.०३।।	जंववरी तंववरी मैत्रत्व संवाद। जंववरी अर्थेसी संबंध पडिला नाहीं बाप
१८७२१	तंववरी	।।ज्ञा.गा.०८९५.०४।।	जंववरी तंववरी युद्धाची मात। जंव परमाईचा पूत देखिला नाहीं बाप
१८७२२	तंववरी	।।ज्ञा.गा.०८९५.०५।।	जंववरी तंववरी समुद्र करी गर्जना। जंव अगस्ती ब्राह्मणा देखिलें नाहीं बाप
१८७२३	तंववरी	।।ज्ञा.गा.०८९५.०६।।	जंववरी तंववरी बाधी हा संसार। जंव रखुमादेविवरु देखिला नाहीं बाप
१८७२४	तंववरी	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
१८७२५	तंववरी	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
१८७२६	तंववरी	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
१८७२७	तट	।।ज्ञा.गा.०३७९.०४।।	ज्ञानदेवीं तट भाग्य जैं उत्कट। तैं हे वाक्पट पडती दृष्टी
१८७२८	तट	।।ज्ञा.गा.०९०१.०३।।	आयुष्याचे पेठे। संसाराचे तट। गुरुवीण वाट। कैंची रया
१८७२९	तटस्थ	।।ज्ञा.गा.०००९.०५।।	गुरुकुळस्वामिया गणपति । ज्ञानेश्वराची मंगळमूर्ति । तुझिया कृपेनें तटस्थ पावती । समाधान
१८७३०	तटस्थ	।।ज्ञा.गा.०७४४.०४।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या शरणा। समजुनी खुणा तटस्थ झालों
१८७३१	तटस्थपणें	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
१८७३२	तटा	।।ज्ञा.गा.०२२८.०४।।	ज्ञानदेव सवें संवगडा लाठा। गाई हांकितो गोठणा तटा
१८७३३	तटाक	।।ज्ञा.गा.०४५८.०४।।	गुरुलिंगीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
१८७३४	तटाक	।।ज्ञा.गा.०४६३.०४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींची तटाक। उतरलासी एक सिंधोदकें
१८७३५	तटाक	।।ज्ञा.गा.०४६८.०३।।	आशापाश परी निवृत्ति तटाक। पडियेले ठक चिद्रुपरूपीं
१८७३६	तटाक	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी

१८७३७	तटीं	।।ज्ञा.गा.०००४.०२।।	योगियांचा कसवटी । दावितसे नेत्रपुटीं । उभा भीवरेच्या तटीं । देखिला देवो
१८७३८	तटीं	।।ज्ञा.गा.००९८.०२।।	चला जाऊं पाहूं आत्मराज घटीं। नामें नेतु तटीं वैकुंठीचिया
१८७३९	तटीं	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
१८७४०	तडातोडी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
१८७४१	तडातोडी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
१८७४२	तडी	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
१८७४३	तत्काळ	।।ज्ञा.गा.००१२.०३।।	गुरु वैराग्याचें मूळ । गुरु हा परब्रह्म केवळ । गुरु सोडवी तत्काळ । गांठ लिंगदेहाची
१८७४४	तत्काळ	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
१८७४५	तत्क्षणीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
१८७४६	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.००७३.०३।।	नामापरतें तत्त्व नाहीं रे अन्यथा। वायां आणिक पंथा जाशी झणी
१८७४७	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०१७८.०३।।	तैसें नव्हे सारासार तत्त्व निवृत्ति। बुडऊनी प्रवृत्ति आपण नांदे
१८७४८	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०२०२.०१।।	तत्त्वें तत्त्व धरी कोहंभाव होकरी। सोहं सोहं करी कोण सये
१८७४९	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०३७९.०१।।	येरी म्हणे भेद सृष्टी दाविती शब्द। तत्त्व तत्त्वीं बोध कोठें गेलें
१८७५०	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
१८७५१	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०३९०.०१।।	तत्त्वतां पैं तत्त्व धरितां नये हातां। मग ममतेची चिंता तयासी पुसे
१८७५२	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०४४७.०२।।	तत्त्वीं तत्त्व कवळी उगवे रविमंडळीं। अवघीच झांकोळी आपुल्या तेजें
१८७५३	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०४४९.०३।।	तत्त्व तेंचि धरी रजो गुण चारी। पंचमा आचारीं सांपडती
१८७५४	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०४५०.०३।।	सोहं तत्त्व साधलें प्रमाण सर्वत्रीं। उभयतां गात्रीं प्रेमतनू
१८७५५	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०४५१.०५।।	तत्त्वीं तत्त्व गेलें बोलणें वैखरी। वेदवक्ते चारी मान्य झाले
१८७५६	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०४६३.०६।।	निवृत्तिसंपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व निमथा उलथा तूं
१८७५७	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०४६४.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान ध्येय ध्याता हरि। समरसें श्रीहरि तत्त्व जालें

१८७५८	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०४६५.०६।।	निवृत्ति उपदेश ज्ञानिया लाधला। तत्त्वीं तत्त्व बोधला ज्ञानदेव
१८७५९	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०४७४.०३।।	हें तत्त्व सांगे ज्ञानदेवा निवृत्ति। संसार पुढती नाहीं बापा
१८७६०	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०४७७.०५।।	ज्ञानदेवीं घर वस्तीसी बिढार। तळींवरी साचार एक तत्त्व
१८७६१	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०४९२.०१।।	मी माझें मोहित राहिलें निवांत। एकरूप तत्त्व देखिलें गे माय
१८७६२	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०५०४.०२।।	मोहें न खुंटले ममते तुटलें। एकरसी भरलें तत्त्वीं तत्त्व
१८७६३	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०५२२.०३।।	नाहीं पां आधार आधारासी निर्धार। परेसी परेपार परम तत्त्व
१८७६४	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०५३९.०४।।	ज्ञानदेवा साध्य ज्ञानाचें उपाध्य। येर तत्त्व बोध्य मुक्त कैचें
१८७६५	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
१८७६६	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०७७५.०२।।	ब्रह्म तत्त्व जाणे ज्योतिरूपें सगळा। ज्योतीही वेगळा ज्योती वसे
१८७६७	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०९३७.०३।।	स्मरण विलास तत्त्वीं तत्त्व हाला। उपदेशु बोला बोलों नये
१८७६८	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०९६५.०२।।	तें तत्त्वता तत्त्व घेई का एकत्व। या मना महत्त्व देऊनियां
१८७६९	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०९६९.०२।।	तोचि तूं आपण तत्त्व तें तूं जाण। नलगे साधन आन कांहीं
१८७७०	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०९८३.०२।।	या मार्गापंथीं तूं तुझें नाहीं। बिंब हारपलें तें तत्त्व पाहीं
१८७७१	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
१८७७२	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
१८७७३	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
१८७७४	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
१८७७५	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.११२१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठलु नवी सभे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्व सांगितलें
१८७७६	तत्त्वज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०६५६.०४।।	बद्धमुक्त शून्य होसी निराकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तत्त्वज्ञानी
१८७७७	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०३९१.२२।।	सच्चिदानंदरूप तत्त्वता। लटिकेंचि बंधन बंधना मुक्ता
१८७७८	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०५२३.०३।।	पंचक दशक तत्त्वता विचारी। एकरूपें करी ग्रास त्याचा

१८७७९	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०५२९.०२।।	निश्चळीं निश्चळ नलगे अळुमाळ। तत्त्वता अढळ तें वेगळेंची
१८७८०	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०५८३.०२।।	स्थूळ दृष्टि करुनी जयाशी लक्षितां। न दिसे तत्त्वता भास कांहीं
१८७८१	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०६०३.०१।।	अज्ञाना स्वरूप निज विचारितां। संदेह तत्त्वता घालिताती
१८७८२	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०६०५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा होतां। लाहिजे तत्त्वता ब्रह्मसुख
१८७८३	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०६३१.०१।।	जळवायुवेगें हालत सविता। मुळीं तो तत्त्वता स्थिर असे
१८७८४	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०७१४.०१।।	अज्ञानाची बुंथी काढुनी पाहतां। न दिसे तत्त्वता दृश्य कांहीं
१८७८५	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०७९१.०३।।	एका वेदांत सिद्धांती प्रणव तो तत्त्वता। ज्ञानदेव वक्ता सांगतसे
१८७८६	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०८३०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें हें पाहातां। निवृत्तीनें तत्त्वता कथनी केली
१८७८७	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०८३६.०२।।	प्रणव ओंकार विचार करितां। बिंदूचि तत्त्वता सर्वगत
१८७८८	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथःकारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
१८७८९	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०९४८.०१।।	सज्ञानी पाहतां अज्ञानी तत्त्वता। अज्ञानी अमृता सद्गुरु जाणे
१८७९०	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०९५८.०१।।	अनंतीं अनंत तत्त्वता तंव एक। विरुळा जाणें। एक बिंबताहे
१८७९१	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.०९६५.०२।।	तें तत्त्वता तत्त्व घेई का एकत्व। या मना महत्त्व देऊनियां
१८७९२	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.०१९७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु न विसंबे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्वतां सांगितलें
१८७९३	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
१८७९४	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.०३६८.०२।।	पाहीन मी आतां निरंजन स्वरूपता। त्यानें मज तत्त्वतां वोजविलें वो माय
१८७९५	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.०३९०.०१।।	तत्त्वतां पैं तत्त्व धरितां नये हातां। मग ममतेची चिंता तयासी पुसे
१८७९६	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.०५२०.०४।।	ज्ञानदेवीं घर तत्त्वतां निर्गुण। परेचें संपूर्ण घर केलें
१८७९७	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.०५४६.०१।।	अद्वैताची झडपणी ब्रह्मीं निमाली। तन्मय तत्त्वतां ब्रह्मींच मुराली
१८७९८	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.०६०२.०३।।	बहुत श्रमलों साधन करितां। विश्रांति तत्त्वतां न होयची
१८७९९	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शें तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता

१८८००	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
१८८०१	तत्त्वत्रयाची	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
१८८०२	तत्त्वपणाचेनि	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
१८८०३	तत्त्वबोध	।।ज्ञा.गा.०५८१.०३।।	पति पद्मिणीविणें गर्भ संभवला। सर्वेंचि प्रसूत जाली। तत्त्वबोध उपजला तेणें गुढी उभाविली
१८८०४	तत्त्वमय	।।ज्ञा.गा.०५०४.०३।।	प्रपंचाचें घरीं दिसतें कारण। अवघे निराकारण तत्त्वीं तत्त्वमय
१८८०५	तत्त्वमसी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
१८८०६	तत्त्वमसी	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
१८८०७	तत्त्वमसी	।।ज्ञा.गा.०६३३.०५।।	तत्त्वमसी बोध आत्मानात्म भेदले। दृश्य विसरलें भास आधीं
१८८०८	तत्त्वमसी	।।ज्ञा.गा.०७०८.०२।।	तत्त्वमसी वाक्य साधिलें निर्धार। परेचें विवर हातां आलें
१८८०९	तत्त्वमसी	।।ज्ञा.गा.०९७५.०१।।	नाहीं तें तूं काय गिळिसीं। आत्मा ओळखोनि होय तत्त्वमसी
१८८१०	तत्त्वमसी	।।ज्ञा.गा.०९७५.०२।।	सांडी सांडी सगुणांची भ्रांतीसी। तूंचि निर्गुण आहासी तत्त्वमसी
१८८११	तत्त्वमस्यादि	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
१८८१२	तत्त्वमस्यादि	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया

१८८१३	तत्त्वमस्यादि	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
१८८१४	तत्त्वसाधन	।।ज्ञा.गा.००८८.०२।।	तें तत्त्वसाधन मुक्तामुक्त धन । कृष्णनाम पूर्ण तेजीं माये
१८८१५	तत्त्वसार	।।ज्ञा.गा.०३६०.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त तत्त्वसार हरि। चित्तानुलहरी झेपावली
१८८१६	तत्त्वसार	।।ज्ञा.गा.०६६१.०२।।	गुरुमुखें साधन जालें पैं निवृत्ति। तत्त्वसार आपणचि जाला निवृत्ति
१८८१७	तत्त्वा	।।ज्ञा.गा.०४७४.०२।।	चित्त नेई चित्ता चेत नेई तत्त्वा। कर्म परतत्त्वा हरवी रया
१८८१८	तत्त्वांचा	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा। नेघे तत्त्वांचा सोहळा। रजतमाचा कंटाळा। हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो
१८८१९	तत्त्वांचें	।।ज्ञा.गा.१०५४.०२।।	मागेन स्वानुभव अंगुलें। पांचां तत्त्वांचें सानुलें। व्यर्थ इंद्रियें भोगिलें। नाहीं रंगलें संतचरणीं
१८८२०	तत्त्वाचा	।।ज्ञा.गा.०४५३.०५।।	विकृति विवर प्रकृति साचार। तत्त्वाचा निर्धार समरसीं
१८८२१	तत्त्वार्थी	।।ज्ञा.गा.०६६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल कृपा चित्तीं। पुंडलिका साधिलें प्रेम तत्त्वार्थी
१८८२२	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०३७८.०२।।	कोणे तत्त्वीं हरि कैसी यासी परी। नांदे कवणे घरीं सांगिजेसु
१८८२३	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०३७९.०१।।	येरी म्हणे भेद सृष्टी दाविती शब्द। तत्त्व तत्त्वीं बोध कोठें गेलें
१८८२४	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०४४७.०२।।	तत्त्वीं तत्त्व कवळी उगवे रविमंडळीं। अवघीच झांकोळी आपुल्या तेजें
१८८२५	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०४५१.०५।।	तत्त्वीं तत्त्व गेलें बोलणें वैखरी। वेदवक्ते चारी मान्य झाले
१८८२६	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०४६३.०६।।	निवृत्तिसंपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व निमथा उलथा तूं
१८८२७	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०४६५.०६।।	निवृत्ति उपदेश ज्ञानिया लाधला। तत्त्वीं तत्त्व बोधला ज्ञानदेव
१८८२८	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०५०४.०२।।	मोहें न खुंटले ममते तुटलें। एकरसी भरलें तत्त्वीं तत्त्व
१८८२९	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०५०४.०३।।	प्रपंचाचें घरीं दिसतें कारण। अवघे निराकारण तत्त्वीं तत्त्वमय
१८८३०	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०५२९.०१।।	निर्गुणाची छाया सगुणीं बिंबली। तत्त्वीं तत्त्वें गेलीं अनुठायां
१८८३१	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०९३७.०३।।	स्मरण विलास तत्त्वीं तत्त्व हाला। उपदेशु बोला बोलों नये
१८८३२	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.१०८८.०४।।	करा तत्त्वीं सौरसु म्हणे निवृत्तीदासु। जेथें रात्री दिवसु आथिचिना
१८८३३	तत्त्वें	।।ज्ञा.गा.०२०२.०१।।	तत्त्वें तत्त्व धरी कोहंभाव होकरी। सोहं सोहं करी कोण सये
१८८३४	तत्त्वें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया

१८८३५	तत्त्वें	।।ज्ञा.गा.०५०३.०३।।	चहूं देहां ग्रासी व्याला तत्त्वें तत्त्वेंसी। हरि वैराटेसी एक वृक्ष
१८८३६	तत्त्वें	।।ज्ञा.गा.०५२९.०१।।	निर्गुणाची छाया सगुणीं बिंबली। तत्त्वीं तत्त्वें गेलीं अनुठायां
१८८३७	तत्त्वें	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
१८८३८	तत्त्वेंसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
१८८३९	तत्त्वेंसी	।।ज्ञा.गा.०५०३.०३।।	चहूं देहां ग्रासी व्याला तत्त्वें तत्त्वेंसी। हरि वैराटेसी एक वृक्ष
१८८४०	तत्त्वेंसी	।।ज्ञा.गा.०८७८.०६।।	ऐसे पायाळ पुढें गेले पांगूळ मागें ठेले। पैलतीर पावले परम तत्त्वेंसी
१८८४१	तत्पद	।।ज्ञा.गा.०७३२.०३।।	असिपदीं जैसें तत्पद तें नाहीं। सांवळें ब्रह्म पाहीं तैसें असे
१८८४२	तत्पद	।।ज्ञा.गा.०७५९.०७।।	त्वंपद तत्पद असिपदाचा रंग। त्याचा अंतरंग देखा बाईयांनो
१८८४३	तत्पर	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
१८८४४	तत्पर	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
१८८४५	तत्परा	।।ज्ञा.गा.०३००.०४।।	ज्ञानदेवो प्रवृत्ति निघालीया तत्परा। हरि आला सत्वरा तया भेटी
१८८४६	तत्र	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
१८८४७	तत्क्षणीं	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
१८८४८	तदा	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सर्वेचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व
१८८४९	तदाकार	।।ज्ञा.गा.०४४७.०४।।	चित्स्वरूपीं नांदे चित्स्वरूपीं भासे। ॐकारासरिसें तदाकार
१८८५०	तदाकार	।।ज्ञा.गा.०४६५.०१।।	अनुपम्य तेजें धवळलें ब्रह्मांड। विश्वरूपीं अखंड तदाकार
१८८५१	तदाकार	।।ज्ञा.गा.०५२९.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य दिसोनी न दिसे। निराकारीं भासे तदाकार
१८८५२	तदाकार	।।ज्ञा.गा.०९४०.०३।।	खुंटली मुक्ति राहिलें अव्यक्तीं । एकरूप ज्योती तदाकार
१८८५३	तदाकार	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली

१८८५४	तदाकारु	।।ज्ञा.गा.०९४०.०१।।	जनवन हरि न पाहतां भासे। घटमठीं दिसे तदाकारु
१८८५५	तदाकारें	।।ज्ञा.गा.०४८५.०२।।	अवघेपणें मी त्याचीच जालें। तेंचि पावलें तदाकारें
१८८५६	तदात्मक	।।ज्ञा.गा.०५२५.०२।।	मोहिलेंची दिसे मोहामाजीं रसें। नसोनियां भासे तदात्मक
१८८५७	तद्रूप	।।ज्ञा.गा.०६५१.०२।।	आत्मयासी जगतीं अवघाची एकला। जगांत संचला तद्रूप तो
१८८५८	तद्विवर्त	।।ज्ञा.गा.०५९६.०३।।	विवर्तते मी या तद्विवर्त जीव। सृष्टि कारणत्व भोग्यपर
१८८५९	तद्विवर्त	।।ज्ञा.गा.०६०७.०१।।	सिद्धांतीचें सार आत्मा सदोदित। माया ते कल्पित तद्विवर्त
१८८६०	तद्विवर्त	।।ज्ञा.गा.०६२४.०४।।	तद्विवर्त जीव अविद्यक मन। संसारबंधन इयेचेनी
१८८६१	तनका	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
१८८६२	तनु	।।ज्ञा.गा.००७५.०३।।	तनु मनु शरण विनटलों तुझ्या पायीं। बाप रखुमादेविवरावाचुनि आनु नेणें कांहीं
१८८६३	तनु	।।ज्ञा.गा.०१८२.०८।।	बाप रखुमादेविवरु पढियंती जिया तनु। तया संतचरणीं स्थिर हो का मनु
१८८६४	तनु	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
१८८६५	तनु	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
१८८६६	तनु	।।ज्ञा.गा.०२९४.०६।।	निराशा संचली आशा पैं हें सार। अमारीं अमर तनु जाली
१८८६७	तनु	।।ज्ञा.गा.०२९५.०३।।	ध्यान धारणा तनु मनु करणें। ठेवियेलें ठेवणें गोपाळचरणीं वो माये
१८८६८	तनु	।।ज्ञा.गा.०३२६.०३।।	नीळवर्ण तनु नीळवर्ण गुणू । निळी निळिमा पूर्णू हृदयीं नांदे
१८८६९	तनु	।।ज्ञा.गा.०३३०.०२।।	यमुनेच्या पाबळीं तनु घेउनी सांवळी । पांवा वनमाळी वातु असे
१८८७०	तनु	।।ज्ञा.गा.०३५२.०१।।	देखावयालागी जव अनौतें पहिलें। तव तनु मनु त्रिभुवनीं व्यापिलें गे माये
१८८७१	तनु	।।ज्ञा.गा.०३८९.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सखी। कृष्णरूपीं सुखी तनु जाली

१८८७२	तनु	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
१८८७३	तनु	।।ज्ञा.गा.०४०६.०२।।	तनु मनु विगुंतलें मन वाचा गुंतलें। मी माझें विसरलें दर्शन गे माये
१८८७४	तनु	।।ज्ञा.गा.०४८६.०१।।	तनु चोरिली कोठें मी पाहों। भूक लागली काय मी खावों
१८८७५	तनु	।।ज्ञा.गा.०५४५.०३।।	श्रीरामीं रमतां मनु निवडितां नये तनु। सुखश्री सांगतां सिणु हारतु असे
१८८७६	तनु	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
१८८७७	तनु	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
१८८७८	तनु	।।ज्ञा.गा.०९६३.०१।।	जिता जिणें लागे गोड परत्रीं तें अवघड। अवघीयाहूनि तनु वाड मरण भलें
१८८७९	तनु	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ॠद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
१८८८०	तनुमनध्यान	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
१८८८१	तनुमनासहित	।।ज्ञा.गा.०५००.०१।।	थोकलें यांच्या गुणीं तनुमनासहित। त्या निजतत्त्वीं प्रीत निमालें वो माय
१८८८२	तनुमनु	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
१८८८३	तनुमनुधनें	।।ज्ञा.गा.०५६५.०१।।	तनुमनुधनें पूज्य पैं केले। आत्मलिंग पूजिलें बाईये वो
१८८८४	तनुवरी	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
१८८८५	तन्मय	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सवें गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
१८८८६	तन्मय	।।ज्ञा.गा.०३५८.०३।।	यासी जाणावयालागीं अनुहते पाहे। तंव त्रिभुवन तन्मय जालें गे माये
१८८८७	तन्मय	।।ज्ञा.गा.०३६५.०१।।	निरखित निरखित गेलीये। पाहें तंव तन्मय जालिये
१८८८८	तन्मय	।।ज्ञा.गा.०५४६.०१।।	अद्वैताची झडपणी ब्रह्मीं निमाली। तन्मय तत्त्वतां ब्रह्मींच मुराली
१८८८९	तन्मय	।।ज्ञा.गा.०६४०.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तन्मय। ब्रह्मीं ब्रह्ममय दिसे त्यासी
१८८९०	तन्मय	।।ज्ञा.गा.०७६२.०२।।	परादी वाचा तन्मय ते झाली। साक्षीत्वासी आली ब्रह्मरंध्रीं
१८८९१	तन्मयता	।।ज्ञा.गा.०३६२.०१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां

१८८९२	तन्हा	।।ज्ञा.गा.०२५२.०३।।	तन्हा मराठा देश। मन्ही बागलाणी भाष
१८८९३	तप	।।ज्ञा.गा.००१४.०३।।	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी
१८८९४	तप	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
१८८९५	तप	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
१८८९६	तप	।।ज्ञा.गा.००६१.०२।।	रामकृष्ण उच्चार अनंत राशी तप। पापाचे कळप पळती पुढें
१८८९७	तप	।।ज्ञा.गा.००६६.०२।।	अनंत जन्मांचें तप एक नाम। सर्व मार्ग सुगम हरिपाठ
१८८९८	तप	।।ज्ञा.गा.००६७.०२।।	जप तप कर्म हरिवीण धर्म। वाउगाचि श्रम व्यर्थ जाय
१८८९९	तप	।।ज्ञा.गा.००७१.०१।।	जप तप कर्म क्रिया नेम धर्म। सर्वांघटीं राम भावशुद्ध
१८९००	तप	।।ज्ञा.गा.००७८.०३।।	जप तप ज्ञान क्रिया कर्म धर्म। रामकृष्ण नेम गुरुभजनें
१८९०१	तप	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
१८९०२	तप	।।ज्ञा.गा.०१४२.०१।।	जप तप अनुष्ठान। नित्य आमुचें रामधन। रामकृष्ण नारायण। हाचि जिव्हार सर्वदा
१८९०३	तप	।।ज्ञा.गा.०१६५.०२।।	तपाहुनी तप थोर। रामकृष्ण निरंतर। येणें उद्धरतील पामर। हा निर्धार वेदींचा
१८९०४	तप	।।ज्ञा.गा.०२०९.०२।।	जप तप अनुष्ठान क्रिया कर्म धर्म। हें जाणताती वर्म संतजन
१८९०५	तप	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन। पृथ्वीपात्रचि लाहीन। देह कर्वतीं देईन। परी मी वीट नव्हेन
१८९०६	तप	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
१८९०७	तप	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
१८९०८	तप	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
१८९०९	तप	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची

१८९१०	तप	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
१८९११	तप	।।ज्ञा.गा.१०५३.०५।।	जप तप वृत्तिसहित। निवृत्ति होईन निश्चित। समाधी बैसेन एकतत्त्व। मुखीं मात नामाची
१८९१२	तप	।।ज्ञा.गा.१०९०.०२।।	अखंड नाम वाचे हेंचि तप साचें। तेंचि स्वरूप दिसे हृदयीं तुझे
१८९१३	तप	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
१८९१४	तपचि	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
१८९१५	तपन	।।ज्ञा.गा.०९९८.०२।।	तपन त्या कमळा कमळीं विकासु। सुकवी मयंकु काय करिसी बा सुधांशु
१८९१६	तपन	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
१८९१७	तपन	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
१८९१८	तपनपन	।।ज्ञा.गा.१०५६.०३।।	मेघधारी तपनपन केलें। तारापुष्पीं वरी पूजिलें। चंद्रफळ ज्या वाहिलें। ओवाळिलें रविदीपें
१८९१९	तपांचिया	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
१८९२०	तपाचा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
१८९२१	तपाचिया	।।ज्ञा.गा.०११४.०२।।	कोटि तपाचिया राशी। जोडती रामनामापाशी। नाम जपतां अहर्निशीं। वैकुंठपद पाविजे
१८९२२	तपाचे	।।ज्ञा.गा.००६४.०२।।	तपाचे सामर्थ्यें तपिन्नला अमूप। चिरंजीव कल्प वैकुंठीं नांदे
१८९२३	तपाचें	।।ज्ञा.गा.१०५१.१६।।	आतां तळमळ। धरणींपारणीं हळाहळ। तीर्थयात्रे लागीं चळपळ। घेतलें बळ तपाचें
१८९२४	तपामाजी	।।ज्ञा.गा.०६४१.०३।।	मसुरे प्रमाण सावळें अनंत। आव्हाकार गणिती तपामाजी
१८९२५	तपाव्रताचे	।।ज्ञा.गा.०९६८.०४।।	जें तपाव्रताचे ठायीं तें तेथेंचि पाहीं। परी तें ठायींच्या ठायीं म्हणे ज्ञानदेवो
१८९२६	तपाहुनी	।।ज्ञा.गा.०१६५.०२।।	तपाहुनी तप थोर। रामकृष्ण निरंतर। येणें उद्धरतील पामर। हा निर्धार वेदींचा

१८९२७	तपिन्नला	।।ज्ञा.गा.००६४.०२।।	तपाचे सामर्थ्यें तपिन्नला अमूप । चिरंजीव कल्प वैकुंठीं नांदे
१८९२८	तपें	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी । क्रियें षट्कर्मे न पवसी । नामें एके रे पावसी । स्वर्गीं अमृतपान
१८९२९	तपें	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम । सर्व साधिलें सुगम । नलगे तीं तपें उत्तम । रामकृष्ण पुरे आम्हां
१८९३०	तपें	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना । जंव न तपें आतपु हा परिमळु । जंव हा आयुष्य वोघु । न सरे तंव टाकी आगाधु । पुढें आहे हलकल्लोळु रया
१८९३१	तपें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी । करावीं हे मनाची आधीं । करितां करणें सिद्धि । नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा । पडे या धिंवसा । तैसा कल्पनेचा फांसा । मायाबंधु
१८९३२	तपें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते । जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें । जेथें वेदा मौन्य पडे । श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे । तें सुख वाडेंकोडें । भोगिजेसु
१८९३३	तपें	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि । न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी । रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं । हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
१८९३४	तपें	।।ज्ञा.गा.१०७५.०६।।	चौथे द्वारीं अतीत तपें । बैसलें गुंफे ज्ञानदेवो
१८९३५	तपें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें । बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें । सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास । ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि । तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा । अनु न लगती मजलागीं आधी रया
१८९३६	तपेंवीण	।।ज्ञा.गा.००५२.०३।।	तपेंवीण दैवत दिधल्यावीण प्राप्त । गुजेंवीण हित कोण सांगे
१८९३७	तम	।।ज्ञा.गा.०४७१.०३।।	भानुबिंबेवीण निरसलें तम । ज्ञानदेवीं वर्म सांगितलें
१८९३८	तम	।।ज्ञा.गा.०६०९.०२।।	सत्त्व रज तम गुण धरूनियां । उपाधी आपुलिया करिताती
१८९३९	तम	।।ज्ञा.गा.०६७२.०१।।	सत्त्व रज तम प्रकृति अपारा । याही भिन्न प्रकारा हरि रया
१८९४०	तम	।।ज्ञा.गा.०७५९.०३।।	रज तम सत्त्व यांहुनी निराळी । लक्षाही वेगळी निवृत्ति जाणे
१८९४१	तम	।।ज्ञा.गा.०८०९.०१।।	सत्त्व रज तम शुद्ध सत्त्व चौथा । निर्गुणीं गुणापरता बाईयांनो
१८९४२	तम	।।ज्ञा.गा.०८२९.०१।।	सत्त्व रज तम त्रिगुण तें ब्रह्म । अर्धमात्रा निस्सीम ॐकार हा
१८९४३	तम	।।ज्ञा.गा.०९६९.०३।।	भानुबिंबेंवीण भासलें तम । ज्ञानदेव वर्म अनुवादला
१८९४४	तम	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा । काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा । यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा । अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
१८९४५	तमदृष्टि	।।ज्ञा.गा.०४८३.०२।।	द्वैताची काजळी क्रोधु दशा पाजळी । नाहीं ते उजळी तमदृष्टि

१८९४६	तमरज	।।ज्ञा.गा.०२४६.०३।।	प्रबोधपाहाट जाली सरले त्रिविध तमरज। गुरुकृपेचा अरुणोदय पहा सुरंग सुतेज
१८९४७	तमांध	।।ज्ञा.गा.०७१६.०२।।	सेवितां सन्निध जाऊनि राहतां। तमांध नासतां नोहे कांहीं
१८९४८	तमालनीळें	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
१८९४९	तमाळनिळें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
१८९५०	तमाळनीळ	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
१८९५१	तमावरी	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
१८९५२	तमासा	।।ज्ञा.गा.०८२१.०१।।	अखंड तमासा डोळां देख निका। काळा निळा पारवा बाईयांनो
१८९५३	तमीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
१८९५४	तमीं	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
१८९५५	तमोगुणेंकरुनी	।।ज्ञा.गा.०६२१.०२।।	तमोगुणेंकरुनी पाविजे मरण। राहटती त्रिगुण जगामाजीं
१८९५६	तमोरूपें	।।ज्ञा.गा.०५५२.०२।।	तेथें सातवें पंचाक्षरीं जपणें। संहार होणें तमोरूपें
१८९५७	तया	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दु:खें । जन्म योनी भोगूं लागेल
१८९५८	तया	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
१८९५९	तया	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
१८९६०	तया	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये

१८९६१	तया	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज । तेणें तृप्ति वो सहज । वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र । मज पाहतां । तंव ते रेखा । वरी सखोल देखा । त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी । तियेचेनि मागें । उद्धरणें जगें । म्हणोनि संतसंगे । तया सोई । ते दोहों भागीं । विस्तारलें जगीं । म्हणोनि तया भागीं । चरणांगुष्ठ । दृष्टीचा डोळा । न निवडेच बाळा । तेथें जाला एकवळा । मुनिजनां गे माये
१८९६२	तया	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी । तया तळीं सहस्रफणी । तो लाधला निर्वाणीं । आराधितां । शेष वर्णितां श्रमला । म्हणोनि शरण आला । शयन होऊनि ठेला । तया तळीं । ऐसी सुमन सेजा । कीं मवाळपण बरविया वोजा । तेथें रातली रमा भाजा । न निवडे केही । ऐसा झाला एकवळा । शेष म्हणे दैव आलें फळा । आतां पाहेन सुनिळा । काय सेजेमाजीं
१८९६३	तया	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी । तया तळीं सहस्रफणी । तो लाधला निर्वाणीं । आराधितां । शेष वर्णितां श्रमला । म्हणोनि शरण आला । शयन होऊनि ठेला । तया तळीं । ऐसी सुमन सेजा । कीं मवाळपण बरविया वोजा । तेथें रातली रमा भाजा । न निवडे केही । ऐसा झाला एकवळा । शेष म्हणे दैव आलें फळा । आतां पाहेन सुनिळा । काय सेजेमाजीं
१८९६४	तया	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें । तया तळीं बहुडलें । तेंचि कुरळी वेढिले । समाधिसुख देखा । आधरीचा गुणु । श्रुतींगर्भीं समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु । जग निववीतु वो माये
१८९६५	तया	।।ज्ञा.गा.००५६.०३।।	द्वैताची झाडणी गुरुवीण ज्ञान । तया कैचें कीर्तन घडेल नामीं
१८९६६	तया	।।ज्ञा.गा.००६१.०३।।	हरि हरि हरि हा मंत्र शिवाचा । म्हणती जे वाचा तया मोक्ष
१८९६७	तया	।।ज्ञा.गा.००६५.०२।।	तया नरा लाधलें वैकुंठ जोडलें । सकळही घडलें तीर्थाटण
१८९६८	तया	।।ज्ञा.गा.००८६.०२।।	परमार्थ तो कडु विषय तो गोडु । तया अवघडु संसार
१८९६९	तया	।।ज्ञा.गा.००८६.०३।।	नामाचें साधन जिव्हे लावी बाण । तया अनुदिन जवळी असे
१८९७०	तया	।।ज्ञा.गा.००८६.०४।।	धारणा धीट जरी होय विनट । तया प्रेमें वैकुंठ जवळी असे
१८९७१	तया	।।ज्ञा.गा.०१२०.०१।।	नाम प्रल्हाद उच्चारी । तया सोडवी नरहरी । उचलूनि घेतला कडियेवरी । भक्तसुखें निवाला
१८९७२	तया	।।ज्ञा.गा.०१२५.०१।।	यमधर्म सांगे दूता । परिसावी निजकथा । जेथें रामनाम वार्ता । तया देशा न वजावें
१८९७३	तया	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका । कुंचे ध्वज आणि पताका । जेथें संतजन आइका । तया देशा न वजावें
१८९७४	तया	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा । आणिक नाहीं वो अन्यथा । जे जे लागले हरिच्या पंथा । तया अन्यथा भय नाहीं
१८९७५	तया	।।ज्ञा.गा.०१६९.०५।।	करिती अन्नदान भूतिं । हरिचरण हृदयीं ध्याती । तया प्रसन्न श्रीपति । अंतीं होय सर्वथा
१८९७६	तया	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी । तया सेवावे पखडी । सेवा न संडावी अर्धघडी । या आवडीं स्मरावें

१८९७७	तया	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
१८९७८	तया	।।ज्ञा.गा.०१८२.०८।।	बाप रखुमादेविवरु पढियंती जिया तनु। तया संतचरणीं स्थिर हो का मनु
१८९७९	तया	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
१८९८०	तया	।।ज्ञा.गा.०१९२.०१।।	यम म्हणे दूतांप्रति। जे एकादशी करिती। तया नाणावे पुढती। ते हरिदास विष्णूचे
१८९८१	तया	।।ज्ञा.गा.०१९४.०५।।	यालागी संतांचा मेळा। देखाल जेथें डोळां। तया नमस्कार सकळां। ते वेगीं वंदावें
१८९८२	तया	।।ज्ञा.गा.०२०४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आहे। तया तीर्थां केधवां जाती पाये
१८९८३	तया	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
१८९८४	तया	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
१८९८५	तया	।।ज्ञा.गा.०२११.०१।।	जोडूनियां जोडी जेणें हुंडारिली दुरी। भिकेची आवडी तया नावडे पंढरी
१८९८६	तया	।।ज्ञा.गा.०२११.०४।।	ऐसे जे जन्मोनी नर भोगिती अघोर। न करिती तीर्थयात्रा तया नरकीं बिढार
१८९८७	तया	।।ज्ञा.गा.०२१२.०१।।	वाजतसे बोंब कोण्ही नायकती कानीं। हरिहरि न म्हणती तया थोर जाली हानी
१८९८८	तया	।।ज्ञा.गा.०२२१.०२।।	जाइन गे माये तया पंढरपुरा। भेटेन माहेरा आपुलिया
१८९८९	तया	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
१८९९०	तया	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
१८९९१	तया	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
१८९९२	तया	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
१८९९३	तया	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
१८९९४	तया	।।ज्ञा.गा.०३००.०४।।	ज्ञानदेवो प्रवृत्ति निघालीया तत्परा। हरि आला सत्वरा तया भेटी
१८९९५	तया	।।ज्ञा.गा.०३०३.०१।।	अंबुला माहेरीं भोगी धणीवरी । मग तया श्रीहरि सांगो गूज
१८९९६	तया	।।ज्ञा.गा.०३०५.०२।।	अंबुला निघाला अंबुल्या गांवा । मी वो तया सवा जातू असें

१८९९७	तया	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
१८९९८	तया	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
१८९९९	तया	।।ज्ञा.गा.०४१८.०२।।	उचललिया बाह्या क्षेम देईन तया। गेली माझी माया देहत्यागें
१९०००	तया	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा
१९००१	तया	।।ज्ञा.गा.०४५२.०४।।	गगनीं दिनमणी गगनासगट। अवघेची वैकुंठ तया घरीं
१९००२	तया	।।ज्ञा.गा.०४८१.०२।।	तया नाहीं गती वस्ती निरंजनीं। भोगी रुद्रयोनी कर्म वसे
१९००३	तया	।।ज्ञा.गा.०४८६.०३।।	भिंत नाहीं काय चित्र लिहो। चित्र सरलिया तया नाहीं ठावो जी देवा
१९००४	तया	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
१९००५	तया	।।ज्ञा.गा.०५०२.०२।।	पांवा वाहे तलालोरी नादु उमटे अंबरीं तया सुखसागरीं बुडालें वो माय
१९००६	तया	।।ज्ञा.गा.०५२३.०१।।	लवण पवन जळापासाव धीर। पावन समीर रवी तया
१९००७	तया	।।ज्ञा.गा.०५४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। मनोमानसीं तया सामावला
१९००८	तया	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
१९००९	तया	।।ज्ञा.गा.०६१४.०२।।	काळोखामाजीं जैसें शून्य हारपे। मायोपाधी लोपे तया ज्ञानी
१९०१०	तया	।।ज्ञा.गा.०६३३.०४।।	नाहीं तया भूतीं सर्व ब्रह्म एक। अनुभउनी सुख भोगितातीं
१९०११	तया	।।ज्ञा.गा.०६३५.०३।।	जे का पारंगत श्रेष्ठ भागवत। चळचळां कांपत काळ तया
१९०१२	तया	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत
१९०१३	तया	।।ज्ञा.गा.०६५८.०३।।	अणूरेणु ऐसें बोलती संतजन। ब्रह्मांड संपूर्ण तया पोटीं
१९०१४	तया	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
१९०१५	तया	।।ज्ञा.गा.०७२५.०१।।	आनंद सागराच्या कल्लोळीं। तरावयाची मांडली फळी। हातापायाच्या वोळल्या चुंबळी। तया अवसानीं

१९०१६	तया	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
१९०१७	तया	।।ज्ञा.गा.०७४६.०२।।	अनंत ब्रह्मांडाचा खेळ जिच्या योगें चाले । चांग्यासी मीनलें तया ठायीं
१९०१८	तया	।।ज्ञा.गा.०७४७.०१।।	षट्चक्रें बंद निघूनियां गेलीं। पाहों जों लागलीं तया गांवा
१९०१९	तया	।।ज्ञा.गा.०७४८.०२।।	आधारीं पवन अपान विराजे। आंगुळें चार साजे तया ठायीं
१९०२०	तया	।।ज्ञा.गा.०७५३.०१।।	आत्मज्ञान जया न देखा निजदृष्टि। तया नरा गोष्टी करूं नये
१९०२१	तया	।।ज्ञा.गा.०७५३.०२।।	तूर्यारूपें जाण प्रभा निस्सीम। तया परता राम असे बापा
१९०२२	तया	।।ज्ञा.गा.०७८५.०२।।	तुर्यारूपें ते सुषुम्ना प्रकाशली। नवविध अमृतजळीं तया तेजा
१९०२३	तया	।।ज्ञा.गा.०७९७.०२।।	उन्मनी सदैव वसे अक्षय पंथें। लाऊनियां चित्तें तया ठायीं
१९०२४	तया	।।ज्ञा.गा.०८१८.०३।।	नारी पुरुष दोघे एक रूपें दिसती। देखणें पारुखे तया ठायीं
१९०२५	तया	।।ज्ञा.गा.०८२२.०३।।	आतां तया सदनीं उफराटे मार्गें। वळंघिता सवेग पश्चिम पंथीं
१९०२६	तया	।।ज्ञा.गा.०८३३.०४।।	तव तें मसुरे प्रमाण तया नांव महाकारण। गुरुमुखें खूण जाण बापा
१९०२७	तया	।।ज्ञा.गा.०८४६.०२।।	पशुप्राणी तया जोडी । नेघेचि हरिनाम कावडी। तो कैसेंनि परथडी। नामेंवीण पावेल
१९०२८	तया	।।ज्ञा.गा.०८५०.०३।।	म्हणोनी तया वाटा जाऊं नको अव्हाटा। या संकल्पा फुकटा येवों नेदी
१९०२९	तया	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
१९०३०	तया	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
१९०३१	तया	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
१९०३२	तया	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
१९०३३	तया	।।ज्ञा.गा.०९५२.०२।।	तंव चतुर्भुज हरि हृदयमंदिरीं। तया नमन करीं विज्ञानेंसी
१९०३४	तया	।।ज्ञा.गा.०९६२.०२।।	आठवितां तूं तया ठकशील कैसा। सांजवेळें लाहोसी उदो कां जैसा
१९०३५	तया	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया

१९०३६	तया	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
१९०३७	तया	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
१९०३८	तया	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
१९०३९	तया	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
१९०४०	तया	।।ज्ञा.गा.१०५४.०५।।	दान दे गा उदारश्रेष्ठा। परब्रह्म तूं वैकुंठा। मुक्तिमार्गीचा चोहटा। फुकटा नेघे तया
१९०४१	तया	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
१९०४२	तया	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
१९०४३	तयांकडे	।।ज्ञा.गा.०१२५.०३।।	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
१९०४४	तयांकडे	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
१९०४५	तयांचिया	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
१९०४६	तयांचिये	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
१९०४७	तयांची	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
१९०४८	तयांचे	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
१९०४९	तयांचें	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
१९०५०	तयांचें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०३।।	जें धुरुसी आठवलें। तेंचि उपमन्यें घोकिलें। तेंचि गजेंद्रा लाधलें। हित जालें तयांचें
१९०५१	तयांवीण	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा

१९०५२	तयांसी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
१९०५३	तयाचा	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
१९०५४	तयाचा	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
१९०५५	तयाचा	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
१९०५६	तयाचा	।।ज्ञा.गा.०२१०.०५।।	पंढरिसी कीर्तन करी। पुंडलीकासी नमस्कारी। विठ्ठलचरण अंतरीं धरी। धन्य जन्म तयाचा
१९०५७	तयाचा	।।ज्ञा.गा.०२१०.०६।।	सकळ कुळाचा तारकु। तोचि जाणावा पुण्यश्लोकु। पांडुरंगीं रंगला नि:शंकु। धन्य जन्म तयाचा
१९०५८	तयाचा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०८।।	ऐसी दगदगल्यें सासुरवासा। विठोबा रखुमाई माझा कुवासा। निवृत्तिदासु तयाचा। जन्मोजन्मीं वोळगणा
१९०५९	तयाचा	।।ज्ञा.गा.०२९१.०२।।	मनीं वेधु वो तयाचा। पंढरीरायाचा
१९०६०	तयाचा	।।ज्ञा.गा.०७०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राणे रावो। ऐसा जाणोनी तयाचा भावो ठाकियला
१९०६१	तयाचा	।।ज्ञा.गा.०७३८.०४।।	तयाचा मकरंद स्वरूप तें शुद्ध। ब्रह्मादिकां बोध हाची जाला
१९०६२	तयाचा	।।ज्ञा.गा.०७४१.०३।।	औट हात हा देह ब्रह्मांड सगळें यांत। तयाचा निश्चित शोध करा
१९०६३	तयाचा	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
१९०६४	तयाचा	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
१९०६५	तयाचा	।।ज्ञा.गा.०९२३.०१।।	सुकुमार सुरस परिमळें अगाध। तयाचा सुखबोध सेवीं आधीं
१९०६६	तयाचा	।।ज्ञा.गा.०९८५.०२।।	पाहतां तयाचा विचारु। निवृत्ति जाणे तो श्रीगुरु
१९०६७	तयाचा	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
१९०६८	तयाचि	।।ज्ञा.गा.१०८०.०१।।	पति जन्मला माझे उदरीं। मी जालें तयाचि नोवरी
१९०६९	तयाचिया	।।ज्ञा.गा.०२८८.०२।।	वेधलें वो मन तयाचिया गुणीं। क्षणभर न विसंबे विठ्ठलरुक्मिणी
१९०७०	तयाचिया	।।ज्ञा.गा.०६३५.०४।।	तयाचिया दृष्टि मोहरा न राहे। धाऊनियां जाय अज्ञान तीं
१९०७१	तयाचिया	।।ज्ञा.गा.०७५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसा योगीराणा। तयाचिया चरणा प्रणिपात

१९०७२	तयाचियां	।।ज्ञा.गा.०७१७.०३।।	अणुमात्र भिन्न प्रपंचीं कल्पितां। तयाचियां हातां नये मोक्ष
१९०७३	तयाची	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
१९०७४	तयाची	।।ज्ञा.गा.००२६.०२।।	अष्टदळकमळाची वोवरी। विपरीत तयाची कुसरी । एकवीस खणांचे उपरी। बाहिजु कां हरि दाखविली
१९०७५	तयाची	।।ज्ञा.गा.००२६.०५।।	ऐसी तयाची बोलणीं। अंगीं राहिली खेळणीं। साही पाठवणी करुनी। सातावरि घातु मांडिला
१९०७६	तयाची	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
१९०७७	तयाची	।।ज्ञा.गा.०२९०.०२।।	काय सांगो माय न कळे तयाची सोये। येणें मनाचे मोडुनि पाये वेधियेलें
१९०७८	तयाची	।।ज्ञा.गा.०५२१.०१।।	मृत्यूचेनि मापें जे जे गेले प्राणी। तयाची शिराणी यम करी
१९०७९	तयाची	।।ज्ञा.गा.०६०३.०५।।	तयाची संगती त्यजी ज्ञानेश्वर। जाहला निर्विकार संतसंगें
१९०८०	तयाची	।।ज्ञा.गा.०८३२.०२।।	कुंडलिनी ऊर्ध्वमुखें अग्नी सोडी। तयाची हे जोडी संत जना
१९०८१	तयाची	।।ज्ञा.गा.११२०.०३।।	गुरुमाय हेचि तयाची खूण। विठ्ठल येकला जाण
१९०८२	तयाचे	।।ज्ञा.गा.००२३.०६।।	ऐसियातें वोठी । लागलें तयाचे पाठीं । रखुमादेविवरा भेटी । विठ्ठलीं वो माय
१९०८३	तयाचे	।।ज्ञा.गा.००८९.०३।।	कोटिकुळाचें उद्धरण। मुखीं राम नारायण। रामकृष्ण स्मरण। धन्य जन्म तयाचे
१९०८४	तयाचे	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
१९०८५	तयाचे	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
१९०८६	तयाचे	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
१९०८७	तयाचे	।।ज्ञा.गा.०९१३.०२।।	तयाचे करीं पां स्मरणु। आळसु न करीं अंत:करणु। भीतरलीया सुमनपणु। निहारण होईल
१९०८८	तयाचे	।।ज्ञा.गा.१०७४.०४।।	सोइरीक पडिपाडे समसाटी। मी वो बैसलें तयाचे पाठी
१९०८९	तयाचें	।।ज्ञा.गा.००१४.०३।।	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी
१९०९०	तयाचें	।।ज्ञा.गा.००८९.०२।।	धन्य कुळ तयाचें। रामनाम हेंचि वाचें। दोष हरतील जन्माचे। श्रीराम म्हणतांची
१९०९१	तयाचें	।।ज्ञा.गा.०१४०.०८।।	देव जाणे ऐसा। तोचि हरिदासा भरंवसा। ज्ञानदेव म्हणे परियेसा। थोर पुण्य तयाचें
१९०९२	तयाचें	।।ज्ञा.गा.०१८१.०२।।	देखतां ज्याचे चरण। यम जातसे शरण। ऐसें सुकृताचे वर्णन। कवणें करावें तयाचें
१९०९३	तयाचें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
१९०९४	तयाचें	।।ज्ञा.गा.०८९६.०३।।	बावोयाची खूण ज्ञानदेवो जाणे। तयाचें करणें तें अधिकची होणें

१९०९५	तयाचें	।।ज्ञा.गा.०९३४.०३।।	स्वरूपीं रमतां हृदयस्थ आप। तयाचें स्वरूप आदि मध्यें
१९०९६	तयाचें	।।ज्ञा.गा.१०६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे केलें अविद्येचे। संतासी तयाचें भय नाहीं
१९०९७	तयाचेनि	।।ज्ञा.गा.०१९३.०३।।	तयाचेनि चरणतीर्थें। पावन होती सकल पुनीतें। अंतीं सकळ वैकुंठपंथें। मोक्षसुख पावतील
१९०९८	तयाचेनि	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतली पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
१९०९९	तयाचेही	।।ज्ञा.गा.०८०५.०६।।	तयाचेही वर रश्मिअग्रामधुनी। शुद्ध ब्रह्म निर्वाणीं असे तेथ
१९१००	तयाच्या	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
१९१०१	तयाजवळी	।।ज्ञा.गा.००१४.०२।।	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
१९१०२	तयाजवळीं	।।ज्ञा.गा.००६९.०१।।	नित्य नेम नामीं तो प्राणी दुर्लभ। लक्ष्मीवल्लभ तयाजवळीं
१९१०३	तयातळीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें
१९१०४	तयातें	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी
१९१०५	तयातें	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
१९१०६	तयापरी	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
१९१०७	तयापाशीं	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
१९१०८	तयापासून	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
१९१०९	तयाबळें	।।ज्ञा.गा.०१२५.०६।।	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती
१९११०	तयामध्यें	।।ज्ञा.गा.०७३७.०२।।	रक्त शुभ्रवर्ण नीळ पीत दिसे। दृष्टि शुद्ध असे तयामध्यें
१९१११	तयामध्यें	।।ज्ञा.गा.०७६९.०२।।	चहूं देहांचा वर्ण अवर्ण देखिलें। विश्व म्यां पाहिलें तयामध्यें
१९११२	तयामध्यें	।।ज्ञा.गा.०८२८.०१।।	मीच माझा डोळा मीच शून्यांत निळा। माझा मी वेगळा तयामध्यें
१९११३	तयामाजीं	।।ज्ञा.गा.०१९०.०४।।	एकएका तीर्थाहूनि आगळें। तयामाजीं परब्रह्म सांवळें
१९११४	तयामाजीं	।।ज्ञा.गा.०२२९.०४।।	तयामाजीं असतां न दिसे बाप। समर्थ थोर तुझी माव रे

१९११५	तयामाजीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
१९११६	तयामाजीं	।।ज्ञा.गा.०४७७.०३।।	तें रूप सांगा निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा तयामाजीं
१९११७	तयामाजीं	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
१९११८	तयामाजीं	।।ज्ञा.गा.०६४२.०३।।	निराचिया धारा अभ्रेंवीण पडे। देखणा हा बुडे तयामाजीं
१९११९	तयामाजीं	।।ज्ञा.गा.०६५८.०२।।	सांवळें सुंदर रूप बिंदुलें। मन हें मुरालें तयामाजीं
१९१२०	तयामाजीं	।।ज्ञा.गा.०८५१.०५।।	तयामाजीं तें असतसे निरुतें। न चोजवे पंथें नवल ज्याचें
१९१२१	तयामाजीं	।।ज्ञा.गा.०९३२.०१।।	आवो कमळनयनीं चांदिणें भासिलें। तयामाजीं एक निराकार देखिलें
१९१२२	तयामाजीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
१९१२३	तयामाजीं	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
१९१२४	तयाला	।।ज्ञा.गा.०८१७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐशा योगीयाला। देखतां तयाला नमन माझें
१९१२५	तयालागीं	।।ज्ञा.गा.०२८५.०२।।	तो दाखवावो माये धरीन त्याचे पाये। तयालागीं जीऊ आहे उतावेळु
१९१२६	तयालागीं	।।ज्ञा.गा.०२८६.१०।।	बाप रखुमादेविवरु माझे मानसींचा होये। तयालागीं सये मी जागी सुती
१९१२७	तयालागीं	।।ज्ञा.गा.०६११.०३।।	तेचि ते या दोष तयालागीं जन्म। भोगिजेती कर्म पशुयोनी
१९१२८	तयालागीं	।।ज्ञा.गा.०६३५.०२।।	तैसा तो अभक्त वाढिन्नला जगीं। काळ तयालागीं ग्रासितसे
१९१२९	तयावरी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
१९१३०	तयावरी	।।ज्ञा.गा.०३२२.०७।।	सासुरा हा स्वार्थ कांहीं न विचारी परमार्थ । आतां करीन घात तयावरी
१९१३१	तयावरी	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
१९१३२	तयावरी	।।ज्ञा.गा.०७४८.०५।।	अग्नीचक्र भ्रुवांग शोभतें प्रकाशत्व। प्राणासी उलथावें तयावरी
१९१३३	तयावरी	।।ज्ञा.गा.०८१४.०१।।	नयनाचे अंगणीं तुर्येचा प्रकाश। उन्मनी उल्हास तयावरी
१९१३४	तयावरी	।।ज्ञा.गा.०८२२.०२।।	मनपुराचे वरी द्वादश अंगुळें। तयावरी गेले अव्हाटेनें
१९१३५	तयावरी	।।ज्ञा.गा.०८३३.०२।।	जीवदशामय अंगुष्ठ प्रमाण। तयावरी अज्ञान प्रवर्तते

११९३६	तयावरी	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
११९३७	तयावीण	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
११९३८	तयाशीच	।।ज्ञा.गा.०६२६.०४।।	सर्व ब्रह्मपूर्ण तयाशीच बोध। तयाशीच पद कैवल्याचें
११९३९	तयाशीच	।।ज्ञा.गा.०६२६.०४।।	सर्व ब्रह्मपूर्ण तयाशीच बोध। तयाशीच पद कैवल्याचें
११९४०	तयाशीही	।।ज्ञा.गा.०५९७.०३।।	तयाशीही पूर्ण नकळेची कांहीं। अद्यापी संदेहीं पडियले
११९४१	तयास	।।ज्ञा.गा.०५८२.०४।।	पयाचिये कुंभीं पडे बिंदुविष। चतुर तयास न घेपती
११९४२	तयास	।।ज्ञा.गा.०६३५.०५।।	निवृत्तीदासाचा झालों निजदास। वंदिती तयास ब्रह्मादिक
११९४३	तयासरिसें	।।ज्ञा.गा.०९१३.०३।।	बरवेपणाचेनि मिसें। देवातें वाणिया सौरसें। जडत्व फिटेल तयासरिसें। रसनें ऐसें चुकों नको
११९४४	तयासहित	।।ज्ञा.गा.०५०५.०३।।	बाप रखुमादेविवर निघोनी घेतला। निर्गुणचि जाला तयासहित गे माये
११९४५	तयासाठीं	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
११९४६	तयासिं	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
११९४७	तयासी	।।ज्ञा.गा.००६३.०२।।	रामकृष्ण नामीं उन्मनीं साधिली। तयासी लाधली सकळ सिद्धी
११९४८	तयासी	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
११९४९	तयासी	।।ज्ञा.गा.०१४४.०३।।	नित्य सत्य समाधान। निर्मळ करावें मन। नित्य तयासी नारायण। वैकुंठवास करील
११९५०	तयासी	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका। जिये गावीं कथा आयिका। तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें
११९५१	तयासी	।।ज्ञा.गा.०३७३.०२।।	आपुलें अकरावें एक सोईरें जाणा। तेंही पैं तयासी मिळोनी ठेलें
११९५२	तयासी	।।ज्ञा.गा.०३९०.०१।।	तत्त्वतां पैं तत्त्व धरितां नये हातां। मग ममतेची चिंता तयासी पुसे
११९५३	तयासी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
११९५४	तयासी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा

११९५५	तयासी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
११९५६	तयासी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
११९५७	तयासी	।।ज्ञा.गा.०५६०.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु नेणिजे। तंव तोचि तयासी अटीवी रया
११९५८	तयासी	।।ज्ञा.गा.०६२४.०३।।	जाणें येणें कांहीं नाहीं आत्मयाशी। द्रष्टत्व तयासी जाणिजे कीं
११९५९	तयासी	।।ज्ञा.गा.०६५९.०३।।	मन बुद्धीसी जें आद्य तयासी जें वेद्य। कळिकाळा कवळेना संधि जोडुनि जाये
११९६०	तयासी	।।ज्ञा.गा.०७११.०३।।	तयासी अद्यापि न कळेंचि कांहीं। राहिला संदेहीं अझूनि तो
११९६१	तयासी	।।ज्ञा.गा.०७१७.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप जयासी बिंबलें। तयासी कळलें निजसुख
११९६२	तयासी	।।ज्ञा.गा.०९५५.०१।।	जिणें देउनी देहीं नि:शंक होईजे। मां मरणें मरण तयासी म्हणिजे
११९६३	तयासी	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
११९६४	तयासी	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
११९६५	तयासी	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
११९६६	तये	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
११९६७	तये	।।ज्ञा.गा.०२१३.०२।।	जन्ममरणाच्या उचटूनि पेडी। मग तये बिंवडीं ज्ञान पिके
११९६८	तये	।।ज्ञा.गा.०२१३.०८।।	जये शेतीं निवृत्ति भीतरे। तये शेतीं साजे पुरे। राउळीं निदसुरे दंडिजती
११९६९	तये	।।ज्ञा.गा.०२९४.०१।।	शामाचिया घरां वासना पैं नेती। मनें मन गुंती तये रूपीं
११९७०	तये	।।ज्ञा.गा.०५२६.०३।।	ककार भेदिला मकार शोधिला। ॐकार निमाला तये स्थानीं
११९७१	तये	।।ज्ञा.गा.०५७८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा देखिला। तोही खुंटला तये पंथीं
११९७२	तये	।।ज्ञा.गा.०६९७.०७।।	तेथ बिंब प्रतीबिंब भान। सरलें ज्ञानविज्ञान। हाचि नवलाव जाण तये ठायीं

११९७३	तये	।।ज्ञा.गा.०७००.०५।।	ऐसें तें पाहोनी तये तृप्ती राहोनी। तेंची तूं जाणोनी होई बापा
११९७४	तये	।।ज्ञा.गा.०७००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। स्वस्वरूपीं राहे तये कृपा
११९७५	तये	।।ज्ञा.गा.०७४६.०३।।	गुंफेच्या आधारें चंद्र सूर्य चालती। विश्रांतीसी येती तये जवळी
११९७६	तये	।।ज्ञा.गा.०९०६.०३।।	अमृतें भोजन घडे कांजियाने चूळ जोडे। मग तये चरफडे मिती नाहीं
११९७७	तये	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
११९७८	तयेचे	।।ज्ञा.गा.१०७७.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकवीस पुत्र तयेचे उदरीं
११९७९	तयेचें	।।ज्ञा.गा.०३०४.०१।।	जियेचा अंबुला रूसुनीयां जाये। तयेचें जीवित्व जळो गे माय
११९८०	तयेसी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
११९८१	तयेसी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
११९८२	तरंग	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रींचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
११९८३	तरंग	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
११९८४	तरंग	।।ज्ञा.गा.०४१०.०२।।	सलिलीं तरंग तरंगीं सलील। निवडूनियां कोण वेगळें करील
११९८५	तरंगाकारी	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों

१९१८६	तरंगाचें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
१९१८७	तरंगीं	।।ज्ञा.गा.०४१०.०२।।	सलिलीं तरंग तरंगीं सलील। निवडूनियां कोण वेगळें करील
१९१८८	तरंगीं	।।ज्ञा.गा.०९७७.०५।।	जळीं नांदला तो तरंगीं उमटला। मिळोनियां गेला सागरासी
१९१८९	तरंगु	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
१९१९०	तरंगु	।।ज्ञा.गा.०४००.०४।।	तरंगु निमालिया जळसागरु। सागरासी नाहीं दुसरा उपचारु
१९१९१	तरंगु	।।ज्ञा.गा.०४७२.०३।।	एकार्णव जाला तरंगु बुडाला। तैसा देह जाला एकरूप
१९१९२	तरंगु	।।ज्ञा.गा.०५३७.०४।।	रखुमादेविवर अंतरब्रह्मीं तरंगु जाला। ब्रह्मउदधी सामावला मज घेऊनि माये
१९१९३	तरंगु	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
१९१९४	तरंगु	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
१९१९५	तरंगुही	।।ज्ञा.गा.०५३६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचा। तरंगुही नांवाचा परतेचिना
१९१९६	तरणीं	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
१९१९७	तरणोपाय	।।ज्ञा.गा.००५२.०४।।	ज्ञानदेव सांगे दृष्टांताची मात। साधूचे संगती तरणोपाय
१९१९८	तरणोपाय	।।ज्ञा.गा.०१४४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सिद्धि। तरणोपाय हेचि बुद्धि। कृपा करील कृपानिधी। ऐशिया भक्तांशीं जाणावें
१९१९९	तरणोपाय	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
१९२००	तरणोपाय	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
१९२०१	तरणोपाय	।।ज्ञा.गा.०१७२.०४।।	कृपा होईल भगवंताची। तरणोपाय सव्यसाची। येरझार चुकेल जन्माची। सरता होशिल वैकुंठ
१९२०२	तरणोपाय	।।ज्ञा.गा.०१७६.०३।।	समर्थाचेनि वचनें तरणोपाय होय। पाहे दारिद्र्य जाय स्मरणमात्रें
१९२०३	तरतसे	।।ज्ञा.गा.००८२.०३।।	मुखवात नाहीं तरतसे बाहीं। नावें दिशा दाही आप घोषें
१९२०४	तरती	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। नि:संदेह जीव तरती

१९२०५	तरती	।।ज्ञा.गा.०१९२.०६।।	बाप रखुमादेवीवर। ऐसा आहे निर्धार। जे स्मरताति निरंतर। ते तरती सर्वथा
१९२०६	तरतील	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
१९२०७	तरला	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें
१९२०८	तरला	।।ज्ञा.गा.०१६२.०३।।	नामें तरला प्रल्हाद। रखुमांगदु नारद। भीष्म पावले प्रसिद्ध। वैकुंठनाम अवधारा
१९२०९	तरला	।।ज्ञा.गा.०६२३.०५।।	गुरुकृपायोगें ब्रह्म ज्ञानेश्वर। तरला संसार भवसिंधु
१९२१०	तरली	।।ज्ञा.गा.०१६२.०५।।	नामें तरली गणिका। नामें अयोध्या हे आणिका। नाम तारक त्रैलोका। भवार्णवा छेदक
१९२११	तरले	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
१९२१२	तरले	।।ज्ञा.गा.०१२०.०६।।	ऐसें अनंत अपार। नामें तरले चराचर। नाम पवित्र आणि परिकर। रखुमादेविवराचें
१९२१३	तरले	।।ज्ञा.गा.०१२२.०५।।	नामेंचि तरले शुकादिक दादुले। जडजीव उद्धरले कलीयुगीं
१९२१४	तरले	।।ज्ञा.गा.०१३२.०३।।	भुक्तिमुक्तिसुखदायक साचार। पतीत अज्ञान जीव तरले अपार
१९२१५	तरले	।।ज्ञा.गा.०१६१.०२।।	नामदुर्लभ आणि सोपारे। नामे तरले निर्धारें। रामकृष्ण नाम खरें। निजनिर्धारे तारक
१९२१६	तरले	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा
१९२१७	तरले	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
१९२१८	तरले	।।ज्ञा.गा.०१७३.०६।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास सार। रामकृष्ण निरंतर। रामकृष्णें तरले पामर। साधन हेंचि साध
१९२१९	तरले	।।ज्ञा.गा.०१८३.१०।।	अनंत भक्त राशी तरले ते वानर। ज्ञानदेवा घर चिदानंदीं
१९२२०	तरले	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया
१९२२१	तरले	।।ज्ञा.गा.०९९५.०२।।	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
१९२२२	तरलों	।।ज्ञा.गा.०१४८.०३।।	ज्ञानध्यान हेचि सार। रामनाम निरंतर। तेणें तरलों भवसागर। धन्य जीवित्व आमुचे
१९२२३	तरलों	।।ज्ञा.गा.०१५१.०४।।	ज्ञानदेवीं केली सामग्री। भवसिंधु तरलों भवसागरीं। रामकृष्ण हेचि मुरारी। निरंतरीं सांठविला
१९२२४	तरलों	।।ज्ञा.गा.०३२९.०२।।	कैसा हा माव करूं गोविला संसारु । कृष्णसंगे धुरंधरु तरलों आम्ही
१९२२५	तरलों	।।ज्ञा.गा.०६७६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरलों तरलों। आतां उद्धरलों गुरुकृपें
१९२२६	तरलों	।।ज्ञा.गा.०६७६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरलों तरलों। आतां उद्धरलों गुरुकृपें
१९२२७	तरवार	।।ज्ञा.गा.०२५२.०४।।	घटिं पटिं विचार। खंडे भाले तरवार। बाप रखुमादेविवरु जाण। ऐसें मन्हा कान्हा
१९२२८	तरशिल	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु
१९२२९	तरशील	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें

१९२३०	तरशील	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्मे करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निधरिं
१९२३१	तरशील	।।ज्ञा.गा.०३४४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे द्वैत निरसुनी पाही। एका रूपा सोयी बाही तरशील
१९२३२	तरसी	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
१९२३३	तरसी	।।ज्ञा.गा.०१२४.०२।।	नरहरि नाम उच्चारीं। तेणें तरसी भवसागरीं
१९२३४	तरसी	।।ज्ञा.गा.०१७३.०५।।	कीर्तन केलिया नित्य। भवार्णव तरसी सत्य। हेंचि करावें साध्यकृत्य। रामनाम जिव्हेसी
१९२३५	तरसी	।।ज्ञा.गा.०६३८.०५।।	श्रीगुरुच्या कृपें म्हणे ज्ञानेश्वर। तरसी संसार निश्चयेंशी
१९२३६	तरसील	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें
१९२३७	तरसील	।।ज्ञा.गा.०९९४.०२।।	राम नाम सार धरीं। तेंचि तारक सृष्टीवरी। त्याचेनि संगें निरंतरीं। भवसागर तरसील
१९२३८	तराल	।।ज्ञा.गा.०२१३.०९।।	रात्री दिवस तुम्हीं हरिचरणीं जागा । तेणें तराल गा भवसागरू
१९२३९	तरावयाची	।।ज्ञा.गा.०७२५.०१।।	आनंद सागराच्या कल्लोळीं। तरावयाची मांडली फळी। हातापायाच्या वोळल्या चुंबळी। तया अवसानीं
१९२४०	तरिजे	।।ज्ञा.गा.०१०२.०३।।	गीताछंदें अंग डोलिजे। लीला विनोदें संसार तरिजे रया
१९२४१	तरिजेल	।।ज्ञा.गा.०४२५.०१।।	देव करी तरी काय न होई। दगडाचिये नई तरिजेल
१९२४२	तरी	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
१९२४३	तरी	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
१९२४४	तरी	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
१९२४५	तरी	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
१९२४६	तरी	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
१९२४७	तरी	।।ज्ञा.गा.००५७.०१।।	त्रिवेणी संगमीं नाना तीर्थें भ्रमीं। चित्त नाहीं नामीं तरी तें व्यर्थ

१९२४८	तरी	।।ज्ञा.गा.०१०९.०१।।	विठ्ठल नाम नुच्चारिसी। तरी तूं रवरव कुंडीं पडसी
१९२४९	तरी	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
१९२५०	तरी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०५।।	तुझें उठिलेंपण आम्हां होवावें निकें। तरी गोसावी पाइकेंसी यावें किजी
१९२५१	तरी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु आंतु बाहेरी सुखें। तरी तुजसी म्यां एके नांदावें किजी
१९२५२	तरी	।।ज्ञा.गा.०१३६.०४।।	बुझसी तरी बूझ निर्वाण। एक विठ्ठलुचि जाण
१९२५३	तरी	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
१९२५४	तरी	।।ज्ञा.गा.०१५५.०१।।	राग गायनानें जरी देव भेटे। तरी कां जग आटे भवसागरीं
१९२५५	तरी	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें
१९२५६	तरी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्में करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निधरिं
१९२५७	तरी	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
१९२५८	तरी	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
१९२५९	तरी	।।ज्ञा.गा.०१७७.०४।।	कापुराचे मसी जरी लिहिजे लिखित। तरी छाये पडे हात प्रकृतीचे
१९२६०	तरी	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
१९२६१	तरी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
१९२६२	तरी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
१९२६३	तरी	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला
१९२६४	तरी	।।ज्ञा.गा.०२५१.०३।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। तरी मी होईन तुझी कामारी दासी
१९२६५	तरी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
१९२६६	तरी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये

१९२६७	तरी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
१९२६८	तरी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
१९२६९	तरी	।।ज्ञा.गा.०२७१.०१।।	येणेंरूपें पाहावासी तरी असुमाये होसी। माझ्या मना नाकळसी सांवळ्या
१९२७०	तरी	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
१९२७१	तरी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
१९२७२	तरी	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
१९२७३	तरी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
१९२७४	तरी	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
१९२७५	तरी	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
१९२७६	तरी	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय
१९२७७	तरी	।।ज्ञा.गा.०३७३.०५।।	सहस्रोपरी कांहीं धरियेली जरी। ज्ञानमूढें तरी कायी जाणती
१९२७८	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
१९२७९	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
१९२८०	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
१९२८१	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दु:ख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले

१९२८२	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
१९२८३	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
१९२८४	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
१९२८५	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
१९२८६	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
१९२८७	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
१९२८८	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
१९२८९	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
१९२९०	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
१९२९१	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया

१९२९२	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
१९२९३	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
१९२९४	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
१९२९५	तरी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
१९२९६	तरी	।।ज्ञा.गा.०४००.०३।।	कापुरें दृतीसी रुसणें केलें। तरी सांग पां कवणाचें काय गेले
१९२९७	तरी	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
१९२९८	तरी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
१९२९९	तरी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
१९३००	तरी	।।ज्ञा.गा.०४०७.०३।।	तुझें तुज पुसतां लाजिरवाणें। तरी हांसती पिसुणें प्रपंचाचीं
१९३०१	तरी	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
१९३०२	तरी	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
१९३०३	तरी	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
१९३०४	तरी	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
१९३०५	तरी	।।ज्ञा.गा.०४०९.०६।।	आकाशाचा पांचवा गुण। तरी मी महाप्रासादीं राहेन। बाप रखुमादेविवरा। अखंड तुझें अनुसंधान
१९३०६	तरी	।।ज्ञा.गा.०४२५.०१।।	देव करी तरी काय न होई। दगडाचिये नई तरिजेल

१९३०७	तरी	।।ज्ञा.गा.०४३३.०५।।	मग उमललों बाहेरी। कां बैसलों अंधारीं। तरी ते कवणे परी। वंचिजेना
१९३०८	तरी	।।ज्ञा.गा.०४५३.०६।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना एक तूं करी। तरी तूंतें कामारी होईल चित्तें
१९३०९	तरी	।।ज्ञा.गा.०४८०.०१।।	शत अश्वमेध घडलें जयाला। तरी ब्रह्म त्याला अगम्य हें
१९३१०	तरी	।।ज्ञा.गा.०४८०.०२।।	सोमयागाची हे नाहीं ज्या गणना। तरी आत्मखुणा अलभ्य तें
१९३११	तरी	।।ज्ञा.गा.०४८०.०३।।	लक्ष अनुष्ठान त्रिभुवनीं अन्नदान। तरी ब्रह्मज्ञान अतर्क्य हें
१९३१२	तरी	।।ज्ञा.गा.०४८७.०१।।	तुडतालेवांचुनी अवस्था काईंसी। दुजे तरी बोलों कवणासी गे माये
१९३१३	तरी	।।ज्ञा.गा.०४९५.०१।।	अधिक देखणें तरी निरंजन पहाणें। योगिराज विनवणें मना आलें वो माये
१९३१४	तरी	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
१९३१५	तरी	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
१९३१६	तरी	।।ज्ञा.गा.०५०७.०३।।	हो कामीं कामरंजनु गुणहि निर्गुण। पाहतां परिपूर्ण तरी तो सहज वो माये
१९३१७	तरी	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये
१९३१८	तरी	।।ज्ञा.गा.०५१२.०४।।	ज्ञानदेवीं साध्य अज वस्तूचें। देहीं देह साचें नुरे तरी
१९३१९	तरी	।।ज्ञा.गा.०५१६.०१।।	पुरे जरी म्हणों तरी अमित्य पुरला। पुरोनियां उरला तेज:पुंज वो माय
१९३२०	तरी	।।ज्ञा.गा.०५८८.०४।।	रायाची संगती घडतां निमिष। तरी होती वश्य अष्टसिद्धी
१९३२१	तरी	।।ज्ञा.गा.०५८९.०३।।	ब्रह्म अनुपम्य संवितेशी नये। अनुभव सोय तरी कळे
१९३२२	तरी	।।ज्ञा.गा.०६०१.०२।।	जरी भिन्नभेद तरी सर्वज्ञत्व। कासया समत्व नाम त्यासी
१९३२३	तरी	।।ज्ञा.गा.०६१४.०१।।	अग्नींच्या पाठारीं पिके जरी पीक। तरी ज्ञानी सुखदु:ख भोगितील
१९३२४	तरी	।।ज्ञा.गा.०६१४.०३।।	नक्षत्राच्या तेजें जरी इंदु पळे। तरी ज्ञानी विकळे पुण्यपाप
१९३२५	तरी	।।ज्ञा.गा.०६२३.०१।।	जहाला इंद्र शेष तरी आम्हां काय। नैश्वरी तो पाहे भुललासे
१९३२६	तरी	।।ज्ञा.गा.०६९७.०३।।	बोलों तरी आतां मौन्य पडिलें माये। शब्द हा न साहे सांगों कैसें
१९३२७	तरी	।।ज्ञा.गा.०७०५.०३।।	सुषुप्तीचें सुख जागृती जाणती। तरी परतोनी मागुती कासया येती
१९३२८	तरी	।।ज्ञा.गा.०८४५.०३।।	नाशिवंत देह मानाल शाश्वत। तरी यमदूत ताडितील
१९३२९	तरी	।।ज्ञा.गा.०८४५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे विचारा मी कोण। ना तरी पाषाण होऊनी राहा
१९३३०	तरी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दु:ख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया

१९३३१	तरी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दुःख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
१९३३२	तरी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
१९३३३	तरी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
१९३३४	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
१९३३५	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
१९३३६	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
१९३३७	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
१९३३८	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
१९३३९	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया

१९३४०	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
१९३४१	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
१९३४२	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
१९३४३	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
१९३४४	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
१९३४५	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
१९३४६	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
१९३४७	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
१९३४८	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया
१९३४९	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी

१९३५०	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
१९३५१	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
१९३५२	तरी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
१९३५३	तरी	।।ज्ञा.गा.०८६५.०१।।	आजी लाधलें तुमच्या पायीं स्तुती तरी करुं काई। हेंचि तुम्हां पायीं विनवीतसे
१९३५४	तरी	।।ज्ञा.गा.०८६६.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। जरी बुझसी तरी तूंचि निर्वाण
१९३५५	तरी	।।ज्ञा.गा.०८७५.०१।।	विष्णुवीण मार्ग घेशील अव्यंग। तरी वायांचि सोंग करणी तुझी
१९३५६	तरी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
१९३५७	तरी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
१९३५८	तरी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
१९३५९	तरी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
१९३६०	तरी	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
१९३६१	तरी	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
१९३६२	तरी	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
१९३६३	तरी	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया

१९३६४	तरी	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
१९३६५	तरी	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
१९३६६	तरी	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला अससी। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
१९३६७	तरी	।।ज्ञा.गा.०८९३.०४।।	नासाग्रीचें अग्र न दिसे नयनीं। तरी तेचि दिनी म्हणा रामकृष्ण
१९३६८	तरी	।।ज्ञा.गा.०९०१.०१।।	चिंतिलें अपैसें । पाविजे सायासें। तरी कामा नसे। सायास या
१९३६९	तरी	।।ज्ञा.गा.०९०२.०१।।	धरसील तरी हातीं लागे बापा। सोडसील तरी जाईल दिगंतरा
१९३७०	तरी	।।ज्ञा.गा.०९०२.०१।।	धरसील तरी हातीं लागे बापा। सोडसील तरी जाईल दिगंतरा
१९३७१	तरी	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
१९३७२	तरी	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया
१९३७३	तरी	।।ज्ञा.गा.०९१६.०२।।	जवळील निधान सांडूनि सिणसील बापा। तरी जन्मांतर न चुके बिजे रया
१९३७४	तरी	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
१९३७५	तरी	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु
१९३७६	तरी	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
१९३७७	तरी	।।ज्ञा.गा.०९२५.०१।।	ये सातें आलिया वोळंगा सारंगधरु। नाहीं तरी संसारु। वायां जाईल लया
१९३७८	तरी	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना
१९३७९	तरी	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया
१९३८०	तरी	।।ज्ञा.गा.०९४४.०२।।	ऐसा पाहें दृष्टि चैतन्याची सृष्टि। तरी सुदर्शन घरटीं आपेंआप
१९३८१	तरी	।।ज्ञा.गा.०९६३.०२।।	जिता मरिजे मरोनियां उरिजे। इतुलें जाणिजे तरी जपणेंचि नलगे
१९३८२	तरी	।।ज्ञा.गा.०९६४.०१।।	देखणें देखाल तरी हरे मन। सामावलें जीवन मुक्तरत्न रया

१९३८३	तरी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
१९३८४	तरी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
१९३८५	तरी	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
१९३८६	तरी	।।ज्ञा.गा.०९८६.१७।।	यावें जावें तरी संताचिया द्वारां। मनांत द्वैतभारा धरूं नये
१९३८७	तरी	।।ज्ञा.गा.०९८९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधलें। ना तरी चळेल मध्यभागीं
१९३८८	तरी	।।ज्ञा.गा.०९९१.०१।।	संसारा येउनी नि:संग होईजे। नाहीं तरी जाईजे देशत्यागें
१९३८९	तरी	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
१९३९०	तरी	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
१९३९१	तरी	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
१९३९२	तरी	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
१९३९३	तरी	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
१९३९४	तरी	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें

१९३९५	तरी	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
१९३९६	तरी	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
१९३९७	तरी	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
१९३९८	तरी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
१९३९९	तरी	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
१९४००	तरी	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
१९४०१	तरी	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
१९४०२	तरी	।।ज्ञा.गा.१०९१.०२।।	तरी मी गुंतलों दातारा। येऊनियां संसारा
१९४०३	तरी	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
१९४०४	तरीच	।।ज्ञा.गा.००१६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा सांग । तरीच हें भाग्य येईल हातां
१९४०५	तरीच	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
१९४०६	तरीच	।।ज्ञा.गा.००८९.०१।।	जन्मजन्मांतरीं। असेल पुण्यसामुग्री। तरीच नाम जिव्हाग्रीं। येईल श्रीरामाचें
१९४०७	तरीच	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
१९४०८	तरीच	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
१९४०९	तरीच	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
१९४१०	तरीच	।।ज्ञा.गा.०१५७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच हरिभक्ता जन्म होती

१९४११	तरीच	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
१९४१२	तरीच	।।ज्ञा.गा.०१७५.०३।।	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
१९४१३	तरीच	।।ज्ञा.गा.०१७७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच जन्मा येती हरीचे दास
१९४१४	तरीच	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
१९४१५	तरीच	।।ज्ञा.गा.०४३९.०१।।	अनंत जन्मींचें सुकृतफळ। तरीच फाविजे ऐसें बळ। पुरती इच्छिले डोहळे। स्वसुखाचे
१९४१६	तरीच	।।ज्ञा.गा.०४३९.०२।।	भवार्णवाची येरझार मोडे। तरीच सद्गुरुसंग घडे। हातां कामधेनु चढे। अलक्षाची
१९४१७	तरीच	।।ज्ञा.गा.०४४१.०३।।	जेथें दृष्टी दृष्टीस हरपली। कितेक ममता येकली। तेथें पाहिजे गुरुकिल्ली। तरीच सुखिया
१९४१८	तरीच	।।ज्ञा.गा.०४६४.०१।।	देहधर्मीं काज गुरुराज चित्तीं। तरीच या संपत्ती फळद होती
१९४१९	तरीच	।।ज्ञा.गा.०४६४.०५।।	उपदेश द्रष्टा जरी असे श्रेष्ठ। तरीच भाग्य विनट विष्णुरूपीं
१९४२०	तरीच	।।ज्ञा.गा.०४८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे करावें सुमन। तरीच चिद्घन पाविजे तो
१९४२१	तरीच	।।ज्ञा.गा.०४८२.०४।।	व्हावें निराभास तरीच ही प्राप्ती। ज्ञानेश्वरा भ्रांति कीं रे नाहीं
१९४२२	तरीच	।।ज्ञा.गा.०६०५.०२।।	तरीच ते ज्ञान हृदयीं ठसावें। नातरी आघवें व्यर्थ होय
१९४२३	तरीच	।।ज्ञा.गा.०६२१.०४।।	तरीच ब्रह्मज्ञान गुरुकृपाप्राप्ती। जिताची जिवन्मुक्तीं ज्ञानेश्वर
१९४२४	तरीच	।।ज्ञा.गा.०६२९.०१।।	मुक्ति पावावया करिजे हरिभक्ति। तरीच विरक्ति प्रगटेल
१९४२५	तरीच	।।ज्ञा.गा.०६७७.०३।।	मन हें अमोलिक जरी गुंफे अमूपा। तरीच हा सोपा मार्ग रया
१९४२६	तरीच	।।ज्ञा.गा.०७७१.०२।।	देखिला परी संयोगें व्यापला। विश्व तरीच झाला बाईयांनो
१९४२७	तरीच	।।ज्ञा.गा.०८५३.०२।।	सुटलेपणें करिसी विषयत्याग। तेणें अंतरीं होय अनुराग। परतोनी तरीच पावशी ब्रह्मभाग रया
१९४२८	तरीच	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
१९४२९	तरीच	।।ज्ञा.गा.०८९४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधेल। नाहींतरी चळेल मध्यभागीं
१९४३०	तरीच	।।ज्ञा.गा.०९८९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधलें। ना तरी चळेल मध्यभागीं
१९४३१	तरीच	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
१९४३२	तरीचि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया

१९४३३	तरु	।।ज्ञा.गा.०६०८.०३।।	तरुतळीं छाया छाया तेथें तरु। शिष्याठायीं गुरु गुरु शिष्य
१९४३४	तरुघोंस	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
१९४३५	तरुण	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
१९४३६	तरुणी	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
१९४३७	तरुणी	।।ज्ञा.गा.०६३६.०३।।	सुंदर आणि रमण जरी होय तरुणी। पुरुषावीण कामिनी शोभा न पवे बापा
१९४३८	तरुणोपाय	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला
१९४३९	तरुतळीं	।।ज्ञा.गा.०६०८.०३।।	तरुतळीं छाया छाया तेथें तरु। शिष्याठायीं गुरु गुरु शिष्य
१९४४०	तरुबीजीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
१९४४१	तरुमाजीं	।।ज्ञा.गा.०९०७.०३।।	तरुमाजीं जैसा एक चंदनु। राहिला वेधुनी वनस्पती
१९४४२	तरुवर	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
१९४४३	तरे	।।ज्ञा.गा.०१४४.०२।।	रामनामें जप करी। तोचि तरे भवसागरीं। पितरांसहित निर्धारीं। वैकुंठपुरीं पावले
१९४४४	तरेल	।।ज्ञा.गा.०११५.०२।।	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल
१९४४५	तरेल	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा
१९४४६	तरेल	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
१९४४७	तरेल	।।ज्ञा.गा.०१७१.०३।।	प्रतिदिनीं हरिहरि। रामकृष्ण हेचि मुरारी। तोचि तरेल भवसागरीं। वेद चाऱ्ही बोलिले
१९४४८	तरेल	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे
१९४४९	तरेल	।।ज्ञा.गा.०९९५.०३।।	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल
१९४५०	तरैल	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
१९४५१	तरैल	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
१९४५२	तरैल	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी। अन्न दिधलियां द्विजांसी। नित्य अनुसरलियां नामासी। तोचि तरैल निर्धारें

१९४५३	तरैल	।।ज्ञा.गा.०१६७.०४।।	गोविंद गोपाळ नरहरि। हा मंत्रराज निर्धारी। त्रैलोक्य तरैल क्षणांतरी। ऐसें व्यास बोलियेले
१९४५४	तरैल	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
१९४५५	तरोनी	।।ज्ञा.गा.०६१९.०३।।	संसारीं तरोनी शिष्यासी तारिती। तेचि मानिजेति गुरु एक
१९४५६	तर्क	।।ज्ञा.गा.०९५८.०३।।	तर्काचाही तर्क विवेक सकळ। तेणेंवीण गोपाळ आकळेना
१९४५७	तर्कबीज	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
१९४५८	तर्काचाही	।।ज्ञा.गा.०९५८.०३।।	तर्काचाही तर्क विवेक सकळ। तेणेंवीण गोपाळ आकळेना
१९४५९	तऱ्ही	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
१९४६०	तऱ्ही	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
१९४६१	तलालोरी	।।ज्ञा.गा.०५०२.०२।।	पांवा वाहे तलालोरी नादु उमटे अंबरीं तया सुखसागरीं बुडालें वो माय
१९४६२	तलाव	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं
१९४६३	तल्लीन	।।ज्ञा.गा.०२२७.०२।।	विसरल्या चार विसरल्या पार। तल्लीन साचार कृष्णमूर्ति
१९४६४	तल्लीन	।।ज्ञा.गा.०२२८.०३।।	पांवया छंदें परतल्या गाई। विसरल्या चारा तल्लीन ठायीं
१९४६५	तल्लीन	।।ज्ञा.गा.०२४४.०१।।	पांवया छंदें तल्लीन गोविंदें। नाचती आनंदें गोपाळ कैसे
१९४६६	तल्लीन	।।ज्ञा.गा.०५८४.०५।।	म्हणे ज्ञानेश्वर उरी नाहीं आन। जाहालों तल्लीन निजरूपीं
१९४६७	तल्लीन	।।ज्ञा.गा.०९२३.०२।।	मना मारी सुबुद्धि तल्लीन मकरंदीं। विषयउपाधी टाकीं रया
१९४६८	तल्लीन	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
१९४६९	तल्लीन	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
१९४७०	तळमळ	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ

१९४७१	तळमळ	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
१९४७२	तळमळ	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
१९४७३	तळमळ	।।ज्ञा.गा.१०५१.१६।।	आतां तळमळ। धरणींपारणीं हळाहळ। तीर्थयात्रे लागीं चळपळ। घेतलें बळ तपाचें
१९४७४	तळमळ	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
१९४७५	तळमळितां	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
१९४७६	तळमळी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
१९४७७	तळमळी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दु:खें तळमळी या हेतु
१९४७८	तळवटीं	।।ज्ञा.गा.००२२.०२।।	गोविंदु वो पैल गोपाळु माये । सुरतरु तळवटीं देखे कैसा उभा राहे
१९४७९	तळवटीं	।।ज्ञा.गा.०२०६.०१।।	तळवे तळवटीं असे। विटें फावलें अनयासें
१९४८०	तळवटीं	।।ज्ञा.गा.०४६१.०३।।	तळवटीं पाहे तंव रचिलें दान अपार। वेदवक्ते साचार बुझावले
१९४८१	तळवटीं	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
१९४८२	तळवरी	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
१९४८३	तळवाचे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
१९४८४	तळवे	।।ज्ञा.गा.०२०६.०१।।	तळवे तळवटीं असे। विटें फावलें अनयासें
१९४८५	तळाखालतें	।।ज्ञा.गा.०४५२.०१।।	परेसी जंव पाहें तंव दिसे हें अरुतें। तळीं तळाखालतें विश्वरूप
१९४८६	तळिवरी	।।ज्ञा.गा.०६७९.०४।।	ज्ञानदेवीं काज निरालंब रूप। तळिवरी दीप सतेजला

१९४८७	तळीं	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
१९४८८	तळीं	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
१९४८९	तळीं	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
१९४९०	तळीं	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भी समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
१९४९१	तळीं	।।ज्ञा.गा.०४५२.०१।।	परेसी जंव पाहें तंव दिसे हें अरुतें। तळीं तळाखालतें विश्वरूप
१९४९२	तळीं	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
१९४९३	तळीं	।।ज्ञा.गा.११०२.०३।।	तळीं वरी झाला पसरे शून्याकार। सर्पाचें पिल्लार नाचूं लागे
१९४९४	तळींवरी	।।ज्ञा.गा.०४७७.०५।।	ज्ञानदेवीं घर वस्तीसी बिढार। तळींवरी साचार एक तत्त्व
१९४९५	तळे	।।ज्ञा.गा.१०८६.०२।।	नसे माळिणीचा मळा नसे सरोवर तळे। नित्य वेळोवेळां फुलतसे
१९४९६	तव	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
१९४९७	तव	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा
१९४९८	तव	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
१९४९९	तव	।।ज्ञा.गा.०३५२.०१।।	देखावयालागी जव अनौतें पहिलें। तव तनु मनु त्रिभुवनीं व्यापिलें गे माये
१९५००	तव	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
१९५०१	तव	।।ज्ञा.गा.०६९०.०२।।	पाहों जाय तव पाहाणया वेगळें। तें सुखसोहळे कोण बोले

१९५०२	तव	।।ज्ञा.गा.०७१९.०१।।	नयनाचे आंगणीं। पावलें आपणा। तव उजाळिल्या जाणा। दाही दिशा
१९५०३	तव	।।ज्ञा.गा.०८३३.०४।।	तव तें मसुरे प्रमाण तया नांव महाकारण। गुरुमुखें खूण जाण बापा
१९५०४	तव	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
१९५०५	तव	।।ज्ञा.गा.१०३२.०१।।	देह दंडुनी पाईक अनुसरला जीवें। तव स्वामियाचें गूज हातासी आलें
१९५०६	तवाली	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
१९५०७	तहान	।।ज्ञा.गा.०२८२.०३।।	नेणें तहान भूक। नाहीं लाज अभिमान। वेधिलें जनार्दनीं। देवकीनंदनु गे माये
१९५०८	तहान	।।ज्ञा.गा.०३२२.०४।।	व्याली वेदना जाणे वांझ कांहीं नेणे । बालक काय जाणे तहान भूक
१९५०९	तहान	।।ज्ञा.गा.०७००.०४।।	तेथे नाहीं दु:ख नाहीं तहान भूक। विवेका विवेक नाहीं तेथें
१९५१०	तांतडी	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
१९५११	तांबडें	।।ज्ञा.गा.११०४.०३।।	तांबडें अथवा निळें हेंही त्या न मिळे। उपमेसी सगळे हातां नये।
१९५१२	तांबुळेंवीण	।।ज्ञा.गा.०६३६.०२।।	घृतेंविण भोजन तांबुळेंवीण वदन। कंठेवीण गायन शोभा न पवे बापा
१९५१३	तांबूल	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
१९५१४	तांबूल	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
१९५१५	ताक	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
१९५१६	ताक	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
१९५१७	ताकपिरी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०३।।	ताकपिरी गोंवळी केली मजसी रांडोळी। भावें नारली मग मी पळालिये गो
१९५१८	ताट	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
१९५१९	ताटीं	।।ज्ञा.गा.०१९६.०१।।	आनंदाच्या ताटीं अमृताची वाटी। विवेक तारूं घोटीं रसनाबळें
१९५२०	ताठा	।।ज्ञा.गा.०४४२.०३।।	पुसावया मार्गामार्गाच्या वाटा। तुम्ही म्हणाल करितो चेष्टा। नेणुं म्हणाल आला ताठा। अभिमानाचा

१९५२१	ताठा	।।ज्ञा.गा.०८७२.०३।।	येत जात वाटा शरीरीं भरे फांटा। मदमत्सर ताठा भ्रमकुळीं
१९५२२	ताडितील	।।ज्ञा.गा.०८४५.०३।।	नाशिवंत देह मानाल शाश्वत। तरी यमदूत ताडितील
१९५२३	ताता	।।ज्ञा.गा.१०२५.०१।।	पाळण्याची परी सांगेन आतां। पाळण्या सान्हुलें देहेंवीण बोभातें ताता
१९५२४	तात्काळिक	।।ज्ञा.गा.०२४६.०४।।	आत्मा दिनकर पाठीं उगवे तात्काळिक सहज। जिवचंद्राचें मंडळ सहजासहज निस्तेज
१९५२५	तानुलिया	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दु:ख दारुण
१९५२६	तान्हा	।।ज्ञा.गा.०३१८.०२।।	माझीये कडीये तान्हा तुझीये कडीये कान्हा । देवकी यशोदा विस्मो करिती मनीं
१९५२७	तान्हा	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
१९५२८	तान्ही	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
१९५२९	तान्हेजत	।।ज्ञा.गा.०६७४.०१।।	तृप्ति भुकेली काय करूं गे माये। जीवनीं जीवन कैसें तान्हेजत आहे
१९५३०	तान्हेजत	।।ज्ञा.गा.०७०६.०१।।	जीवन कैसें तान्हेजत आहे। मन धालें परि न धाये
१९५३१	तान्हेला	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दु:ख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
१९५३२	तान्हेला	।।ज्ञा.गा.१०८४.०३।।	मृगजळें सागर भला। डोंगरे ओणवा विझविला। समुद्र तान्हेला जीवनालागीं
१९५३३	ताप	।।ज्ञा.गा.०२७५.०२।।	मज करा कां उपचारु अधिक ताप भारु। सखिये सारंगधरु भेटवा कां
१९५३४	ताप	।।ज्ञा.गा.०६३७.०४।।	पूर्ण ज्ञानदेवा प्राप्त आत्मरूप। त्रिविध हे ताप निरसती
१९५३५	ताप	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
१९५३६	तापत्रय	।।ज्ञा.गा.०२१२.०३।।	तापत्रय अग्नीचा लागला वोणवा। कवण रिघे आड कवण करी सावाधावा
१९५३७	तापत्रयाचा	।।ज्ञा.गा.०२३४.०४।।	भूतग्रामींचा परेशु। तापत्रयाचा करी नाशू। आड धरुनी गोपवेषु। वत्सें राखे
१९५३८	तापत्रयाचाराणा	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
१९५३९	तापत्रयानें	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे

१९५४०	तापत्रयीं	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
१९५४१	तापत्रयें	।।ज्ञा.गा.०६८१.०३।।	मंजुळ मंजुळ वायो गती झळकती। तापत्रयें निवृत्ति निर्वाळिलें वो माय
१९५४२	तापत्रयें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
१९५४३	तापलीं	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
१९५४४	तापलें	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
१९५४५	तामस	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
१९५४६	ताम्रवर्ण	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
१९५४७	तारक	।।ज्ञा.गा.०००९.०४।।	तुझियानें आम्हां संसार। तुझियानें तारक विचार । तुझियानें हा संसार । सार जाला
१९५४८	तारक	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
१९५४९	तारक	।।ज्ञा.गा.००७६.०३।।	ज्ञानदेव गीतीं निशाणी नाम। समाधि संजीवनी तारक हरि
१९५५०	तारक	।।ज्ञा.गा.००८२.०४।।	ज्ञानदेवा मौन्य नामाचे तारण। तारक हरिवीण दुजा नाहीं
१९५५१	तारक	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
१९५५२	तारक	।।ज्ञा.गा.००९०.०१।।	अढळ सप्रेम उपरती पावो। हरिहरि घेवों तारक नाम
१९५५३	तारक	।।ज्ञा.गा.०११८.०४।।	ज्ञानदेवें अनुमानलें। मग भक्तिसुख साधलें। रामकृष्ण उच्चारिले। जे तारक तिहीं लोकीं
१९५५४	तारक	।।ज्ञा.गा.०१४२.०२।।	जयाशी अमृत घट। रामकृष्ण घडघडाट। हेचि पूर्वजाची वाट। सर्व जिवासी तारक
१९५५५	तारक	।।ज्ञा.गा.०१४३.०२।।	हेंचि तारक पाठांतर। नित्य समाधीचें घर। शिव शंभूसी निरंतर। जपमाळ सर्वदा
१९५५६	तारक	।।ज्ञा.गा.०१५८.०१।।	परमधर्म अर्थ स्वार्थ। हरिभजन हाचि पुरुषार्थ। तारक हरि हाचि पंथ। सिद्धां साधकाचा
१९५५७	तारक	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु
१९५५८	तारक	।।ज्ञा.गा.०१६१.०२।।	नामदुर्लभ आणि सोपारे। नामे तरले निर्धारें। रामकृष्ण नाम खरें। निजनिर्धारें तारक
१९५५९	तारक	।।ज्ञा.गा.०१६२.०२।।	नाम सर्वांसी तारक। नामें उद्धरलें त्रैलोक्य। नामवेदाचे विवेक। नामें शंकरादिक पावले सुख

१९५६०	तारक	।।ज्ञा.गा.०१६२.०५।।	नामें तरली गणिका। नामें अयोध्या हे आणिका। नाम तारक त्रैलोका। भवार्णवा छेदक
१९५६१	तारक	।।ज्ञा.गा.०१७५.०४।।	त्रिपुटी छेदुनिया जाती। तारावया संसारा येती। हरिभक्ति उपदेशिती। भजनमार्ग तारक
१९५६२	तारक	।।ज्ञा.गा.०१९४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। तो तारक हा निर्धारु। विश्वाकारणें निरंतरु। अवतार घेतलें
१९५६३	तारक	।।ज्ञा.गा.०६२०.०१।।	सद्गुरुवांचुनी संसारीं तारक। नसेचि निष्टंक आन कोण्ही
१९५६४	तारक	।।ज्ञा.गा.०७३१.०८।।	ऐसा देखोनी चमत्कार म्हणती साक्षात्कार। ईश्वर आहे हा तारक वंशासी
१९५६५	तारक	।।ज्ञा.गा.०९९४.०२।।	राम नाम सार धरीं। तेंचि तारक सृष्टीवरी। त्याचेनि संगें निरंतरीं। भवसागर तरसील
१९५६६	तारक	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
१९५६७	तारकमंत्रा	।।ज्ञा.गा.०४४१.०७।।	अहो जी निवृत्ति सद्गुरु विचित्रा। भले रक्षिलें तारकमंत्रा। करोनिया आले यात्रा। अरूपाची
१९५६८	तारकसरिता	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
१९५६९	तारकु	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
१९५७०	तारकु	।।ज्ञा.गा.०२१०.०६।।	सकळ कुळाचा तारकु। तोचि जाणावा पुण्यश्लोकु। पांडुरंगीं रंगला नि:शंकु। धन्य जन्म तयाचा
१९५७१	तारण	।।ज्ञा.गा.००६८.०२।।	रामकृष्ण नाम सर्व दोषां हरण। जड जीवां तारण हरि एक
१९५७२	तारण	।।ज्ञा.गा.००८२.०४।।	ज्ञानदेवा मौन्य नामाचे तारण। तारक हरिवीण दुजा नाहीं
१९५७३	तारा	।।ज्ञा.गा.०८२०.०१।।	आकाशाचे ठायीं चंद्र सूर्य तारा। सूक्ष्माचा फेरा सर्वां ठायीं
१९५७४	तारा	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
१९५७५	तारा	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
१९५७६	तारांगण	।।ज्ञा.गा.०४४१.०६।।	भूमिपासोनि आकाशासी। रवि तारांगण संचली जैसी। पाहिली वस्तु परी ऐसी मावळूनि गेली
१९५७७	तारांगणीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
१९५७८	तारांगणें	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
१९५७९	तारांगणें	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये

१९५८०	तारांगणें	।।ज्ञा.गा.१०५४.१७।।	बाळछंदो बावीस जन्में। तोडिली भवाब्धीची कर्मे। चंद्रार्क तारांगणें । रश्मी दान घेतला हरि
१९५८१	तारापुष्पीं	।।ज्ञा.गा.१०५६.०३।।	मेघधारी तपनपन केलें। तारापुष्पीं वरी पूजिलें। चंद्रफळ ज्या वाहिलें। ओवाळिलें रविदीपें
१९५८२	तारावया	।।ज्ञा.गा.०१७५.०४।।	त्रिपुटी छेदुनिया जाती। तारावया संसारा येती। हरिभक्ति उपदेशिती। भजनमार्ग तारक
१९५८३	तारावया	।।ज्ञा.गा.०१९५.०५।।	आड वाहे भीमा। तारावया देह आत्मा। पैलथडीये परमात्मा। मध्यें राहिला पुंडलिकु
१९५८४	तारावया	।।ज्ञा.गा.०१९६.०३।।	तारावया जन व्हावया पावन। जडमूढ अज्ञान हरिपाठें
१९५८५	तारितां	।।ज्ञा.गा.०१६७.०५।।	देवो धर्म सर्वांतरीं। हरि तारितां पैलतिरीं। तो स्मरलिया जिव्हाग्रीं। सर्व कामना परैल
१९५८६	तारिती	।।ज्ञा.गा.०६१९.०३।।	संसारीं तरोनी शिष्यासी तारिती। तेचि मानिजेति गुरु एक
१९५८७	तारियेले	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
१९५८८	तारियेले	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
१९५८९	तारिल	।।ज्ञा.गा.०१६३.०२।।	जप जप रे गोविंद। हाचि तारिल परमानंद। रामकृष्ण मुकुंद। हाचि सार सर्वदा
१९५९०	तारिल	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। निःसंदेह जीव तरती
१९५९१	तारिला	।।ज्ञा.गा.००१३.०४।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास केला । सर्व संसार हा तारिला । रामकृष्णें भवपाश तोडिला । सर्व पितरांसहित
१९५९२	तारिलें	।।ज्ञा.गा.०२११.०५।।	पुंडलिकें भक्तें तारिलें विश्वजनां। वैकुंठींची मूर्ति आणिली पंढरपूर पाटणा
१९५९३	तारी	।।ज्ञा.गा.०८६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साजिरा। मार्गीं एकसरा नामें तारी
१९५९४	तारी	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
१९५९५	तारील	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
१९५९६	तारुं	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
१९५९७	तारुण्यपण	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
१९५९८	तारुण्याचेनि	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती

१९५९९	तारूं	।।ज्ञा.गा.०१९६.०१।।	आनंदाच्या ताटीं अमृताची वाटी। विवेक तारूं घोटीं रसनाबळें
१९६००	तारूं	।।ज्ञा.गा.०४७२.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें नवल पैं केलें। तारूं हारपलें मृगजळीं
१९६०१	तारूं	।।ज्ञा.गा.०५२८.०४।।	निवृत्तीचें तारूं कृष्णीं कृष्णसुख। ज्ञानदेवा चोख दिधलें नाम
१९६०२	तारे	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
१९६०३	तारे	।।ज्ञा.गा.०६४१.०१।।	गगनीं भासले अगणीत तारे। तेथें मन मुरे वृत्तीसहीत
१९६०४	तारे	।।ज्ञा.गा.०६४२.०२।।	अगणित तारे ओतिले अचळ। अखंड निर्मळ ब्रह्मरूप
१९६०५	ताऱ्हो	।।ज्ञा.गा.०२५२.०१।।	मे दुरथीं कर जोडुं। ताऱ्हो सेवा न जाणुं
१९६०६	तालछंदें	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
१९६०७	ताळक	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
१९६०८	ताळकछंदें	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
१९६०९	तिंबतसे	।।ज्ञा.गा.०६६८.०३।।	ज्ञानाचा हा वाफा भरूनियां कमळीं। सतरावी निराळी तिंबतसे
१९६१०	तिंबलें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०३।।	अवघें अंबर माझें तिंबलें। ब्रह्मरसें पिळिलें वो रंग नव्हे
१९६११	तिकडे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
१९६१२	तिकडे	।।ज्ञा.गा.०३११.०२।।	जिकडे जाय तिकडे दर्शन सांगाती । उदो ना अस्तु हे नाहीं द्वैतस्थिति
१९६१३	तिकून	।।ज्ञा.गा.०३१९.०४।।	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
१९६१४	तिखटही	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
१९६१५	तिखें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
१९६१६	तिघे	।।ज्ञा.गा.१०६३.०१।।	वांझेचिये पोरा तिघे झाले लेक। पारधीशी देख निघाले ते
१९६१७	तिचा	।।ज्ञा.गा.०७४६.०१।।	आकाशाची गुंफा अंत नाहीं जिचा। शोध करा तिचा सर्वभावें
१९६१८	तिचा	।।ज्ञा.गा.०७६७.०२।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति जेथें उद्भव तिचा। योगीराम ज्याचा अधिकारी

१९६१९	तिचा	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
१९६२०	तिचा	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
१९६२१	तिचा	।।ज्ञा.गा.१०६८.०२।।	काय सांगों तिचा नवलाहो। महालोभेंवीण कैसा येतो पान्हावो
१९६२२	तिचि	।।ज्ञा.गा.१०१६.०२।।	तिचें नाम शांभवी आहे रे। तिचि रूपरेखा ते काय रे कान्हो
१९६२३	तिचिये	।।ज्ञा.गा.१०७५.०४।।	तिचिये शेजारीं सतरावी सुंदरी। चंद्रसूर्य दोन्ही चवरी ढाळिती
१९६२४	तिचीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१२।।	सगुण रचना वोजा विस्तारिली। भुजंगी व्याली तिचीं काय झालीं पिलीं
१९६२५	तिचीं	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
१९६२६	तिचे	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
१९६२७	तिचे	।।ज्ञा.गा.०७६२.०१।।	गगनमंडळीं नारी सुकुमार दिसे। तिन्ही लोक वसे तिचे उदरीं
१९६२८	तिचे	।।ज्ञा.गा.०७७६.०३।।	ज्ञानदेव चढे ऐसी वाट देख। आकाशीं असे मुख तिचे कैसें
१९६२९	तिचे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
१९६३०	तिचें	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी
१९६३१	तिचें	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
१९६३२	तिचें	।।ज्ञा.गा.१०१६.०२।।	तिचें नाम शांभवी आहे रे। तिचि रूपरेखा ते काय रे कान्हो
१९६३३	तिचें	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
१९६३४	तिचें	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो

१९६३५	तिचेवीण	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
१९६३६	तिच्या	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
१९६३७	तिच्या	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
१९६३८	तिजप्रती	।।ज्ञा.गा.०८४३.०३।।	नवमास मायेनें वाहिले उदरीं। तिजप्रती सोयरी आणीक नाहीं
१९६३९	तिजविण	।।ज्ञा.गा.०७१८.०१।।	माया ते दुर्घट तियेसी साजे। तिजविण दुजे नाहीं जगीं
१९६४०	तिजा	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
१९६४१	तिणें	।।ज्ञा.गा.०७५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे मज माया कृपाळू जाली। तिणें उजळली माझी काया
१९६४२	तितिक्षा	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
१९६४३	तितिक्षा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
१९६४४	तितुकाची	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
१९६४५	तितुकाही	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
१९६४६	तितुके	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
१९६४७	तितुकें	।।ज्ञा.गा.०४१६.०२।।	नेणिजे तें तुझें रूप। जाणिजे तितुकें पाप गा देवा
१९६४८	तितुकें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे

१९६४९	तितुकें	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थे खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
१९६५०	तिन	।।ज्ञा.गा.११०८.०१।।	कांट्याच्या अणिवर वसति तिन गांव। दोन ओसाड, एक वसेचि ना
१९६५१	तिनें	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
१९६५२	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०००९.०२।।	तूं श्रेष्ठांचें मंगलध्यान । तुझियानें पठण पुराण । तुझें नाम आम्हां पावन । तिन्ही लोकीं
१९६५३	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.००५७.०३।।	पुराणप्रसिद्ध बोलिले वाल्मिक। नामें तिन्ही लोक उद्धरती
१९६५४	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०१२०.०५।।	वाटपाडा कोळिकु। नाम स्मरे तो वाल्मिकु। नामें उद्धरिले तिन्ही लोकु। आपणांसहित निवाला
१९६५५	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०२२१.०१।।	अवघाची संसार सुखाचा करीन। आनंदें भरीन तिन्ही लोक
१९६५६	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
१९६५७	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०५६५.०२।।	तंव निराकार देखिलें निराकार देखिलें। मी पूजनलिंग तिन्ही हरपलें
१९६५८	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०५९९.०५।।	हेतु मातु भ्रांति हे तिन्ही गिळून। राहियला मौन ज्ञानदेव
१९६५९	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०६०९.०१।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र सुजन स्थिती अंत। करिती महत् जगीं तिन्ही
१९६६०	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०६३०.०१।।	ईश्वर तो देव छाया ते शीव। प्रती छाया जीव तिन्ही भेद
१९६६१	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०६३२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही निरसुनी। झालों निरंजनीं लीन आथी
१९६६२	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०७१५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आमचें स्वहित। तिन्ही एकचित्त जालों तेव्हां
१९६६३	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०७४२.०४।।	ध्येय ध्यान ध्याता निरसुनी तिन्ही। झालों निरंजनीं अति लीन
१९६६४	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०७५९.०६।।	सलोकता मुक्ती आदी तिन्ही वर। वसतें जें घर योगीयांचें
१९६६५	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०७६२.०१।।	गगनमंडळीं नारी सुकुमार दिसे। तिन्ही लोक वसे तिचे उदरीं
१९६६६	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.०९९०.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही एकपण। होय तंव साधन करित जाय
१९६६७	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
१९६६८	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
१९६६९	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.१०१५.०२।।	ते सांग पां धेनु कवण रे। तिसी नाहीं तिन्ही गुण रे कान्हो

१९६७०	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.१०६४.०२।।	चौघे बंधु आणि दशक बहिणी। कन्या झाल्या तिन्ही माझ्या पोटीं
१९६७१	तिन्हींजेसु	।।ज्ञा.गा.०६१८.०४।।	समत्वें इहींचि जाण जन्म घरीं। आथी इयेपरी तिन्हींजेसु
१९६७२	तिन्हीशी	।।ज्ञा.गा.०६३०.०२।।	एक तेंचि सूत्र तिन्हीशी मिळुनी। जाणती ते ज्ञानी आत्मविद
१९६७३	तिमिर	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
१९६७४	तिमिर	।।ज्ञा.गा.०४५४.०२।।	सूक्ष्म सख्य नेलें विश्वरूप देहीं आलें। प्रपंचेसी मावळलें तिमिर रया
१९६७५	तिमिर	।।ज्ञा.गा.०४६२.०१।।	रवितेजकिरण फांकलीया तेज। उरे रे सहज तिमिर रया
१९६७६	तिमिर	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
१९६७७	तिमिर	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
१९६७८	तिमिर	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
१९६७९	तिमिर	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
१९६८०	तिया	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
१९६८१	तिया	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा
१९६८२	तिये	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
१९६८३	तिये	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
१९६८४	तिये	।।ज्ञा.गा.०५८०.०३।।	रखुमादेविवरु परतोनि देखे। तोही पारुषे तिये ठायीं गे माये
१९६८५	तिये	।।ज्ञा.गा.०५९३.०४।।	जीव शीव भेद कासयासी जाहले। वळखीं वहिले तिये स्थानीं
१९६८६	तिये	।।ज्ञा.गा.०६२६.०२।।	कल्पना इवलुशी जये ठायीं असे। तिये ठायीं वसे अहंकार

१९६८७	तिये	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
१९६८८	तिये	।।ज्ञा.गा.१०४२.०२।।	चौ हातांची भरणी आली। तिये चराचरीं ऐसें नाहीं
१९६८९	तिये	।।ज्ञा.गा.१०७३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विपरीत सुपरीत जाणें। संत तिये खुणें संतोषतील
१९६९०	तियेचि	।।ज्ञा.गा.०६३०.०३।।	जें अनिर्वचनीय तें मूळ प्रकृति। ब्रह्मा ऐशी शक्ति तियेचि पैं
१९६९१	तियेचें	।।ज्ञा.गा.०६३०.०४।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र तियेचें पैं अंग। मुळीं सृष्टि जग गोसाविणी
१९६९२	तियेचेनि	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
१९६९३	तियेसी	।।ज्ञा.गा.०२३३.०२।।	त्या सुखें ब्रह्मांड थोडें पां तियेसी। दुग्ध पैं मागशी बाळपणें
१९६९४	तियेसी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
१९६९५	तियेसी	।।ज्ञा.गा.०७१८.०१।।	माया ते दुर्घट तियेसी साजे। तिजविण दुजे नाहीं जगीं
१९६९६	तिर्थामंत्राचा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
१९६९७	तिला	।।ज्ञा.गा.११०८.०७।।	फळेचि ना तिला झाले तीन टोणगे। दोन मेले एक वांचेचि ना
१९६९८	तिळोदक	।।ज्ञा.गा.०५७१.०३।।	चित्तचतुष्टय निरसिलें। अज्ञाना तिळोदक दिधलें
१९६९९	तिष्ठती	।।ज्ञा.गा.०६२९.०४।।	शांति क्षमा दया तिष्ठती सहज। न दिसे दृश्य काज जगामाजीं
१९७००	तिसरा	।।ज्ञा.गा.०८०२.०१।।	स्थूलदेह सूक्ष्म कारण तिसरा देह। चौथा महाकारण देह ऐक बापा
१९७०१	तिसरा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
१९७०२	तिसरा	।।ज्ञा.गा.१०७५.०५।।	येकु त्यागी दुसरा भोगी। तिसरा योगी राजइंद्र
१९७०३	तिसरी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया

१९७०४	तिसरी	।।ज्ञा.गा.०७१५.०२।।	पूर्वीचें सुकृत ये जन्मीं कमाई। तिसरी ती पाहा गुरुकृपा
१९७०५	तिसरीये	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
१९७०६	तिसरें	।।ज्ञा.गा.०७३५.०३।।	त्रिकूट श्रीहाट गोहाट तिसरें। औटपीठादी सारें ब्रह्मांडासी
१९७०७	तिसरें	।।ज्ञा.गा.१०४९.०२।।	एक पाहतां दुसरें गेलें। तिसरें झालें नेणों काय
१९७०८	तिसी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी
१९७०९	तिसी	।।ज्ञा.गा.०८७९.०२।।	एकाचें खाये एकासी गाये। लाज नाहीं तिसी सांगावें काये
१९७१०	तिसी	।।ज्ञा.गा.१०१५.०२।।	ते सांग पां धेनु कवण रे। तिसी नाहीं तिन्ही गुण रे कान्हो
१९७११	तिसी	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
१९७१२	तिसी	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
१९७१३	तिसी	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
१९७१४	तिहिं	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
१९७१५	तिहीं	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
१९७१६	तिहीं	।।ज्ञा.गा.००८७.०१।।	तिहीं त्रिगुणीं ओतिलें। त्रिपुटिसी गोविलें। आणुनी बांधिलें। चर्मदेहीं
१९७१७	तिहीं	।।ज्ञा.गा.०११८.०४।।	ज्ञानदेवें अनुमानलें। मग भक्तिसुख साधलें। रामकृष्ण उच्चारिले। जे तारक तिहीं लोकीं
१९७१८	तिहीं	।।ज्ञा.गा.०१३४.०३।।	तिहीं लोकीं नाम थोर वेदशास्त्रांचें सार। सगुण निर्गुणाकार निजब्रह्म सार
१९७१९	तिहीं	।।ज्ञा.गा.०२०९.०५।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ अमर नेणती। वृक्ष होउनी पुढती सेविताती
१९७२०	तिहीं	।।ज्ञा.गा.०३३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु तिहीं गुणां वेगळा। शक्ति नव्हे दादुला गे माये
१९७२१	तिहीं	।।ज्ञा.गा.०३६६.०५।।	सदोदित भरलें त्या तिहीं गुणां वेगळें। तें अगणित वर्षलें प्रेमघरीं वो माय
१९७२२	तिहीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया

१९७२३	तिहीं	।।ज्ञा.गा.०६५७.०१।।	तिहीं शून्यांवरती नांदताहे देहीं। तोचि ब्रह्मांड गेहीं भरूनि ठेला
१९७२४	तिहीं	।।ज्ञा.गा.०९५३.०५।।	ज्ञानदेवीं सार हरिपंथ पार। एकतत्त्व उच्चार तिहीं लोकीं
१९७२५	तिहीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
१९७२६	तिहीं	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी
१९७२७	तिहीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
१९७२८	तिहीं	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
१९७२९	तिहीं	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
१९७३०	तिहीं	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
१९७३१	तिहीं	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
१९७३२	तिहीं	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
१९७३३	तिहीं	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
१९७३४	तिहीं	।।ज्ञा.गा.१०५६.०१।।	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां
१९७३५	तिहीं	।।ज्ञा.गा.१०५६.०२।।	लिंग देखिलें देखिलें। तिहीं त्रिभुवनीं विस्तारिलें
१९७३६	तिहीं	।।ज्ञा.गा.११०३.०४।।	तिहीं शून्यांवरी नांदता हे दिहीं। तेंचि ब्रह्मांड गे भरुनी असे
१९७३७	तिहींचा	।।ज्ञा.गा.०३३८.०२।।	हरिपणें हरि अंग रिघाला। या तिहींचा मेळा न दिसे गे माये
१९७३८	तिहींचा	।।ज्ञा.गा.०७१५.०३।।	तिहींचा संयोग आभ्यासावा योग। मग घडे संग ब्रह्माचा पैं
१९७३९	तिहींचें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०६।।	या तिहींचें दरुशन। प्राण्या नाहीं जन्ममरण। पुनरपि आगमन। येथें बोलिलेंचि नाहीं
१९७४०	तिहींहूनी	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो

१९७४१	ती	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
१९७४२	ती	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
१९७४३	ती	।।ज्ञा.गा.०४३९.०३।।	वैराग्ययुक्तिचें फळ। बीज तैसें पाहिजे फळ। जेणें आपुले बोध विशाळ। पाल्हाळ ती
१९७४४	ती	।।ज्ञा.गा.०६५९.०५।।	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
१९७४५	ती	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
१९७४६	ती	।।ज्ञा.गा.०७१५.०२।।	पूर्वीचें सुकृत ये जन्मीं कमाई। तिसरी ती पाहा गुरुकृपा
१९७४७	ती	।।ज्ञा.गा.०७६५.०२।।	आतां बोलाबोली नको बा आणिक। बिंदु ती नि:शंक ब्रह्म रया
१९७४८	ती	।।ज्ञा.गा.०८००.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अर्धमात्रा कोणती। मसुरामात्र आहे ती दोन्ही भाव
१९७४९	ती	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
१९७५०	ती	।।ज्ञा.गा.१०१७.०२।।	ती अखरींच चरे रे। सर्वसाक्षी वरती जाय रे कान्हो
१९७५१	ती	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
१९७५२	तीं	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
१९७५३	तीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थे आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
१९७५४	तीं	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम। सर्व साधिलें सुगम। नलगे तीं तपें उत्तम। रामकृष्ण पुरे आम्हां
१९७५५	तीं	।।ज्ञा.गा.०१९०.०१।।	पूर्वजन्मीं सुकृतें थोर केली । तीं मज आजि फळासी आलीं
१९७५६	तीं	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया
१९७५७	तीं	।।ज्ञा.गा.०६३५.०४।।	तयाचिया दृष्टि मोहरा न राहे। धाऊनियां जाय अज्ञान तीं
१९७५८	तीं	।।ज्ञा.गा.०६४५.०२।।	बाहुलें तीं जीव सूत्रें तेचि जीव। मिथ्याचि माव जीव झाले
१९७५९	तीं	।।ज्ञा.गा.०७८२.०२।।	द्विविध भाग पिंडीं द्विविध ब्रह्मांडीं। या तीं पडिपाडीं ब्रह्मरंध्रीं

१९७६०	तीं	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
१९७६१	तीं	।।ज्ञा.गा.०९९६.०३।।	ऐकजे तीं शास्त्रें पडिलीं संदेहीं। होय नाहीं कांहीं म्हणूनियां
१९७६२	तीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
१९७६३	तीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्मे मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
१९७६४	तींही	।।ज्ञा.गा.०६८५.०१।।	अवघड तें एक घडलें माझ्या अंगीं। तींही ऋण चौघी मज देवविलें
१९७६५	तीख	।।ज्ञा.गा.०५८९.०४।।	पाथराची टाकी जरी होय तीख। नये रंध्र शलाख मुक्तिकेशी
१९७६६	तीन	।।ज्ञा.गा.००७०.०१।।	सात पांच तीन दशकांचा मेळा। एकतत्त्वीं कळा दावी हरि
१९७६७	तीन	।।ज्ञा.गा.०१०९.०३।।	विठ्ठल नाम तीन अक्षरें। अमृतपान केलें शंकरें
१९७६८	तीन	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
१९७६९	तीन	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
१९७७०	तीन	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी
१९७७१	तीन	।।ज्ञा.गा.०४७९.०२।।	तीन वीस चारी कळा अनुभविले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
१९७७२	तीन	।।ज्ञा.गा.०५४९.०४।।	तीन चारी मिळोनी येके ठायीं घातली। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं फावलीं
१९७७३	तीन	।।ज्ञा.गा.०९२७.०२।।	एक दोन तीन चारी पांच सहा। इतुकें विचारूनि मग परमानंदीं रहा
१९७७४	तीन	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा। नेघे तत्त्वांचा सोहळा। रजतमाचा कंटाळा। हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो
१९७७५	तीन	।।ज्ञा.गा.१०६४.०१।।	एक माझी माता दोघेजण पिता। मज तीन कांता दोघे सुत
१९७७६	तीन	।।ज्ञा.गा.११०८.०२।।	वसेचिना तेथें आले तीन कुंभार। दोन थोटे, एक घडीच ना
१९७७७	तीन	।।ज्ञा.गा.११०८.०३।।	घडीच ना त्यानें घडलीं तीन मडकीं। दोन कच्चीं, एक भाजेचि ना
१९७७८	तीन	।।ज्ञा.गा.११०८.०४।।	भाजेचि ना त्यांत रांधले तीन मुगे। दोन हिरवे, एक शिजेचि ना
१९७७९	तीन	।।ज्ञा.गा.११०८.०५।।	शिजेचि ना तेथें आले तीन पाहुणे। दोन रुसले, एक जेवीच ना
१९७८०	तीन	।।ज्ञा.गा.११०८.०६।।	जेवीच ना त्याला दिल्या तीन म्हसी। दोन वांजा, एक फळेचि ना
१९७८१	तीन	।।ज्ञा.गा.११०८.०७।।	फळेचि ना तिला झाले तीन टोणगे। दोन मेले एक वांचेचि ना

१९७८२	तीन	।।ज्ञा.गा.११०८.०८।।	वांचेचि ना त्याचे आले तीन रुपये। दोन खोटे, एक चालेचि ना
१९७८३	तीन	।।ज्ञा.गा.११०८.०९।।	चालेचि ना तेथें आले तीन पारखी । दोन आंधळे, एका दिसेचि ना
१९७८४	तीन	।।ज्ञा.गा.११०८.१०।।	दिसेचि ना त्याला मारल्या तीन बुक्या। दोन हुकल्या, एक लागेचि ना
१९७८५	तीन	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना
१९७८६	तीरथ	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी
१९७८७	तीरा	।।ज्ञा.गा.०७०३.०५।।	तो हा चंद्रभागे तीरा पुंडलिकें दिधला थारा। बाप रखुमादेविवरा जडलें पायीं विठ्ठलची
१९७८८	तीरीं	।।ज्ञा.गा.०१९६.०५।।	येऊनियां श्रीहरि भीमेच्या तीरीं। सुदर्शनावरी पंढरी उभविली
१९७८९	तीरीं	।।ज्ञा.गा.०२४४.०२।।	यमुनेच्या तीरीं गाई चारी हरि। गोपाळ गजरीं आनंदले
१९७९०	तीरीं	।।ज्ञा.गा.०४२४.०४।।	ज्ञान गोदावरीच्या तीरीं। स्नान केलें पंचाळेश्वरीं। ज्ञानदेवाच्या अंतरीं। दत्तात्रेय योगिया
१९७९१	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
१९७९२	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.००५९.०१।।	तीर्थ व्रत नेम भावेंवीण सिद्धी। वायांचि उपाधी करिसी जना
१९७९३	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०११५.०२।।	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल
१९७९४	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०१५४.०४।।	पाहे संताचिया तीर्था। तीर्थ घेऊनि वंदी माथा। तो भक्तभावें सर्वथा। उद्धरैल नि:संदेह
१९७९५	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे
१९७९६	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे
१९७९७	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०१९२.०४।।	विष्णुविण तीर्थ देव। नाहीं नाहीं हा अनुभव। याकारणें सदाशिव। पांचावदनीं जपतसे
१९७९८	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
१९७९९	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०१९५.०२।।	बाप तीर्थ पंढरी। भूवैकुंठ महीवरी। भक्त पुंडलिकाचे द्वारीं। कर कटावरी राहिला
१९८००	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०१९६.०६।।	अमरतरुवर तीर्थ सरोवर। वेणुनादीं श्रीधर खेळताती
१९८०१	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
१९८०२	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
१९८०३	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
१९८०४	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०४३९.०५।।	गेलियावीण तीर्थ सांपडे । उपमेरहित परिस जोडे। किंवा समागमे घडे। सद्गुरुचा

१९८०५	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
१९८०६	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
१९८०७	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
१९८०८	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
१९८०९	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
१९८१०	तीर्थकल्लोळ	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
१९८११	तीर्थक्षेत्र	।।ज्ञा.गा.०९२९.०७।।	तीर्थक्षेत्र व्रत दान। यागादिक साधन। अनुभव रहाणीविण। शून्य धिक् गेलें
१९८१२	तीर्थयात्रा	।।ज्ञा.गा.०२११.०४।।	ऐसे जे जन्मोनी नर भोगिती अघोर। न करिती तीर्थयात्रा तया नरकीं बिढार
१९८१३	तीर्थयात्रे	।।ज्ञा.गा.१०५१.१६।।	आतां तळमळ। धरणींपारणीं हळाहळ। तीर्थयात्रे लागीं चळपळ। घेतलें बळ तपाचें
१९८१४	तीर्थरूप	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
१९८१५	तीर्थरूप	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
१९८१६	तीर्थव्रतीं	।।ज्ञा.गा.००७४.०५।।	तीर्थव्रतीं भावना धरी रे करुणा। शांती दया पाहुणा हरि करीं
१९८१७	तीर्था	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
१९८१८	तीर्था	।।ज्ञा.गा.०१५४.०४।।	पाहे संताचिया तीर्था। तीर्थ घेऊनि वंदी माथा। तो भक्तभावें सर्वथा। उद्धरैल नि:संदेह
१९८१९	तीर्था	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
१९८२०	तीर्था	।।ज्ञा.गा.०९०३.०४।।	देव जवळी असतां जासी आना तीर्था। मुकलासी आतां म्हणे ज्ञानदेवो

१९८२१	तीर्थां	।।ज्ञा.गा.०२०४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आहे। तया तीर्थां केधवां जाती पाये
१९८२२	तीर्थांचे	।।ज्ञा.गा.००८४.०३।।	अनंत तीर्थांचे मेळ। साधलिया हरिनाम कल्लोळ। पूर्वजांसहित अजामेळ। उद्धरिला सहपरिवारें
१९८२३	तीर्थांमाजी	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे
१९८२४	तीर्थाच्या	।।ज्ञा.गा.०९०३.०२।।	कवणें गुणें भुली पडली गव्हारा। तीर्थाच्या माहेरा नोळखिसी
१९८२५	तीर्थाटण	।।ज्ञा.गा.००६५.०२।।	तया नरा लाधलें वैकुंठ जोडलें। सकळही घडलें तीर्थाटण
१९८२६	तीर्थाहूनि	।।ज्ञा.गा.०१९०.०४।।	एकएका तीर्थाहूनि आगळें। तयामाजीं परब्रह्म सांवळें
१९८२७	तीर्थी	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थी भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
१९८२८	तीर्थी	।।ज्ञा.गा.०१८२.०६।।	तीर्थी पावन धर्म जिहीं केला धडौती। कैवल्यकल्पद्रुम ते त्रिजगतीं
१९८२९	तीर्थे	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थे आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
१९८३०	तीर्थे	।।ज्ञा.गा.००५७.०१।।	त्रिवेणी संगमीं नाना तीर्थे भ्रमीं। चित्त नाहीं नामीं तरी तें व्यर्थ
१९८३१	तीर्थे	।।ज्ञा.गा.०१९४.०४।।	संत मिळाले सकळिक। तेथें दोष कैंचें पातक। तेथें तीर्थे सकळिक। स्वर्गमृत्यु पाताळिची
१९८३२	तीर्थे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थे इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
१९८३३	तीर्थे	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थे
१९८३४	तीर्थे	।।ज्ञा.गा.०४७२.०१।।	सकळ तीर्थे निवृत्तीच्या पायीं। तेथें बुडी देई माझ्या मना
१९८३५	तीर्थे	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थे कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
१९८३६	तीर्थे	।।ज्ञा.गा.०९०३.०३।।	अष्टोत्तरशें तीर्थे जयाच्या चरणीं। तो तुझ्या हृदयभुवनीं आत्मारामु
१९८३७	तीर्थे	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थे तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
१९८३८	तीर्थे	।।ज्ञा.गा.०९८७.०१।।	तीर्थे पाहसी तूं कायी। तुजपाशीं आहे तें कुठेंच नाहीं
१९८३९	तीर्थे	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड

१९८४०	तीर्थें	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
१९८४१	तीवर	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
१९८४२	तीव्र	।।ज्ञा.गा.०३४३.०३।।	दिव्य रूप तेज तीव्र ना तेजबीज। कुंडली विराजे लोपलें सूर्यो
१९८४३	तीसवें	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
१९८४४	तीही	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
१९८४५	तीहीं	।।ज्ञा.गा.०१८९.०६।।	ऐसें एकांग वीर। विठ्ठलरायाचें डिंगर। बाप रखुमादेविवर। तीहीं निर्धारीं जोडिला
१९८४६	तीहींचि	।।ज्ञा.गा.०३७३.०३।।	आतां मी चौघांपाशीं जाईन तीहींचि नागविलें पाहीं। तेथें कांहीं नाहीं ऐसें म्हणितलें
१९८४७	तुं	।।ज्ञा.गा.०५५०.०१।।	येकी सांगें मातु। येकी सांगें रे तुं। तो कोण दृष्टांतु। सखिये सांगें
१९८४८	तुंबर	।।ज्ञा.गा.००४६.०२।।	गाती नारद तुंबर प्रेमें। हरीचीं नामें गर्जती
१९८४९	तुंवा	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
१९८५०	तुकलिये	।।ज्ञा.गा.०३७७.०१।।	संसारा तुकलिये वेव्हारा मुकलिये। घराचारा पारुषलिये काय सांगों
१९८५१	तुज	।।ज्ञा.गा.००१८.०१।।	तुज सगुण म्हणों कीं निर्गुण रे । सगुण निर्गुण एकु गोविंदु रे
१९८५२	तुज	।।ज्ञा.गा.००१८.०३।।	तुज स्थूळ म्हणों कीं सूक्ष्म रे । स्थूळ सूक्ष्म एकु गोविंदु रे
१९८५३	तुज	।।ज्ञा.गा.००१८.०४।।	तुज आकारु म्हणों कीं निराकारु रे । आकारु निराकारु एकु गोविंदु रे
१९८५४	तुज	।।ज्ञा.गा.००१८.०५।।	तुज दृश्य म्हणों कीं अदृश्य रे । दृश्य अदृश्य एकु गोविंदु रे
१९८५५	तुज	।।ज्ञा.गा.००१८.०६।।	तुज व्यक्त म्हणों कीं अव्यक्त रे। व्यक्त अव्यक्त एकु गोविंदु रे
१९८५६	तुज	।।ज्ञा.गा.०१२३.०५।।	रिघे रे शरण। तुज नाहीं मरण। ठकिसी चरण। श्रीविठ्ठलाचें
१९८५७	तुज	।।ज्ञा.गा.०१३५.०१।।	पन्नासाअक्षरीं करिसी भरोवरी। शेखीं तुझें तोंड तुज वैरी रया
१९८५८	तुज	।।ज्ञा.गा.०२०२.०३।।	सखी जाय तेथें भाव बळिवंत। प्रपंच देहांत नाहीं तुज
१९८५९	तुज	।।ज्ञा.गा.०२३३.०६।।	आतां ऐसें करीं तुज मज सरोभरी। प्रपंच केसरी होई रया
१९८६०	तुज	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया

१९८६१	तुज	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
१९८६२	तुज	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां काळिये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
१९८६३	तुज	।।ज्ञा.गा.०२७२.०१।।	जीवाचिया जीवा प्रेमभावाचिया भावा। तुज वांचुनी केशवा अनु नावडे
१९८६४	तुज	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
१९८६५	तुज	।।ज्ञा.गा.०३६३.०१।।	तुजमाजीं विरावें तुज गिळुनी राहावें। तुझें रूप पाहावें रूपेंवीण
१९८६६	तुज	।।ज्ञा.गा.०३७९.०२।।	सखी म्हणे बाई आकाराची सोय। तुज मज काय इयें देहीं
१९८६७	तुज	।।ज्ञा.गा.०३८०.०४।।	ज्ञानदेव बुझवी बुझे ज्ञानधारण। तुज माज सौजन्य येणें न्यायें
१९८६८	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
१९८६९	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९१.०२।।	तुझें तुज देवा सांगतां निकें। समर्थासी केवीं बोलावें रंकें
१९८७०	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९१.०४।।	सर्व होणें तुज एकाचें। दुजेपण तेथें आणावें कैचें
१९८७१	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
१९८७२	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
१९८७३	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
१९८७४	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
१९८७५	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया

१९८७६	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
१९८७७	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
१९८७८	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
१९८७९	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
१९८८०	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
१९८८१	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
१९८८२	तुज	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
१९८८३	तुज	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
१९८८४	तुज	।।ज्ञा.गा.०४०७.०२।।	नाहीं जातिकुळ म्यां तुज पुसिलें। मन मावळलें देखोनियां
१९८८५	तुज	।।ज्ञा.गा.०४०७.०३।।	तुझें तुज पुसतां लाजिरवाणें। तरी हांसती पिसुणें प्रपंचाचीं
१९८८६	तुज	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
१९८८७	तुज	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
१९८८८	तुज	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या

१९८८९	तुज	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
१९८९०	तुज	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
१९८९१	तुज	।।ज्ञा.गा.०४१४.०१।।	अवघा डोळां तुज म्यां पाहावें। अवघा श्रवणीं तुजची ऐकावें
१९८९२	तुज	।।ज्ञा.गा.०४१९.०२।।	ऐसीये झुंजीं घालिसी मज। काकुळती तुज नाहीं आतां
१९८९३	तुज	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
१९८९४	तुज	।।ज्ञा.गा.०४४९.०७।।	ऐसा तूं एकादश होई तूं रे ज्ञाना। द्वादशीच्या चिन्हां सांगों तुज
१९८९५	तुज	।।ज्ञा.गा.०४५०.०१।।	अरे अरे ज्ञाना ज्ञान हें निवृत्ति। देहीं देहा उपरती तुज प्राप्त
१९८९६	तुज	।।ज्ञा.गा.०४५३.०३।।	इंद्रियांच्या वृत्ति दशवे द्वारीं गति। देहगेहउपरती होईल तुज
१९८९७	तुज	।।ज्ञा.गा.०४५५.०१।।	अरे अरे ज्ञाना झालासी पावन। तुझें तुज ध्यान कळों आलें
१९८९८	तुज	।।ज्ञा.गा.०४५५.०३।।	मुरडूनियां मन उपजलासी चित्तें। कोठें तुज रितें न दिसे रया
१९८९९	तुज	।।ज्ञा.गा.०४५९.०५।।	ऐसें जालें तुज प्रगटलें निज। कांसवीचें बीज अंकुरलें
१९९००	तुज	।।ज्ञा.गा.०४६३.०२।।	तैसें तुज ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीं विराज चित्त जोडे
१९९०१	तुज	।।ज्ञा.गा.०५९९.०२।।	केवीं तुज कळे सांग जीव रूपा। वृथा श्रम बापा करितोसी
१९९०२	तुज	।।ज्ञा.गा.०६०२.०४।।	तुज वांचोनियां कवणा सांगावें। कवणा पुसावें अनुभवसुख
१९९०३	तुज	।।ज्ञा.गा.०६२२.०३।।	मान अपमान तुज कांहीं नाहीं। तूं तंव विदेही नित्य शुद्ध
१९९०४	तुज	।।ज्ञा.गा.०६२२.०४।।	प्रारब्धानें देह भोगिता हे भोग। कासया रे सांग भ्रांति तुज
१९९०५	तुज	।।ज्ञा.गा.०६३८.०२।।	काय तुज जालें नाथिला संसार। कासयासी भार वाहतोसी
१९९०६	तुज	।।ज्ञा.गा.०६३८.०३।।	शुद्धबुद्धरूप तूंचि परिपूर्ण। जन्म आणि मरण तुज नाहीं
१९९०७	तुज	।।ज्ञा.गा.०६३८.०४।।	अविद्येच्या योगें तुज जाण भुली। अनुभउनी किल्ली छेदी आतां
१९९०८	तुज	।।ज्ञा.गा.०६४९.०२।।	याची लागीं आतां सांगणें हें तुज। माझें निजगुज अंतरीचें
१९९०९	तुज	।।ज्ञा.गा.०६४९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे होईं तूं निर्गुण। कळेल तुज खूण पूर्ण तेव्हां
१९९१०	तुज	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे

१९९११	तुज	।।ज्ञा.गा.०८४५.०५।।	अमोलिक प्राप्ति होत आहे तुज। धरूनियां लाज हित करीं
१९९१२	तुज	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
१९९१३	तुज	।।ज्ञा.गा.०८५०.१०।।	म्हणोनी याच्या चरणीं घालोनियां मिठी। निजपदीं बैसवी शेवटीं तुज
१९९१४	तुज	।।ज्ञा.गा.०८५०.१४।।	हेचि पुढतां पुढती सांगों तुज किती। श्रुती नेति नेति मौनावल्या
१९९१५	तुज	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
१९९१६	तुज	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
१९९१७	तुज	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
१९९१८	तुज	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
१९९१९	तुज	।।ज्ञा.गा.०८६०.०२।।	आवडी धरुनी गोडी घेई कां ध्यानीं। परतोन मग योगी नाहीं तुज
१९९२०	तुज	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
१९९२१	तुज	।।ज्ञा.गा.०८७०.०४।।	ज्ञानदेवा गीत जालें असे सांग। वेगीं श्रीरंग पावेल तुज
१९९२२	तुज	।।ज्ञा.गा.०८७५.०३।।	नरदेह कैचें तुज होय साचें। नव्हे रे देहींचें सुख तुज
१९९२३	तुज	।।ज्ञा.गा.०८७५.०३।।	नरदेह कैचें तुज होय साचें। नव्हे रे देहींचें सुख तुज
१९९२४	तुज	।।ज्ञा.गा.०८७५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शरण रिघणें। वैकुंठींचें पेणें अंतीं तुज

१९९२५	तुज	।।ज्ञा.गा.०८७८.०२।।	निर्लज्जा रे तुज शिकवूं किती । न गमे दिनराती बळिया देवो
१९९२६	तुज	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें । कोहं कोहं ठेले प्रकाशत ।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं । क्षुधा आड उरी आदळली
१९९२७	तुज	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा । असते सांडुनि आकाशा । वायां झोंबतोसी । दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें । मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
१९९२८	तुज	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग । नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन । या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं । निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं । तुज केवीं निकें होईल रया
१९९२९	तुज	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार । त्यांत दुर्लभ माणुसपण । ये जन्मीं नोळखसी । पशु होउनी जन्मसी । मग तुज सांगेल कवण रया
१९९३०	तुज	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो । तंव या देहे त्याच्या लाहो । मग तुज रात्री जाईल जड भारी । बाप रखुमादेविवरु । विठोजी पंढरपुरीं । तो वोळगे जन्मवरी
१९९३१	तुज	।।ज्ञा.गा.०९०३.०१।।	निर्जीवां दगडांची काय करिसी सेवा । तो तुज निर्दैवा देईल काय
१९९३२	तुज	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें । तुझें तुजमाजीं घालणें । येणें तुज अळंकारणें । मध्यमणी । मन चतुष्टय पदीं पदक । तेंचि बैसका चोखट । मन मनीं रुतलें ठेलें । आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा । म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
१९९३३	तुज	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे । बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
१९९३४	तुज	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं । तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं । ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
१९९३५	तुज	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं । तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं । ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
१९९३६	तुज	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी । कां होसी हिंपुटी । नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी । येणें ऐसेंचि विचारी । एकुचि धीर धरी । नलगे या द्वैतासाठीं रया
१९९३७	तुज	।।ज्ञा.गा.०९५६.०३।।	सतधनि म्हणे गुरु जत सांभाळी विवरु । ऐसेंनि तुज वोगरु । वाढिला ब्रह्मीं

१९९३८	तुज	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
१९९३९	तुज	।।ज्ञा.गा.०९६७.०१।।	भलें बोलोनी दाविलें मज। आत्मज्ञान सांगेन तुज
१९९४०	तुज	।।ज्ञा.गा.०९७१.०१।।	अमोलिक रत्न जोडलें रे तुज। कां रे ब्रह्मबीज नोळखसी?
१९९४१	तुज	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
१९९४२	तुज	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
१९९४३	तुज	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ह्रदयींचा ध्यायीं सुखें रया
१९९४४	तुज	।।ज्ञा.गा.०९८८.०३।।	प्रारब्ध आणि देह भोगिताहे भोग। कासयासि सांग भ्रांति तुज
१९९४५	तुज	।।ज्ञा.गा.०९८८.०४।।	मान अपमान तुज दोन्ही नाहीं। तूं तो विदेही नित्यशुद्ध
१९९४६	तुज	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
१९९४७	तुज	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
१९९४८	तुज	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
१९९४९	तुज	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
१९९५०	तुज	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
१९९५१	तुज	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
१९९५२	तुज	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास

१९९५३	तुज	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
१९९५४	तुज	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
१९९५५	तुज	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
१९९५६	तुज	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भी अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
१९९५७	तुज	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
१९९५८	तुज	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकी मनींचें सकळ
१९९५९	तुज	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकी मनींचें सकळ
१९९६०	तुज	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
१९९६१	तुज	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
१९९६२	तुज	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
१९९६३	तुज	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
१९९६४	तुज	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
१९९६५	तुज	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु

१९९६६	तुज	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
१९९६७	तुज	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
१९९६८	तुज	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
१९९६९	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दुःख दारुण
१९९७०	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
१९९७१	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
१९९७२	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
१९९७३	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सुदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्मे संचिलें
१९९७४	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दुःखी
१९९७५	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
१९९७६	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
१९९७७	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
१९९७८	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान

१९९७९	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
१९९८०	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्मे मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
१९९८१	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
१९९८२	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
१९९८३	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
१९९८४	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
१९९८५	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
१९९८६	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
१९९८७	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
१९९८८	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
१९९८९	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
१९९९०	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
१९९९१	तुज	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला

१९९९२	तुज	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
१९९९३	तुज	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
१९९९४	तुज	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
१९९९५	तुज	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
१९९९६	तुज	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
१९९९७	तुज	।।ज्ञा.गा.१०४९.०१।।	जायाची घोंगडी नव्हती निज। म्हणउनी तुज विनवितसे
१९९९८	तुज	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे
१९९९९	तुज	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
२००००	तुज	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें
२०००१	तुज	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया
२०००२	तुज	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
२०००३	तुज	।।ज्ञा.गा.१०९७.०२।।	तुज पाहतां भुलली पैं चित्ता। काय करूं मी आतां येई पंढरीनाथा
२०००४	तुज	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
२०००५	तुज	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
२०००६	तुजचि	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया

२०००७	तुजचि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
२०००८	तुजचि	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
२०००९	तुजचिमाजीं	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
२००१०	तुजची	।।ज्ञा.गा.०४१४.०१।।	अवघा डोळां तुज म्यां पाहावें। अवघा श्रवणीं तुजची ऐकावें
२००११	तुजची	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
२००१२	तुजची	।।ज्ञा.गा.१०९७.०३।।	पिसुणें परावीं मज काय करावीं। तुजची आठवीं श्रीचरण दाखवीं
२००१३	तुजजवळीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
२००१४	तुजजोगें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
२००१५	तुजपाशीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
२००१६	तुजपाशीं	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
२००१७	तुजपाशीं	।।ज्ञा.गा.०९८७.०१।।	तीर्थें पाहसी तूं कायी। तुजपाशीं आहे तें कुठेंच नाहीं
२००१८	तुजपासाव	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
२००१९	तुजपासीं	।।ज्ञा.गा.०२५१.०१।।	ठाकुनी आलिये तुजपासीं। थितें मुकलिये मनुष्यपणासी
२००२०	तुजपुढें	।।ज्ञा.गा.०४०७.०१।।	तुझे पवाडे सांगतां तुजपुढें। मुक्तीचीं कवाडें उघडती

२००२१	तुजपुढें	।।ज्ञा.गा.०७०१.०२।।	तुझेची कुवाडें सांगेन तुजपुढें। तेणें मुक्तीचीं कवाडें उघडती
२००२२	तुजपें	।।ज्ञा.गा.०४१४.०२।।	अवघी मूर्ति तुजपें ध्यावें। अवघा चरणीं तुझ्या पंथीं चालावें
२००२३	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
२००२४	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०३६३.०१।।	तुजमाजीं विरावें तुज गिळुनी राहावें। तुझें रूप पाहावें रूपेंवीण
२००२५	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
२००२६	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
२००२७	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२००२८	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२००२९	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
२००३०	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
२००३१	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
२००३२	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०४५७.०१।।	आदिमध्यअंत तुजमाजीं बिंबे। ब्रह्मीं ब्रह्म थांबे लवण जळीं
२००३३	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया

२००३४	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
२००३५	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
२००३६	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
२००३७	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
२००३८	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
२००३९	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
२००४०	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
२००४१	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
२००४२	तुजमाजीं	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
२००४३	तुजलागीं	।।ज्ञा.गा.०२३६.०२।।	नामरूपीं गोडी। हेचि आवडी आतां। न विसंबे सर्वथा। तुजलागीं
२००४४	तुजलागीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
२००४५	तुजवरी	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा

२००४६	तुजवांचुनिया	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
२००४७	तुजवांचुनी	।।ज्ञा.गा.०४७३.०२।।	जिचे मरिजे ऐसें नाहीं आमुतें। सांगों कोणातें तुजवांचुनी
२००४८	तुजवांचोनी	।।ज्ञा.गा.१०३०.०२।।	देशील तें काई न देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं तुजवांचोनी
२००४९	तुजवांचोनी	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देईं। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
२००५०	तुजवीण	।।ज्ञा.गा.०२३३.०५।।	जन हे विव्हळ तुजवीण अविचार। गुंफले साचार मायामोहें
२००५१	तुजवीण	।।ज्ञा.गा.०२४६.०२।।	इंद्रियें गोधनें निर्गुणावना। सुटलीं मनवासुरें तुजवीण नाकळती कोणा
२००५२	तुजवीण	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
२००५३	तुजवीण	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
२००५४	तुजवीण	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
२००५५	तुजवीण	।।ज्ञा.गा.१०९७.०४।।	तुजवीण वेल्हाळा कैं सुखसोहळा। रखुमादेविवरा विठ्ठला शेजे नलगे डोळां
२००५६	तुजवेगळें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
२००५७	तुजसी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु आंतु बाहेरी सुखें। तरी तुजसी म्यां एके नांदावें किजी
२००५८	तुजसी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
२००५९	तुजसी	।।ज्ञा.गा.०८८७.०२।।	सांडी माया मोह द्वंद्व दुराशा। ज्यालागीं शिणसी तें तुजसी उदासा
२००६०	तुजहूनी	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्‌गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
२००६१	तुझा	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि
२००६२	तुझा	।।ज्ञा.गा.००८१.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे नामया हें तूं गा जाणसी। भजन केशवासी तूंचि तुझा
२००६३	तुझा	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दु:ख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले

२००६४	तुझा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
२००६५	तुझा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०२।।	आवडे तें करिसी देवा कवण करी तुझा हेवा रे
२००६६	तुझा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
२००६७	तुझा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
२००६८	तुझा	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
२००६९	तुझा	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
२००७०	तुझा	।।ज्ञा.गा.०४२०.०२।।	तैसा मी एक पतीत। परी तुझा मुद्रांकित
२००७१	तुझा	।।ज्ञा.गा.०४४३.०५।।	अहो जी सद्गुरु शिकविलें। निवृत्तीसी फळ आलें। ज्ञानेश्वरा भूषण फुले। उपकार तुझा
२००७२	तुझा	।।ज्ञा.गा.०४४९.०१।।	अरे अरे ज्ञाना उघडें बोलसी। तुझा तूंचि होशी हरि ऐसा
२००७३	तुझा	।।ज्ञा.गा.०४५५.०२।।	तुझा तूंचि देव तुझा तूंचि भाव। फिटला संदेह अन्यतत्त्वीं
२००७४	तुझा	।।ज्ञा.गा.०४५५.०२।।	तुझा तूंचि देव तुझा तूंचि भाव। फिटला संदेह अन्यतत्त्वीं
२००७५	तुझा	।।ज्ञा.गा.०४६१.०५।।	मोक्ष मुक्ति फुका लाविली तुवां दिठी। तुझा तूं शेवटीं निवडलासी
२००७६	तुझा	।।ज्ञा.गा.०४६२.०३।।	तेजीं तेज दिसे अव्यक्ताचा ठसा। उमजोनी प्रकाशा न मोडे तुझा
२००७७	तुझा	।।ज्ञा.गा.०४७८.०५।।	जेथें अनुभवचि नाहीं तेंचि तूं पाहीं। स्वानुभवीं राहीं तुझा तूंचि
२००७८	तुझा	।।ज्ञा.गा.०८०६.०३।।	मी ब्रह्म सोहं ज्ञानपद ते साजिरें। ते ठायीं निधरिं तुझा तूंची
२००७९	तुझा	।।ज्ञा.गा.०८०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा तुझा तूं आपण। सर्व हें चैतन्य तुझे ठायीं
२००८०	तुझा	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
२००८१	तुझा	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी

२००८२	तुझा	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
२००८३	तुझा	।।ज्ञा.गा.०९१५.०२।।	जवळीं असतां सांडी मांडी करिसी। वायां सिणसी तुझा तूंचि रया
२००८४	तुझा	।।ज्ञा.गा.०९८३.०३।।	बीजाचा प्रकाश तुझा तूं नेणसी। हारपलें मन हें दाही दिशीं रया
२००८५	तुझा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
२००८६	तुझा	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
२००८७	तुझा	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
२००८८	तुझा	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
२००८९	तुझा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
२००९०	तुझा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०१।।	हमामा घाली बाळा। सांडी खोटा चाळा। फोडीन तुझा टाळा। वाकुल्या दावीन काळा
२००९१	तुझा	।।ज्ञा.गा.१०४८.०१।।	तूं माझा स्वामी मी तुझा रंक। पाहतां न दिसे वेगळिक
२००९२	तुझा	।।ज्ञा.गा.१०५३.०२।।	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम
२००९३	तुझा	।।ज्ञा.गा.१०६०.०२।।	वैकुंठवासिनी विठाई जगत्रजननी। तुझा वेधु माझे मनीं रंगा येई वो ये
२००९४	तुझा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२००९५	तुझा	।।ज्ञा.गा.१०९३.०२।।	तुझा गोपवेश हृदयीं सौरसु। मज सुखाचें सुख निजप्रेम देईं रया
२००९६	तुझा	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
२००९७	तुझा	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!

२००९८	तुझाचि	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
२००९९	तुझाची	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
२०१००	तुझिया	।।ज्ञा.गा.०००८.०१।।	मुक्तमाळा भव्यभूषणा । श्रुति नेति गजानना । तुझिया अंगीच्या नाना भूषणा । कोण वर्णी
२०१०१	तुझिया	।।ज्ञा.गा.०००८.०४।।	निवृत्तिगुह्याचिया महामंत्रा । ज्ञानेश्वराचा करुणाकरा । तुझिया अगोचर उपचारा । काय वर्णूं
२०१०२	तुझिया	।।ज्ञा.गा.०००९.०५।।	गुरुकुळस्वामिया गणपति । ज्ञानेश्वराची मंगळमूर्ति । तुझिया कृपेनें तटस्थ पावती । समाधान
२०१०३	तुझिया	।।ज्ञा.गा.००१०.०१।।	अविट अमला नभभूषणा । अनंत लोचना गजानना । पतितपावना दर्शना । योग्य तुझिया
२०१०४	तुझिया	।।ज्ञा.गा.००१०.०४।।	निवृत्तिगमनाच्या सिद्धिपंथा । ज्ञानेश्वराची उन्मनी अवस्था । तुझिया स्वरूपाची कुसुमकांता । झळको लागे
२०१०५	तुझिया	।।ज्ञा.गा.००२५.०४।।	अर्थूनि पाहे दृष्टी । तंव तुझ्यापायीं पडे मिठी । आवडी नोसंडी गांठी । तुझिया पायांची
२०१०६	तुझिया	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
२०१०७	तुझिया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
२०१०८	तुझिया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
२०१०९	तुझिया	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
२०११०	तुझिया	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
२०१११	तुझिया	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया

२०११२	तुझिया	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
२०११३	तुझिया	।।ज्ञा.गा.०८४३.०५।।	तुझिया धनाशी नाहीं रे बाळका। अंतकाळीं देखा एकलाची
२०११४	तुझिया	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
२०११५	तुझिया	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
२०११६	तुझिया	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
२०११७	तुझिया	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
२०११८	तुझियानि	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
२०११९	तुझियानें	।।ज्ञा.गा.०००९.०२।।	तूं श्रेष्ठांचें मंगलध्यान । तुझियानें पठण पुराण । तुझें नाम आम्हां पावन । तिन्ही लोकीं
२०१२०	तुझियानें	।।ज्ञा.गा.०००९.०३।।	तुझियानें भक्ति मुक्ति । तुझियानें चाले स्फूर्ति । तुझें नाम त्रिजगती । पावन आम्हां
२०१२१	तुझियानें	।।ज्ञा.गा.०००९.०३।।	तुझियानें भक्ति मुक्ति । तुझियानें चाले स्फूर्ति । तुझें नाम त्रिजगती । पावन आम्हां
२०१२२	तुझियानें	।।ज्ञा.गा.०००९.०४।।	तुझियानें आम्हां संसार। तुझियानें तारक विचार । तुझियानें हा संसार । सार जाला
२०१२३	तुझियानें	।।ज्ञा.गा.०००९.०४।।	तुझियानें आम्हां संसार। तुझियानें तारक विचार । तुझियानें हा संसार । सार जाला
२०१२४	तुझियानें	।।ज्ञा.गा.०००९.०४।।	तुझियानें आम्हां संसार। तुझियानें तारक विचार । तुझियानें हा संसार । सार जाला
२०१२५	तुझियानें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०४।।	जैसें पर्वतदरीचे वोघ। समुद्रीं निघाले सैंघ। तैसें तुझियानें जग। मुक्त जालें
२०१२६	तुझिये	।।ज्ञा.गा.०२४२.०१।।	तुझिये निढळीं कोटि चंद्र प्रकाशे। कमलनयन हास्यवदन हांसे

२०१२७	तुझिये	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
२०१२८	तुझिये	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
२०१२९	तुझिये	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
२०१३०	तुझिये	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
२०१३१	तुझियेनि	।।ज्ञा.गा.०००३.०३।।	तुझियेनि नामें सकळ संदेहो फिटला । बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
२०१३२	तुझियेनि	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
२०१३३	तुझी	।।ज्ञा.गा.००७३.०१।।	एकतत्त्व नाम दृढ धरीं मना। हरीसी करुणा येईल तुझी
२०१३४	तुझी	।।ज्ञा.गा.०१०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुझी आण। काया वाचा चित्त चरणीं ठेविलेंसे गहाण
२०१३५	तुझी	।।ज्ञा.गा.०२२९.०४।।	तयामाजीं असतां न दिसे बाप। समर्थ थोर तुझी माव रे
२०१३६	तुझी	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
२०१३७	तुझी	।।ज्ञा.गा.०२५१.०३।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। तरी मी होईन तुझी कामारी दासी
२०१३८	तुझी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
२०१३९	तुझी	।।ज्ञा.गा.०२६०.०२।।	आलिये तेचि सोय तुझी वोळखिली गती
२०१४०	तुझी	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें

२०१४१	तुझी	।।ज्ञा.गा.०२८०.०३।।	सागरीं भरीतें दाटे तैसें मन उल्हाटे। वाट पाहों कोठें तुझी रया
२०१४२	तुझी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
२०१४३	तुझी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२०१४४	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
२०१४५	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
२०१४६	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
२०१४७	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४०५.०१।।	तुझी सेवा करीन मनोभावें वो। माझें मन गोविंदीं रंगलें वो
२०१४८	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४०६.०१।।	तुझी गुण कीर्ति ऐकोनी आर्तें मन उचंबळलें। आलिंगना धाविन्नलें उतावीळ
२०१४९	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी ह्रदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण ह्रदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
२०१५०	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
२०१५१	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४१६.०१।।	कांहीं न करीजे ते तुझी सेवा। कांहीं न होसी तें तूं देवा
२०१५२	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४१६.०३।।	स्तुति करणें ते तुझी निंदा। स्तुति जोगा नव्हेसी गोविंदा
२०१५३	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४१७.०१।।	निमिष नलगे मन वेधितां। येवढी तुझी स्वरूपता
२०१५४	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४२२.०१।।	परिमळाची धांव भ्रमर वोढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
२०१५५	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४२२.०३।।	तृषा लागलीया जीवनातें ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो या जिवा
२०१५६	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावेंचि सैरा। रखुमादेविवरा आण तुझी
२०१५७	तुझी	।।ज्ञा.गा.०४६२.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति देखिली म्यां तुझी। हरपली माझी चित्तवृत्ति

२०१५८	तुझी	।।ज्ञा.गा.०५८७.०३।।	दुजें नाहीं नाहीं वाहतों तुझी आण। चौदाही भुवन एकरूप
२०१५९	तुझी	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
२०१६०	तुझी	।।ज्ञा.गा.०८५४.०३।।	ब्रह्ममार्गातें साधू जाती। वायां चुकली तुझी भक्ति
२०१६१	तुझी	।।ज्ञा.गा.०८७५.०१।।	विष्णुवीण मार्ग घेशील अव्यंग। तरी वायांचि सोंग करणी तुझी
२०१६२	तुझी	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया
२०१६३	तुझी	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
२०१६४	तुझी	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
२०१६५	तुझी	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
२०१६६	तुझी	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
२०१६७	तुझी	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
२०१६८	तुझी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
२०१६९	तुझी	।।ज्ञा.गा.१०५०.०१।।	कान्होबा तुझी घोंगडी चांगली रे। आम्हांशी कां दिली वांगली रे
२०१७०	तुझी	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
२०१७१	तुझी	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
२०१७२	तुझी	।।ज्ञा.गा.१०९९.०१।।	तुझी आण वाहिन गा देवराया। बहु आवडसी जीवापासुनिया

२०१७३	तुझी	।।ज्ञा.गा.११००.०१।।	सुमनाची लता भ्रमराची ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
२०१७४	तुझी	।।ज्ञा.गा.११००.०३।।	लागलिया तृषा जीवनातें वाळी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
२०१७५	तुझींच	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
२०१७६	तुझीच	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
२०१७७	तुझीच	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
२०१७८	तुझीच	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
२०१७९	तुझीच	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
२०१८०	तुझीची	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
२०१८१	तुझीया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
२०१८२	तुझीया	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
२०१८३	तुझीया	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
२०१८४	तुझीया	।।ज्ञा.गा.१०९५.०१।।	परतोन पाहासी न बोलसी आम्हांसी। तुझीया रूपासी नांव नाहीं
२०१८५	तुझीये	।।ज्ञा.गा.०३१८.०२।।	माझीये कडीये तान्हा तुझीये कडीये कान्हा । देवकी यशोदा विस्मो करिती मनीं
२०१८६	तुझीये	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा

२०१८७	तुझे	।।ज्ञा.गा.०००९.०१।।	अविनाशा अक्षयीं विधि । प्रेमळाच्या साधक सिद्धि । तुझे जाणतेपण वेदीं । नेणविजे
२०१८८	तुझे	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
२०१८९	तुझे	।।ज्ञा.गा.०२७६.०४।।	दुधें भरुनी वाटी लावीन तुझे वोंठी। सत्य सांगें गोठी विठो येईल कायी
२०१९०	तुझे	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२०१९१	तुझे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
२०१९२	तुझे	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
२०१९३	तुझे	।।ज्ञा.गा.०४०४.०२।।	वर्णितां तुझे गुण मना मौन्य पडे। कळिकाळ बापुडें काय करील आम्हां
२०१९४	तुझे	।।ज्ञा.गा.०४०७.०१।।	तुझे पवाडे सांगतां तुजपुढें। मुक्तीचीं कवाडें उघडती
२०१९५	तुझे	।।ज्ञा.गा.०७९६.०२।।	जागृति स्थूळ तूर्या महाकारण। हेचि कीर खूण तुझे ठायीं
२०१९६	तुझे	।।ज्ञा.गा.०८०६.०२।।	चक्षूचे अंतरीं चक्षु देखे पूर्ण। हेचि कीं रे खूण तुझे ठायीं
२०१९७	तुझे	।।ज्ञा.गा.०८०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा तुझा तूं आपण। सर्व हें चैतन्य तुझे ठायीं
२०१९८	तुझे	।।ज्ञा.गा.०८८५.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे तुझे कृपेवीण न तुटे फांसा। निवृत्तीनें कसा उगावला!
२०१९९	तुझे	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
२०२००	तुझे	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
२०२०१	तुझे	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
२०२०२	तुझे	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
२०२०३	तुझे	।।ज्ञा.गा.१०३१.०१।।	आणिक पाईक मोलाचे तुझे। तैसें नव्हे माझें पाईकपण

२०२०४	तुझे	।।ज्ञा.गा.१०९०.०२।।	अखंड नाम वाचे हेंचि तप साचें। तेंचि स्वरूप दिसे हृदयीं तुझे
२०२०५	तुझें	।।ज्ञा.गा.०००९.०२।।	तूं श्रेष्ठांचें मंगलध्यान । तुझियानें पठण पुराण । तुझें नाम आम्हां पावन । तिन्ही लोकीं
२०२०६	तुझें	।।ज्ञा.गा.०००९.०३।।	तुझियानें भक्ति मुक्ति । तुझियानें चाले स्फूर्ति । तुझें नाम त्रिजगती । पावन आम्हां
२०२०७	तुझें	।।ज्ञा.गा.००२५.०६।।	तुझें स्वरूप अदृश्य । तो मुनिमानसींचा प्रकाश । इंदु तूं पूर्णांश । चैतन्यघन
२०२०८	तुझें	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
२०२०९	तुझें	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
२०२१०	तुझें	।।ज्ञा.गा.००७५.०२।।	गोपाळा रे तुझें ध्यान लागो मना। आनु न विसंबे हरि जगत्रजीवना
२०२११	तुझें	।।ज्ञा.गा.०१०५.०२।।	गोड तुझें नाम विठोबा आवडतें मज। दुजें उच्चारितां मना वाटतसे लाज
२०२१२	तुझें	।।ज्ञा.गा.०१२८.०५।।	तुझें उठिलेंपण आम्हां होवावें निकें। तरी गोसावी पाइकेंसी यावें किजी
२०२१३	तुझें	।।ज्ञा.गा.०१३२.०१।।	सार सार सार विठोबा नाम तुझें सार। म्हणोनि शूळपाणी जपताहे वारंवार
२०२१४	तुझें	।।ज्ञा.गा.०१३५.०१।।	पन्नासाअक्षरीं करिसी भरोवरी। शेखीं तुझें तोंड तुज वैरी रया
२०२१५	तुझें	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
२०२१६	तुझें	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां काळिये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
२०२१७	तुझें	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
२०२१८	तुझें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
२०२१९	तुझें	।।ज्ञा.गा.०३६३.०१।।	तुजमाजीं विरावें तुज गिळुनी राहावें। तुझें रूप पाहावें रूपेंवीण
२०२२०	तुझें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०२।।	तुझें तुज देवा सांगतां निकें। समर्थासी केवीं बोलावें रंकें
२०२२१	तुझें	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
२०२२२	तुझें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दु:ख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
२०२२३	तुझें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
२०२२४	तुझें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०२।।	तुझें नाम बरवें तुझें नाम बरवें । हरि वोळगों आपुल्या साच भावें

२०२२५	तुझें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०२।।	तुझें नाम बरवें तुझें नाम बरवें । हरि बोलणें आपुल्या साच भावें
२०२२६	तुझें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
२०२२७	तुझें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
२०२२८	तुझें	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
२०२२९	तुझें	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
२०२३०	तुझें	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
२०२३१	तुझें	।।ज्ञा.गा.०४०७.०३।।	तुझें तुज पुसतां लाजिरवाणें। तरी हांसती पिसुणें प्रपंचाचीं
२०२३२	तुझें	।।ज्ञा.गा.०४०९.०६।।	आकाशाचा पांचवा गुण। तरी मी महाप्रासादीं राहेन। बाप रखुमादेविवरा। अखंड तुझें अनुसंधान
२०२३३	तुझें	।।ज्ञा.गा.०४१६.०२।।	नेणिजे तें तुझें रूप। जाणिजे तितुकें पाप गा देवा
२०२३४	तुझें	।।ज्ञा.गा.०४५५.०१।।	अरे अरे ज्ञाना झालासी पावन। तुझें तुज ध्यान कळों आलें
२०२३५	तुझें	।।ज्ञा.गा.०४५७.०३।।	रिगु निगु काज जालें तुझें घर। अवघाचि संसार कळला आम्हां
२०२३६	तुझें	।।ज्ञा.गा.०४६२.०४।।	चंद्रोदयीं कमळें प्रकाशिलीं सितें। तैसें तुझें भरितें करीं आम्हां
२०२३७	तुझें	।।ज्ञा.गा.०४६४.०२।।	तैसें तुझें ध्यान करितां उद्भट। सांपडली वाट वैकुंठीची
२०२३८	तुझें	।।ज्ञा.गा.०५८७.०४।।	तुझें माझें द्वैत तेंही उरलें नाहीं। मुळीं मी हें कांहीं नाठवेचि
२०२३९	तुझें	।।ज्ञा.गा.०५९३.०५।।	मुळीं तुझें रूप हेरें अनुभवणें। ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्म तूंचि
२०२४०	तुझें	।।ज्ञा.गा.०७०१.०१।।	नाहीं जातिकूळ तुझें म्यां पुशिलें। परी मन मावळलें देखोनियां
२०२४१	तुझें	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
२०२४२	तुझें	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण

२०२४३	तुझें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
२०२४४	तुझें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
२०२४५	तुझें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
२०२४६	तुझें	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
२०२४७	तुझें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
२०२४८	तुझें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
२०२४९	तुझें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
२०२५०	तुझें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
२०२५१	तुझें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०२।।	तुझें तूंचि विंदान जाणोनि पाहीं। आपेंआपवीण विचारु नाहीं
२०२५२	तुझें	।।ज्ञा.गा.०९७०.०१।।	तूं तो माझें मी तो तुझें। ऐक्य जालें तेथें कैचें दुजें
२०२५३	तुझें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
२०२५४	तुझें	।।ज्ञा.गा.०९८३.०२।।	या मार्गापंथीं तूं तुझें नाहीं। बिंब हारपलें तें तत्त्व पाहीं
२०२५५	तुझें	।।ज्ञा.गा.०९९४.०३।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें

२०२५६	तुझें	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
२०२५७	तुझें	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
२०२५८	तुझें	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
२०२५९	तुझें	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
२०२६०	तुझें	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकी मनींचें सकळ
२०२६१	तुझें	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
२०२६२	तुझें	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
२०२६३	तुझें	।।ज्ञा.गा.१०३६.०१।।	तुझें घोंगडें ऐकची चोख। दुजे वोळख अमंगळ
२०२६४	तुझें	।।ज्ञा.गा.१०६०.०४।।	विश्वरूप विश्वंभरे कमळनयने कमळाकरे वो। तुझें ध्यान लागो बाप रखुमादेविवरे वो
२०२६५	तुझें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
२०२६६	तुझें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
२०२६७	तुझें	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
२०२६८	तुझें	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
२०२६९	तुझें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया

२०२७०	तुझें	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
२०२७१	तुझें	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
२०२७२	तुझें	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
२०२७३	तुझें	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
२०२७४	तुझें	।।ज्ञा.गा.१११६.०१।।	गोड तुझें नाम विठोबा! आवडतें मज दुजे विचारितां मना वाटतसे लाज
२०२७५	तुझेंची	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
२०२७६	तुझेची	।।ज्ञा.गा.०७०१.०२।।	तुझेची कुवाडें सांगेन तुजपुढें। तेणें मुक्तीचीं कवाडें उघडती
२०२७७	तुझेनि	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
२०२७८	तुझेनि	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
२०२७९	तुझेनी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
२०२८०	तुझेनी	।।ज्ञा.गा.०४१९.०१।।	तुझेनी बळें मांडली फळी। तुवां जवळी असिलें पाहिजे
२०२८१	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.००२५.०२।।	तुझ्या नामाचेनि आनंदें । गातांवातां जोडसी विनोदें रया
२०२८२	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.००७५.०३।।	तनु मनु शरण विनटलों तुझ्या पायीं। बाप रखुमादेविवरावाचुनि आनु नेणें कांहीं
२०२८३	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०२३३.०४।।	मज मानसीं सुख तुझ्या रूपीं बोलावा। सर्वेंद्रिये दोहावा तुझ्या नामीं
२०२८४	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०२३३.०४।।	मज मानसीं सुख तुझ्या रूपीं बोलावा। सर्वेंद्रिये दोहावा तुझ्या नामीं
२०२८५	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०२७६.०३।।	दहिंभाताची उंडी लावीन तुझ्या तोंडीं। जीवा पढिये त्याची गोडी सांग वेगीं
२०२८६	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
२०२८७	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया

२०२८८	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
२०२८९	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
२०२९०	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा
२०२९१	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०४०३.०२।।	तूं आर्त चंद्रमा चकोरें आम्हीं। तृप्त झालों तुझ्या नामीं रया
२०२९२	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
२०२९३	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०४१४.०२।।	अवघी मूर्ति तुजपें ध्यावें। अवघा चरणीं तुझ्या पंथीं चालावें
२०२९४	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०४१८.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे तूंतें जीवें वोवाळिलें। शिर निरोपिलें तुझ्या चरणीं
२०२९५	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
२०२९६	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०४५७.०५।।	न दिससी ज्ञाना देहीं तुझ्या राम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
२०२९७	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०६०२.०१।।	कवणाची चाड आतां मज नाहीं। जडलों तुझ्या पायीं निश्चयेंसी
२०२९८	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०६६०.०४।।	निशीं जागरणीं निमाला कीं तंतुचि तंतीं आटला। रसीं रसु दुणावला तुझ्या ठायीं
२०२९९	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
२०३००	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.०९०३.०३।।	अष्टोत्तरशें तीर्थें जयाच्या चरणीं। तो तुझ्या हृदयभुवनीं आत्मारामु
२०३०१	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
२०३०२	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
२०३०३	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष
२०३०४	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
२०३०५	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
२०३०६	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा

२०३०७	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा
२०३०८	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.१०९२.०२।।	तुझ्या नामाचा आठऊ रूपाचा आठऊ। ध्यानाचा आठऊ। असो मना
२०३०९	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
२०३१०	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
२०३११	तुझ्यापायीं	।।ज्ञा.गा.००२५.०४।।	अर्थूनि पाहे दृष्टी । तंव तुझ्यापायीं पडे मिठी । आवडी नोसंडी गांठी । तुझिया पायांची
२०३१२	तुटतील	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया
२०३१३	तुटला	।।ज्ञा.गा.०१४७.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला
२०३१४	तुटला	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
२०३१५	तुटला	।।ज्ञा.गा.०१७३.०३।।	रामनामाची सांगडी। जेणें केली पखडी। तो तुटला ये बांदवडी। सर्व संसारापासुनी
२०३१६	तुटला	।।ज्ञा.गा.०५१०.०२।।	अनुवादु खुंटला एकपणें एकला। संबंधु तुटला मागिलाचा वो माय
२०३१७	तुटला	।।ज्ञा.गा.०५१५.०३।।	अनुवाद खुंटला सर्वांगें भेटला। गुणग्राम तुटला सहज वो माय
२०३१८	तुटला	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्‌गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
२०३१९	तुटलासे	।।ज्ञा.गा.०८५१.०३।।	नामरूपाचा भेद तुटलासे संबंध। स्वयें निजानंद भोगी बापा
२०३२०	तुटलिया	।।ज्ञा.गा.०४००.०१।।	चंद्रा पूर्णिमे पूर्ण शोभा। कळा तुटलिया कैची तेथें प्रभा
२०३२१	तुटली	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
२०३२२	तुटली	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
२०३२३	तुटली	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
२०३२४	तुटली	।।ज्ञा.गा.०६९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखनिधी। अवघीची उपाधी तुटली माझी
२०३२५	तुटली	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
२०३२६	तुटली	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं

२०३२७	तुटले	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
२०३२८	तुटले	।।ज्ञा.गा.०६८१.०२।।	आतां मी नये आपुलिया आस। तुटले सायास भ्रांतीचे वो माय
२०३२९	तुटलें	।।ज्ञा.गा.०५०४.०२।।	मोहें न खुंटले ममते तुटलें। एकरसी भरलें तत्त्वीं तत्त्व
२०३३०	तुटलें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
२०३३१	तुटलें	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
२०३३२	तुटी	।।ज्ञा.गा.०१४०.०५।।	कीर्तन केलीया वाळवंटीं। घेतां वैष्णवांची भेटी। होईल संसाराची तुटी। चरणरज वंदितां
२०३३३	तुटी	।।ज्ञा.गा.०१४७.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला
२०३३४	तुटी	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
२०३३५	तुटी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
२०३३६	तुटी	।।ज्ञा.गा.०२६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी भेटी। संसारासी तुटी जाली गे माये
२०३३७	तुटी	।।ज्ञा.गा.०६७८.०१।।	परे पडे मिठी तेथें बोलणेंचि नुठी। आवडी गिळूनियां आतां जीवें नाहीं तुटी
२०३३८	तुटी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
२०३३९	तुटी	।।ज्ञा.गा.१०९२.०५।।	जाली नामरूपीं ऐक्यभेटी। नामरूप सार जाणोनी। जीवन संसारा जाली तुटी रया
२०३४०	तुटीसाठीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
२०३४१	तुटे	।।ज्ञा.गा.००८७.०३।।	कृष्णनाम मंत्रु सुटे। विषय प्रपंचु तुटे। मोहनमुद्रा निघोटे। वैकुंठ रया
२०३४२	तुटे	।।ज्ञा.गा.०५९३.०१।।	ऐक रे सुमना बोधीन सुज्ञान। मायिक बंधन तुटे जेणें
२०३४३	तुटे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे

२०३४४	तुटे	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
२०३४५	तुटे	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें
२०३४६	तुटे	।।ज्ञा.गा.०८८५.०२।।	न खंडे न तुटे कर्माची बेडी। अनुभवेंवीण तोडी तो योगिया
२०३४७	तुटे	।।ज्ञा.गा.०८८५.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे तुझे कृपेवीण न तुटे फांसा। निवृत्तीनें कसा उगावला!
२०३४८	तुटे	।।ज्ञा.गा.०९००.०१।।	नाद भेद सिद्ध अवघेची विरुद्ध। जेणें तुटे भेद तेंची जपे
२०३४९	तुटे	।।ज्ञा.गा.०९४६.०१।।	असार घेईंजे सार पारखूनियां विचार। जेणें तुटे येरझार मरणजन्मीं
२०३५०	तुटे	।।ज्ञा.गा.०९८६.१६।।	यातना जे तुटे तो उपाय कीजे। सर्वत्रासी दीजे अन्नदान
२०३५१	तुटे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
२०३५२	तुटे	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
२०३५३	तुटे	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
२०३५४	तुटेल	।।ज्ञा.गा.००५१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरिजप करणें। तुटेल धरणें प्रपंचाचें
२०३५५	तुटेल	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
२०३५६	तुटेल	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
२०३५७	तुटेल	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्में रामकृष्णें
२०३५८	तुटेल	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
२०३५९	तुटेल	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
२०३६०	तुटैल	।।ज्ञा.गा.०१६७.०२।।	रामकृष्ण जप सारासार। येणें उतरिजें पैलपार। नामें तुटैल येरझार। सर्व बाधा निवारैल
२०३६१	तुटों	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
२०३६२	तुडतालेवांचुनी	।।ज्ञा.गा.०४८७.०१।।	तुडतालेवांचुनी अवस्था काईंसी। दुजे तरी बोलों कवणासी गे माये
२०३६३	तुडवतें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळयांमध्यें दिसतें गा

२०३६४	तुना	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
२०३६५	तुना	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
२०३६६	तुना	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
२०३६७	तुमचा	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थी भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
२०३६८	तुमचा	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
२०३६९	तुमचा	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
२०३७०	तुमचा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०९।।	ज्ञानेश्वराचा अनुभव झेंडा। क्षीराब्धीचा लोटला लोंढा। आनंदें नाचविला झेंडा। कृपें तुमचा
२०३७१	तुमचा	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
२०३७२	तुमचिया	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थी भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
२०३७३	तुमचीं	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
२०३७४	तुमचीं	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
२०३७५	तुमचे	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
२०३७६	तुमचे	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
२०३७७	तुमचें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया

२०३७८	तुमचें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
२०३७९	तुमचें	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे
२०३८०	तुमचेनि	।।ज्ञा.गा.१०८८.०३।।	मी डोलेन आनंदें तुमचेनि प्रसादें। रत्न जेवीं अंधें देखियेलें
२०३८१	तुमच्या	।।ज्ञा.गा.०२४७.०३।।	गोविंद गोरसु एकचि नांवा। गोरसु विकूं आलें तुमच्या गांवा
२०३८२	तुमच्या	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
२०३८३	तुमच्या	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
२०३८४	तुमच्या	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
२०३८५	तुमच्या	।।ज्ञा.गा.०८६५.०१।।	आजी लाधलें तुमच्या पायीं स्तुती तरी करुं काई। हेंचि तुम्हां पायीं विनवीतसे
२०३८६	तुमतें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
२०३८७	तुम्हां	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
२०३८८	तुम्हां	।।ज्ञा.गा.०२९६.०२।।	समर्थाचे अंगीं पडले अवचिती। तुम्हां ऐसी किती चाळविली
२०३८९	तुम्हां	।।ज्ञा.गा.०२९७.०२।।	काय सांगो तुम्हां कैंचा हा गोंवळु। न म्हणे दिन वेळु आम्हां घरीं
२०३९०	तुम्हां	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
२०३९१	तुम्हां	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
२०३९२	तुम्हां	।।ज्ञा.गा.०४७६.०२।।	माय सांग आम्हां कोण सुख ब्रह्मा। तुम्हां आम्हां समा कोण्या रूपें
२०३९३	तुम्हां	।।ज्ञा.गा.०४८४.०४।।	ज्ञानदेव सांगे वेदशास्त्र थोर। सांगतसे विचार आम्हां तुम्हां
२०३९४	तुम्हां	।।ज्ञा.गा.०४८९.०१।।	दुधावरली साय निवडुनी दिधली। तैसी परी जाली आम्हां तुम्हां
२०३९५	तुम्हां	।।ज्ञा.गा.०६५९.०२।।	बोलु अखरीच वळला भीतरीं नाहीं आला।तो केवीं विठ्ठला पावे जी तुम्हां
२०३९६	तुम्हां	।।ज्ञा.गा.०८४५.०२।।	अंतकाळीं जरी करावें साधन। म्हणतां नागवण आली तुम्हां
२०३९७	तुम्हां	।।ज्ञा.गा.०८६५.०१।।	आजी लाधलें तुमच्या पायीं स्तुती तरी करुं काई। हेंचि तुम्हां पायीं विनवीतसे

२०३९८	तुम्हांस	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
२०३९९	तुम्हांसि	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
२०४००	तुम्हासी	।।ज्ञा.गा.०२९५.०२।।	पवन वेगाचेनि अंतरलें तुम्हासी। आतां मागुती वो कैसी परतेन वो माये
२०४०१	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०१२५.०४।।	जये ग्रामीं हरिपूजन। जये नगरीं हरिकीर्तन। तेथें गेलिया बंधन। तुम्ही पावाल त्रिशुद्धी
२०४०२	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
२०४०३	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०२१२.०७।।	संतसंग धरा तुम्ही हरिभजन करा। पाठी लागलासे काळ दांत खातो करकरां
२०४०४	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
२०४०५	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
२०४०६	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०२६२.०२।।	माझे जिवींचे तुम्ही कां वो नेणां। माझा बळिया तो पंढरिराणा वो माये
२०४०७	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०३००.०२।।	सखी सांगे गोष्टी चाल कृष्णभेटी। आम्ही तुम्ही शेवटीं वैकुंठीं नांदो
२०४०८	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०३०३.०३।।	सांडुनी कुळाचार जालीये निर्लज्ज । तुम्ही काय मज शिकवाल
२०४०९	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०३१०.०२।।	झणी अकुळी म्हणाल उणें । तुम्ही जाणते जाणा परमार्थ खुणें
२०४१०	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहूं नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्मव मरण बरें
२०४११	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०३२१.०२।।	चाल माझी विठो । तुम्ही आम्ही भेटो
२०४१२	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला
२०४१३	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०४३२.०२।।	तुम्ही एक मुक्त केलें। विश्वकर्त्या सारिखें जालें। सत्यब्रीद आपुलें। देव बोले
२०४१४	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०४३६.०२।।	तुम्ही अगम्य गोसावी। वस्तु सांगतां नित्य नवी। आम्ही लेंकुरें लाघवी। छंदिस्तचि
२०४१५	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०४४२.०३।।	पुसावया मार्गामार्गाच्या वाटा। तुम्ही म्हणाल करितो चेष्टा। नेणुं म्हणाल आला ताठा। अभिमानाचा
२०४१६	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०४४२.०४।।	या आस्थेसि काय काम। आपण विश्व ब्रह्म। तुम्ही सर्वांसी पावन। गुरुमूर्ति

२०४१७	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
२०४१८	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०४४३.०१।।	अहो जी तुम्ही नेणतेपणें। मतिमंद ज्ञानहीनें। वेडीवांकुडी बोबडीं वचनें। वंदु असे
२०४१९	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०४४३.०२।।	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
२०४२०	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०४४३.०३।।	तुम्ही जेविला अमृत भोजनें। आम्हीही पंक्तीचे पाहुणे। गुह्य गूढ बोलणें। मौन्य जालें
२०४२१	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०४९४.०६।।	निवृत्तिदासा तुम्ही बहुत न बोला। रखुमादेविवरा ध्याइजेसु उगला
२०४२२	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.०७६७.०१।।	पाणियाचें मोतीं ज्योती वसे जेथ। महाकारण साद्यंत पाहा तुम्ही
२०४२३	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां ।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
२०४२४	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
२०४२५	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
२०४२६	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
२०४२७	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
२०४२८	तुम्ही	।।ज्ञा.गा.१११०.०१।।	चाल माझ्या विठो! तुम्ही आम्ही भेटों
२०४२९	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। ह्रदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो
२०४३०	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.०२१३.०९।।	रात्री दिवस तुम्हीं हरिचरणीं जागा । तेणें तराल गा भवसागरू
२०४३१	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.०२६३.०५।।	तुम्हीं गातसां सुस्वरें। ऐकोनि द्या उत्तरें। कोकिळें वर्जावें। तुम्हीं बाईयांनो
२०४३२	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.०२६३.०५।।	तुम्हीं गातसां सुस्वरें। ऐकोनि द्या उत्तरें। कोकिळें वर्जावें। तुम्हीं बाईयांनो
२०४३३	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.०२९६.०१।।	आजिवरी होतें मी मोकाट। तंव डोळे फुकट मोडा तुम्हीं
२०४३४	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
२०४३५	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.०४५२.०५।।	उद्भट कारण केलें हो ऐसें। तुष्टोनी सौरसें केलें तुम्हीं
२०४३६	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.०७३४.०२।।	ब्रह्म ज्योतिरूप विसावलें जेथ। अनुभव साद्यंत पहा तुम्हीं
२०४३७	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.०७३७.०३।।	फार किती सांगों सज्ञान तुम्हीं जन। अर्थ हा समजोन मौन्य धरा

२०४३८	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.०७७४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील रूप। या नांव चित्पद तुम्हीं जाणा
२०४३९	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.०८९६.०१।।	दुर्लभु रे दुर्लभुरे दुर्लभु। संसारु तुम्हीं कां नेणां। आहारनिद्रेसाठीं दवडितां माणुसपणा
२०४४०	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.१०६६.०२।।	चेत जाणा तुम्हीं चेत जाणा। टिपरी वडाच्या साईं हो
२०४४१	तुम्हीचि	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
२०४४२	तुम्हीचि	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
२०४४३	तुम्हीचि	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
२०४४४	तुरंबा	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
२०४४५	तुरंबिलें	।।ज्ञा.गा.०४१५.०१।।	व्योमाचा पालऊ शिरेंवीण पांगुरलें। मस्तकेंवीण तुरंबिलें सुमन वो
२०४४६	तुरंबीसी	।।ज्ञा.गा.०८७६.०२।।	नाथिलीच खटपट करिसील किती। गगनींचीं सुमनें तुरंबीसी मस्तकीं
२०४४७	तुरे	।।ज्ञा.गा.००२२.०१।।	तुरे कांबळा डांगेवरी विषाण वेणु घेऊनि करीं । वैजयंती रुळे कैशी वक्षस्थळावरी
२०४४८	तुरे	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
२०४४९	तुर्या	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
२०४५०	तुर्या	।।ज्ञा.गा.०८२५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांतरीं तुर्या। निवृत्तियोगी वेगीं गुज बोले
२०४५१	तुर्या	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
२०४५२	तुर्या	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
२०४५३	तुर्याचिया	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
२०४५४	तुर्यारूपें	।।ज्ञा.गा.०७८५.०२।।	तुर्यारूपें ते सुषुम्ना प्रकाशली। नवविध अमृतजळीं तया तेजा
२०४५५	तुर्याविनोदें	।।ज्ञा.गा.०४२४.०३।।	अनुहत ध्वनि नाद। तो पावला परमपद। उन्मनीं तुर्याविनोदें छंदें छंदें डोलतुसे
२०४५६	तुर्ये	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्ये
२०४५७	तुर्येचा	।।ज्ञा.गा.०८१४.०१।।	नयनाचे अंगणीं तुर्येचा प्रकाश। उन्मनी उल्हास तयावरी

२०४५८	तुर्येची	।।ज्ञा.गा.०८२५.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट ब्रह्मरंध्रीं वस्तु। तुर्येची ऐसी मातु याच ज्ञानें
२०४५९	तुर्येसहित	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णां ढाळ देती गे माये
२०४६०	तुला	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
२०४६१	तुला	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
२०४६२	तुला	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
२०४६३	तुळशीच्या	।।ज्ञा.गा.०१४०.०६।।	तुळशीच्या माळा। घालितां हरिदासाच्या गळां। तो न भिये कळिकाळा। त्यासी जिव्हाळा हरिविठ्ठल
२०४६४	तुळशीवृंदावनामाजीं	।।ज्ञा.गा.००४३.०१।।	आतसिकुसुमकोशशामघनु। तुळशीवृंदावनामाजीं। मुनीमनोपद्मदळविशाळजी रे आयो
२०४६५	तुळसी	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
२०४६६	तुळसीमाळा	।।ज्ञा.गा.०१८९.०३।।	तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती
२०४६७	तुवां	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
२०४६८	तुवां	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
२०४६९	तुवां	।।ज्ञा.गा.०४१९.०१।।	तुझेनी बळें मांडली फळी। तुवां जवळी असिलें पाहिजे
२०४७०	तुवां	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा लळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
२०४७१	तुवां	।।ज्ञा.गा.०४५०.०४।।	बिंबीं बिंब रसीं उपरम देखिला। प्रपंच शोखिला तुवां एकें
२०४७२	तुवां	।।ज्ञा.गा.०४६१.०१।।	खळेंदान देसी भोक्तया सांपडे। ऐसें तुवां चोखडें रूप केलें
२०४७३	तुवां	।।ज्ञा.गा.०४६१.०५।।	मोक्ष मुक्ति फुका लाविली तुवां दिठी। तुझा तूं शेवटीं निवडलासी
२०४७४	तुवां	।।ज्ञा.गा.०४६१.०६।।	निवृत्ति प्रमाण केलें तुवां ज्ञाना। ब्रह्मींब्रह्म अगम्या रातलासी
२०४७५	तुवां	।।ज्ञा.गा.०४६२.०६।।	ज्ञान ऐसें नांव ज्ञानदेवा देसी। शेखीं तुवां रूपासी मेळविलें
२०४७६	तुवां	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु

२०४७७	तुवां	||ज्ञा.गा.१०००.०६||	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
२०४७८	तुवां	||ज्ञा.गा.१००२.१७||	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
२०४७९	तुवां	||ज्ञा.गा.१००४.१३||	केली कर्मे जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
२०४८०	तुवां	||ज्ञा.गा.१०५४.१५||	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
२०४८१	तुषारु	||ज्ञा.गा.१०५५.०१||	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
२०४८२	तुष्टला	||ज्ञा.गा.०४५१.०६||	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति तुष्टला। सर्वांगें दिधला समबोध
२०४८३	तुष्टला	||ज्ञा.गा.१०५४.१४||	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि बोळला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
२०४८४	तुष्टला	||ज्ञा.गा.१०५५.०१||	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
२०४८५	तुष्टलासी	||ज्ञा.गा.०४६०.०६||	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदारा। ऐसा एकसरा तुष्टलासी
२०४८६	तुष्टेल	||ज्ञा.गा.०१४७.०२||	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
२०४८७	तुष्टेल	||ज्ञा.गा.०१७३.०१||	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
२०४८८	तुष्टेल	||ज्ञा.गा.०८६२.०३||	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
२०४८९	तुष्टोनी	||ज्ञा.गा.०४५२.०५||	उद्भट कारण केलें हो ऐसें। तुष्टोनी सौरसें केलें तुम्हीं
२०४९०	तुमचे	||ज्ञा.गा.०६७३.०१||	देखिले तुमचे चरण निवांत राहिलें मन। कासया त्यजीन प्राण आपुला गे माये
२०४९१	तूं	||ज्ञा.गा.०००३.०२||	रामकृष्ण गोविंद गोपाळा । तूं माय माऊली जिवींचा जिव्हाळा
२०४९२	तूं	||ज्ञा.गा.०००९.०२||	तूं श्रेष्ठांचें मंगलध्यान । तुझियानें पठण पुराण । तुझें नाम आम्हां पावन । तिन्ही लोकीं
२०४९३	तूं	||ज्ञा.गा.००२५.०६||	तुझें स्वरूप अदृश्य । तो मुनिमानसींचा प्रकाश । इंदु तूं पूर्णांश । चैतन्यघन
२०४९४	तूं	||ज्ञा.गा.००२६.०३||	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
२०४९५	तूं	||ज्ञा.गा.००२७.१२||	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा

२०४९६	तूं	।।ज्ञा.गा.००४९.०३।।	एक हरि आत्मा जीवशिवसमा। वायां तूं दुर्गमा न घालीं मन
२०४९७	तूं	।।ज्ञा.गा.००८१.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे नामया हें तूं गा जाणसी। भजन केशवासी तूंचि तुझा
२०४९८	तूं	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें
२०४९९	तूं	।।ज्ञा.गा.०१०९.०१।।	विठ्ठल नाम नुच्चारिसी। तरी तूं रवरव कुंडीं पडसी
२०५००	तूं	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
२०५०१	तूं	।।ज्ञा.गा.०१२३.०४।।	सकळांचा सकळीं। त्यांतें तूं आकळीं। जिव्हा हे वाचाळीं। रामरतीं
२०५०२	तूं	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
२०५०३	तूं	।।ज्ञा.गा.०१२८.०३।।	माझे डोळसामाजी । सुनिळ सहजी। होय तूं बिजीं। बाहुलिये
२०५०४	तूं	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
२०५०५	तूं	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
२०५०६	तूं	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
२०५०७	तूं	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
२०५०८	तूं	।।ज्ञा.गा.०२२८.०२।।	वळि गोवळिया कान्होबा। यमुने पाण्या नेईं तूं बा
२०५०९	तूं	।।ज्ञा.गा.०२३१.०२।।	आनंदल्या मनें। पहा तूं निधान। जवळिल्या निजधन। सांडूं नको
२०५१०	तूं	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया
२०५११	तूं	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं असती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
२०५१२	तूं	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
२०५१३	तूं	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
२०५१४	तूं	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु

२०५१५	तूं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
२०५१६	तूं	।।ज्ञा.गा.०२८६.०६।।	अंगणीं बापया तूं परस रे चांपया। असुवी माचया भीनलया
२०५१७	तूं	।।ज्ञा.गा.०३४२.०२।।	मी तूं हे मात हरपले दृष्टांत। हृदयीं हृदयस्थ निजतेजें
२०५१८	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
२०५१९	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
२०५२०	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०८।।	लाजेसी ना तूं देवा माझें म्हणतां संन्याशासवें कैंची रे कांता
२०५२१	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
२०५२२	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२०।।	सहजसिद्ध तें तूं आपण पैं पाहीं। बाहिजु भीतरीं ये दोन्हीं नाहीं
२०५२३	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
२०५२४	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
२०५२५	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों

२०५२६	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
२०५२७	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
२०५२८	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
२०५२९	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
२०५३०	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
२०५३१	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
२०५३२	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
२०५३३	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
२०५३४	तूं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
२०५३५	तूं	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया

२०५३६	तूं	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
२०५३७	तूं	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
२०५३८	तूं	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
२०५३९	तूं	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
२०५४०	तूं	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
२०५४१	तूं	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
२०५४२	तूं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०२।।	तूं आर्त चंद्रमा चकोरें आम्हीं। तृप्त झालों तुझ्या नामीं रया
२०५४३	तूं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
२०५४४	तूं	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
२०५४५	तूं	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
२०५४६	तूं	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
२०५४७	तूं	।।ज्ञा.गा.०४१२.०२।।	तूं एकुची एकला बाहिजु भीतरीं। कोणा द्वैतपरी सांगों बापा
२०५४८	तूं	।।ज्ञा.गा.०४१६.०१।।	कांहीं न करीजे ते तुझी सेवा। कांहीं न होसी तें तूं देवा

२०५४९	तूं	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
२०५५०	तूं	।।ज्ञा.गा.०४४७.०५।।	प्रेमकळीं ओतलें सोज्वळींत तेज। तेथें तूं विराज ज्ञानदेवा
२०५५१	तूं	।।ज्ञा.गा.०४४९.०७।।	ऐसा तूं एकादश होई तूं रे ज्ञाना। द्वादशीच्या चिन्हां सांगों तुज
२०५५२	तूं	।।ज्ञा.गा.०४४९.०७।।	ऐसा तूं एकादश होई तूं रे ज्ञाना। द्वादशीच्या चिन्हां सांगों तुज
२०५५३	तूं	।।ज्ञा.गा.०४५०.०२।।	अर्थावबोध अर्थुनी दाविला। ज्ञानिया तूं भला ज्ञानदेवा
२०५५४	तूं	।।ज्ञा.गा.०४५३.०२।।	तेथे तूं सावध अवघाचि गोविंद। देहीं देहाभेद करूं नको
२०५५५	तूं	।।ज्ञा.गा.०४५३.०६।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना एक तूं करी। तरी तूंतें कामारी होईल चित्तें
२०५५६	तूं	।।ज्ञा.गा.०४६१.०५।।	मोक्ष मुक्ति फुका लाविली तुवां दिठी। तुझा तूं शेवटीं निवडलासी
२०५५७	तूं	।।ज्ञा.गा.०४६२.०२।।	तैसा तूं गभस्ति निवृत्ति उदारा। उगवोनी चराचरां तेज केलें
२०५५८	तूं	।।ज्ञा.गा.०४६३.०६।।	निवृत्तिसंपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व निमथा उलथा तूं
२०५५९	तूं	।।ज्ञा.गा.०४६७.०१।।	आधींच तूं ज्ञान वरी जालें उन्मन। हरि हें जीवन हृदयीं आलें
२०५६०	तूं	।।ज्ञा.गा.०४६९.०१।।	ऐकें तूं ज्ञाना सुख आणि विश्रांति रूपा। हरिरूप दीप पाहे ऐसा
२०५६१	तूं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
२०५६२	तूं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०५।।	जेथें अनुभवचि नाहीं तेंचि तूं पाहीं। स्वानुभवीं राहीं तुझा तूंचि
२०५६३	तूं	।।ज्ञा.गा.०४९३.०१।।	मी तूं प्रवृत्तीसी आलें। समग्र गिळिलें वासनेसी
२०५६४	तूं	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
२०५६५	तूं	।।ज्ञा.गा.०५२३.०४।।	ज्ञानदेवा जप हरि आत्मा माझा। चिंतितां नील जाये तूं वेगीं
२०५६६	तूं	।।ज्ञा.गा.०६०२.०५।।	माता पिता सखा सर्वस्व तूं कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीशीं
२०५६७	तूं	।।ज्ञा.गा.०६१०.०५।।	आतां मी तूं कैंचा सर्व एकाकार। जाहला ज्ञानेश्वर स्वयं ब्रह्म
२०५६८	तूं	।।ज्ञा.गा.०६२२.०३।।	मान अपमान तुज कांहीं नाहीं। तूं तंव विदेही नित्य शुद्ध
२०५६९	तूं	।।ज्ञा.गा.०६२५.०२।।	मी तूं द्वैतभ्रांती पहा रे काढुनी। आत्मा तो गिवसुनी राहे सुखें
२०५७०	तूं	।।ज्ञा.गा.०६४४.०३।।	अकळित काळ जंव आहे दुरी। तंव तूं श्रीहरि चित्त वेगीं
२०५७१	तूं	।।ज्ञा.गा.०६४९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे होईं तूं निर्गुण। कळेल तुज खूण पूर्ण तेव्हां
२०५७२	तूं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०५।।	तेथें कल्पनेसी मूळ विरोनियां पाल्हाळ। तैसें उभय संधीं तूं विदेही रया
२०५७३	तूं	।।ज्ञा.गा.०६६६.०३।।	तेथें दिवस ना रात्रीं सर्वहेतुविवर्जितु। स्वयंभासक तूं नवल त्याचें

२०५७४	तूं	||ज्ञा.गा.०६९०.०७||	तोचि सबराभरितु रूपनामरहितु। अपरंपार मी तूं नीच नवा
२०५७५	तूं	||ज्ञा.गा.०७००.०३||	तेंचि तूं होउनी राहें विश्वाशी। ठायींच्या ठायीं निवसी अरे जना
२०५७६	तूं	||ज्ञा.गा.०७००.०५||	ऐसें तें पाहोनी तये तृप्ती राहोनी। तेंची तूं जाणोनी होई बापा
२०५७७	तूं	||ज्ञा.गा.०७०७.०२||	तें तूं आपण गुरुमुखें जाण। नलगे साधन आणिक कांहीं
२०५७८	तूं	||ज्ञा.गा.०७३०.०३||	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
२०५७९	तूं	||ज्ञा.गा.०७३१.०६||	मग बोलावुनी म्हैसा म्हणे तूं ज्ञानीया कैसा। बोलका ऋचा वेदश्रुती
२०५८०	तूं	||ज्ञा.गा.०७४७.०४||	ज्ञानदेव म्हणे लक्ष लावीं आकाशीं। ब्रह्म पावसी लौकरी तूं
२०५८१	तूं	||ज्ञा.गा.०७७४.०२||	मी तूं हा विचार विवेकें शोधावा। गोविंद हा घ्यावा याच देहीं
२०५८२	तूं	||ज्ञा.गा.०८०६.०४||	बाप रखुमादेविवरा तुझा तूं आपण। सर्व हें चैतन्य तुझे ठायीं
२०५८३	तूं	||ज्ञा.गा.०८३७.०१||	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
२०५८४	तूं	||ज्ञा.गा.०८३७.०४||	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
२०५८५	तूं	||ज्ञा.गा.०८३७.०७||	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
२०५८६	तूं	||ज्ञा.गा.०८३७.०७||	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
२०५८७	तूं	||ज्ञा.गा.०८४७.०२||	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
२०५८८	तूं	||ज्ञा.गा.०८५०.०४||	परतोनीयां पाहीं करीं आठवण। तूं आहेसी कोण विचारीं पां
२०५८९	तूं	||ज्ञा.गा.०८५०.११||	आतां सांडी मांडी न करीं निश्चय एक धरीं। तूं आत्मा निर्विकारी सदोदित
२०५९०	तूं	||ज्ञा.गा.०८५०.१२||	म्हणोनि तूं सर्वगत सर्वसाक्षी सुखरूप। तेथें पंचभूतीं नातळेचि
२०५९१	तूं	||ज्ञा.गा.०८५०.१३||	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे
२०५९२	तूं	||ज्ञा.गा.०८५२.०२||	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया

२०५९३	तूं	।।ज्ञा.गा.०८५५.०२।।	सिद्धचि असतां कां गा विटंबिसी। नव्हेचि संन्यासी तूं जाण कैसा
२०५९४	तूं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
२०५९५	तूं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
२०५९६	तूं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
२०५९७	तूं	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
२०५९८	तूं	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
२०५९९	तूं	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
२०६००	तूं	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
२०६०१	तूं	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
२०६०२	तूं	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
२०६०३	तूं	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
२०६०४	तूं	।।ज्ञा.गा.०८६६.०२।।	अरे मना परापर परतें नाहीं। तें तूं स्वयें आपण पाहीं रे मना
२०६०५	तूं	।।ज्ञा.गा.०८७०.०२।।	नैश्वर्य ओझें ऐसें तूं बुझें। वायां मी माझें म्हणसी झणीं
२०६०६	तूं	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
२०६०७	तूं	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया

२०६०८	तूं	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
२०६०९	तूं	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
२०६१०	तूं	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
२०६११	तूं	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
२०६१२	तूं	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
२०६१३	तूं	।।ज्ञा.गा.०९०६.०२।।	हातींचे निधान जाय मग तूं करिसी काय। पोळलियावरी हाय निवऊ पाहे
२०६१४	तूं	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
२०६१५	तूं	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
२०६१६	तूं	।।ज्ञा.गा.०९२६.०१।।	रुणुझुणु रुणुझुणु रे भ्रमरा। सांडी तूं अवगुणु रे भ्रमरा
२०६१७	तूं	।।ज्ञा.गा.०९२६.०२।।	चरणकमळदळु रे भ्रमरा। भोगी तूं निश्चळु रे भ्रमरा
२०६१८	तूं	।।ज्ञा.गा.०९३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व शेज। वेगीं तूं उमज अरे रया
२०६१९	तूं	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दुःख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
२०६२०	तूं	।।ज्ञा.गा.०९५७.०२।।	हंस कोठें गेला तूं पाहों विसरला। भ्रमेंचि भुलला कोहं शब्दें
२०६२१	तूं	।।ज्ञा.गा.०९५७.०३।।	सांडीं तूं रे जाती होई रे विजाती। येणें रूपें समाप्ती प्रपंचाची
२०६२२	तूं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां

२०६२३	तूं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
२०६२४	तूं	।।ज्ञा.गा.०९६२.०२।।	आठवितां तूं तया ठकशील कैसा। सांजवेळें लाहोसी उदो कां जैसा
२०६२५	तूं	।।ज्ञा.गा.०९६४.०२।।	भला भला तूं भला रे ज्ञाना। निवृत्ति आपणा दावियेलें
२०६२६	तूं	।।ज्ञा.गा.०९६५.०१।।	सकळहि कळा बिंबोनी निराळें। तें तूं घेउनी उगलें राहें रया
२०६२७	तूं	।।ज्ञा.गा.०९६५.०३।।	निरालंब निराकार पाहे तें अपरंपार। तें तूं परात्पर होऊनि राहें
२०६२८	तूं	।।ज्ञा.गा.०९६८.०१।।	आपणांसी आपण उपदेशु कीजे। गुरुमुख बुझिजे तेंचि तूं
२०६२९	तूं	।।ज्ञा.गा.०९६८.०२।।	मी तें कवण हें तूं जाण। बुझें निर्वाण तेंचि तूं
२०६३०	तूं	।।ज्ञा.गा.०९६८.०२।।	मी तें कवण हें तूं जाण। बुझें निर्वाण तेंचि तूं
२०६३१	तूं	।।ज्ञा.गा.०९६८.०३।।	सिद्धचि सांडूनि निघसि अनानी ठायीं। तूं रिघें पां सोई संताचिये
२०६३२	तूं	।।ज्ञा.गा.०९६९.०२।।	तोचि तूं आपण तत्त्व तें तूं जाण। नलगे साधन आन कांहीं
२०६३३	तूं	।।ज्ञा.गा.०९६९.०२।।	तोचि तूं आपण तत्त्व तें तूं जाण। नलगे साधन आन कांहीं
२०६३४	तूं	।।ज्ञा.गा.०९७०.०१।।	तूं तो माझें मी तो तुझें। ऐक्य जालें तेथें कैचें दुजें
२०६३५	तूं	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
२०६३६	तूं	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
२०६३७	तूं	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
२०६३८	तूं	।।ज्ञा.गा.०९७३.०१।।	मन मुरे मग जें उरे। तें तूं कां रे सेवीसिना
२०६३९	तूं	।।ज्ञा.गा.०९७५.०१।।	नाहीं तें तूं काय गिळिसीं। आत्मा ओळखोनि होय तत्त्वमसी
२०६४०	तूं	।।ज्ञा.गा.०९८३.०२।।	या मार्गापंथीं तूं तुझें नाहीं। बिंब हारपलें तें तत्त्व पाहीं
२०६४१	तूं	।।ज्ञा.गा.०९८३.०३।।	बीजाचा प्रकाश तुझा तूं नेणसी। हारपलें मन हें दाही दिशीं रया
२०६४२	तूं	।।ज्ञा.गा.०९८७.०१।।	तीर्थें पाहसी तूं कायी। तुजपाशीं आहे तें कुठेंच नाहीं
२०६४३	तूं	।।ज्ञा.गा.०९८८.०४।।	मान अपमान तुज दोन्ही नाहीं। तूं तो विदेही नित्यशुद्ध
२०६४४	तूं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं

२०६४५	तूं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
२०६४६	तूं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‍भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
२०६४७	तूं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मीं। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मीं। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
२०६४८	तूं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्‍गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
२०६४९	तूं	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
२०६५०	तूं	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
२०६५१	तूं	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
२०६५२	तूं	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
२०६५३	तूं	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
२०६५४	तूं	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
२०६५५	तूं	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
२०६५६	तूं	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
२०६५७	तूं	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी

२०६५८	तूं	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
२०६५९	तूं	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
२०६६०	तूं	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
२०६६१	तूं	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
२०६६२	तूं	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
२०६६३	तूं	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
२०६६४	तूं	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
२०६६५	तूं	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
२०६६६	तूं	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
२०६६७	तूं	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
२०६६८	तूं	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
२०६६९	तूं	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
२०६७०	तूं	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण

२०६७१	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
२०६७२	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दु:ख दारुण
२०६७३	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दु:ख दारुण
२०६७४	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
२०६७५	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
२०६७६	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
२०६७७	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
२०६७८	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
२०६७९	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
२०६८०	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
२०६८१	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
२०६८२	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
२०६८३	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज

२०६८४	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
२०६८५	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
२०६८६	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
२०६८७	तूं	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
२०६८८	तूं	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
२०६८९	तूं	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
२०६९०	तूं	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
२०६९१	तूं	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
२०६९२	तूं	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
२०६९३	तूं	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
२०६९४	तूं	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
२०६९५	तूं	।।ज्ञा.गा.१०४८.०१।।	तूं माझा स्वामी मी तुझा रंक। पाहतां न दिसे वेगळिक
२०६९६	तूं	।।ज्ञा.गा.१०५४.०५।।	दान दे गा उदारश्रेष्ठा। परब्रह्म तूं वैकुंठा। मुक्तिमार्गीचा चोहटा। फुकटा नेघे तया
२०६९७	तूं	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
२०६९८	तूं	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
२०६९९	तूं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा

२०७००	तूं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
२०७०१	तूं	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
२०७०२	तूं	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा
२०७०३	तूं	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
२०७०४	तूं	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
२०७०५	तूं	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
२०७०६	तूं	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
२०७०७	तूं	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
२०७०८	तूं	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
२०७०९	तूं	।।ज्ञा.गा.११०७.०१।।	विठोबा! मी कसा विसरूं कसा विसरूं?। तूं माय मी लेकरूं
२०७१०	तूं	।।ज्ञा.गा.११०९.०२।।	शुद्ध सुमनांची शेज। तेथें तूं निद्रा करीं चहूं वाच्यांशिं गूज रे!
२०७११	तूं	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
२०७१२	तूंचि	।।ज्ञा.गा.००१०.०२।।	तोडर घंटा विविध विमळा । समाधि समाधानाच्या स्थळां । निर्विकार निर्गुण निर्मळा । सार तूंचि
२०७१३	तूंचि	।।ज्ञा.गा.००१०.०३।।	दयाळ अनाथनाथा । जंगम स्थावर गुह्य धूपा । पूर्ण व्यापक प्रकाशदीपा । ब्रह्म तूंचि
२०७१४	तूंचि	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि
२०७१५	तूंचि	।।ज्ञा.गा.००२५.०५।।	आतां जरी निरुतें । तूंचि आत्मा तूंतें । सुखी सुखाचेनि निजप्राप्ति रया
२०७१६	तूंचि	।।ज्ञा.गा.००८१.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे नामया हें तूं गा जाणसी। भजन केशवासी तूंचि तुझा
२०७१७	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०३९१.०६।।	जेथें पाहें तेथें तूंचि दिससी। लपोनियां अबोला कासया धरिसी
२०७१८	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
२०७१९	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि

२०७२०	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०४११.०२।।	सर सर ये परता गणाचिया गुणा । निजसुखनिधाना तूंचि एकु
२०७२१	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
२०७२२	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०४४९.०१।।	अरे अरे ज्ञाना उघडें बोलसी। तुझा तूंचि होशी हरि ऐसा
२०७२३	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०४४९.०५।।	अष्टमा अष्ट सिद्धी अष्टांग नेमेशीं। तें जीवेंभावेंसी तूंचि होसी
२०७२४	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०४५५.०२।।	तुझा तूंचि देव तुझा तूंचि भाव। फिटला संदेह अन्यतत्त्वीं
२०७२५	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०४५५.०२।।	तुझा तूंचि देव तुझा तूंचि भाव। फिटला संदेह अन्यतत्त्वीं
२०७२६	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०४६८.०६।।	जाणीव शहाणीव तूंचि निवृत्ति देवा। हरि उभय भावा ज्ञान देशी
२०७२७	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०४७८.०५।।	जेथें अनुभवचि नाहीं तेंचि तूं पाहीं। स्वानुभवीं राहीं तुझा तूंचि
२०७२८	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०५९३.०५।।	मुळीं तुझें रूप हेरें अनुभवणें। ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्म तूंचि
२०७२९	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०५९९.०४।।	जेव्हां तूंचि ब्रह्म होउनी राहाशी। तेव्हां वळगशी सर्वगत
२०७३०	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०६३८.०३।।	शुद्धबुद्धरूप तूंचि परिपूर्ण। जन्म आणि मरण तुज नाहीं
२०७३१	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०७१६.०५।।	ऐक रे ज्ञानिया सांडि हा मी भाव। मग तूंचि देव निवृत्ति म्हणे
२०७३२	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०८६६.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। जरी बुझसी तरी तूंचि निर्वाण
२०७३३	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
२०७३४	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
२०७३५	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
२०७३६	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०९१५.०२।।	जवळीं असतां सांडी मांडी करिसी। वायां सिणसी तुझा तूंचि रया
२०७३७	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०९३४.०२।।	पाहे तेंचि पाही नाहीं तें काई। गगनीच्या पायीं तूंचि होसी
२०७३८	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०२।।	तुझें तूंचि विंदान जाणोनि पाहीं। आपेंआपवीण विचारु नाहीं
२०७३९	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०९६९.०१।।	पाहणें पाहाते सांडुनी निरुतें। पाहिलिया त्यातें तूंचि होसी
२०७४०	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया

२०७४१	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०९७५.०२।।	सांडी सांडी सगुणांची भ्रांतीसी। तूंचि निर्गुण आहासी तत्त्वमसी
२०७४२	तूंचि	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
२०७४३	तूंचि	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
२०७४४	तूंचि	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
२०७४५	तूंचि	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
२०७४६	तूंचि	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
२०७४७	तूंचि	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
२०७४८	तूंचि	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
२०७४९	तूंचि	।।ज्ञा.गा.१०५४.०७।।	मंत्रतीर्थयज्ञयाग। या न करी भागाभाग। तूंचि होऊनि सर्वांग। सर्व संग मज देई
२०७५०	तूंचि	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
२०७५१	तूंचि	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सर्वेंचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व
२०७५२	तूंचि	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
२०७५३	तूंचि	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मी विकर्मी। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
२०७५४	तूंचि	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
२०७५५	तूंची	।।ज्ञा.गा.०७३१.१०।।	ऐसा अद्वये आनंद अवघा परमानंद। अनुपम्यें गोविंद तूंची देवा
२०७५६	तूंची	।।ज्ञा.गा.०८०६.०३।।	मी ब्रह्म सोहं ज्ञानपद ते साजिरें। ते ठायीं निधरिं तुझा तूंची

२०७५७	तूंची	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
२०७५८	तूंची	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
२०७५९	तूंची	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
२०७६०	तूंतें	।।ज्ञा.गा.००२५.०५।।	आतां जरी निरुतें । तूंचि आत्मा तूंतें । सुखी सुखाचेनि निजप्राप्ति रया
२०७६१	तूंतें	।।ज्ञा.गा.०३१९.०१।।	काय सांगूं तूंतें बाई काय सांगूं तूंतें
२०७६२	तूंतें	।।ज्ञा.गा.०३१९.०१।।	काय सांगूं तूंतें बाई काय सांगूं तूंतें
२०७६३	तूंतें	।।ज्ञा.गा.०३६३.०२।।	तूंतें अवघें गुज म्यां सांगावें। वाचेवीण बोलावें नि:शब्दाकारें
२०७६४	तूंतें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
२०७६५	तूंतें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
२०७६६	तूंतें	।।ज्ञा.गा.०४१८.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे तूंतें जीवें वोवाळिलें। शिर निरोपिलें तुझ्या चरणीं
२०७६७	तूंतें	।।ज्ञा.गा.०४५३.०६।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना एक तूं करी। तरी तूंतें कामारी होईल चित्तें
२०७६८	तूंतें	।।ज्ञा.गा.०८५०.०५।।	विचारुनी निरुतें संतसंगे पंथें। जन्ममृत्यु तूंतें न बाधी कांहीं
२०७६९	तूंतें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
२०७७०	तूंतें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
२०७७१	तूंपण	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
२०७७२	तूप	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
२०७७३	तूप	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया

२०७७४	तूर्या	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
२०७७५	तूर्या	।।ज्ञा.गा.०७९२.०२।।	सकार हकार तूर्या उन्मनी भेद। अभेदुनी भेद केलें मज
२०७७६	तूर्या	।।ज्ञा.गा.०७९६.०२।।	जागृति स्थूळ तूर्या महाकारण। हेचि कीर खूण तुझे ठायीं
२०७७७	तूर्या	।।ज्ञा.गा.०८२६.०१।।	तूर्येमध्यें माझा अखंड रहिवास। निवृत्ति म्हणे अविनाश तूर्या करी
२०७७८	तूर्या	।।ज्ञा.गा.०८३०.०१।।	तूर्या तें महाकारण नाहीं नाहीं जेथें। दर्शनाचे मतें माझा मीच
२०७७९	तूर्या	।।ज्ञा.गा.०८३४.०१।।	ऐका हा शेवट अभंगमाला झाली। तूर्या हेच आली प्रत्यया गा
२०७८०	तूर्या	।।ज्ञा.गा.०८३४.०२।।	तूर्या तेचि उन्मनी क्षर तें अक्षर। निर्गुण साकार ऐसें देखा
२०७८१	तूर्यारूपें	।।ज्ञा.गा.०७५३.०२।।	तूर्यारूपें जाण प्रभा निस्सीम। तया परता राम असे बापा
२०७८२	तूर्येमध्यें	।।ज्ञा.गा.०८२६.०१।।	तूर्येमध्यें माझा अखंड रहिवास। निवृत्ति म्हणे अविनाश तूर्या करी
२०७८३	तृण	।।ज्ञा.गा.००५८.०२।।	तृण अग्निमेळें समरस झालें। तैसें नामें केलें जपतां हरि
२०७८४	तृण	।।ज्ञा.गा.०६५१.०३।।	अणुरेणु तृण काष्ठादि पाषाण। सर्वत्रीं समान आत्मा तोचि
२०७८५	तृणें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
२०७८६	तृप्त	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
२०७८७	तृप्त	।।ज्ञा.गा.०१०१.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त अवघें धन गोत। रामनामें तृप्त सकळ जीव
२०७८८	तृप्त	।।ज्ञा.गा.०४०३.०२।।	तूं आर्त चंद्रमा चकोरें आम्हीं। तृप्त झालों तुझ्या नामीं रया
२०७८९	तृप्त	।।ज्ञा.गा.०४३०.०२।।	सनकादिक तृप्त। ज्या सुखेसी जाले। योगी आनंदले। युगायुगीं
२०७९०	तृप्त	।।ज्ञा.गा.०६७५.०२।।	आळवितां नयेची सचेतनीं अचेत। भावेंचि तृप्त माझा हरि
२०७९१	तृप्त	।।ज्ञा.गा.०८७०.०१।।	बुद्धिमान चित्त धन वित्त गोत। निजानंदें तृप्त करीं रया
२०७९२	तृप्तातृप्त	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा

२०७९३	तृप्ति	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
२०७९४	तृप्ति	।।ज्ञा.गा.०६७४.०१।।	तृप्ति भुकेली काय करूं गे माये। जीवनीं जीवन कैसें तान्हेजत आहे
२०७९५	तृप्ति	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
२०७९६	तृप्ती	।।ज्ञा.गा.०१४१.०५।।	विठ्ठलेंवीण देवो म्हणती। ते संसार पुढती पावती। विठ्ठलावीण तृप्ती। नाहीं प्रतीती विठ्ठलेंवीण
२०७९७	तृप्ती	।।ज्ञा.गा.०२१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी तृप्ती। यथार्थ भाविता कळों येईल चित्तीं
२०७९८	तृप्ती	।।ज्ञा.गा.०४४९.०६।।	नवमा नवमी दशमावृत्ति। एकादशीं तृप्ती करी ज्ञाना
२०७९९	तृप्ती	।।ज्ञा.गा.०७००.०५।।	ऐसें तें पाहोनी तये तृप्ती राहोनी। तेंची तूं जाणोनी होई बापा
२०८००	तृप्ती	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
२०८०१	तृषा	।।ज्ञा.गा.०४२२.०३।।	तृषा लागलीया जीवनातें ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो या जिवा
२०८०२	तृषा	।।ज्ञा.गा.०६९५.०१।।	चातकाची तृषा मेघें पुरविली। ब्रह्मस्तनीं पान्हाईली बाईये वो
२०८०३	तृषा	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
२०८०४	तृषा	।।ज्ञा.गा.११००.०३।।	लागलिया तृषा जीवनातें वाळी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
२०८०५	तृषा	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
२०८०६	तृष्णा	।।ज्ञा.गा.०३१५.०३।।	आशा तृष्णा नणंदा मारिल्या । शेजारीं राहविल्या संतसंगें
२०८०७	तृष्णा	।।ज्ञा.गा.०३२२.०६।।	आशा मनशा तृष्णा कल्पना चौघी नणंदा । पापीण रे चिंता सासू माझी
२०८०८	तृष्णा	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
२०८०९	तृष्णा	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दुःखाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा

२०८१०	तृष्णा	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
२०८११	तृष्णें	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
२०८१२	तृष्णेच्या	।।ज्ञा.गा.०२४६.०८।।	तृष्णेच्या श्वापदा प्रलय वर्ते अद्भुत। विषय हे मृगजळ मूढां असे भ्रमवित
२०८१३	ते	।।ज्ञा.गा.०००५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची निजज्योती । ते हे उभी मूर्ति विटेवरी
२०८१४	ते	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
२०८१५	ते	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
२०८१६	ते	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
२०८१७	ते	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांग्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
२०८१८	ते	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांग्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
२०८१९	ते	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया

२०८२०	ते	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
२०८२१	ते	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
२०८२२	ते	।।ज्ञा.गा.००६६.०३।।	योग याग क्रिया धर्माधर्म माया। गेले ते विलया हरिपाठीं
२०८२३	ते	।।ज्ञा.गा.००६७.०३।।	हरिपाठीं गेले ते निवांतचि ठेले। भ्रमर गुंतले सुमनकळिके
२०८२४	ते	।।ज्ञा.गा.००७२.०३।।	तेथील प्रमाण नेणवे वेदांसी। ते जीव जंतूंसी केवीं कळे
२०८२५	ते	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थीं। जे अनुसरलें ते कृतार्थी। भवपंथा मुकलें
२०८२६	ते	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अध:पंथा
२०८२७	ते	।।ज्ञा.गा.०१२२.०१।।	भक्तीचें तें ज्ञान वाचें नारायण। दया ते संपूर्ण सर्वांभूतीं
२०८२८	ते	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
२०८२९	ते	।।ज्ञा.गा.०१४१.०५।।	विठ्ठलेंवीण देवो म्हणती। ते संसार पुढती पावती। विठ्ठलावीण तृप्ती। नाहीं प्रतीती विठ्ठलेंवीण
२०८३०	ते	।।ज्ञा.गा.०१५०.०३।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न ऐसें साधिलें। ते आणुनियां घातिलें। हृदय कमळिकें
२०८३१	ते	।।ज्ञा.गा.०१५७.०१।।	अघटित घडे अमोडे ते मोडे। तैं हरिदासा घडे जन्मा येणें
२०८३२	ते	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज
२०८३३	ते	।।ज्ञा.गा.०१६०.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। धन्य ते विरक्ति। धन्य ते भगवंती। रत जाहले
२०८३४	ते	।।ज्ञा.गा.०१६०.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। धन्य ते विरक्ति। धन्य ते भगवंती। रत जाहले
२०८३५	ते	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
२०८३६	ते	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
२०८३७	ते	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
२०८३८	ते	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
२०८३९	ते	।।ज्ञा.गा.०१७७.०३।।	विविधा मति भक्ति जे करिती। ते अंतीं नव्हती संसार बापा
२०८४०	ते	।।ज्ञा.गा.०१७७.०६।।	संत वैष्णव हरिदासा जे नर निंदिती। ते वरपडे होती प्रेमकिंकर
२०८४१	ते	।।ज्ञा.गा.०१७७.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे विव्हळी जे भजती। ते जन्मा न येती भाक माझी
२०८४२	ते	।।ज्ञा.गा.०१८२.०६।।	तीर्थीं पावन धर्म जिहीं केला धडौती। कैवल्यकल्पद्रुम ते त्रिजगतीं
२०८४३	ते	।।ज्ञा.गा.०१८३.०१।।	श्रवणें कीर्तनें जाले ते पावन। सनकादिक जाण परमभक्त

२०८४४	ते	।।ज्ञा.गा.०१८३.०२।।	जाली ते विश्रांति याचकां सकळां। जीवीं जीवनकळा श्रीमूर्ति रया
२०८४५	ते	।।ज्ञा.गा.०१८३.०९।।	उद्धव यादव आणि ते गोपाळ। गोपिकांचा मेळ ब्रह्मरूप
२०८४६	ते	।।ज्ञा.गा.०१८३.१०।।	अनंत भक्त राशी तरले ते वानर। ज्ञानदेवा घर चिदानंदीं
२०८४७	ते	।।ज्ञा.गा.०१८६.०२।।	सत्संगें प्रमाण जाणावया हरि। येर ते निर्धारीं प्रपंचजात
२०८४८	ते	।।ज्ञा.गा.०१९२.०१।।	यम म्हणे दूतांप्रति। जे एकादशी करिती। तया नाणावे पुढती। ते हरिदास विष्णूचे
२०८४९	ते	।।ज्ञा.गा.०१९२.०६।।	बाप रखुमादेवीवर। ऐसा आहे निर्धार। जे स्मरताति निरंतर। ते तरती सर्वथा
२०८५०	ते	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा
२०८५१	ते	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा
२०८५२	ते	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
२०८५३	ते	।।ज्ञा.गा.०१९४.०५।।	यालागी संतांचा मेळा। देखाल जेथें डोळां। तया नमस्कार सकळां। ते वेगीं वंदावें
२०८५४	ते	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
२०८५५	ते	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं
२०८५६	ते	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ
२०८५७	ते	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ
२०८५८	ते	।।ज्ञा.गा.०२१३.०७।।	एकवीस स्वर्गांचा घालूनियां माळा। मग ते गोपाळामाजीं खेळे
२०८५९	ते	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
२०८६०	ते	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
२०८६१	ते	।।ज्ञा.गा.०२३४.०३।।	ब्रह्मविद्येचा पुतळा। गाई राखितो गोवळा। श्रुती नेणवे ते लीळा। वेदां सनकादिकां
२०८६२	ते	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
२०८६३	ते	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो

२०८६४	ते	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
२०८६५	ते	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
२०८६६	ते	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
२०८६७	ते	।।ज्ञा.गा.०२६४.०१।।	पांचा दामांचा धोंगडा नेसेन। उरली मोट ते मी जेवीन गे बाईये
२०८६८	ते	।।ज्ञा.गा.०२९२.०१।।	मनें करुनी कुटिल उकलुनि शृंगार रे। ते लावण्याच्या अपारें पडिलें वो माये
२०८६९	ते	।।ज्ञा.गा.०३२२.०५।।	तैसी ते नव्हे लेकुराची माये । कृष्ण माझी धाये मोकलिते
२०८७०	ते	।।ज्ञा.गा.०३४४.०१।।	स्वरूपीं पाहतां बिंबीं बिंब उमटे। ते मेघ:श्याम दाटे बुंथी मनीं
२०८७१	ते	।।ज्ञा.गा.०३६२.०३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजीं
२०८७२	ते	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
२०८७३	ते	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
२०८७४	ते	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
२०८७५	ते	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२०८७६	ते	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२०८७७	ते	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया

२०८७८	ते	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
२०८७९	ते	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
२०८८०	ते	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
२०८८१	ते	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
२०८८२	ते	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
२०८८३	ते	।।ज्ञा.गा.०४१६.०१।।	कांहीं न करीजे ते तुझी सेवा। कांहीं न होसी तें तूं देवा
२०८८४	ते	।।ज्ञा.गा.०४१६.०३।।	स्तुति करणें ते तुझी निंदा। स्तुति जोगा नव्हेसी गोविंदा
२०८८५	ते	।।ज्ञा.गा.०४२९.०२।।	गहिनीनाथ सांगे निवृत्तीचे कानीं। पावले ते ज्ञानी सिद्धपंथें
२०८८६	ते	।।ज्ञा.गा.०४३३.०५।।	मग उमललों बाहेरी। कां बैसलों अंधारीं। तरी ते कवणे परी। वंचिजेना
२०८८७	ते	।।ज्ञा.गा.०४३३.०७।।	ज्ञानेश्वराची परमभूली। बोध साधकाची बोधावली। ते आमुची चैतन्य माउली। खेळो लागे
२०८८८	ते	।।ज्ञा.गा.०४३५.०४।।	तेथे धरुनि देहभ्रांति। ते जाहली गेली किती। तेथें ज्ञानाची शक्ति। केतुली माझी
२०८८९	ते	।।ज्ञा.गा.०४३५.०६।।	निवृत्ति माय ते गोजिरी। ज्ञानेश्वरीची सोज्वळ सारी। शिकविलें अनेकां परी। कामा आलें
२०८९०	ते	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
२०८९१	ते	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी
२०८९२	ते	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं
२०८९३	ते	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
२०८९४	ते	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर

२०८९५	ते	।।ज्ञा.गा.०४८३.०२।।	द्वैताची काजळी क्रोधु दशा पाजळी। नाहीं ते उजळी तमदृष्टि
२०८९६	ते	।।ज्ञा.गा.०४९०.०१।।	जगासी गवसणी ब्रह्मरूपें देखिली। ते मी अंतरीं पांगुरलों अंतरामाजीं
२०८९७	ते	।।ज्ञा.गा.०५०२.०६।।	वैराग्यभक्ती ज्ञानाची माउली। ते रखुमादेविवर विठ्ठलीं भेटली वो माय
२०८९८	ते	।।ज्ञा.गा.०५१०.०१।।	दृष्टीचें गुज सच्चिदानंद सहज। ते चक्षूच्या अंतरीं निज निरोपिलें वो माय
२०८९९	ते	।।ज्ञा.गा.०५५७.०१।।	मनाचि वाती लाऊं गेलिये ज्योती। ते अवघीच प्राप्ती ज्योतिरूपें
२०९००	ते	।।ज्ञा.गा.०५९५.०१।।	जगामाजीं श्रेष्ठ सांप्रदायी नाना। कीर्ति ते भुवनामाजीं फार
२०९०१	ते	।।ज्ञा.गा.०५९८.०३।।	ठेंगणें नावाड हळू ना ते जडा। स्वयेंची अखंड पूर्ण रया
२०९०२	ते	।।ज्ञा.गा.०६००.०३।।	ते एक त्यागितां काय आहे वाणी। कैवल्याचा धनि तोचि होय
२०९०३	ते	।।ज्ञा.गा.०६०५.०२।।	तरीच ते ज्ञान हृदयीं ठसावें। नातरी आघवें व्यर्थ होय
२०९०४	ते	।।ज्ञा.गा.०६०७.०१।।	सिद्धांतीचें सार आत्मा सदोदित। माया ते कल्पित तद्विवर्त
२०९०५	ते	।।ज्ञा.गा.०६०८.०१।।	सुख तेथें दु:ख दु:ख तेथें सुख। एकीं ते अनेक अनेकीं एक
२०९०६	ते	।।ज्ञा.गा.०६११.०३।।	तेचि ते या दोष तयालागीं जन्म। भोगिजेती कर्म पशुयोनी
२०९०७	ते	।।ज्ञा.गा.०६१२.०४।।	काम क्रोध लोभ दडले ते सहज। केले अति चोज सांगवेना
२०९०८	ते	।।ज्ञा.गा.०६१९.०१।।	ब्रह्म जयाचिया बोधेंचि पावन। ते जगीं शाश्वत गुरुमूर्ति
२०९०९	ते	।।ज्ञा.गा.०६२६.०३।।	देहीं ग्रासूनियां राहती जे सुखी। तेचि ते पारखी आत्मतत्त्वीं
२०९१०	ते	।।ज्ञा.गा.०६३०.०१।।	ईश्वर तो देव छाया ते शीव। प्रती छाया जीव तिन्ही भेद
२०९११	ते	।।ज्ञा.गा.०६३०.०२।।	एक तेंचि सूत्र तिन्हीशी मिळुनी। जाणती ते ज्ञानी आत्मविद
२०९१२	ते	।।ज्ञा.गा.०६४५.०१।।	देव ते कल्पित शास्त्र तें शाब्दिक। पुराणें सकळीक बाष्कळिक
२०९१३	ते	।।ज्ञा.गा.०६४८.०१।।	अमानत्व स्थिति ते अंतीं कठीण। येरा जन्म जाण न साधेची
२०९१४	ते	।।ज्ञा.गा.०६५४.०३।।	किडाळ त्याजिले चोखाळचि नाहीं। आणिक ते पाही अनादीची
२०९१५	ते	।।ज्ञा.गा.०६५५.०३।।	ते खूण दाविली माझिया नयनीं। चिद्रत्नाची खाणी उघडली
२०९१६	ते	।।ज्ञा.गा.०६५७.०२।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण लाहे गुरुपुत्रा
२०९१७	ते	।।ज्ञा.गा.०६५७.०३।।	बिंबांचें तें अंग ब्रह्म तें निघोट। वस्तु ते अविट तेज:पुंज
२०९१८	ते	।।ज्ञा.गा.०६६२.०३।।	श्रीगुरुप्रसादें ज्ञानबोधु झाला वो। नव्हे ते ठाउकें पडिलें माय वो
२०९१९	ते	।।ज्ञा.गा.०६६४.०३।।	रखुमादेविवरु गुरुमुखा भ्याला। होता तो लपाला नाहीं ते ठायीं
२०९२०	ते	।।ज्ञा.गा.०६७०.०३।।	सांगवी ते सांगणी उमगुनी चक्रपाणी। त्या निर्गुणाचे रहाणी मी रिघालें वो माये

२०९२१	ते	।।ज्ञा.गा.०६७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची लीला। ते निवृत्तीनें डोळां दाविली मज
२०९२२	ते	।।ज्ञा.गा.०६८४.०२।।	अवघे धन देऊनि मज निर्धन केलें। ऋण मागावया धाडिलें नये ते ठायीं
२०९२३	ते	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
२०९२४	ते	।।ज्ञा.गा.०७०९.०३।।	देखोनि उजाळ म्हणसी त्यासी ब्रह्म। चुकलास वर्म वेगें ते रया
२०९२५	ते	।।ज्ञा.गा.०७१८.०१।।	माया ते दुर्घट तियेसी साजे। तिजविण दुजे नाहीं जगीं
२०९२६	ते	।।ज्ञा.गा.०७१८.०३।।	मी ब्रह्मस्फुरण तेथींच ते माया। जाली मिथ्या याया सत्य रूपा
२०९२७	ते	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें
२०९२८	ते	।।ज्ञा.गा.०७६२.०२।।	परादी वाचा तन्मय ते झाली। साक्षीत्वासी आली ब्रह्मरंध्रीं
२०९२९	ते	।।ज्ञा.गा.०७८५.०२।।	तुर्यारूपें ते सुषुम्ना प्रकाशली। नवविध अमृतजळीं तया तेजा
२०९३०	ते	।।ज्ञा.गा.०७९०.०२।।	चंद्रांतील जळ ते सत्रावी केवळ। नादबिंदा कल्होळ गर्भी झाला
२०९३१	ते	।।ज्ञा.गा.०८०३.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र एके नेत्रीं देखे। देखणा पारुखे ते ठायीं बा
२०९३२	ते	।।ज्ञा.गा.०८०६.०३।।	मी ब्रह्म सोहं ज्ञानपद ते साजिरें। ते ठायीं निर्धारें तुझा तूंची
२०९३३	ते	।।ज्ञा.गा.०८०६.०३।।	मी ब्रह्म सोहं ज्ञानपद ते साजिरें। ते ठायीं निर्धारें तुझा तूंची
२०९३४	ते	।।ज्ञा.गा.०८१८.०१।।	निशी दिवस दोघे लोपले ते ठायीं। निरंजन ते ठायीं लक्षुनी पाहा
२०९३५	ते	।।ज्ञा.गा.०८१८.०१।।	निशी दिवस दोघे लोपले ते ठायीं। निरंजन ते ठायीं लक्षुनी पाहा
२०९३६	ते	।।ज्ञा.गा.०८२८.०२।।	उफराटी दृष्टि लावितां नयनीं। ते दृष्टीची वाणी किंचित् ऐका
२०९३७	ते	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
२०९३८	ते	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी
२०९३९	ते	।।ज्ञा.गा.०८३८.०४।।	ते दृष्टि अणुभरी। इकडे पाहे समूळवरी। तो जडजीव करी। रक्षण बापा
२०९४०	ते	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे
२०९४१	ते	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
२०९४२	ते	।।ज्ञा.गा.०८५१.०२।।	ते स्वयंप्रमाणे घनावलेनपणें। द्वैताद्वैत नेणे तैसें आहे
२०९४३	ते	।।ज्ञा.गा.०८५४.०२।।	ते नेणती ब्रह्मरसु। वायां होती कासाविसु

२०९४४	ते	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
२०९४५	ते	।।ज्ञा.गा.०८५६.०२।।	संत ते कोण संत ते कोण। हे जाणवी खूण केशीराज
२०९४६	ते	।।ज्ञा.गा.०८५६.०२।।	संत ते कोण संत ते कोण। हे जाणवी खूण केशीराज
२०९४७	ते	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
२०९४८	ते	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
२०९४९	ते	।।ज्ञा.गा.०८७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे घेती ते शाहाणे। येर ते पाहुणे यमाचे रया
२०९५०	ते	।।ज्ञा.गा.०८७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे घेती ते शाहाणे। येर ते पाहुणे यमाचे रया
२०९५१	ते	।।ज्ञा.गा.०८७४.०२।।	क्षमा गेली परती अहंकार सांगाती। ते वोढूनियां नेती अघोराशी
२०९५२	ते	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
२०९५३	ते	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
२०९५४	ते	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
२०९५५	ते	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
२०९५६	ते	।।ज्ञा.गा.०८८६.०२।।	राजहंस ते भ्रमले हो पाषाण चुंबिती। अडकलिया चाचू मग मागील आठविती
२०९५७	ते	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
२०९५८	ते	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला अससी। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
२०९५९	ते	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं

२०९६०	ते	।।ज्ञा.गा.०९००.०३।।	रुक्मिणीचा नाहो हाचि पैं उगवो। प्रपंच ते वावो जावो परता
२०९६१	ते	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
२०९६२	ते	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
२०९६३	ते	।।ज्ञा.गा.०९२९.०९।।	सगुण निर्गुण पाहीं जयापासुनीं। ते राहे अनुभउनी येर वाउगेचि रया
२०९६४	ते	।।ज्ञा.गा.०९३६.०३।।	ऐसीये दशे ते अव्यक्त भुंजसी। मी माझ्या मोहासी सांडी रया
२०९६५	ते	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
२०९६६	ते	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
२०९६७	ते	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
२०९६८	ते	।।ज्ञा.गा.०९७१.०२।।	न बुडे न कळे न भीये चोरा। ते वस्तु चतुरा सेविजेसु
२०९६९	ते	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थीं साही
२०९७०	ते	।।ज्ञा.गा.०९९६.०१।।	वेदांत सिद्धांत देतात पैं हाक। स्तब्ध ते जंबुक येर शास्त्रें
२०९७१	ते	।।ज्ञा.गा.०९९८.०१।।	काय करिसी सकळ देवांचें वैभव विलास। माझिया स्वामीवीण ते अवघे उद्वसु रया
२०९७२	ते	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं

२०९७३	ते	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मी। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
२०९७४	ते	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
२०९७५	ते	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
२०९७६	ते	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
२०९७७	ते	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
२०९७८	ते	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
२०९७९	ते	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
२०९८०	ते	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
२०९८१	ते	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
२०९८२	ते	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
२०९८३	ते	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
२०९८४	ते	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
२०९८५	ते	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो

२०९८६	ते	।।ज्ञा.गा.१०१५.०२।।	ते सांग पां धेनु कवण रे। तिसी नाहीं तिन्ही गुण रे कान्हो
२०९८७	ते	।।ज्ञा.गा.१०१५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। ते उभी पुंडलिकाचे द्वारीं रे कान्हो
२०९८८	ते	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
२०९८९	ते	।।ज्ञा.गा.१०१६.०२।।	तिचें नाम शांभवी आहे रे। तिचि रूपरेखा ते काय रे कान्हो
२०९९०	ते	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
२०९९१	ते	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
२०९९२	ते	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
२०९९३	ते	।।ज्ञा.गा.१०२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अनुभवीत झाले। ते निजरूप पावलें परब्रह्मीं
२०९९४	ते	।।ज्ञा.गा.१०२७.०२।।	एकवीस सहस्र श्वास हुंकार घाली। माया ते मारिली ज्ञानरूपी
२०९९५	ते	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
२०९९६	ते	।।ज्ञा.गा.१०६३.०१।।	वांझेचिये पोरा तिघे झाले लेक। पारधीशी देख निघाले ते
२०९९७	ते	।।ज्ञा.गा.१०६५.०३।।	कवण ते वरमाय कवण तो वरबाप। कवण तो नोवरा कवण तो मंडप
२०९९८	ते	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
२०९९९	ते	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
२१०००	ते	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
२१००१	ते	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
२१००२	ते	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
२१००३	ते	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
२१००४	ते	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया

२१००५	ते	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
२१००६	ते	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
२१००७	ते	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
२१००८	ते	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
२१००९	ते	।।ज्ञा.गा.११०१.०२।।	गरुडाची भरारी चाले डोळ्यांपुढे। शेषाचे ते वेढे गुंडाळली
२१०१०	ते	।।ज्ञा.गा.११०३.०५।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण की लाहे गुरुपुत्रा
२१०११	ते	।।ज्ञा.गा.११०४.०२।।	काळें ना सांवळें पिवळें ना ढवळें। चहूं ते वेगळे पुढे पाहे
२१०१२	ते	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
२१०१३	तें	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
२१०१४	तें	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
२१०१५	तें	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें । परब्रह्म तेज फांकलें । तें व्योमीं व्योम सामावलें । नयनीं वो माय
२१०१६	तें	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
२१०१७	तें	।।ज्ञा.गा.००२३.०५।।	यापरतें बोलणें । न बोलणें होणें । तें म्यां आपुल्या अंगवणें । केलें वो माय
२१०१८	तें	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
२१०१९	तें	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय

२१०२०	तें	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
२१०२१	तें	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
२१०२२	तें	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
२१०२३	तें	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
२१०२४	तें	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
२१०२५	तें	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये
२१०२६	तें	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
२१०२७	तें	।।ज्ञा.गा.००५७.०१।।	त्रिवेणी संगमीं नाना तीर्थें भ्रमीं। चित्त नाहीं नामीं तरी तें व्यर्थ
२१०२८	तें	।।ज्ञा.गा.००७३.०२।।	तें नाम सोपे रे रामकृष्ण गोविंद। वाचेसी सद्‌गद जपे आधीं
२१०२९	तें	।।ज्ञा.गा.००७८.०२।।	तें सुख आम्हां विठ्ठलचरणीं। निवृत्ति करणी व्यासाचिये
२१०३०	तें	।।ज्ञा.गा.००८८.०२।।	तें तत्त्वसाधन मुक्तामुक्त धन । कृष्णनाम पूर्ण तेजीं माये
२१०३१	तें	।।ज्ञा.गा.००९३.०२।।	तें नाम परिकर कृष्णचि सुंदर। वैकुंठींचें घर आम्हीं केलें
२१०३२	तें	।।ज्ञा.गा.०१०३.०१।।	अंडज जारज स्वेदज उद्भिज आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
२१०३३	तें	।।ज्ञा.गा.०१०३.०२।।	जें नाटे तें नाम चित्तीं। रखुमादेवीपति श्रीविठ्ठलाचें

२१०३४	तें	।।ज्ञा.गा.०१०३.०३।।	शरीर आटे संपत्ति आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
२१०३५	तें	।।ज्ञा.गा.०११२.०५।।	ज्ञानदेवीं पाहिलें। हरिनाम साधुनी घेतलें। तें समाधीस केलें। पुष्पशयनीं आसन
२१०३६	तें	।।ज्ञा.गा.०११४.०१।।	समाधीचें साधन। तें रामनाम चिंतन । चित्ता सुखसंपन्न। हर्ष जीवनीं केला
२१०३७	तें	।।ज्ञा.गा.०१२२.०१।।	भक्तीचें तें ज्ञान वाचें नारायण। दया ते संपूर्ण सर्वांभूतीं
२१०३८	तें	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
२१०३९	तें	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
२१०४०	तें	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
२१०४१	तें	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा
२१०४२	तें	।।ज्ञा.गा.०१९६.०२।।	तें हें रूपडें रूपस विठ्ठल। पुंडलिकें बहुसाल प्रार्थियेलें
२१०४३	तें	।।ज्ञा.गा.०१९९.०२।।	तें रूप पंढरी क्षरलें चराचरीं। माझें माझ्या घरीं बिंबलेंसे
२१०४४	तें	।।ज्ञा.गा.०२००.०२।।	तें रूप पंढरी पुंडलिका द्वारीं। मुक्तिमार्ग चारी वश्य रया
२१०४५	तें	।।ज्ञा.गा.०२०१.०३।।	तें घरटींकडी सोकरी बागडी। सोहं कथा उघडी पंढरीये
२१०४६	तें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०२।।	तें या पुंडलिका ओळलें। प्रेमप्रीतीनें घोळलें। भक्तिमातेनें चाळविलें। आधीन केलें आपणया
२१०४७	तें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें। तें पंढरिये प्रगटलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। नामें आथिलें चोखडें रया
२१०४८	तें	।।ज्ञा.गा.०२०६.०३।।	जानु जघन बरवें दिसे। तें देखोनि मन उल्हासे
२१०४९	तें	।।ज्ञा.गा.०२०६.०८।।	अंगीं चंदनाची उटी। तें देखोनि मन संतुष्टी
२१०५०	तें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
२१०५१	तें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
२१०५२	तें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
२१०५३	तें	।।ज्ञा.गा.०२१३.०३।।	पंढरीचें पीक न समाये अंबरीं। तें शेत सोकरी पुंडलिकु
२१०५४	तें	।।ज्ञा.गा.०२१३.१०।।	अठराही बलौतें तें केलें धडौतें। खळें दान देते सनकादिकां
२१०५५	तें	।।ज्ञा.गा.०२१६.०१।।	त्रिपुटीं भेदुनी मनाच्या मौळीं। तें आले भूमंडळीं पंढरिये
२१०५६	तें	।।ज्ञा.गा.०२१९.०१।।	जें येथें होतें तें तेथें नाहीं। ठाईंच्या ठाईं हारपलें

२१०५७	तें	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
२१०५८	तें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
२१०५९	तें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
२१०६०	तें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
२१०६१	तें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
२१०६२	तें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
२१०६३	तें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
२१०६४	तें	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
२१०६५	तें	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
२१०६६	तें	।।ज्ञा.गा.०२२६.०१।।	योगियां मुनीजनां ध्यानीं। तें सुख आसनीं शयनीं
२१०६७	तें	।।ज्ञा.गा.०२२६.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। तें सुख संवगडिया दिधलें
२१०६८	तें	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
२१०६९	तें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०८।।	शिवें शक्तिप्रती कथिलें। धर्मराजें तें पुजिलें
२१०७०	तें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०९।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। तें विटेवरी दाविलें
२१०७१	तें	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा

२१०७२	तें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
२१०७३	तें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
२१०७४	तें	।।ज्ञा.गा.०२६८.०२।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें तें केउतें। येणें वो पंढरिनाथें वेधियेलें
२१०७५	तें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
२१०७६	तें	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
२१०७७	तें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
२१०७८	तें	।।ज्ञा.गा.०२९४.०३।।	तें रूप देखिलें कोण्या भाग्ययोगें। निवृत्तिप्रसंगें आम्हां घरीं
२१०७९	तें	।।ज्ञा.गा.०२९८.०२।।	बोलेना बोलों देईना। तंव पाहाणें तें अवघें पारुषलें गे माये
२१०८०	तें	।।ज्ञा.गा.०२९८.०३।।	आपुलें केलें तें कांहीं न चले वो आतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठला देखतां
२१०८१	तें	।।ज्ञा.गा.०३०६.०४।।	मागील केलें तें अवघेंची वावो । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
२१०८२	तें	।।ज्ञा.गा.०३३४.०१।।	सांवळेचें तेज सांवळें बिंबलें। प्रेम तें घातलें हृदयघटीं
२१०८३	तें	।।ज्ञा.गा.०३३९.०२।।	जगत्रजीवनु म्हणे जगासी कारण। तें अणुप्रमाण तेथें दिसे
२१०८४	तें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०२।।	तें ब्रह्मपंथीं माखलें ब्रह्मपंथीं माखलें। मरोनि जागृत जालें मन गे माये
२१०८५	तें	।।ज्ञा.गा.०३६२.०२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे तें काई। सर्व हरिडोहीं बुडी दे कां
२१०८६	तें	।।ज्ञा.गा.०३६४.०३।।	कारण कामातें करूनी आपैतें। महाकारण तें गगना परौतें गे बाईये
२१०८७	तें	।।ज्ञा.गा.०३६६.०५।।	सदोदित भरलें त्या तिहीं गुणां वेगळें। तें अगणित वर्षलें प्रेमघरीं वो माय
२१०८८	तें	।।ज्ञा.गा.०३६७.०२।।	आणिकां न कळे तें त्रिगुणां वेगळें। तें मज गोवळें दाविलें वो माय
२१०८९	तें	।।ज्ञा.गा.०३६७.०२।।	आणिकां न कळे तें त्रिगुणां वेगळें। तें मज गोवळें दाविलें वो माय
२१०९०	तें	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय

२१०९१	तें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०१।।	दीनपण दवडूनि दीनानाथें मेळविलें। तें येणें गोपाळें केलें रूप नवल वो माये
२१०९२	तें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०४।।	सहज अंगवणे निजगूज पाहणें। तें आनंदें निर्गुणें नयनीं प्रकाशलें वो माय
२१०९३	तें	।।ज्ञा.गा.०३७२.०१।।	सत्राविये कोठडिये माजीं निक्षेपिलें। एकीं केलें धन तें बाविसे नेलें पातेजोनी
२१०९४	तें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०१।।	चौ तेरा आम्हीं चौसष्टीचे भागे सांचिलें। तें एका ऋणाईतें घेतलें वोळखीवीण
२१०९५	तें	।।ज्ञा.गा.०३८०.०१।।	सखी म्हणे बाई समपण तें कैसें। येरी म्हणे देश हिंडूं नको
२१०९६	तें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०५।।	तें सुख अपार निळीये वेधलें। कृष्णरूप हें देखिलें सर्वांरूपीं
२१०९७	तें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
२१०९८	तें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
२१०९९	तें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२०।।	सहजसिद्ध तें तूं आपण पैं पाहीं। बाहिजु भीतरीं ये दोन्हीं नाहीं
२११००	तें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
२११०१	तें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२११०२	तें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२११०३	तें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
२११०४	तें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया

२११०५	तें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
२११०६	तें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
२११०७	तें	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
२११०८	तें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
२११०९	तें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
२१११०	तें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
२११११	तें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
२१११२	तें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
२१११३	तें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
२१११४	तें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेन्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
२१११५	तें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेन्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया

२१११६	तें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
२१११७	तें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
२१११८	तें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
२१११९	तें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
२११२०	तें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
२११२१	तें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
२११२२	तें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०२।।	आवडे तें करिसी देवा कवण करी तुझा हेवा रे
२११२३	तें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
२११२४	तें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
२११२५	तें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
२११२६	तें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
२११२७	तें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया

२११२८	तें	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
२११२९	तें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
२११३०	तें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी ह्रदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण ह्रदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
२११३१	तें	।।ज्ञा.गा.०४१५.०२।।	सुखाचें सुख निजसुख नव्हे। नव्हे तें होय म्यां गिळिलें गे माये
२११३२	तें	।।ज्ञा.गा.०४१६.०१।।	कांहीं न करीजे ते तुझी सेवा। कांहीं न होसी तें तूं देवा
२११३३	तें	।।ज्ञा.गा.०४१६.०२।।	नेणिजे तें तुझें रूप। जाणिजे तितुकें पाप गा देवा
२११३४	तें	।।ज्ञा.गा.०४१७.०३।।	उरलें उपाधीकारणें। तें त्वां नेमिलें दरुशनें
२११३५	तें	।।ज्ञा.गा.०४२०.०३।।	मसीपत्र तें केवढें। रावो चालवी आपुल्या पाडें
२११३६	तें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०३।।	जें गुह्याचें मौन्यमाळा। तें मज केलें करतळामळा। अचळादि अचळा। सुख असें
२११३७	तें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०५।।	जें जग दिसे गांजिलें। तें शेवटीं ब्रह्म जालें। परमदशेसी आलें। अतिवैभवाच्या
२११३८	तें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
२११३९	तें	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
२११४०	तें	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे
२११४१	तें	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
२११४२	तें	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
२११४३	तें	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
२११४४	तें	।।ज्ञा.गा.०४४३.०२।।	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
२११४५	तें	।।ज्ञा.गा.०४४९.०२।।	आपुलें तें झांकी पर तें दावी। पश्यंतिये भावीं मध्यमे राहें
२११४६	तें	।।ज्ञा.गा.०४४९.०२।।	आपुलें तें झांकी पर तें दावी। पश्यंतिये भावीं मध्यमे राहें
२११४७	तें	।।ज्ञा.गा.०४४९.०५।।	अष्टमा अष्ट सिद्धी अष्टांग नेमेशीं। तें जीवेंभावेंसी तूंचि होसी
२११४८	तें	।।ज्ञा.गा.०४५९.०२।।	ज्ञान तें विज्ञान प्रपंचेंसि भान। तेजोरूप गगन बिंबलें दिसे

२११४९	तें	।।ज्ञा.गा.०४७५.०१।।	निजाचें तेज कीं तेजाचें निज। तेथील तें गुज सांग मज
२११५०	तें	।।ज्ञा.गा.०४७५.०२।।	ब्रह्म तें कायी ब्रह्म तें कायी। ब्रह्म तें कायी सांगा गोसावी
२११५१	तें	।।ज्ञा.गा.०४७५.०२।।	ब्रह्म तें कायी ब्रह्म तें कायी। ब्रह्म तें कायी सांगा गोसावी
२११५२	तें	।।ज्ञा.गा.०४७५.०२।।	ब्रह्म तें कायी ब्रह्म तें कायी। ब्रह्म तें कायी सांगा गोसावी
२११५३	तें	।।ज्ञा.गा.०४७७.०३।।	तें रूप सांगा निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा तयामाजीं
२११५४	तें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०१।।	आकारीं नाहीं तें निराकारीं पाहीं। निराकारीं राहीं शून्याशून्य
२११५५	तें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
२११५६	तें	।।ज्ञा.गा.०४८०.०२।।	सोमयागाची हे नाहीं ज्या गणना। तरी आत्मखुणा अलभ्य तें
२११५७	तें	।।ज्ञा.गा.०४९४.०१।।	दुरी ना जवळी त्रिभुवनीं मंडळीं। तें मनाचा मुळीं बैसलेंसे
२११५८	तें	।।ज्ञा.गा.०४९४.०२।।	पाहातां न दिसे भानुप्रकाशें। येऱ्हवी तें असे मशकीं रया
२११५९	तें	।।ज्ञा.गा.०४९६.०१।।	पंधरयाची खाणी अनर्घ्य रत्नाचें पाणी। तें निरंजनीं वनीं शोभतसे वो माय
२११६०	तें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०३।।	तें परदीपीं उजळलें अंधारें फेडिलें। कोडें कवतिकें जोडलें स्वरूप वो माय
२११६१	तें	।।ज्ञा.गा.०५०२.०१।।	पाहातां सप्त पाताळें एकविसांवेगळें। तें निरंजन आगळें खुतलें डोळां गे माय
२११६२	तें	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
२११६३	तें	।।ज्ञा.गा.०५०८.०५।।	पाहतां ठेंगणें डोळे न्याहाळितां आगळें। तें पदप्राप्ती वेगळें सगुणनिर्गुण वो माय
२११६४	तें	।।ज्ञा.गा.०५१६.०३।।	आत्मत्वाचिया परी खेवणिलीं भूषणें। तें मी आवडीचें लेणें लेइलें वो माय
२११६५	तें	।।ज्ञा.गा.०५२८.०२।।	तें रूप परब्रह्म जाणों प्राण सम। करूनियां नेम जपों आम्हीं
२११६६	तें	।।ज्ञा.गा.०५२९.०२।।	निश्चळीं निश्चळ नलगे अळुमाळ। तत्त्वता अढळ तें वेगळेंची
२११६७	तें	।।ज्ञा.गा.०५३७.०३।।	तेथें ऋगयजु:साम भुलले। तें माझ्या ठायीं फुललें ब्रह्ममय
२११६८	तें	।।ज्ञा.गा.०५४७.०२।।	सांगाल पैं तें काय जालें ?। वटविस्तार दोही हरपले
२११६९	तें	।।ज्ञा.गा.०५५१.०१।।	सुखादि सुख तें जालें अनिमीष। पाहणें तेंचि एक पारुषलें
२११७०	तें	।।ज्ञा.गा.०५५५.०२।।	अकरावें होतें तें धरूनियां नेलें। बारा तेरा गिळिलें धन माझें
२११७१	तें	।।ज्ञा.गा.०५५६.०२।।	तें अनुपम्य कैसेंनि सांगावें। जीवा चोरूनि भोगिजे तें जीवें
२११७२	तें	।।ज्ञा.गा.०५५६.०२।।	तें अनुपम्य कैसेंनि सांगावें। जीवा चोरूनि भोगिजे तें जीवें
२११७३	तें	।।ज्ञा.गा.०५६१.०२।।	गुणा भ्यालें म्हणोनी निर्गुण पैं जालें। तें निराकार आथिलें माझ्या अंगीं
२११७४	तें	।।ज्ञा.गा.०५६३.०२।।	तें जीव अमृत जीवास जालें। त्याहुनी एक आगळें गे माय

२११७५	तें	।।ज्ञा.गा.०५६४.०१।।	तें अवघेंचि नव्हे अवघेंचि होय। अवघ्यावीण सोय आणिक असे
२११७६	तें	।।ज्ञा.गा.०५६७.०१।।	आहे तें पाहीं नाहीं तें कांहीं। ठायींच्या ठायीं हरपलें
२११७७	तें	।।ज्ञा.गा.०५६७.०१।।	आहे तें पाहीं नाहीं तें कांहीं। ठायींच्या ठायीं हरपलें
२११७८	तें	।।ज्ञा.गा.०५६९.०३।।	चिंतनीं चिंतितां काय चिंतावें। तें अवघेंचि मनीं रूप गिळावें गे माये
२११७९	तें	।।ज्ञा.गा.०५७३.०२।।	भय आमुचें गेलें न व्हावें तें जालें। तो चोरुचि वोळखी जाली बाईये
२११८०	तें	।।ज्ञा.गा.०५७५.०१।।	अद्वैत येणें अद्वैतपणें सांडिलें। थितें होतें तें माझें लया पैं गेलें
२११८१	तें	।।ज्ञा.गा.०५८३.०१।।	तेंचि ब्रह्मरूप जाणिजे निश्चळ। शुद्ध तें निर्मळ मनाहुनी
२११८२	तें	।।ज्ञा.गा.०५८४.०१।।	मन हें अवघें परब्रह्मीं। क्रियाकर्मधर्मी अलिप्त तें
२११८३	तें	।।ज्ञा.गा.०५८५.०३।।	किंचित् महत् उपाधि कल्पित। मुळीं तें अंशीक एकमेव
२११८४	तें	।।ज्ञा.गा.०५८५.०४।।	इह तेंचि पर पिंड तें ब्रह्मांड। ब्रह्मचि अखंड ज्ञानदेव
२११८५	तें	।।ज्ञा.गा.०५८९.०१।।	अक्षरचि ब्रह्म तेंचि तें क्षरलें। काल्पनिक झालें अनेकत्व
२११८६	तें	।।ज्ञा.गा.०५९२.०४।।	मायोपाधी तेंचि जाहलें सगुण। येर तें निर्गुण जैसें तैसें
२११८७	तें	।।ज्ञा.गा.०५९८.०२।।	बाहीर भीतरीं एकचि तें एक। नसे आन देख भेद रया
२११८८	तें	।।ज्ञा.गा.०६३०.०३।।	जें अनिर्वचनीय तें मूळ प्रकृति। ब्रह्मा ऐशी शक्ति तियेचि पैं
२११८९	तें	।।ज्ञा.गा.०६३६.०१।।	उत्तम तें परी उभविलें मनोहर। दीपकावीण मंदिर शोभा न पवे बापा
२११९०	तें	।।ज्ञा.गा.०६४०.०३।।	जागृति या स्वप्न तेचि तें आलें। अंतरीं बिंबलें निश्चयेंशी
२११९१	तें	।।ज्ञा.गा.०६४५.०१।।	देव ते कल्पित शास्त्र तें शाब्दिक। पुराणें सकळीक बाष्कळिक
२११९२	तें	।।ज्ञा.गा.०६५५.०१।।	वर्ण ना व्यक्ति अमूप निजतेज। संतांचें तें गूज आत्मरूप
२११९३	तें	।।ज्ञा.गा.०६५६.०१।।	नेणण्याचें रूप तेंचि रे अज्ञान। जाणते तें ज्ञान दोही मिथ्या
२११९४	तें	।।ज्ञा.गा.०६५७.०३।।	बिंबांचें तें अंग ब्रह्म तें निघोट। वस्तु ते अविट तेज:पुंज
२११९५	तें	।।ज्ञा.गा.०६५७.०३।।	बिंबांचें तें अंग ब्रह्म तें निघोट। वस्तु ते अविट तेज:पुंज
२११९६	तें	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
२११९७	तें	।।ज्ञा.गा.०६६४.०२।।	पूजन कवणा करूं सिंचन कवणा करूं। नाहीं नव्हे तें धरूं गुरुमुखें
२११९८	तें	।।ज्ञा.गा.०६६८.०२।।	ऐसिया सुखाचें करूनियां आळें। बीज तें निर्मळ पेरू आतां
२११९९	तें	।।ज्ञा.गा.०६७१.०१।।	पंचविसा वेगळें महत्तत्त्व बोलिजे। तें मज अंगविजे ऐसें निवृत्ति केलें वो माये

२१२००	तें	।।ज्ञा.गा.०६७७.०२।।	सांगतां नये सांगावें तें काय। तेथील हे सोय गुरुखुणा
२१२०१	तें	।।ज्ञा.गा.०६८१.०१।।	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।
२१२०२	तें	।।ज्ञा.गा.०६८३.०२।।	थितें होतें तें निध सांठविलें। विश्वासें घेतलें लक्षवित
२१२०३	तें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०१।।	अवघड तें एक घडलें माझ्या अंगीं। तींही ऋण चौघी मज देवविलें
२१२०४	तें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०४।।	येणें रखुमादेविवरु विठ्ठलें होतें तें आटिलें। सेखीं निहाटिलें निळारंभीं
२१२०५	तें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
२१२०६	तें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०२।।	पाहों जाय तव पाहाणया वेगळें। तें सुखसोहळे कोण बोले
२१२०७	तें	।।ज्ञा.गा.०६९३.०२।।	द्वैतभावो नाशिला माझा द्वैतभावो नाशिला। पूजा उद्वंस केला तें ब्रह्ममय
२१२०८	तें	।।ज्ञा.गा.०६९७.०५।।	तें गिळुनीयां द्वंद्वासहित प्रपंचभास। तेथ स्थुळादि ब्रह्मांडांस गिळूनी ठेले
२१२०९	तें	।।ज्ञा.गा.०७००.०५।।	ऐसें तें पाहोनी तये तृप्ती राहोनी। तेंची तूं जाणोनी होई बापा
२१२१०	तें	।।ज्ञा.गा.०७०२.०२।।	नाम तें अवघें उच्चारिसी वेगें। येर तें वाउगें कर्महीन
२१२११	तें	।।ज्ञा.गा.०७०२.०२।।	नाम तें अवघें उच्चारिसी वेगें। येर तें वाउगें कर्महीन
२१२१२	तें	।।ज्ञा.गा.०७०७.०१।।	पहा पहा पहा तें पाहिलिया परतें। पाहिलिया तेथ तोचि दिसे
२१२१३	तें	।।ज्ञा.गा.०७०७.०२।।	तें तूं आपण गुरुमुखें जाण। नलगे साधन आणिक कांहीं
२१२१४	तें	।।ज्ञा.गा.०७०९.०२।।	होये तें नोहे। नोहे तें होय। ऐसी धरी सोय। निजरूपीं रया
२१२१५	तें	।।ज्ञा.गा.०७०९.०२।।	होये तें नोहे। नोहे तें होय। ऐसी धरी सोय। निजरूपीं रया
२१२१६	तें	।।ज्ञा.गा.०७१४.०२।।	जें जें पाहूं जाये ब्रह्मचि तें दिसे। अन्यथा हें नसे सर्वथैव
२१२१७	तें	।।ज्ञा.गा.०७१५.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें नोहे फुकाचें। बोलतील वाचें वाचाळ तें
२१२१८	तें	।।ज्ञा.गा.०७१९.०३।।	तें ज्ञान बुबुळीं। ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तिनें दिधलें। धरुनि हातीं
२१२१९	तें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०२।।	पढियंते मानसीं बहुवसे। असे दुरी तें जवळीच वसे रया
२१२२०	तें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
२१२२१	तें	।।ज्ञा.गा.०७३२.०३।।	असिपदीं जैसें तत्पद तें नाहीं। सांवळें ब्रह्म पाहीं तैसें असे
२१२२२	तें	।।ज्ञा.गा.०७३८.०४।।	तयाचा मकरंद स्वरूप तें शुद्ध। ब्रह्मादिकां बोध हाची जाला
२१२२३	तें	।।ज्ञा.गा.०७३९.०१।।	ब्रह्मांडाचे भुवनीं कमळ तें सुंदर। पाकोळ्या साचार चार तेथें

२१२२४	तें	।।ज्ञा.गा.०७४०.०२।।	शून्य ब्रह्म पूर्ण चक्षूचे अंतरीं। निर्विकार निरंजन तोचि तें गा
२१२२५	तें	।।ज्ञा.गा.०७४२.०१।।	चहूं शून्यांआरुतें महाशून्यापरुतें। सर्वांसी पहातें तेंचि तें गा
२१२२६	तें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
२१२२७	तें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
२१२२८	तें	।।ज्ञा.गा.०७४५.०१।।	सत्रावीचा खेळ लक्षवेना कवणा। ब्रह्मादिकां जाणा अगम्य तें
२१२२९	तें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०३।।	चंद्रसूर्याहुनी तेज तें आगळें। अव्यक्तें व्यापिलें अनुभवें
२१२३०	तें	।।ज्ञा.गा.०७७२.०२।।	भ्रमर गुंफा ब्रह्मरंध्र तें सुरेख। पाहतां कवतुक त्रैलोकीं
२१२३१	तें	।।ज्ञा.गा.०७७३.०१।।	सहस्रदळ बिंदु त्यांत तेज दिसे। तें हो काय ऐसें सांगा मज
२१२३२	तें	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
२१२३३	तें	।।ज्ञा.गा.०७७७.०२।।	आत्मदशे योगी लक्ष लाविती देहीं। ब्रह्मरंध्र पाहीं सत्पद तें
२१२३४	तें	।।ज्ञा.गा.०७८०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तें स्वरूप जो जाणे। त्यासी शरण होणें अनन्य भावें
२१२३५	तें	।।ज्ञा.गा.०७८१.०१।।	महावाक्यार्थ तें शून्य कैसें बापा। सत्वर नयनीं पहा आत्मप्रभा
२१२३६	तें	।।ज्ञा.गा.०७९४.०१।।	प्रणवाची शक्ति शिव प्रणवची। क्षर अक्षर सांची प्रणव तें
२१२३७	तें	।।ज्ञा.गा.०८१५.०१।।	रक्तवर्ण स्थूळ श्वेत हे सूक्ष्म। कारण तें शाम ऐसें देखा
२१२३८	तें	।।ज्ञा.गा.०८१९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें तेथ तेज। असे गुजगुजीत निर्मळ तें
२१२३९	तें	।।ज्ञा.गा.०८२२.०८।।	औटपिठातळीं सर्व तें दिसे। सूर्य हा प्रकाशे तेच ठायीं
२१२४०	तें	।।ज्ञा.गा.०८२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे महाकारणीं नांदे। निवृत्तिने आनंदें दाखविलें तें
२१२४१	तें	।।ज्ञा.गा.०८२९.०१।।	सत्त्व रज तम त्रिगुण तें ब्रह्म। अर्धमात्रा निस्सीम ॐकार हा
२१२४२	तें	।।ज्ञा.गा.०८३०.०१।।	तूर्या तें महाकारण नाहीं नाहीं जेथें। दर्शनाचे मतें माझा मीच
२१२४३	तें	।।ज्ञा.गा.०८३३.०४।।	तव तें मसुरे प्रमाण तया नांव महाकारण। गुरुमुखें खूण जाण बापा
२१२४४	तें	।।ज्ञा.गा.०८३४.०२।।	तूर्या तेचि उन्मनी क्षर तें अक्षर। निर्गुण साकार ऐसें देखा
२१२४५	तें	।।ज्ञा.गा.०८३४.०३।।	देह तें विदेह महाकारण ब्रह्म। हें निश्चयाचें वर्म ऐसें जाणा
२१२४६	तें	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
२१२४७	तें	।।ज्ञा.गा.०८३८.०३।।	तें गगन स्वरूपाची सरिता। आदिपुरुषाची अलक्ष अवस्था। सुस्ति सुस्तावला कल्पांता । जागाचि नोहे
२१२४८	तें	।।ज्ञा.गा.०८४१.०३।।	नाहीं तें सांडोनी आहे तें पाहिलें। मन उन्मन जालें आपोआप
२१२४९	तें	।।ज्ञा.गा.०८४१.०३।।	नाहीं तें सांडोनी आहे तें पाहिलें। मन उन्मन जालें आपोआप

२१२५०	तें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
२१२५१	तें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
२१२५२	तें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
२१२५३	तें	।।ज्ञा.गा.०८५१.०५।।	तयामाजीं तें असतसे निरुतें। न चोजवे पंथें नवल ज्याचें
२१२५४	तें	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
२१२५५	तें	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
२१२५६	तें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
२१२५७	तें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
२१२५८	तें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
२१२५९	तें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया

२१२६०	तें	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि
२१२६१	तें	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची
२१२६२	तें	।।ज्ञा.गा.०८६१.०४।।	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
२१२६३	तें	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
२१२६४	तें	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
२१२६५	तें	।।ज्ञा.गा.०८६६.०२।।	अरे मना परापर परतें नाहीं। तें तूं स्वयें आपण पाहीं रे मना
२१२६६	तें	।।ज्ञा.गा.०८७७.०६।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। स्वप्नींचें सुख तें साळया जाणे
२१२६७	तें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
२१२६८	तें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
२१२६९	तें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
२१२७०	तें	।।ज्ञा.गा.०८८६.०३।।	एक श्रीकृष्ण तें विसरलें ऐसें ज्ञानदेव बोले। मूर्खेसी संगती करितां शहाणे सिंतरले
२१२७१	तें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
२१२७२	तें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
२१२७३	तें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०२।।	सांडी माया मोह द्वंद्व दुराशा। ज्यालागीं शिणसी तें तुजसी उदासा
२१२७४	तें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
२१२७५	तें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया

२१२७६	तें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
२१२७७	तें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०२।।	काळाचें भातुकें शृंगारिलें कौतुकें। जातसे तें देख परी न चले कांहीं
२१२७८	तें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
२१२७९	तें	।।ज्ञा.गा.०८९२.०३।।	तें कल्पिलिया नकळे गुरुकृपें वेगळें। वायांवीण उगलें कां धांवतोसी सैरा
२१२८०	तें	।।ज्ञा.गा.०८९६.०३।।	बावोयाची खूण ज्ञानदेवो जाणे। तयाचें करणें तें अधिकची होणें
२१२८१	तें	।।ज्ञा.गा.०९०४.०३।।	अमृतकराचे रश्मी चकोर सेविती। तें सुख कोण कैसें बोलिजे रया
२१२८२	तें	।।ज्ञा.गा.०९०४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भेटलिया। तें सुख कोण कैसें सांगिजे रया
२१२८३	तें	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
२१२८४	तें	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
२१२८५	तें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
२१२८६	तें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
२१२८७	तें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
२१२८८	तें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
२१२८९	तें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
२१२९०	तें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं

२१२९१	तें	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
२१२९२	तें	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
२१२९३	तें	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्मे उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
२१२९४	तें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२१२९५	तें	।।ज्ञा.गा.०९२८.०२।।	देशीं नाहीं देशाउरी नाहीं। हाटणीं नाहीं तें पाटणीं नाहीं
२१२९६	तें	।।ज्ञा.गा.०९३४.०१।।	पाहतां पाहणें दृश्याही वेगळें। तें कैसें आकळे ब्रह्मतेसी
२१२९७	तें	।।ज्ञा.गा.०९३४.०२।।	पाहे तेंचि पाही नाहीं तें काई। गगनीच्या पायीं तूंचि होसी
२१२९८	तें	।।ज्ञा.गा.०९४३.०२।।	होतें तें पाहीं नव्हे तें घेई । द्वैतबुद्धि ठायीं गुंफों नको
२१२९९	तें	।।ज्ञा.गा.०९४३.०२।।	होतें तें पाहीं नव्हे तें घेई । द्वैतबुद्धि ठायीं गुंफों नको
२१३००	तें	।।ज्ञा.गा.०९४६.०२।।	तें रूपस रूपडें पाहतां न संपडे। हृदयीं सांपडे ज्ञान गोष्टी
२१३०१	तें	।।ज्ञा.गा.०९४७.०३।।	नाहीं तें सन्मान विकृति उपरमु। त्या दिपीं दीप समु शेजेबाजे
२१३०२	तें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
२१३०३	तें	।।ज्ञा.गा.०९५०.०३।।	शून्य तें काई शून्याशून्य पुशिलें। हृदयस्था जालें कोण्या गुणें
२१३०४	तें	।।ज्ञा.गा.०९५५.०२।।	जिणें तें काई मरणें तें काई। जिणें मरणें दोन्ही चोजवेना
२१३०५	तें	।।ज्ञा.गा.०९५५.०२।।	जिणें तें काई मरणें तें काई। जिणें मरणें दोन्ही चोजवेना
२१३०६	तें	।।ज्ञा.गा.०९५५.०३।।	सिंधु बुडबुडा क्षणामाजीं आटे । सिंधु बुडबुडा कांहीं तें नाटे
२१३०७	तें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
२१३०८	तें	।।ज्ञा.गा.०९६१.०३।।	तें आतु ना बाहेरी आणि अभ्यंतरीं। एकलेंचि निर्धारीं वसतसे

२१३०९	तें	।।ज्ञा.गा.०९६२.०१।।	सांगेन तें एक दावीन तें पाहें। या मनाचि मूळ सोय आठवीं पां
२१३१०	तें	।।ज्ञा.गा.०९६२.०१।।	सांगेन तें एक दावीन तें पाहें। या मनाचि मूळ सोय आठवीं पां
२१३११	तें	।।ज्ञा.गा.०९६३.०१।।	जिता जिणें लागे गोड परत्रीं तें अवघड। अवघीयाहूनि तनु वाड मरण भलें
२१३१२	तें	।।ज्ञा.गा.०९६४.०३।।	गुरुमुखें ज्ञान पाविजे निर्वाण। तें निवृत्ति म्हणे ज्ञाना पावशील
२१३१३	तें	।।ज्ञा.गा.०९६५.०१।।	सकळहि कळा बिंबोनी निराळें। तें तूं घेउनी उगलें राहें रया
२१३१४	तें	।।ज्ञा.गा.०९६५.०२।।	तें तत्त्वता तत्त्व घेई का एकत्व। या मना महत्त्व देऊनियां
२१३१५	तें	।।ज्ञा.गा.०९६५.०३।।	निरालंब निराकार पाहे तें अपरंपार। तें तूं परात्पर होऊनि राहें
२१३१६	तें	।।ज्ञा.गा.०९६५.०३।।	निरालंब निराकार पाहे तें अपरंपार। तें तूं परात्पर होऊनि राहें
२१३१७	तें	।।ज्ञा.गा.०९६६.०२।।	जीवा जाणवेना जीवा जाणवेना। जिवाचें वर्म तें जीवा चोजवेना
२१३१८	तें	।।ज्ञा.गा.०९६८.०२।।	मी तें कवण हें तूं जाण। बुझें निर्वाण तेंचि तूं
२१३१९	तें	।।ज्ञा.गा.०९६८.०४।।	जें तपाव्रताचे ठायीं तें तेथेंचि पाहीं। परी तें ठायींच्या ठायीं म्हणे ज्ञानदेवो
२१३२०	तें	।।ज्ञा.गा.०९६८.०४।।	जें तपाव्रताचे ठायीं तें तेथेंचि पाहीं। परी तें ठायींच्या ठायीं म्हणे ज्ञानदेवो
२१३२१	तें	।।ज्ञा.गा.०९६९.०२।।	तोचि तूं आपण तत्त्व तें तूं जाण। नलगे साधन आन कांहीं
२१३२२	तें	।।ज्ञा.गा.०९७०.०३।।	सगुण होतें तें गुणासी झालें। सगुण निगुण एकचि जालें
२१३२३	तें	।।ज्ञा.गा.०९७३.०१।।	मन मुरे मग जें उरे। तें तूं कां रे सेवीसिना
२१३२४	तें	।।ज्ञा.गा.०९७३.०२।।	दिसतें परी न धरवे हातें। तें संतांतें पुसावें
२१३२५	तें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
२१३२६	तें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
२१३२७	तें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
२१३२८	तें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
२१३२९	तें	।।ज्ञा.गा.०९७५.०१।।	नाहीं तें तूं काय गिळिसीं। आत्मा ओळखोनि होय तत्त्वमसी
२१३३०	तें	।।ज्ञा.गा.०९७८.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं खूण। जाणते जाणती तें अनुभविये

२१३३१	तें	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
२१३३२	तें	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
२१३३३	तें	।।ज्ञा.गा.०९८१.०२।।	बोलिजे तें नव्हे दाविजें तें नव्हे। गुरुमुखीं पाहावें परमानंदे
२१३३४	तें	।।ज्ञा.गा.०९८१.०२।।	बोलिजे तें नव्हे दाविजें तें नव्हे। गुरुमुखीं पाहावें परमानंदे
२१३३५	तें	।।ज्ञा.गा.०९८२.०२।।	सगुण नव्हे तें निर्गुण नव्हे। गुरुमुखें चोजवे जाणितलें पां
२१३३६	तें	।।ज्ञा.गा.०९८३.०१।।	प्रकाशें देखिलें त्याहुनी वेगळें। नाहीं तें धरिलें सोहं मार्गें
२१३३७	तें	।।ज्ञा.गा.०९८३.०२।।	या मार्गापंथीं तूं तुझें नाहीं। बिंब हारपलें तें तत्त्व पाहीं
२१३३८	तें	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
२१३३९	तें	।।ज्ञा.गा.०९८७.०१।।	तीर्थें पाहसी तूं कायी। तुजपाशीं आहे तें कुठेंच नाहीं
२१३४०	तें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
२१३४१	तें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
२१३४२	तें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
२१३४३	तें	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
२१३४४	तें	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
२१३४५	तें	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
२१३४६	तें	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी

२१३४७	तें	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
२१३४८	तें	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
२१३४९	तें	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
२१३५०	तें	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
२१३५१	तें	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
२१३५२	तें	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
२१३५३	तें	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
२१३५४	तें	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
२१३५५	तें	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
२१३५६	तें	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
२१३५७	तें	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
२१३५८	तें	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्‌गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
२१३५९	तें	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे

२१३६०	तें	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
२१३६१	तें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
२१३६२	तें	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
२१३६३	तें	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
२१३६४	तें	।।ज्ञा.गा.१०३०.०१।।	पाईका मोल नाहीं देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं भोगजात
२१३६५	तें	।।ज्ञा.गा.१०३०.०२।।	देशील तें काई न देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं तुजवांचोनी
२१३६६	तें	।।ज्ञा.गा.१०३०.०२।।	देशील तें काई न देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं तुजवांचोनी
२१३६७	तें	।।ज्ञा.गा.१०३१.०२।।	न मगे वही मोल जीवन भातें। तें द्यावें मातें पाईकपण
२१३६८	तें	।।ज्ञा.गा.१०३५.०२।।	खिरजट घोंगडें फाटकें तें कैसें। वेचिलें कैसें भोगिजे गा
२१३६९	तें	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरूं पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
२१३७०	तें	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष
२१३७१	तें	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
२१३७२	तें	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
२१३७३	तें	।।ज्ञा.गा.१०६३.०३।।	नेलें अंधापाशीं मुके बोले त्याशी। दिलें थोट्यापाशीं ठेवणें तें
२१३७४	तें	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
२१३७५	तें	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
२१३७६	तें	।।ज्ञा.गा.१०८१.०१।।	काळें ना सावळें। श्वेत ना पिवळें। नादबिंदाहून वेगळें। तें कवण रे चांगया
२१३७७	तें	।।ज्ञा.गा.१०८१.०३।।	गोडापरिस गोड। गगनाहूनि वाड। चौदाभुवनां ज्याची चाड। तें कवण रे चांगया
२१३७८	तें	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे

२१३७९	तें	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
२१३८०	तें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
२१३८१	तें	।।ज्ञा.गा.११०३.०६।।	बिंबाचेच अंगीं बिंब तें निघोट। वस्तु जे अविट तेज:पुंज
२१३८२	तें	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
२१३८३	तें	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
२१३८४	तेंच	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
२१३८५	तेंच	।।ज्ञा.गा.०८०२.०४।।	सहस्रदळ तेंच कीं आन नाहीं ऐसें। महा तेज वसे ज्याचे आंत
२१३८६	तेंचि	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
२१३८७	तेंचि	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
२१३८८	तेंचि	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भीं समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
२१३८९	तेंचि	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थाचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
२१३९०	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
२१३९१	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०१२०.०३।।	जें ध्रुरुसी आठवलें। तेंचि उपमन्यें घोकिलें। तेंचि गजेंद्रा लाधलें। हित जालें तयांचें
२१३९२	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०१२०.०३।।	जें ध्रुरुसी आठवलें। तेंचि उपमन्यें घोकिलें। तेंचि गजेंद्रा लाधलें। हित जालें तयांचें
२१३९३	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०१२१.०१।।	जें शंभूनें धरिलें मानसीं । तेंचि उपदेशिलें गिरिजेसी
२१३९४	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०२१०.०१।।	कल्पना वृक्षासी देखिलें। चिंतामणीस चिंतिलें। कामधेनूसी अपेक्षिलें। जीण्या जिवविलें तेंचि हरिरूप पंढरिये
२१३९५	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०२४५.०३।।	शिवासी उपदेशिलें। तेंचि प्रल्हादें स्मरिलें

२१३९६	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०२४५.०४।।	उपमन्या प्रसन्न जालें। तेंचि गजेंद्रें चिंतिलें
२१३९७	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०२४५.०५।।	अहल्येसी उद्धरिलें। तेंचि द्रौपदीये धांविन्नलें
२१३९८	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०२४५.०६।।	यशोदेनें ओवाळिलें। तेंचि गोवर्धनीं रंगलें
२१३९९	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०२४५.०७।।	शकटा अंगीं जें उमटलें। तेंचि बळिपृष्ठीं शोभलें
२१४००	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
२१४०१	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०३८८.०२।।	तेंचि सखी रूप वोळखे स्वरूप। विश्वीं विश्वरूप एका तेजें
२१४०२	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये
२१४०३	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०४४९.०३।।	तत्त्व तेंचि धरी रजो गुण चारी। पंचमा आचारीं सांपडती
२१४०४	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०४६१.०२।।	ज्ञान तेंचि धन ज्ञान तेंचि धान्य। जालें रे कारण ज्ञानदेवा
२१४०५	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०४६१.०२।।	ज्ञान तेंचि धन ज्ञान तेंचि धान्य। जालें रे कारण ज्ञानदेवा
२१४०६	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०४७१.०१।।	पहाते पहाणें पहातां निरुतें। पाहिलिया तेथें तेंचि होय
२१४०७	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
२१४०८	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०४७८.०५।।	जेथें अनुभवचि नाहीं तेंचि तूं पाहीं। स्वानुभवीं राहीं तुझा तूंचि
२१४०९	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०४७८.०८।।	तेथें गोडीवीण चाखणें जिव्हेवीण बोलणें। नेत्रेंवीण पाहणें तेंचि ब्रह्म
२१४१०	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०४८५.०२।।	अवघेपणें मी त्याचीच जालें। तेंचि पावलें तदाकारें
२१४११	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
२१४१२	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०५५१.०१।।	सुखादि सुख तें जालें अनिमीष। पाहणें तेंचि एक पारुषलें
२१४१३	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०५७५.०२।।	नाहीं तेंचि पाहावया वायांवीण गेलें। तंव पाहाणेंचि जालें बाईये वो
२१४१४	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०५८३.०१।।	तेंचि ब्रह्मरूप जाणिजे निश्चळ। शुद्ध तें निर्मळ मनाहुनी
२१४१५	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०५८५.०२।।	हेम अलंकार अलंकारीं हेम। मृण्मयेंचि धाम धाम तेंचि
२१४१६	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०५८५.०४।।	इह तेंचि पर पिंड तें ब्रह्मांड। ब्रह्मचि अखंड ज्ञानदेव
२१४१७	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०५८९.०१।।	अक्षरचि ब्रह्म तेंचि तें क्षरलें। काल्पनिक झालें अनेकत्व
२१४१८	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०५९२.०४।।	मायोपाधी तेंचि जाहलें सगुण। येर तें निर्गुण जैसें तैसें

२१४१९	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०५९२.०५।।	तेंचि निरूपण तोचि सर्वेश्वर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
२१४२०	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०५९४.०१।।	जें जें पाहूं जाय सुमनें करुनी। अदृश्य होउनी तेंचि लपे
२१४२१	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०५९८.०४।।	जाणणें नेणणें दोन्ही तेथें नाहीं। आहे जैसें पाहीं तेंचि रया
२१४२२	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०६०१.०५।।	सहज अभेद वस्तु अगोचर। म्हणे ज्ञानेश्वर तेंचि रूप
२१४२३	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०६०४.०४।।	सूक्ष्मीं भासे जें का तेंचि स्थूळीं घडे। पाहतां निवाडे भेद नाहीं
२१४२४	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०६१६.०२।।	सज्जनसंगती करितां तेंचि रूप। आनन्दाचा दीप बाणताती
२१४२५	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०६३०.०२।।	एक तेंचि सूत्र तिन्हीशी मिळुनी। जाणती ते ज्ञानी आत्मविद
२१४२६	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०६३०.०५।।	ब्रह्म तेंचि भास आभास जाहलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तिदास
२१४२७	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०६५६.०१।।	नेणण्याचें रूप तेंचि रे अज्ञान। जाणते तें ज्ञान दोही मिथ्या
२१४२८	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०६५७.०४।।	चळेना ढळेना जैसें तैसें तेंचि। उपमा आणिकाची केंवीं साहे
२१४२९	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०६९०.०१।।	रूप सामावलें दर्शन ठाकलें। अंग हारपलें तेंचि भावी
२१४३०	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०७००.०३।।	तेंचि तूं होउनी राहें विश्वाशी। ठायींच्या ठायीं निवसी अरे जना
२१४३१	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०७०४.०१।।	देहाचेनि दीपकें पाहे जों सभोंवतें। तंव अवचितें तेंचि ध्यान केलें
२१४३२	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०७१४.०५।।	परज्योती तेज तेंचि पैं कोंदलें। हें ज्ञान बिंबलें ज्ञानदेवा
२१४३३	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
२१४३४	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०७३२.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे चांगया ब्रह्म तेंचि खरें। सांवळें निधरिं जाण रया
२१४३५	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०७३४.०३।।	ऐसें कैलासनाथें सांगितलें पार्वती। ज्ञानदेवा निवृत्ति तेंचि सांगे
२१४३६	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०७४२.०१।।	चहूं शून्यांआरुतें महाशून्यापरुतें। सर्वांसी पहातें तेंचि तें गा
२१४३७	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०७५२.०२।।	मन बुद्धी चित्त अंत:करण जाण। या वेगळें निर्वाण ब्रह्म तेंचि
२१४३८	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०७६६.०२।।	मसुरामात्र सार योगी ध्याती देहीं। निरंजन पाहीं ब्रह्म तेंचि
२१४३९	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०८५१.०६।।	म्हणोनियां परिसा चौचिची उजरी। तेंचि निर्विकारी प्रकाशलें
२१४४०	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
२१४४१	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
२१४४२	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०८७३.०२।।	जें जेथें होतें तेंचि तेथें नाहीं। परतोनी काई पाहातोसी

२१४४३	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
२१४४४	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
२१४४५	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
२१४४६	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
२१४४७	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०९२२.०३।।	भवतरु भवमूळीं भवमूळ छेदन। तेंचि अंगीं चंदन लाविजेसु
२१४४८	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०९३४.०२।।	पाहे तेंचि पाही नाहीं तें काई। गगनीच्या पायीं तूंचि होसी
२१४४९	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दुःख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
२१४५०	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०९६८.०१।।	आपणांसी आपण उपदेशु कीजे। गुरुमुख बुझिजे तेंचि तूं
२१४५१	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०९६८.०२।।	मी तें कवण हें तूं जाण। बुझें निर्वाण तेंचि तूं
२१४५२	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०९९४.०२।।	राम नाम सार धरीं। तेंचि तारक सृष्टीवरी। त्याचेनि संगें निरंतरीं। भवसागर तरसील
२१४५३	तेंचि	।।ज्ञा.गा.०९९६.०२।।	तेंचि कीं प्रमाण साधनानुक्रम। येर भवभ्रम रूप आथी
२१४५४	तेंचि	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
२१४५५	तेंचि	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
२१४५६	तेंचि	।।ज्ञा.गा.१०३८.०२।।	संतचरणीं रुळें श्रीरंगीं रंगलें। व्योमाकार मिरवले तेंचि देखे
२१४५७	तेंचि	।।ज्ञा.गा.१०९०.०२।।	अखंड नाम वाचे हेंचि तप साचें। तेंचि स्वरूप दिसे हृदयीं तुझे

२१४५८	तेंचि	||ज्ञा.गा.१०९१.०४||	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
२१४५९	तेंचि	||ज्ञा.गा.११०३.०३||	तेंचि मज केलें करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ काय वर्णूं
२१४६०	तेंचि	||ज्ञा.गा.११०३.०४||	तिहीं शून्यांवरी नांदता हे दिहीं। तेंचि ब्रह्मांड गे भरुनी असे
२१४६१	तेंची	||ज्ञा.गा.००१४.०३||	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी
२१४६२	तेंची	||ज्ञा.गा.०७००.०५||	ऐसें तें पाहोनी तये तृप्ती राहोनी। तेंची तूं जाणोनी होई बापा
२१४६३	तेंची	||ज्ञा.गा.०७३२.०१||	निर्गुणाचे रंगीं रंगलें हें मन। सांवळें सगुण ब्रह्म तेंची
२१४६४	तेंची	||ज्ञा.गा.०७४३.०७||	ब्रह्मज्ञानाची किल्ली। सांगितली एकेंच बोली। निवृत्तिराजें बोलविली बोली। तेंची बोलीं बोलिलों
२१४६५	तेंची	||ज्ञा.गा.०८१६.०३||	अर्धनारी पुरुष एकरूप दिसे। तेंची ब्रह्म ऐसें जाण बाई
२१४६६	तेंची	||ज्ञा.गा.०९००.०१||	नाद भेद सिद्ध अवघेची विरुद्ध। जेणें तुटे भेद तेंची जपे
२१४६७	तेंची	||ज्ञा.गा.०९३९.०१||	अहंते न पाहे नाहीं तेंची पाहे। भुलिसवें जाय काय करूं
२१४६८	तेंची	||ज्ञा.गा.०९९९.०२||	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
२१४६९	तेंची	||ज्ञा.गा.१००४.०८||	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
२१४७०	तेंही	||ज्ञा.गा.०३७३.०२||	आपुलें अकरावें एक सोईरें जाणा। तेंही पैं तयासी मिळोनी ठेलें
२१४७१	तेंही	||ज्ञा.गा.०५०६.०२||	देखिजेसें नाहीं देखिलें म्हणती काई। देखणें तेंही देखतुसे
२१४७२	तेंही	||ज्ञा.गा.०५८७.०४||	तुझें माझें द्वैत तेंही उरलें नाहीं। मुळीं मी हें कांहीं नाठवेचि
२१४७३	तेंही	||ज्ञा.गा.०७४२.०२||	दिसे तेंही शून्य पहातेंही शून्य। देहामाजीं निरंतर भिन्न रूप
२१४७४	तेंही	||ज्ञा.गा.०७४५.०२||	रात्रंदिवस मन चपळत्वें धावतें। तेंही सत्रावीतें न पवेची
२१४७५	तेंही	||ज्ञा.गा.०९३२.०२||	हेंही नव्हे तेंही नव्हे। कांहीं नव्हे तोचि पैं होय
२१४७६	तेंही	||ज्ञा.गा.१०४९.०३||	चौथें घोंगडें तेंही नाहीं। रखुमादेविवरा विठ्ठला पायीं
२१४७७	तेच	||ज्ञा.गा.०५८८.०५||	धाले तेच पूर्ण कीर ब्रह्मानंदें। ज्ञानेश्वर बोधें बोधीयला
२१४७८	तेच	||ज्ञा.गा.०७६१.०३||	बिंदूचें जें मूळ प्रणवाचें फळ। योगियाचे खेळ तेच ठायीं
२१४७९	तेच	||ज्ञा.गा.०७८४.०२||	अंगुष्ठ पूर्वार्ध मसुरामात्र दीर्घ। उन्मनीचा मार्ग तेच ठायीं
२१४८०	तेच	||ज्ञा.गा.०७८९.०२||	अंजनाचें सार तेच देह बा रे। आत्मा परिपूर्ण सारे पाहाती ज्ञानी

२१४८१	तेच	।।ज्ञा.गा.०७८९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणव माझा पिता। अक्षर तेच माता याच भेदें
२१४८२	तेच	।।ज्ञा.गा.०८२२.०५।।	ध्वनीचेही वरी शुद्ध तेज असे। चंद्रमा प्रकाशें तेच ठायीं
२१४८३	तेच	।।ज्ञा.गा.०८२२.०८।।	औटपिठातळीं सर्व तें दिसे। सूर्य हा प्रकाशे तेच ठायीं
२१४८४	तेचि	।।ज्ञा.गा.००१४.०१।।	नित्य धर्म नामपाठ । तेचि वैकुंठींची वाट । गुरुभजनीं जो विनट । तोचि हरिभक्तु जाणावा
२१४८५	तेचि	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
२१४८६	तेचि	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
२१४८७	तेचि	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी। अन्न दिधलियां द्विजांसी। नित्य अनुसरलियां नामासी। तोचि तरैल निर्धारें
२१४८८	तेचि	।।ज्ञा.गा.०१७६.०२।।	संसार निर्फल हरिरूप साबडे। तेचि नित्य आवडे हृदय ध्यानीं
२१४८९	तेचि	।।ज्ञा.गा.०२६०.०२।।	आलिये तेचि सोय तुझी वोळखिली गती
२१४९०	तेचि	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
२१४९१	तेचि	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२१४९२	तेचि	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
२१४९३	तेचि	।।ज्ञा.गा.०४२९.०१।।	नऊ कान वाचे नवही द्वारें पाही। सोहं तेचि घेई एकविध
२१४९४	तेचि	।।ज्ञा.गा.०४३०.०३।।	तेचि मज केलें। करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ। काय वानूं
२१४९५	तेचि	।।ज्ञा.गा.०५०६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद होईल पूर्ण। अनुभवें तेचि खूण देखतसे
२१४९६	तेचि	।।ज्ञा.गा.०५८८.०१।।	जयाचिये ठायीं नाहीं मीतूंपण। तेचि सनातन एक ज्ञानी
२१४९७	तेचि	।।ज्ञा.गा.०५८८.०२।।	धैर्याचे मंडप तेचि स्तंभ जाले। कोंभ जे निघाले परिणामा
२१४९८	तेचि	।।ज्ञा.गा.०६०८.०४।।	कण तेचि भूमि भूमीरूपी कण। भासा ठायीं गुण गुणीं भास

२१४९९	तेचि	।।ज्ञा.गा.०६१०.०१।।	कळिकेमाजीं ज्योती समत्वासी आली। तेचि सामावली दृष्टि ब्रह्मीं
२१५००	तेचि	।।ज्ञा.गा.०६११.०३।।	तेचि ते या दोष तयालागीं जन्म। भोगिजेती कर्म पशुयोनी
२१५०१	तेचि	।।ज्ञा.गा.०६१९.०३।।	संसारीं तरोनी शिष्यासी तारिती। तेचि मानिजेति गुरु एक
२१५०२	तेचि	।।ज्ञा.गा.०६१९.०४।।	काम क्रोध लोभ जे का न शिवती। तेचि ओळखी सद्‌गुरु जाण
२१५०३	तेचि	।।ज्ञा.गा.०६२६.०१।।	मुक्तत्वाची भ्रांती जे कांहीं धरिती। तेचि बद्ध होती निश्चयेंशी
२१५०४	तेचि	।।ज्ञा.गा.०६२६.०३।।	देहीं ग्रासूनियां राहती जे सुखी। तेचि ते पारखी आत्मतत्त्वीं
२१५०५	तेचि	।।ज्ञा.गा.०६२६.०५।।	साक्षीरूप पहा धरिती शरीर। तेचि ज्ञानेश्वर पूर्णयोगी
२१५०६	तेचि	।।ज्ञा.गा.०६४०.०३।।	जागृति या स्वप्न तेचि तें आलें। अंतरीं बिंबलें निश्चयेंशी
२१५०७	तेचि	।।ज्ञा.गा.०६४५.०२।।	बाहुलें तीं जीव सूत्रें तेचि जीव। मिथ्याचि माव जीव झाले
२१५०८	तेचि	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक
२१५०९	तेचि	।।ज्ञा.गा.०७२४.०४।।	आत्मरूपीं क्रिया जे कोणी अर्पिती। तेचि मुक्त होती निश्चयेसी
२१५१०	तेचि	।।ज्ञा.गा.०७५०.०२।।	निर्गुण सगुण माया तेचि खरी। प्रसउनी निर्धारीं वांझ असे
२१५११	तेचि	।।ज्ञा.गा.०८१८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शिव तेचि शक्ती। पाहातां व्यक्तीं व्यक्त नाहीं
२१५१२	तेचि	।।ज्ञा.गा.०८३४.०२।।	तूर्या तेचि उन्मनी क्षर तें अक्षर। निर्गुण साकार ऐसें देखा
२१५१३	तेचि	।।ज्ञा.गा.०८९३.०४।।	नासाग्रीचें अग्र न दिसे नयनीं। तरी तेचि दिनी म्हणा रामकृष्ण
२१५१४	तेचि	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकचि धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
२१५१५	तेचि	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
२१५१६	तेचि	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
२१५१७	तेचि	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया

२१५१८	तेज	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
२१५१९	तेज	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
२१५२०	तेज	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें । परब्रह्म तेज फांकलें । तें व्योमीं व्योम सामावलें । नयनीं वो माय
२१५२१	तेज	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
२१५२२	तेज	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
२१५२३	तेज	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
२१५२४	तेज	।।ज्ञा.गा.०१८२.०७।।	मत्सकूर्मादिक ज्याचे महिमेसी आले। धन्य वैष्णव तेज रविशशीसी पाहालें
२१५२५	तेज	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
२१५२६	तेज	।।ज्ञा.गा.०२६६.०३।।	कैसें याचें तेज सांवळें अरुवार। कृष्णीं कृष्ण नीर सतेजपणें
२१५२७	तेज	।।ज्ञा.गा.०३२९.०३।।	हिरियाची खाणी दिव्य तेज मणी । सांपडला अंगणीं सये मज
२१५२८	तेज	।।ज्ञा.गा.०३३४.०१।।	सांवळेचें तेज सांवळें बिंबलें। प्रेम तें घातलें हृदयघटीं
२१५२९	तेज	।।ज्ञा.गा.०३३४.०२।।	निरालंब बाज निरालंब तेज। चित्तरस निज निजतेजें
२१५३०	तेज	।।ज्ञा.गा.०३३५.०१।।	सावळियाचें तेज सांवळा श्रीहरि। शेजबाजवोवरी ब्रह्मांडाची
२१५३१	तेज	।।ज्ञा.गा.०३३५.०२।।	गृहदारा दिनमणी तेज देऊनी मेदिनी। मेरूप्रदक्षिणि आप होये
२१५३२	तेज	।।ज्ञा.गा.०३३७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळीये तेज। सेजबाज निज कृष्णसुखें
२१५३३	तेज	।।ज्ञा.गा.०३३९.०१।।	चंचळ चांदिणें सोमविणें भासलें। तेज निमालें रविबिंबेविणें
२१५३४	तेज	।।ज्ञा.गा.०३४३.०२।।	लोपले रविशशी तेज न माये आकाशीं। मेघ:श्यामें मेघाशीं लपविलें
२१५३५	तेज	।।ज्ञा.गा.०३४३.०३।।	दिव्य रूप तेज तीव्र ना तेजबीज। कुंडली विराजे लोपलें सूर्यो

२१५३६	तेज	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
२१५३७	तेज	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
२१५३८	तेज	।।ज्ञा.गा.०३८७.०२।।	काय सांगों सखिये तेज पैं अढळ। इंद्रियें बरळ देखतांची
२१५३९	तेज	।।ज्ञा.गा.०४४६.०३।।	सम तेज पाहे तंव एकचि वो तेज। ॐकार सहज निमाला तेथें
२१५४०	तेज	।।ज्ञा.गा.०४४६.०३।।	सम तेज पाहे तंव एकचि वो तेज। ॐकार सहज निमाला तेथें
२१५४१	तेज	।।ज्ञा.गा.०४४७.०३।।	द्रष्ट्याचिये दीप्तीं दृश्यचि न दिसे। समरसीं भासे तेज त्याचें
२१५४२	तेज	।।ज्ञा.गा.०४४७.०५।।	प्रेमकळीं ओतलें सोज्वळींत तेज। तेथें तूं विराज ज्ञानदेवा
२१५४३	तेज	।।ज्ञा.गा.०४४८.०५।।	सर्वांग समतेज ऐसा हा चोखडा। पाहतां चहूंकडा दिव्य तेज
२१५४४	तेज	।।ज्ञा.गा.०४५०.०५।।	विष्णुनाम मंत्र सोहं तेज दिवटा। उजळून चोहटा शुद्ध केला
२१५४५	तेज	।।ज्ञा.गा.०४५८.०१।।	निज तेज बीज नाठवे हे देहो। हरपला मोहो संदेहेसीं
२१५४६	तेज	।।ज्ञा.गा.०४६०.०२।।	तेज बीज बिवडे पेरिलें निवाडे। उगवलें चोखडें ब्रह्मरूप
२१५४७	तेज	।।ज्ञा.गा.०४६२.०१।।	रवितेजकिरण फांकलीया तेज। उरे रे सहज तिमिर रया
२१५४८	तेज	।।ज्ञा.गा.०४६२.०२।।	तैसा तूं गभस्ति निवृत्ति उदारा। उगवोनी चराचरां तेज केलें
२१५४९	तेज	।।ज्ञा.गा.०४६२.०३।।	तेजीं तेज दिसे अव्यक्ताचा ठसा। उमजोनी प्रकाशा न मोडे तुझा
२१५५०	तेज	।।ज्ञा.गा.०४६३.०१।।	आत्मतेजें तेज रवितेज बिंबे। जीव शीवीं बिंबे ज्ञानतेजें
२१५५१	तेज	।।ज्ञा.गा.०४६४.०४।।	पृथ्वी आप तेज गगनाकृति वायो। फिटला संदेहो ये जन्मींचा
२१५५२	तेज	।।ज्ञा.गा.०४६५.०४।।	जाला अरुणोदयो उजळलें सूर्यतेज। त्याहूनी सतेज तेज आलें
२१५५३	तेज	।।ज्ञा.गा.०४६६.०४।।	चक्षुद्वय तेज हरिरूपीं बिंब। पृथ्वीतळ अंभ हरि दिसे
२१५५४	तेज	।।ज्ञा.गा.०४६७.०४।।	संतशांत शांति उलथीचा ठसा। कृष्णरूपीं दिशा तेजो तेज
२१५५५	तेज	।।ज्ञा.गा.०४७५.०१।।	निजाचें तेज कीं तेजाचें निज। तेथील तें गुज सांग मज
२१५५६	तेज	।।ज्ञा.गा.०४९८.०१।।	अमित सूर्य प्रकाशले तेज उदयो जहाले। ज्ञानज्योति फांकले दुणावोनी वो माय
२१५५७	तेज	।।ज्ञा.गा.०५२३.०२।।	तेज दीप्तीं आत्मा इंद्रियां प्रकाशी। समरसुनी ग्रासी दिव्य तेजें
२१५५८	तेज	।।ज्ञा.गा.०५३०.०३।।	तैसें रसमय तेज स्नेहार्णव बीज। छाया मोहबीज न बिंबत
२१५५९	तेज	।।ज्ञा.गा.०६८१.०४।।	वेडावले एकाएकीं निजधाम रूपीं। रखुमादेविवरु दीपीं दिव्य तेज वो माय

२१५६०	तेज	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
२१५६१	तेज	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
२१५६२	तेज	।।ज्ञा.गा.०७१४.०५।।	परज्योती तेज तेंचि पैं कोंदलें। हें ज्ञान बिंबलें ज्ञानदेवा
२१५६३	तेज	।।ज्ञा.गा.०७६०.०३।।	चंद्रसूर्याहुनी तेज तें आगळें। अव्यक्तें व्यापिलें अनुभवें
२१५६४	तेज	।।ज्ञा.गा.०७७३.०१।।	सहस्रदळ बिंदु त्यांत तेज दिसे। तें हो काय ऐसें सांगा मज
२१५६५	तेज	।।ज्ञा.गा.०७७९.०२।।	सहस्रदळावरी तेज शुद्ध असे। त्या तेजें प्रकाशें चंद्र बापा
२१५६६	तेज	।।ज्ञा.गा.०७८५.०१।।	भ्रुवामध्यें तेज चंद्रसूर्यविरहित। आदी मध्य अंत संचलेंसे
२१५६७	तेज	।।ज्ञा.गा.०८०२.०४।।	सहस्रदळ तेंच कीं आन नाहीं ऐसें। महा तेज वसे ज्याचे आंत
२१५६८	तेज	।।ज्ञा.गा.०८०७.०१।।	औटपीठीं तेज गुजगुजीत। चारी देह तेथ साक्ष पाहा
२१५६९	तेज	।।ज्ञा.गा.०८१९.०२।।	मसुरांतील सूक्ष्म अनुभवें दिसे। तेथ तेज असे कवण्या रीतीं
२१५७०	तेज	।।ज्ञा.गा.०८१९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें तेथ तेज। असे गुजगुजीत निर्मळ तें
२१५७१	तेज	।।ज्ञा.गा.०८२२.०५।।	ध्वनीचेही वरी शुद्ध तेज असे। चंद्रमा प्रकाशें तेच ठायीं
२१५७२	तेज	।।ज्ञा.गा.०८२२.०७।।	निखिल जें तेज ज्याचेनी अमृत। जीववी देहींत देह दैव
२१५७३	तेज	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
२१५७४	तेज	।।ज्ञा.गा.०९३३.०२।।	तेज नव्हे तेज:पुंजू नव्हे
२१५७५	तेज	।।ज्ञा.गा.०९४०.०२।।	फिटती भुर रे धुम उठी तेज। अक्षरीं उमज गुरुकृपें
२१५७६	तेज	।।ज्ञा.गा.०९५७.०१।।	आपीं आप माये तेजीं तेज समाये। पवनीं पवन माये पृथ्वी जाये
२१५७७	तेज	।।ज्ञा.गा.०९५८.०२।।	एका तेजीं बहु बहु तेज दृष्टी। एकतत्त्व सृष्टी मेळु शिवीं
२१५७८	तेज	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
२१५७९	तेज	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया

२१५८०	तेज:पुंज	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
२१५८१	तेज:पुंज	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
२१५८२	तेज:पुंज	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
२१५८३	तेज:पुंज	।।ज्ञा.गा.०५१६.०१।।	पुरे जरी म्हणों तरी अमित्य पुरला। पुरोनियां उरला तेज:पुंज वो माय
२१५८४	तेज:पुंज	।।ज्ञा.गा.०६५७.०३।।	बिंबांचें तें अंग ब्रह्म तें निघोट। वस्तु ते अविट तेज:पुंज
२१५८५	तेज:पुंज	।।ज्ञा.गा.११०३.०६।।	बिंबाचेच अंगीं बिंब तें निघोट। वस्तु जे अविट तेज:पुंज
२१५८६	तेज:पुंजू	।।ज्ञा.गा.०९३३.०१।।	मेरुपरतें एक व्योम आहे। तेथें एकु पाहे तेज:पुंजू
२१५८७	तेज:पुंजू	।।ज्ञा.गा.०९३३.०२।।	तेज नव्हे तेज:पुंजू नव्हे
२१५८८	तेजतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०५३३.०१।।	वृत्तीचा उच्छेद मनाचा निग्रह। धारणा विग्रह तेजतत्त्वीं
२१५८९	तेजबीज	।।ज्ञा.गा.०३४३.०३।।	दिव्य रूप तेज तीव्र ना तेजबीज। कुंडली विराजे लोपलें सूर्यो
२१५९०	तेजरूप	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
२१५९१	तेजस	।।ज्ञा.गा.००९३.०१।।	ज्याचेनि तेजें तेजस रविग्रह। त्याचेनि मोह निरसती
२१५९२	तेजसु	।।ज्ञा.गा.०३६४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तेजसु। ब्रह्मकमळीं दाविता प्रकाशु गे बाईये
२१५९३	तेजा	।।ज्ञा.गा.०७८५.०२।।	तुर्यारूपें ते सुषुम्ना प्रकाशली। नवविध अमृतजळीं तया तेजा
२१५९४	तेजा	।।ज्ञा.गा.०८३२.०१।।	महा तेजा आंत बिंदु कोणे परी। उष्ण तेजा माझारीं साक्ष पाहा
२१५९५	तेजा	।।ज्ञा.गा.०८३२.०१।।	महा तेजा आंत बिंदु कोणे परी। उष्ण तेजा माझारीं साक्ष पाहा
२१५९६	तेजा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
२१५९७	तेजाकार	।।ज्ञा.गा.०६५८.०१।।	दृष्टिमाजीं रूप लखलखीत देखलें। अव्यक्त ओळखिलें तेजाकार
२१५९८	तेजाकारें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
२१५९९	तेजाकारें	।।ज्ञा.गा.०५३३.०४।।	बाप रखुमादेविवर ज्ञानदेवा धन। वस्तूची विवरण तेजाकारें
२१६००	तेजाकारें	।।ज्ञा.गा.०५८०.०२।।	अकारासहित पांच पांचीं मावळलीं। आदि अंतीं उदयो जाली तेजाकारें

२१६०१	तेजाचा	।।ज्ञा.गा.०७४३.०५।।	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती
२१६०२	तेजाची	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
२१६०३	तेजाचे	।।ज्ञा.गा.०८०५.०१।।	अनुहत ध्वनी वरि चंद्रमा वर्तुळ। तेजाचे उमाळे अनंत तेथें
२१६०४	तेजाचें	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
२१६०५	तेजाचें	।।ज्ञा.गा.०४७५.०१।।	निजाचें तेज कीं तेजाचें निज। तेथील तें गुज सांग मज
२१६०६	तेजीं	।।ज्ञा.गा.००८८.०२।।	तें तत्त्वसाधन मुक्तामुक्त धन । कृष्णनाम पूर्ण तेजीं माये
२१६०७	तेजीं	।।ज्ञा.गा.००९६.०१।।	सांवळिये तेजीं भक्ति पसु ओल। इंद्रियां शरण चरणरजीं
२१६०८	तेजीं	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
२१६०९	तेजीं	।।ज्ञा.गा.०४६२.०३।।	तेजीं तेज दिसे अव्यक्ताचा ठसा। उमजोनी प्रकाशा न मोडे तुझा
२१६१०	तेजीं	।।ज्ञा.गा.०४९२.०३।।	छाय माया काया हरिरूपीं ठाया। चिंतितां विलया एक तेजीं
२१६११	तेजीं	।।ज्ञा.गा.०९५७.०१।।	आपीं आप माये तेजीं तेज समाये। पवनीं पवन माये पृथ्वी जाये
२१६१२	तेजीं	।।ज्ञा.गा.०९५८.०२।।	एका तेजीं बहु बहु तेज दृष्टी। एकतत्त्व सृष्टी मेळु शिवीं
२१६१३	तेजें	।।ज्ञा.गा.००९३.०१।।	ज्याचेनि तेजें तेजस रविग्रह। त्याचेनि मोह निरसती
२१६१४	तेजें	।।ज्ञा.गा.०१८८.०३।।	ज्ञानदेवा मोहो नि:शेष निर्वाहो। रूपीं रूप सोहं हो एका तेजें
२१६१५	तेजें	।।ज्ञा.गा.०३८८.०२।।	तेंचि सखी रूप वोळखे स्वरूप। विश्वीं विश्वरूप एका तेजें
२१६१६	तेजें	।।ज्ञा.गा.०४४५.०२।।	तंव त्याचेनि तेजें झडपिले मज। मजमाजीं काज होऊनि ठेलें
२१६१७	तेजें	।।ज्ञा.गा.०४४६.०४।।	मुळींची मूळ खूण न संपडे सर्वथा। व्यापियलें चित्ता तेजें येणें
२१६१८	तेजें	।।ज्ञा.गा.०४४७.०२।।	तत्त्वीं तत्त्व कवळी उगवे रविमंडळीं। अवघीच झांकोळी आपुल्या तेजें
२१६१९	तेजें	।।ज्ञा.गा.०४६५.०१।।	अनुपम्य तेजें धवळलें ब्रह्मांड। विश्वरूपीं अखंड तदाकार
२१६२०	तेजें	।।ज्ञा.गा.०५२३.०२।।	तेज दीप्तीं आत्मा इंद्रियां प्रकाशी। समरसुनी ग्रासी दिव्य तेजें
२१६२१	तेजें	।।ज्ञा.गा.०५२७.०३।।	नित्यसुखवेधें वेधली कामना। कृष्णीं कृष्णनयना एक तेजें
२१६२२	तेजें	।।ज्ञा.गा.०५३०.०१।।	दीपाचेनि तेजें पैस घेतसे माया। जाय सांगावया द्वैतभावो
२१६२३	तेजें	।।ज्ञा.गा.०६१४.०३।।	नक्षत्राच्या तेजें जरी इंदु पळे। तरी ज्ञानी विकळे पुण्यपाप

२१६२४	तेजें	।।ज्ञा.गा.०७७७.०३।।	अणुरेणु शून्य गगना तेजें दिसे। निरंतर वसे निरंतर
२१६२५	तेजें	।।ज्ञा.गा.०७७९.०२।।	सहस्रदळावरी तेज शुद्ध असे। त्या तेजें प्रकाशें चंद्र बापा
२१६२६	तेजें	।।ज्ञा.गा.०८१८.०२।।	रवी शशी ज्याचे तेजें प्रकाशलें। नवल म्यां देखिलें एक तेथें
२१६२७	तेजें	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
२१६२८	तेजें	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
२१६२९	तेजो	।।ज्ञा.गा.०४६७.०४।।	संतशांत शांति उलथीचा ठसा। कृष्णरूपीं दिशा तेजो तेज
२१६३०	तेजोमय	।।ज्ञा.गा.०३५३.०३।।	रखुमादेविवरु मरणधारणा भ्याला। तेणें मज दाविला तेजोमय
२१६३१	तेजोमय	।।ज्ञा.गा.०७९०.०१।।	पश्चिममार्ग बापा प्रणव कीं हे सांग। जेथें असे महालिंग तेजोमय
२१६३२	तेजोमय	।।ज्ञा.गा.०८२३.०३।।	महालिंग स्थान टाळू एके संधीं। तेथें एक सिद्धी तेजोमय
२१६३३	तेजोरूप	।।ज्ञा.गा.०४५९.०२।।	ज्ञान तें विज्ञान प्रपंचेंसि भान। तेजोरूप गगन बिंबलें दिसे
२१६३४	तेणे	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
२१६३५	तेणें	।।ज्ञा.गा.०००३.०१।।	आरंभीं आवडीं आदरें आलें नाम । तेणें सकळ सिद्धि जगीं जालें पूर्ण काम
२१६३६	तेणें	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
२१६३७	तेणें	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
२१६३८	तेणें	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया

२१६३९	तेणें	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये
२१६४०	तेणें	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
२१६४१	तेणें	।।ज्ञा.गा.००४८.०१।।	देवाचिया द्वारीं उभा क्षणभरी। तेणें मुक्ति चारी साधियेल्या
२१६४२	तेणें	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें
२१६४३	तेणें	।।ज्ञा.गा.००९७.०२।।	शांतीची पैं शांति निवृत्ति उतारू। हरिनाम उच्चारु दिधला तेणें
२१६४४	तेणें	।।ज्ञा.गा.००९८.०४।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसों जाय भाव। तंव तेणें स्वयमेव दाविलें डोळां
२१६४५	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१०८.०२।।	त्याचें नामचि त्वरित प्रल्हादें केलें प्रसन्न। तेणें संजीवन जाले त्याचे देह
२१६४६	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
२१६४७	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१२४.०२।।	नरहरि नाम उच्चारीं। तेणें तरसी भवसागरीं
२१६४८	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
२१६४९	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
२१६५०	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१४८.०३।।	ज्ञानध्यान हेचि सार। रामनाम निरंतर। तेणें तरलों भवसागर। धन्य जीवित्व आमुचे
२१६५१	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१५५.०३।।	सारमंडळ आणि रुद्रविणा। तेणें जन्ममरणा चुकले काय
२१६५२	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१५९.०२।।	हरिकथा श्रवण। तेणें दोषासी दहन। अंतीं पावे नारायण। चतुर्भुज करी भक्तांसी
२१६५३	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा
२१६५४	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें । तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न
२१६५५	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
२१६५६	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
२१६५७	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१६८.०१।।	जयासि पाहिजे वैकुंठ। तेणें हरिनामें करावी वाट। रामकृष्ण घडघडाट। नित्य नाम स्मरावें
२१६५८	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१७०.०१।।	परस्परें वोळखी वेदीं । शास्त्र बोले भवभेदी। जे पावले परमानंदीं। तेणें त्रिशुद्धि उद्धरले
२१६५९	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
२१६६०	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
२१६६१	तेणें	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
२१६६२	तेणें	।।ज्ञा.गा.०२०१.०२।।	एकीनें सांगितलें दुजीनें परिसिलें। प्रपंच पुसिलें तेणें रूपें

२१६६३	तेणें	।।ज्ञा.गा.०२०९.०१।।	पंढरीचे वाटे अनंत घडती याग। वैकुंठींचा मार्ग तेणें संगें
२१६६४	तेणें	।।ज्ञा.गा.०२१३.०९।।	रात्री दिवस तुम्हीं हरिचरणीं जागा । तेणें तराल गा भवसागरू
२१६६५	तेणें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
२१६६६	तेणें	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
२१६६७	तेणें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
२१६६८	तेणें	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पळाली । पळतां पळतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
२१६६९	तेणें	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहूं नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्यव मरण बरें
२१६७०	तेणें	।।ज्ञा.गा.०३४७.०२।।	नावाडा श्रीरंगु जाहला हळुवारु। तेणें पावविला पारु ब्रह्मविद्येचा
२१६७१	तेणें	।।ज्ञा.गा.०३५३.०३।।	रखुमादेविवरु मरणधारणा भ्याला। तेणें मज दाविला तेजोमय
२१६७२	तेणें	।।ज्ञा.गा.०३५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ज्योतिर्लिंग विश्वनाथ। तेणें माझा मनोरथ पुरविला गे माये
२१६७३	तेणें	।।ज्ञा.गा.०३५९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सांवळा। तेणें मज माजिठा दिल्हा साउला
२१६७४	तेणें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०४।।	ऐसा देहाचा दिवाळखोर दुसऱ्यासी घेऊनि गेला। तेणें मज दाखविला अद्वैत पारु
२१६७५	तेणें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०६।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु मध्यवर्ती भला। तेणें उगाणा केला परावृत्त होऊनियां
२१६७६	तेणें	।।ज्ञा.गा.०३७६.०३।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु सुंदरु। तेणें माझा वेव्हारु खंडियेला
२१६७७	तेणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
२१६७८	तेणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
२१६७९	तेणें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया

२१६८०	तेणें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
२१६८१	तेणें	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
२१६८२	तेणें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
२१६८३	तेणें	।।ज्ञा.गा.०४१८.०१।।	पावलों जी म्हणे देखिलें जें देखणें। गेली आधीं तेणें दृष्टि माझी
२१६८४	तेणें	।।ज्ञा.गा.०४२४.०२।।	तेणें सांडियेली माया। त्यजियेली कंथा काया। मन गेलें विलया। ब्रह्मानंदा माझारीं
२१६८५	तेणें	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
२१६८६	तेणें	।।ज्ञा.गा.०४३५.०२।।	जनका हेंचि जालें। तेणें विश्व ब्रह्मचि केलें। त्यांत वेगळेपण आपुलें। मिरवूं नये
२१६८७	तेणें	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
२१६८८	तेणें	।।ज्ञा.गा.०५१७.०५।।	आतां असो हें बोलणें दुजें नाहीं सांगणें। चिदानंदघन तेणें वाढलें वो माय
२१६८९	तेणें	।।ज्ञा.गा.०५३७.०२।।	तेणें केलें अनारिसें केलें अनारिसें। पाहों गेलें सरिसें हरपलें गे माये
२१६९०	तेणें	।।ज्ञा.गा.०५७२.०२।।	देहेंवीण ब्रह्म देखें। देहेंवीण ब्रह्म देखें। तेणें निर्गुण राखे। रोखावलें
२१६९१	तेणें	।।ज्ञा.गा.०५८१.०३।।	पति पद्मिणीविणें गर्भ संभवला। सर्वेंचि प्रसूत जाली। तत्त्वबोध उपजला तेणें गुढी उभाविली
२१६९२	तेणें	।।ज्ञा.गा.०६५५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव लाधला। सुखीयाहो झाला तेणें सुखें
२१६९३	तेणें	।।ज्ञा.गा.०६८०.०१।।	साकारु निराकारु वस्तु सद्गुरु आमुचा। तेणें या देहाचा केला उगऊ
२१६९४	तेणें	।।ज्ञा.गा.०६८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साच म्हणोनि निघालों। तेणें नेऊनि घातलों निरंजनीं
२१६९५	तेणें	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
२१६९६	तेणें	।।ज्ञा.गा.०६९५.०३।।	बाप श्रीगुरु तेणें मज अफाविलें। अवघें ब्रह्म दाविलें ज्ञानदेवा
२१६९७	तेणें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०१।।	ऋणाचेनि मिसें निर्गुण आलें आपैसें। तेणें मज सर्वस्वें ठकियेलें
२१६९८	तेणें	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
२१६९९	तेणें	।।ज्ञा.गा.०७०१.०२।।	तुझेची कुवाडें सांगेन तुजपुढें। तेणें मुक्तीचीं कवाडें उघडती

२१७००	तेणें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया
२१७०१	तेणें	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
२१७०२	तेणें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
२१७०३	तेणें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
२१७०४	तेणें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
२१७०५	तेणें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
२१७०६	तेणें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
२१७०७	तेणें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
२१७०८	तेणें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०२।।	सुटलेपणें करिसी विषयत्याग। तेणें अंतरीं होय अनुराग। परतोनी तरीच पावशी ब्रह्मभाग रया

२१७०९	तेणें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
२१७१०	तेणें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
२१७११	तेणें	।।ज्ञा.गा.०८६३.०३।।	न सोडी हरिचरण। नाहीं नाहीं जन्ममरण। अविट सेवीं नारायण। तेणें मीतूंपण एक रसीं
२१७१२	तेणें	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
२१७१३	तेणें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
२१७१४	तेणें	।।ज्ञा.गा.०९६७.०३।।	निवृत्ति सेवियेला सुघडु। तेणें मज जाहाला ब्रह्माचा पाडु
२१७१५	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
२१७१६	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
२१७१७	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
२१७१८	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
२१७१९	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दुःखी
२१७२०	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
२१७२१	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान

२१७२२	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
२१७२३	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
२१७२४	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
२१७२५	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
२१७२६	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा
२१७२७	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
२१७२८	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
२१७२९	तेणें	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
२१७३०	तेणें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
२१७३१	तेणें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
२१७३२	तेणें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा। तेणें फेडिलें पडळ। ज्ञानाचा निजबोधु। विज्ञानरूप सकळ
२१७३३	तेणें	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप
२१७३४	तेणें	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
२१७३५	तेणें	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
२१७३६	तेणें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
२१७३७	तेणें	।।ज्ञा.गा.१०५९.०३।।	गुरुलिंग जंगम। त्यानें दाविला आगम। आधिव्याधि झाली सम। तेणें पावलों विश्राम रे

२१७३८	तेणें	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे
२१७३९	तेणें	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
२१७४०	तेणें	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
२१७४१	तेणें	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
२१७४२	तेणें	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
२१७४३	तेणेंचि	।।ज्ञा.गा.०६११.०१।।	पुण्याशी जोडितां पापचि जोडिजे। तेणेंचि पाविजे अधोगती
२१७४४	तेणेंवीण	।।ज्ञा.गा.०९५८.०३।।	तर्काचाही तर्क विवेक सकळ। तेणेंवीण गोपाळ आकळेना
२१७४५	तेतुले	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
२१७४६	तेथ	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
२१७४७	तेथ	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
२१७४८	तेथ	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
२१७४९	तेथ	।।ज्ञा.गा.०३६०.०१।।	एकतत्त्व साधी तंव हारपलों तेथ। मज पाहतां येथ मी नाहीं
२१७५०	तेथ	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
२१७५१	तेथ	।।ज्ञा.गा.०६९७.०५।।	तें गिळुनीयां द्वंद्वासहित प्रपंचभास। तेथ स्थुळादि ब्रह्मांडांस गिळूनी ठेले
२१७५२	तेथ	।।ज्ञा.गा.०६९७.०७।।	तेथ बिंब प्रतीबिंब भान। सरलें ज्ञानविज्ञान। हाचि नवलाव जाण तये ठायीं
२१७५३	तेथ	।।ज्ञा.गा.०७००.०२।।	नित्य प्रळय निद्रिस्त नित्य प्रळय मृत्यु। कल्पांतीं जीव जात मायाही नाहीं तेथ
२१७५४	तेथ	।।ज्ञा.गा.०७०७.०१।।	पहा पहा पहा तें पाहिलिया परतें। पाहिलिया तेथ तोचि दिसे
२१७५५	तेथ	।।ज्ञा.गा.०७८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे बीजें दोन बापा। पाहें आत्मरूपा तेथ बा रे

२१७५६	तेथ	।।ज्ञा.गा.०८०२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे जो उडुनी जाय तेथ। परब्रह्मींची मात तोचि जाणें
२१७५७	तेथ	।।ज्ञा.गा.०८०५.०४।।	अणूचें जें अग्र ऐसा तेथ मार्ग। औटपीठीं सवेग जावें वरी
२१७५८	तेथ	।।ज्ञा.गा.०८०५.०६।।	तयाचेही वर रश्मिअग्रामधुनी। शुद्ध ब्रह्म निर्वाणीं असे तेथ
२१७५९	तेथ	।।ज्ञा.गा.०८०७.०१।।	औटपीठीं तेज गुजगुजीत। चारी देह तेथ साक्ष पाहा
२१७६०	तेथ	।।ज्ञा.गा.०८१६.०१।।	औटपिठावरी निरंतर देश। तेथ मी जगदीश असे बाई
२१७६१	तेथ	।।ज्ञा.गा.०८१९.०२।।	मसुरांतील सूक्ष्म अनुभवें दिसे। तेथ तेज असे कवण्या रीतीं
२१७६२	तेथ	।।ज्ञा.गा.०८१९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें तेथ तेज। असे गुजगुजीत निर्मळ तें
२१७६३	तेथ	।।ज्ञा.गा.०८२०.०२।।	बिंदुस्थान तेथें ब्रह्मरंध्र ज्योती। तेथ योगी वसती दिवस रात्र
२१७६४	तेथ	।।ज्ञा.गा.०८२३.०४।।	मार्ग तेथ परतले दोहीं भागीं। पश्चिमीं महालिंगीं मार्ग ऐसा
२१७६५	तेथ	।।ज्ञा.गा.०८२९.०२।।	सहज हा प्रणव सर्वातीत साजे। मीपणास तेथ ठाव नाहीं
२१७६६	तेथ	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
२१७६७	तेथ	।।ज्ञा.गा.०८५१.०४।।	सारुनी लक्ष लक्षण शास्त्राचा उगाणा। तेथ वेदादि षड्दर्शना नुमगे पाहीं
२१७६८	तेथ	।।ज्ञा.गा.१०४१.०१।।	निरालंब घोंगडें अद्वैत पेठे। तेथ एक भेटे रूपेंवीण
२१७६९	तेथवरी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
२१७७०	तेथिंचि	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
२१७७१	तेथिचिये	।।ज्ञा.गा.०३४७.०३।।	श्रीगुरुवीण सर्व शून्य हेंचि मी जाणें। तेथिचिये खुणें निवृत्तिराजु
२१७७२	तेथिचिये	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
२१७७३	तेथिचें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं

२१७७४	तेथिल	।।ज्ञा.गा.०१८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परब्रह्म पुतळा। तेथिल हे कळा निवृत्ति जाणें
२१७७५	तेथींच	।।ज्ञा.गा.०७१८.०३।।	मी ब्रह्मस्फुरण तेथींच ते माया। जाली मिथ्या याया सत्य रूपा
२१७७६	तेथींचा	।।ज्ञा.गा.०१०६.०३।।	पाहतां हा भाव तो लीळा तो विग्रह। तेथींचा अनुभव विरळा जाणे
२१७७७	तेथींची	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
२१७७८	तेथींची	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
२१७७९	तेथींची	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
२१७८०	तेथींची	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
२१७८१	तेथींची	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
२१७८२	तेथींची	।।ज्ञा.गा.००८७.०४।।	सावधपणें विरुळा। जाणें तेथींची कळा। विज्ञानपणें सोहळा। निमथा गातूं
२१७८३	तेथींची	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
२१७८४	तेथींची	।।ज्ञा.गा.०९७३.०३।।	तेथींची खूण विरुळा जाणे। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेवो म्हणे
२१७८५	तेथींची	।।ज्ञा.गा.०९७७.०२।।	तेथींची रचना न कळे हो देवा। अनुभवाचा ठेवा काढुनी पाहें
२१७८६	तेथींचे	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
२१७८७	तेथींचें	।।ज्ञा.गा.०२०१.०१।।	एकी म्हणें भाव धरूं नेदी मौन। तेथींचें वो ज्ञान मज सांगे
२१७८८	तेथीचें	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
२१७८९	तेथील	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया

२१७९०	तेथील	।।ज्ञा.गा.००७२.०३।।	तेथील प्रमाण नेणवे वेदांसी। ते जीव जंतूंसी केवीं कळे
२१७९१	तेथील	।।ज्ञा.गा.०४७५.०१।।	निजाचें तेज कीं तेजाचें निज। तेथील तें गुज सांग मज
२१७९२	तेथील	।।ज्ञा.गा.०५७१.०५।।	ब्रह्माहमस्मि शुद्धज्ञान। तेथील सांडिला अभिमान
२१७९३	तेथील	।।ज्ञा.गा.०६७७.०२।।	सांगतां नये सांगावें तें काय। तेथील हे सोय गुरुखुणा
२१७९४	तेथील	।।ज्ञा.गा.०६७७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मविद्येचा पुतळा। तेथील हे कळा निवृत्तिप्रसादें
२१७९५	तेथील	।।ज्ञा.गा.०६८९.०२।।	माझा श्रीगुरु ब्रह्म बोलणी बोलवीतु। तेथील संकेतु कोण्ही नेणें
२१७९६	तेथील	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला
२१७९७	तेथील	।।ज्ञा.गा.०८७१.०२।।	घ्राणाची कळिका भ्रमर रुंजीका। तेथील झुळुका रुंजी करीं
२१७९८	तेथील	।।ज्ञा.गा.०८७३.०४।।	ज्ञानदेवो बोले सामावलें मन। मग नायकती कान तेथील कथा
२१७९९	तेथील	।।ज्ञा.गा.०८९८.०२।।	तेथील गव्हर जाणती विरुळा। ब्रह्मीं ब्रह्मकळा साधुमुखें
२१८००	तेथील	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
२१८०१	तेथील	।।ज्ञा.गा.१०५४.०४।।	क्षीरसिंधुहि दुहिला। चतुर्दशरत्नीं भरला। नेघे तेथील साउला। मज अबोला प्रपंचेसी
२१८०२	तेथील	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
२१८०३	तेथुनी	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दुष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
२१८०४	तेथुनी	।।ज्ञा.गा.०६३२.०१।।	शून्य निरसुनी दोन्ही निरखिलें। तेथुनी देखिलें निजवस्तु
२१८०५	तेथुनी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०५।।	पश्चिम मार्ग तेथुनी ऊर्ध्व उंच गगनीं। जेथें एक कामिनी एकलीच
२१८०६	तेथुनी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०७।।	तेथुनी ऊर्ध्व छिद्र मुंगी नेत्रातुल्य। त्यांतून उडणें भले चपलत्वेंसी
२१८०७	तेथुनी	।।ज्ञा.गा.०८०५.०३।।	तेथुनी महाद्वार उन्मनीची वार्ता। त्यावरी चढतां रीग नसे
२१८०८	तेथुनी	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
२१८०९	तेथून	।।ज्ञा.गा.०२३५.०२।।	डोळां बैसलें हृदयीं स्थिरावलें। मन नुठी तेथून कांहीं केल्या
२१८१०	तेथून	।।ज्ञा.गा.०७२५.०८।।	तेथून निवृत्ति बोधाच्या ध्वजा। मयुरपिच्छें कोंदलीं नभा। अनंत आदित्याचा गाभा। डळमळूं लागे
२१८११	तेथून	।।ज्ञा.गा.०८२२.०४।।	पश्चिमपंथीं नाडी घोष वाहे जिचा। तेथून ध्वनीचा विस्तार गा
२१८१२	तेथूनि	।।ज्ञा.गा.०७४२.०३।।	शून्य निरशून्य दोन्हीं हारपली । तेथूनि पाहिली निज वस्तु

२१८१३	तेथूनि	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
२१८१४	तेथूनियां	।।ज्ञा.गा.०५८८.०३।।	क्षेत्रज्ञ संन्यास घेतला श्रीहरि। तेथूनियां दुरी नवजेचि
२१८१५	तेथूनी	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
२१८१६	तेथे	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
२१८१७	तेथे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
२१८१८	तेथे	।।ज्ञा.गा.०४३५.०४।।	तेथे धरुनि देहभ्रांति। ते जाहली गेली किती। तेथें ज्ञानाची शक्ति। केतुली माझी
२१८१९	तेथे	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
२१८२०	तेथे	।।ज्ञा.गा.०४५३.०२।।	तेथे तूं सावध अवघाचि गोविंद। देहीं देहाभेद करूं नको
२१८२१	तेथे	।।ज्ञा.गा.०४८८.०२।।	आउट पिठींची दुरुगुळी। तेथे दोघे पुंजे बैसविली वो माये
२१८२२	तेथे	।।ज्ञा.गा.०६६०.०१।।	व्यक्ताव्यक्त दिठी घालुनी कल्पांता। कल्पना नुरेचि तेथे आतां
२१८२३	तेथे	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
२१८२४	तेथे	।।ज्ञा.गा.०७००.०४।।	तेथे नाहीं दुःख नाहीं तहान भूक। विवेका विवेक नाहीं तेथें
२१८२५	तेथे	।।ज्ञा.गा.०८७७.०३।।	वांझेचिया पुता घालशील मारे। तेथे कैचा पुत्र मृत्यु कोणा संव्हारे
२१८२६	तेथे	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
२१८२७	तेथे	।।ज्ञा.गा.०९४७.०२।।	पर नाहीं तेथे अरुतें कैचें। आदिमध्य साचें कळिका हरि
२१८२८	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
२१८२९	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
२१८३०	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय

२१८३१	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें। पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
२१८३२	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें। कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
२१८३३	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें। कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
२१८३४	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
२१८३५	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
२१८३६	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
२१८३७	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये

२१८३८	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
२१८३९	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
२१८४०	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
२१८४१	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
२१८४२	तेथें	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
२१८४३	तेथें	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
२१८४४	तेथें	।।ज्ञा.गा.००५८.०३।।	हरि उच्चारण मंत्र हा अगाध। पळे भूतबाध भेणें तेथें
२१८४५	तेथें	।।ज्ञा.गा.००७०.०३।।	अजपा जपणें उलट प्राणाचा। तेथें या मनाचा निर्धारू असे
२१८४६	तेथें	।।ज्ञा.गा.००७२.०२।।	नारायण हरि उच्चार नामाचा। तेथें कळिकाळाचा रीघ नाहीं
२१८४७	तेथें	।।ज्ञा.गा.००७६.०२।।	अवचिती वाट सांपडली पंथें। ब्रह्मनाम तेथें आलें हातां
२१८४८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१२५.०४।।	जये ग्रामीं हरिपूजन। जये नगरीं हरिकीर्तन। तेथें गेलिया बंधन। तुम्ही पावाल त्रिशुद्धी
२१८४९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१२५.०६।।	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती
२१८५०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
२१८५१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१२६.०२।।	नामनिजधीर। गर्जती वैष्णव वीर। कळिकाळ यमाचे भार। पळाले तेथें

२१८५२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१३३.०२।।	हरि येथें रे हरि तेथें रे। हरिवांचूनि न दिसे रितें रे
२१८५३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१४०.०४।।	एवढें क्षेत्र पांडुरंग। तेथें उद्धरिलें हें त्रिजग। आनंदत ब्राह्मण याग। कोटिकुळे उद्धरती
२१८५४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१४५.०१।।	धर्म वसे जेथें। सर्व कार्य होय तेथें। पित्यासहित मनोरथें। सिद्धि पावेल सर्वथा
२१८५५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१४९.०४।।	ज्ञानदेवीं घर केलें। हृदयीं असे विदारलें। तेथें हरिरूप सांठविलें। मुखीं घातलें रामनाम
२१८५६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१५५.०२।।	राजसाचे सवें संगीत गायन। तेथें ब्रह्मज्ञान लाधे कैंचें
२१८५७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१५९.०१।।	जिये गावीं हरिकथा। भक्त नांदती सर्वदा। तेथें देवांचिया चळथा। वेगीं पळती निर्धारें
२१८५८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१५९.०३।।	गरुड टकयाचे भार। मृदंग वाजती सरळ। तेथें आपण गोपाळ। भक्तांमाजीं खेळतसे
२१८५९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु
२१८६०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
२१८६१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१९४.०४।।	संत मिळाले सकळिक। तेथें दोष कैंचें पातक। तेथें तीर्थें सकळिक। स्वर्गमृत्यु पाताळिची
२१८६२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१९४.०४।।	संत मिळाले सकळिक। तेथें दोष कैंचें पातक। तेथें तीर्थें सकळिक। स्वर्गमृत्यु पाताळिची
२१८६३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०१९६.०७।।	बागडे गाती हरि वाकुल्या कुसरी। तेथें पुंडलिक परोपरी स्तवन करी
२१८६४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२००.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान मनमौन्य चरण। आपणचि मग्न तेथें जाले
२१८६५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२०२.०३।।	सखी जाय तेथें भाव बळिवंत। प्रपंच देहांत नाहीं तुज
२१८६६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२०६.०४।।	पदकमळ जोडिलें। तेथें मुनिजन रंगलें
२१८६७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
२१८६८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२१३.०४।।	ऐहिक्य परत्र दोन्ही शेतांचीं आउतें। मुंड मुंड तेथें कुळवाडिये
२१८६९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२१९.०१।।	जें येथें होतें तें तेथें नाहीं। ठाईंच्या ठाईं हारपलें
२१८७०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्टीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
२१८७१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
२१८७२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
२१८७३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची

२१८७४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२३७.०२।।	गोजिरिया गुणनिधाना। बापा गुंतल्यापणाचिया साठीं। वेदविदेही विचारितां तेथें। आगम काढिती आटी रया
२१८७५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
२१८७६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
२१८७७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
२१८७८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
२१८७९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवर्णे मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
२१८८०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
२१८८१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२६५.०२।।	काय करुं सये सांवळें गोंवित। आपेंआप लपत मन तेथें
२१८८२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२६७.०१।।	निरंजन बना गेलिये साजणी। तेथें निर्गुणें माझ्या मनीं वेधियेलें
२१८८३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२६८.०१।।	मन मुरडुनी घातलें मनातें। थोरु मारु तेथें होत असे
२१८८४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु दैवत। मनें घर तेथें चरणीं केलें
२१८८५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
२१८८६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्मे
२१८८७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३१७.०२।।	जेथें ठाव ना ठेवणी निघाली कोनी । तेथें सुईणी हात नाहीं
२१८८८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३२४.०१।।	निळिये मंडळी नीळवर्ण सांवळी । तेथें वेधलिसे बाळीं ध्यानरूपा
२१८८९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०२।।	तेथें सातही मावळलीं पांचांहुनि परतें। बहुकाळें निरुतें देखिलें डोळां
२१८९०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०३।।	तेथें सत्रावी दुभतें योगिया पुरतें। बहुकाळ निरुतें सारासार देखा
२१८९१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३३९.०२।।	जगत्रजीवनु म्हणे जगासी कारण। तें अणुप्रमाण तेथें दिसे
२१८९२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३६२.०२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे तें काई। सर्व हरिडोहीं बुडी दे कां
२१८९३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०३।।	आतां मी चौघांपाशीं जाईन तीहींचि नागविलें पाहीं। तेथें कांहीं नाहीं ऐसें म्हणितलें
२१८९४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०४।।	सर्व होणें तुज एकाचें। दुजेपण तेथें आणावें कैचें

२१८९५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०६।।	जेथें पाहें तेथें तूंचि दिससी। लपोनियां अबोला कासया धरिसी
२१८९६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
२१८९७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२६।।	ऐक्य जालें तेथें नित्य दिवाळी। सहज समाधी तेथें कायसी रे टाळी
२१८९८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२६।।	ऐक्य जालें तेथें नित्य दिवाळी। सहज समाधी तेथें कायसी रे टाळी
२१८९९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
२१९००	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
२१९०१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
२१९०२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
२१९०३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४००.०१।।	चंद्रा पूर्णिमे पूर्ण शोभा। कळा तुटलिया कैची तेथें प्रभा
२१९०४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
२१९०५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
२१९०६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
२१९०७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया

२१९०८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
२१९०९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
२१९१०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
२१९११	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
२१९१२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
२१९१३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४३५.०४।।	तेथे धरुनि देहभ्रांति। ते जाहली गेली किती। तेथें ज्ञानाची शक्ति। केतुली माझी
२१९१४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
२१९१५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०३।।	जेथें दृष्टी दृष्टीस हरपली। कितेक ममता येकली। तेथें पाहिजे गुरुकिल्ली। तरीच सुखिया
२१९१६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४४६.०३।।	सम तेज पाहे तंव एकचि वो तेज। ॐकार सहज निमाला तेथें
२१९१७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४४७.०५।।	प्रेमकळीं ओतलें सोज्वळींत तेज। तेथें तूं विराज ज्ञानदेवा
२१९१८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४५१.०४।।	जीव शीव शेजे पंक्तिस बैसली। पंचतत्त्वांची बोली नाहीं तेथें
२१९१९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४५९.०१।।	सुखीं सुख मुरे तेथें कोण झुरे। जळीं लवण विरे तैसें जालें
२१९२०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४६८.०५।।	ऐलतीरीं ठाके पैलतीरीं ठाके। तेथें कैसेनी सामर्थ्यें पाहों आतां
२१९२१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४७१.०१।।	पहाते पहाणें पहातां निरुतें। पाहिलिया तेथें तेंचि होय
२१९२२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४७२.०१।।	सकळ तीर्थें निवृत्तीच्या पायीं। तेथें बुडी देई माझ्या मना
२१९२३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०२।।	जेथें शून्यचि मावळलें तेथें काय उरलें। हेंचि सांगे एके बोले मजपाशीं
२१९२४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर
२१९२५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०८।।	तेथें गोडीवीण चाखणें जिव्हेवीण बोलणें। नेत्रेंवीण पाहणें तेंचि ब्रह्म
२१९२६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०४८८.०३।।	तेथें अद्वैत रूप परोपरी वासु। करूनियां सायासु वैराग्यज्ञानें वो माये
२१९२७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५००.०४।।	तेथें नाहीं ल्याया रूप ना छाया। ऐसी ज्योति कर्पूराचिया उजळल्या वो माय
२१९२८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५००.०५।।	तेथें नाहीं उखणी एकला एकपणीं। देखतांचि नयनीं उमळला वो माय
२१९२९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५०८.०४।।	तेथें गोरस जहालें ज्ञाना अंतरीं वोजावलें। सदैवपण आलें मज वो माय
२१९३०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५११.०४।।	तेथें रूप ना छाया त्रिगुण ना माया। रखुमादेविवराचिया उपाये वो माय

२१९३१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५१४.०३।।	तेथें एक नवल वर्तलें वो साजणी। सांगतां मिठी मौनी पडली वो माय
२१९३२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५३३.०३।।	नाहीं तेथें छाया मायेचा विलास। घरभरीं पैस दीपीं रया
२१९३३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५३७.०१।।	अंतरीचा विस्तारु ब्रह्मीं पाल्हायिला। तेथें एक मनु सिद्धसाधकु भला
२१९३४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५३७.०३।।	तेथें ऋगयजु:साम भुलले। तें माझ्या ठायीं फुललें ब्रह्ममय
२१९३५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५४७.०३।।	विशुद्धचक्रीं मेरु हा नेडे। तेथें परदीपीं साहित्य जोडे
२१९३६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०२।।	ऐकोनी देखोनी मन होय अंधळें। परतोनी मावळें नाहीं तेथें
२१९३७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
२१९३८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५५२.०२।।	तेथें सातवें पंचाक्षरीं जपणें। संहार होणें तमोरूपें
२१९३९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५५४.०२।।	तेथें परिमळु नाहीं स्वादु पैं नाहीं। सुखदु:ख नाहीं कांहींचि नाहीं
२१९४०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५५७.०२।।	तेथें ब्रह्म गर्भा आलें ब्रह्म गर्भा आलें। लय लक्ष उरलें बाईये वो
२१९४१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये
२१९४२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५६३.०१।।	चातकेंवीण लक्ष अंतरींच ठसलें। तेथें एक वोळलें ब्रह्ममेघ
२१९४३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५७९.०२।।	पाहतां पाहतां मी पर ठायां गेलें। तेथें एक देखिलें महद्‌भूत
२१९४४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
२१९४५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५८७.०५।।	एकांतीं एक वर्ते तोचि साक्षात्कार। जाहला ज्ञानेश्वर तेथें लीन
२१९४६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५८९.०२।।	जिवेश्वर खाणी तेथें उमटती। शेखीं तेथें जाती मिळोनियां
२१९४७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५८९.०२।।	जिवेश्वर खाणी तेथें उमटती। शेखीं तेथें जाती मिळोनियां
२१९४८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०५९८.०४।।	जाणणें नेणणें दोन्ही तेथें नाहीं। आहे जैसें पाहीं तेंचि रया
२१९४९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६०८.०१।।	सुख तेथें दु:ख दु:ख तेथें सुख। एकीं ते अनेक अनेकीं एक
२१९५०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६०८.०१।।	सुख तेथें दु:ख दु:ख तेथें सुख। एकीं ते अनेक अनेकीं एक
२१९५१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६०८.०२।।	देव तेथें भक्त भक्तापाशीं देव। जाणा एकमेव भेद नाहीं
२१९५२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६०८.०३।।	तरुतळीं छाया छाया तेथें तरु। शिष्याठायीं गुरु गुरु शिष्य
२१९५३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६११.०२।।	सोमयाग श्रेष्ठ करितां पावन। करावें हनन पशु तेथें
२१९५४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६११.०४।।	पुण्य तेथें पाप समचि वर्तती। रात्रंदिन आथी जियेपरी

२१९५५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६१६.०५।।	सज्जनादुर्जनातीत जे निर्जन। तेथें संमर्जन ज्ञानेश्वर
२१९५६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६४१.०१।।	गगनीं भासले अगणीत तारे। तेथें मन मुरे वृत्तीसहीत
२१९५७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६४५.०३।।	तेथें कैंचें मुक्त मुळीं नाहीं बद्ध। सर्वही अबद्ध दिसे जे का
२१९५८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत
२१९५९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६४६.०२।।	सदोदीत ब्रह्म पूर्ण निराकार निर्गुण। भेदाभेद क्षीण तेथें अनुभवी हे खूण
२१९६०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६४९.०४।।	जेथें जेथें मन धांवोनियां जाय। तेथें गुरूचे पाय वसवावे
२१९६१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६५९.०६।।	निवृत्तिदासु तेथें निवृत्ति करुनी यातें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें फुडें केलें
२१९६२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६६०.०५।।	तेथें कल्पनेसी मूळ विरोनियां पाल्हाळ। तैसें उभय संधीं तूं विदेही रया
२१९६३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६६२.०२।।	तेथें आपुलें कांहीं नाठवे वो। आपआपणा न पडे ठायीं वो
२१९६४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
२१९६५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
२१९६६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६६६.०३।।	तेथें दिवस ना रात्रीं सर्वहेतुविवर्जितु। स्वयंभासक तूं नवल त्याचें
२१९६७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६६७.०२।।	तेथें गोविंदु अवघाची जाला। विश्व व्यापूनियां उरला असे
२१९६८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६७८.०१।।	परे पडे मिठी तेथें बोलणेंचि नुठी। आवडी गिळूनियां आतां जीवें नाहीं तुटी
२१९६९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें ।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
२१९७०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०३।।	जेथें जाय तेथें मौन्यचि पडिलें। बोलवेना पुढें काय करूं
२१९७१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६९३.०१।।	देखोनी पूजावया गेलें द्वैतभावो। तेथें एक उपदेशी श्रीगुरुरावो
२१९७२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
२१९७३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७००.०४।।	तेथे नाहीं दु:ख नाहीं तहान भूक। विवेका विवेक नाहीं तेथें
२१९७४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७१२.०२।।	चातकेवीण लक्ष अंतरीं ठालें। तेथें एक वोळला ब्रह्ममेघ
२१९७५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०२।।	तेथें वैराग्याचे भोपळे। उरी बांधिली योग सकळें। पैलपाराचा ब्रह्मांडगोळ। पहावया
२१९७६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची

२१९७७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
२१९७८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें
२१९७९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७३१.०१।।	प्रतिष्ठान क्षेत्र तेथें ज्ञानियाचें स्वगोत्र। म्हणती हा पवित्र पतीत जाला
२१९८०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७३३.०२।।	विसावों आलें पातलें चैतन्य तेथें। पाहे पां निरुतें अनुभवें
२१९८१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७३८.०३।।	रक्त श्वेत शाम नीळवर्ण आहे। पीत केशर हे माजी तेथें
२१९८२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७३९.०१।।	ब्रह्मांडाचे भुवनीं कमळ तें सुंदर। पाकोळ्या साचार चार तेथें
२१९८३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७४८.०३।।	मणीपूर चक्र नाभिस्थान कमळ। सहा अंगुळांचा खेळ असे तेथें
२१९८४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७७०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तेथें अक्षय राहिला। आत्मा म्यां पाहिला या दृष्टीसी
२१९८५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७८०.०२।।	अनुहात नाद ब्रह्मस्थानीं असे। तेथें रूप कैसें सांगा मज
२१९८६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०७८८.०२।।	सहस्रदळीं वृत्ति लावितां नि:शंक। मनासी भवासी ऐक्यता तेथें
२१९८७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८०२.०६।।	मार्ग नाहीं तेथें कोणें रीतीं जावें। सुषुम्नेवरी वळघावें सामर्थ्येंसी
२१९८८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८०५.०१।।	अनुहत ध्वनी वरि चंद्रमा वर्तुळ। तेजाचे उमाळे अनंत तेथें
२१९८९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८०५.०५।।	पंचदेव तेथें एकरूपा देखती। औटपीठीं वसती आरुते तेही
२१९९०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८१८.०२।।	रवी शशी ज्याचे तेजें प्रकाशलें। नवल म्यां देखिलें एक तेथें
२१९९१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८२०.०२।।	बिंदुस्थान तेथें ब्रह्मरंध्र ज्योती। तेथ योगी वसती दिवस रात्र
२१९९२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८२३.०३।।	महालिंग स्थान टाळू एके संधीं। तेथें एक सिद्धी तेजोमय
२१९९३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८३३.०३।।	चैतन्याची मूस त्यामाजीं ओतली। अव्यक्त देखिली वस्तू तेथें
२१९९४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८३६.०५।।	तेथें कैची गति कैचा वा विचार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हा
२१९९५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
२१९९६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८५०.१२।।	म्हणोनि तूं सर्वगत सर्वसाक्षी सुखरूप। तेथें पंचभूतीं नातळेचि
२१९९७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८६६.०१।।	ध्येय ध्याता हे दोन्ही नाहीं। तेथें ज्ञेय ज्ञाता उरे काई
२१९९८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८७३.०१।।	दीपीं दीप सामावे तेथें कैचा विचारु। राहिला निर्धारु नाना मत्ता
२१९९९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८७३.०२।।	जें जेथें होतें तेंचि तेथें नाहीं। परतोनी काई पाहातोसी
२२०००	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें
२२००१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८७६.०१।।	मृगजळाच्या जळीं चाळिसी जळचरें। कैचें जळ तेथें कोठें मत्स्य रे

२२००२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८७६.०३।।	वांझेचिया सुता रचशील मारे। कैचा पुत्र तेथें कायी संव्हरे
२२००३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८७७.०१।।	मृगजळाचे डोहीं मारिशील जळचरें। कैचें जळ तेथें कैचें मत्स्य रे
२२००४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
२२००५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
२२००६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
२२००७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
२२००८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
२२००९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
२२०१०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९१०.०२।।	पढियंते बाईये गुणेंवीण हातां नये। साचेवीण सये तेथें आवडी कैंची
२२०११	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
२२०१२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२२०१३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२२०१४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९३३.०१।।	मेरुपरतें एक व्योम आहे। तेथें एकु पाहे तेज:पुंजू

२२०१५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९४२.०४।।	बाप रखुमादेविवर देखणा सर्व दृष्टी। तेथें प्रपंच गोष्टी मुरालिया
२२०१६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९४४.०१।।	येथें तेथें दुरी तो नांदे मंदिरीं। आत्मा चराचरीं एकपणें
२२०१७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९४७.०१।।	निर्मिला म्हणसी परेचा विस्तार। तेथें हा विचार वायांवीण
२२०१८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
२२०१९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
२२०२०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
२२०२१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
२२०२२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
२२०२३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
२२०२४	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९७०.०१।।	तूं तो माझें मी तो तुझें। ऐक्य जालें तेथें कैचें दुजें
२२०२५	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९७६.०१।।	पाहाणेंचि पाहासी काय। पाहणें तेथें नाहीं। पाहणेंचि पाही। पाहणें रया
२२०२६	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९७८.०१।।	कापुरा अग्नि स्नेह जाला। मी नाहीं तेथें काय उरला
२२०२७	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९७८.०२।।	मी नाहीं तेथें कवणिये ठायीं। देखत देखत पाहीं भुललासी
२२०२८	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९७९.०२।।	येक नाहीं तेथें दुजें कायिसें। देहद्वय पाहातां दुजें न दिसे
२२०२९	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी

२२०३०	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
२२०३१	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
२२०३२	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
२२०३३	तेथें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
२२०३४	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
२२०३५	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
२२०३६	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
२२०३७	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
२२०३८	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गी। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
२२०३९	तेथें	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
२२०४०	तेथें	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
२२०४१	तेथें	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शे तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता

२२०४२	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
२२०४३	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
२२०४४	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
२२०४५	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
२२०४६	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
२२०४७	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
२२०४८	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
२२०४९	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
२२०५०	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
२२०५१	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
२२०५२	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
२२०५३	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०२५.०२।।	तेथें जनकु नव्हे जननी नव्हे। बाळक नवे होये माझेवीण
२२०५४	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०२५.०३।।	तेथें तेल सारुनी अभ्यंग केला। बाळक पुसिला अंबरवर्णे
२२०५५	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०२६.०१।।	अठरा दिगांतीहुनी पाळणा आणिला। तेथें एक निर्गुण बाळ पहुडला
२२०५६	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०२६.०३।।	निरालंबी सादू आळवी ब्रह्मीं। तेथें एकु बाळ बोभाये निरंजनीं
२२०५७	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०२७.०३।।	तेथें निरंजन नाहीं कांहींचि नाहीं। तेथें नि:शब्द उठती पाहीं
२२०५८	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०२७.०३।।	तेथें निरंजन नाहीं कांहींचि नाहीं। तेथें नि:शब्द उठती पाहीं
२२०५९	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०२८.०१।।	शून्य नाहीं निरशून्य नाहीं। तेथें पाळणा पाही लावियेला

२२०६०	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०२८.०२।।	जातिवीण बाळ उपजलें पाहीं। तेथें परिये देते माय तेही नाहीं
२२०६१	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०२८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं पाळणा नाहीं। तेथें मी बाळ पाहीं पहुडलों
२२०६२	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
२२०६३	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०४४.०१।।	निरंजना गाई चारूं गेलों। तंव चवाळें तेथें एक पावलों
२२०६४	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०५४.०१।।	अलक्षलक्षीं मी लक्षीं। तेथें दिसती दोही पक्षी। वेद शास्त्रां हेचि साक्षी। चंद्रसूर्यासहित
२२०६५	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
२२०६६	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
२२०६७	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
२२०६८	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०६९.०३।।	उदय ना अस्तु तेथें कैचेनि त्रिगुण। आपणचि दर्पण होऊनि ठेला
२२०६९	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०३।।	तेथें मज एक नवल पैं जालें। पेहें सूदलें निरालंब
२२०७०	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०७४.०६।।	निवृत्ति दास तेथें नाहीं। लग्नमुहूर्त बहुला ठायीं
२२०७१	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
२२०७२	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
२२०७३	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
२२०७४	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
२२०७५	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०८३.०१।।	अकरा खणावरी मंदिर उभविलें। तेथें एक देखिले रूपेंविण
२२०७६	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
२२०७७	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
२२०७८	तेथें	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया

२२०७९	तेथें	।।ज्ञा.गा.११०८.०२।।	वसेचिना तेथें आले तीन कुंभार। दोन थोटे, एक घडीच ना
२२०८०	तेथें	।।ज्ञा.गा.११०८.०५।।	शिजेचि ना तेथें आले तीन पाहुणे। दोन रुसले, एक जेवीच ना
२२०८१	तेथें	।।ज्ञा.गा.११०८.०९।।	चालेचि ना तेथें आले तीन पारखी । दोन आंधळे, एका दिसेचि ना
२२०८२	तेथें	।।ज्ञा.गा.११०९.०२।।	शुद्ध सुमनांची शेज। तेथें तूं निद्रा करीं चहूं वाच्यांशिं गूज रे !
२२०८३	तेथें	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!
२२०८४	तेथें	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे!। विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!
२२०८५	तेथें	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
२२०८६	तेथें	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
२२०८७	तेथेंचि	।।ज्ञा.गा.०५३५.०४।।	ज्ञानदेव बोले नित्य नामप्रेम। तेथेंचि विश्राम हरीचा असे
२२०८८	तेथेंचि	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
२२०८९	तेथेंचि	।।ज्ञा.गा.०९६८.०४।।	जें तपाव्रताचे ठायीं तें तेथेंचि पाहीं। परी तें ठायींच्या ठायीं म्हणे ज्ञानदेवो
२२०९०	तेथेंचि	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
२२०९१	तेथेंची	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
२२०९२	तेथेंही	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
२२०९३	तेथेंही	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
२२०९४	तेथेंही	।।ज्ञा.गा.०४६७.०५।।	अलक्ष लक्षिते अगोचर पर। तेथेंही गव्हर संचलें असे
२२०९५	तेथोनी	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
२२०९६	तेरा	।।ज्ञा.गा.०३७३.०१।।	चौ तेरा आम्हीं चौसष्टीचे भागे सांचिलें। तें एका ऋणाईतें घेतलें वोळखीवीण
२२०९७	तेरा	।।ज्ञा.गा.०५५५.०२।।	अकरावें होतें तें धरूनियां नेलें। बारा तेरा गिळिलें धन माझें
२२०९८	तेरावें	।।ज्ञा.गा.०५५२.०१।।	अस्वादु स्वादु ये दोन्ही नाहीं। तेरावें पाही सहावा ठायीं
२२०९९	तेरावें	।।ज्ञा.गा.०५५३.०१।।	बारावें वरतें तेरावें हरपलें। चौदावें देखिलें चौडोळां

२२१००	तेराहुनी	।।ज्ञा.गा.०३३३.०१।।	नवाहुनी परतें तेराहुनी आरुतें। अंबरेंहुनी परतें काळें दिसे
२२१०१	तेल	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
२२१०२	तेल	।।ज्ञा.गा.१०२५.०३।।	तेथें तेल सारुनी अभ्यंग केला। बाळक पुसिला अंबरवर्णें
२२१०३	तेल	।।ज्ञा.गा.१०७४.०५।।	निपट कैसें आहेवपण। कैवल्या आधीं तेल कांकण
२२१०४	तेवीं	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये
२२१०५	तेवीं	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
२२१०६	तेवीं	।।ज्ञा.गा.०६१०.०२।।	सिंधुमाजीं जैसें सैंधव मिळालें। तेवीं मन झालें ब्रह्मीं लीन
२२१०७	तेवीं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
२२१०८	तेवींचि	।।ज्ञा.गा.०६०४.०३।।	धाल्याचे ढेंकर निघती होतां सुख। तेवींचि आत्मिक जाणिजेसु
२२१०९	तेव्हां	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
२२११०	तेव्हां	।।ज्ञा.गा.०४३३.०६।।	निवृत्ति पहावयाची रीति। कैसी कडणसी केली निगुति। तेव्हां चकचकिती। भलतीकडे
२२१११	तेव्हां	।।ज्ञा.गा.०५९९.०४।।	जेव्हां तूंचि ब्रह्म होउनी राहाशी। तेव्हां वळगशी सर्वगत
२२११२	तेव्हां	।।ज्ञा.गा.०६२५.०४।।	तेव्हां हे उपाधी राहिली सौरस। ज्ञानदेवदास पूर्ण धाला
२२११३	तेव्हां	।।ज्ञा.गा.०६२९.०३।।	तेव्हां आत्मज्ञान अनुभव होय। अविद्यत्व जाय जीवरुप
२२११४	तेव्हां	।।ज्ञा.गा.०६४९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे होईं तूं निर्गुण। कळेल तुज खूण पूर्ण तेव्हां
२२११५	तेव्हां	।।ज्ञा.गा.०७१५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आमचें स्वहित। तिन्ही एकचित्त जालों तेव्हां
२२११६	तेव्हां	।।ज्ञा.गा.०७८३.०२।।	अनुहात भेद दाविला कृपेनें। सर्व हें चैतन्य गमलें तेव्हां
२२११७	तेव्हां	।।ज्ञा.गा.०८२८.०३।।	उफराटी दृष्टि देखे उन्मनीवरी। तेव्हां निर्विकारी मीच मग
२२११८	तेव्हां	।।ज्ञा.गा.११०४.०५।।	ज्ञानराज म्हणे निवृत्तीची सर। त्याचा कर माथां तेव्हां कळे

२२११९	तेव्हांचि	।।ज्ञा.गा.०९९३.०४।।	धर्मार्थकामाचा जालासे अभाव। तेव्हांचि तो शिव श्रुति बोले
२२१२०	तेहतीस	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
२२१२१	तेही	।।ज्ञा.गा.०६२८.०१।।	साधूचा महिमा वर्णवेना कांहीं। ब्रह्मादिक तेही वर्णिताती
२२१२२	तेही	।।ज्ञा.गा.०७५९.०५।।	सत् चित् आनंद ब्रह्मा हरि हर। तेही जिचा पार नेणविती
२२१२३	तेही	।।ज्ञा.गा.०८०५.०५।।	पंचदेव तेथें एकरूपा देखती। औटपीठीं वसती आरुते तेही
२२१२४	तेही	।।ज्ञा.गा.०८०६.०१।।	आत्माराम देखे सहस्रदळावरी। उन्मनी हे पाही आरुते तेही
२२१२५	तेही	।।ज्ञा.गा.०८४३.०७।।	स्तनपान देउनी मोहें प्रतिपाळी। तेही अंतकाळीं दुरी ठेली
२२१२६	तेही	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
२२१२७	तेही	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
२२१२८	तेही	।।ज्ञा.गा.१०२८.०२।।	जातिवीण बाळ उपजलें पाहीं। तेथें परिये देते माय तेही नाहीं
२२१२९	तैं	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
२२१३०	तैं	।।ज्ञा.गा.०१५७.०१।।	अघटित घडे अमोडे ते मोडे। तैं हरिदासा घडे जन्मा येणें
२२१३१	तैं	।।ज्ञा.गा.०१७७.०५।।	पवना पाठीं पांगुळें जैं लागती। तैं जन्मा येती हरीचे दास
२२१३२	तैं	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
२२१३३	तैं	।।ज्ञा.गा.०३७९.०४।।	ज्ञानदेवीं तट भाग्य जैं उत्कट। तैं हे वाक्पट पडती दृष्टी
२२१३४	तैं	।।ज्ञा.गा.०४३९.०४।।	यज्ञ चाले ऐसें चिन्ह। अज्ञान होती विचक्षण। तैं मूढां होय ज्ञान। विरक्तिचें
२२१३५	तैं	।।ज्ञा.गा.०५१८.०४।।	गुरुमुखें जैं जोडे तैं फिटे सांकडें। रखुमादेविवर कोडें कवतिकें वो माय
२२१३६	तैं	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
२२१३७	तैं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया

२२१३८	तैं	।।ज्ञा.गा.०८६८.०१।।	तैं सत्त्वरजतमें धुतलिया आशा। वेगीं त्या निराशां फळेंवीण
२२१३९	तैं	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
२२१४०	तैं	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
२२१४१	तैं	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
२२१४२	तैं	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
२२१४३	तैंचि	।।ज्ञा.गा.०५८२.०१।।	तैंचि ज्ञानियासी होईजेल मोक्ष। ज्ञानेश्वर लक्ष लक्षितसे
२२१४४	तैंसें	।।ज्ञा.गा.०४३९.०३।।	वैराग्ययुक्तिचें फळ। बीज तैंसें पाहिजे फळ। जेणें आपुले बोध विशाळ। पाल्हाळ ती
२२१४५	तैशापरी	।।ज्ञा.गा.०६४२.०१।।	सुवर्णाचा चुरा शुद्ध पीत दिसे। वस्तु हे प्रकाशे तैशापरी
२२१४६	तैशापरी	।।ज्ञा.गा.०७६८.०३।।	समान जैसा अर्क स्थिरचर एकला। आत्मा हा संचरला तैशापरी
२२१४७	तैशी	।।ज्ञा.गा.०५९२.०१।।	नाथिलें आभाळ जेवीं कां गगनीं। माया मुळींहुनी तैशी जाहली
२२१४८	तैसा	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
२२१४९	तैसा	।।ज्ञा.गा.००११.०४।।	ऐसा सर्वां अतीत । परी ऐसा जगभरीत । कनक कांकणीं रहात । तैसा अविकृत निरंतर
२२१५०	तैसा	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
२२१५१	तैसा	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
२२१५२	तैसा	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
२२१५३	तैसा	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
२२१५४	तैसा	।।ज्ञा.गा.००५९.०२।।	भावबळें आकळे येऱ्हवीं नाकळे। करतळीं आंवळे तैसा हरि

२२१५५	तैसा	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
२२१५६	तैसा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
२२१५७	तैसा	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
२२१५८	तैसा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
२२१५९	तैसा	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये
२२१६०	तैसा	।।ज्ञा.गा.०३४६.०३।।	मेघजळ वोळे मिळे सिंधूचिया जळा। तैसा नव्हे तो वेगळा एक होऊनि ठेला
२२१६१	तैसा	।।ज्ञा.गा.०३८२.०३।।	सूर्यप्रकाश मही घटमठीं समता। तैसा हा उभयतां बिंब एका
२२१६२	तैसा	।।ज्ञा.गा.०३९१.१४।।	अनंत ब्रह्मांडें घडिसी मोडिसी। अकर्तेपणें जैसा तैसा अससी
२२१६३	तैसा	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
२२१६४	तैसा	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२२१६५	तैसा	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
२२१६६	तैसा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
२२१६७	तैसा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु

२२१६८	तैसा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
२२१६९	तैसा	।।ज्ञा.गा.०४००.०२।।	तैसा कां गा निकरवृत्ती करिसी। सर्वां ठायीं विभांडिसी गा देवा
२२१७०	तैसा	।।ज्ञा.गा.०४२०.०२।।	तैसा मी एक पतीत। परी तुझा मुद्रांकित
२२१७१	तैसा	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला
२२१७२	तैसा	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा लळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
२२१७३	तैसा	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
२२१७४	तैसा	।।ज्ञा.गा.०४६२.०२।।	तैसा तूं गभस्ति निवृत्ति उदारा। उगवोनी चराचरां तेज केलें
२२१७५	तैसा	।।ज्ञा.गा.०४७२.०३।।	एकार्णव जाला तरंगु बुडाला। तैसा देह जाला एकरूप
२२१७६	तैसा	।।ज्ञा.गा.०४९५.०४।।	चंदन जेवीं भरला अश्वत्थ फुलला। तैसा म्यां देखिला निराकार वो माये
२२१७७	तैसा	।।ज्ञा.गा.०४९८.०६।।	आतां आहे तैसा असो माझ्या हृदयींच वसो। हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
२२१७८	तैसा	।।ज्ञा.गा.०५०१.०३।।	हा असो जैसा तैसा हृदयमंदिरीं ऐसा। परपुरुषीं अपैसा अनुसरलें वो माय
२२१७९	तैसा	।।ज्ञा.गा.०५१०.०४।।	अवलोकितां न अवलोकवे बोलिजे तैसा नव्हे। हा रखुमादेविवरु भावें माल्हाथिला वो माय
२२१८०	तैसा	।।ज्ञा.गा.०५४७.०१।।	पाहतां वटाचा विस्तारू कैसा। शाखा फुटलिया कळिया तैसा
२२१८१	तैसा	।।ज्ञा.गा.०६०१.०१।।	भुलणें चालणें ईश्वराशी नाहीं। जैसा असे पाही तैसा असे
२२१८२	तैसा	।।ज्ञा.गा.०६३५.०२।।	तैसा तो अभक्त वाढिन्नला जगीं। काळ तयालागीं ग्रासितसे
२२१८३	तैसा	।।ज्ञा.गा.०६४३.०४।।	तैसा ब्रह्मीं लाहे हृदयीं त्रिनेत्र। बाह्य निरंजन अवघा झाला
२२१८४	तैसा	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
२२१८५	तैसा	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
२२१८६	तैसा	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्‌गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना

२२१८७	तैसा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
२२१८८	तैसा	।।ज्ञा.गा.०८७३.०३।।	मौन्याचिये मिठी सगळेंचि नाहीं। तैसा इंद्रियें दाही चोजवेना
२२१८९	तैसा	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
२२१९०	तैसा	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
२२१९१	तैसा	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
२२१९२	तैसा	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
२२१९३	तैसा	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
२२१९४	तैसा	।।ज्ञा.गा.०९२१.०२।।	तैसा जाणा सर्वेश्वरु। म्हणों नये सानाथोरु। त्याच्या स्वरूपाचा निर्धारु। कवण जाणे
२२१९५	तैसा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
२२१९६	तैसा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
२२१९७	तैसा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
२२१९८	तैसा	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
२२१९९	तैसा	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
२२२००	तैसा	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला

२२२०१	तैसा	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी
२२२०२	तैसा	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
२२२०३	तैसा	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्‍चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
२२२०४	तैसा	।।ज्ञा.गा.१०१९.०१।।	साईखडियातें देखोनियां माते। तैसा संसारातें येत रया
२२२०५	तैसा	।।ज्ञा.गा.१०६०.०३।।	कटीं कर विराजित। मुकुटरत्नजडित। पीतांबरु कासिला। तैसा येई कां धांवत
२२२०६	तैसा	।।ज्ञा.गा.१०७०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जैसा तैसा। व्यापूनि आकाशा उरला असे
२२२०७	तैसा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
२२२०८	तैसाच	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
२२२०९	तैसाचि	।।ज्ञा.गा.०११४.०४।।	पांडवांसि सदा काळीं। कृष्ण राहिला जवळी। ज्ञानदेव हृदयकमळीं। तैसाचि स्थिरावला
२२२१०	तैसाचि	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
२२२११	तैसाचि	।।ज्ञा.गा.०९९८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु आहे तैसाचि पुरे। काय करिसी आणिकां देवांचीं गोवारें रया
२२२१२	तैसाची	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
२२२१३	तैसी	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
२२२१४	तैसी	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
२२२१५	तैसी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
२२२१६	तैसी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा

२२२१७	तैसी	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
२२२१८	तैसी	।।ज्ञा.गा.०३२२.०५।।	तैसी ते नव्हे लेकुराची माये । कृष्ण माझी धाये मोकलिते
२२२१९	तैसी	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा
२२२२०	तैसी	।।ज्ञा.गा.०४२२.०१।।	परिमळाची धांव भ्रमर वोढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
२२२२१	तैसी	।।ज्ञा.गा.०४२२.०३।।	तृषा लागलीया जीवनातें ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो या जिवा
२२२२२	तैसी	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
२२२२३	तैसी	।।ज्ञा.गा.०४८९.०१।।	दुधावरली साय निवडुनी दिधली। तैसी परी जाली आम्हां तुम्हां
२२२२४	तैसी	।।ज्ञा.गा.०५११.०३।।	कापुराची पुतळी कर्पुरदीपु पाजळी। तैसी मी त्याच्या मेळीं जाहलें वो माय
२२२२५	तैसी	।।ज्ञा.गा.०५३६.०१।।	कापुराची सोय कापुरींची माय। परतोनी धाय ने घे तैसी
२२२२६	तैसी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
२२२२७	तैसी	।।ज्ञा.गा.०७२८.०५।।	कैसी भ्रांती निभ्रांत जाली। रंका इंद्रपदवी आली। तैसी आपुली कृपा जाली
२२२२८	तैसी	।।ज्ञा.गा.०७५४.०१।।	आत्मा एक बाई स्थिरचर व्यापक। सृष्टी तैसी देख एकलीच
२२२२९	तैसी	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया
२२२३०	तैसी	।।ज्ञा.गा.०९२०.०७।।	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्मे सकळ विफळ रे
२२२३१	तैसी	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
२२२३२	तैसी	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
२२२३३	तैसी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
२२२३४	तैसी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
२२२३५	तैसी	।।ज्ञा.गा.११००.०१।।	सुमनाची लता भ्रमराची ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज

२२२३६	तैसी	।।ज्ञा.गा.११००.०३।।	लागलिया तृषा जीवनातें वाळी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
२२२३७	तैसी	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
२२२३८	तैसें	।।ज्ञा.गा.००४९.०२।।	मंथुनि नवनीता तैसें घे अनंता। वायां व्यर्थ कथा सांडीं मार्गु
२२२३९	तैसें	।।ज्ञा.गा.००५८.०२।।	तृण अग्निमेळें समरस झालें। तैसें नामें केलें जपतां हरि
२२२४०	तैसें	।।ज्ञा.गा.००५९.०३।।	पारियाचा रवा घेतां भूमिवरी। यत्न परोपरी साधन तैसें
२२२४१	तैसें	।।ज्ञा.गा.००७०.०२।।	तैसें नव्हे नाम सर्वमार्गांवरिष्ठ। येथें कांहीं कष्ट न लगती
२२२४२	तैसें	।।ज्ञा.गा.००८१.०३।।	तैसें केवीं घडे संसारिया चित्तें। प्राप्तीच्या अर्थातें साहे संत
२२२४३	तैसें	।।ज्ञा.गा.०१७८.०३।।	तैसें नव्हे सारासार तत्त्व निवृत्ति। बुडऊनी प्रवृत्ति आपण नांदे
२२२४४	तैसें	।।ज्ञा.गा.०१८६.०३।।	भानुबिंब पाहा निर्मळ निराळें। अलिप्त सकळ तैसें साधु
२२२४५	तैसें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
२२२४६	तैसें	।।ज्ञा.गा.०२८०.०३।।	सागरीं भरीतें दाटे तैसें मन उल्हाटे। वाट पाहों कोठें तुझी रया
२२२४७	तैसें	।।ज्ञा.गा.०२८०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पूर्ण प्रकाशला। कुमुदिनीं विकासला तैसें जालें
२२२४८	तैसें	।।ज्ञा.गा.०२८८.०३।।	पौर्णिमेचें चांदिणें क्षणक्षणां होय उणें। तैसें माझें जिणें एका विठ्ठलेंवीण
२२२४९	तैसें	।।ज्ञा.गा.०३४६.०२।।	लोहाचें सायास परिसेंसी फिटले। तैसें मज केलें गोवळ्यानें
२२२५०	तैसें	।।ज्ञा.गा.०३५२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें साच केलें। लोह परिसेंसी झगटलें तैसें जालें गे माये
२२२५१	तैसें	।।ज्ञा.गा.०३५९.०१।।	हस्ती घोडे हरण सिंहाडें। तैसें हें गुजराती लुगडें गे माये
२२२५२	तैसें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
२२२५३	तैसें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे

२२२५४	तैसें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
२२२५५	तैसें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
२२२५६	तैसें	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
२२२५७	तैसें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये
२२२५८	तैसें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
२२२५९	तैसें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
२२२६०	तैसें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०४।।	जैसें पर्वतदरीचे वोघ। समुद्रीं निघाले सैंघ। तैसें तुझियानें जग। मुक्त जालें
२२२६१	तैसें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
२२२६२	तैसें	।।ज्ञा.गा.०४५७.०२।।	तैसें झालें ज्ञाना उन्मनीं उलथा। प्रपंच चळथा उडालिया
२२२६३	तैसें	।।ज्ञा.गा.०४५९.०१।।	सुखीं सुख मुरे तेथें कोण झुरे। जळीं लवण विरे तैसें जालें
२२२६४	तैसें	।।ज्ञा.गा.०४६२.०४।।	चंद्रोदयीं कमळें प्रकाशिलीं सितें। तैसें तुझें भरितें करीं आम्हां
२२२६५	तैसें	।।ज्ञा.गा.०४६३.०२।।	तैसें तुज ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीं विराज चित्त जोडे
२२२६६	तैसें	।।ज्ञा.गा.०४६४.०२।।	तैसें तुझें ध्यान करितां उद्भट। सांपडली वाट वैकुंठीची
२२२६७	तैसें	।।ज्ञा.गा.०५३०.०३।।	तैसें रसमय तेज स्नेहार्णव बीज। छाया मोहबीज न बिंबत
२२२६८	तैसें	।।ज्ञा.गा.०५९२.०४।।	मायोपाधी तेंचि जाहलें सगुण। येर तें निर्गुण जैसें तैसें
२२२६९	तैसें	।।ज्ञा.गा.०६४५.०४।।	अर्कापासुनी नीर जैसें कां भासत। जग तैसें घडत मिथ्याचि सत्य
२२२७०	तैसें	।।ज्ञा.गा.०६५७.०४।।	चळेना ढळेना जैसें तैसें तेंचि। उपमा आणिकाची केंवीं साहे
२२२७१	तैसें	।।ज्ञा.गा.०६६०.०५।।	तेथें कल्पनेसी मूळ विरोनियां पाल्हाळ। तैसें उभय संधीं तूं विदेही रया
२२२७२	तैसें	।।ज्ञा.गा.०६७८.०२।।	सांगिजे बोलिजे तैसें नव्हे गे माये। सुमरीं मारिलें येणें श्रीगुरुरायें

२२२७३	तैसें	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
२२२७४	तैसें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०४।।	सरिता ना संगम ओघ ना भ्रम। नाहीं क्रियाकर्म तैसें झालें
२२२७५	तैसें	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
२२२७६	तैसें	।।ज्ञा.गा.०७३२.०३।।	असिपदीं जैसें तत्पद तें नाहीं। सांवळें ब्रह्म पाहीं तैसें असे
२२२७७	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८५१.०२।।	ते स्वयंप्रमाणे घनावलेनपणें। द्वैताद्वैत नेणे तैसें आहे
२२२७८	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८५१.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे हा निजभाव। बोलों नये ठाव तैसें जालें
२२२७९	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
२२२८०	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
२२२८१	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
२२२८२	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
२२२८३	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
२२२८४	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८६८.०२।।	तैसें हें टवाळ हरिवीण पाल्हाळ। कैसेंनि मायाजाळ निरसे रया
२२२८५	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
२२२८६	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दु:ख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
२२२८७	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया

२२२८८	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
२२२८९	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
२२२९०	तैसें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
२२२९१	तैसें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
२२२९२	तैसें	।।ज्ञा.गा.०९१७.०१।।	षड्चक्रीं कुंभार घडीतसे माती। तैसें आम्हां किती चाळविसी
२२२९३	तैसें	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
२२२९४	तैसें	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
२२२९५	तैसें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
२२२९६	तैसें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
२२२९७	तैसें	।।ज्ञा.गा.०९५६.०२।।	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्गुरु जाणितलें। येथीचें रया
२२२९८	तैसें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
२२२९९	तैसें	।।ज्ञा.गा.०९९८.०३।।	साताही वारांचे दिवसु एकियाचि सुरिजे। तैसें सर्वीं सर्वपण माजींये न श्रीराजे
२२३००	तैसें	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
२२३०१	तैसें	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें

२२३०२	तैसें	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्मे संचिलें
२२३०३	तैसें	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
२२३०४	तैसें	।।ज्ञा.गा.१०३०.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या पायीं। पाईका मोल नाहीं तैसें जालें
२२३०५	तैसें	।।ज्ञा.गा.१०३१.०१।।	आणिक पाईक मोलाचे तुझे। तैसें नव्हे माझें पाईकपण
२२३०६	तैसें	।।ज्ञा.गा.१०८८.०१।।	आल्हादपण काय सांगसी देवा। मन बैसें भावा तैसें करीं
२२३०७	तैसें	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
२२३०८	तैसेंचि	।।ज्ञा.गा.०६०४.०२।।	ब्रह्मरस सुख जें कांहीं प्राशिती। तैसेंचि हे होती अनुभवें
२२३०९	तैसेंचि	।।ज्ञा.गा.११०३.०७।।	चळेना ढळेना जैसेंचि तैसेंचि। उपमा कोणाची केंवी साहे
२२३१०	तैसेंची	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
२२३११	तैसेचि	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा
२२३१२	तो	।।ज्ञा.गा.०००१.०२।।	तो हा विठ्ठल बरवा । तो हा माधव बरवा
२२३१३	तो	।।ज्ञा.गा.०००१.०२।।	तो हा विठ्ठल बरवा । तो हा माधव बरवा
२२३१४	तो	।।ज्ञा.गा.०००५.०२।।	तो हा रे श्रीहरी पाहिला डोळेभरी । पाहते पाहणें दुरी सारोनियां
२२३१५	तो	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
२२३१६	तो	।।ज्ञा.गा.००११.०१।।	प्रथम नमूं तो गुरुदेवो । जेथें निमाले भावाभावो । अनादि स्वरूप स्वयमेवो । तो आदिदेवो नमियेला
२२३१७	तो	।।ज्ञा.गा.००११.०१।।	प्रथम नमूं तो गुरुदेवो । जेथें निमाले भावाभावो । अनादि स्वरूप स्वयमेवो । तो आदिदेवो नमियेला
२२३१८	तो	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
२२३१९	तो	।।ज्ञा.गा.००११.०६।।	तो जाणावा ज्ञप्तिरूप । निवृत्तिनाथाचें स्वरूप । एकदंत नामें ज्ञानदीप । बोधस्वरूप ज्ञानदेवा
२२३२०	तो	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला
२२३२१	तो	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला
२२३२२	तो	।।ज्ञा.गा.००१४.०२।।	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
२२३२३	तो	।।ज्ञा.गा.००१४.०३।।	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी

२२३२४	तो	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
२२३२५	तो	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
२२३२६	तो	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
२२३२७	तो	।।ज्ञा.गा.००२५.०६।।	तुझें स्वरूप अदृश्य । तो मुनिमानसींचा प्रकाश । इंदु तूं पूर्णांश । चैतन्यघन
२२३२८	तो	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
२२३२९	तो	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
२२३३०	तो	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
२२३३१	तो	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
२२३३२	तो	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
२२३३३	तो	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया

२२३३४	तो	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
२२३३५	तो	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
२२३३६	तो	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
२२३३७	तो	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
२२३३८	तो	।।ज्ञा.गा.००३२.०१।।	ब्रह्मादिकां आठकु तो। शिवध्यान ध्यानकु तो गे बाई
२२३३९	तो	।।ज्ञा.गा.००३२.०१।।	ब्रह्मादिकां आठकु तो। शिवध्यान ध्यानकु तो गे बाई
२२३४०	तो	।।ज्ञा.गा.००३२.०२।।	गौरी जाप्य सहस्रनामीं तो। पुण्यपावन त्रैलोक्य तो गे बाई
२२३४१	तो	।।ज्ञा.गा.००३२.०२।।	गौरी जाप्य सहस्रनामीं तो। पुण्यपावन त्रैलोक्य तो गे बाई
२२३४२	तो	।।ज्ञा.गा.००३२.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सहजपूर्ण बोधु तो गे बाई
२२३४३	तो	।।ज्ञा.गा.००३२.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सहजपूर्ण बोधु तो गे बाई
२२३४४	तो	।।ज्ञा.गा.००३३.०१।।	सर्वादि सर्वसाक्षी तो। विश्वंभर खल्विद तो गे बाई
२२३४५	तो	।।ज्ञा.गा.००३३.०१।।	सर्वादि सर्वसाक्षी तो। विश्वंभर खल्विद तो गे बाई
२२३४६	तो	।।ज्ञा.गा.००३३.०२।।	आनंदा आनंदु तो। प्रबोधा प्रबोध तो गे बाई
२२३४७	तो	।।ज्ञा.गा.००३३.०२।।	आनंदा आनंदु तो। प्रबोधा प्रबोध तो गे बाई
२२३४८	तो	।।ज्ञा.गा.००३३.०३।।	रखुमादेविवरु तो। विटेवरी उभा तो गे बाई
२२३४९	तो	।।ज्ञा.गा.००३३.०३।।	रखुमादेविवरु तो। विटेवरी उभा तो गे बाई
२२३५०	तो	।।ज्ञा.गा.००३४.०१।।	श्रुतिस्मृति वचन तो। गुह्यागुह्य तो गे बाई
२२३५१	तो	।।ज्ञा.गा.००३४.०१।।	श्रुतिस्मृति वचन तो। गुह्यागुह्य तो गे बाई
२२३५२	तो	।।ज्ञा.गा.००३४.०२।।	जागता निजता तो। निज चेवविता तो गे बाई
२२३५३	तो	।।ज्ञा.गा.००३४.०२।।	जागता निजता तो। निज चेवविता तो गे बाई

२२३५४	तो	।।ज्ञा.गा.००३४.०३।।	परात्परा तो । रखुमादेविवरु तो गे बाई
२२३५५	तो	।।ज्ञा.गा.००३४.०३।।	परात्परा तो । रखुमादेविवरु तो गे बाई
२२३५६	तो	।।ज्ञा.गा.००३५.०१।।	निजगुजा गुज तो। मोहना मोहन तो गे बाई
२२३५७	तो	।।ज्ञा.गा.००३५.०१।।	निजगुजा गुज तो। मोहना मोहन तो गे बाई
२२३५८	तो	।।ज्ञा.गा.००३५.०२।।	बोधाबोध बोधविता तो। द्वैताद्वैत अद्वैत तो गे बाई
२२३५९	तो	।।ज्ञा.गा.००३५.०२।।	बोधाबोध बोधविता तो। द्वैताद्वैत अद्वैत तो गे बाई
२२३६०	तो	।।ज्ञा.गा.००३५.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सर्वादि सर्वेश्वरू तो गे बाई
२२३६१	तो	।।ज्ञा.गा.००३५.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सर्वादि सर्वेश्वरू तो गे बाई
२२३६२	तो	।।ज्ञा.गा.००३६.०१।।	जरासंदुमल्लमर्दनु तो। गजपित्राहटणु तो गे बाई
२२३६३	तो	।।ज्ञा.गा.००३६.०१।।	जरासंदुमल्लमर्दनु तो। गजपित्राहटणु तो गे बाई
२२३६४	तो	।।ज्ञा.गा.००३६.०२।।	कुब्जकपान तो। सुदाम्या अनुसंधान तो गे बाई
२२३६५	तो	।।ज्ञा.गा.००३६.०२।।	कुब्जकपान तो। सुदाम्या अनुसंधान तो गे बाई
२२३६६	तो	।।ज्ञा.गा.००३६.०३।।	रखुमादेविवरु तो। कंसचाणुरमर्दन तो गे बाई
२२३६७	तो	।।ज्ञा.गा.००३६.०३।।	रखुमादेविवरु तो। कंसचाणुरमर्दन तो गे बाई
२२३६८	तो	।।ज्ञा.गा.००३७.०१।।	कांहीं नव्हे तो। मूर्ताऽमूर्त तो गे बाई
२२३६९	तो	।।ज्ञा.गा.००३७.०१।।	कांहीं नव्हे तो। मूर्ताऽमूर्त तो गे बाई
२२३७०	तो	।।ज्ञा.गा.००३७.०२।।	सहजा सहज तो। सहज सुखनिधान तो गे बाई
२२३७१	तो	।।ज्ञा.गा.००३७.०२।।	सहजा सहज तो। सहज सुखनिधान तो गे बाई
२२३७२	तो	।।ज्ञा.गा.००३७.०३।।	रखुमादेविवरु तो। पुंडलीकवरद तो गे बाई
२२३७३	तो	।।ज्ञा.गा.००३७.०३।।	रखुमादेविवरु तो। पुंडलीकवरद तो गे बाई
२२३७४	तो	।।ज्ञा.गा.००३८.०१।।	निज ब्रह्मा ब्रह्म तो। ब्रह्मादिकां वंद्य तो गे बाई
२२३७५	तो	।।ज्ञा.गा.००३८.०१।।	निज ब्रह्मा ब्रह्म तो। ब्रह्मादिकां वंद्य तो गे बाई
२२३७६	तो	।।ज्ञा.गा.००३८.०२।।	अचिंतचिंतन तो। सारासार गुह्य तो गे बाई
२२३७७	तो	।।ज्ञा.गा.००३८.०२।।	अचिंतचिंतन तो। सारासार गुह्य तो गे बाई
२२३७८	तो	।।ज्ञा.गा.००३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तो। जनीं वनीं कृपाळु तो गे बाई
२२३७९	तो	।।ज्ञा.गा.००३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तो। जनीं वनीं कृपाळु तो गे बाई

२२३८०	तो	।।ज्ञा.गा.००३९.०१।।	सारंगधरु तो। चक्रा आधारु हरि तो गे बाई
२२३८१	तो	।।ज्ञा.गा.००३९.०१।।	सारंगधरु तो। चक्रा आधारु हरि तो गे बाई
२२३८२	तो	।।ज्ञा.गा.००३९.०२।।	सुलभा सुलभु तो। आटकु नटके तो गे बाई
२२३८३	तो	।।ज्ञा.गा.००३९.०२।।	सुलभा सुलभु तो। आटकु नटके तो गे बाई
२२३८४	तो	।।ज्ञा.गा.००३९.०३।।	रखुमादेविवरु तो। द्वैताद्वैतातीत तो गे बाई
२२३८५	तो	।।ज्ञा.गा.००३९.०३।।	रखुमादेविवरु तो। द्वैताद्वैतातीत तो गे बाई
२२३८६	तो	।।ज्ञा.गा.००४०.०१।।	विश्व भुलवी योगमाया तो। गोकुळीं रहिवासु तो गे बाई
२२३८७	तो	।।ज्ञा.गा.००४०.०१।।	विश्व भुलवी योगमाया तो। गोकुळीं रहिवासु तो गे बाई
२२३८८	तो	।।ज्ञा.गा.००४०.०२।।	वसुदेवकुमरु तो। देवकीनंदनु तो गे बाई
२२३८९	तो	।।ज्ञा.गा.००४०.०२।।	वसुदेवकुमरु तो। देवकीनंदनु तो गे बाई
२२३९०	तो	।।ज्ञा.गा.००४०.०३।।	रखुमादेविवरु तो। शुकादिकां चिंतन तो गे बाई
२२३९१	तो	।।ज्ञा.गा.००४०.०३।।	रखुमादेविवरु तो। शुकादिकां चिंतन तो गे बाई
२२३९२	तो	।।ज्ञा.गा.००४१.०१।।	पैल गोल्हाटमंडळ तो। त्रिकुटा वेगळा तो गे बाई
२२३९३	तो	।।ज्ञा.गा.००४१.०१।।	पैल गोल्हाटमंडळ तो। त्रिकुटा वेगळा तो गे बाई
२२३९४	तो	।।ज्ञा.गा.००४१.०२।।	सहजबोधीं अनुभव तो। परमतत्त्वीं अनुराग तो गे बाई
२२३९५	तो	।।ज्ञा.गा.००४१.०२।।	सहजबोधीं अनुभव तो। परमतत्त्वीं अनुराग तो गे बाई
२२३९६	तो	।।ज्ञा.गा.००४१.०३।।	रखुमादेविवरु तो। ब्रह्म विटेवरी तो गे बाई
२२३९७	तो	।।ज्ञा.गा.००४१.०३।।	रखुमादेविवरु तो। ब्रह्म विटेवरी तो गे बाई
२२३९८	तो	।।ज्ञा.गा.००५३.०१।।	साधुबोध झाला तो नुरोनिया ठेला। ठायींच मुराला अनुभव
२२३९९	तो	।।ज्ञा.गा.००५४.०२।।	नाहीं ज्यासी भक्ति तो पतित अभक्त। हरिसी न भजत दैवहत
२२४००	तो	।।ज्ञा.गा.००५७.०२।।	नामासी विन्मुख तो नर पापिया। हरिवीण धांवया न पवे कोणी
२२४०१	तो	।।ज्ञा.गा.००६३.०१।।	हरि बुद्धि जपे तो नर दुर्लभ। वाचेसी सुलभ रामकृष्ण
२२४०२	तो	।।ज्ञा.गा.००६५.०३।।	मनोमार्गें गेला तो येथें मुकला। हरिपाठीं स्थिरावला तोचि धन्य
२२४०३	तो	।।ज्ञा.गा.००६९.०१।।	नित्य नेम नामीं तो प्राणी दुर्लभ। लक्ष्मीवल्लभ तयाजवळीं
२२४०४	तो	।।ज्ञा.गा.००६९.०३।।	हरिवीण जन्म तो नरकचि पैं जाणा। यमाचा पाहुणा प्राणी होय
२२४०५	तो	।।ज्ञा.गा.००८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नामेंवीण जो नरु। तो होय भूमिभारु ये संसारीं

२२४०६	तो	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
२२४०७	तो	।।ज्ञा.गा.००८६.०२।।	परमार्थ तो कडु विषय तो गोडु। तया अवघडु संसार
२२४०८	तो	।।ज्ञा.गा.००८६.०२।।	परमार्थ तो कडु विषय तो गोडु। तया अवघडु संसार
२२४०९	तो	।।ज्ञा.गा.०१०६.०३।।	पाहतां हा भाव तो लीळा तो विग्रह। तेथींचा अनुभव विरळा जाणे
२२४१०	तो	।।ज्ञा.गा.०१०६.०३।।	पाहतां हा भाव तो लीळा तो विग्रह। तेथींचा अनुभव विरळा जाणे
२२४११	तो	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
२२४१२	तो	।।ज्ञा.गा.०११२.०४।।	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
२२४१३	तो	।।ज्ञा.गा.०१२०.०५।।	वाटपाडा कोळिकु। नाम स्मरे तो वाल्मिकु। नामें उद्धरिले तिन्ही लोकु। आपणांसहित निवाला
२२४१४	तो	।।ज्ञा.गा.०१३९.०३।।	सहस्र नामावरी कळसु साजे। तोचि तो अंतरीं बाहिजु भीतरीं
२२४१५	तो	।।ज्ञा.गा.०१४०.०१।।	सदा परिपूर्ण। तो हा जनार्दन। नित्य जपतां नारायण। कोटि याग घडतील
२२४१६	तो	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
२२४१७	तो	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
२२४१८	तो	।।ज्ञा.गा.०१४०.०६।।	तुळशीच्या माळा। घालितां हरिदासाच्या गळां। तो न भिये कळिकाळा। त्यासी जिव्हाळा हरिविठ्ठल
२२४१९	तो	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो
२२४२०	तो	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
२२४२१	तो	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
२२४२२	तो	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
२२४२३	तो	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा
२२४२४	तो	।।ज्ञा.गा.०१४९.०२।।	मातापितयाचा द्वेषु करी। गुरुनिंदा करी थोरी। तो घालिजेल अघोरीं। कल्पकोडी जाणावें
२२४२५	तो	।।ज्ञा.गा.०१४९.०३।।	देवाधर्मास जो चूकला। तो नरकीं नेऊन घातला। वायां संसारीं शीणला। नानायोनी हिंडतसे
२२४२६	तो	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
२२४२७	तो	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
२२४२८	तो	।।ज्ञा.गा.०१५४.०४।।	पाहे संताचिया तीर्था। तीर्थ घेऊनि वंदी माथा। तो भक्तभावें सर्वथा। उद्धरैल नि:संदेह
२२४२९	तो	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दु:खी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
२२४३०	तो	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दु:खी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
२२४३१	तो	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें

२२४३२	तो	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे
२२४३३	तो	।।ज्ञा.गा.०१६७.०५।।	देवो धर्म सर्वांतरीं। हरि तारितां पैलतिरीं। तो स्मरलिया जिव्हाग्रीं। सर्व कामना परैल
२२४३४	तो	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें
२२४३५	तो	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
२२४३६	तो	।।ज्ञा.गा.०१७३.०३।।	रामनामाची सांगडी। जेणें केली पखडी। तो तुटला ये बांदवडी। सर्व संसारापासुनी
२२४३७	तो	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
२२४३८	तो	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
२२४३९	तो	।।ज्ञा.गा.०१७६.०१।।	ज्याचिये आवडीं म्यां संसार घेतला। नित्य तो साधिला हरिभजनें
२२४४०	तो	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
२२४४१	तो	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
२२४४२	तो	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे
२२४४३	तो	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे
२२४४४	तो	।।ज्ञा.गा.०१९४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। तो तारक हा निर्धारु। विश्वाकारणें निरंतरु। अवतार घेतलें
२२४४५	तो	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
२२४४६	तो	।।ज्ञा.गा.०१९७.०२।।	तो मज व्हावा तो मज व्हावा। वेळोवेळां व्हावा पांडुरंग
२२४४७	तो	।।ज्ञा.गा.०१९७.०२।।	तो मज व्हावा तो मज व्हावा। वेळोवेळां व्हावा पांडुरंग
२२४४८	तो	।।ज्ञा.गा.०२०८.०२।।	तो हा विठोबा निधान। ज्याचें ब्रह्मादिकां ध्यान। पाउलें समान। विटेवरी शोभती
२२४४९	तो	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
२२४५०	तो	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
२२४५१	तो	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
२२४५२	तो	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये

२२४५३	तो	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
२२४५४	तो	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
२२४५५	तो	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
२२४५६	तो	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
२२४५७	तो	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
२२४५८	तो	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
२२४५९	तो	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
२२४६०	तो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
२२४६१	तो	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
२२४६२	तो	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
२२४६३	तो	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये

२२४६४	तो	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
२२४६५	तो	।।ज्ञा.गा.०२६२.०२।।	माझे जिवींचे तुम्ही कां वो नेणां। माझा बळिया तो पंढरिराणा वो माये
२२४६६	तो	।।ज्ञा.गा.०२७२.०२।।	जीवें अनुसरलिये अझुनी कां नये। वेगीं आणावा तो सये प्राणु माझा
२२४६७	तो	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
२२४६८	तो	।।ज्ञा.गा.०२७६.०१।।	पैल तो गे काऊ कोकताहे। शकुन गे माये सांगताहे
२२४६९	तो	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
२२४७०	तो	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
२२४७१	तो	।।ज्ञा.गा.०२८५.०२।।	तो दाखवावो माये धरीन त्याचे पाये। तयालागीं जीऊ आहे उतावेळु
२२४७२	तो	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
२२४७३	तो	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
२२४७४	तो	।।ज्ञा.गा.०२८७.०२।।	आपआपणिया पडे माय विसरु। मज आवडे तो नंदाचा कुमरु गे माये
२२४७५	तो	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
२२४७६	तो	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
२२४७७	तो	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
२२४७८	तो	।।ज्ञा.गा.०३०६.०१।।	दुरळु अंबुला केला गे बाई । ब्रह्मादिकां तो न पडे ठाई
२२४७९	तो	।।ज्ञा.गा.०३१०.०१।।	अंबुला होता तो लेंकरू जाला । घराचार बुडविला बाईयांनो

२२४८०	तो	।।ज्ञा.गा.०३२८.०७।।	मन तो निळिये गोविंदाचिये सोसे । विरहिणी पाहे वाटुनी ऐसें
२२४८१	तो	।।ज्ञा.गा.०३३१.०१।।	काळेपणाचा आवो अंबरीं बाणला । तो एकु दादुला देखियेला डोळां
२२४८२	तो	।।ज्ञा.गा.०३४०.०१।।	मूळ ना डाळ शाखा ना पल्लव। तो हा कैसा देव आम्हां घरीं
२२४८३	तो	।।ज्ञा.गा.०३४६.०३।।	मेघजळ वोळे मिळे सिंधूचिया जळा। तैसा नव्हे तो वेगळा एक होऊनि ठेला
२२४८४	तो	।।ज्ञा.गा.०३५८.०२।।	देवें नवल केलें मन माझें मोहिले। विसरु तो आठऊ जाला गे माये
२२४८५	तो	।।ज्ञा.गा.०३६७.०५।।	तो चिदानंदु पुतळा रखुमाई जवळा। सोईरा सकळांसहित वो माये
२२४८६	तो	।।ज्ञा.गा.०३६८.०१।।	दीप दिगांतरीं दीपीं पाहतां। परेहूनि परता तो देखिला वो माय
२२४८७	तो	।।ज्ञा.गा.०३८६.०२।।	आडवीं आडव रूपाचा बरव। सखिये तो राव रामराणा
२२४८८	तो	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
२२४८९	तो	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
२२४९०	तो	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
२२४९१	तो	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
२२४९२	तो	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
२२४९३	तो	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया

२२४९४	तो	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
२२४९५	तो	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२२४९६	तो	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
२२४९७	तो	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
२२४९८	तो	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
२२४९९	तो	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
२२५००	तो	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
२२५०१	तो	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
२२५०२	तो	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
२२५०३	तो	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
२२५०४	तो	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी

२२५०५	तो	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
२२५०६	तो	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
२२५०७	तो	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
२२५०८	तो	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
२२५०९	तो	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
२२५१०	तो	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
२२५११	तो	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
२२५१२	तो	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
२२५१३	तो	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
२२५१४	तो	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
२२५१५	तो	।।ज्ञा.गा.०४२४.०३।।	अनुहत ध्वनि नाद। तो पावला परमपद। उन्मनीं तुर्याविनोदें छंदें छंदें डोलतुसे
२२५१६	तो	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला

२२५१७	तो	।।ज्ञा.गा.०४३५.०१।।	नाना मतीची भूषण। मनेचि करावें गमन। तो आणि आपण। उरों नये
२२५१८	तो	।।ज्ञा.गा.०४३५.०३।।	गुरुवाक्य परम धडा। अनुभव भाविकाचा हुडा। तो अचाट धारकडा। वेंधूनि जावें
२२५१९	तो	।।ज्ञा.गा.०४७१.०२।।	तोचि तो आपण श्रीमुखें जाण। आणिक साधन नलगे कांहीं
२२५२०	तो	।।ज्ञा.गा.०४७८.०९।।	हातीं घेऊनियां दिवटी लागिजे अंधारापाठीं। अंधार न देखे दृष्टि उजियेडू तो
२२५२१	तो	।।ज्ञा.गा.०४८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे करावें सुमन। तरीच चिद्घन पाविजे तो
२२५२२	तो	।।ज्ञा.गा.०४८९.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलीं मुरोनी राहिला। तो आनंदु देखिला संतजनीं
२२५२३	तो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
२२५२४	तो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
२२५२५	तो	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
२२५२६	तो	।।ज्ञा.गा.०४९६.०३।।	पूर्णानंद सच्चिदानंदकंदु। तो निरंजनीं स्वादु आळविती माय
२२५२७	तो	।।ज्ञा.गा.०४९६.०४।।	लक्ष कोटी एकला अनंतगुणी जाहला। तो अंगें अंगवला निजस्वरूपीं वो माय
२२५२८	तो	।।ज्ञा.गा.०४९७.०५।।	ऐसा जगजीवनु जोगावला जगमूर्ति देखिला। तो जगदेश्वरु फळला निरंजनीं वो माय
२२५२९	तो	।।ज्ञा.गा.०४९९.०६।।	हे भुली सांडूनि भुलवी परमबोध बोधवी। तो हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
२२५३०	तो	।।ज्ञा.गा.०५०१.०१।।	ठकपरी धरिला मनोवेगें बांधला। तो ठेंगणाचि जाहाला अनिवाड वो माय
२२५३१	तो	।।ज्ञा.गा.०५०१.०५।।	त्यानें निवाला मनु भेटला जगजीवनु। तो आनंदगहनु उचंबळे वो माय
२२५३२	तो	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये
२२५३३	तो	।।ज्ञा.गा.०५०७.०३।।	हो कामीं कामरंजनु गुणहि निर्गुण। पाहतां परिपूर्ण तरी तो सहज वो माये
२२५३४	तो	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये
२२५३५	तो	।।ज्ञा.गा.०५०८.०३।।	पांगुळें इंद्रियें ग्रामु संवादें आत्मारामु। तो ईश्वरु पूर्णकामु मज भेटवा वो माय
२२५३६	तो	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
२२५३७	तो	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
२२५३८	तो	।।ज्ञा.गा.०५१४.०४।।	ऐसा परोपरी फळला दिव्यरूपें फावला। तो रखुमादेविवरु जोडला वो माय
२२५३९	तो	।।ज्ञा.गा.०५१५.०२।।	परोपरी पाहतां सर्वरूपीं गोपाळ। तो मजपाशीं परी वेळ न लगतां वो माय
२२५४०	तो	।।ज्ञा.गा.०५१७.०६।।	ऐसा देखणिया देखिला निजगुप्त प्रकाशला। तो रखुमादेविवरु मज फावला वो माय

२२५४१	तो	।।ज्ञा.गा.०५३४.०३।।	शून्याहि परता आदि अंतु नाहीं। तो असोनियां देहीं धांवो सरे
२२५४२	तो	।।ज्ञा.गा.०५४४.०१।।	योगिया दुर्लभ तो म्यां देखिला साजणी। पाहतां पाहतां मना न पुरेचि धणी
२२५४३	तो	।।ज्ञा.गा.०५५०.०१।।	येकी सांगें मातु। येकी सांगें रे तुं। तो कोण दृष्टांतु। सखिये सांगें
२२५४४	तो	।।ज्ञा.गा.०५६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु देहेंवीण आलंगिला। तो समर्थ माल्हाथिला बाईये वो
२२५४५	तो	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
२२५४६	तो	।।ज्ञा.गा.०५७३.०२।।	भय आमुचें गेलें न व्हावें तें जालें। तो चोरुचि वोळखी जाली बाईये
२२५४७	तो	।।ज्ञा.गा.०५७९.०३।।	रखुमादेविवरु महद्भूता वेगळा। त्याहूनि तो मनीं मानला गे माय
२२५४८	तो	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
२२५४९	तो	।।ज्ञा.गा.०५८२.०३।।	इवलुसा प्रपंच परी तो बद्ध कीं। सज्ञानी विवेकीं न शिवती
२२५५०	तो	।।ज्ञा.गा.०५८३.०३।।	सहज निवृत्तिदास तो उदास। अनुभव सौरस सांगितला
२२५५१	तो	।।ज्ञा.गा.०६१०.०४।।	जीव तोच शीव होऊनियां ठेला। शब्द तो मुराला निशब्दांमाजीं
२२५५२	तो	।।ज्ञा.गा.०६२३.०१।।	जहाला इंद्र शेष तरी आम्हां काय। नैश्वरी तो पाहे भुललासे
२२५५३	तो	।।ज्ञा.गा.०६२४.०१।।	कासवाच्या परी आत्मा तो या देहीं। इंद्रियें जो पाही अवलोकी
२२५५४	तो	।।ज्ञा.गा.०६२४.०२।।	सहज प्रकाश आहे तो करीत। स्वयें चेष्टवीत दीपापरी
२२५५५	तो	।।ज्ञा.गा.०६२५.०२।।	मी तूं द्वैतभ्रांती पहा रे काढुनी। आत्मा तो गिवसुनी राहे सुखें
२२५५६	तो	।।ज्ञा.गा.०६३०.०१।।	ईश्वर तो देव छाया ते शीव। प्रती छाया जीव तिन्ही भेद
२२५५७	तो	।।ज्ञा.गा.०६३१.०१।।	जळवायुवेगें हालत सविता। मुळीं तो तत्त्वता स्थिर असे
२२५५८	तो	।।ज्ञा.गा.०६३१.०२।।	माया अविद्याभास शीव तो बिंबला। जीवरूप ठेला होऊनियां
२२५५९	तो	।।ज्ञा.गा.०६३५.०२।।	तैसा तो अभक्त वाढिन्नला जगीं। काळ तयालागीं ग्रासितसे
२२५६०	तो	।।ज्ञा.गा.०६४४.०४।।	देहाचा दीपक जंव आहे देहीं । तंव तो निवडुनी घेई निकें
२२५६१	तो	।।ज्ञा.गा.०६४९.०१।।	योग तो कठीण साधितां साधेना। जेणें गा चिद्घना न पाविजे
२२५६२	तो	।।ज्ञा.गा.०६५१.०२।।	आत्मयासी जगतीं अवघाची एकला। जगांत संचला तद्रूप तो
२२५६३	तो	।।ज्ञा.गा.०६५७.०२।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण लाहे गुरुपुत्रा
२२५६४	तो	।।ज्ञा.गा.०६५९.०२।।	बोलु अखरीच वळला भीतरीं नाहीं आला ।तो केवीं विठ्ठला पावे जी तुम्हां

२२५६५	तो	।।ज्ञा.गा.०६६४.०३।।	रखुमादेविवरु गुरुमुखा भ्याला। होता तो लपाला नाहीं ते ठायीं
२२५६६	तो	।।ज्ञा.गा.०६७०.०१।।	अनंत अनंतापरी देखतां तो अंतरीं। हृदयाभीतरीं मज निववितो माये
२२५६७	तो	।।ज्ञा.गा.०६७३.०२।।	असेन धणीवरी आपुले माहेरीं। मग तो श्रीहरी गीतीं गाईन गे माये
२२५६८	तो	।।ज्ञा.गा.०६७७.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें तो कठीण सांगतां। आब्रह्मीता जयाचिया सत्ता विस्तारलें
२२५६९	तो	।।ज्ञा.गा.०६८४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साक्षी। तो मज पारखी घेऊनि गेला
२२५७०	तो	।।ज्ञा.गा.०६८६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें मी गोवळी वो। माझा भावो तो विठ्ठलु न्याहाळी वो
२२५७१	तो	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
२२५७२	तो	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
२२५७३	तो	।।ज्ञा.गा.०६९७.०१।।	सहा चार अठरा धांडोळिती ज्यातें। परी नेणवे सखा तो जवळीं असतां
२२५७४	तो	।।ज्ञा.गा.०६९७.०८।।	निवृत्तिदास म्हणे ज्याचें तो जाणे। आतां जें बोलणें तोचि शीण
२२५७५	तो	।।ज्ञा.गा.०७००.०१।।	ऐशिया माजीं तो निज एकांतीं राहिला। विठ्ठल अनुसरला भावें एकें
२२५७६	तो	।।ज्ञा.गा.०७०३.०५।।	तो हा चंद्रभागे तीरा पुंडलिकें दिधला थारा। बाप रखुमादेविवरा जडलें पायीं विठ्ठलची
२२५७७	तो	।।ज्ञा.गा.०७११.०३।।	तयासी अद्यापि न कळेंचि कांहीं। राहिला संदेहीं अझूनि तो
२२५७८	तो	।।ज्ञा.गा.०७१२.०३।।	तो जीवन अमृत जीवासि आलें। त्याहूनि एक आगळें गे माये
२२५७९	तो	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
२२५८०	तो	।।ज्ञा.गा.०७२५.०७।।	तो स्वस्वरूपाचा पूर। अनादि आदि ईश्वर। उर्वरित उरे। कुसुमकांति
२२५८१	तो	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
२२५८२	तो	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
२२५८३	तो	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
२२५८४	तो	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला
२२५८५	तो	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला
२२५८६	तो	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया

२२५८७	तो	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
२२५८८	तो	।।ज्ञा.गा.०७३१.०७।।	तंव तो उपनिषदांचें सार। वेदांचें गव्हर कथीत असे
२२५८९	तो	।।ज्ञा.गा.०७४२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। गुरुमुखें खूण सांगितली
२२५९०	तो	।।ज्ञा.गा.०७५७.०२।।	त्रिगुण त्रिविध तो सच्चिदानंद। शब्दाचा अनुवाद नसे जेथें
२२५९१	तो	।।ज्ञा.गा.०७७०.०१।।	काळा पुरुष तो हा गगनांते जो नांदे। अनुभवाच्या भेदें भेदला जो
२२५९२	तो	।।ज्ञा.गा.०७७३.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवाची खूण। जाणे तो सुजाण अनुभविया
२२५९३	तो	।।ज्ञा.गा.०७९१.०३।।	एका वेदांत सिद्धांती प्रणव तो तत्त्वता। ज्ञानदेव वक्ता सांगतसे
२२५९४	तो	।।ज्ञा.गा.०७९५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाचे ठायीं। प्रणवीं प्रणव पाहीं निराळा तो
२२५९५	तो	।।ज्ञा.गा.०८०४.०१।।	सगुण देह बापा निर्गुण माझें शीर। हा तो भेदाकार कैशापरी
२२५९६	तो	।।ज्ञा.गा.०८०९.०३।।	कैवल्य देह तो ज्ञानदेवें पाहिला। पहाणें होऊनी ठेला चराचरीं
२२५९७	तो	।।ज्ञा.गा.०८२३.०५।।	सत्रावीचे शिखरीं मार्ग एक गेला। तो म्यां देखियेला याच देहीं
२२५९८	तो	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
२२५९९	तो	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध
२२६००	तो	।।ज्ञा.गा.०८३८.०४।।	ते दृष्टि अणुभरी। इकडे पाहे समूळवरी। तो जडजीव करी। रक्षण बापा
२२६०१	तो	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
२२६०२	तो	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
२२६०३	तो	।।ज्ञा.गा.०८४१.०४।।	ज्ञानदेवीं देव मोक्ष तो अभाव। आनंद स्वयमेव एकविध
२२६०४	तो	।।ज्ञा.गा.०८४४.०४।।	गृह दग्ध न होतां शिंपीजे उदक। शेखीं तो निष्टंक काय कीजे
२२६०५	तो	।।ज्ञा.गा.०८४६.०२।।	पशुप्राणी तया जोडी । नेघेचि हरिनाम कावडी। तो कैसेंनि परथडी। नामेंवीण पावेल
२२६०६	तो	।।ज्ञा.गा.०८५०.०९।।	क्षीरनिरा निवाड याचेनि नव्हे कांहीं। निजगुरु पाही तो विरळा असे
२२६०७	तो	।।ज्ञा.गा.०८५०.१५।।	निवृत्तिदास म्हणे अनुभवी तो जाणें। येरा लाजिरवाणें टकमक
२२६०८	तो	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु

२२६०९	तो	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
२२६१०	तो	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
२२६११	तो	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
२२६१२	तो	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
२२६१३	तो	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
२२६१४	तो	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
२२६१५	तो	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची
२२६१६	तो	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
२२६१७	तो	।।ज्ञा.गा.०८६७.०१।।	सुख आपुलें आपण तो पाहें। रूप आपुलें आपण ध्याय रे मना
२२६१८	तो	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
२२६१९	तो	।।ज्ञा.गा.०८८५.०२।।	न खंडे न तुटे कर्माची बेडी। अनुभवेंवीण तोडी तो योगिया
२२६२०	तो	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया

२२६२१	तो	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
२२६२२	तो	।।ज्ञा.गा.०९०३.०१।।	निर्जीवां दगडांची काय करिसी सेवा। तो तुज निर्दैवा देईल काय
२२६२३	तो	।।ज्ञा.गा.०९०३.०३।।	अष्टोत्तरशें तीर्थें जयाच्या चरणीं। तो तुझ्या हृदयभुवनीं आत्मारामु
२२६२४	तो	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्मे देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
२२६२५	तो	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
२२६२६	तो	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
२२६२७	तो	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु
२२६२८	तो	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
२२६२९	तो	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
२२६३०	तो	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
२२६३१	तो	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
२२६३२	तो	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
२२६३३	तो	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया

२२६३४	तो	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२२६३५	तो	।।ज्ञा.गा.०९३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलही नव्हे। नव्हे तो होये चतुर्देहेंवीण
२२६३६	तो	।।ज्ञा.गा.०९४४.०१।।	येथें तेथें दुरी तो नांदे मंदिरीं। आत्मा चराचरीं एकपणें
२२६३७	तो	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
२२६३८	तो	।।ज्ञा.गा.०९७०.०१।।	तूं तो माझें मी तो तुझें। ऐक्य जालें तेथें कैचें दुजें
२२६३९	तो	।।ज्ञा.गा.०९७०.०१।।	तूं तो माझें मी तो तुझें। ऐक्य जालें तेथें कैचें दुजें
२२६४०	तो	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
२२६४१	तो	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
२२६४२	तो	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
२२६४३	तो	।।ज्ञा.गा.०९७७.०५।।	जळीं नांदला तो तरंगीं उमटला। मिळोनियां गेला सागरासी
२२६४४	तो	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
२२६४५	तो	।।ज्ञा.गा.०९८५.०२।।	पाहतां तयाचा विचारु। निवृत्ति जाणे तो श्रीगुरु
२२६४६	तो	।।ज्ञा.गा.०९८६.१६।।	यातना जे तुटे तो उपाय कीजे। सर्वत्रासी दीजे अन्नदान
२२६४७	तो	।।ज्ञा.गा.०९८८.०४।।	मान अपमान तुज दोन्ही नाहीं। तूं तो विदेही नित्यशुद्ध
२२६४८	तो	।।ज्ञा.गा.०९९०.०३।।	विरक्त तो कवण त्रिवर्गाचें शून्य। वृत्ति हे सुलीन स्वरूपीं राहे
२२६४९	तो	।।ज्ञा.गा.०९९३.०४।।	धर्मार्थकामाचा जालासे अभाव। तेव्हांचि तो शिव श्रुति बोले
२२६५०	तो	।।ज्ञा.गा.०९९५.०३।।	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल

२२६५१	तो	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
२२६५२	तो	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
२२६५३	तो	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
२२६५४	तो	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
२२६५५	तो	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
२२६५६	तो	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
२२६५७	तो	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
२२६५८	तो	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
२२६५९	तो	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
२२६६०	तो	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
२२६६१	तो	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी

२२६६२	तो	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
२२६६३	तो	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
२२६६४	तो	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
२२६६५	तो	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
२२६६६	तो	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
२२६६७	तो	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
२२६६८	तो	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
२२६६९	तो	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
२२६७०	तो	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
२२६७१	तो	।।ज्ञा.गा.१०३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। पाईक तो साचारु स्वामी केला
२२६७२	तो	।।ज्ञा.गा.१०३३.०३।।	निदसुरा होता तो जागसुदा जाला। स्वामियें आणिला आपणांपाशीं
२२६७३	तो	।।ज्ञा.गा.१०३५.०४।।	घोंगडें देईल तो एक दाता। रखुमादेविवरा मागों रे आतां
२२६७४	तो	।।ज्ञा.गा.१०३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। शहाणे ये खुणें संतोषले
२२६७५	तो	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरूं पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
२२६७६	तो	।।ज्ञा.गा.१०६५.०१।।	येऊनी वऱ्हाडिणी बैसल्या टेकी। कोण तो नोवरा नाहीं वोळखी
२२६७७	तो	।।ज्ञा.गा.१०६५.०३।।	कवण ते वरमाय कवण तो वरबाप। कवण तो नोवरा कवण तो मंडप
२२६७८	तो	।।ज्ञा.गा.१०६५.०३।।	कवण ते वरमाय कवण तो वरबाप। कवण तो नोवरा कवण तो मंडप

२२६७९	तो	।।ज्ञा.गा.१०६५.०३।।	कवण ते वरमाय कवण तो वरबाप। कवण तो नोवरा कवण तो मंडप
२२६८०	तो	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
२२६८१	तो	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
२२६८२	तो	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
२२६८३	तो	।।ज्ञा.गा.१०७७.०१।।	ऐसा गे माये कैसा योगी। जे ठाई जन्मला तो ठाव भोगी
२२६८४	तो	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
२२६८५	तो	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
२२६८६	तो	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
२२६८७	तो	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
२२६८८	तो	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
२२६८९	तो	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
२२६९०	तो	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
२२६९१	तो	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा

२२६९२	तो	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
२२६९३	तो	।।ज्ञा.गा.११०३.०५।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण की लाहे गुरुपुत्रा
२२६९४	तो	।।ज्ञा.गा.११०४.०१।।	नोहे तो आकार नोहे तो साकार। वस्तु परात्पर अलक्षित।
२२६९५	तो	।।ज्ञा.गा.११०४.०१।।	नोहे तो आकार नोहे तो साकार। वस्तु परात्पर अलक्षित।
२२६९६	तो	।।ज्ञा.गा.११०५.०१।।	ऐसा गे! माय! कैसा हा योगी?। जे ठायीं जन्मला तो ठाय भोगी
२२६९७	तो	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
२२६९८	तो	।।ज्ञा.गा.११०८.११।।	ज्ञानदेव म्हणे याचा तो अनुभव। सद्गुरुवांचुनि कळेचि ना
२२६९९	तो	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
२२७००	तो	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
२२७०१	तो	।।ज्ञा.गा.११२१.०२।।	तो मज होवा तो मज होवा। घडी घडी हो पांडुरंगा
२२७०२	तो	।।ज्ञा.गा.११२१.०२।।	तो मज होवा तो मज होवा। घडी घडी हो पांडुरंगा
२२७०३	तों	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
२२७०४	तों	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
२२७०५	तों	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
२२७०६	तों	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया

२२७०७	तों	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
२२७०८	तों	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
२२७०९	तों	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
२२७१०	तों	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
२२७११	तों	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
२२७१२	तों	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
२२७१३	तों	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
२२७१४	तों	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
२२७१५	तों	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
२२७१६	तों	।।ज्ञा.गा.०९०८.०३।।	आपींआप देखिलें। परतोन पाहे तों येकलें
२२७१७	तों	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
२२७१८	तों	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
२२७१९	तोंड	।।ज्ञा.गा.०१३५.०१।।	पन्नासाअक्षरीं करिसी भरोवरी। शेखीं तुझें तोंड तुज वैरी रया

२२७२०	तोंड	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
२२७२१	तोंडीं	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
२२७२२	तोंडीं	।।ज्ञा.गा.०२७६.०३।।	दहिंभाताची उंडी लावीन तुझ्या तोंडीं। जीवा पढिये त्याची गोडी सांग वेगीं
२२७२३	तोंडीं	।।ज्ञा.गा.०८५४.०५।।	तोंडीं दंभ माया धंदा। शरण रिघें रे गोविंदा
२२७२४	तोंडीं	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
२२७२५	तोंडीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.१३।।	रिकामी ही तोंडीं न करावी बडबडी। अवगुणीची खोडी टाकून द्यावी
२२७२६	तोंडीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दुःखी
२२७२७	तोंडें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं
२२७२८	तोंडें	।।ज्ञा.गा.०८५४.०१।।	तोंडें जाले संन्यासु। भोगावरी धावे हव्यासु
२२७२९	तोंवरिच	।।ज्ञा.गा.०७१४.०४।।	जीव शिव भेद तोंवरिच जाण। जंव आत्मखूण न पाविजे
२२७३०	तोंवरी	।।ज्ञा.गा.०४८१.०३।।	लिंगदेहभंग जंव झाला नाहीं। तोंवरी बा पाहीं मुक्ति कैची
२२७३१	तोंही	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
२२७३२	तोच	।।ज्ञा.गा.०६१०.०४।।	जीव तोच शीव होऊनियां ठेला। शब्द तो मुराला निशब्दांमाजीं
२२७३३	तोचि	।।ज्ञा.गा.००११.०५।।	जो मनबुद्धिसी अगोचर । तोचि झाला चराचर । हा आत्मसुखाचा विचार । अपविस्तार केला जेणें
२२७३४	तोचि	।।ज्ञा.गा.००१४.०१।।	नित्य धर्म नामपाठ । तेचि वैकुंठींची वाट । गुरुभजनीं जो विनट । तोचि हरिभक्तु जाणावा
२२७३५	तोचि	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
२२७३६	तोचि	।।ज्ञा.गा.००६५.०३।।	मनोमार्गें गेला तो येथें मुकला। हरिपाठीं स्थिरावला तोचि धन्य
२२७३७	तोचि	।।ज्ञा.गा.००९२.०१।।	सुकुमार वेल्हाळ रूपें पैं सुंदर। तोचि पैं आगर नंदाघरीं
२२७३८	तोचि	।।ज्ञा.गा.०११५.०२।।	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल

२२७३९	तोचि	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दुःख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
२२७४०	तोचि	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
२२७४१	तोचि	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी
२२७४२	तोचि	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
२२७४३	तोचि	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
२२७४४	तोचि	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
२२७४५	तोचि	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
२२७४६	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
२२७४७	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१३९.०३।।	सहस्र नामावरी कळसु साजे। तोचि तो अंतरीं बाहिजु भीतरीं
२२७४८	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१४०.०८।।	देव जाणे ऐसा। तोचि हरिदासा भरंवसा। ज्ञानदेव म्हणे परियेसा। थोर पुण्य तयाचें
२२७४९	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१४४.०२।।	रामनामें जप करी। तोचि तरे भवसागरीं। पितरांसहित निर्धारीं। वैकुंठपुरीं पावले
२२७५०	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा
२२७५१	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१५०.०१।।	धन्य धन्य रामनामीं। जो अनुसरला इये कामीं। तोचि बोलिला स्वधर्मी। आत्मारामीं मिळाला
२२७५२	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१५१.०१।।	परियेसा पुराणींचा अर्थ। जयासि हरिनामाचा स्वार्थ। तोचि उद्धरेल यथार्थ। निजहितार्थ आचरणीं
२२७५३	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
२२७५४	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
२२७५५	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
२२७५६	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी। अन्न दिधलियां द्विजांसी। नित्य अनुसरलियां नामासी। तोचि तरैल निर्धारें
२२७५७	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
२२७५८	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
२२७५९	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्ततु असे
२२७६०	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
२२७६१	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१७१.०३।।	प्रतिदिनीं हरिहरि। रामकृष्ण हेचि मुरारी। तोचि तरेल भवसागरीं। वेद चाऱ्ही बोलिले
२२७६२	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
२२७६३	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१७६.०४।।	देवादेव शिरोमणी जगाचा पालकु। तोचि आम्ही एकु आराधिला

२२७६४	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
२२७६५	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा
२२७६६	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे
२२७६७	तोचि	।।ज्ञा.गा.०१८१.०४।।	ज्ञानदेवीं निजसूत्र। तोचि धन्य शुद्ध पवित्र। हरिवांचूनि त्याचें वक्त्र। नेणें आणिक दुसरें
२२७६८	तोचि	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
२२७६९	तोचि	।।ज्ञा.गा.०२१०.०६।।	सकळ कुळाचा तारकु। तोचि जाणावा पुण्यश्लोकु। पांडुरंगीं रंगला नि:शंकु। धन्य जन्म तयाचा
२२७७०	तोचि	।।ज्ञा.गा.०२११.०२।।	करंटे कपाळ ज्यांचें नाम नये वाचे। सदैव सभाग्य तोचि हरिरंगीं नाचे
२२७७१	तोचि	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
२२७७२	तोचि	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
२२७७३	तोचि	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
२२७७४	तोचि	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
२२७७५	तोचि	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
२२७७६	तोचि	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
२२७७७	तोचि	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
२२७७८	तोचि	।।ज्ञा.गा.०४४६.०१।।	विश्वरूप पाहे तंव सभोंवतें रूपडें। पाहे चहूंकडे तोचि दिसे
२२७७९	तोचि	।।ज्ञा.गा.०४७१.०२।।	तोचि तो आपण श्रीमुखें जाण। आणिक साधन नलगे कांहीं
२२७८०	तोचि	।।ज्ञा.गा.०५६०.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु नेणिजे। तंव तोचि तयासी अटीवी रया
२२७८१	तोचि	।।ज्ञा.गा.०५७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। तोचि सबाह्यअभ्यंतर ठाईं असे रया
२२७८२	तोचि	।।ज्ञा.गा.०५८७.०५।।	एकांतीं एक वर्ते तोचि साक्षात्कार। जाहला ज्ञानेश्वर तेथें लीन

२२७८३	तोचि	।।ज्ञा.गा.०५९१.०५।।	सर्व वृत्ति शून्य म्हणे तोचि धन्य। ज्ञानदेव मान्य सर्वस्वेंशी
२२७८४	तोचि	।।ज्ञा.गा.०५९२.०५।।	तेंचि निरूपण तोचि सर्वेश्वर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
२२७८५	तोचि	।।ज्ञा.गा.०६००.०३।।	ते एक त्यागितां काय आहे वाणी। कैवल्याचा धनि तोचि होय
२२७८६	तोचि	।।ज्ञा.गा.०६१९.०५।।	ज्याशी नाहीं भेद ब्रह्मीं एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तोचि गुरु
२२७८७	तोचि	।।ज्ञा.गा.०६२७.०२।।	ब्रह्म परिपूर्ण तोचि सनातन। स्वयें आनंदघन आन नसे
२२७८८	तोचि	।।ज्ञा.गा.०६३९.०२।।	शुद्ध ब्रह्मीं कैशी कल्पना आरोपी। तोचि एक पापी जगीं होय
२२७८९	तोचि	।।ज्ञा.गा.०६५१.०३।।	अणुरेणु तृण काष्ठादि पाषाण। सर्वत्रीं समान आत्मा तोचि
२२७९०	तोचि	।।ज्ञा.गा.०६५७.०१।।	तिहीं शून्यांवरती नांदताहे देहीं। तोचि ब्रह्मांड गेहीं भरूनि ठेला
२२७९१	तोचि	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
२२७९२	तोचि	।।ज्ञा.गा.०६९०.०७।।	तोचि सबराभरितु रूपनामरहितु। अपरंपार मी तूं नीच नवा
२२७९३	तोचि	।।ज्ञा.गा.०६९७.०८।।	निवृत्तिदास म्हणे ज्याचें तो जाणे। आतां जें बोलणें तोचि शीण
२२७९४	तोचि	।।ज्ञा.गा.०७०७.०१।।	पहा पहा पहा तें पाहिलिया परतें। पाहिलिया तेथ तोचि दिसे
२२७९५	तोचि	।।ज्ञा.गा.०७१७.०१।।	जाला ब्रह्मज्ञानी पूर्ण योगी सिद्ध। तोचि जाणा बद्ध भेद बुद्धि
२२७९६	तोचि	।।ज्ञा.गा.०७२४.०१।।	जयासी मी कर्ता नाहीं हे भावना। तोचि ब्रह्मज्ञाना पूर्ण पावें
२२७९७	तोचि	।।ज्ञा.गा.०७४०.०२।।	शून्य ब्रह्म पूर्ण चक्षूचे अंतरीं। निर्विकार निरंजन तोचि तें गा
२२७९८	तोचि	।।ज्ञा.गा.०७९८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभव ऐसा जेथें। तोचि जीवन्मुक्त संत योगी
२२७९९	तोचि	।।ज्ञा.गा.०८०२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे जो उडुनी जाय तेथ। परब्रह्मींची मात तोचि जाणें
२२८००	तोचि	।।ज्ञा.गा.०८१२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील शून्य। देखे तोचि धन्य भाग्यवंत
२२८०१	तोचि	।।ज्ञा.गा.०८१३.०१।।	डोळा माझा बाप त्रिभुवना परता। जो देखे मुक्तता तोचि लाहे
२२८०२	तोचि	।।ज्ञा.गा.०८१७.०१।।	ब्रह्मज्ञानी पुरुष तोचि ओळखावा। नयनांजनीं पाहावा ब्रह्म ठसा
२२८०३	तोचि	।।ज्ञा.गा.०८१७.०२।।	देखतसे देहीं द्वैत भेदातीत। तोचि धन्य संत माझे मनीं
२२८०४	तोचि	।।ज्ञा.गा.०८४६.०१।।	उपजोनी नरदेहीं। जयाशी हरिभक्ति नाहीं। तोचि भूमिभारू पाहीं। व्यर्थ जन्म त्याचा गेला
२२८०५	तोचि	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे

२२८०६	तोचि	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
२२८०७	तोचि	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
२२८०८	तोचि	।।ज्ञा.गा.०८९४.०२।।	काम क्रोध लोभ घेऊनियां संगें। परमार्थासी निघे तोचि मूर्ख
२२८०९	तोचि	।।ज्ञा.गा.०९०६.०१।।	सुढाळ ढाळाचे मोतीं अष्टै अंगें लवे ज्योती। जया होय प्राप्ति तोचि लाभे
२२८१०	तोचि	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
२२८११	तोचि	।।ज्ञा.गा.०९३२.०२।।	हेंही नव्हे तेंही नव्हे। कांहीं नव्हे तोचि पैं होय
२२८१२	तोचि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
२२८१३	तोचि	।।ज्ञा.गा.०९६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळहि कळा प्रकाशकु। तोचि सर्वव्यापकु जाणोनि राहीं
२२८१४	तोचि	।।ज्ञा.गा.०९६९.०२।।	तोचि तूं आपण तत्त्व तें तूं जाण। नलगे साधन आन कांहीं
२२८१५	तोचि	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
२२८१६	तोचि	।।ज्ञा.गा.०९८२.०३।।	रखुमादेविवरु साकारु निराकारु नव्हे। कांहीं नहोनि होये तोचि बाईये वो
२२८१७	तोचि	।।ज्ञा.गा.०९८९.०१।।	कामक्रोधलोभ घेउनिया संगें। परमार्थासि रिघे तोचि मूर्ख
२२८१८	तोचि	।।ज्ञा.गा.०९९०.०२।।	विषय त्यागितां तोचि होय मुक्त। या नांव विरक्त राजयोगी
२२८१९	तोचि	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
२२८२०	तोचि	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
२२८२१	तोचि	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला

२२८२२	तोचि	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
२२८२३	तोचि	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
२२८२४	तोचि	।।ज्ञा.गा.१०२३.०५।।	सकळ पाहें हरि। तोचि चित्तीं धरीं
२२८२५	तोचि	।।ज्ञा.गा.१०६९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवीं तोचि जाणें। संत ये खुणें संतोषलें
२२८२६	तोचि	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
२२८२७	तोची	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
२२८२८	तोची	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
२२८२९	तोची	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
२२८३०	तोची	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
२२८३१	तोची	।।ज्ञा.गा.०६९७.०४।।	चिद्रूपाचा प्रकाश तोची आनंदाचा साभास। गुणागुणीं नाश नातळेची
२२८३२	तोची	।।ज्ञा.गा.०७७९.०४।।	लक्ष लावी ज्ञानदेव एकलाची। शुद्ध ज्योती तोची जाणे एक
२२८३३	तोची	।।ज्ञा.गा.०९९५.०२।।	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
२२८३४	तोडर	।।ज्ञा.गा.०००४.०१।।	अनुपम्य मनोहर । कांसे शोभे पितांबर । चरणीं ब्रीदाचा तोडर । देखिला देवो
२२८३५	तोडर	।।ज्ञा.गा.००१०.०२।।	तोडर घंटा विविध विमळा । समाधि समाधानाच्या स्थळां । निर्विकार निर्गुण निर्मळा । सार तूंचि
२२८३६	तोडराचेनि	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये

२२८३७	तोडरु	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
२२८३८	तोडरु	।।ज्ञा.गा.०२०६.०५।।	कासे कसिला पितांबरु। चरणीं ब्रिदाचा तोडरु
२२८३९	तोडा	।।ज्ञा.गा.०१०७.०२।।	आपुली आपण करा सोडवण। संसारबंधन तोडा वेगीं
२२८४०	तोडावा	।।ज्ञा.गा.०१७०.०२।।	कारण भाव जाणावा। येर अर्थ तोडावा। निरंतर हरि भजावा। सफल होईल सर्वदा
२२८४१	तोडिला	।।ज्ञा.गा.००१३.०४।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास केला । सर्व संसार हा तारिला । रामकृष्णें भवपाश तोडिला । सर्व पितरांसहित
२२८४२	तोडिली	।।ज्ञा.गा.०६८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे मी नेणता प्रपंचीं। तोडिली मोहाची पदवी आम्हीं
२२८४३	तोडिली	।।ज्ञा.गा.१०५४.१७।।	बाळछंदो बावीस जन्में। तोडिली भवाब्धीची कर्मे। चंद्रार्क तारांगणें । रश्मी दान घेतला हरि
२२८४४	तोडी	।।ज्ञा.गा.०६६९.०२।।	द्वैत गिळी अद्वैत मेळीं। चित्ताची काजळी तोडी वेगीं
२२८४५	तोडी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
२२८४६	तोडी	।।ज्ञा.गा.०८८५.०२।।	न खंडे न तुटे कर्माची बेडी। अनुभवेंवीण तोडी तो योगिया
२२८४७	तोडी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
२२८४८	तोडी	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
२२८४९	तोडीं	।।ज्ञा.गा.००७४.०४।।	निजवृत्ति काढीं सर्व माया तोडीं। इंद्रिया सवडी लपों नको
२२८५०	तोडीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
२२८५१	तोडीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
२२८५२	तोडीं	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
२२८५३	तोडीं	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
२२८५४	तोडीं	।।ज्ञा.गा.१०९६.०३।।	ब्रह्मानंद आशापाश तोडीं। दाउनी उघडी मूर्ति आम्हां

२२८५५	तोडीन	।।ज्ञा.गा.०२९९.०४।।	अद्वैत भरीन मन भारीन तोडीन भवपाशा। क्षमा दया धरीन चित्तीं सर्वभूतीं महेशा
२२८५६	तोडुनि	।।ज्ञा.गा.०६५२.०२।।	तोडुनि चंदन कर्दळीचें वन। बाभुळा रक्षण बैसविलें
२२८५७	तोडूं	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
२२८५८	तोडूनि	।।ज्ञा.गा.१०७४.०२।।	जागि सुति ना मी निदसुरी। चोळी सुदली तोडूनि गळसरी
२२८५९	तोपी	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला
२२८६०	तोय	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
२२८६१	तोयें	।।ज्ञा.गा.०३८३.०३।।	सावध निबंध आद्याचा उकल। रसनेचा पालव रसना तोयें
२२८६२	तोरण	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
२२८६३	तोहि	।।ज्ञा.गा.०५७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु जुनाट जुनघडा। तोहि म्यां सांडिला अरूपसंगें
२२८६४	तोहि	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
२२८६५	तोही	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
२२८६६	तोही	।।ज्ञा.गा.०५५७.०३।।	रखुमादेविवरु अप्रमेय देखिला। तोही इच्छितां हरपला माझ्या ठायीं
२२८६७	तोही	।।ज्ञा.गा.०५७८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा देखिला। तोही खुंटला तये पंथीं
२२८६८	तोही	।।ज्ञा.गा.०५८०.०३।।	रखुमादेविवरु परतोनि देखे। तोही पारुषे तिये ठायीं गे माये
२२८६९	तोही	।।ज्ञा.गा.०६४०.०२।।	भास तोही नासताहे कैचें निराकाश। सर्वी समरस परब्रह्म
२२८७०	तोही	।।ज्ञा.गा.१०९६.०२।।	पदाभिमानु कांहीं तोही देहीं नाहीं। आला गेला ठायीं न संपडे दृष्टी
२२८७१	त्यज	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों
२२८७२	त्यजिती	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
२२८७३	त्यजियेला	।।ज्ञा.गा.०५४३.०१।।	दुजेपणीचा भावो माझिये ठाउनी जावो। येर सकळिक वावो म्यां त्यजियेला
२२८७४	त्यजियेली	।।ज्ञा.गा.०४२४.०२।।	तेणें सांडियेली माया। त्यजियेली कंथा काया। मन गेलें विलया। ब्रह्मानंदा माझारीं

२२८७५	त्यजिला	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
२२८७६	त्यजिली	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
२२८७७	त्यजिलें	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
२२८७८	त्यजी	।।ज्ञा.गा.०६०३.०५।।	तयाची संगती त्यजी ज्ञानेश्वर। जाहला निर्विकार संतसंगें
२२८७९	त्यजीन	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेंची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
२२८८०	त्यजीन	।।ज्ञा.गा.०६७३.०१।।	देखिले तुमचे चरण निवांत राहिलें मन। कासया त्यजीन प्राण आपुला गे माये
२२८८१	त्यजुनी	।।ज्ञा.गा.०६२१.०३।।	त्रिगुण त्यजुनी व्हावें निस्त्रैगुण। नाचरावें पुण्यपाप कांहीं
२२८८२	त्यजुनी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
२२८८३	त्यजूं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
२२८८४	त्यजूं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
२२८८५	त्यजूं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
२२८८६	त्यजूं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
२२८८७	त्यजूं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया

२२८८८	त्यजूं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
२२८८९	त्यजूं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
२२८९०	त्यजूं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
२२८९१	त्यजूनिया	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
२२८९२	त्यजूनियां	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
२२८९३	त्या	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे
२२८९४	त्या	।।ज्ञा.गा.००२३.०२।।	कमलनयन सुमन फांकलें । त्या परिमळा आथिलें । मकरंदीं वो माय
२२८९५	त्या	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
२२८९६	त्या	।।ज्ञा.गा.००५०.०३।।	अव्यक्त निराकार नाहीं त्या आकार। जेथोनि चराचर हरिसी भजे
२२८९७	त्या	।।ज्ञा.गा.००५४.०३।।	अनंत वाचाळ बरळती बरळ। त्या कैसेनि दयाळ पावे हरि
२२८९८	त्या	।।ज्ञा.गा.००६०.०३।।	ऋद्धि सिद्धि निधी अवघीच उपाधी। जंव त्या परमानंदीं मन नाहीं
२२८९९	त्या	।।ज्ञा.गा.००६८.०३।।	नाम हरि सार जिव्हा या नामाची। उपमा त्या दैवाची कोण वानी
२२९००	त्या	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
२२९०१	त्या	।।ज्ञा.गा.०१७८.०१।।	अमृताची कुंडी निद्रिस्त मरण। झणें त्या दूषण बोलसी रया
२२९०२	त्या	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे

२२९०३	त्या	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्ठी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
२२९०४	त्या	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
२२९०५	त्या	।।ज्ञा.गा.०२३३.०२।।	त्या सुखें ब्रह्मांड थोडें पां तियेसी। दुग्ध पैं मागशी बाळपणें
२२९०६	त्या	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
२२९०७	त्या	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
२२९०८	त्या	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
२२९०९	त्या	।।ज्ञा.गा.०२७८.०३।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं गे माये। नाम रूप सोय नाहीं आम्हां
२२९१०	त्या	।।ज्ञा.गा.०२७९.०२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं माय। अवघें निर्गुण होय पाचारीतां
२२९११	त्या	।।ज्ञा.गा.०३६६.०५।।	सदोदित भरलें त्या तिहीं गुणां वेगळें। तें अगणित वर्षलें प्रेमघरीं वो माय
२२९१२	त्या	।।ज्ञा.गा.०३६९.०५।।	डोळाची वाढिलें परब्रह्म फळलें। त्या सुखाचें निमालें सांगणें वो माये
२२९१३	त्या	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेन्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
२२९१४	त्या	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
२२९१५	त्या	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
२२९१६	त्या	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
२२९१७	त्या	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ

२२९१८	त्या	।।ज्ञा.गा.०५००.०१।।	थोकलें यांच्या गुणीं तनुमनासहित। त्या निजतत्त्वीं प्रीत निमालें वो माय
२२९१९	त्या	।।ज्ञा.गा.०५१०.०३।।	पुरती दृष्टि पूर्ण ब्रह्मींच भासली। त्या सुखा दोंदुली वाढली वो माय
२२९२०	त्या	।।ज्ञा.गा.०५१६.०४।।	हा सुजडु जडला विटेसी लाधला। त्या रखुमादेविवरा विठ्ठला मी न्याहाळीं वो माय
२२९२१	त्या	।।ज्ञा.गा.०५४६.०२।।	परतोनी पाहणें परतोनी पाहणें। नाहीं त्या ठाया जाणें रूपेंवीण
२२९२२	त्या	।।ज्ञा.गा.०५६१.०१।।	कूटाकूट अंतीं कूटस्थ पैं जालें। अशेष उरलें त्या वेगळें गे माय
२२९२३	त्या	।।ज्ञा.गा.०६१६.०१।।	दुर्जनाच्या संगें दुर्जनत्व प्राप्ती। कैंची त्या विश्रांती साधकाशी
२२९२४	त्या	।।ज्ञा.गा.०६७०.०३।।	सांगवी ते सांगणी उमगुनी चक्रपाणी। त्या निर्गुणाचे रहाणी मी रिघालें वो माये
२२९२५	त्या	।।ज्ञा.गा.०७७९.०२।।	सहस्रदळावरी तेज शुद्ध असे। त्या तेजें प्रकाशें चंद्र बापा
२२९२६	त्या	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
२२९२७	त्या	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
२२९२८	त्या	।।ज्ञा.गा.०८६८.०१।।	तैं सत्त्वरजतमें धुतलिया आशा। वेगीं त्या निराशां फळेंवीण
२२९२९	त्या	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत ।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
२२९३०	त्या	।।ज्ञा.गा.०८८६.०१।।	द्वीपोद्वीपीचे पक्षी मेरुतळवटीं उतरले। रत्न म्हणोनि त्या स्फटिकासी झेंपावले
२२९३१	त्या	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
२२९३२	त्या	।।ज्ञा.गा.०८९५.०१।।	जंववरी तंववरी जंबुक करी गर्जना। जंव त्या पंचानना देखिलें नाहीं बाप
२२९३३	त्या	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
२२९३४	त्या	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
२२९३५	त्या	।।ज्ञा.गा.०९४७.०३।।	नाहीं तें सन्मान विकृति उपरमु। त्या दिपीं दीप समु शेजेबाजे
२२९३६	त्या	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी

२२९३७	त्या	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
२२९३८	त्या	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
२२९३९	त्या	।।ज्ञा.गा.०९९८.०२।।	तपन त्या कमळा कमळीं विकासु। सुकवी मयंकु काय करिसी बा सुधांशु
२२९४०	त्या	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
२२९४१	त्या	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
२२९४२	त्या	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
२२९४३	त्या	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
२२९४४	त्या	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
२२९४५	त्या	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
२२९४६	त्या	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
२२९४७	त्या	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें। मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
२२९४८	त्या	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
२२९४९	त्या	।।ज्ञा.गा.१०७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु शून्याहूनि वेगळें। त्या बाळका सामाविलें आपुल्या व्योमीं
२२९५०	त्या	।।ज्ञा.गा.१०८३.०२।।	त्या न बोलत्यासि बोलावया गेलें। मीहि न बोलती झालें गे माय

२२९५१	त्या	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
२२९५२	त्या	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
२२९५३	त्या	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
२२९५४	त्या	।।ज्ञा.गा.११०४.०३।।	तांबडें अथवा निळें हेंही त्या न मिळे। उपमेसी सगळे हातां नये।
२२९५५	त्यांचा	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
२२९५६	त्यांचिया	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
२२९५७	त्यांची	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
२२९५८	त्यांचीं	।।ज्ञा.गा.००६६.०१।।	नामसंकीर्तन वैष्णवांची जोडी। पापें अनंत कोडी गेलीं त्यांचीं
२२९५९	त्यांचीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
२२९६०	त्यांचे	।।ज्ञा.गा.०१७५.०२।।	नाम श्रीहरिचे चोखडे। जपति भक्त साबडे। उद्धरण त्यांचे कोडें। करी देव वैकुंठीचा
२२९६१	त्यांचे	।।ज्ञा.गा.०१८५.०३।।	भाळे भोळे भक्त गाताती साबडें। त्यांचे प्रेम आवडे विठोबासी
२२९६२	त्यांचे	।।ज्ञा.गा.०१९४.०२।।	रामकृष्ण नारायण। ऐसे करिती जे स्मरण। त्यांचे वंदावे चरण। साष्टांगें निजभावेसी
२२९६३	त्यांचे	।।ज्ञा.गा.०१९८.०१।।	विठ्ठलयात्रे जाती वो माये। त्यांचे धरीन मी पाये
२२९६४	त्यांचे	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
२२९६५	त्यांच्या	।।ज्ञा.गा.००६९.०२।।	नारायण हरि नारायण हरि। भुक्ति मुक्ति चारी घरीं त्यांच्या
२२९६६	त्यांत	।।ज्ञा.गा.०४३५.०२।।	जनका हेंचि जालें। तेणें विश्व ब्रह्मचि केलें। त्यांत वेगळेपण आपुलें। मिरवूं नये
२२९६७	त्यांत	।।ज्ञा.गा.०७५६.०१।।	शून्य हें चार महाशून्य दिसतसे। निजरंग वसे सर्व त्यांत
२२९६८	त्यांत	।।ज्ञा.गा.०७७३.०१।।	सहस्रदळ बिंदु त्यांत तेज दिसे। तें हो काय ऐसें सांगा मज

२२९६९	त्यांत	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
२२९७०	त्यांत	।।ज्ञा.गा.१०५२.०५।।	बुधाजी पाटील कायापूरचे। ममताईचे हाताखालचे। त्यांत जिवाजी भुलले कीं जी मायबाप
२२९७१	त्यांत	।।ज्ञा.गा.११०८.०४।।	भाजेचि ना त्यांत रांधले तीन मुगे। दोन हिरवे, एक शिजेचि ना
२२९७२	त्यांतील	।।ज्ञा.गा.०८२३.०२।।	औटहाट प्रमाण सत्य कीं हें जाण। त्यांतील जें स्थान ऐकें एक
२२९७३	त्यांतून	।।ज्ञा.गा.०८०२.०७।।	तेथुनी ऊर्ध्व छिद्र मुंगी नेत्रातुल्य। त्यांतून उडणें भले चपलत्वेंसी
२२९७४	त्यांतें	।।ज्ञा.गा.०१२३.०४।।	सकळांचा सकळीं। त्यांतें तूं आकळीं। जिव्हा हे वाचाळीं। रामरतीं
२२९७५	त्यांनी	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि हृदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
२२९७६	त्यांसी	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
२२९७७	त्यांसी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
२२९७८	त्यांसी	।।ज्ञा.गा.०९९२.०२।।	मायेच्या भूरें भुलले हे जन। जनीं जनार्दन न दिसे त्यांसी
२२९७९	त्याग	।।ज्ञा.गा.०४८२.०२।।	अहंता समूळ करावा कीं त्याग। काम क्रोध मांग शिवूं नये
२२९८०	त्याग	।।ज्ञा.गा.०५७१.०१।।	आम्हीं संन्यास घेतला। देहादिकांचा त्याग केला
२२९८१	त्याग	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
२२९८२	त्याग	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
२२९८३	त्याग	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
२२९८४	त्यागणें	।।ज्ञा.गा.०६०६.०२।।	सांडणें मांडणें दोन्हीही त्यागणें। प्राचिनी वर्तणें निर्विकल्पें
२२९८५	त्यागितां	।।ज्ञा.गा.०६००.०३।।	ते एक त्यागितां काय आहे वाणी। कैवल्याचा धनि तोचि होय

२२९८६	त्यागितां	।।ज्ञा.गा.०६०४.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानेश्वर चूळ। भरियेली समूळ न त्यागितां
२२९८७	त्यागितां	।।ज्ञा.गा.०९९०.०२।।	विषय त्यागितां तोचि होय मुक्त। या नांव विरक्त राजयोगी
२२९८८	त्यागिलें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
२२९८९	त्यागिलें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
२२९९०	त्यागिसी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
२२९९१	त्यागी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
२२९९२	त्यागी	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
२२९९३	त्यागी	।।ज्ञा.गा.१०७५.०५।।	येकु त्यागी दुसरा भोगी। तिसरा योगी राजइंद्र
२२९९४	त्यागु	।।ज्ञा.गा.१०४६.०२।।	गोधनें चारितां हरि पांघुरला। मज चवाळ्याचा त्यागु पैं दिधला
२२९९५	त्यागुचि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
२२९९६	त्यागुनी	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
२२९९७	त्यागुनी	।।ज्ञा.गा.०५८२.०७।।	सर्वही उपाधी त्यागुनी आकार। राहे ज्ञानेश्वर निजरूपीं
२२९९८	त्यागुनी	।।ज्ञा.गा.०५९७.०१।।	त्यागुनी कैलास सर्वही संपत्ती। स्मशानांत वस्ती रुद्र करी
२२९९९	त्यागुनी	।।ज्ञा.गा.०६११.०५।।	पापपुण्य दोन्ही त्यागुनी निराळा। जाहला स्वलीला ज्ञानदेव

२३०००	त्यागून	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
२३००१	त्याचा	।।ज्ञा.गा.००१४.०२।।	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
२३००२	त्याचा	।।ज्ञा.गा.००६४.०१।।	हरिपाठ कीर्ति मुखें जरी गाय। पवित्रचि होय देह त्याचा
२३००३	त्याचा	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
२३००४	त्याचा	।।ज्ञा.गा.०२६४.०३।।	त्याचा उंबरा उसिसा करीन। वरी येरझार मी सारीन गे बाईये
२३००५	त्याचा	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये
२३००६	त्याचा	।।ज्ञा.गा.०५२३.०३।।	पंचक दशक तत्त्वता विचारी। एकरूपें करी ग्रास त्याचा
२३००७	त्याचा	।।ज्ञा.गा.०६६३.०१।।	इवलेसें रोप लावियलें द्वारीं। त्याचा वेलु गेला गगनावरी
२३००८	त्याचा	।।ज्ञा.गा.०७५९.०७।।	त्वंपद तत्पद असिपदाचा रंग। त्याचा अंतरंग देखा बाईयांनो
२३००९	त्याचा	।।ज्ञा.गा.०८४६.०१।।	उपजोनी नरदेहीं। जयाशी हरिभक्ति नाहीं। तोचि भूमिभारू पाहीं। व्यर्थ जन्म त्याचा गेला
२३०१०	त्याचा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काइ नटु नसे रया
२३०११	त्याचा	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
२३०१२	त्याचा	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
२३०१३	त्याचा	।।ज्ञा.गा.११०४.०५।।	ज्ञानराज म्हणे निवृत्तीची सर। त्याचा कर माथां तेव्हां कळे
२३०१४	त्याचिया	।।ज्ञा.गा.०५८२.०६।।	घालुनियां कडें शून्याशीं बांधितां। त्याचिया गणिता न करवे
२३०१५	त्याचिया	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
२३०१६	त्याचिये	।।ज्ञा.गा.०६२८.०२।।	त्याचिये कृपें मोक्ष जिऊनियां। लाधिजे प्राणियां निश्चयेंची
२३०१७	त्याचियेचि	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
२३०१८	त्याची	।।ज्ञा.गा.००८६.०१।।	सर्वव्यापक सर्व देहीं आहे। परि प्राणियांसी सोय न कळे त्याची

२३०१९	त्याची	।।ज्ञा.गा.०२७६.०३।।	दहिंभाताची उंडी लावीन तुझ्या तोंडीं। जीवा पढिये त्याची गोडी सांग वेगीं
२३०२०	त्याची	।।ज्ञा.गा.०३०३.०४।।	रखुमादेविवरु विठ्ठल मातापिता। मी त्याची दुहिता सर्वांगुणीं
२३०२१	त्याची	।।ज्ञा.गा.०३२०.०१।।	होय सौरी आतां उघडा घाली माथा । परपुरुषीं रमल्या बाई त्याची पतिव्रता
२३०२२	त्याची	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
२३०२३	त्याची	।।ज्ञा.गा.०५०९.०१।।	नव्हे त्याची दुराशा म्यां सांडिली वो आस। ज्ञानवैराग्यभक्तिसार वोळला वो माये
२३०२४	त्याची	।।ज्ञा.गा.०५९६.०२।।	मायोपाधी सृष्टि जें जें कांहीं होत। चैतन्य व्यापित त्याची माजीं
२३०२५	त्याची	।।ज्ञा.गा.०६४७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भजा आत्मदेवा। अखंडीत सेवा करा त्याची
२३०२६	त्याची	।।ज्ञा.गा.०७१०.०१।।	अंगुष्ठ प्रमाण पुरुष। त्याची मजला फार हौस। त्याहीं माजी परमहंस। देखिला बाई
२३०२७	त्याची	।।ज्ञा.गा.०७१६.०३।।	सेवुनि अमृत चिंता मरणाची। कासयाला त्याची करितोसी
२३०२८	त्याची	।।ज्ञा.गा.०७६३.०३।।	पक्व फळ अहं सोहं गोडी त्याची। सेवितां जीवाची आस पुरे
२३०२९	त्याची	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काइ नटु नसे रया
२३०३०	त्याची	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
२३०३१	त्याची	।।ज्ञा.गा.०८६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल उभा। सर्वत्र घटीं प्रभा त्याची आहे
२३०३२	त्याची	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
२३०३३	त्याची	।।ज्ञा.गा.०९३७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि नित्यता समृद्धि। जीवशिवबुद्धि समाधी त्याची
२३०३४	त्याची	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
२३०३५	त्याची	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
२३०३६	त्याची	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति

२३०३७	त्याची	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों । न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों । चालतां धनुर्धरा । तरंगाकारी हरपलों । ज्ञानदेव निवृत्तीचा । द्वैत सर्व निरसलों
२३०३८	त्याची	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी । परी तो नाणावा माझिये दृष्टी । कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी । कवण साहे त्याची तुटी गे माये
२३०३९	त्याचीच	।।ज्ञा.गा.०४८५.०२।।	अवघेपणें मी त्याचीच जालें । तेंचि पावलें तदाकारें
२३०४०	त्याचीमाजीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश । न दिसे जनवन सर्वरूप महेश । निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश । हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
२३०४१	त्याचीये	।।ज्ञा.गा.०२८१.०१।।	मायबापें आमुची विठोबा रखुमाई निजाची । त्याचीये गांवींची कोण्ही येतु न्यावया
२३०४२	त्याचे	।।ज्ञा.गा.०१०८.०२।।	त्याचें नामचि त्वरित प्रल्हादें केलें प्रसन्न । तेणें संजीवन जाले त्याचे देह
२३०४३	त्याचे	।।ज्ञा.गा.०२८५.०२।।	तो दाखवावो माये धरीन त्याचे पाये । तयालागीं जीऊ आहे उतावेळु
२३०४४	त्याचे	।।ज्ञा.गा.०४२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे । जो दावी या खुणें । त्याचे पायीं होणें । लीन सदा
२३०४५	त्याचे	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
२३०४६	त्याचे	।।ज्ञा.गा.०६२८.०३।।	गंगेहूनि थोर संत शुचिष्मंत । गंगा शुद्ध होत त्याचे संगें
२३०४७	त्याचे	।।ज्ञा.गा.०६९९.०२।।	देखिले स्वरूप विठ्ठल नामरूप । पारुषेना चित्त त्याचे चरणाहुनी
२३०४८	त्याचे	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं । त्याचे गुण उमटती सागरीं । आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं । तैसा समंधु ये शरीरीं रया
२३०४९	त्याचे	।।ज्ञा.गा.०७९३.०३।।	प्रकृति पुरुष शिवशक्ती भेद । त्याचे शरीरीं द्वंद्व देह जाणा
२३०५०	त्याचे	।।ज्ञा.गा.०८०७.०३।।	ज्ञानदेवा बाई निवृत्ति वदवितां । त्याचे चरणीं हिताहित झालें
२३०५१	त्याचे	।।ज्ञा.गा.०८१२.०१।।	नयनांतील रूप जो हें देखे पुरुष । त्याचे चरणीं वास असे माझा
२३०५२	त्याचे	।।ज्ञा.गा.०८१७.०३।।	त्याचे चरणोदकीं जान्हवी पवित्र । सहस्रदळावर लक्ष ज्याचें
२३०५३	त्याचे	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय । सेवी बापा निरंतर । पावसी तूं ब्रह्मपद । हा तूं जाणसी निर्धार । स्वानंदाचें सुख थोर । निवृत्तिकृपें अपार । त्याचे पायीं विनटलों । बाप रखुमादेविवर
२३०५४	त्याचे	।।ज्ञा.गा.०९८६.१८।।	ओंकाराचे मूळ पाहिलें जे ठाईं । मग त्याचे पायीं लीन व्हावें
२३०५५	त्याचे	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते । त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें । त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें । तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें

२३०५६	त्याचे	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
२३०५७	त्याचे	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्‌गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
२३०५८	त्याचे	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्‌गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
२३०५९	त्याचे	।।ज्ञा.गा.१०३४.०१।।	आठवितां नुपरे मोविता न मोववे। सांगतां न सांगवे गुण त्याचे
२३०६०	त्याचे	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
२३०६१	त्याचे	।।ज्ञा.गा.११०८.०८।।	वांचेचि ना त्याचे आले तीन रुपये। दोन खोटे, एक चालेचि ना
२३०६२	त्याचें	।।ज्ञा.गा.००५६.०१।।	विष्णुवीण जप व्यर्थ त्याचें ज्ञान। रामकृष्णीं मन नाहीं ज्याचें
२३०६३	त्याचें	।।ज्ञा.गा.००५७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम जपा हरीचें। परंपरा त्याचें कुळ शुद्ध
२३०६४	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०१०८.०२।।	त्याचें नामचि त्वरित प्रल्हादें केलें प्रसन्न। तेणें संजीवन जाले त्याचे देह
२३०६५	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
२३०६६	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
२३०६७	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
२३०६८	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०५।।	नित्यनेमाचें नामस्मरण। त्याचें हरलें इष्ट दारुण। जाले उद्धरणाचें कारण। पूर्वजा सहित
२३०६९	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०१७४.०६।।	ज्ञानदेवीं जप ध्यान। रामकृष्ण नारायण। धन्य त्याचें कुल जाण। हरिस्मरण करिताची
२३०७०	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०१८१.०४।।	ज्ञानदेवीं निजसूत्र। तोचि धन्य शुद्ध पवित्र। हरिवांचूनि त्याचें वक्त्र। नेणें आणिक दुसरें
२३०७१	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०३३२.०१।।	मन मुरडोनी डोळां लेइलें। काळेपणें मिरवलें रूप त्याचें
२३०७२	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०३७६.०२।।	त्याचें नाव गोवळु फिटला काळ वेळु। जाला सकळु सकळांसहित
२३०७३	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
२३०७४	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०४४७.०३।।	द्रष्ट्याचिये दीप्तीं दृश्यचि न दिसे। समरसीं भासे तेज त्याचें

२३०७५	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०४६६.०१।।	त्रिपदा चतुष्पदा गायत्रीस्मरण। त्याचें विस्मरण हरिप्रेमें
२३०७६	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०६६६.०३।।	तेथें दिवस ना रात्रीं सर्वहेतुविवर्जितु। स्वयंभासक तूं नवल त्याचें
२३०७७	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०८१२.०२।।	नयनांतील ज्योती देखे गुह्यभावें। त्याचें स्वरूप भावें वंदावें गा
२३०७८	त्याचें	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
२३०७९	त्याचें	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
२३०८०	त्याचें	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
२३०८१	त्याचें	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
२३०८२	त्याचें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
२३०८३	त्याचें	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी। आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
२३०८४	त्याचें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
२३०८५	त्याचें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०५।।	द्वादश मंडळें वोवाळुनी आलिये। तंव तंव काळें देखिलें रूपडें त्याचें
२३०८६	त्याचें	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२३०८७	त्याचें	।।ज्ञा.गा.१०६३.०२।।	उर्ण तंतु दोरा जाळें केलें त्याचें। डोहीं मृगजळाचे धरिलें मच्छ
२३०८८	त्याचें	।।ज्ञा.गा.१११०.०४।।	आंत पोकळ बाहेर पोकळ कोल्हाट्याचा वेळू। म्हातारपणीं दादला केला त्याचें डेंगण पेळू
२३०८९	त्याचें	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
२३०९०	त्याचें	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापड्या !
२३०९१	त्याचेंही	।।ज्ञा.गा.०५५९.०४।।	रखुमादेविवरु जगाचें जीवन। त्याचेंही मीपण गेलें विठ्ठलनामें
२३०९२	त्याचेनि	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
२३०९३	त्याचेनि	।।ज्ञा.गा.००९३.०१।।	ज्याचेनि तेजें तेजस रविग्रह। त्याचेनि मोह निरसती

२३०९४	त्याचेनि	।।ज्ञा.गा.०१७६.०५।।	त्याचेनि सुख अपार नि:संदेह गाढे। ब्रह्मांडाएवढें घर केलें
२३०९५	त्याचेनि	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
२३०९६	त्याचेनि	।।ज्ञा.गा.०४४५.०२।।	तंव त्याचेनि तेजें झडपिले मज। मजमाजीं काज होऊनि ठेलें
२३०९७	त्याचेनि	।।ज्ञा.गा.०९९४.०२।।	राम नाम सार धरीं। तेंचि तारक सृष्टीवरी। त्याचेनि संगें निरंतरीं। भवसागर तरसील
२३०९८	त्याचेनि	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
२३०९९	त्याच्या	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
२३१००	त्याच्या	।।ज्ञा.गा.०५११.०३।।	कापुराची पुतळी कर्पुरदीपु पाजळी। तैसी मी त्याच्या मेळीं जाहलें वो माय
२३१०१	त्याच्या	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
२३१०२	त्याच्या	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
२३१०३	त्याच्या	।।ज्ञा.गा.०९२१.०२।।	तैसा जाणा सर्वेश्वरु। म्हणों नये सानाथोरु। त्याच्या स्वरूपाचा निर्धारु। कवण जाणे
२३१०४	त्याच्या	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
२३१०५	त्याच्या	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
२३१०६	त्याजकडे	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
२३१०७	त्याजिला	।।ज्ञा.गा.०२४६.११।।	सर्वही व्यसनें दवडूनि उदित जालासे नर। वासनावेश्येचा जेणें त्याजिला व्यापार
२३१०८	त्याजिले	।।ज्ञा.गा.०६५४.०३।।	किडाळ त्याजिले चोखाळचि नाहीं। आणिक ते पाही अनादीची
२३१०९	त्याणें	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
२३११०	त्यातें	।।ज्ञा.गा.०६३३.०२।।	ऊष्ण काळीं न्यून आटोनियां गेली। नाहीं खंती केली सिंधू त्यातें
२३१११	त्यातें	।।ज्ञा.गा.०९६९.०१।।	पाहणें पाहाते सांडुनी निरुतें। पाहिलिया त्यातें तूंचि होसी

२३११२	त्यानें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
२३११३	त्यानें	।।ज्ञा.गा.०३३१.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहोदरु । त्यानें माझा वेव्हारु बहु काळें नेला गे माये
२३११४	त्यानें	।।ज्ञा.गा.०३६८.०२।।	पाहीन मी आतां निरंजन स्वरूपता। त्यानें मज तत्त्वतां वोजविलें वो माय
२३११५	त्यानें	।।ज्ञा.गा.०५०१.०५।।	त्यानें निवाला मनु भेटला जगजीवनु। तो आनंदगहनु उचंबळे वो माय
२३११६	त्यानें	।।ज्ञा.गा.०६८२.०१।।	शुद्धमतीगती मज वोळला निवृत्ति। त्यानें पदोपदीं प्रीति स्वरूपीं वो माय
२३११७	त्यानें	।।ज्ञा.गा.०८३४.०४।।	अभंगा शेवट जाणे निवृत्ति एक। त्यानें मज देख कृपा केली
२३११८	त्यानें	।।ज्ञा.गा.१०५९.०३।।	गुरुलिंग जंगम। त्यानें दाविला आगम। आधिव्याधि झाली सम। तेणें पावलों विश्राम रे
२३११९	त्यानें	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२३१२०	त्यानें	।।ज्ञा.गा.११०८.०३।।	घडीच ना त्यानें घडलीं तीन मडकीं। दोन कच्चीं, एक भाजेचि ना
२३१२१	त्यान्हा	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
२३१२२	त्यान्हे	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
२३१२३	त्यान्हें	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
२३१२४	त्यान्हें	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
२३१२५	त्यान्हें	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
२३१२६	त्यापाशीं	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
२३१२७	त्यामाजीं	।।ज्ञा.गा.०१८०.०१।।	हरिभक्त संत झाले हो अनेक। त्यामाजीं निष्टंक कांहीं ऐक
२३१२८	त्यामाजीं	।।ज्ञा.गा.०६०५.०३।।	अमृताचें कुंभ सायासें जोडलें। त्यामाजीं घातलें विष जैसें
२३१२९	त्यामाजीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
२३१३०	त्यामाजीं	।।ज्ञा.गा.०८३३.०३।।	चैतन्याची मूस त्यामाजीं ओतली। अव्यक्त देखिली वस्तू तेथें
२३१३१	त्यामुळें	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप

२३१३२	त्याला	।।ज्ञा.गा.०४८०.०१।।	शत अश्वमेध घडलें जयाला। तरी ब्रह्म त्याला अगम्य हें
२३१३३	त्याला	।।ज्ञा.गा.०६७६.०३।।	कल्पतरुतळवटीं जो कोणी बैसला। काय वाणी त्याला सांगिजो जी
२३१३४	त्याला	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२३१३५	त्याला	।।ज्ञा.गा.१०७२.०२।।	कवण जाणे कवण हे खूण। कवण जाणे काय त्याला भूषण
२३१३६	त्याला	।।ज्ञा.गा.११०८.०६।।	जेवीच ना त्याला दिल्या तीन म्हसी। दोन वांजा, एक फळेचि ना
२३१३७	त्याला	।।ज्ञा.गा.११०८.१०।।	दिसेचि ना त्याला मारल्या तीन बुक्या। दोन हुकल्या, एक लागेचि ना
२३१३८	त्यालें	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
२३१३९	त्यावर	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
२३१४०	त्यावरी	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
२३१४१	त्यावरी	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
२३१४२	त्यावरी	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
२३१४३	त्यावरी	।।ज्ञा.गा.०७७८.०२।।	इडे पिंगळेचा ओघ सैरा दिसतसे। त्यावरी प्रकाशे आत्मतेज
२३१४४	त्यावरी	।।ज्ञा.गा.०८०५.०३।।	तेथुनी महाद्वार उन्मनीची वार्ता। त्यावरी चढतां रीग नसे
२३१४५	त्याशी	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला
२३१४६	त्याशी	।।ज्ञा.गा.१०६३.०३।।	नेलें अंधापाशीं मुके बोले त्याशी। दिलें थोट्यापाशीं ठेवणें तें
२३१४७	त्याशीं	।।ज्ञा.गा.०६२५.०१।।	पाहणें जें कांहीं त्याशीं मुळीं पाहें। मग सुखी राहे योगीराया
२३१४८	त्याशीं	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लावि त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
२३१४९	त्यास	।।ज्ञा.गा.०४९३.०२।।	नाहीं त्यास मेरु कैचा विवेकु। जनवन लोकु ब्रह्म दिसे

२३१५०	त्यास	।।ज्ञा.गा.०८४४.०२।।	दीप गेल्यावरी कैंचा जी प्रकाश। झाका झाकी त्यास कासयाची
२३१५१	त्यासी	।।ज्ञा.गा.००६१.०१।।	नित्य सत्यामित हरिपाठ ज्यासी। कळिकाळ त्यासी न पाहे दृष्टी
२३१५२	त्यासी	।।ज्ञा.गा.००७९.०१।।	अभाव संगती नाना भूत व्यक्ती। संसार पंगती मेळवी त्यासी
२३१५३	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
२३१५४	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
२३१५५	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०१४०.०६।।	तुळशीच्या माळा। घालितां हरिदासाच्या गळां। तो न भिये कळिकाळा। त्यासी जिव्हाळा हरिविठ्ठल
२३१५६	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ
२३१५७	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
२३१५८	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
२३१५९	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
२३१६०	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
२३१६१	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
२३१६२	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०२६४.०४।।	निवृत्ति ज्ञानदेवा पुसतील वर्म। त्यासी कामीन पुरेन गे बाईये
२३१६३	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०२८४.०२।।	भेटवा वो त्यासी चरण झाडीन केशीं। सगुणरूपासी मी वो भाळलिये
२३१६४	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
२३१६५	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
२३१६६	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०३५५.०२।।	त्यासी चैतन्य नाहीं गुण नाहीं। चळण नाहीं गुण रूप नाहीं

२३१६७	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
२३१६८	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
२३१६९	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
२३१७०	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०४५९.०४।।	नानातेजीं भासे प्रपंचीं प्रकाशे। विरुळा समरसें ध्याये त्यासी
२३१७१	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०४९८.०३।।	गुणचि नाहीं त्यासी काय लाऊं गुण। अतीत निरंजन देखिला वो माय
२३१७२	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०५४४.०३।।	अनंतरूपें अनंतवेषें देखिलें म्यां त्यासी। बाप रखुमादेविवरु खूण बाणली कैसी
२३१७३	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०५६२.०१।।	एकांतीचें गुज पुसों गेलिये सये। मी माझी नाहीं त्यासी कीजे वो काये
२३१७४	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०५९९.०३।।	आकाशाचें फळ चित्रींच्या नराशी। केवीं प्राप्त त्यासी होईजेल
२३१७५	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०६०१.०२।।	जरी भिन्नभेद तरी सर्वज्ञत्व। कासया समत्व नाम त्यासी
२३१७६	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०६१७.०४।।	अनादि अज्ञान बंध नये यासी। गुरुकृपा त्यासी छेदिजे कीं
२३१७७	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०६१९.०२।।	शब्दज्ञानें जया गुरु उपदेशिती। नाहीं त्यासी मुक्ति कदाकाळीं
२३१७८	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०६४०.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तन्मय। ब्रह्मीं ब्रह्ममय दिसे त्यासी
२३१७९	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०६४८.०२।।	अनापेक्ष सुचि जे का उदासीन। अमानत्व जाण त्यासी लाभे
२३१८०	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०६८५.०२।।	ज्यासी दिधलें त्यासी नांव पैं नाहीं। जया रूप नाहीं त्यासी ऋण देवविलें
२३१८१	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०६८५.०२।।	ज्यासी दिधलें त्यासी नांव पैं नाहीं। जया रूप नाहीं त्यासी ऋण देवविलें
२३१८२	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०६९६.०३।।	त्यासी वोळखिना अनोळखी। दृश्य ना अदृश्य ऋण म्यां सादृश्य दिधलें देखा
२३१८३	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०७०९.०३।।	देखोनि उजाळ म्हणसी त्यासी ब्रह्म। चुकलास वर्म वेगें ते रया
२३१८४	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०७३८.०१।।	आकाशाचा शेंडा कमळ निराळें। त्यासी चार दळें शोभताती
२३१८५	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०७८०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तें स्वरूप जो जाणे। त्यासी शरण होणें अनन्य भावें
२३१८६	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
२३१८७	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०८४२.०३।।	अनेक दीप लाविलें दिपाशीं। फुंकूनियां त्यासी मग सोडी

२३१८८	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तर्‍ही। देव दुर्‍हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
२३१८९	त्यासी	।।ज्ञा.गा.०९९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे त्यासी करावें नमन। प्रापंचिक जनें शिवूं नये
२३१९०	त्यासी	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
२३१९१	त्यासी	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
२३१९२	त्यासी	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
२३१९३	त्यासी	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
२३१९४	त्याहि	।।ज्ञा.गा.०७१०.०२।।	परेहूनी परते जाण। मसुरे परतें ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
२३१९५	त्याहि	।।ज्ञा.गा.०७१०.०३।।	मुक्ताई मुक्त ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
२३१९६	त्याहीं	।।ज्ञा.गा.०७१०.०१।।	अंगुष्ठ प्रमाण पुरुष। त्याची मजला फार हौस। त्याहीं माजी परमहंस। देखिला बाई
२३१९७	त्याहुनी	।।ज्ञा.गा.०४६८.०१।।	भ्रमर रस द्वंद्व विसरला भूक। त्याहुनी एथें सुख अधिक दिसे
२३१९८	त्याहुनी	।।ज्ञा.गा.०५६३.०२।।	तें जीव अमृत जीवास जालें। त्याहुनी एक आगळें गे माय
२३१९९	त्याहुनी	।।ज्ञा.गा.०५६४.०२।।	अवघे म्हणिजें व्योमाकार दिसे। त्याहुनी परतें असे गे माय
२३२००	त्याहुनी	।।ज्ञा.गा.०९८३.०१।।	प्रकाशें देखिलें त्याहुनी वेगळें। नाहीं तें धरिलें सोहं मार्गें
२३२०१	त्याहुनी	।।ज्ञा.गा.१०२६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु आदि अंतीं। त्याहुनी परती मज गती केली
२३२०२	त्याहून	।।ज्ञा.गा.०४१५.०४।।	रखुमादेविवरु जीवनीं जीवनु। त्याहून माझें मनु परतें देवा
२३२०३	त्याहूनि	।।ज्ञा.गा.०५७९.०३।।	रखुमादेविवरु महद्‌भूता वेगळा। त्याहूनि तो मनीं मानला गे माय
२३२०४	त्याहूनि	।।ज्ञा.गा.०७१२.०३।।	तो जीवन अमृत जीवासि आलें। त्याहूनि एक आगळें गे माये
२३२०५	त्याहूनी	।।ज्ञा.गा.०४६५.०४।।	जाला अरुणोदयो उजळलें सूर्यतेज। त्याहूनी सतेज तेज आलें
२३२०६	त्रास	।।ज्ञा.गा.००९९.०२।।	विठ्ठल उघडा मंत्र कळिकाळा त्रास। घालुनियां कांस जपों आधीं
२३२०७	त्रास	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस

२३२०८	त्रिकांडपणें	।।ज्ञा.गा.०८५०.०१।।	बहुशास्त्र जल्पणें वेद त्रिकांडपणें। बोलती लक्षणें त्रिविधमुक्ती
२३२०९	त्रिकाळ	।।ज्ञा.गा.०२९९.०८।।	त्रिकाळ ध्यान त्रिकाळ मन हरपले जेथ। पुरली मनकामना वैकुंठ प्रकट आपणची नाथ
२३२१०	त्रिकाळ	।।ज्ञा.गा.०२९९.०८।।	त्रिकाळ ध्यान त्रिकाळ मन हरपले जेथ। पुरली मनकामना वैकुंठ प्रकट आपणची नाथ
२३२११	त्रिकाळ	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थे कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
२३२१२	त्रिकाळ	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
२३२१३	त्रिकाळज्ञान	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
२३२१४	त्रिकाळीं	।।ज्ञा.गा.०५४०.०१।।	ध्यान धारणा मंत्र साधन। त्रिकाळीं जपन अजपा सिद्धी
२३२१५	त्रिकुट	।।ज्ञा.गा.०७४०.०३।।	सूर्य चंद्र दोन्ही प्रकाशले साजिरें । त्रिकुट संचरे अनाठसा
२३२१६	त्रिकुट	।।ज्ञा.गा.०७८६.०२।।	त्रिकुट श्रीहाट चंद्रसूर्य जाणा। पश्चिम मार्गीं खूण याची कीं रे
२३२१७	त्रिकुटगिरीचे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
२३२१८	त्रिकुटगिरीचे	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
२३२१९	त्रिकुटा	।।ज्ञा.गा.००४१.०१।।	पैल गोल्हाटमंडळ तो। त्रिकुटा वेगळा तो गे बाई
२३२२०	त्रिकुटाचा	।।ज्ञा.गा.०८१६.०२।।	त्रिकुटाचा फेरा टाकिला माघारां। अर्धमात्रेवरा वरी गेलों
२३२२१	त्रिकुटाची	।।ज्ञा.गा.०८२२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे मज त्रिकुटाची गोडी। धरितां आवडी ब्रह्म लाभे
२३२२२	त्रिकूट	।।ज्ञा.गा.०७३५.०३।।	त्रिकूट श्रीहाट गोहाट तिसरें। औटपीठादी सारें ब्रह्मांडासी
२३२२३	त्रिकूट	।।ज्ञा.गा.०७९४.०२।।	त्रिकूट श्रीहाट गोल्हाट ब्रह्मरंध्र। प्रणव निरंतर ऐक्य झाला
२३२२४	त्रिकूट	।।ज्ञा.गा.०८२५.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट ब्रह्मरंध्रीं वस्तु। तुर्येची ऐसी मातु याच ज्ञानें
२३२२५	त्रिकूट	।।ज्ञा.गा.०८३०.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट श्रीहाटातीत। महाकारणाची मात जेथ नाहीं
२३२२६	त्रिकूट	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला
२३२२७	त्रिगुण	।।ज्ञा.गा.००५०.०१।।	त्रिगुण असार निर्गुण हें सार। सारासार विचार हरिपाठ
२३२२८	त्रिगुण	।।ज्ञा.गा.०५११.०४।।	तेथें रूप ना छाया त्रिगुण ना माया। रखुमादेविवराचिया उपाये वो माय

२३२२९	त्रिगुण	।।ज्ञा.गा.०५२०.०३।।	त्रिगुण सवडी घालुनि उलथी। एकरूप पंक्ति जेवी नरु
२३२३०	त्रिगुण	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
२३२३१	त्रिगुण	।।ज्ञा.गा.०६२१.०२।।	तमोगुणेंकरुनी पाविजे मरण। राहटती त्रिगुण जगामाजीं
२३२३२	त्रिगुण	।।ज्ञा.गा.०६२१.०३।।	त्रिगुण त्यजुनी व्हावें निस्त्रैगुण। नाचरावें पुण्यपाप कांहीं
२३२३३	त्रिगुण	।।ज्ञा.गा.०७५७.०२।।	त्रिगुण त्रिविध तो सच्चिदानंद। शब्दाचा अनुवाद नसे जेथें
२३२३४	त्रिगुण	।।ज्ञा.गा.०८२९.०१।।	सत्त्व रज तम त्रिगुण तें ब्रह्म। अर्धमात्रा निस्सीम ॐकार हा
२३२३५	त्रिगुण	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
२३२३६	त्रिगुण	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
२३२३७	त्रिगुण	।।ज्ञा.गा.१०६९.०३।।	उदय ना अस्तु तेथें कैचेनि त्रिगुण। आपणचि दर्पण होऊनि ठेला
२३२३८	त्रिगुणपरें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
२३२३९	त्रिगुणविरहित	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
२३२४०	त्रिगुणवोझें	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
२३२४१	त्रिगुणां	।।ज्ञा.गा.०३६७.०२।।	आणिकां न कळे तें त्रिगुणां वेगळें। तें मज गोवळें दाविलें वो माय
२३२४२	त्रिगुणाचा	।।ज्ञा.गा.०८३९.०२।।	शोधिला त्रिगुणाचा चोहटा। निघालों पश्चिमेच्या वाटा। सद्‌गुरु सुख बरवंटा। पुढें केला
२३२४३	त्रिगुणाची	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी
२३२४४	त्रिगुणाची	।।ज्ञा.गा.०९५३.०१।।	औट हात चर्म देह बांदवडी। त्रिगुणाची घडी नुगवे रया
२३२४५	त्रिगुणाचें	।।ज्ञा.गा.०७४०.०१।।	त्रिगुणाचें मूळ सत्रावीचें सार। उन्मनीचें बीज जाण रया
२३२४६	त्रिगुणाच्या	।।ज्ञा.गा.०७६३.०२।।	त्रिगुणाच्या शाखा उपशाखा बहुत। नाना याती येत पत्रें ज्यास
२३२४७	त्रिगुणात्मकाचें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें
२३२४८	त्रिगुणी	।।ज्ञा.गा.१०१९.०४।।	ज्ञानदेवीं समभाव त्रिगुणी नाहीं ठाव। आपेंआप राणीव साईखडिया
२३२४९	त्रिगुणीं	।।ज्ञा.गा.००८७.०१।।	तिहीं त्रिगुणीं ओतिलें। त्रिपुटिसी गोविलें। आणुनी बांधिलें। चर्मदेहीं
२३२५०	त्रिजग	।।ज्ञा.गा.०१४०.०४।।	एवढें क्षेत्र पांडुरंग। तेथें उद्धरिलें हें त्रिजग। आनंदत ब्राह्मण याग। कोटिकुळे उद्धरती
२३२५१	त्रिजगती	।।ज्ञा.गा.०००९.०३।।	तुझियानें भक्ति मुक्ति । तुझियानें चाले स्फूर्ति । तुझें नाम त्रिजगती । पावन आम्हां

२३२५२	त्रिजगतीं	।।ज्ञा.गा.०१८२.०६।।	तीर्थीं पावन धर्म जिहीं केला धडौती। कैवल्यकल्पद्रुम ते त्रिजगतीं
२३२५३	त्रिनेत्र	।।ज्ञा.गा.०६४३.०४।।	तैसा ब्रह्मीं लाहे हृदयीं त्रिनेत्र। बाह्य निरंजन अवघा झाला
२३२५४	त्रिपथ	।।ज्ञा.गा.००९५.०३।।	आकार निराकारीं त्रिपथ शेजारीं। हरि भरोवरी घेतु विरुळा
२३२५५	त्रिपदा	।।ज्ञा.गा.०४६६.०१।।	त्रिपदा चतुष्पदा गायत्रीस्मरण। त्याचें विस्मरण हरिप्रेमें
२३२५६	त्रिपुंड्र	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णा ढाळ देती गे माये
२३२५७	त्रिपुटिसी	।।ज्ञा.गा.००८७.०१।।	तिहीं त्रिगुणीं ओतिलें। त्रिपुटिसी गोविलें। आणुनी बांधिलें। चर्मदेहीं
२३२५८	त्रिपुटिसी	।।ज्ञा.गा.०९०१.०४।।	त्रिपुटिसी वर्ते। वैकुंठ सरतें। प्रेमेंविण भरितें। कैसें येत
२३२५९	त्रिपुटी	।।ज्ञा.गा.०१७५.०४।।	त्रिपुटी छेदुनिया जाती। तारावया संसारा येती। हरिभक्ति उपदेशिती। भजनमार्ग तारक
२३२६०	त्रिपुटी	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
२३२६१	त्रिपुटी	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
२३२६२	त्रिपुटी	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
२३२६३	त्रिपुटी	।।ज्ञा.गा.०९३५.०१।।	त्रिपुटी उलटु निर्गुणीं अरुता। पाहातां दृष्टांता भेदु नाहीं
२३२६४	त्रिपुटी	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
२३२६५	त्रिपुटी	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
२३२६६	त्रिपुटीं	।।ज्ञा.गा.०२१६.०१।।	त्रिपुटीं भेदुनी मनाच्या मौळीं। तें आले भूमंडळीं पंढरिये
२३२६७	त्रिपुटीं	।।ज्ञा.गा.०३८०.०३।।	त्रिपुटीं झोंबों नको मायावी सकळ। अवघा सरळ हरि आहे
२३२६८	त्रिपुटीं	।।ज्ञा.गा.०५०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर त्रिपुटीं न दिसे। रसीं रस भासे हृदयदीपीं
२३२६९	त्रिपुटीं	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली

२३२७०	त्रिपुटीचे	।।ज्ञा.गा.०१७३.०२।।	हेचि त्रिपुटीचे छेदक। हेचि भवार्णवतारक। हाचि शंकराचा विवेक। रामकृष्ण चोखडे
२३२७१	त्रिपुटीचे	।।ज्ञा.गा.०८६८.०३।।	त्रिपुटीचे पेठे वानवसा दिठा। वैकुंठ चौहटा पिकला रया
२३२७२	त्रिपुटीवेगळा	।।ज्ञा.गा.०७७४.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान त्रिपुटीवेगळा। सहस्रदळीं उगवला सूर्य जैसा
२३२७३	त्रिपुटीसहित	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
२३२७४	त्रिपुरारी	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा
२३२७५	त्रिभंग	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
२३२७६	त्रिभंगगड	।।ज्ञा.गा.१११९.०३।।	त्रिभंगगड देहुडें ठाण मांडुनियां माय। कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितो आहे
२३२७७	त्रिभंगी	।।ज्ञा.गा.००१९.०१।।	त्रिभंगी देहुडा ठाण मांडूनिया माये । कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितु आहे
२३२७८	त्रिभंगी	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
२३२७९	त्रिभंगीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
२३२८०	त्रिभंगीं	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
२३२८१	त्रिभंगीं	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसियें वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
२३२८२	त्रिभुवन	।।ज्ञा.गा.०३४१.०२।।	काय सांगूं माय त्रिभुवन धाय। पाहतां न समाय नाना रूपीं
२३२८३	त्रिभुवन	।।ज्ञा.गा.०३५८.०३।।	यासी जाणावयालागीं अनुहते पाहे। तंव त्रिभुवन तन्मय जालें गे माये
२३२८४	त्रिभुवन	।।ज्ञा.गा.०६८०.०२।।	उगविलें उगविलें मायेतें निरसिलें। एकत्व दाविलें त्रिभुवन रया
२३२८५	त्रिभुवन	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
२३२८६	त्रिभुवनजनमोहन	।।ज्ञा.गा.०३३०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। त्रिभुवनजनमोहन रे आयो

२३२८७	त्रिभुवना	।।ज्ञा.गा.०२०७.०३।।	आवडीच्या वालभें गोजावलें गोजिरें। पाहतां साजिरें त्रिभुवना एक गे माये
२३२८८	त्रिभुवना	।।ज्ञा.गा.०८१३.०१।।	डोळा माझा बाप त्रिभुवना परता। जो देखे मुक्तता तोचि लाहे
२३२८९	त्रिभुवनापरतें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
२३२९०	त्रिभुवनाहुनि	।।ज्ञा.गा.०६१८.०५।।	त्रिभुवनाहुनि राहिला निराळा। ज्ञानेश्वरीं लीला निरंजनीं
२३२९१	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.००४२.०३।।	बापरखुमादेविवरु त्रिभुवनीं गरुवा। विठ्ठलु बरवा बाइयांनों
२३२९२	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०१३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। आपुली आण वाही त्रिभुवनीं रया
२३२९३	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०१८४.०५।।	या संतांपरीस उदार। त्रिभुवनीं नाहीं थोर। मायबाप सहोदर। इष्टमित्र सोईरे
२३२९४	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
२३२९५	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०२३४.०२।।	छंदें छंदें वेणु वाजे। त्रिभुवनीं घनु गाजे। उतावेळ मन माझें। भेटावया
२३२९६	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०३५२.०१।।	देखावयालागी जव अनौतें पहिलें। तव तनु मनु त्रिभुवनीं व्यापिलें गे माये
२३२९७	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०४८०.०३।।	लक्ष अनुष्ठान त्रिभुवनीं अन्नदान। तरी ब्रह्मज्ञान अतर्क्य हें
२३२९८	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०४९४.०१।।	दुरी ना जवळी त्रिभुवनीं मंडळीं। तें मनाचा मुळीं बैसलेंसे
२३२९९	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०५४३.०३।।	माझा मीचि श्रोता मीचि वक्ता। माझा मीचि दाता त्रिभुवनीं
२३३००	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०६१५.०३।।	पांचच विषय त्रिभुवनीं असती। सर्वही भोगिती जीव शीव
२३३०१	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०६७४.०५।।	त्रिभुवनीं आनंदु न माये गे माये। आपेआपु परमानंदु वोसंडतु आहे
२३३०२	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०६७५.०१।।	सांवळा सुकुमार लावण्य त्रिभुवनीं। अवचिता आंगणीं देखिला रया
२३३०३	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०७५२.०१।।	पहा त्रिभुवनीं न दिसे बाईये। नयनांजनीं पाहें आत्मरूप
२३३०४	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०७९३.०१।।	अमृताची क्षीर ब्रह्मांडभुवनीं। पाहाती त्रिभुवनीं नवल झालें
२३३०५	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०८३१.०२।।	ब्रह्मज्योतीचिये प्रकाशें करुनी। देखे त्रिभुवनीं एक वस्तु
२३३०६	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्‌गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
२३३०७	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.१०५६.०२।।	लिंग देखिलें देखिलें। तिहीं त्रिभुवनीं विस्तारिलें
२३३०८	त्रिभुवनींचें	।।ज्ञा.गा.०२८०.०१।।	त्रिभुवनींचें सुख पहावया नयनीं। दिनरात्रीं धणी न पुरे माझी
२३३०९	त्रिभुवनीचें	।।ज्ञा.गा.००९९.०१।।	त्रिभुवनीचें सुख एकतत्त्व विठ्ठल। नलगे आम्हां मोल उच्चारितां
२३३१०	त्रिलोकीं	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं

२३३११	त्रिवर्गाचें	।।ज्ञा.गा.०९९०.०३।।	विरक्त तो कवण त्रिवर्गाचें शून्य। वृत्ति हे सुलीन स्वरूपीं राहे
२३३१२	त्रिवळीची	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
२३३१३	त्रिविध	।।ज्ञा.गा.०२४६.०३।।	प्रबोधपाहाट जाली सरले त्रिविध तमरज। गुरुकृपेचा अरुणोदय पहा सुरंग सुतेज
२३३१४	त्रिविध	।।ज्ञा.गा.०६३७.०४।।	पूर्ण ज्ञानदेवा प्राप्त आत्मरूप। त्रिविध हे ताप निरसती
२३३१५	त्रिविध	।।ज्ञा.गा.०७५७.०२।।	त्रिगुण त्रिविध तो सच्चिदानंद। शब्दाचा अनुवाद नसे जेथें
२३३१६	त्रिविधतमें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
२३३१७	त्रिविधमुक्ती	।।ज्ञा.गा.०८५०.०१।।	बहुशास्त्र जल्पणें वेद त्रिकांडपणें। बोलती लक्षणें त्रिविधमुक्ती
२३३१८	त्रिविधही	।।ज्ञा.गा.०६१५.०२।।	दानधर्म करी भोग इहलोक। त्रिविधही एक रूप जाण
२३३१९	त्रिवेणिये	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
२३३२०	त्रिवेणी	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गे। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
२३३२१	त्रिवेणी	।।ज्ञा.गा.००५७.०१।।	त्रिवेणी संगमीं नाना तीर्थें भ्रमीं। चित्त नाहीं नामीं तरी तें व्यर्थ
२३३२२	त्रिवेणी	।।ज्ञा.गा.०८३९.०३।।	गंगा त्रिवेणी निर्मळ नीर। राजहंस पक्षी किन्नर। अनेक रंगांचे मयूर टाहो देती
२३३२३	त्रिवेणीचें	।।ज्ञा.गा.०४८१.०१।।	त्रिवेणीचें स्नान अखंडित करा। काशीवासीं मरा ज्ञानेंवीण
२३३२४	त्रिशुद्धि	।।ज्ञा.गा.०१७०.०१।।	परस्परें वोळखी वेदीं । शास्त्र बोले भवभेदी। जे पावले परमानंदीं। तेणें त्रिशुद्धि उद्धरले
२३३२५	त्रिशुद्धि	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
२३३२६	त्रिशुद्धि	।।ज्ञा.गा.०६२९.०५।।	गुरुकृपा द्वारें लाहिजे पैं सिद्धी। बोलिला त्रिशुद्धि ज्ञानेश्वर
२३३२७	त्रिशुद्धी	।।ज्ञा.गा.०१२५.०४।।	जये ग्रामीं हरिपूजन। जये नगरीं हरिकीर्तन। तेथें गेलिया बंधन। तुम्ही पावाल त्रिशुद्धी
२३३२८	त्रैलोका	।।ज्ञा.गा.०१६२.०५।।	नामें तरली गणिका। नामें अयोध्या हे आणिका। नाम तारक त्रैलोका। भवार्णवा छेदक
२३३२९	त्रैलोकीं	।।ज्ञा.गा.०७७२.०२।।	भ्रमर गुंफा ब्रह्मरंध्र तें सुरेख। पाहतां कवतुक त्रैलोकीं
२३३३०	त्रैलोकीं	।।ज्ञा.गा.०७९०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह हा दुर्लभ। त्रैलोकीं सुलभ भजनाचा हा

२३३३१	त्रैलोक्य	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
२३३३२	त्रैलोक्य	।।ज्ञा.गा.००३२.०२।।	गौरी जाप्य सहस्रनामीं तो। पुण्यपावन त्रैलोक्य तो गे बाई
२३३३३	त्रैलोक्य	।।ज्ञा.गा.०१६२.०२।।	नाम सर्वांसी तारक। नामें उद्धरलें त्रैलोक्य। नामवेदाचे विवेक। नामें शंकरादिक पावले सुख
२३३३४	त्रैलोक्य	।।ज्ञा.गा.०१६७.०४।।	गोविंद गोपाळ नरहरि। हा मंत्रराज निर्धारी। त्रैलोक्य तरैल क्षणांतरी। ऐसें व्यास बोलियेले
२३३३५	त्रैलोक्य	।।ज्ञा.गा.०२०२.०२।।	सोकरी पुंडलिकु ज्ञान पुण्यश्लोकु। विठ्ठलीं त्रैलोक्य उद्धरिलें
२३३३६	त्रैलोक्य	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
२३३३७	त्रैलोक्याची	।।ज्ञा.गा.००४६.०३।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु उभा। त्रैलोक्याची शोभा शोभतसे
२३३३८	त्रैलोक्याची	।।ज्ञा.गा.०७५४.०३।।	ज्ञानदेव ध्यान धरिलें पुढती। त्रैलोक्याची वस्ती असे जेथें
२३३३९	त्रैलोक्याचे	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु
२३३४०	त्वंपद	।।ज्ञा.गा.०७५९.०७।।	त्वंपद तत्पद असिपदाचा रंग। त्याचा अंतरंग देखा बाईयांनो
२३३४१	त्वंपदीं	।।ज्ञा.गा.०४९४.०५।।	त्वंपदीं सिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुलक्षीं हरपलें द्वैतभान
२३३४२	त्वचा	।।ज्ञा.गा.००८३.०१।।	श्रवण त्वचा चक्षु जिव्हा घ्राण। दशहि इंद्रियें जाण हरीच्या ठायीं
२३३४३	त्वचा	।।ज्ञा.गा.०५५८.०१।।	अष्टही अंगें नवही व्याकरणें। सप्तही त्वचा भेदोन गेलें गे माय
२३३४४	त्वचा	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
२३३४५	त्वचेचिया	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
२३३४६	त्वत्पदीं	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
२३३४७	त्वरित	।।ज्ञा.गा.००७१.०३।।	जात वित्त गोत कुळ शीळ मात। भजे कां त्वरित भावनायुक्त
२३३४८	त्वरित	।।ज्ञा.गा.०१०८.०२।।	त्याचें नामचि त्वरित प्रल्हादें केलें प्रसन्न। तेणें संजीवन जाले त्याचे देह
२३३४९	त्वरित	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
२३३५०	त्वरित	।।ज्ञा.गा.०४४६.०६।।	ज्ञानदेव निवृत्ति हे खुण पुसत। सांगावें त्वरित गुरुराजें
२३३५१	त्वरित	।।ज्ञा.गा.०४५८.०६।।	ज्ञानदेव गाय हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी

२३३५२	त्वरित	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
२३३५३	त्वरित	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
२३३५४	त्वरिता	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
२३३५५	त्वरितां	।।ज्ञा.गा.०१०८.०१।।	आठवितां विसरलें आपुलिया गोता। हरिनामें त्वरितां मोक्ष जाला
२३३५६	त्वरीत	।।ज्ञा.गा.००५१.०२।।	कैसेंनि दैवत प्रसन्न त्वरीत। उगा राहे निवांत शिणसी वायां
२३३५७	त्वां	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
२३३५८	त्वां	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
२३३५९	त्वां	।।ज्ञा.गा.०४१७.०३।।	उरलें उपाधीकारणें। तें त्वां नेमिलें दरुशनें
२३३६०	त्वां	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
२३३६१	त्वां	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
२३३६२	त्वां	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
२३३६३	त्वां	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
२३३६४	त्वांचि	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
२३३६५	त्वांची	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
२३३६६	थडिये	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये

२३३६७	थडी	।।ज्ञा.गा.०३४१.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिपदीं आवडी। प्रवृत्तीची थडी उलंडिली
२३३६८	थडी	।।ज्ञा.गा.१०३९.०३।।	घोंगडें येक बैसलें थडी। उभयां गोडी विठ्ठलाची
२३३६९	थरारिसी	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
२३३७०	थवथवळी	।।ज्ञा.गा.०८३९.०४।।	ऐल पैल पूर्ण शिरीं। लावित कमळें थवथवळी। वरी सद्गुरुकृपेचा मैलागिरी। डोलों लागे
२३३७१	थांबे	।।ज्ञा.गा.०४५७.०१।।	आदिमध्यअंत तुजमाजीं बिंबे। ब्रह्मीं ब्रह्म थांबे लवण जळीं
२३३७२	थाट	।।ज्ञा.गा.०१८९.०२।।	आले हरीचे विनट। वीर विठ्ठलाचे सुभट। भेणें जाहले दिक्पट। पळती थाट दोषांचे
२३३७३	थाट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०९।।	लटपट लटपट। मेळवुनी शिष्यांचा थाट। अद्वैत ज्ञानाचा बोभाट। भरिला हाट जिविकेसी
२३३७४	थाटी	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
२३३७५	थापटिती	।।ज्ञा.गा.०६३९.०१।।	मी देहीं म्हणतां ब्रह्महत्या कोटी। घेऊनियां पाठी थापटिती
२३३७६	थार	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें
२३३७७	थार	।।ज्ञा.गा.०९४८.०३।।	आदि मध्य घर हरीचा शेजार। हरिवीण थार नाहीं कोठें
२३३७८	थारा	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे
२३३७९	थारा	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
२३३८०	थारा	।।ज्ञा.गा.०२८६.०५।।	चोरट्या मधुकरा कमळीं घेतलासे थारा। मोतियांचा चारा राजहंसा
२३३८१	थारा	।।ज्ञा.गा.०७०३.०५।।	तो हा चंद्रभागे तीरा पुंडलिकें दिधला थारा। बाप रखुमादेविवरा जडलें पायीं विठ्ठलची
२३३८२	थारा	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
२३३८३	थारा	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
२३३८४	थारे	।।ज्ञा.गा.०८७१.०१।।	कर्पूर अग्नीसी स्वदेहा नाशी। चंदनीं मासी न थारे देखा

२३३८५	थाव	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे कालिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
२३३८६	थाव	।।ज्ञा.गा.०६५९.०५।।	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
२३३८७	थिगळी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्मावेगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
२३३८८	थिता	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
२३३८९	थितिया	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
२३३९०	थितिया	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
२३३९१	थितें	।।ज्ञा.गा.०२५१.०१।।	ठाकुनी आलिये तुजपासीं। थितें मुकलिये मनुष्यपणासी
२३३९२	थितें	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
२३३९३	थितें	।।ज्ञा.गा.०५७५.०१।।	अद्वैत येणें अद्वैतपणें सांडिलें। थितें होतें तें माझें लया पैं गेलें
२३३९४	थितें	।।ज्ञा.गा.०६८३.०२।।	थितें होतें तें निध सांठविलें। विश्वासें घेतलें लक्षवित
२३३९५	थितें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें
२३३९६	थिल्लरींचें	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
२३३९७	थुरथुर	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
२३३९८	थुरथुर	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
२३३९९	थू	।।ज्ञा.गा.१०२३.०२।।	मन चित्त धू। विषयावर थू

२३४००	थेंबु	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
२३४०१	थोकलें	।।ज्ञा.गा.०५००.०१।।	थोकलें यांच्या गुणीं तनुमनासहित। त्या निजतत्त्वीं प्रीत निमालें वो माय
२३४०२	थोकसी	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
२३४०३	थोटे	।।ज्ञा.गा.११०८.०२।।	वसेचिना तेथें आले तीन कुंभार। दोन थोटे, एक घडीच ना
२३४०४	थोट्यापाशीं	।।ज्ञा.गा.१०६३.०३।।	नेलें अंधापाशीं मुके बोले त्याशी। दिलें थोट्यापाशीं ठेवणें तें
२३४०५	थोडा	।।ज्ञा.गा.०७२६.०३।।	जाणते पुरुषें जाणुन। म्हणावें ज्योतिर्मय ब्रह्म। थोडा परी अर्थ गहन। ऐसी इच्छा
२३४०६	थोडी	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
२३४०७	थोडें	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
२३४०८	थोडें	।।ज्ञा.गा.०२३३.०२।।	त्या सुखें ब्रह्मांड थोडें पां तियेसी। दुग्ध पैं मागशी बाळपणें
२३४०९	थोडें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
२३४१०	थोडें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
२३४११	थोडें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
२३४१२	थोडें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
२३४१३	थोडेनी	।।ज्ञा.गा.०४६६.०६।।	थोडेनी आतुडे सडेनी पदार्थे। येतु असे अर्थे हृदयामाजीं
२३४१४	थोपे	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
२३४१५	थोर	।।ज्ञा.गा.०१३४.०३।।	तिहीं लोकीं नाम थोर वेदशास्त्रांचें सार। सगुण निर्गुणाकार निजब्रह्मा सार
२३४१६	थोर	।।ज्ञा.गा.०१४०.०८।।	देव जाणे ऐसा। तोचि हरिदासा भरंवसा। ज्ञानदेव म्हणे परियेसा। थोर पुण्य तयाचें
२३४१७	थोर	।।ज्ञा.गा.०१६५.०२।।	तपाहुनी तप थोर। रामकृष्ण निरंतर। येणें उद्धरतील पामर। हा निर्धार वेदींचा
२३४१८	थोर	।।ज्ञा.गा.०१८४.०५।।	या संतांपरीस उदार। त्रिभुवनीं नाहीं थोर। मायबाप सहोदर। इष्टमित्र सोईरे

२३४१९	थोर	।।ज्ञा.गा.०१८९.०५।।	सहस्र नामांचें हातियार। शंखचक्राचे शृंगार। अति बळ वैराग्याचें थोर। केला मार षड्वर्गां
२३४२०	थोर	।।ज्ञा.गा.०१९०.०१।।	पूर्वजन्मीं सुकृतें थोर केली । तीं मज आजि फळासी आलीं
२३४२१	थोर	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे
२३४२२	थोर	।।ज्ञा.गा.०२१२.०१।।	वाजतसे बोंब कोण्ही नायकती कानीं। हरिहरि न म्हणती तया थोर जाली हानी
२३४२३	थोर	।।ज्ञा.गा.०२२९.०४।।	तयामाजीं असतां न दिसे बाप। समर्थ थोर तुझी माव रे
२३४२४	थोर	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
२३४२५	थोर	।।ज्ञा.गा.०३२२.०८।।	दुरळ हा प्रपंच दुष्ट भावें दीर । इहीं मज थोर कष्टविलें
२३४२६	थोर	।।ज्ञा.गा.०३२२.०९।।	काम क्रोध थोर बोलती बडिवार । मज म्हणती पोर निर्दैवाचें
२३४२७	थोर	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
२३४२८	थोर	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
२३४२९	थोर	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
२३४३०	थोर	।।ज्ञा.गा.०४८४.०४।।	ज्ञानदेव सांगे वेदशास्त्र थोर। सांगतसे विचार आम्हां तुम्हां
२३४३१	थोर	।।ज्ञा.गा.०६२८.०३।।	गंगेहूनि थोर संत शुचिष्मंत। गंगा शुद्ध होत त्याचे संगें
२३४३२	थोर	।।ज्ञा.गा.०६४३.०३।।	अग्निसंगें लोहतत्त्व थोर नेटे। उभवतो दाटे हुताशन
२३४३३	थोर	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
२३४३४	थोर	।।ज्ञा.गा.०८४०.०६।।	खद्योत गलबला थोर जाला। निवृत्तिबोध मिरवूं लागला। ज्ञानदेव पैकूं रंजिला। सर्व सुखा
२३४३५	थोर	।।ज्ञा.गा.०८७९.०४।।	नाथिलें पुसे भलत्यासी रुसे। ज्याचें लेणें लेउनी थोर संतोषें
२३४३६	थोर	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्में वेव्हार

२३४३७	थोर	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
२३४३८	थोर	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
२३४३९	थोर	।।ज्ञा.गा.०९९४.०१।।	भगवद्गीता हेचि थोर। येणें चुके जन्म वेरझार। वैकुंठवासीं निरंतर। भवसागर उतरेल
२३४४०	थोर	।।ज्ञा.गा.०९९९.२१।।	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार
२३४४१	थोर	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
२३४४२	थोर	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
२३४४३	थोर	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
२३४४४	थोर	।।ज्ञा.गा.११०९.१२।।	स्वानंदाचें सुख थोर रे!। निवृत्तिज्ञानदेवीं अपार रे!
२३४४५	थोरपण	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
२३४४६	थोरपणा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
२३४४७	थोरवी	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
२३४४८	थोरा	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
२३४४९	थोरी	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये

२३४५०	थोरी	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
२३४५१	थोरी	।।ज्ञा.गा.०१४९.०२।।	मातापितयाचा द्वेषु करी। गुरुनिंदा करी थोरी। तो घालिजेल अघोरीं। कल्पकोडी जाणावें
२३४५२	थोरी	।।ज्ञा.गा.०३४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची थोरी। आपण चराचरीं नांदतसे
२३४५३	थोरी	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें
२३४५४	थोरु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु सुलभु साकारु। अर्धमातृका अक्षरु चिदानंदु सुख थोरु
२३४५५	थोरु	।।ज्ञा.गा.०२६८.०१।।	मन मुरडुनी घातलें मनातें। थोरु मारु तेथें होत असे
२३४५६	थोरु	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
२३४५७	थोरु	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
२३४५८	थोरु	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
२३४५९	थोरु	।।ज्ञा.गा.०९६७.०२।।	मनाचा प्रकाशु थोरु। मनेंचि ब्रह्म उजियेडु
२३४६०	थोरु	।।ज्ञा.गा.१०४०.०४।।	सहस्र फुलीवरी गोंडा थोरु। धडुतें दावी रखुमादेविवरु
२३४६१	थोरेनि	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
२३४६२	दंड	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
२३४६३	दंड	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
२३४६४	दंडणें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया

२३४६५	दंडणें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०६।।	नलगे दंडणें रे नलगे मुंडणें रे। नाम म्हणोनी कर्माकर्म खंडणें रे
२३४६६	दंडन	।।ज्ञा.गा.००१२.०६।।	गुरु मुक्तीचें मंडन । गुरु दुष्टाचें दंडन । गुरु पापाचें खंडन । नानापरी वारितसे
२३४६७	दंडावा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया
२३४६८	दंडिजती	।।ज्ञा.गा.०२१३.०८।।	जये शेतीं निवृत्ति भीतरे। तये शेतीं साजे पुरे। राउळीं निदसुरे दंडिजती
२३४६९	दंडिलें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
२३४७०	दंडिसी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
२३४७१	दंडिसी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
२३४७२	दंडुन	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
२३४७३	दंडुनी	।।ज्ञा.गा.१०३२.०१।।	देह दंडुनी पाईक अनुसरला जीवें। तव स्वामियाचें गूज हातासी आलें
२३४७४	दंडूं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
२३४७५	दंडून	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदु:खप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
२३४७६	दंतपंक्ति	।।ज्ञा.गा.००२२.०४।।	हिरिया ऐशा दंतपंक्ति अधर पोंवळ वेली । श्रवणींचीं कुंडलें ब्रह्मरसाचीं वोतलीं
२३४७७	दंतपंक्ति	।।ज्ञा.गा.०२०६.१२।।	दंतपंक्ति झळाळ। जैसी माणिकाची कीळ
२३४७८	दंता	।।ज्ञा.गा.०००७.०३।।	कृतांत दंता काळेश्वरा । नीळ निवृत्ति ज्ञानेश्वरा। सिद्धि विनायका आदि ईश्वरा । पूजूं आतां
२३४७९	दंभ	।।ज्ञा.गा.००५२.०१।।	योग याग विधी येणें नव्हे सिद्धी। वायांचि उपाधि दंभ धर्म

२३४८०	दंभ	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
२३४८१	दंभ	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
२३४८२	दंभ	।।ज्ञा.गा.०५९०.०३।।	काम क्रोध लोभ मोह दंभ मद। केला याचा छेद ज्ञानशस्त्रें
२३४८३	दंभ	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
२३४८४	दंभ	।।ज्ञा.गा.०८५४.०५।।	तोंडीं दंभ माया धंदा। शरण रिघें रे गोविंदा
२३४८५	दंभ	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२३४८६	दंभाच्या	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
२३४८७	दक्षिण	।।ज्ञा.गा.१०२३.०७।।	वाम दक्षिण। चहूंभुजीं आलिंगन
२३४८८	दक्षिणे	।।ज्ञा.गा.०७८७.०१।।	इडा वाम दक्षिणे पिंगला। दोहींत या कळा ब्रह्मस्थानीं
२३४८९	दक्षिणेचा	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध
२३४९०	दक्षिणेचा	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
२३४९१	दगडांची	।।ज्ञा.गा.०९०३.०१।।	निर्जीवां दगडांची काय करिसी सेवा। तो तुज निर्दैवा देईल काय
२३४९२	दगडाचिया	।।ज्ञा.गा.०९८७.०२।।	दगडाचिया देवा घेतां डोईं। कपाळ फुटेल परी मोक्ष नाहीं
२३४९३	दगडाचिये	।।ज्ञा.गा.०४२५.०१।।	देव करी तरी काय न होई। दगडाचिये नई तरिजेल
२३४९४	दगदगल्यें	।।ज्ञा.गा.०२८१.०८।।	ऐसी दगदगल्यें सासुरवासा। विठोबा रखुमाई माझा कुवासा। निवृत्तिदासु तयाचा। जन्मोजन्मीं वोळगणा
२३४९५	दग्ध	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
२३४९६	दग्ध	।।ज्ञा.गा.०८४४.०४।।	गृह दग्ध न होतां शिंपीजे उदक। शेखीं तो निष्टंक काय कीजे

२३४९७	दग्धबीज	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२३४९८	दडदड	।।ज्ञा.गा.१११८.०१।।	दडदड दडदड दुडदुड दुडदुड पळ सुटला कळिकाळा बापुड्या
२३४९९	दडदड	।।ज्ञा.गा.१११८.०१।।	दडदड दडदड दुडदुड दुडदुड पळ सुटला कळिकाळा बापुड्या
२३५००	दडदडदडदड	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
२३५०१	दडले	।।ज्ञा.गा.०६१२.०४।।	काम क्रोध लोभ दडले ते सहज। केले अति चोज सांगवेना
२३५०२	दत्तचित्तवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४५८.०५।।	दत्तचित्तवृत्ति ज्ञेयज्ञानकळा। समाधि सोहळा विष्णुरूपीं
२३५०३	दत्तात्रेय	।।ज्ञा.गा.०४२४.०४।।	ज्ञान गोदावरीच्या तीरीं। स्नान केलें पंचाळेश्वरीं। ज्ञानदेवाच्या अंतरीं। दत्तात्रेय योगिया
२३५०४	दत्तामाजीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
२३५०५	दधि	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
२३५०६	दम	।।ज्ञा.गा.००९७.०३।।	शम दम कळा विज्ञान सज्ञान। परतोनी अज्ञान नये घरा
२३५०७	दम	।।ज्ञा.गा.०४५२.०३।।	शम दम कळा दांत उदांत। शांतितत्त्व मावळत उपरमेसी
२३५०८	दमा	।।ज्ञा.गा.००६२.०२।।	समबुद्धि घेतां समान श्रीहरि। शम दमा वैरी हरि झाला
२३५०९	दया	।।ज्ञा.गा.००७४.०५।।	तीर्थव्रतीं भावना धरी रे करुणा। शांती दया पाहुणा हरि करीं
२३५१०	दया	।।ज्ञा.गा.००७७.०४।।	शांति दया क्षमा करुणानिधि प्रेम। नेउनी परब्रह्म भावें मिळती
२३५११	दया	।।ज्ञा.गा.००९७.०१।।	समाधि साधन संजीवन नाम। शांति दया सम सर्वांभूतीं
२३५१२	दया	।।ज्ञा.गा.०१२२.०१।।	भक्तीचें तें ज्ञान वाचें नारायण। दया ते संपूर्ण सर्वांभूतीं
२३५१३	दया	।।ज्ञा.गा.०१३०.०१।।	सकळ धर्मांचें कारण। नामस्मरण हरिकीर्तन। दया क्षमा समाधान। संतजन साधिती
२३५१४	दया	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
२३५१५	दया	।।ज्ञा.गा.०२९९.०४।।	अद्वैत भरीन मन भारीन तोडीन भवपाशा। क्षमा दया धरीन चित्तीं सर्वभूतीं महेशा
२३५१६	दया	।।ज्ञा.गा.०३८३.०१।।	सखी सांगे सार शांति क्षमा दया। प्रपंच–विलया बरळ पोशी
२३५१७	दया	।।ज्ञा.गा.०४५६.०१।।	अवेवी सावेव सम साम्य बुद्धि। शांती दया सिद्धी प्रगटल्या

२३५१८	दया	।।ज्ञा.गा.०६२९.०४।।	शांति क्षमा दया तिष्ठती सहज। न दिसे दृश्य काज जगामाजीं
२३५१९	दया	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
२३५२०	दया	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
२३५२१	दया	।।ज्ञा.गा.०९४५.०१।।	शांती क्षमा दया निवती निर्व्यंग। होउनी सर्वांग आत्माभोगी
२३५२२	दया	।।ज्ञा.गा.०९९५.०२।।	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
२३५२३	दया	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
२३५२४	दया	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
२३५२५	दया	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
२३५२६	दया	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा
२३५२७	दया	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
२३५२८	दयानिधि	।।ज्ञा.गा.०४३३.०३।।	माया पडदा फुटोनि गेला। मंगल पडदा उदय जाला। जीव शिवेसि वरिला। दयानिधि
२३५२९	दयाळ	।।ज्ञा.गा.००१०.०३।।	दयाळ अनाथनाथा । जंगम स्थावर गुह्य धूपा । पूर्ण व्यापक प्रकाशदीपा । ब्रह्मा तूंचि
२३५३०	दयाळ	।।ज्ञा.गा.००५४.०३।।	अनंत वाचाळ बरळती बरळ। त्या कैसेनि दयाळ पावे हरि
२३५३१	दयाळ	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
२३५३२	दयाळ	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
२३५३३	दयाळ	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
२३५३४	दयाळ	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
२३५३५	दयाळा	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा लळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
२३५३६	दयाळा	।।ज्ञा.गा.०४५६.०२।।	वोळली हे कृपा निवृत्ति दयाळा। सर्व रोम पाल्हाळा प्रेमांकुर
२३५३७	दयाळा	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी

२३५३८	दयेचा	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
२३५३९	दरिद्रलाज	।।ज्ञा.गा.०७२८.०४।।	ब्रह्मांडभूषणाचें आलें राज्य। विसरून गेला दरिद्रलाज। द्रष्ट द्रष्ट म्हणती माझे। आप्त जाण
२३५४०	दरी	।।ज्ञा.गा.०५२६.०२।।	कोहं वाचे वारी सोहं मतें सारी। वैकुंठीची दरी उघडली
२३५४१	दरी	।।ज्ञा.गा.०७२५.०५।।	जैसी पर्वताची दरी। सलिल दिसे परी अंधारीं। अवलावया अणुभरी। वाट नाहीं
२३५४२	दरीं	।।ज्ञा.गा.०८०२.०२।।	औटपीठाचे दरीं कर्पूर वर्णावरी। शामाचे अंतरीं महाकारण
२३५४३	दरुशणां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
२३५४४	दरुशन	।।ज्ञा.गा.०१९५.०६।।	या तिहींचें दरुशन। प्राण्या नाहीं जन्ममरण। पुनरपि आगमन। येथें बोलिलेंचि नाहीं
२३५४५	दरुशन	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
२३५४६	दरुशनें	।।ज्ञा.गा.०४१७.०३।।	उरलें उपाधीकारणें। तें त्वां नेमिलें दरुशनें
२३५४७	दर्दुर	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
२३५४८	दर्दुर	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी
२३५४९	दर्प	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
२३५५०	दर्पण	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
२३५५१	दर्पण	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
२३५५२	दर्पण	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया

२३५५३	दर्पण	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
२३५५४	दर्पण	।।ज्ञा.गा.१०६९.०३।।	उदय ना अस्तु तेथें कैचेनि त्रिगुण। आपणचि दर्पण होऊनि ठेला
२३५५५	दर्पणाचें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
२३५५६	दर्पणाहूनि	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
२३५५७	दर्पणीं	।।ज्ञा.गा.०२६३.०६।।	दर्पणीं पाहतां। रूप न दिसे आपुलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मज ऐसें केलें
२३५५८	दर्पणीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
२३५५९	दर्पणीचें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
२३५६०	दर्शन	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
२३५६१	दर्शन	।।ज्ञा.गा.०३११.०२।।	जिकडे जाय तिकडे दर्शन सांगाती । उदो ना अस्तु हे नाहीं द्वैतस्थिति
२३५६२	दर्शन	।।ज्ञा.गा.०४०६.०२।।	तनु मनु विगुंतलें मन वाचा गुंतलें। मी माझें विसरलें दर्शन गे माये
२३५६३	दर्शन	।।ज्ञा.गा.०६४६.०३।।	आदि अंत मध्य नाहीं दृश्य दृष्टा दर्शन। सच्चिदानंदरूप वस्तु सनातन
२३५६४	दर्शन	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
२३५६५	दर्शन	।।ज्ञा.गा.०६९०.०१।।	रूप सामावलें दर्शन ठाकलें। अंग हारपलें तेंचि भावी
२३५६६	दर्शन	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
२३५६७	दर्शन	।।ज्ञा.गा.०७४५.०४।।	ज्ञानदेव दर्शन सत्रावीचें घेतां। उन्मनी ठसवी निवृत्तिदासा
२३५६८	दर्शन	।।ज्ञा.गा.०९५१.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान दृश्य द्रष्टा दर्शन। रूपीं रूपस्थिति अंकुरलीसे
२३५६९	दर्शना	।।ज्ञा.गा.०००८.०२।।	प्रेमळपुष्पें दुर्वांकुरना । आभासनयना अगम्य दर्शना । मुंगिमात्राचिया प्राणा । फरशधरा
२३५७०	दर्शना	।।ज्ञा.गा.००१०.०१।।	अविट अमला नभभूषणा । अनंत लोचना गजानना । पतितपावना दर्शना । योग्य तुझिया

२३५७१	दर्शना	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
२३५७२	दर्शनाचे	।।ज्ञा.गा.०८३०.०१।।	तूर्या तें महाकारण नाहीं नाहीं जेथें। दर्शनाचे मतें माझा मीच
२३५७३	दर्शनें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
२३५७४	दर्शनें	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
२३५७५	दर्शनें	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
२३५७६	दळ	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
२३५७७	दळवाडें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
२३५७८	दळा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
२३५७९	दळें	।।ज्ञा.गा.०७३८.०१।।	आकाशाचा शेंडा कमळ निराळें। त्यासी चार दळें शोभताती
२३५८०	दवडावा	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
२३५८१	दवडितां	।।ज्ञा.गा.०८९६.०१।।	दुर्लभु रे दुर्लभुरे दुर्लभु। संसारु तुम्हीं कां नेणां। आहारनिद्रेसाठीं दवडितां माणुसपणा
२३५८२	दवडितोसी	।।ज्ञा.गा.०८६९.०२।।	मोलाचें आयुष्य दवडितोसी वायां। माध्यान्हींची छाया जाय वेगीं
२३५८३	दवडिलें	।।ज्ञा.गा.०५९०.०२।।	संसारासी आगी लाविली स्वकरीं। अहंतेशी दुरी दवडिलें
२३५८४	दवडी	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
२३५८५	दवडी	।।ज्ञा.गा.०३८०.०२।।	आधीं शोधीं आप मग पाहीं दीप। कोहं सोहं रूप दवडी दुरी
२३५८६	दवडुनि	।।ज्ञा.गा.०१३५.०२।।	यापरी नामाची वोळ हें मांडुनी। संसार दवडुनि घालीं परता

२३५८७	दवडूनि	।।ज्ञा.गा.०२४६.११।।	सर्वही व्यसनें दवडूनि उदित जालासे नर। वासनावेश्येचा जेणें त्याजिला व्यापार
२३५८८	दवडूनि	।।ज्ञा.गा.०३६९.०१।।	दीनपण दवडूनि दीनानाथें मेळविलें। तें येणें गोपाळें केलें रूप नवल वो माये
२३५८९	दवडोनी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
२३५९०	दश	।।ज्ञा.गा.०२१३.०६।।	गरुडटके दोन्ही शेताची बुजावणी। दश कुडपणीं नामघोष
२३५९१	दश	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
२३५९२	दशक	।।ज्ञा.गा.०५२३.०३।।	पंचक दशक तत्त्वता विचारी। एकरूपें करी ग्रास त्याचा
२३५९३	दशक	।।ज्ञा.गा.१०६४.०२।।	चौघे बंधु आणि दशक बहिणी। कन्या झाल्या तिन्ही माझ्या पोटीं
२३५९४	दशकांचा	।।ज्ञा.गा.००७०.०१।।	सात पांच तीन दशकांचा मेळा। एकतत्त्वीं कळा दावी हरि
२३५९५	दशदिशा	।।ज्ञा.गा.००६३.०४।।	ज्ञानदेवीं नाम रामकृष्ण ठसा। येणें दशदिशा आत्माराम
२३५९६	दशदिशा	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
२३५९७	दशदिशा	।।ज्ञा.गा.०७६८.०१।।	सकार हकारीं नाडी दिसती कैशा। उलटल्या दशदिशा अमूपची
२३५९८	दशदिशा	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
२३५९९	दशदिशा	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
२३६००	दशदिशा	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
२३६०१	दशदिशा	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
२३६०२	दशदिशीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया

२३६०३	दशदिशीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
२३६०४	दशनदीप्ति	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
२३६०५	दशमद्वार	।।ज्ञा.गा.०७८२.०१।।	दशमद्वार अग्र शून्य सूक्ष्म गगनीं। जेथ असे उन्मनी अखिल रूपें
२३६०६	दशमद्वाराची	।।ज्ञा.गा.०८२४.०३।।	प्रणवीं बीज अणुरेणु आंत। दशमद्वाराची मात अपूर्व बा रे
२३६०७	दशमाची	।।ज्ञा.गा.०५५०.०३।।	पांचांची मिळणी। साही चक्रपाणी। दशमाची कहाणी। येकादश
२३६०८	दशमावृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४४९.०६।।	नवमा नवमी दशमावृत्ति। एकादशीं तृप्ती करी ज्ञाना
२३६०९	दशमे	।।ज्ञा.गा.०७८८.०१।।	प्रणवासी रूप नाहीं कांहीं छाया। दशमे द्वारीं मूळमाया असे कीं रे
२३६१०	दशरथ	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
२३६११	दशरथ	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्मे दशरथ वियोगें मेला। कर्मे श्रीराम वनवासा गेला। कर्मे रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
२३६१२	दशरथपिता	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
२३६१३	दशरथा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
२३६१४	दशवे	।।ज्ञा.गा.०४५३.०१।।	सार सप्तमीसी हारपली निशी। दशवे द्वारेसी उभा राहे
२३६१५	दशवे	।।ज्ञा.गा.०४५३.०३।।	इंद्रियांच्या वृत्ति दशवे द्वारीं गति। देहगेहउपरती होईल तुज
२३६१६	दशवें	।।ज्ञा.गा.०७४८.०१।।	नयनाचे शेजारीं दशवें द्वार बापा। एक मार्ग सोपा बोलतसें
२३६१७	दशवेद्वारीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
२३६१८	दशहि	।।ज्ञा.गा.००८३.०१।।	श्रवण त्वचा चक्षु जिव्हा घ्राण। दशहि इंद्रियें जाण हरीच्या ठायीं

२३६१९	दशा	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
२३६२०	दशा	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
२३६२१	दशा	।।ज्ञा.गा.०४८३.०२।।	द्वैताची काजळी क्रोधु दशा पाजळी। नाहीं ते उजळी तमदृष्टि
२३६२२	दशा	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
२३६२३	दशावतारी	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
२३६२४	दशे	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
२३६२५	दशे	।।ज्ञा.गा.०९३६.०३।।	ऐसीये दशे ते अव्यक्त भुंजसी। मी माझ्या मोहासी सांडी रया
२३६२६	दसवंती	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
२३६२७	दसविये	।।ज्ञा.गा.००७६.०१।।	दसविये द्वारीं वोहट पडिला। नेणता पैं गेला पाहावया
२३६२८	दसवो	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
२३६२९	दहन	।।ज्ञा.गा.०१५९.०२।।	हरिकथा श्रवण। तेणें दोषासी दहन। अंतीं पावे नारायण। चतुर्भुज करी भक्तांसी
२३६३०	दहनाच्या	।।ज्ञा.गा.१०६२.०४।।	मश्यकें ओलांडीला स्वयें मेरुगिरी। दहनाच्या पाठारीं पीक जाहलें
२३६३१	दहा	।।ज्ञा.गा.०१३१.०२।।	भक्तांकारणें येणें घेतलीसे आळी। दहा गर्भवास सोशी स्वयें वनमाळी
२३६३२	दहा	।।ज्ञा.गा.०९८७.०३।।	झळझळित धोतरें देवतार्चनाचा पसारा। दिवसाचीं सोवळीं दहा बारा
२३६३३	दहाव्यानें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०१।।	नवांची खाणी दहाव्यानें शोकिली। अकराव्यानें जाली देशधडी
२३६३४	दहाव्यानें	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली

२३६३५	दहिंभाताची	।।ज्ञा.गा.०२७६.०३।।	दहिंभाताची उंडी लावीन तुझ्या तोंडीं। जीवा पढिये त्याची गोडी सांग वेगीं
२३६३६	दहिभातें	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
२३६३७	दहियामहियाच्या	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
२३६३८	दहियामहियावीण	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
२३६३९	दहीं	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
२३६४०	दांत	।।ज्ञा.गा.०२१२.०७।।	संतसंग धरा तुम्ही हरिभजन करा। पाठी लागलासे काळ दांत खातो करकरां
२३६४१	दांत	।।ज्ञा.गा.०४५२.०३।।	शम दम कळा दांत उदांत। शांतितत्त्व मावळत उपरमेसी
२३६४२	दांतेविण	।।ज्ञा.गा.०४९४.०४।।	दांतेविण जेणें स्थूळदेह खादले। शस्त्रेंविण छेदिले लिंगदेह
२३६४३	दांभीक	।।ज्ञा.गा.०४२७.०३।।	चाखवितां विरळा। बहुतामाजी एक। आहेत दांभीक। घरोघरीं
२३६४४	दाईजपणा	।।ज्ञा.गा.०५३८.०१।।	निर्गुणाचे हातीं व्यवहारु पडिला। दाईजपणा मुकला साभिलाषें
२३६४५	दाउनियां	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा
२३६४६	दाउनी	।।ज्ञा.गा.०३६३.०३।।	रखुमादेविवरु वाचे विनविला। प्रसन्न जाला ब्रह्म दाउनी
२३६४७	दाउनी	।।ज्ञा.गा.०३८८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें रूप। दाउनी स्वरूप एक केलें
२३६४८	दाउनी	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
२३६४९	दाउनी	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
२३६५०	दाउनी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया

२३६५१	दाउनी	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
२३६५२	दाउनी	।।ज्ञा.गा.१०९६.०३।।	ब्रह्मानंद आशापाश तोडीं। दाउनी उघडी मूर्ति आम्हां
२३६५३	दाऊं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
२३६५४	दाऊनि	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्‌सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
२३६५५	दाऊनि	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
२३६५६	दाऊनि	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
२३६५७	दाऊनिया	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
२३६५८	दाऊनियां	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
२३६५९	दाऊनियां	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
२३६६०	दाऊनियां	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२३६६१	दाखडाव्या	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
२३६६२	दाखवावो	।।ज्ञा.गा.०२८५.०२।।	तो दाखवावो माये धरीन त्याचे पाये। तयालागीं जीऊ आहे उतावेळु

२३६६३	दाखवितों	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
२३६६४	दाखविला	।।ज्ञा.गा.०३७३.०४।।	ऐसा देहाचा दिवाळखोर दुसऱ्यासी घेऊनि गेला। तेणें मज दाखविला अद्वैत पारु
२३६६५	दाखविला	।।ज्ञा.गा.०६९०.०६।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलुचि अंगीं। निवृत्तिरायें वेगीं दाखविला
२३६६६	दाखविला	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
२३६६७	दाखविली	।।ज्ञा.गा.००२६.०२।।	अष्टदळकमळाची वोवरी। विपरीत तयाची कुसरी । एकवीस खणांचे उपरी। बाहिजु कां हरि दाखविली
२३६६८	दाखविली	।।ज्ञा.गा.०८४३.१०।।	ज्ञानदेव म्हणे भली मुक्ताबाई। दाखविली सोयी साची असे
२३६६९	दाखविले	।।ज्ञा.गा.०७९२.०१।।	प्रणवाचें रूप कोणें देहें देखिलें। निवृत्तीनें दाखविले याच देहीं
२३६७०	दाखविलें	।।ज्ञा.गा.०६४१.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे स्वसुख रोकडें। निवृत्तीनें पुढें दाखविलें
२३६७१	दाखविलें	।।ज्ञा.गा.०८२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे महाकारणीं नांदे। निवृत्तिने आनंदें दाखविलें तें
२३६७२	दाखवी	।।ज्ञा.गा.००१२.०५।।	गुरु घाली ज्ञानांजन । गुरु दाखवी निजधन । गुरु सौभाग्य देऊन । साधुबोध नांदवी
२३६७३	दाखवी	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
२३६७४	दाखवी	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
२३६७५	दाखवी	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
२३६७६	दाखवीं	।।ज्ञा.गा.१०९७.०३।।	पिसुणें परावीं मज काय करावीं। तुजची आठवीं श्रीचरण दाखवीं
२३६७७	दाखवील	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
२३६७८	दाखवूं	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
२३६७९	दाखवूं	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा

२३६८०	दाट	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा
२३६८१	दाट	।।ज्ञा.गा.१०३७.०१।।	चौऱ्यांशीं लक्ष हिंडतां हाट। पुंजे दाट सांपडलें
२३६८२	दाटणी	।।ज्ञा.गा.०५४५.०४।।	पदापिंडा दाटणी रूपानिरूपा निरंजनीं। विठ्ठलाचरणीं ज्ञानदेवो
२३६८३	दाटणी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०२।।	यात्रा भरली जनीं देवीं विन्मुख प्राणी। विषयाची दाटणी भ्रांती आड रे
२३६८४	दाटतसे	।।ज्ञा.गा.०३२२.१०।।	नैश्वर गहिवरु दाटतसे गळां । आसुवें ढळढळां गळताती
२३६८५	दाटलीं	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
२३६८६	दाटलें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
२३६८७	दाटी	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
२३६८८	दाटुन	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
२३६८९	दाटे	।।ज्ञा.गा.०२८०.०३।।	सागरीं भरीतें दाटे तैसें मन उल्हाटे। वाट पाहों कोठें तुझी रया
२३६९०	दाटे	।।ज्ञा.गा.०३४४.०१।।	स्वरूपीं पाहतां बिंबीं बिंब उमटे। ते मेघ:श्याम दाटे बुंथी मनीं
२३६९१	दाटे	।।ज्ञा.गा.०६४३.०३।।	अग्निसंगें लोहतत्त्व थोर नेटे। उभवतो दाटे हुताशन
२३६९२	दाटोनियां	।।ज्ञा.गा.०६०३.०२।।	कैंची गा विश्रांति दुर्जनाच्या संगीं। दाटोनियां भोगी नरकदु:ख
२३६९३	दाटोनी	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
२३६९४	दाता	।।ज्ञा.गा.०४६६.०७।।	नाममंत्र रूप इतुकेन संकेत। देतुसे अर्थ दीनाचा दाता
२३६९५	दाता	।।ज्ञा.गा.०५४३.०३।।	माझा मीचि श्रोता मीचि वक्ता। माझा मीचि दाता त्रिभुवनीं
२३६९६	दाता	।।ज्ञा.गा.०६३६.०४।।	दिधल्यावीण दाता श्रोत्यावीण वक्ता। वेदावीण पंडित शोभा न पवे बापा
२३६९७	दाता	।।ज्ञा.गा.०८०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कैवल्याचा दाता। कोण पत्रीं हे कविता नाहीं ऐसी
२३६९८	दाता	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था

२३६९९	दाता	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
२३७००	दाता	।।ज्ञा.गा.१०३५.०४।।	घोंगडें देईल तो एक दाता। रखुमादेविवरा मागों रे आतां
२३७०१	दाता	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
२३७०२	दाता	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
२३७०३	दाता	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दुःख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
२३७०४	दातारा	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
२३७०५	दातारा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
२३७०६	दातारा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
२३७०७	दातारा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
२३७०८	दातारा	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
२३७०९	दातारा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
२३७१०	दातारा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया

२३७११	दातारा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
२३७१२	दातारा	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
२३७१३	दातारा	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
२३७१४	दातारा	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
२३७१५	दातारा	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
२३७१६	दातारा	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
२३७१७	दातारा	।।ज्ञा.गा.०४२३.०३।।	गरुडवाहना, गंभिरा येई गा दातारा। बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
२३७१८	दातारा	।।ज्ञा.गा.०६५९.०४।।	वाचाळपणें परा येवो नल्हाये दातारा। अनुभवो भीतरा बाहेजु वेडावला
२३७१९	दातारा	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा ह्रदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
२३७२०	दातारा	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
२३७२१	दातारा	।।ज्ञा.गा.०९९१.०३।।	गर्भवास येरझारा न सोसती दातारा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला गा
२३७२२	दातारा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदविये। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा

२३७२३	दातारा	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
२३७२४	दातारा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०२।।	तरी मी गुंतलों दातारा। येऊनियां संसारा
२३७२५	दातारा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
२३७२६	दातारा	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
२३७२७	दातारा	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
२३७२८	दातारु	।।ज्ञा.गा.०२३४.०६।।	निवृत्तिदासाचा दातारु। बाप रखुमादेविवरु। भक्तां देतो अभयकरु। क्षणक्षणांमाजीं
२३७२९	दातारें	।।ज्ञा.गा.००८६.०५।।	सुलभ आणि सोपारें केलेंसे दातारें। आम्हीं एकसरें उच्चारिलें
२३७३०	दातारें	।।ज्ञा.गा.०५५०.०२।।	बाई येक सरे । नाहीं पैं दुसरें। निवृत्ति दातारें। सांगितलें
२३७३१	दाते	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
२३७३२	दादला	।।ज्ञा.गा.१११०.०४।।	आंत पोकळ बाहेर पोकळ कोल्हाट्याचा वेळू। म्हातारपणीं दादला केला त्याचें डेंगण पेळू
२३७३३	दादले	।।ज्ञा.गा.१११०.०३।।	काजळ कुंकू करूनि गेले केतकीच्या वना। सोळाजण दादले केले कोणीच नये मना
२३७३४	दादुला	।।ज्ञा.गा.०३१२.०१।।	सुखाचा निधि सुखसागर जोडला । म्हणोनि काळा दादुला मज पाचारी गे माये
२३७३५	दादुला	।।ज्ञा.गा.०३३१.०१।।	काळेपणाचा आवो अंबरीं बाणला । तो एकु दादुला देखियेला डोळां
२३७३६	दादुला	।।ज्ञा.गा.०३३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु तिहीं गुणां वेगळा। शक्ति नव्हे दादुला गे माये
२३७३७	दादुला	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
२३७३८	दादुला	।।ज्ञा.गा.०५०१.०६।।	हा निरालंब वोळला भक्तिभावें मिळाला। रखुमादेवि दादुला विठ्ठलु राणा वो माय
२३७३९	दादुले	।।ज्ञा.गा.०१२२.०५।।	नामेंचि तरले शुकादिक दादुले। जडजीव उद्धरले कलीयुगीं

२३७४०	दादेनो	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
२३७४१	दादेनो	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्कां लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
२३७४२	दादेनो	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दुःखाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
२३७४३	दादेनो	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो
२३७४४	दादेनो	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे। मनीं धरा विवेकाचे। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे। बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
२३७४५	दान	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु ।नवल पाहिजे हा गोपाळु ।म्हणोनि योग याग तप साधन ।व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान ।परी पद निर्वाण न कळे हें
२३७४६	दान	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन ।जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान ।जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
२३७४७	दान	।।ज्ञा.गा.०२१३.१०।।	अठराही बलौतें तें केलें धडौतें। खळें दान देते सनकादिकां
२३७४८	दान	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
२३७४९	दान	।।ज्ञा.गा.०४५६.०६।।	ज्ञानदेवा रसीं स्नान दान गंगे। प्रपंचेसी भंगे विषयजात
२३७५०	दान	।।ज्ञा.गा.०४६१.०३।।	तळवटीं पाहे तंव रचिलें दान अपार। वेदवक्ते साचार बुझावले
२३७५१	दान	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची
२३७५२	दान	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
२३७५३	दान	।।ज्ञा.गा.०९२९.०७।।	तीर्थक्षेत्र व्रत दान। यागादिक साधन। अनुभव रहाणीविण। शून्य धिक् गेलें
२३७५४	दान	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
२३७५५	दान	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
२३७५६	दान	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु

२३७५७	दान	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
२३७५८	दान	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
२३७५९	दान	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
२३७६०	दान	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
२३७६१	दान	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
२३७६२	दान	।।ज्ञा.गा.१०५४.०५।।	दान दे गा उदारश्रेष्ठा। परब्रह्म तूं वैकुंठा। मुक्तिमार्गीचा चोहटा। फुकटा नेघे तया
२३७६३	दान	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
२३७६४	दान	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि बोळला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
२३७६५	दान	।।ज्ञा.गा.१०५४.१६।।	ज्ञानदेवें घेतलें दान। हृदयीं धरूनीयां ध्यान। समाधी बैसला निर्वाण। कथा कीर्तन करितु
२३७६६	दान	।।ज्ञा.गा.१०५४.१७।।	बाळछंदो बावीस जन्में। तोडिली भवाब्धीची कर्मे। चंद्रार्क तारांगणें । रश्मी दान घेतला हरि
२३७६७	दानधर्म	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
२३७६८	दानधर्म	।।ज्ञा.गा.०६१५.०२।।	दानधर्म करी भोग इहलोक। त्रिविधही एक रूप जाण
२३७६९	दानव	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
२३७७०	दाना	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
२३७७१	दानी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो

२३७७२	दानीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
२३७७३	दानें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
२३७७४	दामांचा	।।ज्ञा.गा.०२६४.०१।।	पांचा दामांचा धोंगडा नेसेन। उरली मोट ते मी जेवीन गे बाईये
२३७७५	दामोदर	।।ज्ञा.गा.०२४७.०२।।	गोविंद घ्या वो दामोदर घ्या वो। तंव तंव हासती मथुरेच्या वो
२३७७६	दामोदर	।।ज्ञा.गा.०४९८.०२।।	दामोदर नामें मना बांधिलें दावें। निरंजन म्हणावें आपणा वो माय
२३७७७	दारवंटा	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
२३७७८	दारवंटा	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
२३७७९	दारवंटे	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
२३७८०	दारवंटे	।।ज्ञा.गा.०३२२.१२।।	घरा सोळा सांधी बहात्तर कोठें । नवही दारवंटे झाडीत होते
२३७८१	दारा	।।ज्ञा.गा.०५३२.०३।।	आपीं आप रस जनवन दारा। विज्ञान उभारा भावी दिसे
२३७८२	दारा	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
२३७८३	दारिद्र्य	।।ज्ञा.गा.०१७६.०३।।	समर्थाचेनि वचनें तरणोपाय होय। पाहे दारिद्र्य जाय स्मरणमात्रें
२३७८४	दारिद्र्य	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
२३७८५	दारिद्र्य	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
२३७८६	दारिद्र्य	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दुःख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
२३७८७	दारुण	।।ज्ञा.गा.०१५४.०५।।	नित्यनेमाचें नामस्मरण। त्याचें हरलें इष्ट दारुण। जाले उद्धरणाचें कारण। पूर्वजा सहित

२३७८८	दारुण	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दुःख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
२३७८९	दारुण	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दुःख दारुण
२३७९०	दारुणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
२३७९१	दारें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
२३७९२	दारोदारीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.१५।।	लीला भाविकांची ओळखावी बरी। रात्रीं दारोदारीं हिंडूं नये
२३७९३	दावा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०२।।	कृष्ण आळिवा आळिवा। परतोनी मातें दावा
२३७९४	दावा	।।ज्ञा.गा.१०८८.०२।।	हा घोडा हा राऊत करूनियां दावा। मग पदों बैसावा ब्रह्माचिये
२३७९५	दाविजें	।।ज्ञा.गा.०९८१.०२।।	बोलिजे तें नव्हे दाविजें तें नव्हे। गुरुमुखीं पाहावें परमानंदे
२३७९६	दावितसे	।।ज्ञा.गा.०००४.०२।।	योगियांचा कसवटी । दावितसे नेत्रपुटीं । उभा भीवरेच्या तटीं । देखिला देवो
२३७९७	दावितसे	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
२३७९८	दावितसे	।।ज्ञा.गा.०१३७.०२।।	करा विठ्ठलस्मरण। नामरूपीं अनुसंधान। जाणोनी भक्तां भवलक्षण। जघनप्रमाण दावितसे
२३७९९	दावितां	।।ज्ञा.गा.००१६.०२।।	संन्यासाचें सोंग आणूं येईल सांग । अनुभवाचें अंग दावितां नये
२३८००	दावितां	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
२३८०१	दावितां	।।ज्ञा.गा.०३४०.०२।।	निर्गुणपणें उभा सगुणपणें शोभा। जिवींशिवीं प्रभा दावितां हे
२३८०२	दावितां	।।ज्ञा.गा.०३६४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तेजसु। ब्रह्मकमळीं दावितां प्रकाशु गे बाईये
२३८०३	दावितां	।।ज्ञा.गा.०८२३.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे हा विचार पाहा। जाणतां दावितां विरळा एक
२३८०४	दाविताती	।।ज्ञा.गा.०२७९.०४।।	बाप निवृत्तिराजें दाविताती खुणा। नाम नारायणा पाठ कीजे

२३८०५	दावितासी	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
२३८०६	दाविति	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
२३८०७	दाविती	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
२३८०८	दाविती	।।ज्ञा.गा.०३७९.०१।।	येरी म्हणे भेद सृष्टी दाविती शब्द। तत्त्व तत्त्वीं बोध कोठें गेलें
२३८०९	दाविती	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
२३८१०	दावितु	।।ज्ञा.गा.०२४४.०३।।	ठायीं ठायीं मातु पेंधा पैं नाचतु। वाकुल्या दावितु हरिछंदें
२३८११	दावितो	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
२३८१२	दावितो	।।ज्ञा.गा.०३९१.१८।।	अर्धनारी सोंग पाहतां निकें। साच लपऊनि दावितो लटिकें
२३८१३	दावियलें	।।ज्ञा.गा.०६८१.०१।।	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।
२३८१४	दावियलें	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
२३८१५	दावियेलें	।।ज्ञा.गा.०९६४.०२।।	भला भला तूं भला रे ज्ञाना। निवृत्ति आपणा दावियेलें
२३८१६	दाविला	।।ज्ञा.गा.०२६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहज सांवला। निर्गुण दाविला विसुरा गे माये
२३८१७	दाविला	।।ज्ञा.गा.०३५३.०३।।	रखुमादेविवरु मरणधारणा भ्याला। तेणें मज दाविला तेजोमय
२३८१८	दाविला	।।ज्ञा.गा.०४१४.०३।।	रखुमादेविवरु अदट दाविला। माझ्या देहीं वाढला ब्रह्माकारें
२३८१९	दाविला	।।ज्ञा.गा.०४१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। एवढा साभिलाषु कां दाविला
२३८२०	दाविला	।।ज्ञा.गा.०४५०.०२।।	अर्थावबोध अर्थुनी दाविला। ज्ञानिया तूं भला ज्ञानदेवा
२३८२१	दाविला	।।ज्ञा.गा.०७८३.०१।।	जडांतील शुद्धांश कौतुकें रिझाला। निवृत्तीनें दाविला कृपा करुनी
२३८२२	दाविला	।।ज्ञा.गा.०७८३.०२।।	अनुहात भेद दाविला कृपेनें। सर्व हें चैतन्य गमलें तेव्हां
२३८२३	दाविला	।।ज्ञा.गा.०८११.०३।।	ज्ञानदेवा नयन निवृत्तीनें दाविला। सर्वां ठायीं झाला डोळा एक

२३८२४	दाविला	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
२३८२५	दाविला	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
२३८२६	दाविला	।।ज्ञा.गा.१०५९.०३।।	गुरुलिंग जंगम। त्यानें दाविला आगम। आधिव्याधि झाली सम। तेणें पावलों विश्राम रे
२३८२७	दाविला	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२३८२८	दाविला	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
२३८२९	दाविली	।।ज्ञा.गा.०२२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुण निर्गुण। रूप विटेवरी दाविली खूण
२३८३०	दाविली	।।ज्ञा.गा.०४३०.०१।।	महेशें शिवेसी। निजखूण दाविली। हंसें लाधविली। कमळासना
२३८३१	दाविली	।।ज्ञा.गा.०६५५.०३।।	ते खूण दाविली माझिया नयनीं। चिद्रत्नाची खाणी उघडली
२३८३२	दाविली	।।ज्ञा.गा.०६७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची लीला। ते निवृत्तीनें डोळां दाविली मज
२३८३३	दाविली	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२३८३४	दाविली	।।ज्ञा.गा.११०३.०१।।	महेशे शक्तीसी खूण जी दाविली। हंसे लाधवीली कमळात्यना
२३८३५	दाविलें	।।ज्ञा.गा.००२५.०७।।	बाप रखुमादेविवरा । विठ्ठला पाहतां उघडा डोळा । दाविलें निधान रया
२३८३६	दाविलें	।।ज्ञा.गा.००९८.०४।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसों जाय भाव। तंव तेणें स्वयमेव दाविलें डोळां
२३८३७	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
२३८३८	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०९।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। तें विटेवरी दाविलें

२३८३९	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
२३८४०	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०३६७.०२।।	आणिकां न कळे तें त्रिगुणां वेगळें। तें मज गोवळें दाविलें वो माय
२३८४१	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०६५३.०१।।	सद्गुरुसारिखा सोयरा सज्जन। दाविलें निधान वैकुंठीचें
२३८४२	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०६६८.०१।।	लेउनी अंजन दाविलें निधान। देखतांची मन मावळलें
२३८४३	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०६८०.०२।।	उगविलें उगविलें मायेतें निरसिलें। एकत्व दाविलें त्रिभुवन रया
२३८४४	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०३।।	निवृत्ति गुरुने अधिक केलें। निमिष्यमात्री दाविलें धन माझें
२३८४५	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०६९५.०३।।	बाप श्रीगुरु तेणें मज अफाविलें। अवघें ब्रह्म दाविलें ज्ञानदेवा
२३८४६	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०७३३.०३।।	पार्वतीलागीं आदीनाथें दाविलें। ज्ञानदेवा फावलें निवृत्तिकृपा
२३८४७	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०७३७.०४।।	गुह्याचेंही गुह्य निवृत्तीनें दाविलें। मीच वाचा हो बोलें बोलतसें
२३८४८	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०७५३.०३।।	ज्ञानदेवा गुज दाविलें गुरुनें। मनें अनन्यें कल्पितांची
२३८४९	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०७९९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीनें दाविलें। या नयनीं पाहिलें अविनाश
२३८५०	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०८११.०१।।	स्वरूपाचें ध्यानीं निरंजन पाहिलें। डोळ्यानें दाविलें चराचर
२३८५१	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
२३८५२	दाविलें	।।ज्ञा.गा.०९६७.०१।।	भलें बोलोनी दाविलें मज। आत्मज्ञान सांगेन तुज
२३८५३	दाविसी	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
२३८५४	दाविसी	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
२३८५५	दाविसीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
२३८५६	दावी	।।ज्ञा.गा.००२१.०१।।	चिदानंद रूप चेतवितें एक । एकपणें गुणागुणीं दावी अनेक

२३८५७	दावी	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
२३८५८	दावी	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
२३८५९	दावी	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
२३८६०	दावी	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
२३८६१	दावी	।।ज्ञा.गा.००७०.०१।।	सात पांच तीन दशकांचा मेळा। एकतत्त्वीं कळा दावी हरि
२३८६२	दावी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
२३८६३	दावी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
२३८६४	दावी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
२३८६५	दावी	।।ज्ञा.गा.०४२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे। जो दावी या खुणें। त्याचे पायीं होणें। लीन सदा
२३८६६	दावी	।।ज्ञा.गा.०४४८.०२।।	कृपाळु श्रीगुरु ओळला सर्वत्र। आपेआप चरित्र दृष्टि दावी
२३८६७	दावी	।।ज्ञा.गा.०४४८.०४।।	अविकारीं साकार अरूपीं रूपस। दावी आपला भास आपणांसहित
२३८६८	दावी	।।ज्ञा.गा.०४४९.०२।।	आपुलें तें झांकी पर तें दावी। पश्यंतिये भावीं मध्यमे राहें
२३८६९	दावी	।।ज्ञा.गा.०६७५.०३।।	अज्ञानी न दिसे ज्ञानी येऊनि उभा। विज्ञानेसी शोभा दावी रया
२३८७०	दावी	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया

२३८७१	दावी	।।ज्ञा.गा.०९३८.०३।।	खेळतां बाहुली स्वप्नचि वर्तवी। रावोरंक दावी भेदबुद्धि
२३८७२	दावी	।।ज्ञा.गा.१०४०.०४।।	सहस्र फुलीवरी गोंडा थोरु। धडुतें दावी रखुमादेविवरु
२३८७३	दावी	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदविये। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा
२३८७४	दावीत	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
२३८७५	दावीन	।।ज्ञा.गा.०९६२.०१।।	सांगेन तें एक दावीन तें पाहें। या मनाचि मूळ सोय आठवीं पां
२३८७६	दावीन	।।ज्ञा.गा.१०२२.०१।।	हमामा घाली बाळा। सांडी खोटा चाळा। फोडीन तुझा टाळा। वाकुल्या दावीन काळा
२३८७७	दावें	।।ज्ञा.गा.०४९८.०२।।	दामोदर नामें मना बांधिलें दावें। निरंजन म्हणावें आपणा वो माय
२३८७८	दास	।।ज्ञा.गा.०१७७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच जन्मा येती हरीचे दास
२३८७९	दास	।।ज्ञा.गा.०१७७.०५।।	पवना पाठीं पांगुळें जैं लागती। तैं जन्मा येती हरीचे दास
२३८८०	दास	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
२३८८१	दास	।।ज्ञा.गा.०२१४.०४।।	बोले निवृत्तीचा दास। संत गर्जती पापनाश
२३८८२	दास	।।ज्ञा.गा.०६२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुचा मी दास। नेणें साधनास आन कांहीं
२३८८३	दास	।।ज्ञा.गा.०६३२.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। झाला समरस परब्रह्म
२३८८४	दास	।।ज्ञा.गा.०७१७.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। ब्रह्मीं समरस होऊनि गेला
२३८८५	दास	।।ज्ञा.गा.१०७४.०६।।	निवृत्ति दास तेथें नाहीं। लग्नमुहूर्त बहुला ठायीं
२३८८६	दासदासी	।।ज्ञा.गा.०८४३.०४।।	कामधेनु म्हैशी आणीक दासदासी। धन बहु सायासीं मिळविलें
२३८८७	दासी	।।ज्ञा.गा.०२५१.०३।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। तरी मी होईन तुझी कामारी दासी
२३८८८	दासी	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
२३८८९	दासी	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
२३८९०	दासी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
२३८९१	दास्य	।।ज्ञा.गा.०३५१.०२।।	श्रवण कीर्तन पादसेवन कैसें विष्णुस्मरण केलें। अर्चन वंदन दास्य सख्य आत्मनिवेदन केलें

२३८९२	दास्य	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
२३८९३	दास्यत्व	।।ज्ञा.गा.०१८३.०५।।	दास्यत्व निकट हनुमंतें केलें। म्हणोनी देखिले रामचरण
२३८९४	दाह	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
२३८९५	दाहक	।।ज्ञा.गा.०६२७.०१।।	गगनाहूनि व्यापक वायुहूनि चालक। अग्नीहूनि दाहक आन नसे
२३८९६	दाहा	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
२३८९७	दाही	।।ज्ञा.गा.००८२.०३।।	मुखवात नाहीं तरतसे बाहीं। नावें दिशा दाही आप घोषें
२३८९८	दाही	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
२३८९९	दाही	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
२३९००	दाही	।।ज्ञा.गा.०४४६.०५।।	स्वानुभव दिवटी उजळूनि जंव पाही। तंव एक बिंब दाही दिशा दिसे
२३९०१	दाही	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
२३९०२	दाही	।।ज्ञा.गा.०४९६.०५।।	ब्रह्मरसें भरला दाही दिशा व्यापिला। आनंदु सच्चिदानंदीं वोसंडला वो माय
२३९०३	दाही	।।ज्ञा.गा.०६५५.०२।।	मुक्ताचा सागर भरित दाही दिशा। पाही जीवदशा बुडूनि जाय
२३९०४	दाही	।।ज्ञा.गा.०७१९.०१।।	नयनाचे आंगणीं। पावलें आपणा। तव उजाळिल्या जाणा। दाही दिशा
२३९०५	दाही	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
२३९०६	दाही	।।ज्ञा.गा.०८७३.०३।।	मौन्याचिये मिठी सगळेंचि नाहीं। तैसा इंद्रियें दाही चोजवेना
२३९०७	दाही	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती

२३९०८	दाही	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
२३९०९	दाही	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
२३९१०	दाही	।।ज्ञा.गा.०९८३.०३।।	बीजाचा प्रकाश तुझा तूं नेणसी। हारपलें मन हें दाही दिशीं रया
२३९११	दाही	।।ज्ञा.गा.१०३४.०७।।	मनें बुडी दिधली दाही हारपली। चोवीस मावळलीं अगाध पंथीं
२३९१२	दाही	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
२३९१३	दाही	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
२३९१४	दाहे	।।ज्ञा.गा.०३८६.०१।।	अष्टदळ पाहे पद्म नेत्र दाहे। सोहं मंत्र कोहं ठाकी दुरी
२३९१५	दिंडी	।।ज्ञा.गा.०१६४.०३।।	दिंडी टाळ मृदंग। गीतीं गातां हरि सर्वांग। वेगीं येतु पांडुरंग। नश्वरीत नाचावया
२३९१६	दिंडी	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका। जिये गावीं कथा आयिका। तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें
२३९१७	दिंडी	।।ज्ञा.गा.०२०९.०४।।	दिंडी टाळ घोळ गरुडटकियाचे भार। वैष्णवांचे गजर जिये नगरीं
२३९१८	दिंडी	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
२३९१९	दिंडी	।।ज्ञा.गा.१००६.०४।।	रामकृष्णवासुदेवें वैष्णव गाताती आघवें। दिंडी टाळ प्रेमभावें। वासुदेवीं मन सामावें गा
२३९२०	दिक्पट	।।ज्ञा.गा.०१८९.०२।।	आले हरीचे विनट। वीर विठ्ठलाचे सुभट। भेणें जाहले दिक्पट। पळती थाट दोषांचे
२३९२१	दिगंतरा	।।ज्ञा.गा.०९०२.०१।।	धरसील तरी हातीं लागे बापा। सोडसील तरी जाईल दिगंतरा
२३९२२	दिगंतरीं	।।ज्ञा.गा.०११५.०१।।	निरंतर ध्याता हरि। सर्व कर्माची बोहरी। दोष जाती दिगंतरीं। रामकृष्णउच्चारणीं
२३९२३	दिगंबर	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
२३९२४	दिगंबरा	।।ज्ञा.गा.०००६.०३।।	भजन दोंदिल विद्याधरा । सकळशुंडास्वरूपाकारा । चिदानंद दिगंबरा । पूजूं आतां
२३९२५	दिगंबरू	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची
२३९२६	दिगांतरीं	।।ज्ञा.गा.०३६८.०१।।	दीप दिगांतरीं दीपीं पाहतां। परेहूनि परता तो देखिला वो माय
२३९२७	दिगांतीहुनी	।।ज्ञा.गा.१०२६.०१।।	अठरा दिगांतीहुनी पाळणा आणिला। तेथें एक निर्गुण बाळ पहुडला
२३९२८	दिगांबरु	।।ज्ञा.गा.०९२९.०६।।	अनुभव रहणीविण जाला भगवा दिगांबरु। जैसा नग्नवरु हिंडे हाटाबिदीं

२३९२९	दिघलें	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिघलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा
२३९३०	दिठा	।।ज्ञा.गा.०३४२.०३।।	साकार निराकार शून्याशून्य दिठा। रूपीं रूपवाटा हरि माझा
२३९३१	दिठा	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
२३९३२	दिठा	।।ज्ञा.गा.०८६८.०३।।	त्रिपुटीचे पेठे वानवसा दिठा। वैकुंठ चौहटा पिकला रया
२३९३३	दिठिवेचेनि	।।ज्ञा.गा.०२९४.०४।।	दिठिवेचेनि वोपें सानुलें स्वरूप। मुराली वालिप कल्पनेची
२३९३४	दिठी	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
२३९३५	दिठी	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
२३९३६	दिठी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
२३९३७	दिठी	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
२३९३८	दिठी	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
२३९३९	दिठी	।।ज्ञा.गा.०४६०.०४।।	वेटाळिलें धान्य खळेदान दिठी। दिधलें शेवटीं भोक्तियासी
२३९४०	दिठी	।।ज्ञा.गा.०४६१.०५।।	मोक्ष मुक्ति फुका लाविली तुवां दिठी। तुझा तूं शेवटीं निवडलासी
२३९४१	दिठी	।।ज्ञा.गा.०६६०.०१।।	व्यक्ताव्यक्त दिठी घालुनी कल्पांता। कल्पना नुरेचि तेथे आतां
२३९४२	दिठी	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
२३९४३	दिठी	।।ज्ञा.गा.०८२८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे देहा डोळां दिठी। पाहातां सर्व सृष्टि निवृत्ति एका
२३९४४	दिठी	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया

२३९४५	दिठीं	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
२३९४६	दिठीं	।।ज्ञा.गा.०९३८.०१।।	पाहोनियां दिठीं नवजाय भुली। मायेची घरकुली खेळतुसे
२३९४७	दिठीं	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
२३९४८	दिठीं	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
२३९४९	दिठीचे	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
२३९५०	दिठीचें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
२३९५१	दिठीमाजीं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
२३९५२	दिधला	।।ज्ञा.गा.००९७.०२।।	शांतीची पैं शांति निवृत्ति उतारू। हरिनाम उच्चारु दिधला तेणें
२३९५३	दिधला	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
२३९५४	दिधला	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
२३९५५	दिधला	।।ज्ञा.गा.०३७०.०४।।	बाप रखुमादेविवरें केला घातासी घातु। आपला लक्षाचा लाभु वरी दिधला
२३९५६	दिधला	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
२३९५७	दिधला	।।ज्ञा.गा.०४५१.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति तुष्टला। सर्वांगें दिधला समबोध
२३९५८	दिधला	।।ज्ञा.गा.०७०३.०५।।	तो हा चंद्रभागे तीरा पुंडलिकें दिधला थारा। बाप रखुमादेविवरा जडलें पायीं विठ्ठलची
२३९५९	दिधला	।।ज्ञा.गा.०८०३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळां हा प्रणव। निवृत्तीनें अनुभव मज दिधला

२३९६०	दिधला	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
२३९६१	दिधला	।।ज्ञा.गा.१०४६.०२।।	गोधनें चारितां हरि पांघुरला। मज चवाळ्याचा त्यागु पैं दिधला
२३९६२	दिधला	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
२३९६३	दिधला	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२३९६४	दिधलिया	।।ज्ञा.गा.००९१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे वासना हे खोटी। नामयज्ञें मिठी दिधलिया विरे
२३९६५	दिधलियां	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी। अन्न दिधलियां द्विजांसी। नित्य अनुसरलियां नामासी। तोचि तरैल निर्धारें
२३९६६	दिधली	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
२३९६७	दिधली	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
२३९६८	दिधली	।।ज्ञा.गा.०३१६.०१।।	पांचही वऱ्हाडी पांचा ठायीं बोळविली । येरा दिधली मिठी देखा
२३९६९	दिधली	।।ज्ञा.गा.०३४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सुनीळ नीळ काळा। अवघ्या सहित गोपाळा बुडी दिधली गे माये
२३९७०	दिधली	।।ज्ञा.गा.०३६६.०३।।	जागृतिशेवटीं निद्राभुली नुठी। मायेसी म्यां मिठी दिधली वो माय
२३९७१	दिधली	।।ज्ञा.गा.०४५२.०२।।	दिव्य चक्षुदृष्टि निवृत्तीनें दिधली। अवघीच बुझाली विष्णुमाया
२३९७२	दिधली	।।ज्ञा.गा.०४५४.०३।।	विशेषेंसी मिठी दिधली शरीरें। इंद्रियें बाहिरें नाईकती
२३९७३	दिधली	।।ज्ञा.गा.०४८९.०१।।	दुधावरली साय निवडुनी दिधली। तैसी परी जाली आम्हां तुम्हां
२३९७४	दिधली	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
२३९७५	दिधली	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
२३९७६	दिधली	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली

२३९७७	दिधली	।।ज्ञा.गा.१०३४.०७।।	मनें बुडी दिधली दाही हारपली। चोवीस मावळलीं अगाध पंथीं
२३९७८	दिधली	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
२३९७९	दिधलें	।।ज्ञा.गा.००५९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति निर्गुण। दिधलें संपूर्ण माझे हातीं
२३९८०	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०६।।	बाप रखुमादेविवरें। सुलभ नाम दिधलें सोपारें
२३९८१	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०१८४.०६।।	कृपाकटाक्षें न्याहाळिलें । आपुल्या पदीं बैसविलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। भक्तां दिधलें वरदान
२३९८२	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ। ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट। या हरिदासासी वाळुवंट। जागरणासी दिधलें
२३९८३	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें ।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
२३९८४	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०२२६.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। तें सुख संवगडिया दिधलें
२३९८५	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०२५८.१०।।	जाणितलें जाणितलें। माझे मज दिधलें
२३९८६	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
२३९८७	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
२३९८८	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०३०८.०४।।	रखुमादेविवरें मज पर्णुनी नेलें । सुखची दिधलें काय सांगों
२३९८९	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०३२२.०३।।	आणिक एक अवधारा । मज दिधलें हीनवरा । माझें कांहीं सर्वेश्वरा न विचारिशी
२३९९०	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०४६०.०४।।	वेटाळिलें धान्य खळेदान दिठी। दिधलें शेवटीं भोक्तियासी
२३९९१	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०५२८.०४।।	निवृत्तीचें तारूं कृष्णीं कृष्णसुख। ज्ञानदेवा चोख दिधलें नाम
२३९९२	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०५७१.०३।।	चित्तचतुष्टय निरसिलें। अज्ञाना तिळोदक दिधलें
२३९९३	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०६५३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अवचित घडलें। निवृत्तीनें दिधलें निजबीज
२३९९४	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०२।।	ज्यासी दिधलें त्यासी नांव पैं नाहीं। जया रूप नाहीं त्यासी ऋण देवविलें
२३९९५	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०३।।	त्यासी वोळखिना अनोळखी। दृश्य ना अदृश्य ऋण म्यां सादृश्य दिधलें देखा
२३९९६	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०७१९.०३।।	तें ज्ञान बुबुळीं। ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तिनें दिधलें। धरुनि हातीं
२३९९७	दिधलें	।।ज्ञा.गा.०९२८.०१।।	सुखसोज्वळ मोतियाचें लेणें। दिधलें जाई जणें बाईये वो
२३९९८	दिधलें	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी

२३९९९	दिधलें	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
२४०००	दिधलें	।।ज्ञा.गा.१०३८.०३।।	रखुमादेविवरें विठ्ठलें दिधलें। अमोलिक जालें मोलेंवीण
२४००१	दिधलें	।।ज्ञा.गा.१०४१.०२।।	हिरोनि घेतलें हिरोनि घेतलें। मज पैं दिधलें दोषेंवीण
२४००२	दिधलें	।।ज्ञा.गा.१०४३.०१।।	माझें चवाळें रंगाचें बहुतें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें दिधलें गे माय
२४००३	दिधलें	।।ज्ञा.गा.१०४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें सुभटे। मज चवाळें दिधलें गोमटें गे माये
२४००४	दिधलें	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
२४००५	दिधल्यावीण	।।ज्ञा.गा.००५२.०३।।	तपेंवीण दैवत दिधल्यावीण प्राप्त। गुजेंवीण हित कोण सांगे
२४००६	दिधल्यावीण	।।ज्ञा.गा.०६३६.०४।।	दिधल्यावीण दाता श्रोत्यावीण वक्ता। वेदावीण पंडित शोभा न पवे बापा
२४००७	दिन	।।ज्ञा.गा.००८१.०६।।	दिन काळ पळपळ स्मरण नामाचें। विरुळा या मंत्राचें करी पठण
२४००८	दिन	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
२४००९	दिन	।।ज्ञा.गा.०२९७.०२।।	काय सांगो तुम्हां कैंचा हा गोंवळु। न म्हणे दिन वेळु आम्हां घरीं
२४०१०	दिन	।।ज्ञा.गा.०५९५.०२।।	आम्ही एक दिन जाणा नाथपंथीं। नीचाहुनी अथी अति नीच
२४०११	दिन	।।ज्ञा.गा.१११७.०२।।	आजि सोनियाचा दिन। वर्षे अमृताचा घन
२४०१२	दिनकर	।।ज्ञा.गा.०२४६.०४।।	आत्मा दिनकर पाठीं उगवे तात्काळिक सहज। जिवचंद्राचें मंडळ सहजासहज निस्तेज
२४०१३	दिनकरनाथें	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
२४०१४	दिनदिशीं	।।ज्ञा.गा.०४७०.०३।।	गुरुगम्य चित्त जालें माझें हित। दिनदिशीं प्राप्त हरि आम्हां
२४०१५	दिननिशी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०४।।	दिननिशी साधी हरिसी। पावन होई निर्धारिसी। पूर्वज परंपरा सुखराशी। वैकुंठवासी नित्य काळ
२४०१६	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.००५१.०३।।	सायास करिसी प्रपंच दिननिशीं। हरिसी न भजसी कवण्या गुणें
२४०१७	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.००९०.०२।।	संवगडे वागणें हरिपंथीं चालों। हरि हरि बोलों दिननिशीं
२४०१८	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.०२९४.०२।।	बिंबाचें स्वरूप छाया पैं घनदाट। दिननिशीं अविट शामतेज
२४०१९	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
२४०२०	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु

२४०२१	दिननिशींची	।।ज्ञा.गा.१०५३.०४।।	नाठवे द्वैताची भावना। अद्वैतीं न वसे ध्याना। दिननिशींची रचना। काळगणना छंदें गिळी
२४०२२	दिननिशें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा
२४०२३	दिनमणी	।।ज्ञा.गा.०३३५.०२।।	गृहदारा दिनमणी तेज देऊनी मेदिनी। मेरूप्रदक्षणि आप होये
२४०२४	दिनमणी	।।ज्ञा.गा.०४५२.०४।।	गगनीं दिनमणी गगनासगट। अवघेची वैकुंठ तया घरीं
२४०२५	दिनमणी	।।ज्ञा.गा.०७६४.०१।।	धांवत धांवत आलों नयनांजनीं। प्रकाश दिनमणी उणा वाटे
२४०२६	दिनराती	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर
२४०२७	दिनराती	।।ज्ञा.गा.०८७८.०२।।	निर्लज्जा रे तुज शिकवूं किती। न गमे दिनराती बळिया देवो
२४०२८	दिनरात्रीं	।।ज्ञा.गा.०२८०.०१।।	त्रिभुवनींचें सुख पहावया नयनीं। दिनरात्रीं धणी न पुरे माझी
२४०२९	दिना	।।ज्ञा.गा.०६२८.०५।।	पतितपावन कृपाळ समर्थ। देताती पुरुषार्थ चारी दिना
२४०३०	दिनाचा	।।ज्ञा.गा.०७०३.०२।।	विठ्ठल म्हणतां हरलें पाप। पदरीं आलें पुण्य माप। धाला दिनाचा मायबाप विठ्ठलची
२४०३१	दिनाचा	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दुःख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
२४०३२	दिनानाथ	।।ज्ञा.गा.०३६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु दिनानाथ भेटला। विठ्ठल विठ्ठल झाला देह माझा
२४०३३	दिनी	।।ज्ञा.गा.०८९३.०४।।	नासाग्रीचें अग्र न दिसे नयनीं। तरी तेचि दिनी म्हणा रामकृष्ण
२४०३४	दिनीं	।।ज्ञा.गा.१०६२.०१।।	पौर्णिमेच्या दिनीं चंद्र अकळी । जाहला अमावस्ये ठेला पूर्ण कळी
२४०३५	दिनु	।।ज्ञा.गा.००४७.०४।।	आजि सोनियाचा दिनु। वरी अमृतातें वरिषे घनु
२४०३६	दिनु	।।ज्ञा.गा.०१९१.०१।।	आजि सोनियाचा दिनु। वर्षे अमृताचा घनु
२४०३७	दिनु	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां काळिये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
२४०३८	दिनु	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
२४०३९	दिनु	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
२४०४०	दिनु	।।ज्ञा.गा.१०६९.०२।।	रात्रि सूर्य वाहे दिनु चंद्र जाये। विपरीत गे माय देखियेलें
२४०४१	दिनोद्धारण	।।ज्ञा.गा.००८३.०३।।	पतीतपावन नामें दिनोद्धारण। स्मरलिया आपण वैकुंठ देतु
२४०४२	दिन्ही	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
२४०४३	दिन्हे	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर

२४०४४	दिन्हो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
२४०४५	दिपाशीं	।।ज्ञा.गा.०८४२.०३।।	अनेक दीप लाविलें दिपाशीं। फुंकूनियां त्यासी मग सोडी
२४०४६	दिपीं	।।ज्ञा.गा.०५०८.०६।।	ऐसा हा दिपीं दीपपरनायकू। रखुमादेविवरु एकु जोडला वो माय
२४०४७	दिपीं	।।ज्ञा.गा.०९४७.०३।।	नाहीं तें सन्मान विकृति उपरमु। त्या दिपीं दीप समु शेजेबाजे
२४०४८	दिपु	।।ज्ञा.गा.०५३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उभारण हरि। दिपु माजिघरीं ठेविला असे
२४०४९	दिपोदिपीं	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
२४०५०	दिला	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
२४०५१	दिली	।।ज्ञा.गा.०७२६.०५।।	कंबर खचुनी धनुष्यबाणीं। हस्त ठेविला सद्गुरुचरणीं। मन इंद्रियां दिली गवसणी। विरक्तीची
२४०५२	दिली	।।ज्ञा.गा.१०५०.०१।।	कान्होबा तुझी घोंगडी चांगली रे। आम्हांशी कां दिली वांगली रे
२४०५३	दिली	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२४०५४	दिली	।।ज्ञा.गा.१०८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ही खूण जाणा। षण्मास सुजाणा सूटि दिली
२४०५५	दिलें	।।ज्ञा.गा.००६४.०४।।	ज्ञान गूढ गम्य ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तीनें दिलें माझ्या हातीं
२४०५६	दिलें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
२४०५७	दिलें	।।ज्ञा.गा.१०६३.०३।।	नेलें अंधापाशीं मुके बोले त्याशी। दिलें थोट्यापाशीं ठेवणें तें
२४०५८	दिल्या	।।ज्ञा.गा.११०८.०६।।	जेवीच ना त्याला दिल्या तीन म्हसी। दोन वांजा, एक फळेचि ना
२४०५९	दिल्हा	।।ज्ञा.गा.०३५९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सांवळा। तेणें मज माजिठा दिल्हा साउला
२४०६०	दिवटा	।।ज्ञा.गा.०४५०.०५।।	विष्णुनाम मंत्र सोहं तेज दिवटा। उजळून चोहटा शुद्ध केला
२४०६१	दिवटा	।।ज्ञा.गा.०४७६.०४।।	ज्ञानदेव दिवटा विठ्ठलीं रमला। संसार अबोला एकातत्त्वें
२४०६२	दिवटा	।।ज्ञा.गा.०५३१.०१।।	सगुणींच्या राती निर्गुणीं दिवटा। सांगती चोहटा वाग्पंथ
२४०६३	दिवटा	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्मे वासुकी लंके दिवटा। कर्मे हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्मे शुकदेव गर्भी कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
२४०६४	दिवटा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई

२४०६५	दिवटी	।।ज्ञा.गा.०४४६.०५।।	स्वानुभव दिवटी उजळूनि जंव पाही। तंव एक बिंब दाही दिशा दिसे
२४०६६	दिवटी	।।ज्ञा.गा.०४७८.०९।।	हातीं घेऊनियां दिवटी लागिजे अंधारापाठीं। अंधार न देखे दृष्टि उजियेडू तो
२४०६७	दिवस	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
२४०६८	दिवस	।।ज्ञा.गा.००७५.०१।।	सोनियाचा दिवस आजि अमृतें पाहाला। नाम आठवितां रूपीं प्रकट पैं झाला
२४०६९	दिवस	।।ज्ञा.गा.०२१३.०९।।	रात्री दिवस तुम्हीं हरिचरणीं जागा । तेणें तराल गा भवसागरू
२४०७०	दिवस	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी
२४०७१	दिवस	।।ज्ञा.गा.०४७०.०४।।	पूर्णिमाप्रकाशचंद्र निराभास। हरि हा दिवस उगवला
२४०७२	दिवस	।।ज्ञा.गा.०६६६.०३।।	तेथें दिवस ना रात्रीं सर्वहेतुविवर्जितु। स्वयंभासक तूं नवल त्याचें
२४०७३	दिवस	।।ज्ञा.गा.०७६४.०२।।	निशी दिवस दोन्ही नाहीं जेथ बा रे। अर्धमात्रेवरी लक्ष ठेवीं
२४०७४	दिवस	।।ज्ञा.गा.०८१८.०१।।	निशी दिवस दोघे लोपले ते ठायीं। निरंजन ते ठायीं लक्षुनी पाहा
२४०७५	दिवस	।।ज्ञा.गा.०८२०.०२।।	बिंदुस्थान तेथें ब्रह्मरंध्र ज्योती। तेथ योगी वसती दिवस रात्र
२४०७६	दिवस	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
२४०७७	दिवस	।।ज्ञा.गा.०८९३.०१।।	कानीं घालूनियां बोटें। नाद जे पाहावें । न दिसतां जाणावें। नऊ दिवस
२४०७८	दिवस	।।ज्ञा.गा.०८९३.०२।।	भोंवया पाहतां न दिसे जाणा। आयुष्याची गणना सात दिवस
२४०७९	दिवस	।।ज्ञा.गा.०८९३.०३।।	डोळां घालोनियां बोट चक्र जें पाहावें। न दिसतां जाणावें पांच दिवस
२४०८०	दिवस	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
२४०८१	दिवस	।।ज्ञा.गा.१०३५.०१।।	रात्री दिवस वाहातसे चिंता। केशव धडौता होईन मी
२४०८२	दिवस	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दु:खाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
२४०८३	दिवसा	।।ज्ञा.गा.०४८४.०२।।	दिवसा कामा न रात्रीचा बडिवारु। हरि सहपरिवारु जाला आम्हां
२४०८४	दिवसाची	।।ज्ञा.गा.०९१७.०२।।	रातीचा दिवसु कीं दिवसाची राती। वावधाणी वाती लावितोसी
२४०८५	दिवसाचीं	।।ज्ञा.गा.०९८७.०३।।	झळझळित धोतरें देवतार्चनाचा पसारा। दिवसाचीं सोवळीं दहा बारा
२४०८६	दिवसाचे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया

२४०८७	दिवसाचें	।।ज्ञा.गा.०४५६.०३।।	दिवसाचें चांदिणें रात्रीचें उष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तिराजें
२४०८८	दिवसीं	।।ज्ञा.गा.०१०४.०३।।	शेवटीले दिवसीं धरणें घेईन। बाप रखुमादेविवरा बळेंचि साधीन
२४०८९	दिवसु	।।ज्ञा.गा.०२८६.०४।।	अंगणीं वोळला मोत्यें वरुषला। धन्य दिवसु जाला सोनियाचा
२४०९०	दिवसु	।।ज्ञा.गा.०९१७.०२।।	रातीचा दिवसु कीं दिवसाची राती। वावधाणी वाती लावितोसी
२४०९१	दिवसु	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
२४०९२	दिवसु	।।ज्ञा.गा.०९९८.०३।।	साताही वारांचे दिवसु एकियाचि सुरिजे। तैसें सर्वीं सर्वपण माजींये न श्रीराजे
२४०९३	दिवसु	।।ज्ञा.गा.१०८८.०४।।	करा तत्त्वीं सौरसु म्हणे निवृत्तीदासु। जेथें रात्री दिवसु आथिचिना
२४०९४	दिवसेंदिवस	।।ज्ञा.गा.०१३२.०४।।	दिवसेंदिवस व्यर्थ जात संसार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा आधार
२४०९५	दिवा	।।ज्ञा.गा.०३६८.०३।।	देहाचा दिवा उजळूनि ज्ञानज्योती। परपुरुषीं निवृत्ति झाली वो माय
२४०९६	दिवा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
२४०९७	दिवाळखोर	।।ज्ञा.गा.०३७३.०४।।	ऐसा देहाचा दिवाळखोर दुसऱ्यासी घेऊनि गेला। तेणें मज दाखविला अद्वैत पारु
२४०९८	दिवाळी	।।ज्ञा.गा.००८०.०१।।	यश कीर्ति वानूं नेणें मी वाखाणूं। रामकृष्णनाम आम्हां सणू नित्य दिवाळी
२४०९९	दिवाळी	।।ज्ञा.गा.०३१२.०२।।	प्रेम नव्हाळी मज झाली दिवाळी । काळें वनमाळी आले घरा गे माये
२४१००	दिवाळी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२६।।	ऐक्य जालें तेथें नित्य दिवाळी। सहज समाधी तेथें कायसी रे टाळी
२४१०१	दिवाळी	।।ज्ञा.गा.०५०१.०४।।	बरवा देखोनि न्याहाळी दिव्य कांति झळाळी। परब्रह्मीं दिवाळी चहूंदिशांची वो माय
२४१०२	दिवाळी	।।ज्ञा.गा.०९५१.०२।।	स्नेहाची दिवाळी फेडूनि काजळी। या दीपें वोवाळी जीवशिवीं
२४१०३	दिवी	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
२४१०४	दिव्य	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
२४१०५	दिव्य	।।ज्ञा.गा.०३२८.०६।।	कर्पूरपरिमळें दिव्य खाद्य फळें ठेऊनि सोज्वळें वाट पाहे
२४१०६	दिव्य	।।ज्ञा.गा.०३२९.०३।।	हिरियाची खाणी दिव्य तेज मणी । सांपडला अंगणीं सये मज
२४१०७	दिव्य	।।ज्ञा.गा.०३४३.०३।।	दिव्य रूप तेज तीव्र ना तेजबीज। कुंडली विराजे लोपलें सूर्यो
२४१०८	दिव्य	।।ज्ञा.गा.०४४८.०५।।	सर्वांग समतेज ऐसा हा चोखडा। पाहतां चहूंकडा दिव्य तेज
२४१०९	दिव्य	।।ज्ञा.गा.०४५२.०२।।	दिव्य चक्षुदृष्टि निवृत्तीनें दिधली। अवघीच बुझाली विष्णुमाया
२४११०	दिव्य	।।ज्ञा.गा.०५०१.०४।।	बरवा देखोनि न्याहाळी दिव्य कांति झळाळी। परब्रह्मीं दिवाळी चहूंदिशांची वो माय

२४१११	दिव्य	।।ज्ञा.गा.०५२३.०२।।	तेज दीप्तीं आत्मा इंद्रियां प्रकाशी। समरसुनी ग्रासी दिव्य तेजें
२४११२	दिव्य	।।ज्ञा.गा.०६३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे दिव्य मी देईन। सद्गुरुची आण स्वयंब्रह्म
२४११३	दिव्य	।।ज्ञा.गा.०६८१.०४।।	वेडावले एकाएकीं निजधाम रूपीं। रखुमादेविवरु दीपीं दिव्य तेज वो माय
२४११४	दिव्य	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
२४११५	दिव्य	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
२४११६	दिव्य	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
२४११७	दिव्यचक्षु	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय
२४११८	दिव्यचक्षु	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
२४११९	दिव्यरूप	।।ज्ञा.गा.०७६९.०१।।	दिव्यरूप चक्षु कैशापरी झाला। ठसा हा उमटला कवण्यापरी
२४१२०	दिव्यरूपें	।।ज्ञा.गा.०५१४.०४।।	ऐसा परोपरी फळला दिव्यरूपें फावला। तो रखुमादेविवरु जोडला वो माय
२४१२१	दिशा	।।ज्ञा.गा.००८२.०३।।	मुखवात नाहीं तरतसे बाहीं। नावें दिशा दाही आप घोषें
२४१२२	दिशा	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
२४१२३	दिशा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
२४१२४	दिशा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
२४१२५	दिशा	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी
२४१२६	दिशा	।।ज्ञा.गा.०४४६.०५।।	स्वानुभव दिवटी उजळूनि जंव पाही। तंव एक बिंब दाही दिशा दिसे
२४१२७	दिशा	।।ज्ञा.गा.०४६७.०४।।	संतशांत शांति उलथीचा ठसा। कृष्णरूपीं दिशा तेजो तेज
२४१२८	दिशा	।।ज्ञा.गा.०४९६.०५।।	ब्रह्मरसें भरला दाही दिशा व्यापिला। आनंदु सच्चिदानंदीं वोसंडला वो माय

२४१२९	दिशा	।।ज्ञा.गा.०६५५.०२।।	मुक्ताचा सागर भरित दाही दिशा। पाही जीवदशा बुडूनि जाय
२४१३०	दिशा	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
२४१३१	दिशा	।।ज्ञा.गा.०७१९.०१।।	नयनाचे आंगणीं। पावलें आपणा। तव उजाळिल्या जाणा। दाही दिशा
२४१३२	दिशा	।।ज्ञा.गा.०७९८.०१।।	आकाश हें असे माझें शिर बापा। कर्ण दिशा चिद्रूपा नाद उठती
२४१३३	दिशा	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
२४१३४	दिशा	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
२४१३५	दिशा	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
२४१३६	दिशा	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
२४१३७	दिशा	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
२४१३८	दिशीं	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
२४१३९	दिशीं	।।ज्ञा.गा.०९८३.०३।।	बीजाचा प्रकाश तुझा तूं नेणसी। हारपलें मन हें दाही दिशीं रया
२४१४०	दिशें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०२।।	ऐक्यें आपणासि ऐसे। गुरुकृपें ज्ञान असे। अल्प मावळोनि सर्व दिशें। मीचि जालों
२४१४१	दिस	।।ज्ञा.गा.०४४५.०१।।	संसारसातें आलों मी पाहुणा। दिस दोन्ही आनंदा पाहावयासी
२४१४२	दिसणें	।।ज्ञा.गा.०५३६.०२।।	असोनी नसणें सर्वत्रीं दिसणें। हरिप्रेम घेणें पुरे आम्हां
२४१४३	दिसत	।।ज्ञा.गा.०३८९.०९।।	याचेनी सुलभें नाठवे संसारु। ब्रह्मचि आकारु दिसत असे
२४१४४	दिसत	।।ज्ञा.गा.०४५७.०६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेह
२४१४५	दिसतसे	।।ज्ञा.गा.०३३७.०१।।	हरपली सत्ता मुराली वासना। सांवळाचि नयना दिसतसे
२४१४६	दिसतसे	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
२४१४७	दिसतसे	।।ज्ञा.गा.०७५६.०१।।	शून्य हें चार महाशून्य दिसतसे। निजरंग वसे सर्व त्यांत
२४१४८	दिसतसे	।।ज्ञा.गा.०७७८.०२।।	इडे पिंगळेचा ओघ सैरा दिसतसे। त्यावरी प्रकाशे आत्मतेज

२४१४९	दिसतसे	।।ज्ञा.गा.०८०८.०१।।	शून्याचे भुवनीं स्वरूप अविनाश। प्रणवीं पुरुष दिसतसे
२४१५०	दिसतसे	।।ज्ञा.गा.०९९१.०२।।	परि नको नको दु:ख धुरंधर। पुढें अंध:कार दिसतसे
२४१५१	दिसतां	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
२४१५२	दिसतां	।।ज्ञा.गा.०८९३.०१।।	कानीं घालूनियां बोटें। नाद जे पाहावें । न दिसतां जाणावें। नऊ दिवस
२४१५३	दिसतां	।।ज्ञा.गा.०८९३.०३।।	डोळां घालोनियां बोट चक्र जें पाहावें। न दिसतां जाणावें पांच दिवस
२४१५४	दिसताहे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ। ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट। या हरिदासासी वाळुवंट। जागरणासी दिधलें
२४१५५	दिसताहे	।।ज्ञा.गा.०६३४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सगुणीं न समाये। निर्गुणीं दिसताहे जनवन
२४१५६	दिसताहे	।।ज्ञा.गा.०७१३.०३।।	बाहेरी भीतरीं देव दिसताहे। द्वैत न साहे सर्वथैव
२४१५७	दिसताहे	।।ज्ञा.गा.०९३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुणीं न माये। निर्गुण दिसताहे जनीं वनीं
२४१५८	दिसती	।।ज्ञा.गा.०३४३.०१।।	सारासार दोन्ही न दिसती नयनीं। अवचिता गगनीं बिंबलासे
२४१५९	दिसती	।।ज्ञा.गा.०६१६.०४।।	सज्जनाशी भासे विश्व पूर्ण मुक्त। एकत्वीं आसक्त न दिसती
२४१६०	दिसती	।।ज्ञा.गा.०६२३.०३।।	निरंजनीं घेतां ययाचि पैं शुद्धि। एकही अवघी न दिसती
२४१६१	दिसती	।।ज्ञा.गा.०७२०.०३।।	नातरीं मोतीं। विखुरलीं अंबरीं। दिसती परि करीं। येतीच ना
२४१६२	दिसती	।।ज्ञा.गा.०७६८.०१।।	सकार हकारीं नाडी दिसती कैशा। उलटल्या दशदिशा अमूपची
२४१६३	दिसती	।।ज्ञा.गा.०८१८.०३।।	नारी पुरुष दोघे एक रूपें दिसती। देखणें पारुखे तया ठायीं
२४१६४	दिसती	।।ज्ञा.गा.१०५४.०१।।	अलक्षलक्षीं मी लक्षीं। तेथें दिसती दोही पक्षी। वेद शास्त्रां हेचि साक्षी। चंद्रसूर्यासहित
२४१६५	दिसतु	।।ज्ञा.गा.१०३४.०२।।	परतलिया दृष्टि काळा देखिला जगजेठी। वेणिभागीं पृष्ठीं कैसा दिसतु असे
२४१६६	दिसतें	।।ज्ञा.गा.०२०६.१०।।	कानीं कुंडलें झळाळ। श्रीमुख दिसतें वेल्हाळ
२४१६७	दिसतें	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
२४१६८	दिसतें	।।ज्ञा.गा.०५०४.०३।।	प्रपंचाचें घरीं दिसतें कारण। अवघे निराकारण तत्त्वीं तत्त्वमय
२४१६९	दिसतें	।।ज्ञा.गा.०६०९.०३।।	सर्वही मायिक दिसतें रचना। आशा कल्पना इयेपरी
२४१७०	दिसतें	।।ज्ञा.गा.०७७६.०२।।	आत्मा माया शिव शक्तीचें हें रूप। दिसतें चिद्रूप अविनाश
२४१७१	दिसतें	।।ज्ञा.गा.०९७३.०२।।	दिसतें परी न धरवे हातें। तें संतांतें पुसावें
२४१७२	दिसतें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा

२४१७३	दिसतो	।।ज्ञा.गा.०७७६.०१।।	सद्गुरु निवृत्ति दिसतो घनदाट। सुषुप्तीचा घांट वेधतांची
२४१७४	दिससी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०६।।	जेथें पाहें तेथें तूंचि दिससी। लपोनियां अबोला कासया धरिसी
२४१७५	दिससी	।।ज्ञा.गा.०४१३.०२।।	सुलभ सोपारा सर्वांघटीं अससी। साधुसंगें दिससी आम्हां रया
२४१७६	दिससी	।।ज्ञा.गा.०४५७.०५।।	न दिससी ज्ञाना देहीं तुझ्या राम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
२४१७७	दिसूं	।।ज्ञा.गा.०७२६.०१।।	अजलोभ पाहिलें वरी। ज्ञान उजळलिया प्रभा सारी। दीपकळिका ऐसें पायरी। दिसूं लागे
२४१७८	दिसे	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
२४१७९	दिसे	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
२४१८०	दिसे	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि
२४१८१	दिसे	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
२४१८२	दिसे	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
२४१८३	दिसे	।।ज्ञा.गा.००४९.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ हरि हा वैकुंठ । भरला घनदाट हरि दिसे
२४१८४	दिसे	।।ज्ञा.गा.००५३.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी संगती सज्जनीं। हरि दिसे जनीं वनीं आत्मतत्त्वीं
२४१८५	दिसे	।।ज्ञा.गा.००८२.०१।।	कापुरीं परिमळु दिसे वो अळुमाळु। हळू हळू सुढाळू पवनपंथें
२४१८६	दिसे	।।ज्ञा.गा.००८३.०२।।	अवघा हा गोविंदु अवघा हा मुकुंदु। अवघा हा विद्गदु भरला दिसे
२४१८७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
२४१८८	दिसे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०२।।	हरि येथें रे हरि तेथें रे। हरिवांचूनि न दिसे रितें रे
२४१८९	दिसे	।।ज्ञा.गा.०२०६.०३।।	जानु जघन बरवें दिसे। तें देखोनि मन उल्हासे
२४१९०	दिसे	।।ज्ञा.गा.०२०६.१३।।	नासिक मनोहर दिसे। जैसें वोतिलेसें मुसें
२४१९१	दिसे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
२४१९२	दिसे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?

२४१९३	दिसे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०२।।	वालभतें ब्रह्म गोकुळीं आनंदें। गौळियाच्या छंदें खेळतां दिसे
२४१९४	दिसे	।।ज्ञा.गा.०२२९.०४।।	तयामाजीं असतां न दिसे बाप। समर्थ थोर तुझी माव रे
२४१९५	दिसे	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
२४१९६	दिसे	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
२४१९७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०२६३.०६।।	दर्पणीं पाहतां। रूप न दिसे आपुलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मज ऐसें केलें
२४१९८	दिसे	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
२४१९९	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३२५.०२।।	नीळ प्रभा दिसे नीळपणें वसे । निळिया आकाशे हारपलें
२४२००	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये
२४२०१	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३३३.०१।।	नवाहुनी परतें तेराहुनी आरुतें। अंबरेंहुनी परतें काळें दिसे
२४२०२	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३३४.०३।।	आदिमध्यअंत राहिला अनंत। न दिसे द्वैताद्वैत आत्मा रया
२४२०३	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३३८.०२।।	हरिपणें हरि अंग रिघाला। या तिहींचा मेळा न दिसे गे माये
२४२०४	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३३९.०२।।	जगत्रजीवनु म्हणे जगासी कारण। तें अणुप्रमाण तेथें दिसे
२४२०५	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३४१.०३।।	चढत्या वाढत्या गोष्टी प्रगट दिसे घटीं। नानारूपें वैकुंठीं नेऊन घाली रया
२४२०६	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३४२.०१।।	विज्ञानाचें ज्ञान अज्ञानीं घनवट। ज्ञानें अज्ञान नीट लाविलें दिसे
२४२०७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३४२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयस्थ घटीं। बिंबोनि उफराटी कळा दिसे
२४२०८	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३४४.०३।।	सांवळा डोळसु चतुर्भुज रूपडें। दिसे चहूंकडे एकतत्त्व
२४२०९	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३८२.०१।।	सखीप्रती सखी आदरें करी प्रश्न। जीव शिव पूर्ण कैसा दिसे
२४२१०	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३८३.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रखुमादेवी जप। अगम्य संकल्प एक दिसे
२४२११	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
२४२१२	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३८८.०३।।	द्वैत पैं न दिसे अद्वैत सुरवाडु। एक दीपें उजेडु सर्वां घटीं

२४२१३	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
२४२१४	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
२४२१५	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
२४२१६	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
२४२१७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
२४२१८	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
२४२१९	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
२४२२०	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
२४२२१	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४३१.०५।।	जागृति स्वयंभ दिसे। निजलिया प्रकाशें। कैसा समाधिचा विलासे। संपादिला
२४२२२	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४३२.०५।।	जें जग दिसे गांजिलें। तें शेवटीं ब्रह्म जालें। परमदशेसी आलें। अतिवैभवाच्या
२४२२३	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं
२४२२४	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४४५.०५।।	एकरूप दिसे तंव सभोंवता आपण। अवघा नारायण ज्ञानदेवा
२४२२५	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४४६.०१।।	विश्वरूप पाहे तंव सभोंवतें रूपडें। पाहे चहूंकडे तोचि दिसे
२४२२६	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४४६.०५।।	स्वानुभव दिवटी उजळूनि जंव पाही। तंव एक बिंब दाही दिशा दिसे
२४२२७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४४७.०३।।	द्रष्ट्याचिये दीप्तीं दृश्यचि न दिसे। समरसीं भासे तेज त्याचें

२४२२८	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४४८.०३।।	ॐकाराचें बीज समूळ मातृकीं। दिसे लोकां लोकीं एकतत्त्वीं
२४२२९	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४५२.०१।।	परेसी जंव पाहें तंव दिसे हें अरुतें। तळीं तळाखालतें विश्वरूप
२४२३०	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४५५.०३।।	मुरडूनियां मन उपजलासी चित्तें। कोठें तुज रितें न दिसे रया
२४२३१	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४५७.०४।।	गोप्य गुजराज उमजलासे हरि। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम
२४२३२	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४५७.०५।।	न दिससी ज्ञाना देहीं तुझ्या राम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
२४२३३	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४५९.०२।।	ज्ञान तें विज्ञान प्रपंचेंसि भान। तेजोरूप गगन बिंबलें दिसे
२४२३४	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४५९.०३।।	आत्मा आत्मरूप परमात्मा समीप। कोटि कोटिरूप एकलेंचि दिसे
२४२३५	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४६२.०३।।	तेजीं तेज दिसे अव्यक्ताचा ठसा। उमजोनी प्रकाशा न मोडे तुझा
२४२३६	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४६६.०४।।	चक्षुद्वय तेज हरिरूपीं बिंब। पृथ्वीतळ अंभ हरि दिसे
२४२३७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४६८.०१।।	भ्रमर रस द्वंद्व विसरला भूक। त्याहुनी एथें सुख अधिक दिसे
२४२३८	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४७०.०२।।	रामकृष्ण मंत्रें प्रोक्षियेलीं गात्रें। हरिरूप सर्वत्र भरला दिसे
२४२३९	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४९३.०२।।	नाहीं त्यास मेरु कैचा विवेकु। जनवन लोकु ब्रह्म दिसे
२४२४०	दिसे	।।ज्ञा.गा.०४९४.०२।।	पाहातां न दिसे भानुप्रकाशें। येऱ्हवी तें असे मशकीं रया
२४२४१	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर त्रिपुटीं न दिसे। रसीं रस भासे हृदयदीपीं
२४२४२	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५१९.०२।।	आदि मध्य आंतु नसोनियां दिसे। पाठीं पोटीं वसे निघोट रया
२४२४३	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५२५.०२।।	मोहिलेंची दिसे मोहामाजीं रसें। नसोनियां भासे तदात्मक
२४२४४	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५२९.०३।।	नातळतां पंथीं शब्दाचा सुहावा। परेसहित दोहावा भरला दिसे
२४२४५	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५२९.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य दिसोनी न दिसे। निराकारीं भासे तदाकार
२४२४६	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५३०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु वोतली ये कळा। न दिसोनी सोंविळा दिसे हरि
२४२४७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५३२.०२।।	ज्ञानी वसे विज्ञानी न दिसे। बिंबीं बिंब रसें समता शांति
२४२४८	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५३२.०३।।	आपीं आप रस जनवन दारा। विज्ञान उभारा भावी दिसे
२४२४९	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५३४.०२।।	अद्वैत पाहतां न दिसे गुणमेळु। गुणा गुणीं अडळु ठाउका नोहे
२४२५०	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५३५.०१।।	आदि मध्य अंत सर्वसम हरि। घटमठचारी भरला दिसे
२४२५१	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५६४.०२।।	अवघे म्हणिजें व्योमाकार दिसे। त्याहुनी परतें असे गे माय
२४२५२	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५७९.०१।।	चक्राकार चक्ररूप चक्रधरू म्हणवी। पाहतां अंतरीं न दिसे कांहीं
२४२५३	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५८३.०२।।	स्थूळ दृष्टि करुनी जयाशी लक्षितां। न दिसे तत्त्वता भास कांहीं

२४२५४	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५८४.०२।।	देह जावो राहो संबंधचि नाहीं। नामरूप कांहीं न दिसे मज
२४२५५	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५९४.०२।।	दुजेंचि न दिसे काय आतां करूं। कवणा विचारूं सुख गोष्टी
२४२५६	दिसे	।।ज्ञा.गा.०५९४.०४।।	बाहेर भीतरीं एकमेव दिसे। अन्यथा हें नसे गुरुसाक्षी
२४२५७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०६१६.०३।।	दुर्जनाशी दिसे सर्व सृष्टि बद्ध। न दिसे कांहीं शुद्ध सर्वथैव
२४२५८	दिसे	।।ज्ञा.गा.०६१६.०३।।	दुर्जनाशी दिसे सर्व सृष्टि बद्ध। न दिसे कांहीं शुद्ध सर्वथैव
२४२५९	दिसे	।।ज्ञा.गा.०६२९.०४।।	शांति क्षमा दया तिष्ठती सहज। न दिसे दृश्य काज जगामाजीं
२४२६०	दिसे	।।ज्ञा.गा.०६३७.०२।।	वांझेचा कुमर दिसेल प्रगट। न दिसे जरठ जड दृष्टि
२४२६१	दिसे	।।ज्ञा.गा.०६४०.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तन्मय। ब्रह्मीं ब्रह्ममय दिसे त्यासी
२४२६२	दिसे	।।ज्ञा.गा.०६४२.०१।।	सुवर्णाचा चुरा शुद्ध पीत दिसे। वस्तु हे प्रकाशे तैशापरी
२४२६३	दिसे	।।ज्ञा.गा.०६४५.०३।।	तेथें कैंचें मुक्त मुळीं नाहीं बद्ध। सर्वही अबद्ध दिसे जे का
२४२६४	दिसे	।।ज्ञा.गा.०६७२.०२।।	दिसोनी न दिसे लोकीं व्यापारीं। घटमठ चाऱ्ही हरि व्याप्त
२४२६५	दिसे	।।ज्ञा.गा.०६७५.०३।।	अज्ञानी न दिसे ज्ञानी येऊनि उभा। विज्ञानेसी शोभा दावी रया
२४२६६	दिसे	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
२४२६७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
२४२६८	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७०७.०१।।	पहा पहा पहा तें पाहिलिया परतें। पाहिलिया तेथ तोचि दिसे
२४२६९	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७१४.०१।।	अज्ञानाची बुंथी काढुनी पाहतां। न दिसे तत्त्वता दृश्य कांहीं
२४२७०	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७१४.०२।।	जें जें पाहूं जाये ब्रह्मचि तें दिसे। अन्यथा हें नसे सर्वथैव
२४२७१	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
२४२७२	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७२५.०५।।	जैसी पर्वताची दरी। सलिल दिसे परी अंधारीं। अवलावया अणुभरी। वाट नाहीं
२४२७३	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें
२४२७४	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७२८.०३।।	कैसी दृष्टी जाली विचित्र। जगचि दिसे सत्पात्र। ऐसा उजाडला विचार। अतिवैभवा
२४२७५	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया

२४२७६	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
२४२७७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
२४२७८	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७३६.०१।।	आकाश जें दिसे दृष्टीचिया पोटीं। शून्यत्वासी घोटीं चैतन्यांत
२४२७९	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७३७.०२।।	रक्त शुभ्रवर्ण नीळ पीत दिसे। दृष्टि शुद्ध असे तयामध्यें
२४२८०	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७४२.०२।।	दिसे तेंही शून्य पहातेंही शून्य। देहामाजीं निरंतर भिन्न रूप
२४२८१	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७५२.०१।।	पहा त्रिभुवनीं न दिसे बाईये। नयनांजनीं पाहें आत्मरूप
२४२८२	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७५५.०१।।	अकारी अर्धमात्रा कवण रीति दिसे। उकारीही रसे कवणे परी
२४२८३	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७५५.०३।।	अर्धमात्रेचा अर्थ अवचटची दिसे। गुरुगम्य सोय जाणती पैं
२४२८४	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७६२.०१।।	गगनमंडळीं नारी सुकुमार दिसे। तिन्ही लोक वसे तिचे उदरीं
२४२८५	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७६३.०१।।	वर मुळें शेंडा खालीं दिसे बानो। प्रपंचीं रानोरान वृक्ष बा रे
२४२८६	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७७३.०१।।	सहस्रदळ बिंदु त्यांत तेज दिसे। तें हो काय ऐसें सांगा मज
२४२८७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७७७.०३।।	अणुरेणु शून्य गगना तेजें दिसे। निरंतर वसे निरंतर
२४२८८	दिसे	।।ज्ञा.गा.०७८४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे पूर्वार्धांतील गीर।सर्व हें साचार विश्व दिसे
२४२८९	दिसे	।।ज्ञा.गा.०८१६.०३।।	अर्धनारी पुरुष एकरूप दिसे। तेंची ब्रह्म ऐसें जाण बाई
२४२९०	दिसे	।।ज्ञा.गा.०८१९.०१।।	चैतन्य हें दिसे उघडेया डोळां। नयनाचा सोहळा निवृत्ति जाणे
२४२९१	दिसे	।।ज्ञा.गा.०८१९.०२।।	मसुरांतील सूक्ष्म अनुभवें दिसे। तेथ तेज असे कवण्या रीतीं
२४२९२	दिसे	।।ज्ञा.गा.०८२२.०८।।	औटपिठातळीं सर्व तें दिसे। सूर्य हा प्रकाशे तेच ठायीं
२४२९३	दिसे	।।ज्ञा.गा.०८२७.०१।।	शास्त्रार्थाची वाणी निरंजनीं दिसे। औटपीठीं वसे निर्विकार
२४२९४	दिसे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
२४२९५	दिसे	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे

२४२९६	दिसे	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
२४२९७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०८९३.०२।।	भोंवया पाहतां न दिसे जाणा। आयुष्याची गणना सात दिवस
२४२९८	दिसे	।।ज्ञा.गा.०८९३.०४।।	नासाग्रीचें अग्र न दिसे नयनीं। तरी तेचि दिनी म्हणा रामकृष्ण
२४२९९	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२४३००	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९३०.०४।।	ज्ञानदेवा धीर घटमठीं सामा। अधऊर्ध्व व्योमा हरि दिसे
२४३०१	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९३६.०१।।	व्यक्ताचें अव्यक्तीं पाहतां पैं न दिसे। आपींआप रसें व्यक्त हरि
२४३०२	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९४०.०१।।	जनवन हरि न पाहतां भासे। घटमठीं दिसे तदाकारु
२४३०३	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परेसी परता। हा विचारु अरुता दिसे भान
२४३०४	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९५१.०१।।	शांति दिसे कोहं पर दिसे सोहं। क्षमा हे कोहं कारुण्य सदा
२४३०५	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९५१.०१।।	शांति दिसे कोहं पर दिसे सोहं। क्षमा हे कोहं कारुण्य सदा
२४३०६	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
२४३०७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं ?
२४३०८	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९७९.०२।।	येक नाहीं तेथें दुजें कायिसें। देहद्वय पाहातां दुजें न दिसे
२४३०९	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९८१.०३।।	अरूप परी बरवें दिसे। भीतरीं कैसें विनवीतुसे
२४३१०	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९९२.०२।।	मायेच्या भूरें भुलले हे जन। जनीं जनार्दन न दिसे त्यांसी
२४३११	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्धस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
२४३१२	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्धस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
२४३१३	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे

२४३१४	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
२४३१५	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
२४३१६	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
२४३१७	दिसे	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
२४३१८	दिसे	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
२४३१९	दिसे	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
२४३२०	दिसे	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
२४३२१	दिसे	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
२४३२२	दिसे	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
२४३२३	दिसे	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
२४३२४	दिसे	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
२४३२५	दिसे	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
२४३२६	दिसे	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा

२४३२७	दिसे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
२४३२८	दिसे	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
२४३२९	दिसे	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
२४३३०	दिसे	।।ज्ञा.गा.१०४८.०१।।	तूं माझा स्वामी मी तुझा रंक। पाहतां न दिसे वेगळिक
२४३३१	दिसे	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्का लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
२४३३२	दिसे	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
२४३३३	दिसे	।।ज्ञा.गा.१०८४.०४।।	ज्ञानदेव ऐसें म्हणें। कापुराची मैस घेणें। दुधावीण सांजवणें। भरलें दिसे
२४३३४	दिसे	।।ज्ञा.गा.१०९०.०२।।	अखंड नाम वाचे हेंचि तप साचें। तेंचि स्वरूप दिसे हृदयीं तुझे
२४३३५	दिसे	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
२४३३६	दिसे	।।ज्ञा.गा.११०१.०३।।	हिरियांचा चूरा दिसे धुंधुकार। मध्यें ज्योती प्रकार प्रगटला
२४३३७	दिसे	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थं खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
२४३३८	दिसेंदिस	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
२४३३९	दिसेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.०९।।	चालेचि ना तेथें आले तीन पारखी । दोन आंधळे, एका दिसेचि ना
२४३४०	दिसेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.१०।।	दिसेचि ना त्याला मारल्या तीन बुक्या। दोन हुकल्या, एक लागेचि ना
२४३४१	दिसेल	।।ज्ञा.गा.०६३७.०२।।	वांझेचा कुमर दिसेल प्रगट। न दिसे जरठ जड दृष्टि
२४३४२	दिसों	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
२४३४३	दिसों	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे

२४३४४	दिसों	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
२४३४५	दिसोनि	।।ज्ञा.गा.०५२५.०३।।	बीजीं बीज हरि दिसोनि अविट। विटोनियां नीट कळिका फाके
२४३४६	दिसोनी	।।ज्ञा.गा.०५२९.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य दिसोनी न दिसे। निराकारीं भासे तदाकार
२४३४७	दिसोनी	।।ज्ञा.गा.०५३०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु वोतली ये कळा। न दिसोनी सोंविळा दिसे हरि
२४३४८	दिसोनी	।।ज्ञा.गा.०६७२.०२।।	दिसोनी न दिसे लोकीं व्यापारीं। घटमठ चाऱ्ही हरि व्याप्त
२४३४९	दिहीं	।।ज्ञा.गा.११०३.०४।।	तिहीं शून्यांवरी नांदता हे दिहीं। तेंचि ब्रह्मांड गे भरुनी असे
२४३५०	दीक्षा	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
२४३५१	दीजे	।।ज्ञा.गा.०९८६.१६।।	यातना जे तुटे तो उपाय कीजे। सर्वत्रासी दीजे अन्नदान
२४३५२	दीन	।।ज्ञा.गा.०३६१.०२।।	चैतन्य चोरिलें माझें चैतन्य चोरिलें। अवघें पारुषलें दीन देहें
२४३५३	दीन	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
२४३५४	दीन	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना
२४३५५	दीनदयाळु	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
२४३५६	दीनपण	।।ज्ञा.गा.०३६९.०१।।	दीनपण दवडूनि दीनानाथें मेळविलें। तें येणें गोपाळें केलें रूप नवल वो माये
२४३५७	दीनाचा	।।ज्ञा.गा.०४६६.०७।।	नाममंत्र रूप इतुकेन संकेत। देतुसे अर्थ दीनाचा दाता
२४३५८	दीनाचा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
२४३५९	दीनानाथें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०१।।	दीनपण दवडूनि दीनानाथें मेळविलें। तें येणें गोपाळें केलें रूप नवल वो माये
२४३६०	दीनापाठी	।।ज्ञा.गा.०१३१.०३।।	कल्पनेविरहित भलतिया मार्गे । अभिमान सांडुनि दीनापाठी लागे
२४३६१	दीनोद्धरण	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
२४३६२	दीप	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
२४३६३	दीप	।।ज्ञा.गा.०३६८.०१।।	दीप दिगांतरीं दीपीं पाहतां। परेहूनि परता तो देखिला वो माय
२४३६४	दीप	।।ज्ञा.गा.०३८०.०२।।	आधीं शोधीं आप मग पाहीं दीप। कोहं सोहं रूप दवडी दुरी

२४३६५	दीप	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
२४३६६	दीप	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला
२४३६७	दीप	।।ज्ञा.गा.०४६९.०१।।	ऐकें तूं ज्ञाना सुख आणि विश्रांति रूपा। हरिरूप दीप पाहे ऐसा
२४३६८	दीप	।।ज्ञा.गा.०४७७.०२।।	देहाचा दीप कीं समत्व पैं ज्योती। एकरूपें वाती सर्वारूपीं
२४३६९	दीप	।।ज्ञा.गा.०५२२.०२।।	कैसेंनि स्वरूप प्रकाशें पैं दीप। एकीं एका सोप आकळे कैसें
२४३७०	दीप	।।ज्ञा.गा.०५२२.०४।।	ज्ञानदेवा घरी पश्यंती वोवरी। वेदश्रुती घरीं दीप केले
२४३७१	दीप	।।ज्ञा.गा.०६१६.०२।।	सज्जनसंगती करितां तेंचि रूप। आनन्दाचा दीप बाणताती
२४३७२	दीप	।।ज्ञा.गा.०६४३.०२।।	बाहेर भीतरीं लावी जैसा दीप। सबाह्य अमूप रूप फांके
२४३७३	दीप	।।ज्ञा.गा.०६६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदार। दीपीं दीप स्थिर केला सोयी
२४३७४	दीप	।।ज्ञा.गा.०६७९.०४।।	ज्ञानदेवीं काज निरालंब रूप। तळिवरी दीप सतेजला
२४३७५	दीप	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
२४३७६	दीप	।।ज्ञा.गा.०८४२.०३।।	अनेक दीप लाविलें दिपाशीं। फुंकूनियां त्यासी मग सोडी
२४३७७	दीप	।।ज्ञा.गा.०८४४.०२।।	दीप गेल्यावरी कैंचा जी प्रकाश। झाका झाकी त्यास कासयाची
२४३७८	दीप	।।ज्ञा.गा.०८७३.०१।।	दीपीं दीप सामावे तेथें कैचा विचारु। राहिला निर्धारु नाना मत्ता
२४३७९	दीप	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
२४३८०	दीप	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
२४३८१	दीप	।।ज्ञा.गा.०९४७.०३।।	नाहीं तें सन्मान विकृति उपरमु। त्या दिपीं दीप समु शेजेबाजे
२४३८२	दीप	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
२४३८३	दीप	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
२४३८४	दीप	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
२४३८५	दीपक	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं

२४३८६	दीपक	।।ज्ञा.गा.०४५५.०४।।	दीपकीं दीपक मावळल्या ज्योती। घरभरी वाती शून्य झाल्या
२४३८७	दीपक	।।ज्ञा.गा.०६४४.०४।।	देहाचा दीपक जंव आहे देहीं । तंव तो निवडुनी घेई निकें
२४३८८	दीपक	।।ज्ञा.गा.०९५४.०१।।	दीपकेमाजीं दीपक दीप्ती सतेज। बिंबोनी सहज बिंबीं न मिळे
२४३८९	दीपकळा	।।ज्ञा.गा.०५३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विसरला धांव। हरिरूप भाव दीपकळा
२४३९०	दीपकळिका	।।ज्ञा.गा.०७२६.०१।।	अजलोभ पाहिलें वरी। ज्ञान उजळलिया प्रभा सारी। दीपकळिका ऐसें पायरी। दिसूं लागे
२४३९१	दीपकावीण	।।ज्ञा.गा.०६३६.०१।।	उत्तम तें परी उभविलें मनोहर। दीपकावीण मंदिर शोभा न पवे बापा
२४३९२	दीपकीं	।।ज्ञा.गा.०४५५.०४।।	दीपकीं दीपक मावळल्या ज्योती। घरभरी वाती शून्य झाल्या
२४३९३	दीपकें	।।ज्ञा.गा.०७०४.०१।।	देहाचेनि दीपकें पाहे जों सभोंवतें। तंव अवचितें तेंचि ध्यान केलें
२४३९४	दीपकेमाजीं	।।ज्ञा.गा.०९५४.०१।।	दीपकेमाजीं दीपक दीप्ती सतेज। बिंबोनी सहज बिंबीं न मिळे
२४३९५	दीपज्ञान	।।ज्ञा.गा.०४६७.०३।।	अंधकारपट नासला समतेज। रामरूपीं पैज दीपज्ञान
२४३९६	दीपतेजें	।।ज्ञा.गा.०५३१.०२।।	वागेश्वर हरि वाचेचा वाचक। आधीचाहि अर्क दीपतेजें
२४३९७	दीपने	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
२४३९८	दीपपरनायकू	।।ज्ञा.गा.०५०८.०६।।	ऐसा हा दिपीं दीपपरनायकू। रखुमादेविवरु एकु जोडला वो माय
२४३९९	दीपप्रकाश	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
२४४००	दीपमाळा	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
२४४०१	दीपमेळीं	।।ज्ञा.गा.०९४५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कल्पना काजळी। दीपीं दीपमेळीं पाजळी वो जगीं
२४४०२	दीपसमत्व	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
२४४०३	दीपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
२४४०४	दीपाचेनि	।।ज्ञा.गा.०५३०.०१।।	दीपाचेनि तेजें पैस घेतसे माया। जाय सांगावया द्वैतभावो
२४४०५	दीपापरी	।।ज्ञा.गा.०६२४.०२।।	सहज प्रकाश आहे तो करीत। स्वयें चेष्टवीत दीपापरी
२४४०६	दीपिका	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे

२४४०७	दीपिके	।।ज्ञा.गा.०८३८.०६।।	निवृत्ति कृपा वरी झळके। ज्ञानेश्वराचा आनंद दीपिके। विश्व आत्मा परी येके। येकलेपणें
२४४०८	दीपीं	।।ज्ञा.गा.०३६८.०१।।	दीप दिगांतरीं दीपीं पाहतां। परेहूनि परता तो देखिला वो माय
२४४०९	दीपीं	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
२४४१०	दीपीं	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
२४४११	दीपीं	।।ज्ञा.गा.०५००.०३।।	कापुराची भांडुली परिमळें भरली। दीपीं उजळी रूपनाळें वो माय
२४४१२	दीपीं	।।ज्ञा.गा.०५३३.०३।।	नाहीं तेथें छाया मायेचा विलास। घरभरीं पैस दीपीं रया
२४४१३	दीपीं	।।ज्ञा.गा.०६६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदार। दीपीं दीप स्थिर केला सोयी
२४४१४	दीपीं	।।ज्ञा.गा.०६८१.०४।।	वेडावले एकाएकीं निजधाम रूपीं। रखुमादेविवरु दीपीं दिव्य तेज वो माय
२४४१५	दीपीं	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
२४४१६	दीपीं	।।ज्ञा.गा.०८७३.०१।।	दीपीं दीप सामावे तेथें कैचा विचारु। राहिला निर्धारु नाना मत्ता
२४४१७	दीपीं	।।ज्ञा.गा.०९४५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कल्पना काजळी। दीपीं दीपमेळीं पाजळी वो जगीं
२४४१८	दीपें	।।ज्ञा.गा.०३८८.०३।।	द्वैत पैं न दिसे अद्वैत सुरवाडु। एक दीपें उजेडु सर्वां घटीं
२४४१९	दीपें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
२४४२०	दीपें	।।ज्ञा.गा.०९५१.०२।।	स्नेहाची दिवाळी फेडूनि काजळी। या दीपें वोवाळी जीवशिवीं
२४४२१	दीप्ति	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
२४४२२	दीप्ति	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
२४४२३	दीप्ति	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
२४४२४	दीप्ती	।।ज्ञा.गा.०९५४.०१।।	दीपकेमाजीं दीपक दीप्ती सतेज। बिंबोनी सहज बिंबीं न मिळे

२४४२५	दीप्ती	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
२४४२६	दीप्तीं	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
२४४२७	दीप्तीं	।।ज्ञा.गा.०२९४.०५।।	सांठवले आकार इंद्रियांच्या वृत्ती। शामतेजें दीप्तीं धवळलें
२४४२८	दीप्तीं	।।ज्ञा.गा.०४४७.०३।।	द्रष्ट्याचिये दीप्तीं दृश्यचि न दिसे। समरसीं भासे तेज त्याचें
२४४२९	दीप्तीं	।।ज्ञा.गा.०५२३.०२।।	तेज दीप्तीं आत्मा इंद्रियां प्रकाशी। समरसुनी ग्रासी दिव्य तेजें
२४४३०	दीप्तीं	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शे मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
२४४३१	दीर	।।ज्ञा.गा.०३२२.०८।।	दुरळ हा प्रपंच दुष्ट भावें दीर । इहीं मज थोर कष्टविलें
२४४३२	दीर	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
२४४३३	दीरु	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
२४४३४	दीर्घ	।।ज्ञा.गा.०७८४.०२।।	अंगुष्ठ पूर्वार्ध मसुरामात्र दीर्घ। उन्मनीचा मार्ग तेच ठायीं
२४४३५	दीस	।।ज्ञा.गा.०५४०.०३।।	देश वाढले दीस आटले। चहूं द्वारें कोंदलें ब्रह्मतेज
२४४३६	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०११३.०२।।	भवकर्मविख। रामनामीं होय चोख। हरेल भवव्यथा दु:ख। पुढें सुख उपजेल
२४४३७	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दु:ख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
२४४३८	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दु:ख। नाम नसतां मुखीं
२४४३९	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दु:ख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
२४४४०	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०६०८.०१।।	सुख तेथें दु:ख दु:ख तेथें सुख। एकीं ते अनेक अनेकीं एक
२४४४१	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०६०८.०१।।	सुख तेथें दु:ख दु:ख तेथें सुख। एकीं ते अनेक अनेकीं एक
२४४४२	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०७००.०४।।	तेथे नाहीं दु:ख नाहीं तहान भूक। विवेका विवेक नाहीं तेथें
२४४४३	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दु:ख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया

२४४४४	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
२४४४५	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दु:ख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
२४४४६	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
२४४४७	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
२४४४८	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
२४४४९	दु:ख	।।ज्ञा.गा.०९९१.०२।।	परि नको नको दु:ख धुरंधर। पुढें अंध:कार दिसतसे
२४४५०	दु:ख	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
२४४५१	दु:ख	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भीं दु:ख दारुण
२४४५२	दु:ख	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
२४४५३	दु:ख	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
२४४५४	दु:ख	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्‌गुरुवांचुनी
२४४५५	दु:ख	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
२४४५६	दु:ख	।।ज्ञा.गा.१०५८.०७।।	दु:ख फिटलें रे दु:ख फिटलें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें रे

२४४५७	दु:ख	।।ज्ञा.गा.१०५८.०७।।	दु:ख फिटलें रे दु:ख फिटलें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें रे
२४४५८	दु:ख	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
२४४५९	दु:ख	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्‌गुरुवांचूनि
२४४६०	दु:ख	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्‌गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
२४४६१	दु:खमूळ	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
२४४६२	दु:खरूप	।।ज्ञा.गा.०९५२.०४।।	ज्ञानदेवा रूप बिंबोनी समीप। प्रपंच दु:खरूप सुख जालें
२४४६३	दु:खा	।।ज्ञा.गा.०८७९.०३।।	वऱ्हाडियांच्या भुलली सुखा। सुख भोगितां पावली दु:खा
२४४६४	दु:खाचा	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
२४४६५	दु:खाचे	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दु:खाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
२४४६६	दु:खित	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
२४४६७	दु:खी	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दु:खी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
२४४६८	दु:खी	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी
२४४६९	दु:खें	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दु:खें । जन्म योनी भोगूं लागेल
२४४७०	दु:खें	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
२४४७१	दु:खें	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दु:खें तळमळी या हेतु
२४४७२	दुकाळ	।।ज्ञा.गा.०२७३.०२।।	गुणाचा दुकाळ पडियेला देशीं। निर्गुणासी कैसी रातलिये
२४४७३	दुखावला	।।ज्ञा.गा.०७३१.०५।।	पृष्ठीवरी मारीती ज्ञान्या चाल म्हणती। ऐकोनीया श्रुती दुखावला
२४४७४	दुग्ध	।।ज्ञा.गा.०२३३.०२।।	त्या सुखें ब्रह्मांड थोडें पां तियेसी। दुग्ध पैं मागशी बाळपणें

२४४७५	दुग्ध	।।ज्ञा.गा.०८४२.०१।।	सिंहाचें दुग्ध सायासें जोडलें। आणुनी पाजिलें मार्जारासी
२४४७६	दुजा	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
२४४७७	दुजा	।।ज्ञा.गा.००६६.०४।।	ज्ञानदेवीं यज्ञयाग क्रिया धर्म। हरिवीण नेम नाहीं दुजा
२४४७८	दुजा	।।ज्ञा.गा.००८२.०४।।	ज्ञानदेवा मौन्य नामाचे तारण। तारक हरिवीण दुजा नाहीं
२४४७९	दुजा	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
२४४८०	दुजा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०२।।	उठा उठा जागा पाठीं भय आलें मोठें। पंढरीवांचुनी दुजा ठाव नाहीं कोठें
२४४८१	दुजा	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
२४४८२	दुजा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
२४४८३	दुजा	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
२४४८४	दुजा	।।ज्ञा.गा.१०२३.०३।।	एक नाम मांडी। दुजा भाव सांडी
२४४८५	दुजाची	।।ज्ञा.गा.०४४२.०२।।	दुजाची करावया विटंबना। निंदूं पाहती साधुसज्जना। पाळितां अवसाना। साहती कैसे
२४४८६	दुजापाशीं	।।ज्ञा.गा.०७०१.०३।।	दुजापाशीं सांगतां वाटे लाजिरवाणें। हांसतील पिसुणें प्रपंचाचीं
२४४८७	दुजिया	।।ज्ञा.गा.०८७१.०३।।	मोतियाचा चारा राजहंसा सैरा। दुजिया पाखिरा कामा नये नये
२४४८८	दुजियासि	।।ज्ञा.गा.०२११.०३।।	आपण न करी यात्रा दुजियासि जावो नेदी। विषयाचा लंपट शिकवी कुविद्या कुबुद्धी
२४४८९	दुजिये	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	ह्रदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
२४४९०	दुजी	।।ज्ञा.गा.०१७४.०३।।	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि ह्रषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेसी
२४४९१	दुजी	।।ज्ञा.गा.०३८३.०२।।	सखी म्हणे एका दुजी म्हणे अनेकां। अनेकीं सम्यका गुरुगम्य
२४४९२	दुजी	।।ज्ञा.गा.०५२६.०१।।	एकी म्हणे ग्रह दुजी म्हणे मोह। एकीनें सोहं सांगितलें
२४४९३	दुजीनें	।।ज्ञा.गा.०२०१.०२।।	एकीनें सांगितलें दुजीनें परिसिलें। प्रपंच पुसिलें तेणें रूपें
२४४९४	दुजे	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये

२४४९५	दुजे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
२४४९६	दुजे	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
२४४९७	दुजे	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
२४४९८	दुजे	।।ज्ञा.गा.०४८७.०१।।	तुडतालेवांचुनी अवस्था काईसी। दुजे तरी बोलों कवणासी गे माये
२४४९९	दुजे	।।ज्ञा.गा.०७१८.०१।।	माया ते दुर्घट तियेसी साजे। तिजविण दुजे नाहीं जगीं
२४५००	दुजे	।।ज्ञा.गा.१०३६.०१।।	तुझें घोंगडें ऐकची चोख। दुजे वोळख अमंगळ
२४५०१	दुजे	।।ज्ञा.गा.१११६.०१।।	गोड तुझें नाम विठोबा! आवडतें मज दुजे विचारितां मना वाटतसे लाज
२४५०२	दुजें	।।ज्ञा.गा.००६०.०२।।	बुद्धीचें वैभव अन्य नाहीं दुजें। एका केशीराजें सकळ सिद्धी
२४५०३	दुजें	।।ज्ञा.गा.०१०५.०२।।	गोड तुझें नाम विठोबा आवडतें मज। दुजें उच्चारितां मना वाटतसे लाज
२४५०४	दुजें	।।ज्ञा.गा.०१३३.०३।।	हरि पाहीं रे हरि ध्याईं रे। हरिवांचूनि दुजें नाहीं रे
२४५०५	दुजें	।।ज्ञा.गा.०२००.०१।।	दुजें द्वैत सांडी एकतत्त्व मांडी। अद्वैत ब्रह्मांडीं पैसु कीजे
२४५०६	दुजें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
२४५०७	दुजें	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निववीजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
२४५०८	दुजें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
२४५०९	दुजें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
२४५१०	दुजें	।।ज्ञा.गा.०५१७.०५।।	आतां असो हें बोलणें दुजें नाहीं सांगणें। चिदानंदघन तेणें वाढलें वो माय
२४५११	दुजें	।।ज्ञा.गा.०५३९.०१।।	एक भान गिळूं दुजें द्वैत उगळूं। कासवीचा मेळु गिळूं सगळा

२४५१२	दुजें	।।ज्ञा.गा.०५८७.०३।।	दुजें नाहीं नाहीं वाहतों तुझी आण। चौदाही भुवन एकरूप
२४५१३	दुजें	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
२४५१४	दुजें	।।ज्ञा.गा.०६६७.०४।।	मीपण माझें न देखे दुजें। ज्ञानदेवो म्हणे ऐसें केलें निवृत्तिराजें
२४५१५	दुजें	।।ज्ञा.गा.०६९२.०३।।	मीपण माझें नुरेचि कांहीं दुजें। ऐसें नाहीं केलें निवृत्तिराजें म्हणे ज्ञानदेवो
२४५१६	दुजें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
२४५१७	दुजें	।।ज्ञा.गा.०९५९.०२।।	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये
२४५१८	दुजें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
२४५१९	दुजें	।।ज्ञा.गा.०९७०.०१।।	तूं तो माझें मी तो तुझें। ऐक्य जालें तेथें कैचें दुजें
२४५२०	दुजें	।।ज्ञा.गा.०९७९.०२।।	येक नाहीं तेथें दुजें कायिसें। देहद्वय पाहातां दुजें न दिसे
२४५२१	दुजें	।।ज्ञा.गा.०९७९.०२।।	येक नाहीं तेथें दुजें कायिसें। देहद्वय पाहातां दुजें न दिसे
२४५२२	दुजें	।।ज्ञा.गा.०९८५.०१।।	एक पाहतां दुजें गेलें। शेखीं पाहतां सर्व शून्य जालें
२४५२३	दुजें	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
२४५२४	दुजेंचि	।।ज्ञा.गा.०५९४.०२।।	दुजेंचि न दिसे काय आतां करूं। कवणा विचारूं सुख गोष्टी
२४५२५	दुजेंवीण	।।ज्ञा.गा.०३९१.१०।।	दुजेंवीण एकला खेळतो स्वारी। कवणातें जय कवणा आली हरि
२४५२६	दुजेपण	।।ज्ञा.गा.०२९९.०५।।	ज्ञान ज्ञेय हाची विचार सर्वमय हरी। दुजेपण न पडे दृष्टी एकपण घरोघरीं
२४५२७	दुजेपण	।।ज्ञा.गा.०३९१.०४।।	सर्व होणें तुज एकाचें। दुजेपण तेथें आणावें कैचें
२४५२८	दुजेपण	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
२४५२९	दुजेपण	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया

२४५३०	दुजेपण	।।ज्ञा.गा.०५४४.०२।।	देखिला देखिला माये देवाचा देवो। फिटला संदेहो निमालें दुजेपण
२४५३१	दुजेपण	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
२४५३२	दुजेपणा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
२४५३३	दुजेपणा	।।ज्ञा.गा.०५४३.०४।।	एकल्यानें एकला अनंतरूपें देखिला। दुजेपणा मुकला ज्ञानदेवो
२४५३४	दुजेपणा	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
२४५३५	दुजेपणा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
२४५३६	दुजेपणाचा	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
२४५३७	दुजेपणीं	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
२४५३८	दुजेपणींचा	।।ज्ञा.गा.०५२७.०१।।	दुजेपणींचा भावो आम्हां नाहीं ठावो। सर्वी सर्व देवो आकारला
२४५३९	दुजेपणीचा	।।ज्ञा.गा.०५४३.०१।।	दुजेपणीचा भावो माझिये ठाउनी जावो। येर सकळिक वावो म्यां त्यजियेला
२४५४०	दुजेपणें	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
२४५४१	दुजेपणें	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
२४५४२	दुजेयाची	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
२४५४३	दुजेवीण	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
२४५४४	दुजेवीण	।।ज्ञा.गा.०३२३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे । चाड नाहीं आम्हां दुजेवीण

२४५४५	दुजेवीण	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
२४५४६	दुडदुड	।।ज्ञा.गा.१११८.०१।।	दडदड दडदड दुडदुड दुडदुड पळ सुटला कळिकाळा बापुड्या
२४५४७	दुडदुड	।।ज्ञा.गा.१११८.०१।।	दडदड दडदड दुडदुड दुडदुड पळ सुटला कळिकाळा बापुड्या
२४५४८	दुडिया	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
२४५४९	दुडी	।।ज्ञा.गा.०२४७.०१।।	दुडीवरी दुडी गौळणी साते निघाली। गौळणी गोरसु म्हणों विसरली
२४५५०	दुडीवरी	।।ज्ञा.गा.०२४७.०१।।	दुडीवरी दुडी गौळणी साते निघाली। गौळणी गोरसु म्हणों विसरली
२४५५१	दुडुदुडुदुडुदुडु	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
२४५५२	दुणावत	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
२४५५३	दुणावला	।।ज्ञा.गा.०६६०.०४।।	निशीं जागरणीं निमाला कीं तंतुचि तंतीं आटला। रसीं रसु दुणावला तुझ्या ठायीं
२४५५४	दुणावलें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
२४५५५	दुणावलें	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
२४५५६	दुणावोनी	।।ज्ञा.गा.०४९८.०१।।	अमित सूर्य प्रकाशले तेज उदयो जहाले। ज्ञानज्योति फांकले दुणावोनी वो माय
२४५५७	दुणें	।।ज्ञा.गा.०१८४.०४।।	या संतांचें देणें । कल्पतरुहूनि दुणें। परिसा परी अगाध देणें। चिंतामणी ठेंगणा
२४५५८	दुधाचें	।।ज्ञा.गा.०६५२.०१।।	सुवर्णाचें भांडें दुधाचें आधण। कुसुंबा घालुनी नाश केला
२४५५९	दुधावरली	।।ज्ञा.गा.०४८९.०१।।	दुधावरली साय निवडुनी दिधली। तैसी परी जाली आम्हां तुम्हां
२४५६०	दुधावीण	।।ज्ञा.गा.१०८४.०४।।	ज्ञानदेव ऐसें म्हणें। कापुराची मैस घेणें। दुधावीण सांजवणें। भरलें दिसे

२४५६१	दुधिलें	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
२४५६२	दुधें	।।ज्ञा.गा.०२७६.०४।।	दुधें भरुनी वाटी लावीन तुझे वोंठी। सत्य सांगें गोठी विठो येईल कायी
२४५६३	दुनिया	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों
२४५६४	दुबळा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
२४५६५	दुभतसे	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
२४५६६	दुभतें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०३।।	तेथें सत्रावी दुभतें योगिया पुरतें। बहुकाळ निरुतें सारासार देखा
२४५६७	दुभतें	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
२४५६८	दुभतें	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
२४५६९	दुभतें	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
२४५७०	दुभतें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
२४५७१	दुभतें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
२४५७२	दुभिनल्या	।।ज्ञा.गा.०३२९.०६।।	ज्ञानदेवीं वल्ली विद्युल्लता सलिलीं । फळपाकें दुल्ली दुभिनल्या
२४५७३	दुभे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
२४५७४	दुभें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
२४५७५	दुभोनियां	।।ज्ञा.गा.१०१९.०३।।	दुभोनियां खडाणी नैश्वर्य ध्यान गगनीं। चेतलिया मन क्षीर देत
२४५७६	दुमदुमलें	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
२४५७७	दुमदुमित	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये

२४५७८	दुमदुमित	।।ज्ञा.गा.०७७८.०१।।	नासिकाचा प्राण कोणी मार्गीं येत। नाद दुमदुमित अनुहातीं
२४५७९	दुमदुमित	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
२४५८०	दुरच्यादूरी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
२४५८१	दुरडी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
२४५८२	दुरडी	।।ज्ञा.गा.०६९९.०१।।	अवघाचि शृंगारू डोईचे दुरडी। डोळेची मुरडी परतोनियां
२४५८३	दुरथीं	।।ज्ञा.गा.०२५२.०१।।	मे दुरथीं कर जोडुं। तान्हो सेवा न जाणुं
२४५८४	दुरळ	।।ज्ञा.गा.०३२२.०८।।	दुरळ हा प्रपंच दुष्ट भावें दीर । इहीं मज थोर कष्टविलें
२४५८५	दुरळु	।।ज्ञा.गा.०३०६.०१।।	दुरळु अंबुला केला गे बाई । ब्रह्मादिकां तो न पडे ठाई
२४५८६	दुरांतर	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
२४५८७	दुरावला	।।ज्ञा.गा.०८४३.०९।।	ऐसा हा संसार मायेनें वेष्टिला। म्हणूनि दुरावला योगेश्वरा
२४५८८	दुरावो	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
२४५८९	दुराशा	।।ज्ञा.गा.०१७४.०३।।	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि हृषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेसी
२४५९०	दुराशा	।।ज्ञा.गा.०५०९.०१।।	नव्हे त्याची दुराशा म्यां सांडिली वो आस। ज्ञानवैराग्यभक्तिसार वोळला वो माये
२४५९१	दुराशा	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
२४५९२	दुराशा	।।ज्ञा.गा.०८८७.०२।।	सांडी माया मोह द्वंद्व दुराशा। ज्यालागीं शिणसी तें तुजसी उदासा
२४५९३	दुरिचे	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!

२४५९४	दुरित	।।ज्ञा.गा.०८७०.०३।।	सांडीं सांडीं मात उभया दुरित। हरिवीण हित घेवों नको
२४५९५	दुरी	।।ज्ञा.गा.०००५.०२।।	तो हा रे श्रीहरी पाहिला डोळेभरी । पाहते पाहणें दुरी सारोनियां
२४५९६	दुरी	।।ज्ञा.गा.००६२.०१।।	एक नाम हरि द्वैत नाम दुरी। अद्वैत कुसरी विरळा जाणे
२४५९७	दुरी	।।ज्ञा.गा.००७९.०२।।	हरिनामें शोक करी अभाव कामारी। यातें दुरी करी हरिपाठें
२४५९८	दुरी	।।ज्ञा.गा.००९०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रामकृष्ण आशा। संसारपिपासा दुरी करी
२४५९९	दुरी	।।ज्ञा.गा.०२११.०१।।	जोडूनियां जोडी जेणें हुंडारिली दुरी। भिकेची आवडी तया नावडे पंढरी
२४६००	दुरी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
२४६०१	दुरी	।।ज्ञा.गा.०२६०.०३।।	नवल हें वालभरे कैसें जोडलें जिवा। दुसरें दुरी ठेलें प्रीती केला रिघावा
२४६०२	दुरी	।।ज्ञा.गा.०३८०.०२।।	आधीं शोधीं आप मग पाहीं दीप। कोहं सोहं रूप दवडी दुरी
२४६०३	दुरी	।।ज्ञा.गा.०३८६.०१।।	अष्टदळ पाहे पद्म नेत्र दाहे। सोहं मंत्र कोहं ठाकी दुरी
२४६०४	दुरी	।।ज्ञा.गा.०४९४.०१।।	दुरी ना जवळी त्रिभुवनीं मंडळीं। तें मनाचा मुळीं बैसलेंसे
२४६०५	दुरी	।।ज्ञा.गा.०५८८.०३।।	क्षेत्रज्ञ संन्यास घेतला श्रीहरि। तेथूनियां दुरी नवजेचि
२४६०६	दुरी	।।ज्ञा.गा.०५९०.०२।।	संसारासी आगी लाविली स्वकरीं। अहंतेशी दुरी दवडिलें
२४६०७	दुरी	।।ज्ञा.गा.०५९९.०१।।	परेहुनी परी वैखरीहुनी दुरी। दुरीहुनी दुरी ब्रह्म आहे
२४६०८	दुरी	।।ज्ञा.गा.०५९९.०१।।	परेहुनी परी वैखरीहुनी दुरी। दुरीहुनी दुरी ब्रह्म आहे
२४६०९	दुरी	।।ज्ञा.गा.०६४४.०३।।	अकळित काळ जंव आहे दुरी। तंव तूं श्रीहरि चित्त वेगीं
२४६१०	दुरी	।।ज्ञा.गा.०६७८.०३।।	निवृत्तिदासा सन्निधान दुरी। आवडी गिळुनी आतां जीवें नाहीं उरी
२४६११	दुरी	।।ज्ञा.गा.०७२९.०२।।	पढियंते मानसीं बहुवसे। असे दुरी तें जवळीच वसे रया
२४६१२	दुरी	।।ज्ञा.गा.०८४३.०७।।	स्तनपान देउनी मोहें प्रतिपाळी। तेही अंतकाळीं दुरी ठेली
२४६१३	दुरी	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
२४६१४	दुरी	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
२४६१५	दुरी	।।ज्ञा.गा.०९३९.०२।।	सोहंभावें सोकरी कोहंभावें हो करी। पाहे दुरीच्या दुरी एकतत्त्वीं
२४६१६	दुरी	।।ज्ञा.गा.०९४४.०१।।	येथें तेथें दुरी तो नांदे मंदिरीं। आत्मा चराचरीं एकपणें

२४६१७	दुरी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
२४६१८	दुरी	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
२४६१९	दुरी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
२४६२०	दुरी	।।ज्ञा.गा.१०४८.०२।।	मीतूंपण जाऊं दे दुरी। एकचि घोंगडें पांघरूं हरि
२४६२१	दुरी	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
२४६२२	दुरीच्या	।।ज्ञा.गा.०९३९.०२।।	सोहंभावें सोकरी कोहंभावें हो करी। पाहे दुरीच्या दुरी एकतत्त्वीं
२४६२३	दुरीच्या	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
२४६२४	दुरीहुनी	।।ज्ञा.गा.०५९९.०१।।	परेहुनी परी वैखरीहुनी दुरी। दुरीहुनी दुरी ब्रह्म आहे
२४६२५	दुरुगुळी	।।ज्ञा.गा.०४८८.०२।।	आउट पिठींची दुरुगुळी। तेथे दोघे पुंजे बैसविली वो माये
२४६२६	दुरुनी	।।ज्ञा.गा.०३७१.०१।।	दुरुनी एक ऋण मागावयां आलें। माझें मी पाहिलें तंव कांहीं नाहीं
२४६२७	दुरुनी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
२४६२८	दुरून	।।ज्ञा.गा.०९९३.०१।।	संन्याशाची पूजा करावी दुरून। शरीर स्पर्शन करूं नये
२४६२९	दुरून	।।ज्ञा.गा.०९९३.०२।।	अग्निमुखीं हवन घालावें दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
२४६३०	दुरून	।।ज्ञा.गा.०९९३.०३।।	व्याघ्रासर्पा चारा घालावा दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
२४६३१	दुरूनियां	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
२४६३२	दुरूनी	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज
२४६३३	दुर्गंधी	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
२४६३४	दुर्गंधी	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे

२४६३५	दुर्गमा	।।ज्ञा.गा.००४९.०३।।	एक हरि आत्मा जीवशिवसमा। वायां तूं दुर्गमा न घालीं मन
२४६३६	दुर्गमु	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
२४६३७	दुर्गमें	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्में रामकृष्णें
२४६३८	दुर्गादेवी	।।ज्ञा.गा.०४८८.०४।।	ऐसा हृदयमंदिरीं दुर्गादेवी अंतरीं। रखुमादेविवरु निर्धारी वो माये
२४६३९	दुर्घट	।।ज्ञा.गा.०३६७.०३।।	दुर्घट घडतां न वर्णवे योग्यता। मज पुढारी वो माय
२४६४०	दुर्घट	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
२४६४१	दुर्घट	।।ज्ञा.गा.०७१८.०१।।	माया ते दुर्घट तियेसी साजे। तिजविण दुजे नाहीं जगीं
२४६४२	दुर्घट	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
२४६४३	दुर्घट	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
२४६४४	दुर्घटत्व	।।ज्ञा.गा.०७१८.०२।।	नित्य निरंजन सगुणत्व केली। दुर्घटत्व बोली माये लागीं
२४६४५	दुर्जन	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
२४६४६	दुर्जनत्व	।।ज्ञा.गा.०६१६.०१।।	दुर्जनाच्या संगें दुर्जनत्व प्राप्ती। कैंची त्या विश्रांती साधकाशी
२४६४७	दुर्जनपिपासा	।।ज्ञा.गा.०१७४.०३।।	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि हृषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेसी
२४६४८	दुर्जनांचे	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे
२४६४९	दुर्जनाच्या	।।ज्ञा.गा.०६०३.०२।।	कैंची गा विश्रांति दुर्जनाच्या संगीं। दाटोनियां भोगी नरकदु:ख
२४६५०	दुर्जनाच्या	।।ज्ञा.गा.०६१६.०१।।	दुर्जनाच्या संगें दुर्जनत्व प्राप्ती। कैंची त्या विश्रांती साधकाशी
२४६५१	दुर्जनाशी	।।ज्ञा.गा.०६१६.०३।।	दुर्जनाशी दिसे सर्व सृष्टि बद्ध। न दिसे कांहीं शुद्ध सर्वथैव
२४६५२	दुर्जनें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे

२४६५३	दुर्धरीं	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
२४६५४	दुर्बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
२४६५५	दुर्भरा	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
२४६५६	दुर्मिळ	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
२४६५७	दुर्योधनादि	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्में दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
२४६५८	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
२४६५९	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.००५५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम हें सुलभ। सर्वत्र दुर्लभ विरळा जाणें
२४६६०	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.००६३.०१।।	हरि बुद्धि जपे तो नर दुर्लभ। वाचेसी सुलभ रामकृष्ण
२४६६१	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.००६९.०१।।	नित्य नेम नामीं तो प्राणी दुर्लभ। लक्ष्मीवल्लभ तयाजवळीं
२४६६२	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
२४६६३	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.०२०९.०५।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ अमर नेणती। वृक्ष होउनी पुढती सेविताती
२४६६४	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
२४६६५	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.०५४४.०१।।	योगिया दुर्लभ तो म्यां देखिला साजणी। पाहतां पाहतां मना न पुरेचि धणी
२४६६६	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.०७९०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह हा दुर्लभ। त्रैलोकीं सुलभ भजनाचा हा
२४६६७	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
२४६६८	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
२४६६९	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया

२४६७०	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
२४६७१	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
२४६७२	दुर्लभु	।।ज्ञा.गा.०८९६.०१।।	दुर्लभु रे दुर्लभुरे दुर्लभु। संसारु तुम्हीं कां नेणां। आहारनिद्रेसाठीं दवडितां माणुसपणा
२४६७३	दुर्लभु	।।ज्ञा.गा.०८९६.०१।।	दुर्लभु रे दुर्लभुरे दुर्लभु। संसारु तुम्हीं कां नेणां। आहारनिद्रेसाठीं दवडितां माणुसपणा
२४६७४	दुर्लभु	।।ज्ञा.गा.०८९६.०१।।	दुर्लभु रे दुर्लभुरे दुर्लभु। संसारु तुम्हीं कां नेणां। आहारनिद्रेसाठीं दवडितां माणुसपणा
२४६७५	दुर्वांकुरना	।।ज्ञा.गा.०००८.०२।।	प्रेमळपुष्पें दुर्वांकुरना । आभासनयना अगम्य दर्शना । मुंगिमात्राचिया प्राणा । फरशधरा
२४६७६	दुर्वास	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
२४६७७	दुऱ्हा	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
२४६७८	दुऱ्हाविजे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
२४६७९	दुळी	।।ज्ञा.गा.०३२९.०६।।	ज्ञानदेवीं वळी विद्युल्लता सलिलीं । फळपाकें दुळी दुभिनल्या
२४६८०	दुल्हा	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
२४६८१	दुश्चिते	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
२४६८२	दुष्काळ	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
२४६८३	दुष्ट	।।ज्ञा.गा.०३२२.०८।।	दुरळ हा प्रपंच दुष्ट भावें दीर । इहीं मज थोर कष्टविलें
२४६८४	दुष्ट	।।ज्ञा.गा.०६२०.०४।।	वंचना करिती जन दुष्ट नष्ट। मुख्य श्रेष्ठ श्रेष्ठ वंदिताती
२४६८५	दुष्ट	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
२४६८६	दुष्टाचें	।।ज्ञा.गा.००१२.०६।।	गुरु मुक्तीचें मंडन । गुरु दुष्टाचें दंडन । गुरु पापाचें खंडन । नानापरी वारितसे

२४६८७	दुसरा	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
२४६८८	दुसरा	।।ज्ञा.गा.०३०२.०१।।	अद्वैत अंबुला परणीला देखा । दुसरा विचार सांडिला ऐका
२४६८९	दुसरा	।।ज्ञा.गा.०३०२.०२।।	सांडिणी सांडिला पैं घराचारु । दुसरा विचारु नाहीं केला
२४६९०	दुसरा	।।ज्ञा.गा.०३१८.०१।।	एकुची एकला जाला पैं दुसरा । एकीमेकी सुंदरा खेळविती
२४६९१	दुसरा	।।ज्ञा.गा.०४००.०४।।	तरंगु निमालिया जळसागरु। सागरासी नाहीं दुसरा उपचारु
२४६९२	दुसरा	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
२४६९३	दुसरा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
२४६९४	दुसरा	।।ज्ञा.गा.१०७५.०५।।	येकु त्यागी दुसरा भोगी। तिसरा योगी राजइंद्र
२४६९५	दुसरा	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
२४६९६	दुसरी	।।ज्ञा.गा.०१७०.०३।।	अखंड ध्यावे श्रीहरि। भजावे संतां निरंतरीं। हरिवाचुनिया दुसरी। गोठी न करावी सर्वथा
२४६९७	दुसरें	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
२४६९८	दुसरें	।।ज्ञा.गा.०१८१.०४।।	ज्ञानदेवीं निजसूत्र। तोचि धन्य शुद्ध पवित्र। हरिवांचूनि त्याचें वक्त्र। नेणें आणिक दुसरें
२४६९९	दुसरें	।।ज्ञा.गा.०२६०.०३।।	नवल हें वालभरे कैसें जोडलें जिवा। दुसरें दुरी ठेलें प्रीती केला रिघावा
२४७००	दुसरें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
२४७०१	दुसरें	।।ज्ञा.गा.०५५०.०२।।	बाई येक सरे । नाहीं पैं दुसरें। निवृत्ति दातारें। सांगितलें

२४७०२	दुसरें	।।ज्ञा.गा.०७३८.०२।।	औट हात एक अंगुष्ठ दुसरें। पूर्वार्ध मसुरे प्रमाण हें
२४७०३	दुसरें	।।ज्ञा.गा.१०४९.०२।।	एक पाहतां दुसरें गेलें। तिसरें झालें नेणों काय
२४७०४	दुसरेपणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
२४७०५	दुसऱ्यासी	।।ज्ञा.गा.०३७३.०४।।	ऐसा देहाचा दिवाळखोर दुसऱ्यासी घेऊनि गेला। तेणें मज दाखविला अद्वैत पारु
२४७०६	दुस्तर	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
२४७०७	दुस्तरु	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
२४७०८	दुहतां	।।ज्ञा.गा.१०१४.०२।।	दुहतां पान्हा न संवरे रे। पैल पर्वता सुटले झरे रे कान्हो
२४७०९	दुहावा	।।ज्ञा.गा.०४९२.०४।।	ज्ञानदेवा पाहा ओहं सोहं भावा। हरिरूपीं दुहावा सर्वकाळ
२४७१०	दुहिता	।।ज्ञा.गा.०३०३.०४।।	रखुमादेविवरु विठ्ठल मातापिता। मी त्याची दुहिता सर्वांगुणीं
२४७११	दुहिला	।।ज्ञा.गा.१०५४.०४।।	क्षीरसिंधुहि दुहिला। चतुर्दशरत्नीं भरला। नेघे तेथील साउला। मज अबोला प्रपंचेसी
२४७१२	दूतहो	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
२४७१३	दूता	।।ज्ञा.गा.०१२५.०१।।	यमधर्म सांगे दूता। परिसावी निजकथा। जेथें रामनाम वार्ता। तया देशा न वजावें
२४७१४	दूतां	।।ज्ञा.गा.०१३४.०२।।	एकनाम आठवितां दूतां पडियेली चिंता। नाम आनंदें गातां पाविजे सायुज्यता
२४७१५	दूतांप्रति	।।ज्ञा.गा.०१९२.०१।।	यम म्हणे दूतांप्रति। जे एकादशी करिती। तया नाणावे पुढती। ते हरिदास विष्णूचे
२४७१६	दूध	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
२४७१७	दूध	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
२४७१८	दूध	।।ज्ञा.गा.१०६८.०१।।	देहा लाजिलिये शब्दा रुसलिये। कांसवींचें दूध देऊनियां बुझाविलें गे माय
२४७१९	दूध	।।ज्ञा.गा.१०७३.०२।।	विपरीत गे माये देखियेलें। कांसवीचें दूध दोहियेलें
२४७२०	दूर	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्में रामकृष्णें
२४७२१	दूर	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी

२४७२२	दूर	।।ज्ञा.गा.०४६६.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विनत सोपारा। मरणाच्या येरझारा दूर केल्या
२४७२३	दूर	।।ज्ञा.गा.०९९४.०४।।	विक्राळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियले
२४७२४	दूषण	।।ज्ञा.गा.०१७८.०१।।	अमृताची कुंडी निद्रिस्त मरण। झणें त्या दूषण बोलसी रया
२४७२५	दृढ	।।ज्ञा.गा.००४७.०३।।	दृढ विटें मन मुळीं। विराजित वनमाळी
२४७२६	दृढ	।।ज्ञा.गा.००७३.०१।।	एकतत्त्व नाम दृढ धरीं मना। हरीसी करुणा येईल तुझी
२४७२७	दृढ	।।ज्ञा.गा.०१९१.०३।।	दृढ विटे मन मुळीं। विराजित वनमाळी
२४७२८	दृढ	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
२४७२९	दृढ	।।ज्ञा.गा.०३४३.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यान मनाचेंही मन। हरिचरण स्थान दृढ केलें
२४७३०	दृढ	।।ज्ञा.गा.०३८१.०२।।	भाव दृढ धरीं चित्ताची लहरी। प्रकृती कामारी सत्रावीची
२४७३१	दृढ	।।ज्ञा.गा.०४०९.०२।।	देहो जावो अथवा राहो। पांडुरंगीं दृढ भावो
२४७३२	दृढ	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
२४७३३	दृढ	।।ज्ञा.गा.०४६९.०३।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना योगाची धारणा। जीवशीव करूणा चक्षु दृढ करी
२४७३४	दृढ	।।ज्ञा.गा.०५९१.०३।।	प्राप्त जरी झाली अष्टसिद्धी जाण। मागुती बंधन दृढ होय
२४७३५	दृढ	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
२४७३६	दृढ	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
२४७३७	दृढ	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
२४७३८	दृढ	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
२४७३९	दृढ	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
२४७४०	दृढ	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी

२४७४१	दृढ	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
२४७४२	दृढ	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
२४७४३	दृढ	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शें तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
२४७४४	दृढ	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
२४७४५	दृढ	।।ज्ञा.गा.१११७.०४।।	दृढ मन इटे मुळीं। प्रकटला वनमाळी
२४७४६	दृढभाव	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा
२४७४७	दृतीं	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
२४७४८	दृतीसी	।।ज्ञा.गा.०४००.०३।।	कापुरें दृतीसी रुसणें केलें। तरी सांग पां कवणाचें काय गेले
२४७४९	दृशादि	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
२४७५०	दृश्य	।।ज्ञा.गा.००१८.०५।।	तुज दृश्य म्हणों कीं अदृश्य रे । दृश्य अदृश्य एकु गोविंदु रे
२४७५१	दृश्य	।।ज्ञा.गा.००१८.०५।।	तुज दृश्य म्हणों कीं अदृश्य रे । दृश्य अदृश्य एकु गोविंदु रे
२४७५२	दृश्य	।।ज्ञा.गा.०१६७.०१।।	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
२४७५३	दृश्य	।।ज्ञा.गा.०२४६.०५।।	दृश्य भास चांदणिया असती ठायीं लोपलिया। लिंगदेह कमळींचे मधुकर सुटती आपैसया
२४७५४	दृश्य	।।ज्ञा.गा.०६२९.०४।।	शांति क्षमा दया तिष्ठती सहज। न दिसे दृश्य काज जगामाजीं
२४७५५	दृश्य	।।ज्ञा.गा.०६३३.०५।।	तत्त्वमसी बोध आत्मानात्म भेदले। दृश्य विसरलें भास आधीं
२४७५६	दृश्य	।।ज्ञा.गा.०६४०.०४।।	शार्वरी प्रकाश कांहींच नाठवे । अदृश्य सुईजे दृश्य जालें
२४७५७	दृश्य	।।ज्ञा.गा.०६४६.०३।।	आदि अंत मध्य नाहीं दृश्य दृष्टा दर्शन। सच्चिदानंदरूप वस्तु सनातन
२४७५८	दृश्य	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया

२४७५९	दृश्य	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
२४७६०	दृश्य	।।ज्ञा.गा.०६९६.०३।।	त्यासी वोळखिना अनोळखी। दृश्य ना अदृश्य ऋण म्यां सादृश्य दिधलें देखा
२४७६१	दृश्य	।।ज्ञा.गा.०७१४.०१।।	अज्ञानाची बुंथी काढुनी पाहतां। न दिसे तत्त्वता दृश्य कांहीं
२४७६२	दृश्य	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
२४७६३	दृश्य	।।ज्ञा.गा.०९५१.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान दृश्य द्रष्टा दर्शन। रूपीं रूपस्थिति अंकुरलीसे
२४७६४	दृश्य	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
२४७६५	दृश्य	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
२४७६६	दृश्य	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदविये। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा
२४७६७	दृश्यचि	।।ज्ञा.गा.०४४७.०३।।	द्रष्ट्याचिये दीप्तीं दृश्यचि न दिसे। समरसीं भासे तेज त्याचें
२४७६८	दृश्यता	।।ज्ञा.गा.०१६७.०१।।	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
२४७६९	दृश्यभ्रांति	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
२४७७०	दृश्यातीत	।।ज्ञा.गा.०६०९.०४।।	दृश्यातीत पर ब्रह्म परात्पर। ओळखी ज्ञानेश्वर गुरुकृपा
२४७७१	दृश्यातें	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
२४७७२	दृश्यादृश्य	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
२४७७३	दृश्यादृश्य	।।ज्ञा.गा.०९३५.०३।।	नाहीं आला गेला शब्द पैं दृष्टांतें। दृश्यादृश्य भूतें एकतत्त्वीं
२४७७४	दृश्यादृश्य	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट

२४७७५	दृश्याही	।।ज्ञा.गा.०९३४.०१।।	पाहतां पाहणें दृश्याही वेगळें। तें कैसें आकळे ब्रह्मतेसी
२४७७६	दृश्याहूनि	।।ज्ञा.गा.०६२७.०३।।	दृश्याहूनि गोचर इहिहूनि पर। गुरुवीण ज्ञानेश्वर आन नसे
२४७७७	दृष्ट	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दृष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
२४७७८	दृष्ट	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
२४७७९	दृष्ट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
२४७८०	दृष्टा	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
२४७८१	दृष्टा	।।ज्ञा.गा.०६४६.०३।।	आदि अंत मध्य नाहीं दृश्य दृष्टा दर्शन। सच्चिदानंदरूप वस्तु सनातन
२४७८२	दृष्टांत	।।ज्ञा.गा.०३४२.०२।।	मी तूं हे मात हरपले दृष्टांत। हृदयीं हृदयस्थ निजतेजें
२४७८३	दृष्टांता	।।ज्ञा.गा.०९३५.०१।।	त्रिपुटी उलटु निर्गुणीं अरुता। पाहातां दृष्टांता भेदु नाहीं
२४७८४	दृष्टांताची	।।ज्ञा.गा.००५२.०४।।	ज्ञानदेव सांगे दृष्टांताची मात। साधूचे संगती तरणोपाय
२४७८५	दृष्टांतु	।।ज्ञा.गा.०५५०.०१।।	येकी सांगें मातु। येकी सांगें रे तुं। तो कोण दृष्टांतु। सखिये सांगें
२४७८६	दृष्टांतें	।।ज्ञा.गा.०९३५.०३।।	नाहीं आला गेला शब्द पैं दृष्टांतें। दृश्यादृश्य भूतें एकतत्त्वीं
२४७८७	दृष्टादृष्ट	।।ज्ञा.गा.०३८९.०८।।	विस्मृति गुणांची स्मृति पैं भजना। दृष्टादृष्ट जनां ब्रह्मरूप
२४७८८	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
२४७८९	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
२४७९०	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
२४७९१	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
२४७९२	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया

२४७९३	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
२४७९४	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०३८८.०४।।	विराल्या कामना अमूर्त परिपाठीं। चैतन्याची दृष्टि उघडली रया
२४७९५	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
२४७९६	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी ह्रदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण ह्रदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
२४७९७	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०४१८.०१।।	पावलों जी म्हणे देखिलें जें देखणें। गेली आधीं तेणें दृष्टि माझी
२४७९८	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०४४८.०२।।	कृपाळु श्रीगुरु ओळला सर्वत्र। आपेआप चरित्र दृष्टि दावी
२४७९९	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०४७८.०९।।	हातीं घेऊनियां दिवटी लागिजे अंधारापाठीं। अंधार न देखे दृष्टि उजियेडू तो
२४८००	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०५०६.०३।।	रूपरेखा नाहीं लक्षावा कवणें ठायीं। लक्षीं लक्षितांही परतल्या दृष्टि
२४८०१	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०५१०.०३।।	पुरती दृष्टि पूर्ण ब्रह्मींच भासली। त्या सुखा दोंदुली वाढली वो माय
२४८०२	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०५११.०१।।	ब्रह्मपदाची प्राप्ति उमगेल दृष्टि। परम चैतन्याचे पोटीं विश्वंभरु वो माय
२४८०३	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०५५६.०३।।	दृष्टि कीर होय जरी निकें। द्रष्टा होय वेडा जयाचेंनि सुखें
२४८०४	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०५७४.०३।।	ऐसा हा सांवळा माझिये दृष्टि माल्हाथिला। उजरूनि गेला हा विठ्ठल गे माये
२४८०५	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०५८३.०२।।	स्थूळ दृष्टि करुनी जयाशी लक्षितां। न दिसे तत्त्वता भास कांहीं
२४८०६	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०६१०.०१।।	कळिकेमाजीं ज्योती समत्वासी आली। तेचि सामावली दृष्टि ब्रह्मीं
२४८०७	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०६३५.०४।।	तयाचिया दृष्टि मोहरा न राहे। धाऊनियां जाय अज्ञान तीं
२४८०८	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०६३७.०२।।	वांझेचा कुमर दिसेल प्रगट। न दिसे जरठ जड दृष्टि
२४८०९	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
२४८१०	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०७३७.०२।।	रक्त शुभ्रवर्ण नीळ पीत दिसे। दृष्टि शुद्ध असे तयामध्यें
२४८११	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०८२८.०२।।	उफराटी दृष्टि लावितां नयनीं। ते दृष्टीची वाणी किंचित् ऐका
२४८१२	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०८२८.०३।।	उफराटी दृष्टि देखे उन्मनीवरी। तेव्हां निर्विकारी मीच मग
२४८१३	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०८२९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे शेवटीं । अविनाश दृष्टि असे कीं रे

२४८१४	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०८३८.०४।।	ते दृष्टि अणुभरी । इकडे पाहे समूळवरी । तो जडजीव करी । रक्षण बापा
२४८१५	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे । दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
२४८१६	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०९४४.०२।।	ऐसा पाहें दृष्टि चैतन्याची सृष्टि । तरी सुदर्शन घरटीं आपेंआप
२४८१७	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी । अळंकारलें उठी गंधर्वनगर । तेथिचिये राणिवेसाठीं । कां भ्रमु धरितोसी पोटीं । जेथें पाहतां पाहणें नुठी । तोचि होई । म्हणोनी देखणिया जवळीके । कीं दृष्टिवीण सुके । तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे । ज्याच्या ठायीं । ते अवस्थेवीण दृष्टि । गोचर होई वेगीं । ते देखणेंचि दृष्टि । विठ्ठल रया
२४८१८	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी । अळंकारलें उठी गंधर्वनगर । तेथिचिये राणिवेसाठीं । कां भ्रमु धरितोसी पोटीं । जेथें पाहतां पाहणें नुठी । तोचि होई । म्हणोनी देखणिया जवळीके । कीं दृष्टिवीण सुके । तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे । ज्याच्या ठायीं । ते अवस्थेवीण दृष्टि । गोचर होई वेगीं । ते देखणेंचि दृष्टि । विठ्ठल रया
२४८१९	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०९६१.०४।।	उफराटिये दृष्टि निवृत्तीच्या शेवटीं । ज्ञानदेवा भेटी होउनी ठेली
२४८२०	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.०९६२.०४।।	पडतासि दृष्टि निवृत्तीच्या चरणीं । मा ज्ञानदेवो मनीं धरुनी ठेला
२४८२१	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक । हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक । निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक । नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
२४८२२	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं । नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं । शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी । रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
२४८२३	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया । कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया । सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया । तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
२४८२४	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा । मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा । उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा । जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
२४८२५	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी । आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
२४८२६	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दुःखमूळ चहूंकडे इंगळ । विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ । कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ । कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ

२४८२७	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
२४८२८	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
२४८२९	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
२४८३०	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
२४८३१	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
२४८३२	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१०३४.०२।।	परतलिया दृष्टि काळा देखिला जगजेठी। वेणिभागीं पृष्ठीं कैसा दिसतु असे
२४८३३	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
२४८३४	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
२४८३५	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्त्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
२४८३६	दृष्टिकर	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
२४८३७	दृष्टिपुढें	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
२४८३८	दृष्टिभेणें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
२४८३९	दृष्टिमाजीं	।।ज्ञा.गा.०६५८.०१।।	दृष्टिमाजीं रूप लखलखीत देखलें। अव्यक्त ओळखिलें तेजाकार
२४८४०	दृष्टिवीण	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया

२४८४१	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.००२५.०४।।	अर्थूनि पाहे दृष्टी । तंव तुझ्यापायीं पडे मिठी । आवडी नोसंडी गांठी । तुझिया पायांची
२४८४२	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
२४८४३	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
२४८४४	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.००६१.०१।।	नित्य सत्यामित हरिपाठ ज्यासी। कळिकाळ त्यासी न पाहे दृष्टी
२४८४५	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०४।।	ऐसि वाचा दृष्टी नामरूपें आथिली। वासनेवरी वहिली उठो दे कां
२४८४६	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज
२४८४७	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
२४८४८	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
२४८४९	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
२४८५०	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
२४८५१	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०२९९.०५।।	ज्ञान ज्ञेय हाची विचार सर्वमय हरी। दुजेपण न पडे दृष्टी एकपण घरोघरीं
२४८५२	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०३७९.०४।।	ज्ञानदेवीं तट भाग्य जैं उत्कट। तैं हे वाक्पट पडती दृष्टी
२४८५३	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०४२८.०१।।	दृष्टीचा देखणा दृष्टी–अगोचर। दृष्टी गोचर होय केवीं
२४८५४	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०४४१.०३।।	जेथें दृष्टी दृष्टीस हरपली। कितेक ममता येकली। तेथें पाहिजे गुरुकिल्ली। तरीच सुखिया
२४८५५	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०७२८.०३।।	कैसी दृष्टी जाली विचित्र। जगचि दिसे सत्पात्र। ऐसा उजाडला विचार। अतिवैभवा
२४८५६	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
२४८५७	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०८९५.०२।।	जंववरी तंववरी वैराग्याच्या गोष्टी। जंव सुंदर वनिता दृष्टी देखिली नाहीं बाप

२४८५८	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०९४२.०४।।	बाप रखुमादेविवर देखणा सर्व दृष्टी। तेथें प्रपंच गोष्टी मुरालिया
२४८५९	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
२४८६०	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०९५८.०२।।	एका तेजीं बहु बहु तेज दृष्टी। एकतत्त्व सृष्टी मेळु शिवीं
२४८६१	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
२४८६२	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
२४८६३	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.१०४०.०३।।	नवें नवघड हातां आलें। दृष्टी पाहें तंव मन हारपलें
२४८६४	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.१०७३.०१।।	देउळा आधीं कळसु वाईला। पाहोनि गेलों आपले दृष्टी
२४८६५	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
२४८६६	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.१०९५.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटिये दृष्टी। परतोनियां भेटी देई क्षेम
२४८६७	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.१०९६.०२।।	पदाभिमानु कांहीं तोही देहीं नाहीं। आला गेला ठायीं न संपडे दृष्टी
२४८६८	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
२४८६९	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
२४८७०	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
२४८७१	दृष्टी-अगोचर	।।ज्ञा.गा.०४२८.०१।।	दृष्टीचा देखणा दृष्टी-अगोचर। दृष्टी गोचर होय केवीं
२४८७२	दृष्टीचा	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला

२४८७३	दृष्टीचा	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
२४८७४	दृष्टीचा	।।ज्ञा.गा.०४२८.०१।।	दृष्टीचा देखणा दृष्टी–अगोचर। दृष्टी गोचर होय केवीं
२४८७५	दृष्टीचिया	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
२४८७६	दृष्टीचिया	।।ज्ञा.गा.०३६९.०३।।	आतां असो हें भरोवरी सांगणें या शरीरीं। उगवले अंतरीं दृष्टीचिया वो माय
२४८७७	दृष्टीचिया	।।ज्ञा.गा.०७३६.०१।।	आकाश जें दिसे दृष्टीचिया पोटीं। शून्यत्वासी घोटीं चैतन्यांत
२४८७८	दृष्टीची	।।ज्ञा.गा.०८२८.०२।।	उफराटी दृष्टि लावितां नयनीं। ते दृष्टीची वाणी किंचित् ऐका
२४८७९	दृष्टीचें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
२४८८०	दृष्टीचें	।।ज्ञा.गा.०५१०.०१।।	दृष्टीचें गुज सच्चिदानंद सहज। ते चक्षूच्या अंतरीं निज निरोपिलें वो माय
२४८८१	दृष्टीचें	।।ज्ञा.गा.०९६१.०१।।	दृष्टीचें सुख अंतरीं देख। ओंकार अरुष बोलताती
२४८८२	दृष्टीचेनी	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
२४८८३	दृष्टीनें	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची
२४८८४	दृष्टीभरी	।।ज्ञा.गा.०१९६.०८।।	धन्य पंढरीनगरी फावली चराचरीं। धन्य जो भूमीवरी दृष्टीभरी हरि देखे
२४८८५	दृष्टीमुखें	।।ज्ञा.गा.०४२७.०२।।	धारणेच्या हातें। जेवा दृष्टीमुखें। गोडियेच्या सुखें। अंगें भरा
२४८८६	दृष्टीस	।।ज्ञा.गा.०४४१.०३।।	जेथें दृष्टी दृष्टीस हरपली। कितेक ममता येकली। तेथें पाहिजे गुरुकिल्ली। तरीच सुखिया
२४८८७	दृष्टीसी	।।ज्ञा.गा.०७७०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तेथें अक्षय राहिला। आत्मा म्यां पाहिला या दृष्टीसी
२४८८८	दृष्टीसी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
२४८८९	दृष्य	।।ज्ञा.गा.०६१५.०४।।	दृष्य एक चुळें घोटुनी बैसला। ज्ञानदेव धाला आत्मयोगें
२४८९०	दृष्यद्रष्टेपणा	।।ज्ञा.गा.०४७८.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु देखणा। दृष्यद्रष्टेपणा माल्हावले
२४८९१	दे	।।ज्ञा.गा.०१२८.०२।।	लेहोन घाली पान पुसती जैसी। भलतिये रसीं बुडी दे कां

२४८९२	दे	।।ज्ञा.गा.०१२८.०४।।	ऐसि वाचा दृष्टी नामरूपें आथिली। वासनेवरी वहिली उठो दे कां
२४८९३	दे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
२४८९४	दे	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो
२४८९५	दे	।।ज्ञा.गा.०२५१.०२।।	भलें केलें विठ्ठला पिकें भरला साउला। घरींची कोपती सोडी जाऊं दे वहिला
२४८९६	दे	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
२४८९७	दे	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
२४८९८	दे	।।ज्ञा.गा.०३६२.०२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे तें काई। सर्व हरिडोहीं बुडी दे कां
२४८९९	दे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
२४९००	दे	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
२४९०१	दे	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
२४९०२	दे	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
२४९०३	दे	।।ज्ञा.गा.१०३६.०२।।	दे धडुत न घोंगडें मोठें । खिरपटें जळो देवा
२४९०४	दे	।।ज्ञा.गा.१०४८.०२।।	मीतूंपण जाऊं दे दुरी। एकचि घोंगडें पांघरूं हरि
२४९०५	दे	।।ज्ञा.गा.१०५४.०५।।	दान दे गा उदारश्रेष्ठा। परब्रह्म तूं वैकुंठा। मुक्तिमार्गीचा चोहटा। फुकटा नेघे तया
२४९०६	देंठीहूनी	।।ज्ञा.गा.०४७३.०३।।	देंठीहूनी सुटलें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरें ऐसें केलें गे माये
२४९०७	देइजे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये

२४९०८	देई	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
२४९०९	देई	।।ज्ञा.गा.०४७२.०१।।	सकळ तीर्थें निवृत्तीच्या पायीं। तेथें बुडी देई माझ्या मना
२४९१०	देई	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
२४९११	देई	।।ज्ञा.गा.१०५४.०७।।	मंत्रतीर्थयज्ञयाग। या न करी भागाभाग। तूंचि होऊनि सर्वांग। सर्व संग मज देई
२४९१२	देई	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई
२४९१३	देई	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२४९१४	देई	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२४९१५	देई	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२४९१६	देई	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२४९१७	देई	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
२४९१८	देई	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
२४९१९	देई	।।ज्ञा.गा.१०९५.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटिये दृष्टी। परतोनियां भेटी देई क्षेम

२४९२०	देई	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला । हो रे तूं गोपाळा । क्षेम देई रे वेल्हाळा
२४९२१	देई	।।ज्ञा.गा.१०९८.०२।।	श्रवण नाम गोडी श्रवण नाम गोडी । हीच आवडी देई मना
२४९२२	देई	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा । वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा । निज सुखाचिया निजध्यास । तुझिये आवडी अनुसंधान । तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो । कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा । चुकवीं येरझारा गर्भवासु
२४९२३	देई	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला । उदारा भावें जोडलासी आम्हां । श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा । तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
२४९२४	देई	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्मे जरी तुवां न सांडिवो पाठी । कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी । उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती । जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देई वो लाठी
२४९२५	देई	।।ज्ञा.गा.१०५३.०२।।	निमिषा निमिष छंद माझा । बाळछंदो हा तुझा । वेगीं येई गरुडध्वजा । पसरूनियां भूजा देई क्षेम
२४९२६	देई	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देई । हेंचि मागतुसे पाहीं । आणिक न मागें गा कांहीं । तुजवांचोनी स्वामीया
२४९२७	देई	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ । भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ । हाचि देई मनीं स्वार्थ । नलगे अर्थ मायेचा
२४९२८	देई	।।ज्ञा.गा.१०९३.०२।।	तुझा गोपवेश हृदयीं सौरसु । मज सुखाचें सुख निजप्रेम देईं रया
२४९२९	देई	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान । संतां घरीं शुद्ध ज्ञान । इतुकें देई कृपादान । तेणें घडेल अमृतपान । रे कापड्या !
२४९३०	देईन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन । पृथ्वीपात्रचि लाहीन । देह कर्वतीं देईन । परी मी वीट नव्हेन
२४९३१	देईन	।।ज्ञा.गा.०२२१.०३।।	सर्व सुकृतांचे फळ मी लाहीन । क्षेम मी देईन पांडुरंगीं
२४९३२	देईन	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं । वरच या देईन अवघी सृष्टी । बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी । तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
२४९३३	देईन	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा । उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम । कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु । सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
२४९३४	देईन	।।ज्ञा.गा.०३६८.०४।।	कवळूनि भेटी प्राणेंसी देईन मिठी । मी नि:शब्देंसी गोष्टी सांगेन वो माय
२४९३५	देईन	।।ज्ञा.गा.०४१८.०२।।	उचललिया बाह्या क्षेम देईन तया । गेली माझी माया देहत्यागें
२४९३६	देईन	।।ज्ञा.गा.०६३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे दिव्य मी देईन । सद्गुरुची आण स्वयंब्रह्म
२४९३७	देईना	।।ज्ञा.गा.०२९८.०२।।	बोलेना बोलों देईना । तंव पाहाणें तें अवघें पारुषलें गे माये
२४९३८	देईल	।।ज्ञा.गा.०२८९.०२।।	जिवाचा जिऊ माझा भेटवा यादवराजा । उचलल्या चारी भुजा देईल क्षेम
२४९३९	देईल	।।ज्ञा.गा.०९०३.०१।।	निर्जीवां दगडांची काय करिसी सेवा । तो तुज निर्दैवा देईल काय

२४९४०	देईल	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
२४९४१	देईल	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
२४९४२	देईल	।।ज्ञा.गा.१०३५.०४।।	घोंगडें देईल तो एक दाता। रखुमादेविवरा मागों रे आतां
२४९४३	देईल	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
२४९४४	देईल	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
२४९४५	देउनी	।।ज्ञा.गा.०१८७.०५।।	मुद्दल देउनी वाणेरा फेडिला। उत्तीर्ण झाला दोहीं पक्षीं
२४९४६	देउनी	।।ज्ञा.गा.०४९५.०२।।	देहबळी देउनी साधिलें म्यां साधनीं। यानें समाधान मज जोडलें वो माये
२४९४७	देउनी	।।ज्ञा.गा.०८४३.०७।।	स्तनपान देउनी मोहें प्रतिपाळी। तेही अंतकाळीं दुरी ठेली
२४९४८	देउनी	।।ज्ञा.गा.०९५५.०१।।	जिणें देउनी देहीं नि:शंक होईजे। मां मरणें मरण तयासी म्हणिजे
२४९४९	देउनी	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णे भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
२४९५०	देउळ	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
२४९५१	देउळ	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
२४९५२	देउळा	।।ज्ञा.गा.१०७३.०१।।	देउळा आधीं कळसु वाईला। पाहोनि गेलों आपले दृष्टी
२४९५३	देऊं	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
२४९५४	देऊं	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
२४९५५	देऊं	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया

२४९५६	देऊं	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
२४९५७	देऊं	।।ज्ञा.गा.०६८३.०१।।	आपुलें कांहीं न विचारितां धन। निर्गुणासी ऋण देऊं गेले
२४९५८	देऊं	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
२४९५९	देऊं	।।ज्ञा.गा.०८३४.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे हें कृत्य हातां नये। माय देऊं नये कोणासही
२४९६०	देऊन	।।ज्ञा.गा.००१२.०५।।	गुरु घाली ज्ञानांजन । गुरु दाखवी निजधन । गुरु सौभाग्य देऊन । साधुबोध नांदवी
२४९६१	देऊनि	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
२४९६२	देऊनि	।।ज्ञा.गा.०५०२.०३।।	सुखसंवादु लागला जीवनीं जीवनु भेटला। भेटी देऊनि गुंतला मनोमंदिरीं वो माय
२४९६३	देऊनि	।।ज्ञा.गा.०६८४.०२।।	अवघे धन देऊनि मज निर्धन केलें। ऋण मागावया धाडिलें नये ते ठायीं
२४९६४	देऊनि	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
२४९६५	देऊनि	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
२४९६६	देऊनियां	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
२४९६७	देऊनियां	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
२४९६८	देऊनियां	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
२४९६९	देऊनियां	।।ज्ञा.गा.०९६५.०२।।	तें तत्त्वता तत्त्व घेई का एकत्व। या मना महत्त्व देऊनियां
२४९७०	देऊनियां	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
२४९७१	देऊनियां	।।ज्ञा.गा.१०६८.०१।।	देहा लाजिलिये शब्दा रुसलिये। कांसवींचें दूध देऊनियां बुझाविलें गे माय
२४९७२	देऊनी	।।ज्ञा.गा.०३३५.०२।।	गृहदारा दिनमणी तेज देऊनी मेदिनी। मेरूप्रदक्षिणि आप होये

२४९७३	देऊळ	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
२४९७४	देख	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
२४९७५	देख	।।ज्ञा.गा.०१५६.०१।।	भजन परिस साधन आणिक। कलियुगीं देख आन नाहीं
२४९७६	देख	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
२४९७७	देख	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
२४९७८	देख	।।ज्ञा.गा.०५९८.०२।।	बाहीर भीतरीं एकचि तें एक। नसे आन देख भेद रया
२४९७९	देख	।।ज्ञा.गा.०६४२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काय सांगूं सुख। मागें पुढें देख निवृत्तीशी
२४९८०	देख	।।ज्ञा.गा.०७५४.०१।।	आत्मा एक बाई स्थिरचर व्यापक। सृष्टी तैसी देख एकलीच
२४९८१	देख	।।ज्ञा.गा.०७७६.०३।।	ज्ञानदेव चढे ऐसी वाट देख। आकाशीं असे मुख तिचे कैसें
२४९८२	देख	।।ज्ञा.गा.०८०३.०३।।	मन पवन निगम आगम सुरेख। आधार सहस्रदळ देख देहीं नयनीं
२४९८३	देख	।।ज्ञा.गा.०८२१.०१।।	अखंड तमासा डोळां देख निका। काळा निळा पारवा बाईयांनो
२४९८४	देख	।।ज्ञा.गा.०८२१.०३।।	अकरा वेगळें नाहीं बा आणिक। माझे नेत्रीं देख शुद्ध ज्योती
२४९८५	देख	।।ज्ञा.गा.०८३४.०४।।	अभंगा शेवट जाणे निवृत्ति एक। त्यानें मज देख कृपा केली
२४९८६	देख	।।ज्ञा.गा.०८९०.०२।।	काळाचें भातुकें शृंगारिलें कौतुकें। जातसे तें देख परी न चले कांहीं
२४९८७	देख	।।ज्ञा.गा.०९६१.०१।।	दृष्टीचें सुख अंतरीं देख। ओंकार अरुष बोलताती
२४९८८	देख	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
२४९८९	देख	।।ज्ञा.गा.१०६३.०१।।	वांझेचिये पोरा तिघे झाले लेक। पारधीशी देख निघाले ते
२४९९०	देखणा	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
२४९९१	देखणा	।।ज्ञा.गा.०४२८.०१।।	दृष्टीचा देखणा दृष्टी–अगोचर। दृष्टी गोचर होय केवीं
२४९९२	देखणा	।।ज्ञा.गा.०४७८.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु देखणा। दृष्यद्रष्टेपणा माल्हावले

२४९९३	देखणा	।।ज्ञा.गा.०६४२.०३।।	निराचिया धारा अभ्रेंवीण पडे। देखणा हा बुडे तयामार्जी
२४९९४	देखणा	।।ज्ञा.गा.०७२०.०१।।	स्वरूपाचा पूर। गगन सरिते आला। देखणा बुडाला। देखतांची
२४९९५	देखणा	।।ज्ञा.गा.०८०३.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र एके नेत्रीं देखे। देखणा पारुखे ते ठायीं बा
२४९९६	देखणा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२४९९७	देखणा	।।ज्ञा.गा.०९४२.०४।।	बाप रखुमादेविवर देखणा सर्व दृष्टी। तेथें प्रपंच गोष्टी मुरालिया
२४९९८	देखणा	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
२४९९९	देखणा	।।ज्ञा.गा.०९९२.०१।।	राम सर्वत्र देखणा सर्वांघटीं असे। ऐसें हें पिसें परि वेगळेंचि
२५०००	देखणिया	।।ज्ञा.गा.०५१७.०६।।	ऐसा देखणिया देखिला निजगुप्त प्रकाशला। तो रखुमादेविवरु मज फावला वो माय
२५००१	देखणिया	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
२५००२	देखणीं	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
२५००३	देखणीं	।।ज्ञा.गा.०८०८.०२।।	निळा रंग देखें सर्वांचें देखणीं। चैतन्य भुवनीं समरसा
२५००४	देखणें	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
२५००५	देखणें	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
२५००६	देखणें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
२५००७	देखणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया

२५००८	देखणें	।।ज्ञा.गा.०४१८.०१।।	पावलों जी म्हणे देखिलें जें देखणें। गेली आधीं तेणें दृष्टि माझी
२५००९	देखणें	।।ज्ञा.गा.०४९५.०१।।	अधिक देखणें तरी निरंजन पहाणें। योगिराज विनवणें मना आलें वो माये
२५०१०	देखणें	।।ज्ञा.गा.०५०६.०२।।	देखिजेसें नाहीं देखिलें म्हणती काई। देखणें तेंही देखतुसे
२५०११	देखणें	।।ज्ञा.गा.०७४४.०२।।	अव्यक्त देखणें देखण्या व्यक्त। पहातां व्यक्त अव्यक्त दोन्ही नाहीं
२५०१२	देखणें	।।ज्ञा.गा.०८१८.०३।।	नारी पुरुष दोघे एक रूपें दिसती। देखणें पारुखे तया ठायीं
२५०१३	देखणें	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
२५०१४	देखणें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
२५०१५	देखणें	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
२५०१६	देखणें	।।ज्ञा.गा.०९०१.०२।।	देखणें स्वप्नीचें। भुरें मायेचें। भ्रमित देहाचें। हरिवीण
२५०१७	देखणें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२५०१८	देखणें	।।ज्ञा.गा.०९४२.०१।।	सर्वांग देखणें हाचि भावो जाण। येर निकारणें वायां वोझें
२५०१९	देखणें	।।ज्ञा.गा.०९६४.०१।।	देखणें देखाल तरी हरे मन। सामावलें जीवन मुक्तरत्न रया
२५०२०	देखणें	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
२५०२१	देखणेंचि	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
२५०२२	देखणेंचि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया

२५०२३	देखणेंची	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
२५०२४	देखणेपणा	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
२५०२५	देखणेपणें	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
२५०२६	देखण्या	।।ज्ञा.गा.०६९३.०३।।	रखुमादेविवरु देखण्या वेगळा देखिला। सगुण निर्गुण जाला बाईये वो
२५०२७	देखण्या	।।ज्ञा.गा.०७४४.०२।।	अव्यक्त देखणें देखण्या व्यक्त। पहातां व्यक्त अव्यक्त दोन्ही नाहीं
२५०२८	देखण्या	।।ज्ञा.गा.०७७५.०१।।	डोळियांत डोळा काळियांत काळा। देखण्या निराळा निळारूप
२५०२९	देखत	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
२५०३०	देखत	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
२५०३१	देखत	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
२५०३२	देखत	।।ज्ञा.गा.०९७८.०२।।	मी नाहीं तेथें कवणिये ठायीं। देखत देखत पाहीं भुललासी
२५०३३	देखत	।।ज्ञा.गा.०९७८.०२।।	मी नाहीं तेथें कवणिये ठायीं। देखत देखत पाहीं भुललासी
२५०३४	देखतसे	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
२५०३५	देखतसे	।।ज्ञा.गा.०५०६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद होईल पूर्ण। अनुभवें तेचि खूण देखतसे
२५०३६	देखतसे	।।ज्ञा.गा.०८१७.०२।।	देखतसे देहीं द्वैत भेदातीत। तोचि धन्य संत माझे मनीं
२५०३७	देखतां	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
२५०३८	देखतां	।।ज्ञा.गा.०१८१.०२।।	देखतां ज्याचे चरण। यम जातसे शरण। ऐसें सुकृताचे वर्णन। कवणें करावें तयाचें
२५०३९	देखतां	।।ज्ञा.गा.०२९८.०३।।	आपुलें केलें तें कांहीं न चले वो आतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठला देखतां
२५०४०	देखतां	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय

२५०४१	देखतां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
२५०४२	देखतां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
२५०४३	देखतां	।।ज्ञा.गा.०६७०.०१।।	अनंत अनंतापरी देखतां तो अंतरीं। हृदयाभीतरीं मज निववितो माये
२५०४४	देखतां	।।ज्ञा.गा.०८१७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐशा योगीयाला। देखतां तयाला नमन माझें
२५०४५	देखतां	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला
२५०४६	देखतां	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
२५०४७	देखतांचि	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
२५०४८	देखतांचि	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
२५०४९	देखतांचि	।।ज्ञा.गा.०५००.०५।।	तेथें नाहीं उखणी एकला एकपणीं। देखतांचि नयनीं उमळला वो माय
२५०५०	देखतांचि	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
२५०५१	देखतांचि	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
२५०५२	देखतांचि	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
२५०५३	देखतांचि	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
२५०५४	देखतांची	।।ज्ञा.गा.०२०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीस मनें। नयनांसी पारणें देखतांची
२५०५५	देखतांची	।।ज्ञा.गा.०३८७.०२।।	काय सांगों सखिये तेज पैं अढळ। इंद्रियें बरळ देखतांची

२५०५६	देखतांची	।।ज्ञा.गा.०६६८.०१।।	लेउनी अंजन दाविलें निधान। देखतांची मन मावळलें
२५०५७	देखतांची	।।ज्ञा.गा.०७२०.०१।।	स्वरूपाचा पूर। गगन सरिते आला। देखणा बुडाला। देखतांची
२५०५८	देखती	।।ज्ञा.गा.०६३४.०२।।	मायेच्या भुला रे भुलले विश्वजन। जनीं जनार्दन न देखती
२५०५९	देखती	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
२५०६०	देखती	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
२५०६१	देखती	।।ज्ञा.गा.०८०५.०५।।	पंचदेव तेथें एकरूपा देखती। औटपीठीं वसती आरुते तेही
२५०६२	देखतुसे	।।ज्ञा.गा.०५०६.०२।।	देखिजेसें नाहीं देखिलें म्हणती काई। देखणें तेंही देखतुसे
२५०६३	देखलें	।।ज्ञा.गा.०६५८.०१।।	दृष्टिमाजीं रूप लखलखीत देखलें। अव्यक्त ओळखिलें तेजाकार
२५०६४	देखसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
२५०६५	देखसी	।।ज्ञा.गा.०९६१.०२।।	नादुलें ऐकसीं बिंदुलें न देखसी। कोंदलें चौपासी सांवरेना
२५०६६	देखसी	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
२५०६७	देखा	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
२५०६८	देखा	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
२५०६९	देखा	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
२५०७०	देखा	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये

२५०७१	देखा	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भी समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
२५०७२	देखा	।।ज्ञा.गा.००८१.०२।।	ओळलिया मेघु सावधु बोभाये। बिंदुमात्र घेई जीवन देखा
२५०७३	देखा	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
२५०७४	देखा	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे
२५०७५	देखा	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
२५०७६	देखा	।।ज्ञा.गा.०२१६.०२।।	नाम लाधलें नाम लाधलें। पुंडलिकें केलें खेवणें देखा
२५०७७	देखा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
२५०७८	देखा	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
२५०७९	देखा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
२५०८०	देखा	।।ज्ञा.गा.०३०२.०१।।	अद्वैत अंबुला परणीला देखा । दुसरा विचार सांडिला ऐका
२५०८१	देखा	।।ज्ञा.गा.०३०५.०१।।	अष्टभावें भोगितां न पुरे धणी । देह उगाणी केली देखा
२५०८२	देखा	।।ज्ञा.गा.०३१६.०१।।	पांचही वऱ्हाडी पांचा ठायीं बोळविली । येरा दिधली मिठी देखा
२५०८३	देखा	।।ज्ञा.गा.०३१७.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं शेजबाज । सहज सहजाकार अंबुला देखा
२५०८४	देखा	।।ज्ञा.गा.०३२२.१४।।	समर्थाची लेकी परी मी संतांची पोसणी । विमानीं बैसोनि जाते देखा
२५०८५	देखा	।।ज्ञा.गा.०३३३.०३।।	तेथें सत्रावी दुभतें योगिया पुरतें। बहुकाळ निरुतें सारासार देखा
२५०८६	देखा	।।ज्ञा.गा.०३४९.०२।।	ब्रह्मचि सुख ब्रह्मपदीं पावलों। ब्रह्मसुखीं निवालों निजीं निज देखा
२५०८७	देखा	।।ज्ञा.गा.०३७२.०२।।	आपण नेणतां ऋण घ्यावयासी गेलों। तंव तंव सर्वस्वेंसी बुडालों परोपरी देखा
२५०८८	देखा	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
२५०८९	देखा	।।ज्ञा.गा.०५३८.०२।।	निरंजन वनीं धरीन मुरारी। भाग अभ्यंतरीं घेईन देखा
२५०९०	देखा	।।ज्ञा.गा.०६८४.०३।।	ऐसें श्रीनिवृत्ति शब्दें अगाध जालें। माझें मीपण गेलें धन देखा
२५०९१	देखा	।।ज्ञा.गा.०६९६.०२।।	घेऊनि गेला माझें धन। केलें पैं निर्वाण मन देखा

२५०९२	देखा	।।ज्ञा.गा.०६९६.०३।।	त्यासी वोळखिना अनोळखी। दृश्य ना अदृश्य ऋण म्यां सादृश्य दिधलें देखा
२५०९३	देखा	।।ज्ञा.गा.०७५३.०१।।	आत्मज्ञान जया न देखा निजदृष्टि। तया नरा गोष्टी करूं नये
२५०९४	देखा	।।ज्ञा.गा.०७५९.०७।।	त्वंपद तत्पद असिपदाचा रंग। त्याचा अंतरंग देखा बाईयांनो
२५०९५	देखा	।।ज्ञा.गा.०८१५.०१।।	रक्तवर्ण स्थूळ श्वेत हे सूक्ष्म। कारण तें शाम ऐसें देखा
२५०९६	देखा	।।ज्ञा.गा.०८३४.०२।।	तूर्या तेचि उन्मनी क्षर तें अक्षर। निर्गुण साकार ऐसें देखा
२५०९७	देखा	।।ज्ञा.गा.०८४३.०५।।	तुझिया धनाशी नाहीं रे बाळका। अंतकाळीं देखा एकलाची
२५०९८	देखा	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख। कर्में चंद्रासी घडला दोष। कर्में भार वाहती कूर्म शेष। कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा
२५०९९	देखा	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्में दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
२५१००	देखा	।।ज्ञा.गा.०८७१.०१।।	कर्पूर अग्नीसी स्वदेहा नाशी। चंदनीं मासी न थारे देखा
२५१०१	देखा	।।ज्ञा.गा.०९४१.०२।।	सुखाचा अनुभव कैसेंनि जाणावा। भेटीचें आर्त सकळांसही सारिखें होईजे देखा
२५१०२	देखा	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
२५१०३	देखा	।।ज्ञा.गा.१०४२.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नीट। पांघुरविलें वैकुंठ मज देखा
२५१०४	देखा	।।ज्ञा.गा.१०७१.०४।।	छत्तीस अकरा घोंटु पैं घेतला। उदरेंवीण भरले पोट देखा
२५१०५	देखाल	।।ज्ञा.गा.०१९४.०५।।	यालागी संतांचा मेळा। देखाल जेथें डोळां। तया नमस्कार सकळां। ते वेगीं वंदावें
२५१०६	देखाल	।।ज्ञा.गा.०९६४.०१।।	देखणें देखाल तरी हरे मन। सामावलें जीवन मुक्तरत्न रया
२५१०७	देखावया	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
२५१०८	देखावयालागी	।।ज्ञा.गा.०३५२.०१।।	देखावयालागी जव अनौतें पहिलें। तव तनु मनु त्रिभुवनीं व्यापिलें गे माये
२५१०९	देखि	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
२५११०	देखिजे	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया

२५१११	देखिजे	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
२५११२	देखिजेसें	।।ज्ञा.गा.०५०६.०२।।	देखिजेसें नाहीं देखिलें म्हणती काई। देखणें तेंही देखतुसे
२५११३	देखितां	।।ज्ञा.गा.०७५८.०१।।	ऐसा योगीराज देखितां अवचट। उन्मनी लंपट रात्रंदिवस
२५११४	देखियेला	।।ज्ञा.गा.०२४८.०२।।	नवलाव गे नवलाव गे देखियेला
२५११५	देखियेला	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
२५११६	देखियेला	।।ज्ञा.गा.०२८८.०१।।	पंढरपुरीचा निळा लावण्याचा पुतळा। विठा देखियेला डोळां बाईये वो
२५११७	देखियेला	।।ज्ञा.गा.०२९१.०१।।	जागृती पुसे साजणी। कवण बोलिलें अंगणीं। निरखिता वो नयनीं। वृंदावनीं देखियेला
२५११८	देखियेला	।।ज्ञा.गा.०३२९.०५।।	कल्पतरु चोखु चिंतामणी वेखु । मनामाजीं हरिखु देखियेला
२५११९	देखियेला	।।ज्ञा.गा.०३३१.०१।।	काळेपणाचा आवो अंबरीं बाणला । तो एकु दादुला देखियेला डोळां
२५१२०	देखियेला	।।ज्ञा.गा.०३३५.०३।।	ऐसा हा सांवळा सतेज साजणी। म्यां आपुल्या अंगणीं देखियेला
२५१२१	देखियेला	।।ज्ञा.गा.०३४४.०२।।	चित्त वित्त हरि जाला वो साजणी। अवचिता अंगणीं म्यां देखियेला
२५१२२	देखियेला	।।ज्ञा.गा.०८२३.०५।।	सत्रावीचे शिखरीं मार्ग एक गेला। तो म्यां देखियेला याच देहीं
२५१२३	देखियेले	।।ज्ञा.गा.११२१.०१।।	सौंसार सुफळु जाला गे माय। म्यां देखियेले पाय विठोबाचे
२५१२४	देखियेलें	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
२५१२५	देखियेलें	।।ज्ञा.गा.०१९७.०१।।	आजी संसार सुफळ जाला गे माये। देखियेलें पाय विठोबाचे
२५१२६	देखियेलें	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
२५१२७	देखियेलें	।।ज्ञा.गा.१०६९.०२।।	रात्रि सूर्य वाहे दिनु चंद्र जाये। विपरीत गे माय देखियेलें
२५१२८	देखियेलें	।।ज्ञा.गा.१०७३.०२।।	विपरीत गे माये देखियेलें। कांसवीचें दूध दोहियेलें
२५१२९	देखियेलें	।।ज्ञा.गा.१०८८.०३।।	मी डोलेन आनंदें तुमचेनि प्रसादें। रत्न जेवीं अंधें देखियेलें
२५१३०	देखियेलें	।।ज्ञा.गा.१०९५.०२।।	सांगतां नवल पाहतां बरळ। मायामृगजळ देखियेलें
२५१३१	देखिला	।।ज्ञा.गा.०००४.०१।।	अनुपम्य मनोहर । कांसे शोभे पितांबर । चरणीं ब्रीदाचा तोडर । देखिला देवो

२५१३२	देखिला	।।ज्ञा.गा.०००४.०२।।	योगियांचा कसवटी । दावितसे नेत्रपुटीं । उभा भीवरेच्या तटीं । देखिला देवो
२५१३३	देखिला	।।ज्ञा.गा.०००४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु । पुंडलिका अभयकरु । परब्रह्म साहाकारु। देखिला देवो
२५१३४	देखिला	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
२५१३५	देखिला	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
२५१३६	देखिला	।।ज्ञा.गा.०३६८.०१।।	दीप दिगांतरीं दीपीं पाहतां। परेहूनि परता तो देखिला वो माय
२५१३७	देखिला	।।ज्ञा.गा.०४५०.०४।।	बिंबीं बिंब रसीं उपरम देखिला। प्रपंच शोखिला तुवां एकें
२५१३८	देखिला	।।ज्ञा.गा.०४८९.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलीं मुरोनी राहिला। तो आनंदु देखिला संतजनीं
२५१३९	देखिला	।।ज्ञा.गा.०४९०.०३।।	बाप रखुमादेविवर ब्रह्मपदीं देखिला। मजमाजीं सामावला अद्वैतपणें
२५१४०	देखिला	।।ज्ञा.गा.०४९५.०४।।	चंदन जेवीं भरला अश्वत्थ फुलला। तैसा म्यां देखिला निराकार वो माये
२५१४१	देखिला	।।ज्ञा.गा.०४९५.०६।।	ऐसा ज्ञानसागरु रखुमादेविवरु। विठ्ठलीं निर्धारु म्यां देखिला वो माये
२५१४२	देखिला	।।ज्ञा.गा.०४९७.०५।।	ऐसा जगजीवनु जोगावला जगमूर्ति देखिला। तो जगदेश्वरु फळला निरंजनीं वो माय
२५१४३	देखिला	।।ज्ञा.गा.०४९८.०३।।	गुणचि नाहीं त्यासी काय लाऊं गुण। अतीत निरंजन देखिला वो माय
२५१४४	देखिला	।।ज्ञा.गा.०४९९.०४।।	अष्टभुजांचिया रिघालिये खेवा। तंव विश्वाचा बाहुवा देखिला वो माय
२५१४५	देखिला	।।ज्ञा.गा.०५०६.०१।।	आत्मा अंगें प्रसिद्ध देखिला। अंतर्बाह्य अलिप्त व्यापला
२५१४६	देखिला	।।ज्ञा.गा.०५११.०२।।	अवघाचि देखिला अवघा मालवला। देखोनि निवाला जीव गे माय
२५१४७	देखिला	।।ज्ञा.गा.०५१७.०६।।	ऐसा देखणिया देखिला निजगुप्त प्रकाशला। तो रखुमादेविवरु मज फावला वो माय
२५१४८	देखिला	।।ज्ञा.गा.०५३५.०२।।	देखिला गे माये अलक्ष लक्षितां। शांति पक्षवाता समबुद्धि
२५१४९	देखिला	।।ज्ञा.गा.०५४२.०१।।	अनुभव जाला प्रपंच बुडाला। आपुला आपण देखिला सोहळा गे माय
२५१५०	देखिला	।।ज्ञा.गा.०५४२.०३।।	आपुला म्हणोनी अवघा आलिंगिला। अवघा देखिला अवघेपणें वो माय
२५१५१	देखिला	।।ज्ञा.गा.०५४३.०४।।	एकल्यानें एकला अनंतरूपें देखिला। दुजेपणा मुकला ज्ञानदेवो
२५१५२	देखिला	।।ज्ञा.गा.०५४४.०१।।	योगिया दुर्लभ तो म्यां देखिला साजणी। पाहतां पाहतां मना न पुरेचि धणी
२५१५३	देखिला	।।ज्ञा.गा.०५४४.०२।।	देखिला देखिला माये देवाचा देवो। फिटला संदेहो निमालें दुजेपण
२५१५४	देखिला	।।ज्ञा.गा.०५४४.०२।।	देखिला देखिला माये देवाचा देवो। फिटला संदेहो निमालें दुजेपण

२५१५५	देखिला	।।ज्ञा.गा.०५४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु रूपेंवीण देखिला। आटकु ठाकला द्वैताकारें रया
२५१५६	देखिला	।।ज्ञा.गा.०५५७.०३।।	रखुमादेविवरु अप्रमेय देखिला। तोही इच्छितां हरपला माझ्या ठायीं
२५१५७	देखिला	।।ज्ञा.गा.०५७८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा देखिला। तोही खुंटला तये पंथीं
२५१५८	देखिला	।।ज्ञा.गा.०६७५.०१।।	सांवळा सुकुमार लावण्य त्रिभुवनीं। अवचिता आंगणीं देखिला रया
२५१५९	देखिला	।।ज्ञा.गा.०६९३.०३।।	रखुमादेविवरु देखण्या वेगळा देखिला। सगुण निर्गुण जाला बाईये वो
२५१६०	देखिला	।।ज्ञा.गा.०७१०.०१।।	अंगुष्ठ प्रमाण पुरुष। त्याची मजला फार हौस। त्याहीं माजी परमहंस। देखिला बाई
२५१६१	देखिला	।।ज्ञा.गा.०७७१.०२।।	देखिला परी संयोगें व्यापला। विश्व तरीच झाला बाईयांनो
२५१६२	देखिला	।।ज्ञा.गा.०८२५.०१।।	आत्माराम नयनीं निरखुनी देखिला। निळा रंग ओतिला आदी अंतीं
२५१६३	देखिला	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
२५१६४	देखिला	।।ज्ञा.गा.०८९५.०४।।	जंववरी तंववरी युद्धाची मात। जंव परमाईचा पूत देखिला नाहीं बाप
२५१६५	देखिला	।।ज्ञा.गा.०८९५.०६।।	जंववरी तंववरी बाधी हा संसार। जंव रखुमादेविवरु देखिला नाहीं बाप
२५१६६	देखिला	।।ज्ञा.गा.१०३४.०२।।	परतलिया दृष्टि काळा देखिला जगजेठी। वेणिभागीं पृष्ठीं कैसा दिसतु असे
२५१६७	देखिला	।।ज्ञा.गा.१११७.०१।।	देखिला हो! हरि हा देखिला हो!। विश्वव्यापक मुरारी
२५१६८	देखिला	।।ज्ञा.गा.१११७.०१।।	देखिला हो! हरि हा देखिला हो!। विश्वव्यापक मुरारी
२५१६९	देखिला	।।ज्ञा.गा.१११७.०५।।	बाप रखुमादेविवर । कृपासिंधु करुणाकर। देखिला
२५१७०	देखिलासी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
२५१७१	देखिलिया	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
२५१७२	देखिलिया	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
२५१७३	देखिलियाची	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
२५१७४	देखिली	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
२५१७५	देखिली	।।ज्ञा.गा.०३७६.०१।।	चतुर्देहाची भरणी पुरली। एकाएकीं देखिली निजतनु

२५१७६	देखिली	।।ज्ञा.गा.०४६२.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति देखिली म्यां तुझी। हरपली माझी चित्तवृत्ति
२५१७७	देखिली	।।ज्ञा.गा.०४९०.०१।।	जगासी गवसणी ब्रह्मरूपें देखिली। ते मी अंतरीं पांगुरलों अंतरामाजीं
२५१७८	देखिली	।।ज्ञा.गा.०८३३.०३।।	चैतन्याची मूस त्यामाजीं ओतली। अव्यक्त देखिली वस्तू तेथें
२५१७९	देखिली	।।ज्ञा.गा.०८९५.०२।।	जंववरी तंववरी वैराग्याच्या गोष्टी। जंव सुंदर वनिता दृष्टी देखिली नाहीं बाप
२५१८०	देखिली	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
२५१८१	देखिली	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
२५१८२	देखिले	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज
२५१८३	देखिले	।।ज्ञा.गा.०१८३.०५।।	दास्यत्व निकट हनुमंतें केलें। म्हणोनी देखिले रामचरण
२५१८४	देखिले	।।ज्ञा.गा.०५६३.०३।।	रखुमादेविवरु हातेंविण स्पर्शले। चक्षुवीण देखिले निजब्रह्म हे माये
२५१८५	देखिले	।।ज्ञा.गा.०६७३.०१।।	देखिले तुमचे चरण निवांत राहिलें मन। कासया त्यजीन प्राण आपुला गे माये
२५१८६	देखिले	।।ज्ञा.गा.०६९९.०२।।	देखिले स्वरूप विठ्ठल नामरूप। पारुषेना चित्त त्याचे चरणाहुनी
२५१८७	देखिले	।।ज्ञा.गा.१०८३.०१।।	अकरा खणावरी मंदिर उभविलें। तेथें एक देखिले रूपेंविण
२५१८८	देखिलें	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
२५१८९	देखिलें	।।ज्ञा.गा.००४७.०१।।	आजि देखिलें रे आजि देखिलें रे
२५१९०	देखिलें	।।ज्ञा.गा.००४७.०१।।	आजि देखिलें रे आजि देखिलें रे
२५१९१	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
२५१९२	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०२१०.०१।।	कल्पना वृक्षासी देखिलें। चिंतामणीस चिंतिलें। कामधेनूसी अपेक्षिलें। जीण्या जिवविलें तेंचि हरिरूप पंढरिये
२५१९३	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
२५१९४	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
२५१९५	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०२९४.०३।।	तें रूप देखिलें कोण्या भाग्ययोगें। निवृत्तिप्रसंगें आम्हां घरीं

२५१९६	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०२।।	तेथें सातही मावळलीं पांचांहुनि परतें। बहुकाळें निरुतें देखिलें डोळां
२५१९७	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०३३६.०१।।	नवल देखिलें कृष्णरूप बिंब। सांवळी स्वयंभ मूर्ति हरीची
२५१९८	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०३५३.०२।।	जागृती अंतीं स्वप्न देखिलें। जागृती स्वप्न दोन्ही हरपलें
२५१९९	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०३५५.०१।।	अगाधपण माझे अंगीं बाणलें। वरपडें देखिलें मृत्तिकालिंग
२५२००	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०३६६.०१।।	सदैवपण आलें गोपाळातें देखिलें। लक्षा एका जोडलें अमित्य गुणीं वो माय
२५२०१	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०५।।	तें सुख अपार निळीये वेधलें। कृष्णरूप हें देखिलें सर्वांरूपीं
२५२०२	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
२५२०३	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०४१८.०१।।	पावलों जी म्हणे देखिलें जें देखणें। गेली आधीं तेणें दृष्टि माझी
२५२०४	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०४४२.०१।।	आणि देखिलें स्वप्नीं। शास्त्रेंच जाहली ज्ञानी। अंगा लागतां कडसणी। रिघो पाहती
२५२०५	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०४५८.०४।।	गुरुलिंगीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
२५२०६	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०४९२.०१।।	मी माझें मोहित राहिलें निवांत। एकरूप तत्त्व देखिलें गे माय
२५२०७	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०४९५.०३।।	अनंगपण फिटलें मायाछंदा सांठवलें। सकळ देखिलें आत्मस्वरूप वो माये
२५२०८	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०५००.०२।।	साही संवादले चौघे अनुवादले। पुरोती उरलें म्यां देखिलें वो माय
२५२०९	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०५०६.०२।।	देखिजेसें नाहीं देखिलें म्हणती काई। देखणें तेंही देखतुसे
२५२१०	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०५४१.०२।।	आवडीचें वालभ माझेनी कोंदाटलें। नवल देखिलें नभाकार गे माये
२५२११	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०५४४.०३।।	अनंतरूपें अनंतवेषें देखिलें म्यां त्यासी। बाप रखुमादेविवरु खूण बाणली कैसी
२५२१२	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०५५३.०१।।	बारावें वरतें तेरावें हरपलें। चौदावें देखिलें चौडोळां
२५२१३	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०५५३.०२।।	चौघांची भाज मी नहोनियां गेलें। तंव अनारिसें महाकारण देखिलें
२५२१४	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०५६४.०३।।	रखुमादेविवरु परता पहावया गेलें। परतें पराहूनि देखिलें गे माये
२५२१५	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०५६५.०२।।	तंव निराकार देखिलें निराकार देखिलें। मी पूजनलिंग तिन्ही हरपलें
२५२१६	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०५६५.०२।।	तंव निराकार देखिलें निराकार देखिलें। मी पूजनलिंग तिन्ही हरपलें
२५२१७	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०५७४.०२।।	काळेनिळे हे अभ्र भासले। ऐसें रूप देखिलें निर्गुणाचें
२५२१८	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०५७९.०२।।	पाहतां पाहतां मी पर ठायां गेलें। तेथें एक देखिलें महद्भूत
२५२१९	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०६३२.०१।।	शून्य निरसुनी दोन्ही निरखिलें। तेथुनी देखिलें निजवस्तु
२५२२०	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०७१२.०१।।	रखुमादेविवरु परता पाहावया गेलिया । परते पराहुनी देखिलें गे माये

२५२२१	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०७१२.०४।।	रखुमादेविवरु हातेविण स्पर्शो गेलें। चक्षूंविण देखिलें निजब्रह्म गे माये
२५२२२	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०७३६.०३।।	सांगतांचि गुज देखिलें नयनीं। हिंडताती मौनी याची लागीं
२५२२३	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०७५१.०२।।	अग्नीकुंड मनें बाळकें निर्मिलें। प्रत्ययासी देखिलें मी या लागीं
२५२२४	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०७६९.०२।।	चहूं देहांचा वर्ण अवर्ण देखिलें। विश्व म्यां पाहिलें तयामध्यें
२५२२५	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०७७२.०३।।	आनंद स्वरूप प्रसिद्ध देखिलें। निजरूप संचलें सर्वां ठायीं
२५२२६	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०७९२.०१।।	प्रणवाचें रूप कोणें देहें देखिलें। निवृत्तीनें दाखविलें याच देहीं
२५२२७	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०८१६.०४।।	ज्ञानदेवीं शून्य नयनीं देखिलें। सर्वत्रीं संचलें शून्य एक
२५२२८	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०८१८.०२।।	रवी शशी ज्याचे तेजें प्रकाशलें। नवल म्यां देखिलें एक तेथें
२५२२९	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
२५२३०	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०८९५.०१।।	जंववरी तंववरी जंबुक करी गर्जना। जंव त्या पंचानना देखिलें नाहीं बाप
२५२३१	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०८९५.०५।।	जंववरी तंववरी समुद्र करी गर्जना। जंव अगस्ती ब्राह्मणा देखिलें नाहीं बाप
२५२३२	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०३।।	आपींआप देखिलें। परतोन पाहे तों येकलें
२५२३३	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०९३२.०१।।	आवो कमळनयनीं चांदिणें भासिलें। तयामाजीं एक निराकार देखिलें
२५२३४	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
२५२३५	देखिलें	।।ज्ञा.गा.०९८३.०१।।	प्रकाशें देखिलें त्याहुनी वेगळें। नाहीं तें धरिलें सोहं मार्गें
२५२३६	देखिलें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०५।।	द्वादश मंडळें वोवाळुनी आलिये। तंव तंव काळें देखिलें रूपडें त्याचें
२५२३७	देखिलें	।।ज्ञा.गा.१०५६.०२।।	लिंग देखिलें देखिलें। तिहीं त्रिभुवनीं विस्तारिलें
२५२३८	देखिलें	।।ज्ञा.गा.१०५६.०२।।	लिंग देखिलें देखिलें। तिहीं त्रिभुवनीं विस्तारिलें
२५२३९	देखिलें	।।ज्ञा.गा.१०६२.०२।।	देखिलें गे माय विचित्र विलक्षण। जाहलें स्वप्नभान जागृतीशी
२५२४०	देखिलें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
२५२४१	देखिलें	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
२५२४२	देखिल्या	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा

२५२४३	देखी	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
२५२४४	देखुनी	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
२५२४५	देखुनी	।।ज्ञा.गा.०८०३.०२।।	नादीं नाद भेद भेदुनी अभेद। पश्चिम मार्गीं आनंद देखुनी राहे
२५२४६	देखूं	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
२५२४७	देखे	।।ज्ञा.गा.००२२.०२।।	गोविंदु वो पैल गोपाळु माये । सुरतरु तळवटीं देखे कैसा उभा राहे
२५२४८	देखे	।।ज्ञा.गा.००७८.०१।।	आलिया जवळा भक्तिसुख देखे। पालव पोखे वाणिव भोगी
२५२४९	देखे	।।ज्ञा.गा.०१०८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नृसिंहरूपें देखे। दैत्य हरिखे धरी जानु
२५२५०	देखे	।।ज्ञा.गा.०१९६.०८।।	धन्य पंढरीनगरी फावली चराचरीं। धन्य जो भूमीवरी दृष्टीभरी हरि देखे
२५२५१	देखे	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
२५२५२	देखे	।।ज्ञा.गा.०३२७.०२।।	नीळवर्ण ब्रह्म नीळवर्ण कर्म । नीळवर्ण आश्रम गुरु देखे
२५२५३	देखे	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
२५२५४	देखे	।।ज्ञा.गा.०४१९.०३।।	रणभूमि आला रणवट घातला। पाहों जों लागला न देखे कांहीं
२५२५५	देखे	।।ज्ञा.गा.०४७८.०९।।	हातीं घेऊनियां दिवटी लागिजे अंधारापाठीं। अंधार न देखे दृष्टि उजियेडू तो
२५२५६	देखे	।।ज्ञा.गा.०५८०.०३।।	रखुमादेविवरु परतोनि देखे। तोही पारुषे तिये ठायीं गे माये
२५२५७	देखे	।।ज्ञा.गा.०६६७.०४।।	मीपण माझें न देखे दुजें। ज्ञानदेवो म्हणे ऐसें केलें निवृत्तिराजें
२५२५८	देखे	।।ज्ञा.गा.०६८२.०३।।	पाहतां न देखे आपुलें कोणी नाहीं। निजरूप पाहीं अनंता नयनीं वो माय
२५२५९	देखे	।।ज्ञा.गा.०८०३.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र एके नेत्रीं देखे। देखणा पारुखे ते ठायीं बा
२५२६०	देखे	।।ज्ञा.गा.०८०६.०१।।	आत्माराम देखे सहस्रदळावरी। उन्मनी हे पाही आरुते तेही
२५२६१	देखे	।।ज्ञा.गा.०८०६.०२।।	चक्षूचे अंतरीं चक्षु देखे पूर्ण। हेचि कीं रे खूण तुझे ठायीं
२५२६२	देखे	।।ज्ञा.गा.०८१२.०१।।	नयनांतील रूप जो हें देखे पुरुष। त्याचे चरणीं वास असे माझा
२५२६३	देखे	।।ज्ञा.गा.०८१२.०२।।	नयनांतील ज्योती देखे गुह्यभावें। त्याचें स्वरूप भावें वंदावें गा

२५२६४	देखे	।।ज्ञा.गा.०८१२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील शून्य। देखे तोचि धन्य भाग्यवंत
२५२६५	देखे	।।ज्ञा.गा.०८१३.०१।।	डोळा माझा बाप त्रिभुवना परता। जो देखे मुक्तता तोचि लाहे
२५२६६	देखे	।।ज्ञा.गा.०८२८.०३।।	उफराटी दृष्टि देखे उन्मनीवरी। तेव्हां निर्विकारी मीच मग
२५२६७	देखे	।।ज्ञा.गा.०८३१.०२।।	ब्रह्मज्योतीचिये प्रकाशें करुनी। देखे त्रिभुवनीं एक वस्तु
२५२६८	देखे	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२५२६९	देखे	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
२५२७०	देखे	।।ज्ञा.गा.१०३८.०२।।	संतचरणीं रुळें श्रीरंगीं रंगलें। व्योमाकार मिरवले तेंचि देखे
२५२७१	देखें	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
२५२७२	देखें	।।ज्ञा.गा.०५७२.०२।।	देहेंवीण ब्रह्म देखें। देहेंवीण ब्रह्म देखें। तेणें निर्गुण राखे। रोखावलें
२५२७३	देखें	।।ज्ञा.गा.०५७२.०२।।	देहेंवीण ब्रह्म देखें। देहेंवीण ब्रह्म देखें। तेणें निर्गुण राखे। रोखावलें
२५२७४	देखें	।।ज्ञा.गा.०८०८.०२।।	निळा रंग देखें सर्वांचें देखणीं। चैतन्य भुवनीं समरसा
२५२७५	देखेल	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
२५२७६	देखो	।।ज्ञा.गा.०९८४.०२।।	सुखाती चांदिणें राती। बहुतें खेळती येकु देखो
२५२७७	देखों	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
२५२७८	देखोन	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्तंतु असे
२५२७९	देखोनि	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी
२५२८०	देखोनि	।।ज्ञा.गा.०२०६.०३।।	जानु जघन बरवें दिसे। तें देखोनि मन उल्हासे
२५२८१	देखोनि	।।ज्ञा.गा.०२०६.०८।।	अंगीं चंदनाची उटी। तें देखोनि मन संतुष्टी

२५२८२	देखोनि	।।ज्ञा.गा.०२१२.०४।।	देखोनि ऐकोनि एक बहिर अंध जाले। विषयाचे लंपट बांधोनि यमपुरीस नेलें
२५२८३	देखोनि	।।ज्ञा.गा.०५०१.०४।।	बरवा देखोनि न्याहाळी दिव्य कांति झळाळी। परब्रह्मीं दिवाळी चहूंदिशांची वो माय
२५२८४	देखोनि	।।ज्ञा.गा.०५११.०२।।	अवघाचि देखिला अवघा मालवला। देखोनि निवाला जीव गे माय
२५२८५	देखोनि	।।ज्ञा.गा.०७०९.०३।।	देखोनि उजाळ म्हणसी त्यासी ब्रह्म। चुकलास वर्म वेगें ते रया
२५२८६	देखोनियां	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका। जिये गावीं कथा आयिका। तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें
२५२८७	देखोनियां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
२५२८८	देखोनियां	।।ज्ञा.गा.०२४३.०२।।	बैसोनियां रथीं सुरनर खेळती। देखोनियां पशुपती वेडावला
२५२८९	देखोनियां	।।ज्ञा.गा.०४०७.०२।।	नाहीं जातिकुळ म्यां तुज पुसिलें। मन मावळलें देखोनियां
२५२९०	देखोनियां	।।ज्ञा.गा.०७०१.०१।।	नाहीं जातिकूळ तुझें म्यां पुशिलें। परी मन मावळलें देखोनियां
२५२९१	देखोनियां	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
२५२९२	देखोनियां	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
२५२९३	देखोनियां	।।ज्ञा.गा.१०१९.०१।।	साईखडियातें देखोनियां माते। तैसा संसारातें येत रया
२५२९४	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०२०८.०४।।	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
२५२९५	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
२५२९६	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
२५२९७	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
२५२९८	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०४९९.०३।।	विरालीं अष्टांगें देखोनी गोमटें। पाहातां प्रेम फुटे पाती श्रमती वो माय
२५२९९	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०५४८.०२।।	ऐकोनी देखोनी मन होय अंधळें। परतोनी मावळें नाहीं तेथें

२५३००	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०५५८.०३।।	रखुमादेविवरु मज फावला। देखोनी वोरसला पर पाहीं
२५३०१	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०५७६.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। व्योम पांघुरे फुडां देखोनी धालें
२५३०२	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०६९३.०१।।	देखोनी पूजावया गेलें द्वैतभावो। तेथें एक उपदेशी श्रीगुरुरावो
२५३०३	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०७३१.०८।।	ऐसा देखोनी चमत्कार म्हणती साक्षात्कार। ईश्वर आहे हा तारक वंशासी
२५३०४	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
२५३०५	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
२५३०६	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची ह्रदयीं असतां कां नाडलासी रया
२५३०७	देखोनी	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
२५३०८	देखोनी	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु ह्रदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
२५३०९	देखोनी	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
२५३१०	देखोनी	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
२५३११	देठिंच्या	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
२५३१२	देठीं	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
२५३१३	देठीं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०२।।	अहं सोहं मग ॐकाराचे देठीं। अहंतेचे शेवटीं सोहं वस्तू
२५३१४	देठीच्या	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे

२५३१५	देठीहुनी	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये
२५३१६	देठु	।।ज्ञा.गा.०२८६.०१।।	सुख शेजारीं असतां कळी जाली वो पहातां देठु फेडुनी सेवतां अरळ केलें
२५३१७	देणें	।।ज्ञा.गा.०१८४.०४।।	या संतांचें देणें । कल्पतरुहूनि दुणें। परिसा परी अगाध देणें। चिंतामणी ठेंगणा
२५३१८	देणें	।।ज्ञा.गा.०१८४.०४।।	या संतांचें देणें । कल्पतरुहूनि दुणें। परिसा परी अगाध देणें। चिंतामणी ठेंगणा
२५३१९	देणें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
२५३२०	देणें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
२५३२१	देत	।।ज्ञा.गा.०३२४.०४।।	ज्ञानदेव निळीं हृदयीं सांवळी । प्रेमरसें कल्लोळीं बुडी देत
२५३२२	देत	।।ज्ञा.गा.०८७२.०२।।	या अवचित्या गोष्टी भाग्यें होय भेटी। प्रारब्ध सृष्टी भोग देत
२५३२३	देत	।।ज्ञा.गा.१०१९.०३।।	दुभोनियां खडाणी नैश्वर्य ध्यान गगनीं। चेतलिया मन क्षीर देत
२५३२४	देता	।।ज्ञा.गा.०००६.०२।।	ध्यान मनन दोन्ही करा । देता बोधिता चतुष्टवरा । मंगलदायक वटेश्वरा । पूजूं आतां
२५३२५	देतां	।।ज्ञा.गा.०५६०.०२।।	पाडु पडिला विषम ठायीं। देतां घेतां नुरेचि कांहीं
२५३२६	देतां	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
२५३२७	देतात	।।ज्ञा.गा.०९९६.०१।।	वेदांत सिद्धांत देतात पैं हाक। स्तब्ध ते जंबुक येर शास्त्रें
२५३२८	देताती	।।ज्ञा.गा.०६२८.०५।।	पतितपावन कृपाळ समर्थ। देताती पुरुषार्थ चारी दिना
२५३२९	देताती	।।ज्ञा.गा.१११६.०३।।	भक्ति आणि मुक्ति नामापासीं हा प्रत्यक्ष। चारी वेद साहा शास्त्रें देताती साक्ष
२५३३०	देती	।।ज्ञा.गा.०२१४.०३।।	चारी वेद विवादती। पुराणें साक्ष देती
२५३३१	देती	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णा ढाळ देती गे माये
२५३३२	देती	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
२५३३३	देती	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची

२५३३४	देती	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
२५३३५	देती	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
२५३३६	देती	।।ज्ञा.गा.०४६३.०३।।	समाधीचें रूप रूपासी आलें काह्या। पसरुनी बाह्या देती क्षेम
२५३३७	देती	।।ज्ञा.गा.०८३९.०३।।	गंगा त्रिवेणी निर्मळ नीर। राजहंस पक्षी किन्नर। अनेक रंगांचे मयूर टाहो देती
२५३३८	देती	।।ज्ञा.गा.०८४३.०८।।	आंगीचीं लुगडीं काढा फेडा म्हणती। बांधोनियां देती यमा हातीं
२५३३९	देतु	।।ज्ञा.गा.००८३.०३।।	पतीतपावन नामें दिनोद्धारण। स्मरलिया आपण वैकुंठ देतु
२५३४०	देतु	।।ज्ञा.गा.००९२.०२।।	अवघ्या सुख देतु अवघ्या विटे। अवघेची पेठे हरिनाम
२५३४१	देतु	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु
२५३४२	देतु	।।ज्ञा.गा.०१८८.०२।।	नित्यता पूर्णिमा हृदयीं चंद्रमा। आलिंगन मेघश्यामा देतु आहे
२५३४३	देतु	।।ज्ञा.गा.०२७०.०२।।	घुमत घुमत निळेमाजीं मातु। निळेपणीं देतु क्षेम कृष्णीं
२५३४४	देतु	।।ज्ञा.गा.०४९२.०२।।	द्वैताच्या गोष्टी हरपल्या शेवटीं। विश्वरूपें मिठी देतु हरि
२५३४५	देतु	।।ज्ञा.गा.०९३०.०३।।	शांतता समता निवृत्ति उदारु। वर्षोनी उद्गारु देतु असे
२५३४६	देतुसे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
२५३४७	देतुसे	।।ज्ञा.गा.०४६६.०७।।	नाममंत्र रूप इतुकेन संकेत। देतुसे अर्थ दीनाचा दाता
२५३४८	देतुसे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
२५३४९	देते	।।ज्ञा.गा.०२१३.१०।।	अठराही बलौतें तें केलें धडौतें। खळें दान देते सनकादिकां
२५३५०	देते	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
२५३५१	देते	।।ज्ञा.गा.०४६०.०५।।	देते घेते जीवें नुरेचि शेखीं। शिवमय खोपी समरसीं
२५३५२	देते	।।ज्ञा.गा.१०२८.०२।।	जातिवीण बाळ उपजलें पाहीं। तेथें परिये देते माय तेही नाहीं

२५३५३	देतो	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
२५३५४	देतो	।।ज्ञा.गा.०२३४.०६।।	निवृत्तिदासाचा दातारु। बाप रखुमादेविवरु। भक्तां देतो अभयकरु। क्षणक्षणांमाजीं
२५३५५	देतो	।।ज्ञा.गा.०४०८.०२।।	ऐसी हे रचना नकळे गा देवा। सिद्धांतु अनुभवा साक्ष देतो
२५३५६	देतो	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
२५३५७	देतो	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
२५३५८	देतो	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
२५३५९	देतो	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी। आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
२५३६०	देतो	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
२५३६१	देये	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
२५३६२	देव	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
२५३६३	देव	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे
२५३६४	देव	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
२५३६५	देव	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
२५३६६	देव	।।ज्ञा.गा.००५२.०२।।	भावेंवीण देव न कळे नि:संदेह। गुरुवीण अनुभव कैसा कळे
२५३६७	देव	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी
२५३६८	देव	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
२५३६९	देव	।।ज्ञा.गा.०१४०.०८।।	देव जाणे ऐसा। तोचि हरिदासा भरंवसा। ज्ञानदेव म्हणे परियेसा। थोर पुण्य तयाचें
२५३७०	देव	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
२५३७१	देव	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्तत असे

२५३७२	देव	।।ज्ञा.गा.०१५५.०१।।	राग गायनानें जरी देव भेटे। तरी कां जग आटे भवसागरीं
२५३७३	देव	।।ज्ञा.गा.०१७५.०२।।	नाम श्रीहरिचे चोखडे। जपति भक्त साबडे। उद्धरण त्यांचे कोडें। करी देव वैकुंठीचा
२५३७४	देव	।।ज्ञा.गा.०१९२.०४।।	विष्णुविण तीर्थ देव। नाहीं नाहीं हा अनुभव। याकारणें सदाशिव। पांचावदनीं जपतसे
२५३७५	देव	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
२५३७६	देव	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं
२५३७७	देव	।।ज्ञा.गा.०३४०.०१।।	मूळ ना डाळ शाखा ना पल्लव। तो हा कैसा देव आम्हां घरीं
२५३७८	देव	।।ज्ञा.गा.०३४१.०१।।	ज्ञानविज्ञान हरि नांदे आमुच्या घरीं। बाह्यजु अभ्यंतरीं जाला देव
२५३७९	देव	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
२५३८०	देव	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
२५३८१	देव	।।ज्ञा.गा.०४२५.०१।।	देव करी तरी काय न होई। दगडाचिये नई तरिजेल
२५३८२	देव	।।ज्ञा.गा.०४३२.०२।।	तुम्ही एक मुक्त केलें। विश्वकर्त्या सारिखें जालें। सत्यब्रीद आपुलें। देव बोले
२५३८३	देव	।।ज्ञा.गा.०४४६.०२।।	काय करूं सये कैसा हा देव। माझा मज भाव एकतत्त्वीं
२५३८४	देव	।।ज्ञा.गा.०४५५.०२।।	तुझा तूंचि देव तुझा तूंचि भाव। फिटला संदेह अन्यतत्त्वीं
२५३८५	देव	।।ज्ञा.गा.०६०८.०२।।	देव तेथें भक्त भक्तापाशीं देव। जाणा एकमेव भेद नाहीं
२५३८६	देव	।।ज्ञा.गा.०६०८.०२।।	देव तेथें भक्त भक्तापाशीं देव। जाणा एकमेव भेद नाहीं
२५३८७	देव	।।ज्ञा.गा.०६२०.०२।।	इंद्र चंद्र देव ब्रह्मादि करुनी। संशयाची श्रेणी छेदिती ना
२५३८८	देव	।।ज्ञा.गा.०६३०.०१।।	ईश्वर तो देव छाया ते शीव। प्रती छाया जीव तिन्ही भेद
२५३८९	देव	।।ज्ञा.गा.०६४५.०१।।	देव ते कल्पित शास्त्र तें शाब्दिक। पुराणें सकळीक बाष्कळिक
२५३९०	देव	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत
२५३९१	देव	।।ज्ञा.गा.०६४७.०१।।	देव देव म्हणूनी व्यर्थ कां फिरशी। निजदेव नेणशी मुळीं कोण
२५३९२	देव	।।ज्ञा.गा.०६४७.०१।।	देव देव म्हणूनी व्यर्थ कां फिरशी। निजदेव नेणशी मुळीं कोण

२५३९३	देव	।।ज्ञा.गा.०७१३.०१।।	पुजूं गेलों ठेवोनिया भाव। तंव जालों देव स्वत:सिद्ध
२५३९४	देव	।।ज्ञा.गा.०७१३.०३।।	बाहेरी भीतरीं देव दिसताहे। द्वैत न साहे सर्वथैव
२५३९५	देव	।।ज्ञा.गा.०७१६.०५।।	ऐक रे ज्ञानिया सांडि हा मी भाव। मग तूंचि देव निवृत्ति म्हणे
२५३९६	देव	।।ज्ञा.गा.०७२३.०२।।	आमुचे आम्ही देव आमुचे आम्ही भक्त। आमुचे आम्ही मुक्त एकविधा
२५३९७	देव	।।ज्ञा.गा.०७६६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह झाले देव। प्रणवची शिव अनुभवें
२५३९८	देव	।।ज्ञा.गा.०८४१.०४।।	ज्ञानदेवीं देव मोक्ष तो अभाव। आनंद स्वयमेव एकविध
२५३९९	देव	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
२५४००	देव	।।ज्ञा.गा.०९०३.०४।।	देव जवळी असतां जासी आना तीर्था। मुकलासी आतां म्हणे ज्ञानदेवो
२५४०१	देव	।।ज्ञा.गा.०९५३.०४।।	सप्तद्वीप पृथ्वी नवखंडें देव। स्वर्ग भोगभाव राणीव व्यर्थ
२५४०२	देव	।।ज्ञा.गा.०९९८.०४।।	सर्वज्ञ सुंदर देव होतु कां भलतैसे। परी जडातें चेष्टविते आणिकां पैं नसे
२५४०३	देव	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
२५४०४	देव	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
२५४०५	देव	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
२५४०६	देव	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
२५४०७	देव	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
२५४०८	देव	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
२५४०९	देव	।।ज्ञा.गा.१०७५.०३।।	कमळणी बाळा गुंफिती माळा। घालिती गळां देव कन्या

२५४१०	देव	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
२५४११	देवकी	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
२५४१२	देवकी	।।ज्ञा.गा.०३१८.०२।।	माझीये कडीये तान्हा तुझीये कडीये कान्हा । देवकी यशोदा विस्मो करिती मनीं
२५४१३	देवकीनंदनु	।।ज्ञा.गा.००४०.०२।।	वसुदेवकुमरु तो। देवकीनंदनु तो गे बाई
२५४१४	देवकीनंदनु	।।ज्ञा.गा.०२६३.०२।।	चांदवो चांदणें। चापेवो चंदनु। देवकीनंदनु। वीण अणू नावडे वो
२५४१५	देवकीनंदनु	।।ज्ञा.गा.०२८२.०३।।	नेणें तहान भूक। नाहीं लाज अभिमान। वेधिलें जनार्दनीं। देवकीनंदनु गे माये
२५४१६	देवचि	।।ज्ञा.गा.०७१३.०४।।	चराचर रूप देवचि पैं जाला। लय होउनि ठेला आत्मरूपीं
२५४१७	देवचि	।।ज्ञा.गा.०९८७.०४।।	अरे कसे ज्ञाना एकचि बोला। विश्वात्मा देवचि भरला
२५४१८	देवढें	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
२५४१९	देवतार्चनाचा	।।ज्ञा.गा.०९८७.०३।।	झळझळित धोतरें देवतार्चनाचा पसारा। दिवसाचीं सोवळीं दहा बारा
२५४२०	देवधर्म	।।ज्ञा.गा.०१५३.०३।।	देवधर्म जोडेल ऐसा। न करी भूतमात्रीं हिंसा। सर्वांभूतीं हरि सरसा। भावपूर्वक नमस्कारावा
२५४२१	देवधर्म	।।ज्ञा.गा.०१७५.०३।।	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
२५४२२	देवधर्म	।।ज्ञा.गा.०४७८.०७।।	कर्माकर्म पारुषलें देवधर्म लोपले। गुरुशिष्य निमाले जाले क्षीरसिंधु
२५४२३	देवपण	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
२५४२४	देवपणा	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
२५४२५	देवपणें	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
२५४२६	देवभक्तपण	।।ज्ञा.गा.०७१३.०२।।	नाठवेचि कांहीं देवभक्तपण। सागरीं लवण मेळवी जें

२५४२७	देवराया	।।ज्ञा.गा.०४१८.०३।।	आनंदें स्फुंदत येती अश्रुपात। अगा गुरुनाथ देवराया
२५४२८	देवराया	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
२५४२९	देवराया	।।ज्ञा.गा.०५८७.०१।।	पाहातें पाहूं गेलों पाहणें विसरलों। ब्रह्मानंदें धालों देवराया
२५४३०	देवराया	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
२५४३१	देवराया	।।ज्ञा.गा.१०९९.०१।।	तुझी आण वाहिन गा देवराया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
२५४३२	देवविलें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०१।।	अवघड तें एक घडलें माझ्या अंगीं। तींही ऋण चौघी मज देवविलें
२५४३३	देवविलें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०२।।	ज्यासी दिधलें त्यासी नांव पैं नाहीं। जया रूप नाहीं त्यासी ऋण देवविलें
२५४३४	देवा	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
२५४३५	देवा	।।ज्ञा.गा.०३९१.०२।।	तुझें तुज देवा सांगतां निकें। समर्थासी केवीं बोलावें रंकें
२५४३६	देवा	।।ज्ञा.गा.०३९१.०८।।	लाजेसी ना तूं देवा माझें म्हणतां संन्याशासवें कैंची रे कांता
२५४३७	देवा	।।ज्ञा.गा.०३९१.१६।।	सुताचें गुंडाळें उगवीं पां वहिलें। खंडूनियां सांडी देवा एकाचि बोलें
२५४३८	देवा	।।ज्ञा.गा.०३९१.२४।।	पुरे पुरे आतां जड जालें जिणें। उरी नाहीं देवा लाजिरवाणें
२५४३९	देवा	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
२५४४०	देवा	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
२५४४१	देवा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
२५४४२	देवा	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
२५४४३	देवा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०२।।	आवडे तें करिसी देवा कवण करी तुझा हेवा रे

२५४४४	देवा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
२५४४५	देवा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
२५४४६	देवा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
२५४४७	देवा	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
२५४४८	देवा	।।ज्ञा.गा.०४००.०२।।	तैसा कां गा निकरवृत्ती करिसी। सर्वां ठायीं विभांडिसी गा देवा
२५४४९	देवा	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा
२५४५०	देवा	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
२५४५१	देवा	।।ज्ञा.गा.०४०८.०२।।	ऐसी हे रचना नकळे गा देवा। सिद्धांतु अनुभवा साक्ष देतो
२५४५२	देवा	।।ज्ञा.गा.०४१५.०४।।	रखुमादेविवरु जीवनीं जीवनु। त्याहून माझें मनु परतें देवा
२५४५३	देवा	।।ज्ञा.गा.०४१६.०१।।	कांहीं न करीजे ते तुझी सेवा। कांहीं न होसी तें तूं देवा
२५४५४	देवा	।।ज्ञा.गा.०४१६.०२।।	नेणिजे तें तुझें रूप। जाणिजे तितुकें पाप गा देवा
२५४५५	देवा	।।ज्ञा.गा.०४६८.०६।।	जाणीव शहाणीव तूंचि निवृत्ति देवा। हरि उभय भावा ज्ञान देशी
२५४५६	देवा	।।ज्ञा.गा.०४८६.०३।।	भिंत नाहीं काय चित्र लिहो। चित्र सरलिया तया नाहीं ठावो जी देवा
२५४५७	देवा	।।ज्ञा.गा.०६४७.०२।।	देवा नाहीं रूप देवा नाहीं नांव। देवा नाहीं गांव कोठें कांहीं
२५४५८	देवा	।।ज्ञा.गा.०६४७.०२।।	देवा नाहीं रूप देवा नाहीं नांव। देवा नाहीं गांव कोठें कांहीं
२५४५९	देवा	।।ज्ञा.गा.०६४७.०२।।	देवा नाहीं रूप देवा नाहीं नांव। देवा नाहीं गांव कोठें कांहीं
२५४६०	देवा	।।ज्ञा.गा.०६५०.०१।।	आमुचिया देवा नाहीं नाम गुण। नाहीं स्थानमान रूपरेखा
२५४६१	देवा	।।ज्ञा.गा.०७३१.१०।।	ऐसा अद्वये आनंद अवघा परमानंद। अनुपम्यें गोविंद तूंची देवा
२५४६२	देवा	।।ज्ञा.गा.०७७५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देवा ऐसी ज्योती। अर्धमात्रा उत्पत्ति सर्वां जीवां
२५४६३	देवा	।।ज्ञा.गा.०९७७.०२।।	तेथींची रचना न कळे हो देवा। अनुभवाचा ठेवा काढुनी पाहें
२५४६४	देवा	।।ज्ञा.गा.०९८७.०२।।	दगडाचिया देवा घेतां डोई। कपाळ फुटेल परी मोक्ष नाहीं

२५४६५	देवा	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
२५४६६	देवा	।।ज्ञा.गा.१०३६.०२।।	दे धडुत न घोंगडें मोठें । खिरपटें जळो देवा
२५४६७	देवा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें
२५४६८	देवा	।।ज्ञा.गा.१०८८.०१।।	आल्हादपण काय सांगसी देवा। मन बैसें भावा तैसें करीं
२५४६९	देवांग	।।ज्ञा.गा.०६७१.०४।।	ऐसें जाहलें चांग अचिर देवांग। रखुमादेविवरें पांग फेडिला वो माये
२५४७०	देवांचिया	।।ज्ञा.गा.०१५९.०१।।	जिये गावीं हरिकथा। भक्त नांदती सर्वदा। तेथें देवांचिया चळथा। वेगीं पळती निर्धारिं
२५४७१	देवांचीं	।।ज्ञा.गा.०९९८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु आहे तैसाचि पुरे। काय करिसी आणिकां देवांचीं गोवारें रया
२५४७२	देवांचें	।।ज्ञा.गा.०९९८.०१।।	काय करिसी सकळ देवांचें वैभव विलास। माझिया स्वामीवीण ते अवघे उद्वसु रया
२५४७३	देवाचा	।।ज्ञा.गा.०४३२.०७।।	मुक्ताईचें श्रेष्ठ वचन। निवृत्ति देवाचा सत्य प्रश्न। ज्ञानेश्वराचा सोपान। भाविकाला
२५४७४	देवाचा	।।ज्ञा.गा.०५४४.०२।।	देखिला देखिला माये देवाचा देवो। फिटला संदेहो निमालें दुजेपण
२५४७५	देवाचा	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
२५४७६	देवाचिया	।।ज्ञा.गा.००४८.०१।।	देवाचिया द्वारीं उभा क्षणभरी। तेणें मुक्ति चारी साधियेल्या
२५४७७	देवाजीचा	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
२५४७८	देवातें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
२५४७९	देवातें	।।ज्ञा.गा.०९१३.०३।।	बरवेपणाचेनि मिसें। देवातें वाणिया सौरसें। जडत्व फिटेल तयासरिसें। रसनें ऐसें चुकों नको
२५४८०	देवादि	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
२५४८१	देवादि	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
२५४८२	देवादेव	।।ज्ञा.गा.०१७६.०४।।	देवादेव शिरोमणी जगाचा पालकु। तोचि आम्ही एकु आराधिला
२५४८३	देवाधर्मास	।।ज्ञा.गा.०१४९.०३।।	देवाधर्मास जो चूकला। तो नरकीं नेऊन घातला। वायां संसारीं शीणला। नानायोनी हिंडतसे
२५४८४	देवावीण	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दुःख। नाम नसतां मुखीं
२५४८५	देवासी	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु

२५४८६	देविरुख्मिणीसहित	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
२५४८७	देवीं	।।ज्ञा.गा.०८८४.०२।।	यात्रा भरली जनीं देवीं विन्मुख प्राणी। विषयाची दाटणी भ्रांती आड रे
२५४८८	देवीं	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
२५४८९	देवीप्रती	।।ज्ञा.गा.०७४९.०४।।	ज्ञानदेव नमितो आदी देवीप्रती। नेत्रीं पाहे ज्योति शुद्धरूप
२५४९०	देवें	।।ज्ञा.गा.०३५७.०१।।	नेत्र लाउनी मनासी जंव पुसों जाय। तंव देवें नवल केलें गे बाईये
२५४९१	देवें	।।ज्ञा.गा.०३५७.०२।।	देवें देवें नवल केलें नवल केलें। शेखीं सांगतां लाजिरवाणें
२५४९२	देवें	।।ज्ञा.गा.०३५७.०२।।	देवें देवें नवल केलें नवल केलें। शेखीं सांगतां लाजिरवाणें
२५४९३	देवें	।।ज्ञा.गा.०३५८.०२।।	देवें नवल केलें मन माझें मोहिले। विसरु तो आठऊ जाला गे माये
२५४९४	देवें	।।ज्ञा.गा.०४५१.०१।।	ऐसें हें अंडज सांगितलें देवें। सांगोनियां भावें गिळीयेलें
२५४९५	देवें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
२५४९६	देवो	।।ज्ञा.गा.०००४.०१।।	अनुपम्य मनोहर । कांसे शोभे पितांबर । चरणीं ब्रीदाचा तोडर । देखिला देवो
२५४९७	देवो	।।ज्ञा.गा.०००४.०२।।	योगियांचा कसवटी । दावितसे नेत्रपुटीं । उभा भीवरेच्या तटीं । देखिला देवो
२५४९८	देवो	।।ज्ञा.गा.०००४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु । पुंडलिका अभयकरु । परब्रह्म साहाकारु। देखिला देवो
२५४९९	देवो	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
२५५००	देवो	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थीं भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ॠणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
२५५०१	देवो	।।ज्ञा.गा.०१४१.०५।।	विठ्ठलेंवीण देवो म्हणती। ते संसार पुढती पावती। विठ्ठलावीण तृप्ती। नाहीं प्रतीती विठ्ठलेंवीण
२५५०२	देवो	।।ज्ञा.गा.०१६७.०५।।	देवो धर्म सर्वांतरीं। हरि तारितां पैलतिरीं। तो स्मरलिया जिव्हाग्रीं। सर्व कामना परैल
२५५०३	देवो	।।ज्ञा.गा.०२३९.०१।।	वृंदावनीं आनंदु रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
२५५०४	देवो	।।ज्ञा.गा.०२३९.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
२५५०५	देवो	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु

२५५०६	देवो	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
२५५०७	देवो	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
२५५०८	देवो	।।ज्ञा.गा.०५२७.०१।।	दुजेपणींचा भावो आम्हां नाहीं ठावो। सर्वी सर्व देवो आकारला
२५५०९	देवो	।।ज्ञा.गा.०५४४.०२।।	देखिला देखिला माये देवाचा देवो। फिटला संदेहो निमालें दुजेपण
२५५१०	देवो	।।ज्ञा.गा.०८७८.०२।।	निर्लज्जा रे तुज शिकवूं किती। न गमे दिनराती बळिया देवो
२५५११	देवो	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
२५५१२	देवो	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
२५५१३	देवो	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
२५५१४	देवो	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
२५५१५	देवो	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
२५५१६	देवो	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
२५५१७	देवोदेवि	।।ज्ञा.गा.०२९३.०२।।	अठरा भार वनस्पती। सुरवर वोळंगती। देवोदेवि आदिपति। कृष्ण काळा गे माये
२५५१८	देवोदेविची	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
२५५१९	देवोदेवी	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
२५५२०	देवोदेवीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
२५५२१	देव्हारा	।।ज्ञा.गा.०७२८.०६।।	मुक्त वैभवाचा देव्हारा। निवृत्ति प्रकाशें पूजिला सारा। सोपी कुळवाड ज्ञानेश्वरा। योगमाया

२५५२२	देव्हारा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२५५२३	देश	।।ज्ञा.गा.०२५२.०३।।	तन्हा मराठा देश। मन्ही बागलाणी भाष
२५५२४	देश	।।ज्ञा.गा.०३८०.०१।।	सखी म्हणे बाई समपण तें कैसें। येरी म्हणे देश हिंडूं नको
२५५२५	देश	।।ज्ञा.गा.०५४०.०३।।	देश वाढले दीस आटले। चहूं द्वारें कोंदलें ब्रह्मतेज
२५५२६	देश	।।ज्ञा.गा.०८१६.०१।।	औटपिठावरी निरंतर देश। तेथ मी जगदीश असे बाई
२५५२७	देशत्यागें	।।ज्ञा.गा.०९९१.०१।।	संसारा येउनी नि:संग होईजे। नाहीं तरी जाईजे देशत्यागें
२५५२८	देशदेशान्तरा	।।ज्ञा.गा.०१८७.०३।।	देशदेशान्तरा न लगेची जाणें। ठायींच जोडणें ऐक्यभावें
२५५२९	देशधडी	।।ज्ञा.गा.०३४८.०१।।	नवांची खाणी दहाव्यानें शोकिली। अकराव्यानें जाली देशधडी
२५५३०	देशधडी	।।ज्ञा.गा.०५५५.०१।।	पांचांची वाट पांचांसवें गेली। येरासी जाहली देशधडी
२५५३१	देशधडी	।।ज्ञा.गा.०५९०.०१।।	वासनेचें बीज भर्जोनी टाकिलें। मानसासी केलें देशधडी
२५५३२	देशा	।।ज्ञा.गा.०१२५.०१।।	यमधर्म सांगे दूता। परिसावी निजकथा। जेथें रामनाम वार्ता। तया देशा न वजावें
२५५३३	देशा	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
२५५३४	देशाउरी	।।ज्ञा.गा.०९२८.०२।।	देशीं नाहीं देशाउरी नाहीं। हाटणीं नाहीं तें पाटणीं नाहीं
२५५३५	देशी	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
२५५३६	देशी	।।ज्ञा.गा.०४६८.०६।।	जाणीव शहाणीव तूंचि निवृत्ति देवा। हरि उभय भावा ज्ञान देशी
२५५३७	देशीं	।।ज्ञा.गा.०१२५.०३।।	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
२५५३८	देशीं	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
२५५३९	देशीं	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
२५५४०	देशीं	।।ज्ञा.गा.०२७३.०२।।	गुणाचा दुकाळ पडियेला देशीं। निर्गुणासी कैसी रातलिये
२५५४१	देशीं	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी
२५५४२	देशीं	।।ज्ञा.गा.०९२८.०२।।	देशीं नाहीं देशाउरी नाहीं। हाटणीं नाहीं तें पाटणीं नाहीं
२५५४३	देशील	।।ज्ञा.गा.१०३०.०१।।	पाईका मोल नाहीं देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं भोगजात
२५५४४	देशील	।।ज्ञा.गा.१०३०.०२।।	देशील तें काई न देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं तुजवांचोनी
२५५४५	देशील	।।ज्ञा.गा.१०३०.०२।।	देशील तें काई न देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं तुजवांचोनी

२५५४६	देसी	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणे लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
२५५४७	देसी	।।ज्ञा.गा.०२५१.०३।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। तरी मी होईन तुझी कामारी दासी
२५५४८	देसी	।।ज्ञा.गा.०२५१.०४।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणराशी
२५५४९	देसी	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
२५५५०	देसी	।।ज्ञा.गा.०४६१.०१।।	खळेंदान देसी भोक्तया सांपडे। ऐसें तुवां चोखडें रूप केलें
२५५५१	देसी	।।ज्ञा.गा.०४६२.०६।।	ज्ञान ऐसें नांव ज्ञानदेवा देसी। शेखीं तुवां रूपासी मेळविलें
२५५५२	देसी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
२५५५३	देह	।।ज्ञा.गा.००६४.०१।।	हरिपाठ कीर्ति मुखें जरी गाय। पवित्रचि होय देह त्याचा
२५५५४	देह	।।ज्ञा.गा.०१०८.०२।।	त्याचें नामचि त्वरित प्रल्हादें केलें प्रसन्न। तेणें संजीवन जाले त्याचे देह
२५५५५	देह	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि हृदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
२५५५६	देह	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
२५५५७	देह	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
२५५५८	देह	।।ज्ञा.गा.०१९५.०५।।	आड वाहे भीमा। तारावया देह आत्मा। पैलथडीये परमात्मा। मध्यें राहिला पुंडलिकु
२५५५९	देह	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन। पृथ्वीपात्रचि लाहीन। देह कर्वतीं देईन। परी मी वीट नव्हेन
२५५६०	देह	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
२५५६१	देह	।।ज्ञा.गा.०३०५.०१।।	अष्टभावें भोगितां न पुरे धणी । देह उगाणी केली देखा
२५५६२	देह	।।ज्ञा.गा.०३२०.०२।।	कर्मेवीण सौरी झालें संतापाशीं । ज्ञान डौर घेऊनि करी लिंग देह नाशी
२५५६३	देह	।।ज्ञा.गा.०३६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु दिनानाथ भेटला। विठ्ठल विठ्ठल झाला देह माझा
२५५६४	देह	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले

२५५६५	देह	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
२५५६६	देह	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
२५५६७	देह	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
२५५६८	देह	।।ज्ञा.गा.०४५६.०५।।	चित्तवित्तगोत आपण पैं जाला। देहीं देह गेला भाव माझा
२५५६९	देह	।।ज्ञा.गा.०४५८.०२।।	काय करूं सये कोठें गेला हरि। देहीं देह मापारी हरि जाला
२५५७०	देह	।।ज्ञा.गा.०४७२.०३।।	एकार्णव जाला तरंगु बुडाला। तैसा देह जाला एकरूप
२५५७१	देह	।।ज्ञा.गा.०५१२.०४।।	ज्ञानदेवीं साध्य अज वस्तूचें। देहीं देह साचें नुरे तरी
२५५७२	देह	।।ज्ञा.गा.०५६८.०१।।	निर्गुणाचा पालऊ लागला। लय लक्षीं हरपला देह माझा
२५५७३	देह	।।ज्ञा.गा.०५८४.०२।।	देह जावो राहो संबंधचि नाहीं। नामरूप कांहीं न दिसे मज
२५५७४	देह	।।ज्ञा.गा.०६०२.०२।।	देह जावो राहो नाहींच संदेहो। न करी निग्रहो कासयाचा
२५५७५	देह	।।ज्ञा.गा.०६०६.०४।।	देह जीव शीव सर्वांसही साक्षी। ज्ञानदेव लक्षी परब्रह्म
२५५७६	देह	।।ज्ञा.गा.०६२२.०४।।	प्रारब्धानें देह भोगिता हे भोग। कासया रे सांग भ्रांति तुज
२५५७७	देह	।।ज्ञा.गा.०६५१.०४।।	देह उच्च नीच आत्मा सर्व सम। मानिती विषम मंदमती
२५५७८	देह	।।ज्ञा.गा.०७२७.०६।।	देह भरोनि उमळे। निवृत्ति सुखाचे डोहाळे। नभगाभा ज्ञानेश्वराचा खेळे अनारिसा
२५५७९	देह	।।ज्ञा.गा.०७३९.०४।।	चहूं शून्यवर्ण देह चार पहा। कृष्ण नीळ शोभा विकासली
२५५८०	देह	।।ज्ञा.गा.०७४१.०३।।	औट हात हा देह ब्रह्मांड सगळें यांत। तयाचा निश्चित शोध करा
२५५८१	देह	।।ज्ञा.गा.०७६६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह झाले देव। प्रणवची शिव अनुभवें
२५५८२	देह	।।ज्ञा.गा.०७७४.०१।।	कोणाचें हें रूप देह हा कोणाचा। आत्माराम साचा सर्व जाणे
२५५८३	देह	।।ज्ञा.गा.०७८९.०१।।	प्रणवच देह देह हा प्रणव। कल्पेचा भाव कल्पूं नये
२५५८४	देह	।।ज्ञा.गा.०७८९.०१।।	प्रणवच देह देह हा प्रणव। कल्पेचा भाव कल्पूं नये
२५५८५	देह	।।ज्ञा.गा.०७८९.०२।।	अंजनाचें सार तेच देह बा रे। आत्मा परिपूर्ण सारे पाहाती ज्ञानी
२५५८६	देह	।।ज्ञा.गा.०७९०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह हा दुर्लभ। त्रैलोकीं सुलभ भजनाचा हा
२५५८७	देह	।।ज्ञा.गा.०७९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाची खोली। अक्षरींची बोली देह सार

२५५८८	देह	।।ज्ञा.गा.०७९३.०३।।	प्रकृति पुरुष शिवशक्ती भेद। त्याचे शरीरीं द्वंद्व देह जाणा
२५५८९	देह	।।ज्ञा.गा.०८०२.०१।।	स्थूलदेह सूक्ष्म कारण तिसरा देह। चौथा महाकारण देह ऐक बापा
२५५९०	देह	।।ज्ञा.गा.०८०२.०१।।	स्थूलदेह सूक्ष्म कारण तिसरा देह। चौथा महाकारण देह ऐक बापा
२५५९१	देह	।।ज्ञा.गा.०८०४.०१।।	सगुण देह बापा निर्गुण माझें शीर। हा तो भेदाकार कैशापरी
२५५९२	देह	।।ज्ञा.गा.०८०७.०१।।	औटपीठीं तेज गुजगुजीत। चारी देह तेथ साक्ष पाहा
२५५९३	देह	।।ज्ञा.गा.०८०९.०२।।	स्थूळ देह सूक्ष्म कारणाचे वरी। महाकारण सरी चौथा देह
२५५९४	देह	।।ज्ञा.गा.०८०९.०२।।	स्थूळ देह सूक्ष्म कारणाचे वरी। महाकारण सरी चौथा देह
२५५९५	देह	।।ज्ञा.गा.०८०९.०३।।	कैवल्य देह तो ज्ञानदेवें पाहिला। पहाणें होऊनी ठेला चराचरीं
२५५९६	देह	।।ज्ञा.गा.०८१०.०२।।	नरदेहाचें सार्थक सद्‌गुरुचरणीं। महाकारणासरी चौथा देह
२५५९७	देह	।।ज्ञा.गा.०८१५.०२।।	निळावर्ण देह महाकारण साजिरा। ज्योतीचा मोहरा अलक्ष लक्ष्मी
२५५९८	देह	।।ज्ञा.गा.०८२२.०७।।	निखिल जें तेज ज्याचेनी अमृत। जीववी देहींत देह दैव
२५५९९	देह	।।ज्ञा.गा.०८३४.०३।।	देह तें विदेह महाकारण ब्रह्म। हें निश्चयाचें वर्म ऐसें जाणा
२५६००	देह	।।ज्ञा.गा.०८४४.०३।।	जंववरी देह आहे तंववरी साधन। करूनियां ज्ञान सिद्ध करा
२५६०१	देह	।।ज्ञा.गा.०८४५.०३।।	नाशिवंत देह मानाल शाश्वत। तरी यमदूत ताडितील
२५६०२	देह	।।ज्ञा.गा.०८६९.०१।।	स्वप्नींचेंनि सुखें मानिताती सुख। घेतलिया विख जाईल देह
२५६०३	देह	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
२५६०४	देह	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
२५६०५	देह	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
२५६०६	देह	।।ज्ञा.गा.०८९४.०४।।	देह गेह भ्रांती सोडूनियां द्यावें। साधन करावें शुद्ध मार्गें
२५६०७	देह	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
२५६०८	देह	।।ज्ञा.गा.०९५३.०१।।	औट हात चर्म देह बांदवडी। त्रिगुणाची घडी नुगवे रया

२५६०९	देह	।।ज्ञा.गा.०९८८.०३।।	प्रारब्ध आणि देह भोगिताहे भोग। कासयासि सांग भ्रांति तुज
२५६१०	देह	।।ज्ञा.गा.०९८९.०३।।	देह गेह भ्रांति सोडुनिया द्यावी। साधनें करावीं शुद्ध मार्गें
२५६११	देह	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दुःख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
२५६१२	देह	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दुःख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
२५६१३	देह	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
२५६१४	देह	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
२५६१५	देह	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
२५६१६	देह	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
२५६१७	देह	।।ज्ञा.गा.१०३२.०१।।	देह दंडुनी पाईक अनुसरला जीवें। तव स्वामियाचें गूज हातासी आलें
२५६१८	देह	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
२५६१९	देहगेहउपरती	।।ज्ञा.गा.०४५३.०३।।	इंद्रियांच्या वृत्ति दशवे द्वारीं गति। देहगेहउपरती होईल तुज
२५६२०	देहत्यागें	।।ज्ञा.गा.०४१८.०२।।	उचललिया बाह्या क्षेम देईन तया। गेली माझी माया देहत्यागें
२५६२१	देहत्वप्राप्ति	।।ज्ञा.गा.०८४३.०२।।	परी ही मनुष्य देहत्वप्राप्ति। लाभ नाहीं हातीं अवचितां
२५६२२	देहद्वय	।।ज्ञा.गा.०९७९.०२।।	येक नाहीं तेथें दुजें कायिसें। देहद्वय पाहातां दुजें न दिसे
२५६२३	देहद्वयभाव	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दुःख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
२५६२४	देहधर्मीं	।।ज्ञा.गा.०४६४.०१।।	देहधर्मीं काज गुरुराज चित्तीं। तरीच या संपत्ती फळद होती
२५६२५	देहबळी	।।ज्ञा.गा.०४९५.०२।।	देहबळी देउनी साधिलें म्यां साधनीं। यानें समाधान मज जोडलें वो माये

२५६२६	देहबुद्धि	।।ज्ञा.गा.०२४६.०६।।	बुद्धिबोध चक्रवाकें मिनली आपणियां। देहबुद्धि कुमुदिनी सुकोनी गेलीसे विलया
२५६२७	देहबुद्धि	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
२५६२८	देहबुद्धि	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
२५६२९	देहब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५४१.०१।।	विश्वाचें आर्त माझ्या मनीं प्रकाशलें। अवघेंचि जालें देहब्रह्म
२५६३०	देहभान	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
२५६३१	देहभाव	।।ज्ञा.गा.०४६५.०५।।	हरपल्या रश्मी देहभाव हरि। ऋद्धि सिद्धि कामारी जाल्या कैशा
२५६३२	देहभाव	।।ज्ञा.गा.०४७३.०१।।	देहभाव ठेवावे योगभाव सेवावे। हें बोलणें जाणणें सोय नव्हे गे माये
२५६३३	देहभाव	।।ज्ञा.गा.०५१८.०३।।	पाचारिलें अवस्था स्वभावें जाहल्या। म्हणोनी विसरला देहभाव माय
२५६३४	देहभाव	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
२५६३५	देहभाव	।।ज्ञा.गा.०६७४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। देहभाव सांडुनी भोगिजत आहे
२५६३६	देहभाव	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
२५६३७	देहभावावेगळा	।।ज्ञा.गा.०३६६.०६।।	सबराभरित भरला या देहभावावेगळा। रखुमादेविवरु जवळी जोडला वो माय
२५६३८	देहभावीं	।।ज्ञा.गा.०१००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। मन चरणीं गोंवीं। हारपला देहभावीं। जालासे गोसावी एकरूप
२५६३९	देहभावीं	।।ज्ञा.गा.०२०५.०१।।	आनु नेणें कांहीं । विठ्ठलु स्मरे देहभावीं
२५६४०	देहभावीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भीं दु:ख दारुण
२५६४१	देहभास	।।ज्ञा.गा.०६०४.०१।।	सेवितां वारुणी देहभास लपे। बडबडची लपे शब्द नाना
२५६४२	देहभास	।।ज्ञा.गा.०६१७.०२।।	देहभास नित्य नूतन भासती। शुद्ध स्वयंज्योती जुनाटची
२५६४३	देहभूमी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
२५६४४	देहभ्रांति	।।ज्ञा.गा.०४३५.०४।।	तेथे धरुनि देहभ्रांति। ते जाहली गेली किती। तेथें ज्ञानाची शक्ति। केतुली माझी
२५६४५	देहमुक्त	।।ज्ञा.गा.०२५०.०८।।	पूर्वपुण्य फळलें देहमुक्त जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गो आई यो
२५६४६	देहरूप	।।ज्ञा.गा.०९५६.०२।।	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्गुरु जाणितलें। येथीचें रया

२५६४७	देहा	।।ज्ञा.गा.०४५०.०१।।	अरे अरे ज्ञाना ज्ञान हें निवृत्ति। देहीं देहा उपरती तुज प्राप्त
२५६४८	देहा	।।ज्ञा.गा.०४६६.०३।।	पाणिपद चित्तवृत्ति हे बुडाली। देहीं देहा गेली प्रीति सदा
२५६४९	देहा	।।ज्ञा.गा.०८२८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे देहा डोळां दिठी। पाहातां सर्व सृष्टि निवृत्ति एका
२५६५०	देहा	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
२५६५१	देहा	।।ज्ञा.गा.१०६८.०१।।	देहा लाजिलिये शब्दा रुसलिये। कांसवींचें दूध देऊनियां बुझाविलें गे माय
२५६५२	देहां	।।ज्ञा.गा.०५०३.०३।।	चहूं देहां ग्रासी व्याला तत्त्वें तत्त्वेंसी। हरि वैराटेसी एक वृक्ष
२५६५३	देहांचा	।।ज्ञा.गा.०७६९.०२।।	चहूं देहांचा वर्ण अवर्ण देखिलें। विश्व म्यां पाहिलें तयामध्यें
२५६५४	देहांचें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०१।।	उन्मनी संयोगें गोसावी विराजे। चहूं देहांचें ओझें निवारोनी
२५६५५	देहांत	।।ज्ञा.गा.०२०२.०३।।	सखी जाय तेथें भाव बळिवंत। प्रपंच देहांत नाहीं तुज
२५६५६	देहांत	।।ज्ञा.गा.०७७९.०१।।	प्रणवाचे भेद उकलावे देहांत। चंद्राची मी मात सांगतसें
२५६५७	देहाचा	।।ज्ञा.गा.०११०.०१।।	भ्रम धरिसी या देहाचा। विठ्ठल म्हणे कां रे वाचा
२५६५८	देहाचा	।।ज्ञा.गा.०३६८.०३।।	देहाचा दिवा उजळूनि ज्ञानज्योती। परपुरुषीं निवृत्ति झाली वो माय
२५६५९	देहाचा	।।ज्ञा.गा.०३७३.०४।।	ऐसा देहाचा दिवाळखोर दुसऱ्यासी घेऊनि गेला। तेणें मज दाखविला अद्वैत पारु
२५६६०	देहाचा	।।ज्ञा.गा.०४७७.०२।।	देहाचा दीप कीं समत्व पैं ज्योती। एकरूपें वाती सर्वांरूपीं
२५६६१	देहाचा	।।ज्ञा.गा.०६४४.०४।।	देहाचा दीपक जंव आहे देहीं । तंव तो निवडुनी घेई निकें
२५६६२	देहाचा	।।ज्ञा.गा.०६८०.०१।।	साकारु निराकारु वस्तु सद्गुरु आमुचा। तेणें या देहाचा केला उगऊ
२५६६३	देहाचा	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
२५६६४	देहाचा	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरू पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
२५६६५	देहाची	।।ज्ञा.गा.०३६२.०३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजीं
२५६६६	देहाचे	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
२५६६७	देहाचें	।।ज्ञा.गा.०९०१.०२।।	देखणें स्वप्नीचें। भुरें मायेचें। भ्रमित देहाचें। हरिवीण
२५६६८	देहाचेनि	।।ज्ञा.गा.०७०४.०१।।	देहाचेनि दीपकें पाहे जों सभोंवतें। तंव अवचितें तेंचि ध्यान केलें
२५६६९	देहातें	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला

२५६७०	देहादिकांचा	।।ज्ञा.गा.०५७१.०१।।	आम्हीं संन्यास घेतला। देहादिकांचा त्याग केला
२५६७१	देहादेहीं	।।ज्ञा.गा.००६२.०३।।	सर्वांघटीं राम देहादेहीं एक। सूर्य प्रकाशक सहस्ररश्मीं
२५६७२	देहाभेद	।।ज्ञा.गा.०४५३.०२।।	तेथे तूं सावध अवधाचि गोविंद। देहीं देहाभेद करूं नको
२५६७३	देहामध्यें	।।ज्ञा.गा.०७६८.०२।।	सूक्ष्म मूळ सर्व बीजांचा उद्भव। हाची अनुभव देहामध्यें
२५६७४	देहामाजीं	।।ज्ञा.गा.०७४२.०२।।	दिसे तेंही शून्य पहातेंही शून्य। देहामाजीं निरंतर भिन्न रूप
२५६७५	देहावरी	।।ज्ञा.गा.०४८९.०३।।	नाठवे आशा देहावरी उदास। मीतूंपण भास चोजवेना
२५६७६	देहासहित	।।ज्ञा.गा.०१३०.०३।।	लावण्य मान्यता विद्यावंत। सखे स्वजन पुत्रकलत्र। विषयभोग वयसा व्यर्थ। देहासहित मरणांती
२५६७७	देहीं	।।ज्ञा.गा.००८६.०१।।	सर्वव्यापक सर्व देहीं आहे। परि प्राणियांसी सोय न कळे त्याची
२५६७८	देहीं	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
२५६७९	देहीं	।।ज्ञा.गा.०१५६.०२।।	सर्व देहीं भजन हेंचि निजज्ञान । मग मुक्तपण आपोआप
२५६८०	देहीं	।।ज्ञा.गा.०१६९.०१।।	पुण्य देहीं आचरावें। मर्यादे गुरुच्या असावें। प्रीतिपूर्वक अतिथिस द्यावे। अन्नदान परियेस
२५६८१	देहीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
२५६८२	देहीं	।।ज्ञा.गा.०३००.०१।।	विचारितां देहीं अविचार अंबुला। न साहे वो साहिला काय करूं
२५६८३	देहीं	।।ज्ञा.गा.०३७८.०३।।	सखी सांगे बाई भावो धरी देहीं। एकारूपा सोयीं येईल घरा
२५६८४	देहीं	।।ज्ञा.गा.०३७९.०२।।	सखी म्हणे बाई आकाराची सोय। तुज मज काय इयें देहीं
२५६८५	देहीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
२५६८६	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थे
२५६८७	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४१४.०३।।	रखुमादेविवरु अदट दाविला। माझ्या देहीं वाढला ब्रह्माकारें
२५६८८	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
२५६८९	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
२५६९०	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४५०.०१।।	अरे अरे ज्ञाना ज्ञान हें निवृत्ति। देहीं देहा उपरती तुज प्राप्त

२५६९१	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४५३.०२।।	तेथे तूं सावध अवघाचि गोविंद। देहीं देहाभेद करूं नको
२५६९२	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४५४.०२।।	सूक्ष्म सख्य नेलें विश्वरूप देहीं आलें। प्रपंचेसी मावळलें तिमिर रया
२५६९३	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४५६.०५।।	चित्तवित्तगोत आपण पैं जाला। देहीं देह गेला भाव माझा
२५६९४	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४५७.०५।।	न दिससी ज्ञाना देहीं तुझ्या राम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
२५६९५	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४५७.०६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेह
२५६९६	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४५८.०२।।	काय करूं सये कोठें गेला हरि। देहीं देह मापारी हरि जाला
२५६९७	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४६६.०३।।	पाणिपद चित्तवृत्ति हे बुडाली। देहीं देहा गेली प्रीति सदा
२५६९८	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४६८.०४।।	प्रकाश हरीचा प्रकाशला देहीं। नेणतीच कांहीं मूढजन
२५६९९	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
२५७००	देहीं	।।ज्ञा.गा.०४९९.०१।।	ठसावली देहीं परब्रह्ममूर्ति। सोहं शब्दीं गती प्राप्त जाली वो माय
२५७०१	देहीं	।।ज्ञा.गा.०५१२.०४।।	ज्ञानदेवीं साध्य अज वस्तूचें। देहीं देह साचें नुरे तरी
२५७०२	देहीं	।।ज्ञा.गा.०५३४.०३।।	शून्याहि परता आदि अंतु नाहीं। तो असोनियां देहीं धांवो सरे
२५७०३	देहीं	।।ज्ञा.गा.०६२३.०४।।	हरिहरादिक देहीं सुकल्पिक। इतरांचा लेख कोण करी
२५७०४	देहीं	।।ज्ञा.गा.०६२४.०१।।	कासवाच्या परी आत्मा तो या देहीं। इंद्रियें जो पाही अवलोकी
२५७०५	देहीं	।।ज्ञा.गा.०६२६.०३।।	देहीं ग्रासूनियां राहती जे सुखी। तेचि ते पारखी आत्मतत्त्वीं
२५७०६	देहीं	।।ज्ञा.गा.०६३१.०३।।	सुखदु:ख भोगी जिवाचिये सत्तें। देहीं क्रिया वर्ते स्वाभाविक
२५७०७	देहीं	।।ज्ञा.गा.०६३४.०३।।	आत्मा, आत्मीं भाविता देहीं। मायेच्या डोही बुडाले कैसें
२५७०८	देहीं	।।ज्ञा.गा.०६३९.०१।।	मी देहीं म्हणतां ब्रह्महत्या कोटी। घेऊनियां पाठी थापटिती
२५७०९	देहीं	।।ज्ञा.गा.०६४४.०४।।	देहाचा दीपक जंव आहे देहीं । तंव तो निवडुनी घेई निकें
२५७१०	देहीं	।।ज्ञा.गा.०६५७.०१।।	तिहीं शून्यांवरती नांदताहे देहीं। तोचि ब्रह्मांड गेहीं भरूनि ठेला
२५७११	देहीं	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
२५७१२	देहीं	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
२५७१३	देहीं	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
२५७१४	देहीं	।।ज्ञा.गा.०७३५.०१।।	चहूं शून्यांचा भेद कैसा पाहावा देहीं। ब्रह्मरंध्रीं नि:संदेहीं निजवस्तू

२५७१५	देहीं	।।ज्ञा.गा.०७४१.०२।।	देहीं स्थानमान विवरण करीं आधीं। पिंडींची ही शुद्धि प्रथम करीं
२५७१६	देहीं	।।ज्ञा.गा.०७५०.०१।।	सोहंकारी माया लक्षा आणि देहीं। निरंजनीं पाहीं मायाकार
२५७१७	देहीं	।।ज्ञा.गा.०७६६.०२।।	मसुरामात्र सार योगी ध्याती देहीं। निरंजन पाहीं ब्रह्म तेंचि
२५७१८	देहीं	।।ज्ञा.गा.०७७१.०१।।	विश्व ब्रह्म भासे ऐक्य येतां देहीं। अनुहातीं पाहीं अपार नाद
२५७१९	देहीं	।।ज्ञा.गा.०७७४.०२।।	मी तूं हा विचार विवेकें शोधावा। गोविंद हा घ्यावा याच देहीं
२५७२०	देहीं	।।ज्ञा.गा.०७७७.०२।।	आत्मदशे योगी लक्ष लाविती देहीं। ब्रह्मरंध्र पाहीं सत्पद तें
२५७२१	देहीं	।।ज्ञा.गा.०७९२.०१।।	प्रणवाचें रूप कोणें देहें देखिलें। निवृत्तीनें दाखविलें याच देहीं
२५७२२	देहीं	।।ज्ञा.गा.०७९६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसें हें जाणिजे। देहीं नाद गाजे परेवरी
२५७२३	देहीं	।।ज्ञा.गा.०८०३.०३।।	मन पवन निगम आगम सुरेख। आधार सहस्रदळ देख देहीं नयनीं
२५७२४	देहीं	।।ज्ञा.गा.०८१७.०२।।	देखतसे देहीं द्वैत भेदातीत। तोचि धन्य संत माझे मनीं
२५७२५	देहीं	।।ज्ञा.गा.०८२३.०५।।	सत्रावीचे शिखरीं मार्ग एक गेला। तो म्यां देखियेला याच देहीं
२५७२६	देहीं	।।ज्ञा.गा.०८४२.०६।।	अमोलिक देहीं न साधा जरी पर। म्हणे ज्ञानेश्वर व्यर्थ होय
२५७२७	देहीं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
२५७२८	देहीं	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
२५७२९	देहीं	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
२५७३०	देहीं	।।ज्ञा.गा.०९५०.०२।।	आधीं आप पाहीं शून्याशून्य देहीं । मग उमजोनी ठायीं घेईजे सुखें
२५७३१	देहीं	।।ज्ञा.गा.०९५५.०१।।	जिणें देउनी देहीं नि:शंक होईजे। मां मरणें मरण तयासी म्हणिजे
२५७३२	देहीं	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
२५७३३	देहीं	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया

२५७३४	देहीं	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
२५७३५	देहीं	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
२५७३६	देहीं	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
२५७३७	देहीं	।।ज्ञा.गा.१०९६.०२।।	पदाभिमानु कांहीं तोही देहीं नाहीं। आला गेला ठायीं न संपडे दृष्टी
२५७३८	देहीं	।।ज्ञा.गा.१०९६.०४।।	ज्ञानदेवीं सोहं मंत्राचें आवर्तन। मदमत्सरभान विरालें देहीं
२५७३९	देहींच	।।ज्ञा.गा.०५५१.०३।।	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये
२५७४०	देहींच	।।ज्ञा.गा.०६३२.०४।।	अहं हें स्वरूप गिळूनियां पाहीं। देहींच विदेही स्वसंवेद्य
२५७४१	देहींच	।।ज्ञा.गा.०७२०.०४।।	गुरुमुखें खूण। वोळखूनि घ्यावी। देहींच पहावी। मुक्तदशा
२५७४२	देहींच	।।ज्ञा.गा.०७२३.०१।।	आतां याजपरतें उरलें नाहीं कांहीं। देहींच विदेही होऊनि ठेलें
२५७४३	देहींच	।।ज्ञा.गा.०८२१.०४।।	ज्ञानोबाची वाणी पूर्ण रूपीं घ्यावी। देहींच पाहावी आत्मज्योती
२५७४४	देहींचा	।।ज्ञा.गा.०९५४.०४।।	ज्ञानदेव निर्जी निजोनी सहज। देहींचा निर्लज्ज रुसला सये
२५७४५	देहींचा	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
२५७४६	देहींचें	।।ज्ञा.गा.०८७५.०३।।	नरदेह कैचें तुज होय साचें। नव्हे रे देहींचें सुख तुज
२५७४७	देहींत	।।ज्ञा.गा.०८२२.०७।।	निखिल जें तेज ज्याचेनी अमृत। जीववी देहींत देह दैव
२५७४८	देहुडा	।।ज्ञा.गा.००१९.०१।।	त्रिभंगी देहुडा ठाण मांडूनिया माये । कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितु आहे
२५७४९	देहुडा	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
२५७५०	देहुडा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
२५७५१	देहुडा	।।ज्ञा.गा.०२९९.०९।।	देहुडा पाउलीं वेणु वाहे विटेवरी नीट। वोळली कामधेनु युगें अठ्ठावीस वाट

२५७५२	देहुडा	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
२५७५३	देहुडें	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निववलिें गे माये
२५७५४	देहुडें	।।ज्ञा.गा.१११९.०३।।	त्रिभंगगड देहुडें ठाण मांडुनियां माय। कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितो आहे
२५७५५	देहे	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
२५७५६	देहे	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
२५७५७	देहें	।।ज्ञा.गा.०३६१.०२।।	चैतन्य चोरिलें माझें चैतन्य चोरिलें। अवघें पारुषलें दीन देहें
२५७५८	देहें	।।ज्ञा.गा.०७९२.०१।।	प्रणवाचें रूप कोणें देहें देखिलें। निवृत्तीनें दाखविले याच देहीं
२५७५९	देहें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
२५७६०	देहें	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
२५७६१	देहेंवीण	।।ज्ञा.गा.०५६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु देहेंवीण आलंगिला। तो समर्थ माल्हाथिला बाईये वो
२५७६२	देहेंवीण	।।ज्ञा.गा.०५७२.०२।।	देहेंवीण ब्रह्म देखें। देहेंवीण ब्रह्म देखें। तेणें निर्गुण राखे। रोखावलें
२५७६३	देहेंवीण	।।ज्ञा.गा.०५७२.०२।।	देहेंवीण ब्रह्म देखें। देहेंवीण ब्रह्म देखें। तेणें निर्गुण राखे। रोखावलें
२५७६४	देहेंवीण	।।ज्ञा.गा.१०२५.०१।।	पाळण्याची परी सांगेन आतां। पाळण्या सान्हुलें देहेंवीण बोभातें ताता
२५७६५	देहेभाव	।।ज्ञा.गा.०५१७.०३।।	निवृत्ति पुराडला देहेभाव चोखाळला। अंगेंसी मर्दिला ब्रह्मरसु वो माय
२५७६६	देहो	।।ज्ञा.गा.०४०९.०२।।	देहो जावो अथवा राहो। पांडुरंगीं दृढ भावो
२५७६७	देहो	।।ज्ञा.गा.०४५८.०१।।	निज तेज बीज नाठवे हे देहो। हरपला मोहो संदेहेसीं
२५७६८	देहो	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया

२५७६९	देहो	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
२५७७०	देहो	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
२५७७१	देहो	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
२५७७२	दैत्य	।।ज्ञा.गा.०१०८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नृसिंहरूपें देखे। दैत्य हरिखे धरी जानु
२५७७३	दैत्य	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
२५७७४	दैत्यापाठीं	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
२५७७५	दैन्य	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामाजीं वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
२५७७६	दैन्य	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
२५७७७	दैन्यचि	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
२५७७८	दैन्याचीं	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
२५७७९	दैन्याचे	।।ज्ञा.गा.०३६६.०२।।	दैन्याचे सांकडीपासूनि वेगळावलें। पैं जवळी बैसविलें आनंदपदीं वो माय
२५७८०	दैन्याचे	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको

२५७८१	दैव	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
२५७८२	दैव	।।ज्ञा.गा.०८२२.०७।।	निखिल जें तेज ज्याचेनी अमृत। जीववी देहींत देह दैव
२५७८३	दैव	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
२५७८४	दैव	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
२५७८५	दैवत	।।ज्ञा.गा.००५१.०२।।	कैसेंनि दैवत प्रसन्न त्वरीत। उगा राहे निवांत शिणसी वायां
२५७८६	दैवत	।।ज्ञा.गा.००५२.०३।।	तपेंवीण दैवत दिधल्यावीण प्राप्त। गुजेंवीण हित कोण सांगे
२५७८७	दैवत	।।ज्ञा.गा.०२७८.०६।।	ऐसें परब्रह्म सांवळें दैवत आमुचें। आतां आम्हां कैचें क्रिया कर्म
२५७८८	दैवत	।।ज्ञा.गा.०२७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु दैवत। मनें घर तेथें चरणीं केलें
२५७८९	दैवतें	।।ज्ञा.गा.०४०५.०२।।	नवसिये नवसिये माझे नवसिये वो। पंढरीचे दैवतें विठ्ठलें नवसिये वो
२५७९०	दैवतें	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दु:खें तळमळी या हेतु
२५७९१	दैवयोगें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
२५७९२	दैवयोगें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
२५७९३	दैवहत	।।ज्ञा.गा.००५४.०२।।	नाहीं ज्यासी भक्ति तो पतित अभक्त। हरिसी न भजत दैवहत
२५७९४	दैवाचा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
२५७९५	दैवाचा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
२५७९६	दैवाची	।।ज्ञा.गा.००६८.०३।।	नाम हरि सार जिव्हा या नामाची। उपमा त्या दैवाची कोण वानी
२५७९७	दैवाची	।।ज्ञा.गा.०१८७.०१।।	भाग्याचा उदयो कीं दैवाची गति। मज जोडली संगती सज्जनांची

२५७९८	दैवाचें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
२५७९९	दैविक	।।ज्ञा.गा.०४८२.०३।।	सात्त्विक वैराग्य परिपूर्ण शांति। दैविक संपत्ति सांडी केवीं
२५८००	दैविकी	।।ज्ञा.गा.०५९०.०४।।	विवेक वैराग्य बोध क्षमा शांति। राखिली संपत्ति दैविकी जे
२५८०१	दैवी	।।ज्ञा.गा.०८००.०२।।	पश्चिम पूर्व असे शुक्ल कृष्ण नारी। दैवी आणि आसुरी वेगें शोधा
२५८०२	दैवी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०३।।	महाकारणीं आतुला लक्षाचा पुतळा। उन्मनी हे कळा दैवी वरी
२५८०३	दैवी	।।ज्ञा.गा.०८०४.०२।।	दैवी असुरी पूर्व पश्चिम मार्ग कीं रे। शून्यांतील सारें चराचर हें
२५८०४	दैवीं	।।ज्ञा.गा.०८०१.०२।।	ॐकार नादीं कीं नाद ॐकारीं। दैवीं निरंतर प्रणवीं पहा
२५८०५	दो	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
२५८०६	दो	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
२५८०७	दो	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
२५८०८	दों	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
२५८०९	दों	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
२५८१०	दोंदिल	।।ज्ञा.गा.०००६.०३।।	भजन दोंदिल विद्याधरा । सकळशुंडास्वरूपाकारा । चिदानंद दिगंबरा । पूजूं आतां
२५८११	दोंदिल	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
२५८१२	दोंदिल	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
२५८१३	दोंदिलु	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये

२५८१४	दोंदिलु	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
२५८१५	दोंदी	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
२५८१६	दोंदील	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
२५८१७	दोंदुली	।।ज्ञा.गा.०५१०.०३।।	पुरती दृष्टि पूर्ण ब्रह्मींच भासली। त्या सुखा दोंदुली वाढली वो माय
२५८१८	दोईची	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
२५८१९	दोईवल	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला
२५८२०	दोघांसी	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
२५८२१	दोघांसी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना
२५८२२	दोघांसी	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
२५८२३	दोघे	।।ज्ञा.गा.०४८८.०२।।	आउट पिठींची दुरुगुळी। तेथे दोघे पुंजे बैसविली वो माये
२५८२४	दोघे	।।ज्ञा.गा.०८१८.०१।।	निशी दिवस दोघे लोपले ते ठायीं। निरंजन ते ठायीं लक्षुनी पाहा
२५८२५	दोघे	।।ज्ञा.गा.०८१८.०३।।	नारी पुरुष दोघे एक रूपें दिसती। देखणें पारुखे तया ठायीं
२५८२६	दोघे	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
२५८२७	दोघे	।।ज्ञा.गा.१०६४.०१।।	एक माझी माता दोघेजण पिता। मज तीन कांता दोघे सुत
२५८२८	दोघे	।।ज्ञा.गा.१०७४.०३।।	लक्षण म्हणे कीं सुलक्षण म्हणे। येके उदरींच आम्ही दोघे जणे
२५८२९	दोघेजण	।।ज्ञा.गा.१०६४.०१।।	एक माझी माता दोघेजण पिता। मज तीन कांता दोघे सुत
२५८३०	दोडे	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें

२५८३१	दोन	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
२५८३२	दोन	।।ज्ञा.गा.०७७९.०३।।	उन्मनीचे ध्यासें सहस्रदळ गाजे। पश्चिम मार्गीं बीजें दोन असती
२५८३३	दोन	।।ज्ञा.गा.०७८६.०१।।	पश्चिम मार्गीं खूण बीजें दोन साजिरीं। अविनाश ओवरी योगीयांची
२५८३४	दोन	।।ज्ञा.गा.०७८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे बीजें दोन बापा। पाहें आत्मरूपा तेथ बा रे
२५८३५	दोन	।।ज्ञा.गा.०९२७.०२।।	एक दोन तीन चारी पांच सहा। इतुकें विचारूनि मग परमानंदीं रहा
२५८३६	दोन	।।ज्ञा.गा.११०८.०१।।	कांट्याच्या अणिवर वसति तिन गांव। दोन ओसाड, एक वसेचि ना
२५८३७	दोन	।।ज्ञा.गा.११०८.०२।।	वसेचिना तेथें आले तीन कुंभार। दोन थोटे, एक घडीच ना
२५८३८	दोन	।।ज्ञा.गा.११०८.०३।।	घडीच ना त्यानें घडलीं तीन मडकीं। दोन कच्चीं, एक भाजेचि ना
२५८३९	दोन	।।ज्ञा.गा.११०८.०४।।	भाजेचि ना त्यांत रांधले तीन मुगे। दोन हिरवे, एक शिजेचि ना
२५८४०	दोन	।।ज्ञा.गा.११०८.०५।।	शिजेचि ना तेथें आले तीन पाहुणे। दोन रुसले, एक जेवीच ना
२५८४१	दोन	।।ज्ञा.गा.११०८.०६।।	जेवीच ना त्याला दिल्या तीन म्हसी। दोन वांजा, एक फळेचि ना
२५८४२	दोन	।।ज्ञा.गा.११०८.०७।।	फळेचि ना तिला झाले तीन टोणगे। दोन मेले एक वांचेचि ना
२५८४३	दोन	।।ज्ञा.गा.११०८.०८।।	वांचेचि ना त्याचे आले तीन रुपये। दोन खोटे, एक चालेचि ना
२५८४४	दोन	।।ज्ञा.गा.११०८.०९।।	चालेचि ना तेथें आले तीन पारखी । दोन आंधळे, एका दिसेचि ना
२५८४५	दोन	।।ज्ञा.गा.११०८.१०।।	दिसेचि ना त्याला मारल्या तीन बुक्या। दोन हुकल्या, एक लागेचि ना
२५८४६	दोनी	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दुःख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
२५८४७	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०००६.०२।।	ध्यान मनन दोन्ही करा । देता बोधिता चतुष्टवरा । मंगलदायक वटेश्वरा । पूजूं आतां
२५८४८	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
२५८४९	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
२५८५०	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.००६८.०१।।	काळ वेळ नाम उच्चारितां नाहीं। दोन्ही पक्ष पाहीं उद्धरती
२५८५१	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०१०७.०१।।	रामकृष्ण नामें ये दोन्ही साजिरीं। हृदयमंदिरीं स्मरां कां रे
२५८५२	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
२५८५३	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
२५८५४	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०२१३.०४।।	ऐहिक्य परत्र दोन्ही शेतांचीं आउतें। मुंड मुंड तेथें कुळवाडिये

२५८५५	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०२१३.०६।।	गरुडटके दोन्ही शेताची बुजावणी। दश कुडपणीं नामघोष
२५८५६	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०२२२.०१।।	सगुण निर्गुण दोन्ही विलक्षण। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
२५८५७	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
२५८५८	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
२५८५९	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
२५८६०	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०३४३.०१।।	सारासार दोन्ही न दिसती नयनीं। अवचिता गगनीं बिंबलासे
२५८६१	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०३५३.०२।।	जागृती अंतीं स्वप्न देखिलें। जागृती स्वप्न दोन्ही हरपलें
२५८६२	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०३५६.०३।।	रखुमादेविवरु दोन्ही घेतली । विरुनि टाकिलीं ब्रह्मडोहीं
२५८६३	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
२५८६४	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०४२१.०२।।	जंव जंव गोड तंव तंव जाड। जाड गोड दोन्ही नको रया
२५८६५	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
२५८६६	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
२५८६७	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०४४५.०१।।	संसारसातें आलों मी पाहुणा। दिस दोन्ही आनंदा पाहावयासी
२५८६८	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
२५८६९	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०५५२.०१।।	अस्वादु स्वादु ये दोन्ही नाहीं। तेरावें पाही सहावा ठायीं
२५८७०	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०५५९.०२।।	माझी दोन्ही सामावली माझी दोन्ही सामावली। निजब्रह्मीं गुंडिली मनेंसहित
२५८७१	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०५५९.०२।।	माझी दोन्ही सामावली माझी दोन्ही सामावली। निजब्रह्मीं गुंडिली मनेंसहित

२५८७२	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०५८५.०१।।	सगुणीं निर्गुण निर्गुणीं सगुण। दोन्ही भिन्नपण नसे मुळीं
२५८७३	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०५९३.०३।।	नित्यानित्य दोन्ही करीं गा विचार। आहे मी हे कीर विचारिजे
२५८७४	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०५९६.०४।।	भास चतुष्टयता दोन्ही अनादि। जाहली उपाधी मुळींहुनी
२५८७५	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०५९८.०४।।	जाणणें नेणणें दोन्ही तेथें नाहीं। आहे जैसें पाहीं तेंचि रया
२५८७६	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०६०६.०३।।	सुखदु:ख भोग या दोन्ही भोगितां। न धरिजे अहंता सर्वथैव
२५८७७	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०६११.०५।।	पापपुण्य दोन्ही त्यागुनी निराळा। जाहला स्वलीला ज्ञानदेव
२५८७८	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०६१७.०३।।	माया अविद्या दोन्ही उपाधी करुनी। जीवशीव दोन्ही भिन्न जाले
२५८७९	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०६१७.०३।।	माया अविद्या दोन्ही उपाधी करुनी। जीवशीव दोन्ही भिन्न जाले
२५८८०	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०६१८.०३।।	पापपुण्य दोन्ही सांठवीत आहे। असुयेंशी जाये अधऊर्ध्व
२५८८१	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०६३२.०१।।	शून्य निरसुनी दोन्ही निरखिलें। तेथुनी देखिलें निजवस्तु
२५८८२	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०६५१.०५।।	भेदाभेद दोन्ही सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर पूर्ण योगी
२५८८३	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०७०८.०१।।	अहं सोहं दोन्ही शोधितां मारग। लाधला निजांग आत्मरूपीं
२५८८४	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
२५८८५	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०७३२.०२।।	मताभिमानी ऐसा विश्वास न धरिती। वचनीं निर्गुण सगुण दोन्ही भिन्न असती
२५८८६	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०७४०.०३।।	सूर्य चंद्र दोन्ही प्रकाशले साजिरें । त्रिकुट संचरे अनाठसा
२५८८७	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०७४४.०२।।	अव्यक्त देखणें देखण्या व्यक्त। पहातां व्यक्त अव्यक्त दोन्ही नाहीं
२५८८८	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०७६४.०२।।	निशी दिवस दोन्ही नाहीं जेथ बा रे। अर्धमात्रेवरी लक्ष ठेवीं
२५८८९	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०८००.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अर्धमात्रा कोणती। मसुरामात्र आहे ती दोन्ही भाव
२५८९०	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०८६६.०१।।	ध्येय ध्याता हे दोन्ही नाहीं। तेथें ज्ञेय ज्ञाता उरे काई
२५८९१	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
२५८९२	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०९०७.०१।।	सकुमार साखर कापुरें घोळिली। गोड परिमळु दोन्ही उरली
२५८९३	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
२५८९४	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०९५५.०२।।	जिणें तें काई मरणें तें काई। जिणें मरणें दोन्ही चोजवेना

२५८९५	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
२५८९६	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०९८२.०१।।	निर्गुणाची वार्ता सगुणीं मांडिली। सगुण निर्गुण दोन्ही एकरूपा आलीं
२५८९७	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.०९८८.०४।।	मान अपमान तुज दोन्ही नाहीं। तूं तो विदेही नित्यशुद्ध
२५८९८	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
२५८९९	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
२५९००	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भीची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
२५९०१	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
२५९०२	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
२५९०३	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
२५९०४	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
२५९०५	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
२५९०६	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.१०२९.०२।।	पाईक काय स्वामी स्वामीया काय पाईक। असतां एके एक दोन्ही नव्हती
२५९०७	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.१०७५.०४।।	तिचिये शेजारीं सतरावी सुंदरी। चंद्रसूर्य दोन्ही चवरी ढाळिती
२५९०८	दोन्हीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२०।।	सहजसिद्ध तें तूं आपण पैं पाहीं। बाहिजु भीतरीं ये दोन्हीं नाहीं
२५९०९	दोन्हीं	।।ज्ञा.गा.०५८६.०३।।	अनुभव योगें दोन्हीं जाण सम। नाहींचि विषम अणुभरी
२५९१०	दोन्हीं	।।ज्ञा.गा.०६००.०२।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोन्हीं मुळीं नाहीं। कल्पनेनें पाही भ्रमताती
२५९११	दोन्हीं	।।ज्ञा.गा.०६६४.०१।।	प्रकृतीचें पूजन प्राप्तीवीण जाण। प्राप्ती सिंचन दोन्हीं वायां गेली

२५९१२	दोन्हीं	।।ज्ञा.गा.०७४२.०३।।	शून्य निरशून्य दोन्हीं हारपली । तेथूनि पाहिली निज वस्तु
२५९१३	दोन्हीं	।।ज्ञा.गा.१०७२.०३।।	दोन्हीं आंगींचें लेणें आपण ल्याली । ज्ञानदेव म्हणे विठो आमुची माउली
२५९१४	दोन्हीही	।।ज्ञा.गा.०६०६.०२।।	सांडणें मांडणें दोन्हीही त्यागणें । प्राचिनी वर्तणें निर्विकल्पें
२५९१५	दोरा	।।ज्ञा.गा.१०६३.०२।।	उर्ण तंतु दोरा जाळें केलें त्याचें । डोहीं मृगजळाचे धरिलें मच्छ
२५९१६	दोरापाशीं	।।ज्ञा.गा.०७१८.०४।।	दोरापाशीं व्याळ जैसा कांहीं भासे । सर्वी हें आपैसें जाहलें कीं
२५९१७	दोरी	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
२५९१८	दोरी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं । तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी । सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी । सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
२५९१९	दोरु	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो । इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो । उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
२५९२०	दोलक्षीं	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं । त्याचे गुण उमटती सागरीं । आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं । तैसा समंधु ये शरीरीं रया
२५९२१	दोष	।।ज्ञा.गा.००८४.०४।।	कोटिजन्मांचे दोष । हरतील पातकें जातील निःशेष । अंतीं होईल वैकुंठवास । कोटि कुळांसी उद्धार
२५९२२	दोष	।।ज्ञा.गा.००८९.०२।।	धन्य कुळ तयाचें । रामनाम हेंचि वाचें । दोष हरतील जन्माचे । श्रीराम म्हणतांची
२५९२३	दोष	।।ज्ञा.गा.०११५.०१।।	निरंतर ध्याता हरि । सर्व कर्माची बोहरी । दोष जाती दिगंतरीं । रामकृष्णउच्चारणीं
२५९२४	दोष	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी । साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं । भक्त सर्वांगीं रक्षितु
२५९२५	दोष	।।ज्ञा.गा.०१८२.०३।।	गातां वातां नाचतां प्रेमें उल्हासें । चराचरींचे दोष नासिले अनायासें
२५९२६	दोष	।।ज्ञा.गा.०१९४.०४।।	संत मिळाले सकळिक । तेथें दोष कैंचें पातक । तेथें तीर्थें सकळिक । स्वर्गमृत्यु पाताळिची
२५९२७	दोष	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा । तया दोष न बाधिती कदा । जो रातला परमानंदा । तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
२५९२८	दोष	।।ज्ञा.गा.०६११.०३।।	तेचि ते या दोष तयालागीं जन्म । भोगिजेती कर्म पशुयोनी
२५९२९	दोष	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख । कर्में चंद्रासी घडला दोष । कर्में भार वाहती कूर्म शेष । कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा
२५९३०	दोषां	।।ज्ञा.गा.००६८.०२।।	रामकृष्ण नाम सर्व दोषां हरण । जड जीवां तारण हरि एक
२५९३१	दोषांचीं	।।ज्ञा.गा.०१९३.०५।।	कोटि दोषांचीं किल्मिषें । जळोनि जाति निमिषें । यास वेदशास्त्र साक्षें । चंद्रसूर्यासहित
२५९३२	दोषांचे	।।ज्ञा.गा.०१८९.०२।।	आले हरीचे विनट । वीर विठ्ठलाचे सुभट । भेणें जाहले दिक्पट । पळती थाट दोषांचे
२५९३३	दोषांचे	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं । चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी । मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं । तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी

२५९३४	दोषासाठीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
२५९३५	दोषासी	।।ज्ञा.गा.०१५९.०२।।	हरिकथा श्रवण। तेणें दोषासी दहन। अंतीं पावे नारायण। चतुर्भुज करी भक्तांसी
२५९३६	दोषें	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
२५९३७	दोषेंवीण	।।ज्ञा.गा.१०४१.०२।।	हिरोनि घेतलें हिरोनि घेतलें। मज पैं दिधलें दोषेंवीण
२५९३८	दोहतां	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
२५९३९	दोहतु	।।ज्ञा.गा.०९५६.०५।।	सोडी रसाची सोये। नको भुलों मायामोहें। सत्रावी दोहतु जाये। जीवन भातें
२५९४०	दोहावा	।।ज्ञा.गा.०२३३.०४।।	मज मानसीं सुख तुझ्या रूपीं बोलावा। सर्वेंद्रिये दोहावा तुझ्या नामीं
२५९४१	दोहावा	।।ज्ञा.गा.०५२९.०३।।	नातळतां पंथीं शब्दाचा सुहावा। परेसहित दोहावा भरला दिसे
२५९४२	दोहि	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
२५९४३	दोहियेलें	।।ज्ञा.गा.१०७३.०२।।	विपरीत गे माये देखियेलें। कांसवीचें दूध दोहियेलें
२५९४४	दोहिलें	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
२५९४५	दोहिलें	।।ज्ञा.गा.०४४८.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीशीं पुसिलें। सत्रावी दोहिलें पूर्ण अंशीं
२५९४६	दोही	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
२५९४७	दोही	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भीं समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
२५९४८	दोही	।।ज्ञा.गा.०२२७.०४।।	ज्ञानदेवीं गाई हाकितु पावे सोई। हरिनाम दोही सत्राविये
२५९४९	दोही	।।ज्ञा.गा.०५४७.०२।।	सांगाल पैं तें काय जालें ?। वटविस्तार दोही हरपले
२५९५०	दोही	।।ज्ञा.गा.०६५६.०१।।	नेणण्याचें रूप तेंचि रे अज्ञान। जाणते तें ज्ञान दोही मिथ्या
२५९५१	दोही	।।ज्ञा.गा.१०५४.०१।।	अलक्षलक्षीं मी लक्षीं। तेथें दिसती दोही पक्षी। वेद शास्त्रां हेचि साक्षी। चंद्रसूर्यासहित

२५९५२	दोहीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
२५९५३	दोहीं	।।ज्ञा.गा.००४६.०१।।	दोहीं बाही संतांची सभा। सिंहासनीं उभा श्रीविठ्ठल
२५९५४	दोहीं	।।ज्ञा.गा.०१८७.०५।।	मुद्दल देउनी वाणेरा फेडिला। उत्तीर्ण झाला दोहीं पक्षीं
२५९५५	दोहीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
२५९५६	दोहीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
२५९५७	दोहीं	।।ज्ञा.गा.०६९५.०२।।	निवृत्तिप्रसाद माझ्या मुखीं सूदला। प्रेमरसें धारा फुटल्या दोहीं पक्षीं
२५९५८	दोहीं	।।ज्ञा.गा.०८२३.०४।।	मार्ग तेथ परतले दोहीं भागीं। पश्चिमीं महालिंगीं मार्ग ऐसा
२५९५९	दोहीं	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
२५९६०	दोहीं	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
२५९६१	दोहींची	।।ज्ञा.गा.०३१४.०२।।	एकांतीचें सुख भोगी आपुलिया सरिसी । दोहींची सरसी गती झाली
२५९६२	दोहींची	।।ज्ञा.गा.०४६३.०४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींची तटाक। उतरलासी एक सिंधोदकें
२५९६३	दोहींचेंही	।।ज्ञा.गा.०७८१.०२।।	प्रभा शीत उष्ण दोहींचेंही सार। प्रणव हा सारासार आरुता रया
२५९६४	दोहींत	।।ज्ञा.गा.०७८७.०१।।	इडा वाम दक्षिणे पिंगला। दोहींत या कळा ब्रह्मस्थानीं
२५९६५	दोहींमाजीं	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना
२५९६६	दोहीपरी	।।ज्ञा.गा.०५६०.०१।।	स्मरो कैसेंनी विस्मरों कैसेंनी। दोहीपरी मज अटी रया
२५९६७	दोहीमाजीं	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
२५९६८	दोहीलिया	।।ज्ञा.गा.०५२८.०१।।	अवघेंचि मनें दोहीलिया धेनु। प्राणापानी प्राणु निवविला
२५९६९	दोहो	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे

२५९७०	दोहों	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
२५९७१	दोहोंचे	।।ज्ञा.गा.१०८१.०४।।	ज्ञानदेवो मानवलें। माझें मज सांगितलें। दोहोंचे मिळोनि एक जालें। भलें केलें चांगया
२५९७२	दोहोनी	।।ज्ञा.गा.०६८०.०३।।	सत्रावी दोहोनी इंद्रिया सौरसु। गुरुमुखें उल्हासु भक्तिमहिमें
२५९७३	दौर्नर्क	।।ज्ञा.गा.०२१७.०२।।	चलुवाने चलुवाने पंढरिराया। यल्ले दौर्नर्क बारन्ने
२५९७४	द्या	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
२५९७५	द्या	।।ज्ञा.गा.०२६३.०५।।	तुम्हीं गातसां सुस्वरें। ऐकोनि द्या उत्तरें। कोकिळें वर्जावें। तुम्हीं बाईयांनो
२५९७६	द्या	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
२५९७७	द्यावा	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
२५९७८	द्यावा	।।ज्ञा.गा.०९८६.१२।।	रिकामा हा काळ जाऊं न द्यावा। हिताचा करावा लागपाट
२५९७९	द्यावा	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
२५९८०	द्यावी	।।ज्ञा.गा.०३७०.०३।।	ऐसी आपुली साक्षी कवणें पैं द्यावी। निवृत्ति म्हणे कांहीं ठायीं न ठेवीची
२५९८१	द्यावी	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
२५९८२	द्यावी	।।ज्ञा.गा.०५५६.०१।।	आस पुरऊनि आस पुरवावी। ऐसी भूक मज लागो द्यावी
२५९८३	द्यावी	।।ज्ञा.गा.०९८६.१३।।	रिकामी ही तोंडीं न करावी बडबडी। अवगुणीची खोडी टाकून द्यावी
२५९८४	द्यावी	।।ज्ञा.गा.०९८९.०३।।	देह गेह भ्रांति सोडुनिया द्यावी। साधनें करावीं शुद्ध मार्गें
२५९८५	द्यावी	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
२५९८६	द्यावे	।।ज्ञा.गा.०१६९.०१।।	पुण्य देहीं आचरावें। मर्यादे गुरुच्या असावें। प्रीतिपूर्वक अतिथिस द्यावे। अन्नदान परियेस
२५९८७	द्यावें	।।ज्ञा.गा.०८९४.०४।।	देह गेह भ्रांती सोडूनियां द्यावें। साधन करावें शुद्ध मार्गें
२५९८८	द्यावें	।।ज्ञा.गा.१०३१.०२।।	न मगे वही मोल जीवन भातें। तें द्यावें मातें पाईकपण

२५९८९	द्यावें	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
२५९९०	द्रव	।।ज्ञा.गा.०६३३.०७।।	द्रव आणि स्थीर मुळीं एक नीर। झाला ज्ञानेश्वर स्वयंब्रह्म
२५९९१	द्रवे	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
२५९९२	द्रवे	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
२५९९३	द्रश्य	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
२५९९४	द्रष्ट	।।ज्ञा.गा.०७२८.०४।।	ब्रह्मांडभूषणाचें आलें राज्य। विसरून गेला दरिद्रलाज। द्रष्ट द्रष्ट म्हणती माझे। आप्त जाण
२५९९५	द्रष्ट	।।ज्ञा.गा.०७२८.०४।।	ब्रह्मांडभूषणाचें आलें राज्य। विसरून गेला दरिद्रलाज। द्रष्ट द्रष्ट म्हणती माझे। आप्त जाण
२५९९६	द्रष्टत्व	।।ज्ञा.गा.०६२४.०३।।	जाणें येणें कांहीं नाहीं आत्मयाशी। द्रष्टत्व तयासी जाणिजे कीं
२५९९७	द्रष्टत्व	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
२५९९८	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.०४६४.०५।।	उपदेश द्रष्टा जरी असे श्रेष्ठ। तरीच भाग्य विनट विष्णुरूपीं
२५९९९	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.०५५६.०३।।	दृष्टि कीर होय जरी निकें। द्रष्टा होय वेडा जयाचेंनि सुखें
२६०००	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
२६००१	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
२६००२	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.०९५१.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान दृश्य द्रष्टा दर्शन। रूपीं रूपस्थिति अंकुरलीसे
२६००३	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदविये। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा
२६००४	द्रष्टाहि	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
२६००५	द्रष्टे	।।ज्ञा.गा.०९३९.०३।।	आदि हें माजिठें रूपीं रूप पैठें। असोनियां द्रष्टे न पाहे भुली
२६००६	द्रष्ट्याचिये	।।ज्ञा.गा.०४४७.०३।।	द्रष्ट्याचिये दीप्तीं दृश्यचि न दिसे। समरसीं भासे तेज त्याचें
२६००७	द्रुम	।।ज्ञा.गा.०३७५.०१।।	अकल्पित द्रुम आजी संयोगें घडलें। अपार आपणांतें विसरलें गे माय
२६००८	द्रुमभावें	।।ज्ञा.गा.०३४६.०१।।	बावनाचे संगती द्रुमभावें रातलें। सेखीं आपुलिया मुकलें जातीकुळा

२६००९	द्रुमिळ	।।ज्ञा.गा.००२२.०३।।	आडत्रिपुंड्र शोभत द्रुमिळ भारेंसि जात । नागर केशरीचीं पुष्पें कैसी पैं मिरवत
२६०१०	द्रोणाचेनि	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
२६०११	द्रौपदीये	।।ज्ञा.गा.०२४५.०५।।	अहल्येसी उद्धरिलें। तेंचि द्रौपदीये धांविन्नलें
२६०१२	द्वंद्व	।।ज्ञा.गा.०४६८.०१।।	भ्रमर रस द्वंद्व विसरला भूक। त्याहुनी एथें सुख अधिक दिसे
२६०१३	द्वंद्व	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
२६०१४	द्वंद्व	।।ज्ञा.गा.०७९३.०३।।	प्रकृति पुरुष शिवशक्ती भेद। त्याचे शरीरीं द्वंद्व देह जाणा
२६०१५	द्वंद्व	।।ज्ञा.गा.०८८७.०२।।	सांडी माया मोह द्वंद्व दुराशा। ज्यालागीं शिणसी तें तुजसी उदासा
२६०१६	द्वंद्वासहित	।।ज्ञा.गा.०६९७.०५।।	तें गिळुनीयां द्वंद्वासहित प्रपंचभास। तेथ स्थुळादि ब्रह्मांडांस गिळूनी ठेले
२६०१७	द्वंद्वें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथःकारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
२६०१८	द्वाड	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया
२६०१९	द्वादश	।।ज्ञा.गा.०४४९.०८।।	निवृत्ति द्वादश गुरुसेवनीं भाष्य। एकविध कास घाली ज्ञाना
२६०२०	द्वादश	।।ज्ञा.गा.०८२२.०२।।	मनपुराचे वरी द्वादश अंगुळें। तयावरी गेले अव्हाटेनें
२६०२१	द्वादश	।।ज्ञा.गा.१०३४.०५।।	द्वादश मंडळें वोवाळुनी आलिये। तंव तंव काळें देखिलें रूपडें त्याचें
२६०२२	द्वादश	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
२६०२३	द्वादशाक्षरी	।।ज्ञा.गा.१००५.०२।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाय। द्वादशाक्षरी मंत्रु न जपसी काह्या
२६०२४	द्वादशाक्षरीं	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां ।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
२६०२५	द्वादशीच्या	।।ज्ञा.गा.०४४९.०७।।	ऐसा तूं एकादश होई तूं रे ज्ञाना। द्वादशीच्या चिन्हां सांगों तुज
२६०२६	द्वार	।।ज्ञा.गा.०७४८.०१।।	नयनाचे शेजारीं दशवें द्वार बापा। एक मार्ग सोपा बोलतसें

२६०२७	द्वार	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
२६०२८	द्वारकेचे	।।ज्ञा.गा.००४८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे व्यासाचिये खुणें। द्वारकेचे राणे पांडवां घरीं
२६०२९	द्वारां	।।ज्ञा.गा.०९८६.१७।।	यावें जावें तरी संताचिया द्वारां। मनांत द्वैतभारा धरूं नये
२६०३०	द्वारां	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरूं पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
२६०३१	द्वारीं	।।ज्ञा.गा.००४८.०१।।	देवाचिया द्वारीं उभा क्षणभरी। तेणें मुक्ति चारी साधियेल्या
२६०३२	द्वारीं	।।ज्ञा.गा.००७६.०१।।	दसविये द्वारीं वोहट पडिला। नेणता पैं गेला पाहावया
२६०३३	द्वारीं	।।ज्ञा.गा.०१९५.०२।।	बाप तीर्थ पंढरी। भूवैकुंठ महीवरी। भक्त पुंडलिकाचे द्वारीं। कर कटावरी राहिला
२६०३४	द्वारीं	।।ज्ञा.गा.०२००.०२।।	तें रूप पंढरी पुंडलिका द्वारीं। मुक्तिमार्ग चारी वश्य रया
२६०३५	द्वारीं	।।ज्ञा.गा.०४५३.०३।।	इंद्रियांच्या वृत्ति दशवे द्वारीं गति। देहगेहउपरती होईल तुज
२६०३६	द्वारीं	।।ज्ञा.गा.०६६३.०१।।	इवलेसें रोप लावियलें द्वारीं। त्याचा वेलु गेला गगनावरी
२६०३७	द्वारीं	।।ज्ञा.गा.०७८८.०१।।	प्रणवासी रूप नाहीं कांहीं छाया। दशमे द्वारीं मूळमाया असे कीं रे
२६०३८	द्वारीं	।।ज्ञा.गा.१०१५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। ते उभी पुंडलिकाचे द्वारीं रे कान्हो
२६०३९	द्वारीं	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
२६०४०	द्वारीं	।।ज्ञा.गा.१०७५.०६।।	चौथे द्वारीं अतीत तपें। बैसलें गुंफे ज्ञानदेवो
२६०४१	द्वारें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
२६०४२	द्वारें	।।ज्ञा.गा.०४२९.०१।।	नऊ कान वाचे नवही द्वारें पाही। सोहं तेचि घेई एकविध
२६०४३	द्वारें	।।ज्ञा.गा.०५४०.०३।।	देश वाढले दीस आटले। चहूं द्वारें कोंदलें ब्रह्मतेज
२६०४४	द्वारें	।।ज्ञा.गा.०६२९.०५।।	गुरुकृपा द्वारें लाहिजे पैं सिद्धी। बोलिला त्रिशुद्धि ज्ञानेश्वर
२६०४५	द्वारें	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
२६०४६	द्वारें	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
२६०४७	द्वारें	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान

२६०४८	द्वारें	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
२६०४९	द्वारेसी	।।ज्ञा.गा.०४५३.०१।।	सार सप्तमीसी हारपली निशी। दशवे द्वारेसी उभा राहे
२६०५०	द्विकारांहूनि	।।ज्ञा.गा.१०४५.०२।।	चौ हातांहून आगळें। द्विकारांहूनि वेगळें गे माये
२६०५१	द्विजपद	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
२६०५२	द्विजांसी	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी। अन्न दिधलियां द्विजांसी। नित्य अनुसरलियां नामासी। तोचि तरैल निर्धारें
२६०५३	द्विजोत्तम	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
२६०५४	द्विजोत्तम	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
२६०५५	द्वितीय	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
२६०५६	द्विदलीं	।।ज्ञा.गा.०८३६.०१।।	नाभिस्थानीं ठेवा हृत्कमळीं पहावा। द्विदलीं अनुभवावा ऐक्यभावें
२६०५७	द्विविध	।।ज्ञा.गा.०७८२.०२।।	द्विविध भाग पिंडीं द्विविध ब्रह्मांडीं। या तीं पडिपाडीं ब्रह्मरंध्रीं
२६०५८	द्विविध	।।ज्ञा.गा.०७८२.०२।।	द्विविध भाग पिंडीं द्विविध ब्रह्मांडीं। या तीं पडिपाडीं ब्रह्मरंध्रीं
२६०५९	द्वीपोद्वीपीचे	।।ज्ञा.गा.०८८६.०१।।	द्वीपोद्वीपीचे पक्षी मेरुतळवटीं उतरले। रत्न म्हणोनि त्या स्फटिकासी झेंपावले
२६०६०	द्वेषाद्वेष	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
२६०६१	द्वेषिता	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
२६०६२	द्वेषु	।।ज्ञा.गा.०१४९.०२।।	मातापितयाचा द्वेषु करी। गुरुनिंदा करी थोरी। तो घालिजेल अघोरीं। कल्पकोडी जाणावें
२६०६३	द्वेषें	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये

२६०६४	द्वैत	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
२६०६५	द्वैत	।।ज्ञा.गा.००४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु डोळसु सांवळा। द्वैत अद्वैत सोहळा भोगवी गे माये
२६०६६	द्वैत	।।ज्ञा.गा.००६२.०१।।	एक नाम हरि द्वैत नाम दुरी। अद्वैत कुसरी विरळा जाणे
२६०६७	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०२००.०१।।	दुजें द्वैत सांडी एकतत्त्व मांडी। अद्वैत ब्रह्मांडीं पैसु कीजे
२६०६८	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
२६०६९	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
२६०७०	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०३४४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे द्वैत निरसुनी पाही। एका रूपा सोयी बाही तरशील
२६०७१	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०३८८.०३।।	द्वैत पैं न दिसे अद्वैत सुरवाडु। एक दीपें उजेडु सर्वां घटीं
२६०७२	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
२६०७३	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०५१२.०२।।	सारिलेंसे द्वैत अद्वैत सकळ। निर्गुण निर्मळ निवळलें
२६०७४	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०५३०.०२।।	द्वैत नाहीं अद्वैत नाहीं। ठायींच्या ठायीं एकतत्त्वीं
२६०७५	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०५३९.०१।।	एक भान गिळूं दुजें द्वैत उगळूं। कासवीचा मेळु गिळूं सगळा
२६०७६	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०५८७.०४।।	तुझें माझें द्वैत तेंही उरलें नाहीं। मुळीं मी हें कांहीं नाठवेचि
२६०७७	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०६६९.०१।।	मी माझें अद्वैत द्वैत होउनी ठेलें। सद्गुरु एका बोलें ठेविलें ठायीं
२६०७८	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०६६९.०२।।	द्वैत गिळी अद्वैत मेळीं। चित्ताची काजळी तोडी वेगीं
२६०७९	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०७१३.०३।।	बाहेरी भीतरीं देव दिसताहे। द्वैत न साहे सर्वथैव
२६०८०	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०८१७.०२।।	देखतसे देहीं द्वैत भेदातीत। तोचि धन्य संत माझे मनीं
२६०८१	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०९५९.०२।।	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये

२६०८२	द्वैत	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
२६०८३	द्वैत	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
२६०८४	द्वैत	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्‌रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
२६०८५	द्वैत	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
२६०८६	द्वैत	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
२६०८७	द्वैत	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
२६०८८	द्वैतदशा	।।ज्ञा.गा.०४८३.०१।।	एकतत्त्व बाही उतरला भक्त। द्वैतदशा विरक्त पाहातां ठेली
२६०८९	द्वैतपरी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०२।।	तूं एकुची एकला बाहिजु भीतरीं। कोणा द्वैतपरी सांगों बापा
२६०९०	द्वैतबुद्धि	।।ज्ञा.गा.०९४३.०२।।	होतें तें पाहीं नव्हे तें घेई । द्वैतबुद्धि ठायीं गुंफों नको
२६०९१	द्वैतबुद्धी	।।ज्ञा.गा.००६०.०१।।	समाधी हरीची समसुखेंवीण। न साधेल जाण द्वैतबुद्धी
२६०९२	द्वैतबुद्धी	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
२६०९३	द्वैतभान	।।ज्ञा.गा.०४९४.०५।।	त्वंपदीं सिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुलक्षीं हरपलें द्वैतभान
२६०९४	द्वैतभानसुख	।।ज्ञा.गा.०३८९.०६।।	या ध्यानीं गुंफलें मनामाजीं वेख। द्वैतभानसुख नाठवे मज
२६०९५	द्वैतभारा	।।ज्ञा.गा.०९८६.१७।।	यावें जावें तरी संताचिया द्वारां। मनांत द्वैतभारा धरूं नये
२६०९६	द्वैतभाव	।।ज्ञा.गा.०२९९.०३।।	द्वैतभाव कल्पना खोडी सांडी याची आशा। विठ्ठलनाम हेंचि सार जिव्हे प्रेमठसा
२६०९७	द्वैतभाव	।।ज्ञा.गा.०५२१.०३।।	द्वैतभाव ठेला अविनाश संपन्न। आपेआप जनार्दन येईल घरा
२६०९८	द्वैतभाव	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
२६०९९	द्वैतभावो	।।ज्ञा.गा.०५३०.०१।।	दीपाचेनि तेजें पैस घेतसे माया। जाय सांगावया द्वैतभावो
२६१००	द्वैतभावो	।।ज्ञा.गा.०६९३.०१।।	देखोनी पूजावया गेलें द्वैतभावो। तेथें एक उपदेशी श्रीगुरुरावो

२६१०१	द्वैतभावो	।।ज्ञा.गा.०६९३.०२।।	द्वैतभावो नाशिला माझा द्वैतभावो नाशिला। पूजा उद्वंस केला तें ब्रह्ममय
२६१०२	द्वैतभावो	।।ज्ञा.गा.०६९३.०२।।	द्वैतभावो नाशिला माझा द्वैतभावो नाशिला। पूजा उद्वंस केला तें ब्रह्ममय
२६१०३	द्वैतभावो	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
२६१०४	द्वैतभेदु	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
२६१०५	द्वैतभ्रांती	।।ज्ञा.गा.०६२५.०२।।	मी तूं द्वैतभ्रांती पहा रे काढुनी। आत्मा तो गिवसुनी राहे सुखें
२६१०६	द्वैतसंगें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
२६१०७	द्वैतस्थिति	।।ज्ञा.गा.०३११.०२।।	जिकडे जाय तिकडे दर्शन सांगाती । उदो ना अस्तु हे नाहीं द्वैतस्थिति
२६१०८	द्वैताकारें	।।ज्ञा.गा.०५४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु रूपेंवीण देखिला। आटकु ठाकला द्वैताकारें रया
२६१०९	द्वैताचा	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
२६११०	द्वैताचा	।।ज्ञा.गा.०६५९.०१।।	कापुराचे कळिवर अनळाचा मरगळा। भेदून द्वैताचा सोहळा केवीं निवडों पाहे
२६१११	द्वैताची	।।ज्ञा.गा.००५६.०३।।	द्वैताची झाडणी गुरुवीण ज्ञान। तया कैचें कीर्तन घडेल नामीं
२६११२	द्वैताची	।।ज्ञा.गा.०४८३.०२।।	द्वैताची काजळी क्रोधु दशा पाजळी। नाहीं ते उजळी तमदृष्टि
२६११३	द्वैताची	।।ज्ञा.गा.०४८३.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्तीं आनंदमय हरि। द्वैताची कामारी नाईके कानीं
२६११४	द्वैताची	।।ज्ञा.गा.१०५३.०४।।	नाठवे द्वैताची भावना। अद्वैतीं न वसे ध्याना। दिननिशींची रचना। काळगणना छंदें गिळी
२६११५	द्वैताचें	।।ज्ञा.गा.००५५.०३।।	एकतत्त्व नाम साधिती साधन। द्वैताचें बंधन न बाधिजे
२६११६	द्वैताच्या	।।ज्ञा.गा.०४९२.०२।।	द्वैताच्या गोष्टी हरपल्या शेवटीं। विश्वरूपें मिठी देतु हरि
२६११७	द्वैताद्वैत	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
२६११८	द्वैताद्वैत	।।ज्ञा.गा.००३५.०२।।	बोधाबोध बोधविता तो। द्वैताद्वैत अद्वैत तो गे बाई
२६११९	द्वैताद्वैत	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे

२६१२०	द्वैताद्वैत	।।ज्ञा.गा.०३३४.०३।।	आदिमध्यअंत राहिला अनंत। न दिसे द्वैताद्वैत आत्मा रया
२६१२१	द्वैताद्वैत	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
२६१२२	द्वैताद्वैत	।।ज्ञा.गा.०८५१.०२।।	ते स्वयंप्रमाणे घनावलेनपणें। द्वैताद्वैत नेणे तैसें आहे
२६१२३	द्वैताद्वैत	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्गस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
२६१२४	द्वैताद्वैतघन	।।ज्ञा.गा.०५१२.०१।।	अंजनीं अंजन साधिलें निधान। द्वैताद्वैतघन विज्ञानेंसी
२६१२५	द्वैताद्वैतपण	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
२६१२६	द्वैताद्वैताची	।।ज्ञा.गा.०९२९.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसि एकांतु। द्वैताद्वैताची मातु उरेचिना
२६१२७	द्वैताद्वैतातीत	।।ज्ञा.गा.००३९.०३।।	रखुमादेविवरु तो। द्वैताद्वैतातीत तो गे बाई
२६१२८	द्वैताद्वैताहूनि	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा
२६१२९	द्वैतासाठीं	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
२६१३०	धंदा	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दु:ख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
२६१३१	धंदा	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्गुरु
२६१३२	धंदा	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
२६१३३	धंदा	।।ज्ञा.गा.०८५४.०५।।	तोंडीं दंभ माया धंदा। शरण रिघें रे गोविंदा
२६१३४	धंदा	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
२६१३५	धंदा	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
२६१३६	धडफुड	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये

२६१३७	धडा	।।ज्ञा.गा.०४३५.०३।।	गुरुवाक्य परम धडा। अनुभव भाविकाचा हुडा। तो अचाट धारकडा। वेंधूनि जावें
२६१३८	धडा	।।ज्ञा.गा.०८४०.०५।।	सद्‌गुरु आश्रयाचा धडा। एकसरा वाचिला पाडा। अंगा लागूं पाहे रगडा। चक्राकाराचा
२६१३९	धडुत	।।ज्ञा.गा.१०३६.०२।।	दे धडुत न घोंगडें मोठें । खिरपटें जळो देवा
२६१४०	धडुतें	।।ज्ञा.गा.१०४०.०४।।	सहस्र फुलीवरी गोंडा थोरु। धडुतें दावी रखुमादेविवरु
२६१४१	धडौता	।।ज्ञा.गा.१०३५.०१।।	रात्री दिवस वाहातसे चिंता। केशव धडौता होईन मी
२६१४२	धडौता	।।ज्ञा.गा.१०३६.०३।।	रखुमादेविवरु उदार जाला। धडौता केला ज्ञानदेवो
२६१४३	धडौती	।।ज्ञा.गा.०१८२.०६।।	तीर्थी पावन धर्म जिहीं केला धडौती। कैवल्यकल्पद्रुम ते त्रिजगतीं
२६१४४	धडौतें	।।ज्ञा.गा.०२१३.१०।।	अठराही बलौतें तें केलें धडौतें। खळें दान देते सनकादिकां
२६१४५	धणिवरी	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
२६१४६	धणी	।।ज्ञा.गा.०२८०.०१।।	त्रिभुवनींचें सुख पहावया नयनीं। दिनरात्रीं धणी न पुरे माझी
२६१४७	धणी	।।ज्ञा.गा.०३०५.०१।।	अष्टभावें भोगितां न पुरे धणी । देह उगाणी केली देखा
२६१४८	धणी	।।ज्ञा.गा.०५४४.०१।।	योगिया दुर्लभ तो म्यां देखिला साजणी। पाहतां पाहतां मना न पुरेचि धणी
२६१४९	धणीवरी	।।ज्ञा.गा.०२१६.०३।।	समर्थाचे पायीं भोजन जालें। पंचामृत घेतलें धणीवरी
२६१५०	धणीवरी	।।ज्ञा.गा.०३०३.०१।।	अंबुला माहेरीं भोगी धणीवरी । मग तया श्रीहरि सांगो गूज
२६१५१	धणीवरी	।।ज्ञा.गा.०६७३.०२।।	असेन धणीवरी आपुले माहेरीं। मग तो श्रीहरी गीतीं गाईन गे माये
२६१५२	धन	।।ज्ञा.गा.००७७.०३।।	ज्ञानेसहित ज्ञान विज्ञानें धन। वृत्तींचें समाधान निवृत्ति करी
२६१५३	धन	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
२६१५४	धन	।।ज्ञा.गा.००८८.०२।।	तें तत्त्वसाधन मुक्तामुक्त धन । कृष्णनाम पूर्ण तेजीं माये
२६१५५	धन	।।ज्ञा.गा.००९५.०१।।	सर्वत्र समान भावयुक्त पूर्ण। धृति धारणा धन वर्ते जया
२६१५६	धन	।।ज्ञा.गा.०१०१.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त अवघें धन गोत। रामनामें तृप्त सकळ जीव
२६१५७	धन	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें । अवघें संपलें भवमूळ
२६१५८	धन	।।ज्ञा.गा.०१६०.०१।।	निर्धना धन आटोपू। निर्दैवा कामी कोपु। भक्तजन साक्षेपु। हरिभजनाचा
२६१५९	धन	।।ज्ञा.गा.०३७२.०१।।	सत्राविये कोठडिये माजीं निक्षेपिलें। एकीं केलें धन तें बाविसे नेलें पातेजोनी
२६१६०	धन	।।ज्ञा.गा.०४६१.०२।।	ज्ञान तेंचि धन ज्ञान तेंचि धान्य। जालें रे कारण ज्ञानदेवा
२६१६१	धन	।।ज्ञा.गा.०४६५.०२।।	रसीं रस मुरे प्रेमाचें स्फुंदन। एकरूपीं धन हरि माझा

२६१६२	धन	।।ज्ञा.गा.०५३३.०४।।	बाप रखुमादेविवर ज्ञानदेवा धन। वस्तूची विवरण तेजाकारें
२६१६३	धन	।।ज्ञा.गा.०५५५.०२।।	अकरावें होतें तें धरूनियां नेलें। बारा तेरा गिळिलें धन माझें
२६१६४	धन	।।ज्ञा.गा.०६८३.०१।।	आपुलें कांहीं न विचारितां धन। निर्गुणासी ऋण देऊं गेले
२६१६५	धन	।।ज्ञा.गा.०६८४.०२।।	अवघे धन देऊनि मज निर्धन केलें। ऋण मागावया धाडिलें नये ते ठायीं
२६१६६	धन	।।ज्ञा.गा.०६८४.०३।।	ऐसें श्रीनिवृत्ति शब्दें अगाध जालें। माझें मीपण गेलें धन देखा
२६१६७	धन	।।ज्ञा.गा.०६८५.०३।।	निवृत्ति गुरुने अधिक केलें। निमिष्यमात्री दाविलें धन माझें
२६१६८	धन	।।ज्ञा.गा.०६९६.०२।।	घेऊनि गेला माझें धन। केलें पैं निर्वाण मन देखा
२६१६९	धन	।।ज्ञा.गा.०८४२.०२।।	अमोलिक विद्या धन झाली प्राप्ती। पहावयाची प्रतीति स्वशीस छेदी
२६१७०	धन	।।ज्ञा.गा.०८४३.०४।।	कामधेनु म्हैशी आणीक दासदासी। धन बहु सायासीं मिळविलें
२६१७१	धन	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
२६१७२	धन	।।ज्ञा.गा.०८७०.०१।।	बुद्धिमान चित्त धन वित्त गोत। निजानंदें तृप्त करीं रया
२६१७३	धन	।।ज्ञा.गा.०८७७.०५।।	स्वप्नींचिया धना बांधिसि कळांतरा। कैचें धन काय होसी व्यवहारा
२६१७४	धन	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
२६१७५	धन	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
२६१७६	धन	।।ज्ञा.गा.०९३१.०२।।	साधनबाधन धन गोत वित्त। हरिवीण हित मनीं नाहीं
२६१७७	धन	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी
२६१७८	धनचि	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
२६१७९	धनची	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
२६१८०	धनदारा	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया

२६१८१	धनमान	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना
२६१८२	धनलाभु	।।ज्ञा.गा.०१९०.०५।।	निर्धनासी धनलाभु जाला। जैसा अचेतनीं प्राणु प्रगटला
२६१८३	धना	।।ज्ञा.गा.०८७७.०५।।	स्वप्नींचिया धना बांधिसि कळांतरा। कैचें धन काय होसी व्यवहारा
२६१८४	धना	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२६१८५	धनाचा	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
२६१८६	धनाचिये	।।ज्ञा.गा.०९८६.०५।।	धनाचिये आशा करूं नये चोरी। वडील वंशघरीं भांडू नये
२६१८७	धनाशी	।।ज्ञा.गा.०८४३.०५।।	तुझिया धनाशी नाहीं रे बाळका। अंतकाळीं देखा एकलाची
२६१८८	धनि	।।ज्ञा.गा.०६००.०३।।	ते एक त्यागितां काय आहे वाणी। कैवल्याचा धनि तोचि होय
२६१८९	धनिगे	।।ज्ञा.गा.०२१७.०१।।	आकानिकेळेचिकनामातु। कोळुले धनिगे मरुळादेने
२६१९०	धनी	।।ज्ञा.गा.११११.०१।।	सौरी झालें जनीं। राम केला धनी
२६१९१	धनुर्धरा	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
२६१९२	धनुष्यबाणीं	।।ज्ञा.गा.०७२६.०५।।	कंबर खचुनी धनुष्यबाणीं। हस्त ठेविला सद्गुरुचरणीं। मन इंद्रियां दिली गवसणी। विरक्तीची
२६१९३	धनें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
२६१९४	धन्य	।।ज्ञा.गा.००१४.०२।।	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
२६१९५	धन्य	।।ज्ञा.गा.००१४.०२।।	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
२६१९६	धन्य	।।ज्ञा.गा.००१४.०२।।	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
२६१९७	धन्य	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
२६१९८	धन्य	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
२६१९९	धन्य	।।ज्ञा.गा.००६५.०३।।	मनोमार्गें गेला तो येथें मुकला। हरिपाठीं स्थिरावला तोचि धन्य
२६२००	धन्य	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे

२६२०१	धन्य	।।ज्ञा.गा.००८९.०२।।	धन्य कुळ तयाचें। रामनाम हेंचि वाचें। दोष हरतील जन्माचे। श्रीराम म्हणतांची
२६२०२	धन्य	।।ज्ञा.गा.००८९.०३।।	कोटिकुळाचें उद्धरण। मुखीं राम नारायण। रामकृष्ण स्मरण। धन्य जन्म तयाचे
२६२०३	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
२६२०४	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
२६२०५	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
२६२०६	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
२६२०७	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
२६२०८	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
२६२०९	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
२६२१०	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
२६२११	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
२६२१२	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
२६२१३	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
२६२१४	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
२६२१५	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
२६२१६	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
२६२१७	धन्य	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
२६२१८	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्मे समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
२६२१९	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम
२६२२०	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम
२६२२१	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम
२६२२२	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम
२६२२३	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम
२६२२४	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम
२६२२५	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा
२६२२६	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा

२६२२७	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
२६२२८	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१४८.०३।।	ज्ञानध्यान हेचि सार। रामनाम निरंतर। तेणें तरलों भवसागर। धन्य जीवित्व आमुचे
२६२२९	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१५०.०१।।	धन्य धन्य रामनामीं। जो अनुसरला इये कामीं। तोचि बोलिला स्वधर्मी। आत्मारामीं मिळाला
२६२३०	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१५०.०१।।	धन्य धन्य रामनामीं। जो अनुसरला इये कामीं। तोचि बोलिला स्वधर्मी। आत्मारामीं मिळाला
२६२३१	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१६०.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। धन्य ते विरक्ति। धन्य ते भगवंती। रत जाहले
२६२३२	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१६०.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। धन्य ते विरक्ति। धन्य ते भगवंती। रत जाहले
२६२३३	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१६०.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। धन्य ते विरक्ति। धन्य ते भगवंती। रत जाहले
२६२३४	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१६०.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। धन्य ते विरक्ति। धन्य ते भगवंती। रत जाहले
२६२३५	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१६९.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। हरि स्मरलिया अंतीं। होय वैकुंठ प्राप्ति। हेचि मर्यादा परियेसा
२६२३६	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१६९.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। हरि स्मरलिया अंतीं। होय वैकुंठ प्राप्ति। हेचि मर्यादा परियेसा
२६२३७	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१७४.०६।।	ज्ञानदेवीं जप ध्यान। रामकृष्ण नारायण। धन्य त्याचें कुल जाण। हरिस्मरण करिताची
२६२३८	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
२६२३९	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
२६२४०	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१८१.०४।।	ज्ञानदेवीं निजसूत्र। तोचि धन्य शुद्ध पवित्र। हरिवांचूनि त्याचें वक्त्र। नेणें आणिक दुसरें
२६२४१	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१८२.०७।।	मत्सकूर्मादिक ज्याचे महिमेसी आले। धन्य वैष्णव तेज रविशशीसी पाहालें
२६२४२	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१९६.०८।।	धन्य पंढरीनगरी फावली चराचरीं। धन्य जो भूमीवरी दृष्टीभरी हरि देखे
२६२४३	धन्य	।।ज्ञा.गा.०१९६.०८।।	धन्य पंढरीनगरी फावली चराचरीं। धन्य जो भूमीवरी दृष्टीभरी हरि देखे
२६२४४	धन्य	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं
२६२४५	धन्य	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं
२६२४६	धन्य	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं
२६२४७	धन्य	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
२६२४८	धन्य	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
२६२४९	धन्य	।।ज्ञा.गा.०२१०.०५।।	पंढरिसी कीर्तन करी। पुंडलीकासी नमस्कारी। विठ्ठलचरण अंतरीं धरी। धन्य जन्म तयाचा
२६२५०	धन्य	।।ज्ञा.गा.०२१०.०६।।	सकळ कुळाचा तारकु। तोचि जाणावा पुण्यश्लोकु। पांडुरंगीं रंगला नि:शंकु। धन्य जन्म तयाचा
२६२५१	धन्य	।।ज्ञा.गा.०२८६.०४।।	अंगणीं वोळला मोत्यें वरुषला। धन्य दिवसु जाला सोनियाचा
२६२५२	धन्य	।।ज्ञा.गा.०५९१.०५।।	सर्व वृत्ति शून्य म्हणे तोचि धन्य। ज्ञानदेव मान्य सर्वस्वेंशी

२६२५३	धन्य	।।ज्ञा.गा.०८१२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील शून्य। देखे तोचि धन्य भाग्यवंत
२६२५४	धन्य	।।ज्ञा.गा.०८१५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्व हें चैतन्य। मन हेंचि धन्य धन्याचेनी
२६२५५	धन्य	।।ज्ञा.गा.०८१७.०२।।	देखतसे देहीं द्वैत भेदातीत। तोचि धन्य संत माझे मनीं
२६२५६	धन्याचेनी	।।ज्ञा.गा.०८१५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्व हें चैतन्य। मन हेंचि धन्य धन्याचेनी
२६२५७	धरणिये	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
२६२५८	धरणी	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
२६२५९	धरणी	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
२६२६०	धरणीं	।।ज्ञा.गा.००८१.०१।।	प्राप्तीवीण फळ केवीं लाहे प्राणी। जैसा चातक धरणीं उपवासु
२६२६१	धरणींपारणीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.१६।।	आतां तळमळ। धरणींपारणीं हळाहळ। तीर्थयात्रे लागीं चळपळ। घेतलें बळ तपाचें
२६२६२	धरणें	।।ज्ञा.गा.००५१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरिजप करणें। तुटेल धरणें प्रपंचाचें
२६२६३	धरणें	।।ज्ञा.गा.०१०४.०३।।	शेवटीले दिवसीं धरणें घेईन। बाप रखुमादेविवरा बळेंचि साधीन
२६२६४	धरणें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
२६२६५	धरणें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
२६२६६	धरत	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों
२६२६७	धरली	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
२६२६८	धरवे	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
२६२६९	धरवे	।।ज्ञा.गा.०९७३.०२।।	दिसतें परी न धरवे हातें। तें संतांतें पुसावें
२६२७०	धरसील	।।ज्ञा.गा.०९०२.०१।।	धरसील तरी हातीं लागे बापा। सोडसील तरी जाईल दिगंतरा
२६२७१	धरा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०७।।	संतसंग धरा तुम्ही हरिभजन करा। पाठी लागलासे काळ दांत खातो करकरां
२६२७२	धरा	।।ज्ञा.गा.०६५७.०६।।	अपार अधिष्ठानी सत्य ही अभंगी। जाणूनियां वेगीं जीवीं धरा

२६२७३	धरा	।।ज्ञा.गा.०७३७.०३।।	फार किती सांगों सज्ञान तुम्हीं जन। अर्थ हा समजोन मौन्य धरा
२६२७४	धरा	।।ज्ञा.गा.०९२२.०२।।	मित्रपणें करा मधुर अळुमाळा। मधुकर गोपाळा हृदयीं धरा
२६२७५	धरा	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे। मनीं धरा विवेकाचे। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे। बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
२६२७६	धरातळीं	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
२६२७७	धरावा	।।ज्ञा.गा.०१२३.०३।।	करावा विचार । धरावा आचार। करावा परिकर। रामनामीं
२६२७८	धरावा	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
२६२७९	धरावा	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
२६२८०	धरावा	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
२६२८१	धरावे	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें
२६२८२	धरावे	।।ज्ञा.गा.१०६५.०४।।	वऱ्हाड नव्हे स्वप्न गे माये। बाप रखुमादेविवराचे वेगीं धरावे पाये
२६२८३	धरावें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०२।।	नाम बरवें बरवें। निज मानसीं धरावें
२६२८४	धरिजे	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
२६२८५	धरिजे	।।ज्ञा.गा.०६०६.०३।।	सुखदु:ख भोग या दोन्ही भोगितां। न धरिजे अहंता सर्वथैव
२६२८६	धरिजेसु	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
२६२८७	धरिजेसु	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
२६२८८	धरितां	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
२६२८९	धरितां	।।ज्ञा.गा.०१५५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिवेची चेष्टा। उगिलीच निष्ठा धरितां बरी
२६२९०	धरितां	।।ज्ञा.गा.०२४६.०७।।	वैराग्य रश्मिज्वाळा चिन्मय रविकांत। धरितां प्रगटे वन्हि विषय वन हें जाळित
२६२९१	धरितां	।।ज्ञा.गा.०३९०.०१।।	तत्त्वतां पैं तत्त्व धरितां नये हातां। मग ममतेची चिंता तयासी पुसे

२६२९२	धरितां	।।ज्ञा.गा.०७४६.०४।।	ज्ञानदेव नयन धरितां समभावें। सोहं स्वरूप भावें लाधलेंसे
२६२९३	धरितां	।।ज्ञा.गा.०८२२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे मज त्रिकुटाची गोडी। धरितां आवडी ब्रह्म लाभे
२६२९४	धरितां	।।ज्ञा.गा.०९२१.०४।।	डोळ्यांतील बाहुली। करितां नये वेगळी। सखी म्हणुनि साउली । धरितां नये
२६२९५	धरिती	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
२६२९६	धरिती	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
२६२९७	धरिती	।।ज्ञा.गा.०६२६.०१।।	मुक्तत्वाची भ्रांती जे कांहीं धरिती। तेचि बद्ध होती निश्चयेंशी
२६२९८	धरिती	।।ज्ञा.गा.०६२६.०५।।	साक्षीरूप पहा धरिती शरीर। तेचि ज्ञानेश्वर पूर्णयोगी
२६२९९	धरिती	।।ज्ञा.गा.०७३२.०२।।	मताभिमानी ऐसा विश्वास न धरिती। वचनीं निर्गुण सगुण दोन्ही भिन्न असती
२६३००	धरितो	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्‌गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
२६३०१	धरितोसी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
२६३०२	धरियेला	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
२६३०३	धरियेला	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दुःखी
२६३०४	धरियेली	।।ज्ञा.गा.०३७३.०५।।	सहस्रोपरी कांहीं धरियेली जरी। ज्ञानमूढें तरी कायी जाणती
२६३०५	धरियेली	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
२६३०६	धरियेली	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दुःखी
२६३०७	धरिला	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे

२६३०८	धरिला	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
२६३०९	धरिला	।।ज्ञा.गा.०१५२.०४।।	ज्ञानदेवीं भक्तिपंथ। धरिला सांडिला स्वार्थ। उपजोनि ध्यानीं हा अर्थ। रामकृष्ण गोविंद
२६३१०	धरिला	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा
२६३११	धरिला	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
२६३१२	धरिला	।।ज्ञा.गा.०४८५.०४।।	रखुमादेविवरु अवघाचि धरिला। अवघाचि गिळिला अवघेपणें
२६३१३	धरिला	।।ज्ञा.गा.०५०१.०१।।	ठकपरी धरिला मनोवेगें बांधला। तो ठेंगणाचि जाहाला अनिवाड वो माय
२६३१४	धरिला	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
२६३१५	धरिलासी	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
२६३१६	धरिली	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
२६३१७	धरिली	।।ज्ञा.गा.०८४०.०१।।	अनाथनाथा अर्थालिंगन। पुष्पें पुरुषार्थ धरिली कवळून। सत्यसुकृताचे पां आसन। भव्यदीव्ये
२६३१८	धरिली	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
२६३१९	धरिलें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०१।।	जें शंभूनें धरिलें मानसीं । तेंचि उपदेशिलें गिरिजेसी
२६३२०	धरिलें	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
२६३२१	धरिलें	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें । तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न
२६३२२	धरिलें	।।ज्ञा.गा.०३७८.०१।।	एकी धावे सुनाट एकीनें धरिलें बेट। एकीनें शेवट साधियेला
२६३२३	धरिलें	।।ज्ञा.गा.०४७५.०४।।	ब्रह्म ऐसें नामयाने जाणिलें। हृदयीं धरिलें प्राणलिंग
२६३२४	धरिलें	।।ज्ञा.गा.०४८५.०१।।	अवघ्या बाहीं म्यां व्योम कवळिलें। अवघ्या हृदयीं अरूप धरिलें
२६३२५	धरिलें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें
२६३२६	धरिलें	।।ज्ञा.गा.०७५४.०३।।	ज्ञानदेव ध्यान धरिलें पुढती। त्रैलोक्याची वस्ती असे जेथें
२६३२७	धरिलें	।।ज्ञा.गा.०९८३.०१।।	प्रकाशें देखिलें त्याहुनी वेगळें। नाहीं तें धरिलें सोहं मार्गें

२६३२८	धरिलें	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
२६३२९	धरिलें	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
२६३३०	धरिलें	।।ज्ञा.गा.१०५३.०१।।	प्रेमडोहीं मन। जालें मनाचें उन्मन। उपरती धरिलें ध्यान। झालें ज्ञान परब्रह्मीं
२६३३१	धरिलें	।।ज्ञा.गा.१०६३.०२।।	उर्ण तंतु दोरा जाळें केलें त्याचें। डोहीं मृगजळाचे धरिलें मच्छ
२६३३२	धरिसी	।।ज्ञा.गा.०११०.०१।।	भ्रम धरिसी या देहाचा। विठ्ठल म्हणे कां रे वाचा
२६३३३	धरिसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०६।।	जेथें पाहें तेथें तूंचि दिससी। लपोनियां अबोला कासया धरिसी
२६३३४	धरिसी	।।ज्ञा.गा.०६५१.०१।।	कासया प्रतिष्ठा व्यर्थ मानितोसी। सर्वत्र धरिसी समभावें
२६३३५	धरिसी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
२६३३६	धरिसी	।।ज्ञा.गा.०९४५.०३।।	मायीकवृत्तीचा झणीं धरिसी संग। इंद्रियांचा पांग सांडी रया
२६३३७	धरिसी	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
२६३३८	धरिसी	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
२६३३९	धरिसी	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
२६३४०	धरिसील	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
२६३४१	धरी	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे
२६३४२	धरी	।।ज्ञा.गा.००४५.०१।।	ऐसा अवतार नरहरि स्तंभामाझारीं। भक्तां परोपरी धरी रूपें
२६३४३	धरी	।।ज्ञा.गा.००७४.०५।।	तीर्थव्रतीं भावना धरी रे करुणा। शांती दया पाहुणा हरि करीं
२६३४४	धरी	।।ज्ञा.गा.०१०८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नृसिंहरूपें देखे। दैत्य हरिखे धरी जानु
२६३४५	धरी	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे

२६३४६	धरी	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
२६३४७	धरी	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
२६३४८	धरी	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे
२६३४९	धरी	।।ज्ञा.गा.०२०२.०१।।	तत्त्वें तत्त्व धरी कोहंभाव होकरी। सोहं सोहं करी कोण सये
२६३५०	धरी	।।ज्ञा.गा.०२१०.०५।।	पंढरिसी कीर्तन करी। पुंडलीकासी नमस्कारी। विठ्ठलचरण अंतरीं धरी। धन्य जन्म तयाचा
२६३५१	धरी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०२।।	गाईचा गोंवळा यमुनेचा पाबळा। धरी माझा अचुळा मग मी पळालिये गो
२६३५२	धरी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो
२६३५३	धरी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
२६३५४	धरी	।।ज्ञा.गा.०३२३.०२।।	न पाहे वास न धरी मनीं आस । वायां निकण भूस काय उपणिसी
२६३५५	धरी	।।ज्ञा.गा.०३७८.०३।।	सखी सांगे बाई भावो धरी देहीं। एकारूपा सोयीं येईल घरा
२६३५६	धरी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
२६३५७	धरी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
२६३५८	धरी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
२६३५९	धरी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
२६३६०	धरी	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
२६३६१	धरी	।।ज्ञा.गा.०४४९.०३।।	तत्त्व तेंचि धरी रजो गुण चारी। पंचमा आचारीं सांपडती
२६३६२	धरी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
२६३६३	धरी	।।ज्ञा.गा.०६१३.०१।।	सरिता येऊनियां चढती ब्रह्मगिरी। परी ज्ञानी न धरी जन्म कांहीं

२६३६४	धरी	।।ज्ञा.गा.०६७२.०३।।	स्वानुभवें धरी अनुभवें वाट। तंव अवचित बोभाट पुढें मागें
२६३६५	धरी	।।ज्ञा.गा.०७०९.०२।।	होये तें नोहे। नोहे तें होय। ऐसी धरी सोय। निजरूपीं रया
२६३६६	धरी	।।ज्ञा.गा.०७२४.०२।।	स्वाभाविक कर्म प्रकृति उपाधि। धरी मंदबुद्धि अहंतेसी
२६३६७	धरी	।।ज्ञा.गा.०७७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या अर्थाची सोय। धरी माझी माय मुक्ताबाई
२६३६८	धरी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
२६३६९	धरी	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
२६३७०	धरी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
२६३७१	धरी	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
२६३७२	धरी	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
२६३७३	धरी	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
२६३७४	धरी	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
२६३७५	धरी	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
२६३७६	धरी	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
२६३७७	धरी	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
२६३७८	धरी	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां

२६३७९	धरी	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
२६३८०	धरी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
२६३८१	धरीं	।।ज्ञा.गा.००७३.०१।।	एकतत्त्व नाम दृढ धरीं मना। हरीसी करुणा येईल तुझी
२६३८२	धरीं	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
२६३८३	धरीं	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
२६३८४	धरीं	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
२६३८५	धरीं	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
२६३८६	धरीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
२६३८७	धरीं	।।ज्ञा.गा.०३८१.०२।।	भाव दृढ धरीं चित्ताची लहरी। प्रकृती कामारी सत्रावीची
२६३८८	धरीं	।।ज्ञा.गा.०३९०.०३।।	सखी सांगे गोष्टी बाईये रूप वो धरीं। आपणची घरीं सांपडेल
२६३८९	धरीं	।।ज्ञा.गा.०४४९.०४।।	षड्रसीं भोक्ता हरिरूप करी। सप्तमा जिव्हारीं कळा धरीं
२६३९०	धरीं	।।ज्ञा.गा.०४५३.०४।।	विस्तारीं विस्तार गुण गुह्य सार। एकाएकीं पार सार धरीं
२६३९१	धरीं	।।ज्ञा.गा.०७६५.०३।।	अनुहात उन्मनी म्हणोनी व्यर्थ काय। मुखीं धरीं सोय ब्रह्मरंध्रीं
२६३९२	धरीं	।।ज्ञा.गा.०८५०.११।।	आतां सांडी मांडी न करीं निश्चय एक धरीं। तूं आत्मा निर्विकारी सदोदित
२६३९३	धरीं	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
२६३९४	धरीं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
२६३९५	धरीं	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
२६३९६	धरीं	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची

२६३९७	धरीं	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
२६३९८	धरीं	।।ज्ञा.गा.०९९४.०२।।	राम नाम सार धरीं। तेंचि तारक सृष्टीवरी। त्याचेनि संगें निरंतरीं। भवसागर तरसील
२६३९९	धरीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
२६४००	धरीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भी होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
२६४०१	धरीं	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
२६४०२	धरीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भी अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
२६४०३	धरीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
२६४०४	धरीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
२६४०५	धरीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
२६४०६	धरीं	।।ज्ञा.गा.१०२३.०५।।	सकळ पाहें हरि। तोचि चित्तीं धरीं
२६४०७	धरीं	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!
२६४०८	धरीन	।।ज्ञा.गा.०१९८.०१।।	विठ्ठलयात्रे जाती वो माये। त्यांचे धरीन मी पाये
२६४०९	धरीन	।।ज्ञा.गा.०२८५.०२।।	तो दाखवावो माये धरीन त्याचे पाये। तयालागीं जीऊ आहे उतावेळु
२६४१०	धरीन	।।ज्ञा.गा.०२९९.०४।।	अद्वैत भरीन मन भारीन तोडीन भवपाशा। क्षमा दया धरीन चित्तीं सर्वभूतीं महेशा
२६४११	धरीन	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
२६४१२	धरीन	।।ज्ञा.गा.०५३८.०२।।	निरंजन वनीं धरीन मुरारी। भाग अभ्यंतरीं घेईन देखा
२६४१३	धरीला	।।ज्ञा.गा.०९९९.२१।।	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार

२६४१४	धरु	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
२६४१५	धरुनि	।।ज्ञा.गा.०४३५.०४।।	तेथे धरुनि देहभ्रांति। ते जाहली गेली किती। तेथें ज्ञानाची शक्ति। केतुली माझी
२६४१६	धरुनि	।।ज्ञा.गा.०७१९.०३।।	तें ज्ञान बुबुळीं। ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तिनें दिधलें। धरुनि हातीं
२६४१७	धरुनि	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
२६४१८	धरुनियां	।।ज्ञा.गा.०९३१.०३।।	मार्गींचा कापडी धरुनियां वोढीं। ईश्वरीं उघडी उडी घाली
२६४१९	धरुनियां	।।ज्ञा.गा.०९८६.०७।।	आशा धरुनियां सांगूं नये ज्ञान। निष्ठुर वचन बोलूं नये
२६४२०	धरुनी	।।ज्ञा.गा.००७४.०३।।	नाम मंत्र जप कोटी जाईल पाप। रामकृष्णीं संकल्प धरुनी राहे
२६४२१	धरुनी	।।ज्ञा.गा.०२३४.०४।।	भूतग्रामींचा परेशु। तापत्रयाचा करी नाशू। आड धरुनी गोपवेषु। वत्सें राखे
२६४२२	धरुनी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
२६४२३	धरुनी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
२६४२४	धरुनी	।।ज्ञा.गा.०६१३.०४।।	वारा वागुरेसी धरुनी कोंडूं ये। परी ज्ञानी नसये जन्म कांहीं
२६४२५	धरुनी	।।ज्ञा.गा.०७०३.०४।।	ऐसा भाव धरुनी मनीं विठ्ठल आणिला निजध्यानीं। अखंड वदो माझी वाणी विठ्ठलची
२६४२६	धरुनी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
२६४२७	धरुनी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
२६४२८	धरुनी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०२।।	आवडी धरुनी गोडी घेई कां ध्यानीं। परतोन मग योगी नाहीं तुज
२६४२९	धरुनी	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
२६४३०	धरुनी	।।ज्ञा.गा.०९६२.०४।।	पडतासि दृष्टि निवृत्तीच्या चरणीं। मा ज्ञानदेवो मनीं धरुनी ठेला

२६४३१	धरुनी	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
२६४३२	धरुनी	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
२६४३३	धरूं	।।ज्ञा.गा.०२०१.०१।।	एकी म्हणें भाव धरूं नेदी मौन। तेथींचें वो ज्ञान मज सांगे
२६४३४	धरूं	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
२६४३५	धरूं	।।ज्ञा.गा.०६६४.०२।।	पूजन कवणा करूं सिंचन कवणा करूं। नाहीं नव्हे तें धरूं गुरुमुखें
२६४३६	धरूं	।।ज्ञा.गा.०८४५.०४।।	काळाचें खाजुकें जाणिजे कीं काया। धरूं नको माया सर्वथैव
२६४३७	धरूं	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
२६४३८	धरूं	।।ज्ञा.गा.०९८६.१७।।	यावें जावें तरी संताचिया द्वारां। मनांत द्वैतभारा धरूं नये
२६४३९	धरूं	।।ज्ञा.गा.११०७.०२।।	नऊ महिने गर्भीं असतां। कुठवरी मी धीर धरूं?
२६४४०	धरूनि	।।ज्ञा.गा.०३५९.०२।।	पालव मिरवीत जाईन। शेला पदरीं धरूनि राहीन
२६४४१	धरूनि	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
२६४४२	धरूनि	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
२६४४३	धरूनि	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
२६४४४	धरूनि	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया

२६४४५	धरूनि	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
२६४४६	धरूनियां	।।ज्ञा.गा.००४५.०२।।	धरूनियां महत्त्व झाला नृसिंहरूप। वेदशास्त्रांसी अमूर्त मूर्तीस आला
२६४४७	धरूनियां	।।ज्ञा.गा.०५५५.०२।।	अकरावें होतें तें धरूनियां नेलें। बारा तेरा गिळिलें धन माझें
२६४४८	धरूनियां	।।ज्ञा.गा.०६०९.०२।।	सत्त्व रज तम गुण धरूनियां। उपाधी आपुलिया करिताती
२६४४९	धरूनियां	।।ज्ञा.गा.०८४५.०५।।	अमोलिक प्राप्ति होत आहे तुज। धरूनियां लाज हित करीं
२६४५०	धरूनियां	।।ज्ञा.गा.०९८६.१०।।	उसंती संसारीं असावें अखंड। धरूनियां चाड गोविंदाची
२६४५१	धरूनियां	।।ज्ञा.गा.१०७७.०४।।	पितियाचा वेष धरूनियां वेगीं। मातेचें सुख भोगावया लागीं
२६४५२	धरूनी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
२६४५३	धरूनी	।।ज्ञा.गा.०७०२.०१।।	अवघा सुखरूप अवघाची रूपीं। अवघाची आपीं धरूनी ठेला
२६४५४	धरूनी	।।ज्ञा.गा.०९५२.०३।।	शांति धरूनी वाही आपेआप पाही। नमनीं निर्वाहीं न्याहाळिला
२६४५५	धरूनीयां	।।ज्ञा.गा.१०५४.१६।।	ज्ञानदेवें घेतलें दान। हृदयीं धरूनीयां ध्यान। समाधी बैसला निर्वाण। कथा कीर्तन करितु
२६४५६	धरे	।।ज्ञा.गा.०१९०.०३।।	मायबाप बंधु सखे सोयरे। यांतें भेटावया मन न धरे
२६४५७	धरोनिया	।।ज्ञा.गा.०९९०.०१।।	सदामुक्त असतां बद्ध जालों कैसा। विषयाची आशा धरोनिया
२६४५८	धरोनियां	।।ज्ञा.गा.०११५.०२।।	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल
२६४५९	धरोनी	।।ज्ञा.गा.००७३.०४।।	ज्ञानदेवा मौन जपमाळ अंतरीं। धरोनी श्रीहरि जपे सदा
२६४६०	धरोनी	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। हृदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो
२६४६१	धर्म	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे
२६४६२	धर्म	।।ज्ञा.गा.००१४.०१।।	नित्य धर्म नामपाठ । तेचि वैकुंठींची वाट । गुरुभजनीं जो विनट । तोचि हरिभक्तु जाणावा
२६४६३	धर्म	।।ज्ञा.गा.००५२.०१।।	योग याग विधी येणें नव्हे सिद्धी। वायांचि उपाधि दंभ धर्म
२६४६४	धर्म	।।ज्ञा.गा.००६३.०३।।	सिद्धी बुद्धि धर्म हरिपाठीं आले। प्रपंचीं निवाले साधुसंगें
२६४६५	धर्म	।।ज्ञा.गा.००६६.०४।।	ज्ञानदेवीं यज्ञयाग क्रिया धर्म। हरिवीण नेम नाहीं दुजा
२६४६६	धर्म	।।ज्ञा.गा.००६७.०२।।	जप तप कर्म हरिवीण धर्म। वाउगाचि श्रम व्यर्थ जाय
२६४६७	धर्म	।।ज्ञा.गा.००७१.०१।।	जप तप कर्म क्रिया नेम धर्म। सर्वांघटीं राम भावशुद्ध
२६४६८	धर्म	।।ज्ञा.गा.००७८.०३।।	जप तप ज्ञान क्रिया कर्म धर्म। रामकृष्ण नेम गुरुभजनें
२६४६९	धर्म	।।ज्ञा.गा.०१०५.०१।।	कर्म आणि धर्म आचरिजे जयालागीं। साधक शिणले साधन साधितां अभागी

२६४७०	धर्म	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
२६४७१	धर्म	।।ज्ञा.गा.०१४५.०१।।	धर्म वसे जेथें। सर्व कार्य होय तेथें। पित्यासहित मनोरथें। सिद्धि पावेल सर्वथा
२६४७२	धर्म	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम
२६४७३	धर्म	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें
२६४७४	धर्म	।।ज्ञा.गा.०१६७.०५।।	देवो धर्म सर्वांतरीं। हरि तारितां पैलतिरीं। तो स्मरलिया जिव्हाग्रीं। सर्व कामना परैल
२६४७५	धर्म	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
२६४७६	धर्म	।।ज्ञा.गा.०१८२.०६।।	तीर्थी पावन धर्म जिहीं केला धडौती। कैवल्यकल्पद्रुम ते त्रिजगतीं
२६४७७	धर्म	।।ज्ञा.गा.०१९६.०४।।	कर्म धर्म करितां शिणली येतां जातां। मग पुंडलिकें अनंता प्रार्थियेलें
२६४७८	धर्म	।।ज्ञा.गा.०२०९.०२।।	जप तप अनुष्ठान क्रिया कर्म धर्म। हें जाणताती वर्म संतजन
२६४७९	धर्म	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
२६४८०	धर्म	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं
२६४८१	धर्म	।।ज्ञा.गा.०५२१.०२।।	यम नेम धर्म आम्हां नाहीं कर्म। अवघेंचि ब्रह्म होऊनी ठेलों
२६४८२	धर्म	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
२६४८३	धर्म	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि
२६४८४	धर्म	।।ज्ञा.गा.०९४२.०३।।	न संडी वेदसिंधु सांडी मांडी कर्म। उपाधीचा धर्म करूं नको
२६४८५	धर्म	।।ज्ञा.गा.०९४८.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त गुरु धर्म वित्त। अवघें जीवित हरि केला
२६४८६	धर्म	।।ज्ञा.गा.०९९४.०४।।	विक्राळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियलें
२६४८७	धर्म	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
२६४८८	धर्म	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर

२६४८९	धर्म	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
२६४९०	धर्म	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
२६४९१	धर्म	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
२६४९२	धर्म	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
२६४९३	धर्म	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी। आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
२६४९४	धर्म	।।ज्ञा.गा.१०१२.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा। तेणें फेडिलें पडळ। ज्ञानाचा निजबोधु। विज्ञानरूप सकळ
२६४९५	धर्म	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
२६४९६	धर्म	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
२६४९७	धर्म	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
२६४९८	धर्म	।।ज्ञा.गा.१०८०.०२।।	पतिव्रता धर्म पहा हो माझा। सर्वांपरी पति भोगिजे वोजा
२६४९९	धर्म	।।ज्ञा.गा.१११०.०५।।	कर्म नेणों धर्म नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणें जाणें नाहीं
२६५००	धर्म	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं
२६५०१	धर्म	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
२६५०२	धर्म	।।ज्ञा.गा.१११६.०२।।	कर्म आणि धर्म आचरती जयालागीं। साधक शीणले साधन साधिता अभागी
२६५०३	धर्ममार्गें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
२६५०४	धर्मराजें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०८।।	शिवें शक्तिप्रती कथिलें। धर्मराजें तें पुजिलें
२६५०५	धर्मलोपें	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्में वेव्हार
२६५०६	धर्मांचें	।।ज्ञा.गा.०१३०.०१।।	सकळ धर्मांचें कारण। नामस्मरण हरिकीर्तन। दया क्षमा समाधान। संतजन साधिती
२६५०७	धर्माचें	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
२६५०८	धर्माधर्म	।।ज्ञा.गा.००६६.०३।।	योग याग क्रिया धर्माधर्म माया। गेले ते विलया हरिपाठीं

२६५०९	धर्माधर्म	।।ज्ञा.गा.०५९५.०४।।	नेणोंचि स्वरूप धर्माधर्म कांहीं। निवृत्तीच्या पायीं लीन जाहलों
२६५१०	धर्मार्थकामाचा	।।ज्ञा.गा.०९९३.०४।।	धर्मार्थकामाचा जालासे अभाव। तेव्हांचि तो शिव श्रुति बोले
२६५११	धर्मी	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मी। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
२६५१२	धर्मु	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
२६५१३	धलिलें	।।ज्ञा.गा.०३१९.०४।।	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
२६५१४	धलिलें	।।ज्ञा.गा.०३१९.०५।।	मला पोताशी धलिलें माझें समाधान केलें । निवृत्तीचे कृपें सुख हें ज्ञानदेवा लाधलें
२६५१५	धवळतिये	।।ज्ञा.गा.०२३२.०२।।	चांदिणें निर्मळ। चंदनें धवळतिये। पैल वृंदावनीं वासुगा गोविंदु खेळतिये
२६५१६	धवळलें	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
२६५१७	धवळलें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
२६५१८	धवळलें	।।ज्ञा.गा.०२९४.०५।।	सांठवले आकार इंद्रियांच्या वृत्ती। शामतेजें दीप्तीं धवळलें
२६५१९	धवळलें	।।ज्ञा.गा.०४६५.०१।।	अनुपम्य तेजें धवळलें ब्रह्मांड। विश्वरूपीं अखंड तदाकार
२६५२०	धवळायावरी	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
२६५२१	धवळें	।।ज्ञा.गा.१०४०.०१।।	काळें ना सावळें धवळें ना पिवळें। घोंगडें निराळें लाधलों मी
२६५२२	धांडोळितां	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
२६५२३	धांडोळितां	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
२६५२४	धांडोळिती	।।ज्ञा.गा.०६९७.०१।।	सहा चार अठरा धांडोळिती ज्यातें। परी नेणवे सखा तो जवळीं असतां
२६५२५	धांडोळिलें	।।ज्ञा.गा.०८६१.०४।।	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
२६५२६	धांडोळिसी	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे

२६५२७	धांडौळितां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
२६५२८	धांव	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
२६५२९	धांव	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
२६५३०	धांव	।।ज्ञा.गा.०४२२.०१।।	परिमळाची धांव भ्रमर वोढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
२६५३१	धांव	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
२६५३२	धांव	।।ज्ञा.गा.०५३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विसरला धांव। हरिरूप भाव दीपकळा
२६५३३	धांव	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
२६५३४	धांवणें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
२६५३५	धांवणें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
२६५३६	धांवत	।।ज्ञा.गा.०७६४.०१।।	धांवत धांवत आलों नयनांजनीं। प्रकाश दिनमणी उणा वाटे
२६५३७	धांवत	।।ज्ञा.गा.०७६४.०१।।	धांवत धांवत आलों नयनांजनीं। प्रकाश दिनमणी उणा वाटे
२६५३८	धांवत	।।ज्ञा.गा.१०६०.०३।।	कटीं कर विराजित। मुकुटरत्नजडित। पीतांबरु कासिला। तैसा येईं कां धांवत
२६५३९	धांवतां	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
२६५४०	धांवतां	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
२६५४१	धांवताहे	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
२६५४२	धांवती	।।ज्ञा.गा.१०५१.०७।।	खटपट खटपट। शास्त्रप्रज्ञा अलोट। बांधोनी विपत्तीची मोट। सैरा सुनाट धांवती

२६५४३	धांवतो	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
२६५४४	धांवतोसी	।।ज्ञा.गा.०८९२.०३।।	तें कल्पिलिया नकळे गुरुकृपें वेगळें। वायांवीण उगलें कां धांवतोसी सैरा
२६५४५	धांवया	।।ज्ञा.गा.००५७.०२।।	नामासी विन्मुख तो नर पापिया। हरिवीण धांवया न पवे कोणी
२६५४६	धांवया	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
२६५४७	धांवसी	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
२६५४८	धांवसील	।।ज्ञा.गा.०४२६.०१।।	धांवसील सैरा परि नातुडेचि कांहीं। विचारूनि पाही मनामाजी
२६५४९	धांवाधांवीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
२६५५०	धांवावें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
२६५५१	धांविन्नलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०५।।	अहल्येसी उद्धरिलें। तेंचि द्रौपदीये धांविन्नलें
२६५५२	धांवे	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
२६५५३	धांवे	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
२६५५४	धांवे	।।ज्ञा.गा.०७८७.०२।।	प्रणव सैरा बापा धांवे अवघड वाटे। रिघा नवपाटे जीव जीवना
२६५५५	धांवे	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
२६५५६	धांवे	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
२६५५७	धांवो	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
२६५५८	धांवो	।।ज्ञा.गा.०५३४.०३।।	शून्याहि परता आदि अंतु नाहीं। तो असोनियां देहीं धांवो सरे
२६५५९	धांवोनियां	।।ज्ञा.गा.०६४९.०४।।	जेथें जेथें मन धांवोनियां जाय। तेथें गुरूचे पाय वसवावे

२६५६०	धांवोनी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
२६५६१	धाऊनियां	।।ज्ञा.गा.०६३५.०४।।	तयाचिया दृष्टि मोहरा न राहे। धाऊनियां जाय अज्ञान तीं
२६५६२	धाकटी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
२६५६३	धाकुली	।।ज्ञा.गा.०२८६.०७।।	वाट पाहे मी येकली मज मदन जाकळी। अवस्था धाकुली म्हणो नये
२६५६४	धाकें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
२६५६५	धाकें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
२६५६६	धाडिलें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
२६५६७	धाडिलें	।।ज्ञा.गा.०६८४.०२।।	अवघे धन देऊनि मज निर्धन केलें। ऋण मागावया धाडिलें नये ते ठायीं
२६५६८	धाडूं	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
२६५६९	धातु	।।ज्ञा.गा.०५५१.०२।।	काय सांगूं मातु वेगळीच धातु। जिवा हा जिवांतु व्यापुनी ठेला
२६५७०	धान्य	।।ज्ञा.गा.०४६०.०४।।	वेटाळिलें धान्य खळेदान दिठी। दिधलें शेवटीं भोक्तियासी
२६५७१	धान्य	।।ज्ञा.गा.०४६१.०२।।	ज्ञान तेंचि धन ज्ञान तेंचि धान्य। जालें रे कारण ज्ञानदेवा
२६५७२	धाम	।।ज्ञा.गा.०४५१.०३।।	निरशून्य शून्य साधूनि उपरम। वैकुंठीचें धाम हृदय केलें
२६५७३	धाम	।।ज्ञा.गा.०५२४.०४।।	ज्ञानदेवीं मौनीं गुणग्रास धाम। सर्वत्र आराम हरि माझा
२६५७४	धाम	।।ज्ञा.गा.०५८५.०२।।	हेम अलंकार अलंकारीं हेम। मृण्मयेंचि धाम धाम तेंचि
२६५७५	धाम	।।ज्ञा.गा.०५८५.०२।।	हेम अलंकार अलंकारीं हेम। मृण्मयेंचि धाम धाम तेंचि
२६५७६	धाय	।।ज्ञा.गा.००८८.०१।।	अळुमाळु सोय रातलीची धाय। सत्त्वतेजीं माये एकतत्त्वीं
२६५७७	धाय	।।ज्ञा.गा.०३४१.०२।।	काय सांगूं माय त्रिभुवन धाय। पाहतां न समाय नाना रूपीं
२६५७८	धाय	।।ज्ञा.गा.०५३६.०१।।	कापुराची सोय कापुरींची माय। परतोनी धाय ने घे तैसी

२६५७९	धाय	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
२६५८०	धायवट	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
२६५८१	धाया	।।ज्ञा.गा.०९५३.०२।।	सोकरितां धाया काय करील माया। श्रीगुरुच्या पायां विरुळा जाणें
२६५८२	धाये	।।ज्ञा.गा.००८२.०२।।	पवनीं न धाये पवनही धाये। परतला खाये आपणांसी
२६५८३	धाये	।।ज्ञा.गा.००८२.०२।।	पवनीं न धाये पवनही धाये। परतला खाये आपणांसी
२६५८४	धाये	।।ज्ञा.गा.०३२२.०५।।	तैसी ते नव्हे लेकुराची माये । कृष्ण माझी धाये मोकलिते
२६५८५	धाये	।।ज्ञा.गा.०६७४.०२।।	मन धालें परी न धाये। पुढत पुढती राजा विठ्ठलु पाहे
२६५८६	धाये	।।ज्ञा.गा.०७०६.०१।।	जीवन कैसें तान्हेजत आहे। मन धालें परि न धाये
२६५८७	धाये	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
२६५८८	धार	।।ज्ञा.गा.०४४०.०१।।	मग निर्गुण निर्विकार। जगद्गुरु आदि अवतार। कैसे धारणा बांधेल धार। रोमरंध्रीं
२६५८९	धारकडा	।।ज्ञा.गा.०४३५.०३।।	गुरुवाक्य परम धडा। अनुभव भाविकाचा हुडा। तो अचाट धारकडा। वेंधूनि जावें
२६५९०	धारण	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
२६५९१	धारणा	।।ज्ञा.गा.००८६.०४।।	धारणा धीट जरी होय विनट। तया प्रेमें वैकुंठ जवळी असे
२६५९२	धारणा	।।ज्ञा.गा.००९५.०१।।	सर्वत्र समान भावयुक्त पूर्ण। धृति धारणा धन वर्ते जया
२६५९३	धारणा	।।ज्ञा.गा.०२९५.०३।।	ध्यान धारणा तनु मनु करणें। ठेवियेलें ठेवणें गोपाळचरणीं वो माये
२६५९४	धारणा	।।ज्ञा.गा.०३५१.०३।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार संपादिलें। ध्यान धारणा आसन मुद्रा कैसें समाधीसी आलें
२६५९५	धारणा	।।ज्ञा.गा.०४४०.०१।।	मग निर्गुण निर्विकार। जगद्गुरु आदि अवतार। कैसे धारणा बांधेल धार। रोमरंध्रीं
२६५९६	धारणा	।।ज्ञा.गा.०४५४.०१।।	सूक्ष्म साध्य काज सांगितलें स्वामी । धृति धारणा क्षमीं हरपल्या
२६५९७	धारणा	।।ज्ञा.गा.०४६०.०३।।	शांतीची गोफण उडविला प्रपंच। धारणा आहाच स्थिर केली
२६५९८	धारणा	।।ज्ञा.गा.०४६९.०३।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना योगाची धारणा। जीवशीव करूणा चक्षु दृढ करी

२६५९९	धारणा	।।ज्ञा.गा.०५३३.०१।।	वृत्तीचा उच्छेद मनाचा निग्रह। धारणा विग्रह तेजतत्त्वीं
२६६००	धारणा	।।ज्ञा.गा.०५४०.०१।।	ध्यान धारणा मंत्र साधन। त्रिकाळीं जपन अजपा सिद्धी
२६६०१	धारणा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
२६६०२	धारणा	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
२६६०३	धारणातें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
२६६०४	धारणेच्या	।।ज्ञा.गा.०४२७.०२।।	धारणेच्या हातें। जेवा दृष्टीमुखें। गोडियेच्या सुखें। अंगें भरा
२६६०५	धारा	।।ज्ञा.गा.०६४१.०२।।	पर्जन्याच्या धारा भूमिवीण पडे। जेथें बुद्धि उडे समूळची
२६६०६	धारा	।।ज्ञा.गा.०६४२.०३।।	निराचिया धारा अभ्रेंवीण पडे। देखणा हा बुडे तयामाजीं
२६६०७	धारा	।।ज्ञा.गा.०६९५.०२।।	निवृत्तिप्रसाद माझ्या मुखीं सूदला। प्रेमरसें धारा फुटल्या दोहीं पक्षीं
२६६०८	धारा	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
२६६०९	धारीं	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
२६६१०	धाला	।।ज्ञा.गा.०६१५.०४।।	दृष्य एक चुळें घोटुनी बैसला। ज्ञानदेव धाला आत्मयोगें
२६६११	धाला	।।ज्ञा.गा.०६२५.०४।।	तेव्हां हे उपाधी राहिली सौरस। ज्ञानदेवदास पूर्ण धाला
२६६१२	धाला	।।ज्ञा.गा.०६८८.०२।।	जेवणार भला जेऊनियां धाला। योगी जो निवाला परमहंस
२६६१३	धाला	।।ज्ञा.गा.०७०३.०२।।	विठ्ठल म्हणतां हरलें पाप। पदरीं आलें पुण्य माप। धाला दिनाचा मायबाप विठ्ठलची
२६६१४	धाला	।।ज्ञा.गा.०७२४.०५।।	अविद्येच्या राती माजोनि चेइला। म्हणे पूर्ण धाला ज्ञानेश्वर
२६६१५	धालियाचें	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
२६६१६	धाले	।।ज्ञा.गा.०५८८.०५।।	धाले तेच पूर्ण कीर ब्रह्मानंदें। ज्ञानेश्वर बोधें बोधीयला
२६६१७	धाले	।।ज्ञा.गा.०७४९.०२।।	धाले पूर्वपदीं समान लक्षिती। क्षुधा चाड चित्तीं नाहीं नाहीं
२६६१८	धाले	।।ज्ञा.गा.०८४१.०२।।	धाले पूर्णपदीं समाधि लक्षितां। क्षुधा चाड चिंता नाहीं नाहीं

२६६१९	धालें	।।ज्ञा.गा.०५७६.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। व्योम पांघुरे फुडां देखोनी धालें
२६६२०	धालें	।।ज्ञा.गा.०६७४.०२।।	मन धालें परी न धाये। पुढत पुढती राजा विठ्ठलु पाहे
२६६२१	धालें	।।ज्ञा.गा.०७०३.०१।।	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
२६६२२	धालें	।।ज्ञा.गा.०७०३.०१।।	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
२६६२३	धालें	।।ज्ञा.गा.०७०६.०१।।	जीवन कैसें तान्हेजत आहे। मन धालें परि न धाये
२६६२४	धालों	।।ज्ञा.गा.०५८७.०१।।	पाहातें पाहूं गेलों पाहणें विसरलों। ब्रह्मानंदें धालों देवराया
२६६२५	धाल्याचे	।।ज्ञा.गा.०६०४.०३।।	धाल्याचे ढेंकर निघती होतां सुख। तेवींचि आत्मिक जाणिजेसु
२६६२६	धावत	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
२६६२७	धावतां	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
२६६२८	धावतां	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
२६६२९	धावतें	।।ज्ञा.गा.०७४५.०२।।	रात्रंदिवस मन चपळत्वें धावतें। तेंही सत्रावीतें न पवेची
२६६३०	धाविन्नलें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०१।।	तुझी गुण कीर्ति ऐकोनी आर्तें मन उचंबळलें। आलिंगना धाविन्नलें उतावीळ
२६६३१	धाविन्नलों	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
२६६३२	धावे	।।ज्ञा.गा.००८८.०३।।	सोकरी पापपुण्या ठायीं आपा। आयुष्याच्या मापा हरि धावे
२६६३३	धावे	।।ज्ञा.गा.०३०६.०३।।	अंबुला केला धावे जरी मन । बुडती बेताळीस जाती नाक कान
२६६३४	धावे	।।ज्ञा.गा.०३७८.०१।।	एकी धावे सुनाट एकीनें धरिलें बेट। एकीनें शेवट साधियेला
२६६३५	धावे	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
२६६३६	धावे	।।ज्ञा.गा.०७०७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावे बा सैरा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु गा
२६६३७	धावे	।।ज्ञा.गा.०८५४.०१।।	तोंडें जाले संन्यासु। भोगावरी धावे हव्यासु
२६६३८	धावे	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्का लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
२६६३९	धावेंचि	।।ज्ञा.गा.०४२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावेंचि सैरा। रखुमादेविवरा आण तुझी

२६६४०	धावोनि	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
२६६४१	धावोनियां	।।ज्ञा.गा.०८४३.०६।।	हातींच्या पवित्रा कानाचियां नगा। धावोनियां वेगा हिरोनी घेती
२६६४२	धावोनी	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
२६६४३	धिंवसा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
२६६४४	धिंवसा	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
२६६४५	धिंवसा	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
२६६४६	धिंवसा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
२६६४७	धिक्	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
२६६४८	धिक्	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
२६६४९	धिक्	।।ज्ञा.गा.०९२९.०७।।	तीर्थक्षेत्र व्रत दान। यागादिक साधन। अनुभव रहाणीविण। शून्य धिक् गेलें
२६६५०	धिटिव	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
२६६५१	धीट	।।ज्ञा.गा.००८६.०४।।	धारणा धीट जरी होय विनट। तया प्रेमें वैकुंठ जवळी असे
२६६५२	धीट	।।ज्ञा.गा.०१७८.०२।।	वासना संग धीट प्रकृति कनिष्ठ। भोगुनी वैकुंठ जन्म घेती
२६६५३	धीट	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं

२६६५४	धीट	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
२६६५५	धीर	।।ज्ञा.गा.०५२३.०१।।	लवण पवन जळापासाव धीर। पावन समीर रवी तया
२६६५६	धीर	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
२६६५७	धीर	।।ज्ञा.गा.०९३०.०४।।	ज्ञानदेवा धीर घटमठीं सामा। अधऊर्ध्व व्योमा हरि दिसे
२६६५८	धीर	।।ज्ञा.गा.११०७.०२।।	नऊ महिने गर्भी असतां। कुठवरी मी धीर धरूं?
२६६५९	धीरा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
२६६६०	धीरु	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
२६६६१	धीरु	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
२६६६२	धीरु	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
२६६६३	धीरु	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
२६६६४	धीरु	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
२६६६५	धीरु	।।ज्ञा.गा.०८६७.०२।।	लक्ष निवृत्तिचरणीं धीरु राहें। भेदुभ्रम सांडीं सावध होये
२६६६६	धुंडाळीसी	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
२६६६७	धुंधुकार	।।ज्ञा.गा.११०१.०३।।	हिरियांचा चूरा दिसे धुंधुकार। मध्यें ज्योती प्रकार प्रगटला
२६६६८	धुतलिया	।।ज्ञा.गा.०८६८.०१।।	तैं सत्त्वरजतमें धुतलिया आशा। वेगीं त्या निराशां फळेंवीण

२६६६९	धुम	।।ज्ञा.गा.०९४०.०२।।	फिटती भुर रे धुम उठी तेज। अक्षरीं उमज गुरुकृपें
२६६७०	धुमाळी	।।ज्ञा.गा.०९१३.०१।।	वृंदावनीं वनमाळी। खेळे गोपींसी धुमाळी। मदनमेचूची नवाळी। रसाकाळीं मनोहर
२६६७१	धुमाळी	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
२६६७२	धुमाळु	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
२६६७३	धुरंधर	।।ज्ञा.गा.०९९१.०२।।	परि नको नको दु:ख धुरंधर। पुढें अंध:कार दिसतसे
२६६७४	धुरंधरु	।।ज्ञा.गा.०३२९.०२।।	कैसा हा माव करूं गोविला संसारु । कृष्णसंगे धुरंधरु तरलों आम्ही
२६६७५	धुरु	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
२६६७६	धुरुसी	।।ज्ञा.गा.०१२०.०३।।	जें धुरुसी आठवलें। तेंचि उपमन्यें घोकिलें। तेंचि गजेंद्रा लाधलें। हित जालें तयांचें
२६६७७	धुरूसी	।।ज्ञा.गा.०११४.०३।।	हेंचि धुरूसी आठवलें। उपमन्यें हेंचि घोकिलें। अंबऋषीनें साधिलें। रामकृष्ण उच्चारणीं
२६६७८	धुरे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
२६६७९	धुरें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
२६६८०	धुरें	।।ज्ञा.गा.०८७२.०१।।	शाहाणे सिंतरें व्याहाणे मोहरें। भणंग धुरें आतुडे कैसें
२६६८१	धुरें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
२६६८२	धुरेसी	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
२६६८३	धुळधुसिर	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
२६६८४	धू	।।ज्ञा.गा.१०२३.०२।।	मन चित्त धू। विषयावर थू
२६६८५	धूपा	।।ज्ञा.गा.००१०.०३।।	दयाळ अनाथनाथा । जंगम स्थावर गुह्य धूपा । पूर्ण व्यापक प्रकाशदीपा । ब्रह्मा तूंचि

२६६८६	धूपा	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
२६६८७	धूमें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
२६६८८	धूर्ति	।।ज्ञा.गा.०५२८.०३।।	नेणों धूर्ति मूर्ति कैंची हे प्रवृत्ति। कृष्णेंचि समाप्ति सर्व करूं
२६६८९	धृति	।।ज्ञा.गा.००९५.०१।।	सर्वत्र समान भावयुक्त पूर्ण। धृति धारणा धन वर्ते जया
२६६९०	धृति	।।ज्ञा.गा.०४५४.०१।।	सूक्ष्म साध्य काज सांगितलें स्वामी । धृति धारणा क्षमीं हरपल्या
२६६९१	धृति	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
२६६९२	धेनु	।।ज्ञा.गा.०१९०.०६।।	वत्स विघडलियां धेनु भेटली। जैसी कुरंगिणी पाडसा मीनली
२६६९३	धेनु	।।ज्ञा.गा.०२५८.०७।।	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा
२६६९४	धेनु	।।ज्ञा.गा.०५२८.०१।।	अवघेंचि मनें दोहीलिया धेनु। प्राणापानी प्राणु निववि‍ला
२६६९५	धेनु	।।ज्ञा.गा.१०१५.०२।।	ते सांग पां धेनु कवण रे। तिसी नाहीं तिन्ही गुण रे कान्हो
२६६९६	धेनु	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
२६६९७	धैर्य	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
२६६९८	धैर्याचा	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
२६६९९	धैर्याचे	।।ज्ञा.गा.०५८८.०२।।	धैर्याचे मंडप तेचि स्तंभ जाले। कोंभ जे निघाले परिणामा
२६७००	धोंगडा	।।ज्ञा.गा.०२६४.०१।।	पांचा दामांचा धोंगडा नेसेन। उरली मोट ते मी जेवीन गे बाईये
२६७०१	धोतरें	।।ज्ञा.गा.०९८७.०३।।	झळझळित धोतरें देवतार्चनाचा पसारा। दिवसाचीं सोवळीं दहा बारा
२६७०२	धोत्रा	।।ज्ञा.गा.०६५२.०३।।	उत्तम भूमिका कमाविली पाही। धोत्रा लवलाही पेरियेला
२६७०३	ध्याइजेसु	।।ज्ञा.गा.०४९४.०६।।	निवृत्तिदासा तुम्ही बहुत न बोला। रखुमादेविवरा ध्याइजेसु उगला
२६७०४	ध्याइला	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
२६७०५	ध्याई	।।ज्ञा.गा.०९१७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अवघेंचि मृगजळ। सांडूनी पाल्हाळ नित्य ध्याई
२६७०६	ध्याई	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास

२६७०७	ध्याई	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
२६७०८	ध्याई	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
२६७०९	ध्याईं	।।ज्ञा.गा.०१३३.०३।।	हरि पाहीं रे हरि ध्याईं रे। हरिवांचूनि दुजें नाहीं रे
२६७१०	ध्याईं	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
२६७११	ध्याईजे	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
२६७१२	ध्याईजे	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
२६७१३	ध्याईजें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
२६७१४	ध्याईजेतु	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
२६७१५	ध्याईला	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें
२६७१६	ध्याईलें	।।ज्ञा.गा.१०५६.०४।।	आत्मनैवेद्य समर्पिले। ब्रह्मानंदीं मग वंदिलें। ज्योतिर्लिंग मग ध्याईलें। ज्ञानदेवा हृदयीं
२६७१७	ध्याता	।।ज्ञा.गा.०११५.०१।।	निरंतर ध्याता हरि। सर्व कर्माची बोहरी। दोष जाती दिगंतरीं। रामकृष्णउच्चारणीं
२६७१८	ध्याता	।।ज्ञा.गा.०२२२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान चित्त निरंजन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
२६७१९	ध्याता	।।ज्ञा.गा.०४६४.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान ध्येय ध्याता हरि। समरसें श्रीहरि तत्त्व जालें
२६७२०	ध्याता	।।ज्ञा.गा.०६३२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही निरसुनी। झालों निरंजनीं लीन आथी
२६७२१	ध्याता	।।ज्ञा.गा.०७४२.०४।।	ध्येय ध्यान ध्याता निरसुनी तिन्ही। झालों निरंजनीं अति लीन
२६७२२	ध्याता	।।ज्ञा.गा.०७५९.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान परता जिचा खेळ। ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान याची साक्ष
२६७२३	ध्याता	।।ज्ञा.गा.०७७४.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान त्रिपुटीवेगळा। सहस्रदळीं उगवला सूर्य जैसा
२६७२४	ध्याता	।।ज्ञा.गा.०७९४.०३।।	ज्ञानदेव आपण प्रणव झाला आधीं। ध्याता ब्रह्मपदीं प्रणवची
२६७२५	ध्याता	।।ज्ञा.गा.०८६६.०१।।	ध्येय ध्याता हे दोन्ही नाहीं। तेथें ज्ञेय ज्ञाता उरे काई
२६७२६	ध्याता	।।ज्ञा.गा.०९९०.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही एकपण। होय तंव साधन करित जाय

२६७२७	ध्यातां	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
२६७२८	ध्यातां	।।ज्ञा.गा.०२६६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचे खुणें । सांवळेंची होणें यासी ध्यातां
२६७२९	ध्यातां	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
२६७३०	ध्यातां	।।ज्ञा.गा.१०३७.०४।।	मनोरथ पुरले रे आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाशीं ध्यातां
२६७३१	ध्यातां	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
२६७३२	ध्याती	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
२६७३३	ध्याती	।।ज्ञा.गा.०१६९.०५।।	करिती अन्नदान भूतिं। हरिचरण हृदयीं ध्याती। तया प्रसन्न श्रीपति। अंतीं होय सर्वथा
२६७३४	ध्याती	।।ज्ञा.गा.०७६६.०२।।	मसुरामात्र सार योगी ध्याती देहीं। निरंजन पाहीं ब्रह्म तेंचि
२६७३५	ध्याती	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याई हृषिकेशी
२६७३६	ध्याती	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
२६७३७	ध्यातु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
२६७३८	ध्यातु	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
२६७३९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०००६.०२।।	ध्यान मनन दोन्ही करा । देता बोधिता चतुष्टवरा । मंगलदायक वटेश्वरा । पूजूं आतां
२६७४०	ध्यान	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
२६७४१	ध्यान	।।ज्ञा.गा.००१७.०३।।	पाहातां वो हरि पाहातां वो । ध्यान लागलें या चित्ता वो
२६७४२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
२६७४३	ध्यान	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये

२६७४४	ध्यान	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
२६७४५	ध्यान	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
२६७४६	ध्यान	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
२६७४७	ध्यान	।।ज्ञा.गा.००५६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सगुण हें ध्यान। नामपाठ मौन प्रपंचाचें
२६७४८	ध्यान	।।ज्ञा.गा.००७५.०२।।	गोपाळा रे तुझें ध्यान लागो मना। आनु न विसंबे हरि जगत्रजीवना
२६७४९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.००८६.०६।।	ज्ञानियासि ज्ञान ज्ञानदेवीं ध्यान। कलिमलछेदन नाम एक
२६७५०	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
२६७५१	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१२२.०२।।	ज्ञान नारायण ध्यान नारायण। वाचें नारायण सर्वकाळ
२६७५२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१२२.०८।।	निवृत्ति निरोपण ज्ञानदेवा ध्यान। सर्वत्र नारायण एकरूप
२६७५३	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
२६७५४	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१३४.०१।।	रामकृष्ण गोविंदाचें नामस्मरण वाचें। घडिये घडिये साचें ध्यान श्रीविठ्ठलाचें
२६७५५	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१४२.०४।।	ज्ञानदेवीं स्नान ध्यान। रामराम नारायण। इतुकेंचि पुरे अनुष्ठान। हेंचि जीवन शिवाचें
२६७५६	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१४७.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला
२६७५७	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१५०.०३।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न ऐसें साधिलें। ते आणुनियां घातिलें। हृदय कमळिकें
२६७५८	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
२६७५९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
२६७६०	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१६१.०१।।	एक सोपें आहे ध्यान। रामकृष्ण नारायण। नामेविण अमंगल जाण। मुख घ्राण सर्वदा
२६७६१	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें । नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी
२६७६२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१६३.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न साधनी आणिलें। चित्तचरणीं बांधलें। ज्ञानदृष्टी करूनिया
२६७६३	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१६७.०१।।	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
२६७६४	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें

२६७६५	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
२६७६६	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१७१.०१।।	साध्य साधन श्रीहरि। जपमूळ जिव्हाग्रीं। ध्यान समग्री। हरिचरणीं लावावे
२६७६७	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल
२६७६८	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१७४.०४।।	गोविंद गोपाळ स्मरण। रामकृष्ण हेचि ध्यान। एकचित्त करूनी मन। सावधान साधावे
२६७६९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०१७४.०६।।	ज्ञानदेवीं जप ध्यान। रामकृष्ण नारायण। धन्य त्याचें कुल जाण। हरिस्मरण करिताची
२६७७०	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०२००.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान मनमौन्य चरण। आपणचि मग्न तेथें जाले
२६७७१	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०२०८.०२।।	तो हा विठोबा निधान। ज्याचें ब्रह्मादिकां ध्यान। पाउलें समान। विटेवरी शोभती
२६७७२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०२२२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान चित्त निरंजन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
२६७७३	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
२६७७४	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघःश्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
२६७७५	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
२६७७६	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०२९५.०३।।	ध्यान धारणा तनु मनु करणें। ठेवियेलें ठेवणें गोपाळचरणीं वो माये
२६७७७	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०२९९.०८।।	त्रिकाळ ध्यान त्रिकाळ मन हरपले जेथ। पुरली मनकामना वैकुंठ प्रकट आपणची नाथ
२६७७८	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०३४३.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यान मनाचेंही मन। हरिचरण स्थान दृढ केलें
२६७७९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०३५१.०३।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार संपादिलें। ध्यान धारणा आसन मुद्रा कैसें समाधीसी आलें
२६७८०	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
२६७८१	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०३९०.०४।।	निवृत्तीनें खुणें सांगितलें ज्ञान। रखुमादेविवरु ध्यान विठ्ठलवरदा
२६७८२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
२६७८३	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०४३१.०१।।	जें अगम्याचें ध्यान। जें मनाचें मनन। जें पुण्याचें पावन। वस्तुरूप
२६७८४	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०४५५.०१।।	अरे अरे ज्ञाना झालासी पावन। तुझें तुज ध्यान कळों आलें

२६७८५	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०४६४.०२।।	तैसें तुझें ध्यान करितां उद्‌भट। सांपडली वाट वैकुंठीची
२६७८६	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०४६७.०२।।	स्थिरावलें ध्यान ज्ञानाचिये वृत्ति। विज्ञानसंपत्ति साधलिया
२६७८७	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०५०१.०२।।	समाधी ध्यान निजध्यासीं आरुढलें। तंव अवघेंचि पारुषलें अभावा वो माय
२६७८८	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०५२०.०१।।	ज्ञानें ध्यान पटीं तंतु पैं मनाचा। हरिरूप वाचा सारीपाठ
२६७८९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०५४०.०१।।	ध्यान धारणा मंत्र साधन। त्रिकाळीं जपन अजपा सिद्धी
२६७९०	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०६३२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही निरसुनी। झालों निरंजनीं लीन आथी
२६७९१	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०७०४.०१।।	देहाचेनि दीपकें पाहे जों सभोंवतें। तंव अवचितें तेंचि ध्यान केलें
२६७९२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०७०४.०३।।	लय गेलें ध्यानीं ध्यान गेलें उन्मनीं। नित्य हरिपर्वणी सर्वांरूपें
२६७९३	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०७०८.०३।।	लय लक्ष ध्यान सर्व नाशवंत। पाहणें पाहत ज्योतिरूप
२६७९४	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०७१०.०२।।	परेहूनी परते जाण। मसुरे परतें ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
२६७९५	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०७१०.०३।।	मुक्ताई मुक्त ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
२६७९६	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली
२६७९७	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०७४२.०४।।	ध्येय ध्यान ध्याता निरसुनी तिन्ही। झालों निरंजनीं अति लीन
२६७९८	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०७५४.०३।।	ज्ञानदेव ध्यान धरिलें पुढती। त्रैलोक्याची वस्ती असे जेथें
२६७९९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०७५९.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान परता जिचा खेळ। ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान याची साक्ष
२६८००	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०७७४.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान त्रिपुटीवेगळा। सहस्रदळीं उगवला सूर्य जैसा
२६८०१	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०८०८.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यान सच्चिदानंदाचे। सर्व ब्रह्म साचें येणें येथें
२६८०२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
२६८०३	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०८९९.०४।।	ज्ञानदेव सोहं मंत्र तंत्र ध्यान। मनाचें उन्मन हरिपायीं
२६८०४	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०९९०.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही एकपण। होय तंव साधन करित जाय
२६८०५	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
२६८०६	ध्यान	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी

२६८०७	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
२६८०८	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
२६८०९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
२६८१०	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याई हृषिकेशी
२६८११	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
२६८१२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
२६८१३	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१०१९.०२।।	सोय ध्यान उन्मनी पांचांची मिळणी। सत्रावीचे कानीं गोष्टी सांगे
२६८१४	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१०१९.०३।।	दुभोनियां खडाणी नैश्वर्य ध्यान गगनीं। चेतलिया मन क्षीर देत
२६८१५	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१०५३.०१।।	प्रेमडोहीं मन। जालें मनाचें उन्मन। उपरती धरिलें ध्यान। झालें ज्ञान परब्रह्मीं
२६८१६	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१०५४.१६।।	ज्ञानदेवें घेतलें दान। हृदयीं धरूनीयां ध्यान। समाधी बैसला निर्वाण। कथा कीर्तन करितु
२६८१७	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१०६०.०४।।	विश्वरूप विश्वंभरे कमळनयने कमळाकरे वो। तुझें ध्यान लागो बाप रखुमादेविवरे वो
२६८१८	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
२६८१९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें
२६८२०	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१०८७.११।।	बाप रखुमादेविवर ध्यान। वृत्तीसी साधलें पूर्ण। ज्ञानदेव म्हणे निधान। विठ्ठलीं मन स्थिरावलें
२६८२१	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
२६८२२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
२६८२३	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों

२६८२४	ध्यान	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
२६८२५	ध्यान	।।ज्ञा.गा.११२१.०५।।	हरि पाहातां वो हरि पाहातां वो। ध्यान लागलें चित्ता वो
२६८२६	ध्यानकु	।।ज्ञा.गा.००३२.०१।।	ब्रह्मादिकां आठकु तो। शिवध्यान ध्यानकु तो गे बाई
२६८२७	ध्यानमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
२६८२८	ध्यानरूप	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
२६८२९	ध्यानरूपा	।।ज्ञा.गा.०३२४.०१।।	निळिये मंडळी नीळवर्ण सांवळी । तेथें वेधलिसे बाळीं ध्यानरूपा
२६८३०	ध्यानरूपीं	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
२६८३१	ध्यानस्थ	।।ज्ञा.गा.०२०९.०६।।	सनकादिक मुनी ध्यानस्थ पैं सदा। ब्रह्मादिकां कदा न कळे महिमा
२६८३२	ध्याना	।।ज्ञा.गा.०५६६.०२।।	मन गेलें ध्याना कृष्णाचि नयनीं। नित्यता पर्वणी कृष्णसुखें
२६८३३	ध्याना	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
२६८३४	ध्याना	।।ज्ञा.गा.१०५३.०४।।	नाठवे द्वैताची भावना। अद्वैतीं न वसे ध्याना। दिननिशींची रचना। काळगणना छंदें गिळी
२६८३५	ध्याना	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
२६८३६	ध्यानाचा	।।ज्ञा.गा.०४३४.०३।।	सद्गुरु बोलाचा विश्वास। मानस स्थीरावुनि परिस। जेथें ध्यानाचा अवकाश आकाश। फावलिया
२६८३७	ध्यानाचा	।।ज्ञा.गा.१०९२.०२।।	तुझ्या नामाचा आठऊ रूपाचा आठऊ। ध्यानाचा आठऊ। असो मना
२६८३८	ध्यानाची	।।ज्ञा.गा.०३८९.०१।।	प्राणाची पैं सखी पुसे आत्मयासी। ईश्वरीं ध्यानाची वृत्ति गेली
२६८३९	ध्यानाचें	।।ज्ञा.गा.०७५८.०३।।	असिपदीं आनंद प्रियरूप जाण। ध्यानाचें कारण जेथें नाहीं
२६८४०	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
२६८४१	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.००५०.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। अनंत जन्मोनी पुण्य होय
२६८४२	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.००७१.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। वैकुंठभुवनीं घर केलें
२६८४३	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.००९४.०३।।	मनाच्या भोवनीं समाधीच्या ध्यानीं। चिंतिला पद्मासनीं आत्मराजु

२६८४४	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०१०७.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण माळा। हृदयीं जिव्हाळा श्रीमूर्ति रया
२६८४५	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०१५२.०४।।	ज्ञानदेवीं भक्तिपंथ। धरिला सांडिला स्वार्थ। उपजोनि ध्यानीं हा अर्थ। रामकृष्ण गोविंद
२६८४६	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०१७६.०२।।	संसार निर्फल हरिरूप साबडे। तेचि नित्य आवडे हृदय ध्यानीं
२६८४७	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
२६८४८	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०२२६.०१।।	योगियां मुनीजनां ध्यानीं। तें सुख आसनीं शयनीं
२६८४९	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
२६८५०	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०३६२.०१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां
२६८५१	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०३८९.०६।।	या ध्यानीं गुंफलें मनामाजीं वेख। द्वैतभानसुख नाठवे मज
२६८५२	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
२६८५३	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०७०४.०३।।	लय गेलें ध्यानीं ध्यान गेलें उन्मनीं। नित्य हरिपर्वणी सर्वांरूपें
२६८५४	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०७४९.०३।।	भ्रुवांतरीं लक्ष लाउनी बैसा ध्यानीं। ऐक्यासी उन्मनी होउनी रहा
२६८५५	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०८११.०१।।	स्वरूपाचें ध्यानीं निरंजन पाहिलें। डोळ्यानें दाविलें चराचर
२६८५६	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०८६०.०२।।	आवडी धरुनी गोडी घेई कां ध्यानीं। परतोन मग योगी नाहीं तुज
२६८५७	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
२६८५८	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०९४३.०३।।	चित्तवृत्ति ध्यानीं मनाची निशाणी। भ्रमभेद कानीं ऐकों नको
२६८५९	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०६।।	वासुदेवीं ज्ञेय ज्ञान। ध्यानीं मनीं नारायण। वासुदेवो परिपूर्ण। कैसें क्षरलेंसें चैतन्य गा
२६८६०	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
२६८६१	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया

२६८६२	ध्यानु	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
२६८६३	ध्यानें	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्‌गुरु
२६८६४	ध्यानें	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्‌गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
२६८६५	ध्यानें	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
२६८६६	ध्याय	।।ज्ञा.गा.०८६७.०१।।	सुख आपुलें आपण तो पाहें। रूप आपुलें आपण ध्याय रे मना
२६८६७	ध्याय	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
२६८६८	ध्यायी	।।ज्ञा.गा.०४८६.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे कैसें हो काई। रखुमादेविवरा विठ्ठला ध्यायी
२६८६९	ध्यायी	।।ज्ञा.गा.०७७७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृत्ति सहस्रदळीं लावा। मसुरामात्र बरवा ध्यायी जाई
२६८७०	ध्यायीं	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
२६८७१	ध्यायीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
२६८७२	ध्यायीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
२६८७३	ध्याये	।।ज्ञा.गा.०१३९.०१।।	शिव भवानी उपदेशी प्राणप्रिये। निजमानसीं ध्याये परमानंदु पाहे
२६८७४	ध्याये	।।ज्ञा.गा.०४५९.०४।।	नानातेजीं भासे प्रपंचीं प्रकाशे। विरुळा समरसें ध्याये त्यासी
२६८७५	ध्याये	।।ज्ञा.गा.०९५६.०४।।	निराकार अलिप्त वसे। शरीरीं असतुचि नसे। एकतत्त्व मनोद्देशे। हृदयीं ध्याये
२६८७६	ध्यावे	।।ज्ञा.गा.०१७०.०३।।	अखंड ध्यावे श्रीहरि। भजावे संतां निरंतरीं। हरिवाचुनिया दुसरी। गोठी न करावी सर्वथा
२६८७७	ध्यावें	।।ज्ञा.गा.०४१४.०२।।	अवघी मूर्ति तुजपें ध्यावें। अवघा चरणीं तुझ्या पंथीं चालावें

२६८७८	ध्यावो	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
२६८७९	ध्यावों	।।ज्ञा.गा.०४८६.०२।।	पाहणें नाहीं काय पाहों। ध्येय नाहीं काय ध्यावों
२६८८०	ध्यासी	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
२६८८१	ध्यासी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
२६८८२	ध्यासें	।।ज्ञा.गा.०६५४.०१।।	भ्रमरीच्या ध्यासें भ्रमरीच होय। कीटकत्व जाय पालटोनी
२६८८३	ध्यासें	।।ज्ञा.गा.०६५४.०२।।	ब्रह्म ध्यासें स्वयें ब्रह्मचि होईजे। जीवत्व लोपिजे सहजचि
२६८८४	ध्यासें	।।ज्ञा.गा.०७७९.०३।।	उन्मनीचे ध्यासें सहस्रदळ गाजे। पश्चिम मार्गीं बीजें दोन असती
२६८८५	ध्येय	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
२६८८६	ध्येय	।।ज्ञा.गा.०२२२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान चित्त निरंजन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
२६८८७	ध्येय	।।ज्ञा.गा.०४६४.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान ध्येय ध्याता हरि। समरसें श्रीहरि तत्त्व जालें
२६८८८	ध्येय	।।ज्ञा.गा.०४८६.०२।।	पाहणें नाहीं काय पाहों। ध्येय नाहीं काय ध्यावों
२६८८९	ध्येय	।।ज्ञा.गा.०६३२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही निरसुनी। झालों निरंजनीं लीन आथी
२६८९०	ध्येय	।।ज्ञा.गा.०७४२.०४।।	ध्येय ध्यान ध्याता निरसुनी तिन्ही। झालों निरंजनीं अति लीन
२६८९१	ध्येय	।।ज्ञा.गा.०७५९.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान परता जिचा खेळ। ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान याची साक्ष
२६८९२	ध्येय	।।ज्ञा.गा.०७७४.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान त्रिपुटीवेगळा। सहस्रदळीं उगवला सूर्य जैसा
२६८९३	ध्येय	।।ज्ञा.गा.०८६६.०१।।	ध्येय ध्याता हे दोन्ही नाहीं। तेथें ज्ञेय ज्ञाता उरे काई
२६८९४	ध्येय	।।ज्ञा.गा.०९९०.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही एकपण। होय तंव साधन करित जाय
२६८९५	ध्येयध्यानें	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
२६८९६	ध्येयपण	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं

२६८९७	ध्रुव	।।ज्ञा.गा.०१३२.०२।।	आदि मध्य अंतीं निजबीज ओंकार। ध्रुव प्रल्हाद अंबऋषी जिहीं मानिला निर्धार
२६८९८	ध्रुव	।।ज्ञा.गा.०१८०.०३।।	ध्रुव पराशर व्यास पुंडलीक। अर्जुन वाल्मिक अंबरीष
२६८९९	ध्रुव	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
२६९००	ध्रुव	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
२६९०१	ध्रुवादिकांचीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष
२६९०२	ध्वज	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
२६९०३	ध्वजवज्र	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
२६९०४	ध्वजा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०८।।	तेथून निवृत्ति बोधाच्या ध्वजा। मयुरपिच्छें कोंदलीं नभा। अनंत आदित्याचा गाभा। डळमळूं लागे
२६९०५	ध्वजेचें	।।ज्ञा.गा.०४२०.०१।।	पाहे पां ध्वजेचें चिरगूट। राया जतन करितां कष्ट
२६९०६	ध्वनि	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
२६९०७	ध्वनि	।।ज्ञा.गा.०४२४.०३।।	अनुहत ध्वनि नाद। तो पावला परमपद। उन्मनीं तुर्याविनोदें छंदें छंदें डोलतुसे
२६९०८	ध्वनी	।।ज्ञा.गा.०२८१.०६।।	आशा लागलीसे सर्पिणी। ग्रासूं पाहातसे पापिणी। रामनामाचीया ध्वनी। आइकों नेदी श्रवणीं
२६९०९	ध्वनी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
२६९१०	ध्वनी	।।ज्ञा.गा.०८०५.०१।।	अनुहत ध्वनी वरि चंद्रमा वर्तुळ। तेजाचे उमाळे अनंत तेथें
२६९११	ध्वनी	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
२६९१२	ध्वनी	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
२६९१३	ध्वनी	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
२६९१४	ध्वनीचा	।।ज्ञा.गा.०८२२.०४।।	पश्चिमपंथीं नाडी घोष वाहे जिचा। तेथून ध्वनीचा विस्तार गा
२६९१५	ध्वनीचेही	।।ज्ञा.गा.०८२२.०५।।	ध्वनीचेही वरी शुद्ध तेज असे। चंद्रमा प्रकाशें तेच ठायीं

२६९१६	न	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दु:खें । जन्म योनी भोगूं लागेल
२६९१७	न	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
२६९१८	न	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
२६९१९	न	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
२६९२०	न	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
२६९२१	न	।।ज्ञा.गा.००२३.०५।।	यापरतें बोलणें । न बोलणें होणें । तें म्यां आपुल्या अंगवणें । केलें वो माय
२६९२२	न	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
२६९२३	न	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
२६९२४	न	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
२६९२५	न	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि
२६९२६	न	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
२६९२७	न	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
२६९२८	न	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये

२६९२९	न	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
२६९३०	न	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
२६९३१	न	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
२६९३२	न	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
२६९३३	न	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
२६९३४	न	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
२६९३५	न	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
२६९३६	न	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा

२६९३७	न	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
२६९३८	न	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
२६९३९	न	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
२६९४०	न	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
२६९४१	न	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
२६९४२	न	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुराननां। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
२६९४३	न	।।ज्ञा.गा.००४९.०३।।	एक हरि आत्मा जीवशिवसमा। वायां तूं दुर्गमा न घालीं मन
२६९४४	न	।।ज्ञा.गा.००५१.०३।।	सायास करिसी प्रपंच दिननिशीं। हरिसी न भजसी कवण्या गुणें
२६९४५	न	।।ज्ञा.गा.००५२.०२।।	भावेंवीण देव न कळे नि:संदेह। गुरुवीण अनुभव कैसा कळे
२६९४६	न	।।ज्ञा.गा.००५४.०२।।	नाहीं ज्यासी भक्ति तो पतित अभक्त। हरिसी न भजत दैवहत
२६९४७	न	।।ज्ञा.गा.००५५.०३।।	एकतत्त्व नाम साधिती साधन। द्वैताचें बंधन न बाधिजे
२६९४८	न	।।ज्ञा.गा.००५७.०२।।	नामासी विन्मुख तो नर पापिया। हरिवीण धांवया न पवे कोणी
२६९४९	न	।।ज्ञा.गा.००५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरि माझा समर्थ। न करावें अर्थ उपनिषदां
२६९५०	न	।।ज्ञा.गा.००६०.०१।।	समाधी हरीची समसुखेंवीण। न साधेल जाण द्वैतबुद्धी
२६९५१	न	।।ज्ञा.गा.००६१.०१।।	नित्य सत्यामित हरिपाठ ज्यासी। कळिकाळ त्यासी न पाहे दृष्टी
२६९५२	न	।।ज्ञा.गा.००७०.०२।।	तैसें नव्हे नाम सर्वमार्गांवरिष्ठ। येथें कांहीं कष्ट न लगती
२६९५३	न	।।ज्ञा.गा.००७१.०२।।	न सोडी रे भावो टाकी रे संदेहो। रामकृष्णीं टाहो नित्य फोडी
२६९५४	न	।।ज्ञा.गा.००७५.०२।।	गोपाळा रे तुझें ध्यान लागो मना। आनु न विसंबे हरि जगत्रजीवना

२६९५५	न	।।ज्ञा.गा.००८२.०२।।	पवनीं न धाये पवनही धाये। परतला खाये आपणांसी
२६९५६	न	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
२६९५७	न	।।ज्ञा.गा.००८६.०१।।	सर्वव्यापक सर्व देहीं आहे। परि प्राणियांसी सोय न कळे त्याची
२६९५८	न	।।ज्ञा.गा.००८७.०२।।	न सुटतां शिणतां हे। भवति वास पाहे। प्रपंच मोहता हे। काय करूं
२६९५९	न	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
२६९६०	न	।।ज्ञा.गा.०१००.०१।।	कां रे स्फुंदतोसी। कां रे स्फुंदतोसी। न भजतां विठ्ठलासी। नरकीं पडसी
२६९६१	न	।।ज्ञा.गा.०१००.०२।।	पुण्यपाप बाधा। न पवसी गोविंदा। पावशील आपदा। स्मर परमानंदा
२६९६२	न	।।ज्ञा.गा.०१००.०५।।	जाईल हें आयुष्य। न सेवीं विषयविष। पडतील यमशाप। वेगीं करी सौरस
२६९६३	न	।।ज्ञा.गा.०१०२.०१।।	अष्टांगयोगें न शिणिजे। यम नेम निरोध न किजे रया
२६९६४	न	।।ज्ञा.गा.०१०२.०१।।	अष्टांगयोगें न शिणिजे। यम नेम निरोध न किजे रया
२६९६५	न	।।ज्ञा.गा.०१०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पाहतां विस्तारु। नामाचा बडिवारु न बोलवे
२६९६६	न	।।ज्ञा.गा.०१०९.०२।।	विठ्ठल नाम उच्चारीं। आळसु न करीं क्षणभरी
२६९६७	न	।।ज्ञा.गा.०१११.०१।।	विठ्ठल विठ्ठल न म्हणसी। पुनरपि पडसी गर्भवासीं
२६९६८	न	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अध:पंथा
२६९६९	न	।।ज्ञा.गा.०११२.०४।।	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
२६९७०	न	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
२६९७१	न	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दु:ख। नाम नसतां मुखीं
२६९७२	न	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्में न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
२६९७३	न	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्में न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
२६९७४	न	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्में न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
२६९७५	न	।।ज्ञा.गा.०१२५.०१।।	यमधर्म सांगे दूता। परिसावी निजकथा। जेथें रामनाम वार्ता। तया देशा न वजावें
२६९७६	न	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
२६९७७	न	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
२६९७८	न	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे

२६९७९	न	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
२६९८०	न	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थीं भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
२६९८१	न	।।ज्ञा.गा.०१३१.०४।।	शोषिली पूतना येणें मोहिलें लेकरूं। आळी न संडी बाप रखुमादेविवरु
२६९८२	न	।।ज्ञा.गा.०१३३.०२।।	हरि येथें रे हरि तेथें रे। हरिवांचूनि न दिसे रितें रे
२६९८३	न	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
२६९८४	न	।।ज्ञा.गा.०१४०.०६।।	तुळशीच्या माळा। घालितां हरिदासाच्या गळां। तो न भिये कळिकाळा। त्यासी जिव्हाळा हरिविठ्ठल
२६९८५	न	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
२६९८६	न	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
२६९८७	न	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
२६९८८	न	।।ज्ञा.गा.०१५३.०३।।	देवधर्म जोडेल ऐसा। न करी भूतमात्रीं हिंसा। सर्वांभूतीं हरि सरसा। भावपूर्वक नमस्कारावा
२६९८९	न	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
२६९९०	न	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थीं। पहावें न लगे ये अर्थीं। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
२६९९१	न	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थीं। पहावें न लगे ये अर्थीं। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
२६९९२	न	।।ज्ञा.गा.०१५७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे विठ्ठल जे भजती। जन्मा न येती भाक माझी
२६९९३	न	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे
२६९९४	न	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
२६९९५	न	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
२६९९६	न	।।ज्ञा.गा.०१७०.०३।।	अखंड ध्यावे श्रीहरि। भजावे संतां निरंतरीं। हरिवाचुनिया दुसरी। गोठी न करावी सर्वथा
२६९९७	न	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी। तया सेवावे पखडी। सेवा न संडावी अर्धघडी। या आवडीं स्मरावें
२६९९८	न	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
२६९९९	न	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
२७०००	न	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
२७००१	न	।।ज्ञा.गा.०१७७.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे विव्हळी जे भजती। ते जन्मा न येती भाक माझी
२७००२	न	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे

२७००३	न	।।ज्ञा.गा.०१८५.०१।।	अकार उकार मकार करती हा विचार। परी विठ्ठल अपरंपार न कळे रया
२७००४	न	।।ज्ञा.गा.०१८७.०३।।	देशदेशान्तरा न लगेची जाणें। ठायींच जोडणें ऐक्यभावें
२७००५	न	।।ज्ञा.गा.०१९०.०३।।	मायबाप बंधु सखे सोयरे। यातें भेटावया मन न धरे
२७००६	न	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
२७००७	न	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थे इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
२७००८	न	।।ज्ञा.गा.०१९७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु न विसंबे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्वतां सांगितलें
२७००९	न	।।ज्ञा.गा.०१९९.०१।।	न चलति शब्द खुंटले पैं वाद। एकतत्त्व भेद नाहीं रूपा
२७०१०	न	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
२७०११	न	।।ज्ञा.गा.०२०६.०२।।	आम्हां न संडवे पंढरी। विठ्ठलराज विटेवरी
२७०१२	न	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
२७०१३	न	।।ज्ञा.गा.०२०८.०४।।	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
२७०१४	न	।।ज्ञा.गा.०२०९.०६।।	सनकादिक मुनी ध्यानस्थ पैं सदा। ब्रह्मादिकां कदा न कळे महिमा
२७०१५	न	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
२७०१६	न	।।ज्ञा.गा.०२११.०३।।	आपण न करी यात्रा दुजियासि जावो नेदी। विषयाचा लंपट शिकवी कुविद्या कुबुद्धी
२७०१७	न	।।ज्ञा.गा.०२११.०४।।	ऐसे जे जन्मोनी नर भोगिती अघोर। न करिती तीर्थयात्रा तया नरकीं बिढार
२७०१८	न	।।ज्ञा.गा.०२१२.०१।।	वाजतसे बोंब कोण्ही नायकती कानीं। हरिहरि न म्हणती तया थोर जाली हानी
२७०१९	न	।।ज्ञा.गा.०२१२.०६।।	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं
२७०२०	न	।।ज्ञा.गा.०२१२.०८।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। भावें न रिघतां न चुके जन्ममरण
२७०२१	न	।।ज्ञा.गा.०२१२.०८।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। भावें न रिघतां न चुके जन्ममरण
२७०२२	न	।।ज्ञा.गा.०२१३.०३।।	पंढरीचें पीक न समाये अंबरीं। तें शेत सोकरी पुंडलिकु
२७०२३	न	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
२७०२४	न	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
२७०२५	न	।।ज्ञा.गा.०२२९.०४।।	तयामाजीं असतां न दिसे बाप। समर्थ थोर तुझी माव रे

२७०२६	न	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
२७०२७	न	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
२७०२८	न	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
२७०२९	न	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
२७०३०	न	।।ज्ञा.गा.०२३६.०२।।	नामरूपीं गोडी। हेचि आवडी आतां। न विसंबे सर्वथा। तुजलागीं
२७०३१	न	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
२७०३२	न	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां काळिये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
२७०३३	न	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
२७०३४	न	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
२७०३५	न	।।ज्ञा.गा.०२४९.०३।।	चहूं मार्गीं गेलें न संपडे वाट। मग चैतन्याचा घाट वेधलिये
२७०३६	न	।।ज्ञा.गा.०२५२.०१।।	मे दुरथीं कर जोडुं। ताऱ्हो सेवा न जाणुं
२७०३७	न	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
२७०३८	न	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा

२७०३९	न	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
२७०४०	न	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
२७०४१	न	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
२७०४२	न	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
२७०४३	न	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
२७०४४	न	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
२७०४५	न	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
२७०४६	न	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
२७०४७	न	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
२७०४८	न	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
२७०४९	न	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी

२७०५०	न	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
२७०५१	न	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
२७०५२	न	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
२७०५३	न	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
२७०५४	न	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
२७०५५	न	।।ज्ञा.गा.०२६३.०६।।	दर्पणीं पाहतां। रूप न दिसे आपुलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मज ऐसें केलें
२७०५६	न	।।ज्ञा.गा.०२६६.०२।।	काय करूं गे माये सांवळें न सोडी। इंद्रिया इंद्रिय जोडी एकतत्त्वें
२७०५७	न	।।ज्ञा.गा.०२६८.०३।।	न चले न चले कांहीं करणें कामान। याचें पहाणेंची विंदान कामानिया
२७०५८	न	।।ज्ञा.गा.०२६८.०३।।	न चले न चले कांहीं करणें कामान। याचें पहाणेंची विंदान कामानिया
२७०५९	न	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
२७०६०	न	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
२७०६१	न	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
२७०६२	न	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
२७०६३	न	।।ज्ञा.गा.०२८०.०१।।	त्रिभुवनींचें सुख पहावया नयनीं। दिनरात्रीं धणी न पुरे माझी
२७०६४	न	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
२७०६५	न	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये

२७०६६	न	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
२७०६७	न	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
२७०६८	न	।।ज्ञा.गा.०२८८.०२।।	वेधलें वो मन तयाचिया गुणीं। क्षणभर न विसंबे विठ्ठलरुक्मिणी
२७०६९	न	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
२७०७०	न	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
२७०७१	न	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
२७०७२	न	।।ज्ञा.गा.०२९०.०२।।	काय सांगो माय न कळे तयाची सोये। येणें मनाचे मोडुनि पाये वेधियेलें
२७०७३	न	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
२७०७४	न	।।ज्ञा.गा.०२९७.०२।।	काय सांगो तुम्हां कैंचा हा गोंवळु। न म्हणे दिन वेळु आम्हां घरीं
२७०७५	न	।।ज्ञा.गा.०२९८.०३।।	आपुलें केलें तें कांहीं न चले वो आतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठला देखतां
२७०७६	न	।।ज्ञा.गा.०२९९.०५।।	ज्ञान ज्ञेय हाची विचार सर्वमय हरी। दुजेपण न पडे दृष्टी एकपण घरोघरीं
२७०७७	न	।।ज्ञा.गा.०३००.०१।।	विचारितां देहीं अविचार अंबुला। न साहे वो साहिला काय करूं
२७०७८	न	।।ज्ञा.गा.०३०१.०१।।	न गमे हा संसारु म्हणोनी केला भ्रतारु । लोक अनाचारु म्हणती मज
२७०७९	न	।।ज्ञा.गा.०३०५.०१।।	अष्टभावें भोगितां न पुरे धणी । देह उगाणी केली देखा
२७०८०	न	।।ज्ञा.गा.०३०६.०१।।	दुरळु अंबुला केला गे बाई । ब्रह्मादिकां तो न पडे ठाई
२७०८१	न	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
२७०८२	न	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दृष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें

२७०८३	न	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
२७०८४	न	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
२७०८५	न	।।ज्ञा.गा.०३२२.०३।।	आणिक एक अवधारा । मज दिधलें हीनवरा । माझें कांहीं सर्वेश्वरा न विचारिशी
२७०८६	न	।।ज्ञा.गा.०३२२.०७।।	सासुरा हा स्वार्थ कांहीं न विचारी परमार्थ । आतां करीन घात तयावरी
२७०८७	न	।।ज्ञा.गा.०३२३.०२।।	न पाहे वास न धरी मनीं आस । वायां निकण भूस काय उपणिसी
२७०८८	न	।।ज्ञा.गा.०३२३.०२।।	न पाहे वास न धरी मनीं आस । वायां निकण भूस काय उपणिसी
२७०८९	न	।।ज्ञा.गा.०३२४.०३।।	नीळवर्ण अंभ नीळवर्ण स्वयंभ । वेधें वेधु न लभे वैकुंठीचा
२७०९०	न	।।ज्ञा.गा.०३३४.०३।।	आदिमध्यअंत राहिला अनंत। न दिसे द्वैताद्वैत आत्मा रया
२७०९१	न	।।ज्ञा.गा.०३३८.०२।।	हरिपणें हरि अंग रिघाला। या तिहींचा मेळा न दिसे गे माये
२७०९२	न	।।ज्ञा.गा.०३४०.०३।।	न कळे याची गती न कळे याची लीळा। आपिआप सोहळा भोगितसे
२७०९३	न	।।ज्ञा.गा.०३४०.०३।।	न कळे याची गती न कळे याची लीळा। आपिआप सोहळा भोगितसे
२७०९४	न	।।ज्ञा.गा.०३४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची थोरी। आपण चराचरीं नांदतसे
२७०९५	न	।।ज्ञा.गा.०३४१.०२।।	काय सांगूं माय त्रिभुवन धाय। पाहतां न समाय नाना रूपीं
२७०९६	न	।।ज्ञा.गा.०३४३.०१।।	सारासार दोन्ही न दिसती नयनीं। अवचिता गगनीं बिंबलासे
२७०९७	न	।।ज्ञा.गा.०३४३.०२।।	लोपले रविशशी तेज न माये आकाशीं। मेघःश्यामें मेघाशीं लपविलें
२७०९८	न	।।ज्ञा.गा.०३४७.०१।।	जें ब्रह्मीं पाहतां मन न सिरे कोठें। ऐसियाचे पेठे मज उभें केलें
२७०९९	न	।।ज्ञा.गा.०३६७.०२।।	आणिकां न कळे तें त्रिगुणां वेगळें। तें मज गोवळें दाविलें वो माय
२७१००	न	।।ज्ञा.गा.०३६७.०३।।	दुर्घट घडतां न वर्णवे योग्यता। मज पुढारी वो माय
२७१०१	न	।।ज्ञा.गा.०३७०.०३।।	ऐसी आपुली साक्षी कवणें पैं द्यावी। निवृत्ति म्हणे कांहीं ठायीं न ठेवीची
२७१०२	न	।।ज्ञा.गा.०३८१.०१।।	सांग सखिये बाई मज हें न कळे। कैसा हा अकळे समतेजें
२७१०३	न	।।ज्ञा.गा.०३८६.०४।।	ज्ञानदेवीं लपे विज्ञान हारपे। काळ यम मापें न बाधिती
२७१०४	न	।।ज्ञा.गा.०३८८.०३।।	द्वैत पैं न दिसे अद्वैत सुरवाडु। एक दीपें उजेडु सर्वां घटीं

२७१०५	न	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
२७१०६	न	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
२७१०७	न	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
२७१०८	न	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
२७१०९	न	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
२७११०	न	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
२७१११	न	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
२७११२	न	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
२७११३	न	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया

२७११४	न	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
२७११५	न	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
२७११६	न	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
२७११७	न	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
२७११८	न	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
२७११९	न	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
२७१२०	न	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
२७१२१	न	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
२७१२२	न	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया

२७१२३	न	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
२७१२४	न	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
२७१२५	न	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
२७१२६	न	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
२७१२७	न	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
२७१२८	न	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
२७१२९	न	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
२७१३०	न	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
२७१३१	न	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
२७१३२	न	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
२७१३३	न	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
२७१३४	न	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया

२७१३५	न	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
२७१३६	न	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
२७१३७	न	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
२७१३८	न	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
२७१३९	न	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
२७१४०	न	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
२७१४१	न	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
२७१४२	न	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
२७१४३	न	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी ह्रदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण ह्रदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
२७१४४	न	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
२७१४५	न	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया

२७१४६	न	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
२७१४७	न	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
२७१४८	न	।।ज्ञा.गा.०४१६.०१।।	कांहीं न करीजे ते तुझी सेवा। कांहीं न होसी तें तूं देवा
२७१४९	न	।।ज्ञा.गा.०४१६.०१।।	कांहीं न करीजे ते तुझी सेवा। कांहीं न होसी तें तूं देवा
२७१५०	न	।।ज्ञा.गा.०४१९.०३।।	रणभूमि आला रणवट घातला। पाहों जों लागला न देखे कांहीं
२७१५१	न	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
२७१५२	न	।।ज्ञा.गा.०४२५.०१।।	देव करी तरी काय न होई। दगडाचिये नई तरिजेल
२७१५३	न	।।ज्ञा.गा.०४२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावेंचि सैरा। रखुमादेविवरा आण तुझी
२७१५४	न	।।ज्ञा.गा.०४३७.०२।।	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
२७१५५	न	।।ज्ञा.गा.०४३७.०२।।	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
२७१५६	न	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
२७१५७	न	।।ज्ञा.गा.०४४६.०४।।	मुळींची मूळ खूण न संपडे सर्वथा। व्यापियलें चित्ता तेजें येणें
२७१५८	न	।।ज्ञा.गा.०४४७.०३।।	द्रष्ट्याचिये दीप्तीं दृश्यचि न दिसे। समरसीं भासे तेज त्याचें
२७१५९	न	।।ज्ञा.गा.०४५५.०३।।	मुरडूनियां मन उपजलासी चित्तें। कोठें तुज रितें न दिसे रया
२७१६०	न	।।ज्ञा.गा.०४५७.०५।।	न दिससी ज्ञाना देहीं तुझ्या राम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
२७१६१	न	।।ज्ञा.गा.०४६२.०३।।	तेजीं तेज दिसे अव्यक्ताचा ठसा। उमजोनी प्रकाशा न मोडे तुझा
२७१६२	न	।।ज्ञा.गा.०४७२.०२।।	आतां मी न करी भ्रांतीचें भ्रमण। वृत्तीसीं मार्जन केलें असे
२७१६३	न	।।ज्ञा.गा.०४७८.०९।।	हातीं घेऊनियां दिवटी लागिजे अंधारापाठीं। अंधार न देखे दृष्टि उजियेडू तो
२७१६४	न	।।ज्ञा.गा.०४८४.०२।।	दिवसा कामा न रात्रीचा बडिवारु। हरि सहपरिवारु जाला आम्हां
२७१६५	न	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
२७१६६	न	।।ज्ञा.गा.०४९४.०२।।	पाहातां न दिसे भानुप्रकाशें। येऱ्हवी तें असे मशकीं रया

२७१६७	न	।।ज्ञा.गा.०४९४.०६।।	निवृत्तिदासा तुम्ही बहुत न बोला। रखुमादेविवरा ध्याइजेसु उगला
२७१६८	न	।।ज्ञा.गा.०४९७.०२।।	आणिकांची चाड न लवावो मातें। एकल्या अनंतें मज बरवें केलें वो माय
२७१६९	न	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
२७१७०	न	।।ज्ञा.गा.०४९९.०५।।	न समाय लेववितां लेईजे कैसेनि। निरंजन अंजनीं लेईले वो माय
२७१७१	न	।।ज्ञा.गा.०५०२.०४।।	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
२७१७२	न	।।ज्ञा.गा.०५०२.०४।।	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
२७१७३	न	।।ज्ञा.गा.०५०३.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे वृक्षही वृक्ष न होणें। असोनी नसणें सुमनीं जैसें
२७१७४	न	।।ज्ञा.गा.०५०४.०२।।	मोहें न खुंटले ममते तुटलें। एकरसी भरलें तत्त्वीं तत्त्व
२७१७५	न	।।ज्ञा.गा.०५०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर त्रिपुटीं न दिसे। रसीं रस भासे हृदयदीपीं
२७१७६	न	।।ज्ञा.गा.०५०५.०२।।	मावळल्यावीण भ्रांति जाल्या कोण्ही। निजब्रह्माची खाणी ठायीं न पडे गे माये
२७१७७	न	।।ज्ञा.गा.०५१०.०४।।	अवलोकितां न अवलोकवे बोलिजे तैसा नव्हे। हा रखुमादेविवरु भावें माल्हाथिला वो माय
२७१७८	न	।।ज्ञा.गा.०५१३.०१।।	न चुकतां चुकलें संसार वाटे भांबावलें। अवचितें पडलें ज्ञानपेठे वो माये
२७१७९	न	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
२७१८०	न	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
२७१८१	न	।।ज्ञा.गा.०५१५.०२।।	परोपरी पाहतां सर्वरूपीं गोपाळ। तो मजपाशीं परी वेळ न लगतां वो माय
२७१८२	न	।।ज्ञा.गा.०५२९.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य दिसोनी न दिसे। निराकारीं भासे तदाकार
२७१८३	न	।।ज्ञा.गा.०५३०.०३।।	तैसें रसमय तेज स्नेहार्णव बीज। छाया मोहबीज न बिंबत
२७१८४	न	।।ज्ञा.गा.०५३०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु वोतली ये कळा। न दिसोनी सोंविळा दिसे हरि
२७१८५	न	।।ज्ञा.गा.०५३२.०२।।	ज्ञानी वसे विज्ञानी न दिसे। बिंबीं बिंब रसें समता शांति
२७१८६	न	।।ज्ञा.गा.०५३४.०२।।	अद्वैत पाहतां न दिसे गुणमेळु। गुणा गुणीं अडळु ठाउका नोहे
२७१८७	न	।।ज्ञा.गा.०५४४.०१।।	योगिया दुर्लभ तो म्यां देखिला साजणी। पाहतां पाहतां मना न पुरेचि धणी
२७१८८	न	।।ज्ञा.गा.०५५१.०३।।	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये
२७१८९	न	।।ज्ञा.गा.०५५१.०३।।	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये
२७१९०	न	।।ज्ञा.गा.०५५१.०३।।	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये
२७१९१	न	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये
२७१९२	न	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये

२७१९३	न	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
२७१९४	न	।।ज्ञा.गा.०५७३.०२।।	भय आमुचें गेलें न व्हावें तें जालें। तो चोरुचि वोळखी जाली बाईये
२७१९५	न	।।ज्ञा.गा.०५७९.०१।।	चक्राकार चक्ररूप चक्रधरू म्हणवी। पाहतां अंतरीं न दिसे कांहीं
२७१९६	न	।।ज्ञा.गा.०५८२.०३।।	इवलुसा प्रपंच परी तो बद्ध कीं। सज्ञानी विवेकीं न शिवती
२७१९७	न	।।ज्ञा.गा.०५८२.०४।।	पयाचिये कुंभीं पडे बिंदुविष। चतुर तयास न घेपती
२७१९८	न	।।ज्ञा.गा.०५८२.०६।।	घालुनियां कडें शून्याशीं बांधितां। त्याचिया गणिता न करवे
२७१९९	न	।।ज्ञा.गा.०५८३.०२।।	स्थूळ दृष्टि करुनी जयाशी लक्षितां। न दिसे तत्त्वता भास कांहीं
२७२००	न	।।ज्ञा.गा.०५८४.०२।।	देह जावो राहो संबंधचि नाहीं। नामरूप कांहीं न दिसे मज
२७२०१	न	।।ज्ञा.गा.०५९१.०२।।	गुरुशिष्यपण हेंही मायिकत्व। जंव निजतत्त्व न ओळखी
२७२०२	न	।।ज्ञा.गा.०५९४.०२।।	दुर्जेचि न दिसे काय आतां करूं। कवणा विचारूं सुख गोष्टी
२७२०३	न	।।ज्ञा.गा.०६०२.०२।।	देह जावो राहो नाहींच संदेहो। न करी निग्रहो कासयाचा
२७२०४	न	।।ज्ञा.गा.०६०२.०३।।	बहुत श्रमलों साधन करितां। विश्रांति तत्त्वतां न होयची
२७२०५	न	।।ज्ञा.गा.०६०४.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानेश्वर चूळ। भरियेली समूळ न त्यागितां
२७२०६	न	।।ज्ञा.गा.०६०५.०४।।	मन हें विटाळ अखंड चंचळ। न राहे चपळ एके ठायीं
२७२०७	न	।।ज्ञा.गा.०६०६.०३।।	सुखदुःख भोग या दोन्ही भोगितां। न धरिजे अहंता सर्वथैव
२७२०८	न	।।ज्ञा.गा.०६१३.०१।।	सरिता येऊनियां चढती ब्रह्मगिरी। परी ज्ञानी न धरी जन्म कांहीं
२७२०९	न	।।ज्ञा.गा.०६१३.०२।।	चंदनासी होय बाभुळत्व प्राप्ती। परी ज्ञानी न शिवती जन्म कांहीं
२७२१०	न	।।ज्ञा.गा.०६१३.०३।।	जळाला कापूर मागुता प्रकटे। परी ज्ञानिया न घडे जन्म कांहीं
२७२११	न	।।ज्ञा.गा.०६१६.०३।।	दुर्जनाशी दिसे सर्व सृष्टि बद्ध। न दिसे कांहीं शुद्ध सर्वथैव
२७२१२	न	।।ज्ञा.गा.०६१६.०४।।	सज्जनाशी भासे विश्व पूर्ण मुक्त। एकत्वीं आसक्त न दिसती
२७२१३	न	।।ज्ञा.गा.०६१८.०२।।	वासनेच्या योगें न निमे कल्पना। याचि लागीं नाना योनी भोगी
२७२१४	न	।।ज्ञा.गा.०६१९.०४।।	काम क्रोध लोभ जे का न शिवती। तेचि ओळखी सद्गुरु जाण
२७२१५	न	।।ज्ञा.गा.०६२३.०३।।	निरंजनीं घेतां ययाचि पैं शुद्धि। एकही अवघी न दिसती
२७२१६	न	।।ज्ञा.गा.०६२९.०४।।	शांति क्षमा दया तिष्ठती सहज। न दिसे दृश्य काज जगामाजीं
२७२१७	न	।।ज्ञा.गा.०६३४.०२।।	मायेच्या भुला रे भुलले विश्वजन। जनीं जनार्दन न देखती

२७२१८	न	।।ज्ञा.गा.०६३४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सगुणीं न समाये। निर्गुणीं दिसताहे जनवन
२७२१९	न	।।ज्ञा.गा.०६३५.०४।।	तयाचिया दृष्टि मोहरा न राहे। धाऊनियां जाय अज्ञान तीं
२७२२०	न	।।ज्ञा.गा.०६३६.०१।।	उत्तम तें परी उभविलें मनोहर। दीपकावीण मंदिर शोभा न पवे बापा
२७२२१	न	।।ज्ञा.गा.०६३६.०२।।	घृतेंविण भोजन तांबुळेंवीण वदन। कंठेवीण गायन शोभा न पवे बापा
२७२२२	न	।।ज्ञा.गा.०६३६.०३।।	सुंदर आणि रमण जरी होय तरुणी। पुरुषावीण कामिनी शोभा न पवे बापा
२७२२३	न	।।ज्ञा.गा.०६३६.०४।।	दिधल्यावीण दाता श्रोत्यावीण वक्ता। वेदावीण पंडित शोभा न पवे बापा
२७२२४	न	।।ज्ञा.गा.०६३६.०५।।	ज्ञानेश्वर सांगे अनुभविया अंगें। नुसता बोलें वागे शोभा न पवे बापा
२७२२५	न	।।ज्ञा.गा.०६३७.०२।।	वांझेचा कुमर दिसेल प्रगट। न दिसे जरठ जड दृष्टि
२७२२६	न	।।ज्ञा.गा.०६४८.०१।।	अमानत्व स्थिति ते अंतीं कठीण। येरा जन्म जाण न साधेची
२७२२७	न	।।ज्ञा.गा.०६४९.०१।।	योग तो कठीण साधितां साधेना। जेणें गा चिद्‌घना न पाविजे
२७२२८	न	।।ज्ञा.गा.०६५२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें न करावें। शरण रिघावें सद्‌गुरुशी
२७२२९	न	।।ज्ञा.गा.०६५६.०३।।	अनुभव सुख भोगितांना भोग। न होतां अव्यंग भाररूपें
२७२३०	न	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
२७२३१	न	।।ज्ञा.गा.०६६२.०२।।	तेथें आपुलें कांहीं नाठवे वो। आपआपणा न पडे ठायीं वो
२७२३२	न	।।ज्ञा.गा.०६६७.०४।।	मीपण माझें न देखे दुजें। ज्ञानदेवो म्हणे ऐसें केलें निवृत्तिराजें
२७२३३	न	।।ज्ञा.गा.०६७१.०२।।	सहज बोधें बोधलें न विचारी आपुलें। म्हणोनियां मुकलें अवघ्यांसी वो माये
२७२३४	न	।।ज्ञा.गा.०६७२.०२।।	दिसोनी न दिसे लोकीं व्यापारीं। घटमठ चाऱ्ही हरि व्याप्त
२७२३५	न	।।ज्ञा.गा.०६७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची लीला। ते निवृत्तीनें डोळां दाविली मज
२७२३६	न	।।ज्ञा.गा.०६७४.०२।।	मन धालें परी न धाये। पुढत पुढती राजा विठ्ठलु पाहे
२७२३७	न	।।ज्ञा.गा.०६७४.०५।।	त्रिभुवनीं आनंदु न माये गे माये। आपेआपु परमानंदु वोसंडतु आहे
२७२३८	न	।।ज्ञा.गा.०६७५.०३।।	अज्ञानी न दिसे ज्ञानी येऊनि उभा। विज्ञानेसी शोभा दावी रया
२७२३९	न	।।ज्ञा.गा.०६८२.०३।।	पाहतां न देखे आपुलें कोणी नाहीं। निजरूप पाहीं अनंता नयनीं वो माय
२७२४०	न	।।ज्ञा.गा.०६८२.०४।।	हा रखुमाईदेविवरु गुरुगम्य सागरु। न करीच अव्हेरु माझा वो माय
२७२४१	न	।।ज्ञा.गा.०६८३.०१।।	आपुलें कांहीं न विचारितां धन। निर्गुणासी ऋण देऊं गेले

२७२४२	न	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
२७२४३	न	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
२७२४४	न	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
२७२४५	न	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
२७२४६	न	।।ज्ञा.गा.०६९७.०३।।	बोलों तरी आतां मौन्य पडिलें माये। शब्द हा न साहे सांगों कैसें
२७२४७	न	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
२७२४८	न	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
२७२४९	न	।।ज्ञा.गा.०७०४.०४।।	आनंद सोहळा हरिरूपीं आवडी। कृष्ण अर्धघडी न सोडी आम्हां
२७२५०	न	।।ज्ञा.गा.०७०६.०१।।	जीवन कैसें तान्हेजत आहे। मन धालें परि न धाये
२७२५१	न	।।ज्ञा.गा.०७०७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावे बा सैरा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु गा
२७२५२	न	।।ज्ञा.गा.०७०९.०५।।	नाद ना बिंदू कळा न जोति। निवृत्तिनें वृत्ती पालटली रया
२७२५३	न	।।ज्ञा.गा.०७११.०३।।	तयासी अद्यापि न कळेंचि कांहीं। राहिला संदेहीं अझूनि तो
२७२५४	न	।।ज्ञा.गा.०७१३.०३।।	बाहेरी भीतरीं देव दिसताहे। द्वैत न साहे सर्वथैव
२७२५५	न	।।ज्ञा.गा.०७१४.०१।।	अज्ञानाची बुंथी काढुनी पाहतां। न दिसे तत्त्वता दृश्य कांहीं
२७२५६	न	।।ज्ञा.गा.०७१४.०४।।	जीव शिव भेद तोंवरिच जाण। जंव आत्मखूण न पाविजे
२७२५७	न	।।ज्ञा.गा.०७१६.०१।।	होउनिया ज्ञान अझुनि कां रे भ्रांति। न जाली विश्रांती मीपणाची
२७२५८	न	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया

२७२५९	न	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
२७२६०	न	।।ज्ञा.गा.०७३२.०२।।	मताभिमानी ऐसा विश्वास न धरिती। वचनीं निर्गुण सगुण दोन्ही भिन्न असती
२७२६१	न	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
२७२६२	न	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
२७२६३	न	।।ज्ञा.गा.०७४५.०२।।	रात्रंदिवस मन चपळत्वें धावतें। तेंही सत्रावीतें न पवेची
२७२६४	न	।।ज्ञा.गा.०७५२.०१।।	पहा त्रिभुवनीं न दिसे बाईये। नयनांजनीं पाहें आत्मरूप
२७२६५	न	।।ज्ञा.गा.०७५३.०१।।	आत्मज्ञान जया न देखा निजदृष्टि। तया नरा गोष्टी करूं नये
२७२६६	न	।।ज्ञा.गा.०७६५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न बोले आणिक। डोळीयांची बोल पाहतांची
२७२६७	न	।।ज्ञा.गा.०७९९.०२।।	आधार नाहीं जेथ निराधार वर्तती। निराधार न म्हणती आपणा लागीं
२७२६८	न	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
२७२६९	न	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
२७२७०	न	।।ज्ञा.गा.०८४२.०६।।	अमोलिक देहीं न साधा जरी पर। म्हणे ज्ञानेश्वर व्यर्थ होय
२७२७१	न	।।ज्ञा.गा.०८४४.०४।।	गृह दग्ध न होतां शिंपीजे उदक। शेखीं तो निष्टंक काय कीजे
२७२७२	न	।।ज्ञा.गा.०८४५.०१।।	मरण न येतां सावधान व्हा रे। शोधुनी पावा रे निजवस्तू
२७२७३	न	।।ज्ञा.गा.०८४५.०६।।	मागुती न मिळे जोडलें अवचट। सायुज्याचा पाट बांधुनी घेई
२७२७४	न	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
२७२७५	न	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
२७२७६	न	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया

२७२७७	न	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
२७२७८	न	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
२७२७९	न	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
२७२८०	न	।।ज्ञा.गा.०८५०.०५।।	विचारुनी निरुतें संतसंगे पंथें। जन्ममृत्यु तूंतें न बाधी कांहीं
२७२८१	न	।।ज्ञा.गा.०८५०.०७।।	ऐसें गंधर्वपूर कीं मृगजळाचें नीर। येथीचा विचार क्लेशी खेदक्षीण न करीं बापा
२७२८२	न	।।ज्ञा.गा.०८५०.११।।	आतां सांडी मांडी न करीं निश्चय एक धरीं। तूं आत्मा निर्विकारी सदोदित
२७२८३	न	।।ज्ञा.गा.०८५०.१३।।	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे
२७२८४	न	।।ज्ञा.गा.०८५१.०५।।	तयामाजीं तें असतसे निरुतें। न चोजवे पंथें नवल ज्याचें
२७२८५	न	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
२७२८६	न	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
२७२८७	न	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
२७२८८	न	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
२७२८९	न	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी

२७२९०	न	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
२७२९१	न	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
२७२९२	न	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
२७२९३	न	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची
२७२९४	न	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
२७२९५	न	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
२७२९६	न	।।ज्ञा.गा.०८६३.०३।।	न सोडी हरिचरण। नाहीं नाहीं जन्ममरण। अविट सेवीं नारायण। तेणें मीतूंपण एक रसीं
२७२९७	न	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे
२७२९८	न	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
२७२९९	न	।।ज्ञा.गा.०८६४.०२।।	अरे मना रे अरे मना रे। न संडी न संडी हरिचरणकमळा रे
२७३००	न	।।ज्ञा.गा.०८६४.०२।।	अरे मना रे अरे मना रे। न संडी न संडी हरिचरणकमळा रे
२७३०१	न	।।ज्ञा.गा.०८७१.०१।।	कर्पूर अग्नीसी स्वदेहा नाशी। चंदनीं मासी न थारे देखा
२७३०२	न	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें
२७३०३	न	।।ज्ञा.गा.०८७८.०२।।	निर्लज्जा रे तुज शिकवूं किती। न गमे दिनराती बळिया देवो
२७३०४	न	।।ज्ञा.गा.०८७९.०१।।	बहुता वऱ्हाडा आलीसी बाळा। हांसती लोक परी न संडी चाळा
२७३०५	न	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
२७३०६	न	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला

२७३०७	न	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
२७३०८	न	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
२७३०९	न	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
२७३१०	न	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
२७३११	न	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
२७३१२	न	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
२७३१३	न	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
२७३१४	न	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
२७३१५	न	।।ज्ञा.गा.०८८५.०२।।	न खंडे न तुटे कर्माची बेडी। अनुभवेंवीण तोडी तो योगिया
२७३१६	न	।।ज्ञा.गा.०८८५.०२।।	न खंडे न तुटे कर्माची बेडी। अनुभवेंवीण तोडी तो योगिया
२७३१७	न	।।ज्ञा.गा.०८८५.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे तुझे कृपेवीण न तुटे फांसा। निवृत्तीनें कसा उगावला!
२७३१८	न	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
२७३१९	न	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
२७३२०	न	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
२७३२१	न	।।ज्ञा.गा.०८९०.०२।।	काळाचें भातुकें शृंगारिलें कौतुकें। जातसे तें देख परी न चले कांहीं

२७३२२	न	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
२७३२३	न	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
२७३२४	न	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
२७३२५	न	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
२७३२६	न	।।ज्ञा.गा.०८९३.०१।।	कानीं घालूनियां बोटें। नाद जे पाहावें । न दिसतां जाणावें। नऊ दिवस
२७३२७	न	।।ज्ञा.गा.०८९३.०२।।	भोंवया पाहतां न दिसे जाणा। आयुष्याची गणना सात दिवस
२७३२८	न	।।ज्ञा.गा.०८९३.०३।।	डोळां घालोनियां बोट चक्र जें पाहावें। न दिसतां जाणावें पांच दिवस
२७३२९	न	।।ज्ञा.गा.०८९३.०४।।	नासाग्रीचें अग्र न दिसे नयनीं। तरी तेचि दिनी म्हणा रामकृष्ण
२७३३०	न	।।ज्ञा.गा.०८९८.०३।।	जाप्य जप होम विधि विधान हरि। हृदयीं श्रीहरि न कळे मूढा
२७३३१	न	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
२७३३२	न	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
२७३३३	न	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
२७३३४	न	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
२७३३५	न	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया

२७३३६	न	।।ज्ञा.गा.०९०८.०१।।	स्वप्नींचा घाई विवळे साचें। चेईलिया वरी म्हणे मी न वाचें
२७३३७	न	।।ज्ञा.गा.०९०९.०२।।	सुमनाचें जीवन विरुळे विपायें। वियोग जालिया केहीं न साहे रे भ्रमरा
२७३३८	न	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
२७३३९	न	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
२७३४०	न	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
२७३४१	न	।।ज्ञा.गा.०९१३.०२।।	तयाचे करीं पां स्मरणु। आळसु न करीं अंत:करणु। भीतरलीया सुमनपणु। निहारण होईल
२७३४२	न	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
२७३४३	न	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
२७३४४	न	।।ज्ञा.गा.०९१६.०२।।	जवळील निधान सांडूनि सिणसील बापा। तरी जन्मांतर न चुके बिजे रया
२७३४५	न	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
२७३४६	न	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
२७३४७	न	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
२७३४८	न	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
२७३४९	न	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
२७३५०	न	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
२७३५१	न	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे

२७३५२	न	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
२७३५३	न	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२७३५४	न	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२७३५५	न	।।ज्ञा.गा.०९३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुणीं न माये। निर्गुण दिसताहे जनीं वनीं
२७३५६	न	।।ज्ञा.गा.०९३६.०१।।	व्यक्ताचें अव्यक्तीं पाहतां पैं न दिसे। आपींआप रसें व्यक्त हरि
२७३५७	न	।।ज्ञा.गा.०९३९.०१।।	अहंते न पाहे नाहीं तेंची पाहे। भुलिसवें जाय काय करूं
२७३५८	न	।।ज्ञा.गा.०९३९.०३।।	आदि हें माजिठें रूपीं रूप पैठें। असोनियां द्रष्टे न पाहे भुली
२७३५९	न	।।ज्ञा.गा.०९४०.०१।।	जनवन हरि न पाहतां भासे। घटमठीं दिसे तदाकारु
२७३६०	न	।।ज्ञा.गा.०९४२.०३।।	न संडी वेदसिंधु सांडी मांडी कर्म। उपाधीचा धर्म करूं नको
२७३६१	न	।।ज्ञा.गा.०९४६.०२।।	तें रूपस रूपडें पाहतां न संपडे। हृदयीं सांपडे ज्ञान गोष्टी
२७३६२	न	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
२७३६३	न	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
२७३६४	न	।।ज्ञा.गा.०९५४.०१।।	दीपकेमाजीं दीपक दीप्ती सतेज। बिंबोनी सहज बिंबीं न मिळे

२७३६५	न	।।ज्ञा.गा.०९५६.०२।।	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्‍गुरु जाणितलें। येथीचें रया
२७३६६	न	।।ज्ञा.गा.०९६१.०२।।	नादुलें ऐकसीं बिंदुलें न देखसी। कोंदलें चौपासी सांवरेना
२७३६७	न	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
२७३६८	न	।।ज्ञा.गा.०९७१.०२।।	न बुडे न कळे न भीये चोरा। ते वस्तु चतुरा सेविजेसु
२७३६९	न	।।ज्ञा.गा.०९७१.०२।।	न बुडे न कळे न भीये चोरा। ते वस्तु चतुरा सेविजेसु
२७३७०	न	।।ज्ञा.गा.०९७१.०२।।	न बुडे न कळे न भीये चोरा। ते वस्तु चतुरा सेविजेसु
२७३७१	न	।।ज्ञा.गा.०९७३.०२।।	दिसतें परी न धरवे हातें। तें संतांतें पुसावें
२७३७२	न	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
२७३७३	न	।।ज्ञा.गा.०९७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पंढरीयेसी। कांहीं न व्हावा अवघा होसी
२७३७४	न	।।ज्ञा.गा.०९७७.०२।।	तेथींची रचना न कळे हो देवा। अनुभवाचा ठेवा काढुनी पाहें
२७३७५	न	।।ज्ञा.गा.०९७७.०४।।	अणूचें प्रमाण न साहे डोळां। कैसा मुक्तीचा सोहळा घेवों पाहसी
२७३७६	न	।।ज्ञा.गा.०९७९.०२।।	येक नाहीं तेथें दुजें कायिसें। देहद्वय पाहातां दुजें न दिसे
२७३७७	न	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
२७३७८	न	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
२७३७९	न	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
२७३८०	न	।।ज्ञा.गा.०९८६.१२।।	रिकामा हा काळ जाऊं न द्यावा। हिताचा करावा लागपाट
२७३८१	न	।।ज्ञा.गा.०९८६.१३।।	रिकामी ही तोंडीं न करावी बडबडी। अवगुणीची खोडी टाकून द्यावी
२७३८२	न	।।ज्ञा.गा.०९९१.०३।।	गर्भवास येरझारा न सोसती दातारा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला गा
२७३८३	न	।।ज्ञा.गा.०९९२.०२।।	मायेच्या भूरें भुलले हे जन। जनीं जनार्दन न दिसे त्यांसी

२७३८४	न	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे । तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु । भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे । तंव तेथें न लभे अवसरू । नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे । तरी भिक्षेसी पडे विचारु । नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी । घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
२७३८५	न	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं । भीतरीं गेलिया मान पाविजे । अरोधें विरोधें समतुल्य देणें । न मगतां अमरा होईजे । तो क्षणामाजीं दे तें न सरे । कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे । ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे । मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
२७३८६	न	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं । भीतरीं गेलिया मान पाविजे । अरोधें विरोधें समतुल्य देणें । न मगतां अमरा होईजे । तो क्षणामाजीं दे तें न सरे । कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे । ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे । मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
२७३८७	न	।।ज्ञा.गा.०९९८.०३।।	साताही वारांचे दिवसु एकियाचि सुरिजे । तैसें सर्वी सर्वपण माजींये न श्रीराजे
२७३८८	न	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस । कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश । ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्रस । हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
२७३८९	न	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें । इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें । मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें । मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
२७३९०	न	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं । न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी । बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी । शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
२७३९१	न	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश । न दिसे जनवन सर्वरूप महेश । निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश । हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
२७३९२	न	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं । हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं । निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं । अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
२७३९३	न	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु । ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु । जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू । उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
२७३९४	न	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे । त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें । परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें । जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
२७३९५	न	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे । निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये । जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे । रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे

२७३९६	न	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
२७३९७	न	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
२७३९८	न	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
२७३९९	न	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
२७४००	न	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
२७४०१	न	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
२७४०२	न	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
२७४०३	न	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
२७४०४	न	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
२७४०५	न	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
२७४०६	न	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
२७४०७	न	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकी मनींचें सकळ
२७४०८	न	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे

२७४०९	न	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
२७४१०	न	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
२७४११	न	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि बोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
२७४१२	न	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
२७४१३	न	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दुःखाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
२७४१४	न	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
२७४१५	न	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
२७४१६	न	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्मे संचिलें
२७४१७	न	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
२७४१८	न	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्मे जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
२७४१९	न	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्मे मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
२७४२०	न	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
२७४२१	न	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो

२७४२२	न	।।ज्ञा.गा.१००५.०२।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाय। द्वादशाक्षरी मंत्रु न जपसी काह्या
२७४२३	न	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
२७४२४	न	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
२७४२५	न	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
२७४२६	न	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
२७४२७	न	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
२७४२८	न	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
२७४२९	न	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
२७४३०	न	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
२७४३१	न	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
२७४३२	न	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
२७४३३	न	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
२७४३४	न	।।ज्ञा.गा.१०१४.०२।।	दुहतां पान्हा न संवरे रे। पैल पर्वता सुटले झरे रे कान्हो
२७४३५	न	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे

२७४३६	न	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
२७४३७	न	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
२७४३८	न	।।ज्ञा.गा.१०३०.०१।।	पाईका मोल नाहीं देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं भोगजात
२७४३९	न	।।ज्ञा.गा.१०३०.०२।।	देशील तें काई न देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं तुजवांचोनी
२७४४०	न	।।ज्ञा.गा.१०३०.०२।।	देशील तें काई न देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं तुजवांचोनी
२७४४१	न	।।ज्ञा.गा.१०३१.०२।।	न मगे वही मोल जीवन भातें। तें द्यावें मातें पाईकपण
२७४४२	न	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
२७४४३	न	।।ज्ञा.गा.१०३४.०१।।	आठवितां नुपरे मोविता न मोववे। सांगतां न सांगवे गुण त्याचे
२७४४४	न	।।ज्ञा.गा.१०३४.०१।।	आठवितां नुपरे मोविता न मोववे। सांगतां न सांगवे गुण त्याचे
२७४४५	न	।।ज्ञा.गा.१०३६.०२।।	दे धडुत न घोंगडें मोठें । खिरपटें जळो देवा
२७४४६	न	।।ज्ञा.गा.१०३७.०३।।	येणें पाडें न माये कोठें। घोंगडें मोठें सांपडलें
२७४४७	न	।।ज्ञा.गा.१०४८.०१।।	तूं माझा स्वामी मी तुझा रंक। पाहतां न दिसे वेगळिक
२७४४८	न	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
२७४४९	न	।।ज्ञा.गा.१०५३.०४।।	नाठवे द्वैताची भावना। अद्वैतीं न वसे ध्याना। दिननिशींची रचना। काळगणना छंदें गिळी
२७४५०	न	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
२७४५१	न	।।ज्ञा.गा.१०५४.०७।।	मंत्रतीर्थयज्ञयाग। या न करी भागाभाग। तूंचि होऊनि सर्वांग। सर्व संग मज देई
२७४५२	न	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे
२७४५३	न	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे
२७४५४	न	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
२७४५५	न	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
२७४५६	न	।।ज्ञा.गा.१०८३.०२।।	त्या न बोलत्यासि बोलावया गेलें। मीहि न बोलती झालें गे माय
२७४५७	न	।।ज्ञा.गा.१०८३.०२।।	त्या न बोलत्यासि बोलावया गेलें। मीहि न बोलती झालें गे माय

२७४५८	न	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
२७४५९	न	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देईं। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
२७४६०	न	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
२७४६१	न	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया
२७४६२	न	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
२७४६३	न	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
२७४६४	न	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
२७४६५	न	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
२७४६६	न	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
२७४६७	न	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
२७४६८	न	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया

२७४६९	न	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
२७४७०	न	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
२७४७१	न	।।ज्ञा.गा.१०९५.०१।।	परतोन पाहासी न बोलसी आम्हांसी। तुझीया रूपासी नांव नाहीं
२७४७२	न	।।ज्ञा.गा.१०९६.०२।।	पदाभिमानु कांहीं तोही देहीं नाहीं। आला गेला ठायीं न संपडे दृष्टी
२७४७३	न	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
२७४७४	न	।।ज्ञा.गा.११०४.०३।।	तांबडें अथवा निळें हेंही त्या न मिळे। उपमेसी सगळे हातां नये।
२७४७५	न	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
२७४७६	न	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
२७४७७	न	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
२७४७८	नंदकुमरु	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
२७४७९	नंदनंदनु	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
२७४८०	नंदरायाचा	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
२७४८१	नंदरायाचा	।।ज्ञा.गा.०२५०.०४।।	गळां गुंजमाळा गांठी मोरपिसा वेठी। सोकरु लागे पाठी नंदरायाचा गो आई यो
२७४८२	नंदरायाचा	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
२७४८३	नंदरायाचा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया

२७४८४	नंदा	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
२७४८५	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.००९२.०१।।	सुकुमार वेल्हाळ रूपें पैं सुंदर। तोचि पैं आगर नंदाघरीं
२७४८६	नंदाचा	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
२७४८७	नंदाचा	।।ज्ञा.गा.०२८७.०२।।	आपआपणिया पडे माय विसरु। मज आवडे तो नंदाचा कुमरु गे माये
२७४८८	नंदानंदनु	।।ज्ञा.गा.००२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नंदानंदनु । आदिअंतु एकु पूर्ण सनातनु गे माये
२७४८९	नंदानंदनु	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
२७४९०	नई	।।ज्ञा.गा.०४२५.०१।।	देव करी तरी काय न होई। दगडाचिये नई तरिजेल
२७४९१	नऊ	।।ज्ञा.गा.०४२९.०१।।	नऊ कान वाचे नवही द्वारें पाही। सोहं तेचि घेई एकविध
२७४९२	नऊ	।।ज्ञा.गा.०८९३.०१।।	कानीं घालूनियां बोटें। नाद जे पाहावें । न दिसतां जाणावें। नऊ दिवस
२७४९३	नऊ	।।ज्ञा.गा.११०७.०२।।	नऊ महिने गर्भीं असतां। कुठवरी मी धीर धरूं?
२७४९४	नकळे	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
२७४९५	नकळे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपार्यी पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
२७४९६	नकळे	।।ज्ञा.गा.०४०८.०२।।	ऐसी हे रचना नकळे गा देवा। सिद्धांतु अनुभवा साक्ष देतो
२७४९७	नकळे	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
२७४९८	नकळे	।।ज्ञा.गा.०८४९.०२।।	ऐशी भ्रांती साम्य बोलती सकळे। परी नकळे पूर्ण सत्ता रया
२७४९९	नकळे	।।ज्ञा.गा.०८९२.०३।।	तें कल्पिलिया नकळे गुरुकृपें वेगळें। वायांवीण उगलें कां धांवतोसी सैरा
२७५००	नकळेची	।।ज्ञा.गा.०५९७.०३।।	तयाशीही पूर्ण नकळेची कांहीं। अद्यापी संदेहीं पडियले
२७५०१	नका	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास

२७५०२	नका	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहूं नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्यव मरण बरें
२७५०३	नका	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
२७५०४	नका	।।ज्ञा.गा.०६४४.०२।।	मनाची मोहर लावा कीं रे नामीं। मनोरथ कामीं गुंतूं नका
२७५०५	नका	।।ज्ञा.गा.०७३१.०३।।	नव्हे हा आमुचा ना हा गोताचा । कुळकर्म याचा पुसों नका
२७५०६	नका	।।ज्ञा.गा.०९५३.०३।।	सोहंकरा सोहंकरा हरि पोकारा। वायांच मायेचा वारा भरूं नका
२७५०७	नको	।।ज्ञा.गा.००७४.०१।।	सर्व सुख गोडी सर्व शास्त्र निवडी। रिकामा अर्धघडी राहूं नको
२७५०८	नको	।।ज्ञा.गा.००७४.०४।।	निजवृत्ति काढीं सर्व माया तोडीं। इंद्रिया सवडी लपों नको
२७५०९	नको	।।ज्ञा.गा.०१६६.०३।।	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा
२७५१०	नको	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
२७५११	नको	।।ज्ञा.गा.०२३१.०२।।	आनंदल्या मनें। पहा तूं निधान। जवळिल्या निजधन। सांडूं नको
२७५१२	नको	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
२७५१३	नको	।।ज्ञा.गा.०३६६.०४।।	मागुती नको परतणी या शरीरीं उरवणी। प्रपंचाची कहाणी निमाली वो माय
२७५१४	नको	।।ज्ञा.गा.०३८०.०१।।	सखी म्हणे बाई समपण तें कैसें। येरी म्हणे देश हिंडूं नको
२७५१५	नको	।।ज्ञा.गा.०३८०.०३।।	त्रिपुटीं झोंबों नको मायावी सकळ। अवघा सरळ हरि आहे
२७५१६	नको	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
२७५१७	नको	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
२७५१८	नको	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
२७५१९	नको	।।ज्ञा.गा.०४२१.०२।।	जंव जंव गोड तंव तंव जाड। जाड गोड दोन्ही नको रया
२७५२०	नको	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी
२७५२१	नको	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी
२७५२२	नको	।।ज्ञा.गा.०४५३.०२।।	तेथे तूं सावध अवघाचि गोविंद। देहीं देहाभेद करूं नको

२७५२३	नको	।।ज्ञा.गा.०६३७.०३।।	सिंधु येऊनियां मिळे सरितेमाजीं। परी आत्मकाजीं क्रिया नको
२७५२४	नको	।।ज्ञा.गा.०७६५.०२।।	आतां बोलाबोली नको बा आणिक। बिंदु ती निःशंक ब्रह्म रया
२७५२५	नको	।।ज्ञा.गा.०८४५.०४।।	काळाचें खाजुकें जाणिजे कीं काया। धरूं नको माया सर्वथैव
२७५२६	नको	।।ज्ञा.गा.०८५०.०३।।	म्हणोनी तया वाटा जाऊं नको अव्हाटा। या संकल्पा फुकटा येवों नेदी
२७५२७	नको	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
२७५२८	नको	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
२७५२९	नको	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
२७५३०	नको	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्में। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
२७५३१	नको	।।ज्ञा.गा.०८७०.०३।।	सांडीं सांडीं मात उभया दुरित। हरिवीण हित घेवों नको
२७५३२	नको	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
२७५३३	नको	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
२७५३४	नको	।।ज्ञा.गा.०८९९.०३।।	चक्षुपक्षपादयुगळ अधिष्ठान। हरिवीण श्रवण करूं नको
२७५३५	नको	।।ज्ञा.गा.०९१३.०३।।	बरवेपणाचेनि मिसें। देवातें वाणिया सौरसें। जडत्व फिटेल तयासरिसें। रसनें ऐसें चुकों नको
२७५३६	नको	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
२७५३७	नको	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
२७५३८	नको	।।ज्ञा.गा.०९४२.०३।।	न संडी वेदसिंधु सांडी मांडी कर्म। उपाधीचा धर्म करूं नको
२७५३९	नको	।।ज्ञा.गा.०९४३.०२।।	होतें तें पाहीं नव्हे तें घेई । द्वैतबुद्धि ठायीं गुंफों नको
२७५४०	नको	।।ज्ञा.गा.०९४३.०३।।	चित्तवृत्ति ध्यानीं मनाची निशाणी। भ्रमभेद कानीं ऐकों नको

२७५४१	नको	।।ज्ञा.गा.०९५६.०५।।	सोडी रसाची सोये। नको भुलों मायामोहें। सत्रावी दोहतु जाये। जीवन भातें
२७५४२	नको	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
२७५४३	नको	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
२७५४४	नको	।।ज्ञा.गा.०९९१.०२।।	परि नको नको दु:ख धुरंधर। पुढें अंध:कार दिसतसे
२७५४५	नको	।।ज्ञा.गा.०९९१.०२।।	परि नको नको दु:ख धुरंधर। पुढें अंध:कार दिसतसे
२७५४६	नको	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
२७५४७	नको	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
२७५४८	नको	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
२७५४९	नको	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
२७५५०	नको	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
२७५५१	नको	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
२७५५२	नको	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
२७५५३	नको	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
२७५५४	नको	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी

२७५५५	नको	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
२७५५६	नको	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
२७५५७	नको	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
२७५५८	नको	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
२७५५९	नको	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
२७५६०	नको	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
२७५६१	नको	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
२७५६२	नको	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
२७५६३	नको	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
२७५६४	नको	।।ज्ञा.गा.११११.०२।।	अनुताप वैराग्याचा नेसलें मी शेला। मागील कर्म ठावें नाहीं पुसूं नको मला
२७५६५	नको	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
२७५६६	नक्षत्र	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
२७५६७	नक्षत्राच्या	।।ज्ञा.गा.०६१४.०३।।	नक्षत्राच्या तेजें जरी इंदु पळे। तरी ज्ञानी विकळे पुण्यपाप
२७५६८	नक्षत्रें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया

२७५६९	नखांची	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
२७५७०	नखापासूनि	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
२७५७१	नखें	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
२७५७२	नखें	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थाचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
२७५७३	नखें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
२७५७४	नगर	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
२७५७५	नगर	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
२७५७६	नगरा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
२७५७७	नगरीं	।।ज्ञा.गा.०१२५.०४।।	जये ग्रामीं हरिपूजन। जये नगरीं हरिकीर्तन। तेथें गेलिया बंधन। तुम्ही पावाल त्रिशुद्धी
२७५७८	नगरीं	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
२७५७९	नगरीं	।।ज्ञा.गा.०२०९.०४।।	दिंडी टाळ घोळ गरुडटकियाचे भार। वैष्णवांचे गजर जिये नगरीं
२७५८०	नगरीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
२७५८१	नगरीं	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया

२७५८२	नगरीशी	।।ज्ञा.गा.००१४.०३।।	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी
२७५८३	नगा	।।ज्ञा.गा.०८४३.०६।।	हातींच्या पवित्रा कानाचियां नगा। धावोनियां वेगा हिरोनी घेती
२७५८४	नग्नवरु	।।ज्ञा.गा.०९२९.०६।।	अनुभव रहणीविण जाला भगवा दिगांबरु। जैसा नग्नवरु हिंडे हाटाबिदीं
२७५८५	नच	।।ज्ञा.गा.०१६९.०३।।	सांडुनी हरिचा पंथ। वेगळें नच जाती। भक्तचरणीं ठेवुनिया चित्त। रामकृष्ण नाम स्मरति
२७५८६	नट	।।ज्ञा.गा.०३६०.०३।।	संपादनीं नट नटोनियां हरि। एकरूपें करी आपण्या ऐसें
२७५८७	नट	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
२७५८८	नट	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
२७५८९	नटके	।।ज्ञा.गा.००३९.०२।।	सुलभा सुलभु तो। आटकु नटके तो गे बाई
२७५९०	नटकेचि	।।ज्ञा.गा.०५४०.०२।।	नटकेचि अटकु ठाईंचेंचि निर्गुण। मज कवणें ठाईं घेउनी गेलें
२७५९१	नटनाट्य	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
२७५९२	नटलें	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
२७५९३	नटविलीं	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
२७५९४	नटा	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
२७५९५	नटा	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
२७५९६	नटावला	।।ज्ञा.गा.०५४१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सहज निटु जाला। हृदयीं नटावला ब्रह्माकारें
२७५९७	नटु	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये
२७५९८	नटु	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
२७५९९	नटोनियां	।।ज्ञा.गा.०३६०.०३।।	संपादनीं नट नटोनियां हरि। एकरूपें करी आपण्या ऐसें
२७६००	नणंदा	।।ज्ञा.गा.०३१५.०३।।	आशा तृष्णा नणंदा मारिल्या । शेजारीं राहविल्या संतसंगें
२७६०१	नणंदा	।।ज्ञा.गा.०३२२.०६।।	आशा मनशा तृष्णा कल्पना चौघी नणंदा । पापीण रे चिंता सासू माझी

२७६०२	नणंदा	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
२७६०३	नदियां	।।ज्ञा.गा.०६३३.०१।।	वर्षाकाळीं नदियां पूर्ण भरती । येउनी मिळती सिंधुमाजीं
२७६०४	नदी	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
२७६०५	नदी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
२७६०६	नदी	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
२७६०७	नदीचिया	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
२७६०८	नदीये	।।ज्ञा.गा.०२१४.०१।।	विवेक नदीये बैसोनी। सांगड सत्त्वाची बांधोनी
२७६०९	नपुरे	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
२७६१०	नपुरे	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
२७६११	नपूंसक	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
२७६१२	नपूंसक	।।ज्ञा.गा.०८०२.०८।।	जडतां वळंघितां बरी नारी आपण एक। नरनारी नपूंसक एकरूप
२७६१३	नभ	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
२७६१४	नभ	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
२७६१५	नभ	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये

२७६१६	नभ	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
२७६१७	नभगाभा	।।ज्ञा.गा.०७२७.०६।।	देह भरोनि उमळे। निवृत्ति सुखाचे डोहाळे। नभगाभा ज्ञानेश्वराचा खेळे अनारिसा
२७६१८	नभभूषणा	।।ज्ञा.गा.००१०.०१।।	अविट अमला नभभूषणा । अनंत लोचना गजानना । पतितपावना दर्शना । योग्य तुझिया
२७६१९	नभा	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
२७६२०	नभा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
२७६२१	नभा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०८।।	तेथून निवृत्ति बोधाच्या ध्वजा। मयुरपिच्छें कोंदलीं नभा। अनंत आदित्याचा गाभा। डळमळूं लागे
२७६२२	नभा	।।ज्ञा.गा.११०२.०२।।	जरी पीतांबर नेसविलें नभा। चैतन्याचा गाभा नीळ बिंदू
२७६२३	नभाकार	।।ज्ञा.गा.०५४१.०२।।	आवडीचें वालभ माझेनी कोंदाटलें। नवल देखिलें नभाकार गे माये
२७६२४	नभाचा	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
२७६२५	नभाचिया	।।ज्ञा.गा.०४२७.०१।।	मोतियाचा वोगरु। गुरुवाक्यें सद्न्नीं। वाढियेला भाजनीं। नभाचिया
२७६२६	नभाचेनि	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
२७६२७	नभीं	।।ज्ञा.गा.०२७०.०१।।	निळिये निकरे कामधेनु मोहरे। निळेपणें सरे निळे नभीं
२७६२८	नभु	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
२७६२९	नमन	।।ज्ञा.गा.०१०१.०२।।	नाम मात्र नमन ज्ञानघन पूर्ण। रामनामें कर्ण भरूं रया
२७६३०	नमन	।।ज्ञा.गा.०१९३.०६।।	व्यासें सांगितलें पुराण। ज्ञानदेवीं वंदिलें संपूर्ण। नमन करूनिया आपण। पितरांसहित निघाला
२७६३१	नमन	।।ज्ञा.गा.०८१७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐशा योगीयाला। देखतां तयाला नमन माझें
२७६३२	नमन	।।ज्ञा.गा.०९५२.०२।।	तंव चतुर्भुज हरि हृदयमंदिरीं। तया नमन करीं विज्ञानेंसी
२७६३३	नमन	।।ज्ञा.गा.०९९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे त्यासी करावें नमन। प्रापंचिक जनें शिवूं नये
२७६३४	नमन	।।ज्ञा.गा.१०२३.०६।।	नमन लल्लाटीं। संसारेसी साटीं
२७६३५	नमनीं	।।ज्ञा.गा.०९५२.०३।।	शांति धरूनी वाही आपेआप पाही। नमनीं निर्वाहीं न्याहाळिला
२७६३६	नमस्कार	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका। जिये गावीं कथा आयिका। तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें

२७६३७	नमस्कार	।।ज्ञा.गा.०१९४.०५।।	यालागी संतांचा मेळा। देखाल जेथें डोळां। तया नमस्कार सकळां। ते वेगीं वंदावें
२७६३८	नमस्कारावा	।।ज्ञा.गा.०१५३.०३।।	देवधर्म जोडेल ऐसा। न करी भूतमात्रीं हिंसा। सर्वांभूतीं हरि सरसा। भावपूर्वक नमस्कारावा
२७६३९	नमस्कारी	।।ज्ञा.गा.०२१०.०५।।	पंढरिसी कीर्तन करी। पुंडलीकासी नमस्कारी। विठ्ठलचरण अंतरीं धरी। धन्य जन्म तयाचा
२७६४०	नमस्कारु	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२७६४१	नमितो	।।ज्ञा.गा.०७४९.०४।।	ज्ञानदेव नमितो आदी देवीप्रती। नेत्रीं पाहे ज्योति शुद्धरूप
२७६४२	नमियेला	।।ज्ञा.गा.००११.०१।।	प्रथम नमूं तो गुरुदेवो ।जेथें निमाले भावाभावो ।अनादि स्वरूप स्वयमेवो ।तो आदिदेवो नमियेला
२७६४३	नमियेला	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ ।जेथें द्वैताचा दुष्काळ ।स्वरूपीं स्वरूप केवळ ।तो अढळ नमियेला
२७६४४	नमूं	।।ज्ञा.गा.००११.०१।।	प्रथम नमूं तो गुरुदेवो ।जेथें निमाले भावाभावो ।अनादि स्वरूप स्वयमेवो ।तो आदिदेवो नमियेला
२७६४५	नमो	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
२७६४६	नमो	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
२७६४७	नमो	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
२७६४८	नयन	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
२७६४९	नयन	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
२७६५०	नयन	।।ज्ञा.गा.०५१९.०३।।	श्रवण नयन जाति गोतपण। जीवशीव खूण आत्मपणें
२७६५१	नयन	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
२७६५२	नयन	।।ज्ञा.गा.०७४६.०४।।	ज्ञानदेव नयन धरितां समभावें। सोहं स्वरूप भावें लाधलेंसे
२७६५३	नयन	।।ज्ञा.गा.०८११.०२।।	आतां माझें नयन नयनीं रिघों पाहे। नयना नयनीं राहे नयनची
२७६५४	नयन	।।ज्ञा.गा.०८११.०३।।	ज्ञानदेवा नयन निवृत्तीनें दाविला। सर्वां ठायीं झाला डोळा एक
२७६५५	नयन	।।ज्ञा.गा.०८१४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसे हे नयन। चैतन्याची खूण आन नाहीं

२७६५६	नयन	।।ज्ञा.गा.०८२१.०२।।	सदोदित नयनीं नयन हारपे। निळयाचे स्वरूपें मनीं वसो
२७६५७	नयन	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
२७६५८	नयन	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
२७६५९	नयनची	।।ज्ञा.गा.०८११.०२।।	आतां माझें नयन नयनीं रिघों पाहे। नयना नयनीं राहे नयनची
२७६६०	नयनसुखा	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
२७६६१	नयनसुखाच्या	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
२७६६२	नयना	।।ज्ञा.गा.००९३.०४।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना कृष्णचि नयना। सर्वी सर्वत्र पान्हा कृष्णरूपें
२७६६३	नयना	।।ज्ञा.गा.०३३७.०१।।	हरपली सत्ता मुराली वासना। सांवळाचि नयना दिसतसे
२७६६४	नयना	।।ज्ञा.गा.०८११.०२।।	आतां माझें नयन नयनीं रिघों पाहे। नयना नयनीं राहे नयनची
२७६६५	नयना	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
२७६६६	नयना	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
२७६६७	नयनांजनीं	।।ज्ञा.गा.०७५२.०१।।	पहा त्रिभुवनीं न दिसे बाईये। नयनांजनीं पाहें आत्मरूप
२७६६८	नयनांजनीं	।।ज्ञा.गा.०७६४.०१।।	धांवत धांवत आलों नयनांजनीं। प्रकाश दिनमणी उणा वाटे
२७६६९	नयनांजनीं	।।ज्ञा.गा.०८१७.०१।।	ब्रह्मज्ञानी पुरुष तोचि ओळखावा। नयनांजनीं पाहावा ब्रह्म ठसा
२७६७०	नयनांतील	।।ज्ञा.गा.०७६२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील ज्योती। पाहातां वृत्ति हरे विषयांची
२७६७१	नयनांतील	।।ज्ञा.गा.०७७४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील रूप। या नांव चित्पद तुम्हीं जाणा
२७६७२	नयनांतील	।।ज्ञा.गा.०८१२.०१।।	नयनांतील रूप जो हें देखे पुरुष। त्याचे चरणीं वास असे माझा
२७६७३	नयनांतील	।।ज्ञा.गा.०८१२.०२।।	नयनांतील ज्योती देखे गुह्यभावें। त्याचें स्वरूप भावें वंदावें गा
२७६७४	नयनांतील	।।ज्ञा.गा.०८१२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील शून्य। देखे तोचि धन्य भाग्यवंत
२७६७५	नयनांमाजीं	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
२७६७६	नयनांसी	।।ज्ञा.गा.०२०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीस मनें। नयनांसी पारणें देखतांची
२७६७७	नयनाचा	।।ज्ञा.गा.०८१९.०१।।	चैतन्य हें दिसे उघडेया डोळां। नयनाचा सोहळा निवृत्ति जाणे

२७६७८	नयनाचे	।।ज्ञा.गा.०७१९.०१।।	नयनाचे आंगणीं। पावलें आपणा। तव उजाळिल्या जाणा। दाही दिशा
२७६७९	नयनाचे	।।ज्ञा.गा.०७४८.०१।।	नयनाचे शेजारीं दशवें द्वार बापा। एक मार्ग सोपा बोलतसें
२७६८०	नयनाचे	।।ज्ञा.गा.०७६१.०१।।	नयनाचे अंजन मनाचें रंजन। ठसा हा सघन बाईयांनो
२७६८१	नयनाचे	।।ज्ञा.गा.०८०१.०१।।	सहस्रदळ साजिरें नयनाचे शेजारीं। अर्धमातृका अंतरीं चिन्मय वस्तू
२७६८२	नयनाचे	।।ज्ञा.गा.०८१४.०१।।	नयनाचे अंगणीं तुर्येचा प्रकाश। उन्मनी उल्हास तयावरी
२७६८३	नयनाचे	।।ज्ञा.गा.११०३.०८।।	नयनाचे अंगणीं मोतियांची खाणी। पहा गे साजणी डोळेभरीडोळेभरी पहा गे स्वरूपाशीं
२७६८४	नयनीं	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें ।परब्रह्म तेज फांकलें ।तें व्योमीं व्योम सामावलें ।नयनीं वो माय
२७६८५	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०११२.०४।।	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
२७६८६	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०२८०.०१।।	त्रिभुवनींचें सुख पहावया नयनीं। दिनरात्रीं धणी न पुरे माझी
२७६८७	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
२७६८८	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०२९१.०१।।	जागृती पुसे साजणी। कवण बोलिलें अंगणीं। निरखिता वो नयनीं। वृंदावनीं देखियेला
२७६८९	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०२९५.०४।।	ऐसें भुलवणीं भुलविलें नयनीं। रखुमादेविवर चिंतनीं वो माये
२७६९०	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०३४३.०१।।	सारासार दोन्ही न दिसती नयनीं। अवचिता गगनीं बिंबलासे
२७६९१	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०३६९.०४।।	सहज अंगवणे निजगूज पाहणें। तें आनंदें निर्गुणें नयनीं प्रकाशलें वो माय
२७६९२	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
२७६९३	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
२७६९४	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०५००.०५।।	तेथें नाहीं उखणी एकला एकपणीं। देखतांचि नयनीं उमळला वो माय
२७६९५	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये
२७६९६	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०५६६.०२।।	मन गेलें ध्याना कृष्णाचि नयनीं। नित्यता पर्वणी कृष्णसुखें
२७६९७	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०६५५.०३।।	ते खूण दाविली माझिया नयनीं। चिद्रत्नाची खाणी उघडली
२७६९८	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०६८२.०३।।	पाहतां न देखे आपुलें कोणी नाहीं। निजरूप पाहीं अनंता नयनीं वो माय
२७६९९	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०७३६.०३।।	सांगतांचि गुज देखिलें नयनीं। हिंडताती मौनी याची लागीं
२७७००	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०७८१.०१।।	महावाक्यार्थ तें शून्य कैसें बापा। सत्वर नयनीं पहा आत्मप्रभा

२७७०१	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०७८३.०३।।	ज्ञानदेव नयनीं निवृत्तीचे पदीं। आनंद ब्रह्मपदीं एक झाला
२७७०२	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०७९९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीनें दाविलें। या नयनीं पाहिलें अविनाश
२७७०३	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०८०३.०३।।	मन पवन निगम आगम सुरेख। आधार सहस्रदळ देख देहीं नयनीं
२७७०४	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०८०४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भेद ऐक गुरुपुत्रा। नयनीं अर्धमात्रा सर्व जन
२७७०५	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०८११.०२।।	आतां माझें नयन नयनीं रिघों पाहे। नयना नयनीं राहे नयनची
२७७०६	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०८११.०२।।	आतां माझें नयन नयनीं रिघों पाहे। नयना नयनीं राहे नयनची
२७७०७	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०८१६.०४।।	ज्ञानदेवीं शून्य नयनीं देखिलें। सर्वत्रीं संचलें शून्य एक
२७७०८	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०८२१.०२।।	सदोदित नयनीं नयन हारपे। निळयाचे स्वरूपें मनीं वसो
२७७०९	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०८२५.०१।।	आत्माराम नयनीं निरखुनी देखिला। निळा रंग ओतिला आदी अंतीं
२७७१०	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०८२८.०२।।	उफराटी दृष्टि लावितां नयनीं। ते दृष्टीची वाणी किंचित् ऐका
२७७११	नयनीं	।।ज्ञा.गा.०८९३.०४।।	नासाग्रीचें अग्र न दिसे नयनीं। तरी तेचि दिनी म्हणा रामकृष्ण
२७७१२	नयनीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
२७७१३	नयनीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
२७७१४	नयनीं	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
२७७१५	नयनींचा	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
२७७१६	नयनींचे	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
२७७१७	नये	।।ज्ञा.गा.००१६.०१।।	चित्रीं सूर्यबिंब काढूं येईल चांग । प्रकाशाचें अंग काढितां नये
२७७१८	नये	।।ज्ञा.गा.००१६.०२।।	संन्यासाचें सोंग आणूं येईल सांग । अनुभवाचें अंग दावितां नये
२७७१९	नये	।।ज्ञा.गा.००१६.०३।।	ब्रह्मज्ञान मुखें बोलूं येईल सांग । वैराग्याचें अंग आणितां नये
२७७२०	नये	।।ज्ञा.गा.००५१.०१।।	भावेंवीण भक्ति भक्तिवीण मुक्ति। बळेंवीण शक्ति बोलूं नये
२७७२१	नये	।।ज्ञा.गा.००९७.०३।।	शम दम कळा विज्ञान सज्ञान। परतोनी अज्ञान नये घरा

२७७२२	नये	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
२७७२३	नये	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
२७७२४	नये	।।ज्ञा.गा.०२११.०२।।	करंटे कपाळ ज्यांचें नाम नये वाचे। सदैव सभाग्य तोचि हरिरंगीं नाचे
२७७२५	नये	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
२७७२६	नये	।।ज्ञा.गा.०२७२.०२।।	जीवें अनुसरलिये अझुनी कां नये। वेगीं आणावा तो सये प्राणु माझा
२७७२७	नये	।।ज्ञा.गा.०२७३.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सये। सेजारासी नये काय करूं
२७७२८	नये	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
२७७२९	नये	।।ज्ञा.गा.०२८६.०७।।	वाट पाहे मी येकली मज मदन जाकळी। अवस्था धाकुली म्हणो नये
२७७३०	नये	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
२७७३१	नये	।।ज्ञा.गा.०३००.०३।।	येरी सांगे भावो जावे वो प्रवृत्ति । तंव वरी गती येतां नये
२७७३२	नये	।।ज्ञा.गा.०३०६.०२।।	हालों नये चालों नये । सैरावैरा कांहीं बोलों नये
२७७३३	नये	।।ज्ञा.गा.०३०६.०२।।	हालों नये चालों नये । सैरावैरा कांहीं बोलों नये
२७७३४	नये	।।ज्ञा.गा.०३०६.०२।।	हालों नये चालों नये । सैरावैरा कांहीं बोलों नये
२७७३५	नये	।।ज्ञा.गा.०३२२.०२।।	सासुरवासिनी मी वो परदेशिनी । कां नये अझुनी मूळ मज
२७७३६	नये	।।ज्ञा.गा.०३५१.०४।।	बोधीं बोधलें बोधितां नये ऐसें जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें माझें मीपण हरपलें
२७७३७	नये	।।ज्ञा.गा.०३९०.०१।।	तत्त्वतां पैं तत्त्व धरितां नये हातां। मग ममतेची चिंता तयासी पुसे
२७७३८	नये	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
२७७३९	नये	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया

२७७४०	नये	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
२७७४१	नये	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
२७७४२	नये	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
२७७४३	नये	।।ज्ञा.गा.०४३५.०१।।	नाना मतीची भूषण। मनेचि करावें गमन। तो आणि आपण। उरों नये
२७७४४	नये	।।ज्ञा.गा.०४३५.०२।।	जनका हेंचि जालें। तेणें विश्व ब्रह्मचि केलें। त्यांत वेगळेपण आपुलें। मिरवूं नये
२७७४५	नये	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
२७७४६	नये	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
२७७४७	नये	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
२७७४८	नये	।।ज्ञा.गा.०४८२.०२।।	अहंता समूळ करावा कीं त्याग। काम क्रोध मांग शिवूं नये
२७७४९	नये	।।ज्ञा.गा.०५४५.०३।।	श्रीरामीं रमतां मनु निवडितां नये तनु। सुखश्री सांगतां सिणु हारतु असे
२७७५०	नये	।।ज्ञा.गा.०५८९.०३।।	ब्रह्म अनुपम्य संवितेशी नये। अनुभव सोय तरी कळे
२७७५१	नये	।।ज्ञा.गा.०५८९.०४।।	पाथराची टाकी जरी होय तीख। नये रंध्र शलाख मुक्तिकेशी
२७७५२	नये	।।ज्ञा.गा.०६१७.०४।।	अनादि अज्ञान बंध नये यासी। गुरुकृपा त्यासी छेदिजे कीं
२७७५३	नये	।।ज्ञा.गा.०६७७.०२।।	सांगतां नये सांगावें तें काय। तेथील हे सोय गुरुखुणा
२७७५४	नये	।।ज्ञा.गा.०६८१.०२।।	आतां मी नये आपुलिया आस। तुटले सायास भ्रांतीचे वो माय
२७७५५	नये	।।ज्ञा.गा.०६८४.०२।।	अवघे धन देऊनि मज निर्धन केलें। ऋण मागावया धाडिलें नये ते ठायीं
२७७५६	नये	।।ज्ञा.गा.०६९१.०२।।	बोलों नये ऐसें केलें वो माय येणें। बोलतांचि गुणें आठऊ नाहीं
२७७५७	नये	।।ज्ञा.गा.०७१७.०३।।	अणुमात्र भिन्न प्रपंचीं कल्पितां। तयाचियां हातां नये मोक्ष
२७७५८	नये	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
२७७५९	नये	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये
२७७६०	नये	।।ज्ञा.गा.०७५३.०१।।	आत्मज्ञान जया न देखा निजदृष्टि। तया नरा गोष्टी करूं नये

२७७६१	नये	।।ज्ञा.गा.०७८९.०१।।	प्रणवच देह देह हा प्रणव। कल्पेचा भाव कल्पूं नये
२७७६२	नये	।।ज्ञा.गा.०८३४.०५।।	मूर्खासी हा बोध सांगों नये बापा। अभंग कृत्याचा लेश नसो हातीं
२७७६३	नये	।।ज्ञा.गा.०८३४.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे हें कृत्य हातां नये। माय देऊं नये कोणासही
२७७६४	नये	।।ज्ञा.गा.०८३४.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे हें कृत्य हातां नये। माय देऊं नये कोणासही
२७७६५	नये	।।ज्ञा.गा.०८५१.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे हा निजभाव। बोलों नये ठाव तैसें जालें
२७७६६	नये	।।ज्ञा.गा.०८७१.०३।।	मोतियाचा चारा राजहंसा सैरा। दुजिया पाखिरा कामा नये नये
२७७६७	नये	।।ज्ञा.गा.०८७१.०३।।	मोतियाचा चारा राजहंसा सैरा। दुजिया पाखिरा कामा नये नये
२७७६८	नये	।।ज्ञा.गा.०९१०.०२।।	पढियंते बाईये गुणेंवीण हातां नये। साचेवीण सये तेथें आवडी कैंची
२७७६९	नये	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
२७७७०	नये	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
२७७७१	नये	।।ज्ञा.गा.०९२१.०१।।	मलयानिळ शीतळू। पालवीं नये गाळूं। सुमनाचा परिमळु । गुंफितां नये
२७७७२	नये	।।ज्ञा.गा.०९२१.०१।।	मलयानिळ शीतळू। पालवीं नये गाळूं। सुमनाचा परिमळु । गुंफितां नये
२७७७३	नये	।।ज्ञा.गा.०९२१.०२।।	तैसा जाणा सर्वेश्वरु। म्हणों नये सानाथोरु। त्याच्या स्वरूपाचा निर्धारु। कवण जाणे
२७७७४	नये	।।ज्ञा.गा.०९२१.०३।।	मोतियाचें पाणी। भरतां नये वो रांजणीं। गगनासी गवसणी। घालितां नये
२७७७५	नये	।।ज्ञा.गा.०९२१.०३।।	मोतियाचें पाणी। भरतां नये वो रांजणीं। गगनासी गवसणी। घालितां नये
२७७७६	नये	।।ज्ञा.गा.०९२१.०४।।	डोळ्यांतील बाहुली। करितां नये वेगळी। सखी म्हणुनि साउली । धरितां नये
२७७७७	नये	।।ज्ञा.गा.०९२१.०४।।	डोळ्यांतील बाहुली। करितां नये वेगळी। सखी म्हणुनि साउली । धरितां नये
२७७७८	नये	।।ज्ञा.गा.०९२१.०५।।	कापुराचें कांडण। काढितां नये आड कण। साखरेचें गोडपण। पाखडतां नये
२७७७९	नये	।।ज्ञा.गा.०९२१.०५।।	कापुराचें कांडण। काढितां नये आड कण। साखरेचें गोडपण। पाखडतां नये
२७७८०	नये	।।ज्ञा.गा.०९३७.०३।।	स्मरण विलास तत्त्वीं तत्त्व हाला। उपदेशु बोला बोलों नये
२७७८१	नये	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
२७७८२	नये	।।ज्ञा.गा.०९८६.०३।।	मान अपमान पाहूं नये संतीं। जोडावा श्रीपति निशिदिनीं
२७७८३	नये	।।ज्ञा.गा.०९८६.०४।।	शिकविलें संतीं ऐकावें वचन। अनाचारीं मन पाळूं नये

२७७८४	नये	।।ज्ञा.गा.०९८६.०५।।	धनाचिये आशा करूं नये चोरी। वडील वंशघरीं भांडू नये
२७७८५	नये	।।ज्ञा.गा.०९८६.०५।।	धनाचिये आशा करूं नये चोरी। वडील वंशघरीं भांडू नये
२७७८६	नये	।।ज्ञा.गा.०९८६.०६।।	अवचित हात घालूं नये बिळीं। खळाचिये बोलीं पडूं नये
२७७८७	नये	।।ज्ञा.गा.०९८६.०६।।	अवचित हात घालूं नये बिळीं। खळाचिये बोलीं पडूं नये
२७७८८	नये	।।ज्ञा.गा.०९८६.०७।।	आशा धरुनियां सांगूं नये ज्ञान। निष्ठुर वचन बोलूं नये
२७७८९	नये	।।ज्ञा.गा.०९८६.०७।।	आशा धरुनियां सांगूं नये ज्ञान। निष्ठुर वचन बोलूं नये
२७७९०	नये	।।ज्ञा.गा.०९८६.०८।।	इष्टमित्र सखेसोयरे जावई। यांचि आस कांहीं करूं नये
२७७९१	नये	।।ज्ञा.गा.०९८६.१५।।	लीला भाविकांची ओळखावी बरी। रात्रीं दारोदारीं हिंडूं नये
२७७९२	नये	।।ज्ञा.गा.०९८६.१७।।	यावें जावें तरी संताचिया द्वारां। मनांत द्वैतभारा धरूं नये
२७७९३	नये	।।ज्ञा.गा.०९९३.०१।।	संन्याशाची पूजा करावी दुरून। शरीर स्पर्शन करूं नये
२७७९४	नये	।।ज्ञा.गा.०९९३.०२।।	अग्निमुखीं हवन घालावें दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
२७७९५	नये	।।ज्ञा.गा.०९९३.०३।।	व्याघ्रासर्पा चारा घालावा दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
२७७९६	नये	।।ज्ञा.गा.०९९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे त्यासी करावें नमन। प्रापंचिक जनें शिवूं नये
२७७९७	नये	।।ज्ञा.गा.१०३४.०६।।	अनुमाना नये अनुमाना नये। परतल्या श्रुति चोजवेना
२७७९८	नये	।।ज्ञा.गा.१०३४.०६।।	अनुमाना नये अनुमाना नये। परतल्या श्रुति चोजवेना
२७७९९	नये	।।ज्ञा.गा.११०४.०३।।	तांबडें अथवा निळें हेंही त्या न मिळे। उपमेसी सगळे हातां नये।
२७८००	नये	।।ज्ञा.गा.१११०.०३।।	काजळ कुंकू करूनि गेले केतकीच्या वना। सोळाजण दादले केले कोणीच नये मना
२७८०१	नयेची	।।ज्ञा.गा.०६७५.०२।।	आळवितां नयेची सचेतनीं अचेत। भावेंचि तृप्त माझा हरि
२७८०२	नर	।।ज्ञा.गा.००५७.०२।।	नामासी विन्मुख तो नर पापिया। हरिवीण धांवया न पवे कोणी
२७८०३	नर	।।ज्ञा.गा.००६३.०१।।	हरि बुद्धि जपे तो नर दुर्लभ। वाचेसी सुलभ रामकृष्ण
२७८०४	नर	।।ज्ञा.गा.००६४.०३।।	मातृ पितृ भ्राता सगोत्र अपार। चतुर्भुज नर होऊनि ठेले
२७८०५	नर	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
२७८०६	नर	।।ज्ञा.गा.०१७७.०६।।	संत वैष्णव हरिदासा जे नर निंदिती। ते वरपडे होती प्रेमकिंकर
२७८०७	नर	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
२७८०८	नर	।।ज्ञा.गा.०२११.०४।।	ऐसे जे जन्मोनी नर भोगिती अघोर। न करिती तीर्थयात्रा तया नरकीं बिढार
२७८०९	नर	।।ज्ञा.गा.०२४६.११।।	सर्वही व्यसनें दवडूनि उदित जालासे नर। वासनावेश्येचा जेणें त्याजिला व्यापार

२७८१०	नर	।।ज्ञा.गा.०२४६.१२।।	म्हणे ज्ञानदेव योगी जालासे नर। निवृत्तिप्रसादें समाधी सर्वगत स्थिर
२७८११	नरक	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
२७८१२	नरकचि	।।ज्ञा.गा.००६९.०३।।	हरिवीण जन्म तो नरकचि पैं जाणा। यमाचा पाहुणा प्राणी होय
२७८१३	नरकदु:ख	।।ज्ञा.गा.०६०३.०२।।	कैंची गा विश्रांति दुर्जनाच्या संगीं। दाटोनियां भोगी नरकदु:ख
२७८१४	नरकीं	।।ज्ञा.गा.०१००.०१।।	कां रे स्फुंदतोसी। कां रे स्फुंदतोसी। न भजतां विठ्ठलासी। नरकीं पडसी
२७८१५	नरकीं	।।ज्ञा.गा.०१४९.०३।।	देवाधर्मास जो चूकला। तो नरकीं नेऊन घातला। वायां संसारीं शीणला। नानायोनी हिंडतसे
२७८१६	नरकीं	।।ज्ञा.गा.०२११.०४।।	ऐसे जे जन्मोनी नर भोगिती अघोर। न करिती तीर्थयात्रा तया नरकीं बिढार
२७८१७	नरकुंजर	।।ज्ञा.गा.०००६.०४।।	मुकुट माथां निवृत्तिसार । विद्या अभ्यासितां ज्ञानेश्वर । सकळ अभ्यासाचा नरकुंजर । पूजूं आतां
२७८१८	नरडी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दु:खें तळमळी या हेतु
२७८१९	नरदेह	।।ज्ञा.गा.०८७५.०३।।	नरदेह कैचें तुज होय साचें। नव्हे रे देहींचें सुख तुज
२७८२०	नरदेह	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
२७८२१	नरदेहा	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
२७८२२	नरदेहाचें	।।ज्ञा.गा.०८१०.०२।।	नरदेहाचें सार्थक सद्गुरुचरणीं। महाकारणासरी चौथा देह
२७८२३	नरदेहीं	।।ज्ञा.गा.०८४६.०१।।	उपजोनी नरदेहीं। जयाशी हरिभक्ति नाहीं। तोचि भूमिभारू पाहीं। व्यर्थ जन्म त्याचा गेला
२७८२४	नरनारायण	।।ज्ञा.गा.०१८३.०४।।	सख्यपणें अर्जुन नरनारायण। सृष्टि जनार्दन एकरूप
२७८२५	नरनारी	।।ज्ञा.गा.०२३४.०१।।	लक्ष लावोनी अंतरीं। कृष्णा पाहती नरनारी। लावण्यसागरु हरि। परमानंदु
२७८२६	नरनारी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०८।।	जडतां वळंघितां बरी नारी आपण एक। नरनारी नपूंसक एकरूप
२७८२७	नरहरि	।।ज्ञा.गा.००४५.०१।।	ऐसा अवतार नरहरि स्तंभामाझारीं। भक्तां परोपरी धरी रूपें
२७८२८	नरहरि	।।ज्ञा.गा.०१२४.०२।।	नरहरि नाम उच्चारीं। तेणें तरसी भवसागरीं
२७८२९	नरहरि	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
२७८३०	नरहरि	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
२७८३१	नरहरि	।।ज्ञा.गा.०१६७.०४।।	गोविंद गोपाळ नरहरि। हा मंत्रराज निर्धारी। त्रैलोक्य तरैल क्षणांतरी। ऐसें व्यास बोलियेले

२७८३२	नरहरि	।।ज्ञा.गा.०१८२.०२।।	नरहरि हरि हरि नारायणा। सनकसनंदनमुनिजनवंदना
२७८३३	नरहरिचिंतनें	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
२७८३४	नरहरी	।।ज्ञा.गा.००४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नरहरी अवतारु। वर्ण शारङ्गधरु निजरूप
२७८३५	नरहरी	।।ज्ञा.गा.००८०.०२।।	नरहरी रामा नरहरी रामा। पुराणपुरुषोत्तमा हरि गोपाळा
२७८३६	नरहरी	।।ज्ञा.गा.००८०.०२।।	नरहरी रामा नरहरी रामा। पुराणपुरुषोत्तमा हरि गोपाळा
२७८३७	नरहरी	।।ज्ञा.गा.०१२०.०१।।	नाम प्रल्हाद उच्चारी। तया सोडवी नरहरी। उचलूनि घेतला कडियेवरी। भक्तसुखें निवाला
२७८३८	नरा	।।ज्ञा.गा.००६५.०२।।	तया नरा लाधलें वैकुंठ जोडलें। सकळही घडलें तीर्थाटण
२७८३९	नरा	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
२७८४०	नरा	।।ज्ञा.गा.०७५३.०१।।	आत्मज्ञान जया न देखा निजदृष्टि। तया नरा गोष्टी करूं नये
२७८४१	नराला	।।ज्ञा.गा.०६४३.०१।।	ब्रह्मप्राप्ति झाली ज्या नराला। अंतर्बाह्य झाला प्रकाशची
२७८४२	नराशी	।।ज्ञा.गा.०५९९.०३।।	आकाशाचें फळ चित्रींच्या नराशी। केवीं प्राप्त त्यासी होईजेल
२७८४३	नरु	।।ज्ञा.गा.००८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नामेंवीण जो नरु। तो होय भूमिभारु ये संसारीं
२७८४४	नरु	।।ज्ञा.गा.०५२०.०३।।	त्रिगुण सवडी घालुनि उलथी। एकरूप पंक्ति जेवी नरु
२७८४५	नलगे	।।ज्ञा.गा.००७७.०२।।	सोपें हो साधन साधावयालागीं। नलगे उपाधि नाना मतें
२७८४६	नलगे	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थीं। जे अनुसरलें ते कृतार्थी। भवपंथा मुकलें
२७८४७	नलगे	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
२७८४८	नलगे	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
२७८४९	नलगे	।।ज्ञा.गा.००९९.०१।।	त्रिभुवनीचें सुख एकतत्त्व विठ्ठल। नलगे आम्हां मोल उच्चारितां
२७८५०	नलगे	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम। सर्व साधिलें सुगम। नलगे तीं तपें उत्तम। रामकृष्ण पुरे आम्हां
२७८५१	नलगे	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
२७८५२	नलगे	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
२७८५३	नलगे	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये

२७८५४	नलगे	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
२७८५५	नलगे	।।ज्ञा.गा.०४१७.०१।।	निमिष नलगे मन वेधितां। येवढी तुझी स्वरूपता
२७८५६	नलगे	।।ज्ञा.गा.०४७१.०२।।	तोचि तो आपण श्रीमुखें जाण। आणिक साधन नलगे कांहीं
२७८५७	नलगे	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गर्ती जाली वो माय
२७८५८	नलगे	।।ज्ञा.गा.०५२९.०२।।	निश्चळीं निश्चळ नलगे अळुमाळ। तत्त्वता अढळ तें वेगळेंची
२७८५९	नलगे	।।ज्ञा.गा.०७०७.०२।।	तें तूं आपण गुरुमुखें जाण। नलगे साधन आणिक कांहीं
२७८६०	नलगे	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
२७८६१	नलगे	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
२७८६२	नलगे	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
२७८६३	नलगे	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
२७८६४	नलगे	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
२७८६५	नलगे	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया
२७८६६	नलगे	।।ज्ञा.गा.०९६३.०२।।	जिता मरिजे मरोनियां उरिजे। इतुलें जाणिजे तरी जपणेंचि नलगे
२७८६७	नलगे	।।ज्ञा.गा.०९६९.०२।।	तोचि तूं आपण तत्त्व तें तूं जाण। नलगे साधन आन कांहीं
२७८६८	नलगे	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको

२७८६९	नलगे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०६।।	नलगे दंडणें रे नलगे मुंडणें रे। नाम म्हणोनी कर्माकर्म खंडणें रे
२७८७०	नलगे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०६।।	नलगे दंडणें रे नलगे मुंडणें रे। नाम म्हणोनी कर्माकर्म खंडणें रे
२७८७१	नलगे	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
२७८७२	नलगे	।।ज्ञा.गा.१०९७.०४।।	तुजवीण वेल्हाळा कैं सुखसोहळा। रखुमादेविवरा विठ्ठला शेजे नलगे डोळां
२७८७३	नलिनिसी	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु
२७८७४	नल्हाये	।।ज्ञा.गा.०६५९.०४।।	वाचाळपणें परा येवो नल्हाये दातारा। अनुभवो भीतरा बाहेजु वेडावला
२७८७५	नळनी	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
२७८७६	नळिके	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
२७८७७	नव	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
२७८७८	नव	।।ज्ञा.गा.१०२७.०१।।	पांच पाट्या नव खिडकिया। पाळणा पहुडाया निरंजनीं
२७८७९	नवखंडें	।।ज्ञा.गा.०९५३.०४।।	सप्तद्वीप पृथ्वी नवखंडें देव। स्वर्ग भोगभाव राणीव व्यर्थ
२७८८०	नवघड	।।ज्ञा.गा.१०४०.०३।।	नवें नवघड हातां आलें। दृष्टी पाहें तंव मन हारपलें
२७८८१	नवजणी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
२७८८२	नवजाती	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
२७८८३	नवजाय	।।ज्ञा.गा.०९३८.०१।।	पाहोनियां दिठीं नवजाय भुली। मायेची घरकुली खेळतुसे
२७८८४	नवजे	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
२७८८५	नवजेचि	।।ज्ञा.गा.०५८८.०३।।	क्षेत्रज्ञ संन्यास घेतला श्रीहरि। तेथूनियां दुरी नवजेचि
२७८८६	नवनीत	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
२७८८७	नवनीत	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु

२७८८८	नवनीत	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
२७८८९	नवनीता	।।ज्ञा.गा.००४९.०२।।	मंथुनि नवनीता तैसें घे अनंता। वायां व्यर्थ कथा सांडीं मार्गु
२७८९०	नवनीती	।।ज्ञा.गा.०१५७.०३।।	साखरेचा ऊस जरी होय पुढती। मंथिता नवनीती क्षीर जोडे
२७८९१	नवपाटे	।।ज्ञा.गा.०७८७.०२।।	प्रणव सैरा बापा धांवे अवघड वाटे। रिघा नवपाटे जीव जीवना
२७८९२	नवमा	।।ज्ञा.गा.०४४९.०६।।	नवमा नवमी दशमावृत्ति। एकादशीं तृप्ती करी ज्ञाना
२७८९३	नवमास	।।ज्ञा.गा.०८४३.०३।।	नवमास मायेनें वाहिले उदरीं। तिजप्रती सोयरी आणीक नाहीं
२७८९४	नवमास	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भी अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
२७८९५	नवमास	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
२७८९६	नवमासवरी	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
२७८९७	नवमी	।।ज्ञा.गा.०४४९.०६।।	नवमा नवमी दशमावृत्ति। एकादशीं तृप्ती करी ज्ञाना
२७८९८	नवरा	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
२७८९९	नवरा	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
२७९००	नवरी	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
२७९०१	नवल	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
२७९०२	नवल	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये

२७९०३	नवल	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
२७९०४	नवल	।।ज्ञा.गा.०१९६.०९।।	ज्ञानदेवा बीज विठ्ठल केशिराज। नव्हे हें नवल चोज प्रत्यक्ष हरि
२७९०५	नवल	।।ज्ञा.गा.०२१८.०२।।	पाहें पां नवल कैसें वितलें। मन उन्मनीं उन्मन ग्रासिलें
२७९०६	नवल	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
२७९०७	नवल	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
२७९०८	नवल	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
२७९०९	नवल	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
२७९१०	नवल	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
२७९११	नवल	।।ज्ञा.गा.०२६०.०३।।	नवल हें वालभरे कैसें जोडलें जिवा। दुसरें दुरी ठेलें प्रीती केला रिघावा
२७९१२	नवल	।।ज्ञा.गा.०२८२.०२।।	पायरऊ जाला संचारु नवल। वेधें विंदान लाविलें म्हणे विठ्ठल विठ्ठल
२७९१३	नवल	।।ज्ञा.गा.०२९७.०३।।	नवल पैं केलें बुडविलें सगुण। आपणची निर्गुण होउनी ठेला
२७९१४	नवल	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
२७९१५	नवल	।।ज्ञा.गा.०३२६.०२।।	नवलाव गे माये नवल चोज । निळीं निळिमा काज आकारलें
२७९१६	नवल	।।ज्ञा.गा.०३३६.०१।।	नवल देखिलें कृष्णरूप बिंब। सांवळी स्वयंभ मूर्ति हरीची
२७९१७	नवल	।।ज्ञा.गा.०३५७.०१।।	नेत्र लाउनी मनासी जंव पुसों जाय। तंव देवें नवल केलें गे बाईये
२७९१८	नवल	।।ज्ञा.गा.०३५७.०२।।	देवें देवें नवल केलें नवल केलें। शेखीं सांगतां लाजिरवाणें
२७९१९	नवल	।।ज्ञा.गा.०३५७.०२।।	देवें देवें नवल केलें नवल केलें। शेखीं सांगतां लाजिरवाणें
२७९२०	नवल	।।ज्ञा.गा.०३५८.०२।।	देवें नवल केलें मन माझें मोहिलें। विसरु तो आठऊ जाला गे माये

२७९२१	नवल	।।ज्ञा.गा.०३६९.०१।।	दीनपण दवडूनि दीनानाथें मेळविलें। तें येणें गोपाळें केलें रूप नवल वो माये
२७९२२	नवल	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
२७९२३	नवल	।।ज्ञा.गा.०४४१.०२।।	आतां जी पहावें। पुढें काय अनुमानावें। कीं पाहोनियां हसावें। नवल ऐसे
२७९२४	नवल	।।ज्ञा.गा.०४७२.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें नवल पैं केलें। तारूं हारपलें मृगजळीं
२७९२५	नवल	।।ज्ञा.गा.०५१४.०३।।	तेथें एक नवल वर्तलें वो साजणी। सांगतां मिठी मौनी पडली वो माय
२७९२६	नवल	।।ज्ञा.गा.०५४१.०२।।	आवडीचें वालभ माझेनी कोंदाटलें। नवल देखिलें नभाकार गे माये
२७९२७	नवल	।।ज्ञा.गा.०६६६.०२।।	नामावांचुनी संवादें निवृत्ति अभेद पदें। निज भजनी स्वानंदें नवल पाहे
२७९२८	नवल	।।ज्ञा.गा.०६६६.०३।।	तेथें दिवस ना रात्रीं सर्वहेतुविवर्जितु। स्वयंभासक तूं नवल त्याचें
२७९२९	नवल	।।ज्ञा.गा.०६९०.०५।।	जाणों जाय तंव जाणणिया सारिखें। नवल विस्मयें कवण सांगों
२७९३०	नवल	।।ज्ञा.गा.०७९३.०१।।	अमृताची क्षीर ब्रह्मांडभुवनीं। पाहाती त्रिभुवनीं नवल झालें
२७९३१	नवल	।।ज्ञा.गा.०८१८.०२।।	रवी शशी ज्याचे तेजें प्रकाशलें। नवल म्यां देखिलें एक तेथें
२७९३२	नवल	।।ज्ञा.गा.०८५१.०५।।	तयामाजीं तें असतसे निरुतें। न चोजवे पंथें नवल ज्याचें
२७९३३	नवल	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
२७९३४	नवल	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
२७९३५	नवल	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
२७९३६	नवल	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
२७९३७	नवल	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
२७९३८	नवल	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
२७९३९	नवल	।।ज्ञा.गा.१०७१.०३।।	तेथें मज एक नवल पैं जालें। पेहें सूदलें निरालंब

२७९४०	नवल	।।ज्ञा.गा.१०७६.०२।।	कैसें नवल चोज जालें गे माय। खांदी गंगा चोरू पळतु आहे
२७९४१	नवल	।।ज्ञा.गा.१०७७.०५।।	आणि मी सांगों नवल काई। येणें बहिणी भोगिली एकेचि ठायीं
२७९४२	नवल	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
२७९४३	नवल	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
२७९४४	नवल	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
२७९४५	नवल	।।ज्ञा.गा.१०९५.०२।।	सांगतां नवल पाहतां बरळ। मायामृगजळ देखियेलें
२७९४६	नवल	।।ज्ञा.गा.११०५.०४।।	आणिक याचें नवल सांगूं मी कायी?। बहिण भोगिली एकेचि ठायीं
२७९४७	नवलपणाची	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
२७९४८	नवलपरी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
२७९४९	नवलाओ	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
२७९५०	नवलाव	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
२७९५१	नवलाव	।।ज्ञा.गा.०२४८.०२।।	नवलाव गे नवलाव गे देखियेला
२७९५२	नवलाव	।।ज्ञा.गा.०२४८.०२।।	नवलाव गे नवलाव गे देखियेला
२७९५३	नवलाव	।।ज्ञा.गा.०३२६.०२।।	नवलाव गे माये नवल चोज । निळीं निळिमा काज आकारलें
२७९५४	नवलाव	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
२७९५५	नवलाव	।।ज्ञा.गा.०६९७.०७।।	तेथ बिंब प्रतीबिंब भान। सरलें ज्ञानविज्ञान। हाचि नवलाव जाण तये ठायीं
२७९५६	नवलाव	।।ज्ञा.गा.१०६२.०३।।	मातेचिये पोटीं पिता जो जन्मला। नवलाव जाहला काय सांगो

२७९५७	नवलावो	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
२७९५८	नवलावो	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
२७९५९	नवलावो	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
२७९६०	नवलावो	।।ज्ञा.गा.०३५२.०२।।	नवलावो जाले जग हरिच होऊनि ठेलें। आठवू विसरलें काय करूं
२७९६१	नवलावो	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
२७९६२	नवलावो	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
२७९६३	नवलाहो	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
२७९६४	नवलाहो	।।ज्ञा.गा.१०६८.०२।।	काय सांगों तिचा नवलाहो। महालोभेंवीण कैसा येतो पान्हावो
२७९६५	नवविध	।।ज्ञा.गा.०७८५.०२।।	तुर्यारूपें ते सुषुम्ना प्रकाशली। नवविध अमृतजळीं तया तेजा
२७९६६	नवसिये	।।ज्ञा.गा.०४०५.०२।।	नवसिये नवसिये माझे नवसिये वो। पंढरीचे दैवतें विठ्ठलें नवसिये वो
२७९६७	नवसिये	।।ज्ञा.गा.०४०५.०२।।	नवसिये नवसिये माझे नवसिये वो। पंढरीचे दैवतें विठ्ठलें नवसिये वो
२७९६८	नवसिये	।।ज्ञा.गा.०४०५.०२।।	नवसिये नवसिये माझे नवसिये वो। पंढरीचे दैवतें विठ्ठलें नवसिये वो
२७९६९	नवसिये	।।ज्ञा.गा.०४०५.०२।।	नवसिये नवसिये माझे नवसिये वो। पंढरीचे दैवतें विठ्ठलें नवसिये वो
२७९७०	नवही	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
२७९७१	नवही	।।ज्ञा.गा.०३२२.१२।।	घरा सोळा सांधी बहात्तर कोठें । नवही दारवंटे झाडीत होते
२७९७२	नवही	।।ज्ञा.गा.०४२९.०१।।	नऊ कान वाचे नवही द्वारें पाही। सोहं तेचि घेई एकविध
२७९७३	नवही	।।ज्ञा.गा.०५५८.०१।।	अष्टही अंगें नवही व्याकरणें। सप्तही त्वचा भेदोन गेलें गे माय
२७९७४	नवही	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान

२७९७५	नवा	।।ज्ञा.गा.०६६६.०६।।	निवृत्तिप्रसादें संपर्केंसी बोध। नीच नवा आनंद ज्ञानदेवा
२७९७६	नवा	।।ज्ञा.गा.०६९०.०७।।	तोचि सबराभरितु रूपनामरहितु। अपरंपार मी तूं नीच नवा
२७९७७	नवा	।।ज्ञा.गा.०७८४.०१।।	नवा आंत ओवरी औटपीठा जवळी। शून्यातीत काळीं सुकुमार
२७९७८	नवा	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
२७९७९	नवांची	।।ज्ञा.गा.०३४८.०१।।	नवांची खाणी दहाव्यानें शोकिली। अकराव्यानें जाली देशधडी
२७९८०	नवाई	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
२७९८१	नवाचिया	।।ज्ञा.गा.०८३३.०१।।	नवाचिया माझारीं आऊट पीठाशेजारीं। शून्याची वोवरी सुनिळ प्रभा
२७९८२	नवाळी	।।ज्ञा.गा.०९१३.०१।।	वृंदावनीं वनमाळी। खेळे गोपींसी धुमाळी। मदनमेचूची नवाळी। रसाकाळीं मनोहर
२७९८३	नवाहुनी	।।ज्ञा.गा.०३३३.०१।।	नवाहुनी परतें तेराहुनी आरुतें। अंबरेंहुनी परतें काळें दिसे
२७९८४	नवी	।।ज्ञा.गा.०४३६.०२।।	तुम्ही अगम्य गोसावी। वस्तु सांगतां नित्य नवी। आम्ही लेंकुरें लाघवी। छंदिस्तचि
२७९८५	नवी	।।ज्ञा.गा.११२१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठलु नवी सभे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्व सांगितलें
२७९८६	नवे	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
२७९८७	नवे	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
२७९८८	नवे	।।ज्ञा.गा.१०२५.०२।।	तेथें जनकु नव्हे जननी नव्हे। बाळक नवे होये माझेवीण
२७९८९	नवें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
२७९९०	नवें	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
२७९९१	नवें	।।ज्ञा.गा.१०४०.०३।।	नवें नवघड हातां आलें। दृष्टी पाहें तंव मन हारपलें
२७९९२	नव्हता	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
२७९९३	नव्हताचि	।।ज्ञा.गा.०९३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नव्हताचि पैं जाला। होऊनियां फावला फावो सरला गे माये
२७९९४	नव्हती	।।ज्ञा.गा.०१७७.०३।।	विविधा मति भक्ति जे करिती। ते अंतीं नव्हती संसार बापा
२७९९५	नव्हती	।।ज्ञा.गा.०२२९.०२।।	एक म्हणती आम्हीं उचलिला पर्वत। बहुत मिळोनी। काय नव्हती रे
२७९९६	नव्हती	।।ज्ञा.गा.१०२९.०२।।	पाईक काय स्वामी स्वामीया काय पाईक। असतां एके एक दोन्ही नव्हती

२७९९७	नव्हती	।।ज्ञा.गा.१०४९.०१।।	जायाची घोंगडी नव्हती निज। म्हणउनी तुज विनवितसे
२७९९८	नव्हतेपणें	।।ज्ञा.गा.०६६५.०३।।	रखुमादेविवरु भाग्यें जोडला। जोडोनी मोडला कांहीं नव्हतेपणें
२७९९९	नव्हाळी	।।ज्ञा.गा.०३१२.०२।।	प्रेम नव्हाळी मज झाली दिवाळी । काळें वनमाळी आले घरा गे माये
२८०००	नव्हे	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
२८००१	नव्हे	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
२८००२	नव्हे	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
२८००३	नव्हे	।।ज्ञा.गा.००३७.०१।।	कांहीं नव्हे तो। मूर्ताऽमूर्त तो गे बाई
२८००४	नव्हे	।।ज्ञा.गा.००५२.०१।।	योग याग विधी येणें नव्हे सिद्धी। वायांचि उपाधि दंभ धर्म
२८००५	नव्हे	।।ज्ञा.गा.००७०.०२।।	तैसें नव्हे नाम सर्वमार्गांवरिष्ठ। येथें कांहीं कष्ट न लगती
२८००६	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
२८००७	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
२८००८	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०१७८.०३।।	तैसें नव्हे सारासार तत्त्व निवृत्ति। बुडऊनी प्रवृत्ति आपण नांदे
२८००९	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
२८०१०	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
२८०११	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०१९६.०९।।	ज्ञानदेवा बीज विठ्ठल केशिराज। नव्हे हें नवल चोज प्रत्यक्ष हरि
२८०१२	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
२८०१३	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०२४३.०४।।	होय कीं नव्हे ज्ञानदेव पुसती। आठवितां निवृत्ति भेटी होये

२८०१४	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
२८०१५	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०२८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
२८०१६	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०३२२.०५।।	तैसी ते नव्हे लेकुराची माये । कृष्ण माझी धाये मोकलिते
२८०१७	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०३३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु तिहीं गुणां वेगळा। शक्ति नव्हे दादुला गे माये
२८०१८	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
२८०१९	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
२८०२०	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०३४६.०३।।	मेघजळ वोळे मिळे सिंधूचिया जळा। तैसा नव्हे तो वेगळा एक होऊनि ठेला
२८०२१	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०३४८.०३।।	अवघें अंबर माझें तिंबलें। ब्रह्मरसें पिळिलें वो रंग नव्हे
२८०२२	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०३७०.०२।।	ऋणाईत नव्हे हा निर्गुणासी समंधु। येणें परमबोधु बोधविला
२८०२३	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
२८०२४	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
२८०२५	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
२८०२६	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
२८०२७	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
२८०२८	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
२८०२९	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
२८०३०	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०४१५.०२।।	सुखाचें सुख निजसुख नव्हे। नव्हे तें होय म्यां गिळिलें गे माये
२८०३१	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०४१५.०२।।	सुखाचें सुख निजसुख नव्हे। नव्हे तें होय म्यां गिळिलें गे माये

२८०३२	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०४७३.०१।।	देहभाव ठेवावे योगभाव सेवावे। हें बोलणें जाणणें सोय नव्हे गे माये
२८०३३	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०५०९.०१।।	नव्हे त्याची दुराशा म्यां सांडिली वो आस। ज्ञानवैराग्यभक्तिसार वोळला वो माये
२८०३४	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०५१०.०४।।	अवलोकितां न अवलोकवे बोलिजे तैसा नव्हे। हा रखुमादेविवरु भावें माल्हाथिला वो माय
२८०३५	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०५१७.०२।।	नव्हे व्यभिचारिणी नाहीं मज कोणी। पाहातां निर्वाणीं सहज जोडलें वो माय
२८०३६	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०५६४.०१।।	तें अवघेंचि नव्हे अवघेंचि होय। अवघ्यावीण सोय आणिक असे
२८०३७	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
२८०३८	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०५९२.०३।।	विवर्तक जाली विस्तारिलें जग। नव्हे भिन्न भाग एकमेव
२८०३९	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०६६२.०३।।	श्रीगुरुप्रसादें ज्ञानबोधु झाला वो। नव्हे ते ठाउकें पडिलें माय वो
२८०४०	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०६६४.०२।।	पूजन कवणा करूं सिंचन कवणा करूं। नाहीं नव्हे तें धरूं गुरुमुखें
२८०४१	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०६७८.०२।।	सांगिजे बोलिजे तैसें नव्हे गे माये। सुमरीं मारिलें येणें श्रीगुरुरायें
२८०४२	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०७१८.०५।।	नव्हे हें कल्पित सिद्धांताचें सार। म्हणे ज्ञानेश्वर अनुभवें
२८०४३	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
२८०४४	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०७३१.०२।।	नव्हे पुरा इती यती ना हा गृहस्थ । घातला याती वेगळा रे
२८०४५	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०७३१.०३।।	नव्हे हा आमुचा ना हा गोताचा । कुळकर्म याचा पुसों नका
२८०४६	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दुःख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
२८०४७	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
२८०४८	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८५०.०९।।	क्षीरनिरा निवाड याचेनि नव्हे कांहीं। निजगुरु पाही तो विरळा असे
२८०४९	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
२८०५०	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया

२८०५१	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
२८०५२	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
२८०५३	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
२८०५४	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
२८०५५	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८७५.०३।।	नरदेह कैचें तुज होय साचें। नव्हे रे देहींचें सुख तुज
२८०५६	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
२८०५७	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
२८०५८	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
२८०५९	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
२८०६०	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
२८०६१	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
२८०६२	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
२८०६३	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं

२८०६४	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
२८०६५	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९०७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
२८०६६	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
२८०६७	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
२८०६८	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९३२.०२।।	हेंही नव्हे तेंही नव्हे। कांहीं नव्हे तोचि पैं होय
२८०६९	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९३२.०२।।	हेंही नव्हे तेंही नव्हे। कांहीं नव्हे तोचि पैं होय
२८०७०	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९३२.०२।।	हेंही नव्हे तेंही नव्हे। कांहीं नव्हे तोचि पैं होय
२८०७१	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९३३.०२।।	तेज नव्हे तेज:पुंजू नव्हे
२८०७२	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९३३.०२।।	तेज नव्हे तेज:पुंजू नव्हे
२८०७३	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९३३.०३।।	शितळ नव्हे शांतही नव्हे
२८०७४	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९३३.०३।।	शितळ नव्हे शांतही नव्हे
२८०७५	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलही नव्हे। नव्हे तो होये चतुर्देहेंवीण
२८०७६	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलही नव्हे। नव्हे तो होये चतुर्देहेंवीण
२८०७७	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९४३.०२।।	होतें तें पाहीं नव्हे तें घेई । द्वैतबुद्धि ठायीं गुंफों नको
२८०७८	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
२८०७९	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
२८०८०	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९८१.०२।।	बोलिजे तें नव्हे दाविजें तें नव्हे। गुरुमुखीं पाहावें परमानंदे
२८०८१	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९८१.०२।।	बोलिजे तें नव्हे दाविजें तें नव्हे। गुरुमुखीं पाहावें परमानंदे
२८०८२	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९८२.०२।।	सगुण नव्हे तें निर्गुण नव्हे। गुरुमुखें चोजवे जाणितलें पां
२८०८३	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९८२.०२।।	सगुण नव्हे तें निर्गुण नव्हे। गुरुमुखें चोजवे जाणितलें पां
२८०८४	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९८२.०३।।	रखुमादेविवरु साकारु निराकारु नव्हे। कांहीं नहोनि होये तोचि बाईये वो

२८०८५	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
२८०८६	नव्हे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
२८०८७	नव्हे	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
२८०८८	नव्हे	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
२८०८९	नव्हे	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
२८०९०	नव्हे	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
२८०९१	नव्हे	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
२८०९२	नव्हे	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
२८०९३	नव्हे	।।ज्ञा.गा.१०२४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निजीं निजविलें। कांहीं नव्हे ऐसें कांहीं ना केलें
२८०९४	नव्हे	।।ज्ञा.गा.१०२५.०२।।	तेथें जनकु नव्हे जननी नव्हे। बाळक नवे होये माझेवीण
२८०९५	नव्हे	।।ज्ञा.गा.१०२५.०२।।	तेथें जनकु नव्हे जननी नव्हे। बाळक नवे होये माझेवीण
२८०९६	नव्हे	।।ज्ञा.गा.१०३१.०१।।	आणिक पाईक मोलाचे तुझे। तैसें नव्हे माझें पाईकपण
२८०९७	नव्हे	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
२८०९८	नव्हे	।।ज्ञा.गा.१०६५.०४।।	वऱ्हाड नव्हे स्वप्न गे माये। बाप रखुमादेविवराचे वेगीं धरावे पाये
२८०९९	नव्हेचि	।।ज्ञा.गा.०६००.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव मग होशी मुक्त। नव्हेचि आसक्त सर्वथैव
२८१००	नव्हेचि	।।ज्ञा.गा.०६२४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आत्मा शुद्ध बुद्ध। नव्हेचि पैं बद्ध कदाकाळीं

२८१०१	नव्हेचि	।।ज्ञा.गा.०८५५.०२।।	सिद्धचि असतां कां गा विटंबिसी। नव्हेचि संन्यासी तूं जाण कैसा
२८१०२	नव्हेचि	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
२८१०३	नव्हेचि	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
२८१०४	नव्हेचि	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
२८१०५	नव्हेन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
२८१०६	नव्हेन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थी स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
२८१०७	नव्हेन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
२८१०८	नव्हेन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
२८१०९	नव्हेन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०६।।	कोल्हापुरीं यात्रे जाईन। महालक्ष्मी पाहीन। विशाळतीर्थी स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
२८११०	नव्हेन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन। पृथ्वीपात्रचि लाहीन। देह कर्वतीं देईन। परी मी वीट नव्हेन
२८१११	नव्हेन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन
२८११२	नव्हेरी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
२८११३	नव्हेल	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां श्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
२८११४	नव्हेसी	।।ज्ञा.गा.०४१६.०३।।	स्तुति करणें ते तुझी निंदा। स्तुति जोगा नव्हेसी गोविंदा
२८११५	नश्वर	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
२८११६	नश्वरीत	।।ज्ञा.गा.०१६४.०३।।	दिंडी टाळ मृदंग। गीतीं गातां हरि सर्वांग। वेगीं येतु पांडुरंग। नश्वरीत नाचावया
२८११७	नष्ट	।।ज्ञा.गा.०६२०.०४।।	वंचना करिती जन दुष्ट नष्ट। मुख्य श्रेष्ठ श्रेष्ठ वंदिताती
२८११८	नष्टा	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
२८११९	नसणें	।।ज्ञा.गा.०५०३.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे वृक्षही वृक्ष न होणें। असोनी नसणें सुमनीं जैसें
२८१२०	नसणें	।।ज्ञा.गा.०५३६.०२।।	असोनी नसणें सर्वत्रीं दिसणें। हरिप्रेम घेणें पुरे आम्हां
२८१२१	नसतां	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दुःख। नाम नसतां मुखीं

२८१२२	नसतां	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
२८१२३	नसतां	।।ज्ञा.गा.१०९६.०१।।	राज्यपद गाढा पदपाद नसतां। हरिनामीं वसतां सर्वपद
२८१२४	नसतील	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
२८१२५	नसये	।।ज्ञा.गा.०६१३.०४।।	वारा वागुरेसी धरुनी कोंडूं ये। परी ज्ञानी नसये जन्म कांहीं
२८१२६	नसवे	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
२८१२७	नसे	।।ज्ञा.गा.०५८५.०१।।	सगुणीं निर्गुण निर्गुणीं सगुण। दोन्ही भिन्नपण नसे मुळीं
२८१२८	नसे	।।ज्ञा.गा.०५९४.०४।।	बाहेर भीतरीं एकमेव दिसे। अन्यथा हें नसे गुरुसाक्षी
२८१२९	नसे	।।ज्ञा.गा.०५९५.०३।।	सर्वांचे चरण वंदितसों सदा। श्रेष्ठपण कदा कीरें नसे
२८१३०	नसे	।।ज्ञा.गा.०५९८.०२।।	बाहीर भीतरीं एकचि तें एक। नसे आन देख भेद रया
२८१३१	नसे	।।ज्ञा.गा.०६२७.०१।।	गगनाहूनि व्यापक वायुहूनि चालक। अग्नीहूनि दाहक आन नसे
२८१३२	नसे	।।ज्ञा.गा.०६२७.०२।।	ब्रह्म परिपूर्ण तोचि सनातन। स्वयें आनंदघन आन नसे
२८१३३	नसे	।।ज्ञा.गा.०६२७.०३।।	दृश्याहूनि गोचर इहिहूनि पर। गुरुवीण ज्ञानेश्वर आन नसे
२८१३४	नसे	।।ज्ञा.गा.०६३७.०१।।	पूर्वेचा हा भानु उगवेल पश्चिमे। परी भूमि जन्म नसे आम्हां
२८१३५	नसे	।।ज्ञा.गा.०७१४.०२।।	जें जें पाहूं जाये ब्रह्मचि तें दिसे। अन्यथा हें नसे सर्वथैव
२८१३६	नसे	।।ज्ञा.गा.०७५७.०२।।	त्रिगुण त्रिविध तो सच्चिदानंद। शब्दाचा अनुवाद नसे जेथें
२८१३७	नसे	।।ज्ञा.गा.०८०५.०३।।	तेथुनी महाद्वार उन्मनीची वार्ता। त्यावरी चढतां रीग नसे
२८१३८	नसे	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
२८१३९	नसे	।।ज्ञा.गा.०९०१.०१।।	चिंतिलें अपैसें । पाविजे सायासें। तरी कामा नसे। सायास या
२८१४०	नसे	।।ज्ञा.गा.०९५६.०४।।	निराकार अलिप्त वसे। शरीरीं असतुचि नसे। एकतत्त्व मनोद्देशे। हृदयीं ध्याये
२८१४१	नसे	।।ज्ञा.गा.०९९८.०४।।	सर्वज्ञ सुंदर देव होतु कां भलतैसे। परी जडातें चेष्टविते आणिकां पैं नसे

२८१४२	नसे	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
२८१४३	नसे	।।ज्ञा.गा.१०८६.०२।।	नसे माळिणीचा मळा नसे सरोवर तळे। नित्य वेळोवेळां फुलतसे
२८१४४	नसे	।।ज्ञा.गा.१०८६.०२।।	नसे माळिणीचा मळा नसे सरोवर तळे। नित्य वेळोवेळां फुलतसे
२८१४५	नसेचि	।।ज्ञा.गा.०६२०.०१।।	सद्गुरुवांचुनी संसारीं तारक। नसेचि निष्टंक आन कोण्ही
२८१४६	नसो	।।ज्ञा.गा.०८३४.०५।।	मूर्खासी हा बोध सांगों नये बापा। अभंग कृत्याचा लेश नसो हातीं
२८१४७	नसोनिया	।।ज्ञा.गा.०४८५.०३।।	कांहीं नसोनिया कांहीं एक जाला। अवघाचि शोखिला ब्रह्मरसु
२८१४८	नसोनियां	।।ज्ञा.गा.०५१९.०२।।	आदि मध्य आंतु नसोनियां दिसे। पाठीं पोटीं वसे निघोट रया
२८१४९	नसोनियां	।।ज्ञा.गा.०५२५.०२।।	मोहिलेंची दिसे मोहामाजीं रसें। नसोनियां भासे तदात्मक
२८१५०	नहिं	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
२८१५१	नही	।।ज्ञा.गा.१११३.०१।।	सोही कच्चा बे कच्चा बे। नही गुरूका बच्चा
२८१५२	नहूष	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्में दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
२८१५३	नहोनि	।।ज्ञा.गा.०९८२.०३।।	रखुमादेविवरु साकारु निराकारु नव्हे। कांहीं नहोनि होये तोचि बाईये वो
२८१५४	नहोनियां	।।ज्ञा.गा.०५५३.०२।।	चौघांची भाज मी नहोनियां गेलें। तंव अनारिसें महाकारण देखिलें
२८१५५	ना	।।ज्ञा.गा.००१८.०२।।	अनुमाने ना अनुमाने ना । श्रुति नेति नेति म्हणती एकु गोविंदु रे
२८१५६	ना	।।ज्ञा.गा.००१८.०२।।	अनुमाने ना अनुमाने ना । श्रुति नेति नेति म्हणती एकु गोविंदु रे
२८१५७	ना	।।ज्ञा.गा.००२१.०२।।	आदीं अंतीं गुण सर्वत्र निर्गुण । गुणासी अगुण भासती ना
२८१५८	ना	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
२८१५९	ना	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
२८१६०	ना	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
२८१६१	ना	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु

२८१६२	ना	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
२८१६३	ना	।।ज्ञा.गा.०२०३.०३।।	जें माये अविद्ये वेगळें। गुणत्रया नातळे। काळें गोरें ना सावळें। निर्धारितां नेणवे
२८१६४	ना	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
२८१६५	ना	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
२८१६६	ना	।।ज्ञा.गा.०३११.०२।।	जिकडे जाय तिकडे दर्शन सांगाती । उदो ना अस्तु हे नाहीं द्वैतस्थिति
२८१६७	ना	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
२८१६८	ना	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
२८१६९	ना	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
२८१७०	ना	।।ज्ञा.गा.०३१७.०२।।	जेथें ठाव ना ठेवणी निघाली कोनी । तेथें सुईणी हात नाहीं
२८१७१	ना	।।ज्ञा.गा.०३४०.०१।।	मूळ ना डाळ शाखा ना पल्लव। तो हा कैसा देव आम्हां घरीं
२८१७२	ना	।।ज्ञा.गा.०३४०.०१।।	मूळ ना डाळ शाखा ना पल्लव। तो हा कैसा देव आम्हां घरीं
२८१७३	ना	।।ज्ञा.गा.०३४३.०३।।	दिव्य रूप तेज तीव्र ना तेजबीज। कुंडली विराजे लोपलें सूर्यो
२८१७४	ना	।।ज्ञा.गा.०३९१.०८।।	लाजेसी ना तूं देवा माझें म्हणतां संन्याशासवें कैंची रे कांता
२८१७५	ना	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया

२८१७६	ना	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
२८१७७	ना	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
२८१७८	ना	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
२८१७९	ना	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
२८१८०	ना	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
२८१८१	ना	।।ज्ञा.गा.०४९४.०१।।	दुरी ना जवळी त्रिभुवनीं मंडळीं। तें मनाचा मुळीं बैसलेंसे
२८१८२	ना	।।ज्ञा.गा.०५००.०४।।	तेथें नाहीं ल्याया रूप ना छाया। ऐसी ज्योति कर्पूराचिया उजळल्या वो माय
२८१८३	ना	।।ज्ञा.गा.०५११.०४।।	तेथें रूप ना छाया त्रिगुण ना माया। रखुमादेविवराचिया उपाये वो माय
२८१८४	ना	।।ज्ञा.गा.०५११.०४।।	तेथें रूप ना छाया त्रिगुण ना माया। रखुमादेविवराचिया उपाये वो माय
२८१८५	ना	।।ज्ञा.गा.०५८२.०५।।	षड्रस पक्वानें वाढिलीं खापरीं। श्वान शिवे श्रोत्री स्पर्शीती ना
२८१८६	ना	।।ज्ञा.गा.०५९८.०३।।	ठेंगणें नावाड हळू ना ते जडा। स्वयेंची अखंड पूर्ण रया
२८१८७	ना	।।ज्ञा.गा.०६०५.०१।।	विक्षेपतां ना उठती कल्पना। पासूनियां जाणा शुद्ध व्हावें
२८१८८	ना	।।ज्ञा.गा.०६२०.०२।।	इंद्र चंद्र देव ब्रह्मादि करुनी। संशयाची श्रेणी छेदिती ना
२८१८९	ना	।।ज्ञा.गा.०६५५.०१।।	वर्ण ना व्यक्ति अमूप निजतेज। संतांचें तें गूज आत्मरूप
२८१९०	ना	।।ज्ञा.गा.०६६६.०३।।	तेथें दिवस ना रात्रीं सर्वहेतुविवर्जितु। स्वयंभासक तूं नवल त्याचें
२८१९१	ना	।।ज्ञा.गा.०६६६.०४।।	चिन्मय ना चिन्मात्र वेद्य सर्वगत। स्वसंवेद्य साक्षभूत आपणयासी
२८१९२	ना	।।ज्ञा.गा.०६८७.०२।।	आतां आपणिया आपण विचारी। शेखीं प्रकृति ना पुरुष निर्धारी
२८१९३	ना	।।ज्ञा.गा.०६९०.०४।।	सरिता ना संगम ओघ ना भ्रम। नाहीं क्रियाकर्म तैसें झालें
२८१९४	ना	।।ज्ञा.गा.०६९०.०४।।	सरिता ना संगम ओघ ना भ्रम। नाहीं क्रियाकर्म तैसें झालें
२८१९५	ना	।।ज्ञा.गा.०६९६.०३।।	त्यासी वोळखिना अनोळखी। दृश्य ना अदृश्य ऋण म्यां सादृश्य दिधलें देखा
२८१९६	ना	।।ज्ञा.गा.०६९८.०१।।	आतां आपणया आपण विचारी। सेखीं प्रकृती ना पुरुष निर्धारीं रया

२८१९७	ना	।।ज्ञा.गा.०७०९.०५।।	नाद ना बिंदू कळा न जोति। निवृत्तिनें वृत्ती पालटली रया
२८१९८	ना	।।ज्ञा.गा.०७२०.०३।।	नातरीं मोतीं। विखुरलीं अंबरीं। दिसती परि करीं। येतीच ना
२८१९९	ना	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला
२८२००	ना	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला
२८२०१	ना	।।ज्ञा.गा.०७३१.०२।।	नव्हे पुरा इती यती ना हा गृहस्थ । घातला याती वेगळा रे
२८२०२	ना	।।ज्ञा.गा.०७३१.०३।।	नव्हे हा आमुचा ना हा गोताचा । कुळकर्म याचा पुसों नका
२८२०३	ना	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
२८२०४	ना	।।ज्ञा.गा.०८४५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे विचारा मी कोण। ना तरी पाषाण होऊनी राहा
२८२०५	ना	।।ज्ञा.गा.०८५०.१३।।	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे
२८२०६	ना	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
२८२०७	ना	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
२८२०८	ना	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
२८२०९	ना	।।ज्ञा.गा.०८९६.०२।।	आड ना विहिरी बावी ना पोखरणी। सरिता ना सागर कल्पतरु रानोरानीं
२८२१०	ना	।।ज्ञा.गा.०८९६.०२।।	आड ना विहिरी बावी ना पोखरणी। सरिता ना सागर कल्पतरु रानोरानीं
२८२११	ना	।।ज्ञा.गा.०८९६.०२।।	आड ना विहिरी बावी ना पोखरणी। सरिता ना सागर कल्पतरु रानोरानीं
२८२१२	ना	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
२८२१३	ना	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
२८२१४	ना	।।ज्ञा.गा.०९६१.०३।।	तें आतु ना बाहेरी आणि अभ्यंतरीं। एकलेंचि निर्धारीं वसतसे
२८२१५	ना	।।ज्ञा.गा.०९८९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधलें। ना तरी चळेल मध्यभागीं
२८२१६	ना	।।ज्ञा.गा.१०२४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निर्जी निजविलें। कांहीं नव्हे ऐसें कांहीं ना केलें
२८२१७	ना	।।ज्ञा.गा.१०४०.०१।।	काळें ना सावळें धवळें ना पिवळें। घोंगडें निराळें लाधलों मी

२८२१८	ना	।।ज्ञा.गा.१०४०.०१।।	काळें ना सावळें धवळें ना पिवळें। घोंगडें निराळें लाधलों मी
२८२१९	ना	।।ज्ञा.गा.१०६९.०३।।	उदय ना अस्तु तेथें कैचेनि त्रिगुण। आपणचि दर्पण होऊनि ठेला
२८२२०	ना	।।ज्ञा.गा.१०७४.०२।।	जागि सुति ना मी निदसुरी। चोळी सुदली तोडूनि गळसरी
२८२२१	ना	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
२८२२२	ना	।।ज्ञा.गा.१०८१.०१।।	काळें ना सावळें। श्वेत ना पिवळें। नादबिंदाहून वेगळें। तें कवण रे चांगया
२८२२३	ना	।।ज्ञा.गा.१०८१.०१।।	काळें ना सावळें। श्वेत ना पिवळें। नादबिंदाहून वेगळें। तें कवण रे चांगया
२८२२४	ना	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
२८२२५	ना	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
२८२२६	ना	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
२८२२७	ना	।।ज्ञा.गा.११०४.०२।।	काळें ना सांवळें पिवळें ना ढवळें। चहूं ते वेगळे पुढे पाहे
२८२२८	ना	।।ज्ञा.गा.११०४.०२।।	काळें ना सांवळें पिवळें ना ढवळें। चहूं ते वेगळे पुढे पाहे
२८२२९	ना	।।ज्ञा.गा.११०४.०४।।	गुप्त ना प्रगट पाहे हा साक्षात। लाहिता प्रचीत वेडावली।
२८२३०	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०१।।	कांट्याच्या अणिवर वसति तिन गांव। दोन ओसाड, एक वसेचि ना
२८२३१	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०२।।	वसेचिना तेथें आले तीन कुंभार। दोन थोटे, एक घडीच ना
२८२३२	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०३।।	घडीच ना त्यानें घडलीं तीन मडकीं। दोन कच्चीं, एक भाजेचि ना
२८२३३	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०३।।	घडीच ना त्यानें घडलीं तीन मडकीं। दोन कच्चीं, एक भाजेचि ना
२८२३४	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०४।।	भाजेचि ना त्यांत रांधले तीन मुगे। दोन हिरवे, एक शिजेचि ना
२८२३५	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०४।।	भाजेचि ना त्यांत रांधले तीन मुगे। दोन हिरवे, एक शिजेचि ना
२८२३६	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०५।।	शिजेचि ना तेथें आले तीन पाहुणे। दोन रुसले, एक जेवीच ना
२८२३७	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०५।।	शिजेचि ना तेथें आले तीन पाहुणे। दोन रुसले, एक जेवीच ना
२८२३८	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०६।।	जेवीच ना त्याला दिल्या तीन म्हसी। दोन वांजा, एक फळेचि ना
२८२३९	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०६।।	जेवीच ना त्याला दिल्या तीन म्हसी। दोन वांजा, एक फळेचि ना
२८२४०	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०७।।	फळेचि ना तिला झाले तीन टोणगे। दोन मेले एक वांचेचि ना

२८२४१	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०७।।	फळेचि ना तिला झाले तीन टोणगे। दोन मेले एक वांचेचि ना
२८२४२	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०८।।	वांचेचि ना त्याचे आले तीन रुपये। दोन खोटे, एक चालेचि ना
२८२४३	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०८।।	वांचेचि ना त्याचे आले तीन रुपये। दोन खोटे, एक चालेचि ना
२८२४४	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०९।।	चालेचि ना तेथें आले तीन पारखी । दोन आंधळे, एका दिसेचि ना
२८२४५	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.०९।।	चालेचि ना तेथें आले तीन पारखी । दोन आंधळे, एका दिसेचि ना
२८२४६	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.१०।।	दिसेचि ना त्याला मारल्या तीन बुक्या। दोन हुकल्या, एक लागेचि ना
२८२४७	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.१०।।	दिसेचि ना त्याला मारल्या तीन बुक्या। दोन हुकल्या, एक लागेचि ना
२८२४८	ना	।।ज्ञा.गा.११०८.११।।	ज्ञानदेव म्हणे याचा तो अनुभव। सद्गुरुवांचुनि कळेचि ना
२८२४९	नांदतसे	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
२८२५०	नांदतसे	।।ज्ञा.गा.०३१५.०२।।	पापा वेगळी मी जाले वो नारी । विठ्ठला घरीं नांदतसे
२८२५१	नांदतसे	।।ज्ञा.गा.०३४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची थोरी। आपण चराचरीं नांदतसे
२८२५२	नांदता	।।ज्ञा.गा.११०३.०४।।	तिहीं शून्यांवरी नांदता हे दिहीं। तेंचि ब्रह्मांड गे भरुनी असे
२८२५३	नांदतां	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
२८२५४	नांदताहे	।।ज्ञा.गा.०६५७.०१।।	तिहीं शून्यांवरती नांदताहे देहीं। तोचि ब्रह्मांड गेहीं भरूनि ठेला
२८२५५	नांदती	।।ज्ञा.गा.०१५९.०१।।	जिये गावीं हरिकथा। भक्त नांदती सर्वदा। तेथें देवांचिया चळथा। वेगीं पळती निर्धारें
२८२५६	नांदतु	।।ज्ञा.गा.००१४.०२।।	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
२८२५७	नांदतुसे	।।ज्ञा.गा.०४०८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निरंतरीं। बाह्य अभ्यंतरीं नांदतुसे
२८२५८	नांदला	।।ज्ञा.गा.०९७७.०५।।	जळीं नांदला तो तरंगीं उमटला। मिळोनियां गेला सागरासी
२८२५९	नांदवी	।।ज्ञा.गा.००१२.०५।।	गुरु घाली ज्ञानांजन । गुरु दाखवी निजधन । गुरु सौभाग्य देऊन । साधुबोध नांदवी
२८२६०	नांदावें	।।ज्ञा.गा.०१२८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु आंतु बाहेरी सुखें। तरी तुजसी म्यां एके नांदावें किजी
२८२६१	नांदे	।।ज्ञा.गा.००५४.०४।।	ज्ञानदेवा प्रमाण आत्मा हा निधान। सर्वांघटीं संपूर्ण एक नांदे
२८२६२	नांदे	।।ज्ञा.गा.००६४.०२।।	तपाचे सामर्थ्यें तपिन्नला अमूप। चिरंजीव कल्प वैकुंठीं नांदे
२८२६३	नांदे	।।ज्ञा.गा.०१७८.०३।।	तैसें नव्हे सारासार तत्त्व निवृत्ति। बुडऊनी प्रवृत्ति आपण नांदे
२८२६४	नांदे	।।ज्ञा.गा.०१७८.०४।।	ज्ञानदेव बोले अमृत सरिता। सर्वां घटीं पुरता हरि नांदे
२८२६५	नांदे	।।ज्ञा.गा.०२४९.०२।।	सांग गे बाईये कवणें घरीं नांदे। कैसें या गोविंदें हिंडविलें
२८२६६	नांदे	।।ज्ञा.गा.०३२६.०३।।	नीळवर्ण तनु नीळवर्ण गुणू । निळी निळिमा पूर्णू हृदयीं नांदे

२८२६७	नांदे	।।ज्ञा.गा.०३४१.०१।।	ज्ञानविज्ञान हरि नांदे आमुच्या घरीं। बाह्यजु अभ्यंतरीं जाला देव
२८२६८	नांदे	।।ज्ञा.गा.०३७८.०२।।	कोणे तत्त्वीं हरि कैसी यासी परी। नांदे कवणे घरीं सांगिजेसु
२८२६९	नांदे	।।ज्ञा.गा.०४४७.०४।।	चित्स्वरूपीं नांदे चित्स्वरूपीं भासे। ॐकारासरिसें तदाकार
२८२७०	नांदे	।।ज्ञा.गा.०७७०.०१।।	काळा पुरुष तो हा गगनांते जो नांदे। अनुभवाच्या भेदें भेदला जो
२८२७१	नांदे	।।ज्ञा.गा.०८२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे महाकारणीं नांदे। निवृत्तिने आनंदें दाखविलें तें
२८२७२	नांदे	।।ज्ञा.गा.०९४४.०१।।	येथें तेथें दुरी तो नांदे मंदिरीं। आत्मा चराचरीं एकपणें
२८२७३	नांदे	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
२८२७४	नांदे	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
२८२७५	नांदे	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
२८२७६	नांदे	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
२८२७७	नांदो	।।ज्ञा.गा.०३००.०२।।	सखी सांगे गोष्टी चाल कृष्णभेटी। आम्ही तुम्ही शेवटीं वैकुंठीं नांदो
२८२७८	नांव	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। हृदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो
२८२७९	नांव	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
२८२८०	नांव	।।ज्ञा.गा.०४६२.०६।।	ज्ञान ऐसें नांव ज्ञानदेवा देसी। शेखीं तुवां रूपासी मेळविलें
२८२८१	नांव	।।ज्ञा.गा.०६४७.०२।।	देवा नाहीं रूप देवा नाहीं नांव। देवा नाहीं गांव कोठें कांहीं
२८२८२	नांव	।।ज्ञा.गा.०६८५.०२।।	ज्यासी दिधलें त्यासी नांव पैं नाहीं। जया रूप नाहीं त्यासी ऋण देवविलें
२८२८३	नांव	।।ज्ञा.गा.०७७४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील रूप। या नांव चित्पद तुम्हीं जाणा
२८२८४	नांव	।।ज्ञा.गा.०८३३.०४।।	तव तें मसुरे प्रमाण तया नांव महाकारण। गुरुमुखें खूण जाण बापा
२८२८५	नांव	।।ज्ञा.गा.०९९०.०२।।	विषय त्यागितां तोचि होय मुक्त। या नांव विरक्त राजयोगी
२८२८६	नांव	।।ज्ञा.गा.०९९८.०५।।	जया नांव नाहीं रूप चिन्ह कांहीं। नामरूप चिन्ह स्वयेंचि पाहीं

२८२८७	नांव	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
२८२८८	नांव	।।ज्ञा.गा.१०९५.०१।।	परतोन पाहासी न बोलसी आम्हांसी। तुझीया रूपासी नांव नाहीं
२८२८९	नांवा	।।ज्ञा.गा.०२४७.०३।।	गोविंद गोरसु एकचि नांवा। गोरसु विकूं आलें तुमच्या गांवा
२८२९०	नांवाचा	।।ज्ञा.गा.०५३६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचा। तरंगुही नांवाचा परतेचिना
२८२९१	नांवानांवी	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
२८२९२	नांवें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
२८२९३	नांवें	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
२८२९४	नाइकती	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
२८२९५	नाईकती	।।ज्ञा.गा.०४५४.०३।।	विशेषेंसी मिठी दिधली शरीरें। इंद्रियें बाहिरें नाईकती
२८२९६	नाईके	।।ज्ञा.गा.०४८३.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्तीं आनंदमय हरि। द्वैताची कामारी नाईके कानीं
२८२९७	नाईकें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
२८२९८	नाक	।।ज्ञा.गा.०३०६.०३।।	अंबुला केला धावे जरी मन । बुडती बेताळीस जाती नाक कान
२८२९९	नाक	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
२८३००	नाकळती	।।ज्ञा.गा.०२४६.०२।।	इंद्रियें गोधनें निर्गुणावना। सुटलीं मनवासुरें तुजवीण नाकळती कोणा
२८३०१	नाकळसी	।।ज्ञा.गा.०२५८.०४।।	नेणवसी नेणवसी। आकळुतु नाकळसी
२८३०२	नाकळसी	।।ज्ञा.गा.०२७१.०१।।	येणेंरूपें पाहावासी तरी असुमाये होसी। माझ्या मना नाकळसी सांवळ्या
२८३०३	नाकळे	।।ज्ञा.गा.००५९.०२।।	भावबळें आकळे येऱ्हवीं नाकळे। करतळीं आंवळे तैसा हरि
२८३०४	नाकळे	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
२८३०५	नाकळे	।।ज्ञा.गा.०५३९.०३।।	डोंगर सगळे मायेचे मोकळे। प्रपंचा नाकळे या हेतु
२८३०६	नागर	।।ज्ञा.गा.००२२.०३।।	आडत्रिपुंड्र शोभत द्रुमिळ भारेंसि जात । नागर केशरीचीं पुष्पें कैसी पैं मिरवत
२८३०७	नागर	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे

२८३०८	नागवण	।।ज्ञा.गा.०८४५.०२।।	अंतकाळीं जरी करावें साधन। म्हणतां नागवण आली तुम्हां
२८३०९	नागवती	।।ज्ञा.गा.०१२५.०६।।	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती
२८३१०	नागवसी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
२८३११	नागवितो	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
२८३१२	नागविली	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप
२८३१३	नागविलें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०३।।	आतां मी चौघांपाशीं जाईन तीहींचि नागविलें पाहीं। तेथें कांहीं नाहीं ऐसें म्हणितलें
२८३१४	नागविलें	।।ज्ञा.गा.०६००.०१।।	एकचि मीपणें नागविलें घर। नाहींतरी संसार ब्रह्मरूप
२८३१५	नागविलें	।।ज्ञा.गा.१०४१.०३।।	रखुमादेविवरें कामाण केलें। अपकारेंविण उघडें नागविलें
२८३१६	नागवे	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
२८३१७	नागवे	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
२८३१८	नागवे	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
२८३१९	नागिणि	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
२८३२०	नागिणी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
२८३२१	नागेश	।।ज्ञा.गा.०००७.०२।।	नागेश वेढा चक्राकार । शेंदूर पिवळा सारंगा सार । श्रुतिगुजाचा महेश्वर । निवृत्ति पूजूं आतां
२८३२२	नागोठणीं	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
२८३२३	नाच	।।ज्ञा.गा.०२४१.०१।।	भोंवरीं सांडूनि पांव ठेवी रे गोपाळा। नाच चिदानंदा सुख होईल सकळां
२८३२४	नाचत	।।ज्ञा.गा.०२१०.०८।।	नामें स्फुंदत नाचत रंगणीं। प्रेम विठ्ठलचरणीं। सर्व सुख खाणी । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल

२८३२५	नाचतां	।।ज्ञा.गा.०१८२.०३।।	गातां वातां नाचतां प्रेमें उल्हासें। चराचरींचे दोष नासिले अनायासें
२८३२६	नाचताती	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२८३२७	नाचती	।।ज्ञा.गा.०१२५.०३।।	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
२८३२८	नाचती	।।ज्ञा.गा.०२४४.०१।।	पांवया छंदें तल्लीन गोविंदें। नाचती आनंदें गोपाळ कैसे
२८३२९	नाचती	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया
२८३३०	नाचतु	।।ज्ञा.गा.०२४४.०३।।	ठायीं ठायीं मातु पेंधा पैं नाचतु। वाकुल्या दावितु हरिछंदें
२८३३१	नाचरावें	।।ज्ञा.गा.०६२१.०३।।	त्रिगुण त्यजुनी व्हावें निस्त्रैगुण। नाचरावें पुण्यपाप कांहीं
२८३३२	नाचविला	।।ज्ञा.गा.०७२५.०९।।	ज्ञानेश्वराचा अनुभव झेंडा। क्षीराब्धीचा लोटला लोंढा। आनंदें नाचविला झेंडा। कृपें तुमचा
२८३३३	नाचविसी	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
२८३३४	नाचावया	।।ज्ञा.गा.०१६४.०३।।	दिंडी टाळ मृदंग। गीतीं गातां हरि सर्वांग। वेगीं येतु पांडुरंग। नश्वरीत नाचावया
२८३३५	नाचूं	।।ज्ञा.गा.११०२.०३।।	तळीं वरी झाला पसरे शून्याकार। सर्पाचें पिल्लार नाचूं लागे
२८३३६	नाचे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०४।।	हरि वाचे रे हरि नाचे रे। हरि पाहतां आनंदु साचे रे
२८३३७	नाचे	।।ज्ञा.गा.०२११.०२।।	करंटे कपाळ ज्यांचें नाम नये वाचे। सदैव सभाग्य तोचि हरिरंगीं नाचे
२८३३८	नाचे	।।ज्ञा.गा.०२३८.०२।।	नाचे विनोदें कान्हा रे। विद्गद पांवया छंदें रे
२८३३९	नाचे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
२८३४०	नाचेन	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
२८३४१	नाचेन	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्में
२८३४२	नाटकु	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
२८३४३	नाटकें	।।ज्ञा.गा.०८७६.०५।।	ऐशीं नाथिलीचि नाटकें आचरसी किती। ज्ञानदेव म्हणे सहजे निवृत्ति

२८३४४	नाटळीचा	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
२८३४५	नाटे	।।ज्ञा.गा.०१०३.०१।।	अंडज जारज स्वेदज उद्भिज आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
२८३४६	नाटे	।।ज्ञा.गा.०१०३.०२।।	जें नाटे तें नाम चित्तीं। रखुमादेवीपति श्रीविठ्ठलाचें
२८३४७	नाटे	।।ज्ञा.गा.०१०३.०३।।	शरीर आटे संपत्ति आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
२८३४८	नाटे	।।ज्ञा.गा.०१०३.०४।।	बाप रखुमादेविवराचें नाम नाटे। युगें गेलीं परी उभा विटे
२८३४९	नाटे	।।ज्ञा.गा.०९५५.०३।।	सिंधु बुडबुडा क्षणामाजीं आटे । सिंधु बुडबुडा कांहीं तें नाटे
२८३५०	नाठविसी	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
२८३५१	नाठवे	।।ज्ञा.गा.०२२०.०३।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति नाठवे। पाहतां रूप आनंदी आनंद साठवे
२८३५२	नाठवे	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
२८३५३	नाठवे	।।ज्ञा.गा.०३८९.०६।।	या ध्यानीं गुंफलें मनामाजीं वेख। द्वैतभानसुख नाठवे मज
२८३५४	नाठवे	।।ज्ञा.गा.०३८९.०९।।	याचेनी सुलभें नाठवे संसारु। ब्रह्मचि आकारु दिसत असे
२८३५५	नाठवे	।।ज्ञा.गा.०४५८.०१।।	निज तेज बीज नाठवे हे देहो। हरपला मोहो संदेहेसीं
२८३५६	नाठवे	।।ज्ञा.गा.०४८९.०३।।	नाठवे आशा देहावरी उदास। मीतूंपण भास चोजवेना
२८३५७	नाठवे	।।ज्ञा.गा.०६४०.०४।।	शार्वरी प्रकाश कांहींच नाठवे । अदृश्य सुईजे दृश्य जालें
२८३५८	नाठवे	।।ज्ञा.गा.०६६२.०२।।	तेथें आपुलें कांहीं नाठवे वो। आपआपणा न पडे ठायीं वो
२८३५९	नाठवे	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
२८३६०	नाठवे	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
२८३६१	नाठवे	।।ज्ञा.गा.१०५३.०४।।	नाठवे द्वैताची भावना। अद्वैतीं न वसे ध्याना। दिननिशींची रचना। काळगणना छंदें गिळी
२८३६२	नाठवेचि	।।ज्ञा.गा.०५८७.०४।।	तुझें माझें द्वैत तेंही उरलें नाहीं। मुळीं मी हें कांहीं नाठवेचि
२८३६३	नाठवेचि	।।ज्ञा.गा.०५९५.०५।।	नाठवेचि कांहीं अन्यथा साधन। ज्ञानेश्वर आन उरेचिना

२८३६४	नाठवेचि	।।ज्ञा.गा.०७१३.०२।।	नाठवेचि कांहीं देवभक्तपण। सागरीं लवण मेळवी जें
२८३६५	नाडलासी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
२८३६६	नाडलासी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची हृदयीं असतां कां नाडलासी रया
२८३६७	नाडले	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
२८३६८	नाडले	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
२८३६९	नाडलें	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
२८३७०	नाडलेपण	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
२८३७१	नाडित्रयामाजीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
२८३७२	नाडिलें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
२८३७३	नाडी	।।ज्ञा.गा.०७६८.०१।।	सकार हकारीं नाडी दिसती कैशा। उलटल्या दशदिशा अमूपची
२८३७४	नाडी	।।ज्ञा.गा.०८२२.०४।।	पश्चिमपंथीं नाडी घोष वाहे जिचा। तेथून ध्वनीचा विस्तार गा
२८३७५	नाणावा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
२८३७६	नाणावे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०१।।	यम म्हणे दूतांप्रति। जे एकादशी करिती। तया नाणावे पुढती। ते हरिदास विष्णूचे
२८३७७	नाणावे	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा
२८३७८	नाणें	।।ज्ञा.गा.००७९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नारायण नाणें। घेऊनि पारखणें भक्तिपेठे
२८३७९	नातरी	।।ज्ञा.गा.०६०५.०२।।	तरीच ते ज्ञान हृदयीं ठसावें। नातरी आघवें व्यर्थ होय
२८३८०	नातरीं	।।ज्ञा.गा.०७२०.०३।।	नातरीं मोतीं। विखुरलीं अंबरीं। दिसती परि करीं। येतीच ना
२८३८१	नातळतां	।।ज्ञा.गा.०५२९.०३।।	नातळतां पंथीं शब्दाचा सुहावा। परेसहित दोहावा भरला दिसे

२८३८२	नातळसी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
२८३८३	नातळे	।।ज्ञा.गा.०२०३.०३।।	जें माये अविद्ये वेगळें। गुणत्रया नातळे। काळें गोरें ना सावळें। निर्धारितां नेणवे
२८३८४	नातळे	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
२८३८५	नातळे	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
२८३८६	नातळे	।।ज्ञा.गा.०३४८.०४।।	सारवियोगें माझें कर्म बुडालें। निष्कर्म जालें म्हणोनी नातळे
२८३८७	नातळे	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
२८३८८	नातळे	।।ज्ञा.गा.०८५१.०१।।	पदत्रयादि विलक्षण नातळे वर्णावर्ण। पंचभूतिकपण नातळे ज्यासी
२८३८९	नातळे	।।ज्ञा.गा.०८५१.०१।।	पदत्रयादि विलक्षण नातळे वर्णावर्ण। पंचभूतिकपण नातळे ज्यासी
२८३९०	नातळे	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
२८३९१	नातळे	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
२८३९२	नातळे	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
२८३९३	नातळे	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मी विकर्मी। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
२८३९४	नातळे	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
२८३९५	नातळेचि	।।ज्ञा.गा.०८५०.१२।।	म्हणोनि तूं सर्वगत सर्वसाक्षी सुखरूप। तेथें पंचभूतीं नातळेचि

२८३९६	नातळेची	।।ज्ञा.गा.०६९७.०४।।	चिद्रूपाचा प्रकाश तोची आनंदाचा साभास। गुणागुणीं नाश नातळेची
२८३९७	नातु	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
२८३९८	नातुडे	।।ज्ञा.गा.०२२९.०५।।	काळु आतुडे परी वेळु नातुडे। म्हणोनी रक्षिलें सकळां रे
२८३९९	नातुडे	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
२८४००	नातुडें	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
२८४०१	नातुडेचि	।।ज्ञा.गा.०४२६.०१।।	धांवसील सैरा परि नातुडेचि कांहीं। विचारूनि पाही मनामाजी
२८४०२	नाथ	।।ज्ञा.गा.०२९९.०८।।	त्रिकाळ ध्यान त्रिकाळ मन हरपले जेथ। पुरली मनकामना वैकुंठ प्रकट आपणची नाथ
२८४०३	नाथपंथीं	।।ज्ञा.गा.०५९५.०२।।	आम्ही एक दिन जाणा नाथपंथीं। नीचाहुनी अथी अति नीच
२८४०४	नाथिला	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
२८४०५	नाथिला	।।ज्ञा.गा.०६०७.०४।।	ब्रह्म अगोचर म्हणे ज्ञानेश्वर। नाथिला संसार मुळीं नाहीं
२८४०६	नाथिला	।।ज्ञा.गा.०६३८.०२।।	काय तुज जालें नाथिला संसार। कासयासी भार वाहतोसी
२८४०७	नाथिला	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
२८४०८	नाथिलाचि	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
२८४०९	नाथिलाचि	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
२८४१०	नाथिली	।।ज्ञा.गा.०६२५.०३।।	अविद्या नाथिली रज्जु सर्पापरी । भासली विचारी अनुभवें
२८४११	नाथिली	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
२८४१२	नाथिलीच	।।ज्ञा.गा.०८७६.०२।।	नाथिलीच खटपट करिसील किती। गगनींचीं सुमनें तुरंबीसी मस्तकीं
२८४१३	नाथिलीचि	।।ज्ञा.गा.०८७६.०५।।	ऐशीं नाथिलीचि नाटकें आचरसी किती। ज्ञानदेव म्हणे सहजे निवृत्ति

२८४१४	नाथिलें	।।ज्ञा.गा.०५९२.०१।।	नाथिलें आभाळ जेवीं कां गगनीं। माया मुळींहुनी तैशी जाहली
२८४१५	नाथिलें	।।ज्ञा.गा.०६३९.०३।।	नाथिलें अज्ञान करून अनंता। केवीं मोक्षपंथा जाईलजे पां
२८४१६	नाथिलें	।।ज्ञा.गा.०८७९.०४।।	नाथिलें पुसे भलत्यासी रुसे। ज्याचें लेणें लेउनी थोर संतोषें
२८४१७	नाद	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
२८४१८	नाद	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
२८४१९	नाद	।।ज्ञा.गा.०४२४.०३।।	अनुहत ध्वनि नाद। तो पावला परमपद। उन्मनीं तुर्याविनोदें छंदें छंदें डोलतुसे
२८४२०	नाद	।।ज्ञा.गा.०४६५.०३।।	नाद आणि ज्योति परिपूर्ण आम्हां। परेसी महात्मा उजेडला
२८४२१	नाद	।।ज्ञा.गा.०७०९.०५।।	नाद ना बिंदू कळा न जोति। निवृत्तिनें वृत्ती पालटली रया
२८४२२	नाद	।।ज्ञा.गा.०७७१.०१।।	विश्व ब्रह्म भासे ऐक्य येतां देहीं। अनुहातीं पाहीं अपार नाद
२८४२३	नाद	।।ज्ञा.गा.०७७८.०१।।	नासिकाचा प्राण कोणी मार्गीं येत। नाद दुमदुमित अनुहातीं
२८४२४	नाद	।।ज्ञा.गा.०७८०.०२।।	अनुहात नाद ब्रह्मस्थानीं असे। तेथें रूप कैसें सांगा मज
२८४२५	नाद	।।ज्ञा.गा.०७९६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसें हें जाणिजे। देहीं नाद गाजे परेवरी
२८४२६	नाद	।।ज्ञा.गा.०७९८.०१।।	आकाश हें असे माझें शिर बापा। कर्ण दिशा चिद्रूपा नाद उठती
२८४२७	नाद	।।ज्ञा.गा.०८०१.०२।।	ॐकार नादीं कीं नाद ॐकारीं। दैवीं निरंतर प्रणवीं पहा
२८४२८	नाद	।।ज्ञा.गा.०८०३.०२।।	नादीं नाद भेद भेदुनी अभेद। पश्चिम मार्गीं आनंद देखुनी राहे
२८४२९	नाद	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
२८४३०	नाद	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
२८४३१	नाद	।।ज्ञा.गा.०८९३.०१।।	कानीं घालूनियां बोटें। नाद जे पाहावें । न दिसतां जाणावें। नऊ दिवस
२८४३२	नाद	।।ज्ञा.गा.०९००.०१।।	नाद भेद सिद्ध अवघेची विरुद्ध। जेणें तुटे भेद तेंची जपे
२८४३३	नाद	।।ज्ञा.गा.१००७.०१।।	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
२८४३४	नाद	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद। अंगोअंगीं मुराला छंद। भोग भोगितांचि आटला भोग। ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद

२८४३५	नाद	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
२८४३६	नाद	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
२८४३७	नाद	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
२८४३८	नाद	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
२८४३९	नाद	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे!। विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!
२८४४०	नादबिंद	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
२८४४१	नादबिंदा	।।ज्ञा.गा.०७९०.०२।।	चंद्रांतील जळ ते सत्रावी केवळ। नादबिंदा कल्होळ गर्भीं झाला
२८४४२	नादबिंदापासाव	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
२८४४३	नादबिंदाहून	।।ज्ञा.गा.१०८१.०१।।	काळें ना सावळें। श्वेत ना पिवळें। नादबिंदाहून वेगळें। तें कवण रे चांगया
२८४४४	नादबिंब	।।ज्ञा.गा.०५४५.०१।।	नादबिंब कळा ज्योतिस्वरूपीं विलया जाती। श्रुति नेति नेति म्हणती जेथ
२८४४५	नादबिंबा	।।ज्ञा.गा.०७९३.०२।।	नादबिंबा भेटी झाली कवण्या रीतीं। शुद्ध ब्रह्म ज्योती संचलीसे
२८४४६	नादश्रुती	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
२८४४७	नादा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०७।।	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा
२८४४८	नादाची	।।ज्ञा.गा.१०५१.१२।।	आतां फटफट फटफट। या नादाची गोठ नीट। वोळगोनी औटपीठ। उर्ध्व पाठ भेदती
२८४४९	नादाचे	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
२८४५०	नादाचे	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे। मनीं धरा विवेकाचे। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे। बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
२८४५१	नादावला	।।ज्ञा.गा.०६८९.०१।।	अनुभवें अनुभवु बोधा बोध आथिला। नि:शब्दी नि:शब्द नादावला

२८४५२	नादीं	।।ज्ञा.गा.०८०१.०२।।	ॐकार नादीं कीं नाद ॐकारीं। दैवीं निरंतर प्रणवीं पहा
२८४५३	नादीं	।।ज्ञा.गा.०८०३.०२।।	नादीं नाद भेद भेदुनी अभेद। पश्चिम मार्गीं आनंद देखुनी राहे
२८४५४	नादु	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
२८४५५	नादु	।।ज्ञा.गा.०५०२.०२।।	पांवा वाहे तलालोरी नादु उमटे अंबरीं तया सुखसागरीं बुडालें वो माय
२८४५६	नादु	।।ज्ञा.गा.१०२०.०२।।	टिपरिया घाई गोपाळ भाई। घुळुघुळु पाईं नादु वाजे वो
२८४५७	नादु	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
२८४५८	नादुलें	।।ज्ञा.गा.०९६१.०२।।	नादुलें ऐकसीं बिंदुलें न देखसी। कोंदलें चौपासी सांवरेना
२८४५९	नादें	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
२८४६०	नादें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
२८४६१	नाना	।।ज्ञा.गा.०००८.०१।।	मुक्तमाळा भव्यभूषणा । श्रुति नेति गजानना । तुझिया अंगीच्या नाना भूषणा । कोण वर्णी
२८४६२	नाना	।।ज्ञा.गा.००५७.०१।।	त्रिवेणी संगमीं नाना तीर्थें भ्रमीं। चित्त नाहीं नामीं तरी तें व्यर्थ
२८४६३	नाना	।।ज्ञा.गा.००७७.०२।।	सोपें हो साधन साधावयालागीं। नलगे उपाधि नाना मतें
२८४६४	नाना	।।ज्ञा.गा.००७९.०१।।	अभाव संगती नाना भूत व्यक्ती। संसार पंगती मेळवी त्यासी
२८४६५	नाना	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
२८४६६	नाना	।।ज्ञा.गा.०३४१.०२।।	काय सांगूं माय त्रिभुवन धाय। पाहतां न समाय नाना रूपीं
२८४६७	नाना	।।ज्ञा.गा.०४३५.०१।।	नाना मतीची भूषण। मनेचि करावें गमन। तो आणि आपण। उरों नये
२८४६८	नाना	।।ज्ञा.गा.०४७९.०४।।	कर्मधर्मक्रिया नाना आचरले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
२८४६९	नाना	।।ज्ञा.गा.०५९५.०१।।	जगामाजीं श्रेष्ठ सांप्रदायी नाना। कीर्ति ते भुवनामाजीं फार
२८४७०	नाना	।।ज्ञा.गा.०६०४.०१।।	सेवितां वारुणी देहभास लपे। बडबडची लपे शब्द नाना
२८४७१	नाना	।।ज्ञा.गा.०६१८.०२।।	वासनेच्या योगें न निमे कल्पना। याचि लागीं नाना योनी भोगी
२८४७२	नाना	।।ज्ञा.गा.०७६३.०२।।	त्रिगुणाच्या शाखा उपशाखा बहुत। नाना याती येत पत्रें ज्यास

२८४७३	नाना	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
२८४७४	नाना	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
२८४७५	नाना	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
२८४७६	नाना	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
२८४७७	नाना	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
२८४७८	नाना	।।ज्ञा.गा.०८७३.०१।।	दीपीं दीप सामावे तेथें कैचा विचारु। राहिला निर्धारु नाना मत्ता
२८४७९	नाना	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
२८४८०	नाना	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
२८४८१	नाना	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
२८४८२	नाना	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें

२८४८३	नाना	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
२८४८४	नाना	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दु:खें तळमळी या हेतु
२८४८५	नानातत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
२८४८६	नानातेजीं	।।ज्ञा.गा.०४५९.०४।।	नानातेजीं भासे प्रपंचीं प्रकाशे। विरुळा समरसें ध्याये त्यासी
२८४८७	नानादेहीं	।।ज्ञा.गा.०४६३.०५।।	क्षीर नीर हरि जाला असे स्वादु। अवघाची गोविंदु नानादेहीं
२८४८८	नानापरी	।।ज्ञा.गा.००१२.०६।।	गुरु मुक्तीचें मंडन । गुरु दुष्टाचें दंडन । गुरु पापाचें खंडन । नानापरी वारितसे
२८४८९	नानापरी	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थे आर्तलीं। तीं ऋृषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
२८४९०	नानापरी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
२८४९१	नानापरी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
२८४९२	नानापरी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
२८४९३	नानापरी	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
२८४९४	नानापरीचें	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
२८४९५	नानामतें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
२८४९६	नानामतें	।।ज्ञा.गा.०८५०.०२।।	नानामतें उत्छृंखळे म्हणोनि जासी विकळे ययापरी
२८४९७	नानायाती	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा

२८४९८	नानायोनी	।।ज्ञा.गा.०१४९.०३।।	देवाधर्मास जो चूकला। तो नरकीं नेऊन घातला। वायां संसारीं शीणला। नानायोनी हिंडतसे
२८४९९	नानारूपें	।।ज्ञा.गा.०३४१.०३।।	चढत्या वाढत्या गोष्टी प्रगट दिसे घटीं। नानारूपें वैकुंठीं नेऊन घाली रया
२८५००	नानाविकार	।।ज्ञा.गा.०७१४.०३।।	एकचि अनेक झालें नानाविकार। करी विचार एकमेव
२८५०१	नानाविधी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
२८५०२	नानावी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
२८५०३	नाभिकमळीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
२८५०४	नाभिकमळीं	।।ज्ञा.गा.०२०६.०६।।	नाभिकमळीं जन्म असे। ब्रह्मादिकां अपैसे
२८५०५	नाभिकमळीं	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
२८५०६	नाभिकमळीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
२८५०७	नाभिकमळीं	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
२८५०८	नाभिमंडळ	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
२८५०९	नाभिस्थान	।।ज्ञा.गा.०७४८.०३।।	मणीपूर चक्र नाभिस्थान कमळ। सहा अंगुळांचा खेळ असे तेथें
२८५१०	नाभिस्थानीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
२८५११	नाभिस्थानीं	।।ज्ञा.गा.०८३६.०१।।	नाभिस्थानीं ठेवा हृत्कमळीं पहावा। द्विदलीं अनुभवावा ऐक्यभावें

२८५१२	नाभिस्थानीं	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी
२८५१३	नाम	।।ज्ञा.गा.०००२.०१।।	सकळ मंगळनिधी। श्रीविठ्ठलाचें नाम आधीं
२८५१४	नाम	।।ज्ञा.गा.०००२.०२।।	म्हण कां रे म्हण कां रे साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
२८५१५	नाम	।।ज्ञा.गा.०००२.०३।।	पतितपावन साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
२८५१६	नाम	।।ज्ञा.गा.०००२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
२८५१७	नाम	।।ज्ञा.गा.०००३.०१।।	आरंभीं आवडीं आदरें आलें नाम । तेणें सकळ सिद्धि जगीं जालें पूर्ण काम
२८५१८	नाम	।।ज्ञा.गा.०००९.०२।।	तूं श्रेष्ठांचें मंगलध्यान । तुझियानें पठण पुराण । तुझें नाम आम्हां पावन । तिन्ही लोकीं
२८५१९	नाम	।।ज्ञा.गा.०००९.०३।।	तुझियानें भक्ति मुक्ति । तुझियानें चाले स्फूर्ति । तुझें नाम त्रिजगती । पावन आम्हां
२८५२०	नाम	।।ज्ञा.गा.००५५.०३।।	एकतत्त्व नाम साधिती साधन। द्वैताचें बंधन न बाधिजे
२८५२१	नाम	।।ज्ञा.गा.००५५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम हें सुलभ। सर्वत्र दुर्लभ विरळा जाणें
२८५२२	नाम	।।ज्ञा.गा.००५७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम जपा हरीचें। परंपरा त्याचें कुळ शुद्ध
२८५२३	नाम	।।ज्ञा.गा.००६१.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ नारायण नाम। पाविजे उत्तम निजस्थान
२८५२४	नाम	।।ज्ञा.गा.००६२.०१।।	एक नाम हरि द्वैत नाम दुरी। अद्वैत कुसरी विरळा जाणे
२८५२५	नाम	।।ज्ञा.गा.००६२.०१।।	एक नाम हरि द्वैत नाम दुरी। अद्वैत कुसरी विरळा जाणे
२८५२६	नाम	।।ज्ञा.गा.००६३.०४।।	ज्ञानदेवीं नाम रामकृष्ण ठसा। येणें दशदिशा आत्माराम
२८५२७	नाम	।।ज्ञा.गा.००६६.०२।।	अनंत जन्मांचें तप एक नाम। सर्व मार्ग सुगम हरिपाठ
२८५२८	नाम	।।ज्ञा.गा.००६८.०१।।	काळ वेळ नाम उच्चारितां नाहीं। दोन्ही पक्ष पाहीं उद्धरती
२८५२९	नाम	।।ज्ञा.गा.००६८.०२।।	रामकृष्ण नाम सर्व दोषां हरण। जड जीवां तारण हरि एक
२८५३०	नाम	।।ज्ञा.गा.००६८.०३।।	नाम हरि सार जिव्हा या नामाची। उपमा त्या दैवाची कोण वानी
२८५३१	नाम	।।ज्ञा.गा.००६९.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्तीसी चाड। गगनाहुनी वाड नाम आहे
२८५३२	नाम	।।ज्ञा.गा.००७०.०२।।	तैसें नव्हे नाम सर्वमार्गांवरिष्ठ। येथें कांहीं कष्ट न लगती
२८५३३	नाम	।।ज्ञा.गा.००७३.०१।।	एकतत्त्व नाम दृढ धरीं मना। हरीसी करुणा येईल तुझी
२८५३४	नाम	।।ज्ञा.गा.००७३.०२।।	तें नाम सोपे रे रामकृष्ण गोविंद। वाचेसी सद्‌गद जपे आधीं
२८५३५	नाम	।।ज्ञा.गा.००७४.०३।।	नाम मंत्र जप कोटी जाईल पाप। रामकृष्णीं संकल्प धरुनी राहे
२८५३६	नाम	।।ज्ञा.गा.००७५.०१।।	सोनियाचा दिवस आजि अमृतें पाहाला। नाम आठवितां रूपीं प्रकट पैं झाला

२८५३७	नाम	।।ज्ञा.गा.००७६.०३।।	ज्ञानदेव गीतीं निशाणी नाम। समाधि संजीवनी तारक हरि
२८५३८	नाम	।।ज्ञा.गा.००८४.०१।।	अनंत नामाचें पाठांतर। रामकृष्णनाम निरंतर। सर्व सुखाचें भांडार। हरि श्रीधर नाम वाचे
२८५३९	नाम	।।ज्ञा.गा.००८६.०६।।	ज्ञानियासि ज्ञान ज्ञानदेवीं ध्यान। कलिमलछेदन नाम एक
२८५४०	नाम	।।ज्ञा.गा.००८९.०१।।	जन्मजन्मांतरीं। असेल पुण्यसामुग्री। तरीच नाम जिव्हाग्रीं। येईल श्रीरामाचें
२८५४१	नाम	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
२८५४२	नाम	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
२८५४३	नाम	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
२८५४४	नाम	।।ज्ञा.गा.००९०.०१।।	अढळ सप्रेम उपरती पावो। हरिहरि घेवों तारक नाम
२८५४५	नाम	।।ज्ञा.गा.००९३.०२।।	तें नाम परिकर कृष्णचि सुंदर। वैकुंठींचें घर आम्हीं केलें
२८५४६	नाम	।।ज्ञा.गा.००९३.०३।।	जपतां नाम स्मरतां पैं हरिहरि। प्रपंच बोहरी कृष्णनामें
२८५४७	नाम	।।ज्ञा.गा.००९७.०१।।	समाधि साधन संजीवन नाम। शांति दया सम सर्वांभूतीं
२८५४८	नाम	।।ज्ञा.गा.०१००.०३।।	पुण्य करितां स्वर्ग । पाप करितां भोग। नाम जपतां सर्वांग। होईल पांडुरंग
२८५४९	नाम	।।ज्ञा.गा.०१०१.०१।।	सहज कर्म भक्ति घडावया कोडें। ज्ञानघन निवाडें नाम जपों
२८५५०	नाम	।।ज्ञा.गा.०१०१.०२।।	नाम मात्र नमन ज्ञानघन पूर्ण। रामनामें कर्ण भरूं रया
२८५५१	नाम	।।ज्ञा.गा.०१०३.०२।।	जें नाटे तें नाम चित्तीं। रखुमादेवीपति श्रीविठ्ठलाचें
२८५५२	नाम	।।ज्ञा.गा.०१०३.०४।।	बाप रखुमादेविवराचें नाम नाटे। युगें गेलीं परी उभा विटे
२८५५३	नाम	।।ज्ञा.गा.०१०५.०२।।	गोड तुझें नाम विठोबा आवडतें मज। दुजें उच्चारितां मना वाटतसे लाज
२८५५४	नाम	।।ज्ञा.गा.०१०६.०१।।	प्रेमाचा जिव्हाळा नाम मुखाशीं आलें। सार्थक पैं जालें संसाराचें
२८५५५	नाम	।।ज्ञा.गा.०१०६.०२।।	केशव नाम सार विठ्ठल उच्चार। राम निरंतर हृदयीं वसे
२८५५६	नाम	।।ज्ञा.गा.०१०९.०१।।	विठ्ठल नाम नुच्चारिसी। तरी तूं रवरव कुंडीं पडसी
२८५५७	नाम	।।ज्ञा.गा.०१०९.०२।।	विठ्ठल नाम उच्चारीं। आळसु न करीं क्षणभरी
२८५५८	नाम	।।ज्ञा.गा.०१०९.०३।।	विठ्ठल नाम तीन अक्षरें। अमृतपान केलें शंकरें
२८५५९	नाम	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अध:पंथा
२८५६०	नाम	।।ज्ञा.गा.०११४.०२।।	कोटि तपाचिया राशी। जोडती रामनामापाशी। नाम जपतां अहर्निशीं। वैकुंठपद पाविजे
२८५६१	नाम	।।ज्ञा.गा.०११५.०२।।	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल
२८५६२	नाम	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी

२८५६३	नाम	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दु:ख। नाम नसतां मुखीं
२८५६४	नाम	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दु:ख। नाम नसतां मुखीं
२८५६५	नाम	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
२८५६६	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२०.०१।।	नाम प्रल्हाद उच्चारी। तया सोडवी नरहरी। उचलूनि घेतला कडियेवरी। भक्तसुखें निवाला
२८५६७	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२०.०२।।	नाम बरवया बरवंट। नाम पवित्र आणि चोखट। नाम स्मरे नीळकंठ। निजसुखें निवाला
२८५६८	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२०.०२।।	नाम बरवया बरवंट। नाम पवित्र आणि चोखट। नाम स्मरे नीळकंठ। निजसुखें निवाला
२८५६९	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२०.०२।।	नाम बरवया बरवंट। नाम पवित्र आणि चोखट। नाम स्मरे नीळकंठ। निजसुखें निवाला
२८५७०	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२०.०४।।	नाम स्मरे अजामेळ। महापातकी चांडाळ। नामें जाला सोज्वळ। आपणांसहित निवाला
२८५७१	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२०.०५।।	वाटपाडा कोळिकु। नाम स्मरे तो वाल्मिकु। नामें उद्धरिले तिन्ही लोकु। आपणांसहित निवाला
२८५७२	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२०.०६।।	ऐसें अनंत अपार। नामें तरले चराचर। नाम पवित्र आणि परिकर। रखुमादेविवराचें
२८५७३	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२१.०२।।	नाम बरवें बरवें। निज मानसीं धरावें
२८५७४	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२१.०६।।	बाप रखुमादेविवरें। सुलभ नाम दिधलें सोपारें
२८५७५	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२२.०३।।	संसारग्रामीं नाम हाचि सांठा। पावाल वैकुंठा नामें एकें
२८५७६	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
२८५७७	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२४.०२।।	नरहरि नाम उच्चारीं। तेणें तरसी भवसागरीं
२८५७८	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
२८५७९	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
२८५८०	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
२८५८१	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२५.०२।।	नाम महादोषां हरण। नाम पतीतपावन। नाम कलिमलदहन। भवबंधनमोचक
२८५८२	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२५.०२।।	नाम महादोषां हरण। नाम पतीतपावन। नाम कलिमलदहन। भवबंधनमोचक
२८५८३	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२५.०२।।	नाम महादोषां हरण। नाम पतीतपावन। नाम कलिमलदहन। भवबंधनमोचक
२८५८४	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२५.०३।।	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
२८५८५	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२५.०३।।	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
२८५८६	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
२८५८७	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२७.०२।।	नारायण नाम नारायण नाम। नारायण नाम म्हणा कां रे रे

२८५८८	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२७.०२।।	नारायण नाम नारायण नाम। नारायण नाम म्हणा कां रे रे
२८५८९	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२७.०२।।	नारायण नाम नारायण नाम। नारायण नाम म्हणा कां रे रे
२८५९०	नाम	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
२८५९१	नाम	।।ज्ञा.गा.०१३०.०२।।	निजधर्म हा चोखडा। नाम उच्चारु घडघडां। भुक्तिमुक्तीचा संवगडा। हा भवसिंधुतारक
२८५९२	नाम	।।ज्ञा.गा.०१३२.०१।।	सार सार सार विठोबा नाम तुझें सार। म्हणोनि शूळपाणी जपताहे वारंवार
२८५९३	नाम	।।ज्ञा.गा.०१३४.०२।।	एकनाम आठवितां दूतां पडियेली चिंता। नाम आनंदें गातां पाविजे सायुज्यता
२८५९४	नाम	।।ज्ञा.गा.०१३४.०३।।	तिहीं लोकीं नाम थोर वेदशास्त्रांचें सार। सगुण निर्गुणाकार निजब्रह्म सार
२८५९५	नाम	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम
२८५९६	नाम	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
२८५९७	नाम	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
२८५९८	नाम	।।ज्ञा.गा.०१५२.०२।।	नाम हरि हरि मंत्र। हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र। नाम उच्चारणीं पवित्र। अनंत भक्त उद्धरले
२८५९९	नाम	।।ज्ञा.गा.०१५२.०२।।	नाम हरि हरि मंत्र। हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र। नाम उच्चारणीं पवित्र। अनंत भक्त उद्धरले
२८६००	नाम	।।ज्ञा.गा.०१६१.०२।।	नामदुर्लभ आणि सोपारे। नामे तरले निर्धारें। रामकृष्ण नाम खरें। निजनिर्धारि तारक
२८६०१	नाम	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा
२८६०२	नाम	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दुःखी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
२८६०३	नाम	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दुःखी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
२८६०४	नाम	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दुःखी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
२८६०५	नाम	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें
२८६०६	नाम	।।ज्ञा.गा.०१६२.०२।।	नाम सर्वांसी तारक। नामें उद्धरलें त्रैलोक्य। नामवेदाचे विवेक। नामें शंकरादिक पावले सुख
२८६०७	नाम	।।ज्ञा.गा.०१६२.०५।।	नामें तरली गणिका। नामें अयोध्या हे आणिका। नाम तारक त्रैलोका। भवार्णवा छेदक
२८६०८	नाम	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
२८६०९	नाम	।।ज्ञा.गा.०१६८.०१।।	जयासि पाहिजे वैकुंठ। तेणें हरिनामें करावी वाट। रामकृष्ण घडघडाट। नित्य नाम स्मरावें
२८६१०	नाम	।।ज्ञा.गा.०१६९.०३।।	सांडुनी हरिचा पंथ। वेगळें नच जाती। भक्तचरणीं ठेवुनिया चित्त। रामकृष्ण नाम स्मरति
२८६११	नाम	।।ज्ञा.गा.०१७१.०२।।	पठण करावें नित्य नाम। हरिचरणीं ठेवा प्रेम। रामराम सप्रेम। जप करावा
२८६१२	नाम	।।ज्ञा.गा.०१७१.०६।।	ज्ञानदेवीं गुरु क्षेत्रीं। नाम जपिन्नले सर्वत्रीं। भावपूर्वक कृपापात्रीं। श्रीगुरुप्रसन्न जाहला

२८६१३	नाम	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
२८६१४	नाम	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
२८६१५	नाम	।।ज्ञा.गा.०१७५.०२।।	नाम श्रीहरिचे चोखडे। जपति भक्त साबडे। उद्धरण त्यांचे कोडें। करी देव वैकुंठीचा
२८६१६	नाम	।।ज्ञा.गा.०२११.०२।।	करंटे कपाळ ज्यांचें नाम नये वाचे। सदैव सभाग्य तोचि हरिरंगीं नाचे
२८६१७	नाम	।।ज्ञा.गा.०२१६.०२।।	नाम लाधलें नाम लाधलें। पुंडलिकें केलें खेवणें देखा
२८६१८	नाम	।।ज्ञा.गा.०२१६.०२।।	नाम लाधलें नाम लाधलें। पुंडलिकें केलें खेवणें देखा
२८६१९	नाम	।।ज्ञा.गा.०२७८.०३।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं गे माये। नाम रूप सोय नाहीं आम्हां
२८६२०	नाम	।।ज्ञा.गा.०२७९.०४।।	बाप निवृत्तिराजें दाविताती खुणा। नाम नारायणा पाठ कीजे
२८६२१	नाम	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
२८६२२	नाम	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
२८६२३	नाम	।।ज्ञा.गा.०३९६.०२।।	तुझें नाम बरवें तुझें नाम बरवें । हरि वोळगों आपुल्या साच भावें
२८६२४	नाम	।।ज्ञा.गा.०३९६.०२।।	तुझें नाम बरवें तुझें नाम बरवें । हरि वोळगों आपुल्या साच भावें
२८६२५	नाम	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
२८६२६	नाम	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
२८६२७	नाम	।।ज्ञा.गा.०५२८.०४।।	निवृत्तीचें तारूं कृष्णीं कृष्णसुख। ज्ञानदेवा चोख दिधलें नाम
२८६२८	नाम	।।ज्ञा.गा.०५९४.०५।।	ज्ञानेश्वर हें गिळुनियां नाम। ब्रह्मचि स्वयमेव सांठविलें
२८६२९	नाम	।।ज्ञा.गा.०६०१.०२।।	जरी भिन्नभेद तरी सर्वज्ञत्व। कासया समत्व नाम त्यासी
२८६३०	नाम	।।ज्ञा.गा.०६१२.०५।।	ज्ञानेश्वर नाम हेही गिळूनियां। मूळ अंतीं मायातीत शुद्ध
२८६३१	नाम	।।ज्ञा.गा.०६५०.०१।।	आमुचिया देवा नाहीं नाम गुण। नाहीं स्थानमान रूपरेखा
२८६३२	नाम	।।ज्ञा.गा.०७०२.०२।।	नाम तें अवघें उच्चारिसी वेगें। येर तें वाउगें कर्महीन
२८६३३	नाम	।।ज्ञा.गा.०७०२.०३।।	निवृत्ति गुरूप्रसादें नामीं निमग्न। नाम म्हणतां यज्ञ कोटी रया

२८६३४	नाम	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
२८६३५	नाम	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी
२८६३६	नाम	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
२८६३७	नाम	।।ज्ञा.गा.०९९४.०२।।	राम नाम सार धरीं। तेंचि तारक सृष्टीवरी। त्याचेनि संगें निरंतरीं। भवसागर तरसील
२८६३८	नाम	।।ज्ञा.गा.०९९४.०३।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें
२८६३९	नाम	।।ज्ञा.गा.०९९४.०४।।	विक्राळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियले
२८६४०	नाम	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
२८६४१	नाम	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
२८६४२	नाम	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी। आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
२८६४३	नाम	।।ज्ञा.गा.१०१६.०२।।	तिचें नाम शांभवी आहे रे। तिचि रूपरेखा ते काय रे कान्हो
२८६४४	नाम	।।ज्ञा.गा.१०२३.०३।।	एक नाम मांडी। दुजा भाव सांडी
२८६४५	नाम	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
२८६४६	नाम	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
२८६४७	नाम	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
२८६४८	नाम	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
२८६४९	नाम	।।ज्ञा.गा.१०५८.०६।।	नलगे दंडणें रे नलगे मुंडणें रे। नाम म्हणोनी कर्माकर्म खंडणें रे
२८६५०	नाम	।।ज्ञा.गा.१०९०.०२।।	अखंड नाम वाचे हेंचि तप साचें। तेंचि स्वरूप दिसे हृदयीं तुझे

२८६५१	नाम	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
२८६५२	नाम	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
२८६५३	नाम	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
२८६५४	नाम	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
२८६५५	नाम	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
२८६५६	नाम	।।ज्ञा.गा.१०९८.०२।।	श्रवण नाम गोडी श्रवण नाम गोडी। हीच आवडी देई मना
२८६५७	नाम	।।ज्ञा.गा.१०९८.०२।।	श्रवण नाम गोडी श्रवण नाम गोडी। हीच आवडी देई मना
२८६५८	नाम	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
२८६५९	नाम	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
२८६६०	नाम	।।ज्ञा.गा.१११६.०१।।	गोड तुझें नाम विठोबा! आवडतें मज दुजे विचारितां मना वाटतसे लाज
२८६६१	नामकीर्ति	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
२८६६२	नामघोष	।।ज्ञा.गा.०२१३.०६।।	गरुडटके दोन्ही शेताची बुजावणी। दश कुडपणीं नामघोष
२८६६३	नामघोष	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदू तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
२८६६४	नामचि	।।ज्ञा.गा.०१०८.०२।।	त्याचें नामचि त्वरित प्रल्हादें केलें प्रसन्न। तेणें संजीवन जाले त्याचे देह
२८६६५	नामचि	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें

२८६६६	नामदुर्लभ	।।ज्ञा.गा.०१६१.०२।।	नामदुर्लभ आणि सोपारे। नामे तरले निर्धारें। रामकृष्ण नाम खरें। निजनिर्धारि तारक
२८६६७	नामधारकाचें	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
२८६६८	नामनिजधीर	।।ज्ञा.गा.०१२६.०२।।	नामनिजधीर। गर्जती वैष्णव वीर। कळिकाळ यमाचे भार। पळाले तेथें
२८६६९	नामपाठ	।।ज्ञा.गा.००१४.०१।।	नित्य धर्म नामपाठ । तेचि वैकुंठींची वाट । गुरुभजनीं जो विनट । तोचि हरिभक्तु जाणावा
२८६७०	नामपाठ	।।ज्ञा.गा.००५६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सगुण हें ध्यान। नामपाठ मौन प्रपंचाचें
२८६७१	नामपाठ	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
२८६७२	नामप्रेम	।।ज्ञा.गा.०५३५.०४।।	ज्ञानदेव बोले नित्य नामप्रेम। तेथेंचि विश्राम हरीचा असे
२८६७३	नाममंत्र	।।ज्ञा.गा.०४६६.०७।।	नाममंत्र रूप इतुकेन संकेत। देतुसे अर्थ दीनाचा दाता
२८६७४	नाममंत्रें	।।ज्ञा.गा.०१६८.०३।।	जगज्जनक जनार्दन। यापरी साधावा नारायण। नाममंत्रें अनुष्ठान। नित्य करावें प्रत्यही
२८६७५	नाममात्रें	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
२८६७६	नाममात्रें	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
२८६७७	नाममाला	।।ज्ञा.गा.०११३.०१।।	नाममाला घे पवित्र। अंतीं हेंचि शस्त्र। राम हा महामंत्र। सर्व बाधा निवारी
२८६७८	नामयज्ञें	।।ज्ञा.गा.००९१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे वासना हे खोटी। नामयज्ञें मिठी दिधलिया विरे
२८६७९	नामया	।।ज्ञा.गा.००८१.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे नामया हें तूं गा जाणसी। भजन केशवासी तूंचि तुझा
२८६८०	नामयाने	।।ज्ञा.गा.०४७५.०४।।	ब्रह्म ऐसें नामयाने जाणिलें। हृदयीं धरिलें प्राणलिंग
२८६८१	नामरसी	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
२८६८२	नामरूप	।।ज्ञा.गा.०४३८.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
२८६८३	नामरूप	।।ज्ञा.गा.०५८४.०२।।	देह जावो राहो संबंधचि नाहीं। नामरूप कांहीं न दिसे मज
२८६८४	नामरूप	।।ज्ञा.गा.०६९९.०२।।	देखिले स्वरूप विठ्ठल नामरूप। पारुषेना चित्त त्याचे चरणाहुनी
२८६८५	नामरूप	।।ज्ञा.गा.०७२१.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
२८६८६	नामरूप	।।ज्ञा.गा.०९९८.०५।।	जया नांव नाहीं रूप चिन्ह कांहीं। नामरूप चिन्ह स्वयेंचि पाहीं

२८६८७	नामरूप	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
२८६८८	नामरूप	।।ज्ञा.गा.१०९२.०५।।	जाली नामरूपीं ऐक्यभेटी। नामरूप सार जाणोनी। जीवन संसारा जाली तुटी रया
२८६८९	नामरूपछंद	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
२८६९०	नामरूपाचा	।।ज्ञा.गा.०८५१.०३।।	नामरूपाचा भेद तुटलासे संबंध। स्वयें निजानंद भोगी बापा
२८६९१	नामरूपीं	।।ज्ञा.गा.०१३७.०२।।	करा विठ्ठलस्मरण। नामरूपीं अनुसंधान। जाणोनी भक्तां भवलक्षण। जघनप्रमाण दावितसे
२८६९२	नामरूपीं	।।ज्ञा.गा.०२३६.०२।।	नामरूपीं गोडी। हेचि आवडी आतां। न विसंबे सर्वथा। तुजलागीं
२८६९३	नामरूपीं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
२८६९४	नामरूपीं	।।ज्ञा.गा.१०९२.०५।।	जाली नामरूपीं ऐक्यभेटी। नामरूप सार जाणोनी। जीवन संसारा जाली तुटी रया
२८६९५	नामरूपें	।।ज्ञा.गा.०१२८.०४।।	ऐसि वाचा दृष्टी नामरूपें आथिली। वासनेवरी वहिली उठो दे कां
२८६९६	नामवेदाचे	।।ज्ञा.गा.०१६२.०२।।	नाम सर्वांसी तारक। नामें उद्धरलें त्रैलोक्य। नामवेदाचे विवेक। नामें शंकरादिक पावले सुख
२८६९७	नामसंकीर्तन	।।ज्ञा.गा.००६६.०१।।	नामसंकीर्तन वैष्णवांची जोडी। पापें अनंत कोडी गेलीं त्यांचीं
२८६९८	नामसंकीर्तन	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
२८६९९	नामस्मरण	।।ज्ञा.गा.००८९.०५।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास मोठा। नामस्मरण मुखावाटा। पूर्वज गेले वैकुंठा। हरिहरि स्मरतां
२८७००	नामस्मरण	।।ज्ञा.गा.०१३०.०१।।	सकळ धर्मांचें कारण। नामस्मरण हरिकीर्तन। दया क्षमा समाधान। संतजन साधिती
२८७०१	नामस्मरण	।।ज्ञा.गा.०१३४.०१।।	रामकृष्ण गोविंदाचें नामस्मरण वाचें। घडिये घडिये साचें ध्यान श्रीविठ्ठलाचें
२८७०२	नामस्मरण	।।ज्ञा.गा.०१५४.०५।।	नित्यनेमाचें नामस्मरण। त्याचें हरलें इष्ट दारुण। जाले उद्धरणाचें कारण। पूर्वजा सहित
२८७०३	नामस्मरणीं	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
२८७०४	नामस्मरणें	।।ज्ञा.गा.०१३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु कृपाळू उदारु। नामस्मरणें पारु उतरी हा निर्धारु
२८७०५	नामांचें	।।ज्ञा.गा.०१८९.०५।।	सहस्र नामांचें हातियार। शंखचक्राचे शृंगार। अति बळ वैराग्याचें थोर। केला मार षड्वर्गां
२८७०६	नामाक्षराची	।।ज्ञा.गा.०१२८.०१।।	जिव्हेच्या निडळीं। नामाक्षराची वोळी। कान्हो वनमाळी। या वोजा
२८७०७	नामाचा	।।ज्ञा.गा.००७२.०२।।	नारायण हरि उच्चार नामाचा। तेथें कळिकाळाचा रीघ नाहीं

२८७०८	नामाचा	।।ज्ञा.गा.०१०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पाहतां विस्तारु। नामाचा बडिवारु न बोलवे
२८७०९	नामाचा	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
२८७१०	नामाचा	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
२८७११	नामाचा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
२८७१२	नामाचा	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई ह्रषिकेशु
२८७१३	नामाचा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
२८७१४	नामाचा	।।ज्ञा.गा.१०९२.०२।।	तुझ्या नामाचा आठऊ रूपाचा आठऊ। ध्यानाचा आठऊ। असो मना
२८७१५	नामाचा	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
२८७१६	नामाची	।।ज्ञा.गा.००६८.०३।।	नाम हरि सार जिव्हा या नामाची। उपमा त्या दैवाची कोण वानी
२८७१७	नामाची	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
२८७१८	नामाची	।।ज्ञा.गा.०१३५.०२।।	यापरी नामाची वोळ हें मांडुनी। संसार दवडुनि घालीं परता
२८७१९	नामाची	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
२८७२०	नामाची	।।ज्ञा.गा.१०५३.०५।।	जप तप वृत्तिसहित। निवृत्ति होईन निश्चित। समाधी बैसेन एकतत्त्व। मुखीं मात नामाची
२८७२१	नामाची	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
२८७२२	नामाचे	।।ज्ञा.गा.००८२.०४।।	ज्ञानदेवा मौन्य नामाचे तारण। तारक हरिवीण दुजा नाहीं
२८७२३	नामाचे	।।ज्ञा.गा.०९८६.०२।।	नामाचे चिंतनीं असावें नित्यानीं। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
२८७२४	नामाचें	।।ज्ञा.गा.००८१.०६।।	दिन काळ पळपळ स्मरण नामाचें। विरुळा या मंत्राचें करी पठण
२८७२५	नामाचें	।।ज्ञा.गा.००८४.०१।।	अनंत नामाचें पाठांतर। रामकृष्णनाम निरंतर। सर्व सुखाचें भांडार। हरि श्रीधर नाम वाचे
२८७२६	नामाचें	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
२८७२७	नामाचें	।।ज्ञा.गा.००८६.०३।।	नामाचें साधन जिव्हे लावी बाण। तया अनुदिन जवळी असे
२८७२८	नामाचेनि	।।ज्ञा.गा.००२५.०२।।	तुझ्या नामाचेनि आनंदें । गातांवातां जोडसी विनोदें रया

२८७२९	नामापरतें	।।ज्ञा.गा.००७३.०३।।	नामापरतें तत्त्व नाहीं रे अन्यथा। वायां आणिक पंथा जाशी झणी
२८७३०	नामापासीं	।।ज्ञा.गा.०१०५.०३।।	भुक्ति आणि मुक्ति नामापासीं प्रत्यक्ष। चाऱ्ही वेद साही शास्त्रें वदताती साक्ष
२८७३१	नामापासीं	।।ज्ञा.गा.१११६.०३।।	भक्ति आणि मुक्ति नामापासीं हा प्रत्यक्ष। चारी वेद साहा शास्त्रें देताती साक्ष
२८७३२	नामामृत	।।ज्ञा.गा.००५५.०४।।	नामामृत गोडी वैष्णवां लाधली। योगियां साधली जीवनकळा
२८७३३	नामामृत	।।ज्ञा.गा.१०५८.०४।।	समता कावडी रे समता कावडी रे। माजी नामामृत भरिलें आवडी रे
२८७३४	नामामृतें	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
२८७३५	नामावरी	।।ज्ञा.गा.०१३९.०३।।	सहस्र नामावरी कळसु साजे। तोचि तो अंतरीं बाहिजु भीतरीं
२८७३६	नामावळी	।।ज्ञा.गा.००९९.०३।।	सत्वर सत्वाचे जपती नामावळी। नित्यता आंघोळी घडे रया
२८७३७	नामावळी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
२८७३८	नामावांचुनी	।।ज्ञा.गा.०६६६.०२।।	नामावांचुनी संवादें निवृत्ति अभेद पदें। निज भजनी स्वानंदें नवल पाहे
२८७३९	नामासि	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा
२८७४०	नामासि	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
२८७४१	नामासी	।।ज्ञा.गा.००५७.०२।।	नामासी विन्मुख तो नर पापिया। हरिवीण धांवया न पवे कोणी
२८७४२	नामासी	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी। अन्न दिधलियां द्विजांसी। नित्य अनुसरलियां नामासी। तोचि तरैल निर्धारें
२८७४३	नामासी	।।ज्ञा.गा.०१६३.०१।।	प्रमाण करावें नामासी। झुंझ घ्यावे यमदूतासी। मन वळावें नेमेंसी। हरिचरणीं लक्ष लावावें
२८७४४	नामीं	।।ज्ञा.गा.००५६.०३।।	द्वैताची झाडणी गुरुवीण ज्ञान। तया कैचें कीर्तन घडेल नामीं
२८७४५	नामीं	।।ज्ञा.गा.००५७.०१।।	त्रिवेणी संगमीं नाना तीर्थें भ्रमीं। चित्त नाहीं नामीं तरी तें व्यर्थ
२८७४६	नामीं	।।ज्ञा.गा.००६३.०२।।	रामकृष्ण नामीं उन्मनीं साधिली। तयासी लाधली सकळ सिद्धी
२८७४७	नामीं	।।ज्ञा.गा.००६९.०१।।	नित्य नेम नामीं तो प्राणी दुर्लभ। लक्ष्मीवल्लभ तयाजवळीं
२८७४८	नामीं	।।ज्ञा.गा.०२३३.०४।।	मज मानसीं सुख तुझ्या रूपीं बोलावा। सर्वेंद्रिये दोहावा तुझ्या नामीं
२८७४९	नामीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०२।।	तूं आर्त चंद्रमा चकोरें आम्हीं। तृप्त झालों तुझ्या नामीं रया
२८७५०	नामीं	।।ज्ञा.गा.०६४४.०२।।	मनाची मोहर लावा कीं रे नामीं। मनोरथ कामीं गुंतूं नका
२८७५१	नामीं	।।ज्ञा.गा.०७०२.०३।।	निवृत्ति गुरूप्रसादें नामीं निमग्न। नाम म्हणतां यज्ञ कोटी रया
२८७५२	नामें	।।ज्ञा.गा.०००३.०३।।	तुझियेनि नामें सकळ संदेहो फिटला । बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला

२८७५३	नामें	।।ज्ञा.गा.००११.०६।।	तो जाणावा ज्ञप्तिरूप । निवृत्तिनाथाचें स्वरूप । एकदंत नामें ज्ञानदीप । बोधस्वरूप ज्ञानदेवा
२८७५४	नामें	।।ज्ञा.गा.००४६.०२।।	गाती नारद तुंबर प्रेमें। हरीचीं नामें गर्जती
२८७५५	नामें	।।ज्ञा.गा.००५७.०३।।	पुराणप्रसिद्ध बोलिले वाल्मिक। नामें तिन्ही लोक उद्धरती
२८७५६	नामें	।।ज्ञा.गा.००५८.०२।।	तृण अग्निमेळें समरस झालें। तैसें नामें केलें जपतां हरि
२८७५७	नामें	।।ज्ञा.गा.००८३.०३।।	पतीतपावन नामें दिनोद्धारण। स्मरलिया आपण वैकुंठ देतु
२८७५८	नामें	।।ज्ञा.गा.००९२.०४।।	बाप निवृत्तिराज उपदेशिती आम्हां। ज्ञानदेवा महिमा नामें आला
२८७५९	नामें	।।ज्ञा.गा.००९८.०२।।	चला जाऊं पाहूं आत्मराज घटीं। नामें नेतु तटीं वैकुंठीचिया
२८७६०	नामें	।।ज्ञा.गा.०१०२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नामें । जोडे हा उपावो किजे रया
२८७६१	नामें	।।ज्ञा.गा.०१०७.०१।।	रामकृष्ण नामें ये दोन्ही साजिरीं। हृदयमंदिरीं स्मरां कां रे
२८७६२	नामें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०४।।	नाम स्मरे अजामेळ। महापातकी चांडाळ। नामें जाला सोज्वळ। आपणांसहित निवाला
२८७६३	नामें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०५।।	वाटपाडा कोळिकु। नाम स्मरे तो वाल्मिकु। नामें उद्धरिले तिन्ही लोकु। आपणांसहित निवाला
२८७६४	नामें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०६।।	ऐसें अनंत अपार। नामें तरले चराचर। नाम पवित्र आणि परिकर। रखुमादेविवराचें
२८७६५	नामें	।।ज्ञा.गा.०१२२.०३।।	संसारग्रामीं नाम हाचि सांठा। पावाल वैकुंठा नामें एकें
२८७६६	नामें	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्में न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
२८७६७	नामें	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
२८७६८	नामें	।।ज्ञा.गा.०१६१.०२।।	नामदुर्लभ आणि सोपारे। नामे तरले निर्धारें। रामकृष्ण नाम खरें। निजनिर्धारे तारक
२८७६९	नामें	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा
२८७७०	नामें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०२।।	नाम सर्वांसी तारक। नामें उद्धरलें त्रैलोक्य। नामवेदाचे विवेक। नामें शंकरादिक पावले सुख
२८७७१	नामें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०२।।	नाम सर्वांसी तारक। नामें उद्धरलें त्रैलोक्य। नामवेदाचे विवेक। नामें शंकरादिक पावले सुख
२८७७२	नामें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०३।।	नामें तरला प्रल्हाद। रखुमांगदु नारद। भीष्म पावले प्रसिद्ध। वैकुंठनाम अवधारा
२८७७३	नामें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०५।।	नामें तरली गणिका। नामें अयोध्या हे आणिका। नाम तारक त्रैलोका। भवार्णवा छेदक
२८७७४	नामें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०५।।	नामें तरली गणिका। नामें अयोध्या हे आणिका। नाम तारक त्रैलोका। भवार्णवा छेदक
२८७७५	नामें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें । नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी
२८७७६	नामें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें । नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी
२८७७७	नामें	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्में रामकृष्णें

२८७७८	नामें	।।ज्ञा.गा.०१६७.०२।।	रामकृष्ण जप सारासार। येणें उतरिजें पैलपार। नामें तुटैल येरझार। सर्व बाधा निवारैल
२८७७९	नामें	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा
२८७८०	नामें	।।ज्ञा.गा.०१८२.०१।।	आनंदले वैष्णव गर्जती हरि नामें। चौदाही भुवनें भरली परब्रह्में
२८७८१	नामें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें। तें पंढरिये प्रगटलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। नामें आथिलें चोखडें रया
२८७८२	नामें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
२८७८३	नामें	।।ज्ञा.गा.०२१०.०८।।	नामें स्फुंदत नाचत रंगणीं। प्रेम विठ्ठलचरणीं। सर्व सुख खाणी । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल
२८७८४	नामें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
२८७८५	नामें	।।ज्ञा.गा.०४९८.०२।।	दामोदर नामें मना बांधिलें दावें। निरंजन म्हणावें आपणा वो माय
२८७८६	नामें	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया
२८७८७	नामें	।।ज्ञा.गा.०८६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साजिरा। मार्गीं एकसरा नामें तारी
२८७८८	नामें	।।ज्ञा.गा.०९९५.०२।।	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
२८७८९	नामें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
२८७९०	नामें	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
२८७९१	नामें	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
२८७९२	नामें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
२८७९३	नामेंचि	।।ज्ञा.गा.०१२२.०५।।	नामेंचि तरले शुकादिक दादुले। जडजीव उद्धरले कलीयुगीं
२८७९४	नामेंवीण	।।ज्ञा.गा.००७०.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें नामेंवीण व्यर्थ। रामकृष्णीं पंथ क्रमीयेला
२८७९५	नामेंवीण	।।ज्ञा.गा.००८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नामेंवीण जो नरु। तो होय भूमिभारु ये संसारीं
२८७९६	नामेंवीण	।।ज्ञा.गा.०११२.०२।।	नामेंवीण सुटका नाहीं। ऐसी वेदशास्त्रीं ग्वाही। जो वेद मस्तकीं पाही। ब्रह्मयानें वंदिला

२८७९७	नामेंवीण	।।ज्ञा.गा.०८४६.०२।।	पशुप्राणी तया जोडी । नेघेचि हरिनाम कावडी। तो कैसेंनि परथडी। नामेंवीण पावेल
२८७९८	नामेचि	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल
२८७९९	नामेविण	।।ज्ञा.गा.०१६१.०१।।	एक सोपें आहे ध्यान। रामकृष्ण नारायण। नामेविण अमंगल जाण। मुख घ्राण सर्वदा
२८८००	नायकती	।।ज्ञा.गा.०२१२.०१।।	वाजतसे बोंब कोण्ही नायकती कानीं। हरिहरि न म्हणती तया थोर जाली हानी
२८८०१	नायकती	।।ज्ञा.गा.०८७३.०४।।	ज्ञानदेवो बोले सामावलें मन। मग नायकती कान तेथील कथा
२८८०२	नायकु	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
२८८०३	नायके	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दुःखें । जन्म योनी भोगूं लागेल
२८८०४	नारद	।।ज्ञा.गा.००४६.०२।।	गाती नारद तुंबर प्रेमें। हरीचीं नामें गर्जती
२८८०५	नारद	।।ज्ञा.गा.०१६२.०३।।	नामें तरला प्रल्हाद। रखुमांगदु नारद। भीष्म पावले प्रसिद्ध। वैकुंठनाम अवधारा
२८८०६	नारद	।।ज्ञा.गा.०१८०.०२।।	शुक वामदेव शौनक नारद। अजामेळ प्रल्हाद बिभीषण
२८८०७	नारद	।।ज्ञा.गा.०१८३.०६।।	बळी आणि भीष्म प्रल्हाद नारद। बिभीषणावरद चंद्रार्क
२८८०८	नारदादि	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं निःसंगी
२८८०९	नारदें	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
२८८१०	नारली	।।ज्ञा.गा.०२५०.०३।।	ताकपिरी गोंवळी केली मजसी रांडोळी। भावें नारली मग मी पळालिये गो
२८८११	नाराज	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
२८८१२	नारायण	।।ज्ञा.गा.००६१.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ नारायण नाम। पाविजे उत्तम निजस्थान
२८८१३	नारायण	।।ज्ञा.गा.००६७.०१।।	वेदशास्त्र प्रमाण श्रुतीचें वचन। एक नारायण सार जप
२८८१४	नारायण	।।ज्ञा.गा.००६९.०२।।	नारायण हरि नारायण हरि। भुक्ति मुक्ति चारी घरीं त्यांच्या
२८८१५	नारायण	।।ज्ञा.गा.००६९.०२।।	नारायण हरि नारायण हरि। भुक्ति मुक्ति चारी घरीं त्यांच्या
२८८१६	नारायण	।।ज्ञा.गा.००७२.०२।।	नारायण हरि उच्चार नामाचा। तेथें कळिकाळाचा रीघ नाहीं
२८८१७	नारायण	।।ज्ञा.गा.००७२.०४।।	ज्ञानदेवा फळ नारायण पाठ। सर्वत्र वैकुंठ केलें असे
२८८१८	नारायण	।।ज्ञा.गा.००७९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नारायण नाणें। घेऊनि पारखणें भक्तिपेठे
२८८१९	नारायण	।।ज्ञा.गा.००८४.०५।।	हें योगियांचे निजजीवन। रामकृष्ण नारायण। येणें जगत्रय होय पावन। हरिस्मरण जिवांसी

२८८२०	नारायण	।।ज्ञा.गा.००८९.०३।।	कोटिकुळाचें उद्धरण । मुखीं राम नारायण । रामकृष्ण स्मरण । धन्य जन्म तयाचे
२८८२१	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१२२.०१।।	भक्तीचें तें ज्ञान वाचें नारायण । दया ते संपूर्ण सर्वांभूतीं
२८८२२	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१२२.०२।।	ज्ञान नारायण ध्यान नारायण । वाचें नारायण सर्वकाळ
२८८२३	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१२२.०२।।	ज्ञान नारायण ध्यान नारायण । वाचें नारायण सर्वकाळ
२८८२४	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१२२.०२।।	ज्ञान नारायण ध्यान नारायण । वाचें नारायण सर्वकाळ
२८८२५	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१२२.०८।।	निवृत्ति निरोपण ज्ञानदेवा ध्यान । सर्वत्र नारायण एकरूप
२८८२६	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१२७.०२।।	नारायण नाम नारायण नाम । नारायण नाम म्हणा कां रे रे
२८८२७	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१२७.०२।।	नारायण नाम नारायण नाम । नारायण नाम म्हणा कां रे रे
२८८२८	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१२७.०२।।	नारायण नाम नारायण नाम । नारायण नाम म्हणा कां रे रे
२८८२९	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१४०.०१।।	सदा परिपूर्ण । तो हा जनार्दन । नित्य जपतां नारायण । कोटि याग घडतील
२८८३०	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१४२.०१।।	जप तप अनुष्ठान । नित्य आमुचें रामधन । रामकृष्ण नारायण । हाचि जिव्हार सर्वदा
२८८३१	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१४२.०४।।	ज्ञानदेवीं स्नान ध्यान । रामराम नारायण । इतुकेंचि पुरे अनुष्ठान । हेंचि जीवन शिवाचें
२८८३२	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१४४.०३।।	नित्य सत्य समाधान । निर्मळ करावें मन । नित्य तयासी नारायण । वैकुंठवास करील
२८८३३	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१४७.०३।।	कोटि कुळाचें उद्धरण । एक जपतां नारायण । येणें होशिल पावन । येरझार चुकेल
२८८३४	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१५९.०२।।	हरिकथा श्रवण । तेणें दोषासी दहन । अंतीं पावे नारायण । चतुर्भुज करी भक्तांसी
२८८३५	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१६१.०१।।	एक सोपें आहे ध्यान । रामकृष्ण नारायण । नामेविण अमंगल जाण । मुख घ्राण सर्वदा
२८८३६	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१६८.०३।।	जगज्जनक जनार्दन । यापरी साधावा नारायण । नाममंत्रें अनुष्ठान । नित्य करावें प्रत्यही
२८८३७	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१७०.०५।।	करावें वेदाचें अध्ययन । शास्त्र करावें श्रवण । चित्तीं आठवावा नारायण । हरि हरि स्मरावे
२८८३८	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१७४.०६।।	ज्ञानदेवीं जप ध्यान । रामकृष्ण नारायण । धन्य त्याचें कुल जाण । हरिस्मरण करिताची
२८८३९	नारायण	।।ज्ञा.गा.०१९४.०२।।	रामकृष्ण नारायण । ऐसे करिती जे स्मरण । त्यांचे वंदावे चरण । साष्टांगें निजभावेसी
२८८४०	नारायण	।।ज्ञा.गा.०४४५.०५।।	एकरूप दिसे तंव सभोंवता आपण । अवघा नारायण ज्ञानदेवा
२८८४१	नारायण	।।ज्ञा.गा.०६६७.०३।।	बाह्यअभ्यंतरीं नाहीं आपपर । सर्व निरंतर नारायण
२८८४२	नारायण	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मांतें शंभु मानी आपण । किती पळशील कर्माभेण । बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण । केलीं कर्मे निवारी नारायण
२८८४३	नारायण	।।ज्ञा.गा.०८६३.०३।।	न सोडी हरिचरण । नाहीं नाहीं जन्ममरण । अविट सेवीं नारायण । तेणें मीतूंपण एक रसीं
२८८४४	नारायण	।।ज्ञा.गा.०८९८.०१।।	वेदवाणी चांग स्मरतां स्मरण । नित्य नारायण हृदयीं वसे

२८८४५	नारायण	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
२८८४६	नारायण	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
२८८४७	नारायण	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
२८८४८	नारायण	।।ज्ञा.गा.१००६.०६।।	वासुदेवीं ज्ञेय ज्ञान। ध्यानीं मनीं नारायण। वासुदेवो परिपूर्ण। कैसें क्षरलेंसें चैतन्य गा
२८८४९	नारायण	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
२८८५०	नारायणसाध्य	।।ज्ञा.गा.०५२४.०३।।	नारायणसाध्य साधक साधिता। विग्रहपूर्णता अंगीं लागो
२८८५१	नारायणा	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
२८८५२	नारायणा	।।ज्ञा.गा.०१८२.०२।।	नरहरि हरि हरि नारायणा। सनकसनंदनमुनिजनवंदना
२८८५३	नारायणा	।।ज्ञा.गा.०२७९.०४।।	बाप निवृत्तिराजें दावितातीं खुणा। नाम नारायणा पाठ कीजे
२८८५४	नारायणा	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
२८८५५	नारायणा	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
२८८५६	नारायणा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
२८८५७	नारायणें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
२८८५८	नारी	।।ज्ञा.गा.०२४९.०१।।	सांवळीये निळी भुलली एकी नारी। परेचा वो घरीं शुद्धि पुसी
२८८५९	नारी	।।ज्ञा.गा.०३१५.०२।।	पापा वेगळी मी जाले वो नारी । विठ्ठला घरीं नांदतसे
२८८६०	नारी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटितातीं हें पतिव्रतापण तयेसी रया

२८८६१	नारी	।।ज्ञा.गा.०७६२.०१।।	गगनमंडळीं नारी सुकुमार दिसे। तिन्ही लोक वसे तिचे उदरीं
२८८६२	नारी	।।ज्ञा.गा.०७९८.०२।।	आधारापासुनी सहस्रदळावरी। नि:शब्द निरंतरी नारी एक
२८८६३	नारी	।।ज्ञा.गा.०८००.०२।।	पश्चिम पूर्व असे शुक्ल कृष्ण नारी। दैवी आणि आसुरी वेगें शोधा
२८८६४	नारी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०८।।	जडतां वळंघितां बरी नारी आपण एक। नरनारी नपूंसक एकरूप
२८८६५	नारी	।।ज्ञा.गा.०८१८.०३।।	नारी पुरुष दोघे एक रूपें दिसती। देखणें पारुखे तया ठायीं
२८८६६	नारी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
२८८६७	नारी	।।ज्ञा.गा.१०७०.०१।।	पुरुषेंवीण नारी संचरली शरीरीं। आपण्यावरी आळु आला
२८८६८	नारी	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
२८८६९	नाव	।।ज्ञा.गा.०३७६.०२।।	त्याचें नाव गोवळु फिटला काळ वेळु। जाला सकळु सकळांसहित
२८८७०	नाव	।।ज्ञा.गा.०४४२.०६।।	मुक्त प्रवाहाची नाव। निवृत्ति अवल्या सद्‌गुरुराव। सोपान वरी ज्ञानदेव। पार जाले
२८८७१	नावडे	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला
२८८७२	नावडे	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा
२८८७३	नावडे	।।ज्ञा.गा.०२११.०१।।	जोडूनियां जोडी जेणें हुंडारिली दुरी। भिकेची आवडी तया नावडे पंढरी
२८८७४	नावडे	।।ज्ञा.गा.०२६३.०२।।	चांदवो चांदणें। चापेवो चंदनु। देवकीनंदनु। वीण अणू नावडे वो
२८८७५	नावडे	।।ज्ञा.गा.०२७२.०१।।	जीवाचिया जीवा प्रेमभावाचिया भावा। तुज वांचुनी केशवा अनु नावडे
२८८७६	नावडे	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
२८८७७	नावरसी	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
२८८७८	नावरे	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
२८८७९	नावाड	।।ज्ञा.गा.०५९८.०३।।	ठेंगणें नावाड हळू ना ते जडा। स्वयेंची अखंड पूर्ण रया
२८८८०	नावाडा	।।ज्ञा.गा.०३४७.०२।।	नावाडा श्रीरंगु जाहला हळुवारु। तेणें पावविला पारु ब्रह्मविद्येचा
२८८८१	नावें	।।ज्ञा.गा.००८२.०३।।	मुखवात नाहीं तरतसे बाहीं। नावें दिशा दाही आप घोषें

२८८८२	नावेक	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
२८८८३	नावेक	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
२८८८४	नाश	।।ज्ञा.गा.०६५२.०१।।	सुवर्णाचें भांडें दुधाचें आधण। कुसुंबा घालुनी नाश केला
२८८८५	नाश	।।ज्ञा.गा.०६९७.०४।।	चिद्रूपाचा प्रकाश तोची आनंदाचा साभास। गुणागुणीं नाश नातळेची
२८८८६	नाशवंत	।।ज्ञा.गा.०७०८.०३।।	लय लक्ष ध्यान सर्व नाशवंत। पाहणें पाहत ज्योतिरूप
२८८८७	नाशिला	।।ज्ञा.गा.०६९३.०२।।	द्वैतभावो नाशिला माझा द्वैतभावो नाशिला। पूजा उद्वंस केला तें ब्रह्ममय
२८८८८	नाशिला	।।ज्ञा.गा.०६९३.०२।।	द्वैतभावो नाशिला माझा द्वैतभावो नाशिला। पूजा उद्वंस केला तें ब्रह्ममय
२८८८९	नाशिला	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
२८८९०	नाशिवंत	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
२८८९१	नाशिवंत	।।ज्ञा.गा.०८४५.०३।।	नाशिवंत देह मानाल शाश्वत। तरी यमदूत ताडितील
२८८९२	नाशिवंत	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
२८८९३	नाशिवंत	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
२८८९४	नाशिवंत	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
२८८९५	नाशिवंत	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
२८८९६	नाशिवंत	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
२८८९७	नाशिवंत	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
२८८९८	नाशी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०२।।	कर्मेवीण सौरी झालें संतापाशीं । ज्ञान डौर घेऊनि करी लिंग देह नाशी
२८८९९	नाशी	।।ज्ञा.गा.०३२१.०१।।	भावाची मी सौरी जाले गेले संतांपाशीं । ज्ञानखड्ग घेउनि हातीं लिंगदेही नाशी

२८९००	नाशी	।।ज्ञा.गा.०८७१.०१।।	कर्पूर अग्नीसी स्वदेहा नाशी। चंदनीं मासी न थारे देखा
२८९०१	नाशु	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
२८९०२	नाशू	।।ज्ञा.गा.०२३४.०४।।	भूतग्रामींचा परेशु। तापत्रयाचा करी नाशू। आड धरुनी गोपवेषु। वत्सें राखे
२८९०३	नासतां	।।ज्ञा.गा.०७१६.०२।।	सेवितां सन्निध जाऊनि राहतां। तमांध नासतां नोहे कांहीं
२८९०४	नासताहे	।।ज्ञा.गा.०६४०.०२।।	भास तोही नासताहे कैचें निराकाश। सर्वीं समरस परब्रह्म
२८९०५	नासला	।।ज्ञा.गा.०४६७.०३।।	अंधकारपट नासला समतेज। रामरूपीं पैज दीपज्ञान
२८९०६	नासले	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्मे दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्मे पांडव महापंथें गेले। कर्मे सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
२८९०७	नासाग्रीं	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
२८९०८	नासाग्रीचें	।।ज्ञा.गा.०८९३.०४।।	नासाग्रीचें अग्र न दिसे नयनीं। तरी तेचि दिनी म्हणा रामकृष्ण
२८९०९	नासापुटीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
२८९१०	नासिक	।।ज्ञा.गा.०२०६.१३।।	नासिक मनोहर दिसे। जैसें वोतिलेसें मुसें
२८९११	नासिकाचा	।।ज्ञा.गा.०७७८.०१।।	नासिकाचा प्राण कोणी मार्गीं येत। नाद दुमदुमित अनुहातीं
२८९१२	नासिकीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
२८९१३	नासिले	।।ज्ञा.गा.०१८२.०३।।	गातां वातां नाचतां प्रेमें उल्हासें। चराचरींचे दोष नासिले अनायासें
२८९१४	नासिले	।।ज्ञा.गा.०६८४.०१।।	चौदा भुवनीं चौघां भुलविलें। वेव्हार नासिले स्मृति व्यालें गे माये
२८९१५	नासी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
२८९१६	नासे	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
२८९१७	नासे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
२८९१८	नासे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे

२८९१९	नासे	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकी मनींचें सकळ
२८९२०	नासे	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
२८९२१	नासे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
२८९२२	नासे	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थे खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
२८९२३	नासोनी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची ह्रदयीं असतां कां नाडलासी रया
२८९२४	नास्ति	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
२८९२५	नास्तिकाचें	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
२८९२६	नाही	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थे खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
२८९२७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०००५.०१।।	सत्य ज्ञानानंत गगनाचें प्रावर्ण । नाहीं रूप गुण वर्ण जेथें
२८९२८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
२८९२९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
२८९३०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला
२८९३१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला
२८९३२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे
२८९३३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
२८९३४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००४४.०१।।	ज्याचें गुणनाम आठवितां मनचि नाहीं होय। अनुभवाचे पाय पुढें चालती
२८९३५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००५०.०३।।	अव्यक्त निराकार नाहीं त्या आकार। जेथोनि चराचर हरिसी भजे

२८९३६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००५४.०२।।	नाहीं ज्यासी भक्ति तो पतित अभक्त। हरिसी न भजत दैवहत
२८९३७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००५६.०१।।	विष्णुवीण जप व्यर्थ त्याचें ज्ञान। रामकृष्णीं मन नाहीं ज्याचें
२८९३८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००५७.०१।।	त्रिवेणी संगमीं नाना तीर्थें भ्रमीं। चित्त नाहीं नामीं तरी तें व्यर्थ
२८९३९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००६०.०२।।	बुद्धीचें वैभव अन्य नाहीं दुजें। एका केशीराजें सकळ सिद्धी
२८९४०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००६०.०३।।	ऋद्धि सिद्धि निधी अवघीच उपाधी। जंव त्या परमानंदीं मन नाहीं
२८९४१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००६६.०४।।	ज्ञानदेवीं यज्ञयाग क्रिया धर्म। हरिवीण नेम नाहीं दुजा
२८९४२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००६८.०१।।	काळ वेळ नाम उच्चारितां नाहीं। दोन्ही पक्ष पाहीं उद्धरती
२८९४३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००७२.०१।।	जाणीव नेणीव भगवंतीं नाहीं। उच्चारणीं पाहीं मोक्ष सदा
२८९४४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००७२.०२।।	नारायण हरि उच्चार नामाचा। तेथें कळिकाळाचा रीघ नाहीं
२८९४५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००७३.०३।।	नामापरतें तत्त्व नाहीं रे अन्यथा। वायां आणिक पंथा जाशी झणी
२८९४६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००८२.०३।।	मुखवात नाहीं तरतसे बाहीं। नावें दिशा दाही आप घोषें
२८९४७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००८२.०४।।	ज्ञानदेवा मौन्य नामाचे तारण। तारक हरिवीण दुजा नाहीं
२८९४८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
२८९४९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
२८९५०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
२८९५१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०११२.०२।।	नामेंवीण सुटका नाहीं। ऐसी वेदशास्त्रीं ग्वाही। जो वेद मस्तकीं पाही। ब्रह्मयानें वंदिला
२८९५२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दुःख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
२८९५३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
२८९५४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दुःख। नाम नसतां मुखीं
२८९५५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
२८९५६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१२३.०५।।	रिघे रे शरण। तुज नाहीं मरण। ठकिसी चरण। श्रीविठ्ठलाचें
२८९५७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
२८९५८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
२८९५९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१३३.०३।।	हरि पाहीं रे हरि ध्याईं रे। हरिवांचूनि दुजें नाहीं रे
२८९६०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें

२८९६१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
२८९६२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
२८९६३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१४१.०५।।	विठ्ठलेंवीण देवो म्हणती। ते संसार पुढती पावती। विठ्ठलावीण तृप्ती। नाहीं प्रतीती विठ्ठलेंवीण
२८९६४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें । अवघें संपलें भवमूळ
२८९६५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१५६.०१।।	भजन परिस साधन आणिक। कलियुगीं देख आन नाहीं
२८९६६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दुःखी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
२८९६७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
२८९६८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
२८९६९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
२८९७०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
२८९७१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१८४.०५।।	या संतांपरीस उदार। त्रिभुवनीं नाहीं थोर। मायबाप सहोदर। इष्टमित्र सोईरे
२८९७२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१९२.०४।।	विष्णुविण तीर्थ देव। नाहीं नाहीं हा अनुभव। याकारणें सदाशिव। पांचावदनीं जपतसे
२८९७३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१९२.०४।।	विष्णुविण तीर्थ देव। नाहीं नाहीं हा अनुभव। याकारणें सदाशिव। पांचावदनीं जपतसे
२८९७४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१९५.०६।।	या तिहींचें दरुशन। प्राण्या नाहीं जन्ममरण। पुनरपि आगमन। येथें बोलिलेंचि नाहीं
२८९७५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१९५.०६।।	या तिहींचें दरुशन। प्राण्या नाहीं जन्ममरण। पुनरपि आगमन। येथें बोलिलेंचि नाहीं
२८९७६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०१९९.०१।।	न चलति शब्द खुंटले पैं वाद। एकतत्त्व भेद नाहीं रूपा
२८९७७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२०२.०३।।	सखी जाय तेथें भाव बळिवंत। प्रपंच देहांत नाहीं तुज
२८९७८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२१२.०२।।	उठा उठा जागा पाठीं भय आलें मोठें। पंढरीवांचुनी दुजा ठाव नाहीं कोठें
२८९७९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२१९.०१।।	जें येथें होतें तें तेथें नाहीं। ठाईंच्या ठाईं हारपलें
२८९८०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
२८९८१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
२८९८२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया

२८९८३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
२८९८४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
२८९८५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
२८९८६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
२८९८७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
२८९८८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
२८९८९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
२८९९०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२७८.०३।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं गे माये। नाम रूप सोय नाहीं आम्हां
२८९९१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२८२.०३।।	नेणें तहान भूक। नाहीं लाज अभिमान। वेधिलें जनार्दनीं। देवकीनंदनु गे माये
२८९९२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२८३.०३।।	अष्टभोग भोगितां मातें नाहीं चाड। भक्तिप्रेम गोड लेईलें गे माये
२८९९३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२९५.०१।।	कासयाची चाड नाहीं वो साजणी। एकल्या निर्गुणीं वेधियेलें वो माये
२८९९४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०२९७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवन आमुचें। नाहीं पैं साचें कुळकर्म
२८९९५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३०२.०२।।	सांडिणी सांडिला पैं घराचारु । दुसरा विचारु नाहीं केला
२८९९६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३०७.०२।।	काय सांगूं माय निर्गुण अंबुला । शून्यीं मिळाला नाहीं ठाईं
२८९९७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३११.०२।।	जिकडे जाय तिकडे दर्शन सांगाती । उदो ना अस्तु हे नाहीं द्वैतस्थिति
२८९९८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निववीजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
२८९९९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३१३.०२।।	मौनेंची घरवात करावियाची । चाड नाहीं मज या जिवाची गे माय

२९०००	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
२९००१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३१७.०२।।	जेथें ठाव ना ठेवणी निघाली कोनी । तेथें सुईणी हात नाहीं
२९००२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं
२९००३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३२३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे । चाड नाहीं आम्हां दुजेवीण
२९००४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३३४.०४।।	ज्ञानदेवीं सोय अवघाचि सामाय। सुखदुःख माय आम्हां नाहीं
२९००५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३५५.०२।।	त्यासी चैतन्य नाहीं गुण नाहीं। चळण नाहीं गुण रूप नाहीं
२९००६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३५५.०२।।	त्यासी चैतन्य नाहीं गुण नाहीं। चळण नाहीं गुण रूप नाहीं
२९००७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३५५.०२।।	त्यासी चैतन्य नाहीं गुण नाहीं। चळण नाहीं गुण रूप नाहीं
२९००८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३५५.०२।।	त्यासी चैतन्य नाहीं गुण नाहीं। चळण नाहीं गुण रूप नाहीं
२९००९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३६०.०१।।	एकतत्त्व साधी तंव हारपलों तेथ। मज पाहतां येथ मी नाहीं
२९०१०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३६२.०२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे तें काई। सर्व हरिडोहीं बुडी दे कां
२९०११	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३७०.०१।।	जन्माचें व्याज आपणचि गिळिलें। मुद्दलाचा ठावो नाहीं ऐसें केलें
२९०१२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३७१.०१।।	दुरुनी एक ऋण मागावयां आलें। माझें मी पाहिलें तंव कांहीं नाहीं
२९०१३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३७३.०३।।	आतां मी चौघांपाशीं जाईन तीहींचि नागविलें पाहीं। तेथें कांहीं नाहीं ऐसें म्हणितलें
२९०१४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३८२.०२।।	सखी सांगे मात उभयतां ब्रह्म। नाहीं हो विषम हरीवीण
२९०१५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३८५.०३।।	नाहीं यासी ठावो संसार पैं वावो। एकतत्त्व रावो घरीं वसे
२९०१६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
२९०१७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२०।।	सहजसिद्ध तें तूं आपण पैं पाहीं। बाहिजु भीतरीं ये दोन्हीं नाहीं
२९०१८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
२९०१९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
२९०२०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२४।।	पुरे पुरे आतां जड जालें जिणें। उरी नाहीं देवा लाजिरवाणें

२९०२१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
२९०२२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
२९०२३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
२९०२४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
२९०२५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
२९०२६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
२९०२७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
२९०२८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
२९०२९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
२९०३०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा

२९०३१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४००.०४।।	तरंगु निमालिया जळसागरु। सागरासी नाहीं दुसरा उपचारु
२९०३२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
२९०३३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४०७.०२।।	नाहीं जातिकुळ म्यां तुज पुसिलें। मन मावळलें देखोनियां
२९०३४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
२९०३५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
२९०३६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४१७.०२।।	विठोबा नेणों कैसी भेटी। उरणें नाहीं जिवेसाठीं
२९०३७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४१७.०४।।	निवृत्तिदासा वेगळें। सांगावयां नाहीं उरलें
२९०३८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४१९.०२।।	ऐसीये झुंजीं घालिसी मज। काकुळती तुज नाहीं आतां
२९०३९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४२८.०२।।	आदि मध्य ज्याला नाहीं आदि अंत। व्यापक श्रीमंत निवृत्तिराज
२९०४०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्‌गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
२९०४१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्‌गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
२९०४२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४४३.०२।।	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
२९०४३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४५१.०४।।	जीव शीव शेजे पंक्तिस बैसली। पंचतत्त्वांची बोली नाहीं तेथें
२९०४४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४७३.०२।।	जिचे मरिजे ऐसें नाहीं आमुतें। सांगों कोणातें तुजवांचुनी
२९०४५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४७४.०३।।	हें तत्त्व सांगे ज्ञानदेवा निवृत्ति। संसार पुढती नाहीं बापा
२९०४६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०१।।	आकारीं नाहीं तें निराकारीं पाहीं। निराकारीं राहीं शून्याशून्य
२९०४७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
२९०४८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०५।।	जेथें अनुभवचि नाहीं तेंचि तूं पाहीं। स्वानुभवीं राहीं तुझा तूंचि
२९०४९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४८०.०२।।	सोमयागाची हे नाहीं ज्या गणना। तरी आत्मखुणा अलभ्य तें
२९०५०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४८१.०२।।	तया नाहीं गती वस्ती निरंजनीं। भोगी रुद्र्योनी कर्म वसे
२९०५१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४८१.०३।।	लिंगदेहभंग जंव झाला नाहीं। तोंवरी बा पाहीं मुक्ति कैची

२९०५२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४८२.०४।।	व्हावें निराभास तरीच ही प्राप्ती । ज्ञानेश्वरा भ्रांति कीं रे नाहीं
२९०५३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४८३.०२।।	द्वैताची काजळी क्रोधु दशा पाजळी । नाहीं ते उजळी तमदृष्टि
२९०५४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४८४.०३।।	जातीची विजाती नाहीं पैं कुळधर्म । कुळींचा कुळधर्म हरि आम्हां
२९०५५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४८६.०२।।	पाहणें नाहीं काय पाहों । ध्येय नाहीं काय ध्यावों
२९०५६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४८६.०२।।	पाहणें नाहीं काय पाहों । ध्येय नाहीं काय ध्यावों
२९०५७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४८६.०३।।	भिंत नाहीं काय चित्र लिहो । चित्र सरलिया तया नाहीं ठावो जी देवा
२९०५८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४८६.०३।।	भिंत नाहीं काय चित्र लिहो । चित्र सरलिया तया नाहीं ठावो जी देवा
२९०५९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो । बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
२९०६०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
२९०६१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं । अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
२९०६२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४९३.०२।।	नाहीं त्यास मेरु कैचा विवेकु । जनवन लोकु ब्रह्म दिसे
२९०६३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०४९८.०३।।	गुणचि नाहीं त्यासी काय लाऊं गुण । अतीत निरंजन देखिला वो माय
२९०६४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५००.०४।।	तेथें नाहीं ल्याया रूप ना छाया । ऐसी ज्योति कर्पूराचिया उजळल्या वो माय
२९०६५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५००.०५।।	तेथें नाहीं उखणी एकला एकपणीं । देखतांचि नयनीं उमळला वो माय
२९०६६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५०६.०२।।	देखिजेसें नाहीं देखिलें म्हणती काई । देखणें तेंही देखतुसे
२९०६७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५०६.०३।।	रूपरेखा नाहीं लक्षावा कवणें ठायीं । लक्षीं लक्षितांही परतल्या दृष्टि
२९०६८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा । गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
२९०६९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५१७.०२।।	नव्हे व्यभिचारिणी नाहीं मज कोणी । पाहातां निर्वाणीं सहज जोडलें वो माय
२९०७०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५१७.०५।।	आतां असो हें बोलणें दुजें नाहीं सांगणें । चिदानंदघन तेणें वाढलें वो माय
२९०७१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५१९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वाच्या वाचक योगें । हरिवीण वाउगें नाहीं रया
२९०७२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५२१.०२।।	यम नेम धर्म आम्हां नाहीं कर्म । अवघेंचि ब्रह्म होऊनी ठेलों
२९०७३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५२२.०१।।	स्वरूपीं पाहतां लक्षलिही घेतां । अरूप अनंता गुणीं नाहीं
२९०७४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५२२.०३।।	नाहीं पां आधार आधारासी निर्धार । परेसी परेपार परम तत्त्व
२९०७५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५२५.०१।।	मोहाचें मोहाळ सांगितलें एकी । पाहतां परिपाकीं मोहाळ नाहीं

२९०७६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५२६.०४।।	ज्ञानदेवीं ओहं सोहं गिळिलें पैं कोहं। नाहीं आम्हां मोह कल्पनेचा
२९०७७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५२७.०१।।	दुजेपणींचा भावो आम्हां नाहीं ठावो। सर्वी सर्व देवो आकारला
२९०७८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५३०.०२।।	द्वैत नाहीं अद्वैत नाहीं। ठायींच्या ठायीं एकतत्त्वीं
२९०७९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५३०.०२।।	द्वैत नाहीं अद्वैत नाहीं। ठायींच्या ठायीं एकतत्त्वीं
२९०८०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५३३.०३।।	नाहीं तेथें छाया मायेचा विलास। घरभरीं पैस दीपीं रया
२९०८१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५३४.०३।।	शून्याहि परता आदि अंतु नाहीं। तो असोनियां देहीं धांवो सरे
२९०८२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५४५.०२।।	नाहीं मज चाड सकळ उपाधी। एका मंगळनिधी वांचूनियां
२९०८३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५४६.०२।।	परतोनी पाहणें परतोनी पाहणें। नाहीं त्या ठाया जाणें रूपेंवीण
२९०८४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५४८.०२।।	ऐकोनी देखोनी मन होय अंधळें। परतोनी मावळें नाहीं तेथें
२९०८५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५५०.०२।।	बाई येक सरे । नाहीं पैं दुसरें। निवृत्ति दातारें। सांगितलें
२९०८६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५५२.०१।।	अस्वादु स्वादु ये दोन्ही नाहीं। तेरावें पाही सहावा ठायीं
२९०८७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५५४.०२।।	तेथें परिमळु नाहीं स्वादु पैं नाहीं। सुखदुःख नाहीं कांहींचि नाहीं
२९०८८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५५४.०२।।	तेथें परिमळु नाहीं स्वादु पैं नाहीं। सुखदुःख नाहीं कांहींचि नाहीं
२९०८९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५५४.०२।।	तेथें परिमळु नाहीं स्वादु पैं नाहीं। सुखदुःख नाहीं कांहींचि नाहीं
२९०९०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५५४.०२।।	तेथें परिमळु नाहीं स्वादु पैं नाहीं। सुखदुःख नाहीं कांहींचि नाहीं
२९०९१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५५४.०३।।	रखुमादेविवरेंसी ठक पडिलें कांहींच नाहीं। चौघे स्वभावें बोलताती
२९०९२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५६२.०१।।	एकांतीचें गुज पुसों गेलिये सये। मी माझी नाहीं त्यासी कीजे वो काये
२९०९३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५६७.०१।।	आहे तें पाहीं नाहीं तें कांहीं। ठायींच्या ठायीं हरपलें
२९०९४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५६७.०२।।	नाहीं आम्हां काज नाहीं आम्हां चोज। आमुचें निज गोविंदराज
२९०९५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५६७.०२।।	नाहीं आम्हां काज नाहीं आम्हां चोज। आमुचें निज गोविंदराज
२९०९६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५७१.०४।।	ज्ञानचि विज्ञान आलें हातां। आम्हां नाहीं शरीरीं ममता
२९०९७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५७५.०२।।	नाहीं तेंचि पाहावया वायांवीण गेलें। तंव पाहाणेंचि जालें बाईये वो
२९०९८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५८४.०२।।	देह जावो राहो संबंधचि नाहीं। नामरूप कांहीं न दिसे मज
२९०९९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५८४.०४।।	निर्विकल्प स्थिति हेतु नाहीं आथी। अज्ञानाची बुंथी काढियली
२९१००	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५८४.०५।।	म्हणे ज्ञानेश्वर उरी नाहीं आन। जाहालों तल्लीन निजरूपीं
२९१०१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५८६.०२।।	कांहीं भेद नाहीं किंचित् महत्। उपाधी कल्पित स्वाभाविक

२९१०२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५८६.०५।।	एकमेव सर्व म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहीं भिन्न कीर ओळखतां
२९१०३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५८७.०३।।	दुजें नाहीं नाहीं वाहतों तुझी आण। चौदाही भुवन एकरूप
२९१०४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५८७.०३।।	दुजें नाहीं नाहीं वाहतों तुझी आण। चौदाही भुवन एकरूप
२९१०५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५८७.०४।।	तुझें माझें द्वैत तेंही उरलें नाहीं। मुळीं मी हें कांहीं नाठवेचि
२९१०६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५८८.०१।।	जयाचिये ठायीं नाहीं मीतूंपण। तेचि सनातन एक ज्ञानी
२९१०७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५९१.०१।।	मंत्र तंत्र यंत्र सर्वही अबद्ध। जंव नाहीं शुद्ध अंत:करण
२९१०८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५९८.०१।।	आत्मरूपीं नाहीं पाठीं आणि पोट। एकचि निघोट जाण रया
२९१०९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०५९८.०४।।	जाणणें नेणणें दोन्ही तेथें नाहीं। आहे जैसें पाहीं तेंचि रया
२९११०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६००.०२।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोन्हीं मुळीं नाहीं। कल्पनेनें पाही भ्रमताती
२९१११	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६०१.०१।।	भुलणें चालणें ईश्वराशी नाहीं। जैसा असे पाही तैसा असे
२९११२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६०२.०१।।	कवणाची चाड आतां मज नाहीं। जडलों तुझ्या पायीं निश्चयेंसी
२९११३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६०३.०३।।	विषयाकारणें जाहले गुरु शिष्य। अनुभव अभ्यास स्वप्नीं नाहीं
२९११४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६०४.०४।।	सूक्ष्मीं भासे जें का तेंचि स्थूळीं घडे। पाहतां निवाडे भेद नाहीं
२९११५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६०७.०४।।	ब्रह्म अगोचर म्हणे ज्ञानेश्वर। नाथिला संसार मुळीं नाहीं
२९११६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६०८.०२।।	देव तेथें भक्त भक्तापाशीं देव। जाणा एकमेव भेद नाहीं
२९११७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६१२.०१।।	केवळ निराभास या जगीं जाहला। नाहीं आन उरला भास कांहीं
२९११८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६१९.०२।।	शब्दज्ञानें जया गुरु उपदेशिती। नाहीं त्यासी मुक्ति कदाकाळीं
२९११९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६१९.०५।।	ज्याशी नाहीं भेद ब्रह्मीं एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तोचि गुरु
२९१२०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६२२.०३।।	मान अपमान तुज कांहीं नाहीं। तूं तंव विदेही नित्य शुद्ध
२९१२१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६२४.०३।।	जाणें येणें कांहीं नाहीं आत्मयाशी। द्रष्टत्व तयासी जाणिजे कीं
२९१२२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६३३.०२।।	ऊष्ण काळीं न्यून आटोनियां गेली। नाहीं खंती केली सिंधू त्यातें
२९१२३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६३३.०४।।	नाहीं तया भूतीं सर्व ब्रह्म एक। अनुभउनी सुख भोगिताती
२९१२४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६३८.०३।।	शुद्धबुद्धरूप तूंचि परिपूर्ण। जन्म आणि मरण तुज नाहीं
२९१२५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६४०.०१।।	संसारचि नाहीं येथें या कारणें। नाहींच जन्मणें मरणें कैचें
२९१२६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६४५.०३।।	तेथें कैंचें मुक्त मुळीं नाहीं बद्ध। सर्वही अबद्ध दिसे जे का
२९१२७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत

२९१२८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत
२९१२९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६४६.०३।।	आदि अंत मध्य नाहीं दृश्य दृष्टा दर्शन। सच्चिदानंदरूप वस्तु सनातन
२९१३०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६४७.०२।।	देवा नाहीं रूप देवा नाहीं नांव। देवा नाहीं गांव कोठें कांहीं
२९१३१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६४७.०२।।	देवा नाहीं रूप देवा नाहीं नांव। देवा नाहीं गांव कोठें कांहीं
२९१३२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६४७.०२।।	देवा नाहीं रूप देवा नाहीं नांव। देवा नाहीं गांव कोठें कांहीं
२९१३३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६५०.०१।।	आमुचिया देवा नाहीं नाम गुण। नाहीं स्थानमान रूपरेखा
२९१३४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६५०.०१।।	आमुचिया देवा नाहीं नाम गुण। नाहीं स्थानमान रूपरेखा
२९१३५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६५४.०३।।	किडाळ त्याजिले चोखाळचि नाहीं। आणिक ते पाही अनादीची
२९१३६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६५६.०२।।	पूर्णाची ओळखी मुळीं माया नाहीं। कोण मी हे पाहीं शोधूनियां
२९१३७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६५७.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरता नाहीं। उपदेश कांहीं बोलावया
२९१३८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६५९.०२।।	बोलु अखरीच वळला भीतरीं नाहीं आला।तो केवीं विठ्ठला पावे जी तुम्हां
२९१३९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६६४.०२।।	पूजन कवणा करूं सिंचन कवणा करूं। नाहीं नव्हे तें धरूं गुरुमुखें
२९१४०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६६४.०३।।	रखुमादेविवरु गुरुमुखा भ्याला। होता तो लपाला नाहीं ते ठायीं
२९१४१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
२९१४२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६६६.०५।।	स्वयंवेद्य सन्मुखता भेदु नाहीं आतां। भक्ति आणि परमार्था हेंचि रूप
२९१४३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६६७.०१।।	अंतरीच्या सुखा नाहीं पैं मर्यादा। यापरी अगाधा होउनी खोल
२९१४४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६६७.०३।।	बाह्यअभ्यंतरीं नाहीं आपपर। सर्व निरंतर नारायण
२९१४५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६७८.०१।।	परे पडे मिठी तेथें बोलणेंचि नुठी। आवडी गिळूनियां आतां जीवें नाहीं तुटी
२९१४६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६७८.०३।।	निवृत्तिदासा सन्निधान दुरी। आवडी गिळुनी आतां जीवें नाहीं उरी
२९१४७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६८२.०३।।	पाहतां न देखे आपुलें कोणी नाहीं। निजरूप पाहीं अनंता नयनीं वो माय
२९१४८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६८५.०२।।	ज्यासी दिधलें त्यासी नांव पैं नाहीं। जया रूप नाहीं त्यासी ऋण देवविलें
२९१४९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६८५.०२।।	ज्यासी दिधलें त्यासी नांव पैं नाहीं। जया रूप नाहीं त्यासी ऋण देवविलें
२९१५०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
२९१५१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६९०.०४।।	सरिता ना संगम ओघ ना भ्रम। नाहीं क्रियाकर्म तैसें झालें

२९१५२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६९१.०२।।	बोलों नये ऐसें केलें वो माय येणें। बोलतांचि गुणें आठऊ नाहीं
२९१५३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०६९२.०३।।	मीपण माझें नुरेचि कांहीं दुजें। ऐसें नाहीं केलें निवृत्तिराजें म्हणे ज्ञानदेवो
२९१५४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७००.०२।।	नित्य प्रळय निद्रिस्त नित्य प्रळय मृत्यु। कल्पांतीं जीव जात मायाही नाहीं तेथ
२९१५५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७००.०४।।	तेथे नाहीं दु:ख नाहीं तहान भूक। विवेका विवेक नाहीं तेथें
२९१५६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७००.०४।।	तेथे नाहीं दु:ख नाहीं तहान भूक। विवेका विवेक नाहीं तेथें
२९१५७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७००.०४।।	तेथे नाहीं दु:ख नाहीं तहान भूक। विवेका विवेक नाहीं तेथें
२९१५८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७०१.०१।।	नाहीं जातिकूळ तुझें म्यां पुशिलें। परी मन मावळलें देखोनियां
२९१५९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची
२९१६०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७१३.०५।।	नाहीं आवाहन कैंचें विसर्जन। स्वरूपींच लीन ज्ञानदेव
२९१६१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७१८.०१।।	माया ते दुर्घट तियेसी साजे। तिजविण दुजे नाहीं जगीं
२९१६२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७१९.०२।।	ब्रह्मांडा एव्हढें। ओतीव सगळें। मनबुद्धि कवळें। ऐसें नाहीं
२९१६३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७२३.०१।।	आतां याजपरतें उरलें नाहीं कांहीं। देहींच विदेही होऊनि ठेलें
२९१६४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७२४.०१।।	जयासी मी कर्ता नाहीं हे भावना। तोचि ब्रह्मज्ञाना पूर्ण पावें
२९१६५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७२५.०५।।	जैसी पर्वताची दरी। सलिल दिसे परी अंधारीं। अवलावया अणुभरी। वाट नाहीं
२९१६६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
२९१६७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७३२.०३।।	असिपदीं जैसें तत्पद तें नाहीं। सांवळें ब्रह्म पाहीं तैसें असे
२९१६८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
२९१६९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
२९१७०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
२९१७१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७४४.०२।।	अव्यक्त देखणें देखण्या व्यक्त। पहातां व्यक्त अव्यक्त दोन्ही नाहीं
२९१७२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७४६.०१।।	आकाशाची गुंफा अंत नाहीं जिचा। शोध करा तिचा सर्वभावें
२९१७३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७४९.०२।।	धाले पूर्वपदीं समान लक्षिती। क्षुधा चाड चित्तीं नाहीं नाहीं
२९१७४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७४९.०२।।	धाले पूर्वपदीं समान लक्षिती। क्षुधा चाड चित्तीं नाहीं नाहीं
२९१७५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७५८.०३।।	असिपदीं आनंद प्रियरूप जाण। ध्यानाचें कारण जेथें नाहीं
२९१७६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७६०.०२।।	सोहमस्मीचें छंदें परिपूर्ण। विज्ञान हें खूण जेथें नाहीं

२९१७७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७६४.०२।।	निशी दिवस दोन्ही नाहीं जेथ बा रे। अर्धमात्रेवरी लक्ष ठेवीं
२९१७८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७६४.०४।।	ज्ञानदेव चक्षु झाला परेवरी। यापरती बरोबरी नाहीं बापा
२९१७९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७६८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे याहूनि आणिक। बोलाचें कवतुक जेथ नाहीं
२९१८०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७७०.०२।।	भेदून अभेद अभेदुनी भेद। सच्चिदानंद जेथ नाहीं
२९१८१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
२९१८२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७८७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे हाची कीं रे प्रणव। यापरता अनुभव नाहीं नाहीं
२९१८३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७८७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे हाची कीं रे प्रणव। यापरता अनुभव नाहीं नाहीं
२९१८४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७८८.०१।।	प्रणवासी रूप नाहीं कांहीं छाया। दशमे द्वारीं मूळमाया असे कीं रे
२९१८५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७८८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे या परतें नाहीं। बोलण्याची सोयी अनुभवी जाणे
२९१८६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७९७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरती खूण। नाहीं ऐसी आण वाहातसें
२९१८७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०७९९.०२।।	आधार नाहीं जेथ निराधार वर्तती। निराधार न म्हणती आपणा लागीं
२९१८८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कैवल्याचा दाता। कोण पत्रीं हे कविता नाहीं ऐसी
२९१८९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८०२.०४।।	सहस्रदळ तेंच कीं आन नाहीं ऐसें। महा तेज वसे ज्याचे आंत
२९१९०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८०२.०६।।	मार्ग नाहीं तेथें कोणें रीतीं जावें। सुषुम्नेवरी वळघावें सामर्थ्येंसी
२९१९१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८०५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्मांडाचा अंत। नाहीं ऐसी मात बोलतसे
२९१९२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८१४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसे हे नयन। चैतन्याची खूण आन नाहीं
२९१९३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८१८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शिव तेचि शक्ती। पाहातां व्यक्तीं व्यक्त नाहीं
२९१९४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८२१.०३।।	अकरा वेगळें नाहीं बा आणिक। माझे नेत्रीं देख शुद्ध ज्योती
२९१९५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८२३.०६।।	महालिंगीं मार्ग अंत नाहीं ज्याचा। शोध करितां वाचा कुंठीतची
२९१९६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीची आण। या वेगळी खूण आणिक नाहीं
२९१९७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८२९.०२।।	सहज हा प्रणव सर्वातीत साजे। मीपणास तेथ ठाव नाहीं
२९१९८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८३०.०१।।	तूर्या तें महाकारण नाहीं नाहीं जेथें। दर्शनाचे मतें माझा मीच
२९१९९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८३०.०१।।	तूर्या तें महाकारण नाहीं नाहीं जेथें। दर्शनाचे मतें माझा मीच
२९२००	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८३०.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट श्रीहाटातीत। महाकारणाची मात जेथ नाहीं
२९२०१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८३०.०३।।	क्षर अक्षर अनाक्षर नाहीं। कूटस्थ सर्वही प्रसवला
२९२०२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८३३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरतें जाण। नाहीं नाहीं आण निवृत्तीची

२९२०३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८३३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरतें जाण। नाहीं नाहीं आण निवृत्तीची
२९२०४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
२९२०५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८३६.०४।।	भिन्नाभिन्न नाहीं अवघेंचि स्वरूप। पाहतां निजरूप रूप होय
२९२०६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८४१.०२।।	धाले पूर्णपदीं समाधि लक्षितां। क्षुधा चाड चिंता नाहीं नाहीं
२९२०७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८४१.०२।।	धाले पूर्णपदीं समाधि लक्षितां। क्षुधा चाड चिंता नाहीं नाहीं
२९२०८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८४१.०३।।	नाहीं तें सांडोनी आहे तें पाहिलें। मन उन्मन जालें आपोआप
२९२०९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८४३.०२।।	परी ही मनुष्य देहत्वप्राप्ति। लाभ नाहीं हातीं अवचितां
२९२१०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८४३.०३।।	नवमास मायेनें वाहिले उदरीं। तिजप्रती सोयरी आणीक नाहीं
२९२११	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८४३.०५।।	तुझिया धनाशी नाहीं रे बाळका। अंतकाळीं देखा एकलाची
२९२१२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८४६.०१।।	उपजोनी नरदेहीं। जयाशी हरिभक्ति नाहीं। तोचि भूमिभारू पाहीं। व्यर्थ जन्म त्याचा गेला
२९२१३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
२९२१४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
२९२१५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
२९२१६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
२९२१७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
२९२१८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया

२९२१९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
२९२२०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
२९२२१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८६०.०२।।	आवडी धरुनी गोडी घेई कां ध्यानीं। परतोन मग योगी नाहीं तुज
२९२२२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८६३.०३।।	न सोडी हरिचरण। नाहीं नाहीं जन्ममरण। अविट सेवीं नारायण। तेणें मीतूंपण एक रसीं
२९२२३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८६३.०३।।	न सोडी हरिचरण। नाहीं नाहीं जन्ममरण। अविट सेवीं नारायण। तेणें मीतूंपण एक रसीं
२९२२४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८६६.०१।।	ध्येय ध्याता हे दोन्ही नाहीं। तेथें ज्ञेय ज्ञाता उरे काई
२९२२५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८६६.०२।।	अरे मना परापर परतें नाहीं। तें तूं स्वयें आपण पाहीं रे मना
२९२२६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८७३.०२।।	जें जेथें होतें तेंचि तेथें नाहीं। परतोनी काई पाहातोसी
२९२२७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८७३.०३।।	मौन्याचिये मिठी सगळेंचि नाहीं। तैसा इंद्रियें दाही चोजवेना
२९२२८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८७९.०२।।	एकाचें खाये एकासी गाये। लाज नाहीं तिसी सांगावें काये
२९२२९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
२९२३०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
२९२३१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
२९२३२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
२९२३३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
२९२३४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
२९२३५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया

२९२३६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
२९२३७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८९५.०१।।	जंववरी तंववरी जंबुक करी गर्जना। जंव त्या पंचानना देखिलें नाहीं बाप
२९२३८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८९५.०२।।	जंववरी तंववरी वैराग्याच्या गोष्टी। जंव सुंदर वनिता दृष्टी देखिली नाहीं बाप
२९२३९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८९५.०३।।	जंववरी तंववरी मैत्रत्व संवाद। जंववरी अर्थेसी संबंध पडिला नाहीं बाप
२९२४०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८९५.०४।।	जंववरी तंववरी युद्धाची मात। जंव परमाईचा पूत देखिला नाहीं बाप
२९२४१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८९५.०५।।	जंववरी तंववरी समुद्र करी गर्जना। जंव अगस्ती ब्राह्मणा देखिलें नाहीं बाप
२९२४२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८९५.०६।।	जंववरी तंववरी बाधी हा संसार। जंव रखुमादेविवरु देखिला नाहीं बाप
२९२४३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
२९२४४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९०६.०३।।	अमृतें भोजन घडे कांजियाने चूळ जोडे। मग तये चरफडे मिती नाहीं
२९२४५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९०६.०४।।	अंगा आला नाहीं घावो तंव ठाकी येक ठावो। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु नाहो
२९२४६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
२९२४७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
२९२४८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
२९२४९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
२९२५०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
२९२५१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु

२९२५२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
२९२५३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
२९२५४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९२५.०१।।	ये सातें आलिया वोळंगा सारंगधरु। नाहीं तरी संसारु। वायां जाईल लया
२९२५५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९२८.०२।।	देशीं नाहीं देशाउरी नाहीं। हाटणीं नाहीं तें पाटणीं नाहीं
२९२५६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९२८.०२।।	देशीं नाहीं देशाउरी नाहीं। हाटणीं नाहीं तें पाटणीं नाहीं
२९२५७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९२८.०२।।	देशीं नाहीं देशाउरी नाहीं। हाटणीं नाहीं तें पाटणीं नाहीं
२९२५८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९२८.०२।।	देशीं नाहीं देशाउरी नाहीं। हाटणीं नाहीं तें पाटणीं नाहीं
२९२५९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९३१.०२।।	साधनबाधन धन गोत वित्त। हरिवीण हित मनीं नाहीं
२९२६०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९३४.०२।।	पाहे तेंचि पाही नाहीं तें काई। गगनीच्या पायीं तूंचि होसी
२९२६१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९३५.०१।।	त्रिपुटी उलटु निर्गुणीं अरुता। पाहातां दृष्टांता भेदु नाहीं
२९२६२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९३५.०३।।	नाहीं आला गेला शब्द पैं दृष्टांतें। दृश्यादृश्य भूतें एकतत्त्वीं
२९२६३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९३८.०२।।	माया मन पाही मायेसीही पर। परते सत्वर निमिष्य नाहीं
२९२६४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९३९.०१।।	अहंते न पाहे नाहीं तेंची पाहे। भुलिसवें जाय काय करूं
२९२६५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९४५.०२।।	नाहीं अंतरूप सर्वही चैतन्य। चिदानंदघन बिंबलेंसे
२९२६६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९४७.०२।।	पर नाहीं तेथे अरुतें कैचें। आदिमध्य साचें कळिका हरि
२९२६७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९४७.०३।।	नाहीं तें सन्मान विकृति उपरमु। त्या दिपीं दीप समु शेजेबाजे
२९२६८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९४८.०३।।	आदि मध्य घर हरीचा शेजार। हरिवीण थार नाहीं कोठें
२९२६९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९४९.०२।।	तुझें तूंचि विंदान जाणोनि पाहीं। आपेंआपवीण विचारु नाहीं

२९२७०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
२९२७१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९५४.०२।।	बिंब नाहीं पाहासील काई। ठायींच्या ठायीं होऊनि राही
२९२७२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९५९.०२।।	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये
२९२७३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
२९२७४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
२९२७५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं ?
२९२७६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
२९२७७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
२९२७८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दुःख वाड। भोगितोसी रया
२९२७९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९७५.०१।।	नाहीं तें तूं काय गिळिसीं। आत्मा ओळखोनि होय तत्त्वमसी
२९२८०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९७६.०१।।	पाहाणेंचि पाहासी काय। पाहणें तेथें नाहीं। पाहणेंचि पाही। पाहणें रया
२९२८१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९७८.०१।।	कापुरा अग्नि स्नेह जाला। मी नाहीं तेथें काय उरला
२९२८२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९७८.०२।।	मी नाहीं तेथें कवणिये ठायीं। देखत देखत पाहीं भुललासी
२९२८३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९७९.०२।।	येक नाहीं तेथें दुजें कायिसें। देहद्वय पाहातां दुजें न दिसे
२९२८४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९८३.०१।।	प्रकाशें देखिलें त्याहुनी वेगळें। नाहीं तें धरिलें सोहं मार्गें
२९२८५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९८३.०२।।	या मार्गापंथीं तूं तुझें नाहीं। बिंब हारपलें तें तत्त्व पाहीं
२९२८६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९८७.०१।।	तीर्थें पाहसी तूं कायी। तुजपाशीं आहे तें कुठेंच नाहीं
२९२८७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९८७.०२।।	दगडाचिया देवा घेतां डोई। कपाळ फुटेल परी मोक्ष नाहीं

२९२८८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९८८.०४।।	मान अपमान तुज दोन्ही नाहीं। तूं तो विदेही नित्यशुद्ध
२९२८९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९९१.०१।।	संसारा येउनी नि:संग होईजे। नाहीं तरी जाईजे देशत्यागें
२९२९०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९९६.०३।।	ऐकजे तीं शास्त्रें पडिलीं संदेहीं। होय नाहीं कांहीं म्हणूनियां
२९२९१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
२९२९२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
२९२९३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९९८.०५।।	जया नांव नाहीं रूप चिन्ह कांहीं। नामरूप चिन्ह स्वयेंचि पाहीं
२९२९४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
२९२९५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
२९२९६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
२९२९७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
२९२९८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
२९२९९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
२९३००	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
२९३०१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद

२९३०२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपणया आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
२९३०३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
२९३०४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
२९३०५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
२९३०६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भीची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
२९३०७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
२९३०८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
२९३०९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
२९३१०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
२९३११	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
२९३१२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
२९३१३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
२९३१४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु

२९३१५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
२९३१६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
२९३१७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
२९३१८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
२९३१९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
२९३२०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०१५.०२।।	ते सांग पां धेनु कवण रे। तिसी नाहीं तिन्ही गुण रे कान्हो
२९३२१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
२९३२२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
२९३२३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०१९.०४।।	ज्ञानदेवीं समभाव त्रिगुणी नाहीं ठाव। आपेंआप राणीव साईखडिया
२९३२४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
२९३२५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०२६.०२।।	बाळापें हें नाहीं बाळापें हें नाहीं। अंगुष्ठ पिउनी घेई निरालंबी
२९३२६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०२६.०२।।	बाळापें हें नाहीं बाळापें हें नाहीं। अंगुष्ठ पिउनी घेई निरालंबी
२९३२७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०२७.०३।।	तेथें निरंजन नाहीं कांहींचि नाहीं। तेथें नि:शब्द उठती पाहीं
२९३२८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०२७.०३।।	तेथें निरंजन नाहीं कांहींचि नाहीं। तेथें नि:शब्द उठती पाहीं
२९३२९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०२८.०१।।	शून्य नाहीं निरशून्य नाहीं। तेथें पाळणा पाही लावियेला
२९३३०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०२८.०१।।	शून्य नाहीं निरशून्य नाहीं। तेथें पाळणा पाही लावियेला
२९३३१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०२८.०२।।	जातिवीण बाळ उपजलें पाहीं। तेथें परिये देते माय तेही नाहीं
२९३३२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०२८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं पाळणा नाहीं। तेथें मी बाळ पाहीं पहुडलों
२९३३३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०३०.०१।।	पाईका मोल नाहीं देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं भोगजात

२९३३४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०३०.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या पायीं। पाईका मोल नाहीं तैसें जालें
२९३३५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०३२.०२।।	पाईकपणें गेलें स्वामी होउनी ठेलें। परी नाहीं विसरलें स्वामियातें
२९३३६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०३२.०३।।	पाईकपण ऐसा आठवुचि नाहीं। स्वामीवांचुनी कांहीं जाणेचीना
२९३३७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०३५.०३।।	वित्त नाहीं गाठी जीवित्वा आटी। उघडी पाठी हींव वाजे
२९३३८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०४२.०२।।	चौ हातांची भरणी आली। तिये चराचरीं ऐसें नाहीं
२९३३९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०४९.०३।।	चौथें घोंगडें तेंही नाहीं। रखुमादेविवरा विठ्ठला पायीं
२९३४०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
२९३४१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.०२।।	मागेन स्वानुभव अंगुलें। पांचां तत्त्वांचें सानुलें। व्यर्थ इंद्रियें भोगिलें। नाहीं रंगलें संतचरणीं
२९३४२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
२९३४३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे केलें अविद्येचे। संतासी तयाचें भय नाहीं
२९३४४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०६५.०१।।	येऊनी वऱ्हाडिणी बैसल्या टेकी। कोण तो नोवरा नाहीं वोळखी
२९३४५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
२९३४६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०७४.०६।।	निवृत्ति दास तेथें नाहीं। लग्नमुहूर्त बहुला ठायीं
२९३४७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
२९३४८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
२९३४९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
२९३५०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया

२९३५१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
२९३५२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
२९३५३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०९५.०१।।	परतोन पाहासी न बोलसी आम्हांसी। तुझीया रूपासी नांव नाहीं
२९३५४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१०९६.०२।।	पदाभिमानु कांहीं तोही देहीं नाहीं। आला गेला ठायीं न संपडे दृष्टी
२९३५५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
२९३५६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
२९३५७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१११०.०५।।	कर्म नेणों धर्म नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणें जाणें नाहीं
२९३५८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.११११.०२।।	अनुताप वैराग्याचा नेसलें मी शेला। मागील कर्म ठावें नाहीं पुसूं नको मला
२९३५९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.११११.०३।।	शांतीगुंति घेउनि हातीं भक्ती चोळी ल्याली। मीतूंपण ठावें नाहीं वीसरून गेली
२९३६०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं
२९३६१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
२९३६२	नाहींच	।।ज्ञा.गा.०५९७.०४।।	हरि ब्रह्मा सूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरूपीं
२९३६३	नाहींच	।।ज्ञा.गा.०५९८.०५।।	सदोदीत शुद्ध म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहींच विकार कीर रया
२९३६४	नाहींच	।।ज्ञा.गा.०६०२.०२।।	देह जावो राहो नाहींच संदेहो। न करी निग्रहो कासयाचा
२९३६५	नाहींच	।।ज्ञा.गा.०६१८.०१।।	जन्ममरणातें नाहींच गणित। सूर्य जैसा होत उदयअस्त
२९३६६	नाहींच	।।ज्ञा.गा.०६४०.०१।।	संसारचि नाहीं येथें या कारणें। नाहींच जन्मणें मरणें कैचें
२९३६७	नाहींच	।।ज्ञा.गा.०७११.०४।।	हरिब्रह्मासूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरुपीं
२९३६८	नाहींचि	।।ज्ञा.गा.०५८६.०३।।	अनुभव योगें दोन्हीं जाण सम। नाहींचि विषम अणुभरी
२९३६९	नाहींतरी	।।ज्ञा.गा.०६००.०१।।	एकचि मीपणें नागविलें घर। नाहींतरी संसार ब्रह्मरूप
२९३७०	नाहींतरी	।।ज्ञा.गा.०८९४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधेल। नाहींतरी चळेल मध्यभागीं
२९३७१	नाहींसें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ

२९३७२	नाहो	।।ज्ञा.गा.०२४२.०३।।	उभा राहोनियां कैसा हालवितो बाहो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
२९३७३	नाहो	।।ज्ञा.गा.०३०४.०३।।	ज्याच्यानी अंगें जोडला हा ठावो। रखुमादेविवरु नाहो बुझाविला
२९३७४	नाहो	।।ज्ञा.गा.०३०६.०४।।	मागील केलें तें अवघेंची वावो । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
२९३७५	नाहो	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
२९३७६	नाहो	।।ज्ञा.गा.०५७३.०३।।	लक्षाचा लाभु जोडला ठावो। रखुमादेविवरु विठ्ठल नाहो
२९३७७	नाहो	।।ज्ञा.गा.०९००.०३।।	रुक्मिणीचा नाहो हाचि पैं उगवो। प्रपंच ते वावो जावो परता
२९३७८	नाहो	।।ज्ञा.गा.०९०६.०४।।	अंगा आला नाहीं घावो तंव ठाकी येक ठावो। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु नाहो
२९३७९	नाहो	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
२९३८०	नाह्या	।।ज्ञा.गा.०८७९.०६।।	कवणाचें वऱ्हाड भुललीस वायां। शरण रिघें रखुमादेविवरा नाह्या
२९३८१	नि:काम	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
२९३८२	नि:काम	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
२९३८३	नि:प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
२९३८४	नि:शंक	।।ज्ञा.गा.०७४८.०४।।	वायुचक्र अनुहात हृदय असे एक। प्राणासी नि:शंक जेथें नेई
२९३८५	नि:शंक	।।ज्ञा.गा.०७६५.०२।।	आतां बोलाबोली नको बा आणिक। बिंदु ती नि:शंक ब्रह्म रया
२९३८६	नि:शंक	।।ज्ञा.गा.०७८८.०२।।	सहस्रदळीं वृत्ति लावितां नि:शंक। मनासी भवासी ऐक्यता तेथें
२९३८७	नि:शंक	।।ज्ञा.गा.०८०७.०२।।	अवस्था हे चारी संयोगचि एव। शून्य जे नि:शंक आत्मज्योती
२९३८८	नि:शंक	।।ज्ञा.गा.०९५५.०१।।	जिणें देउनी देहीं नि:शंक होईजे। मां मरणें मरण तयासी म्हणिजे
२९३८९	नि:शंक	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
२९३९०	नि:शंकु	।।ज्ञा.गा.०२१०.०६।।	सकळ कुळाचा तारकु। तोचि जाणावा पुण्यश्लोकु। पांडुरंगीं रंगला नि:शंकु। धन्य जन्म तयाचा

२९३९१	नि:शब्द	।।ज्ञा.गा.०६८९.०१।।	अनुभवें अनुभवु बोधा बोध आथिला। नि:शब्दी नि:शब्द नादावला
२९३९२	नि:शब्द	।।ज्ञा.गा.०७९८.०२।।	आधारापासुनी सहस्रदळावरी। नि:शब्द निरंतरी नारी एक
२९३९३	नि:शब्द	।।ज्ञा.गा.१०२७.०३।।	तेथें निरंजन नाहीं कांहींचि नाहीं। तेथें नि:शब्द उठती पाहीं
२९३९४	नि:शब्दाकारें	।।ज्ञा.गा.०३६३.०२।।	तूंतें अवघें गुज म्यां सांगावें। वाचेवीण बोलावें नि:शब्दाकारें
२९३९५	नि:शब्दी	।।ज्ञा.गा.०६८९.०१।।	अनुभवें अनुभवु बोधा बोध आथिला। नि:शब्दी नि:शब्द नादावला
२९३९६	नि:शब्दीं	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
२९३९७	नि:शब्दीं	।।ज्ञा.गा.१०२४.०३।।	चौदा नि:शब्दीं जागृत केलें। एकवीसीं हालवुनी बाळ उठविलें
२९३९८	नि:शब्देंसी	।।ज्ञा.गा.०३६८.०४।।	कवळूनि भेटी प्राणेंसी देईन मिठी। मी नि:शब्देंसी गोष्टी सांगेन वो माय
२९३९९	नि:शेष	।।ज्ञा.गा.००८४.०४।।	कोटिजन्मांचे दोष। हरतील पातकें जातील नि:शेष। अंतीं होईल वैकुंठवास। कोटि कुळांसी उद्धार
२९४००	नि:शेष	।।ज्ञा.गा.०१८८.०३।।	ज्ञानदेवा मोहो नि:शेष निर्वाहो। रूपीं रूप सोहं हो एका तेजें
२९४०१	नि:शेष	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्गस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
२९४०२	नि:शेष	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मीं। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मीं। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
२९४०३	नि:शेष	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
२९४०४	नि:संग	।।ज्ञा.गा.०९९१.०१।।	संसारा येउनी नि:संग होईजे। नाहीं तरी जाईजे देशत्यागें
२९४०५	नि:संग	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
२९४०६	नि:संगाच्या	।।ज्ञा.गा.०९४३.०४।।	ज्ञानदेव गंगा नि:संगाच्या संगा। पावसी अभंगा भेदरहित
२९४०७	नि:संगी	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
२९४०८	नि:संदेह	।।ज्ञा.गा.००५२.०२।।	भावेंवीण देव न कळे नि:संदेह। गुरुवीण अनुभव कैसा कळे
२९४०९	नि:संदेह	।।ज्ञा.गा.०१५४.०४।।	पाहे संताचिया तीर्था। तीर्थ घेऊनि वंदी माथा। तो भक्तभावें सर्वथा। उद्धरैल नि:संदेह

२९४१०	नि:संदेह	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। नि:संदेह जीव तरती
२९४११	नि:संदेह	।।ज्ञा.गा.०१७६.०५।।	त्याचेनि सुख अपार नि:संदेह गाढे। ब्रह्मांडाएवढें घर केलें
२९४१२	नि:संदेह	।।ज्ञा.गा.०५०४.०१।।	सुवेळेची शेज अवेळे घातली। प्रवृत्ति मोहिली नि:संदेह
२९४१३	नि:संदेहीं	।।ज्ञा.गा.०७३५.०१।।	चहूं शून्यांचा भेद कैसा पाहावा देहीं। ब्रह्मरंध्रीं नि:संदेहीं निजवस्तू
२९४१४	नि:सीम	।।ज्ञा.गा.०७४८.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐका प्राणायाम। या अभंगीं नि:सीम अर्थ जाला
२९४१५	निंदा	।।ज्ञा.गा.०४१६.०३।।	स्तुति करणें ते तुझी निंदा। स्तुति जोगा नव्हेसी गोविंदा
२९४१६	निंदिती	।।ज्ञा.गा.०१७७.०६।।	संत वैष्णव हरिदासा जे नर निंदिती। ते वरपडे होती प्रेमकिंकर
२९४१७	निंदिलिया	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
२९४१८	निंदूं	।।ज्ञा.गा.०४४२.०२।।	दुजाची करावया विटंबना। निंदूं पाहती साधुसज्जना। पाळितां अवसाना। साहती कैसे
२९४१९	निंदो	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
२९४२०	निंद्यानिंद्यें	।।ज्ञा.गा.०१५३.०६।।	ज्ञानदेवीं भगवंत साधे। गुरु सेवुनी आराध्यें। सांडिमांडी निंद्यानिंद्यें। सर्व कर्में अर्पिलीं
२९४२१	निकट	।।ज्ञा.गा.०१८३.०५।।	दास्यत्व निकट हनुमंतें केलें। म्हणोनी देखिले रामचरण
२९४२२	निकट	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
२९४२३	निकटपणाचिया	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
२९४२४	निकटें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
२९४२५	निकण	।।ज्ञा.गा.०३२३.०२।।	न पाहे वास न धरी मनीं आस । वायां निकण भूस काय उपणिसी
२९४२६	निकरवृत्ती	।।ज्ञा.गा.०४००.०२।।	तैसा कां गा निकरवृत्ती करिसी। सर्वां ठायीं विभांडिसी गा देवा
२९४२७	निकरा	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं असससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
२९४२८	निकरे	।।ज्ञा.गा.०२७०.०१।।	निळिये निकरे कामधेनु मोहरे। निळेपणें सरे निळे नभीं
२९४२९	निका	।।ज्ञा.गा.०४३१.०६।।	निवृत्ति सुखाचा टेका। पावोनि आलों आपुल्या मठा। ज्ञान येकला निका। ज्ञानदेव
२९४३०	निका	।।ज्ञा.गा.०८२१.०१।।	अखंड तमासा डोळां देख निका। काळा निळा पारवा बाईयांनो
२९४३१	निकारणें	।।ज्ञा.गा.०९४२.०१।।	सर्वांग देखणें हाचि भावो जाण। येर निकारणें वायां वोझें

२९४३२	निकाले	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
२९४३३	निकी	।।ज्ञा.गा.०२६३.०४।।	सुमनाची सेज। सितळ वो निकी। पोळे आगीसारिखी। वेगीं विझवा कां
२९४३४	निकें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०३।।	जे गंगोदकाहुनी निकें। गोडी अमृत जालें फिकें
२९४३५	निकें	।।ज्ञा.गा.०१२८.०५।।	तुझें उठिलेंपण आम्हां होवावें निकें। तरी गोसावी पाइकेंसी यावें किजी
२९४३६	निकें	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
२९४३७	निकें	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
२९४३८	निकें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०२।।	तुझें तुज देवा सांगतां निकें। समर्थासी केवीं बोलावें रंकें
२९४३९	निकें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१८।।	अर्धनारी सोंग पाहतां निकें। साच लपऊनि दावितो लटिकें
२९४४०	निकें	।।ज्ञा.गा.०५५६.०३।।	दृष्टि कीर होय जरी निकें। द्रष्टा होय वेडा जयाचेंनि सुखें
२९४४१	निकें	।।ज्ञा.गा.०५५६.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे करूनियां निकें। विठ्ठल परमात्मा भेटेल या फावेतें
२९४४२	निकें	।।ज्ञा.गा.०६४४.०४।।	देहाचा दीपक जंव आहे देहीं । तंव तो निवडुनी घेई निकें
२९४४३	निकें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
२९४४४	निकें	।।ज्ञा.गा.०७९७.०१।।	निळावर्ण ब्रह्मरंध्र येक निकें। पाहा माझे सखे भाविक हो
२९४४५	निकें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
२९४४६	निक्षेपिलें	।।ज्ञा.गा.०३७२.०१।।	सत्राविये कोठडिये माजीं निक्षेपिलें। एकीं केलें धन तें बाविसे नेलें पातेजोनी
२९४४७	निखळ	।।ज्ञा.गा.०१२२.०४।।	गोविंद गोपाळ वाचेसी निखळ। पद पावाल अढळ अच्युताचें
२९४४८	निखळ	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
२९४४९	निखळ	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
२९४५०	निखळ	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
२९४५१	निखिल	।।ज्ञा.गा.०८२२.०७।।	निखिल जें तेज ज्याचेनी अमृत। जीववी देहींत देह दैव

२९४५२	निखिल	।।ज्ञा.गा.०८२४.०४।।	बाप रखुमादेवी प्रणव निखिल। शब्दांचे पाल्हाळ प्रणवीं रिघे
२९४५३	निगड	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
२९४५४	निगम	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
२९४५५	निगम	।।ज्ञा.गा.०४४१.०१।।	निर्विकाराचें अगम्य पाहणें। निगम बोधक गेलें मावळून। मग आयुष्य झांकलेपणें। मिरवो लागे
२९४५६	निगम	।।ज्ञा.गा.०८०३.०३।।	मन पवन निगम आगम सुरेख। आधार सहस्रदळ देख देहीं नयनीं
२९४५७	निगम	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‌भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
२९४५८	निगमनी	।।ज्ञा.गा.०८३९.०१।।	अमृतयोग निगमनी हुडा। पाहिला चक्र मनोमाया। बोलावया शुद्ध। सिद्ध झालों
२९४५९	निगमा	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
२९४६०	निगमु	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
२९४६१	निगाला	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें
२९४६२	निगु	।।ज्ञा.गा.०४५७.०३।।	रिगु निगु काज जालें तुझें घर। अवघाचि संसार कळला आम्हां
२९४६३	निगुण	।।ज्ञा.गा.०९७०.०३।।	सगुण होतें तें गुणासी झालें। सगुण निगुण एकचि जालें
२९४६४	निगुणीं	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
२९४६५	निगुति	।।ज्ञा.गा.०४३३.०६।।	निवृत्ति पहावयाची रीति। कैसी कडणसी केली निगुति। तेव्हां चकचकिती। भलतीकडे
२९४६६	निगुती	।।ज्ञा.गा.०१८७.०२।।	माझें मीच भांडवल घेऊनियां निगुती। लाभाची गति श्रीविठ्ठलु
२९४६७	निगुती	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
२९४६८	निगुरया	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे

२९४६९	निगुरा	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
२९४७०	निगेन	।।ज्ञा.गा.०३०३.०२।।	माझें सुख मीच भोगीन । क्षेमेंसी निगेन अंगोअंगीं
२९४७१	निग्रह	।।ज्ञा.गा.०५३३.०१।।	वृत्तीचा उच्छेद मनाचा निग्रह। धारणा विग्रह तेजतत्त्वीं
२९४७२	निग्रहो	।।ज्ञा.गा.०६०२.०२।।	देह जावो राहो नाहींच संदेहो। न करी निग्रहो कासयाचा
२९४७३	निघ	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
२९४७४	निघती	।।ज्ञा.गा.०६०४.०३।।	धाल्याचे ढेंकर निघती होतां सुख। तेवींचि आत्मिक जाणिजेसु
२९४७५	निघसि	।।ज्ञा.गा.०९६८.०३।।	सिद्धचि सांडूनि निघसि अनानी ठायीं। तूं रिघें पां सोई संताचिये
२९४७६	निघाला	।।ज्ञा.गा.०१९३.०६।।	व्यासें सांगितलें पुराण। ज्ञानदेवीं वंदिलें संपूर्ण। नमन करूनिया आपण। पितरांसहित निघाला
२९४७७	निघाला	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
२९४७८	निघाला	।।ज्ञा.गा.०३०५.०२।।	अंबुला निघाला अंबुल्या गांवा । मी वो तया सवा जातू असें
२९४७९	निघाला	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
२९४८०	निघाली	।।ज्ञा.गा.०२४७.०१।।	दुडीवरी दुडी गौळणी साते निघाली। गौळणी गोरसु म्हणों विसरली
२९४८१	निघाली	।।ज्ञा.गा.०३१७.०२।।	जेथें ठाव ना ठेवणी निघाली कोनी । तेथें सुईणी हात नाहीं
२९४८२	निघालीं	।।ज्ञा.गा.०२४६.१०।।	वाग्विद्येचीं उलुकें निघालीं मौन्याच्या ढोलीं। विकल्पाच्या अंगीं चारी साही लोपली
२९४८३	निघालीया	।।ज्ञा.गा.०३००.०४।।	ज्ञानदेवो प्रवृत्ति निघालीया तत्परा। हरि आला सत्वरा तया भेटी
२९४८४	निघाले	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
२९४८५	निघाले	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
२९४८६	निघाले	।।ज्ञा.गा.०४३२.०४।।	जैसें पर्वतदरीचे वोघ। समुद्रीं निघाले सैंघ। तैसें तुझियानें जग। मुक्त जालें
२९४८७	निघाले	।।ज्ञा.गा.०५८८.०२।।	धैर्याचे मंडप तेचि स्तंभ जाले। कोंभ जे निघाले परिणामा

२९४८८	निघाले	।।ज्ञा.गा.१०६३.०१।।	वांझेचिये पोरा तिघे झाले लेक। पारधीशी देख निघाले ते
२९४८९	निघालें	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
२९४९०	निघालों	।।ज्ञा.गा.०६८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साच म्हणोनि निघालों। तेणें नेऊनि घातलों निरंजनीं
२९४९१	निघालों	।।ज्ञा.गा.०८३९.०२।।	शोधिला त्रिगुणाचा चोहटा। निघालों पश्चिमेच्या वाटा। सद्गुरु सुख बरवंटा। पुढें केला
२९४९२	निघाल्या	।।ज्ञा.गा.०२२७.०३।।	पाणिया निघाल्या गाई चरती कळंबा ठायीं। हांकितसे लवलाही संवगडा
२९४९३	निघाल्या	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
२९४९४	निघूनियां	।।ज्ञा.गा.०७४७.०१।।	षट्चक्रें बंद निघूनियां गेलीं। पाहों जों लागलीं तया गांवा
२९४९५	निघे	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
२९४९६	निघे	।।ज्ञा.गा.०८९४.०२।।	काम क्रोध लोभ घेऊनियां संगें। परमार्थासी निघे तोचि मूर्ख
२९४९७	निघें	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
२९४९८	निघों	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
२९४९९	निघों	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
२९५००	निघों	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
२९५०१	निघोट	।।ज्ञा.गा.०४७७.०४।।	समान निघोट क्षेमत्वें अवीट। श्रीगुरुने वाट सांगितली
२९५०२	निघोट	।।ज्ञा.गा.०५१९.०२।।	आदि मध्य आंतु नसोनियां दिसे। पाठीं पोटीं वसे निघोट रया
२९५०३	निघोट	।।ज्ञा.गा.०५६६.०४।।	निवृत्ति निघोट ज्ञानदेवा वाट। नित्यता वैकुंठ कृष्णसुखें

२९५०४	निघोट	।।ज्ञा.गा.०५९८.०१।।	आत्मरूपीं नाहीं पाठीं आणि पोट। एकचि निघोट जाण रया
२९५०५	निघोट	।।ज्ञा.गा.०६५७.०३।।	बिंबांचें तें अंग ब्रह्म तें निघोट। वस्तु ते अविट तेज:पुंज
२९५०६	निघोट	।।ज्ञा.गा.११०३.०६।।	बिंबाचेच अंगीं बिंब तें निघोट। वस्तु जे अविट तेज:पुंज
२९५०७	निघोटे	।।ज्ञा.गा.००८७.०३।।	कृष्णनाम मंत्रु सुटे। विषय प्रपंचु तुटे। मोहनमुद्रा निघोटे। वैकुंठ रया
२९५०८	निघोटे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
२९५०९	निघोनियां	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
२९५१०	निघोनी	।।ज्ञा.गा.०५०५.०३।।	बाप रखुमादेविवर निघोनी घेतला। निर्गुणचि जाला तयासहित गे माये
२९५११	निज	।।ज्ञा.गा.००३४.०२।।	जागता निजता तो। निज चेवविता तो गे बाई
२९५१२	निज	।।ज्ञा.गा.००३८.०१।।	निज ब्रह्मा ब्रह्म तो। ब्रह्मादिकां वंद्य तो गे बाई
२९५१३	निज	।।ज्ञा.गा.००९६.०४।।	ज्ञानांजन लेवों ज्ञानदेवीं निज। निवृत्तीनें गुज सांगितलें
२९५१४	निज	।।ज्ञा.गा.०१२१.०२।।	नाम बरवें बरवें। निज मानसीं धरावें
२९५१५	निज	।।ज्ञा.गा.०१६०.०४।।	ज्ञानदेवीं हेचि काज। भक्तिभावें भजे निज। नित्य पूजी गरुडध्वज। भक्तिभावें करुनिया
२९५१६	निज	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
२९५१७	निज	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्‍सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
२९५१८	निज	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
२९५१९	निज	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
२९५२०	निज	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
२९५२१	निज	।।ज्ञा.गा.०३३४.०२।।	निरालंब बाज निरालंब तेज। चित्तरस निज निजतेजें
२९५२२	निज	।।ज्ञा.गा.०३३७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळीये तेज। सेजबाज निज कृष्णसुखें
२९५२३	निज	।।ज्ञा.गा.०३४९.०२।।	ब्रह्मचि सुख ब्रह्मपदीं पावलों। ब्रह्मसुखीं निवालों निजीं निज देखा
२९५२४	निज	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया

२९५२५	निज	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
२९५२६	निज	।।ज्ञा.गा.०४५८.०१।।	निज तेज बीज नाठवे हे देहो। हरपला मोहो संदेहेसीं
२९५२७	निज	।।ज्ञा.गा.०४५९.०५।।	ऐसें जालें तुज प्रगटलें निज। कांसवीचें बीज अंकुरलें
२९५२८	निज	।।ज्ञा.गा.०४७५.०१।।	निजाचें तेज कीं तेजाचें निज। तेथील तें गुज सांग मज
२९५२९	निज	।।ज्ञा.गा.०५१०.०१।।	दृष्टीचें गुज सच्चिदानंद सहज। ते चक्षूच्या अंतरीं निज निरोपिलें वो माय
२९५३०	निज	।।ज्ञा.गा.०५६७.०२।।	नाहीं आम्हां काज नाहीं आम्हां चोज। आमुचें निज गोविंदराज
२९५३१	निज	।।ज्ञा.गा.०६०३.०१।।	अज्ञाना स्वरूप निज विचारितां। संदेह तत्त्वता घालिताती
२९५३२	निज	।।ज्ञा.गा.०६६६.०२।।	नामावांचुनी संवादें निवृत्ति अभेद पदें। निज भजनी स्वानंदें नवल पाहे
२९५३३	निज	।।ज्ञा.गा.०६७९.०३।।	निजीं निज आली हरपल्या कळा। ब्रह्मानंद सोहळा गुरुशिष्यीं
२९५३४	निज	।।ज्ञा.गा.०७००.०१।।	ऐशिया माजीं तो निज एकांतीं राहिला। विठ्ठल अनुसरला भावें एकें
२९५३५	निज	।।ज्ञा.गा.०७४२.०३।।	शून्य निरशून्य दोन्हीं हारपली । तेथूनि पाहिली निज वस्तु
२९५३६	निज	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
२९५३७	निज	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
२९५३८	निज	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
२९५३९	निज	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
२९५४०	निज	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज

२९५४१	निज	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
२९५४२	निज	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
२९५४३	निज	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
२९५४४	निज	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
२९५४५	निज	।।ज्ञा.गा.१०४९.०१।।	जायाची घोंगडी नव्हती निज। म्हणउनी तुज विनवितसे
२९५४६	निज	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देईं निज भक्ता रया
२९५४७	निज	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देईं कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
२९५४८	निज	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देईं कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
२९५४९	निज	।।ज्ञा.गा.११०९.०१।।	उन्मनी लागो नीज,। निजीं निज बाळा! सहज चैतन्याची पालखी रे!
२९५५०	निज	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
२९५५१	निज	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
२९५५२	निजकथा	।।ज्ञा.गा.०१२५.०१।।	यमधर्म सांगे दूता। परिसावी निजकथा। जेथें रामनाम वार्ता। तया देशा न वजावें
२९५५३	निजकर्म	।।ज्ञा.गा.०१३९.०४।।	हाचि निजधर्म हेंचि निजकर्म। हेंचि परब्रह्म वर्म हेंचि एकु
२९५५४	निजकीर्ति	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि

२९५५५	निजखुण	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
२९५५६	निजखूण	।।ज्ञा.गा.०४३०.०१।।	महेशें शिवेसी। निजखूण दाविली। हंसें लाधविली। कमळासना
२९५५७	निजगुज	।।ज्ञा.गा.०४६०.०१।।	आत्मरूपीं रूप रंगलें सहज। रिगोनी निजगुज सतेजिलें
२९५५८	निजगुज	।।ज्ञा.गा.०६४९.०२।।	याची लागीं आतां सांगणें हें तुज। माझें निजगुज अंतरीचें
२९५५९	निजगुजा	।।ज्ञा.गा.००३५.०१।।	निजगुजा गुज तो। मोहना मोहन तो गे बाई
२९५६०	निजगुप्त	।।ज्ञा.गा.०५१७.०६।।	ऐसा देखणिया देखिला निजगुप्त प्रकाशला। तो रखुमादेविवरु मज फावला वो माय
२९५६१	निजगुरु	।।ज्ञा.गा.०८५०.०९।।	क्षीरनिरा निवाड याचेनि नव्हे कांहीं। निजगुरु पाही तो विरळा असे
२९५६२	निजगूज	।।ज्ञा.गा.०३६९.०४।।	सहज अंगवणे निजगूज पाहणें। तें आनंदें निर्गुणें नयनीं प्रकाशलें वो माय
२९५६३	निजघटीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
२९५६४	निजचित्ता	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
२९५६५	निजजीवन	।।ज्ञा.गा.००८४.०५।।	हें योगियांचे निजजीवन। रामकृष्ण नारायण। येणें जगत्रय होय पावन। हरिस्मरण जिवांसी
२९५६६	निजज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१५६.०२।।	सर्व देहीं भजन हेंचि निजज्ञान । मग मुक्तपण आपोआप
२९५६७	निजज्योति	।।ज्ञा.गा.०७०९.०१।।	ज्योतीची निजज्योति। विश्रांति विश्राम। पाहे आत्माराम। निजदृष्टी रया
२९५६८	निजज्योती	।।ज्ञा.गा.०००५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची निजज्योती । ते हे उभी मूर्ति विटेवरी
२९५६९	निजतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०५९१.०२।।	गुरुशिष्यपण हेंही मायिकत्व। जंव निजतत्त्व न ओळखी
२९५७०	निजतत्त्वांशिं	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
२९५७१	निजतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेऱ्हीं गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
२९५७२	निजतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०५००.०१।।	थोकलें यांच्या गुणीं तनुमनासहित। त्या निजतत्त्वीं प्रीत निमालें वो माय
२९५७३	निजतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
२९५७४	निजतनु	।।ज्ञा.गा.०३७६.०१।।	चतुर्देहाची भरणी पुरली। एकाएकीं देखिली निजतनु

२९५७५	निजता	।।ज्ञा.गा.००३४.०२।।	जागता निजता तो। निज चेवविता तो गे बाई
२९५७६	निजतां	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
२९५७७	निजतेज	।।ज्ञा.गा.०६५५.०१।।	वर्ण ना व्यक्ति अमूप निजतेज। संतांचें तें गूज आत्मरूप
२९५७८	निजतेजें	।।ज्ञा.गा.०३३४.०२।।	निरालंब बाज निरालंब तेज। चित्तरस निज निजतेजें
२९५७९	निजतेजें	।।ज्ञा.गा.०३४२.०२।।	मी तूं हे मात हरपले दृष्टांत। हृदयीं हृदयस्थ निजतेजें
२९५८०	निजतो	।।ज्ञा.गा.०७४४.०३।।	जागृतीच्या ठायीं निजतो सहस्रदळीं। बिंदूच्या समेळीं उच्चार होतो
२९५८१	निजदास	।।ज्ञा.गा.०६३५.०५।।	निवृत्तीदासाचा झालों निजदास। वंदिती तयास ब्रह्मादिक
२९५८२	निजदूतांसि	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
२९५८३	निजदृष्टि	।।ज्ञा.गा.०७५३.०१।।	आत्मज्ञान जया न देखा निजदृष्टि। तया नरा गोष्टी करूं नये
२९५८४	निजदृष्टी	।।ज्ञा.गा.०७०९.०१।।	ज्योतीची निजज्योति। विश्रांति विश्राम। पाहे आत्माराम। निजदृष्टी रया
२९५८५	निजदेव	।।ज्ञा.गा.०६४७.०१।।	देव देव म्हणूनी व्यर्थ कां फिरशी। निजदेव नेणशी मुळीं कोण
२९५८६	निजधन	।।ज्ञा.गा.००१२.०५।।	गुरु घाली ज्ञानांजन । गुरु दाखवी निजधन । गुरु सौभाग्य देऊन । साधुबोध नांदवी
२९५८७	निजधन	।।ज्ञा.गा.०२३१.०२।।	आनंदल्या मनें। पहा तूं निधान। जवळिल्या निजधन। सांडूं नको
२९५८८	निजधन	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
२९५८९	निजधर्म	।।ज्ञा.गा.०१३०.०२।।	निजधर्म हा चोखडा। नाम उच्चारु घडघडां। भुक्तिमुक्तीचा संवगडा। हा भवसिंधुतारक
२९५९०	निजधर्म	।।ज्ञा.गा.०१३९.०४।।	हाचि निजधर्म हेंचि निजकर्म। हेंचि परब्रह्म वर्म हेंचि एकु
२९५९१	निजधाम	।।ज्ञा.गा.०६८१.०४।।	वेडावले एकाएकीं निजधाम रूपीं। रखुमादेविवरु दीपीं दिव्य तेज वो माय
२९५९२	निजधामा	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
२९५९३	निजध्यानीं	।।ज्ञा.गा.०७०३.०४।।	ऐसा भाव धरुनी मनीं विठ्ठल आणिला निजध्यानीं। अखंड वदो माझी वाणी विठ्ठलची
२९५९४	निजध्यानीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
२९५९५	निजध्यास	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया

२९५९६	निजध्यास	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या ह्रदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
२९५९७	निजध्यासीं	।।ज्ञा.गा.०५०१.०२।।	समाधी ध्यान निजध्यासीं आरुढलें। तंव अवघेंचि पारुषलें अभावा वो माय
२९५९८	निजध्यासीं	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
२९५९९	निजध्यासु	।।ज्ञा.गा.०४९८.०५।।	आतां असो हव्यासु लागला निजध्यासु। निरंजनीं सौरसु करीतसे वो माय
२९६००	निजध्यासें	।।ज्ञा.गा.०६५०.०२।।	नित्य निराकारीं आमुचें भजन। अहंब्रह्म पूर्ण निजध्यासें
२९६०१	निजनिर्धारि	।।ज्ञा.गा.०१६१.०२।।	नामदुर्लभ आणि सोपारे। नामे तरले निर्धारिं। रामकृष्ण नाम खरें। निजनिर्धारि तारक
२९६०२	निजपद	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
२९६०३	निजपद	।।ज्ञा.गा.०५६८.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु मालाथिला। निजपद पावला जीऊ शिवा
२९६०४	निजपदा	।।ज्ञा.गा.०६६२.०१।।	पदोपदीं निजपदा गेलें वो। कर्म संचित सकर्म जालें वो
२९६०५	निजपदीं	।।ज्ञा.गा.०८५०.१०।।	म्हणोनी याच्या चरणीं घालोनियां मिठी। निजपदीं बैसवी शेवटीं तुज
२९६०६	निजपुटीं	।।ज्ञा.गा.०३४९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मपदीं सामावला। मजसहित घेउनी गेला निजपुटीं
२९६०७	निजप्राप्ति	।।ज्ञा.गा.००२५.०५।।	आतां जरी निरुतें । तूंचि आत्मा तूंतें । सुखी सुखाचेनि निजप्राप्ति रया
२९६०८	निजप्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
२९६०९	निजप्रेम	।।ज्ञा.गा.१०९३.०२।।	तुझा गोपवेश ह्रदयीं सौरसु। मज सुखाचें सुख निजप्रेम देईं रया
२९६१०	निजप्रेमभक्ति	।।ज्ञा.गा.०१३७.०३।।	पुंडलिकाच्या भावार्था। गोकुळींहुनी जाला येतां । निजप्रेमभक्ति भक्तां। घ्या घ्या आतां म्हणतसे
२९६११	निजबिंबामाजीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
२९६१२	निजबीज	।।ज्ञा.गा.०१३२.०२।।	आदि मध्य अंतीं निजबीज ओंकार। ध्रुव प्रल्हाद अंबऋषी जिहीं मानिला निर्धार
२९६१३	निजबीज	।।ज्ञा.गा.०६५३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अवचित घडलें। निवृत्तीनें दिधलें निजबीज

२९६१४	निजबोध	।।ज्ञा.गा.०४५९.०६।।	निवृत्ति निजबोध आनंदादि कंद। शाखाद्रूम भेद हरि जाला
२९६१५	निजबोधा	।।ज्ञा.गा.०३५०.०१।।	सिद्ध सांडूनि निजबोधा गेलें। निजबोधु मुकलें ब्रह्मभुली
२९६१६	निजबोधीं	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
२९६१७	निजबोधु	।।ज्ञा.गा.०३५०.०१।।	सिद्ध सांडूनि निजबोधा गेलें। निजबोधु मुकलें ब्रह्मभुली
२९६१८	निजबोधु	।।ज्ञा.गा.१०१२.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा। तेणें फेडिलें पडळ। ज्ञानाचा निजबोधु। विज्ञानरूप सकळ
२९६१९	निजबोधें	।।ज्ञा.गा.०७४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। राहा रे निजबोधें निरंतर
२९६२०	निजबोधें	।।ज्ञा.गा.०८२२.०६।।	चंद्राचे वरी एक निराळाच मध्य। स्त्रियेचे निजबोधें निजरूप
२९६२१	निजबोधें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
२९६२२	निजब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५६३.०३।।	रखुमादेविवरु हातेंविण स्पर्शले। चक्षुवीण देखिले निजब्रह्म हे माये
२९६२३	निजब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७१२.०४।।	रखुमादेविवरु हातेविण स्पर्शो गेलें। चक्षूंविण देखिलें निजब्रह्म गे माये
२९६२४	निजब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७५७.०१।।	शून्याचें जें बीज योगीयांचें गुज। स्वानंदाचें निजब्रह्म रया
२९६२५	निजब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
२९६२६	निजब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
२९६२७	निजब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
२९६२८	निजब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०१३४.०३।।	तिहीं लोकीं नाम थोर वेदशास्त्रांचें सार। सगुण निर्गुणाकार निजब्रह्मा सार
२९६२९	निजब्रह्माची	।।ज्ञा.गा.०५०५.०२।।	मावळल्यावीण भ्रांति जाल्या कोण्ही। निजब्रह्माची खाणी ठायीं न पडे गे माये
२९६३०	निजब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०५५९.०२।।	माझी दोन्ही सामावली माझी दोन्ही सामावली। निजब्रह्मीं गुंडिली मनेंसहित
२९६३१	निजभक्तां	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
२९६३२	निजभाव	।।ज्ञा.गा.०८५१.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे हा निजभाव। बोलों नये ठाव तैसें जालें
२९६३३	निजभावें	।।ज्ञा.गा.०३६८.०५।।	निजभावें निरोपिला सच्चिदानंदपदीं। मग मज परमानंदीं गोष्टी जोडली वो माय
२९६३४	निजभावेसी	।।ज्ञा.गा.०१९४.०२।।	रामकृष्ण नारायण। ऐसे करिती जे स्मरण। त्यांचे वंदावे चरण। साष्टांगें निजभावेसी

२९६३५	निजमानसीं	।।ज्ञा.गा.०१३९.०१।।	शिव भवानी उपदेशी प्राणप्रिये। निजमानसीं ध्याये परमानंदु पाहे
२९६३६	निजयोगी	।।ज्ञा.गा.०७४९.०१।।	औटपीठ डोंगरी गाय एक वसे। क्षीर सेवितुसे निजयोगी
२९६३७	निजयोगु	।।ज्ञा.गा.०३६७.०१।।	निरालंब स्तंभ घातला निजयोगु। साही वेगळेसी वो माय
२९६३८	निजरंग	।।ज्ञा.गा.०७५६.०१।।	शून्य हें चार महाशून्य दिसतसे। निजरंग वसे सर्व त्यांत
२९६३९	निजरूप	।।ज्ञा.गा.००४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नरहरी अवतारु। वर्ण शारङ्गधरु निजरूप
२९६४०	निजरूप	।।ज्ञा.गा.०२९२.०२।।	माझें कुटिळपण गेलें। गोविंदें बोजाविलें निजरूप वो माये
२९६४१	निजरूप	।।ज्ञा.गा.०६८२.०३।।	पाहतां न देखे आपुलें कोणी नाहीं। निजरूप पाहीं अनंता नयनीं वो माय
२९६४२	निजरूप	।।ज्ञा.गा.०७३८.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। निजरूप गोविंदें जनीं पाहतां
२९६४३	निजरूप	।।ज्ञा.गा.०७७२.०३।।	आनंद स्वरूप प्रसिद्ध देखिलें। निजरूप संचलें सर्वां ठायीं
२९६४४	निजरूप	।।ज्ञा.गा.०८२२.०६।।	चंद्राचे वरी एक निराळाच मध्य। स्त्रियेचे निजबोधें निजरूप
२९६४५	निजरूप	।।ज्ञा.गा.०८३६.०४।।	भिन्नाभिन्न नाहीं अवघेंचि स्वरूप। पाहतां निजरूप रूप होय
२९६४६	निजरूप	।।ज्ञा.गा.१०२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अनुभवीत झाले। ते निजरूप पावलें परब्रह्मीं
२९६४७	निजरूपडी	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी। तया सेवावे पखडी। सेवा न संडावी अर्धघडी। या आवडीं स्मरावें
२९६४८	निजरूपडें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
२९६४९	निजरूपीं	।।ज्ञा.गा.०५८२.०७।।	सर्वही उपाधी त्यागुनी आकार। राहे ज्ञानेश्वर निजरूपीं
२९६५०	निजरूपीं	।।ज्ञा.गा.०५८४.०५।।	म्हणे ज्ञानेश्वर उरी नाहीं आन। जाहालों तल्लीन निजरूपीं
२९६५१	निजरूपीं	।।ज्ञा.गा.०७०९.०२।।	होये तें नोहे। नोहे तें होय। ऐसी धरी सोय। निजरूपीं रया
२९६५२	निजरूपें	।।ज्ञा.गा.०२९२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु माझें कुटिळ फेडूं आला। विटेवरी मालाथिला निजरूपें वो माये
२९६५३	निजलिंग	।।ज्ञा.गा.०५६५.०३।।	रखुमादेविवरु निजलिंग विवळलें। अवघी अवघे ठायीं सामावलें बाईये वो
२९६५४	निजलिया	।।ज्ञा.गा.०४३१.०५।।	जागृति स्वयंभ दिसे। निजलिया प्रकाशें। कैसा समाधिचा विलासे। संपादिला
२९६५५	निजले	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
२९६५६	निजलेनि	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी ?। निजलेनि काय निमालासी ?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी ?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
२९६५७	निजवस्तु	।।ज्ञा.गा.०६३२.०१।।	शून्य निरसुनी दोन्ही निरखिलें। तेथुनी देखिलें निजवस्तु
२९६५८	निजवस्तू	।।ज्ञा.गा.०७३५.०१।।	चहूं शून्यांचा भेद कैसा पाहावा देहीं। ब्रह्मरंध्रीं नि:संदेहीं निजवस्तू
२९६५९	निजवस्तू	।।ज्ञा.गा.०८४५.०१।।	मरण न येतां सावधान व्हा रे। शोधुनी पावा रे निजवस्तू

२९६६०	निजविलें	।।ज्ञा.गा.१०२४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निजीं निजविलें। कांहीं नव्हे ऐसें कांहीं ना केलें
२९६६१	निजवृत्ति	।।ज्ञा.गा.००७४.०४।।	निजवृत्ति काढीं सर्व माया तोडीं। इंद्रिया सवडी लपों नको
२९६६२	निजवोल	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
२९६६३	निजशक्ति	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
२९६६४	निजसज्जन	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
२९६६५	निजसदन	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
२९६६६	निजसुख	।।ज्ञा.गा.०४१५.०२।।	सुखाचें सुख निजसुख नव्हे। नव्हे तें होय म्यां गिळिलें गे माये
२९६६७	निजसुख	।।ज्ञा.गा.०७१७.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप जयासी बिंबलें। तयासी कळलें निजसुख
२९६६८	निजसुख	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
२९६६९	निजसुख	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे
२९६७०	निजसुखनिधाना	।।ज्ञा.गा.०४११.०२।।	सर सर ये परता गणाचिया गुणा । निजसुखनिधाना तूंचि एकु
२९६७१	निजसुखाचा	।।ज्ञा.गा.०६९७.०२।।	सखा निजसुखाचा जवळीं असतां। पुढें पहातां जाले वेडे चौघेजण
२९६७२	निजसुखाचे	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
२९६७३	निजसुखासी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
२९६७४	निजसुखें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०२।।	नाम बरवया बरवंट। नाम पवित्र आणि चोखट। नाम स्मरे नीळकंठ। निजसुखें निवाला
२९६७५	निजसुखें	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
२९६७६	निजसूत्र	।।ज्ञा.गा.०१८१.०४।।	ज्ञानदेवीं निजसूत्र। तोचि धन्य शुद्ध पवित्र। हरिवांचूनि त्याचें वक्त्र। नेणें आणिक दुसरें

२९६७७	निजस्थान	।।ज्ञा.गा.००६१.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ नारायण नाम। पाविजे उत्तम निजस्थान
२९६७८	निजस्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४९६.०४।।	लक्ष कोटी एकला अनंतगुणी जाहला। तो अंगें अंगवला निजस्वरूपीं वो माय
२९६७९	निजहितार्थ	।।ज्ञा.गा.०१५१.०१।।	परियेसा पुराणींचा अर्थ। जयासि हरिनामाचा स्वार्थ। तोचि उद्धरेल यथार्थ। निजहितार्थ आचरणीं
२९६८०	निजा	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
२९६८१	निजांग	।।ज्ञा.गा.०७०८.०१।।	अहं सोहं दोन्ही शोधितां मारग। लाधला निजांग आत्मरूपीं
२९६८२	निजांगें	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें
२९६८३	निजाचा	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
२९६८४	निजाची	।।ज्ञा.गा.०२८१.०१।।	मायबापें आमुची विठोबा रखुमाई निजाची। त्याचीये गांवींची कोण्ही येतु न्यावया
२९६८५	निजाचे	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
२९६८६	निजाचें	।।ज्ञा.गा.०४७५.०१।।	निजाचें तेज कीं तेजाचें निज। तेथील तें गुज सांग मज
२९६८७	निजानंद	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
२९६८८	निजानंद	।।ज्ञा.गा.०१३८.०१।।	निजानंद हें पैं ब्रह्म। ऐसें जाणती योगी वर्म
२९६८९	निजानंद	।।ज्ञा.गा.०८५१.०३।।	नामरूपाचा भेद तुटलासे संबंध। स्वयें निजानंद भोगी बापा
२९६९०	निजानंदीं	।।ज्ञा.गा.०३२०.०५।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । स्वामी करुनी सुखी होई निजानंदीं डोले
२९६९१	निजानंदीं	।।ज्ञा.गा.०४९५.०५।।	पुरे पुरे आतां प्रपंचा पहाणें। निजानंदीं राहणें स्वरूपीं वो माये
२९६९२	निजानंदीं	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये
२९६९३	निजानंदु	।।ज्ञा.गा.०४९७.०६।।	भक्तिभरीं निडारला निजानंदु घनावला। रखुमादेविवरु स्थिरावला हृदयीं वो माये
२९६९४	निजानंदु	।।ज्ञा.गा.०५१३.०३।।	हा पुरोनियां उरला निजानंदु सांवळा। रखुमादेविवरु जोडला कष्टीं वो माये

२९६९५	निजानंदें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
२९६९६	निजानंदें	।।ज्ञा.गा.०८७०.०१।।	बुद्धिमान चित्त धन वित्त गोत। निजानंदें तृप्त करीं रया
२९६९७	निजानंदें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
२९६९८	निजाश्रमींचे	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
२९६९९	निजीं	।।ज्ञा.गा.०३४९.०२।।	ब्रह्मचि सुख ब्रह्मपदीं पावलों। ब्रह्मसुखीं निवालों निजीं निज देखा
२९७००	निजीं	।।ज्ञा.गा.०६७९.०३।।	निजीं निज आली हरपल्या कळा। ब्रह्मानंद सोहळा गुरुशिष्यीं
२९७०१	निजीं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
२९७०२	निजीं	।।ज्ञा.गा.०९५४.०४।।	ज्ञानदेव निजीं निजोनी सहज। देहींचा निर्लज्ज रुसला सये
२९७०३	निजीं	।।ज्ञा.गा.१०२४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निजीं निजविलें। कांहीं नव्हे ऐसें कांहीं ना केलें
२९७०४	निजीं	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
२९७०५	निजीं	।।ज्ञा.गा.११०९.०१।।	उन्मनी लागो नीज,। निजीं निज बाळा! सहज चैतन्याची पालखी रे!
२९७०६	निजोनियां	।।ज्ञा.गा.०६७९.०१।।	समसुखें शेजे निजोनियां काज। साधिलेंसे बिज निवृत्तिरायें
२९७०७	निजोनी	।।ज्ञा.गा.०९५४.०४।।	ज्ञानदेव निजीं निजोनी सहज। देहींचा निर्लज्ज रुसला सये
२९७०८	निटा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचतताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
२९७०९	निटु	।।ज्ञा.गा.०५४१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सहज निटु जाला। हृदयीं नटावला ब्रह्माकारें
२९७१०	निटें	।।ज्ञा.गा.०५५१.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें निटें। वायांवीण विटे मिस केलें
२९७११	निडळीं	।।ज्ञा.गा.०१२८.०१।।	जिव्हेच्या निडळीं। नामाक्षराची वोळी। कान्हो वनमाळी। या वोजा
२९७१२	निडारला	।।ज्ञा.गा.०४९७.०६।।	भक्तिभरीं निडारला निजानंदु घनावला। रखुमादेविवरु स्थिरावला हृदयीं वो माये

२९७१३	निडारलें	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
२९७१४	निडारलें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
२९७१५	निढळीं	।।ज्ञा.गा.०२४२.०१।।	तुझिये निढळीं कोटि चंद्र प्रकाशे। कमलनयन हास्यवदन हांसे
२९७१६	निढळीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
२९७१७	निढळींच्या	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
२९७१८	नितंबी	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
२९७१९	नित्य	।।ज्ञा.गा.००१४.०१।।	नित्य धर्म नामपाठ । तेचि वैकुंठींची वाट । गुरुभजनीं जो विनट । तोचि हरिभक्तु जाणावा
२९७२०	नित्य	।।ज्ञा.गा.००६१.०१।।	नित्य सत्यामित हरिपाठ ज्यासी। कळिकाळ त्यासी न पाहे दृष्टी
२९७२१	नित्य	।।ज्ञा.गा.००६९.०१।।	नित्य नेम नामीं तो प्राणी दुर्लभ। लक्ष्मीवल्लभ तयाजवळीं
२९७२२	नित्य	।।ज्ञा.गा.००७१.०२।।	न सोडी रे भावो टाकी रे संदेहो। रामकृष्णीं टाहो नित्य फोडी
२९७२३	नित्य	।।ज्ञा.गा.००८०.०१।।	यश कीर्ति वानूं नेणें मी वाखाणूं। रामकृष्णनाम आम्हां सणू नित्य दिवाळी
२९७२४	नित्य	।।ज्ञा.गा.००८५.०१।।	पदपदार्थसंपन्नता। व्यर्थ टवाळी कां सांगतां। हरिनामीं नित्य अनुसरतां। हें सार सर्वार्थी
२९७२५	नित्य	।।ज्ञा.गा.००८८.०४।।	ज्ञानदेव गीत गातसे नित्य। कृष्णकृष्ण सत्य इतुकें सार
२९७२६	नित्य	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
२९७२७	नित्य	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
२९७२८	नित्य	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
२९७२९	नित्य	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दु:ख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
२९७३०	नित्य	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी
२९७३१	नित्य	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
२९७३२	नित्य	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
२९७३३	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१४०.०१।।	सदा परिपूर्ण। तो हा जनार्दन। नित्य जपतां नारायण। कोटि याग घडतील

२९७३४	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१४२.०१।।	जप तप अनुष्ठान। नित्य आमुचें रामधन। रामकृष्ण नारायण। हाचि जिव्हार सर्वदा
२९७३५	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्मे समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
२९७३६	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१४३.०२।।	हेंचि तारक पाठांतर। नित्य समाधीचें घर। शिव शंभूसी निरंतर। जपमाळ सर्वदा
२९७३७	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१४४.०३।।	नित्य सत्य समाधान। निर्मळ करावें मन। नित्य तयासी नारायण। वैकुंठवास करील
२९७३८	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१४४.०३।।	नित्य सत्य समाधान। निर्मळ करावें मन। नित्य तयासी नारायण। वैकुंठवास करील
२९७३९	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१४८.०१।।	नित्य सत्य श्रीराम राम। हा शिवाचा वाचा नेम। प्रतिदिनी स्नानधर्म। रामनामें करितुसें
२९७४०	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
२९७४१	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी। अन्न दिधलियां द्विजांसी। नित्य अनुसरलियां नामासी। तोचि तरैल निर्धारें
२९७४२	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१६०.०४।।	ज्ञानदेवीं हेचि काज। भक्तिभावें भजे निज। नित्य पूजी गरुडध्वज। भक्तिभावें करुनिया
२९७४३	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१६६.०४।।	दिननिशी साधी हरिसी। पावन होई निर्धारिसी। पूर्वज परंपरा सुखराशी। वैकुंठवासी नित्य काळ
२९७४४	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१६७.०१।।	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
२९७४५	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१६८.०१।।	जयासि पाहिजे वैकुंठ। तेणें हरिनामें करावी वाट। रामकृष्ण घडघडाट। नित्य नाम स्मरावें
२९७४६	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१६८.०३।।	जगज्जनक जनार्दन। यापरी साधावा नारायण। नाममंत्रें अनुष्ठान। नित्य करावें प्रत्यही
२९७४७	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१७१.०२।।	पठण करावें नित्य नाम। हरिचरणीं ठेवा प्रेम। रामराम सप्रेम। जप करावा
२९७४८	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल
२९७४९	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१७३.०५।।	कीर्तन केलिया नित्य। भवार्णव तरसी सत्य। हेंचि करावें साध्यकृत्य। रामनाम जिव्हेसी
२९७५०	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१७६.०१।।	ज्याचिये आवडीं म्यां संसार घेतला। नित्य तो साधिला हरिभजनें
२९७५१	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१७६.०२।।	संसार निर्फल हरिरूप साबडे। तेचि नित्य आवडे हृदय ध्यानीं
२९७५२	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा
२९७५३	नित्य	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे
२९७५४	नित्य	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
२९७५५	नित्य	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
२९७५६	नित्य	।।ज्ञा.गा.०३९१.२६।।	ऐक्य जालें तेथें नित्य दिवाळी। सहज समाधी तेथें कायसी रे टाळी

२९७५७	नित्य	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
२९७५८	नित्य	।।ज्ञा.गा.०४३६.०२।।	तुम्ही अगम्य गोसावी। वस्तु सांगतां नित्य नवी। आम्ही लेंकुरें लाघवी। छंदिस्तचि
२९७५९	नित्य	।।ज्ञा.गा.०५३५.०४।।	ज्ञानदेव बोले नित्य नामप्रेम। तेथेंचि विश्राम हरीचा असे
२९७६०	नित्य	।।ज्ञा.गा.०६१७.०२।।	देहभास नित्य नूतन भासती। शुद्ध स्वयंज्योती जुनाटची
२९७६१	नित्य	।।ज्ञा.गा.०६२२.०३।।	मान अपमान तुज कांहीं नाहीं। तूं तंव विदेही नित्य शुद्ध
२९७६२	नित्य	।।ज्ञा.गा.०६२९.०२।।	विरक्तीविषयीं होतांचि विचार। नित्य हे नैश्वर ओळखती
२९७६३	नित्य	।।ज्ञा.गा.०६५०.०२।।	नित्य निराकारीं आमुचें भजन। अहंब्रह्म पूर्ण निजध्यासें
२९७६४	नित्य	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
२९७६५	नित्य	।।ज्ञा.गा.०७००.०२।।	नित्य प्रळय निद्रिस्त नित्य प्रळय मृत्यु। कल्पांतीं जीव जात मायाही नाहीं तेथ
२९७६६	नित्य	।।ज्ञा.गा.०७००.०२।।	नित्य प्रळय निद्रिस्त नित्य प्रळय मृत्यु। कल्पांतीं जीव जात मायाही नाहीं तेथ
२९७६७	नित्य	।।ज्ञा.गा.०७०४.०३।।	लय गेलें ध्यानीं ध्यान गेलें उन्मनीं। नित्य हरिपर्वणी सर्वांरूपें
२९७६८	नित्य	।।ज्ञा.गा.०७१८.०२।।	नित्य निरंजन सगुणत्व केली। दुर्घटत्व बोली माये लागीं
२९७६९	नित्य	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
२९७७०	नित्य	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
२९७७१	नित्य	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
२९७७२	नित्य	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे
२९७७३	नित्य	।।ज्ञा.गा.०८९८.०१।।	वेदवाणी चांग स्मरतां स्मरण। नित्य नारायण हृदयीं वसे
२९७७४	नित्य	।।ज्ञा.गा.०९१७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अवघेंचि मृगजळ। सांडूनी पाल्हाळ नित्य ध्याई
२९७७५	नित्य	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
२९७७६	नित्य	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो

२९७७७	नित्य	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
२९७७८	नित्य	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
२९७७९	नित्य	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
२९७८०	नित्य	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
२९७८१	नित्य	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
२९७८२	नित्य	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
२९७८३	नित्य	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
२९७८४	नित्य	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
२९७८५	नित्य	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
२९७८६	नित्य	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
२९७८७	नित्य	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
२९७८८	नित्य	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
२९७८९	नित्य	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई

२९७९०	नित्य	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
२९७९१	नित्य	।।ज्ञा.गा.१०८६.०२।।	नसे माळिणीचा मळा नसे सरोवर तळे। नित्य वेळोवेळां फुलतसे
२९७९२	नित्य	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लावि त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
२९७९३	नित्यकाळ	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
२९७९४	नित्यकाळ	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
२९७९५	नित्यता	।।ज्ञा.गा.००९९.०३।।	सत्वर सत्वाचे जपती नामावळी। नित्यता आंघोळी घडे रया
२९७९६	नित्यता	।।ज्ञा.गा.०१८८.०२।।	नित्यता पूर्णिमा हृदयीं चंद्रमा। आलिंगन मेघश्यामा देतु आहे
२९७९७	नित्यता	।।ज्ञा.गा.०५२४.०२।।	सचेत अचेत नित्यता विरक्त। असोनी अलिप्त जन्ममरणा
२९७९८	नित्यता	।।ज्ञा.गा.०५६६.०२।।	मन गेलें ध्याना कृष्णाचि नयनीं। नित्यता पर्वणी कृष्णसुखें
२९७९९	नित्यता	।।ज्ञा.गा.०५६६.०४।।	निवृत्ति निघोट ज्ञानदेवा वाट। नित्यता वैकुंठ कृष्णसुखें
२९८००	नित्यता	।।ज्ञा.गा.०९३७.०१।।	नित्यता समाधी असोनि पैं साधी। मायेची शुद्धि पुसे रया
२९८०१	नित्यता	।।ज्ञा.गा.०९३७.०२।।	साधन विधान पूजा अनुष्ठान। नित्यता कीर्तन सोहंभावें
२९८०२	नित्यता	।।ज्ञा.गा.०९३७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि नित्यता समृद्धि। जीवशिवबुद्धि समाधी त्याची
२९८०३	नित्यता	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
२९८०४	नित्यनेमाचें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०५।।	नित्यनेमाचें नामस्मरण। त्याचें हरलें इष्ट दारुण। जाले उद्धरणाचें कारण। पूर्वजा सहित
२९८०५	नित्यनैमित्तीक	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
२९८०६	नित्यशुद्ध	।।ज्ञा.गा.०९८८.०४।।	मान अपमान तुज दोन्ही नाहीं। तूं तो विदेही नित्यशुद्ध
२९८०७	नित्यसुखवेधें	।।ज्ञा.गा.०५२७.०३।।	नित्यसुखवेधें वेधली कामना। कृष्णीं कृष्णनयना एक तेजें
२९८०८	नित्यानि	।।ज्ञा.गा.०९८६.११।।	उमेच्या भ्रतारा भजावें नित्यानि। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
२९८०९	नित्यानित्य	।।ज्ञा.गा.०५९३.०३।।	नित्यानित्य दोन्ही करीं गा विचार। आहे मी हे कीर विचारिजे
२९८१०	नित्यानित्य	।।ज्ञा.गा.०८१०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरुकृपेनें। नित्यानित्य रूपें शोध करा
२९८११	नित्यानीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०२।।	नामाचे चिंतनीं असावें नित्यानीं। हरिचे कीर्तनीं जात जावें

२९८१२	निदसुरा	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
२९८१३	निदसुरा	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
२९८१४	निदसुरा	।।ज्ञा.गा.१०३३.०३।।	निदसुरा होता तो जागसुदा जाला। स्वामियें आणिला आपणांपाशीं
२९८१५	निदसुरी	।।ज्ञा.गा.०५०९.०३।।	संभोग वोवरी होतिये निदसुरी। योगिणी खेचरी मज जागविलें वो माये
२९८१६	निदसुरी	।।ज्ञा.गा.०७०५.०२।।	काय सांगों निदसुरी कवळलें संसारीं। करितां येरझारी येणेंचि छंदें
२९८१७	निदसुरी	।।ज्ञा.गा.१०७४.०२।।	जागि सुति ना मी निदसुरी। चोळी सुदली तोडूनि गळसरी
२९८१८	निदसुरे	।।ज्ञा.गा.०२१३.०८।।	जये शेतीं निवृत्ति भीतरे। तये शेतीं साजे पुरे। राउळीं निदसुरे दंडिजती
२९८१९	निदान	।।ज्ञा.गा.०४३९.०७।।	वैराग्याविण मुक्ति जोडे। निदान वृत्ति हातां चढे। सोपा गुह्य झाला गूढ। ज्ञानदेवाचा
२९८२०	निदेलें	।।ज्ञा.गा.०६३३.०६।।	सज्ञान चेईलें अज्ञान निदेलें। विपरीत केलें सुपरीत
२९८२१	निदोष	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
२९८२२	निद्रा	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
२९८२३	निद्रा	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
२९८२४	निद्रा	।।ज्ञा.गा.११०९.०२।।	शुद्ध सुमनांची शेज। तेथें तूं निद्रा करीं चहूं वाच्यांशिं गूज रे !
२९८२५	निद्राभुली	।।ज्ञा.गा.०३६६.०३।।	जागृतिशेवटीं निद्राभुली नुठी। मायेसी म्यां मिठी दिधली वो माय
२९८२६	निद्रिस्त	।।ज्ञा.गा.०१७८.०१।।	अमृताची कुंडी निद्रिस्त मरण। झणें त्या दूषण बोलसी रया
२९८२७	निद्रिस्त	।।ज्ञा.गा.०७००.०२।।	नित्य प्रळय निद्रिस्त नित्य प्रळय मृत्यु। कल्पांतीं जीव जात मायाही नाहीं तेथ
२९८२८	निद्रिस्त	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
२९८२९	निध	।।ज्ञा.गा.०६८३.०२।।	थितें होतें तें निध सांठविलें। विश्वासें घेतलें लक्षवित

२९८३०	निधन	।।ज्ञा.गा.०५५५.०३।।	रखुमादेविवरु चुळु पैं घोटिला। निधन जाहला शुद्धपणें
२९८३१	निधान	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
२९८३२	निधान	।।ज्ञा.गा.००२५.०७।।	बाप रखुमादेविवरा । विठ्ठला पाहतां उघडा डोळा । दाविलें निधान रया
२९८३३	निधान	।।ज्ञा.गा.००५४.०४।।	ज्ञानदेवा प्रमाण आत्मा हा निधान। सर्वांघटीं संपूर्ण एक नांदे
२९८३४	निधान	।।ज्ञा.गा.०२०८.०२।।	तो हा विठोबा निधान। ज्याचें ब्रह्मादिकां ध्यान। पाउलें समान। विटेवरी शोभती
२९८३५	निधान	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
२९८३६	निधान	।।ज्ञा.गा.०२३१.०२।।	आनंदल्या मनें। पहा तूं निधान। जवळिल्या निजधन। सांडूं नको
२९८३७	निधान	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
२९८३८	निधान	।।ज्ञा.गा.०५१२.०१।।	अंजनीं अंजन साधिलें निधान। द्वैताद्वैतघन विज्ञानेंसी
२९८३९	निधान	।।ज्ञा.गा.०६५३.०१।।	सद्गुरुसारिखा सोयरा सज्जन। दाविलें निधान वैकुंठीचें
२९८४०	निधान	।।ज्ञा.गा.०६६८.०१।।	लेउनी अंजन दाविलें निधान। देखतांची मन मावळलें
२९८४१	निधान	।।ज्ञा.गा.०६७४.०३।।	निरंजनीं अंजन लेईजत आहे। आपुलें निधान कैसें आपणची पाहे
२९८४२	निधान	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
२९८४३	निधान	।।ज्ञा.गा.०७०६.०३।।	आपुलें निधान आपण पाहे। निवृत्तिप्रति गाऱ्हाणें मांडलें आहे
२९८४४	निधान	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची
२९८४५	निधान	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
२९८४६	निधान	।।ज्ञा.गा.०९०६.०२।।	हातींचे निधान जाय मग तूं करिसी काय। पोळलियावरी हाय निवऊ पाहे
२९८४७	निधान	।।ज्ञा.गा.०९०९.०३।।	येर सकळिक पाल्हाळ रे। बाप रखुमादेविवरु सुखाचें निधान रे भ्रमरा
२९८४८	निधान	।।ज्ञा.गा.०९१६.०२।।	जवळील निधान सांडूनि सिणसील बापा। तरी जन्मांतर न चुके बिजे रया
२९८४९	निधान	।।ज्ञा.गा.०९२८.०३।।	लक्षाचेनि लाभें जोडलें निधान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु जाण

२९८५०	निधान	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
२९८५१	निधान	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
२९८५२	निधान	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
२९८५३	निधान	।।ज्ञा.गा.१०८७.११।।	बाप रखुमादेविवर ध्यान। वृत्तीसी साधलें पूर्ण। ज्ञानदेव म्हणे निधान। विठ्ठलीं मन स्थिरावलें
२९८५४	निधान	।।ज्ञा.गा.१११९.०२।।	सावळें सगुण सकळ गुणांचें निधान। परमानंदमूर्ति पाहतां हर्षलें मन
२९८५५	निधाना	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
२९८५६	निधि	।।ज्ञा.गा.०३१२.०१।।	सुखाचा निधि सुखसागर जोडला । म्हणोनि काळा दादुला मज पाचारी गे माये
२९८५७	निधी	।।ज्ञा.गा.००६०.०३।।	ऋद्धि सिद्धि निधी अवघीच उपाधी। जंव त्या परमानंदीं मन नाहीं
२९८५८	निपजे	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
२९८५९	निपजे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
२९८६०	निपट	।।ज्ञा.गा.१०७४.०५।।	निपट कैसें आहेवपण। कैवल्या आधीं तेल कांकण
२९८६१	निफजेल	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
२९८६२	निबंध	।।ज्ञा.गा.०३८३.०३।।	सावध निबंध आद्याचा उकल। रसनेचा पालव रसना तोयें
२९८६३	निबद्ध	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
२९८६४	निबद्ध	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध

२९८६५	निभ्रांत	।।ज्ञा.गा.०७२८.०५।।	कैसी भ्रांती निभ्रांत जाली। रंका इंद्रपदवी आली। तैसी आपुली कृपा जाली
२९८६६	निभ्रांत	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला अससी। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
२९८६७	निमग्न	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
२९८६८	निमग्न	।।ज्ञा.गा.०७०२.०३।।	निवृत्ति गुरूप्रसादें नामीं निमग्न। नाम म्हणतां यज्ञ कोटी रया
२९८६९	निमग्न	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शे तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
२९८७०	निमग्न	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
२९८७१	निमतां	।।ज्ञा.गा.०८२६.०२।।	स्थूळदेह निमतां सूक्ष्म उरतां। कारणीं हारपतां कैसें झालें
२९८७२	निमते	।।ज्ञा.गा.००९०.०३।।	पाहाते निमते सरे हंसगती। हरीची पंगती जेऊं बैसो
२९८७३	निमथा	।।ज्ञा.गा.००८७.०४।।	सावधपणें विरुळा। जाणें तेथींची कळा। विज्ञानपणें सोहळा। निमथा गातूं
२९८७४	निमथा	।।ज्ञा.गा.०४६३.०६।।	निवृत्तिसंपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व निमथा उलथा तूं
२९८७५	निमाला	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
२९८७६	निमाला	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
२९८७७	निमाला	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
२९८७८	निमाला	।।ज्ञा.गा.०४४६.०३।।	सम तेज पाहे तंव एकचि वो तेज। ॐकार सहज निमाला तेथें
२९८७९	निमाला	।।ज्ञा.गा.०५२६.०३।।	ककार भेदिला मकार शोधिला। ॐकार निमाला तये स्थानीं
२९८८०	निमाला	।।ज्ञा.गा.०५७२.०४।।	रखुमादेविवरु नेणोनी जाणितला। जाणपणें निमाला माझ्या ठायीं
२९८८१	निमाला	।।ज्ञा.गा.०५७७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मरसें विवळला। मजसहित निमाला ब्रह्मरूपीं गे माये
२९८८२	निमाला	।।ज्ञा.गा.०६६०.०२।।	पाहाणियाचा प्रपंचु पाहतां। निमाला कवणा बोलूं ठेऊं आतां
२९८८३	निमाला	।।ज्ञा.गा.०६६०.०४।।	निशीं जागरणीं निमाला कीं तंतुचि तंतीं आटला। रसीं रसु दुणावला तुझ्या ठायीं

२९८८४	निमाला	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
२९८८५	निमाला	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
२९८८६	निमाला	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
२९८८७	निमाला	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
२९८८८	निमालासी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
२९८८९	निमालिया	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
२९८९०	निमालिया	।।ज्ञा.गा.०४००.०४।।	तरंगु निमालिया जळसागरु। सागरासी नाहीं दुसरा उपचारु
२९८९१	निमाली	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल
२९८९२	निमाली	।।ज्ञा.गा.०२४३.०३।।	युक्ति खुंटली वासना निमाली। कळा पैं बैसली पद्मासनीं
२९८९३	निमाली	।।ज्ञा.गा.०३६६.०४।।	मागुती नको परतणी या शरीरीं उरवणी। प्रपंचाची कहाणी निमाली वो माय
२९८९४	निमाली	।।ज्ञा.गा.०३८९.०२।।	पांगुळल्या वृत्ति हारपली भावना। निमाली कल्पना ब्रह्मीं रया
२९८९५	निमाली	।।ज्ञा.गा.०५४६.०१।।	अद्वैताची झडपणी ब्रह्मीं निमाली। तन्मय तत्त्वतां ब्रह्मींच मुराली
२९८९६	निमाली	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
२९८९७	निमाली	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्‌गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
२९८९८	निमाली	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
२९८९९	निमाली	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णूं चक्रपाणी बहु काळें गे माय

२९९००	निमाली	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
२९९०१	निमालीच	।।ज्ञा.गा.११०२.०४।।	कडकडोनि वीज निमालीच ठायीं। भेटली मुक्ताई गोरोबाला
२९९०२	निमाले	।।ज्ञा.गा.००११.०१।।	प्रथम नमूं तो गुरुदेवो । जेथें निमाले भावाभावो । अनादि स्वरूप स्वयमेवो । तो आदिदेवो नमियेला
२९९०३	निमाले	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
२९९०४	निमाले	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
२९९०५	निमाले	।।ज्ञा.गा.०४७८.०७।।	कर्माकर्म पारुषलें देवधर्म लोपले। गुरुशिष्य निमाले जाले क्षीरसिंधु
२९९०६	निमालें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
२९९०७	निमालें	।।ज्ञा.गा.०३३९.०१।।	चंचळ चांदिणें सोमविणें भासलें। तेज निमालें रविबिंबेविणें
२९९०८	निमालें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०५।।	डोळाची वाढिलें परब्रह्म फळलें। त्या सुखाचें निमालें सांगणें वो माये
२९९०९	निमालें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
२९९१०	निमालें	।।ज्ञा.गा.०४९०.०२।।	अंतरींचे सुख अंतरीं निमालें। अंतर बैसविलें ब्रह्मपदीं
२९९११	निमालें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०१।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें निमालें। मज निरंजनीं आफाविलें गोवळें वो माय
२९९१२	निमालें	।।ज्ञा.गा.०५००.०१।।	थोकलें यांच्या गुणीं तनुमनासहित। त्या निजतत्त्वीं प्रीत निमालें वो माय
२९९१३	निमालें	।।ज्ञा.गा.०५४४.०२।।	देखिला देखिला माये देवाचा देवो। फिटला संदेहो निमालें दुजेपण
२९९१४	निमालें	।।ज्ञा.गा.०५५४.०१।।	कापुराचें भांडें म्यां ब्रह्मरसें भरिलें। घ्राणीं निमालें परिमळेंसहित
२९९१५	निमालें	।।ज्ञा.गा.०५७६.०२।।	चंचळ मन ब्रह्मीं निश्चळ जालें। अवघेंचि निमालें ब्रह्मार्पणीं
२९९१६	निमालें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया

२९९१७	निमालें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
२९९१८	निमाल्या	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शे तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
२९९१९	निमासुरा	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
२९९२०	निमासुरें	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
२९९२१	निमिख	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
२९९२२	निमिष	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
२९९२३	निमिष	।।ज्ञा.गा.०४१७.०१।।	निमिष नलगे मन वेधितां। येवढी तुझी स्वरूपता
२९९२४	निमिष	।।ज्ञा.गा.०५८८.०४।।	रायाची संगती घडतां निमिष। तरी होती वश्य अष्टसिद्धी
२९९२५	निमिष	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
२९९२६	निमिष	।।ज्ञा.गा.१०५३.०२।।	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम
२९९२७	निमिषा	।।ज्ञा.गा.१०५३.०२।।	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम
२९९२८	निमिषें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें
२९९२९	निमिषें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०५।।	कोटि दोषांचीं किल्मिषें। जळोनि जाति निमिषें। यास वेदशास्त्र साक्षें। चंद्रसूर्यासहित
२९९३०	निमिष्य	।।ज्ञा.गा.०९३८.०२।।	माया मन पाही मायेसीही पर। परते सत्वर निमिष्य नाहीं
२९९३१	निमिष्यमात्री	।।ज्ञा.गा.०६८५.०३।।	निवृत्ति गुरुने अधिक केलें। निमिष्यमात्री दाविलें धन माझें
२९९३२	निमे	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया

२९९३३	निमे	।।ज्ञा.गा.०६१८.०२।।	वासनेच्या योगें न निमे कल्पना। याचि लागीं नाना योनी भोगी
२९९३४	निमेची	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
२९९३५	निमोनि	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
२९९३६	निमोनियां	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
२९९३७	निमोनियां	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
२९९३८	नियम	।।ज्ञा.गा.०३५१.०३।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार संपादिलें। ध्यान धारणा आसन मुद्रा कैसें समाधीसी आलें
२९९३९	नियम	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
२९९४०	नियम	।।ज्ञा.गा.०८५०.०६।।	म्हणोनि यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार आटणी। वाउगाचि बांधोनि सिणसी कां पां
२९९४१	नियम	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
२९९४२	निरंजन	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
२९९४३	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०२२२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान चित्त निरंजन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
२९९४४	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०२६७.०१।।	निरंजन बना गेलिये साजणी। तेथें निर्गुणें माझ्या मनीं वेधियेलें
२९९४५	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०३६८.०२।।	पाहीन मी आतां निरंजन स्वरूपता। त्यानें मज तत्त्वतां वोजविलें वो माय
२९९४६	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०४९५.०१।।	अधिक देखणें तरी निरंजन पहाणें। योगिराज विनवणें मना आलें वो माये
२९९४७	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०४९८.०२।।	दामोदर नामें मना बांधिलें दावें। निरंजन म्हणावें आपणा वो माय
२९९४८	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०४९८.०३।।	गुणचि नाहीं त्यासी काय लाऊं गुण। अतीत निरंजन देखिला वो माय
२९९४९	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०४९९.०५।।	न समाय लेववितां लेईजे कैसेनि। निरंजन अंजनीं लेईले वो माय
२९९५०	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०५०२.०१।।	पाहातां सप्त पाताळें एकविसांवेगळें। तें निरंजन आगळें खुतलें डोळां गे माय

२९९५१	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०५३८.०२।।	निरंजन वनीं धरीन मुरारी। भाग अभ्यंतरीं घेईन देखा
२९९५२	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०६४३.०४।।	तैसा ब्रह्मीं लाहे हृदयीं त्रिनेत्र। बाह्य निरंजन अवघा झाला
२९९५३	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०७१८.०२।।	नित्य निरंजन सगुणत्व केली। दुर्घटत्व बोली माये लागीं
२९९५४	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०७२३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निर्गुण निरंजन। मनाचें मोहन मूर्तिमाजीं
२९९५५	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०७४०.०२।।	शून्य ब्रह्म पूर्ण चक्षूचे अंतरीं। निर्विकार निरंजन तोचि तें गा
२९९५६	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०७४७.०२।।	निरंजन सभराभरीत वस्तू कोंदली। साक्षित्वासी आली आत्मदशा
२९९५७	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०७६६.०२।।	मसुरामात्र सार योगी ध्याती देहीं। निरंजन पाहीं ब्रह्म तेंचि
२९९५८	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०८११.०१।।	स्वरूपाचें ध्यानीं निरंजन पाहिलें। डोळ्यानें दाविलें चराचर
२९९५९	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०८१८.०१।।	निशी दिवस दोघे लोपले ते ठायीं। निरंजन ते ठायीं लक्षुनी पाहा
२९९६०	निरंजन	।।ज्ञा.गा.०८२४.०१।।	आकाशाचे अंतीं प्रणवाचें गुज। निरंजन बीज साधू पाहती
२९९६१	निरंजन	।।ज्ञा.गा.१०२७.०३।।	तेथें निरंजन नाहीं कांहींचि नाहीं। तेथें नि:शब्द उठती पाहीं
२९९६२	निरंजना	।।ज्ञा.गा.०५८०.०१।।	कवतुक पाहावया निरंजना गेलीये। तंव निराकार जालें बाईये वो
२९९६३	निरंजना	।।ज्ञा.गा.१०४४.०१।।	निरंजना गाई चारूं गेलों। तंव चवाळें तेथें एक पावलों
२९९६४	निरंजना	।।ज्ञा.गा.१०४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु श्रीगुरुराणा। चवाळें पांघुरवी निरंजना गे माय
२९९६५	निरंजना	।।ज्ञा.गा.१०७१.०२।।	गरोदरेंविण बाळक जालें। माया मारून गेलें निरंजना
२९९६६	निरंजनाचा	।।ज्ञा.गा.०४३४.०५।।	निवृत्ति निरंजनाचा सरा। कैसा वोसंडला अंबरा। सुख पावोनि ज्ञानेश्वरा। ब्रह्म केलें
२९९६७	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०४८१.०२।।	तया नाहीं गती वस्ती निरंजनीं। भोगी रुद्रयोनी कर्म वसे
२९९६८	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
२९९६९	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०४९६.०१।।	पंधरयाची खाणी अनर्घ्य रत्नाचें पाणी। तें निरंजनीं वनीं शोभतसे वो माय
२९९७०	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०४९६.०२।।	गुणांची लावणी लाविली गगनीं। निरंजनीं निर्गुणीं आथिलें वो माय
२९९७१	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०४९६.०३।।	पूर्णानंद सच्चिदानंदकंदु। तो निरंजनीं स्वादु आळवितो माय
२९९७२	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०४९७.०१।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें निमालें। मज निरंजनीं आफाविलें गोवळें वो माय
२९९७३	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०४९७.०५।।	ऐसा जगजीवनु जोगावला जगमूर्ति देखिला। तो जगदेश्वरु फळला निरंजनीं वो माय
२९९७४	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०४९८.०५।।	आतां असो हव्यासु लागला निजध्यासु। निरंजनीं सौरसु करीतसे वो माय
२९९७५	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०५४५.०४।।	पदापिंडा दाटणी रूपानिरूपा निरंजनीं। विठ्ठलाचरणीं ज्ञानदेवो
२९९७६	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०५८२.०२।।	पहाण्याशी मूळ विचारूनि पहा। मग सुखी रहा निरंजनीं

२९९७७	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०६१८.०५।।	त्रिभुवनाहुनि राहिला निराळा। ज्ञानेश्वरीं लीला निरंजनीं
२९९७८	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०६२३.०३।।	निरंजनीं घेतां ययाचि पैं शुद्धि। एकही अवघी न दिसती
२९९७९	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०६३२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही निरसुनी। झालों निरंजनीं लीन आथी
२९९८०	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०६५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे आमिष जोडलें। निरंजनीं केला वास आम्ही
२९९८१	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०६६१.०१।।	अनुभव खूण मी बोलें साजणी। निरंजनीं अंजन लेईलें अंजनीं
२९९८२	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०६७४.०३।।	निरंजनीं अंजन लेईजत आहे। आपुलें निधान कैसें आपणची पाहे
२९९८३	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०६८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साच म्हणोनि निघालों। तेणें नेऊनि घातलों निरंजनीं
२९९८४	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०७०६.०२।।	पुढत पुढती राजा विठ्ठल पाहे। निरंजनीं अंजन लेईजत आहे
२९९८५	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०७४२.०४।।	ध्येय ध्यान ध्याता निरसुनी तिन्ही। झालों निरंजनीं अति लीन
२९९८६	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०७५०.०१।।	सोहंकारी माया लक्षा आणि देहीं। निरंजनीं पाहीं मायाकार
२९९८७	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०१।।	शास्त्रार्थाची वाणी निरंजनीं दिसे। औटपीठीं वसे निर्विकार
२९९८८	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
२९९८९	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
२९९९०	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.१०२६.०३।।	निरालंबी सादू आळवी ब्रह्मीं। तेथें एकु बाळ बोभाये निरंजनीं
२९९९१	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.१०२७.०१।।	पांच पाट्या नव खिडकिया। पाळणा पहुडाया निरंजनीं
२९९९२	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.१०८०.०४।।	मी मायराणी पतिव्रता शिरोमणी। ज्ञानदेवो निरंजनीं क्रीडा करीं
२९९९३	निरंतर	।।ज्ञा.गा.००११.०४।।	ऐसा सर्वां अतीत । परी ऐसा जगभरीत । कनक कांकणीं रहात । तैसा अविकृत निरंतर
२९९९४	निरंतर	।।ज्ञा.गा.००८४.०१।।	अनंत नामाचें पाठांतर। रामकृष्णनाम निरंतर। सर्व सुखाचें भांडार। हरि श्रीधर नाम वाचे
२९९९५	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०१०६.०२।।	केशव नाम सार विठ्ठल उच्चार। राम निरंतर हृदयीं वसे
२९९९६	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०११५.०१।।	निरंतर ध्याता हरि। सर्व कर्माची बोहरी। दोष जाती दिगंतरीं। रामकृष्णउच्चारणीं
२९९९७	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०११६.०४।।	ज्ञानरंजनीं रंजला। ज्ञानबोधें उपजला। ज्ञानदेवीं हरि सेविला। निरंतर सर्वकाळ
२९९९८	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०१४३.०२।।	हेंचि तारक पाठांतर। नित्य समाधीचें घर। शिव शंभूसी निरंतर। जपमाळ सर्वदा
२९९९९	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०१४८.०३।।	ज्ञानध्यान हेचि सार। रामनाम निरंतर। तेणें तरलों भवसागर। धन्य जीवित्व आमुचे
३००००	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें । नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी

३०००१	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०१६५.०२।।	तपाहुनी तप थोर। रामकृष्ण निरंतर। येणें उद्धरतील पामर। हा निर्धार वेदींचा
३०००२	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०१६७.०३।।	ऐसा टाकुनी विश्वास। हरिनामाचाचि हव्यास। चित्त करूनी सावकाश। निरंतर स्मरावें
३०००३	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
३०००४	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०१७०.०२।।	कारण भाव जाणावा। येर अर्थ तोडावा। निरंतर हरि भजावा। सफल होईल सर्वदा
३०००५	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
३०००६	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
३०००७	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०१७३.०६।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास सार। रामकृष्ण निरंतर। रामकृष्णें तरले पामर। साधन हेंचि साध
३०००८	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०१९२.०६।।	बाप रखुमादेवीवर। ऐसा आहे निर्धार। जे स्मरताति निरंतर। ते तरती सर्वथा
३०००९	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
३००१०	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०४६७.०६।।	ज्ञानदेव सुखी जालीसे विश्रांति। परमानंद चित्तीं निरंतर
३००११	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०६४३.०५।।	निवृत्तीचे पायीं ज्ञानदेव लीन। जग जनार्दन निरंतर
३००१२	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०६६७.०३।।	बाह्यअभ्यंतरीं नाहीं आपपर। सर्व निरंतर नारायण
३००१३	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०७३७.०१।।	सहस्त्रदळ ब्रह्मरंध्र ज्याचें घर। सत्रावी निरंतर वसे जेथें
३००१४	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०७४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। राहा रे निजबोधें निरंतर
३००१५	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०७४२.०२।।	दिसे तेंही शून्य पहातेंही शून्य। देहामाजीं निरंतर भिन्न रूप
३००१६	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०७७७.०३।।	अणुरेणु शून्य गगना तेजें दिसे। निरंतर वसे निरंतर
३००१७	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०७७७.०३।।	अणुरेणु शून्य गगना तेजें दिसे। निरंतर वसे निरंतर
३००१८	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०७९४.०२।।	त्रिकूट श्रीहाट गोल्हाट ब्रह्मरंध्र। प्रणव निरंतर ऐक्य झाला
३००१९	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०८०१.०२।।	ॐकार नादीं कीं नाद ॐकारीं। दैवीं निरंतर प्रणवीं पहा
३००२०	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०८१६.०१।।	औटपिठावरी निरंतर देश। तेथ मी जगदीश असे बाई
३००२१	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
३००२२	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया
३००२३	निरंतर	।।ज्ञा.गा.०९९४.०१।।	भगवद्गीता हेचि थोर। येणें चुके जन्म वेरझार। वैकुंठवासीं निरंतर। भवसागर उतरेल

३००२४	निरंतर	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
३००२५	निरंतर	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
३००२६	निरंतर	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
३००२७	निरंतर	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
३००२८	निरंतर	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
३००२९	निरंतरी	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
३००३०	निरंतरी	।।ज्ञा.गा.०७९८.०२।।	आधारापासुनी सहस्रदळावरी। नि:शब्द निरंतरी नारी एक
३००३१	निरंतरी	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
३००३२	निरंतरीं	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
३००३३	निरंतरीं	।।ज्ञा.गा.०१५१.०४।।	ज्ञानदेवीं केली सामग्री। भवसिंधु तरलों भवसागरीं। रामकृष्ण हेचि मुरारी। निरंतरीं सांठविला
३००३४	निरंतरीं	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
३००३५	निरंतरीं	।।ज्ञा.गा.०१७०.०३।।	अखंड ध्यावे श्रीहरि। भजावे संतां निरंतरीं। हरिवाचुनिया दुसरी। गोठी न करावी सर्वथा
३००३६	निरंतरीं	।।ज्ञा.गा.०४०८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निरंतरीं। बाह्य अभ्यंतरीं नांदतुसे
३००३७	निरंतरीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
३००३८	निरंतरीं	।।ज्ञा.गा.०५०३.०१।।	जनीं वनीं हरि आहे निरंतरीं। बोलिली वैखरी व्यासमुखें
३००३९	निरंतरीं	।।ज्ञा.गा.०९२९.०३।।	जीवा जीवन अंतरीं। बाहेजु निर्धारीं। सर्व निरंतरीं पूर्णभरित
३००४०	निरंतरीं	।।ज्ञा.गा.०९९४.०२।।	राम नाम सार धरीं। तेंचि तारक सृष्टीवरी। त्याचेनि संगें निरंतरीं। भवसागर तरसील
३००४१	निरंतरीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
३००४२	निरंतरीं	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
३००४३	निरंतरु	।।ज्ञा.गा.०१९४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। तो तारक हा निर्धारु। विश्वाकारणें निरंतरु। अवतार घेतलें

३००४४	निरखित	।।ज्ञा.गा.०३६५.०१।।	निरखित निरखित गेलीये। पाहें तंव तन्मय जालिये
३००४५	निरखित	।।ज्ञा.गा.०३६५.०१।।	निरखित निरखित गेलीये। पाहें तंव तन्मय जालिये
३००४६	निरखिता	।।ज्ञा.गा.०२९१.०१।।	जागृती पुसे साजणी। कवण बोलिलें अंगणीं। निरखिता वो नयनीं। वृंदावनीं देखियेला
३००४७	निरखिलें	।।ज्ञा.गा.०६३२.०१।।	शून्य निरसुनी दोन्ही निरखिलें। तेथुनी देखिलें निजवस्तु
३००४८	निरखुनी	।।ज्ञा.गा.०८२५.०१।।	आत्माराम नयनीं निरखुनी देखिला। निळा रंग ओतिला आदी अंतीं
३००४९	निरखुनी	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
३००५०	निरय	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
३००५१	निरय	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
३००५२	निरय	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
३००५३	निरयदृष्टी	।।ज्ञा.गा.०६५९.०५।।	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
३००५४	निरशून्य	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
३००५५	निरशून्य	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
३००५६	निरशून्य	।।ज्ञा.गा.०४५१.०३।।	निरशून्य शून्य साधूनि उपरम। वैकुंठीचें धाम हृदय केलें
३००५७	निरशून्य	।।ज्ञा.गा.०७४२.०३।।	शून्य निरशून्य दोन्हीं हारपली । तेथूनि पाहिली निज वस्तु
३००५८	निरशून्य	।।ज्ञा.गा.१०२८.०१।।	शून्य नाहीं निरशून्य नाहीं। तेथें पाळणा पाही लावियेला

३००५९	निरसती	।।ज्ञा.गा.००९३.०१।।	ज्याचेनि तेजें तेजस रविग्रह। त्याचेनि मोह निरसती
३००६०	निरसती	।।ज्ञा.गा.०६३७.०४।।	पूर्ण ज्ञानदेवा प्राप्त आत्मरूप। त्रिविध हे ताप निरसती
३००६१	निरसला	।।ज्ञा.गा.०१६९.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। रामकृष्ण आराधिला। प्रपंचीं अबोला केला। सर्व निरसला मायामोह
३००६२	निरसलिये	।।ज्ञा.गा.०३६४.०२।।	वासना निरसलिये वासना निरसलिये। ब्रह्मकमळीं उगवलीये गे बाईये
३००६३	निरसलिये	।।ज्ञा.गा.०३६४.०२।।	वासना निरसलिये वासना निरसलिये। ब्रह्मकमळीं उगवलीये गे बाईये
३००६४	निरसली	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
३००६५	निरसली	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
३००६६	निरसली	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
३००६७	निरसली	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
३००६८	निरसलें	।।ज्ञा.गा.०४७१.०३।।	भानुबिंबेवीण निरसलें तम। ज्ञानदेवीं वर्म सांगितलें
३००६९	निरसलें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
३००७०	निरसलों	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
३००७१	निरसिलें	।।ज्ञा.गा.०५७१.०३।।	चित्तचतुष्टय निरसिलें। अज्ञाना तिळोदक दिधलें
३००७२	निरसिलें	।।ज्ञा.गा.०६८०.०२।।	उगविलें उगविलें मायेतें निरसिलें। एकत्व दाविलें त्रिभुवन रया
३००७३	निरसी	।।ज्ञा.गा.००७८.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे संसार निरसी। अखंड मानसीं विठ्ठल हरि
३००७४	निरसी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
३००७५	निरसुनी	।।ज्ञा.गा.०३४४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे द्वैत निरसुनी पाही। एका रूपा सोयी बाही तरशील
३००७६	निरसुनी	।।ज्ञा.गा.०४४४.०२।।	जयजय आरति निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा निरसुनी गेला
३००७७	निरसुनी	।।ज्ञा.गा.०६३२.०१।।	शून्य निरसुनी दोन्ही निरखिलें। तेथुनी देखिलें निजवस्तु

३००७८	निरसुनी	।।ज्ञा.गा.०६३२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही निरसुनी। झालों निरंजनीं लीन आथी
३००७९	निरसुनी	।।ज्ञा.गा.०७४२.०४।।	ध्येय ध्यान ध्याता निरसुनी तिन्ही। झालों निरंजनीं अति लीन
३००८०	निरसूं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
३००८१	निरसून	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
३००८२	निरसूनियां	।।ज्ञा.गा.०२९३.०१।।	माझी शंका फिटले। लाजा सांडिलें। अवघे घातलें। मज निरसूनियां
३००८३	निरसूनियां	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
३००८४	निरसे	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
३००८५	निरसे	।।ज्ञा.गा.०८६८.०२।।	तैसें हें टवाळ हरिवीण पाल्हाळ। कैसेंनि मायाजाळ निरसे रया
३००८६	निरा	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
३००८७	निरा	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
३००८८	निरा	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
३००८९	निराकार	।।ज्ञा.गा.००५०.०३।।	अव्यक्त निराकार नाहीं त्या आकार। जेथोनि चराचर हरिसी भजे
३००९०	निराकार	।।ज्ञा.गा.०३४२.०३।।	साकार निराकार शून्याशून्य दिठा। रूपीं रूपवाटा हरि माझा
३००९१	निराकार	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
३००९२	निराकार	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां

३००९३	निराकार	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
३००९४	निराकार	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
३००९५	निराकार	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
३००९६	निराकार	।।ज्ञा.गा.०४९५.०४।।	चंदन जेवीं भरला अश्वत्थ फुलला। तैसा म्यां देखिला निराकार वो माये
३००९७	निराकार	।।ज्ञा.गा.०५३१.०३।।	साकारीं निराकार बिंबीं बिंबअवतार। अवघें माजिघर बिंबलेंसे
३००९८	निराकार	।।ज्ञा.गा.०५६१.०२।।	गुणा भ्यालें म्हणोनी निर्गुण पैं जालें। तें निराकार आथिलें माझ्या अंगीं
३००९९	निराकार	।।ज्ञा.गा.०५६५.०२।।	तंव निराकार देखिलें निराकार देखिलें। मी पूजनलिंग तिन्ही हरपलें
३०१००	निराकार	।।ज्ञा.गा.०५६५.०२।।	तंव निराकार देखिलें निराकार देखिलें। मी पूजनलिंग तिन्ही हरपलें
३०१०१	निराकार	।।ज्ञा.गा.०५८०.०१।।	कवतुक पाहावया निरंजना गेलीये। तंव निराकार जालें बाईये वो
३०१०२	निराकार	।।ज्ञा.गा.०६४६.०२।।	सदोदीत ब्रह्म पूर्ण निराकार निर्गुण। भेदाभेद क्षीण तेथें अनुभवी हे खूण
३०१०३	निराकार	।।ज्ञा.गा.०६५६.०४।।	बद्धमुक्त शून्य होसी निराकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तत्त्वज्ञानी
३०१०४	निराकार	।।ज्ञा.गा.०७२२.०४।।	ज्ञानदेव बोले अक्षर निराकार। पावलें अपार परातीत
३०१०५	निराकार	।।ज्ञा.गा.०७८१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सोपानातें ऐसें। निराकार असे आकारेसी
३०१०६	निराकार	।।ज्ञा.गा.०८००.०१।।	सत्रावीचे गांवीं शून्याचा विस्तार। प्रणव निराकार सदैव असे
३०१०७	निराकार	।।ज्ञा.गा.०९३२.०१।।	आवो कमळनयनीं चांदिणें भासिलें। तयामाजीं एक निराकार देखिलें
३०१०८	निराकार	।।ज्ञा.गा.०९५६.०४।।	निराकार अलिप्त वसे। शरीरीं असतुचि नसे। एकतत्त्व मनोद्देशे। हृदयीं ध्याये
३०१०९	निराकार	।।ज्ञा.गा.०९६५.०३।।	निरालंब निराकार पाहे तें अपरंपार। तें तूं परात्पर होऊनि राहें
३०११०	निराकार	।।ज्ञा.गा.१०२४.०१।।	आकारेंवीण पाळणा पहुडलें। निराकार म्हणोनी वोसणाईलें
३०१११	निराकार	।।ज्ञा.गा.१०२४.०२।।	जो जो जो बाळा निराकार पाळणा। व्योमीं व्योमाकारीं झोंप घेई
३०११२	निराकारण	।।ज्ञा.गा.०५०४.०३।।	प्रपंचाचें घरीं दिसतें कारण। अवघे निराकारण तत्त्वीं तत्त्वमय
३०११३	निराकारी	।।ज्ञा.गा.०४२४.०१।।	पैल मेरुच्या शिखरीं। एक योगी निराकारी। मुद्रा लावुनी खेंचरीं। प्राणायामीं बैसला
३०११४	निराकारी	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास

३०११५	निराकारीं	।।ज्ञा.गा.००९५.०३।।	आकार निराकारीं त्रिपथ शेजारीं। हरि भरोवरी घेतु विरुळा
३०११६	निराकारीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०१।।	आकारीं नाहीं तें निराकारीं पाहीं। निराकारीं राहीं शून्याशून्य
३०११७	निराकारीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०१।।	आकारीं नाहीं तें निराकारीं पाहीं। निराकारीं राहीं शून्याशून्य
३०११८	निराकारीं	।।ज्ञा.गा.०५२९.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य दिसोनी न दिसे। निराकारीं भासे तदाकार
३०११९	निराकारीं	।।ज्ञा.गा.०६५०.०२।।	नित्य निराकारीं आमुचें भजन। अहंब्रह्म पूर्ण निजध्यासें
३०१२०	निराकारींची	।।ज्ञा.गा.०७०४.०२।।	निराकारींची वस्तु आकारा आणिली। कृष्णीं कृष्ण केली सकळ सृष्टी
३०१२१	निराकारु	।।ज्ञा.गा.००१८.०४।।	तुज आकारु म्हणों कीं निराकारु रे । आकारु निराकारु एकु गोविंदु रे
३०१२२	निराकारु	।।ज्ञा.गा.००१८.०४।।	तुज आकारु म्हणों कीं निराकारु रे । आकारु निराकारु एकु गोविंदु रे
३०१२३	निराकारु	।।ज्ञा.गा.०६८०.०१।।	साकारु निराकारु वस्तु सद्गुरु आमुचा। तेणें या देहाचा केला उगऊ
३०१२४	निराकारु	।।ज्ञा.गा.०९८२.०३।।	रखुमादेविवरु साकारु निराकारु नव्हे। कांहीं नहोनि होये तोचि बाईये वो
३०१२५	निराकारें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०५।।	सहज गुण होतें निर्गुण जालें। भलत्या झोंबलें निराकारें
३०१२६	निराकाश	।।ज्ञा.गा.०६४०.०२।।	भास तोही नासताहे कैचें निराकाश। सर्वी समरस परब्रह्म
३०१२७	निराचिया	।।ज्ञा.गा.०६४२.०३।।	निराचिया धारा अभ्रेंवीण पडे। देखणा हा बुडे तयामाजीं
३०१२८	निराधार	।।ज्ञा.गा.०७९९.०२।।	आधार नाहीं जेथ निराधार वर्तती। निराधार न म्हणती आपणा लागीं
३०१२९	निराधार	।।ज्ञा.गा.०७९९.०२।।	आधार नाहीं जेथ निराधार वर्तती। निराधार न म्हणती आपणा लागीं
३०१३०	निराभास	।।ज्ञा.गा.०४७०.०४।।	पूर्णिमाप्रकाशचंद्र निराभास। हरि हा दिवस उगवला
३०१३१	निराभास	।।ज्ञा.गा.०४८२.०४।।	व्हावें निराभास तरीच ही प्राप्ती। ज्ञानेश्वरा भ्रांति कीं रे नाहीं
३०१३२	निराभास	।।ज्ञा.गा.०६१२.०१।।	केवळ निराभास या जगीं जाहला। नाहीं आन उरला भास कांहीं
३०१३३	निरालंब	।।ज्ञा.गा.०३३४.०२।।	निरालंब बाज निरालंब तेज। चित्तरस निज निजतेजें
३०१३४	निरालंब	।।ज्ञा.गा.०३३४.०२।।	निरालंब बाज निरालंब तेज। चित्तरस निज निजतेजें
३०१३५	निरालंब	।।ज्ञा.गा.०३६७.०१।।	निरालंब स्तंभ घातला निजयोगु। साही वेगळेसी वो माय
३०१३६	निरालंब	।।ज्ञा.गा.०५०१.०६।।	हा निरालंब वोळला भक्तिभावें मिळाला। रखुमादेवि दादुला विठ्ठलु राणा वो माय
३०१३७	निरालंब	।।ज्ञा.गा.०६७९.०४।।	ज्ञानदेवीं काज निरालंब रूप। तळिवरी दीप सतेजला
३०१३८	निरालंब	।।ज्ञा.गा.०९६५.०३।।	निरालंब निराकार पाहे तें अपरंपार। तें तूं परात्पर होऊनि राहें
३०१३९	निरालंब	।।ज्ञा.गा.१०४१.०१।।	निरालंब घोंगडें अद्वैत पेठे। तेथ एक भेटे रूपेंवीण
३०१४०	निरालंब	।।ज्ञा.गा.१०७१.०३।।	तेथें मज एक नवल पैं जालें। पेहें सूदलें निरालंब

३०१४१	निरालंबी	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
३०१४२	निरालंबी	।।ज्ञा.गा.०५१६.०२।।	ज्ञानाचे खाणी माणिकें निर्वाणीं। लाधलें मी निर्गुणीं निरालंबी वो माय
३०१४३	निरालंबी	।।ज्ञा.गा.०५१९.०१।।	अंजनीं संपूर्ण ठेऊनियां मन। ज्ञानी ज्ञानघन निरालंबी
३०१४४	निरालंबी	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
३०१४५	निरालंबी	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
३०१४६	निरालंबी	।।ज्ञा.गा.१०२६.०२।।	बाळापें हें नाहीं बाळापें हें नाहीं। अंगुष्ठ पिउनी घेई निरालंबी
३०१४७	निरालंबी	।।ज्ञा.गा.१०२६.०३।।	निरालंबी सादू आळवी ब्रह्मीं। तेथें एकु बाळ बोभाये निरंजनीं
३०१४८	निरालंबीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
३०१४९	निरालंबीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
३०१५०	निराळ	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
३०१५१	निराळ	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
३०१५२	निराळ	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
३०१५३	निराळ	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
३०१५४	निराळलें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
३०१५५	निराळा	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु

३०१५६	निराळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
३०१५७	निराळा	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणे लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
३०१५८	निराळा	।।ज्ञा.गा.०६११.०५।।	पापपुण्य दोन्ही त्यागुनी निराळा। जाहला स्वलीला ज्ञानदेव
३०१५९	निराळा	।।ज्ञा.गा.०६१८.०५।।	त्रिभुवनाहुनि राहिला निराळा। ज्ञानेश्वरीं लीला निरंजनीं
३०१६०	निराळा	।।ज्ञा.गा.०७३४.०१।।	शून्याचा शेवट डोळां पाहा निराळा। नीळबिंदु सांवळा प्रकाशला
३०१६१	निराळा	।।ज्ञा.गा.०७५४.०२।।	पंचमहाभूतें व्यापुनी निराळा। सौंदर्यपुतळा काळा बाई
३०१६२	निराळा	।।ज्ञा.गा.०७७५.०१।।	डोळियांत डोळा काळियांत काळा। देखण्या निराळा निळारूप
३०१६३	निराळा	।।ज्ञा.गा.०७९५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाचे ठायीं। प्रणवीं प्रणव पाहीं निराळा तो
३०१६४	निराळा	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
३०१६५	निराळा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
३०१६६	निराळाच	।।ज्ञा.गा.०८२२.०६।।	चंद्राचे वरी एक निराळाच मध्य। स्त्रियेचे निजबोधें निजरूप
३०१६७	निराळी	।।ज्ञा.गा.०६६८.०३।।	ज्ञानाचा हा वाफा भरूनियां कमळीं। सतरावी निराळी तिंबतसे
३०१६८	निराळी	।।ज्ञा.गा.०७५९.०३।।	रज तम सत्त्व यांहुनी निराळी। लक्षाही वेगळी निवृत्ति जाणे
३०१६९	निराळें	।।ज्ञा.गा.०१८६.०३।।	भानुबिंब पाहा निर्मळ निराळें। अलिप्त सकळ तैसें साधु
३०१७०	निराळें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
३०१७१	निराळें	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
३०१७२	निराळें	।।ज्ञा.गा.०७३८.०१।।	आकाशाचा शेंडा कमळ निराळें। त्यासी चार दळें शोभताती

३०१७३	निराळें	।।ज्ञा.गा.०९६५.०१।।	सकळहि कळा बिंबोनी निराळें। तें तूं घेउनी उगलें राहें रया
३०१७४	निराळें	।।ज्ञा.गा.१०४०.०१।।	काळें ना सावळें धवळें ना पिवळें। घोंगडें निराळें लाधलों मी
३०१७५	निराळ्या	।।ज्ञा.गा.०८०५.०२।।	ब्रह्मशिखरीं निराळ्या मार्गावरीं। अविनाश कर्णकुमरी एकलीच
३०१७६	निरावकाशें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
३०१७७	निराशा	।।ज्ञा.गा.०२९४.०६।।	निराशा संचली आशा पैं हें सार। अमारीं अमर तनु जाली
३०१७८	निराशां	।।ज्ञा.गा.०८६८.०१।।	तैं सत्त्वरजतमें धुतलिया आशा। वेगीं त्या निराशां फळेंवीण
३०१७९	निराशेसी	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
३०१८०	निरुता	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
३०१८१	निरुता	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
३०१८२	निरुतें	।।ज्ञा.गा.००२५.०५।।	आतां जरी निरुतें । तूंचि आत्मा तूंतें । सुखी सुखाचेनि निजप्राप्ति रया
३०१८३	निरुतें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
३०१८४	निरुतें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
३०१८५	निरुतें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
३०१८६	निरुतें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०२।।	तेथें सातही मावळलीं पांचांहुनि परतें। बहुकाळें निरुतें देखिलें डोळां
३०१८७	निरुतें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०३।।	तेथें सत्रावी दुभतें योगिया पुरतें। बहुकाळ निरुतें सारासार देखा
३०१८८	निरुतें	।।ज्ञा.गा.०४७१.०१।।	पहाते पहाणें पहातां निरुतें। पाहिलिया तेथें तेंचि होय
३०१८९	निरुतें	।।ज्ञा.गा.०७३३.०२।।	विसावों आलें पातलें चैतन्य तेथें। पाहे पां निरुतें अनुभवें
३०१९०	निरुतें	।।ज्ञा.गा.०७८०.०१।।	मन हें लावा हें सालयीं निरुतें। सहस्रदळावरुतें परे जवळीं
३०१९१	निरुतें	।।ज्ञा.गा.०८५०.०५।।	विचारुनी निरुतें संतसंगे पंथें। जन्ममृत्यु तूंतें न बाधी कांहीं
३०१९२	निरुतें	।।ज्ञा.गा.०८५१.०५।।	तयामाजीं तें असतसे निरुतें। न चोजवे पंथें नवल ज्याचें

३०१९३	निरुतें	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
३०१९४	निरुतें	।।ज्ञा.गा.०९६९.०१।।	पाहणें पाहाते सांडुनी निरुतें। पाहिलिया त्यातें तूंचि होसी
३०१९५	निरुतें	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
३०१९६	निरुतें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
३०१९७	निरुद्ध	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!
३०१९८	निरुपिलें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
३०१९९	निरूपण	।।ज्ञा.गा.०५९२.०५।।	तेंचि निरूपण तोचि सर्वेश्वर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
३०२००	निरूपम	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
३०२०१	निरोध	।।ज्ञा.गा.०१०२.०१।।	अष्टांगयोगें न शिणिजे। यम नेम निरोध न किजे रया
३०२०२	निरोध	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध
३०२०३	निरोधून	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
३०२०४	निरोप	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
३०२०५	निरोप	।।ज्ञा.गा.०९०२.०३।।	निवृत्ति निरोप बुझे आपेंआप। आधि पुत्र मागें बाप जन्में रया
३०२०६	निरोपण	।।ज्ञा.गा.०१२२.०८।।	निवृत्ति निरोपण ज्ञानदेवा ध्यान। सर्वत्र नारायण एकरूप

३०२०७	निरोपणा	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
३०२०८	निरोपम	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
३०२०९	निरोपिला	।।ज्ञा.गा.०३६८.०५।।	निजभावें निरोपिला सच्चिदानंदपदीं। मग मज परमानंदीं गोष्टी जोडली वो माय
३०२१०	निरोपिला	।।ज्ञा.गा.०९५६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीगुरु। ऐसा सांगती विचारु। मग ब्रह्मीं चित्तानुसारु। निरोपिला सर्व
३०२११	निरोपिली	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
३०२१२	निरोपिलें	।।ज्ञा.गा.०४१८.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे तूंतें जीवें वोवाळिलें। शिर निरोपिलें तुझ्या चरणीं
३०२१३	निरोपिलें	।।ज्ञा.गा.०५१०.०१।।	दृष्टीचें गुज सच्चिदानंद सहज। ते चक्षूच्या अंतरीं निज निरोपिलें वो माय
३०२१४	निर्गमलें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
३०२१५	निर्गमु	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
३०२१६	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.००१०.०२।।	तोडर घंटा विविध विमळा । समाधि समाधानाच्या स्थळां । निर्विकार निर्गुण निर्मळा । सार तूंचि
३०२१७	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.००१८.०१।।	तुज सगुण म्हणों कीं निर्गुण रे । सगुण निर्गुण एकु गोविंदु रे
३०२१८	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.००१८.०१।।	तुज सगुण म्हणों कीं निर्गुण रे । सगुण निर्गुण एकु गोविंदु रे
३०२१९	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.००२१.०२।।	आदीं अंतीं गुण सर्वत्र निर्गुण । गुणासी अगुण भासती ना
३०२२०	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
३०२२१	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
३०२२२	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.००५०.०१।।	त्रिगुण असार निर्गुण हें सार। सारासार विचार हरिपाठ
३०२२३	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.००५०.०२।।	सगुण निर्गुण गुणाचें अगुण। हरिवीण मन व्यर्थ जाय
३०२२४	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.००५९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति निर्गुण। दिधलें संपूर्ण माझे हातीं
३०२२५	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.००८१.०४।।	सगुण निर्गुण समरस आहे। विरुळा येथ साहे समता बुद्धी

३०२२६	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०२२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुण निर्गुण। रूप विटेवरी दाविली खूण
३०२२७	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०२२२.०१।।	सगुण निर्गुण दोन्ही विलक्षण। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
३०२२८	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
३०२२९	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
३०२३०	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०२६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहज सांवला। निर्गुण दाविला विसुरा गे माये
३०२३१	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०२७९.०२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं माय। अवघें निर्गुण होय पाचारीतां
३०२३२	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
३०२३३	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०२९७.०३।।	नवल पैं केलें बुडविलें सगुण। आपणची निर्गुण होउनी ठेला
३०२३४	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०३०७.०२।।	काय सांगूं माय निर्गुण अंबुला । शून्यीं मिळाला नाहीं ठाईं
३०२३५	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०३०९.०१।।	सगुण अंबुला निर्गुण पैं जाला । घराचार समस्त बुडविला
३०२३६	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०३३९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अणुप्रमाण भासला। सगुण निर्गुण जाला बाई ये वो
३०२३७	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
३०२३८	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
३०२३९	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
३०२४०	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
३०२४१	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०४४०.०१।।	मग निर्गुण निर्विकार। जगद्गुरु आदि अवतार। कैसे धारणा बांधेल धार। रोमरंध्रीं
३०२४२	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०४४७.०१।।	अरे स्वरूपाकारणें विश्वरूप घेतलें। सगुणें झांकिलें निर्गुण रया

३०२४३	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०५०७.०३।।	हो कामीं कामरंजनु गुणहि निर्गुण। पाहतां परिपूर्ण तरी तो सहज वो माये
३०२४४	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०५१२.०२।।	सारिलेंसे द्वैत अद्वैत सकळ। निर्गुण निर्मळ निवळलें
३०२४५	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०५२०.०४।।	ज्ञानदेवीं घर तत्त्वतां निर्गुण। परेचें संपूर्ण घर केलें
३०२४६	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०५४०.०२।।	नटकेचि अटकु ठाईंचेंचि निर्गुण। मज कवणें ठाईं घेउनी गेलें
३०२४७	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०५४९.०३।।	सहज गुणाचें निर्गुण वो केलें। माझें म्यां पाहिलें मन मावळुनी
३०२४८	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०५६१.०२।।	गुणा भ्यालें म्हणोनी निर्गुण पैं जालें। तें निराकार आथिलें माझ्या अंगीं
३०२४९	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०५७२.०२।।	देहेंवीण ब्रह्म देखें। देहेंवीण ब्रह्म देखें। तेणें निर्गुण राखे। रोखावलें
३०२५०	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०५८५.०१।।	सगुणीं निर्गुण निर्गुणीं सगुण। दोन्ही भिन्नपण नसे मुळीं
३०२५१	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०५९२.०४।।	मायोपाधी तेंचि जाहलें सगुण। येर तें निर्गुण जैसें तैसें
३०२५२	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०६४६.०२।।	सदोदीत ब्रह्म पूर्ण निराकार निर्गुण। भेदाभेद क्षीण तेथें अनुभवी हे खूण
३०२५३	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०६४९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे होईं तूं निर्गुण। कळेल तुज खूण पूर्ण तेव्हां
३०२५४	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०६९३.०३।।	रखुमादेविवरु देखण्या वेगळा देखिला। सगुण निर्गुण जाला बाईये वो
३०२५५	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०६९६.०१।।	ऋणाचेनि मिसें निर्गुण आलें आपैसें। तेणें मज सर्वस्वें ठकियेलें
३०२५६	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०७२३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निर्गुण निरंजन। मनाचें मोहन मूर्तिमाजीं
३०२५७	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
३०२५८	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
३०२५९	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
३०२६०	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०७३२.०२।।	मताभिमानी ऐसा विश्वास न धरिती। वचनीं निर्गुण सगुण दोन्ही भिन्न असती
३०२६१	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०७५०.०२।।	निर्गुण सगुण माया तेचि खरी। प्रसउनी निर्धारीं वांझ असे
३०२६२	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०८०४.०१।।	सगुण देह बापा निर्गुण माझें शीर। हा तो भेदाकार कैशापरी
३०२६३	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०८३४.०२।।	तूर्या तेचि उन्मनी क्षर तें अक्षर। निर्गुण साकार ऐसें देखा

३०२६४	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
३०२६५	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
३०२६६	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना
३०२६७	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०९२९.०९।।	सगुण निर्गुण पाहीं जयापासुनीं। ते राहे अनुभउनी येर वाउगेचि रया
३०२६८	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०९३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुणीं न माये। निर्गुण दिसताहे जनीं वनीं
३०२६९	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०९७५.०२।।	सांडी सांडी सगुणांची भ्रांतीसी। तूंचि निर्गुण आहासी तत्त्वमसी
३०२७०	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०९८२.०१।।	निर्गुणाची वार्ता सगुणीं मांडिली। सगुण निर्गुण दोन्ही एकरूपा आलीं
३०२७१	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.०९८२.०२।।	सगुण नव्हे तें निर्गुण नव्हे। गुरुमुखें चोजवे जाणितलें पां
३०२७२	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
३०२७३	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.१०२६.०१।।	अठरा दिगांतीहुनी पाळणा आणिला। तेथें एक निर्गुण बाळ पहुडला
३०२७४	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.१०४७.०१।।	निर्गुण चवाळें आणिलें। बापनिवृत्तीनें मज पांघुरविलें
३०२७५	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.१०७१.०५।।	सहज गुण होतें निर्गुण जालें। भलत्या झोंबलें निराकारें
३०२७६	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.१०८०.०३।।	निर्गुण पति आवडे मज। अधीं माय पाठीं झालिये भाज
३०२७७	निर्गुणचि	।।ज्ञा.गा.०५०५.०३।।	बाप रखुमादेविवर निघोनी घेतला। निर्गुणचि जाला तयासहित गे माये
३०२७८	निर्गुणपणें	।।ज्ञा.गा.०३४०.०२।।	निर्गुणपणें उभा सगुणपणें शोभा। जिवींशिवीं प्रभा दावितां हे
३०२७९	निर्गुणरूप	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
३०२८०	निर्गुणाकार	।।ज्ञा.गा.०१३४.०३।।	तिहीं लोकीं नाम थोर वेदशास्त्रांचें सार। सगुण निर्गुणाकार निजब्रह्म सार
३०२८१	निर्गुणाकारें	।।ज्ञा.गा.०६८३.०३।।	ऐसा हा निवृत्तिप्रसादु फळासी आला। निर्फळ केला मज निर्गुणाकारें
३०२८२	निर्गुणाचा	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
३०२८३	निर्गुणाचा	।।ज्ञा.गा.०५६८.०१।।	निर्गुणाचा पालऊ लागला। लय लक्षीं हरपला देह माझा

३०२८४	निर्गुणाची	।।ज्ञा.गा.०५२९.०१।।	निर्गुणाची छाया सगुणीं बिंबली। तत्त्वीं तत्त्वें गेलीं अनुठायां
३०२८५	निर्गुणाची	।।ज्ञा.गा.०५६६.०१।।	सगुणाची सेज निर्गुणाची बाज। सांवळी विराजे कृष्णमूर्ति
३०२८६	निर्गुणाची	।।ज्ञा.गा.०९८२.०१।।	निर्गुणाची वार्ता सगुणीं मांडिली। सगुण निर्गुण दोन्ही एकरूपा आलीं
३०२८७	निर्गुणाचे	।।ज्ञा.गा.०५३८.०१।।	निर्गुणाचे हातीं व्यवहारु पडिला। दाईजपणा मुकला साभिलाषें
३०२८८	निर्गुणाचे	।।ज्ञा.गा.०६७०.०३।।	सांगवी ते सांगणी उमगुनी चक्रपाणी। त्या निर्गुणाचे रहाणी मी रिघालें वो माये
३०२८९	निर्गुणाचे	।।ज्ञा.गा.०७३२.०१।।	निर्गुणाचे रंगीं रंगलें हें मन। सांवळें सगुण ब्रह्म तेंची
३०२९०	निर्गुणाचें	।।ज्ञा.गा.०५७४.०२।।	काळेनिळे हे अभ्र भासले। ऐसें रूप देखिलें निर्गुणाचें
३०२९१	निर्गुणावना	।।ज्ञा.गा.०२४६.०२।।	इंद्रियें गोधनें निर्गुणावना। सुटलीं मनवासुरें तुजवीण नाकळती कोणा
३०२९२	निर्गुणासी	।।ज्ञा.गा.०२७३.०२।।	गुणाचा दुकाळ पडियेला देशीं। निर्गुणासी कैसी रातलिये
३०२९३	निर्गुणासी	।।ज्ञा.गा.०३७०.०२।।	ऋणाईत नव्हे हा निर्गुणासी समंधु। येणें परमबोधु बोधविला
३०२९४	निर्गुणासी	।।ज्ञा.गा.०६८३.०१।।	आपुलें कांहीं न विचारितां धन। निर्गुणासी ऋण देऊं गेले
३०२९५	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
३०२९६	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.०२९५.०१।।	कासयाची चाड नाहीं वो साजणी। एकल्या निर्गुणीं वेधियेलें वो माये
३०२९७	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.०३८९.०४।।	चेतवितें कोठें गुंफलें सगुण। निर्गुणीं पैं गुण समरस
३०२९८	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
३०२९९	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.०४९६.०२।।	गुणांची लावणी लाविली गगनीं। निरंजनीं निर्गुणीं आथिलें वो माय
३०३००	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.०५१५.०१।।	आपला गुणग्राम सांडोनियां गेलिये। निवांत राहिलिये निर्गुणीं वो माय
३०३०१	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.०५१६.०२।।	ज्ञानाचे खाणी माणिकें निर्वाणीं। लाधलें मी निर्गुणीं निरालंबी वो माय
३०३०२	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.०५३१.०१।।	सगुणींच्या राती निर्गुणीं दिवटा। सांगती चोहटा वाग्पंथ
३०३०३	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.०५७८.०२।।	साट मोट माझी मोट बांधिली। नेऊनि टाकिली निर्गुणीं गे माये
३०३०४	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.०५८५.०१।।	सगुणीं निर्गुण निर्गुणीं सगुण। दोन्ही भिन्नपण नसे मुळीं
३०३०५	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.०६३४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सगुणीं न समाये। निर्गुणीं दिसताहे जनवन
३०३०६	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.०८०९.०१।।	सत्त्व रज तम शुद्ध सत्त्व चौथा। निर्गुणीं गुणापरता बाईयांनो
३०३०७	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.०९३५.०१।।	त्रिपुटी उलटु निर्गुणीं अरुता। पाहातां दृष्टांता भेदु नाहीं

३०३०८	निर्गुणींचि	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
३०३०९	निर्गुणें	।।ज्ञा.गा.०२६७.०१।।	निरंजन बना गेलिये साजणी। तेथें निर्गुणें माझ्या मनीं वेधियेलें
३०३१०	निर्गुणें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०४।।	सहज अंगवणे निजगूज पाहणें। तें आनंदें निर्गुणें नयनीं प्रकाशलें वो माय
३०३११	निर्गुणें	।।ज्ञा.गा.१०४४.०२।।	मज निर्गुणें आड वारिलें। चवाळें हिरोनि जिणें बुडविलें
३०३१२	निर्जन	।।ज्ञा.गा.०६१६.०५।।	सज्जनादुर्जनातीत जे निर्जन। तेथें संमर्जन ज्ञानेश्वर
३०३१३	निर्जीवां	।।ज्ञा.गा.०९०३.०१।।	निर्जीवां दगडांची काय करिसी सेवा। तो तुज निर्दैवा देईल काय
३०३१४	निर्झर	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी
३०३१५	निर्दैव	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
३०३१६	निर्दैव	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
३०३१७	निर्दैवा	।।ज्ञा.गा.०१६०.०१।।	निर्धना धन आटोपू। निर्दैवा कामी कोपु। भक्तजन साक्षेपु। हरिभजनाचा
३०३१८	निर्दैवा	।।ज्ञा.गा.०९०३.०१।।	निर्जीवां दगडांची काय करिसी सेवा। तो तुज निर्दैवा देईल काय
३०३१९	निर्दैवाचें	।।ज्ञा.गा.०३२२.०९।।	काम क्रोध थोर बोलती बडिवार । मज म्हणती पोर निर्दैवाचें
३०३२०	निर्धन	।।ज्ञा.गा.०६८४.०२।।	अवघे धन देऊनि मज निर्धन केलें। ऋण मागावया धाडिलें नये ते ठायीं
३०३२१	निर्धना	।।ज्ञा.गा.०१६०.०१।।	निर्धना धन आटोपू। निर्दैवा कामी कोपु। भक्तजन साक्षेपु। हरिभजनाचा
३०३२२	निर्धनासी	।।ज्ञा.गा.०१९०.०५।।	निर्धनासी धनलाभु जाला। जैसा अचेतनीं प्राणु प्रगटला
३०३२३	निर्धार	।।ज्ञा.गा.०१३२.०२।।	आदि मध्य अंतीं निजबीज ओंकार। ध्रुव प्रल्हाद अंबऋषी जिहीं मानिला निर्धार
३०३२४	निर्धार	।।ज्ञा.गा.०१६५.०२।।	तपाहुनी तप थोर। रामकृष्ण निरंतर। येणें उद्धरतील पामर। हा निर्धार वेदींचा
३०३२५	निर्धार	।।ज्ञा.गा.०१९२.०६।।	बाप रखुमादेवीवर। ऐसा आहे निर्धार। जे स्मरताति निरंतर। ते तरती सर्वथा
३०३२६	निर्धार	।।ज्ञा.गा.०४५३.०५।।	विकृति विवर प्रकृति साचार। तत्त्वाचा निर्धार समरसीं
३०३२७	निर्धार	।।ज्ञा.गा.०५२२.०३।।	नाहीं पां आधार आधारासी निर्धार। परेसी परेपार परम तत्त्व
३०३२८	निर्धार	।।ज्ञा.गा.०७०८.०२।।	तत्त्वमसी वाक्य साधिलें निर्धार। परेचें विवर हातां आलें
३०३२९	निर्धार	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
३०३३०	निर्धार	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया

३०३३१	निर्धार	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
३०३३२	निर्धारा	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
३०३३३	निर्धाराचा	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
३०३३४	निर्धारितां	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
३०३३५	निर्धारितां	।।ज्ञा.गा.०२०३.०३।।	जें माये अविद्ये वेगळें। गुणत्रया नातळे। काळें गोरें ना सावळें। निर्धारितां नेणवे
३०३३६	निर्धारितां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
३०३३७	निर्धारितां	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
३०३३८	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.०१११.०३।।	रखुमादेविवरु निर्धारी। पडों नेदी चराचरीं
३०३३९	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
३०३४०	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.०१६७.०४।।	गोविंद गोपाळ नरहरि। हा मंत्रराज निर्धारी। त्रैलोक्य तरैल क्षणांतरी। ऐसें व्यास बोलियेले
३०३४१	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.०१७५.०३।।	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
३०३४२	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
३०३४३	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.०४८८.०४।।	ऐसा हृदयमंदिरीं दुर्गादेवी अंतरीं। रखुमादेविवरु निर्धारी वो माये
३०३४४	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.०६८७.०२।।	आतां आपणिया आपण विचारी। शेखीं प्रकृति ना पुरुष निर्धारी

३०३४५	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
३०३४६	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
३०३४७	निर्धारीं	।।ज्ञा.गा.०११२.०४।।	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
३०३४८	निर्धारीं	।।ज्ञा.गा.०१४४.०२।।	रामनामें जप करी। तोचि तरे भवसागरीं। पितरांसहित निर्धारीं। वैकुंठपुरीं पावले
३०३४९	निर्धारीं	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
३०३५०	निर्धारीं	।।ज्ञा.गा.०१८६.०२।।	सत्संगें प्रमाण जाणावया हरि। येर ते निर्धारीं प्रपंचजात
३०३५१	निर्धारीं	।।ज्ञा.गा.०१८९.०६।।	ऐसें एकांग वीर। विठ्ठलरायाचें डिंगर। बाप रखुमादेविवर। तीहीं निर्धारीं जोडिला
३०३५२	निर्धारीं	।।ज्ञा.गा.०६९८.०१।।	आतां आपणया आपण विचारी। सेखीं प्रकृती ना पुरुष निर्धारीं रया
३०३५३	निर्धारीं	।।ज्ञा.गा.०७५०.०२।।	निर्गुण सगुण माया तेचि खरी। प्रसउनी निर्धारीं वांझ असे
३०३५४	निर्धारीं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
३०३५५	निर्धारीं	।।ज्ञा.गा.०९२९.०३।।	जीवा जीवन अंतरीं। बाहेजु निर्धारीं। सर्व निरंतरीं पूर्णभरित
३०३५६	निर्धारीं	।।ज्ञा.गा.०९६१.०३।।	तें आतु ना बाहेरी आणि अभ्यंतरीं। एकलेंचि निर्धारीं वसतसे
३०३५७	निर्धारीं	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
३०३५८	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.०११०.०३।।	रखुमादेविवरु अभयकरु। मस्तकीं ठेविला हा निर्धारु
३०३५९	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.०१३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु कृपाळू उदारु। नामस्मरणें पारु उतरी हा निर्धारु
३०३६०	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु

३०३६१	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.०१९४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। तो तारक हा निर्धारु। विश्वाकारणें निरंतरु। अवतार घेतलें
३०३६२	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
३०३६३	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
३०३६४	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.०४९५.०६।।	ऐसा ज्ञानसागरु रखुमादेविवरु। विठ्ठलीं निर्धारु म्यां देखिला वो माये
३०३६५	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.०५३१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ॐतत्सदाकारु। निवृत्ति निर्धारु माजीवटा
३०३६६	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.०८७३.०१।।	दीपीं दीप सामावे तेथें कैचा विचारु। राहिला निर्धारु नाना मत्ता
३०३६७	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.०९२१.०२।।	तैसा जाणा सर्वेश्वरु। म्हणों नये सानाथोरु। त्याच्या स्वरूपाचा निर्धारु। कवण जाणे
३०३६८	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
३०३६९	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
३०३७०	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्‌गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
३०३७१	निर्धारुनी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
३०३७२	निर्धारुनी	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
३०३७३	निर्धारू	।।ज्ञा.गा.००७०.०३।।	अजपा जपणें उलट प्राणाचा। तेथें या मनाचा निर्धारू असे
३०३७४	निर्धारें	।।ज्ञा.गा.००१४.०४।।	ज्ञानदेवीं जप केला । हरि समाधीसी साधिला । हरिमंत्रें प्रोक्षिला । सर्व संसार निर्धारें
३०३७५	निर्धारें	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी। अन्न दिधलियां द्विजांसी। नित्य अनुसरलियां नामासी। तोचि तरैल निर्धारें
३०३७६	निर्धारें	।।ज्ञा.गा.०१५९.०१।।	जिये गावीं हरिकथा। भक्त नांदती सर्वदा। तेथें देवांचिया चळथा। वेगीं पळती निर्धारें
३०३७७	निर्धारें	।।ज्ञा.गा.०१६१.०२।।	नामदुर्लभ आणि सोपारे। नामे तरले निर्धारें। रामकृष्ण नाम खरें। निजनिर्धारें तारक
३०३७८	निर्धारें	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्मे करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निर्धारें

३०३७९	निर्धारें	।।ज्ञा.गा.०१९८.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलें। मन ठेउनी राहिलें निर्धारें
३०३८०	निर्धारें	।।ज्ञा.गा.०७३२.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे चांगया ब्रह्म तेंचि खरें। सांवळें निर्धारें जाण रया
३०३८१	निर्धारें	।।ज्ञा.गा.०८०६.०३।।	मी ब्रह्म सोहं ज्ञानपद ते साजिरें। ते ठायीं निर्धारें तुझा तूंची
३०३८२	निर्धारिसी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०४।।	दिननिशी साधी हरिसी। पावन होई निर्धारिसी। पूर्वज परंपरा सुखराशी। वैकुंठवासी नित्य काळ
३०३८३	निर्फल	।।ज्ञा.गा.०१७६.०२।।	संसार निर्फल हरिरूप साबडे। तेचि नित्य आवडे हृदय ध्यानीं
३०३८४	निर्फळ	।।ज्ञा.गा.०६८३.०३।।	ऐसा हा निवृत्तिप्रसादु फळासी आला। निर्फळ केला मज निर्गुणाकारें
३०३८५	निर्बंध	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
३०३८६	निर्भर	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
३०३८७	निर्भेदी	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
३०३८८	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
३०३८९	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.०१४४.०३।।	नित्य सत्य समाधान। निर्मळ करावें मन। नित्य तयासी नारायण। वैकुंठवास करील
३०३९०	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.०१८६.०३।।	भानुबिंब पाहा निर्मळ निराळें। अलिप्त सकळ तैसें साधु
३०३९१	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.०१८६.०४।।	ज्ञानदेव हरि जपोनी निर्मळ। सदा असे सोज्वळ निवृत्तिसंगें
३०३९२	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
३०३९३	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.०२३२.०२।।	चांदिणें निर्मळ। चंदनें धवळतिये। पैल वृंदावनीं वासुगा गोविंदु खेळतिये
३०३९४	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.०५१२.०२।।	सारिलेंसे द्वैत अद्वैत सकळ। निर्गुण निर्मळ निवळलें
३०३९५	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.०५८३.०१।।	तेंचि ब्रह्मरूप जाणिजे निश्चळ। शुद्ध तें निर्मळ मनाहुनी
३०३९६	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.०६४२.०२।।	अगणित तारे ओतिले अचळ। अखंड निर्मळ ब्रह्मरूप
३०३९७	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.०६६८.०२।।	ऐसिया सुखाचें करूनियां आळें। बीज तें निर्मळ पेरू आतां
३०३९८	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.०८१३.०३।।	ज्ञानदेवाचे बोल उघड निर्मळ। जान्हवीचें जळ स्थिर वाहे
३०३९९	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.०८१९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें तेथ तेज। असे गुजगुजीत निर्मळ तें

३०४००	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.०८३९.०३।।	गंगा त्रिवेणी निर्मळ नीर। राजहंस पक्षी किन्नर। अनेक रंगांचे मयूर टाहो देती
३०४०१	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
३०४०२	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
३०४०३	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
३०४०४	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
३०४०५	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्‌गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
३०४०६	निर्मळा	।।ज्ञा.गा.००१०.०२।।	तोडर घंटा विविध विमळा । समाधि समाधानाच्या स्थळां । निर्विकार निर्गुण निर्मळा । सार तूंचि
३०४०७	निर्माण	।।ज्ञा.गा.०५७६.०१।।	मन वाचा बंदु निर्वाणीं घातलें । निर्माण होतें माझे ठायीं माल्हाथिलें
३०४०८	निर्माण	।।ज्ञा.गा.०९७७.०१।।	पिंड निर्माण जीवकळा सरिसी। गति प्रवेशीं कैसी जाली
३०४०९	निर्माल्य	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
३०४१०	निर्मिला	।।ज्ञा.गा.०९४७.०१।।	निर्मिला म्हणसी परेचा विस्तार। तेथें हा विचार वायांवीण
३०४११	निर्मिला	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
३०४१२	निर्मिलें	।।ज्ञा.गा.०७५१.०२।।	अग्नीकुंड मनें बाळकें निर्मिलें। प्रत्ययासी देखिलें मी या लागीं
३०४१३	निर्मिलें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें
३०४१४	निर्लज्ज	।।ज्ञा.गा.०३०३.०३।।	सांडुनी कुळाचार जालीये निर्लज्ज । तुम्ही काय मज शिकवाल
३०४१५	निर्लज्ज	।।ज्ञा.गा.०४६६.०५।।	सुलज्ज निर्लज्ज मेघवर्ण शाम। सांवळा सप्रेम गुणग्राह्य
३०४१६	निर्लज्ज	।।ज्ञा.गा.०९५४.०४।।	ज्ञानदेव निजीं निजोनी सहज। देहींचा निर्लज्ज रुसला सये
३०४१७	निर्लज्जा	।।ज्ञा.गा.०८७८.०२।।	निर्लज्जा रे तुज शिकवूं किती। न गमे दिनराती बळिया देवो
३०४१८	निर्वंश	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर। कर्में निर्वंश जाले सगर। भिल्लें विंधिलें शारंगधर। जाला पुरंदर सहस्रनयन

३०४१९	निर्वाण	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
३०४२०	निर्वाण	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
३०४२१	निर्वाण	।।ज्ञा.गा.०१३६.०४।।	बुझसी तरी बूझ निर्वाण। एक विठ्ठलुचि जाण
३०४२२	निर्वाण	।।ज्ञा.गा.०५९६.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानदेव खूण। भेदुनी निर्वाण लीन झाला
३०४२३	निर्वाण	।।ज्ञा.गा.०६९६.०२।।	घेऊनि गेला माझें धन। केलें पैं निर्वाण मन देखा
३०४२४	निर्वाण	।।ज्ञा.गा.०७५२.०२।।	मन बुद्धी चित्त अंत:करण जाण। या वेगळें निर्वाण ब्रह्म तेंचि
३०४२५	निर्वाण	।।ज्ञा.गा.०७५९.०१।।	एका एक गुज बोलतों निर्वाण। निवृत्तिचरण आठउनी
३०४२६	निर्वाण	।।ज्ञा.गा.०८६६.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। जरी बुझसी तरी तूंचि निर्वाण
३०४२७	निर्वाण	।।ज्ञा.गा.०९६४.०३।।	गुरुमुखें ज्ञान पाविजे निर्वाण। तें निवृत्ति म्हणे ज्ञाना पावशील
३०४२८	निर्वाण	।।ज्ञा.गा.०९६८.०२।।	मी तें कवण हें तूं जाण। बुझें निर्वाण तेंचि तूं
३०४२९	निर्वाण	।।ज्ञा.गा.१०५४.१६।।	ज्ञानदेवें घेतलें दान। हृदयीं धरूनीयां ध्यान। समाधी बैसला निर्वाण। कथा कीर्तन करितु
३०४३०	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
३०४३१	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
३०४३२	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
३०४३३	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.०५१६.०२।।	ज्ञानाचे खाणी माणिकें निर्वाणीं। लाधलें मी निर्गुणीं निरालंबी वो माय
३०४३४	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.०५१७.०२।।	नव्हे व्यभिचारिणी नाहीं मज कोणी। पाहातां निर्वाणीं सहज जोडलें वो माय
३०४३५	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.०५४९.०१।।	माझें स्वरूप म्यांचि शृंगारिलें। निर्वाणीं म्यां केलें लयाकार
३०४३६	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.०५७६.०१।।	मन वाचा बंदु निर्वाणीं घातलें । निर्माण होतें माझे ठायीं माल्हाथिलें
३०४३७	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.०८०५.०६।।	तयाचेही वर रश्मिअग्रामधुनी। शुद्ध ब्रह्म निर्वाणीं असे तेथ

३०४३८	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी । वोढी पाडीजे ते नाहीं । ऐसें विचारुनी पाही । आपुले मनीं । मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
३०४३९	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं । नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं । शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी । रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
३०४४०	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं । नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं । शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी । रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
३०४४१	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं । इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी । एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी । तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
३०४४२	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी । एकला मी दुःख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी । तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
३०४४३	निर्वाणींच्या	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली । जावो दे गा वहिली उसिरु जाला । या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला । निरोप दिधला गौळणिसी
३०४४४	निर्वाणीच्या	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना । बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा । प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा । मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
३०४४५	निर्वाळा	।।ज्ञा.गा.०३७१.०४।।	ऐसा रखुमादेविवरु विठ्ठलु आपण पुढारला । माझा निर्वाळा केला संसारींचा
३०४४६	निर्वाळिलें	।।ज्ञा.गा.०६८१.०३।।	मंजुळ मंजुळ वायो गती झळकती । तापत्रयें निवृत्ति निर्वाळिलें वो माय
३०४४७	निर्वासती	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती । भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी । तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती । आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
३०४४८	निर्वाहीं	।।ज्ञा.गा.०९५२.०३।।	शांति धरूनी वाही आपेआप पाही । नमनीं निर्वाहीं न्याहाळिला
३०४४९	निर्वाहो	।।ज्ञा.गा.०१८८.०३।।	ज्ञानदेवा मोहो निःशेष निर्वाहो । रूपीं रूप सोहं हो एका तेजें
३०४५०	निर्वाहो	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो । निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो । शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
३०४५१	निर्वाहो	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो । चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो । सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
३०४५२	निर्विकल्प	।।ज्ञा.गा.०५८४.०४।।	निर्विकल्प स्थिति हेतु नाहीं आथी । अज्ञानाची बुंथी काढियली
३०४५३	निर्विकल्पें	।।ज्ञा.गा.०६०६.०२।।	सांडणें मांडणें दोन्हीही त्यागणें । प्राचिनी वर्तणें निर्विकल्पें

३०४५४	निर्विकार	।।ज्ञा.गा.००१०.०२।।	तोडर घंटा विविध विमळा । समाधि समाधानाच्या स्थळां । निर्विकार निर्गुण निर्मळा । सार तूंचि
३०४५५	निर्विकार	।।ज्ञा.गा.०४४०.०१।।	मग निर्गुण निर्विकार। जगद्गुरु आदि अवतार। कैसे धारणा बांधेल धार। रोमरंध्रीं
३०४५६	निर्विकार	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं
३०४५७	निर्विकार	।।ज्ञा.गा.०६०३.०५।।	तयाची संगती त्यजी ज्ञानेश्वर। जाहला निर्विकार संतसंगें
३०४५८	निर्विकार	।।ज्ञा.गा.०७४०.०२।।	शून्य ब्रह्म पूर्ण चक्षूचे अंतरीं। निर्विकार निरंजन तोचि तें गा
३०४५९	निर्विकार	।।ज्ञा.गा.०८२४.०२।।	सद्रूप चिद्रूप अद्वय एके कळा। संसारीं वाहिला निर्विकार
३०४६०	निर्विकार	।।ज्ञा.गा.०८२७.०१।।	शास्त्रार्थाची वाणी निरंजनीं दिसे। औटपीठीं वसे निर्विकार
३०४६१	निर्विकार	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
३०४६२	निर्विकारा	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
३०४६३	निर्विकाराचें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०१।।	निर्विकाराचें अगम्य पाहणें। निगम बोधक गेलें मावळून। मग आयुष्य झांकलेपणें। मिरवो लागे
३०४६४	निर्विकाराच्या	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
३०४६५	निर्विकारी	।।ज्ञा.गा.०८२८.०३।।	उफराटी दृष्टि देखे उन्मनीवरी। तेव्हां निर्विकारी मीच मग
३०४६६	निर्विकारी	।।ज्ञा.गा.०८५०.११।।	आतां सांडी मांडी न करीं निश्चय एक धरीं। तूं आत्मा निर्विकारी सदोदित
३०४६७	निर्विकारी	।।ज्ञा.गा.०८५१.०६।।	म्हणोनियां परिसा चौचिची उजरी। तेंचि निर्विकारी प्रकाशलें
३०४६८	निर्व्यंग	।।ज्ञा.गा.०९४५.०१।।	शांती क्षमा दया निवती निर्व्यंग। होउनी सर्वांग आत्माभोगी
३०४६९	निळयाचे	।।ज्ञा.गा.०८२१.०२।।	सदोदित नयनीं नयन हारपे। निळयाचे स्वरूपें मनीं वसो
३०४७०	निळा	।।ज्ञा.गा.०२३३.०७।।	बाप रखुमादेविवरु सोपारा पैं निळा। निवृत्तीनें कळा सांगितली
३०४७१	निळा	।।ज्ञा.गा.०२८८.०१।।	पंढरपुरीचा निळा लावण्याचा पुतळा। विठा देखियेला डोळां बाईये वो
३०४७२	निळा	।।ज्ञा.गा.०३२४.०२।।	वेधु वेधला निळा पाहे घननीळा । विरहिणी केवळा रंग रसनें
३०४७३	निळा	।।ज्ञा.गा.०३२५.०४।।	ज्ञानदेवीं निळा परब्रह्मीं गोंवला । कृष्णमूर्ति सांवळा हृदयीं वसे

३०४७४	निळा	।।ज्ञा.गा.०७४३.०५।।	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती
३०४७५	निळा	।।ज्ञा.गा.०८०८.०२।।	निळा रंग देखें सर्वांचें देखणीं। चैतन्य भुवनीं समरसा
३०४७६	निळा	।।ज्ञा.गा.०८२१.०१।।	अखंड तमासा डोळां देख निका। काळा निळा पारवा बाईयांनो
३०४७७	निळा	।।ज्ञा.गा.०८२५.०१।।	आत्माराम नयनीं निरखुनी देखिला। निळा रंग ओतिला आदी अंतीं
३०४७८	निळा	।।ज्ञा.गा.०८२८.०१।।	मीच माझा डोळा मीच शून्यांत निळा। माझा मी वेगळा तयामध्यें
३०४७९	निळारंभीं	।।ज्ञा.गा.०६८५.०४।।	येणें रखुमादेविवरु विठ्ठलें होतें तें आटिलें। सेखीं निहाटिलें निळारंभीं
३०४८०	निळारूप	।।ज्ञा.गा.०२६९.०३।।	ज्ञानदेव प्रेम निळारूप रूपसें सोहळा। कृष्णवेधें वेधली बाळा भली वसे
३०४८१	निळारूप	।।ज्ञा.गा.०७७५.०१।।	डोळियांत डोळा काळियांत काळा। देखण्या निराळा निळारूप
३०४८२	निळावर्ण	।।ज्ञा.गा.०७९७.०१।।	निळावर्ण ब्रह्मरंध्र येक निकें। पाहा माझे सखे भाविक हो
३०४८३	निळावर्ण	।।ज्ञा.गा.०८१५.०२।।	निळावर्ण देह महाकारण साजिरा। ज्योतीचा मोहरा अलक्ष लक्ष्मी
३०४८४	निळासंगे	।।ज्ञा.गा.०२७०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे निळियेचे बागे। निळासंगे ओळले गे निळीमाजीं
३०४८५	निळिमा	।।ज्ञा.गा.०३२५.०१।।	नीळवर्ण रजे नीळवर्ण बुझे । निळिमा सहजे आकारली
३०४८६	निळिमा	।।ज्ञा.गा.०३२६.०२।।	नवलाव गे माये नवल चोज । निळीं निळिमा काज आकारलें
३०४८७	निळिमा	।।ज्ञा.गा.०३२६.०३।।	नीळवर्ण तनु नीळवर्ण गुणू । निळी निळिमा पूर्णू हृदयीं नांदे
३०४८८	निळिया	।।ज्ञा.गा.०३२५.०२।।	नीळ प्रभा दिसे नीळपणें वसे । निळिया आकाशे हारपलें
३०४८९	निळियाचा	।।ज्ञा.गा.०१९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पुंडलिका वरु। निळियाचा आगरु पंढरीये
३०४९०	निळिये	।।ज्ञा.गा.०२७०.०१।।	निळिये निकरे कामधेनु मोहरे। निळेपणें सरे निळे नभीं
३०४९१	निळिये	।।ज्ञा.गा.०२७०.०३।।	निळिये सागरीं निळे निळेपणें सुंदरी। रातलीसे हरि विरहिणी
३०४९२	निळिये	।।ज्ञा.गा.०२८६.०३।।	मोतियाचे पाणी वाहे निळिये सारणी। सगुणाची लावणी लाउनी गेला
३०४९३	निळिये	।।ज्ञा.गा.०३२४.०१।।	निळिये मंडळी नीळवर्ण सांवळी । तेथें वेधलिसे बाळीं ध्यानरूपा
३०४९४	निळिये	।।ज्ञा.गा.०३२५.०३।।	निळेंपण ठेलें निळिये गोविलें । निळेंपण सोविळे आम्हां जालें
३०४९५	निळिये	।।ज्ञा.गा.०३२६.०१।।	निळिये पेरणी निळियेपणीं खाणी । गुणाचीं लेणीं कृष्णवर्ण
३०४९६	निळिये	।।ज्ञा.गा.०३२६.०४।।	ज्ञानदेवीं लीला मन मनीं निवाला । निळिये अवलीला हरपला
३०४९७	निळिये	।।ज्ञा.गा.०३२८.०१।।	निळिये रजनीं वाहे मोतिया सारणी । निळेपणें खाणी सांपडली
३०४९८	निळिये	।।ज्ञा.गा.०३२८.०४।।	माजयानें हटीं मुखकमळ टेंकी । निळिये अवलोकीं कृष्णमूर्ति
३०४९९	निळिये	।।ज्ञा.गा.०३२८.०७।।	मन तो निळिये गोविंदाचिये सोसे । विरहिणी पाहे वाटुनी ऐसें

३०५००	निळिये	।।ज्ञा.गा.०३२८.०८।।	ज्ञानदेवीं निळिये वाटुनी गोविंदीं । कृष्ण निळिये पदीं ठाव जाला
३०५०१	निळिये	।।ज्ञा.गा.०३२८.०८।।	ज्ञानदेवीं निळिये वाटुनी गोविंदीं । कृष्ण निळिये पदीं ठाव जाला
३०५०२	निळिये	।।ज्ञा.गा.०३२९.०१।।	निळिये सारणीं वाहे मोतियाचें पाणी । चिंतामणी अंगणीं पेरियेला
३०५०३	निळिये	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
३०५०४	निळियेचे	।।ज्ञा.गा.०२७०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे निळियेचे बागे। निळासंगे ओळले गे निळीमाजीं
३०५०५	निळियेच्या	।।ज्ञा.गा.०२६९.०१।।	निळियेच्या निशीं विरहिणी पिशी। शेजबाजे कैशी आरळ शेजे
३०५०६	निळियेपणीं	।।ज्ञा.गा.०३२६.०१।।	निळिये पेरणी निळियेपणीं खाणी । गुणाचीं लेणीं कृष्णवर्ण
३०५०७	निळी	।।ज्ञा.गा.०२४९.०१।।	सांवळीये निळी भुलली एकी नारी। परेचा वो घरीं शुद्धि पुसी
३०५०८	निळी	।।ज्ञा.गा.०२६९.०२।।	कृष्णसंगे बाली विव्हळ झाली निळी। चंदन अंगीं पोळी विरहज्वरें
३०५०९	निळी	।।ज्ञा.गा.०३२६.०३।।	नीळवर्ण तनु नीळवर्ण गुणू । निळी निळिमा पूर्णू हृदयीं नांदे
३०५१०	निळी	।।ज्ञा.गा.०८२७.०३।।	सोहं वस्तू निळी अहं गेलीया। आनंद झालीया महाकारणीं
३०५११	निळीं	।।ज्ञा.गा.०३२४.०४।।	ज्ञानदेव निळीं हृदयीं सांवळी । प्रेमरसें कल्लोळीं बुडी देत
३०५१२	निळीं	।।ज्ञा.गा.०३२६.०२।।	नवलाव गे माये नवल चोज । निळीं निळिमा काज आकारलें
३०५१३	निळीमाजीं	।।ज्ञा.गा.०२७०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे निळियेचे बागे। निळासंगे ओळले गे निळीमाजीं
३०५१४	निळीये	।।ज्ञा.गा.०३८९.०५।।	तें सुख अपार निळीये वेधलें। कृष्णरूप हें देखिलें सर्वांरूपीं
३०५१५	निळे	।।ज्ञा.गा.०२७०.०१।।	निळिये निकरे कामधेनु मोहरे। निळेपणें सरे निळे नभीं
३०५१६	निळे	।।ज्ञा.गा.०२७०.०३।।	निळिये सागरीं निळे निळेपणें सुंदरी। रातलीसे हरि विरहिणी
३०५१७	निळें	।।ज्ञा.गा.०३२७.०१।।	निळें हें व्योम निळें हें सप्रेम । निळेपणें सम आकारलें
३०५१८	निळें	।।ज्ञा.गा.०३२७.०१।।	निळें हें व्योम निळें हें सप्रेम । निळेपणें सम आकारलें
३०५१९	निळें	।।ज्ञा.गा.०७४८.०६।।	सहस्रदळीं ब्रह्मरंध्र शोभतसे निळें। प्रकाशाचे उमाळें जेथें असती
३०५२०	निळें	।।ज्ञा.गा.११०४.०३।।	तांबडें अथवा निळें हेंही त्या न मिळे। उपमेसी सगळे हातां नये।
३०५२१	निळेंपण	।।ज्ञा.गा.०३२५.०३।।	निळेंपण ठेलें निळिये गोविलें । निळेंपण सोविळे आम्हां जालें
३०५२२	निळेंपण	।।ज्ञा.गा.०३२५.०३।।	निळेंपण ठेलें निळिये गोविलें । निळेंपण सोविळे आम्हां जालें
३०५२३	निळेपण	।।ज्ञा.गा.०३२७.०३।।	निळेपणें वर्तो निळेपणें खातों । निळेपण पहातों निळेपणें
३०५२४	निळेपण	।।ज्ञा.गा.०३२७.०४।।	ज्ञानदेव आला नीळवर्ण शाळा । निळेपण गोंवळा रातलिये

३०५२५	निळेपणीं	।।ज्ञा.गा.०२७०.०२।।	घुमत घुमत निळेमाजीं मातु। निळेपणीं देतु क्षेम कृष्णीं
३०५२६	निळेपणें	।।ज्ञा.गा.०२७०.०१।।	निळिये निकरे कामधेनु मोहरे। निळेपणें सरे निळे नभीं
३०५२७	निळेपणें	।।ज्ञा.गा.०२७०.०३।।	निळिये सागरीं निळे निळेपणें सुंदरी। रातलीसे हरि विरहिणी
३०५२८	निळेपणें	।।ज्ञा.गा.०३२७.०१।।	निळें हें व्योम निळें हें सप्रेम । निळेपणें सम आकारलें
३०५२९	निळेपणें	।।ज्ञा.गा.०३२७.०३।।	निळेपणें वर्तो निळेपणें खातों । निळेपण पहातों निळेपणें
३०५३०	निळेपणें	।।ज्ञा.गा.०३२७.०३।।	निळेपणें वर्तो निळेपणें खातों । निळेपण पहातों निळेपणें
३०५३१	निळेपणें	।।ज्ञा.गा.०३२७.०३।।	निळेपणें वर्तो निळेपणें खातों । निळेपण पहातों निळेपणें
३०५३२	निळेपणें	।।ज्ञा.गा.०३२८.०१।।	निळिये रजनीं वाहे मोतिया सारणी । निळेपणें खाणी सांपडली
३०५३३	निळेमाजीं	।।ज्ञा.गा.०२७०.०२।।	घुमत घुमत निळेमाजीं मातु। निळेपणीं देतु क्षेम कृष्णीं
३०५३४	निवऊ	।।ज्ञा.गा.०९०६.०२।।	हातींचे निधान जाय मग तूं करिसी काय। पोळलियावरी हाय निवऊ पाहे
३०५३५	निवटी	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
३०५३६	निवटीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
३०५३७	निवटुनी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
३०५३८	निवडलासी	।।ज्ञा.गा.०४६१.०५।।	मोक्ष मुक्ति फुका लाविली तुवां दिठी। तुझा तूं शेवटीं निवडलासी
३०५३९	निवडली	।।ज्ञा.गा.०४६१.०४।।	सा चार आठरा भासासी। उपरती भूसि निवडली
३०५४०	निवडावया	।।ज्ञा.गा.०१८६.०१।।	शर्करेची गोडी निवडावया भले। साधु निवडिले सत्संगतीं
३०५४१	निवडितां	।।ज्ञा.गा.०५४५.०३।।	श्रीरामीं रमतां मनु निवडितां नये तनु। सुखश्री सांगतां सिणु हारतु असे
३०५४२	निवडितां	।।ज्ञा.गा.०९००.०२।।	सुताचिये गुंजे सुतचि पैं माजे। हरिचरणांबुजें निवडितां
३०५४३	निवडिले	।।ज्ञा.गा.०१८६.०१।।	शर्करेची गोडी निवडावया भले। साधु निवडिले सत्संगतीं
३०५४४	निवडिलें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
३०५४५	निवडी	।।ज्ञा.गा.००७४.०१।।	सर्व सुख गोडी सर्व शास्त्र निवडी। रिकामा अर्धघडी राहूं नको
३०५४६	निवडी	।।ज्ञा.गा.०४४५.०३।।	चित्त जंव निवडी तंव आपणहि पळे। अवचिता जवळी येतु असे
३०५४७	निवडुनी	।।ज्ञा.गा.०४८९.०१।।	दुधावरली साय निवडुनी दिधली। तैसी परी जाली आम्हां तुम्हां

३०५४८	निवडुनी	।।ज्ञा.गा.०६४४.०४।।	देहाचा दीपक जंव आहे देहीं । तंव तो निवडुनी घेई निकें
३०५४९	निवडूनियां	।।ज्ञा.गा.०४१०.०२।।	सलिलीं तरंग तरंगीं सलील। निवडूनियां कोण वेगळें करील
३०५५०	निवडे	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
३०५५१	निवडे	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
३०५५२	निवडे	।।ज्ञा.गा.०१७७.०१।।	साखरेचा ऊंस जरी होय पुढती। मथितां घृतीं काय क्षीर निवडे
३०५५३	निवडे	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
३०५५४	निवडे	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देईं क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
३०५५५	निवडे	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
३०५५६	निवडे	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
३०५५७	निवडेच	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये

३०५५८	निवडेचिना	।।ज्ञा.गा.०५५९.०३।।	अवघा कोल्हाळ एकनिष्ठ जाला। ब्रह्मरसीं बुडाला निवडेचिना
३०५५९	निवडेना	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
३०५६०	निवडेना	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
३०५६१	निवडो	।।ज्ञा.गा.०६५९.०५।।	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
३०५६२	निवडों	।।ज्ञा.गा.०६५९.०१।।	कापुराचे कळिवर अनळाचा मरगळा। भेदून द्वैताचा सोहळा केवीं निवडों पाहे
३०५६३	निवणें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
३०५६४	निवती	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेऱ्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
३०५६५	निवती	।।ज्ञा.गा.०९४५.०१।।	शांती क्षमा दया निवती निर्व्यंग। होउनी सर्वांग आत्माभोगी
३०५६६	निवती	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
३०५६७	निवतील	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
३०५६८	निवळलें	।।ज्ञा.गा.०५१२.०२।।	सारिलेंसे द्वैत अद्वैत सकळ। निर्गुण निर्मळ निवळलें
३०५६९	निवळे	।।ज्ञा.गा.०५२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा अबोला सबळे। अवघेचि निवळे गुरुकृपा
३०५७०	निवविजे	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निवविजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
३०५७१	निवविजे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
३०५७२	निवविती	।।ज्ञा.गा.०६७०.०१।।	अनंत अनंतापरी देखतां तो अंतरीं। हृदयाभीतरीं मज निवविती माये
३०५७३	निवविला	।।ज्ञा.गा.०५२८.०१।।	अवघेंचि मनें दोहीलिया धेनु। प्राणापानी प्राणु निवविला

३०५७४	निववविलें	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निववविलें गे माये
३०५७५	निववीतु	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भीं समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
३०५७६	निववीन	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
३०५७७	निवसी	।।ज्ञा.गा.०७००.०३।।	तेंचि तूं होउनी राहें विश्वाशी। ठायींच्या ठायीं निवसी अरे जना
३०५७८	निवसी	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना
३०५७९	निवांत	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
३०५८०	निवांत	।।ज्ञा.गा.००५१.०२।।	कैसेंनि दैवत प्रसन्न त्वरीत। उगा राहे निवांत शिणसी वायां
३०५८१	निवांत	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
३०५८२	निवांत	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
३०५८३	निवांत	।।ज्ञा.गा.०४५७.०६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेह
३०५८४	निवांत	।।ज्ञा.गा.०४७५.०५।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयीं प्रगटला। निवांत राहिला ज्ञानदेवो
३०५८५	निवांत	।।ज्ञा.गा.०४९२.०१।।	मी माझें मोहित राहिलें निवांत। एकरूप तत्त्व देखिलें गे माय
३०५८६	निवांत	।।ज्ञा.गा.०५१५.०१।।	आपला गुणग्राम सांडोनियां गेलिये। निवांत राहिलिये निर्गुणीं वो माय
३०५८७	निवांत	।।ज्ञा.गा.०५१८.०२।।	आत्मज्ञानाची गति जाली वो निवांत। प्रबोधतत्त्व मी पावलों वो माय
३०५८८	निवांत	।।ज्ञा.गा.०६७३.०१।।	देखिले तुमचे चरण निवांत राहिलें मन। कासया त्यजीन प्राण आपुला गे माये
३०५८९	निवांत	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला
३०५९०	निवांत	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया

३०५९१	निवांत	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
३०५९२	निवांत	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
३०५९३	निवांत	।।ज्ञा.गा.१०३३.०४।।	पाईकपणें गेलें सन्निधान जालें। स्वामी एका बोलें निवांत ठेला
३०५९४	निवांत	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
३०५९५	निवांतचि	।।ज्ञा.गा.००६७.०३।।	हरिपाठीं गेले ते निवांतचि ठेले। भ्रमर गुंतले सुमनकळिके
३०५९६	निवांता	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
३०५९७	निवांतु	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
३०५९८	निवाड	।।ज्ञा.गा.०८५०.०९।।	क्षीरनिरा निवाड याचेनि नव्हे कांहीं। निजगुरु पाही तो विरळा असे
३०५९९	निवाडा	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळे वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
३०६००	निवाडा	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
३०६०१	निवाडु	।।ज्ञा.गा.०९२३.०३।।	रखुमादेविवरु गुणाचा सूरवाडु। मनबुद्धि निवाडु राजहंसु
३०६०२	निवाडे	।।ज्ञा.गा.०४६०.०२।।	तेज बीज बिवडे पेरिलें निवाडे। उगवलें चोखडें ब्रह्मरूप
३०६०३	निवाडे	।।ज्ञा.गा.०५६२.०२।।	ऐसी भेरी निवाडे सांगिजे कोणापुढें। मनासी सांकडे पडिलें रया
३०६०४	निवाडे	।।ज्ञा.गा.०६०४.०४।।	सूक्ष्मीं भासे जें का तेंचि स्थूळीं घडे। पाहतां निवाडे भेद नाहीं
३०६०५	निवाडे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
३०६०६	निवाडे	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
३०६०७	निवाडें	।।ज्ञा.गा.०१०१.०१।।	सहज कर्म भक्ति घडावया कोडें। ज्ञानघन निवाडें नाम जपों
३०६०८	निवाडें	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
३०६०९	निवारी	।।ज्ञा.गा.०११३.०१।।	नाममाला घे पवित्र। अंतीं हेंचि शस्त्र। राम हा महामंत्र। सर्व बाधा निवारी

३०६१०	निवारी	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मांतें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्में निवारी नारायण
३०६११	निवारी	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
३०६१२	निवारैल	।।ज्ञा.गा.०१६७.०२।।	रामकृष्ण जप सारासार। येणें उतरिजे पैलपार। नामें तुटैल येरझार। सर्व बाधा निवारैल
३०६१३	निवारोनी	।।ज्ञा.गा.०७६०.०१।।	उन्मनी संयोगें गोसावी विराजे। चहूं देहांचें ओझें निवारोनी
३०६१४	निवाला	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें
३०६१५	निवाला	।।ज्ञा.गा.०१२०.०१।।	नाम प्रल्हाद उच्चारी। तया सोडवी नरहरी। उचलूनि घेतला कडियेवरी। भक्तसुखें निवाला
३०६१६	निवाला	।।ज्ञा.गा.०१२०.०२।।	नाम बरवया बरवंट। नाम पवित्र आणि चोखट। नाम स्मरे नीळकंठ। निजसुखें निवाला
३०६१७	निवाला	।।ज्ञा.गा.०१२०.०४।।	नाम स्मरे अजामेळ। महापातकी चांडाळ। नामें जाला सोज्वळ। आपणांसहित निवाला
३०६१८	निवाला	।।ज्ञा.गा.०१२०.०५।।	वाटपाडा कोळिकु। नाम स्मरे तो वाल्मिकु। नामें उद्धरिले तिन्ही लोकु। आपणांसहित निवाला
३०६१९	निवाला	।।ज्ञा.गा.०१७०.०६।।	ज्ञानदेवीं पाठ केला। हरिचा गुण गायिला। येणें कायाक्लेश गेला। जीव निवाला सर्वांगें
३०६२०	निवाला	।।ज्ञा.गा.०३२६.०४।।	ज्ञानदेवीं लीला मन मनीं निवाला । निळिये अवलीला हरपला
३०६२१	निवाला	।।ज्ञा.गा.०५०१.०५।।	त्यानें निवाला मनु भेटला जगजीवनु। तो आनंदगहनु उचंबळे वो माय
३०६२२	निवाला	।।ज्ञा.गा.०५११.०२।।	अवघाचि देखिला अवघा मालवला। देखोनि निवाला जीव गे माय
३०६२३	निवाला	।।ज्ञा.गा.०६८८.०२।।	जेवणार भला जेऊनियां धाला। योगी जो निवाला परमहंस
३०६२४	निवाला	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
३०६२५	निवाली	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
३०६२६	निवाले	।।ज्ञा.गा.००६३.०३।।	सिद्धी बुद्धि धर्म हरिपाठीं आले। प्रपंचीं निवाले साधुसंगें
३०६२७	निवाले	।।ज्ञा.गा.०९३०.०२।।	जाणते निवाले नेणते गुंतले। भजनेंचि गोंविले विसर जावो
३०६२८	निवालें	।।ज्ञा.गा.०३३६.०२।।	मन निवालें समाधान जालें। कृष्णरूपें बोधलें मन माझें
३०६२९	निवालें	।।ज्ञा.गा.०३६५.०२।।	उन्मनीं मन निवालें। सांवळें परब्रह्म भासलें
३०६३०	निवालों	।।ज्ञा.गा.००९६.०२।।	निवालों वो माये अमृतरसनें। रामनामपेणें वैकुंठींचें
३०६३१	निवालों	।।ज्ञा.गा.०३४९.०२।।	ब्रह्मचि सुख ब्रह्मपदीं पावलों। ब्रह्मसुखीं निवालों निजीं निज देखा

३०६३२	निवाळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
३०६३३	निविजे	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
३०६३४	निवृतिची	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
३०६३५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०००७.०२।।	नागेश वेढा चक्राकार । शेंदूर पिवळा सारंगा सार । श्रुतिगुजाचा महेश्वर । निवृत्ति पूजूं आतां
३०६३६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०००७.०३।।	कृतांत दंता काळेश्वरा । नीळ निवृत्ति ज्ञानेश्वरा। सिद्धि विनायका आदि ईश्वरा । पूजूं आतां
३०६३७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
३०६३८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
३०६३९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
३०६४०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.००५९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति निर्गुण। दिधलें संपूर्ण माझे हातीं
३०६४१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.००७७.०३।।	ज्ञानेसहित ज्ञान विज्ञानें धन। वृत्तींचें समाधान निवृत्ति करी
३०६४२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.००७८.०२।।	तें सुख आम्हां विठ्ठलचरणीं। निवृत्ति करणी व्यासाचिये
३०६४३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.००९३.०४।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना कृष्णचि नयना। सर्वीं सर्वत्र पान्हा कृष्णरूपें
३०६४४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.००९७.०२।।	शांतीची पैं शांति निवृत्ति उतारू। हरिनाम उच्चारु दिधला तेणें
३०६४५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.००९८.०४।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसों जाय भाव। तंव तेणें स्वयमेव दाविलें डोळां
३०६४६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०१२२.०८।।	निवृत्ति निरोपण ज्ञानदेवा ध्यान। सर्वत्र नारायण एकरूप
३०६४७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
३०६४८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०१७८.०३।।	तैसें नव्हे सारासार तत्त्व निवृत्ति। बुडऊनी प्रवृत्ति आपण नांदे
३०६४९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०१८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परब्रह्म पुतळा। तेथिल हे कळा निवृत्ति जाणें

३०६५०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०२०२.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्ति सौरसें। पुंडलिकें कैसें पुण्य केलें
३०६५१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०२०९.०७।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसतसे कोडें। पुंडलिकें केवढें भाग्य केलें
३०६५२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०२१३.०८।।	जये शेतीं निवृत्ति भीतरे। तये शेतीं साजे पुरे। राउळीं निदसुरे दंडिजती
३०६५३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
३०६५४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०२४१.०३।।	रंगु रंगला सुरंग जाला। पहिलिये रंगीं निवृत्ति भला
३०६५५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०२४३.०४।।	होय कीं नव्हे ज्ञानदेव पुसती। आठवितां निवृत्ति भेटी होये
३०६५६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०२६४.०४।।	निवृत्ति ज्ञानदेवा पुसतील वर्म। त्यासी कामीन पुरेन गे बाईये
३०६५७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०२६७.०२।।	सुखाची अति प्रीति जहाली गे ब्रह्मीं। श्रीगुरु निवृत्ति मुनी जाहलें गे माया
३०६५८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
३०६५९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०३६२.०४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपीक फळलें। ज्ञानासी लाधलें हरिकृपा
३०६६०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०३६८.०३।।	देहाचा दिवा उजळूनि ज्ञानज्योती। परपुरुषीं निवृत्ति झाली वो माय
३०६६१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०३७०.०३।।	ऐसी आपुली साक्षी कवणें पैं द्यावी। निवृत्ति म्हणे कांहीं ठायीं न ठेवीची
३०६६२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०३७८.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवचितां। निवृत्ति समता सांगितलें
३०६६३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०३८४.०१।।	सम्यक् करीं शांति बैसें एके पातीं। क्षमेसी निवृत्ति वाड करीं
३०६६४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४३०.०३।।	तेचि मज केलें। करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ। काय वानूं
३०६६५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४३१.०६।।	निवृत्ति सुखाचा टेका। पावोनि आलों आपुल्या मठा। ज्ञान येकला निका। ज्ञानदेव
३०६६६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४३२.०७।।	मुक्ताईचें श्रेष्ठ वचन। निवृत्ति देवाचा सत्य प्रश्न। ज्ञानेश्वराचा सोपान। भाविकाला
३०६६७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४३३.०६।।	निवृत्ति पहावयाची रीति। कैसी कडणसी केली निगुति। तेव्हां चकचकिती। भलतीकडे
३०६६८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४३४.०५।।	निवृत्ति निरंजनाचा सरा। कैसा वोसंडला अंबरा। सुख पावोनि ज्ञानेश्वरा। ब्रह्म केलें
३०६६९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४३५.०६।।	निवृत्ति माय ते गोजिरी। ज्ञानेश्वरीची सोज्वळ सारी। शिकविलें अनेकां परी। कामा आलें
३०६७०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
३०६७१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा
३०६७२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४४१.०७।।	अहो जी निवृत्ति सद्‌गुरु विचित्रा। भले रक्षिलें तारकमंत्रा। करोनिया आले यात्रा। अरूपाची
३०६७३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४४२.०६।।	मुक्त प्रवाहाची नाव। निवृत्ति अवल्या सद्‌गुरुराव। सोपान वरी ज्ञानदेव। पार जाले

३०६७४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४४४.०२।।	जयजय आरति निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा निरसुनी गेला
३०६७५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
३०६७६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४४६.०६।।	ज्ञानदेव निवृत्ति हे खुण पुसत। सांगावें त्वरित गुरुराजें
३०६७७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४४९.०८।।	निवृत्ति द्वादश गुरुसेवनीं भाष्य। एकविध कास घाली ज्ञाना
३०६७८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४५०.०१।।	अरे अरे ज्ञाना ज्ञान हें निवृत्ति। देहीं देहा उपरती तुज प्राप्त
३०६७९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४५१.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति तुष्टला। सर्वांगें दिधला समबोध
३०६८०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४५३.०६।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना एक तूं करी। तरी तूंतें कामारी होईल चित्तें
३०६८१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४५५.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति आपणांसकट। अवघेंची वैकुंठ चतुर्भुज
३०६८२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४५५.०६।।	निवृत्ति परमानुभव नेमा। शांतिपूर्ण क्षमा ज्ञानदेवो
३०६८३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४५६.०२।।	वोळली हे कृपा निवृत्ति दयाळा। सर्व रोम पाल्हाळा प्रेमांकुर
३०६८४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४५७.०६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेह
३०६८५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४५८.०४।।	गुरुलिंगीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
३०६८६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४५८.०६।।	ज्ञानदेव गाय हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी
३०६८७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४५९.०६।।	निवृत्ति निजबोध आनंदादि कंद। शाखाद्रूम भेद हरि जाला
३०६८८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६०.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदारा। ऐसा एकसरा तुष्टलासी
३०६८९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६१.०६।।	निवृत्ति प्रमाण केलें तुवां ज्ञाना। ब्रह्मींब्रह्म अगम्या रातलासी
३०६९०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६२.०२।।	तैसा तूं गभस्ति निवृत्ति उदारा। उगवोनी चराचरां तेज केलें
३०६९१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६२.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति देखिली म्यां तुझी। हरपली माझी चित्तवृत्ति
३०६९२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६३.०४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींची तटाक। उतरलासी एक सिंधोदकें
३०६९३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६५.०६।।	निवृत्ति उपदेश ज्ञानिया लाधला। तत्त्वीं तत्त्व बोधला ज्ञानदेव
३०६९४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६६.०२।।	निवृत्ति सांगे हरिनामगंगे। जलासी सर्वांगें गंगोदक
३०६९५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६८.०३।।	आशापाश परी निवृत्ति तटाक। पडियेले ठक चिद्रुपरूपीं
३०६९६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६८.०६।।	जाणीव शहाणीव तूंचि निवृत्ति देवा। हरि उभय भावा ज्ञान देशी
३०६९७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६९.०३।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना योगाची धारणा। जीवशीव करूणा चक्षु दृढ करी
३०६९८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४७४.०३।।	हें तत्त्व सांगे ज्ञानदेवा निवृत्ति। संसार पुढती नाहीं बापा

३०६९९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४७६.०३।।	चेतनें चेतवी बुद्धीतें पाचारी। कल्पना मापारी निवृत्ति ठायीं
३०७००	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४७७.०३।।	तें रूप सांगा निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा तयामाजीं
३०७०१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४९३.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं क्षमाचि उपजली। प्रवृत्ति सामावली निवृत्ति रया
३०७०२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४९४.०५।।	त्वंपदीं सिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुलक्षीं हरपलें द्वैतभान
३०७०३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
३०७०४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०५१७.०३।।	निवृत्ति पुराडला देहेभाव चोखाळला। अंगेंसी मर्दिला ब्रह्मरसु वो माय
३०७०५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०५२७.०४।।	निवृत्ति साचार ज्ञानदेवीं आचार। कृष्णचि परिवार क्षरलासे
३०७०६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०५३१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ॐतत्सदाकारु। निवृत्ति निर्धारु माजीवटा
३०७०७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०५५०.०२।।	बाई येक सरे । नाहीं पैं दुसरें। निवृत्ति दातारें। सांगितलें
३०७०८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०५६६.०४।।	निवृत्ति निघोट ज्ञानदेवा वाट। नित्यता वैकुंठ कृष्णसुखें
३०७०९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६००.०२।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोन्हीं मुळीं नाहीं। कल्पनेनें पाही भ्रमताती
३०७१०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६४४.०५।।	निवृत्ति सोपान ज्ञानदेव म्हणे। श्रीगुरु ही खूण बुझतीना
३०७११	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६५९.०६।।	निवृत्तिदासु तेथें निवृत्ति करुनी यातें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें फुडें केलें
३०७१२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६६१.०२।।	गुरुमुखें साधन जालें पैं निवृत्ति। तत्त्वसार आपणचि जाला निवृत्ति
३०७१३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६६१.०२।।	गुरुमुखें साधन जालें पैं निवृत्ति। तत्त्वसार आपणचि जाला निवृत्ति
३०७१४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६६६.०२।।	नामावांचुनी संवादें निवृत्ति अभेद पदें। निज भजनी स्वानंदें नवल पाहे
३०७१५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदार। दीपीं दीप स्थिर केला सोयी
३०७१६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६७०.०४।।	भ्रांतिभूली फेडूनियां निवृत्ति। रखुमादेविवरु विठ्ठलीं गती जाली वो माये
३०७१७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६७१.०१।।	पंचविसा वेगळें महत्तत्त्व बोलिजे। तें मज अंगविजे ऐसें निवृत्ति केलें वो माये
३०७१८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६७४.०४।।	निवृत्ति गार्हस्थ मांडलें आहे। निष्काम अपत्य प्रसवत जाये
३०७१९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६८१.०३।।	मंजुळ मंजुळ वायो गती झळकती। तापत्रयें निवृत्ति निर्वाळिलें वो माय
३०७२०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६८२.०१।।	शुद्धमतीगती मज वोळला निवृत्ति। त्यानें पदोपदीं प्रीति स्वरूपीं वो माय
३०७२१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६८५.०३।।	निवृत्ति गुरुने अधिक केलें। निमिष्यमात्री दाविलें धन माझें
३०७२२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७०२.०३।।	निवृत्ति गुरूप्रसादें नामीं निमग्न। नाम म्हणतां यज्ञ कोटी रया
३०७२३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७१०.०४।।	मुक्ताई मुक्त जाली। विमुक्तपणा आली। ज्ञानदेवा लाधली। निवृत्ति कृपा
३०७२४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७१६.०५।।	ऐक रे ज्ञानिया सांडि हा मी भाव। मग तूंचि देव निवृत्ति म्हणे

३०७२५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७२२.०३।।	मुक्ताबाई काय बोले हो आइका। निवृत्ति साम्यका एकविध
३०७२६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७२५.०८।।	तेथून निवृत्ति बोधाच्या ध्वजा। मयुरपिच्छें कोंदलीं नभा। अनंत आदित्याचा गाभा। डळमळूं लागे
३०७२७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७२६.०६।।	निवृत्ति माय कनवाळू गहन। ज्ञानेश्वरा चाळवी घेऊन। पिपीलिकामार्गें गमन। एकसरा
३०७२८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७२७.०६।।	देह भरोनि उमळे। निवृत्ति सुखाचे डोहाळे। नभगाभा ज्ञानेश्वराचा खेळे अनारिसा
३०७२९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७२८.०६।।	मुक्त वैभवाचा देव्हारा। निवृत्ति प्रकाशें पूजिला सारा। सोपी कुळवाड ज्ञानेश्वरा। योगमाया
३०७३०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७३४.०३।।	ऐसें कैलासनाथें सांगितलें पार्वती। ज्ञानदेवा निवृत्ति तेंचि सांगे
३०७३१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७३५.०५।।	निवृत्ति ज्ञानदेव उभयतांचे बोल। आकाश बुबुळीं पाहा असे
३०७३२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७३६.०२।।	अर्थ पाहतां सांकडें ऐकतां। कैसें करूं आतां निवृत्ति सांगे
३०७३३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७५१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे उफराटें पाहतां। सर्व सौख्यदाता निवृत्ति एक
३०७३४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७५९.०३।।	रज तम सत्त्व यांहुनी निराळी। लक्षाही वेगळी निवृत्ति जाणे
३०७३५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७५९.०८।।	निवृत्ति सोपान मुक्ताबाईची खूण। ज्ञानदेव सघन बोलिली हे
३०७३६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७७६.०१।।	सद्गुरु निवृत्ति दिसतो घनदाट। सुषुप्तीचा घांट वेधतांची
३०७३७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८०७.०३।।	ज्ञानदेवा बाई निवृत्ति वदवितां। त्याचे चरणीं हिताहित झालें
३०७३८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८१९.०१।।	चैतन्य हें दिसे उघडेया डोळां। नयनाचा सोहळा निवृत्ति जाणे
३०७३९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८२६.०१।।	तूर्येमध्यें माझा अखंड रहिवास। निवृत्ति म्हणे अविनाश तूर्या करी
३०७४०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८२८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे देहा डोळां दिठी। पाहातां सर्व सृष्टि निवृत्ति एका
३०७४१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८३२.०३।।	ज्ञानेश्वर म्हणे आत्मा यातें जाणे। सुनिळ अनुभवणें निवृत्ति पाहा
३०७४२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८३४.०४।।	अभंगा शेवट जाणे निवृत्ति एक। त्यानें मज देख कृपा केली
३०७४३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८३८.०६।।	निवृत्ति कृपा वरी झळके। ज्ञानेश्वराचा आनंद दीपिके। विश्व आत्मा परी येके। येकलेपणें
३०७४४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
३०७४५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८६५.०२।।	निवृत्ति बाप निवृत्ति माये। निवृत्ति पाहें विवळलिये
३०७४६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८६५.०२।।	निवृत्ति बाप निवृत्ति माये। निवृत्ति पाहें विवळलिये
३०७४७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८६५.०२।।	निवृत्ति बाप निवृत्ति माये। निवृत्ति पाहें विवळलिये
३०७४८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें

३०७४९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८७६.०५।।	ऐशीं नाथिलीचि नाटकें आचरसी किती। ज्ञानदेव म्हणे सहजे निवृत्ति
३०७५०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
३०७५१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
३०७५२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९०२.०३।।	निवृत्ति निरोप बुझे आपेंआप। आधि पुत्र मागें बाप जन्में रया
३०७५३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
३०७५४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९२९.०४।।	बाहेजु प्रवृत्ति अंतरीं निवृत्ति। उभयतां गति एक आहे
३०७५५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९३०.०३।।	शांतता समता निवृत्ति उदारु। वर्षोनी उद्गारु देतु असे
३०७५६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९५८.०४।।	ज्ञानदेव जाणें प्रसाद निवृत्ति। मौनाची मुक्ति वाट आहे
३०७५७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९६४.०२।।	भला भला तूं भला रे ज्ञाना। निवृत्ति आपणा दावियेलें
३०७५८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९६४.०३।।	गुरुमुखें ज्ञान पाविजे निर्वाण। तें निवृत्ति म्हणे ज्ञाना पावशील
३०७५९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९६७.०३।।	निवृत्ति सेवियेला सुघडु। तेणें मज जाहाला ब्रह्माचा पाडु
३०७६०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९८३.०४।।	पुराणप्रसिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुमुखें लक्षीं चोजवलें रया
३०७६१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९८५.०२।।	पाहतां तयाचा विचारु। निवृत्ति जाणे तो श्रीगुरु
३०७६२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
३०७६३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
३०७६४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
३०७६५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
३०७६६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती

३०७६७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
३०७६८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
३०७६९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
३०७७०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०५३.०५।।	जप तप वृत्तिसहित। निवृत्ति होईन निश्चित। समाधी बैसेन एकतत्त्व। मुखीं मात नामाची
३०७७१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
३०७७२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
३०७७३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
३०७७४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
३०७७५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०७४.०६।।	निवृत्ति दास तेथें नाहीं। लग्नमुहूर्त बहुला ठायीं
३०७७६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
३०७७७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.११०३.०३।।	तेंचि मज केलें करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ काय वर्णूं
३०७७८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.११०७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सख्या विठोबा! । निवृत्ति आमचा गुरू
३०७७९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दुःख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
३०७८०	निवृत्तिका	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना
३०७८१	निवृत्तिकृपा	।।ज्ञा.गा.०७११.०५।।	बाप रखुमादेविवर वस्तु परात्पर। निवृत्तिकृपा कीर भेदिजे कां
३०७८२	निवृत्तिकृपा	।।ज्ञा.गा.०७३३.०३।।	पार्वतीलागीं आदीनाथें दाविलें। ज्ञानदेवा फावलें निवृत्तिकृपा
३०७८३	निवृत्तिकृपा	।।ज्ञा.गा.०९९०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आधीं करुनी पाही। निवृत्तिकृपा ही साधकासी
३०७८४	निवृत्तिकृपें	।।ज्ञा.गा.०६५८.०४।।	निवृत्तीची जाण ज्ञानदेव पावला। सोयरा लाधला निवृत्तिकृपें

३०७८५	निवृत्तिकृपें	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
३०७८६	निवृत्तिगमनाच्या	।।ज्ञा.गा.००१०.०४।।	निवृत्तिगमनाच्या सिद्धिपंथा । ज्ञानेश्वराची उन्मनी अवस्था । तुझिया स्वरूपाची कुसुमकांता । झळको लागे
३०७८७	निवृत्तिगुह्याचिया	।।ज्ञा.गा.०००८.०४।।	निवृत्तिगुह्याचिया महामंत्रा । ज्ञानेश्वराचा करुणाकरा । तुझिया अगोचर उपचारा । काय वर्णूं
३०७८८	निवृत्तिचरण	।।ज्ञा.गा.०७५९.०१।।	एका एक गुज बोलतों निर्वाण। निवृत्तिचरण आठउनी
३०७८९	निवृत्तिचरणीं	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
३०७९०	निवृत्तिचरणीं	।।ज्ञा.गा.०८६७.०२।।	लक्ष निवृत्तिचरणीं धीरु राहें। भेदुभ्रम सांडीं सावध होये
३०७९१	निवृत्तिचरणींची	।।ज्ञा.गा.०८३९.०५।।	निवृत्तिचरणींची रजधुळी। भरून घेतली होती झोळी। ज्ञानेश्वराची समाधि सकळी। उदय झाली
३०७९२	निवृत्तिची	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
३०७९३	निवृत्तिज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.११०९.१२।।	स्वानंदाचें सुख थोर रे!। निवृत्तिज्ञानदेवीं अपार रे!
३०७९४	निवृत्तिदातारें	।।ज्ञा.गा.०७२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे। निवृत्तिदातारें। चोजविलें सारें। माझें माज
३०७९५	निवृत्तिदास	।।ज्ञा.गा.०१७७.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे विव्हळी जे भजती। ते जन्मा न येती भाक माझी
३०७९६	निवृत्तिदास	।।ज्ञा.गा.०२०६.१७।।	निवृत्तिदास शरणांगत। विठ्ठलचरणीचें आरत
३०७९७	निवृत्तिदास	।।ज्ञा.गा.०२०८.०४।।	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
३०७९८	निवृत्तिदास	।।ज्ञा.गा.०४१८.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे तूंतें जीवें वोवाळिलें। शिर निरोपिलें तुझ्या चरणीं
३०७९९	निवृत्तिदास	।।ज्ञा.गा.०४८६.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे कैसें हो काई। रखुमादेविवरा विठ्ठला ध्यायी
३०८००	निवृत्तिदास	।।ज्ञा.गा.०५८३.०३।।	सहज निवृत्तिदास तो उदास। अनुभव सौरस सांगितला
३०८०१	निवृत्तिदास	।।ज्ञा.गा.०६३०.०५।।	ब्रह्म तेंचि भास आभास जाहलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तिदास
३०८०२	निवृत्तिदास	।।ज्ञा.गा.०६९७.०८।।	निवृत्तिदास म्हणे ज्याचें तो जाणे। आतां जें बोलणें तोचि शीण
३०८०३	निवृत्तिदास	।।ज्ञा.गा.०७३२.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे चांगया ब्रह्म तेंचि खरें। सांवळें निर्धारें जाण रया
३०८०४	निवृत्तिदास	।।ज्ञा.गा.०८५०.१५।।	निवृत्तिदास म्हणे अनुभवी तो जाणें। येरा लाजिरवाणें टकमक
३०८०५	निवृत्तिदास	।।ज्ञा.गा.०८५१.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे हा निजभाव। बोलों नये ठाव तैसें जालें
३०८०६	निवृत्तिदास	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
३०८०७	निवृत्तिदासा	।।ज्ञा.गा.०२३८.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विद्गद पांवया छंदें रे
३०८०८	निवृत्तिदासा	।।ज्ञा.गा.०२३९.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विठ्ठल देवो आळविती रे

३०८०९	निवृत्तिदासा	।।ज्ञा.गा.०४१७.०४।।	निवृत्तिदासा वेगळें। सांगावयां नाहीं उरलें
३०८१०	निवृत्तिदासा	।।ज्ञा.गा.०४९४.०६।।	निवृत्तिदासा तुम्ही बहुत न बोला। रखुमादेविवरा ध्याइजेसु उगला
३०८११	निवृत्तिदासा	।।ज्ञा.गा.०६७८.०३।।	निवृत्तिदासा सन्निधान दुरी। आवडी गिळुनी आतां जीवें नाहीं उरी
३०८१२	निवृत्तिदासा	।।ज्ञा.गा.०७४५.०४।।	ज्ञानदेव दर्शन सत्रावीचें घेतां। उन्मनी ठसवी निवृत्तिदासा
३०८१३	निवृत्तिदासाचा	।।ज्ञा.गा.०२३४.०६।।	निवृत्तिदासाचा दातारु। बाप रखुमादेविवरु। भक्तां देतो अभयकरु। क्षणक्षणांमाजीं
३०८१४	निवृत्तिदासाचें	।।ज्ञा.गा.०९८५.०४।।	निवृत्तिदासाचें बोलणें। जाणा मीपणा उमाणें
३०८१५	निवृत्तिदासाप्रिय	।।ज्ञा.गा.०१२९.०३।।	निवृत्तिदासाप्रिय। माय रमणिये माय रमणिये
३०८१६	निवृत्तिदासु	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन
३०८१७	निवृत्तिदासु	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
३०८१८	निवृत्तिदासु	।।ज्ञा.गा.०२३२.०३।।	प्रकृति भक्ति परमातु। मातु मा परमहंसु। ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तिदासु
३०८१९	निवृत्तिदासु	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
३०८२०	निवृत्तिदासु	।।ज्ञा.गा.०२८१.०८।।	ऐसी दगदगल्यें सासुरवासा। विठोबा रखुमाई माझा कुवासा। निवृत्तिदासु तयाचा। जन्मोजन्मीं वोळगणा
३०८२१	निवृत्तिदासु	।।ज्ञा.गा.०६५९.०६।।	निवृत्तिदासु तेथें निवृत्ति करुनी यातें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें फुडें केलें
३०८२२	निवृत्तिदेवीं	।।ज्ञा.गा.००७४.०६।।	ज्ञानदेवा प्रमाण निवृत्तिदेवीं ज्ञान। समाधि संजीवन हरिपाठ
३०८२३	निवृत्तिनाथाचें	।।ज्ञा.गा.००११.०६।।	तो जाणावा ज्ञप्तिरूप । निवृत्तिनाथाचें स्वरूप । एकदंत नामें ज्ञानदीप । बोधस्वरूप ज्ञानदेवा
३०८२४	निवृत्तिने	।।ज्ञा.गा.०८२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे महाकारणीं नांदे। निवृत्तिने आनंदें दाखविलें तें
३०८२५	निवृत्तिनें	।।ज्ञा.गा.०७०९.०५।।	नाद ना बिंदू कळा न जोति। निवृत्तिनें वृत्ती पालटली रया
३०८२६	निवृत्तिनें	।।ज्ञा.गा.०७१९.०३।।	तें ज्ञान बुबुळीं। ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तिनें दिधलें। धरुनि हातीं
३०८२७	निवृत्तिनें	।।ज्ञा.गा.०९९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भावें परिपूर्ण। निवृत्तिनें खूण सांगितली
३०८२८	निवृत्तिपायीं	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
३०८२९	निवृत्तिपायीं	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
३०८३०	निवृत्तिप्रति	।।ज्ञा.गा.०७०६.०३।।	आपुलें निधान आपण पाहे। निवृत्तिप्रति गाऱ्हाणें मांडलें आहे

३०८३१	निवृत्तिप्रसंगें	।।ज्ञा.गा.०२९४.०३।।	तें रूप देखिलें कोण्या भाग्ययोगें। निवृत्तिप्रसंगें आम्हां घरीं
३०८३२	निवृत्तिप्रसाद	।।ज्ञा.गा.०६९५.०२।।	निवृत्तिप्रसाद माझ्या मुखीं सूदला। प्रेमरसें धारा फुटल्या दोहीं पक्षीं
३०८३३	निवृत्तिप्रसादु	।।ज्ञा.गा.०६८३.०३।।	ऐसा हा निवृत्तिप्रसादु फळासी आला। निर्फळ केला मज निर्गुणाकारें
३०८३४	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.००१८.०७।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
३०८३५	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०१२३.०६।।	निवृत्तिप्रसादें जोडे। विठ्ठलनामें घडे। ज्ञानदेव बागडे। पंढरिये
३०८३६	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०२४६.१२।।	म्हणे ज्ञानदेव योगी जालासे नर। निवृत्तिप्रसादें समाधी सर्वगत स्थिर
३०८३७	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०३२०.०५।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । स्वामी करुनी सुखी होई निजानंदीं डोले
३०८३८	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
३०८३९	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०६५५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव लाधला। सुखीयाहो झाला तेणें सुखें
३०८४०	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०६६६.०६।।	निवृत्तिप्रसादें संपर्केंसी बोध। नीच नवा आनंद ज्ञानदेवा
३०८४१	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०६६८.०४।।	निवृत्तिप्रसादें पावलों या सुखा। उजळलिया रेखा ज्ञानाचिया
३०८४२	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०६७७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मविद्येचा पुतळा। तेथील हे कळा निवृत्तिप्रसादें
३०८४३	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०६८६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें मी गोवळी वो। माझा भावो तो विठ्ठलु न्याहाळी वो
३०८४४	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०६८९.०३।।	निवृत्तिप्रसादें म्यां ब्रह्मचि जेविलें। ब्रह्म ढेंकरी पाल्हाईलें नेणोनियां
३०८४५	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें इतुकें पैं जालें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें मज गोवियेलें गे माये
३०८४६	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०७३८.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। निजरूप गोविंदें जनीं पाहतां
३०८४७	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०७४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। राहा रे निजबोधें निरंतर
३०८४८	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०७६१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। स्वरूपाच्या विनोदें बोलिलें हें
३०८४९	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०८७७.०६।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। स्वप्नींचें सुख तें साळया जाणे
३०८५०	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०९७३.०३।।	तेथींची खूण विरुळा जाणे। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेवो म्हणे
३०८५१	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
३०८५२	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
३०८५३	निवृत्तिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.१०८५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। गुरुमहिमा अनुभवावीण जाणती रे

३०८५४	निवृत्तिबोध	।।ज्ञा.गा.०८४०.०६।।	खद्योत गलबला थोर जाला। निवृत्तिबोध मिरवूं लागला। ज्ञानदेव पैकूं रंजिला। सर्व सुखा
३०८५५	निवृत्तिबोधें	।।ज्ञा.गा.०३७१.०३।।	निवृत्तिबोधें मी बोधलें। सांगतें वाहवलें सर्वस्वेंसी
३०८५६	निवृत्तिमुनिरायप्रसादें	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
३०८५७	निवृत्तियोगियानें	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
३०८५८	निवृत्तियोगी	।।ज्ञा.गा.०८२५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांतरीं तुर्या। निवृत्तियोगी वेगीं गुज बोले
३०८५९	निवृत्तिराज	।।ज्ञा.गा.००९२.०४।।	बाप निवृत्तिराज उपदेशिती आम्हां। ज्ञानदेवा महिमा नामें आला
३०८६०	निवृत्तिराज	।।ज्ञा.गा.०४२८.०२।।	आदि मध्य ज्याला नाहीं आदि अंत। व्यापक श्रीमंत निवृत्तिराज
३०८६१	निवृत्तिराज	।।ज्ञा.गा.०७५५.०४।।	ज्ञानदेवें अर्थ शोधुनी घेतला। महाशून्यीं संचला निवृत्तिराज
३०८६२	निवृत्तिराजा	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
३०८६३	निवृत्तिराजु	।।ज्ञा.गा.०३४७.०३।।	श्रीगुरुवीण सर्व शून्य हेंचि मी जाणें। तेथिचिये खुणें निवृत्तिराजु
३०८६४	निवृत्तिराजें	।।ज्ञा.गा.०२७९.०४।।	बाप निवृत्तिराजें दाविताती खुणा। नाम नारायणा पाठ कीजे
३०८६५	निवृत्तिराजें	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
३०८६६	निवृत्तिराजें	।।ज्ञा.गा.०४५६.०३।।	दिवसाचें चांदिणें रात्रीचें उष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तिराजें
३०८६७	निवृत्तिराजें	।।ज्ञा.गा.०६६७.०४।।	मीपण माझें न देखे दुजें। ज्ञानदेवो म्हणे ऐसें केलें निवृत्तिराजें
३०८६८	निवृत्तिराजें	।।ज्ञा.गा.०६९२.०३।।	मीपण माझें नुरेचि कांहीं दुजें। ऐसें नाहीं केलें निवृत्तिराजें म्हणे ज्ञानदेवो
३०८६९	निवृत्तिराजें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०७।।	ब्रह्मज्ञानाची किल्ली। सांगितली एकेंच बोली। निवृत्तिराजें बोलविली बोली। तेंची बोलीं बोलिलों
३०८७०	निवृत्तिराया	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
३०८७१	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
३०८७२	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया

३०८७३	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
३०८७४	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.०६७९.०१।।	समसुखें शेजे निजोनियां काज। साधिलेंसे बिज निवृत्तिरायें
३०८७५	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
३०८७६	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०६।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलुचि अंगीं। निवृत्तिरायें वेगीं दाखविला
३०८७७	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
३०८७८	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
३०८७९	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
३०८८०	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
३०८८१	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
३०८८२	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
३०८८३	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दुःख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ

३०८८४	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
३०८८५	निवृत्तिरायें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
३०८८६	निवृत्तिसंगें	।।ज्ञा.गा.०१८६.०४।।	ज्ञानदेव हरि जपोनी निर्मळ। सदा असे सोज्वळ निवृत्तिसंगें
३०८८७	निवृत्तिसंपत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६३.०६।।	निवृत्तिसंपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व निमथा उलथा तूं
३०८८८	निवृत्तिसार	।।ज्ञा.गा.०००६.०४।।	मुकुट माथां निवृत्तिसार । विद्या अभ्यासितां ज्ञानेश्वर । सकळ अभ्यासाचा नरकुंजर । पूजूं आतां
३०८८९	निवृत्तिसुखाचा	।।ज्ञा.गा.०४३७.०५।।	निवृत्तिसुखाचा परमानंदु । ज्ञानशक्तीचा क्षीरसिंधू। ज्ञानेश्वराचा पदबंधू। सिद्धि नेला
३०८९०	निवृत्तिस्वरूप	।।ज्ञा.गा.०७५६.०३।।	ज्ञानदेवाचा बोल बोलण्याचें रूप। निवृत्तिस्वरूप सर्वत्र हें
३०८९१	निवृत्ती	।।ज्ञा.गा.०६७१.०३।।	पांचाहुनी परती मी जाहालिये निवृत्ती। चिदानंदीं सरती स्वरूपीं वो माये
३०८९२	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.०२१४.०४।।	बोले निवृत्तीचा दास। संत गर्जती पापनाश
३०८९३	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.०४५०.०६।।	निवृत्तीचा शिष्य ज्ञानदेवीं भाष्य। शांति समरस बोध उतरे
३०८९४	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.०६०८.०५।।	गुरुकृपें खूण वस्तु साक्षात्कार। भेदला ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
३०८९५	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.०८४४.०५।।	आहे मी हा कोण करावा विचार। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
३०८९६	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.१०१२.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा। तेणें फेडिलें पडळ। ज्ञानाचा निजबोधु। विज्ञानरूप सकळ
३०८९७	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
३०८९८	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
३०८९९	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.११०१.०४।।	ही खूण जो जाणे योगियांचा राव। म्हणे ज्ञानदेव निवृत्तीचा
३०९००	निवृत्तीची	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
३०९०१	निवृत्तीची	।।ज्ञा.गा.०६५८.०४।।	निवृत्तीची जाण ज्ञानदेव पावला। सोयरा लाधला निवृत्तिकृपें

३०९०२	निवृत्तीची	।।ज्ञा.गा.०८२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीची आण। या वेगळी खूण आणिक नाहीं
३०९०३	निवृत्तीची	।।ज्ञा.गा.०८३३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरतें जाण। नाहीं नाहीं आण निवृत्तीची
३०९०४	निवृत्तीची	।।ज्ञा.गा.११०४.०५।।	ज्ञानराज म्हणे निवृत्तीची सर। त्याचा कर माथां तेव्हां कळे
३०९०५	निवृत्तीचे	।।ज्ञा.गा.०२६६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचे खुणें । सांवळेंची होणें यासी ध्यातां
३०९०६	निवृत्तीचे	।।ज्ञा.गा.०३१९.०५।।	मला पोताशी धलिलें माझें समाधान केलें । निवृत्तीचे कृपें सुख हें ज्ञानदेवा लाधलें
३०९०७	निवृत्तीचे	।।ज्ञा.गा.०४२९.०२।।	गहिनीनाथ सांगे निवृत्तीचे कानीं। पावले ते ज्ञानी सिद्धपंथें
३०९०८	निवृत्तीचे	।।ज्ञा.गा.०६४३.०५।।	निवृत्तीचे पायीं ज्ञानदेव लीन। जग जनार्दन निरंतर
३०९०९	निवृत्तीचे	।।ज्ञा.गा.०७८३.०३।।	ज्ञानदेव नयनीं निवृत्तीचे पदीं। आनंद ब्रह्मपदीं एक झाला
३०९१०	निवृत्तीचे	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
३०९११	निवृत्तीचे	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे। मनीं धरा विवेकाचे। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे। बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
३०९१२	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.०४७०.०१।।	साध्यसाधनकाज निवृत्तीचें गुज। केशव सहज सर्वभूतीं
३०९१३	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.०५२८.०४।।	निवृत्तीचें तारूं कृष्णीं कृष्णसुख। ज्ञानदेवा चोख दिधलें नाम
३०९१४	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.०९२१.०६।।	विठ्ठलरखुमाईचे भांडणी। कोण करी बुझावणी। निवृत्तीचें चरणीं। शरण ज्ञानदेव
३०९१५	निवृत्तीच्या	।।ज्ञा.गा.०४५२.०६।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या चरणां। कांसवीचा पान्हा पाजियेला
३०९१६	निवृत्तीच्या	।।ज्ञा.गा.०४७२.०१।।	सकळ तीर्थें निवृत्तीच्या पायीं। तेथें बुडी देईं माझ्या मना
३०९१७	निवृत्तीच्या	।।ज्ञा.गा.०५९५.०४।।	नेणोंचि स्वरूप धर्माधर्म कांहीं। निवृत्तीच्या पायीं लीन जाहलों
३०९१८	निवृत्तीच्या	।।ज्ञा.गा.०७४१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे विवरण करीं वेगें। निवृत्तीच्या संगें साधिलें हेंचि
३०९१९	निवृत्तीच्या	।।ज्ञा.गा.०७४४.०४।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या शरणा। समजुनी खुणा तटस्थ झालों
३०९२०	निवृत्तीच्या	।।ज्ञा.गा.०९६१.०४।।	उफराटिये दृष्टि निवृत्तीच्या शेवटीं। ज्ञानदेवा भेटी होउनी ठेली
३०९२१	निवृत्तीच्या	।।ज्ञा.गा.०९६२.०४।।	पडतासि दृष्टि निवृत्तीच्या चरणीं। मा ज्ञानदेवो मनीं धरुनी ठेला
३०९२२	निवृत्तीच्या	।।ज्ञा.गा.०९८४.०४।।	भोगिया शिवोन उतरला डायीं। ज्ञानदेव सांगे निवृत्तीच्या पायीं
३०९२३	निवृत्तीदासाचा	।।ज्ञा.गा.०६३५.०५।।	निवृत्तीदासाचा झालों निजदास। वंदिती तयास ब्रह्मादिक
३०९२४	निवृत्तीदासु	।।ज्ञा.गा.१०८८.०४।।	करा तत्त्वीं सौरसु म्हणे निवृत्तीदासु। जेथें रात्री दिवसु आथिचिना
३०९२५	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.००१५.०३।।	निवृत्तीनें गूज स्वतंत्र ओतिलें । अपार पावले सिद्धपंथें
३०९२६	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.००६४.०४।।	ज्ञान गूढ गम्य ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तीनें दिलें माझ्या हातीं

३०९२७	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.००९६.०४।।	ज्ञानांजन लेवों ज्ञानदेवीं निज। निवृत्तीनें गुज सांगितलें
३०९२८	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०१९७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु न विसंबे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्वतां सांगितलें
३०९२९	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०२३३.०७।।	बाप रखुमादेविवरु सोपारा पैं निळा। निवृत्तीनें कळा सांगितली
३०९३०	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
३०९३१	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०३३७.०२।।	काय करूं माय सांवळा श्रीकृष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तीनें
३०९३२	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०३९०.०४।।	निवृत्तीनें खुणें सांगितलें ज्ञान। रखुमादेविवरु ध्यान विठ्ठलवरदा
३०९३३	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
३०९३४	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०४३८.०४।।	निवृत्तीनें गूज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
३०९३५	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०४५२.०२।।	दिव्य चक्षुदृष्टि निवृत्तीनें दिधली। अवघीच बुझाली विष्णुमाया
३०९३६	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०४७०.०६।।	ऐसें हें पठण ज्ञानदेवा जालें। निवृत्तीनें केलें आपणा ऐसें
३०९३७	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०६४१.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे स्वसुख रोकडें। निवृत्तीनें पुढें दाखविलें
३०९३८	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०६५३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अवचित घडलें। निवृत्तीनें दिधलें निजबीज
३०९३९	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०६७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची लीला। ते निवृत्तीनें डोळां दाविली मज
३०९४०	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०६७५.०४।।	ज्ञानदेवा सार सांवळिये मूर्ति। निवृत्तीनें गुंति उगविली
३०९४१	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
३०९४२	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०७२१.०४।।	निवृत्तीनें गुज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
३०९४३	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०७३७.०४।।	गुह्याचेंही गुह्य निवृत्तीनें दाविलें। मीच वाचा हो बोलें बोलतसें
३०९४४	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०७८३.०१।।	जडांतील शुद्धांश कौतुकें रिझाला। निवृत्तीनें दाविला कृपा करुनी
३०९४५	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०७९२.०१।।	प्रणवाचें रूप कोणें देहें देखिलें। निवृत्तीनें दाखविले याच देहीं
३०९४६	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०७९९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीनें दाविलें। या नयनीं पाहिलें अविनाश
३०९४७	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०८०३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळां हा प्रणव। निवृत्तीनें अनुभव मज दिधला
३०९४८	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०८११.०३।।	ज्ञानदेवा नयन निवृत्तीनें दाविला। सर्वां ठायीं झाला डोळा एक
३०९४९	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०८३०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें हें पाहातां। निवृत्तीनें तत्त्वता कथनी केली

३०९५०	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
३०९५१	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०८८५.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे तुझे कृपेवीण न तुटे फांसा। निवृत्तीनें कसा उगावला!
३०९५२	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
३०९५३	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.११२१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठलु नवी सभे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्व सांगितलें
३०९५४	निवृत्तीशी	।।ज्ञा.गा.०६४२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काय सांगूं सुख। मागें पुढें देख निवृत्तीशी
३०९५५	निवृत्तीशीं	।।ज्ञा.गा.०४४८.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीशीं पुसिलें। सत्रावी दोहिलें पूर्ण अंशीं
३०९५६	निवृत्तीशीं	।।ज्ञा.गा.०६०२.०५।।	माता पिता सखा सर्वस्व तूं कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीशीं
३०९५७	निवृत्तीशीं	।।ज्ञा.गा.०७०१.०४।।	आतां उगवितांची भलें नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीशीं
३०९५८	निवृत्तीस	।।ज्ञा.गा.०२०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीस मनें। नयनांसी पारणें देखतांची
३०९५९	निवृत्तीस	।।ज्ञा.गा.०४५४.०६।।	ज्ञानदेव विनवी निवृत्तीस काज। हरपली लाज संदेहेंसी
३०९६०	निवृत्तीसी	।।ज्ञा.गा.००६९.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्तीसी चाड। गगनाहुनी वाड नाम आहे
३०९६१	निवृत्तीसी	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें
३०९६२	निवृत्तीसी	।।ज्ञा.गा.०४०७.०४।।	उगवितां भलें कीं नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेवो बोले निवृत्तीसी
३०९६३	निवृत्तीसी	।।ज्ञा.गा.०४४३.०५।।	अहो जी सद्‍गुरु शिकविलें। निवृत्तीसी फळ आलें। ज्ञानेश्वरा भूषण फुले। उपकार तुझा
३०९६४	निवृत्तीसी	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्‍गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
३०९६५	निवृत्तीसी	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
३०९६६	निवृत्तीसी	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्‍गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
३०९६७	निवृत्तीसी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्‍गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
३०९६८	निवे	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्‍गुरु
३०९६९	निवे	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये

३०९७०	निवे	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
३०९७१	निशब्दांमाजीं	।।ज्ञा.गा.०६१०.०४।।	जीव तोच शीव होऊनियां ठेला। शब्द तो मुराला निशब्दांमाजीं
३०९७२	निशब्दीं	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
३०९७३	निशब्दीं	।।ज्ञा.गा.१०७१.०१।।	अचिंत बाळक सावध जालें। निशब्दीं बोभाईलें मीचि मीचि
३०९७४	निशब्दें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
३०९७५	निशाणी	।।ज्ञा.गा.००७६.०३।।	ज्ञानदेव गीतीं निशाणी नाम। समाधि संजीवनी तारक हरि
३०९७६	निशाणी	।।ज्ञा.गा.०३६२.०१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां
३०९७७	निशाणी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
३०९७८	निशाणी	।।ज्ञा.गा.०९४३.०३।।	चित्तवृत्ति ध्यानीं मनाची निशाणी। भ्रमभेद कानीं ऐकों नको
३०९७९	निशि	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
३०९८०	निशिदिनीं	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं
३०९८१	निशिदिनीं	।।ज्ञा.गा.०७९९.०१।।	अग्नीचे पोटीं पुरुष उद्भवला अवचट। सत्रावी लंपट निशिदिनीं
३०९८२	निशिदिनीं	।।ज्ञा.गा.०८२३.०१।।	आतां औटपिठींचा मार्ग एक बाई। निशिदिनीं पाही शोध करा
३०९८३	निशिदिनीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०३।।	मान अपमान पाहूं नये संतीं। जोडावा श्रीपति निशिदिनीं
३०९८४	निशिदिनीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.१९।।	ज्ञानदेव म्हणे ओंनामा सकळ। भजावा गोपाळ निशिदिनीं
३०९८५	निशियेचे	।।ज्ञा.गा.१०६९.०१।।	निशियेचे भरीं भानु प्रतिबिंबीं बिंबला। बिंबचि गिळुनी ठेला बिंबामाजीं
३०९८६	निशी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
३०९८७	निशी	।।ज्ञा.गा.०४५३.०१।।	सार सप्तमीसी हारपली निशी। दशवे द्वारेसी उभा राहे
३०९८८	निशी	।।ज्ञा.गा.०४९३.०३।।	उजेडली शांति मावळली निशी। अवघा ब्रह्मरसीं पाजळलें

३०९८९	निशी	।।ज्ञा.गा.०७६४.०२।।	निशी दिवस दोन्ही नाहीं जेथ बा रे। अर्धमात्रेवरी लक्ष ठेवीं
३०९९०	निशी	।।ज्ञा.गा.०८१८.०१।।	निशी दिवस दोघे लोपले ते ठायीं। निरंजन ते ठायीं लक्षुनी पाहा
३०९९१	निशीं	।।ज्ञा.गा.०२६९.०१।।	निळियेच्या निशीं विरहिणी पिशी। शेजबाजे कैशी आरळ शेजे
३०९९२	निशीं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०४।।	निशीं जागरणीं निमाला कीं तंतुचि तंतीं आटला। रसीं रसु दुणावला तुझ्या ठायीं
३०९९३	निशेख	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
३०९९४	निश्चय	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
३०९९५	निश्चय	।।ज्ञा.गा.०७३९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आतां फार म्हणों काय। सहस्रदळीं निश्चय आत्मा असे
३०९९६	निश्चय	।।ज्ञा.गा.०८०१.०३।।	मकार अर्धमात्रा शून्यांचा निश्चय। आत्मा एक असे स्वयें रया
३०९९७	निश्चय	।।ज्ञा.गा.०८५०.११।।	आतां सांडी मांडी न करीं निश्चय एक धरीं। तूं आत्मा निर्विकारी सदोदित
३०९९८	निश्चयाचें	।।ज्ञा.गा.०८३४.०३।।	देह तें विदेह महाकारण ब्रह्म। हें निश्चयाचें वर्म ऐसें जाणा
३०९९९	निश्चयेंची	।।ज्ञा.गा.०६२८.०२।।	त्याचिये कृपें मोक्ष जिऊनियां। लाधिजे प्राणियां निश्चयेंची
३१०००	निश्चयेंशी	।।ज्ञा.गा.०६२६.०१।।	मुक्तत्वाची भ्रांती जे कांहीं धरिती। तेचि बद्ध होती निश्चयेंशी
३१००१	निश्चयेंशी	।।ज्ञा.गा.०६३८.०५।।	श्रीगुरुच्या कृपें म्हणे ज्ञानेश्वर। तरसी संसार निश्चयेंशी
३१००२	निश्चयेंशी	।।ज्ञा.गा.०६४०.०३।।	जागृति या स्वप्न तेचि तें आलें। अंतरीं बिंबलें निश्चयेंशी
३१००३	निश्चयेंसी	।।ज्ञा.गा.०६०२.०१।।	कवणाची चाड आतां मज नाहीं। जडलों तुझ्या पायीं निश्चयेंसी
३१००४	निश्चयेंसीं	।।ज्ञा.गा.०६२२.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप हे खूण ओळखी । भिन्नपण टाकीं निश्चयेंसीं
३१००५	निश्चयेसी	।।ज्ञा.गा.०७२४.०४।।	आत्मरूपीं क्रिया जे कोणी अर्पिती। तेचि मुक्त होती निश्चयेसी
३१००६	निश्चळ	।।ज्ञा.गा.०५२९.०२।।	निश्चळीं निश्चळ नलगे अळुमाळ। तत्त्वता अढळ तें वेगळेंची
३१००७	निश्चळ	।।ज्ञा.गा.०५७६.०२।।	चंचळ मन ब्रह्मीं निश्चळ जालें। अवघेंचि निमालें ब्रह्मार्पणीं
३१००८	निश्चळ	।।ज्ञा.गा.०५८३.०१।।	तेंचि ब्रह्मरूप जाणिजे निश्चळ। शुद्ध तें निर्मळ मनाहुनी
३१००९	निश्चळीं	।।ज्ञा.गा.०५२९.०२।।	निश्चळीं निश्चळ नलगे अळुमाळ। तत्त्वता अढळ तें वेगळेंची
३१०१०	निश्चळु	।।ज्ञा.गा.०९२६.०२।।	चरणकमळदळु रे भ्रमरा। भोगी तूं निश्चळु रे भ्रमरा
३१०११	निश्चित	।।ज्ञा.गा.०७४१.०३।।	औट हात हा देह ब्रह्मांड सगळें यांत। तयाचा निश्चित शोध करा

३१०१२	निश्चित	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‌भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
३१०१३	निश्चित	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दुःखित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
३१०१४	निश्चित	।।ज्ञा.गा.१०५३.०५।।	जप तप वृत्तिसहित। निवृत्ति होईन निश्चित। समाधी बैसेन एकतत्त्व। मुखीं मात नामाची
३१०१५	निश्चितीं	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
३१०१६	निष्कर्म	।।ज्ञा.गा.०३४८.०४।।	सारवियोगें माझें कर्म बुडालें। निष्कर्म जालें म्हणोनी नातळे
३१०१७	निष्कर्म	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
३१०१८	निष्कलंक	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। ‘अहं ब्रह्म’ जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
३१०१९	निष्काम	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
३१०२०	निष्काम	।।ज्ञा.गा.०६७४.०४।।	निवृत्ति गार्हस्थ मांडलें आहे। निष्काम अपत्य प्रसवत जाये
३१०२१	निष्कृति	।।ज्ञा.गा.०५७२.०१।।	माझी प्रकृति निष्कृति जाली। ब्रह्मीं सामावली बाईये वो
३१०२२	निष्टंक	।।ज्ञा.गा.०१८०.०१।।	हरिभक्त संत झाले हो अनेक। त्यामाजीं निष्टंक कांहीं ऐक
३१०२३	निष्टंक	।।ज्ञा.गा.०६२०.०१।।	सद्‌गुरुवांचुनी संसारीं तारक। नसेचि निष्टंक आन कोण्ही
३१०२४	निष्टंक	।।ज्ञा.गा.०८४४.०४।।	गृह दग्ध न होतां शिंपीजे उदक। शेखीं तो निष्टंक काय कीजे
३१०२५	निष्ठा	।।ज्ञा.गा.०१५५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिवेची चेष्टा। उगिलीच निष्ठा धरितां बरी
३१०२६	निष्ठुर	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
३१०२७	निष्ठुर	।।ज्ञा.गा.०९८६.०७।।	आशा धरुनियां सांगूं नये ज्ञान। निष्ठुर वचन बोलूं नये
३१०२८	निष्ठुरें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
३१०२९	निसियेचा	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं

३१०३०	निस्तरावें	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दुष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
३१०३१	निस्तरिजे	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
३१०३२	निस्तारिलें	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
३१०३३	निस्तेज	।।ज्ञा.गा.०२४६.०४।।	आत्मा दिनकर पाठीं उगवे तात्काळिक सहज। जिवचंद्राचें मंडळ सहजासहज निस्तेज
३१०३४	निस्त्रैगुण	।।ज्ञा.गा.०६२१.०३।।	त्रिगुण त्यजुनी व्हावें निस्त्रैगुण। नाचरावें पुण्यपाप कांहीं
३१०३५	निस्सीम	।।ज्ञा.गा.०७५३.०२।।	तूर्यारूपें जाण प्रभा निस्सीम। तया परता राम असे बापा
३१०३६	निस्सीम	।।ज्ञा.गा.०८२९.०१।।	सत्त्व रज तम त्रिगुण तें ब्रह्म। अर्धमात्रा निस्सीम ॐकार हा
३१०३७	निहाटिलें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०४।।	येणें रखुमादेविवरु विठ्ठलें होतें तें आटिलें। सेखीं निहाटिलें निळारंभीं
३१०३८	निहारण	।।ज्ञा.गा.०९१३.०२।।	तयाचे करीं पां स्मरणु। आळसु न करीं अंत:करणु। भीतरलीया सुमनपणु। निहारण होईल
३१०३९	नीच	।।ज्ञा.गा.०४८२.०१।।	ज्ञानप्राप्तीलागीं व्हावें अति नीच। म्हणवी जो उच्च सिद्ध नोहे
३१०४०	नीच	।।ज्ञा.गा.०५९५.०२।।	आम्ही एक दिन जाणा नाथपंथीं। नीचाहुनी अथी अति नीच
३१०४१	नीच	।।ज्ञा.गा.०६५१.०४।।	देह उच्च नीच आत्मा सर्व सम। मानिती विषम मंदमती
३१०४२	नीच	।।ज्ञा.गा.०६६६.०६।।	निवृत्तिप्रसादें संपर्केंसी बोध। नीच नवा आनंद ज्ञानदेवा
३१०४३	नीच	।।ज्ञा.गा.०६९०.०७।।	तोचि सबराभरितु रूपनामरहितु। अपरंपार मी तूं नीच नवा
३१०४४	नीचाहुनी	।।ज्ञा.गा.०५९५.०२।।	आम्ही एक दिन जाणा नाथपंथीं। नीचाहुनी अथी अति नीच
३१०४५	नीज	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
३१०४६	नीज	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
३१०४७	नीज	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
३१०४८	नीज	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज

३१०४९	नीज	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
३१०५०	नीज	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
३१०५१	नीज	।।ज्ञा.गा.११०९.०१।।	उन्मनी लागो नीज,। निजीं निज बाळा! सहज चैतन्याची पालखी रे!
३१०५२	नीट	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
३१०५३	नीट	।।ज्ञा.गा.००७७.०१।।	भावाचेनि बळें घेतलें वैकुंठ। हरिनाम नीट वैकुंठ मार्ग
३१०५४	नीट	।।ज्ञा.गा.००९४.०२।।	कृष्ण कृष्ण वाट सांपडली नीट। जिव्हेसी घडघडाट इंद्रियेंसहित
३१०५५	नीट	।।ज्ञा.गा.००९७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि साधन अवीट। भक्तिमार्ग नीट हरिपंथीं
३१०५६	नीट	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ। ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट। या हरिदासासी वाळुवंट। जागरणासी दिधलें
३१०५७	नीट	।।ज्ञा.गा.०२९९.०९।।	देहुडा पाउलीं वेणु वाहे विटेवरी नीट। वोळली कामधेनु युगें अठ्ठावीस वाट
३१०५८	नीट	।।ज्ञा.गा.०३४२.०१।।	विज्ञानाचें ज्ञान अज्ञानीं घनवट। ज्ञानें अज्ञान नीट लाविलें दिसे
३१०५९	नीट	।।ज्ञा.गा.०५२५.०३।।	बीजीं बीज हरि दिसोनि अविट। विटोनियां नीट कळिका फाके
३१०६०	नीट	।।ज्ञा.गा.०७३३.०१।।	डोळांची पाहा डोळां शून्याचा शेवट। नीळबिंदु नीट लखलखित
३१०६१	नीट	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
३१०६२	नीट	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
३१०६३	नीट	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
३१०६४	नीट	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
३१०६५	नीट	।।ज्ञा.गा.१०४२.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नीट। पांघुरविलें वैकुंठ मज देखा
३१०६६	नीट	।।ज्ञा.गा.१०५१.१२।।	आतां फटफट फटफट। या नादाची गोठ नीट। वोळगोनी औटपीठ। उर्ध्व पाठ भेदती

३१०६७	नीत	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
३१०६८	नीर	।।ज्ञा.गा.०२६६.०३।।	कैसें याचें तेज सांवळें अरुवार। कृष्णीं कृष्ण नीर सतेजपणें
३१०६९	नीर	।।ज्ञा.गा.०४६३.०५।।	क्षीर नीर हरि जाला असे स्वादु। अवघाची गोविंदु नानादेहीं
३१०७०	नीर	।।ज्ञा.गा.०६३३.०७।।	द्रव आणि स्थीर मुळीं एक नीर। झाला ज्ञानेश्वर स्वयंब्रह्म
३१०७१	नीर	।।ज्ञा.गा.०६४५.०४।।	अर्कापासुनी नीर जैसें कां भासत। जग तैसें घडत मिथ्याचि सत्य
३१०७२	नीर	।।ज्ञा.गा.०८३९.०३।।	गंगा त्रिवेणी निर्मळ नीर। राजहंस पक्षी किन्नर। अनेक रंगांचे मयूर टाहो देती
३१०७३	नीर	।।ज्ञा.गा.०८५०.०७।।	ऐसें गंधर्वपूर कीं मृगजळाचें नीर। येथीचा विचार क्लेशी खेदक्षीण न करीं बापा
३१०७४	नीरंजनीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
३१०७५	नीरा	।।ज्ञा.गा.०७२०.०२।।	चैतन्याच्या लाटा। पाहतां एकसरा। प्रळयींच्या नीरा। सारिखें पैं
३१०७६	नील	।।ज्ञा.गा.०५२३.०४।।	ज्ञानदेवा जप हरि आत्मा माझा। चिंतितां नील जाये तूं वेगीं
३१०७७	नीळ	।।ज्ञा.गा.०००७.०३।।	कृतांत दंता काळेश्वरा । नीळ निवृत्ति ज्ञानेश्वरा। सिद्धि विनायका आदि ईश्वरा । पूजूं आतां
३१०७८	नीळ	।।ज्ञा.गा.०३२५.०२।।	नीळ प्रभा दिसे नीळपणें वसे । निळिया आकाशे हारपलें
३१०७९	नीळ	।।ज्ञा.गा.०३४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सुनीळ नीळ काळा। अवघ्या सहित गोपाळा बुडी दिधली गे माये
३१०८०	नीळ	।।ज्ञा.गा.०७३७.०२।।	रक्त शुभ्रवर्ण नीळ पीत दिसे। दृष्टि शुद्ध असे तयामध्यें
३१०८१	नीळ	।।ज्ञा.गा.०७३९.०४।।	चहूं शून्यवर्ण देह चार पहा। कृष्ण नीळ शोभा विकासली
३१०८२	नीळ	।।ज्ञा.गा.११०२.०२।।	जरी पीतांबर नेसविलें नभा। चैतन्याचा गाभा नीळ बिंदू
३१०८३	नीळकंठ	।।ज्ञा.गा.०१२०.०२।।	नाम बरवया बरवंट। नाम पवित्र आणि चोखट। नाम स्मरे नीळकंठ। निजसुखें निवाला
३१०८४	नीळपणें	।।ज्ञा.गा.०३२५.०२।।	नीळ प्रभा दिसे नीळपणें वसे । निळिया आकाशे हारपलें
३१०८५	नीळबिंदु	।।ज्ञा.गा.०७३३.०१।।	डोळांची पाहा डोळां शून्याचा शेवट। नीळबिंदु नीट लखलखित
३१०८६	नीळबिंदु	।।ज्ञा.गा.०७३४.०१।।	शून्याचा शेवट डोळां पाहा निराळा। नीळबिंदु सांवळा प्रकाशला
३१०८७	नीळवर्ण	।।ज्ञा.गा.०३२४.०१।।	निळिये मंडळी नीळवर्ण सांवळी । तेथें वेधलिसे बाळीं ध्यानरूपा
३१०८८	नीळवर्ण	।।ज्ञा.गा.०३२४.०३।।	नीळवर्ण अंभ नीळवर्ण स्वयंभ । वेधें वेधु न लभे वैकुंठीचा
३१०८९	नीळवर्ण	।।ज्ञा.गा.०३२४.०३।।	नीळवर्ण अंभ नीळवर्ण स्वयंभ । वेधें वेधु न लभे वैकुंठीचा

३१०९०	नीळवर्ण	।।ज्ञा.गा.०३२५.०१।।	नीळवर्ण रजे नीळवर्ण बुझे । निळिमा सहजे आकारली
३१०९१	नीळवर्ण	।।ज्ञा.गा.०३२५.०१।।	नीळवर्ण रजे नीळवर्ण बुझे । निळिमा सहजे आकारली
३१०९२	नीळवर्ण	।।ज्ञा.गा.०३२६.०३।।	नीळवर्ण तनु नीळवर्ण गुणू । निळी निळिमा पूर्णू हृदयीं नांदे
३१०९३	नीळवर्ण	।।ज्ञा.गा.०३२६.०३।।	नीळवर्ण तनु नीळवर्ण गुणू । निळी निळिमा पूर्णू हृदयीं नांदे
३१०९४	नीळवर्ण	।।ज्ञा.गा.०३२७.०२।।	नीळवर्ण ब्रह्म नीळवर्ण कर्म । नीळवर्ण आश्रम गुरु देखे
३१०९५	नीळवर्ण	।।ज्ञा.गा.०३२७.०२।।	नीळवर्ण ब्रह्म नीळवर्ण कर्म । नीळवर्ण आश्रम गुरु देखे
३१०९६	नीळवर्ण	।।ज्ञा.गा.०३२७.०२।।	नीळवर्ण ब्रह्म नीळवर्ण कर्म । नीळवर्ण आश्रम गुरु देखे
३१०९७	नीळवर्ण	।।ज्ञा.गा.०३२७.०४।।	ज्ञानदेव आला नीळवर्ण शाळा । निळेपण गोंवळा रातलिये
३१०९८	नीळवर्ण	।।ज्ञा.गा.०७३८.०३।।	रक्त श्वेत शाम नीळवर्ण आहे। पीत केशर हे माजी तेथें
३१०९९	नीळवर्णु	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये
३११००	नुगवितां	।।ज्ञा.गा.०४०७.०४।।	उगवितां भलें कीं नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेवो बोले निवृत्तीसी
३११०१	नुगवितां	।।ज्ञा.गा.०७०१.०४।।	आतां उगवितांची भलें नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीशीं
३११०२	नुगवे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
३११०३	नुगवे	।।ज्ञा.गा.०९५३.०१।।	औट हात चर्म देह बांदवडी। त्रिगुणाची घडी नुगवे रया
३११०४	नुगवेचि	।।ज्ञा.गा.०९०८.०५।।	सकळहि शास्त्रें पढीन्नले। नुगवेचि प्रपंचीं गुंतले
३११०५	नुच्चारिसी	।।ज्ञा.गा.०१०९.०१।।	विठ्ठल नाम नुच्चारिसी। तरी तूं रवरव कुंडीं पडसी
३११०६	नुठी	।।ज्ञा.गा.०२३५.०२।।	डोळां बैसलें हृदयीं स्थिरावलें। मन नुठी तेथून कांहीं केल्या
३११०७	नुठी	।।ज्ञा.गा.०३६६.०३।।	जागृतिशेवटीं निद्राभुली नुठी। मायेसी म्यां मिठी दिधली वो माय
३११०८	नुठी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
३११०९	नुठी	।।ज्ञा.गा.०६७८.०१।।	परे पडे मिठी तेथें बोलणेंचि नुठी। आवडी गिळूनियां आतां जीवें नाहीं तुटी
३१११०	नुठी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया

३११११	नुतरवे	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
३१११२	नुद्धरिजे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०२।।	नुद्धरिजे नुद्धरिजे गोपाळेंवीण नुद्धरिजे
३१११३	नुद्धरिजे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०२।।	नुद्धरिजे नुद्धरिजे गोपाळेंवीण नुद्धरिजे
३१११४	नुद्धरिजे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०२।।	नुद्धरिजे नुद्धरिजे गोपाळेंवीण नुद्धरिजे
३१११५	नुपरे	।।ज्ञा.गा.१०३४.०१।।	आठवितां नुपरे मोविता न मोववे। सांगतां न सांगवे गुण त्याचे
३१११६	नुपुरे	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
३१११७	नुपेक्षी	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दुःखी
३१११८	नुमगसी	।।ज्ञा.गा.०९७७.०३।।	वरपंगाचें लेंणें लेवविसी जाईजणें। परी घरांतील ठेवणें नुमगसी
३१११९	नुमगे	।।ज्ञा.गा.०८५१.०४।।	सारुनी लक्ष लक्षण शास्त्राचा उगाणा। तेथ वेदादि षड्दर्शना नुमगे पाहीं
३११२०	नुरिजे	।।ज्ञा.गा.०४८७.०२।।	अनुमानालागीं नुरिजे उरी। सांगतां लोकाचारी लाजिजे
३११२१	नुरे	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
३११२२	नुरे	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
३११२३	नुरे	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
३११२४	नुरे	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
३११२५	नुरे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया

३११२६	नुरे	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
३११२७	नुरे	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
३११२८	नुरे	।।ज्ञा.गा.०५१२.०४।।	ज्ञानदेवीं साध्य अज वस्तूचें। देहीं देह साचें नुरे तरी
३११२९	नुरे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
३११३०	नुरेचि	।।ज्ञा.गा.००९१.०१।।	कापुराचें कलेवर घातलें करंडां। सेखीं नुरेचि उंडा पहावया
३११३१	नुरेचि	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
३११३२	नुरेचि	।।ज्ञा.गा.०३४६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नुरेचि कांहीं। उत्तम मध्यम ठायीं व्यापूनि असे
३११३३	नुरेचि	।।ज्ञा.गा.०४६०.०५।।	देते घेते जीवें नुरेचि शेखीं। शिवमय खोपी समरसीं
३११३४	नुरेचि	।।ज्ञा.गा.०५६०.०२।।	पाडु पडिला विषम ठायीं। देतां घेतां नुरेचि कांहीं
३११३५	नुरेचि	।।ज्ञा.गा.०५६९.०१।।	कोटीची भरोवरी सरोनी गेली शरीरीं। संसाराची उरी कांहीं नुरेचि गे माय
३११३६	नुरेचि	।।ज्ञा.गा.०६६०.०१।।	व्यक्ताव्यक्त दिठी घालुनी कल्पांता। कल्पना नुरेचि तेथे आतां
३११३७	नुरेचि	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	मीपण माझें नुरेचि कांहीं दुजें। ऐसें नाहीं केलें निवृत्तिराजें म्हणे ज्ञानदेवो
३११३८	नुरेची	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
३११३९	नुरेची	।।ज्ञा.गा.०२७९.०३।।	मीपणा ठाव नुरेची पैं सर्वथा। प्रपंचाची कथा ब्रह्म जाली
३११४०	नुरेची	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
३११४१	नुरोनिया	।।ज्ञा.गा.००५३.०१।।	साधुबोध झाला तो नुरोनिया ठेला। ठायींच मुराला अनुभव
३११४२	नुलंघिती	।।ज्ञा.गा.०१२३.०१।।	कर्माचिया रेखा। नुलंघिती अशेषा। म्हणोनि विशेषा। केशवसेवा
३११४३	नुसता	।।ज्ञा.गा.०६३६.०५।।	ज्ञानेश्वर सांगे अनुभविया अंगें। नुसता बोलें वागे शोभा न पवे बापा

३११४४	नुसधि	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
३११४५	नुसळें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
३११४६	नूतन	।।ज्ञा.गा.०६१७.०२।।	देहभास नित्य नूतन भासती। शुद्ध स्वयंज्योती जुनाटची
३११४७	नूपुरें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
३११४८	नृसिंहरूप	।।ज्ञा.गा.००४५.०२।।	धरूनियां महत्त्व झाला नृसिंहरूप। वेदशास्त्रांसी अमूर्त मूर्तीस आला
३११४९	नृसिंहरूपें	।।ज्ञा.गा.०१०८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नृसिंहरूपें देखे। दैत्य हरिखे धरी जानु
३११५०	ने	।।ज्ञा.गा.०५३६.०१।।	कापुराची सोय कापुरींची माय। परतोनी धाय ने घे तैसी
३११५१	ने	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
३११५२	ने	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
३११५३	नेई	।।ज्ञा.गा.०४७४.०२।।	चित्त नेई चित्ता चेत नेई तत्त्वा। कर्म परतत्त्वा हरवी रया
३११५४	नेई	।।ज्ञा.गा.०४७४.०२।।	चित्त नेई चित्ता चेत नेई तत्त्वा। कर्म परतत्त्वा हरवी रया
३११५५	नेई	।।ज्ञा.गा.०७४८.०४।।	वायुचक्र अनुहात हृदय असे एक। प्राणासी निःशंक जेथें नेई
३११५६	नेईं	।।ज्ञा.गा.०२२८.०२।।	वळि गोवळिया कान्होबा। यमुने पाण्या नेईं तूं बा
३११५७	नेईन	।।ज्ञा.गा.०२२०.०१।।	माझे जीवींची आवडी। पंढरपुरा नेईन गुढी
३११५८	नेईल	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्‌गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
३११५९	नेउन	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
३११६०	नेउनी	।।ज्ञा.गा.००७७.०४।।	शांति दया क्षमा करुणानिधि प्रेम। नेउनी परब्रह्म भावें मिळती
३११६१	नेऊन	।।ज्ञा.गा.०१४९.०३।।	देवाधर्मास जो चूकला। तो नरकीं नेऊन घातला। वायां संसारीं शीणला। नानायोनी हिंडतसे

३११६२	नेऊन	।।ज्ञा.गा.०३४१.०३।।	चढत्या वाढत्या गोष्टी प्रगट दिसे घटीं। नानारूपें वैकुंठीं नेऊन घाली रया
३११६३	नेऊनि	।।ज्ञा.गा.०५७८.०२।।	साट मोट माझी मोट बांधिली। नेऊनि टाकिली निर्गुणीं गे माये
३११६४	नेऊनि	।।ज्ञा.गा.०६८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साच म्हणोनि निघालों। तेणें नेऊनि घातलों निरंजनीं
३११६५	नेऊनी	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
३११६६	नेघे	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
३११६७	नेघे	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
३११६८	नेघे	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
३११६९	नेघे	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
३११७०	नेघे	।।ज्ञा.गा.१०५४.०४।।	क्षीरसिंधुहि दुहिला। चतुर्दशरत्नीं भरला। नेघे तेथील साउला। मज अबोला प्रपंचेसी
३११७१	नेघे	।।ज्ञा.गा.१०५४.०५।।	दान दे गा उदारश्रेष्ठा। परब्रह्म तूं वैकुंठा। मुक्तिमार्गीचा चोहटा। फुकटा नेघे तया
३११७२	नेघे	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
३११७३	नेघे	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा। नेघे तत्त्वांचा सोहळा। रजतमाचा कंटाळा। हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो
३११७४	नेघे	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई
३११७५	नेघे	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई
३११७६	नेघे	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष
३११७७	नेघेचि	।।ज्ञा.गा.०८४६.०२।।	पशुप्राणी तया जोडी । नेघेचि हरिनाम कावडी। तो कैसेंनि परथडी। नामेंवीण पावेल
३११७८	नेघों	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
३११७९	नेटका	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये

३११८०	नेटपाटु	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
३११८१	नेटली	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला
३११८२	नेटे	।।ज्ञा.गा.०६४३.०३।।	अग्निसंगें लोहतत्त्व थोर नेटे। उभवतो दाटे हुताशन
३११८३	नेटें	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
३११८४	नेडे	।।ज्ञा.गा.०५४७.०३।।	विशुद्धचक्रीं मेरु हा नेडे। तेथें परदीपीं साहित्य जोडे
३११८५	नेण	।।ज्ञा.गा.०७२२.०१।।	नेणपण जाण जाणपण नेण। होई सनातन एकविध
३११८६	नेणणें	।।ज्ञा.गा.०५९८.०४।।	जाणणें नेणणें दोन्ही तेथें नाहीं। आहे जैसें पाहीं तेंचि रया
३११८७	नेणण्याचें	।।ज्ञा.गा.०६५६.०१।।	नेणण्याचें रूप तेंचि रे अज्ञान। जाणते तें ज्ञान दोही मिथ्या
३११८८	नेणत	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
३११८९	नेणतया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
३११९०	नेणता	।।ज्ञा.गा.००७६.०१।।	दसविये द्वारीं वोहट पडिला। नेणता पैं गेला पाहावया
३११९१	नेणता	।।ज्ञा.गा.०६८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे मी नेणता प्रपंचीं। तोडिली मोहाची पदवी आम्हीं
३११९२	नेणता	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
३११९३	नेणतां	।।ज्ञा.गा.०३७२.०२।।	आपण नेणतां ऋण घ्यावयासी गेलों। तंव तंव सर्वस्वेंसी बुडालों परोपरी देखा
३११९४	नेणतां	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
३११९५	नेणतां	।।ज्ञा.गा.०५७२.०३।।	जाणतां म्हणोनी नेणतां पैं गेलें । शेखीं आपणातें विसरलें बाईये वो
३११९६	नेणतां	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
३११९७	नेणतांना	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा

३११९८	नेणती	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
३११९९	नेणती	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अध:पंथा
३१२००	नेणती	।।ज्ञा.गा.०२०९.०५।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ अमर नेणती। वृक्ष होउनी पुढती सेविताती
३१२०१	नेणती	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
३१२०२	नेणती	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळे वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
३१२०३	नेणती	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
३१२०४	नेणती	।।ज्ञा.गा.०८५४.०२।।	ते नेणती ब्रह्मरसु। वायां होती कासाविसु
३१२०५	नेणती	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
३१२०६	नेणती	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
३१२०७	नेणती	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
३१२०८	नेणती	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
३१२०९	नेणती	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
३१२१०	नेणतीच	।।ज्ञा.गा.०४६८.०४।।	प्रकाश हरीचा प्रकाशला देहीं। नेणतीच कांहीं मूढजन
३१२११	नेणतीच	।।ज्ञा.गा.०६०३.०४।।	शब्दची करुनी बोलताती ब्रह्म। अंतरींचें वर्म नेणतीच
३१२१२	नेणतीच	।।ज्ञा.गा.०९९६.०५।।	काय बहिर्मुख नेणतीच येर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
३१२१३	नेणतु	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला

३१२१४	नेणते	।।ज्ञा.गा.०३५३.०१।।	नेणते ठायीं मन पाहों गेलें। तंव मनचि पावलें जागृतीये माये
३१२१५	नेणते	।।ज्ञा.गा.०९३०.०२।।	जाणते निवाले नेणते गुंतले। भजनेंचि गोंविले विसर जावो
३१२१६	नेणतेपणें	।।ज्ञा.गा.०४४३.०१।।	अहो जी तुम्ही नेणतेपणें। मतिमंद ज्ञानहीनें। वेडीवांकुडी बोबडीं वचनें। वंदु असे
३१२१७	नेणत्या	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
३१२१८	नेणत्या	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
३१२१९	नेणपण	।।ज्ञा.गा.०५१८.०१।।	जाणोनी नेणपण अंगीं बाणलें। नेणोनियां जाणपण सहज नेणवलें वो माय
३१२२०	नेणपण	।।ज्ञा.गा.०७२२.०१।।	नेणपण जाण जाणपण नेण। होई सनातन एकविध
३१२२१	नेणवलें	।।ज्ञा.गा.०५१८.०१।।	जाणोनी नेणपण अंगीं बाणलें। नेणोनियां जाणपण सहज नेणवलें वो माय
३१२२२	नेणवसी	।।ज्ञा.गा.०२५८.०४।।	नेणवसी नेणवसी। आकळुतु नाकळसी
३१२२३	नेणवसी	।।ज्ञा.गा.०२५८.०४।।	नेणवसी नेणवसी। आकळुतु नाकळसी
३१२२४	नेणविजे	।।ज्ञा.गा.०००९.०१।।	अविनाशा अक्षयीं विधि । प्रेमळाच्या साधक सिद्धि । तुझे जाणतेपण वेदीं । नेणविजे
३१२२५	नेणविती	।।ज्ञा.गा.०७५९.०५।।	सत् चित् आनंद ब्रह्मा हरि हर। तेही जिचा पार नेणविती
३१२२६	नेणवे	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
३१२२७	नेणवे	।।ज्ञा.गा.००७२.०३।।	तेथील प्रमाण नेणवे वेदांसी। ते जीव जंतूंसी केवीं कळे
३१२२८	नेणवे	।।ज्ञा.गा.०२०३.०३।।	जें माये अविद्ये वेगळें। गुणत्रया नातळे। काळें गोरें ना सावळें। निर्धारितां नेणवे
३१२२९	नेणवे	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा
३१२३०	नेणवे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
३१२३१	नेणवे	।।ज्ञा.गा.०२३४.०३।।	ब्रह्मविद्येचा पुतळा। गाई राखितो गोवळा। श्रुती नेणवे ते लीळा। वेदां सनकादिकां
३१२३२	नेणवे	।।ज्ञा.गा.०६९७.०१।।	सहा चार अठरा धांडोळिती ज्यातें। परी नेणवे सखा तो जवळीं असतां
३१२३३	नेणशी	।।ज्ञा.गा.०६३८.०१।।	मृत्तिकेची खंती काय करितोसी। कोण मी नेणशी काय आहे
३१२३४	नेणशी	।।ज्ञा.गा.०६४७.०१।।	देव देव म्हणूनी व्यर्थ कां फिरशी। निजदेव नेणशी मुळीं कोण
३१२३५	नेणसी	।।ज्ञा.गा.०७०९.०४।।	लय लक्ष मुद्रा लावुनी बैससी । आपणा नेणसी कोण्या गुणें रया
३१२३६	नेणसी	।।ज्ञा.गा.०७०९.०६।।	बाप रखुमावर परब्रह्म नेणसी। जाला हे स्फुंदसी सांडी सांडी रया

३१२३७	नेणसी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
३१२३८	नेणसी	।।ज्ञा.गा.०८९२.०२।।	भ्रांती पडलिया मना नेणसी। ब्रह्मसुख चुकलासी वर्म अरे मुढा
३१२३९	नेणसी	।।ज्ञा.गा.०९८३.०३।।	बीजाचा प्रकाश तुझा तूं नेणसी। हारपलें मन हें दाही दिशीं रया
३१२४०	नेणसी	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
३१२४१	नेणसी	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
३१२४२	नेणसी	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
३१२४३	नेणसी	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
३१२४४	नेणसीच	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
३१२४५	नेणसीच	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
३१२४६	नेणां	।।ज्ञा.गा.०२६२.०२।।	माझे जिवींचे तुम्ही कां वो नेणां। माझा बळिया तो पंढरिराणा वो माये
३१२४७	नेणां	।।ज्ञा.गा.०८९६.०१।।	दुर्लभु रे दुर्लभुरे दुर्लभु। संसारु तुम्हीं कां नेणां। आहारनिद्रेसाठीं दवडितां माणुसपणा
३१२४८	नेणिजे	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
३१२४९	नेणिजे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
३१२५०	नेणिजे	।।ज्ञा.गा.०४१६.०२।।	नेणिजे तें तुझें रूप। जाणिजे तितुकें पाप गा देवा
३१२५१	नेणिजे	।।ज्ञा.गा.०५६०.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु नेणिजे। तंव तोचि तयासी अटीवी रया
३१२५२	नेणिजे	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
३१२५३	नेणीव	।।ज्ञा.गा.००७२.०१।।	जाणीव नेणीव भगवंतीं नाहीं। उच्चारणीं पाहीं मोक्ष सदा

३१२५४	नेणु	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
३१२५५	नेणुं	।।ज्ञा.गा.०४४२.०३।।	पुसावया मार्गामार्गाच्या वाटा। तुम्ही म्हणाल करितो चेष्टा। नेणुं म्हणाल आला ताठा। अभिमानाचा
३१२५६	नेणे	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं
३१२५७	नेणे	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं
३१२५८	नेणे	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं
३१२५९	नेणे	।।ज्ञा.गा.०३२२.०४।।	व्याली वेदना जाणे वांझ कांहीं नेणे । बालक काय जाणे तहान भूक
३१२६०	नेणे	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
३१२६१	नेणे	।।ज्ञा.गा.०८५१.०२।।	ते स्वयंप्रमाणे घनावलेनपणें। द्वैताद्वैत नेणे तैसें आहे
३१२६२	नेणे	।।ज्ञा.गा.०९२९.०१।।	अनुभव रहणीवीण कायसें श्रवण। गर्भ अंधु नेणे रत्नकिरण
३१२६३	नेणे	।।ज्ञा.गा.११०५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनी कांहींच नेणे
३१२६४	नेणें	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे
३१२६५	नेणें	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
३१२६६	नेणें	।।ज्ञा.गा.००५६.०२।।	उपजोनी करंटा नेणें अद्वैत वाटा। रामकृष्णीं पैठा कैसेंनि होय
३१२६७	नेणें	।।ज्ञा.गा.००६५.०१।।	हरिवंश पुराण हरिनाम संकीर्तन। हरिवीण सौजन्य नेणें कांहीं
३१२६८	नेणें	।।ज्ञा.गा.००७५.०३।।	तनु मनु शरण विनटलों तुझ्या पायीं। बाप रखुमादेविवरावाचुनि आनु नेणें कांहीं
३१२६९	नेणें	।।ज्ञा.गा.००८०.०१।।	यश कीर्ति वानूं नेणें मी वाखाणूं। रामकृष्णनाम आम्हां सणू नित्य दिवाळी
३१२७०	नेणें	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
३१२७१	नेणें	।।ज्ञा.गा.०१८१.०४।।	ज्ञानदेवीं निजसूत्र। तोचि धन्य शुद्ध पवित्र। हरिवांचूनि त्याचें वक्त्र। नेणें आणिक दुसरें
३१२७२	नेणें	।।ज्ञा.गा.०२०५.०१।।	आनु नेणें कांहीं । विठ्ठलु स्मरे देहभावीं
३१२७३	नेणें	।।ज्ञा.गा.०२८२.०३।।	नेणें तहान भूक। नाहीं लाज अभिमान। वेधिलें जनार्दनीं। देवकीनंदनु गे माये
३१२७४	नेणें	।।ज्ञा.गा.०२८३.०१।।	यातिकुळ माझें गेलें हारपोनी। श्रीरंगावांचुनी आनु नेणें
३१२७५	नेणें	।।ज्ञा.गा.०३०१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचुनी नेणें । सतत राहणें याचें पायीं

३१२७६	नेणें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
३१२७७	नेणें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
३१२७८	नेणें	।।ज्ञा.गा.०५४३.०२।।	माझें मीच जाणें अनु कांहीं नेणें। अनुभविये खुणें संतोषिलें
३१२७९	नेणें	।।ज्ञा.गा.०५७४.०४।।	ऐसे भुलविले जाण काळेपणें आपणें। रखुमादेविवरु जाणें येर कांहीं नेणें
३१२८०	नेणें	।।ज्ञा.गा.०६२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुचा मी दास। नेणें साधनास आन कांहीं
३१२८१	नेणें	।।ज्ञा.गा.०६८९.०२।।	माझा श्रीगुरु ब्रह्म बोलणी बोलवीतु। तेथील संकेतु कोण्ही नेणें
३१२८२	नेणें	।।ज्ञा.गा.०८७२.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे या खुणें मी नेणें। पंढरीचे राणे उगविती
३१२८३	नेणें	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
३१२८४	नेणें	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
३१२८५	नेणें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
३१२८६	नेणें	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
३१२८७	नेणें	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
३१२८८	नेणें	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
३१२८९	नेणें	।।ज्ञा.गा.१०७७.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनि कोण्हीच नेणें
३१२९०	नेणें	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
३१२९१	नेणें	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं
३१२९२	नेणें	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं

३१२९३	नेणों	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
३१२९४	नेणों	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
३१२९५	नेणों	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
३१२९६	नेणों	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
३१२९७	नेणों	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
३१२९८	नेणों	।।ज्ञा.गा.०३०४.०२।।	आम्ही रुसों नेणों आम्ही रुसों नेणों । अंबुलिया रुसों नेदू गे बाईये
३१२९९	नेणों	।।ज्ञा.गा.०३०४.०२।।	आम्ही रुसों नेणों आम्ही रुसों नेणों । अंबुलिया रुसों नेदू गे बाईये
३१३००	नेणों	।।ज्ञा.गा.०४१७.०२।।	विठोबा नेणों कैसी भेटी। उरणें नाहीं जिवेसाठीं
३१३०१	नेणों	।।ज्ञा.गा.०५२८.०३।।	नेणों धूर्ति मूर्ति कैंची हे प्रवृत्ति। कृष्णेंचि समाप्ति सर्व करूं
३१३०२	नेणों	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
३१३०३	नेणों	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
३१३०४	नेणों	।।ज्ञा.गा.१०४९.०२।।	एक पाहतां दुसरें गेलें। तिसरें झालें नेणों काय
३१३०५	नेणों	।।ज्ञा.गा.१११०.०५।।	कर्म नेणों धर्म नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणें जाणें नाहीं
३१३०६	नेणों	।।ज्ञा.गा.१११०.०५।।	कर्म नेणों धर्म नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणें जाणें नाहीं
३१३०७	नेणों	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं
३१३०८	नेणोंचि	।।ज्ञा.गा.०५९५.०४।।	नेणोंचि स्वरूप धर्माधर्म कांहीं। निवृत्तीच्या पायीं लीन जाहलों
३१३०९	नेणोनियां	।।ज्ञा.गा.०१३६.०१।।	सकळ नेणोनियां आन। एक विठ्ठलुचि जाण
३१३१०	नेणोनियां	।।ज्ञा.गा.०५१८.०१।।	जाणोनी नेणपण अंगीं बाणलें। नेणोनियां जाणपण सहज नेणवलें वो माय
३१३११	नेणोनियां	।।ज्ञा.गा.०६८९.०३।।	निवृत्तिप्रसादें म्यां ब्रह्मचि जेविलें। ब्रह्म ढेंकरी पाल्हाईलें नेणोनियां

३१३१२	नेणोनियां	।।ज्ञा.गा.११२०.०१।।	सकळ नेणोनियां आण। विठ्ठलु येकलाची जाण
३१३१३	नेणोनी	।।ज्ञा.गा.०४०६.०३।।	उतावेळपणें भुजादंड उचलेले। नेणोनी ठकले ठेले रूप पाहातांची बाईये
३१३१४	नेणोनी	।।ज्ञा.गा.०४१५.०३।।	नेणोनी शहाणे झाले चौघेजण। अठरांसी खूण बाणली माये
३१३१५	नेणोनी	।।ज्ञा.गा.०५७२.०४।।	रखुमादेविवरु नेणोनी जाणितला। जाणपणें निमाला माझ्या ठायीं
३१३१६	नेणोनी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
३१३१७	नेति	।।ज्ञा.गा.०००८.०१।।	मुक्तमाळा भव्यभूषणा । श्रुति नेति गजानना । तुझिया अंगीच्या नाना भूषणा । कोण वर्णी
३१३१८	नेति	।।ज्ञा.गा.००१८.०२।।	अनुमाने ना अनुमाने ना । श्रुति नेति नेति म्हणती एकु गोविंदु रे
३१३१९	नेति	।।ज्ञा.गा.००१८.०२।।	अनुमाने ना अनुमाने ना । श्रुति नेति नेति म्हणती एकु गोविंदु रे
३१३२०	नेति	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
३१३२१	नेति	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
३१३२२	नेति	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
३१३२३	नेति	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
३१३२४	नेति	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
३१३२५	नेति	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
३१३२६	नेति	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
३१३२७	नेति	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया

३१३२८	नेति	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
३१३२९	नेति	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
३१३३०	नेति	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
३१३३१	नेति	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
३१३३२	नेति	।।ज्ञा.गा.०५४५.०१।।	नादबिंब कळा ज्योतिस्वरूपीं विलया जाती। श्रुति नेति नेति म्हणती जेथ
३१३३३	नेति	।।ज्ञा.गा.०५४५.०१।।	नादबिंब कळा ज्योतिस्वरूपीं विलया जाती। श्रुति नेति नेति म्हणती जेथ
३१३३४	नेति	।।ज्ञा.गा.०८५०.१४।।	हेचि पुढतां पुढती सांगों तुज किती। श्रुती नेति नेति मौनावल्या
३१३३५	नेति	।।ज्ञा.गा.०८५०.१४।।	हेचि पुढतां पुढती सांगों तुज किती। श्रुती नेति नेति मौनावल्या
३१३३६	नेति	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
३१३३७	नेति	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
३१३३८	नेति	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
३१३३९	नेति	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
३१३४०	नेतिचेनि	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
३१३४१	नेती	।।ज्ञा.गा.०२९४.०१।।	शामाचिया घरां वासना पैं नेती। मनें मन गुंती तये रूपीं
३१३४२	नेती	।।ज्ञा.गा.०८७४.०२।।	क्षमा गेली परती अहंकार सांगाती। ते वोढूनियां नेती अघोराशी
३१३४३	नेतु	।।ज्ञा.गा.००९८.०२।।	चला जाऊं पाहूं आत्मराज घटीं। नामें नेतु तटीं वैकुंठीचिया
३१३४४	नेतु	।।ज्ञा.गा.०४४५.०४।।	जाऊं पाहे परता तंव नेतु असे पंथा। वैकुंठींच्या कथा आपण सांगे

३१३४५	नेत्र	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
३१३४६	नेत्र	।।ज्ञा.गा.०३५७.०१।।	नेत्र लाउनी मनासी जंव पुसों जाय। तंव देवें नवल केलें गे बाईये
३१३४७	नेत्र	।।ज्ञा.गा.०३८६.०१।।	अष्टदळ पाहे पद्म नेत्र दाहे। सोहं मंत्र कोहं ठाकी दुरी
३१३४८	नेत्र	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
३१३४९	नेत्र	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
३१३५०	नेत्र	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
३१३५१	नेत्र	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
३१३५२	नेत्रद्वय	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
३१३५३	नेत्रपुटीं	।।ज्ञा.गा.०००४.०२।।	योगियांचा कसवटी । दावितसे नेत्रपुटीं । उभा भीवरेच्या तटीं । देखिला देवो
३१३५४	नेत्रांचें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
३१३५५	नेत्रातुल्य	।।ज्ञा.गा.०८०२.०७।।	तेथुनी ऊर्ध्व छिद्र मुंगी नेत्रातुल्य। त्यांतून उडणें भले चपलत्वेंसी
३१३५६	नेत्रामध्यें	।।ज्ञा.गा.०८१३.०२।।	जीव जंतु कृमी मुंगी नेत्रामध्यें। वास्तव्य गोविंदें केलें पाहा
३१३५७	नेत्रीं	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया

३१३५८	नेत्रीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
३१३५९	नेत्रीं	।।ज्ञा.गा.०४५४.०५।।	उतावेळ पिंड ब्रह्मांडासहित। नेत्रीं विकासत ब्रह्मतेज
३१३६०	नेत्रीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
३१३६१	नेत्रीं	।।ज्ञा.गा.०७४९.०४।।	ज्ञानदेव नमितो आदी देवीप्रती। नेत्रीं पाहे ज्योति शुद्धरूप
३१३६२	नेत्रीं	।।ज्ञा.गा.०८०३.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र एके नेत्रीं देखे। देखणा पारुखे ते ठायीं बा
३१३६३	नेत्रीं	।।ज्ञा.गा.०८२१.०३।।	अकरा वेगळें नाहीं बा आणिक। माझे नेत्रीं देख शुद्ध ज्योती
३१३६४	नेत्रीं	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
३१३६५	नेत्रेंवीण	।।ज्ञा.गा.०४७८.०८।।	तेथें गोडीवीण चाखणें जिव्हेवीण बोलणें। नेत्रेंवीण पाहणें तेंचि ब्रह्म
३१३६६	नेदावा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
३१३६७	नेदावी	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
३१३६८	नेदि	।।ज्ञा.गा.०२०८.०४।।	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
३१३६९	नेदितां	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
३१३७०	नेदिती	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
३१३७१	नेदिसी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
३१३७२	नेदी	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु

३१३७३	नेदी	।।ज्ञा.गा.०१०१.०३।।	सत्त्वाचे सागरीं उतरों पैलथडीं। रीति अर्धघडी जावो नेदी
३१३७४	नेदी	।।ज्ञा.गा.०१११.०३।।	रखुमादेविवरु निर्धारी। पडों नेदी चराचरीं
३१३७५	नेदी	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
३१३७६	नेदी	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु
३१३७७	नेदी	।।ज्ञा.गा.०२०१.०१।।	एकी म्हणें भाव धरूं नेदी मौन। तेथींचें वो ज्ञान मज सांगे
३१३७८	नेदी	।।ज्ञा.गा.०२११.०३।।	आपण न करी यात्रा दुजियासि जावो नेदी। विषयाचा लंपट शिकवी कुविद्या कुबुद्धी
३१३७९	नेदी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
३१३८०	नेदी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
३१३८१	नेदी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
३१३८२	नेदी	।।ज्ञा.गा.०२८१.०६।।	आशा लागलीसे सर्पिणी। ग्रासूं पाहातसे पापिणी। रामनामाचीया ध्वनी। आइकों नेदी श्रवणीं
३१३८३	नेदी	।।ज्ञा.गा.०३२२.१५।।	बाप चक्रधरा रखुमादेविवरा । उबगला संसारा येऊं नेदी
३१३८४	नेदी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
३१३८५	नेदी	।।ज्ञा.गा.०८५०.०३।।	म्हणोनी तया वाटा जाऊं नको अव्हाटा। या संकल्पा फुकटा येवों नेदी
३१३८६	नेदी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
३१३८७	नेदी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
३१३८८	नेदी	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी

३१३८९	नेदी	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
३१३९०	नेदी	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
३१३९१	नेदू	।।ज्ञा.गा.०३०४.०२।।	आम्ही रुसों नेणों आम्ही रुसों नेणों । अंबुलिया रुसों नेदू गे बाईये
३१३९२	नेम	।।ज्ञा.गा.००५९.०१।।	तीर्थ व्रत नेम भावेंवीण सिद्धी। वायांचि उपाधी करिसी जना
३१३९३	नेम	।।ज्ञा.गा.००६६.०४।।	ज्ञानदेवीं यज्ञयाग क्रिया धर्म। हरिवीण नेम नाहीं दुजा
३१३९४	नेम	।।ज्ञा.गा.००६९.०१।।	नित्य नेम नामीं तो प्राणी दुर्लभ। लक्ष्मीवल्लभ तयाजवळीं
३१३९५	नेम	।।ज्ञा.गा.००७१.०१।।	जप तप कर्म क्रिया नेम धर्म। सर्वांघटीं राम भावशुद्ध
३१३९६	नेम	।।ज्ञा.गा.००७८.०३।।	जप तप ज्ञान क्रिया कर्म धर्म। रामकृष्ण नेम गुरुभजनें
३१३९७	नेम	।।ज्ञा.गा.०१०२.०१।।	अष्टांगयोगें न शिणिजे। यम नेम निरोध न किजे रया
३१३९८	नेम	।।ज्ञा.गा.०११५.०२।।	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल
३१३९९	नेम	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि हृदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
३१४००	नेम	।।ज्ञा.गा.०१४८.०१।।	नित्य सत्य श्रीराम राम। हा शिवाचा वाचा नेम। प्रतिदिनी स्नानधर्म। रामनामें करितुसें
३१४०१	नेम	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें
३१४०२	नेम	।।ज्ञा.गा.०१७५.०६।।	ज्ञानदेवीं उपरम। हृदयीं सामाविला श्रीराम। हनाचा हाचि नेम। सर्वकाळ सफळ
३१४०३	नेम	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं
३१४०४	नेम	।।ज्ञा.गा.०५२१.०२।।	यम नेम धर्म आम्हां नाहीं कर्म। अवघेंचि ब्रह्म होऊनी ठेलों
३१४०५	नेम	।।ज्ञा.गा.०५२८.०२।।	तें रूप परब्रह्म जाणों प्राण सम। करूनियां नेम जपों आम्हीं
३१४०६	नेम	।।ज्ञा.गा.०९९४.०४।।	विक्राळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियले
३१४०७	नेम	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
३१४०८	नेम	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
३१४०९	नेम	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
३१४१०	नेम	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं

३१४११	नेमा	।।ज्ञा.गा.००६२.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं हरिपाठ नेमा। मागिलिया जन्मा मुक्त झालों
३१४१२	नेमा	।।ज्ञा.गा.०४५५.०६।।	निवृत्ति परमानुभव नेमा। शांतिपूर्ण क्षमा ज्ञानदेवो
३१४१३	नेमियेले	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
३१४१४	नेमिलें	।।ज्ञा.गा.०४१७.०३।।	उरलें उपाधीकारणें। तें त्वां नेमिलें दरुशनें
३१४१५	नेमिलें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
३१४१६	नेमिलें	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
३१४१७	नेमीं	।।ज्ञा.गा.००८०.०३।।	या नेमीं अक्रूर बोधला परीक्षिति उपदेशिला। अर्जुनासी जाला साहाकारी
३१४१८	नेमु	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
३१४१९	नेमें	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्मं समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
३१४२०	नेमें	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्में रामकृष्णें
३१४२१	नेमें	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
३१४२२	नेमेंसी	।।ज्ञा.गा.०१६३.०१।।	प्रमाण करावें नामासी। झुंझ घ्यावे यमदूतासी। मन वळावें नेमेंसी। हरिचरणीं लक्ष लावावें
३१४२३	नेमेशी	।।ज्ञा.गा.०९९५.०३।।	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल
३१४२४	नेमेशीं	।।ज्ञा.गा.०४४९.०५।।	अष्टमा अष्ट सिद्धी अष्टांग नेमेशीं। तें जीवेंभावेंसी तूंचि होसी
३१४२५	नेमेसी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
३१४२६	नेला	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
३१४२७	नेला	।।ज्ञा.गा.०३३१.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहोदरु । त्यानें माझा वेव्हारु बहु काळें नेला गे माये
३१४२८	नेला	।।ज्ञा.गा.०३५०.०२।।	आठवेना माझें पूर्वजन्मग्राम। अवघाचि श्रम माझा हिरोनियां नेला

३१४२९	नेला	।।ज्ञा.गा.०४३७.०५।।	निवृत्तिसुखाचा परमानंदु । ज्ञानशक्तीचा क्षीरसिंधू। ज्ञानेश्वराचा पदबंधू। सिद्धि नेला
३१४३०	नेला	।।ज्ञा.गा.०६६५.०२।।	भागल्याचा सिणु भागल्यानें नेला। भाग्योदय जाला भाग्येंवीण
३१४३१	नेला	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
३१४३२	नेलिया	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
३१४३३	नेली	।।ज्ञा.गा.०४९४.०३।।	बोलों जातां जेणें जिव्हाचि खादली। पाहातां पाहातां नेली चर्मदृष्टि
३१४३४	नेलीं	।।ज्ञा.गा.०३७१.०२।।	भीतरील माझी पंचरत्नें नेलीं। स्वस्वरूप वाहवलीं मध्य गिळियेलें
३१४३५	नेलें	।।ज्ञा.गा.०२१२.०४।।	देखोनि ऐकोनि एक बहिर अंध जाले। विषयाचे लंपट बांधोनि यमपुरीस नेलें
३१४३६	नेलें	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
३१४३७	नेलें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
३१४३८	नेलें	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
३१४३९	नेलें	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
३१४४०	नेलें	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
३१४४१	नेलें	।।ज्ञा.गा.०३०८.०४।।	रखुमादेविवरें मज पर्णुनी नेलें । सुखची दिधलें काय सांगों
३१४४२	नेलें	।।ज्ञा.गा.०३५४.०१।।	मन मारूनियां मुक्त पैं केलें। मीपण माझें नेलें हिरोनियां
३१४४३	नेलें	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सवें गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
३१४४४	नेलें	।।ज्ञा.गा.०३७२.०१।।	सत्राविये कोठडिये माजीं निक्षेपिलें। एकीं केलें धन तें बाविसे नेलें पातेजोनी
३१४४५	नेलें	।।ज्ञा.गा.०४०५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो। चित्त चैतन्य चोरुनी नेलें वो
३१४४६	नेलें	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
३१४४७	नेलें	।।ज्ञा.गा.०४५४.०२।।	सूक्ष्म सख्य नेलें विश्वरूप देहीं आलें। प्रपंचेसी मावळलें तिमिर रया

३१४४८	नेलें	।।ज्ञा.गा.०५५५.०२।।	अकरावें होतें तें धरूनियां नेलें। बारा तेरा गिळिलें धन माझें
३१४४९	नेलें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
३१४५०	नेलें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
३१४५१	नेलें	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
३१४५२	नेलें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
३१४५३	नेलें	।।ज्ञा.गा.१०४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें इतुकें केलें। माझें चवाळें हिरोनि नेलें गे माय
३१४५४	नेलें	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
३१४५५	नेलें	।।ज्ञा.गा.१०६३.०३।।	नेलें अंधापाशीं मुके बोले त्याशी। दिलें थोट्यापाशीं ठेवणें तें
३१४५६	नेलें	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
३१४५७	नेलें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें
३१४५८	नेवाळे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
३१४५९	नेवाळें	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
३१४६०	नेवोनियां	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
३१४६१	नेसलें	।।ज्ञा.गा.११११.०२।।	अनुताप वैराग्याचा नेसलें मी शेला। मागील कर्म ठावें नाहीं पुसूं नको मला
३१४६२	नेसविलें	।।ज्ञा.गा.११०२.०२।।	जरी पीतांबर नेसविलें नभा। चैतन्याचा गाभा नीळ बिंदू
३१४६३	नेसी	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
३१४६४	नेसेन	।।ज्ञा.गा.०२६४.०१।।	पांचा दामांचा धोंगडा नेसेन। उरली मोट ते मी जेवीन गे बाईये
३१४६५	नेहटीं	।।ज्ञा.गा.०५४२.०२।।	आपण जाणतां आपण मी जालिये। आपणा पैं विसरलिये नेहटीं वो माये

३१४६६	नैवेद्य	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
३१४६७	नैश्वर	।।ज्ञा.गा.०३२२.१०।।	नैश्वर गहिवरु दाटतसे गळां । आसुवें ढळढळां गळताती
३१४६८	नैश्वर	।।ज्ञा.गा.०६२९.०२।।	विरक्तीविषयीं होतांचि विचार। नित्य हे नैश्वर ओळखती
३१४६९	नैश्वरी	।।ज्ञा.गा.०६२३.०१।।	जहाला इंद्र शेष तरी आम्हां काय। नैश्वरी तो पाहे भुललासे
३१४७०	नैश्वर्य	।।ज्ञा.गा.०८७०.०२।।	नैश्वर्य ओझें ऐसें तूं बुझें। वायां मी माझें म्हणसी झणीं
३१४७१	नैश्वर्य	।।ज्ञा.गा.१०१९.०३।।	दुभोनियां खडाणी नैश्वर्य ध्यान गगनीं। चेतलिया मन क्षीर देत
३१४७२	नैश्वर्याचें	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थीं साही
३१४७३	नोळखसी	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
३१४७४	नोळखसी	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
३१४७५	नोळखसी	।।ज्ञा.गा.०९७१.०१।।	अमोलिक रत्न जोडलें रे तुज। कां रे ब्रह्मबीज नोळखसी?
३१४७६	नोळखिजे	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
३१४७७	नोळखिसी	।।ज्ञा.गा.०९०३.०२।।	कवणें गुणें भुली पडली गव्हारा। तीर्थाच्या माहेरा नोळखिसी
३१४७८	नोळखे	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
३१४७९	नोवरा	।।ज्ञा.गा.१०६५.०१।।	येऊनी वऱ्हाडिणी बैसल्या टेकी। कोण तो नोवरा नाहीं वोळखी
३१४८०	नोवरा	।।ज्ञा.गा.१०६५.०३।।	कवण ते वरमाय कवण तो वरबाप। कवण तो नोवरा कवण तो मंडप
३१४८१	नोवरा	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
३१४८२	नोवरी	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी

३१४८३	नोवरी	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
३१४८४	नोवरी	।।ज्ञा.गा.१०८०.०१।।	पति जन्मला माझे उदरीं। मी जालें तयाचि नोवरी
३१४८५	नोव्हे	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
३१४८६	नोसंडी	।।ज्ञा.गा.००२५.०४।।	अर्थूनि पाहे दृष्टी । तंव तुझ्यापायीं पडे मिठी । आवडी नोसंडी गांठी । तुझिया पायांची
३१४८७	नोहे	।।ज्ञा.गा.०४८२.०१।।	ज्ञानप्राप्तीलागीं व्हावें अति नीच। म्हणवी जो उच्च सिद्ध नोहे
३१४८८	नोहे	।।ज्ञा.गा.०५३४.०२।।	अद्वैत पाहतां न दिसे गुणमेळु। गुणा गुणीं अडळु ठाउका नोहे
३१४८९	नोहे	।।ज्ञा.गा.०७०९.०२।।	होये तें नोहे। नोहे तें होय। ऐसी धरी सोय। निजरूपीं रया
३१४९०	नोहे	।।ज्ञा.गा.०७०९.०२।।	होये तें नोहे। नोहे तें होय। ऐसी धरी सोय। निजरूपीं रया
३१४९१	नोहे	।।ज्ञा.गा.०७१५.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें नोहे फुकाचें। बोलतील वाचें वाचाळ तें
३१४९२	नोहे	।।ज्ञा.गा.०७१६.०२।।	सेवितां सन्निध जाऊनि राहतां। तमांध नासतां नोहे कांहीं
३१४९३	नोहे	।।ज्ञा.गा.०८३८.०३।।	तें गगन स्वरूपाची सरिता। आदिपुरुषाची अलक्ष अवस्था। सुस्ति सुस्तावला कल्पांता । जागाचि नोहे
३१४९४	नोहे	।।ज्ञा.गा.११०४.०१।।	नोहे तो आकार नोहे तो साकार। वस्तु परात्पर अलक्षित।
३१४९५	नोहे	।।ज्ञा.गा.११०४.०१।।	नोहे तो आकार नोहे तो साकार। वस्तु परात्पर अलक्षित।
३१४९६	न्या	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। हृदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो
३१४९७	न्यायें	।।ज्ञा.गा.०३८०.०४।।	ज्ञानदेव बुझवी बुझे ज्ञानधारण। तुज माज सौजन्य येणें न्यायें
३१४९८	न्यावया	।।ज्ञा.गा.०२८१.०१।।	मायबापें आमुची विठोबा रखुमाई निजाची। त्याचीये गांवींची कोण्ही येतु न्यावया
३१४९९	न्यावो	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
३१५००	न्याहाळितां	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
३१५०१	न्याहाळितां	।।ज्ञा.गा.०५०८.०५।।	पाहतां ठेंगणें डोळे न्याहाळितां आगळें। तें पदप्राप्ती वेगळें सगुणनिर्गुण वो माय
३१५०२	न्याहाळितां	।।ज्ञा.गा.०८६२.०४।।	न्याहाळितां परस्त्री। अधिक पडसी असिपत्रीं। पाप वाढिन्नलें शास्त्रीं। जप वक्त्रीं रामकृष्ण
३१५०३	न्याहाळिला	।।ज्ञा.गा.०९५२.०३।।	शांति धरूनी वाही आपेआप पाही। नमनीं निर्वाहीं न्याहाळिला
३१५०४	न्याहाळिलें	।।ज्ञा.गा.०१८४.०६।।	कृपाकटाक्षें न्याहाळिलें । आपुल्या पदीं बैसविलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। भक्तां दिधलें वरदान

३१५०५	न्याहाळी	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
३१५०६	न्याहाळी	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
३१५०७	न्याहाळी	।।ज्ञा.गा.०५०१.०४।।	बरवा देखोनि न्याहाळी दिव्य कांति झळाळी। परब्रह्मीं दिवाळी चहूंदिशांची वो माय
३१५०८	न्याहाळी	।।ज्ञा.गा.०६८६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें मी गोवळी वो। माझा भावो तो विठ्ठलु न्याहाळी वो
३१५०९	न्याहाळी	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
३१५१०	न्याहाळीं	।।ज्ञा.गा.०५१६.०४।।	हा सुजडु जडला विटेसी लाधला। त्या रखुमादेविवरा विठ्ठला मी न्याहाळीं वो माय
३१५११	न्याहाळीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
३१५१२	न्याहाळीं	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
३१५१३	न्याहाळीत	।।ज्ञा.गा.०२०६.१६।।	माथां मुगुट झळाळीत। बाप पुंडलिका न्याहाळीत
३१५१४	न्यून	।।ज्ञा.गा.०६३३.०२।।	ऊष्ण काळीं न्यून आटोनियां गेली। नाहीं खंती केली सिंधू त्यातें
३१५१५	पंक्ति	।।ज्ञा.गा.०५२०.०३।।	त्रिगुण सवडी घालुनि उलथी। एकरूप पंक्ति जेवी नरु
३१५१६	पंक्तिस	।।ज्ञा.गा.०४५१.०४।।	जीव शीव शेजे पंक्तिस बैसली। पंचतत्त्वांची बोली नाहीं तेथें
३१५१७	पंक्तीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
३१५१८	पंक्तीचे	।।ज्ञा.गा.०४४३.०३।।	तुम्ही जेविला अमृत भोजनें। आम्हीही पंक्तीचे पाहुणे। गुह्य गूढ बोलणें। मौन्य जालें
३१५१९	पंगती	।।ज्ञा.गा.००७९.०१।।	अभाव संगती नाना भूत व्यक्ती। संसार पंगती मेळवी त्यासी
३१५२०	पंगती	।।ज्ञा.गा.००९०.०३।।	पाहाते निमते सरे हंसगती। हरीची पंगती जेऊं बैसो
३१५२१	पंगु	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
३१५२२	पंगु	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्‌गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
३१५२३	पंगु	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्‌गुरु

३१५२४	पंगु	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
३१५२५	पंगुपणें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
३१५२६	पंगू	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
३१५२७	पंच	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
३१५२८	पंचक	।।ज्ञा.गा.०५२३.०३।।	पंचक दशक तत्त्वता विचारी। एकरूपें करी ग्रास त्याचा
३१५२९	पंचतत्त्वांची	।।ज्ञा.गा.०४५१.०४।।	जीव शीव शेजे पंक्तिस बैसली। पंचतत्त्वांची बोली नाहीं तेथें
३१५३०	पंचतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
३१५३१	पंचदेव	।।ज्ञा.गा.०८०५.०५।।	पंचदेव तेथें एकरूपा देखती। औटपीठीं वसती आरुते तेही
३१५३२	पंचबाणें	।।ज्ञा.गा.०५७७.०१।।	पंचबाणें माझें हृदय भेदलें। पांचेवीण पावलें चाऱ्ही सांडूनियां
३१५३३	पंचभाग	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
३१५३४	पंचभुतांनीं	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
३१५३५	पंचभूतिकपण	।।ज्ञा.गा.०८५१.०१।।	पदत्रयादि विलक्षण नातळे वर्णावर्ण। पंचभूतिकपण नातळे ज्यासी
३१५३६	पंचभूतीं	।।ज्ञा.गा.०८५०.१२।।	म्हणोनि तूं सर्वगत सर्वसाक्षी सुखरूप। तेथें पंचभूतीं नातळेचि
३१५३७	पंचभूतें	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
३१५३८	पंचभूतें	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी
३१५३९	पंचभूतें	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
३१५४०	पंचभूतें	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
३१५४१	पंचमहाभूतें	।।ज्ञा.गा.०७५४.०२।।	पंचमहाभूतें व्यापुनी निराळा। सौंदर्यपुतळा काळा बाई

३१५४२	पंचमा	।।ज्ञा.गा.०४४९.०३।।	तत्त्व तेंचि धरी रजो गुण चारी। पंचमा आचारीं सांपडती
३१५४३	पंचरत्नें	।।ज्ञा.गा.०३७१.०२।।	भीतरील माझी पंचरत्नें नेलीं। स्वस्वरूप वाहवलीं मध्य गिळियेलें
३१५४४	पंचविस	।।ज्ञा.गा.११०७.०३।।	पांच पंचविस पाठि लागती आता कसा मागे सरूं?
३१५४५	पंचविसा	।।ज्ञा.गा.०६७१.०१।।	पंचविसा वेगळें महत्तत्त्व बोलिजे। तें मज अंगविजे ऐसें निवृत्ति केलें वो माये
३१५४६	पंचविसावा	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
३१५४७	पंचविसावा	।।ज्ञा.गा.०५७८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा देखिला। तोही खुंटला तये पंथीं
३१५४८	पंचाक्षरीं	।।ज्ञा.गा.०५५२.०२।।	तेथें सातवें पंचाक्षरीं जपणें। संहार होणें तमोरूपें
३१५४९	पंचाग्नि	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
३१५५०	पंचाग्नी	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
३१५५१	पंचानना	।।ज्ञा.गा.०८९५.०१।।	जंववरी तंववरी जंबुक करी गर्जना। जंव त्या पंचानना देखिलें नाहीं बाप
३१५५२	पंचामृत	।।ज्ञा.गा.०२१६.०३।।	समर्थाचे पायीं भोजन जालें। पंचामृत घेतलें धणीवरी
३१५५३	पंचाळेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.०४२४.०४।।	ज्ञान गोदावरीच्या तीरीं। स्नान केलें पंचाळेश्वरीं। ज्ञानदेवाच्या अंतरीं। दत्तात्रेय योगिया
३१५५४	पंडित	।।ज्ञा.गा.०६३६.०४।।	दिधल्यावीण दाता श्रोत्यावीण वक्ता। वेदावीण पंडित शोभा न पवे बापा
३१५५५	पंडित	।।ज्ञा.गा.१०५१.०१।।	सभा समस्त साधुसंतांची। महामुनी विरक्तांची। पंडित पाठक ज्ञानियांची। समस्तांची विनवणी
३१५५६	पंडितपण	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
३१५५७	पंढरपुर	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु
३१५५८	पंढरपुरा	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
३१५५९	पंढरपुरा	।।ज्ञा.गा.०२२०.०१।।	माझे जीवींची आवडी। पंढरपुरा नेईन गुढी
३१५६०	पंढरपुरा	।।ज्ञा.गा.०२२१.०२।।	जाइन गे माये तया पंढरपुरा। भेटेन माहेरा आपुलिया
३१५६१	पंढरपुरा	।।ज्ञा.गा.०२९९.०१।।	कर्मास्तव झालों सौरा। गेलों पंढरपुरा। संतसनकादिकां मेळीं डौर वाईला पुरा

३१५६२	पंढरपुरासी	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
३१५६३	पंढरपुरीं	।।ज्ञा.गा.०२१८.०३।।	पाहें पां येणें रखुमादेविवरा विठ्ठलें। पाहे पां राहणें पंढरपुरीं केलें
३१५६४	पंढरपुरीं	।।ज्ञा.गा.०२१९.०३।।	पंढरपुरीं प्रसिद्ध जाणा। पुरविल्या खुणा ज्ञानदेवा
३१५६५	पंढरपुरीं	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु। ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
३१५६६	पंढरपुरीं	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
३१५६७	पंढरपुरीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
३१५६८	पंढरपुरीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
३१५६९	पंढरपुरीचा	।।ज्ञा.गा.०२८८.०१।।	पंढरपुरीचा निळा लावण्याचा पुतळा। विठा देखियेला डोळां बाईये वो
३१५७०	पंढरपुरीचे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०२।।	पंढरपुरीचे आम्हीं कापडी रे। उत्तरपंथीचे आम्ही कापडी रे
३१५७१	पंढरपूर	।।ज्ञा.गा.०२११.०५।।	पुंडलिकें भक्तें तारिलें विश्वजनां। वैकुंठींची मूर्ति आणिली पंढरपूर पाटणा
३१५७२	पंढरपूर	।।ज्ञा.गा.०२८१.०२।।	माझा विसावा माहेर वो पंढरपूर
३१५७३	पंढरिनाथें	।।ज्ञा.गा.०२६८.०२।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें तें केउतें। येणें वो पंढरिनाथें वेधियेलें
३१५७४	पंढरिये	।।ज्ञा.गा.०१२३.०६।।	निवृत्तिप्रसादें जोडे। विठ्ठलनामें घडे। ज्ञानदेव बागडे। पंढरिये
३१५७५	पंढरिये	।।ज्ञा.गा.०१४१.०४।।	सच्चिदानंदघन। पंढरिये परिपूर्ण। कर ठेवोनियां जघन। वाट पाहे भक्तांची
३१५७६	पंढरिये	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
३१५७७	पंढरिये	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें। तें पंढरिये प्रगटलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। नामें आथिलें चोखडें रया
३१५७८	पंढरिये	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
३१५७९	पंढरिये	।।ज्ञा.गा.०२१०.०१।।	कल्पना वृक्षासी देखिलें। चिंतामणीस चिंतिलें। कामधेनूसी अपेक्षिलें। जीण्या जिवविलें तेंचि हरिरूप पंढरिये
३१५८०	पंढरिये	।।ज्ञा.गा.०२१३.११।।	ज्ञानदेव म्हणे जगदानीं पिकला। पुरोनी उरला पंढरिये

३१५८१	पंढरिये	।।ज्ञा.गा.०२१६.०१।।	त्रिपुटीं भेदुनी मनाच्या मौळीं। तें आले भूमंडळीं पंढरिये
३१५८२	पंढरिये	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
३१५८३	पंढरिये	।।ज्ञा.गा.०६८६.०१।।	मायाविवर्जित जालें वो। माझें गोत पंढरिये राहिलें वो
३१५८४	पंढरिये	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
३१५८५	पंढरिये	।।ज्ञा.गा.१०३९.०१।।	घोंगडी घेऊनि हाटासि जाये। पंढरिये आहे वस्ती आम्हां
३१५८६	पंढरिये	।।ज्ञा.गा.१०४२.०१।।	अद्वैत पेठेहुनी घोंगडें आणिलें। अमोलिक घेतलें पंढरिये
३१५८७	पंढरिराणा	।।ज्ञा.गा.०२६२.०२।।	माझे जिवींचे तुम्ही कां वो नेणां। माझा बळिया तो पंढरिराणा वो माये
३१५८८	पंढरिराया	।।ज्ञा.गा.०२१७.०२।।	चलुवाने चलुवाने पंढरिराया। यल्ले दौर्नके बारन्ने
३१५८९	पंढरिसी	।।ज्ञा.गा.०२१०.०५।।	पंढरिसी कीर्तन करी। पुंडलीकासी नमस्कारी। विठ्ठलचरण अंतरीं धरी। धन्य जन्म तयाचा
३१५९०	पंढरिसी	।।ज्ञा.गा.०६७३.०३।।	सकळही गोत माझें पंढरिसी जाण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण
३१५९१	पंढरी	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
३१५९२	पंढरी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०२।।	बाप तीर्थ पंढरी। भूवैकुंठ महीवरी। भक्त पुंडलिकाचे द्वारीं। कर कटावरी राहिला
३१५९३	पंढरी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ। ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट। या हरिदासासी वाळुवंट। जागरणासी दिधलें
३१५९४	पंढरी	।।ज्ञा.गा.०१९६.०५।।	येऊनियां श्रीहरि भीमेच्या तीरीं। सुदर्शनावरी पंढरी उभविली
३१५९५	पंढरी	।।ज्ञा.गा.०१९९.०२।।	तें रूप पंढरी क्षरलें चराचरीं। माझें माझ्या घरीं बिंबलेंसे
३१५९६	पंढरी	।।ज्ञा.गा.०२००.०२।।	तें रूप पंढरी पुंडलिका द्वारीं। मुक्तिमार्ग चारी वश्य रया
३१५९७	पंढरी	।।ज्ञा.गा.०२०६.०२।।	आम्हां न संडवे पंढरी। विठ्ठलराज विटेवरी
३१५९८	पंढरी	।।ज्ञा.गा.०२११.०१।।	जोडूनियां जोडी जेणें हुंडारिली दुरी। भिकेची आवडी तया नावडे पंढरी
३१५९९	पंढरी	।।ज्ञा.गा.०२१४.०२।।	एक पंढरी वैकुंठ। येर बाउगे बोभाट
३१६००	पंढरीचा	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
३१६०१	पंढरीचा	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं
३१६०२	पंढरीचे	।।ज्ञा.गा.०२०९.०१।।	पंढरीचे वाटे अनंत घडती याग। वैकुंठींचा मार्ग तेणें संगें
३१६०३	पंढरीचे	।।ज्ञा.गा.०४०५.०२।।	नवसिये नवसिये माझे नवसिये वो। पंढरीचे दैवतें विठ्ठलें नवसिये वो

३१६०४	पंढरीचे	।।ज्ञा.गा.०८७२.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे या खुणें मी नेणें। पंढरीचे राणे उगविती
३१६०५	पंढरीचें	।।ज्ञा.गा.०२१३.०३।।	पंढरीचें पीक न समाये अंबरीं। तें शेत सोकरी पुंडलिकु
३१६०६	पंढरीनगरी	।।ज्ञा.गा.०१९६.०८।।	धन्य पंढरीनगरी फावली चराचरीं। धन्य जो भूमीवरी दृष्टीभरी हरि देखे
३१६०७	पंढरीनाथा	।।ज्ञा.गा.१०४०.०२।।	मागील रगटें झाडिलें आतां। पंढरीनाथा चरणाजवळीं
३१६०८	पंढरीनाथा	।।ज्ञा.गा.१०९७.०२।।	तुज पाहतां भुलली पैं चित्ता। काय करूं मी आतां येई पंढरीनाथा
३१६०९	पंढरीनाथु	।।ज्ञा.गा.१०४६.०१।।	चवाळ्याची सांगेन मातु। चवाळें पांघुरे पंढरीनाथु
३१६१०	पंढरीये	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
३१६११	पंढरीये	।।ज्ञा.गा.०१९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पुंडलिका वरु। निळियाचा आगरु पंढरीये
३१६१२	पंढरीये	।।ज्ञा.गा.०२०१.०३।।	तें घरटींकडी सोकरी बागडी। सोहं कथा उघडी पंढरीये
३१६१३	पंढरीयेसी	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि हृदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा
३१६१४	पंढरीयेसी	।।ज्ञा.गा.०९७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पंढरीयेसी। कांहीं न व्हावा अवघा होसी
३१६१५	पंढरीराणे	।।ज्ञा.गा.०२७६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिजे ये खुणें। भेटती पंढरीराणे शकुन सांगें
३१६१६	पंढरीरायाचा	।।ज्ञा.गा.०२९१.०२।।	मनीं वेधु वो तयाचा। पंढरीरायाचा
३१६१७	पंढरीरायाचे	।।ज्ञा.गा.०१९०.०७।।	हें पियूषापरतें गोड वाटत। पंढरीरायाचे भक्त भेटत
३१६१८	पंढरीरावो	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
३१६१९	पंढरीवांचुनी	।।ज्ञा.गा.०२१२.०२।।	उठा उठा जागा पाठीं भय आलें मोठें। पंढरीवांचुनी दुजा ठाव नाहीं कोठें
३१६२०	पंढरीस	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे
३१६२१	पंढरीस	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
३१६२२	पंढरीसी	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
३१६२३	पंथ	।।ज्ञा.गा.००७०.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें नामेंवीण व्यर्थ। रामकृष्णीं पंथ क्रमीयेला
३१६२४	पंथ	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
३१६२५	पंथ	।।ज्ञा.गा.०१५८.०१।।	परमधर्म अर्थ स्वार्थ। हरिभजन हाचि पुरुषार्थ। तारक हरि हाचि पंथ। सिद्धां साधकाचा
३१६२६	पंथ	।।ज्ञा.गा.०१६९.०३।।	सांडुनी हरिचा पंथ। वेगळें नच जाती। भक्तचरणीं ठेवुनिया चित्त। रामकृष्ण नाम स्मरति
३१६२७	पंथ	।।ज्ञा.गा.०८९४.०१।।	चोराचिया संगें क्रमितां पैं पंथ। ठकूनियां घात करितील

३१६२८	पंथ	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
३१६२९	पंथ	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
३१६३०	पंथ	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
३१६३१	पंथ	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
३१६३२	पंथ	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
३१६३३	पंथा	।।ज्ञा.गा.००७३.०३।।	नामापरतें तत्त्व नाहीं रे अन्यथा। वायां आणिक पंथा जाशी झणी
३१६३४	पंथा	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
३१६३५	पंथा	।।ज्ञा.गा.०४४५.०४।।	जाऊं पाहे परता तंव नेतु असे पंथा। वैकुंठींच्या कथा आपण सांगे
३१६३६	पंथीं	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थीं। जे अनुसरलें ते कृतार्थी। भवपंथा मुकलें
३१६३७	पंथीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
३१६३८	पंथीं	।।ज्ञा.गा.०४१४.०२।।	अवघी मूर्ति तुजपें ध्यावें। अवघा चरणीं तुझ्या पंथीं चालावें
३१६३९	पंथीं	।।ज्ञा.गा.०५२९.०३।।	नातळतां पंथीं शब्दाचा सुहावा। परेसहित दोहावा भरला दिसे
३१६४०	पंथीं	।।ज्ञा.गा.०५७८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा देखिला। तोही खुंटला तये पंथीं
३१६४१	पंथीं	।।ज्ञा.गा.०८२२.०३।।	आतां तया सदनीं उफराटे मार्गें। वळंघिता सवेग पश्चिम पंथीं
३१६४२	पंथीं	।।ज्ञा.गा.१०३४.०७।।	मनें बुडी दिधली दाही हारपली। चोवीस मावळलीं अगाध पंथीं
३१६४३	पंथीं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया

३१६४४	पंथु	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
३१६४५	पंथु	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
३१६४६	पंथें	।।ज्ञा.गा.००५५.०१।।	संतांचे संगती मनोमार्ग गती। आकळावा श्रीपती येणें पंथें
३१६४७	पंथें	।।ज्ञा.गा.००७६.०२।।	अवचिती वाट सांपडली पंथें। ब्रह्मनाम तेथें आलें हातां
३१६४८	पंथें	।।ज्ञा.गा.०२४६.०९।।	योगविद्येच्या पंथें साधकवृंदें चालियलीं। उपनिषदाचा अर्थ शब्द करिती कोकिळी
३१६४९	पंथें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
३१६५०	पंथें	।।ज्ञा.गा.०७९७.०२।।	उन्मनी सदैव वसे अक्षय पंथें। लाऊनियां चित्तें तया ठायीं
३१६५१	पंथें	।।ज्ञा.गा.०८५०.०५।।	विचारुनी निरुतें संतसंगे पंथें। जन्ममृत्यु तूंतें न बाधी कांहीं
३१६५२	पंथें	।।ज्ञा.गा.०८५१.०५।।	तयामाजीं तें असतसे निरुतें। न चोजवे पंथें नवल ज्याचें
३१६५३	पंथें	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
३१६५४	पंथें	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
३१६५५	पंथें	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
३१६५६	पंधरयाची	।।ज्ञा.गा.०४९६.०१।।	पंधरयाची खाणी अनर्घ्य रत्नाचें पाणी। तें निरंजनीं वनीं शोभतसे वो माय
३१६५७	पकडलों	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
३१६५८	पक्क	।।ज्ञा.गा.०७६३.०३।।	पक्व फळ अहं सोहं गोडी त्याची। सेवितां जीवाची आस पुरे
३१६५९	पक्कानें	।।ज्ञा.गा.०५८२.०५।।	षड्रस पक्वानें वाढिलीं खापरीं। श्वान शिवे श्रोत्री स्पर्शीती ना
३१६६०	पक्ष	।।ज्ञा.गा.००६८.०१।।	काळ वेळ नाम उच्चारितां नाहीं। दोन्ही पक्ष पाहीं उद्धरती
३१६६१	पक्ष	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया

३१६६२	पक्ष	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
३१६६३	पक्ष	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व ह्रदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
३१६६४	पक्षपाती	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
३१६६५	पक्षवाता	।।ज्ञा.गा.०५३५.०२।।	देखिला गे माये अलक्ष लक्षितां। शांति पक्षवाता समबुद्धि
३१६६६	पक्षिणी	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
३१६६७	पक्षिणी	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
३१६६८	पक्षिया	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
३१६६९	पक्षी	।।ज्ञा.गा.०८३९.०३।।	गंगा त्रिवेणी निर्मळ नीर। राजहंस पक्षी किन्नर। अनेक रंगांचे मयूर टाहो देती
३१६७०	पक्षी	।।ज्ञा.गा.०८८६.०१।।	द्वीपोद्वीपीचे पक्षी मेरुतळवटीं उतरले। रत्न म्हणोनि त्या स्फटिकासी झेंपावले
३१६७१	पक्षी	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
३१६७२	पक्षी	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
३१६७३	पक्षी	।।ज्ञा.गा.१०५४.०१।।	अलक्षलक्षीं मी लक्षीं। तेथें दिसती दोही पक्षी। वेद शास्त्रां हेचि साक्षी। चंद्रसूर्यासहित
३१६७४	पक्षीं	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
३१६७५	पक्षीं	।।ज्ञा.गा.०१८७.०५।।	मुद्दल देउनी वाणेरा फेडिला। उत्तीर्ण झाला दोहीं पक्षीं
३१६७६	पक्षीं	।।ज्ञा.गा.०६९५.०२।।	निवृत्तिप्रसाद माझ्या मुखीं सूदला। प्रेमरसें धारा फुटल्या दोहीं पक्षीं
३१६७७	पक्षीं	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म

३१६७८	पक्षीया	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
३१६७९	पक्षीवरु	।।ज्ञा.गा.०८४०.०३।।	वैराग्य सुकृताचें सरू। कैसे झळकती सतारु। शेंदूर पारवे पक्षीवरु। कुंडलाकार
३१६८०	पक्षें	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया
३१६८१	पक्षें	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
३१६८२	पखडी	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी। तया सेवावे पखडी। सेवा न संडावी अर्धघडी। या आवडीं स्मरावें
३१६८३	पखडी	।।ज्ञा.गा.०१७३.०३।।	रामनामाची सांगडी। जेणें केली पखडी। तो तुटला ये बांदवडी। सर्व संसारापासुनी
३१६८४	पखाला	।।ज्ञा.गा.०७३१.०४।।	पढतयांचा मुळीं पालाणीला म्हैसा। पखाला कैशा वाहाताती
३१६८५	पचलासी	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
३१६८६	पचों	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
३१६८७	पटन्याये	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
३१६८८	पटिं	।।ज्ञा.गा.०२५२.०४।।	घटिं पटिं विचार। खंडे भाले तरवार। बाप रखुमादेविवरु जाण। ऐसें मन्हा कान्हा
३१६८९	पटीं	।।ज्ञा.गा.०५२०.०१।।	ज्ञानें ध्यान पटीं तंतु पैं मनाचा। हरिरूप वाचा सारीपाठ
३१६९०	पटीं	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
३१६९१	पठण	।।ज्ञा.गा.०००९.०२।।	तूं श्रेष्ठांचें मंगलध्यान । तुझियानें पठण पुराण । तुझें नाम आम्हां पावन । तिन्ही लोकीं
३१६९२	पठण	।।ज्ञा.गा.००८१.०६।।	दिन काळ पळपळ स्मरण नामाचें। विरुळा या मंत्राचें करी पठण
३१६९३	पठण	।।ज्ञा.गा.०१७१.०२।।	पठण करावें नित्य नाम। हरिचरणीं ठेवा प्रेम। रामराम सप्रेम। जप करावा
३१६९४	पठण	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
३१६९५	पठण	।।ज्ञा.गा.०४७०.०६।।	ऐसें हें पठण ज्ञानदेवा जालें। निवृत्तीनें केलें आपणा ऐसें

३१६९६	पडतसे	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
३१६९७	पडतां	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज
३१६९८	पडतासि	।।ज्ञा.गा.०९६२.०४।।	पडतासि दृष्टि निवृत्तीच्या चरणीं। मा ज्ञानदेवो मनीं धरुनी ठेला
३१६९९	पडती	।।ज्ञा.गा.०३७९.०४।।	ज्ञानदेवीं तट भाग्य जैं उत्कट। तैं हे वाक्पट पडती दृष्टी
३१७००	पडतील	।।ज्ञा.गा.०१००.०५।।	जाईल हें आयुष्य। न सेवीं विषयविष। पडतील यमशाप। वेगीं करी सौरस
३१७०१	पडदा	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
३१७०२	पडदा	।।ज्ञा.गा.०४३३.०३।।	माया पडदा फुटोनि गेला। मंगल पडदा उदय जाला। जीव शिवेसि वरिला। दयानिधि
३१७०३	पडदा	।।ज्ञा.गा.०४३३.०३।।	माया पडदा फुटोनि गेला। मंगल पडदा उदय जाला। जीव शिवेसि वरिला। दयानिधि
३१७०४	पडला	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
३१७०५	पडला	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
३१७०६	पडला	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
३१७०७	पडलिया	।।ज्ञा.गा.०८९२.०२।।	भ्रांती पडलिया मना नेणसी। ब्रह्मसुख चुकलासी वर्म अरे मुढा
३१७०८	पडली	।।ज्ञा.गा.०५१४.०२।।	मुक्ताची साउली मजवरी पडली। ढेसी ढेसी वोल्हावली अमूर्तधारी वो माये
३१७०९	पडली	।।ज्ञा.गा.०५१४.०३।।	तेथें एक नवल वर्तलें वो साजणी। सांगतां मिठी मौनी पडली वो माय
३१७१०	पडली	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
३१७११	पडली	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
३१७१२	पडली	।।ज्ञा.गा.०८८५.०३।।	कर्माची सांखळी पडली असे पायीं। गुरुमुखें खुणें उगऊं पाहीं
३१७१३	पडली	।।ज्ञा.गा.०९०३.०२।।	कवणें गुणें भुली पडली गव्हारा। तीर्थाच्या माहेरा नोळखिसी

३१७१४	पडलीसे	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
३१७१५	पडले	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
३१७१६	पडले	।।ज्ञा.गा.०२९६.०२।।	समर्थाचे अंगीं पडले अवचिती। तुम्हां ऐसी किती चाळविली
३१७१७	पडले	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
३१७१८	पडले	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
३१७१९	पडलें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
३१७२०	पडलें	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय
३१७२१	पडलें	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी
३१७२२	पडलें	।।ज्ञा.गा.०५१३.०१।।	न चुकतां चुकलें संसार वाटे भांबावलें। अवचितें पडलें ज्ञानपेठे वो माये
३१७२३	पडलें	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
३१७२४	पडलें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
३१७२५	पडलें	।।ज्ञा.गा.०९८७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे बोलूं आलें मुखा। कानीं एक पाठ पडलें
३१७२६	पडलेंसे	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
३१७२७	पडलों	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
३१७२८	पडळ	।।ज्ञा.गा.०६३४.०१।।	सर्वत्र परिपूर्ण सर्वांघटीं वसे। अभाग्यासी कैसें पडळ आलें
३१७२९	पडळ	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ

३१७३०	पडळ	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
३१७३१	पडळ	।।ज्ञा.गा.१०१२.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा। तेणें फेडिलें पडळ। ज्ञानाचा निजबोधु। विज्ञानरूप सकळ
३१७३२	पडळ	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दुःख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
३१७३३	पडशील	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
३१७३४	पडसी	।।ज्ञा.गा.०१००.०१।।	कां रे स्फुंदतोसी। कां रे स्फुंदतोसी। न भजतां विठ्ठलासी। नरकीं पडसी
३१७३५	पडसी	।।ज्ञा.गा.०१०९.०१।।	विठ्ठल नाम नुच्चारिसी। तरी तूं रवरव कुंडीं पडसी
३१७३६	पडसी	।।ज्ञा.गा.०१११.०१।।	विठ्ठल विठ्ठल न म्हणसी। पुनरपि पडसी गर्भवासीं
३१७३७	पडसी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
३१७३८	पडसी	।।ज्ञा.गा.०८६२.०४।।	न्याहाळितां परस्त्री। अधिक पडसी असिपत्रीं। पाप वाढिन्नलें शास्त्रीं। जप वक्त्रीं रामकृष्ण
३१७३९	पडसी	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
३१७४०	पडसी	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दुःख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
३१७४१	पडावा	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
३१७४२	पडिजे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपार्यी पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
३१७४३	पडिपाडीं	।।ज्ञा.गा.०७८२.०२।।	द्विविध भाग पिंडीं द्विविध ब्रह्मांडीं। या तीं पडिपाडीं ब्रह्मरंध्रीं

३१७४४	पडिपाडे	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
३१७४५	पडिपाडे	।।ज्ञा.गा.१०७४.०४।।	सोइरीक पडिपाडे समसाटी। मी वो बैसलें तयाचे पाठी
३१७४६	पडिभरी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
३१७४७	पडिभरु	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
३१७४८	पडिभरु	।।ज्ञा.गा.०९४२.०२।।	शक्तीचा पडिभरु वाहासील वायां। श्रीगुरुपाया शरण जाई
३१७४९	पडिभरें	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
३१७५०	पडियले	।।ज्ञा.गा.०५९७.०३।।	तयाशीही पूर्ण नकळेची कांहीं। अद्यापी संदेहीं पडियले
३१७५१	पडियेला	।।ज्ञा.गा.०२७३.०२।।	गुणाचा दुकाळ पडियेला देशीं। निर्गुणासी कैसी रातलिये
३१७५२	पडियेली	।।ज्ञा.गा.०१३४.०२।।	एकनाम आठवितां दूतां पडियेली चिंता। नाम आनंदें गातां पाविजे सायुज्यता
३१७५३	पडियेले	।।ज्ञा.गा.०४६८.०३।।	आशापाश परी निवृत्ति तटाक। पडियेले ठक चिद्रुपरूपीं
३१७५४	पडियेलेंसि	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
३१७५५	पडिला	।।ज्ञा.गा.००७६.०१।।	दसविये द्वारीं वोहट पडिला। नेणता पैं गेला पाहावया
३१७५६	पडिला	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
३१७५७	पडिला	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
३१७५८	पडिला	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
३१७५९	पडिला	।।ज्ञा.गा.०५३८.०१।।	निर्गुणाचे हातीं व्यवहारु पडिला। दाईजपणा मुकला साभिलाषें

३१७६०	पडिला	।।ज्ञा.गा.०५६०.०२।।	पाडु पडिला विषम ठायीं। देतां घेतां नुरेचि कांहीं
३१७६१	पडिला	।।ज्ञा.गा.०८९५.०३।।	जंववरी तंववरी मैत्रत्व संवाद। जंववरी अर्थेसी संबंध पडिला नाहीं बाप
३१७६२	पडिला	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
३१७६३	पडिला	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
३१७६४	पडिलासे	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
३१७६५	पडिलिया	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
३१७६६	पडिलिसे	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
३१७६७	पडिली	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
३१७६८	पडिली	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
३१७६९	पडिली	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
३१७७०	पडिलीं	।।ज्ञा.गा.०९९६.०३।।	ऐकजे तीं शास्त्रें पडिलीं संदेहीं। होय नाहीं कांहीं म्हणूनियां
३१७७१	पडिलें	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
३१७७२	पडिलें	।।ज्ञा.गा.०२९२.०१।।	मनें करुनी कुटिल उकलुनि शृंगार रे। ते लावण्याच्या अपारें पडिलें वो माये
३१७७३	पडिलें	।।ज्ञा.गा.०२९७.०१।।	मीपण माझें हरपलें। शेखीं ठकचि विशेखीं पडिलें बाईये

३१७७४	पडिलें	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
३१७७५	पडिलें	।।ज्ञा.गा.०५५४.०३।।	रखुमादेविवरेंसी ठक पडिलें कांहींच नाहीं। चौघे स्वभावें बोलताती
३१७७६	पडिलें	।।ज्ञा.गा.०५६२.०२।।	ऐसी भेरी निवाडे सांगिजे कोणापुढें। मनासी सांकडे पडिलें रया
३१७७७	पडिलें	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
३१७७८	पडिलें	।।ज्ञा.गा.०६६२.०३।।	श्रीगुरुप्रसादें ज्ञानबोधु झाला वो। नव्हे ते ठाउकें पडिलें माय वो
३१७७९	पडिलें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०३।।	जेथें जाय तेथें मौन्यचि पडिलें। बोलवेना पुढें काय करूं
३१७८०	पडिलें	।।ज्ञा.गा.०६९७.०३।।	बोलों तरी आतां मौन्य पडिलें माये। शब्द हा न साहे सांगों कैसें
३१७८१	पडिलें	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
३१७८२	पडिलें	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
३१७८३	पडिलें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
३१७८४	पडिलें	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
३१७८५	पडिलें	।।ज्ञा.गा.१०८३.०३।।	बाप रखुमादेविवरेंसि ठकचि पडिलें। मीचि ठसावलें ब्रह्माकारें
३१७८६	पडिलेंसि	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया
३१७८७	पडूं	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
३१७८८	पडूं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०६।।	अवचित हात घालूं नये बिळीं। खळाचिये बोलीं पडूं नये
३१७८९	पडे	।।ज्ञा.गा.००२५.०४।।	अर्थूनि पाहे दृष्टी । तंव तुझ्यापायीं पडे मिठी । आवडी नोसंडी गांठी । तुझिया पायांची
३१७९०	पडे	।।ज्ञा.गा.०१५७.०४।।	कापुराची मसी जरी लिहिजे लिखिती। छाया पडे हातीं प्रकृतीची
३१७९१	पडे	।।ज्ञा.गा.०१७७.०४।।	कापुराचे मसी जरी लिहिजे लिखित। तरी छाये पडे हात प्रकृतीचे
३१७९२	पडे	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा

३१७९३	पडे	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
३१७९४	पडे	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
३१७९५	पडे	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
३१७९६	पडे	।।ज्ञा.गा.०२८७.०२।।	आपआपणिया पडे माय विसरु। मज आवडे तो नंदाचा कुमरु गे माये
३१७९७	पडे	।।ज्ञा.गा.०२९९.०५।।	ज्ञान ज्ञेय हाची विचार सर्वमय हरी। दुजेपण न पडे दृष्टी एकपण घरोघरीं
३१७९८	पडे	।।ज्ञा.गा.०३०६.०१।।	दुरळु अंबुला केला गे बाई । ब्रह्मादिकां तो न पडे ठाई
३१७९९	पडे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
३१८००	पडे	।।ज्ञा.गा.०४०४.०२।।	वर्णितां तुझे गुण मना मौन्य पडे। कळिकाळ बापुडें काय करील आम्हां
३१८०१	पडे	।।ज्ञा.गा.०५०५.०२।।	मावळल्यावीण भ्रांति जाल्या कोण्ही। निजब्रह्माची खाणी ठायीं न पडे गे माये
३१८०२	पडे	।।ज्ञा.गा.०५८२.०४।।	पयाचिये कुंभीं पडे बिंदुविष। चतुर तयास न घेपती
३१८०३	पडे	।।ज्ञा.गा.०६४१.०२।।	पर्जन्याच्या धारा भूमिवीण पडे। जेथें बुद्धि उडे समूळची
३१८०४	पडे	।।ज्ञा.गा.०६४२.०३।।	निराचिया धारा अभ्रेंवीण पडे। देखणा हा बुडे तयामाजीं
३१८०५	पडे	।।ज्ञा.गा.०६६२.०२।।	तेथें आपुलें कांहीं नाठवे वो। आपआपणा न पडे ठायीं वो
३१८०६	पडे	।।ज्ञा.गा.०६७८.०१।।	परे पडे मिठी तेथें बोलणेंचि नुठी। आवडी गिळूनियां आतां जीवें नाहीं तुटी
३१८०७	पडे	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
३१८०८	पडे	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
३१८०९	पडे	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु

३१८१०	पडे	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
३१८११	पडे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
३१८१२	पडे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
३१८१३	पडेल	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
३१८१४	पडेल	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
३१८१५	पडेल	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
३१८१६	पडेल	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
३१८१७	पडो	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
३१८१८	पडो	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
३१८१९	पडो	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
३१८२०	पडों	।।ज्ञा.गा.०१११.०३।।	रखुमादेविवरु निर्धारी। पडों नेदी चराचरीं
३१८२१	पडोन	।।ज्ञा.गा.०११०.०२।।	पडोन जाईल कलेवर। विठ्ठल उच्चारीं पां सार
३१८२२	पढतयांचा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०४।।	पढतयांचा मुळीं पालाणीला म्हैसा। पखाला कैशा वाहाताती

३१८२३	पढियंती	।।ज्ञा.गा.०१८२.०८।।	बाप रखुमादेविवरु पढियंती जिया तनु। तया संतचरणीं स्थिर हो का मनु
३१८२४	पढियंते	।।ज्ञा.गा.०७२९.०२।।	पढियंते मानसीं बहुवसे। असे दुरी तें जवळीच वसे रया
३१८२५	पढियंते	।।ज्ञा.गा.०९०७.०२।।	मित्रत्व करा जीवाहूनि वेगळें। पढियंते आगळें प्रेम जाण
३१८२६	पढियंते	।।ज्ञा.गा.०९१०.०२।।	पढियंते बाईये गुणेंवीण हातां नये। साचेवीण सये तेथें आवडी कैंची
३१८२७	पढियंतें	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
३१८२८	पढिये	।।ज्ञा.गा.००१७.०४।।	पढिये वो हरि पढिये वो । बाप रखुमादेविवरु घडिये वो
३१८२९	पढिये	।।ज्ञा.गा.००१७.०४।।	पढिये वो हरि पढिये वो । बाप रखुमादेविवरु घडिये वो
३१८३०	पढिये	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
३१८३१	पढिये	।।ज्ञा.गा.०२७६.०३।।	दहिंभाताची उंडी लावीन तुझ्या तोंडीं। जीवा पढिये त्याची गोडी सांग वेगीं
३१८३२	पढिये	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
३१८३३	पढीन्नले	।।ज्ञा.गा.०९०८.०५।।	सकळहि शास्त्रें पढीन्नले। नुगवेचि प्रपंचीं गुंतले
३१८३४	पढीये	।।ज्ञा.गा.११२१.०७।।	हरि पढीये वो हरि पढीये वो। बाप रखुमादेविवरु घडीये वो
३१८३५	पढीये	।।ज्ञा.गा.११२१.०७।।	हरि पढीये वो हरि पढीये वो। बाप रखुमादेविवरु घडीये वो
३१८३६	पण	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
३१८३७	पण	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
३१८३८	पणजा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
३१८३९	पणतु	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
३१८४०	पणें	।।ज्ञा.गा.०९४४.०३।।	जात जात पणें प्रपंच शोधणें। गाळूनियां गगन हंस घेई
३१८४१	पतंग	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया

३१८४२	पतंगु	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
३१८४३	पतन	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
३१८४४	पतन	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
३१८४५	पतन	।।ज्ञा.गा.०६२८.०४।।	वडवानळ शुचि परी सर्वही भक्षक। इंद्र पुण्यश्लोक पतन होय
३१८४६	पतन	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
३१८४७	पतनीं	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
३१८४८	पतनीं	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
३१८४९	पताका	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
३१८५०	पताका	।।ज्ञा.गा.०१८९.०१।।	कुंचे पताका झळकती। टाळ मृदंग वाजती। आनंदें प्रेमें गर्जती। भद्रजाती विठ्ठलाचें
३१८५१	पति	।।ज्ञा.गा.०५८१.०३।।	पति पद्मिणीविणें गर्भ संभवला। सर्वेंचि प्रसूत जाली। तत्त्वबोध उपजला तेणें गुढी उभाविली
३१८५२	पति	।।ज्ञा.गा.१०८०.०१।।	पति जन्मला माझे उदरीं। मी जालें तयाचि नोवरी
३१८५३	पति	।।ज्ञा.गा.१०८०.०२।।	पतिव्रता धर्म पहा हो माझा। सर्वापरी पति भोगिजे वोजा
३१८५४	पति	।।ज्ञा.गा.१०८०.०३।।	निर्गुण पति आवडे मज। अर्धीं माय पाठीं झालिये भाज
३१८५५	पतित	।।ज्ञा.गा.००५४.०२।।	नाहीं ज्यासी भक्ति तो पतित अभक्त। हरिसी न भजत दैवहत
३१८५६	पतित	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
३१८५७	पतितपावन	।।ज्ञा.गा.०००२.०३।।	पतितपावन साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
३१८५८	पतितपावन	।।ज्ञा.गा.०६२८.०५।।	पतितपावन कृपाळ समर्थ। देताती पुरुषार्थ चारी दिना

३१८५९	पतितपावना	।।ज्ञा.गा.००१०.०१।।	अविट अमला नभभूषणा । अनंत लोचना गजानना । पतितपावना दर्शना । योग्य तुझिया
३१८६०	पतिता	।।ज्ञा.गा.०१८२.०५।।	अंघ्रिरेणु ज्याचा उद्धरितो पतिता। प्राकृत वाणी केवीं वर्णूं हरिभक्तां
३१८६१	पतिव्रता	।।ज्ञा.गा.०३२०.०१।।	होय सौरी आतां उघडा घाली माथा । परपुरुषीं रमल्या बाई त्याची पतिव्रता
३१८६२	पतिव्रता	।।ज्ञा.गा.०६८६.०२।।	पतिव्रता मी परद्वारिणी। परपुरुषेसी व्यभिचारिणी
३१८६३	पतिव्रता	।।ज्ञा.गा.१०८०.०२।।	पतिव्रता धर्म पहा हो माझा। सर्वांपरी पति भोगिजे वोजा
३१८६४	पतिव्रता	।।ज्ञा.गा.१०८०.०४।।	मी मायराणी पतिव्रता शिरोमणी। ज्ञानदेवो निरंजनीं क्रीडा करीं
३१८६५	पतिव्रतापण	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
३१८६६	पतिसंगें	।।ज्ञा.गा.१०७०.०२।।	काय कोण्या सांगें सिणलीये अनुरागें। पाडिलिये पतिसंगें अवस्थाभूत
३१८६७	पतीचा	।।ज्ञा.गा.०३२३.०१।।	पतीचा जिव्हाळा म्हणोनी सासुऱ्याचे साहिजे । येऱ्हवीं वाहिजे चामाची मोट
३१८६८	पतीत	।।ज्ञा.गा.०१३२.०३।।	भुक्तिमुक्तिसुखदायक साचार। पतीत अज्ञान जीव तरले अपार
३१८६९	पतीत	।।ज्ञा.गा.०४२०.०२।।	तैसा मी एक पतीत। परी तुझा मुद्रांकित
३१८७०	पतीत	।।ज्ञा.गा.०७३१.०१।।	प्रतिष्ठान क्षेत्र तेथें ज्ञानियाचें स्वगोत्र। म्हणती हा पवित्र पतीत जाला
३१८७१	पतीतपावन	।।ज्ञा.गा.००८३.०३।।	पतीतपावन नामें दिनोद्धारण। स्मरलिया आपण वैकुंठ देतु
३१८७२	पतीतपावन	।।ज्ञा.गा.०१२५.०२।।	नाम महादोषां हरण। नाम पतीतपावन। नाम कलिमलदहन। भवबंधनमोचक
३१८७३	पतीतपावन	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
३१८७४	पतीतपावन	।।ज्ञा.गा.०२२२.०२।।	पतीतपावन मानसमोहन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
३१८७५	पतीपर्यंत	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
३१८७६	पत्नीच्या	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
३१८७७	पत्र	।।ज्ञा.गा.०४०८.०१।।	फळाचें बीज कीं बीजाचें फळ। म्हणोनी पत्र पुष्प मूळ चोजवेना
३१८७८	पत्रीं	।।ज्ञा.गा.०८०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कैवल्याचा दाता। कोण पत्रीं हे कविता नाहीं ऐसी
३१८७९	पत्रीं	।।ज्ञा.गा.०९२०.०७।।	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्मे सकळ विफळ रे

३१८८०	पत्रें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
३१८८१	पत्रें	।।ज्ञा.गा.०७६३.०२।।	त्रिगुणाच्या शाखा उपशाखा बहुत। नाना याती येत पत्रें ज्यास
३१८८२	पथ	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपार्यी पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
३१८८३	पथें	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
३१८८४	पद	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
३१८८५	पद	।।ज्ञा.गा.०१२२.०४।।	गोविंद गोपाळ वाचेसी निखळ। पद पावाल अढळ अच्युताचें
३१८८६	पद	।।ज्ञा.गा.०६२६.०४।।	सर्व ब्रह्मपूर्ण तयाशीच बोध। तयाशीच पद कैवल्याचें
३१८८७	पद	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
३१८८८	पद	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां ।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
३१८८९	पद	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
३१८९०	पद	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
३१८९१	पद	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
३१८९२	पदक	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
३१८९३	पदकमळ	।।ज्ञा.गा.०२०६.०४।।	पदकमळ जोडिलें। तेथें मुनिजन रंगलें
३१८९४	पदकमळा	।।ज्ञा.गा.०९१३.०६।।	मन भ्रमर येकीहेळा। जैसें पावे पदकमळा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। होईल जवळा सौरसु

३१८९५	पदत्रयाची	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
३१८९६	पदत्रयादि	।।ज्ञा.गा.०८५१.०१।।	पदत्रयादि विलक्षण नातळे वर्णावर्ण। पंचभूतिकपण नातळे ज्यासी
३१८९७	पदपदार्थसंपन्नता	।।ज्ञा.गा.००८५.०१।।	पदपदार्थसंपन्नता। व्यर्थ टवाळी कां सांगतां। हरिनामीं नित्य अनुसरतां। हें सार सर्वार्थी
३१८९८	पदपाद	।।ज्ञा.गा.१०९६.०१।।	राज्यपद गाढा पदपाद नसतां। हरिनामीं वसतां सर्वपद
३१८९९	पदपिंडा	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
३१९००	पदपिंडा	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
३१९०१	पदप्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०५०८.०५।।	पाहतां ठेंगणें डोळे न्याहाळितां आगळें। तें पदप्राप्ती वेगळें सगुणनिर्गुण वो माय
३१९०२	पदबंधू	।।ज्ञा.गा.०४३७.०५।।	निवृत्तिसुखाचा परमानंदु । ज्ञानशक्तीचा क्षीरसिंधू। ज्ञानेश्वराचा पदबंधू। सिद्धि नेला
३१९०३	पदयुगुळ	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
३१९०४	पदर	।।ज्ञा.गा.१०४७.०२।।	चौघे चाऱ्ही पदर म्हणीतले। पांघरूण झालें सारासार
३१९०५	पदरीं	।।ज्ञा.गा.०३५९.०२।।	पालव मिरवीत जाईन। शेला पदरीं धरूनि राहीन
३१९०६	पदरीं	।।ज्ञा.गा.०७०३.०२।।	विठ्ठल म्हणतां हरलें पाप। पदरीं आलें पुण्य माप। धाला दिनाचा मायबाप विठ्ठलची
३१९०७	पदवियें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदवियें। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा
३१९०८	पदवी	।।ज्ञा.गा.०६८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे मी नेणता प्रपंचीं। तोडिली मोहाची पदवी आम्हीं
३१९०९	पदांघ्रीचे	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
३१९१०	पदातें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया

३१९११	पदापिंडा	।।ज्ञा.गा.०५४५.०४।।	पदापिंडा दाटणी रूपानिरूपा निरंजनीं। विठ्ठलाचरणीं ज्ञानदेवो
३१९१२	पदाभिमानु	।।ज्ञा.गा.१०९६.०२।।	पदाभिमानु कांहीं तोही देहीं नाहीं। आला गेला ठायीं न संपडे दृष्टी
३१९१३	पदार्थाचे	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेऱ्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
३१९१४	पदार्थासरिसा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
३१९१५	पदार्थी	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दुःखी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
३१९१६	पदार्थे	।।ज्ञा.गा.०४६६.०६।।	थोडेनी आतुडे सडेनी पदार्थे। येतु असे अर्थे हृदयामाजीं
३१९१७	पदीं	।।ज्ञा.गा.०१८४.०६।।	कृपाकटाक्षें न्याहाळिलें । आपुल्या पदीं बैसविलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। भक्तां दिधलें वरदान
३१९१८	पदीं	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
३१९१९	पदीं	।।ज्ञा.गा.०३२८.०८।।	ज्ञानदेवीं निळिये वाटुनी गोविंदीं । कृष्ण निळिये पदीं ठाव जाला
३१९२०	पदीं	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
३१९२१	पदीं	।।ज्ञा.गा.०७८३.०३।।	ज्ञानदेव नयनीं निवृत्तीचे पदीं। आनंद ब्रह्मपदीं एक झाला
३१९२२	पदीं	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
३१९२३	पदीं	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
३१९२४	पदें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
३१९२५	पदें	।।ज्ञा.गा.०६६६.०२।।	नामावांचुनी संवादें निवृत्ति अभेद पदें। निज भजनी स्वानंदें नवल पाहे
३१९२६	पदों	।।ज्ञा.गा.१०८८.०२।।	हा घोडा हा राऊत करूनियां दावा। मग पदों बैसावा ब्रह्माचिये
३१९२७	पदोपदीं	।।ज्ञा.गा.०६६२.०१।।	पदोपदीं निजपदा गेलें वो। कर्म संचित सकर्म जालें वो
३१९२८	पदोपदीं	।।ज्ञा.गा.०६८२.०१।।	शुद्धमतीगती मज वोळला निवृत्ति। त्यानें पदोपदीं प्रीति स्वरूपीं वो माय

३१९२९	पदोपदीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
३१९३०	पद्म	।।ज्ञा.गा.०३८६.०१।।	अष्टदळ पाहे पद्म नेत्र दाहे। सोहं मंत्र कोहं ठाकी दुरी
३१९३१	पद्म	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
३१९३२	पद्मनाभ	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
३१९३३	पद्मासनीं	।।ज्ञा.गा.००९४.०३।।	मनाच्या भोवनीं समाधीच्या ध्यानीं। चिंतिला पद्मासनीं आत्मराजु
३१९३४	पद्मासनीं	।।ज्ञा.गा.०२४३.०३।।	युक्ति खुंटली वासना निमाली। कळा पैं बैसली पद्मासनीं
३१९३५	पद्मिणिपत्रीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
३१९३६	पद्मिणीविणें	।।ज्ञा.गा.०५८१.०३।।	पति पद्मिणीविणें गर्भ संभवला। सर्वेचि प्रसूत जाली। तत्त्वबोध उपजला तेणें गुढी उभाविली
३१९३७	पन्नासाअक्षरीं	।।ज्ञा.गा.०१३५.०१।।	पन्नासाअक्षरीं करिसी भरोवरी। शेखीं तुझें तोंड तुज वैरी रया
३१९३८	पय	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
३१९३९	पयाचिये	।।ज्ञा.गा.०५८२.०४।।	पयाचिये कुंभीं पडे बिंदुविष। चतुर तयास न घेपती
३१९४०	पर	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
३१९४१	पर	।।ज्ञा.गा.०४४९.०२।।	आपुलें तें झांकी पर तें दावी। पश्यंतिये भावीं मध्यमे राहें
३१९४२	पर	।।ज्ञा.गा.०४६७.०५।।	अलक्ष लक्षिते अगोचर पर। तेथेंही गव्हर संचलें असे
३१९४३	पर	।।ज्ञा.गा.०५३२.०१।।	सतता वसोनी मायेसी पर। विज्ञान हें घर जीवीं वसे
३१९४४	पर	।।ज्ञा.गा.०५५८.०३।।	रखुमादेविवरु मज फावला। देखोनी वोरसला पर पाहीं
३१९४५	पर	।।ज्ञा.गा.०५७९.०२।।	पाहतां पाहतां मी पर ठायां गेलें। तेथें एक देखिलें महद्भूत
३१९४६	पर	।।ज्ञा.गा.०५८५.०४।।	इह तेंचि पर पिंड तें ब्रह्मांड। ब्रह्मचि अखंड ज्ञानदेव
३१९४७	पर	।।ज्ञा.गा.०५८९.०५।।	सर्वांहुनी पर म्हणे ज्ञानेश्वर। ब्रह्मज्ञान कीर अगोचर
३१९४८	पर	।।ज्ञा.गा.०६०९.०४।।	दृश्यातीत पर ब्रह्म परात्पर। ओळखी ज्ञानेश्वर गुरुकृपा

३१९४९	पर	।।ज्ञा.गा.०६२७.०३।।	दृश्याहूनि गोचर इहिहूनि पर। गुरुवीण ज्ञानेश्वर आन नसे
३१९५०	पर	।।ज्ञा.गा.०८४२.०६।।	अमोलिक देहीं न साधा जरी पर। म्हणे ज्ञानेश्वर व्यर्थ होय
३१९५१	पर	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
३१९५२	पर	।।ज्ञा.गा.०९३८.०२।।	माया मन पाही मायेसीही पर। परते सत्वर निमिष्य नाहीं
३१९५३	पर	।।ज्ञा.गा.०९४७.०२।।	पर नाहीं तेथे अरुतें कैचें। आदिमध्य साचें कळिका हरि
३१९५४	पर	।।ज्ञा.गा.०९५१.०१।।	शांति दिसे कोहं पर दिसे सोहं। क्षमा हे कोहं कारुण्य सदा
३१९५५	पर	।।ज्ञा.गा.०९५७.०४।।	ज्ञानदेवा घर विठ्ठल आचार। वेगीं पर पार हंस पावे
३१९५६	परंपरा	।।ज्ञा.गा.००५७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम जपा हरीचें। परंपरा त्याचें कुळ शुद्ध
३१९५७	परंपरा	।।ज्ञा.गा.०१६६.०४।।	दिननिशी साधी हरिसी। पावन होई निर्धारिसी। पूर्वज परंपरा सुखराशी। वैकुंठवासी नित्य काळ
३१९५८	परउपकारी	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी। आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
३१९५९	परगट	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
३१९६०	परज्योती	।।ज्ञा.गा.०७१४.०५।।	परज्योती तेज तेंचि पैं कोंदलें। हें ज्ञान बिंबलें ज्ञानदेवा
३१९६१	परणीला	।।ज्ञा.गा.०३०२.०१।।	अद्वैत अंबुला परणीला देखा । दुसरा विचार सांडिला ऐका
३१९६२	परतणी	।।ज्ञा.गा.०३६६.०४।।	मागुती नको परतणी या शरीरीं उरवणी। प्रपंचाची कहाणी निमाली वो माय
३१९६३	परतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०३९०.०२।।	बाई कोणे घरीं सांगे वो जिवित्व। परेचें परतत्त्व कोणे घरीं
३१९६४	परतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०७२२.०२।।	आलों सोहंतत्त्व जालों सोहंतत्त्व। कवळी परतत्त्व मंत्रमाया
३१९६५	परतत्त्वा	।।ज्ञा.गा.०४७४.०२।।	चित्त नेई चित्ता चेत नेई तत्त्वा। कर्म परतत्त्वा हरवी रया
३१९६६	परतत्त्वा	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
३१९६७	परतला	।।ज्ञा.गा.००८२.०२।।	पवनीं न धाये पवनही धाये। परतला खाये आपणांसी
३१९६८	परतला	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
३१९६९	परतला	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
३१९७०	परतलिया	।।ज्ञा.गा.१०३४.०२।।	परतलिया दृष्टि काळा देखिला जगजेठी। वेणिभागीं पृष्ठीं कैसा दिसतु असे

३१९७१	परतलिये	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
३१९७२	परतले	।।ज्ञा.गा.०८२३.०४।।	मार्ग तेथ परतले दोहीं भागीं। पश्चिमीं महालिंगीं मार्ग ऐसा
३१९७३	परतले	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
३१९७४	परतले	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
३१९७५	परतलें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
३१९७६	परतल्या	।।ज्ञा.गा.०२२८.०३।।	पांवया छंदें परतल्या गाई। विसरल्या चारा तल्लीन ठायीं
३१९७७	परतल्या	।।ज्ञा.गा.०५०६.०३।।	रूपरेखा नाहीं लक्षावा कवणें ठायीं। लक्षीं लक्षितांही परतल्या दृष्टि
३१९७८	परतल्या	।।ज्ञा.गा.१०३४.०६।।	अनुमाना नये अनुमाना नये। परतल्या श्रुति चोजवेना
३१९७९	परता	।।ज्ञा.गा.०१३५.०२।।	यापरी नामाची वोळ हें मांडुनी। संसार दवडुनि घालीं परता
३१९८०	परता	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
३१९८१	परता	।।ज्ञा.गा.०३६८.०१।।	दीप दिगांतरीं दीपीं पाहतां। परेहूनि परता तो देखिला वो माय
३१९८२	परता	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
३१९८३	परता	।।ज्ञा.गा.०४११.०२।।	सर सर ये परता गणाचिया गुणा । निजसुखनिधाना तूंचि एकु
३१९८४	परता	।।ज्ञा.गा.०४४५.०४।।	जाऊं पाहे परता तंव नेतु असे पंथा। वैकुंठींच्या कथा आपण सांगे
३१९८५	परता	।।ज्ञा.गा.०५३४.०३।।	शून्याहि परता आदि अंतु नाहीं। तो असोनियां देहीं धांवो सरे
३१९८६	परता	।।ज्ञा.गा.०५६२.०३।।	सुलभ सुकुमारु रूपें मनोहरु। रखुमादेविवरु परेही परता
३१९८७	परता	।।ज्ञा.गा.०५६४.०३।।	रखुमादेविवरु परता पहावया गेलें। परतें पराहूनि देखिलें गे माये
३१९८८	परता	।।ज्ञा.गा.०७१२.०१।।	रखुमादेविवरु परता पाहावया गेलिया । परते पराहुनी देखिलें गे माये
३१९८९	परता	।।ज्ञा.गा.०७५३.०२।।	तूर्यारूपें जाण प्रभा निस्सीम। तया परता राम असे बापा
३१९९०	परता	।।ज्ञा.गा.०७५९.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान परता जिचा खेळ। ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान याची साक्ष
३१९९१	परता	।।ज्ञा.गा.०७९५.०२।।	अवस्था भुक्ती मुक्ती प्रणवाची जन्मता। अर्धमातृके परता प्रणवची

३१९९२	परता	।।ज्ञा.गा.०८१३.०१।।	डोळा माझा बाप त्रिभुवना परता। जो देखे मुक्तता तोचि लाहे
३१९९३	परता	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
३१९९४	परता	।।ज्ञा.गा.०९००.०३।।	रुक्मिणीचा नाहो हाचि पैं उगवो। प्रपंच ते वावो जावो परता
३१९९५	परता	।।ज्ञा.गा.०९४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परेसी परता। हा विचारु अरुता दिसे भान
३१९९६	परताची	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
३१९९७	परती	।।ज्ञा.गा.०६७१.०३।।	पांचाहुनी परती मी जाहालिये निवृत्ती। चिदानंदीं सरती स्वरूपीं वो माये
३१९९८	परती	।।ज्ञा.गा.०७५९.०२।।	अर्धमात्राक्षरीं अक्षरें पाहाती। अनाक्षरा परती बाईयांनो
३१९९९	परती	।।ज्ञा.गा.०८७४.०२।।	क्षमा गेली परती अहंकार सांगाती। ते वोढूनियां नेती अघोराशी
३२०००	परती	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
३२००१	परती	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
३२००२	परती	।।ज्ञा.गा.१०२६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु आदि अंतीं। त्याहुनी परती मज गती केली
३२००३	परतुनी	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
३२००४	परतूनि	।।ज्ञा.गा.०९७०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे परतूनि पाही। जिवाचा जिवनु कवणीये ठायीं
३२००५	परते	।।ज्ञा.गा.०७१०.०२।।	परेहूनी परते जाण। मसुरे परतें ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
३२००६	परते	।।ज्ञा.गा.०७१२.०१।।	रखुमादेविवरु परता पाहावया गेलिया । परते पराहुनी देखिलें गे माये
३२००७	परते	।।ज्ञा.गा.०९३८.०२।।	माया मन पाही मायेसीही पर। परते सत्वर निमिष्य नाहीं
३२००८	परतें	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
३२००९	परतें	।।ज्ञा.गा.००९८.०१।।	परेसी परतें स्वरूप या हरीचें । भक्तिमार्ग साचे विरुढे रूप
३२०१०	परतें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०४।।	शीतळ चंदनाहुनी वरतें। सुंदर सोनियाहुनी परतें
३२०११	परतें	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
३२०१२	परतें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा

३२०१३	परतें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०१।।	नवाहुनी परतें तेराहुनी आरुतें। अंबरेंहुनी परतें काळें दिसे
३२०१४	परतें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०१।।	नवाहुनी परतें तेराहुनी आरुतें। अंबरेंहुनी परतें काळें दिसे
३२०१५	परतें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०२।।	तेथें सातही मावळलीं पांचांहुनि परतें। बहुकाळें निरुतें देखिलें डोळां
३२०१६	परतें	।।ज्ञा.गा.०४१५.०४।।	रखुमादेविवरु जीवनीं जीवनु। त्याहून माझें मनु परतें देवा
३२०१७	परतें	।।ज्ञा.गा.०५५३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु भूतजाता वेगळें। पराहूनि परतें पांगुळलें
३२०१८	परतें	।।ज्ञा.गा.०५६४.०२।।	अवघे म्हणिजें व्योमाकार दिसे। त्याहुनी परतें असे गे माय
३२०१९	परतें	।।ज्ञा.गा.०५६४.०३।।	रखुमादेविवरु परता पहावया गेलें। परतें पराहूनि देखिलें गे माये
३२०२०	परतें	।।ज्ञा.गा.०७०७.०१।।	पहा पहा पहा तें पाहिलिया परतें। पाहिलिया तेथ तोचि दिसे
३२०२१	परतें	।।ज्ञा.गा.०७१०.०२।।	परेहूनी परते जाण। मसुरे परतें ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
३२०२२	परतें	।।ज्ञा.गा.०७८८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे या परतें नाहीं। बोलण्याची सोयी अनुभवी जाणे
३२०२३	परतें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
३२०२४	परतें	।।ज्ञा.गा.०८६६.०२।।	अरे मना परापर परतें नाहीं। तें तूं स्वयें आपण पाहीं रे मना
३२०२५	परतें	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
३२०२६	परतेंची	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
३२०२७	परतेचिना	।।ज्ञा.गा.०५३६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचा। तरंगुही नांवाचा परतेचिना
३२०२८	परतेचिना	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
३२०२९	परतेन	।।ज्ञा.गा.०२९५.०२।।	पवन वेगाचेनि अंतरलें तुम्हासी। आतां मागुती वो कैसी परतेन वो माये
३२०३०	परतेना	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
३२०३१	परतोन	।।ज्ञा.गा.०८६०.०२।।	आवडी धरुनी गोडी घेई कां ध्यानीं। परतोन मग योगी नाहीं तुज
३२०३२	परतोन	।।ज्ञा.गा.०९०८.०३।।	आपींआप देखिलें। परतोन पाहे तों येकलें

३२०३३	परतोन	।।ज्ञा.गा.१०९५.०१।।	परतोन पाहासी न बोलसी आम्हांसी। तुझीया रूपासी नांव नाहीं
३२०३४	परतोनि	।।ज्ञा.गा.०५८०.०३।।	रखुमादेविवरु परतोनि देखे। तोही पारुषे तिये ठायीं गे माये
३२०३५	परतोनि	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
३२०३६	परतोनियां	।।ज्ञा.गा.०६९९.०१।।	अवघाचि शृंगारू डोईचे दुरडी। डोळेची मुरडी परतोनियां
३२०३७	परतोनियां	।।ज्ञा.गा.१०९५.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटिये दृष्टी। परतोनियां भेटी देई क्षेम
३२०३८	परतोनी	।।ज्ञा.गा.००९७.०३।।	शम दम कळा विज्ञान सज्ञान। परतोनी अज्ञान नये घरा
३२०३९	परतोनी	।।ज्ञा.गा.०२५८.०२।।	कृष्ण आळिवा आळिवा। परतोनी मातें दावा
३२०४०	परतोनी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
३२०४१	परतोनी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
३२०४२	परतोनी	।।ज्ञा.गा.०५३६.०१।।	कापुराची सोय कापुरींची माय। परतोनी धाय ने घे तैसी
३२०४३	परतोनी	।।ज्ञा.गा.०५४६.०२।।	परतोनी पाहणें परतोनी पाहणें। नाहीं त्या ठाया जाणें रूपेंवीण
३२०४४	परतोनी	।।ज्ञा.गा.०५४६.०२।।	परतोनी पाहणें परतोनी पाहणें। नाहीं त्या ठाया जाणें रूपेंवीण
३२०४५	परतोनी	।।ज्ञा.गा.०५४८.०२।।	ऐकोनी देखोनी मन होय अंधळें। परतोनी मावळें नाहीं तेथें
३२०४६	परतोनी	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
३२०४७	परतोनी	।।ज्ञा.गा.०७०५.०३।।	सुषुप्तीचें सुख जागृती जाणती। तरी परतोनी मागुती कासया येती
३२०४८	परतोनी	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
३२०४९	परतोनी	।।ज्ञा.गा.०८५३.०२।।	सुटलेपणें करिसी विषयत्याग। तेणें अंतरीं होय अनुराग। परतोनी तरीच पावशी ब्रह्मभाग रया
३२०५०	परतोनी	।।ज्ञा.गा.०८७३.०२।।	जें जेथें होतें तेंचि तेथें नाहीं। परतोनी काई पाहातोसी

३२०५१	परतोनी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
३२०५२	परतोनी	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
३२०५३	परतोनी	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
३२०५४	परतोनी	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
३२०५५	परतोनीयां	।।ज्ञा.गा.०८५०.०४।।	परतोनीयां पाहीं करीं आठवण। तूं आहेसी कोण विचारीं पां
३२०५६	परत्र	।।ज्ञा.गा.०२१३.०४।।	ऐहिक्य परत्र दोन्ही शेतांचीं आउतें। मुंड मुंड तेथें कुळवाडिये
३२०५७	परत्र	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
३२०५८	परत्र	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
३२०५९	परत्राचिया	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
३२०६०	परत्रीं	।।ज्ञा.गा.०९६३.०१।।	जिता जिणें लागे गोड परत्रीं तें अवघड। अवघीयाहूनि तनु वाड मरण भलें
३२०६१	परथडी	।।ज्ञा.गा.०८४६.०२।।	पशुप्राणी तया जोडी । नेघेचि हरिनाम कावडी। तो कैसेंनि परथडी। नामेंवीण पावेल
३२०६२	परदीपीं	।।ज्ञा.गा.०४९७.०३।।	तें परदीपीं उजळलें अंधारें फेडिलें। कोडें कवतिकें जोडलें स्वरूप वो माय
३२०६३	परदीपीं	।।ज्ञा.गा.०५४७.०३।।	विशुद्धचक्रीं मेरु हा नेडे। तेथें परदीपीं साहित्य जोडे
३२०६४	परदेशा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
३२०६५	परदेशिनी	।।ज्ञा.गा.०३२२.०२।।	सासुरवासिनी मी वो परदेशिनी । कां नये अझुनी मूळ मज
३२०६६	परद्वारिणी	।।ज्ञा.गा.०६८६.०२।।	पतिव्रता मी परद्वारिणी। परपुरुषेसी व्यभिचारिणी

३२०६७	परद्विपींहूनि	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
३२०६८	परधर्मी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
३२०६९	परनिंदेचें	।।ज्ञा.गा.०८७९.०५।।	क्षणाचा सोहळा मानिलें हित। आपस्तुति परनिंदेचें गीत
३२०७०	परपुरुषीं	।।ज्ञा.गा.०३२०.०१।।	होय सौरी आतां उघडा घाली माथा । परपुरुषीं रमल्या बाई त्याची पतिव्रता
३२०७१	परपुरुषीं	।।ज्ञा.गा.०३६८.०३।।	देहाचा दिवा उजळूनि ज्ञानज्योती। परपुरुषीं निवृत्ति झाली वो माय
३२०७२	परपुरुषीं	।।ज्ञा.गा.०५०१.०३।।	हा असो जैसा तैसा हृदयमंदिरीं ऐसा। परपुरुषीं अपैसा अनुसरलें वो माय
३२०७३	परपुरुषें	।।ज्ञा.गा.०५१७.०१।।	ज्ञानाचें गरोदर वाढलें परपुरुषें। व्यभिचारिणी ऐसें म्हणितलें वो माय
३२०७४	परपुरुषेंसी	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
३२०७५	परपुरुषेसी	।।ज्ञा.गा.०६८६.०२।।	पतिव्रता मी परद्वारिणी। परपुरुषेसी व्यभिचारिणी
३२०७६	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०००४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु । पुंडलिका अभयकरु । परब्रह्म साहाकारु। देखिला देवो
३२०७७	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.००१२.०३।।	गुरु वैराग्याचें मूळ । गुरु हा परब्रह्म केवळ । गुरु सोडवी तत्काळ । गांठ लिंगदेहाची
३२०७८	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें । परब्रह्म तेज फांकलें । तें व्योमीं व्योम सामावलें । नयनीं वो माय
३२०७९	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणे लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
३२०८०	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.००७७.०४।।	शांति दया क्षमा करुणानिधि प्रेम। नेउनी परब्रह्म भावें मिळती
३२०८१	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०१३९.०४।।	हाचि निजधर्म हेंचि निजकर्म। हेंचि परब्रह्म वर्म हेंचि एकु
३२०८२	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०१८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परब्रह्म पुतळा। तेथिल हे कळा निवृत्ति जाणें
३२०८३	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०१९०.०४।।	एकएका तीर्थाहूनि आगळें। तयामाजीं परब्रह्म सांवळें
३२०८४	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
३२०८५	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय

३२०८६	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
३२०८७	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२६५.०१।।	सांवळें परब्रह्म आवडे या जिवा। मनें मन राणिवा घर केलें
३२०८८	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२७८.०६।।	ऐसें परब्रह्म सांवळें दैवत आमुचें। आतां आम्हां कैचें क्रिया कर्म
३२०८९	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०३६५.०२।।	उन्मनीं मन निवालें। सांवळें परब्रह्म भासलें
३२०९०	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०३६५.०३।।	रूप येवोनियां डोळां बैसलें। पाहें तंव परब्रह्म अवतरलें
३२०९१	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०३६९.०५।।	डोळाची वाढिलें परब्रह्म फळलें। त्या सुखाचें निमालें सांगणें वो माये
३२०९२	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०३८५.०२।।	ऐक सखिये पुससी बाईये। परब्रह्म समाये पुंडलिका
३२०९३	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
३२०९४	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
३२०९५	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४९७.०४।।	आतां मी वेगळावलें पांचाहुनी जाहालें। परब्रह्म जोडलें किरु वो माय
३२०९६	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५२८.०२।।	तें रूप परब्रह्म जाणों प्राण सम। करूनियां नेम जपों आम्हीं
३२०९७	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६०६.०४।।	देह जीव शीव सर्वांसही साक्षी। ज्ञानदेव लक्षी परब्रह्म
३२०९८	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६२०.०३।।	उघडें परब्रह्म सद्गुरुची मूर्ति। पुरविती आर्ती शिष्याचिया
३२०९९	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६३२.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। झाला समरस परब्रह्म
३२१००	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६४०.०२।।	भास तोही नासताहे कैचें निराकाश। सर्वी समरस परब्रह्म
३२१०१	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७०९.०६।।	बाप रखुमावर परब्रह्म नेणसी। जाला हे स्फुंदसी सांडी सांडी रया
३२१०२	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
३२१०३	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
३२१०४	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें

३२१०५	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
३२१०६	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
३२१०७	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१०५४.०५।।	दान दे गा उदारश्रेष्ठा। परब्रह्म तूं वैकुंठा। मुक्तिमार्गीचा चोहटा। फुकटा नेघे तया
३२१०८	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
३२१०९	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
३२११०	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१०६४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
३२१११	परब्रह्ममूर्ति	।।ज्ञा.गा.०४९९.०१।।	ठसावली देहीं परब्रह्ममूर्ति। सोहं शब्दीं गती प्राप्त जाली वो माय
३२११२	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०३२५.०४।।	ज्ञानदेवीं निळा परब्रह्मीं गोंवला । कृष्णमूर्ति सांवळा हृदयीं वसे
३२११३	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय
३२११४	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०४७७.०१।।	परब्रह्मीं वस्ती कोण्या रूपें करूं। सकळ हें भरूं आत्मतत्त्वें
३२११५	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०५०१.०४।।	बरवा देखोनि न्याहाळी दिव्य कांति झळाळी। परब्रह्मीं दिवाळी चहूंदिशांची वो माय
३२११६	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०५८४.०१।।	मन हें अवघें परब्रह्मीं। क्रियाकर्मधर्मी अलिप्त तें
३२११७	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
३२११८	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
३२११९	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
३२१२०	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मीं। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
३२१२१	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
३२१२२	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.१०२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अनुभवीत झाले। ते निजरूप पावलें परब्रह्मीं

३२१२३	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.१०५३.०१।।	प्रेमडोहीं मन। जालें मनाचें उन्मन। उपरती धरिलें ध्यान। झालें ज्ञान परब्रह्मीं
३२१२४	परब्रह्मींची	।।ज्ञा.गा.०८०२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे जो उडुनी जाय तेथ। परब्रह्मींची मात तोचि जाणें
३२१२५	परब्रह्मीच्या	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
३२१२६	परब्रह्में	।।ज्ञा.गा.०१८२.०१।।	आनंदले वैष्णव गर्जती हरि नामें। चौदाही भुवनें भरली परब्रह्में
३२१२७	परम	।।ज्ञा.गा.०२०३.०५।।	जें रूपा अरूपा वेगळें। सहस्रनामांहूनि आगळें। परम कृपेचें कोवळें। क्रियाकर्माविरहित
३२१२८	परम	।।ज्ञा.गा.०४३५.०३।।	गुरुवाक्य परम धडा। अनुभव भाविकाचा हुडा। तो अचाट धारकडा। वेंधूनि जावें
३२१२९	परम	।।ज्ञा.गा.०५११.०१।।	ब्रह्मपदाची प्राप्ति उमगेल दृष्टि। परम चैतन्याचे पोटीं विश्वंभरु वो माय
३२१३०	परम	।।ज्ञा.गा.०५२२.०३।।	नाहीं पां आधार आधारासी निर्धार। परेसी परेपार परम तत्त्व
३२१३१	परम	।।ज्ञा.गा.०८७८.०६।।	ऐसे पायाळ पुढें गेले पांगूळ मागें ठेले। पैलतीर पावले परम तत्त्वेंसी
३२१३२	परम	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
३२१३३	परम	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
३२१३४	परमतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.००४१.०२।।	सहजबोधीं अनुभव तो। परमतत्त्वीं अनुराग तो गे बाई
३२१३५	परमदशेसी	।।ज्ञा.गा.०४३२.०५।।	जें जग दिसे गांजिलें। तें शेवटीं ब्रह्म जालें। परमदशेसी आलें। अतिवैभवाच्या
३२१३६	परमधर्म	।।ज्ञा.गा.०१५८.०१।।	परमधर्म अर्थ स्वार्थ। हरिभजन हाचि पुरुषार्थ। तारक हरि हाचि पंथ। सिद्धां साधकाचा
३२१३७	परमपद	।।ज्ञा.गा.०४२४.०३।।	अनुहत ध्वनि नाद। तो पावला परमपद। उन्मनीं तुर्याविनोदें छंदें छंदें डोलतुसे
३२१३८	परमपरेश	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
३२१३९	परमबोध	।।ज्ञा.गा.०४९९.०६।।	हे भुली सांडूनि भुलवी परमबोध बोधवी। तो हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
३२१४०	परमबोधु	।।ज्ञा.गा.०३७०.०२।।	ऋणाईत नव्हे हा निर्गुणासी समंधु। येणें परमबोधु बोधविला
३२१४१	परमभक्त	।।ज्ञा.गा.०१८३.०१।।	श्रवणें कीर्तनें जाले ते पावन। सनकादिक जाण परमभक्त
३२१४२	परमभूली	।।ज्ञा.गा.०४३३.०७।।	ज्ञानेश्वराची परमभूली। बोध साधकाची बोधावली। ते आमुची चैतन्य माउली। खेळो लागे
३२१४३	परमस्वरूपा	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
३२१४४	परमहंस	।।ज्ञा.गा.०६८८.०२।।	जेवणार भला जेऊनियां धाला। योगी जो निवाला परमहंस

३२१४५	परमहंस	।।ज्ञा.गा.०७१०.०१।।	अंगुष्ठ प्रमाण पुरुष। त्याची मजला फार हौस। त्याहीं माजी परमहंस। देखिला बाई
३२१४६	परमहंसु	।।ज्ञा.गा.०२३२.०३।।	प्रकृति भक्ति परमातु। मातु मा परमहंसु। ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तिदासु
३२१४७	परमहंसु	।।ज्ञा.गा.०२५८.०६।।	कृष्ण सावळा डोळसु। सहज परमहंसु
३२१४८	परमाईचा	।।ज्ञा.गा.०८९५.०४।।	जंववरी तंववरी युद्धाची मात। जंव परमाईचा पूत देखिला नाहीं बाप
३२१४९	परमातु	।।ज्ञा.गा.०२३२.०३।।	प्रकृति भक्ति परमातु। मातु मा परमहंसु। ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तिदासु
३२१५०	परमात्मया	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
३२१५१	परमात्मया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
३२१५२	परमात्मया	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
३२१५३	परमात्मयाची	।।ज्ञा.गा.०८३१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची जे ज्योती। ब्रह्मरंध्रीं वस्ती परमात्मयाची
३२१५४	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
३२१५५	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
३२१५६	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.०१९५.०५।।	आड वाहे भीमा। तारावया देह आत्मा। पैलथडीये परमात्मा। मध्यें राहिला पुंडलिकु
३२१५७	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
३२१५८	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.०४५९.०३।।	आत्मा आत्मरूप परमात्मा समीप। कोटि कोटिरूप एकलेंचि दिसे
३२१५९	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.०५५६.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे करूनियां निकें। विठ्ठल परमात्मा भेटेल या फावेतें
३२१६०	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी

३२१६१	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
३२१६२	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
३२१६३	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
३२१६४	परमात्मीं	।।ज्ञा.गा.०९२९.०२।।	गेले मेले काय सांगाल गोष्टी। स्वयें आत्मज्ञानी घाला परमात्मीं मिठी
३२१६५	परमानंद	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
३२१६६	परमानंद	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
३२१६७	परमानंद	।।ज्ञा.गा.०१६३.०२।।	जप जप रे गोविंद। हाचि तारिल परमानंद। रामकृष्ण मुकुंद। हाचि सार सर्वदा
३२१६८	परमानंद	।।ज्ञा.गा.०४६७.०६।।	ज्ञानदेव सुखी जालीसे विश्रांति। परमानंद चित्तीं निरंतर
३२१६९	परमानंद	।।ज्ञा.गा.०७३१.१०।।	ऐसा अद्वये आनंद अवघा परमानंद। अनुपम्यें गोविंद तूंची देवा
३२१७०	परमानंदमूर्ति	।।ज्ञा.गा.१११९.०२।।	सावळें सगुण सकळ गुणांचें निधान। परमानंदमूर्ति पाहतां हर्षलें मन
३२१७१	परमानंदा	।।ज्ञा.गा.०१००.०२।।	पुण्यपाप बाधा। न पवसी गोविंदा। पावशील आपदा। स्मर परमानंदा
३२१७२	परमानंदा	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्गुरु
३२१७३	परमानंदा	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
३२१७४	परमानंदा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०७।।	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा
३२१७५	परमानंदीं	।।ज्ञा.गा.००६०.०३।।	ऋद्धि सिद्धि निधी अवघीच उपाधी। जंव त्या परमानंदीं मन नाहीं
३२१७६	परमानंदीं	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
३२१७७	परमानंदीं	।।ज्ञा.गा.०१७०.०१।।	परस्परें वोळखी वेदीं । शास्त्र बोले भवभेदी। जे पावले परमानंदीं। तेणें त्रिशुद्धि उद्धरले
३२१७८	परमानंदीं	।।ज्ञा.गा.०३६८.०५।।	निजभावें निरोपिला सच्चिदानंदपदीं। मग मज परमानंदीं गोष्टी जोडली वो माय
३२१७९	परमानंदीं	।।ज्ञा.गा.०९२७.०२।।	एक दोन तीन चारी पांच सहा। इतुकें विचारूनि मग परमानंदीं रहा
३२१८०	परमानंदीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होई परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा

३२१८१	परमानंदु	।।ज्ञा.गा.००१९.०२।।	गोविंदु वो माये गोपाळु वो । सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु वो
३२१८२	परमानंदु	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
३२१८३	परमानंदु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०१।।	शिव भवानी उपदेशी प्राणप्रिये। निजमानसीं ध्याये परमानंदु पाहे
३२१८४	परमानंदु	।।ज्ञा.गा.०१९०.०२।।	परमानंदु आजि मानसीं। भेटी जाली या संतांसी
३२१८५	परमानंदु	।।ज्ञा.गा.०२३४.०१।।	लक्ष लावोनी अंतरीं। कृष्णा पाहती नरनारी। लावण्यसागरु हरि। परमानंदु
३२१८६	परमानंदु	।।ज्ञा.गा.०४३७.०५।।	निवृत्तिसुखाचा परमानंदु । ज्ञानशक्तीचा क्षीरसिंधू। ज्ञानेश्वराचा पदबंधू। सिद्धि नेला
३२१८७	परमानंदु	।।ज्ञा.गा.०६७४.०५।।	त्रिभुवनीं आनंदु न माये गे माये। आपेआपु परमानंदु वोसंडतु आहे
३२१८८	परमानंदु	।।ज्ञा.गा.०९२७.०१।।	आनंदु रे आजी आनंदु रे। सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु रे
३२१८९	परमानंदु	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
३२१९०	परमानंदे	।।ज्ञा.गा.०९८१.०२।।	बोलिजे तें नव्हे दाविजें तें नव्हे। गुरुमुखीं पाहावें परमानंदे
३२१९१	परमानंदे	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
३२१९२	परमानुभव	।।ज्ञा.गा.०४५५.०६।।	निवृत्ति परमानुभव नेमा। शांतिपूर्ण क्षमा ज्ञानदेवो
३२१९३	परमार्थ	।।ज्ञा.गा.००८६.०२।।	परमार्थ तो कडु विषय तो गोडु। तया अवघडु संसार
३२१९४	परमार्थ	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
३२१९५	परमार्थ	।।ज्ञा.गा.०३१०.०२।।	झणी अकुळी म्हणाल उणें । तुम्ही जाणते जाणा परमार्थ खुणें
३२१९६	परमार्थ	।।ज्ञा.गा.०३२२.०७।।	सासुरा हा स्वार्थ कांहीं न विचारी परमार्थ । आतां करीन घात तयावरी
३२१९७	परमार्थ	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‌भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
३२१९८	परमार्थ	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
३२१९९	परमार्था	।।ज्ञा.गा.०६०७.०३।।	प्रपंच कल्पिक प्रकृति उपाधी। ईश्वरत्व बुद्धि परमार्था
३२२००	परमार्था	।।ज्ञा.गा.०६६६.०५।।	स्वयंवेद्य सन्मुखता भेदु नाहीं आतां। भक्ति आणि परमार्था हेंचि रूप
३२२०१	परमार्थासि	।।ज्ञा.गा.०९८९.०१।।	कामक्रोधलोभ घेउनिया संगें। परमार्थासि रिघे तोचि मूर्ख
३२२०२	परमार्थासी	।।ज्ञा.गा.०८९४.०२।।	काम क्रोध लोभ घेऊनियां संगें। परमार्थासी निघे तोचि मूर्ख

३२२०३	परमेचूचें	।।ज्ञा.गा.१०४३.०३।।	आतां पराहूनि परमेचूचें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला अंगीचें
३२२०४	परमेष्टी	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
३२२०५	परलोक	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
३२२०६	परवडी	।।ज्ञा.गा.०१४५.०५।।	ज्ञानदेवें सुकाळ केला। हरि हृदयीं सांठविला। हरिपाठ हाचि साधिला। अनंत अनंत परवडी
३२२०७	परवडी	।।ज्ञा.गा.०३१४.०१।।	अवचित परवडी जालिये अंबुलिया । लाजिले आपुलिया सकळ गोता
३२२०८	परवडी	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
३२२०९	परवडी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
३२२१०	परवडु	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
३२२११	परवस्तूशी	।।ज्ञा.गा.०६४५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सावधान होणें। अखंड साधणें परवस्तूशी
३२२१२	परस	।।ज्ञा.गा.०२८६.०६।।	अंगणीं बापया तूं परस रे चांपया। असुवी माचया भीनलया
३२२१३	परस्त्री	।।ज्ञा.गा.०८६२.०४।।	न्याहाळितां परस्त्री। अधिक पडसी असिपत्रीं। पाप वाढिन्नलें शास्त्रीं। जप वक्त्रीं रामकृष्ण
३२२१४	परस्परें	।।ज्ञा.गा.०१७०.०१।।	परस्परें वोळखी वेदीं । शास्त्र बोले भवभेदी। जे पावले परमानंदीं। तेणें त्रिशुद्धि उद्धरले
३२२१५	परा	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
३२२१६	परा	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
३२२१७	परा	।।ज्ञा.गा.०६५९.०४।।	वाचाळपणें परा येवो नल्हाये दातारा। अनुभवो भीतरा बाहेजु वेडावला
३२२१८	परांदिकां	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया

३२२१९	पराग्रासुनी	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
३२२२०	परातीत	।।ज्ञा.गा.०७२२.०४।।	ज्ञानदेव बोले अक्षर निराकार। पावलें अपार परातीत
३२२२१	परात्पर	।।ज्ञा.गा.०५९७.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव वस्तु परात्पर। गुरुकृपें कीर भेदिजेसु
३२२२२	परात्पर	।।ज्ञा.गा.०६०९.०४।।	दृश्यातीत पर ब्रह्म परात्पर। ओळखी ज्ञानेश्वर गुरुकृपा
३२२२३	परात्पर	।।ज्ञा.गा.०७११.०५।।	बाप रखुमादेविवर वस्तु परात्पर। निवृत्तिकृपा कीर भेदिजे कां
३२२२४	परात्पर	।।ज्ञा.गा.०९६५.०३।।	निरालंब निराकार पाहे तें अपरंपार। तें तूं परात्पर होऊनि राहें
३२२२५	परात्पर	।।ज्ञा.गा.११०४.०१।।	नोहे तो आकार नोहे तो साकार। वस्तु परात्पर अलक्षित।
३२२२६	परात्परा	।।ज्ञा.गा.००३४.०३।।	परात्परा तो । रखुमादेविवरु तो गे बाई
३२२२७	परात्परु	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
३२२२८	परादिकां	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
३२२२९	परादी	।।ज्ञा.गा.०७६२.०२।।	परादी वाचा तन्मय ते झाली। साक्षीत्वासी आली ब्रह्मरंध्रीं
३२२३०	परापर	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
३२२३१	परापर	।।ज्ञा.गा.०८६६.०२।।	अरे मना परापर परतें नाहीं। तें तूं स्वयें आपण पाहीं रे मना
३२२३२	परामनंदु	।।ज्ञा.गा.१११९.०१।।	गोविंदु गे। माय गोपाळू गे! सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परामनंदु गे!
३२२३३	परावा	।।ज्ञा.गा.०३०८.०३।।	अंबुला सांडुनी परावा केला । संसार सांडिला काय सांगों
३२२३४	परावीं	।।ज्ञा.गा.१०९७.०३।।	पिसुणें परावीं मज काय करावीं। तुजची आठवीं श्रीचरण दाखवीं
३२२३५	परावृत्त	।।ज्ञा.गा.०३७३.०६।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु मध्यवर्ती भला। तेणें उगाणा केला परावृत्त होऊनियां
३२२३६	पराशर	।।ज्ञा.गा.०१८०.०३।।	ध्रुव पराशर व्यास पुंडलीक। अर्जुन वाल्मिक अंबरीष
३२२३७	पराहुनी	।।ज्ञा.गा.०७१२.०१।।	रखुमादेविवरु परता पाहावया गेलिया । परते पराहुनी देखिलें गे माये
३२२३८	पराहूनि	।।ज्ञा.गा.०५५३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु भूतजाता वेगळें। पराहूनि परतें पांगुळलें
३२२३९	पराहूनि	।।ज्ञा.गा.०५६४.०३।।	रखुमादेविवरु परता पहावया गेलें। परतें पराहूनि देखिलें गे माये

३२२४०	पराहूनि	।।ज्ञा.गा.१०४३.०३।।	आतां पराहूनि परमेचूचें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला अंगीचें
३२२४१	परि	।।ज्ञा.गा.००८६.०१।।	सर्वव्यापक सर्व देहीं आहे। परि प्राणियांसी सोय न कळे त्याची
३२२४२	परि	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा
३२२४३	परि	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
३२२४४	परि	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
३२२४५	परि	।।ज्ञा.गा.०४२६.०१।।	धांवसील सैरा परि नातुडेचि कांहीं। विचारूनि पाही मनामाजी
३२२४६	परि	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ
३२२४७	परि	।।ज्ञा.गा.०७०६.०१।।	जीवन कैसें तान्हेजत आहे। मन धालें परि न धाये
३२२४८	परि	।।ज्ञा.गा.०७२०.०३।।	नातरीं मोतीं। विखुरलीं अंबरीं। दिसती परि करीं। येतीच ना
३२२४९	परि	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
३२२५०	परि	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
३२२५१	परि	।।ज्ञा.गा.०९९१.०२।।	परि नको नको दु:ख धुरंधर। पुढें अंध:कार दिसतसे
३२२५२	परि	।।ज्ञा.गा.०९९२.०१।।	राम सर्वत्र देखणा सर्वांघटीं असे। ऐसें हें पिसें परि वेगळेंचि
३२२५३	परि	।।ज्ञा.गा.११००.०२।।	अविट गे माये कदापि विटेना। जवळी आहे परि भेटेना साच
३२२५४	परिकर	।।ज्ञा.गा.००९३.०२।।	तें नाम परिकर कृष्णाचि सुंदर। वैकुंठींचें घर आम्हीं केलें
३२२५५	परिकर	।।ज्ञा.गा.०१२०.०६।।	ऐसें अनंत अपार। नामें तरले चराचर। नाम पवित्र आणि परिकर। रखुमादेविवराचें
३२२५६	परिकर	।।ज्ञा.गा.०१२३.०३।।	करावा विचार । धरावा आचार। करावा परिकर। रामनामीं
३२२५७	परिकर	।।ज्ञा.गा.०१९८.०२।।	विठोबा माझें माहेर। भेटेन बुद्धि परिकर
३२२५८	परिकरु	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
३२२५९	परिकरु	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें ।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
३२२६०	परिक्षिती	।।ज्ञा.गा.०१८०.०४।।	रुक्मांगद भीष्म बगदालभ्यसूत। सिभ्री हनुमंत परिक्षिती
३२२६१	परिक्षितीच्या	।।ज्ञा.गा.०१८३.०८।।	शुकादिक योगी रंगलें श्रीरंगीं। परिक्षितीच्या अंगीं ठसावलें

३२२६२	परिचार	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
३२२६३	परिणामा	।।ज्ञा.गा.०५८८.०२।।	धैर्याचे मंडप तेचि स्तंभ जाले। कोंभ जे निघाले परिणामा
३२२६४	परिधान	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
३२२६५	परिपाक	।।ज्ञा.गा.०९५६.०१।।	सायखडियाचें बिक। अचेत करी परिपाक। जनदृष्टीचें कवतुक। स्फुरे वेगीं
३२२६६	परिपाकीं	।।ज्ञा.गा.०५२५.०१।।	मोहाचें मोहाळ सांगितलें एकी। पाहतां परिपाकीं मोहाळ नाहीं
३२२६७	परिपाठी	।।ज्ञा.गा.०२७८.०२।।	चैतन्य परिपाठी ठसा घडलासे साकार। कृष्णची आकार गोकुळीं रया
३२२६८	परिपाठीं	।।ज्ञा.गा.०३८८.०४।।	विराल्या कामना अमूर्त परिपाठीं। चैतन्याची दृष्टि उघडली रया
३२२६९	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०१४०.०१।।	सदा परिपूर्ण। तो हा जनार्दन। नित्य जपतां नारायण। कोटि याग घडतील
३२२७०	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०१४१.०४।।	सच्चिदानंदघन। पंढरिये परिपूर्ण। कर ठेवोनियां जघन। वाट पाहे भक्तांची
३२२७१	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
३२२७२	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०४६५.०३।।	नाद आणि ज्योति परिपूर्ण आम्हां। परेसी महात्मा उजेडला
३२२७३	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०४८२.०३।।	सात्त्विक वैराग्य परिपूर्ण शांति। दैविक संपत्ति सांडी केवीं
३२२७४	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०५०७.०३।।	हो कामीं कामरंजनु गुणहि निर्गुण। पाहतां परिपूर्ण तरी तो सहज वो माये
३२२७५	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०६२७.०२।।	ब्रह्म परिपूर्ण तोचि सनातन। स्वयें आनंदघन आन नसे
३२२७६	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०६३४.०१।।	सर्वत्र परिपूर्ण सर्वांघटीं वसे। अभाग्यासी कैसें पडळ आलें
३२२७७	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०६३८.०३।।	शुद्धबुद्धरूप तूंचि परिपूर्ण। जन्म आणि मरण तुज नाहीं
३२२७८	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०७३६.०४।।	ज्ञानदेवाचा अर्थ कूटस्थ परिपूर्ण। अपूर्णही पूर्ण होय जेथें
३२२७९	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०७६०.०२।।	सोहमस्मीचें छंदें परिपूर्ण। विज्ञान हें खूण जेथें नाहीं
३२२८०	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०७६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृक्ष परिपूर्ण झाला। बीज रूढला जाणीवेचा
३२२८१	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०७८९.०२।।	अंजनाचें सार तेच देह बा रे। आत्मा परिपूर्ण सारे पाहाती ज्ञानी
३२२८२	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०८२०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वची हें शून्य। वस्तु परिपूर्ण सर्वांठायी
३२२८३	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०९९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भावें परिपूर्ण। निवृत्तिनें खूण सांगितली

३२२८४	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
३२२८५	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
३२२८६	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
३२२८७	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.१००६.०६।।	वासुदेवीं ज्ञेय ज्ञान। ध्यानीं मनीं नारायण। वासुदेवो परिपूर्ण। कैसें क्षरलेंसें चैतन्य गा
३२२८८	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
३२२८९	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
३२२९०	परिमळ	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
३२२९१	परिमळ	।।ज्ञा.गा.०९२६.०३।।	सुमनसुगंधु रे भ्रमरा । परिमळ विद्गदु रे भ्रमरा
३२२९२	परिमळा	।।ज्ञा.गा.००२३.०२।।	कमलनयन सुमन फांकलें । त्या परिमळा आथिलें । मकरंदीं वो माय
३२२९३	परिमळा	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
३२२९४	परिमळाची	।।ज्ञा.गा.०४२२.०१।।	परिमळाची धांव भ्रमर वोढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
३२२९५	परिमळु	।।ज्ञा.गा.००८२.०१।।	कापुरीं परिमळु दिसे वो अळुमाळु। हळू हळू सुढाळू पवनपंथें
३२२९६	परिमळु	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
३२२९७	परिमळु	।।ज्ञा.गा.०५५४.०२।।	तेथें परिमळु नाहीं स्वादु पैं नाहीं। सुखदुःख नाहीं कांहींचि नाहीं
३२२९८	परिमळु	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
३२२९९	परिमळु	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपे आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया

३२३००	परिमळु	।।ज्ञा.गा.०९०७.०१।।	सकुमार साखर कापुरें घोळिली। गोड परिमळु दोन्ही उरली
३२३०१	परिमळु	।।ज्ञा.गा.०९२१.०१।।	मलयानिळ शीतळू। पालवीं नये गाळूं। सुमनाचा परिमळु । गुंफितां नये
३२३०२	परिमळें	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
३२३०३	परिमळें	।।ज्ञा.गा.०५००.०३।।	कापुराची भांडुली परिमळें भरली। दीपीं उजळी रूपनालें वो माय
३२३०४	परिमळें	।।ज्ञा.गा.०९२२.०१।।	सुकुमार साकार परिमळें आगळें। कर्पुर परिमळें घोळीयेला
३२३०५	परिमळें	।।ज्ञा.गा.०९२२.०१।।	सुकुमार साकार परिमळें आगळें। कर्पुर परिमळें घोळीयेला
३२३०६	परिमळें	।।ज्ञा.गा.०९२३.०१।।	सुकुमार सुरस परिमळें अगाध। तयाचा सुखबोध सेवीं आधीं
३२३०७	परिमळेंसहित	।।ज्ञा.गा.०५५४.०१।।	कापुराचें भांडें म्यां ब्रह्मरसें भरिलें। घ्राणीं निमालें परिमळेंसहित
३२३०८	परिमाण	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
३२३०९	परिमाणें	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
३२३१०	परिये	।।ज्ञा.गा.१०२८.०२।।	जातिवीण बाळ उपजलें पाहीं। तेथें परिये देते माय तेही नाहीं
३२३११	परियेस	।।ज्ञा.गा.०१६९.०१।।	पुण्य देहीं आचरावें। मर्यादे गुरुच्या असावें। प्रीतिपूर्वक अतिथिस द्यावे। अन्नदान परियेस
३२३१२	परियेसा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०८।।	देव जाणे ऐसा। तोचि हरिदासा भरंवसा। ज्ञानदेव म्हणे परियेसा। थोर पुण्य तयाचें
३२३१३	परियेसा	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा
३२३१४	परियेसा	।।ज्ञा.गा.०१५१.०१।।	परियेसा पुराणींचा अर्थ। जयासि हरिनामाचा स्वार्थ। तोचि उद्धरेल यथार्थ। निजहितार्थ आचरणीं
३२३१५	परियेसा	।।ज्ञा.गा.०१६९.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। हरि स्मरलिया अंतीं। होय वैकुंठ प्राप्ति। हेचि मर्यादा परियेसा
३२३१६	परियेसी	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
३२३१७	परियेसी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन
३२३१८	परियेसी	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
३२३१९	परियेसी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा

३२३२०	परियेसी	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर। कर्में निर्वंश जाले सगर। भिल्लें विंधिलें शारंगधर। जाला पुरंदर सहस्रनयन
३२३२१	परियेसी	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
३२३२२	परियेसी	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
३२३२३	परिवार	।।ज्ञा.गा.०५२७.०४।।	निवृत्ति साचार ज्ञानदेवीं आचार। कृष्णचि परिवार क्षरलासे
३२३२४	परिवारीं	।।ज्ञा.गा.०५६६.०३।।	हृदय परिवारीं कृष्ण मनोमंदिरीं। आमुच्या माजघरीं कृष्णबिंबें
३२३२५	परिस	।।ज्ञा.गा.०१५६.०१।।	भजन परिस साधन आणिक। कलियुगीं देख आन नाहीं
३२३२६	परिस	।।ज्ञा.गा.०४३४.०३।।	सद्गुरु बोलाचा विश्वास। मानस स्थीरावुनि परिस। जेथें ध्यानाचा अवकाश आकाश। फावलिया
३२३२७	परिस	।।ज्ञा.गा.०४३९.०५।।	गेलियावीण तीर्थ सांपडे । उपमेरहित परिस जोडे। किंवा समागमे घडे। सद्गुरुचा
३२३२८	परिसा	।।ज्ञा.गा.०१८४.०४।।	या संतांचें देणें । कल्पतरुहूनि दुणें। परिसा परी अगाध देणें। चिंतामणी ठेंगणा
३२३२९	परिसा	।।ज्ञा.गा.०८५१.०६।।	म्हणोनियां परिसा चौचिची उजरी। तेंचि निर्विकारी प्रकाशलें
३२३३०	परिसा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
३२३३१	परिसावी	।।ज्ञा.गा.०१२५.०१।।	यमधर्म सांगे दूता। परिसावी निजकथा। जेथें रामनाम वार्ता। तया देशा न वजावें
३२३३२	परिसावें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा
३२३३३	परिसावें	।।ज्ञा.गा.०९९४.०३।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें
३२३३४	परिसिलें	।।ज्ञा.गा.०२०१.०२।।	एकीनें सांगितलें दुजीनें परिसिलें। प्रपंच पुसिलें तेणें रूपें
३२३३५	परिसी	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
३२३३६	परिसीं	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
३२३३७	परिसु	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
३२३३८	परिसेंसी	।।ज्ञा.गा.०३४६.०२।।	लोहाचें सायास परिसेंसी फिटले। तैसें मज केलें गोवळ्यानें

३२३३९	परिसेंसी	।।ज्ञा.गा.०३५२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें साच केलें। लोह परिसेंसी झगटलें तैसें जालें गे माये
३२३४०	परिसेसीं	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
३२३४१	परी	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
३२३४२	परी	।।ज्ञा.गा.००११.०४।।	ऐसा सर्वां अतीत । परी ऐसा जगभरीत । कनक कांकणीं रहात । तैसा अविकृत निरंतर
३२३४३	परी	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
३२३४४	परी	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
३२३४५	परी	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
३२३४६	परी	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
३२३४७	परी	।।ज्ञा.गा.०१०३.०४।।	बाप रखुमादेविवराचें नाम नाटे। युगें गेलीं परी उभा विटे
३२३४८	परी	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
३२३४९	परी	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
३२३५०	परी	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
३२३५१	परी	।।ज्ञा.गा.०१८४.०४।।	या संतांचें देणें । कल्पतरुहूनि दुणें। परिसा परी अगाध देणें। चिंतामणी ठेंगणा
३२३५२	परी	।।ज्ञा.गा.०१८५.०१।।	अकार उकार मकार करती हा विचार। परी विठ्ठल अपरंपार न कळे रया
३२३५३	परी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थें इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
३२३५४	परी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
३२३५५	परी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
३२३५६	परी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन

३२३५७	परी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०६।।	कोल्हापुरीं यात्रे जाईन। महालक्ष्मी पाहीन। विशाळतीर्थी स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
३२३५८	परी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन। पृथ्वीपात्रचि लाहीन। देह कर्वतीं देईन। परी मी वीट नव्हेन
३२३५९	परी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन
३२३६०	परी	।।ज्ञा.गा.०२२९.०५।।	काळु आतुडे परी वेळु नातुडे। म्हणोनी रक्षिलें सकळां रे
३२३६१	परी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
३२३६२	परी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
३२३६३	परी	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
३२३६४	परी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
३२३६५	परी	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
३२३६६	परी	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निववीजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
३२३६७	परी	।।ज्ञा.गा.०३२२.१४।।	समर्थाची लेकी परी मी संतांची पोसणी । विमानीं बैसोनि जाते देखा
३२३६८	परी	।।ज्ञा.गा.०३७८.०२।।	कोणे तत्त्वीं हरि कैसी यासी परी। नांदे कवणे घरीं सांगिजेसु
३२३६९	परी	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
३२३७०	परी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
३२३७१	परी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया

३२३७२	परी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
३२३७३	परी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
३२३७४	परी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
३२३७५	परी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
३२३७६	परी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
३२३७७	परी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
३२३७८	परी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
३२३७९	परी	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
३२३८०	परी	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
३२३८१	परी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया

३२३८२	परी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
३२३८३	परी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
३२३८४	परी	।।ज्ञा.गा.०४२०.०२।।	तैसा मी एक पतीत। परी तुझा मुद्रांकित
३२३८५	परी	।।ज्ञा.गा.०४२२.०२।।	अविट गे माय विटेना। जवळी आहे परी भेटेना
३२३८६	परी	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
३२३८७	परी	।।ज्ञा.गा.०४३३.०५।।	मग उमललों बाहेरी। कां बैसलों अंधारीं। तरी ते कवणे परी। वंचिजेना
३२३८८	परी	।।ज्ञा.गा.०४३५.०६।।	निवृत्ति माय ते गोजिरी। ज्ञानेश्वरीची सोज्वळ सारी। शिकविलें अनेकां परी। कामा आलें
३२३८९	परी	।।ज्ञा.गा.०४४१.०६।।	भूमिपासोनि आकाशासी। रवि तारांगण संचली जैसी। पाहिली वस्तु परी ऐसी मावळूनि गेली
३२३९०	परी	।।ज्ञा.गा.०४६८.०३।।	आशापाश परी निवृत्ति तटाक। पडियेले ठक चिद्रुपरूपीं
३२३९१	परी	।।ज्ञा.गा.०४८९.०१।।	दुधावरली साय निवडुनी दिधली। तैसी परी जाली आम्हां तुम्हां
३२३९२	परी	।।ज्ञा.गा.०५१५.०२।।	परोपरी पाहतां सर्वरूपीं गोपाळ। तो मजपाशीं परी वेळ न लगतां वो माय
३२३९३	परी	।।ज्ञा.गा.०५१६.०३।।	आत्मत्वाचिया परी खेवणिलीं भूषणें। तें मी आवडीचें लेणें लेइलें वो माय
३२३९४	परी	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
३२३९५	परी	।।ज्ञा.गा.०५७३.०१।।	समर्थ सोयरा बोळावा केला। परी मार्गु गमला सुखाचा बाईये
३२३९६	परी	।।ज्ञा.गा.०५८२.०३।।	इवलुसा प्रपंच परी तो बद्ध कीं। सज्ञानी विवेकीं न शिवती
३२३९७	परी	।।ज्ञा.गा.०५९९.०१।।	परेहुनी परी वैखरीहुनी दुरी। दुरीहुनी दुरी ब्रह्म आहे
३२३९८	परी	।।ज्ञा.गा.०६१३.०१।।	सरिता येऊनियां चढती ब्रह्मगिरी। परी ज्ञानी न धरी जन्म कांहीं
३२३९९	परी	।।ज्ञा.गा.०६१३.०२।।	चंदनासी होय बाभुळत्व प्राप्ती। परी ज्ञानी न शिवती जन्म कांहीं
३२४००	परी	।।ज्ञा.गा.०६१३.०३।।	जळाला कापूर मागुता प्रकटे। परी ज्ञानिया न घडे जन्म कांहीं
३२४०१	परी	।।ज्ञा.गा.०६१३.०४।।	वारा वागुरेसी धरुनी कोंडूं ये। परी ज्ञानी नसये जन्म कांहीं
३२४०२	परी	।।ज्ञा.गा.०६२४.०१।।	कासवाच्या परी आत्मा तो या देहीं। इंद्रियें जो पाही अवलोकी

३२४०३	परी	।।ज्ञा.गा.०६२८.०४।।	वडवानळ शुचि परी सर्वही भक्षक। इंद्र पुण्यश्लोक पतन होय
३२४०४	परी	।।ज्ञा.गा.०६३६.०१।।	उत्तम तें परी उभविलें मनोहर। दीपकावीण मंदिर शोभा न पवे बापा
३२४०५	परी	।।ज्ञा.गा.०६३७.०१।।	पूर्वेचा हा भानु उगवेल पश्चिमे। परी भूमि जन्म नसे आम्हां
३२४०६	परी	।।ज्ञा.गा.०६३७.०३।।	सिंधु येऊनियां मिळे सरितेमाजीं। परी आत्मकाजीं क्रिया नको
३२४०७	परी	।।ज्ञा.गा.०६७४.०२।।	मन धालें परी न धाये। पुढत पुढती राजा विठ्ठलु पाहे
३२४०८	परी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
३२४०९	परी	।।ज्ञा.गा.०६९७.०१।।	सहा चार अठरा धांडोळिती ज्यातें। परी नेणवे सखा तो जवळीं असतां
३२४१०	परी	।।ज्ञा.गा.०७०१.०१।।	नाहीं जातिकूळ तुझें म्यां पुशिलें। परी मन मावळलें देखोनियां
३२४११	परी	।।ज्ञा.गा.०७२५.०५।।	जैसी पर्वताची दरी। सलिल दिसे परी अंधारीं। अवलावया अणुभरी। वाट नाहीं
३२४१२	परी	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
३२४१३	परी	।।ज्ञा.गा.०७२६.०३।।	जाणते पुरुषें जाणुन। म्हणावें ज्योतिर्मय ब्रह्म। थोडा परी अर्थ गहन। ऐसी इच्छा
३२४१४	परी	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
३२४१५	परी	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला
३२४१६	परी	।।ज्ञा.गा.०७५५.०१।।	अकारी अर्धमात्रा कवण रीति दिसे। उकारीही रसे कवणे परी
३२४१७	परी	।।ज्ञा.गा.०७७१.०२।।	देखिला परी संयोगें व्यापला। विश्व तरीच झाला बाईयांनो
३२४१८	परी	।।ज्ञा.गा.०८३२.०१।।	महा तेजा आंत बिंदु कोणे परी। उष्ण तेजा माझारीं साक्ष पाहा
३२४१९	परी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
३२४२०	परी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
३२४२१	परी	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
३२४२२	परी	।।ज्ञा.गा.०८३८.०६।।	निवृत्ति कृपा वरी झळके। ज्ञानेश्वराचा आनंद दीपिके। विश्व आत्मा परी येके। येकलेपणें
३२४२३	परी	।।ज्ञा.गा.०८४३.०२।।	परी ही मनुष्य देहत्वप्राप्ति। लाभ नाहीं हातीं अवचितां

३२४२४	परी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
३२४२५	परी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
३२४२६	परी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०२।।	ऐशी भ्रांती साम्य बोलती सकळे। परी नकळे पूर्ण सत्ता रया
३२४२७	परी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
३२४२८	परी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
३२४२९	परी	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
३२४३०	परी	।।ज्ञा.गा.०८७९.०१।।	बहुता वऱ्हाडा आलीसी बाळा। हांसती लोक परी न संडी चाळा
३२४३१	परी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
३२४३२	परी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
३२४३३	परी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
३२४३४	परी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे

३२४३५	परी	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया
३२४३६	परी	।।ज्ञा.गा.०८९०.०२।।	काळाचें भातुकें शृंगारिलें कौतुकें। जातसे तें देख परी न चले कांहीं
३२४३७	परी	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
३२४३८	परी	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
३२४३९	परी	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
३२४४०	परी	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
३२४४१	परी	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
३२४४२	परी	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंतःकरणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
३२४४३	परी	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंतःकरणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
३२४४४	परी	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
३२४४५	परी	।।ज्ञा.गा.०९६८.०४।।	जें तपाव्रताचे ठायीं तें तेथेंचि पाहीं। परी तें ठायींच्या ठायीं म्हणे ज्ञानदेवो
३२४४६	परी	।।ज्ञा.गा.०९७३.०२।।	दिसतें परी न धरवे हातें। तें संतांतें पुसावें
३२४४७	परी	।।ज्ञा.गा.०९७७.०३।।	वरपंगाचें लेंणें लेववसी जाईजणें। परी घरांतील ठेवणें नुमगसी
३२४४८	परी	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
३२४४९	परी	।।ज्ञा.गा.०९८१.०३।।	अरूप परी बरवें दिसे। भीतरीं कैसें विनवीतुसे
३२४५०	परी	।।ज्ञा.गा.०९८७.०२।।	दगडाचिया देवा घेतां डोई। कपाळ फुटेल परी मोक्ष नाहीं
३२४५१	परी	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
३२४५२	परी	।।ज्ञा.गा.०९९८.०४।।	सर्वज्ञ सुंदर देव होतु कां भलतैसे। परी जडातें चेष्टविते आणिकां पैं नसे

३२४५३	परी	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
३२४५४	परी	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
३२४५५	परी	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
३२४५६	परी	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
३२४५७	परी	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
३२४५८	परी	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
३२४५९	परी	।।ज्ञा.गा.१०२५.०१।।	पाळण्याची परी सांगेन आतां। पाळण्या सान्हुलें देहेंवीण बोभातें ताता
३२४६०	परी	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
३२४६१	परी	।।ज्ञा.गा.१०३२.०२।।	पाईकपणें गेलें स्वामी होउनी ठेलें। परी नाहीं विसरलें स्वामियातें
३२४६२	परी	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
३२४६३	परी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
३२४६४	परी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
३२४६५	परी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्का लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
३२४६६	परी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरूं पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
३२४६७	परी	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी

३२४६८	परी	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
३२४६९	परी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
३२४७०	परी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
३२४७१	परी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
३२४७२	परी	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
३२४७३	परी	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
३२४७४	परी	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
३२४७५	परी	।।ज्ञा.गा.११०२.०१।।	मोतियांचा चूर फेकिला अंबरी। विजूचिया परी कीळ झाला
३२४७६	परीकर	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
३२४७७	परीक्षिति	।।ज्ञा.गा.००८०.०३।।	या नेमीं अक्रूर बोधला परीक्षिति उपदेशिला। अर्जुनासी जाला साहाकारी
३२४७८	परीक्षिति	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
३२४७९	परीक्षिती	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ

३२४८०	परीचे	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
३२४८१	परीस	।।ज्ञा.गा.०८४२.०४।।	परीस जोडुनी घालियली भिंती। शिळा घेउनी हातीं फिरत आहे
३२४८२	परीस	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
३२४८३	परे	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
३२४८४	परे	।।ज्ञा.गा.०२२७.०१।।	पावया लुब्ध झाल्या पावळा। गाई परे वळा रे कान्हो
३२४८५	परे	।।ज्ञा.गा.०६७८.०१।।	परे पडे मिठी तेथें बोलणेंचि नुठी। आवडी गिळूनियां आतां जीवें नाहीं तुटी
३२४८६	परे	।।ज्ञा.गा.०७८०.०१।।	मन हें लावा हें सालयीं निरुतें। सहस्रदळावरुतें परे जवळीं
३२४८७	परेचा	।।ज्ञा.गा.०२४९.०१।।	सांवळीये निळी भुलली एकी नारी। परेचा वो घरीं शुद्धि पुसी
३२४८८	परेचा	।।ज्ञा.गा.०९४७.०१।।	निर्मिला म्हणसी परेचा विस्तार। तेथें हा विचार वायांवीण
३२४८९	परेचे	।।ज्ञा.गा.०७७७.०१।।	परेचे शिखरावरी वस्ती माझी झाली। समरसें विराली मज माझी
३२४९०	परेचें	।।ज्ञा.गा.०३९०.०२।।	बाई कोणे घरीं सांगे वो जिवित्व। परेचें परतत्त्व कोणे घरीं
३२४९१	परेचें	।।ज्ञा.गा.०५२०.०४।।	ज्ञानदेवीं घर तत्त्वतां निर्गुण। परेचें संपूर्ण घर केलें
३२४९२	परेचें	।।ज्ञा.गा.०७०८.०२।।	तत्त्वमसी वाक्य साधिलें निर्धार। परेचें विवर हातां आलें
३२४९३	परेपार	।।ज्ञा.गा.०५२२.०३।।	नाहीं पां आधार आधारासी निर्धार। परेसी परेपार परम तत्त्व
३२४९४	परेवरी	।।ज्ञा.गा.०७६४.०४।।	ज्ञानदेव चक्षु झाला परेवरी। यापरती बरोबरी नाहीं बापा
३२४९५	परेवरी	।।ज्ञा.गा.०७९६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसें हें जाणिजे। देहीं नाद गाजे परेवरी
३२४९६	परेशु	।।ज्ञा.गा.०२३४.०४।।	भूतग्रामींचा परेशु। तापत्रयाचा करी नाशू। आड धरुनी गोपवेषु। वत्सें राखे
३२४९७	परेशु	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
३२४९८	परेशु	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
३२४९९	परेसहित	।।ज्ञा.गा.०५२९.०३।।	नातळतां पंथीं शब्दाचा सुहावा। परेसहित दोहावा भरला दिसे
३२५००	परेसहित	।।ज्ञा.गा.०५६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व वेगळें। अर्धमातृका सामावलें अशेष परेसहित
३२५०१	परेसी	।।ज्ञा.गा.००९८.०१।।	परेसी परतें स्वरूप या हरीचें । भक्तिमार्ग साचे विरुढे रूप

३२५०२	परेसी	।।ज्ञा.गा.०४५२.०१।।	परेसी जंव पाहें तंव दिसे हें अरुतें। तळीं तळाखालतें विश्वरूप
३२५०३	परेसी	।।ज्ञा.गा.०४६५.०३।।	नाद आणि ज्योति परिपूर्ण आम्हां। परेसी महात्मा उजेडला
३२५०४	परेसी	।।ज्ञा.गा.०५२२.०३।।	नाहीं पां आधार आधारासी निर्धार। परेसी परेपार परम तत्त्व
३२५०५	परेसी	।।ज्ञा.गा.०९४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परेसी परता। हा विचारु अरुता दिसे भान
३२५०६	परेही	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
३२५०७	परेही	।।ज्ञा.गा.०५६२.०३।।	सुलभ सुकुमारु रूपें मनोहरु। रखुमादेविवरु परेही परता
३२५०८	परेहुनी	।।ज्ञा.गा.०५९९.०१।।	परेहुनी परी वैखरीहुनी दुरी। दुरीहुनी दुरी ब्रह्म आहे
३२५०९	परेहूनि	।।ज्ञा.गा.०३६८.०१।।	दीप दिगांतरीं दीपीं पाहतां। परेहूनि परता तो देखिला वो माय
३२५१०	परेहूनी	।।ज्ञा.गा.०७१०.०२।।	परेहूनी परते जाण। मसुरे परतें ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
३२५११	परैल	।।ज्ञा.गा.०१६७.०५।।	देवो धर्म सर्वांतरीं। हरि तारितां पैलतिरीं। तो स्मरलिया जिव्हाग्रीं। सर्व कामना परैल
३२५१२	परोपकारी	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
३२५१३	परोपरी	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
३२५१४	परोपरी	।।ज्ञा.गा.००४५.०१।।	ऐसा अवतार नरहरि स्तंभामाझारीं। भक्तां परोपरी धरी रूपें
३२५१५	परोपरी	।।ज्ञा.गा.००५९.०३।।	पारियाचा रवा घेतां भूमिवरी। यत्न परोपरी साधन तैसें
३२५१६	परोपरी	।।ज्ञा.गा.०१९६.०७।।	बागडे गाती हरि वाकुल्या कुसरी। तेथें पुंडलिक परोपरी स्तवन करी
३२५१७	परोपरी	।।ज्ञा.गा.०३७२.०२।।	आपण नेणतां ऋण घ्यावयासी गेलों। तंव तंव सर्वस्वेंसी बुडालों परोपरी देखा
३२५१८	परोपरी	।।ज्ञा.गा.०४८८.०३।।	तेथें अद्वैत रूप परोपरी वासु। करूनियां सायासु वैराग्यज्ञानें वो माये
३२५१९	परोपरी	।।ज्ञा.गा.०५१४.०४।।	ऐसा परोपरी फळला दिव्यरूपें फावला। तो रखुमादेविवरु जोडला वो माय
३२५२०	परोपरी	।।ज्ञा.गा.०५१५.०२।।	परोपरी पाहतां सर्वरूपीं गोपाळ। तो मजपाशीं परी वेळ न लगतां वो माय
३२५२१	परौतें	।।ज्ञा.गा.०३६४.०३।।	कारण कामातें करूनी आपैतें। महाकारण तें गगना परौतें गे बाईये
३२५२२	परौतें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
३२५२३	पर्जन्याच्या	।।ज्ञा.गा.०६४१.०२।।	पर्जन्याच्या धारा भूमिवीण पडे। जेथें बुद्धि उडे समूळची
३२५२४	पर्णुनी	।।ज्ञा.गा.०३०८.०४।।	रखुमादेविवरें मज पर्णुनी नेलें । सुखची दिधलें काय सांगों

३२५२५	पर्ये	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
३२५२६	पर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
३२५२७	पर्वणी	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
३२५२८	पर्वणी	।।ज्ञा.गा.०५६६.०२।।	मन गेलें ध्याना कृष्णाचि नयनीं। नित्यता पर्वणी कृष्णसुखें
३२५२९	पर्वत	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
३२५३०	पर्वत	।।ज्ञा.गा.०२२९.०२।।	एक म्हणती आम्हीं उचलिला पर्वत। बहुत मिळोनी। काय नव्हती रे
३२५३१	पर्वतदरीचे	।।ज्ञा.गा.०४३२.०४।।	जैसें पर्वतदरीचे वोघ। समुद्रीं निघाले सैंघ। तैसें तुझियानें जग। मुक्त जालें
३२५३२	पर्वता	।।ज्ञा.गा.१०१४.०२।।	दुहतां पान्हा न संवरे रे। पैल पर्वता सुटले झरे रे कान्हो
३२५३३	पर्वताची	।।ज्ञा.गा.०७२५.०५।।	जैसी पर्वताची दरी। सलिल दिसे परी अंधारीं। अवलावया अणुभरी। वाट नाहीं
३२५३४	पर्वताप्रमाणें	।।ज्ञा.गा.००५४.०१।।	पर्वताप्रमाणें पातक करणें। वज्रलेप होणें अभक्तांसी
३२५३५	पर्वतीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेजःपुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
३२५३६	पर्वतु	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
३२५३७	पलतां	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
३२५३८	पलतां	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
३२५३९	पलली	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
३२५४०	पलाली	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
३२५४१	पल्लव	।।ज्ञा.गा.०३४०.०१।।	मूळ ना डाळ शाखा ना पल्लव। तो हा कैसा देव आम्हां घरीं
३२५४२	पळ	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
३२५४३	पळ	।।ज्ञा.गा.१११८.०१।।	दडदड दडदड दुडदुड दुडदुड पळ सुटला कळिकाळा बापुड्या
३२५४४	पळत	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो
३२५४५	पळत	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो

३२५४६	पळतां	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
३२५४७	पळतां	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
३२५४८	पळताती	।।ज्ञा.गा.०१८९.०३।।	तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती
३२५४९	पळती	।।ज्ञा.गा.००६१.०२।।	रामकृष्ण उच्चार अनंत राशी तप। पापाचे कळप पळती पुढें
३२५५०	पळती	।।ज्ञा.गा.०१५९.०१।।	जिये गावीं हरिकथा। भक्त नांदती सर्वदा। तेथें देवांचिया चळथा। वेगीं पळती निर्धारें
३२५५१	पळती	।।ज्ञा.गा.०१८९.०२।।	आले हरीचे विनट। वीर विठ्ठलाचे सुभट। भेणें जाहले दिक्पट। पळती थाट दोषांचे
३२५५२	पळती	।।ज्ञा.गा.१०५८.०१।।	आम्हीं कापडी रे आम्हीं कापडी रे। पापें बारा वाटा पळती बापडी रे
३२५५३	पळतु	।।ज्ञा.गा.१०७६.०२।।	कैसें नवल चोज जालें गे माय। खांदी गंगा चोरू पळतु आहे
३२५५४	पळपळ	।।ज्ञा.गा.००८१.०६।।	दिन काळ पळपळ स्मरण नामाचें। विरुळा या मंत्राचें करी पठण
३२५५५	पळशील	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मातें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्में निवारी नारायण
३२५५६	पळालिये	।।ज्ञा.गा.०२५०.०२।।	गाईचा गोंवळा यमुनेचा पाबळा। धरी माझा अचुला मग मी पळालिये गो
३२५५७	पळालिये	।।ज्ञा.गा.०२५०.०३।।	ताकपिरी गोंवळी केली मजसी रांडोळी। भावें नारली मग मी पळालिये गो
३२५५८	पळालिये	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो
३२५५९	पळाले	।।ज्ञा.गा.०१२६.०२।।	नामनिजधीर। गर्जती वैष्णव वीर। कळिकाळ यमाचे भार। पळाले तेथें
३२५६०	पळावें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
३२५६१	पळिजे	।।ज्ञा.गा.१०५७.०२।।	हळुहळु गळती गळे गळों लागली सकाळें। उच्चारितां कृष्णनाम। भेणें पळिजे कळिकाळें
३२५६२	पळे	।।ज्ञा.गा.००५८.०३।।	हरि उच्चारण मंत्र हा अगाध। पळे भूतबाध भेणें तेथें
३२५६३	पळे	।।ज्ञा.गा.०४४५.०३।।	चित्त जंव निवडी तंव आपणहि पळे। अवचिता जवळी येतु असे
३२५६४	पळे	।।ज्ञा.गा.०६१४.०३।।	नक्षत्राच्या तेजें जरी इंदु पळे। तरी ज्ञानी विकळे पुण्यपाप
३२५६५	पळे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा

३२५६६	पळेल	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
३२५६७	पळों	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
३२५६८	पवती	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थे इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
३२५६९	पवती	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्‌गुरुवांचुनी
३२५७०	पवतीच	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
३२५७१	पवन	।।ज्ञा.गा.०२९५.०२।।	पवन वेगाचेनि अंतरलें तुम्हासी। आतां मागुती वो कैसी परतेन वो माये
३२५७२	पवन	।।ज्ञा.गा.०५२३.०१।।	लवण पवन जळापासाव धीर। पावन समीर रवी तया
३२५७३	पवन	।।ज्ञा.गा.०७४८.०२।।	आधारीं पवन अपान विराजे। आंगुळें चार साजे तया ठायीं
३२५७४	पवन	।।ज्ञा.गा.०८०३.०३।।	मन पवन निगम आगम सुरेख। आधार सहस्रदळ देख देहीं नयनीं
३२५७५	पवन	।।ज्ञा.गा.०९५७.०१।।	आपीं आप माये तेजीं तेज समाये। पवनीं पवन माये पृथ्वी जाये
३२५७६	पवन	।।ज्ञा.गा.१०५१.१३।।	मन पवन समरसोनी। ब्रह्मरंध्रीं लीन होउनी। हा अभिमान वाहोनी। जालेपणीं फुंजती
३२५७७	पवनअभ्यासु	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
३२५७८	पवनपंचकाचीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णी ढाळ देती गे माये
३२५७९	पवनपंथें	।।ज्ञा.गा.००८२.०१।।	कापुरीं परिमळु दिसे वो अळुमाळु। हळू हळू सुढाळू पवनपंथें
३२५८०	पवनवेगें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
३२५८१	पवनही	।।ज्ञा.गा.००८२.०२।।	पवनीं न धाये पवनही धाये। परतला खाये आपणांसी

३२५८२	पवना	।।ज्ञा.गा.०१७७.०५।।	पवना पाठीं पांगुळें जैं लागती । तैं जन्मा येती हरीचे दास
३२५८३	पवनीं	।।ज्ञा.गा.००८२.०२।।	पवनीं न धाये पवनही धाये । परतला खाये आपणांसी
३२५८४	पवनीं	।।ज्ञा.गा.०९५७.०१।।	आपीं आप माये तेजीं तेज समाये । पवनीं पवन माये पृथ्वी जाये
३२५८५	पवनु	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी । तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी । प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी । देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी । पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
३२५८६	पवनु	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा । सांडी या मना चाळा रे । ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
३२५८७	पवसी	।।ज्ञा.गा.०१००.०२।।	पुण्यपाप बाधा । न पवसी गोविंदा । पावशील आपदा । स्मर परमानंदा
३२५८८	पवसी	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी । क्रियें षट्कर्में न पवसी । नामें एके रे पावसी । स्वर्गीं अमृतपान
३२५८९	पवसी	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया । वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो । ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो । ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो । वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
३२५९०	पवाडु	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं । आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी । बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया । वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
३२५९१	पवाडे	।।ज्ञा.गा.०४०७.०१।।	तुझे पवाडे सांगतां तुजपुढें । मुक्तीचीं कवाडें उघडती
३२५९२	पवाडे	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे । तीसवें तिन्ही पाडे रे । तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे । गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
३२५९३	पविजे	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी । दुराशा जवळी असतां । आकाशा झोंबतोसी । आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे । पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
३२५९४	पवित्र	।।ज्ञा.गा.०११३.०१।।	नाममाला घे पवित्र । अंतीं हेंचि शस्त्र । राम हा महामंत्र । सर्व बाधा निवारी
३२५९५	पवित्र	।।ज्ञा.गा.०१२०.०२।।	नाम बरवया बरवंट । नाम पवित्र आणि चोखट । नाम स्मरे नीळकंठ । निजसुखें निवाला
३२५९६	पवित्र	।।ज्ञा.गा.०१२०.०६।।	ऐसें अनंत अपार । नामें तरले चराचर । नाम पवित्र आणि परिकर । रखुमादेविवराचें
३२५९७	पवित्र	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु । कल्पतरूहुनी उदारु । तें तूं धरीं कां रे सधरु । तेणें तरसी भव दुस्तरु
३२५९८	पवित्र	।।ज्ञा.गा.०१५२.०२।।	नाम हरि हरि मंत्र । हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र । नाम उच्चारणीं पवित्र । अनंत भक्त उद्धरले
३२५९९	पवित्र	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं । तो सर्व पदार्थी होय दुःखी । नाम जपे तो होय सुखी । नाम विशेखी पवित्र
३२६००	पवित्र	।।ज्ञा.गा.०१६१.०५।।	हरि रामकृष्ण गोविंद । हाचि घेई पवित्र छंद । सकळा छंदांमाजीं प्रसिद्ध । रामराम उच्चार

३२६०१	पवित्र	।।ज्ञा.गा.०१८१.०४।।	ज्ञानदेवीं निजसूत्र। तोचि धन्य शुद्ध पवित्र। हरिवांचूनि त्याचें वक्त्र। नेणें आणिक दुसरें
३२६०२	पवित्र	।।ज्ञा.गा.०३१५.०१।।	अंबुला विकुनी पवित्र झाली । पोटींचीं बाळें कौतुकीं मारिलीं
३२६०३	पवित्र	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें
३२६०४	पवित्र	।।ज्ञा.गा.०७३१.०१।।	प्रतिष्ठान क्षेत्र तेथें ज्ञानियाचें स्वगोत्र। म्हणती हा पवित्र पतीत जाला
३२६०५	पवित्र	।।ज्ञा.गा.०८१७.०३।।	त्याचे चरणोदकीं जान्हवी पवित्र। सहस्रदळावर लक्ष ज्याचें
३२६०६	पवित्रचि	।।ज्ञा.गा.००६४.०१।।	हरिपाठ कीर्ति मुखें जरी गाय। पवित्रचि होय देह त्याचा
३२६०७	पवित्रा	।।ज्ञा.गा.०८४३.०६।।	हातींच्या पवित्रा कानाचियां नगा। धावोनियां वेगा हिरोनी घेती
३२६०८	पवे	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
३२६०९	पवे	।।ज्ञा.गा.००५७.०२।।	नामासी विन्मुख तो नर पापिया। हरिवीण धांवया न पवे कोणी
३२६१०	पवे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
३२६११	पवे	।।ज्ञा.गा.०६३६.०१।।	उत्तम तें परी उभविलें मनोहर। दीपकावीण मंदिर शोभा न पवे बापा
३२६१२	पवे	।।ज्ञा.गा.०६३६.०२।।	घृतेंविण भोजन तांबुळेंवीण वदन। कंठेवीण गायन शोभा न पवे बापा
३२६१३	पवे	।।ज्ञा.गा.०६३६.०३।।	सुंदर आणि रमण जरी होय तरुणी। पुरुषावीण कामिनी शोभा न पवे बापा
३२६१४	पवे	।।ज्ञा.गा.०६३६.०४।।	दिधल्यावीण दाता श्रोत्यावीण वक्ता। वेदावीण पंडित शोभा न पवे बापा
३२६१५	पवे	।।ज्ञा.गा.०६३६.०५।।	ज्ञानेश्वर सांगे अनुभविया अंगें। नुसता बोलें वागे शोभा न पवे बापा
३२६१६	पवे	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
३२६१७	पवे	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
३२६१८	पवे	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
३२६१९	पवेची	।।ज्ञा.गा.०७४५.०२।।	रात्रंदिवस मन चपळत्वें धावतें। तेंही सत्रावीतें न पवेची
३२६२०	पव्हे	।।ज्ञा.गा.०२०९.०३।।	भक्तिमार्ग फुकटा आनंदाची पव्हे। लागलीसे सवें पुंडलिका
३२६२१	पशु	।।ज्ञा.गा.०६११.०२।।	सोमयाग श्रेष्ठ करितां पावन। करावें हनन पशु तेथें

३२६२२	पशु	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
३२६२३	पशु	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
३२६२४	पशुपती	।।ज्ञा.गा.०२४३.०२।।	बैसोनियां रथीं सुरनर खेळती। देखोनियां पशुपती वेडावला
३२६२५	पशुप्राणी	।।ज्ञा.गा.०८४६.०२।।	पशुप्राणी तया जोडी । नेघेचि हरिनाम कावडी। तो कैसेंनि परथडी। नामेंवीण पावेल
३२६२६	पशुयोनी	।।ज्ञा.गा.०६११.०३।।	तेचि ते या दोष तयालागीं जन्म। भोगिजेती कर्म पशुयोनी
३२६२७	पशूचें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
३२६२८	पश्यंतिये	।।ज्ञा.गा.०४४९.०२।।	आपुलें तें झांकी पर तें दावी। पश्यंतिये भावीं मध्यमे राहें
३२६२९	पश्यंती	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
३२६३०	पश्यंती	।।ज्ञा.गा.०५२२.०४।।	ज्ञानदेवा घरी पश्यंती वोवरी। वेदश्रुती घरीं दीप केले
३२६३१	पश्चिम	।।ज्ञा.गा.०७७९.०३।।	उन्मनीचे ध्यासें सहस्रदळ गाजे। पश्चिम मार्गीं बीजें दोन असती
३२६३२	पश्चिम	।।ज्ञा.गा.०७८६.०१।।	पश्चिम मार्गीं खूण बीजें दोन साजिरीं। अविनाश ओवरी योगीयांची
३२६३३	पश्चिम	।।ज्ञा.गा.०७८६.०२।।	त्रिकुट श्रीहाट चंद्रसूर्य जाणा। पश्चिम मार्गीं खूण याची कीं रे
३२६३४	पश्चिम	।।ज्ञा.गा.०८००.०२।।	पश्चिम पूर्व असे शुक्ल कृष्ण नारी। दैवी आणि आसुरी वेगें शोधा
३२६३५	पश्चिम	।।ज्ञा.गा.०८०२.०५।।	पश्चिम मार्ग तेथुनी ऊर्ध्व उंच गगनीं। जेथें एक कामिनी एकलीच
३२६३६	पश्चिम	।।ज्ञा.गा.०८०३.०२।।	नादीं नाद भेद भेदुनी अभेद। पश्चिम मार्गीं आनंद देखुनी राहे
३२६३७	पश्चिम	।।ज्ञा.गा.०८०४.०२।।	दैवी असुरी पूर्व पश्चिम मार्ग कीं रे। शून्यांतील सारें चराचर हें
३२६३८	पश्चिम	।।ज्ञा.गा.०८२२.०३।।	आतां तया सदनीं उफराटे मार्गें। वळंघिता सवेग पश्चिम पंथीं
३२६३९	पश्चिमपंथीं	।।ज्ञा.गा.०८२२.०४।।	पश्चिमपंथीं नाडी घोष वाहे जिचा। तेथून ध्वनीचा विस्तार गा
३२६४०	पश्चिमपंथें	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
३२६४१	पश्चिममार्ग	।।ज्ञा.गा.०७९०.०१।।	पश्चिममार्ग बापा प्रणव कीं हे सांग। जेथें असे महालिंग तेजोमय
३२६४२	पश्चिमीं	।।ज्ञा.गा.०८२३.०४।।	मार्ग तेथ परतले दोहीं भागीं। पश्चिमीं महालिंगीं मार्ग ऐसा

३२६४३	पश्चिमे	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
३२६४४	पश्चिमे	।।ज्ञा.गा.०६३७.०१।।	पूर्वेचा हा भानु उगवेल पश्चिमे। परी भूमि जन्म नसे आम्हां
३२६४५	पश्चिमेच्या	।।ज्ञा.गा.०८३९.०२।।	शोधिला त्रिगुणाचा चोहटा। निघालों पश्चिमेच्या वाटा। सद्गुरु सुख बरवंटा। पुढें केला
३२६४६	पसरित	।।ज्ञा.गा.०२२९.०१।।	माथे टेंकित बाह्या पसरित। डांगाचे आधार घेती
३२६४७	पसरी	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी
३२६४८	पसरुनी	।।ज्ञा.गा.०४६३.०३।।	समाधीचें रूप रूपासी आलें काह्या। पसरुनी बाह्या देती क्षेम
३२६४९	पसरूनियां	।।ज्ञा.गा.१०५३.०२।।	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम
३२६५०	पसरे	।।ज्ञा.गा.११०२.०३।।	तळीं वरी झाला पसरे शून्याकार। सर्पाचें पिल्लार नाचूं लागे
३२६५१	पसरोनियां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
३२६५२	पसारा	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
३२६५३	पसारा	।।ज्ञा.गा.०९८७.०३।।	झळझळित धोतरें देवतार्चनाचा पसारा। दिवसाचीं सोवळीं दहा बारा
३२६५४	पसु	।।ज्ञा.गा.००९६.०१।।	सांवळिये तेजीं भक्ति पसु ओल। इंद्रियां शरण चरणरजीं
३२६५५	पहा	।।ज्ञा.गा.०२३१.०२।।	आनंदल्या मनें। पहा तूं निधान। जवळिल्या निजधन। सांडूं नको
३२६५६	पहा	।।ज्ञा.गा.०२४६.०३।।	प्रबोधपाहाट जाली सरले त्रिविध तमरज। गुरुकृपेचा अरुणोदय पहा सुरंग सुतेज
३२६५७	पहा	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
३२६५८	पहा	।।ज्ञा.गा.०५८२.०२।।	पहाण्याशी मूळ विचारूनि पहा। मग सुखी रहा निरंजनीं
३२६५९	पहा	।।ज्ञा.गा.०६२५.०२।।	मी तूं द्वैतभ्रांती पहा रे काढुनी। आत्मा तो गिवसुनी राहे सुखें
३२६६०	पहा	।।ज्ञा.गा.०६२६.०५।।	साक्षीरूप पहा धरिती शरीर। तेचि ज्ञानेश्वर पूर्णयोगी
३२६६१	पहा	।।ज्ञा.गा.०७०७.०१।।	पहा पहा पहा तें पाहिलिया परतें। पाहिलिया तेथ तोचि दिसे
३२६६२	पहा	।।ज्ञा.गा.०७०७.०१।।	पहा पहा पहा तें पाहिलिया परतें। पाहिलिया तेथ तोचि दिसे
३२६६३	पहा	।।ज्ञा.गा.०७०७.०१।।	पहा पहा पहा तें पाहिलिया परतें। पाहिलिया तेथ तोचि दिसे
३२६६४	पहा	।।ज्ञा.गा.०७३४.०२।।	ब्रह्म ज्योतिरूप विसावलें जेथ। अनुभव साद्यंत पहा तुम्हीं

३२६६५	पहा	।।ज्ञा.गा.०७३९.०४।।	चहूं शून्यवर्ण देह चार पहा। कृष्ण नीळ शोभा विकासली
३२६६६	पहा	।।ज्ञा.गा.०७५२.०१।।	पहा त्रिभुवनीं न दिसे बाईये। नयनांजनीं पाहें आत्मरूप
३२६६७	पहा	।।ज्ञा.गा.०७८१.०१।।	महावाक्यार्थ तें शून्य कैसें बापा। सत्वर नयनीं पहा आत्मप्रभा
३२६६८	पहा	।।ज्ञा.गा.०८०१.०२।।	ॐकार नादीं कीं नाद ॐकारीं। दैवीं निरंतर प्रणवीं पहा
३२६६९	पहा	।।ज्ञा.गा.१०८०.०२।।	पतिव्रता धर्म पहा हो माझा। सर्वापरी पति भोगिजे वोजा
३२६७०	पहा	।।ज्ञा.गा.११०३.०८।।	नयनाचे अंगणीं मोतियांची खाणी। पहा गे साजणी डोळेभरी डोळेभरी पहा गे स्वरूपाशीं
३२६७१	पहा	।।ज्ञा.गा.११०३.०८।।	नयनाचे अंगणीं मोतियांची खाणी। पहा गे साजणी डोळेभरी डोळेभरी पहा गे स्वरूपाशीं
३२६७२	पहा	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
३२६७३	पहा	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
३२६७४	पहाणें	।।ज्ञा.गा.०४७१.०१।।	पहाते पहाणें पहातां निरुतें। पाहिलिया तेथें तेंचि होय
३२६७५	पहाणें	।।ज्ञा.गा.०४९५.०१।।	अधिक देखणें तरी निरंजन पहाणें। योगिराज विनवणें मना आलें वो माये
३२६७६	पहाणें	।।ज्ञा.गा.०४९५.०५।।	पुरे पुरे आतां प्रपंचा पहाणें। निजानंदीं राहणें स्वरूपीं वो माये
३२६७७	पहाणें	।।ज्ञा.गा.०८०९.०३।।	कैवल्य देह तो ज्ञानदेवें पाहिला। पहाणें होऊनी ठेला चराचरीं
३२६७८	पहाणेंची	।।ज्ञा.गा.०२६८.०३।।	न चले न चले कांहीं करणें कामान। याचें पहाणेंची विंदान कामानिया
३२६७९	पहाण्याशी	।।ज्ञा.गा.०५८२.०२।।	पहाण्याशी मूळ विचारूनि पहा। मग सुखी रहा निरंजनीं
३२६८०	पहात	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
३२६८१	पहात	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
३२६८२	पहातसे	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
३२६८३	पहातां	।।ज्ञा.गा.०२८६.०१।।	सुख शेजारीं असतां कळी जाली वो पहातां देठु फेडुनी सेवतां अरळ केलें
३२६८४	पहातां	।।ज्ञा.गा.०४७१.०१।।	पहाते पहाणें पहातां निरुतें। पाहिलिया तेथें तेंचि होय
३२६८५	पहातां	।।ज्ञा.गा.०६९७.०२।।	सखा निजसुखाचा जवळीं असतां। पुढें पहातां जाले वेडे चौघेजण
३२६८६	पहातां	।।ज्ञा.गा.०७४४.०२।।	अव्यक्त देखणें देखण्या व्यक्त। पहातां व्यक्त अव्यक्त दोन्ही नाहीं
३२६८७	पहातां	।।ज्ञा.गा.०७४५.०३।।	सत्रावी अगम्य विधि हरिहरां। लक्षूं पहातां बरा गोविंदु गे

३२६८८	पहाती	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
३२६८९	पहाती	।।ज्ञा.गा.०४७०.०५।।	चकोरें सेविती आळीउळें पहाती। घटघटा घेती अमृतपान
३२६९०	पहाते	।।ज्ञा.गा.०४७१.०१।।	पहाते पहाणें पहातां निरुतें। पाहिलिया तेथें तेंचि होय
३२६९१	पहातें	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
३२६९२	पहातें	।।ज्ञा.गा.०७४२.०१।।	चहूं शून्यांआरुतें महाशून्यापरुतें। सर्वांसी पहातें तेंचि तें गा
३२६९३	पहातेंही	।।ज्ञा.गा.०७४२.०२।।	दिसे तेंही शून्य पहातेंही शून्य। देहामाजीं निरंतर भिन्न रूप
३२६९४	पहातों	।।ज्ञा.गा.०३२७.०३।।	निळेपणें वर्तो निळेपणें खातों । निळेपण पहातों निळेपणें
३२६९५	पहातोसी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
३२६९६	पहावया	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
३२६९७	पहावया	।।ज्ञा.गा.००९१.०१।।	कापुराचें कलेवर घातलें करंडां। सेखीं नुरेचि उंडा पहावया
३२६९८	पहावया	।।ज्ञा.गा.०२८०.०१।।	त्रिभुवनींचें सुख पहावया नयनीं। दिनरात्रीं धणी न पुरे माझी
३२६९९	पहावया	।।ज्ञा.गा.०५६४.०३।।	रखुमादेविवरु परता पहावया गेलें। परतें पराहूनि देखिलें गे माये
३२७००	पहावया	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये
३२७०१	पहावया	।।ज्ञा.गा.०७२५.०२।।	तेथें वैराग्याचे भोपळे। उरी बांधिली योग सकळें। पैलपाराचा ब्रह्मांडगोळ। पहावया
३२७०२	पहावयाची	।।ज्ञा.गा.०४३३.०६।।	निवृत्ति पहावयाची रीति। कैसी कडणसी केली निगुति। तेव्हां चकचकिती। भलतीकडे
३२७०३	पहावयाची	।।ज्ञा.गा.०८४२.०२।।	अमोलिक विद्या धन झाली प्राप्ती। पहावयाची प्रतीति स्वशीस छेदी
३२७०४	पहावा	।।ज्ञा.गा.०७९३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पिंडीं शोध घ्यावा। ब्रह्मासीं पहावा ब्रह्म ठसा
३२७०५	पहावा	।।ज्ञा.गा.०८३६.०१।।	नाभिस्थानीं ठेवा हृत्कमळीं पहावा। द्विदलीं अनुभवावा ऐक्यभावें
३२७०६	पहावी	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
३२७०७	पहावी	।।ज्ञा.गा.०७२०.०४।।	गुरुमुखें खूण। वोळखूनि घ्यावी। देहींच पहावी। मुक्तदशा
३२७०८	पहावें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थीं। पहावें न लगे ये अर्थीं। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा

३२७०९	पहावें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०२।।	आतां जी पहावें। पुढें काय अनुमानावें। कीं पाहोनियां हसावें। नवल ऐसे
३२७१०	पहासी	।।ज्ञा.गा.०३६२.०२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे तें काई। सर्व हरिडोहीं बुडी दे कां
३२७११	पहासी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
३२७१२	पहिला	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
३२७१३	पहिला	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
३२७१४	पहिलिया	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
३२७१५	पहिलिये	।।ज्ञा.गा.०२४१.०३।।	रंगु रंगला सुरंग जाला। पहिलिये रंगीं निवृत्ति भला
३२७१६	पहिले	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
३२७१७	पहिले	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दुःखाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
३२७१८	पहिलें	।।ज्ञा.गा.०३५२.०१।।	देखावयालागी जव अनौतें पहिलें। तव तनु मनु त्रिभुवनीं व्यापिलें गे माये
३२७१९	पहिलें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
३२७२०	पहुडन्यावो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
३२७२१	पहुडलया	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
३२७२२	पहुडला	।।ज्ञा.गा.१०२६.०१।।	अठरा दिगांतीहुनी पाळणा आणिला। तेथें एक निर्गुण बाळ पहुडला
३२७२३	पहुडलें	।।ज्ञा.गा.१०२४.०१।।	आकारेंवीण पाळणा पहुडलें। निराकार म्हणोनी वोसणाईलें
३२७२४	पहुडलों	।।ज्ञा.गा.१०२८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं पाळणा नाहीं। तेथें मी बाळ पाहीं पहुडलों
३२७२५	पहुडाया	।।ज्ञा.गा.१०२७.०१।।	पांच पाट्या नव खिडकिया। पाळणा पहुडाया निरंजनीं
३२७२६	पां	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि
३२७२७	पां	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया

३२७२८	पां	।।ज्ञा.गा.०११०.०२।।	पडोन जाईल कलेवर। विठ्ठल उच्चारीं पां सार
३२७२९	पां	।।ज्ञा.गा.०१२३.०२।।	रामकृष्णमाळा। घाला पां रे गळां। अखंड जीवनकळा। राम जपा
३२७३०	पां	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
३२७३१	पां	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
३२७३२	पां	।।ज्ञा.गा.०२१८.०२।।	पाहें पां नवल कैसें वितलें। मन उन्मनीं उन्मन ग्रासिलें
३२७३३	पां	।।ज्ञा.गा.०२१८.०३।।	पाहें पां येणें रखुमादेविवरा विठ्ठलें। पाहे पां राहणें पंढरपुरीं केलें
३२७३४	पां	।।ज्ञा.गा.०२१८.०३।।	पाहें पां येणें रखुमादेविवरा विठ्ठलें। पाहे पां राहणें पंढरपुरीं केलें
३२७३५	पां	।।ज्ञा.गा.०२३३.०२।।	त्या सुखें ब्रह्मांड थोडें पां तियेसी। दुग्ध पैं मागशी बाळपणें
३२७३६	पां	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
३२७३७	पां	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
३२७३८	पां	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
३२७३९	पां	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
३२७४०	पां	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
३२७४१	पां	।।ज्ञा.गा.०३९१.१६।।	सुताचें गुंडाळें उगवीं पां वहिलें। खंडूनियां सांडी देवा एकाचि बोलें

३२७४२	पां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
३२७४३	पां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
३२७४४	पां	।।ज्ञा.गा.०४००.०३।।	कापुरें दृतीसी रुसणें केलें। तरी सांग पां कवणाचें काय गेले
३२७४५	पां	।।ज्ञा.गा.०४२०.०१।।	पाहे पां ध्वजेचें चिरगूट। राया जतन करितां कष्ट
३२७४६	पां	।।ज्ञा.गा.०५२२.०३।।	नाहीं पां आधार आधारासी निर्धार। परेसी परेपार परम तत्त्व
३२७४७	पां	।।ज्ञा.गा.०६३९.०३।।	नाथिलें अज्ञान करून अनंता। केवीं मोक्षपंथा जाईलजे पां
३२७४८	पां	।।ज्ञा.गा.०७३३.०२।।	विसावों आलें पातलें चैतन्य तेथें। पाहे पां निरुतें अनुभवें
३२७४९	पां	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
३२७५०	पां	।।ज्ञा.गा.०८४०.०१।।	अनाथनाथा अर्थालिंगन। पुष्पें पुरुषार्थ धरिली कवळून। सत्यसुकृताचे पां आसन। भव्यदीव्ये
३२७५१	पां	।।ज्ञा.गा.०८५०.०४।।	परतोनीयां पाहीं करीं आठवण। तूं आहेसी कोण विचारीं पां
३२७५२	पां	।।ज्ञा.गा.०८५०.०६।।	म्हणोनि यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार आटणी। वाउगाचि बांधोनि सिणसी कां पां
३२७५३	पां	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
३२७५४	पां	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें
३२७५५	पां	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
३२७५६	पां	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
३२७५७	पां	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
३२७५८	पां	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया

३२७५९	पां	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
३२७६०	पां	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
३२७६१	पां	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
३२७६२	पां	।।ज्ञा.गा.०९१३.०२।।	तयाचे करीं पां स्मरणु। आळसु न करीं अंत:करणु। भीतरलीया सुमनपणु। निहारण होईल
३२७६३	पां	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
३२७६४	पां	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
३२७६५	पां	।।ज्ञा.गा.०९६२.०१।।	सांगेन तें एक दावीन तें पाहें। या मनाचि मूळ सोय आठवीं पां
३२७६६	पां	।।ज्ञा.गा.०९६८.०३।।	सिद्धचि सांडूनि निघसि अनानी ठायीं। तूं रिघें पां सोई संताचिये
३२७६७	पां	।।ज्ञा.गा.०९८२.०२।।	सगुण नव्हे तें निर्गुण नव्हे। गुरुमुखें चोजवे जाणितलें पां
३२७६८	पां	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
३२७६९	पां	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
३२७७०	पां	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
३२७७१	पां	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
३२७७२	पां	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
३२७७३	पां	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां

३२७७४	पां	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
३२७७५	पां	।।ज्ञा.गा.१०१५.०२।।	ते सांग पां धेनु कवण रे। तिसी नाहीं तिन्ही गुण रे कान्हो
३२७७६	पां	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया
३२७७७	पां	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
३२७७८	पां	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्त्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
३२७७९	पांग	।।ज्ञा.गा.०६५३.०२।।	सद्गुरु माझा जिवाचा जिवलग। फेडियला पांग प्रपंचाचा
३२७८०	पांग	।।ज्ञा.गा.०६७१.०४।।	ऐसें जाहलें चांग अचिर देवांग। रखुमादेविवरें पांग फेडिला वो माये
३२७८१	पांग	।।ज्ञा.गा.०७२४.०३।।	इतुलेनि अर्थ जन्ममृत्यु भोग। भोगिताहे पांग काय सांगूं
३२७८२	पांग	।।ज्ञा.गा.०९४५.०३।।	मायीकवृत्तीचा झणीं धरिसी संग। इंद्रियांचा पांग सांडी रया
३२७८३	पांग	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
३२७८४	पांग	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
३२७८५	पांगळा	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
३२७८६	पांगुरलें	।।ज्ञा.गा.०४१५.०१।।	व्योमाचा पालऊ शिरेंवीण पांगुरलें। मस्तकेंवीण तुरंबिलें सुमन वो
३२७८७	पांगुरलों	।।ज्ञा.गा.०४९०.०१।।	जगासी गवसणी ब्रह्मरूपें देखिली। ते मी अंतरीं पांगुरलों अंतरामाजीं
३२७८८	पांगुळ	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
३२७८९	पांगुळ	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
३२७९०	पांगुळली	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा

३२७९१	पांगुळलें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
३२७९२	पांगुळलें	।।ज्ञा.गा.०५५३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु भूतजाता वेगळें। पराहूनि परतें पांगुळलें
३२७९३	पांगुळलें	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शे तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
३२७९४	पांगुळलें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
३२७९५	पांगुळल्या	।।ज्ञा.गा.०३८९.०२।।	पांगुळल्या वृत्ति हारपली भावना। निमाली कल्पना ब्रह्मीं रया
३२७९६	पांगुळा	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
३२७९७	पांगुळें	।।ज्ञा.गा.०१७७.०५।।	पवना पाठीं पांगुळें जैं लागती। तैं जन्मा येती हरीचे दास
३२७९८	पांगुळें	।।ज्ञा.गा.०५०८.०३।।	पांगुळें इंद्रियें ग्रामु संवादें आत्मारामु। तो ईश्वरु पूर्णकामु मज भेटवा वो माय
३२७९९	पांगूळ	।।ज्ञा.गा.०८७८.०६।।	ऐसे पायाळ पुढें गेले पांगूळ मागें ठेले। पैलतीर पावले परम तत्त्वेंसी
३२८००	पांघरूं	।।ज्ञा.गा.१०४८.०२।।	मीतूंपण जाऊं दे दुरी। एकचि घोंगडें पांघरूं हरि
३२८०१	पांघरूण	।।ज्ञा.गा.१०३४.०८।।	प्रीतीचें पांघरूण काळें घोंगडें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें मज केलें उघडें
३२८०२	पांघरूण	।।ज्ञा.गा.१०४७.०२।।	चौघे चाऱ्ही पदर म्हणीतले। पांघरूण झालें सारासार
३२८०३	पांघुरला	।।ज्ञा.गा.१०४६.०२।।	गोधनें चारितां हरि पांघुरला। मज चवाळ्याचा त्यागु पैं दिधला
३२८०४	पांघुरविलें	।।ज्ञा.गा.१०४२.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नीट। पांघुरविलें वैकुंठ मज देखा
३२८०५	पांघुरविलें	।।ज्ञा.गा.१०४७.०१।।	निर्गुण चवाळें आणिलें। बापनिवृत्तीनें मज पांघुरविलें
३२८०६	पांघुरवी	।।ज्ञा.गा.१०४३.०२।।	चवाळें शुद्ध चहूं पालवी। व्योमाकारें वेद प्रसिद्ध पांघुरवी
३२८०७	पांघुरवी	।।ज्ञा.गा.१०४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु श्रीगुरुराणा। चवाळें पांघुरवी निरंजना गे माय
३२८०८	पांघुरे	।।ज्ञा.गा.०५७६.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। व्योम पांघुरे फुडां देखोनी धालें
३२८०९	पांघुरे	।।ज्ञा.गा.१०४५.०१।।	ब्रह्माचा गोंडा चहूं पावला। मन पांघुरे उमप भावा
३२८१०	पांघुरे	।।ज्ञा.गा.१०४६.०१।।	चवाळ्याची सांगेन मातु। चवाळें पांघुरे पंढरीनाथु
३२८११	पांच	।।ज्ञा.गा.००७०.०१।।	सात पांच तीन दशकांचा मेळा। एकतत्त्वीं कळा दावी हरि

३२८१२	पांच	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भां घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
३२८१३	पांच	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
३२८१४	पांच	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
३२८१५	पांच	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
३२८१६	पांच	।।ज्ञा.गा.०५८०.०२।।	अकारासहित पांच पांचीं मावळलीं। आदि अंतीं उदयो जाली तेजाकारें
३२८१७	पांच	।।ज्ञा.गा.०८९३.०३।।	डोळां घालोनियां बोट चक्र जें पाहावें। न दिसतां जाणावें पांच दिवस
३२८१८	पांच	।।ज्ञा.गा.०९२७.०२।।	एक दोन तीन चारी पांच सहा। इतुकें विचारूनि मग परमानंदीं रहा
३२८१९	पांच	।।ज्ञा.गा.१०२७.०१।।	पांच पाट्या नव खिडकिया। पाळणा पहुडाया निरंजनीं
३२८२०	पांच	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
३२८२१	पांच	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
३२८२२	पांच	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
३२८२३	पांच	।।ज्ञा.गा.११०७.०३।।	पांच पंचविस पाठि लागती आता कसा मागे सरूं?
३२८२४	पांचच	।।ज्ञा.गा.०६१५.०३।।	पांचच विषय त्रिभुवनीं असती। सर्वही भोगिती जीव शीव
३२८२५	पांचजणी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
३२८२६	पांचवा	।।ज्ञा.गा.०४०९.०६।।	आकाशाचा पांचवा गुण। तरी मी महाप्रासादीं राहेन। बाप रखुमादेविवरा। अखंड तुझें अनुसंधान
३२८२७	पांचवा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
३२८२८	पांचवां	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं

३२८२९	पांचहि	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
३२८३०	पांचही	।।ज्ञा.गा.०३१६.०१।।	पांचही वऱ्हाडी पांचा ठायीं बोळविली । येरा दिधली मिठी देखा
३२८३१	पांचही	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
३२८३२	पांचही	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
३२८३३	पांचा	।।ज्ञा.गा.०२६४.०१।।	पांचा दामांचा धोंगडा नेसेन। उरली मोट ते मी जेवीन गे बाईये
३२८३४	पांचा	।।ज्ञा.गा.०३१६.०१।।	पांचही वऱ्हाडी पांचा ठायीं बोळविली । येरा दिधली मिठी देखा
३२८३५	पांचां	।।ज्ञा.गा.१०५४.०२।।	मागेन स्वानुभव अंगुळें। पांचां तत्त्वांचें सानुलें। व्यर्थ इंद्रियें भोगिलें। नाहीं रंगलें संतचरणीं
३२८३६	पांचांची	।।ज्ञा.गा.०५५०.०३।।	पांचांची मिळणी। साही चक्रपाणी। दशमाची कहाणी। येकादश
३२८३७	पांचांची	।।ज्ञा.गा.०५५५.०१।।	पांचांची वाट पांचांसवें गेली। येरासी जाहली देशधडी
३२८३८	पांचांची	।।ज्ञा.गा.१०१९.०२।।	सोय ध्यान उन्मनी पांचांची मिळणी। सत्रावीचे कानीं गोष्टी सांगे
३२८३९	पांचांतें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
३२८४०	पांचांसवें	।।ज्ञा.गा.०५५५.०१।।	पांचांची वाट पांचांसवें गेली। येरासी जाहली देशधडी
३२८४१	पांचांही	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
३२८४२	पांचांहुनि	।।ज्ञा.गा.०३३३.०२।।	तेथें सातही मावळलीं पांचांहुनि परतें। बहुकाळें निरुतें देखिलें डोळां
३२८४३	पांचाचा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
३२८४४	पांचाच्या	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये

३२८४५	पांचापासुनी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
३२८४६	पांचावदनीं	।।ज्ञा.गा.०१९२.०४।।	विष्णुविण तीर्थ देव। नाहीं नाहीं हा अनुभव। याकारणें सदाशिव। पांचावदनीं जपतसे
३२८४७	पांचासहित	।।ज्ञा.गा.०३७४.०१।।	पांचासहित लयातीत जालिये वो। प्रेम भक्ति अनुसरलें काळ्या रूपासी
३२८४८	पांचाहुनी	।।ज्ञा.गा.०४९७.०४।।	आतां मी वेगळावलें पांचाहुनी जाहालें। परब्रह्म जोडलें किरु वो माय
३२८४९	पांचाहुनी	।।ज्ञा.गा.०६७१.०३।।	पांचाहुनी परती मी जाहालिये निवृत्ती। चिदानंदीं सरती स्वरूपीं वो माये
३२८५०	पांचीं	।।ज्ञा.गा.०५८०.०२।।	अकरासहित पांच पांचीं मावळलीं। आदि अंतीं उदयो जाली तेजाकारें
३२८५१	पांचेवीण	।।ज्ञा.गा.०५७७.०१।।	पंचबाणें माझें हृदय भेदलें। पांचेवीण पावलें चाऱ्ही सांडूनियां
३२८५२	पांचै	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
३२८५३	पांचै	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
३२८५४	पांचैजण	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
३२८५५	पांडव	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
३२८५६	पांडव	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
३२८५७	पांडव	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्में दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
३२८५८	पांडवा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
३२८५९	पांडवां	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया

३२८६०	पांडवां	।।ज्ञा.गा.००४८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे व्यासाचिये खुणें। द्वारकेचे राणे पांडवां घरीं
३२८६१	पांडवांसि	।।ज्ञा.गा.०११४.०४।।	पांडवांसि सदा काळीं। कृष्ण राहिला जवळी। ज्ञानदेव हृदयकमळीं। तैसाचि स्थिरावला
३२८६२	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.०१००.०३।।	पुण्य करितां स्वर्ग । पाप करितां भोग। नाम जपतां सर्वांग। होईल पांडुरंग
३२८६३	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.०१४०.०४।।	एवढें क्षेत्र पांडुरंग। तेथें उद्धरिलें हें त्रिजग। आनंदत ब्राह्मण याग। कोटिकुळे उद्धरती
३२८६४	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.०१६४.०३।।	दिंडी टाळ मृदंग। गीतीं गातां हरि सर्वांग। वेगीं येतु पांडुरंग। नश्वरीत नाचावया
३२८६५	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
३२८६६	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.०१९७.०२।।	तो मज व्हावा तो मज व्हावा। वेळोवेळां व्हावा पांडुरंग
३२८६७	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
३२८६८	पांडुरंगकांती	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
३२८६९	पांडुरंगा	।।ज्ञा.गा.११२१.०२।।	तो मज होवा तो मज होवा। घडी घडी हो पांडुरंगा
३२८७०	पांडुरंगीं	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थे इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
३२८७१	पांडुरंगीं	।।ज्ञा.गा.०२१०.०६।।	सकळ कुळाचा तारकु। तोचि जाणावा पुण्यश्लोकु। पांडुरंगीं रंगला निःशंकु। धन्य जन्म तयाचा
३२८७२	पांडुरंगीं	।।ज्ञा.गा.०२२०.०२।।	पांडुरंगीं मन रंगलें। गोविंदाचे गुणीं वेधलें
३२८७३	पांडुरंगीं	।।ज्ञा.गा.०२२१.०३।।	सर्व सुकृतांचे फळ मी लाहीन। क्षेम मी देईन पांडुरंगीं
३२८७४	पांडुरंगीं	।।ज्ञा.गा.०४०९.०२।।	देहो जावो अथवा राहो। पांडुरंगीं दृढ भावो
३२८७५	पांडुरंगें	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
३२८७६	पांडुरंगें	।।ज्ञा.गा.०८७४.०४।।	ज्ञानदेवो सांगे असे मज पांडुरंगें। लक्ष्मीये रिघे शरण आडवा
३२८७७	पांढर	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
३२८७८	पांव	।।ज्ञा.गा.०२४१.०१।।	भोंवरीं सांडूनि पांव ठेवी रे गोपाळा। नाच चिदानंदा सुख होईल सकळां
३२८७९	पांवया	।।ज्ञा.गा.०२२८.०३।।	पांवया छंदें परतल्या गाई। विसरल्या चारा तल्लीन ठायीं
३२८८०	पांवया	।।ज्ञा.गा.०२३८.०१।।	सांगाती आमुचिया रे। विदृगद पांवया छंदें रे

३२८८१	पांवया	।।ज्ञा.गा.०२३८.०२।।	नाचे विनोदें कान्हा रे। विद्गद पांवया छंदें रे
३२८८२	पांवया	।।ज्ञा.गा.०२३८.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विद्गद पांवया छंदें रे
३२८८३	पांवया	।।ज्ञा.गा.०२४४.०१।।	पांवया छंदें तल्लीन गोविंदें। नाचती आनंदें गोपाळ कैसे
३२८८४	पांवयाचेनि	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
३२८८५	पांवा	।।ज्ञा.गा.०३३०.०२।।	यमुनेच्या पाबळीं तनु घेउनी सांवळी । पांवा वनमाळी वातु असे
३२८८६	पांवा	।।ज्ञा.गा.०५०२.०२।।	पांवा वाहे तलालोरी नादु उमटे अंबरीं तया सुखसागरीं बुडालें वो माय
३२८८७	पांवो	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
३२८८८	पाइकाचें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
३२८८९	पाइकी	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा
३२८९०	पाइकेंसी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०५।।	तुझें उठिलेंपण आम्हां होवावें निकें। तरी गोसावी पाइकेंसी यावें किजी
३२८९१	पाई	।।ज्ञा.गा.१०२०.०२।।	टिपरिया घाई गोपाळ भाई। घुळुघुळु पाईं नादु वाजे वो
३२८९२	पाईंची	।।ज्ञा.गा.०२१५.०२।।	विठोबा पाईंची वीट। मी कईं बा होईन
३२८९३	पाईक	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
३२८९४	पाईक	।।ज्ञा.गा.१०२९.०२।।	पाईक काय स्वामी स्वामीया काय पाईक। असतां एके एक दोन्ही नव्हती
३२८९५	पाईक	।।ज्ञा.गा.१०२९.०२।।	पाईक काय स्वामी स्वामीया काय पाईक। असतां एके एक दोन्ही नव्हती
३२८९६	पाईक	।।ज्ञा.गा.१०३०.०१।।	पाईका मोल नाहीं देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं भोगजात
३२८९७	पाईक	।।ज्ञा.गा.१०३०.०२।।	देशील तें काई न देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं तुजवांचोनी
३२८९८	पाईक	।।ज्ञा.गा.१०३१.०१।।	आणिक पाईक मोलाचे तुझे। तैसें नव्हे माझें पाईकपण
३२८९९	पाईक	।।ज्ञा.गा.१०३२.०१।।	देह दंडुनी पाईक अनुसरला जीवें। तव स्वामियाचें गूज हातासी आलें
३२९००	पाईक	।।ज्ञा.गा.१०३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। पाईक तो साचारु स्वामी केला
३२९०१	पाईक	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
३२९०२	पाईक	।।ज्ञा.गा.१०३३.०२।।	पाईक शुद्धमति स्वामीया विवेकी। वेव्हारु लौकिकीं चाळीतु असे

३२९०३	पाईक	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
३२९०४	पाईकपण	।।ज्ञा.गा.१०३१.०१।।	आणिक पाईक मोलाचे तुझे। तैसें नव्हे माझें पाईकपण
३२९०५	पाईकपण	।।ज्ञा.गा.१०३१.०२।।	न मगे वही मोल जीवन भातें। तें द्यावें मातें पाईकपण
३२९०६	पाईकपण	।।ज्ञा.गा.१०३१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा गोसांविया। पाईकपण मी पायां जोडलेती
३२९०७	पाईकपण	।।ज्ञा.गा.१०३२.०३।।	पाईकपण ऐसा आठवुचि नाहीं। स्वामीवांचुनी कांहीं जाणेचीना
३२९०८	पाईकपणा	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
३२९०९	पाईकपणें	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
३२९१०	पाईकपणें	।।ज्ञा.गा.१०३२.०२।।	पाईकपणें गेलें स्वामी होउनी ठेलें। परी नाहीं विसरलें स्वामियातें
३२९११	पाईकपणें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०४।।	पाईकपणें गेलें सन्निधान जालें। स्वामी एका बोलें निवांत ठेला
३२९१२	पाईका	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
३२९१३	पाईका	।।ज्ञा.गा.१०३०.०१।।	पाईका मोल नाहीं देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं भोगजात
३२९१४	पाईका	।।ज्ञा.गा.१०३०.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या पायीं। पाईका मोल नाहीं तैसें जालें
३२९१५	पाईकी	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
३२९१६	पाईकें	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
३२९१७	पाउलचि	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
३२९१८	पाउलीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
३२९१९	पाउलीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय

३२९२०	पाउलीं	।।ज्ञा.गा.०२९९.०९।।	देहुडा पाउलीं वेणु वाहे विटेवरी नीट। वोळली कामधेनु युगें अठ्ठावीस वाट
३२९२१	पाउलीं	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
३२९२२	पाउलें	।।ज्ञा.गा.०२०८.०२।।	तो हा विठोबा निधान। ज्याचें ब्रह्मादिकां ध्यान। पाउलें समान। विटेवरी शोभती
३२९२३	पाउलें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
३२९२४	पाउलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०१।।	बरवीं पाउलें पाउलें। सुंदर सुकुमार पाउलें
३२९२५	पाउलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०१।।	बरवीं पाउलें पाउलें। सुंदर सुकुमार पाउलें
३२९२६	पाउलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०१।।	बरवीं पाउलें पाउलें। सुंदर सुकुमार पाउलें
३२९२७	पाउलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०२।।	शीतळ हरीचीं पाउलें। गोमटीं हरीचीं पाउलें
३२९२८	पाउलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०२।।	शीतळ हरीचीं पाउलें। गोमटीं हरीचीं पाउलें
३२९२९	पाऊ	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
३२९३०	पाऊली	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
३२९३१	पाऊळीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
३२९३२	पाकोळ्या	।।ज्ञा.गा.०७३९.०१।।	ब्रह्मांडाचे भुवनीं कमळ तें सुंदर। पाकोळ्या साचार चार तेथें
३२९३३	पाखडतां	।।ज्ञा.गा.०९२१.०५।।	कापुराचें कांडण। काढितां नये आड कण। साखरेचें गोडपण। पाखडतां नये
३२९३४	पाखिरा	।।ज्ञा.गा.०८७१.०३।।	मोतियाचा चारा राजहंसा सैरा। दुजिया पाखिरा कामा नये नये
३२९३५	पाखिरु	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
३२९३६	पाखेंवीण	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
३२९३७	पाच	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
३२९३८	पाच	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा। नेघे तत्त्वांचा सोहळा। रजतमाचा कंटाळा। हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो

३२९३९	पाचारिलें	।।ज्ञा.गा.०३६१.०१।।	आपुलेनि भारें श्रीरंग डोलत गेलें। तंव अवचितें पाचारिलें पाठिमोरें
३२९४०	पाचारिलें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
३२९४१	पाचारिलें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
३२९४२	पाचारिलें	।।ज्ञा.गा.०५१८.०३।।	पाचारिलें अवस्था स्वभावें जाहल्या। म्हणोनी विसरला देहभाव माय
३२९४३	पाचारी	।।ज्ञा.गा.०३१२.०१।।	सुखाचा निधि सुखसागर जोडला । म्हणोनि काळा दादुला मज पाचारी गे माये
३२९४४	पाचारी	।।ज्ञा.गा.०४७६.०३।।	चेतनें चेतवी बुद्धीतें पाचारी। कल्पना मापारी निवृत्ति ठायीं
३२९४५	पाचारीतां	।।ज्ञा.गा.०२७९.०२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं माय। अवघें निर्गुण होय पाचारीतां
३२९४६	पाजळलें	।।ज्ञा.गा.०४९३.०३।।	उजेडली शांति मावळली निशी। अवघा ब्रह्मरसीं पाजळलें
३२९४७	पाजळी	।।ज्ञा.गा.०४८३.०२।।	द्वैताची काजळी क्रोधु दशा पाजळी। नाहीं ते उजळी तमदृष्टि
३२९४८	पाजळी	।।ज्ञा.गा.०५११.०३।।	कापुराची पुतळी कर्पुरदीपु पाजळी। तैसी मी त्याच्या मेळीं जाहलें वो माय
३२९४९	पाजळी	।।ज्ञा.गा.०९४५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कल्पना काजळी। दीपीं दीपमेळीं पाजळी वो जगीं
३२९५०	पाजियेला	।।ज्ञा.गा.०४५२.०६।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या चरणां। कांसवीचा पान्हा पाजियेला
३२९५१	पाजिलें	।।ज्ञा.गा.०८४२.०१।।	सिंहाचें दुग्ध सायासें जोडलें। आणुनी पाजिलें मार्जारासी
३२९५२	पाजिलें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
३२९५३	पाजीला	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
३२९५४	पाजूं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
३२९५५	पाट	।।ज्ञा.गा.०८४५.०६।।	मागुती न मिळे जोडलें अवचट। सायुज्याचा पाट बांधुनी घेई
३२९५६	पाट	।।ज्ञा.गा.१०७७.०३।।	आचार सांडुनी जालासे भ्रष्ट। माउशिसी येणें लाविलासे पाट

३२९५७	पाट	।।ज्ञा.गा.११०५.०३।।	आचार सांडोनी झालासे भ्रष्ट। मावशीसीं जेणें लाविला पाट
३२९५८	पाटण	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु
३२९५९	पाटणा	।।ज्ञा.गा.०२११.०५।।	पुंडलिकें भक्तें तारिलें विश्वजनां। वैकुंठींची मूर्ति आणिली पंढरपूर पाटणा
३२९६०	पाटणीं	।।ज्ञा.गा.०९२८.०२।।	देशीं नाहीं देशाउरी नाहीं। हाटणीं नाहीं तें पाटणीं नाहीं
३२९६१	पाटांगणें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भा घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
३२९६२	पाटील	।।ज्ञा.गा.१०५२.०५।।	बुधाजी पाटील कायापूरचे। ममताईचे हाताखालचे। त्यांत जिवाजी भुलले कीं जी मायबाप
३२९६३	पाटु	।।ज्ञा.गा.००९४.०१।।	समरसें घटु विराला विनटु। एकरूपें पाटु गेला सांगसी
३२९६४	पाट्या	।।ज्ञा.गा.१०२७.०१।।	पांच पाट्या नव खिडकिया। पाळणा पहुडाया निरंजनीं
३२९६५	पाठ	।।ज्ञा.गा.००४९.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ हरि हा वैकुंठ । भरला घनदाट हरि दिसे
३२९६६	पाठ	।।ज्ञा.गा.००६१.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ नारायण नाम। पाविजे उत्तम निजस्थान
३२९६७	पाठ	।।ज्ञा.गा.००७२.०४।।	ज्ञानदेवा फळ नारायण पाठ। सर्वत्र वैकुंठ केलें असे
३२९६८	पाठ	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्मे समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
३२९६९	पाठ	।।ज्ञा.गा.०१७०.०६।।	ज्ञानदेवीं पाठ केला। हरिचा गुण गायिला। येणें कायाक्लेश गेला। जीव निवाला सर्वांगें
३२९७०	पाठ	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिलें म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
३२९७१	पाठ	।।ज्ञा.गा.०२७९.०४।।	बाप निवृत्तिराजें दाविताती खुणा। नाम नारायणा पाठ कीजे
३२९७२	पाठ	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थे
३२९७३	पाठ	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
३२९७४	पाठ	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
३२९७५	पाठ	।।ज्ञा.गा.०९८७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे बोलूं आलें मुखा। कानीं एक पाठ पडलें
३२९७६	पाठ	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
३२९७७	पाठ	।।ज्ञा.गा.१०५१.१२।।	आतां फटफट फटफट। या नादाची गोठ नीट। वोळगोनी औटपीठ। उर्ध्व पाठ भेदती
३२९७८	पाठक	।।ज्ञा.गा.१०५१.०१।।	सभा समस्त साधुसंतांची। महामुनी विरक्तांची। पंडित पाठक ज्ञानियांची। समस्तांची विनवणी

३२९७९	पाठमोरा	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
३२९८०	पाठवणी	।।ज्ञा.गा.००२६.०५।।	ऐसी तयाची बोलणीं। अंगीं राहिली खेळणीं। साही पाठवणी करुनी। सातावरि घातु मांडिला
३२९८१	पाठविलें	।।ज्ञा.गा.०३२२.१३।।	चोळी साउलें हिरोनी घेतलें । उघडे पाठविलें माहेराशी
३२९८२	पाठांतर	।।ज्ञा.गा.००८४.०१।।	अनंत नामाचें पाठांतर। रामकृष्णनाम निरंतर। सर्व सुखाचें भांडार। हरि श्रीधर नाम वाचे
३२९८३	पाठांतर	।।ज्ञा.गा.०१४३.०२।।	हेंचि तारक पाठांतर। नित्य समाधीचें घर। शिव शंभूसी निरंतर। जपमाळ सर्वदा
३२९८४	पाठारीं	।।ज्ञा.गा.०४२५.०२।।	सूर्यकिरणांवरी मुंगियाच्या हारी। अग्निचे पाठारीं पीक होय
३२९८५	पाठारीं	।।ज्ञा.गा.०६१४.०१।।	अग्नींच्या पाठारीं पिके जरी पीक। तरी ज्ञानी सुखदु:ख भोगितील
३२९८६	पाठारीं	।।ज्ञा.गा.१०६२.०४।।	मश्यकें ओलांडीला स्वयें मेरुगिरी। दहनाच्या पाठारीं पीक जाहलें
३२९८७	पाठि	।।ज्ञा.गा.११०७.०३।।	पांच पंचविस पाठि लागती आता कसा मागे सरूं?
३२९८८	पाठि	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
३२९८९	पाठिमोरा	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
३२९९०	पाठिमोरें	।।ज्ञा.गा.०३६१.०१।।	आपुलेनि भारें श्रीरंग डोलत गेलें। तंव अवचितें पाचारिलें पाठिमोरें
३२९९१	पाठिराखा	।।ज्ञा.गा.०६७६.०१।।	श्रीगुरुसारिखा असतां पाठिराखा। इतरांचा लेखा कोण करी
३२९९२	पाठी	।।ज्ञा.गा.०२१२.०७।।	संतसंग धरा तुम्ही हरिभजन करा। पाठी लागलासे काळ दांत खातो करकरां
३२९९३	पाठी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०४।।	गळां गुंजमाळा गांठी मोरपिसा वेठी। सोकरु लागे पाठी नंदरायाचा गो आई यो
३२९९४	पाठी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
३२९९५	पाठी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
३२९९६	पाठी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
३२९९७	पाठी	।।ज्ञा.गा.०६३९.०१।।	मी देहीं म्हणतां ब्रह्महत्या कोटी। घेऊनियां पाठी थापटिती
३२९९८	पाठी	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया

३२९९९	पाठी	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
३३०००	पाठी	।।ज्ञा.गा.१०३५.०३।।	वित्त नाहीं गाठी जीवित्वा आटी। उघडी पाठी हींव वाजे
३३००१	पाठी	।।ज्ञा.गा.१०७३.०३।।	आधीं पुत्र पाठी वांझ व्याली। लेणें लेऊनि ठेलें साडेपंधरे
३३००२	पाठी	।।ज्ञा.गा.१०७४.०४।।	सोइरीक पडिपाडे समसाटी। मी वो बैसलें तयाचे पाठी
३३००३	पाठीं	।।ज्ञा.गा.००२३.०६।।	ऐसियातें वोठी । लागलें तयाचे पाठीं । रखुमादेविवरा भेटी । विठ्ठलीं वो माय
३३००४	पाठीं	।।ज्ञा.गा.०१७७.०५।।	पवना पाठीं पांगुळें जैं लागती। तैं जन्मा येती हरीचे दास
३३००५	पाठीं	।।ज्ञा.गा.०२१२.०२।।	उठा उठा जागा पाठीं भय आलें मोठें। पंढरीवांचुनी दुजा ठाव नाहीं कोठें
३३००६	पाठीं	।।ज्ञा.गा.०२१२.०६।।	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं
३३००७	पाठीं	।।ज्ञा.गा.०२४६.०४।।	आत्मा दिनकर पाठीं उगवे तात्काळिक सहज। जिवचंद्राचें मंडळ सहजासहज निस्तेज
३३००८	पाठीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
३३००९	पाठीं	।।ज्ञा.गा.०५१९.०२।।	आदि मध्य आंतु नसोनियां दिसे। पाठीं पोटीं वसे निघोट रया
३३०१०	पाठीं	।।ज्ञा.गा.०५९८.०१।।	आत्मरूपीं नाहीं पाठीं आणि पोट। एकचि निघोट जाण रया
३३०११	पाठीं	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
३३०१२	पाठीं	।।ज्ञा.गा.०८४४.०१।।	मोक्ष मेल्या पाठीं आम्हांसी होईल। ऐसें जे म्हणतील अतिमूर्ख
३३०१३	पाठीं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया
३३०१४	पाठीं	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
३३०१५	पाठीं	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
३३०१६	पाठीं	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
३३०१७	पाठीं	।।ज्ञा.गा.१०८०.०३।।	निर्गुण पति आवडे मज। अधीं माय पाठीं झालिये भाज
३३०१८	पाठीं	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें

३३०१९	पाठींच	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
३३०२०	पाठीचीं	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
३३०२१	पाठीच्या	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
३३०२२	पाडसा	।।ज्ञा.गा.०१९०.०६।।	वत्स विघडलियां धेनु भेटली। जैसी कुरंगिणी पाडसा मीनली
३३०२३	पाडा	।।ज्ञा.गा.०८४०.०५।।	सद्गुरु आश्रयाचा धडा। एकसरा वाचिला पाडा। अंगा लागूं पाहे रगडा। चक्राकाराचा
३३०२४	पाडिलिये	।।ज्ञा.गा.१०७०.०२।।	काय कोण्या सांगें सिणलीये अनुरागें। पाडिलिये पतिसंगें अवस्थाभूत
३३०२५	पाडिशी	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
३३०२६	पाडीं	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
३३०२७	पाडीजे	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
३३०२८	पाडु	।।ज्ञा.गा.०५६०.०२।।	पाडु पडिला विषम ठायीं। देतां घेतां नुरेचि कांहीं
३३०२९	पाडु	।।ज्ञा.गा.०९६७.०३।।	निवृत्ति सेवियेला सुघडु। तेणें मज जाहाला ब्रह्माचा पाडु
३३०३०	पाडू	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
३३०३१	पाडे	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
३३०३२	पाडें	।।ज्ञा.गा.०४२०.०३।।	मसीपत्र तें केवढें। रावो चालवी आपुल्या पाडें
३३०३३	पाडें	।।ज्ञा.गा.१०३७.०३।।	येणें पाडें न माये कोठें। घोंगडें मोठें सांपडलें
३३०३४	पाडेवार	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप

३३०३५	पाडेवार	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
३३०३६	पाणिग्रहण	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
३३०३७	पाणिपद	।।ज्ञा.गा.०४६६.०३।।	पाणिपद चित्तवृत्ति हे बुडाली। देहीं देहा गेली प्रीति सदा
३३०३८	पाणिया	।।ज्ञा.गा.०२२७.०३।।	पाणिया निघाल्या गाई चरती कळंबा ठायीं। हांकितसे लवलाही संवगडा
३३०३९	पाणिया	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला
३३०४०	पाणियाचें	।।ज्ञा.गा.०७६७.०१।।	पाणियाचें मोतीं ज्योती वसे जेथ। महाकारण साद्यंत पाहा तुम्ही
३३०४१	पाणियासी	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
३३०४२	पाणियें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
३३०४३	पाणी	।।ज्ञा.गा.०२८६.०३।।	मोतियाचे पाणी वाहे निळिये सारणी। सगुणाची लावणी लाउनी गेला
३३०४४	पाणी	।।ज्ञा.गा.०३२९.०१।।	निळिये सारणीं वाहे मोतियाचें पाणी । चिंतामणी अंगणीं पेरियेला
३३०४५	पाणी	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
३३०४६	पाणी	।।ज्ञा.गा.०४९६.०१।।	पंधरयाची खाणी अनर्घ्य रत्नाचें पाणी। तें निरंजनीं वनीं शोभतसे वो माय
३३०४७	पाणी	।।ज्ञा.गा.०९२१.०३।।	मोतियाचें पाणी। भरतां नये वो रांजणीं। गगनासी गवसणी। घालितां नये
३३०४८	पाणी	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी
३३०४९	पाणी	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
३३०५०	पाणी	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
३३०५१	पाणी	।।ज्ञा.गा.१०८६.०१।।	उगमेवीण पाणी वाहते सारणीं। शिंपिती माळिणी वेळो वेळा
३३०५२	पाणी	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा

३३०५३	पाणीयानें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
३३०५४	पाण्या	।।ज्ञा.गा.०२२८.०२।।	वळि गोवळिया कान्होबा। यमुने पाण्या नेईं तूं बा
३३०५५	पातक	।।ज्ञा.गा.००५४.०१।।	पर्वताप्रमाणें पातक करणें। वज्रलेप होणें अभक्तांसी
३३०५६	पातक	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
३३०५७	पातक	।।ज्ञा.गा.०१९४.०४।।	संत मिळाले सकळिक। तेथें दोष कैंचें पातक। तेथें तीर्थें सकळिक। स्वर्गमृत्यु पाताळिची
३३०५८	पातकें	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
३३०५९	पातकें	।।ज्ञा.गा.००८४.०४।।	कोटिजन्मांचे दोष। हरतील पातकें जातील नि:शेष। अंतीं होईल वैकुंठवास। कोटि कुळांसी उद्धार
३३०६०	पातकें	।।ज्ञा.गा.१००६.०७।।	वासुदेवीं वाहूनि टाळी। पातकें गेलीं अंतराळीं। वासुदेवो वनमाळी। कीर्तन करूं ब्रह्ममेळीं गा
३३०६१	पातली	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
३३०६२	पातलें	।।ज्ञा.गा.०७३३.०२।।	विसावों आलें पातलें चैतन्य तेथें। पाहे पां निरुतें अनुभवें
३३०६३	पाताळ	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
३३०६४	पाताळ	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
३३०६५	पाताळगंगे	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
३३०६६	पाताळपात्र	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई
३३०६७	पाताळवाटा	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्मे वासुकी लंके दिवटा। कर्मे हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्मे शुकदेव गर्भी कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
३३०६८	पाताळिची	।।ज्ञा.गा.०१९४.०४।।	संत मिळाले सकळिक। तेथें दोष कैंचें पातक। तेथें तीर्थें सकळिक। स्वर्गमृत्यु पाताळिची
३३०६९	पाताळें	।।ज्ञा.गा.०५०२.०१।।	पाहातां सप्त पाताळें एकविसांवेगळें। तें निरंजन आगळें खुतलें डोळां गे माय
३३०७०	पातिया	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये
३३०७१	पाती	।।ज्ञा.गा.०४९९.०३।।	विरालीं अष्टांगें देखोनी गोमटें। पाहातां प्रेम फुटे पाती श्रमती वो माय
३३०७२	पातीं	।।ज्ञा.गा.०३८४.०१।।	सम्यक् करीं शांति बैसें एके पातीं। क्षमेसी निवृत्ति वाड करीं

३३०७३	पातीं	।।ज्ञा.गा.०५०८.०२।।	आनंदाचे चक्षु उघडी पातीं। शब्दांनि शब्दां अतीति मी जहालिये वो माय
३३०७४	पातें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये
३३०७५	पातेजलों	।।ज्ञा.गा.०३७२.०४।।	ऐसें रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या बोला। पातेजलों सर्वस्वासी ठेलों प्राङ्मुख
३३०७६	पातेजोनि	।।ज्ञा.गा.०२१८.०१।।	पातेजोनि खेंवासी आणिलें। येणें आपणिया समान मज केलें गे माये
३३०७७	पातेजोनी	।।ज्ञा.गा.०३७२.०१।।	सत्राविये कोठडिये माजीं निक्षेपिलें। एकीं केलें धन तें बाविसे नेलें पातेजोनी
३३०७८	पात्र	।।ज्ञा.गा.०५९१.०४।।	आत्मरूपावीण साधन अन्यत्र। भ्रमासीच पात्र होईजे कीं
३३०७९	पाथराची	।।ज्ञा.गा.०५८९.०४।।	पाथराची टाकी जरी होय तीख। नये रंध्र शलाख मुक्तिकेशी
३३०८०	पाद	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी
३३०८१	पाद	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
३३०८२	पादली	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
३३०८३	पादसेवन	।।ज्ञा.गा.०३५१.०२।।	श्रवण कीर्तन पादसेवन कैसें विष्णुस्मरण केलें। अर्चन वंदन दास्य सख्य आत्मनिवेदन केलें
३३०८४	पादसेवनें	।।ज्ञा.गा.०१८३.०३।।	पादसेवनें अक्रूर जाला ब्रह्मरूप। प्रत्यक्ष स्वरूप गोविंदाचें
३३०८५	पान	।।ज्ञा.गा.०१२८.०२।।	लेहोन घाली पान पुसती जैसी। भलतिये रसीं बुडी दे कां
३३०८६	पान	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
३३०८७	पानरसु	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
३३०८८	पानीं	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
३३०८९	पानीं	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
३३०९०	पानीके	।।ज्ञा.गा.१११३.०६।।	कुंडलनीकू खूब चढावे ब्रह्मरंध्रकू जावे। चलता है पानीके उपर बोलत सोई होवे
३३०९१	पान्हा	।।ज्ञा.गा.००९३.०४।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना कृष्णचि नयना। सर्वी सर्वत्र पान्हा कृष्णरूपें
३३०९२	पान्हा	।।ज्ञा.गा.०४५२.०६।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या चरणां। कांसवीचा पान्हा पाजियेला

३३०९३	पान्हा	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
३३०९४	पान्हा	।।ज्ञा.गा.१०१४.०२।।	दुहतां पान्हा न संवरे रे। पैल पर्वता सुटले झरे रे कान्हो
३३०९५	पान्हाईली	।।ज्ञा.गा.०६९५.०१।।	चातकाची तृषा मेघें पुरविली। ब्रह्मस्तनीं पान्हाईली बाईये वो
३३०९६	पान्हाये	।।ज्ञा.गा.०३८५.०१।।	ममता पुसे सये शिवींजिवा ठाये। पूर्णता पान्हाये कोणे घरीं
३३०९७	पान्हाये	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
३३०९८	पान्हावो	।।ज्ञा.गा.१०६८.०२।।	काय सांगों तिचा नवलाहो। महालोभेंवीण कैसा येतो पान्हावो
३३०९९	पाप	।।ज्ञा.गा.००७४.०३।।	नाम मंत्र जप कोटी जाईल पाप। रामकृष्णीं संकल्प धरुनी राहे
३३१००	पाप	।।ज्ञा.गा.०१००.०३।।	पुण्य करितां स्वर्ग । पाप करितां भोग। नाम जपतां सर्वांग। होईल पांडुरंग
३३१०१	पाप	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
३३१०२	पाप	।।ज्ञा.गा.०४१६.०२।।	नेणिजे तें तुझें रूप। जाणिजे तितुकें पाप गा देवा
३३१०३	पाप	।।ज्ञा.गा.०६११.०४।।	पुण्य तेथें पाप समचि वर्तती। रात्रंदिन आथी जियेपरी
३३१०४	पाप	।।ज्ञा.गा.०७०३.०२।।	विठ्ठल म्हणतां हरलें पाप। पदरीं आलें पुण्य माप। धाला दिनाचा मायबाप विठ्ठलची
३३१०५	पाप	।।ज्ञा.गा.०८६२.०४।।	न्याहाळितां परस्त्री। अधिक पडसी असिपत्रीं। पाप वाढिन्नलें शास्त्रीं। जप वक्त्रीं रामकृष्ण
३३१०६	पाप	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
३३१०७	पाप	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
३३१०८	पापचि	।।ज्ञा.गा.०६११.०१।।	पुण्याशी जोडितां पापचि जोडिजे। तेणेंचि पाविजे अधोगती
३३१०९	पापडु	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें
३३११०	पापनाश	।।ज्ञा.गा.०२१४.०४।।	बोले निवृत्तीचा दास। संत गर्जती पापनाश
३३१११	पापपुण्य	।।ज्ञा.गा.०६११.०५।।	पापपुण्य दोन्ही त्यागुनी निराळा। जाहला स्वलीला ज्ञानदेव
३३११२	पापपुण्य	।।ज्ञा.गा.०६१८.०३।।	पापपुण्य दोन्ही सांठवीत आहे। असुयेंशी जाये अधऊर्ध्व

३३११३	पापपुण्य	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्‌बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
३३११४	पापपुण्य	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
३३११५	पापपुण्या	।।ज्ञा.गा.००८८.०३।।	सोकरी पापपुण्या ठायीं आपा। आयुष्याच्या मापा हरि धावे
३३११६	पापराशी	।।ज्ञा.गा.००५८.०१।।	हरि उच्चारणीं अनंत पापराशी। जातील लयासी क्षणमात्रें
३३११७	पापा	।।ज्ञा.गा.०३१५.०२।।	पापा वेगळी मी जाले वो नारी । विठ्ठला घरीं नांदतसे
३३११८	पापाची	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा
३३११९	पापाचे	।।ज्ञा.गा.००६१.०२।।	रामकृष्ण उच्चार अनंत राशी तप। पापाचे कळप पळती पुढें
३३१२०	पापाचें	।।ज्ञा.गा.००१२.०६।।	गुरु मुक्तीचें मंडन । गुरु दुष्टाचें दंडन । गुरु पापाचें खंडन । नानापरी वारितसे
३३१२१	पापाशी	।।ज्ञा.गा.०६१५.०१।।	पुण्य जोडूनियां स्वर्गासी जाइजे। पापाशी सेविजे अधोगती
३३१२२	पापिणी	।।ज्ञा.गा.०२८१.०६।।	आशा लागलीसे सर्पिणी। ग्रासूं पाहातसे पापिणी। रामनामाचीया ध्वनी। आइकों नेदी श्रवणीं
३३१२३	पापिया	।।ज्ञा.गा.००५७.०२।।	नामासी विन्मुख तो नर पापिया। हरिवीण धांवया न पवे कोणी
३३१२४	पापिया	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
३३१२५	पापिया	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
३३१२६	पापिये	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
३३१२७	पापिष्टा	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
३३१२८	पापी	।।ज्ञा.गा.०६३९.०२।।	शुद्ध ब्रह्मीं कैशी कल्पना आरोपी। तोचि एक पापी जगीं होय
३३१२९	पापीण	।।ज्ञा.गा.०३२२.०६।।	आशा मनशा तृष्णा कल्पना चौघी नणंदा । पापीण रे चिंता सासू माझी
३३१३०	पापें	।।ज्ञा.गा.००६६.०१।।	नामसंकीर्तन वैष्णवांची जोडी। पापें अनंत कोडी गेलीं त्यांचीं
३३१३१	पापें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०१।।	आम्हीं कापडी रे आम्हीं कापडी रे। पापें बारा वाटा पळती बापडी रे
३३१३२	पाबळा	।।ज्ञा.गा.०२५०.०२।।	गाईचा गोंवळा यमुनेचा पाबळा। धरी माझा अचुळा मग मी पळालिये गो

३३१३३	पाबळीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
३३१३४	पाबळीं	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
३३१३५	पाबळीं	।।ज्ञा.गा.०३३०.०२।।	यमुनेच्या पाबळीं तनु घेउनी सांवळी । पांवा वनमाळी वातु असे
३३१३६	पामर	।।ज्ञा.गा.०१६५.०२।।	तपाहुनी तप थोर। रामकृष्ण निरंतर। येणें उद्धरतील पामर। हा निर्धार वेदींचा
३३१३७	पामर	।।ज्ञा.गा.०१७३.०६।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास सार। रामकृष्ण निरंतर। रामकृष्णें तरले पामर। साधन हेंचि साध
३३१३८	पाय	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
३३१३९	पाय	।।ज्ञा.गा.००४४.०१।।	ज्याचें गुणनाम आठवितां मनचि नाहीं होय। अनुभवाचे पाय पुढें चालती
३३१४०	पाय	।।ज्ञा.गा.०१९७.०१।।	आजी संसार सुफळ जाला गे माये। देखियेलें पाय विठोबाचे
३३१४१	पाय	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
३३१४२	पाय	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
३३१४३	पाय	।।ज्ञा.गा.०४२५.०३।।	फुटतील पाय चालतील भिंती। मेरु मशक येती समतुका
३३१४४	पाय	।।ज्ञा.गा.०५९३.०२।।	श्रीगुरुचे पाय हृदयीं शिवशी। टाकी प्रतिष्ठेशी जाणिवेचे
३३१४५	पाय	।।ज्ञा.गा.०६४९.०४।।	जेथें जेथें मन धांवोनियां जाय। तेथें गुरूचे पाय वसवावे
३३१४६	पाय	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
३३१४७	पाय	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
३३१४८	पाय	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
३३१४९	पाय	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
३३१५०	पाय	।।ज्ञा.गा.११२१.०१।।	सौंसार सुफळु जाला गे माय। म्यां देखियेले पाय विठोबाचे

३३१५१	पायरऊ	।।ज्ञा.गा.०२८२.०२।।	पायरऊ जाला संचारु नवल। वेधें विंदान लाविलें म्हणे विठ्ठल विठ्ठल
३३१५२	पायरी	।।ज्ञा.गा.०७२६.०१।।	अजलोभ पाहिलें वरी। ज्ञान उजळलिया प्रभा सारी। दीपकळिका ऐसें पायरी। दिसूं लागे
३३१५३	पाया	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
३३१५४	पाया	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
३३१५५	पाया	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
३३१५६	पायां	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
३३१५७	पायां	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
३३१५८	पायां	।।ज्ञा.गा.०९५३.०२।।	सोकरितां धाया काय करील माया। श्रीगुरुच्या पायां विरुळा जाणें
३३१५९	पायां	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
३३१६०	पायां	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
३३१६१	पायां	।।ज्ञा.गा.१०३१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा गोसांविया। पाईकपण मी पायां जोडलेती
३३१६२	पायां	।।ज्ञा.गा.१०४८.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलुराया। लागेन पायां वेळोवेळां
३३१६३	पायां	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
३३१६४	पायांगतें	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
३३१६५	पायांचा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
३३१६६	पायांची	।।ज्ञा.गा.००२५.०४।।	अर्थूनि पाहे दृष्टी । तंव तुझ्यापायीं पडे मिठी । आवडी नोसंडी गांठी । तुझिया पायांची

३३१६७	पायाखालीं	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा
३३१६८	पायापासूनी	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
३३१६९	पायाळ	।।ज्ञा.गा.०८७८.०६।।	ऐसे पायाळ पुढें गेले पांगूळ मागें ठेले। पैलतीर पावले परम तत्त्वेंसी
३३१७०	पायाळा	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
३३१७१	पायाळाची	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
३३१७२	पायाळू	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
३३१७३	पायासी	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
३३१७४	पायाहो	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
३३१७५	पायीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
३३१७६	पायीं	।।ज्ञा.गा.००७५.०३।।	तनु मनु शरण विनटलों तुझ्या पायीं। बाप रखुमादेविवरावाचुनि आनु नेणें कांहीं
३३१७७	पायीं	।।ज्ञा.गा.०२१६.०३।।	समर्थाचे पायीं भोजन जालें। पंचामृत घेतलें धणीवरी
३३१७८	पायीं	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
३३१७९	पायीं	।।ज्ञा.गा.०३०१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचुनी नेणें । सतत राहणें याचें पायीं
३३१८०	पायीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया

३३१८१	पायीं	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
३३१८२	पायीं	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा
३३१८३	पायीं	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
३३१८४	पायीं	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
३३१८५	पायीं	।।ज्ञा.गा.०४२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे। जो दावी या खुणें। त्याचे पायीं होणें। लीन सदा
३३१८६	पायीं	।।ज्ञा.गा.०४७२.०१।।	सकळ तीर्थें निवृत्तीच्या पायीं। तेथें बुडी देई माझ्या मना
३३१८७	पायीं	।।ज्ञा.गा.०५९५.०४।।	नेणोंचि स्वरूप धर्माधर्म कांहीं। निवृत्तीच्या पायीं लीन जाहलों
३३१८८	पायीं	।।ज्ञा.गा.०६०२.०१।।	कवणाची चाड आतां मज नाहीं। जडलों तुझ्या पायीं निश्चयेंसी
३३१८९	पायीं	।।ज्ञा.गा.०६४३.०५।।	निवृत्तीचे पायीं ज्ञानदेव लीन। जग जनार्दन निरंतर
३३१९०	पायीं	।।ज्ञा.गा.०७०३.०५।।	तो हा चंद्रभागे तीरा पुंडलिकें दिधला थारा। बाप रखुमादेविवरा जडलें पायीं विठ्ठलची
३३१९१	पायीं	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
३३१९२	पायीं	।।ज्ञा.गा.०८६५.०१।।	आजी लाधलें तुमच्या पायीं स्तुती तरी करुं काई। हेंचि तुम्हां पायीं विनवीतसे
३३१९३	पायीं	।।ज्ञा.गा.०८६५.०१।।	आजी लाधलें तुमच्या पायीं स्तुती तरी करुं काई। हेंचि तुम्हां पायीं विनवीतसे
३३१९४	पायीं	।।ज्ञा.गा.०८८५.०३।।	कर्माची सांखळी पडली असे पायीं। गुरुमुखें खुणें उगऊं पाहीं
३३१९५	पायीं	।।ज्ञा.गा.०९३४.०२।।	पाहे तेंचि पाही नाहीं तें काई। गगनीच्या पायीं तूंचि होसी
३३१९६	पायीं	।।ज्ञा.गा.०९५५.०४।।	बाप रखुमादेविवराच्या पायीं। ज्ञानदेवो पाही मरण जाणें
३३१९७	पायीं	।।ज्ञा.गा.०९६३.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं। ज्ञानदेव पाहीं मरण सांगें
३३१९८	पायीं	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
३३१९९	पायीं	।।ज्ञा.गा.०९८४.०४।।	भोगिया शिवोन उतरला डायीं। ज्ञानदेव सांगे निवृत्तीच्या पायीं
३३२००	पायीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.१८।।	ओंकाराचे मूळ पाहिलें जे ठाईं। मग त्याचे पायीं लीन व्हावें
३३२०१	पायीं	।।ज्ञा.गा.१०३०.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या पायीं। पाईका मोल नाहीं तैसें जालें

३३२०२	पायीं	।।ज्ञा.गा.१०४९.०३।।	चौथें घोंगडें तेंही नाहीं। रखुमादेविवरा विठ्ठला पायीं
३३२०३	पायीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
३३२०४	पायींची	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
३३२०५	पाये	।।ज्ञा.गा.०१९८.०१।।	विठ्ठलयात्रे जाती वो माये। त्यांचे धरीन मी पाये
३३२०६	पाये	।।ज्ञा.गा.०२०४.०२।।	पूर्वीं पुण्य केलें वो माये। विटे लाधलें या विठोबाचे पाये
३३२०७	पाये	।।ज्ञा.गा.०२०४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आहे। तया तीर्थां केधवां जाती पाये
३३२०८	पाये	।।ज्ञा.गा.०२८५.०२।।	तो दाखवावो माये धरीन त्याचे पाये। तयालागीं जीऊ आहे उतावेळु
३३२०९	पाये	।।ज्ञा.गा.०२९०.०२।।	काय सांगो माय न कळे तयाची सोये। येणें मनाचे मोडुनि पाये वेधियेलें
३३२१०	पाये	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
३३२११	पाये	।।ज्ञा.गा.०७०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचे पाये । विसंबला क्षण माझा जीवूं जाऊं पाहे
३३२१२	पाये	।।ज्ञा.गा.१०६५.०४।।	वऱ्हाड नव्हे स्वप्न गे माये। बाप रखुमादेविवराचे वेगीं धरावे पाये
३३२१३	पार	।।ज्ञा.गा.०२२७.०२।।	विसरल्या चार विसरल्या पार। तल्लीन साचार कृष्णमूर्ति
३३२१४	पार	।।ज्ञा.गा.०४३८.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
३३२१५	पार	।।ज्ञा.गा.०४४२.०६।।	मुक्त प्रवाहाची नाव। निवृत्ति अवल्या सद्गुरुराव। सोपान वरी ज्ञानदेव। पार जाले
३३२१६	पार	।।ज्ञा.गा.०४५३.०४।।	विस्तारीं विस्तार गुण गुह्य सार। एकाएकीं पार सार धरीं
३३२१७	पार	।।ज्ञा.गा.०५०३.०२।।	जगजीव ईश्वर क्षरला चराचर। लक्षालक्ष पार अलिप्तपणें
३३२१८	पार	।।ज्ञा.गा.०५५०.०४।।	ज्ञानदेवीं सार । चौ वेदीं पार। येकतत्त्वीं विचार। विज्ञानेंसी
३३२१९	पार	।।ज्ञा.गा.०७२१.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
३३२२०	पार	।।ज्ञा.गा.०७५९.०५।।	सत् चित् आनंद ब्रह्मा हरि हर। तेही जिचा पार नेणविती
३३२२१	पार	।।ज्ञा.गा.०९५३.०५।।	ज्ञानदेवीं सार हरिपंथ पार। एकतत्त्व उच्चार तिहीं लोकीं
३३२२२	पार	।।ज्ञा.गा.०९५७.०४।।	ज्ञानदेवा घर विठ्ठल आचार। वेगीं पर पार हंस पावे
३३२२३	पार	।।ज्ञा.गा.१०८५.०१।।	आरेवरी आर रे पिंपळावरी पार रे। खाली कुंभार वरी चाक भोवे
३३२२४	पारंगत	।।ज्ञा.गा.०६३५.०३।।	जे का पारंगत श्रेष्ठ भागवत। चळचळां कांपत काळ तया

३३२२५	पारंपार	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
३३२२६	पारखणें	।।ज्ञा.गा.००७९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नारायण नाणें। घेऊनि पारखणें भक्तिपेठे
३३२२७	पारखा	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
३३२२८	पारखिया	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
३३२२९	पारखी	।।ज्ञा.गा.०६२६.०३।।	देहीं ग्रासूनियां राहती जे सुखी। तेचि ते पारखी आत्मतत्त्वीं
३३२३०	पारखी	।।ज्ञा.गा.०६८४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साक्षी। तो मज पारखी घेऊनि गेला
३३२३१	पारखी	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
३३२३२	पारखी	।।ज्ञा.गा.११०८.०९।।	चालेचि ना तेथें आले तीन पारखी । दोन आंधळे, एका दिसेचि ना
३३२३३	पारखूनियां	।।ज्ञा.गा.०९४६.०१।।	असार घेईंजे सार पारखूनियां विचार। जेणें तुटे येरझार मरणजन्मीं
३३२३४	पारणीं	।।ज्ञा.गा.०३६९.०२।।	पाहतां पारणीं फिटलीं चक्षूंचीं। सर्व आवडीची कोथळी लाधली वो माये
३३२३५	पारणें	।।ज्ञा.गा.०२०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीस मनें। नयनांसी पारणें देखतांची
३३२३६	पारणें	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
३३२३७	पारणें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
३३२३८	पारधिया	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
३३२३९	पारधियानें	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
३३२४०	पारधीशी	।।ज्ञा.गा.१०६३.०१।।	वांझेचिये पोरा तिघे झाले लेक। पारधीशी देख निघाले ते
३३२४१	पारवा	।।ज्ञा.गा.०८२१.०१।।	अखंड तमासा डोळां देख निका। काळा निळा पारवा बाईयांनो
३३२४२	पारवे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा
३३२४३	पारवे	।।ज्ञा.गा.०८४०.०३।।	वैराग्य सुकृताचें सरू। कैसे झळकती सतारु। शेंदूर पारवे पक्षीवरु। कुंडलाकार

३३२४४	पाराजवळीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली । जावो दे गा वहिली उसिरु जाला । या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला । निरोप दिधला गौळणिसी
३३२४५	पारिखें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे । ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे । तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण । आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां । बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
३३२४६	पारिठी	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं । अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
३३२४७	पारियाचा	।।ज्ञा.गा.००५९.०३।।	पारियाचा रवा घेतां भूमिवरी । यत्न परोपरी साधन तैसें
३३२४८	पारीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी । पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो । त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण । प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
३३२४९	पारु	।।ज्ञा.गा.०१३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु कृपाळू उदारु । नामस्मरणें पारु उतरी हा निर्धारु
३३२५०	पारु	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु । तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु । बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
३३२५१	पारु	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु । तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु । बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
३३२५२	पारु	।।ज्ञा.गा.०३४७.०२।।	नावाडा श्रीरंगु जाहला हळुवारु । तेणें पावविला पारु ब्रह्मविद्येचा
३३२५३	पारु	।।ज्ञा.गा.०३७३.०४।।	ऐसा देहाचा दिवाळखोर दुसऱ्यासी घेऊनि गेला । तेणें मज दाखविला अद्वैत पारु
३३२५४	पारु	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु । सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
३३२५५	पारु	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु । त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू । पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु । यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
३३२५६	पारुखे	।।ज्ञा.गा.०८०३.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र एके नेत्रीं देखे । देखणा पारुखे ते ठायीं बा
३३२५७	पारुखे	।।ज्ञा.गा.०८१८.०३।।	नारी पुरुष दोघे एक रूपें दिसती । देखणें पारुखे तया ठायीं
३३२५८	पारुष	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा । मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा । रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा । आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
३३२५९	पारुषला	।।ज्ञा.गा.००२३.०३।।	संकोचला संसार । पारुषला व्यवहार । ब्रह्मानंद अपार । जहाला वो माय
३३२६०	पारुषला	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां । विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता । मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता । उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता

३३२६१	पारुषला	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
३३२६२	पारुषलिये	।।ज्ञा.गा.०३७७.०१।।	संसारा तुकलिये वेव्हारा मुकलिये। घराचारा पारुषलिये काय सांगों
३३२६३	पारुषली	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
३३२६४	पारुषली	।।ज्ञा.गा.०४५८.०३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रूपीं हे वृत्ति बुडीयेली
३३२६५	पारुषलें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
३३२६६	पारुषलें	।।ज्ञा.गा.०२९८.०२।।	बोलेना बोलों देईना। तंव पाहाणें तें अवघें पारुषलें गे माये
३३२६७	पारुषलें	।।ज्ञा.गा.०३६१.०२।।	चैतन्य चोरिलें माझें चैतन्य चोरिलें। अवघें पारुषलें दीन देहें
३३२६८	पारुषलें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०७।।	कर्माकर्म पारुषलें देवधर्म लोपले। गुरुशिष्य निमाले जाले क्षीरसिंधु
३३२६९	पारुषलें	।।ज्ञा.गा.०५०१.०२।।	समाधी ध्यान निजध्यासीं आरुढलें। तंव अवघेंचि पारुषलें अभावा वो माय
३३२७०	पारुषलें	।।ज्ञा.गा.०५५१.०१।।	सुखादि सुख तें जालें अनिमीष। पाहणें तेंचि एक पारुषलें
३३२७१	पारुषलें	।।ज्ञा.गा.०९७६.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचिये खुणें। अनुभविया बोलणें पारुषलें
३३२७२	पारुषे	।।ज्ञा.गा.०५८०.०३।।	रखुमादेविवरु परतोनि देखे। तोही पारुषे तिये ठायीं गे माये
३३२७३	पारुषेना	।।ज्ञा.गा.०६९९.०२।।	देखिले स्वरूप विठ्ठल नामरूप। पारुषेना चित्त त्याचे चरणाहुनी
३३२७४	पारे	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
३३२७५	पार्यातिके	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
३३२७६	पार्वती	।।ज्ञा.गा.०७३४.०३।।	ऐसें कैलासनाथें सांगितलें पार्वती। ज्ञानदेवा निवृत्ति तेंचि सांगे
३३२७७	पार्वतीलागीं	।।ज्ञा.गा.०७३३.०३।।	पार्वतीलागीं आदीनाथें दाविलें। ज्ञानदेवा फावलें निवृत्तिकृपा
३३२७८	पालऊ	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
३३२७९	पालऊ	।।ज्ञा.गा.०४१५.०१।।	व्योमाचा पालऊ शिरेंवीण पांगुरलें। मस्तकेंवीण तुरंबिलें सुमन वो

३३२८०	पालऊ	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
३३२८१	पालऊ	।।ज्ञा.गा.०५६८.०१।।	निर्गुणाचा पालऊ लागला। लय लक्षीं हरपला देह माझा
३३२८२	पालकु	।।ज्ञा.गा.०१७६.०४।।	देवादेव शिरोमणी जगाचा पालकु। तोचि आम्ही एकु आराधिला
३३२८३	पालखा	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
३३२८४	पालखी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
३३२८५	पालखी	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
३३२८६	पालखी	।।ज्ञा.गा.११०९.०१।।	उन्मनी लागो नीज,। निजीं निज बाळा! सहज चैतन्याची पालखी रे!
३३२८७	पालट	।।ज्ञा.गा.०८५०.०८।।	मतें या भ्रामकें वेश्याचेनी सुखें। पालट एके सोंगें जाली
३३२८८	पालट	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
३३२८९	पालटली	।।ज्ञा.गा.०७०९.०५।।	नाद ना बिंदू कळा न जोति। निवृत्तिनें वृत्ती पालटली रया
३३२९०	पालटा	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
३३२९१	पालटिसी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
३३२९२	पालटु	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
३३२९३	पालटु	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
३३२९४	पालटु	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
३३२९५	पालटु	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये

३३२९६	पालटु	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
३३२९७	पालटु	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
३३२९८	पालटुनी	।।ज्ञा.गा.०२५१.०३।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। तरी मी होईन तुझी कामारी दासी
३३२९९	पालटुनी	।।ज्ञा.गा.०२५१.०४।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणराशी
३३३००	पालटे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
३३३०१	पालटोनी	।।ज्ञा.गा.०६५४.०१।।	भ्रमरीच्या ध्यासें भ्रमरीच होय। कीटकत्व जाय पालटोनी
३३३०२	पालव	।।ज्ञा.गा.००७८.०१।।	आलिया जवळा भक्तिसुख देखे। पालव पोखे वाणिव भोगी
३३३०३	पालव	।।ज्ञा.गा.०३५९.०२।।	पालव मिरवीत जाईन। शेला पदरीं धरूनि राहीन
३३३०४	पालव	।।ज्ञा.गा.०३८३.०३।।	सावध निबंध आद्याचा उकल। रसनेचा पालव रसना तोयें
३३३०५	पालवी	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
३३३०६	पालवी	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
३३३०७	पालवी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
३३३०८	पालवी	।।ज्ञा.गा.१०४३.०२।।	चवाळें शुद्ध चहूं पालवी। व्योमाकारें वेद प्रसिद्ध पांघुरवी
३३३०९	पालवीं	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
३३३१०	पालवीं	।।ज्ञा.गा.०९२१.०१।।	मलयानिळ शीतळू। पालवीं नये गाळूं। सुमनाचा परिमळु । गुंफितां नये

३३३११	पालाडु	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी
३३३१२	पालाणीला	।।ज्ञा.गा.०७३१.०४।।	पढतयांचा मुळीं पालाणीला म्हैसा। पखाला कैशा वाहाताती
३३३१३	पाल्हाईला	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि बोलला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
३३३१४	पाल्हाईलें	।।ज्ञा.गा.०६८९.०३।।	निवृत्तिप्रसादें म्यां ब्रह्मचि जेविलें। ब्रह्म ढेंकरी पाल्हाईलें नेणोनियां
३३३१५	पाल्हायिला	।।ज्ञा.गा.०५३७.०१।।	अंतरीचा विस्तारु ब्रह्मीं पाल्हायिला। तेथें एक मनु सिद्धसाधकु भला
३३३१६	पाल्हाळ	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
३३३१७	पाल्हाळ	।।ज्ञा.गा.०४३९.०३।।	वैराग्ययुक्तिचें फळ। बीज तैंसें पाहिजे फळ। जेणें आपुले बोध विशाळ। पाल्हाळ ती
३३३१८	पाल्हाळ	।।ज्ञा.गा.०६६०.०५।।	तेथें कल्पनेसी मूळ विरोनियां पाल्हाळ। तैसें उभय संधीं तूं विदेही रया
३३३१९	पाल्हाळ	।।ज्ञा.गा.०८२४.०४।।	बाप रखुमादेवी प्रणव निखिल। शब्दांचे पाल्हाळ प्रणवीं रिघे
३३३२०	पाल्हाळ	।।ज्ञा.गा.०८६८.०२।।	तैसें हें टवाळ हरिवीण पाल्हाळ। कैसेंनि मायाजाळ निरसे रया
३३३२१	पाल्हाळ	।।ज्ञा.गा.०९०९.०३।।	येर सकळिक पाल्हाळ रे। बाप रखुमादेविवरु सुखाचें निधान रे भ्रमरा
३३३२२	पाल्हाळ	।।ज्ञा.गा.०९१७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अवघेंचि मृगजळ। सांडूनी पाल्हाळ नित्य ध्याई
३३३२३	पाल्हाळा	।।ज्ञा.गा.०४५६.०२।।	वोळली हे कृपा निवृत्ति दयाळा। सर्व रोम पाल्हाळा प्रेमांकुर
३३३२४	पाल्हाळें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
३३३२५	पाल्हेळें	।।ज्ञा.गा.०४४८.०१।।	स्वामीचे कृपेनें चिद्घन ओळलें। रसातळ पाल्हेळें ब्रह्मतेजें
३३३२६	पाळणा	।।ज्ञा.गा.१०२४.०१।।	आकारेंवीण पाळणा पहुडलें। निराकार म्हणोनी वोसणाईलें
३३३२७	पाळणा	।।ज्ञा.गा.१०२४.०२।।	जो जो जो बाळा निराकार पाळणा। व्योमीं व्योमाकारीं झोंप घेई
३३३२८	पाळणा	।।ज्ञा.गा.१०२६.०१।।	अठरा दिगांतीहुनी पाळणा आणिला। तेथें एक निर्गुण बाळ पहुडला
३३३२९	पाळणा	।।ज्ञा.गा.१०२७.०१।।	पांच पाट्या नव खिडकिया। पाळणा पहुडाया निरंजनीं
३३३३०	पाळणा	।।ज्ञा.गा.१०२८.०१।।	शून्य नाहीं निरशून्य नाहीं। तेथें पाळणा पाही लावियेला
३३३३१	पाळणा	।।ज्ञा.गा.१०२८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं पाळणा नाहीं। तेथें मी बाळ पाहीं पहुडलों
३३३३२	पाळण्या	।।ज्ञा.गा.१०२५.०१।।	पाळण्याची परी सांगेन आतां। पाळण्या सान्हुलें देहेंवीण बोभातें ताता
३३३३३	पाळण्याची	।।ज्ञा.गा.१०२५.०१।।	पाळण्याची परी सांगेन आतां। पाळण्या सान्हुलें देहेंवीण बोभातें ताता

३३३३४	पाळती	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
३३३३५	पाळितां	।।ज्ञा.गा.०४४२.०२।।	दुजाची करावया विटंबना। निंदूं पाहती साधुसज्जना। पाळितां अवसाना। साहती कैसे
३३३३६	पाळी	।।ज्ञा.गा.१०५६.०१।।	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां
३३३३७	पाळी	।।ज्ञा.गा.१०७२.०१।।	उजव्या आंगें भ्रतार व्याली। डाव्या आंगें कळवळ पाळी
३३३३८	पाळूं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०४।।	शिकविलें संतीं ऐकावें वचन। अनाचारीं मन पाळूं नये
३३३३९	पावउनी	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
३३३४०	पावक	।।ज्ञा.गा.०२५८.०७।।	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा
३३३४१	पावणें	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
३३३४२	पावत	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
३३३४३	पावता	।।ज्ञा.गा.०९३१.०१।।	सायुज्यसदनीं ज्ञानाचा उद्धार। विज्ञानें अमर पावता हे
३३३४४	पावती	।।ज्ञा.गा.०००९.०५।।	गुरुकुळस्वामिया गणपति । ज्ञानेश्वराची मंगळमूर्ति । तुझिया कृपेनें तटस्थ पावती । समाधान
३३३४५	पावती	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
३३३४६	पावती	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अध:पंथा
३३३४७	पावती	।।ज्ञा.गा.०१४१.०५।।	विठ्ठलेंवीण देवो म्हणती। ते संसार पुढती पावती। विठ्ठलावीण तृप्ती। नाहीं प्रतीती विठ्ठलेंवीण
३३३४८	पावती	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
३३३४९	पावती	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ
३३३५०	पावतील	।।ज्ञा.गा.०१९३.०३।।	तयाचेनि चरणतीर्थें। पावन होती सकल पुनीतें। अंतीं सकळ वैकुंठपंथें। मोक्षसुख पावतील
३३३५१	पावतील	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस

३३३५२	पावन	।।ज्ञा.गा.०००९.०२।।	तूं श्रेष्ठांचें मंगलध्यान । तुझियानें पठण पुराण । तुझें नाम आम्हां पावन । तिन्ही लोकीं
३३३५३	पावन	।।ज्ञा.गा.०००९.०३।।	तुझियानें भक्ति मुक्ति । तुझियानें चाले स्फूर्ति । तुझें नाम त्रिजगती । पावन आम्हां
३३३५४	पावन	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थे आर्तलीं। तीं ऋृषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
३३३५५	पावन	।।ज्ञा.गा.००८४.०५।।	हें योगियांचे निजजीवन। रामकृष्ण नारायण। येणें जगत्रय होय पावन। हरिस्मरण जिवांसी
३३३५६	पावन	।।ज्ञा.गा.०१४७.०३।।	कोटि कुळाचें उद्धरण। एक जपतां नारायण। येणें होशिल पावन। येरझार चुकेल
३३३५७	पावन	।।ज्ञा.गा.०१६६.०४।।	दिननिशी साधी हरिसी। पावन होई निर्धारिसी। पूर्वज परंपरा सुखराशी। वैकुंठवासी नित्य काळ
३३३५८	पावन	।।ज्ञा.गा.०१८२.०६।।	तीर्थी पावन धर्म जिहीं केला धडौती। कैवल्यकल्पद्रुम ते त्रिजगतीं
३३३५९	पावन	।।ज्ञा.गा.०१८३.०१।।	श्रवणें कीर्तनें जाले ते पावन। सनकादिक जाण परमभक्त
३३३६०	पावन	।।ज्ञा.गा.०१९३.०३।।	तयाचेनि चरणतीर्थे। पावन होती सकल पुनीतें। अंतीं सकळ वैकुंठपंथें। मोक्षसुख पावतील
३३३६१	पावन	।।ज्ञा.गा.०१९६.०३।।	तारावया जन व्हावया पावन। जडमूढ अज्ञान हरिपाठें
३३३६२	पावन	।।ज्ञा.गा.०४३१.०१।।	जें अगम्याचें ध्यान। जें मनाचें मनन। जें पुण्याचें पावन। वस्तुरूप
३३३६३	पावन	।।ज्ञा.गा.०४४२.०४।।	या आस्थेसि काय काम। आपण विश्व ब्रह्म। तुम्ही सर्वांसी पावन। गुरुमूर्ति
३३३६४	पावन	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
३३३६५	पावन	।।ज्ञा.गा.०४५५.०१।।	अरे अरे ज्ञाना झालासी पावन। तुझें तुज ध्यान कळों आलें
३३३६६	पावन	।।ज्ञा.गा.०५२३.०१।।	लवण पवन जळापासाव धीर। पावन समीर रवी तया
३३३६७	पावन	।।ज्ञा.गा.०६११.०२।।	सोमयाग श्रेष्ठ करितां पावन। करावें हनन पशु तेथें
३३३६८	पावन	।।ज्ञा.गा.०६१९.०१।।	ब्रह्म जयाचिया बोधेंचि पावन। ते जगीं शाश्वत गुरुमूर्ति
३३३६९	पावन	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
३३३७०	पावन	।।ज्ञा.गा.०९९४.०६।।	ज्ञानदेव कर्म अकर्ता। पावन जाला श्रीअनंता। सुखदु:खाचा हरि भोक्ता। सर्वकाळ आम्हां आला
३३३७१	पावन	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
३३३७२	पावन	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा

३३३७३	पावया	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
३३३७४	पावया	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
३३३७५	पावया	।।ज्ञा.गा.०२२७.०१।।	पावया लुब्ध झाल्या पावळा। गाई परे वळा रे कान्हो
३३३७६	पावला	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
३३३७७	पावला	।।ज्ञा.गा.०४२४.०३।।	अनुहत ध्वनि नाद। तो पावला परमपद। उन्मनीं तुर्याविनोदें छंदें छंदें डोलतुसे
३३३७८	पावला	।।ज्ञा.गा.०५६८.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु मालाथिला। निजपद पावला जीऊ शिवा
३३३७९	पावला	।।ज्ञा.गा.०६५८.०४।।	निवृत्तीची जाण ज्ञानदेव पावला। सोयरा लाधला निवृत्तिकृपें
३३३८०	पावला	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्में दशरथ वियोगें मेला। कर्में श्रीराम वनवासा गेला। कर्में रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
३३३८१	पावला	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
३३३८२	पावला	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां ।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
३३३८३	पावला	।।ज्ञा.गा.१०४५.०१।।	ब्रह्माचा गोंडा चहूं पावला। मन पांघुरे उमप भावा
३३३८४	पावलासी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
३३३८५	पावली	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
३३३८६	पावली	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
३३३८७	पावली	।।ज्ञा.गा.०८७९.०३।।	वऱ्हाडियांच्या भुलली सुखा। सुख भोगितां पावली दुःखा
३३३८८	पावली	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे

३३३८९	पावले	।।ज्ञा.गा.००१५.०२।।	मच्छेंद्र, गोरक्ष पावले या सुखा । उजळिल्या आशंका ज्ञानाचिया
३३३९०	पावले	।।ज्ञा.गा.००१५.०३।।	निवृत्तीनें गूज स्वतंत्र ओतिलें । अपार पावले सिद्धपंथें
३३३९१	पावले	।।ज्ञा.गा.०१४४.०२।।	रामनामें जप करी। तोचि तरे भवसागरीं। पितरांसहित निर्धारीं। वैकुंठपुरीं पावले
३३३९२	पावले	।।ज्ञा.गा.०१६२.०२।।	नाम सर्वांसी तारक। नामें उद्धरलें त्रैलोक्य। नामवेदाचे विवेक। नामें शंकरादिक पावले सुख
३३३९३	पावले	।।ज्ञा.गा.०१६२.०३।।	नामें तरला प्रल्हाद। रखुमांगदु नारद। भीष्म पावले प्रसिद्ध। वैकुंठनाम अवधारा
३३३९४	पावले	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
३३३९५	पावले	।।ज्ञा.गा.०१७०.०१।।	परस्परें वोळखी वेदीं । शास्त्र बोले भवभेदी। जे पावले परमानंदीं। तेणें त्रिशुद्धि उद्धरले
३३३९६	पावले	।।ज्ञा.गा.०४२९.०२।।	गहिनीनाथ सांगे निवृत्तीचे कानीं। पावले ते ज्ञानी सिद्धपंथें
३३३९७	पावले	।।ज्ञा.गा.०४८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शुद्ध ब्रह्मज्ञान। पावले हे खूण संतसंगें
३३३९८	पावले	।।ज्ञा.गा.०८७८.०६।।	ऐसे पायाळ पुढें गेले पांगूळ मागें ठेले। पैलतीर पावले परम तत्त्वेंसी
३३३९९	पावले	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
३३४००	पावलें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
३३४०१	पावलें	।।ज्ञा.गा.०३५३.०१।।	नेणते ठायीं मन पाहों गेलें। तंव मनचि पावलें जागृतीये माये
३३४०२	पावलें	।।ज्ञा.गा.०४८५.०२।।	अवघेपणें मी त्याचीच जालें। तेंचि पावलें तदाकारें
३३४०३	पावलें	।।ज्ञा.गा.०५७७.०१।।	पंचबाणें माझें हृदय भेदलें। पांचेवीण पावलें चाऱ्ही सांडूनियां
३३४०४	पावलें	।।ज्ञा.गा.०७१९.०१।।	नयनाचे आंगणीं। पावलें आपणा। तव उजाळिल्या जाणा। दाही दिशा
३३४०५	पावलें	।।ज्ञा.गा.०७२२.०४।।	ज्ञानदेव बोले अक्षर निराकार। पावलें अपार परातीत
३३४०६	पावलें	।।ज्ञा.गा.१०२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अनुभवीत झाले। ते निजरूप पावलें परब्रह्मीं
३३४०७	पावलों	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
३३४०८	पावलों	।।ज्ञा.गा.०३४९.०२।।	ब्रह्मचि सुख ब्रह्मपदीं पावलों। ब्रह्मसुखीं निवालों निजीं निज देखा
३३४०९	पावलों	।।ज्ञा.गा.०४१८.०१।।	पावलों जी म्हणे देखिलें जें देखणें। गेली आधीं तेणें दृष्टि माझी
३३४१०	पावलों	।।ज्ञा.गा.०५१८.०२।।	आत्मज्ञानाची गति जाली वो निवांत। प्रबोधतत्त्व मी पावलों वो माय

३३४११	पावलों	।।ज्ञा.गा.०६६८.०४।।	निवृत्तिप्रसादें पावलों या सुखा। उजळलिया रेखा ज्ञानाचिया
३३४१२	पावलों	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
३३४१३	पावलों	।।ज्ञा.गा.१०४४.०१।।	निरंजना गाई चारूं गेलों। तंव चवाळें तेथें एक पावलों
३३४१४	पावलों	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
३३४१५	पावलों	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
३३४१६	पावलों	।।ज्ञा.गा.१०५९.०३।।	गुरुलिंग जंगम। त्यानें दाविला आगम। आधिव्याधि झाली सम। तेणें पावलों विश्राम रे
३३४१७	पावळा	।।ज्ञा.गा.०२२७.०१।।	पावया लुब्ध झाल्या पावळा। गाई परे वळा रे कान्हो
३३४१८	पावविला	।।ज्ञा.गा.०३४७.०२।।	नावाडा श्रीरंगु जाहला हळुवारु। तेणें पावविला पारु ब्रह्मविद्येचा
३३४१९	पावशी	।।ज्ञा.गा.०८५३.०२।।	सुटलेपणें करिसी विषयत्याग। तेणें अंतरीं होय अनुराग। परतोनी तरीच पावशी ब्रह्मभाग रया
३३४२०	पावशी	।।ज्ञा.गा.०८७५.०२।।	येऊनि संसारा वायांचि उजिगरा। कैसेनि ईश्वरा पावशी हरि
३३४२१	पावशी	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
३३४२२	पावशील	।।ज्ञा.गा.०१००.०२।।	पुण्यपाप बाधा। न पवसी गोविंदा। पावशील आपदा। स्मर परमानंदा
३३४२३	पावशील	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
३३४२४	पावशील	।।ज्ञा.गा.०४३८.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
३३४२५	पावशील	।।ज्ञा.गा.०७२१.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
३३४२६	पावशील	।।ज्ञा.गा.०८६९.०३।।	वेग करीं भजनां काळ यम श्रेष्ठ। कैसेंनी वैकुंठ पावशील झणें
३३४२७	पावशील	।।ज्ञा.गा.०९६४.०३।।	गुरुमुखें ज्ञान पाविजे निर्वाण। तें निवृत्ति म्हणे ज्ञाना पावशील
३३४२८	पावशील	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्‌गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
३३४२९	पावसी	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्मे न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
३३४३०	पावसी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया

३३४३१	पावसी	।।ज्ञा.गा.०७४७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे लक्ष लावीं आकाशीं। ब्रह्म पावसी लौकरी तूं
३३४३२	पावसी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
३३४३३	पावसी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
३३४३४	पावसी	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
३३४३५	पावसी	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
३३४३६	पावसी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
३३४३७	पावसी	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला अससी। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
३३४३८	पावसी	।।ज्ञा.गा.०९४३.०४।।	ज्ञानदेव गंगा नि:संगाच्या संगा। पावसी अभंगा भेदरहित
३३४३९	पावसी	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
३३४४०	पावसी	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
३३४४१	पावसी	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
३३४४२	पावसी	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
३३४४३	पावसी	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
३३४४४	पावसी	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
३३४४५	पावा	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय

३३४४६	पावा	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
३३४४७	पावा	।।ज्ञा.गा.०८४५.०१।।	मरण न येतां सावधान व्हा रे। शोधुनी पावा रे निजवस्तू
३३४४८	पावाल	।।ज्ञा.गा.०१२२.०३।।	संसारग्रामीं नाम हाचि सांठा। पावाल वैकुंठा नामें एकें
३३४४९	पावाल	।।ज्ञा.गा.०१२२.०४।।	गोविंद गोपाळ वाचेसी निखळ। पद पावाल अढळ अच्युताचें
३३४५०	पावाल	।।ज्ञा.गा.०१२५.०४।।	जये ग्रामीं हरिपूजन। जये नगरीं हरिकीर्तन। तेथें गेलिया बंधन। तुम्ही पावाल त्रिशुद्धी
३३४५१	पावाल	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
३३४५२	पावाल	।।ज्ञा.गा.०७८५.०३।।	ज्ञानदेव वदे अष्टांगयोग साध। पावाल ब्रह्मपद याचा भेद
३३४५३	पावावया	।।ज्ञा.गा.०६२९.०१।।	मुक्ति पावावया करिजे हरिभक्ति। तरीच विरक्ति प्रगटेल
३३४५४	पावावा	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
३३४५५	पाविजे	।।ज्ञा.गा.००६१.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ नारायण नाम। पाविजे उत्तम निजस्थान
३३४५६	पाविजे	।।ज्ञा.गा.०११४.०२।।	कोटि तपाचिया राशी। जोडती रामनामापाशी। नाम जपतां अहर्निशीं। वैकुंठपद पाविजे
३३४५७	पाविजे	।।ज्ञा.गा.०१३४.०२।।	एकनाम आठवितां दूतां पडियेली चिंता। नाम आनंदें गातां पाविजे सायुज्यता
३३४५८	पाविजे	।।ज्ञा.गा.०४८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे करावें सुमन। तरीच चिद्घन पाविजे तो
३३४५९	पाविजे	।।ज्ञा.गा.०६११.०१।।	पुण्याशी जोडितां पापचि जोडिजे। तेणेंचि पाविजे अधोगती
३३४६०	पाविजे	।।ज्ञा.गा.०६२१.०२।।	तमोगुणेंकरुनी पाविजे मरण। राहटती त्रिगुण जगामाजीं
३३४६१	पाविजे	।।ज्ञा.गा.०६४९.०१।।	योग तो कठीण साधितां साधेना। जेणें गा चिद्घना न पाविजे
३३४६२	पाविजे	।।ज्ञा.गा.०७१४.०४।।	जीव शिव भेद तोंवरिच जाण। जंव आत्मखूण न पाविजे
३३४६३	पाविजे	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
३३४६४	पाविजे	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना

३३४६५	पाविजे	।।ज्ञा.गा.०९०१.०१।।	चिंतिलें अपैसें । पाविजे सायासें। तरी कामा नसे। सायास या
३३४६६	पाविजे	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
३३४६७	पाविजे	।।ज्ञा.गा.०९६४.०३।।	गुरुमुखें ज्ञान पाविजे निर्वाण। तें निवृत्ति म्हणे ज्ञाना पावशील
३३४६८	पाविजे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
३३४६९	पाविजे	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
३३४७०	पाविजेना	।।ज्ञा.गा.०६०६.०१।।	कर्मत्याग करितां पावे अधोगति। भोगितां ही मुक्ति पाविजेना
३३४७१	पावे	।।ज्ञा.गा.००५४.०३।।	अनंत वाचाळ बरळती बरळ। त्या कैसेनि दयाळ पावे हरि
३३४७२	पावे	।।ज्ञा.गा.०१५९.०२।।	हरिकथा श्रवण। तेणें दोषासी दहन। अंतीं पावे नारायण। चतुर्भुज करी भक्तांसी
३३४७३	पावे	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
३३४७४	पावे	।।ज्ञा.गा.०२२७.०४।।	ज्ञानदेवीं गाई हाकितु पावे सोई। हरिनाम दोही सत्राविये
३३४७५	पावे	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
३३४७६	पावे	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
३३४७७	पावे	।।ज्ञा.गा.०६०६.०१।।	कर्मत्याग करितां पावे अधोगति। भोगितां ही मुक्ति पाविजेना
३३४७८	पावे	।।ज्ञा.गा.०६५९.०२।।	बोलु अखरीच वळला भीतरीं नाहीं आला ।तो केवीं विठ्ठला पावे जी तुम्हां
३३४७९	पावे	।।ज्ञा.गा.०६७६.०२।।	राजयाची कांता काय भीक मागें । मनाचिये जोगें सिद्धु पावे
३३४८०	पावे	।।ज्ञा.गा.०८९४.०३।।	बांधोनियां शिळा पोहूं जातां सिंधु। पावे मतिमंदु मृत्यु शीघ्र
३३४८१	पावे	।।ज्ञा.गा.०९१३.०६।।	मन भ्रमर येकीहेळा। जैसें पावे पदकमळा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। होईल जवळा सौरसु
३३४८२	पावे	।।ज्ञा.गा.०९५७.०४।।	ज्ञानदेवा घर विठ्ठल आचार। वेगीं पर पार हंस पावे
३३४८३	पावें	।।ज्ञा.गा.०१६८.०२।।	जय जय करुणानिधि रामा। पावें पावें पुरुषोत्तमा। जगज्जीवना विश्रामधामा। पावें आम्हां कृपाळूवा
३३४८४	पावें	।।ज्ञा.गा.०१६८.०२।।	जय जय करुणानिधि रामा। पावें पावें पुरुषोत्तमा। जगज्जीवना विश्रामधामा। पावें आम्हां कृपाळूवा

३३४८५	पावें	।।ज्ञा.गा.०१६८.०२।।	जय जय करुणानिधि रामा। पावें पावें पुरुषोत्तमा। जगज्जीवना विश्रामधामा। पावें आम्हां कृपाळूवा
३३४८६	पावें	।।ज्ञा.गा.०७२४.०१।।	जयासी मी कर्ता नाहीं हे भावना। तोचि ब्रह्मज्ञाना पूर्ण पावें
३३४८७	पावेन	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
३३४८८	पावेल	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
३३४८९	पावेल	।।ज्ञा.गा.०१४५.०१।।	धर्म वसे जेथें। सर्व कार्य होय तेथें। पित्यासहित मनोरथें। सिद्धि पावेल सर्वथा
३३४९०	पावेल	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
३३४९१	पावेल	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
३३४९२	पावेल	।।ज्ञा.गा.०८४६.०२।।	पशुप्राणी तया जोडी । नेघेचि हरिनाम कावडी। तो कैसेंनि परथडी। नामेंवीण पावेल
३३४९३	पावेल	।।ज्ञा.गा.०८७०.०४।।	ज्ञानदेवा गीत जालें असे सांग। वेगीं श्रीरंग पावेल तुज
३३४९४	पावो	।।ज्ञा.गा.००९०.०१।।	अढळ सप्रेम उपरती पावो। हरिहरि घेवों तारक नाम
३३४९५	पावो	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
३३४९६	पावोनि	।।ज्ञा.गा.०४३१.०६।।	निवृत्ति सुखाचा टेका। पावोनि आलों आपुल्या मठा। ज्ञान येकला निका। ज्ञानदेव
३३४९७	पावोनि	।।ज्ञा.गा.०४३४.०५।।	निवृत्ति निरंजनाचा सरा। कैसा वोसंडला अंबरा। सुख पावोनि ज्ञानेश्वरा। ब्रह्म केलें
३३४९८	पाषाण	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
३३४९९	पाषाण	।।ज्ञा.गा.०६५१.०३।।	अणुरेणु तृण काष्ठादि पाषाण। सर्वत्रीं समान आत्मा तोचि
३३५००	पाषाण	।।ज्ञा.गा.०८४५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे विचारा मी कोण। ना तरी पाषाण होऊनी राहा
३३५०१	पाषाण	।।ज्ञा.गा.०८८६.०२।।	राजहंस ते भ्रमले हो पाषाण चुंबिती। अडकलिया चाचू मग मागील आठविती
३३५०२	पाषाण	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
३३५०३	पाषाणाचा	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो

३३५०४	पाषाणाचा	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
३३५०५	पाषाणाचा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
३३५०६	पाषाणाची	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
३३५०७	पाषाणीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
३३५०८	पासाव	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
३३५०९	पासाव	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
३३५१०	पासाव	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
३३५११	पासाव	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
३३५१२	पासाव	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
३३५१३	पासुनी	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
३३५१४	पासूनियां	।।ज्ञा.गा.०६०५.०१।।	विक्षेपतां ना उठती कल्पना। पासूनियां जाणा शुद्ध व्हावें
३३५१५	पासोडा	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
३३५१६	पासोनी	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
३३५१७	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०००५.०२।।	तो हा रे श्रीहरी पाहिला डोळेभरी । पाहते पाहणें दुरी सारोनियां

३३५१८	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
३३५१९	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०४।।	सहज अंगवणे निजगूज पाहणें। तें आनंदें निर्गुणें नयनीं प्रकाशलें वो माय
३३५२०	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०१।।	निर्विकाराचें अगम्य पाहणें। निगम बोधक गेलें मावळून। मग आयुष्य झांकलेपणें। मिरवो लागे
३३५२१	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०८।।	तेथें गोडीवीण चाखणें जिव्हेवीण बोलणें। नेत्रेंवीण पाहणें तेंचि ब्रह्म
३३५२२	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०४८६.०२।।	पाहणें नाहीं काय पाहों। ध्येय नाहीं काय ध्यावों
३३५२३	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०५४६.०२।।	परतोनी पाहणें परतोनी पाहणें। नाहीं त्या ठाया जाणें रूपेंवीण
३३५२४	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०५४६.०२।।	परतोनी पाहणें परतोनी पाहणें। नाहीं त्या ठाया जाणें रूपेंवीण
३३५२५	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०५५१.०१।।	सुखादि सुख तें जालें अनिमीष। पाहणें तेंचि एक पारुषलें
३३५२६	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०५८७.०१।।	पाहातें पाहूं गेलों पाहणें विसरलों। ब्रह्मानंदें धालों देवराया
३३५२७	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०६२५.०१।।	पाहणें जें कांहीं त्याशीं मुळीं पाहें। मग सुखी राहे योगीराया
३३५२८	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
३३५२९	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०७०८.०३।।	लय लक्ष ध्यान सर्व नाशवंत। पाहणें पाहत ज्योतिरूप
३३५३०	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०९३४.०१।।	पाहतां पाहणें दृश्याही वेगळें। तें कैसें आकळे ब्रह्मतेसी
३३५३१	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
३३५३२	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०९६९.०१।।	पाहणें पाहाते सांडुनी निरुतें। पाहिलिया त्यातें तूंचि होसी
३३५३३	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०९७६.०१।।	पाहाणेंचि पाहासी काय। पाहणें तेथें नाहीं। पाहणेंचि पाही। पाहणें रया
३३५३४	पाहणें	।।ज्ञा.गा.०९७६.०१।।	पाहाणेंचि पाहासी काय। पाहणें तेथें नाहीं। पाहणेंचि पाही। पाहणें रया
३३५३५	पाहणें	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
३३५३६	पाहणें	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
३३५३७	पाहणेंचि	।।ज्ञा.गा.०५७८.०१।।	साता व्योमापरतें पाहों गेलें। तंव पाहणेंचि जालें ब्रह्म उदधी

३३५३८	पाहणेंचि	।।ज्ञा.गा.०९७६.०१।।	पाहाणेंचि पाहासी काय। पाहणें तेथें नाहीं। पाहणेंचि पाही। पाहणें रया
३३५३९	पाहण्यातीत	।।ज्ञा.गा.०७५८.०२।।	सत्रावीची शिव टाकुनी राहिला। पाहण्यातीत झाला सर्वां ठायीं
३३५४०	पाहत	।।ज्ञा.गा.०७०८.०३।।	लय लक्ष ध्यान सर्व नाशवंत। पाहणें पाहत ज्योतिरूप
३३५४१	पाहतया	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
३३५४२	पाहतयेचि	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
३३५४३	पाहतां	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
३३५४४	पाहतां	।।ज्ञा.गा.००१९.०३।।	सांवळें सगुण सकळां जिवांचें जीवन । घनानंद मूर्ति पाहतां हारपलें मन
३३५४५	पाहतां	।।ज्ञा.गा.००२१.०३।।	कैसें जालें अरूपीं गुणीं गुणवृत्ति । सगुण पाहतां अंतरलें गती
३३५४६	पाहतां	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
३३५४७	पाहतां	।।ज्ञा.गा.००२५.०७।।	बाप रखुमादेविवरा । विठ्ठला पाहतां उघडा डोळा । दाविलें निधान रया
३३५४८	पाहतां	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गे। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
३३५४९	पाहतां	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
३३५५०	पाहतां	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
३३५५१	पाहतां	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
३३५५२	पाहतां	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये

३३५५३	पाहतां	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
३३५५४	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०१०६.०३।।	पाहतां हा भाव तो लीळा तो विग्रह। तेथींचा अनुभव विरळा जाणे
३३५५५	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०१०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पाहतां विस्तारु। नामाचा बडिवारु न बोलवे
३३५५६	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०१३३.०४।।	हरि वाचे रे हरि नाचे रे। हरि पाहतां आनंदु साचे रे
३३५५७	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
३३५५८	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
३३५५९	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०२०७.०३।।	आवडीच्या वालभें गोजावलें गोजिरें। पाहतां साजिरें त्रिभुवना एक गे माये
३३५६०	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला
३३५६१	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला
३३५६२	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०२२०.०३।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति नाठवे। पाहतां रूप आनंदी आनंद साठवे
३३५६३	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
३३५६४	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
३३५६५	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
३३५६६	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०२६३.०६।।	दर्पणीं पाहतां। रूप न दिसे आपुलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मज ऐसें केलें
३३५६७	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०३४१.०२।।	काय सांगूं माय त्रिभुवन धाय। पाहतां न समाय नाना रूपीं
३३५६८	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०३४४.०१।।	स्वरूपीं पाहतां बिंबीं बिंब उमटे। ते मेघ:श्याम दाटे बुंथी मनीं
३३५६९	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०३४७.०१।।	जें ब्रह्मीं पाहतां मन न सिरे कोठें। ऐसियाचे पेठे मज उभें केलें
३३५७०	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०३६०.०१।।	एकतत्त्व साधी तंव हारपलों तेथ। मज पाहतां येथ मी नाहीं
३३५७१	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०३६८.०१।।	दीप दिगांतरीं दीपीं पाहतां। परेहूनि परता तो देखिला वो माय
३३५७२	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०३६९.०२।।	पाहतां पारणीं फिटलीं चक्षूंचीं। सर्व आवडीची कोथळी लाधली वो माये
३३५७३	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०३८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आदिमध्य समता। सुखें पाहतां चढे हातां

३३५७४	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०३९१.१८।।	अर्धनारी सोंग पाहतां निकें। साच लपऊनि दावितो लटिकें
३३५७५	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
३३५७६	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
३३५७७	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
३३५७८	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
३३५७९	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०४४८.०५।।	सर्वांग समतेज ऐसा हा चोखडा। पाहतां चहूंकडा दिव्य तेज
३३५८०	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०५०७.०३।।	हो कामीं कामरंजनु गुणहि निर्गुण। पाहतां परिपूर्ण तरी तो सहज वो माये
३३५८१	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०५०८.०५।।	पाहतां ठेंगणें डोळे न्याहाळितां आगळें। तें पदप्राप्ती वेगळें सगुणनिर्गुण वो माय
३३५८२	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०५१२.०३।।	साध्य साधक वस्तु आलिया पैं हातां। मुरडोनी पाहतां वस्तुमय
३३५८३	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०५१५.०२।।	परोपरी पाहतां सर्वरूपीं गोपाळ। तो मजपाशीं परी वेळ न लगतां वो माय
३३५८४	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०५२२.०१।।	स्वरूपीं पाहतां लक्षलिही घेतां। अरूप अनंता गुणीं नाहीं
३३५८५	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०५२५.०१।।	मोहाचें मोहाळ सांगितलें एकी। पाहतां परिपाकीं मोहाळ नाहीं
३३५८६	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०५३४.०२।।	अद्वैत पाहतां न दिसे गुणमेळु। गुणा गुणीं अडळु ठाउका नोहे
३३५८७	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०५४४.०१।।	योगिया दुर्लभ तो म्यां देखिला साजणी। पाहतां पाहतां मना न पुरेचि धणी
३३५८८	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०५४४.०१।।	योगिया दुर्लभ तो म्यां देखिला साजणी। पाहतां पाहतां मना न पुरेचि धणी
३३५८९	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०५४७.०१।।	पाहतां वटाचा विस्तारू कैसा। शाखा फुटलिया कळिया तैसा
३३५९०	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०५७९.०१।।	चक्राकार चक्ररूप चक्रधरू म्हणवी। पाहतां अंतरीं न दिसे कांहीं
३३५९१	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०५७९.०२।।	पाहतां पाहतां मी पर ठायां गेलें। तेथें एक देखिलें महद्भूत
३३५९२	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०५७९.०२।।	पाहतां पाहतां मी पर ठायां गेलें। तेथें एक देखिलें महद्भूत
३३५९३	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०६०४.०४।।	सूक्ष्मीं भासे जें का तेंचि स्थूळीं घडे। पाहतां निवाडे भेद नाहीं

३३५९४	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०६६०.०२।।	पाहाणियाचा प्रपंचु पाहतां। निमाला कवणा बोलूं ठेऊं आतां
३३५९५	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०६८२.०३।।	पाहतां न देखे आपुलें कोणी नाहीं। निजरूप पाहीं अनंता नयनीं वो माय
३३५९६	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
३३५९७	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०६९२.०१।।	मजमाजीं पाहतां मीपण हरपलें। ठकलेंचि ठेलें सये मन माझें
३३५९८	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
३३५९९	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०७१४.०१।।	अज्ञानाची बुंथी काढुनी पाहतां। न दिसे तत्त्वता दृश्य कांहीं
३३६००	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०७२०.०२।।	चैतन्याच्या लाटा। पाहतां एकसरा। प्रळयींच्या नीरा। सारिखें पैं
३३६०१	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
३३६०२	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०७३६.०२।।	अर्थ पाहतां सांकडें ऐकतां। कैसें करूं आतां निवृत्ति सांगे
३३६०३	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०७३८.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। निजरूप गोविंदें जनीं पाहतां
३३६०४	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०७५१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे उफराटें पाहतां। सर्व सौख्यदाता निवृत्ति एक
३३६०५	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०७७२.०२।।	भ्रमर गुंफा ब्रह्मरंध्र तें सुरेख। पाहतां कवतुक त्रैलोकीं
३३६०६	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०८३६.०४।।	भिन्नाभिन्न नाहीं अवघेंचि स्वरूप। पाहतां निजरूप रूप होय
३३६०७	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
३३६०८	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
३३६०९	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०८९३.०२।।	भोंवया पाहतां न दिसे जाणा। आयुष्याची गणना सात दिवस
३३६१०	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
३३६११	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं

३३६१२	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
३३६१३	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
३३६१४	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पाहतां पाहिलें। स्वप्नीचें चेईलें जाईल लया
३३६१५	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९३४.०१।।	पाहतां पाहणें दृश्याही वेगळें। तें कैसें आकळे ब्रह्मतेसी
३३६१६	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९३६.०१।।	व्यक्ताचें अव्यक्तीं पाहतां पैं न दिसे। आपींआप रसें व्यक्त हरि
३३६१७	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९४०.०१।।	जनवन हरि न पाहतां भासे। घटमठीं दिसे तदाकारु
३३६१८	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९४६.०२।।	तें रूपस रूपडें पाहतां न संपडे। हृदयीं सांपडे ज्ञान गोष्टी
३३६१९	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९४८.०१।।	सज्ञानी पाहतां अज्ञानी तत्त्वता। अज्ञानी अमृता सद्गुरु जाणे
३३६२०	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
३३६२१	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
३३६२२	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
३३६२३	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९८५.०१।।	एक पाहतां दुजें गेलें। शेखीं पाहतां सर्व शून्य जालें
३३६२४	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९८५.०१।।	एक पाहतां दुजें गेलें। शेखीं पाहतां सर्व शून्य जालें
३३६२५	पाहतां	।।ज्ञा.गा.०९८५.०२।।	पाहतां तयाचा विचारु। निवृत्ति जाणे तो श्रीगुरु
३३६२६	पाहतां	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें

३३६२७	पाहतां	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
३३६२८	पाहतां	।।ज्ञा.गा.१०४८.०१।।	तूं माझा स्वामी मी तुझा रंक। पाहतां न दिसे वेगळिक
३३६२९	पाहतां	।।ज्ञा.गा.१०४९.०२।।	एक पाहतां दुसरें गेलें। तिसरें झालें नेणों काय
३३६३०	पाहतां	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे
३३६३१	पाहतां	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
३३६३२	पाहतां	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
३३६३३	पाहतां	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
३३६३४	पाहतां	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
३३६३५	पाहतां	।।ज्ञा.गा.१०९५.०२।।	सांगतां नवल पाहतां बरळ। मायामृगजळ देखियेलें
३३६३६	पाहतां	।।ज्ञा.गा.१०९७.०२।।	तुज पाहतां भुलली पैं चित्ता। काय करूं मी आतां येई पंढरीनाथा
३३६३७	पाहतां	।।ज्ञा.गा.१११९.०२।।	सावळें सगुण सकळ गुणांचें निधान। परमानंदमूर्ति पाहतां हर्षलें मन
३३६३८	पाहतांची	।।ज्ञा.गा.०७६५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न बोले आणिक। डोळीयांची बोल पाहतांची
३३६३९	पाहताती	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
३३६४०	पाहती	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
३३६४१	पाहती	।।ज्ञा.गा.०२३४.०१।।	लक्ष लावोनी अंतरीं। कृष्णा पाहती नरनारी। लावण्यसागरु हरि। परमानंदु
३३६४२	पाहती	।।ज्ञा.गा.०४४२.०१।।	आणि देखिलें स्वप्नीं। शास्त्रेंच जाहली ज्ञानी। अंगा लागतां कडसणी। रिघो पाहती
३३६४३	पाहती	।।ज्ञा.गा.०४४२.०२।।	दुजाची करावया विटंबना। निंदूं पाहती साधुसज्जना। पाळितां अवसाना। साहती कैसे
३३६४४	पाहती	।।ज्ञा.गा.०७४३.०५।।	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती
३३६४५	पाहती	।।ज्ञा.गा.०८२४.०१।।	आकाशाचे अंतीं प्रणवाचें गुज। निरंजन बीज साधूं पाहती

३३६४६	पाहते	।।ज्ञा.गा.०००५.०२।।	तो हा रे श्रीहरी पाहिला डोळेभरी । पाहते पाहणें दुरी सारोनियां
३३६४७	पाहतोसी	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
३३६४८	पाहला	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
३३६४९	पाहले	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
३३६५०	पाहशी	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा
३३६५१	पाहसी	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
३३६५२	पाहसी	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
३३६५३	पाहसी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
३३६५४	पाहसी	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
३३६५५	पाहसी	।।ज्ञा.गा.०९७७.०४।।	अणूचें प्रमाण न साहे डोळां। कैसा मुक्तीचा सोहळा घेवों पाहसी
३३६५६	पाहसी	।।ज्ञा.गा.०९८७.०१।।	तीर्थें पाहसी तूं कायी। तुजपाशीं आहे तें कुठेंच नाहीं
३३६५७	पाहा	।।ज्ञा.गा.०१८६.०३।।	भानुबिंब पाहा निर्मळ निराळें। अलिप्त सकळ तैसें साधु
३३६५८	पाहा	।।ज्ञा.गा.०३८४.०३।।	सज्ञानीं विज्ञान ज्ञानी ज्ञानपण। अन्वयीं शोधून पाहा लक्षीं
३३६५९	पाहा	।।ज्ञा.गा.०४९२.०४।।	ज्ञानदेवा पाहा ओहं सोहं भावा। हरिरूपीं दुहावा सर्वकाळ
३३६६०	पाहा	।।ज्ञा.गा.०७१५.०२।।	पूर्वीचें सुकृत ये जन्मीं कमाई। तिसरी ती पाहा गुरुकृपा
३३६६१	पाहा	।।ज्ञा.गा.०७३३.०१।।	डोळांची पाहा डोळां शून्याचा शेवट। नीळबिंदु नीट लखलखित
३३६६२	पाहा	।।ज्ञा.गा.०७३४.०१।।	शून्याचा शेवट डोळां पाहा निराळा। नीळबिंदु सांवळा प्रकाशला
३३६६३	पाहा	।।ज्ञा.गा.०७३५.०५।।	निवृत्ति ज्ञानदेव उभयतांचे बोल। आकाश बुबुळीं पाहा असे

३३६६४	पाहा	।।ज्ञा.गा.०७६७.०१।।	पाणियाचें मोतीं ज्योती वसे जेथ। महाकारण साद्यंत पाहा तुम्ही
३३६६५	पाहा	।।ज्ञा.गा.०७९७.०१।।	निळावर्ण ब्रह्मरंध्र येक निकें। पाहा माझे सखे भाविक हो
३३६६६	पाहा	।।ज्ञा.गा.०८०७.०१।।	औटपीठीं तेज गुजगुजीत। चारी देह तेथ साक्ष पाहा
३३६६७	पाहा	।।ज्ञा.गा.०८१३.०२।।	जीव जंतु कृमी मुंगी नेत्रामध्यें। वास्तव्य गोविंदें केलें पाहा
३३६६८	पाहा	।।ज्ञा.गा.०८१८.०१।।	निशी दिवस दोघे लोपले ते ठायीं। निरंजन ते ठायीं लक्षुनी पाहा
३३६६९	पाहा	।।ज्ञा.गा.०८२३.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे हा विचार पाहा। जाणतां दावितां विरळा एक
३३६७०	पाहा	।।ज्ञा.गा.०८३२.०१।।	महा तेजा आंत बिंदु कोणे परी। उष्ण तेजा माझारीं साक्ष पाहा
३३६७१	पाहा	।।ज्ञा.गा.०८३२.०३।।	ज्ञानेश्वर म्हणे आत्मा यातें जाणे। सुनिळ अनुभवणें निवृत्ति पाहा
३३६७२	पाहा	।।ज्ञा.गा.०८९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे हें साधूचें लक्षण। अंतकाळीं आपण वेगीं पाहा
३३६७३	पाहा	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
३३६७४	पाहा	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
३३६७५	पाहाची	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
३३६७६	पाहाट	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
३३६७७	पाहाणया	।।ज्ञा.गा.०६९०.०२।।	पाहों जाय तव पाहाणया वेगळें। तें सुखसोहळे कोण बोले
३३६७८	पाहाणियाचा	।।ज्ञा.गा.०६६०.०२।।	पाहाणियाचा प्रपंचु पाहतां। निमाला कवणा बोलूं ठेऊं आतां
३३६७९	पाहाणियामाजीं	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
३३६८०	पाहाणें	।।ज्ञा.गा.०२९८.०२।।	बोलेना बोलों देईना। तंव पाहाणें तें अवघें पारुषलें गे माये
३३६८१	पाहाणें	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
३३६८२	पाहाणें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये
३३६८३	पाहाणें	।।ज्ञा.गा.०४१९.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटें पाहाणें। खुंटलें येणें जाणें येची भेटी

३३६८४	पाहाणें	।।ज्ञा.गा.०७६५.०१।।	अंजनाचें अंजन सदोदीत पाहिलें। पाहाणें होउनी ठेलें सर्वां ठायीं
३३६८५	पाहाणें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
३३६८६	पाहाणें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
३३६८७	पाहाणेंचि	।।ज्ञा.गा.०५७५.०२।।	नाहीं तेंचि पाहावया वायांवीण गेलें। तंव पाहाणेंचि जालें बाईये वो
३३६८८	पाहाणेंचि	।।ज्ञा.गा.०९७६.०१।।	पाहाणेंचि पाहासी काय। पाहणें तेथें नाहीं। पाहणेंचि पाही। पाहणें रया
३३६८९	पाहात	।।ज्ञा.गा.०४५७.०६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेह
३३६९०	पाहातसे	।।ज्ञा.गा.०२८१.०६।।	आशा लागलीसे सर्पिणी। ग्रासूं पाहातसे पापिणी। रामनामाचीया ध्वनी। आइकों नेदी श्रवणीं
३३६९१	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०००१.०१।।	रूप पाहातां लोचनीं । सुख जालें वो साजणी
३३६९२	पाहातां	।।ज्ञा.गा.००१७.०३।।	पाहातां वो हरि पाहातां वो । ध्यान लागलें या चित्ता वो
३३६९३	पाहातां	।।ज्ञा.गा.००१७.०३।।	पाहातां वो हरि पाहातां वो । ध्यान लागलें या चित्ता वो
३३६९४	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
३३६९५	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
३३६९६	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
३३६९७	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०२८०.०२।।	विटेवरी सांवळा पाहातां पैं डोळां। मन वेळोवेळां आठवितु
३३६९८	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
३३६९९	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०४८३.०१।।	एकतत्त्व बाही उतरला भक्त। द्वैतदशा विरक्त पाहातां ठेली

३३७००	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०४९४.०२।।	पाहातां न दिसे भानुप्रकाशें। येऱ्हवी तें असे मशकीं रया
३३७०१	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०४९४.०३।।	बोलों जातां जेणें जिव्हाचि खादली। पाहातां पाहातां नेली चर्मदृष्टि
३३७०२	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०४९४.०३।।	बोलों जातां जेणें जिव्हाचि खादली। पाहातां पाहातां नेली चर्मदृष्टि
३३७०३	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०४९९.०३।।	विरालीं अष्टांगें देखोनी गोमटें। पाहातां प्रेम फुटे पाती श्रमती वो माय
३३७०४	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०५०२.०१।।	पाहातां सप्त पाताळें एकविसांवेगळें। तें निरंजन आगळें खुतलें डोळां गे माय
३३७०५	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०५१७.०२।।	नव्हे व्यभिचारिणी नाहीं मज कोणी। पाहातां निर्वाणीं सहज जोडलें वो माय
३३७०६	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०७६२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील ज्योती। पाहातां वृत्ति हरे विषयांची
३३७०७	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०८१८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शिव तेचि शक्ती। पाहातां व्यक्तीं व्यक्त नाहीं
३३७०८	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०८२८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे देहा डोळां दिठी। पाहातां सर्व सृष्टि निवृत्ति एका
३३७०९	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०८३०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें हें पाहातां। निवृत्तीनें तत्त्वता कथनी केली
३३७१०	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
३३७११	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०९३५.०१।।	त्रिपुटी उलटु निर्गुणीं अरुता। पाहातां दृष्टांता भेदु नाहीं
३३७१२	पाहातां	।।ज्ञा.गा.०९७९.०२।।	येक नाहीं तेथें दुजें कायिसें। देहद्वय पाहातां दुजें न दिसे
३३७१३	पाहातां	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
३३७१४	पाहातां	।।ज्ञा.गा.११२१.०५।।	हरि पाहातां वो हरि पाहातां वो। ध्यान लागलें चित्ता वो
३३७१५	पाहातां	।।ज्ञा.गा.११२१.०५।।	हरि पाहातां वो हरि पाहातां वो। ध्यान लागलें चित्ता वो
३३७१६	पाहातांची	।।ज्ञा.गा.०४०६.०३।।	उतावेळपणें भुजादंड उचलेले। नेणोनी ठकले ठेले रूप पाहातांची बाईये
३३७१७	पाहातातो	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहातातो। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
३३७१८	पाहाती	।।ज्ञा.गा.०७५९.०२।।	अर्धमात्राक्षरीं अक्षरें पाहाती। अनाक्षरा परती बाईयांनो
३३७१९	पाहाती	।।ज्ञा.गा.०७८९.०२।।	अंजनाचें सार तेच देह बा रे। आत्मा परिपूर्ण सारे पाहाती ज्ञानी
३३७२०	पाहाती	।।ज्ञा.गा.०७९३.०१।।	अमृताची क्षीर ब्रह्मांडभुवनीं। पाहाती त्रिभुवनीं नवल झालें
३३७२१	पाहाती	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरूं पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
३३७२२	पाहातुसे	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे

३३७२३	पाहाते	।।ज्ञा.गा.००९०.०३।।	पाहाते निमते सरे हंसगती। हरीची पंगती जेऊं बैसो
३३७२४	पाहाते	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
३३७२५	पाहाते	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
३३७२६	पाहाते	।।ज्ञा.गा.०९६९.०१।।	पाहणें पाहाते सांडुनी निरुतें। पाहिलिया त्यातें तूंचि होसी
३३७२७	पाहातें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
३३७२८	पाहातें	।।ज्ञा.गा.०५८७.०१।।	पाहातें पाहूं गेलों पाहणें विसरलों। ब्रह्मानंदें धालों देवराया
३३७२९	पाहातोसी	।।ज्ञा.गा.०८७३.०२।।	जें जेथें होतें तेंचि तेथें नाहीं। परतोनी काई पाहातोसी
३३७३०	पाहातोसी	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
३३७३१	पाहाऱ्यांत	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
३३७३२	पाहाल	।।ज्ञा.गा.०१२५.०३।।	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
३३७३३	पाहाला	।।ज्ञा.गा.००७५.०१।।	सोनियाचा दिवस आजि अमृतें पाहाला। नाम आठवितां रूपीं प्रकट पैं झाला
३३७३४	पाहाली	।।ज्ञा.गा.१००७.०१।।	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
३३७३५	पाहालें	।।ज्ञा.गा.०१८२.०७।।	मत्सकूर्मादिक ज्याचे महिमेसी आले। धन्य वैष्णव तेज रविशशीसी पाहालें
३३७३६	पाहालें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
३३७३७	पाहालें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
३३७३८	पाहालें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०३।।	आजी पाहालें रे आजी पाहालें रे। संतसंगति सुख जालें रे
३३७३९	पाहालें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०३।।	आजी पाहालें रे आजी पाहालें रे। संतसंगति सुख जालें रे
३३७४०	पाहावया	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे कालिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
३३७४१	पाहावया	।।ज्ञा.गा.००७६.०१।।	दसविये द्वारीं वोहट पडिला। नेणता पैं गेला पाहावया
३३७४२	पाहावया	।।ज्ञा.गा.०५७५.०२।।	नाहीं तेंचि पाहावया वायांवीण गेलें। तंव पाहाणेंचि जालें बाईये वो
३३७४३	पाहावया	।।ज्ञा.गा.०५८०.०१।।	कवतुक पाहावया निरंजना गेलीये। तंव निराकार जालें बाईये वो

३३७४४	पाहावया	।।ज्ञा.गा.०७१२.०१।।	रखुमादेविवरु परता पाहावया गेलिया । परते पराहुनी देखिलें गे माये
३३७४५	पाहावयासी	।।ज्ञा.गा.०४४५.०१।।	संसारसातें आलों मी पाहुणा। दिस दोन्ही आनंदा पाहावयासी
३३७४६	पाहावा	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
३३७४७	पाहावा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
३३७४८	पाहावा	।।ज्ञा.गा.०७३५.०१।।	चहूं शून्यांचा भेद कैसा पाहावा देहीं। ब्रह्मरंध्रीं नि:संदेहीं निजवस्तू
३३७४९	पाहावा	।।ज्ञा.गा.०८१७.०१।।	ब्रह्मज्ञानी पुरुष तोचि ओळखावा। नयनांजनीं पाहावा ब्रह्म ठसा
३३७५०	पाहावासी	।।ज्ञा.गा.०२७१.०१।।	येणेंरूपें पाहावासी तरी असुमाये होसी। माझ्या मना नाकळसी सांवळ्या
३३७५१	पाहावी	।।ज्ञा.गा.०८२१.०४।।	ज्ञानोबाची वाणी पूर्ण रूपीं घ्यावी। देहींच पाहावी आत्मज्योती
३३७५२	पाहावें	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थीं। जे अनुसरलें ते कृतार्थी। भवपंथा मुकलें
३३७५३	पाहावें	।।ज्ञा.गा.०३६३.०१।।	तुजमाजीं विरावें तुज गिळुनी राहावें। तुझें रूप पाहावें रूपेंवीण
३३७५४	पाहावें	।।ज्ञा.गा.०४१४.०१।।	अवघा डोळां तुज म्यां पाहावें। अवघा श्रवणीं तुजची ऐकावें
३३७५५	पाहावें	।।ज्ञा.गा.०५८७.०२।।	माझें रूप आतां काय म्यां पाहावें। जाहलों अवघें विश्व मीचि
३३७५६	पाहावें	।।ज्ञा.गा.०८९३.०१।।	कानीं घालूनियां बोटें। नाद जे पाहावें । न दिसतां जाणावें। नऊ दिवस
३३७५७	पाहावें	।।ज्ञा.गा.०८९३.०३।।	डोळां घालोनियां बोट चक्र जें पाहावें। न दिसतां जाणावें पांच दिवस
३३७५८	पाहावें	।।ज्ञा.गा.०९८१.०२।।	बोलिजे तें नव्हे दाविजें तें नव्हे। गुरुमुखीं पाहावें परमानंदे
३३७५९	पाहाशिल	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
३३७६०	पाहासी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
३३७६१	पाहासी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
३३७६२	पाहासी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
३३७६३	पाहासी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया

३३७६४	पाहासी	।।ज्ञा.गा.०९७६.०१।।	पाहाणेंचि पाहासी काय। पाहणें तेथें नाहीं। पाहणेंचि पाही। पाहणें रया
३३७६५	पाहासी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
३३७६६	पाहासी	।।ज्ञा.गा.१०९५.०१।।	परतोन पाहासी न बोलसी आम्हांसी। तुझीया रूपासी नांव नाहीं
३३७६७	पाहासील	।।ज्ञा.गा.०९५४.०२।।	बिंब नाहीं पाहासील काई। ठायींच्या ठायीं होऊनि राही
३३७६८	पाहिजे	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
३३७६९	पाहिजे	।।ज्ञा.गा.०१६८.०१।।	जयासि पाहिजे वैकुंठ। तेणें हरिनामें करावी वाट। रामकृष्ण घडघडाट। नित्य नाम स्मरावें
३३७७०	पाहिजे	।।ज्ञा.गा.०४१९.०१।।	तुझेनी बळें मांडली फळी। तुवां जवळी असिलें पाहिजे
३३७७१	पाहिजे	।।ज्ञा.गा.०४३९.०३।।	वैराग्ययुक्तिचें फळ। बीज तैंसें पाहिजे फळ। जेणें आपुले बोध विशाळ। पाल्हाळ ती
३३७७२	पाहिजे	।।ज्ञा.गा.०४४१.०३।।	जेथें दृष्टी दृष्टीस हरपली। कितेक ममता येकली। तेथें पाहिजे गुरुकिल्ली। तरीच सुखिया
३३७७३	पाहिला	।।ज्ञा.गा.०००५.०२।।	तो हा रे श्रीहरी पाहिला डोळेभरी । पाहते पाहणें दुरी सारोनियां
३३७७४	पाहिला	।।ज्ञा.गा.०१९१.०२।।	हरि पाहिला रे हरि पाहिला रे। सबाह्याभ्यंतरीं अवघा व्यापक मुरारी
३३७७५	पाहिला	।।ज्ञा.गा.०१९१.०२।।	हरि पाहिला रे हरि पाहिला रे। सबाह्याभ्यंतरीं अवघा व्यापक मुरारी
३३७७६	पाहिला	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
३३७७७	पाहिला	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची
३३७७८	पाहिला	।।ज्ञा.गा.०७०८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अक्षयीं राहिला। आत्मा म्यां पाहिला याचि डोळां
३३७७९	पाहिला	।।ज्ञा.गा.०७७०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तेथें अक्षय राहिला। आत्मा म्यां पाहिला या दृष्टीसी
३३७८०	पाहिला	।।ज्ञा.गा.०८०९.०३।।	कैवल्य देह तो ज्ञानदेवें पाहिला। पहाणें होऊनी ठेला चराचरीं
३३७८१	पाहिला	।।ज्ञा.गा.०८३९.०१।।	अमृतयोग निगमनी हुडा। पाहिला चक्र मनोमाया। बोलावया शुद्ध। सिद्ध झालों
३३७८२	पाहिला	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
३३७८३	पाहिलिया	।।ज्ञा.गा.०४७१.०१।।	पहाते पहाणें पहातां निरुतें। पाहिलिया तेथें तेंचि होय
३३७८४	पाहिलिया	।।ज्ञा.गा.०७०७.०१।।	पहा पहा पहा तें पाहिलिया परतें। पाहिलिया तेथ तोचि दिसे
३३७८५	पाहिलिया	।।ज्ञा.गा.०७०७.०१।।	पहा पहा पहा तें पाहिलिया परतें। पाहिलिया तेथ तोचि दिसे

३३७८६	पाहिलिया	।।ज्ञा.गा.०९६९.०१।।	पाहणें पाहाते सांडुनी निरुतें। पाहिलिया त्यातें तूंचि होसी
३३७८७	पाहिली	।।ज्ञा.गा.०४४१.०६।।	भूमिपासोनि आकाशासी। रवि तारांगण संचली जैसी। पाहिली वस्तु परी ऐसी मावळूनि गेली
३३७८८	पाहिली	।।ज्ञा.गा.०७४२.०३।।	शून्य निरशून्य दोन्हीं हारपली । तेथूनि पाहिली निज वस्तु
३३७८९	पाहिली	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
३३७९०	पाहिली	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
३३७९१	पाहिलीया	।।ज्ञा.गा.०४२९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे गुह्य हें सप्तक। अनुभववू लेख पाहिलीया
३३७९२	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.०११२.०५।।	ज्ञानदेवीं पाहिलें। हरिनाम साधुनी घेतलें। तें समाधीस केलें। पुष्पशयनीं आसन
३३७९३	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.०३७१.०१।।	दुरुनी एक ऋण मागावयां आलें। माझें मी पाहिलें तंव कांहीं नाहीं
३३७९४	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०१।।	योगभ्रष्टाचें वर्णन। जिये समूळ पाहिलें ज्ञान। वस्तू वस्तूचि म्हणोन। मौन्य जालें
३३७९५	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.०५४९.०३।।	सहज गुणाचें निर्गुण वो केलें। माझें म्यां पाहिलें मन मावळुनी
३३७९६	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.०७२६.०१।।	अजलोभ पाहिलें वरी। ज्ञान उजळलिया प्रभा सारी। दीपकळिका ऐसें पायरी। दिसूं लागे
३३७९७	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.०७६५.०१।।	अंजनाचें अंजन सदोदीत पाहिलें। पाहाणें होउनी ठेलें सर्वां ठायीं
३३७९८	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.०७६९.०२।।	चहूं देहांचा वर्ण अवर्ण देखिलें। विश्व म्यां पाहिलें तयामध्यें
३३७९९	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.०७९९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीनें दाविलें। या नयनीं पाहिलें अविनाश
३३८००	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.०८११.०१।।	स्वरूपाचें ध्यानीं निरंजन पाहिलें। डोळ्यानें दाविलें चराचर
३३८०१	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.०८४१.०३।।	नाहीं तें सांडोनी आहे तें पाहिलें। मन उन्मन जालें आपोआप
३३८०२	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.०९२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पाहतां पाहिलें। स्वप्नीचें चेईलें जाईल लया
३३८०३	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.०९८६.१८।।	ओंकाराचे मूळ पाहिलें जे ठाईं। मग त्याचे पायीं लीन व्हावें
३३८०४	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
३३८०५	पाही	।।ज्ञा.गा.००९९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिव्हाळा हृदयीं। जीवाचा जीव ठायीं एक पाही
३३८०६	पाही	।।ज्ञा.गा.०११२.०२।।	नामेंवीण सुटका नाहीं। ऐसी वेदशास्त्रीं ग्वाही। जो वेद मस्तकीं पाही। ब्रह्मयानें वंदिला
३३८०७	पाही	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
३३८०८	पाही	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको

३३८०९	पाही	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
३३८१०	पाही	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सवेंचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
३३८११	पाही	।।ज्ञा.गा.०३४४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे द्वैत निरसुनी पाही। एका रूपा सोयी बाही तरशील
३३८१२	पाही	।।ज्ञा.गा.०४२६.०१।।	धांवसील सैरा परि नातुडेचि कांहीं। विचारूनि पाही मनामाजी
३३८१३	पाही	।।ज्ञा.गा.०४२९.०१।।	नऊ कान वाचे नवही द्वारें पाही। सोहं तेचि घेई एकविध
३३८१४	पाही	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
३३८१५	पाही	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
३३८१६	पाही	।।ज्ञा.गा.०४४६.०५।।	स्वानुभव दिवटी उजळूनि जंव पाही। तंव एक बिंब दाही दिशा दिसे
३३८१७	पाही	।।ज्ञा.गा.०५५२.०१।।	अस्वादु स्वादु ये दोन्ही नाहीं। तेरावें पाही सहावा ठायीं
३३८१८	पाही	।।ज्ञा.गा.०६००.०२।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोन्हीं मुळीं नाहीं। कल्पनेनें पाही भ्रमताती
३३८१९	पाही	।।ज्ञा.गा.०६०१.०१।।	भुलणें चालणें ईश्वराशी नाहीं। जैसा असे पाही तैसा असे
३३८२०	पाही	।।ज्ञा.गा.०६२४.०१।।	कासवाच्या परी आत्मा तो या देहीं। इंद्रियें जो पाही अवलोकी
३३८२१	पाही	।।ज्ञा.गा.०६५२.०३।।	उत्तम भूमिका कमाविली पाही। धोत्रा लवलाही पेरियेला
३३८२२	पाही	।।ज्ञा.गा.०६५४.०३।।	किडाळ त्याजिले चोखाळचि नाहीं। आणिक ते पाही अनादीची
३३८२३	पाही	।।ज्ञा.गा.०६५५.०२।।	मुक्ताचा सागर भरित दाही दिशा। पाही जीवदशा बुडूनि जाय
३३८२४	पाही	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
३३८२५	पाही	।।ज्ञा.गा.०७५६.०२।।	ऐसा रंग जया लाधतांचि पाही। मनाची ही सोई हारपली
३३८२६	पाही	।।ज्ञा.गा.०८०६.०१।।	आत्माराम देखे सहस्रदळावरी। उन्मनी हे पाही आरुते तेही
३३८२७	पाही	।।ज्ञा.गा.०८२३.०१।।	आतां औटपिठींचा मार्ग एक बाई। निशिदिनीं पाही शोध करा
३३८२८	पाही	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
३३८२९	पाही	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
३३८३०	पाही	।।ज्ञा.गा.०८५०.०९।।	क्षीरनिरा निवाड याचेनि नव्हे कांहीं। निजगुरु पाही तो विरळा असे

३३८३१	पाही	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
३३८३२	पाही	।।ज्ञा.गा.०९३४.०२।।	पाहे तेंचि पाही नाहीं तें काई। गगनीच्या पायीं तूंचि होसी
३३८३३	पाही	।।ज्ञा.गा.०९३८.०२।।	माया मन पाही मायेसीही पर। परते सत्वर निमिष्य नाहीं
३३८३४	पाही	।।ज्ञा.गा.०९५२.०३।।	शांति धरूनी वाही आपेआप पाही। नमनीं निर्वाहीं न्याहाळिला
३३८३५	पाही	।।ज्ञा.गा.०९५५.०४।।	बाप रखुमादेविवराच्या पायीं। ज्ञानदेवो पाही मरण जाणें
३३८३६	पाही	।।ज्ञा.गा.०९७०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे परतूनि पाही। जिवाचा जिवनु कवणीये ठायीं
३३८३७	पाही	।।ज्ञा.गा.०९७६.०१।।	पाहाणेंचि पाहासी काय। पाहणें तेथें नाहीं। पाहणेंचि पाही। पाहणें रया
३३८३८	पाही	।।ज्ञा.गा.०९९०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आधीं करुनी पाही। निवृत्तिकृपा ही साधकासी
३३८३९	पाही	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
३३८४०	पाही	।।ज्ञा.गा.१०२८.०१।।	शून्य नाहीं निरशून्य नाहीं। तेथें पाळणा पाही लावियेला
३३८४१	पाहीं	।।ज्ञा.गा.००६८.०१।।	काळ वेळ नाम उच्चारितां नाहीं। दोन्ही पक्ष पाहीं उद्धरती
३३८४२	पाहीं	।।ज्ञा.गा.००७२.०१।।	जाणीव नेणीव भगवंतीं नाहीं। उच्चारणीं पाहीं मोक्ष सदा
३३८४३	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०१३३.०३।।	हरि पाहीं रे हरि ध्याईं रे। हरिवांचूनि दुजें नाहीं रे
३३८४४	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां काळिये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
३३८४५	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
३३८४६	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०३७३.०३।।	आतां मी चौघांपाशीं जाईन तीहींचि नागविलें पाहीं। तेथें कांहीं नाहीं ऐसें म्हणितलें
३३८४७	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०३८०.०२।।	आधीं शोधीं आप मग पाहीं दीप। कोहं सोहं रूप दवडी दुरी
३३८४८	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२०।।	सहजसिद्ध तें तूं आपण पैं पाहीं। बाहिजु भीतरीं ये दोन्हीं नाहीं
३३८४९	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०१।।	आकारीं नाहीं तें निराकारीं पाहीं। निराकारीं राहीं शून्याशून्य
३३८५०	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
३३८५१	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०५।।	जेथें अनुभवचि नाहीं तेंचि तूं पाहीं। स्वानुभवीं राहीं तुझा तूंचि
३३८५२	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०४८१.०३।।	लिंगदेहभंग जंव झाला नाहीं। तोंवरी बा पाहीं मुक्ति कैची

३३८५३	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०५५८.०३।।	रखुमादेविवरु मज फावला। देखोनी वोरसला पर पाहीं
३३८५४	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०५६७.०१।।	आहे तें पाहीं नाहीं तें कांहीं। ठायींच्या ठायीं हरपलें
३३८५५	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०५९८.०४।।	जाणणें नेणणें दोन्ही तेथें नाहीं। आहे जैसें पाहीं तेंचि रया
३३८५६	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०६३२.०४।।	अहं हें स्वरूप गिळूनियां पाहीं। देहींच विदेही स्वसंवेद्य
३३८५७	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०६५६.०२।।	पूर्णाची ओळखी मुळीं माया नाहीं। कोण मी हे पाहीं शोधूनियां
३३८५८	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०६८२.०३।।	पाहतां न देखे आपुलें कोणी नाहीं। निजरूप पाहीं अनंता नयनीं वो माय
३३८५९	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०७३२.०३।।	असिपदीं जैसें तत्पद तें नाहीं। सांवळें ब्रह्म पाहीं तैसें असे
३३८६०	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०७५०.०१।।	सोहंकारी माया लक्षा आणि देहीं। निरंजनीं पाहीं मायाकार
३३८६१	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०७६६.०२।।	मसुरामात्र सार योगी ध्याती देहीं। निरंजन पाहीं ब्रह्म तेंचि
३३८६२	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०७७१.०१।।	विश्व ब्रह्म भासे ऐक्य येतां देहीं। अनुहातीं पाहीं अपार नाद
३३८६३	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०७७७.०२।।	आत्मदशे योगी लक्ष लाविती देहीं। ब्रह्मरंध्र पाहीं सत्पद तें
३३८६४	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०७९५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाचे ठायीं। प्रणवीं प्रणव पाहीं निराळा तो
३३८६५	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
३३८६६	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०८४६.०१।।	उपजोनी नरदेहीं। जयाशी हरिभक्ति नाहीं। तोचि भूमिभारू पाहीं। व्यर्थ जन्म त्याचा गेला
३३८६७	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०८५०.०४।।	परतोनीयां पाहीं करीं आठवण। तूं आहेसी कोण विचारीं पां
३३८६८	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०८५१.०४।।	सारुनी लक्ष लक्षण शास्त्राचा उगाणा। तेथ वेदादि षड्दर्शना नुमगे पाहीं
३३८६९	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०८६६.०२।।	अरे मना परापर परतें नाहीं। तें तूं स्वयें आपण पाहीं रे मना
३३८७०	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
३३८७१	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
३३८७२	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०८८५.०३।।	कर्माची सांखळी पडली असे पायीं। गुरुमुखें खुणें उगऊं पाहीं
३३८७३	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया

३३८७४	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
३३८७५	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
३३८७६	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना
३३८७७	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९२९.०९।।	सगुण निर्गुण पाहीं जयापासुनीं। ते राहे अनुभउनी येर वाउगेचि रया
३३८७८	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९४३.०२।।	होतें तें पाहीं नव्हे तें घेई । द्वैतबुद्धि ठायीं गुंफों नको
३३८७९	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९४९.०२।।	तुझें तूंचि विंदान जाणोनि पाहीं। आपेंआपवीण विचारु नाहीं
३३८८०	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९५०.०२।।	आधीं आप पाहीं शून्याशून्य देहीं । मग उमजोनी ठायीं घेईजे सुखें
३३८८१	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
३३८८२	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९६३.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं। ज्ञानदेव पाहीं मरण सांगें
३३८८३	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
३३८८४	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९६८.०४।।	जें तपाव्रताचे ठायीं तें तेथेंचि पाहीं। परी तें ठायींच्या ठायीं म्हणे ज्ञानदेवो
३३८८५	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९७८.०२।।	मी नाहीं तेथें कवणिये ठायीं। देखत देखत पाहीं भुललासी
३३८८६	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थीं साही
३३८८७	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
३३८८८	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
३३८८९	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९८३.०२।।	या मार्गापंथीं तूं तुझें नाहीं। बिंब हारपलें तें तत्त्व पाहीं
३३८९०	पाहीं	।।ज्ञा.गा.०९९८.०५।।	जया नांव नाहीं रूप चिन्ह कांहीं। नामरूप चिन्ह स्वयेंचि पाहीं

३३८९१	पाहीं	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
३३८९२	पाहीं	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
३३८९३	पाहीं	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
३३८९४	पाहीं	।।ज्ञा.गा.१०२७.०३।।	तेथें निरंजन नाहीं कांहींचि नाहीं। तेथें नि:शब्द उठती पाहीं
३३८९५	पाहीं	।।ज्ञा.गा.१०२८.०२।।	जातिवीण बाळ उपजलें पाहीं। तेथें परिये देते माय तेही नाहीं
३३८९६	पाहीं	।।ज्ञा.गा.१०२८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं पाळणा नाहीं। तेथें मी बाळ पाहीं पहुडलों
३३८९७	पाहीं	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देईं। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
३३८९८	पाहीं	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गें !
३३८९९	पाहीन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
३३९००	पाहीन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
३३९०१	पाहीन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
३३९०२	पाहीन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०६।।	कोल्हापुरीं यात्रे जाईन। महालक्ष्मी पाहीन। विशाळतीर्थी स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
३३९०३	पाहीन	।।ज्ञा.गा.०३६८.०२।।	पाहीन मी आतां निरंजन स्वरूपता। त्यानें मज तत्त्वतां वोजविलें वो माय
३३९०४	पाहीलें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
३३९०५	पाहुणा	।।ज्ञा.गा.००६९.०३।।	हरिवीण जन्म तो नरकचि पैं जाणा। यमाचा पाहुणा प्राणी होय
३३९०६	पाहुणा	।।ज्ञा.गा.००७४.०५।।	तीर्थव्रतीं भावना धरी रे करुणा। शांती दया पाहुणा हरि करीं
३३९०७	पाहुणा	।।ज्ञा.गा.०४४५.०१।।	संसारसातें आलों मी पाहुणा। दिस दोन्ही आनंदा पाहावयासी
३३९०८	पाहुणे	।।ज्ञा.गा.०२०५.०३।।	रखुमादेविवरु शहाणे। विठ्ठलु पाहुणे पुंडलिक
३३९०९	पाहुणे	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
३३९१०	पाहुणे	।।ज्ञा.गा.०४४३.०३।।	तुम्ही जेविला अमृत भोजनें। आम्हीही पंक्तीचे पाहुणे। गुह्य गूढ बोलणें। मौन्य जालें
३३९११	पाहुणे	।।ज्ञा.गा.०८७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे घेती ते शाहाणे। येर ते पाहुणे यमाचे रया
३३९१२	पाहुणे	।।ज्ञा.गा.११०८.०५।।	शिजेचि ना तेथें आले तीन पाहुणे। दोन रुसले, एक जेवीच ना

३३९१३	पाहुनी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहूं नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्यव मरण बरें
३३९१४	पाहूं	।।ज्ञा.गा.००९८.०२।।	चला जाऊं पाहूं आत्मराज घटीं। नामें नेतु तटीं वैकुंठीचिया
३३९१५	पाहूं	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
३३९१६	पाहूं	।।ज्ञा.गा.०५८७.०१।।	पाहातें पाहूं गेलों पाहणें विसरलों। ब्रह्मानंदें धालों देवराया
३३९१७	पाहूं	।।ज्ञा.गा.०५९४.०१।।	जें जें पाहूं जाय सुमनें करुनी। अदृश्य होउनी तेंचि लपे
३३९१८	पाहूं	।।ज्ञा.गा.०७१४.०२।।	जें जें पाहूं जाये ब्रह्मचि तें दिसे। अन्यथा हें नसे सर्वथैव
३३९१९	पाहूं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०३।।	मान अपमान पाहूं नये संतीं। जोडावा श्रीपति निशिदिनीं
३३९२०	पाहे	।।ज्ञा.गा.००२५.०४।।	अर्थूनि पाहे दृष्टी । तंव तुझ्यापायीं पडे मिठी । आवडी नोसंडी गांठी । तुझिया पायांची
३३९२१	पाहे	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
३३९२२	पाहे	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
३३९२३	पाहे	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणे लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
३३९२४	पाहे	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
३३९२५	पाहे	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
३३९२६	पाहे	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
३३९२७	पाहे	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया

३३९२८	पाहे	।।ज्ञा.गा.००६१.०१।।	नित्य सत्यामित हरिपाठ ज्यासी। कळिकाळ त्यासी न पाहे दृष्टी
३३९२९	पाहे	।।ज्ञा.गा.००८७.०२।।	न सुटतां शिणतां हे। भवति वास पाहे। प्रपंच मोहता हे। काय करूं
३३९३०	पाहे	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
३३९३१	पाहे	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
३३९३२	पाहे	।।ज्ञा.गा.०१३९.०१।।	शिव भवानी उपदेशी प्राणप्रिये। निजमानसीं ध्याये परमानंदु पाहे
३३९३३	पाहे	।।ज्ञा.गा.०१४१.०४।।	सच्चिदानंदघन। पंढरिये परिपूर्ण। कर ठेवोनियां जघन। वाट पाहे भक्तांची
३३९३४	पाहे	।।ज्ञा.गा.०१५४.०४।।	पाहे संताचिया तीर्था। तीर्थ घेऊनि वंदी माथा। तो भक्तभावें सर्वथा। उद्धरैल नि:संदेह
३३९३५	पाहे	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे
३३९३६	पाहे	।।ज्ञा.गा.०१७६.०३।।	समर्थाचेनि वचनें तरणोपाय होय। पाहे दारिद्र्य जाय स्मरणमात्रें
३३९३७	पाहे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वीं सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
३३९३८	पाहे	।।ज्ञा.गा.०२१२.०६।।	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं
३३९३९	पाहे	।।ज्ञा.गा.०२१८.०३।।	पाहें पां येणें रखुमादेविवरा विठ्ठलें। पाहे पां राहणें पंढरपुरीं केलें
३३९४०	पाहे	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
३३९४१	पाहे	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
३३९४२	पाहे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
३३९४३	पाहे	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
३३९४४	पाहे	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो

३३९४५	पाहे	।।ज्ञा.गा.०२८६.०७।।	वाट पाहे मी येकली मज मदन जाकळी । अवस्था धाकुली म्हणो नये
३३९४६	पाहे	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
३३९४७	पाहे	।।ज्ञा.गा.०३२३.०२।।	न पाहे वास न धरी मनीं आस । वायां निकण भूस काय उपणिसी
३३९४८	पाहे	।।ज्ञा.गा.०३२४.०२।।	वेधु वेधला निळा पाहे घननीळा । विरहिणी केवळा रंग रसनें
३३९४९	पाहे	।।ज्ञा.गा.०३२८.०६।।	कर्पूरपरिमळें दिव्य खाद्य फळें ठेऊनि सोज्वळें वाट पाहे
३३९५०	पाहे	।।ज्ञा.गा.०३२८.०७।।	मन तो निळिये गोविंदाचिये सोसे । विरहिणी पाहे वाटुनी ऐसें
३३९५१	पाहे	।।ज्ञा.गा.०३५६.०२।।	सहस्राची भरोवरी जाली गे माये। लय लक्षीं पाहे तंव चोजवेना
३३९५२	पाहे	।।ज्ञा.गा.०३५८.०३।।	यासी जाणावयालागीं अनुहते पाहे। तंव त्रिभुवन तन्मय जालें गे माये
३३९५३	पाहे	।।ज्ञा.गा.०३८६.०१।।	अष्टदळ पाहे पद्म नेत्र दाहे। सोहं मंत्र कोहं ठाकी दुरी
३३९५४	पाहे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
३३९५५	पाहे	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
३३९५६	पाहे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
३३९५७	पाहे	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
३३९५८	पाहे	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
३३९५९	पाहे	।।ज्ञा.गा.०४२०.०१।।	पाहे पां ध्वजेचें चिरगूट। राया जतन करितां कष्ट
३३९६०	पाहे	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा लळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
३३९६१	पाहे	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
३३९६२	पाहे	।।ज्ञा.गा.०४४५.०४।।	जाऊं पाहे परता तंव नेतु असे पंथा। वैकुंठींच्या कथा आपण सांगे

३३९६३	पाहे	।।ज्ञा.गा.०४४६.०१।।	विश्वरूप पाहे तंव सभोंवतें रूपडें। पाहे चहूंकडे तोचि दिसे
३३९६४	पाहे	।।ज्ञा.गा.०४४६.०१।।	विश्वरूप पाहे तंव सभोंवतें रूपडें। पाहे चहूंकडे तोचि दिसे
३३९६५	पाहे	।।ज्ञा.गा.०४४६.०३।।	सम तेज पाहे तंव एकचि वो तेज। ॐकार सहज निमाला तेथें
३३९६६	पाहे	।।ज्ञा.गा.०४६१.०३।।	तळवटीं पाहे तंव रचिलें दान अपार। वेदवक्ते साचार बुझावले
३३९६७	पाहे	।।ज्ञा.गा.०४६९.०१।।	ऐकें तूं ज्ञाना सुख आणि विश्रांति रूपा। हरिरूप दीप पाहे ऐसा
३३९६८	पाहे	।।ज्ञा.गा.०५०२.०४।।	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
३३९६९	पाहे	।।ज्ञा.गा.०६२३.०१।।	जहाला इंद्र शेष तरी आम्हां काय। नैश्वरी तो पाहे भुललासे
३३९७०	पाहे	।।ज्ञा.गा.०६५९.०१।।	कापुराचे कळिवर अनळाचा मरगळा। भेदून द्वैताचा सोहळा केवीं निवडों पाहे
३३९७१	पाहे	।।ज्ञा.गा.०६५९.०५।।	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
३३९७२	पाहे	।।ज्ञा.गा.०६६६.०२।।	नामावांचुनी संवादें निवृत्ति अभेद पदें। निज भजनी स्वानंदें नवल पाहे
३३९७३	पाहे	।।ज्ञा.गा.०६७४.०२।।	मन धालें परी न धाये। पुढत पुढती राजा विठ्ठलु पाहे
३३९७४	पाहे	।।ज्ञा.गा.०६७४.०३।।	निरंजनीं अंजन लेईजत आहे। आपुलें निधान कैसें आपणची पाहे
३३९७५	पाहे	।।ज्ञा.गा.०७०४.०१।।	देहाचेनि दीपकें पाहे जों सभोंवतें। तंव अवचितें तेंचि ध्यान केलें
३३९७६	पाहे	।।ज्ञा.गा.०७०६.०२।।	पुढत पुढती राजा विठ्ठल पाहे। निरंजनीं अंजन लेईजत आहे
३३९७७	पाहे	।।ज्ञा.गा.०७०६.०३।।	आपुलें निधान आपण पाहे। निवृत्तिप्रति गाऱ्हाणें मांडलें आहे
३३९७८	पाहे	।।ज्ञा.गा.०७०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचे पाये । विसंबला क्षण माझा जीवूं जाऊं पाहे
३३९७९	पाहे	।।ज्ञा.गा.०७०९.०१।।	ज्योतीची निजज्योति। विश्रांति विश्राम। पाहे आत्माराम। निजदृष्टी रया
३३९८०	पाहे	।।ज्ञा.गा.०७३३.०२।।	विसावों आलें पातलें चैतन्य तेथें। पाहे पां निरुतें अनुभवें
३३९८१	पाहे	।।ज्ञा.गा.०७४९.०४।।	ज्ञानदेव नमितो आदी देवीप्रती। नेत्रीं पाहे ज्योति शुद्धरूप
३३९८२	पाहे	।।ज्ञा.गा.०८११.०२।।	आतां माझें नयन नयनीं रिघों पाहे। नयना नयनीं राहे नयनची
३३९८३	पाहे	।।ज्ञा.गा.०८३६.०३।।	कुंडलिनी गति सहजचि राहे। सहस्रदळीं पाहे आत्मरूप
३३९८४	पाहे	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
३३९८५	पाहे	।।ज्ञा.गा.०८३८.०४।।	ते दृष्टि अणुभरी। इकडे पाहे समूळवरी। तो जडजीव करी। रक्षण बापा
३३९८६	पाहे	।।ज्ञा.गा.०८४०.०५।।	सद्गुरु आश्रयाचा धडा। एकसरा वाचिला पाडा। अंगा लागूं पाहे रगडा। चक्राकाराचा

३३९८७	पाहे	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
३३९८८	पाहे	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
३३९८९	पाहे	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
३३९९०	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९०६.०२।।	हातींचे निधान जाय मग तूं करिसी काय। पोळलियावरी हाय निवऊ पाहे
३३९९१	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९०८.०३।।	आपींआप देखिलें। परतोन पाहे तों येकलें
३३९९२	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९३३.०१।।	मेरुपरतें एक व्योम आहे। तेथें एकु पाहे तेज:पुंजू
३३९९३	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९३४.०२।।	पाहे तेंचि पाही नाहीं तें काई। गगनीच्या पायीं तूंचि होसी
३३९९४	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९३९.०१।।	अहंते न पाहे नाहीं तेंची पाहे। भुलिसवें जाय काय करूं
३३९९५	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९३९.०१।।	अहंते न पाहे नाहीं तेंची पाहे। भुलिसवें जाय काय करूं
३३९९६	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९३९.०२।।	सोहंभावें सोकरी कोहंभावें हो करी। पाहे दुरीच्या दुरी एकतत्त्वीं
३३९९७	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९३९.०३।।	आदि हें माजिठें रूपीं रूप पैठें। असोनियां द्रष्टे न पाहे भुली
३३९९८	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
३३९९९	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९५२.०१।।	साऊमा जंव जाये तंव हृदयींच आहे। चित्त विकासुनी पाहे चित्तामाजीं
३४०००	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९६५.०३।।	निरालंब निराकार पाहे तें अपरंपार। तें तूं परात्पर होऊनि राहें
३४००१	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
३४००२	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९८९.०२।।	बांधोनिया शिळा पोहों जातां सिंधू। पाहे मतिमंदू मृत्यु शीघ्र
३४००३	पाहे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे

३४००४	पाहे	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
३४००५	पाहे	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
३४००६	पाहे	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
३४००७	पाहे	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
३४००८	पाहे	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
३४००९	पाहे	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
३४०१०	पाहे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
३४०११	पाहे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
३४०१२	पाहे	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
३४०१३	पाहे	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
३४०१४	पाहे	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
३४०१५	पाहे	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
३४०१६	पाहे	।।ज्ञा.गा.११०४.०२।।	काळें ना सांवळें पिवळें ना ढवळें। चहूं ते वेगळे पुढे पाहे
३४०१७	पाहे	।।ज्ञा.गा.११०४.०४।।	गुप्त ना प्रगट पाहे हा साक्षात। लाहिता प्रचीत वेडावली।

३४०१८	पाहें	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि
३४०१९	पाहें	।।ज्ञा.गा.०२१८.०२।।	पाहें पां नवल कैसें वितलें। मन उन्मनीं उन्मन ग्रासिलें
३४०२०	पाहें	।।ज्ञा.गा.०२१८.०३।।	पाहें पां येणें रखुमादेविवरा विठ्ठलें। पाहे पां राहणें पंढरपुरीं केलें
३४०२१	पाहें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
३४०२२	पाहें	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
३४०२३	पाहें	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सवें गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
३४०२४	पाहें	।।ज्ञा.गा.०३६५.०१।।	निरखित निरखित गेलीये। पाहें तंव तन्मय जालिये
३४०२५	पाहें	।।ज्ञा.गा.०३६५.०३।।	रूप येवोनियां डोळां बैसलें। पाहें तंव परब्रह्म अवतरलें
३४०२६	पाहें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०६।।	जेथें पाहें तेथें तूंचि दिससी। लपोनियां अबोला कासया धरिसी
३४०२७	पाहें	।।ज्ञा.गा.०४५२.०१।।	परेसी जंव पाहें तंव दिसे हें अरुतें। तळीं तळाखालतें विश्वरूप
३४०२८	पाहें	।।ज्ञा.गा.०६२५.०१।।	पाहणें जें कांहीं त्याशीं मुळीं पाहें। मग सुखी राहे योगीराया
३४०२९	पाहें	।।ज्ञा.गा.०७५२.०१।।	पहा त्रिभुवनीं न दिसे बाईये। नयनांजनीं पाहें आत्मरूप
३४०३०	पाहें	।।ज्ञा.गा.०७८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे बीजें दोन बापा। पाहें आत्मरूपा तेथ बा रे
३४०३१	पाहें	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
३४०३२	पाहें	।।ज्ञा.गा.०८६५.०२।।	निवृत्ति बाप निवृत्ति माये। निवृत्ति पाहें विवळलिये
३४०३३	पाहें	।।ज्ञा.गा.०८६७.०१।।	सुख आपुलें आपण तो पाहें। रूप आपुलें आपण ध्याय रे मना
३४०३४	पाहें	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
३४०३५	पाहें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
३४०३६	पाहें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें

३४०३७	पाहें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
३४०३८	पाहें	।।ज्ञा.गा.०९४४.०२।।	ऐसा पाहें दृष्टि चैतन्याची सृष्टि। तरी सुदर्शन घरटीं आपेंआप
३४०३९	पाहें	।।ज्ञा.गा.०९६२.०१।।	सांगेन तें एक दावीन तें पाहें। या मनाचि मूळ सोय आठवीं पां
३४०४०	पाहें	।।ज्ञा.गा.०९७७.०२।।	तेथींची रचना न कळे हो देवा। अनुभवाचा ठेवा काढुनी पाहें
३४०४१	पाहें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
३४०४२	पाहें	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
३४०४३	पाहें	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
३४०४४	पाहें	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
३४०४५	पाहें	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
३४०४६	पाहें	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
३४०४७	पाहें	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
३४०४८	पाहें	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
३४०४९	पाहें	।।ज्ञा.गा.१०२३.०५।।	सकळ पाहें हरि। तोचि चित्तीं धरीं
३४०५०	पाहें	।।ज्ञा.गा.१०४०.०३।।	नवें नवघड हातां आलें। दृष्टी पाहें तंव मन हारपलें
३४०५१	पाहें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे

३४०५२	पाहें	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
३४०५३	पाहें	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्त्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
३४०५४	पाहेन	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्त्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
३४०५५	पाहेन	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
३४०५६	पाहों	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
३४०५७	पाहों	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
३४०५८	पाहों	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
३४०५९	पाहों	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
३४०६०	पाहों	।।ज्ञा.गा.०२८०.०३।।	सागरीं भरीतें दाटे तैसें मन उल्हाटे। वाट पाहों कोठें तुझी रया
३४०६१	पाहों	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
३४०६२	पाहों	।।ज्ञा.गा.०३५३.०१।।	नेणते ठायीं मन पाहों गेलें। तंव मनचि पावलें जागृतीये माये
३४०६३	पाहों	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
३४०६४	पाहों	।।ज्ञा.गा.०४१९.०३।।	रणभूमि आला रणवट घातला। पाहों जों लागला न देखे कांहीं
३४०६५	पाहों	।।ज्ञा.गा.०४६८.०५।।	ऐलतीरीं ठाके पैलतीरीं ठाके। तेथें कैसेनी सामर्थ्यें पाहों आतां

३४०६६	पाहों	।।ज्ञा.गा.०४८६.०१।।	तनु चोरिली कोठें मी पाहों। भूक लागली काय मी खावों
३४०६७	पाहों	।।ज्ञा.गा.०४८६.०२।।	पाहणें नाहीं काय पाहों। ध्येय नाहीं काय ध्यावों
३४०६८	पाहों	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
३४०६९	पाहों	।।ज्ञा.गा.०५३७.०२।।	तेणें केलें अनारिसें केलें अनारिसें। पाहों गेलें सरिसें हरपलें गे माये
३४०७०	पाहों	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
३४०७१	पाहों	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
३४०७२	पाहों	।।ज्ञा.गा.०५७८.०१।।	साता व्योमापरतें पाहों गेलें। तंव पाहणेंचि जालें ब्रह्म उदधी
३४०७३	पाहों	।।ज्ञा.गा.०६९०.०२।।	पाहों जाय तव पाहाणया वेगळें। तें सुखसोहळे कोण बोले
३४०७४	पाहों	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
३४०७५	पाहों	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
३४०७६	पाहों	।।ज्ञा.गा.०७४७.०१।।	षट्चक्रें बंद निघूनियां गेलीं। पाहों जों लागलीं तया गांवा
३४०७७	पाहों	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
३४०७८	पाहों	।।ज्ञा.गा.०९५७.०२।।	हंस कोठें गेला तूं पाहों विसरला। भ्रमेंचि भुलला कोहं शब्दें
३४०७९	पाहों	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
३४०८०	पाहों	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
३४०८१	पाहोनि	।।ज्ञा.गा.१०७३.०१।।	देउळा आधीं कळसु वाईला। पाहोनि गेलों आपले दृष्टी
३४०८२	पाहोनियां	।।ज्ञा.गा.०४४१.०२।।	आतां जी पहावें। पुढें काय अनुमानावें। कीं पाहोनियां हसावें। नवल ऐसे

३४०८३	पाहोनियां	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
३४०८४	पाहोनियां	।।ज्ञा.गा.०९३८.०१।।	पाहोनियां दिठीं नवजाय भुली। मायेची घरकुली खेळतुसे
३४०८५	पाहोनी	।।ज्ञा.गा.०२१३.०१।।	शरीर हें स्थळ। मळानिर्मळाचें मूळ। पाहोनी चोखाळ। आदिपुरुषासी
३४०८६	पाहोनी	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
३४०८७	पाहोनी	।।ज्ञा.गा.०७००.०५।।	ऐसें तें पाहोनी तये तृप्ती राहोनी। तेंची तूं जाणोनी होई बापा
३४०८८	पाहोनी	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
३४०८९	पिंगला	।।ज्ञा.गा.०७८७.०१।।	इडा वाम दक्षिणे पिंगला। दोहींत या कळा ब्रह्मस्थानीं
३४०९०	पिंगळा	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
३४०९१	पिंगळा	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
३४०९२	पिंगळेचा	।।ज्ञा.गा.०७७८.०२।।	इडे पिंगळेचा ओघ सैरा दिसतसे। त्यावरी प्रकाशे आत्मतेज
३४०९३	पिंड	।।ज्ञा.गा.०४५४.०५।।	उतावेळ पिंड ब्रह्मांडासहित। नेत्रीं विकासत ब्रह्मतेज
३४०९४	पिंड	।।ज्ञा.गा.०५८५.०४।।	इह तेंचि पर पिंड तें ब्रह्मांड। ब्रह्मचि अखंड ज्ञानदेव
३४०९५	पिंड	।।ज्ञा.गा.०५८६.०१।।	पिंडचि ब्रह्मांड ब्रह्मांडचि पिंड। ब्रह्मचि अखंड ब्रह्मरूप
३४०९६	पिंड	।।ज्ञा.गा.०९७७.०१।।	पिंड निर्माण जीवकळा सरिसी। गति प्रवेशीं कैसी जाली
३४०९७	पिंड	।।ज्ञा.गा.१०५६.०१।।	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां
३४०९८	पिंडचि	।।ज्ञा.गा.०५८६.०१।।	पिंडचि ब्रह्मांड ब्रह्मांडचि पिंड। ब्रह्मचि अखंड ब्रह्मरूप
३४०९९	पिंडब्रह्मांडाचा	।।ज्ञा.गा.०७७१.०३।।	पिंडब्रह्मांडाचा विस्तार विस्तारला। माझा मीच झाला कोणपरी
३४१००	पिंडामाझारीं	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
३४१०१	पिंडीं	।।ज्ञा.गा.०७८२.०२।।	द्विविध भाग पिंडीं द्विविध ब्रह्मांडीं। या तीं पडिपाडीं ब्रह्मरंध्रीं
३४१०२	पिंडीं	।।ज्ञा.गा.०७९३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पिंडीं शोध घ्यावा। ब्रह्मासीं पहावा ब्रह्म ठसा
३४१०३	पिंडीं	।।ज्ञा.गा.०९५९.०२।।	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये

३४१०४	पिंडीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
३४१०५	पिंडींची	।।ज्ञा.गा.०७४१.०२।।	देहीं स्थानमान विवरण करीं आधीं। पिंडींची ही शुद्धि प्रथम करीं
३४१०६	पिंपळावरी	।।ज्ञा.गा.१०८५.०१।।	आरेवरी आर रे पिंपळावरी पार रे। खाली कुंभार वरी चाक भोवे
३४१०७	पिंपळासी	।।ज्ञा.गा.१०८५.०२।।	डंबडाळके। उंबरासी वाळके। पिंपळासी काकड्या लागल्या रे
३४१०८	पिंवळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
३४१०९	पिंवळा	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
३४११०	पिउनी	।।ज्ञा.गा.१०२६.०२।।	बाळापें हें नाहीं बाळापें हें नाहीं। अंगुष्ठ पिउनी घेई निरालंबी
३४१११	पिकला	।।ज्ञा.गा.०२१३.११।।	ज्ञानदेव म्हणे जगदानीं पिकला। पुरोनी उरला पंढरिये
३४११२	पिकला	।।ज्ञा.गा.०८६८.०३।।	त्रिपुटीचे पेठे वानवसा दिठा। वैकुंठ चौहटा पिकला रया
३४११३	पिकलिया	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
३४११४	पिकलीं	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
३४११५	पिकलेंसे	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
३४११६	पिके	।।ज्ञा.गा.०२१३.०२।।	जन्ममरणाच्या उचटूनि पेडी। मग तये बिंवडीं ज्ञान पिके
३४११७	पिके	।।ज्ञा.गा.०६१४.०१।।	अग्नींच्या पाठारीं पिके जरी पीक। तरी ज्ञानी सुखदु:ख भोगितील
३४११८	पिकें	।।ज्ञा.गा.०२५१.०२।।	भलें केलें विठ्ठला पिकें भरला साउला। घरींची कोपती सोडी जाऊं दे वहिला
३४११९	पिछाना	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्‌गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना
३४१२०	पिटिताती	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया

३४१२१	पिटुनी	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
३४१२२	पिठींची	।।ज्ञा.गा.०४८८.०२।।	आउट पिठींची दुरुगुळी। तेथे दोघे पुंजे बैसविली वो माये
३४१२३	पितया	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
३४१२४	पितयाचा	।।ज्ञा.गा.११०५.०५।।	पितयाचा अंश घेऊनी आला। मातेसि जेणें उपभोग केला
३४१२५	पितयासी	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
३४१२६	पितरसहित	।।ज्ञा.गा.०१४७.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला
३४१२७	पितरांसहित	।।ज्ञा.गा.००१३.०४।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास केला । सर्व संसार हा तारिला । रामकृष्णें भवपाश तोडिला । सर्व पितरांसहित
३४१२८	पितरांसहित	।।ज्ञा.गा.०१४४.०२।।	रामनामें जप करी। तोचि तरे भवसागरीं। पितरांसहित निर्धारीं। वैकुंठपुरीं पावले
३४१२९	पितरांसहित	।।ज्ञा.गा.०१९३.०६।।	व्यासें सांगितलें पुराण। ज्ञानदेवीं वंदिलें संपूर्ण। नमन करूनिया आपण। पितरांसहित निघाला
३४१३०	पिता	।।ज्ञा.गा.०६०२.०५।।	माता पिता सखा सर्वस्व तूं कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीशीं
३४१३१	पिता	।।ज्ञा.गा.०७८९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणव माझा पिता। अक्षर तेच माता याच भेदें
३४१३२	पिता	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
३४१३३	पिता	।।ज्ञा.गा.१०६२.०३।।	मातेचिये पोटीं पिता जो जन्मला। नवलाव जाहला काय सांगो
३४१३४	पिता	।।ज्ञा.गा.१०६४.०१।।	एक माझी माता दोघेजण पिता। मज तीन कांता दोघे सुत
३४१३५	पितांबर	।।ज्ञा.गा.०००४.०१।।	अनुपम्य मनोहर । कांसे शोभे पितांबर । चरणीं ब्रीदाचा तोडर । देखिला देवो
३४१३६	पितांबरु	।।ज्ञा.गा.०२०६.०५।।	कासे कसिला पितांबरु। चरणीं ब्रिदाचा तोडरु
३४१३७	पितियाचा	।।ज्ञा.गा.१०७७.०४।।	पितियाचा वेष धरूनियां वेगीं। मातेचें सुख भोगावया लागीं
३४१३८	पितृ	।।ज्ञा.गा.००६४.०३।।	मातृ पितृ भ्राता सगोत्र अपार। चतुर्भुज नर होऊनि ठेले

३४१३९	पितृभक्तिची	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
३४१४०	पितृव्रत	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम
३४१४१	पित्यासहित	।।ज्ञा.गा.०१४५.०१।।	धर्म वसे जेथें। सर्व कार्य होय तेथें। पित्यासहित मनोरथें। सिद्धि पावेल सर्वथा
३४१४२	पिपीलिका	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
३४१४३	पिपीलिकामार्गें	।।ज्ञा.गा.०७२६.०६।।	निवृत्ति माय कनवाळू गहन। ज्ञानेश्वरा चाळवी घेऊन। पिपीलिकामार्गें गमन। एकसरा
३४१४४	पियीजे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
३४१४५	पियूषपाणी	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
३४१४६	पियूषापरतें	।।ज्ञा.गा.०१९०.०७।।	हें पियूषापरतें गोड वाटत। पंढरीरायाचे भक्त भेटत
३४१४७	पिलिया	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
३४१४८	पिलिया	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
३४१४९	पिलीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१२।।	सगुण रचना वोजा विस्तारिली। भुजंगी व्याली तिचीं काय झालीं पिलीं
३४१५०	पिल्लार	।।ज्ञा.गा.११०२.०३।।	तळीं वरी झाला पसरे शून्याकार। सर्पाचें पिल्लार नाचूं लागे
३४१५१	पिळिलें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०३।।	अवघें अंबर माझें तिंबलें। ब्रह्मरसें पिळिलें वो रंग नव्हे
३४१५२	पिवळा	।।ज्ञा.गा.०००७.०२।।	नागेश वेढा चक्राकार । शेंदूर पिवळा सारंगा सार । श्रुतिगुजाचा महेश्वर । निवृत्ति पूजूं आतां
३४१५३	पिवळे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा
३४१५४	पिवळें	।।ज्ञा.गा.१०४०.०१।।	काळें ना सावळें धवळें ना पिवळें। घोंगडें निराळें लाधलों मी
३४१५५	पिवळें	।।ज्ञा.गा.१०८१.०१।।	काळें ना सावळें। श्वेत ना पिवळें। नादबिंदाहून वेगळें। तें कवण रे चांगया

३४१५६	पिवळें	।।ज्ञा.गा.११०४.०२।।	काळें ना सांवळें पिवळें ना ढवळें। चहूं ते वेगळे पुढे पाहे
३४१५७	पिशाच	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया
३४१५८	पिशी	।।ज्ञा.गा.०२६९.०१।।	निळियेच्या निशीं विरहिणी पिशी। शेजबाजे कैशी आरळ शेजे
३४१५९	पिसा	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
३४१६०	पिसाटपण	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
३४१६१	पिसाळल्यानें	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
३४१६२	पिसावेठीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
३४१६३	पिसी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
३४१६४	पिसुणा	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
३४१६५	पिसुणें	।।ज्ञा.गा.०४०७.०३।।	तुझें तुज पुसतां लाजिरवाणें। तरी हांसती पिसुणें प्रपंचाचीं
३४१६६	पिसुणें	।।ज्ञा.गा.०७०१.०३।।	दुजापाशीं सांगतां वाटे लाजिरवाणें। हांसतील पिसुणें प्रपंचाचीं
३४१६७	पिसुणें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
३४१६८	पिसुणें	।।ज्ञा.गा.१०९७.०३।।	पिसुणें परावीं मज काय करावीं। तुजची आठवीं श्रीचरण दाखवीं
३४१६९	पिसें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
३४१७०	पिसें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये

३४१७१	पिसें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
३४१७२	पिसें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वें रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
३४१७३	पिसें	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
३४१७४	पिसें	।।ज्ञा.गा.०९९२.०१।।	राम सर्वत्र देखणा सर्वांघटीं असे। ऐसें हें पिसें परि वेगळेंचि
३४१७५	पिसें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
३४१७६	पिसोळिया	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
३४१७७	पी	।।ज्ञा.गा.०१२९.०२।।	रमणिये माये रमणिये। रामनामामृत रस पी जिव्हे
३४१७८	पीक	।।ज्ञा.गा.०२१३.०३।।	पंढरीचें पीक न समाये अंबरीं। तें शेत सोकरी पुंडलिकु
३४१७९	पीक	।।ज्ञा.गा.०४२५.०२।।	सूर्यकिरणांवरी मुंगियाच्या हारी। अग्निचे पाठारीं पीक होय
३४१८०	पीक	।।ज्ञा.गा.०६१४.०१।।	अग्नींच्या पाठारीं पिके जरी पीक। तरी ज्ञानी सुखदु:ख भोगितील
३४१८१	पीक	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
३४१८२	पीक	।।ज्ञा.गा.१०६२.०४।।	मश्यकें ओलांडीला स्वयें मेरुगिरी। दहनाच्या पाठारीं पीक जाहलें
३४१८३	पीठाशेजारीं	।।ज्ञा.गा.०८३३.०१।।	नवाचिया माझारीं आऊट पीठाशेजारीं। शून्याची वोवरी सुनिळ प्रभा
३४१८४	पीठिका	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये
३४१८५	पीडला	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
३४१८६	पीडिला	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें

३४१८७	पीडिले	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
३४१८८	पीत	।।ज्ञा.गा.०६४२.०१।।	सुवर्णाचा चुरा शुद्ध पीत दिसे। वस्तु हे प्रकाशे तैशापरी
३४१८९	पीत	।।ज्ञा.गा.०७३७.०२।।	रक्त शुभ्रवर्ण नीळ पीत दिसे। दृष्टि शुद्ध असे तयामध्यें
३४१९०	पीत	।।ज्ञा.गा.०७३८.०३।।	रक्त श्वेत शाम नीळवर्ण आहे। पीत केशर हे माजी तेथें
३४१९१	पीत	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई
३४१९२	पीतांबर	।।ज्ञा.गा.११०२.०२।।	जरी पीतांबर नेसविलें नभा। चैतन्याचा गाभा नीळ बिंदू
३४१९३	पीतांबर	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
३४१९४	पीतांबरु	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
३४१९५	पीतांबरु	।।ज्ञा.गा.१०६०.०३।।	कटीं कर विराजित। मुकुटरत्नजडित। पीतांबरु कासिला। तैसा येईं कां धांवत
३४१९६	पीयुषा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
३४१९७	पुंजाळता	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
३४१९८	पुंजाळलें	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
३४१९९	पुंजाळलें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
३४२००	पुंजाळलें	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
३४२०१	पुंजु	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
३४२०२	पुंजे	।।ज्ञा.गा.०४८८.०२।।	आउट पिठींची दुरुगुळी। तेथे दोघे पुंजे बैसविली वो माये
३४२०३	पुंजे	।।ज्ञा.गा.१०३७.०१।।	चौऱ्यांशीं लक्ष हिंडतां हाट। पुंजे दाट सांपडलें

३४२०४	पुंडलिक	।।ज्ञा.गा.०१९६.०७।।	बागडे गाती हरि वाकुल्या कुसरी। तेथें पुंडलिक परोपरी स्तवन करी
३४२०५	पुंडलिक	।।ज्ञा.गा.०२०५.०३।।	रखुमादेविवरु शहाणे। विठ्ठलु पाहुणे पुंडलिक
३४२०६	पुंडलिक	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
३४२०७	पुंडलिक	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
३४२०८	पुंडलिका	।।ज्ञा.गा.०००४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु । पुंडलिका अभयकरु । परब्रह्म साहाकारु। देखिला देवो
३४२०९	पुंडलिका	।।ज्ञा.गा.०१९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पुंडलिका वरु। निळियाचा आगरु पंढरीये
३४२१०	पुंडलिका	।।ज्ञा.गा.०२००.०२।।	तें रूप पंढरी पुंडलिका द्वारीं। मुक्तिमार्ग चारी वश्य रया
३४२११	पुंडलिका	।।ज्ञा.गा.०२०३.०२।।	तें या पुंडलिका ओळलें। प्रेमप्रीतीनें घोळलें। भक्तिमातेनें चाळविलें। आधीन केलें आपणया
३४२१२	पुंडलिका	।।ज्ञा.गा.०२०५.०२।।	पुंडलिका हें चिंतन। म्हणोनि विटेवरी हें ब्रह्म
३४२१३	पुंडलिका	।।ज्ञा.गा.०२०६.१६।।	माथां मुगुट झळाळीत। बाप पुंडलिका न्याहाळीत
३४२१४	पुंडलिका	।।ज्ञा.गा.०२०९.०३।।	भक्तिमार्ग फुकटा आनंदाची पव्हे। लागलीसे सवें पुंडलिका
३४२१५	पुंडलिका	।।ज्ञा.गा.०३८५.०२।।	ऐक सखिये पुससी बाईये। परब्रह्म समाये पुंडलिका
३४२१६	पुंडलिका	।।ज्ञा.गा.०६६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल कृपा चित्तीं। पुंडलिका साधिलें प्रेम तत्त्वार्थी
३४२१७	पुंडलिकाचिये	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
३४२१८	पुंडलिकाचे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०२।।	बाप तीर्थ पंढरी। भूवैकुंठ महीवरी। भक्त पुंडलिकाचे द्वारीं। कर कटावरी राहिला
३४२१९	पुंडलिकाचे	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
३४२२०	पुंडलिकाचे	।।ज्ञा.गा.१०१५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। ते उभी पुंडलिकाचे द्वारीं रे कान्हो
३४२२१	पुंडलिकाचे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
३४२२२	पुंडलिकाच्या	।।ज्ञा.गा.०१३७.०३।।	पुंडलिकाच्या भावार्था। गोकुळींहुनी जाला येतां । निजप्रेमभक्ति भक्तां। घ्या घ्या आतां म्हणतसे
३४२२३	पुंडलिकासी	।।ज्ञा.गा.०२०४.०१।।	जन्मोजन्मींच्या सायासीं। विठ्ठल लाधला पुंडलिकासी
३४२२४	पुंडलिकु	।।ज्ञा.गा.०१९५.०५।।	आड वाहे भीमा। तारावया देह आत्मा। पैलथडीये परमात्मा। मध्यें राहिला पुंडलिकु
३४२२५	पुंडलिकु	।।ज्ञा.गा.०२०२.०२।।	सोकरी पुंडलिकु ज्ञान पुण्यश्लोकु। विठ्ठलीं त्रैलोक्य उद्धरिलें

३४२२६	पुंडलिकु	।।ज्ञा.गा.०२१३.०३।।	पंढरीचें पीक न समाये अंबरीं। तें शेत सोकरी पुंडलिकु
३४२२७	पुंडलिकें	।।ज्ञा.गा.०१९६.०२।।	तें हें रूपडें रूपस विठ्ठल। पुंडलिकें बहुसाल प्रार्थियेलें
३४२२८	पुंडलिकें	।।ज्ञा.गा.०१९६.०४।।	कर्म धर्म करितां शिणली येतां जातां। मग पुंडलिकें अनंता प्रार्थियेलें
३४२२९	पुंडलिकें	।।ज्ञा.गा.०२०२.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्ति सौरसें। पुंडलिकें कैसें पुण्य केलें
३४२३०	पुंडलिकें	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
३४२३१	पुंडलिकें	।।ज्ञा.गा.०२०९.०७।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसतसे कोडें। पुंडलिकें केवढें भाग्य केलें
३४२३२	पुंडलिकें	।।ज्ञा.गा.०२११.०५।।	पुंडलिकें भक्तें तारिलें विश्वजनां। वैकुंठींची मूर्ति आणिली पंढरपूर पाटणा
३४२३३	पुंडलिकें	।।ज्ञा.गा.०२१६.०२।।	नाम लाधलें नाम लाधलें। पुंडलिकें केलें खेवणें देखा
३४२३४	पुंडलिकें	।।ज्ञा.गा.०७०३.०५।।	तो हा चंद्रभागे तीरा पुंडलिकें दिधला थारा। बाप रखुमादेविवरा जडलें पायीं विठ्ठलची
३४२३५	पुंडलिकें	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
३४२३६	पुंडलिकें	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज ह्रदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
३४२३७	पुंडलिकेने	।।ज्ञा.गा.०२१७.०३।।	पुंडलिकेने भक्तिगे बंदा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलुने
३४२३८	पुंडलीक	।।ज्ञा.गा.००८३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हें पुंडलीक जाणें। अंतकाळीं पेणें साधियेलें
३४२३९	पुंडलीक	।।ज्ञा.गा.०१८०.०३।।	ध्रुव पराशर व्यास पुंडलीक। अर्जुन वाल्मिक अंबरीष
३४२४०	पुंडलीक	।।ज्ञा.गा.०१८३.०७।।	व्यास आणि वसिष्ठ वाल्मिकादिक। आणि पुंडलीक शिरोमणी
३४२४१	पुंडलीक	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्मे
३४२४२	पुंडलीक	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचतातीं प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
३४२४३	पुंडलीकवरद	।।ज्ञा.गा.००३७.०३।।	रखुमादेविवरु तो। पुंडलीकवरद तो गे बाई
३४२४४	पुंडलीकासी	।।ज्ञा.गा.०२१०.०५।।	पंढरिसी कीर्तन करी। पुंडलीकासी नमस्कारी। विठ्ठलचरण अंतरीं धरी। धन्य जन्म तयाचा
३४२४५	पुकारी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
३४२४६	पुछाची	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला

३४२४७	पुजिजाल	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थी भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
३४२४८	पुजिजे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
३४२४९	पुजिजो	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
३४२५०	पुजिलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०८।।	शिवें शक्तिप्रती कथिलें। धर्मराजें तें पुजिलें
३४२५१	पुजूं	।।ज्ञा.गा.०७१३.०१।।	पुजूं गेलों ठेवोनिया भाव। तंव जालों देव स्वत:सिद्ध
३४२५२	पुजों	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
३४२५३	पुजों	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्‌गुरुराया रे
३४२५४	पुढत	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
३४२५५	पुढत	।।ज्ञा.गा.०६७४.०२।।	मन धालें परी न धाये। पुढत पुढती राजा विठ्ठलु पाहे
३४२५६	पुढत	।।ज्ञा.गा.०७०६.०२।।	पुढत पुढती राजा विठ्ठल पाहे। निरंजनीं अंजन लेईजत आहे
३४२५७	पुढतपुढती	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
३४२५८	पुढतां	।।ज्ञा.गा.०१८४.०३।।	या संतांसी भेटतां । हरे संसाराची व्यथा। पुढतां पुढती माथां। अखंडित ठेवीन
३४२५९	पुढतां	।।ज्ञा.गा.०८५०.१४।।	हेचि पुढतां पुढती सांगों तुज किती। श्रुती नेति नेति मौनावल्या
३४२६०	पुढती	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
३४२६१	पुढती	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
३४२६२	पुढती	।।ज्ञा.गा.०१३६.०२।।	पुढती पुढती मन। एक विठ्ठलुचि जाण
३४२६३	पुढती	।।ज्ञा.गा.०१३६.०२।।	पुढती पुढती मन। एक विठ्ठलुचि जाण
३४२६४	पुढती	।।ज्ञा.गा.०१४१.०५।।	विठ्ठलेंवीण देवो म्हणती। ते संसार पुढती पावती। विठ्ठलावीण तृप्ती। नाहीं प्रतीती विठ्ठलेंवीण
३४२६५	पुढती	।।ज्ञा.गा.०१५७.०३।।	साखरेचा ऊस जरी होय पुढती। मंथिता नवनीती क्षीर जोडे
३४२६६	पुढती	।।ज्ञा.गा.०१७७.०१।।	साखरेचा ऊंस जरी होय पुढती। मथितां घृतीं काय क्षीर निवडे
३४२६७	पुढती	।।ज्ञा.गा.०१८४.०३।।	या संतांसी भेटतां । हरे संसाराची व्यथा। पुढतां पुढती माथां। अखंडित ठेवीन

३४२६८	पुढती	।।ज्ञा.गा.०१९२.०१।।	यम म्हणे दूतांप्रति। जे एकादशी करिती। तया नाणावे पुढती। ते हरिदास विष्णूचे
३४२६९	पुढती	।।ज्ञा.गा.०२०९.०५।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ अमर नेणती। वृक्ष होउनी पुढती सेविताती
३४२७०	पुढती	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
३४२७१	पुढती	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये
३४२७२	पुढती	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
३४२७३	पुढती	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
३४२७४	पुढती	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
३४२७५	पुढती	।।ज्ञा.गा.०४७४.०३।।	हें तत्त्व सांगे ज्ञानदेवा निवृत्ति। संसार पुढती नाहीं बापा
३४२७६	पुढती	।।ज्ञा.गा.०६७४.०२।।	मन धालें परी न धाये। पुढत पुढती राजा विठ्ठलु पाहे
३४२७७	पुढती	।।ज्ञा.गा.०७०६.०२।।	पुढत पुढती राजा विठ्ठल पाहे। निरंजनीं अंजन लेईजत आहे
३४२७८	पुढती	।।ज्ञा.गा.०७५४.०३।।	ज्ञानदेव ध्यान धरिलें पुढती। त्रैलोक्याची वस्ती असे जेथें
३४२७९	पुढती	।।ज्ञा.गा.०८५०.१४।।	हेचि पुढतां पुढती सांगों तुज किती। श्रुती नेति नेति मौनावल्या
३४२८०	पुढती	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
३४२८१	पुढती	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
३४२८२	पुढती	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
३४२८३	पुढा	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
३४२८४	पुढां	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
३४२८५	पुढारला	।।ज्ञा.गा.०३७१.०४।।	ऐसा रखुमादेविवरु विठ्ठलु आपण पुढारला। माझा निर्वाळा केला संसारींचा

३४२८६	पुढारी	।।ज्ञा.गा.०३६७.०३।।	दुर्घट घडतां न वर्णवे योग्यता। मज पुढारी वो माय
३४२८७	पुढारु	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
३४२८८	पुढारु	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
३४२८९	पुढीला	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया
३४२९०	पुढे	।।ज्ञा.गा.११०४.०२।।	काळें ना सांवळें पिवळें ना ढवळें। चहूं ते वेगळे पुढे पाहे
३४२९१	पुढें	।।ज्ञा.गा.००४४.०१।।	ज्याचें गुणनाम आठवितां मनचि नाहीं होय। अनुभवाचे पाय पुढें चालती
३४२९२	पुढें	।।ज्ञा.गा.००६१.०२।।	रामकृष्ण उच्चार अनंत राशी तप। पापाचे कळप पळती पुढें
३४२९३	पुढें	।।ज्ञा.गा.०११३.०२।।	भवकर्मविख। रामनामीं होय चोख। हरेल भवव्यथा दुःख। पुढें सुख उपजेल
३४२९४	पुढें	।।ज्ञा.गा.०१३५.०३।।	रकारा पुढें एक मकार मांडी कां। उतरसी समतुका शंभूचीया
३४२९५	पुढें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
३४२९६	पुढें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
३४२९७	पुढें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
३४२९८	पुढें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
३४२९९	पुढें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
३४३००	पुढें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भा घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
३४३०१	पुढें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०२।।	आतां जी पहावें। पुढें काय अनुमानावें। कीं पाहोनियां हसावें। नवल ऐसे
३४३०२	पुढें	।।ज्ञा.गा.०६४१.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे स्वसुख रोकडें। निवृत्तीनें पुढें दाखविलें

३४३०३	पुढें	।।ज्ञा.गा.०६४२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काय सांगूं सुख। मागें पुढें देख निवृत्तीशी
३४३०४	पुढें	।।ज्ञा.गा.०६७२.०३।।	स्वानुभवें धरी अनुभवें वाट। तंव अवचित बोभाट पुढें मागें
३४३०५	पुढें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०३।।	जेथें जाय तेथें मौन्यचि पडिलें। बोलवेना पुढें काय करूं
३४३०६	पुढें	।।ज्ञा.गा.०६९७.०२।।	सखा निजसुखाचा जवळीं असतां। पुढें पहातां जाले वेडे चौघेजण
३४३०७	पुढें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
३४३०८	पुढें	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
३४३०९	पुढें	।।ज्ञा.गा.०८३९.०२।।	शोधिला त्रिगुणाचा चोहटा। निघालों पश्चिमेच्या वाटा। सद्‍गुरु सुख बरवंटा। पुढें केला
३४३१०	पुढें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
३४३११	पुढें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
३४३१२	पुढें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
३४३१३	पुढें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०६।।	ऐसे पायाळ पुढें गेले पांगूळ मागें ठेले। पैलतीर पावले परम तत्त्वेंसी
३४३१४	पुढें	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
३४३१५	पुढें	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
३४३१६	पुढें	।।ज्ञा.गा.०९९१.०२।।	परि नको नको दु:ख धुरंधर। पुढें अंध:कार दिसतसे
३४३१७	पुढें	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्‍गुरु
३४३१८	पुढें	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
३४३१९	पुढें	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें

३४३२०	पुण्य	।।ज्ञा.गा.००५०.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। अनंत जन्मोनी पुण्य होय
३४३२१	पुण्य	।।ज्ञा.गा.०१००.०३।।	पुण्य करितां स्वर्ग । पाप करितां भोग। नाम जपतां सर्वांग। होईल पांडुरंग
३४३२२	पुण्य	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
३४३२३	पुण्य	।।ज्ञा.गा.०१२२.०७।।	सर्वांमाजीं श्रेष्ठ पुण्य भूवैकुंठ। विठ्ठल मूळपीठ जगदोद्धार
३४३२४	पुण्य	।।ज्ञा.गा.०१४०.०८।।	देव जाणे ऐसा। तोचि हरिदासा भरंवसा। ज्ञानदेव म्हणे परियेसा। थोर पुण्य तयाचें
३४३२५	पुण्य	।।ज्ञा.गा.०१६९.०१।।	पुण्य देहीं आचरावें। मर्यादे गुरुच्या असावें। प्रीतिपूर्वक अतिथिस द्यावे। अन्नदान परियेस
३४३२६	पुण्य	।।ज्ञा.गा.०२०२.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्ति सौरसें। पुंडलिकें कैसें पुण्य केलें
३४३२७	पुण्य	।।ज्ञा.गा.०२०४.०२।।	पूर्वी पुण्य केलें वो माये। विटे लाधलें या विठोबाचे पाये
३४३२८	पुण्य	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
३४३२९	पुण्य	।।ज्ञा.गा.०६११.०४।।	पुण्य तेथें पाप समचि वर्तती। रात्रंदिन आथी जियेपरी
३४३३०	पुण्य	।।ज्ञा.गा.०६१५.०१।।	पुण्य जोडूनियां स्वर्गासी जाइजे। पापाशी सेविजे अधोगती
३४३३१	पुण्य	।।ज्ञा.गा.०७०३.०२।।	विठ्ठल म्हणतां हरलें पाप। पदरीं आलें पुण्य माप। धाला दिनाचा मायबाप विठ्ठलची
३४३३२	पुण्य	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
३४३३३	पुण्यकाळीं	।।ज्ञा.गा.०२१३.०५।।	उचलूनि पेंडी कासिया समुळीं। मग पुण्यकाळीं ओलवले
३४३३४	पुण्यपणें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
३४३३५	पुण्यपाप	।।ज्ञा.गा.०१००.०२।।	पुण्यपाप बाधा। न पवसी गोविंदा। पावशील आपदा। स्मर परमानंदा
३४३३६	पुण्यपाप	।।ज्ञा.गा.०६१४.०३।।	नक्षत्राच्या तेजें जरी इंदु पळे। तरी ज्ञानी विकळे पुण्यपाप
३४३३७	पुण्यपाप	।।ज्ञा.गा.०६२१.०३।।	त्रिगुण त्यजुनी व्हावें निस्त्रैगुण। नाचरावें पुण्यपाप कांहीं
३४३३८	पुण्यपावन	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
३४३३९	पुण्यपावन	।।ज्ञा.गा.००३२.०२।।	गौरी जाप्य सहस्रनामीं तो। पुण्यपावन त्रैलोक्य तो गे बाई
३४३४०	पुण्यश्लोक	।।ज्ञा.गा.०६२८.०४।।	वडवानळ शुचि परी सर्वही भक्षक। इंद्र पुण्यश्लोक पतन होय

३४३४१	पुण्यश्लोकु	।।ज्ञा.गा.०२०२.०२।।	सोकरी पुंडलिकु ज्ञान पुण्यश्लोकु। विठ्ठलीं त्रैलोक्य उद्धरिलें
३४३४२	पुण्यश्लोकु	।।ज्ञा.गा.०२१०.०६।।	सकळ कुळाचा तारकु। तोचि जाणावा पुण्यश्लोकु। पांडुरंगीं रंगला नि:शंकु। धन्य जन्म तयाचा
३४३४३	पुण्यसामुग्री	।।ज्ञा.गा.००८९.०१।।	जन्मजन्मांतरीं। असेल पुण्यसामुग्री। तरीच नाम जिव्हाग्रीं। येईल श्रीरामाचें
३४३४४	पुण्यांच्या	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन
३४३४५	पुण्याची	।।ज्ञा.गा.००४८.०२।।	हरि मुखें म्हणा हरि मुखें म्हणा। पुण्याची गणना कोण करी
३४३४६	पुण्याचें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०१।।	जें अगम्याचें ध्यान। जें मनाचें मनन। जें पुण्याचें पावन। वस्तुरूप
३४३४७	पुण्याचें	।।ज्ञा.गा.०६५७.०५।।	बहुजन्मा शेवटीं फळ हें पुण्याचें। अभाग्यासी कैचें प्राप्त होय
३४३४८	पुण्याशी	।।ज्ञा.गा.०६११.०१।।	पुण्याशी जोडितां पापचि जोडिजे। तेणेंचि पाविजे अधोगती
३४३४९	पुत	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
३४३५०	पुतना	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
३४३५१	पुतळा	।।ज्ञा.गा.०१८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परब्रह्म पुतळा। तेथिल हे कळा निवृत्ति जाणें
३४३५२	पुतळा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
३४३५३	पुतळा	।।ज्ञा.गा.०२३४.०३।।	ब्रह्मविद्येचा पुतळा। गाई राखितो गोवळा। श्रुती नेणवे ते लीळा। वेदां सनकादिकां
३४३५४	पुतळा	।।ज्ञा.गा.०२८८.०१।।	पंढरपुरीचा निळा लावण्याचा पुतळा। विठा देखियेला डोळां बाईये वो
३४३५५	पुतळा	।।ज्ञा.गा.०३६७.०५।।	तो चिदानंदु पुतळा रखुमाई जवळा। सोईरा सकळांसहित वो माये
३४३५६	पुतळा	।।ज्ञा.गा.०६७७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मविद्येचा पुतळा। तेथील हे कळा निवृत्तिप्रसादें
३४३५७	पुतळा	।।ज्ञा.गा.०८०२.०३।।	महाकारणीं आतुला लक्षाचा पुतळा। उन्मनी हे कळा दैवी वरी
३४३५८	पुतळी	।।ज्ञा.गा.०३४९.०१।।	ब्रह्माची पुतळी मीचि पैं जालों। ब्रह्मचि लेईलों अंजन गे माय
३४३५९	पुतळी	।।ज्ञा.गा.०५११.०३।।	कापुराची पुतळी कर्पुरदीपु पाजळी। तैसी मी त्याच्या मेळीं जाहलें वो माय
३४३६०	पुता	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
३४३६१	पुता	।।ज्ञा.गा.०८७७.०३।।	वांझेचिया पुता घालशील मारे। तेथे कैचा पुत्र मृत्यु कोणा संव्हारे

३४३६२	पुत्र	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
३४३६३	पुत्र	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
३४३६४	पुत्र	।।ज्ञा.गा.०८७६.०३।।	वांझेचिया सुता रचशील मारे। कैचा पुत्र तेथें कायी संव्हरे
३४३६५	पुत्र	।।ज्ञा.गा.०८७७.०३।।	वांझेचिया पुता घालशील मारे। तेथे कैचा पुत्र मृत्यु कोणा संव्हारे
३४३६६	पुत्र	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
३४३६७	पुत्र	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
३४३६८	पुत्र	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची हृदयीं असतां कां नाडलासी रया
३४३६९	पुत्र	।।ज्ञा.गा.०९०२.०३।।	निवृत्ति निरोप बुझे आपेंआप। आधि पुत्र मागें बाप जन्में रया
३४३७०	पुत्र	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
३४३७१	पुत्र	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
३४३७२	पुत्र	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
३४३७३	पुत्र	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
३४३७४	पुत्र	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला

३४३७५	पुत्र	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
३४३७६	पुत्र	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
३४३७७	पुत्र	।।ज्ञा.गा.१०७३.०३।।	आधीं पुत्र पाठी वांझ व्याली। लेणें लेऊनि ठेलें साडेपंधरे
३४३७८	पुत्र	।।ज्ञा.गा.१०७७.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकवीस पुत्र तयेचे उदरीं
३४३७९	पुत्र	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
३४३८०	पुत्र	।।ज्ञा.गा.११०५.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकविस पुत्र झाले उदरीं
३४३८१	पुत्रकलत्र	।।ज्ञा.गा.०१३०.०३।।	लावण्य मान्यता विद्यावंत। सखे स्वजन पुत्रकलत्र। विषयभोग वयसा व्यर्थ। देहासहित मरणांती
३४३८२	पुत्रदाराधन	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
३४३८३	पुत्रराया	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
३४३८४	पुत्रराया	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
३४३८५	पुत्रराया	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दुःख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
३४३८६	पुत्रसें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
३४३८७	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
३४३८८	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं

३४३८९	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
३४३९०	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
३४३९१	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
३४३९२	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
३४३९३	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
३४३९४	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
३४३९५	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
३४३९६	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
३४३९७	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
३४३९८	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
३४३९९	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
३४४००	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
३४४०१	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी

३४४०२	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महाततटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
३४४०३	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
३४४०४	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
३४४०५	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
३४४०६	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
३४४०७	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
३४४०८	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
३४४०९	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
३४४१०	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
३४४११	पुत्राचेंनि	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
३४४१२	पुत्रालागीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
३४४१३	पुत्रें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे

३४४१४	पुनरपि	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
३४४१५	पुनरपि	।।ज्ञा.गा.०१११.०१।।	विठ्ठल विठ्ठल न म्हणसी। पुनरपि पडसी गर्भवासीं
३४४१६	पुनरपि	।।ज्ञा.गा.०१९५.०६।।	या तिहींचें दरुशन। प्राण्या नाहीं जन्ममरण। पुनरपि आगमन। येथें बोलिलेंचि नाहीं
३४४१७	पुनरपि	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
३४४१८	पुनरपि	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
३४४१९	पुनर्योनी	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
३४४२०	पुनीतें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०३।।	तयाचेनि चरणतीर्थें। पावन होती सकल पुनीतें। अंतीं सकळ वैकुंठपंथें। मोक्षसुख पावतील
३४४२१	पुरंदर	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर। कर्में निर्वंश जाले सगर। भिल्लें विंधिलें शारंगधर। जाला पुरंदर सहस्रनयन
३४४२२	पुरऊनि	।।ज्ञा.गा.०५५६.०१।।	आस पुरऊनि आस पुरवावी। ऐसी भूक मज लागो द्यावी
३४४२३	पुरता	।।ज्ञा.गा.०१७८.०४।।	ज्ञानदेव बोले अमृत सरिता। सर्वां घटीं पुरता हरि नांदे
३४४२४	पुरती	।।ज्ञा.गा.०४३९.०१।।	अनंत जन्मींचें सुकृतफळ। तरीच फाविजे ऐसें बळ। पुरती इच्छिले डोहळे। स्वसुखाचे
३४४२५	पुरती	।।ज्ञा.गा.०५१०.०३।।	पुरती दृष्टि पूर्ण ब्रह्मींच भासली। त्या सुखा दोंदुली वाढली वो माय
३४४२६	पुरती	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‌भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
३४४२७	पुरतें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०३।।	तेथें सत्रावी दुभतें योगिया पुरतें। बहुकाळ निरुतें सारासार देखा
३४४२८	पुरपुढे	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये

३४४२९	पुरला	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
३४४३०	पुरला	।।ज्ञा.गा.०५१६.०१।।	पुरे जरी म्हणों तरी अमित्य पुरला। पुरोनियां उरला तेज:पुंज वो माय
३४४३१	पुरला	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
३४४३२	पुरली	।।ज्ञा.गा.०२९९.०८।।	त्रिकाळ ध्यान त्रिकाळ मन हरपले जेथ। पुरली मनकामना वैकुंठ प्रकट आपणची नाथ
३४४३३	पुरली	।।ज्ञा.गा.०३७६.०१।।	चतुर्देहाची भरणी पुरली। एकाएकीं देखिली निजतनु
३४४३४	पुरली	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
३४४३५	पुरली	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
३४४३६	पुरले	।।ज्ञा.गा.१०३७.०४।।	मनोरथ पुरले रे आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाशीं ध्यातां
३४४३७	पुरवावी	।।ज्ञा.गा.०५५६.०१।।	आस पुरऊनि आस पुरवावी। ऐसी भूक मज लागो द्यावी
३४४३८	पुरवितसे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
३४४३९	पुरविती	।।ज्ञा.गा.०६२०.०३।।	उघडें परब्रह्म सद्गुरुची मूर्ति। पुरविती आर्ती शिष्याचिया
३४४४०	पुरविती	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
३४४४१	पुरवितु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
३४४४२	पुरविल	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
३४४४३	पुरविला	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया

३४४४४	पुरविला	।।ज्ञा.गा.०३५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ज्योतिर्लिंग विश्वनाथ। तेणें माझा मनोरथ पुरविला गे माये
३४४४५	पुरविली	।।ज्ञा.गा.०६९५.०१।।	चातकाची तृषा मेघें पुरविली। ब्रह्मस्तनीं पान्हाईली बाईये वो
३४४४६	पुरविल्या	।।ज्ञा.गा.०२१९.०३।।	पंढरपुरीं प्रसिद्ध जाणा। पुरविल्या खुणा ज्ञानदेवा
३४४४७	पुरवीं	।।ज्ञा.गा.०२८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिवींचा जीवनु। माझे मनींचे मनोरथ पुरवीं कमळनयनु गे माये
३४४४८	पुरवील	।।ज्ञा.गा.०१३८.०३।।	रखुमादेविवरावांचून। कवण पुरवील जिवीची खूण
३४४४९	पुरवील	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया
३४४५०	पुरवुनी	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
३४४५१	पुरा	।।ज्ञा.गा.०२९९.०१।।	कर्मास्तव झालों सौरा। गेलों पंढरपुरा। संतसनकादिकां मेळीं डौर वाईला पुरा
३४४५२	पुरा	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
३४४५३	पुरा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०२।।	नव्हे पुरा इती यती ना हा गृहस्थ । घातला याती वेगळा रे
३४४५४	पुरां	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
३४४५५	पुराडला	।।ज्ञा.गा.०५१७.०३।।	निवृत्ति पुराडला देहेभाव चोखाळला। अंगेंसी मर्दिला ब्रह्मरसु वो माय
३४४५६	पुराण	।।ज्ञा.गा.०००९.०२।।	तूं श्रेष्ठांचें मंगलध्यान । तुझियानें पठण पुराण । तुझें नाम आम्हां पावन । तिन्ही लोकीं
३४४५७	पुराण	।।ज्ञा.गा.००६५.०१।।	हरिवंश पुराण हरिनाम संकीर्तन। हरिवीण सौजन्य नेणें कांहीं
३४४५८	पुराण	।।ज्ञा.गा.०१९३.०६।।	व्यासें सांगितलें पुराण। ज्ञानदेवीं वंदिलें संपूर्ण। नमन करूनिया आपण। पितरांसहित निघाला
३४४५९	पुराण	।।ज्ञा.गा.०८६१.०४।।	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
३४४६०	पुराणपुरुषोत्तमा	।।ज्ञा.गा.००८०.०२।।	नरहरी रामा नरहरी रामा। पुराणपुरुषोत्तमा हरि गोपाळा
३४४६१	पुराणप्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.००५७.०३।।	पुराणप्रसिद्ध बोलिले वाल्मिक। नामें तिन्ही लोक उद्धरती
३४४६२	पुराणप्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.०९८३.०४।।	पुराणप्रसिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुमुखें लक्षीं चोजवलें रया
३४४६३	पुराणप्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
३४४६४	पुराणा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा

३४४६५	पुराणां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
३४४६६	पुराणासी	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
३४४६७	पुराणीं	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
३४४६८	पुराणीं	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
३४४६९	पुराणींचा	।।ज्ञा.गा.०१५१.०१।।	परियेसा पुराणींचा अर्थ। जयासि हरिनामाचा स्वार्थ। तोचि उद्धरेल यथार्थ। निजहितार्थ आचरणीं
३४४७०	पुराणें	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
३४४७१	पुराणें	।।ज्ञा.गा.००४९.०१।।	चहूं वेदीं जाण साही शास्त्रीं कारण। अठराही पुराणें हरिसी गाती
३४४७२	पुराणें	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
३४४७३	पुराणें	।।ज्ञा.गा.०२१४.०३।।	चारी वेद विवादती। पुराणें साक्ष देती
३४४७४	पुराणें	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया
३४४७५	पुराणें	।।ज्ञा.गा.०३८१.०३।।	येरी म्हणे वाजट झाली हो पुराणें। समरस जाणें कोणे घरीं
३४४७६	पुराणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
३४४७७	पुराणें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
३४४७८	पुराणें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
३४४७९	पुराणें	।।ज्ञा.गा.०६४५.०१।।	देव ते कल्पित शास्त्र तें शाब्दिक। पुराणें सकळीक बाष्कळिक

३४४८०	पुराणें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
३४४८१	पुराणें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
३४४८२	पुरातना	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
३४४८३	पुरान	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
३४४८४	पुरी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
३४४८५	पुरी	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा
३४४८६	पुरुष	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
३४४८७	पुरुष	।।ज्ञा.गा.०६८७.०२।।	आतां आपणिया आपण विचारी। शेखीं प्रकृति ना पुरुष निर्धारी
३४४८८	पुरुष	।।ज्ञा.गा.०६९८.०१।।	आतां आपणया आपण विचारी। सेखीं प्रकृती ना पुरुष निर्धारीं रया
३४४८९	पुरुष	।।ज्ञा.गा.०७१०.०१।।	अंगुष्ठ प्रमाण पुरुष। त्याची मजला फार हौस। त्याहीं माजी परमहंस। देखिला बाई
३४४९०	पुरुष	।।ज्ञा.गा.०७७०.०१।।	काळा पुरुष तो हा गगनांते जो नांदे। अनुभवाच्या भेदें भेदला जो
३४४९१	पुरुष	।।ज्ञा.गा.०७९३.०३।।	प्रकृति पुरुष शिवशक्ती भेद। त्याचे शरीरीं द्वंद्व देह जाणा
३४४९२	पुरुष	।।ज्ञा.गा.०७९६.०१।।	शिवशक्तीचा भेद अर्धनारी पुरुष। याचा हा सौरस आणा चित्ता
३४४९३	पुरुष	।।ज्ञा.गा.०७९९.०१।।	अग्नीचे पोटीं पुरुष उद्भवला अवचट। सत्रावी लंपट निशिदिनीं
३४४९४	पुरुष	।।ज्ञा.गा.०८०८.०१।।	शून्याचे भुवनीं स्वरूप अविनाश। प्रणवीं पुरुष दिसतसे
३४४९५	पुरुष	।।ज्ञा.गा.०८१२.०१।।	नयनांतील रूप जो हें देखे पुरुष। त्याचे चरणीं वास असे माझा
३४४९६	पुरुष	।।ज्ञा.गा.०८१६.०३।।	अर्धनारी पुरुष एकरूप दिसे। तेंची ब्रह्म ऐसें जाण बाई

३४४९७	पुरुष	।।ज्ञा.गा.०८१७.०१।।	ब्रह्मज्ञानी पुरुष तोचि ओळखावा। नयनांजनीं पाहावा ब्रह्म ठसा
३४४९८	पुरुष	।।ज्ञा.गा.०८१८.०३।।	नारी पुरुष दोघे एक रूपें दिसती। देखणें पारुखे तया ठायीं
३४४९९	पुरुष	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
३४५००	पुरुष	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	भावाची मी साडी मायेची घरघुसी। कृष्ण पुरुष वरीयेला मग कैची रंडी
३४५०१	पुरुषा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
३४५०२	पुरुषार्थ	।।ज्ञा.गा.०१५८.०१।।	परमधर्म अर्थ स्वार्थ। हरिभजन हाचि पुरुषार्थ। तारक हरि हाचि पंथ। सिद्धां साधकाचा
३४५०३	पुरुषार्थ	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
३४५०४	पुरुषार्थ	।।ज्ञा.गा.०६२८.०५।।	पतितपावन कृपाळ समर्थ। देताती पुरुषार्थ चारी दिना
३४५०५	पुरुषार्थ	।।ज्ञा.गा.०८४०.०१।।	अनाथनाथा अर्थालिंगन। पुष्पें पुरुषार्थ धरिली कवळून। सत्यसुकृताचे पां आसन। भव्यदीव्ये
३४५०६	पुरुषार्थ	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
३४५०७	पुरुषार्थांचें	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
३४५०८	पुरुषावीण	।।ज्ञा.गा.०६३६.०३।।	सुंदर आणि रमण जरी होय तरुणी। पुरुषावीण कामिनी शोभा न पवे बापा
३४५०९	पुरुषें	।।ज्ञा.गा.०७२६.०३।।	जाणते पुरुषें जाणुन। म्हणावें ज्योतिर्मय ब्रह्म। थोडा परी अर्थ गहन। ऐसी इच्छा
३४५१०	पुरुषेंवीण	।।ज्ञा.गा.१०७०.०१।।	पुरुषेंवीण नारी संचरली शरीरीं। आपण्यावरी आळु आला
३४५११	पुरुषोत्तम	।।ज्ञा.गा.०९९४.०४।।	विक्राळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियले
३४५१२	पुरुषोत्तमा	।।ज्ञा.गा.०१६८.०२।।	जय जय करुणानिधि रामा। पावें पावें पुरुषोत्तमा। जगज्जीवना विश्रामधामा। पावें आम्हां कृपाळूवा
३४५१३	पुरे	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे कालिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
३४५१४	पुरे	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
३४५१५	पुरे	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये

३४५१६	पुरे	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
३४५१७	पुरे	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम। सर्व साधिलें सुगम। नलगे तीं तपें उत्तम। रामकृष्ण पुरे आम्हां
३४५१८	पुरे	।।ज्ञा.गा.०१४२.०४।।	ज्ञानदेवीं स्नान ध्यान। रामराम नारायण। इतुकेंचि पुरे अनुष्ठान। हेंचि जीवन शिवाचें
३४५१९	पुरे	।।ज्ञा.गा.०२१३.०८।।	जये शेतीं निवृत्ति भीतरे। तये शेतीं साजे पुरे। राउळीं निदसुरे दंडिजती
३४५२०	पुरे	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
३४५२१	पुरे	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
३४५२२	पुरे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
३४५२३	पुरे	।।ज्ञा.गा.०२६८.०२।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें तें केउतें। येणें वो पंढरिनाथें वेधियेलें
३४५२४	पुरे	।।ज्ञा.गा.०२६८.०२।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें तें केउतें। येणें वो पंढरिनाथें वेधियेलें
३४५२५	पुरे	।।ज्ञा.गा.०२८०.०१।।	त्रिभुवनींचें सुख पहावया नयनीं। दिनरात्रीं धणी न पुरे माझी
३४५२६	पुरे	।।ज्ञा.गा.०२८८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। चित्त चैतन्य मुरे बाईये वो
३४५२७	पुरे	।।ज्ञा.गा.०३०५.०१।।	अष्टभावें भोगितां न पुरे धणी । देह उगाणी केली देखा
३४५२८	पुरे	।।ज्ञा.गा.०३२३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे । चाड नाहीं आम्हां दुजेवीण
३४५२९	पुरे	।।ज्ञा.गा.०३९१.२४।।	पुरे पुरे आतां जड जालें जिणें। उरी नाहीं देवा लाजिरवाणें
३४५३०	पुरे	।।ज्ञा.गा.०३९१.२४।।	पुरे पुरे आतां जड जालें जिणें। उरी नाहीं देवा लाजिरवाणें
३४५३१	पुरे	।।ज्ञा.गा.०४९५.०५।।	पुरे पुरे आतां प्रपंचा पहाणें। निजानंदीं राहणें स्वरूपीं वो माये
३४५३२	पुरे	।।ज्ञा.गा.०४९५.०५।।	पुरे पुरे आतां प्रपंचा पहाणें। निजानंदीं राहणें स्वरूपीं वो माये
३४५३३	पुरे	।।ज्ञा.गा.०४९७.०१।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें निमालें। मज निरंजनीं आफाविलें गोवळें वो माय
३४५३४	पुरे	।।ज्ञा.गा.०४९७.०१।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें निमालें। मज निरंजनीं आफाविलें गोवळें वो माय

३४५३५	पुरे	।।ज्ञा.गा.०५१६.०१।।	पुरे जरी म्हणों तरी अमित्य पुरला। पुरोनियां उरला तेज:पुंज वो माय
३४५३६	पुरे	।।ज्ञा.गा.०५३६.०२।।	असोनी नसणें सर्वत्रीं दिसणें। हरिप्रेम घेणें पुरे आम्हां
३४५३७	पुरे	।।ज्ञा.गा.०७६३.०३।।	पक्व फळ अहं सोहं गोडी त्याची। सेवितां जीवाची आस पुरे
३४५३८	पुरे	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
३४५३९	पुरे	।।ज्ञा.गा.०८६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु एकचि पुरे। जाणतील या सर्व सुख मोहरें
३४५४०	पुरे	।।ज्ञा.गा.०९१०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। सुखीं सुख मुरे ऐसें करी वो बाईये
३४५४१	पुरे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
३४५४२	पुरे	।।ज्ञा.गा.०९९८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु आहे तैसाचि पुरे। काय करिसी आणिकां देवांचीं गोवारें रया
३४५४३	पुरे	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
३४५४४	पुरे	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णूं चक्रपाणी बहु काळें गे माय
३४५४५	पुरे	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णूं चक्रपाणी बहु काळें गे माय
३४५४६	पुरेचि	।।ज्ञा.गा.०५४४.०१।।	योगिया दुर्लभ तो म्यां देखिला साजणी। पाहतां पाहतां मना न पुरेचि धणी
३४५४७	पुरेन	।।ज्ञा.गा.०२६४.०४।।	निवृत्ति ज्ञानदेवा पुसतील वर्म। त्यासी कामीन पुरेन गे बाईये
३४५४८	पुरेना	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
३४५४९	पुरेना	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
३४५५०	पुरेल	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
३४५५१	पुरैल	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
३४५५२	पुरोती	।।ज्ञा.गा.०५००.०२।।	साही संवादले चौघे अनुवादले। पुरोती उरलें म्यां देखिलें वो माय
३४५५३	पुरोनियां	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
३४५५४	पुरोनियां	।।ज्ञा.गा.०५१३.०३।।	हा पुरोनियां उरला निजानंदु सांवळा। रखुमादेविवरु जोडला कष्टीं वो माये
३४५५५	पुरोनियां	।।ज्ञा.गा.०५१६.०१।।	पुरे जरी म्हणों तरी अमित्य पुरला। पुरोनियां उरला तेज:पुंज वो माय

३४५५६	पुरोनी	।।ज्ञा.गा.०२१३.११।।	ज्ञानदेव म्हणे जगदानीं पिकला। पुरोनी उरला पंढरिये
३४५५७	पुरोनी	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
३४५५८	पुरोनी	।।ज्ञा.गा.०३१२.०३।।	बाप रखुमादेविवर पुरोनी उरला । सबाह्यजु भरला माझे हृदयीं गे माये
३४५५९	पुरोनी	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये
३४५६०	पुशिलें	।।ज्ञा.गा.०७०१.०१।।	नाहीं जातिकूळ तुझें म्यां पुशिलें। परी मन मावळलें देखोनियां
३४५६१	पुशिलें	।।ज्ञा.गा.०९५०.०३।।	शून्य तें काई शून्याशून्य पुशिलें। हृदयस्था जालें कोण्या गुणें
३४५६२	पुष्कळां	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
३४५६३	पुष्प	।।ज्ञा.गा.०४०८.०१।।	फळाचें बीज कीं बीजाचें फळ। म्हणोनी पत्र पुष्प मूळ चोजवेना
३४५६४	पुष्पयाति	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
३४५६५	पुष्पशयनीं	।।ज्ञा.गा.०११२.०५।।	ज्ञानदेवीं पाहिलें। हरिनाम साधुनी घेतलें। तें समाधीस केलें। पुष्पशयनीं आसन
३४५६६	पुष्पें	।।ज्ञा.गा.००२२.०३।।	आडत्रिपुंड्र शोभत द्रुमिळ भारेंसि जात । नागर केशरीचीं पुष्पें कैसी पैं मिरवत
३४५६७	पुष्पें	।।ज्ञा.गा.०८४०.०१।।	अनाथनाथा अर्थालिंगन। पुष्पें पुरुषार्थ धरिली कवळून। सत्यसुकृताचे पां आसन। भव्यदीव्ये
३४५६८	पुसत	।।ज्ञा.गा.०४४६.०६।।	ज्ञानदेव निवृत्ति हे खुण पुसत। सांगावें त्वरित गुरुराजें
३४५६९	पुसत	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत
३४५७०	पुसतसे	।।ज्ञा.गा.०२०९.०७।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसतसे कोडें। पुंडलिकें केवढें भाग्य केलें
३४५७१	पुसतां	।।ज्ञा.गा.०४०७.०३।।	तुझें तुज पुसतां लाजिरवाणें। तरी हांसती पिसुणें प्रपंचाचीं
३४५७२	पुसतां	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
३४५७३	पुसती	।।ज्ञा.गा.०१२८.०२।।	लेहोन घाली पान पुसती जैसी। भलतिये रसीं बुडी दे कां
३४५७४	पुसती	।।ज्ञा.गा.०२४३.०४।।	होय कीं नव्हे ज्ञानदेव पुसती। आठवितां निवृत्ति भेटी होये
३४५७५	पुसतील	।।ज्ञा.गा.०२६४.०४।।	निवृत्ति ज्ञानदेवा पुसतील वर्म। त्यासी कामीन पुरेन गे बाईये
३४५७६	पुससी	।।ज्ञा.गा.०३८५.०२।।	ऐक सखिये पुससी बाईये। परब्रह्म समाये पुंडलिका
३४५७७	पुसा	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो

३४५७८	पुसावया	।।ज्ञा.गा.०४४२.०३।।	पुसावया मार्गामार्गाच्या वाटा। तुम्ही म्हणाल करितो चेष्टा। नेणुं म्हणाल आला ताठा। अभिमानाचा
३४५७९	पुसावी	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
३४५८०	पुसावी	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
३४५८१	पुसावें	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे
३४५८२	पुसावें	।।ज्ञा.गा.०६०२.०४।।	तुज वांचोनियां कवणा सांगावें। कवणा पुसावें अनुभवसुख
३४५८३	पुसावें	।।ज्ञा.गा.०९७३.०२।।	दिसतें परी न धरवे हातें। तें संतांतें पुसावें
३४५८४	पुसिला	।।ज्ञा.गा.१०२५.०३।।	तेथें तेल सारुनी अभ्यंग केला। बाळक पुसिला अंबरवर्णे
३४५८५	पुसिले	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
३४५८६	पुसिलें	।।ज्ञा.गा.०२०१.०२।।	एकीनें सांगितलें दुजीनें परिसिलें। प्रपंच पुसिलें तेणें रूपें
३४५८७	पुसिलें	।।ज्ञा.गा.०४०७.०२।।	नाहीं जातिकुळ म्यां तुज पुसिलें। मन मावळलें देखोनियां
३४५८८	पुसिलें	।।ज्ञा.गा.०४४८.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीशीं पुसिलें। सत्रावी दोहिलें पूर्ण अंशीं
३४५८९	पुसी	।।ज्ञा.गा.०२४९.०१।।	सांवळीये निळी भुलली एकी नारी। परेचा वो घरीं शुद्धि पुसी
३४५९०	पुसूं	।।ज्ञा.गा.११११.०२।।	अनुताप वैराग्याचा नेसलें मी शेला। मागील कर्म ठावें नाहीं पुसूं नको मला
३४५९१	पुसूनियां	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत ।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
३४५९२	पुसे	।।ज्ञा.गा.००६९.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्तीसी चाड। गगनाहुनी वाड नाम आहे
३४५९३	पुसे	।।ज्ञा.गा.०२०२.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्ति सौरसें। पुंडलिकें कैसें पुण्य केलें
३४५९४	पुसे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
३४५९५	पुसे	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
३४५९६	पुसे	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये

३४५९७	पुसे	।।ज्ञा.गा.०२९१.०१।।	जागृती पुसे साजणी। कवण बोलिलें अंगणीं। निरखिता वो नयनीं। वृंदावनीं देखियेला
३४५९८	पुसे	।।ज्ञा.गा.०३८५.०१।।	ममता पुसे सये शिवींजिवा ठाये। पूर्णता पान्हाये कोणे घरीं
३४५९९	पुसे	।।ज्ञा.गा.०३८७.०४।।	प्राणप्रिया गेली पुसे आत्मनाथा। कैसेनी उलथा गुरुखुणें
३४६००	पुसे	।।ज्ञा.गा.०३८९.०१।।	प्राणाची पैं सखी पुसे आत्मयासी। ईश्वरीं ध्यानाची वृत्ति गेली
३४६०१	पुसे	।।ज्ञा.गा.०३९०.०१।।	तत्त्वतां पैं तत्त्व धरितां नये हातां। मग ममतेची चिंता तयासी पुसे
३४६०२	पुसे	।।ज्ञा.गा.०८७९.०४।।	नाथिलें पुसे भलत्यासी रुसे। ज्याचें लेणें लेउनी थोर संतोषें
३४६०३	पुसे	।।ज्ञा.गा.०९०८.०४।।	आपींआप असे। मी काय जालोंसें लोकां पुसे
३४६०४	पुसे	।।ज्ञा.गा.०९३७.०१।।	नित्यता समाधी असोनि पैं साधी। मायेची शुद्धि पुसे रया
३४६०५	पुसों	।।ज्ञा.गा.००९८.०४।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसों जाय भाव। तंव तेणें स्वयमेव दाविलें डोळां
३४६०६	पुसों	।।ज्ञा.गा.०३५७.०१।।	नेत्र लाउनी मनासी जंव पुसों जाय। तंव देवें नवल केलें गे बाईये
३४६०७	पुसों	।।ज्ञा.गा.०५६२.०१।।	एकांतीचें गुज पुसों गेलिये सये। मी माझी नाहीं त्यासी कीजे वो काये
३४६०८	पुसों	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
३४६०९	पुसों	।।ज्ञा.गा.०७३१.०३।।	नव्हे हा आमुचा ना हा गोताचा । कुळकर्म याचा पुसों नका
३४६१०	पुसोनी	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
३४६११	पुसोनी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
३४६१२	पूजन	।।ज्ञा.गा.०६६४.०१।।	प्रकृतीचें पूजन प्राप्तीवीण जाण। प्राप्ती सिंचन दोन्हीं वायां गेली
३४६१३	पूजन	।।ज्ञा.गा.०६६४.०२।।	पूजन कवणा करूं सिंचन कवणा करूं। नाहीं नव्हे तें धरूं गुरुमुखें
३४६१४	पूजनलिंग	।।ज्ञा.गा.०५६५.०२।।	तंव निराकार देखिलें निराकार देखिलें। मी पूजनलिंग तिन्ही हरपलें
३४६१५	पूजनासी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णां ढाळ देती गे माये
३४६१६	पूजा	।।ज्ञा.गा.०६९३.०२।।	द्वैतभावो नाशिला माझा द्वैतभावो नाशिला। पूजा उद्वंस केला तें ब्रह्ममय

३४६१७	पूजा	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
३४६१८	पूजा	।।ज्ञा.गा.०९३७.०२।।	साधन विधान पूजा अनुष्ठान। नित्यता कीर्तन सोहंभावें
३४६१९	पूजा	।।ज्ञा.गा.०९९३.०१।।	संन्याशाची पूजा करावी दुरून। शरीर स्पर्शन करूं नये
३४६२०	पूजावया	।।ज्ञा.गा.०६९३.०१।।	देखोनी पूजावया गेलें द्वैतभावो। तेथें एक उपदेशी श्रीगुरुरावो
३४६२१	पूजिती	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
३४६२२	पूजिला	।।ज्ञा.गा.०७२८.०६।।	मुक्त वैभवाचा देव्हारा। निवृत्ति प्रकाशें पूजिला सारा। सोपी कुळवाड ज्ञानेश्वरा। योगमाया
३४६२३	पूजिली	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
३४६२४	पूजिलें	।।ज्ञा.गा.०५६५.०१।।	तनुमनुधनें पूज्य पैं केले। आत्मलिंग पूजिलें बाईये वो
३४६२५	पूजिलें	।।ज्ञा.गा.१०५६.०३।।	मेघधारी तपनपन केलें। तारापुष्पीं वरी पूजिलें। चंद्रफळ ज्या वाहिलें। ओवाळिलें रविदीपें
३४६२६	पूजी	।।ज्ञा.गा.०१६०.०४।।	ज्ञानदेवीं हेचि काज। भक्तिभावें भजे निज। नित्य पूजी गरुडध्वज। भक्तिभावें करुनिया
३४६२७	पूजी	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत
३४६२८	पूजूं	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
३४६२९	पूजूं	।।ज्ञा.गा.०००६.०२।।	ध्यान मनन दोन्ही करा । देता बोधिता चतुष्टवरा । मंगलदायक वटेश्वरा । पूजूं आतां
३४६३०	पूजूं	।।ज्ञा.गा.०००६.०३।।	भजन दोंदिल विद्याधरा । सकळशुंडास्वरूपाकारा । चिदानंद दिगंबरा । पूजूं आतां
३४६३१	पूजूं	।।ज्ञा.गा.०००६.०४।।	मुकुट माथां निवृत्तिसार । विद्या अभ्यासितां ज्ञानेश्वर । सकळ अभ्यासाचा नरकुंजर । पूजूं आतां
३४६३२	पूजूं	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
३४६३३	पूजूं	।।ज्ञा.गा.०००७.०१।।	सरस्वतीचा गणाधीशा । महामतीचा पूर्ण प्रकाशा । रिद्धिसिद्धिचा जगदीशा । पूजूं आतां
३४६३४	पूजूं	।।ज्ञा.गा.०००७.०२।।	नागेश वेढा चक्राकार । शेंदूर पिवळा सारंगा सार । श्रुतिगुजाचा महेश्वर । निवृत्ति पूजूं आतां
३४६३५	पूजूं	।।ज्ञा.गा.०००७.०३।।	कृतांत दंता काळेश्वरा । नीळ निवृत्ति ज्ञानेश्वरा। सिद्धि विनायका आदि ईश्वरा । पूजूं आतां
३४६३६	पूज्य	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया

३४६३७	पूज्य	।।ज्ञा.गा.०५६५.०१।।	तनुमनुधनें पूज्य पैं केले। आत्मलिंग पूजिलें बाईये वो
३४६३८	पूत	।।ज्ञा.गा.०८९५.०४।।	जंववरी तंववरी युद्धाची मात। जंव परमाईचा पूत देखिला नाहीं बाप
३४६३९	पूतना	।।ज्ञा.गा.०१३१.०४।।	शोषिली पूतना येणें मोहिलें लेकरूं। आळी न संडी बाप रखुमादेविवरु
३४६४०	पूतना	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
३४६४१	पूर	।।ज्ञा.गा.०६४१.०४।।	स्वरूपाचा पूर चिदाकाशीं गेला। मुखणा राहिला सहजचि
३४६४२	पूर	।।ज्ञा.गा.०७२०.०१।।	स्वरूपाचा पूर। गगन सरिते आला। देखणा बुडाला। देखतांची
३४६४३	पूर	।।ज्ञा.गा.०७२५.०७।।	तो स्वस्वरूपाचा पूर। अनादि आदि ईश्वर। उर्वरित उरे। कुसुमकांति
३४६४४	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०००३.०१।।	आरंभीं आवडीं आदरें आलें नाम । तेणें सकळ सिद्धि जगीं जालें पूर्ण काम
३४६४५	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०००७.०१।।	सरस्वतीचा गणाधीशा । महामतीचा पूर्ण प्रकाशा । रिद्धिसिद्धिचा जगदीशा । पूजूं आतां
३४६४६	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.००१०.०३।।	दयाळ अनाथनाथा । जंगम स्थावर गुह्य धूपा । पूर्ण व्यापक प्रकाशदीपा । ब्रह्मा तूंचि
३४६४७	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.००२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नंदानंदनु । आदिअंतु एकु पूर्ण सनातनु गे माये
३४६४८	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.००८८.०२।।	तें तत्त्वसाधन मुक्तामुक्त धन । कृष्णनाम पूर्ण तेजीं माये
३४६४९	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.००९५.०१।।	सर्वत्र समान भावयुक्त पूर्ण। धृति धारणा धन वर्ते जया
३४६५०	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०१०१.०२।।	नाम मात्र नमन ज्ञानघन पूर्ण। रामनामें कर्ण भरूं रया
३४६५१	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
३४६५२	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
३४६५३	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
३४६५४	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०१८०.०६।।	बळी कृपाचार्य इंद्र सूर्य चंद्र। ब्रह्मा आदि इंद्र पूर्ण भक्त
३४६५५	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०१८८.०१।।	सोळा कळी चंद्र पूर्णिमे पूर्ण बोधु। संतजनां उद्‌बोधु सागरन्यायें
३४६५६	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
३४६५७	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला

३४६५८	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
३४६५९	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०२८०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पूर्ण प्रकाशला। कुमुदिनीं विकासला तैसें जालें
३४६६०	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०३०७.०३।।	रखुमादेविवरु साकार अंबुला । मज पूर्ण आला बाई येवो
३४६६१	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०३८२.०१।।	सखीप्रती सखी आदरें करी प्रश्न। जीव शिव पूर्ण कैसा दिसे
३४६६२	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
३४६६३	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०४००.०१।।	चंद्रा पूर्णिमे पूर्ण शोभा। कळा तुटलिया कैची तेथें प्रभा
३४६६४	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे
३४६६५	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०४४८.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीशीं पुसिलें। सत्रावी दोहिलें पूर्ण अंशीं
३४६६६	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०४७९.०१।।	चौदा विद्या जरी पूर्ण अभ्यासिले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
३४६६७	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०४८८.०१।।	मन सुमन घालूनि माळा। करूनि सकळां गळां पूर्ण वो माये
३४६६८	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०५०६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद होईल पूर्ण। अनुभवें तेचि खूण देखतसे
३४६६९	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये
३४६७०	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०५१०.०३।।	पुरती दृष्टि पूर्ण ब्रह्मींच भासली। त्या सुखा दोंदुली वाढली वो माय
३४६७१	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०५८८.०५।।	धाले तेच पूर्ण कीर ब्रह्मानंदें। ज्ञानेश्वर बोधें बोधीयला
३४६७२	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०५९७.०३।।	तयाशीही पूर्ण नकळेची कांहीं। अद्यापी संदेहीं पडियले
३४६७३	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०५९८.०३।।	ठेंगणें नावाड हळू ना ते जडा। स्वयेंची अखंड पूर्ण रया
३४६७४	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०६०७.०२।।	शीव पूर्ण जीव भक्त अविद्यक। होय पूर्ण चोख आत्मज्ञानें
३४६७५	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०६०७.०२।।	शीव पूर्ण जीव भक्त अविद्यक। होय पूर्ण चोख आत्मज्ञानें
३४६७६	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०६१६.०४।।	सज्जनाशी भासे विश्व पूर्ण मुक्त। एकत्वीं आसक्त न दिसती
३४६७७	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०६२५.०४।।	तेव्हां हे उपाधी राहिली सौरस। ज्ञानदेवदास पूर्ण धाला
३४६७८	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.०६२८.०६।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या संगीं। झाला पूर्ण योगी ज्ञानेश्वर

३४६७९	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०६३३.०१||	वर्षाकाळीं नदियां पूर्ण भरती । येउनी मिळती सिंधुमाजीं
३४६८०	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०६३७.०४||	पूर्ण ज्ञानदेवा प्राप्त आत्मरूप। त्रिविध हे ताप निरसती
३४६८१	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०६४६.०२||	सदोदीत ब्रह्म पूर्ण निराकार निर्गुण। भेदाभेद क्षीण तेथें अनुभवी हे खूण
३४६८२	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०६४९.०५||	ज्ञानदेव म्हणे होईं तूं निर्गुण। कळेल तुज खूण पूर्ण तेव्हां
३४६८३	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०६५०.०२||	नित्य निराकारीं आमुचें भजन। अहंब्रह्म पूर्ण निजध्यासें
३४६८४	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०६५१.०५||	भेदाभेद दोन्ही सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर पूर्ण योगी
३४६८५	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०६९७.०६||	ऐसिया सुख वस्ती आत्मप्रभा संविती। प्रकाशीं प्रकाश स्थिती पूर्ण ठेली
३४६८६	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०७०३.०१||	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
३४६८७	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०७१६.०४||	जालों मी साक्षी हेंही आतां ग्रासी। सहजचि होसी पूर्ण सुखी
३४६८८	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०७१७.०१||	जाला ब्रह्मज्ञानी पूर्ण योगी सिद्ध। तोचि जाणा बद्ध भेद बुद्धि
३४६८९	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०७२४.०१||	जयासी मी कर्ता नाहीं हे भावना। तोचि ब्रह्मज्ञाना पूर्ण पावें
३४६९०	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०७२४.०५||	अविद्येच्या राती माजोनि चेइला। म्हणे पूर्ण धाला ज्ञानेश्वर
३४६९१	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०७३६.०४||	ज्ञानदेवाचा अर्थ कूटस्थ परिपूर्ण। अपूर्णही पूर्ण होय जेथें
३४६९२	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०७४०.०२||	शून्य ब्रह्म पूर्ण चक्षूचे अंतरीं। निर्विकार निरंजन तोचि तें गा
३४६९३	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०८०६.०२||	चक्षूचे अंतरीं चक्षु देखे पूर्ण। हेचि कीं रे खूण तुझे ठायीं
३४६९४	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०८२१.०४||	ज्ञानोबाची वाणी पूर्ण रूपीं घ्यावी। देहींच पाहावी आत्मज्योती
३४६९५	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०८३९.०४||	ऐल पैल पूर्ण शिरीं। लावित कमळें थवथवळी। वरी सद्गुरुकृपेचा मैलागिरी। डोलों लागे
३४६९६	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०८४९.०२||	ऐशी भ्रांती साम्य बोलती सकळे। परी नकळे पूर्ण सत्ता रया
३४६९७	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०८५५.०४||	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
३४६९८	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०८६१.०४||	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
३४६९९	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०९४६.०३||	सांगतां अनुमान अद्वैत सार पूर्ण। ज्ञानाज्ञानी सज्ञान विरुळा जाणे
३४७००	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०९४८.०२||	गुरुगम्य सत्ता शिष्य होय सरता। पूर्णी पूर्ण हातां ब्रह्म येत
३४७०१	पूर्ण	||ज्ञा.गा.०९९९.१४||	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी

३४७०२	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
३४७०३	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
३४७०४	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
३४७०५	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना
३४७०६	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.१०६२.०१।।	पौर्णिमेच्या दिनीं चंद्र अकळी । जाहला अमावस्ये ठेला पूर्ण कळी
३४७०७	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.१०८७.११।।	बाप रखुमादेविवर ध्यान। वृत्तीसी साधलें पूर्ण। ज्ञानदेव म्हणे निधान। विठ्ठलीं मन स्थिरावलें
३४७०८	पूर्णकामु	।।ज्ञा.गा.०५०८.०३।।	पांगुळें इंद्रियें ग्रामु संवादें आत्मारामु। तो ईश्वरु पूर्णकामु मज भेटवा वो माय
३४७०९	पूर्णता	।।ज्ञा.गा.०३८५.०१।।	ममता पुसे सये शिवींजिवा ठाये। पूर्णता पान्हाये कोणे घरीं
३४७१०	पूर्णता	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
३४७११	पूर्णता	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
३४७१२	पूर्णपणीं	।।ज्ञा.गा.०८१०.०१।।	आत्मा पूर्णपणीं लक्ष सोहं स्मरणीं। लक्षासी उन्मनी आणा बा रे
३४७१३	पूर्णपदीं	।।ज्ञा.गा.०८४१.०२।।	धाले पूर्णपदीं समाधि लक्षितां। क्षुधा चाड चिंता नाहीं नाहीं
३४७१४	पूर्णबोधें	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
३४७१५	पूर्णभरित	।।ज्ञा.गा.०९२९.०३।।	जीवा जीवन अंतरीं। बाहेजु निर्धारीं। सर्व निरंतरीं पूर्णभरित
३४७१६	पूर्णयोगी	।।ज्ञा.गा.०६२६.०५।।	साक्षीरूप पहा धरिती शरीर। तेचि ज्ञानेश्वर पूर्णयोगी
३४७१७	पूर्णांश	।।ज्ञा.गा.००२५.०६।।	तुझें स्वरूप अदृश्य । तो मुनिमानसींचा प्रकाश । इंदु तूं पूर्णांश । चैतन्यघन
३४७१८	पूर्णाची	।।ज्ञा.गा.०६५६.०२।।	पूर्णाची ओळखी मुळीं माया नाहीं। कोण मी हे पाहीं शोधूनियां
३४७१९	पूर्णानंद	।।ज्ञा.गा.०४९६.०३।।	पूर्णानंद सच्चिदानंदकंदु। तो निरंजनीं स्वादु आळवितो माय
३४७२०	पूर्णिमा	।।ज्ञा.गा.०१८८.०२।।	नित्यता पूर्णिमा हृदयीं चंद्रमा। आलिंगन मेघश्यामा देतु आहे

३४७२१	पूर्णिमा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
३४७२२	पूर्णिमाप्रकाशचंद्र	।।ज्ञा.गा.०४७०.०४।।	पूर्णिमाप्रकाशचंद्र निराभास। हरि हा दिवस उगवला
३४७२३	पूर्णिमे	।।ज्ञा.गा.०१८८.०१।।	सोळा कळी चंद्र पूर्णिमे पूर्ण बोधु। संतजनां उद्‌बोधु सागरन्यायें
३४७२४	पूर्णिमे	।।ज्ञा.गा.०४००.०१।।	चंद्रा पूर्णिमे पूर्ण शोभा। कळा तुटलिया कैची तेथें प्रभा
३४७२५	पूर्णिमेसी	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
३४७२६	पूर्णी	।।ज्ञा.गा.०९४८.०२।।	गुरुगम्य सत्ता शिष्य होय सरता। पूर्णी पूर्ण हातां ब्रह्म येत
३४७२७	पूर्णू	।।ज्ञा.गा.०३२६.०३।।	नीळवर्ण तनु नीळवर्ण गुणू । निळी निळिमा पूर्णू हृदयीं नांदे
३४७२८	पूर्णें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
३४७२९	पूर्व	।।ज्ञा.गा.०८००.०२।।	पश्चिम पूर्व असे शुक्ल कृष्ण नारी। दैवी आणि आसुरी वेगें शोधा
३४७३०	पूर्व	।।ज्ञा.गा.०८०४.०२।।	दैवी असुरी पूर्व पश्चिम मार्ग कीं रे। शून्यांतील सारें चराचर हें
३४७३१	पूर्व	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
३४७३२	पूर्वज	।।ज्ञा.गा.००८९.०५।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास मोठा। नामस्मरण मुखावाटा। पूर्वज गेले वैकुंठा। हरिहरि स्मरतां
३४७३३	पूर्वज	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
३४७३४	पूर्वज	।।ज्ञा.गा.०१६६.०४।।	दिननिशी साधी हरिसी। पावन होई निर्धारिसी। पूर्वज परंपरा सुखराशी। वैकुंठवासी नित्य काळ
३४७३५	पूर्वजन्मग्राम	।।ज्ञा.गा.०३५०.०२।।	आठवेना माझें पूर्वजन्मग्राम। अवघाचि श्रम माझा हिरोनियां नेला
३४७३६	पूर्वजन्मीं	।।ज्ञा.गा.०१९०.०१।।	पूर्वजन्मीं सुकृतें थोर केली । तीं मज आजि फळासी आलीं
३४७३७	पूर्वजन्मीं	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
३४७३८	पूर्वजन्मीं	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
३४७३९	पूर्वजा	।।ज्ञा.गा.०१५४.०५।।	नित्यनेमाचें नामस्मरण। त्याचें हरलें इष्ट दारुण। जाले उद्धरणाचें कारण। पूर्वजा सहित
३४७४०	पूर्वजां	।।ज्ञा.गा.००६८.०४।।	ज्ञानदेवा सांग झाला हरिपाठ। पूर्वजां वैकुंठ मार्ग सोपा
३४७४१	पूर्वजांसहित	।।ज्ञा.गा.००८४.०३।।	अनंत तीर्थांचे मेळ। साधलिया हरिनाम कल्लोळ। पूर्वजांसहित अजामेळ। उद्धरिला सहपरिवारें

३४७४२	पूर्वजाची	।।ज्ञा.गा.०१४२.०२।।	जयाशी अमृत घट। रामकृष्ण घडघडाट। हेचि पूर्वजाची वाट। सर्व जिवासी तारक
३४७४३	पूर्वदिशे	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
३४७४४	पूर्वपक्ष	।।ज्ञा.गा.०९९६.०४।।	वेदांतींही भिन्न जाणा पूर्वपक्ष। लक्षितेती लक्ष अती मूर्ख
३४७४५	पूर्वपदीं	।।ज्ञा.गा.०७४९.०२।।	धाले पूर्वपदीं समान लक्षिती। क्षुधा चाड चित्तीं नाहीं नाहीं
३४७४६	पूर्वपुण्य	।।ज्ञा.गा.०१७५.०३।।	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
३४७४७	पूर्वपुण्य	।।ज्ञा.गा.०२५०.०८।।	पूर्वपुण्य फळलें देहमुक्त जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गो आई यो
३४७४८	पूर्वपुण्यें	।।ज्ञा.गा.०९४६.०४।।	ज्ञानदेव सोपान सांगितलिया संपन्न। हरितत्त्व अनुप्रमाण लाधे पूर्वपुण्यें
३४७४९	पूर्वप्राप्ती	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
३४७५०	पूर्वबिंब	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
३४७५१	पूर्वार्ध	।।ज्ञा.गा.०७३८.०२।।	औट हात एक अंगुष्ठ दुसरें। पूर्वार्ध मसुरे प्रमाण हें
३४७५२	पूर्वार्ध	।।ज्ञा.गा.०७३९.०२।।	औट हात स्थूळ अंगुष्ट। सूक्ष्म पूर्वार्ध कारण जाण रया
३४७५३	पूर्वार्ध	।।ज्ञा.गा.०७४४.०१।।	अव्यक्त मसुराकार पूर्वार्ध संचलें। लक्षा सरीसें झालें लक्षासी पैं
३४७५४	पूर्वार्ध	।।ज्ञा.गा.०७८४.०२।।	अंगुष्ठ पूर्वार्ध मसुरामात्र दीर्घ। उन्मनीचा मार्ग तेच ठायीं
३४७५५	पूर्वार्धांतील	।।ज्ञा.गा.०७८४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे पूर्वार्धांतील गीर ।सर्व हें साचार विश्व दिसे
३४७५६	पूर्वी	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
३४७५७	पूर्वी	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
३४७५८	पूर्वीं	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वीं सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
३४७५९	पूर्वीं	।।ज्ञा.गा.०२०४.०२।।	पूर्वीं पुण्य केलें वो माये। विटे लाधलें या विठोबाचे पाये
३४७६०	पूर्वीं	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
३४७६१	पूर्वीं	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन

३४७६२	पूर्वीचें	।।ज्ञा.गा.०७१५.०२।।	पूर्वीचें सुकृत ये जन्मीं कमाई। तिसरी ती पाहा गुरुकृपा
३४७६३	पूर्वेचा	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
३४७६४	पूर्वेचा	।।ज्ञा.गा.०६३७.०१।।	पूर्वेचा हा भानु उगवेल पश्चिमे। परी भूमि जन्म नसे आम्हां
३४७६५	पृथ:कारे	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
३४७६६	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
३४७६७	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.०४०८.०३।।	मृत्तिकेची पृथ्वी कीं पृथ्वीची मृत्तिका। या गति अनेकां चोजवेना
३४७६८	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.०४६४.०४।।	पृथ्वी आप तेज गगनाकृति वायो। फिटला संदेहो ये जन्मींचा
३४७६९	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
३४७७०	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
३४७७१	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
३४७७२	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
३४७७३	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.०९५३.०४।।	सप्तद्वीप पृथ्वी नवखंडें देव। स्वर्ग भोगभाव राणीव व्यर्थ
३४७७४	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.०९५७.०१।।	आपीं आप माये तेजीं तेज समाये। पवनीं पवन माये पृथ्वी जाये
३४७७५	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
३४७७६	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया

३४७७७	पृथ्वीची	।।ज्ञा.गा.०४०८.०३।।	मृत्तिकेची पृथ्वी कीं पृथ्वीची मृत्तिका। या गति अनेकां चोजवेना
३४७७८	पृथ्वीतळ	।।ज्ञा.गा.०४६६.०४।।	चक्षुद्वय तेज हरिरूपीं बिंब। पृथ्वीतळ अंभ हरि दिसे
३४७७९	पृथ्वीतळ	।।ज्ञा.गा.०६७९.०२।।	पृथ्वीतळ शय्या आकाश प्रावरण। भूतदया जीवन जीवभूत
३४७८०	पृथ्वीतळ	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
३४७८१	पृथ्वीपात्रचि	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन। पृथ्वीपात्रचि लाहीन। देह कर्वतीं देईन। परी मी वीट नव्हेन
३४७८२	पृथ्वीसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
३४७८३	पृष्ठीं	।।ज्ञा.गा.१०३४.०२।।	परतलिया दृष्टि काळा देखिला जगजेठी। वेणिभागीं पृष्ठीं कैसा दिसतु असे
३४७८४	पृष्ठीवरी	।।ज्ञा.गा.०७३१.०५।।	पृष्ठीवरी मारीती ज्ञान्या चाल म्हणती। ऐकोनीया श्रुती दुखावला
३४७८५	पेंडारा	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
३४७८६	पेंडी	।।ज्ञा.गा.०२१३.०५।।	उचलूनि पेंडी कासिया समुळीं। मग पुण्यकाळीं ओलवले
३४७८७	पेंढारा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
३४७८८	पेंधा	।।ज्ञा.गा.०२२८.०१।।	गायी चालिल्या वनाप्रती। सवें पेंधा चाले सांगाती
३४७८९	पेंधा	।।ज्ञा.गा.०२४४.०३।।	ठायीं ठायीं मातु पेंधा पैं नाचतु। वाकुल्या दावितु हरिछंदें
३४७९०	पेटविला	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
३४७९१	पेटविलें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
३४७९२	पेठ	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्मे
३४७९३	पेठे	।।ज्ञा.गा.००९२.०२।।	अवघ्या सुख देतु अवघ्या विदटे। अवघेची पेठे हरिनाम
३४७९४	पेठे	।।ज्ञा.गा.०३४७.०१।।	जें ब्रह्मीं पाहतां मन न सिरे कोठें। ऐसियाचे पेठे मज उभें केलें
३४७९५	पेठे	।।ज्ञा.गा.०८६८.०३।।	त्रिपुटीचे पेठे वानवसा दिठा। वैकुंठ चौहटा पिकला रया
३४७९६	पेठे	।।ज्ञा.गा.०९०१.०३।।	आयुष्याचे पेठे। संसाराचे तट। गुरुवीण वाट। कैंची रया
३४७९७	पेठे	।।ज्ञा.गा.१०४१.०१।।	निरालंब घोंगडें अद्वैत पेठे। तेथ एक भेटे रूपेंवीण
३४७९८	पेठेहुनी	।।ज्ञा.गा.१०४२.०१।।	अद्वैत पेठेहुनी घोंगडें आणिलें। अमोलिक घेतलें पंढरिये

३४७९९	पेडी	।।ज्ञा.गा.०२१३.०२।।	जन्ममरणाच्या उचटूनि पेडी। मग तये बिंवडीं ज्ञान पिके
३४८००	पेणें	।।ज्ञा.गा.००८३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हें पुंडलीक जाणें। अंतकाळीं पेणें साधियेलें
३४८०१	पेणें	।।ज्ञा.गा.०५३९.०२।।	पोटभरू येणें वैकुंठीचें पेणें। सेवासुख जाणें कृष्णसुखीं
३४८०२	पेणें	।।ज्ञा.गा.०८७५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शरण रिघणें। वैकुंठींचें पेणें अंतीं तुज
३४८०३	पेणें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
३४८०४	पेरणी	।।ज्ञा.गा.०३२६.०१।।	निळिये पेरणी निळियेपणीं खाणी । गुणाचीं लेणीं कृष्णवर्ण
३४८०५	पेरावाणी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णा ढाळ देती गे माये
३४८०६	पेरियेला	।।ज्ञा.गा.०३२९.०१।।	निळिये सारणीं वाहे मोतियाचें पाणी । चिंतामणी अंगणीं पेरियेला
३४८०७	पेरियेला	।।ज्ञा.गा.०६५२.०३।।	उत्तम भूमिका कमाविली पाही। धोत्रा लवलाही पेरियेला
३४८०८	पेरिलें	।।ज्ञा.गा.०४६०.०२।।	तेज बीज बिवडे पेरिलें निवाडे। उगवलें चोखडें ब्रह्मरूप
३४८०९	पेरू	।।ज्ञा.गा.०६६८.०२।।	ऐसिया सुखाचें करूनियां आळें। बीज तें निर्मळ पेरू आतां
३४८१०	पेळू	।।ज्ञा.गा.१११०.०४।।	आंत पोकळ बाहेर पोकळ कोल्हाट्याचा वेळू। म्हातारपणीं दादला केला त्याचें डेंगण पेळू
३४८११	पेवीं	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया
३४८१२	पेहें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०३।।	तेथें मज एक नवल पैं जालें। पेहें सूदलें निरालंब
३४८१३	पैं	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
३४८१४	पैं	।।ज्ञा.गा.००२२.०३।।	आडत्रिपुंड्र शोभत द्रुमिळ भारेंसि जात । नागर केशरीचीं पुष्पें कैसी पैं मिरवत
३४८१५	पैं	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
३४८१६	पैं	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
३४८१७	पैं	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये

३४८१८	पैं	||ज्ञा.गा.००६९.०३||	हरिवीण जन्म तो नरकचि पैं जाणा। यमाचा पाहुणा प्राणी होय
३४८१९	पैं	||ज्ञा.गा.००७५.०१||	सोनियाचा दिवस आजि अमृतें पाहाला। नाम आठवितां रूपीं प्रकट पैं झाला
३४८२०	पैं	||ज्ञा.गा.००७६.०१||	दसविये द्वारीं वोहट पडिला। नेणता पैं गेला पाहावया
३४८२१	पैं	||ज्ञा.गा.००९२.०१||	सुकुमार वेल्हाळ रूपें पैं सुंदर। तोचि पैं आगर नंदाघरीं
३४८२२	पैं	||ज्ञा.गा.००९२.०१||	सुकुमार वेल्हाळ रूपें पैं सुंदर। तोचि पैं आगर नंदाघरीं
३४८२३	पैं	||ज्ञा.गा.००९३.०३||	जपतां नाम स्मरतां पैं हरिहरि। प्रपंच बोहरी कृष्णनामें
३४८२४	पैं	||ज्ञा.गा.००९७.०२||	शांतीची पैं शांति निवृत्ति उतारू। हरिनाम उच्चारु दिधला तेणें
३४८२५	पैं	||ज्ञा.गा.०१०४.०१||	रामनाम वाट हेंचि पैं वैकुंठ। ऐसी भगवद्गीता बोलतसे
३४८२६	पैं	||ज्ञा.गा.०१०६.०१||	प्रेमाचा जिव्हाळा नाम मुखाशीं आलें। सार्थक पैं जालें संसाराचें
३४८२७	पैं	||ज्ञा.गा.०११६.०३||	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
३४८२८	पैं	||ज्ञा.गा.०१३८.०१||	निजानंद हें पैं ब्रह्म। ऐसें जाणती योगी वर्म
३४८२९	पैं	||ज्ञा.गा.०१४७.०४||	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला
३४८३०	पैं	||ज्ञा.गा.०१९९.०१||	न चलति शब्द खुंटले पैं वाद। एकतत्त्व भेद नाहीं रूपा
३४८३१	पैं	||ज्ञा.गा.०२०७.०२||	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
३४८३२	पैं	||ज्ञा.गा.०२०९.०६||	सनकादिक मुनी ध्यानस्थ पैं सदा। ब्रह्मादिकां कदा न कळे महिमा
३४८३३	पैं	||ज्ञा.गा.०२२३.११||	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
३४८३४	पैं	||ज्ञा.गा.०२३३.०२||	त्या सुखें ब्रह्मांड थोडें पां तियेसी। दुग्ध पैं मागशी बाळपणें
३४८३५	पैं	||ज्ञा.गा.०२३३.०७||	बाप रखुमादेविवरु सोपारा पैं निळा। निवृत्तीनें कळा सांगितली
३४८३६	पैं	||ज्ञा.गा.०२३५.०४||	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
३४८३७	पैं	||ज्ञा.गा.०२४३.०३||	युक्ति खुंटली वासना निमाली। कळा पैं बैसली पद्मासनीं
३४८३८	पैं	||ज्ञा.गा.०२४४.०३||	ठायीं ठायीं मातु पेंधा पैं नाचतु। वाकुल्या दावितु हरिछंदें
३४८३९	पैं	||ज्ञा.गा.०२४९.०४||	ज्ञानदेवीं समाधी स्थान पैं विठ्ठल। अवघा चित्तीं सांडल हारपला

३४८४०	पैं	।।ज्ञा.गा.०२७९.०३।।	मीपणा ठाव नुरेची पैं सर्वथा। प्रपंचाची कथा ब्रह्म जाली
३४८४१	पैं	।।ज्ञा.गा.०२८०.०२।।	विटेवरी सांवळा पाहातां पैं डोळां। मन वेळोवेळां आठवितु
३४८४२	पैं	।।ज्ञा.गा.०२९४.०१।।	शामाचिया घरां वासना पैं नेती। मनें मन गुंती तये रूपीं
३४८४३	पैं	।।ज्ञा.गा.०२९४.०२।।	बिंबाचें स्वरूप छाया पैं घनदाट। दिननिशीं अविट शामतेज
३४८४४	पैं	।।ज्ञा.गा.०२९४.०६।।	निराशा संचली आशा पैं हें सार। अमारीं अमर तनु जाली
३४८४५	पैं	।।ज्ञा.गा.०२९७.०३।।	नवल पैं केलें बुडविलें सगुण। आपणची निर्गुण होउनी ठेला
३४८४६	पैं	।।ज्ञा.गा.०२९७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवन आमुचें। नाहीं पैं साचें कुळकर्म
३४८४७	पैं	।।ज्ञा.गा.०३०२.०२।।	सांडिणी सांडिला पैं घराचारु । दुसरा विचारु नाहीं केला
३४८४८	पैं	।।ज्ञा.गा.०३०९.०१।।	सगुण अंबुला निर्गुण पैं जाला । घराचार समस्त बुडविला
३४८४९	पैं	।।ज्ञा.गा.०३१५.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भोगिला । मज पैं लाधला गुणेवीण
३४८५०	पैं	।।ज्ञा.गा.०३१८.०१।।	एकुची एकला जाला पैं दुसरा । एकीमेकी सुंदरा खेळविती
३४८५१	पैं	।।ज्ञा.गा.०३३८.०१।।	चतुरपणें चतुराननु पैं भागला। शिवुपणें शिवरूपु पैं जाहला
३४८५२	पैं	।।ज्ञा.गा.०३३८.०१।।	चतुरपणें चतुराननु पैं भागला। शिवुपणें शिवरूपु पैं जाहला
३४८५३	पैं	।।ज्ञा.गा.०३४९.०१।।	ब्रह्माची पुतळी मीचि पैं जालों। ब्रह्मचि लेईलों अंजन गे माय
३४८५४	पैं	।।ज्ञा.गा.०३५४.०१।।	मन मारूनियां मुक्त पैं केलें। मीपण माझें नेलें हिरोनियां
३४८५५	पैं	।।ज्ञा.गा.०३६६.०२।।	दैन्याचे सांकडीपासूनि वेगळावलें। पैं जवळी बैसविलें आनंदपदीं वो माय
३४८५६	पैं	।।ज्ञा.गा.०३७०.०३।।	ऐसी आपुली साक्षी कवणें पैं द्यावी। निवृत्ति म्हणे कांहीं ठायीं न ठेवीची
३४८५७	पैं	।।ज्ञा.गा.०३७३.०२।।	आपुलें अकरावें एक सोईरें जाणा। तेंही पैं तयासी मिळोनी ठेलें
३४८५८	पैं	।।ज्ञा.गा.०३८५.०३।।	नाहीं यासी ठावो संसार पैं वावो। एकतत्त्व रावो घरीं वसे
३४८५९	पैं	।।ज्ञा.गा.०३८७.०२।।	काय सांगों सखिये तेज पैं अढळ। इंद्रियें बरळ देखतांची
३४८६०	पैं	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
३४८६१	पैं	।।ज्ञा.गा.०३८८.०३।।	द्वैत पैं न दिसे अद्वैत सुरवाडु। एक दीपें उजेडु सर्वां घटीं
३४८६२	पैं	।।ज्ञा.गा.०३८९.०१।।	प्राणाची पैं सखी पुसे आत्मयासी। ईश्वरीं ध्यानाची वृत्ति गेली
३४८६३	पैं	।।ज्ञा.गा.०३८९.०४।।	चेतवितें कोठें गुंफलें सगुण। निर्गुणीं पैं गुण समरस
३४८६४	पैं	।।ज्ञा.गा.०३८९.०७।।	अद्वैत घरकुलें गुणाचें पैं रूप। मनामाजीं स्वरूप बिंबलें रया

३४८६५	पैं	।।ज्ञा.गा.०३८९.०८।।	विस्मृति गुणांची स्मृति पैं भजना। दृष्टादृष्ट जनां ब्रह्मरूप
३४८६६	पैं	।।ज्ञा.गा.०३९०.०१।।	तत्त्वतां पैं तत्त्व धरितां नये हातां। मग ममतेची चिंता तयासी पुसे
३४८६७	पैं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२०।।	सहजसिद्ध तें तूं आपण पैं पाहीं। बाहिजु भीतरीं ये दोन्हीं नाहीं
३४८६८	पैं	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
३४८६९	पैं	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
३४८७०	पैं	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
३४८७१	पैं	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
३४८७२	पैं	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
३४८७३	पैं	।।ज्ञा.गा.०४५६.०५।।	चित्तवित्तगोत आपण पैं जाला। देहीं देह गेला भाव माझा
३४८७४	पैं	।।ज्ञा.गा.०४५८.०३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रूपीं हे वृत्ति बुडीयेली
३४८७५	पैं	।।ज्ञा.गा.०४६३.०६।।	निवृत्तिसंपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व निमथा उलथा तूं
३४८७६	पैं	।।ज्ञा.गा.०४७२.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें नवल पैं केलें। तारूं हारपलें मृगजळीं
३४८७७	पैं	।।ज्ञा.गा.०४७७.०२।।	देहाचा दीप कीं समत्व पैं ज्योती। एकरूपें वाती सर्वांरूपीं
३४८७८	पैं	।।ज्ञा.गा.०४८४.०३।।	जातीची विजाती नाहीं पैं कुळधर्म। कुळींचा कुळधर्म हरि आम्हां
३४८७९	पैं	।।ज्ञा.गा.०५१२.०३।।	साध्य साधक वस्तु आलिया पैं हातां। मुरडोनी पाहतां वस्तुमय
३४८८०	पैं	।।ज्ञा.गा.०५२०.०१।।	ज्ञानें ध्यान पटीं तंतु पैं मनाचा। हरिरूप वाचा सारीपाठ
३४८८१	पैं	।।ज्ञा.गा.०५२२.०२।।	कैसेंनि स्वरूप प्रकाशें पैं दीप। एकीं एका सोप आकळे कैसें
३४८८२	पैं	।।ज्ञा.गा.०५२६.०४।।	ज्ञानदेवीं ओहं सोहं गिळिलें पैं कोहं। नाहीं आम्हां मोह कल्पनेचा
३४८८३	पैं	।।ज्ञा.गा.०५३३.०२।।	बिंबामाजी बिंब हरपलें स्वयंभ। मायेचा पैं लोभ अरता जाला
३४८८४	पैं	।।ज्ञा.गा.०५४२.०२।।	आपण जाणतां आपण मी जालिये। आपणा पैं विसरलिये नेहटीं वो माये

३४८८५	पैं	।।ज्ञा.गा.०५४७.०२।।	सांगाल पैं तें काय जालें ?। वटविस्तार दोही हरपले
३४८८६	पैं	।।ज्ञा.गा.०५५०.०२।।	बाई येक सरे । नाहीं पैं दुसरें। निवृत्ति दातारें। सांगितलें
३४८८७	पैं	।।ज्ञा.गा.०५५४.०२।।	तेथें परिमळु नाहीं स्वादु पैं नाहीं। सुखदुःख नाहीं कांहींचि नाहीं
३४८८८	पैं	।।ज्ञा.गा.०५५५.०३।।	रखुमादेविवरु चुळु पैं घोटिला। निधन जाहला शुद्धपणें
३४८८९	पैं	।।ज्ञा.गा.०५६१.०१।।	कूटाकूट अंतीं कूटस्थ पैं जालें। अशेष उरलें त्या वेगळें गे माय
३४८९०	पैं	।।ज्ञा.गा.०५६१.०२।।	गुणा भ्यालें म्हणोनी निर्गुण पैं जालें। तें निराकार आथिलें माझ्या अंगीं
३४८९१	पैं	।।ज्ञा.गा.०५६५.०१।।	तनुमनुधनें पूज्य पैं केले। आत्मलिंग पूजिलें बाईये वो
३४८९२	पैं	।।ज्ञा.गा.०५७२.०३।।	जाणतां म्हणोनी नेणतां पैं गेलें । शेखीं आपणातें विसरलें बाईये वो
३४८९३	पैं	।।ज्ञा.गा.०५७५.०१।।	अद्वैत येणें अद्वैतपणें सांडिलें। थितें होतें तें माझें लया पैं गेलें
३४८९४	पैं	।।ज्ञा.गा.०५९६.०१।।	घटु जें जें होय आधींच गगन। राहे पैं व्यापून वेगळेंची
३४८९५	पैं	।।ज्ञा.गा.०६२३.०३।।	निरंजनीं घेतां ययाचि पैं शुद्धि। एकही अवघी न दिसती
३४८९६	पैं	।।ज्ञा.गा.०६२४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आत्मा शुद्ध बुद्ध। नव्हेचि पैं बद्ध कदाकाळीं
३४८९७	पैं	।।ज्ञा.गा.०६२९.०५।।	गुरुकृपा द्वारें लाहिजे पैं सिद्धी। बोलिला त्रिशुद्धि ज्ञानेश्वर
३४८९८	पैं	।।ज्ञा.गा.०६३०.०३।।	जें अनिर्वचनीय तें मूळ प्रकृति। ब्रह्मा ऐशी शक्ति तियेचि पैं
३४८९९	पैं	।।ज्ञा.गा.०६३०.०४।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र तियेचें पैं अंग। मुळीं सृष्टि जग गोसाविणी
३४९००	पैं	।।ज्ञा.गा.०६३५.०१।।	चोहटा मिष्टान्न जें कांहीं सांडलें। सुनियाशी झालें सुकाळ पैं
३४९०१	पैं	।।ज्ञा.गा.०६६१.०२।।	गुरुमुखें साधन जालें पैं निवृत्ति। तत्त्वसार आपणचि जाला निवृत्ति
३४९०२	पैं	।।ज्ञा.गा.०६६७.०१।।	अंतरीच्या सुखा नाहीं पैं मर्यादा। यापरी अगाधा होउनी खोल
३४९०३	पैं	।।ज्ञा.गा.०६८५.०२।।	ज्यासी दिधलें त्यासी नांव पैं नाहीं। जया रूप नाहीं त्यासी ऋण देवविलें
३४९०४	पैं	।।ज्ञा.गा.०६९६.०२।।	घेऊनि गेला माझें धन। केलें पैं निर्वाण मन देखा
३४९०५	पैं	।।ज्ञा.गा.०६९६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें इतुकें पैं जालें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें मज गोवियेलें गे माये
३४९०६	पैं	।।ज्ञा.गा.०७०४.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल अभये। भयांचें पैं भय हरपे कृष्णीं
३४९०७	पैं	।।ज्ञा.गा.०७१३.०४।।	चराचर रूप देवचि पैं जाला। लय होउनि ठेला आत्मरूपीं
३४९०८	पैं	।।ज्ञा.गा.०७१४.०५।।	परज्योती तेज तेंचि पैं कोंदलें। हें ज्ञान बिंबलें ज्ञानदेवा
३४९०९	पैं	।।ज्ञा.गा.०७१५.०३।।	तिहींचा संयोग आभ्यासावा योग। मग घडे संग ब्रह्माचा पैं
३४९१०	पैं	।।ज्ञा.गा.०७२०.०२।।	चैतन्याच्या लाटा। पाहतां एकसरा। प्रळयींच्या नीरा। सारिखें पैं

३४९११	पैं	।।ज्ञा.गा.०७४४.०१।।	अव्यक्त मसुराकार पूर्वार्ध संचलें। लक्षा सरीसें झालें लक्षासी पैं
३४९१२	पैं	।।ज्ञा.गा.०७५५.०३।।	अर्धमात्रेचा अर्थ अवचटची दिसे। गुरुगम्य सोय जाणती पैं
३४९१३	पैं	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
३४९१४	पैं	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
३४९१५	पैं	।।ज्ञा.गा.०८९४.०१।।	चोराचिया संगें क्रमितां पैं पंथ। ठकूनियां घात करितील
३४९१६	पैं	।।ज्ञा.गा.०९००.०२।।	सुताचिये गुंजे सुतचि पैं माजे। हरिचरणांबुजें निवडितां
३४९१७	पैं	।।ज्ञा.गा.०९००.०३।।	रुक्मिणीचा नाहो हाचि पैं उगवो। प्रपंच ते वावो जावो परता
३४९१८	पैं	।।ज्ञा.गा.०९०१.०५।।	ज्ञानदेवीं घर। केलें पैं सपूर। संसार येरझार। हरिचरणीं
३४९१९	पैं	।।ज्ञा.गा.०९३२.०२।।	हेंही नव्हे तेंही नव्हे। कांहीं नव्हे तोचि पैं होय
३४९२०	पैं	।।ज्ञा.गा.०९३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नव्हताचि पैं जाला। होऊनियां फावला फावो सरला गे माये
३४९२१	पैं	।।ज्ञा.गा.०९३५.०३।।	नाहीं आला गेला शब्द पैं दृष्टांतें। दृश्यादृश्य भूतें एकतत्त्वीं
३४९२२	पैं	।।ज्ञा.गा.०९३६.०१।।	व्यक्ताचें अव्यक्तीं पाहतां पैं न दिसे। आपींआप रसें व्यक्त हरि
३४९२३	पैं	।।ज्ञा.गा.०९३७.०१।।	नित्यता समाधी असोनि पैं साधी। मायेची शुद्धि पुसे रया
३४९२४	पैं	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
३४९२५	पैं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
३४९२६	पैं	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
३४९२७	पैं	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
३४९२८	पैं	।।ज्ञा.गा.०९९६.०१।।	वेदांत सिद्धांत देतात पैं हाक। स्तब्ध ते जंबुक येर शास्त्रें

३४९२९	पैं	।।ज्ञा.गा.०९९८.०४।।	सर्वज्ञ सुंदर देव होतु कां भलतैसे। परी जडातें चेष्टविते आणिकां पैं नसे
३४९३०	पैं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनविता पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
३४९३१	पैं	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
३४९३२	पैं	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
३४९३३	पैं	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
३४९३४	पैं	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
३४९३५	पैं	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
३४९३६	पैं	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
३४९३७	पैं	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
३४९३८	पैं	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
३४९३९	पैं	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
३४९४०	पैं	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
३४९४१	पैं	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा

३४९४२	पैं	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
३४९४३	पैं	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
३४९४४	पैं	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
३४९४५	पैं	।।ज्ञा.गा.१०३९.०२।।	घोंगडियाचें मोल पैं जालें। चरणीं राहिलें विठ्ठलाचे
३४९४६	पैं	।।ज्ञा.गा.१०४१.०२।।	हिरोनि घेतलें हिरोनि घेतलें। मज पैं दिधलें दोषेंवीण
३४९४७	पैं	।।ज्ञा.गा.१०४६.०२।।	गोधनें चारितां हरि पांघुरला। मज चवाळ्याचा त्यागु पैं दिधला
३४९४८	पैं	।।ज्ञा.गा.१०६४.०३।।	बहिणी भावासंगें खेळूं पैं लागले। विपरीत झालें सांगूं कोणा
३४९४९	पैं	।।ज्ञा.गा.१०७१.०३।।	तेथें मज एक नवल पैं जालें। पेहें सूदलें निरालंब
३४९५०	पैं	।।ज्ञा.गा.१०७१.०४।।	छत्तीस अकरा घोंटु पैं घेतला। उदरेंवीण भरले पोट देखा
३४९५१	पैं	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
३४९५२	पैं	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
३४९५३	पैं	।।ज्ञा.गा.१०९७.०२।।	तुज पाहतां भुलली पैं चित्ता। काय करूं मी आतां येई पंढरीनाथा
३४९५४	पैकूं	।।ज्ञा.गा.०८४०.०६।।	खद्योत गलबला थोर जाला। निवृत्तिबोध मिरवूं लागला। ज्ञानदेव पैकूं रंजिला। सर्व सुखा
३४९५५	पैज	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
३४९५६	पैज	।।ज्ञा.गा.०४६७.०३।।	अंधकारपट नासला समतेज। रामरूपीं पैज दीपज्ञान
३४९५७	पैठा	।।ज्ञा.गा.००५६.०२।।	उपजोनी करंटा नेणें अद्वैत वाटा। रामकृष्णीं पैठा कैसेंनि होय
३४९५८	पैठें	।।ज्ञा.गा.०९३९.०३।।	आदि हें माजिठें रूपीं रूप पैठें। असोनियां द्रष्टे न पाहे भुली
३४९५९	पैल	।।ज्ञा.गा.००२२.०२।।	गोविंदु वो पैल गोपाळु माये । सुरतरु तळवटीं देखे कैसा उभा राहे
३४९६०	पैल	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
३४९६१	पैल	।।ज्ञा.गा.००४१.०१।।	पैल गोल्हाटमंडळ तो। त्रिकुटा वेगळा तो गे बाई
३४९६२	पैल	।।ज्ञा.गा.०२३२.०२।।	चांदिणें निर्मळ। चंदनें धवळतिये। पैल वृंदावनीं वासुगा गोविंदु खेळतिये

३४९६३	पैल	।।ज्ञा.गा.०२७६.०१।।	पैल तो गे काऊ कोकताहे। शकुन गे माये सांगताहे
३४९६४	पैल	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये
३४९६५	पैल	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
३४९६६	पैल	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
३४९६७	पैल	।।ज्ञा.गा.०४२४.०१।।	पैल मेरुच्या शिखरीं। एक योगी निराकारी। मुद्रा लावुनी खेंचरीं। प्राणायामीं बैसला
३४९६८	पैल	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
३४९६९	पैल	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
३४९७०	पैल	।।ज्ञा.गा.०८३९.०४।।	ऐल पैल पूर्ण शिरीं। लावित कमळें थवथवळी। वरी सद्‌गुरुकृपेचा मैलागिरी। डोलों लागे
३४९७१	पैल	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
३४९७२	पैल	।।ज्ञा.गा.१०१४.०२।।	दुहतां पान्हा न संवरे रे। पैल पर्वता सुटले झरे रे कान्हो
३४९७३	पैल	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
३४९७४	पैल	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
३४९७५	पैल	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
३४९७६	पैल	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
३४९७७	पैल	।।ज्ञा.गा.१०८५.०३।।	पैल वरले माळी कोल्हा करड काढी। ससा वळीतो वेठी रे
३४९७८	पैलतिरीं	।।ज्ञा.गा.०१६७.०५।।	देवो धर्म सर्वांतरीं। हरि तारितां पैलतिरीं। तो स्मरलिया जिव्हाग्रीं। सर्व कामना परैल
३४९७९	पैलतीर	।।ज्ञा.गा.०१६८.०६।।	ज्ञानदेवीं रहस्य सार। अंतीं वैकुंठ साचार। हरि उतरील पैलतीर। भवबंधन छेदक
३४९८०	पैलतीर	।।ज्ञा.गा.०८७८.०६।।	ऐसे पायाळ पुढें गेले पांगूळ मागें ठेले। पैलतीर पावले परम तत्त्वेंसी
३४९८१	पैलतीरीं	।।ज्ञा.गा.०४६८.०५।।	ऐलतीरीं ठाके पैलतीरीं ठाके। तेथें कैसेनी सामर्थ्यें पाहों आतां
३४९८२	पैलथडी	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो

३४९८३	पैलथडीं	।।ज्ञा.गा.०१०१.०३।।	सत्त्वाचे सागरीं उतरों पैलथडीं। रीति अर्धघडी जावो नेदी
३४९८४	पैलथडीये	।।ज्ञा.गा.०१९५.०५।।	आड वाहे भीमा। तारावया देह आत्मा। पैलथडीये परमात्मा। मध्यें राहिला पुंडलिकु
३४९८५	पैलपार	।।ज्ञा.गा.०१६७.०२।।	रामकृष्ण जप सारासार। येणें उतरिजें पैलपार। नामें तुटैल येरझार। सर्व बाधा निवारैल
३४९८६	पैलपार	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
३४९८७	पैलपाराचा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०२।।	तेथें वैराग्याचे भोपळे। उरी बांधिली योग सकळें। पैलपाराचा ब्रह्मांडगोळ। पहावया
३४९८८	पैलहीनु	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
३४९८९	पैस	।।ज्ञा.गा.०५३०.०१।।	दीपाचेनि तेजें पैस घेतसे माया। जाय सांगावया द्वैतभावो
३४९९०	पैस	।।ज्ञा.गा.०५३३.०३।।	नाहीं तेथें छाया मायेचा विलास। घरभरीं पैस दीपीं रया
३४९९१	पैसु	।।ज्ञा.गा.०२००.०१।।	दुजें द्वैत सांडी एकतत्त्व मांडी। अद्वैत ब्रह्मांडीं पैसु कीजे
३४९९२	पोंवळ	।।ज्ञा.गा.००२२.०४।।	हिरिया ऐशा दंतपंक्ति अधर पोंवळ वेली । श्रवणींचीं कुंडलें ब्रह्मरसाचीं वोतलीं
३४९९३	पोकळ	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
३४९९४	पोकळ	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
३४९९५	पोकळ	।।ज्ञा.गा.१११०.०४।।	आंत पोकळ बाहेर पोकळ कोल्हाट्याचा वेळू। म्हातारपणीं दादला केला त्याचें डेंगण पेळू
३४९९६	पोकळ	।।ज्ञा.गा.१११०.०४।।	आंत पोकळ बाहेर पोकळ कोल्हाट्याचा वेळू। म्हातारपणीं दादला केला त्याचें डेंगण पेळू
३४९९७	पोकळी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। कालिमा जैसी गे माये
३४९९८	पोकळी	।।ज्ञा.गा.०६०१.०४।।	आपुली पोकळी आकाशचि जाणे। ईश्वरचि लेणें जग लेई
३४९९९	पोकळी	।।ज्ञा.गा.११०१.०१।।	कापसाचे गोळे फिरती पोकळी। मोतियांची जाळी विखुरली
३५०००	पोकारा	।।ज्ञा.गा.०९५३.०३।।	सोहंकरा सोहंकरा हरि पोकारा। वायांच मायेचा वारा भरूं नका
३५००१	पोखरणी	।।ज्ञा.गा.०८९६.०२।।	आड ना विहिरी बावी ना पोखरणी। सरिता ना सागर कल्पतरु रानोरानीं
३५००२	पोखरणीं	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती

३५००३	पोखिलें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
३५००४	पोखे	।।ज्ञा.गा.००७८.०१।।	आलिया जवळा भक्तिसुख देखे। पालव पोखे वाणिव भोगी
३५००५	पोट	।।ज्ञा.गा.०५९८.०१।।	आत्मरूपीं नाहीं पाठीं आणि पोट। एकचि निघोट जाण रया
३५००६	पोट	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
३५००७	पोट	।।ज्ञा.गा.१०७१.०४।।	छत्तीस अकरा घोंटु पैं घेतला। उदरेंवीण भरले पोट देखा
३५००८	पोटभरू	।।ज्ञा.गा.०५३९.०२।।	पोटभरू येणें वैकुंठीचें पेणें। सेवासुख जाणें कृष्णसुखीं
३५००९	पोटरिया	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
३५०१०	पोटा	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
३५०११	पोटा	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
३५०१२	पोटा	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
३५०१३	पोटाकारणें	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
३५०१४	पोटीं	।।ज्ञा.गा.०२१२.०६।।	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं
३५०१५	पोटीं	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेऱ्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
३५०१६	पोटीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया

३५०१७	पोटीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
३५०१८	पोटीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
३५०१९	पोटीं	।।ज्ञा.गा.०५११.०१।।	ब्रह्मपदाची प्राप्ति उमगेल दृष्टि। परम चैतन्याचे पोटीं विश्वंभरु वो माय
३५०२०	पोटीं	।।ज्ञा.गा.०५१९.०२।।	आदि मध्य आंतु नसोनियां दिसे। पाठीं पोटीं वसे निघोट रया
३५०२१	पोटीं	।।ज्ञा.गा.०६५८.०३।।	अणूरेणु ऐसें बोलती संतजन। ब्रह्मांड संपूर्ण तया पोटीं
३५०२२	पोटीं	।।ज्ञा.गा.०७३६.०१।।	आकाश जें दिसे दृष्टीचिया पोटीं। शून्यत्वासी घोटीं चैतन्यांत
३५०२३	पोटीं	।।ज्ञा.गा.०७९९.०१।।	अग्नीचे पोटीं पुरुष उद्भवला अवचट। सत्रावी लंपट निशिदिनीं
३५०२४	पोटीं	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
३५०२५	पोटीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
३५०२६	पोटीं	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
३५०२७	पोटीं	।।ज्ञा.गा.१०६२.०३।।	मातेचिये पोटीं पिता जो जन्मला। नवलाव जाहला काय सांगो
३५०२८	पोटीं	।।ज्ञा.गा.१०६४.०२।।	चौघे बंधु आणि दशक बहिणी। कन्या झाल्या तिन्ही माझ्या पोटीं
३५०२९	पोटींचीं	।।ज्ञा.गा.०३१५.०१।।	अंबुला विकुनी पवित्र झाली । पोटींचीं बाळें कौतुकीं मारिलीं
३५०३०	पोटीचीं	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
३५०३१	पोताशी	।।ज्ञा.गा.०३१९.०५।।	मला पोताशी धलिलें माझें समाधान केलें । निवृत्तीचे कृपें सुख हें ज्ञानदेवा लाधलें
३५०३२	पोताशीं	।।ज्ञा.गा.०३१९.०४।।	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
३५०३३	पोतीं	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती

३५०३४	पोर	।।ज्ञा.गा.०३२२.०९।।	काम क्रोध थोर बोलती बडिवार । मज म्हणती पोर निर्दैवाचें
३५०३५	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०१।।	हमामा रे पोरा हमामा। घुमरी वाजे घुमामा
३५०३६	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
३५०३७	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
३५०३८	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
३५०३९	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
३५०४०	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
३५०४१	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
३५०४२	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
३५०४३	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०२।।	हमामा रे पोरा हमामा रे
३५०४४	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
३५०४५	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
३५०४६	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
३५०४७	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
३५०४८	पोरा	।।ज्ञा.गा.१०६३.०१।।	वांझेचिये पोरा तिघे झाले लेक। पारधीशी देख निघाले ते
३५०४९	पोराला	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
३५०५०	पोळलियावरी	।।ज्ञा.गा.०९०६.०२।।	हातींचे निधान जाय मग तूं करिसी काय। पोळलियावरी हाय निवऊ पाहे
३५०५१	पोळी	।।ज्ञा.गा.०२६३.०३।।	चंदनाची चोळी। माझें सर्व अंग पोळी। कान्हो वनमाळी। वेगीं भेटवा कां
३५०५२	पोळी	।।ज्ञा.गा.०२६९.०२।।	कृष्णसंगे बाली विव्हळ झाली निळी। चंदन अंगीं पोळी विरहज्वरें

३५०५३	पोळे	।।ज्ञा.गा.०२६३.०४।।	सुमनाची सेज। सितळ वो निकी। पोळे आगीसारिखी। वेगीं विझवा कां
३५०५४	पोवळिवेल	।।ज्ञा.गा.०२०६.११।।	वदन सुकुमार गोजिरें। जैसें पोवळिवेल साजिरें
३५०५५	पोशी	।।ज्ञा.गा.०३८३.०१।।	सखी सांगे सार शांति क्षमा दया। प्रपंच–विलया बरळ पोशी
३५०५६	पोषण	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
३५०५७	पोसणी	।।ज्ञा.गा.०३२२.१४।।	समर्थाची लेकी परी मी संतांची पोसणी । विमानीं बैसोनि जाते देखा
३५०५८	पोसिलें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
३५०५९	पोहती	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
३५०६०	पोहते	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
३५०६१	पोहूं	।।ज्ञा.गा.०८९४.०३।।	बांधोनियां शिळा पोहूं जातां सिंधु। पावे मतिमंदु मृत्यु शीघ्र
३५०६२	पोहे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
३५०६३	पोहों	।।ज्ञा.गा.०९८९.०२।।	बांधोनिया शिळा पोहों जातां सिंधू। पाहे मतिमंदू मृत्यु शीघ्र
३५०६४	पोहों	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
३५०६५	पौढलिया	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
३५०६६	पौर्णिमेचें	।।ज्ञा.गा.०२८८.०३।।	पौर्णिमेचें चांदिणें क्षणक्षणां होय उणें। तैसें माझें जिणें एका विठ्ठलेंवीण
३५०६७	पौर्णिमेच्या	।।ज्ञा.गा.१०६२.०१।।	पौर्णिमेच्या दिनीं चंद्र अकळी । जाहला अमावस्ये ठेला पूर्ण कळी
३५०६८	प्रकट	।।ज्ञा.गा.००७५.०१।।	सोनियाचा दिवस आजि अमृतें पाहाला। नाम आठवितां रूपीं प्रकट पैं झाला
३५०६९	प्रकट	।।ज्ञा.गा.०२९९.०८।।	त्रिकाळ ध्यान त्रिकाळ मन हरपले जेथ। पुरली मनकामना वैकुंठ प्रकट आपणची नाथ
३५०७०	प्रकट	।।ज्ञा.गा.०३२९.०४।।	सूर्यकर रश्मी चंद्र अहमस्मी । प्रकट झाल्या रश्मी जेथूनियां

३५०७१	प्रकट	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
३५०७२	प्रकटला	।।ज्ञा.गा.१११७.०४।।	दृढ मन इटे मुळीं। प्रकटला वनमाळी
३५०७३	प्रकटे	।।ज्ञा.गा.०६१३.०३।।	जळाला कापूर मागुता प्रकटे। परी ज्ञानिया न घडे जन्म कांहीं
३५०७४	प्रकार	।।ज्ञा.गा.११०१.०३।।	हिरियांचा चूरा दिसे धुंधुकार। मध्यें ज्योती प्रकार प्रगटला
३५०७५	प्रकारा	।।ज्ञा.गा.०६७२.०१।।	सत्त्व रज तम प्रकृति अपारा। याही भिन्न प्रकारा हरि रया
३५०७६	प्रकारी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
३५०७७	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.००२५.०६।।	तुझें स्वरूप अदृश्य । तो मुनिमानसींचा प्रकाश । इंदु तूं पूर्णांश । चैतन्यघन
३५०७८	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
३५०७९	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्‌घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
३५०८०	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
३५०८१	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
३५०८२	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
३५०८३	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
३५०८४	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०४६८.०४।।	प्रकाश हरीचा प्रकाशला देहीं। नेणतीच कांहीं मूढजन
३५०८५	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०६०१.०३।।	सूर्याशी प्रकाश सूर्यचि करीत। ईश्वर जाणत ईश्वराशी
३५०८६	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०६२४.०२।।	सहज प्रकाश आहे तो करीत। स्वयें चेष्टवीत दीपापरी
३५०८७	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०६४०.०४।।	शार्वरी प्रकाश कांहींच नाठवे । अदृश्य सुईजे दृश्य जालें

३५०८८	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
३५०८९	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०६९७.०४।।	चिद्रूपाचा प्रकाश तोची आनंदाचा साभास। गुणागुणीं नाश नातळेची
३५०९०	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०६९७.०६।।	ऐसिया सुख वस्ती आत्मप्रभा संविती। प्रकाशीं प्रकाश स्थिती पूर्ण ठेली
३५०९१	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०७६४.०१।।	धांवत धांवत आलों नयनांजनीं। प्रकाश दिनमणी उणा वाटे
३५०९२	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०८१४.०१।।	नयनाचे अंगणीं तुर्येचा प्रकाश। उन्मनी उल्हास तयावरी
३५०९३	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०८१४.०२।।	श्वेत शाम कळा प्रकाश आगळा। स्वयं ज्योति बाळा लक्ष लावीं
३५०९४	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०८४४.०२।।	दीप गेल्यावरी कैंचा जी प्रकाश। झाका झाकी त्यास कासयाची
३५०९५	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
३५०९६	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.०९८३.०३।।	बीजाचा प्रकाश तुझा तूं नेणसी। हारपलें मन हें दाही दिशीं रया
३५०९७	प्रकाशक	।।ज्ञा.गा.००६२.०३।।	सर्वांघटीं राम देहादेहीं एक। सूर्य प्रकाशक सहस्ररश्मीं
३५०९८	प्रकाशक	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
३५०९९	प्रकाशकु	।।ज्ञा.गा.०९६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळहि कळा प्रकाशकु। तोचि सर्वव्यापकु जाणोनि राहीं
३५१००	प्रकाशची	।।ज्ञा.गा.०६४३.०१।।	ब्रह्मप्राप्ति झाली ज्या नराला। अंतर्बाह्य झाला प्रकाशची
३५१०१	प्रकाशत	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
३५१०२	प्रकाशत	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत ।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
३५१०३	प्रकाशत्व	।।ज्ञा.गा.०७४८.०५।।	अग्नीचक्र भ्रुवांग शोभतें प्रकाशत्व। प्राणासी उलथावें तयावरी
३५१०४	प्रकाशदीपा	।।ज्ञा.गा.००१०.०३।।	दयाळ अनाथनाथा । जंगम स्थावर गुह्य धूपा । पूर्ण व्यापक प्रकाशदीपा । ब्रह्मा तूंचि
३५१०५	प्रकाशला	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
३५१०६	प्रकाशला	।।ज्ञा.गा.०२८०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पूर्ण प्रकाशला। कुमुदिनीं विकासला तैसें जालें
३५१०७	प्रकाशला	।।ज्ञा.गा.०४६८.०४।।	प्रकाश हरीचा प्रकाशला देहीं। नेणतीच कांहीं मूढजन
३५१०८	प्रकाशला	।।ज्ञा.गा.०५१७.०६।।	ऐसा देखणिया देखिला निजगुप्त प्रकाशला। तो रखुमादेविवरु मज फावला वो माय

३५१०९	प्रकाशला	।।ज्ञा.गा.०७३४.०१।।	शून्याचा शेवट डोळां पाहा निराळा। नीळबिंदु सांवळा प्रकाशला
३५११०	प्रकाशला	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
३५१११	प्रकाशली	।।ज्ञा.गा.०७८५.०२।।	तुर्यारूपें ते सुषुम्ना प्रकाशली। नवविध अमृतजळीं तया तेजा
३५११२	प्रकाशले	।।ज्ञा.गा.०४९८.०१।।	अमित सूर्य प्रकाशले तेज उदयो जहाले। ज्ञानज्योति फांकले दुणावोनी वो माय
३५११३	प्रकाशले	।।ज्ञा.गा.०७४०.०३।।	सूर्य चंद्र दोन्ही प्रकाशले साजिरें । त्रिकुट संचरे अनाठसा
३५११४	प्रकाशलें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०४।।	सहज अंगवणे निजगूज पाहणें। तें आनंदें निर्गुणें नयनीं प्रकाशलें वो माय
३५११५	प्रकाशलें	।।ज्ञा.गा.०५४१.०१।।	विश्वाचें आर्त माझ्या मनीं प्रकाशलें। अवघेंचि जालें देहब्रह्म
३५११६	प्रकाशलें	।।ज्ञा.गा.०८१८.०२।।	रवी शशी ज्याचे तेजें प्रकाशलें। नवल म्यां देखिलें एक तेथें
३५११७	प्रकाशलें	।।ज्ञा.गा.०८५१.०६।।	म्हणोनियां परिसा चौचिची उजरी। तेंचि निर्विकारी प्रकाशलें
३५११८	प्रकाशलें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
३५११९	प्रकाशा	।।ज्ञा.गा.०००७.०१।।	सरस्वतीचा गणाधीशा । महामतीचा पूर्ण प्रकाशा । रिद्धिसिद्धिचा जगदीशा । पूजूं आतां
३५१२०	प्रकाशा	।।ज्ञा.गा.०४६२.०३।।	तेजीं तेज दिसे अव्यक्ताचा ठसा। उमजोनी प्रकाशा न मोडे तुझा
३५१२१	प्रकाशाचे	।।ज्ञा.गा.०७४८.०६।।	सहस्रदळीं ब्रह्मरंध्र शोभतसे निळें। प्रकाशाचे उमाळें जेथें असती
३५१२२	प्रकाशाचें	।।ज्ञा.गा.००१६.०१।।	चित्रीं सूर्यबिंब काढूं येईल चांग । प्रकाशाचें अंग काढितां नये
३५१२३	प्रकाशिलीं	।।ज्ञा.गा.०४६२.०४।।	चंद्रोदयीं कमळें प्रकाशिलीं सितें। तैसें तुझें भरितें करीं आम्हां
३५१२४	प्रकाशी	।।ज्ञा.गा.०५२३.०२।।	तेज दीप्तीं आत्मा इंद्रियां प्रकाशी। समरसुनी ग्रासी दिव्य तेजें
३५१२५	प्रकाशीं	।।ज्ञा.गा.०६९७.०६।।	ऐसिया सुख वस्ती आत्मप्रभा संविती। प्रकाशीं प्रकाश स्थिती पूर्ण ठेली
३५१२६	प्रकाशील	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
३५१२७	प्रकाशु	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
३५१२८	प्रकाशु	।।ज्ञा.गा.०३६४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तेजसु। ब्रह्मकमळीं दावितां प्रकाशु गे बाईये

३५१२९	प्रकाशु	।।ज्ञा.गा.०९६७.०२।।	मनाचा प्रकाशु थोरु। मनेंचि ब्रह्म उजियेडु
३५१३०	प्रकाशु	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
३५१३१	प्रकाशु	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
३५१३२	प्रकाशे	।।ज्ञा.गा.०२४२.०१।।	तुझिये निढळीं कोटि चंद्र प्रकाशे। कमलनयन हास्यवदन हांसे
३५१३३	प्रकाशे	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
३५१३४	प्रकाशे	।।ज्ञा.गा.०४५९.०४।।	नानातेजीं भासे प्रपंचीं प्रकाशे। विरुळा समरसें ध्याये त्यासी
३५१३५	प्रकाशे	।।ज्ञा.गा.०६४२.०१।।	सुवर्णाचा चुरा शुद्ध पीत दिसे। वस्तु हे प्रकाशे तैशापरी
३५१३६	प्रकाशे	।।ज्ञा.गा.०७७८.०२।।	इडे पिंगळेचा ओघ सैरा दिसतसे। त्यावरी प्रकाशे आत्मतेज
३५१३७	प्रकाशे	।।ज्ञा.गा.०८२२.०८।।	औटपिठातळीं सर्व तें दिसे। सूर्य हा प्रकाशे तेच ठायीं
३५१३८	प्रकाशे	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
३५१३९	प्रकाशें	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
३५१४०	प्रकाशें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
३५१४१	प्रकाशें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
३५१४२	प्रकाशें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०५।।	जागृति स्वयंभ दिसे। निजलिया प्रकाशें। कैसा समाधिचा विलासे। संपादिला
३५१४३	प्रकाशें	।।ज्ञा.गा.०५२२.०२।।	कैसेंनि स्वरूप प्रकाशें पैं दीप। एकीं एका सोप आकळे कैसें
३५१४४	प्रकाशें	।।ज्ञा.गा.०७२८.०६।।	मुक्त वैभवाचा देव्हारा। निवृत्ति प्रकाशें पूजिला सारा। सोपी कुळवाड ज्ञानेश्वरा। योगमाया
३५१४५	प्रकाशें	।।ज्ञा.गा.०७७९.०२।।	सहस्रदळावरी तेज शुद्ध असे। त्या तेजें प्रकाशें चंद्र बापा
३५१४६	प्रकाशें	।।ज्ञा.गा.०८२२.०५।।	ध्वनीचेही वरी शुद्ध तेज असे। चंद्रमा प्रकाशें तेच ठायीं
३५१४७	प्रकाशें	।।ज्ञा.गा.०८३१.०२।।	ब्रह्मज्योतीचिये प्रकाशें करुनी। देखे त्रिभुवनीं एक वस्तु
३५१४८	प्रकाशें	।।ज्ञा.गा.०९८३.०१।।	प्रकाशें देखिलें त्याहुनी वेगळें। नाहीं तें धरिलें सोहं मार्गें

३५१४९	प्रकाशें	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
३५१५०	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.०१७८.०२।।	वासना संग धीट प्रकृति कनिष्ठ। भोगुनी वैकुंठ जन्म घेती
३५१५१	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.०२३२.०३।।	प्रकृति भक्ति परमातु। मातु मा परमहंसु। ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तिदासु
३५१५२	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.०४५३.०५।।	विकृति विवर प्रकृति साचार। तत्त्वाचा निर्धार समरसीं
३५१५३	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.०५७२.०१।।	माझी प्रकृति निष्कृति जाली। ब्रह्मीं सामावली बाईये वो
३५१५४	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.०६०७.०३।।	प्रपंच कल्पिक प्रकृति उपाधी। ईश्वरत्व बुद्धि परमार्था
३५१५५	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.०६३०.०३।।	जें अनिर्वचनीय तें मूळ प्रकृति। ब्रह्मा ऐशी शक्ति तियेचि पैं
३५१५६	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.०६७२.०१।।	सत्त्व रज तम प्रकृति अपारा। याही भिन्न प्रकारा हरि रया
३५१५७	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.०६८७.०२।।	आतां आपणिया आपण विचारी। शेखीं प्रकृति ना पुरुष निर्धारी
३५१५८	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.०७२४.०२।।	स्वाभाविक कर्म प्रकृति उपाधि। धरी मंदबुद्धि अहंतेसी
३५१५९	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.०७९३.०३।।	प्रकृति पुरुष शिवशक्ती भेद। त्याचे शरीरीं द्वंद्व देह जाणा
३५१६०	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
३५१६१	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
३५१६२	प्रकृतिपरु	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
३५१६३	प्रकृती	।।ज्ञा.गा.०३८१.०२।।	भाव दृढ धरीं चित्ताची लहरी। प्रकृती कामारी सत्रावीची
३५१६४	प्रकृती	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
३५१६५	प्रकृती	।।ज्ञा.गा.०६९८.०१।।	आतां आपणया आपण विचारी। सेखीं प्रकृती ना पुरुष निर्धारीं रया
३५१६६	प्रकृतीची	।।ज्ञा.गा.०१५७.०४।।	कापुराची मसी जरी लिहिजे लिखिती। छाया पडे हातीं प्रकृतीची

३५१६७	प्रकृतीचे	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
३५१६८	प्रकृतीचे	।।ज्ञा.गा.०१७७.०४।।	कापुराचे मसी जरी लिहिजे लिखित। तरी छाये पडे हात प्रकृतीचे
३५१६९	प्रकृतीचें	।।ज्ञा.गा.०६६४.०१।।	प्रकृतीचें पूजन प्राप्तीवीण जाण। प्राप्ती सिंचन दोन्हीं वायां गेली
३५१७०	प्रगट	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
३५१७१	प्रगट	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
३५१७२	प्रगट	।।ज्ञा.गा.०३४१.०३।।	चढत्या वाढत्या गोष्टी प्रगट दिसे घटीं। नानारूपें वैकुंठीं नेऊन घाली रया
३५१७३	प्रगट	।।ज्ञा.गा.०६३७.०२।।	वांझेचा कुमर दिसेल प्रगट। न दिसे जरठ जड दृष्टि
३५१७४	प्रगट	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
३५१७५	प्रगट	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
३५१७६	प्रगट	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा
३५१७७	प्रगट	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
३५१७८	प्रगट	।।ज्ञा.गा.११०४.०४।।	गुप्त ना प्रगट पाहे हा साक्षात। लाहिता प्रचीत वेडावली।
३५१७९	प्रगटला	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
३५१८०	प्रगटला	।।ज्ञा.गा.००४७.०५।।	बरवा संतसमागमु। प्रगटला आत्मारामु
३५१८१	प्रगटला	।।ज्ञा.गा.०१९०.०५।।	निर्धनासी धनलाभु जाला। जैसा अचेतनीं प्राणु प्रगटला
३५१८२	प्रगटला	।।ज्ञा.गा.०१९१.०४।।	बरवा संतसमागमु। प्रगटला आत्मारामु

३५१८३	प्रगटला	।।ज्ञा.गा.०४७५.०५।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयीं प्रगटला। निवांत राहिला ज्ञानदेवो
३५१८४	प्रगटला	।।ज्ञा.गा.११०१.०३।।	हिरियांचा चूरा दिसे धुंधुकार। मध्यें ज्योती प्रकार प्रगटला
३५१८५	प्रगटला	।।ज्ञा.गा.१११७.०३।।	बरवा संतसमागम। प्रगटला आत्माराम
३५१८६	प्रगटलें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें। तें पंढरिये प्रगटलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। नामें आथिलें चोखडें रया
३५१८७	प्रगटलें	।।ज्ञा.गा.०४५९.०५।।	ऐसें जालें तुज प्रगटलें निज। कांसवीचें बीज अंकुरलें
३५१८८	प्रगटलें	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
३५१८९	प्रगटलें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
३५१९०	प्रगटल्या	।।ज्ञा.गा.०४५६.०१।।	अवेवी सावेव सम साम्य बुद्धि। शांती दया सिद्धी प्रगटल्या
३५१९१	प्रगटित	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
३५१९२	प्रगटे	।।ज्ञा.गा.०२४६.०७।।	वैराग्य रश्मिज्वाळा चिन्मय रविकांत। धरितां प्रगटे वन्हि विषय वन हें जाळित
३५१९३	प्रगटे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
३५१९४	प्रगटेल	।।ज्ञा.गा.०६२९.०१।।	मुक्ति पावावया करिजे हरिभक्ति। तरीच विरक्ति प्रगटेल
३५१९५	प्रचंड	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
३५१९६	प्रचीत	।।ज्ञा.गा.११०४.०४।।	गुप्त ना प्रगट पाहे हा साक्षात। लाहिता प्रचीत वेडावली।
३५१९७	प्रजाचें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
३५१९८	प्रजापती	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये

३५१९९	प्रजासी	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
३५२००	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७६६.०१।।	अकार उकार मकार ओंकार। प्रणव हा साकार सुरेख रे
३५२०१	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७८१.०२।।	प्रभा शीत उष्ण दोहींचेंही सार। प्रणव हा सारासार आरुता रया
३५२०२	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७८७.०२।।	प्रणव सैरा बापा धांवे अवघड वाटे। रिघा नवपाटे जीव जीवना
३५२०३	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७८७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे हाची कीं रे प्रणव। यापरता अनुभव नाहीं नाहीं
३५२०४	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७८९.०१।।	प्रणवच देह देह हा प्रणव। कल्पेचा भाव कल्पूं नये
३५२०५	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७८९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणव माझा पिता। अक्षर तेच माता याच भेदें
३५२०६	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९०.०१।।	पश्चिममार्ग बापा प्रणव कीं हे सांग। जेथें असे महालिंग तेजोमय
३५२०७	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९१.०२।।	प्रणव जें गुह्य ऋषि योगियांचे। सर्वांवरिष्ठा साचें वेद आज्ञा
३५२०८	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९१.०३।।	एका वेदांत सिद्धांती प्रणव तो तत्त्वता। ज्ञानदेव वक्ता सांगतसे
३५२०९	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९४.०१।।	प्रणवाची शक्ति शिव प्रणवची। क्षर अक्षर सांची प्रणव तें
३५२१०	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९४.०२।।	त्रिकूट श्रीहाट गोल्हाट ब्रह्मरंध्र। प्रणव निरंतर ऐक्य झाला
३५२११	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९४.०३।।	ज्ञानदेव आपण प्रणव झाला आधीं। ध्याता ब्रह्मपदीं प्रणवची
३५२१२	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९५.०१।।	स्थावर जंगम प्रणव प्रसवला। आत्मा स्वयें संचला प्रणवा ठायीं
३५२१३	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाचे ठायीं। प्रणवीं प्रणव पाहीं निराळा तो
३५२१४	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०८००.०१।।	सत्रावीचे गांवीं शून्याचा विस्तार। प्रणव निराकार सदैव असे
३५२१५	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०८०३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळां हा प्रणव। निवृत्तीनें अनुभव मज दिधला
३५२१६	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०८२४.०४।।	बाप रखुमादेवी प्रणव निखिल। शब्दांचे पाल्हाळ प्रणवीं रिघे
३५२१७	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०८२९.०२।।	सहज हा प्रणव सर्वातीत साजे। मीपणास तेथ ठाव नाहीं
३५२१८	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०८३६.०२।।	प्रणव ओंकार विचार करितां। बिंदूचि तत्त्वता सर्वगत
३५२१९	प्रणवच	।।ज्ञा.गा.०७८९.०१।।	प्रणवच देह देह हा प्रणव। कल्पेचा भाव कल्पूं नये
३५२२०	प्रणवची	।।ज्ञा.गा.०७६६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह झाले देव। प्रणवची शिव अनुभवें
३५२२१	प्रणवची	।।ज्ञा.गा.०७९४.०१।।	प्रणवाची शक्ति शिव प्रणवची। क्षर अक्षर सांची प्रणव तें
३५२२२	प्रणवची	।।ज्ञा.गा.०७९४.०३।।	ज्ञानदेव आपण प्रणव झाला आधीं। ध्याता ब्रह्मपदीं प्रणवची

३५२२३	प्रणवची	।।ज्ञा.गा.०७९५.०२।।	अवस्था भुक्ती मुक्ती प्रणवाची जन्मता। अर्धमातृके परता प्रणवची
३५२२४	प्रणवा	।।ज्ञा.गा.०७९५.०१।।	स्थावर जंगम प्रणव प्रसवला। आत्मा स्वयें संचला प्रणवा ठायीं
३५२२५	प्रणवाचा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णा ढाळ देती गे माये
३५२२६	प्रणवाचा	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
३५२२७	प्रणवाचा	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
३५२२८	प्रणवाची	।।ज्ञा.गा.०७९१.०१।।	प्रणवाचें आकाश असे सर्वांवरी। आकाशीं भरोवरी प्रणवाची
३५२२९	प्रणवाची	।।ज्ञा.गा.०७९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाची खोली। अक्षरींची बोली देह सार
३५२३०	प्रणवाची	।।ज्ञा.गा.०७९४.०१।।	प्रणवाची शक्ति शिव प्रणवची। क्षर अक्षर सांची प्रणव तें
३५२३१	प्रणवाची	।।ज्ञा.गा.०७९५.०२।।	अवस्था भुक्ती मुक्ती प्रणवाची जन्मता। अर्धमातृके परता प्रणवची
३५२३२	प्रणवाचे	।।ज्ञा.गा.०७७९.०१।।	प्रणवाचे भेद उकलावे देहांत। चंद्राची मी मात सांगतसें
३५२३३	प्रणवाचे	।।ज्ञा.गा.०७९५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाचे ठायीं। प्रणवीं प्रणव पाहीं निराळा तो
३५२३४	प्रणवाचें	।।ज्ञा.गा.०७६१.०३।।	बिंदूचें जें मूळ प्रणवाचें फळ। योगियाचे खेळ तेच ठायीं
३५२३५	प्रणवाचें	।।ज्ञा.गा.०७९१.०१।।	प्रणवाचें आकाश असे सर्वांवरी। आकाशीं भरोवरी प्रणवाची
३५२३६	प्रणवाचें	।।ज्ञा.गा.०७९२.०१।।	प्रणवाचें रूप कोणें देहें देखिलें। निवृत्तीनें दाखविले याच देहीं
३५२३७	प्रणवाचें	।।ज्ञा.गा.०८२४.०१।।	आकाशाचे अंतीं प्रणवाचें गुज। निरंजन बीज साधू पाहती
३५२३८	प्रणवासी	।।ज्ञा.गा.०७४१.०१।।	मनें मुरउनी करीं राज रया। प्रणवासी सखया साक्ष होई
३५२३९	प्रणवासी	।।ज्ञा.गा.०७८८.०१।।	प्रणवासी रूप नाहीं कांहीं छाया। दशमे द्वारीं मूळमाया असे कीं रे
३५२४०	प्रणवीं	।।ज्ञा.गा.०७९५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाचे ठायीं। प्रणवीं प्रणव पाहीं निराळा तो
३५२४१	प्रणवीं	।।ज्ञा.गा.०८०१.०२।।	ॐकार नादीं कीं नाद ॐकारीं। दैवीं निरंतर प्रणवीं पहा
३५२४२	प्रणवीं	।।ज्ञा.गा.०८०८.०१।।	शून्याचे भुवनीं स्वरूप अविनाश। प्रणवीं पुरुष दिसतसे
३५२४३	प्रणवीं	।।ज्ञा.गा.०८२४.०३।।	प्रणवीं बीज अणुरेणु आंत। दशमद्वाराची मात अपूर्व बा रे
३५२४४	प्रणवीं	।।ज्ञा.गा.०८२४.०४।।	बाप रखुमादेवी प्रणव निखिल। शब्दांचे पाल्हाळ प्रणवीं रिघे

३५२४५	प्रणवो	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
३५२४६	प्रणिपात	।।ज्ञा.गा.०७५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसा योगीराणा। तयाचिया चरणा प्रणिपात
३५२४७	प्रणिपातु	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
३५२४८	प्रतापें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
३५२४९	प्रति	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
३५२५०	प्रति	।।ज्ञा.गा.०९८१.०४।।	अनुभविया प्रति बोलिजे लक्षण। ज्ञानदेवें खूण सांगितली
३५२५१	प्रतिदिनी	।।ज्ञा.गा.०१४८.०१।।	नित्य सत्य श्रीराम राम। हा शिवाचा वाचा नेम। प्रतिदिनी स्नानधर्म। रामनामें करितुसें
३५२५२	प्रतिदिनीं	।।ज्ञा.गा.०१७१.०३।।	प्रतिदिनीं हरिहरि। रामकृष्ण हेचि मुरारी। तोचि तरेल भवसागरीं। वेद चाऱ्ही बोलिले
३५२५३	प्रतिदिनीं	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
३५२५४	प्रतिपादिलें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०८।।	ज्ञानेश्वरानें प्रतिपादिलें। कीं मृत्यूस अमृत्युपण आलें। समागमाचें फळ आपुलें। प्राप्त आम्हां
३५२५५	प्रतिपाळी	।।ज्ञा.गा.०८४३.०७।।	स्तनपान देउनी मोहें प्रतिपाळी। तेही अंतकाळीं दुरी ठेली
३५२५६	प्रतिबिंब	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
३५२५७	प्रतिबिंबाचें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
३५२५८	प्रतिबिंबासी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
३५२५९	प्रतिबिंबीं	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
३५२६०	प्रतिबिंबीं	।।ज्ञा.गा.१०६९.०१।।	निशियेचे भरीं भानु प्रतिबिंबीं बिंबला। बिंबचि गिळुनी ठेला बिंबामाजीं
३५२६१	प्रतिभा	।।ज्ञा.गा.०१४८.०४।।	ज्ञानदेवीं मुखप्रभा। रामकृष्ण हेचि प्रतिभा। आली अवसरे शोभा। सर्व सुख मंडित

३५२६२	प्रतिभासे	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
३५२६३	प्रतिमा	।।ज्ञा.गा.०२६५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळी प्रतिमा। मनें मनीं क्षमा एक झालें
३५२६४	प्रतिमा	।।ज्ञा.गा.०२७९.०१।।	सांवळी प्रतिमा घेउनी सकुमार। खेळत सुंदर गोकुळीं रया
३५२६५	प्रतिमेसी	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
३५२६६	प्रतिष्ठा	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
३५२६७	प्रतिष्ठा	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
३५२६८	प्रतिष्ठा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
३५२६९	प्रतिष्ठा	।।ज्ञा.गा.०६५१.०१।।	कासया प्रतिष्ठा व्यर्थ मानितोसी। सर्वत्र धरिसी समभावें
३५२७०	प्रतिष्ठा	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
३५२७१	प्रतिष्ठा	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
३५२७२	प्रतिष्ठा	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
३५२७३	प्रतिष्ठादि	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
३५२७४	प्रतिष्ठान	।।ज्ञा.गा.०७३१.०१।।	प्रतिष्ठान क्षेत्र तेथें ज्ञानियाचें स्वगोत्र। म्हणती हा पवित्र पतीत जाला
३५२७५	प्रतिष्ठेशी	।।ज्ञा.गा.०५९३.०२।।	श्रीगुरुचे पाय हृदयीं शिवशी। टाकी प्रतिष्ठेशी जाणिवेचे
३५२७६	प्रती	।।ज्ञा.गा.०६३०.०१।।	ईश्वर तो देव छाया ते शीव। प्रती छाया जीव तिन्ही भेद
३५२७७	प्रती	।।ज्ञा.गा.०८४३.०१।।	लक्ष चौऱ्यांशी येऊनियां प्रती। कोटी फेरे होती कोटी जीवा

३५२७८	प्रती	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
३५२७९	प्रतीति	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
३५२८०	प्रतीति	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
३५२८१	प्रतीति	।।ज्ञा.गा.०८४२.०२।।	अमोलिक विद्या धन झाली प्राप्ती। पहावयाची प्रतीति स्वशीस छेदी
३५२८२	प्रतीती	।।ज्ञा.गा.०१४१.०५।।	विठ्ठलेंवीण देवो म्हणती। ते संसार पुढती पावती। विठ्ठलावीण तृप्ती। नाहीं प्रतीती विठ्ठलेंवीण
३५२८३	प्रतीती	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्ये
३५२८४	प्रतीबिंब	।।ज्ञा.गा.०६९७.०७।।	तेथ बिंब प्रतीबिंब भान। सरलें ज्ञानविज्ञान। हाचि नवलाव जाण तये ठायीं
३५२८५	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.०१०५.०३।।	भुक्ति आणि मुक्ति नामापासीं प्रत्यक्ष। चाऱ्ही वेद साही शास्त्रें वदताती साक्ष
३५२८६	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
३५२८७	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.०१८३.०३।।	पादसेवनें अक्रूर जाला ब्रह्मरूप। प्रत्यक्ष स्वरूप गोविंदाचें
३५२८८	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.०१९६.०९।।	ज्ञानदेवा बीज विठ्ठल केशिराज। नव्हे हें नवल चोज प्रत्यक्ष हरि
३५२८९	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
३५२९०	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
३५२९१	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
३५२९२	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
३५२९३	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
३५२९४	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे

३५२९५	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
३५२९६	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
३५२९७	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गें!
३५२९८	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
३५२९९	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.१११६.०३।।	भक्ति आणि मुक्ति नामापासीं हा प्रत्यक्ष। चारी वेद साहा शास्त्रें देताती साक्ष
३५३००	प्रत्यया	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
३५३०१	प्रत्यया	।।ज्ञा.गा.०८३४.०१।।	ऐका हा शेवट अभंगमाला झाली। तूर्या हेच आली प्रत्यया गा
३५३०२	प्रत्ययासी	।।ज्ञा.गा.०७५१.०२।।	अग्नीकुंड मनें बाळकें निर्मिलें। प्रत्ययासी देखिलें मी या लागीं
३५३०३	प्रत्यही	।।ज्ञा.गा.०१६८.०३।।	जगज्जनक जनार्दन। यापरी साधावा नारायण। नाममंत्रें अनुष्ठान। नित्य करावें प्रत्यही
३५३०४	प्रत्यांग	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
३५३०५	प्रत्याहार	।।ज्ञा.गा.०३५१.०३।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार संपादिलें। ध्यान धारणा आसन मुद्रा कैसें समाधीसी आलें
३५३०६	प्रत्याहार	।।ज्ञा.गा.०८५०.०६।।	म्हणोनि यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार आटणी। वाउगाचि बांधोनि सिणसी कां पां
३५३०७	प्रत्याहार	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
३५३०८	प्रत्याहार	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
३५३०९	प्रथम	।।ज्ञा.गा.००११.०१।।	प्रथम नमूं तो गुरुदेवो । जेथें निमाले भावाभावो । अनादि स्वरूप स्वयमेवो । तो आदिदेवो नमियेला
३५३१०	प्रथम	।।ज्ञा.गा.०७४१.०२।।	देहीं स्थानमान विवरण करीं आधीं। पिंडींची ही शुद्धि प्रथम करीं
३५३११	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.००५१.०३।।	सायास करिसी प्रपंच दिननिशीं। हरिसी न भजसी कवण्या गुणें
३५३१२	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.००८७.०२।।	न सुटतां शिणतां हे। भवति वास पाहे। प्रपंच मोहता हे। काय करूं

३५३१३	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.००९३.०३।।	जपतां नाम स्मरतां पैं हरिहरि। प्रपंच बोहरी कृष्णनामें
३५३१४	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
३५३१५	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०१६६.०३।।	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा
३५३१६	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
३५३१७	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०२०१.०२।।	एकीनें सांगितलें दुजीनें परिसिलें। प्रपंच पुसिलें तेणें रूपें
३५३१८	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०२०२.०३।।	सखी जाय तेथें भाव बळिवंत। प्रपंच देहांत नाहीं तुज
३५३१९	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०२३३.०६।।	आतां ऐसें करीं तुज मज सरोभरी। प्रपंच केसरी होई रया
३५३२०	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
३५३२१	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०३२२.०८।।	दुरळ हा प्रपंच दुष्ट भावें दीर । इहीं मज थोर कष्टविलें
३५३२२	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
३५३२३	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
३५३२४	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०४५०.०४।।	बिंबीं बिंब रसीं उपरम देखिला। प्रपंच शोखिला तुवां एकें
३५३२५	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०४५१.०२।।	गिळिला प्रपंच समाप्ति इंद्रियां। वैष्णवीं हे माया बिंबाकार
३५३२६	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०४५७.०२।।	तैसें झालें ज्ञाना उन्मनीं उलथा। प्रपंच चळथा उडालिया
३५३२७	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०४६०.०३।।	शांतीची गोफण उडविला प्रपंच। धारणा आहाच स्थिर केली
३५३२८	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०५४२.०१।।	अनुभव जाला प्रपंच बुडाला। आपुला आपण देखिला सोहळा गे माय
३५३२९	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०५८२.०३।।	इवलुसा प्रपंच परी तो बद्ध कीं। सज्ञानी विवेकीं न शिवती
३५३३०	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०६०७.०३।।	प्रपंच कल्पिक प्रकृति उपाधी। ईश्वरत्व बुद्धि परमार्था
३५३३१	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
३५३३२	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०९००.०३।।	रुक्मिणीचा नाहो हाचि पैं उगवो। प्रपंच ते वावो जावो परता
३५३३३	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०९४२.०४।।	बाप रखुमादेविवर देखणा सर्व दृष्टी। तेथें प्रपंच गोष्टी मुरालिया

३५३३४	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०९४३.०१।।	संसारकथा प्रपंच चळथा। मनाचा उलथा विरुळा जाणे
३५३३५	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०९४४.०३।।	जात जात पणें प्रपंच शोधणें। गाळूनियां गगन हंस घेई
३५३३६	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०९५२.०४।।	ज्ञानदेवा रूप बिंबोनी समीप। प्रपंच दु:खरूप सुख जालें
३५३३७	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०९९४.०३।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें
३५३३८	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
३५३३९	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
३५३४०	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
३५३४१	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
३५३४२	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
३५३४३	प्रपंच–विलया	।।ज्ञा.गा.०३८३.०१।।	सखी सांगे सार शांति क्षमा दया। प्रपंच–विलया बरळ पोशी
३५३४४	प्रपंचजात	।।ज्ञा.गा.०१८६.०२।।	सत्संगें प्रमाण जाणावया हरि। येर ते निर्धारीं प्रपंचजात
३५३४५	प्रपंचभान	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
३५३४६	प्रपंचभान	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
३५३४७	प्रपंचभास	।।ज्ञा.गा.०६९७.०५।।	तें गिळुनीयां द्वंद्वासहित प्रपंचभास। तेथ स्थुळादि ब्रह्मांडांस गिळूनी ठेले
३५३४८	प्रपंचा	।।ज्ञा.गा.०४९५.०५।।	पुरे पुरे आतां प्रपंचा पहाणें। निजानंदीं राहणें स्वरूपीं वो माये
३५३४९	प्रपंचा	।।ज्ञा.गा.०५३९.०३।।	डोंगर सगळे मायेचे मोकळे। प्रपंचा नाकळे या हेतु
३५३५०	प्रपंचा	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
३५३५१	प्रपंचाचा	।।ज्ञा.गा.०५३५.०३।।	भावबळें घन अलोट अभंग। चित्संगें भंग प्रपंचाचा
३५३५२	प्रपंचाचा	।।ज्ञा.गा.०६५३.०२।।	सद्गुरु माझा जिवाचा जिवलग। फेडियला पांग प्रपंचाचा

३५३५३	प्रपंचाचा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
३५३५४	प्रपंचाची	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे
३५३५५	प्रपंचाची	।।ज्ञा.गा.०२७९.०३।।	मीपणा ठाव नुरेची पैं सर्वथा। प्रपंचाची कथा ब्रह्म जाली
३५३५६	प्रपंचाची	।।ज्ञा.गा.०३६६.०४।।	मागुती नको परतणी या शरीरीं उरवणी। प्रपंचाची कहाणी निमाली वो माय
३५३५७	प्रपंचाची	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
३५३५८	प्रपंचाची	।।ज्ञा.गा.०९५७.०३।।	सांडीं तूं रे जाती होई रे विजाती। येणें रूपें समाप्ती प्रपंचाची
३५३५९	प्रपंचाचीं	।।ज्ञा.गा.०४०७.०३।।	तुझें तुज पुसतां लाजिरवाणें। तरी हांसती पिसुणें प्रपंचाचीं
३५३६०	प्रपंचाचीं	।।ज्ञा.गा.०७०१.०३।।	दुजापाशीं सांगतां वाटे लाजिरवाणें। हांसतील पिसुणें प्रपंचाचीं
३५३६१	प्रपंचाचें	।।ज्ञा.गा.००५१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरिजप करणें। तुटेल धरणें प्रपंचाचें
३५३६२	प्रपंचाचें	।।ज्ञा.गा.००५६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सगुण हें ध्यान। नामपाठ मौन प्रपंचाचें
३५३६३	प्रपंचाचें	।।ज्ञा.गा.०५०४.०३।।	प्रपंचाचें घरीं दिसतें कारण। अवघे निराकारण तत्त्वीं तत्त्वमय
३५३६४	प्रपंचाचें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
३५३६५	प्रपंचाचें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
३५३६६	प्रपंचीं	।।ज्ञा.गा.००६३.०३।।	सिद्धी बुद्धि धर्म हरिपाठीं आले। प्रपंचीं निवाले साधुसंगें
३५३६७	प्रपंचीं	।।ज्ञा.गा.०१६९.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। रामकृष्ण आराधिला। प्रपंचीं अबोला केला। सर्व निरसला मायामोह
३५३६८	प्रपंचीं	।।ज्ञा.गा.०३८६.०३।।	उपरती साधी प्रपंचीं अवघी। गुणें गुण उद्बोधी शेजे सये
३५३६९	प्रपंचीं	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया

३५३७०	प्रपंचीं	।।ज्ञा.गा.०४५९.०४।।	नानातेजीं भासे प्रपंचीं प्रकाशे। विरुळा समरसें ध्याये त्यासी
३५३७१	प्रपंचीं	।।ज्ञा.गा.०६८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे मी नेणता प्रपंचीं। तोडिली मोहाची पदवी आम्हीं
३५३७२	प्रपंचीं	।।ज्ञा.गा.०७१७.०३।।	अणुमात्र भिन्न प्रपंचीं कल्पितां। तयाचियां हातां नये मोक्ष
३५३७३	प्रपंचीं	।।ज्ञा.गा.०७६३.०१।।	वर मुळें शेंडा खालीं दिसे बानो। प्रपंचीं रानोरान वृक्ष बा रे
३५३७४	प्रपंचीं	।।ज्ञा.गा.०९०८.०५।।	सकळहि शास्त्रें पढीन्नले। नुगवेचि प्रपंचीं गुंतले
३५३७५	प्रपंचीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
३५३७६	प्रपंचु	।।ज्ञा.गा.००८७.०३।।	कृष्णनाम मंत्रु सुटे। विषय प्रपंचु तुटे। मोहनमुद्रा निघोटे। वैकुंठ रया
३५३७७	प्रपंचु	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
३५३७८	प्रपंचु	।।ज्ञा.गा.०६६०.०२।।	पाहाणियाचा प्रपंचु पाहतां। निमाला कवणा बोलूं ठेऊं आतां
३५३७९	प्रपंचु	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भीची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
३५३८०	प्रपंचु	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्‌गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
३५३८१	प्रपंचेंसि	।।ज्ञा.गा.०४५९.०२।।	ज्ञान तें विज्ञान प्रपंचेंसि भान। तेजोरूप गगन बिंबलें दिसे
३५३८२	प्रपंचेंसि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
३५३८३	प्रपंचेसी	।।ज्ञा.गा.०२९९.०२।।	चाल रामा घरा करूं प्रपंचेसी वैरा
३५३८४	प्रपंचेसी	।।ज्ञा.गा.०४५४.०२।।	सूक्ष्म सख्य नेलें विश्वरूप देहीं आलें। प्रपंचेसी मावळलें तिमिर रया
३५३८५	प्रपंचेसी	।।ज्ञा.गा.०४५६.०६।।	ज्ञानदेवा रसीं स्नान दान गंगे। प्रपंचेसी भंगे विषयजात
३५३८६	प्रपंचेसी	।।ज्ञा.गा.१०५४.०४।।	क्षीरसिंधुहि दुहिला। चतुर्दशरत्नीं भरला। नेघे तेथील साउला। मज अबोला प्रपंचेसी

३५३८७	प्रबळ	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
३५३८८	प्रबुद्धा	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
३५३८९	प्रबोध	।।ज्ञा.गा.००३३.०२।।	आनंदा आनंदु तो। प्रबोधा प्रबोध तो गे बाई
३५३९०	प्रबोध	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
३५३९१	प्रबोध	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
३५३९२	प्रबोध	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
३५३९३	प्रबोधतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०५१८.०२।।	आत्मज्ञानाची गति जाली वो निवांत। प्रबोधतत्त्व मी पावलों वो माय
३५३९४	प्रबोधपाहाट	।।ज्ञा.गा.०२४६.०३।।	प्रबोधपाहाट जाली सरले त्रिविध तमरज। गुरुकृपेचा अरुणोदय पहा सुरंग सुतेज
३५३९५	प्रबोधा	।।ज्ञा.गा.००३३.०२।।	आनंदा आनंदु तो। प्रबोधा प्रबोध तो गे बाई
३५३९६	प्रबोधु	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
३५३९७	प्रभा	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
३५३९८	प्रभा	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
३५३९९	प्रभा	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
३५४००	प्रभा	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्‌गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
३५४०१	प्रभा	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
३५४०२	प्रभा	।।ज्ञा.गा.०३२५.०२।।	नीळ प्रभा दिसे नीळपणें वसे । निळिया आकाशे हारपलें

३५४०३	प्रभा	।।ज्ञा.गा.०३४०.०२।।	निर्गुणपणें उभा सगुणपणें शोभा। जिवींशिवीं प्रभा दावितां हे
३५४०४	प्रभा	।।ज्ञा.गा.०४००.०१।।	चंद्रा पूर्णिमे पूर्ण शोभा। कळा तुटलिया कैची तेथें प्रभा
३५४०५	प्रभा	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
३५४०६	प्रभा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
३५४०७	प्रभा	।।ज्ञा.गा.०७२६.०१।।	अजलोभ पाहिलें वरी। ज्ञान उजळलिया प्रभा सारी। दीपकळिका ऐसें पायरी। दिसूं लागे
३५४०८	प्रभा	।।ज्ञा.गा.०७५३.०२।।	तूर्यारूपें जाण प्रभा निस्सीम। तया परता राम असे बापा
३५४०९	प्रभा	।।ज्ञा.गा.०७८१.०२।।	प्रभा शीत उष्ण दोहींचेंही सार। प्रणव हा सारासार आरुता रया
३५४१०	प्रभा	।।ज्ञा.गा.०८३३.०१।।	नवाचिया माझारीं आऊट पीठाशेजारीं। शून्याची वोवरी सुनिळ प्रभा
३५४११	प्रभा	।।ज्ञा.गा.०८६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल उभा। सर्वत्र घटीं प्रभा त्याची आहे
३५४१२	प्रभा	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
३५४१३	प्रभावळी	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
३५४१४	प्रभास	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
३५४१५	प्रभेचें	।।ज्ञा.गा.०३३५.०४।।	ज्ञानदेवा साजण सांवळिये प्रभेचें। मी माझें मोहाचें हरिरूप
३५४१६	प्रभेचेनि	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
३५४१७	प्रभेसी	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
३५४१८	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया

३५४१९	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.००५४.०४।।	ज्ञानदेवा प्रमाण आत्मा हा निधान। सर्वांघटीं संपूर्ण एक नांदे
३५४२०	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.००६७.०१।।	वेदशास्त्र प्रमाण श्रुतीचें वचन। एक नारायण सार जप
३५४२१	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.००७२.०३।।	तेथील प्रमाण नेणवे वेदांसी। ते जीव जंतूंसी केवीं कळे
३५४२२	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.००७४.०६।।	ज्ञानदेवा प्रमाण निवृत्तिदेवीं ज्ञान। समाधि संजीवन हरिपाठ
३५४२३	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्ततु असे
३५४२४	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०१६३.०१।।	प्रमाण करावें नामासी। झुंझ घ्यावे यमदूतासी। मन वळावें नेमेंसी। हरिचरणीं लक्ष लावावें
३५४२५	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल
३५४२६	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०१८६.०२।।	सत्संगें प्रमाण जाणावया हरि। येर ते निर्धारीं प्रपंचजात
३५४२७	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
३५४२८	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
३५४२९	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
३५४३०	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
३५४३१	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०४५०.०३।।	सोहं तत्त्व साधलें प्रमाण सर्वत्रीं। उभयतां गात्रीं प्रेमतनू
३५४३२	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०४६१.०६।।	निवृत्ति प्रमाण केलें तुवां ज्ञाना। ब्रह्मींब्रह्म अगम्या रातलासी
३५४३३	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०६४१.०३।।	मसुरे प्रमाण सावळें अनंत। आव्हाकार गणिती तपामाजी
३५४३४	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०७१०.०१।।	अंगुष्ठ प्रमाण पुरुष। त्याची मजला फार हौस। त्याहीं माजी परमहंस। देखिला बाई
३५४३५	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०७३८.०२।।	औट हात एक अंगुष्ठ दुसरें। पूर्वार्ध मसुरे प्रमाण हें
३५४३६	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०८२३.०२।।	औटहाट प्रमाण सत्य कीं हें जाण। त्यांतील जें स्थान ऐकें एक
३५४३७	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०८३३.०२।।	जीवदशामय अंगुष्ठ प्रमाण। तयावरी अज्ञान प्रवर्तते
३५४३८	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०८३३.०४।।	तव तें मसुरे प्रमाण तया नांव महाकारण। गुरुमुखें खूण जाण बापा

३५४३९	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
३५४४०	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०९७७.०४।।	अणूचें प्रमाण न साहे डोळां। कैसा मुक्तीचा सोहळा घेवों पाहसी
३५४४१	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.०९९६.०२।।	तेंचि कीं प्रमाण साधनानुक्रम। येर भवभ्रम रूप आथी
३५४४२	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
३५४४३	प्रयत्नेविण	।।ज्ञा.गा.०७२८.०२।।	कीं अकल्पित लाभ जाला। प्रयत्नेविण ज्ञानयज्ञ केला। फळ येकांत फावला। सद्गुरुचा
३५४४४	प्रयाग	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
३५४४५	प्रयाग	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी
३५४४६	प्रयासें	।।ज्ञा.गा.०४७९.०३।।	अष्टांगादि योग प्रयासें जोडलें । व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
३५४४७	प्रलय	।।ज्ञा.गा.०२४६.०८।।	तृष्णेच्या श्वापदा प्रलय वर्ते अद्‌भुत। विषय हे मृगजळ मूढां असे भ्रमवित
३५४४८	प्रल्हाद	।।ज्ञा.गा.०१२०.०१।।	नाम प्रल्हाद उच्चारी। तया सोडवी नरहरी। उचलूनि घेतला कडियेवरी। भक्तसुखें निवाला
३५४४९	प्रल्हाद	।।ज्ञा.गा.०१३२.०२।।	आदि मध्य अंतीं निजबीज ओंकार। ध्रुव प्रल्हाद अंबऋषी जिहीं मानिला निर्धार
३५४५०	प्रल्हाद	।।ज्ञा.गा.०१६२.०३।।	नामें तरला प्रल्हाद। रखुमांगदु नारद। भीष्म पावले प्रसिद्ध। वैकुंठनाम अवधारा
३५४५१	प्रल्हाद	।।ज्ञा.गा.०१८०.०२।।	शुक वामदेव शौनक नारद। अजामेळ प्रल्हाद बिभीषण
३५४५२	प्रल्हाद	।।ज्ञा.गा.०१८३.०६।।	बळी आणि भीष्म प्रल्हाद नारद। बिभीषणावरद चंद्रार्क
३५४५३	प्रल्हाद	।।ज्ञा.गा.०२५८.०७।।	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा
३५४५४	प्रल्हाद	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
३५४५५	प्रल्हाद	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां ।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
३५४५६	प्रल्हादाचें	।।ज्ञा.गा.०१५२.०२।।	नाम हरि हरि मंत्र। हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र। नाम उच्चारणीं पवित्र। अनंत भक्त उद्धरले
३५४५७	प्रल्हादीं	।।ज्ञा.गा.००५५.०५।।	सत्वर उच्चार प्रल्हादीं बिंबला। उद्धवा लाधला कृष्णदाता
३५४५८	प्रल्हादें	।।ज्ञा.गा.०१०८.०२।।	त्याचें नामचि त्वरित प्रल्हादें केलें प्रसन्न। तेणें संजीवन जाले त्याचे देह

३५४५९	प्रल्हादें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०३।।	शिवासी उपदेशिलें। तेंचि प्रल्हादें स्मरिलें
३५४६०	प्रळय	।।ज्ञा.गा.०७००.०२।।	नित्य प्रळय निद्रिस्त नित्य प्रळय मृत्यु। कल्पांतीं जीव जात मायाही नाहीं तेथ
३५४६१	प्रळय	।।ज्ञा.गा.०७००.०२।।	नित्य प्रळय निद्रिस्त नित्य प्रळय मृत्यु। कल्पांतीं जीव जात मायाही नाहीं तेथ
३५४६२	प्रळय	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
३५४६३	प्रळयांतीं	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
३५४६४	प्रळयींच्या	।।ज्ञा.गा.०७२०.०२।।	चैतन्याच्या लाटा। पाहतां एकसरा। प्रळयींच्या नीरा। सारिखें पैं
३५४६५	प्रवणीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
३५४६६	प्रवर्तते	।।ज्ञा.गा.०८३३.०२।।	जीवदशामय अंगुष्ठ प्रमाण। तयावरी अज्ञान प्रवर्तते
३५४६७	प्रवर्तला	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
३५४६८	प्रवर्तले	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
३५४६९	प्रवासें	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
३५४७०	प्रवाहाची	।।ज्ञा.गा.०४४२.०६।।	मुक्त प्रवाहाची नाव। निवृत्ति अवल्या सद्गुरुराव। सोपान वरी ज्ञानदेव। पार जाले
३५४७१	प्रविष्टु	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
३५४७२	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०१७८.०३।।	तैसें नव्हे सारासार तत्त्व निवृत्ति। बुडऊनी प्रवृत्ति आपण नांदे
३५४७३	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०३००.०३।।	येरी सांगे भावो जावे वो प्रवृत्ति । तंव वरी गती येतां नये
३५४७४	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०३००.०४।।	ज्ञानदेवो प्रवृत्ति निघालीया तत्परा। हरि आला सत्वरा तया भेटी
३५४७५	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें

३५४७६	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
३५४७७	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६३.०४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींची तटाक। उतरलासी एक सिंधोदकें
३५४७८	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४९३.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं क्षमाचि उपजली। प्रवृत्ति सामावली निवृत्ति रया
३५४७९	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०५०४.०१।।	सुवेळेची शेज अवेळे घातली। प्रवृत्ति मोहिली निःसंदेह
३५४८०	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०५२८.०३।।	नेणों धूर्ति मूर्ति कैंची हे प्रवृत्ति। कृष्णेंचि समाप्ति सर्व करूं
३५४८१	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६००.०२।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोन्हीं मुळीं नाहीं। कल्पनेनें पाही भ्रमताती
३५४८२	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें
३५४८३	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९२९.०४।।	बाहेजु प्रवृत्ति अंतरीं निवृत्ति। उभयतां गति एक आहे
३५४८४	प्रवृत्तीची	।।ज्ञा.गा.०३४१.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिपदीं आवडी। प्रवृत्तीची थडी उलंडिली
३५४८५	प्रवृत्तीसी	।।ज्ञा.गा.०४९३.०१।।	मी तूं प्रवृत्तीसी आलें। समग्र गिळिलें वासनेसी
३५४८६	प्रवेशीं	।।ज्ञा.गा.०९७७.०१।।	पिंड निर्माण जीवकळा सरिसी। गति प्रवेशीं कैसी जाली
३५४८७	प्रवेशु	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
३५४८८	प्रश्न	।।ज्ञा.गा.०३३७.०२।।	काय करूं माय सांवळा श्रीकृष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तीनें
३५४८९	प्रश्न	।।ज्ञा.गा.०३८२.०१।।	सखीप्रती सखी आदरें करी प्रश्न। जीव शिव पूर्ण कैसा दिसे
३५४९०	प्रश्न	।।ज्ञा.गा.०४३२.०७।।	मुक्ताईचें श्रेष्ठ वचन। निवृत्ति देवाचा सत्य प्रश्न। ज्ञानेश्वराचा सोपान। भाविकाला
३५४९१	प्रश्न	।।ज्ञा.गा.०४५६.०३।।	दिवसाचें चांदिणें रात्रीचें उष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तिराजें
३५४९२	प्रसंगु	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
३५४९३	प्रसउनी	।।ज्ञा.गा.०७५०.०२।।	निर्गुण सगुण माया तेचि खरी। प्रसउनी निर्धारीं वांझ असे
३५४९४	प्रसन्न	।।ज्ञा.गा.००५१.०२।।	कैसेंनि दैवत प्रसन्न त्वरीत। उगा राहे निवांत शिणसी वायां
३५४९५	प्रसन्न	।।ज्ञा.गा.०१०८.०२।।	त्याचें नामचि त्वरित प्रल्हादें केलें प्रसन्न। तेणें संजीवन जाले त्याचे देह
३५४९६	प्रसन्न	।।ज्ञा.गा.०१६६.०३।।	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा
३५४९७	प्रसन्न	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्मे रामकृष्णें
३५४९८	प्रसन्न	।।ज्ञा.गा.०१६९.०५।।	करिती अन्नदान भूतिं। हरिचरण हृदयीं ध्याती। तया प्रसन्न श्रीपति। अंतीं होय सर्वथा

३५४९९	प्रसन्न	।।ज्ञा.गा.०२४५.०४।।	उपमन्या प्रसन्न जालें। तेंचि गजेंद्रें चिंतिलें
३५५००	प्रसन्न	।।ज्ञा.गा.०३६३.०३।।	रखुमादेविवरु वाचे विनविला। प्रसन्न जाला ब्रह्म दाउनी
३५५०१	प्रसन्न	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
३५५०२	प्रसन्न	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
३५५०३	प्रसवत	।।ज्ञा.गा.०६७४.०४।।	निवृत्ति गार्हस्थ मांडलें आहे। निष्काम अपत्य प्रसवत जाये
३५५०४	प्रसवला	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
३५५०५	प्रसवला	।।ज्ञा.गा.०७९५.०१।।	स्थावर जंगम प्रणव प्रसवला। आत्मा स्वयें संचला प्रणवा ठायीं
३५५०६	प्रसवला	।।ज्ञा.गा.०८३०.०३।।	क्षर अक्षर अनाक्षर नाहीं। कूटस्थ सर्वही प्रसवला
३५५०७	प्रसवूनि	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें
३५५०८	प्रसवे	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
३५५०९	प्रसवे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
३५५१०	प्रसाद	।।ज्ञा.गा.०९५८.०४।।	ज्ञानदेव जाणें प्रसाद निवृत्ति। मौनाची मुक्ति वाट आहे
३५५११	प्रसाद	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
३५५१२	प्रसादें	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
३५५१३	प्रसादें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
३५५१४	प्रसादें	।।ज्ञा.गा.१०८८.०३।।	मी डोलेन आनंदें तुमचेनि प्रसादें। रत्न जेवीं अंधें देखियेलें
३५५१५	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.०१६१.०५।।	हरि रामकृष्ण गोविंद। हाचि घेई पवित्र छंद। सकळा छंदांमाजीं प्रसिद्ध। रामराम उच्चार
३५५१६	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.०१६२.०३।।	नामें तरला प्रल्हाद। रखुमांगदु नारद। भीष्म पावले प्रसिद्ध। वैकुंठनाम अवधारा

३५५१७	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.०२१९.०३।।	पंढरपुरीं प्रसिद्ध जाणा। पुरविल्या खुणा ज्ञानदेवा
३५५१८	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.०५०६.०१।।	आत्मा अंगें प्रसिद्ध देखिला। अंतर्बाह्य अलिप्त व्यापला
३५५१९	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.०७७२.०३।।	आनंद स्वरूप प्रसिद्ध देखिलें। निजरूप संचलें सर्वां ठायीं
३५५२०	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध
३५५२१	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
३५५२२	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
३५५२३	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.१०४३.०२।।	चवाळें शुद्ध चहूं पालवी। व्योमाकारें वेद प्रसिद्ध पांघुरवी
३५५२४	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
३५५२५	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!
३५५२६	प्रसिद्धु	।।ज्ञा.गा.०८७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सैरा रे सावधु। ज्ञानिया प्रसिद्धु उपदेशितु
३५५२७	प्रसूत	।।ज्ञा.गा.०५८१.०३।।	पति पद्मिणीविणें गर्भ संभवला। सर्वेंचि प्रसूत जाली। तत्त्वबोध उपजला तेणें गुढी उभाविली
३५५२८	प्रसूत	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
३५५२९	प्रसूतिकाळीं	।।ज्ञा.गा.०९२९.०५।।	प्रसूतिकाळीं व्याली। वांझ अपत्यजवळी। वांझ क्रीडा विनोदें रळी। खेळतसे
३५५३०	प्रांजळा	।।ज्ञा.गा.०००८.०३।।	सद्गुरु बोध प्रांजळा । मोदक बोध कृपाळा । गौरीनंदना घननीळा । मेघशामा
३५५३१	प्रांत	।।ज्ञा.गा.०४८४.०१।।	आदि मध्य प्रांत टाकोनी वासना। करूं हरिध्याना सोहंभावें
३५५३२	प्राकृत	।।ज्ञा.गा.०१८२.०५।।	अंघ्रिरेणु ज्याचा उद्धरितो पतिता। प्राकृत वाणी केवीं वर्णूं हरिभक्तां
३५५३३	प्राकृत	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
३५५३४	प्राङ्मुख	।।ज्ञा.गा.०३७२.०४।।	ऐसें रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या बोला। पातेजलों सर्वस्वासी ठेलों प्राङ्मुख
३५५३५	प्राचिनानें	।।ज्ञा.गा.०५८४.०३।।	प्राचिनानें वर्तो जाणो या शरीरीं। जैसा वेठीं करी राबताहे

३५५३६	प्राचिनी	।।ज्ञा.गा.०६०६.०२।।	सांडणें मांडणें दोन्हीही त्यागणें। प्राचिनी वर्तणें निर्विकल्पें
३५५३७	प्राचिनी	।।ज्ञा.गा.०६३३.०३।।	सुखदु:खभोग भोगितां प्राचिनी। अखंड सज्जनीं शांति असे
३५५३८	प्राण	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
३५५३९	प्राण	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
३५५४०	प्राण	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
३५५४१	प्राण	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
३५५४२	प्राण	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
३५५४३	प्राण	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
३५५४४	प्राण	।।ज्ञा.गा.०५२८.०२।।	तें रूप परब्रह्म जाणों प्राण सम। करूनियां नेम जपों आम्हीं
३५५४५	प्राण	।।ज्ञा.गा.०६७३.०१।।	देखिले तुमचे चरण निवांत राहिलें मन। कासया त्यजीन प्राण आपुला गे माये
३५५४६	प्राण	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
३५५४७	प्राण	।।ज्ञा.गा.०७७८.०१।।	नासिकाचा प्राण कोणी मार्गीं येत। नाद दुमदुमित अनुहातीं
३५५४८	प्राण	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम

३५५४९	प्राण	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
३५५५०	प्राण	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
३५५५१	प्राण	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
३५५५२	प्राण	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
३५५५३	प्राण	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
३५५५४	प्राण	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
३५५५५	प्राणपान	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
३५५५६	प्राणप्रिया	।।ज्ञा.गा.०३८७.०४।।	प्राणप्रिया गेली पुसे आत्मनाथा। कैसेनी उलथा गुरुखुणें
३५५५७	प्राणप्रिये	।।ज्ञा.गा.०१३९.०१।।	शिव भवानी उपदेशी प्राणप्रिये। निजमानसीं ध्याये परमानंदु पाहे
३५५५८	प्राणलिंग	।।ज्ञा.गा.०४७५.०४।।	ब्रह्म ऐसें नामयाने जाणिलें। हृदयीं धरिलें प्राणलिंग
३५५५९	प्राणविसांवा	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
३५५६०	प्राणा	।।ज्ञा.गा.०००८.०२।।	प्रेमळपुष्पें दुर्वांकुरना । आभासनयना अगम्य दर्शना । मुंगिमात्राचिया प्राणा । फरशधरा
३५५६१	प्राणा	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
३५५६२	प्राणा	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
३५५६३	प्राणा	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
३५५६४	प्राणाचा	।।ज्ञा.गा.००७०.०३।।	अजपा जपणें उलट प्राणाचा। तेथें या मनाचा निर्धारू असे
३५५६५	प्राणाची	।।ज्ञा.गा.०३८९.०१।।	प्राणाची पैं सखी पुसे आत्मयासी। ईश्वरीं ध्यानाची वृत्ति गेली
३५५६६	प्राणापानी	।।ज्ञा.गा.०५२८.०१।।	अवघेंचि मनें दोहीलिया धेनु। प्राणापानी प्राणु निववि‍ला

३५५६७	प्राणामाजीं	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
३५५६८	प्राणायाम	।।ज्ञा.गा.०३५१.०३।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार संपादिलें। ध्यान धारणा आसन मुद्रा कैसें समाधीसी आलें
३५५६९	प्राणायाम	।।ज्ञा.गा.०७४८.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐका प्राणायाम। या अभंगीं नि:सीम अर्थ जाला
३५५७०	प्राणायाम	।।ज्ञा.गा.०८५०.०६।।	म्हणोनि यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार आटणी। वाउगाचि बांधोनि सिणसी कां पां
३५५७१	प्राणायाम	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
३५५७२	प्राणायामीं	।।ज्ञा.गा.०४२४.०१।।	पैल मेरुच्या शिखरीं। एक योगी निराकारी। मुद्रा लावुनी खेंचरीं। प्राणायामीं बैसला
३५५७३	प्राणायामु	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
३५५७४	प्राणासवें	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
३५५७५	प्राणासी	।।ज्ञा.गा.०३८८.०५।।	सखी म्हणे सुख प्राणासी भुललें। आत्मपणें मुकलें काय करूं
३५५७६	प्राणासी	।।ज्ञा.गा.०७४८.०४।।	वायुचक्र अनुहात हृदय असे एक। प्राणासी नि:शंक जेथें नेई
३५५७७	प्राणासी	।।ज्ञा.गा.०७४८.०५।।	अग्नीचक्र भ्रुवांग शोभतें प्रकाशत्व। प्राणासी उलथावें तयावरी
३५५७८	प्राणासी	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
३५५७९	प्राणियां	।।ज्ञा.गा.०६२८.०२।।	त्याचिये कृपें मोक्ष जिऊनियां। लाधिजे प्राणियां निश्चयेंची
३५५८०	प्राणियांसी	।।ज्ञा.गा.००८६.०१।।	सर्वव्यापक सर्व देहीं आहे। परि प्राणियांसी सोय न कळे त्याची
३५५८१	प्राणी	।।ज्ञा.गा.००६९.०१।।	नित्य नेम नामीं तो प्राणी दुर्लभ। लक्ष्मीवल्लभ तयाजवळीं
३५५८२	प्राणी	।।ज्ञा.गा.००६९.०३।।	हरिवीण जन्म तो नरकचि पैं जाणा। यमाचा पाहुणा प्राणी होय
३५५८३	प्राणी	।।ज्ञा.गा.००८१.०१।।	प्राप्तीवीण फळ केवीं लाहे प्राणी। जैसा चातक धरणीं उपवासु
३५५८४	प्राणी	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो
३५५८५	प्राणी	।।ज्ञा.गा.०५२१.०१।।	मृत्यूचेनि मापें जे जे गेले प्राणी। तयाची शिराणी यम करी
३५५८६	प्राणी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे

३५५८७	प्राणी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
३५५८८	प्राणी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
३५५८९	प्राणी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
३५५९०	प्राणी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें
३५५९१	प्राणी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०२।।	यात्रा भरली जनीं देवीं विन्मुख प्राणी। विषयाची दाटणी भ्रांती आड रे
३५५९२	प्राणी	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
३५५९३	प्राणी	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
३५५९४	प्राणु	।।ज्ञा.गा.०१९०.०५।।	निर्धनासी धनलाभु जाला। जैसा अचेतनीं प्राणु प्रगटला
३५५९५	प्राणु	।।ज्ञा.गा.०२७२.०२।।	जीवें अनुसरलिये अझुनी कां नये। वेगीं आणावा तो सये प्राणु माझा
३५५९६	प्राणु	।।ज्ञा.गा.०५२८.०१।।	अवघेंचि मनें दोहीलिया धेनु। प्राणापानी प्राणु निववला
३५५९७	प्राणु	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
३५५९८	प्राणुचि	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
३५५९९	प्राणेंसी	।।ज्ञा.गा.०३६८.०४।।	कवळूनि भेटी प्राणेंसी देईन मिठी। मी नि:शब्देंसी गोष्टी सांगेन वो माय
३५६००	प्राणेश्वर	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे
३५६०१	प्राण्या	।।ज्ञा.गा.०१९५.०६।।	या तिहींचें दरुशन। प्राण्या नाहीं जन्ममरण। पुनरपि आगमन। येथें बोलिलेंचि नाहीं
३५६०२	प्रात:काळीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
३५६०३	प्रापंचिक	।।ज्ञा.गा.०९९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे त्यासी करावें नमन। प्रापंचिक जनें शिवूं नये
३५६०४	प्राप्त	।।ज्ञा.गा.००५२.०३।।	तपेंवीण दैवत दिधल्यावीण प्राप्त। गुजेंवीण हित कोण सांगे

३५६०५	प्राप्त	।।ज्ञा.गा.०४४१.०८।।	ज्ञानेश्वरानें प्रतिपादिलें। कीं मृत्यूस अमृत्युपण आलें। समागमाचें फळ आपुलें। प्राप्त आम्हां
३५६०६	प्राप्त	।।ज्ञा.गा.०४५०.०१।।	अरे अरे ज्ञाना ज्ञान हें निवृत्ति। देहीं देहा उपरती तुज प्राप्त
३५६०७	प्राप्त	।।ज्ञा.गा.०४७०.०३।।	गुरुगम्य चित्त जालें माझें हित। दिनदिशीं प्राप्त हरि आम्हां
३५६०८	प्राप्त	।।ज्ञा.गा.०४९९.०१।।	ठसावली देहीं परब्रह्ममूर्ति। सोहं शब्दीं गती प्राप्त जाली वो माय
३५६०९	प्राप्त	।।ज्ञा.गा.०५९१.०३।।	प्राप्त जरी झाली अष्टसिद्धी जाण। मागुती बंधन दृढ होय
३५६१०	प्राप्त	।।ज्ञा.गा.०५९९.०३।।	आकाशाचें फळ चित्रींच्या नराशी। केवीं प्राप्त त्यासी होईजेल
३५६११	प्राप्त	।।ज्ञा.गा.०६३७.०४।।	पूर्ण ज्ञानदेवा प्राप्त आत्मरूप। त्रिविध हे ताप निरसती
३५६१२	प्राप्त	।।ज्ञा.गा.०६५७.०५।।	बहुजन्मा शेवटीं फळ हें पुण्याचें। अभाग्यासी कैचें प्राप्त होय
३५६१३	प्राप्ति	।।ज्ञा.गा.०१६९.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। हरि स्मरलिया अंतीं। होय वैकुंठ प्राप्ति। हेचि मर्यादा परियेसा
३५६१४	प्राप्ति	।।ज्ञा.गा.०४३९.०६।।	अभक्त भक्त होती। श्रोतिया वक्त्या सायोज्यगति। राजविद्येची प्राप्ति। होय जया
३५६१५	प्राप्ति	।।ज्ञा.गा.०५११.०१।।	ब्रह्मपदाची प्राप्ति उमगेल दृष्टि। परम चैतन्याचे पोटीं विश्वंभरु वो माय
३५६१६	प्राप्ति	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये
३५६१७	प्राप्ति	।।ज्ञा.गा.०८४५.०५।।	अमोलिक प्राप्ति होत आहे तुज। धरूनियां लाज हित करीं
३५६१८	प्राप्ति	।।ज्ञा.गा.०९०६.०१।।	सुढाळ ढाळाचे मोतीं अष्टै अंगें लवे ज्योती। जया होय प्राप्ति तोचि लाभे
३५६१९	प्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०४८२.०४।।	व्हावें निराभास तरीच ही प्राप्ती। ज्ञानेश्वरा भ्रांति कीं रे नाहीं
३५६२०	प्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०५००.०६।।	ऐसी जाली प्राप्ती खुंटली मागील गती। रखुमादेविपती जोडला वो माय
३५६२१	प्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०५५७.०१।।	मनाचि वाती लाऊं गेलिये ज्योती। ते अवघीच प्राप्ती ज्योतिरूपें
३५६२२	प्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०६१३.०२।।	चंदनासी होय बाभुळत्व प्राप्ती। परी ज्ञानी न शिवती जन्म कांहीं
३५६२३	प्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०६१६.०१।।	दुर्जनाच्या संगें दुर्जनत्व प्राप्ती। कैंची त्या विश्रांती साधकाशी
३५६२४	प्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०६६४.०१।।	प्रकृतीचें पूजन प्राप्तीवीण जाण। प्राप्ती सिंचन दोन्हीं वायां गेली
३५६२५	प्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०८४२.०२।।	अमोलिक विद्या धन झाली प्राप्ती। पहावयाची प्रतीति स्वशीस छेदी
३५६२६	प्राप्तीच्या	।।ज्ञा.गा.००८१.०३।।	तैसें केवीं घडे संसारिया चित्तें। प्राप्तीच्या अर्थातें साहे संत
३५६२७	प्राप्तीवीण	।।ज्ञा.गा.००८१.०१।।	प्राप्तीवीण फळ केवीं लाहे प्राणी। जैसा चातक धरणीं उपवासु
३५६२८	प्राप्तीवीण	।।ज्ञा.गा.०६६४.०१।।	प्रकृतीचें पूजन प्राप्तीवीण जाण। प्राप्ती सिंचन दोन्हीं वायां गेली
३५६२९	प्रारंभ	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला

३५६३०	प्रारब्ध	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
३५६३१	प्रारब्ध	।।ज्ञा.गा.०८७२.०२।।	या अवचित्या गोष्टी भाग्यें होय भेटी। प्रारब्ध सृष्टी भोग देत
३५६३२	प्रारब्ध	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
३५६३३	प्रारब्ध	।।ज्ञा.गा.०९८८.०३।।	प्रारब्ध आणि देह भोगिताहे भोग। कासयासि सांग भ्रांति तुज
३५६३४	प्रारब्धानें	।।ज्ञा.गा.०६२२.०४।।	प्रारब्धानें देह भोगिता हे भोग। कासया रे सांग भ्रांति तुज
३५६३५	प्रार्थियेलें	।।ज्ञा.गा.०१९६.०२।।	तें हें रूपडें रूपस विठ्ठल। पुंडलिकें बहुसाल प्रार्थियेलें
३५६३६	प्रार्थियेलें	।।ज्ञा.गा.०१९६.०४।।	कर्म धर्म करितां शिणली येतां जातां। मग पुंडलिकें अनंता प्रार्थियेलें
३५६३७	प्रावरण	।।ज्ञा.गा.०६७९.०२।।	पृथ्वीतळ शय्या आकाश प्रावरण। भूतदया जीवन जीवभूत
३५६३८	प्रावर्ण	।।ज्ञा.गा.०००५.०१।।	सत्य ज्ञानानंत गगनाचें प्रावर्ण । नाहीं रूप गुण वर्ण जेथें
३५६३९	प्राशिती	।।ज्ञा.गा.०६०४.०२।।	ब्रह्मरस सुख जें कांहीं प्राशिती। तैसेंचि हे होती अनुभवें
३५६४०	प्रिय	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
३५६४१	प्रियरूप	।।ज्ञा.गा.०७५८.०३।।	असिपदीं आनंद प्रियरूप जाण। ध्यानाचें कारण जेथें नाहीं
३५६४२	प्रियो	।।ज्ञा.गा.०२३८.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विद्गद पांवया छंदें रे
३५६४३	प्रियो	।।ज्ञा.गा.०२३९.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
३५६४४	प्रीत	।।ज्ञा.गा.०५००.०१।।	थोकलें यांच्या गुणीं तनुमनासहित। त्या निजतत्त्वीं प्रीत निमालें वो माय
३५६४५	प्रीत	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
३५६४६	प्रीति	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
३५६४७	प्रीति	।।ज्ञा.गा.०२६७.०२।।	सुखाची अति प्रीति जहाली गे ब्रह्मीं। श्रीगुरु निवृत्ति मुनी जाहलें गे माया

३५६४८	प्रीति	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
३५६४९	प्रीति	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
३५६५०	प्रीति	।।ज्ञा.गा.०४६६.०३।।	पाणिपद चित्तवृत्ति हे बुडाली। देहीं देहा गेली प्रीति सदा
३५६५१	प्रीति	।।ज्ञा.गा.०६८२.०१।।	शुद्धमतीगती मज वोळला निवृत्ति। त्यानें पदोपदीं प्रीति स्वरूपीं वो माय
३५६५२	प्रीति	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
३५६५३	प्रीति	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
३५६५४	प्रीति	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदू तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
३५६५५	प्रीति	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
३५६५६	प्रीतिंचि	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
३५६५७	प्रीतिचेनि	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
३५६५८	प्रीतिपूर्वक	।।ज्ञा.गा.०१६९.०१।।	पुण्य देहीं आचरावें। मर्यादे गुरुच्या असावें। प्रीतिपूर्वक अतिथिस द्यावे। अन्नदान परियेस
३५६५९	प्रीती	।।ज्ञा.गा.०२६०.०३।।	नवल हें वालभरे कैसें जोडलें जिवा। दुसरें दुरी ठेलें प्रीती केला रिघावा
३५६६०	प्रीती	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
३५६६१	प्रीती	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा

३५६६२	प्रीती	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
३५६६३	प्रीतीचें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
३५६६४	प्रीतीचें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०८।।	प्रीतीचें पांघरूण काळें घोंगडें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें मज केलें उघडें
३५६६५	प्रेत	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
३५६६६	प्रेतांचे	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
३५६६७	प्रेताचे	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
३५६६८	प्रेम	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
३५६६९	प्रेम	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
३५६७०	प्रेम	।।ज्ञा.गा.००७७.०४।।	शांति दया क्षमा करुणानिधि प्रेम। नेउनी परब्रह्म भावें मिळती
३५६७१	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०११५.०२।।	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल
३५६७२	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
३५६७३	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिघलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा
३५६७४	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा
३५६७५	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०१७१.०२।।	पठण करावें नित्य नाम। हरिचरणीं ठेवा प्रेम। रामराम सप्रेम। जप करावा
३५६७६	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०१८४.०२।।	आलिंगनीं सुख वाटे। प्रेम चिदानंदीं घोटे। हर्षे ब्रह्मांड उतटें। समूळ उठे मीपण
३५६७७	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०१८५.०३।।	भाळे भोळे भक्त गाताती साबडें। त्यांचे प्रेम आवडे विठोबासी
३५६७८	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
३५६७९	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०२१०.०८।।	नामें स्फुंदत नाचत रंगणीं। प्रेम विठ्ठलचरणीं। सर्व सुख खाणी । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल

३५६८०	प्रेम	||ज्ञा.गा.०२२४.०५||	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
३५६८१	प्रेम	||ज्ञा.गा.०२३०.०५||	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
३५६८२	प्रेम	||ज्ञा.गा.०२३२.०१||	हरिप्रेम सरोवरीं। क्रीडती ये मदनकुहरीं। प्रेम सरोवरीं ये
३५६८३	प्रेम	||ज्ञा.गा.०२४८.०१||	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
३५६८४	प्रेम	||ज्ञा.गा.०२४८.०५||	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
३५६८५	प्रेम	||ज्ञा.गा.०२६९.०३||	ज्ञानदेव प्रेम निळारूप रूपसें सोहळा। कृष्णवेधें वेधली बाळा भली वसे
३५६८६	प्रेम	||ज्ञा.गा.०२७७.०४||	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
३५६८७	प्रेम	||ज्ञा.गा.०३१२.०२||	प्रेम नव्हाळी मज झाली दिवाळी । काळें वनमाळी आले घरा गे माये
३५६८८	प्रेम	||ज्ञा.गा.०३३४.०१||	सांवळेचें तेज सांवळें बिंबलें। प्रेम तें घातलें हृदयघटीं
३५६८९	प्रेम	||ज्ञा.गा.०३७४.०१||	पांचासहित लयातीत जालिये वो। प्रेम भक्ति अनुसरलें काळ्या रूपासी
३५६९०	प्रेम	||ज्ञा.गा.०३९५.१०||	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
३५६९१	प्रेम	||ज्ञा.गा.०४४३.०२||	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
३५६९२	प्रेम	||ज्ञा.गा.०४९९.०३||	विरालीं अष्टांगें देखोनी गोमटें। पाहातां प्रेम फुटे पाती श्रमती वो माय
३५६९३	प्रेम	||ज्ञा.गा.०५१३.०२||	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
३५६९४	प्रेम	||ज्ञा.गा.०६६१.०३||	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल कृपा चित्तीं। पुंडलिका साधिलें प्रेम तत्त्वार्थी

३५६९५	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
३५६९६	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
३५६९७	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
३५६९८	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०९०७.०२।।	मित्रत्व करा जीवाहूनि वेगळें। पढियंते आगळें प्रेम जाण
३५६९९	प्रेम	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
३५७००	प्रेम	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
३५७०१	प्रेम	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
३५७०२	प्रेम	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
३५७०३	प्रेमकल्लोळीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
३५७०४	प्रेमकळीं	।।ज्ञा.गा.०४४७.०५।।	प्रेमकळीं ओतलें सोज्वळींत तेज। तेथें तूं विराज ज्ञानदेवा
३५७०५	प्रेमकिंकर	।।ज्ञा.गा.०१७७.०६।।	संत वैष्णव हरिदासा जे नर निंदिती। ते वरपडे होती प्रेमकिंकर
३५७०६	प्रेमखूण	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
३५७०७	प्रेमघरीं	।।ज्ञा.गा.०३६६.०५।।	सदोदित भरलें त्या तिहीं गुणां वेगळें। तें अगणित वर्षलें प्रेमघरीं वो माय
३५७०८	प्रेमठसा	।।ज्ञा.गा.०२९९.०३।।	द्वैतभाव कल्पना खोडी सांडी याची आशा। विठ्ठलनाम हेंचि सार जिव्हे प्रेमठसा

३५७०९	प्रेमडोहीं	।।ज्ञा.गा.१०५३.०१।।	प्रेमडोहीं मन। जालें मनाचें उन्मन। उपरती धरिलें ध्यान। झालें ज्ञान परब्रह्मीं
३५७१०	प्रेमतनु	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
३५७११	प्रेमतनू	।।ज्ञा.गा.०४५०.०३।।	सोहं तत्त्व साधलें प्रमाण सर्वत्रीं। उभयतां गात्रीं प्रेमतनू
३५७१२	प्रेमप्रीतीनें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०२।।	तें या पुंडलिका ओळलें। प्रेमप्रीतीनें घोळलें। भक्तिमातेनें चाळविलें। आधीन केलें आपणया
३५७१३	प्रेमबोधें	।।ज्ञा.गा.०२३३.०३।।	ऐसें मोहियलें जगभक्त अंतरंग। भावाचे सुरंग प्रेमबोधें
३५७१४	प्रेमभक्तां	।।ज्ञा.गा.०२४४.०५।।	ज्ञानदेवा जीवीं कृष्ण चिरंजीवी। गोपाळ रंजवी प्रेमभक्तां
३५७१५	प्रेमभार	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
३५७१६	प्रेमभाव	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्‌बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
३५७१७	प्रेमभावाचिया	।।ज्ञा.गा.०२७२.०१।।	जीवाचिया जीवा प्रेमभावाचिया भावा। तुज वांचुनी केशवा अनु नावडे
३५७१८	प्रेमभावें	।।ज्ञा.गा.१००६.०४।।	रामकृष्णवासुदेवें वैष्णव गाताती आघवें। दिंडी टाळ प्रेमभावें। वासुदेवीं मन सामावें गा
३५७१९	प्रेमभावो	।।ज्ञा.गा.०९३०.०१।।	स्वरूपावबोधु कां फावला। इंद्रियीं डवरिला प्रेमभावो
३५७२०	प्रेमरसें	।।ज्ञा.गा.०३२४.०४।।	ज्ञानदेव निळीं हृदयीं सांवळी । प्रेमरसें कल्लोळीं बुडी देत
३५७२१	प्रेमरसें	।।ज्ञा.गा.०६९५.०२।।	निवृत्तिप्रसाद माझ्या मुखीं सूदला। प्रेमरसें धारा फुटल्या दोहीं पक्षीं
३५७२२	प्रेमळ	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
३५७२३	प्रेमळपुष्पें	।।ज्ञा.गा.०००८.०२।।	प्रेमळपुष्पें दुर्वांकुरना । आभासनयना अगम्य दर्शना । मुंगिमात्राचिया प्राणा । फरशधरा
३५७२४	प्रेमळाच्या	।।ज्ञा.गा.०००९.०१।।	अविनाशा अक्षयीं विधि । प्रेमळाच्या साधक सिद्धि । तुझे जाणतेपण वेदीं । नेणविजे
३५७२५	प्रेमसळें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
३५७२६	प्रेमांकुर	।।ज्ञा.गा.०४५६.०२।।	वोळली हे कृपा निवृत्ति दयाळा। सर्व रोम पाल्हाळा प्रेमांकुर
३५७२७	प्रेमाचा	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
३५७२८	प्रेमाचा	।।ज्ञा.गा.०१०६.०१।।	प्रेमाचा जिव्हाळा नाम मुखाशीं आलें। सार्थक पैं जालें संसाराचें

३५७२९	प्रेमाचा	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
३५७३०	प्रेमाचें	।।ज्ञा.गा.०४६५.०२।।	रसीं रस मुरे प्रेमाचें स्फुंदन। एकरूपीं धन हरि माझा
३५७३१	प्रेमाच्या	।।ज्ञा.गा.०१८५.०२।।	संताचे संगती प्रेमाच्या कल्लोळा। आनंदें गोपाळामाजीं खेळे
३५७३२	प्रेमामृत	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
३५७३३	प्रेमामृत	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मी। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
३५७३४	प्रेमें	।।ज्ञा.गा.००४६.०२।।	गाती नारद तुंबर प्रेमें। हरीचीं नामें गर्जती
३५७३५	प्रेमें	।।ज्ञा.गा.००८६.०४।।	धारणा धीट जरी होय विनट। तया प्रेमें वैकुंठ जवळी असे
३५७३६	प्रेमें	।।ज्ञा.गा.०१८२.०३।।	गातां वातां नाचतां प्रेमें उल्हासें। चराचरींचे दोष नासिले अनायासें
३५७३७	प्रेमें	।।ज्ञा.गा.०१८९.०१।।	कुंचे पताका झळकती। टाळ मृदंग वाजती। आनंदें प्रेमें गर्जती। भद्रजाती विठ्ठलाचें
३५७३८	प्रेमें	।।ज्ञा.गा.०२४१.०४।।	सुखीं सुख मुरे प्रेमें चिदानंद उरे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
३५७३९	प्रेमें	।।ज्ञा.गा.०४८९.०२।।	घालोनि ब्रह्में उद्गार संभ्रमे। अनुदिनीं प्रेमें डुल्लतसे
३५७४०	प्रेमें	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा
३५७४१	प्रेमेंविण	।।ज्ञा.गा.०९०१.०४।।	त्रिपुटिसी वर्ते। वैकुंठ सरतें। प्रेमेंविण भरितें। कैसें येत
३५७४२	प्रोक्षियेलीं	।।ज्ञा.गा.०४७०.०२।।	रामकृष्ण मंत्रें प्रोक्षियेलीं गात्रें। हरिरूप सर्वत्र भरला दिसे
३५७४३	प्रोक्षिला	।।ज्ञा.गा.००१४.०४।।	ज्ञानदेवीं जप केला । हरि समाधीसी साधिला । हरिमंत्रें प्रोक्षिला । सर्व संसार निधरिं
३५७४४	प्रोक्षिला	।।ज्ञा.गा.०४५६.०४।।	सोहंसिद्धमंत्रें प्रोक्षिला संसार। मरणाची येरझार खुंटियेली
३५७४५	प्रौढी	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
३५७४६	प्रौढी	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
३५७४७	फटफट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ

३५७४८	फटफट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
३५७४९	फटफट	।।ज्ञा.गा.१०५१.१२।।	आतां फटफट फटफट। या नादाची गोठ नीट। वोळगोनी औटपीठ। उर्ध्व पाठ भेदती
३५७५०	फटफट	।।ज्ञा.गा.१०५१.१२।।	आतां फटफट फटफट। या नादाची गोठ नीट। वोळगोनी औटपीठ। उर्ध्व पाठ भेदती
३५७५१	फटफट	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो
३५७५२	फटफटीत	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
३५७५३	फटी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
३५७५४	फरशधरा	।।ज्ञा.गा.०००८.०२।।	प्रेमळपुष्पें दुर्वांकुरना । आभासनयना अगम्य दर्शना । मुंगिमात्राचिया प्राणा । फरशधरा
३५७५५	फळ	।।ज्ञा.गा.००७२.०४।।	ज्ञानदेवा फळ नारायण पाठ। सर्वत्र वैकुंठ केलें असे
३५७५६	फळ	।।ज्ञा.गा.००८१.०१।।	प्राप्तीवीण फळ केवीं लाहे प्राणी। जैसा चातक धरणीं उपवासु
३५७५७	फळ	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
३५७५८	फळ	।।ज्ञा.गा.०२२१.०३।।	सर्व सुकृतांचे फळ मी लाहीन। क्षेम मी देईन पांडुरंगीं
३५७५९	फळ	।।ज्ञा.गा.०४०८.०१।।	फळाचें बीज कीं बीजाचें फळ। म्हणोनी पत्र पुष्प मूळ चोजवेना
३५७६०	फळ	।।ज्ञा.गा.०४३९.०३।।	वैराग्ययुक्तिचें फळ। बीज तैंसें पाहिजे फळ। जेणें आपुले बोध विशाळ। पाल्हाळ ती
३५७६१	फळ	।।ज्ञा.गा.०४३९.०३।।	वैराग्ययुक्तिचें फळ। बीज तैंसें पाहिजे फळ। जेणें आपुले बोध विशाळ। पाल्हाळ ती
३५७६२	फळ	।।ज्ञा.गा.०४४१.०८।।	ज्ञानेश्वरानें प्रतिपादिलें। कीं मृत्यूस अमृत्युपण आलें। समागमाचें फळ आपुलें। प्राप्त आम्हां
३५७६३	फळ	।।ज्ञा.गा.०४४३.०५।।	अहो जी सद्गुरु शिकविलें। निवृत्तीसी फळ आलें। ज्ञानेश्वरा भूषण फुले। उपकार तुझा
३५७६४	फळ	।।ज्ञा.गा.०५९९.०३।।	आकाशाचें फळ चित्रींच्या नराशी। केवीं प्राप्त त्यासी होईजेल
३५७६५	फळ	।।ज्ञा.गा.०६५७.०५।।	बहुजन्मा शेवटीं फळ हें पुण्याचें। अभाग्यासी कैचें प्राप्त होय
३५७६६	फळ	।।ज्ञा.गा.०७२८.०२।।	कीं अकल्पित लाभ जाला। प्रयत्नेविण ज्ञानयज्ञ केला। फळ येकांत फावला। सद्गुरुचा
३५७६७	फळ	।।ज्ञा.गा.०७६१.०३।।	बिंदूचें जें मूळ प्रणवाचें फळ। योगियाचे खेळ तेच ठायीं
३५७६८	फळ	।।ज्ञा.गा.०७६३.०३।।	पक्व फळ अहं सोहं गोडी त्याची। सेवितां जीवाची आस पुरे
३५७६९	फळ	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याई हृषिकेशी

३५७७०	फळ	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
३५७७१	फळणें	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
३५७७२	फळती	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
३५७७३	फळती	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
३५७७४	फळद	।।ज्ञा.गा.०४६४.०१।।	देहधर्मीं काज गुरुराज चित्तीं। तरीच या संपत्ती फळद होती
३५७७५	फळद	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
३५७७६	फळपाकीं	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
३५७७७	फळपाकें	।।ज्ञा.गा.०३२९.०६।।	ज्ञानदेवीं वल्ली विद्युल्लता सलिलीं । फळपाकें दुल्ली दुभिनल्या
३५७७८	फळला	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दु:ख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
३५७७९	फळला	।।ज्ञा.गा.०४९७.०५।।	ऐसा जगजीवनु जोगावला जगमूर्ति देखिला। तो जगदेश्वरु फळला निरंजनीं वो माय
३५७८०	फळला	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
३५७८१	फळला	।।ज्ञा.गा.०५१४.०४।।	ऐसा परोपरी फळला दिव्यरूपें फावला। तो रखुमादेविवरु जोडला वो माय
३५७८२	फळलें	।।ज्ञा.गा.०२५०.०८।।	पूर्वपुण्य फळलें देहमुक्त जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गो आई यो
३५७८३	फळलें	।।ज्ञा.गा.०३६२.०४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपीक फळलें। ज्ञानासी लाधलें हरिकृपा
३५७८४	फळलें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०५।।	डोळाची वाढिलें परब्रह्म फळलें। त्या सुखाचें निमालें सांगणें वो माये
३५७८५	फळलें	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
३५७८६	फळलें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान

३५७८७	फळवरी	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
३५७८८	फळा	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
३५७८९	फळाचा	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
३५७९०	फळाचें	।।ज्ञा.गा.०४०८.०१।।	फळाचें बीज कीं बीजाचें फळ। म्हणोनी पत्र पुष्प मूळ चोजवेना
३५७९१	फळासी	।।ज्ञा.गा.०१९०.०१।।	पूर्वजन्मीं सुकृतें थोर केली । तीं मज आजि फळासी आलीं
३५७९२	फळासी	।।ज्ञा.गा.०६८३.०३।।	ऐसा हा निवृत्तिप्रसादु फळासी आला। निर्फळ केला मज निर्गुणाकारें
३५७९३	फळी	।।ज्ञा.गा.०४१९.०१।।	तुझेनी बळें मांडली फळी। तुवां जवळी असिलें पाहिजे
३५७९४	फळी	।।ज्ञा.गा.०७२५.०१।।	आनंद सागराच्या कल्लोळीं। तरावयाची मांडली फळी। हातापायाच्या वोळल्या चुंबळी। तया अवसानीं
३५७९५	फळीं	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
३५७९६	फळें	।।ज्ञा.गा.०२७६.०५।।	आंबया डाहाळी फळें चुंबी रसाळीं । आजिचे रे काळीं शकून सांगें
३५७९७	फळें	।।ज्ञा.गा.०३२८.०६।।	कर्पूरपरिमळें दिव्य खाद्य फळें ठेऊनि सोज्वळें वाट पाहे
३५७९८	फळेंवीण	।।ज्ञा.गा.०८६८.०१।।	तैं सत्त्वरजतमें धुतलिया आशा। वेगीं त्या निराशां फळेंवीण
३५७९९	फळेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.०६।।	जेवीच ना त्याला दिल्या तीन म्हसी। दोन वांजा, एक फळेचि ना
३५८००	फळेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.०७।।	फळेचि ना तिला झाले तीन टोणगे। दोन मेले एक वांचेचि ना
३५८०१	फांकती	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
३५८०२	फांकलीया	।।ज्ञा.गा.०४६२.०१।।	रवितेजकिरण फांकलीया तेज। उरे रे सहज तिमिर रया
३५८०३	फांकले	।।ज्ञा.गा.०४९८.०१।।	अमित सूर्य प्रकाशले तेज उदयो जहाले। ज्ञानज्योति फांकले दुणावोनी वो माय
३५८०४	फांकलें	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें । परब्रह्म तेज फांकलें । तें व्योमीं व्योम सामावलें । नयनीं वो माय
३५८०५	फांकलें	।।ज्ञा.गा.००२३.०२।।	कमलनयन सुमन फांकलें । त्या परिमळा आथिलें । मकरंदीं वो माय
३५८०६	फांके	।।ज्ञा.गा.०६४३.०२।।	बाहेर भीतरीं लावी जैसा दीप। सबाह्य अमूप रूप फांके

३५८०७	फांटा	।।ज्ञा.गा.०८७२.०३।।	येत जात वाटा शरीरीं भरे फांटा। मदमत्सर ताठा भ्रमकुळीं
३५८०८	फांसा	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
३५८०९	फांसा	।।ज्ञा.गा.०८८५.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे तुझे कृपेवीण न तुटे फांसा। निवृत्तीनें कसा उगावला!
३५८१०	फांसा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
३५८११	फांसा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
३५८१२	फांसे	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
३५८१३	फांसे	।।ज्ञा.गा.०८८५.०१।।	संसारा येउनी लागले फांसे। गुंतला आशा मायामोहें
३५८१४	फाके	।।ज्ञा.गा.०५२५.०३।।	बीजीं बीज हरि दिसोनि अविट। विटोनियां नीट कळिका फाके
३५८१५	फाटकें	।।ज्ञा.गा.१०३५.०२।।	खिरजट घोंगडें फाटकें तें कैसें। वेचिलें कैसें भोगिजे गा
३५८१६	फाटुनी	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
३५८१७	फाडफाडूं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
३५८१८	फाडफाडूं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
३५८१९	फाडोवाडें	।।ज्ञा.गा.००९६.०३।।	आळवितां सगुणनिर्गुण रूपडें। वचनें फाडोवाडें हातां येत
३५८२०	फार	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
३५८२१	फार	।।ज्ञा.गा.०५९५.०१।।	जगामाजीं श्रेष्ठ सांप्रदायी नाना। कीर्ति ते भुवनामाजीं फार
३५८२२	फार	।।ज्ञा.गा.०७१०.०१।।	अंगुष्ठ प्रमाण पुरुष। त्याची मजला फार हौस। त्याहीं माजी परमहंस। देखिला बाई
३५८२३	फार	।।ज्ञा.गा.०७३७.०३।।	फार किती सांगों सज्ञान तुम्हीं जन। अर्थ हा समजोन मौन्य धरा
३५८२४	फार	।।ज्ञा.गा.०७३९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आतां फार म्हणों काय। सहस्रदळीं निश्चय आत्मा असे
३५८२५	फार	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप

३५८२६	फार	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
३५८२७	फाळका	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
३५८२८	फाळुनी	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
३५८२९	फावला	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
३५८३०	फावला	।।ज्ञा.गा.०५०९.०२।।	सच्चिदानंदघनु आनंदें ओळला। मग मज फावला हा विठ्ठल वो माये
३५८३१	फावला	।।ज्ञा.गा.०५१४.०४।।	ऐसा परोपरी फळला दिव्यरूपें फावला। तो रखुमादेविवरु जोडला वो माय
३५८३२	फावला	।।ज्ञा.गा.०५१७.०६।।	ऐसा देखणिया देखिला निजगुप्त प्रकाशला। तो रखुमादेविवरु मज फावला वो माय
३५८३३	फावला	।।ज्ञा.गा.०५५८.०३।।	रखुमादेविवरु मज फावला। देखोनी वोरसला पर पाहीं
३५८३४	फावला	।।ज्ञा.गा.०७२८.०२।।	कीं अकल्पित लाभ जाला। प्रयत्नेविण ज्ञानयज्ञ केला। फळ येकांत फावला। सद्गुरुचा
३५८३५	फावला	।।ज्ञा.गा.०९३०.०१।।	स्वरूपावबोधु कां फावला। इंद्रियीं डवरिला प्रेमभावो
३५८३६	फावला	।।ज्ञा.गा.०९३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नव्हताचि पैं जाला। होऊनियां फावला फावो सरला गे माये
३५८३७	फावलिया	।।ज्ञा.गा.०४३४.०३।।	सद्गुरु बोलाचा विश्वास। मानस स्थीरावुनि परिस। जेथें ध्यानाचा अवकाश आकाश। फावलिया
३५८३८	फावली	।।ज्ञा.गा.०१९६.०८।।	धन्य पंढरीनगरी फावली चराचरीं। धन्य जो भूमीवरी दृष्टीभरी हरि देखे
३५८३९	फावलीं	।।ज्ञा.गा.०५४९.०४।।	तीन चारी मिळोनी येके ठायीं घातली। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं फावलीं
३५८४०	फावलें	।।ज्ञा.गा.०२०६.०१।।	तळवे तळवटीं असे। विटें फावलें अनयासें
३५८४१	फावलें	।।ज्ञा.गा.०२२६.०२।।	हरिसुख फावलें रे
३५८४२	फावलें	।।ज्ञा.गा.०७३३.०३।।	पार्वतीलागीं आदीनाथें दाविलें। ज्ञानदेवा फावलें निवृत्तिकृपा
३५८४३	फाविजे	।।ज्ञा.गा.०४३९.०१।।	अनंत जन्मींचें सुकृतफळ। तरीच फाविजे ऐसें बळ। पुरती इच्छिले डोहळे। स्वसुखाचे
३५८४४	फावे	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया

३५८४५	फावे	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
३५८४६	फावे	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
३५८४७	फावेतें	।।ज्ञा.गा.०५५६.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे करूनियां निकें। विठ्ठल परमात्मा भेटेल या फावेतें
३५८४८	फावो	।।ज्ञा.गा.०९३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नव्हताचि पैं जाला। होऊनियां फावला फावो सरला गे माये
३५८४९	फिकें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०३।।	जे गंगोदकाहुनी निकें। गोडी अमृत जालें फिकें
३५८५०	फिटती	।।ज्ञा.गा.०९४०.०२।।	फिटती भुर रे धुम उठी तेज। अक्षरीं उमज गुरुकृपें
३५८५१	फिटला	।।ज्ञा.गा.०००३.०३।।	तुझियेनि नामें सकळ संदेहो फिटला । बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
३५८५२	फिटला	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
३५८५३	फिटला	।।ज्ञा.गा.०३७६.०२।।	त्याचें नाव गोवळु फिटला काळ वेळु। जाला सकळु सकळांसहित
३५८५४	फिटला	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
३५८५५	फिटला	।।ज्ञा.गा.०४५५.०२।।	तुझा तूंचि देव तुझा तूंचि भाव। फिटला संदेह अन्यतत्त्वीं
३५८५६	फिटला	।।ज्ञा.गा.०४६४.०४।।	पृथ्वी आप तेज गगनाकृति वायो। फिटला संदेहो ये जन्मींचा
३५८५७	फिटला	।।ज्ञा.गा.०५४४.०२।।	देखिला देखिला माये देवाचा देवो। फिटला संदेहो निमालें दुजेपण
३५८५८	फिटला	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया

३५८५९	फिटला	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
३५८६०	फिटली	।।ज्ञा.गा.०६६५.०१।।	जन्मा आवर्ती येरझारी फिटली। ब्रह्मसमदृष्टि जाली गुरुमुखें
३५८६१	फिटली	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
३५८६२	फिटलीं	।।ज्ञा.गा.०३६९.०२।।	पाहतां पारणीं फिटलीं चक्षूंचीं। सर्व आवडीची कोथळी लाधली वो माये
३५८६३	फिटले	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
३५८६४	फिटले	।।ज्ञा.गा.०२९३.०१।।	माझी शंका फिटले। लाजा सांडिलें। अवघे घातलें। मज निरसूनियां
३५८६५	फिटले	।।ज्ञा.गा.०३४६.०२।।	लोहाचें सायास परिसेंसी फिटले। तैसें मज केलें गोवळ्यानें
३५८६६	फिटलें	।।ज्ञा.गा.०१९०.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। संत भेटतां भवदु:ख फिटलें
३५८६७	फिटलें	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
३५८६८	फिटलें	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
३५८६९	फिटलें	।।ज्ञा.गा.०४९५.०३।।	अनंगपण फिटलें मायाछंदा सांठवलें। सकळ देखिलें आत्मस्वरूप वो माये
३५८७०	फिटलें	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
३५८७१	फिटलें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०७।।	दु:ख फिटलें रे दु:ख फिटलें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें रे
३५८७२	फिटलें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०७।।	दु:ख फिटलें रे दु:ख फिटलें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें रे
३५८७३	फिटे	।।ज्ञा.गा.०५१८.०४।।	गुरुमुखें जैं जोडे तैं फिटे सांकडें। रखुमादेविवर कोडें कवतिकें वो माय
३५८७४	फिटेल	।।ज्ञा.गा.०९१३.०३।।	बरवेपणाचेनि मिसें। देवातें वाणिया सौरसें। जडत्व फिटेल तयासरिसें। रसनें ऐसें चुकों नको
३५८७५	फिटेल	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको

३५८७६	फिटेल	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
३५८७७	फिटेल	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
३५८७८	फितुर	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
३५८७९	फिरत	।।ज्ञा.गा.०८४२.०४।।	परीस जोडुनी घालियली भिंती। शिळा घेउनी हातीं फिरत आहे
३५८८०	फिरतां	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
३५८८१	फिरतां	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
३५८८२	फिरती	।।ज्ञा.गा.११०१.०१।।	कापसाचे गोळे फिरती पोकळी। मोतियांची जाळी विखुरली
३५८८३	फिरशी	।।ज्ञा.गा.०६४७.०१।।	देव देव म्हणूनी व्यर्थ कां फिरशी। निजदेव नेणशी मुळीं कोण
३५८८४	फुंकितां	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
३५८८५	फुंकूनियां	।।ज्ञा.गा.०८४२.०३।।	अनेक दीप लाविलें दिपाशीं। फुंकूनियां त्यासी मग सोडी
३५८८६	फुंजती	।।ज्ञा.गा.१०५१.१३।।	मन पवन समरसोनी। ब्रह्मरंध्रीं लीन होउनी। हा अभिमान वाहोनी। जालेपणीं फुंजती
३५८८७	फुंदो	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
३५८८८	फुकट	।।ज्ञा.गा.०२९६.०१।।	आजिवरी होतें मी मोकाट। तंव डोळे फुकट मोडा तुम्हीं
३५८८९	फुकटचि	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
३५८९०	फुकटा	।।ज्ञा.गा.०२०९.०३।।	भक्तिमार्ग फुकटा आनंदाची पव्हे। लागलीसे सवें पुंडलिका
३५८९१	फुकटा	।।ज्ञा.गा.०८५०.०३।।	म्हणोनी तया वाटा जाऊं नको अव्हाटा। या संकल्पा फुकटा येवों नेदी
३५८९२	फुकटा	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
३५८९३	फुकटा	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई

३५८९४	फुकटा	।।ज्ञा.गा.१०५४.०५।।	दान दे गा उदारश्रेष्ठा। परब्रह्म तूं वैकुंठा। मुक्तिमार्गीचा चोहटा। फुकटा नेघे तया
३५८९५	फुकटु	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
३५८९६	फुका	।।ज्ञा.गा.०४६१.०५।।	मोक्ष मुक्ति फुका लाविली तुवां दिठी। तुझा तूं शेवटीं निवडलासी
३५८९७	फुकाचि	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
३५८९८	फुकाचें	।।ज्ञा.गा.०७१५.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें नोहे फुकाचें। बोलतील वाचें वाचाळ तें
३५८९९	फुकासाठीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
३५९००	फुग	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
३५९०१	फुगडी	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
३५९०२	फुगडी	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
३५९०३	फुगडी	।।ज्ञा.गा.१०२३.०८।।	ज्ञानदेवा गोडी। केली संसारा फुगडी
३५९०४	फुगणें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
३५९०५	फुगशी	।।ज्ञा.गा.०६२२.०१।।	साभिमानें करुनी व्यर्थ का रे फुगशी। मत्त ऐसा होसी मतिमंदा
३५९०६	फुगसी	।।ज्ञा.गा.०९८८.०१।।	अभिमानें करुनी व्यर्थ कां फुगसी। भ्रांता ऐसा होसी मतिमंदा
३५९०७	फुटतील	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
३५९०८	फुटतील	।।ज्ञा.गा.०४२५.०३।।	फुटतील पाय चालतील भिंती। मेरु मशक येती समतुका
३५९०९	फुटलिया	।।ज्ञा.गा.०५४७.०१।।	पाहतां वटाचा विस्तारू कैसा। शाखा फुटलिया कळिया तैसा
३५९१०	फुटले	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
३५९११	फुटल्या	।।ज्ञा.गा.०६९५.०२।।	निवृत्तिप्रसाद माझ्या मुखीं सूदला। प्रेमरसें धारा फुटल्या दोहीं पक्षीं

३५९१२	फुटावा	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
३५९१३	फुटे	।।ज्ञा.गा.०४९९.०३।।	विरालीं अष्टांगें देखोनी गोमटें। पाहातां प्रेम फुटे पाती श्रमती वो माय
३५९१४	फुटे	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये
३५९१५	फुटे	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये
३५९१६	फुटे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
३५९१७	फुटे	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
३५९१८	फुटेल	।।ज्ञा.गा.०९८७.०२।।	दगडाचिया देवा घेतां डोईं। कपाळ फुटेल परी मोक्ष नाहीं
३५९१९	फुटोनि	।।ज्ञा.गा.०४३३.०३।।	माया पडदा फुटोनि गेला। मंगल पडदा उदय जाला। जीव शिवेसि वरिला। दयानिधि
३५९२०	फुटोनि	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
३५९२१	फुटोनि	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
३५९२२	फुडां	।।ज्ञा.गा.०५७६.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। व्योम पांघुरे फुडां देखोनी धालें
३५९२३	फुडें	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
३५९२४	फुडें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
३५९२५	फुडें	।।ज्ञा.गा.०६५९.०६।।	निवृत्तिदासु तेथें निवृत्ति करुनी यातें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें फुडें केलें
३५९२६	फुतली	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
३५९२७	फुतले	।।ज्ञा.गा.०३१९.०४।।	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
३५९२८	फुलतसे	।।ज्ञा.गा.१०८६.०२।।	नसे माळिणीचा मळा नसे सरोवर तळे। नित्य वेळोवेळां फुलतसे

३५९२९	फुलला	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
३५९३०	फुलला	।।ज्ञा.गा.०४९५.०४।।	चंदन जेवीं भरला अश्वत्थ फुलला। तैसा म्यां देखिला निराकार वो माये
३५९३१	फुलला	।।ज्ञा.गा.०६६३.०२।।	मोगरा फुलला मोगरा फुलला। फुलें वेंचितां अतिभारु कळियांसी आला
३५९३२	फुलला	।।ज्ञा.गा.०६६३.०२।।	मोगरा फुलला मोगरा फुलला। फुलें वेंचितां अतिभारु कळियांसी आला
३५९३३	फुललें	।।ज्ञा.गा.०५३७.०३।।	तेथें ऋगयजु:साम भुलले। तें माझ्या ठायीं फुललें ब्रह्ममय
३५९३४	फुलीं	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
३५९३५	फुलीवरी	।।ज्ञा.गा.१०४०.०४।।	सहस्र फुलीवरी गोंडा थोरु। धडुतें दावी रखुमादेविवरु
३५९३६	फुले	।।ज्ञा.गा.०४४३.०५।।	अहो जी सद्गुरु शिकविलें। निवृत्तीसी फळ आलें। ज्ञानेश्वरा भूषण फुले। उपकार तुझा
३५९३७	फुलें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
३५९३८	फुलें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा
३५९३९	फुलें	।।ज्ञा.गा.०६६३.०२।।	मोगरा फुलला मोगरा फुलला। फुलें वेंचितां अतिभारु कळियांसी आला
३५९४०	फुसकन	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
३५९४१	फू	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
३५९४२	फू	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
३५९४३	फेकिला	।।ज्ञा.गा.११०२.०१।।	मोतियांचा चूर फेकिला अंबरी। विजूचिया परी कीळ झाला
३५९४४	फेडा	।।ज्ञा.गा.०८४३.०८।।	आंगीचीं लुगडीं काढा फेडा म्हणती। बांधोनियां देती यमा हातीं
३५९४५	फेडावया	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
३५९४६	फेडियला	।।ज्ञा.गा.०६५३.०२।।	सद्गुरु माझा जिवाचा जिवलग। फेडियला पांग प्रपंचाचा
३५९४७	फेडिला	।।ज्ञा.गा.०१८७.०५।।	मुद्दल देउनी वाणेरा फेडिला। उत्तीर्ण झाला दोहीं पक्षीं

३५९४८	फेडिला	।।ज्ञा.गा.०६७१.०४।।	ऐसें जाहलें चांग अचिर देवांग। रखुमादेविवरें पांग फेडिला वो माये
३५९४९	फेडिलें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०३।।	तें परदीपीं उजळलें अंधारें फेडिलें। कोडें कवतिकें जोडलें स्वरूप वो माय
३५९५०	फेडिलें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा। तेणें फेडिलें पडळ। ज्ञानाचा निजबोधु। विज्ञानरूप सकळ
३५९५१	फेडिलों	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
३५९५२	फेडी	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
३५९५३	फेडी	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
३५९५४	फेडुनी	।।ज्ञा.गा.०२८६.०१।।	सुख शेजारीं असतां कळी जाली वो पहातां देठु फेडुनी सेवतां अरळ केलें
३५९५५	फेडूं	।।ज्ञा.गा.०२९२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु माझें कुटिळ फेडूं आला। विटेवरी मालाथिला निजरूपें वो माये
३५९५६	फेडूनि	।।ज्ञा.गा.०९५१.०२।।	स्नेहाची दिवाळी फेडूनि काजळी। या दीपें वोवाळी जीवशिवीं
३५९५७	फेडूनियां	।।ज्ञा.गा.०६७०.०४।।	भ्रांतिभूली फेडूनियां निवृत्ति। रखुमादेविवरु विठ्ठलीं गती जाली वो माये
३५९५८	फेरा	।।ज्ञा.गा.०८१६.०२।।	त्रिकुटाचा फेरा टाकिला माघारां। अर्धमात्रेवरा वरी गेलों
३५९५९	फेरा	।।ज्ञा.गा.०८२०.०१।।	आकाशाचे ठायीं चंद्र सूर्य तारा। सूक्ष्माचा फेरा सर्वां ठायीं
३५९६०	फेरे	।।ज्ञा.गा.०८४३.०१।।	लक्ष चौऱ्यांशी येऊनियां प्रती। कोटी फेरे होती कोटी जीवा
३५९६१	फोडी	।।ज्ञा.गा.००७१.०२।।	न सोडी रे भावो टाकी रे संदेहो। रामकृष्णीं टाहो नित्य फोडी
३५९६२	फोडीन	।।ज्ञा.गा.१०२२.०१।।	हमामा घाली बाळा। सांडी खोटा चाळा। फोडीन तुझा टाळा। वाकुल्या दावीन काळा
३५९६३	बंड	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
३५९६४	बंद	।।ज्ञा.गा.०७४७.०१।।	षट्चक्रें बंद निघूनियां गेलीं। पाहों जों लागलीं तया गांवा
३५९६५	बंदा	।।ज्ञा.गा.०२१७.०३।।	पुंडलिकेने भक्तिगे बंदा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलुने
३५९६६	बंदीं	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
३५९६७	बंदु	।।ज्ञा.गा.०५७६.०१।।	मन वाचा बंदु निर्वाणीं घातलें । निर्माण होतें माझे ठायीं माल्हाथिलें

३५९६८	बंदु	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
३५९६९	बंध	।।ज्ञा.गा.०६१७.०४।।	अनादि अज्ञान बंध नये यासी। गुरुकृपा त्यासी छेदिजे कीं
३५९७०	बंधन	।।ज्ञा.गा.००५५.०३।।	एकतत्त्व नाम साधिती साधन। द्वैताचें बंधन न बाधिजे
३५९७१	बंधन	।।ज्ञा.गा.०१२५.०४।।	जये ग्रामीं हरिपूजन। जये नगरीं हरिकीर्तन। तेथें गेलिया बंधन। तुम्ही पावाल त्रिशुद्धी
३५९७२	बंधन	।।ज्ञा.गा.०३९१.२२।।	सच्चिदानंदरूप तत्त्वता। लटिकेंचि बंधन बंधना मुक्ता
३५९७३	बंधन	।।ज्ञा.गा.०५९१.०३।।	प्राप्त जरी झाली अष्टसिद्धी जाण। मागुती बंधन दृढ होय
३५९७४	बंधन	।।ज्ञा.गा.०५९३.०१।।	ऐक रे सुमना बोधीन सुज्ञान। मायिक बंधन तुटे जेणें
३५९७५	बंधन	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची
३५९७६	बंधन	।।ज्ञा.गा.०९१०.०३।।	कैसेनि कीजे मनासी रक्षण। भावासी बंधन केवीं घडे
३५९७७	बंधन	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
३५९७८	बंधना	।।ज्ञा.गा.०३९१.२२।।	सच्चिदानंदरूप तत्त्वता। लटिकेंचि बंधन बंधना मुक्ता
३५९७९	बंधनें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
३५९८०	बंधमुक्त	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
३५९८१	बंधु	।।ज्ञा.गा.०१९०.०३।।	मायबाप बंधु सखे सोयरे। यांतें भेटावया मन न धरे
३५९८२	बंधु	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
३५९८३	बंधु	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
३५९८४	बंधु	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया

३५९८५	बंधु	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
३५९८६	बंधु	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्‌गुरुवांचुनी
३५९८७	बंधु	।।ज्ञा.गा.१०६४.०२।।	चौघे बंधु आणि दशक बहिणी। कन्या झाल्या तिन्ही माझ्या पोटीं
३५९८८	बंधुबहिणी	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्‌गुरुवांचूनि
३५९८९	बकध्यान	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
३५९९०	बखेडा	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
३५९९१	बगदालभ्यसूत	।।ज्ञा.गा.०१८०.०४।।	रुक्मांगद भीष्म बगदालभ्यसूत। सिभ्री हनुमंत परिक्षिती
३५९९२	बच्चा	।।ज्ञा.गा.१११३.०१।।	सोही कच्चा बे कच्चा बे। नही गुरूका बच्चा
३५९९३	बडबडची	।।ज्ञा.गा.०६०४.०१।।	सेवितां वारुणी देहभास लपे। बडबडची लपे शब्द नाना
३५९९४	बडबडी	।।ज्ञा.गा.०९८६.१३।।	रिकामी ही तोंडीं न करावी बडबडी। अवगुणीची खोडी टाकून द्यावी
३५९९५	बडिवार	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
३५९९६	बडिवार	।।ज्ञा.गा.०३२२.०९।।	काम क्रोध थोर बोलती बडिवार । मज म्हणती पोर निर्दैवाचें
३५९९७	बडिवारु	।।ज्ञा.गा.०१०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पाहतां विस्तारु। नामाचा बडिवारु न बोलवे
३५९९८	बडिवारु	।।ज्ञा.गा.०४८४.०२।।	दिवसा कामा न रात्रीचा बडिवारु। हरि सहपरिवारु जाला आम्हां
३५९९९	बडिवारें	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
३६०००	बथले	।।ज्ञा.गा.०३१९.०४।।	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
३६००१	बद्ध	।।ज्ञा.गा.०५८२.०३।।	इवलुसा प्रपंच परी तो बद्ध कीं। सज्ञानी विवेकीं न शिवती
३६००२	बद्ध	।।ज्ञा.गा.०६१६.०३।।	दुर्जनाशी दिसे सर्व सृष्टि बद्ध। न दिसे कांहीं शुद्ध सर्वथैव
३६००३	बद्ध	।।ज्ञा.गा.०६२४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आत्मा शुद्ध बुद्ध। नव्हेचि पैं बद्ध कदाकाळीं

३६००४	बद्ध	।।ज्ञा.गा.०६२६.०१।।	मुक्तत्वाची भ्रांती जे कांहीं धरिती। तेचि बद्ध होती निश्चयेंशी
३६००५	बद्ध	।।ज्ञा.गा.०६४५.०३।।	तेथें कैंचें मुक्त मुळीं नाहीं बद्ध। सर्वही अबद्ध दिसे जे का
३६००६	बद्ध	।।ज्ञा.गा.०७१७.०१।।	जाला ब्रह्मज्ञानी पूर्ण योगी सिद्ध। तोचि जाणा बद्ध भेद बुद्धि
३६००७	बद्ध	।।ज्ञा.गा.०९९०.०१।।	सदामुक्त असतां बद्ध जालों कैसा। विषयाची आशा धरोनिया
३६००८	बद्ध	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
३६००९	बद्धमुक्त	।।ज्ञा.गा.०६५६.०४।।	बद्धमुक्त शून्य होसी निराकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तत्त्वज्ञानी
३६०१०	बद्रिकाश्रम	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी
३६०११	बधिर	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
३६०१२	बनमों	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों
३६०१३	बना	।।ज्ञा.गा.०२६७.०१।।	निरंजन बना गेलिये साजणी। तेथें निर्गुणें माझ्या मनीं वेधियेलें
३६०१४	बये	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
३६०१५	बरळ	।।ज्ञा.गा.००५४.०३।।	अनंत वाचाळ बरळती बरळ। त्या कैसेनि दयाळ पावे हरि
३६०१६	बरळ	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
३६०१७	बरळ	।।ज्ञा.गा.०३८३.०१।।	सखी सांगे सार शांति क्षमा दया। प्रपंच-विलया बरळ पोशी
३६०१८	बरळ	।।ज्ञा.गा.०३८७.०२।।	काय सांगों सखिये तेज पैं अढळ। इंद्रियें बरळ देखतांची
३६०१९	बरळ	।।ज्ञा.गा.१०९५.०२।।	सांगतां नवल पाहतां बरळ। मायामृगजळ देखियेलें
३६०२०	बरळती	।।ज्ञा.गा.००५४.०३।।	अनंत वाचाळ बरळती बरळ। त्या कैसेनि दयाळ पावे हरि
३६०२१	बरळशी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया

३६०२२	बरव	।।ज्ञा.गा.०३८६.०२।।	आडवीं आडव रूपाचा बरव। सखिये तो राव रामराणा
३६०२३	बरवंट	।।ज्ञा.गा.०१२०.०२।।	नाम बरवया बरवंट। नाम पवित्र आणि चोखट। नाम स्मरे नीळकंठ। निजसुखें निवाला
३६०२४	बरवंटा	।।ज्ञा.गा.०८३९.०२।।	शोधिला त्रिगुणाचा चोहटा। निघालों पश्चिमेच्या वाटा। सद्गुरु सुख बरवंटा। पुढें केला
३६०२५	बरवया	।।ज्ञा.गा.०१२०.०२।।	नाम बरवया बरवंट। नाम पवित्र आणि चोखट। नाम स्मरे नीळकंठ। निजसुखें निवाला
३६०२६	बरवा	।।ज्ञा.गा.०००१.०२।।	तो हा विठ्ठल बरवा । तो हा माधव बरवा
३६०२७	बरवा	।।ज्ञा.गा.०००१.०२।।	तो हा विठ्ठल बरवा । तो हा माधव बरवा
३६०२८	बरवा	।।ज्ञा.गा.००१७.०१।।	बरवा वो हरि बरवा वो । गोविंद गोपाळ गुण गरुवा वो
३६०२९	बरवा	।।ज्ञा.गा.००१७.०१।।	बरवा वो हरि बरवा वो । गोविंद गोपाळ गुण गरुवा वो
३६०३०	बरवा	।।ज्ञा.गा.००४२.०१।।	राम बरवा कृष्ण बरवा। सुंदर बरवा बाइयांनों
३६०३१	बरवा	।।ज्ञा.गा.००४२.०१।।	राम बरवा कृष्ण बरवा। सुंदर बरवा बाइयांनों
३६०३२	बरवा	।।ज्ञा.गा.००४२.०१।।	राम बरवा कृष्ण बरवा। सुंदर बरवा बाइयांनों
३६०३३	बरवा	।।ज्ञा.गा.००४२.०२।।	केशव बरवा माधव बरवा। गोपाळ बरवा बाइयांनों
३६०३४	बरवा	।।ज्ञा.गा.००४२.०२।।	केशव बरवा माधव बरवा। गोपाळ बरवा बाइयांनों
३६०३५	बरवा	।।ज्ञा.गा.००४२.०२।।	केशव बरवा माधव बरवा। गोपाळ बरवा बाइयांनों
३६०३६	बरवा	।।ज्ञा.गा.००४२.०३।।	बापरखुमादेविवरु त्रिभुवनीं गरुवा। विठ्ठलु बरवा बाइयांनों
३६०३७	बरवा	।।ज्ञा.गा.००४७.०५।।	बरवा संतसमागमु। प्रगटला आत्मारामु
३६०३८	बरवा	।।ज्ञा.गा.०१९१.०४।।	बरवा संतसमागमु। प्रगटला आत्मारामु
३६०३९	बरवा	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
३६०४०	बरवा	।।ज्ञा.गा.०५०१.०४।।	बरवा देखोनि न्याहाळी दिव्य कांति झळाळी। परब्रह्मीं दिवाळी चहूंदिशांची वो माय
३६०४१	बरवा	।।ज्ञा.गा.०७७७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृत्ति सहस्रदळीं लावा। मसुरामात्र बरवा ध्यायी जाई
३६०४२	बरवा	।।ज्ञा.गा.१११७.०३।।	बरवा संतसमागम। प्रगटला आत्माराम
३६०४३	बरवा	।।ज्ञा.गा.११२१.०४।।	हरि बरवा वो हरि बरवा वो। गोविंद गोपाळु गुण गरुवा वो
३६०४४	बरवा	।।ज्ञा.गा.११२१.०४।।	हरि बरवा वो हरि बरवा वो। गोविंद गोपाळु गुण गरुवा वो

३६०४५	बरविया	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी । तया तळीं सहस्रफणी । तो लाधला निर्वाणीं । आराधितां । शेष वर्णितां श्रमला । म्हणोनि शरण आला । शयन होऊनि ठेला । तया तळीं । ऐसी सुमन सेजा । कीं मवाळपण बरविया वोजा । तेथें रातली रमा भाजा । न निवडे केही । ऐसा झाला एकवळा । शेष म्हणे दैव आलें फळा । आतां पाहेन सुनिळा । काय सेजेमाजीं
३६०४६	बरवीं	।।ज्ञा.गा.०२४५.०१।।	बरवीं पाउलें पाउलें । सुंदर सुकुमार पाउलें
३६०४७	बरवें	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव । हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे । प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें । लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे । बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
३६०४८	बरवें	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी । सुरतरुमाझारीं ओळगे । तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान । विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
३६०४९	बरवें	।।ज्ञा.गा.०१०३.०१।।	अंडज जारज स्वेदज उद्भिज आटे । हरिनाम नाटे तें बरवें
३६०५०	बरवें	।।ज्ञा.गा.०१०३.०३।।	शरीर आटे संपत्ति आटे । हरिनाम नाटे तें बरवें
३६०५१	बरवें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०२।।	नाम बरवें बरवें । निज मानसीं धरावें
३६०५२	बरवें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०२।।	नाम बरवें बरवें । निज मानसीं धरावें
३६०५३	बरवें	।।ज्ञा.गा.०२०६.०३।।	जानु जघन बरवें दिसे । तें देखोनि मन उल्हासे
३६०५४	बरवें	।।ज्ञा.गा.०२०६.१४।।	लोचन बरवें विशाळ । श्रवणीं कुंडलें झळाळ
३६०५५	बरवें	।।ज्ञा.गा.०३३२.०२।।	बरवें रूप काळें अमोलिक । म्हणोनि सांगतसे शुद्ध भावें
३६०५६	बरवें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०२।।	तुझें नाम बरवें तुझें नाम बरवें । हरि वोळगों आपुल्या साच भावें
३६०५७	बरवें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०२।।	तुझें नाम बरवें तुझें नाम बरवें । हरि वोळगों आपुल्या साच भावें
३६०५८	बरवें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०२।।	आणिकांची चाड न लवावो मातें । एकल्या अनंतें मज बरवें केलें वो माय
३६०५९	बरवें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु । नवनीत घातलें व्योमीं बरवें ।निळिये परवडी शाक जालें निकें । अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
३६०६०	बरवें	।।ज्ञा.गा.०९८१.०३।।	अरूप परी बरवें दिसे । भीतरीं कैसें विनवीतुसे
३६०६१	बरवें	।।ज्ञा.गा.१०३७.०२।।	हित ये खेपेसी बरवें जालें । सुरंग घोंगडें हाताशीं आलें
३६०६२	बरवें	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्कां लागीं धावे । भरला विषयाचे हावें । वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें । परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो

३६०६३	बरवेपणाची	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
३६०६४	बरवेपणाचेनि	।।ज्ञा.गा.०९१३.०३।।	बरवेपणाचेनि मिसें। देवातें वाणिया सौरसें। जडत्व फिटेल तयासरिसें। रसनें ऐसें चुकों नको
३६०६५	बरा	।।ज्ञा.गा.०७४५.०३।।	सत्रावी अगम्य विधि हरिहरां। लक्षूं पहातां बरा गोविंदु गे
३६०६६	बरी	।।ज्ञा.गा.०१५५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिवेची चेष्टा। उगिलीच निष्ठा धरितां बरी
३६०६७	बरी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०८।।	जडतां वळंघितां बरी नारी आपण एक। नरनारी नपूंसक एकरूप
३६०६८	बरी	।।ज्ञा.गा.०९८६.१५।।	लीला भाविकांची ओळखावी बरी। रात्रीं दारोदारीं हिंडूं नये
३६०६९	बरें	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहू नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्यव मरण बरें
३६०७०	बरें	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
३६०७१	बरोबरी	।।ज्ञा.गा.०७६४.०४।।	ज्ञानदेव चक्षु झाला परेवरी। यापरती बरोबरी नाहीं बापा
३६०७२	बलौतें	।।ज्ञा.गा.०२१३.१०।।	अठराही बलौतें तें केलें धडौतें। खळें दान देते सनकादिकां
३६०७३	बळ	।।ज्ञा.गा.०१८९.०५।।	सहस्र नामांचें हातियार। शंखचक्राचे शृंगार। अति बळ वैराग्याचें थोर। केला मार षड्वर्गां
३६०७४	बळ	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेन्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
३६०७५	बळ	।।ज्ञा.गा.०४३९.०१।।	अनंत जन्मींचें सुकृतफळ। तरीच फाविजे ऐसें बळ। पुरती इच्छिले डोहळे। स्वसुखाचे
३६०७६	बळ	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
३६०७७	बळ	।।ज्ञा.गा.१०५१.१६।।	आतां तळमळ। धरणींपारणीं हळाहळ। तीर्थयात्रे लागीं चळपळ। घेतलें बळ तपाचें
३६०७८	बळ	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
३६०७९	बळिपृष्ठीं	।।ज्ञा.गा.०२४५.०७।।	शकटा अंगीं जें उमटलें। तेंचि बळिपृष्ठीं शोभलें
३६०८०	बळिया	।।ज्ञा.गा.०२६२.०२।।	माझे जिवींचे तुम्ही कां वो नेणां। माझा बळिया तो पंढरिराणा वो माये
३६०८१	बळिया	।।ज्ञा.गा.०८७८.०२।।	निर्लज्जा रे तुज शिकवूं किती। न गमे दिनराती बळिया देवो
३६०८२	बळिवंत	।।ज्ञा.गा.०२०२.०३।।	सखी जाय तेथें भाव बळिवंत। प्रपंच देहांत नाहीं तुज

३६०८३	बळी	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
३६०८४	बळी	।।ज्ञा.गा.०१८०.०६।।	बळी कृपाचार्य इंद्र सूर्य चंद्र। ब्रह्मा आदि इंद्र पूर्ण भक्त
३६०८५	बळी	।।ज्ञा.गा.०१८३.०६।।	बळी आणि भीष्म प्रल्हाद नारद। बिभीषणावरद चंद्रार्क
३६०८६	बळी	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
३६०८७	बळी	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्में वासुकी लंके दिवटा। कर्में हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्में शुकदेव गर्भीं कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
३६०८८	बळीभद्रा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
३६०८९	बळें	।।ज्ञा.गा.००७७.०१।।	भावाचेनि बळें घेतलें वैकुंठ। हरिनाम नीट वैकुंठ मार्ग
३६०९०	बळें	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
३६०९१	बळें	।।ज्ञा.गा.०४१९.०१।।	तुझेनी बळें मांडली फळी। तुवां जवळी असिलें पाहिजे
३६०९२	बळेंचि	।।ज्ञा.गा.०१०४.०३।।	शेवटीले दिवसीं धरणें घेईन। बाप रखुमादेविवरा बळेंचि साधीन
३६०९३	बळेंचि	।।ज्ञा.गा.०८४२.०५।।	अमृताचा कुंभ बळेंचि उलंडुनी। कांजिये भरुनी ठेवितसे
३६०९४	बळेंवीण	।।ज्ञा.गा.००५१.०१।।	भावेंवीण भक्ति भक्तिवीण मुक्ति। बळेंवीण शक्ति बोलूं नये
३६०९५	बसला	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
३६०९६	बसावया	।।ज्ञा.गा.०८७६.०४।।	कोल्हैरीचे वारु आणिशील बसावया। कैचा राऊत कोणा जिंकशील रया
३६०९७	बहात्तर	।।ज्ञा.गा.०३२२.१२।।	घरा सोळा सांधी बहात्तर कोठें । नवही दारवंटे झाडीत होते
३६०९८	बहिण	।।ज्ञा.गा.११०५.०४।।	आणिक याचें नवल सांगूं मी कायी?। बहिण भोगिली एकेचि ठायीं
३६०९९	बहिणी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
३६१००	बहिणी	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
३६१०१	बहिणी	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी

३६१०२	बहिणी	।।ज्ञा.गा.१०६४.०२।।	चौघे बंधु आणि दशक बहिणी। कन्या झाल्या तिन्ही माझ्या पोटीं
३६१०३	बहिणी	।।ज्ञा.गा.१०६४.०३।।	बहिणी भावासंगें खेळूं पैं लागले। विपरीत झालें सांगूं कोणा
३६१०४	बहिणी	।।ज्ञा.गा.१०७७.०५।।	आणि मी सांगों नवल काई। येणें बहिणी भोगिली एकेचि ठायीं
३६१०५	बहिर	।।ज्ञा.गा.०२१२.०४।।	देखोनि ऐकोनि एक बहिर अंध जाले। विषयाचे लंपट बांधोनि यमपुरीस नेलें
३६१०६	बहिर्मुख	।।ज्ञा.गा.०९९६.०५।।	काय बहिर्मुख नेणतीच येर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
३६१०७	बहु	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
३६१०८	बहु	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये
३६१०९	बहु	।।ज्ञा.गा.०३३१.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहोदरु । त्यानें माझा वेव्हारु बहु काळें नेला गे माये
३६११०	बहु	।।ज्ञा.गा.०३७४.०२।।	ठायींचाची काळा अनादि बहु काळा। म्हणोनी वेदा चाळा लाविला गे माये
३६१११	बहु	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
३६११२	बहु	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
३६११३	बहु	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
३६११४	बहु	।।ज्ञा.गा.०८४३.०४।।	कामधेनु म्हैशी आणीक दासदासी। धन बहु सायासीं मिळविलें
३६११५	बहु	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
३६११६	बहु	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
३६११७	बहु	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
३६११८	बहु	।।ज्ञा.गा.०९५८.०२।।	एका तेजीं बहु बहु तेज दृष्टी। एकतत्त्व सृष्टी मेळु शिवीं
३६११९	बहु	।।ज्ञा.गा.०९५८.०२।।	एका तेजीं बहु बहु तेज दृष्टी। एकतत्त्व सृष्टी मेळु शिवीं

३६१२०	बहु	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
३६१२१	बहु	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
३६१२२	बहु	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
३६१२३	बहु	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
३६१२४	बहु	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें। मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
३६१२५	बहु	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णूं चक्रपाणी बहु काळें गे माय
३६१२६	बहु	।।ज्ञा.गा.१०९९.०१।।	तुझी आण वाहिन गा देवराया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
३६१२७	बहु	।।ज्ञा.गा.१०९९.०२।।	कानडिया विठोबा कानडिया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
३६१२८	बहु	।।ज्ञा.गा.१०९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
३६१२९	बहुकाळ	।।ज्ञा.गा.०३३३.०३।।	तेथें सत्रावी दुभतें योगिया पुरतें। बहुकाळ निरुतें सारासार देखा
३६१३०	बहुकाळें	।।ज्ञा.गा.०३३३.०२।।	तेथें सातही मावळलीं पांचांहुनि परतें। बहुकाळें निरुतें देखिलें डोळां
३६१३१	बहुजन्मा	।।ज्ञा.गा.०६५७.०५।।	बहुजन्मा शेवटीं फळ हें पुण्याचें। अभाग्यासी कैचें प्राप्त होय
३६१३२	बहुडलें	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भी समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
३६१३३	बहुडे	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
३६१३४	बहुत	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
३६१३५	बहुत	।।ज्ञा.गा.०२२९.०२।।	एक म्हणती आम्हीं उचलिला पर्वत। बहुत मिळोनी। काय नव्हती रे
३६१३६	बहुत	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु

३६१३७	बहुत	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
३६१३८	बहुत	।।ज्ञा.गा.०४९४.०६।।	निवृत्तिदासा तुम्ही बहुत न बोला। रखुमादेविवरा ध्याइजेसु उगला
३६१३९	बहुत	।।ज्ञा.गा.०६०२.०३।।	बहुत श्रमलों साधन करितां। विश्रांति तत्त्वतां न होयची
३६१४०	बहुत	।।ज्ञा.गा.०७६३.०२।।	त्रिगुणाच्या शाखा उपशाखा बहुत। नाना याती येत पत्रें ज्यास
३६१४१	बहुत	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
३६१४२	बहुत	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
३६१४३	बहुत	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
३६१४४	बहुत	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
३६१४५	बहुत	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मी। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। निःशेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
३६१४६	बहुत	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दुःखाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
३६१४७	बहुत	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
३६१४८	बहुत	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
३६१४९	बहुत	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दुःख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
३६१५०	बहुता	।।ज्ञा.गा.०००१.०३।।	बहुता सुकृतांची जोडी । म्हणुनी विठ्ठलीं आवडी
३६१५१	बहुता	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन

३६१५२	बहुता	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
३६१५३	बहुता	।।ज्ञा.गा.०८७९.०१।।	बहुता वऱ्हाडा आलीसी बाळा। हांसती लोक परी न संडी चाळा
३६१५४	बहुतां	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
३६१५५	बहुतां	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
३६१५६	बहुतांपरी	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
३६१५७	बहुतांपरी	।।ज्ञा.गा.०४४३.०२।।	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
३६१५८	बहुतांसी	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहं। पूर्व विसरलें ॐहं सोहं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
३६१५९	बहुतामाजी	।।ज्ञा.गा.०४२७.०३।।	चाखवितां विरळा। बहुतामाजी एक। आहेत दांभीक। घरोघरीं
३६१६०	बहुते	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
३६१६१	बहुतें	।।ज्ञा.गा.०९८४.०२।।	सुखाती चांदिणें राती। बहुतें खेळती येकु देखो
३६१६२	बहुतें	।।ज्ञा.गा.१०४३.०१।।	माझें चवाळें रंगाचें बहुतें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें दिधलें गे माय
३६१६३	बहुरुप्याच्या	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काइ नटु नसे रया
३६१६४	बहुरूप	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
३६१६५	बहुला	।।ज्ञा.गा.१०७४.०६।।	निवृत्ति दास तेथें नाहीं। लग्नमुहूर्त बहुला ठायीं
३६१६६	बहुवसे	।।ज्ञा.गा.०७२९.०२।।	पढियंते मानसीं बहुवसे। असे दुरी तें जवळीच वसे रया
३६१६७	बहुविधि	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया

३६१६८	बहुशास्त्र	।।ज्ञा.गा.०८५०.०१।।	बहुशास्त्र जल्पणें वेद त्रिकांडपणें। बोलती लक्षणें त्रिविधमुक्ती
३६१६९	बहुसाल	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
३६१७०	बहुसाल	।।ज्ञा.गा.०१९६.०२।।	तें हें रूपडें रूपस विठ्ठल। पुंडलिकें बहुसाल प्रार्थियेलें
३६१७१	बहुसाल	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
३६१७२	बा	।।ज्ञा.गा.०२१५.०२।।	विठोबा पाईंची वीट। मी कईं बा होईन
३६१७३	बा	।।ज्ञा.गा.०२२८.०२।।	वळि गोवळिया कान्होबा। यमुने पाण्या नेईं तूं बा
३६१७४	बा	।।ज्ञा.गा.०४८१.०३।।	लिंगदेहभंग जंव झाला नाहीं। तोंवरी बा पाहीं मुक्ति कैची
३६१७५	बा	।।ज्ञा.गा.०७०७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावे बा सैरा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु गा
३६१७६	बा	।।ज्ञा.गा.०७५१.०१।।	आकाशीं मळा लाविला बा एक। वांझेचें बाळक शिंपितसे
३६१७७	बा	।।ज्ञा.गा.०७६३.०१।।	वर मुळें शेंडा खालीं दिसे बानो। प्रपंचीं रानोरान वृक्ष बा रे
३६१७८	बा	।।ज्ञा.गा.०७६४.०२।।	निशी दिवस दोन्ही नाहीं जेथ बा रे। अर्धमात्रेवरी लक्ष ठेवीं
३६१७९	बा	।।ज्ञा.गा.०७६५.०२।।	आतां बोलाबोली नको बा आणिक। बिंदु ती निःशंक ब्रह्म रया
३६१८०	बा	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
३६१८१	बा	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
३६१८२	बा	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
३६१८३	बा	।।ज्ञा.गा.०७८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे बीजें दोन बापा। पाहें आत्मरूपा तेथ बा रे
३६१८४	बा	।।ज्ञा.गा.०७८९.०२।।	अंजनाचें सार तेच देह बा रे। आत्मा परिपूर्ण सारे पाहाती ज्ञानी
३६१८५	बा	।।ज्ञा.गा.०८०३.०१।।	सहस्त्रदळ ब्रह्मरंध्र एके नेत्रीं देखे। देखणा पारुखे ते ठायीं बा
३६१८६	बा	।।ज्ञा.गा.०८१०.०१।।	आत्मा पूर्णपणीं लक्ष सोहं स्मरणीं। लक्षासी उन्मनी आणा बा रे
३६१८७	बा	।।ज्ञा.गा.०८२१.०३।।	अकरा वेगळें नाहीं बा आणिक। माझे नेत्रीं देख शुद्ध ज्योती
३६१८८	बा	।।ज्ञा.गा.०८२४.०३।।	प्रणवीं बीज अणुरेणु आंत। दशमद्वाराची मात अपूर्व बा रे
३६१८९	बा	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
३६१९०	बा	।।ज्ञा.गा.०९९८.०२।।	तपन त्या कमळा कमळीं विकासु। सुकवी मयंकु काय करिसी बा सुधांशु

३६१९१	बा	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
३६१९२	बा	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
३६१९३	बा	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
३६१९४	बा	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
३६१९५	बा	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
३६१९६	बा	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी। आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
३६१९७	बा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
३६१९८	बा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
३६१९९	बा	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!
३६२००	बा	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लाविं त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
३६२०१	बा	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
३६२०२	बा	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापड्या !
३६२०३	बांदवडी	।।ज्ञा.गा.०१७३.०३।।	रामनामाची सांगडी। जेणें केली पखडी। तो तुटला ये बांदवडी। सर्व संसारापासुनी
३६२०४	बांदवडी	।।ज्ञा.गा.०९५३.०१।।	औट हात चर्म देह बांदवडी। त्रिगुणाची घडी नुगवे रया
३६२०५	बांधती	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
३६२०६	बांधला	।।ज्ञा.गा.०५०१.०१।।	ठकपरी धरिला मनोवेगें बांधला। तो ठेंगणाचि जाहाला अनिवाड वो माय
३६२०७	बांधला	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें

३६२०८	बांधला	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
३६२०९	बांधलासी	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
३६२१०	बांधलें	।।ज्ञा.गा.०१६३.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न साधनी आणिलें। चित्तचरणीं बांधलें। ज्ञानदृष्टी करूनिया
३६२११	बांधा	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
३६२१२	बांधा	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
३६२१३	बांधावें	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
३६२१४	बांधितां	।।ज्ञा.गा.०५८२.०६।।	घालुनियां कडें शून्याशीं बांधितां। त्याचिया गणिता न करवे
३६२१५	बांधिला	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
३६२१६	बांधिलासी	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
३६२१७	बांधिली	।।ज्ञा.गा.०५७८.०२।।	साट मोट माझी मोट बांधिली। नेऊनि टाकिली निर्गुणीं गे माये
३६२१८	बांधिली	।।ज्ञा.गा.०७२५.०२।।	तेथें वैराग्याचे भोपळे। उरी बांधिली योग सकळें। पैलपाराचा ब्रह्मांडगोळ। पहावया
३६२१९	बांधिलें	।।ज्ञा.गा.००८७.०१।।	तिहीं त्रिगुणीं ओतिलें। त्रिपुटिसी गोविलें। आणुनी बांधिलें। चर्मदेहीं
३६२२०	बांधिलें	।।ज्ञा.गा.०४९८.०२।।	दामोदर नामें मना बांधिलें दावें। निरंजन म्हणावें आपणा वो माय
३६२२१	बांधिसि	।।ज्ञा.गा.०८७७.०५।।	स्वप्नींचिया धना बांधिसि कळांतरा। कैचें धन काय होसी व्यवहारा
३६२२२	बांधुनी	।।ज्ञा.गा.०८४५.०६।।	मागुती न मिळे जोडलें अवचट। सायुज्याचा पाट बांधुनी घेई
३६२२३	बांधे	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
३६२२४	बांधेल	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया

३६२२५	बांधेल	।।ज्ञा.गा.०४४०.०१।।	मग निर्गुण निर्विकार। जगद्गुरु आदि अवतार। कैसे धारणा बांधेल धार। रोमरंध्रीं
३६२२६	बांधोनि	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
३६२२७	बांधोनि	।।ज्ञा.गा.०२१२.०४।।	देखोनि ऐकोनि एक बहिर अंध जाले। विषयाचे लंपट बांधोनि यमपुरीस नेलें
३६२२८	बांधोनि	।।ज्ञा.गा.०८५०.०६।।	म्हणोनि यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार आटणी। वाउगाचि बांधोनि सिणसी कां पां
३६२२९	बांधोनिया	।।ज्ञा.गा.०९८९.०२।।	बांधोनिया शिळा पोहों जातां सिंधू। पाहे मतिमंदू मृत्यु शीघ्र
३६२३०	बांधोनियां	।।ज्ञा.गा.००२८.०३।।	काळिंदी जळाचा भोंवरा। कीं माजीं वेढूनि इंदिरावरा। माळ बांधोनियां मधुकरा। मधें रोमामाजी
३६२३१	बांधोनियां	।।ज्ञा.गा.०८४३.०८।।	आंगीचीं लुगडीं काढा फेडा म्हणती। बांधोनियां देती यमा हातीं
३६२३२	बांधोनियां	।।ज्ञा.गा.०८९४.०३।।	बांधोनियां शिळा पोहू जातां सिंधु। पावे मतिमंदु मृत्यु शीघ्र
३६२३३	बांधोनी	।।ज्ञा.गा.०२१४.०१।।	विवेक नदीये बैसोनी। सांगड सत्त्वाची बांधोनी
३६२३४	बांधोनी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
३६२३५	बांधोनी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
३६२३६	बांधोनी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०७।।	खटपट खटपट। शास्त्रप्रज्ञा अलोट। बांधोनी विपत्तीची मोट। सैरा सुनाट धांवती
३६२३७	बाइयांनों	।।ज्ञा.गा.००४२.०१।।	राम बरवा कृष्ण बरवा। सुंदर बरवा बाइयांनों
३६२३८	बाइयांनों	।।ज्ञा.गा.००४२.०२।।	केशव बरवा माधव बरवा। गोपाळ बरवा बाइयांनों
३६२३९	बाइयांनों	।।ज्ञा.गा.००४२.०३।।	बापरखुमादेविवरु त्रिभुवनीं गरुवा। विठ्ठलु बरवा बाइयांनों
३६२४०	बाइये	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
३६२४१	बाई	।।ज्ञा.गा.००३२.०१।।	ब्रह्मादिकां आठकु तो। शिवध्यान ध्यानकु तो गे बाई
३६२४२	बाई	।।ज्ञा.गा.००३२.०२।।	गौरी जाप्य सहस्रनामीं तो। पुण्यपावन त्रैलोक्य तो गे बाई
३६२४३	बाई	।।ज्ञा.गा.००३२.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सहजपूर्ण बोधु तो गे बाई
३६२४४	बाई	।।ज्ञा.गा.००३३.०१।।	सर्वादि सर्वसाक्षी तो। विश्वंभर खल्विद तो गे बाई
३६२४५	बाई	।।ज्ञा.गा.००३३.०२।।	आनंदा आनंदु तो। प्रबोधा प्रबोध तो गे बाई

३६२४६	बाई	।।ज्ञा.गा.००३३.०३।।	रखुमादेविवरु तो। विटेवरी उभा तो गे बाई
३६२४७	बाई	।।ज्ञा.गा.००३४.०१।।	श्रुतिस्मृति वचन तो। गुह्यागुह्य तो गे बाई
३६२४८	बाई	।।ज्ञा.गा.००३४.०२।।	जागता निजता तो। निज चेवविता तो गे बाई
३६२४९	बाई	।।ज्ञा.गा.००३४.०३।।	परात्परा तो । रखुमादेविवरु तो गे बाई
३६२५०	बाई	।।ज्ञा.गा.००३५.०१।।	निजगुजा गुज तो। मोहना मोहन तो गे बाई
३६२५१	बाई	।।ज्ञा.गा.००३५.०२।।	बोधाबोध बोधविता तो। द्वैताद्वैत अद्वैत तो गे बाई
३६२५२	बाई	।।ज्ञा.गा.००३५.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सर्वादि सर्वेश्वरू तो गे बाई
३६२५३	बाई	।।ज्ञा.गा.००३६.०१।।	जरासंदुमल्लमर्दनु तो। गजपित्राहटणु तो गे बाई
३६२५४	बाई	।।ज्ञा.गा.००३६.०२।।	कुब्जकपान तो। सुदाम्या अनुसंधान तो गे बाई
३६२५५	बाई	।।ज्ञा.गा.००३६.०३।।	रखुमादेविवरु तो। कंसचाणुरमर्दन तो गे बाई
३६२५६	बाई	।।ज्ञा.गा.००३७.०१।।	कांहीं नव्हे तो। मूर्ताऽमूर्त तो गे बाई
३६२५७	बाई	।।ज्ञा.गा.००३७.०२।।	सहजा सहज तो। सहज सुखनिधान तो गे बाई
३६२५८	बाई	।।ज्ञा.गा.००३७.०३।।	रखुमादेविवरु तो। पुंडलीकवरद तो गे बाई
३६२५९	बाई	।।ज्ञा.गा.००३८.०१।।	निज ब्रह्मा ब्रह्म तो। ब्रह्मादिकां वंद्य तो गे बाई
३६२६०	बाई	।।ज्ञा.गा.००३८.०२।।	अचिंतचिंतन तो। सारासार गुह्य तो गे बाई
३६२६१	बाई	।।ज्ञा.गा.००३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तो। जनीं वनीं कृपाळु तो गे बाई
३६२६२	बाई	।।ज्ञा.गा.००३९.०१।।	सारंगधरु तो। चक्रा आधारु हरि तो गे बाई
३६२६३	बाई	।।ज्ञा.गा.००३९.०२।।	सुलभा सुलभु तो। आटकु नटके तो गे बाई
३६२६४	बाई	।।ज्ञा.गा.००३९.०३।।	रखुमादेविवरु तो। द्वैताद्वैतातीत तो गे बाई
३६२६५	बाई	।।ज्ञा.गा.००४०.०१।।	विश्व भुलवी योगमाया तो। गोकुळीं रहिवासु तो गे बाई
३६२६६	बाई	।।ज्ञा.गा.००४०.०२।।	वसुदेवकुमरु तो। देवकीनंदनु तो गे बाई
३६२६७	बाई	।।ज्ञा.गा.००४०.०३।।	रखुमादेविवरु तो। शुकादिकां चिंतन तो गे बाई
३६२६८	बाई	।।ज्ञा.गा.००४१.०१।।	पैल गोल्हाटमंडळ तो। त्रिकुटा वेगळा तो गे बाई
३६२६९	बाई	।।ज्ञा.गा.००४१.०२।।	सहजबोधीं अनुभव तो। परमतत्त्वीं अनुराग तो गे बाई
३६२७०	बाई	।।ज्ञा.गा.००४१.०३।।	रखुमादेविवरु तो। ब्रह्म विटेवरी तो गे बाई

३६२७१	बाई	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
३६२७२	बाई	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
३६२७३	बाई	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
३६२७४	बाई	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
३६२७५	बाई	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
३६२७६	बाई	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
३६२७७	बाई	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
३६२७८	बाई	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
३६२७९	बाई	।।ज्ञा.गा.०३०६.०१।।	दुरळु अंबुला केला गे बाई । ब्रह्मादिकां तो न पडे ठाई
३६२८०	बाई	।।ज्ञा.गा.०३०७.०३।।	रखुमादेविवरु साकार अंबुला । मज पूर्ण आला बाई येवो
३६२८१	बाई	।।ज्ञा.गा.०३१९.०१।।	काय सांगूं तूंतें बाई काय सांगूं तूंतें
३६२८२	बाई	।।ज्ञा.गा.०३२०.०१।।	होय सौरी आतां उघडा घाली माथा । परपुरुषीं रमल्या बाई त्याची पतिव्रता
३६२८३	बाई	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहूं नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्मव मरण बरें
३६२८४	बाई	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
३६२८५	बाई	।।ज्ञा.गा.०३३९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अणुप्रमाण भासला। सगुण निर्गुण जाला बाई ये वो
३६२८६	बाई	।।ज्ञा.गा.०३६०.०२।।	काय करूं सांगा कैसा हा आकळे। एकतत्त्वीं मिळे हृदयीं गे बाई ये
३६२८७	बाई	।।ज्ञा.गा.०३७८.०३।।	सखी सांगे बाई भावो धरी देहीं। एकारूपा सोयीं येईल घरा

३६२८८	बाई	।।ज्ञा.गा.०३७९.०२।।	सखी म्हणे बाई आकाराची सोय। तुज मज काय इयें देहीं
३६२८९	बाई	।।ज्ञा.गा.०३८०.०१।।	सखी म्हणे बाई समपण तें कैसें। येरी म्हणे देश हिंडूं नको
३६२९०	बाई	।।ज्ञा.गा.०३८१.०१।।	सांग सखिये बाई मज हें न कळे। कैसा हा अकळे समतेजें
३६२९१	बाई	।।ज्ञा.गा.०३८४.०२।।	ऐसा हा उपदेश सखी सांगे जीवास। झणी कासावीस होसी बाई
३६२९२	बाई	।।ज्ञा.गा.०३९०.०२।।	बाई कोणे घरीं सांगे वो जिवित्व। परेचें परतत्त्व कोणे घरीं
३६२९३	बाई	।।ज्ञा.गा.०५५०.०२।।	बाई येक सरे । नाहीं पैं दुसरें। निवृत्ति दातारें। सांगितलें
३६२९४	बाई	।।ज्ञा.गा.०७१०.०१।।	अंगुष्ठ प्रमाण पुरुष। त्याची मजला फार हौस। त्याहीं माजी परमहंस। देखिला बाई
३६२९५	बाई	।।ज्ञा.गा.०७५४.०१।।	आत्मा एक बाई स्थिरचर व्यापक। सृष्टी तैसी देख एकलीच
३६२९६	बाई	।।ज्ञा.गा.०७५४.०२।।	पंचमहाभूतें व्यापुनी निराळा। सौंदर्यपुतळा काळा बाई
३६२९७	बाई	।।ज्ञा.गा.०७६७.०३।।	गोल्हाटाचे मुळीं ज्ञानदेव बैसला। सहस्रदळीं शोभला काळा बाई
३६२९८	बाई	।।ज्ञा.गा.०८०७.०३।।	ज्ञानदेवा बाई निवृत्ति वदवितां। त्याचे चरणीं हिताहित झालें
३६२९९	बाई	।।ज्ञा.गा.०८१६.०१।।	औटपिठावरी निरंतर देश। तेथ मी जगदीश असे बाई
३६३००	बाई	।।ज्ञा.गा.०८१६.०३।।	अर्धनारी पुरुष एकरूप दिसे। तेंची ब्रह्म ऐसें जाण बाई
३६३०१	बाई	।।ज्ञा.गा.०८२३.०१।।	आतां औटपिठींचा मार्ग एक बाई। निशिदिनीं पाही शोध करा
३६३०२	बाई	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
३६३०३	बाई	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
३६३०४	बाई	।।ज्ञा.गा.१०२३.०१।।	फुगडी फू गे बाई फुगडी फू। निजब्रह्म तूं गे बाई परब्रह्म तूं गे
३६३०५	बाई	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
३६३०६	बाई	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
३६३०७	बाई	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
३६३०८	बाई	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
३६३०९	बाई	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गें!

३६३१०	बाईये	।।ज्ञा.गा.०२८८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। चित्त चैतन्य मुरे बाईये वो
३६३११	बाईयांनो	।।ज्ञा.गा.०२६३.०५।।	तुम्हीं गातसां सुस्वरें। ऐकोनि द्या उत्तरें। कोकिळें वर्जावें। तुम्हीं बाईयांनो
३६३१२	बाईयांनो	।।ज्ञा.गा.०३०२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी घराचार। ठकला व्यवहार बाईयांनो
३६३१३	बाईयांनो	।।ज्ञा.गा.०३१०.०१।।	अंबुला होता तो लेंकरू जाला । घराचार बुडविला बाईयांनो
३६३१४	बाईयांनो	।।ज्ञा.गा.०३१८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आवडे मना । जगत्रजिवनु कान्हा बाईयांनो
३६३१५	बाईयांनो	।।ज्ञा.गा.०७५९.०२।।	अर्धमात्राक्षरीं अक्षरें पाहाती। अनाक्षरा परती बाईयांनो
३६३१६	बाईयांनो	।।ज्ञा.गा.०७५९.०७।।	त्वंपद तत्पद असिपदाचा रंग। त्याचा अंतरंग देखा बाईयांनो
३६३१७	बाईयांनो	।।ज्ञा.गा.०७६१.०१।।	नयनाचे अंजन मनाचें रंजन। ठसा हा सघन बाईयांनो
३६३१८	बाईयांनो	।।ज्ञा.गा.०७७१.०२।।	देखिला परी संयोगें व्यापला। विश्व तरीच झाला बाईयांनो
३६३१९	बाईयांनो	।।ज्ञा.गा.०८०९.०१।।	सत्त्व रज तम शुद्ध सत्त्व चौथा। निर्गुणीं गुणापरता बाईयांनो
३६३२०	बाईयांनो	।।ज्ञा.गा.०८२१.०१।।	अखंड तमासा डोळां देख निका। काळा निळा पारवा बाईयांनो
३६३२१	बाईयावो	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
३६३२२	बाईये	।।ज्ञा.गा.०२४९.०२।।	सांग गे बाईये कवणें घरीं नांदे। कैसें या गोविंदें हिंडविलें
३६३२३	बाईये	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
३६३२४	बाईये	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
३६३२५	बाईये	।।ज्ञा.गा.०२६४.०१।।	पांचा दामांचा धोंगडा नेसेन। उरली मोट ते मी जेवीन गे बाईये
३६३२६	बाईये	।।ज्ञा.गा.०२६४.०२।।	कामारी कामारी कामारी होऊन। या गोपाळाचें घर रिघेन गे बाईये
३६३२७	बाईये	।।ज्ञा.गा.०२६४.०३।।	त्याचा उंबरा उसिसा करीन। वरी येरझार मी सारीन गे बाईये
३६३२८	बाईये	।।ज्ञा.गा.०२६४.०४।।	निवृत्ति ज्ञानदेवा पुसतील वर्म। त्यासी कामीन पुरेन गे बाईये
३६३२९	बाईये	।।ज्ञा.गा.०२८८.०१।।	पंढरपुरीचा निळा लावण्याचा पुतळा। विठा देखियेला डोळां बाईये वो
३६३३०	बाईये	।।ज्ञा.गा.०२९७.०१।।	मीपण माझें हरपलें। शेखीं ठकचि विशेखीं पडिलें बाईये
३६३३१	बाईये	।।ज्ञा.गा.०३०४.०२।।	आम्ही रुसों नेणों आम्ही रुसों नेणों । अंबुलिया रुसों नेदू गे बाईये
३६३३२	बाईये	।।ज्ञा.गा.०३१४.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठला लाधला । मज घेऊनी गेला बाईये वो

३६३३३	बाईये	।।ज्ञा.गा.०३१६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जोडला । वेव्हारा मुकला बाईये वो
३६३३४	बाईये	।।ज्ञा.गा.०३५७.०१।।	नेत्र लाउनी मनासी जंव पुसों जाय। तंव देवें नवल केलें गे बाईये
३६३३५	बाईये	।।ज्ञा.गा.०३६४.०२।।	वासना निरसलिये वासना निरसलिये। ब्रह्मकमळीं उगवलीये गे बाईये
३६३३६	बाईये	।।ज्ञा.गा.०३६४.०३।।	कारण कामातें करूनी आपैतें। महाकारण तें गगना परौतें गे बाईये
३६३३७	बाईये	।।ज्ञा.गा.०३६४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तेजसु। ब्रह्मकमळीं दाविता प्रकाशु गे बाईये
३६३३८	बाईये	।।ज्ञा.गा.०३७४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें जन्मावेगळें केलें। म्हणोनी भाज जालें बाईये वो
३६३३९	बाईये	।।ज्ञा.गा.०३८५.०२।।	ऐक सखिये पुससी बाईये। परब्रह्म समाये पुंडलिका
३६३४०	बाईये	।।ज्ञा.गा.०३९०.०३।।	सखी सांगे गोष्टी बाईये रूप वो धरीं। आपणची घरीं सांपडेल
३६३४१	बाईये	।।ज्ञा.गा.०४०६.०३।।	उतावेळपणें भुजादंड उचलेले। नेणोनी ठकले ठेले रूप पाहातांची बाईये
३६३४२	बाईये	।।ज्ञा.गा.०५५७.०२।।	तेथें ब्रह्म गर्भा आलें ब्रह्म गर्भा आलें। लय लक्ष उरलें बाईये वो
३६३४३	बाईये	।।ज्ञा.गा.०५६५.०१।।	तनुमनुधनें पूज्य पैं केले। आत्मलिंग पूजिलें बाईये वो
३६३४४	बाईये	।।ज्ञा.गा.०५६५.०३।।	रखुमादेविवरु निजलिंग विवळलें। अवघी अवघे ठायीं सामावलें बाईये वो
३६३४५	बाईये	।।ज्ञा.गा.०५६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु देहेंवीण आलंगिला। तो समर्थ माल्हाथिला बाईये वो
३६३४६	बाईये	।।ज्ञा.गा.०५७२.०१।।	माझी प्रकृति निष्कृति जाली। ब्रह्मीं सामावली बाईये वो
३६३४७	बाईये	।।ज्ञा.गा.०५७२.०३।।	जाणतां म्हणोनी नेणतां पैं गेलें । शेखीं आपणातें विसरलें बाईये वो
३६३४८	बाईये	।।ज्ञा.गा.०५७३.०१।।	समर्थ सोयरा बोळावा केला। परी मार्गु गमला सुखाचा बाईये
३६३४९	बाईये	।।ज्ञा.गा.०५७३.०२।।	भय आमुचें गेलें न व्हावें तें जालें। तो चोरुचि वोळखी जाली बाईये
३६३५०	बाईये	।।ज्ञा.गा.०५७५.०२।।	नाहीं तेंचि पाहावया वायांवीण गेलें। तंव पाहाणेंचि जालें बाईये वो
३६३५१	बाईये	।।ज्ञा.गा.०५७७.०२।।	सकळे माझें गोत मुसें आलें। ब्रह्मरसें जालें बाईये वो
३६३५२	बाईये	।।ज्ञा.गा.०५८०.०१।।	कवतुक पाहावया निरंजना गेलीये। तंव निराकार जालें बाईये वो
३६३५३	बाईये	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
३६३५४	बाईये	।।ज्ञा.गा.०६९३.०३।।	रखुमादेविवरु देखण्या वेगळा देखिला। सगुण निर्गुण जाला बाईये वो
३६३५५	बाईये	।।ज्ञा.गा.०६९५.०१।।	चातकाची तृषा मेघें पुरविली। ब्रह्मस्तनीं पान्हाईली बाईये वो
३६३५६	बाईये	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये

३६३५७	बाईये	।।ज्ञा.गा.०७५२.०१।।	पहा त्रिभुवनीं न दिसे बाईये। नयनांजनीं पाहें आत्मरूप
३६३५८	बाईये	।।ज्ञा.गा.०९१०.०२।।	पढियंते बाईये गुणेंवीण हातां नये। साचेवीण सये तेथें आवडी कैंची
३६३५९	बाईये	।।ज्ञा.गा.०९१०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। सुखीं सुख मुरे ऐसें करी वो बाईये
३६३६०	बाईये	।।ज्ञा.गा.०९२८.०१।।	सुखसोज्वळ मोतियाचें लेणें। दिधलें जाई जणें बाईये वो
३६३६१	बाईये	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
३६३६२	बाईये	।।ज्ञा.गा.०९८२.०३।।	रखुमादेविवरु साकारु निराकारु नव्हे। कांहीं नहोनि होये तोचि बाईये वो
३६३६३	बाउगे	।।ज्ञा.गा.०२१४.०२।।	एक पंढरी वैकुंठ। येर बाउगे बोभाट
३६३६४	बाउला	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
३६३६५	बागडी	।।ज्ञा.गा.०२०१.०३।।	तें घरटींकडी सोकरी बागडी। सोहं कथा उघडी पंढरीये
३६३६६	बागडे	।।ज्ञा.गा.०१२३.०६।।	निवृत्तिप्रसादें जोडे। विठ्ठलनामें घडे। ज्ञानदेव बागडे। पंढरिये
३६३६७	बागडे	।।ज्ञा.गा.०१९६.०७।।	बागडे गाती हरि वाकुल्या कुसरी। तेथें पुंडलिक परोपरी स्तवन करी
३६३६८	बागलाणी	।।ज्ञा.गा.०२५२.०३।।	तन्हा मराठा देश। मन्ही बागलाणी भाष
३६३६९	बागे	।।ज्ञा.गा.०२७०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे निळियेचे बागे। निळासंगे ओळले गे निळीमाजीं
३६३७०	बाज	।।ज्ञा.गा.०३३४.०२।।	निरालंब बाज निरालंब तेज। चित्तरस निज निजतेजें
३६३७१	बाज	।।ज्ञा.गा.०५६६.०१।।	सगुणाची सेज निर्गुणाची बाज। सांवळी विराजे कृष्णमूर्ति
३६३७२	बाजार	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्में वेव्हार
३६३७३	बाजी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप
३६३७४	बाजी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
३६३७५	बाटली	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
३६३७६	बाण	।।ज्ञा.गा.००८६.०३।।	नामाचें साधन जिव्हे लावी बाण। तया अनुदिन जवळी असे
३६३७७	बाणजाळ	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
३६३७८	बाणताती	।।ज्ञा.गा.०६१६.०२।।	सज्जनसंगती करितां तेंचि रूप। आनन्दाचा दीप बाणताती

३६३७९	बाणला	।।ज्ञा.गा.०३३१.०१।।	काळेपणाचा आवो अंबरीं बाणला । तो एकु दादुला देखियेला डोळां
३६३८०	बाणलासे	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये
३६३८१	बाणली	।।ज्ञा.गा.०४१५.०३।।	नेणोनी शहाणे झाले चौघेजण। अठरांसी खूण बाणली माये
३६३८२	बाणली	।।ज्ञा.गा.०५४४.०३।।	अनंतरूपें अनंतवेषें देखिलें म्यां त्यासी। बाप रखुमादेविवरु खूण बाणली कैसी
३६३८३	बाणली	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
३६३८४	बाणली	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
३६३८५	बाणलें	।।ज्ञा.गा.०३५५.०१।।	अगाधपण माझे अंगीं बाणलें। वरपडें देखिलें मृत्तिकालिंग
३६३८६	बाणलें	।।ज्ञा.गा.०५१८.०१।।	जाणोनी नेणपण अंगीं बाणलें। नेणोनियां जाणपण सहज नेणवलें वो माय
३६३८७	बाणु	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
३६३८८	बाधकेवीण	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
३६३८९	बाधा	।।ज्ञा.गा.०१००.०२।।	पुण्यपाप बाधा। न पवसी गोविंदा। पावशील आपदा। स्मर परमानंदा
३६३९०	बाधा	।।ज्ञा.गा.०११३.०१।।	नाममाला घे पवित्र। अंतीं हेंचि शस्त्र। राम हा महामंत्र। सर्व बाधा निवारी
३६३९१	बाधा	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दु:ख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
३६३९२	बाधा	।।ज्ञा.गा.०१६७.०२।।	रामकृष्ण जप सारासार। येणें उतरिजें पैलपार। नामें तुटैल येरझार। सर्व बाधा निवारैल
३६३९३	बाधा	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
३६३९४	बाधिजे	।।ज्ञा.गा.००५५.०३।।	एकतत्त्व नाम साधिती साधन। द्वैताचें बंधन न बाधिजे
३६३९५	बाधिती	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
३६३९६	बाधिती	।।ज्ञा.गा.०३८६.०४।।	ज्ञानदेवीं लपे विज्ञान हारपे। काळ यम मापें न बाधिती
३६३९७	बाधी	।।ज्ञा.गा.०८५०.०५।।	विचारुनी निरुतें संतसंगे पंथें। जन्ममृत्यु तूंतें न बाधी कांहीं
३६३९८	बाधी	।।ज्ञा.गा.०८९५.०६।।	जंववरी तंववरी बाधी हा संसार। जंव रखुमादेविवरु देखिला नाहीं बाप
३६३९९	बानो	।।ज्ञा.गा.०७६३.०१।।	वर मुळें शेंडा खालीं दिसे बानो। प्रपंचीं रानोरान वृक्ष बा रे
३६४००	बाप	।।ज्ञा.गा.०००१.०४।।	सर्व सुखाचें आगरु । बाप रखुमादेविवरु

३६४०१	बाप	।।ज्ञा.गा.०००२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
३६४०२	बाप	।।ज्ञा.गा.०००३.०३।।	तुझियेनि नामें सकळ संदेहो फिटला । बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
३६४०३	बाप	।।ज्ञा.गा.०००४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु । पुंडलिका अभयकरु । परब्रह्म साहाकारु। देखिला देवो
३६४०४	बाप	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
३६४०५	बाप	।।ज्ञा.गा.००१७.०४।।	पढिये वो हरि पढिये वो । बाप रखुमादेविवरु घडिये वो
३६४०६	बाप	।।ज्ञा.गा.००१८.०७।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
३६४०७	बाप	।।ज्ञा.गा.००१९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनी राहिला अकळ । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सकळ
३६४०८	बाप	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
३६४०९	बाप	।।ज्ञा.गा.००२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नंदानंदनु । आदिअंतु एकु पूर्ण सनातनु गे माये
३६४१०	बाप	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
३६४११	बाप	।।ज्ञा.गा.००२५.०७।।	बाप रखुमादेविवरा । विठ्ठला पाहतां उघडा डोळा । दाविलें निधान रया
३६४१२	बाप	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
३६४१३	बाप	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
३६४१४	बाप	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
३६४१५	बाप	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
३६४१६	बाप	।।ज्ञा.गा.००३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तो। जनीं वनीं कृपाळु तो गे बाई
३६४१७	बाप	।।ज्ञा.गा.००४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु डोळसु सांवळा। द्वैत अद्वैत सोहळा भोगवी गे माये
३६४१८	बाप	।।ज्ञा.गा.००४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नरहरी अवतारु। वर्ण शारङ्गधरु निजरूप
३६४१९	बाप	।।ज्ञा.गा.००४७.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। कृपासिंधु करुणाकरु
३६४२०	बाप	।।ज्ञा.गा.००७५.०३।।	तनु मनु शरण विनटलों तुझ्या पायीं। बाप रखुमादेविवरावाचुनि आनु नेणें कांहीं

३६४२१	बाप	।।ज्ञा.गा.००९२.०४।।	बाप निवृत्तिराज उपदेशिती आम्हां। ज्ञानदेवा महिमा नामें आला
३६४२२	बाप	।।ज्ञा.गा.००९९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिव्हाळा हृदयीं। जीवाचा जीव ठायीं एक पाही
३६४२३	बाप	।।ज्ञा.गा.०१००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। मन चरणीं गोंवीं। हारपला देहभावीं। जालासे गोसावी एकरूप
३६४२४	बाप	।।ज्ञा.गा.०१०२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नामें । जोडे हा उपावो किजे रया
३६४२५	बाप	।।ज्ञा.गा.०१०३.०४।।	बाप रखुमादेविवराचें नाम नाटे। युगें गेलीं परी उभा विटे
३६४२६	बाप	।।ज्ञा.गा.०१०४.०३।।	शेवटीले दिवसीं धरणें घेईन। बाप रखुमादेविवरा बळेंचि साधीन
३६४२७	बाप	।।ज्ञा.गा.०१०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुझी आण। काया वाचा चित्त चरणीं ठेविलेंसे गहाण
३६४२८	बाप	।।ज्ञा.गा.०१०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पाहतां विस्तारु। नामाचा बडिवारु न बोलवे
३६४२९	बाप	।।ज्ञा.गा.०१०८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नृसिंहरूपें देखे। दैत्य हरिखे धरी जानु
३६४३०	बाप	।।ज्ञा.गा.०१२१.०६।।	बाप रखुमादेविवरें। सुलभ नाम दिधलें सोपारें
३६४३१	बाप	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
३६४३२	बाप	।।ज्ञा.गा.०१२५.०६।।	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती
३६४३३	बाप	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
३६४३४	बाप	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थीं भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
३६४३५	बाप	।।ज्ञा.गा.०१२८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु आंतु बाहेरी सुखें। तरी तुजसी म्यां एके नांदावें किजी
३६४३६	बाप	।।ज्ञा.गा.०१३१.०४।।	शोषिली पूतना येणें मोहिलें लेकरूं। आळी न संडी बाप रखुमादेविवरु
३६४३७	बाप	।।ज्ञा.गा.०१३२.०४।।	दिवसेंदिवस व्यर्थ जात संसार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा आधार
३६४३८	बाप	।।ज्ञा.गा.०१३३.०६।।	हरि जाणा रे हरि वाना रे। बाप रखुमादेविवरु राणा रे
३६४३९	बाप	।।ज्ञा.गा.०१३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु कृपाळू उदारु। नामस्मरणें पारु उतरी हा निर्धारु
३६४४०	बाप	।।ज्ञा.गा.०१३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। आपुली आण वाही त्रिभुवनीं रया
३६४४१	बाप	।।ज्ञा.गा.०१३६.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। एक विठ्ठलुचि जाण
३६४४२	बाप	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
३६४४३	बाप	।।ज्ञा.गा.०१३९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु सुलभु साकारु। अर्धमातृका अक्षरु चिदानंदु सुख थोरु
३६४४४	बाप	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिघलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा

३६४४५	बाप	।।ज्ञा.गा.०१४४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सिद्धि। तरणोपाय हेचि बुद्धि। कृपा करील कृपानिधी। ऐशिया भक्तांशीं जाणावें
३६४४६	बाप	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा
३६४४७	बाप	।।ज्ञा.गा.०१८२.०८।।	बाप रखुमादेविवरु पढियंती जिया तनु। तया संतचरणीं स्थिर हो का मनु
३६४४८	बाप	।।ज्ञा.गा.०१८४.०६।।	कृपाकटाक्षें न्याहाळिलें । आपुल्या पदीं बैसविलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। भक्तां दिधलें वरदान
३६४४९	बाप	।।ज्ञा.गा.०१८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परब्रह्म पुतळा। तेथिल हे कळा निवृत्ति जाणें
३६४५०	बाप	।।ज्ञा.गा.०१८९.०६।।	ऐसें एकांग वीर। विठ्ठलरायाचें डिंगर। बाप रखुमादेविवर। तीहीं निर्धारीं जोडिला
३६४५१	बाप	।।ज्ञा.गा.०१९०.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। संत भेटतां भवदु:ख फिटलें
३६४५२	बाप	।।ज्ञा.गा.०१९१.०५।।	कृपासिंधु करुणाकरु। बाप रखुमादेविवरु
३६४५३	बाप	।।ज्ञा.गा.०१९२.०६।।	बाप रखुमादेवीवर। ऐसा आहे निर्धार। जे स्मरताति निरंतर। ते तरती सर्वथा
३६४५४	बाप	।।ज्ञा.गा.०१९४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। तो तारक हा निर्धारु। विश्वाकारणें निरंतरु। अवतार घेतलें
३६४५५	बाप	।।ज्ञा.गा.०१९५.०२।।	बाप तीर्थ पंढरी। भूवैकुंठ महीवरी। भक्त पुंडलिकाचे द्वारीं। कर कटावरी राहिला
३६४५६	बाप	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
३६४५७	बाप	।।ज्ञा.गा.०१९७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु न विसंबे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्वतां सांगितलें
३६४५८	बाप	।।ज्ञा.गा.०१९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पुंडलिका वरु। निळियाचा आगरु पंढरीये
३६४५९	बाप	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें। तें पंढरिये प्रगटलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। नामें आथिलें चोखडें रया
३६४६०	बाप	।।ज्ञा.गा.०२०४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आहे। तया तीर्थां केधवां जाती पाये
३६४६१	बाप	।।ज्ञा.गा.०२०६.१५।।	टिळक रेखिला मृगनाभीचा। बाप राजा मन्मथाचा
३६४६२	बाप	।।ज्ञा.गा.०२०६.१६।।	माथां मुगुट झळाळीत। बाप पुंडलिका न्याहाळीत
३६४६३	बाप	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
३६४६४	बाप	।।ज्ञा.गा.०२१०.०८।।	नामें स्फुंदत नाचत रंगणीं। प्रेम विठ्ठलचरणीं। सर्व सुख खाणी । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल
३६४६५	बाप	।।ज्ञा.गा.०२११.०६।।	कायावाचामनें जीवें सर्वस्वें उदार। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचा वारिकर
३६४६६	बाप	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
३६४६७	बाप	।।ज्ञा.गा.०२१२.०८।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। भावें न रिघतां न चुके जन्ममरण
३६४६८	बाप	।।ज्ञा.गा.०२१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी तृप्ती। यथार्थ भाविता कळों येईल चित्तीं

३६४६९	बाप	।।ज्ञा.गा.०२१७.०३।।	पुंडलिकेने भक्तिगे बंदा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलुने
३६४७०	बाप	।।ज्ञा.गा.०२२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुण निर्गुण। रूप विटेवरी दाविली खूण
३६४७१	बाप	।।ज्ञा.गा.०२२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेशीं भेटी। आपुले संवसाटी करुनी ठेला
३६४७२	बाप	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
३६४७३	बाप	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
३६४७४	बाप	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
३६४७५	बाप	।।ज्ञा.गा.०२२६.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। तें सुख संवगडिया दिधलें
३६४७६	बाप	।।ज्ञा.गा.०२२९.०४।।	तयामाजीं असतां न दिसे बाप। समर्थ थोर तुझी माव रे
३६४७७	बाप	।।ज्ञा.गा.०२२९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल साचा। म्हणोनी रक्षिलें आम्हां रे
३६४७८	बाप	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
३६४७९	बाप	।।ज्ञा.गा.०२३३.०७।।	बाप रखुमादेविवरु सोपारा पैं निळा। निवृत्तीनें कळा सांगितली
३६४८०	बाप	।।ज्ञा.गा.०२३४.०६।।	निवृत्तिदासाचा दातारु। बाप रखुमादेविवरु। भक्तां देतो अभयकरु। क्षणक्षणांमाजीं
३६४८१	बाप	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
३६४८२	बाप	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
३६४८३	बाप	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
३६४८४	बाप	।।ज्ञा.गा.०२४१.०४।।	सुखीं सुख मुरे प्रेमें चिदानंद उरे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
३६४८५	बाप	।।ज्ञा.गा.०२४२.०३।।	उभा राहोनियां कैसा हालवितो बाहो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
३६४८६	बाप	।।ज्ञा.गा.०२४५.०९।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। तें विटेवरी दाविलें

३६४८७	बाप	।।ज्ञा.गा.०२४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी भेटी। आपले संवसाटी करुनी ठेली
३६४८८	बाप	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
३६४८९	बाप	।।ज्ञा.गा.०२५०.०८।।	पूर्वपुण्य फळलें देहमुक्त जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गो आई यो
३६४९०	बाप	।।ज्ञा.गा.०२५१.०४।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणराशी
३६४९१	बाप	।।ज्ञा.गा.०२५२.०४।।	घटिं पटिं विचार। खंडे भाले तरवार। बाप रखुमादेविवरु जाण। ऐसें मन्हा कान्हा
३६४९२	बाप	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
३६४९३	बाप	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
३६४९४	बाप	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
३६४९५	बाप	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
३६४९६	बाप	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
३६४९७	बाप	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
३६४९८	बाप	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
३६४९९	बाप	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय

३६५००	बाप	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
३६५०१	बाप	।।ज्ञा.गा.०२६३.०६।।	दर्पणीं पाहतां। रूप न दिसे आपुलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मज ऐसें केलें
३६५०२	बाप	।।ज्ञा.गा.०२६५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळी प्रतिमा। मनें मनीं क्षमा एक झालें
३६५०३	बाप	।।ज्ञा.गा.०२६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहज सांवला। निर्गुण दाविला विसुरा गे माये
३६५०४	बाप	।।ज्ञा.गा.०२६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी भेटी। संसारासी तुटी जाली गे माये
३६५०५	बाप	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
३६५०६	बाप	।।ज्ञा.गा.०२७२.०३।।	सौभाग्यसुंदरु गुण लावण्यसागरु। बाप रखुमादेविवरु श्रीविठ्ठलु
३६५०७	बाप	।।ज्ञा.गा.०२७३.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सये। सेजारासी नये काय करूं
३६५०८	बाप	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
३६५०९	बाप	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
३६५१०	बाप	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
३६५११	बाप	।।ज्ञा.गा.०२७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु दैवत। मनें घर तेथें चरणीं केलें
३६५१२	बाप	।।ज्ञा.गा.०२७९.०४।।	बाप निवृत्तिराजें दावितातो खुणा। नाम नारायणा पाठ कीजे
३६५१३	बाप	।।ज्ञा.गा.०२८०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पूर्ण प्रकाशला। कुमुदिनीं विकासला तैसें जालें
३६५१४	बाप	।।ज्ञा.गा.०२८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिवींचा जीवनु। माझे मनींचे मनोरथ पुरवीं कमळनयनु गे माये
३६५१५	बाप	।।ज्ञा.गा.०२८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
३६५१६	बाप	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
३६५१७	बाप	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये

३६५१८	बाप	।।ज्ञा.गा.०२८६.१०।।	बाप रखुमादेविवरु माझे मानसींचा होये। तयालागीं सये मी जागी सुती
३६५१९	बाप	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
३६५२०	बाप	।।ज्ञा.गा.०२८८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। चित्त चैतन्य मुरे बाईये वो
३६५२१	बाप	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
३६५२२	बाप	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
३६५२३	बाप	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
३६५२४	बाप	।।ज्ञा.गा.०२९२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु माझें कुटिळ फेडूं आला। विटेवरी मालाथिला निजरूपें वो माये
३६५२५	बाप	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये
३६५२६	बाप	।।ज्ञा.गा.०२९४.०७।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं गळालें। ब्रह्मसुख सोहळे आम्हां घरीं
३६५२७	बाप	।।ज्ञा.गा.०२९६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाची घरवात जालें। जन्मवरी एकांत करुनी ठेले
३६५२८	बाप	।।ज्ञा.गा.०२९७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवन आमुचें। नाहीं पैं साचें कुळकर्म
३६५२९	बाप	।।ज्ञा.गा.०२९८.०३।।	आपुलें केलें तें कांहीं न चले वो आतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठला देखतां
३६५३०	बाप	।।ज्ञा.गा.०३०१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचुनी नेणें । सतत राहणें याचें पायीं
३६५३१	बाप	।।ज्ञा.गा.०३०२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी घराचार। ठकला व्यवहार बाईयांनो
३६५३२	बाप	।।ज्ञा.गा.०३०६.०४।।	मागील केलें तें अवघेंची वावो । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
३६५३३	बाप	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निवविजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
३६५३४	बाप	।।ज्ञा.गा.०३१२.०३।।	बाप रखुमादेविवर पुरोनी उरला । सबाह्यजु भरला माझे हृदयीं गे माये
३६५३५	बाप	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
३६५३६	बाप	।।ज्ञा.गा.०३१४.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठला लाधला । मज घेऊनी गेला बाईये वो
३६५३७	बाप	।।ज्ञा.गा.०३१५.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भोगिला । मज पैं लाधला गुणेवीण
३६५३८	बाप	।।ज्ञा.गा.०३१६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जोडला । वेव्हारा मुकला बाईये वो

३६५३९	बाप	।।ज्ञा.गा.०३१७.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं शेजबाज । सहज सहजाकार अंबुला देखा
३६५४०	बाप	।।ज्ञा.गा.०३१८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आवडे मना । जगत्रजिवनु कान्हा बाईयांनो
३६५४१	बाप	।।ज्ञा.गा.०३२२.१५।।	बाप चक्रधरा रखुमादेविवरा । उबगला संसारा येऊं नेदी
३६५४२	बाप	।।ज्ञा.गा.०३२३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे । चाड नाहीं आम्हां दुजेवीण
३६५४३	बाप	।।ज्ञा.गा.०३३०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। त्रिभुवनजनमोहन रे आयो
३६५४४	बाप	।।ज्ञा.गा.०३३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अगाध काळें। म्हणोनि सर्वत्र व्योम अर्पियलें
३६५४५	बाप	।।ज्ञा.गा.०३३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अभोक्ता भोगिला। काळेपणें जाला अमोलिक
३६५४६	बाप	।।ज्ञा.गा.०३३६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळा सर्व घटीं। चित्त चैतन्या मिठी घालीत खेवो
३६५४७	बाप	।।ज्ञा.गा.०३३७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळीये तेज। सेजबाज निज कृष्णसुखें
३६५४८	बाप	।।ज्ञा.गा.०३३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु तिहीं गुणां वेगळा। शक्ति नव्हे दादुला गे माये
३६५४९	बाप	।।ज्ञा.गा.०३३९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अणुप्रमाण भासला। सगुण निर्गुण जाला बाई ये वो
३६५५०	बाप	।।ज्ञा.गा.०३४२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयस्थ घटीं। बिंबोनि उफराटी कळा दिसे
३६५५१	बाप	।।ज्ञा.गा.०३४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सुनीळ नीळ काळा। अवघ्या सहित गोपाळा बुडी दिधली गे माये
३६५५२	बाप	।।ज्ञा.गा.०३४६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नुरेचि कांहीं। उत्तम मध्यम ठायीं व्यापूनि असे
३६५५३	बाप	।।ज्ञा.गा.०३४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अनुसंधान। रात्रिदिन लीन ब्रह्मस्थिति
३६५५४	बाप	।।ज्ञा.गा.०३४९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मपदीं सामावला। मजसहित घेउनी गेला निजपुटीं
३६५५५	बाप	।।ज्ञा.गा.०३५०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें वेडावलें। आपणासहित मज ब्रह्मीं बुडविलें
३६५५६	बाप	।।ज्ञा.गा.०३५१.०४।।	बोधीं बोधलें बोधितां नये ऐसें जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें माझें मीपण हरपलें
३६५५७	बाप	।।ज्ञा.गा.०३५२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें साच केलें। लोह परिसेंसी झगटलें तैसें जालें गे माये
३६५५८	बाप	।।ज्ञा.गा.०३५४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु लाघवी भला। आपरूपीं मज केला सौरसु
३६५५९	बाप	।।ज्ञा.गा.०३५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ज्योतिर्लिंग विश्वनाथ। तेणें माझा मनोरथ पुरविला गे माये
३६५६०	बाप	।।ज्ञा.गा.०३५७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। माझें बाह्य अभ्यंतर व्यापिलें
३६५६१	बाप	।।ज्ञा.गा.०३५८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलरायें। माझें सबाह्याभ्यंतर व्यापिलें गे माये
३६५६२	बाप	।।ज्ञा.गा.०३५९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सांवळा। तेणें मज माजिठा दिल्हा साउला
३६५६३	बाप	।।ज्ञा.गा.०३६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु दिनानाथ भेटला। विठ्ठल विठ्ठल झाला देह माझा
३६५६४	बाप	।।ज्ञा.गा.०३६४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तेजसु। ब्रह्मकमळीं दावितां प्रकाशु गे बाईये

३६५६५	बाप	।।ज्ञा.गा.०३६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मूस ओतूनियां मेण सांडिलें
३६५६६	बाप	।।ज्ञा.गा.०३७०.०४।।	बाप रखुमादेविवरें केला घातासी घातु। आपला लक्षाचा लाभु वरी दिधला
३६५६७	बाप	।।ज्ञा.गा.०३७३.०६।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु मध्यवर्ती भला। तेणें उगाणा केला परावृत्त होऊनियां
३६५६८	बाप	।।ज्ञा.गा.०३७४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें जन्मावेगळें केलें। म्हणोनी भाज जालें बाईये वो
३६५६९	बाप	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये
३६५७०	बाप	।।ज्ञा.गा.०३७६.०३।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु सुंदरु। तेणें माझा वेव्हारु खंडियेला
३६५७१	बाप	।।ज्ञा.गा.०३७७.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। सहज मोलेविणें विकत घेतलें
३६५७२	बाप	।।ज्ञा.गा.०३७८.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवचितां। निवृत्ति समता सांगितलें
३६५७३	बाप	।।ज्ञा.गा.०३८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जिवाचा। व्यापक शिवाचा शिवपणें
३६५७४	बाप	।।ज्ञा.गा.०३८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उदारु वोळला। विश्वजनपाळा ब्रीद साजे
३६५७५	बाप	।।ज्ञा.गा.०३८७.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपरती। रूपीं रूपदीप्ती एक जाली
३६५७६	बाप	।।ज्ञा.गा.०३८८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें रूप। दाउनी स्वरूप एक केलें
३६५७७	बाप	।।ज्ञा.गा.०३८९.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सखी। कृष्णरूपीं सुखी तनु जाली
३६५७८	बाप	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
३६५७९	बाप	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
३६५८०	बाप	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
३६५८१	बाप	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
३६५८२	बाप	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा

३६५८३	बाप	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
३६५८४	बाप	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
३६५८५	बाप	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
३६५८६	बाप	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
३६५८७	बाप	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
३६५८८	बाप	।।ज्ञा.गा.०४०५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो। चित्त चैतन्य चोरुनी नेलें वो
३६५८९	बाप	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये
३६५९०	बाप	।।ज्ञा.गा.०४०८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निरंतरीं। बाह्य अभ्यंतरीं नांदतुसे
३६५९१	बाप	।।ज्ञा.गा.०४०९.०६।।	आकाशाचा पांचवा गुण। तरी मी महाप्रासादीं राहेन। बाप रखुमादेविवरा। अखंड तुझें अनुसंधान
३६५९२	बाप	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
३६५९३	बाप	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
३६५९४	बाप	।।ज्ञा.गा.०४१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। एवढा साभिलाषु कां दाविला
३६५९५	बाप	।।ज्ञा.गा.०४२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरदा। सांभाळावें आपुल्या ब्रिदा
३६५९६	बाप	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
३६५९७	बाप	।।ज्ञा.गा.०४२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं आवडी। गोडियेसी गोडी मिळोन गेली
३६५९८	बाप	।।ज्ञा.गा.०४२३.०३।।	गरुडवाहना, गंभिरा येई गा दातारा। बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला

३६५९९	बाप	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
३६६००	बाप	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
३६६०१	बाप	।।ज्ञा.गा.०४६६.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विनत सोपारा। मरणाच्या येरझारा दूर केल्या
३६६०२	बाप	।।ज्ञा.गा.०४६८.०८।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल ह्रदयीं। आलिंगितां बाही भ्रमर जाला
३६६०३	बाप	।।ज्ञा.गा.०४७२.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें नवल पैं केलें। तारूं हारपलें मृगजळीं
३६६०४	बाप	।।ज्ञा.गा.०४७३.०३।।	देंठीहूनी सुटलें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरें ऐसें केलें गे माये
३६६०५	बाप	।।ज्ञा.गा.०४७५.०५।।	बाप रखुमादेविवरु ह्रदयीं प्रगटला। निवांत राहिला ज्ञानदेवो
३६६०६	बाप	।।ज्ञा.गा.०४७८.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु देखणा। दृष्यद्रष्टेपणा माल्हावले
३६६०७	बाप	।।ज्ञा.गा.०४८७.०३।।	अबोलणेंसी बोलणें विनोदें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणनिधि
३६६०८	बाप	।।ज्ञा.गा.०४९०.०३।।	बाप रखुमादेविवर ब्रह्मपदीं देखिला। मजमाजीं सामावला अद्वैतपणें
३६६०९	बाप	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
३६६१०	बाप	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
३६६११	बाप	।।ज्ञा.गा.०५०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर त्रिपुटीं न दिसे। रसीं रस भासे ह्रदयदीपीं
३६६१२	बाप	।।ज्ञा.गा.०५०५.०३।।	बाप रखुमादेविवर निघोनी घेतला। निर्गुणचि जाला तयासहित गे माये
३६६१३	बाप	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये
३६६१४	बाप	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
३६६१५	बाप	।।ज्ञा.गा.०५२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा अबोला सबळे। अवघेचि निवळे गुरुकृपा
३६६१६	बाप	।।ज्ञा.गा.०५३०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु वोतली ये कळा। न दिसोनी सोंविळा दिसे हरि
३६६१७	बाप	।।ज्ञा.गा.०५३१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ॐतत्सदाकारु। निवृत्ति निर्धारु माजीवटा
३६६१८	बाप	।।ज्ञा.गा.०५३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उभारण हरि। दिपु माजिघरीं ठेविला असे
३६६१९	बाप	।।ज्ञा.गा.०५३३.०४।।	बाप रखुमादेविवर ज्ञानदेवा धन। वस्तूची विवरण तेजाकारें
३६६२०	बाप	।।ज्ञा.गा.०५३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विसरला धांव। हरिरूप भाव दीपकळा
३६६२१	बाप	।।ज्ञा.गा.०५३६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचा। तरंगुही नांवाचा परतेचिना

३६६२२	बाप	।।ज्ञा.गा.०५३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सोवळा। भागा मज आला हरिहरु
३६६२३	बाप	।।ज्ञा.गा.०५४१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सहज निटु जाला। हृदयीं नटावला ब्रह्माकारें
३६६२४	बाप	।।ज्ञा.गा.०५४४.०३।।	अनंतरूपें अनंतवेषें देखिलें म्यां त्यासी। बाप रखुमादेविवरु खूण बाणली कैसी
३६६२५	बाप	।।ज्ञा.गा.०५४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु रूपेंवीण देखिला। आटकु ठाकला द्वैताकारें रया
३६६२६	बाप	।।ज्ञा.गा.०५४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। मनोमानसीं तया सामावला
३६६२७	बाप	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
३६६२८	बाप	।।ज्ञा.गा.०५४९.०४।।	तीन चारी मिळोनी येके ठायीं घातली। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं फावलीं
३६६२९	बाप	।।ज्ञा.गा.०५५१.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें निटें। वायांवीण विटे मिस केलें
३६६३०	बाप	।।ज्ञा.गा.०५५३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु भूतजाता वेगळें। पराहूनि परतें पांगुळलें
३६६३१	बाप	।।ज्ञा.गा.०५६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व वेगळें। अर्धमातृका सामावलें अशेष परेसहित
३६६३२	बाप	।।ज्ञा.गा.०५६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आनंद सोहळा। ब्रह्मानंदकळा भोगीतसे
३६६३३	बाप	।।ज्ञा.गा.०५६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु देहेंवीण आलंगिला। तो समर्थ माल्हाथिला बाईये वो
३६६३४	बाप	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
३६६३५	बाप	।।ज्ञा.गा.०५७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। तोचि सबाह्यअभ्यंतर ठाईं असे रया
३६६३६	बाप	।।ज्ञा.गा.०५७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु जुनाट जुनघडा। तोहि म्यां सांडिला अरूपसंगें
३६६३७	बाप	।।ज्ञा.गा.०५७७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मरसें विवळला। मजसहित निमाला ब्रह्मरूपीं गे माये
३६६३८	बाप	।।ज्ञा.गा.०५७८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा देखिला। तोही खुंटला तये पंथीं
३६६३९	बाप	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
३६६४०	बाप	।।ज्ञा.गा.०६१४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु राया। घोटूनियां माया राहियेला
३६६४१	बाप	।।ज्ञा.गा.०६२८.०६।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या संगीं। झाला पूर्ण योगी ज्ञानेश्वर
३६६४२	बाप	।।ज्ञा.गा.०६३२.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। झाला समरस परब्रह्म
३६६४३	बाप	।।ज्ञा.गा.०६३४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सगुणीं न समाये। निर्गुणीं दिसताहे जनवन
३६६४४	बाप	।।ज्ञा.गा.०६४०.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तन्मय। ब्रह्मीं ब्रह्ममय दिसे त्यासी

३६६४५	बाप	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
३६६४६	बाप	।।ज्ञा.गा.०६६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल कृपा चित्तीं। पुंडलिका साधिलें प्रेम तत्त्वार्थी
३६६४७	बाप	।।ज्ञा.गा.०६६३.०३।।	मनाचिये गुंतीं गुंफियेला शेला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अर्पिला
३६६४८	बाप	।।ज्ञा.गा.०६७३.०३।।	सकळही गोत माझें पंढरिसी जाण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण
३६६४९	बाप	।।ज्ञा.गा.०६७४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। देहभाव सांडुनी भोगिजत आहे
३६६५०	बाप	।।ज्ञा.गा.०६७७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मविद्येचा पुतळा। तेथील हे कळा निवृत्तिप्रसादें
३६६५१	बाप	।।ज्ञा.गा.०६८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साच म्हणोनि निघालों। तेणें नेऊनि घातलों निरंजनीं
३६६५२	बाप	।।ज्ञा.गा.०६८४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साक्षी। तो मज पारखी घेऊनि गेला
३६६५३	बाप	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
३६६५४	बाप	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
३६६५५	बाप	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
३६६५६	बाप	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
३६६५७	बाप	।।ज्ञा.गा.०६९५.०३।।	बाप श्रीगुरु तेणें मज अफाविलें। अवघें ब्रह्म दाविलें ज्ञानदेवा
३६६५८	बाप	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
३६६५९	बाप	।।ज्ञा.गा.०६९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखनिधी। अवघीची उपाधी तुटली माझी
३६६६०	बाप	।।ज्ञा.गा.०७००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। स्वस्वरूपीं राहे तये कृपा
३६६६१	बाप	।।ज्ञा.गा.०७०३.०५।।	तो हा चंद्रभागे तीरा पुंडलिकें दिधला थारा। बाप रखुमादेविवरा जडलें पायीं विठ्ठलची
३६६६२	बाप	।।ज्ञा.गा.०७०४.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल अभये। भयांचें पैं भय हरपे कृष्णीं
३६६६३	बाप	।।ज्ञा.गा.०७०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राणे रावो। ऐसा जाणोनी तयाचा भावो ठाकियला
३६६६४	बाप	।।ज्ञा.गा.०७०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचे पाये । विसंबला क्षण माझा जीवूं जाऊं पाहे

३६६६५	बाप	।।ज्ञा.गा.०७०७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावे बा सैरा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु गा
३६६६६	बाप	।।ज्ञा.गा.०७०९.०६।।	बाप रखुमावर परब्रह्म नेणसी। जाला हे स्फुंदसी सांडी सांडी रया
३६६६७	बाप	।।ज्ञा.गा.०७११.०५।।	बाप रखुमादेविवर वस्तु परात्पर। निवृत्तिकृपा कीर भेदिजे कां
३६६६८	बाप	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
३६६६९	बाप	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
३६६७०	बाप	।।ज्ञा.गा.०७३१.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। ज्ञानीयाचा गुरु म्हणे ज्ञानदेव
३६६७१	बाप	।।ज्ञा.गा.०८०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा तुझा तूं आपण। सर्व हें चैतन्य तुझे ठायीं
३६६७२	बाप	।।ज्ञा.गा.०८१३.०१।।	डोळा माझा बाप त्रिभुवना परता। जो देखे मुक्तता तोचि लाहे
३६६७३	बाप	।।ज्ञा.गा.०८२४.०४।।	बाप रखुमादेवी प्रणव निखिल। शब्दांचे पाल्हाळ प्रणवीं रिघे
३६६७४	बाप	।।ज्ञा.गा.०८३६.०५।।	तेथें कैची गति कैचा वा विचार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हा
३६६७५	बाप	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
३६६७६	बाप	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया
३६६७७	बाप	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
३६६७८	बाप	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मांतें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्में निवारी नारायण
३६६७९	बाप	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
३६६८०	बाप	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण

३६६८१	बाप	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
३६६८२	बाप	।।ज्ञा.गा.०८५४.०६।।	चुकले विठ्ठला उदारा। बाप रखुमादेविवरा
३६६८३	बाप	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
३६६८४	बाप	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
३६६८५	बाप	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्‌गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
३६६८६	बाप	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
३६६८७	बाप	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
३६६८८	बाप	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें
३६६८९	बाप	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
३६६९०	बाप	।।ज्ञा.गा.०८६५.०२।।	निवृत्ति बाप निवृत्ति माये। निवृत्ति पाहें विवळलिये
३६६९१	बाप	।।ज्ञा.गा.०८६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु एकचि पुरे। जाणतील या सर्व सुख मोहरें
३६६९२	बाप	।।ज्ञा.गा.०८६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साजिरा। मार्गीं एकसरा नामें तारी
३६६९३	बाप	।।ज्ञा.गा.०८६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल उभा। सर्वत्र घटीं प्रभा त्याची आहे
३६६९४	बाप	।।ज्ञा.गा.०८७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सैरा रे सावधु। ज्ञानिया प्रसिद्धु उपदेशितु

३६६९५	बाप	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
३६६९६	बाप	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया
३६६९७	बाप	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
३६६९८	बाप	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
३६६९९	बाप	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
३६७००	बाप	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची हृदयीं असतां कां नाडलासी रया
३६७०१	बाप	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
३६७०२	बाप	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
३६७०३	बाप	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला असती। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
३६७०४	बाप	।।ज्ञा.गा.०८९५.०१।।	जंववरी तंववरी जंबुक करी गर्जना। जंव त्या पंचानना देखिलें नाहीं बाप
३६७०५	बाप	।।ज्ञा.गा.०८९५.०२।।	जंववरी तंववरी वैराग्याच्या गोष्टी। जंव सुंदर वनिता दृष्टी देखिली नाहीं बाप
३६७०६	बाप	।।ज्ञा.गा.०८९५.०३।।	जंववरी तंववरी मैत्रत्व संवाद। जंववरी अर्थेसी संबंध पडिला नाहीं बाप
३६७०७	बाप	।।ज्ञा.गा.०८९५.०४।।	जंववरी तंववरी युद्धाची मात। जंव परमाईचा पूत देखिला नाहीं बाप
३६७०८	बाप	।।ज्ञा.गा.०८९५.०५।।	जंववरी तंववरी समुद्र करी गर्जना। जंव अगस्ती ब्राह्मणा देखिलें नाहीं बाप
३६७०९	बाप	।।ज्ञा.गा.०८९५.०६।।	जंववरी तंववरी बाधी हा संसार। जंव रखुमादेविवरु देखिला नाहीं बाप
३६७१०	बाप	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
३६७११	बाप	।।ज्ञा.गा.०९०२.०३।।	निवृत्ति निरोप बुझे आपेंआप। आधि पुत्र मागें बाप जन्में रया

३६७१२	बाप	।।ज्ञा.गा.०९०४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भेटलिया। तें सुख कोण कैसें सांगिजे रया
३६७१३	बाप	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
३६७१४	बाप	।।ज्ञा.गा.०९०६.०४।।	अंगा आला नाहीं घावो तंव ठाकी येक ठावो। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु नाहो
३६७१५	बाप	।।ज्ञा.गा.०९०७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
३६७१६	बाप	।।ज्ञा.गा.०९०८.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कैसें गुरुमुखें खुणा उगविलें
३६७१७	बाप	।।ज्ञा.गा.०९०९.०३।।	येर सकळिक पाल्हाळ रे। बाप रखुमादेविवरु सुखाचें निधान रे भ्रमरा
३६७१८	बाप	।।ज्ञा.गा.०९१०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। सुखीं सुख मुरे ऐसें करी वो बाईये
३६७१९	बाप	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
३६७२०	बाप	।।ज्ञा.गा.०९१३.०६।।	मन भ्रमर येकीहेळा। जैसें पावे पदकमळा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। होईल जवळा सौरसु
३६७२१	बाप	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्राड रया
३६७२२	बाप	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकचि धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
३६७२३	बाप	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
३६७२४	बाप	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
३६७२५	बाप	।।ज्ञा.गा.०९१९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। आठवितां समाधानबोधु रे
३६७२६	बाप	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
३६७२७	बाप	।।ज्ञा.गा.०९२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सुकुमारु आगळा। वेदश्रुती बाळा वेधलिया
३६७२८	बाप	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं

३६७२९	बाप	।।ज्ञा.गा.०९२६.०४।।	सौभाग्य सुंदरु रे भ्रमरा। बाप रखुमादेविवरु रे भ्रमरा
३६७३०	बाप	।।ज्ञा.गा.०९२७.०३।।	सातवा अवतार आठवा वेळोवेळां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जवळा
३६७३१	बाप	।।ज्ञा.गा.०९२८.०३।।	लक्षाचेनि लाभें जोडलें निधान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु जाण
३६७३२	बाप	।।ज्ञा.गा.०९२९.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसि एकांतु। द्वैताद्वैताची मातु उरेचिना
३६७३३	बाप	।।ज्ञा.गा.०९३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नव्हताचि पैं जाला। होऊनियां फावला फावो सरला गे माये
३६७३४	बाप	।।ज्ञा.गा.०९३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलही नव्हे। नव्हे तो होये चतुर्देहेंवीण
३६७३५	बाप	।।ज्ञा.गा.०९३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुणीं न माये। निर्गुण दिसताहे जनीं वनीं
३६७३६	बाप	।।ज्ञा.गा.०९३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व शेज। वेगीं तूं उमज अरे रया
३६७३७	बाप	।।ज्ञा.गा.०९३६.०४।।	बाप रखुमादेविवर व्यक्त व्यक्तीं अव्यक्त। अवघें संचित हरि आहे
३६७३८	बाप	।।ज्ञा.गा.०९३८.०४।।	बाप रखुमादेविवर अभेदु हे अभिन्न। हरिरूपीं लीन जीवशिवीं
३६७३९	बाप	।।ज्ञा.गा.०९३९.०४।।	बाप रखुमादेविवर भुलिभूल रे हरि। माजिठा श्रीहरि आपरूपें
३६७४०	बाप	।।ज्ञा.गा.०९४०.०४।।	ज्ञानदेव क्षर अक्षर उमजे। बाप रखुमादेविवर हृदयीं विराजे
३६७४१	बाप	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया
३६७४२	बाप	।।ज्ञा.गा.०९४२.०४।।	बाप रखुमादेविवर देखणा सर्व दृष्टी। तेथें प्रपंच गोष्टी मुरालिया
३६७४३	बाप	।।ज्ञा.गा.०९४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परेसी परता। हा विचारु अरुता दिसे भान
३६७४४	बाप	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
३६७४५	बाप	।।ज्ञा.गा.०९५०.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवघा। शून्याशून्य वेग ज्ञानघन
३६७४६	बाप	।।ज्ञा.गा.०९५१.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल साच। मी माझें आहाच वायांवीण
३६७४७	बाप	।।ज्ञा.गा.०९५५.०४।।	बाप रखुमादेविवराच्या पायीं। ज्ञानदेवो पाही मरण जाणें
३६७४८	बाप	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं

३६७४९	बाप	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
३६७५०	बाप	।।ज्ञा.गा.०९६३.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं। ज्ञानदेव पाहीं मरण सांगें
३६७५१	बाप	।।ज्ञा.गा.०९६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळहि कळा प्रकाशकु। तोचि सर्वव्यापकु जाणोनि राहीं
३६७५२	बाप	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
३६७५३	बाप	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
३६७५४	बाप	।।ज्ञा.गा.०९७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पंढरीयेसी। कांहीं न व्हावा अवघा होसी
३६७५५	बाप	।।ज्ञा.गा.०९७६.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचिये खुणें। अनुभविया बोलणें पारुषलें
३६७५६	बाप	।।ज्ञा.गा.०९७७.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला उदारा। ज्ञानाचा वेव्हारा होईं बापा
३६७५७	बाप	।।ज्ञा.गा.०९७८.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं खूण। जाणते जाणती तें अनुभविये
३६७५८	बाप	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
३६७५९	बाप	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
३६७६०	बाप	।।ज्ञा.गा.०९९१.०३।।	गर्भवास येरझारा न सोसती दातारा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला गा
३६७६१	बाप	।।ज्ञा.गा.०९९८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु आहे तैसाचि पुरे। काय करिसी आणिकां देवांचीं गोवारें रया
३६७६२	बाप	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
३६७६३	बाप	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
३६७६४	बाप	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ

३६७६५	बाप	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दुःख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
३६७६६	बाप	।।ज्ञा.गा.१०१५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। ते उभी पुंडलिकाचे द्वारीं रे कान्हो
३६७६७	बाप	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
३६७६८	बाप	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
३६७६९	बाप	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
३६७७०	बाप	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
३६७७१	बाप	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
३६७७२	बाप	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
३६७७३	बाप	।।ज्ञा.गा.१०२४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निर्जी निजविलें। कांहीं नव्हे ऐसें कांहीं ना केलें
३६७७४	बाप	।।ज्ञा.गा.१०२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अनुभवीत झाले। ते निजरूप पावलें परब्रह्मीं
३६७७५	बाप	।।ज्ञा.गा.१०२६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु आदि अंतीं। त्याहुनी परती मज गती केली
३६७७६	बाप	।।ज्ञा.गा.१०२७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु बाळका घेउनी गेला। मरोनियां झाला जितपणें गे माये
३६७७७	बाप	।।ज्ञा.गा.१०२८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं पाळणा नाहीं। तेथें मी बाळ पाहीं पहुडलों
३६७७८	बाप	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
३६७७९	बाप	।।ज्ञा.गा.१०३०.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या पायीं। पाईका मोल नाहीं तैसें जालें
३६७८०	बाप	।।ज्ञा.गा.१०३१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा गोसांविया। पाईकपण मी पायां जोडलेती
३६७८१	बाप	।।ज्ञा.गा.१०३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। पाईक तो साचारु स्वामी केला
३६७८२	बाप	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
३६७८३	बाप	।।ज्ञा.गा.१०३७.०४।।	मनोरथ पुरले रे आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाशीं ध्यातां

३६७८४	बाप	।।ज्ञा.गा.१०४३.०३।।	आतां पराहूनि परमेचूचें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला अंगीचें
३६७८५	बाप	।।ज्ञा.गा.१०४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें इतुकें केलें। माझें चवाळें हिरोनि नेलें गे माय
३६७८६	बाप	।।ज्ञा.गा.१०४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें सुभटे। मज चवाळें दिधलें गोमटें गे माये
३६७८७	बाप	।।ज्ञा.गा.१०४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु श्रीगुरुराणा। चवाळें पांघुरवी निरंजना गे माय
३६७८८	बाप	।।ज्ञा.गा.१०४७.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। माझें चोरुनी जिणें उघडें केलें गे माय
३६७८९	बाप	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ॠषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
३६७९०	बाप	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि बोळला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
३६७९१	बाप	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
३६७९२	बाप	।।ज्ञा.गा.१०५८.०७।।	दु:ख फिटलें रे दु:ख फिटलें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें रे
३६७९३	बाप	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
३६७९४	बाप	।।ज्ञा.गा.१०६०.०४।।	विश्वरूप विश्वंभरे कमळनयने कमळाकरे वो। तुझें ध्यान लागो बाप रखुमादेविवरे वो
३६७९५	बाप	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
३६७९६	बाप	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
३६७९७	बाप	।।ज्ञा.गा.१०६५.०४।।	वऱ्हाड नव्हे स्वप्न गे माये। बाप रखुमादेविवराचे वेगीं धरावे पाये
३६७९८	बाप	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
३६७९९	बाप	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
३६८००	बाप	।।ज्ञा.गा.१०७०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जैसा तैसा। व्यापूनि आकाशा उरला असे
३६८०१	बाप	।।ज्ञा.गा.१०७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु शून्याहूनि वेगळें। त्या बाळका सामाविलें आपुल्या व्योमीं
३६८०२	बाप	।।ज्ञा.गा.१०७३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विपरीत सुपरीत जाणें। संत तिये खुणें संतोषतील

३६८०३	बाप	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
३६८०४	बाप	।।ज्ञा.गा.१०७७.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकवीस पुत्र तयेचे उदरीं
३६८०५	बाप	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
३६८०६	बाप	।।ज्ञा.गा.१०८३.०३।।	बाप रखुमादेविवरेंसि ठकचि पडिलें। मीचि ठसावलें ब्रह्माकारें
३६८०७	बाप	।।ज्ञा.गा.१०८७.११।।	बाप रखुमादेविवर ध्यान। वृत्तीसी साधलें पूर्ण। ज्ञानदेव म्हणे निधान। विठ्ठलीं मन स्थिरावलें
३६८०८	बाप	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया
३६८०९	बाप	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति ह्रदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
३६८१०	बाप	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
३६८११	बाप	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
३६८१२	बाप	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
३६८१३	बाप	।।ज्ञा.गा.१०९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
३६८१४	बाप	।।ज्ञा.गा.११००.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी आवडी। गोडीयेसी गोडी मिळोनी गेली
३६८१५	बाप	।।ज्ञा.गा.११०५.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकविस पुत्र झाले उदरीं
३६८१६	बाप	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दुःख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्‌गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
३६८१७	बाप	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
३६८१८	बाप	।।ज्ञा.गा.१११७.०५।।	बाप रखुमादेविवर । कृपासिंधु करुणाकर। देखिला

३६८१९	बाप	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
३६८२०	बाप	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनि राहिला अचळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळ
३६८२१	बाप	।।ज्ञा.गा.११२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। विठ्ठल येकलाचि जाण
३६८२२	बाप	।।ज्ञा.गा.११२१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठलु नवी सभे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्व सांगितलें
३६८२३	बाप	।।ज्ञा.गा.११२१.०७।।	हरि पढीये वो हरि पढीये वो। बाप रखुमादेविवरु घडीये वो
३६८२४	बापडी	।।ज्ञा.गा.१०५८.०१।।	आम्हीं कापडी रे आम्हीं कापडी रे। पापें बारा वाटा पळती बापडी रे
३६८२५	बापनिवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.१०४७.०१।।	निर्गुण चवाळें आणिलें। बापनिवृत्तीनें मज पांघुरविलें
३६८२६	बापपणा	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
३६८२७	बापमाय	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
३६८२८	बापमाय	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
३६८२९	बापमाय	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
३६८३०	बापया	।।ज्ञा.गा.०२८६.०६।।	अंगणीं बापया तूं परस रे चांपया। असुवी माचया भीनलया
३६८३१	बापरखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००४२.०३।।	बापरखुमादेविवरु त्रिभुवनीं गरुवा। विठ्ठलु बरवा बाइयांनों
३६८३२	बापरखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००४३.०२।।	जलधिशयनकमलायजीवनु। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु घनानंदुमूर्ति
३६८३३	बापरखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००४६.०३।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु उभा। त्रैलोक्याची शोभा शोभतसे
३६८३४	बापरखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६९०.०६।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलुचि अंगीं। निवृत्तिरायें वेगीं दाखविला
३६८३५	बापरखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
३६८३६	बापा	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
३६८३७	बापा	।।ज्ञा.गा.०१७७.०३।।	विविधा मति भक्ति जे करिती। ते अंतीं नव्हती संसार बापा

३६८३८	बापा	।।ज्ञा.गा.०२३७.०२।।	गोजिरिया गुणनिधाना। बापा गुंतल्यापणाचिया साठीं। वेदविदेही विचारितां तेथें। आगम काढिती आटी रया
३६८३९	बापा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
३६८४०	बापा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
३६८४१	बापा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
३६८४२	बापा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
३६८४३	बापा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
३६८४४	बापा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
३६८४५	बापा	।।ज्ञा.गा.०४१२.०२।।	तूं एकुची एकला बाहिजु भीतरीं। कोणा द्वैतपरी सांगों बापा
३६८४६	बापा	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
३६८४७	बापा	।।ज्ञा.गा.०४७४.०३।।	हें तत्त्व सांगे ज्ञानदेवा निवृत्ति। संसार पुढती नाहीं बापा
३६८४८	बापा	।।ज्ञा.गा.०५९९.०२।।	केवीं तुज कळे सांग जीव रूपा। वृथा भ्रम बापा करितोसी
३६८४९	बापा	।।ज्ञा.गा.०६००.०४।।	जन्म मृत्यु भोग भोगणें यालागीं। टाकोनियां संगीं राही बापा
३६८५०	बापा	।।ज्ञा.गा.०६३६.०१।।	उत्तम तें परी उभविलें मनोहर। दीपकावीण मंदिर शोभा न पवे बापा
३६८५१	बापा	।।ज्ञा.गा.०६३६.०२।।	घृतेंविण भोजन तांबुळेंवीण वदन। कंठेवीण गायन शोभा न पवे बापा
३६८५२	बापा	।।ज्ञा.गा.०६३६.०३।।	सुंदर आणि रमण जरी होय तरुणी। पुरुषावीण कामिनी शोभा न पवे बापा
३६८५३	बापा	।।ज्ञा.गा.०६३६.०४।।	दिधल्यावीण दाता श्रोत्यावीण वक्ता। वेदावीण पंडित शोभा न पवे बापा

३६८५४	बापा	।।ज्ञा.गा.०६३६.०५।।	ज्ञानेश्वर सांगे अनुभविया अंगें। नुसता बोलें वागे शोभा न पवे बापा
३६८५५	बापा	।।ज्ञा.गा.०७००.०५।।	ऐसें तें पाहोनी तये तृप्ती राहोनी। तेंची तूं जाणोनी होई बापा
३६८५६	बापा	।।ज्ञा.गा.०७४८.०१।।	नयनाचे शेजारीं दशवें द्वार बापा। एक मार्ग सोपा बोलतसें
३६८५७	बापा	।।ज्ञा.गा.०७५३.०२।।	तूर्यारूपें जाण प्रभा निस्सीम। तया परता राम असे बापा
३६८५८	बापा	।।ज्ञा.गा.०७६१.०२।।	ॐकार अक्षर अक्षरीं हारपे। अनुभवाच्या मापें मोजूं बापा
३६८५९	बापा	।।ज्ञा.गा.०७६४.०४।।	ज्ञानदेव चक्षु झाला परेवरी। यापरती बरोबरी नाहीं बापा
३६८६०	बापा	।।ज्ञा.गा.०७७९.०२।।	सहस्रदळावरी तेज शुद्ध असे। त्या तेजें प्रकाशें चंद्र बापा
३६८६१	बापा	।।ज्ञा.गा.०७८१.०१।।	महावाक्यार्थ तें शून्य कैसें बापा। सत्वर नयनीं पहा आत्मप्रभा
३६८६२	बापा	।।ज्ञा.गा.०७८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे बीजें दोन बापा। पाहें आत्मरूपा तेथ बा रे
३६८६३	बापा	।।ज्ञा.गा.०७८७.०२।।	प्रणव सैरा बापा धांवे अवघड वाटे। रिघा नवपाटे जीव जीवना
३६८६४	बापा	।।ज्ञा.गा.०७९०.०१।।	पश्चिममार्ग बापा प्रणव कीं हे सांग। जेथें असे महालिंग तेजोमय
३६८६५	बापा	।।ज्ञा.गा.०७९८.०१।।	आकाश हें असे माझें शिर बापा। कर्ण दिशा चिद्रूपा नाद उठती
३६८६६	बापा	।।ज्ञा.गा.०८०२.०१।।	स्थूलदेह सूक्ष्म कारण तिसरा देह। चौथा महाकारण देह ऐक बापा
३६८६७	बापा	।।ज्ञा.गा.०८०४.०१।।	सगुण देह बापा निर्गुण माझें शीर। हा तो भेदाकार कैशापरी
३६८६८	बापा	।।ज्ञा.गा.०८३३.०४।।	तव तें मसुरे प्रमाण तया नांव महाकारण। गुरुमुखें खूण जाण बापा
३६८६९	बापा	।।ज्ञा.गा.०८३४.०५।।	मूर्खासी हा बोध सांगों नये बापा। अभंग कृत्याचा लेश नसो हातीं
३६८७०	बापा	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
३६८७१	बापा	।।ज्ञा.गा.०८३८.०४।।	ते दृष्टि अणुभरी। इकडे पाहे समूळवरी। तो जडजीव करी। रक्षण बापा
३६८७२	बापा	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
३६८७३	बापा	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
३६८७४	बापा	।।ज्ञा.गा.०८५०.०७।।	ऐसें गंधर्वपूर कीं मृगजळाचें नीर। येथीचा विचार क्लेशी खेदक्षीण न करीं बापा
३६८७५	बापा	।।ज्ञा.गा.०८५१.०३।।	नामरूपाचा भेद तुटलासे संबंध। स्वयें निजानंद भोगी बापा

३६८७६	बापा	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
३६८७७	बापा	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
३६८७८	बापा	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
३६८७९	बापा	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
३६८८०	बापा	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
३६८८१	बापा	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
३६८८२	बापा	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्में। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
३६८८३	बापा	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
३६८८४	बापा	।।ज्ञा.गा.०९०२.०१।।	धरसील तरी हातीं लागे बापा। सोडसील तरी जाईल दिगंतरा
३६८८५	बापा	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
३६८८६	बापा	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
३६८८७	बापा	।।ज्ञा.गा.०९१६.०२।।	जवळील निधान सांडूनि सिणसील बापा। तरी जन्मांतर न चुके बिजे रया

३६८८८	बापा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
३६८८९	बापा	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
३६८९०	बापा	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
३६८९१	बापा	।।ज्ञा.गा.०९७७.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला उदारा। ज्ञानाचा वेव्हारा होईं बापा
३६८९२	बापा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
३६८९३	बापा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
३६८९४	बापा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
३६८९५	बापा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
३६८९६	बापा	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
३६८९७	बापा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
३६८९८	बापा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा

३६८९९	बापा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
३६९००	बापा	।।ज्ञा.गा.१११६.०४।।	रखुमादेविवरा बापा विठ्ठलाची आण। कायावाचाचित्तें चरणीं ठेविलीस गहाण
३६९०१	बापासम	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
३६९०२	बापु	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
३६९०३	बापुडीं	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
३६९०४	बापुडीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
३६९०५	बापुडीया	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
३६९०६	बापुडे	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
३६९०७	बापुडे	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
३६९०८	बापुडें	।।ज्ञा.गा.०४०४.०२।।	वर्णितां तुझे गुण मना मौन्य पडे। कळिकाळ बापुडें काय करील आम्हां
३६९०९	बापुड्या	।।ज्ञा.गा.१११८.०१।।	दडदड दडदड दुडदुड दुडदुड पळ सुटला कळिकाळा बापुड्या
३६९१०	बाबा	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा
३६९११	बाबा	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
३६९१२	बाबा	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
३६९१३	बाभुळत्व	।।ज्ञा.गा.०६१३.०२।।	चंदनासी होय बाभुळत्व प्राप्ती। परी ज्ञानी न शिवती जन्म कांहीं

३६९१४	बाभुळा	।।ज्ञा.गा.०६५२.०२।।	तोडुनि चंदन कर्दळीचें वन। बाभुळा रक्षण बैसविलें
३६९१५	बायांनो	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
३६९१६	बारन्ने	।।ज्ञा.गा.०२१७.०२।।	चलुवाने चलुवाने पंढरिराया। यल्ले दौर्नर्क बारन्ने
३६९१७	बारा	।।ज्ञा.गा.०१८९.०३।।	तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती
३६९१८	बारा	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थी स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
३६९१९	बारा	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
३६९२०	बारा	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
३६९२१	बारा	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
३६९२२	बारा	।।ज्ञा.गा.०५५५.०२।।	अकरावें होतें तें धरूनियां नेलें। बारा तेरा गिळिलें धन माझें
३६९२३	बारा	।।ज्ञा.गा.०९८७.०३।।	झळझळित धोतरें देवतार्चनाचा पसारा। दिवसाचीं सोवळीं दहा बारा
३६९२४	बारा	।।ज्ञा.गा.१०५८.०१।।	आम्हीं कापडी रे आम्हीं कापडी रे। पापें बारा वाटा पळती बापडी रे
३६९२५	बारावें	।।ज्ञा.गा.०५५३.०१।।	बारावें वरतें तेरावें हरपलें। चौदावें देखिलें चौडोळां
३६९२६	बारी	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
३६९२७	बालक	।।ज्ञा.गा.०३२२.०४।।	व्याली वेदना जाणे वांझ कांहीं नेणे । बालक काय जाणे तहान भूक
३६९२८	बालक	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
३६९२९	बालकें	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
३६९३०	बाली	।।ज्ञा.गा.०२६९.०२।।	कृष्णसंगे बाली विव्हळ झाली निळी। चंदन अंगीं पोळी विरहज्वरें
३६९३१	बाळ	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय

३६९३२	बाळ	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
३६९३३	बाळ	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
३६९३४	बाळ	।।ज्ञा.गा.१०२४.०३।।	चौदा नि:शब्दीं जागृत केलें। एकवीसीं हालवुनी बाळ उठविलें
३६९३५	बाळ	।।ज्ञा.गा.१०२६.०१।।	अठरा दिगांतीहुनी पाळणा आणिला। तेथें एक निर्गुण बाळ पहुडला
३६९३६	बाळ	।।ज्ञा.गा.१०२६.०३।।	निरालंबी सादू आळवी ब्रह्मीं। तेथें एकु बाळ बोभाये निरंजनीं
३६९३७	बाळ	।।ज्ञा.गा.१०२८.०२।।	जातिवीण बाळ उपजलें पाहीं। तेथें परिये देते माय तेही नाहीं
३६९३८	बाळ	।।ज्ञा.गा.१०२८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं पाळणा नाहीं। तेथें मी बाळ पाहीं पहुडलों
३६९३९	बाळ	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया
३६९४०	बाळक	।।ज्ञा.गा.०७५१.०१।।	आकाशीं मळा लाविला बा एक। वांझेचें बाळक शिंपितसे
३६९४१	बाळक	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
३६९४२	बाळक	।।ज्ञा.गा.१०२५.०२।।	तेथें जनकु नव्हे जननी नव्हे। बाळक नवे होये माझेवीण
३६९४३	बाळक	।।ज्ञा.गा.१०२५.०३।।	तेथें तेल सारुनी अभ्यंग केला। बाळक पुसिला अंबरवर्णे
३६९४४	बाळक	।।ज्ञा.गा.१०७१.०१।।	अचिंत बाळक सावध जालें। निशब्दीं बोभाईलें मीचि मीचि
३६९४५	बाळक	।।ज्ञा.गा.१०७१.०२।।	गरोदरेंविण बाळक जालें। माया मारून गेलें निरंजना
३६९४६	बाळका	।।ज्ञा.गा.०८४३.०५।।	तुझिया धनाशी नाहीं रे बाळका। अंतकाळीं देखा एकलाची
३६९४७	बाळका	।।ज्ञा.गा.१०२७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु बाळका घेउनी गेला। मरोनियां झाला जितपणें गे माये
३६९४८	बाळका	।।ज्ञा.गा.१०७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु शून्याहूनि वेगळें। त्या बाळका सामाविलें आपुल्या व्योमीं
३६९४९	बाळकें	।।ज्ञा.गा.०७५१.०२।।	अग्नीकुंड मनें बाळकें निर्मिलें। प्रत्ययासी देखिलें मी या लागीं
३६९५०	बाळचंद्र	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
३६९५१	बाळछंद	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
३६९५२	बाळछंदो	।।ज्ञा.गा.१०५३.०२।।	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम

३६९५३	बाळछंदो	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
३६९५४	बाळछंदो	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
३६९५५	बाळछंदो	।।ज्ञा.गा.१०५४.१७।।	बाळछंदो बावीस जन्में। तोडिली भवाब्धीची कर्मे। चंद्रार्क तारांगणें । रश्मी दान घेतला हरि
३६९५६	बाळतरुणवृद्ध	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
३६९५७	बाळपणीं	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा ।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
३६९५८	बाळपणें	।।ज्ञा.गा.०२३३.०२।।	त्या सुखें ब्रह्मांड थोडें पां तियेसी। दुग्ध पैं मागशी बाळपणें
३६९५९	बाळपणें	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
३६९६०	बाळसूर्यो	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
३६९६१	बाळसें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
३६९६२	बाळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
३६९६३	बाळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
३६९६४	बाळा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये

३६९६५	बाळा	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
३६९६६	बाळा	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
३६९६७	बाळा	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
३६९६८	बाळा	।।ज्ञा.गा.०२६९.०३।।	ज्ञानदेव प्रेम निळारूप रूपसें सोहळा। कृष्णवेधें वेधली बाळा भली वसे
३६९६९	बाळा	।।ज्ञा.गा.०८१४.०२।।	श्वेत शाम कळा प्रकाश आगळा। स्वयं ज्योति बाळा लक्ष लावीं
३६९७०	बाळा	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
३६९७१	बाळा	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
३६९७२	बाळा	।।ज्ञा.गा.०८७९.०१।।	बहुता वऱ्हाडा आलीसी बाळा। हांसती लोक परी न संडी चाळा
३६९७३	बाळा	।।ज्ञा.गा.०९२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सुकुमारु आगळा। वेदश्रुती बाळा वेधलिया
३६९७४	बाळा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
३६९७५	बाळा	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
३६९७६	बाळा	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
३६९७७	बाळा	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
३६९७८	बाळा	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं

३६९७९	बाळा	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
३६९८०	बाळा	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
३६९८१	बाळा	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
३६९८२	बाळा	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्मे संचिलें
३६९८३	बाळा	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
३६९८४	बाळा	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
३६९८५	बाळा	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
३६९८६	बाळा	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
३६९८७	बाळा	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
३६९८८	बाळा	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
३६९८९	बाळा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०१।।	हमामा घाली बाळा। सांडी खोटा चाळा। फोडीन तुझा टाळा। वाकुल्या दावीन काळा
३६९९०	बाळा	।।ज्ञा.गा.१०२४.०२।।	जो जो जो बाळा निराकार पाळणा। व्योमीं व्योमाकारीं झोंप घेई
३६९९१	बाळा	।।ज्ञा.गा.१०७५.०३।।	कमळणी बाळा गुंफिती माळा। घालिती गळां देव कन्या
३६९९२	बाळा	।।ज्ञा.गा.११०९.०१।।	उन्मनी लागो नीज,। निजीं निज बाळा! सहज चैतन्याची पालखी रे!
३६९९३	बाळा	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!

३६९९४	बाळाचे	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
३६९९५	बाळापें	।।ज्ञा.गा.१०२६.०२।।	बाळापें हें नाहीं बाळापें हें नाहीं। अंगुष्ठ पिउनी घेई निरालंबी
३६९९६	बाळापें	।।ज्ञा.गा.१०२६.०२।।	बाळापें हें नाहीं बाळापें हें नाहीं। अंगुष्ठ पिउनी घेई निरालंबी
३६९९७	बाळापोटीं	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील
३६९९८	बाळीं	।।ज्ञा.गा.०३२४.०१।।	निळिये मंडळी नीळवर्ण सांवळी । तेथें वेधलिसे बाळीं ध्यानरूपा
३६९९९	बाळें	।।ज्ञा.गा.०३१५.०१।।	अंबुला विकुनी पवित्र झाली । पोटींचीं बाळें कौतुकीं मारिलीं
३७०००	बावन	।।ज्ञा.गा.०२८६.०९।।	बावन चंदनु मर्दिला अंगीं वो चर्चिला। कोणें सदैवें वरपडा जाला वो माये
३७००१	बावनाचे	।।ज्ञा.गा.०३४६.०१।।	बावनाचे संगती द्रुमभावें रातलें। सेखीं आपुलिया मुकलें जातीकुळा
३७००२	बावित्या	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
३७००३	बाविसे	।।ज्ञा.गा.०३७२.०१।।	सत्राविये कोठडिये माजीं निक्षेपिलें। एकीं केलें धन तें बाविसे नेलें पातेजोनी
३७००४	बावी	।।ज्ञा.गा.०८९६.०२।।	आड ना विहिरी बावी ना पोखरणी। सरिता ना सागर कल्पतरु रानोरानीं
३७००५	बावीस	।।ज्ञा.गा.१०५४.१७।।	बाळछंदो बावीस जन्में। तोडिली भवाब्धीची कर्में। चंद्रार्क तारांगणें । रश्मी दान घेतला हरि
३७००६	बावोयाची	।।ज्ञा.गा.०८९६.०३।।	बावोयाची खूण ज्ञानदेवो जाणे। तयाचें करणें तें अधिकची होणें
३७००७	बाष्कळिक	।।ज्ञा.गा.०६४५.०१।।	देव ते कल्पित शास्त्र तें शाब्दिक। पुराणें सकळीक बाष्कळिक
३७००८	बासिंग	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
३७००९	बासी	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
३७०१०	बाहळे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
३७०११	बाहिजु	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
३७०१२	बाहिजु	।।ज्ञा.गा.००२६.०२।।	अष्टदळकमळाची वोवरी। विपरीत तयाची कुसरी । एकवीस खणांचे उपरी। बाहिजु कां हरि दाखविली
३७०१३	बाहिजु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०३।।	सहस्र नामावरी कळसु साजे। तोचि तो अंतरीं बाहिजु भीतरीं

३७०१४	बाहिजु	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
३७०१५	बाहिजु	।।ज्ञा.गा.०३९१.२०।।	सहजसिद्ध तें तूं आपण पैं पाहीं। बाहिजु भीतरीं ये दोन्हीं नाहीं
३७०१६	बाहिजु	।।ज्ञा.गा.०४१२.०२।।	तूं एकुची एकला बाहिजु भीतरीं। कोणा द्वैतपरी सांगों बापा
३७०१७	बाहिजु	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया
३७०१८	बाहिजु	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
३७०१९	बाहिर	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
३७०२०	बाहिरी	।।ज्ञा.गा.१०३८.०१।।	माझिया घोंगडियावरी ब्रह्माचा गोंडा। बाहिरी सांडा बैसावया
३७०२१	बाहिरें	।।ज्ञा.गा.०४५४.०३।।	विशेषेंसी मिठी दिधली शरीरें। इंद्रियें बाहिरें नाईकती
३७०२२	बाही	।।ज्ञा.गा.००४६.०१।।	दोहीं बाही संतांची सभा। सिंहासनीं उभा श्रीविठ्ठल
३७०२३	बाही	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। निःसंदेह जीव तरती
३७०२४	बाही	।।ज्ञा.गा.०३४४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे द्वैत निरसुनी पाही। एका रूपा सोयी बाही तरशील
३७०२५	बाही	।।ज्ञा.गा.०४६८.०८।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हृदयीं। आलिंगितां बाही भ्रमर जाला
३७०२६	बाही	।।ज्ञा.गा.०४८३.०१।।	एकतत्त्व बाही उतरला भक्त। द्वैतदशा विरक्त पाहातां ठेली
३७०२७	बाहीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
३७०२८	बाहीं	।।ज्ञा.गा.००८२.०३।।	मुखवात नाहीं तरतसे बाहीं। नावें दिशा दाही आप घोषें
३७०२९	बाहीं	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
३७०३०	बाहीं	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
३७०३१	बाहीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
३७०३२	बाहीं	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
३७०३३	बाहीं	।।ज्ञा.गा.०४८५.०१।।	अवघ्या बाहीं म्यां व्योम कवळिलें। अवघ्या हृदयीं अरूप धरिलें

३७०३४	बाहीर	।।ज्ञा.गा.०५९८.०२।।	बाहीर भीतरीं एकचि तें एक। नसे आन देख भेद रया
३७०३५	बाहुदंड	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
३७०३६	बाहुलिये	।।ज्ञा.गा.०१२८.०३।।	माझे डोळसामाजी । सुनिळ सहजी। होय तूं बिजीं। बाहुलिये
३७०३७	बाहुली	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
३७०३८	बाहुली	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
३७०३९	बाहुली	।।ज्ञा.गा.०९२१.०४।।	डोळ्यांतील बाहुली। करितां नये वेगळी। सखी म्हणुनि साउली । धरितां नये
३७०४०	बाहुली	।।ज्ञा.गा.०९२५.०३।।	विषयाचें समसुख बेगडाची बाहुली। अभ्राची साउली जाईल लया
३७०४१	बाहुली	।।ज्ञा.गा.०९३८.०३।।	खेळतां बाहुली स्वप्नचि वर्तवी। रावोरंक दावी भेदबुद्धि
३७०४२	बाहुलीनें	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
३७०४३	बाहुलें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
३७०४४	बाहुलें	।।ज्ञा.गा.०६४५.०२।।	बाहुलें तीं जीव सूत्रें तेचि जीव। मिथ्याचि माव जीव झाले
३७०४५	बाहुवटे	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
३७०४६	बाहुवटे	।।ज्ञा.गा.०२०६.०७।।	हस्तकडगे बाहुवटे। विठोबा शृंगार गोमटें
३७०४७	बाहुवा	।।ज्ञा.गा.०४९९.०४।।	अष्टभुजांचिया रिघालिये खेवा। तंव विश्वाचा बाहुवा देखिला वो माय
३७०४८	बाहूजु	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
३७०४९	बाहे	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे

३७०५०	बाहे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वीं सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
३७०५१	बाहे	।।ज्ञा.गा.०२२९.०३।।	बाहे कडाडिते मनगटें लचकत। म्हणोनी उठिले अवघे रे
३७०५२	बाहे	।।ज्ञा.गा.०९५४.०३।।	सर्वी सर्वरस समरसोनी आहे। उभारूनी बाहे वेद सांगे
३७०५३	बाहेजु	।।ज्ञा.गा.०६५९.०४।।	वाचाळपणें परा येवो नल्हाये दातारा। अनुभवो भीतरा बाहेजु वेडावला
३७०५४	बाहेजु	।।ज्ञा.गा.०९२९.०३।।	जीवा जीवन अंतरीं। बाहेजु निर्धारीं। सर्व निरंतरीं पूर्णभरित
३७०५५	बाहेजु	।।ज्ञा.गा.०९२९.०४।।	बाहेजु प्रवृत्ति अंतरीं निवृत्ति। उभयतां गति एक आहे
३७०५६	बाहेजु	।।ज्ञा.गा.०९३६.०२।।	बाहेजु भीतरीं आदिमध्य ऊर्ध्व। हृदयीं सन्निध बिंबलासे
३७०५७	बाहेर	।।ज्ञा.गा.०५९४.०४।।	बाहेर भीतरीं एकमेव दिसे। अन्यथा हें नसे गुरुसाक्षी
३७०५८	बाहेर	।।ज्ञा.गा.०६४३.०२।।	बाहेर भीतरीं लावी जैसा दीप। सबाह्य अमूप रूप फांके
३७०५९	बाहेर	।।ज्ञा.गा.०६९२.०२।।	आंत विठ्ठलु बाहेर विठ्ठलु। मीचि विठ्ठलु मज भासतसे
३७०६०	बाहेर	।।ज्ञा.गा.१११०.०४।।	आंत पोकळ बाहेर पोकळ कोल्हाट्याचा वेळू। म्हातारपणीं दादला केला त्याचें डेंगण पेळू
३७०६१	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
३७०६२	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु आंतु बाहेरी सुखें। तरी तुजसी म्यां एके नांदावें किजी
३७०६३	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
३७०६४	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
३७०६५	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
३७०६६	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
३७०६७	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.०४३३.०५।।	मग उमललों बाहेरी। कां बैसलों अंधारीं। तरी ते कवणे परी। वंचिजेना
३७०६८	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया

३७०६९	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.०७१३.०३।।	बाहेरी भीतरीं देव दिसताहे। द्वैत न साहे सर्वथैव
३७०७०	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.०९६१.०३।।	तें आतु ना बाहेरी आणि अभ्यंतरीं। एकलेंचि निर्धारीं वसतसे
३७०७१	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
३७०७२	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
३७०७३	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
३७०७४	बाहो	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
३७०७५	बाहो	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
३७०७६	बाहो	।।ज्ञा.गा.०२४२.०३।।	उभा राहोनियां कैसा हालवितो बाहो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
३७०७७	बाह्य	।।ज्ञा.गा.०३५७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। माझें बाह्य अभ्यंतर व्यापिलें
३७०७८	बाह्य	।।ज्ञा.गा.०४०८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निरंतरीं। बाह्य अभ्यंतरीं नांदतुसे
३७०७९	बाह्य	।।ज्ञा.गा.०६४३.०४।।	तैसा ब्रह्मीं लाहे हृदयीं त्रिनेत्र। बाह्य निरंजन अवघा झाला
३७०८०	बाह्य	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
३७०८१	बाह्य	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
३७०८२	बाह्यअभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
३७०८३	बाह्यअभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.०६६७.०३।।	बाह्यअभ्यंतरीं नाहीं आपपर। सर्व निरंतर नारायण
३७०८४	बाह्यजु	।।ज्ञा.गा.०३४१.०१।।	ज्ञानविज्ञान हरि नांदे आमुच्या घरीं। बाह्यजु अभ्यंतरीं जाला देव

३७०८५	बाह्या	।।ज्ञा.गा.००४८.०३।।	असोनी संसारीं जिव्हे वेगु करी। वेदशास्त्र उभारी बाह्या सदा
३७०८६	बाह्या	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
३७०८७	बाह्या	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी
३७०८८	बाह्या	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
३७०८९	बाह्या	।।ज्ञा.गा.०२२९.०१।।	माथे टेंकित बाह्या पसरित। डांगाचे आधार घेती
३७०९०	बाह्या	।।ज्ञा.गा.०४१८.०२।।	उचललिया बाह्या क्षेम देईन तया। गेली माझी माया देहत्यागें
३७०९१	बाह्या	।।ज्ञा.गा.०४६३.०३।।	समाधीचें रूप रूपासी आलें काह्या। पसरुनी बाह्या देती क्षेम
३७०९२	बाह्या	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
३७०९३	बाह्येंद्रियांचे	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
३७०९४	बिंदु	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
३७०९५	बिंदु	।।ज्ञा.गा.०६१०.०३।।	वृक्ष बीजामाजीं जैसा सामावला। बिंदु का आटला महींत जेवीं
३७०९६	बिंदु	।।ज्ञा.गा.०७६५.०२।।	आतां बोलाबोली नको बा आणिक। बिंदु ती नि:शंक ब्रह्म रया
३७०९७	बिंदु	।।ज्ञा.गा.०७७३.०१।।	सहस्रदळ बिंदु त्यांत तेज दिसे। तें हो काय ऐसें सांगा मज
३७०९८	बिंदु	।।ज्ञा.गा.०८३२.०१।।	महा तेजा आंत बिंदु कोणे परी। उष्ण तेजा माझारीं साक्ष पाहा
३७०९९	बिंदु	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
३७१००	बिंदुमात्र	।।ज्ञा.गा.००८१.०२।।	ओळलिया मेघु सावधु बोभाये। बिंदुमात्र घेई जीवन देखा
३७१०१	बिंदुलें	।।ज्ञा.गा.०६५८.०२।।	सांवळें सुंदर रूप बिंदुलें। मन हें मुरालें तयामाजीं

३७१०२	बिंदुलें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
३७१०३	बिंदुलें	।।ज्ञा.गा.०९६१.०२।।	नादुलें ऐकसीं बिंदुलें न देखसी। कोंदलें चौपासी सांवरेना
३७१०४	बिंदुविष	।।ज्ञा.गा.०५८२.०४।।	पयाचिये कुंभीं पडे बिंदुविष। चतुर तयास न घेपती
३७१०५	बिंदुस्थान	।।ज्ञा.गा.०८२०.०२।।	बिंदुस्थान तेथें ब्रह्मरंध्र ज्योती। तेथ योगी वसती दिवस रात्र
३७१०६	बिंदू	।।ज्ञा.गा.०७०९.०५।।	नाद ना बिंदू कळा न जोति। निवृत्तिनें वृत्ती पालटली रया
३७१०७	बिंदू	।।ज्ञा.गा.११०२.०२।।	जरी पीतांबर नेसविलें नभा। चैतन्याचा गाभा नीळ बिंदू
३७१०८	बिंदूचा	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
३७१०९	बिंदूचि	।।ज्ञा.गा.०८३६.०२।।	प्रणव ओंकार विचार करितां। बिंदूचि तत्त्वता सर्वगत
३७११०	बिंदूचे	।।ज्ञा.गा.०७३५.०२।।	सांवळें सकुमार बिंदूचे अंतरीं। अर्धमात्रेवरी विस्तारलें
३७१११	बिंदूचें	।।ज्ञा.गा.०७६१.०३।।	बिंदूचें जें मूळ प्रणवाचें फळ। योगियाचे खेळ तेच ठायीं
३७११२	बिंदूच्या	।।ज्ञा.गा.०७४४.०३।।	जागृतीच्या ठायीं निजतो सहस्रदळीं। बिंदूच्या समेळीं उच्चार होतो
३७११३	बिंदूनियां	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
३७११४	बिंब	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
३७११५	बिंब	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
३७११६	बिंब	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
३७११७	बिंब	।।ज्ञा.गा.०३३६.०१।।	नवल देखिलें कृष्णरूप बिंब। सांवळी स्वयंभ मूर्ति हरीची
३७११८	बिंब	।।ज्ञा.गा.०३४४.०१।।	स्वरूपीं पाहतां बिंबीं बिंब उमटे। ते मेघ:श्याम दाटे बुंथी मनीं
३७११९	बिंब	।।ज्ञा.गा.०३८२.०३।।	सूर्यप्रकाश मही घटमठीं समता। तैसा हा उभयतां बिंब एका

३७१२०	बिंब	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
३७१२१	बिंब	।।ज्ञा.गा.०४४६.०५।।	स्वानुभव दिवटी उजळूनि जंव पाही। तंव एक बिंब दाही दिशा दिसे
३७१२२	बिंब	।।ज्ञा.गा.०४५०.०४।।	बिंबीं बिंब रसीं उपरम देखिला। प्रपंच शोखिला तुवां एकें
३७१२३	बिंब	।।ज्ञा.गा.०४६६.०४।।	चक्षुद्वय तेज हरिरूपीं बिंब। पृथ्वीतळ अंभ हरि दिसे
३७१२४	बिंब	।।ज्ञा.गा.०५३२.०२।।	ज्ञानी वसे विज्ञानी न दिसे। बिंबीं बिंब रसें समता शांति
३७१२५	बिंब	।।ज्ञा.गा.०५३३.०२।।	बिंबामाजी बिंब हरपलें स्वयंभ। मायेचा पैं लोभ अरता जाला
३७१२६	बिंब	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
३७१२७	बिंब	।।ज्ञा.गा.०६९७.०७।।	तेथ बिंब प्रतीबिंब भान। सरलें ज्ञानविज्ञान। हाचि नवलाव जाण तये ठायीं
३७१२८	बिंब	।।ज्ञा.गा.०८३१.०१।।	सुनीळ जें ब्रह्म बिंब सत्रावीचें। विश्वरूप चैतन्य महाकारणीं
३७१२९	बिंब	।।ज्ञा.गा.०९३५.०२।।	भेदु अभेदु अवघाचि गोविंदु। बिंबे बिंब छंदु हरिलीला
३७१३०	बिंब	।।ज्ञा.गा.०९५४.०२।।	बिंब नाहीं पाहासील काई। ठायींच्या ठायीं होऊनि राही
३७१३१	बिंब	।।ज्ञा.गा.०९८३.०२।।	या मार्गापंथीं तूं तुझें नाहीं। बिंब हारपलें तें तत्त्व पाहीं
३७१३२	बिंब	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
३७१३३	बिंब	।।ज्ञा.गा.११०३.०६।।	बिंबाचेच अंगीं बिंब तें निघोट। वस्तु जे अविट तेज:पुंज
३७१३४	बिंबअवतार	।।ज्ञा.गा.०५३१.०३।।	साकारीं निराकार बिंबीं बिंबअवतार। अवघें माजिघर बिंबलेंसे
३७१३५	बिंबचि	।।ज्ञा.गा.१०६९.०१।।	निशियेचे भरीं भानु प्रतिबिंबीं बिंबला। बिंबचि गिळुनी ठेला बिंबामाजीं
३७१३६	बिंबत	।।ज्ञा.गा.०५३०.०३।।	तैसें रसमय तेज स्नेहार्णव बीज। छाया मोहबीज न बिंबत
३७१३७	बिंबतसे	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
३७१३८	बिंबतसे	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण

३७१३९	बिंबताहे	।।ज्ञा.गा.०९५८.०१।।	अनंतीं अनंत तत्त्वता तंव एक। विरुळा जाणें। एक बिंबताहे
३७१४०	बिंबला	।।ज्ञा.गा.००५५.०५।।	सत्वर उच्चार प्रल्हादीं बिंबला। उद्धवा लाधला कृष्णदाता
३७१४१	बिंबला	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
३७१४२	बिंबला	।।ज्ञा.गा.०६३१.०२।।	माया अविद्याभास शीव तो बिंबला। जीवरूप ठेला होऊनियां
३७१४३	बिंबला	।।ज्ञा.गा.१०६९.०१।।	निशियेचे भरीं भानु प्रतिबिंबीं बिंबला। बिंबचि गिळुनी ठेला बिंबामाजीं
३७१४४	बिंबलासे	।।ज्ञा.गा.०३४३.०१।।	सारासार दोन्ही न दिसती नयनीं। अवचिता गगनीं बिंबलासे
३७१४५	बिंबलासे	।।ज्ञा.गा.०३८९.१०।।	वेगीं सांग ठसा कोण हें रूपडें। कृष्णचि चहूंकडे बिंबलासे
३७१४६	बिंबलासे	।।ज्ञा.गा.०९३६.०२।।	बाहेजु भीतरीं आदिमध्य ऊर्ध्व। हृदयीं सन्निध बिंबलासे
३७१४७	बिंबलासे	।।ज्ञा.गा.०९५०.०१।।	शून्याशून्याधार शून्यशेजे हरि। शून्यामाजीं घरीं बिंबलासे
३७१४८	बिंबली	।।ज्ञा.गा.०५२९.०१।।	निर्गुणाची छाया सगुणीं बिंबली। तत्त्वीं तत्त्वें गेलीं अनुठायां
३७१४९	बिंबलीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
३७१५०	बिंबलीसे	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
३७१५१	बिंबलें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
३७१५२	बिंबलें	।।ज्ञा.गा.०३३४.०१।।	सांवळेचें तेज सांवळें बिंबलें। प्रेम तें घातलें हृदयघटीं
३७१५३	बिंबलें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०७।।	अद्वैत घरकुलें गुणाचें पैं रूप। मनामाजीं स्वरूप बिंबलें रया
३७१५४	बिंबलें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
३७१५५	बिंबलें	।।ज्ञा.गा.०४५९.०२।।	ज्ञान तें विज्ञान प्रपंचेंसि भान। तेजोरूप गगन बिंबलें दिसे
३७१५६	बिंबलें	।।ज्ञा.गा.०६४०.०३।।	जागृति या स्वप्न तेचि तें आलें। अंतरीं बिंबलें निश्चयेंशी
३७१५७	बिंबलें	।।ज्ञा.गा.०७१४.०५।।	परज्योती तेज तेंचि पैं कोंदलें। हें ज्ञान बिंबलें ज्ञानदेवा
३७१५८	बिंबलें	।।ज्ञा.गा.०७१७.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप जयासी बिंबलें। तयासी कळलें निजसुख

३७१५९	बिंबलें	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
३७१६०	बिंबलेंसे	।।ज्ञा.गा.०१९९.०२।।	तें रूप पंढरी क्षरलें चराचरीं। माझें माझ्या घरीं बिंबलेंसे
३७१६१	बिंबलेंसे	।।ज्ञा.गा.०५३१.०३।।	साकारीं निराकार बिंबीं बिंबअवतार। अवघें माजिघर बिंबलेंसे
३७१६२	बिंबलेंसे	।।ज्ञा.गा.०९४५.०२।।	नाहीं अंतरूप सर्वही चैतन्य। चिदानंदघन बिंबलेंसे
३७१६३	बिंबलेंसे	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
३७१६४	बिंबांचें	।।ज्ञा.गा.०६५७.०३।।	बिंबांचें तें अंग ब्रह्म तें निघोट। वस्तु ते अविट तेज:पुंज
३७१६५	बिंबाकार	।।ज्ञा.गा.०४५१.०२।।	गिळिला प्रपंच समाप्ति इंद्रियां। वैष्णवीं हे माया बिंबाकार
३७१६६	बिंबाकार	।।ज्ञा.गा.०६५७.०२।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण लाहे गुरुपुत्रा
३७१६७	बिंबाकार	।।ज्ञा.गा.११०३.०५।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण की लाहे गुरुपुत्रा
३७१६८	बिंबाचें	।।ज्ञा.गा.०२९४.०२।।	बिंबाचें स्वरूप छाया पैं घनदाट। दिननिशीं अविट शामतेज
३७१६९	बिंबाचेच	।।ज्ञा.गा.११०३.०६।।	बिंबाचेच अंगीं बिंब तें निघोट। वस्तु जे अविट तेज:पुंज
३७१७०	बिंबामाजी	।।ज्ञा.गा.०५३३.०२।।	बिंबामाजी बिंब हरपलें स्वयंभ। मायेचा पैं लोभ अरता जाला
३७१७१	बिंबामाजीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‌भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
३७१७२	बिंबामाजीं	।।ज्ञा.गा.१०६९.०१।।	निशियेचे भरीं भानु प्रतिबिंबीं बिंबला। बिंबचि गिळुनी ठेला बिंबामाजीं
३७१७३	बिंबीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
३७१७४	बिंबीं	।।ज्ञा.गा.०३४४.०१।।	स्वरूपीं पाहतां बिंबीं बिंब उमटे। ते मेघ:श्याम दाटे बुंथी मनीं
३७१७५	बिंबीं	।।ज्ञा.गा.०४५०.०४।।	बिंबीं बिंब रसीं उपरम देखिला। प्रपंच शोखिला तुवां एकें
३७१७६	बिंबीं	।।ज्ञा.गा.०५३१.०३।।	साकारीं निराकार बिंबीं बिंबअवतार। अवघें माजिघर बिंबलेंसे
३७१७७	बिंबीं	।।ज्ञा.गा.०५३२.०२।।	ज्ञानी वसे विज्ञानी न दिसे। बिंबीं बिंब रसें समता शांति
३७१७८	बिंबीं	।।ज्ञा.गा.०९५४.०१।।	दीपकेमाजीं दीपक दीप्ती सतेज। बिंबोनी सहज बिंबीं न मिळे
३७१७९	बिंबीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी

३७१८०	बिंबे	।।ज्ञा.गा.०४५७.०१।।	आदिमध्यअंत तुजमाजीं बिंबे। ब्रह्मीं ब्रह्म थांबे लवण जळीं
३७१८१	बिंबे	।।ज्ञा.गा.०४६३.०१।।	आत्मतेजें तेज रवितेज बिंबे। जीव शीवीं बिंबे ज्ञानतेजें
३७१८२	बिंबे	।।ज्ञा.गा.०४६३.०१।।	आत्मतेजें तेज रवितेज बिंबे। जीव शीवीं बिंबे ज्ञानतेजें
३७१८३	बिंबे	।।ज्ञा.गा.०८९९.०१।।	कामारिकरुणा करुणार्णव झोंबे। करूनिया बिंबे अलिप्तपणें
३७१८४	बिंबे	।।ज्ञा.गा.०९३५.०२।।	भेदु अभेदु अवघाचि गोविंदु। बिंबे बिंब छंदु हरिलीला
३७१८५	बिंबोनि	।।ज्ञा.गा.०३४२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयस्थ घटीं। बिंबोनि उफराटी कळा दिसे
३७१८६	बिंबोनी	।।ज्ञा.गा.०९५२.०४।।	ज्ञानदेवा रूप बिंबोनी समीप। प्रपंच दु:खरूप सुख जालें
३७१८७	बिंबोनी	।।ज्ञा.गा.०९५४.०१।।	दीपकेमाजीं दीपक दीप्ती सतेज। बिंबोनी सहज बिंबीं न मिळे
३७१८८	बिंबोनी	।।ज्ञा.गा.०९६५.०१।।	सकळहि कळा बिंबोनी निराळें। तें तूं घेउनी उगलें राहें रया
३७१८९	बिंवडीं	।।ज्ञा.गा.०२१३.०२।।	जन्ममरणाच्या उचटूनि पेडी। मग तये बिंवडीं ज्ञान पिके
३७१९०	बिक	।।ज्ञा.गा.०९५६.०१।।	सायखडियाचें बिक। अचेत करी परिपाक। जनदृष्टीचें कवतुक। स्फुरे वेगीं
३७१९१	बिज	।।ज्ञा.गा.०६७९.०१।।	समसुखें शेजे निजोनियां काज। साधिलेंसे बिज निवृत्तिरायें
३७१९२	बिजीं	।।ज्ञा.गा.०१२८.०३।।	माझे डोळसामाजी । सुनिळ सहजी। होय तूं बिजीं। बाहुलिये
३७१९३	बिजीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
३७१९४	बिजे	।।ज्ञा.गा.०९१६.०२।।	जवळील निधान सांडूनि सिणसील बापा। तरी जन्मांतर न चुके बिजे रया
३७१९५	बिढार	।।ज्ञा.गा.०२११.०४।।	ऐसे जे जन्मोनी नर भोगिती अघोर। न करिती तीर्थयात्रा तया नरकीं बिढार
३७१९६	बिढार	।।ज्ञा.गा.०४७७.०५।।	ज्ञानदेवीं घर वस्तीसी बिढार। तळींवरी साचार एक तत्त्व
३७१९७	बिढार	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें
३७१९८	बिबवा	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
३७१९९	बिभीषण	।।ज्ञा.गा.०१८०.०२।।	शुक वामदेव शौनक नारद। अजामेळ प्रल्हाद बिभीषण
३७२००	बिभीषणावरद	।।ज्ञा.गा.०१८३.०६।।	बळी आणि भीष्म प्रल्हाद नारद। बिभीषणावरद चंद्रार्क
३७२०१	बिरडें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे

३७२०२	बिरडें	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
३७२०३	बिरडें	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
३७२०४	बिळीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०६।।	अवचित हात घालूं नये बिळीं। खळाचिये बोलीं पडूं नये
३७२०५	बिवडे	।।ज्ञा.गा.०४६०.०२।।	तेज बीज बिवडे पेरिलें निवाडे। उगवलें चोखडें ब्रह्मरूप
३७२०६	बिहती	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
३७२०७	बिहती	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
३७२०८	बिहुनी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
३७२०९	बिहे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
३७२१०	बीज	।।ज्ञा.गा.००१५.०१।।	आदिनाथें बीज सांगितलें कानीं । सोहं हे शिराणी कैवल्याची
३७२११	बीज	।।ज्ञा.गा.०१९६.०९।।	ज्ञानदेवा बीज विठ्ठल केशिराज। नव्हे हें नवल चोज प्रत्यक्ष हरि
३७२१२	बीज	।।ज्ञा.गा.०४०८.०१।।	फळाचें बीज कीं बीजाचें फळ। म्हणोनी पत्र पुष्प मूळ चोजवेना
३७२१३	बीज	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
३७२१४	बीज	।।ज्ञा.गा.०४३९.०३।।	वैराग्ययुक्तिचें फळ। बीज तैंसें पाहिजे फळ। जेणें आपुले बोध विशाळ। पाल्हाळ ती
३७२१५	बीज	।।ज्ञा.गा.०४४८.०३।।	ॐकाराचें बीज समूळ मातृकीं। दिसे लोकां लोकीं एकतत्त्वीं
३७२१६	बीज	।।ज्ञा.गा.०४५८.०१।।	निज तेज बीज नाठवे हे देहो। हरपला मोहो संदेहेसीं
३७२१७	बीज	।।ज्ञा.गा.०४५९.०५।।	ऐसें जालें तुज प्रगटलें निज। कांसवीचें बीज अंकुरलें
३७२१८	बीज	।।ज्ञा.गा.०४६०.०२।।	तेज बीज बिवडे पेरिलें निवाडे। उगवलें चोखडें ब्रह्मरूप
३७२१९	बीज	।।ज्ञा.गा.०५२५.०३।।	बीजीं बीज हरि दिसोनि अविट। विटोनियां नीट कळिका फाके
३७२२०	बीज	।।ज्ञा.गा.०५३०.०३।।	तैसें रसमय तेज स्नेहार्णव बीज। छाया मोहबीज न बिंबत
३७२२१	बीज	।।ज्ञा.गा.०५९०.०१।।	वासनेचें बीज भर्जोनी टाकिलें। मानसासी केलें देशधडी

३७२२२	बीज	।।ज्ञा.गा.०६६८.०२।।	ऐसिया सुखाचें करूनियां आळें। बीज तें निर्मळ पेरू आतां
३७२२३	बीज	।।ज्ञा.गा.०७४०.०१।।	त्रिगुणाचें मूळ सत्रावीचें सार। उन्मनीचें बीज जाण रया
३७२२४	बीज	।।ज्ञा.गा.०७५७.०१।।	शून्याचें जें बीज योगीयांचें गुज। स्वानंदाचें निजब्रह्म रया
३७२२५	बीज	।।ज्ञा.गा.०७६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृक्ष परिपूर्ण झाला। बीज रूढला जाणीवेचा
३७२२६	बीज	।।ज्ञा.गा.०८२४.०१।।	आकाशाचे अंतीं प्रणवाचें गुज। निरंजन बीज साधू पाहती
३७२२७	बीज	।।ज्ञा.गा.०८२४.०३।।	प्रणवीं बीज अणुरेणु आंत। दशमद्वाराची मात अपूर्व बा रे
३७२२८	बीज	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
३७२२९	बीज	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
३७२३०	बीज	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
३७२३१	बीज	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
३७२३२	बीजा	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो
३७२३३	बीजा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
३७२३४	बीजा	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
३७२३५	बीजांचा	।।ज्ञा.गा.०७६८.०२।।	सूक्ष्म मूळ सर्व बीजांचा उद्भव। हाची अनुभव देहामध्यें
३७२३६	बीजाचा	।।ज्ञा.गा.०९८३.०३।।	बीजाचा प्रकाश तुझा तूं नेणसी। हारपलें मन हें दाही दिशीं रया
३७२३७	बीजाचें	।।ज्ञा.गा.०४०८.०१।।	फळाचें बीज कीं बीजाचें फळ। म्हणोनी पत्र पुष्प मूळ चोजवेना
३७२३८	बीजामाजीं	।।ज्ञा.गा.०६१०.०३।।	वृक्ष बीजामाजीं जैसा सामावला। बिंदु का आटला महींत जेवीं
३७२३९	बीजीं	।।ज्ञा.गा.०५२५.०३।।	बीजीं बीज हरि दिसोनि अविट। विटोनियां नीट कळिका फाके
३७२४०	बीजें	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
३७२४१	बीजें	।।ज्ञा.गा.०७७९.०३।।	उन्मनीचे ध्यासें सहस्रदळ गाजे। पश्चिम मार्गीं बीजें दोन असती
३७२४२	बीजें	।।ज्ञा.गा.०७८६.०१।।	पश्चिम मार्गीं खूण बीजें दोन साजिरीं। अविनाश ओवरी योगीयांची

३७२४३	बीजें	।।ज्ञा.गा.०७८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे बीजें दोन बापा। पाहें आत्मरूपा तेथ बा रे
३७२४४	बुंथी	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
३७२४५	बुंथी	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
३७२४६	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
३७२४७	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
३७२४८	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
३७२४९	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
३७२५०	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०२३३.०१।।	गोंवळेपणाची बुंथी घेऊनियां भेष। रिझविशी मानस यशोदेचें
३७२५१	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
३७२५२	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
३७२५३	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
३७२५४	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०२६६.०१।।	सांवळिये बुंथी सांवळिया रूपें। सांवळ्या स्वरूपें वेधियलें
३७२५५	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०३४४.०१।।	स्वरूपीं पाहतां बिंबीं बिंब उमटे। ते मेघ:श्याम दाटे बुंथी मनीं
३७२५६	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया

३७२५७	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
३७२५८	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०५८४.०४।।	निर्विकल्प स्थिति हेतु नाहीं आथी। अज्ञानाची बुंथी काढियली
३७२५९	बुंथी	।।ज्ञा.गा.०७१४.०१।।	अज्ञानाची बुंथी काढुनी पाहतां। न दिसे तत्त्वता दृश्य कांहीं
३७२६०	बुंथी	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
३७२६१	बुंथी	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये ह्रदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
३७२६२	बुंथीचा	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या ह्रदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
३७२६३	बुंथीचें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
३७२६४	बुक्या	।।ज्ञा.गा.११०८.१०।।	दिसेचि ना त्याला मारल्या तीन बुक्या। दोन हुकल्या, एक लागेचि ना
३७२६५	बुजाली	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
३७२६६	बुजावणी	।।ज्ञा.गा.०२१३.०६।।	गरुडटके दोन्ही शेताची बुजावणी। दश कुडपणीं नामघोष
३७२६७	बुझतीना	।।ज्ञा.गा.०६४४.०५।।	निवृत्ति सोपान ज्ञानदेव म्हणे। श्रीगुरु ही खूण बुझतीना
३७२६८	बुझला	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
३७२६९	बुझवाणी	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
३७२७०	बुझविलें	।।ज्ञा.गा.०४५४.०४।।	ऐसें हें साधन साधकां कळलें। चेतवितां बुझविलें मन माझें
३७२७१	बुझवी	।।ज्ञा.गा.०३८०.०४।।	ज्ञानदेव बुझवी बुझे ज्ञानधारण। तुज माज सौजन्य येणें न्यायें
३७२७२	बुझवील	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड

३७२७३	बुझसी	।।ज्ञा.गा.०१३६.०४।।	बुझसी तरी बूझ निर्वाण। एक विठ्ठलुचि जाण
३७२७४	बुझसी	।।ज्ञा.गा.०८६६.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। जरी बुझसी तरी तूंचि निर्वाण
३७२७५	बुझसी	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
३७२७६	बुझाऊं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
३७२७७	बुझाला	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
३७२७८	बुझाली	।।ज्ञा.गा.०४५२.०२।।	दिव्य चक्षुदृष्टि निवृत्तीनें दिधली। अवघीच बुझाली विष्णुमाया
३७२७९	बुझालों	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
३७२८०	बुझावणी	।।ज्ञा.गा.०९२१.०६।।	विठ्ठलरखुमाईचे भांडणी। कोण करी बुझावणी। निवृत्तीचें चरणीं। शरण ज्ञानदेव
३७२८१	बुझावले	।।ज्ञा.गा.०४६१.०३।।	तळवटीं पाहे तंव रचिलें दान अपार। वेदवक्ते साचार बुझावले
३७२८२	बुझाविला	।।ज्ञा.गा.०३०४.०३।।	ज्याच्यानी अंगें जोडला हा ठावो। रखुमादेविवरु नाहो बुझाविला
३७२८३	बुझाविलें	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
३७२८४	बुझाविलें	।।ज्ञा.गा.१०६८.०१।।	देहा लाजिलिये शब्दा रुसलिये। कांसवींचें दूध देऊनियां बुझाविलें गे माय
३७२८५	बुझावी	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
३७२८६	बुझिजे	।।ज्ञा.गा.०९६८.०१।।	आपणांसी आपण उपदेशु कीजे। गुरुमुख बुझिजे तेंचि तूं
३७२८७	बुझिजे	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
३७२८८	बुझे	।।ज्ञा.गा.०३२५.०१।।	नीळवर्ण रजे नीळवर्ण बुझे । निळिमा सहजे आकारली
३७२८९	बुझे	।।ज्ञा.गा.०३८०.०४।।	ज्ञानदेव बुझवी बुझे ज्ञानधारण। तुज माज सौजन्य येणें न्यायें
३७२९०	बुझे	।।ज्ञा.गा.०९०२.०३।।	निवृत्ति निरोप बुझे आपेंआप। आधि पुत्र मागें बाप जन्में रया

३७२९१	बुझे	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
३७२९२	बुझें	।।ज्ञा.गा.०८७०.०२।।	नैश्वर्य ओझें ऐसें तूं बुझें। वायां मी माझें म्हणसी झणीं
३७२९३	बुझें	।।ज्ञा.गा.०९६८.०२।।	मी तें कवण हें तूं जाण। बुझें निर्वाण तेंचि तूं
३७२९४	बुडऊनी	।।ज्ञा.गा.०१७८.०३।।	तैसें नव्हे सारासार तत्त्व निवृत्ति। बुडऊनी प्रवृत्ति आपण नांदे
३७२९५	बुडती	।।ज्ञा.गा.०३०६.०३।।	अंबुला केला धावे जरी मन । बुडती बेताळीस जाती नाक कान
३७२९६	बुडबुडा	।।ज्ञा.गा.०९५५.०३।।	सिंधु बुडबुडा क्षणामाजीं आटे । सिंधु बुडबुडा कांहीं तें नाटे
३७२९७	बुडबुडा	।।ज्ञा.गा.०९५५.०३।।	सिंधु बुडबुडा क्षणामाजीं आटे । सिंधु बुडबुडा कांहीं तें नाटे
३७२९८	बुडविला	।।ज्ञा.गा.०३०५.०३।।	रखुमादेविवरु लागलासे चोरु । मार्ग बुडविला घराचारु
३७२९९	बुडविला	।।ज्ञा.गा.०३०८.०१।।	अंबुला विकून घेतली वस्तु। घराचार समस्तु बुडविला
३७३००	बुडविला	।।ज्ञा.गा.०३०९.०१।।	सगुण अंबुला निर्गुण पैं जाला । घराचार समस्त बुडविला
३७३०१	बुडविला	।।ज्ञा.गा.०३१०.०१।।	अंबुला होता तो लेंकरू जाला । घराचार बुडविला बाईयांनो
३७३०२	बुडविली	।।ज्ञा.गा.०३०९.०२।।	आशा हे सासु असतां बुडविली । शांति माऊली भेटों आली
३७३०३	बुडविलें	।।ज्ञा.गा.०२९७.०३।।	नवल पैं केलें बुडविलें सगुण। आपणची निर्गुण होउनी ठेला
३७३०४	बुडविलें	।।ज्ञा.गा.०३५०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें वेडावलें। आपणासहित मज ब्रह्मीं बुडविलें
३७३०५	बुडविलें	।।ज्ञा.गा.१०४४.०२।।	मज निर्गुणें आड वारिलें। चवाळें हिरोनि जिणें बुडविलें
३७३०६	बुडविलों	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
३७३०७	बुडाला	।।ज्ञा.गा.०४७२.०३।।	एकार्णव जाला तरंगु बुडाला। तैसा देह जाला एकरूप
३७३०८	बुडाला	।।ज्ञा.गा.०५४२.०१।।	अनुभव जाला प्रपंच बुडाला। आपुला आपण देखिला सोहळा गे माय
३७३०९	बुडाला	।।ज्ञा.गा.०५५९.०३।।	अवघा कोल्हाळ एकनिष्ठ जाला। ब्रह्मरसीं बुडाला निवडेचिना
३७३१०	बुडाला	।।ज्ञा.गा.०७२०.०१।।	स्वरूपाचा पूर। गगन सरिते आला। देखणा बुडाला। देखतांची
३७३११	बुडाला	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
३७३१२	बुडाली	।।ज्ञा.गा.०३४८.०५।।	जागृति स्वप्न बुडाली। रखुमादेविवरें सहित गिळिली
३७३१३	बुडाली	।।ज्ञा.गा.०४६६.०३।।	पाणिपद चित्तवृत्ति हे बुडाली। देहीं देहा गेली प्रीति सदा

३७३१४	बुडाली	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्गस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
३७३१५	बुडाली	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
३७३१६	बुडाली	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मार्गे मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
३७३१७	बुडाले	।।ज्ञा.गा.०६३४.०३।।	आत्मा, आत्मीं भाविता देहीं। मायेच्या डोही बुडाले कैसें
३७३१८	बुडाले	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
३७३१९	बुडालें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०४।।	सारवियोगें माझें कर्म बुडालें। निष्कर्म जालें म्हणोनी नातळे
३७३२०	बुडालें	।।ज्ञा.गा.०३७७.०२।।	माझें जिणेंचि बुडालें माझें जिणेंचि बुडालें। विठ्ठलें कुडें केलें काय सांगों
३७३२१	बुडालें	।।ज्ञा.गा.०३७७.०२।।	माझें जिणेंचि बुडालें माझें जिणेंचि बुडालें। विठ्ठलें कुडें केलें काय सांगों
३७३२२	बुडालें	।।ज्ञा.गा.०५०२.०२।।	पांवा वाहे तलालोरी नादु उमटे अंबरीं तया सुखसागरीं बुडालें वो माय
३७३२३	बुडालें	।।ज्ञा.गा.०५६८.०२।।	वांयावीण गेलें वांयावीण गेलें। अवघी बुडालें ब्रह्मेसहित
३७३२४	बुडालों	।।ज्ञा.गा.०३७२.०२।।	आपण नेणतां ऋण घ्यावयासी गेलों। तंव तंव सर्वस्वेंसी बुडालों परोपरी देखा
३७३२५	बुडी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०२।।	लेहोन घाली पान पुसती जैसी। भलतिये रसीं बुडी दे कां
३७३२६	बुडी	।।ज्ञा.गा.०३२४.०४।।	ज्ञानदेव निळीं हृदयीं सांवळी । प्रेमरसें कल्लोळीं बुडी देत
३७३२७	बुडी	।।ज्ञा.गा.०३४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सुनीळ नीळ काळा। अवघ्या सहित गोपाळा बुडी दिधली गे माये
३७३२८	बुडी	।।ज्ञा.गा.०३६२.०२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे तें काई। सर्व हरिडोहीं बुडी दे कां
३७३२९	बुडी	।।ज्ञा.गा.०४७२.०१।।	सकळ तीर्थे निवृत्तीच्या पायीं। तेथें बुडी देई माझ्या मना
३७३३०	बुडी	।।ज्ञा.गा.१०३४.०७।।	मनें बुडी दिधली दाही हारपली। चोवीस मावळलीं अगाध पंथीं
३७३३१	बुडीयेली	।।ज्ञा.गा.०४५८.०३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रूपीं हे वृत्ति बुडीयेली
३७३३२	बुडूनि	।।ज्ञा.गा.०६५५.०२।।	मुक्ताचा सागर भरित दाही दिशा। पाही जीवदशा बुडूनि जाय
३७३३३	बुडे	।।ज्ञा.गा.०६४२.०३।।	निराचिया धारा अभ्रेंवीण पडे। देखणा हा बुडे तयामाजीं
३७३३४	बुडे	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
३७३३५	बुडे	।।ज्ञा.गा.०९७१.०२।।	न बुडे न कळे न भीये चोरा। ते वस्तु चतुरा सेविजेसु

३७३३६	बुडोनि	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
३७३३७	बुडोनियां	।।ज्ञा.गा.०९६२.०३।।	बुडोनियां राहीं आनंदसागरीं। आठवितां असे जन्मवरी रया
३७३३८	बुद्ध	।।ज्ञा.गा.०६२४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आत्मा शुद्ध बुद्ध। नव्हेचि पैं बद्ध कदाकाळीं
३७३३९	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.००६३.०१।।	हरि बुद्धि जपे तो नर दुर्लभ। वाचेसी सुलभ रामकृष्ण
३७३४०	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.००६३.०३।।	सिद्धी बुद्धि धर्म हरिपाठीं आले। प्रपंचीं निवाले साधुसंगें
३७३४१	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.००८१.०५।।	जंववरी समान शांति बुद्धि हे ठेली। तंववरी ये भुली बोली कैसी घडे
३७३४२	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०१४४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सिद्धि। तरणोपाय हेचि बुद्धि। कृपा करील कृपानिधी। ऐशिया भक्तांशीं जाणावें
३७३४३	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
३७३४४	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
३७३४५	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
३७३४६	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०१९८.०२।।	विठोबा माझें माहेर। भेटेन बुद्धि परिकर
३७३४७	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
३७३४८	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
३७३४९	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०४५६.०१।।	अवेवी सावेव सम साम्य बुद्धि। शांती दया सिद्धी प्रगटल्या
३७३५०	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०६०७.०३।।	प्रपंच कल्पिक प्रकृति उपाधी। ईश्वरत्व बुद्धि परमार्था
३७३५१	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०६४१.०२।।	पर्जन्याच्या धारा भूमिवीण पडे। जेथें बुद्धि उडे समूळची
३७३५२	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०७१७.०१।।	जाला ब्रह्मज्ञानी पूर्ण योगी सिद्ध। तोचि जाणा बद्ध भेद बुद्धि
३७३५३	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
३७३५४	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें

३७३५५	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
३७३५६	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
३७३५७	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
३७३५८	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
३७३५९	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
३७३६०	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
३७३६१	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
३७३६२	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
३७३६३	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
३७३६४	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
३७३६५	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णूं चक्रपाणी बहु काळें गे माय
३७३६६	बुद्धिदोष	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया
३७३६७	बुद्धिबोध	।।ज्ञा.गा.०२४६.०६।।	बुद्धिबोध चक्रवाकें मिनली आपणियां। देहबुद्धि कुमुदिनी सुकोनी गेलीसे विलया
३७३६८	बुद्धिमान	।।ज्ञा.गा.०८७०.०१।।	बुद्धिमान चित्त धन वित्त गोत। निजानंदें तृप्त करीं रया
३७३६९	बुद्धी	।।ज्ञा.गा.००८१.०४।।	सगुण निर्गुण समरस आहे। विरुळा येथ साहे समता बुद्धी

३७३७०	बुद्धी	।।ज्ञा.गा.०७५२.०२।।	मन बुद्धी चित्त अंत:करण जाण। या वेगळें निर्वाण ब्रह्म तेंचि
३७३७१	बुद्धी	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
३७३७२	बुद्धी	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
३७३७३	बुद्धी	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
३७३७४	बुद्धीचा	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
३७३७५	बुद्धीचें	।।ज्ञा.गा.००६०.०२।।	बुद्धीचें वैभव अन्य नाहीं दुजें। एका केशीराजें सकळ सिद्धी
३७३७६	बुद्धीतें	।।ज्ञा.गा.०४७६.०३।।	चेतनें चेतवी बुद्धीतें पाचारी। कल्पना मापारी निवृत्ति ठायीं
३७३७७	बुद्धीयोग	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
३७३७८	बुद्धीसी	।।ज्ञा.गा.०६५९.०३।।	मन बुद्धीसी जें आद्य तयासी जें वेद्य। कळिकाळा कवळेना संधि जोडुनि जाये
३७३७९	बुधाजी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०५।।	बुधाजी पाटील कायापूरचे। ममताईचे हाताखालचे। त्यांत जिवाजी भुलले कीं जी मायबाप
३७३८०	बुधाजी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
३७३८१	बुबुळा	।।ज्ञा.गा.०४२८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळियांचा डोळा। ओळखावा बुबुळा आपुलिया
३७३८२	बुबुळीं	।।ज्ञा.गा.०६५९.०५।।	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
३७३८३	बुबुळीं	।।ज्ञा.गा.०७१९.०३।।	तें ज्ञान बुबुळीं। ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तिनें दिधलें। धरुनि हातीं
३७३८४	बुबुळीं	।।ज्ञा.गा.०७३५.०५।।	निवृत्ति ज्ञानदेव उभयतांचे बोल। आकाश बुबुळीं पाहा असे
३७३८५	बूझ	।।ज्ञा.गा.०१३६.०४।।	बुझसी तरी बूझ निर्वाण। एक विठ्ठलुचि जाण
३७३८६	बे	।।ज्ञा.गा.१११३.०१।।	सोही कच्चा बे कच्चा बे। नही गुरूका बच्चा
३७३८७	बे	।।ज्ञा.गा.१११३.०१।।	सोही कच्चा बे कच्चा बे। नही गुरूका बच्चा
३७३८८	बेगडाची	।।ज्ञा.गा.०९२५.०३।।	विषयाचें समसुख बेगडाची बाहुली। अभ्राची साउली जाईल लया
३७३८९	बेट	।।ज्ञा.गा.०३७८.०१।।	एकी धावे सुनाट एकीनें धरिलें बेट। एकीनें शेवट साधियेला
३७३९०	बेडी	।।ज्ञा.गा.०८८५.०२।।	न खंडे न तुटे कर्माची बेडी। अनुभवेंवीण तोडी तो योगिया

३७३९१	बेडी	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
३७३९२	बेडुकी	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
३७३९३	बेताळीस	।।ज्ञा.गा.०३०६.०३।।	अंबुला केला धावे जरी मन । बुडती बेताळीस जाती नाक कान
३७३९४	बैठा	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों
३७३९५	बैसका	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
३७३९६	बैसका	।।ज्ञा.गा.१०५६.०१।।	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां
३७३९७	बैसला	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी
३७३९८	बैसला	।।ज्ञा.गा.०४२४.०१।।	पैल मेरुच्या शिखरीं। एक योगी निराकारी। मुद्रा लावुनी खेंचरीं। प्राणायामीं बैसला
३७३९९	बैसला	।।ज्ञा.गा.०६१५.०४।।	दृष्य एक चुळें घोटुनी बैसला। ज्ञानदेव धाला आत्मयोगें
३७४००	बैसला	।।ज्ञा.गा.०६७६.०३।।	कल्पतरुतळवटीं जो कोणी बैसला। काय वाणी त्याला सांगिजो जी
३७४०१	बैसला	।।ज्ञा.गा.०७६७.०३।।	गोल्हाटाचे मुळीं ज्ञानदेव बैसला। सहस्रदळीं शोभला काळा बाई
३७४०२	बैसला	।।ज्ञा.गा.१०५४.१६।।	ज्ञानदेवें घेतलें दान। हृदयीं धरूनीयां ध्यान। समाधी बैसला निर्वाण। कथा कीर्तन करितु
३७४०३	बैसला	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
३७४०४	बैसलासे	।।ज्ञा.गा.०३५४.०२।।	मज लाविला चाळा लाविला चाळा। विठ्ठलुचि डोळां बैसलासे
३७४०५	बैसली	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
३७४०६	बैसली	।।ज्ञा.गा.०२४३.०३।।	युक्ति खुंटली वासना निमाली। कळा पैं बैसली पद्मासनीं
३७४०७	बैसली	।।ज्ञा.गा.०४५१.०४।।	जीव शीव शेजे पंक्तिस बैसली। पंचतत्त्वांची बोली नाहीं तेथें
३७४०८	बैसली	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी
३७४०९	बैसली	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
३७४१०	बैसलें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०२।।	डोळां बैसलें हृदयीं स्थिरावलें। मन नुठी तेथून कांहीं केल्या

३७४११	बैसलें	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
३७४१२	बैसलें	।।ज्ञा.गा.०३६५.०३।।	रूप येवोनियां डोळां बैसलें। पाहें तंव परब्रह्म अवतरलें
३७४१३	बैसलें	।।ज्ञा.गा.१०३९.०३।।	घोंगडें येक बैसलें थडी। उभयां गोडी विठ्ठलाची
३७४१४	बैसलें	।।ज्ञा.गा.१०७४.०४।।	सोइरीक पडिपाडे समसाटी। मी वो बैसलें तयाचे पाठी
३७४१५	बैसलें	।।ज्ञा.गा.१०७५.०६।।	चौथे द्वारीं अतीत तपें। बैसलें गुंफे ज्ञानदेवो
३७४१६	बैसलेंसे	।।ज्ञा.गा.०४९४.०१।।	दुरी ना जवळी त्रिभुवनीं मंडळीं। तें मनाचा मुळीं बैसलेंसे
३७४१७	बैसलों	।।ज्ञा.गा.०४३३.०५।।	मग उमललों बाहेरी। कां बैसलों अंधारीं। तरी ते कवणे परी। वंचिजेना
३७४१८	बैसल्या	।।ज्ञा.गा.१०६५.०१।।	येऊनी वऱ्हाडिणी बैसल्या टेकी। कोण तो नोवरा नाहीं वोळखी
३७४१९	बैसवाल	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
३७४२०	बैसविलिया	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
३७४२१	बैसविली	।।ज्ञा.गा.०४८८.०२।।	आउट पिठींची दुरुगुळी। तेथे दोघे पुंजे बैसविली वो माये
३७४२२	बैसविली	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
३७४२३	बैसविलें	।।ज्ञा.गा.०१८४.०६।।	कृपाकटाक्षें न्याहाळिलें । आपुल्या पदीं बैसविलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। भक्तां दिधलें वरदान
३७४२४	बैसविलें	।।ज्ञा.गा.०३६६.०२।।	दैन्याचे सांकडीपासूनि वेगळावलें। पैं जवळी बैसविलें आनंदपदीं वो माय
३७४२५	बैसविलें	।।ज्ञा.गा.०४९०.०२।।	अंतरींचे सुख अंतरीं निमालें। अंतर बैसविलें ब्रह्मपदीं
३७४२६	बैसविलें	।।ज्ञा.गा.०६५२.०२।।	तोडुनि चंदन कर्दळीचें वन। बाभुळा रक्षण बैसविलें
३७४२७	बैसविलें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्‌गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
३७४२८	बैसविलें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
३७४२९	बैसवी	।।ज्ञा.गा.०८५०.१०।।	म्हणोनी याच्या चरणीं घालोनियां मिठी। निजपदीं बैसवी शेवटीं तुज

३७४३०	बैससी	।।ज्ञा.गा.०७०९.०४।।	लय लक्ष मुद्रा लावुनी बैससी । आपणा नेणसी कोण्या गुणें रया
३७४३१	बैसा	।।ज्ञा.गा.०७४९.०३।।	भ्रुवांतरीं लक्ष लाउनी बैसा ध्यानीं। ऐक्यासी उन्मनी होउनी रहा
३७४३२	बैसावया	।।ज्ञा.गा.०८७७.०४।।	रोहिणीचें वारु आणिसी बैसावया। कैचें वारु काय जुंझशील वायां
३७४३३	बैसावया	।।ज्ञा.गा.१०३८.०१।।	माझिया घोंगडियावरी ब्रह्माचा गोंडा। बाहिरी सांडा बैसावया
३७४३४	बैसावया	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
३७४३५	बैसावा	।।ज्ञा.गा.१०८८.०२।।	हा घोडा हा राऊत करूनियां दावा। मग पदों बैसावा ब्रह्माचिये
३७४३६	बैसावें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
३७४३७	बैसिन्नला	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
३७४३८	बैसे	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
३७४३९	बैसे	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
३७४४०	बैसे	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
३७४४१	बैसे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
३७४४२	बैसें	।।ज्ञा.गा.०३८४.०१।।	सम्यक् करीं शांति बैसें एके पातीं। क्षमेसी निवृत्ति वाड करीं
३७४४३	बैसें	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
३७४४४	बैसें	।।ज्ञा.गा.१०८८.०१।।	आल्हादपण काय सांगसी देवा। मन बैसें भावा तैसें करीं
३७४४५	बैसेन	।।ज्ञा.गा.१०५३.०५।।	जप तप वृत्तिसहित। निवृत्ति होईन निश्चित। समाधी बैसेन एकतत्त्व। मुखीं मात नामाची
३७४४६	बैसो	।।ज्ञा.गा.००९०.०३।।	पाहाते निमते सरे हंसगती। हरीची पंगती जेऊं बैसो
३७४४७	बैसो	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु

३७४४८	बैसोनि	।।ज्ञा.गा.०१४४.०१।।	सकळ सांप्रदाय श्रीहरि। जो बैसोनि जप करी। जिव्हे महादेवाचे अंतरीं। सर्वकाळ वसतसे
३७४४९	बैसोनि	।।ज्ञा.गा.०३२२.१४।।	समर्थाची लेकी परी मी संतांची पोसणी । विमानीं बैसोनि जाते देखा
३७४५०	बैसोनियां	।।ज्ञा.गा.०२४३.०२।।	बैसोनियां रथीं सुरनर खेळती। देखोनियां पशुपती वेडावला
३७४५१	बैसोनियां	।।ज्ञा.गा.११०९.०८।।	सत्रावीचें क्षीर घेंई लंबीकेच्यानी मार्गें रे!। अलक्षाशीं लक्ष लावीं बैसोनियां राजयोग रे!
३७४५२	बैसोनी	।।ज्ञा.गा.०२१४.०१।।	विवेक नदीये बैसोनी। सांगड सत्त्वाची बांधोनी
३७४५३	बैसोनी	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
३७४५४	बैसोनी	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
३७४५५	बोंब	।।ज्ञा.गा.०२१२.०१।।	वाजतसे बोंब कोण्ही नायकती कानीं। हरिहरि न म्हणती तया थोर जाली हानी
३७४५६	बोचा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
३७४५७	बोजाविलें	।।ज्ञा.गा.०२९२.०२।।	माझें कुटिळपण गेलें। गोविंदें बोजाविलें निजरूप वो माये
३७४५८	बोट	।।ज्ञा.गा.०८९३.०३।।	डोळां घालोनियां बोट चक्र जें पाहावें। न दिसतां जाणावें पांच दिवस
३७४५९	बोटानें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
३७४६०	बोटानें	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
३७४६१	बोटीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
३७४६२	बोटें	।।ज्ञा.गा.०८९३.०१।।	कानीं घालूनियां बोटें। नाद जे पाहावें । न दिसतां जाणावें। नऊ दिवस
३७४६३	बोध	।।ज्ञा.गा.०००८.०३।।	सद्गुरु बोध प्रांजळा । मोदक बोध कृपाळा । गौरीनंदना घननीळा । मेघशामा
३७४६४	बोध	।।ज्ञा.गा.०००८.०३।।	सद्गुरु बोध प्रांजळा । मोदक बोध कृपाळा । गौरीनंदना घननीळा । मेघशामा
३७४६५	बोध	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी
३७४६६	बोध	।।ज्ञा.गा.०३७९.०१।।	येरी म्हणे भेद सृष्टी दाविती शब्द। तत्त्व तत्त्वीं बोध कोठें गेलें

३७४६७	बोध	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
३७४६८	बोध	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
३७४६९	बोध	।।ज्ञा.गा.०४२६.०२।।	सद्गुरु वांचोनि बोध कैंचा मना। वायां अंत:करणा शिणविसी
३७४७०	बोध	।।ज्ञा.गा.०४३३.०७।।	ज्ञानेश्वराची परमभूली। बोध साधकाची बोधावली। ते आमुची चैतन्य माउली। खेळो लागे
३७४७१	बोध	।।ज्ञा.गा.०४३९.०३।।	वैराग्ययुक्तिचें फळ। बीज तैंसें पाहिजे फळ। जेणें आपुले बोध विशाळ। पाल्हाळ ती
३७४७२	बोध	।।ज्ञा.गा.०४५०.०६।।	निवृत्तीचा शिष्य ज्ञानदेवीं भाष्य। शांति समरस बोध उतरे
३७४७३	बोध	।।ज्ञा.गा.०५९०.०४।।	विवेक वैराग्य बोध क्षमा शांति। राखिली संपत्ति दैविकी जे
३७४७४	बोध	।।ज्ञा.गा.०६२६.०४।।	सर्व ब्रह्मपूर्ण तयाशीच बोध। तयाशीच पद कैवल्याचें
३७४७५	बोध	।।ज्ञा.गा.०६३३.०५।।	तत्त्वमसी बोध आत्मानात्म भेदले। दृश्य विसरलें भास आधीं
३७४७६	बोध	।।ज्ञा.गा.०६६६.०६।।	निवृत्तिप्रसादें संपर्केंसी बोध। नीच नवा आनंद ज्ञानदेवा
३७४७७	बोध	।।ज्ञा.गा.०६८९.०१।।	अनुभवें अनुभवु बोधा बोध आथिला। नि:शब्दी नि:शब्द नादावला
३७४७८	बोध	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
३७४७९	बोध	।।ज्ञा.गा.०७३८.०४।।	तयाचा मकरंद स्वरूप तें शुद्ध। ब्रह्मादिकां बोध हाची जाला
३७४८०	बोध	।।ज्ञा.गा.०८३४.०५।।	मूर्खासी हा बोध सांगों नये बापा। अभंग कृत्याचा लेश नसो हातीं
३७४८१	बोध	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
३७४८२	बोध	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मीं। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मीं। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं

३७४८३	बोध	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
३७४८४	बोध	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
३७४८५	बोध	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
३७४८६	बोध	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
३७४८७	बोधक	।।ज्ञा.गा.०४४१.०१।।	निर्विकाराचें अगम्य पाहणें। निगम बोधक गेलें मावळून। मग आयुष्य झांकलेपणें। मिरवो लागे
३७४८८	बोधभावें	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी
३७४८९	बोधला	।।ज्ञा.गा.००८०.०३।।	या नेमीं अक्रूर बोधला परीक्षिति उपदेशिला। अर्जुनासी जाला साहाकारी
३७४९०	बोधला	।।ज्ञा.गा.०४६५.०६।।	निवृत्ति उपदेश ज्ञानिया लाधला। तत्त्वीं तत्त्व बोधला ज्ञानदेव
३७४९१	बोधलिया	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
३७४९२	बोधले	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
३७४९३	बोधले	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
३७४९४	बोधले	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
३७४९५	बोधलें	।।ज्ञा.गा.०३३६.०२।।	मन निवालें समाधान जालें। कृष्णरूपें बोधलें मन माझें
३७४९६	बोधलें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०४।।	बोधीं बोधलें बोधितां नये ऐसें जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें माझें मीपण हरपलें
३७४९७	बोधलें	।।ज्ञा.गा.०३७१.०३।।	निवृत्तिबोधें मी बोधलें। सांगतें वाहवलें सर्वस्वेंसी
३७४९८	बोधलें	।।ज्ञा.गा.०६७१.०२।।	सहज बोधें बोधलें न विचारी आपुलें। म्हणोनियां मुकलें अवघ्यांसी वो माये
३७४९९	बोधविता	।।ज्ञा.गा.००३५.०२।।	बोधाबोध बोधविता तो। द्वैताद्वैत अद्वैत तो गे बाई
३७५००	बोधविला	।।ज्ञा.गा.०३७०.०२।।	ऋणाईत नव्हे हा निर्गुणासी समंधु। येणें परमबोधु बोधविला
३७५०१	बोधवी	।।ज्ञा.गा.०४९९.०६।।	हे भुली सांडूनि भुलवी परमबोध बोधवी। तो हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय

३७५०२	बोधस्वरूप	।।ज्ञा.गा.००११.०६।।	तो जाणावा ज्ञप्तिरूप । निवृत्तिनाथाचें स्वरूप । एकदंत नामें ज्ञानदीप । बोधस्वरूप ज्ञानदेवा
३७५०३	बोधा	।।ज्ञा.गा.०६८९.०१।।	अनुभवें अनुभवु बोधा बोध आथिला। नि:शब्दी नि:शब्द नादावला
३७५०४	बोधाच्या	।।ज्ञा.गा.०७२५.०८।।	तेथून निवृत्ति बोधाच्या ध्वजा। मयुरपिच्छें कोंदलीं नभा। अनंत आदित्याचा गाभा। डळमळूं लागे
३७५०५	बोधाबोध	।।ज्ञा.गा.००३५.०२।।	बोधाबोध बोधविता तो। द्वैताद्वैत अद्वैत तो गे बाई
३७५०६	बोधावली	।।ज्ञा.गा.०४३३.०७।।	ज्ञानेश्वराची परमभूली। बोध साधकाची बोधावली। ते आमुची चैतन्य माउली। खेळो लागे
३७५०७	बोधिता	।।ज्ञा.गा.०००६.०२।।	ध्यान मनन दोन्ही करा । देता बोधिता चतुष्टवरा । मंगलदायक वटेश्वरा । पूजूं आतां
३७५०८	बोधितां	।।ज्ञा.गा.०३५१.०४।।	बोधीं बोधलें बोधितां नये ऐसें जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें माझें मीपण हरपलें
३७५०९	बोधितां	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
३७५१०	बोधिती	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
३७५११	बोधिलें	।।ज्ञा.गा.०४४३.०२।।	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
३७५१२	बोधिलें	।।ज्ञा.गा.०५०८.०१।।	चौदारवंटा ओलांडूनि वोजा। अंतरीं आत्मकाजा बोधिलें वो माय
३७५१३	बोधीं	।।ज्ञा.गा.०३५१.०४।।	बोधीं बोधलें बोधितां नये ऐसें जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें माझें मीपण हरपलें
३७५१४	बोधीन	।।ज्ञा.गा.०५९३.०१।।	ऐक रे सुमना बोधीन सुज्ञान। मायिक बंधन तुटे जेणें
३७५१५	बोधीयला	।।ज्ञा.गा.०५८८.०५।।	धाले तेच पूर्ण कीर ब्रह्मानंदें। ज्ञानेश्वर बोधें बोधीयला
३७५१६	बोधु	।।ज्ञा.गा.००३२.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सहजपूर्ण बोधु तो गे बाई
३७५१७	बोधु	।।ज्ञा.गा.०१८८.०१।।	सोळा कळी चंद्र पूर्णिमे पूर्ण बोधु। संतजनां उद्बोधु सागरन्यायें
३७५१८	बोधु	।।ज्ञा.गा.०९१९.०१।।	सुखा शृंगार सुहावा। मिरवतो हरि समाधाना बोधु रे
३७५१९	बोधु	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
३७५२०	बोधु	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
३७५२१	बोधुनी	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
३७५२२	बोधें	।।ज्ञा.गा.०५८८.०५।।	धाले तेच पूर्ण कीर ब्रह्मानंदें। ज्ञानेश्वर बोधें बोधीयला

३७५२३	बोधें	।।ज्ञा.गा.०६७१.०२।।	सहज बोधें बोधलें न विचारी आपुलें। म्हणोनियां मुकलें अवघ्यांसी वो माये
३७५२४	बोधें	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
३७५२५	बोधेंचि	।।ज्ञा.गा.०६१९.०१।।	ब्रह्म जयाचिया बोधेंचि पावन। ते जगीं शाश्वत गुरुमूर्ति
३७५२६	बोधेविण	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
३७५२७	बोधेवीण	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
३७५२८	बोध्य	।।ज्ञा.गा.०५३९.०४।।	ज्ञानदेवा साध्य ज्ञानाचें उपाध्य। येर तत्त्व बोध्य मुक्त कैचें
३७५२९	बोबडी	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
३७५३०	बोबडीं	।।ज्ञा.गा.०४४३.०१।।	अहो जी तुम्ही नेणतेपणें। मतिमंद ज्ञानहीनें। वेडीवांकुडी बोबडीं वचनें। वंदु असे
३७५३१	बोभाइला	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
३७५३२	बोभाईलें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०१।।	अचिंत बाळक सावध जालें। निशब्दीं बोभाईलें मीचि मीचि
३७५३३	बोभाट	।।ज्ञा.गा.०२१४.०२।।	एक पंढरी वैकुंठ। येर बाउगे बोभाट
३७५३४	बोभाट	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
३७५३५	बोभाट	।।ज्ञा.गा.०६७२.०३।।	स्वानुभवें धरी अनुभवें वाट। तंव अवचित बोभाट पुढें मागें
३७५३६	बोभाट	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
३७५३७	बोभाट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०९।।	लटपट लटपट। मेळवुनी शिष्यांचा थाट। अद्वैत ज्ञानाचा बोभाट। भरिला हाट जिविकेसी
३७५३८	बोभातें	।।ज्ञा.गा.१०२५.०१।।	पाळण्याची परी सांगेन आतां। पाळण्या सान्हुलें देहेंवीण बोभातें ताता
३७५३९	बोभाये	।।ज्ञा.गा.००८१.०२।।	ओळलिया मेघु सावधु बोभाये। बिंदुमात्र घेई जीवन देखा
३७५४०	बोभाये	।।ज्ञा.गा.१०२६.०३।।	निरालंबी सादू आळवी ब्रह्मीं। तेथें एकु बाळ बोभाये निरंजनीं

३७५४१	बोर	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
३७५४२	बोरू	।।ज्ञा.गा.११०७.०४।।	कागद कोरा काळी शाई। लेखणिस आणिला बोरू
३७५४३	बोल	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
३७५४४	बोल	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
३७५४५	बोल	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
३७५४६	बोल	।।ज्ञा.गा.०७३५.०५।।	निवृत्ति ज्ञानदेव उभयतांचे बोल। आकाश बुबुळीं पाहा असे
३७५४७	बोल	।।ज्ञा.गा.०७५६.०३।।	ज्ञानदेवाचा बोल बोलण्याचें रूप। निवृत्तिस्वरूप सर्वत्र हें
३७५४८	बोल	।।ज्ञा.गा.०७६५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न बोले आणिक। डोळीयांची बोल पाहतांची
३७५४९	बोल	।।ज्ञा.गा.०८१३.०३।।	ज्ञानदेवाचे बोल उघड निर्मळ। जान्हवीचें जळ स्थिर वाहे
३७५५०	बोल	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
३७५५१	बोल	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील
३७५५२	बोलका	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
३७५५३	बोलका	।।ज्ञा.गा.०७३१.०६।।	मग बोलावुनी म्हैसा म्हणे तूं ज्ञानीया कैसा। बोलका ऋचा वेदश्रुती
३७५५४	बोलणी	।।ज्ञा.गा.०६८९.०२।।	माझा श्रीगुरु ब्रह्म बोलणी बोलवीतु। तेथील संकेतु कोण्ही नेणें
३७५५५	बोलणीं	।।ज्ञा.गा.००२६.०५।।	ऐसी तयाची बोलणीं। अंगीं राहिली खेळणीं। साही पाठवणी करुनी। सातावरि घातु मांडिला
३७५५६	बोलणीं	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
३७५५७	बोलणीं	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
३७५५८	बोलणें	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
३७५५९	बोलणें	।।ज्ञा.गा.००२३.०५।।	यापरतें बोलणें । न बोलणें होणें । तें म्यां आपुल्या अंगवणें । केलें वो माय
३७५६०	बोलणें	।।ज्ञा.गा.००२३.०५।।	यापरतें बोलणें । न बोलणें होणें । तें म्यां आपुल्या अंगवणें । केलें वो माय

३७५६१	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
३७५६२	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
३७५६३	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
३७५६४	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे
३७५६५	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०४४३.०३।।	तुम्ही जेविला अमृत भोजनें। आम्हीही पंक्तीचे पाहुणे। गुह्य गूढ बोलणें। मौन्य जालें
३७५६६	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०४५१.०५।।	तत्त्वीं तत्त्व गेलें बोलणें वैखरी। वेदवक्ते चारी मान्य झाले
३७५६७	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०४७३.०१।।	देहभाव ठेवावे योगभाव सेवावे। हें बोलणें जाणणें सोय नव्हे गे माये
३७५६८	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०८।।	तेथें गोडीवीण चाखणें जिव्हेवीण बोलणें। नेत्रेंवीण पाहणें तेंचि ब्रह्म
३७५६९	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०४८७.०३।।	अबोलणेंसी बोलणें विनोदें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणनिधि
३७५७०	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०५१७.०५।।	आतां असो हें बोलणें दुजें नाहीं सांगणें। चिदानंदघन तेणें वाढलें वो माय
३७५७१	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
३७५७२	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
३७५७३	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०६९७.०८।।	निवृत्तिदास म्हणे ज्याचें तो जाणे। आतां जें बोलणें तोचि शीण
३७५७४	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०९७६.०२।।	खुंटलें बोलणें बोलीं बोला। बोलुचि मौन्य ठेला मौन्यामाजीं
३७५७५	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०९७६.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचिये खुणें। अनुभविया बोलणें पारुषलें
३७५७६	बोलणें	।।ज्ञा.गा.०९८५.०४।।	निवृत्तिदासाचें बोलणें। जाणा मीपणा उमाणें
३७५७७	बोलणें	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें

३७५७८	बोलणें	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
३७५७९	बोलणेंचि	।।ज्ञा.गा.०६७८.०१।।	परे पडे मिठी तेथें बोलणेंचि नुठी। आवडी गिळूनियां आतां जीवें नाहीं तुटी
३७५८०	बोलण्याची	।।ज्ञा.गा.०७८८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे या परतें नाहीं। बोलण्याची सोयी अनुभवी जाणे
३७५८१	बोलण्याचें	।।ज्ञा.गा.०७५६.०३।।	ज्ञानदेवाचा बोल बोलण्याचें रूप। निवृत्तिस्वरूप सर्वत्र हें
३७५८२	बोलत	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
३७५८३	बोलत	।।ज्ञा.गा.१११३.०६।।	कुंडलनीकू खूब चढावे ब्रह्मरंध्रकू जावे। चलता है पानीके उपर बोलत सोई होवे
३७५८४	बोलतसे	।।ज्ञा.गा.०१०४.०१।।	रामनाम वाट हेंचि पैं वैकुंठ। ऐसी भगवद्गीता बोलतसे
३७५८५	बोलतसे	।।ज्ञा.गा.०८०५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्मांडाचा अंत। नाहीं ऐसी मात बोलतसे
३७५८६	बोलतसें	।।ज्ञा.गा.०७३७.०४।।	गुह्याचेंही गुह्य निवृत्तीनें दाविलें। मीच वाचा हो बोलें बोलतसें
३७५८७	बोलतसें	।।ज्ञा.गा.०७४८.०१।।	नयनाचे शेजारीं दशवें द्वार बापा। एक मार्ग सोपा बोलतसें
३७५८८	बोलतां	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
३७५८९	बोलतां	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
३७५९०	बोलतां	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
३७५९१	बोलतां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
३७५९२	बोलतां	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
३७५९३	बोलतां	।।ज्ञा.गा.०४३७.०२।।	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
३७५९४	बोलतां	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया

३७५९५	बोलतां	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
३७५९६	बोलतां	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
३७५९७	बोलतां	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये
३७५९८	बोलतां	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
३७५९९	बोलतां	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
३७६००	बोलतां	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
३७६०१	बोलतांचि	।।ज्ञा.गा.०६९१.०२।।	बोलों नये ऐसें केलें वो माय येणें। बोलतांचि गुणें आठऊ नाहीं
३७६०२	बोलताती	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
३७६०३	बोलताती	।।ज्ञा.गा.०५५४.०३।।	रखुमादेविवरेंसी ठक पडिलें कांहींच नाहीं। चौघे स्वभावें बोलताती
३७६०४	बोलताती	।।ज्ञा.गा.०६०३.०४।।	शब्दची करुनी बोलताती ब्रह्म। अंतरींचें वर्म नेणतीच
३७६०५	बोलताती	।।ज्ञा.गा.०९६१.०१।।	दृष्टीचें सुख अंतरीं देख। ओंकार अरुष बोलताती
३७६०६	बोलती	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
३७६०७	बोलती	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
३७६०८	बोलती	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
३७६०९	बोलती	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर

३७६१०	बोलती	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना
३७६११	बोलती	।।ज्ञा.गा.०३२२.०९।।	काम क्रोध थोर बोलती बडिवार । मज म्हणती पोर निर्दैवाचें
३७६१२	बोलती	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
३७६१३	बोलती	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
३७६१४	बोलती	।।ज्ञा.गा.०६५८.०३।।	अणूरेणु ऐसें बोलती संतजन। ब्रह्मांड संपूर्ण तया पोटीं
३७६१५	बोलती	।।ज्ञा.गा.०८४९.०२।।	ऐशी भ्रांती साम्य बोलती सकळे। परी नकळे पूर्ण सत्ता रया
३७६१६	बोलती	।।ज्ञा.गा.०८५०.०१।।	बहुशास्त्र जल्पणें वेद त्रिकांडपणें। बोलती लक्षणें त्रिविधमुक्ती
३७६१७	बोलती	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
३७६१८	बोलती	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्‌भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो
३७६१९	बोलती	।।ज्ञा.गा.१०८३.०२।।	त्या न बोलत्यासि बोलावया गेलें। मीहि न बोलती झालें गे माय
३७६२०	बोलतील	।।ज्ञा.गा.०७१५.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें नोहे फुकाचें। बोलतील वाचें वाचाळ तें
३७६२१	बोलतु	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्‌गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
३७६२२	बोलतो	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील
३७६२३	बोलतों	।।ज्ञा.गा.०७५९.०१।।	एका एक गुज बोलतों निर्वाण। निवृत्तिचरण आठउनी
३७६२४	बोलत्याचा	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
३७६२५	बोलत्यासि	।।ज्ञा.गा.१०८३.०२।।	त्या न बोलत्यासि बोलावया गेलें। मीहि न बोलती झालें गे माय

३७६२६	बोलला	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
३७६२७	बोलवितां	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
३७६२८	बोलविली	।।ज्ञा.गा.०७४३.०७।।	ब्रह्मज्ञानाची किल्ली। सांगितली एकेंच बोली। निवृत्तिराजें बोलविली बोली। तेंची बोलीं बोलिलों
३७६२९	बोलवीतु	।।ज्ञा.गा.०६८९.०२।।	माझा श्रीगुरु ब्रह्म बोलणी बोलवीतु। तेथील संकेतु कोण्ही नेणें
३७६३०	बोलवे	।।ज्ञा.गा.०१०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पाहतां विस्तारु। नामाचा बडिवारु न बोलवे
३७६३१	बोलवे	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
३७६३२	बोलवेना	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
३७६३३	बोलवेना	।।ज्ञा.गा.०६९०.०३।।	जेथें जाय तेथें मौन्यचि पडिलें। बोलवेना पुढें काय करूं
३७६३४	बोलवेसी	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणे लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
३७६३५	बोलसी	।।ज्ञा.गा.०१७८.०१।।	अमृताची कुंडी निद्रिस्त मरण। झणें त्या दूषण बोलसी रया
३७६३६	बोलसी	।।ज्ञा.गा.०४४९.०१।।	अरे अरे ज्ञाना उघडें बोलसी। तुझा तूंचि होशी हरि ऐसा
३७६३७	बोलसी	।।ज्ञा.गा.१०९५.०१।।	परतोन पाहासी न बोलसी आम्हांसी। तुझीया रूपासी नांव नाहीं
३७६३८	बोला	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
३७६३९	बोला	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
३७६४०	बोला	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
३७६४१	बोला	।।ज्ञा.गा.०३७२.०४।।	ऐसें रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या बोला। पातेजलों सर्वस्वासी ठेलों प्राङ्मुख
३७६४२	बोला	।।ज्ञा.गा.०४३७.०२।।	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
३७६४३	बोला	।।ज्ञा.गा.०४९४.०६।।	निवृत्तिदासा तुम्ही बहुत न बोला। रखुमादेविवरा ध्याइजेसु उगला

३७६४४	बोला	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
३७६४५	बोला	।।ज्ञा.गा.०८२२.०१।।	शून्याचा उद्भव सांगतों या बोला। औटपिठीं वहिला सूक्ष्म मार्ग
३७६४६	बोला	।।ज्ञा.गा.०९३७.०३।।	स्मरण विलास तत्त्वीं तत्त्व हाला। उपदेशु बोला बोलों नये
३७६४७	बोला	।।ज्ञा.गा.०९७६.०२।।	खुंटलें बोलणें बोलीं बोला। बोलुचि मौन्य ठेला मौन्यामाजीं
३७६४८	बोला	।।ज्ञा.गा.०९८७.०४।।	अरे कसे ज्ञाना एकचि बोला। विश्वात्मा देवचि भरला
३७६४९	बोला	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे। मनीं धरा विवेकाचे। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे। बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
३७६५०	बोलांची	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
३७६५१	बोलाचा	।।ज्ञा.गा.०४३४.०३।।	सद्‌गुरु बोलाचा विश्वास। मानस स्थीरावुनि परिस। जेथें ध्यानाचा अवकाश आकाश। फावलिया
३७६५२	बोलाचें	।।ज्ञा.गा.०७६८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे याहूनि आणिक। बोलाचें कवतुक जेथ नाहीं
३७६५३	बोलाबोली	।।ज्ञा.गा.०७६५.०२।।	आतां बोलाबोली नको बा आणिक। बिंदु ती नि:शंक ब्रह्म रया
३७६५४	बोलावया	।।ज्ञा.गा.०६५७.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरता नाहीं। उपदेश कांहीं बोलावया
३७६५५	बोलावया	।।ज्ञा.गा.०८३९.०१।।	अमृतयोग निगमनी हुडा। पाहिला चक्र मनोमाया। बोलावया शुद्ध। सिद्ध झालों
३७६५६	बोलावया	।।ज्ञा.गा.१०८३.०२।।	त्या न बोलत्यासि बोलावया गेलें। मीहि न बोलती झालें गे माय
३७६५७	बोलावा	।।ज्ञा.गा.०२३३.०४।।	मज मानसीं सुख तुझ्या रूपीं बोलावा। सर्वेद्रिये दोहावा तुझ्या नामीं
३७६५८	बोलावुनी	।।ज्ञा.गा.०७३१.०६।।	मग बोलावुनी म्हैसा म्हणे तूं ज्ञानीया कैसा। बोलका ऋचा वेदश्रुती
३७६५९	बोलावें	।।ज्ञा.गा.०३६३.०२।।	तूंतें अवघें गुज म्यां सांगावें। वाचेवीण बोलावें नि:शब्दाकारें
३७६६०	बोलावें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०२।।	तुझें तुज देवा सांगतां निकें। समर्थासी केवीं बोलावें रंकें
३७६६१	बोलावें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
३७६६२	बोलावें	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
३७६६३	बोलिजती	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
३७६६४	बोलिजे	।।ज्ञा.गा.०५१०.०४।।	अवलोकितां न अवलोकवे बोलिजे तैसा नव्हे। हा रखुमादेविवरु भावें माल्हाथिला वो माय

३७६६५	बोलिजे	।।ज्ञा.गा.०६७१.०१।।	पंचविसा वेगळें महत्तत्त्व बोलिजे। तें मज अंगविजे ऐसें निवृत्ति केलें वो माये
३७६६६	बोलिजे	।।ज्ञा.गा.०६७८.०२।।	सांगिजे बोलिजे तैसें नव्हे गे माये। सुमरीं मारिलें येणें श्रीगुरुरायें
३७६६७	बोलिजे	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
३७६६८	बोलिजे	।।ज्ञा.गा.०९०४.०२।।	सुखाचा साचा केवीं बोलिजे। जिवातें केवीं सुईजे
३७६६९	बोलिजे	।।ज्ञा.गा.०९०४.०३।।	अमृतकराचे रश्मी चकोर सेविती। तें सुख कोण कैसें बोलिजे रया
३७६७०	बोलिजे	।।ज्ञा.गा.०९८१.०२।।	बोलिजे तें नव्हे दाविजें तें नव्हे। गुरुमुखीं पाहावें परमानंदे
३७६७१	बोलिजे	।।ज्ञा.गा.०९८१.०४।।	अनुभविया प्रति बोलिजे लक्षण। ज्ञानदेवें खूण सांगितली
३७६७२	बोलिजे	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
३७६७३	बोलियले	।।ज्ञा.गा.०९९४.०४।।	विक्राळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियले
३७६७४	बोलियेला	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
३७६७५	बोलियेले	।।ज्ञा.गा.०१६७.०४।।	गोविंद गोपाळ नरहरि। हा मंत्रराज निर्धारी। त्रैलोक्य तरैल क्षणांतरी। ऐसें व्यास बोलियेले
३७६७६	बोलियेले	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वीं सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
३७६७७	बोलियेले	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
३७६७८	बोलियेले	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
३७६७९	बोलियेलें	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
३७६८०	बोलिला	।।ज्ञा.गा.०१५०.०१।।	धन्य धन्य रामनामीं। जो अनुसरला इये कामीं। तोचि बोलिला स्वधर्मी। आत्मारामीं मिळाला
३७६८१	बोलिला	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
३७६८२	बोलिला	।।ज्ञा.गा.०६२९.०५।।	गुरुकृपा द्वारें लाहिजे पैं सिद्धी। बोलिला त्रिशुद्धि ज्ञानेश्वर
३७६८३	बोलिला	।।ज्ञा.गा.०९९५.०२।।	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
३७६८४	बोलिला	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
३७६८५	बोलिला	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि वोळला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
३७६८६	बोलिलासे	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे

३७६८७	बोलिलासे	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
३७६८८	बोलिली	।।ज्ञा.गा.०५०३.०१।।	जनीं वनीं हरि आहे निरंतरीं। बोलिली वैखरी व्यासमुखें
३७६८९	बोलिली	।।ज्ञा.गा.०७५९.०८।।	निवृत्ति सोपान मुक्ताबाईची खूण। ज्ञानदेव सघन बोलिली हे
३७६९०	बोलिले	।।ज्ञा.गा.००५७.०३।।	पुराणप्रसिद्ध बोलिले वाल्मिक। नामें तिन्ही लोक उद्धरती
३७६९१	बोलिले	।।ज्ञा.गा.०१७१.०३।।	प्रतिदिनीं हरिहरि। रामकृष्ण हेचि मुरारी। तोचि तरेल भवसागरीं। वेद चाऱ्ही बोलिले
३७६९२	बोलिले	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
३७६९३	बोलिलें	।।ज्ञा.गा.०२९१.०१।।	जागृती पुसे साजणी। कवण बोलिलें अंगणीं। निरखिता वो नयनीं। वृंदावनीं देखियेला
३७६९४	बोलिलें	।।ज्ञा.गा.०७६१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। स्वरूपाच्या विनोदें बोलिलें हें
३७६९५	बोलिलें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
३७६९६	बोलिलें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
३७६९७	बोलिलेंचि	।।ज्ञा.गा.०१९५.०६।।	या तिहींचें दरुशन। प्राण्या नाहीं जन्ममरण। पुनरपि आगमन। येथें बोलिलेंचि नाहीं
३७६९८	बोलिलों	।।ज्ञा.गा.०७४३.०७।।	ब्रह्मज्ञानाची किल्ली। सांगितली एकेंच बोली। निवृत्तिराजें बोलविली बोली। तेंची बोलीं बोलिलों
३७६९९	बोलिलों	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
३७७००	बोली	।।ज्ञा.गा.००८१.०५।।	जंववरी समान शांति बुद्धि हे ठेली। तंववरी ये भुली बोली कैसी घडे
३७७०१	बोली	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
३७७०२	बोली	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
३७७०३	बोली	।।ज्ञा.गा.०४५१.०४।।	जीव शीव शेजे पंक्तिस बैसली। पंचतत्त्वांची बोली नाहीं तेथें
३७७०४	बोली	।।ज्ञा.गा.०४६८.०२।।	जंववरी भुली तंववरी बोली। समुद्रींची खोली विरळा जाणे

३७७०५	बोली	।।ज्ञा.गा.०७१८.०२।।	नित्य निरंजन सगुणत्व केली। दुर्घटत्व बोली माये लागीं
३७७०६	बोली	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये
३७७०७	बोली	।।ज्ञा.गा.०७४३.०७।।	ब्रह्मज्ञानाची किल्ली। सांगितली एकेंच बोली। निवृत्तिराजें बोलविली बोली। तेंची बोलीं बोलिलों
३७७०८	बोली	।।ज्ञा.गा.०७४३.०७।।	ब्रह्मज्ञानाची किल्ली। सांगितली एकेंच बोली। निवृत्तिराजें बोलविली बोली। तेंची बोलीं बोलिलों
३७७०९	बोली	।।ज्ञा.गा.०७९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाची खोली। अक्षरींची बोली देह सार
३७७१०	बोली	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
३७७११	बोलीं	।।ज्ञा.गा.०७४३.०७।।	ब्रह्मज्ञानाची किल्ली। सांगितली एकेंच बोली। निवृत्तिराजें बोलविली बोली। तेंची बोलीं बोलिलों
३७७१२	बोलीं	।।ज्ञा.गा.०९७६.०२।।	खुंटलें बोलणें बोलीं बोला। बोलुचि मौन्य ठेला मौन्यामाजीं
३७७१३	बोलीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०६।।	अवचित हात घालूं नये बिळीं। खळाचिये बोलीं पडूं नये
३७७१४	बोलीनें	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
३७७१५	बोलु	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामाजीं वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
३७७१६	बोलु	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
३७७१७	बोलु	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
३७७१८	बोलु	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
३७७१९	बोलु	।।ज्ञा.गा.०६५९.०२।।	बोलु अखरीच वळला भीतरीं नाहीं आला।तो केवीं विठ्ठला पावे जी तुम्हां
३७७२०	बोलु	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
३७७२१	बोलुचि	।।ज्ञा.गा.०९७६.०२।।	खुंटलें बोलणें बोलीं बोला। बोलुचि मौन्य ठेला मौन्यामाजीं

३७७२२	बोलूं	।।ज्ञा.गा.००१६.०३।।	ब्रह्मज्ञान मुखें बोलूं येईल सांग । वैराग्याचें अंग आणितां नये
३७७२३	बोलूं	।।ज्ञा.गा.००५१.०१।।	भावेंवीण भक्ति भक्तिवीण मुक्ति। बळेंवीण शक्ति बोलूं नये
३७७२४	बोलूं	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
३७७२५	बोलूं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०२।।	पाहाणियाचा प्रपंचु पाहतां। निमाला कवणा बोलूं ठेऊं आतां
३७७२६	बोलूं	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
३७७२७	बोलूं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०७।।	आशा धरुनियां सांगूं नये ज्ञान। निष्ठुर वचन बोलूं नये
३७७२८	बोलूं	।।ज्ञा.गा.०९८७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे बोलूं आलें मुखा। कानीं एक पाठ पडलें
३७७२९	बोले	।।ज्ञा.गा.००१८.०७।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
३७७३०	बोले	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
३७७३१	बोले	।।ज्ञा.गा.०१७०.०१।।	परस्परें वोळखी वेदीं । शास्त्र बोले भवभेदी। जे पावले परमानंदीं। तेणें त्रिशुद्धि उद्धरले
३७७३२	बोले	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
३७७३३	बोले	।।ज्ञा.गा.०१७८.०४।।	ज्ञानदेव बोले अमृत सरिता। सर्वां घटीं पुरता हरि नांदे
३७७३४	बोले	।।ज्ञा.गा.०२१४.०४।।	बोले निवृत्तीचा दास। संत गर्जती पापनाश
३७७३५	बोले	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
३७७३६	बोले	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
३७७३७	बोले	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
३७७३८	बोले	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
३७७३९	बोले	।।ज्ञा.गा.०३२०.०५।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । स्वामी करुनी सुखी होई निजानंदीं डोले
३७७४०	बोले	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया

३७७४१	बोले	।।ज्ञा.गा.०४०७.०४।।	उगवितां भलें कीं नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेवो बोले निवृत्तीसी
३७७४२	बोले	।।ज्ञा.गा.०४३२.०२।।	तुम्ही एक मुक्त केलें। विश्वकर्त्या सारिखें जालें। सत्यब्रीद आपुलें। देव बोले
३७७४३	बोले	।।ज्ञा.गा.०४७८.०२।।	जेथें शून्यचि मावळलें तेथें काय उरलें। हेंचि सांगे एके बोले मजपाशीं
३७७४४	बोले	।।ज्ञा.गा.०५३५.०४।।	ज्ञानदेव बोले नित्य नामप्रेम। तेथेंचि विश्राम हरीचा असे
३७७४५	बोले	।।ज्ञा.गा.०६३०.०५।।	ब्रह्म तेंचि भास आभास जाहलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तिदास
३७७४६	बोले	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
३७७४७	बोले	।।ज्ञा.गा.०६९०.०२।।	पाहों जाय तव पाहाणया वेगळें। तें सुखसोहळे कोण बोले
३७७४८	बोले	।।ज्ञा.गा.०७०१.०४।।	आतां उगवितांची भलें नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीशीं
३७७४९	बोले	।।ज्ञा.गा.०७२२.०३।।	मुक्ताबाई काय बोले हो आइका। निवृत्ति साम्यका एकविध
३७७५०	बोले	।।ज्ञा.गा.०७२२.०४।।	ज्ञानदेव बोले अक्षर निराकार। पावलें अपार परातीत
३७७५१	बोले	।।ज्ञा.गा.०७६५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न बोले आणिक। डोळीयांची बोल पाहतांची
३७७५२	बोले	।।ज्ञा.गा.०८२५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांतरीं तुर्या। निवृत्तियोगी वेगीं गुज बोले
३७७५३	बोले	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
३७७५४	बोले	।।ज्ञा.गा.०८७३.०४।।	ज्ञानदेवो बोले सामावलें मन। मग नायकती कान तेथील कथा
३७७५५	बोले	।।ज्ञा.गा.०८८६.०३।।	एक श्रीकृष्ण तें विसरलें ऐसें ज्ञानदेव बोले। मूर्खेसी संगती करितां शहाणे सिंतरले
३७७५६	बोले	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
३७७५७	बोले	।।ज्ञा.गा.०९९३.०४।।	धर्मार्थकामाचा जालासे अभाव। तेव्हांचि तो शिव श्रुति बोले
३७७५८	बोले	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
३७७५९	बोले	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
३७७६०	बोले	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे। मनीं धरा विवेकाचे। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे। बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
३७७६१	बोले	।।ज्ञा.गा.१०६३.०३।।	नेलें अंधापाशीं मुके बोले त्याशी। दिलें थोट्यापाशीं ठेवणें तें
३७७६२	बोलें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१६।।	सुताचें गुंडाळें उगवीं पां वहिलें। खंडूनियां सांडी देवा एकाचि बोलें

३७७६३	बोलें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
३७७६४	बोलें	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
३७७६५	बोलें	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
३७७६६	बोलें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
३७७६७	बोलें	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
३७७६८	बोलें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
३७७६९	बोलें	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
३७७७०	बोलें	।।ज्ञा.गा.०६३६.०५।।	ज्ञानेश्वर सांगे अनुभविया अंगें। नुसता बोलें वागे शोभा न पवे बापा
३७७७१	बोलें	।।ज्ञा.गा.०६६१.०१।।	अनुभव खूण मी बोलें साजणी। निरंजनीं अंजन लेईलें अंजनीं
३७७७२	बोलें	।।ज्ञा.गा.०६६९.०१।।	मी माझें अद्वैत द्वैत होउनी ठेलें। सद्‌गुरु एका बोलें ठेविलें ठायीं
३७७७३	बोलें	।।ज्ञा.गा.०७३७.०४।।	गुह्याचेंही गुह्य निवृत्तीनें दाविलें। मीच वाचा हो बोलें बोलतसें
३७७७४	बोलें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
३७७७५	बोलें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०४।।	पाईकपणें गेलें सन्निधान जालें। स्वामी एका बोलें निवांत ठेला
३७७७६	बोलेना	।।ज्ञा.गा.०२९८.०२।।	बोलेना बोलों देईना। तंव पाहाणें तें अवघें पारुषलें गे माये
३७७७७	बोलों	।।ज्ञा.गा.००९०.०२।।	संवगडे वागणें हरिपंथीं चालों। हरि हरि बोलों दिननिशीं
३७७७८	बोलों	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
३७७७९	बोलों	।।ज्ञा.गा.०२९८.०२।।	बोलेना बोलों देईना। तंव पाहाणें तें अवघें पारुषलें गे माये
३७७८०	बोलों	।।ज्ञा.गा.०३०६.०२।।	हालों नये चालों नये । सैरावैरा कांहीं बोलों नये
३७७८१	बोलों	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय
३७७८२	बोलों	।।ज्ञा.गा.०४८७.०१।।	तुडतालेवांचुनी अवस्था काईंसी। दुजे तरी बोलों कवणासी गे माये
३७७८३	बोलों	।।ज्ञा.गा.०४९४.०३।।	बोलों जातां जेणें जिव्हाचि खादली। पाहातां पाहातां नेली चर्मदृष्टि
३७७८४	बोलों	।।ज्ञा.गा.०६९१.०२।।	बोलों नये ऐसें केलें वो माय येणें। बोलतांचि गुणें आठऊ नाहीं

३७७८५	बोलों	।।ज्ञा.गा.०६९७.०३।।	बोलों तरी आतां मौन्य पडिलें माये। शब्द हा न साहे सांगों कैसें
३७७८६	बोलों	।।ज्ञा.गा.०८५१.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे हा निजभाव। बोलों नये ठाव तैसें जालें
३७७८७	बोलों	।।ज्ञा.गा.०९३७.०३।।	स्मरण विलास तत्त्वीं तत्त्व हाला। उपदेशु बोला बोलों नये
३७७८८	बोलों	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
३७७८९	बोलोनी	।।ज्ञा.गा.०९६७.०१।।	भलें बोलोनी दाविलें मज। आत्मज्ञान सांगेन तुज
३७७९०	बोळविली	।।ज्ञा.गा.०३१६.०१।।	पांचही वऱ्हाडी पांचा ठायीं बोळविली । येरा दिधली मिठी देखा
३७७९१	बोळावा	।।ज्ञा.गा.०५७३.०१।।	समर्थ सोयरा बोळावा केला। परी मार्गु गमला सुखाचा बाईये
३७७९२	बोहणी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
३७७९३	बोहरी	।।ज्ञा.गा.००९३.०३।।	जपतां नाम स्मरतां पैं हरिहरि। प्रपंच बोहरी कृष्णनामें
३७७९४	बोहरी	।।ज्ञा.गा.०११५.०१।।	निरंतर ध्याता हरि। सर्व कर्माची बोहरी। दोष जाती दिगंतरीं। रामकृष्णउच्चारणीं
३७७९५	बोहरी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
३७७९६	ब्रजासनमों	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों
३७७९७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
३७७९८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
३७७९९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.००३८.०१।।	निज ब्रह्मा ब्रह्म तो। ब्रह्मादिकां वंद्य तो गे बाई
३७८००	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.००४१.०३।।	रखुमादेविवरु तो। ब्रह्म विटेवरी तो गे बाई

३७८०१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
३७८०२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०१३८.०१।।	निजानंद हें पैं ब्रह्म। ऐसें जाणती योगी वर्म
३७८०३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
३७८०४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ। ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट। या हरिदासासी वाळुवंट। जागरणासी दिधलें
३७८०५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२०५.०२।।	पुंडलिका हें चिंतन। म्हणोनि विटेवरी हें ब्रह्म
३७८०६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
३७८०७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२२२.०१।।	सगुण निर्गुण दोन्ही विलक्षण। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
३७८०८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२२२.०२।।	पतीतपावन मानसमोहन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
३७८०९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२२२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान चित्त निरंजन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
३७८१०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२२२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद चिद्‌घन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
३७८११	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
३७८१२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२२५.०२।।	वालभतें ब्रह्म गोकुळीं आनंदें। गौळियाच्या छंदें खेळतां दिसे
३७८१३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
३७८१४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२७८.०१।।	गुणाचेनी आटोपें आकारलें ब्रह्म। भक्तभाग्य सम आलें मूर्ति
३७८१५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०२७९.०३।।	मीपणा ठाव नुरेची पैं सर्वथा। प्रपंचाची कथा ब्रह्म जाली
३७८१६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०३२७.०२।।	नीळवर्ण ब्रह्म नीळवर्ण कर्म । नीळवर्ण आश्रम गुरु देखे
३७८१७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०३६३.०३।।	रखुमादेविवरु वाचे विनविला। प्रसन्न जाला ब्रह्म दाउनी
३७८१८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०३८२.०२।।	सखी सांगे मात उभयतां ब्रह्म। नाहीं हो विषम हरीवीण
३७८१९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
३७८२०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया

३७८२१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४३२.०५।।	जें जग दिसे गांजिलें। तें शेवटीं ब्रह्म जालें। परमदशेसी आलें। अतिवैभवाच्या
३७८२२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४३४.०५।।	निवृत्ति निरंजनाचा सरा। कैसा वोसंडला अंबरा। सुख पावोनि ज्ञानेश्वरा। ब्रह्म केलें
३७८२३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४३८.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
३७८२४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४४२.०४।।	या आस्थेसि काय काम। आपण विश्व ब्रह्म। तुम्ही सर्वांसी पावन। गुरुमूर्ति
३७८२५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४५७.०१।।	आदिमध्यअंत तुजमाजीं बिंबे। ब्रह्मीं ब्रह्म थांबे लवण जळीं
३७८२६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४७५.०२।।	ब्रह्म तें कायी ब्रह्म तें कायी। ब्रह्म तें कायी सांगा गोसावी
३७८२७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४७५.०२।।	ब्रह्म तें कायी ब्रह्म तें कायी। ब्रह्म तें कायी सांगा गोसावी
३७८२८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४७५.०२।।	ब्रह्म तें कायी ब्रह्म तें कायी। ब्रह्म तें कायी सांगा गोसावी
३७८२९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४७५.०३।।	ब्रह्म सदोदित असे सर्वभूतीं। म्हणउनी सांगे जनांप्रती
३७८३०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४७५.०४।।	ब्रह्म ऐसें नामयाने जाणिलें। हृदयीं धरिलें प्राणलिंग
३७८३१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४७८.०८।।	तेथें गोडीवीण चाखणें जिव्हेवीण बोलणें। नेत्रेंवीण पाहणें तेंचि ब्रह्म
३७८३२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४७९.०५।।	ज्ञानेश्वर म्हणे ब्रह्म साधियेलें। कीर आथीयलें ज्ञानेवीण
३७८३३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४८०.०१।।	शत अश्वमेध घडलें जयाला। तरी ब्रह्म त्याला अगम्य हें
३७८३४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४९३.०२।।	नाहीं त्यास मेरु कैचा विवेकु। जनवन लोकु ब्रह्म दिसे
३७८३५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५२१.०२।।	यम नेम धर्म आम्हां नाहीं कर्म। अवघेंचि ब्रह्म होऊनी ठेलों
३७८३६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५५७.०२।।	तेथें ब्रह्म गर्भा आलें ब्रह्म गर्भा आलें। लय लक्ष उरलें बाईये वो
३७८३७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५५७.०२।।	तेथें ब्रह्म गर्भा आलें ब्रह्म गर्भा आलें। लय लक्ष उरलें बाईये वो
३७८३८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५७२.०२।।	देहेंवीण ब्रह्म देखें। देहेंवीण ब्रह्म देखें। तेणें निर्गुण राखे। रोखावलें
३७८३९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५७२.०२।।	देहेंवीण ब्रह्म देखें। देहेंवीण ब्रह्म देखें। तेणें निर्गुण राखे। रोखावलें
३७८४०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५७८.०१।।	साता व्योमापरतें पाहों गेलें। तंव पाहणेंचि जालें ब्रह्म उदधी
३७८४१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५८९.०१।।	अक्षरचि ब्रह्म तेंचि तें क्षरलें। काल्पनिक झालें अनेकत्व
३७८४२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५८९.०३।।	ब्रह्म अनुपम्य संवितेशी नये। अनुभव सोय तरी कळे
३७८४३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५९३.०५।।	मुळीं तुझें रूप हेरें अनुभवणें। ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्म तूंचि
३७८४४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५९७.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म शोधावया। आलों कोठूनियां माझा मीचि
३७८४५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५९९.०१।।	परेहुनी परी वैखरीहुनी दुरी। दुरीहुनी दुरी ब्रह्म आहे
३७८४६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०५९९.०४।।	जेव्हां तूंचि ब्रह्म होउनी राहाशी। तेव्हां वळगशी सर्वगत

३७८४७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६०३.०४।।	शब्दची करुनी बोलताती ब्रह्म। अंतरींचें वर्म नेणतीच
३७८४८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६०७.०४।।	ब्रह्म अगोचर म्हणे ज्ञानेश्वर। नाथिला संसार मुळीं नाहीं
३७८४९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६०९.०४।।	दृश्यातीत पर ब्रह्म परात्पर। ओळखी ज्ञानेश्वर गुरुकृपा
३७८५०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६१०.०५।।	आतां मी तूं कैंचा सर्व एकाकार। जाहला ज्ञानेश्वर स्वयं ब्रह्म
३७८५१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६१९.०१।।	ब्रह्म जयाचिया बोधेंचि पावन। ते जगीं शाश्वत गुरुमूर्ति
३७८५२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६२३.०५।।	गुरुकृपायोगें ब्रह्म ज्ञानेश्वर। तरला संसार भवसिंधु
३७८५३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६२७.०२।।	ब्रह्म परिपूर्ण तोचि सनातन। स्वयें आनंदघन आन नसे
३७८५४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६३०.०५।।	ब्रह्म तेंचि भास आभास जाहलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तिदास
३७८५५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६३३.०४।।	नाहीं तया भूतीं सर्व ब्रह्म एक। अनुभउनी सुख भोगिताती
३७८५६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६४६.०२।।	सदोदीत ब्रह्म पूर्ण निराकार निर्गुण। भेदाभेद क्षीण तेथें अनुभवी हे खूण
३७८५७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६५४.०२।।	ब्रह्म ध्यासें स्वयें ब्रह्मचि होईजे। जीवत्व लोपिजे सहजचि
३७८५८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६५७.०३।।	बिंबांचें तें अंग ब्रह्म तें निघोट। वस्तु ते अविट तेज:पुंज
३७८५९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६७७.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें तो कठीण सांगतां। आब्रह्मीता जयाचिया सत्ता विस्तारलें
३७८६०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
३७८६१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६८९.०२।।	माझा श्रीगुरु ब्रह्म बोलणी बोलवीतु। तेथील संकेतु कोण्ही नेणें
३७८६२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६८९.०३।।	निवृत्तिप्रसादें म्यां ब्रह्मचि जेविलें। ब्रह्म ढेंकरी पाल्हाईलें नेणोनियां
३७८६३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६९५.०३।।	बाप श्रीगुरु तेणें मज अफाविलें। अवघें ब्रह्म दाविलें ज्ञानदेवा
३७८६४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७०९.०३।।	देखोनि उजाळ म्हणसी त्यासी ब्रह्म। चुकलास वर्म वेगें ते रया
३७८६५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७११.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म साधावया। आलों कोठोनिया माझा मीच
३७८६६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७१५.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें नोहे फुकाचें। बोलतील वाचें वाचाळ तें
३७८६७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७२१.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
३७८६८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७२६.०३।।	जाणते पुरुषें जाणुन। म्हणावें ज्योतिर्मय ब्रह्म। थोडा परी अर्थ गहन। ऐसी इच्छा
३७८६९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७३२.०१।।	निर्गुणाचे रंगीं रंगलें हें मन। सांवळें सगुण ब्रह्म तेंची
३७८७०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७३२.०३।।	असिपदीं जैसें तत्पद तें नाहीं। सांवळें ब्रह्म पाहीं तैसें असे
३७८७१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७३२.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे चांगया ब्रह्म तेंचि खरें। सांवळें निर्धारें जाण रया

३७८७२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७३४.०२।।	ब्रह्म ज्योतिरूप विसावलें जेथ। अनुभव साद्यंत पहा तुम्हीं
३७८७३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७४०.०२।।	शून्य ब्रह्म पूर्ण चक्षूचे अंतरीं। निर्विकार निरंजन तोचि तें गा
३७८७४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७४७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे लक्ष लावीं आकाशीं। ब्रह्म पावसी लौकरी तूं
३७८७५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७५२.०२।।	मन बुद्धी चित्त अंत:करण जाण। या वेगळें निर्वाण ब्रह्म तेंचि
३७८७६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७५२.०३।।	ज्ञानदेवा ब्रह्म लाधलें अवचट। उन्मनीचा घाट चढतांचि
३७८७७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७६५.०२।।	आतां बोलाबोली नको बा आणिक। बिंदु ती नि:शंक ब्रह्म रया
३७८७८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७६६.०२।।	मसुरामात्र सार योगी ध्याती देहीं। निरंजन पाहीं ब्रह्म तेंचि
३७८७९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७७१.०१।।	विश्व ब्रह्म भासे ऐक्य येतां देहीं। अनुहातीं पाहीं अपार नाद
३७८८०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७७५.०२।।	ब्रह्म तत्त्व जाणे ज्योतिरूपें सगळा। ज्योतीही वेगळा ज्योती वसे
३७८८१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७९३.०२।।	नादबिंबा भेटी झाली कवण्या रीतीं। शुद्ध ब्रह्म ज्योती संचलीसे
३७८८२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०७९३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पिंडीं शोध घ्यावा। ब्रह्मासीं पहावा ब्रह्म ठसा
३७८८३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८०५.०६।।	तयाचेही वर रश्मिअग्रामधुनी। शुद्ध ब्रह्म निर्वाणीं असे तेथ
३७८८४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८०६.०३।।	मी ब्रह्म सोहं ज्ञानपद ते साजिरें। ते ठायीं निर्धारें तुझा तूंची
३७८८५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८०८.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यान सच्चिदानंदाचे। सर्व ब्रह्म साचें येणें येथें
३७८८६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८१६.०३।।	अर्धनारी पुरुष एकरूप दिसे। तेंची ब्रह्म ऐसें जाण बाई
३७८८७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८१७.०१।।	ब्रह्मज्ञानी पुरुष तोचि ओळखावा। नयनांजनीं पाहावा ब्रह्म ठसा
३७८८८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८२२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे मज त्रिकुटाची गोडी। धरितां आवडी ब्रह्म लाभे
३७८८९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८२९.०१।।	सत्त्व रज तम त्रिगुण तें ब्रह्म। अर्धमात्रा निस्सीम ॐकार हा
३७८९०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८३१.०१।।	सुनीळ जें ब्रह्म बिंब सत्रावीचें। विश्वरूप चैतन्य महाकारणीं
३७८९१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८३४.०३।।	देह तें विदेह महाकारण ब्रह्म। हें निश्चयाचें वर्म ऐसें जाणा
३७८९२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
३७८९३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया

३७८९४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
३७८९५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
३७८९६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
३७८९७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
३७८९८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०९४८.०२।।	गुरुगम्य सत्ता शिष्य होय सरता। पूर्णी पूर्ण हातां ब्रह्म येत
३७८९९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
३७९००	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०९६७.०२।।	मनाचा प्रकाशु थोरु। मनेंचि ब्रह्म उजियेडु
३७९०१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
३७९०२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
३७९०३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
३७९०४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही

३७९०५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
३७९०६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
३७९०७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
३७९०८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
३७९०९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
३७९१०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
३७९११	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
३७९१२	ब्रह्म'	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
३७९१३	ब्रह्मउदधी	।।ज्ञा.गा.०५३७.०४।।	रखुमादेविवर अंतरब्रह्मीं तरंगु जाला। ब्रह्मउदधी सामावला मज घेऊनि माये
३७९१४	ब्रह्मउदधी	।।ज्ञा.गा.०५४०.०४।।	रखुमादेविवर अठांगीं आगळा। सप्तधातु वेगळा ब्रह्मउदधी
३७९१५	ब्रह्मकमळ	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
३७९१६	ब्रह्मकमळ	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
३७९१७	ब्रह्मकमळीं	।।ज्ञा.गा.०३६४.०२।।	वासना निरसलिये वासना निरसलिये। ब्रह्मकमळीं उगवलीये गे बाईये
३७९१८	ब्रह्मकमळीं	।।ज्ञा.गा.०३६४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तेजसु। ब्रह्मकमळीं दावितां प्रकाशु गे बाईये
३७९१९	ब्रह्मकर्म	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया

३७९२०	ब्रह्मकळा	।।ज्ञा.गा.०८९८.०२।।	तेथील गव्हर जाणती विरुळा। ब्रह्मीं ब्रह्मकळा साधुमुखें
३७९२१	ब्रह्मकुसरी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
३७९२२	ब्रह्मगिरी	।।ज्ञा.गा.०६१३.०१।।	सरिता येऊनियां चढती ब्रह्मगिरी। परी ज्ञानी न धरी जन्म कांहीं
३७९२३	ब्रह्मगोळु	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
३७९२४	ब्रह्मचारी	।।ज्ञा.गा.१०७७.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकवीस पुत्र तयेचे उदरीं
३७९२५	ब्रह्मचारी	।।ज्ञा.गा.११०५.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकविस पुत्र झाले उदरीं
३७९२६	ब्रह्मचि	।।ज्ञा.गा.०३४९.०१।।	ब्रह्माची पुतळी मीचि पैं जालों। ब्रह्मचि लेईलों अंजन गे माय
३७९२७	ब्रह्मचि	।।ज्ञा.गा.०३४९.०२।।	ब्रह्मचि सुख ब्रह्मपदीं पावलों। ब्रह्मसुखीं निवालों निजीं निज देखा
३७९२८	ब्रह्मचि	।।ज्ञा.गा.०३८९.०९।।	याचेनी सुलभें नाठवे संसारु। ब्रह्मचि आकारु दिसत असे
३७९२९	ब्रह्मचि	।।ज्ञा.गा.०४३५.०२।।	जनका हेंचि जालें। तेणें विश्व ब्रह्मचि केलें। त्यांत वेगळेपण आपुलें। मिरवूं नये
३७९३०	ब्रह्मचि	।।ज्ञा.गा.०५८५.०४।।	इह तेंचि पर पिंड तें ब्रह्मांड। ब्रह्मचि अखंड ज्ञानदेव
३७९३१	ब्रह्मचि	।।ज्ञा.गा.०५८६.०१।।	पिंडचि ब्रह्मांड ब्रह्मांडचि पिंड। ब्रह्मचि अखंड ब्रह्मरूप
३७९३२	ब्रह्मचि	।।ज्ञा.गा.०५९४.०५।।	ज्ञानेश्वर हें गिळुनियां नाम। ब्रह्मचि स्वयमेव सांठविलें
३७९३३	ब्रह्मचि	।।ज्ञा.गा.०६५४.०२।।	ब्रह्म ध्यासें स्वयें ब्रह्मचि होईजे। जीवत्व लोपिजे सहजचि
३७९३४	ब्रह्मचि	।।ज्ञा.गा.०६८९.०३।।	निवृत्तिप्रसादें म्यां ब्रह्मचि जेविलें। ब्रह्म ढेंकरी पाल्हाईलें नेणोनियां
३७९३५	ब्रह्मचि	।।ज्ञा.गा.०७१४.०२।।	जें जें पाहूं जाये ब्रह्मचि तें दिसे। अन्यथा हें नसे सर्वथैव
३७९३६	ब्रह्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.००१६.०३।।	ब्रह्मज्ञान मुखें बोलूं येईल सांग । वैराग्याचें अंग आणितां नये
३७९३७	ब्रह्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१५५.०२।।	राजसाचे सर्वे संगीत गायन। तेथें ब्रह्मज्ञान लाधे कैंचें
३७९३८	ब्रह्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
३७९३९	ब्रह्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.०४८०.०३।।	लक्ष अनुष्ठान त्रिभुवनीं अन्नदान। तरी ब्रह्मज्ञान अतर्क्य हें
३७९४०	ब्रह्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.०४८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शुद्ध ब्रह्मज्ञान। पावले हे खूण संतसंगें
३७९४१	ब्रह्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.०५८९.०५।।	सर्वांहुनी पर म्हणे ज्ञानेश्वर। ब्रह्मज्ञान कीर अगोचर
३७९४२	ब्रह्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.०६२१.०४।।	तरीच ब्रह्मज्ञान गुरुकृपाप्राप्ती। जिताची जिवन्मुक्तीं ज्ञानेश्वर
३७९४३	ब्रह्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.०६४९.०३।।	इंद्रियें कोंडावीं आवरावें मन। सहज ब्रह्मज्ञान लाधलाशी

३७९४४	ब्रह्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
३७९४५	ब्रह्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
३७९४६	ब्रह्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
३७९४७	ब्रह्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
३७९४८	ब्रह्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दुःखाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
३७९४९	ब्रह्मज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०७२४.०१।।	जयासी मी कर्ता नाहीं हे भावना। तोचि ब्रह्मज्ञाना पूर्ण पावें
३७९५०	ब्रह्मज्ञानाची	।।ज्ञा.गा.०७४३.०७।।	ब्रह्मज्ञानाची किल्ली। सांगितली एकेंच बोली। निवृत्तिराजें बोलविली बोली। तेंची बोलीं बोलिलों
३७९५१	ब्रह्मज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
३७९५२	ब्रह्मज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०७१७.०१।।	जाला ब्रह्मज्ञानी पूर्ण योगी सिद्ध। तोचि जाणा बद्ध भेद बुद्धि
३७९५३	ब्रह्मज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०८१७.०१।।	ब्रह्मज्ञानी पुरुष तोचि ओळखावा। नयनांजनीं पाहावा ब्रह्म ठसा
३७९५४	ब्रह्मज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
३७९५५	ब्रह्मज्योतीचिये	।।ज्ञा.गा.०८३१.०२।।	ब्रह्मज्योतीचिये प्रकाशें करुनी। देखे त्रिभुवनीं एक वस्तु
३७९५६	ब्रह्मडोहीं	।।ज्ञा.गा.०३५६.०३।।	रखुमादेविवरु दोन्ही घेतली । विरुनि टाकिलीं ब्रह्मडोहीं
३७९५७	ब्रह्मडोहीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
३७९५८	ब्रह्मतेज	।।ज्ञा.गा.०४५४.०५।।	उतावेळ पिंड ब्रह्मांडासहित। नेत्रीं विकासत ब्रह्मतेज
३७९५९	ब्रह्मतेज	।।ज्ञा.गा.०५४०.०३।।	देश वाढले दीस आटले। चहूं द्वारें कोंदलें ब्रह्मतेज
३७९६०	ब्रह्मतेजें	।।ज्ञा.गा.०४४८.०१।।	स्वामीचे कृपेनें चिद्घन ओळलें। रसातळ पाल्हेळें ब्रह्मतेजें

३७९६१	ब्रह्मतेजें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
३७९६२	ब्रह्मतेसी	।।ज्ञा.गा.०९३४.०१।।	पाहतां पाहणें दृश्याही वेगळें। तें कैसें आकळे ब्रह्मतेसी
३७९६३	ब्रह्मद्वारें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
३७९६४	ब्रह्मनाम	।।ज्ञा.गा.००७६.०२।।	अवचिती वाट सांपडली पंथें। ब्रह्मनाम तेथें आलें हातां
३७९६५	ब्रह्मपंथीं	।।ज्ञा.गा.०३४८.०२।।	तें ब्रह्मपंथीं माखलें ब्रह्मपंथीं माखलें। मरोनि जागृत जालें मन गे माये
३७९६६	ब्रह्मपंथीं	।।ज्ञा.गा.०३४८.०२।।	तें ब्रह्मपंथीं माखलें ब्रह्मपंथीं माखलें। मरोनि जागृत जालें मन गे माये
३७९६७	ब्रह्मपद	।।ज्ञा.गा.०७८५.०३।।	ज्ञानदेव वदे अष्टांगयोग साध। पावाल ब्रह्मपद याचा भेद
३७९६८	ब्रह्मपद	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
३७९६९	ब्रह्मपदा	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
३७९७०	ब्रह्मपदाची	।।ज्ञा.गा.०५११.०१।।	ब्रह्मपदाची प्राप्ति उमगेल दृष्टि। परम चैतन्याचे पोटीं विश्वंभरु वो माय
३७९७१	ब्रह्मपदीं	।।ज्ञा.गा.०३४९.०२।।	ब्रह्मचि सुख ब्रह्मपदीं पावलों। ब्रह्मसुखीं निवालों निजीं निज देखा
३७९७२	ब्रह्मपदीं	।।ज्ञा.गा.०३४९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मपदीं सामावला। मजसहित घेउनी गेला निजपुटीं
३७९७३	ब्रह्मपदीं	।।ज्ञा.गा.०४९०.०२।।	अंतरींचे सुख अंतरीं निमालें। अंतर बैसविलें ब्रह्मपदीं
३७९७४	ब्रह्मपदीं	।।ज्ञा.गा.०४९०.०३।।	बाप रखुमादेविवर ब्रह्मपदीं देखिला। मजमाजीं सामावला अद्वैतपणें
३७९७५	ब्रह्मपदीं	।।ज्ञा.गा.०७८३.०३।।	ज्ञानदेव नयनीं निवृत्तीचे पदीं। आनंद ब्रह्मपदीं एक झाला
३७९७६	ब्रह्मपदीं	।।ज्ञा.गा.०७९४.०३।।	ज्ञानदेव आपण प्रणव झाला आधीं। ध्याता ब्रह्मपदीं प्रणवची
३७९७७	ब्रह्मपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०६२६.०४।।	सर्व ब्रह्मपूर्ण तयाशीच बोध। तयाशीच पद कैवल्याचें
३७९७८	ब्रह्मप्राप्ति	।।ज्ञा.गा.०६४३.०१।।	ब्रह्मप्राप्ति झाली ज्या नराला। अंतर्बाह्य झाला प्रकाशची
३७९७९	ब्रह्मप्राप्ति	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
३७९८०	ब्रह्मप्राप्ती	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो

३७९८१	ब्रह्मबीज	।।ज्ञा.गा.०९७१.०१।।	अमोलिक रत्न जोडलें रे तुज। कां रे ब्रह्मबीज नोळखसी?
३७९८२	ब्रह्मबीज	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
३७९८३	ब्रह्मबीज	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
३७९८४	ब्रह्मभाग	।।ज्ञा.गा.०८५३.०२।।	सुटलेपणें करिसी विषयत्याग। तेणें अंतरीं होय अनुराग। परतोनी तरीच पावशी ब्रह्मभाग रया
३७९८५	ब्रह्मभावना	।।ज्ञा.गा.०७२८.०१।।	कैसी मनाची भ्रांति गेली। रोमांच ब्रह्मभावना जाली। हेचि शक्ति उजळली। ज्ञानाची
३७९८६	ब्रह्मभुली	।।ज्ञा.गा.०३५०.०१।।	सिद्ध सांडूनि निजबोधा गेलें। निजबोधु मुकलें ब्रह्मभुली
३७९८७	ब्रह्ममय	।।ज्ञा.गा.०५३७.०३।।	तेथें ऋगयजु:साम भुलले। तें माझ्या ठायीं फुललें ब्रह्ममय
३७९८८	ब्रह्ममय	।।ज्ञा.गा.०६४०.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तन्मय। ब्रह्मीं ब्रह्ममय दिसे त्यासी
३७९८९	ब्रह्ममय	।।ज्ञा.गा.०६९३.०२।।	द्वैतभावो नाशिला माझा द्वैतभावो नाशिला। पूजा उद्वंस केला तें ब्रह्ममय
३७९९०	ब्रह्ममार्गातें	।।ज्ञा.गा.०८५४.०३।।	ब्रह्ममार्गातें साधू जाती। वायां चुकली तुझी भक्ति
३७९९१	ब्रह्ममूर्ति	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
३७९९२	ब्रह्ममेघ	।।ज्ञा.गा.०५६३.०१।।	चातकेंवीण लक्ष अंतरींच ठसलें। तेथें एक वोळलें ब्रह्ममेघ
३७९९३	ब्रह्ममेघ	।।ज्ञा.गा.०७१२.०२।।	चातकेवीण लक्ष अंतरीं ठालें। तेथें एक वोळला ब्रह्ममेघ
३७९९४	ब्रह्ममेळीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०७।।	वासुदेवीं वाहूनि टाळी। पातकें गेलीं अंतराळीं। वासुदेवो वनमाळी। कीर्तन करूं ब्रह्ममेळीं गा
३७९९५	ब्रह्मयानें	।।ज्ञा.गा.०११२.०२।।	नामेंवीण सुटका नाहीं। ऐसी वेदशास्त्रीं ग्वाही। जो वेद मस्तकीं पाही। ब्रह्मयानें वंदिला
३७९९६	ब्रह्मरंध्र	।।ज्ञा.गा.०७३७.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र ज्याचें घर। सत्रावी निरंतर वसे जेथें
३७९९७	ब्रह्मरंध्र	।।ज्ञा.गा.०७३९.०३।।	महाकारण मसुरामात्र सदोदित। ब्रह्मरंध्र साद्यंत वसतसे
३७९९८	ब्रह्मरंध्र	।।ज्ञा.गा.०७४८.०६।।	सहस्रदळीं ब्रह्मरंध्र शोभतसे निळें। प्रकाशाचे उमाळे जेथें असती
३७९९९	ब्रह्मरंध्र	।।ज्ञा.गा.०७७२.०२।।	भ्रमर गुंफा ब्रह्मरंध्र तें सुरेख। पाहतां कवतुक त्रैलोकीं
३८०००	ब्रह्मरंध्र	।।ज्ञा.गा.०७७७.०२।।	आत्मदशे योगी लक्ष लाविती देहीं। ब्रह्मरंध्र पाहीं सत्पद तें
३८००१	ब्रह्मरंध्र	।।ज्ञा.गा.०७९४.०२।।	त्रिकूट श्रीहाट गोल्हाट ब्रह्मरंध्र। प्रणव निरंतर ऐक्य झाला
३८००२	ब्रह्मरंध्र	।।ज्ञा.गा.०७९७.०१।।	निळावर्ण ब्रह्मरंध्र येक निकें। पाहा माझे सखे भाविक हो
३८००३	ब्रह्मरंध्र	।।ज्ञा.गा.०८०३.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र एके नेत्रीं देखे। देखणा पारुखे ते ठायीं बा

३८००४	ब्रह्मरंध्र	।।ज्ञा.गा.०८२०.०२।।	बिंदुस्थान तेथें ब्रह्मरंध्र ज्योती। तेथ योगी वसती दिवस रात्र
३८००५	ब्रह्मरंध्रकू	।।ज्ञा.गा.१११३.०६।।	कुंडलनीकू खूब चढावे ब्रह्मरंध्रकू जावे। चलता है पानीके उपर बोलत सोई होवे
३८००६	ब्रह्मरंध्रीं	।।ज्ञा.गा.०७३५.०१।।	चहूं शून्यांचा भेद कैसा पाहावा देहीं। ब्रह्मरंध्रीं नि:संदेहीं निजवस्तू
३८००७	ब्रह्मरंध्रीं	।।ज्ञा.गा.०७६२.०२।।	परादी वाचा तन्मय ते झाली। साक्षीत्वासी आली ब्रह्मरंध्रीं
३८००८	ब्रह्मरंध्रीं	।।ज्ञा.गा.०७६५.०३।।	अनुहात उन्मनी म्हणोनी व्यर्थ काय। मुखीं धरीं सोय ब्रह्मरंध्रीं
३८००९	ब्रह्मरंध्रीं	।।ज्ञा.गा.०७८२.०२।।	द्विविध भाग पिंडीं द्विविध ब्रह्मांडीं। या तीं पडिपाडीं ब्रह्मरंध्रीं
३८०१०	ब्रह्मरंध्रीं	।।ज्ञा.गा.०८२५.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट ब्रह्मरंध्रीं वस्तु। तुर्येची ऐसी मातु याच ज्ञानें
३८०११	ब्रह्मरंध्रीं	।।ज्ञा.गा.०८३१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची जे ज्योती। ब्रह्मरंध्रीं वस्ती परमात्मयाची
३८०१२	ब्रह्मरंध्रीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.१३।।	मन पवन समरसोनी। ब्रह्मरंध्रीं लीन होउनी। हा अभिमान वाहोनी। जालेपणीं फुंजती
३८०१३	ब्रह्मरस	।।ज्ञा.गा.०५९०.०५।।	राहे ज्ञानेश्वर एकचि एकट। ब्रह्मरस घोट घोटूनियां
३८०१४	ब्रह्मरस	।।ज्ञा.गा.०६०४.०२।।	ब्रह्मरस सुख जें कांहीं प्राशिती। तैसेंचि हे होती अनुभवें
३८०१५	ब्रह्मरसपूर	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
३८०१६	ब्रह्मरसाचीं	।।ज्ञा.गा.००२२.०४।।	हिरिया ऐशा दंतपंक्ति अधर पोंवळ वेली । श्रवणींचीं कुंडलें ब्रह्मरसाचीं वोतलीं
३८०१७	ब्रह्मरसाचें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें। तें पंढरिये प्रगटलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। नामें आथिलें चोखडें रया
३८०१८	ब्रह्मरसाचें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
३८०१९	ब्रह्मरसीं	।।ज्ञा.गा.०४९३.०३।।	उजेडली शांति मावळली निशी। अवघा ब्रह्मरसीं पाजळलें
३८०२०	ब्रह्मरसीं	।।ज्ञा.गा.०५५९.०३।।	अवघा कोल्हाळ एकनिष्ठ जाला। ब्रह्मरसीं बुडाला निवडेचिना
३८०२१	ब्रह्मरसु	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
३८०२२	ब्रह्मरसु	।।ज्ञा.गा.०४८५.०३।।	कांहीं नसोनिया कांहीं एक जाला। अवघाचि शोखिला ब्रह्मरसु
३८०२३	ब्रह्मरसु	।।ज्ञा.गा.०५१७.०३।।	निवृत्ति पुराडला देहेभाव चोखाळला। अंगेंसी मर्दिला ब्रह्मरसु वो माय
३८०२४	ब्रह्मरसु	।।ज्ञा.गा.०८५४.०२।।	ते नेणती ब्रह्मरसु। वायां होती कासाविसु
३८०२५	ब्रह्मरसु	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु

३८०२६	ब्रह्मरसें	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
३८०२७	ब्रह्मरसें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
३८०२८	ब्रह्मरसें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०३।।	अवघें अंबर माझें तिंबलें। ब्रह्मरसें पिळिलें वो रंग नव्हे
३८०२९	ब्रह्मरसें	।।ज्ञा.गा.०४९६.०५।।	ब्रह्मरसें भरला दाही दिशा व्यापिला। आनंदु सच्चिदानंदीं वोसंडला वो माय
३८०३०	ब्रह्मरसें	।।ज्ञा.गा.०५५४.०१।।	कापुराचें भांडें म्यां ब्रह्मरसें भरिलें। घ्राणीं निमालें परिमळेंसहित
३८०३१	ब्रह्मरसें	।।ज्ञा.गा.०५७७.०२।।	सकळे माझें गोत मुसें आलें। ब्रह्मरसें जालें बाईये वो
३८०३२	ब्रह्मरसें	।।ज्ञा.गा.०५७७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मरसें विवळला। मजसहित निमाला ब्रह्मरूपीं गे माये
३८०३३	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.०१८३.०३।।	पादसेवनें अक्रूर जाला ब्रह्मरूप। प्रत्यक्ष स्वरूप गोविंदाचें
३८०३४	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.०१८३.०९।।	उद्धव यादव आणि ते गोपाळ। गोपिकांचा मेळ ब्रह्मरूप
३८०३५	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.०३८९.०८।।	विस्मृति गुणांची स्मृति पैं भजना। दृष्टादृष्ट जनां ब्रह्मरूप
३८०३६	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.०४६०.०२।।	तेज बीज बिवडे पेरिलें निवाडे। उगवलें चोखडें ब्रह्मरूप
३८०३७	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.०५८३.०१।।	तेंचि ब्रह्मरूप जाणिजे निश्चळ। शुद्ध तें निर्मळ मनाहुनी
३८०३८	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.०५८६.०१।।	पिंडचि ब्रह्मांड ब्रह्मांडचि पिंड। ब्रह्मचि अखंड ब्रह्मरूप
३८०३९	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.०६००.०१।।	एकचि मीपणें नागविलें घर। नाहींतरी संसार ब्रह्मरूप
३८०४०	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.०६२२.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप हे खूण ओळखी । भिन्नपण टाकीं निश्चयेंसीं
३८०४१	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.०६४२.०२।।	अगणित तारे ओतिले अचळ। अखंड निर्मळ ब्रह्मरूप
३८०४२	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.०७१७.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप जयासी बिंबलें। तयासी कळलें निजसुख
३८०४३	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.०९८८.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप ही खूण ओळखी। भिन्नपणा टाकी अंतरींचा
३८०४४	ब्रह्मरूपीं	।।ज्ञा.गा.०५७७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मरसें विवळला। मजसहित निमाला ब्रह्मरूपीं गे माये
३८०४५	ब्रह्मरूपें	।।ज्ञा.गा.०४९०.०१।।	जगासी गवसणी ब्रह्मरूपें देखिली। ते मी अंतरीं पांगुरलों अंतरामाजीं
३८०४६	ब्रह्मरूपें	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शें तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
३८०४७	ब्रह्मरूपें	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली

३८०४८	ब्रह्मरेखा	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
३८०४९	ब्रह्मविद्या	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
३८०५०	ब्रह्मविद्येचा	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
३८०५१	ब्रह्मविद्येचा	।।ज्ञा.गा.०२३४.०३।।	ब्रह्मविद्येचा पुतळा। गाई राखितो गोवळा। श्रुती नेणवे ते लीळा। वेदां सनकादिकां
३८०५२	ब्रह्मविद्येचा	।।ज्ञा.गा.०३४७.०२।।	नावाडा श्रीरंगु जाहला हळुवारु। तेणें पावविला पारु ब्रह्मविद्येचा
३८०५३	ब्रह्मविद्येचा	।।ज्ञा.गा.०६७७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मविद्येचा पुतळा। तेथील हे कळा निवृत्तिप्रसादें
३८०५४	ब्रह्मविद्येचें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें ।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
३८०५५	ब्रह्मशास्त्र	।।ज्ञा.गा.००७९.०३।।	संतांची संगती वेदश्रुतीची मती। घेऊनियां हातीं ब्रह्मशास्त्र
३८०५६	ब्रह्मशिखरीं	।।ज्ञा.गा.०८०५.०२।।	ब्रह्मशिखरीं निराळ्या मार्गावरीं। अविनाश कर्णकुमरी एकलीच
३८०५७	ब्रह्मसनातन	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
३८०५८	ब्रह्मसमदृष्टि	।।ज्ञा.गा.०६६५.०१।।	जन्मा आवर्तीं येरझारी फिटली। ब्रह्मसमदृष्टि जाली गुरुमुखें
३८०५९	ब्रह्मसुख	।।ज्ञा.गा.०२९४.०७।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं गळालें। ब्रह्मसुख सोहळे आम्हां घरीं
३८०६०	ब्रह्मसुख	।।ज्ञा.गा.०६०५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा होतां। लाहिजे तत्त्वता ब्रह्मसुख
३८०६१	ब्रह्मसुख	।।ज्ञा.गा.०८९२.०२।।	भ्रांती पडलिया मना नेणसी। ब्रह्मसुख चुकलासी वर्म अरे मुढा
३८०६२	ब्रह्मसुखीं	।।ज्ञा.गा.०३४९.०२।।	ब्रह्मचि सुख ब्रह्मपदीं पावलों। ब्रह्मसुखीं निवालों निजीं निज देखा
३८०६३	ब्रह्मसूत्र	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
३८०६४	ब्रह्मस्तनीं	।।ज्ञा.गा.०६९५.०१।।	चातकाची तृषा मेघें पुरविली। ब्रह्मस्तनीं पान्हाईली बाईये वो

३८०६५	ब्रह्मस्थान	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
३८०६६	ब्रह्मस्थानीं	।।ज्ञा.गा.०७८०.०२।।	अनुहात नाद ब्रह्मस्थानीं असे। तेथें रूप कैसें सांगा मज
३८०६७	ब्रह्मस्थानीं	।।ज्ञा.गा.०७८७.०१।।	इडा वाम दक्षिणे पिंगला। दोहींत या कळा ब्रह्मस्थानीं
३८०६८	ब्रह्मस्थिति	।।ज्ञा.गा.०३४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अनुसंधान। रात्रिदिन लीन ब्रह्मस्थिति
३८०६९	ब्रह्मस्फुरण	।।ज्ञा.गा.०७१८.०३।।	मी ब्रह्मस्फुरण तेथींच ते माया। जाली मिथ्या याया सत्य रूपा
३८०७०	ब्रह्महत्या	।।ज्ञा.गा.०६३९.०१।।	मी देहीं म्हणतां ब्रह्महत्या कोटी। घेऊनियां पाठी थापटिती
३८०७१	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.००१०.०३।।	दयाळ अनाथनाथा । जंगम स्थावर गुह्य धूपा । पूर्ण व्यापक प्रकाशदीपा । ब्रह्मा तूंचि
३८०७२	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.००३८.०१।।	निज ब्रह्मा ब्रह्म तो। ब्रह्मादिकां वंद्य तो गे बाई
३८०७३	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
३८०७४	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
३८०७५	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०१८०.०६।।	बळी कृपाचार्य इंद्र सूर्य चंद्र। ब्रह्मा आदि इंद्र पूर्ण भक्त
३८०७६	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वीं सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
३८०७७	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
३८०७८	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मनःचक्षुसूर्योदिशाश्रोत्रः अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
३८०७९	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०४७६.०२।।	माय सांग आम्हां कोण सुख ब्रह्मा। तुम्हां आम्हां समा कोण्या रूपें
३८०८०	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०५९७.०४।।	हरि ब्रह्मा सूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरूपीं
३८०८१	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०६०९.०१।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र सुजन स्थिती अंत। करिती महत् जगीं तिन्ही
३८०८२	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०६३०.०३।।	जें अनिर्वचनीय तें मूळ प्रकृति। ब्रह्मा ऐशी शक्ति तियेचि पैं
३८०८३	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०६३०.०४।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र तियेचें पैं अंग। मुळीं सृष्टि जग गोसाविणी
३८०८४	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०७५९.०५।।	सत् चित् आनंद ब्रह्मा हरि हर। तेही जिचा पार नेणविती
३८०८५	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख। कर्में चंद्रासी घडला दोष। कर्में भार वाहती कूर्म शेष। कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा

३८०८६	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.०९९५.०२।।	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
३८०८७	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
३८०८८	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.०१८४.०२।।	आलिंगनीं सुख वाटे। प्रेम चिदानंदीं घोटे। हर्षे ब्रह्मांड उतटें। समूळ उठे मीपण
३८०८९	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.०२३३.०२।।	त्या सुखें ब्रह्मांड थोडें पां तियेसी। दुग्ध पैं मागशी बाळपणें
३८०९०	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.०४६५.०१।।	अनुपम्य तेजें धवळलें ब्रह्मांड। विश्वरूपीं अखंड तदाकार
३८०९१	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.०५८५.०४।।	इह तेंचि पर पिंड तें ब्रह्मांड। ब्रह्मचि अखंड ज्ञानदेव
३८०९२	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.०५८६.०१।।	पिंडचि ब्रह्मांड ब्रह्मांडचि पिंड। ब्रह्मचि अखंड ब्रह्मरूप
३८०९३	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.०६५७.०१।।	तिहीं शून्यांवरती नांदताहे देहीं। तोचि ब्रह्मांड गेहीं भरूनि ठेला
३८०९४	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.०६५८.०३।।	अणूरेणु ऐसें बोलती संतजन। ब्रह्मांड संपूर्ण तया पोटीं
३८०९५	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें
३८०९६	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.०७४१.०३।।	औट हात हा देह ब्रह्मांड सगळें यांत। तयाचा निश्चित शोध करा
३८०९७	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
३८०९८	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.११०३.०४।।	तिहीं शून्यांवरी नांदता हे दिहीं। तेंचि ब्रह्मांड गे भरुनी असे
३८०९९	ब्रह्मांडगोळ	।।ज्ञा.गा.०७२५.०२।।	तेथें वैराग्याचे भोपळे। उरी बांधिली योग सकळें। पैलपाराचा ब्रह्मांडगोळ। पहावया
३८१००	ब्रह्मांडचि	।।ज्ञा.गा.०५८६.०१।।	पिंडचि ब्रह्मांड ब्रह्मांडचि पिंड। ब्रह्मचि अखंड ब्रह्मरूप
३८१०१	ब्रह्मांडभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०७९३.०१।।	अमृताची क्षीर ब्रह्मांडभुवनीं। पाहाती त्रिभुवनीं नवल झालें
३८१०२	ब्रह्मांडभूषणाचें	।।ज्ञा.गा.०७२८.०४।।	ब्रह्मांडभूषणाचें आलें राज्य। विसरून गेला दरिद्रलाज। द्रष्ट द्रष्ट म्हणती माझे। आप्त जाण
३८१०३	ब्रह्मांडा	।।ज्ञा.गा.०७१९.०२।।	ब्रह्मांडा एव्हढें। ओतीव सगळें। मनबुद्धि कवळें। ऐसें नाहीं
३८१०४	ब्रह्मांडांस	।।ज्ञा.गा.०६९७.०५।।	तें गिळुनीयां द्वंद्वासहित प्रपंचभास। तेथ स्थुळादि ब्रह्मांडांस गिळूनी ठेले
३८१०५	ब्रह्मांडाएवढें	।।ज्ञा.गा.०१७६.०५।।	त्याचेनि सुख अपार निःसंदेह गाढे। ब्रह्मांडाएवढें घर केलें
३८१०६	ब्रह्मांडाचा	।।ज्ञा.गा.०७४६.०२।।	अनंत ब्रह्मांडाचा खेळ जिच्या योगें चाले । चांग्यासी मीनलें तया ठायीं
३८१०७	ब्रह्मांडाचा	।।ज्ञा.गा.०८०५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्मांडाचा अंत। नाहीं ऐसी मात बोलतसे
३८१०८	ब्रह्मांडाचिया	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये

३८१०९	ब्रह्मांडाची	।।ज्ञा.गा.०३३५.०१।।	सावळियाचें तेज सांवळा श्रीहरि। शेजबाजवोवरी ब्रह्मांडाची
३८११०	ब्रह्मांडाचे	।।ज्ञा.गा.०७३९.०१।।	ब्रह्मांडाचे भुवनीं कमळ तें सुंदर। पाकोळ्या साचार चार तेथें
३८१११	ब्रह्मांडासहित	।।ज्ञा.गा.०४५४.०५।।	उतावेळ पिंड ब्रह्मांडासहित। नेत्रीं विकासत ब्रह्मतेज
३८११२	ब्रह्मांडासी	।।ज्ञा.गा.०७३५.०३।।	त्रिकूट श्रीहाट गोहाट तिसरें। औटपीठादी सारें ब्रह्मांडासी
३८११३	ब्रह्मांडीं	।।ज्ञा.गा.०२००.०१।।	दुजें द्वैत सांडी एकतत्त्व मांडी। अद्वैत ब्रह्मांडीं पैसु कीजे
३८११४	ब्रह्मांडीं	।।ज्ञा.गा.०७८२.०२।।	द्विविध भाग पिंडीं द्विविध ब्रह्मांडीं। या तीं पडिपाडीं ब्रह्मरंध्रीं
३८११५	ब्रह्मांडीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
३८११६	ब्रह्मांडें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१४।।	अनंत ब्रह्मांडें घडिसी मोडिसी। अकर्तेपणें जैसा तैसा अससी
३८११७	ब्रह्मांडें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं
३८११८	ब्रह्मांडें	।।ज्ञा.गा.०७८२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे शून्यांतील रूप। अनंत ब्रह्मांडें जेथ आहाती
३८११९	ब्रह्माकारें	।।ज्ञा.गा.०४१४.०३।।	रखुमादेविवरु अदट दाविला। माझ्या देहीं वाढला ब्रह्माकारें
३८१२०	ब्रह्माकारें	।।ज्ञा.गा.०५४१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सहज निटु जाला। हृदयीं नटावला ब्रह्माकारें
३८१२१	ब्रह्माकारें	।।ज्ञा.गा.१०८३.०३।।	बाप रखुमादेविवरेंसि ठकचि पडिलें। मीचि ठसावलें ब्रह्माकारें
३८१२२	ब्रह्माक्षरीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
३८१२३	ब्रह्माग्नि	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी
३८१२४	ब्रह्माचा	।।ज्ञा.गा.०७१५.०३।।	तिहींचा संयोग आभ्यासावा योग। मग घडे संग ब्रह्माचा पैं
३८१२५	ब्रह्माचा	।।ज्ञा.गा.०९६७.०३।।	निवृत्ति सेवियेला सुघडु। तेणें मज जाहाला ब्रह्माचा पाडु
३८१२६	ब्रह्माचा	।।ज्ञा.गा.१०३८.०१।।	माझिया घोंगडियावरी ब्रह्माचा गोंडा। बाहिरी सांडा बैसावया
३८१२७	ब्रह्माचा	।।ज्ञा.गा.१०४५.०१।।	ब्रह्माचा गोंडा चहूं पावला। मन पांघुरे उमप भावा
३८१२८	ब्रह्माचिये	।।ज्ञा.गा.१०८८.०२।।	हा घोडा हा राऊत करूनियां दावा। मग पदों बैसावा ब्रह्माचिये
३८१२९	ब्रह्माची	।।ज्ञा.गा.०३४९.०१।।	ब्रह्माची पुतळी मीचि पैं जालों। ब्रह्मचि लेईलों अंजन गे माय
३८१३०	ब्रह्मादि	।।ज्ञा.गा.०६२०.०२।।	इंद्र चंद्र देव ब्रह्मादि करुनी। संशयाची श्रेणी छेदिती ना
३८१३१	ब्रह्मादि	।।ज्ञा.गा.०६२३.०२।।	हरिश्चंद्रादिक ब्रह्मादि करून। मायोपाधीन भास जाले
३८१३२	ब्रह्मादिक	।।ज्ञा.गा.०५९२.०२।।	ब्रह्मादिक काळ व्याली हे ढिसाळ। आथी रजस्वला इयेपरी

३८१३३	ब्रह्मादिक	।।ज्ञा.गा.०६२८.०१।।	साधूचा महिमा वर्णवेना कांहीं। ब्रह्मादिक तेही वर्णिताती
३८१३४	ब्रह्मादिक	।।ज्ञा.गा.०६३५.०५।।	निवृत्तीदासाचा झालों निजदास। वंदिती तयास ब्रह्मादिक
३८१३५	ब्रह्मादिक	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
३८१३६	ब्रह्मादिक	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
३८१३७	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
३८१३८	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
३८१३९	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.००३२.०१।।	ब्रह्मादिकां आठकु तो। शिवध्यान ध्यानकु तो गे बाई
३८१४०	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.००३८.०१।।	निज ब्रह्मा ब्रह्म तो। ब्रह्मादिकां वंद्य तो गे बाई
३८१४१	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.०२०६.०६।।	नाभिकमळीं जन्म असे। ब्रह्मादिकां अपैसे
३८१४२	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.०२०८.०२।।	तो हा विठोबा निधान। ज्याचें ब्रह्मादिकां ध्यान। पाउलें समान। विटेवरी शोभती
३८१४३	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.०२०९.०६।।	सनकादिक मुनी ध्यानस्थ पैं सदा। ब्रह्मादिकां कदा न कळे महिमा
३८१४४	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
३८१४५	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
३८१४६	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
३८१४७	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.०३०६.०१।।	दुरळु अंबुला केला गे बाई । ब्रह्मादिकां तो न पडे ठाई
३८१४८	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.०७३८.०४।।	तयाचा मकरंद स्वरूप तें शुद्ध। ब्रह्मादिकां बोध हाची जाला

३८१४९	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.०७४५.०१।।	सत्रावीचा खेळ लक्षवेना कवणा। ब्रह्मादिकां जाणा अगम्य तें
३८१५०	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
३८१५१	ब्रह्मादिकांसी	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
३८१५२	ब्रह्मादिकांसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
३८१५३	ब्रह्मानंद	।।ज्ञा.गा.००२३.०३।।	संकोचला संसार । पारुषला व्यवहार । ब्रह्मानंद अपार । जहाला वो माय
३८१५४	ब्रह्मानंद	।।ज्ञा.गा.०१७६.०६।।	ज्ञानदेवीं चोज ब्रह्मानंद सुकाळ। हृदयीं आम्ही गोपाळ साठविला
३८१५५	ब्रह्मानंद	।।ज्ञा.गा.०६७९.०३।।	निजीं निज आली हरपल्या कळा। ब्रह्मानंद सोहळा गुरुशिष्यीं
३८१५६	ब्रह्मानंद	।।ज्ञा.गा.१०९६.०३।।	ब्रह्मानंद आशापाश तोडीं। दाउनी उघडी मूर्ति आम्हां
३८१५७	ब्रह्मानंदकळा	।।ज्ञा.गा.०५६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आनंद सोहळा। ब्रह्मानंदकळा भोगीतसे
३८१५८	ब्रह्मानंदा	।।ज्ञा.गा.०४२४.०२।।	तेणें सांडियेली माया। त्यजियेली कंथा काया। मन गेलें विलया। ब्रह्मानंदा माझारीं
३८१५९	ब्रह्मानंदीं	।।ज्ञा.गा.१०५६.०४।।	आत्मनैवेद्य समर्पिले। ब्रह्मानंदीं मग वंदिलें। ज्योतिर्लिंग मग ध्याईलें। ज्ञानदेवा हृदयीं
३८१६०	ब्रह्मानंदु	।।ज्ञा.गा.०१३३.०१।।	हरि आला रे हरि आला रे। संतसंगें ब्रह्मानंदु जाला रे
३८१६१	ब्रह्मानंदें	।।ज्ञा.गा.०५८७.०१।।	पाहातें पाहूं गेलों पाहणें विसरलों। ब्रह्मानंदें धालों देवराया
३८१६२	ब्रह्मानंदें	।।ज्ञा.गा.०५८८.०५।।	धाले तेच पूर्ण कीर ब्रह्मानंदें। ज्ञानेश्वर बोधें बोधीयला
३८१६३	ब्रह्मार्पण	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें । अवघें संपलें भवमूळ
३८१६४	ब्रह्मार्पण	।।ज्ञा.गा.०८९९.०२।।	कामधाम हरि ब्रह्मार्पण करी। आपणची कामारी होये हरि
३८१६५	ब्रह्मार्पणीं	।।ज्ञा.गा.०५७६.०२।।	चंचळ मन ब्रह्मीं निश्चळ जालें। अवघेंचि निमालें ब्रह्मार्पणीं
३८१६६	ब्रह्मासीं	।।ज्ञा.गा.०७९३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पिंडीं शोध घ्यावा। ब्रह्मासीं पहावा ब्रह्म ठसा
३८१६७	ब्रह्माहंस्फूर्ति	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शें तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
३८१६८	ब्रह्माहमस्मि	।।ज्ञा.गा.०५७१.०५।।	ब्रह्माहमस्मि शुद्धज्ञान। तेथील सांडिला अभिमान

३८१६९	ब्रह्माहमस्मि	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
३८१७०	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०२६७.०२।।	सुखाची अति प्रीति जहाली गे ब्रह्मीं। श्रीगुरु निवृत्ति मुनी जाहलें गे माया
३८१७१	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०३४७.०१।।	जें ब्रह्मीं पाहतां मन न सिरे कोठें। ऐसियाचे पेठे मज उभें केलें
३८१७२	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०३५०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें वेडावलें। आपणासहित मज ब्रह्मीं बुडविलें
३८१७३	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०३८९.०२।।	पांगुळल्या वृत्ति हारपली भावना। निमाली कल्पना ब्रह्मीं रया
३८१७४	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०४५७.०१।।	आदिमध्यअंत तुजमाजीं बिंबे। ब्रह्मीं ब्रह्म थांबे लवण जळीं
३८१७५	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०५३७.०१।।	अंतरीचा विस्तारु ब्रह्मीं पाल्हायिला। तेथें एक मनु सिद्धसाधकु भला
३८१७६	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०५४६.०१।।	अद्वैताची झडपणी ब्रह्मीं निमाली। तन्मय तत्त्वतां ब्रह्मींच मुराली
३८१७७	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०५७२.०१।।	माझी प्रकृति निष्कृति जाली। ब्रह्मीं सामावली बाईये वो
३८१७८	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०५७६.०२।।	चंचळ मन ब्रह्मीं निश्चळ जालें। अवघेंचि निमालें ब्रह्मार्पणीं
३८१७९	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०६१०.०१।।	कळिकेमाजीं ज्योती समत्वासी आली। तेचि सामावली दृष्टि ब्रह्मीं
३८१८०	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०६१०.०२।।	सिंधुमाजीं जैसें सैंधव मिळालें। तेवीं मन झालें ब्रह्मीं लीन
३८१८१	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०६१९.०५।।	ज्याशी नाहीं भेद ब्रह्मीं एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तोचि गुरु
३८१८२	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०६३९.०२।।	शुद्ध ब्रह्मीं कैशी कल्पना आरोपी। तोचि एक पापी जगीं होय
३८१८३	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०६४०.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तन्मय। ब्रह्मीं ब्रह्ममय दिसे त्यासी
३८१८४	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०६४३.०४।।	तैसा ब्रह्मीं लाहे हृदयीं त्रिनेत्र। बाह्य निरंजन अवघा झाला
३८१८५	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०६७७.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें तो कठीण सांगतां। आब्रह्मीता जयाचिया सत्ता विस्तारलें
३८१८६	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०७१५.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें नोहे फुकाचें। बोलतील वाचें वाचाळ तें
३८१८७	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०७१७.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। ब्रह्मीं समरस होऊनि गेला
३८१८८	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
३८१८९	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०८९८.०२।।	तेथील गव्हर जाणती विरुळा। ब्रह्मीं ब्रह्मकळा साधुमुखें
३८१९०	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०९५६.०३।।	सतधनि म्हणे गुरु जत सांभाळी विवरु। ऐसेंनि तुज वोगरु। वाढिला ब्रह्मीं

३८१९१	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०९५६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीगुरु। ऐसा सांगती विचारु। मग ब्रह्मीं चित्तानुसारु। निरोपिला सर्व
३८१९२	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
३८१९३	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.१०२६.०३।।	निरालंबी सादू आळवी ब्रह्मीं। तेथें एकु बाळ बोभाये निरंजनीं
३८१९४	ब्रह्मींच	।।ज्ञा.गा.०५१०.०३।।	पुरती दृष्टि पूर्ण ब्रह्मींच भासली। त्या सुखा दोंदुली वाढली वो माय
३८१९५	ब्रह्मींच	।।ज्ञा.गा.०५४६.०१।।	अद्वैताची झडपणी ब्रह्मीं निमाली। तन्मय तत्त्वतां ब्रह्मींच मुराली
३८१९६	ब्रह्मींचा	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
३८१९७	ब्रह्मींब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०४६१.०६।।	निवृत्ति प्रमाण केलें तुवां ज्ञाना। ब्रह्मींब्रह्म अगम्या रातलासी
३८१९८	ब्रह्में	।।ज्ञा.गा.०४८९.०२।।	घालोनि ब्रह्में उद्‌गार संभ्रमे। अनुदिनीं प्रेमें डुल्लतसे
३८१९९	ब्रह्मेसहित	।।ज्ञा.गा.०५६८.०२।।	वांयावीण गेलें वांयावीण गेलें। अवघी बुडालें ब्रह्मेसहित
३८२००	ब्राह्मण	।।ज्ञा.गा.०१४०.०४।।	एवढें क्षेत्र पांडुरंग। तेथें उद्धरिलें हें त्रिजग। आनंदत ब्राह्मण याग। कोटिकुळे उद्धरती
३८२०१	ब्राह्मणा	।।ज्ञा.गा.०८९५.०५।।	जंववरी तंववरी समुद्र करी गर्जना। जंव अगस्ती ब्राह्मणा देखिलें नाहीं बाप
३८२०२	ब्रिदा	।।ज्ञा.गा.०४२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरदा। सांभाळावें आपुल्या ब्रिदा
३८२०३	ब्रिदाचा	।।ज्ञा.गा.०२०६.०५।।	कासे कसिला पितांबरु। चरणीं ब्रिदाचा तोडरु
३८२०४	ब्रीद	।।ज्ञा.गा.०३८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उदारु वोळला। विश्वजनपाळा ब्रीद साजे
३८२०५	ब्रीदाचा	।।ज्ञा.गा.०००४.०१।।	अनुपम्य मनोहर । कांसे शोभे पितांबर । चरणीं ब्रीदाचा तोडर । देखिला देवो
३८२०६	ब्रीदें	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष
३८२०७	भंग	।।ज्ञा.गा.०५३५.०३।।	भावबळें घन अलोट अभंग। चित्संगें भंग प्रपंचाचा
३८२०८	भंग	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
३८२०९	भंग	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
३८२१०	भंगे	।।ज्ञा.गा.०४५६.०६।।	ज्ञानदेवा रसीं स्नान दान गंगे। प्रपंचेसी भंगे विषयजात
३८२११	भई	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्‌गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना

३८२१२	भक्त	।।ज्ञा.गा.०११२.०४।।	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
३८२१३	भक्त	।।ज्ञा.गा.०११५.०२।।	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल
३८२१४	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
३८२१५	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१५२.०२।।	नाम हरि हरि मंत्र। हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र। नाम उच्चारणीं पवित्र। अनंत भक्त उद्धरले
३८२१६	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थीं। पहावें न लगे ये अर्थीं। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
३८२१७	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज
३८२१८	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
३८२१९	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१५९.०१।।	जिये गावीं हरिकथा। भक्त नांदती सर्वदा। तेथें देवांचिया चळथा। वेगीं पळती निर्धारें
३८२२०	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१५९.०४।।	वैष्णवांचे जन्ममूळ। हरि खेळतु जन्मकुळ। उद्धरिले भक्त सकळ। रामकृष्ण उच्चारणीं
३८२२१	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१६०.०३।।	हरिभक्तीची मोठी आस। भक्त घालुनिया कास। वैकुंठीचा जगदीश। आराधिती
३८२२२	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
३८२२३	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१७५.०२।।	नाम श्रीहरिचे चोखडे। जपति भक्त साबडे। उद्धरण त्यांचे कोडें। करी देव वैकुंठीचा
३८२२४	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु
३८२२५	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
३८२२६	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा
३८२२७	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१८०.०६।।	बळी कृपाचार्य इंद्र सूर्य चंद्र। ब्रह्मा आदि इंद्र पूर्ण भक्त
३८२२८	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१८३.१०।।	अनंत भक्त राशी तरले ते वानर। ज्ञानदेवा घर चिदानंदीं
३८२२९	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१८५.०३।।	भाळे भोळे भक्त गाताती साबडें। त्यांचे प्रेम आवडे विठोबासी
३८२३०	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१९०.०७।।	हें पियूषापरतें गोड वाटत। पंढरीरायाचे भक्त भेटत
३८२३१	भक्त	।।ज्ञा.गा.०१९५.०२।।	बाप तीर्थ पंढरी। भूवैकुंठ महीवरी। भक्त पुंडलिकाचे द्वारीं। कर कटावरी राहिला
३८२३२	भक्त	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं
३८२३३	भक्त	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
३८२३४	भक्त	।।ज्ञा.गा.०४३९.०६।।	अभक्त भक्त होती। श्रोतिया वक्त्या सायोज्यगति। राजविद्येची प्राप्ति। होय जया
३८२३५	भक्त	।।ज्ञा.गा.०४८३.०१।।	एकतत्त्व बाही उतरला भक्त। द्वैतदशा विरक्त पाहातां ठेली
३८२३६	भक्त	।।ज्ञा.गा.०६०७.०२।।	शीव पूर्ण जीव भक्त अविद्यक। होय पूर्ण चोख आत्मज्ञानें

३८२३७	भक्त	।।ज्ञा.गा.०६०८.०२।।	देव तेथें भक्त भक्तापाशीं देव। जाणा एकमेव भेद नाहीं
३८२३८	भक्त	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत
३८२३९	भक्त	।।ज्ञा.गा.०७२३.०२।।	आमुचे आम्ही देव आमुचे आम्ही भक्त। आमुचे आम्ही मुक्त एकविधा
३८२४०	भक्त	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
३८२४१	भक्तचरणीं	।।ज्ञा.गा.०१६९.०३।।	सांडुनी हरिचा पंथ। वेगळें नच जाती। भक्तचरणीं ठेवुनिया चित्त। रामकृष्ण नाम स्मरति
३८२४२	भक्तजन	।।ज्ञा.गा.०१६०.०१।।	निर्धना धन आटोपू। निर्दैवा कामी कोपु। भक्तजन साक्षेपु। हरिभजनाचा
३८२४३	भक्तभाग्य	।।ज्ञा.गा.०२७८.०१।।	गुणाचेनी आटोपें आकारलें ब्रह्म। भक्तभाग्य सम आलें मूर्ति
३८२४४	भक्तभावें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०४।।	पाहे संताचिया तीर्था। तीर्थ घेऊनि वंदी माथा। तो भक्तभावें सर्वथा। उद्धरैल नि:संदेह
३८२४५	भक्तराज	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
३८२४६	भक्तसुखें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०१।।	नाम प्रल्हाद उच्चारी। तया सोडवी नरहरी। उचलूनि घेतला कडियेवरी। भक्तसुखें निवाला
३८२४७	भक्ता	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
३८२४८	भक्ता	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
३८२४९	भक्ता	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
३८२५०	भक्तां	।।ज्ञा.गा.००४५.०१।।	ऐसा अवतार नरहरि स्तंभामाझारीं। भक्तां परोपरी धरी रूपें
३८२५१	भक्तां	।।ज्ञा.गा.०१३७.०२।।	करा विठ्ठलस्मरण। नामरूपीं अनुसंधान। जाणोनी भक्तां भवलक्षण। जघनप्रमाण दावितसे
३८२५२	भक्तां	।।ज्ञा.गा.०१३७.०३।।	पुंडलिकाच्या भावार्था। गोकुळींहुनी जाला येतां । निजप्रेमभक्ति भक्तां। घ्या घ्या आतां म्हणतसे
३८२५३	भक्तां	।।ज्ञा.गा.०१८४.०६।।	कृपाकटाक्षें न्याहाळिलें । आपुल्या पदीं बैसविलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। भक्तां दिधलें वरदान
३८२५४	भक्तां	।।ज्ञा.गा.०२३४.०६।।	निवृत्तिदासाचा दातारु। बाप रखुमादेविवरु। भक्तां देतो अभयकरु। क्षणक्षणांमाजीं

३८२५५	भक्तां	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
३८२५६	भक्तां	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विट्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
३८२५७	भक्तां	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
३८२५८	भक्तां	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विट्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
३८२५९	भक्तां	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
३८२६०	भक्तांकारणें	।।ज्ञा.गा.०१३१.०२।।	भक्तांकारणें येणें घेतलीसे आळी। दहा गर्भवास सोशी स्वयें वनमाळी
३८२६१	भक्तांघरीं	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
३८२६२	भक्तांची	।।ज्ञा.गा.०१४१.०४।।	सच्चिदानंदघन। पंढरिये परिपूर्ण। कर ठेवोनियां जघन। वाट पाहे भक्तांची
३८२६३	भक्तांमाजीं	।।ज्ञा.गा.०१५९.०३।।	गरुड टकयाचे भार। मृदंग वाजती सरळ। तेथें आपण गोपाळ। भक्तांमाजीं खेळतसे
३८२६४	भक्तांशीं	।।ज्ञा.गा.०१४४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सिद्धि। तरणोपाय हेचि बुद्धि। कृपा करील कृपानिधी। ऐशिया भक्तांशीं जाणावें
३८२६५	भक्तांसी	।।ज्ञा.गा.०१५९.०२।।	हरिकथा श्रवण। तेणें दोषासी दहन। अंतीं पावे नारायण। चतुर्भुज करी भक्तांसी
३८२६६	भक्तापाशीं	।।ज्ञा.गा.०६०८.०२।।	देव तेथें भक्त भक्तापाशीं देव। जाणा एकमेव भेद नाहीं
३८२६७	भक्तालागी	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु
३८२६८	भक्तालागीं	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
३८२६९	भक्तासी	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा
३८२७०	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
३८२७१	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०००९.०३।।	तुझियानें भक्ति मुक्ति । तुझियानें चाले स्फूर्ति । तुझें नाम त्रिजगती । पावन आम्हां

३८२७२	भक्ति	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
३८२७३	भक्ति	।।ज्ञा.गा.००५१.०१।।	भावेंवीण भक्ति भक्तिवीण मुक्ति। बळेंवीण शक्ति बोलूं नये
३८२७४	भक्ति	।।ज्ञा.गा.००५४.०२।।	नाहीं ज्यासी भक्ति तो पतित अभक्त। हरिसी न भजत दैवहत
३८२७५	भक्ति	।।ज्ञा.गा.००९६.०१।।	सांवळिये तेजीं भक्ति पसु ओल। इंद्रियां शरण चरणरजीं
३८२७६	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०१०१.०१।।	सहज कर्म भक्ति घडावया कोडें। ज्ञानघन निवाडें नाम जपों
३८२७७	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
३८२७८	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी। अन्न दिधलियां द्विजांसी। नित्य अनुसरलियां नामासी। तोचि तरैल निर्धारें
३८२७९	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०१७५.०३।।	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
३८२८०	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०१७७.०३।।	विविधा मति भक्ति जे करिती। ते अंतीं नव्हती संसार बापा
३८२८१	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०२०८.०४।।	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
३८२८२	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०२३२.०३।।	प्रकृति भक्ति परमातु। मातु मा परमहंसु। ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तिदासु
३८२८३	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०३०७.०१।।	सुची अंबुला ज्ञान घराचारु । भक्ति हे साकारु आवडली
३८२८४	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०३७४.०१।।	पांचासहित लयातीत जालिये वो। प्रेम भक्ति अनुसरलें काळ्या रूपासी
३८२८५	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
३८२८६	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
३८२८७	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
३८२८८	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०६६६.०५।।	स्वयंवेद्य सन्मुखता भेदु नाहीं आतां। भक्ति आणि परमार्था हेंचि रूप
३८२८९	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया

३८२९०	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०८५४.०३।।	ब्रह्ममार्गातें साधू जाती। वायां चुकली तुझी भक्ति
३८२९१	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
३८२९२	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
३८२९३	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
३८२९४	भक्ति	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
३८२९५	भक्ति	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
३८२९६	भक्ति	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
३८२९७	भक्ति	।।ज्ञा.गा.१११६.०३।।	भक्ति आणि मुक्ति नामापासीं हा प्रत्यक्ष। चारी वेद साहा शास्त्रें देताती साक्ष
३८२९८	भक्तिगे	।।ज्ञा.गा.०२१७.०३।।	पुंडलिकेने भक्तिगे बंदा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलुने
३८२९९	भक्तिज्ञानाचें	।।ज्ञा.गा.०१३९.०५।।	जिवांचें जीवन मनाचें मोहन। सुखाचें साधन भक्तिज्ञानाचें अंजन
३८३००	भक्तिपंथ	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
३८३०१	भक्तिपंथ	।।ज्ञा.गा.०१५२.०४।।	ज्ञानदेवीं भक्तिपंथ। धरिला सांडिला स्वार्थ। उपजोनि ध्यानीं हा अर्थ। रामकृष्ण गोविंद
३८३०२	भक्तिपेठे	।।ज्ञा.गा.००७९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नारायण नाणें। घेऊनि पारखणें भक्तिपेठे
३८३०३	भक्तिप्रेम	।।ज्ञा.गा.०२८३.०३।।	अष्टभोग भोगितां मातें नाहीं चाड। भक्तिप्रेम गोड लेईलें गे माये
३८३०४	भक्तिफळासी	।।ज्ञा.गा.०३७५.०२।।	महुरलें महुरलें मन माझें मोहरलें। भक्तिफळासी कैसें आलें गे माये
३८३०५	भक्तिभरीं	।।ज्ञा.गा.०४९७.०६।।	भक्तिभरीं निडारला निजानंदु घनावला। रखुमादेविवरु स्थिरावला हृदयीं वो माये
३८३०६	भक्तिभावें	।।ज्ञा.गा.०१६०.०४।।	ज्ञानदेवीं हेचि काज। भक्तिभावें भजे निज। नित्य पूजी गरुडध्वज। भक्तिभावें करुनिया
३८३०७	भक्तिभावें	।।ज्ञा.गा.०१६०.०४।।	ज्ञानदेवीं हेचि काज। भक्तिभावें भजे निज। नित्य पूजी गरुडध्वज। भक्तिभावें करुनिया
३८३०८	भक्तिभावें	।।ज्ञा.गा.०५०१.०६।।	हा निरालंब वोळला भक्तिभावें मिळाला। रखुमादेवि दादुला विठ्ठलु राणा वो माय
३८३०९	भक्तिमहिमें	।।ज्ञा.गा.०६८०.०३।।	सत्रावी दोहोनी इंद्रिया सौरसु। गुरुमुखें उल्हासु भक्तिमहिमें

३८३१०	भक्तिमातेनें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०२।।	तें या पुंडलिका ओळलें। प्रेमप्रीतीनें घोळलें। भक्तिमातेनें चाळविलें। आधीन केलें आपणया
३८३११	भक्तिमार्ग	।।ज्ञा.गा.००९७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि साधन अवीट। भक्तिमार्ग नीट हरिपंथीं
३८३१२	भक्तिमार्ग	।।ज्ञा.गा.००९८.०१।।	परेसी परतें स्वरूप या हरीचें । भक्तिमार्ग साचे विरुढे रूप
३८३१३	भक्तिमार्ग	।।ज्ञा.गा.०२०९.०३।।	भक्तिमार्ग फुकटा आनंदाची पव्हे। लागलीसे सर्वे पुंडलिका
३८३१४	भक्तियोगाचा	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
३८३१५	भक्तिवीण	।।ज्ञा.गा.००५१.०१।।	भावेंवीण भक्ति भक्तिवीण मुक्ति। बळेंवीण शक्ति बोलूं नये
३८३१६	भक्तिवीण	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
३८३१७	भक्तिवीण	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
३८३१८	भक्तिशाळे	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
३८३१९	भक्तिसुख	।।ज्ञा.गा.००७८.०१।।	आलिया जवळा भक्तिसुख देखे। पालव पोखे वाणिव भोगी
३८३२०	भक्तिसुख	।।ज्ञा.गा.०११८.०४।।	ज्ञानदेवें अनुमानलें। मग भक्तिसुख साधलें। रामकृष्ण उच्चारिले। जे तारक तिहीं लोकीं
३८३२१	भक्तिसुख	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
३८३२२	भक्ती	।।ज्ञा.गा.०१३६.०५।।	हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। एक विठ्ठलुचि जाण
३८३२३	भक्ती	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
३८३२४	भक्ती	।।ज्ञा.गा.०९९५.०४।।	ज्ञानदेवें भाष्यें केलें। गीताज्ञान विस्तारलें। भक्ती भाग्यवंतीं घेतलें। भाष्येंकरुनी गीतेच्या
३८३२५	भक्ती	।।ज्ञा.गा.११११.०३।।	शांतीगुंति घेउनि हातीं भक्ती चोळी ल्याली। मीतूंपण ठावें नाहीं वीसरून गेली
३८३२६	भक्ती	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
३८३२७	भक्तीचिया	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
३८३२८	भक्तीची	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
३८३२९	भक्तीचें	।।ज्ञा.गा.०१२२.०१।।	भक्तीचें तें ज्ञान वाचें नारायण। दया ते संपूर्ण सर्वांभूतीं

३८३३०	भक्तु	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
३८३३१	भक्तें	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
३८३३२	भक्तें	।।ज्ञा.गा.०२११.०५।।	पुंडलिकें भक्तें तारिलें विश्वजनां। वैकुंठींची मूर्ति आणिली पंढरपूर पाटणा
३८३३३	भक्षक	।।ज्ञा.गा.०६२८.०४।।	वडवानळ शुचि परी सर्वही भक्षक। इंद्र पुण्यश्लोक पतन होय
३८३३४	भक्षण	।।ज्ञा.गा.०८५४.०४।।	सर्वत्र आपणची म्हणती। अभक्ष्य भक्षण करिती
३८३३५	भक्षितां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
३८३३६	भक्षी	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
३८३३७	भक्षून	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
३८३३८	भगवंत	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
३८३३९	भगवंत	।।ज्ञा.गा.०१५३.०६।।	ज्ञानदेवीं भगवंत साधे। गुरु सेवुनी आराध्यें। सांडिमांडी निंद्यानिंद्यें। सर्व कर्में अर्पिलीं
३८३४०	भगवंताची	।।ज्ञा.गा.०१७२.०४।।	कृपा होईल भगवंताची। तरणोपाय सव्यसाची। येरझार चुकेल जन्माची। सरता होशिल वैकुंठ
३८३४१	भगवंती	।।ज्ञा.गा.०१६०.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। धन्य ते विरक्ति। धन्य ते भगवंती। रत जाहले
३८३४२	भगवंतीं	।।ज्ञा.गा.००७२.०१।।	जाणीव नेणीव भगवंतीं नाहीं। उच्चारणीं पाहीं मोक्ष सदा
३८३४३	भगवंतीं	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
३८३४४	भगवते	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
३८३४५	भगवते	।।ज्ञा.गा.१००५.०२।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाय। द्वादशाक्षरी मंत्रु न जपसी काह्या
३८३४६	भगवद्गीता	।।ज्ञा.गा.०१०४.०१।।	रामनाम वाट हेंचि पैं वैकुंठ। ऐसी भगवद्गीता बोलतसे
३८३४७	भगवद्गीता	।।ज्ञा.गा.०९९४.०१।।	भगवद्गीता हेचि थोर। येणें चुके जन्म वेरझार। वैकुंठवासीं निरंतर। भवसागर उतरेल
३८३४८	भगवद्भक्ती	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो

३८३४९	भगवा	।।ज्ञा.गा.०९२९.०६।।	अनुभव रहणीविण जाला भगवा दिगांबरु। जैसा नग्नवरु हिंडे हाटाबिदीं
३८३५०	भगवे	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
३८३५१	भजत	।।ज्ञा.गा.००५४.०२।।	नाहीं ज्यासी भक्ति तो पतित अभक्त। हरिसी न भजत दैवहत
३८३५२	भजतां	।।ज्ञा.गा.००९१.०२।।	मा ज्योती मेळे कैसा उरेल कोळिसा । भावें हृषिकेशा भजतां ऐसें
३८३५३	भजतां	।।ज्ञा.गा.०१००.०१।।	कां रे स्फुंदतोसी। कां रे स्फुंदतोसी। न भजतां विठ्ठलासी। नरकीं पडसी
३८३५४	भजतां	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
३८३५५	भजतां	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
३८३५६	भजतां	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
३८३५७	भजती	।।ज्ञा.गा.०१५७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे विठ्ठल जे भजती। जन्मा न येती भाक माझी
३८३५८	भजती	।।ज्ञा.गा.०१७७.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे विव्हळी जे भजती। ते जन्मा न येती भाक माझी
३८३५९	भजती	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ
३८३६०	भजती	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
३८३६१	भजन	।।ज्ञा.गा.०००६.०३।।	भजन दोंदिल विद्याधरा । सकळशुंडास्वरूपाकारा । चिदानंद दिगंबरा । पूजूं आतां
३८३६२	भजन	।।ज्ञा.गा.००८१.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे नामया हें तूं गा जाणसी। भजन केशवासी तूंचि तुझा
३८३६३	भजन	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
३८३६४	भजन	।।ज्ञा.गा.०१५६.०१।।	भजन परिस साधन आणिक। कलियुगीं देख आन नाहीं
३८३६५	भजन	।।ज्ञा.गा.०१५६.०२।।	सर्व देहीं भजन हेंचि निजज्ञान । मग मुक्तपण आपोआप
३८३६६	भजन	।।ज्ञा.गा.०६५०.०२।।	नित्य निराकारीं आमुचें भजन। अहंब्रह्म पूर्ण निजध्यासें
३८३६७	भजन	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
३८३६८	भजन	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन

३८३६९	भजन	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
३८३७०	भजनपंथी	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थी। पहावें न लगे ये अर्थी। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
३८३७१	भजनपाठीं	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी ह्रदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण ह्रदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
३८३७२	भजनमार्ग	।।ज्ञा.गा.०१७५.०४।।	त्रिपुटी छेदुनिया जाती। तारावया संसारा येती। हरिभक्ति उपदेशिती। भजनमार्ग तारक
३८३७३	भजना	।।ज्ञा.गा.०३८९.०८।।	विस्मृति गुणांची स्मृति पैं भजना। दृष्टादृष्ट जनां ब्रह्मरूप
३८३७४	भजनां	।।ज्ञा.गा.०८६९.०३।।	वेग करीं भजनां काळ यम श्रेष्ठ। कैसेंनी वैकुंठ पावशील झणें
३८३७५	भजनाचा	।।ज्ञा.गा.०७९०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह हा दुर्लभ। त्रैलोकीं सुलभ भजनाचा हा
३८३७६	भजनी	।।ज्ञा.गा.०६६६.०२।।	नामावांचुनी संवादें निवृत्ति अभेद पदें। निज भजनी स्वानंदें नवल पाहे
३८३७७	भजनीं	।।ज्ञा.गा.०१५६.०४।।	श्रीगुरुनिवृत्तिचरणप्रसादें। भजनीं आनंदें ज्ञानदेव
३८३७८	भजनीं	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
३८३७९	भजनीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०१।।	ॐ ओंखट सांडुनि अंतरापासुनि। लागावें भजनीं गोविंदाचे
३८३८०	भजनेंचि	।।ज्ञा.गा.०९३०.०२।।	जाणते निवाले नेणते गुंतले। भजनेंचि गोंविले विसर जावो
३८३८१	भजसी	।।ज्ञा.गा.००५१.०३।।	सायास करिसी प्रपंच दिननिशीं। हरिसी न भजसी कवण्या गुणें
३८३८२	भजा	।।ज्ञा.गा.०६४७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भजा आत्मदेवा। अखंडीत सेवा करा त्याची
३८३८३	भजावा	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
३८३८४	भजावा	।।ज्ञा.गा.०१७०.०२।।	कारण भाव जाणावा। येर अर्थ तोडावा। निरंतर हरि भजावा। सफल होईल सर्वदा
३८३८५	भजावा	।।ज्ञा.गा.०९८६.१९।।	ज्ञानदेव म्हणे ओंनामा सकळ। भजावा गोपाळ निशिदिनीं
३८३८६	भजावे	।।ज्ञा.गा.०१७०.०३।।	अखंड ध्यावे श्रीहरि। भजावे संतां निरंतरीं। हरिवाचुनिया दुसरी। गोठी न करावी सर्वथा
३८३८७	भजावें	।।ज्ञा.गा.०९८६.११।।	उमेच्या भ्रतारा भजावें नित्यानि। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
३८३८८	भजिजाल	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थी भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
३८३८९	भजिजो	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे

३८३९०	भजे	।।ज्ञा.गा.००५०.०३।।	अव्यक्त निराकार नाहीं त्या आकार। जेथोनि चराचर हरिसी भजे
३८३९१	भजे	।।ज्ञा.गा.००७१.०३।।	जात वित्त गोत कुळ शीळ मात। भजे कां त्वरित भावनायुक्त
३८३९२	भजे	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
३८३९३	भजे	।।ज्ञा.गा.०१६०.०४।।	ज्ञानदेवीं हेचि काज। भक्तिभावें भजे निज। नित्य पूजी गरुडध्वज। भक्तिभावें करुनिया
३८३९४	भजे	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
३८३९५	भजे	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
३८३९६	भजे	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
३८३९७	भजे	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
३८३९८	भजे	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
३८३९९	भटभराडें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
३८४००	भणंग	।।ज्ञा.गा.०८७२.०१।।	शाहाणे सिंतरें व्याहाणे मोहरें। भणंग धुरें आतुडे कैसें
३८४०१	भद्रजाती	।।ज्ञा.गा.०१८९.०१।।	कुंचे पताका झळकती। टाळ मृदंग वाजती। आनंदें प्रेमें गर्जती। भद्रजाती विठ्ठलाचें
३८४०२	भय	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
३८४०३	भय	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
३८४०४	भय	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
३८४०५	भय	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
३८४०६	भय	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
३८४०७	भय	।।ज्ञा.गा.०२१२.०२।।	उठा उठा जागा पाठीं भय आलें मोठें। पंढरीवांचुनी दुजा ठाव नाहीं कोठें
३८४०८	भय	।।ज्ञा.गा.०५७३.०२।।	भय आमुचें गेलें न व्हावें तें जालें। तो चोरुचि वोळखी जाली बाईये

३८४०९	भय	।।ज्ञा.गा.०७०४.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल अभये। भयांचें पैं भय हरपे कृष्णीं
३८४१०	भय	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
३८४११	भय	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
३८४१२	भय	।।ज्ञा.गा.१०६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे केलें अविद्येचे। संतासी तयाचें भय नाहीं
३८४१३	भयंकर	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
३८४१४	भयांचें	।।ज्ञा.गा.०७०४.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल अभये। भयांचें पैं भय हरपे कृष्णीं
३८४१५	भरंवसा	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
३८४१६	भरंवसा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०८।।	देव जाणे ऐसा। तोचि हरिदासा भरंवसा। ज्ञानदेव म्हणे परियेसा। थोर पुण्य तयाचें
३८४१७	भरंवसा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
३८४१८	भरंवसा	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
३८४१९	भरंवसा	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
३८४२०	भरंवसें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
३८४२१	भरणा	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
३८४२२	भरणा	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो

३८४२३	भरणी	।।ज्ञा.गा.०३७६.०१।।	चतुर्देहाची भरणी पुरली। एकाएकीं देखिली निजतनु
३८४२४	भरणी	।।ज्ञा.गा.१०४२.०२।।	चौ हातांची भरणी आली। तिये चराचरीं ऐसें नाहीं
३८४२५	भरणें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
३८४२६	भरणें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
३८४२७	भरतां	।।ज्ञा.गा.०९२१.०३।।	मोतियाचें पाणी। भरतां नये वो रांजणीं। गगनासी गवसणी। घालितां नये
३८४२८	भरतां	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
३८४२९	भरती	।।ज्ञा.गा.०६३३.०१।।	वर्षाकाळीं नदियां पूर्ण भरती । येउनी मिळती सिंधुमाजीं
३८४३०	भरतें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
३८४३१	भरला	।।ज्ञा.गा.००४९.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ हरि हा वैकुंठ । भरला घनदाट हरि दिसे
३८४३२	भरला	।।ज्ञा.गा.००८३.०२।।	अवघा हा गोविंदु अवघा हा मुकुंदु। अवघा हा विद्गदु भरला दिसे
३८४३३	भरला	।।ज्ञा.गा.०२५१.०२।।	भलें केलें विठ्ठला पिकें भरला साउला। घरींची कोपती सोडी जाऊं दे वहिला
३८४३४	भरला	।।ज्ञा.गा.०३१२.०३।।	बाप रखुमादेविवर पुरोनी उरला । सबाह्यजु भरला माझे ह्रदयीं गे माये
३८४३५	भरला	।।ज्ञा.गा.०३६६.०६।।	सबराभरित भरला या देहभावावेगळा। रखुमादेविवरु जवळी जोडला वो माय
३८४३६	भरला	।।ज्ञा.गा.०४७०.०२।।	रामकृष्ण मंत्रें प्रोक्षियेलीं गात्रें। हरिरूप सर्वत्र भरला दिसे
३८४३७	भरला	।।ज्ञा.गा.०४९५.०४।।	चंदन जेवीं भरला अश्वत्थ फुलला। तैसा म्यां देखिला निराकार वो माये
३८४३८	भरला	।।ज्ञा.गा.०४९६.०५।।	ब्रह्मरसें भरला दाही दिशा व्यापिला। आनंदु सच्चिदानंदीं वोसंडला वो माय
३८४३९	भरला	।।ज्ञा.गा.०४९६.०६।।	ऐसा सुखसंवादु सागर भरला। रखुमादेविवरा विठ्ठला वो माय
३८४४०	भरला	।।ज्ञा.गा.०५२९.०३।।	नातळतां पंथीं शब्दाचा सुहावा। परेसहित दोहावा भरला दिसे
३८४४१	भरला	।।ज्ञा.गा.०५३५.०१।।	आदि मध्य अंत सर्वसम हरि। घटमठचारी भरला दिसे

३८४४२	भरला	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची
३८४४३	भरला	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
३८४४४	भरला	।।ज्ञा.गा.०९८७.०४।।	अरे कसे ज्ञाना एकचि बोला। विश्वात्मा देवचि भरला
३८४४५	भरला	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
३८४४६	भरला	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्का लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
३८४४७	भरला	।।ज्ञा.गा.१०५४.०४।।	क्षीरसिंधुहि दुहिला। चतुर्दशरत्नीं भरला। नेघे तेथील साउला। मज अबोला प्रपंचेसी
३८४४८	भरला	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
३८४४९	भरलिया	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
३८४५०	भरली	।।ज्ञा.गा.०१८२.०१।।	आनंदले वैष्णव गर्जती हरि नामें। चौदाही भुवनें भरली परब्रह्में
३८४५१	भरली	।।ज्ञा.गा.०५००.०३।।	कापुराची भांडुली परिमळें भरली। दीपीं उजळी रूपनालें वो माय
३८४५२	भरली	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्में वेव्हार
३८४५३	भरली	।।ज्ञा.गा.०८८४.०२।।	यात्रा भरली जनीं देवीं विन्मुख प्राणी। विषयाची दाटणी भ्रांती आड रे
३८४५४	भरली	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
३८४५५	भरली	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
३८४५६	भरली	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
३८४५७	भरले	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे
३८४५८	भरले	।।ज्ञा.गा.१०७१.०४।।	छत्तीस अकरा घोंटु पैं घेतला। उदरेंवीण भरले पोट देखा
३८४५९	भरलें	।।ज्ञा.गा.०३६६.०५।।	सदोदित भरलें त्या तिहीं गुणां वेगळें। तें अगणित वर्षलें प्रेमघरीं वो माय
३८४६०	भरलें	।।ज्ञा.गा.०५०४.०२।।	मोहें न खुंटले ममते तुटलें। एकरसी भरलें तत्त्वीं तत्त्व

३८४६१	भरलें	।।ज्ञा.गा.०६८१.०१।।	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।
३८४६२	भरलें	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
३८४६३	भरलें	।।ज्ञा.गा.१०८४.०४।।	ज्ञानदेव ऐसें म्हणें। कापुराची मैस घेणें। दुधावीण सांजवणें। भरलें दिसे
३८४६४	भरलेंसें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
३८४६५	भरलेनि	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
३८४६६	भरलेसें	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
३८४६७	भरा	।।ज्ञा.गा.०४२७.०२।।	धारणेच्या हातें। जेवा दृष्टीमुखें। गोडियेच्या सुखें। अंगें भरा
३८४६८	भरारी	।।ज्ञा.गा.११०१.०२।।	गरुडाची भरारी चाले डोळ्यांपुढे। शेषाचे ते वेढे गुंडाळली
३८४६९	भरित	।।ज्ञा.गा.०६५५.०२।।	मुक्ताचा सागर भरित दाही दिशा। पाही जीवदशा बुडूनि जाय
३८४७०	भरिती	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
३८४७१	भरितें	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
३८४७२	भरितें	।।ज्ञा.गा.०४६२.०४।।	चंद्रोदयीं कमळें प्रकाशिलीं सितें। तैसें तुझें भरितें करीं आम्हां
३८४७३	भरितें	।।ज्ञा.गा.०९०१.०४।।	त्रिपुटिसी वर्ते। वैकुंठ सरतें। प्रेमेंविण भरितें। कैसें येत
३८४७४	भरियेली	।।ज्ञा.गा.०६०४.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानेश्वर चूळ। भरियेली समूळ न त्यागितां
३८४७५	भरिला	।।ज्ञा.गा.१०५१.०९।।	लटपट लटपट। मेळवुनी शिष्यांचा थाट। अद्वैत ज्ञानाचा बोभाट। भरिला हाट जिविकेसी
३८४७६	भरिला	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
३८४७७	भरिलें	।।ज्ञा.गा.०५५४.०१।।	कापुराचें भांडें म्यां ब्रह्मरसें भरिलें। घ्राणीं निमालें परिमळेंसहित
३८४७८	भरिलें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०४।।	समता कावडी रे समता कावडी रे। माजी नामामृत भरिलें आवडी रे
३८४७९	भरी	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। हृदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो

३८४८०	भरीं	।।ज्ञा.गा.१०६९.०१।।	निशियेचे भरीं भानु प्रतिबिंबीं बिंबला। बिंबचि गिळुनी ठेला बिंबामाजीं
३८४८१	भरीत	।।ज्ञा.गा.०६३२.०२।।	स्वप्रकाशमय आत्मा सदोदित। सर्वत्र भरीत एकमेव
३८४८२	भरीतें	।।ज्ञा.गा.०२८०.०३।।	सागरीं भरीतें दाटे तैसें मन उल्हाटे। वाट पाहों कोठें तुझी रया
३८४८३	भरीन	।।ज्ञा.गा.०२२१.०१।।	अवघाची संसार सुखाचा करीन। आनंदें भरीन तिन्ही लोक
३८४८४	भरीन	।।ज्ञा.गा.०२९९.०४।।	अद्वैत भरीन मन भारीन तोडीन भवपाशा। क्षमा दया धरीन चित्तीं सर्वभूतीं महेशा
३८४८५	भरु	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
३८४८६	भरु	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
३८४८७	भरु	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
३८४८८	भरुनी	।।ज्ञा.गा.०२७६.०४।।	दुधें भरुनी वाटी लावीन तुझे वोंठी। सत्य सांगें गोठी विठो येईल कायी
३८४८९	भरुनी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
३८४९०	भरुनी	।।ज्ञा.गा.०८४२.०५।।	अमृताचा कुंभ बळेंचि उलंडुनी। कांजिये भरुनी ठेवितसे
३८४९१	भरुनी	।।ज्ञा.गा.११०३.०४।।	तिहीं शून्यांवरी नांदता हे दिहीं। तेंचि ब्रह्मांड गे भरुनी असे
३८४९२	भरुनीयां	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
३८४९३	भरूं	।।ज्ञा.गा.०१०१.०२।।	नाम मात्र नमन ज्ञानघन पूर्ण। रामनामें कर्ण भरूं रया
३८४९४	भरूं	।।ज्ञा.गा.०४७७.०१।।	परब्रह्मीं वस्ती कोण्या रूपें करूं। सकळ हें भरूं आत्मतत्त्वें
३८४९५	भरूं	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
३८४९६	भरूं	।।ज्ञा.गा.०९५३.०३।।	सोहंकरा सोहंकरा हरि पोकारा। वायांच मायेचा वारा भरूं नका
३८४९७	भरूं	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरूं पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु

३८४९८	भरून	।।ज्ञा.गा.०८३९.०५।।	निवृत्तिचरणींची रजधुळी। भरून घेतली होती झोळी। ज्ञानेश्वराची समाधि सकळी। उदय झाली
३८४९९	भरूनि	।।ज्ञा.गा.०६५७.०१।।	तिहीं शून्यांवरती नांदताहे देहीं। तोचि ब्रह्मांड गेहीं भरूनि ठेला
३८५००	भरूनि	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
३८५०१	भरूनियां	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
३८५०२	भरूनियां	।।ज्ञा.गा.०६६८.०३।।	ज्ञानाचा हा वाफा भरूनियां कमळीं। सतरावी निराळी तिंबतसे
३८५०३	भरे	।।ज्ञा.गा.०८७२.०३।।	येत जात वाटा शरीरीं भरे फांटा। मदमत्सर ताठा भ्रमकुळीं
३८५०४	भरें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
३८५०५	भरोनि	।।ज्ञा.गा.०७२७.०६।।	देह भरोनि उमळे। निवृत्ति सुखाचे डोहाळे। नभगाभा ज्ञानेश्वराचा खेळे अनारिसा
३८५०६	भरोनियां	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
३८५०७	भरोनियां	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
३८५०८	भरोनी	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
३८५०९	भरोनी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठुला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
३८५१०	भरोवरी	।।ज्ञा.गा.००९५.०३।।	आकार निराकारीं त्रिपथ शेजारीं। हरि भरोवरी घेतु विरुळा
३८५११	भरोवरी	।।ज्ञा.गा.०१३५.०१।।	पन्नासाअक्षरीं करिसी भरोवरी। शेखीं तुझें तोंड तुज वैरी रया
३८५१२	भरोवरी	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
३८५१३	भरोवरी	।।ज्ञा.गा.०३५६.०२।।	सहस्राची भरोवरी जाली गे माये। लय लक्षीं पाहे तंव चोजवेना

३८५१४	भरोवरी	।।ज्ञा.गा.०३६९.०३।।	आतां असो हें भरोवरी सांगणें या शरीरीं। उगवले अंतरीं दृष्टीचिया वो माय
३८५१५	भरोवरी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
३८५१६	भरोवरी	।।ज्ञा.गा.०५६९.०१।।	कोटीची भरोवरी सरोनी गेली शरीरीं। संसाराची उरी कांहीं नुरेचि गे माय
३८५१७	भरोवरी	।।ज्ञा.गा.०७९१.०१।।	प्रणवाचें आकाश असे सर्वांवरी। आकाशीं भरोवरी प्रणवाची
३८५१८	भरोवरी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
३८५१९	भर्जोनी	।।ज्ञा.गा.०५९०.०१।।	वासनेचें बीज भर्जोनी टाकिलें। मानसासी केलें देशधडी
३८५२०	भलतिया	।।ज्ञा.गा.०१३१.०३।।	कल्पनेविरहित भलतिया मार्गे । अभिमान सांडुनि दीनापाठी लागे
३८५२१	भलतिये	।।ज्ञा.गा.०१२८.०२।।	लेहोन घाली पान पुसती जैसी। भलतिये रसीं बुडी दे कां
३८५२२	भलतीकडे	।।ज्ञा.गा.०४३३.०६।।	निवृत्ति पहावयाची रीति। कैसी कडणसी केली निगुति। तेव्हां चकचकिती। भलतीकडे
३८५२३	भलतेंचि	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अध:पंथा
३८५२४	भलतेंचि	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
३८५२५	भलतेउती	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
३८५२६	भलतैसा	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
३८५२७	भलतैसी	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे कालिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
३८५२८	भलतैसे	।।ज्ञा.गा.०९९८.०४।।	सर्वज्ञ सुंदर देव होतु कां भलतैसे। परी जडातें चेष्टविते आणिकां पैं नसे
३८५२९	भलतैसें	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
३८५३०	भलत्या	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला

३८५३१	भलत्या	।।ज्ञा.गा.१०७१.०५।।	सहज गुण होतें निर्गुण जालें। भलत्या झोंबलें निराकारें
३८५३२	भलत्यासी	।।ज्ञा.गा.०८७९.०४।।	नाथिलें पुसे भलत्यासी रुसे। ज्याचें लेणें लेउनी थोर संतोषें
३८५३३	भला	।।ज्ञा.गा.०२४१.०३।।	रंगु रंगला सुरंग जाला। पहिलिये रंगीं निवृत्ति भला
३८५३४	भला	।।ज्ञा.गा.०३५४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु लाघवी भला। आपरूपीं मज केला सौरसु
३८५३५	भला	।।ज्ञा.गा.०३७३.०६।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु मध्यवर्ती भला। तेणें उगाणा केला परावृत्त होऊनियां
३८५३६	भला	।।ज्ञा.गा.०४५०.०२।।	अर्थावबोध अर्थुनी दाविला। ज्ञानिया तूं भला ज्ञानदेवा
३८५३७	भला	।।ज्ञा.गा.०५३७.०१।।	अंतरीचा विस्तारु ब्रह्मीं पाल्हायिला। तेथें एक मनु सिद्धसाधकु भला
३८५३८	भला	।।ज्ञा.गा.०६८८.०२।।	जेवणार भला जेऊनियां धाला। योगी जो निवाला परमहंस
३८५३९	भला	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
३८५४०	भला	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
३८५४१	भला	।।ज्ञा.गा.०९६४.०२।।	भला भला तूं भला रे ज्ञाना। निवृत्ति आपणा दावियेलें
३८५४२	भला	।।ज्ञा.गा.०९६४.०२।।	भला भला तूं भला रे ज्ञाना। निवृत्ति आपणा दावियेलें
३८५४३	भला	।।ज्ञा.गा.०९६४.०२।।	भला भला तूं भला रे ज्ञाना। निवृत्ति आपणा दावियेलें
३८५४४	भला	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्‌गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
३८५४५	भला	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्‌गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
३८५४६	भला	।।ज्ञा.गा.१०८४.०३।।	मृगजळें सागर भला। डोंगरे ओणवा विझविला। समुद्र तान्हेला जीवनालागीं
३८५४७	भली	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
३८५४८	भली	।।ज्ञा.गा.०२६९.०३।।	ज्ञानदेव प्रेम निळारूप रूपसें सोहळा। कृष्णवेधें वेधली बाळा भली वसे
३८५४९	भली	।।ज्ञा.गा.०८४३.१०।।	ज्ञानदेव म्हणे भली मुक्ताबाई। दाखविली सोयी साची असे
३८५५०	भले	।।ज्ञा.गा.०१८६.०१।।	शर्करेची गोडी निवडावया भले। साधु निवडिले सत्संगतीं

३८५५१	भले	।।ज्ञा.गा.०४४१.०७।।	अहो जी निवृत्ति सद्गुरु विचित्रा। भले रक्षिलें तारकमंत्रा। करोनिया आले यात्रा। अरूपाची
३८५५२	भले	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
३८५५३	भले	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
३८५५४	भले	।।ज्ञा.गा.०८०२.०७।।	तेथुनी ऊर्ध्व छिद्र मुंगी नेत्रातुल्य। त्यांतून उडणें भले चपलत्वेंसी
३८५५५	भलें	।।ज्ञा.गा.०२५१.०२।।	भलें केलें विठ्ठला पिकें भरला साउला। घरींची कोपती सोडी जाऊं दे वहिला
३८५५६	भलें	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
३८५५७	भलें	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
३८५५८	भलें	।।ज्ञा.गा.०४०७.०४।।	उगवितां भलें कीं नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेवो बोले निवृत्तीसी
३८५५९	भलें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
३८५६०	भलें	।।ज्ञा.गा.०७०१.०४।।	आतां उगवितांची भलें नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीशीं
३८५६१	भलें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दुःख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
३८५६२	भलें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
३८५६३	भलें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
३८५६४	भलें	।।ज्ञा.गा.०९६३.०१।।	जिता जिणें लागे गोड परत्रीं तें अवघड। अवघीयाहूनि तनु वाड मरण भलें
३८५६५	भलें	।।ज्ञा.गा.०९६७.०१।।	भलें बोलोनी दाविलें मज। आत्मज्ञान सांगेन तुज
३८५६६	भलें	।।ज्ञा.गा.१०८१.०४।।	ज्ञानदेवो मानवलें। माझें मज सांगितलें। दोहोंचे मिळोनि एक जालें। भलें केलें चांगया
३८५६७	भव	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु

३८५६८	भव	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानुरया
३८५६९	भव	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
३८५७०	भवंडिसी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
३८५७१	भवकंद	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
३८५७२	भवकंदा	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
३८५७३	भवकर्म	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
३८५७४	भवकर्मविख	।।ज्ञा.गा.०११३.०२।।	भवकर्मविख। रामनामीं होय चोख। हरेल भवव्यथा दु:ख। पुढें सुख उपजेल
३८५७५	भवकुंडा	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
३८५७६	भवजलाब्धीचा	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
३८५७७	भवतरंग	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
३८५७८	भवतरु	।।ज्ञा.गा.०९२२.०३।।	भवतरु भवमूळीं भवमूळ छेदन। तेंचि अंगीं चंदन लाविजेसु
३८५७९	भवतारकु	।।ज्ञा.गा.०२६३.०१।।	घनु वाजे घुणघुणा। वारा वाजे रुणझुणा। भवतारकु हा कान्हा। वेगीं भेटावा कां
३८५८०	भवति	।।ज्ञा.गा.००८७.०२।।	न सुटतां शिणतां हे। भवति वास पाहे। प्रपंच मोहता हे। काय करूं
३८५८१	भवदु:ख	।।ज्ञा.गा.०१९०.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। संत भेटतां भवदु:ख फिटलें
३८५८२	भवपंथा	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थीं। जे अनुसरलें ते कृतार्थीं। भवपंथा मुकलें
३८५८३	भवपाश	।।ज्ञा.गा.००१३.०४।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास केला । सर्व संसार हा तारिला । रामकृष्णें भवपाश तोडिला । सर्व पितरांसहित
३८५८४	भवपाशा	।।ज्ञा.गा.०२९९.०४।।	अद्वैत भरीन मन भारीन तोडीन भवपाशा। क्षमा दया धरीन चित्तीं सर्वभूतीं महेशा
३८५८५	भवपाशीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं

३८५८६	भवबंधकंद	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
३८५८७	भवबंधन	।।ज्ञा.गा.०१६८.०६।।	ज्ञानदेवीं रहस्य सार। अंतीं वैकुंठ साचार। हरि उतरील पैलतीर। भवबंधन छेदक
३८५८८	भवबंधनमोचक	।।ज्ञा.गा.०१२१.०५।।	भुक्तिमुक्तिदायक। भवबंधनमोचक
३८५८९	भवबंधनमोचक	।।ज्ञा.गा.०१२५.०२।।	नाम महादोषां हरण। नाम पतीतपावन। नाम कलिमलदहन। भवबंधनमोचक
३८५९०	भवभेदी	।।ज्ञा.गा.०१७०.०१।।	परस्परें वोळखी वेदीं । शास्त्र बोले भवभेदी। जे पावले परमानंदीं। तेणें त्रिशुद्धि उद्धरले
३८५९१	भवभ्रम	।।ज्ञा.गा.०६१२.०२।।	संकल्प विकल्प असती मनाचे। छेदियले साचे भवभ्रम
३८५९२	भवभ्रम	।।ज्ञा.गा.०९९६.०२।।	तेंचि कीं प्रमाण साधनानुक्रम। येर भवभ्रम रूप आथी
३८५९३	भवमूळ	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें । अवघें संपलें भवमूळ
३८५९४	भवमूळ	।।ज्ञा.गा.०९२२.०३।।	भवतरु भवमूळीं भवमूळ छेदन। तेंचि अंगीं चंदन लाविजेसु
३८५९५	भवमूळीं	।।ज्ञा.गा.०९२२.०३।।	भवतरु भवमूळीं भवमूळ छेदन। तेंचि अंगीं चंदन लाविजेसु
३८५९६	भवलक्षण	।।ज्ञा.गा.०१३७.०२।।	करा विठ्ठलस्मरण। नामरूपीं अनुसंधान। जाणोनी भक्तां भवलक्षण। जघनप्रमाण दावितसे
३८५९७	भवविभव	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
३८५९८	भवव्यथा	।।ज्ञा.गा.०११३.०२।।	भवकर्मविख। रामनामीं होय चोख। हरेल भवव्यथा दु:ख। पुढें सुख उपजेल
३८५९९	भवव्यथा	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
३८६००	भवव्यथा	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
३८६०१	भवसागर	।।ज्ञा.गा.०१४८.०३।।	ज्ञानध्यान हेचि सार। रामनाम निरंतर। तेणें तरलों भवसागर। धन्य जीवित्व आमुचे
३८६०२	भवसागर	।।ज्ञा.गा.०६१७.०५।।	अनुभवयोगें जाणुनी ज्ञानेश्वर। हा भवसागर उतरला
३८६०३	भवसागर	।।ज्ञा.गा.०९९४.०१।।	भगवद्गीता हेचि थोर। येणें चुके जन्म वेरझार। वैकुंठवासीं निरंतर। भवसागर उतरेल
३८६०४	भवसागर	।।ज्ञा.गा.०९९४.०२।।	राम नाम सार धरीं। तेंचि तारक सृष्टीवरी। त्याचेनि संगें निरंतरीं। भवसागर तरसील
३८६०५	भवसागरीं	।।ज्ञा.गा.०१२४.०२।।	नरहरि नाम उच्चारीं। तेणें तरसी भवसागरीं
३८६०६	भवसागरीं	।।ज्ञा.गा.०१४४.०२।।	रामनामें जप करी। तोचि तरे भवसागरीं। पितरांसहित निर्धारीं। वैकुंठपुरीं पावले
३८६०७	भवसागरीं	।।ज्ञा.गा.०१५१.०४।।	ज्ञानदेवीं केली सामग्री। भवसिंधु तरलों भवसागरीं। रामकृष्ण हेचि मुरारी। निरंतरीं सांठविला
३८६०८	भवसागरीं	।।ज्ञा.गा.०१५५.०१।।	राग गायनानें जरी देव भेटे। तरी कां जग आटे भवसागरीं
३८६०९	भवसागरीं	।।ज्ञा.गा.०१७१.०३।।	प्रतिदिनीं हरिहरि। रामकृष्ण हेचि मुरारी। तोचि तरेल भवसागरीं। वेद चाऱ्ही बोलिले

३८६१०	भवसागरीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
३८६११	भवसागरू	।।ज्ञा.गा.०२१३.०९।।	रात्री दिवस तुम्हीं हरिचरणीं जागा । तेणें तराल गा भवसागरू
३८६१२	भवसिंधु	।।ज्ञा.गा.०१५१.०४।।	ज्ञानदेवीं केली सामग्री। भवसिंधु तरलों भवसागरीं। रामकृष्ण हेचि मुरारी। निरंतरीं सांठविला
३८६१३	भवसिंधु	।।ज्ञा.गा.०६२३.०५।।	गुरुकृपायोगें ब्रह्म ज्ञानेश्वर। तरला संसार भवसिंधु
३८६१४	भवसिंधुतारक	।।ज्ञा.गा.०१३०.०२।।	निजधर्म हा चोखडा। नाम उच्चारु घडघडां। भुक्तिमुक्तीचा संवगडा। हा भवसिंधुतारक
३८६१५	भवा	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
३८६१६	भवाच्या	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
३८६१७	भवानी	।।ज्ञा.गा.०१३९.०१।।	शिव भवानी उपदेशी प्राणप्रिये। निजमानसीं ध्याये परमानंदु पाहे
३८६१८	भवाब्धिसागर	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
३८६१९	भवाब्धिसागरीं	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
३८६२०	भवाब्धीची	।।ज्ञा.गा.१०५४.१७।।	बाळछंदो बावीस जन्में। तोडिली भवाब्धीची कर्में। चंद्रार्क तारांगणें । रश्मी दान घेतला हरि
३८६२१	भवार्णव	।।ज्ञा.गा.०१७३.०५।।	कीर्तन केलिया नित्य। भवार्णव तरसी सत्य। हेंचि करावें साध्यकृत्य। रामनाम जिव्हेसी
३८६२२	भवार्णवतारक	।।ज्ञा.गा.०१७३.०२।।	हेचि त्रिपुटीचे छेदक। हेचि भवार्णवतारक। हाचि शंकराचा विवेक। रामकृष्ण चोखडे
३८६२३	भवार्णवा	।।ज्ञा.गा.०१६२.०५।।	नामें तरली गणिका। नामें अयोध्या हे आणिका। नाम तारक त्रैलोका। भवार्णवा छेदक
३८६२४	भवार्णवाची	।।ज्ञा.गा.०४३९.०२।।	भवार्णवाची येरझार मोडे। तरीच सद्गुरुसंग घडे। हातां कामधेनु चढे। अलक्षाची
३८६२५	भवार्णवाच्या	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
३८६२६	भवार्णवीं	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
३८६२७	भवासी	।।ज्ञा.गा.०७८८.०२।।	सहस्रदळीं वृत्ति लावितां नि:शंक। मनासी भवासी ऐक्यता तेथें
३८६२८	भविष्य	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। ललाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
३८६२९	भव्यदीव्ये	।।ज्ञा.गा.०८४०.०१।।	अनाथनाथा अर्थालिंगन। पुष्पें पुरुषार्थ धरिली कवळून। सत्यसुकृताचे पां आसन। भव्यदीव्ये
३८६३०	भव्यभूषणा	।।ज्ञा.गा.०००८.०१।।	मुक्तमाळा भव्यभूषणा । श्रुति नेति गजानना । तुझिया अंगीच्या नाना भूषणा । कोण वर्णी

३८६३१	भस्म	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
३८६३२	भस्मउधळण	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
३८६३३	भस्मउधळण	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची
३८६३४	भांगारें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
३८६३५	भांडणी	।।ज्ञा.गा.०९२१.०६।।	विठ्ठलरखुमाईचे भांडणी। कोण करी बुझावणी। निवृत्तीचें चरणीं। शरण ज्ञानदेव
३८६३६	भांडती	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
३८६३७	भांडवल	।।ज्ञा.गा.०१८७.०२।।	माझें मीच भांडवल घेऊनियां निगुती। लाभाची गति श्रीविठ्ठलु
३८६३८	भांडवल	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
३८६३९	भांडार	।।ज्ञा.गा.००८४.०१।।	अनंत नामाचें पाठांतर। रामकृष्णनाम निरंतर। सर्व सुखाचें भांडार। हरि श्रीधर नाम वाचे
३८६४०	भांडारें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
३८६४१	भांडियाचा	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
३८६४२	भांडिवा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया
३८६४३	भांडुली	।।ज्ञा.गा.०५००.०३।।	कापुराची भांडुली परिमळें भरली। दीपीं उजळी रूपनालें वो माय
३८६४४	भांडू	।।ज्ञा.गा.०९८६.०५।।	धनाचिये आशा करूं नये चोरी। वडील वंशघरीं भांडू नये
३८६४५	भांडें	।।ज्ञा.गा.०५५४.०१।।	कापुराचें भांडें म्यां ब्रह्मरसें भरिलें। घ्राणीं निमालें परिमळेंसहित
३८६४६	भांडें	।।ज्ञा.गा.०६५२.०१।।	सुवर्णाचें भांडें दुधाचें आधण। कुसुंबा घालुनी नाश केला

३८६४७	भांडें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
३८६४८	भांबावला	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
३८६४९	भांबावलें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
३८६५०	भांबावलें	।।ज्ञा.गा.०५१३.०१।।	न चुकतां चुकलें संसार वाटे भांबावलें। अवचितें पडलें ज्ञानपेठे वो माये
३८६५१	भांबावलों	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
३८६५२	भांबावसीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
३८६५३	भाई	।।ज्ञा.गा.१०२०.०२।।	टिपरिया घाई गोपाळ भाई। घुलुघुलु पाईं नादु वाजे वो
३८६५४	भाक	।।ज्ञा.गा.०१५७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे विठ्ठल जे भजती। जन्मा न येती भाक माझी
३८६५५	भाक	।।ज्ञा.गा.०१७७.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे विव्हळी जे भजती। ते जन्मा न येती भाक माझी
३८६५६	भाक	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
३८६५७	भाग	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि
३८६५८	भाग	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
३८६५९	भाग	।।ज्ञा.गा.०५३८.०२।।	निरंजन वनीं धरीन मुरारी। भाग अभ्यंतरीं घेईन देखा
३८६६०	भाग	।।ज्ञा.गा.०५९२.०३।।	विवर्तक जाली विस्तारिलें जग। नव्हे भिन्न भाग एकमेव
३८६६१	भाग	।।ज्ञा.गा.०७८२.०२।।	द्विविध भाग पिंडीं द्विविध ब्रह्मांडीं। या तीं पडिपाडीं ब्रह्मरंध्रीं
३८६६२	भागला	।।ज्ञा.गा.०३३८.०१।।	चतुरपणें चतुराननु पैं भागला। शिवुपणें शिवरूपु पैं जाहला
३८६६३	भागल्याचा	।।ज्ञा.गा.०६६५.०२।।	भागल्याचा सिणु भागल्यानें नेला। भाग्योदय जाला भाग्येंवीण
३८६६४	भागल्यानें	।।ज्ञा.गा.०६६५.०२।।	भागल्याचा सिणु भागल्यानें नेला। भाग्योदय जाला भाग्येंवीण
३८६६५	भागवत	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
३८६६६	भागवत	।।ज्ञा.गा.०६३५.०३।।	जे का पारंगत श्रेष्ठ भागवत। चळचळां कांपत काळ तया
३८६६७	भागा	।।ज्ञा.गा.०५३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सोवळा। भागा मज आला हरिहरु

३८६६८	भागाभाग	।।ज्ञा.गा.१०५४.०७।।	मंत्रतीर्थयज्ञयाग। या न करी भागाभाग। तूंचि होऊनि सर्वांग। सर्व संग मज देई
३८६६९	भागीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गे। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
३८६७०	भागीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गे। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
३८६७१	भागीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
३८६७२	भागीं	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
३८६७३	भागीं	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
३८६७४	भागीं	।।ज्ञा.गा.०८२३.०४।।	मार्ग तेथ परतले दोहीं भागीं। पश्चिमीं महालिंगीं मार्ग ऐसा
३८६७५	भागु	।।ज्ञा.गा.०१०४.०२।।	अठरा साक्षी साही विवादत। चौघाचेनि मतें घेईन भागु
३८६७६	भागु	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
३८६७७	भागु	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
३८६७८	भागु	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
३८६७९	भागे	।।ज्ञा.गा.०३७३.०१।।	चौ तेरा आम्हीं चौसष्टीचे भागे सांचिलें। तें एका ऋणाईतें घेतलें वोळखीवीण

३८६८०	भाग्य	।।ज्ञा.गा.००१६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा सांग । तरीच हें भाग्य येईल हातां
३८६८१	भाग्य	।।ज्ञा.गा.०२०९.०७।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसतसे कोडें। पुंडलिकें केवढें भाग्य केलें
३८६८२	भाग्य	।।ज्ञा.गा.०३७९.०४।।	ज्ञानदेवीं तट भाग्य जैं उत्कट। तैं हे वाक्पट पडती दृष्टी
३८६८३	भाग्य	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
३८६८४	भाग्य	।।ज्ञा.गा.०४६४.०५।।	उपदेश द्रष्टा जरी असे श्रेष्ठ। तरीच भाग्य विनट विष्णुरूपीं
३८६८५	भाग्ययोगें	।।ज्ञा.गा.००९२.०३।।	यापरी आगरु कृष्णनाम ठसा। ओतला सरिसा भाग्ययोगें
३८६८६	भाग्ययोगें	।।ज्ञा.गा.०२९४.०३।।	तें रूप देखिलें कोण्या भाग्ययोगें। निवृत्तिप्रसंगें आम्हां घरीं
३८६८७	भाग्यवंत	।।ज्ञा.गा.०८१२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील शून्य। देखे तोचि धन्य भाग्यवंत
३८६८८	भाग्यवंतीं	।।ज्ञा.गा.०९९५.०४।।	ज्ञानदेवें भाष्यें केलें। गीताज्ञान विस्तारलें। भक्ती भाग्यवंतीं घेतलें। भाष्येंकरुनी गीतेच्या
३८६८९	भाग्याचा	।।ज्ञा.गा.०१८७.०१।।	भाग्याचा उदयो कीं दैवाची गति। मज जोडली संगती सज्जनांची
३८६९०	भाग्यें	।।ज्ञा.गा.००५३.०३।।	मोक्ष रेखे आला भाग्यें विनटला। साधूंचा अंकिला हरिभक्त
३८६९१	भाग्यें	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा
३८६९२	भाग्यें	।।ज्ञा.गा.०६६५.०३।।	रखुमादेविवरु भाग्यें जोडला। जोडोनी मोडला कांहीं नव्हतेपणें
३८६९३	भाग्यें	।।ज्ञा.गा.०८७२.०२।।	या अवचित्या गोष्टी भाग्यें होय भेटी। प्रारब्ध सृष्टी भोग देत
३८६९४	भाग्येंवीण	।।ज्ञा.गा.०६६५.०२।।	भागल्याचा सिणु भागल्यानें नेला। भाग्योदय जाला भाग्येंवीण
३८६९५	भाग्योदय	।।ज्ञा.गा.०६६५.०२।।	भागल्याचा सिणु भागल्यानें नेला। भाग्योदय जाला भाग्येंवीण
३८६९६	भाज	।।ज्ञा.गा.०३७४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें जन्मावेगळें केलें। म्हणोनी भाज जालें बाईये वो
३८६९७	भाज	।।ज्ञा.गा.०५५३.०२।।	चौघांची भाज मी नहोनियां गेलें। तंव अनारिसें महाकारण देखिलें
३८६९८	भाज	।।ज्ञा.गा.१०८०.०३।।	निर्गुण पति आवडे मज। अर्धी माय पाठीं झालिये भाज
३८६९९	भाजनीं	।।ज्ञा.गा.०४२७.०१।।	मोतियाचा वोगरु। गुरुवाक्यें सदन्नीं। वाढियेला भाजनीं। नभाचिया
३८७००	भाजा	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
३८७०१	भाजे	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
३८७०२	भाजेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.०३।।	घडीच ना त्यानें घडलीं तीन मडकीं। दोन कच्चीं, एक भाजेचि ना

३८७०३	भाजेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.०४।।	भाजेचि ना त्यांत रांधले तीन मुगे। दोन हिरवे, एक शिजेचि ना
३८७०४	भाड्याचें	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
३८७०५	भातारु	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
३८७०६	भातुकें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०२।।	काळाचें भातुकें शृंगारिलें कौतुकें। जातसे तें देख परी न चले कांहीं
३८७०७	भातें	।।ज्ञा.गा.०९५६.०५।।	सोडी रसाची सोये। नको भुलों मायामोहें। सत्रावी दोहतु जाये। जीवन भातें
३८७०८	भातें	।।ज्ञा.गा.१०३१.०२।।	न मगे वही मोल जीवन भातें। तें द्यावें मातें पाईकपण
३८७०९	भान	।।ज्ञा.गा.०१६७.०१।।	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
३८७१०	भान	।।ज्ञा.गा.०४५९.०२।।	ज्ञान तें विज्ञान प्रपंचेंसि भान। तेजोरूप गगन बिंबलें दिसे
३८७११	भान	।।ज्ञा.गा.०५३९.०१।।	एक भान गिळूं दुजें द्वैत उगळूं। कासवीचा मेळु गिळूं सगळा
३८७१२	भान	।।ज्ञा.गा.०६९७.०७।।	तेथ बिंब प्रतीबिंब भान। सरलें ज्ञानविज्ञान। हाचि नवलाव जाण तये ठायीं
३८७१३	भान	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
३८७१४	भान	।।ज्ञा.गा.०९४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परेसी परता। हा विचारु अरुता दिसे भान
३८७१५	भान	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
३८७१६	भान	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
३८७१७	भानु	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
३८७१८	भानु	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
३८७१९	भानु	।।ज्ञा.गा.०६३७.०१।।	पूर्वेचा हा भानु उगवेल पश्चिमे। परी भूमि जन्म नसे आम्हां
३८७२०	भानु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये

३८७२१	भानु	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु
३८७२२	भानु	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
३८७२३	भानु	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
३८७२४	भानु	।।ज्ञा.गा.१०६९.०१।।	निशियेचे भरीं भानु प्रतिबिंबीं बिंबला। बिंबचि गिळुनी ठेला बिंबामाजीं
३८७२५	भानुते	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
३८७२६	भानुप्रकाशें	।।ज्ञा.गा.०४९४.०२।।	पाहातां न दिसे भानुप्रकाशें। येऱ्हवी तें असे मशकीं रया
३८७२७	भानुबिंब	।।ज्ञा.गा.०१८६.०३।।	भानुबिंब पाहा निर्मळ निराळें। अलिप्त सकळ तैसें साधु
३८७२८	भानुबिंबेंवीण	।।ज्ञा.गा.०९६९.०३।।	भानुबिंबेंवीण भासलें तम। ज्ञानदेव वर्म अनुवादला
३८७२९	भानुबिंबेवीण	।।ज्ञा.गा.०४७१.०३।।	भानुबिंबेवीण निरसलें तम। ज्ञानदेवीं वर्म सांगितलें
३८७३०	भानें	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
३८७३१	भार	।।ज्ञा.गा.०१२६.०२।।	नामनिजधीर। गर्जती वैष्णव वीर। कळिकाळ यमाचे भार। पळाले तेथें
३८७३२	भार	।।ज्ञा.गा.०१५९.०३।।	गरुड टकयाचे भार। मृदंग वाजती सरळ। तेथें आपण गोपाळ। भक्तांमाजीं खेळतसे
३८७३३	भार	।।ज्ञा.गा.०२०९.०४।।	दिंडी टाळ घोळ गरुडटकियाचे भार। वैष्णवांचे गजर जिये नगरीं
३८७३४	भार	।।ज्ञा.गा.०२९३.०२।।	अठरा भार वनस्पती। सुरवर वोळंगती। देवोदेवि आदिपति। कृष्ण काळा गे माये
३८७३५	भार	।।ज्ञा.गा.०६३८.०२।।	काय तुज जालें नाथिला संसार। कासयासी भार वाहतोसी
३८७३६	भार	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख। कर्में चंद्रासी घडला दोष। कर्में भार वाहती कूर्म शेष। कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा
३८७३७	भार	।।ज्ञा.गा.०९८६.०९।।	ईश्वरीं आपुला घालुनिया भार। करावा विचार आलियाचा
३८७३८	भार	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
३८७३९	भारद्वाज	।।ज्ञा.गा.०१८०.०५।।	कश्यपादि अत्री गौतम वसिष्ठ । भारद्वाज श्रेष्ठ मार्कंडेयो
३८७४०	भाररूपें	।।ज्ञा.गा.०६५६.०३।।	अनुभव सुख भोगितांना भोग। न होतां अव्यंग भाररूपें

३८७४१	भारी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
३८७४२	भारी	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
३८७४३	भारी	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
३८७४४	भारी	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी
३८७४५	भारीन	।।ज्ञा.गा.०२९९.०४।।	अद्वैत भरीन मन भारीन तोडीन भवपाशा। क्षमा दया धरीन चित्तीं सर्वभूतीं महेशा
३८७४६	भारु	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
३८७४७	भारु	।।ज्ञा.गा.०२७५.०२।।	मज करा कां उपचारु अधिक ताप भारु। सखिये सारंगधरु भेटवा कां
३८७४८	भारु	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
३८७४९	भारें	।।ज्ञा.गा.०३६१.०१।।	आपुलेनि भारें श्रीरंग डोलत गेलें। तंव अवचितें पाचारिलें पाठिमोरें
३८७५०	भारेंसि	।।ज्ञा.गा.००२२.०३।।	आडत्रिपुंड्र शोभत द्रुमिळ भारेंसि जात । नागर केशरीचीं पुष्पें कैसी पैं मिरवत
३८७५१	भाले	।।ज्ञा.गा.०२५२.०४।।	घटिं पटिं विचार। खंडे भाले तरवार। बाप रखुमादेविवरु जाण। ऐसें मन्हा कान्हा
३८७५२	भाळलिये	।।ज्ञा.गा.०२८४.०२।।	भेटवा वो त्यासी चरण झाडीन केशीं। सगुणरूपासी मी वो भाळलिये
३८७५३	भाळा	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये
३८७५४	भाळा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णी ढाळ देती गे माये
३८७५५	भाळे	।।ज्ञा.गा.०१८५.०३।।	भाळे भोळे भक्त गाताती साबडें। त्यांचे प्रेम आवडे विठोबासी
३८७५६	भाव	।।ज्ञा.गा.००५५.०२।।	रामकृष्ण वाचा भाव हा जिवाचा। आत्मा जो शिवाचा रामजप

३८७५७	भाव	।।ज्ञा.गा.००९८.०४।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसों जाय भाव। तंव तेणें स्वयमेव दाविलें डोळां
३८७५८	भाव	।।ज्ञा.गा.०१०६.०३।।	पाहतां हा भाव तो लीळा तो विग्रह। तेथींचा अनुभव विरळा जाणे
३८७५९	भाव	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
३८७६०	भाव	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
३८७६१	भाव	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थीं। पहावें न लगे ये अर्थीं। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
३८७६२	भाव	।।ज्ञा.गा.०१७०.०२।।	कारण भाव जाणावा। येर अर्थ तोडावा। निरंतर हरि भजावा। सफल होईल सर्वदा
३८७६३	भाव	।।ज्ञा.गा.०२०१.०१।।	एकी म्हणें भाव धरूं नेदी मौन। तेथींचें वो ज्ञान मज सांगे
३८७६४	भाव	।।ज्ञा.गा.०२०२.०३।।	सखी जाय तेथें भाव बळिवंत। प्रपंच देहांत नाहीं तुज
३८७६५	भाव	।।ज्ञा.गा.०३४५.०१।।	मनाचा भाव माझा खुंटला हरिध्यानें। अवघेंचि येणें मनें काळापिवन केलें
३८७६६	भाव	।।ज्ञा.गा.०३८१.०२।।	भाव दृढ धरीं चित्ताची लहरी। प्रकृती कामारी सत्रावीची
३८७६७	भाव	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
३८७६८	भाव	।।ज्ञा.गा.०४४६.०२।।	काय करूं सये कैसा हा देव। माझा मज भाव एकतत्त्वीं
३८७६९	भाव	।।ज्ञा.गा.०४५५.०२।।	तुझा तूंचि देव तुझा तूंचि भाव। फिटला संदेह अन्यतत्त्वीं
३८७७०	भाव	।।ज्ञा.गा.०४५६.०५।।	चित्तवित्तगोत आपण पैं जाला। देहीं देह गेला भाव माझा
३८७७१	भाव	।।ज्ञा.गा.०५३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विसरला धांव। हरिरूप भाव दीपकळा
३८७७२	भाव	।।ज्ञा.गा.०५३६.०३।।	सुखरूप जीव असतांचि शीव। हरपले भाव विज्ञानेंसी
३८७७३	भाव	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
३८७७४	भाव	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
३८७७५	भाव	।।ज्ञा.गा.०७०३.०४।।	ऐसा भाव धरुनी मनीं विठ्ठल आणिला निजध्यानीं। अखंड वदो माझी वाणी विठ्ठलची
३८७७६	भाव	।।ज्ञा.गा.०७१३.०१।।	पुजूं गेलों ठेवोनिया भाव। तंव जालों देव स्वत:सिद्ध
३८७७७	भाव	।।ज्ञा.गा.०७१६.०५।।	ऐक रे ज्ञानिया सांडि हा मी भाव। मग तूंचि देव निवृत्ति म्हणे
३८७७८	भाव	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा

३८७७९	भाव	।।ज्ञा.गा.०७८९.०१।।	प्रणवच देह देह हा प्रणव। कल्पेचा भाव कल्पूं नये
३८७८०	भाव	।।ज्ञा.गा.०८००.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अर्धमात्रा कोणती। मसुरामात्र आहे ती दोन्ही भाव
३८७८१	भाव	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
३८७८२	भाव	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
३८७८३	भाव	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
३८७८४	भाव	।।ज्ञा.गा.१०२३.०३।।	एक नाम मांडी। दुजा भाव सांडी
३८७८५	भाव	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
३८७८६	भाव	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
३८७८७	भावना	।।ज्ञा.गा.००७४.०५।।	तीर्थव्रतीं भावना धरी रे करुणा। शांती दया पाहुणा हरि करीं
३८७८८	भावना	।।ज्ञा.गा.०३६२.०३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजीं
३८७८९	भावना	।।ज्ञा.गा.०३८९.०२।।	पांगुळल्या वृत्ति हारपली भावना। निमाली कल्पना ब्रह्मीं रया
३८७९०	भावना	।।ज्ञा.गा.०७२४.०१।।	जयासी मी कर्ता नाहीं हे भावना। तोचि ब्रह्मज्ञाना पूर्ण पावें
३८७९१	भावना	।।ज्ञा.गा.१०५३.०४।।	नाठवे द्वैताची भावना। अद्वैतीं न वसे ध्याना। दिननिशींची रचना। काळगणना छंदें गिळी
३८७९२	भावनायुक्त	।।ज्ञा.गा.००७१.०३।।	जात वित्त गोत कुळ शीळ मात। भजे कां त्वरित भावनायुक्त
३८७९३	भावपूर्वक	।।ज्ञा.गा.०१५३.०३।।	देवधर्म जोडेल ऐसा। न करी भूतमात्रीं हिंसा। सर्वांभूतीं हरि सरसा। भावपूर्वक नमस्कारावा
३८७९४	भावपूर्वक	।।ज्ञा.गा.०१७१.०६।।	ज्ञानदेवीं गुरु क्षेत्रीं। नाम जपिन्नले सर्वत्रीं। भावपूर्वक कृपापात्रीं। श्रीगुरुप्रसन्न जाहला
३८७९५	भावबळें	।।ज्ञा.गा.००५९.०२।।	भावबळें आकळे येऱ्हवीं नाकळे। करतळीं आंवळे तैसा हरि
३८७९६	भावबळें	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
३८७९७	भावबळें	।।ज्ञा.गा.०५३५.०३।।	भावबळें घन अलोट अभंग। चित्संगें भंग प्रपंचाचा
३८७९८	भावभक्ति	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
३८७९९	भावयुक्त	।।ज्ञा.गा.००९५.०१।।	सर्वत्र समान भावयुक्त पूर्ण। धृति धारणा धन वर्ते जया
३८८००	भावशुद्ध	।।ज्ञा.गा.००७१.०१।।	जप तप कर्म क्रिया नेम धर्म। सर्वांघटीं राम भावशुद्ध

३८८०१	भावशुद्ध	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
३८८०२	भावा	।।ज्ञा.गा.०२७२.०१।।	जीवाचिया जीवा प्रेमभावाचिया भावा। तुज वांचुनी केशवा अनु नावडे
३८८०३	भावा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
३८८०४	भावा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
३८८०५	भावा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
३८८०६	भावा	।।ज्ञा.गा.०४६८.०६।।	जाणीव शहाणीव तूंचि निवृत्ति देवा। हरि उभय भावा ज्ञान देशी
३८८०७	भावा	।।ज्ञा.गा.०४९२.०४।।	ज्ञानदेवा पाहा ओहं सोहं भावा। हरिरूपीं दुहावा सर्वकाळ
३८८०८	भावा	।।ज्ञा.गा.१०४५.०१।।	ब्रह्माचा गोंडा चहूं पावला। मन पांघुरे उमप भावा
३८८०९	भावा	।।ज्ञा.गा.१०८८.०१।।	आल्हादपण काय सांगसी देवा। मन बैसें भावा तैसें करीं
३८८१०	भावाची	।।ज्ञा.गा.०३२१.०१।।	भावाची मी सौरी जाले गेले संतांपाशीं । ज्ञानखड्ग घेउनि हातीं लिंगदेही नाशी
३८८११	भावाची	।।ज्ञा.गा.११११.०४।।	भावाची मी साडी मायेची घरघुसी। कृष्ण पुरुष वरीयेला मग कैची रंडी
३८८१२	भावाचे	।।ज्ञा.गा.०२३३.०३।।	ऐसें मोहियलें जगभक्त अंतरंग। भावाचे सुरंग प्रेमबोधें
३८८१३	भावाचें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
३८८१४	भावाचेनि	।।ज्ञा.गा.००७७.०१।।	भावाचेनि बळें घेतलें वैकुंठ। हरिनाम नीट वैकुंठ मार्ग
३८८१५	भावाभाव	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
३८८१६	भावाभावविरहितु	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
३८८१७	भावाभावो	।।ज्ञा.गा.००११.०१।।	प्रथम नमूं तो गुरुदेवो । जेथें निमाले भावाभावो । अनादि स्वरूप स्वयमेवो । तो आदिदेवो नमियेला
३८८१८	भावार्थ	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया

३८८१९	भावार्था	।।ज्ञा.गा.०१३७.०३।।	पुंडलिकाच्या भावार्था। गोकुळींहुनी जाला येतां । निजप्रेमभक्ति भक्तां। घ्या घ्या आतां म्हणतसे
३८८२०	भावावें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
३८८२१	भावासंगें	।।ज्ञा.गा.१०६४.०३।।	बहिणी भावासंगें खेळूं पैं लागले। विपरीत झालें सांगूं कोणा
३८८२२	भावासारिखा	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थी भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
३८८२३	भावासी	।।ज्ञा.गा.०९१०.०३।।	कैसेनि कीजे मनासी रक्षण। भावासी बंधन केवीं घडे
३८८२४	भाविक	।।ज्ञा.गा.०७९७.०१।।	निळावर्ण ब्रह्मरंध्र येक निकें। पाहा माझे सखे भाविक हो
३८८२५	भाविकांची	।।ज्ञा.गा.०९८६.१५।।	लीला भाविकांची ओळखावी बरी। रात्रीं दारोदारीं हिंडूं नये
३८८२६	भाविकाचा	।।ज्ञा.गा.०४३५.०३।।	गुरुवाक्य परम धडा। अनुभव भाविकाचा हुडा। तो अचाट धारकडा। वेंधूनि जावें
३८८२७	भाविकाला	।।ज्ञा.गा.०४३२.०७।।	मुक्ताईचें श्रेष्ठ वचन। निवृत्ति देवाचा सत्य प्रश्न। ज्ञानेश्वराचा सोपान। भाविकाला
३८८२८	भाविता	।।ज्ञा.गा.०२१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी तृप्ती। यथार्थ भाविता कळों येईल चित्तीं
३८८२९	भाविता	।।ज्ञा.गा.०६३४.०३।।	आत्मा, आत्मीं भाविता देहीं। मायेच्या डोही बुडाले कैसें
३८८३०	भाविता	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
३८८३१	भाविला	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
३८८३२	भावी	।।ज्ञा.गा.०५३२.०३।।	आपीं आप रस जनवन दारा। विज्ञान उभारा भावी दिसे
३८८३३	भावी	।।ज्ञा.गा.०६९०.०१।।	रूप सामावलें दर्शन ठाकलें। अंग हारपलें तेंचि भावी
३८८३४	भावी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
३८८३५	भावीं	।।ज्ञा.गा.०४४९.०२।।	आपुलें तें झांकी पर तें दावी। पश्यंतिये भावीं मध्यमे राहें
३८८३६	भावीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन

३८८३७	भावीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
३८८३८	भावीं	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
३८८३९	भावें	।।ज्ञा.गा.००७७.०४।।	शांति दया क्षमा करुणानिधि प्रेम। नेउनी परब्रह्म भावें मिळती
३८८४०	भावें	।।ज्ञा.गा.००९१.०२।।	मा ज्योती मेळे कैसा उरेल कोळिसा । भावें हृषिकेशा भजतां ऐसें
३८८४१	भावें	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
३८८४२	भावें	।।ज्ञा.गा.०२१२.०८।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। भावें न रिघतां न चुके जन्ममरण
३८८४३	भावें	।।ज्ञा.गा.०२५०.०३।।	ताकपिरी गोंवळी केली मजसी रांडोळी। भावें नारली मग मी पळालिये गो
३८८४४	भावें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
३८८४५	भावें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
३८८४६	भावें	।।ज्ञा.गा.०३२२.०८।।	दुरळ हा प्रपंच दुष्ट भावें दीर । इहीं मज थोर कष्टविलें
३८८४७	भावें	।।ज्ञा.गा.०३३२.०२।।	बरवें रूप काळें अमोलिक। म्हणोनि सांगतसे शुद्ध भावें
३८८४८	भावें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०२।।	तुझें नाम बरवें तुझें नाम बरवें । हरि वोळगों आपुल्या साच भावें
३८८४९	भावें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
३८८५०	भावें	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
३८८५१	भावें	।।ज्ञा.गा.०४५१.०१।।	ऐसें हें अंडज सांगितलें देवें। सांगोनियां भावें गिळीयेलें
३८८५२	भावें	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती

३८८५३	भावें	।।ज्ञा.गा.०५१०.०४।।	अवलोकितां न अवलोकवे बोलिजे तैसा नव्हे। हा रखुमादेविवरु भावें माल्हाथिला वो माय
३८८५४	भावें	।।ज्ञा.गा.०७००.०१।।	ऐशिया माजीं तो निज एकांतीं राहिला। विठ्ठल अनुसरला भावें एकें
३८८५५	भावें	।।ज्ञा.गा.०७४६.०४।।	ज्ञानदेव नयन धरितां समभावें। सोहं स्वरूप भावें लाधलेंसे
३८८५६	भावें	।।ज्ञा.गा.०७८०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तें स्वरूप जो जाणे। त्यासी शरण होणें अनन्य भावें
३८८५७	भावें	।।ज्ञा.गा.०८१२.०२।।	नयनांतील ज्योती देखे गुह्यभावें। त्याचें स्वरूप भावें वंदावें गा
३८८५८	भावें	।।ज्ञा.गा.०९९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भावें परिपूर्ण। निवृत्तिनें खूण सांगितली
३८८५९	भावें	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
३८८६०	भावें	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
३८८६१	भावेंचि	।।ज्ञा.गा.०६७५.०२।।	आळवितां नयेची सचेतनीं अचेत। भावेंचि तृप्त माझा हरि
३८८६२	भावेंवीण	।।ज्ञा.गा.००५१.०१।।	भावेंवीण भक्ति भक्तिवीण मुक्ति। बळेंवीण शक्ति बोलूं नये
३८८६३	भावेंवीण	।।ज्ञा.गा.००५२.०२।।	भावेंवीण देव न कळे नि:संदेह। गुरुवीण अनुभव कैसा कळे
३८८६४	भावेंवीण	।।ज्ञा.गा.००५९.०१।।	तीर्थ व्रत नेम भावेंवीण सिद्धी। वायांचि उपाधी करिसी जना
३८८६५	भावेविण	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थीं। पहावें न लगे ये अर्थीं। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
३८८६६	भावो	।।ज्ञा.गा.००७१.०२।।	न सोडी रे भावो टाकी रे संदेहो। रामकृष्णीं टाहो नित्य फोडी
३८८६७	भावो	।।ज्ञा.गा.००७७.०५।।	ज्ञानदेवो सांगे भावो मीनला गंगे। सुस्नात सर्वांगें हरि गंगा
३८८६८	भावो	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
३८८६९	भावो	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
३८८७०	भावो	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
३८८७१	भावो	।।ज्ञा.गा.०३००.०३।।	येरी सांगे भावो जावे वो प्रवृत्ति । तंव वरी गती येतां नये

३८८७२	भावो	।।ज्ञा.गा.०३७८.०३।।	सखी सांगे बाई भावो धरी देहीं। एकारूपा सोयीं येईल घरा
३८८७३	भावो	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
३८८७४	भावो	।।ज्ञा.गा.०४०९.०२।।	देहो जावो अथवा राहो। पांडुरंगीं दृढ भावो
३८८७५	भावो	।।ज्ञा.गा.०५२७.०१।।	दुजेपणींचा भावो आम्हां नाहीं ठावो। सर्वी सर्व देवो आकारला
३८८७६	भावो	।।ज्ञा.गा.०५४३.०१।।	दुजेपणीचा भावो माझिये ठाउनी जावो। येर सकळिक वावो म्यां त्यजियेला
३८८७७	भावो	।।ज्ञा.गा.०६८६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें मी गोवळी वो। माझा भावो तो विठ्ठलु न्याहाळी वो
३८८७८	भावो	।।ज्ञा.गा.०७०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राणे रावो। ऐसा जाणोनी तयाचा भावो ठाकियला
३८८७९	भावो	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
३८८८०	भावो	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
३८८८१	भावो	।।ज्ञा.गा.०९४२.०१।।	सर्वांग देखणें हाचि भावो जाण। येर निकारणें वायां वोझें
३८८८२	भावो	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शे तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
३८८८३	भावो	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
३८८८४	भाष	।।ज्ञा.गा.०२५२.०३।।	तन्हा मराठा देश। मन्ही बागलाणी भाष
३८८८५	भाष	।।ज्ञा.गा.०८९८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीहरि हृदयस्थ। ऐसी आहे भाष वेदशास्त्रीं
३८८८६	भाषा	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भां घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
३८८८७	भाषा	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
३८८८८	भाष्य	।।ज्ञा.गा.०४४९.०८।।	निवृत्ति द्वादश गुरुसेवनीं भाष्य। एकविध कास घाली ज्ञाना
३८८८९	भाष्य	।।ज्ञा.गा.०४५०.०६।।	निवृत्तीचा शिष्य ज्ञानदेवीं भाष्य। शांति समरस बोध उतरे
३८८९०	भाष्य	।।ज्ञा.गा.०४६८.०७।।	ज्ञानदेवा शांति उन्मनी रहस्य। हरिरूप भाष्य करविलें

३८८९१	भाष्यें	।।ज्ञा.गा.०९९५.०४।।	ज्ञानदेवें भाष्यें केलें। गीताज्ञान विस्तारलें। भक्ती भाग्यवंतीं घेतलें। भाष्येंकरुनी गीतेच्या
३८८९२	भाष्येंकरुनी	।।ज्ञा.गा.०९९५.०४।।	ज्ञानदेवें भाष्यें केलें। गीताज्ञान विस्तारलें। भक्ती भाग्यवंतीं घेतलें। भाष्येंकरुनी गीतेच्या
३८८९३	भास	।।ज्ञा.गा.०२४६.०५।।	दृश्य भास चांदणिया असती ठायीं लोपलिया। लिंगदेह कमळींचे मधुकर सुटती आपैसया
३८८९४	भास	।।ज्ञा.गा.०४४८.०४।।	अविकारीं साकार अरूपीं रूपस। दावी आपला भास आपणांसहित
३८८९५	भास	।।ज्ञा.गा.०४८९.०३।।	नाठवे आशा देहावरी उदास। मीतूंपण भास चोजवेना
३८८९६	भास	।।ज्ञा.गा.०५८३.०२।।	स्थूळ दृष्टि करुनी जयाशी लक्षितां। न दिसे तत्त्वता भास कांहीं
३८८९७	भास	।।ज्ञा.गा.०५९६.०४।।	भास चतुष्टयता दोन्ही अनादि। जाहली उपाधी मुळींहुनी
३८८९८	भास	।।ज्ञा.गा.०६०८.०४।।	कण तेचि भूमि भूमीरूपी कण। भासा ठायीं गुण गुणीं भास
३८८९९	भास	।।ज्ञा.गा.०६१२.०१।।	केवळ निराभास या जगीं जाहला। नाहीं आन उरला भास कांहीं
३८९००	भास	।।ज्ञा.गा.०६२३.०२।।	हरिश्चंद्रादिक ब्रह्मादि करून। मायोपाधीन भास जाले
३८९०१	भास	।।ज्ञा.गा.०६३०.०५।।	ब्रह्म तेंचि भास आभास जाहलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तिदास
३८९०२	भास	।।ज्ञा.गा.०६३३.०५।।	तत्त्वमसी बोध आत्मानात्म भेदले। दृश्य विसरलें भास आधीं
३८९०३	भास	।।ज्ञा.गा.०६४०.०२।।	भास तोही नासताहे कैचें निराकाश। सर्वीं समरस परब्रह्म
३८९०४	भास	।।ज्ञा.गा.०६५७.०२।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण लाहे गुरुपुत्रा
३८९०५	भास	।।ज्ञा.गा.११०३.०५।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण की लाहे गुरुपुत्रा
३८९०६	भासत	।।ज्ञा.गा.०६४५.०४।।	अर्कापासुनी नीर जैसें कां भासत। जग तैसें घडत मिथ्याचि सत्य
३८९०७	भासत	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
३८९०८	भासतसे	।।ज्ञा.गा.०६९२.०२।।	आंत विठ्ठलु बाहेर विठ्ठलु। मीचि विठ्ठलु मज भासतसे
३८९०९	भासती	।।ज्ञा.गा.००२१.०२।।	आदीं अंतीं गुण सर्वत्र निर्गुण । गुणासी अगुण भासती ना
३८९१०	भासती	।।ज्ञा.गा.०६१७.०२।।	देहभास नित्य नूतन भासती। शुद्ध स्वयंज्योती जुनाटची
३८९११	भासला	।।ज्ञा.गा.०३३९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अणुप्रमाण भासला। सगुण निर्गुण जाला बाई ये वो
३८९१२	भासलासे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
३८९१३	भासली	।।ज्ञा.गा.०५१०.०३।।	पुरती दृष्टि पूर्ण ब्रह्मींच भासली। त्या सुखा दोंदुली वाढली वो माय
३८९१४	भासली	।।ज्ञा.गा.०६२५.०३।।	अविद्या नाथिली रज्जु सर्पापरी । भासली विचारी अनुभवें

३८९१५	भासले	।।ज्ञा.गा.०५७४.०२।।	काळेनिळे हे अभ्र भासले। ऐसें रूप देखिलें निर्गुणाचें
३८९१६	भासले	।।ज्ञा.गा.०६४१.०१।।	गगनीं भासले अगणीत तारे। तेथें मन मुरे वृत्तीसहीत
३८९१७	भासलें	।।ज्ञा.गा.०३३९.०१।।	चंचळ चांदिणें सोमविणें भासलें। तेज निमालें रविबिंबेविणें
३८९१८	भासलें	।।ज्ञा.गा.०३६५.०२।।	उन्मनीं मन निवालें। सांवळें परब्रह्म भासलें
३८९१९	भासलें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
३८९२०	भासलें	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
३८९२१	भासलें	।।ज्ञा.गा.०९६९.०३।।	भानुबिंबेंवीण भासलें तम। ज्ञानदेव वर्म अनुवादला
३८९२२	भासा	।।ज्ञा.गा.०६०८.०४।।	कण तेचि भूमि भूमीरूपी कण। भासा ठायीं गुण गुणीं भास
३८९२३	भासास	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
३८९२४	भासासी	।।ज्ञा.गा.०४६१.०४।।	सा चार आठरा भासासी। उपरती भूसि निवडली
३८९२५	भासिलें	।।ज्ञा.गा.०९३२.०१।।	आवो कमळनयनीं चांदिणें भासिलें। तयामाजीं एक निराकार देखिलें
३८९२६	भासीं	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
३८९२७	भासे	।।ज्ञा.गा.०४४७.०३।।	द्रष्ट्याचिये दीप्तीं दृश्यचि न दिसे। समरसीं भासे तेज त्याचें
३८९२८	भासे	।।ज्ञा.गा.०४४७.०४।।	चित्स्वरूपीं नांदे चित्स्वरूपीं भासे। ॐकारासरिसें तदाकार
३८९२९	भासे	।।ज्ञा.गा.०४५९.०४।।	नानातेजीं भासे प्रपंचीं प्रकाशे। विरुळा समरसें ध्याये त्यासी
३८९३०	भासे	।।ज्ञा.गा.०५०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर त्रिपुटीं न दिसे। रसीं रस भासे हृदयदीपीं
३८९३१	भासे	।।ज्ञा.गा.०५२५.०२।।	मोहिलेंची दिसे मोहामाजीं रसें। नसोनियां भासे तदात्मक
३८९३२	भासे	।।ज्ञा.गा.०५२९.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य दिसोनी न दिसे। निराकारीं भासे तदाकार
३८९३३	भासे	।।ज्ञा.गा.०६०४.०४।।	सूक्ष्मीं भासे जें का तेंचि स्थूळीं घडे। पाहतां निवाडे भेद नाहीं
३८९३४	भासे	।।ज्ञा.गा.०६१६.०४।।	सज्जनाशी भासे विश्व पूर्ण मुक्त। एकत्वीं आसक्त न दिसती
३८९३५	भासे	।।ज्ञा.गा.०७१८.०४।।	दोरापाशीं व्याळ जैसा कांहीं भासे। सर्वी हें आपैसें जाहलें कीं
३८९३६	भासे	।।ज्ञा.गा.०७७१.०१।।	विश्व ब्रह्म भासे ऐक्य येतां देहीं। अनुहातीं पाहीं अपार नाद
३८९३७	भासे	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे

३८९३८	भासे	।।ज्ञा.गा.०९४०.०१।।	जनवन हरि न पाहतां भासे। घटमठीं दिसे तदाकारु
३८९३९	भास्कर	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
३८९४०	भिंत	।।ज्ञा.गा.०४८६.०३।।	भिंत नाहीं काय चित्र लिहो। चित्र सरलिया तया नाहीं ठावो जी देवा
३८९४१	भिंती	।।ज्ञा.गा.०४२५.०३।।	फुटतील पाय चालतील भिंती। मेरु मशक येती समतुका
३८९४२	भिंती	।।ज्ञा.गा.०८४२.०४।।	परीस जोडुनी घालियली भिंती। शिळा घेउनी हातीं फिरत आहे
३८९४३	भिकेची	।।ज्ञा.गा.०२११.०१।।	जोडूनियां जोडी जेणें हुंडारिली दुरी। भिकेची आवडी तया नावडे पंढरी
३८९४४	भिक्षेसी	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
३८९४५	भितरीं	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
३८९४६	भितरींच्या	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
३८९४७	भिनला	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
३८९४८	भिनला	।।ज्ञा.गा.०२८६.०८।।	आतां येईल म्हूण गेला वेळु कां लाविला। सेला जो भिनला मुक्ताफळीं
३८९४९	भिन्न	।।ज्ञा.गा.०५८६.०५।।	एकमेव सर्व म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहीं भिन्न कीर ओळखतां
३८९५०	भिन्न	।।ज्ञा.गा.०५९२.०३।।	विवर्तक जाली विस्तारिलें जग। नव्हे भिन्न भाग एकमेव
३८९५१	भिन्न	।।ज्ञा.गा.०६१७.०३।।	माया अविद्या दोन्ही उपाधी करुनी। जीवशीव दोन्ही भिन्न जाले
३८९५२	भिन्न	।।ज्ञा.गा.०६७२.०१।।	सत्त्व रज तम प्रकृति अपारा। याही भिन्न प्रकारा हरि रया
३८९५३	भिन्न	।।ज्ञा.गा.०७१७.०३।।	अणुमात्र भिन्न प्रपंचीं कल्पितां। तयाचियां हातां नये मोक्ष
३८९५४	भिन्न	।।ज्ञा.गा.०७३२.०२।।	मताभिमानी ऐसा विश्वास न धरिती। वचनीं निर्गुण सगुण दोन्ही भिन्न असती
३८९५५	भिन्न	।।ज्ञा.गा.०७४२.०२।।	दिसे तेंही शून्य पहातेंही शून्य। देहामाजीं निरंतर भिन्न रूप

३८९५६	भिन्न	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
३८९५७	भिन्न	।।ज्ञा.गा.०९९६.०४।।	वेदांतींही भिन्न जाणा पूर्वपक्ष। लक्षितेती लक्ष अती मूर्ख
३८९५८	भिन्न	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
३८९५९	भिन्नपण	।।ज्ञा.गा.०५८५.०१।।	सगुणीं निर्गुण निर्गुणीं सगुण। दोन्ही भिन्नपण नसे मुळीं
३८९६०	भिन्नपण	।।ज्ञा.गा.०६२२.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप हे खूण ओळखी । भिन्नपण टाकीं निश्चयेंसीं
३८९६१	भिन्नपणा	।।ज्ञा.गा.०९८८.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप ही खूण ओळखी। भिन्नपणा टाकी अंतरींचा
३८९६२	भिन्नभेद	।।ज्ञा.गा.०६०१.०२।।	जरी भिन्नभेद तरी सर्वज्ञत्व। कासया समत्व नाम त्यासी
३८९६३	भिन्नाभिन्न	।।ज्ञा.गा.०८३६.०४।।	भिन्नाभिन्न नाहीं अवघेंचि स्वरूप। पाहतां निजरूप रूप होय
३८९६४	भिन्नाभिन्नपणीं	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
३८९६५	भिये	।।ज्ञा.गा.०१४०.०६।।	तुळशीच्या माळा। घालितां हरिदासाच्या गळां। तो न भिये कळिकाळा। त्यासी जिव्हाळा हरिविठ्ठल
३८९६६	भियें	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
३८९६७	भियें	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
३८९६८	भिल्लें	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर। कर्मे निर्वंश जाले सगर। भिल्लें विंधिलें शारंगधर। जाला पुरंदर सहस्रनयन
३८९६९	भिवरेतीरीं	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
३८९७०	भीक	।।ज्ञा.गा.०६७६.०२।।	राजयाची कांता काय भीक मागें । मनाचिये जोगें सिद्ध पावे
३८९७१	भीक	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
३८९७२	भीतरलीया	।।ज्ञा.गा.०९१३.०२।।	तयाचे करीं पां स्मरणु। आळसु न करीं अंत:करणु। भीतरलीया सुमनपणु। निहारण होईल
३८९७३	भीतरलेपणा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निववीजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील

३८९७४	भीतरा	।।ज्ञा.गा.०६५९.०४।।	वाचाळपणें परा येवो नल्हाये दातारा। अनुभवो भीतरा बाहेजु वेडावला
३८९७५	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु ह्रदयींचा जाणुनी ।अनुभवु सौरसु केला ।दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये ।तंव भीतरीं पालटु झाला
३८९७६	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या ।व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं ।तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ह्रदयांआतु रया
३८९७७	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०१३९.०३।।	सहस्र नामावरी कळसु साजे। तोचि तो अंतरीं बाहिजु भीतरीं
३८९७८	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
३८९७९	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
३८९८०	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
३८९८१	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.२०।।	सहजसिद्ध तें तूं आपण पैं पाहीं। बाहिजु भीतरीं ये दोन्हीं नाहीं
३८९८२	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०४१२.०२।।	तूं एकुची एकला बाहिजु भीतरीं। कोणा द्वैतपरी सांगों बापा
३८९८३	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
३८९८४	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०५९४.०४।।	बाहेर भीतरीं एकमेव दिसे। अन्यथा हें नसे गुरुसाक्षी
३८९८५	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०५९८.०२।।	बाहीर भीतरीं एकचि तें एक। नसे आन देख भेद रया
३८९८६	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०६४३.०२।।	बाहेर भीतरीं लावी जैसा दीप। सबाह्य अमूप रूप फांके
३८९८७	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०६५९.०२।।	बोलु अखरीच वळला भीतरीं नाहीं आला।तो केवीं विठ्ठला पावे जी तुम्हां
३८९८८	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०७१३.०३।।	बाहेरी भीतरीं देव दिसताहे। द्वैत न साहे सर्वथैव
३८९८९	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया
३८९९०	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्मावेगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे

३८९९१	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
३८९९२	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०९३६.०२।।	बाहेजु भीतरीं आदिमध्य ऊर्ध्व। हृदयीं सन्निध बिंबलासे
३८९९३	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
३८९९४	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०९८१.०३।।	अरूप परी बरवें दिसे। भीतरीं कैसें विनवीतुसे
३८९९५	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
३८९९६	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
३८९९७	भीतरील	।।ज्ञा.गा.०३७१.०२।।	भीतरील माझी पंचरत्नें नेलीं। स्वस्वरूप वाहवलीं मध्य गिळियेलें
३८९९८	भीतरे	।।ज्ञा.गा.०२१३.०८।।	जये शेतीं निवृत्ति भीतरे। तये शेतीं साजे पुरे। राउळीं निदसुरे दंडिजती
३८९९९	भीनलया	।।ज्ञा.गा.०२८६.०६।।	अंगणीं बापया तूं परस रे चांपया। असुवी माचया भीनलया
३९०००	भीनला	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
३९००१	भीमा	।।ज्ञा.गा.०१९५.०५।।	आड वाहे भीमा। तारावया देह आत्मा। पैलथडीये परमात्मा। मध्यें राहिला पुंडलिकु
३९००२	भीमातट	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
३९००३	भीमेच्या	।।ज्ञा.गा.०१९६.०५।।	येऊनियां श्रीहरि भीमेच्या तीरीं। सुदर्शनावरी पंढरी उभविली
३९००४	भीये	।।ज्ञा.गा.०९७१.०२।।	न बुडे न कळे न भीये चोरा। ते वस्तु चतुरा सेविजेसु
३९००५	भीवरेच्या	।।ज्ञा.गा.०००४.०२।।	योगियांचा कसवटी । दावितसे नेत्रपुटीं । उभा भीवरेच्या तटीं । देखिला देवो
३९००६	भीष्म	।।ज्ञा.गा.०१६२.०३।।	नामें तरला प्रल्हाद। रखुमांगदु नारद। भीष्म पावले प्रसिद्ध। वैकुंठनाम अवधारा
३९००७	भीष्म	।।ज्ञा.गा.०१८०.०४।।	रुक्मांगद भीष्म बगदालभ्यसूत। सिभ्री हनुमंत परिक्षिती
३९००८	भीष्म	।।ज्ञा.गा.०१८३.०६।।	बळी आणि भीष्म प्रल्हाद नारद। बिभीषणावरद चंद्रार्क

३९००९	भीष्मपण	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
३९०१०	भीष्मादिक	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
३९०११	भीष्में	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
३९०१२	भुंजसी	।।ज्ञा.गा.०९३६.०३।।	ऐसीये दशे ते अव्यक्त भुंजसी। मी माझ्या मोहासी सांडी रया
३९०१३	भुंजावा	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
३९०१४	भुकेला	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
३९०१५	भुकेला	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
३९०१६	भुकेली	।।ज्ञा.गा.०६७४.०१।।	तृप्ति भुकेली काय करूं गे माये। जीवनीं जीवन कैसें तान्हेजत आहे
३९०१७	भुक्ति	।।ज्ञा.गा.००६९.०२।।	नारायण हरि नारायण हरि। भुक्ति मुक्ति चारी घरीं त्यांच्या
३९०१८	भुक्ति	।।ज्ञा.गा.०१०५.०३।।	भुक्ति आणि मुक्ति नामापासीं प्रत्यक्ष। चाऱ्ही वेद साही शास्त्रें वदताती साक्ष
३९०१९	भुक्ति	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
३९०२०	भुक्तिमुक्तिदायक	।।ज्ञा.गा.०१२१.०५।।	भुक्तिमुक्तिदायक। भवबंधनमोचक
३९०२१	भुक्तिमुक्तिसुखदायक	।।ज्ञा.गा.०१३२.०३।।	भुक्तिमुक्तिसुखदायक साचार। पतीत अज्ञान जीव तरले अपार
३९०२२	भुक्तिमुक्तीचा	।।ज्ञा.गा.०१३०.०२।।	निजधर्म हा चोखडा। नाम उच्चारु घडघडां। भुक्तिमुक्तीचा संवगडा। हा भवसिंधुतारक
३९०२३	भुक्ती	।।ज्ञा.गा.०७९५.०२।।	अवस्था भुक्ती मुक्ती प्रणवाची जन्मता। अर्धमातृके परता प्रणवची
३९०२४	भुजंगी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१२।।	सगुण रचना वोजा विस्तारिली। भुजंगी व्याली तिचीं काय झालीं पिलीं
३९०२५	भुजा	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या

३९०२६	भुजा	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
३९०२७	भुजा	।।ज्ञा.गा.०२८९.०२।।	जिवाचा जिऊ माझा भेटवा यादवराजा। उचलल्या चारी भुजा देईल क्षेम
३९०२८	भुजादंड	।।ज्ञा.गा.०४०६.०३।।	उतावेळपणें भुजादंड उचलेले। नेणोनी ठकले ठेले रूप पाहातांची बाईये
३९०२९	भुतले	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
३९०३०	भुर	।।ज्ञा.गा.०९४०.०२।।	फिटती भुर रे धुम उठी तेज। अक्षरीं उमज गुरुकृपें
३९०३१	भुरें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
३९०३२	भुरें	।।ज्ञा.गा.०९०१.०२।।	देखणें स्वप्नीचें। भुरें मायेचें। भ्रमित देहाचें। हरिवीण
३९०३३	भुलणें	।।ज्ञा.गा.०६०१.०१।।	भुलणें चालणें ईश्वराशी नाहीं। जैसा असे पाही तैसा असे
३९०३४	भुलणें	।।ज्ञा.गा.०६३१.०४।।	अज्ञानें करुनी भुलणें जिवाशी। मुळीं शुद्ध अंशीं शीव चोख
३९०३५	भुलला	।।ज्ञा.गा.०९५७.०२।।	हंस कोठें गेला तूं पाहों विसरला। भ्रमेंचि भुलला कोहं शब्दें
३९०३६	भुललासी	।।ज्ञा.गा.०९७८.०२।।	मी नाहीं तेथें कवणिये ठायीं। देखत देखत पाहीं भुललासी
३९०३७	भुललासी	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
३९०३८	भुललासी	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
३९०३९	भुललासे	।।ज्ञा.गा.०६२३.०१।।	जहाला इंद्र शेष तरी आम्हां काय। नैश्वरी तो पाहे भुललासे
३९०४०	भुलली	।।ज्ञा.गा.०२४९.०१।।	सांवळीये निळी भुलली एकी नारी। परेचा वो घरीं शुद्धि पुसी
३९०४१	भुलली	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
३९०४२	भुलली	।।ज्ञा.गा.०८७९.०३।।	वऱ्हाडियांच्या भुलली सुखा। सुख भोगितां पावली दु:खा
३९०४३	भुलली	।।ज्ञा.गा.१०९७.०२।।	तुज पाहतां भुलली पैं चित्ता। काय करूं मी आतां येई पंढरीनाथा
३९०४४	भुललीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती

३९०४५	भुललीस	।।ज्ञा.गा.०८७९.०६।।	कवणाचें वऱ्हाड भुललीस वायां। शरण रिघें रखुमादेविवरा नाह्या
३९०४६	भुलले	।।ज्ञा.गा.०५३७.०३।।	तेथें ऋगयजु:साम भुलले। तें माझ्या ठायीं फुललें ब्रह्ममय
३९०४७	भुलले	।।ज्ञा.गा.०६३४.०२।।	मायेच्या भुला रे भुलले विश्वजन। जनीं जनार्दन न देखती
३९०४८	भुलले	।।ज्ञा.गा.०९९२.०२।।	मायेच्या भूरें भुलले हे जन। जनीं जनार्दन न दिसे त्यांसी
३९०४९	भुलले	।।ज्ञा.गा.१०५२.०५।।	बुधाजी पाटील कायापूरचे। ममताईचे हाताखालचे। त्यांत जिवाजी भुलले कीं जी मायबाप
३९०५०	भुललें	।।ज्ञा.गा.०३८८.०५।।	सखी म्हणे सुख प्राणासी भुललें। आत्मपणें मुकलें काय करूं
३९०५१	भुललें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०२।।	जन कैसें माया भुललें। आपलें हित चुकलें
३९०५२	भुलवणी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
३९०५३	भुलवणीं	।।ज्ञा.गा.०२९५.०४।।	ऐसें भुलवणीं भुलविलें नयनीं। रखुमादेविवर चिंतनीं वो माये
३९०५४	भुलविले	।।ज्ञा.गा.०५७४.०४।।	ऐसे भुलविले जाण काळेपणें आपणें। रखुमादेविवरु जाणें येर कांहीं नेणें
३९०५५	भुलविले	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
३९०५६	भुलविलें	।।ज्ञा.गा.०२९५.०४।।	ऐसें भुलवणीं भुलविलें नयनीं। रखुमादेविवर चिंतनीं वो माये
३९०५७	भुलविलें	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
३९०५८	भुलविलें	।।ज्ञा.गा.०६८४.०१।।	चौदा भुवनीं चौघां भुलविलें। वेव्हार नासिले स्मृति व्यालें गे माये
३९०५९	भुलवी	।।ज्ञा.गा.००४०.०१।।	विश्व भुलवी योगमाया तो। गोकुळीं रहिवासु तो गे बाई
३९०६०	भुलवी	।।ज्ञा.गा.०४९९.०६।।	हे भुली सांडूनि भुलवी परमबोध बोधवी। तो हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
३९०६१	भुलसी	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
३९०६२	भुला	।।ज्ञा.गा.०६३४.०२।।	मायेच्या भुला रे भुलले विश्वजन। जनीं जनार्दन न देखती
३९०६३	भुलावणु	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु
३९०६४	भुलिभूल	।।ज्ञा.गा.०९३९.०४।।	बाप रखुमादेविवर भुलिभूल रे हरि। माजिठा श्रीहरि आपरूपें
३९०६५	भुलिसवें	।।ज्ञा.गा.०९३९.०१।।	अहंते न पाहे नाहीं तेंची पाहे। भुलिसवें जाय काय करूं

३९०६६	भुली	।।ज्ञा.गा.००८१.०५।।	जंववरी समान शांति बुद्धि हे ठेली। तंववरी ये भुली बोली कैसी घडे
३९०६७	भुली	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भा घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
३९०६८	भुली	।।ज्ञा.गा.०४६८.०२।।	जंववरी भुली तंववरी बोली। समुद्रींची खोली विरळा जाणे
३९०६९	भुली	।।ज्ञा.गा.०४९९.०६।।	हे भुली सांडूनि भुलवी परमबोध बोधवी। तो हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
३९०७०	भुली	।।ज्ञा.गा.०६३८.०४।।	अविद्येच्या योगें तुज जाण भुली। अनुभउनी किल्ली छेदी आतां
३९०७१	भुली	।।ज्ञा.गा.०९०३.०२।।	कवणें गुणें भुली पडली गव्हारा। तीर्थाच्या माहेरा नोळखिसी
३९०७२	भुली	।।ज्ञा.गा.०९३८.०१।।	पाहोनियां दिठीं नवजाय भुली। मायेची घरकुली खेळतुसे
३९०७३	भुली	।।ज्ञा.गा.०९३९.०३।।	आदि हें माजिठें रूपीं रूप पैठें। असोनियां द्रष्टे न पाहे भुली
३९०७४	भुली	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
३९०७५	भुलों	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
३९०७६	भुलों	।।ज्ञा.गा.०९५६.०५।।	सोडी रसाची सोये। नको भुलों मायामोहें। सत्रावी दोहतु जाये। जीवन भातें
३९०७७	भुलों	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
३९०७८	भुलों	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
३९०७९	भुवन	।।ज्ञा.गा.०५८७.०३।।	दुजें नाहीं नाहीं वाहतों तुझी आण। चौदाही भुवन एकरूप
३९०८०	भुवनामाजीं	।।ज्ञा.गा.०५९५.०१।।	जगामाजीं श्रेष्ठ सांप्रदायी नाना। कीर्ति ते भुवनामाजीं फार
३९०८१	भुवनीं	।।ज्ञा.गा.०६८१.०१।।	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।
३९०८२	भुवनीं	।।ज्ञा.गा.०६८४.०१।।	चौदा भुवनीं चौघां भुलविलें। वेव्हार नासिले स्मृति व्यालें गे माये
३९०८३	भुवनीं	।।ज्ञा.गा.०७३९.०१।।	ब्रह्मांडाचे भुवनीं कमळ तें सुंदर। पाकोळ्या साचार चार तेथें
३९०८४	भुवनीं	।।ज्ञा.गा.०८०८.०१।।	शून्याचे भुवनीं स्वरूप अविनाश। प्रणवीं पुरुष दिसतसे
३९०८५	भुवनीं	।।ज्ञा.गा.०८०८.०२।।	निळा रंग देखें सर्वांचें देखणीं। चैतन्य भुवनीं समरसा
३९०८६	भुवनें	।।ज्ञा.गा.०१८२.०१।।	आनंदले वैष्णव गर्जती हरि नामें। चौदाही भुवनें भरली परब्रह्में
३९०८७	भुवैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ। ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट। या हरिदासासी वाळुवंट। जागरणासी दिधलें

३९०८८	भूक	||ज्ञा.गा.०२८२.०३||	नेणें तहान भूक। नाहीं लाज अभिमान। वेधिलें जनार्दनीं। देवकीनंदनु गे माये
३९०८९	भूक	||ज्ञा.गा.०३२२.०४||	व्याली वेदना जाणे वांझ कांहीं नेणे । बालक काय जाणे तहान भूक
३९०९०	भूक	||ज्ञा.गा.०४६८.०१||	भ्रमर रस द्वंद्व विसरला भूक। त्याहुनी एथें सुख अधिक दिसे
३९०९१	भूक	||ज्ञा.गा.०४८६.०१||	तनु चोरिली कोठें मी पाहों। भूक लागली काय मी खावों
३९०९२	भूक	||ज्ञा.गा.०५५६.०१||	आस पुरऊनि आस पुरवावी। ऐसी भूक मज लागो द्यावी
३९०९३	भूक	||ज्ञा.गा.०७००.०४||	तेथे नाहीं दुःख नाहीं तहान भूक। विवेका विवेक नाहीं तेथें
३९०९४	भूगोळा	||ज्ञा.गा.०७४३.०५||	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती
३९०९५	भूजा	||ज्ञा.गा.१०५३.०२||	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम
३९०९६	भूत	||ज्ञा.गा.००७९.०१||	अभाव संगती नाना भूत व्यक्ती। संसार पंगती मेळवी त्यासी
३९०९७	भूतग्रामींचा	||ज्ञा.गा.०२३४.०४||	भूतग्रामींचा परेशु। तापत्रयाचा करी नाशू। आड धरुनी गोपवेषु। वत्सें राखे
३९०९८	भूतजाता	||ज्ञा.गा.०५५३.०३||	बाप रखुमादेविवरु भूतजाता वेगळें। पराहूनि परतें पांगुळलें
३९०९९	भूतदया	||ज्ञा.गा.०१५३.०१||	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
३९१००	भूतदया	||ज्ञा.गा.०६७९.०२||	पृथ्वीतळ शय्या आकाश प्रावरण। भूतदया जीवन जीवभूत
३९१०१	भूतबाध	||ज्ञा.गा.००५८.०३||	हरि उच्चारण मंत्र हा अगाध। पळे भूतबाध भेणें तेथें
३९१०२	भूतमात्रीं	||ज्ञा.गा.०१५३.०३||	देवधर्म जोडेल ऐसा। न करी भूतमात्रीं हिंसा। सर्वांभूतीं हरि सरसा। भावपूर्वक नमस्कारावा
३९१०३	भूतांचि	||ज्ञा.गा.०९११.०३||	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
३९१०४	भूतिं	||ज्ञा.गा.०१६९.०५||	करिती अन्नदान भूतिं। हरिचरण हृदयीं ध्याती। तया प्रसन्न श्रीपति। अंतीं होय सर्वथा
३९१०५	भूतीं	||ज्ञा.गा.०६३३.०४||	नाहीं तया भूतीं सर्व ब्रह्म एक। अनुभउनी सुख भोगिताती
३९१०६	भूतीं	||ज्ञा.गा.०९२०.०९||	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
३९१०७	भूतें	||ज्ञा.गा.०२१२.०६||	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं
३९१०८	भूतें	||ज्ञा.गा.०३९१.०३||	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
३९१०९	भूतें	||ज्ञा.गा.०६८८.०९||	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
३९११०	भूतें	||ज्ञा.गा.०९३५.०३||	नाहीं आला गेला शब्द पैं दृष्टांतें। दृश्यादृश्य भूतें एकतत्त्वीं

३९१११	भूतें	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
३९११२	भूतें	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
३९११३	भूमंडळीं	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं
३९११४	भूमंडळीं	।।ज्ञा.गा.०२१६.०१।।	त्रिपुटीं भेदुनी मनाच्या मौळीं। तें आले भूमंडळीं पंढरिये
३९११५	भूमंडळीचें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
३९११६	भूमि	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
३९११७	भूमि	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
३९११८	भूमि	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
३९११९	भूमि	।।ज्ञा.गा.०६०८.०४।।	कण तेचि भूमि भूमीरूपी कण। भासा ठायीं गुण गुणीं भास
३९१२०	भूमि	।।ज्ञा.गा.०६३७.०१।।	पूर्वेचा हा भानु उगवेल पश्चिमे। परी भूमि जन्म नसे आम्हां
३९१२१	भूमि	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
३९१२२	भूमिका	।।ज्ञा.गा.०६५२.०३।।	उत्तम भूमिका कमाविली पाही। धोत्रा लवलाही पेरियेला
३९१२३	भूमिका	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
३९१२४	भूमिपासोनि	।।ज्ञा.गा.०४४१.०६।।	भूमिपासोनि आकाशासी। रवि तारांगण संचली जैसी। पाहिली वस्तु परी ऐसी मावळूनि गेली
३९१२५	भूमिभार	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा
३९१२६	भूमिभारु	।।ज्ञा.गा.००८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नामेंवीण जो नरु। तो होय भूमिभारु ये संसारीं
३९१२७	भूमिभारू	।।ज्ञा.गा.०८४६.०१।।	उपजोनी नरदेहीं। जयाशी हरिभक्ति नाहीं। तोचि भूमिभारू पाहीं। व्यर्थ जन्म त्याचा गेला
३९१२८	भूमिवरी	।।ज्ञा.गा.००५९.०३।।	पारियाचा रवा घेतां भूमिवरी। यत्न परोपरी साधन तैसें
३९१२९	भूमिवीण	।।ज्ञा.गा.०६४१.०२।।	पर्जन्याच्या धारा भूमिवीण पडे। जेथें बुद्धि उडे समूळची

३९१३०	भूमी	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
३९१३१	भूमी	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
३९१३२	भूमी	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
३९१३३	भूमीं	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
३९१३४	भूमीं	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
३९१३५	भूमीरूपी	।।ज्ञा.गा.०६०८.०४।।	कण तेचि भूमि भूमीरूपी कण। भासा ठायीं गुण गुणीं भास
३९१३६	भूमीवरी	।।ज्ञा.गा.०१९६.०८।।	धन्य पंढरीनगरी फावली चराचरीं। धन्य जो भूमीवरी दृष्टीभरी हरि देखे
३९१३७	भूरें	।।ज्ञा.गा.०९९२.०२।।	मायेच्या भूरें भुलले हे जन। जनीं जनार्दन न दिसे त्यांसी
३९१३८	भूवैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०१२२.०७।।	सर्वांमाजीं श्रेष्ठ पुण्य भूवैकुंठ। विठ्ठल मूळपीठ जगदोद्धार
३९१३९	भूवैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०१९५.०२।।	बाप तीर्थ पंढरी। भूवैकुंठ महीवरी। भक्त पुंडलिकाचे द्वारीं। कर कटावरी राहिला
३९१४०	भूषण	।।ज्ञा.गा.०४३५.०१।।	नाना मतीची भूषण। मनेचि करावें गमन। तो आणि आपण। उरों नये
३९१४१	भूषण	।।ज्ञा.गा.०४४३.०५।।	अहो जी सद्गुरु शिकविलें। निवृत्तीसी फळ आलें। ज्ञानेश्वरा भूषण फुले। उपकार तुझा
३९१४२	भूषण	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें
३९१४३	भूषण	।।ज्ञा.गा.१०७२.०२।।	कवण जाणे कवण हे खूण। कवण जाणे काय त्याला भूषण
३९१४४	भूषणा	।।ज्ञा.गा.०००८.०१।।	मुक्तमाळा भव्यभूषणा । श्रुति नेति गजानना । तुझिया अंगीच्या नाना भूषणा । कोण वर्णी
३९१४५	भूषणें	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
३९१४६	भूषणें	।।ज्ञा.गा.०५१६.०३।।	आत्मत्वाचिया परी खेवणिलीं भूषणें। तें मी आवडीचें लेणें लेइलें वो माय
३९१४७	भूस	।।ज्ञा.गा.०३२३.०२।।	न पाहे वास न धरी मनीं आस । वायां निकण भूस काय उपणिसी
३९१४८	भूसि	।।ज्ञा.गा.०४६१.०४।।	सा चार आठरा भासासी। उपरती भूसि निवडली
३९१४९	भृंग	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया

३९१५०	भृंगिये	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
३९१५१	भृंगी	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
३९१५२	भृगस्थान	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
३९१५३	भेट	।।ज्ञा.गा.११०२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसी झाली भेट। ओळखिलें अविट आपुलेपणा
३९१५४	भेटत	।।ज्ञा.गा.०१९०.०७।।	हें पियूषापरतें गोड वाटत। पंढरीरायाचे भक्त भेटत
३९१५५	भेटतां	।।ज्ञा.गा.०१८४.०३।।	या संतांसी भेटतां । हरे संसाराची व्यथा। पुढतां पुढती माथां। अखंडित ठेवीन
३९१५६	भेटतां	।।ज्ञा.गा.०१९०.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। संत भेटतां भवदु:ख फिटलें
३९१५७	भेटती	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
३९१५८	भेटती	।।ज्ञा.गा.०२७६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिजे ये खुणें। भेटती पंढरीराणे शकुन सांगें
३९१५९	भेटला	।।ज्ञा.गा.०१४७.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला
३९१६०	भेटला	।।ज्ञा.गा.०३६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु दिनानाथ भेटला। विठ्ठल विठ्ठल झाला देह माझा
३९१६१	भेटला	।।ज्ञा.गा.०५०१.०५।।	त्यानें निवाला मनु भेटला जगजीवनु। तो आनंदगहनु उचंबळे वो माय
३९१६२	भेटला	।।ज्ञा.गा.०५०२.०३।।	सुखसंवादु लागला जीवनीं जीवनु भेटला। भेटी देऊनि गुंतला मनोमंदिरीं वो माय
३९१६३	भेटला	।।ज्ञा.गा.०५१५.०३।।	अनुवाद खुंटला सर्वांगें भेटला। गुणग्राम तुटला सहज वो माय
३९१६४	भेटला	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्‌गुरु
३९१६५	भेटला	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
३९१६६	भेटलिया	।।ज्ञा.गा.०९०४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भेटलिया। तें सुख कोण कैसें सांगिजे रया
३९१६७	भेटलिया	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया

३९१६८	भेटली	।।ज्ञा.गा.०१९०.०६।।	वत्स विघडलियां धेनु भेटली । जैसी कुरंगिणी पाडसा मीनली
३९१६९	भेटली	।।ज्ञा.गा.०५०२.०६।।	वैराग्यभक्ती ज्ञानाची माउली । ते रखुमादेविवर विठ्ठलीं भेटली वो माय
३९१७०	भेटली	।।ज्ञा.गा.११०२.०४।।	कडकडोनि वीज निमालीच ठायीं । भेटली मुक्ताई गोरोबाला
३९१७१	भेटले	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती । करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति । ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती । वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
३९१७२	भेटवा	।।ज्ञा.गा.०२६३.०३।।	चंदनाची चोळी । माझें सर्व अंग पोळी । कान्हो वनमाळी । वेगीं भेटवा कां
३९१७३	भेटवा	।।ज्ञा.गा.०२७५.०२।।	मज करा कां उपचारु अधिक ताप भारु । सखिये सारंगधरु भेटवा कां
३९१७४	भेटवा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा । सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा । आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
३९१७५	भेटवा	।।ज्ञा.गा.०२८४.०२।।	भेटवा वो त्यासी चरण झाडीन केशीं । सगुणरूपासी मी वो भाळलिये
३९१७६	भेटवा	।।ज्ञा.गा.०२८९.०२।।	जिवाचा जिऊ माझा भेटवा यादवराजा । उचलल्या चारी भुजा देईल क्षेम
३९१७७	भेटवा	।।ज्ञा.गा.०५०८.०३।।	पांगुळें इंद्रियें ग्रामु संवादें आत्मारामु । तो ईश्वरु पूर्णकामु मज भेटवा वो माय
३९१७८	भेटावया	।।ज्ञा.गा.०१९०.०३।।	मायबाप बंधु सखे सोयरे । यांतें भेटावया मन न धरे
३९१७९	भेटावया	।।ज्ञा.गा.०२३४.०२।।	छंदें छंदें वेणु वाजे । त्रिभुवनीं घनु गाजे । उतावेळ मन माझें । भेटावया
३९१८०	भेटावया	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया । उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया । मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया । आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
३९१८१	भेटावा	।।ज्ञा.गा.०२६३.०१।।	घनु वाजे घुणघुणा । वारा वाजे रुणझुणा । भवतारकु हा कान्हा । वेगीं भेटावा कां
३९१८२	भेटिसी	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये । भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं । परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी । तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
३९१८३	भेटी	।।ज्ञा.गा.००२३.०६।।	ऐसियातें वोठी । लागलें तयाचे पाठीं । रखुमादेविवरा भेटी । विठ्ठलीं वो माय
३९१८४	भेटी	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर । दोहिलें अंबर । हास्यवदन सुंदर । पावया छंदें । निमासुरा नेटका । न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका । मोहियलें जग । समदृष्टी नासापुटीं । नेत्रद्वय निघाले भेटी । रविशशी कोटी । लोपले तेथें । मना मारुनी मेळा । कीं कुंडलें शोभे किळा । तेथें जाला एकवळा । योगिजनां गे माये
३९१८५	भेटी	।।ज्ञा.गा.०१४०.०५।।	कीर्तन केलीया वाळवंटीं । घेतां वैष्णवांची भेटी । होईल संसाराची तुटी । चरणरज वंदितां
३९१८६	भेटी	।।ज्ञा.गा.०१९०.०२।।	परमानंदु आजि मानसीं । भेटी जाली या संतांसी
३९१८७	भेटी	।।ज्ञा.गा.०२२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेशीं भेटी । आपुले संवसाटी करुनी ठेला

३९१८८	भेटी	||ज्ञा.गा.०२४३.०४||	होय कीं नव्हे ज्ञानदेव पुसती। आठवितां निवृत्ति भेटी होये
३९१८९	भेटी	||ज्ञा.गा.०२४७.०४||	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी भेटी। आपले संवसाटी करुनी ठेली
३९१९०	भेटी	||ज्ञा.गा.०२४८.०४||	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेची जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
३९१९१	भेटी	||ज्ञा.गा.०२४८.०५||	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
३९१९२	भेटी	||ज्ञा.गा.०२६८.०४||	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी भेटी। संसारासी तुटी जाली गे माये
३९१९३	भेटी	||ज्ञा.गा.०२७७.०२||	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
३९१९४	भेटी	||ज्ञा.गा.०२८५.०१||	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
३९१९५	भेटी	||ज्ञा.गा.०२८९.०१||	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
३९१९६	भेटी	||ज्ञा.गा.०३००.०४||	ज्ञानदेवो प्रवृत्ति निघालीया तत्परा। हरि आला सत्वरा तया भेटी
३९१९७	भेटी	||ज्ञा.गा.०३६८.०४||	कवळूनि भेटी प्राणेंसी देईन मिठी। मी नि:शब्देंसी गोष्टी सांगेन वो माय
३९१९८	भेटी	||ज्ञा.गा.०३९५.०१||	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
३९१९९	भेटी	||ज्ञा.गा.०४१७.०२||	विठोबा नेणों कैसी भेटी। उरणें नाहीं जिवेसाठीं
३९२००	भेटी	||ज्ञा.गा.०४१९.०४||	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटें पाहाणें। खुंटलें येणें जाणें येची भेटी
३९२०१	भेटी	||ज्ञा.गा.०४५८.०४||	गुरुलिंगीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
३९२०२	भेटी	||ज्ञा.गा.०४९१.१०||	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी

३९२०३	भेटी	।।ज्ञा.गा.०५०२.०३।।	सुखसंवादु लागला जीवनीं जीवनु भेटला। भेटी देऊनि गुंतला मनोमंदिरीं वो माय
३९२०४	भेटी	।।ज्ञा.गा.०७९३.०२।।	नादबिंबा भेटी झाली कवण्या रीतीं। शुद्ध ब्रह्म ज्योती संचलीसे
३९२०५	भेटी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
३९२०६	भेटी	।।ज्ञा.गा.०८७२.०२।।	या अवचित्या गोष्टी भाग्यें होय भेटी। प्रारब्ध सृष्टी भोग देत
३९२०७	भेटी	।।ज्ञा.गा.०९६१.०४।।	उफराटिये दृष्टि निवृत्तीच्या शेवटीं। ज्ञानदेवा भेटी होउनी ठेली
३९२०८	भेटी	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
३९२०९	भेटी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
३९२१०	भेटी	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
३९२११	भेटी	।।ज्ञा.गा.१०९५.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटिये दृष्टी। परतोनियां भेटी देई क्षेम
३९२१२	भेटीचें	।।ज्ञा.गा.०९४१.०२।।	सुखाचा अनुभव कैसेंनि जाणावा। भेटीचें आर्त सकळांसही सारिखें होईजे देखा
३९२१३	भेटीचेनी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
३९२१४	भेटीलागीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
३९२१५	भेटे	।।ज्ञा.गा.०१५५.०१।।	राग गायनानें जरी देव भेटे। तरी कां जग आटे भवसागरीं
३९२१६	भेटे	।।ज्ञा.गा.१०४१.०१।।	निरालंब घोंगडें अद्वैत पेठे। तेथ एक भेटे रूपेंवीण
३९२१७	भेटेन	।।ज्ञा.गा.०१९८.०२।।	विठोबा माझें माहेर। भेटेन बुद्धि परिकर
३९२१८	भेटेन	।।ज्ञा.गा.०२२१.०२।।	जाइन गे माये तया पंढरपुरा। भेटेन माहेरा आपुलिया
३९२१९	भेटेना	।।ज्ञा.गा.०४२२.०२।।	अविट गे माय विटेना। जवळी आहे परी भेटेना
३९२२०	भेटेना	।।ज्ञा.गा.११००.०२।।	अविट गे माये कदापि विटेना। जवळी आहे परि भेटेना साच
३९२२१	भेटेल	।।ज्ञा.गा.०५५६.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे करूनियां निकें। विठ्ठल परमात्मा भेटेल या फावेतें

३९२२२	भेटो	।।ज्ञा.गा.०३२१.०२।।	चाल माझी विठो । तुम्ही आम्ही भेटो
३९२२३	भेटों	।।ज्ञा.गा.०३०९.०२।।	आशा हे सासु असतां बुडविली । शांति माऊली भेटों आली
३९२२४	भेटों	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
३९२२५	भेटों	।।ज्ञा.गा.१११०.०१।।	चाल माझ्या विठो! तुम्ही आम्ही भेटों
३९२२६	भेणें	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
३९२२७	भेणें	।।ज्ञा.गा.००५८.०३।।	हरि उच्चारण मंत्र हा अगाध। पळे भूतबाध भेणें तेथें
३९२२८	भेणें	।।ज्ञा.गा.०१८९.०२।।	आले हरीचे विनट। वीर विठ्ठलाचे सुभट। भेणें जाहले दिक्पट। पळती थाट दोषांचे
३९२२९	भेणें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
३९२३०	भेणें	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
३९२३१	भेणें	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
३९२३२	भेणें	।।ज्ञा.गा.१०५७.०२।।	हळुहळु गळती गळे गळों लागली सकाळें। उच्चारितां कृष्णनाम। भेणें पळिजे कळिकाळें
३९२३३	भेतला	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला
३९२३४	भेद	।।ज्ञा.गा.०१९९.०१।।	न चलति शब्द खुंटले पैं वाद। एकतत्त्व भेद नाहीं रूपा
३९२३५	भेद	।।ज्ञा.गा.०३७९.०१।।	येरी म्हणे भेद सृष्टी दाविती शब्द। तत्त्व तत्त्वीं बोध कोठें गेलें
३९२३६	भेद	।।ज्ञा.गा.०४५९.०६।।	निवृत्ति निजबोध आनंदादि कंद। शाखाद्रूम भेद हरि जाला
३९२३७	भेद	।।ज्ञा.गा.०५८६.०२।।	कांहीं भेद नाहीं किंचित् महत्। उपाधी कल्पित स्वाभाविक
३९२३८	भेद	।।ज्ञा.गा.०५९३.०४।।	जीव शीव भेद कासयासी जाहले। वळखीं वहिले तिये स्थानीं
३९२३९	भेद	।।ज्ञा.गा.०५९८.०२।।	बाहीर भीतरीं एकचि तें एक। नसे आन देख भेद रया
३९२४०	भेद	।।ज्ञा.गा.०६०४.०४।।	सूक्ष्मीं भासे जें का तेंचि स्थूळीं घडे। पाहतां निवाडे भेद नाहीं
३९२४१	भेद	।।ज्ञा.गा.०६०८.०२।।	देव तेथें भक्त भक्तापाशीं देव। जाणा एकमेव भेद नाहीं

३९२४२	भेद	।।ज्ञा.गा.०६१९.०५।।	ज्याशी नाहीं भेद ब्रह्मीं एकाकार । म्हणे ज्ञानेश्वर तोचि गुरु
३९२४३	भेद	।।ज्ञा.गा.०६३०.०१।।	ईश्वर तो देव छाया ते शीव । प्रती छाया जीव तिन्ही भेद
३९२४४	भेद	।।ज्ञा.गा.०७१४.०४।।	जीव शिव भेद तोंवरिच जाण । जंव आत्मखूण न पाविजे
३९२४५	भेद	।।ज्ञा.गा.०७१७.०१।।	जाला ब्रह्मज्ञानी पूर्ण योगी सिद्ध । तोचि जाणा बद्ध भेद बुद्धि
३९२४६	भेद	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु । तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे । सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व । तेणें कल्पनें प्रत्यया नये । सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय । जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
३९२४७	भेद	।।ज्ञा.गा.०७३५.०१।।	चहूं शून्यांचा भेद कैसा पाहावा देहीं । ब्रह्मरंध्रीं नि:संदेहीं निजवस्तू
३९२४८	भेद	।।ज्ञा.गा.०७७०.०२।।	भेदून अभेद अभेदुनी भेद । सच्चिदानंद जेथ नाहीं
३९२४९	भेद	।।ज्ञा.गा.०७७९.०१।।	प्रणवाचे भेद उकलावे देहांत । चंद्राची मी मात सांगतसें
३९२५०	भेद	।।ज्ञा.गा.०७८३.०२।।	अनुहात भेद दाविला कृपेनें । सर्व हें चैतन्य गमलें तेव्हां
३९२५१	भेद	।।ज्ञा.गा.०७८५.०३।।	ज्ञानदेव वदे अष्टांगयोग साध । पावाल ब्रह्मपद याचा भेद
३९२५२	भेद	।।ज्ञा.गा.०७९२.०२।।	सकार हकार तूर्या उन्मनी भेद । अभेदुनी भेद केलें मज
३९२५३	भेद	।।ज्ञा.गा.०७९२.०२।।	सकार हकार तूर्या उन्मनी भेद । अभेदुनी भेद केलें मज
३९२५४	भेद	।।ज्ञा.गा.०७९३.०३।।	प्रकृति पुरुष शिवशक्ती भेद । त्याचे शरीरीं द्वंद्व देह जाणा
३९२५५	भेद	।।ज्ञा.गा.०७९६.०१।।	शिवशक्तीचा भेद अर्धनारी पुरुष । याचा हा सौरस आणा चित्ता
३९२५६	भेद	।।ज्ञा.गा.०८०३.०२।।	नादीं नाद भेद भेदुनी अभेद । पश्चिम मार्गीं आनंद देखुनी राहे
३९२५७	भेद	।।ज्ञा.गा.०८०४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भेद ऐक गुरुपुत्रा । नयनीं अर्धमात्रा सर्व जन
३९२५८	भेद	।।ज्ञा.गा.०८५१.०३।।	नामरूपाचा भेद तुटलासे संबंध । स्वयें निजानंद भोगी बापा
३९२५९	भेद	।।ज्ञा.गा.०९००.०१।।	नाद भेद सिद्ध अवघेची विरुद्ध । जेणें तुटे भेद तेंची जपे
३९२६०	भेद	।।ज्ञा.गा.०९००.०१।।	नाद भेद सिद्ध अवघेची विरुद्ध । जेणें तुटे भेद तेंची जपे
३९२६१	भेद	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद । पांच नादाचे पांच भेद । पहिला नाद चटपट चटपट । दुसरा खटपट खटपट । तिसरा लटपट लटपट । चौथा फटफट फटफट । पांचवा तळमळ तळमळ
३९२६२	भेद	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे । मनीं धरा विवेकाचे । ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे । बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
३९२६३	भेदती	।।ज्ञा.गा.१०५१.१२।।	आतां फटफट फटफट । या नादाची गोठ नीट । वोळगोनी औटपीठ । उर्ध्व पाठ भेदती
३९२६४	भेदबुद्धि	।।ज्ञा.गा.०९३८.०३।।	खेळतां बाहुली स्वप्नचि वर्तवी । रावोरंक दावी भेदबुद्धि
३९२६५	भेदरहित	।।ज्ञा.गा.०९४३.०४।।	ज्ञानदेव गंगा नि:संगाच्या संगा । पावसी अभंगा भेदरहित

३९२६६	भेदला	।।ज्ञा.गा.०६०८.०५।।	गुरुकृपें खूण वस्तु साक्षात्कार। भेदला ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
३९२६७	भेदला	।।ज्ञा.गा.०७७०.०१।।	काळा पुरुष तो हा गगनांते जो नांदे। अनुभवाच्या भेदें भेदला जो
३९२६८	भेदले	।।ज्ञा.गा.०६३३.०५।।	तत्त्वमसी बोध आत्मानात्म भेदले। दृश्य विसरलें भास आधीं
३९२६९	भेदलें	।।ज्ञा.गा.०५७७.०१।।	पंचबाणें माझें हृदय भेदलें। पांचेवीण पावलें चाऱ्ही सांडूनियां
३९२७०	भेदविदीका	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
३९२७१	भेदाकार	।।ज्ञा.गा.०८०४.०१।।	सगुण देह बापा निर्गुण माझें शीर। हा तो भेदाकार कैशापरी
३९२७२	भेदातीत	।।ज्ञा.गा.०८१७.०२।।	देखतसे देहीं द्वैत भेदातीत। तोचि धन्य संत माझे मनीं
३९२७३	भेदाभेद	।।ज्ञा.गा.०६४६.०२।।	सदोदीत ब्रह्म पूर्ण निराकार निर्गुण। भेदाभेद क्षीण तेथें अनुभवी हे खूण
३९२७४	भेदाभेद	।।ज्ञा.गा.०६५१.०५।।	भेदाभेद दोन्ही सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर पूर्ण योगी
३९२७५	भेदाभेद	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
३९२७६	भेदार्थ	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
३९२७७	भेदि	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
३९२७८	भेदिजे	।।ज्ञा.गा.०७११.०५।।	बाप रखुमादेविवर वस्तु परात्पर। निवृत्तिकृपा कीर भेदिजे कां
३९२७९	भेदिजेसु	।।ज्ञा.गा.०५९७.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव वस्तु परात्पर। गुरुकृपें कीर भेदिजेसु
३९२८०	भेदिला	।।ज्ञा.गा.०५२६.०३।।	ककार भेदिला मकार शोधिला। ॐकार निमाला तये स्थानीं
३९२८१	भेदी	।।ज्ञा.गा.०४३८.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
३९२८२	भेदी	।।ज्ञा.गा.०७२१.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
३९२८३	भेदी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
३९२८४	भेदीत	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
३९२८५	भेदु	।।ज्ञा.गा.०६६६.०५।।	स्वयंवेद्य सन्मुखता भेदु नाहीं आतां। भक्ति आणि परमार्था हेंचि रूप
३९२८६	भेदु	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया

३९२८७	भेदु	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
३९२८८	भेदु	।।ज्ञा.गा.०९३५.०१।।	त्रिपुटी उलटु निर्गुणीं अरुता। पाहातां दृष्टांता भेदु नाहीं
३९२८९	भेदु	।।ज्ञा.गा.०९३५.०२।।	भेदु अभेदु अवघाचि गोविंदु। बिंबे बिंब छंदु हरिलीला
३९२९०	भेदु	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
३९२९१	भेदु	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
३९२९२	भेदुनी	।।ज्ञा.गा.०२१६.०१।।	त्रिपुटीं भेदुनी मनाच्या मौळीं। तें आले भूमंडळीं पंढरिये
३९२९३	भेदुनी	।।ज्ञा.गा.०५९६.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानदेव खूण। भेदुनी निर्वाण लीन झाला
३९२९४	भेदुनी	।।ज्ञा.गा.०८०३.०२।।	नादीं नाद भेद भेदुनी अभेद। पश्चिम मार्गीं आनंद देखुनी राहे
३९२९५	भेदुनी	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
३९२९६	भेदुभ्रम	।।ज्ञा.गा.०८६७.०२।।	लक्ष निवृत्तिचरणीं धीरु राहें। भेदुभ्रम सांडीं सावध होये
३९२९७	भेदून	।।ज्ञा.गा.०६५९.०१।।	कापुराचे कळिवर अनळाचा मरगळा। भेदून द्वैताचा सोहळा केवीं निवडों पाहे
३९२९८	भेदून	।।ज्ञा.गा.०७७०.०२।।	भेदून अभेद अभेदुनी भेद। सच्चिदानंद जेथ नाहीं
३९२९९	भेदूनियां	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
३९३००	भेदें	।।ज्ञा.गा.०७७०.०१।।	काळा पुरुष तो हा गगनांते जो नांदे। अनुभवाच्या भेदें भेदला जो
३९३०१	भेदें	।।ज्ञा.गा.०७८९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणव माझा पिता। अक्षर तेच माता याच भेदें
३९३०२	भेदो	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
३९३०३	भेदोन	।।ज्ञा.गा.०५५८.०१।।	अष्टही अंगें नवही व्याकरणें। सप्तही त्वचा भेदोन गेलें गे माय
३९३०४	भेरी	।।ज्ञा.गा.०५६२.०२।।	ऐसी भेरी निवाडे सांगिजे कोणापुढें। मनासी सांकडे पडिलें रया
३९३०५	भेष	।।ज्ञा.गा.०२३३.०१।।	गोंवळेपणाची बुंथी घेऊनियां भेष। रिझविशी मानस यशोदेचें

३९३०६	भोंवतसे	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
३९३०७	भोंवतीं	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
३९३०८	भोंवतें	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
३९३०९	भोंवया	।।ज्ञा.गा.०८९३.०२।।	भोंवया पाहतां न दिसे जाणा। आयुष्याची गणना सात दिवस
३९३१०	भोंवरा	।।ज्ञा.गा.००२८.०३।।	काळिंदी जळाचा भोंवरा। कीं माजीं वेढूनि इंदिरावरा। माळ बांधोनियां मधुकरा। मधें रोमामाजी
३९३११	भोंवराजाळ	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
३९३१२	भोंवरीं	।।ज्ञा.गा.०२४१.०१।।	भोंवरीं सांडूनि पांव ठेवी रे गोपाळा। नाच चिदानंदा सुख होईल सकळां
३९३१३	भोक्तया	।।ज्ञा.गा.०४६१.०१।।	खळेंदान देसी भोक्तया सांपडे। ऐसें तुवां चोखडें रूप केलें
३९३१४	भोक्ता	।।ज्ञा.गा.०४४९.०४।।	षड्रसीं भोक्ता हरिरूप करी। सप्तमा जिव्हारीं कळा धरीं
३९३१५	भोक्ता	।।ज्ञा.गा.०९९४.०६।।	ज्ञानदेव कर्म अकर्ता। पावन जाला श्रीअनंता। सुखदु:खाचा हरि भोक्ता। सर्वकाळ आम्हां आला
३९३१६	भोक्तियासी	।।ज्ञा.गा.०४६०.०४।।	वेटाळिलें धान्य खळेदान दिठी। दिधलें शेवटीं भोक्तियासी
३९३१७	भोक्ती	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
३९३१८	भोग	।।ज्ञा.गा.०१००.०३।।	पुण्य करितां स्वर्ग । पाप करितां भोग। नाम जपतां सर्वांग। होईल पांडुरंग
३९३१९	भोग	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
३९३२०	भोग	।।ज्ञा.गा.०६००.०४।।	जन्म मृत्यु भोग भोगणें यालागीं। टाकोनियां संगीं राही बापा
३९३२१	भोग	।।ज्ञा.गा.०६०६.०३।।	सुखदु:ख भोग या दोन्ही भोगितां। न धरिजे अहंता सर्वथैव
३९३२२	भोग	।।ज्ञा.गा.०६१५.०२।।	दानधर्म करी भोग इहलोक। त्रिविधही एक रूप जाण
३९३२३	भोग	।।ज्ञा.गा.०६२२.०४।।	प्रारब्धानें देह भोगिता हे भोग। कासया रे सांग भ्रांति तुज
३९३२४	भोग	।।ज्ञा.गा.०६५६.०३।।	अनुभव सुख भोगितांना भोग। न होतां अव्यंग भाररूपें
३९३२५	भोग	।।ज्ञा.गा.०७२४.०३।।	इतुलेनि अर्थ जन्ममृत्यु भोग। भोगिताहे पांग काय सांगूं

३९३२६	भोग	।।ज्ञा.गा.०८७२.०२।।	या अवचित्या गोष्टी भाग्यें होय भेटी । प्रारब्ध सृष्टी भोग देत
३९३२७	भोग	।।ज्ञा.गा.०९८८.०३।।	प्रारब्ध आणि देह भोगिताहे भोग । कासयासि सांग भ्रांति तुज
३९३२८	भोग	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी । दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी । त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं । उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
३९३२९	भोग	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद । अंगोअंगीं मुराला छंद । भोग भोगितांचि आटला भोग । ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद
३९३३०	भोग	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद । अंगोअंगीं मुराला छंद । भोग भोगितांचि आटला भोग । ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद
३९३३१	भोगजात	।।ज्ञा.गा.१०३०.०१।।	पाईका मोल नाहीं देशील तें काई । पाईक न मागें कांहीं भोगजात
३९३३२	भोगणें	।।ज्ञा.गा.०६००.०४।।	जन्म मृत्यु भोग भोगणें यालागीं । टाकोनियां संगीं राही बापा
३९३३३	भोगभाव	।।ज्ञा.गा.०९५३.०४।।	सप्तद्वीप पृथ्वी नवखंडें देव । स्वर्ग भोगभाव राणीव व्यर्थ
३९३३४	भोगवितासी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी । रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी । समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी । आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
३९३३५	भोगवितोसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति । श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती । घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती । हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
३९३३६	भोगविलें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें । कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें । तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
३९३३७	भोगविलें	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें । निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें । जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें । मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
३९३३८	भोगविलें	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें । रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें । जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें । मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
३९३३९	भोगविसी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी । विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी । जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी । पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
३९३४०	भोगवी	।।ज्ञा.गा.००४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु डोळसु सांवळा । द्वैत अद्वैत सोहळा भोगवी गे माये

३९३४१	भोगसी	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
३९३४२	भोगावया	।।ज्ञा.गा.१०७७.०४।।	पितियाचा वेष धरूनियां वेगीं। मातेचें सुख भोगावया लागीं
३९३४३	भोगावरी	।।ज्ञा.गा.०८५४.०१।।	तोंडें जाले संन्यासु। भोगावरी धावे हव्यासु
३९३४४	भोगिजत	।।ज्ञा.गा.०६७४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। देहभाव सांडुनी भोगिजत आहे
३९३४५	भोगिजे	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
३९३४६	भोगिजे	।।ज्ञा.गा.०५५६.०२।।	तें अनुपम्य कैसेंनि सांगावें। जीवा चोरूनि भोगिजे तें जीवें
३९३४७	भोगिजे	।।ज्ञा.गा.१०३५.०२।।	खिरजट घोंगडें फाटकें तें कैसें। वेचिलें कैसें भोगिजे गा
३९३४८	भोगिजे	।।ज्ञा.गा.१०८०.०२।।	पतिव्रता धर्म पहा हो माझा। सर्वापरी पति भोगिजे वोजा
३९३४९	भोगिजेती	।।ज्ञा.गा.०६११.०३।।	तेचि ते या दोष तयालागीं जन्म। भोगिजेती कर्म पशुयोनी
३९३५०	भोगिजेसु	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
३९३५१	भोगितसे	।।ज्ञा.गा.०३४०.०३।।	न कळे याची गती न कळे याची लीळा। आपिआप सोहळा भोगितसे
३९३५२	भोगिता	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
३९३५३	भोगिता	।।ज्ञा.गा.०६२२.०४।।	प्रारब्धानें देह भोगिता हे भोग। कासया रे सांग भ्रांति तुज
३९३५४	भोगिता	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
३९३५५	भोगितां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
३९३५६	भोगितां	।।ज्ञा.गा.०२८३.०३।।	अष्टभोग भोगितां मातें नाहीं चाड। भक्तिप्रेम गोड लेईलें गे माये
३९३५७	भोगितां	।।ज्ञा.गा.०३०५.०१।।	अष्टभावें भोगितां न पुरे धणी । देह उगाणी केली देखा

३९३५८	भोगितां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
३९३५९	भोगितां	।।ज्ञा.गा.०६०६.०१।।	कर्मत्याग करितां पावे अधोगति। भोगितां ही मुक्ति पाविजेना
३९३६०	भोगितां	।।ज्ञा.गा.०६०६.०३।।	सुखदु:ख भोग या दोन्ही भोगितां। न धरिजे अहंता सर्वथैव
३९३६१	भोगितां	।।ज्ञा.गा.०६३३.०३।।	सुखदु:खभोग भोगितां प्राचिनी। अखंड सज्जनीं शांति असे
३९३६२	भोगितां	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
३९३६३	भोगितां	।।ज्ञा.गा.०८७९.०३।।	वऱ्हाडियांच्या भुलली सुखा। सुख भोगितां पावली दु:खा
३९३६४	भोगितांचि	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद। अंगोअंगीं मुराला छंद। भोग भोगितांचि आटला भोग। ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद
३९३६५	भोगितांना	।।ज्ञा.गा.०६५६.०३।।	अनुभव सुख भोगितांना भोग। न होतां अव्यंग भाररूपें
३९३६६	भोगिताती	।।ज्ञा.गा.०६३३.०४।।	नाहीं तया भूतीं सर्व ब्रह्म एक। अनुभउनी सुख भोगिताती
३९३६७	भोगिताहे	।।ज्ञा.गा.०७२४.०३।।	इतुलेनि अर्थ जन्ममृत्यु भोग। भोगिताहे पांग काय सांगूं
३९३६८	भोगिताहे	।।ज्ञा.गा.०९८८.०३।।	प्रारब्ध आणि देह भोगिताहे भोग। कासयासि सांग भ्रांति तुज
३९३६९	भोगिती	।।ज्ञा.गा.०२११.०४।।	ऐसे जे जन्मोनी नर भोगिती अघोर। न करिती तीर्थयात्रा तया नरकीं बिढार
३९३७०	भोगिती	।।ज्ञा.गा.०६१५.०३।।	पांचच विषय त्रिभुवनीं असती। सर्वही भोगिती जीव शीव
३९३७१	भोगिती	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
३९३७२	भोगिती	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
३९३७३	भोगिती	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
३९३७४	भोगितील	।।ज्ञा.गा.०६१४.०१।।	अग्नींच्या पाठारीं पिके जरी पीक। तरी ज्ञानी सुखदु:ख भोगितील
३९३७५	भोगितो	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
३९३७६	भोगितो	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दु:ख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे

३९३७७	भोगितोसी	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
३९३७८	भोगियलें	।।ज्ञा.गा.०३१०.०३।।	रखुमादेविवरें विठ्ठलें भोगियलें । लंपट जहालिये सहजानंदीं
३९३७९	भोगिया	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
३९३८०	भोगिया	।।ज्ञा.गा.०९८४.०४।।	भोगिया शिवोन उतरला डायीं। ज्ञानदेव सांगे निवृत्तीच्या पायीं
३९३८१	भोगिला	।।ज्ञा.गा.०३१५.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भोगिला । मज पैं लाधला गुणेवीण
३९३८२	भोगिला	।।ज्ञा.गा.०३३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अभोक्ता भोगिला। काळेपणें जाला अमोलिक
३९३८३	भोगिली	।।ज्ञा.गा.१०७७.०५।।	आणि मी सांगों नवल काई। येणें बहिणी भोगिली एकेचि ठायीं
३९३८४	भोगिली	।।ज्ञा.गा.११०५.०४।।	आणिक याचें नवल सांगूं मी कायी?। बहिण भोगिली एकेचि ठायीं
३९३८५	भोगिलें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
३९३८६	भोगिलें	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
३९३८७	भोगिलें	।।ज्ञा.गा.१०५४.०२।।	मागेन स्वानुभव अंगुलें। पांचां तत्त्वांचें सानुलें। व्यर्थ इंद्रियें भोगिलें। नाहीं रंगलें संतचरणीं
३९३८८	भोगिलें	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
३९३८९	भोगिशील	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
३९३९०	भोगिसी	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
३९३९१	भोगिसी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरले । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
३९३९२	भोगिसी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया

३९३९३	भोगी	।।ज्ञा.गा.००७८.०१।।	आलिया जवळा भक्तिसुख देखे। पालव पोखे वाणिव भोगी
३९३९४	भोगी	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
३९३९५	भोगी	।।ज्ञा.गा.०३०३.०१।।	अंबुला माहेरीं भोगी धणीवरी । मग तया श्रीहरि सांगो गूज
३९३९६	भोगी	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निवविजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
३९३९७	भोगी	।।ज्ञा.गा.०३१४.०२।।	एकांतीचें सुख भोगी आपुलिया सरिसी । दोहींची सरसी गती झाली
३९३९८	भोगी	।।ज्ञा.गा.०३१६.०२।।	आंबुलियाचें सुख माझें मी भोगी । सेवेशीं रिघे अंगोअंगीं
३९३९९	भोगी	।।ज्ञा.गा.०४८१.०२।।	तया नाहीं गती वस्ती निरंजनीं। भोगी रुद्रयोनी कर्म वसे
३९४००	भोगी	।।ज्ञा.गा.०६०३.०२।।	कैंची गा विश्रांति दुर्जनाच्या संगीं। दाटोनियां भोगी नरकदु:ख
३९४०१	भोगी	।।ज्ञा.गा.०६१८.०२।।	वासनेच्या योगें न निमे कल्पना। याचि लागीं नाना योनी भोगी
३९४०२	भोगी	।।ज्ञा.गा.०६३१.०३।।	सुखदु:ख भोगी जिवाचिये सत्तें। देहीं क्रिया वर्ते स्वाभाविक
३९४०३	भोगी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दु:ख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
३९४०४	भोगी	।।ज्ञा.गा.०८५१.०३।।	नामरूपाचा भेद तुटलासे संबंध। स्वयें निजानंद भोगी बापा
३९४०५	भोगी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
३९४०६	भोगी	।।ज्ञा.गा.०९२६.०२।।	चरणकमळदळु रे भ्रमरा। भोगी तूं निश्चळु रे भ्रमरा
३९४०७	भोगी	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
३९४०८	भोगी	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
३९४०९	भोगी	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
३९४१०	भोगी	।।ज्ञा.गा.१०७५.०२।।	सहज संभोगु जाणावा। विजया होई मग भोगी राणिवा
३९४११	भोगी	।।ज्ञा.गा.१०७५.०५।।	येकु त्यागी दुसरा भोगी। तिसरा योगी राजइंद्र

३९४१२	भोगी	।।ज्ञा.गा.१०७७.०१।।	ऐसा गे माये कैसा योगी। जे ठाई जन्मला तो ठाव भोगी
३९४१३	भोगी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
३९४१४	भोगी	।।ज्ञा.गा.११०५.०१।।	ऐसा गे! माय! कैसा हा योगी?। जे ठायीं जन्मला तो ठाय भोगी
३९४१५	भोगी	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
३९४१६	भोगीं	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
३९४१७	भोगीतसे	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
३९४१८	भोगीतसे	।।ज्ञा.गा.०५६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आनंद सोहळा। ब्रह्मानंदकळा भोगीतसे
३९४१९	भोगीन	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
३९४२०	भोगीन	।।ज्ञा.गा.०३०३.०२।।	माझें सुख मीच भोगीन । क्षेमेंसी निगेन अंगोअंगीं
३९४२१	भोगु	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
३९४२२	भोगुनी	।।ज्ञा.गा.०१७८.०२।।	वासना संग धीट प्रकृति कनिष्ठ। भोगुनी वैकुंठ जन्म घेती
३९४२३	भोगुनी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
३९४२४	भोगूं	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दुःखें । जन्म योनी भोगूं लागेल
३९४२५	भोग्यपर	।।ज्ञा.गा.०५९६.०३।।	विवर्तते मी या तद्विवर्त जीव। सृष्टि कारणत्व भोग्यपर
३९४२६	भोग्या	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
३९४२७	भोजन	।।ज्ञा.गा.०२१६.०३।।	समर्थाचे पायीं भोजन जालें। पंचामृत घेतलें धणीवरी
३९४२८	भोजन	।।ज्ञा.गा.०६३६.०२।।	घृतेंविण भोजन तांबुलेंवीण वदन। कंठेवीण गायन शोभा न पवे बापा

३९४२९	भोजन	।।ज्ञा.गा.०९०६.०३।।	अमृतें भोजन घडे कांजियाने चूळ जोडे। मग तये चरफडे मिती नाहीं
३९४३०	भोजनें	।।ज्ञा.गा.०४४३.०३।।	तुम्ही जेविला अमृत भोजनें। आम्हीही पंक्तीचे पाहुणे। गुह्य गूढ बोलणें। मौन्य जालें
३९४३१	भोजा	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
३९४३२	भोजें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
३९४३३	भोपळे	।।ज्ञा.गा.०७२५.०२।।	तेथें वैराग्याचे भोपळे। उरी बांधिली योग सकळें। पैलपाराचा ब्रह्मांडगोळ। पहावया
३९४३४	भोळिवेच	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
३९४३५	भोळी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
३९४३६	भोळे	।।ज्ञा.गा.०१८५.०३।।	भाळे भोळे भक्त गाताती साबडें। त्यांचे प्रेम आवडे विठोबासी
३९४३७	भोवतें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळ्यांमध्यें दिसतें गा
३९४३८	भोवनीं	।।ज्ञा.गा.००९४.०३।।	मनाच्या भोवनीं समाधीच्या ध्यानीं। चिंतिला पद्मासनीं आत्मराजु
३९४३९	भोवे	।।ज्ञा.गा.१०८५.०१।।	आरेवरी आर रे पिंपळावरी पार रे। खाली कुंभार वरी चाक भोवे
३९४४०	भ्याला	।।ज्ञा.गा.०३५३.०३।।	रखुमादेविवरु मरणधारणा भ्याला। तेणें मज दाविला तेजोमय
३९४४१	भ्याला	।।ज्ञा.गा.०६६४.०३।।	रखुमादेविवरु गुरुमुखा भ्याला। होता तो लपाला नाहीं ते ठायीं
३९४४२	भ्यालें	।।ज्ञा.गा.०५६१.०२।।	गुणा भ्यालें म्हणोनी निर्गुण पैं जालें। तें निराकार आथिलें माझ्या अंगीं
३९४४३	भ्यालों	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
३९४४४	भ्रतार	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
३९४४५	भ्रतार	।।ज्ञा.गा.१०७२.०१।।	उजव्या आंगें भ्रतार व्याली। डाव्या आंगें कळवळ पाळी
३९४४६	भ्रतारा	।।ज्ञा.गा.०९८६.११।।	उमेच्या भ्रतारा भजावें नित्यानि। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
३९४४७	भ्रतारु	।।ज्ञा.गा.०३०१.०१।।	न गमे हा संसारु म्हणोनी केला भ्रतारु । लोक अनाचारु म्हणती मज
३९४४८	भ्रतारु	।।ज्ञा.गा.१०७४.०१।।	मज स्वप्न लेवविला शृंगारु। माझे उदरीं जन्मला भ्रतारु
३९४४९	भ्रम	।।ज्ञा.गा.०११०.०१।।	भ्रम धरिसी या देहाचा। विठ्ठल म्हणे कां रे वाचा

३९४५०	भ्रम	।।ज्ञा.गा.०५९९.०२।।	केवीं तुज कळे सांग जीव रूपा। वृथा भ्रम बापा करितोसी
३९४५१	भ्रम	।।ज्ञा.गा.०६९०.०४।।	सरिता ना संगम ओघ ना भ्रम। नाहीं क्रियाकर्म तैसें झालें
३९४५२	भ्रम	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
३९४५३	भ्रमकुळीं	।।ज्ञा.गा.०८७२.०३।।	येत जात वाटा शरीरीं भरे फांटा। मदमत्सर ताठा भ्रमकुळीं
३९४५४	भ्रमण	।।ज्ञा.गा.०४७२.०२।।	आतां मी न करी भ्रांतीचें भ्रमण। वृत्तीसीं मार्जन केलें असे
३९४५५	भ्रमतां	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
३९४५६	भ्रमताती	।।ज्ञा.गा.०६००.०२।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोन्हीं मुळीं नाहीं। कल्पनेनें पाही भ्रमताती
३९४५७	भ्रमभेद	।।ज्ञा.गा.०९४३.०३।।	चित्तवृत्ति ध्यानीं मनाची निशाणी। भ्रमभेद कानीं ऐकों नको
३९४५८	भ्रमर	।।ज्ञा.गा.००६७.०३।।	हरिपाठीं गेले ते निवांतचि ठेले। भ्रमर गुंतले सुमनकळिके
३९४५९	भ्रमर	।।ज्ञा.गा.०४२२.०१।।	परिमळाची धांव भ्रमर वोढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
३९४६०	भ्रमर	।।ज्ञा.गा.०४६८.०१।।	भ्रमर रस द्वंद्व विसरला भूक। त्याहुनी एथें सुख अधिक दिसे
३९४६१	भ्रमर	।।ज्ञा.गा.०४६८.०८।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हृदयीं। आलिंगितां बाही भ्रमर जाला
३९४६२	भ्रमर	।।ज्ञा.गा.०७७२.०२।।	भ्रमर गुंफा ब्रह्मरंध्र तें सुरेख। पाहतां कवतुक त्रैलोकीं
३९४६३	भ्रमर	।।ज्ञा.गा.०८७१.०२।।	घ्राणाची कळिका भ्रमर रुंजीका। तेथील झुळुका रुंजी करीं
३९४६४	भ्रमर	।।ज्ञा.गा.०९१३.०६।।	मन भ्रमर येकीहेळा। जैसें पावे पदकमळा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। होईल जवळा सौरसु
३९४६५	भ्रमरा	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा
३९४६६	भ्रमरा	।।ज्ञा.गा.०९०९.०२।।	सुमनाचें जीवन विरुळे विपायें। वियोग जालिया केहीं न साहे रे भ्रमरा
३९४६७	भ्रमरा	।।ज्ञा.गा.०९०९.०३।।	येर सकळिक पाल्हाळ रे। बाप रखुमादेविवरु सुखाचें निधान रे भ्रमरा
३९४६८	भ्रमरा	।।ज्ञा.गा.०९२६.०१।।	रुणुझुणु रुणुझुणु रे भ्रमरा। सांडी तूं अवगुणु रे भ्रमरा
३९४६९	भ्रमरा	।।ज्ञा.गा.०९२६.०१।।	रुणुझुणु रुणुझुणु रे भ्रमरा। सांडी तूं अवगुणु रे भ्रमरा
३९४७०	भ्रमरा	।।ज्ञा.गा.०९२६.०२।।	चरणकमळदळु रे भ्रमरा। भोगी तूं निश्चळु रे भ्रमरा
३९४७१	भ्रमरा	।।ज्ञा.गा.०९२६.०२।।	चरणकमळदळु रे भ्रमरा। भोगी तूं निश्चळु रे भ्रमरा
३९४७२	भ्रमरा	।।ज्ञा.गा.०९२६.०३।।	सुमनसुगंधु रे भ्रमरा । परिमळ विद्गदु रे भ्रमरा
३९४७३	भ्रमरा	।।ज्ञा.गा.०९२६.०३।।	सुमनसुगंधु रे भ्रमरा । परिमळ विद्गदु रे भ्रमरा
३९४७४	भ्रमरा	।।ज्ञा.गा.०९२६.०४।।	सौभाग्य सुंदरु रे भ्रमरा। बाप रखुमादेविवरु रे भ्रमरा

३९४७५	भ्रमरा	।।ज्ञा.गा.०९२६.०४।।	सौभाग्य सुंदरु रे भ्रमरा। बाप रखुमादेविवरु रे भ्रमरा
३९४७६	भ्रमराची	।।ज्ञा.गा.११००.०१।।	सुमनाची लता भ्रमराची ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
३९४७७	भ्रमरीच	।।ज्ञा.गा.०६५४.०१।।	भ्रमरीच्या ध्यासें भ्रमरीच होय। कीटकत्व जाय पालटोनी
३९४७८	भ्रमरीच्या	।।ज्ञा.गा.०६५४.०१।।	भ्रमरीच्या ध्यासें भ्रमरीच होय। कीटकत्व जाय पालटोनी
३९४७९	भ्रमरु	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
३९४८०	भ्रमलाशी	।।ज्ञा.गा.०६५४.०४।।	जुनाटचि आहे जाणा सोयरिक। माया उपाधिक भ्रमलाशी
३९४८१	भ्रमलिया	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
३९४८२	भ्रमले	।।ज्ञा.गा.०८८६.०२।।	राजहंस ते भ्रमले हो पाषाण चुंबिती। अडकलिया चाचू मग मागील आठविती
३९४८३	भ्रमलेंसी	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
३९४८४	भ्रमवित	।।ज्ञा.गा.०२४६.०८।।	तृष्णेच्या श्वापदा प्रलय वर्ते अद्‌भुत। विषय हे मृगजळ मूढां असे भ्रमवित
३९४८५	भ्रमासीच	।।ज्ञा.गा.०५९१.०४।।	आत्मरूपावीण साधन अन्यत्र। भ्रमासीच पात्र होईजे कीं
३९४८६	भ्रमित	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
३९४८७	भ्रमित	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
३९४८८	भ्रमित	।।ज्ञा.गा.०९०१.०२।।	देखणें स्वप्नीचें। भुरें मायेचें। भ्रमित देहाचें। हरिवीण
३९४८९	भ्रमिष्ट	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
३९४९०	भ्रमिष्ट	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
३९४९१	भ्रमीं	।।ज्ञा.गा.००५७.०१।।	त्रिवेणी संगमीं नाना तीर्थें भ्रमीं। चित्त नाहीं नामीं तरी तें व्यर्थ

३९४९२	भ्रमु	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
३९४९३	भ्रमु	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
३९४९४	भ्रमु	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
३९४९५	भ्रमुनियां	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
३९४९६	भ्रमें	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
३९४९७	भ्रमें	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
३९४९८	भ्रमें	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
३९४९९	भ्रमें	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
३९५००	भ्रमेंचि	।।ज्ञा.गा.०९५७.०२।।	हंस कोठें गेला तूं पाहों विसरला। भ्रमेंचि भुलला कोहं शब्दें
३९५०१	भ्रष्ट	।।ज्ञा.गा.१०७७.०३।।	आचार सांडुनी जालासे भ्रष्ट। माउशिसी येणें लाविलासे पाट
३९५०२	भ्रष्ट	।।ज्ञा.गा.११०५.०३।।	आचार सांडोनी झालासे भ्रष्ट। मावशीसीं जेणें लाविला पाट
३९५०३	भ्रांता	।।ज्ञा.गा.०९८८.०१।।	अभिमानें करुनी व्यर्थ कां फुगसी। भ्रांता ऐसा होसी मतिमंदा

३९५०४	भ्रांति	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
३९५०५	भ्रांति	।।ज्ञा.गा.०४८२.०४।।	व्हावें निराभास तरीच ही प्राप्ती। ज्ञानेश्वरा भ्रांति कीं रे नाहीं
३९५०६	भ्रांति	।।ज्ञा.गा.०५०५.०२।।	मावळल्यावीण भ्रांति जाल्या कोण्ही। निजब्रह्माची खाणी ठायीं न पडे गे माये
३९५०७	भ्रांति	।।ज्ञा.गा.०५९९.०५।।	हेतु मातु भ्रांति हे तिन्ही गिळून। राहियला मौन ज्ञानदेव
३९५०८	भ्रांति	।।ज्ञा.गा.०६२२.०४।।	प्रारब्धानें देह भोगिता हे भोग। कासया रे सांग भ्रांति तुज
३९५०९	भ्रांति	।।ज्ञा.गा.०७१६.०१।।	होउनिया ज्ञान अझुनि कां रे भ्रांति। न जाली विश्रांती मीपणाची
३९५१०	भ्रांति	।।ज्ञा.गा.०७२८.०१।।	कैसी मनाची भ्रांति गेली। रोमांच ब्रह्मभावना जाली। हेचि शक्ति उजळली। ज्ञानाची
३९५११	भ्रांति	।।ज्ञा.गा.०९८८.०३।।	प्रारब्ध आणि देह भोगिताहे भोग। कासयासि सांग भ्रांति तुज
३९५१२	भ्रांति	।।ज्ञा.गा.०९८९.०३।।	देह गेह भ्रांति सोडुनिया द्यावी। साधनें करावीं शुद्ध मार्गें
३९५१३	भ्रांति	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
३९५१४	भ्रांतिभूली	।।ज्ञा.गा.०६७०.०४।।	भ्रांतिभूली फेडूनियां निवृत्ति। रखुमादेविवरु विठ्ठलीं गती जाली वो माये
३९५१५	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
३९५१६	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
३९५१७	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गतीं जाली वो माय
३९५१८	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.०६२६.०१।।	मुक्तत्वाची भ्रांती जे कांहीं धरिती। तेचि बद्ध होती निश्चयेंशी
३९५१९	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.०७२८.०५।।	कैसी भ्रांती निभ्रांत जाली। रंका इंद्रपदवी आली। तैसी आपुली कृपा जाली
३९५२०	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.०८४९.०२।।	ऐशी भ्रांती साम्य बोलती सकळे। परी नकळे पूर्ण सत्ता रया
३९५२१	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया

३९५२२	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.०८८४.०२।।	यात्रा भरली जनीं देवीं विन्मुख प्राणी। विषयाची दाटणी भ्रांती आड रे
३९५२३	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.०८९२.०२।।	भ्रांती पडलिया मना नेणसी। ब्रह्मसुख चुकलासी वर्म अरे मुढा
३९५२४	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.०८९४.०४।।	देह गेह भ्रांती सोडूनियां द्यावें। साधन करावें शुद्ध मार्गें
३९५२५	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
३९५२६	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
३९५२७	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
३९५२८	भ्रांतीचे	।।ज्ञा.गा.०६८१.०२।।	आतां मी नये आपुलिया आस। तुटले सायास भ्रांतीचे वो माय
३९५२९	भ्रांतीचें	।।ज्ञा.गा.०४७२.०२।।	आतां मी न करी भ्रांतीचें भ्रमण। वृत्तीसीं मार्जन केलें असे
३९५३०	भ्रांतीचें	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
३९५३१	भ्रांतीपडळ	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
३९५३२	भ्रांतीसी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
३९५३३	भ्रांतीसी	।।ज्ञा.गा.०९७५.०२।।	सांडी सांडी सगुणांची भ्रांतीसी। तूंचि निर्गुण आहासी तत्त्वमसी
३९५३४	भ्राता	।।ज्ञा.गा.००६४.०३।।	मातृ पितृ भ्राता सगोत्र अपार। चतुर्भुज नर होऊनि ठेले
३९५३५	भ्रामकें	।।ज्ञा.गा.०८५०.०८।।	मतें या भ्रामकें वेश्याचेनी सुखें। पालट एके सोंगें जाली
३९५३६	भ्रुवांग	।।ज्ञा.गा.०७४८.०५।।	अग्नीचक्र भ्रुवांग शोभतें प्रकाशत्व। प्राणासी उलथावें तयावरी
३९५३७	भ्रुवांतरीं	।।ज्ञा.गा.०७४९.०३।।	भ्रुवांतरीं लक्ष लाउनी बैसा ध्यानीं। ऐक्यासी उन्मनी होउनी रहा
३९५३८	भ्रुवामध्यें	।।ज्ञा.गा.०७८५.०१।।	भ्रुवामध्यें तेज चंद्रसूर्यविरहित। आदी मध्य अंत संचलेंसे

३९५३९	भ्रुवोमध्यें	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
३९५४०	भ्रूमध्यांगें	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
३९५४१	मंगल	।।ज्ञा.गा.०४३३.०३।।	माया पडदा फुटोनि गेला। मंगल पडदा उदय जाला। जीव शिवेसि वरिला। दयानिधि
३९५४२	मंगलदायक	।।ज्ञा.गा.०००६.०२।।	ध्यान मनन दोन्ही करा । देता बोधिता चतुष्टवरा । मंगलदायक वटेश्वरा । पूजूं आतां
३९५४३	मंगलध्यान	।।ज्ञा.गा.०००९.०२।।	तूं श्रेष्ठांचें मंगलध्यान । तुझियानें पठण पुराण । तुझें नाम आम्हां पावन । तिन्ही लोकीं
३९५४४	मंगळदायकाचें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
३९५४५	मंगळनिधी	।।ज्ञा.गा.०००२.०१।।	सकळ मंगळनिधी। श्रीविठ्ठलाचें नाम आधीं
३९५४६	मंगळनिधी	।।ज्ञा.गा.०५४५.०२।।	नाहीं मज चाड सकळ उपाधी। एका मंगळनिधी वांचूनियां
३९५४७	मंगळमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०००९.०५।।	गुरुकुळस्वामिया गणपति । ज्ञानेश्वराची मंगळमूर्ति । तुझिया कृपेनें तटस्थ पावती । समाधान
३९५४८	मंगळमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
३९५४९	मंजुळ	।।ज्ञा.गा.०६८१.०३।।	मंजुळ मंजुळ वायो गती झळकती। तापत्रयें निवृत्ति निर्वाळिलें वो माय
३९५५०	मंजुळ	।।ज्ञा.गा.०६८१.०३।।	मंजुळ मंजुळ वायो गती झळकती। तापत्रयें निवृत्ति निर्वाळिलें वो माय
३९५५१	मंडण	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
३९५५२	मंडण	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
३९५५३	मंडन	।।ज्ञा.गा.००१२.०६।।	गुरु मुक्तीचें मंडन । गुरु दुष्टाचें दंडन । गुरु पापाचें खंडन । नानापरी वारितसे
३९५५४	मंडन	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
३९५५५	मंडप	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
३९५५६	मंडप	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
३९५५७	मंडप	।।ज्ञा.गा.०५८८.०२।।	धैर्याचे मंडप तेचि स्तंभ जाले। कोंभ जे निघाले परिणामा
३९५५८	मंडप	।।ज्ञा.गा.१०६५.०३।।	कवण ते वरमाय कवण तो वरबाप। कवण तो नोवरा कवण तो मंडप

३९५५९	मंडळ	।।ज्ञा.गा.०२४६.०४।।	आत्मा दिनकर पाठीं उगवे तात्काळिक सहज। जिवचंद्राचें मंडळ सहजासहज निस्तेज
३९५६०	मंडळी	।।ज्ञा.गा.०३२४.०१।।	निळिये मंडळी नीळवर्ण सांवळी । तेथें वेधलिसे बाळीं ध्यानरूपा
३९५६१	मंडळीं	।।ज्ञा.गा.०४९४.०१।।	दुरी ना जवळी त्रिभुवनीं मंडळीं। तें मनाचा मुळीं बैसलेंसे
३९५६२	मंडळें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०५।।	द्वादश मंडळें वोवाळुनी आलिये। तंव तंव काळें देखिलें रूपडें त्याचें
३९५६३	मंडित	।।ज्ञा.गा.०१४८.०४।।	ज्ञानदेवीं मुखप्रभा। रामकृष्ण हेचि प्रतिभा। आली अवसरे शोभा। सर्व सुख मंडित
३९५६४	मंत्र	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
३९५६५	मंत्र	।।ज्ञा.गा.००५८.०३।।	हरि उच्चारण मंत्र हा अगाध। पळे भूतबाध भेणें तेथें
३९५६६	मंत्र	।।ज्ञा.गा.००६१.०३।।	हरि हरि हरि हा मंत्र शिवाचा। म्हणती जे वाचा तया मोक्ष
३९५६७	मंत्र	।।ज्ञा.गा.००६७.०४।।	ज्ञानदेवीं मंत्र हरिनामाचें शस्त्र। यमें कुळ गोत्र वर्जियेलें
३९५६८	मंत्र	।।ज्ञा.गा.००७४.०३।।	नाम मंत्र जप कोटी जाईल पाप। रामकृष्णीं संकल्प धरुनी राहे
३९५६९	मंत्र	।।ज्ञा.गा.००९९.०२।।	विठ्ठल उघडा मंत्र कळिकाळा त्रास। घालुनियां कांस जपों आधीं
३९५७०	मंत्र	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी
३९५७१	मंत्र	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
३९५७२	मंत्र	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
३९५७३	मंत्र	।।ज्ञा.गा.०१५२.०२।।	नाम हरि हरि मंत्र। हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र। नाम उच्चारणीं पवित्र। अनंत भक्त उद्धरले
३९५७४	मंत्र	।।ज्ञा.गा.०३७२.०३।।	मंत्र सांगितला माझ्या कानीं। जाणोनी ज्ञानविज्ञानीं वेडावलों
३९५७५	मंत्र	।।ज्ञा.गा.०३८६.०१।।	अष्टदळ पाहे पद्म नेत्र दाहे। सोहं मंत्र कोहं ठाकी दुरी
३९५७६	मंत्र	।।ज्ञा.गा.०४५०.०५।।	विष्णुनाम मंत्र सोहं तेज दिवटा। उजळून चोहटा शुद्ध केला
३९५७७	मंत्र	।।ज्ञा.गा.०५४०.०१।।	ध्यान धारणा मंत्र साधन। त्रिकाळीं जपन अजपा सिद्धी
३९५७८	मंत्र	।।ज्ञा.गा.०५९१.०१।।	मंत्र तंत्र यंत्र सर्वही अबद्ध। जंव नाहीं शुद्ध अंतःकरण
३९५७९	मंत्र	।।ज्ञा.गा.०८९९.०४।।	ज्ञानदेव सोहं मंत्र तंत्र ध्यान। मनाचें उन्मन हरिपायीं
३९५८०	मंत्र	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
३९५८१	मंत्रतीर्थयज्ञयाग	।।ज्ञा.गा.१०५४.०७।।	मंत्रतीर्थयज्ञयाग। या न करी भागाभाग। तूंचि होऊनि सर्वांग। सर्व संग मज देई
३९५८२	मंत्रमाया	।।ज्ञा.गा.०७२२.०२।।	आलों सोहंतत्त्व जालों सोहंतत्त्व। कवळी परतत्त्व मंत्रमाया

३९५८३	मंत्रयंत्रादि	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
३९५८४	मंत्रराज	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
३९५८५	मंत्रराज	।।ज्ञा.गा.०१६७.०४।।	गोविंद गोपाळ नरहरि। हा मंत्रराज निर्धारी। त्रैलोक्य तरैल क्षणांतरी। ऐसें व्यास बोलियेले
३९५८६	मंत्रसाधन	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
३९५८७	मंत्राचा	।।ज्ञा.गा.००१५.०४।।	सोहं या मंत्राचा वेदाचा गव्हर । म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
३९५८८	मंत्राचें	।।ज्ञा.गा.००८१.०६।।	दिन काळ पळपळ स्मरण नामाचें। विरुळा या मंत्राचें करी पठण
३९५८९	मंत्राचें	।।ज्ञा.गा.१०९६.०४।।	ज्ञानदेवीं सोहं मंत्राचें आवर्तन। मदमत्सरभान विरालें देहीं
३९५९०	मंत्राते	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
३९५९१	मंत्रावली	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दु:खें तळमळी या हेतु
३९५९२	मंत्रु	।।ज्ञा.गा.००८७.०३।।	कृष्णनाम मंत्रु सुटे। विषय प्रपंचु तुटे। मोहनमुद्रा निघोटे। वैकुंठ रया
३९५९३	मंत्रु	।।ज्ञा.गा.१००५.०२।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाय। द्वादशाक्षरी मंत्रु न जपसी काह्या
३९५९४	मंत्रें	।।ज्ञा.गा.०४७०.०२।।	रामकृष्ण मंत्रें प्रोक्षियेलीं गात्रें। हरिरूप सर्वत्र भरला दिसे
३९५९५	मंथन	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
३९५९६	मंथन	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
३९५९७	मंथन	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
३९५९८	मंथन	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु

३९५९९	मंथिता	।।ज्ञा.गा.०१५७.०३।।	साखरेचा ऊस जरी होय पुढती। मंथिता नवनीती क्षीर जोडे
३९६००	मंथुनि	।।ज्ञा.गा.००४९.०२।।	मंथुनि नवनीता तैसें घे अनंता। वायां व्यर्थ कथा सांडीं मार्गु
३९६०१	मंद	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
३९६०२	मंद	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
३९६०३	मंदबुद्धि	।।ज्ञा.गा.०७२४.०२।।	स्वाभाविक कर्म प्रकृति उपाधि। धरी मंदबुद्धि अहंतेसी
३९६०४	मंदमती	।।ज्ञा.गा.०६५१.०४।।	देह उच्च नीच आत्मा सर्व सम। मानिती विषम मंदमती
३९६०५	मंदिर	।।ज्ञा.गा.०६३६.०१।।	उत्तम तें परी उभविलें मनोहर। दीपकावीण मंदिर शोभा न पवे बापा
३९६०६	मंदिर	।।ज्ञा.गा.१०८३.०१।।	अकरा खणावरी मंदिर उभविलें। तेथें एक देखिले रूपेंविण
३९६०७	मंदिरीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
३९६०८	मंदिरीं	।।ज्ञा.गा.०९४४.०१।।	येथें तेथें दुरी तो नांदे मंदिरीं। आत्मा चराचरीं एकपणें
३९६०९	मंदिरीं	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
३९६१०	मकरंद	।।ज्ञा.गा.०३२८.०५।।	कमळणी आमोद सुस्वाद मकरंद । चंदनाची अभेद उटी अंगीं
३९६११	मकरंद	।।ज्ञा.गा.०७३८.०४।।	तयाचा मकरंद स्वरूप तें शुद्ध। ब्रह्मादिकां बोध हाची जाला
३९६१२	मकरंदीं	।।ज्ञा.गा.००२३.०२।।	कमलनयन सुमन फांकलें । त्या परिमळा आथिलें । मकरंदीं वो माय
३९६१३	मकरंदीं	।।ज्ञा.गा.०९२३.०२।।	मना मारी सुबुद्धि तल्लीन मकरंदीं। विषयउपाधी टाकीं रया
३९६१४	मकार	।।ज्ञा.गा.०१३५.०३।।	रकारा पुढें एक मकार मांडी कां। उतरसी समतुका शंभूचीया
३९६१५	मकार	।।ज्ञा.गा.०१८५.०१।।	अकार उकार मकार करती हा विचार। परी विठ्ठल अपरंपार न कळे रया
३९६१६	मकार	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
३९६१७	मकार	।।ज्ञा.गा.०५२६.०३।।	ककार भेदिला मकार शोधिला। ॐकार निमाला तये स्थानीं

३९६१८	मकार	।।ज्ञा.गा.०७६६.०१।।	अकार उकार मकार ओंकार। प्रणव हा साकार सुरेख रे
३९६१९	मकार	।।ज्ञा.गा.०८०१.०३।।	मकार अर्धमात्रा शून्यांचा निश्चय। आत्मा एक असे स्वयें रया
३९६२०	मकारी	।।ज्ञा.गा.०७५५.०२।।	मकारी संयुक्त झाली कैशापरी। अर्धमात्रेवरी अर्धमात्रा
३९६२१	मखरें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
३९६२२	मग	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी
३९६२३	मग	।।ज्ञा.गा.०११८.०४।।	ज्ञानदेवें अनुमानलें। मग भक्तिसुख साधलें। रामकृष्ण उच्चारिले। जे तारक तिहीं लोकीं
३९६२४	मग	।।ज्ञा.गा.०१५६.०२।।	सर्व देहीं भजन हेंचि निजज्ञान । मग मुक्तपण आपोआप
३९६२५	मग	।।ज्ञा.गा.०१९६.०४।।	कर्म धर्म करितां शिणली येतां जातां। मग पुंडलिकें अनंता प्रार्थियेलें
३९६२६	मग	।।ज्ञा.गा.०२१३.०२।।	जन्ममरणाच्या उचटूनि पेडी। मग तये बिंवडीं ज्ञान पिके
३९६२७	मग	।।ज्ञा.गा.०२१३.०५।।	उचलूनि पेंडी कासिया समुळीं। मग पुण्यकाळीं ओलवले
३९६२८	मग	।।ज्ञा.गा.०२१३.०७।।	एकवीस स्वर्गांचा घालूनियां माळा। मग ते गोपाळामाजीं खेळे
३९६२९	मग	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
३९६३०	मग	।।ज्ञा.गा.०२४९.०३।।	चहूं मार्गीं गेलें न संपडे वाट। मग चैतन्याचा घाट वेधलिये
३९६३१	मग	।।ज्ञा.गा.०२५०.०२।।	गाईचा गोंवळा यमुनेचा पाबळा। धरी माझा अचुला मग मी पळालिये गो
३९६३२	मग	।।ज्ञा.गा.०२५०.०३।।	ताकपिरी गोंवळी केली मजसी रांडोळी। भावें नारली मग मी पळालिये गो
३९६३३	मग	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो
३९६३४	मग	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो
३९६३५	मग	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
३९६३६	मग	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्यें
३९६३७	मग	।।ज्ञा.गा.०३०३.०१।।	अंबुला माहेरीं भोगी धणीवरी । मग तया श्रीहरि सांगो गूज
३९६३८	मग	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
३९६३९	मग	।।ज्ञा.गा.०३१९.०४।।	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
३९६४०	मग	।।ज्ञा.गा.०३६८.०५।।	निजभावें निरोपिला सच्चिदानंदपदीं। मग मज परमानंदीं गोष्टी जोडली वो माय
३९६४१	मग	।।ज्ञा.गा.०३८०.०२।।	आधीं शोधीं आप मग पाहीं दीप। कोहं सोहं रूप दवडी दुरी

३९६४२	मग	।।ज्ञा.गा.०३९०.०१।।	तत्त्वतां पैं तत्त्व धरितां नये हातां। मग ममतेची चिंता तयासी पुसे
३९६४३	मग	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
३९६४४	मग	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
३९६४५	मग	।।ज्ञा.गा.०४३३.०५।।	मग उमललों बाहेरी। कां बैसलों अंधारीं। तरी ते कवणे परी। वंचिजेना
३९६४६	मग	।।ज्ञा.गा.०४४०.०१।।	मग निर्गुण निर्विकार। जगद्गुरु आदि अवतार। कैसे धारणा बांधेल धार। रोमरंध्रीं
३९६४७	मग	।।ज्ञा.गा.०४४१.०१।।	निर्विकाराचें अगम्य पाहणें। निगम बोधक गेलें मावळून। मग आयुष्य झांकलेपणें। मिरवो लागे
३९६४८	मग	।।ज्ञा.गा.०५०९.०२।।	सच्चिदानंदघनु आनंदें ओळला। मग मज फावला हा विठ्ठल वो माये
३९६४९	मग	।।ज्ञा.गा.०५८२.०२।।	पहाण्याशी मूळ विचारूनि पहा। मग सुखी रहा निरंजनीं
३९६५०	मग	।।ज्ञा.गा.०६००.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव मग होशी मुक्त। नव्हेचि आसक्त सर्वथैव
३९६५१	मग	।।ज्ञा.गा.०६२५.०१।।	पाहणें जें कांहीं त्याशीं मुळीं पाहें। मग सुखी राहे योगीराया
३९६५२	मग	।।ज्ञा.गा.०६७३.०२।।	असेन धणीवरी आपुले माहेरीं। मग तो श्रीहरी गीतीं गाईन गे माये
३९६५३	मग	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
३९६५४	मग	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
३९६५५	मग	।।ज्ञा.गा.०७१५.०३।।	तिहींचा संयोग आभ्यासावा योग। मग घडे संग ब्रह्माचा पैं
३९६५६	मग	।।ज्ञा.गा.०७१६.०५।।	ऐक रे ज्ञानिया सांडि हा मी भाव। मग तूंचि देव निवृत्ति म्हणे
३९६५७	मग	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
३९६५८	मग	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
३९६५९	मग	।।ज्ञा.गा.०७३१.०६।।	मग बोलावुनी म्हैसा म्हणे तूं ज्ञानीया कैसा। बोलका ऋचा वेदश्रुती
३९६६०	मग	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये
३९६६१	मग	।।ज्ञा.गा.०८२७.०२।।	अहं सोहं मग ॐकाराचे देठीं। अहंतेचे शेवटीं सोहं वस्तू
३९६६२	मग	।।ज्ञा.गा.०८२८.०३।।	उफराटी दृष्टि देखे उन्मनीवरी। तेव्हां निर्विकारी मीच मग
३९६६३	मग	।।ज्ञा.गा.०८४२.०३।।	अनेक दीप लाविलें दिपाशीं। फुंकूनियां त्यासी मग सोडी
३९६६४	मग	।।ज्ञा.गा.०८६०.०२।।	आवडी धरुनी गोडी घेई कां ध्यानीं। परतोन मग योगी नाहीं तुज

३९६६५	मग	।।ज्ञा.गा.०८७३.०४।।	ज्ञानदेवो बोले सामावलें मन। मग नायकती कान तेथील कथा
३९६६६	मग	।।ज्ञा.गा.०८८६.०२।।	राजहंस ते भ्रमले हो पाषाण चुंबिती। अडकलिया चाचू मग मागील आठविती
३९६६७	मग	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
३९६६८	मग	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
३९६६९	मग	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
३९६७०	मग	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
३९६७१	मग	।।ज्ञा.गा.०९०६.०२।।	हातींचे निधान जाय मग तूं करिसी काय। पोळलियावरी हाय निवऊ पाहे
३९६७२	मग	।।ज्ञा.गा.०९०६.०३।।	अमृतें भोजन घडे कांजियाने चूळ जोडे। मग तये चरफडे मिती नाहीं
३९६७३	मग	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
३९६७४	मग	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
३९६७५	मग	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
३९६७६	मग	।।ज्ञा.गा.०९२७.०२।।	एक दोन तीन चारी पांच सहा। इतुकें विचारूनि मग परमानंदीं रहा
३९६७७	मग	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
३९६७८	मग	।।ज्ञा.गा.०९५०.०२।।	आधीं आप पाहीं शून्याशून्य देहीं । मग उमजोनी ठायीं घेईजे सुखें
३९६७९	मग	।।ज्ञा.गा.०९५६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीगुरु। ऐसा सांगती विचारु। मग ब्रह्मीं चित्तानुसारु। निरोपिला सर्व

३९६८०	मग	।।ज्ञा.गा.०९७३.०१।।	मन मुरे मग जें उरे। तें तूं कां रे सेवीसिना
३९६८१	मग	।।ज्ञा.गा.०९८६.१८।।	ओंकाराचे मूळ पाहिलें जे ठाईं। मग त्याचे पायीं लीन व्हावें
३९६८२	मग	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
३९६८३	मग	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
३९६८४	मग	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
३९६८५	मग	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
३९६८६	मग	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
३९६८७	मग	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकी मनींचें सकळ
३९६८८	मग	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
३९६८९	मग	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
३९६९०	मग	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
३९६९१	मग	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
३९६९२	मग	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
३९६९३	मग	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भीं दु:ख दारुण

३९६९४	मग	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
३९६९५	मग	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
३९६९६	मग	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
३९६९७	मग	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
३९६९८	मग	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
३९६९९	मग	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शे तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
३९७००	मग	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
३९७०१	मग	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
३९७०२	मग	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि वोळला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
३९७०३	मग	।।ज्ञा.गा.१०५६.०४।।	आत्मनैवेद्य समर्पिले। ब्रह्मानंदीं मग वंदिलें। ज्योतिर्लिंग मग ध्याईलें। ज्ञानदेवा हृदयीं
३९७०४	मग	।।ज्ञा.गा.१०५६.०४।।	आत्मनैवेद्य समर्पिले। ब्रह्मानंदीं मग वंदिलें। ज्योतिर्लिंग मग ध्याईलें। ज्ञानदेवा हृदयीं
३९७०५	मग	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
३९७०६	मग	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
३९७०७	मग	।।ज्ञा.गा.१०७५.०२।।	सहज संभोगु जाणावा। विजया होई मग भोगी राणिवा
३९७०८	मग	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
३९७०९	मग	।।ज्ञा.गा.१०८८.०२।।	हा घोडा हा राऊत करूनियां दावा। मग पदों बैसावा ब्रह्माचिये

३९७१०	मग	।।ज्ञा.गा.११११.०४।।	भावाची मी साडी मायेची घरघुसी। कृष्ण पुरुष वरीयेला मग कैची रंडी
३९७११	मगतां	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
३९७१२	मगे	।।ज्ञा.गा.१०३१.०२।।	न मगे वही मोल जीवन भातें। तें द्यावें मातें पाईकपण
३९७१३	मग्न	।।ज्ञा.गा.०२००.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान मनमौन्य चरण। आपणचि मग्न तेथें जाले
३९७१४	मच्छ	।।ज्ञा.गा.१०६३.०२।।	उर्ण तंतु दोरा जाळें केलें त्याचें। डोहीं मृगजळाचे धरिलें मच्छ
३९७१५	मच्छेंद्र	।।ज्ञा.गा.००१५.०२।।	मच्छेंद्र, गोरक्ष पावले या सुखा । उजळिल्या आशंका ज्ञानाचिया
३९७१६	मज	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
३९७१७	मज	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
३९७१८	मज	।।ज्ञा.गा.०१०५.०२।।	गोड तुझें नाम विठोबा आवडतें मज। दुजें उच्चारितां मना वाटतसे लाज
३९७१९	मज	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
३९७२०	मज	।।ज्ञा.गा.०१८७.०१।।	भाग्याचा उदयो कीं दैवाची गति। मज जोडली संगती सज्जनांची
३९७२१	मज	।।ज्ञा.गा.०१९०.०१।।	पूर्वजन्मीं सुकृतें थोर केली । तीं मज आजि फळासी आलीं
३९७२२	मज	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
३९७२३	मज	।।ज्ञा.गा.०१९७.०२।।	तो मज व्हावा तो मज व्हावा। वेळोवेळां व्हावा पांडुरंग
३९७२४	मज	।।ज्ञा.गा.०१९७.०२।।	तो मज व्हावा तो मज व्हावा। वेळोवेळां व्हावा पांडुरंग
३९७२५	मज	।।ज्ञा.गा.०२०१.०१।।	एकी म्हणें भाव धरूं नेदी मौन। तेथींचें वो ज्ञान मज सांगे
३९७२६	मज	।।ज्ञा.गा.०२१८.०१।।	पातेजोनि खेंवासी आणिलें। येणें आपणिया समान मज केलें गे माये
३९७२७	मज	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये

३९७२८	मज	।।ज्ञा.गा.०२३३.०४।।	मज मानसीं सुख तुझ्या रूपीं बोलावा। सर्वेंद्रिये दोहावा तुझ्या नामीं
३९७२९	मज	।।ज्ञा.गा.०२३३.०६।।	आतां ऐसें करीं तुज मज सरोभरी। प्रपंच केसरी होई रया
३९७३०	मज	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां कािळये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
३९७३१	मज	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
३९७३२	मज	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
३९७३३	मज	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
३९७३४	मज	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
३९७३५	मज	।।ज्ञा.गा.०२५८.१०।।	जाणितलें जाणितलें। माझे मज दिधलें
३९७३६	मज	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
३९७३७	मज	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
३९७३८	मज	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
३९७३९	मज	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
३९७४०	मज	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये

३९७४१	मज	।।ज्ञा.गा.०२६३.०६।।	दर्पणीं पाहतां। रूप न दिसे आपुलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मज ऐसें केलें
३९७४२	मज	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
३९७४३	मज	।।ज्ञा.गा.०२७५.०२।।	मज करा कां उपचारु अधिक ताप भारु। सखिये सारंगधरु भेटवा कां
३९७४४	मज	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
३९७४५	मज	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
३९७४६	मज	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
३९७४७	मज	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
३९७४८	मज	।।ज्ञा.गा.०२८३.०२।।	किती वो शिकवाल मज वेळोवेळां। मी तंव गोवळा रातलिये
३९७४९	मज	।।ज्ञा.गा.०२८६.०७।।	वाट पाहे मी येकली मज मदन जाकळी। अवस्था धाकुली म्हणो नये
३९७५०	मज	।।ज्ञा.गा.०२८७.०२।।	आपआपणिया पडे माय विसरु। मज आवडे तो नंदाचा कुमरु गे माये
३९७५१	मज	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
३९७५२	मज	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
३९७५३	मज	।।ज्ञा.गा.०२९३.०१।।	माझी शंका फिटले। लाजा सांडिलें। अवघे घातलें। मज निरसूनियां
३९७५४	मज	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये
३९७५५	मज	।।ज्ञा.गा.०३०१.०१।।	न गमे हा संसारु म्हणोनी केला भ्रतारु । लोक अनाचारु म्हणती मज
३९७५६	मज	।।ज्ञा.गा.०३०१.०२।।	चंचळ जालीये म्हणतील मज । कवणा सांगूं हें जिवींचें गूज
३९७५७	मज	।।ज्ञा.गा.०३०३.०३।।	सांडुनी कुळाचार जालीये निर्लज्ज । तुम्ही काय मज शिकवाल
३९७५८	मज	।।ज्ञा.गा.०३०७.०३।।	रखुमादेविवरु साकार अंबुला । मज पूर्ण आला बाई येवो
३९७५९	मज	।।ज्ञा.गा.०३०८.०४।।	रखुमादेविवरें मज पर्णुनी नेलें । सुखची दिधलें काय सांगों
३९७६०	मज	।।ज्ञा.गा.०३१२.०१।।	सुखाचा निधि सुखसागर जोडला । म्हणोनि काळा दादुला मज पाचारी गे माये
३९७६१	मज	।।ज्ञा.गा.०३१२.०२।।	प्रेम नव्हाळी मज झाली दिवाळी । काळें वनमाळी आले घरा गे माये
३९७६२	मज	।।ज्ञा.गा.०३१३.०२।।	मौनेंची घरवात करावियाची । चाड नाहीं मज या जिवाची गे माय

३९७६३	मज	।।ज्ञा.गा.०३१४.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठला लाधला । मज घेऊनी गेला बाईये वो
३९७६४	मज	।।ज्ञा.गा.०३१५.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भोगिला । मज पैं लाधला गुणेवीण
३९७६५	मज	।।ज्ञा.गा.०३२२.०२।।	सासुरवासिनी मी वो परदेशिनी । कां नये अझुनी मूळ मज
३९७६६	मज	।।ज्ञा.गा.०३२२.०३।।	आणिक एक अवधारा । मज दिधलें हीनवरा । माझें कांहीं सर्वेश्वरा न विचारिशी
३९७६७	मज	।।ज्ञा.गा.०३२२.०८।।	दुरळ हा प्रपंच दुष्ट भावें दीर । इहीं मज थोर कष्टविलें
३९७६८	मज	।।ज्ञा.गा.०३२२.०९।।	काम क्रोध थोर बोलती बडिवार । मज म्हणती पोर निर्दैवाचें
३९७६९	मज	।।ज्ञा.गा.०३२९.०३।।	हिरियाची खाणी दिव्य तेज मणी । सांपडला अंगणीं सये मज
३९७७०	मज	।।ज्ञा.गा.०३४६.०२।।	लोहाचें सायास परिसेंसी फिटले। तैसें मज केलें गोवळ्यानें
३९७७१	मज	।।ज्ञा.गा.०३४७.०१।।	जें ब्रह्मीं पाहतां मन न सिरे कोठें। ऐसियाचे पेठे मज उभें केलें
३९७७२	मज	।।ज्ञा.गा.०३५०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें वेडावलें। आपणासहित मज ब्रह्मीं बुडविलें
३९७७३	मज	।।ज्ञा.गा.०३५३.०३।।	रखुमादेविवरु मरणधारणा भ्याला। तेणें मज दाविला तेजोमय
३९७७४	मज	।।ज्ञा.गा.०३५४.०२।।	मज लाविला चाळा लाविला चाळा। विठ्ठलुचि डोळां बैसलासे
३९७७५	मज	।।ज्ञा.गा.०३५४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु लाघवी भला। आपरूपीं मज केला सौरसु
३९७७६	मज	।।ज्ञा.गा.०३५९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सांवळा। तेणें मज माजिठा दिल्हा साउला
३९७७७	मज	।।ज्ञा.गा.०३६०.०१।।	एकतत्त्व साधी तंव हारपलों तेथ। मज पाहतां येथ मी नाहीं
३९७७८	मज	।।ज्ञा.गा.०३६७.०२।।	आणिकां न कळे तें त्रिगुणां वेगळें। तें मज गोवळें दाविलें वो माय
३९७७९	मज	।।ज्ञा.गा.०३६७.०३।।	दुर्घट घडतां न वर्णवे योग्यता। मज पुढारी वो माय
३९७८०	मज	।।ज्ञा.गा.०३६८.०२।।	पाहीन मी आतां निरंजन स्वरूपता। त्यानें मज तत्त्वतां वोजविलें वो माय
३९७८१	मज	।।ज्ञा.गा.०३६८.०५।।	निजभावें निरोपिला सच्चिदानंदपदीं। मग मज परमानंदीं गोष्टी जोडली वो माय
३९७८२	मज	।।ज्ञा.गा.०३७३.०४।।	ऐसा देहाचा दिवाळखोर दुसऱ्यासी घेऊनि गेला। तेणें मज दाखविला अद्वैत पारु
३९७८३	मज	।।ज्ञा.गा.०३७९.०२।।	सखी म्हणे बाई आकाराची सोय। तुज मज काय इयें देहीं
३९७८४	मज	।।ज्ञा.गा.०३८१.०१।।	सांग सखिये बाई मज हें न कळे। कैसा हा अकळे समतेजें
३९७८५	मज	।।ज्ञा.गा.०३८९.०६।।	या ध्यानीं गुंफलें मनामाजीं वेख। द्वैतभानसुख नाठवे मज
३९७८६	मज	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया

३९७८७	मज	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
३९७८८	मज	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामाजीं वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
३९७८९	मज	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
३९७९०	मज	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
३९७९१	मज	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
३९७९२	मज	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
३९७९३	मज	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
३९७९४	मज	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
३९७९५	मज	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
३९७९६	मज	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
३९७९७	मज	।।ज्ञा.गा.०४१९.०२।।	ऐसीये झुंजीं घालिसी मज। काकुळती तुज नाहीं आतां
३९७९८	मज	।।ज्ञा.गा.०४२२.०१।।	परिमळाची धांव भ्रमर वोढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज

३९७९९	मज	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी
३९८००	मज	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
३९८०१	मज	।।ज्ञा.गा.०४३०.०३।।	तेचि मज केलें। करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ। काय वानूं
३९८०२	मज	।।ज्ञा.गा.०४३१.०३।।	जें गुह्याचें मौन्यमाळा। तें मज केलें करतळामळा। अचळादि अचळा। सुख असें
३९८०३	मज	।।ज्ञा.गा.०४४३.०२।।	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
३९८०४	मज	।।ज्ञा.गा.०४४५.०२।।	तंव त्याचेनि तेजें झडपिले मज। मजमाजीं काज होऊनि ठेलें
३९८०५	मज	।।ज्ञा.गा.०४४६.०२।।	काय करूं सये कैसा हा देव। माझा मज भाव एकतत्त्वीं
३९८०६	मज	।।ज्ञा.गा.०४७५.०१।।	निजाचें तेज कीं तेजाचें निज। तेथील तें गुज सांग मज
३९८०७	मज	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
३९८०८	मज	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
३९८०९	मज	।।ज्ञा.गा.०४९५.०२।।	देहबळी देउनी साधिलें म्यां साधनीं। यानें समाधान मज जोडलें वो माये
३९८१०	मज	।।ज्ञा.गा.०४९७.०१।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें निमालें। मज निरंजनीं आफाविलें गोवळें वो माय
३९८११	मज	।।ज्ञा.गा.०४९७.०२।।	आणिकांची चाड न लवावो मातें। एकल्या अनंतें मज बरवें केलें वो माय
३९८१२	मज	।।ज्ञा.गा.०५०८.०३।।	पांगुळें इंद्रियें ग्रामु संवादें आत्मारामु। तो ईश्वरु पूर्णकामु मज भेटवा वो माय
३९८१३	मज	।।ज्ञा.गा.०५०८.०४।।	तेथें गोरस जहालें ज्ञाना अंतरीं वोजावलें। सदैवपण आलें मज वो माय
३९८१४	मज	।।ज्ञा.गा.०५०९.०२।।	सच्चिदानंदघनु आनंदें ओळला। मग मज फावला हा विठ्ठल वो माये
३९८१५	मज	।।ज्ञा.गा.०५०९.०३।।	संभोग वोवरी होतिये निदसुरी। योगिणी खेचरी मज जागविलें वो माये
३९८१६	मज	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
३९८१७	मज	।।ज्ञा.गा.०५१७.०२।।	नव्हे व्यभिचारिणी नाहीं मज कोणी। पाहातां निर्वाणीं सहज जोडलें वो माय
३९८१८	मज	।।ज्ञा.गा.०५१७.०६।।	ऐसा देखणिया देखिला निजगुप्त प्रकाशला। तो रखुमादेविवरु मज फावला वो माय
३९८१९	मज	।।ज्ञा.गा.०५३७.०४।।	रखुमादेविवर अंतरब्रह्मीं तरंगु जाला। ब्रह्मउदधी सामावला मज घेऊनि माये
३९८२०	मज	।।ज्ञा.गा.०५३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सोवळा। भागा मज आला हरिहरु
३९८२१	मज	।।ज्ञा.गा.०५४०.०२।।	नटकेचि अटकु ठाईंचेंचि निर्गुण। मज कवणें ठाईं घेउनी गेलें
३९८२२	मज	।।ज्ञा.गा.०५४५.०२।।	नाहीं मज चाड सकळ उपाधी। एका मंगळनिधी वांचूनियां

३९८२३	मज	।।ज्ञा.गा.०५५६.०१।।	आस पुरऊनि आस पुरवावी। ऐसी भूक मज लागो द्यावी
३९८२४	मज	।।ज्ञा.गा.०५५८.०३।।	रखुमादेविवरु मज फावला। देखोनी वोरसला पर पाहीं
३९८२५	मज	।।ज्ञा.गा.०५६०.०१।।	स्मरो कैसेंनी विस्मरों कैसेंनी। दोहीपरी मज अटी रया
३९८२६	मज	।।ज्ञा.गा.०५६९.०२।।	लक्षाचा लाभ मज घडला गे माय। कवणें उपायें चरण जोडलें वो
३९८२७	मज	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
३९८२८	मज	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
३९८२९	मज	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
३९८३०	मज	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
३९८३१	मज	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
३९८३२	मज	।।ज्ञा.गा.०५८४.०२।।	देह जावो राहो संबंधचि नाहीं। नामरूप कांहीं न दिसे मज
३९८३३	मज	।।ज्ञा.गा.०६०२.०१।।	कवणाची चाड आतां मज नाहीं। जडलों तुझ्या पायीं निश्चयेंसी
३९८३४	मज	।।ज्ञा.गा.०६५३.०३।।	सद्गुरु हा अनाथ माउली। कृपेची साउली केली मज
३९८३५	मज	।।ज्ञा.गा.०६७०.०१।।	अनंत अनंतापरी देखतां तो अंतरीं। हृदयाभीतरीं मज निववितो माये
३९८३६	मज	।।ज्ञा.गा.०६७१.०१।।	पंचविसा वेगळें महत्तत्त्व बोलिजे। तें मज अंगविजे ऐसें निवृत्ति केलें वो माये
३९८३७	मज	।।ज्ञा.गा.०६७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची लीला। ते निवृत्तीनें डोळां दाविली मज
३९८३८	मज	।।ज्ञा.गा.०६८१.०१।।	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।
३९८३९	मज	।।ज्ञा.गा.०६८२.०१।।	शुद्धमतीगती मज वोळला निवृत्ति। त्यानें पदोपदीं प्रीति स्वरूपीं वो माय
३९८४०	मज	।।ज्ञा.गा.०६८३.०३।।	ऐसा हा निवृत्तिप्रसादु फळासी आला। निर्फळ केला मज निर्गुणाकारें
३९८४१	मज	।।ज्ञा.गा.०६८४.०२।।	अवघे धन देऊनि मज निर्धन केलें। ऋण मागावया धाडिलें नये ते ठायीं
३९८४२	मज	।।ज्ञा.गा.०६८४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साक्षी। तो मज पारखी घेऊनि गेला
३९८४३	मज	।।ज्ञा.गा.०६८५.०१।।	अवघड तें एक घडलें माझ्या अंगीं। तींही ऋण चौघी मज देवविलें

३९८४४	मज	।।ज्ञा.गा.०६९२.०२।।	आंत विठ्ठलु बाहेर विठ्ठलु। मीचि विठ्ठलु मज भासतसे
३९८४५	मज	।।ज्ञा.गा.०६९५.०३।।	बाप श्रीगुरु तेणें मज अफाविलें। अवघें ब्रह्म दाविलें ज्ञानदेवा
३९८४६	मज	।।ज्ञा.गा.०६९६.०१।।	ऋणाचेनि मिसें निर्गुण आलें आपैसें। तेणें मज सर्वस्वें ठकियेलें
३९८४७	मज	।।ज्ञा.गा.०६९६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें इतुकें पैं जालें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें मज गोवियेलें गे माये
३९८४८	मज	।।ज्ञा.गा.०७५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे मज माया कृपाळू जाली। तिणें उजळली माझी काया
३९८४९	मज	।।ज्ञा.गा.०७७३.०१।।	सहस्रदळ बिंदु त्यांत तेज दिसे। तें हो काय ऐसें सांगा मज
३९८५०	मज	।।ज्ञा.गा.०७७७.०१।।	परेचे शिखरावरी वस्ती माझी झाली। समरसें विराली मज माझी
३९८५१	मज	।।ज्ञा.गा.०७८०.०२।।	अनुहात नाद ब्रह्मस्थानीं असे। तेथें रूप कैसें सांगा मज
३९८५२	मज	।।ज्ञा.गा.०७९२.०२।।	सकार हकार तूर्या उन्मनी भेद। अभेदुनी भेद केलें मज
३९८५३	मज	।।ज्ञा.गा.०८०३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळां हा प्रणव। निवृत्तीनें अनुभव मज दिधला
३९८५४	मज	।।ज्ञा.गा.०८२२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे मज त्रिकुटाची गोडी। धरितां आवडी ब्रह्म लाभे
३९८५५	मज	।।ज्ञा.गा.०८३४.०४।।	अभंगा शेवट जाणे निवृत्ति एक। त्यानें मज देख कृपा केली
३९८५६	मज	।।ज्ञा.गा.०८७४.०४।।	ज्ञानदेवो सांगे असे मज पांडुरंगें। लक्ष्मीये रिघे शरण आडवा
३९८५७	मज	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
३९८५८	मज	।।ज्ञा.गा.०९६७.०१।।	भलें बोलोनी दाविलें मज। आत्मज्ञान सांगेन तुज
३९८५९	मज	।।ज्ञा.गा.०९६७.०३।।	निवृत्ति सेवियेला सुघडु। तेणें मज जाहाला ब्रह्माचा पाडु
३९८६०	मज	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मीं। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
३९८६१	मज	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
३९८६२	मज	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य

३९८६३	मज	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्‌बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
३९८६४	मज	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
३९८६५	मज	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
३९८६६	मज	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
३९८६७	मज	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
३९८६८	मज	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
३९८६९	मज	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
३९८७०	मज	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
३९८७१	मज	।।ज्ञा.गा.१०२६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु आदि अंतीं। त्याहुनी परती मज गती केली
३९८७२	मज	।।ज्ञा.गा.१०३४.०८।।	प्रीतीचें पांघरूण काळें घोंगडें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें मज केलें उघडें
३९८७३	मज	।।ज्ञा.गा.१०४१.०२।।	हिरोनि घेतलें हिरोनि घेतलें। मज पैं दिधलें दोषेंवीण
३९८७४	मज	।।ज्ञा.गा.१०४२.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नीट। पांघुरविलें वैकुंठ मज देखा
३९८७५	मज	।।ज्ञा.गा.१०४४.०२।।	मज निर्गुणें आड वारिलें। चवाळें हिरोनि जिणें बुडविलें
३९८७६	मज	।।ज्ञा.गा.१०४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें सुभटे। मज चवाळें दिधलें गोमटें गे माये
३९८७७	मज	।।ज्ञा.गा.१०४६.०२।।	गोधनें चारितां हरि पांघुरला। मज चवाळ्याचा त्यागु पैं दिधला
३९८७८	मज	।।ज्ञा.गा.१०४७.०१।।	निर्गुण चवाळें आणिलें। बापनिवृत्तीनें मज पांघुरविलें
३९८७९	मज	।।ज्ञा.गा.१०५४.०४।।	क्षीरसिंधुहि दुहिला। चतुर्दशरत्नीं भरला। नेघे तेथील साउला। मज अबोला प्रपंचेसी
३९८८०	मज	।।ज्ञा.गा.१०५४.०७।।	मंत्रतीर्थयज्ञयाग। या न करी भागाभाग। तूंचि होऊनि सर्वांग। सर्व संग मज देई

३९८८१	मज	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
३९८८२	मज	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
३९८८३	मज	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
३९८८४	मज	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
३९८८५	मज	।।ज्ञा.गा.१०६४.०१।।	एक माझी माता दोघेजण पिता। मज तीन कांता दोघे सुत
३९८८६	मज	।।ज्ञा.गा.१०६५.०२।।	मी कवणाची मज सांगा कोणी। वऱ्हाड आलिया वऱ्हाडिणी
३९८८७	मज	।।ज्ञा.गा.१०७१.०३।।	तेथें मज एक नवल पैं जालें। पेहें सूदलें निरालंब
३९८८८	मज	।।ज्ञा.गा.१०७४.०१।।	मज स्वप्न लेवविला शृंगारु। माझे उदरीं जन्मला भ्रतारु
३९८८९	मज	।।ज्ञा.गा.१०८०.०३।।	निर्गुण पति आवडे मज। अधीं माय पाठीं झालिये भाज
३९८९०	मज	।।ज्ञा.गा.१०८१.०४।।	ज्ञानदेवो मानवलें। माझें मज सांगितलें। दोहोंचे मिळोनि एक जालें। भलें केलें चांगया
३९८९१	मज	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
३९८९२	मज	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें
३९८९३	मज	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
३९८९४	मज	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
३९८९५	मज	।।ज्ञा.गा.१०९३.०२।।	तुझा गोपवेश हृदयीं सौरसु। मज सुखाचें सुख निजप्रेम देईं रया
३९८९६	मज	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
३९८९७	मज	।।ज्ञा.गा.१०९७.०३।।	पिसुणें परावीं मज काय करावीं। तुजची आठवीं श्रीचरण दाखवीं
३९८९८	मज	।।ज्ञा.गा.११००.०१।।	सुमनाची लता भ्रमराची ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
३९८९९	मज	।।ज्ञा.गा.११००.०३।।	लागलिया तृषा जीवनातें वाळी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
३९९००	मज	।।ज्ञा.गा.११०३.०३।।	तेंचि मज केलें करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ काय वर्णूं
३९९०१	मज	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन

३९९०२	मज	।।ज्ञा.गा.१११६.०१।।	गोड तुझें नाम विठोबा! आवडतें मज दुजे विचारितां मना वाटतसे लाज
३९९०३	मज	।।ज्ञा.गा.११२१.०२।।	तो मज होवा तो मज होवा। घडी घडी हो पांडुरंगा
३९९०४	मज	।।ज्ञा.गा.११२१.०२।।	तो मज होवा तो मज होवा। घडी घडी हो पांडुरंगा
३९९०५	मजचि	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
३९९०६	मजपाशीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०२।।	जेथें शून्यचि मावळलें तेथें काय उरलें। हेंचि सांगे एके बोले मजपाशीं
३९९०७	मजपाशीं	।।ज्ञा.गा.०५१५.०२।।	परोपरी पाहतां सर्वरूपीं गोपाळ। तो मजपाशीं परी वेळ न लगतां वो माय
३९९०८	मजपाशीं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
३९९०९	मजप्रती	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
३९९१०	मजप्रती	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
३९९११	मजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०४४५.०२।।	तंव त्याचेनि तेजें झडपिले मज। मजमाजीं काज होऊनि ठेलें
३९९१२	मजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०४९०.०३।।	बाप रखुमादेविवर ब्रह्मपदीं देखिला। मजमाजीं सामावला अद्वैतपणें
३९९१३	मजमाजीं	।।ज्ञा.गा.०६९२.०१।।	मजमाजीं पाहतां मीपण हरपलें। ठकलेंचि ठेलें सये मन माझें
३९९१४	मजला	।।ज्ञा.गा.०७१०.०१।।	अंगुष्ठ प्रमाण पुरुष। त्याची मजला फार हौस। त्याहीं माजी परमहंस। देखिला बाई
३९९१५	मजलागीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
३९९१६	मजलागीं	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
३९९१७	मजवरी	।।ज्ञा.गा.०५१४.०२।।	मुक्ताची साउली मजवरी पडली। ढेसी ढेसी वोल्हावली अमूर्तधारी वो माये
३९९१८	मजशीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया

३९९१९	मजसवेंची	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
३९९२०	मजसहित	।।ज्ञा.गा.०३४९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मपदीं सामावला। मजसहित घेउनी गेला निजपुटीं
३९९२१	मजसहित	।।ज्ञा.गा.०५७७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मरसें विवळला। मजसहित निमाला ब्रह्मरूपीं गे माये
३९९२२	मजसी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०३।।	ताकपिरी गोंवळी केली मजसी रांडोळी। भावें नारली मग मी पळालिये गो
३९९२३	मजसी	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
३९९२४	मजसी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
३९९२५	मजसी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
३९९२६	मजसीं	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
३९९२७	मठा	।।ज्ञा.गा.०४३१.०६।।	निवृत्ति सुखाचा टेका। पावोनि आलों आपुल्या मठा। ज्ञान येकला निका। ज्ञानदेव
३९९२८	मठी	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
३९९२९	मठीं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
३९९३०	मडकीं	।।ज्ञा.गा.११०८.०३।।	घडीच ना त्यानें घडलीं तीन मडकीं। दोन कच्चीं, एक भाजेचि ना
३९९३१	मढिलें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
३९९३२	मढीन	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
३९९३३	मणिपुर	।।ज्ञा.गा.०८३७.०३।।	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी

३९९३४	मणी	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
३९९३५	मणी	।।ज्ञा.गा.०३२९.०३।।	हिरियाची खाणी दिव्य तेज मणी । सांपडला अंगणीं सये मज
३९९३६	मणीपूर	।।ज्ञा.गा.०७४८.०३।।	मणीपूर चक्र नाभिस्थान कमळ। सहा अंगुळांचा खेळ असे तेथें
३९९३७	मणीमंडित	।।ज्ञा.गा.०२०६.०९।।	गळां वैजयंती माळा। मणीमंडित वक्षस्थळा
३९९३८	मत	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
३९९३९	मतंग	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
३९९४०	मतमतांतरें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
३९९४१	मतांतरें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
३९९४२	मताभिमानी	।।ज्ञा.गा.०७३२.०२।।	मताभिमानी ऐसा विश्वास न धरिती। वचनीं निर्गुण सगुण दोन्ही भिन्न असती
३९९४३	मति	।।ज्ञा.गा.०१७७.०३।।	विविधा मति भक्ति जे करिती। ते अंतीं नव्हती संसार बापा
३९९४४	मतितार्थ	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम
३९९४५	मतिमंद	।।ज्ञा.गा.०४४३.०१।।	अहो जी तुम्ही नेणतेपणें। मतिमंद ज्ञानहीनें। वेडीवांकुडी बोबडीं वचनें। वंदु असे
३९९४६	मतिमंदा	।।ज्ञा.गा.०६२२.०१।।	साभिमानें करुनी व्यर्थ का रे फुगशी। मत्त ऐसा होसी मतिमंदा
३९९४७	मतिमंदा	।।ज्ञा.गा.०९८८.०१।।	अभिमानें करुनी व्यर्थ कां फुगसी। भ्रांता ऐसा होसी मतिमंदा
३९९४८	मतिमंदु	।।ज्ञा.गा.०८९४.०३।।	बांधोनियां शिळा पोहूं जातां सिंधु। पावे मतिमंदु मृत्यु शीघ्र
३९९४९	मतिमंदू	।।ज्ञा.गा.०९८९.०२।।	बांधोनिया शिळा पोहों जातां सिंधू। पाहे मतिमंदू मृत्यु शीघ्र
३९९५०	मती	।।ज्ञा.गा.००७९.०३।।	संतांची संगती वेदश्रुतीची मती। घेऊनियां हातीं ब्रह्मशास्त्र

३९९५१	मती	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग । गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग । गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग । गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
३९९५२	मतीची	।।ज्ञा.गा.०४३५.०१।।	नाना मतीची भूषण । मनेचि करावें गमन । तो आणि आपण । उरों नये
३९९५३	मतें	।।ज्ञा.गा.००७७.०२।।	सोपें हो साधन साधावयालागीं । नलगे उपाधि नाना मतें
३९९५४	मतें	।।ज्ञा.गा.०१०४.०२।।	अठरा साक्षी साही विवादत । चौघाचेनि मतें घेईन भागु
३९९५५	मतें	।।ज्ञा.गा.०५२६.०२।।	कोहं वाचे वारी सोहं मतें सारी । वैकुंठीची दरी उघडली
३९९५६	मतें	।।ज्ञा.गा.०८३०.०१।।	तूर्या तें महाकारण नाहीं नाहीं जेथें । दर्शनाचे मतें माझा मीच
३९९५७	मतें	।।ज्ञा.गा.०८५०.०८।।	मतें या भ्रामकें वेश्याचेनी सुखें । पालट एके सोंगें जाली
३९९५८	मत्त	।।ज्ञा.गा.०६२२.०१।।	साभिमानें करुनी व्यर्थ का रे फुगशी । मत्त ऐसा होसी मतिमंदा
३९९५९	मत्ता	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता । पाऊली रंगे रंगनाथा । दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें । ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
३९९६०	मत्ता	।।ज्ञा.गा.०८७३.०१।।	दीपीं दीप सामावे तेथें कैचा विचारु । राहिला निर्धारु नाना मत्ता
३९९६१	मत्सकूर्मादिक	।।ज्ञा.गा.०१८२.०७।।	मत्सकूर्मादिक ज्याचे महिमेसी आले । धन्य वैष्णव तेज रविशशीसी पाहालें
३९९६२	मत्सर	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड । मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड । बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड । बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
३९९६३	मत्सर	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी । दया गेले ठायां मद आला रहावया । मत्सर गिळावया कुलासहित
३९९६४	मत्सर	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर । अहंभावें चळे हाट बाजार । कामक्रोध विके मद मत्सर । धर्मलोपें अधर्में वेव्हार
३९९६५	मत्सर	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि । क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं । बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी । मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
३९९६६	मत्सर	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा । काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा । यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा । अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
३९९६७	मत्सर	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा । चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा । प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा । ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा । वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा । काम क्रोध मद मत्सर । दंभ अहंकार । त्याचें बळ फार । सर्व सुख देई सर्व सुख देई

३९९६८	मत्सरु	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
३९९६९	मत्सरू	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
३९९७०	मत्सरें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
३९९७१	मत्सरें	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
३९९७२	मत्स्य	।।ज्ञा.गा.०८७६.०१।।	मृगजळाच्या जळीं चालिसी जळचरें। कैचें जळ तेथें कोठें मत्स्य रे
३९९७३	मत्स्य	।।ज्ञा.गा.०८७७.०१।।	मृगजळाचे डोहीं मारिशील जळचरें। कैचें जळ तेथें कैचें मत्स्य रे
३९९७४	मथितां	।।ज्ञा.गा.०१७७.०१।।	साखरेचा ऊंस जरी होय पुढती। मथितां घृतीं काय क्षीर निवडे
३९९७५	मथिलें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें ।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
३९९७६	मथुरा	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थे इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
३९९७७	मथुरा	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
३९९७८	मथुरा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
३९९७९	मथुरा	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
३९९८०	मथुराभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो

३९९८१	मथुरे	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
३९९८२	मथुरे	।।ज्ञा.गा.०२५६.०२।।	गौळणी चतुरे झडकरीं। जाय मथुरे विकरा करी
३९९८३	मथुरे	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
३९९८४	मथुरेचा	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
३९९८५	मथुरेच्या	।।ज्ञा.गा.०२४७.०२।।	गोविंद घ्या वो दामोदर घ्या वो। तंव तंव हासती मथुरेच्या वो
३९९८६	मद	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
३९९८७	मद	।।ज्ञा.गा.०५९०.०३।।	काम क्रोध लोभ मोह दंभ मद। केला याचा छेद ज्ञानशस्त्रें
३९९८८	मद	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
३९९८९	मद	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
३९९९०	मद	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्मे वेव्हार
३९९९१	मद	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
३९९९२	मद	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
३९९९३	मद	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई

३९९९४	मदन	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
३९९९५	मदन	।।ज्ञा.गा.०२८६.०७।।	वाट पाहे मी येकली मज मदन जाकळी। अवस्था धाकुली म्हणो नये
३९९९६	मदनकुहरीं	।।ज्ञा.गा.०२३२.०१।।	हरिप्रेम सरोवरीं। क्रीडती ये मदनकुहरीं। प्रेम सरोवरीं ये
३९९९७	मदनमूर्ति	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
३९९९८	मदनमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया
३९९९९	मदनमेचूची	।।ज्ञा.गा.०९१३.०१।।	वृंदावनीं वनमाळी। खेळे गोपींसी धुमाळी। मदनमेचूची नवाळी। रसाकाळीं मनोहर
४००००	मदनमोहन	।।ज्ञा.गा.००१७.०२।।	सांवळा वो हरि सांवळा वो । मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
४०००१	मदनमोहन	।।ज्ञा.गा.११२१.०६।।	हरि सांवळा वो हरि सांवळा वो। मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
४०००२	मदनाची	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
४०००३	मदनु	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
४०००४	मदमत्सर	।।ज्ञा.गा.०८७२.०३।।	येत जात वाटा शरीरीं भरे फांटा। मदमत्सर ताठा भ्रमकुळीं
४०००५	मदमत्सरभान	।।ज्ञा.गा.१०९६.०४।।	ज्ञानदेवीं सोहं मंत्राचें आवर्तन। मदमत्सरभान विरालें देहीं
४०००६	मदवी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
४०००७	मदालसा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
४०००८	मदालसा	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्‌गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
४०००९	मदालसा	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु

४००१०	मदालसा	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भीचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
४००११	मदालसा	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होई परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
४००१२	मदालसा	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
४००१३	मदालसा	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
४००१४	मदालसा	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
४००१५	मदालसा	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
४००१६	मदालसा	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
४००१७	मदालसा	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
४००१८	मदालसा	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
४००१९	मदालसे	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मी। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
४००२०	मदु	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
४००२१	मधुकर	।।ज्ञा.गा.०२४६.०५।।	दृश्य भास चांदणिया असती ठायीं लोपलिया। लिंगदेह कमळींचे मधुकर सुटती आपैसया
४००२२	मधुकर	।।ज्ञा.गा.०९२२.०२।।	मित्रपणें करा मधुर अळुमाळा। मधुकर गोपाळा हृदयीं धरा
४००२३	मधुकरा	।।ज्ञा.गा.००२८.०३।।	काळिंदी जळाचा भोंवरा। कीं माजीं वेढूनि इंदिरावरा। माळ बांधोनियां मधुकरा। मधें रोमामाजी
४००२४	मधुकरा	।।ज्ञा.गा.०२८६.०५।।	चोरट्या मधुकरा कमळीं घेतलासे थारा। मोतियांचा चारा राजहंसा

४००२५	मधुर	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
४००२६	मधुर	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
४००२७	मधुर	।।ज्ञा.गा.०९२२.०२।।	मित्रपणें करा मधुर अळुमाळा। मधुकर गोपाळा हृदयीं धरा
४००२८	मधुसूदना	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना
४००२९	मधें	।।ज्ञा.गा.००२८.०३।।	काळिंदी जळाचा भोंवरा। कीं माजीं वेढूनि इंदिरावरा। माळ बांधोनियां मधुकरा। मधें रोमामाजी
४००३०	मध्य	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
४००३१	मध्य	।।ज्ञा.गा.०१३२.०२।।	आदि मध्य अंतीं निजबीज ओंकार। ध्रुव प्रल्हाद अंबऋषी जिहीं मानिला निर्धार
४००३२	मध्य	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
४००३३	मध्य	।।ज्ञा.गा.०३७१.०२।।	भीतरील माझी पंचरत्नें नेलीं। स्वस्वरूप वाहवलीं मध्य गिळियेलें
४००३४	मध्य	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
४००३५	मध्य	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
४००३६	मध्य	।।ज्ञा.गा.०४२८.०२।।	आदि मध्य ज्याला नाहीं आदि अंत। व्यापक श्रीमंत निवृत्तिराज
४००३७	मध्य	।।ज्ञा.गा.०४८४.०१।।	आदि मध्य प्रांत टाकोनी वासना। करूं हरिध्याना सोहंभावें
४००३८	मध्य	।।ज्ञा.गा.०५१९.०२।।	आदि मध्य आंतु नसोनियां दिसे। पाठीं पोटीं वसे निघोट रया
४००३९	मध्य	।।ज्ञा.गा.०५३५.०१।।	आदि मध्य अंत सर्वसम हरि। घटमठचारी भरला दिसे
४००४०	मध्य	।।ज्ञा.गा.०६४६.०३।।	आदि अंत मध्य नाहीं दृश्य दृष्टा दर्शन। सच्चिदानंदरूप वस्तु सनातन
४००४१	मध्य	।।ज्ञा.गा.०७८५.०१।।	भ्रुवामध्यें तेज चंद्रसूर्यविरहित। आदी मध्य अंत संचलेंसे
४००४२	मध्य	।।ज्ञा.गा.०८२२.०६।।	चंद्राचे वरी एक निराळाच मध्य। स्त्रियेचे निजबोधें निजरूप
४००४३	मध्य	।।ज्ञा.गा.०९४८.०३।।	आदि मध्य घर हरीचा शेजार। हरिवीण थार नाहीं कोठें

४००४४	मध्य	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
४००४५	मध्यभागीं	।।ज्ञा.गा.०८९४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधेल। नाहींतरी चळेल मध्यभागीं
४००४६	मध्यभागीं	।।ज्ञा.गा.०९८९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधलें। ना तरी चळेल मध्यभागीं
४००४७	मध्यम	।।ज्ञा.गा.०३४६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नुरेचि कांहीं। उत्तम मध्यम ठायीं व्यापूनि असे
४००४८	मध्यमणि	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
४००४९	मध्यमणी	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
४००५०	मध्यमा	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
४००५१	मध्यमे	।।ज्ञा.गा.०४४९.०२।।	आपुलें तें झांकी पर तें दावी। पश्यंतिये भावीं मध्यमे राहें
४००५२	मध्यवर्ती	।।ज्ञा.गा.०३७३.०६।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु मध्यवर्ती भला। तेणें उगाणा केला परावृत्त होऊनियां
४००५३	मध्यस्थळा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
४००५४	मध्यें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०५।।	आड वाहे भीमा। तारावया देह आत्मा। पैलथडीये परमात्मा। मध्यें राहिला पुंडलिकु
४००५५	मध्यें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
४००५६	मध्यें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
४००५७	मध्यें	।।ज्ञा.गा.०९३४.०३।।	स्वरूपीं रमतां हृदयस्थ आप। तयाचें स्वरूप आदि मध्यें
४००५८	मध्यें	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी
४००५९	मध्यें	।।ज्ञा.गा.११०१.०३।।	हिरियांचा चूरा दिसे धुंधुकार। मध्यें ज्योती प्रकार प्रगटला

४००६०	मध्येंची	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
४००६१	मन	।।ज्ञा.गा.००१९.०३।।	सांवळें सगुण सकळां जिवांचें जीवन । घनानंद मूर्ति पाहतां हारपलें मन
४००६२	मन	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
४००६३	मन	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
४००६४	मन	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
४००६५	मन	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
४००६६	मन	।।ज्ञा.गा.००४७.०३।।	दृढ विटें मन मुळीं। विराजित वनमाळी
४००६७	मन	।।ज्ञा.गा.००४९.०३।।	एक हरि आत्मा जीवशिवसमा। वायां तूं दुर्गमा न घालीं मन
४००६८	मन	।।ज्ञा.गा.००५०.०२।।	सगुण निर्गुण गुणाचें अगुण। हरिवीण मन व्यर्थ जाय
४००६९	मन	।।ज्ञा.गा.००५६.०१।।	विष्णुवीण जप व्यर्थ त्याचें ज्ञान। रामकृष्णीं मन नाहीं ज्याचें
४००७०	मन	।।ज्ञा.गा.००६०.०३।।	ऋद्धि सिद्धि निधी अवघीच उपाधी। जंव त्या परमानंदीं मन नाहीं
४००७१	मन	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें
४००७२	मन	।।ज्ञा.गा.०१००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। मन चरणीं गोंवीं। हारपला देहभावीं। जालासे गोसावी एकरूप
४००७३	मन	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
४००७४	मन	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
४००७५	मन	।।ज्ञा.गा.०१३६.०२।।	पुढती पुढती मन। एक विठ्ठलुचि जाण
४००७६	मन	।।ज्ञा.गा.०१४४.०३।।	नित्य सत्य समाधान। निर्मळ करावें मन। नित्य तयासी नारायण। वैकुंठवास करील
४००७७	मन	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
४००७८	मन	।।ज्ञा.गा.०१६३.०१।।	प्रमाण करावें नामासी। झुंझ घ्यावे यमदूतासी। मन वळावें नेमेंसी। हरिचरणीं लक्ष लावावें

४००७९	मन	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
४००८०	मन	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें
४००८१	मन	।।ज्ञा.गा.०१७४.०४।।	गोविंद गोपाळ स्मरण। रामकृष्ण हेचि ध्यान। एकचित्त करूनी मन। सावधान साधावे
४००८२	मन	।।ज्ञा.गा.०१९०.०३।।	मायबाप बंधु सखे सोयरे। यांतें भेटावया मन न धरे
४००८३	मन	।।ज्ञा.गा.०१९१.०३।।	दृढ विटे मन मुळीं। विराजित वनमाळी
४००८४	मन	।।ज्ञा.गा.०१९८.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलें। मन ठेउनी राहिलें निर्धारें
४००८५	मन	।।ज्ञा.गा.०२०६.०३।।	जानु जघन बरवें दिसे। तें देखोनि मन उल्हासे
४००८६	मन	।।ज्ञा.गा.०२०६.०८।।	अंगीं चंदनाची उटी। तें देखोनि मन संतुष्टी
४००८७	मन	।।ज्ञा.गा.०२१८.०२।।	पाहें पां नवल कैसें वितलें। मन उन्मनीं उन्मन ग्रासिलें
४००८८	मन	।।ज्ञा.गा.०२२०.०२।।	पांडुरंगीं मन रंगलें। गोविंदाचे गुणीं वेधलें
४००८९	मन	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
४००९०	मन	।।ज्ञा.गा.०२३४.०२।।	छंदें छंदें वेणु वाजे। त्रिभुवनीं घनु गाजे। उतावेळ मन माझें। भेटावया
४००९१	मन	।।ज्ञा.गा.०२३५.०२।।	डोळां बैसलें हृदयीं स्थिरावलें। मन नुठी तेथून कांहीं केल्या
४००९२	मन	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
४००९३	मन	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
४००९४	मन	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
४००९५	मन	।।ज्ञा.गा.०२६५.०१।।	सांवळें परब्रह्म आवडे या जिवा। मनें मन राणिवा घर केलें
४००९६	मन	।।ज्ञा.गा.०२६५.०२।।	काय करुं सये सांवळें गोंवित। आपेंआप लपत मन तेथें
४००९७	मन	।।ज्ञा.गा.०२६८.०१।।	मन मुरडुनी घातलें मनातें। थोरु मारु तेथें होत असे

४००९८	मन	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
४००९९	मन	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
४०१००	मन	।।ज्ञा.गा.०२८०.०२।।	विटेवरी सांवळा पाहातां पैं डोळां। मन वेळोवेळां आठवितु
४०१०१	मन	।।ज्ञा.गा.०२८०.०३।।	सागरीं भरीतें दाटे तैसें मन उल्हाटे। वाट पाहों कोठें तुझी रया
४०१०२	मन	।।ज्ञा.गा.०२८८.०२।।	वेधलें वो मन तयाचिया गुणीं। क्षणभर न विसंबे विठ्ठलरुक्मिणी
४०१०३	मन	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
४०१०४	मन	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
४०१०५	मन	।।ज्ञा.गा.०२९४.०१।।	शामाचिया घरां वासना पैं नेती। मनें मन गुंती तये रूपीं
४०१०६	मन	।।ज्ञा.गा.०२९९.०४।।	अद्वैत भरीन मन भारीन तोडीन भवपाशा। क्षमा दया धरीन चित्तीं सर्वभूतीं महेशा
४०१०७	मन	।।ज्ञा.गा.०२९९.०८।।	त्रिकाळ ध्यान त्रिकाळ मन हरपले जेथ। पुरली मनकामना वैकुंठ प्रकट आपणची नाथ
४०१०८	मन	।।ज्ञा.गा.०३०६.०३।।	अंबुला केला धावे जरी मन । बुडती बेताळीस जाती नाक कान
४०१०९	मन	।।ज्ञा.गा.०३२६.०४।।	ज्ञानदेवीं लीला मन मनीं निवाला । निळिये अवलीला हरपला
४०११०	मन	।।ज्ञा.गा.०३२८.०७।।	मन तो निळिये गोविंदाचिये सोसे । विरहिणी पाहे वाटुनी ऐसें
४०१११	मन	।।ज्ञा.गा.०३३२.०१।।	मन मुरडोनी डोळां लेइलें। काळेपणें मिरवलें रूप त्याचें
४०११२	मन	।।ज्ञा.गा.०३३६.०२।।	मन निवालें समाधान जालें। कृष्णरूपें बोधलें मन माझें
४०११३	मन	।।ज्ञा.गा.०३३६.०२।।	मन निवालें समाधान जालें। कृष्णरूपें बोधलें मन माझें
४०११४	मन	।।ज्ञा.गा.०३४३.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यान मनाचेंही मन। हरिचरण स्थान दृढ केलें
४०११५	मन	।।ज्ञा.गा.०३४७.०१।।	जें ब्रह्मीं पाहतां मन न सिरे कोठें। ऐसियाचे पेठे मज उभें केलें
४०११६	मन	।।ज्ञा.गा.०३४८.०२।।	तें ब्रह्मपंथीं माखलें ब्रह्मपंथीं माखलें। मरोनि जागृत जालें मन गे माये
४०११७	मन	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें
४०११८	मन	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें
४०११९	मन	।।ज्ञा.गा.०३५३.०१।।	नेणते ठायीं मन पाहों गेलें। तंव मनचि पावलें जागृतीये माये

४०१२०	मन	।।ज्ञा.गा.०३५४.०१।।	मन मारूनियां मुक्त पैं केलें। मीपण माझें नेलें हिरोनियां
४०१२१	मन	।।ज्ञा.गा.०३५८.०२।।	देवें नवल केलें मन माझें मोहिले। विसरु तो आठऊ जाला गे माये
४०१२२	मन	।।ज्ञा.गा.०३६२.०२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे तें काई। सर्व हरिडोहीं बुडी दे कां
४०१२३	मन	।।ज्ञा.गा.०३६५.०२।।	उन्मनीं मन निवालें। सांवळें परब्रह्म भासलें
४०१२४	मन	।।ज्ञा.गा.०३७५.०२।।	महुरलें महुरलें मन माझें मोहरलें। भक्तिफळासी कैसें आलें गे माये
४०१२५	मन	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
४०१२६	मन	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
४०१२७	मन	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
४०१२८	मन	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वें रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
४०१२९	मन	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
४०१३०	मन	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
४०१३१	मन	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
४०१३२	मन	।।ज्ञा.गा.०४०५.०१।।	तुझी सेवा करीन मनोभावें वो। माझें मन गोविंदीं रंगलें वो
४०१३३	मन	।।ज्ञा.गा.०४०६.०१।।	तुझी गुण कीर्ति ऐकोनी आर्तें मन उचंबळलें। आलिंगना धाविन्नलें उतावीळ
४०१३४	मन	।।ज्ञा.गा.०४०६.०२।।	तनु मनु विगुंतलें मन वाचा गुंतलें। मी माझें विसरलें दर्शन गे माये
४०१३५	मन	।।ज्ञा.गा.०४०७.०२।।	नाहीं जातिकुळ म्यां तुज पुसिलें। मन मावळलें देखोनियां
४०१३६	मन	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
४०१३७	मन	।।ज्ञा.गा.०४१७.०१।।	निमिष नलगे मन वेधितां। येवढी तुझी स्वरूपता

४०१३८	मन	।।ज्ञा.गा.०४२४.०२।।	तेणें सांडियेली माया। त्यजियेली कंथा काया। मन गेलें विलया। ब्रह्मानंदा माझारीं
४०१३९	मन	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे
४०१४०	मन	।।ज्ञा.गा.०४५४.०४।।	ऐसें हें साधन साधकां कळलें। चेतवितां बुझविलें मन माझें
४०१४१	मन	।।ज्ञा.गा.०४५५.०३।।	मुरडूनियां मन उपजलासी चित्तें। कोठें तुज रितें न दिसे रया
४०१४२	मन	।।ज्ञा.गा.०४८८.०१।।	मन सुमन घालूनि माळा। करूनि सकळां गळां पूर्ण वो माये
४०१४३	मन	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
४०१४४	मन	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
४०१४५	मन	।।ज्ञा.गा.०५१९.०१।।	अंजनीं संपूर्ण ठेऊनियां मन। ज्ञानी ज्ञानघन निरालंबी
४०१४६	मन	।।ज्ञा.गा.०५४८.०२।।	ऐकोनी देखोनी मन होय अंधळें। परतोनी मावळें नाहीं तेथें
४०१४७	मन	।।ज्ञा.गा.०५४९.०३।।	सहज गुणाचें निर्गुण वो केलें। माझें म्यां पाहिलें मन मावळुनी
४०१४८	मन	।।ज्ञा.गा.०५६६.०२।।	मन गेलें ध्याना कृष्णाचि नयनीं। नित्यता पर्वणी कृष्णसुखें
४०१४९	मन	।।ज्ञा.गा.०५७६.०१।।	मन वाचा बंदु निर्वाणीं घातलें । निर्माण होतें माझे ठायीं माल्हाथिलें
४०१५०	मन	।।ज्ञा.गा.०५७६.०२।।	चंचळ मन ब्रह्मीं निश्चळ जालें। अवघेंचि निमालें ब्रह्मार्पणीं
४०१५१	मन	।।ज्ञा.गा.०५८४.०१।।	मन हें अवघें परब्रह्मीं। क्रियाकर्मधर्मी अलिप्त तें
४०१५२	मन	।।ज्ञा.गा.०६०५.०४।।	मन हें विटाळ अखंड चंचळ। न राहे चपळ एके ठायीं
४०१५३	मन	।।ज्ञा.गा.०६१०.०२।।	सिंधुमाजीं जैसें सैंधव मिळालें। तेवीं मन झालें ब्रह्मीं लीन
४०१५४	मन	।।ज्ञा.गा.०६२४.०४।।	तद्विवर्त जीव अविद्यक मन। संसारबंधन इयेचेनी
४०१५५	मन	।।ज्ञा.गा.०६४१.०१।।	गगनीं भासले अगणीत तारे। तेथें मन मुरे वृत्तीसहीत
४०१५६	मन	।।ज्ञा.गा.०६४९.०३।।	इंद्रियें कोंडावीं आवरावें मन। सहज ब्रह्मज्ञान लाधलाशी
४०१५७	मन	।।ज्ञा.गा.०६४९.०४।।	जेथें जेथें मन धांवोनियां जाय। तेथें गुरूचे पाय वसवावे
४०१५८	मन	।।ज्ञा.गा.०६५८.०२।।	सांवळें सुंदर रूप बिंदुलें। मन हें मुरालें तयामाजीं
४०१५९	मन	।।ज्ञा.गा.०६५९.०३।।	मन बुद्धीसी जें आद्य तयासी जें वेद्य। कळिकाळा कवळेना संधि जोडुनि जाये
४०१६०	मन	।।ज्ञा.गा.०६६८.०१।।	लेउनी अंजन दाविलें निधान। देखतांची मन मावळलें
४०१६१	मन	।।ज्ञा.गा.०६७३.०१।।	देखिले तुमचे चरण निवांत राहिलें मन। कासया त्यजीन प्राण आपुला गे माये
४०१६२	मन	।।ज्ञा.गा.०६७४.०२।।	मन धालें परी न धाये। पुढत पुढती राजा विठ्ठलु पाहे
४०१६३	मन	।।ज्ञा.गा.०६७७.०३।।	मन हें अमोलिक जरी गुंफे अमूपा। तरीच हा सोपा मार्ग रया

४०१६४	मन	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
४०१६५	मन	।।ज्ञा.गा.०६९२.०१।।	मजमाजीं पाहतां मीपण हरपलें। ठकलेंचि ठेलें सये मन माझें
४०१६६	मन	।।ज्ञा.गा.०६९६.०२।।	घेऊनि गेला माझें धन। केलें पैं निर्वाण मन देखा
४०१६७	मन	।।ज्ञा.गा.०७०१.०१।।	नाहीं जातिकूळ तुझें म्यां पुशिलें। परी मन मावळलें देखोनियां
४०१६८	मन	।।ज्ञा.गा.०७०३.०१।।	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
४०१६९	मन	।।ज्ञा.गा.०७०३.०१।।	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
४०१७०	मन	।।ज्ञा.गा.०७०६.०१।।	जीवन कैसें तान्हेजत आहे। मन धालें परि न धाये
४०१७१	मन	।।ज्ञा.गा.०७२६.०५।।	कंबर खचुनी धनुष्यबाणीं। हस्त ठेविला सद्गुरुचरणीं। मन इंद्रियां दिली गवसणी। विरक्तीची
४०१७२	मन	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
४०१७३	मन	।।ज्ञा.गा.०७३२.०१।।	निर्गुणाचे रंगीं रंगलें हें मन। सांवळें सगुण ब्रह्म तेंची
४०१७४	मन	।।ज्ञा.गा.०७४५.०२।।	रात्रंदिवस मन चपळत्वें धावतें। तेंही सत्रावीतें न पवेची
४०१७५	मन	।।ज्ञा.गा.०७५२.०२।।	मन बुद्धी चित्त अंत:करण जाण। या वेगळें निर्वाण ब्रह्म तेंचि
४०१७६	मन	।।ज्ञा.गा.०७७२.०१।।	गुजगुजीत रूप सांवळें सगुण। अनुभवितां मन वेडें होय
४०१७७	मन	।।ज्ञा.गा.०७८०.०१।।	मन हें लावा हें सालयीं निरुतें। सहस्रदळावरुतें परे जवळीं
४०१७८	मन	।।ज्ञा.गा.०८०३.०३।।	मन पवन निगम आगम सुरेख। आधार सहस्रदळ देख देहीं नयनीं
४०१७९	मन	।।ज्ञा.गा.०८१५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्व हें चैतन्य। मन हेंचि धन्य धन्याचेनी
४०१८०	मन	।।ज्ञा.गा.०८४१.०३।।	नाहीं तें सांडोनी आहे तें पाहिलें। मन उन्मन जालें आपोआप
४०१८१	मन	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
४०१८२	मन	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
४०१८३	मन	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण

४०१८४	मन	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
४०१८५	मन	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
४०१८६	मन	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
४०१८७	मन	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
४०१८८	मन	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
४०१८९	मन	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे
४०१९०	मन	।।ज्ञा.गा.०८७३.०४।।	ज्ञानदेवो बोले सामावलें मन। मग नायकती कान तेथील कथा
४०१९१	मन	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
४०१९२	मन	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
४०१९३	मन	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
४०१९४	मन	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया

४०१९५	मन	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
४०१९६	मन	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
४०१९७	मन	।।ज्ञा.गा.०९१३.०६।।	मन भ्रमर येकीहेळा। जैसें पावे पदकमळा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। होईल जवळा सौरसु
४०१९८	मन	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
४०१९९	मन	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
४०२००	मन	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
४०२०१	मन	।।ज्ञा.गा.०९३८.०२।।	माया मन पाही मायेसीही पर। परते सत्वर निमिष्य नाहीं
४०२०२	मन	।।ज्ञा.गा.०९६४.०१।।	देखणें देखाल तरी हरे मन। सामावलें जीवन मुक्तरत्न रया
४०२०३	मन	।।ज्ञा.गा.०९७३.०१।।	मन मुरे मग जें उरे। तें तूं कां रे सेवीसिना
४०२०४	मन	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
४०२०५	मन	।।ज्ञा.गा.०९८३.०३।।	बीजाचा प्रकाश तुझा तूं नेणसी। हारपलें मन हें दाही दिशीं रया
४०२०६	मन	।।ज्ञा.गा.०९८६.०४।।	शिकविलें संतीं ऐकावें वचन। अनाचारीं मन पाळूं नये
४०२०७	मन	।।ज्ञा.गा.०९८६.१४।।	लिगटूनी रहावें आवरावें मन। करावा जतन विश्वास हा
४०२०८	मन	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
४०२०९	मन	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी

४०२१०	मन	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
४०२११	मन	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
४०२१२	मन	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
४०२१३	मन	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
४०२१४	मन	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
४०२१५	मन	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
४०२१६	मन	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
४०२१७	मन	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
४०२१८	मन	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
४०२१९	मन	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
४०२२०	मन	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
४०२२१	मन	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
४०२२२	मन	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें

४०२२३	मन	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
४०२२४	मन	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
४०२२५	मन	।।ज्ञा.गा.१००६.०४।।	रामकृष्णवासुदेवें वैष्णव गाताती आघवें। दिंडी टाळ प्रेमभावें। वासुदेवीं मन सामावें गा
४०२२६	मन	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शें तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
४०२२७	मन	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
४०२२८	मन	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
४०२२९	मन	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
४०२३०	मन	।।ज्ञा.गा.१०१९.०३।।	दुभोनियां खडाणी नैश्वर्य ध्यान गगनीं। चेतलिया मन क्षीर देत
४०२३१	मन	।।ज्ञा.गा.१०२३.०२।।	मन चित्त धू। विषयावर थू
४०२३२	मन	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें। मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
४०२३३	मन	।।ज्ञा.गा.१०४०.०३।।	नवें नवघड हातां आलें। दृष्टी पाहें तंव मन हारपलें
४०२३४	मन	।।ज्ञा.गा.१०४५.०१।।	ब्रह्माचा गोंडा चहूं पावला। मन पांघुरे उमप भावा
४०२३५	मन	।।ज्ञा.गा.१०५१.१३।।	मन पवन समरसोनी। ब्रह्मरंध्रीं लीन होउनी। हा अभिमान वाहोनी। जालेपणीं फुंजती
४०२३६	मन	।।ज्ञा.गा.१०५३.०१।।	प्रेमडोहीं मन। जालें मनाचें उन्मन। उपरती धरिलें ध्यान। झालें ज्ञान परब्रह्मीं
४०२३७	मन	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
४०२३८	मन	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
४०२३९	मन	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे
४०२४०	मन	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
४०२४१	मन	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें

४०२४२	मन	।।ज्ञा.गा.१०८७.११।।	बाप रखुमादेविवर ध्यान। वृत्तीसी साधलें पूर्ण। ज्ञानदेव म्हणे निधान। विठ्ठलीं मन स्थिरावलें
४०२४३	मन	।।ज्ञा.गा.१०८८.०१।।	आल्हादपण काय सांगसी देवा। मन बैसें भावा तैसें करीं
४०२४४	मन	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
४०२४५	मन	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
४०२४६	मन	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या ह्रदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
४०२४७	मन	।।ज्ञा.गा.१११७.०४।।	दृढ मन इटे मुळीं। प्रकटला वनमाळी
४०२४८	मन	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
४०२४९	मन	।।ज्ञा.गा.१११९.०२।।	सावळें सगुण सकळ गुणांचें निधान। परमानंदमूर्ति पाहतां हर्षलें मन
४०२५०	मन	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
४०२५१	मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र:	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
४०२५२	मनकामना	।।ज्ञा.गा.०२९९.०८।।	त्रिकाळ ध्यान त्रिकाळ मन हरपले जेथ। पुरली मनकामना वैकुंठ प्रकट आपणची नाथ
४०२५३	मनगटीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
४०२५४	मनगटें	।।ज्ञा.गा.०२२९.०३।।	बाहे कडाडिते मनगटें लचकत। म्हणोनी उठिले अवघे रे
४०२५५	मनगणिचे	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
४०२५६	मनगणीची	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
४०२५७	मनगुणीचे	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया

४०२५८	मनचक्षु	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
४०२५९	मनचि	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
४०२६०	मनचि	।।ज्ञा.गा.००४४.०१।।	ज्याचें गुणनाम आठवितां मनचि नाहीं होय। अनुभवाचे पाय पुढें चालती
४०२६१	मनचि	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
४०२६२	मनचि	।।ज्ञा.गा.०३५३.०१।।	नेणते ठायीं मन पाहों गेलें। तंव मनचि पावलें जागृतीये माये
४०२६३	मनची	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
४०२६४	मनची	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
४०२६५	मनन	।।ज्ञा.गा.०००६.०२।।	ध्यान मनन दोन्ही करा । देता बोधिता चतुष्टवरा । मंगलदायक वटेश्वरा । पूजूं आतां
४०२६६	मनन	।।ज्ञा.गा.०४३१.०१।।	जें अगम्याचें ध्यान। जें मनाचें मनन। जें पुण्याचें पावन। वस्तुरूप
४०२६७	मनपुराचे	।।ज्ञा.गा.०८२२.०२।।	मनपुराचे वरी द्वादश अंगुळें। तयावरी गेले अव्हाटेनें
४०२६८	मनबुद्धि	।।ज्ञा.गा.०७१९.०२।।	ब्रह्मांडा एव्हढें। ओतीव सगळें। मनबुद्धि कवळें। ऐसें नाहीं
४०२६९	मनबुद्धि	।।ज्ञा.गा.०९२३.०३।।	रखुमादेविवरु गुणाचा सूरवाडु। मनबुद्धि निवाडु राजहंसु
४०२७०	मनबुद्धि	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
४०२७१	मनबुद्धिसी	।।ज्ञा.गा.००११.०५।।	जो मनबुद्धिसी अगोचर । तोचि झाला चराचर । हा आत्मसुखाचा विचार । अपविस्तार केला जेणें
४०२७२	मनमों	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों
४०२७३	मनमोहना	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना
४०२७४	मनमौन्य	।।ज्ञा.गा.०२००.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान मनमौन्य चरण। आपणचि मग्न तेथें जाले
४०२७५	मनवासुरें	।।ज्ञा.गा.०२४६.०२।।	इंद्रियें गोधनें निर्गुणावना। सुटलीं मनवासुरें तुजवीण नाकळती कोणा

४०२७६	मनशा	।।ज्ञा.गा.०३२२.०६।।	आशा मनशा तृष्णा कल्पना चौघी नणंदा । पापीण रे चिंता सासू माझी
४०२७७	मनसा	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
४०२७८	मनस्थिरा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
४०२७९	मना	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
४०२८०	मना	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
४०२८१	मना	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये
४०२८२	मना	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
४०२८३	मना	।।ज्ञा.गा.००७३.०१।।	एकतत्त्व नाम दृढ धरीं मना। हरीसी करुणा येईल तुझी
४०२८४	मना	।।ज्ञा.गा.००७५.०२।।	गोपाळा रे तुझें ध्यान लागो मना। आनु न विसंबे हरि जगत्रजीवना
४०२८५	मना	।।ज्ञा.गा.०१०५.०२।।	गोड तुझें नाम विठोबा आवडतें मज। दुजें उच्चारितां मना वाटतसे लाज
४०२८६	मना	।।ज्ञा.गा.०१३८.०२।।	विठ्ठल विठ्ठल स्मरे मना। चुके संसारदर्शना
४०२८७	मना	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
४०२८८	मना	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
४०२८९	मना	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
४०२९०	मना	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
४०२९१	मना	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये

४०२९२	मना	।।ज्ञा.गा.०२७१.०१।।	येणेंरूपें पाहावासी तरी असुमाये होसी। माझ्या मना नाकळसी सांवळ्या
४०२९३	मना	।।ज्ञा.गा.०३१८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आवडे मना । जगत्रजिवनु कान्हा बाईयांनो
४०२९४	मना	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
४०२९५	मना	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
४०२९६	मना	।।ज्ञा.गा.०४०४.०२।।	वर्णितां तुझे गुण मना मौन्य पडे। कळिकाळ बापुडें काय करील आम्हां
४०२९७	मना	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
४०२९८	मना	।।ज्ञा.गा.०४२६.०२।।	सद्गुरु वांचोनि बोध कैंचा मना। वायां अंत:करणा शिणविसी
४०२९९	मना	।।ज्ञा.गा.०४७२.०१।।	सकळ तीर्थें निवृत्तीच्या पायीं। तेथें बुडी देई माझ्या मना
४०३००	मना	।।ज्ञा.गा.०४९५.०१।।	अधिक देखणें तरी निरंजन पहाणें। योगिराज विनवणें मना आलें वो माये
४०३०१	मना	।।ज्ञा.गा.०४९८.०२।।	दामोदर नामें मना बांधिलें दावें। निरंजन म्हणावें आपणा वो माय
४०३०२	मना	।।ज्ञा.गा.०५४४.०१।।	योगिया दुर्लभ तो म्यां देखिला साजणी। पाहतां पाहतां मना न पुरेचि धणी
४०३०३	मना	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
४०३०४	मना	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
४०३०५	मना	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
४०३०६	मना	।।ज्ञा.गा.०८६४.०२।।	अरे मना रे अरे मना रे। न संडी न संडी हरिचरणकमळा रे
४०३०७	मना	।।ज्ञा.गा.०८६४.०२।।	अरे मना रे अरे मना रे। न संडी न संडी हरिचरणकमळा रे
४०३०८	मना	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
४०३०९	मना	।।ज्ञा.गा.०८६६.०२।।	अरे मना परापर परतें नाहीं। तें तूं स्वयें आपण पाहीं रे मना
४०३१०	मना	।।ज्ञा.गा.०८६६.०२।।	अरे मना परापर परतें नाहीं। तें तूं स्वयें आपण पाहीं रे मना
४०३११	मना	।।ज्ञा.गा.०८६७.०१।।	सुख आपुलें आपण तो पाहें। रूप आपुलें आपण ध्याय रे मना
४०३१२	मना	।।ज्ञा.गा.०८९२.०२।।	भ्रांती पडलिया मना नेणसी। ब्रह्मसुख चुकलासी वर्म अरे मुढा

४०३१३	मना	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
४०३१४	मना	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
४०३१५	मना	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
४०३१६	मना	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
४०३१७	मना	।।ज्ञा.गा.०९२३.०२।।	मना मारी सुबुद्धि तल्लीन मकरंदीं। विषयउपाधी टाकीं रया
४०३१८	मना	।।ज्ञा.गा.०९६५.०२।।	तें तत्त्वता तत्त्व घेई का एकत्व। या मना महत्त्व देऊनियां
४०३१९	मना	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
४०३२०	मना	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
४०३२१	मना	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
४०३२२	मना	।।ज्ञा.गा.१०९२.०२।।	तुझ्या नामाचा आठऊ रूपाचा आठऊ। ध्यानाचा आठऊ। असो मना
४०३२३	मना	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
४०३२४	मना	।।ज्ञा.गा.१०९८.०२।।	श्रवण नाम गोडी श्रवण नाम गोडी। हीच आवडी देई मना
४०३२५	मना	।।ज्ञा.गा.१११०.०३।।	काजळ कुंकू करूनि गेले केतकीच्या वना। सोळाजण दादले केले कोणीच नये मना
४०३२६	मना	।।ज्ञा.गा.१११६.०१।।	गोड तुझें नाम विठोबा! आवडतें मज दुजे विचारितां मना वाटतसे लाज
४०३२७	मनांत	।।ज्ञा.गा.०९८६.१७।।	यावें जावें तरी संताचिया द्वारां। मनांत द्वैतभारा धरूं नये
४०३२८	मनाचा	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
४०३२९	मनाचा	।।ज्ञा.गा.००७०.०३।।	अजपा जपणें उलट प्राणाचा। तेथें या मनाचा निर्धारू असे

४०३३०	मनाचा	।।ज्ञा.गा.०३४५.०१।।	मनाचा भाव माझा खुंटला हरिध्यानें। अवघेंचि येणें मनें काळापिवन केलें
४०३३१	मनाचा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
४०३३२	मनाचा	।।ज्ञा.गा.०४९४.०१।।	दुरी ना जवळी त्रिभुवनीं मंडळीं। तें मनाचा मुळीं बैसलेंसे
४०३३३	मनाचा	।।ज्ञा.गा.०५२०.०१।।	ज्ञानें ध्यान पटीं तंतु पैं मनाचा। हरिरूप वाचा सारीपाठ
४०३३४	मनाचा	।।ज्ञा.गा.०५३३.०१।।	वृत्तीचा उच्छेद मनाचा निग्रह। धारणा विग्रह तेजतत्त्वीं
४०३३५	मनाचा	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विट्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
४०३३६	मनाचा	।।ज्ञा.गा.०९४३.०१।।	संसारकथा प्रपंच चळथा। मनाचा उलथा विरुळा जाणे
४०३३७	मनाचा	।।ज्ञा.गा.०९६७.०२।।	मनाचा प्रकाशु थोरु। मनेंचि ब्रह्म उजियेडु
४०३३८	मनाचि	।।ज्ञा.गा.०५५७.०१।।	मनाचि वाती लाऊं गेलिये ज्योती। ते अवघीच प्राप्ती ज्योतिरूपें
४०३३९	मनाचि	।।ज्ञा.गा.०९६२.०१।।	सांगेन तें एक दावीन तें पाहें। या मनाचि मूळ सोय आठवीं पां
४०३४०	मनाचिया	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
४०३४१	मनाचिये	।।ज्ञा.गा.०६६३.०३।।	मनाचिये गुंतीं गुंफियेला शेला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अर्पिला
४०३४२	मनाचिये	।।ज्ञा.गा.०६७६.०२।।	राजयाची कांता काय भीक मागें । मनाचिये जोगें सिद्ध पावे
४०३४३	मनाची	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
४०३४४	मनाची	।।ज्ञा.गा.०३६२.०३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजीं
४०३४५	मनाची	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
४०३४६	मनाची	।।ज्ञा.गा.०६४४.०२।।	मनाची मोहर लावा कीं रे नामीं। मनोरथ कामीं गुंतूं नका
४०३४७	मनाची	।।ज्ञा.गा.०७२८.०१।।	कैसी मनाची भ्रांति गेली। रोमांच ब्रह्मभावना जाली। हेचि शक्ति उजळली। ज्ञानाची
४०३४८	मनाची	।।ज्ञा.गा.०७५६.०२।।	ऐसा रंग जया लाधतांचि पाही। मनाची ही सोई हारपली

४०३४९	मनाची	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
४०३५०	मनाची	।।ज्ञा.गा.०९४३.०३।।	चित्तवृत्ति ध्यानीं मनाची निशाणी। भ्रमभेद कानीं ऐकों नको
४०३५१	मनाची	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
४०३५२	मनाची	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
४०३५३	मनाचे	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
४०३५४	मनाचे	।।ज्ञा.गा.०२९०.०२।।	काय सांगो माय न कळे तयाची सोये। येणें मनाचे मोडुनि पाये वेधियेलें
४०३५५	मनाचे	।।ज्ञा.गा.०६१२.०२।।	संकल्प विकल्प असती मनाचे। छेदियले साचे भवभ्रम
४०३५६	मनाचें	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
४०३५७	मनाचें	।।ज्ञा.गा.०१३९.०५।।	जिवांचें जीवन मनाचें मोहन। सुखाचें साधन भक्तिज्ञानाचें अंजन
४०३५८	मनाचें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०१।।	जें अगम्याचें ध्यान। जें मनाचें मनन। जें पुण्याचें पावन। वस्तुरूप
४०३५९	मनाचें	।।ज्ञा.गा.०७२३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निर्गुण निरंजन। मनाचें मोहन मूर्तिमाजीं
४०३६०	मनाचें	।।ज्ञा.गा.०७६१.०१।।	नयनाचे अंजन मनाचें रंजन। ठसा हा सघन बाईयांनो
४०३६१	मनाचें	।।ज्ञा.गा.०८९९.०४।।	ज्ञानदेव सोहं मंत्र तंत्र ध्यान। मनाचें उन्मन हरिपायीं
४०३६२	मनाचें	।।ज्ञा.गा.१०५३.०१।।	प्रेमडोहीं मन। जालें मनाचें उन्मन। उपरती धरिलें ध्यान। झालें ज्ञान परब्रह्मीं
४०३६३	मनाचेंही	।।ज्ञा.गा.०३४३.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यान मनाचेंही मन। हरिचरण स्थान दृढ केलें
४०३६४	मनाच्या	।।ज्ञा.गा.००९४.०३।।	मनाच्या भोवनीं समाधीच्या ध्यानीं। चिंतिला पद्मासनीं आत्मराजु
४०३६५	मनाच्या	।।ज्ञा.गा.०२१६.०१।।	त्रिपुटीं भेदुनी मनाच्या मौळीं। तें आले भूमंडळीं पंढरिये
४०३६६	मनाजी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
४०३६७	मनातें	।।ज्ञा.गा.०२६८.०१।।	मन मुरडुनी घातलें मनातें। थोरु मारु तेथें होत असे
४०३६८	मनादि	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया

४०३६९	मनामाजी	।।ज्ञा.गा.०४२६.०१।।	धांवसील सैरा परि नातुडेचि कांहीं। विचारूनि पाही मनामाजी
४०३७०	मनामाजीं	।।ज्ञा.गा.०३२९.०५।।	कल्पतरु चोखु चिंतामणी वेखु । मनामाजीं हरिखु देखियेला
४०३७१	मनामाजीं	।।ज्ञा.गा.०३८९.०६।।	या ध्यानीं गुंफलें मनामाजीं वेख। द्वैतभानसुख नाठवे मज
४०३७२	मनामाजीं	।।ज्ञा.गा.०३८९.०७।।	अद्वैत घरकुलें गुणाचें पैं रूप। मनामाजीं स्वरूप बिंबलें रया
४०३७३	मनामाजीं	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
४०३७४	मनामाझारीं	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
४०३७५	मनासि	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापड्या !
४०३७६	मनासी	।।ज्ञा.गा.०३५७.०१।।	नेत्र लाउनी मनासी जंव पुसों जाय। तंव देवें नवल केलें गे बाईये
४०३७७	मनासी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
४०३७८	मनासी	।।ज्ञा.गा.०५६२.०२।।	ऐसी भेरी निवाडे सांगिजे कोणापुढें। मनासी सांकडे पडिलें रया
४०३७९	मनासी	।।ज्ञा.गा.०७८८.०२।।	सहस्रदळीं वृत्ति लावितां नि:शंक। मनासी भवासी ऐक्यता तेथें
४०३८०	मनासी	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
४०३८१	मनासी	।।ज्ञा.गा.०९१०.०३।।	कैसेनि कीजे मनासी रक्षण। भावासी बंधन केवीं घडे
४०३८२	मनाहुनी	।।ज्ञा.गा.०५८३.०१।।	तेंचि ब्रह्मरूप जाणिजे निश्चळ। शुद्ध तें निर्मळ मनाहुनी
४०३८३	मनीं	।।ज्ञा.गा.००५०.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। अनंत जन्मोनी पुण्य होय
४०३८४	मनीं	।।ज्ञा.गा.००७१.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। वैकुंठभुवनीं घर केलें
४०३८५	मनीं	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
४०३८६	मनीं	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी

४०३८७	मनीं	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
४०३८८	मनीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
४०३८९	मनीं	।।ज्ञा.गा.०२६५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळी प्रतिमा। मनें मनीं क्षमा एक झालें
४०३९०	मनीं	।।ज्ञा.गा.०२६७.०१।।	निरंजन बना गेलिये साजणी। तेथें निर्गुणें माझ्या मनीं वेधियेलें
४०३९१	मनीं	।।ज्ञा.गा.०२९१.०२।।	मनीं वेधु वो तयाचा। पंढरीरायाचा
४०३९२	मनीं	।।ज्ञा.गा.०३१८.०२।।	माझीये कडीये तान्हा तुझीये कडीये कान्हा । देवकी यशोदा विस्मो करिती मनीं
४०३९३	मनीं	।।ज्ञा.गा.०३२३.०२।।	न पाहे वास न धरी मनीं आस । वायां निकण भूस काय उपणिसी
४०३९४	मनीं	।।ज्ञा.गा.०३२६.०४।।	ज्ञानदेवीं लीला मन मनीं निवाला । निळिये अवलीला हरपला
४०३९५	मनीं	।।ज्ञा.गा.०३४४.०१।।	स्वरूपीं पाहतां बिंबीं बिंब उमटे। ते मेघ:श्याम दाटे बुंथी मनीं
४०३९६	मनीं	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
४०३९७	मनीं	।।ज्ञा.गा.०४३८.०४।।	निवृत्तीनें गूज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
४०३९८	मनीं	।।ज्ञा.गा.०५४१.०१।।	विश्वाचें आर्त माझ्या मनीं प्रकाशलें। अवघेंचि जालें देहब्रह्म
४०३९९	मनीं	।।ज्ञा.गा.०५६९.०३।।	चिंतनीं चिंतितां काय चिंतावें। तें अवघेंचि मनीं रूप गिळावें गे माये
४०४००	मनीं	।।ज्ञा.गा.०५७९.०३।।	रखुमादेविवरु महद्‍भूता वेगळा। त्याहूनि तो मनीं मानला गे माय
४०४०१	मनीं	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
४०४०२	मनीं	।।ज्ञा.गा.०७०३.०४।।	ऐसा भाव धरुनी मनीं विठ्ठल आणिला निजध्यानीं। अखंड वदो माझी वाणी विठ्ठलची
४०४०३	मनीं	।।ज्ञा.गा.०७२१.०४।।	निवृत्तीनें गुज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
४०४०४	मनीं	।।ज्ञा.गा.०८१७.०२।।	देखतसे देहीं द्वैत भेदातीत। तोचि धन्य संत माझे मनीं
४०४०५	मनीं	।।ज्ञा.गा.०८२१.०२।।	सदोदित नयनीं नयन हारपे। निळयाचे स्वरूपें मनीं वसो
४०४०६	मनीं	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं

४०४०७	मनीं	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
४०४०८	मनीं	।।ज्ञा.गा.०९३१.०२।।	साधनबाधन धन गोत वित्त। हरिवीण हित मनीं नाहीं
४०४०९	मनीं	।।ज्ञा.गा.०९६२.०४।।	पडतासि दृष्टि निवृत्तीच्या चरणीं। मा ज्ञानदेवो मनीं धरुनी ठेला
४०४१०	मनीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
४०४११	मनीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
४०४१२	मनीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
४०४१३	मनीं	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
४०४१४	मनीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०६।।	वासुदेवीं ज्ञेय ज्ञान। ध्यानीं मनीं नारायण। वासुदेवो परिपूर्ण। कैसें क्षरलेंसें चैतन्य गा
४०४१५	मनीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
४०४१६	मनीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे। मनीं धरा विवेकाचे। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे। बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
४०४१७	मनीं	।।ज्ञा.गा.१०६०.०२।।	वैकुंठवासिनी विठाई जगत्रजननी। तुझा वेधु माझे मनीं रंगा येई वो ये
४०४१८	मनीं	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
४०४१९	मनींचे	।।ज्ञा.गा.०२८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिवींचा जीवनु। माझे मनींचे मनोरथ पुरवीं कमळनयनु गे माये
४०४२०	मनींचे	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
४०४२१	मनींचे	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
४०४२२	मनींचें	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ

४०४२३	मनींचें	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
४०४२४	मनीचें	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
४०४२५	मनु	।।ज्ञा.गा.००७५.०३।।	तनु मनु शरण विनटलों तुझ्या पायीं। बाप रखुमादेविवरावाचुनि आनु नेणें कांहीं
४०४२६	मनु	।।ज्ञा.गा.०१८२.०८।।	बाप रखुमादेविवरु पढियंती जिया तनु। तया संतचरणीं स्थिर हो का मनु
४०४२७	मनु	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
४०४२८	मनु	।।ज्ञा.गा.०२९५.०३।।	ध्यान धारणा तनु मनु करणें। ठेवियेलें ठेवणें गोपाळचरणीं वो माये
४०४२९	मनु	।।ज्ञा.गा.०३५२.०१।।	देखावयालागी जव अनौतें पहिलें। तव तनु मनु त्रिभुवनीं व्यापिलें गे माये
४०४३०	मनु	।।ज्ञा.गा.०४०६.०२।।	तनु मनु विगुंतलें मन वाचा गुंतलें। मी माझें विसरलें दर्शन गे माये
४०४३१	मनु	।।ज्ञा.गा.०४१५.०४।।	रखुमादेविवरु जीवनीं जीवनु। त्याहून माझें मनु परतें देवा
४०४३२	मनु	।।ज्ञा.गा.०५०१.०५।।	त्यानें निवाला मनु भेटला जगजीवनु। तो आनंदगहनु उचंबळे वो माय
४०४३३	मनु	।।ज्ञा.गा.०५३७.०१।।	अंतरीचा विस्तारु ब्रह्मीं पाल्हायिला। तेथें एक मनु सिद्धसाधकु भला
४०४३४	मनु	।।ज्ञा.गा.०५४५.०३।।	श्रीरामीं रमतां मनु निवडितां नये तनु। सुखश्री सांगतां सिणु हारतु असे
४०४३५	मनु	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
४०४३६	मनुष्य	।।ज्ञा.गा.०३३१.०२।।	काळें मनुष्य मानव जालें। अरूप रूपा आलें गोविंदपणें
४०४३७	मनुष्य	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
४०४३८	मनुष्य	।।ज्ञा.गा.०८४३.०२।।	परी ही मनुष्य देहत्वप्राप्ति। लाभ नाहीं हातीं अवचितां
४०४३९	मनुष्यजन्म	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
४०४४०	मनुष्यजन्म	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद

४०४४१	मनुष्यजन्म	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
४०४४२	मनुष्यपण	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
४०४४३	मनुष्यपण	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
४०४४४	मनुष्यपणाचेनि	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
४०४४५	मनुष्यपणासी	।।ज्ञा.गा.०२५१.०१।।	ठाकुनी आलिये तुजपासीं। थितें मुकलिये मनुष्यपणासी
४०४४६	मनुष्यवेषें	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
४०४४७	मनुष्यें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
४०४४८	मनें	।।ज्ञा.गा.०२०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीस मनें। नयनांसी पारणें देखतांची
४०४४९	मनें	।।ज्ञा.गा.०२३१.०२।।	आनंदल्या मनें। पहा तूं निधान। जवळिल्या निजधन। सांडूं नको
४०४५०	मनें	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
४०४५१	मनें	।।ज्ञा.गा.०२६५.०१।।	सांवळें परब्रह्म आवडे या जिवा। मनें मन राणिवा घर केलें
४०४५२	मनें	।।ज्ञा.गा.०२६५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळी प्रतिमा। मनें मनीं क्षमा एक झालें
४०४५३	मनें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु दैवत। मनें घर तेथें चरणीं केलें
४०४५४	मनें	।।ज्ञा.गा.०२९२.०१।।	मनें करुनी कुटिल उकलुनि शृंगार रे। ते लावण्याच्या अपारें पडिलें वो माये

४०४५५	मनें	।।ज्ञा.गा.०२९४.०१।।	शामाचिया घरां वासना पैं नेती। मनें मन गुंती तये रूपीं
४०४५६	मनें	।।ज्ञा.गा.०३४५.०१।।	मनाचा भाव माझा खुंटला हरिध्यानें। अवघेंचि येणें मनें काळापिवन केलें
४०४५७	मनें	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
४०४५८	मनें	।।ज्ञा.गा.०५२८.०१।।	अवघेंचि मनें दोहीलिया धेनु। प्राणापानी प्राणु निववला
४०४५९	मनें	।।ज्ञा.गा.०७४१.०१।।	मनें मुरउनी करीं राज रया। प्रणवासी सखया साक्ष होई
४०४६०	मनें	।।ज्ञा.गा.०७५१.०२।।	अग्नीकुंड मनें बाळकें निर्मिलें। प्रत्ययासी देखिलें मी या लागीं
४०४६१	मनें	।।ज्ञा.गा.०७५३.०३।।	ज्ञानदेवा गुज दाविलें गुरुनें। मनें अनन्यें कल्पितांची
४०४६२	मनें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
४०४६३	मनें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
४०४६४	मनें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्टीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
४०४६५	मनें	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
४०४६६	मनें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०७।।	मनें बुडी दिधली दाही हारपली। चोवीस मावळलीं अगाध पंथीं
४०४६७	मनें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें
४०४६८	मनें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
४०४६९	मनें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें

४०४७०	मनें	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
४०४७१	मनेंचि	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
४०४७२	मनेंचि	।।ज्ञा.गा.०९६७.०२।।	मनाचा प्रकाशु थोरु। मनेंचि ब्रह्म उजियेडु
४०४७३	मनेंसहित	।।ज्ञा.गा.०५५९.०२।।	माझी दोन्ही सामावली माझी दोन्ही सामावली। निजब्रह्मीं गुंडिली मनेंसहित
४०४७४	मनेंसि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
४०४७५	मनेंसी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
४०४७६	मनेचि	।।ज्ञा.गा.०४३५.०१।।	नाना मतीची भूषण। मनेचि करावें गमन। तो आणि आपण। उरों नये
४०४७७	मनोगत	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
४०४७८	मनोद्देशे	।।ज्ञा.गा.०९५६.०४।।	निराकार अलिप्त वसे। शरीरीं असतुचि नसे। एकतत्त्व मनोद्देशे। हृदयीं ध्याये
४०४७९	मनोधर्मी	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
४०४८०	मनोधर्में	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्में
४०४८१	मनोभावें	।।ज्ञा.गा.०४०५.०१।।	तुझी सेवा करीन मनोभावें वो। माझें मन गोविंदीं रंगलें वो
४०४८२	मनोमंदिरीं	।।ज्ञा.गा.०५०२.०३।।	सुखसंवादु लागला जीवनीं जीवनु भेटला। भेटी देऊनि गुंतला मनोमंदिरीं वो माय
४०४८३	मनोमंदिरीं	।।ज्ञा.गा.०५६६.०३।।	हृदय परिवारीं कृष्ण मनोमंदिरीं। आमुच्या माजघरीं कृष्णबिंबें
४०४८४	मनोमानसीं	।।ज्ञा.गा.०५४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। मनोमानसीं तया सामावला
४०४८५	मनोमाया	।।ज्ञा.गा.०८३९.०१।।	अमृतयोग निगमनी हुडा। पाहिला चक्र मनोमाया। बोलावया शुद्ध। सिद्ध झालों
४०४८६	मनोमार्ग	।।ज्ञा.गा.००५५.०१।।	संतांचे संगती मनोमार्ग गती। आकळावा श्रीपती येणें पंथें
४०४८७	मनोमार्गें	।।ज्ञा.गा.००६५.०३।।	मनोमार्गें गेला तो येथें मुकला। हरिपाठीं स्थिरावला तोचि धन्य

४०४८८	मनोरथ	।।ज्ञा.गा.०२८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिवींचा जीवनु। माझे मनींचे मनोरथ पुरवीं कमळनयनु गे माये
४०४८९	मनोरथ	।।ज्ञा.गा.०३५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ज्योतिर्लिंग विश्वनाथ। तेणें माझा मनोरथ पुरविला गे माये
४०४९०	मनोरथ	।।ज्ञा.गा.०६४४.०२।।	मनाची मोहर लावा कीं रे नामीं। मनोरथ कामीं गुंतूं नका
४०४९१	मनोरथ	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
४०४९२	मनोरथ	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
४०४९३	मनोरथ	।।ज्ञा.गा.१०३७.०४।।	मनोरथ पुरले रे आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाशीं ध्यातां
४०४९४	मनोरथें	।।ज्ञा.गा.०१४५.०१।।	धर्म वसे जेथें। सर्व कार्य होय तेथें। पित्यासहित मनोरथें। सिद्धि पावेल सर्वथा
४०४९५	मनोरमी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
४०४९६	मनोवेगें	।।ज्ञा.गा.०५०१.०१।।	ठकपरी धरिला मनोवेगें बांधला। तो ठेंगणाचि जाहाला अनिवाड वो माय
४०४९७	मनोवेगें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
४०४९८	मनोहर	।।ज्ञा.गा.०००४.०१।।	अनुपम्य मनोहर । कांसे शोभे पितांबर । चरणीं ब्रीदाचा तोडर । देखिला देवो
४०४९९	मनोहर	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
४०५००	मनोहर	।।ज्ञा.गा.०२०६.१३।।	नासिक मनोहर दिसे। जैसें वोतिलेसें मुसें
४०५०१	मनोहर	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
४०५०२	मनोहर	।।ज्ञा.गा.०६३६.०१।।	उत्तम तें परी उभविलें मनोहर। दीपकावीण मंदिर शोभा न पवे बापा
४०५०३	मनोहर	।।ज्ञा.गा.०९१३.०१।।	वृंदावनीं वनमाळी। खेळे गोपींसी धुमाळी। मदनमेचूची नवाळी। रसाकाळीं मनोहर
४०५०४	मनोहर	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरींचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
४०५०५	मनोहरी	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा

४०५०६	मनोहरु	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
४०५०७	मनोहरु	।।ज्ञा.गा.०५६२.०३।।	सुलभ सुकुमारु रूपें मनोहरु। रखुमादेविवरु परेही परता
४०५०८	मन्मथ	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
४०५०९	मन्मथ	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्मे मन्मथ जालासे राख। कर्मे चंद्रासी घडला दोष। कर्मे भार वाहती कूर्म शेष। कर्मे खरमुख ब्रह्मा देखा
४०५१०	मन्मथाचा	।।ज्ञा.गा.०२०६.१५।।	टिळक रेखिला मृगनाभीचा। बाप राजा मन्मथाचा
४०५११	मन्हा	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
४०५१२	मन्हा	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
४०५१३	मन्हा	।।ज्ञा.गा.०२५२.०४।।	घटिं पटिं विचार। खंडे भाले तरवार। बाप रखुमादेविवरु जाण। ऐसें मन्हा कान्हा
४०५१४	मन्ही	।।ज्ञा.गा.०२५२.०३।।	तन्हा मराठा देश। मन्ही बागलाणी भाष
४०५१५	मपित	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
४०५१६	ममता	।।ज्ञा.गा.०१७४.०३।।	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि हृषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेसी
४०५१७	ममता	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्ये
४०५१८	ममता	।।ज्ञा.गा.०३८५.०१।।	ममता पुसे सये शिवींजिवा ठाये। पूर्णता पान्हाये कोणे घरीं
४०५१९	ममता	।।ज्ञा.गा.०४४१.०३।।	जेथें दृष्टी दृष्टीस हरपली। कितेक ममता येकली। तेथें पाहिजे गुरुकिल्ली। तरीच सुखिया
४०५२०	ममता	।।ज्ञा.गा.०५७१.०४।।	ज्ञानचि विज्ञान आलें हातां। आम्हां नाहीं शरीरीं ममता
४०५२१	ममता	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्गस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
४०५२२	ममता	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
४०५२३	ममता	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
४०५२४	ममता	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली

४०५२५	ममता	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
४०५२६	ममताईचे	।।ज्ञा.गा.१०५२.०५।।	बुधाजी पाटील कायापूरचे। ममताईचे हाताखालचे। त्यांत जिवाजी भुलले कीं जी मायबाप
४०५२७	ममतानिशी	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा
४०५२८	ममते	।।ज्ञा.गा.०५०४.०२।।	मोहें न खुंटले ममते तुटलें। एकरसी भरलें तत्त्वीं तत्त्व
४०५२९	ममतेची	।।ज्ञा.गा.०३९०.०१।।	तत्त्वतां पैं तत्त्व धरितां नये हातां। मग ममतेची चिंता तयासी पुसे
४०५३०	ममतेचें	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
४०५३१	मयंक	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
४०५३२	मयंकु	।।ज्ञा.गा.०९९८.०२।।	तपन त्या कमळा कमळीं विकासु। सुकवी मयंकु काय करिसी बा सुधांशु
४०५३३	मयुरपिच्छाचे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला
४०५३४	मयुरपिच्छें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०८।।	तेथून निवृत्ति बोधाच्या ध्वजा। मयुरपिच्छें कोंदलीं नभा। अनंत आदित्याचा गाभा। डळमळूं लागे
४०५३५	मयुल	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला
४०५३६	मयूर	।।ज्ञा.गा.०८३९.०३।।	गंगा त्रिवेणी निर्मळ नीर। राजहंस पक्षी किन्नर। अनेक रंगांचे मयूर टाहो देती
४०५३७	मयूरें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया
४०५३८	मरगळा	।।ज्ञा.गा.०६५९.०१।।	कापुराचे कळिवर अनळाचा मरगळा। भेदून द्वैताचा सोहळा केवीं निवडों पाहे
४०५३९	मरण	।।ज्ञा.गा.०१२३.०५।।	रिघे रे शरण। तुज नाहीं मरण। ठकिसी चरण। श्रीविठ्ठलाचें
४०५४०	मरण	।।ज्ञा.गा.०१७८.०१।।	अमृताची कुंडी निद्रिस्त मरण। झणें त्या दूषण बोलसी रया
४०५४१	मरण	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहूं नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्यव मरण बरें
४०५४२	मरण	।।ज्ञा.गा.०६२१.०२।।	तमोगुणेंकरुनी पाविजे मरण। राहटती त्रिगुण जगामाजीं
४०५४३	मरण	।।ज्ञा.गा.०६३८.०३।।	शुद्धबुद्धरूप तूंचि परिपूर्ण। जन्म आणि मरण तुज नाहीं
४०५४४	मरण	।।ज्ञा.गा.०८४५.०१।।	मरण न येतां सावधान व्हा रे। शोधुनी पावा रे निजवस्तू

४०५४५	मरण	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
४०५४६	मरण	।।ज्ञा.गा.०९५५.०१।।	जिणें देउनी देहीं नि:शंक होईजे। मां मरणें मरण तयासी म्हणिजे
४०५४७	मरण	।।ज्ञा.गा.०९५५.०४।।	बाप रखुमादेविवराच्या पायीं। ज्ञानदेवो पाही मरण जाणें
४०५४८	मरण	।।ज्ञा.गा.०९६३.०१।।	जिता जिणें लागे गोड परत्रीं तें अवघड। अवघीयाहूनि तनु वाड मरण भलें
४०५४९	मरण	।।ज्ञा.गा.०९६३.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं। ज्ञानदेव पाहीं मरण सांगें
४०५५०	मरणजन्मीं	।।ज्ञा.गा.०९४६.०१।।	असार घेईंजे सार पारखूनियां विचार। जेणें तुटे येरझार मरणजन्मीं
४०५५१	मरणधारणा	।।ज्ञा.गा.०३५३.०३।।	रखुमादेविवरु मरणधारणा भ्याला। तेणें मज दाविला तेजोमय
४०५५२	मरणांती	।।ज्ञा.गा.०१३०.०३।।	लावण्य मान्यता विद्यावंत। सखे स्वजन पुत्रकलत्र। विषयभोग वयसा व्यर्थ। देहासहित मरणांती
४०५५३	मरणाची	।।ज्ञा.गा.०४५६.०४।।	सोहंसिद्धमंत्रें प्रोक्षिला संसार। मरणाची येरझार खुंटियेली
४०५५४	मरणाची	।।ज्ञा.गा.०७१६.०३।।	सेवुनि अमृत चिंता मरणाची। कासयाला त्याची करितोसी
४०५५५	मरणाच्या	।।ज्ञा.गा.०४६६.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विनत सोपारा। मरणाच्या येरझारा दूर केल्या
४०५५६	मरणें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
४०५५७	मरणें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
४०५५८	मरणें	।।ज्ञा.गा.०६४०.०१।।	संसारचि नाहीं येथें या कारणें। नाहींच जन्मणें मरणें कैचें
४०५५९	मरणें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
४०५६०	मरणें	।।ज्ञा.गा.०९५५.०१।।	जिणें देउनी देहीं नि:शंक होईजे। मां मरणें मरण तयासी म्हणिजे
४०५६१	मरणें	।।ज्ञा.गा.०९५५.०२।।	जिणें तें काई मरणें तें काई। जिणें मरणें दोन्ही चोजवेना
४०५६२	मरणें	।।ज्ञा.गा.०९५५.०२।।	जिणें तें काई मरणें तें काई। जिणें मरणें दोन्ही चोजवेना
४०५६३	मरण्या	।।ज्ञा.गा.०६१३.०५।।	ज्ञानी ज्ञानेश्वर मिळोनियां गेला। मरण्या जिण्या झाला वेगळाची
४०५६४	मरती	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
४०५६५	मरा	।।ज्ञा.गा.०४८१.०१।।	त्रिवेणीचें स्नान अखंडित करा। काशीवासीं मरा ज्ञानेंवीण

४०५६६	मराठा	।।ज्ञा.गा.०२५२.०३।।	तन्हा मराठा देश। मन्ही बागलाणी भाष
४०५६७	मरावें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
४०५६८	मरिगळा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णां ढाळ देती गे माये
४०५६९	मरिजे	।।ज्ञा.गा.०४७३.०२।।	जिचे मरिजे ऐसें नाहीं आमुतें। सांगों कोणातें तुजवांचुनी
४०५७०	मरिजे	।।ज्ञा.गा.०९६३.०२।।	जिता मरिजे मरोनियां उरिजे। इतुलें जाणिजे तरी जपणेंचि नलगे
४०५७१	मरुळादेने	।।ज्ञा.गा.०२१७.०१।।	आकानिकेळेचिकनामातु। कोळुले धनिगे मरुळादेने
४०५७२	मरोनि	।।ज्ञा.गा.०३४८.०२।।	तें ब्रह्मपंथीं माखलें ब्रह्मपंथीं माखलें। मरोनि जागृत जालें मन गे माये
४०५७३	मरोनियां	।।ज्ञा.गा.०९६३.०२।।	जिता मरिजे मरोनियां उरिजे। इतुलें जाणिजे तरी जपणेंचि नलगे
४०५७४	मरोनियां	।।ज्ञा.गा.१०२७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु बाळका घेउनी गेला। मरोनियां झाला जितपणें गे माये
४०५७५	मर्त्य	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई
४०५७६	मर्दिला	।।ज्ञा.गा.०२८६.०९।।	बावन चंदनु मर्दिला अंगीं वो चर्चिला। कोणें सदैवें वरपडा जाला वो माये
४०५७७	मर्दिला	।।ज्ञा.गा.०५१७.०३।।	निवृत्ति पुराडला देहेभाव चोखाळला। अंगेंसी मर्दिला ब्रह्मरसु वो माय
४०५७८	मर्दिलें	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
४०५७९	मर्यादा	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्ततु असे
४०५८०	मर्यादा	।।ज्ञा.गा.०१६९.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। हरि स्मरलिया अंतीं। होय वैकुंठ प्राप्ति। हेचि मर्यादा परियेसा
४०५८१	मर्यादा	।।ज्ञा.गा.०६६७.०१।।	अंतरीच्या सुखा नाहीं पैं मर्यादा। यापरी अगाधा होउनी खोल
४०५८२	मर्यादे	।।ज्ञा.गा.०१६९.०१।।	पुण्य देहीं आचरावें। मर्यादे गुरुच्या असावें। प्रीतिपूर्वक अतिथिस द्यावे। अन्नदान परियेस
४०५८३	मलयानिळ	।।ज्ञा.गा.०९२१.०१।।	मलयानिळ शीतळू। पालवीं नये गाळूं। सुमनाचा परिमळु । गुंफितां नये
४०५८४	मला	।।ज्ञा.गा.०३१९.०४।।	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
४०५८५	मला	।।ज्ञा.गा.०३१९.०५।।	मला पोताशी धलिलें माझें समाधान केलें । निवृत्तीचे कृपें सुख हें ज्ञानदेवा लाधलें
४०५८६	मला	।।ज्ञा.गा.१११९.०२।।	अनुताप वैराग्याचा नेसलें मी शेला। मागील कर्म ठावें नाहीं पुसूं नको मला
४०५८७	मल्लिकार्जुन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन

४०५८८	मळ	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
४०५८९	मळ	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत ।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
४०५९०	मळमूत्राचा	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
४०५९१	मळा	।।ज्ञा.गा.०७५१.०१।।	आकाशीं मळा लाविला बा एक। वांझेचें बाळक शिंपितसे
४०५९२	मळा	।।ज्ञा.गा.१०८६.०२।।	नसे माळिणीचा मळा नसे सरोवर तळे। नित्य वेळोवेळां फुलतसे
४०५९३	मळानिर्मळाचें	।।ज्ञा.गा.०२१३.०१।।	शरीर हें स्थळ। मळानिर्मळाचें मूळ। पाहोनी चोखाळ। आदिपुरुषासी
४०५९४	मवाळपण	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
४०५९५	मशक	।।ज्ञा.गा.०४२५.०३।।	फुटतील पाय चालतील भिंती। मेरु मशक येती समतुका
४०५९६	मशकीं	।।ज्ञा.गा.०४९४.०२।।	पाहातां न दिसे भानुप्रकाशें। येऱ्हवी तें असे मशकीं रया
४०५९७	मश्यकें	।।ज्ञा.गा.१०६२.०४।।	मश्यकें ओलांडीला स्वयें मेरुगिरी। दहनाच्या पाठारीं पीक जाहलें
४०५९८	मसणा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
४०५९९	मसी	।।ज्ञा.गा.०१५७.०४।।	कापुराची मसी जरी लिहिजे लिखिती। छाया पडे हातीं प्रकृतीची
४०६००	मसी	।।ज्ञा.गा.०१७७.०४।।	कापुराचे मसी जरी लिहिजे लिखित। तरी छाये पडे हात प्रकृतीचे
४०६०१	मसी	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
४०६०२	मसी	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
४०६०३	मसीपत्र	।।ज्ञा.गा.०४२०.०३।।	मसीपत्र तें केवढें। रावो चालवी आपुल्या पाडें
४०६०४	मसुरांतील	।।ज्ञा.गा.०८१९.०२।।	मसुरांतील सूक्ष्म अनुभवें दिसे। तेथ तेज असे कवण्या रीतीं
४०६०५	मसुराकार	।।ज्ञा.गा.०७४४.०१।।	अव्यक्त मसुराकार पूर्वार्ध संचलें। लक्षा सरीसें झालें लक्षासी पैं

४०६०६	मसुरामात्र	।।ज्ञा.गा.०७३९.०३।।	महाकारण मसुरामात्र सदोदित। ब्रह्मरंध्र साद्यंत वसतसे
४०६०७	मसुरामात्र	।।ज्ञा.गा.०७६६.०२।।	मसुरामात्र सार योगी ध्याती देहीं। निरंजन पाहीं ब्रह्म तेंचि
४०६०८	मसुरामात्र	।।ज्ञा.गा.०७७७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृत्ति सहस्रदळीं लावा। मसुरामात्र बरवा ध्यायी जाई
४०६०९	मसुरामात्र	।।ज्ञा.गा.०७८४.०२।।	अंगुष्ठ पूर्वार्ध मसुरामात्र दीर्घ। उन्मनीचा मार्ग तेच ठायीं
४०६१०	मसुरामात्र	।।ज्ञा.गा.०८००.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अर्धमात्रा कोणती। मसुरामात्र आहे ती दोन्ही भाव
४०६११	मसुरे	।।ज्ञा.गा.०६४१.०३।।	मसुरे प्रमाण सावळें अनंत। आव्हाकार गणिती तपामाजी
४०६१२	मसुरे	।।ज्ञा.गा.०७१०.०२।।	परेहूनी परते जाण। मसुरे परतें ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
४०६१३	मसुरे	।।ज्ञा.गा.०७३८.०२।।	औट हात एक अंगुष्ठ दुसरें। पूर्वार्ध मसुरे प्रमाण हें
४०६१४	मसुरे	।।ज्ञा.गा.०८३३.०४।।	तव तें मसुरे प्रमाण तया नांव महाकारण। गुरुमुखें खूण जाण बापा
४०६१५	मस्तकीं	।।ज्ञा.गा.०११०.०३।।	रखुमादेविवरु अभयकरु। मस्तकीं ठेविला हा निर्धारु
४०६१६	मस्तकीं	।।ज्ञा.गा.०११२.०२।।	नामेंवीण सुटका नाहीं। ऐसी वेदशास्त्रीं ग्वाही। जो वेद मस्तकीं पाही। ब्रह्मयानें वंदिला
४०६१७	मस्तकीं	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला
४०६१८	मस्तकीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें
४०६१९	मस्तकीं	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
४०६२०	मस्तकीं	।।ज्ञा.गा.०८७६.०२।।	नाथिलीच खटपट करिसील किती। गगनींचीं सुमनें तुरंबीसी मस्तकीं
४०६२१	मस्तकीं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
४०६२२	मस्तकेंवीण	।।ज्ञा.गा.०४१५.०१।।	व्योमाचा पालऊ शिरेंवीण पांगुरलें। मस्तकेंवीण तुरंबिलें सुमन वो
४०६२३	महंतजनां	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
४०६२४	महत्तत्त्व	।।ज्ञा.गा.०६७१.०१।।	पंचविसा वेगळें महत्तत्त्व बोलिजे। तें मज अंगविजे ऐसें निवृत्ति केलें वो माये
४०६२५	महत्त्व	।।ज्ञा.गा.००४५.०२।।	धरूनियां महत्त्व झाला नृसिंहरूप। वेदशास्त्रांसी अमूर्त मूर्तीस आला
४०६२६	महत्त्व	।।ज्ञा.गा.०९६५.०२।।	तें तत्त्वता तत्त्व घेई का एकत्व। या मना महत्त्व देऊनियां
४०६२७	महत्	।।ज्ञा.गा.०५८५.०३।।	किंचित् महत् उपाधि कल्पित। मुळीं तें अंशीक एकमेव
४०६२८	महत्	।।ज्ञा.गा.०५८६.०२।।	कांहीं भेद नाहीं किंचित् महत्। उपाधी कल्पित स्वाभाविक
४०६२९	महत्	।।ज्ञा.गा.०६०९.०१।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र सुजन स्थिती अंत। करिती महत् जगीं तिन्ही

४०६३०	महदादि	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
४०६३१	महद्भूत	।।ज्ञा.गा.०५७९.०२।।	पाहतां पाहतां मी पर ठायां गेलें। तेथें एक देखिलें महद्भूत
४०६३२	महद्भूता	।।ज्ञा.गा.०५७९.०३।।	रखुमादेविवरु महद्भूता वेगळा। त्याहूनि तो मनीं मानला गे माय
४०६३३	महा	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
४०६३४	महा	।।ज्ञा.गा.०८०२.०४।।	सहस्रदळ तेंच कीं आन नाहीं ऐसें। महा तेज वसे ज्याचे आंत
४०६३५	महा	।।ज्ञा.गा.०८३२.०१।।	महा तेजा आंत बिंदु कोणे परी। उष्ण तेजा माझारीं साक्ष पाहा
४०६३६	महाकरणाच्या	।।ज्ञा.गा.०७३५.०४।।	स्थूल सूक्ष्म कारणी माया। महाकरणाच्या ठायां रीघ करा
४०६३७	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०३६४.०३।।	कारण कामातें करूनी आपैतें। महाकारण तें गगना परौतें गे बाईये
४०६३८	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०५५३.०२।।	चौघांची भाज मी नहोनियां गेलें। तंव अनारिसें महाकारण देखिलें
४०६३९	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०७३९.०३।।	महाकारण मसुरामात्र सदोदित। ब्रह्मरंध्र साद्यंत वसतसे
४०६४०	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०७६७.०१।।	पाणियाचें मोतीं ज्योती वसे जेथ। महाकारण साद्यंत पाहा तुम्ही
४०६४१	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०७९६.०२।।	जागृति स्थूळ तूर्या महाकारण। हेचि कीर खूण तुझे ठायीं
४०६४२	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०८०२.०१।।	स्थूलदेह सूक्ष्म कारण तिसरा देह। चौथा महाकारण देह ऐक बापा
४०६४३	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०८०२.०२।।	औटपीठाचे दरीं कर्पूर वर्णावरी। शामाचे अंतरीं महाकारण
४०६४४	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०८०९.०२।।	स्थूळ देह सूक्ष्म कारणाचे वरी। महाकारण सरी चौथा देह
४०६४५	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०८१५.०२।।	निळावर्ण देह महाकारण साजिरा। ज्योतीचा मोहरा अलक्ष लक्ष्मी
४०६४६	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०८३०.०१।।	तूर्या तें महाकारण नाहीं नाहीं जेथें। दर्शनाचे मतें माझा मीच
४०६४७	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०८३३.०४।।	तव तें मसुरे प्रमाण तया नांव महाकारण। गुरुमुखें खूण जाण बापा
४०६४८	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०८३४.०३।।	देह तें विदेह महाकारण ब्रह्म। हें निश्चयाचें वर्म ऐसें जाणा
४०६४९	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
४०६५०	महाकारण	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
४०६५१	महाकारणाची	।।ज्ञा.गा.०८३०.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट श्रीहाटातीत। महाकारणाची मात जेथ नाहीं
४०६५२	महाकारणासरी	।।ज्ञा.गा.०८१०.०२।।	नरदेहाचें सार्थक सद्गुरुचरणीं। महाकारणासरी चौथा देह

४०६५३	महाकारणीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णा ढाळ देती गे माये
४०६५४	महाकारणीं	।।ज्ञा.गा.०८०२.०३।।	महाकारणीं आतुला लक्षाचा पुतळा। उन्मनी हे कळा दैवी वरी
४०६५५	महाकारणीं	।।ज्ञा.गा.०८२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे महाकारणीं नांदे। निवृत्तिने आनंदें दाखविलें तें
४०६५६	महाकारणीं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०३।।	सोहं वस्तू निळी अहं गेलीया। आनंद झालीया महाकारणीं
४०६५७	महाकारणीं	।।ज्ञा.गा.०८३१.०१।।	सुनीळ जें ब्रह्म बिंब सत्रावीचें। विश्वरूप चैतन्य महाकारणीं
४०६५८	महागडे	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
४०६५९	महातटीं	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
४०६६०	महात्मा	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
४०६६१	महात्मा	।।ज्ञा.गा.०४६५.०३।।	नाद आणि ज्योति परिपूर्ण आम्हां। परेसी महात्मा उजेडला
४०६६२	महादीप	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
४०६६३	महादेवाचे	।।ज्ञा.गा.०१४४.०१।।	सकळ सांप्रदाय श्रीहरि। जो बैसोनि जप करी। जिव्हे महादेवाचे अंतरीं। सर्वकाळ वसतसे
४०६६४	महादेवीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
४०६६५	महादोषां	।।ज्ञा.गा.०१२५.०२।।	नाम महादोषां हरण। नाम पतीतपावन। नाम कलिमलदहन। भवबंधनमोचक
४०६६६	महाद्वार	।।ज्ञा.गा.०८०५.०३।।	तेथुनी महाद्वार उन्मनीची वार्ता। त्यावरी चढतां रीग नसे
४०६६७	महापंथें	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्में दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
४०६६८	महापातकी	।।ज्ञा.गा.०१०९.०४।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलें। महापातकी उद्धरिले
४०६६९	महापातकी	।।ज्ञा.गा.०१२०.०४।।	नाम स्मरे अजामेळ। महापातकी चांडाळ। नामें जाला सोज्वळ। आपणांसहित निवाला
४०६७०	महापापा	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
४०६७१	महापापी	।।ज्ञा.गा.०९९५.०२।।	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
४०६७२	महापुरीं	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
४०६७३	महापुरीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
४०६७४	महाप्रासादीं	।।ज्ञा.गा.०४०९.०६।।	आकाशाचा पांचवा गुण। तरी मी महाप्रासादीं राहेन। बाप रखुमादेविवरा। अखंड तुझें अनुसंधान
४०६७५	महामंत्र	।।ज्ञा.गा.०११३.०१।।	नाममाला घे पवित्र। अंतीं हेंचि शस्त्र। राम हा महामंत्र। सर्व बाधा निवारी

४०६७६	महामंत्रा	।।ज्ञा.गा.०००८.०४।।	निवृत्तिगुह्याचिया महामंत्रा । ज्ञानेश्वराचा करुणाकरा । तुझिया अगोचर उपचारा । काय वर्णूं
४०६७७	महामतीचा	।।ज्ञा.गा.०००७.०१।।	सरस्वतीचा गणाधीशा । महामतीचा पूर्ण प्रकाशा । रिद्धिसिद्धिचा जगदीशा । पूजूं आतां
४०६७८	महामुनी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०१।।	सभा समस्त साधुसंतांची। महामुनी विरक्तांची। पंडित पाठक ज्ञानियांची। समस्तांची विनवणी
४०६७९	महालक्ष्मी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०६।।	कोल्हापुरीं यात्रे जाईन। महालक्ष्मी पाहीन। विशाळतीर्थी स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
४०६८०	महालिंग	।।ज्ञा.गा.०७९०.०१।।	पश्चिममार्ग बापा प्रणव कीं हे सांग। जेथें असे महालिंग तेजोमय
४०६८१	महालिंग	।।ज्ञा.गा.०८२३.०३।।	महालिंग स्थान टाळू एके संधीं। तेथें एक सिद्धी तेजोमय
४०६८२	महालिंगीं	।।ज्ञा.गा.०८२३.०४।।	मार्ग तेथ परतले दोहीं भागीं। पश्चिमीं महालिंगीं मार्ग ऐसा
४०६८३	महालिंगीं	।।ज्ञा.गा.०८२३.०६।।	महालिंगीं मार्ग अंत नाहीं ज्याचा। शोध करितां वाचा कुंठीतची
४०६८४	महालोभेंवीण	।।ज्ञा.गा.१०६८.०२।।	काय सांगों तिचा नवलाहो। महालोभेंवीण कैसा येतो पान्हावो
४०६८५	महावाक्यादि	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
४०६८६	महावाक्यार्थ	।।ज्ञा.गा.०७८१.०१।।	महावाक्यार्थ तें शून्य कैसें बापा। सत्वर नयनीं पहा आत्मप्रभा
४०६८७	महावीरा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
४०६८८	महाशून्य	।।ज्ञा.गा.०७५६.०१।।	शून्य हें चार महाशून्य दिसतसे। निजरंग वसे सर्व त्यांत
४०६८९	महाशून्याचा	।।ज्ञा.गा.०७४३.०५।।	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती
४०६९०	महाशून्यापरुतें	।।ज्ञा.गा.०७४२.०१।।	चहूं शून्यांआरुतें महाशून्यापरुतें। सर्वांसी पहातें तेंचि तें गा
४०६९१	महाशून्यीं	।।ज्ञा.गा.०७५५.०४।।	ज्ञानदेवें अर्थ शोधुनी घेतला। महाशून्यीं संचला निवृत्तिराज
४०६९२	महिने	।।ज्ञा.गा.११०७.०२।।	नऊ महिने गर्भी असतां। कुठवरी मी धीर धरूं?
४०६९३	महिमा	।।ज्ञा.गा.००९२.०४।।	बाप निवृत्तिराज उपदेशिती आम्हां। ज्ञानदेवा महिमा नामें आला
४०६९४	महिमा	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
४०६९५	महिमा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
४०६९६	महिमा	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
४०६९७	महिमा	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला
४०६९८	महिमा	।।ज्ञा.गा.०२०९.०६।।	सनकादिक मुनी ध्यानस्थ पैं सदा। ब्रह्मादिकां कदा न कळे महिमा

४०६९९	महिमा	।।ज्ञा.गा.०४७४.०१।।	विश्रांतीचें स्थान कोण रूप आम्हां। ऐसा हा महिमा सांगा स्वामी
४०७००	महिमा	।।ज्ञा.गा.०६२८.०१।।	साधूचा महिमा वर्णवेना कांहीं। ब्रह्मादिक तेही वर्णिताती
४०७०१	महिमा	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
४०७०२	महिमा	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
४०७०३	महिमा	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
४०७०४	महिमेसी	।।ज्ञा.गा.०१८२.०७।।	मत्सकूर्मादिक ज्याचे महिमेसी आले। धन्य वैष्णव तेज रविशशीसी पाहालें
४०७०५	महियातें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
४०७०६	मही	।।ज्ञा.गा.०३८२.०३।।	सूर्यप्रकाश मही घटमठीं समता। तैसा हा उभयतां बिंब एका
४०७०७	मही	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
४०७०८	मही	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
४०७०९	महींत	।।ज्ञा.गा.०६१०.०३।।	वृक्ष बीजामाजीं जैसा सामावला। बिंदु का आटला महींत जेवीं
४०७१०	महीवरी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०२।।	बाप तीर्थ पंढरी। भूवैकुंठ महीवरी। भक्त पुंडलिकाचे द्वारीं। कर कटावरी राहिला
४०७११	महीवरी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
४०७१२	महुरजता	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
४०७१३	महुरलें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०२।।	महुरलें महुरलें मन माझें मोहरलें। भक्तिफळासी कैसें आलें गे माये
४०७१४	महुरलें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०२।।	महुरलें महुरलें मन माझें मोहरलें। भक्तिफळासी कैसें आलें गे माये
४०७१५	महेंद्रपदें	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष

४०७१६	महेश	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
४०७१७	महेश	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
४०७१८	महेशा	।।ज्ञा.गा.०२९९.०४।।	अद्वैत भरीन मन भारीन तोडीन भवपाशा। क्षमा दया धरीन चित्तीं सर्वभूतीं महेशा
४०७१९	महेशा	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उध्र्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
४०७२०	महेशा	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
४०७२१	महेशु	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला
४०७२२	महेशु	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
४०७२३	महेशे	।।ज्ञा.गा.११०३.०१।।	महेशे शक्तीसी खूण जी दाविली। हंसे लाधवीली कमळात्यना
४०७२४	महेशें	।।ज्ञा.गा.०४३०.०१।।	महेशें शिवेसी। निजखूण दाविली। हंसें लाधविली। कमळासना
४०७२५	महेश्वर	।।ज्ञा.गा.०००७.०२।।	नागेश वेढा चक्राकार । शेंदूर पिवळा सारंगा सार । श्रुतिगुजाचा महेश्वर । निवृत्ति पूजूं आतां
४०७२६	मा	।।ज्ञा.गा.००९१.०२।।	मा ज्योती मेळे कैसा उरेल कोळिसा । भावें हृषिकेशा भजतां ऐसें
४०७२७	मा	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
४०७२८	मा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
४०७२९	मा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
४०७३०	मा	।।ज्ञा.गा.०२३२.०३।।	प्रकृति भक्ति परमातु। मातु मा परमहंसु। ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तिदासु
४०७३१	मा	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये

४०७३२	मा	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
४०७३३	मा	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
४०७३४	मा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
४०७३५	मा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
४०७३६	मा	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
४०७३७	मा	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
४०७३८	मा	।।ज्ञा.गा.०९६२.०४।।	पडतासि दृष्टि निवृत्तीच्या चरणीं। मा ज्ञानदेवो मनीं धरुनी ठेला
४०७३९	मा	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
४०७४०	मा	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
४०७४१	मा	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
४०७४२	मां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
४०७४३	मां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये

४०७४४	मां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
४०७४५	मां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
४०७४६	मां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
४०७४७	मां	।।ज्ञा.गा.०९५५.०१।।	जिणें देउनी देहीं नि:शंक होईजे। मां मरणें मरण तयासी म्हणिजे
४०७४८	मांग	।।ज्ञा.गा.०४८२.०२।।	अहंता समूळ करावा कीं त्याग। काम क्रोध मांग शिवूं नये
४०७४९	मांजिरी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
४०७५०	मांडणी	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
४०७५१	मांडणी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
४०७५२	मांडणी	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
४०७५३	मांडणी	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
४०७५४	मांडणें	।।ज्ञा.गा.०६०६.०२।।	सांडणें मांडणें दोन्हीही त्यागणें। प्राचिनी वर्तणें निर्विकल्पें
४०७५५	मांडला	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
४०७५६	मांडली	।।ज्ञा.गा.०४१९.०१।।	तुझेनी बळें मांडली फळी। तुवां जवळी असिलें पाहिजे

४०७५७	मांडली	।।ज्ञा.गा.०७२५.०१।।	आनंद सागराच्या कल्लोळीं। तरावयाची मांडली फळी। हातापायाच्या वोळल्या चुंबळी। तया अवसानीं
४०७५८	मांडलें	।।ज्ञा.गा.०६७४.०४।।	निवृत्ति गार्हस्थ मांडलें आहे। निष्काम अपत्य प्रसवत जाये
४०७५९	मांडलें	।।ज्ञा.गा.०७०६.०३।।	आपुलें निधान आपण पाहे। निवृत्तिप्रति गाऱ्हाणें मांडलें आहे
४०७६०	मांडवीये	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदविये। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा
४०७६१	मांडव्य	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
४०७६२	मांडियलें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
४०७६३	मांडियेलें	।।ज्ञा.गा.०३२२.११।।	सासुरयाचे घरीं करीत होतें काम । अवचित विंदान मांडियेलें
४०७६४	मांडिला	।।ज्ञा.गा.००२६.०५।।	ऐसी तयाची बोलणीं। अंगीं राहिली खेळणीं। साही पाठवणी करुनी। सातावरि घातु मांडिला
४०७६५	मांडिला	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
४०७६६	मांडिला	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
४०७६७	मांडिला	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
४०७६८	मांडिला	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी
४०७६९	मांडिला	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
४०७७०	मांडिली	।।ज्ञा.गा.०९८२.०१।।	निर्गुणाची वार्ता सगुणीं मांडिली। सगुण निर्गुण दोन्ही एकरूपा आलीं
४०७७१	मांडिली	।।ज्ञा.गा.०९८५.०३।।	एक मूळ एक आदि। शून्य मांडिली उपाधी
४०७७२	मांडिली	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो

४०७७३	मांडिलें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
४०७७४	मांडिलें	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
४०७७५	मांडिलें	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
४०७७६	मांडिल्या	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तर्‍ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
४०७७७	मांडी	।।ज्ञा.गा.०१३५.०३।।	रकारा पुढें एक मकार मांडी कां। उतरसी समतुका शंभूचीया
४०७७८	मांडी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
४०७७९	मांडी	।।ज्ञा.गा.०२००.०१।।	दुजें द्वैत सांडी एकतत्त्व मांडी। अद्वैत ब्रह्मांडीं पैसु कीजे
४०७८०	मांडी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
४०७८१	मांडी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
४०७८२	मांडी	।।ज्ञा.गा.०८५०.११।।	आतां सांडी मांडी न करीं निश्चय एक धरीं। तूं आत्मा निर्विकारी सदोदित
४०७८३	मांडी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
४०७८४	मांडी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
४०७८५	मांडी	।।ज्ञा.गा.०९१५.०२।।	जवळीं असतां सांडी मांडी करिसी। वायां सिणसी तुझा तूंचि रया
४०७८६	मांडी	।।ज्ञा.गा.०९४२.०३।।	न संडी वेदसिंधु सांडी मांडी कर्म। उपाधीचा धर्म करूं नको
४०७८७	मांडी	।।ज्ञा.गा.०९५९.०२।।	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये

४०७८८	मांडी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
४०७८९	मांडी	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
४०७९०	मांडी	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
४०७९१	मांडी	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
४०७९२	मांडी	।।ज्ञा.गा.१०२३.०३।।	एक नाम मांडी। दुजा भाव सांडी
४०७९३	मांडुनियां	।।ज्ञा.गा.१११९.०३।।	त्रिभंगगड देहुडें ठाण मांडुनियां माय। कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितो आहे
४०७९४	मांडुनी	।।ज्ञा.गा.०१३५.०२।।	यापरी नामाची वोळ हें मांडुनी। संसार दवडुनि घालीं परता
४०७९५	मांडूनि	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
४०७९६	मांडूनि	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये
४०७९७	मांडूनि	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
४०७९८	मांडूनिया	।।ज्ञा.गा.००१९.०१।।	त्रिभंगी देहुडा ठाण मांडूनिया माये । कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितु आहे
४०७९९	मांडे	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
४०८००	मांदी	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
४०८०१	मांदुस	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
४०८०२	मांदुसेचें	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया

४०८०३	माउलिये	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
४०८०४	माउली	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा ळळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
४०८०५	माउली	।।ज्ञा.गा.०४३३.०७।।	ज्ञानेश्वराची परमभूली। बोध साधकाची बोधावली। ते आमुची चैतन्य माउली। खेळो लागे
४०८०६	माउली	।।ज्ञा.गा.०५०२.०६।।	वैराग्यभक्ती ज्ञानाची माउली। ते रखुमादेविवर विठ्ठलीं भेटली वो माय
४०८०७	माउली	।।ज्ञा.गा.०६५३.०३।।	सद्गुरु हा अनाथ माउली। कृपेची साउली केली मज
४०८०८	माउली	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
४०८०९	माउली	।।ज्ञा.गा.१०७२.०३।।	दोन्हीं आंगींचें लेणें आपण ल्याली। ज्ञानदेव म्हणे विठो आमुची माउली
४०८१०	माउलीये	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
४०८११	माउशिसी	।।ज्ञा.गा.१०७७.०३।।	आचार सांडुनी जालासे भ्रष्ट। माउशिसी येणें लाविलासे पाट
४०८१२	माऊली	।।ज्ञा.गा.०००३.०२।।	रामकृष्ण गोविंद गोपाळा । तूं माय माऊली जिवींचा जिव्हाळा
४०८१३	माऊली	।।ज्ञा.गा.०३०९.०२।।	आशा हे सासु असतां बुडविली । शांति माऊली भेटों आली
४०८१४	माखलें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०२।।	तें ब्रह्मपंथीं माखलें ब्रह्मपंथीं माखलें। मरोनि जागृत जालें मन गे माये
४०८१५	माखलें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०२।।	तें ब्रह्मपंथीं माखलें ब्रह्मपंथीं माखलें। मरोनि जागृत जालें मन गे माये
४०८१६	माखिन	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
४०८१७	मागतसे	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
४०८१८	मागता	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
४०८१९	मागतां	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे

४०८२०	मागती	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
४०८२१	मागती	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
४०८२२	मागतुसे	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देईं। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
४०८२३	मागशी	।।ज्ञा.गा.०२३३.०२।।	त्या सुखें ब्रह्मांड थोडें पां तियेसी। दुग्ध पैं मागशी बाळपणें
४०८२४	मागा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
४०८२५	मागावया	।।ज्ञा.गा.०६८४.०२।।	अवघे धन देऊनि मज निर्धन केलें। ऋण मागावया धाडिलें नये ते ठायीं
४०८२६	मागावयां	।।ज्ञा.गा.०३७१.०१।।	दुरुनी एक ऋण मागावयां आलें। माझें मी पाहिलें तंव कांहीं नाहीं
४०८२७	मागावी	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
४०८२८	मागावे	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे
४०८२९	मागावें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
४०८३०	मागितलीया	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
४०८३१	मागिला	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया
४०८३२	मागिलाचा	।।ज्ञा.गा.०५१०.०२।।	अनुवादु खुंटला एकपणें एकला। संबंधु तुटला मागिलाचा वो माय
४०८३३	मागिलिया	।।ज्ञा.गा.००६२.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं हरिपाठ नेमा। मागिलिया जन्मा मुक्त झालों
४०८३४	मागिलीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
४०८३५	मागीतलें	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा

४०८३६	मागील	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
४०८३७	मागील	।।ज्ञा.गा.०३०६.०४।।	मागील केलें तें अवघेंची वावो । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
४०८३८	मागील	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
४०८३९	मागील	।।ज्ञा.गा.०५००.०६।।	ऐसी जाली प्राप्ती खुंटली मागील गती। रखुमादेविपती जोडला वो माय
४०८४०	मागील	।।ज्ञा.गा.०८८६.०२।।	राजहंस ते भ्रमले हो पाषाण चुंबिती। अडकलिया चाचू मग मागील आठविती
४०८४१	मागील	।।ज्ञा.गा.१०४०.०२।।	मागील रगटें झाडिलें आतां। पंढरीनाथा चरणाजवळीं
४०८४२	मागील	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
४०८४३	मागील	।।ज्ञा.गा.११११.०२।।	अनुताप वैराग्याचा नेसलें मी शेला। मागील कर्म ठावें नाहीं पुसूं नको मला
४०८४४	मागुता	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
४०८४५	मागुता	।।ज्ञा.गा.०६१३.०३।।	जळाला कापूर मागुता प्रकटे। परी ज्ञानिया न घडे जन्म कांहीं
४०८४६	मागुता	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
४०८४७	मागुती	।।ज्ञा.गा.०२९५.०२।।	पवन वेगाचेनि अंतरलें तुम्हासी। आतां मागुती वो कैसी परतेन वो माये
४०८४८	मागुती	।।ज्ञा.गा.०३६६.०४।।	मागुती नको परतणी या शरीरीं उरवणी। प्रपंचाची कहाणी निमाली वो माय
४०८४९	मागुती	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
४०८५०	मागुती	।।ज्ञा.गा.०५९१.०३।।	प्राप्त जरी झाली अष्टसिद्धी जाण। मागुती बंधन दृढ होय
४०८५१	मागुती	।।ज्ञा.गा.०७०५.०३।।	सुषुप्तीचें सुख जागृती जाणती। तरी परतोनी मागुती कासया येती
४०८५२	मागुती	।।ज्ञा.गा.०८४५.०६।।	मागुती न मिळे जोडलें अवचट। सायुज्याचा पाट बांधुनी घेई

४०८५३	मागुतें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
४०८५४	मागुतें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रींचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
४०८५५	मागुतें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
४०८५६	मागुतें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
४०८५७	मागू	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
४०८५८	मागूं	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
४०८५९	मागे	।।ज्ञा.गा.११०७.०३।।	पांच पंचविस पाठि लागती आता कसा मागे सरूं?
४०८६०	मागें	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
४०८६१	मागें	।।ज्ञा.गा.०१३१.०३।।	कल्पनेविरहित भलतिया मागें । अभिमान सांडुनि दीनापाठी लागे
४०८६२	मागें	।।ज्ञा.गा.०४४०.०३।।	अहो जी भाग्य आमुचें केव्हढें। आम्ही मागें तूं धांव घेई पुढें। उघडिले जननीचे कवाडे। अनुभवें तुमच्या
४०८६३	मागें	।।ज्ञा.गा.०६४२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काय सांगूं सुख। मागें पुढें देख निवृत्तीशी
४०८६४	मागें	।।ज्ञा.गा.०६७२.०३।।	स्वानुभवें धरी अनुभवें वाट। तंव अवचित बोभाट पुढें मागें
४०८६५	मागें	।।ज्ञा.गा.०६७६.०२।।	राजयाची कांता काय भीक मागें । मनाचिये जोगें सिद्ध पावे
४०८६६	मागें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
४०८६७	मागें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०६।।	ऐसे पायाळ पुढें गेले पांगूळ मागें ठेले। पैलतीर पावले परम तत्त्वेंसी
४०८६८	मागें	।।ज्ञा.गा.०९०२.०३।।	निवृत्ति निरोप बुझे आपेंआप। आधि पुत्र मागें बाप जन्में रया

४०८६९	मागें	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
४०८७०	मागें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
४०८७१	मागें	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्‌गुरु
४०८७२	मागें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
४०८७३	मागें	।।ज्ञा.गा.१०३०.०१।।	पाईका मोल नाहीं देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं भोगजात
४०८७४	मागें	।।ज्ञा.गा.१०३०.०२।।	देशील तें काई न देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं तुजवांचोनी
४०८७५	मागें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देईं। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
४०८७६	मागेन	।।ज्ञा.गा.१०५४.०२।।	मागेन स्वानुभव अंगुलें। पांचां तत्त्वांचें सानुलें। व्यर्थ इंद्रियें भोगिलें। नाहीं रंगलें संतचरणीं
४०८७७	मागों	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
४०८७८	मागों	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
४०८७९	मागों	।।ज्ञा.गा.१०३५.०४।।	घोंगडें देईल तो एक दाता। रखुमादेविवरा मागों रे आतां
४०८८०	माघारा	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
४०८८१	माघारा	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
४०८८२	माघारां	।।ज्ञा.गा.०८१६.०२।।	त्रिकुटाचा फेरा टाकिला माघारां। अर्धमात्रेवरा वरी गेलों
४०८८३	माघारी	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी

४०८८४	माघारीं	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
४०८८५	माघारें	।।ज्ञा.गा.०१५७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच हरिभक्ता जन्म होती
४०८८६	माघारें	।।ज्ञा.गा.०१७७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच जन्मा येती हरीचे दास
४०८८७	माचया	।।ज्ञा.गा.०२८६.०६।।	अंगणीं बापया तूं परस रे चांपया। असुवी माचया भीनलया
४०८८८	माचवे	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
४०८८९	माज	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
४०८९०	माज	।।ज्ञा.गा.०३८०.०४।।	ज्ञानदेव बुझवी बुझे ज्ञानधारण। तुज माज सौजन्य येणें न्यायें
४०८९१	माज	।।ज्ञा.गा.०७२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे। निवृत्तिदातारें। चोजविलें सारें। माझें माज
४०८९२	माजघरीं	।।ज्ञा.गा.०५६६.०३।।	हृदय परिवारीं कृष्ण मनोमंदिरीं। आमुच्या माजघरीं कृष्णबिंबें
४०८९३	माजयानें	।।ज्ञा.गा.०३२८.०४।।	माजयानें हटीं मुखकमळ टेंकी । निळिये अवलोकीं कृष्णमूर्ति
४०८९४	माजिघर	।।ज्ञा.गा.०५३१.०३।।	साकारीं निराकार बिंबीं बिंबअवतार। अवघें माजिघर बिंबलेंसे
४०८९५	माजिघरीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
४०८९६	माजिघरीं	।।ज्ञा.गा.०५३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उभारण हरि। दिपु माजिघरीं ठेविला असे
४०८९७	माजिठा	।।ज्ञा.गा.०३५९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सांवळा। तेणें मज माजिठा दिल्हा साउला
४०८९८	माजिठा	।।ज्ञा.गा.०९३९.०४।।	बाप रखुमादेविवर भुलिभूल रे हरि। माजिठा श्रीहरि आपरूपें
४०८९९	माजिठें	।।ज्ञा.गा.०९३९.०३।।	आदि हें माजिठें रूपीं रूप पैठें। असोनियां द्रष्टे न पाहे भुली
४०९००	माजिरें	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
४०९०१	माजी	।।ज्ञा.गा.०७१०.०१।।	अंगुष्ठ प्रमाण पुरुष। त्याची मजला फार हौस। त्याहीं माजी परमहंस। देखिला बाई
४०९०२	माजी	।।ज्ञा.गा.०७१०.०२।।	परेहूनी परते जाण। मसुरे परतें ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
४०९०३	माजी	।।ज्ञा.गा.०७१०.०३।।	मुक्ताई मुक्त ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति

४०९०४	माजी	।।ज्ञा.गा.०७३८.०३।।	रक्त श्वेत शाम नीळवर्ण आहे। पीत केशर हे माजी तेथें
४०९०५	माजी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
४०९०६	माजी	।।ज्ञा.गा.१०५८.०४।।	समता कावडी रे समता कावडी रे। माजी नामामृत भरिलें आवडी रे
४०९०७	माजीं	।।ज्ञा.गा.००२८.०३।।	कालिंदी जळाचा भोंवरा। कीं माजीं वेढूनि इंदिरावरा। माळ बांधोनियां मधुकरा। मधें रोमामाजी
४०९०८	माजीं	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
४०९०९	माजीं	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
४०९१०	माजीं	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
४०९११	माजीं	।।ज्ञा.गा.०३७२.०१।।	सत्राविये कोठडिये माजीं निक्षेपिलें। एकीं केलें धन तें बाविसे नेलें पातेजोनी
४०९१२	माजीं	।।ज्ञा.गा.०५९६.०२।।	मायोपाधी सृष्टि जें जें कांहीं होत। चैतन्य व्यापित त्याची माजीं
४०९१३	माजीं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
४०९१४	माजीं	।।ज्ञा.गा.०७००.०१।।	ऐशिया माजीं तो निज एकांतीं राहिला। विठ्ठल अनुसरला भावें एकें
४०९१५	माजीं	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
४०९१६	माजीं	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
४०९१७	माजीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
४०९१८	माजीं	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
४०९१९	माजींये	।।ज्ञा.गा.०९९८.०३।।	साताही वारांचे दिवसु एकियाचि सुरिजे। तैसें सर्वी सर्वपण माजींये न श्रीराजे

४०९२०	माजीवटा	।।ज्ञा.गा.०५३१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ॐतत्सदाकारु। निवृत्ति निर्धारु माजीवटा
४०९२१	माजे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
४०९२२	माजे	।।ज्ञा.गा.०९००.०२।।	सुताचिये गुंजे सुतचि पैं माजे। हरिचरणांबुजें निवडितां
४०९२३	माजोनि	।।ज्ञा.गा.०७२४.०५।।	अविद्येच्या राती माजोनि चेइला। म्हणे पूर्ण धाला ज्ञानेश्वर
४०९२४	माझा	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
४०९२५	माझा	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
४०९२६	माझा	।।ज्ञा.गा.००५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरि माझा समर्थ। न करावें अर्थ उपनिषदां
४०९२७	माझा	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
४०९२८	माझा	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो
४०९२९	माझा	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
४०९३०	माझा	।।ज्ञा.गा.०१७५.०३।।	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
४०९३१	माझा	।।ज्ञा.गा.०२५०.०२।।	गाईचा गोंवळा यमुनेचा पाबळा। धरी माझा अचुळा मग मी पळालिये गो
४०९३२	माझा	।।ज्ञा.गा.०२५१.०३।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। तरी मी होईन तुझी कामारी दासी
४०९३३	माझा	।।ज्ञा.गा.०२५१.०४।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणराशी
४०९३४	माझा	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
४०९३५	माझा	।।ज्ञा.गा.०२६२.०२।।	माझे जिवींचे तुम्ही कां वो नेणां। माझा बळिया तो पंढरिराणा वो माये
४०९३६	माझा	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
४०९३७	माझा	।।ज्ञा.गा.०२७२.०२।।	जीवें अनुसरलिये अझुनी कां नये। वेगीं आणावा तो सये प्राणु माझा
४०९३८	माझा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०२।।	माझा विसावा माहेर वो पंढरपूर
४०९३९	माझा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०८।।	ऐसी दगदगल्यें सासुरवासा। विठोबा रखुमाई माझा कुवासा। निवृत्तिदासु तयाचा। जन्मोजन्मीं वोळगणा

४०९४०	माझा	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
४०९४१	माझा	।।ज्ञा.गा.०२८९.०२।।	जिवाचा जिऊ माझा भेटवा यादवराजा। उचलल्या चारी भुजा देईल क्षेम
४०९४२	माझा	।।ज्ञा.गा.०३३१.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहोदरु । त्यानें माझा वेव्हारु बहु काळें नेला गे माये
४०९४३	माझा	।।ज्ञा.गा.०३४२.०३।।	साकार निराकार शून्याशून्य दिठा। रूपीं रूपवाटा हरि माझा
४०९४४	माझा	।।ज्ञा.गा.०३४५.०१।।	मनाचा भाव माझा खुंटला हरिध्यानें। अवघेंचि येणें मनें काळापिवन केलें
४०९४५	माझा	।।ज्ञा.गा.०३५०.०२।।	आठवेना माझें पूर्वजन्मग्राम। अवघाचि श्रम माझा हिरोनियां नेला
४०९४६	माझा	।।ज्ञा.गा.०३५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ज्योतिर्लिंग विश्वनाथ। तेणें माझा मनोरथ पुरविला गे माये
४०९४७	माझा	।।ज्ञा.गा.०३६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु दिनानाथ भेटला। विठ्ठल विठ्ठल झाला देह माझा
४०९४८	माझा	।।ज्ञा.गा.०३७१.०४।।	ऐसा रखुमादेविवरु विठ्ठलु आपण पुढारला। माझा निर्वाळा केला संसारींचा
४०९४९	माझा	।।ज्ञा.गा.०३७६.०३।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु सुंदरु। तेणें माझा वेव्हारु खंडियेला
४०९५०	माझा	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
४०९५१	माझा	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दु:ख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
४०९५२	माझा	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दु:ख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
४०९५३	माझा	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
४०९५४	माझा	।।ज्ञा.गा.०४४६.०२।।	काय करूं सये कैसा हा देव। माझा मज भाव एकतत्त्वीं
४०९५५	माझा	।।ज्ञा.गा.०४५६.०५।।	चित्तवित्तगोत आपण पैं जाला। देहीं देह गेला भाव माझा
४०९५६	माझा	।।ज्ञा.गा.०४६५.०२।।	रसीं रस मुरे प्रेमाचें स्फुंदन। एकरूपीं धन हरि माझा
४०९५७	माझा	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
४०९५८	माझा	।।ज्ञा.गा.०५२३.०४।।	ज्ञानदेवा जप हरि आत्मा माझा। चिंतितां नील जाये तूं वेगीं
४०९५९	माझा	।।ज्ञा.गा.०५२४.०४।।	ज्ञानदेवीं मौनीं गुणग्रास धाम। सर्वत्र आराम हरि माझा

४०९६०	माझा	।।ज्ञा.गा.०५४३.०३।।	माझा मीचि श्रोता मीचि वक्ता। माझा मीचि दाता त्रिभुवनीं
४०९६१	माझा	।।ज्ञा.गा.०५४३.०३।।	माझा मीचि श्रोता मीचि वक्ता। माझा मीचि दाता त्रिभुवनीं
४०९६२	माझा	।।ज्ञा.गा.०५६८.०१।।	निर्गुणाचा पालऊ लागला। लय लक्षीं हरपला देह माझा
४०९६३	माझा	।।ज्ञा.गा.०५९७.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म शोधावया। आलों कोठूनियां माझा मीचि
४०९६४	माझा	।।ज्ञा.गा.०६५३.०२।।	सद्गुरु माझा जिवाचा जिवलग। फेडियला पांग प्रपंचाचा
४०९६५	माझा	।।ज्ञा.गा.०६७५.०२।।	आळवितां नयेची सचेतनीं अचेत। भावेंचि तृप्त माझा हरि
४०९६६	माझा	।।ज्ञा.गा.०६८२.०४।।	हा रखुमाईदेविवरु गुरुगम्य सागरु। न करीच अव्हेरु माझा वो माय
४०९६७	माझा	।।ज्ञा.गा.०६८६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें मी गोवळी वो। माझा भावो तो विठ्ठलु न्याहाळी वो
४०९६८	माझा	।।ज्ञा.गा.०६८९.०२।।	माझा श्रीगुरु ब्रह्म बोलणी बोलवीतु। तेथील संकेतु कोण्ही नेणें
४०९६९	माझा	।।ज्ञा.गा.०६९३.०२।।	द्वैतभावो नाशिला माझा द्वैतभावो नाशिला। पूजा उद्वंस केला तें ब्रह्ममय
४०९७०	माझा	।।ज्ञा.गा.०७०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचे पाये । विसंबला क्षण माझा जीवूं जाऊं पाहे
४०९७१	माझा	।।ज्ञा.गा.०७११.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म साधावया। आलों कोठोनिया माझा मीच
४०९७२	माझा	।।ज्ञा.गा.०७७१.०३।।	पिंडब्रह्मांडाचा विस्तार विस्तारला। माझा मीच झाला कोणपरी
४०९७३	माझा	।।ज्ञा.गा.०७८९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणव माझा पिता। अक्षर तेच माता याच भेदें
४०९७४	माझा	।।ज्ञा.गा.०८१२.०१।।	नयनांतील रूप जो हें देखे पुरुष। त्याचे चरणीं वास असे माझा
४०९७५	माझा	।।ज्ञा.गा.०८१३.०१।।	डोळा माझा बाप त्रिभुवना परता। जो देखे मुक्तता तोचि लाहे
४०९७६	माझा	।।ज्ञा.गा.०८२६.०१।।	तूर्येमध्यें माझा अखंड रहिवास। निवृत्ति म्हणे अविनाश तूर्या करी
४०९७७	माझा	।।ज्ञा.गा.०८२८.०१।।	मीच माझा डोळा मीच शून्यांत निळा। माझा मी वेगळा तयामध्यें
४०९७८	माझा	।।ज्ञा.गा.०८२८.०१।।	मीच माझा डोळा मीच शून्यांत निळा। माझा मी वेगळा तयामध्यें
४०९७९	माझा	।।ज्ञा.गा.०८३०.०१।।	तूर्या तें महाकारण नाहीं नाहीं जेथें। दर्शनाचे मतें माझा मीच
४०९८०	माझा	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
४०९८१	माझा	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
४०९८२	माझा	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया

४०९८३	माझा	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
४०९८४	माझा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
४०९८५	माझा	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
४०९८६	माझा	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
४०९८७	माझा	।।ज्ञा.गा.१०४८.०१।।	तूं माझा स्वामी मी तुझा रंक। पाहतां न दिसे वेगळिक
४०९८८	माझा	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
४०९८९	माझा	।।ज्ञा.गा.१०५३.०२।।	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम
४०९९०	माझा	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
४०९९१	माझा	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
४०९९२	माझा	।।ज्ञा.गा.१०८०.०२।।	पतिव्रता धर्म पहा हो माझा। सर्वांपरी पति भोगिजे वोजा
४०९९३	माझारी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
४०९९४	माझारी	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
४०९९५	माझारीं	।।ज्ञा.गा.०४२४.०२।।	तेणें सांडियेली माया। त्यजियेली कंथा काया। मन गेलें विलया। ब्रह्मानंदा माझारीं
४०९९६	माझारीं	।।ज्ञा.गा.०८३२.०१।।	महा तेजा आंत बिंदु कोणे परी। उष्ण तेजा माझारीं साक्ष पाहा
४०९९७	माझारीं	।।ज्ञा.गा.०८३३.०१।।	नवाचिया माझारीं आऊट पीठाशेजारीं। शून्याची वोवरी सुनिळ प्रभा
४०९९८	माझिया	।।ज्ञा.गा.०६५५.०३।।	ते खूण दाविली माझिया नयनीं। चिद्रत्नाची खाणी उघडली

४०९९९	माझिया	।।ज्ञा.गा.०९९८.०१।।	काय करिसी सकळ देवांचें वैभव विलास। माझिया स्वामीवीण ते अवघे उद्वसु रया
४१०००	माझिया	।।ज्ञा.गा.१०३८.०१।।	माझिया घोंगडियावरी ब्रह्माचा गोंडा। बाहिरी सांडा बैसावया
४१००१	माझिया	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
४१००२	माझिये	।।ज्ञा.गा.०५४३.०१।।	दुजेपणीचा भावो माझिये ठाउनी जावो। येर सकळिक वावो म्यां त्यजियेला
४१००३	माझिये	।।ज्ञा.गा.०५७४.०३।।	ऐसा हा सांवळा माझिये दृष्टि माल्हाथिला। उजरूनि गेला हा विठ्ठल गे माये
४१००४	माझिये	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
४१००५	माझिये	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
४१००६	माझी	।।ज्ञा.गा.०१५७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे विठ्ठल जे भजती। जन्मा न येती भाक माझी
४१००७	माझी	।।ज्ञा.गा.०१७७.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे विव्हळी जे भजती। ते जन्मा न येती भाक माझी
४१००८	माझी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो
४१००९	माझी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
४१०१०	माझी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
४१०११	माझी	।।ज्ञा.गा.०२८०.०१।।	त्रिभुवनींचें सुख पहावया नयनीं। दिनरात्रीं धणी न पुरे माझी
४१०१२	माझी	।।ज्ञा.गा.०२९३.०१।।	माझी शंका फिटले। लाजा सांडिलें। अवघे घातलें। मज निरसूनियां
४१०१३	माझी	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
४१०१४	माझी	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
४१०१५	माझी	।।ज्ञा.गा.०३२१.०२।।	चाल माझी विठो । तुम्ही आम्ही भेटो
४१०१६	माझी	।।ज्ञा.गा.०३२२.०५।।	तैसी ते नव्हे लेकुराची माये । कृष्ण माझी धाये मोकलिते
४१०१७	माझी	।।ज्ञा.गा.०३२२.०६।।	आशा मनशा तृष्णा कल्पना चौघी नणंदा । पापीण रे चिंता सासू माझी
४१०१८	माझी	।।ज्ञा.गा.०३७१.०२।।	भीतरील माझी पंचरत्नें नेलीं। स्वस्वरूप वाहवलीं मध्य गिळियेलें
४१०१९	माझी	।।ज्ञा.गा.०४१८.०१।।	पावलों जी म्हणे देखिलें जें देखणें। गेली आधीं तेणें दृष्टि माझी
४१०२०	माझी	।।ज्ञा.गा.०४१८.०२।।	उचललिया बाह्या क्षेम देईन तया। गेली माझी माया देहत्यागें

४१०२१	माझी	।।ज्ञा.गा.०४३५.०४।।	तेथे धरुनि देहभ्रांति। ते जाहली गेली किती। तेथें ज्ञानाची शक्ति। केतुली माझी
४१०२२	माझी	।।ज्ञा.गा.०४६२.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति देखिली म्यां तुझी। हरपली माझी चित्तवृत्ति
४१०२३	माझी	।।ज्ञा.गा.०५५९.०२।।	माझी दोन्ही सामावली माझी दोन्ही सामावली। निजब्रह्मीं गुंडिली मनेंसहित
४१०२४	माझी	।।ज्ञा.गा.०५५९.०२।।	माझी दोन्ही सामावली माझी दोन्ही सामावली। निजब्रह्मीं गुंडिली मनेंसहित
४१०२५	माझी	।।ज्ञा.गा.०५६२.०१।।	एकांतीचें गुज पुसों गेलिये सये। मी माझी नाहीं त्यासी कीजे वो काये
४१०२६	माझी	।।ज्ञा.गा.०५७२.०१।।	माझी प्रकृति निष्कृति जाली। ब्रह्मीं सामावली बाईये वो
४१०२७	माझी	।।ज्ञा.गा.०५७८.०२।।	साट मोट माझी मोट बांधिली। नेऊनि टाकिली निर्गुणीं गे माये
४१०२८	माझी	।।ज्ञा.गा.०६९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखनिधी। अवघीची उपाधी तुटली माझी
४१०२९	माझी	।।ज्ञा.गा.०७०३.०४।।	ऐसा भाव धरुनी मनीं विठ्ठल आणिला निजध्यानीं। अखंड वदो माझी वाणी विठ्ठलची
४१०३०	माझी	।।ज्ञा.गा.०७५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे मज माया कृपाळू जाली। तिणें उजळली माझी काया
४१०३१	माझी	।।ज्ञा.गा.०७७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या अर्थाची सोय। धरी माझी माय मुक्ताबाई
४१०३२	माझी	।।ज्ञा.गा.०७७७.०१।।	परेचे शिखरावरी वस्ती माझी झाली। समरसें विराली मज माझी
४१०३३	माझी	।।ज्ञा.गा.०७७७.०१।।	परेचे शिखरावरी वस्ती माझी झाली। समरसें विराली मज माझी
४१०३४	माझी	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
४१०३५	माझी	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
४१०३६	माझी	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
४१०३७	माझी	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
४१०३८	माझी	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
४१०३९	माझी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
४१०४०	माझी	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
४१०४१	माझी	।।ज्ञा.गा.१०६४.०१।।	एक माझी माता दोघेजण पिता। मज तीन कांता दोघे सुत

४१०४२	माझी	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
४१०४३	माझीया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
४१०४४	माझीये	।।ज्ञा.गा.०३१८.०२।।	माझीये कडीये तान्हा तुझीये कडीये कान्हा । देवकी यशोदा विस्मो करिती मनीं
४१०४५	माझे	।।ज्ञा.गा.००५९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति निर्गुण। दिधलें संपूर्ण माझे हातीं
४१०४६	माझे	।।ज्ञा.गा.०१२८.०३।।	माझे डोळसामाजी । सुनिळ सहजी। होय तूं बिजीं। बाहुलिये
४१०४७	माझे	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी। तया सेवावे पखडी। सेवा न संडावी अर्धघडी। या आवडीं स्मरावें
४१०४८	माझे	।।ज्ञा.गा.०२२०.०१।।	माझे जीवींची आवडी। पंढरपुरा नेईन गुढी
४१०४९	माझे	।।ज्ञा.गा.०२५८.१०।।	जाणितलें जाणितलें। माझे मज दिधलें
४१०५०	माझे	।।ज्ञा.गा.०२६२.०२।।	माझे जिवींचे तुम्ही कां वो नेणां। माझा बळिया तो पंढरिराणा वो माये
४१०५१	माझे	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
४१०५२	माझे	।।ज्ञा.गा.०२८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिवींचा जीवनु। माझे मनींचे मनोरथ पुरवीं कमळनयनु गे माये
४१०५३	माझे	।।ज्ञा.गा.०२८६.१०।।	बाप रखुमादेविवरु माझे मानसींचा होये। तयालागीं सये मी जागी सुती
४१०५४	माझे	।।ज्ञा.गा.०३१२.०३।।	बाप रखुमादेविवर पुरोनी उरला । सबाह्यजु भरला माझे हृदयीं गे माये
४१०५५	माझे	।।ज्ञा.गा.०३१९.०४।।	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
४१०५६	माझे	।।ज्ञा.गा.०३२२.०१।।	संसार वो ग्रामीं गेला सांडुनी । माझे अंत:करणीं माहियेर
४१०५७	माझे	।।ज्ञा.गा.०३५५.०१।।	अगाधपण माझे अंगीं बाणलें। वरपडें देखिलें मृत्तिकालिंग
४१०५८	माझे	।।ज्ञा.गा.०४०५.०२।।	नवसिये नवसिये माझे नवसिये वो। पंढरीचे दैवतें विठ्ठलें नवसिये वो
४१०५९	माझे	।।ज्ञा.गा.०५७६.०१।।	मन वाचा बंदु निर्वाणीं घातलें । निर्माण होतें माझे ठायीं माल्हाथिलें
४१०६०	माझे	।।ज्ञा.गा.०७२८.०४।।	ब्रह्मांडभूषणाचें आलें राज्य। विसरून गेला दरिद्रलाज। द्रष्ट द्रष्ट म्हणती माझे। आप्त जाण
४१०६१	माझे	।।ज्ञा.गा.०७९७.०१।।	निळावर्ण ब्रह्मरंध्र येक निकें। पाहा माझे सखे भाविक हो
४१०६२	माझे	।।ज्ञा.गा.०८१७.०२।।	देखतसे देहीं द्वैत भेदातीत। तोचि धन्य संत माझे मनीं
४१०६३	माझे	।।ज्ञा.गा.०८२१.०३।।	अकरा वेगळें नाहीं बा आणिक। माझे नेत्रीं देख शुद्ध ज्योती

४१०६४	माझे	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
४१०६५	माझे	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
४१०६६	माझे	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
४१०६७	माझे	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
४१०६८	माझे	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
४१०६९	माझे	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
४१०७०	माझे	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
४१०७१	माझे	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
४१०७२	माझे	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
४१०७३	माझे	।।ज्ञा.गा.१०६०.०२।।	वैकुंठवासिनी विठाई जगत्रजननी। तुझा वेधु माझे मनीं रंगा येई वो ये
४१०७४	माझे	।।ज्ञा.गा.१०७४.०१।।	मज स्वप्न लेवविला शृंगारु। माझे उदरीं जन्मला भ्रतारु
४१०७५	माझे	।।ज्ञा.गा.१०८०.०१।।	पति जन्मला माझे उदरीं। मी जालें तयाचि नोवरी
४१०७६	माझे	।।ज्ञा.गा.१०८१.०२।।	ज्ञानदेव म्हणे जाण कां माझे उमाणे
४१०७७	माझे	।।ज्ञा.गा.१११५.०१।।	विठाई कीटाई माझे कृष्णाई कानाई। रंगा येई वो येई
४१०७८	माझें	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
४१०७९	माझें	।।ज्ञा.गा.०१८७.०२।।	माझें मीच भांडवल घेऊनियां निगुती। लाभाची गति श्रीविठ्ठलु
४१०८०	माझें	।।ज्ञा.गा.०१९८.०२।।	विठोबा माझें माहेर। भेटेन बुद्धि परिकर
४१०८१	माझें	।।ज्ञा.गा.०१९९.०२।।	तें रूप पंढरी क्षरलें चराचरीं। माझें माझ्या घरीं बिंबलेंसे

४१०८२	माझें	।।ज्ञा.गा.०२३४.०२।।	छंदें छंदें वेणु वाजे। त्रिभुवनीं घनु गाजे। उतावेळ मन माझें। भेटावया
४१०८३	माझें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
४१०८४	माझें	।।ज्ञा.गा.०२६३.०३।।	चंदनाची चोळी। माझें सर्व अंग पोळी। कान्हो वनमाळी। वेगीं भेटवा कां
४१०८५	माझें	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
४१०८६	माझें	।।ज्ञा.गा.०२७३.०१।।	मी माझें म्हणतां ठकचि ठेलिये। आपुले जाति कूळ विसरुनी गेलिये
४१०८७	माझें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
४१०८८	माझें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
४१०८९	माझें	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
४१०९०	माझें	।।ज्ञा.गा.०२८३.०१।।	यातिकुळ माझें गेलें हारपोनी। श्रीरंगावांचुनी आनु नेणें
४१०९१	माझें	।।ज्ञा.गा.०२८८.०३।।	पौर्णिमेचें चांदिणें क्षणक्षणां होय उणें। तैसें माझें जिणें एका विठ्ठलेंवीण
४१०९२	माझें	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
४१०९३	माझें	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
४१०९४	माझें	।।ज्ञा.गा.०२९२.०२।।	माझें कुटिळपण गेलें। गोविंदें बोजाविलें निजरूप वो माये
४१०९५	माझें	।।ज्ञा.गा.०२९२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु माझें कुटिळ फेडूं आला। विटेवरी मालाथिला निजरूपें वो माये
४१०९६	माझें	।।ज्ञा.गा.०२९७.०१।।	मीपण माझें हरपलें। शेखीं ठकचि विशेखीं पडिलें बाईये
४१०९७	माझें	।।ज्ञा.गा.०३०३.०२।।	माझें सुख मीच भोगीन । क्षेमेंसी निगेन अंगोअंगीं
४१०९८	माझें	।।ज्ञा.गा.०३१६.०२।।	आंबुलियाचें सुख माझें मी भोगी । सेवेशीं रिघे अंगोअंगीं
४१०९९	माझें	।।ज्ञा.गा.०३१९.०५।।	मला पोताशी धलिलें माझें समाधान केलें । निवृत्तीचे कृपें सुख हें ज्ञानदेवा लाधलें

४१९००	माझें	।।ज्ञा.गा.०३२२.०३।।	आणिक एक अवधारा । मज दिधलें हीनवरा । माझें कांहीं सर्वेश्वरा न विचारिशी
४१९०१	माझें	।।ज्ञा.गा.०३३५.०४।।	ज्ञानदेवा साजण सांवळिये प्रभेचें। मी माझें मोहाचें हरिरूप
४१९०२	माझें	।।ज्ञा.गा.०३३६.०२।।	मन निवालें समाधान जालें। कृष्णरूपें बोधलें मन माझें
४१९०३	माझें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०३।।	अवघें अंबर माझें तिंबलें। ब्रह्मरसें पिळिलें वो रंग नव्हे
४१९०४	माझें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०४।।	सारवियोगें माझें कर्म बुडालें। निष्कर्म जालें म्हणोनी नातळे
४१९०५	माझें	।।ज्ञा.गा.०३५०.०२।।	आठवेना माझें पूर्वजन्मग्राम। अवघाचि श्रम माझा हिरोनियां नेला
४१९०६	माझें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०४।।	बोधीं बोधलें बोधितां नये ऐसें जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें माझें मीपण हरपलें
४१९०७	माझें	।।ज्ञा.गा.०३५४.०१।।	मन मारूनियां मुक्त पैं केलें। मीपण माझें नेलें हिरोनियां
४१९०८	माझें	।।ज्ञा.गा.०३५७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। माझें बाह्य अभ्यंतर व्यापिलें
४१९०९	माझें	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सवें गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
४१९१०	माझें	।।ज्ञा.गा.०३५८.०२।।	देवें नवल केलें मन माझें मोहिले। विसरु तो आठऊ जाला गे माये
४१९११	माझें	।।ज्ञा.गा.०३५८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलरायें। माझें सबाह्याभ्यंतर व्यापिलें गे माये
४१९१२	माझें	।।ज्ञा.गा.०३६१.०२।।	चैतन्य चोरिलें माझें चैतन्य चोरिलें। अवघें पारुषलें दीन देहें
४१९१३	माझें	।।ज्ञा.गा.०३७१.०१।।	दुरुनी एक ऋण मागावयां आलें। माझें मी पाहिलें तंव कांहीं नाहीं
४१९१४	माझें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०२।।	महुरलें महुरलें मन माझें मोहरलें। भक्तिफळासी कैसें आलें गे माये
४१९१५	माझें	।।ज्ञा.गा.०३७७.०२।।	माझें जिणेंचि बुडालें माझें जिणेंचि बुडालें। विठ्ठलें कुडें केलें काय सांगों
४१९१६	माझें	।।ज्ञा.गा.०३७७.०२।।	माझें जिणेंचि बुडालें माझें जिणेंचि बुडालें। विठ्ठलें कुडें केलें काय सांगों
४१९१७	माझें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०८।।	लाजेसी ना तूं देवा माझें म्हणतां संन्याशासवें कैंची रे कांता
४१९१८	माझें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
४१९१९	माझें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
४१९२०	माझें	।।ज्ञा.गा.०४०५.०१।।	तुझी सेवा करीन मनोभावें वो। माझें मन गोविंदीं रंगलें वो
४१९२१	माझें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०२।।	तनु मनु विगुंतलें मन वाचा गुंतलें। मी माझें विसरलें दर्शन गे माये
४१९२२	माझें	।।ज्ञा.गा.०४१५.०४।।	रखुमादेविवरु जीवनीं जीवनु। त्याहून माझें मनु परतें देवा

४११२३	माझें	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
४११२४	माझें	।।ज्ञा.गा.०४५४.०४।।	ऐसें हें साधन साधकां कळलें। चेतवितां बुझविलें मन माझें
४११२५	माझें	।।ज्ञा.गा.०४७०.०३।।	गुरुगम्य चित्त जालें माझें हित। दिनदिशीं प्राप्त हरि आम्हां
४११२६	माझें	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
४११२७	माझें	।।ज्ञा.गा.०४९२.०१।।	मी माझें मोहित राहिलें निवांत। एकरूप तत्त्व देखिलें गे माय
४११२८	माझें	।।ज्ञा.गा.०५४३.०२।।	माझें मीच जाणें अनु कांहीं नेणें। अनुभविये खुणें संतोषिलें
४११२९	माझें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
४११३०	माझें	।।ज्ञा.गा.०५४९.०१।।	माझें स्वरूप म्यांचि शृंगारिलें। निर्वाणीं म्यां केलें लयाकार
४११३१	माझें	।।ज्ञा.गा.०५४९.०३।।	सहज गुणाचें निर्गुण वो केलें। माझें म्यां पाहिलें मन मावळुनी
४११३२	माझें	।।ज्ञा.गा.०५५५.०२।।	अकरावें होतें तें धरूनियां नेलें। बारा तेरा गिळिलें धन माझें
४११३३	माझें	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
४११३४	माझें	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
४११३५	माझें	।।ज्ञा.गा.०५७५.०१।।	अद्वैत येणें अद्वैतपणें सांडिलें। थितें होतें तें माझें लया पैं गेलें
४११३६	माझें	।।ज्ञा.गा.०५७७.०१।।	पंचबाणें माझें हृदय भेदलें। पांचेवीण पावलें चाऱ्ही सांडूनियां
४११३७	माझें	।।ज्ञा.गा.०५७७.०२।।	सकळे माझें गोत मुसें आलें। ब्रह्मरसें जालें बाईये वो
४११३८	माझें	।।ज्ञा.गा.०५८७.०२।।	माझें रूप आतां काय म्यां पाहावें। जाहलों अवघें विश्व मीचि
४११३९	माझें	।।ज्ञा.गा.०५८७.०४।।	तुझें माझें द्वैत तेंही उरलें नाहीं। मुळीं मी हें कांहीं नाठवेचि
४११४०	माझें	।।ज्ञा.गा.०६४९.०२।।	याची लागीं आतां सांगणें हें तुज। माझें निजगुज अंतरीचें
४११४१	माझें	।।ज्ञा.गा.०६६७.०४।।	मीपण माझें न देखे दुजें। ज्ञानदेवो म्हणे ऐसें केलें निवृत्तिराजें
४११४२	माझें	।।ज्ञा.गा.०६६९.०१।।	मी माझें अद्वैत द्वैत होउनी ठेलें। सद्गुरु एका बोलें ठेविलें ठायीं
४११४३	माझें	।।ज्ञा.गा.०६७३.०३।।	सकळही गोत माझें पंढरिसी जाण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण
४११४४	माझें	।।ज्ञा.गा.०६८४.०३।।	ऐसें श्रीनिवृत्ति शब्दें अगाध जालें। माझें मीपण गेलें धन देखा
४११४५	माझें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०३।।	निवृत्ति गुरुने अधिक केलें। निमिष्यमात्री दाविलें धन माझें

४११४६	माझें	।।ज्ञा.गा.०६८६.०१।।	मायाविवर्जित जालें वो। माझें गोत पंढरिये राहिलें वो
४११४७	माझें	।।ज्ञा.गा.०६९२.०१।।	मजमाजीं पाहतां मीपण हरपलें। ठकलेंचि ठेलें सये मन माझें
४११४८	माझें	।।ज्ञा.गा.०६९२.०३।।	मीपण माझें नुरेचि कांहीं दुजें। ऐसें नाहीं केलें निवृत्तिराजें म्हणे ज्ञानदेवो
४११४९	माझें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०२।।	घेऊनि गेला माझें धन। केलें पैं निर्वाण मन देखा
४११५०	माझें	।।ज्ञा.गा.०७२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे। निवृत्तिदातारें। चोजविलें सारें। माझें माज
४११५१	माझें	।।ज्ञा.गा.०७९८.०१।।	आकाश हें असे माझें शिर बापा। कर्ण दिशा चिद्रूपा नाद उठती
४११५२	माझें	।।ज्ञा.गा.०८०४.०१।।	सगुण देह बापा निर्गुण माझें शीर। हा तो भेदाकार कैशापरी
४११५३	माझें	।।ज्ञा.गा.०८११.०२।।	आतां माझें नयन नयनीं रिघों पाहे। नयना नयनीं राहे नयनची
४११५४	माझें	।।ज्ञा.गा.०८१७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐशा योगीयाला। देखतां तयाला नमन माझें
४११५५	माझें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
४११५६	माझें	।।ज्ञा.गा.०८७०.०२।।	नैश्वर्य ओझें ऐसें तूं बुझें। वायां मी माझें म्हणसी झणीं
४११५७	माझें	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
४११५८	माझें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
४११५९	माझें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
४११६०	माझें	।।ज्ञा.गा.०९५१.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल साच। मी माझें आहाच वायांवीण
४११६१	माझें	।।ज्ञा.गा.०९७०.०१।।	तूं तो माझें मी तो तुझें। ऐक्य जालें तेथें कैचें दुजें
४११६२	माझें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
४११६३	माझें	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
४११६४	माझें	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव

४११६५	माझें	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
४११६६	माझें	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
४११६७	माझें	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
४११६८	माझें	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्‌बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
४११६९	माझें	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
४११७०	माझें	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
४११७१	माझें	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दुःखाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
४११७२	माझें	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दुःखाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
४११७३	माझें	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
४११७४	माझें	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
४११७५	माझें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्‌गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
४११७६	माझें	।।ज्ञा.गा.१०३१.०१।।	आणिक पाईक मोलाचे तुझे। तैसें नव्हे माझें पाईकपण
४११७७	माझें	।।ज्ञा.गा.१०४३.०१।।	माझें चवाळें रंगाचें बहुतें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें दिधलें गे माय
४११७८	माझें	।।ज्ञा.गा.१०४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें इतुकें केलें। माझें चवाळें हिरोनि नेलें गे माय
४११७९	माझें	।।ज्ञा.गा.१०४७.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। माझें चोरुनी जिणें उघडें केलें गे माय

४११८०	माझें	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
४११८१	माझें	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
४११८२	माझें	।।ज्ञा.गा.१०८१.०४।।	ज्ञानदेवो मानवलें। माझें मज सांगितलें। दोहोंचे मिळोनि एक जालें। भलें केलें चांगया
४११८३	माझें	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
४११८४	माझेंवरी	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
४११८५	माझेचि	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्‌शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
४११८६	माझेनी	।।ज्ञा.गा.०५४१.०२।।	आवडीचें वालभ माझेनी कोंदाटलें। नवल देखिलें नभाकार गे माये
४११८७	माझेवीण	।।ज्ञा.गा.१०२५.०२।।	तेथें जनकु नव्हे जननी नव्हे। बाळक नवे होये माझेवीण
४११८८	माझ्या	।।ज्ञा.गा.००६४.०४।।	ज्ञान गूढ गम्य ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तीनें दिलें माझ्या हातीं
४११८९	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। ह्रदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो
४११९०	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०१९९.०२।।	तें रूप पंढरी क्षरलें चराचरीं। माझें माझ्या घरीं बिंबलेंसे
४११९१	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०२६७.०१।।	निरंजन बना गेलिये साजणी। तेथें निर्गुणें माझ्या मनीं वेधियेलें
४११९२	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०२७१.०१।।	येणेंरूपें पाहावासी तरी असुमाये होसी। माझ्या मना नाकळसी सांवळ्या
४११९३	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०३१७.०१।।	गरुवार जाली अंबुला व्याली । व्येउनीया मेली माझ्या ठायीं
४११९४	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०३५५.०३।।	माझ्या शरीरीं ज्योतिर्लिंग उगवलें। अगाध कवळिलें हस्तेंवीण
४११९५	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०३७२.०३।।	मंत्र सांगितला माझ्या कानीं। जाणोनी ज्ञानविज्ञानीं वेडावलों
४११९६	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०४१४.०३।।	रखुमादेविवरु अदट दाविला। माझ्या देहीं वाढला ब्रह्माकारें
४११९७	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०४७२.०१।।	सकळ तीर्थें निवृत्तीच्या पायीं। तेथें बुडी देईं माझ्या मना
४११९८	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०४९८.०६।।	आतां आहे तैसा असो माझ्या ह्रदयींच वसो। हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
४११९९	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गतीं जाली वो माय
४१२००	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०५३७.०३।।	तेथें ऋगयजु:साम भुलले। तें माझ्या ठायीं फुललें ब्रह्ममय
४१२०१	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०५४१.०१।।	विश्वाचें आर्त माझ्या मनीं प्रकाशलें। अवघेंचि जालें देहब्रह्म

४१२०२	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०५५७.०३।।	रखुमादेविवरु अप्रमेय देखिला। तोही इच्छितां हरपला माझ्या ठायीं
४१२०३	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०५६१.०२।।	गुणा भ्यालें म्हणोनी निर्गुण पैं जालें। तें निराकार आथिलें माझ्या अंगीं
४१२०४	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०५७२.०४।।	रखुमादेविवरु नेणोनी जाणितला। जाणपणें निमाला माझ्या ठायीं
४१२०५	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०६८५.०१।।	अवघड तें एक घडलें माझ्या अंगीं। तींही ऋण चौघी मज देवविलें
४१२०६	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०६९५.०२।।	निवृत्तिप्रसाद माझ्या मुखीं सूदला। प्रेमरसें धारा फुटल्या दोहीं पक्षीं
४१२०७	माझ्या	।।ज्ञा.गा.०९३६.०३।।	ऐसीये दशे ते अव्यक्त भुंजसी। मी माझ्या मोहासी सांडी रया
४१२०८	माझ्या	।।ज्ञा.गा.१०६४.०२।।	चौघे बंधु आणि दशक बहिणी। कन्या झाल्या तिन्ही माझ्या पोटीं
४१२०९	माझ्या	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें
४१२१०	माझ्या	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
४१२११	माझ्या	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
४१२१२	माझ्या	।।ज्ञा.गा.१११०.०१।।	चाल माझ्या विठो! तुम्ही आम्ही भेटों
४१२१३	माणिका	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
४१२१४	माणिकाची	।।ज्ञा.गा.०२०६.१२।।	दंतपंक्ति झळाळ। जैसी माणिकाची कीळ
४१२१५	माणिकें	।।ज्ञा.गा.०५१६.०२।।	ज्ञानाचे खाणी माणिकें निर्वाणीं। लाधलें मी निर्गुणीं निरालंबी वो माय
४१२१६	माणुसपण	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
४१२१७	माणुसपण	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
४१२१८	माणुसपणा	।।ज्ञा.गा.०८९६.०१।।	दुर्लभु रे दुर्लभुरे दुर्लभु। संसारु तुम्हीं कां नेणां। आहारनिद्रेसाठीं दवडितां माणुसपणा
४१२१९	माणूस	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील
४१२२०	मात	।।ज्ञा.गा.००५२.०४।।	ज्ञानदेव सांगे दृष्टांताची मात। साधूचे संगती तरणोपाय
४१२२१	मात	।।ज्ञा.गा.००७१.०३।।	जात वित्त गोत कुळ शीळ मात। भजे कां त्वरित भावनायुक्त

४१२२२	मात	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
४१२२३	मात	।।ज्ञा.गा.०३४२.०२।।	मी तूं हे मात हरपले दृष्टांत। हृदयीं हृदयस्थ निजतेजें
४१२२४	मात	।।ज्ञा.गा.०३८२.०२।।	सखी सांगे मात उभयतां ब्रह्म। नाहीं हो विषम हरीवीण
४१२२५	मात	।।ज्ञा.गा.०७७९.०१।।	प्रणवाचे भेद उकलावे देहांत। चंद्राची मी मात सांगतसें
४१२२६	मात	।।ज्ञा.गा.०८०२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे जो उडुनी जाय तेथ। परब्रह्मींची मात तोचि जाणें
४१२२७	मात	।।ज्ञा.गा.०८०५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्मांडाचा अंत। नाहीं ऐसी मात बोलतसे
४१२२८	मात	।।ज्ञा.गा.०८२४.०३।।	प्रणवीं बीज अणुरेणु आंत। दशमद्वाराची मात अपूर्व बा रे
४१२२९	मात	।।ज्ञा.गा.०८३०.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट श्रीहाटातीत। महाकारणाची मात जेथ नाहीं
४१२३०	मात	।।ज्ञा.गा.०८७०.०३।।	सांडीं सांडीं मात उभया दुरित। हरिवीण हित घेवों नको
४१२३१	मात	।।ज्ञा.गा.०८९५.०४।।	जंववरी तंववरी युद्धाची मात। जंव परमाईचा पूत देखिला नाहीं बाप
४१२३२	मात	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
४१२३३	मात	।।ज्ञा.गा.१०५३.०५।।	जप तप वृत्तिसहित। निवृत्ति होईन निश्चित। समाधी बैसेन एकतत्त्व। मुखीं मात नामाची
४१२३४	मातलें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
४१२३५	माता	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
४१२३६	माता	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
४१२३७	माता	।।ज्ञा.गा.०६०२.०५।।	माता पिता सखा सर्वस्व तूं कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीशीं
४१२३८	माता	।।ज्ञा.गा.०७८९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणव माझा पिता। अक्षर तेच माता याच भेदें
४१२३९	माता	।।ज्ञा.गा.१०६४.०१।।	एक माझी माता दोघेजण पिता। मज तीन कांता दोघे सुत
४१२४०	माता	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
४१२४१	मातापितयाचा	।।ज्ञा.गा.०१४९.०२।।	मातापितयाचा द्वेषु करी। गुरुनिंदा करी थोरी। तो घालिजेल अघोरीं। कल्पकोडी जाणावें
४१२४२	मातापिता	।।ज्ञा.गा.०३०३.०४।।	रखुमादेविवरु विठ्ठल मातापिता। मी त्याची दुहिता सर्वांगुणीं

४१२४३	मातापिता	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
४१२४४	मातापिता	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
४१२४५	मातापिता	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
४१२४६	मातापुर	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
४१२४७	मातापुरीं	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
४१२४८	मातिये	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
४१२४९	माती	।।ज्ञा.गा.०९१७.०१।।	षड्चक्रीं कुंभार घडीतसे माती। तैसें आम्हां किती चाळविसी
४१२५०	मातु	।।ज्ञा.गा.०२३२.०३।।	प्रकृति भक्ति परमातु। मातु मा परमहंसु। ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तिदासु
४१२५१	मातु	।।ज्ञा.गा.०२४४.०३।।	ठायीं ठायीं मातु पेंधा पैं नाचतु। वाकुल्या दावितु हरिछंदें
४१२५२	मातु	।।ज्ञा.गा.०२७०.०२।।	घुमत घुमत निळेमाजीं मातु। निळेपणीं देतु क्षेम कृष्णीं
४१२५३	मातु	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
४१२५४	मातु	।।ज्ञा.गा.०५५०.०१।।	येकी सांगें मातु। येकी सांगें रे तुं। तो कोण दृष्टांतु। सखिये सांगें
४१२५५	मातु	।।ज्ञा.गा.०५५१.०२।।	काय सांगूं मातु वेगळीच धातु। जिवा हा जिवांतु व्यापुनी ठेला
४१२५६	मातु	।।ज्ञा.गा.०५९९.०५।।	हेतु मातु भ्रांति हे तिन्ही गिळून। राहियला मौन ज्ञानदेव
४१२५७	मातु	।।ज्ञा.गा.०८२५.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट ब्रह्मरंध्रीं वस्तु। तुर्येची ऐसी मातु याच ज्ञानें
४१२५८	मातु	।।ज्ञा.गा.०९२९.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसि एकांतु। द्वैताद्वैताची मातु उरेचिना
४१२५९	मातु	।।ज्ञा.गा.१०४६.०१।।	चवाळ्याची सांगेन मातु। चवाळें पांघुरे पंढरीनाथु
४१२६०	मातृ	।।ज्ञा.गा.००६४.०३।।	मातृ पितृ भ्राता सगोत्र अपार। चतुर्भुज नर होऊनि ठेले
४१२६१	मातृका	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
४१२६२	मातृकीं	।।ज्ञा.गा.०४४८.०३।।	ॐकाराचें बीज समूळ मातृकीं। दिसे लोकां लोकीं एकतत्त्वीं

४१२६३	मातृके	।।ज्ञा.गा.०१२९.०१।।	रसने वोरसु मातृके वो माये
४१२६४	माते	।।ज्ञा.गा.०९९९.२१।।	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार
४१२६५	माते	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
४१२६६	माते	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
४१२६७	माते	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
४१२६८	माते	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
४१२६९	माते	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
४१२७०	माते	।।ज्ञा.गा.१०१९.०१।।	साईखडियातें देखोनियां माते। तैसा संसारातें येत रया
४१२७१	माते	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
४१२७२	मातें	।।ज्ञा.गा.०२५८.०२।।	कृष्ण आळिवा आळिवा। परतोनी मातें दावा
४१२७३	मातें	।।ज्ञा.गा.०२८३.०३।।	अष्टभोग भोगितां मातें नाहीं चाड। भक्तिप्रेम गोड लेईलें गे माये
४१२७४	मातें	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
४१२७५	मातें	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दृष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
४१२७६	मातें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०२।।	आणिकांची चाड न लवावो मातें। एकल्या अनंतें मज बरवें केलें वो माय
४१२७७	मातें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया

४१२७८	मातें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनविता पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
४१२७९	मातें	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
४१२८०	मातें	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
४१२८१	मातें	।।ज्ञा.गा.१०३१.०२।।	न मगे वही मोल जीवन भातें। तें द्यावें मातें पाईकपण
४१२८२	मातेचा	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
४१२८३	मातेचिया	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
४१२८४	मातेचिये	।।ज्ञा.गा.१०६२.०३।।	मातेचिये पोटीं पिता जो जन्मला। नवलाव जाहला काय सांगो
४१२८५	मातेचें	।।ज्ञा.गा.१०७७.०४।।	पितियाचा वेष धरूनियां वेगीं। मातेचें सुख भोगावया लागीं
४१२८६	मातेरा	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरू पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
४१२८७	मातेसि	।।ज्ञा.गा.११०५.०५।।	पितयाचा अंश घेऊनी आला। मातेसि जेणें उपभोग केला
४१२८८	मातेसी	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
४१२८९	मात्र	।।ज्ञा.गा.०१०१.०२।।	नाम मात्र नमन ज्ञानघन पूर्ण। रामनामें कर्ण भरू रया
४१२९०	मात्र	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे
४१२९१	मात्र	।।ज्ञा.गा.०८६१.०४।।	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
४१२९२	मात्रीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णीं ढाळ देती गे माये
४१२९३	माथा	।।ज्ञा.गा.०१५४.०४।।	पाहे संताचिया तीर्था। तीर्थ घेऊनि वंदी माथा। तो भक्तभावें सर्वथा। उद्धरैल नि:संदेह

४१२९४	माथा	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
४१२९५	माथा	।।ज्ञा.गा.०३२०.०१।।	होय सौरी आतां उघडा घाली माथा । परपुरुषीं रमल्या बाई त्याची पतिव्रता
४१२९६	माथा	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
४१२९७	माथा	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा
४१२९८	माथा	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध
४१२९९	माथां	।।ज्ञा.गा.०००६.०४।।	मुकुट माथां निवृत्तिसार । विद्या अभ्यासितां ज्ञानेश्वर । सकळ अभ्यासाचा नरकुंजर । पूजूं आतां
४१३००	माथां	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
४१३०१	माथां	।।ज्ञा.गा.०१८४.०३।।	या संतांसी भेटतां । हरे संसाराची व्यथा। पुढतां पुढती माथां। अखंडित ठेवीन
४१३०२	माथां	।।ज्ञा.गा.०२०६.१६।।	माथां मुगुट झळाळीत। बाप पुंडलिका न्याहाळीत
४१३०३	माथां	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
४१३०४	माथां	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
४१३०५	माथां	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
४१३०६	माथां	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो

४१३०७	माथां	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला
४१३०८	माथां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
४१३०९	माथां	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
४१३१०	माथां	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
४१३११	माथां	।।ज्ञा.गा.११०४.०५।।	ज्ञानराज म्हणे निवृत्तीची सर। त्याचा कर माथां तेव्हां कळे
४१३१२	माथां	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
४१३१३	माथे	।।ज्ञा.गा.०२२९.०१।।	माथे टेंकित बाह्या पसरित। डांगाचे आधार घेती
४१३१४	माधव	।।ज्ञा.गा.०००१.०२।।	तो हा विठ्ठल बरवा । तो हा माधव बरवा
४१३१५	माधव	।।ज्ञा.गा.००४२.०२।।	केशव बरवा माधव बरवा। गोपाळ बरवा बाइयांनों
४१३१६	माधव	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
४१३१७	माधवी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
४१३१८	माध्यान्हींची	।।ज्ञा.गा.०८६९.०२।।	मोलाचें आयुष्य दवडितोसी वायां। माध्यान्हींची छाया जाय वेगीं
४१३१९	मान	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
४१३२०	मान	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
४१३२१	मान	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
४१३२२	मान	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
४१३२३	मान	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी

४१३२४	मान	।।ज्ञा.गा.०६२२.०३।।	मान अपमान तुज कांहीं नाहीं। तूं तंव विदेही नित्य शुद्ध
४१३२५	मान	।।ज्ञा.गा.०९८६.०३।।	मान अपमान पाहू नये संतीं। जोडावा श्रीपति निशिदिनीं
४१३२६	मान	।।ज्ञा.गा.०९८८.०४।।	मान अपमान तुज दोन्ही नाहीं। तूं तो विदेही नित्यशुद्ध
४१३२७	मान	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुर्‍हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
४१३२८	मान	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
४१३२९	मान	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
४१३३०	मान	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
४१३३१	मानला	।।ज्ञा.गा.०५७९.०३।।	रखुमादेविवरु महद्‌भूता वेगळा। त्याहूनि तो मनीं मानला गे माय
४१३३२	मानली	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
४१३३३	मानव	।।ज्ञा.गा.०३३१.०२।।	काळें मनुष्य मानव जालें। अरूप रूपा आलें गोविंदपणें
४१३३४	मानवपणें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
४१३३५	मानवलें	।।ज्ञा.गा.१०८१.०४।।	ज्ञानदेवो मानवलें। माझें मज सांगितलें। दोहोंचे मिळोनि एक जालें। भलें केलें चांगया
४१३३६	मानवी	।।ज्ञा.गा.०४३१.०२।।	कैसें वरिष्ठांचे सार। जों आदिअंतीं विचार। हें जाणले अवतार। मानवी होती
४१३३७	मानवोनी	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
४१३३८	मानस	।।ज्ञा.गा.०२३३.०१।।	गोंवळेपणाची बुंथी घेऊनियां भेष। रिझविशी मानस यशोदेचें
४१३३९	मानस	।।ज्ञा.गा.०४३४.०३।।	सद्‌गुरु बोलाचा विश्वास। मानस स्थीरावुनि परिस। जेथें ध्यानाचा अवकाश आकाश। फावलिया

४१३४०	मानस	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
४१३४१	मानसमोहन	।।ज्ञा.गा.०२२२.०२।।	पतीतपावन मानसमोहन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
४१३४२	मानसाचिया	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
४१३४३	मानसासी	।।ज्ञा.गा.०५९०.०१।।	वासनेचें बीज भर्जोनी टाकिलें। मानसासी केलें देशधडी
४१३४४	मानसीं	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
४१३४५	मानसीं	।।ज्ञा.गा.००७८.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे संसार निरसी। अखंड मानसीं विठ्ठल हरि
४१३४६	मानसीं	।।ज्ञा.गा.०१२१.०१।।	जें शंभूनें धरिलें मानसीं । तेंचि उपदेशिलें गिरिजेसी
४१३४७	मानसीं	।।ज्ञा.गा.०१२१.०२।।	नाम बरवें बरवें। निज मानसीं धरावें
४१३४८	मानसीं	।।ज्ञा.गा.०१९०.०२।।	परमानंदु आजि मानसीं। भेटी जाली या संतांसी
४१३४९	मानसीं	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
४१३५०	मानसीं	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
४१३५१	मानसीं	।।ज्ञा.गा.०२३३.०४।।	मज मानसीं सुख तुझ्या रूपीं बोलावा। सर्वेंद्रिये दोहावा तुझ्या नामीं
४१३५२	मानसीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
४१३५३	मानसीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सवेंची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
४१३५४	मानसीं	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
४१३५५	मानसीं	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी
४१३५६	मानसीं	।।ज्ञा.गा.०७२९.०२।।	पढियंते मानसीं बहुवसे। असे दुरी तें जवळीच वसे रया

४१३५७	मानसीं	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
४१३५८	मानसीं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
४१३५९	मानसीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
४१३६०	मानसीं	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
४१३६१	मानसीं	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
४१३६२	मानसीं	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
४१३६३	मानसीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
४१३६४	मानसींचा	।।ज्ञा.गा.०२८६.१०।।	बाप रखुमादेविवरु माझे मानसींचा होये। तयालागीं सये मी जागी सुती
४१३६५	मानसींचा	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
४१३६६	मानाल	।।ज्ञा.गा.०८४५.०३।।	नाशिवंत देह मानाल शाश्वत। तरी यमदूत ताडितील
४१३६७	मानावी	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
४१३६८	मानिजेति	।।ज्ञा.गा.०६१९.०३।।	संसारीं तरोनी शिष्यासी तारिती। तेचि मानिजेति गुरु एक
४१३६९	मानिताती	।।ज्ञा.गा.०८६९.०१।।	स्वप्नींचेंनि सुखें मानिताती सुख। घेतलिया विख जाईल देह
४१३७०	मानिती	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना

४१३७१	मानिती	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
४१३७२	मानिती	।।ज्ञा.गा.०६५१.०४।।	देह उच्च नीच आत्मा सर्व सम। मानिती विषम मंदमती
४१३७३	मानिती	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
४१३७४	मानितोसी	।।ज्ञा.गा.०६५१.०१।।	कासया प्रतिष्ठा व्यर्थ मानितोसी। सर्वत्र धरिसी समभावें
४१३७५	मानियेलें	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
४१३७६	मानिला	।।ज्ञा.गा.०१३२.०२।।	आदि मध्य अंतीं निजबीज ओंकार। ध्रुव प्रल्हाद अंबऋषी जिहीं मानिला निर्धार
४१३७७	मानिला	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
४१३७८	मानिला	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
४१३७९	मानिलें	।।ज्ञा.गा.०८७९.०५।।	क्षणाचा सोहळा मानिलें हित। आपस्तुति परनिंदेचें गीत
४१३८०	मानिलें	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सुदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
४१३८१	मानिसी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची ह्रदयीं असतां कां नाडलासी रया
४१३८२	मानिसी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
४१३८३	मानी	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
४१३८४	मानी	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मांतें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्में निवारी नारायण

४१३८५	मानीं	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
४१३८६	मानीं	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
४१३८७	मानु	।।ज्ञा.गा.०१६६.०३।।	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा
४१३८८	मानें	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
४१३८९	मानें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
४१३९०	मानेल	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
४१३९१	मानेल	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
४१३९२	मान्य	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
४१३९३	मान्य	।।ज्ञा.गा.०४५१.०५।।	तत्त्वीं तत्त्व गेलें बोलणें वैखरी। वेदवक्ते चारी मान्य झाले
४१३९४	मान्य	।।ज्ञा.गा.०५९१.०५।।	सर्व वृत्ति शून्य म्हणे तोचि धन्य। ज्ञानदेव मान्य सर्वस्वेंशी
४१३९५	मान्यता	।।ज्ञा.गा.०१३०.०३।।	लावण्य मान्यता विद्यावंत। सखे स्वजन पुत्रकलत्र। विषयभोग वयसा व्यर्थ। देहासहित मरणांती
४१३९६	मान्हा	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
४१३९७	मान्हा	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
४१३९८	मान्हा	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
४१३९९	मान्हा	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
४१४००	मान्हीया	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिळे सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
४१४०१	माप	।।ज्ञा.गा.०७०३.०२।।	विठ्ठल म्हणतां हरलें पाप। पदरीं आलें पुण्य माप। धाला दिनाचा मायबाप विठ्ठलची

४१४०२	मापा	।।ज्ञा.गा.००८८.०३।।	सोकरी पापपुण्या ठायीं आपा। आयुष्याच्या मापा हरि धावे
४१४०३	मापारी	।।ज्ञा.गा.०४५८.०२।।	काय करूं सये कोठें गेला हरि। देहीं देह मापारी हरि जाला
४१४०४	मापारी	।।ज्ञा.गा.०४७६.०३।।	चेतनें चेतवी बुद्धीतें पाचारी। कल्पना मापारी निवृत्ति ठायीं
४१४०५	मापारी	।।ज्ञा.गा.०५२०.०२।।	स्वरूप कामारी वागपुष्पें चारी। विरुळा मापारी जाणे खूण
४१४०६	मापारी	।।ज्ञा.गा.०५२१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काज सरलें संसारीं। चारीही मापारी गिळूनि ठेलों
४१४०७	मापें	।।ज्ञा.गा.०३८६.०४।।	ज्ञानदेवीं लपे विज्ञान हारपे। काळ यम मापें न बाधिती
४१४०८	मापें	।।ज्ञा.गा.०५२१.०१।।	मृत्यूचेनि मापें जे जे गेले प्राणी। तयाची शिराणी यम करी
४१४०९	मापें	।।ज्ञा.गा.०७६१.०२।।	ॐकार अक्षर अक्षरीं हारपे। अनुभवाच्या मापें मोजूं बापा
४१४१०	मापें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
४१४११	माय	।।ज्ञा.गा.०००३.०२।।	रामकृष्ण गोविंद गोपाळा । तूं माय माऊली जिवींचा जिव्हाळा
४१४१२	माय	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
४१४१३	माय	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें । परब्रह्म तेज फांकलें । तें व्योमीं व्योम सामावलें । नयनीं वो माय
४१४१४	माय	।।ज्ञा.गा.००२३.०२।।	कमलनयन सुमन फांकलें । त्या परिमळा आथिलें । मकरंदीं वो माय
४१४१५	माय	।।ज्ञा.गा.००२३.०३।।	संकोचला संसार । पारुषला व्यवहार । ब्रह्मानंद अपार । जहाला वो माय
४१४१६	माय	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
४१४१७	माय	।।ज्ञा.गा.००२३.०५।।	यापरतें बोलणें । न बोलणें होणें । तें म्यां आपुल्या अंगवणें । केलें वो माय
४१४१८	माय	।।ज्ञा.गा.००२३.०६।।	ऐसियातें वोठी । लागलें तयाचे पाठीं । रखुमादेविवरा भेटी । विठ्ठलीं वो माय
४१४१९	माय	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
४१४२०	माय	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
४१४२१	माय	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
४१४२२	माय	।।ज्ञा.गा.०१२९.०३।।	निवृत्तिदासाप्रिय। माय रमणिये माय रमणिये

४१४२३	माय	।।ज्ञा.गा.०१२९.०३।।	निवृत्तिदासाप्रिय। माय रमणिये माय रमणिये
४१४२४	माय	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
४१४२५	माय	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
४१४२६	माय	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
४१४२७	माय	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
४१४२८	माय	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
४१४२९	माय	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
४१४३०	माय	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
४१४३१	माय	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
४१४३२	माय	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
४१४३३	माय	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
४१४३४	माय	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
४१४३५	माय	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय

४१४३६	माय	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
४१४३७	माय	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
४१४३८	माय	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
४१४३९	माय	।।ज्ञा.गा.०२७९.०२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं माय। अवघें निर्गुण होय पाचारीतां
४१४४०	माय	।।ज्ञा.गा.०२८७.०२।।	आपआपणिया पडे माय विसरु। मज आवडे तो नंदाचा कुमरु गे माये
४१४४१	माय	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
४१४४२	माय	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
४१४४३	माय	।।ज्ञा.गा.०२९०.०२।।	काय सांगो माय न कळे तयाची सोये। येणें मनाचे मोडुनि पाये वेधियेलें
४१४४४	माय	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
४१४४५	माय	।।ज्ञा.गा.०३०४.०१।।	जियेचा अंबुला रूसुनीयां जाये। तयेचें जीवित्व जळो गे माय
४१४४६	माय	।।ज्ञा.गा.०३०७.०२।।	काय सांगूं माय निर्गुण अंबुला । शून्यीं मिळाला नाहीं ठाईं
४१४४७	माय	।।ज्ञा.गा.०३१३.०२।।	मौनेंची घरवात करावियाची । चाड नाहीं मज या जिवाची गे माय
४१४४८	माय	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
४१४४९	माय	।।ज्ञा.गा.०३३४.०४।।	ज्ञानदेवीं सोय अवघाचि सामाय। सुखदु:ख माय आम्हां नाहीं
४१४५०	माय	।।ज्ञा.गा.०३३७.०२।।	काय करूं माय सांवळा श्रीकृष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तीनें
४१४५१	माय	।।ज्ञा.गा.०३४१.०२।।	काय सांगूं माय त्रिभुवन धाय। पाहतां न समाय नाना रूपीं
४१४५२	माय	।।ज्ञा.गा.०३४९.०१।।	ब्रह्माची पुतळी मीचि पैं जालों। ब्रह्मचि लेईलों अंजन गे माय
४१४५३	माय	।।ज्ञा.गा.०३६४.०१।।	कमळावरी कमळ ठेवुनी उल्हाटे। कमळीं कमळ उफराटें गे माय
४१४५४	माय	।।ज्ञा.गा.०३६६.०१।।	सदैवपण आलें गोपाळातें देखिलें। लक्षा एका जोडलें अमित्य गुणीं वो माय

४१४५५	माय	।।ज्ञा.गा.०३६६.०२।।	दैन्याचे सांकडीपासूनि वेगळावलें। पैं जवळी बैसविलें आनंदपदीं वो माय
४१४५६	माय	।।ज्ञा.गा.०३६६.०३।।	जागृतिशेवटीं निद्राभुली नुठी। मायेसी म्यां मिठी दिधली वो माय
४१४५७	माय	।।ज्ञा.गा.०३६६.०४।।	मागुती नको परतणी या शरीरीं उरवणी। प्रपंचाची कहाणी निमाली वो माय
४१४५८	माय	।।ज्ञा.गा.०३६६.०५।।	सदोदित भरलें त्या तिहीं गुणां वेगळें। तें अगणित वर्षलें प्रेमघरीं वो माय
४१४५९	माय	।।ज्ञा.गा.०३६६.०६।।	सबराभरित भरला या देहभावावेगळा। रखुमादेविवरु जवळी जोडला वो माय
४१४६०	माय	।।ज्ञा.गा.०३६७.०१।।	निरालंब स्तंभ घातला निजयोगु। साही वेगळेसी वो माय
४१४६१	माय	।।ज्ञा.गा.०३६७.०२।।	आणिकां न कळे तें त्रिगुणां वेगळें। तें मज गोवळें दाविलें वो माय
४१४६२	माय	।।ज्ञा.गा.०३६७.०३।।	दुर्घट घडतां न वर्णवे योग्यता। मज पुढारी वो माय
४१४६३	माय	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय
४१४६४	माय	।।ज्ञा.गा.०३६८.०१।।	दीप दिगांतरीं दीपीं पाहतां। परेहूनि परता तो देखिला वो माय
४१४६५	माय	।।ज्ञा.गा.०३६८.०२।।	पाहीन मी आतां निरंजन स्वरूपता। त्यानें मज तत्त्वतां वोजविलें वो माय
४१४६६	माय	।।ज्ञा.गा.०३६८.०३।।	देहाचा दिवा उजळूनि ज्ञानज्योती। परपुरुषीं निवृत्ति झाली वो माय
४१४६७	माय	।।ज्ञा.गा.०३६८.०४।।	कवळूनि भेटी प्राणेंसी देईन मिठी। मी नि:शब्देंसी गोष्टी सांगेन वो माय
४१४६८	माय	।।ज्ञा.गा.०३६८.०५।।	निजभावें निरोपिला सच्चिदानंदपदीं। मग मज परमानंदीं गोष्टी जोडली वो माय
४१४६९	माय	।।ज्ञा.गा.०३६८.०६।।	ऐसें मी अनुसरलें यानें आपंगिलें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें वो माय
४१४७०	माय	।।ज्ञा.गा.०३६९.०३।।	आतां असो हें भरोवरी सांगणें या शरीरीं। उगवले अंतरीं दृष्टीचिया वो माय
४१४७१	माय	।।ज्ञा.गा.०३६९.०४।।	सहज अंगवणे निजगूज पाहणें। तें आनंदें निर्गुणें नयनीं प्रकाशलें वो माय
४१४७२	माय	।।ज्ञा.गा.०३६९.०६।।	गुण गिऱ्हाईक जोडला अमोल मोलें घेतला। रखुमादेविवर विठ्ठला वो माय
४१४७३	माय	।।ज्ञा.गा.०३७५.०१।।	अकल्पित द्रुम आजी संयोगें घडलें। अपार आपणांतें विसरलें गे माय
४१४७४	माय	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
४१४७५	माय	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
४१४७६	माय	।।ज्ञा.गा.०४२२.०२।।	अविट गे माय विटेना। जवळी आहे परी भेटेना
४१४७७	माय	।।ज्ञा.गा.०४३५.०६।।	निवृत्ति माय ते गोजिरी। ज्ञानेश्वरीची सोज्वळ सारी। शिकविलें अनेकां परी। कामा आलें

४१४७८	माय	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
४१४७९	माय	।।ज्ञा.गा.०४७६.०२।।	माय सांग आम्हां कोण सुख ब्रह्मा। तुम्हां आम्हां समा कोण्या रूपें
४१४८०	माय	।।ज्ञा.गा.०४९२.०१।।	मी माझें मोहित राहिलें निवांत। एकरूप तत्त्व देखिलें गे माय
४१४८१	माय	।।ज्ञा.गा.०४९६.०१।।	पंधरयाची खाणी अनर्घ्य रत्नाचें पाणी। तें निरंजनीं वनीं शोभतसे वो माय
४१४८२	माय	।।ज्ञा.गा.०४९६.०२।।	गुणांची लावणी लाविली गगनीं। निरंजनीं निर्गुणीं आथिलें वो माय
४१४८३	माय	।।ज्ञा.गा.०४९६.०३।।	पूर्णानंद सच्चिदानंदकंदु। तो निरंजनीं स्वादु आळवितो माय
४१४८४	माय	।।ज्ञा.गा.०४९६.०४।।	लक्ष कोटी एकला अनंतगुणी जाहला। तो अंगें अंगवला निजस्वरूपीं वो माय
४१४८५	माय	।।ज्ञा.गा.०४९६.०५।।	ब्रह्मरसें भरला दाही दिशा व्यापिला। आनंदु सच्चिदानंदीं वोसंडला वो माय
४१४८६	माय	।।ज्ञा.गा.०४९६.०६।।	ऐसा सुखसंवादु सागर भरला। रखुमादेविवरा विठ्ठला वो माय
४१४८७	माय	।।ज्ञा.गा.०४९७.०१।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें निमालें। मज निरंजनीं आफाविलें गोवळें वो माय
४१४८८	माय	।।ज्ञा.गा.०४९७.०२।।	आणिकांची चाड न लवावो मातें। एकल्या अनंतें मज बरवें केलें वो माय
४१४८९	माय	।।ज्ञा.गा.०४९७.०३।।	तें परदीपीं उजळलें अंधारें फेडिलें। कोडें कवतिकें जोडलें स्वरूप वो माय
४१४९०	माय	।।ज्ञा.गा.०४९७.०४।।	आतां मी वेगळावलें पांचाहुनी जाहालें। परब्रह्म जोडलें किरु वो माय
४१४९१	माय	।।ज्ञा.गा.०४९७.०५।।	ऐसा जगजीवनु जोगावला जगमूर्ति देखिला। तो जगदेश्वरु फळला निरंजनीं वो माय
४१४९२	माय	।।ज्ञा.गा.०४९८.०१।।	अमित सूर्य प्रकाशले तेज उदयो जहाले। ज्ञानज्योति फांकले दुणावोनी वो माय
४१४९३	माय	।।ज्ञा.गा.०४९८.०२।।	दामोदर नामें मना बांधिलें दावें। निरंजन म्हणावें आपणा वो माय
४१४९४	माय	।।ज्ञा.गा.०४९८.०३।।	गुणचि नाहीं त्यासी काय लाऊं गुण। अतीत निरंजन देखिला वो माय
४१४९५	माय	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
४१४९६	माय	।।ज्ञा.गा.०४९८.०५।।	आतां असो हव्यासु लागला निजध्यासु। निरंजनीं सौरसु करीतसे वो माय
४१४९७	माय	।।ज्ञा.गा.०४९८.०६।।	आतां आहे तैसा असो माझ्या हृदयींच वसो। हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
४१४९८	माय	।।ज्ञा.गा.०४९९.०१।।	ठसावली देहीं परब्रह्ममूर्ति। सोहं शब्दीं गती प्राप्त जाली वो माय
४१४९९	माय	।।ज्ञा.गा.०४९९.०२।।	सहजीं सहज स्थिति जाली वो माय
४१५००	माय	।।ज्ञा.गा.०४९९.०३।।	विरालीं अष्टांगें देखोनी गोमटें। पाहातां प्रेम फुटे पाती श्रमती वो माय
४१५०१	माय	।।ज्ञा.गा.०४९९.०४।।	अष्टभुजांचिया रिघालिये खेवा। तंव विश्वाचा बाहुवा देखिला वो माय
४१५०२	माय	।।ज्ञा.गा.०४९९.०५।।	न समाय लेववितां लेईजे कैसेनि। निरंजन अंजनीं लेईले वो माय
४१५०३	माय	।।ज्ञा.गा.०४९९.०६।।	हे भुली सांडूनि भुलवी परमबोध बोधवी। तो हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय

४१५०४	माय	।।ज्ञा.गा.०५००.०१।।	थोकलें यांच्या गुणीं तनुमनासहित। त्या निजतत्त्वीं प्रीत निमालें वो माय
४१५०५	माय	।।ज्ञा.गा.०५००.०२।।	साही संवादले चौघे अनुवादले। पुरोती उरलें म्यां देखिलें वो माय
४१५०६	माय	।।ज्ञा.गा.०५००.०३।।	कापुराची भांडुली परिमळें भरली। दीपीं उजळी रूपनालें वो माय
४१५०७	माय	।।ज्ञा.गा.०५००.०४।।	तेथें नाहीं ल्याया रूप ना छाया। ऐसी ज्योति कर्पूराचिया उजळल्या वो माय
४१५०८	माय	।।ज्ञा.गा.०५००.०५।।	तेथें नाहीं उखणी एकला एकपणीं। देखतांचि नयनीं उमळला वो माय
४१५०९	माय	।।ज्ञा.गा.०५००.०६।।	ऐसी जाली प्राप्ती खुंटली मागील गती। रखुमादेविपती जोडला वो माय
४१५१०	माय	।।ज्ञा.गा.०५०१.०१।।	ठकपरी धरिला मनोवेगें बांधला। तो ठेंगणाचि जाहाला अनिवाड वो माय
४१५११	माय	।।ज्ञा.गा.०५०१.०२।।	समाधी ध्यान निजध्यासीं आरुढलें। तंव अवघेंचि पारुषलें अभावा वो माय
४१५१२	माय	।।ज्ञा.गा.०५०१.०३।।	हा असो जैसा तैसा हृदयमंदिरीं ऐसा। परपुरुषीं अपैसा अनुसरलें वो माय
४१५१३	माय	।।ज्ञा.गा.०५०१.०४।।	बरवा देखोनि न्याहाळी दिव्य कांति झळाळी। परब्रह्मीं दिवाळी चहूंदिशांची वो माय
४१५१४	माय	।।ज्ञा.गा.०५०१.०५।।	त्यानें निवाला मनु भेटला जगजीवनु। तो आनंदगहनु उचंबळे वो माय
४१५१५	माय	।।ज्ञा.गा.०५०१.०६।।	हा निरालंब वोळला भक्तिभावें मिळाला। रखुमादेवि दादुला विठ्ठलु राणा वो माय
४१५१६	माय	।।ज्ञा.गा.०५०२.०१।।	पाहातां सप्त पाताळें एकविसांवेगळें। तें निरंजन आगळें खुतलें डोळां गे माय
४१५१७	माय	।।ज्ञा.गा.०५०२.०२।।	पांवा वाहे तलालोरी नादु उमटे अंबरीं तया सुखसागरीं बुडालें वो माय
४१५१८	माय	।।ज्ञा.गा.०५०२.०३।।	सुखसंवादु लागला जीवनीं जीवनु भेटला। भेटी देऊनि गुंतला मनोमंदिरीं वो माय
४१५१९	माय	।।ज्ञा.गा.०५०२.०४।।	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
४१५२०	माय	।।ज्ञा.गा.०५०२.०५।।	आवडीं रिघालें घर आपुलें। सहजी सामावलें स्वरूपीं वो माय
४१५२१	माय	।।ज्ञा.गा.०५०२.०६।।	वैराग्यभक्ती ज्ञानाची माउली। ते रखुमादेविवर विठ्ठलीं भेटली वो माय
४१५२२	माय	।।ज्ञा.गा.०५०८.०१।।	चौदारवंटा ओलांडूनि वोजा। अंतरीं आत्मकाजा बोधिलें वो माय
४१५२३	माय	।।ज्ञा.गा.०५०८.०२।।	आनंदाचे चक्षु उघडी पातीं। शब्दांनि शब्दां अतीति मी जहालिये वो माय
४१५२४	माय	।।ज्ञा.गा.०५०८.०३।।	पांगुळें इंद्रियें ग्रामु संवादें आत्मारामु। तो ईश्वरु पूर्णकामु मज भेटवा वो माय
४१५२५	माय	।।ज्ञा.गा.०५०८.०४।।	तेथें गोरस जहालें ज्ञाना अंतरीं वोजावलें। सदैवपण आलें मज वो माय
४१५२६	माय	।।ज्ञा.गा.०५०८.०५।।	पाहतां ठेंगणें डोळे न्याहाळितां आगळें। तें पदप्राप्ती वेगळें सगुणनिर्गुण वो माय
४१५२७	माय	।।ज्ञा.गा.०५०८.०६।।	ऐसा हा दिपीं दीपपरनायकू। रखुमादेविवरु एकु जोडला वो माय
४१५२८	माय	।।ज्ञा.गा.०५१०.०१।।	दृष्टीचें गुज सच्चिदानंद सहज। ते चक्षूच्या अंतरीं निज निरोपिलें वो माय
४१५२९	माय	।।ज्ञा.गा.०५१०.०२।।	अनुवादु खुंटला एकपणें एकला। संबंधु तुटला मागिलाचा वो माय

४१५३०	माय	।।ज्ञा.गा.०५१०.०३।।	पुरती दृष्टि पूर्ण ब्रह्मींच भासली। त्या सुखा दोंदुली वाढली वो माय
४१५३१	माय	।।ज्ञा.गा.०५१०.०४।।	अवलोकितां न अवलोकवे बोलिजे तैसा नव्हे। हा रखुमादेविवरु भावें माल्हाथिला वो माय
४१५३२	माय	।।ज्ञा.गा.०५११.०१।।	ब्रह्मपदाची प्राप्ति उमगेल दृष्टि। परम चैतन्याचे पोटीं विश्वंभरु वो माय
४१५३३	माय	।।ज्ञा.गा.०५११.०२।।	अवघाचि देखिला अवघा मालवला। देखोनि निवाला जीव गे माय
४१५३४	माय	।।ज्ञा.गा.०५११.०३।।	कापुराची पुतळी कर्पुरदीपु पाजळी। तैसी मी त्याच्या मेळीं जाहलें वो माय
४१५३५	माय	।।ज्ञा.गा.०५११.०४।।	तेथें रूप ना छाया त्रिगुण ना माया। रखुमादेविवराचिया उपाये वो माय
४१५३६	माय	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
४१५३७	माय	।।ज्ञा.गा.०५१४.०३।।	तेथें एक नवल वर्तलें वो साजणी। सांगतां मिठी मौनी पडली वो माय
४१५३८	माय	।।ज्ञा.गा.०५१४.०४।।	ऐसा परोपरी फळला दिव्यरूपें फावला। तो रखुमादेविवरु जोडला वो माय
४१५३९	माय	।।ज्ञा.गा.०५१५.०१।।	आपला गुणग्राम सांडोनियां गेलिये। निवांत राहिलिये निर्गुणीं वो माय
४१५४०	माय	।।ज्ञा.गा.०५१५.०२।।	परोपरी पाहतां सर्वरूपीं गोपाळ। तो मजपाशीं परी वेळ न लगतां वो माय
४१५४१	माय	।।ज्ञा.गा.०५१५.०३।।	अनुवाद खुंटला सर्वांगें भेटला। गुणग्राम तुटला सहज वो माय
४१५४२	माय	।।ज्ञा.गा.०५१५.०४।।	ऐसें म्यां रूप आपुलें आपणचि केलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
४१५४३	माय	।।ज्ञा.गा.०५१६.०१।।	पुरे जरी म्हणों तरी अमित्य पुरला। पुरोनियां उरला तेज:पुंज वो माय
४१५४४	माय	।।ज्ञा.गा.०५१६.०२।।	ज्ञानाचे खाणी माणिकें निर्वाणीं। लाधलें मी निर्गुणीं निरालंबी वो माय
४१५४५	माय	।।ज्ञा.गा.०५१६.०३।।	आत्मत्वाचिया परी खेवणिलीं भूषणें। तें मी आवडीचें लेणें लेइलें वो माय
४१५४६	माय	।।ज्ञा.गा.०५१६.०४।।	हा सुजडु जडला विटेसी लाधला। त्या रखुमादेविवरा विठ्ठला मी न्याहाळीं वो माय
४१५४७	माय	।।ज्ञा.गा.०५१७.०१।।	ज्ञानाचें गरोदर वाढलें परपुरुषें। व्यभिचारिणी ऐसें म्हणितलें वो माय
४१५४८	माय	।।ज्ञा.गा.०५१७.०२।।	नव्हे व्यभिचारिणी नाहीं मज कोणी। पाहातां निर्वाणीं सहज जोडलें वो माय
४१५४९	माय	।।ज्ञा.गा.०५१७.०३।।	निवृत्ति पुराडला देहेभाव चोखाळला। अंगेंसी मर्दिला ब्रह्मरसु वो माय
४१५५०	माय	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गर्ती जाली वो माय
४१५५१	माय	।।ज्ञा.गा.०५१७.०५।।	आतां असो हें बोलणें दुजें नाहीं सांगणें। चिदानंदघन तेणें वाढलें वो माय
४१५५२	माय	।।ज्ञा.गा.०५१७.०६।।	ऐसा देखणिया देखिला निजगुप्त प्रकाशला। तो रखुमादेविवरु मज फावला वो माय
४१५५३	माय	।।ज्ञा.गा.०५१८.०१।।	जाणोनी नेणपण अंगीं बाणलें। नेणोनियां जाणपण सहज नेणवलें वो माय
४१५५४	माय	।।ज्ञा.गा.०५१८.०२।।	आत्मज्ञानाची गति जाली वो निवांत। प्रबोधतत्त्व मी पावलों वो माय
४१५५५	माय	।।ज्ञा.गा.०५१८.०३।।	पाचारिलें अवस्था स्वभावें जाहल्या। म्हणोनी विसरला देहभाव माय

४१५५६	माय	॥ज्ञा.गा.०५१८.०४॥	गुरुमुखें जैं जोडे तैं फिटे सांकडें। रखुमादेविवर कोडें कवतिकें वो माय
४१५५७	माय	॥ज्ञा.गा.०५२७.०२॥	कैसें याचें करणें सांग आम्हां माय। कामधेनु होय कल्पनेची
४१५५८	माय	॥ज्ञा.गा.०५३६.०१॥	कापुराची सोय कापुरींची माय। परतोनी धाय ने घे तैसी
४१५५९	माय	॥ज्ञा.गा.०५४२.०१॥	अनुभव जाला प्रपंच बुडाला। आपुला आपण देखिला सोहळा गे माय
४१५६०	माय	॥ज्ञा.गा.०५४२.०३॥	आपुला म्हणोनी अवघा आलिंगिला। अवघा देखिला अवघेपणें वो माय
४१५६१	माय	॥ज्ञा.गा.०५४२.०४॥	ऐसें जाणोनी ठकलें ठकोनियां ठेलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
४१५६२	माय	॥ज्ञा.गा.०५४८.०१॥	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
४१५६३	माय	॥ज्ञा.गा.०५५८.०१॥	अष्टही अंगें नवही व्याकरणें। सप्तही त्वचा भेदोन गेलें गे माय
४१५६४	माय	॥ज्ञा.गा.०५६१.०१॥	कूटाकूट अंतीं कूटस्थ पैं जालें। अशेष उरलें त्या वेगळें गे माय
४१५६५	माय	॥ज्ञा.गा.०५६३.०२॥	तें जीव अमृत जीवास जालें। त्याहुनी एक आगळें गे माय
४१५६६	माय	॥ज्ञा.गा.०५६४.०२॥	अवघे म्हणिजें व्योमाकार दिसे। त्याहुनी परतें असे गे माय
४१५६७	माय	॥ज्ञा.गा.०५६९.०१॥	कोटीची भरोवरी सरोनी गेली शरीरीं। संसाराची उरी कांहीं नुरेचि गे माय
४१५६८	माय	॥ज्ञा.गा.०५६९.०२॥	लक्षाचा लाभ मज घडला गे माय। कवणें उपायें चरण जोडलें वो
४१५६९	माय	॥ज्ञा.गा.०५७९.०३॥	रखुमादेविवरु महद्‌भूता वेगळा। त्याहूनि तो मनीं मानला गे माय
४१५७०	माय	॥ज्ञा.गा.०६६२.०३॥	श्रीगुरुप्रसादें ज्ञानबोधु झाला वो। नव्हे ते ठाउकें पडिलें माय वो
४१५७१	माय	॥ज्ञा.गा.०६८१.०१॥	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।
४१५७२	माय	॥ज्ञा.गा.०६८१.०२॥	आतां मी नये आपुलिया आस। तुटले सायास भ्रांतीचे वो माय
४१५७३	माय	॥ज्ञा.गा.०६८१.०३॥	मंजुळ मंजुळ वायो गती झळकती। तापत्रयें निवृत्ति निर्वाळिलें वो माय
४१५७४	माय	॥ज्ञा.गा.०६८१.०४॥	वेडावले एकाएकीं निजधाम रूपीं। रखुमादेविवरु दीपीं दिव्य तेज वो माय
४१५७५	माय	॥ज्ञा.गा.०६८२.०१॥	शुद्धमतीगती मज वोळला निवृत्ति। त्यानें पदोपदीं प्रीति स्वरूपीं वो माय
४१५७६	माय	॥ज्ञा.गा.०६८२.०२॥	आतां मी जाईन आपुलिया गांवा। होईल विसावा सुखसागरीं वो माय
४१५७७	माय	॥ज्ञा.गा.०६८२.०३॥	पाहतां न देखे आपुलें कोणी नाहीं। निजरूप पाहीं अनंता नयनीं वो माय
४१५७८	माय	॥ज्ञा.गा.०६८२.०४॥	हा रखुमाईदेविवरु गुरुगम्य सागरु। न करीच अव्हेरु माझा वो माय
४१५७९	माय	॥ज्ञा.गा.०६९१.०२॥	बोलों नये ऐसें केलें वो माय येणें। बोलतांचि गुणें आठऊ नाहीं
४१५८०	माय	॥ज्ञा.गा.०७२६.०६॥	निवृत्ति माय कनवाळू गहन। ज्ञानेश्वरा चाळवी घेऊन। पिपीलिकामार्गें गमन। एकसरा

४१५८१	माय	।।ज्ञा.गा.०७७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या अर्थाची सोय। धरी माझी माय मुक्ताबाई
४१५८२	माय	।।ज्ञा.गा.०८३४.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे हें कृत्य हातां नये। माय देऊं नये कोणासही
४१५८३	माय	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील
४१५८४	माय	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
४१५८५	माय	।।ज्ञा.गा.१०२८.०२।।	जातिवीण बाळ उपजलें पाहीं। तेथें परिये देते माय तेही नाहीं
४१५८६	माय	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें। मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
४१५८७	माय	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णूं चक्रपाणी बहु काळें गे माय
४१५८८	माय	।।ज्ञा.गा.१०४३.०१।।	माझें चवाळें रंगाचें बहुतें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें दिधलें गे माय
४१५८९	माय	।।ज्ञा.गा.१०४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें इतुकें केलें। माझें चवाळें हिरोनि नेलें गे माय
४१५९०	माय	।।ज्ञा.गा.१०४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु श्रीगुरुराणा। चवाळें पांघुरवी निरंजना गे माय
४१५९१	माय	।।ज्ञा.गा.१०४७.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। माझें चोरुनी जिणें उघडें केलें गे माय
४१५९२	माय	।।ज्ञा.गा.१०६२.०२।।	देखिलें गे माय विचित्र विलक्षण। जाहलें स्वप्नभान जागृतीशी
४१५९३	माय	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
४१५९४	माय	।।ज्ञा.गा.१०६८.०१।।	देहा लाजिलिये शब्दा रुसलिये। कांसवींचें दूध देऊनियां बुझाविलें गे माय
४१५९५	माय	।।ज्ञा.गा.१०६९.०२।।	रात्रि सूर्य वाहे दिनु चंद्र जाये। विपरीत गे माय देखियेलें
४१५९६	माय	।।ज्ञा.गा.१०७६.०२।।	कैसें नवल चोज जालें गे माय। खांदी गंगा चोरू पळतु आहे
४१५९७	माय	।।ज्ञा.गा.१०७७.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकवीस पुत्र तयेचे उदरीं
४१५९८	माय	।।ज्ञा.गा.१०८०.०३।।	निर्गुण पति आवडे मज। अर्धी माय पाठीं झालिये भाज
४१५९९	माय	।।ज्ञा.गा.१०८३.०२।।	त्या न बोलत्यासि बोलावया गेलें। मीहि न बोलती झालें गे माय
४१६००	माय	।।ज्ञा.गा.११०५.०१।।	ऐसा गे! माय! कैसा हा योगी?। जे ठायीं जन्मला तो ठाय भोगी
४१६०१	माय	।।ज्ञा.गा.११०५.०२।।	माय कुमारी बाप ब्रह्मचारी। एकविस पुत्र झाले उदरीं
४१६०२	माय	।।ज्ञा.गा.११०७.०१।।	विठोबा! मी कसा विसरूं कसा विसरूं?। तूं माय मी लेकरूं
४१६०३	माय	।।ज्ञा.गा.१११९.०१।।	गोविंदु गे। माय गोपाळू गे! सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परामनंदु गे!
४१६०४	माय	।।ज्ञा.गा.१११९.०३।।	त्रिभंगगड देहुडें ठाण मांडुनियां माय। कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितो आहे
४१६०५	माय	।।ज्ञा.गा.११२१.०१।।	सौंसार सुफळु जाला गे माय। म्यां देखियेले पाय विठोबाचे

४१६०६	मायबाप	।।ज्ञा.गा.०१८४.०५।।	या संतांपरीस उदार। त्रिभुवनीं नाहीं थोर। मायबाप सहोदर। इष्टमित्र सोईरे
४१६०७	मायबाप	।।ज्ञा.गा.०१९०.०३।।	मायबाप बंधु सखे सोयरे। यांतें भेटावया मन न धरे
४१६०८	मायबाप	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
४१६०९	मायबाप	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
४१६१०	मायबाप	।।ज्ञा.गा.०७०३.०२।।	विठ्ठल म्हणतां हरलें पाप। पदरीं आलें पुण्य माप। धाला दिनाचा मायबाप विठ्ठलची
४१६११	मायबाप	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
४१६१२	मायबाप	।।ज्ञा.गा.०९२५.०२।।	कवणाचें मायबाप कवणाचें गणगोत। मृगजळवत् जाईल लया
४१६१३	मायबाप	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
४१६१४	मायबाप	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
४१६१५	मायबाप	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
४१६१६	मायबाप	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप
४१६१७	मायबाप	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
४१६१८	मायबाप	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
४१६१९	मायबाप	।।ज्ञा.गा.१०५२.०५।।	बुधाजी पाटील कायापूरचे। ममताईचे हाताखालचे। त्यांत जिवाजी भुलले कीं जी मायबाप
४१६२०	मायबाप	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप

४१६२१	मायबाप	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
४१६२२	मायबाप	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
४१६२३	मायबापा	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
४१६२४	मायबापाचेनि	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
४१६२५	मायबापें	।।ज्ञा.गा.०२८१.०१।।	मायबापें आमुची विठोबा रखुमाई निजाची। त्याचीये गांवींची कोण्ही येतु न्यावया
४१६२६	मायबापें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
४१६२७	मायराणी	।।ज्ञा.गा.१०८०.०४।।	मी मायराणी पतिव्रता शिरोमणी। ज्ञानदेवो निरंजनीं क्रीडा करीं
४१६२८	माया	।।ज्ञा.गा.००६६.०३।।	योग याग क्रिया धर्माधर्म माया। गेले ते विलया हरिपाठीं
४१६२९	माया	।।ज्ञा.गा.००७४.०४।।	निजवृत्ति काढीं सर्व माया तोडीं। इंद्रिया सवडी लपों नको
४१६३०	माया	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। निःसंदेह जीव तरती
४१६३१	माया	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थें इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
४१६३२	माया	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
४१६३३	माया	।।ज्ञा.गा.०२४४.०४।।	ठायीं ठायीं उभ्या विसरल्या माया। हाकितु लवलाह्या कृष्णहरी
४१६३४	माया	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
४१६३५	माया	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
४१६३६	माया	।।ज्ञा.गा.०२६७.०२।।	सुखाची अति प्रीति जहाली गे ब्रह्मीं। श्रीगुरु निवृत्ति मुनी जाहलें गे माया

४१६३७	माया	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
४१६३८	माया	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
४१६३९	माया	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
४१६४०	माया	।।ज्ञा.गा.०४१८.०२।।	उचललिया बाह्या क्षेम देईन तया। गेली माझी माया देहत्यागें
४१६४१	माया	।।ज्ञा.गा.०४२४.०२।।	तेणें सांडियेली माया। त्यजियेली कंथा काया। मन गेलें विलया। ब्रह्मानंदा माझारीं
४१६४२	माया	।।ज्ञा.गा.०४३३.०३।।	माया पडदा फुटोनि गेला। मंगल पडदा उदय जाला। जीव शिवेसि वरिला। दयानिधि
४१६४३	माया	।।ज्ञा.गा.०४५१.०२।।	गिळिला प्रपंच समाप्ति इंद्रियां। वैष्णवीं हे माया बिंबाकार
४१६४४	माया	।।ज्ञा.गा.०४९२.०३।।	छाय माया काया हरिरूपीं ठाया। चिंतितां विलया एक तेजीं
४१६४५	माया	।।ज्ञा.गा.०५११.०४।।	तेथें रूप ना छाया त्रिगुण ना माया। रखुमादेविवराचिया उपाये वो माय
४१६४६	माया	।।ज्ञा.गा.०५३०.०१।।	दीपाचेनि तेजें पैस घेतसे माया। जाय सांगावया द्वैतभावो
४१६४७	माया	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
४१६४८	माया	।।ज्ञा.गा.०५९२.०१।।	नाथिलें आभाळ जेवीं कां गगनीं। माया मुळींहुनी तैशी जाहली
४१६४९	माया	।।ज्ञा.गा.०६०७.०१।।	सिद्धांतीचें सार आत्मा सदोदित। माया ते कल्पित तद्विवर्त
४१६५०	माया	।।ज्ञा.गा.०६१४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु राया। घोटूनियां माया राहियला
४१६५१	माया	।।ज्ञा.गा.०६१७.०३।।	माया अविद्या दोन्ही उपाधी करुनी। जीवशीव दोन्ही भिन्न जाले
४१६५२	माया	।।ज्ञा.गा.०६३१.०२।।	माया अविद्याभास शीव तो बिंबला। जीवरूप ठेला होऊनियां
४१६५३	माया	।।ज्ञा.गा.०६५४.०४।।	जुनाटचि आहे जाणा सोयरिक। माया उपाधिक भ्रमलाशी
४१६५४	माया	।।ज्ञा.गा.०६५६.०२।।	पूर्णाची ओळखी मुळीं माया नाहीं। कोण मी हे पाहीं शोधूनियां
४१६५५	माया	।।ज्ञा.गा.०७१८.०१।।	माया ते दुर्घट तियेसी साजे। तिजविण दुजे नाहीं जगीं
४१६५६	माया	।।ज्ञा.गा.०७१८.०३।।	मी ब्रह्मस्फुरण तेथींच ते माया। जाली मिथ्या याया सत्य रूपा

४१६५७	माया	।।ज्ञा.गा.०७३५.०४।।	स्थूल सूक्ष्म कारणी माया। महाकरणाच्या ठायां रीघ करा
४१६५८	माया	।।ज्ञा.गा.०७५०.०१।।	सोहंकारी माया लक्षा आणि देहीं। निरंजनीं पाहीं मायाकार
४१६५९	माया	।।ज्ञा.गा.०७५०.०२।।	निर्गुण सगुण माया तेचि खरी। प्रसउनी निर्धारीं वांझ असे
४१६६०	माया	।।ज्ञा.गा.०७५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे मज माया कृपाळू जाली। तिणें उजळली माझी काया
४१६६१	माया	।।ज्ञा.गा.०७७६.०२।।	आत्मा माया शिव शक्तीचें हें रूप। दिसतें चिद्रूप अविनाश
४१६६२	माया	।।ज्ञा.गा.०८४५.०४।।	काळाचें खाजुकें जाणिजे कीं काया। धरूं नको माया सर्वथैव
४१६६३	माया	।।ज्ञा.गा.०८५४.०५।।	तोंडीं दंभ माया धंदा। शरण रिघें रे गोविंदा
४१६६४	माया	।।ज्ञा.गा.०८८७.०२।।	सांडी माया मोह द्वंद्व दुराशा। ज्यालागीं शिणसी तें तुजसी उदासा
४१६६५	माया	।।ज्ञा.गा.०९०८.०२।।	जन कैसें माया भुललें। आपलें हित चुकलें
४१६६६	माया	।।ज्ञा.गा.०९३८.०२।।	माया मन पाही मायेसीही पर। परते सत्वर निमिष्य नाहीं
४१६६७	माया	।।ज्ञा.गा.०९५३.०२।।	सोकरितां धाया काय करील माया। श्रीगुरुच्या पायां विरुळा जाणें
४१६६८	माया	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
४१६६९	माया	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्वस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
४१६७०	माया	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
४१६७१	माया	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
४१६७२	माया	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
४१६७३	माया	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
४१६७४	माया	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
४१६७५	माया	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया

४१६७६	माया	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
४१६७७	माया	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
४१६७८	माया	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
४१६७९	माया	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
४१६८०	माया	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
४१६८१	माया	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
४१६८२	माया	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
४१६८३	माया	।।ज्ञा.गा.१०२७.०२।।	एकवीस सहस्र श्वास हुंकार घाली। माया ते मारिली ज्ञानरूपी
४१६८४	माया	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
४१६८५	माया	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
४१६८६	माया	।।ज्ञा.गा.१०७१.०२।।	गरोदरेंविण बाळक जालें। माया मारून गेलें निरंजना
४१६८७	माया	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
४१६८८	मायाकार	।।ज्ञा.गा.०७५०.०१।।	सोहंकारी माया लक्षा आणि देहीं। निरंजनीं पाहीं मायाकार
४१६८९	मायाचें	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया

४१६९०	मायाछंदा	।।ज्ञा.गा.०४९५.०३।।	अनंगपण फिटलें मायाछंदा सांठवलें। सकळ देखिलें आत्मस्वरूप वो माये
४१६९१	मायाजळीं	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
४१६९२	मायाजाळ	।।ज्ञा.गा.०८६८.०२।।	तैसें हें टवाळ हरिवीण पाल्हाळ। कैसेंनि मायाजाळ निरसे रया
४१६९३	मायातीत	।।ज्ञा.गा.०६१२.०५।।	ज्ञानेश्वर नाम हेही गिळूनियां। मूळ अंतीं मायातीत शुद्ध
४१६९४	मायापडळ	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
४१६९५	मायापूर	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
४१६९६	मायाबंधु	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
४१६९७	मायाभासु	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
४१६९८	मायामय	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
४१६९९	मायामृगजळ	।।ज्ञा.गा.१०९५.०२।।	सांगतां नवल पाहतां बरळ। मायामृगजळ देखियेलें
४१७००	मायामोह	।।ज्ञा.गा.०१६९.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। रामकृष्ण आराधिला। प्रपंचीं अबोला केला। सर्व निरसला मायामोह
४१७०१	मायामोह	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
४१७०२	मायामोहें	।।ज्ञा.गा.०२३३.०५।।	जन हे विव्हळ तुजवीण अविचार। गुंफले साचार मायामोहें
४१७०३	मायामोहें	।।ज्ञा.गा.०८८५.०१।।	संसारा येउनी लागले फांसे। गुंतला आशा मायामोहें
४१७०४	मायामोहें	।।ज्ञा.गा.०९५६.०५।।	सोडी रसाची सोये। नको भुलों मायामोहें। सत्रावी दोहतु जाये। जीवन भातें
४१७०५	मायामोहो	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
४१७०६	मायामोहो	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी

४१७०७	मायामोहो	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
४१७०८	मायावस्त्र	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
४१७०९	मायाविवर्जित	।।ज्ञा.गा.०६८६.०१।।	मायाविवर्जित जालें वो। माझें गोत पंढरिये राहिलें वो
४१७१०	मायावी	।।ज्ञा.गा.०३८०.०३।।	त्रिपुटीं झोंबों नको मायावी सकळ। अवघा सरळ हरि आहे
४१७११	मायासिद्धी	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
४१७१२	मायास्तंभ	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये
४१७१३	मायाही	।।ज्ञा.गा.०७००.०२।।	नित्य प्रळय निद्रिस्त नित्य प्रळय मृत्यु। कल्पांतीं जीव जात मायाही नाहीं तेथ
४१७१४	मायिक	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
४१७१५	मायिक	।।ज्ञा.गा.०५९३.०१।।	ऐक रे सुमना बोधीन सुज्ञान। मायिक बंधन तुटे जेणें
४१७१६	मायिक	।।ज्ञा.गा.०६०९.०३।।	सर्वही मायिक दिसतें रचना। आशा कल्पना इयेपरी
४१७१७	मायिक	।।ज्ञा.गा.०६१७.०१।।	मायिक हे सृष्टि कल्पिक जाहली। अनादि घडली जाणिजेसु
४१७१८	मायिकत्व	।।ज्ञा.गा.०५९१.०२।।	गुरुशिष्यपण हेंही मायिकत्व। जंव निजतत्त्व न ओळखी
४१७१९	मायीकवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.०९४५.०३।।	मायीकवृत्तीचा झणीं धरिसी संग। इंद्रियांचा पांग सांडी रया
४१७२०	माये	।।ज्ञा.गा.००१९.०१।।	त्रिभंगी देहुडा ठाण मांडूनिया माये । कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितु आहे
४१७२१	माये	।।ज्ञा.गा.००१९.०२।।	गोविंदु वो माये गोपाळु वो । सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु वो
४१७२२	माये	।।ज्ञा.गा.००२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नंदानंदु । आदिअंतु एकु पूर्ण सनातनु गे माये
४१७२३	माये	।।ज्ञा.गा.००२२.०२।।	गोविंदु वो पैल गोपाळु माये । सुरतरु तळवटीं देखे कैसा उभा राहे
४१७२४	माये	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
४१७२५	माये	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये

४१७२६	माये	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
४१७२७	माये	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
४१७२८	माये	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
४१७२९	माये	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
४१७३०	माये	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
४१७३१	माये	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
४१७३२	माये	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
४१७३३	माये	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
४१७३४	माये	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
४१७३५	माये	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये

४१७३६	माये	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
४१७३७	माये	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
४१७३८	माये	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
४१७३९	माये	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
४१७४०	माये	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
४१७४१	माये	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
४१७४२	माये	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
४१७४३	माये	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
४१७४४	माये	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
४१७४५	माये	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
४१७४६	माये	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
४१७४७	माये	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
४१७४८	माये	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये

४१७४९	माये	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
४१७५०	माये	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भी समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
४१७५१	माये	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
४१७५२	माये	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
४१७५३	माये	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये
४१७५४	माये	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
४१७५५	माये	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
४१७५६	माये	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
४१७५७	माये	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
४१७५८	माये	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
४१७५९	माये	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
४१७६०	माये	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
४१७६१	माये	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये

४१७६२	माये	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
४१७६३	माये	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
४१७६४	माये	।।ज्ञा.गा.००४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु डोळसु सांवळा। द्वैत अद्वैत सोहळा भोगवी गे माये
४१७६५	माये	।।ज्ञा.गा.००८८.०१।।	अळुमाळु सोय रातलीची धाय। सत्त्वतेजीं माये एकतत्त्वीं
४१७६६	माये	।।ज्ञा.गा.००८८.०२।।	तें तत्त्वसाधन मुक्तामुक्त धन । कृष्णनाम पूर्ण तेजीं माये
४१७६७	माये	।।ज्ञा.गा.००९६.०२।।	निवालों वो माये अमृतरसनें। रामनामपेणें वैकुंठींचें
४१७६८	माये	।।ज्ञा.गा.०१२९.०१।।	रसने वोरसु मातृके वो माये
४१७६९	माये	।।ज्ञा.गा.०१२९.०२।।	रमणिये माये रमणिये। रामनामामृत रस पी जिव्हे
४१७७०	माये	।।ज्ञा.गा.०१९७.०१।।	आजी संसार सुफळ जाला गे माये। देखियेलें पाय विठोबाचे
४१७७१	माये	।।ज्ञा.गा.०१९८.०१।।	विठ्ठलयात्रे जाती वो माये। त्यांचे धरीन मी पाये
४१७७२	माये	।।ज्ञा.गा.०२०३.०३।।	जें माये अविद्ये वेगळें। गुणत्रया नातळे। काळें गोरें ना सावळें। निर्धारितां नेणवे
४१७७३	माये	।।ज्ञा.गा.०२०४.०२।।	पूर्वीं पुण्य केलें वो माये। विटे लाधलें या विठोबाचे पाये
४१७७४	माये	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
४१७७५	माये	।।ज्ञा.गा.०२०७.०३।।	आवडीच्या वालभें गोजावलें गोजिरें। पाहतां साजिरें त्रिभुवना एक गे माये
४१७७६	माये	।।ज्ञा.गा.०२१८.०१।।	पातेजोनि खेंवासी आणिलें। येणें आपणिया समान मज केलें गे माये
४१७७७	माये	।।ज्ञा.गा.०२२१.०२।।	जाइन गे माये तया पंढरपुरा। भेटेन माहेरा आपुलिया
४१७७८	माये	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊलीं श्लाघे गे माये
४१७७९	माये	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
४१७८०	माये	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये

४१७८१	माये	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
४१७८२	माये	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
४१७८३	माये	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णां ढाळ देती गे माये
४१७८४	माये	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
४१७८५	माये	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
४१७८६	माये	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
४१७८७	माये	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
४१७८८	माये	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
४१७८९	माये	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
४१७९०	माये	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
४१७९१	माये	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
४१७९२	माये	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
४१७९३	माये	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये

४१७९४	माये	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
४१७९५	माये	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
४१७९६	माये	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
४१७९७	माये	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
४१७९८	माये	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
४१७९९	माये	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
४१८००	माये	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
४१८०१	माये	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
४१८०२	माये	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
४१८०३	माये	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
४१८०४	माये	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
४१८०५	माये	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये

४१८०६	माये	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
४१८०७	माये	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
४१८०८	माये	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
४१८०९	माये	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
४१८१०	माये	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
४१८११	माये	।।ज्ञा.गा.०२६२.०२।।	माझे जिवींचे तुम्ही कां वो नेणां। माझा बळिया तो पंढरिराणा वो माये
४१८१२	माये	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
४१८१३	माये	।।ज्ञा.गा.०२६६.०२।।	काय करूं गे माये सांवळें न सोडी। इंद्रिया इंद्रिय जोडी एकतत्त्वें
४१८१४	माये	।।ज्ञा.गा.०२६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहज सांवला। निर्गुण दाविला विसुरा गे माये
४१८१५	माये	।।ज्ञा.गा.०२६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी भेटी। संसारासी तुटी जाली गे माये
४१८१६	माये	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
४१८१७	माये	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
४१८१८	माये	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
४१८१९	माये	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
४१८२०	माये	।।ज्ञा.गा.०२७६.०१।।	पैल तो गे काऊ कोकताहे। शकुन गे माये सांगताहे

४१८२१	माये	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
४१८२२	माये	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
४१८२३	माये	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
४१८२४	माये	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
४१८२५	माये	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
४१८२६	माये	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
४१८२७	माये	।।ज्ञा.गा.०२७८.०३।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं गे माये। नाम रूप सोय नाहीं आम्हां
४१८२८	माये	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये
४१८२९	माये	।।ज्ञा.गा.०२८२.०३।।	नेणें तहान भूक। नाहीं लाज अभिमान। वेधिलें जनार्दनीं। देवकीनंदनु गे माये
४१८३०	माये	।।ज्ञा.गा.०२८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिवींचा जीवनु। माझे मनींचे मनोरथ पुरवीं कमळनयनु गे माये
४१८३१	माये	।।ज्ञा.गा.०२८३.०३।।	अष्टभोग भोगितां मातें नाहीं चाड। भक्तिप्रेम गोड लेईलें गे माये
४१८३२	माये	।।ज्ञा.गा.०२८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
४१८३३	माये	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
४१८३४	माये	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
४१८३५	माये	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये

४१८३६	माये	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
४१८३७	माये	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
४१८३८	माये	।।ज्ञा.गा.०२८५.०२।।	तो दाखवावो माये धरीन त्याचे पाये। तयालागीं जीऊ आहे उतावेळु
४१८३९	माये	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
४१८४०	माये	।।ज्ञा.गा.०२८६.०९।।	बावन चंदनु मर्दिला अंगीं वो चर्चिला। कोणें सदैवें वरपडा जाला वो माये
४१८४१	माये	।।ज्ञा.गा.०२८७.०२।।	आपआपणिया पडे माय विसरु। मज आवडे तो नंदाचा कुमरु गे माये
४१८४२	माये	।।ज्ञा.गा.०२९२.०१।।	मनें करुनी कुटिल उकलुनि शृंगार रे। ते लावण्याच्या अपारें पडिलें वो माये
४१८४३	माये	।।ज्ञा.गा.०२९२.०२।।	माझें कुटिळपण गेलें। गोविंदें बोजाविलें निजरूप वो माये
४१८४४	माये	।।ज्ञा.गा.०२९२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु माझें कुटिळ फेडूं आला। विटेवरी मालाथिला निजरूपें वो माये
४१८४५	माये	।।ज्ञा.गा.०२९३.०२।।	अठरा भार वनस्पती। सुरवर वोळंगती। देवोदेवि आदिपति। कृष्ण काळा गे माये
४१८४६	माये	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये
४१८४७	माये	।।ज्ञा.गा.०२९५.०१।।	कासयाची चाड नाहीं वो साजणी। एकल्या निर्गुणीं वेधियेलें वो माये
४१८४८	माये	।।ज्ञा.गा.०२९५.०२।।	पवन वेगाचेनि अंतरलें तुम्हासी। आतां मागुती वो कैसी परतेन वो माये
४१८४९	माये	।।ज्ञा.गा.०२९५.०३।।	ध्यान धारणा तनु मनु करणें। ठेवियेलें ठेवणें गोपाळचरणीं वो माये
४१८५०	माये	।।ज्ञा.गा.०२९५.०४।।	ऐसें भुलवणीं भुलविलें नयनीं। रखुमादेविवर चिंतनीं वो माये
४१८५१	माये	।।ज्ञा.गा.०२९८.०१।।	आपुलेंनि रंगें येत होती ये साजणी। तंव वनवासीं एके आलिंगिलें गे माये
४१८५२	माये	।।ज्ञा.गा.०२९८.०२।।	बोलेना बोलों देईना। तंव पाहाणें तें अवघें पारुषलें गे माये
४१८५३	माये	।।ज्ञा.गा.०३१२.०१।।	सुखाचा निधि सुखसागर जोडला । म्हणोनि काळा दादुला मज पाचारी गे माये
४१८५४	माये	।।ज्ञा.गा.०३१२.०२।।	प्रेम नव्हाळी मज झाली दिवाळी । काळें वनमाळी आले घरा गे माये
४१८५५	माये	।।ज्ञा.गा.०३१२.०३।।	बाप रखुमादेविवर पुरोनी उरला । सबाह्यजु भरला माझे हृदयीं गे माये
४१८५६	माये	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे

४१८५७	माये	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
४१८५८	माये	।।ज्ञा.गा.०३२२.०५।।	तैसी ते नव्हे लेकुराची माये । कृष्ण माझी धाये मोकलिते
४१८५९	माये	।।ज्ञा.गा.०३२६.०२।।	नवलाव गे माये नवल चोज । निळीं निळिमा काज आकारलें
४१८६०	माये	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये
४१८६१	माये	।।ज्ञा.गा.०३३१.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहोदरु । त्यानें माझा वेव्हारु बहु काळें नेला गे माये
४१८६२	माये	।।ज्ञा.गा.०३३८.०२।।	हरिपणें हरि अंग रिघाला। या तिहींचा मेळा न दिसे गे माये
४१८६३	माये	।।ज्ञा.गा.०३३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु तिहीं गुणां वेगळा। शक्ति नव्हे दादुला गे माये
४१८६४	माये	।।ज्ञा.गा.०३४३.०२।।	लोपले रविशशी तेज न माये आकाशीं। मेघःश्यामें मेघाशीं लपविलें
४१८६५	माये	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
४१८६६	माये	।।ज्ञा.गा.०३४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सुनीळ नीळ काळा। अवघ्या सहित गोपाळा बुडी दिधली गे माये
४१८६७	माये	।।ज्ञा.गा.०३४८.०२।।	तें ब्रह्मपंथीं माखलें ब्रह्मपंथीं माखलें। मरोनि जागृत जालें मन गे माये
४१८६८	माये	।।ज्ञा.गा.०३५२.०१।।	देखावयालागी जव अनौतें पहिलें। तव तनु मनु त्रिभुवनीं व्यापिलें गे माये
४१८६९	माये	।।ज्ञा.गा.०३५२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें साच केलें। लोह परिसेंसी झगटलें तैसें जालें गे माये
४१८७०	माये	।।ज्ञा.गा.०३५३.०१।।	नेणते ठायीं मन पाहों गेलें। तंव मनचि पावलें जागृतीये माये
४१८७१	माये	।।ज्ञा.गा.०३५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ज्योतिर्लिंग विश्वनाथ। तेणें माझा मनोरथ पुरविला गे माये
४१८७२	माये	।।ज्ञा.गा.०३५६.०१।।	अकरांवरी सातवें होते। सातवें कोठें मावळलें गे माये
४१८७३	माये	।।ज्ञा.गा.०३५६.०२।।	सहस्राची भरोवरी जाली गे माये। लय लक्षीं पाहे तंव चोजवेना
४१८७४	माये	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सवें गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
४१८७५	माये	।।ज्ञा.गा.०३५८.०२।।	देवें नवल केलें मन माझें मोहिले। विसरु तो आठऊ जाला गे माये
४१८७६	माये	।।ज्ञा.गा.०३५८.०३।।	यासी जाणावयालागीं अनुहते पाहे। तंव त्रिभुवन तन्मय जालें गे माये
४१८७७	माये	।।ज्ञा.गा.०३५८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलरायें। माझें सबाह्याभ्यंतर व्यापिलें गे माये
४१८७८	माये	।।ज्ञा.गा.०३५९.०१।।	हस्ती घोडे हरण सिंहाडें। तैसें हें गुजराती लुगडें गे माये
४१८७९	माये	।।ज्ञा.गा.०३६७.०५।।	तो चिदानंदु पुतळा रखुमाई जवळा। सोईरा सकळांसहित वो माये
४१८८०	माये	।।ज्ञा.गा.०३६९.०१।।	दीनपण दवडूनि दीनानाथें मेळविलें। तें येणें गोपाळें केलें रूप नवल वो माये
४१८८१	माये	।।ज्ञा.गा.०३६९.०२।।	पाहतां पारणीं फिटलीं चक्षूंचीं। सर्व आवडीची कोथळी लाधली वो माये

४१८८२	माये	।।ज्ञा.गा.०३६९.०५।।	डोळाची वाढिलें परब्रह्म फळलें। त्या सुखाचें निमालें सांगणें वो माये
४१८८३	माये	।।ज्ञा.गा.०३७४.०२।।	ठायींचाची काळा अनादि बहु काळा। म्हणोनी वेदा चाळा लाविला गे माये
४१८८४	माये	।।ज्ञा.गा.०३७५.०२।।	महुरलें महुरलें मन माझें मोहरलें। भक्तिफळासी कैसें आलें गे माये
४१८८५	माये	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये
४१८८६	माये	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
४१८८७	माये	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
४१८८८	माये	।।ज्ञा.गा.०४०६.०२।।	तनु मनु विगुंतलें मन वाचा गुंतलें। मी माझें विसरलें दर्शन गे माये
४१८८९	माये	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये
४१८९०	माये	।।ज्ञा.गा.०४१५.०२।।	सुखाचें सुख निजसुख नव्हे। नव्हे तें होय म्यां गिळिलें गे माये
४१८९१	माये	।।ज्ञा.गा.०४१५.०३।।	नेणोनी शहाणे झाले चौघेजण। अठरांसी खूण बाणली माये
४१८९२	माये	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
४१८९३	माये	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
४१८९४	माये	।।ज्ञा.गा.०४४०.०४।।	जैसी गर्भा घाला भुली। माये चालवी आपुल्या चाली। पुढें अनेक भाषा आली। पांच पाटांगणें
४१८९५	माये	।।ज्ञा.गा.०४७३.०१।।	देहभाव ठेवावे योगभाव सेवावे। हें बोलणें जाणणें सोय नव्हे गे माये
४१८९६	माये	।।ज्ञा.गा.०४७३.०३।।	देंठीहूनी सुटलें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरें ऐसें केलें गे माये
४१८९७	माये	।।ज्ञा.गा.०४८७.०१।।	तुडतालेवांचुनी अवस्था काईंसी। दुजे तरी बोलों कवणासी गे माये
४१८९८	माये	।।ज्ञा.गा.०४८८.०१।।	मन सुमन घालूनि माळा। करूनि सकळां गळां पूर्ण वो माये
४१८९९	माये	।।ज्ञा.गा.०४८८.०२।।	आउट पिठींची दुरुगुळी। तेथे दोघे पुंजे बैसविली वो माये
४१९००	माये	।।ज्ञा.गा.०४८८.०३।।	तेथें अद्वैत रूप परोपरी वासु। करूनियां सायासु वैराग्यज्ञानें वो माये
४१९०१	माये	।।ज्ञा.गा.०४८८.०४।।	ऐसा हृदयमंदिरीं दुर्गादेवी अंतरीं। रखुमादेविवरु निर्धारी वो माये
४१९०२	माये	।।ज्ञा.गा.०४९५.०१।।	अधिक देखणें तरी निरंजन पहाणें। योगिराज विनवणें मना आलें वो माये
४१९०३	माये	।।ज्ञा.गा.०४९५.०२।।	देहबळी देउनी साधिलें म्यां साधनीं। यानें समाधान मज जोडलें वो माये
४१९०४	माये	।।ज्ञा.गा.०४९५.०३।।	अनंगपण फिटलें मायाछंदा सांठवलें। सकळ देखिलें आत्मस्वरूप वो माये

४१९०५	माये	।।ज्ञा.गा.०४९५.०४।।	चंदन जेवीं भरला अश्वत्थ फुलला। तैसा म्यां देखिला निराकार वो माये
४१९०६	माये	।।ज्ञा.गा.०४९५.०५।।	पुरे पुरे आतां प्रपंचा पहाणें। निजानंदीं राहणें स्वरूपीं वो माये
४१९०७	माये	।।ज्ञा.गा.०४९५.०६।।	ऐसा ज्ञानसागरु रखुमादेविवरु। विठ्ठलीं निर्धारु म्यां देखिला वो माये
४१९०८	माये	।।ज्ञा.गा.०४९७.०६।।	भक्तिभरीं निडारला निजानंदु घनावला। रखुमादेविवरु स्थिरावला ह्रदयीं वो माये
४१९०९	माये	।।ज्ञा.गा.०५०५.०१।।	जुगादीचें जुग युगादीचें युग। लक्षाआदि लक्ष मावळलें गे माये
४१९१०	माये	।।ज्ञा.गा.०५०५.०२।।	मावळल्यावीण भ्रांति जाल्या कोण्ही। निजब्रह्माची खाणी ठायीं न पडे गे माये
४१९११	माये	।।ज्ञा.गा.०५०५.०३।।	बाप रखुमादेविवर निघोनी घेतला। निर्गुणचि जाला तयासहित गे माये
४१९१२	माये	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
४१९१३	माये	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये
४१९१४	माये	।।ज्ञा.गा.०५०७.०३।।	हो कामीं कामरंजनु गुणहि निर्गुण। पाहतां परिपूर्ण तरी तो सहज वो माये
४१९१५	माये	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये
४१९१६	माये	।।ज्ञा.गा.०५०९.०१।।	नव्हे त्याची दुराशा म्यां सांडिली वो आस। ज्ञानवैराग्यभक्तिसार वोळला वो माये
४१९१७	माये	।।ज्ञा.गा.०५०९.०२।।	सच्चिदानंदघनु आनंदें ओळला। मग मज फावला हा विठ्ठल वो माये
४१९१८	माये	।।ज्ञा.गा.०५०९.०३।।	संभोग वोवरी होतिये निदसुरी। योगिणी खेचरी मज जागविलें वो माये
४१९१९	माये	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
४१९२०	माये	।।ज्ञा.गा.०५१३.०१।।	न चुकतां चुकलें संसार वाटे भांबावलें। अवचितें पडलें ज्ञानपेठे वो माये
४१९२१	माये	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
४१९२२	माये	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
४१९२३	माये	।।ज्ञा.गा.०५१३.०३।।	हा पुरोनियां उरला निजानंदु सांवळा। रखुमादेविवरु जोडला कष्टीं वो माये
४१९२४	माये	।।ज्ञा.गा.०५१४.०२।।	मुक्ताची साउली मजवरी पडली। ढेसी ढेसी वोल्हावली अमूर्तधारी वो माये
४१९२५	माये	।।ज्ञा.गा.०५३५.०२।।	देखिला गे माये अलक्ष लक्षितां। शांति पक्षवाता समबुद्धि
४१९२६	माये	।।ज्ञा.गा.०५३७.०२।।	तेणें केलें अनारिसें केलें अनारिसें। पाहों गेलें सरिसें हरपलें गे माये
४१९२७	माये	।।ज्ञा.गा.०५३७.०४।।	रखुमादेविवर अंतरब्रह्मीं तरंगु जाला। ब्रह्मउदधी सामावला मज घेऊनि माये
४१९२८	माये	।।ज्ञा.गा.०५४१.०२।।	आवडीचें वालभ माझेनी कोंदाटलें। नवल देखिलें नभाकार गे माये
४१९२९	माये	।।ज्ञा.गा.०५४२.०२।।	आपण जाणतां आपण मी जालिये। आपणा पैं विसरलिये नेहटीं वो माये
४१९३०	माये	।।ज्ञा.गा.०५४४.०२।।	देखिला देखिला माये देवाचा देवो। फिटला संदेहो निमालें दुजेपण

४१९३१	माये	।।ज्ञा.गा.०५५१.०३।।	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये
४१९३२	माये	।।ज्ञा.गा.०५५२.०३।।	रखुमादेविवरु शुद्धसत्त्वेंवीण। शुद्धबुद्ध मी जाण जालें गे माये
४१९३३	माये	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये
४१९३४	माये	।।ज्ञा.गा.०५६३.०३।।	रखुमादेविवरु हातेंविण स्पर्शले। चक्षुवीण देखिले निजब्रह्म हे माये
४१९३५	माये	।।ज्ञा.गा.०५६४.०३।।	रखुमादेविवरु परता पहावया गेलें। परतें पराहूनि देखिलें गे माये
४१९३६	माये	।।ज्ञा.गा.०५६९.०३।।	चिंतनीं चिंतितां काय चिंतावें। तें अवघेंचि मनीं रूप गिळावें गे माये
४१९३७	माये	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
४१९३८	माये	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
४१९३९	माये	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
४१९४०	माये	।।ज्ञा.गा.०५७४.०३।।	ऐसा हा सांवळा माझिये दृष्टि माल्हाथिला। उजरूनि गेला हा विठ्ठल गे माये
४१९४१	माये	।।ज्ञा.गा.०५७७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मरसें विवळला। मजसहित निमाला ब्रह्मरूपीं गे माये
४१९४२	माये	।।ज्ञा.गा.०५७८.०२।।	साट मोट माझी मोट बांधिली। नेऊनि टाकिली निर्गुणीं गे माये
४१९४३	माये	।।ज्ञा.गा.०५८०.०३।।	रखुमादेविवरु परतोनि देखे। तोही पारुषे तिये ठायीं गे माये
४१९४४	माये	।।ज्ञा.गा.०६७०.०१।।	अनंत अनंतापरी देखतां तो अंतरीं। हृदयाभीतरीं मज निववितो माये
४१९४५	माये	।।ज्ञा.गा.०६७०.०२।।	चाळवी चक्रचाळ अलगट गोपाळ। यानें केला सुकाळ सहज सुखाचा वो माये
४१९४६	माये	।।ज्ञा.गा.०६७०.०३।।	सांगवी ते सांगणी उमगुनी चक्रपाणी। त्या निर्गुणाचे रहाणी मी रिघालें वो माये
४१९४७	माये	।।ज्ञा.गा.०६७०.०४।।	भ्रांतिभूली फेडूनियां निवृत्ति। रखुमादेविवरु विठ्ठलीं गती जाली वो माये
४१९४८	माये	।।ज्ञा.गा.०६७१.०१।।	पंचविसा वेगळें महत्तत्त्व बोलिजे। तें मज अंगविजे ऐसें निवृत्ति केलें वो माये
४१९४९	माये	।।ज्ञा.गा.०६७१.०२।।	सहज बोधें बोधलें न विचारी आपुलें। म्हणोनियां मुकलें अवघ्यांसी वो माये
४१९५०	माये	।।ज्ञा.गा.०६७१.०३।।	पांचाहुनी परती मी जाहालिये निवृत्ती। चिदानंदीं सरती स्वरूपीं वो माये
४१९५१	माये	।।ज्ञा.गा.०६७१.०४।।	ऐसें जाहलें चांग अचिर देवांग। रखुमादेविवरें पांग फेडिला वो माये
४१९५२	माये	।।ज्ञा.गा.०६७३.०१।।	देखिले तुमचे चरण निवांत राहिलें मन। कासया त्यजीन प्राण आपुला गे माये
४१९५३	माये	।।ज्ञा.गा.०६७३.०२।।	असेन धणीवरी आपुले माहेरीं। मग तो श्रीहरी गीतीं गाईन गे माये

४१९५४	माये	।।ज्ञा.गा.०६७४.०१।।	तृप्ति भुकेली काय करूं गे माये। जीवनीं जीवन कैसें तान्हेजत आहे
४१९५५	माये	।।ज्ञा.गा.०६७४.०५।।	त्रिभुवनीं आनंदु न माये गे माये। आपेआपु परमानंदु वोसंडतु आहे
४१९५६	माये	।।ज्ञा.गा.०६७४.०५।।	त्रिभुवनीं आनंदु न माये गे माये। आपेआपु परमानंदु वोसंडतु आहे
४१९५७	माये	।।ज्ञा.गा.०६७४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। देहभाव सांडुनी भोगिजत आहे
४१९५८	माये	।।ज्ञा.गा.०६७८.०२।।	सांगिजे बोलिजे तैसें नव्हे गे माये। सुमरीं मारिलें येणें श्रीगुरुरायें
४१९५९	माये	।।ज्ञा.गा.०६८४.०१।।	चौदा भुवनीं चौघां भुलविलें। वेव्हार नासिले स्मृति व्यालें गे माये
४१९६०	माये	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
४१९६१	माये	।।ज्ञा.गा.०६९६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें इतुकें पैं जालें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें मज गोवियेलें गे माये
४१९६२	माये	।।ज्ञा.गा.०६९७.०३।।	बोलों तरी आतां मौन्य पडिलें माये। शब्द हा न साहे सांगों कैसें
४१९६३	माये	।।ज्ञा.गा.०७००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। स्वस्वरूपीं राहे तये कृपा
४१९६४	माये	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये
४१९६५	माये	।।ज्ञा.गा.०७१२.०१।।	रखुमादेविवरु परता पाहावया गेलिया । परते पराहुनी देखिलें गे माये
४१९६६	माये	।।ज्ञा.गा.०७१२.०३।।	तो जीवन अमृत जीवासि आलें। त्याहूनि एक आगळें गे माये
४१९६७	माये	।।ज्ञा.गा.०७१२.०४।।	रखुमादेविवरु हातेविण स्पर्शो गेलें। चक्षूंविण देखिलें निजब्रह्म गे माये
४१९६८	माये	।।ज्ञा.गा.०७१८.०२।।	नित्य निरंजन सगुणत्व केली। दुर्घटत्व बोली माये लागीं
४१९६९	माये	।।ज्ञा.गा.०८६५.०२।।	निवृत्ति बाप निवृत्ति माये। निवृत्ति पाहें विवळलिये
४१९७०	माये	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
४१९७१	माये	।।ज्ञा.गा.०९०७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
४१९७२	माये	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
४१९७३	माये	।।ज्ञा.गा.०९३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नव्हताचि पैं जाला। होऊनियां फावला फावो सरला गे माये
४१९७४	माये	।।ज्ञा.गा.०९३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुणीं न माये। निर्गुण दिसताहे जनीं वनीं
४१९७५	माये	।।ज्ञा.गा.०९५७.०१।।	आपीं आप माये तेजीं तेज समाये। पवनीं पवन माये पृथ्वी जाये
४१९७६	माये	।।ज्ञा.गा.०९५७.०१।।	आपीं आप माये तेजीं तेज समाये। पवनीं पवन माये पृथ्वी जाये
४१९७७	माये	।।ज्ञा.गा.०९५९.०२।।	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये

४१९७८	माये	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
४१९७९	माये	।।ज्ञा.गा.१०२७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु बाळका घेउनी गेला। मरोनियां झाला जितपणें गे माये
४१९८०	माये	।।ज्ञा.गा.१०३७.०३।।	येणें पाडें न माये कोठें। घोंगडें मोठें सांपडलें
४१९८१	माये	।।ज्ञा.गा.१०४५.०२।।	चौ हातांहून आगळें। द्विकारांहूनि वेगळें गे माये
४१९८२	माये	।।ज्ञा.गा.१०४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें सुभटे। मज चवाळें दिधलें गोमटें गे माये
४१९८३	माये	।।ज्ञा.गा.१०६५.०४।।	वऱ्हाड नव्हे स्वप्न गे माये। बाप रखुमादेविवराचे वेगीं धरावे पाये
४१९८४	माये	।।ज्ञा.गा.१०७३.०२।।	विपरीत गे माये देखियेलें। कांसवीचें दूध दोहियेलें
४१९८५	माये	।।ज्ञा.गा.१०७७.०१।।	ऐसा गे माये कैसा योगी। जे ठाई जन्मला तो ठाव भोगी
४१९८६	माये	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
४१९८७	माये	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
४१९८८	माये	।।ज्ञा.गा.११००.०२।।	अविट गे माये कदापि विटेना। जवळी आहे परि भेटेना साच
४१९८९	मायेचा	।।ज्ञा.गा.०५३३.०२।।	बिंबामाजी बिंब हरपलें स्वयंभ। मायेचा पैं लोभ अरता जाला
४१९९०	मायेचा	।।ज्ञा.गा.०५३३.०३।।	नाहीं तेथें छाया मायेचा विलास। घरभरीं पैस दीपीं रया
४१९९१	मायेचा	।।ज्ञा.गा.०९५३.०३।।	सोहंकरा सोहंकरा हरि पोकारा। वायांच मायेचा वारा भरूं नका
४१९९२	मायेचा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
४१९९३	मायेची	।।ज्ञा.गा.०९३७.०१।।	नित्यता समाधी असोनि पैं साधी। मायेची शुद्धि पुसे रया
४१९९४	मायेची	।।ज्ञा.गा.०९३८.०१।।	पाहोनियां दिठीं नवजाय भुली। मायेची घरकुली खेळतुसे
४१९९५	मायेची	।।ज्ञा.गा.११११.०४।।	भावाची मी साडी मायेची घरघुसी। कृष्ण पुरुष वरीयेला मग कैची रंडी
४१९९६	मायेचे	।।ज्ञा.गा.०५३९.०३।।	डोंगर सगळे मायेचे मोकळे। प्रपंचा नाकळे या हेतु
४१९९७	मायेचें	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
४१९९८	मायेचें	।।ज्ञा.गा.०९०१.०२।।	देखणें स्वप्नीचें। भुरें मायेचें। भ्रमित देहाचें। हरिवीण

४१९९९	मायेचें	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
४२०००	मायेचेनि	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
४२००१	मायेच्या	।।ज्ञा.गा.०६३४.०२।।	मायेच्या भुला रे भुलले विश्वजन। जनीं जनार्दन न देखती
४२००२	मायेच्या	।।ज्ञा.गा.०६३४.०३।।	आत्मा, आत्मीं भाविता देहीं। मायेच्या डोही बुडाले कैसें
४२००३	मायेच्या	।।ज्ञा.गा.०९९२.०२।।	मायेच्या भूरें भुलले हे जन। जनीं जनार्दन न दिसे त्यांसी
४२००४	मायेतें	।।ज्ञा.गा.०६८०.०२।।	उगविलें उगविलें मायेतें निरसिलें। एकत्व दाविलें त्रिभुवन रया
४२००५	मायेनें	।।ज्ञा.गा.०८४३.०३।।	नवमास मायेनें वाहिले उदरीं। तिजप्रती सोयरी आणीक नाहीं
४२००६	मायेनें	।।ज्ञा.गा.०८४३.०९।।	ऐसा हा संसार मायेनें वेष्टिला। म्हणूनि दुरावला योगेश्वरा
४२००७	मायेसी	।।ज्ञा.गा.०३६६.०३।।	जागृतिशेवटीं निद्राभुली नुठी। मायेसी म्यां मिठी दिधली वो माय
४२००८	मायेसी	।।ज्ञा.गा.०५३२.०१।।	सतता वसोनी मायेसी पर। विज्ञान हें घर जीवीं वसे
४२००९	मायेसी	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
४२०१०	मायेसीही	।।ज्ञा.गा.०९३८.०२।।	माया मन पाही मायेसीही पर। परते सत्वर निमिष्य नाहीं
४२०११	मायोपाधी	।।ज्ञा.गा.०५९२.०४।।	मायोपाधी तेंचि जाहलें सगुण। येर तें निर्गुण जैसें तैसें
४२०१२	मायोपाधी	।।ज्ञा.गा.०५९६.०२।।	मायोपाधी सृष्टि जें जें कांहीं होत। चैतन्य व्यापित त्याची माजीं
४२०१३	मायोपाधी	।।ज्ञा.गा.०६१४.०२।।	काळोखामाजीं जैसें शून्य हारपे। मायोपाधी लोपे तया ज्ञानी
४२०१४	मायोपाधीन	।।ज्ञा.गा.०६२३.०२।।	हरिश्चंद्रादिक ब्रह्मादि करून। मायोपाधीन भास जाले
४२०१५	मार	।।ज्ञा.गा.०१८९.०५।।	सहस्र नामांचें हातियार। शंखचक्राचे शृंगार। अति बळ वैराग्याचें थोर। केला मार षड्वर्गां
४२०१६	मार	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप
४२०१७	मारग	।।ज्ञा.गा.०७०८.०१।।	अहं सोहं दोन्ही शोधितां मारग। लाधला निजांग आत्मरूपीं
४२०१८	मारग	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
४२०१९	मारल्या	।।ज्ञा.गा.११०८.१०।।	दिसेचि ना त्याला मारल्या तीन बुक्या। दोन हुकल्या, एक लागेचि ना

४२०२०	मारावी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
४२०२१	मारिजसी	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
४२०२२	मारितोसी	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
४२०२३	मारिली	।।ज्ञा.गा.१०२७.०२।।	एकवीस सहस्र श्वास हुंकार घाली। माया ते मारिली ज्ञानरूपी
४२०२४	मारिलीं	।।ज्ञा.गा.०३१५.०१।।	अंबुला विकुनी पवित्र झाली । पोटींचीं बाळें कौतुकीं मारिलीं
४२०२५	मारिले	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
४२०२६	मारिले	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
४२०२७	मारिलें	।।ज्ञा.गा.०६७८.०२।।	सांगिजे बोलिजे तैसें नव्हे गे माये। सुमरीं मारिलें येणें श्रीगुरुरायें
४२०२८	मारिल्या	।।ज्ञा.गा.०३१५.०३।।	आशा तृष्णा नणंदा मारिल्या । शेजारीं राहविल्या संतसंगें
४२०२९	मारिशील	।।ज्ञा.गा.०८७७.०१।।	मृगजळाचे डोहीं मारिशील जळचरें। कैचें जळ तेथें कैचें मत्स्य रे
४२०३०	मारी	।।ज्ञा.गा.०९२३.०२।।	मना मारी सुबुद्धि तल्लीन मकरंदीं। विषयउपाधी टाकीं रया
४२०३१	मारीती	।।ज्ञा.गा.०७३१.०५।।	पृष्ठीवरी मारीती ज्ञान्या चाल म्हणती। ऐकोनीया श्रुती दुखावला
४२०३२	मारु	।।ज्ञा.गा.०२६८.०१।।	मन मुरडुनी घातलें मनातें। थोरु मारु तेथें होत असे
४२०३३	मारुनी	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
४२०३४	मारुनी	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
४२०३५	मारून	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
४२०३६	मारून	।।ज्ञा.गा.१०७१.०२।।	गरोदरेंविण बाळक जालें। माया मारून गेलें निरंजना

४२०३७	मारूनियां	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
४२०३८	मारूनियां	।।ज्ञा.गा.०३५४.०१।।	मन मारूनियां मुक्त पैं केलें। मीपण माझें नेलें हिरोनियां
४२०३९	मारे	।।ज्ञा.गा.०८७६.०३।।	वांझेचिया सुता रचशील मारे। कैचा पुत्र तेथें कायी संव्हरे
४२०४०	मारे	।।ज्ञा.गा.०८७७.०३।।	वांझेचिया पुता घालशील मारे। तेथे कैचा पुत्र मृत्यु कोणा संव्हारे
४२०४१	मार्कंडेयो	।।ज्ञा.गा.०१८०.०५।।	कश्यपादि अत्री गौतम वसिष्ठ । भारद्वाज श्रेष्ठ मार्कंडेयो
४२०४२	मार्ग	।।ज्ञा.गा.००६६.०२।।	अनंत जन्मांचें तप एक नाम। सर्व मार्ग सुगम हरिपाठ
४२०४३	मार्ग	।।ज्ञा.गा.००६८.०४।।	ज्ञानदेवा सांग झाला हरिपाठ। पूर्वजां वैकुंठ मार्ग सोपा
४२०४४	मार्ग	।।ज्ञा.गा.००७७.०१।।	भावाचेनि बळें घेतलें वैकुंठ। हरिनाम नीट वैकुंठ मार्ग
४२०४५	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
४२०४६	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
४२०४७	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०२०९.०१।।	पंढरीचे वाटे अनंत घडती याग। वैकुंठींचा मार्ग तेणें संगें
४२०४८	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०३०५.०३।।	रखुमादेविवरु लागलासे चोरु । मार्ग बुडविला घराचारु
४२०४९	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
४२०५०	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
४२०५१	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०६७७.०३।।	मन हें अमोलिक जरी गुंफे अमूपा। तरीच हा सोपा मार्ग रया
४२०५२	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०७४८.०१।।	नयनाचे शेजारीं दशवें द्वार बापा। एक मार्ग सोपा बोलतसें
४२०५३	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०७८४.०२।।	अंगुष्ठ पूर्वार्ध मसुरामात्र दीर्घ। उन्मनीचा मार्ग तेच ठायीं
४२०५४	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८०२.०५।।	पश्चिम मार्ग तेथुनी ऊर्ध्व उंच गगनीं। जेथें एक कामिनी एकलीच
४२०५५	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८०२.०६।।	मार्ग नाहीं तेथें कोणें रीतीं जावें। सुषुम्नेवरी वळघावें सामर्थ्येंसी
४२०५६	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८०४.०२।।	दैवी असुरी पूर्व पश्चिम मार्ग कीं रे। शून्यांतील सारें चराचर हें
४२०५७	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८०५.०४।।	अणूचें जें अग्र ऐसा तेथ मार्ग। औटपीठीं सवेग जावें वरी
४२०५८	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८२२.०१।।	शून्याचा उद्भव सांगतों या बोला। औटपिठीं वहिला सूक्ष्म मार्ग
४२०५९	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८२३.०१।।	आतां औटपिठींचा मार्ग एक बाई। निशिदिनीं पाही शोध करा

४२०६०	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८२३.०४।।	मार्ग तेथ परतले दोहीं भागीं । पश्चिमीं महालिंगीं मार्ग ऐसा
४२०६१	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८२३.०४।।	मार्ग तेथ परतले दोहीं भागीं । पश्चिमीं महालिंगीं मार्ग ऐसा
४२०६२	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८२३.०५।।	सत्रावीचे शिखरीं मार्ग एक गेला । तो म्यां देखियेला याच देहीं
४२०६३	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८२३.०६।।	महालिंगीं मार्ग अंत नाहीं ज्याचा । शोध करितां वाचा कुंठीतची
४२०६४	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान । वाउगें करिसी ध्यान । ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी । शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण । विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
४२०६५	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८७५.०१।।	विष्णुवीण मार्ग घेशील अव्यंग । तरी वायांचि सोंग करणी तुझी
४२०६६	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला । वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट । परतले धायवट अर्धजीवें
४२०६७	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें । पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई । जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं । वायां तूं हांवे जासी रया
४२०६८	मार्ग	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज । कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग । मानिसी साच जरी सोंग । स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां । निदसुरा होसी दातारा । या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा । वोथरसी कांपा । म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु । उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा । म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें । वायां खटपट करिसी बापा रया
४२०६९	मार्ग	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें । विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित । अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत । न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
४२०७०	मार्ग	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम । सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम । प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
४२०७१	मार्ग	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें । द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें । हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे । अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
४२०७२	मार्ग	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा । मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा । रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा । आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
४२०७३	मार्ग	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून । नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण । न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन । नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान

४२०७४	मार्ग	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दुःख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
४२०७५	मार्ग	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
४२०७६	मार्ग	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दुःख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
४२०७७	मार्गही	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
४२०७८	मार्गापंथीं	।।ज्ञा.गा.०९८३.०२।।	या मार्गापंथीं तूं तुझें नाहीं। बिंब हारपलें तें तत्त्व पाहीं
४२०७९	मार्गामार्गाच्या	।।ज्ञा.गा.०४४२.०३।।	पुसावया मार्गामार्गाच्या वाटा। तुम्ही म्हणाल करितो चेष्टा। नेणुं म्हणाल आला ताठा। अभिमानाचा
४२०८०	मार्गावरीं	।।ज्ञा.गा.०८०५.०२।।	ब्रह्मशिखरीं निराळ्या मार्गावरीं। अविनाश कर्णकुमरी एकलीच
४२०८१	मार्गीं	।।ज्ञा.गा.०२४९.०३।।	चहूं मार्गीं गेलें न संपडे वाट। मग चैतन्याचा घाट वेधलिये
४२०८२	मार्गीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
४२०८३	मार्गीं	।।ज्ञा.गा.०७७८.०१।।	नासिकाचा प्राण कोणी मार्गीं येत। नाद दुमदुमित अनुहातीं
४२०८४	मार्गीं	।।ज्ञा.गा.०७७९.०३।।	उन्मनीचे ध्यासें सहस्रदळ गाजे। पश्चिम मार्गीं बीजें दोन असती
४२०८५	मार्गीं	।।ज्ञा.गा.०७८६.०१।।	पश्चिम मार्गीं खूण बीजें दोन साजिरीं। अविनाश ओवरी योगीयांची
४२०८६	मार्गीं	।।ज्ञा.गा.०७८६.०२।।	त्रिकुट श्रीहाट चंद्रसूर्य जाणा। पश्चिम मार्गीं खूण याची कीं रे
४२०८७	मार्गीं	।।ज्ञा.गा.०८०३.०२।।	नादीं नाद भेद भेदुनी अभेद। पश्चिम मार्गीं आनंद देखुनी राहे
४२०८८	मार्गीं	।।ज्ञा.गा.०८६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साजिरा। मार्गीं एकसरा नामें तारी
४२०८९	मार्गींचा	।।ज्ञा.गा.०९३१.०३।।	मार्गींचा कापडी धरुनियां वोढीं। ईश्वरीं उघडी उडी घाली
४२०९०	मार्गु	।।ज्ञा.गा.००४९.०२।।	मंथुनि नवनीता तैसें घे अनंता। वायां व्यर्थ कथा सांडीं मार्गु
४२०९१	मार्गु	।।ज्ञा.गा.०५७३.०१।।	समर्थ सोयरा बोळावा केला। परी मार्गु गमला सुखाचा बाईये
४२०९२	मार्गु	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरूं पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु

४२०९३	मार्गु	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
४२०९४	मार्गें	।।ज्ञा.गा.०७७८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अष्टांग योगियां। साधितो उपाया याची मार्गें
४२०९५	मार्गें	।।ज्ञा.गा.०८२२.०३।।	आतां तया सदनीं उफराटे मार्गें। वळंघिता सवेग पश्चिम पंथीं
४२०९६	मार्गें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
४२०९७	मार्गें	।।ज्ञा.गा.०८९४.०४।।	देह गेह भ्रांती सोडूनियां द्यावें। साधन करावें शुद्ध मार्गें
४२०९८	मार्गें	।।ज्ञा.गा.०९८३.०१।।	प्रकाशें देखिलें त्याहुनी वेगळें। नाहीं तें धरिलें सोहं मार्गें
४२०९९	मार्गें	।।ज्ञा.गा.०९८९.०३।।	देह गेह भ्रांति सोडुनिया द्यावी। साधनें करावीं शुद्ध मार्गें
४२१००	मार्गें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
४२१०१	मार्गें	।।ज्ञा.गा.११०९.०८।।	सत्रावीचें क्षीर घेंई लंबीकेच्यानी मार्गें रे!। अलक्षाशीं लक्ष लावीं बैसोनियां राजयोग रे!
४२१०२	मार्जन	।।ज्ञा.गा.०४७२.०२।।	आतां मी न करी भ्रांतीचें भ्रमण। वृत्तीसीं मार्जन केलें असे
४२१०३	मार्जारासी	।।ज्ञा.गा.०८४२.०१।।	सिंहाचें दुग्ध सायासें जोडलें। आणुनी पाजिलें मार्जारासी
४२१०४	मालवला	।।ज्ञा.गा.०५११.०२।।	अवघाचि देखिला अवघा मालवला। देखोनि निवाला जीव गे माय
४२१०५	माला	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
४२१०६	मालाथिला	।।ज्ञा.गा.०२९२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु माझें कुटिळ फेडूं आला। विटेवरी मालाथिला निजरूपें वो माये
४२१०७	मालाथिला	।।ज्ञा.गा.०५६८.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु मालाथिला। निजपद पावला जीऊ शिवा
४२१०८	मालाथून	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
४२१०९	माले	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
४२११०	माल्हाथिला	।।ज्ञा.गा.०५१०.०४।।	अवलोकितां न अवलोकवे बोलिजे तैसा नव्हे। हा रखुमादेविवरु भावें माल्हाथिला वो माय
४२१११	माल्हाथिला	।।ज्ञा.गा.०५६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु देहेंवीण आलंगिला। तो समर्थ माल्हाथिला बाईये वो
४२११२	माल्हाथिला	।।ज्ञा.गा.०५७४.०३।।	ऐसा हा सांवळा माझिये दृष्टि माल्हाथिला। उजरूनि गेला हा विठ्ठल गे माये

४२११३	माल्हाथिलें	।।ज्ञा.गा.०५७६.०१।।	मन वाचा बंदु निर्वाणीं घातलें । निर्माण होतें माझे ठायीं माल्हाथिलें
४२११४	माल्हावले	।।ज्ञा.गा.०४७८.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु देखणा। दृष्यद्रष्टेपणा माल्हावले
४२११५	माल्हावे	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
४२११६	माल्हे	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
४२११७	माळ	।।ज्ञा.गा.००२८.०३।।	काळिंदी जळाचा भोंवरा। कीं माजीं वेढूनि इंदिरावरा। माळ बांधोनियां मधुकरा। मधें रोमामाजी
४२११८	माळ	।।ज्ञा.गा.०३०९.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलेंसी चाड । अद्वैतेंसी माळ घेऊनी ठेलें
४२११९	माळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
४२१२०	माळा	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
४२१२१	माळा	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
४२१२२	माळा	।।ज्ञा.गा.०१०७.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण माळा। हृदयीं जिव्हाळा श्रीमूर्ति रया
४२१२३	माळा	।।ज्ञा.गा.०११२.०३।।	नित्य नामाची माळा। जिव्हे घे तूं गळाळा। तो नर कर्मावेगळा। ऐसें बोलती पुराणें
४२१२४	माळा	।।ज्ञा.गा.०११३.०३।।	माळा घाली हेचि गळां। घे अमृताचा गळाळा। होईल वैकुंठीं सोहळा। रामकृष्ण उच्चारणीं
४२१२५	माळा	।।ज्ञा.गा.०११३.०४।।	ज्ञानदेवीं माळा केली। सुखाची समाधी साधिली। जिव्हा उच्चारणीं केली। अखंड हरिनाम
४२१२६	माळा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०६।।	तुळशीच्या माळा। घालितां हरिदासाच्या गळां। तो न भिये कळिकाळा। त्यासी जिव्हाळा हरिविठ्ठल
४२१२७	माळा	।।ज्ञा.गा.०२०६.०९।।	गळां वैजयंती माळा। मणीमंडित वक्षस्थळा
४२१२८	माळा	।।ज्ञा.गा.०२१३.०७।।	एकवीस स्वर्गांचा घालूनियां माळा। मग ते गोपाळामाजीं खेळे
४२१२९	माळा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
४२१३०	माळा	।।ज्ञा.गा.०४८८.०१।।	मन सुमन घालूनि माळा। करूनि सकळां गळां पूर्ण वो माये
४२१३१	माळा	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये

४२१३२	माळा	।।ज्ञा.गा.१०७५.०३।।	कमळणी बाळा गुंफिती माळा। घालिती गळां देव कन्या
४२१३३	माळिणी	।।ज्ञा.गा.१०८६.०१।।	उगमेवीण पाणी वाहते सारणीं। शिंपिती माळिणी वेळो वेळा
४२१३४	माळिणीचा	।।ज्ञा.गा.१०८६.०२।।	नसे माळिणीचा मळा नसे सरोवर तळे। नित्य वेळोवेळां फुलतसे
४२१३५	माळी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
४२१३६	माळी	।।ज्ञा.गा.१०८५.०३।।	पैल वरले माळी कोल्हा करड काढी। ससा वळीतो वेठी रे
४२१३७	माळे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
४२१३८	माव	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
४२१३९	माव	।।ज्ञा.गा.०२२९.०४।।	तयामाजीं असतां न दिसे बाप। समर्थ थोर तुझी माव रे
४२१४०	माव	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
४२१४१	माव	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा
४२१४२	माव	।।ज्ञा.गा.०३२९.०२।।	कैसा हा माव करूं गोविला संसारु । कृष्णसंगे धुरंधरु तरलों आम्ही
४२१४३	माव	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
४२१४४	माव	।।ज्ञा.गा.०६४५.०२।।	बाहुलें तीं जीव सूत्रें तेचि जीव। मिथ्याचि माव जीव झाले
४२१४५	मावळत	।।ज्ञा.गा.०४५२.०३।।	शम दम कळा दांत उदांत। शांतितत्त्व मावळत उपरमेसी
४२१४६	मावळला	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो

४२१४७	मावळला	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
४२१४८	मावळला	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
४२१४९	मावळलिया	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
४२१५०	मावळली	।।ज्ञा.गा.०४९३.०३।।	उजेडली शांति मावळली निशी। अवघा ब्रह्मरसीं पाजळलें
४२१५१	मावळली	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
४२१५२	मावळलीं	।।ज्ञा.गा.०३३३.०२।।	तेथें सातही मावळलीं पांचांहुनि परतें। बहुकाळें निरुतें देखिलें डोळां
४२१५३	मावळलीं	।।ज्ञा.गा.०५८०.०२।।	अकरासहित पांच पांचीं मावळलीं। आदि अंतीं उदयो जाली तेजाकारें
४२१५४	मावळलीं	।।ज्ञा.गा.१०३४.०७।।	मनें बुडी दिधली दाही हारपली। चोवीस मावळलीं अगाध पंथीं
४२१५५	मावळलें	।।ज्ञा.गा.०१५६.०३।।	मीपण मावळलें सद्भाव उजळले। सुखाचे सोहळे गुरुखूण
४२१५६	मावळलें	।।ज्ञा.गा.०३५६.०१।।	अकरांवरी सातवें होते। सातवें कोठें मावळलें गे माये
४२१५७	मावळलें	।।ज्ञा.गा.०४०७.०२।।	नाहीं जातिकुळ म्यां तुज पुसिलें। मन मावळलें देखोनियां
४२१५८	मावळलें	।।ज्ञा.गा.०४५४.०२।।	सूक्ष्म सख्य नेलें विश्वरूप देहीं आलें। प्रपंचेसी मावळलें तिमिर रया
४२१५९	मावळलें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०२।।	जेथें शून्यचि मावळलें तेथें काय उरलें। हेंचि सांगे एके बोले मजपाशीं
४२१६०	मावळलें	।।ज्ञा.गा.०५०५.०१।।	जुगादीचें जुग युगादीचें युग। लक्षाआदि लक्ष मावळलें गे माये
४२१६१	मावळलें	।।ज्ञा.गा.०६६८.०१।।	लेउनी अंजन दाविलें निधान। देखतांची मन मावळलें
४२१६२	मावळलें	।।ज्ञा.गा.०७०१.०१।।	नाहीं जातिकूळ तुझें म्यां पुशिलें। परी मन मावळलें देखोनियां
४२१६३	मावळल्या	।।ज्ञा.गा.०४५५.०४।।	दीपकीं दीपक मावळल्या ज्योती। घरभरी वाती शून्य झाल्या
४२१६४	मावळल्यावीण	।।ज्ञा.गा.०५०५.०२।।	मावळल्यावीण भ्रांति जाल्या कोण्ही। निजब्रह्माची खाणी ठायीं न पडे गे माये
४२१६५	मावळुनि	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
४२१६६	मावळुनी	।।ज्ञा.गा.०५४९.०३।।	सहज गुणाचें निर्गुण वो केलें। माझें म्यां पाहिलें मन मावळुनी
४२१६७	मावळून	।।ज्ञा.गा.०४४१.०१।।	निर्विकाराचें अगम्य पाहणें। निगम बोधक गेलें मावळून। मग आयुष्य झांकलेपणें। मिरवो लागे

४२१६८	मावळूनि	।।ज्ञा.गा.०४४१.०५।।	कैसें चैतन्य चिदानंद जालें। आभास आभासीत मावळूनि गेलें। आहे परि नाहींसें जालें। गुह्यगूढ
४२१६९	मावळूनि	।।ज्ञा.गा.०४४१.०६।।	भूमिपासोनि आकाशासी। रवि तारांगण संचली जैसी। पाहिली वस्तु परी ऐसी मावळूनि गेली
४२१७०	मावळे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा
४२१७१	मावळे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०५।।	तो उगवे ना मावळे। तो असे परी ना कळे। मयुरपिच्छाचे डोळे। ऐसा जाला
४२१७२	मावळे	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचियें राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
४२१७३	मावळें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०२।।	ऐकोनी देखोनी मन होय अंधळें। परतोनी मावळें नाहीं तेथें
४२१७४	मावळोनि	।।ज्ञा.गा.०४३४.०२।।	ऐक्यें आपणासि ऐसे। गुरुकृपें ज्ञान असे। अल्प मावळोनि सर्व दिशें। मीचि जालों
४२१७५	मावळोनी	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
४२१७६	मावशीसीं	।।ज्ञा.गा.११०५.०३।।	आचार सांडोनी झालासे भ्रष्ट। मावशीसीं जेणें लाविला पाट
४२१७७	मावा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
४२१७८	माशिया	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
४२१७९	माशी	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दुःखी
४२१८०	माशीं	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
४२१८१	मासां	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
४२१८२	मासी	।।ज्ञा.गा.०८७१.०१।।	कर्पूर अग्नीसी स्वदेहा नाशी। चंदनीं मासी न थारे देखा

४२१८३	माहियेर	।।ज्ञा.गा.०३२२.०१।।	संसार वो ग्रामीं गेला सांडुनी । माझे अंत:करणीं माहियेर
४२१८४	माहेर	।।ज्ञा.गा.०१९८.०२।।	विठोबा माझें माहेर। भेटेन बुद्धि परिकर
४२१८५	माहेर	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
४२१८६	माहेर	।।ज्ञा.गा.०२८१.०२।।	माझा विसावा माहेर वो पंढरपूर
४२१८७	माहेर	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्में
४२१८८	माहेर	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
४२१८९	माहेरा	।।ज्ञा.गा.०२२१.०२।।	जाइन गे माये तया पंढरपुरा। भेटेन माहेरा आपुलिया
४२१९०	माहेरा	।।ज्ञा.गा.०९०३.०२।।	कवणें गुणें भुली पडली गव्हारा। तीर्थाच्या माहेरा नोळखिसी
४२१९१	माहेरा	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
४२१९२	माहेरावांचुनी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
४२१९३	माहेराशी	।।ज्ञा.गा.०३२२.१३।।	चोळी साउलें हिरोनी घेतलें । उघडे पाठविलें माहेराशी
४२१९४	माहेरीं	।।ज्ञा.गा.०३०३.०१।।	अंबुला माहेरीं भोगी धणीवरी । मग तया श्रीहरि सांगो गूज
४२१९५	माहेरीं	।।ज्ञा.गा.०६७३.०२।।	असेन धणीवरी आपुले माहेरीं। मग तो श्रीहरी गीतीं गाईन गे माये
४२१९६	मिठी	।।ज्ञा.गा.००२५.०४।।	अर्थूनि पाहे दृष्टी । तंव तुझ्यापायीं पडे मिठी । आवडी नोसंडी गांठी । तुझिया पायांची
४२१९७	मिठी	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
४२१९८	मिठी	।।ज्ञा.गा.००९१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे वासना हे खोटी। नामयज्ञें मिठी दिधलिया विरे
४२१९९	मिठी	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया

४२२००	मिठी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
४२२०१	मिठी	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
४२२०२	मिठी	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
४२२०३	मिठी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
४२२०४	मिठी	।।ज्ञा.गा.०३१६.०१।।	पांचही वऱ्हाडी पांचा ठायीं बोळविली । येरा दिधली मिठी देखा
४२२०५	मिठी	।।ज्ञा.गा.०३३६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळा सर्व घटीं। चित्त चैतन्या मिठी घालीत खेवो
४२२०६	मिठी	।।ज्ञा.गा.०३६६.०३।।	जागृतिशेवटीं निद्राभुली नुठी। मायेसी म्यां मिठी दिधली वो माय
४२२०७	मिठी	।।ज्ञा.गा.०३६८.०४।।	कवळूनि भेटी प्राणेंसी देईन मिठी। मी नि:शब्देंसी गोष्टी सांगेन वो माय
४२२०८	मिठी	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
४२२०९	मिठी	।।ज्ञा.गा.०४५४.०३।।	विशेषेंसी मिठी दिधली शरीरें। इंद्रियें बाहिरें नाईकती
४२२१०	मिठी	।।ज्ञा.गा.०४९२.०२।।	द्वैताच्या गोष्टी हरपल्या शेवटीं। विश्वरूपें मिठी देतु हरि
४२२११	मिठी	।।ज्ञा.गा.०५१४.०३।।	तेथें एक नवल वर्तलें वो साजणी। सांगतां मिठी मौनी पडली वो माय
४२२१२	मिठी	।।ज्ञा.गा.०६७८.०१।।	परे पडे मिठी तेथें बोलणेंचि नुठी। आवडी गिळूनियां आतां जीवें नाहीं तुटी
४२२१३	मिठी	।।ज्ञा.गा.०८५०.१०।।	म्हणोनी याच्या चरणीं घालोनियां मिठी। निजपदीं बैसवी शेवटीं तुज
४२२१४	मिठी	।।ज्ञा.गा.०८७३.०३।।	मौन्याचिये मिठी सगळेंचि नाहीं। तैसा इंद्रियें दाही चोजवेना
४२२१५	मिठी	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
४२२१६	मिठी	।।ज्ञा.गा.०९२९.०२।।	गेले मेले काय सांगाल गोष्टी। स्वयें आत्मज्ञानी घाला परमात्मीं मिठी

४२२१७	मिठी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
४२२१८	मिठी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
४२२१९	मिठी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
४२२२०	मिती	।।ज्ञा.गा.०९०६.०३।।	अमृतें भोजन घडे कांजियाने चूळ जोडे। मग तये चरफडे मिती नाहीं
४२२२१	मित्र	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
४२२२२	मित्रत्व	।।ज्ञा.गा.०९०७.०२।।	मित्रत्व करा जीवाहूनि वेगळें। पढियंते आगळें प्रेम जाण
४२२२३	मित्रपणें	।।ज्ञा.गा.०९२२.०२।।	मित्रपणें करा मधुर अळुमाळा। मधुकर गोपाळा हृदयीं धरा
४२२२४	मिथ्या	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
४२२२५	मिथ्या	।।ज्ञा.गा.०६५६.०१।।	नेणण्याचें रूप तेंचि रे अज्ञान। जाणते तें ज्ञान दोही मिथ्या
४२२२६	मिथ्या	।।ज्ञा.गा.०७१८.०३।।	मी ब्रह्मस्फुरण तेथींच ते माया। जाली मिथ्या याया सत्य रूपा
४२२२७	मिथ्या	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
४२२२८	मिथ्या	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
४२२२९	मिथ्या	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
४२२३०	मिथ्या	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
४२२३१	मिथ्याचि	।।ज्ञा.गा.०६४५.०२।।	बाहुलें तीं जीव सूत्रें तेचि जीव। मिथ्याचि माव जीव झाले
४२२३२	मिथ्याचि	।।ज्ञा.गा.०६४५.०४।।	अर्कापासुनी नीर जैसें कां भासत। जग तैसें घडत मिथ्याचि सत्य
४२२३३	मिनली	।।ज्ञा.गा.०२४६.०६।।	बुद्धिबोध चक्रवाकें मिनली आपणियां। देहबुद्धि कुमुदिनी सुकोनी गेलीसे विलया

४२२३४	मिरऊं	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
४२२३५	मिरवत	।।ज्ञा.गा.००२२.०३।।	आडत्रिपुंड्र शोभत द्रुमिळ भारेंसि जात । नागर केशरीचीं पुष्पें कैसी पैं मिरवत
४२२३६	मिरवतो	।।ज्ञा.गा.०९१९.०१।।	सुखा शृंगार सुहावा। मिरवतो हरि समाधाना बोधु रे
४२२३७	मिरवला	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
४२२३८	मिरवले	।।ज्ञा.गा.१०३८.०२।।	संतचरणीं रुळें श्रीरंगीं रंगलें। व्योमाकार मिरवले तेंचि देखे
४२२३९	मिरवलें	।।ज्ञा.गा.०३३२.०१।।	मन मुरडोनी डोळां लेइलें। काळेपणें मिरवलें रूप त्याचें
४२२४०	मिरविणें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
४२२४१	मिरविती	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
४२२४२	मिरविती	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
४२२४३	मिरविशी	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
४२२४४	मिरवी	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
४२२४५	मिरवी	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया
४२२४६	मिरवीत	।।ज्ञा.गा.०३५९.०२।।	पालव मिरवीत जाईन। शेला पदरीं धरूनि राहीन
४२२४७	मिरवूं	।।ज्ञा.गा.०४३५.०२।।	जनका हेंचि जालें। तेणें विश्व ब्रह्मचि केलें। त्यांत वेगळेपण आपुलें। मिरवूं नये
४२२४८	मिरवूं	।।ज्ञा.गा.०८४०.०६।।	खद्योत गलबला थोर जाला। निवृत्तिबोध मिरवूं लागला। ज्ञानदेव पैकूं रंजिला। सर्व सुखा

४२२४९	मिरवे	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
४२२५०	मिरवे	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
४२२५१	मिरवो	।।ज्ञा.गा.०४४१.०१।।	निर्विकाराचें अगम्य पाहणें। निगम बोधक गेलें मावळून। मग आयुष्य झांकलेपणें। मिरवो लागे
४२२५२	मिले	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
४२२५३	मिळणी	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
४२२५४	मिळणी	।।ज्ञा.गा.०५५०.०३।।	पांचांची मिळणी। साही चक्रपाणी। दशमाची कहाणी। येकादश
४२२५५	मिळणी	।।ज्ञा.गा.१०१९.०२।।	सोय ध्यान उन्मनी पांचांची मिळणी। सत्रावीचे कानीं गोष्टी सांगे
४२२५६	मिळणें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
४२२५७	मिळती	।।ज्ञा.गा.००७७.०४।।	शांति दया क्षमा करुणानिधि प्रेम। नेउनी परब्रह्म भावें मिळती
४२२५८	मिळती	।।ज्ञा.गा.०६३३.०१।।	वर्षाकाळीं नदियां पूर्ण भरती । येउनी मिळती सिंधुमाजीं
४२२५९	मिळविलें	।।ज्ञा.गा.०८४३.०४।।	कामधेनु म्हैशी आणीक दासदासी। धन बहु सायासीं मिळविलें
४२२६०	मिळाला	।।ज्ञा.गा.०१५०.०१।।	धन्य धन्य रामनामीं। जो अनुसरला इये कामीं। तोचि बोलिला स्वधर्मी। आत्मारामीं मिळाला
४२२६१	मिळाला	।।ज्ञा.गा.०३०७.०२।।	काय सांगूं माय निर्गुण अंबुला । शून्यीं मिळाला नाहीं ठाईं
४२२६२	मिळाला	।।ज्ञा.गा.०५०१.०६।।	हा निरालंब वोळला भक्तिभावें मिळाला। रखुमादेवि दादुला विठ्ठलु राणा वो माय
४२२६३	मिळाला	।।ज्ञा.गा.०५०२.०४।।	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
४२२६४	मिळाली	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
४२२६५	मिळाली	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापड्या !
४२२६६	मिळालीं	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
४२२६७	मिळाले	।।ज्ञा.गा.०१९४.०४।।	संत मिळाले सकळिक। तेथें दोष कैंचें पातक। तेथें तीर्थें सकळिक। स्वर्गमृत्यु पाताळिची

४२२६८	मिळालें	।।ज्ञा.गा.०६१०.०२।।	सिंधुमाजीं जैसें सैंधव मिळालें। तेवीं मन झालें ब्रह्मीं लीन
४२२६९	मिळालें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
४२२७०	मिळावें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
४२२७१	मिळुनी	।।ज्ञा.गा.०६३०.०२।।	एक तेंचि सूत्र तिन्हीशी मिळुनी। जाणती ते ज्ञानी आत्मविद
४२२७२	मिळे	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
४२२७३	मिळे	।।ज्ञा.गा.०३४६.०३।।	मेघजळ वोळे मिळे सिंधूचिया जळा। तैसा नव्हे तो वेगळा एक होऊनि ठेला
४२२७४	मिळे	।।ज्ञा.गा.०३६०.०२।।	काय करूं सांगा कैसा हा आकळे। एकतत्त्वीं मिळे हृदयीं गे बाई ये
४२२७५	मिळे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
४२२७६	मिळे	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
४२२७७	मिळे	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
४२२७८	मिळे	।।ज्ञा.गा.०६३७.०३।।	सिंधु येऊनियां मिळे सरितेमाजीं। परी आत्मकाजीं क्रिया नको
४२२७९	मिळे	।।ज्ञा.गा.०८४५.०६।।	मागुती न मिळे जोडलें अवचट। सायुज्याचा पाट बांधुनी घेई
४२२८०	मिळे	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
४२२८१	मिळे	।।ज्ञा.गा.०९५४.०१।।	दीपकेमाजीं दीपक दीप्ती सतेज। बिंबोनी सहज बिंबीं न मिळे
४२२८२	मिळे	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया

४२२८३	मिळे	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
४२२८४	मिळे	।।ज्ञा.गा.११०४.०३।।	तांबडें अथवा निळें हेंही त्या न मिळे। उपमेसी सगळे हातां नये।
४२२८५	मिळो	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
४२२८६	मिळो	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
४२२८७	मिळोन	।।ज्ञा.गा.०४२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं आवडी। गोडियेसी गोडी मिळोन गेली
४२२८८	मिळोनि	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
४२२८९	मिळोनि	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
४२२९०	मिळोनि	।।ज्ञा.गा.१०८१.०४।।	ज्ञानदेवो मानवलें। माझें मज सांगितलें। दोहोंचे मिळोनि एक जालें। भलें केलें चांगया
४२२९१	मिळोनि	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
४२२९२	मिळोनियां	।।ज्ञा.गा.०५८९.०२।।	जिवेश्वर खाणी तेथें उमटती। शेखीं तेथें जाती मिळोनियां
४२२९३	मिळोनियां	।।ज्ञा.गा.०६१३.०५।।	ज्ञानी ज्ञानेश्वर मिळोनियां गेला। मरण्या जिण्या झाला वेगळाची
४२२९४	मिळोनियां	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
४२२९५	मिळोनियां	।।ज्ञा.गा.०९७७.०५।।	जळीं नांदला तो तरंगीं उमटला। मिळोनियां गेला सागरासी
४२२९६	मिळोनी	।।ज्ञा.गा.०२२९.०२।।	एक म्हणती आम्हीं उचलिला पर्वत। बहुत मिळोनी। काय नव्हती रे
४२२९७	मिळोनी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सवेंची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
४२२९८	मिळोनी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
४२२९९	मिळोनी	।।ज्ञा.गा.०३७३.०२।।	आपुलें अकरावें एक सोईरें जाणा। तेंही पैं तयासी मिळोनी ठेलें

४२३००	मिळोनी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
४२३०१	मिळोनी	।।ज्ञा.गा.०५४९.०४।।	तीन चारी मिळोनी येके ठायीं घातली। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं फावलीं
४२३०२	मिळोनी	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे
४२३०३	मिळोनी	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
४२३०४	मिळोनी	।।ज्ञा.गा.११००.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी आवडी। गोडीयेसी गोडी मिळोनी गेली
४२३०५	मिवो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
४२३०६	मिष्टान्न	।।ज्ञा.गा.०६३५.०१।।	चोहटा मिष्टान्न जें कांहीं सांडलें। सुनियाशी झालें सुकाळ पैं
४२३०७	मिष्टामिष्ट	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
४२३०८	मिस	।।ज्ञा.गा.०५५१.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें निटें। वायांवीण विटे मिस केलें
४२३०९	मिसकिन	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
४२३१०	मिसें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
४२३११	मिसें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
४२३१२	मिसें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०१।।	ऋणाचेनि मिसें निर्गुण आलें आपैसें। तेणें मज सर्वस्वें ठकियेलें
४२३१३	मिसें	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
४२३१४	मिसें	।।ज्ञा.गा.०९१३.०३।।	बरवेपणाचेनि मिसें। देवातें वाणिया सौरसें। जडत्व फिटेल तयासरिसें। रसनें ऐसें चुकों नको
४२३१५	मी	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
४२३१६	मी	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
४२३१७	मी	।।ज्ञा.गा.००८०.०१।।	यश कीर्ति वानूं नेणें मी वाखाणूं। रामकृष्णनाम आम्हां सणू नित्य दिवाळी

४२३१८	मी	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
४२३१९	मी	।।ज्ञा.गा.०१८०.०७।।	सर्वांचा एक आहे मी किंकर। म्हणे ज्ञानदेव वैष्णवांसी
४२३२०	मी	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
४२३२१	मी	।।ज्ञा.गा.०१९८.०१।।	विठ्ठलयात्रे जाती वो माये। त्यांचे धरीन मी पाये
४२३२२	मी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
४२३२३	मी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०२।।	विठोबा पाईंची वीट। मी कईं बा होईन
४२३२४	मी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
४२३२५	मी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
४२३२६	मी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
४२३२७	मी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
४२३२८	मी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०६।।	कोल्हापुरीं यात्रे जाईन। महालक्ष्मी पाहीन। विशाळतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
४२३२९	मी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन। पृथ्वीपात्रचि लाहीन। देह कर्वतीं देईन। परी मी वीट नव्हेन
४२३३०	मी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन
४२३३१	मी	।।ज्ञा.गा.०२२१.०३।।	सर्व सुकृतांचे फळ मी लाहीन। क्षेम मी देईन पांडुरंगीं
४२३३२	मी	।।ज्ञा.गा.०२२१.०३।।	सर्व सुकृतांचे फळ मी लाहीन। क्षेम मी देईन पांडुरंगीं
४२३३३	मी	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
४२३३४	मी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
४२३३५	मी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
४२३३६	मी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०२।।	गाईचा गोंवळा यमुनेचा पाबळा। धरी माझा अचुळा मग मी पळालिये गो

४२३३७	मी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०३।।	ताकपिरी गोंवळी केली मजसी रांडोळी। भावें नारली मग मी पळालिये गो
४२३३८	मी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो
४२३३९	मी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो
४२३४०	मी	।।ज्ञा.गा.०२५१.०३।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। तरी मी होईन तुझी कामारी दासी
४२३४१	मी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
४२३४२	मी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं
४२३४३	मी	।।ज्ञा.गा.०२६४.०१।।	पांचा दामांचा धोंगडा नेसेन। उरली मोट ते मी जेवीन गे बाईये
४२३४४	मी	।।ज्ञा.गा.०२६४.०३।।	त्याचा उंबरा उसिसा करीन। वरी येरझार मी सारीन गे बाईये
४२३४५	मी	।।ज्ञा.गा.०२७३.०१।।	मी माझें म्हणतां ठकचि ठेलिये। आपुले जाति कूळ विसरुनी गेलिये
४२३४६	मी	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
४२३४७	मी	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
४२३४८	मी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
४२३४९	मी	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
४२३५०	मी	।।ज्ञा.गा.०२८३.०२।।	किती वो शिकवाल मज वेळोवेळां। मी तंव गोवळा रातलिये
४२३५१	मी	।।ज्ञा.गा.०२८४.०२।।	भेटवा वो त्यासी चरण झाडीन केशीं। सगुणरूपासी मी वो भाळलिये
४२३५२	मी	।।ज्ञा.गा.०२८६.०७।।	वाट पाहे मी येकली मज मदन जाकळी। अवस्था धाकुली म्हणो नये
४२३५३	मी	।।ज्ञा.गा.०२८६.१०।।	बाप रखुमादेविवरु माझे मानसींचा होये। तयालागीं सये मी जागी सुती
४२३५४	मी	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
४२३५५	मी	।।ज्ञा.गा.०२९६.०१।।	आजिवरी होतें मी मोकाट। तंव डोळे फुकट मोडा तुम्हीं
४२३५६	मी	।।ज्ञा.गा.०३०३.०४।।	रखुमादेविवरु विठ्ठल मातापिता। मी त्याची दुहिता सर्वांगुणीं
४२३५७	मी	।।ज्ञा.गा.०३०५.०२।।	अंबुला निघाला अंबुल्या गांवा । मी वो तया सवा जातू असें

४२३५८	मी	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
४२३५९	मी	।।ज्ञा.गा.०३१५.०२।।	पापा वेगळी मी जाले वो नारी । विठ्ठला घरीं नांदतसे
४२३६०	मी	।।ज्ञा.गा.०३१६.०२।।	आंबुलियाचें सुख माझें मी भोगी । सेवेशीं रिघे अंगोअंगीं
४२३६१	मी	।।ज्ञा.गा.०३१९.०३।।	तेणें माझी केली तवाली मग मी तेथूनी पलाली । पलतां पलतां घसलून पलली । दोईची घागल फुतली
४२३६२	मी	।।ज्ञा.गा.०३१९.०४।।	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
४२३६३	मी	।।ज्ञा.गा.०३२१.०१।।	भावाची मी सौरी जाले गेले संतांपाशीं । ज्ञानखड्ग घेउनि हातीं लिंगदेही नाशी
४२३६४	मी	।।ज्ञा.गा.०३२२.०२।।	सासुरवासिनी मी वो परदेशिनी । कां नये अझुनी मूळ मज
४२३६५	मी	।।ज्ञा.गा.०३२२.१४।।	समर्थाची लेकी परी मी संतांची पोसणी । विमानीं बैसोनि जाते देखा
४२३६६	मी	।।ज्ञा.गा.०३३५.०४।।	ज्ञानदेवा साजण सांवळिये प्रभेचें। मी माझें मोहाचें हरिरूप
४२३६७	मी	।।ज्ञा.गा.०३४२.०२।।	मी तूं हे मात हरपले दृष्टांत। हृदयीं हृदयस्थ निजतेजें
४२३६८	मी	।।ज्ञा.गा.०३४७.०३।।	श्रीगुरुवीण सर्व शून्य हेंचि मी जाणें। तेथिचिये खुणें निवृत्तिराजु
४२३६९	मी	।।ज्ञा.गा.०३६०.०१।।	एकतत्त्व साधी तंव हारपलों तेथ। मज पाहतां येथ मी नाहीं
४२३७०	मी	।।ज्ञा.गा.०३६८.०२।।	पाहीन मी आतां निरंजन स्वरूपता। त्यानें मज तत्त्वतां वोजविलें वो माय
४२३७१	मी	।।ज्ञा.गा.०३६८.०४।।	कवळूनि भेटी प्राणेंसी देईन मिठी। मी नि:शब्देंसी गोष्टी सांगेन वो माय
४२३७२	मी	।।ज्ञा.गा.०३६८.०६।।	ऐसें मी अनुसरलें यानें आपंगिलें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें वो माय
४२३७३	मी	।।ज्ञा.गा.०३७१.०१।।	दुरुनी एक ऋण मागावयां आलें। माझें मी पाहिलें तंव कांहीं नाहीं
४२३७४	मी	।।ज्ञा.गा.०३७१.०३।।	निवृत्तिबोधें मी बोधलें। सांगतें वाहवलें सर्वस्वेंसी
४२३७५	मी	।।ज्ञा.गा.०३७३.०३।।	आतां मी चौघांपाशीं जाईन तीहींचि नागविलें पाहीं। तेथें कांहीं नाहीं ऐसें म्हणितलें
४२३७६	मी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
४२३७७	मी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
४२३७८	मी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया

४२३७९	मी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
४२३८०	मी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
४२३८१	मी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
४२३८२	मी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
४२३८३	मी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
४२३८४	मी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
४२३८५	मी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
४२३८६	मी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
४२३८७	मी	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
४२३८८	मी	।।ज्ञा.गा.०४०६.०२।।	तनु मनु विगुंतलें मन वाचा गुंतलें। मी माझें विसरलें दर्शन गे माये
४२३८९	मी	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
४२३९०	मी	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
४२३९१	मी	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
४२३९२	मी	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
४२३९३	मी	।।ज्ञा.गा.०४०९.०६।।	आकाशाचा पांचवा गुण। तरी मी महाप्रासादीं राहेन। बाप रखुमादेविवरा। अखंड तुझें अनुसंधान

४२३९४	मी	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
४२३९५	मी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
४२३९६	मी	।।ज्ञा.गा.०४२०.०२।।	तैसा मी एक पतीत। परी तुझा मुद्रांकित
४२३९७	मी	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
४२३९८	मी	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
४२३९९	मी	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
४२४००	मी	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं
४२४०१	मी	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
४२४०२	मी	।।ज्ञा.गा.०४४५.०१।।	संसारसातें आलों मी पाहुणा। दिस दोन्ही आनंदा पाहावयासी
४२४०३	मी	।।ज्ञा.गा.०४७२.०२।।	आतां मी न करी भ्रांतीचें भ्रमण। वृत्तीसीं मार्जन केलें असे
४२४०४	मी	।।ज्ञा.गा.०४८५.०२।।	अवघेपणें मी त्याचीच जालें। तेंचि पावलें तदाकारें
४२४०५	मी	।।ज्ञा.गा.०४८६.०१।।	तनु चोरिली कोठें मी पाहों। भूक लागली काय मी खावों
४२४०६	मी	।।ज्ञा.गा.०४८६.०१।।	तनु चोरिली कोठें मी पाहों। भूक लागली काय मी खावों
४२४०७	मी	।।ज्ञा.गा.०४९०.०१।।	जगासी गवसणी ब्रह्मरूपें देखिली। ते मी अंतरीं पांगुरलों अंतरामाजीं
४२४०८	मी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
४२४०९	मी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
४२४१०	मी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
४२४११	मी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
४२४१२	मी	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी

४२४१३	मी	।।ज्ञा.गा.०४९२.०१।।	मी माझें मोहित राहिलें निवांत। एकरूप तत्त्व देखिलें गे माय
४२४१४	मी	।।ज्ञा.गा.०४९३.०१।।	मी तूं प्रवृत्तीसी आलें। समग्र गिळिलें वासनेसी
४२४१५	मी	।।ज्ञा.गा.०४९७.०४।।	आतां मी वेगळावलें पांचाहुनी जाहालें। परब्रह्म जोडलें किरु वो माय
४२४१६	मी	।।ज्ञा.गा.०५०८.०२।।	आनंदाचे चक्षु उघडी पातीं। शब्दांनि शब्दां अतीति मी जहालिये वो माय
४२४१७	मी	।।ज्ञा.गा.०५११.०३।।	कापुराची पुतळी कर्पुरदीपु पाजळी। तैसी मी त्याच्या मेळीं जाहलें वो माय
४२४१८	मी	।।ज्ञा.गा.०५१६.०२।।	ज्ञानाचे खाणी माणिकें निर्वाणीं। लाधलें मी निर्गुणीं निरालंबी वो माय
४२४१९	मी	।।ज्ञा.गा.०५१६.०३।।	आत्मत्वाचिया परी खेवणिलीं भूषणें। तें मी आवडीचें लेणें लेइलें वो माय
४२४२०	मी	।।ज्ञा.गा.०५१६.०४।।	हा सुजडु जडला विटेसी लाधला। त्या रखुमादेविवरा विठ्ठला मी न्याहाळीं वो माय
४२४२१	मी	।।ज्ञा.गा.०५१८.०२।।	आत्मज्ञानाची गति जाली वो निवांत। प्रबोधतत्त्व मी पावलों वो माय
४२४२२	मी	।।ज्ञा.गा.०५४२.०२।।	आपण जाणतां आपण मी जालिये। आपणा पैं विसरलिये नेहटीं वो माये
४२४२३	मी	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
४२४२४	मी	।।ज्ञा.गा.०५५२.०३।।	रखुमादेविवरु शुद्धसत्त्वेंवीण। शुद्धबुद्ध मी जाण जालें गे माये
४२४२५	मी	।।ज्ञा.गा.०५५३.०२।।	चौघांची भाज मी नहोनियां गेलें। तंव अनारिसें महाकारण देखिलें
४२४२६	मी	।।ज्ञा.गा.०५६२.०१।।	एकांतीचें गुज पुसों गेलिये सये। मी माझी नाहीं त्यासी कीजे वो काये
४२४२७	मी	।।ज्ञा.गा.०५६५.०२।।	तंव निराकार देखिलें निराकार देखिलें। मी पूजनलिंग तिन्ही हरपलें
४२४२८	मी	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
४२४२९	मी	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
४२४३०	मी	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
४२४३१	मी	।।ज्ञा.गा.०५७४.०१।।	काळा लपंडाई काळेरात्रीं खेळे। मी सवें वेधिली जाय काळ्याछंदें
४२४३२	मी	।।ज्ञा.गा.०५७९.०२।।	पाहतां पाहतां मी पर ठायां गेलें। तेथें एक देखिलें महद्भूत
४२४३३	मी	।।ज्ञा.गा.०५८७.०४।।	तुझें माझें द्वैत तेंही उरलें नाहीं। मुळीं मी हें कांहीं नाठवेचि
४२४३४	मी	।।ज्ञा.गा.०५९३.०३।।	नित्यानित्य दोन्ही करीं गा विचार। आहे मी हे कीर विचारिजे

४२४३५	मी	।।ज्ञा.गा.०५९६.०३।।	विवर्तते मी या तद्विवर्त जीव। सृष्टि कारणत्व भोग्यपर
४२४३६	मी	।।ज्ञा.गा.०६१०.०५।।	आतां मी तूं कैंचा सर्व एकाकार। जाहला ज्ञानेश्वर स्वयं ब्रह्म
४२४३७	मी	।।ज्ञा.गा.०६२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुचा मी दास। नेणें साधनास आन कांहीं
४२४३८	मी	।।ज्ञा.गा.०६२५.०२।।	मी तूं द्वैतभ्रांती पहा रे काढुनी। आत्मा तो गिवसुनी राहे सुखें
४२४३९	मी	।।ज्ञा.गा.०६३८.०१।।	मृत्तिकेची खंती काय करितोसी। कोण मी नेणशी काय आहे
४२४४०	मी	।।ज्ञा.गा.०६३९.०१।।	मी देहीं म्हणतां ब्रह्महत्या कोटी। घेऊनियां पाठी थापटिती
४२४४१	मी	।।ज्ञा.गा.०६३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे दिव्य मी देईन। सद्गुरुची आण स्वयंब्रह्म
४२४४२	मी	।।ज्ञा.गा.०६५६.०२।।	पूर्णाची ओळखी मुळीं माया नाहीं। कोण मी हे पाहीं शोधूनियां
४२४४३	मी	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
४२४४४	मी	।।ज्ञा.गा.०६६१.०१।।	अनुभव खूण मी बोलें साजणी। निरंजनीं अंजन लेईलें अंजनीं
४२४४५	मी	।।ज्ञा.गा.०६६९.०१।।	मी माझें अद्वैत द्वैत होउनी ठेलें। सद्गुरु एका बोलें ठेविलें ठायीं
४२४४६	मी	।।ज्ञा.गा.०६७०.०३।।	सांगवी ते सांगणी उमगुनी चक्रपाणी। त्या निर्गुणाचे रहाणी मी रिघालें वो माये
४२४४७	मी	।।ज्ञा.गा.०६७१.०३।।	पांचाहुनी परती मी जाहालिये निवृत्ती। चिदानंदीं सरती स्वरूपीं वो माये
४२४४८	मी	।।ज्ञा.गा.०६८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे मी नेणता प्रपंचीं। तोडिली मोहाची पदवी आम्हीं
४२४४९	मी	।।ज्ञा.गा.०६८१.०२।।	आतां मी नये आपुलिया आस। तुटले सायास भ्रांतीचे वो माय
४२४५०	मी	।।ज्ञा.गा.०६८२.०२।।	आतां मी जाईन आपुलिया गांवा। होईल विसावा सुखसागरीं वो माय
४२४५१	मी	।।ज्ञा.गा.०६८६.०२।।	पतिव्रता मी परद्वारिणी। परपुरुषेसी व्यभिचारिणी
४२४५२	मी	।।ज्ञा.गा.०६८६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें मी गोवळी वो। माझा भावो तो विठ्ठलु न्याहाळी वो
४२४५३	मी	।।ज्ञा.गा.०६९०.०७।।	तोचि सबराभरितु रूपनामरहितु। अपरंपार मी तूं नीच नवा
४२४५४	मी	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये
४२४५५	मी	।।ज्ञा.गा.०७१६.०४।।	जालों मी साक्षी हेंही आतां ग्रासी। सहजचि होसी पूर्ण सुखी
४२४५६	मी	।।ज्ञा.गा.०७१६.०५।।	ऐक रे ज्ञानिया सांडि हा मी भाव। मग तूंचि देव निवृत्ति म्हणे
४२४५७	मी	।।ज्ञा.गा.०७१८.०३।।	मी ब्रह्मस्फुरण तेथींच ते माया। जाली मिथ्या याया सत्य रूपा
४२४५८	मी	।।ज्ञा.गा.०७२४.०१।।	जयासी मी कर्ता नाहीं हे भावना। तोचि ब्रह्मज्ञाना पूर्ण पावें

४२४५९	मी	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
४२४६०	मी	।।ज्ञा.गा.०७५१.०२।।	अग्नीकुंड मनें बाळकें निर्मिलें। प्रत्ययासी देखिलें मी या लागीं
४२४६१	मी	।।ज्ञा.गा.०७७४.०२।।	मी तूं हा विचार विवेकें शोधावा। गोविंद हा घ्यावा याच देहीं
४२४६२	मी	।।ज्ञा.गा.०७७९.०१।।	प्रणवाचे भेद उकलावे देहांत। चंद्राची मी मात सांगतसें
४२४६३	मी	।।ज्ञा.गा.०८०६.०३।।	मी ब्रह्म सोहं ज्ञानपद ते साजिरें। ते ठायीं निधरिं तुझा तूंची
४२४६४	मी	।।ज्ञा.गा.०८१६.०१।।	औटपिठावरी निरंतर देश। तेथ मी जगदीश असे बाई
४२४६५	मी	।।ज्ञा.गा.०८२८.०१।।	मीच माझा डोळा मीच शून्यांत निळा। माझा मी वेगळा तयामध्यें
४२४६६	मी	।।ज्ञा.गा.०८४४.०५।।	आहे मी हा कोण करावा विचार। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
४२४६७	मी	।।ज्ञा.गा.०८४५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे विचारा मी कोण। ना तरी पाषाण होऊनी राहा
४२४६८	मी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
४२४६९	मी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
४२४७०	मी	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
४२४७१	मी	।।ज्ञा.गा.०८७०.०२।।	नैश्वर्य ओझें ऐसें तूं बुझें। वायां मी माझें म्हणसी झणीं
४२४७२	मी	।।ज्ञा.गा.०८७२.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे या खुणें मी नेणें। पंढरीचे राणे उगविती
४२४७३	मी	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें
४२४७४	मी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
४२४७५	मी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला

४२४७६	मी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
४२४७७	मी	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
४२४७८	मी	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
४२४७९	मी	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
४२४८०	मी	।।ज्ञा.गा.०९०८.०१।।	स्वप्नींचा घाई विवळे साचें। चेईलिया वरी म्हणे मी न वाचें
४२४८१	मी	।।ज्ञा.गा.०९०८.०४।।	आपींआप असे। मी काय जालोंसें लोकां पुसे
४२४८२	मी	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
४२४८३	मी	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
४२४८४	मी	।।ज्ञा.गा.०९३६.०३।।	ऐसीये दशे ते अव्यक्त भुंजसी। मी माझ्या मोहासी सांडी रया
४२४८५	मी	।।ज्ञा.गा.०९५१.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल साच। मी माझें आहाच वायांवीण
४२४८६	मी	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
४२४८७	मी	।।ज्ञा.गा.०९६८.०२।।	मी तें कवण हें तूं जाण। बुझें निर्वाण तेंचि तूं
४२४८८	मी	।।ज्ञा.गा.०९७०.०१।।	तूं तो माझें मी तो तुझें। ऐक्य जालें तेथें कैचें दुजें
४२४८९	मी	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
४२४९०	मी	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
४२४९१	मी	।।ज्ञा.गा.०९७८.०१।।	कापुरा अग्नि स्नेह जाला। मी नाहीं तेथें काय उरला
४२४९२	मी	।।ज्ञा.गा.०९७८.०२।।	मी नाहीं तेथें कवणिये ठायीं। देखत देखत पाहीं भुललासी
४२४९३	मी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो

४२४९४	मी	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
४२४९५	मी	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
४२४९६	मी	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
४२४९७	मी	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
४२४९८	मी	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
४२४९९	मी	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
४२५००	मी	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
४२५०१	मी	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
४२५०२	मी	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
४२५०३	मी	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्मे जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
४२५०४	मी	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
४२५०५	मी	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
४२५०६	मी	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु

४२५०७	मी	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्‌गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
४२५०८	मी	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
४२५०९	मी	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
४२५१०	मी	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्‌गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
४२५११	मी	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी। आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
४२५१२	मी	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्‌गुरुवांचुनी
४२५१३	मी	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्‌गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
४२५१४	मी	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
४२५१५	मी	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
४२५१६	मी	।।ज्ञा.गा.१०२८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं पाळणा नाहीं। तेथें मी बाळ पाहीं पहुडलों
४२५१७	मी	।।ज्ञा.गा.१०३१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा गोसांविया। पाईकपण मी पायां जोडलेंती
४२५१८	मी	।।ज्ञा.गा.१०३५.०१।।	रात्री दिवस वाहातसे चिंता। केशव धडौता होईन मी
४२५१९	मी	।।ज्ञा.गा.१०४०.०१।।	काळें ना सावळें धवळें ना पिवळें। घोंगडें निराळें लाधलों मी
४२५२०	मी	।।ज्ञा.गा.१०४८.०१।।	तूं माझा स्वामी मी तुझा रंक। पाहतां न दिसे वेगळिक
४२५२१	मी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
४२५२२	मी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्‌गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
४२५२३	मी	।।ज्ञा.गा.१०५४.०१।।	अलक्षलक्षीं मी लक्षीं। तेथें दिसती दोही पक्षी। वेद शास्त्रां हेचि साक्षी। चंद्रसूर्यासहित
४२५२४	मी	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें

४२५२५	मी	।।ज्ञा.गा.१०५४.११।।	चंद्रसूर्य महेंद्रपदें ध्रुवादिकांचीं आनंदें। तें मी नेघे गा आल्हादें। तुझ्या ब्रीदें करीन घोष
४२५२६	मी	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
४२५२७	मी	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
४२५२८	मी	।।ज्ञा.गा.१०६५.०२।।	मी कवणाची मज सांगा कोणी। वऱ्हाड आलिया वऱ्हाडिणी
४२५२९	मी	।।ज्ञा.गा.१०७४.०२।।	जागि सुति ना मी निदसुरी। चोळी सुदली तोडूनि गळसरी
४२५३०	मी	।।ज्ञा.गा.१०७४.०४।।	सोइरीक पडिपाडे समसाटी। मी वो बैसलें तयाचे पाठी
४२५३१	मी	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
४२५३२	मी	।।ज्ञा.गा.१०७७.०५।।	आणि मी सांगों नवल काई। येणें बहिणी भोगिली एकेचि ठायीं
४२५३३	मी	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
४२५३४	मी	।।ज्ञा.गा.१०८०.०१।।	पति जन्मला माझे उदरीं। मी जालें तयाचि नोवरी
४२५३५	मी	।।ज्ञा.गा.१०८०.०४।।	मी मायराणी पतिव्रता शिरोमणी। ज्ञानदेवो निरंजनीं क्रीडा करीं
४२५३६	मी	।।ज्ञा.गा.१०८८.०३।।	मी डोलेन आनंदें तुमचेनि प्रसादें। रत्न जेवीं अंधें देखियेलें
४२५३७	मी	।।ज्ञा.गा.१०९१.०२।।	तरी मी गुंतलों दातारा। येऊनियां संसारा
४२५३८	मी	।।ज्ञा.गा.१०९७.०२।।	तुज पाहतां भुलली पैं चित्ता। काय करूं मी आतां येई पंढरीनाथा
४२५३९	मी	।।ज्ञा.गा.११०५.०४।।	आणिक याचें नवल सांगूं मी कायी?। बहिण भोगिली एकेचि ठायीं
४२५४०	मी	।।ज्ञा.गा.११०७.०१।।	विठोबा! मी कसा विसरूं कसा विसरूं?। तूं माय मी लेकरूं
४२५४१	मी	।।ज्ञा.गा.११०७.०१।।	विठोबा! मी कसा विसरूं कसा विसरूं?। तूं माय मी लेकरूं
४२५४२	मी	।।ज्ञा.गा.११०७.०२।।	नऊ महिने गर्भी असतां। कुठवरी मी धीर धरूं?
४२५४३	मी	।।ज्ञा.गा.११११.०२।।	अनुताप वैराग्याचा नेसलें मी शेला। मागील कर्म ठावें नाहीं पुसूं नको मला
४२५४४	मी	।।ज्ञा.गा.११११.०४।।	भावाची मी साडी मायेची घरघुसी। कृष्ण पुरुष वरीयेला मग कैची रंडी
४२५४५	मी	।।ज्ञा.गा.१११४.०१।।	धर्म जागो देवाजीचा, जो कां परोपकारी। आंधळ्यास दृष्टी देतो, त्याचें नाम मी उच्चारीं
४२५४६	मी	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
४२५४७	मी	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि

४२५४८	मीच	।।ज्ञा.गा.०१८७.०२।।	माझें मीच भांडवल घेऊनियां निगुती। लाभाची गति श्रीविठ्ठलु
४२५४९	मीच	।।ज्ञा.गा.०३०३.०२।।	माझें सुख मीच भोगीन । क्षेमेंसी निगेन अंगोअंगीं
४२५५०	मीच	।।ज्ञा.गा.०५४३.०२।।	माझें मीच जाणें अनु कांहीं नेणें। अनुभविये खुणें संतोषिलें
४२५५१	मीच	।।ज्ञा.गा.०७११.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म साधावया। आलों कोठोनिया माझा मीच
४२५५२	मीच	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
४२५५३	मीच	।।ज्ञा.गा.०७३७.०४।।	गुह्याचेंही गुह्य निवृत्तीनें दाविलें। मीच वाचा हो बोलें बोलतसें
४२५५४	मीच	।।ज्ञा.गा.०७७१.०३।।	पिंडब्रह्मांडाचा विस्तार विस्तारला। माझा मीच झाला कोणपरी
४२५५५	मीच	।।ज्ञा.गा.०८२८.०१।।	मीच माझा डोळा मीच शून्यांत निळा। माझा मी वेगळा तयामध्यें
४२५५६	मीच	।।ज्ञा.गा.०८२८.०१।।	मीच माझा डोळा मीच शून्यांत निळा। माझा मी वेगळा तयामध्यें
४२५५७	मीच	।।ज्ञा.गा.०८२८.०३।।	उफराटी दृष्टि देखे उन्मनीवरी। तेव्हां निर्विकारी मीच मग
४२५५८	मीच	।।ज्ञा.गा.०८३०.०१।।	तूर्या तें महाकारण नाहीं नाहीं जेथें। दर्शनाचे मतें माझा मीच
४२५५९	मीचि	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
४२५६०	मीचि	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो
४२५६१	मीचि	।।ज्ञा.गा.०३४९.०१।।	ब्रह्माची पुतळी मीचि पैं जालों। ब्रह्मचि लेईलों अंजन गे माय
४२५६२	मीचि	।।ज्ञा.गा.०४३४.०२।।	ऐक्यें आपणासि ऐसे। गुरुकृपें ज्ञान असे। अल्प मावळोनि सर्व दिशें। मीचि जालों
४२५६३	मीचि	।।ज्ञा.गा.०५४३.०३।।	माझा मीचि श्रोता मीचि वक्ता। माझा मीचि दाता त्रिभुवनीं
४२५६४	मीचि	।।ज्ञा.गा.०५४३.०३।।	माझा मीचि श्रोता मीचि वक्ता। माझा मीचि दाता त्रिभुवनीं
४२५६५	मीचि	।।ज्ञा.गा.०५४३.०३।।	माझा मीचि श्रोता मीचि वक्ता। माझा मीचि दाता त्रिभुवनीं
४२५६६	मीचि	।।ज्ञा.गा.०५८७.०२।।	माझें रूप आतां काय म्यां पाहावें। जाहलों अवघें विश्व मीचि
४२५६७	मीचि	।।ज्ञा.गा.०५९७.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म शोधावया। आलों कोठूनियां माझा मीचि
४२५६८	मीचि	।।ज्ञा.गा.०६९२.०२।।	आंत विठ्ठलु बाहेर विठ्ठलु। मीचि विठ्ठलु मज भासतसे
४२५६९	मीचि	।।ज्ञा.गा.१०७१.०१।।	अचिंत बाळक सावध जालें। निशब्दीं बोभाईलें मीचि मीचि
४२५७०	मीचि	।।ज्ञा.गा.१०७१.०१।।	अचिंत बाळक सावध जालें। निशब्दीं बोभाईलें मीचि मीचि
४२५७१	मीचि	।।ज्ञा.गा.१०८३.०३।।	बाप रखुमादेविवरेंसि ठकचि पडिलें। मीचि ठसावलें ब्रह्माकारें
४२५७२	मीतूंपण	।।ज्ञा.गा.०४८९.०३।।	नाठवे आशा देहावरी उदास। मीतूंपण भास चोजवेना

४२५७३	मीतूंपण	।।ज्ञा.गा.०५८८.०१।।	जयाचिये ठायीं नाहीं मीतूंपण। तेचि सनातन एक ज्ञानी
४२५७४	मीतूंपण	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
४२५७५	मीतूंपण	।।ज्ञा.गा.०८६३.०३।।	न सोडी हरिचरण। नाहीं नाहीं जन्ममरण। अविट सेवीं नारायण। तेणें मीतूंपण एक रसीं
४२५७६	मीतूंपण	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
४२५७७	मीतूंपण	।।ज्ञा.गा.१०४८.०२।।	मीतूंपण जाऊं दे दुरी। एकचि घोंगडें पांघरूं हरि
४२५७८	मीतूंपण	।।ज्ञा.गा.११११.०३।।	शांतीगुंति घेउनि हातीं भक्ती चोळी ल्याली। मीतूंपण ठावें नाहीं वीसरून गेली
४२५७९	मीतूंपणा	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
४२५८०	मीन	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
४२५८१	मीनला	।।ज्ञा.गा.००७७.०५।।	ज्ञानदेवो सांगे भावो मीनला गंगे। सुस्नात सर्वांगें हरि गंगा
४२५८२	मीनलिया	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
४२५८३	मीनली	।।ज्ञा.गा.०१९०.०६।।	वत्स विघडलियां धेनु भेटली। जैसी कुरंगिणी पाडसा मीनली
४२५८४	मीनले	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
४२५८५	मीनलें	।।ज्ञा.गा.०७४६.०२।।	अनंत ब्रह्मांडाचा खेळ जिच्या योगें चाले । चांग्यासी मीनलें तया ठायीं
४२५८६	मीना	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपे आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
४२५८७	मीपण	।।ज्ञा.गा.०१५६.०३।।	मीपण मावळलें सद्भाव उजळले। सुखाचे सोहळे गुरुखूण
४२५८८	मीपण	।।ज्ञा.गा.०१८४.०२।।	आलिंगनीं सुख वाटे। प्रेम चिदानंदीं घोटे। हर्षे ब्रह्मांड उतटें। समूळ उठे मीपण
४२५८९	मीपण	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
४२५९०	मीपण	।।ज्ञा.गा.०२९७.०१।।	मीपण माझें हरपलें। शेखीं ठकचि विशेखीं पडिलें बाईये

४२५९१	मीपण	।।ज्ञा.गा.०३५१.०४।।	बोधीं बोधलें बोधितां नये ऐसें जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें माझें मीपण हरपलें
४२५९२	मीपण	।।ज्ञा.गा.०३५४.०१।।	मन मारूनियां मुक्त पैं केलें। मीपण माझें नेलें हिरोनियां
४२५९३	मीपण	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
४२५९४	मीपण	।।ज्ञा.गा.०५५९.०४।।	रखुमादेविवरु जगाचें जीवन। त्याचेंही मीपण गेलें विठ्ठलनामें
४२५९५	मीपण	।।ज्ञा.गा.०६६७.०४।।	मीपण माझें न देखे दुजें। ज्ञानदेवो म्हणे ऐसें केलें निवृत्तिराजें
४२५९६	मीपण	।।ज्ञा.गा.०६८४.०३।।	ऐसें श्रीनिवृत्ति शब्दें अगाध जालें। माझें मीपण गेलें धन देखा
४२५९७	मीपण	।।ज्ञा.गा.०६९२.०१।।	मजमाजीं पाहतां मीपण हरपलें। ठकलेंचि ठेलें सये मन माझें
४२५९८	मीपण	।।ज्ञा.गा.०६९२.०३।।	मीपण माझें नुरेचि कांहीं दुजें। ऐसें नाहीं केलें निवृत्तिराजें म्हणे ज्ञानदेवो
४२५९९	मीपण	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
४२६००	मीपण	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
४२६०१	मीपणहि	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें
४२६०२	मीपणा	।।ज्ञा.गा.०२७९.०३।।	मीपणा ठाव नुरेची पैं सर्वथा। प्रपंचाची कथा ब्रह्म जाली
४२६०३	मीपणा	।।ज्ञा.गा.०९८५.०४।।	निवृत्तिदासाचें बोलणें। जाणा मीपणा उमाणें
४२६०४	मीपणाची	।।ज्ञा.गा.०७१६.०१।।	होउनिया ज्ञान अज्ञुनि कां रे भ्रांति। न जाली विश्रांती मीपणाची
४२६०५	मीपणाचें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
४२६०६	मीपणाच्या	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
४२६०७	मीपणाशीं	।।ज्ञा.गा.०५९४.०३।।	आपणा आपण विचारिजे आथी। जाहली विश्रांति मीपणाशीं
४२६०८	मीपणास	।।ज्ञा.गा.०८२९.०२।।	सहज हा प्रणव सर्वातीत साजे। मीपणास तेथ ठाव नाहीं

४२६०९	मीपणीं	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
४२६१०	मीपणें	।।ज्ञा.गा.०६००.०१।।	एकचि मीपणें नागविलें घर। नाहींतरी संसार ब्रह्मरूप
४२६११	मीहि	।।ज्ञा.गा.१०८३.०२।।	त्या न बोलत्यासि बोलावया गेलें। मीहि न बोलती झालें गे माय
४२६१२	मुंगिमात्राचिया	।।ज्ञा.गा.०००८.०२।।	प्रेमळपुष्पें दुर्वांकुरना । आभासनयना अगम्य दर्शना । मुंगिमात्राचिया प्राणा । फरशधरा
४२६१३	मुंगियाच्या	।।ज्ञा.गा.०४२५.०२।।	सूर्यकिरणांवरी मुंगियाच्या हारी। अग्निचे पाठारीं पीक होय
४२६१४	मुंगी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०७।।	तेथुनी ऊर्ध्व छिद्र मुंगी नेत्रातुल्य। त्यांतून उडणें भले चपलत्वेंसी
४२६१५	मुंगी	।।ज्ञा.गा.०८१३.०२।।	जीव जंतु कृमी मुंगी नेत्रामध्यें। वास्तव्य गोविंदें केलें पाहा
४२६१६	मुंड	।।ज्ञा.गा.०२१३.०४।।	ऐहिक्य परत्र दोन्ही शेतांचीं आउतें। मुंड मुंड तेथें कुळवाडिये
४२६१७	मुंड	।।ज्ञा.गा.०२१३.०४।।	ऐहिक्य परत्र दोन्ही शेतांचीं आउतें। मुंड मुंड तेथें कुळवाडिये
४२६१८	मुंडणें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०६।।	नलगे दंडणें रे नलगे मुंडणें रे। नाम म्हणोनी कर्माकर्म खंडणें रे
४२६१९	मुंडावा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया
४२६२०	मुंडिलिया	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
४२६२१	मुंडिसी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्‌गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
४२६२२	मुंडी	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
४२६२३	मुकला	।।ज्ञा.गा.००६५.०३।।	मनोमार्गें गेला तो येथें मुकला। हरिपाठीं स्थिरावला तोचि धन्य
४२६२४	मुकला	।।ज्ञा.गा.०३१६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जोडला । वेव्हारा मुकला बाईये वो
४२६२५	मुकला	।।ज्ञा.गा.०५३८.०१।।	निर्गुणाचे हातीं व्यवहारु पडिला। दाईजपणा मुकला साभिलाषें
४२६२६	मुकला	।।ज्ञा.गा.०५४३.०४।।	एकल्यानें एकला अनंतरूपें देखिला। दुजेपणा मुकला ज्ञानदेवो
४२६२७	मुकला	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया

४२६२८	मुकला	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
४२६२९	मुकलासी	।।ज्ञा.गा.०९०३.०४।।	देव जवळी असतां जासी आना तीर्था। मुकलासी आतां म्हणे ज्ञानदेवो
४२६३०	मुकलिये	।।ज्ञा.गा.०२५१.०१।।	ठाकुनी आलिये तुजपासीं। थितें मुकलिये मनुष्यपणासी
४२६३१	मुकलिये	।।ज्ञा.गा.०३७७.०१।।	संसारा तुकलिये वेव्हारा मुकलिये। घराचारा पारुषलिये काय सांगों
४२६३२	मुकलें	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थीं। जे अनुसरलें ते कृतार्थी। भवपंथा मुकलें
४२६३३	मुकलें	।।ज्ञा.गा.०३४६.०१।।	बावनाचे संगती द्रुमभावें रातलें। सेखीं आपुलिया मुकलें जातीकुळा
४२६३४	मुकलें	।।ज्ञा.गा.०३५०.०१।।	सिद्ध सांडूनि निजबोधा गेलें। निजबोधु मुकलें ब्रह्मभुली
४२६३५	मुकलें	।।ज्ञा.गा.०३८८.०५।।	सखी म्हणे सुख प्राणासी भुललें। आत्मपणें मुकलें काय करूं
४२६३६	मुकलें	।।ज्ञा.गा.०६७१.०२।।	सहज बोधें बोधलें न विचारी आपुलें। म्हणोनियां मुकलें अवघ्यांसी वो माये
४२६३७	मुकलें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
४२६३८	मुकसील	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
४२६३९	मुकावें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
४२६४०	मुकियाचे	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
४२६४१	मुकुंद	।।ज्ञा.गा.०१६३.०२।।	जप जप रे गोविंद। हाचि तारिल परमानंद। रामकृष्ण मुकुंद। हाचि सार सर्वदा
४२६४२	मुकुंदा	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्गुरु
४२६४३	मुकुंदा	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
४२६४४	मुकुंदीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
४२६४५	मुकुंदु	।।ज्ञा.गा.००८३.०२।।	अवघा हा गोविंदु अवघा हा मुकुंदु। अवघा हा विद्गदु भरला दिसे

४२६४६	मुकुंदें	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
४२६४७	मुकुट	।।ज्ञा.गा.०००६.०४।।	मुकुट माथां निवृत्तिसार । विद्या अभ्यासितां ज्ञानेश्वर । सकळ अभ्यासाचा नरकुंजर । पूजूं आतां
४२६४८	मुकुटरत्नजडित	।।ज्ञा.गा.१०६०.०३।।	कटीं कर विराजित। मुकुटरत्नजडित। पीतांबरु कासिला। तैसा येईं कां धांवत
४२६४९	मुकुटावरी	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
४२६५०	मुके	।।ज्ञा.गा.१०६३.०३।।	नेलें अंधापाशीं मुके बोले त्याशी। दिलें थोट्यापाशीं ठेवणें तें
४२६५१	मुकें	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
४२६५२	मुक्त	।।ज्ञा.गा.००६२.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं हरिपाठ नेमा। मागिलिया जन्मा मुक्त झालों
४२६५३	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
४२६५४	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०३५४.०१।।	मन मारूनियां मुक्त पैं केलें। मीपण माझें नेलें हिरोनियां
४२६५५	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०४३२.०२।।	तुम्ही एक मुक्त केलें। विश्वकर्त्या सारिखें जालें। सत्यब्रीद आपुलें। देव बोले
४२६५६	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०४३२.०४।।	जैसें पर्वतदरीचे वोघ। समुद्रीं निघाले सैंघ। तैसें तुझियानें जग। मुक्त जालें
४२६५७	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०४४२.०६।।	मुक्त प्रवाहाची नाव। निवृत्ति अवल्या सद्‌गुरुराव। सोपान वरी ज्ञानदेव। पार जाले
४२६५८	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०५३९.०४।।	ज्ञानदेवा साध्य ज्ञानाचें उपाध्य। येर तत्त्व बोध्य मुक्त कैचें
४२६५९	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०६००.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव मग होशी मुक्त। नव्हेचि आसक्त सर्वथैव
४२६६०	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०६१६.०४।।	सज्जनाशी भासे विश्व पूर्ण मुक्त। एकत्वीं आसक्त न दिसती
४२६६१	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०६४५.०३।।	तेथें कैंचें मुक्त मुळीं नाहीं बद्ध। सर्वही अबद्ध दिसे जे का
४२६६२	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०७१०.०३।।	मुक्ताई मुक्त ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
४२६६३	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०७१०.०४।।	मुक्ताई मुक्त जाली। विमुक्तपणा आली। ज्ञानदेवा लाधली। निवृत्ति कृपा
४२६६४	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०७२३.०२।।	आमुचे आम्ही देव आमुचे आम्ही भक्त। आमुचे आम्ही मुक्त एकविधा
४२६६५	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०७२४.०४।।	आत्मरूपीं क्रिया जे कोणी अर्पिती। तेचि मुक्त होती निश्चयेसी

४२६६६	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०७२८.०६।।	मुक्त वैभवाचा देव्हारा। निवृत्ति प्रकाशें पूजिला सारा। सोपी कुळवाड ज्ञानेश्वरा। योगमाया
४२६६७	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
४२६६८	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
४२६६९	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०९९०.०२।।	विषय त्यागितां तोचि होय मुक्त। या नांव विरक्त राजयोगी
४२६७०	मुक्त	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
४२६७१	मुक्त	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
४२६७२	मुक्त	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
४२६७३	मुक्त	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
४२६७४	मुक्त	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
४२६७५	मुक्तता	।।ज्ञा.गा.०८१३.०१।।	डोळा माझा बाप त्रिभुवना परता। जो देखे मुक्तता तोचि लाहे
४२६७६	मुक्तत्वाची	।।ज्ञा.गा.०६२६.०१।।	मुक्तत्वाची भ्रांती जे कांहीं धरिती। तेचि बद्ध होती निश्चयेंशी
४२६७७	मुक्तदशा	।।ज्ञा.गा.०७२०.०४।।	गुरुमुखें खूण। वोळखूनि घ्यावी। देहींच पहावी। मुक्तदशा
४२६७८	मुक्तपण	।।ज्ञा.गा.०१५६.०२।।	सर्व देहीं भजन हेंचि निजज्ञान । मग मुक्तपण आपोआप
४२६७९	मुक्तमाळा	।।ज्ञा.गा.०००८.०१।।	मुक्तमाळा भव्यभूषणा । श्रुति नेति गजानना । तुझिया अंगीच्या नाना भूषणा । कोण वर्णी
४२६८०	मुक्तरत्न	।।ज्ञा.गा.०९६४.०१।।	देखणें देखाल तरी हरे मन। सामावलें जीवन मुक्तरत्न रया
४२६८१	मुक्तलग	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं

४२६८२	मुक्ता	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
४२६८३	मुक्ता	।।ज्ञा.गा.०३९१.२२।।	सच्चिदानंदरूप तत्त्वता। लटिकेंचि बंधन बंधना मुक्ता
४२६८४	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.०७१०.०३।।	मुक्ताई मुक्त ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
४२६८५	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.०७१०.०४।।	मुक्ताई मुक्त जाली। विमुक्तपणा आली। ज्ञानदेवा लाधली। निवृत्ति कृपा
४२६८६	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.११०२.०४।।	कडकडोनि वीज निमालीच ठायीं। भेटली मुक्ताई गोरोबाला
४२६८७	मुक्ताईचें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०७।।	मुक्ताईचें श्रेष्ठ वचन। निवृत्ति देवाचा सत्य प्रश्न। ज्ञानेश्वराचा सोपान। भाविकाला
४२६८८	मुक्ताचा	।।ज्ञा.गा.०६५५.०२।।	मुक्ताचा सागर भरित दाही दिशा। पाही जीवदशा बुडूनि जाय
४२६८९	मुक्ताची	।।ज्ञा.गा.०५१४.०२।।	मुक्ताची साउली मजवरी पडली। ढेसी ढेसी वोल्हावली अमूर्तधारी वो माये
४२६९०	मुक्ताफळीं	।।ज्ञा.गा.०२८६.०८।।	आतां येईल म्हूण गेला वेळु कां लाविला। सेला जो भिनला मुक्ताफळीं
४२६९१	मुक्ताबाई	।।ज्ञा.गा.०७२२.०३।।	मुक्ताबाई काय बोले हो आइका। निवृत्ति साम्यका एकविध
४२६९२	मुक्ताबाई	।।ज्ञा.गा.०७७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या अर्थाची सोय। धरी माझी माय मुक्ताबाई
४२६९३	मुक्ताबाई	।।ज्ञा.गा.०८४३.१०।।	ज्ञानदेव म्हणे भली मुक्ताबाई। दाखविली सोयी साची असे
४२६९४	मुक्ताबाई	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
४२६९५	मुक्ताबाईची	।।ज्ञा.गा.०७५९.०८।।	निवृत्ति सोपान मुक्ताबाईची खूण। ज्ञानदेव सघन बोलिली हे
४२६९६	मुक्तामुक्त	।।ज्ञा.गा.००८८.०२।।	तें तत्त्वसाधन मुक्तामुक्त धन । कृष्णनाम पूर्ण तेजीं माये
४२६९७	मुक्तामुक्त	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
४२६९८	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.०००९.०३।।	तुझियानें भक्ति मुक्ति । तुझियानें चाले स्फूर्ति । तुझें नाम त्रिजगती । पावन आम्हां
४२६९९	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.००४८.०१।।	देवाचिया द्वारीं उभा क्षणभरी। तेणें मुक्ति चारी साधियेल्या
४२७००	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.००५१.०१।।	भावेंवीण भक्ति भक्तिवीण मुक्ति। बळेंवीण शक्ति बोलूं नये
४२७०१	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.००६९.०२।।	नारायण हरि नारायण हरि। भुक्ति मुक्ति चारी घरीं त्यांच्या
४२७०२	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.०१०५.०३।।	भुक्ति आणि मुक्ति नामापासीं प्रत्यक्ष। चाऱ्ही वेद साही शास्त्रें वदताती साक्ष
४२७०३	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा

४२७०४	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.०४३९.०७।।	वैराग्याविण मुक्ति जोडे। निदान वृत्ति हातां चढे। सोपा गुह्य झाला गूढ। ज्ञानदेवाचा
४२७०५	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.०४६१.०५।।	मोक्ष मुक्ति फुका लाविली तुवां दिठी। तुझा तूं शेवटीं निवडलासी
४२७०६	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.०४८१.०३।।	लिंगदेहभंग जंव झाला नाहीं। तोंवरी बा पाहीं मुक्ति कैची
४२७०७	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.०६०६.०१।।	कर्मत्याग करितां पावे अधोगति। भोगितां ही मुक्ति पाविजेना
४२७०८	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.०६१९.०२।।	शब्दज्ञानें जया गुरु उपदेशिती। नाहीं त्यासी मुक्ति कदाकाळीं
४२७०९	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.०६२९.०१।।	मुक्ति पावावया करिजे हरिभक्ति। तरीच विरक्ति प्रगटेल
४२७१०	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.०९४०.०३।।	खुंटली मुक्ति राहिलें अव्यक्तीं । एकरूप ज्योती तदाकार
४२७११	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.०९५८.०४।।	ज्ञानदेव जाणें प्रसाद निवृत्ति। मौनाची मुक्ति वाट आहे
४२७१२	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
४२७१३	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.१११६.०३।।	भक्ति आणि मुक्ति नामापासीं हा प्रत्यक्ष। चारी वेद साहा शास्त्रें देताती साक्ष
४२७१४	मुक्तिकेशी	।।ज्ञा.गा.०५८९.०४।।	पाथराची टाकी जरी होय तीख। नये रंध्र शलाख मुक्तिकेशी
४२७१५	मुक्तिमातु	।।ज्ञा.गा.००८७.०५।।	ज्ञानदेव सांगतु । हरिपंथें मुक्तिमातु। एकतत्त्व सांगातु। जनींवनीं
४२७१६	मुक्तिमार्ग	।।ज्ञा.गा.०२००.०२।।	तें रूप पंढरी पुंडलिका द्वारीं। मुक्तिमार्ग चारी वश्य रया
४२७१७	मुक्तिमार्ग	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मार्गे मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
४२७१८	मुक्तिमार्गीचा	।।ज्ञा.गा.१०५४.०५।।	दान दे गा उदारश्रेष्ठा। परब्रह्म तूं वैकुंठा। मुक्तिमार्गीचा चोहटा। फुकटा नेघे तया
४२७१९	मुक्तिस्थान	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
४२७२०	मुक्ती	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
४२७२१	मुक्ती	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
४२७२२	मुक्ती	।।ज्ञा.गा.०७५९.०६।।	सलोकता मुक्ती आदी तिन्ही वर। वसतें जें घर योगीयांचें

४२७२३	मुक्ती	।।ज्ञा.गा.०७९५.०२।।	अवस्था भुक्ती मुक्ती प्रणवाची जन्मता। अर्धमातृके परता प्रणवची
४२७२४	मुक्तीचा	।।ज्ञा.गा.०९७७.०४।।	अणूचें प्रमाण न साहे डोळां। कैसा मुक्तीचा सोहळा घेवों पाहसी
४२७२५	मुक्तीची	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
४२७२६	मुक्तीचीं	।।ज्ञा.गा.०४०७.०१।।	तुझे पवाडे सांगतां तुजपुढें। मुक्तीचीं कवाडें उघडती
४२७२७	मुक्तीचीं	।।ज्ञा.गा.०७०१.०२।।	तुझेची कुवाडें सांगेन तुजपुढें। तेणें मुक्तीचीं कवाडें उघडती
४२७२८	मुक्तीचें	।।ज्ञा.गा.००१२.०६।।	गुरु मुक्तीचें मंडन । गुरु दुष्टाचें दंडन । गुरु पापाचें खंडन । नानापरी वारितसे
४२७२९	मुक्तीही	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
४२७३०	मुक्तें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
४२७३१	मुख	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
४२७३२	मुख	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दुःख। नाम नसतां मुखीं
४२७३३	मुख	।।ज्ञा.गा.०१६१.०१।।	एक सोपें आहे ध्यान। रामकृष्ण नारायण। नामेविण अमंगल जाण। मुख घ्राण सर्वदा
४२७३४	मुख	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
४२७३५	मुख	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
४२७३६	मुख	।।ज्ञा.गा.०७७६.०३।।	ज्ञानदेव चढे ऐसी वाट देख। आकाशीं असे मुख तिचे कैसें
४२७३७	मुखकमळ	।।ज्ञा.गा.०३२८.०४।।	माजयानें हटीं मुखकमळ टेंकी । निळिये अवलोकीं कृष्णमूर्ति
४२७३८	मुखणा	।।ज्ञा.गा.०६४१.०४।।	स्वरूपाचा पूर चिदाकाशीं गेला। मुखणा राहिला सहजचि
४२७३९	मुखप्रभा	।।ज्ञा.गा.०१४८.०४।।	ज्ञानदेवीं मुखप्रभा। रामकृष्ण हेचि प्रतिभा। आली अवसरे शोभा। सर्व सुख मंडित
४२७४०	मुखमयंका	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
४२७४१	मुखवात	।।ज्ञा.गा.००८२.०३।।	मुखवात नाहीं तरतसे बाहीं। नावें दिशा दाही आप घोषें

४२७४२	मुखा	।।ज्ञा.गा.०९८७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे बोलूं आलें मुखा। कानीं एक पाठ पडलें
४२७४३	मुखावाटा	।।ज्ञा.गा.००८९.०५।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास मोठा। नामस्मरण मुखावाटा। पूर्वज गेले वैकुंठा। हरिहरि स्मरतां
४२७४४	मुखाशीं	।।ज्ञा.गा.०१०६.०१।।	प्रेमाचा जिव्हाळा नाम मुखाशीं आलें। सार्थक पैं जालें संसाराचें
४२७४५	मुखासी	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
४२७४६	मुखीं	।।ज्ञा.गा.००८९.०३।।	कोटिकुळाचें उद्धरण। मुखीं राम नारायण। रामकृष्ण स्मरण। धन्य जन्म तयाचे
४२७४७	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
४२७४८	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दुःख। नाम नसतां मुखीं
४२७४९	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
४२७५०	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम
४२७५१	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
४२७५२	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा
४२७५३	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०१४९.०४।।	ज्ञानदेवीं घर केलें। हृदयीं असे विदारलें। तेथें हरिरूप सांठविलें। मुखीं घातलें रामनाम
४२७५४	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दुःखी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
४२७५५	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें । तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न
४२७५६	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
४२७५७	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
४२७५८	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे
४२७५९	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
४२७६०	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
४२७६१	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०६९५.०२।।	निवृत्तिप्रसाद माझ्या मुखीं सूदला। प्रेमरसें धारा फुटल्या दोहीं पक्षीं
४२७६२	मुखीं	।।ज्ञा.गा.०७६५.०३।।	अनुहात उन्मनी म्हणोनी व्यर्थ काय। मुखीं धरीं सोय ब्रह्मरंध्रीं
४२७६३	मुखीं	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी

४२७६४	मुखीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दुःखी
४२७६५	मुखीं	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
४२७६६	मुखीं	।।ज्ञा.गा.१०५३.०५।।	जप तप वृत्तिसहित। निवृत्ति होईन निश्चित। समाधी बैसेन एकतत्त्व। मुखीं मात नामाची
४२७६७	मुखीं	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
४२७६८	मुखीं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदू तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
४२७६९	मुखें	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दुःखें । जन्म योनी भोगूं लागेल
४२७७०	मुखें	।।ज्ञा.गा.००१६.०३।।	ब्रह्मज्ञान मुखें बोलूं येईल सांग । वैराग्याचें अंग आणितां नये
४२७७१	मुखें	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
४२७७२	मुखें	।।ज्ञा.गा.००४८.०२।।	हरि मुखें म्हणा हरि मुखें म्हणा। पुण्याची गणना कोण करी
४२७७३	मुखें	।।ज्ञा.गा.००४८.०२।।	हरि मुखें म्हणा हरि मुखें म्हणा। पुण्याची गणना कोण करी
४२७७४	मुखें	।।ज्ञा.गा.००६४.०१।।	हरिपाठ कीर्ति मुखें जरी गाय। पवित्रचि होय देह त्याचा
४२७७५	मुखें	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अधःपंथा
४२७७६	मुख्य	।।ज्ञा.गा.०६२०.०४।।	वंचना करिती जन दुष्ट नष्ट। मुख्य श्रेष्ठ श्रेष्ठ वंदिताती
४२७७७	मुगुट	।।ज्ञा.गा.०२०६.१६।।	माथां मुगुट झळाळीत। बाप पुंडलिका न्याहाळीत
४२७७८	मुगुट	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
४२७७९	मुगुटरत्न	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
४२७८०	मुगुटीं	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये
४२७८१	मुगे	।।ज्ञा.गा.११०८.०४।।	भाजेचि ना त्यांत रांधले तीन मुगे। दोन हिरवे, एक शिजेचि ना
४२७८२	मुचकुंदा	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया

४२७८३	मुढ	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
४२७८४	मुढा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
४२७८५	मुढा	।।ज्ञा.गा.०८९२.०२।।	भ्रांती पडलिया मना नेणसी। ब्रह्मसुख चुकलासी वर्म अरे मुढा
४२७८६	मुतानें	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
४२७८७	मुद्गुलें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
४२७८८	मुद्दल	।।ज्ञा.गा.०१८७.०४।।	खेपखेपांतरा अनेक सोशिलें। मुद्दल उरलें लेखा चारी
४२७८९	मुद्दल	।।ज्ञा.गा.०१८७.०५।।	मुद्दल देउनी वाणेरा फेडिला। उत्तीर्ण झाला दोहीं पक्षीं
४२७९०	मुद्दलची	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
४२७९१	मुद्दलाचा	।।ज्ञा.गा.०३७०.०१।।	जन्माचें व्याज आपणचि गिळिलें। मुद्दलाचा ठावो नाहीं ऐसें केलें
४२७९२	मुद्रा	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
४२७९३	मुद्रा	।।ज्ञा.गा.०३५१.०३।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार संपादिलें। ध्यान धारणा आसन मुद्रा कैसें समाधीसी आलें
४२७९४	मुद्रा	।।ज्ञा.गा.०४२४.०१।।	पैल मेरुच्या शिखरीं। एक योगी निराकारी। मुद्रा लावुनी खेंचरीं। प्राणायामीं बैसला
४२७९५	मुद्रा	।।ज्ञा.गा.०७०९.०४।।	लय लक्ष मुद्रा लावुनी बैससी । आपणा नेणसी कोण्या गुणें रया
४२७९६	मुद्रा	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
४२७९७	मुद्रा	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
४२७९८	मुद्रा	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
४२७९९	मुद्रांकित	।।ज्ञा.गा.०४२०.०२।।	तैसा मी एक पतीत। परी तुझा मुद्रांकित

४२८००	मुद्रिका	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
४२८०१	मुनि	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ॠषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
४२८०२	मुनि	।।ज्ञा.गा.११०३.०२।।	सनकादिक मुनि जेणें सुखावले। योगी आनंदले युगायुगीं
४२८०३	मुनिजन	।।ज्ञा.गा.०२०६.०४।।	पदकमळ जोडिलें। तेथें मुनिजन रंगले
४२८०४	मुनिजन	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भीची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
४२८०५	मुनिजन	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
४२८०६	मुनिजनमानसीचें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
४२८०७	मुनिजनां	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
४२८०८	मुनिजनां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
४२८०९	मुनिजनां	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
४२८१०	मुनिजनांचीं	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
४२८११	मुनिजनांचे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
४२८१२	मुनिमानसींचा	।।ज्ञा.गा.००२५.०६।।	तुझें स्वरूप अदृश्य । तो मुनिमानसींचा प्रकाश । इंदु तूं पूर्णांश । चैतन्यघन
४२८१३	मुनिरायें	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे

४२८१४	मुनिवृंदें	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
४२८१५	मुनी	।।ज्ञा.गा.०२०९.०६।।	सनकादिक मुनी ध्यानस्थ पैं सदा। ब्रह्मादिकां कदा न कळे महिमा
४२८१६	मुनी	।।ज्ञा.गा.०२६७.०२।।	सुखाची अति प्रीति जहाली गे ब्रह्मीं। श्रीगुरु निवृत्ति मुनी जाहलें गे माया
४२८१७	मुनी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
४२८१८	मुनी	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
४२८१९	मुनी	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
४२८२०	मुनीजनां	।।ज्ञा.गा.०२२६.०१।।	योगियां मुनीजनां ध्यानीं। तें सुख आसनीं शयनीं
४२८२१	मुनीजनां	।।ज्ञा.गा.०३६२.०१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां
४२८२२	मुनीमनोपद्मदळविशाळजी	।।ज्ञा.गा.००४३.०१।।	आतसिकुसुमकोशशामघनु। तुळशीवृंदावनामाजीं। मुनीमनोपद्मदळविशाळजी रे आयो
४२८२३	मुरउनी	।।ज्ञा.गा.०७४१.०१।।	मनें मुरउनी करीं राज रया। प्रणवासी सखया साक्ष होई
४२८२४	मुरडली	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
४२८२५	मुरडलों	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
४२८२६	मुरडी	।।ज्ञा.गा.०६९९.०१।।	अवघाचि शृंगारू डोईचे दुरडी। डोळेची मुरडी परतोनियां
४२८२७	मुरडुनी	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें
४२८२८	मुरडुनी	।।ज्ञा.गा.०२६८.०१।।	मन मुरडुनी घातलें मनातें। थोरु मारु तेथें होत असे
४२८२९	मुरडूनियां	।।ज्ञा.गा.०४५५.०३।।	मुरडूनियां मन उपजलासी चित्तें। कोठें तुज रितें न दिसे रया
४२८३०	मुरडोनी	।।ज्ञा.गा.०३३२.०१।।	मन मुरडोनी डोळां लेइलें। काळेपणें मिरवलें रूप त्याचें

४२८३१	मुरडोनी	।।ज्ञा.गा.०५१२.०३।।	साध्य साधक वस्तु आलिया पैं हातां। मुरडोनी पाहतां वस्तुमय
४२८३२	मुरडोनी	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
४२८३३	मुरली	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
४२८३४	मुरारी	।।ज्ञा.गा.००४७.०२।।	सबाह्य अभ्यंतरीं। अवघा व्यापकु मुरारी
४२८३५	मुरारी	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
४२८३६	मुरारी	।।ज्ञा.गा.०१५१.०४।।	ज्ञानदेवीं केली सामग्री। भवसिंधु तरलों भवसागरीं। रामकृष्ण हेचि मुरारी। निरंतरीं सांठविला
४२८३७	मुरारी	।।ज्ञा.गा.०१७१.०३।।	प्रतिदिनीं हरिहरि। रामकृष्ण हेचि मुरारी। तोचि तरेल भवसागरीं। वेद चाऱ्ही बोलिले
४२८३८	मुरारी	।।ज्ञा.गा.०१९१.०२।।	हरि पाहिला रे हरि पाहिला रे। सबाह्याभ्यंतरीं अवघा व्यापक मुरारी
४२८३९	मुरारी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
४२८४०	मुरारी	।।ज्ञा.गा.०५३८.०२।।	निरंजन वनीं धरीन मुरारी। भाग अभ्यंतरीं घेईन देखा
४२८४१	मुरारी	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
४२८४२	मुरारी	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
४२८४३	मुरारी	।।ज्ञा.गा.१११७.०१।।	देखिला हो! हरि हा देखिला हो!। विश्ववापक मुरारी
४२८४४	मुराला	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
४२८४५	मुराला	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
४२८४६	मुराला	।।ज्ञा.गा.००५३.०१।।	साधुबोध झाला तो नुरोनिया ठेला। ठायींच मुराला अनुभव
४२८४७	मुराला	।।ज्ञा.गा.०६१०.०४।।	जीव तोच शीव होऊनियां ठेला। शब्द तो मुराला निशब्दांमाजीं
४२८४८	मुराला	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद। अंगोअंगीं मुराला छंद। भोग भोगितांचि आटला भोग। ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद
४२८४९	मुरालिया	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
४२८५०	मुरालिया	।।ज्ञा.गा.०९४२.०४।।	बाप रखुमादेविवर देखणा सर्व दृष्टी। तेथें प्रपंच गोष्टी मुरालिया

४२८५१	मुराली	।।ज्ञा.गा.०२९४.०४।।	दिठिवेचेनि वोपें सानुलें स्वरूप। मुराली वालिप कल्पनेची
४२८५२	मुराली	।।ज्ञा.गा.०३३७.०१।।	हरपली सत्ता मुराली वासना। सांवळाचि नयना दिसतसे
४२८५३	मुराली	।।ज्ञा.गा.०५४६.०१।।	अद्वैताची झडपणी ब्रह्मीं निमाली। तन्मय तत्त्वतां ब्रह्मींच मुराली
४२८५४	मुराली	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
४२८५५	मुरालें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
४२८५६	मुरालें	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
४२८५७	मुरालें	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
४२८५८	मुरालें	।।ज्ञा.गा.०६५८.०२।।	सांवळें सुंदर रूप बिंदुलें। मन हें मुरालें तयामाजीं
४२८५९	मुरालें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
४२८६०	मुरालेंसे	।।ज्ञा.गा.०९३१.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धी साधन सपूर। कलेवर कापूर मुरालेंसे
४२८६१	मुरे	।।ज्ञा.गा.०२४१.०४।।	सुखीं सुख मुरे प्रेमें चिदानंद उरे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
४२८६२	मुरे	।।ज्ञा.गा.०२८८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। चित्त चैतन्य मुरे बाईये वो
४२८६३	मुरे	।।ज्ञा.गा.०४५९.०१।।	सुखीं सुख मुरे तेथें कोण झुरे। जळीं लवण विरे तैसें जालें
४२८६४	मुरे	।।ज्ञा.गा.०४६५.०२।।	रसीं रस मुरे प्रेमाचें स्फुंदन। एकरूपीं धन हरि माझा
४२८६५	मुरे	।।ज्ञा.गा.०६४१.०१।।	गगनीं भासले अगणीत तारे। तेथें मन मुरे वृत्तीसहीत
४२८६६	मुरे	।।ज्ञा.गा.०९१०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। सुखीं सुख मुरे ऐसें करी वो बाईये
४२८६७	मुरे	।।ज्ञा.गा.०९७३.०१।।	मन मुरे मग जें उरे। तें तूं कां रे सेवीसिना
४२८६८	मुरोनी	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये

४२८६९	मुरोनी	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
४२८७०	मुरोनी	।।ज्ञा.गा.०४८९.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलीं मुरोनी राहिला। तो आनंदु देखिला संतजनीं
४२८७१	मुर्खाचें	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
४२८७२	मुला	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
४२८७३	मुला	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
४२८७४	मुळ	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
४२८७५	मुळबंध	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध
४२८७६	मुळा	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
४२८७७	मुळा	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
४२८७८	मुळीं	।।ज्ञा.गा.००४७.०३।।	दृढ विटें मन मुळीं। विराजित वनमाळी
४२८७९	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०१९१.०३।।	दृढ विटे मन मुळीं। विराजित वनमाळी
४२८८०	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
४२८८१	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०४९४.०१।।	दुरी ना जवळी त्रिभुवनीं मंडळीं। तें मनाचा मुळीं बैसलेंसे
४२८८२	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०५८५.०१।।	सगुणीं निर्गुण निर्गुणीं सगुण। दोन्ही भिन्नपण नसे मुळीं
४२८८३	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०५८५.०३।।	किंचित् महत् उपाधि कल्पित। मुळीं तें अंशीक एकमेव
४२८८४	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०५८७.०४।।	तुझें माझें द्वैत तेंही उरलें नाहीं। मुळीं मी हें कांहीं नाठवेचि

४२८८५	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०५९३.०५।।	मुळीं तुझें रूप हेरें अनुभवणें। ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्म तूंचि
४२८८६	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०६००.०२।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोन्हीं मुळीं नाहीं। कल्पनेनें पाही भ्रमताती
४२८८७	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०६०७.०४।।	ब्रह्म अगोचर म्हणे ज्ञानेश्वर। नाथिला संसार मुळीं नाहीं
४२८८८	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०६२५.०१।।	पाहणें जें कांहीं त्याशीं मुळीं पाहें। मग सुखी राहे योगीराया
४२८८९	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०६३०.०४।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र तियेचें पैं अंग। मुळीं सृष्टि जग गोसाविणी
४२८९०	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०६३१.०१।।	जळवायुवेगें हालत सविता। मुळीं तो तत्त्वता स्थिर असे
४२८९१	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०६३१.०४।।	अज्ञानें करुनी भुलणें जिवाशी। मुळीं शुद्ध अंशीं शीव चोख
४२८९२	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०६३३.०७।।	द्रव आणि स्थीर मुळीं एक नीर। झाला ज्ञानेश्वर स्वयंब्रह्म
४२८९३	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०६४५.०३।।	तेथें कैंचें मुक्त मुळीं नाहीं बद्ध। सर्वही अबद्ध दिसे जे का
४२८९४	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०६४७.०१।।	देव देव म्हणूनी व्यर्थ कां फिरशी। निजदेव नेणशी मुळीं कोण
४२८९५	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०६५६.०२।।	पूर्णाची ओळखी मुळीं माया नाहीं। कोण मी हे पाहीं शोधूनियां
४२८९६	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
४२८९७	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
४२८९८	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०७३१.०४।।	पढतयांचा मुळीं पालाणीला म्हैसा। पखाला कैशा वाहाताती
४२८९९	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०७६७.०३।।	गोल्हाटाचे मुळीं ज्ञानदेव बैसला। सहस्रदळीं शोभला काळा बाई
४२९००	मुळीं	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
४२९०१	मुळीं	।।ज्ञा.गा.१११७.०४।।	दृढ मन इटे मुळीं। प्रकटला वनमाळी
४२९०२	मुळींची	।।ज्ञा.गा.०४४६.०४।।	मुळींची मूळ खूण न संपडे सर्वथा। व्यापियलें चित्ता तेजें येणें
४२९०३	मुळींहुनी	।।ज्ञा.गा.०५९२.०१।।	नाथिलें आभाळ जेवीं कां गगनीं। माया मुळींहुनी तैशी जाहली
४२९०४	मुळींहुनी	।।ज्ञा.गा.०५९६.०४।।	भास चतुष्टयता दोन्ही अनादि। जाहली उपाधी मुळींहुनी
४२९०५	मुळें	।।ज्ञा.गा.०७६३.०१।।	वर मुळें शेंडा खालीं दिसे बानो। प्रपंचीं रानोरान वृक्ष बा रे

४२९०६	मुष्टीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
४२९०७	मुसल्या	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
४२९०८	मुसें	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
४२९०९	मुसें	।।ज्ञा.गा.०२०६.१३।।	नासिक मनोहर दिसे। जैसें वोतिलेसें मुसें
४२९१०	मुसें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
४२९११	मुसें	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
४२९१२	मुसें	।।ज्ञा.गा.०५७७.०२।।	सकळे माझें गोत मुसें आलें। ब्रह्मरसें जालें बाईये वो
४२९१३	मुसें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
४२९१४	मुसें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
४२९१५	मुसेमाजी	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
४२९१६	मूढजन	।।ज्ञा.गा.०४६८.०४।।	प्रकाश हरीचा प्रकाशला देहीं। नेणतीच कांहीं मूढजन
४२९१७	मूढा	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
४२९१८	मूढा	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया

४२९१९	मूढा	।।ज्ञा.गा.०८९८.०३।।	जाप्य जप होम विधि विधान हरि। हृदयीं श्रीहरि न कळे मूढा
४२९२०	मूढां	।।ज्ञा.गा.०२४६.०८।।	तृष्णेच्या श्वापदा प्रलय वर्ते अद्‌भुत। विषय हे मृगजळ मूढां असे भ्रमवित
४२९२१	मूढां	।।ज्ञा.गा.०४३९.०४।।	यज्ञ चाले ऐसें चिन्ह। अज्ञान होती विचक्षण। तैं मूढां होय ज्ञान। विरक्तिचें
४२९२२	मूर्ख	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अध:पंथा
४२९२३	मूर्ख	।।ज्ञा.गा.०८९४.०२।।	काम क्रोध लोभ घेऊनियां संगें। परमार्थासी निघे तोचि मूर्ख
४२९२४	मूर्ख	।।ज्ञा.गा.०९८९.०१।।	कामक्रोधलोभ घेउनिया संगें। परमार्थासि रिघे तोचि मूर्ख
४२९२५	मूर्ख	।।ज्ञा.गा.०९९६.०४।।	वेदांतींही भिन्न जाणा पूर्वपक्ष। लक्षितेती लक्ष अती मूर्ख
४२९२६	मूर्खाची	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
४२९२७	मूर्खाचे	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
४२९२८	मूर्खासी	।।ज्ञा.गा.०८३४.०५।।	मूर्खासी हा बोध सांगों नये बापा। अभंग कृत्याचा लेश नसो हातीं
४२९२९	मूर्खेंसी	।।ज्ञा.गा.०८८६.०३।।	एक श्रीकृष्ण तें विसरलें ऐसें ज्ञानदेव बोले। मूर्खेंसी संगती करितां शहाणे सिंतरले
४२९३०	मूर्ताऽमूर्त	।।ज्ञा.गा.००३७.०१।।	कांहीं नव्हे तो। मूर्ताऽमूर्त तो गे बाई
४२९३१	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.०००५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची निजज्योती । ते हे उभी मूर्ति विटेवरी
४२९३२	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.००१९.०३।।	सांवळें सगुण सकळां जिवांचें जीवन । घनानंद मूर्ति पाहतां हारपलें मन
४२९३३	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
४२९३४	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.०२११.०५।।	पुंडलिकें भक्तें तारिलें विश्वजनां। वैकुंठींची मूर्ति आणिली पंढरपूर पाटणा
४२९३५	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
४२९३६	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
४२९३७	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.०२७८.०१।।	गुणाचेनी आटोपें आकारलें ब्रह्म। भक्तभाग्य सम आलें मूर्ति

४२९३८	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
४२९३९	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.०३३६.०१।।	नवल देखिलें कृष्णरूप बिंब। सांवळी स्वयंभ मूर्ति हरीची
४२९४०	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.०४१४.०२।।	अवघी मूर्ति तुजपें ध्यावें। अवघा चरणीं तुझ्या पंथीं चालावें
४२९४१	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.०५२८.०३।।	नेणों धूर्ति मूर्ति कैंची हे प्रवृत्ति। कृष्णोंचि समाप्ति सर्व करूं
४२९४२	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.०६२०.०३।।	उघडें परब्रह्म सद्गुरुची मूर्ति। पुरविती आर्ती शिष्याचिया
४२९४३	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.०६७५.०४।।	ज्ञानदेवा सार सांवळिये मूर्ति। निवृत्तीनें गुंति उगविली
४२९४४	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया
४२९४५	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
४२९४६	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
४२९४७	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.१०९६.०३।।	ब्रह्मानंद आशापाश तोडीं। दाउनी उघडी मूर्ति आम्हां
४२९४८	मूर्तिमंत	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
४२९४९	मूर्तिमंत	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
४२९५०	मूर्तिमंत	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
४२९५१	मूर्तिमाजीं	।।ज्ञा.गा.०७२३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निर्गुण निरंजन। मनाचें मोहन मूर्तिमाजीं
४२९५२	मूर्ती	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
४२९५३	मूर्तीचें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०९।।	हें चोविसां मूर्तीचें उद्धरण। शिवसहस्रनामासी गहन। हेंचि हरिहराचें चिंतन। विश्ववंद्य हे मूर्तीतें
४२९५४	मूर्तीतें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०९।।	हें चोविसां मूर्तीचें उद्धरण। शिवसहस्रनामासी गहन। हेंचि हरिहराचें चिंतन। विश्ववंद्य हे मूर्तीतें

४२९५५	मूर्तीस	।।ज्ञा.गा.००४५.०२।।	धरूनियां महत्त्व झाला नृसिंहरूप। वेदशास्त्रांसी अमूर्त मूर्तीस आला
४२९५६	मूर्तीस	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
४२९५७	मूळ	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
४२९५८	मूळ	।।ज्ञा.गा.००१२.०३।।	गुरु वैराग्याचें मूळ । गुरु हा परब्रह्म केवळ । गुरु सोडवी तत्काळ । गांठ लिंगदेहाची
४२९५९	मूळ	।।ज्ञा.गा.०२१३.०१।।	शरीर हें स्थळ। मळानिर्मळाचें मूळ। पाहोनी चोखाळ। आदिपुरुषासी
४२९६०	मूळ	।।ज्ञा.गा.०३२२.०२।।	सासुरवासिनी मी वो परदेशिनी । कां नये अझुनी मूळ मज
४२९६१	मूळ	।।ज्ञा.गा.०३४०.०१।।	मूळ ना डाळ शाखा ना पल्लव। तो हा कैसा देव आम्हां घरीं
४२९६२	मूळ	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
४२९६३	मूळ	।।ज्ञा.गा.०४०८.०१।।	फळाचें बीज कीं बीजाचें फळ। म्हणोनी पत्र पुष्प मूळ चोजवेना
४२९६४	मूळ	।।ज्ञा.गा.०४४६.०४।।	मुळींची मूळ खूण न संपडे सर्वथा। व्यापियलें चित्ता तेजें येणें
४२९६५	मूळ	।।ज्ञा.गा.०५८२.०२।।	पहाण्याशी मूळ विचारूनि पहा। मग सुखी रहा निरंजनीं
४२९६६	मूळ	।।ज्ञा.गा.०६१२.०३।।	वासनेचें मूळ टाकिलें खणोनी। जिवित्व गिळुनी शिवरूप
४२९६७	मूळ	।।ज्ञा.गा.०६१२.०५।।	ज्ञानेश्वर नाम हेही गिळूनियां। मूळ अंतीं मायातीत शुद्ध
४२९६८	मूळ	।।ज्ञा.गा.०६३०.०३।।	जें अनिर्वचनीय तें मूळ प्रकृति। ब्रह्मा ऐशी शक्ति तियेचि पैं
४२९६९	मूळ	।।ज्ञा.गा.०६६०.०५।।	तेथें कल्पनेसी मूळ विरोनियां पाल्हाळ। तैसें उभय संधीं तूं विदेही रया
४२९७०	मूळ	।।ज्ञा.गा.०७४०.०१।।	त्रिगुणाचें मूळ सत्रावीचें सार। उन्मनीचें बीज जाण रया
४२९७१	मूळ	।।ज्ञा.गा.०७६१.०३।।	बिंदूचें जें मूळ प्रणवाचें फळ। योगियाचे खेळ तेच ठायीं
४२९७२	मूळ	।।ज्ञा.गा.०७६८.०२।।	सूक्ष्म मूळ सर्व बीजांचा उद्भव। हाची अनुभव देहामध्यें
४२९७३	मूळ	।।ज्ञा.गा.०७६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे जें मूळ। सत्रावी केवळ शुद्धरूप
४२९७४	मूळ	।।ज्ञा.गा.०९६२.०१।।	सांगेन तें एक दावीन तें पाहें। या मनाचि मूळ सोय आठवीं पां
४२९७५	मूळ	।।ज्ञा.गा.०९८५.०३।।	एक मूळ एक आदि। शून्य मांडिली उपाधी
४२९७६	मूळ	।।ज्ञा.गा.०९८६.१८।।	ओंकाराचे मूळ पाहिलें जे ठाईं। मग त्याचे पायीं लीन व्हावें
४२९७७	मूळ	।।ज्ञा.गा.०९९४.०३।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें

४२९७८	मूळ	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
४२९७९	मूळदृष्टि	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
४२९८०	मूळपीठ	।।ज्ञा.गा.०१२२.०७।।	सर्वांमाजीं श्रेष्ठ पुण्य भूवैकुंठ। विठ्ठल मूळपीठ जगदोद्धार
४२९८१	मूळपीठ	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
४२९८२	मूळपीठ	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे
४२९८३	मूळपीठ	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
४२९८४	मूळपीठा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचतातीं प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
४२९८५	मूळबंध	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!
४२९८६	मूळमाया	।।ज्ञा.गा.०७८८.०१।।	प्रणवासी रूप नाहीं कांहीं छाया। दशमे द्वारीं मूळमाया असे कीं रे
४२९८७	मूळरुपीं	।।ज्ञा.गा.०७११.०४।।	हरिब्रह्मासूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरुपीं
४२९८८	मूळरूपीं	।।ज्ञा.गा.०५९७.०४।।	हरि ब्रह्मा सूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरूपीं
४२९८९	मूळस्थाना	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
४२९९०	मूस	।।ज्ञा.गा.०३६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मूस ओतूनियां मेण सांडिलें
४२९९१	मूस	।।ज्ञा.गा.०८३३.०३।।	चैतन्याची मूस त्यामाजीं ओतली। अव्यक्त देखिली वस्तू तेथें
४२९९२	मृग	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
४२९९३	मृग	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला

४२९९४	मृग	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
४२९९५	मृग	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
४२९९६	मृगजलडोहीं	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
४२९९७	मृगजळ	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
४२९९८	मृगजळ	।।ज्ञा.गा.०२४६.०८।।	तृष्णेच्या श्वापदा प्रलय वर्ते अद्‌भुत। विषय हे मृगजळ मूढां असे भ्रमवित
४२९९९	मृगजळ	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
४३०००	मृगजळ	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
४३००१	मृगजळ	।।ज्ञा.गा.०९१७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अवघेंचि मृगजळ। सांडूनी पाल्हाळ नित्य ध्याई
४३००२	मृगजळ	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
४३००३	मृगजळ	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
४३००४	मृगजळ	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
४३००५	मृगजळवत्	।।ज्ञा.गा.०९२५.०२।।	कवणाचें मायबाप कवणाचें गणगोत। मृगजळवत् जाईल लया
४३००६	मृगजळाची	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
४३००७	मृगजळाचे	।।ज्ञा.गा.०८७७.०१।।	मृगजळाचे डोहीं मारिशील जळचरें। कैचें जळ तेथें कैचें मत्स्य रे
४३००८	मृगजळाचे	।।ज्ञा.गा.१०६३.०२।।	उर्ण तंतु दोरा जाळें केलें त्याचें। डोहीं मृगजळाचे धरिलें मच्छ
४३००९	मृगजळाचें	।।ज्ञा.गा.०८५०.०७।।	ऐसें गंधर्वपूर कीं मृगजळाचें नीर। येथीचा विचार क्लेशी खेदक्षीण न करीं बापा
४३०१०	मृगजळाच्या	।।ज्ञा.गा.०८७६.०१।।	मृगजळाच्या जळीं चालिसी जळचरें। कैचें जळ तेथें कोठें मत्स्य रे

४३०११	मृगजळाच्या	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
४३०१२	मृगजळीं	।।ज्ञा.गा.०४७२.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें नवल पैं केलें। तारूं हारपलें मृगजळीं
४३०१३	मृगजळींच	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
४३०१४	मृगजळींचें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
४३०१५	मृगजळीचें	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
४३०१६	मृगजळें	।।ज्ञा.गा.१०८४.०३।।	मृगजळें सागर भला। डोंगरे ओणवा विझविला। समुद्र तान्हेला जीवनालागीं
४३०१७	मृगनाभीचा	।।ज्ञा.गा.०२०६.१५।।	टिळक रेखिला मृगनाभीचा। बाप राजा मन्मथाचा
४३०१८	मृगें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
४३०१९	मृण्मयेंचि	।।ज्ञा.गा.०५८५.०२।।	हेम अलंकार अलंकारीं हेम। मृण्मयेंचि धाम धाम तेंचि
४३०२०	मृत्तिका	।।ज्ञा.गा.०४०८.०३।।	मृत्तिकेची पृथ्वी कीं पृथ्वीची मृत्तिका। या गति अनेकां चोजवेना
४३०२१	मृत्तिकालिंग	।।ज्ञा.गा.०३५५.०१।।	अगाधपण माझे अंगीं बाणलें। वरपडें देखिलें मृत्तिकालिंग
४३०२२	मृत्तिकेचि	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
४३०२३	मृत्तिकेची	।।ज्ञा.गा.०४०८.०३।।	मृत्तिकेची पृथ्वी कीं पृथ्वीची मृत्तिका। या गति अनेकां चोजवेना
४३०२४	मृत्तिकेची	।।ज्ञा.गा.०६३८.०१।।	मृत्तिकेची खंती काय करितोसी। कोण मी नेणशी काय आहे
४३०२५	मृत्यु	।।ज्ञा.गा.०६००.०४।।	जन्म मृत्यु भोग भोगणें यालागीं। टाकोनियां संगीं राही बापा
४३०२६	मृत्यु	।।ज्ञा.गा.०७००.०२।।	नित्य प्रळय निद्रिस्त नित्य प्रळय मृत्यु। कल्पांतीं जीव जात मायाही नाहीं तेथ
४३०२७	मृत्यु	।।ज्ञा.गा.०८७७.०३।।	वांझेचिया पुता घालशील मारे। तेथे कैचा पुत्र मृत्यु कोणा संव्हारे
४३०२८	मृत्यु	।।ज्ञा.गा.०८९४.०३।।	बांधोनियां शिळा पोहूं जातां सिंधु। पावे मतिमंदु मृत्यु शीघ्र
४३०२९	मृत्यु	।।ज्ञा.गा.०९८९.०२।।	बांधोनिया शिळा पोहों जातां सिंधू। पाहे मतिमंदू मृत्यु शीघ्र

४३०३०	मृत्यु	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
४३०३१	मृत्युमुखीं	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
४३०३२	मृत्युलोका	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
४३०३३	मृत्युलोकासी	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
४३०३४	मृत्युलोकुचि	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
४३०३५	मृत्यूचेनि	।।ज्ञा.गा.०५२१.०१।।	मृत्यूचेनि मापें जे जे गेले प्राणी। तयाची शिराणी यम करी
४३०३६	मृत्यूच्या	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
४३०३७	मृत्यूस	।।ज्ञा.गा.०४४१.०८।।	ज्ञानेश्वरानें प्रतिपादिलें। कीं मृत्यूस अमृत्युपण आलें। समागमाचें फळ आपुलें। प्राप्त आम्हां
४३०३८	मृदंग	।।ज्ञा.गा.०१५९.०३।।	गरुड टकयाचे भार। मृदंग वाजती सरळ। तेथें आपण गोपाळ। भक्तांमाजीं खेळतसे
४३०३९	मृदंग	।।ज्ञा.गा.०१६४.०३।।	दिंडी टाळ मृदंग। गीतीं गातां हरि सर्वांग। वेगीं येतु पांडुरंग। नश्वरीत नाचावया
४३०४०	मृदंग	।।ज्ञा.गा.०१८९.०१।।	कुंचे पताका झळकती। टाळ मृदंग वाजती। आनंदें प्रेमें गर्जती। भद्रजाती विठ्ठलाचें
४३०४१	मे	।।ज्ञा.गा.०२५२.०१।।	मे दुरथीं कर जोडुं। ताऱ्हो सेवा न जाणुं
४३०४२	मेखळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
४३०४३	मेखळा	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
४३०४४	मेखळा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये

४३०४५	मेखळामिसें	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
४३०४६	मेखळेचा	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
४३०४७	मेघ	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
४३०४८	मेघ	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
४३०४९	मेघ:श्याम	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
४३०५०	मेघ:श्याम	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सवेंची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
४३०५१	मेघ:श्याम	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
४३०५२	मेघ:श्याम	।।ज्ञा.गा.०३४४.०१।।	स्वरूपीं पाहतां बिंबीं बिंब उमटे। ते मेघ:श्याम दाटे बुंथी मनीं
४३०५३	मेघ:श्यामें	।।ज्ञा.गा.०३४३.०२।।	लोपले रविशशी तेज न माये आकाशीं। मेघ:श्यामें मेघाशीं लपविलें
४३०५४	मेघजळ	।।ज्ञा.गा.०३४६.०३।।	मेघजळ वोळे मिळे सिंधूचिया जळा। तैसा नव्हे तो वेगळा एक होऊनि ठेला
४३०५५	मेघडंबर	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
४३०५६	मेघडंबर	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
४३०५७	मेघधारी	।।ज्ञा.गा.१०५६.०३।।	मेघधारी तपनपन केलें। तारापुष्पीं वरी पूजिलें। चंद्रफळ ज्या वाहिलें। ओवाळिलें रविदीपें
४३०५८	मेघवर्ण	।।ज्ञा.गा.०४६६.०५।।	सुलज्ज निर्लज्ज मेघवर्ण शाम। सांवळा सप्रेम गुणग्राह्य
४३०५९	मेघशामा	।।ज्ञा.गा.०००८.०३।।	सद्गुरु बोध प्रांजळा । मोदक बोध कृपाळा । गौरीनंदना घननीळा । मेघशामा

४३०६०	मेघश्याम	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
४३०६१	मेघश्याम	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
४३०६२	मेघश्यामा	।।ज्ञा.गा.०१८८.०२।।	नित्यता पूर्णिमा हृदयीं चंद्रमा। आलिंगन मेघश्यामा देतु आहे
४३०६३	मेघाचा	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
४३०६४	मेघाचें	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
४३०६५	मेघाशीं	।।ज्ञा.गा.०३४३.०२।।	लोपले रविशशी तेज न माये आकाशीं। मेघ:श्यामें मेघाशीं लपविलें
४३०६६	मेघु	।।ज्ञा.गा.००८१.०२।।	ओळलिया मेघु सावधु बोभाये। बिंदुमात्र घेई जीवन देखा
४३०६७	मेघें	।।ज्ञा.गा.०६९५.०१।।	चातकाची तृषा मेघें पुरविली। ब्रह्मस्तनीं पान्हाईली बाईये वो
४३०६८	मेचुचा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
४३०६९	मेण	।।ज्ञा.गा.०३६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मूस ओतूनियां मेण सांडिलें
४३०७०	मेदामांसामाजीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामाजीं वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
४३०७१	मेदिनी	।।ज्ञा.गा.०३३५.०२।।	गृहदारा दिनमणी तेज देऊनी मेदिनी। मेरूप्रदक्षणि आप होये
४३०७२	मेदिनीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
४३०७३	मेना	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना
४३०७४	मेरु	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
४३०७५	मेरु	।।ज्ञा.गा.०४२५.०३।।	फुटतील पाय चालतील भिंती। मेरु मशक येती समतुका

४३०७६	मेरु	।।ज्ञा.गा.०४९३.०२।।	नाहीं त्यास मेरु कैचा विवेकु। जनवन लोकु ब्रह्म दिसे
४३०७७	मेरु	।।ज्ञा.गा.०५४७.०३।।	विशुद्धचक्रीं मेरु हा नेडे। तेथें परदीपीं साहित्य जोडे
४३०७८	मेरु	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
४३०७९	मेरु	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
४३०८०	मेरुगिरी	।।ज्ञा.गा.१०६२.०४।।	मश्यकें ओलांडीला स्वयें मेरुगिरी। दहनाच्या पाठारीं पीक जाहलें
४३०८१	मेरुच्या	।।ज्ञा.गा.०४२४.०१।।	पैल मेरुच्या शिखरीं। एक योगी निराकारी। मुद्रा लावुनी खेंचरीं। प्राणायामीं बैसला
४३०८२	मेरुतळवटीं	।।ज्ञा.गा.०८८६.०१।।	द्वीपोद्वीपीचे पक्षी मेरुतळवटीं उतरले। रत्न म्हणोनि त्या स्फटिकासी झेंपावले
४३०८३	मेरुपरतें	।।ज्ञा.गा.०९३३.०१।।	मेरुपरतें एक व्योम आहे। तेथें एकु पाहे तेज:पुंजू
४३०८४	मेरू	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
४३०८५	मेरूप्रदक्षणि	।।ज्ञा.गा.०३३५.०२।।	गृहदारा दिनमणी तेज देऊनी मेदिनी। मेरूप्रदक्षणि आप होये
४३०८६	मेला	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
४३०८७	मेला	।।ज्ञा.गा.०२१२.०५।।	आजा मेला पणजा मेला बाप मसणा नेला। देखत देखत नातु पणतु तोही तैसा जाला
४३०८८	मेला	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्में दशरथ वियोगें मेला। कर्में श्रीराम वनवासा गेला। कर्में रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
४३०८९	मेलिया	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
४३०९०	मेलिया	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
४३०९१	मेली	।।ज्ञा.गा.०३१७.०१।।	गरुवार जाली अंबुला व्याली । व्येउनीया मेली माझ्या ठायीं
४३०९२	मेली	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
४३०९३	मेली	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
४३०९४	मेलीं	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं

४३०९५	मेले	।।ज्ञा.गा.०९२९.०२।।	गेले मेले काय सांगाल गोष्टी। स्वयें आत्मज्ञानी घाला परमात्मीं मिठी
४३०९६	मेले	।।ज्ञा.गा.११०८.०७।।	फळेचि ना तिला झाले तीन टोणगे। दोन मेले एक वांचेचि ना
४३०९७	मेलें	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील
४३०९८	मेल्या	।।ज्ञा.गा.०८४४.०१।।	मोक्ष मेल्या पाठीं आम्हांसी होईल। ऐसें जे म्हणतील अतिमूर्ख
४३०९९	मेळ	।।ज्ञा.गा.००८४.०३।।	अनंत तीर्थांचे मेळ। साधलिया हरिनाम कल्लोळ। पूर्वजांसहित अजामेळ। उद्धरिला सहपरिवारें
४३१००	मेळ	।।ज्ञा.गा.०१८३.०९।।	उद्धव यादव आणि ते गोपाळ। गोपिकांचा मेळ ब्रह्मरूप
४३१०१	मेळ	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
४३१०२	मेळउनी	।।ज्ञा.गा.०५३४.०१।।	ज्योतीस ज्योति मेळउनी हातीं। तंव अवचितीं झोंबिन्नली
४३१०३	मेळउनी	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
४३१०४	मेळवितु	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
४३१०५	मेळविला	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
४३१०६	मेळविलें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०१।।	दीनपण दवडूनि दीनानाथें मेळविलें। तें येणें गोपाळें केलें रूप नवल वो माये
४३१०७	मेळविलें	।।ज्ञा.गा.०४६२.०६।।	ज्ञान ऐसें नांव ज्ञानदेवा देसी। शेखीं तुवां रूपासी मेळविलें
४३१०८	मेळवी	।।ज्ञा.गा.००७९.०१।।	अभाव संगती नाना भूत व्यक्ती। संसार पंगती मेळवी त्यासी
४३१०९	मेळवी	।।ज्ञा.गा.०७१३.०२।।	नाठवेचि कांहीं देवभक्तपण। सागरीं लवण मेळवी जें
४३११०	मेळवुनी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०९।।	लटपट लटपट। मेळवुनी शिष्यांचा थाट। अद्वैत ज्ञानाचा बोभाट। भरिला हाट जिविकेसी
४३१११	मेळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
४३११२	मेळा	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये
४३११३	मेळा	।।ज्ञा.गा.००७०.०१।।	सात पांच तीन दशकांचा मेळा। एकतत्त्वीं कळा दावी हरि
४३११४	मेळा	।।ज्ञा.गा.०१९४.०५।।	यालागी संतांचा मेळा। देखाल जेथें डोळां। तया नमस्कार सकळां। ते वेगीं वंदावें
४३११५	मेळा	।।ज्ञा.गा.०३३८.०२।।	हरिपणें हरि अंग रिघाला। या तिहींचा मेळा न दिसे गे माये

४३११६	मेळा	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा। नेघे तत्त्वांचा सोहळा। रजतमाचा कंटाळा। हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो
४३११७	मेळावा	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
४३११८	मेळीं	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
४३११९	मेळीं	।।ज्ञा.गा.०२९९.०१।।	कर्मास्तव झालों सौरा। गेलों पंढरपुरा। संतसनकादिकां मेळीं डौर वाईला पुरा
४३१२०	मेळीं	।।ज्ञा.गा.०५११.०३।।	कापुराची पुतळी कर्पुरदीपु पाजळी। तैसी मी त्याच्या मेळीं जाहलें वो माय
४३१२१	मेळीं	।।ज्ञा.गा.०६६९.०२।।	द्वैत गिळी अद्वैत मेळीं। चित्ताची काजळी तोडी वेगीं
४३१२२	मेळु	।।ज्ञा.गा.०५३९.०१।।	एक भान गिळूं दुजें द्वैत उगळूं। कासवीचा मेळु गिळूं सगळा
४३१२३	मेळु	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
४३१२४	मेळु	।।ज्ञा.गा.०९५८.०२।।	एका तेजीं बहु बहु तेज दृष्टी। एकतत्त्व सृष्टी मेळु शिवीं
४३१२५	मेळे	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
४३१२६	मेळे	।।ज्ञा.गा.००९१.०२।।	मा ज्योती मेळे कैसा उरेल कोळिसा । भावें हृषिकेशा भजतां ऐसें
४३१२७	मेळे	।।ज्ञा.गा.०२३४.०५।।	रासक्रीडा वृंदावनीं खेळे। इंदुवदन मेळे। उद्धरी यदुकुळें। कुळदीपकें
४३१२८	मेळे	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
४३१२९	मैत्रत्व	।।ज्ञा.गा.०८९५.०३।।	जंववरी तंववरी मैत्रत्व संवाद। जंववरी अर्थेसी संबंध पडिला नाहीं बाप
४३१३०	मैलागिरी	।।ज्ञा.गा.०८३९.०४।।	ऐल पैल पूर्ण शिरीं। लावित कमळें थवथवळी। वरी सद्गुरुकृपेचा मैलागिरी। डोलों लागे
४३१३१	मैस	।।ज्ञा.गा.१०८४.०४।।	ज्ञानदेव ऐसें म्हणें। कापुराची मैस घेणें। दुधावीण सांजवणें। भरलें दिसे
४३१३२	मोकलिते	।।ज्ञा.गा.०३२२.०५।।	तैसी ते नव्हे लेकुराची माये । कृष्ण माझी धाये मोकलिते
४३१३३	मोकली	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
४३१३४	मोकळे	।।ज्ञा.गा.०५३९.०३।।	डोंगर सगळे मायेचे मोकळे। प्रपंचा नाकळे या हेतु
४३१३५	मोकाट	।।ज्ञा.गा.०२९६.०१।।	आजिवरी होतें मी मोकाट। तंव डोळे फुकट मोडा तुम्हीं

४३१३६	मोकारेवीण	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
४३१३७	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.००५३.०३।।	मोक्ष रेखे आला भाग्यें विनटला। साधूंचा अंकिला हरिभक्त
४३१३८	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.००६१.०३।।	हरि हरि हरि हा मंत्र शिवाचा। म्हणती जे वाचा तया मोक्ष
४३१३९	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.००७२.०१।।	जाणीव नेणीव भगवंतीं नाहीं। उच्चारणीं पाहीं मोक्ष सदा
४३१४०	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.०१०८.०१।।	आठवितां विसरलें आपुलिया गोता। हरिनामें त्वरितां मोक्ष जाला
४३१४१	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
४३१४२	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.०४६१.०५।।	मोक्ष मुक्ति फुका लाविली तुवां दिठी। तुझा तूं शेवटीं निवडलासी
४३१४३	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.०५८२.०१।।	तैंचि ज्ञानियासी होईजेल मोक्ष। ज्ञानेश्वर लक्ष लक्षितसे
४३१४४	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.०६२८.०२।।	त्याचिये कृपें मोक्ष जिऊनियां। लाधिजे प्राणियां निश्चयेंची
४३१४५	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.०७१७.०३।।	अणुमात्र भिन्न प्रपंचीं कल्पितां। तयाचियां हातां नये मोक्ष
४३१४६	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.०८४१.०४।।	ज्ञानदेवीं देव मोक्ष तो अभाव। आनंद स्वयमेव एकविध
४३१४७	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.०८४४.०१।।	मोक्ष मेल्या पाठीं आम्हांसी होईल। ऐसें जे म्हणतील अतिमूर्ख
४३१४८	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
४३१४९	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.०९८७.०२।।	दगडाचिया देवा घेतां डोईं। कपाळ फुटेल परी मोक्ष नाहीं
४३१५०	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
४३१५१	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
४३१५२	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
४३१५३	मोक्षचि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया

४३१५४	मोक्षद्वार	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
४३१५५	मोक्षद्वार	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सुदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्मे संचिलें
४३१५६	मोक्षपंथा	।।ज्ञा.गा.०६३९.०३।।	नाथिलें अज्ञान करून अनंता। केवीं मोक्षपंथा जाईलजे पां
४३१५७	मोक्षप्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
४३१५८	मोक्षसुख	।।ज्ञा.गा.०१९३.०३।।	तयाचेनि चरणतीर्थे। पावन होती सकल पुनीतें। अंतीं सकळ वैकुंठपंथें। मोक्षसुख पावतील
४३१५९	मोक्षसुखाशी	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
४३१६०	मोक्षाची	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
४३१६१	मोक्षातें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
४३१६२	मोगरा	।।ज्ञा.गा.०६६३.०२।।	मोगरा फुलला मोगरा फुलला। फुलें वेंचितां अतिभारु कळियांसी आला
४३१६३	मोगरा	।।ज्ञा.गा.०६६३.०२।।	मोगरा फुलला मोगरा फुलला। फुलें वेंचितां अतिभारु कळियांसी आला
४३१६४	मोजूं	।।ज्ञा.गा.०७६१.०२।।	ॐकार अक्षर अक्षरीं हारपे। अनुभवाच्या मापें मोजूं बापा
४३१६५	मोट	।।ज्ञा.गा.०२६४.०१।।	पांचा दामांचा धोंगडा नेसेन। उरली मोट ते मी जेवीन गे बाईये
४३१६६	मोट	।।ज्ञा.गा.०३२३.०१।।	पतीचा जिव्हाळा म्हणोनी सासुऱ्याचे साहिजे । येऱ्हवीं वाहिजे चामाची मोट
४३१६७	मोट	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
४३१६८	मोट	।।ज्ञा.गा.०५७८.०२।।	साट मोट माझी मोट बांधिली। नेऊनि टाकिली निर्गुणीं गे माये
४३१६९	मोट	।।ज्ञा.गा.०५७८.०२।।	साट मोट माझी मोट बांधिली। नेऊनि टाकिली निर्गुणीं गे माये
४३१७०	मोट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०७।।	खटपट खटपट। शास्त्रप्रज्ञा अलोट। बांधोनी विपत्तीची मोट। सैरा सुनाट धांवती
४३१७१	मोटा	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा

४३१७२	मोठा	।।ज्ञा.गा.००८९.०५।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास मोठा। नामस्मरण मुखावाटा। पूर्वज गेले वैकुंठा। हरिहरि स्मरतां
४३१७३	मोठा	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
४३१७४	मोठा	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
४३१७५	मोठी	।।ज्ञा.गा.०१६०.०३।।	हरिभक्तीची मोठी आस। भक्त घालुनिया कास। वैकुंठीचा जगदीश। आराधिती
४३१७६	मोठें	।।ज्ञा.गा.०२१२.०२।।	उठा उठा जागा पाठीं भय आलें मोठें। पंढरीवांचुनी दुजा ठाव नाहीं कोठें
४३१७७	मोठें	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
४३१७८	मोठें	।।ज्ञा.गा.१०३६.०२।।	दे धडुत न घोंगडें मोठें । खिरपटें जळो देवा
४३१७९	मोठें	।।ज्ञा.गा.१०३७.०३।।	येणें पाडें न माये कोठें। घोंगडें मोठें सांपडलें
४३१८०	मोठें	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
४३१८१	मोडला	।।ज्ञा.गा.०६६५.०३।।	रखुमादेविवरु भाग्यें जोडला। जोडोनी मोडला कांहीं नव्हतेपणें
४३१८२	मोडा	।।ज्ञा.गा.०२९६.०१।।	आजिवरी होतें मी मोकाट। तंव डोळे फुकट मोडा तुम्हीं
४३१८३	मोडिता	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
४३१८४	मोडिसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१४।।	अनंत ब्रह्मांडें घडिसी मोडिसी। अकर्तेपणें जैसा तैसा अससी
४३१८५	मोडिसी	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
४३१८६	मोडिसी	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सर्वेचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व
४३१८७	मोडी	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
४३१८८	मोडुनि	।।ज्ञा.गा.०२९०.०२।।	काय सांगो माय न कळे तयाची सोये। येणें मनाचे मोडुनि पाये वेधियेलें
४३१८९	मोडे	।।ज्ञा.गा.०१५७.०१।।	अघटित घडे अमोडे ते मोडे। तैं हरिदासा घडे जन्मा येणें
४३१९०	मोडे	।।ज्ञा.गा.०४३९.०२।।	भवार्णवाची येरझार मोडे। तरीच सद्गुरुसंग घडे। हातां कामधेनु चढे। अलक्षाची
४३१९१	मोडे	।।ज्ञा.गा.०४६२.०३।।	तेजीं तेज दिसे अव्यक्ताचा ठसा। उमजोनी प्रकाशा न मोडे तुझा
४३१९२	मोतिया	।।ज्ञा.गा.०३२८.०१।।	निळिये रजनीं वाहे मोतिया सारणी । निळेपणें खाणी सांपडली

४३१९३	मोतियांचा	।।ज्ञा.गा.०२८६.०५।।	चोरट्या मधुकरा कमळीं घेतलासे थारा। मोतियांचा चारा राजहंसा
४३१९४	मोतियांचा	।।ज्ञा.गा.११०२.०१।।	मोतियांचा चूर फेकिला अंबरी। विजूचिया परी कीळ झाला
४३१९५	मोतियांची	।।ज्ञा.गा.११०१.०१।।	कापसाचे गोळे फिरती पोकळी। मोतियांची जाळी विखुरली
४३१९६	मोतियांची	।।ज्ञा.गा.११०३.०८।।	नयनाचे अंगणीं मोतियांची खाणी। पहा गे साजणी डोळेभरी डोळेभरी पहा गे स्वरूपाशीं
४३१९७	मोतियांचे	।।ज्ञा.गा.०२४३.०१।।	कोंवळे ठुसठुसित मोतियांचे घड। शृंगारिलें गूढ जया लेणीं
४३१९८	मोतियाचा	।।ज्ञा.गा.०४२७.०१।।	मोतियाचा वोगरु। गुरुवाक्यें सद्न्नीं। वाढियेला भाजनीं। नभाचिया
४३१९९	मोतियाचा	।।ज्ञा.गा.०८७१.०३।।	मोतियाचा चारा राजहंसा सैरा। दुजिया पाखिरा कामा नये नये
४३२००	मोतियाचे	।।ज्ञा.गा.०२८६.०३।।	मोतियाचे पाणी वाहे निळिये सारणी। सगुणाची लावणी लाउनी गेला
४३२०१	मोतियाचें	।।ज्ञा.गा.०३२९.०१।।	निळिये सारणीं वाहे मोतियाचें पाणी । चिंतामणी अंगणीं पेरियेला
४३२०२	मोतियाचें	।।ज्ञा.गा.०९२१.०३।।	मोतियाचें पाणी। भरतां नये वो रांजणीं। गगनासी गवसणी। घालितां नये
४३२०३	मोतियाचें	।।ज्ञा.गा.०९२८.०१।।	सुखसोज्वळ मोतियाचें लेणें। दिधलें जाई जणें बाईये वो
४३२०४	मोतिये	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
४३२०५	मोतीं	।।ज्ञा.गा.०७२०.०३।।	नातरीं मोतीं। विखुरलीं अंबरीं। दिसती परि करीं। येतीच ना
४३२०६	मोतीं	।।ज्ञा.गा.०७६७.०१।।	पाणियाचें मोतीं ज्योती वसे जेथ। महाकारण साद्यंत पाहा तुम्ही
४३२०७	मोतीं	।।ज्ञा.गा.०९०६.०१।।	सुढाळ ढाळाचे मोतीं अष्टै अंगें लवे ज्योती। जया होय प्राप्ति तोचि लाभे
४३२०८	मोत्यें	।।ज्ञा.गा.०२८६.०४।।	अंगणीं वोळला मोत्यें वरुषला। धन्य दिवसु जाला सोनियाचा
४३२०९	मोदक	।।ज्ञा.गा.०००८.०३।।	सद्गुरु बोध प्रांजळा । मोदक बोध कृपाळा । गौरीनंदना घननीळा । मेघशामा
४३२१०	मोर	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
४३२११	मोर	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
४३२१२	मोरपिसा	।।ज्ञा.गा.०२५०.०४।।	गळां गुंजमाळा गांठी मोरपिसा वेठी। सोकरु लागे पाठी नंदरायाचा गो आई यो
४३२१३	मोल	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
४३२१४	मोल	।।ज्ञा.गा.००९९.०१।।	त्रिभुवनीचें सुख एकतत्त्व विठ्ठल। नलगे आम्हां मोल उच्चारितां
४३२१५	मोल	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल

४३२१६	मोल	||ज्ञा.गा.१०३०.०१||	पाईका मोल नाहीं देशील तें काई। पाईक न मागें कांहीं भोगजात
४३२१७	मोल	||ज्ञा.गा.१०३०.०३||	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या पायीं। पाईका मोल नाहीं तैसें जालें
४३२१८	मोल	||ज्ञा.गा.१०३१.०२||	न मगे वही मोल जीवन भातें। तें द्यावें मातें पाईकपण
४३२१९	मोल	||ज्ञा.गा.१०३९.०२||	घोंगडियाचें मोल पैं जालें। चरणीं राहिलें विठ्ठलाचे
४३२२०	मोलाचे	||ज्ञा.गा.१०३१.०१||	आणिक पाईक मोलाचे तुझे। तैसें नव्हे माझें पाईकपण
४३२२१	मोलाचें	||ज्ञा.गा.०८६९.०२||	मोलाचें आयुष्य दवडितोसी वायां। माध्यान्हींची छाया जाय वेगीं
४३२२२	मोलें	||ज्ञा.गा.०३६९.०६||	गुण गिऱ्हाईक जोडला अमोल मोलें घेतला। रखुमादेविवर विठ्ठला वो माय
४३२२३	मोलेंवीण	||ज्ञा.गा.०२५५.०४||	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
४३२२४	मोलेंवीण	||ज्ञा.गा.१०३८.०३||	रखुमादेविवरें विठ्ठलें दिधलें। अमोलिक जालें मोलेंवीण
४३२२५	मोलेविणें	||ज्ञा.गा.०३७७.०३||	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। सहज मोलेविणें विकत घेतलें
४३२२६	मोववे	||ज्ञा.गा.१०३४.०१||	आठवितां नुपरे मोविता न मोववे। सांगतां न सांगवे गुण त्याचे
४३२२७	मोविता	||ज्ञा.गा.१०३४.०१||	आठवितां नुपरे मोविता न मोववे। सांगतां न सांगवे गुण त्याचे
४३२२८	मोह	||ज्ञा.गा.००९३.०१||	ज्याचेनि तेजें तेजस रविग्रह। त्याचेनि मोह निरसती
४३२२९	मोह	||ज्ञा.गा.०१७४.०३||	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि हृषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेंसी
४३२३०	मोह	||ज्ञा.गा.०५२६.०१||	एकी म्हणे ग्रह दुजी म्हणे मोह। एकीनें सोहं सांगितलें
४३२३१	मोह	||ज्ञा.गा.०५२६.०४||	ज्ञानदेवीं ओहं सोहं गिळिलें पैं कोहं। नाहीं आम्हां मोह कल्पनेचा
४३२३२	मोह	||ज्ञा.गा.०५९०.०३||	काम क्रोध लोभ मोह दंभ मद। केला याचा छेद ज्ञानशस्त्रें
४३२३३	मोह	||ज्ञा.गा.०८८१.०२||	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
४३२३४	मोह	||ज्ञा.गा.०८८७.०२||	सांडी माया मोह द्वंद्व दुराशा। ज्यालागीं शिणसी तें तुजसी उदासा
४३२३५	मोहजाळी	||ज्ञा.गा.१०१३.०५||	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
४३२३६	मोहता	||ज्ञा.गा.००८७.०२||	न सुटतां शिणतां हे। भवति वास पाहे। प्रपंच मोहता हे। काय करूं
४३२३७	मोहन	||ज्ञा.गा.००३५.०१||	निजगुजा गुज तो। मोहना मोहन तो गे बाई
४३२३८	मोहन	||ज्ञा.गा.०१३९.०५||	जिवांचें जीवन मनाचें मोहन। सुखाचें साधन भक्तिज्ञानाचें अंजन

४३२३९	मोहन	।।ज्ञा.गा.०७२३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निर्गुण निरंजन। मनाचें मोहन मूर्तिमाजीं
४३२४०	मोहनमुद्रा	।।ज्ञा.गा.००८७.०३।।	कृष्णनाम मंत्रु सुटे। विषय प्रपंचु तुटे। मोहनमुद्रा निघोटे। वैकुंठ रया
४३२४१	मोहना	।।ज्ञा.गा.००३५.०१।।	निजगुजा गुज तो। मोहना मोहन तो गे बाई
४३२४२	मोहपाश	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
४३२४३	मोहबीज	।।ज्ञा.गा.०५३०.०३।।	तैसें रसमय तेज स्नेहार्णव बीज। छाया मोहबीज न बिंबत
४३२४४	मोहर	।।ज्ञा.गा.०६४४.०२।।	मनाची मोहर लावा कीं रे नामीं। मनोरथ कामीं गुंतूं नका
४३२४५	मोहरलें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०२।।	महुरलें महुरलें मन माझें मोहरलें। भक्तिफळासी कैसें आलें गे माये
४३२४६	मोहरा	।।ज्ञा.गा.०६३५.०४।।	तयाचिया दृष्टि मोहरा न राहे। धाऊनियां जाय अज्ञान तीं
४३२४७	मोहरा	।।ज्ञा.गा.०८१५.०२।।	निळावर्ण देह महाकारण साजिरा। ज्योतीचा मोहरा अलक्ष लक्ष्मी
४३२४८	मोहरे	।।ज्ञा.गा.०२७०.०१।।	निळिये निकरे कामधेनु मोहरे। निळेपणें सरे निळे नभीं
४३२४९	मोहरे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
४३२५०	मोहरें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गार्‍हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
४३२५१	मोहरें	।।ज्ञा.गा.०८६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु एकचि पुरे। जाणतील या सर्व सुख मोहरें
४३२५२	मोहरें	।।ज्ञा.गा.०८७२.०१।।	शाहाणे सिंतरें व्याहाणे मोहरें। भणंग धुरें आतुडे कैसें
४३२५३	मोहरेना	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
४३२५४	मोहळ	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
४३२५५	मोहाची	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
४३२५६	मोहाची	।।ज्ञा.गा.०६८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे मी नेणता प्रपंचीं। तोडिली मोहाची पदवी आम्हीं
४३२५७	मोहाचें	।।ज्ञा.गा.०३३५.०४।।	ज्ञानदेवा साजण सांवळिये प्रभेचें। मी माझें मोहाचें हरिरूप
४३२५८	मोहाचें	।।ज्ञा.गा.०५२५.०१।।	मोहाचें मोहाळ सांगितलें एकी। पाहतां परिपाकीं मोहाळ नाहीं

४३२५९	मोहामाजीं	।।ज्ञा.गा.०५२५.०२।।	मोहिलेंची दिसे मोहामाजीं रसें। नसोनियां भासे तदात्मक
४३२६०	मोहाळ	।।ज्ञा.गा.०५२५.०१।।	मोहाचें मोहाळ सांगितलें एकी। पाहतां परिपाकीं मोहाळ नाहीं
४३२६१	मोहाळ	।।ज्ञा.गा.०५२५.०१।।	मोहाचें मोहाळ सांगितलें एकी। पाहतां परिपाकीं मोहाळ नाहीं
४३२६२	मोहासी	।।ज्ञा.गा.०९३६.०३।।	ऐसीये दशे ते अव्यक्त भुंजसी। मी माझ्या मोहासी सांडी रया
४३२६३	मोहित	।।ज्ञा.गा.०४९२.०१।।	मी माझें मोहित राहिलें निवांत। एकरूप तत्त्व देखिलें गे माय
४३२६४	मोहियलें	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
४३२६५	मोहियलें	।।ज्ञा.गा.०२३३.०३।।	ऐसें मोहियलें जगभक्त अंतरंग। भावाचे सुरंग प्रेमबोधें
४३२६६	मोहिलिये	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो
४३२६७	मोहिली	।।ज्ञा.गा.०५०४.०१।।	सुवेळेची शेज अवेळे घातली। प्रवृत्ति मोहिली निःसंदेह
४३२६८	मोहिले	।।ज्ञा.गा.०३५८.०२।।	देवें नवल केलें मन माझें मोहिले। विसरु तो आठऊ जाला गे माये
४३२६९	मोहिलें	।।ज्ञा.गा.०१३१.०४।।	शोषिली पूतना येणें मोहिलें लेकरूं। आळी न संडी बाप रखुमादेविवरु
४३२७०	मोहिलेंची	।।ज्ञा.गा.०५२५.०२।।	मोहिलेंची दिसे मोहामाजीं रसें। नसोनियां भासे तदात्मक
४३२७१	मोहें	।।ज्ञा.गा.०५०४.०२।।	मोहें न खुंटले ममते तुटलें। एकरसी भरलें तत्त्वीं तत्त्व
४३२७२	मोहें	।।ज्ञा.गा.०८४३.०७।।	स्तनपान देउनी मोहें प्रतिपाळी। तेही अंतकाळीं दुरी ठेली
४३२७३	मोहें	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
४३२७४	मोहो	।।ज्ञा.गा.०१८८.०३।।	ज्ञानदेवा मोहो निःशेष निर्वाहो। रूपीं रूप सोहं हो एका तेजें
४३२७५	मोहो	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
४३२७६	मोहो	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
४३२७७	मोहो	।।ज्ञा.गा.०४५८.०१।।	निज तेज बीज नाठवे हे देहो। हरपला मोहो संदेहेसीं
४३२७८	मोहो	।।ज्ञा.गा.०४८३.०३।।	जंववरी कामना आसक्त मोहो। तंववरी ग्रहो कल्पनेचा

४३२७९	मोहो	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
४३२८०	मोहो	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
४३२८१	मोहो	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
४३२८२	मोहो	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
४३२८३	मोहो	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
४३२८४	मोहो	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
४३२८५	मोहोजाळें	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
४३२८६	मोहोपाश	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
४३२८७	मोहोपाशीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
४३२८८	मोहोफांसा	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
४३२८९	मौन	।।ज्ञा.गा.००५६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सगुण हें ध्यान। नामपाठ मौन प्रपंचाचें
४३२९०	मौन	।।ज्ञा.गा.००७३.०४।।	ज्ञानदेवा मौन जपमाळ अंतरीं। धरोनी श्रीहरि जपे सदा
४३२९१	मौन	।।ज्ञा.गा.००९८.०३।।	समाधि विधान हरिपाठगुण। उगियाची मौन असिजे रया
४३२९२	मौन	।।ज्ञा.गा.०२०१.०१।।	एकी म्हणें भाव धरूं नेदी मौन। तेथींचें वो ज्ञान मज सांगे
४३२९३	मौन	।।ज्ञा.गा.०५९९.०५।।	हेतु मातु भ्रांति हे तिन्ही गिळून। राहियला मौन ज्ञानदेव

४३२९४	मौन	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
४३२९५	मौनाची	।।ज्ञा.गा.०९५८.०४।।	ज्ञानदेव जाणें प्रसाद निवृत्ति। मौनाची मुक्ति वाट आहे
४३२९६	मौनावल्या	।।ज्ञा.गा.०८५०.१४।।	हेचि पुढतां पुढती सांगों तुज किती। श्रुती नेति नेति मौनावल्या
४३२९७	मौनी	।।ज्ञा.गा.०५१४.०३।।	तेथें एक नवल वर्तलें वो साजणी। सांगतां मिठी मौनी पडली वो माय
४३२९८	मौनी	।।ज्ञा.गा.०७३६.०३।।	सांगतांचि गुज देखिलें नयनीं। हिंडताती मौनी याची लागीं
४३२९९	मौनीं	।।ज्ञा.गा.०५२४.०४।।	ज्ञानदेवीं मौनीं गुणग्रास धाम। सर्वत्र आराम हरि माझा
४३३००	मौनेंची	।।ज्ञा.गा.०३१३.०२।।	मौनेंची घरवात करावियाची । चाड नाहीं मज या जिवाची गे माय
४३३०१	मौन्य	।।ज्ञा.गा.००८२.०४।।	ज्ञानदेवा मौन्य नामाचे तारण। तारक हरिवीण दुजा नाहीं
४३३०२	मौन्य	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय
४३३०३	मौन्य	।।ज्ञा.गा.०४०४.०२।।	वर्णितां तुझे गुण मना मौन्य पडे। कळिकाळ बापुडें काय करील आम्हां
४३३०४	मौन्य	।।ज्ञा.गा.०४३४.०१।।	योगभ्रष्टाचें वर्णन। जिये समूळ पाहिलें ज्ञान। वस्तू वस्तूचि म्हणोन। मौन्य जालें
४३३०५	मौन्य	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
४३३०६	मौन्य	।।ज्ञा.गा.०४४३.०३।।	तुम्ही जेविला अमृत भोजनें। आम्हीही पंक्तीचे पाहुणे। गुह्य गूढ बोलणें। मौन्य जालें
४३३०७	मौन्य	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
४३३०८	मौन्य	।।ज्ञा.गा.०६९७.०३।।	बोलों तरी आतां मौन्य पडिलें माये। शब्द हा न साहे सांगों कैसें
४३३०९	मौन्य	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें
४३३१०	मौन्य	।।ज्ञा.गा.०७३७.०३।।	फार किती सांगों सज्ञान तुम्हीं जन। अर्थ हा समजोन मौन्य धरा
४३३११	मौन्य	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
४३३१२	मौन्य	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
४३३१३	मौन्य	।।ज्ञा.गा.०९७६.०२।।	खुंटलें बोलणें बोलीं बोला। बोलुचि मौन्य ठेला मौन्यामाजीं

४३३१४	मौन्य	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
४३३१५	मौन्य	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
४३३१६	मौन्यचि	।।ज्ञा.गा.०६९०.०३।।	जेथें जाय तेथें मौन्यचि पडिलें। बोलवेना पुढें काय करूं
४३३१७	मौन्यमाळा	।।ज्ञा.गा.०४३१.०३।।	जें गुह्याचें मौन्यमाळा। तें मज केलें करतळामळा। अचळादि अचळा। सुख असें
४३३१८	मौन्याचिये	।।ज्ञा.गा.०८७३.०३।।	मौन्याचिये मिठी सगळेंचि नाहीं। तैसा इंद्रियें दाही चोजवेना
४३३१९	मौन्याच्या	।।ज्ञा.गा.०२४६.१०।।	वाग्विद्येचीं उलुकें निघालीं मौन्याच्या ढोलीं। विकल्पाच्या अंगीं चारी साही लोपली
४३३२०	मौन्यामाजीं	।।ज्ञा.गा.०९७६.०२।।	खुंटलें बोलणें बोलीं बोला। बोलुचि मौन्य ठेला मौन्यामाजीं
४३३२१	मौळीं	।।ज्ञा.गा.०२१६.०१।।	त्रिपुटीं भेदुनी मनाच्या मौळीं। तें आले भूमंडळीं पंढरिये
४३३२२	म्यां	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
४३३२३	म्यां	।।ज्ञा.गा.००२३.०५।।	यापरतें बोलणें । न बोलणें होणें । तें म्यां आपुल्या अंगवणें । केलें वो माय
४३३२४	म्यां	।।ज्ञा.गा.०१२८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु आंतु बाहेरी सुखें। तरी तुजसी म्यां एके नांदावें किजी
४३३२५	म्यां	।।ज्ञा.गा.०१७६.०१।।	ज्याचिये आवडीं म्यां संसार घेतला। नित्य तो साधिला हरिभजनें
४३३२६	म्यां	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
४३३२७	म्यां	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
४३३२८	म्यां	।।ज्ञा.गा.०३०८.०२।।	उठोनी गेलिये अज्ञान म्हणाल । म्यां तंव कैवल्य जोडियेलें
४३३२९	म्यां	।।ज्ञा.गा.०३३५.०३।।	ऐसा हा सांवळा सतेज साजणी। म्यां आपुल्या अंगणीं देखियेला
४३३३०	म्यां	।।ज्ञा.गा.०३४४.०२।।	चित्त वित्त हरि जाला वो साजणी। अवचिता अंगणीं म्यां देखियेला
४३३३१	म्यां	।।ज्ञा.गा.०३६३.०२।।	तूंतें अवघें गुज म्यां सांगावें। वाचेवीण बोलावें निःशब्दाकारें
४३३३२	म्यां	।।ज्ञा.गा.०३६६.०३।।	जागृतिशेवटीं निद्राभुली नुठी। मायेसी म्यां मिठी दिधली वो माय
४३३३३	म्यां	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
४३३३४	म्यां	।।ज्ञा.गा.०४०७.०२।।	नाहीं जातिकुळ म्यां तुज पुसिलें। मन मावळलें देखोनियां

४३३३५	म्यां	।।ज्ञा.गा.०४१४.०१।।	अवघा डोळां तुज म्यां पाहावें। अवघा श्रवणीं तुजची ऐकावें
४३३३६	म्यां	।।ज्ञा.गा.०४१५.०२।।	सुखाचें सुख निजसुख नव्हे। नव्हे तें होय म्यां गिळिलें गे माये
४३३३७	म्यां	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
४३३३८	म्यां	।।ज्ञा.गा.०४६२.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति देखिली म्यां तुझी। हरपली माझी चित्तवृत्ति
४३३३९	म्यां	।।ज्ञा.गा.०४८५.०१।।	अवघ्या बाहीं म्यां व्योम कवळिलें। अवघ्या हृदयीं अरूप धरिलें
४३३४०	म्यां	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
४३३४१	म्यां	।।ज्ञा.गा.०४९५.०२।।	देहबळी देउनी साधिलें म्यां साधनीं। यानें समाधान मज जोडलें वो माये
४३३४२	म्यां	।।ज्ञा.गा.०४९५.०४।।	चंदन जेवीं भरला अश्वत्थ फुलला। तैसा म्यां देखिला निराकार वो माये
४३३४३	म्यां	।।ज्ञा.गा.०४९५.०६।।	ऐसा ज्ञानसागरु रखुमादेविवरु। विठ्ठलीं निर्धारु म्यां देखिला वो माये
४३३४४	म्यां	।।ज्ञा.गा.०५००.०२।।	साही संवादले चौघे अनुवादले। पुरोती उरलें म्यां देखिलें वो माय
४३३४५	म्यां	।।ज्ञा.गा.०५०९.०१।।	नव्हे त्याची दुराशा म्यां सांडिली वो आस। ज्ञानवैराग्यभक्तिसार वोळला वो माये
४३३४६	म्यां	।।ज्ञा.गा.०५१५.०४।।	ऐसें म्यां रूप आपुलें आपणचि केलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
४३३४७	म्यां	।।ज्ञा.गा.०५४३.०१।।	दुजेपणीचा भावो माझिये ठाउनी जावो। येर सकळिक वावो म्यां त्यजियेला
४३३४८	म्यां	।।ज्ञा.गा.०५४४.०१।।	योगिया दुर्लभ तो म्यां देखिला साजणी। पाहतां पाहतां मना न पुरेचि धणी
४३३४९	म्यां	।।ज्ञा.गा.०५४४.०३।।	अनंतरूपें अनंतवेषें देखिलें म्यां त्यासी। बाप रखुमादेविवरु खूण बाणली कैसी
४३३५०	म्यां	।।ज्ञा.गा.०५४९.०१।।	माझें स्वरूप म्यांचि शृंगारिलें। निर्वाणीं म्यां केलें लयाकार
४३३५१	म्यां	।।ज्ञा.गा.०५४९.०३।।	सहज गुणाचें निर्गुण वो केलें। माझें म्यां पाहिलें मन मावळुनी
४३३५२	म्यां	।।ज्ञा.गा.०५५४.०१।।	कापुराचें भांडें म्यां ब्रह्मरसें भरिलें। घ्राणीं निमालें परिमळेंसहित
४३३५३	म्यां	।।ज्ञा.गा.०५७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु जुनाट जुनघडा। तोहि म्यां सांडिला अरूपसंगें
४३३५४	म्यां	।।ज्ञा.गा.०५८७.०२।।	माझें रूप आतां काय म्यां पाहावें। जाहलों अवघें विश्व मीचि
४३३५५	म्यां	।।ज्ञा.गा.०६८९.०३।।	निवृत्तिप्रसादें म्यां ब्रह्मचि जेविलें। ब्रह्म ढेंकरी पाल्हाईलें नेणोनियां
४३३५६	म्यां	।।ज्ञा.गा.०६९६.०३।।	त्यासी वोळखिना अनोळखी। दृश्य ना अदृश्य ऋण म्यां सादृश्य दिधलें देखा
४३३५७	म्यां	।।ज्ञा.गा.०७०१.०१।।	नाहीं जातिकूळ तुझें म्यां पुशिलें। परी मन मावळलें देखोनियां
४३३५८	म्यां	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची
४३३५९	म्यां	।।ज्ञा.गा.०७०८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अक्षयीं राहिला। आत्मा म्यां पाहिला याचि डोळां

४३३६०	म्यां	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
४३३६१	म्यां	।।ज्ञा.गा.०७६९.०२।।	चहूं देहांचा वर्ण अवर्ण देखिलें। विश्व म्यां पाहिलें तयामध्यें
४३३६२	म्यां	।।ज्ञा.गा.०७७०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तेथें अक्षय राहिला। आत्मा म्यां पाहिला या दृष्टीसी
४३३६३	म्यां	।।ज्ञा.गा.०८१८.०२।।	रवी शशी ज्याचे तेजें प्रकाशलें। नवल म्यां देखिलें एक तेथें
४३३६४	म्यां	।।ज्ञा.गा.०८२३.०५।।	सत्रावीचे शिखरीं मार्ग एक गेला। तो म्यां देखियेला याच देहीं
४३३६५	म्यां	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
४३३६६	म्यां	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
४३३६७	म्यां	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
४३३६८	म्यां	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
४३३६९	म्यां	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
४३३७०	म्यां	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
४३३७१	म्यां	।।ज्ञा.गा.११२१.०१।।	सौंसार सुफळु जाला गे माय। म्यां देखियेले पाय विठोबाचे
४३३७२	म्यांचि	।।ज्ञा.गा.०५४९.०१।।	माझें स्वरूप म्यांचि शृंगारिलें। निर्वाणीं म्यां केलें लयाकार
४३३७३	म्हण	।।ज्ञा.गा.०००२.०२।।	म्हण कां रे म्हण कां रे साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
४३३७४	म्हण	।।ज्ञा.गा.०००२.०२।।	म्हण कां रे म्हण कां रे साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
४३३७५	म्हण	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
४३३७६	म्हण	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया

४३३७७	म्हणउनी	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
४३३७८	म्हणउनी	।।ज्ञा.गा.०४७५.०३।।	ब्रह्म सदोदित असे सर्वभूतीं। म्हणउनी सांगे जनांप्रती
४३३७९	म्हणउनी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें
४३३८०	म्हणउनी	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
४३३८१	म्हणउनी	।।ज्ञा.गा.१०४९.०१।।	जायाची घोंगडी नव्हती निज। म्हणउनी तुज विनवितसे
४३३८२	म्हणजे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ। ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट। या हरिदासासी वाळुवंट। जागरणासी दिधलें
४३३८३	म्हणत	।।ज्ञा.गा.०६२२.०५।।	साधोनी अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। ज्ञानेश्वर म्हणत राजयोगी
४३३८४	म्हणत	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
४३३८५	म्हणत	।।ज्ञा.गा.०९८८.०५।।	साध अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। वोळख म्हणत ज्ञानदेव
४३३८६	म्हणतसे	।।ज्ञा.गा.०१३७.०३।।	पुंडलिकाच्या भावार्था। गोकुळींहुनी जाला येतां । निजप्रेमभक्ति भक्तां। घ्या घ्या आतां म्हणतसे
४३३८७	म्हणतसे	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे
४३३८८	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थीं भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
४३३८९	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०२७३.०१।।	मी माझें म्हणतां ठकचि ठेलिये। आपुले जाति कूळ विसरुनी गेलिये
४३३९०	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०३९१.०८।।	लाजेसी ना तूं देवा माझें म्हणतां संन्याशासवें कैंची रे कांता
४३३९१	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
४३३९२	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया

४३३९३	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
४३३९४	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
४३३९५	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०६३९.०१।।	मी देहीं म्हणतां ब्रह्महत्या कोटी। घेऊनियां पाठी थापटिती
४३३९६	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०७०२.०३।।	निवृत्ति गुरूप्रसादें नामीं निमग्न। नाम म्हणतां यज्ञ कोटी रया
४३३९७	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०७०३.०२।।	विठ्ठल म्हणतां हरलें पाप। पदरीं आलें पुण्य माप। धाला दिनाचा मायबाप विठ्ठलची
४३३९८	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०८४५.०२।।	अंतकाळीं जरी करावें साधन। म्हणतां नागवण आली तुम्हां
४३३९९	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
४३४००	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
४३४०१	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
४३४०२	म्हणतांची	।।ज्ञा.गा.००८९.०२।।	धन्य कुळ तयाचें। रामनाम हेंचि वाचें। दोष हरतील जन्माचे। श्रीराम म्हणतांची
४३४०३	म्हणतांची	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
४३४०४	म्हणतासी	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
४३४०५	म्हणती	।।ज्ञा.गा.००१८.०२।।	अनुमाने ना अनुमाने ना । श्रुति नेति नेति म्हणती एकु गोविंदु रे
४३४०६	म्हणती	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
४३४०७	म्हणती	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये

४३४०८	म्हणती	।।ज्ञा.गा.००६१.०३।।	हरि हरि हरि हा मंत्र शिवाचा। म्हणती जे वाचा तया मोक्ष
४३४०९	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
४३४१०	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
४३४११	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०१४१.०५।।	विठ्ठलेंवीण देवो म्हणती। ते संसार पुढती पावती। विठ्ठलावीण तृप्ती। नाहीं प्रतीती विठ्ठलेंवीण
४३४१२	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
४३४१३	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०२१२.०१।।	वाजतसे बोंब कोण्ही नायकती कानीं। हरिहरि न म्हणती तया थोर जाली हानी
४३४१४	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
४३४१५	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
४३४१६	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०२२९.०२।।	एक म्हणती आम्हीं उचलिला पर्वत। बहुत मिळोनी। काय नव्हती रे
४३४१७	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
४३४१८	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
४३४१९	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
४३४२०	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०३०१.०१।।	न गमे हा संसारु म्हणोनी केला भ्रतारु । लोक अनाचारु म्हणती मज
४३४२१	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०३२२.०९।।	काम क्रोध थोर बोलती बडिवार । मज म्हणती पोर निर्दैवाचें
४३४२२	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
४३४२३	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०५०६.०२।।	देखिजेसें नाहीं देखिलें म्हणती काई। देखणें तेंही देखतुसे
४३४२४	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०५४५.०१।।	नादबिंब कळा ज्योतिस्वरूपीं विलया जाती। श्रुति नेति नेति म्हणती जेथ
४३४२५	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०७२८.०४।।	ब्रह्मांडभूषणाचें आलें राज्य। विसरून गेला दरिद्रलाज। द्रष्ट द्रष्ट म्हणती माझे। आप्त जाण
४३४२६	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०७३१.०१।।	प्रतिष्ठान क्षेत्र तेथें ज्ञानियाचें स्वगोत्र। म्हणती हा पवित्र पतीत जाला
४३४२७	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०७३१.०५।।	पृष्ठीवरी मारीती ज्ञान्या चाल म्हणती। ऐकोनीया श्रुती दुखावला

४३४२८	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०७३१.०८।।	ऐसा देखोनी चमत्कार म्हणती साक्षात्कार। ईश्वर आहे हा तारक वंशासी
४३४२९	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०७९९.०२।।	आधार नाहीं जेथ निराधार वर्तती। निराधार न म्हणती आपणा लागीं
४३४३०	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०८४३.०८।।	आंगीचीं लुगडीं काढा फेडा म्हणती। बांधोनियां देती यमा हातीं
४३४३१	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०८५४.०४।।	सर्वत्र आपणची म्हणती। अभक्ष्य भक्षण करिती
४३४३२	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
४३४३३	म्हणती	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थीं साही
४३४३४	म्हणती	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
४३४३५	म्हणतील	।।ज्ञा.गा.०३०१.०२।।	चंचळ जालीये म्हणतील मज । कवणा सांगूं हें जिवींचें गूज
४३४३६	म्हणतील	।।ज्ञा.गा.०८४४.०१।।	मोक्ष मेल्या पाठीं आम्हांसी होईल। ऐसें जे म्हणतील अतिमूर्ख
४३४३७	म्हणविता	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
४३४३८	म्हणवितासी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
४३४३९	म्हणविसी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
४३४४०	म्हणविसी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
४३४४१	म्हणविसी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया
४३४४२	म्हणवी	।।ज्ञा.गा.०४८२.०१।।	ज्ञानप्राप्तीलागीं व्हावें अति नीच। म्हणवी जो उच्च सिद्ध नोहे

४३४४३	म्हणवी	।।ज्ञा.गा.०५७९.०१।।	चक्राकार चक्ररूप चक्रधरू म्हणवी। पाहतां अंतरीं न दिसे कांहीं
४३४४४	म्हणवूनि	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
४३४४५	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०१११.०१।।	विठ्ठल विठ्ठल न म्हणसी। पुनरपि पडसी गर्भवासीं
४३४४६	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
४३४४७	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
४३४४८	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०७०९.०३।।	देखोनि उजाळ म्हणसी त्यासी ब्रह्म। चुकलास वर्म वेगें ते रया
४३४४९	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
४३४५०	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
४३४५१	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
४३४५२	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
४३४५३	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
४३४५४	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया

४३४५५	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
४३४५६	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
४३४५७	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
४३४५८	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
४३४५९	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्मावेगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
४३४६०	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
४३४६१	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८७०.०२।।	नैश्वर्य ओझें ऐसें तूं बुझें। वायां मी माझें म्हणसी झणीं
४३४६२	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
४३४६३	म्हणसी	।।ज्ञा.गा.०९४७.०१।।	निर्मिला म्हणसी परेचा विस्तार। तेथें हा विचार वायांवीण
४३४६४	म्हणा	।।ज्ञा.गा.००४८.०२।।	हरि मुखें म्हणा हरि मुखें म्हणा। पुण्याची गणना कोण करी
४३४६५	म्हणा	।।ज्ञा.गा.००४८.०२।।	हरि मुखें म्हणा हरि मुखें म्हणा। पुण्याची गणना कोण करी
४३४६६	म्हणा	।।ज्ञा.गा.०१२७.०२।।	नारायण नाम नारायण नाम। नारायण नाम म्हणा कां रे रे
४३४६७	म्हणा	।।ज्ञा.गा.०८९३.०४।।	नासाग्रीचें अग्र न दिसे नयनीं। तरी तेचि दिनी म्हणा रामकृष्ण
४३४६८	म्हणाल	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे

४३४६९	म्हणाल	।।ज्ञा.गा.०३०८.०२।।	उठोनी गेलिये अज्ञान म्हणाल । म्यां तंव कैवल्य जोडियेलें
४३४७०	म्हणाल	।।ज्ञा.गा.०३१०.०२।।	झणी अकुळी म्हणाल उणें । तुम्ही जाणते जाणा परमार्थ खुणें
४३४७१	म्हणाल	।।ज्ञा.गा.०४४२.०३।।	पुसावया मार्गामार्गाच्या वाटा। तुम्ही म्हणाल करितो चेष्टा। नेणुं म्हणाल आला ताठा। अभिमानाचा
४३४७२	म्हणाल	।।ज्ञा.गा.०४४२.०३।।	पुसावया मार्गामार्गाच्या वाटा। तुम्ही म्हणाल करितो चेष्टा। नेणुं म्हणाल आला ताठा। अभिमानाचा
४३४७३	म्हणाल	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
४३४७४	म्हणावें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
४३४७५	म्हणावें	।।ज्ञा.गा.०४९८.०२।।	दामोदर नामें मना बांधिलें दावें। निरंजन म्हणावें आपणा वो माय
४३४७६	म्हणावें	।।ज्ञा.गा.०७२६.०३।।	जाणते पुरुषें जाणुन। म्हणावें ज्योतिर्मय ब्रह्म। थोडा परी अर्थ गहन। ऐसी इच्छा
४३४७७	म्हणावें	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें
४३४७८	म्हणिजे	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
४३४७९	म्हणिजे	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
४३४८०	म्हणिजे	।।ज्ञा.गा.०९५५.०१।।	जिणें देउनी देहीं नि:शंक होईजे। मां मरणें मरण तयासी म्हणिजे
४३४८१	म्हणिजें	।।ज्ञा.गा.०५६४.०२।।	अवघे म्हणिजें व्योमाकार दिसे। त्याहुनी परतें असे गे माय
४३४८२	म्हणितलें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०३।।	आतां मी चौघांपाशीं जाईन तीहींचि नागविलें पाहीं। तेथें कांहीं नाहीं ऐसें म्हणितलें
४३४८३	म्हणितलें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
४३४८४	म्हणितलें	।।ज्ञा.गा.०५१७.०१।।	ज्ञानाचें गरोदर वाढलें परपुरुषें। व्यभिचारिणी ऐसें म्हणितलें वो माय
४३४८५	म्हणितलें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा

४३४८६	म्हणितलें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
४३४८७	म्हणिये	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
४३४८८	म्हणीतले	।।ज्ञा.गा.१०४७.०२।।	चौघे चाऱ्ही पदर म्हणीतले। पांघरूण झालें सारासार
४३४८९	म्हणीयावो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
४३४९०	म्हणुनि	।।ज्ञा.गा.०९२१.०४।।	डोळ्यांतील बाहुली। करितां नये वेगळी। सखी म्हणुनि साउली । धरितां नये
४३४९१	म्हणुनी	।।ज्ञा.गा.०००१.०३।।	बहुता सुकृतांची जोडी । म्हणुनी विठ्ठलीं आवडी
४३४९२	म्हणूं	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
४३४९३	म्हणूं	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
४३४९४	म्हणूं	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं
४३४९५	म्हणूनि	।।ज्ञा.गा.०८४३.०९।।	ऐसा हा संसार मायेनें वेष्टिला। म्हणूनि दुरावला योगेश्वरा
४३४९६	म्हणूनियां	।।ज्ञा.गा.०९९६.०३।।	ऐकजे तीं शास्त्रें पडिलीं संदेहीं। होय नाहीं कांहीं म्हणूनियां
४३४९७	म्हणूनी	।।ज्ञा.गा.०६४७.०१।।	देव देव म्हणूनी व्यर्थ कां फिरशी। निजदेव नेणशी मुळीं कोण
४३४९८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०००५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची निजज्योती । ते हे उभी मूर्ति विटेवरी
४३४९९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दुःखें । जन्म योनी भोगूं लागेल
४३५००	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००१५.०४।।	सोहं या मंत्राचा वेदाचा गव्हर । म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
४३५०१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००१६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा सांग । तरीच हें भाग्य येईल हातां
४३५०२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं

४३५०३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
४३५०४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
४३५०५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
४३५०६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००४८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे व्यासाचिये खुणें। द्वारकेचे राणे पांडवां घरीं
४३५०७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००५१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरिजप करणें। तुटेल धरणें प्रपंचाचें
४३५०८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००५५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम हें सुलभ। सर्वत्र दुर्लभ विरळा जाणें
४३५०९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००५६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सगुण हें ध्यान। नामपाठ मौन प्रपंचाचें
४३५१०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००५७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम जपा हरीचें। परंपरा त्याचें कुळ शुद्ध
४३५११	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरि माझा समर्थ। न करावें अर्थ उपनिषदां
४३५१२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००५९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति निर्गुण। दिधलें संपूर्ण माझे हातीं
४३५१३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००७८.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे संसार निरसी। अखंड मानसीं विठ्ठल हरि
४३५१४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००७९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नारायण नाणें। घेऊनि पारखणें भक्तिपेठे
४३५१५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नामेंवीण जो नरु। तो होय भूमिभारु ये संसारीं
४३५१६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००८१.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे नामया हें तूं गा जाणसी। भजन केशवासी तूंचि तुझा
४३५१७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००८३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हें पुंडलीक जाणें। अंतकाळीं पेणें साधियेलें
४३५१८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.००९१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे वासना हे खोटी। नामयज्ञें मिठी दिधलिया विरे
४३५१९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०११०.०१।।	भ्रम धरिसी या देहाचा। विठ्ठल म्हणे कां रे वाचा
४३५२०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
४३५२१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
४३५२२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
४३५२३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०१४०.०८।।	देव जाणे ऐसा। तोचि हरिदासा भरंवसा। ज्ञानदेव म्हणे परियेसा। थोर पुण्य तयाचें

४३५२४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०१५५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिवेची चेष्टा। उगिलीच निष्ठा धरितां बरी
४३५२५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०१५७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे विठ्ठल जे भजती। जन्मा न येती भाक माझी
४३५२६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
४३५२७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु
४३५२८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
४३५२९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०१७७.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे विव्हळी जे भजती। ते जन्मा न येती भाक माझी
४३५३०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०१८०.०७।।	सर्वांचा एक आहे मी किंकर। म्हणे ज्ञानदेव वैष्णवांसी
४३५३१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०१।।	यम म्हणे दूतांप्रति। जे एकादशी करिती। तया नाणावे पुढती। ते हरिदास विष्णूचे
४३५३२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा
४३५३३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीस मनें। नयनांसी पारणें देखतांची
४३५३४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२०८.०४।।	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
४३५३५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२१३.११।।	ज्ञानदेव म्हणे जगदानीं पिकला। पुरोनी उरला पंढरिये
४३५३६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन
४३५३७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२२२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद चिद्घन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
४३५३८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
४३५३९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
४३५४०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२३२.०३।।	प्रकृति भक्ति परमातु। मातु मा परमहंसु। ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तिदासु
४३५४१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२४६.१२।।	म्हणे ज्ञानदेव योगी जालासे नर। निवृत्तिप्रसादें समाधी सर्वगत स्थिर
४३५४२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२६६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचे खुणें । सांवळेंची होणें यासी ध्यातां
४३५४३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२७६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिजे ये खुणें। भेटती पंढरीराणे शकुन सांगें
४३५४४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२८२.०२।।	पायरऊ जाला संचारु नवल। वेधें विंदान लाविलें म्हणे विठ्ठल विठ्ठल
४३५४५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२९७.०२।।	काय सांगो तुम्हां कैंचा हा गोंवळु। न म्हणे दिन वेळु आम्हां घरीं
४३५४६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु। ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
४३५४७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं

४३५४८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३३९.०२।।	जगत्रजीवनु म्हणे जगासी कारण। तें अणुप्रमाण तेथें दिसे
४३५४९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची थोरी। आपण चराचरीं नांदतसे
४३५५०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३४४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे द्वैत निरसुनी पाही। एका रूपा सोयी बाही तरशील
४३५५१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३६२.०४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपीक फळलें। ज्ञानासी लाधलें हरिकृपा
४३५५२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३७०.०३।।	ऐसी आपुली साक्षी कवणें पैं द्यावी। निवृत्ति म्हणे कांहीं ठायीं न ठेवीची
४३५५३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३७९.०१।।	येरी म्हणे भेद सृष्टी दाविती शब्द। तत्त्व तत्त्वीं बोध कोठें गेलें
४३५५४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३७९.०२।।	सखी म्हणे बाई आकाराची सोय। तुज मज काय इयें देहीं
४३५५५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३८०.०१।।	सखी म्हणे बाई समपण तें कैसें। येरी म्हणे देश हिंडूं नको
४३५५६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३८०.०१।।	सखी म्हणे बाई समपण तें कैसें। येरी म्हणे देश हिंडूं नको
४३५५७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३८१.०३।।	येरी म्हणे वाजट झाली हो पुराणें। समरस जाणें कोणे घरीं
४३५५८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आदिमध्य समता। सुखें पाहतां चढे हातां
४३५५९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३८३.०२।।	सखी म्हणे एका दुजी म्हणे अनेकां। अनेकीं सम्यका गुरुगम्य
४३५६०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३८३.०२।।	सखी म्हणे एका दुजी म्हणे अनेकां। अनेकीं सम्यका गुरुगम्य
४३५६१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३८८.०५।।	सखी म्हणे सुख प्राणासी भुललें। आत्मपणें मुकलें काय करूं
४३५६२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
४३५६३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
४३५६४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
४३५६५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४१८.०१।।	पावलों जी म्हणे देखिलें जें देखणें। गेली आधीं तेणें दृष्टि माझी
४३५६६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४१८.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे तूंतें जीवें वोवाळिलें। शिर निरोपिलें तुझ्या चरणीं
४३५६७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४१९.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटें पाहाणें। खुंटलें येणें जाणें येची भेटी
४३५६८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
४३५६९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावेंचि सैरा। रखुमादेविवरा आण तुझी

४३५७०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे। जो दावी या खुणें। त्याचे पायीं होणें। लीन सदा
४३५७१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४२८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळियांचा डोळा। ओळखावा बुबुळा आपुलिया
४३५७२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४२९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे गुह्य हें सप्तक। अनुभववू लेख पाहिलीया
४३५७३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४४०.०६।।	ते निर्विकार घडे। तलाव दिसे ओंकार ब्रह्मांडें। मी म्हणे ऐसे तोंडें कैसे म्हणूं
४३५७४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४४८.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीशीं पुसिलें। सत्रावी दोहिलें पूर्ण अंशीं
४३५७५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४५१.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति तुष्टला। सर्वांगें दिधला समबोध
४३५७६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४६०.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदारा। ऐसा एकसरा तुष्टलासी
४३५७७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४७९.०५।।	ज्ञानेश्वर म्हणे ब्रह्म साधियेलें। कीर आथीयलें ज्ञानेवीण
४३५७८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शुद्ध ब्रह्मज्ञान। पावले हे खूण संतसंगें
४३५७९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे करावें सुमन। तरीच चिद्घन पाविजे तो
४३५८०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०४८६.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे कैसें हो काई। रखुमादेविवरा विठ्ठला ध्यायी
४३५८१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५०३.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे वृक्षही वृक्ष न होणें। असोनी नसणें सुमनीं जैसें
४३५८२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५०६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद होईल पूर्ण। अनुभवें तेचि खूण देखतसे
४३५८३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५१९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वाच्या वाचक योगें। हरिवीण वाउगें नाहीं रया
४३५८४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५२१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काज सरलें संसारीं। चारीही मापारी गिळूनि ठेलों
४३५८५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५२६.०१।।	एकी म्हणे ग्रह दुजी म्हणे मोह। एकीनें सोहं सांगितलें
४३५८६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५२६.०१।।	एकी म्हणे ग्रह दुजी म्हणे मोह। एकीनें सोहं सांगितलें
४३५८७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५५६.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे करूनियां निकें। विठ्ठल परमात्मा भेटेल या फावेतें
४३५८८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५८४.०५।।	म्हणे ज्ञानेश्वर उरी नाहीं आन। जाहालों तल्लीन निजरूपीं
४३५८९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५८६.०५।।	एकमेव सर्व म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहीं भिन्न कीर ओळखतां
४३५९०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५८९.०५।।	सर्वांहुनी पर म्हणे ज्ञानेश्वर। ब्रह्मज्ञान कीर अगोचर
४३५९१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५९१.०५।।	सर्व वृत्ति शून्य म्हणे तोचि धन्य। ज्ञानदेव मान्य सर्वस्वेंशी
४३५९२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५९२.०५।।	तेंचि निरूपण तोचि सर्वेश्वर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
४३५९३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५९३.०५।।	मुळीं तुझें रूप हेरें अनुभवणें। ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्म तूंचि
४३५९४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५९७.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव वस्तु परात्पर। गुरुकृपें कीर भेदिजेसु
४३५९५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०५९८.०५।।	सदोदीत शुद्ध म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहींच विकार कीर रया

४३५९६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६००.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव मग होशी मुक्त। नव्हेचि आसक्त सर्वथैव
४३५९७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६०१.०५।।	सहज अभेद वस्तु अगोचर। म्हणे ज्ञानेश्वर तेंचि रूप
४३५९८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६०२.०५।।	माता पिता सखा सर्वस्व तूं कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीशीं
४३५९९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६०५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा होतां। लाहिजे तत्त्वता ब्रह्मसुख
४३६००	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६०७.०४।।	ब्रह्म अगोचर म्हणे ज्ञानेश्वर। नाथिला संसार मुळीं नाहीं
४३६०१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६१९.०५।।	ज्याशी नाहीं भेद ब्रह्मीं एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तोचि गुरु
४३६०२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुचा मी दास। नेणें साधनास आन कांहीं
४३६०३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६२४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आत्मा शुद्ध बुद्ध। नव्हेचि पैं बद्ध कदाकाळीं
४३६०४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६३१.०५।।	जिवाशी उद्धार करावया कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर जाणिजे कीं
४३६०५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६३८.०५।।	श्रीगुरुच्या कृपें म्हणे ज्ञानेश्वर। तरसी संसार निश्चयेंशी
४३६०६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे दिव्य मी देईन। सद्गुरुची आण स्वयंब्रह्म
४३६०७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६४१.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे स्वसुख रोकडें। निवृत्तीनें पुढें दाखविलें
४३६०८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६४२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काय सांगूं सुख। मागें पुढें देख निवृत्तीशी
४३६०९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६४४.०५।।	निवृत्ति सोपान ज्ञानदेव म्हणे। श्रीगुरु ही खूण बुझतीना
४३६१०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६४५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सावधान होणें। अखंड साधणें परवस्तूशी
४३६११	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६४७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भजा आत्मदेवा। अखंडीत सेवा करा त्याची
४३६१२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६४९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे होईं तूं निर्गुण। कळेल तुज खूण पूर्ण तेव्हां
४३६१३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे आमिष जोडलें। निरंजनीं केला वास आम्ही
४३६१४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६५१.०५।।	भेदाभेद दोन्ही सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर पूर्ण योगी
४३६१५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६५२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें न करावें। शरण रिघावें सद्गुरुशी
४३६१६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६५३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अवचित घडलें। निवृत्तीनें दिधलें निजबीज
४३६१७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६५४.०५।।	विचार करितां सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर सत्ययोगी
४३६१८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६५६.०४।।	बद्धमुक्त शून्य होसी निराकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तत्त्वज्ञानी
४३६१९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६५७.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरता नाहीं। उपदेश कांहीं बोलावया
४३६२०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६६७.०४।।	मीपण माझें न देखे दुजें। ज्ञानदेवो म्हणे ऐसें केलें निवृत्तिराजें
४३६२१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदार। दीपीं दीप स्थिर केला सोयी

४३६२२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची लीला। ते निवृत्तीनें डोळां दाविली मज
४३६२३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६७६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरलों तरलों। आतां उद्धरलों गुरुकृपें
४३६२४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे मी नेणता प्रपंचीं। तोडिली मोहाची पदवी आम्हीं
४३६२५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
४३६२६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६९२.०३।।	मीपण माझें नुरेचि कांहीं दुजें। ऐसें नाहीं केलें निवृत्तिराजें म्हणे ज्ञानदेवो
४३६२७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
४३६२८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०६९७.०८।।	निवृत्तिदास म्हणे ज्याचें तो जाणे। आतां जें बोलणें तोचि शीण
४३६२९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७०७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावे बा सैरा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु गा
४३६३०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७०८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अक्षयीं राहिला। आत्मा म्यां पाहिला याचि डोळां
४३६३१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७१५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आमचें स्वहित। तिन्ही एकचित्त जालों तेव्हां
४३६३२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७१६.०५।।	ऐक रे ज्ञानिया सांडि हा मी भाव। मग तूंचि देव निवृत्ति म्हणे
४३६३३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७१८.०५।।	नव्हे हें कल्पित सिद्धांताचें सार। म्हणे ज्ञानेश्वर अनुभवें
४३६३४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे। निवृत्तिदातारें। चोजविलें सारें। माझें माज
४३६३५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७२३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निर्गुण निरंजन। मनाचें मोहन मूर्तिमाजीं
४३६३६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७२४.०५।।	अविद्येच्या राती माजोनि चेइला। म्हणे पूर्ण धाला ज्ञानेश्वर
४३६३७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
४३६३८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
४३६३९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७३१.०६।।	मग बोलावुनी म्हैसा म्हणे तूं ज्ञानीया कैसा। बोलका ऋचा वेदश्रुती
४३६४०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७३१.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। ज्ञानीयाचा गुरु म्हणे ज्ञानदेव
४३६४१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७३२.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे चांगया ब्रह्म तेंचि खरें। सांवळें निर्धारें जाण रया
४३६४२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७३८.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। निजरूप गोविंदें जनीं पाहतां
४३६४३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७३९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आतां फार म्हणों काय। सहस्रदळीं निश्चय आत्मा असे

४३६४४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। राहा रे निजबोधें निरंतर
४३६४५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७४१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे विवरण करीं वेगें। निवृत्तीच्या संगें साधिलें हेंचि
४३६४६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७४२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। गुरुमुखें खूण सांगितली
४३६४७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७४७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे लक्ष लावीं आकाशीं। ब्रह्म पावसी लौकरी तूं
४३६४८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७४८.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐका प्राणायाम। या अभंगीं नि:सीम अर्थ जाला
४३६४९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे मज माया कृपाळू जाली। तिणें उजळली माझी काया
४३६५०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७५१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे उफराटें पाहतां। सर्व सौख्यदाता निवृत्ति एक
४३६५१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७५७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु जाणती। इतरांची वृत्ति चालेचिना
४३६५२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसा योगीराणा। तयाचिया चरणा प्रणिपात
४३६५३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७६१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। स्वरूपाच्या विनोदें बोलिलें हें
४३६५४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७६२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील ज्योती। पाहातां वृत्ति हरे विषयांची
४३६५५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृक्ष परिपूर्ण झाला। बीज रूढला जाणीवेचा
४३६५६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७६५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न बोले आणिक। डोळीयांची बोल पाहतांची
४३६५७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७६६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह झाले देव। प्रणवची शिव अनुभवें
४३६५८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७६८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे याहूनि आणिक। बोलाचें कवतुक जेथ नाहीं
४३६५९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे जें मूळ। सत्रावी केवळ शुद्धरूप
४३६६०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७७०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तेथें अक्षय राहिला। आत्मा म्यां पाहिला या दृष्टीसी
४३६६१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या अर्थाची सोय। धरी माझी माय मुक्ताबाई
४३६६२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या सुखाची गोडी। अनुभवाची आवडी सेवीं रया
४३६६३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७७३.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवाची खूण। जाणे तो सुजाण अनुभविया
४३६६४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७७४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील रूप। या नांव चित्पद तुम्हीं जाणा
४३६६५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७७५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देवा ऐसी ज्योती। अर्धमात्रा उत्पत्ति सर्वां जीवां
४३६६६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७७७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृत्ति सहस्रदळीं लावा। मसुरामात्र बरवा ध्यायी जाई
४३६६७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७७८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अष्टांग योगियां। साधितो उपाया याची मार्गें
४३६६८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७८०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तें स्वरूप जो जाणे। त्यासी शरण होणें अनन्य भावें
४३६६९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७८१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सोपानातें ऐसें। निराकार असे आकारेसी

४३६७०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७८२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे शून्यांतील रूप। अनंत ब्रह्मांडें जेथ आहाती
४३६७१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७८४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे पूर्वार्धांतील गीर ।सर्व हें साचार विश्व दिसे
४३६७२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे बीजें दोन बापा। पाहें आत्मरूपा तेथ बा रे
४३६७३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७८७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे हाची कीं रे प्रणव। यापरता अनुभव नाहीं नाहीं
४३६७४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७८८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे या परतें नाहीं। बोलण्याची सोयी अनुभवी जाणे
४३६७५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७८९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणव माझा पिता। अक्षर तेच माता याच भेदें
४३६७६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७९०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह हा दुर्लभ। त्रैलोकीं सुलभ भजनाचा हा
४३६७७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाची खोली। अक्षरींची बोली देह सार
४३६७८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७९३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पिंडीं शोध घ्यावा। ब्रह्मासीं पहावा ब्रह्म ठसा
४३६७९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७९५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाचे ठायीं। प्रणवीं प्रणव पाहीं निराळा तो
४३६८०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७९६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसें हें जाणिजे। देहीं नाद गाजे परेवरी
४३६८१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७९७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरती खूण। नाहीं ऐसी आण वाहातसें
४३६८२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७९८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभव ऐसा जेथें। तोचि जीवन्मुक्त संत योगी
४३६८३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०७९९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीनें दाविलें। या नयनीं पाहिलें अविनाश
४३६८४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८००.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अर्धमात्रा कोणती। मसुरामात्र आहे ती दोन्ही भाव
४३६८५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कैवल्याचा दाता। कोण पत्रीं हे कविता नाहीं ऐसी
४३६८६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८०२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे जो उडुनी जाय तेथ। परब्रह्मींची मात तोचि जाणें
४३६८७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८०३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळां हा प्रणव। निवृत्तीनें अनुभव मज दिधला
४३६८८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८०४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भेद ऐक गुरुपुत्रा। नयनीं अर्धमात्रा सर्व जन
४३६८९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८०५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्मांडाचा अंत। नाहीं ऐसी मात बोलतसे
४३६९०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८१०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरुकृपेनें। नित्यानित्य रूपें शोध करा
४३६९१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८१२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील शून्य। देखे तोचि धन्य भाग्यवंत
४३६९२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८१४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसे हे नयन। चैतन्याची खूण आन नाहीं
४३६९३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८१५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्व हें चैतन्य। मन हेंचि धन्य धन्याचेनी
४३६९४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८१७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐशा योगीयाला। देखतां तयाला नमन माझें
४३६९५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८१८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शिव तेचि शक्ती। पाहातां व्यक्तीं व्यक्त नाहीं

४३६९६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८१९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें तेथ तेज। असे गुजगुजीत निर्मळ तें
४३६९७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८२०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वची हें शून्य। वस्तु परिपूर्ण सर्वांठायी
४३६९८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८२२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे मज त्रिकुटाची गोडी। धरितां आवडी ब्रह्म लाभे
४३६९९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८२३.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे हा विचार पाहा। जाणतां दावितां विरळा एक
४३७००	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८२५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांतरीं तुर्या। निवृत्तियोगी वेगीं गुज बोले
४३७०१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८२६.०१।।	तूर्येमध्यें माझा अखंड रहिवास। निवृत्ति म्हणे अविनाश तूर्या करी
४३७०२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे महाकारणीं नांदे। निवृत्तिने आनंदें दाखविलें तें
४३७०३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीची आण। या वेगळी खूण आणिक नाहीं
४३७०४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८२८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे देहा डोळां दिठी। पाहातां सर्व सृष्टि निवृत्ति एका
४३७०५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८२९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे शेवटीं । अविनाश दृष्टि असे कीं रे
४३७०६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८३०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें हें पाहातां। निवृत्तीनें तत्त्वता कथनी केली
४३७०७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८३१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची जे ज्योती। ब्रह्मरंध्रीं वस्ती परमात्मयाची
४३७०८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८३२.०३।।	ज्ञानेश्वर म्हणे आत्मा यातें जाणे। सुनिळ अनुभवणें निवृत्ति पाहा
४३७०९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८३३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरतें जाण। नाहीं नाहीं आण निवृत्तीची
४३७१०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८३४.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे हें कृत्य हातां नये। माय देऊं नये कोणासही
४३७११	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
४३७१२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८४२.०६।।	अमोलिक देहीं न साधा जरी पर। म्हणे ज्ञानेश्वर व्यर्थ होय
४३७१३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८४३.१०।।	ज्ञानदेव म्हणे भली मुक्ताबाई। दाखविली सोयी साची असे
४३७१४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८४४.०५।।	आहे मी हा कोण करावा विचार। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
४३७१५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८४५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे विचारा मी कोण। ना तरी पाषाण होऊनी राहा
४३७१६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८५०.१५।।	निवृत्तिदास म्हणे अनुभवी तो जाणें। येरा लाजिरवाणें टकमक
४३७१७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८५१.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे हा निजभाव। बोलों नये ठाव तैसें जालें
४३७१८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे घेती ते शाहाणे। येर ते पाहुणे यमाचे रया
४३७१९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८७२.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे या खुणें मी नेणें। पंढरीचे राणे उगविती
४३७२०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें

४३७२१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८७५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शरण रिघणें। वैकुंठींचें पेणें अंतीं तुज
४३७२२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८७६.०५।।	ऐशीं नाथिलीचि नाटकें आचरसी किती। ज्ञानदेव म्हणे सहजे निवृत्ति
४३७२३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८७७.०६।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। स्वप्नींचें सुख तें साळया जाणे
४३७२४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
४३७२५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
४३७२६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
४३७२७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८८५.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे तुझे कृपेवीण न तुटे फांसा। निवृत्तीनें कसा उगावला!
४३७२८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे हें साधूचें लक्षण। अंतकाळीं आपण वेगीं पाहा
४३७२९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८९४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधेल। नाहींतरी चळेल मध्यभागीं
४३७३०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०८९८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीहरि हृदयस्थ। ऐसी आहे भाष वेदशास्त्रीं
४३७३१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९०३.०४।।	देव जवळी असतां जासी आना तीर्था। मुकलासी आतां म्हणे ज्ञानदेवो
४३७३२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९०८.०१।।	स्वप्नींचा घाई विवळे साचें। चेईलिया वरी म्हणे मी न वाचें
४३७३३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
४३७३४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९१७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अवघेंचि मृगजळ। सांडूनी पाल्हाळ नित्य ध्याई
४३७३५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पाहतां पाहिलें। स्वप्नीचें चेईलें जाईल लया
४३७३६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९४५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कल्पना काजळी। दीपीं दीपमेळीं पाजळी वो जगीं
४३७३७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९५६.०३।।	सतधनि म्हणे गुरु जत सांभाळी विवरु। ऐसेंनि तुज वोगरु। वाढिला ब्रह्मीं
४३७३८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९५६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीगुरु। ऐसा सांगती विचारु। मग ब्रह्मीं चित्तानुसारु। निरोपिला सर्व
४३७३९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९६४.०३।।	गुरुमुखें ज्ञान पाविजे निर्वाण। तें निवृत्ति म्हणे ज्ञाना पावशील
४३७४०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
४३७४१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९६८.०४।।	जें तपाव्रताचे ठायीं तें तेथेंचि पाहीं। परी तें ठायींच्या ठायीं म्हणे ज्ञानदेवो

४३७४२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९७०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे परतूनि पाही। जिवाचा जिवनु कवणीये ठायीं
४३७४३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९७१.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे अविनाश जोडलें। आणुनी ठेविलें गुरुमुखीं
४३७४४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९७३.०३।।	तेथींची खूण विरुळा जाणे। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेवो म्हणे
४३७४५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९८६.१९।।	ज्ञानदेव म्हणे ओंनामा सकळ। भजावा गोपाळ निशिदिनीं
४३७४६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९८७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे बोलूं आलें मुखा। कानीं एक पाठ पडलें
४३७४७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९८९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधलें। ना तरी चळेल मध्यभागीं
४३७४८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९९०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आधीं करुनी पाही। निवृत्तिकृपा ही साधकासी
४३७४९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भावें परिपूर्ण। निवृत्तिनें खूण सांगितली
४३७५०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे त्यासी करावें नमन। प्रापंचिक जनें शिवूं नये
४३७५१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९९६.०५।।	काय बहिर्मुख नेणतीच येर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
४३७५२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
४३७५३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
४३७५४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
४३७५५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
४३७५६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
४३७५७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं

४३७५८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
४३७५९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
४३७६०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
४३७६१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
४३७६२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
४३७६३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
४३७६४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
४३७६५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। शहाणे ये खुणें संतोषले
४३७६६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे केलें अविद्येचे। संतासी तयाचें भय नाहीं
४३७६७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०६४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
४३७६८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०६९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवीं तोचि जाणें। संत ये खुणें संतोषलें
४३७६९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०७२.०३।।	दोन्हीं आंगींचें लेणें आपण ल्याली। ज्ञानदेव म्हणे विठो आमुची माउली
४३७७०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०७४.०३।।	लक्षण म्हणे कीं सुलक्षण म्हणे। येके उदरींच आम्ही दोघे जणे
४३७७१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०७४.०३।।	लक्षण म्हणे कीं सुलक्षण म्हणे। येके उदरींच आम्ही दोघे जणे
४३७७२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०७७.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनि कोण्हीच नेणें
४३७७३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०८१.०२।।	ज्ञानदेव म्हणे जाण कां माझे उमाणे
४३७७४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०८५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। गुरुमहिमा अनुभवावीण जाणती रे
४३७७५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ही खूण जाणा। षण्मास सुजाणा सूटि दिली
४३७७६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०८७.११।।	बाप रखुमादेविवर ध्यान। वृत्तीसी साधलें पूर्ण। ज्ञानदेव म्हणे निधान। विठ्ठलीं मन स्थिरावलें

४३७७७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०८८.०४।।	करा तत्त्वीं सौरसु म्हणे निवृत्तीदासु। जेथें रात्री दिवसु आथिचिना
४३७७८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१०९५.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटिये दृष्टी। परतोनियां भेटी देई क्षेम
४३७७९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.११०१.०४।।	ही खूण जो जाणे योगियांचा राव। म्हणे ज्ञानदेव निवृत्तीचा
४३७८०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.११०२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसी झाली भेट। ओळखिलें अविट आपुलेपणा
४३७८१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
४३७८२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.११०४.०५।।	ज्ञानराज म्हणे निवृत्तीची सर। त्याचा कर माथां तेव्हां कळे
४३७८३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.११०५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनी कांहींच नेणे
४३७८४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थे खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
४३७८५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.११०७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सख्या विठोबा! । निवृत्ति आमचा गुरू
४३७८६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.११०८.११।।	ज्ञानदेव म्हणे याचा तो अनुभव। सद्गुरुवांचुनि कळेचि ना
४३७८७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.१११०.०५।।	कर्म नेणों धर्म नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणें जाणें नाहीं
४३७८८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं
४३७८९	म्हणें	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
४३७९०	म्हणें	।।ज्ञा.गा.०२०१.०१।।	एकी म्हणें भाव धरूं नेदी मौन। तेथींचें वो ज्ञान मज सांगे
४३७९१	म्हणें	।।ज्ञा.गा.०२७५.०१।।	अवचिता परिमळु झुळकला अळुमाळु। मी म्हणें गोपाळु आला गे माये। चांचरती चांचरती बाहेरी निघालें। ठकचि मी ठेलें काय करूं
४३७९२	म्हणें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
४३७९३	म्हणें	।।ज्ञा.गा.१०८४.०४।।	ज्ञानदेव ऐसें म्हणें। कापुराची मैस घेणें। दुधावीण सांजवणें। भरलें दिसे
४३७९४	म्हणो	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये

४३७९५	म्हणो	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
४३७९६	म्हणो	।।ज्ञा.गा.०२८६.०७।।	वाट पाहे मी येकली मज मदन जाकळी। अवस्था धाकुली म्हणो नये
४३७९७	म्हणो	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
४३७९८	म्हणों	।।ज्ञा.गा.००१८.०१।।	तुज सगुण म्हणों कीं निर्गुण रे । सगुण निर्गुण एकु गोविंदु रे
४३७९९	म्हणों	।।ज्ञा.गा.००१८.०३।।	तुज स्थूळ म्हणों कीं सूक्ष्म रे । स्थूळ सूक्ष्म एकु गोविंदु रे
४३८००	म्हणों	।।ज्ञा.गा.००१८.०४।।	तुज आकारु म्हणों कीं निराकारु रे । आकारु निराकारु एकु गोविंदु रे
४३८०१	म्हणों	।।ज्ञा.गा.००१८.०५।।	तुज दृश्य म्हणों कीं अदृश्य रे । दृश्य अदृश्य एकु गोविंदु रे
४३८०२	म्हणों	।।ज्ञा.गा.००१८.०६।।	तुज व्यक्त म्हणों कीं अव्यक्त रे। व्यक्त अव्यक्त एकु गोविंदु रे
४३८०३	म्हणों	।।ज्ञा.गा.०२४७.०१।।	दुडीवरी दुडी गौळणी साते निघाली। गौळणी गोरसु म्हणों विसरली
४३८०४	म्हणों	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
४३८०५	म्हणों	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
४३८०६	म्हणों	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
४३८०७	म्हणों	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
४३८०८	म्हणों	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
४३८०९	म्हणों	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
४३८१०	म्हणों	।।ज्ञा.गा.०५१६.०१।।	पुरे जरी म्हणों तरी अमित्य पुरला। पुरोनियां उरला तेज:पुंज वो माय
४३८११	म्हणों	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
४३८१२	म्हणों	।।ज्ञा.गा.०७३९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आतां फार म्हणों काय। सहस्रदळीं निश्चय आत्मा असे
४३८१३	म्हणों	।।ज्ञा.गा.०९२१.०२।।	तैसा जाणा सर्वेश्वरु। म्हणों नये सानाथोरु। त्याच्या स्वरूपाचा निर्धारु। कवण जाणे

४३८१४	म्हणों	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
४३८१५	म्हणों	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
४३८१६	म्हणोन	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
४३८१७	म्हणोन	।।ज्ञा.गा.०४३४.०१।।	योगभ्रष्टाचें वर्णन। जिये समूळ पाहिलें ज्ञान। वस्तू वस्तूचि म्हणोन। मौन्य जालें
४३८१८	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
४३८१९	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
४३८२०	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
४३८२१	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
४३८२२	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये

४३८२३	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
४३८२४	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
४३८२५	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
४३८२६	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०१२३.०१।।	कर्माचिया रेखा। नुलंघिती अशेषा। म्हणोनि विशेषा। केशवसेवा
४३८२७	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
४३८२८	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
४३८२९	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०१३२.०१।।	सार सार सार विठोबा नाम तुझें सार। म्हणोनि शूळपाणी जपताहे वारंवार
४३८३०	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
४३८३१	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०२०५.०२।।	पुंडलिका हें चिंतन। म्हणोनि विटेवरी हें ब्रह्म
४३८३२	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
४३८३३	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
४३८३४	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
४३८३५	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०३१२.०१।।	सुखाचा निधि सुखसागर जोडला । म्हणोनि काळा दादुला मज पाचारी गे माये
४३८३६	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०३३२.०२।।	बरवें रूप काळें अमोलिक। म्हणोनि सांगतसे शुद्ध भावें

४३८३७	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०३३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अगाध काळें। म्हणोनि सर्वत्र व्योम अर्पियलें
४३८३८	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
४३८३९	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०६८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साच म्हणोनि निघालों। तेणें नेऊनि घातलों निरंजनीं
४३८४०	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०८५०.०२।।	नानामतें उत्छृंखळे म्हणोनि जासी विकळे ययापरी
४३८४१	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०८५०.०६।।	म्हणोनि यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार आटणी। वाउगाचि बांधोनि सिणसी कां पां
४३८४२	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०८५०.१२।।	म्हणोनि तूं सर्वगत सर्वसाक्षी सुखरूप। तेथें पंचभूतीं नातळेचि
४३८४३	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
४३८४४	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०८८६.०१।।	द्वीपोद्वीपीचे पक्षी मेरुतळवटीं उतरले। रत्न म्हणोनि त्या स्फटिकासी झेंपावले
४३८४५	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
४३८४६	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
४३८४७	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
४३८४८	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
४३८४९	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
४३८५०	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं

४३८५१	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
४३८५२	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
४३८५३	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
४३८५४	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
४३८५५	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि बोलला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
४३८५६	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
४३८५७	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
४३८५८	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
४३८५९	म्हणोनियां	।।ज्ञा.गा.०६७१.०२।।	सहज बोधें बोधलें न विचारी आपुलें। म्हणोनियां मुकलें अवघ्यांसी वो माये
४३८६०	म्हणोनियां	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
४३८६१	म्हणोनियां	।।ज्ञा.गा.०८५१.०६।।	म्हणोनियां परिसा चौचिची उजरी। तेंचि निर्विकारी प्रकाशलें
४३८६२	म्हणोनियां	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया

४३८६३	म्हणोनियां	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
४३८६४	म्हणोनियां	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
४३८६५	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
४३८६६	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०१८३.०५।।	दास्यत्व निकट हनुमंतें केलें। म्हणोनी देखिले रामचरण
४३८६७	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०२२९.०३।।	बाहे कडाडिते मनगटें लचकत। म्हणोनी उठिले अवघे रे
४३८६८	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०२२९.०५।।	काळु आतुडे परी वेळु नातुडे। म्हणोनी रक्षिलें सकळां रे
४३८६९	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०२२९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल साचा। म्हणोनी रक्षिलें आम्हां रे
४३८७०	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
४३८७१	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
४३८७२	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
४३८७३	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
४३८७४	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
४३८७५	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
४३८७६	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
४३८७७	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०३०१.०१।।	न गमे हा संसारु म्हणोनी केला भ्रतारु । लोक अनाचारु म्हणती मज
४३८७८	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०३२३.०१।।	पतीचा जिव्हाळा म्हणोनी सासुऱ्याचे साहिजे । येऱ्हवीं वाहिजे चामाची मोट
४३८७९	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०३४८.०४।।	सारवियोगें माझें कर्म बुडालें। निष्कर्म जालें म्हणोनी नातळे

४३८८०	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०३७४.०२।।	ठायींचाची काळा अनादि बहु काळा। म्हणोनी वेदा चाळा लाविला गे माये
४३८८१	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०३७४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें जन्मावेगळें केलें। म्हणोनी भाज जालें बाईये वो
४३८८२	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
४३८८३	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
४३८८४	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
४३८८५	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
४३८८६	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
४३८८७	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
४३८८८	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
४३८८९	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
४३८९०	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
४३८९१	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया

४३८९२	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०४०८.०१।।	फळाचें बीज कीं बीजाचें फळ। म्हणोनी पत्र पुष्प मूळ चोजवेना
४३८९३	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
४३८९४	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
४३८९५	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
४३८९६	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०५१८.०३।।	पाचारिलें अवस्था स्वभावें जाहल्या। म्हणोनी विसरला देहभाव माय
४३८९७	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०५४२.०३।।	आपुला म्हणोनी अवघा आलिंगिला। अवघा देखिला अवघेपणें वो माय
४३८९८	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०५६१.०२।।	गुणा भ्यालें म्हणोनी निर्गुण पैं जालें। तें निराकार आथिलें माझ्या अंगीं
४३८९९	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०५७२.०३।।	जाणतां म्हणोनी नेणतां पैं गेलें । शेखीं आपणातें विसरलें बाईये वो
४३९००	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
४३९०१	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
४३९०२	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०७६५.०३।।	अनुहात उन्मनी म्हणोनी व्यर्थ काय। मुखीं धरीं सोय ब्रह्मरंध्रीं
४३९०३	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०८५०.०३।।	म्हणोनी तया वाटा जाऊं नको अव्हाटा। या संकल्पा फुकटा येवों नेदी
४३९०४	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०८५०.१०।।	म्हणोनी याच्या चरणीं घालोनियां मिठी। निजपदीं बैसवी शेवटीं तुज
४३९०५	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
४३९०६	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें

४३९०७	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
४३९०८	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्में। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
४३९०९	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
४३९१०	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
४३९११	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
४३९१२	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
४३९१३	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
४३९१४	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
४३९१५	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
४३९१६	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया

४३९१७	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
४३९१८	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
४३९१९	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थे तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
४३९२०	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
४३९२१	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
४३९२२	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.१०२४.०१।।	आकारेंवीण पाळणा पहुडलें। निराकार म्हणोनी वोसणाईलें
४३९२३	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें। मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
४३९२४	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.१०५८.०६।।	नलगे दंडणें रे नलगे मुंडणें रे। नाम म्हणोनी कर्माकर्म खंडणें रे
४३९२५	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
४३९२६	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
४३९२७	म्हणौनि	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
४३९२८	म्हणौनि	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया

४३९२९	म्हणौनि	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
४३९३०	म्हणौनी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
४३९३१	म्हसी	।।ज्ञा.गा.११०८.०६।।	जेवीच ना त्याला दिल्या तीन म्हसी। दोन वांजा, एक फळेचि ना
४३९३२	म्हातारपणीं	।।ज्ञा.गा.१११०.०४।।	आंत पोकळ बाहेर पोकळ कोल्हाट्याचा वेळू। म्हातारपणीं दादला केला त्याचें डेंगण पेळू
४३९३३	म्हातारा	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
४३९३४	म्हातारा	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
४३९३५	म्हूण	।।ज्ञा.गा.०२८६.०८।।	आतां येईल म्हूण गेला वेळु कां लाविला। सेला जो भिनला मुक्ताफळीं
४३९३६	म्हैशी	।।ज्ञा.गा.०८४३.०४।।	कामधेनु म्हैशी आणीक दासदासी। धन बहु सायासीं मिळविलें
४३९३७	म्हैसा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०४।।	पढतयांचा मुळीं पालाणीला म्हैसा। पखाला कैशा वाहाताती
४३९३८	म्हैसा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०६।।	मग बोलावुनी म्हैसा म्हणे तूं ज्ञानीया कैसा। बोलका ऋचा वेदश्रुती
४३९३९	म्हैसा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
४३९४०	यंत्र	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी
४३९४१	यंत्र	।।ज्ञा.गा.०१४३.०४।।	ज्ञानदेव सर्वांपरी। यंत्र साधिलें श्रीहरि। वैकुंठीचा विहारी। हृदयांतरीं घातला
४३९४२	यंत्र	।।ज्ञा.गा.०५९१.०१।।	मंत्र तंत्र यंत्र सर्वही अबद्ध। जंव नाहीं शुद्ध अंत:करण
४३९४३	यजिजो	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
४३९४४	यज्ञ	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
४३९४५	यज्ञ	।।ज्ञा.गा.०४३९.०४।।	यज्ञ चाले ऐसें चिन्ह। अज्ञान होती विचक्षण। तैं मूढां होय ज्ञान। विरक्तिचें
४३९४६	यज्ञ	।।ज्ञा.गा.०७०२.०३।।	निवृत्ति गुरूप्रसादें नामीं निमग्न। नाम म्हणतां यज्ञ कोटी रया
४३९४७	यज्ञ	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची

४३९४८	यज्ञ	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
४३९४९	यज्ञतप	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
४३९५०	यज्ञयाग	।।ज्ञा.गा.००६६.०४।।	ज्ञानदेवीं यज्ञयाग क्रिया धर्म। हरिवीण नेम नाहीं दुजा
४३९५१	यज्ञयागादिकें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
४३९५२	यज्ञादिकें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
४३९५३	यति	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
४३९५४	यतिधर्म	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
४३९५५	यती	।।ज्ञा.गा.०७३१.०२।।	नव्हे पुरा इती यती ना हा गृहस्थ । घातला याती वेगळा रे
४३९५६	यत्न	।।ज्ञा.गा.००५९.०३।।	पारियाचा रवा घेतां भूमिवरी। यत्न परोपरी साधन तैसें
४३९५७	यथार्थ	।।ज्ञा.गा.०१५१.०१।।	परियेसा पुराणींचा अर्थ। जयासि हरिनामाचा स्वार्थ। तोचि उद्धरेल यथार्थ। निजहितार्थ आचरणीं
४३९५८	यथार्थ	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
४३९५९	यथार्थ	।।ज्ञा.गा.०२१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी तृप्ती। यथार्थ भाविता कळों येईल चित्तीं
४३९६०	यदुकुळें	।।ज्ञा.गा.०२३४.०५।।	रासक्रीडा वृंदावनीं खेळे। इंदुवदन मेळे। उद्धरी यदुकुळें। कुळदीपकें
४३९६१	यम	।।ज्ञा.गा.०१०२.०१।।	अष्टांगयोगें न शिणिजे। यम नेम निरोध न किजे रया
४३९६२	यम	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां

४३९६३	यम	।।ज्ञा.गा.०१८१.०२।।	देखतां ज्याचे चरण। यम जातसे शरण। ऐसें सुकृताचे वर्णन। कवणें करावें तयाचें
४३९६४	यम	।।ज्ञा.गा.०१९२.०१।।	यम म्हणे दूतांप्रति। जे एकादशी करिती। तया नाणावे पुढती। ते हरिदास विष्णूचे
४३९६५	यम	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
४३९६६	यम	।।ज्ञा.गा.०३५१.०३।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार संपादिलें। ध्यान धारणा आसन मुद्रा कैसें समाधीसी आलें
४३९६७	यम	।।ज्ञा.गा.०३८६.०४।।	ज्ञानदेवीं लपे विज्ञान हारपे। काळ यम मापें न बाधिती
४३९६८	यम	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
४३९६९	यम	।।ज्ञा.गा.०५२१.०१।।	मृत्यूचेनि मापें जे जे गेले प्राणी। तयाची शिराणी यम करी
४३९७०	यम	।।ज्ञा.गा.०५२१.०२।।	यम नेम धर्म आम्हां नाहीं कर्म। अवघेंचि ब्रह्म होऊनी ठेलों
४३९७१	यम	।।ज्ञा.गा.०८५०.०६।।	म्हणोनि यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार आटणी। वाउगाचि बांधोनि सिणसी कां पां
४३९७२	यम	।।ज्ञा.गा.०८६९.०३।।	वेग करीं भजनां काळ यम श्रेष्ठ। कैसेंनी वैकुंठ पावशील झणें
४३९७३	यम	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
४३९७४	यम	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
४३९७५	यमदूत	।।ज्ञा.गा.०८४५.०३।।	नाशिवंत देह मानाल शाश्वत। तरी यमदूत ताडितील
४३९७६	यमदूतासी	।।ज्ञा.गा.०१६३.०१।।	प्रमाण करावें नामासी। झुंझ घ्यावे यमदूतासी। मन वळावें नेमेंसी। हरिचरणीं लक्ष लावावें
४३९७७	यमधर्म	।।ज्ञा.गा.०१२५.०१।।	यमधर्म सांगे दूता। परिसावी निजकथा। जेथें रामनाम वार्ता। तया देशा न वजावें
४३९७८	यमपुरीस	।।ज्ञा.गा.०२१२.०४।।	देखोनि ऐकोनि एक बहिर अंध जाले। विषयाचे लंपट बांधोनि यमपुरीस नेलें
४३९७९	यमयातना	।।ज्ञा.गा.०१७४.०५।।	कोटिकुलांचे उद्धरण। हरि हरि हे स्मरण। हरि चुकवील जन्ममरण। यमयातना सुटेल
४३९८०	यमलोक	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
४३९८१	यमशाप	।।ज्ञा.गा.०१००.०५।।	जाईल हें आयुष्य। न सेवीं विषयविष। पडतील यमशाप। वेगीं करी सौरस

४३९८२	यमा	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
४३९८३	यमा	।।ज्ञा.गा.०८४३.०८।।	आंगीचीं लुगडीं काढा फेडा म्हणती। बांधोनियां देती यमा हातीं
४३९८४	यमाचा	।।ज्ञा.गा.००६९.०३।।	हरिवीण जन्म तो नरकचि पैं जाणा। यमाचा पाहुणा प्राणी होय
४३९८५	यमाचे	।।ज्ञा.गा.०१२६.०२।।	नामनिजधीर। गर्जती वैष्णव वीर। कळिकाळ यमाचे भार। पळाले तेथें
४३९८६	यमाचे	।।ज्ञा.गा.०८७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे घेती ते शाहाणे। येर ते पाहुणे यमाचे रया
४३९८७	यमाचें	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
४३९८८	यमु	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वी सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
४३९८९	यमु	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा
४३९९०	यमुना	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
४३९९१	यमुना	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना
४३९९२	यमुना	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
४३९९३	यमुने	।।ज्ञा.गा.०२२८.०२।।	वळि गोवळिया कान्होबा। यमुने पाण्या नेईं तूं बा
४३९९४	यमुने	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला
४३९९५	यमुनेचा	।।ज्ञा.गा.०२५०.०२।।	गाईचा गोंवळा यमुनेचा पाबळा। धरी माझा अचुला मग मी पळालिये गो
४३९९६	यमुनेच्या	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
४३९९७	यमुनेच्या	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
४३९९८	यमुनेच्या	।।ज्ञा.गा.०२४४.०२।।	यमुनेच्या तीरीं गाई चारी हरि। गोपाळ गजरीं आनंदले
४३९९९	यमुनेच्या	।।ज्ञा.गा.०३३०.०२।।	यमुनेच्या पाबळीं तनु घेउनी सांवळी । पांवा वनमाळी वातु असे
४४०००	यमें	।।ज्ञा.गा.००६७.०४।।	ज्ञानदेवीं मंत्र हरिनामाचें शस्त्र। यमें कुळ गोत्र वर्जियेलें

४४००१	यया	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
४४००२	ययाचि	।।ज्ञा.गा.०६२३.०३।।	निरंजनीं घेतां ययाचि पैं शुद्धि। एकही अवघी न दिसती
४४००३	ययापरी	।।ज्ञा.गा.०८५०.०२।।	नानामतें उत्छृंखळे म्हणोनि जासी विकळे ययापरी
४४००४	यल्ले	।।ज्ञा.गा.०२१७.०२।।	चलुवाने चलुवाने पंढरिराया। यल्ले दौर्नर्क बारन्ने
४४००५	यश	।।ज्ञा.गा.००८०.०१।।	यश कीर्ति वानूं नेणें मी वाखाणूं। रामकृष्णनाम आम्हां सणू नित्य दिवाळी
४४००६	यश	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
४४००७	यशोदा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
४४००८	यशोदा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
४४००९	यशोदा	।।ज्ञा.गा.०३१८.०२।।	माझीये कडीये तान्हा तुझीये कडीये कान्हा । देवकी यशोदा विस्मो करिती मनीं
४४०१०	यशोदे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
४४०११	यशोदे	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
४४०१२	यशोदेचें	।।ज्ञा.गा.०२३३.०१।।	गोंवळेपणाची बुंथी घेऊनियां भेष। रिझविशी मानस यशोदेचें
४४०१३	यशोदेनें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०६।।	यशोदेनें ओवाळिलें। तेंचि गोवर्धनीं रंगलें
४४०१४	या	।।ज्ञा.गा.००१५.०२।।	मच्छेंद्र, गोरक्ष पावले या सुखा । उजळिल्या आशंका ज्ञानाचिया
४४०१५	या	।।ज्ञा.गा.००१५.०४।।	सोहं या मंत्राचा वेदाचा गव्हर । म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
४४०१६	या	।।ज्ञा.गा.००१७.०३।।	पाहातां वो हरि पाहातां वो । ध्यान लागलें या चित्ता वो
४४०१७	या	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
४४०१८	या	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि

४४०१९	या	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणे लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
४४०२०	या	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
४४०२१	या	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
४४०२२	या	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
४४०२३	या	।।ज्ञा.गा.००६८.०३।।	नाम हरि सार जिव्हा या नामाची। उपमा त्या दैवाची कोण वानी
४४०२४	या	।।ज्ञा.गा.००७०.०३।।	अजपा जपणें उलट प्राणाचा। तेथें या मनाचा निर्धारू असे
४४०२५	या	।।ज्ञा.गा.००८०.०३।।	या नेमीं अक्रूर बोधला परीक्षिति उपदेशिला। अर्जुनासी जाला साहाकारी
४४०२६	या	।।ज्ञा.गा.००८१.०६।।	दिन काळ पळपळ स्मरण नामाचें। विरुळा या मंत्राचें करी पठण
४४०२७	या	।।ज्ञा.गा.००९८.०१।।	परेसी परतें स्वरूप या हरीचें । भक्तिमार्ग साचे विरुढे रूप
४४०२८	या	।।ज्ञा.गा.०११०.०१।।	भ्रम धरिसी या देहाचा। विठ्ठल म्हणे कां रे वाचा
४४०२९	या	।।ज्ञा.गा.०१२८.०१।।	जिव्हेच्या निडळीं। नामाक्षराची वोळी। कान्हो वनमाळी। या वोजा
४४०३०	या	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
४४०३१	या	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
४४०३२	या	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
४४०३३	या	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी। तया सेवावे पखडी। सेवा न संडावी अर्धघडी। या आवडीं स्मरावें
४४०३४	या	।।ज्ञा.गा.०१८४.०३।।	या संतांसी भेटतां । हरे संसाराची व्यथा। पुढतां पुढती माथां। अखंडित ठेवीन
४४०३५	या	।।ज्ञा.गा.०१८४.०४।।	या संतांचें देणें । कल्पतरुहूनि दुणें। परिसा परी अगाध देणें। चिंतामणी ठेंगणा
४४०३६	या	।।ज्ञा.गा.०१८४.०५।।	या संतांपरीस उदार। त्रिभुवनीं नाहीं थोर। मायबाप सहोदर। इष्टमित्र सोईरे
४४०३७	या	।।ज्ञा.गा.०१९०.०२।।	परमानंदु आजि मानसीं। भेटी जाली या संतांसी

४४०३८	या	।।ज्ञा.गा.०१९५.०६।।	या तिहींचें दरुशन । प्राण्या नाहीं जन्ममरण । पुनरपि आगमन । येथें बोलिलेंचि नाहीं
४४०३९	या	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ । ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट । या हरिदासासी वाळुवंट । जागरणासी दिधलें
४४०४०	या	।।ज्ञा.गा.०२०३.०२।।	तें या पुंडलिका ओळलें । प्रेमप्रीतीनें घोळलें । भक्तिमातेनें चाळविलें । आधीन केलें आपणया
४४०४१	या	।।ज्ञा.गा.०२०४.०२।।	पूर्वीं पुण्य केलें वो माये । विटे लाधलें या विठोबाचे पाये
४४०४२	या	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु । कीं सुधेपरीस गोडु । तो या डोळयां उजियेडु । डोळसु तो । त्यानें एकें घेइजे । देइजे एकें पुजिजे । मां प्रीतिचेनि माजे । नेणिजे दुजे गे माये
४४०४३	या	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें । केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित । पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें । देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें । आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी । निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत । बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी । आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
४४०४४	या	।।ज्ञा.गा.०२४९.०२।।	सांग गे बाईये कवणें घरीं नांदे । कैसें या गोविंदें हिंडविलें
४४०४५	या	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली । जावो दे गा वहिली उसिरु जाला । या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला । निरोप दिधला गौळणिसी
४४०४६	या	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी । बाहुली मुरडली । माथां गोरसाची दुरडी । जाय मथुरे हाटा । सवेंची विचारी जीवीं । महियातें सादावी । तंव तो अवचिता पालवी । नंदानंदनु । पाहे पां सुखाचेनी मिसें । झणीं करी अनारिसें । तेव्हां उरलें तें कैसें । माझें मनुष्यपण । विनवी सखीयातें आदरें । तुम्ही गुह्याचीं भांडारें । अघटित घडिलीं या शरीरें । प्रगटित न करा साजणी वो
४४०४७	या	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा । सांडी या मना चाळा रे । ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
४४०४८	या	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी । पुढती अंग न समाय अंगीं । या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु । तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
४४०४९	या	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं । वरच या देईन अवघी सृष्टी । बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी । तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
४४०५०	या	।।ज्ञा.गा.०२६४.०२।।	कामारी कामारी कामारी होऊन । या गोपाळाचें घर रिघेन गे बाईये
४४०५१	या	।।ज्ञा.गा.०२६५.०१।।	सांवळें परब्रह्म आवडे या जिवा । मनें मन राणिवा घर केलें
४४०५२	या	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें । विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें । तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें । उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा

४४०५३	या	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
४४०५४	या	।।ज्ञा.गा.०३१३.०२।।	मौनेंची घरवात करावियाची । चाड नाहीं मज या जिवाची गे माय
४४०५५	या	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
४४०५६	या	।।ज्ञा.गा.०३३८.०२।।	हरिपणें हरि अंग रिघाला। या तिहींचा मेळा न दिसे गे माये
४४०५७	या	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
४४०५८	या	।।ज्ञा.गा.०३६६.०४।।	मागुती नको परतणी या शरीरीं उरवणी। प्रपंचाची कहाणी निमाली वो माय
४४०५९	या	।।ज्ञा.गा.०३६६.०६।।	सबराभरित भरला या देहभावावेगळा। रखुमादेविवरु जवळी जोडला वो माय
४४०६०	या	।।ज्ञा.गा.०३६९.०३।।	आतां असो हें भरोवरी सांगणें या शरीरीं। उगवले अंतरीं दृष्टीचिया वो माय
४४०६१	या	।।ज्ञा.गा.०३८९.०६।।	या ध्यानीं गुंफलें मनामाजीं वेख। द्वैतभानसुख नाठवे मज
४४०६२	या	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
४४०६३	या	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
४४०६४	या	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
४४०६५	या	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
४४०६६	या	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
४४०६७	या	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया

४४०६८	या	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
४४०६९	या	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
४४०७०	या	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
४४०७१	या	।।ज्ञा.गा.०४०८.०३।।	मृत्तिकेची पृथ्वी कीं पृथ्वीची मृत्तिका। या गति अनेकां चोजवेना
४४०७२	या	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
४४०७३	या	।।ज्ञा.गा.०४२२.०३।।	तृषा लागलीया जीवनातें ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो या जिवा
४४०७४	या	।।ज्ञा.गा.०४२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे। जो दावी या खुणें। त्याचे पायीं होणें। लीन सदा
४४०७५	या	।।ज्ञा.गा.०४४२.०४।।	या आस्थेसि काय काम। आपण विश्व ब्रह्म। तुम्ही सर्वांसी पावन। गुरुमूर्ति
४४०७६	या	।।ज्ञा.गा.०४६४.०१।।	देहधर्मीं काज गुरुराज चित्तीं। तरीच या संपत्ती फळद होती
४४०७७	या	।।ज्ञा.गा.०५३९.०३।।	डोंगर सगळे मायेचे मोकळे। प्रपंचा नाकळे या हेतु
४४०७८	या	।।ज्ञा.गा.०५५६.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे करूनियां निकें। विठ्ठल परमात्मा भेटेल या फावेतें
४४०७९	या	।।ज्ञा.गा.०५८४.०३।।	प्राचिनानें वर्तो जाणो या शरीरीं। जैसा वेठीं करी राबताहे
४४०८०	या	।।ज्ञा.गा.०५९६.०३।।	विवर्तते मी या तद्विवर्त जीव। सृष्टि कारणत्व भोग्यपर
४४०८१	या	।।ज्ञा.गा.०६०६.०३।।	सुखदुःख भोग या दोन्ही भोगितां। न धरिजे अहंता सर्वथैव
४४०८२	या	।।ज्ञा.गा.०६११.०३।।	तेचि ते या दोष तयालागीं जन्म। भोगिजेती कर्म पशुयोनी
४४०८३	या	।।ज्ञा.गा.०६१२.०१।।	केवळ निराभास या जगीं जाहला। नाहीं आन उरला भास कांहीं
४४०८४	या	।।ज्ञा.गा.०६२४.०१।।	कासवाच्या परी आत्मा तो या देहीं। इंद्रियें जो पाही अवलोकी
४४०८५	या	।।ज्ञा.गा.०६४०.०१।।	संसारचि नाहीं येथें या कारणें। नाहींच जन्मणें मरणें कैचें
४४०८६	या	।।ज्ञा.गा.०६४०.०३।।	जागृति या स्वप्न तेचि तें आलें। अंतरीं बिंबलें निश्चयेंशी

४४०८७	या	।।ज्ञा.गा.०६६८.०४।।	निवृत्तिप्रसादें पावलों या सुखा। उजळलिया रेखा ज्ञानाचिया
४४०८८	या	।।ज्ञा.गा.०६८०.०१।।	साकारु निराकारु वस्तु सद्‌गुरु आमुचा। तेणें या देहाचा केला उगऊ
४४०८९	या	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
४४०९०	या	।।ज्ञा.गा.०७४८.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐका प्राणायाम। या अभंगीं निःसीम अर्थ जाला
४४०९१	या	।।ज्ञा.गा.०७५१.०२।।	अग्नीकुंड मनें बाळकें निर्मिलें। प्रत्ययासी देखिलें मी या लागीं
४४०९२	या	।।ज्ञा.गा.०७५२.०२।।	मन बुद्धी चित्त अंतःकरण जाण। या वेगळें निर्वाण ब्रह्म तेंचि
४४०९३	या	।।ज्ञा.गा.०७७०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तेथें अक्षय राहिला। आत्मा म्यां पाहिला या दृष्टीसी
४४०९४	या	।।ज्ञा.गा.०७७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या अर्थाची सोय। धरी माझी माय मुक्ताबाई
४४०९५	या	।।ज्ञा.गा.०७७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या सुखाची गोडी। अनुभवाची आवडी सेवीं रया
४४०९६	या	।।ज्ञा.गा.०७७४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील रूप। या नांव चित्पद तुम्हीं जाणा
४४०९७	या	।।ज्ञा.गा.०७८२.०२।।	द्विविध भाग पिंडीं द्विविध ब्रह्मांडीं। या तीं पडिपाडीं ब्रह्मरंध्रीं
४४०९८	या	।।ज्ञा.गा.०७८७.०१।।	इडा वाम दक्षिणे पिंगला। दोहींत या कळा ब्रह्मस्थानीं
४४०९९	या	।।ज्ञा.गा.०७८८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे या परतें नाहीं। बोलण्याची सोयी अनुभवी जाणे
४४१००	या	।।ज्ञा.गा.०७९९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीनें दाविलें। या नयनीं पाहिलें अविनाश
४४१०१	या	।।ज्ञा.गा.०८२२.०१।।	शून्याचा उद्भव सांगतों या बोला। औटपिठीं वहिला सूक्ष्म मार्ग
४४१०२	या	।।ज्ञा.गा.०८२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीची आण। या वेगळी खूण आणिक नाहीं
४४१०३	या	।।ज्ञा.गा.०८५०.०३।।	म्हणोनी तया वाटा जाऊं नको अव्हाटा। या संकल्पा फुकटा येवों नेदी
४४१०४	या	।।ज्ञा.गा.०८५०.०८।।	मतें या भ्रामकें वेश्याचेनी सुखें। पालट एके सोंगें जाली
४४१०५	या	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्में। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
४४१०६	या	।।ज्ञा.गा.०८६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु एकचि पुरे। जाणतील या सर्व सुख मोहरें
४४१०७	या	।।ज्ञा.गा.०८७२.०२।।	या अवचित्या गोष्टी भाग्यें होय भेटी। प्रारब्ध सृष्टी भोग देत
४४१०८	या	।।ज्ञा.गा.०८७२.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे या खुणें मी नेणें। पंढरीचे राणे उगविती
४४१०९	या	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला

४४११०	या	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
४४१११	या	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शे मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
४४११२	या	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
४४११३	या	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
४४११४	या	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
४४११५	या	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
४४११६	या	।।ज्ञा.गा.०९०१.०१।।	चिंतिलें अपैसें । पाविजे सायासें। तरी कामा नसे। सायास या
४४११७	या	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
४४११८	या	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
४४११९	या	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
४४१२०	या	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
४४१२१	या	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
४४१२२	या	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
४४१२३	या	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना

४४१२४	या	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
४४१२५	या	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
४४१२६	या	।।ज्ञा.गा.०९५१.०२।।	स्नेहाची दिवाळी फेडूनि काजळी। या दीपें वोवाळी जीवशिवीं
४४१२७	या	।।ज्ञा.गा.०९६२.०१।।	सांगेन तें एक दावीन तें पाहें। या मनाचि मूळ सोय आठवीं पां
४४१२८	या	।।ज्ञा.गा.०९६५.०२।।	तें तत्त्वता तत्त्व घेई का एकत्व। या मना महत्त्व देऊनियां
४४१२९	या	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
४४१३०	या	।।ज्ञा.गा.०९८३.०२।।	या मार्गापंथीं तूं तुझें नाहीं। बिंब हारपलें तें तत्त्व पाहीं
४४१३१	या	।।ज्ञा.गा.०९९०.०२।।	विषय त्यागितां तोचि होय मुक्त। या नांव विरक्त राजयोगी
४४१३२	या	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
४४१३३	या	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
४४१३४	या	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
४४१३५	या	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
४४१३६	या	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक

४४१३७	या	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
४४१३८	या	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
४४१३९	या	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
४४१४०	या	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
४४१४१	या	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्‌गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
४४१४२	या	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
४४१४३	या	।।ज्ञा.गा.१०५१.१२।।	आतां फटफट फटफट। या नादाची गोठ नीट। वोळगोनी औटपीठ। उर्ध्व पाठ भेदती
४४१४४	या	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दु:खें तळमळी या हेतु
४४१४५	या	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
४४१४६	या	।।ज्ञा.गा.१०५४.०७।।	मंत्रतीर्थयज्ञयाग। या न करी भागाभाग। तूंचि होऊनि सर्वांग। सर्व संग मज देई
४४१४७	या	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
४४१४८	या	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
४४१४९	या	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देई। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
४४१५०	या	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
४४१५१	या	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
४४१५२	या	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्‌गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
४४१५३	यांचा	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
४४१५४	यांचि	।।ज्ञा.गा.०९८६.०८।।	इष्टमित्र सखेसोयरे जावई। यांचि आस कांहीं करूं नये

४४१५५	यांचीं	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
४४१५६	यांचें	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
४४१५७	यांचें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
४४१५८	यांच्या	।।ज्ञा.गा.०५००.०१।।	थोकलें यांच्या गुणीं तनुमनासहित। त्या निजतत्त्वीं प्रीत निमालें वो माय
४४१५९	यांजपुढें	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
४४१६०	यांत	।।ज्ञा.गा.०७४१.०३।।	औट हात हा देह ब्रह्मांड सगळें यांत। तयाचा निश्चित शोध करा
४४१६१	यांतुचि	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
४४१६२	यांतें	।।ज्ञा.गा.०१९०.०३।।	मायबाप बंधु सखे सोयरे। यांतें भेटावया मन न धरे
४४१६३	यांसीचि	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
४४१६४	यांहुनी	।।ज्ञा.गा.०७५९.०३।।	रज तम सत्त्व यांहुनी निराळी। लक्षाही वेगळी निवृत्ति जाणे
४४१६५	याकारणें	।।ज्ञा.गा.०१९२.०४।।	विष्णुविण तीर्थ देव। नाहीं नाहीं हा अनुभव। याकारणें सदाशिव। पांचावदनीं जपतसे
४४१६६	याकारणें	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
४४१६७	याग	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
४४१६८	याग	।।ज्ञा.गा.००५२.०१।।	योग याग विधी येणें नव्हे सिद्धी। वायांचि उपाधि दंभ धर्म
४४१६९	याग	।।ज्ञा.गा.००६६.०३।।	योग याग क्रिया धर्माधर्म माया। गेले ते विलया हरिपाठीं
४४१७०	याग	।।ज्ञा.गा.०१४०.०१।।	सदा परिपूर्ण। तो हा जनार्दन। नित्य जपतां नारायण। कोटि याग घडतील
४४१७१	याग	।।ज्ञा.गा.०१४०.०४।।	एवढें क्षेत्र पांडुरंग। तेथें उद्धरिलें हें त्रिजग। आनंदत ब्राह्मण याग। कोटिकुळे उद्धरती
४४१७२	याग	।।ज्ञा.गा.०२०९.०१।।	पंढरीचे वाटे अनंत घडती याग। वैकुंठींचा मार्ग तेणें संगें

४४१७३	यागादिक	।।ज्ञा.गा.०९२९.०७।।	तीर्थक्षेत्र व्रत दान। यागादिक साधन। अनुभव रहाणीविण। शून्य धिक् गेलें
४४१७४	यागें	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
४४१७५	याच	।।ज्ञा.गा.०७७४.०२।।	मी तूं हा विचार विवेकें शोधावा। गोविंद हा घ्यावा याच देहीं
४४१७६	याच	।।ज्ञा.गा.०७८९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणव माझा पिता। अक्षर तेच माता याच भेदें
४४१७७	याच	।।ज्ञा.गा.०७९२.०१।।	प्रणवाचें रूप कोणें देहें देखिलें। निवृत्तीनें दाखविले याच देहीं
४४१७८	याच	।।ज्ञा.गा.०८२३.०५।।	सत्रावीचे शिखरीं मार्ग एक गेला। तो म्यां देखियेला याच देहीं
४४१७९	याच	।।ज्ञा.गा.०८२५.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट ब्रह्मरंध्रीं वस्तु। तुर्येची ऐसी मातु याच ज्ञानें
४४१८०	याचकां	।।ज्ञा.गा.०१८३.०२।।	जाली ते विश्रांति याचकां सकळां। जीवीं जीवनकळा श्रीमूर्ति रया
४४१८१	याचा	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
४४१८२	याचा	।।ज्ञा.गा.०४३८.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
४४१८३	याचा	।।ज्ञा.गा.०५९०.०३।।	काम क्रोध लोभ मोह दंभ मद। केला याचा छेद ज्ञानशस्त्रें
४४१८४	याचा	।।ज्ञा.गा.०७२१.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
४४१८५	याचा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०३।।	नव्हे हा आमुचा ना हा गोताचा । कुळकर्म याचा पुसों नका
४४१८६	याचा	।।ज्ञा.गा.०७८५.०३।।	ज्ञानदेव वदे अष्टांगयोग साध। पावाल ब्रह्मपद याचा भेद
४४१८७	याचा	।।ज्ञा.गा.०७९६.०१।।	शिवशक्तीचा भेद अर्धनारी पुरुष। याचा हा सौरस आणा चित्ता
४४१८८	याचा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
४४१८९	याचा	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
४४१९०	याचा	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
४४१९१	याचा	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे

४४१९२	याचा	।।ज्ञा.गा.११०८.११।।	ज्ञानदेव म्हणे याचा तो अनुभव। सद्गुरुवांचुनि कळेचि ना
४४१९३	याचि	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
४४१९४	याचि	।।ज्ञा.गा.०४३७.०२।।	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
४४१९५	याचि	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
४४१९६	याचि	।।ज्ञा.गा.०६१८.०२।।	वासनेच्या योगें न निमे कल्पना। याचि लागीं नाना योनी भोगी
४४१९७	याचि	।।ज्ञा.गा.०७०८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अक्षयीं राहिला। आत्मा म्यां पाहिला याचि डोळां
४४१९८	याचि	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
४४१९९	याचिया	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
४४२००	याचिया	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
४४२०१	याचिया	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दुःख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
४४२०२	याचिये	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
४४२०३	याचिये	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया

४४२०४	याचिये	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेची जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
४४२०५	याची	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो
४४२०६	याची	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
४४२०७	याची	।।ज्ञा.गा.०२९९.०३।।	द्वैतभाव कल्पना खोडी सांडी याची आशा। विठ्ठलनाम हेंचि सार जिव्हे प्रेमठसा
४४२०८	याची	।।ज्ञा.गा.०३४०.०३।।	न कळे याची गती न कळे याची लीळा। आपिआप सोहळा भोगितसे
४४२०९	याची	।।ज्ञा.गा.०३४०.०३।।	न कळे याची गती न कळे याची लीळा। आपिआप सोहळा भोगितसे
४४२१०	याची	।।ज्ञा.गा.०३४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची थोरी। आपण चराचरीं नांदतसे
४४२११	याची	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
४४२१२	याची	।।ज्ञा.गा.०६४९.०२।।	याची लागीं आतां सांगणें हें तुज। माझें निजगुज अंतरीचें
४४२१३	याची	।।ज्ञा.गा.०६७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची लीला। ते निवृत्तीनें डोळां दाविली मज
४४२१४	याची	।।ज्ञा.गा.०७३६.०३।।	सांगतांचि गुज देखिलें नयनीं। हिंडताती मौनी याची लागीं
४४२१५	याची	।।ज्ञा.गा.०७५९.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान परता जिचा खेळ। ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान याची साक्ष
४४२१६	याची	।।ज्ञा.गा.०७७८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अष्टांग योगियां। साधितो उपाया याची मार्गें
४४२१७	याची	।।ज्ञा.गा.०७८६.०२।।	त्रिकुट श्रीहाट चंद्रसूर्य जाणा। पश्चिम मार्गीं खूण याची कीं रे
४४२१८	याची	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
४४२१९	याचें	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
४४२२०	याचें	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया

४४२२१	याचें	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
४४२२२	याचें	।।ज्ञा.गा.०२६६.०३।।	कैसें याचें तेज सांवळें अरुवार। कृष्णीं कृष्ण नीर सतेजपणें
४४२२३	याचें	।।ज्ञा.गा.०२६८.०३।।	न चले न चले कांहीं करणें कामान। याचें पहाणेंची विंदान कामानिया
४४२२४	याचें	।।ज्ञा.गा.०३०१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचुनी नेणें । सतत राहणें याचें पायीं
४४२२५	याचें	।।ज्ञा.गा.०५२७.०२।।	कैसें याचें करणें सांग आम्हां माय। कामधेनु होय कल्पनेची
४४२२६	याचें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
४४२२७	याचें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
४४२२८	याचें	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
४४२२९	याचें	।।ज्ञा.गा.११०५.०४।।	आणिक याचें नवल सांगूं मी कायी?। बहिण भोगिली एकेचि ठायीं
४४२३०	याचेनि	।।ज्ञा.गा.०८५०.०९।।	क्षीरनिरा निवाड याचेनि नव्हे कांहीं। निजगुरु पाही तो विरळा असे
४४२३१	याचेनी	।।ज्ञा.गा.०३८९.०९।।	याचेनी सुलभें नाठवे संसारु। ब्रह्मचि आकारु दिसत असे
४४२३२	याच्या	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
४४२३३	याच्या	।।ज्ञा.गा.०८५०.१०।।	म्हणोनी याच्या चरणीं घालोनियां मिठी। निजपदीं बैसवी शेवटीं तुज
४४२३४	याच्या	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
४४२३५	याजपरतें	।।ज्ञा.गा.०७२३.०१।।	आतां याजपरतें उरलें नाहीं कांहीं। देहींच विदेही होऊनि ठेलें
४४२३६	यातना	।।ज्ञा.गा.०९८६.१६।।	यातना जे तुटे तो उपाय कीजे। सर्वत्रासी दीजे अन्नदान
४४२३७	यातना	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौर्‍यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
४४२३८	यातायाती	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया

४४२३९	यातायाती	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
४४२४०	यातायाती	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
४४२४१	यातायाती	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
४४२४२	यातायाती	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
४४२४३	याति	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
४४२४४	यातिकुळ	।।ज्ञा.गा.०२८३.०१।।	यातिकुळ माझें गेलें हारपोनी। श्रीरंगावांचुनी आनु नेणें
४४२४५	याती	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती ।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
४४२४६	याती	।।ज्ञा.गा.०७३१.०२।।	नव्हे पुरा इती यती ना हा गृहस्थ । घातला याती वेगळा रे
४४२४७	याती	।।ज्ञा.गा.०७६३.०२।।	त्रिगुणाच्या शाखा उपशाखा बहुत। नाना याती येत पत्रें ज्यास
४४२४८	यातें	।।ज्ञा.गा.००७९.०२।।	हरिनामें शोक करी अभाव कामारी। यातें दुरी करी हरिपाठें
४४२४९	यातें	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
४४२५०	यातें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
४४२५१	यातें	।।ज्ञा.गा.०६५९.०६।।	निवृत्तिदासु तेथें निवृत्ति करुनी यातें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें फुडें केलें
४४२५२	यातें	।।ज्ञा.गा.०८३२.०३।।	ज्ञानेश्वर म्हणे आत्मा यातें जाणे। सुनिळ अनुभवणें निवृत्ति पाहा
४४२५३	यात्रा	।।ज्ञा.गा.०२११.०३।।	आपण न करी यात्रा दुजियासि जावो नेदी। विषयाचा लंपट शिकवी कुविद्या कुबुद्धी
४४२५४	यात्रा	।।ज्ञा.गा.०४४१.०७।।	अहो जी निवृत्ति सद्गुरु विचित्रा। भले रक्षिलें तारकमंत्रा। करोनिया आले यात्रा। अरूपाची
४४२५५	यात्रा	।।ज्ञा.गा.०८८४.०२।।	यात्रा भरली जनीं देवीं विन्मुख प्राणी। विषयाची दाटणी भ्रांती आड रे
४४२५६	यात्रे	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
४४२५७	यात्रे	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन

४४२५८	यात्रे	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
४४२५९	यात्रे	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
४४२६०	यात्रे	।।ज्ञा.गा.०२१५.०६।।	कोल्हापुरीं यात्रे जाईन। महालक्ष्मी पाहीन। विशाळतीर्थी स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
४४२६१	यात्रे	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
४४२६२	यादव	।।ज्ञा.गा.०१८३.०९।।	उद्धव यादव आणि ते गोपाळ। गोपिकांचा मेळ ब्रह्मरूप
४४२६३	यादव	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
४४२६४	यादवराजा	।।ज्ञा.गा.०२८९.०२।।	जिवाचा जिऊ माझा भेटवा यादवराजा। उचलल्या चारी भुजा देईल क्षेम
४४२६५	यादवांसि	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
४४२६६	यानें	।।ज्ञा.गा.०३६८.०६।।	ऐसें मी अनुसरलें यानें आपंगिलें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें वो माय
४४२६७	यानें	।।ज्ञा.गा.०४९५.०२।।	देहबळी देउनी साधिलें म्यां साधनीं। यानें समाधान मज जोडलें वो माये
४४२६८	यानें	।।ज्ञा.गा.०६७०.०२।।	चाळवी चक्रचाळ अलगट गोपाळ। यानें केला सुकाळ सहज सुखाचा वो माये
४४२६९	यानें	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
४४२७०	यानें	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
४४२७१	यापरता	।।ज्ञा.गा.०६५७.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरता नाहीं। उपदेश कांहीं बोलावया
४४२७२	यापरता	।।ज्ञा.गा.०७८७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे हाची कीं रे प्रणव। यापरता अनुभव नाहीं नाहीं
४४२७३	यापरती	।।ज्ञा.गा.०७६४.०४।।	ज्ञानदेव चक्षु झाला परेवरी। यापरती बरोबरी नाहीं बापा
४४२७४	यापरती	।।ज्ञा.गा.०७९७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरती खूण। नाहीं ऐसी आण वाहातसें
४४२७५	यापरतें	।।ज्ञा.गा.००२३.०५।।	यापरतें बोलणें । न बोलणें होणें । तें म्यां आपुल्या अंगवणें । केलें वो माय
४४२७६	यापरतें	।।ज्ञा.गा.०८३३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरतें जाण। नाहीं नाहीं आण निवृत्तीची
४४२७७	यापरी	।।ज्ञा.गा.००९२.०३।।	यापरी आगरु कृष्णनाम ठसा। ओतला सरिसा भाग्ययोगें

४४२७८	यापरी	।।ज्ञा.गा.०१३५.०२।।	यापरी नामाची वोळ हें मांडुनी। संसार दवडुनि घालीं परता
४४२७९	यापरी	।।ज्ञा.गा.०१६८.०३।।	जगज्जनक जनार्दन। यापरी साधावा नारायण। नाममंत्रें अनुष्ठान। नित्य करावें प्रत्यही
४४२८०	यापरी	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
४४२८१	यापरी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
४४२८२	यापरी	।।ज्ञा.गा.०६६७.०१।।	अंतरीच्या सुखा नाहीं पैं मर्यादा। यापरी अगाधा होउनी खोल
४४२८३	यापरी	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
४४२८४	यामध्यें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
४४२८५	यामाजीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
४४२८६	याया	।।ज्ञा.गा.०७१८.०३।।	मी ब्रह्मस्फुरण तेथींच ते माया। जाली मिथ्या याया सत्य रूपा
४४२८७	यालागी	।।ज्ञा.गा.०१९४.०५।।	यालागी संतांचा मेळा। देखाल जेथें डोळां। तया नमस्कार सकळां। ते वेगीं वंदावें
४४२८८	यालागीं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
४४२८९	यालागीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
४४२९०	यालागीं	।।ज्ञा.गा.०६००.०४।।	जन्म मृत्यु भोग भोगणें यालागीं। टाकोनियां संगीं राही बापा
४४२९१	यालागीं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
४४२९२	यालागीं	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर

४४२९३	यालागीं	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
४४२९४	यालागीं	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
४४२९५	यालागीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
४४२९६	यालागीं	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
४४२९७	यालागीं	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्‌गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
४४२९८	यालागीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्‌भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो
४४२९९	यालागीं	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
४४३००	यावीण	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
४४३०१	यावें	।।ज्ञा.गा.०१२८.०५।।	तुझें उठिलेंपण आम्हां होवावें निकें। तरी गोसावी पाइकेंसी यावें किजी
४४३०२	यावें	।।ज्ञा.गा.०९८६.१७।।	यावें जावें तरी संताचिया द्वारां। मनांत द्वैतभारा धरूं नये
४४३०३	यास	।।ज्ञा.गा.०१९३.०५।।	कोटि दोषांचीं किल्मिषें। जळोनि जाति निमिषें। यास वेदशास्त्र साक्षें। चंद्रसूर्यासहित
४४३०४	यासवें	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
४४३०५	यासाठीं	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया

४४३०६	यासी	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
४४३०७	यासी	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। हृदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो
४४३०८	यासी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
४४३०९	यासी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
४४३१०	यासी	।।ज्ञा.गा.०२६६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचे खुणें । सांवळेंची होणें यासी ध्यातां
४४३११	यासी	।।ज्ञा.गा.०३५८.०३।।	यासी जाणावयालागीं अनुहते पाहे। तंव त्रिभुवन तन्मय जालें गे माये
४४३१२	यासी	।।ज्ञा.गा.०३७८.०२।।	कोणे तत्त्वीं हरि कैसी यासी परी। नांदे कवणे घरीं सांगिजेसु
४४३१३	यासी	।।ज्ञा.गा.०३८५.०३।।	नाहीं यासी ठावो संसार पैं वावो। एकतत्त्व रावो घरीं वसे
४४३१४	यासी	।।ज्ञा.गा.०६१७.०४।।	अनादि अज्ञान बंध नये यासी। गुरुकृपा त्यासी छेदिजे कीं
४४३१५	यासी	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
४४३१६	यासी	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
४४३१७	यासी	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
४४३१८	यासी	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
४४३१९	यासी	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
४४३२०	याही	।।ज्ञा.गा.०६७२.०१।।	सत्त्व रज तम प्रकृति अपारा। याही भिन्न प्रकारा हरि रया

४४३२१	याहूनि	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
४४३२२	याहूनि	।।ज्ञा.गा.०७६८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे याहूनि आणिक। बोलाचें कवतुक जेथ नाहीं
४४३२३	युक्ति	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
४४३२४	युक्ति	।।ज्ञा.गा.०२४३.०३।।	युक्ति खुंटली वासना निमाली। कळा पैं बैसली पद्मासनीं
४४३२५	युक्तीचे	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेऱ्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
४४३२६	युग	।।ज्ञा.गा.०५०५.०१।।	जुगादीचें जुग युगादीचें युग। लक्षाआदि लक्ष मावळलें गे माये
४४३२७	युगळ	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
४४३२८	युगां	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
४४३२९	युगादीचें	।।ज्ञा.गा.०५०५.०१।।	जुगादीचें जुग युगादीचें युग। लक्षाआदि लक्ष मावळलें गे माये
४४३३०	युगायुगीं	।।ज्ञा.गा.०४३०.०२।।	सनकादिक तृप्त। ज्या सुखेसी जाले। योगी आनंदले। युगायुगीं
४४३३१	युगायुगीं	।।ज्ञा.गा.११०३.०२।।	सनकादिक मुनि जेणें सुखावले। योगी आनंदले युगायुगीं
४४३३२	युगे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
४४३३३	युगे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
४४३३४	युगें	।।ज्ञा.गा.०१०३.०४।।	बाप रखुमादेविवराचें नाम नाटे। युगें गेलीं परी उभा विटे
४४३३५	युगें	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
४४३३६	युगें	।।ज्ञा.गा.०२९९.०९।।	देहुडा पाउलीं वेणु वाहे विटेवरी नीट। वोळली कामधेनु युगें अठ्ठावीस वाट

४४३३७	युगें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
४४३३८	युगें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
४४३३९	युद्धाची	।।ज्ञा.गा.०८९५.०४।।	जंववरी तंववरी युद्धाची मात। जंव परमाईचा पूत देखिला नाहीं बाप
४४३४०	ये	।।ज्ञा.गा.००८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नामेंवीण जो नरु। तो होय भूमिभारु ये संसारीं
४४३४१	ये	।।ज्ञा.गा.००८१.०५।।	जंववरी समान शांति बुद्धि हे ठेली। तंववरी ये भुली बोली कैसी घडे
४४३४२	ये	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थीं। जे अनुसरलें ते कृतार्थीं। भवपंथा मुकलें
४४३४३	ये	।।ज्ञा.गा.०१०७.०१।।	रामकृष्ण नामें ये दोन्ही साजिरीं। हृदयमंदिरीं स्मरां कां रे
४४३४४	ये	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
४४३४५	ये	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थीं। पहावें न लगे ये अर्थीं। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
४४३४६	ये	।।ज्ञा.गा.०१७३.०३।।	रामनामाची सांगडी। जेणें केली पखडी। तो तुटला ये बांदवडी। सर्व संसारापासुनी
४४३४७	ये	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
४४३४८	ये	।।ज्ञा.गा.०२१२.०६।।	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं
४४३४९	ये	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
४४३५०	ये	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
४४३५१	ये	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
४४३५२	ये	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
४४३५३	ये	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
४४३५४	ये	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
४४३५५	ये	।।ज्ञा.गा.०२३२.०१।।	हरिप्रेम सरोवरीं। क्रीडती ये मदनकुहरीं। प्रेम सरोवरीं ये

४४३५६	ये	।।ज्ञा.गा.०२३२.०१।।	हरिप्रेम सरोवरीं। क्रीडती ये मदनकुहरीं। प्रेम सरोवरीं ये
४४३५७	ये	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
४४३५८	ये	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
४४३५९	ये	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
४४३६०	ये	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
४४३६१	ये	।।ज्ञा.गा.०२७६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिजे ये खुणें। भेटती पंढरीराणे शकुन सांगें
४४३६२	ये	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
४४३६३	ये	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
४४३६४	ये	।।ज्ञा.गा.०२९८.०१।।	आपुलेंनि रंगें येत होती ये साजणी। तंव वनवासीं एके आलिंगिलें गे माये
४४३६५	ये	।।ज्ञा.गा.०३३९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अणुप्रमाण भासला। सगुण निर्गुण जाला बाई ये वो
४४३६६	ये	।।ज्ञा.गा.०३६०.०२।।	काय करूं सांगा कैसा हा आकळे। एकतत्त्वीं मिळे हृदयीं गे बाई ये
४४३६७	ये	।।ज्ञा.गा.०३९१.२०।।	सहजसिद्ध तें तूं आपण पैं पाहीं। बाहिजु भीतरीं ये दोन्हीं नाहीं
४४३६८	ये	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
४४३६९	ये	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया

४४३७०	ये	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
४४३७१	ये	।।ज्ञा.गा.०४११.०२।।	सर सर ये परता गणाचिया गुणा । निजसुखनिधाना तूंचि एकु
४४३७२	ये	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
४४३७३	ये	।।ज्ञा.गा.०४६४.०४।।	पृथ्वी आप तेज गगनाकृति वायो। फिटला संदेहो ये जन्मींचा
४४३७४	ये	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
४४३७५	ये	।।ज्ञा.गा.०५३०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु वोतली ये कळा। न दिसोनी सोंविळा दिसे हरि
४४३७६	ये	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
४४३७७	ये	।।ज्ञा.गा.०५५२.०१।।	अस्वादु स्वादु ये दोन्ही नाहीं। तेरावें पाही सहावा ठायीं
४४३७८	ये	।।ज्ञा.गा.०६१३.०४।।	वारा वागुरेसी धरुनी कोंडूं ये। परी ज्ञानी नसये जन्म कांहीं
४४३७९	ये	।।ज्ञा.गा.०७१५.०२।।	पूर्वीचें सुकृत ये जन्मीं कमाई। तिसरी ती पाहा गुरुकृपा
४४३८०	ये	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
४४३८१	ये	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
४४३८२	ये	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
४४३८३	ये	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
४४३८४	ये	।।ज्ञा.गा.०९२५.०१।।	ये सातें आलिया वोळंगा सारंगधरु। नाहीं तरी संसारु। वायां जाईल लया

४४३८५	ये	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
४४३८६	ये	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
४४३८७	ये	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
४४३८८	ये	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
४४३८९	ये	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
४४३९०	ये	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
४४३९१	ये	।।ज्ञा.गा.१०३७.०२।।	हित ये खेपेसी बरवें जालें। सुरंग घोंगडें हाताशीं आलें
४४३९२	ये	।।ज्ञा.गा.१०३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। शहाणे ये खुणें संतोषले
४४३९३	ये	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
४४३९४	ये	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
४४३९५	ये	।।ज्ञा.गा.१०६०.०२।।	वैकुंठवासिनी विठाई जगत्रजननी। तुझा वेधु माझे मनीं रंगा येई वो ये
४४३९६	ये	।।ज्ञा.गा.१०६९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवीं तोचि जाणें। संत ये खुणें संतोषलें
४४३९७	ये	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
४४३९८	ये	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
४४३९९	ये	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
४४४००	येई	।।ज्ञा.गा.०४२३.०३।।	गरुडवाहना, गंभिरा येई गा दातारा। बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
४४४०१	येई	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गतीं जाली वो माय

४४४०२	येई	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा
४४४०३	येई	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
४४४०४	येई	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
४४४०५	येई	।।ज्ञा.गा.१०६०.०२।।	वैकुंठवासिनी विठाई जगत्रजननी। तुझा वेधु माझे मनीं रंगा येई वो ये
४४४०६	येई	।।ज्ञा.गा.१०९७.०२।।	तुज पाहतां भुलली पैं चित्ता। काय करूं मी आतां येई पंढरीनाथा
४४४०७	येई	।।ज्ञा.गा.१११५.०१।।	विठाई कीटाई माझे कृष्णाई कानाई। रंगा येई वो येई
४४४०८	येई	।।ज्ञा.गा.१११५.०१।।	विठाई कीटाई माझे कृष्णाई कानाई। रंगा येई वो येई
४४४०९	येई	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
४४४१०	येईं	।।ज्ञा.गा.१०५३.०२।।	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम
४४४११	येईं	।।ज्ञा.गा.१०६०.०३।।	कटीं कर विराजित। मुकुटरत्नजडित। पीतांबरु कासिला। तैसा येईं कां धांवत
४४४१२	येईल	।।ज्ञा.गा.००१६.०१।।	चित्रीं सूर्यबिंब काढूं येईल चांग । प्रकाशाचें अंग काढितां नये
४४४१३	येईल	।।ज्ञा.गा.००१६.०२।।	संन्यासाचें सोंग आणूं येईल सांग । अनुभवाचें अंग दावितां नये
४४४१४	येईल	।।ज्ञा.गा.००१६.०३।।	ब्रह्मज्ञान मुखें बोलूं येईल सांग । वैराग्याचें अंग आणितां नये
४४४१५	येईल	।।ज्ञा.गा.००१६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा सांग । तरीच हें भाग्य येईल हातां
४४४१६	येईल	।।ज्ञा.गा.००७३.०१।।	एकतत्त्व नाम दृढ धरीं मना। हरीसी करुणा येईल तुझी
४४४१७	येईल	।।ज्ञा.गा.००८९.०१।।	जन्मजन्मांतरीं। असेल पुण्यसामुग्री। तरीच नाम जिव्हाग्रीं। येईल श्रीरामाचें
४४४१८	येईल	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
४४४१९	येईल	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
४४४२०	येईल	।।ज्ञा.गा.०२१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी तृप्ती। यथार्थ भाविता कळों येईल चित्तीं
४४४२१	येईल	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
४४४२२	येईल	।।ज्ञा.गा.०२७६.०४।।	दुधें भरुनी वाटी लावीन तुझे वोंठी। सत्य सांगें गोठी विठो येईल कायी
४४४२३	येईल	।।ज्ञा.गा.०२८६.०८।।	आतां येईल म्हूण गेला वेळु कां लाविला। सेला जो भिनला मुक्ताफळीं
४४४२४	येईल	।।ज्ञा.गा.०३७८.०३।।	सखी सांगे बाई भावो धरी देहीं। एकारूपा सोयीं येईल घरा

४४४२५	येईल	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
४४४२६	येईल	।।ज्ञा.गा.०५२१.०३।।	द्वैतभाव ठेला अविनाश संपन्न। आपेआप जनार्दन येईल घरा
४४४२७	येईल	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
४४४२८	येउनी	।।ज्ञा.गा.०६३३.०१।।	वर्षाकाळीं नदियां पूर्ण भरती । येउनी मिळती सिंधुमाजीं
४४४२९	येउनी	।।ज्ञा.गा.०६५९.०५।।	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
४४४३०	येउनी	।।ज्ञा.गा.०८८५.०१।।	संसारा येउनी लागले फांसे। गुंतला आशा मायामोहें
४४४३१	येउनी	।।ज्ञा.गा.०९९१.०१।।	संसारा येउनी नि:संग होईजे। नाहीं तरी जाईजे देशत्यागें
४४४३२	येऊं	।।ज्ञा.गा.०३२२.१५।।	बाप चक्रधरा रखुमादेविवरा । उबगला संसारा येऊं नेदी
४४४३३	येऊं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
४४४३४	येऊं	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
४४४३५	येऊनि	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
४४४३६	येऊनि	।।ज्ञा.गा.०६७५.०३।।	अज्ञानी न दिसे ज्ञानी येऊनि उभा। विज्ञानेसी शोभा दावी रया
४४४३७	येऊनि	।।ज्ञा.गा.०८७५.०२।।	येऊनि संसारा वायांचि उजिगरा। कैसेनि ईश्वरा पावशी हरि
४४४३८	येऊनियां	।।ज्ञा.गा.०१९६.०५।।	येऊनियां श्रीहरि भीमेच्या तीरीं। सुदर्शनावरी पंढरी उभविली
४४४३९	येऊनियां	।।ज्ञा.गा.०६१३.०१।।	सरिता येऊनियां चढती ब्रह्मगिरी। परी ज्ञानी न धरी जन्म कांहीं
४४४४०	येऊनियां	।।ज्ञा.गा.०६३७.०३।।	सिंधु येऊनियां मिळे सरितेमाजीं। परी आत्मकाजीं क्रिया नको
४४४४१	येऊनियां	।।ज्ञा.गा.०८४३.०१।।	लक्ष चौऱ्यांशी येऊनियां प्रती। कोटी फेरे होती कोटी जीवा
४४४४२	येऊनियां	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली

४४४४३	येऊनियां	।।ज्ञा.गा.१०९१.०२।।	तरी मी गुंतलों दातारा। येऊनियां संसारा
४४४४४	येऊनी	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
४४४४५	येऊनी	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
४४४४६	येऊनी	।।ज्ञा.गा.१०६५.०१।।	येऊनी वऱ्हाडिणी बैसल्या टेकी। कोण तो नोवरा नाहीं वोळखी
४४४४७	येक	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
४४४४८	येक	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
४४४४९	येक	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
४४४५०	येक	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
४४४५१	येक	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
४४४५२	येक	।।ज्ञा.गा.०५५०.०२।।	बाई येक सरे । नाहीं पैं दुसरें। निवृत्ति दातारें। सांगितलें
४४४५३	येक	।।ज्ञा.गा.०७९७.०१।।	निळावर्ण ब्रह्मरंध्र येक निकें। पाहा माझे सखे भाविक हो
४४४५४	येक	।।ज्ञा.गा.०९०६.०४।।	अंगा आला नाहीं घावो तंव ठाकी येक ठावो। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु नाहो
४४४५५	येक	।।ज्ञा.गा.०९७९.०२।।	येक नाहीं तेथें दुजें कायिसें। देहद्वय पाहातां दुजें न दिसे
४४४५६	येक	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
४४४५७	येक	।।ज्ञा.गा.१०३९.०३।।	घोंगडें येक बैसलें थडी। उभयां गोडी विठ्ठलाची
४४४५८	येकचि	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया

४४४५९	येकचि	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
४४४६०	येकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.०५५०.०४।।	ज्ञानदेवीं सार । चौ वेदीं पार। येकतत्त्वीं विचार। विज्ञानेंसी
४४४६१	येकला	।।ज्ञा.गा.०४३१.०६।।	निवृत्ति सुखाचा टेका। पावोनि आलों आपुल्या मठा। ज्ञान येकला निका। ज्ञानदेव
४४४६२	येकला	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
४४४६३	येकला	।।ज्ञा.गा.११२०.०३।।	गुरुमाय हेचि तयाची खूण। विठ्ठल येकला जाण
४४४६४	येकलाचि	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
४४४६५	येकलाचि	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
४४४६६	येकलाचि	।।ज्ञा.गा.११२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। विठ्ठल येकलाचि जाण
४४४६७	येकलाची	।।ज्ञा.गा.११२०.०१।।	सकळ नेणोनियां आण। विठ्ठलु येकलाची जाण
४४४६८	येकली	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
४४४६९	येकली	।।ज्ञा.गा.०२८६.०७।।	वाट पाहे मी येकली मज मदन जाकळी। अवस्था धाकुली म्हणो नये
४४४७०	येकली	।।ज्ञा.गा.०४४१.०३।।	जेथें दृष्टी दृष्टीस हरपली। कितेक ममता येकली। तेथें पाहिजे गुरुकिल्ली। तरीच सुखिया
४४४७१	येकली	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
४४४७२	येकलें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०३।।	आपींआप देखिलें। परतोन पाहे तों येकलें
४४४७३	येकलेपणें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
४४४७४	येकलेपणें	।।ज्ञा.गा.०८३८.०६।।	निवृत्ति कृपा वरी झळके। ज्ञानेश्वराचा आनंद दीपिके। विश्व आत्मा परी येके। येकलेपणें
४४४७५	येकवटु	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
४४४७६	येकवीध	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
४४४७७	येकांत	।।ज्ञा.गा.०७२८.०२।।	कीं अकल्पित लाभ जाला। प्रयत्नेविण ज्ञानयज्ञ केला। फळ येकांत फावला। सद्गुरुचा
४४४७८	येकांती	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो

४४४७९	येकाकारवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
४४४८०	येकादश	।।ज्ञा.गा.०५५०.०३।।	पांचांची मिळणी। साही चक्रपाणी। दशमाची कहाणी। येकादश
४४४८१	येकामाजीं	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची हृदयीं असतां कां नाडलासी रया
४४४८२	येकिची	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
४४४८३	येकी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
४४४८४	येकी	।।ज्ञा.गा.०५५०.०१।।	येकी सांगें मातु। येकी सांगें रे तुं। तो कोण दृष्टांतु। सखिये सांगें
४४४८५	येकी	।।ज्ञा.गा.०५५०.०१।।	येकी सांगें मातु। येकी सांगें रे तुं। तो कोण दृष्टांतु। सखिये सांगें
४४४८६	येकी	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
४४४८७	येकी	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
४४४८८	येकी	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
४४४८९	येकीहेळा	।।ज्ञा.गा.०९१३.०६।।	मन भ्रमर येकीहेळा। जैसें पावे पदकमळा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। होईल जवळा सौरसु
४४४९०	येकु	।।ज्ञा.गा.०९८४.०२।।	सुखाती चांदिणें राती। बहुतें खेळती येकु देखो
४४४९१	येकु	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
४४४९२	येकु	।।ज्ञा.गा.१०७५.०५।।	येकु त्यागी दुसरा भोगी। तिसरा योगी राजइंद्र
४४४९३	येके	।।ज्ञा.गा.०५४९.०४।।	तीन चारी मिळोनी येके ठायीं घातली। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं फावली
४४४९४	येके	।।ज्ञा.गा.०८३८.०६।।	निवृत्ति कृपा वरी झळके। ज्ञानेश्वराचा आनंद दीपिके। विश्व आत्मा परी येके। येकलेपणें
४४४९५	येके	।।ज्ञा.गा.१०७४.०३।।	लक्षण म्हणे कीं सुलक्षण म्हणे। येके उदरींच आम्ही दोघे जणे
४४४९६	येकेचि	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया

४४४९७	येचि	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
४४४९८	येची	।।ज्ञा.गा.०४१९.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटें पाहाणें। खुंटलें येणें जाणें येची भेटी
४४४९९	येणीं	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
४४५००	येणे	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं
४४५०१	येणें	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
४४५०२	येणें	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
४४५०३	येणें	।।ज्ञा.गा.००५२.०१।।	योग याग विधी येणें नव्हे सिद्धी। वायांचि उपाधि दंभ धर्म
४४५०४	येणें	।।ज्ञा.गा.००५५.०१।।	संतांचे संगती मनोमार्ग गती। आकळावा श्रीपती येणें पंथें
४४५०५	येणें	।।ज्ञा.गा.००६३.०४।।	ज्ञानदेवीं नाम रामकृष्ण ठसा। येणें दशदिशा आत्माराम
४४५०६	येणें	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें
४४५०७	येणें	।।ज्ञा.गा.००८४.०५।।	हें योगियांचे निजजीवन। रामकृष्ण नारायण। येणें जगत्रय होय पावन। हरिस्मरण जिवांसी
४४५०८	येणें	।।ज्ञा.गा.०१३१.०२।।	भक्तांकारणें येणें घेतलीसे आळी। दहा गर्भवास सोशी स्वयें वनमाळी
४४५०९	येणें	।।ज्ञा.गा.०१३१.०४।।	शोषिली पूतना येणें मोहिलें लेकरूं। आळी न संडी बाप रखुमादेविवरु
४४५१०	येणें	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
४४५११	येणें	।।ज्ञा.गा.०१४७.०३।।	कोटि कुळाचें उद्धरण। एक जपतां नारायण। येणें होशिल पावन। येरझार चुकेल
४४५१२	येणें	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
४४५१३	येणें	।।ज्ञा.गा.०१५७.०१।।	अघटित घडे अमोडे ते मोडे। तैं हरिदासा घडे जन्मा येणें
४४५१४	येणें	।।ज्ञा.गा.०१६५.०२।।	तपाहुनी तप थोर। रामकृष्ण निरंतर। येणें उद्धरतील पामर। हा निर्धार वेदींचा
४४५१५	येणें	।।ज्ञा.गा.०१६७.०२।।	रामकृष्ण जप सारासार। येणें उतरिजें पैलपार। नामें तुटैल येरझार। सर्व बाधा निवारैल
४४५१६	येणें	।।ज्ञा.गा.०१७०.०६।।	ज्ञानदेवीं पाठ केला। हरिचा गुण गायिला। येणें कायाक्लेश गेला। जीव निवाला सर्वांगें
४४५१७	येणें	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
४४५१८	येणें	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
४४५१९	येणें	।।ज्ञा.गा.०२१८.०१।।	पातेजोनि खेंवासी आणिलें। येणें आपणिया समान मज केलें गे माये
४४५२०	येणें	।।ज्ञा.गा.०२१८.०३।।	पाहें पां येणें रखुमादेविवरा विठ्ठलें। पाहे पां राहणें पंढरपुरीं केलें

४४५२१	येणें	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
४४५२२	येणें	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
४४५२३	येणें	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
४४५२४	येणें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
४४५२५	येणें	।।ज्ञा.गा.०२६८.०२।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें तें केउतें। येणें वो पंढरिनाथें वेधियेलें
४४५२६	येणें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
४४५२७	येणें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सवेंची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
४४५२८	येणें	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
४४५२९	येणें	।।ज्ञा.गा.०२९०.०२।।	काय सांगो माय न कळे तयाची सोये। येणें मनाचे मोडुनि पाये वेधियेलें
४४५३०	येणें	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं
४४५३१	येणें	।।ज्ञा.गा.०३४५.०१।।	मनाचा भाव माझा खुंटला हरिध्यानें। अवघेंचि येणें मनें काळापिवन केलें
४४५३२	येणें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०१।।	दीनपण दवडूनि दीनानाथें मेळविलें। तें येणें गोपाळें केलें रूप नवल वो माये
४४५३३	येणें	।।ज्ञा.गा.०३७०.०२।।	ऋणाईत नव्हे हा निर्गुणासी समंधु। येणें परमबोधु बोधविला
४४५३४	येणें	।।ज्ञा.गा.०३८०.०४।।	ज्ञानदेव बुझवी बुझे ज्ञानधारण। तुज माज सौजन्य येणें न्यायें
४४५३५	येणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया

४४५३६	येणें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
४४५३७	येणें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
४४५३८	येणें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
४४५३९	येणें	।।ज्ञा.गा.०४१९.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटें पाहाणें। खुंटलें येणें जाणें येची भेटी
४४५४०	येणें	।।ज्ञा.गा.०४४६.०४।।	मुळींची मूळ खूण न संपडे सर्वथा। व्यापियलें चित्ता तेजें येणें
४४५४१	येणें	।।ज्ञा.गा.०५३९.०२।।	पोटभरू येणें वैकुंठीचें पेणें। सेवासुख जाणें कृष्णसुखीं
४४५४२	येणें	।।ज्ञा.गा.०५७५.०१।।	अद्वैत येणें अद्वैतपणें सांडिलें। थितें होतें तें माझें लया पैं गेलें
४४५४३	येणें	।।ज्ञा.गा.०६२४.०३।।	जाणें येणें कांहीं नाहीं आत्मयाशी। द्रष्टत्व तयासी जाणिजे कीं
४४५४४	येणें	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
४४५४५	येणें	।।ज्ञा.गा.०६७८.०२।।	सांगिजे बोलिजे तैसें नव्हे गे माये। सुमरीं मारिलें येणें श्रीगुरुरायें
४४५४६	येणें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०४।।	येणें रखुमादेविवरु विठ्ठलें होतें तें आटिलें। सेखीं निहाटिलें निळारंभीं
४४५४७	येणें	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
४४५४८	येणें	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
४४५४९	येणें	।।ज्ञा.गा.०६९१.०२।।	बोलों नये ऐसें केलें वो माय येणें। बोलतांचि गुणें आठऊ नाहीं
४४५५०	येणें	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
४४५५१	येणें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें

४४५५२	येणें	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
४४५५३	येणें	।।ज्ञा.गा.०८०८.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यान सच्चिदानंदाचे। सर्व ब्रह्म साचें येणें येथें
४४५५४	येणें	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी
४४५५५	येणें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
४४५५६	येणें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
४४५५७	येणें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
४४५५८	येणें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
४४५५९	येणें	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
४४५६०	येणें	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
४४५६१	येणें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया

४४५६२	येणें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
४४५६३	येणें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
४४५६४	येणें	।।ज्ञा.गा.०९५७.०३।।	सांडीं तूं रे जाती होई रे विजाती। येणें रूपें समाप्ती प्रपंचाची
४४५६५	येणें	।।ज्ञा.गा.०९९४.०१।।	भगवद्गीता हेचि थोर। येणें चुके जन्म वेरझार। वैकुंठवासीं निरंतर। भवसागर उतरेल
४४५६६	येणें	।।ज्ञा.गा.०९९४.०३।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें
४४५६७	येणें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
४४५६८	येणें	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
४४५६९	येणें	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
४४५७०	येणें	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
४४५७१	येणें	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
४४५७२	येणें	।।ज्ञा.गा.१०३७.०३।।	येणें पाडें न माये कोठें। घोंगडें मोठें सांपडलें
४४५७३	येणें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे
४४५७४	येणें	।।ज्ञा.गा.१०७७.०३।।	आचार सांडुनी जालासे भ्रष्ट। माउशिसी येणें लाविलासे पाट
४४५७५	येणें	।।ज्ञा.गा.१०७७.०५।।	आणि मी सांगों नवल काई। येणें बहिणी भोगिली एकेचि ठायीं
४४५७६	येणें	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया

४४५७७	येणें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
४४५७८	येणें	।।ज्ञा.गा.१११०.०५।।	कर्म नेणों धर्म नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणें जाणें नाहीं
४४५७९	येणें	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
४४५८०	येणेंचि	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
४४५८१	येणेंचि	।।ज्ञा.गा.०७०५.०२।।	काय सांगों निदसुरी कवळलें संसारीं। करितां येरझारी येणेंचि छंदें
४४५८२	येणेंचि	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
४४५८३	येणेंची	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
४४५८४	येणेंरूपें	।।ज्ञा.गा.०२७१.०१।।	येणेंरूपें पाहावासी तरी असुमाये होसी। माझ्या मना नाकळसी सांवळ्या
४४५८५	येत	।।ज्ञा.गा.००९६.०३।।	आळवितां सगुणनिर्गुण रूपडें। वचनें फाडोवाडें हातां येत
४४५८६	येत	।।ज्ञा.गा.०२९८.०१।।	आपुलेंनि रंगें येत होती ये साजणी। तंव वनवासीं एके आलिंगिलें गे माये
४४५८७	येत	।।ज्ञा.गा.०७६३.०२।।	त्रिगुणाच्या शाखा उपशाखा बहुत। नाना याती येत पत्रें ज्यास
४४५८८	येत	।।ज्ञा.गा.०७७८.०१।।	नासिकाचा प्राण कोणी मार्गी येत। नाद दुमदुमित अनुहातीं
४४५८९	येत	।।ज्ञा.गा.०८७२.०३।।	येत जात वाटा शरीरीं भरे फांटा। मदमत्सर ताठा भ्रमकुळीं
४४५९०	येत	।।ज्ञा.गा.०९०१.०४।।	त्रिपुटिसी वर्ते। वैकुंठ सरतें। प्रेमेंविण भरितें। कैसें येत
४४५९१	येत	।।ज्ञा.गा.०९४८.०२।।	गुरुगम्य सत्ता शिष्य होय सरता। पूर्णी पूर्ण हातां ब्रह्म येत
४४५९२	येत	।।ज्ञा.गा.१०१९.०१।।	साईखडियातें देखोनियां माते। तैसा संसारातें येत रया
४४५९३	येतसे	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
४४५९४	येतां	।।ज्ञा.गा.०१३७.०३।।	पुंडलिकाच्या भावार्था। गोकुळींहुनी जाला येतां । निजप्रेमभक्ति भक्तां। घ्या घ्या आतां म्हणतसे
४४५९५	येतां	।।ज्ञा.गा.०१९६.०४।।	कर्म धर्म करितां शिणली येतां जातां। मग पुंडलिकें अनंता प्रार्थियेलें
४४५९६	येतां	।।ज्ञा.गा.०३००.०३।।	येरी सांगे भावो जावे वो प्रवृत्ति । तंव वरी गती येतां नये

४४५९७	येतां	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
४४५९८	येतां	।।ज्ञा.गा.०७७१.०१।।	विश्व ब्रह्म भासे ऐक्य येतां देहीं। अनुहातीं पाहीं अपार नाद
४४५९९	येतां	।।ज्ञा.गा.०८४५.०१।।	मरण न येतां सावधान व्हा रे। शोधुनी पावा रे निजवस्तू
४४६००	येतां	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
४४६०१	येतां	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
४४६०२	येतां	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
४४६०३	येतां	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
४४६०४	येतां	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
४४६०५	येतां	।।ज्ञा.गा.१०८२.०४।।	काय पाहशी तूं भोवतें। येतां जातां जवळीं असतें। तुझ्या पायाखालीं तुडवतें। तुझ्या डोळयांमध्यें दिसतें गा
४४६०६	येतां	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
४४६०७	येतांचि	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
४४६०८	येतिया	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये
४४६०९	येती	।।ज्ञा.गा.०१५७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे विठ्ठल जे भजती। जन्मा न येती भाक माझी
४४६१०	येती	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
४४६११	येती	।।ज्ञा.गा.०१७५.०४।।	त्रिपुटी छेदुनिया जाती। तारावया संसारा येती। हरिभक्ति उपदेशिती। भजनमार्ग तारक
४४६१२	येती	।।ज्ञा.गा.०१७७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच जन्मा येती हरीचे दास
४४६१३	येती	।।ज्ञा.गा.०१७७.०५।।	पवना पाठीं पांगुळें जैं लागती। तैं जन्मा येती हरीचे दास
४४६१४	येती	।।ज्ञा.गा.०१७७.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे विव्हळी जे भजती। ते जन्मा न येती भाक माझी
४४६१५	येती	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती

४४६१६	येती	।।ज्ञा.गा.०४१८.०३।।	आनंदें स्फुंदत येती अश्रुपात। अगा गुरुनाथ देवराया
४४६१७	येती	।।ज्ञा.गा.०४२५.०३।।	फुटतील पाय चालतील भिंती। मेरु मशक येती समतुका
४४६१८	येती	।।ज्ञा.गा.०७०५.०३।।	सुषुप्तीचें सुख जागृती जाणती। तरी परतोनी मागुती कासया येती
४४६१९	येती	।।ज्ञा.गा.०७४६.०३।।	गुंफेच्या आधारें चंद्र सूर्य चालती। विश्रांतीसी येती तये जवळी
४४६२०	येती	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
४४६२१	येतीच	।।ज्ञा.गा.०७२०.०३।।	नातरीं मोतीं। विखुरलीं अंबरीं। दिसती परि करीं। येतीच ना
४४६२२	येतु	।।ज्ञा.गा.०१६४.०३।।	दिंडी टाळ मृदंग। गीतीं गातां हरि सर्वांग। वेगीं येतु पांडुरंग। नश्वरीत नाचावया
४४६२३	येतु	।।ज्ञा.गा.०२८१.०१।।	मायबापें आमुची विठोबा रखुमाई निजाची। त्याचीये गांवींची कोण्ही येतु न्यावया
४४६२४	येतु	।।ज्ञा.गा.०४४५.०३।।	चित्त जंव निवडी तंव आपणहि पळे। अवचिता जवळी येतु असे
४४६२५	येतु	।।ज्ञा.गा.०४६६.०६।।	थोडेनी आतुडे सडेनी पदार्थे। येतु असे अर्थे हृदयामाजीं
४४६२६	येतुलेनी	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
४४६२७	येतें	।।ज्ञा.गा.१००७.०३।।	आतां ऐसेंचि अवघे जन। येतें जातें तयापासून। जगीं जग झालें जनार्दन। उदो प्रगटलें बिंबलें भान
४४६२८	येतो	।।ज्ञा.गा.१०६८.०२।।	काय सांगों तिचा नवलाहो। महालोभेंवीण कैसा येतो पान्हावो
४४६२९	येथ	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
४४६३०	येथ	।।ज्ञा.गा.००८१.०४।।	सगुण निर्गुण समरस आहे। विरुळा येथ साहे समता बुद्धी
४४६३१	येथ	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
४४६३२	येथ	।।ज्ञा.गा.०३६०.०१।।	एकतत्त्व साधी तंव हारपलों तेथ। मज पाहतां येथ मी नाहीं
४४६३३	येथीचा	।।ज्ञा.गा.०८५०.०७।।	ऐसें गंधर्वपूर कीं मृगजळाचें नीर। येथीचा विचार क्लेशी खेदक्षीण न करीं बापा
४४६३४	येथीचें	।।ज्ञा.गा.०९५६.०२।।	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्गुरु जाणितलें। येथीचें रया
४४६३५	येथुनि	।।ज्ञा.गा.०१४७.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला
४४६३६	येथुनी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
४४६३७	येथें	।।ज्ञा.गा.००६५.०३।।	मनोमार्गें गेला तो येथें मुकला। हरिपाठीं स्थिरावला तोचि धन्य

४४६३८	येथें	।।ज्ञा.गा.००७०.०२।।	तैसें नव्हे नाम सर्वमार्गांवरिष्ठ। येथें कांहीं कष्ट न लगती
४४६३९	येथें	।।ज्ञा.गा.०१३३.०२।।	हरि येथें रे हरि तेथें रे। हरिवांचूनि न दिसे रितें रे
४४६४०	येथें	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
४४६४१	येथें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा
४४६४२	येथें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०६।।	या तिहींचें दरुशन। प्राण्या नाहीं जन्ममरण। पुनरपि आगमन। येथें बोलिलेंचि नाहीं
४४६४३	येथें	।।ज्ञा.गा.०२१९.०१।।	जें येथें होतें तें तेथें नाहीं। ठाईंच्या ठाईं हारपलें
४४६४४	येथें	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दुष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
४४६४५	येथें	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
४४६४६	येथें	।।ज्ञा.गा.०६४०.०१।।	संसारचि नाहीं येथें या कारणें। नाहींच जन्मणें मरणें कैचें
४४६४७	येथें	।।ज्ञा.गा.०८०८.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यान सच्चिदानंदाचे। सर्व ब्रह्म साचें येणें येथें
४४६४८	येथें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
४४६४९	येथें	।।ज्ञा.गा.०९४४.०१।।	येथें तेथें दुरी तो नांदे मंदिरीं। आत्मा चराचरीं एकपणें
४४६५०	येथें	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
४४६५१	येथें	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
४४६५२	येथें	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
४४६५३	येथें	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
४४६५४	येथें	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें

४४६५५	येथें	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
४४६५६	येर	।।ज्ञा.गा.०१७०.०२।।	कारण भाव जाणावा। येर अर्थ तोडावा। निरंतर हरि भजावा। सफल होईल सर्वदा
४४६५७	येर	।।ज्ञा.गा.०१८६.०२।।	सत्संगें प्रमाण जाणावया हरि। येर ते निर्धारीं प्रपंचजात
४४६५८	येर	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
४४६५९	येर	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
४४६६०	येर	।।ज्ञा.गा.०२१४.०२।।	एक पंढरी वैकुंठ। येर बाउगे बोभाट
४४६६१	येर	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
४४६६२	येर	।।ज्ञा.गा.०५३९.०४।।	ज्ञानदेवा साध्य ज्ञानाचें उपाध्य। येर तत्त्व बोध्य मुक्त कैचें
४४६६३	येर	।।ज्ञा.गा.०५४३.०१।।	दुजेपणीचा भावो माझिये ठाउनी जावो। येर सकळिक वावो म्यां त्यजियेला
४४६६४	येर	।।ज्ञा.गा.०५७४.०४।।	ऐसे भुलविले जाण काळेपणें आपणें। रखुमादेविवरु जाणें येर कांहीं नेणें
४४६६५	येर	।।ज्ञा.गा.०५९२.०४।।	मायोपाधी तेंचि जाहलें सगुण। येर तें निर्गुण जैसें तैसें
४४६६६	येर	।।ज्ञा.गा.०७०२.०२।।	नाम तें अवघें उच्चारिसी वेगें। येर तें वाउगें कर्महीन
४४६६७	येर	।।ज्ञा.गा.०८७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे घेती ते शाहाणे। येर ते पाहुणे यमाचे रया
४४६६८	येर	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
४४६६९	येर	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
४४६७०	येर	।।ज्ञा.गा.०९०९.०३।।	येर सकळिक पाल्हाळ रे। बाप रखुमादेविवरु सुखाचें निधान रे भ्रमरा
४४६७१	येर	।।ज्ञा.गा.०९२९.०९।।	सगुण निर्गुण पाहीं जयापासुनीं। ते राहे अनुभउनी येर वाउगेचि रया
४४६७२	येर	।।ज्ञा.गा.०९४२.०१।।	सर्वांग देखणें हाचि भावो जाण। येर निकारणें वायां वोझें
४४६७३	येर	।।ज्ञा.गा.०९९६.०१।।	वेदांत सिद्धांत देतात पैं हाक। स्तब्ध ते जंबुक येर शास्त्रें
४४६७४	येर	।।ज्ञा.गा.०९९६.०२।।	तेंचि कीं प्रमाण साधनानुक्रम। येर भवभ्रम रूप आथी

४४६७५	येर	।।ज्ञा.गा.०९९६.०५।।	काय बहिर्मुख नेणतीच येर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
४४६७६	येरझार	।।ज्ञा.गा.००७४.०२।।	लटिका व्यवहार सर्व हा संसार। वायां येरझार हरिवीण
४४६७७	येरझार	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
४४६७८	येरझार	।।ज्ञा.गा.०१४७.०३।।	कोटि कुळाचें उद्धरण। एक जपतां नारायण। येणें होशिल पावन। येरझार चुकेल
४४६७९	येरझार	।।ज्ञा.गा.०१६७.०२।।	रामकृष्ण जप सारासार। येणें उतरिजें पैलपार। नामें तुटैल येरझार। सर्व बाधा निवारैल
४४६८०	येरझार	।।ज्ञा.गा.०१७२.०४।।	कृपा होईल भगवंताची। तरणोपाय सव्यसाची। येरझार चुकेल जन्माची। सरता होशिल वैकुंठ
४४६८१	येरझार	।।ज्ञा.गा.०२६४.०३।।	त्याचा उंबरा उसिसा करीन। वरी येरझार मी सारीन गे बाईये
४४६८२	येरझार	।।ज्ञा.गा.०४३९.०२।।	भवार्णवाची येरझार मोडे। तरीच सद्गुरुसंग घडे। हातां कामधेनु चढे। अलक्षाची
४४६८३	येरझार	।।ज्ञा.गा.०४५६.०४।।	सोहंसिद्धमंत्रें प्रोक्षिला संसार। मरणाची येरझार खुंटियेली
४४६८४	येरझार	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें
४४६८५	येरझार	।।ज्ञा.गा.०९०१.०५।।	ज्ञानदेवीं घर। केलें पैं सपूर। संसार येरझार। हरिचरणीं
४४६८६	येरझार	।।ज्ञा.गा.०९४६.०१।।	असार घेईंजे सार पारखूनियां विचार। जेणें तुटे येरझार मरणजन्मीं
४४६८७	येरझार	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
४४६८८	येरझारा	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें
४४६८९	येरझारा	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
४४६९०	येरझारा	।।ज्ञा.गा.०४६६.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विनत सोपारा। मरणाच्या येरझारा दूर केल्या
४४६९१	येरझारा	।।ज्ञा.गा.०७४७.०३।।	वृत्ति झेंपावली आनंद झाला सैरा। सत्रावी येरझारा करी जेथें
४४६९२	येरझारा	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
४४६९३	येरझारा	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
४४६९४	येरझारा	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा

४४६९५	येरझारा	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
४४६९६	येरझारा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
४४६९७	येरझारा	।।ज्ञा.गा.०९९१.०३।।	गर्भवास येरझारा न सोसती दातारा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला गा
४४६९८	येरझारा	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
४४६९९	येरझारी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
४४७००	येरझारी	।।ज्ञा.गा.०६६५.०१।।	जन्मा आवर्ती येरझारी फिटली। ब्रह्मसमदृष्टि जाली गुरुमुखें
४४७०१	येरझारी	।।ज्ञा.गा.०७०५.०२।।	काय सांगों निदसुरी कवळलें संसारीं। करितां येरझारी येणेंचि छंदें
४४७०२	येरझारीं	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
४४७०३	येरा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
४४७०४	येरा	।।ज्ञा.गा.०३१६.०१।।	पांचही वऱ्हाडी पांचा ठायीं बोळविली । येरा दिधली मिठी देखा
४४७०५	येरा	।।ज्ञा.गा.०५९७.०४।।	हरि ब्रह्मा सूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरूपीं
४४७०६	येरा	।।ज्ञा.गा.०६४८.०१।।	अमानत्व स्थिति ते अंतीं कठीण। येरा जन्म जाण न साधेची
४४७०७	येरा	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये
४४७०८	येरा	।।ज्ञा.गा.०७११.०४।।	हरिब्रह्मासूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरुपीं
४४७०९	येरा	।।ज्ञा.गा.०८५०.१५।।	निवृत्तिदास म्हणे अनुभवी तो जाणें। येरा लाजिरवाणें टकमक
४४७१०	येराचिया	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
४४७११	येरासी	।।ज्ञा.गा.०५५५.०१।।	पांचांची वाट पांचांसवें गेली। येरासी जाहली देशधडी

४४७१२	येरासी	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये
४४७१३	येरी	।।ज्ञा.गा.०३००.०३।।	येरी सांगे भावो जावे वो प्रवृत्ति । तंव वरी गती येतां नये
४४७१४	येरी	।।ज्ञा.गा.०३७९.०१।।	येरी म्हणे भेद सृष्टी दाविती शब्द। तत्त्व तत्त्वीं बोध कोठें गेलें
४४७१५	येरी	।।ज्ञा.गा.०३८०.०१।।	सखी म्हणे बाई समपण तें कैसें। येरी म्हणे देश हिंडूं नको
४४७१६	येरी	।।ज्ञा.गा.०३८१.०३।।	येरी म्हणे वाजट झाली हो पुराणें। समरस जाणें कोणे घरीं
४४७१७	येरी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
४४७१८	येरी	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
४४७१९	येरी	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
४४७२०	येरी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
४४७२१	येरु	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
४४७२२	येरु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
४४७२३	येरु	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
४४७२४	येरुनि	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
४४७२५	येरे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
४४७२६	येरें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
४४७२७	येरें	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
४४७२८	येऱ्हवी	।।ज्ञा.गा.०४९४.०२।।	पाहातां न दिसे भानुप्रकाशें। येऱ्हवी तें असे मशकीं रया

४४७२९	ये-हवीं	।।ज्ञा.गा.००५९.०२।।	भावबळें आकळे ये-हवीं नाकळे। करतळीं आंवळे तैसा हरि
४४७३०	ये-हवीं	।।ज्ञा.गा.०३२३.०१।।	पतीचा जिव्हाळा म्हणोनी सासु-याचे साहिजे । ये-हवीं वाहिजे चामाची मोट
४४७३१	येवढा	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
४४७३२	येवढी	।।ज्ञा.गा.०४१७.०१।।	निमिष नलगे मन वेधितां। येवढी तुझी स्वरूपता
४४७३३	येवढें	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
४४७३४	येवढें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
४४७३५	येवढें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
४४७३६	येवढें	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
४४७३७	येवढें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
४४७३८	येवढें	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
४४७३९	येवो	।।ज्ञा.गा.०३०७.०३।।	रखुमादेविवरु साकार अंबुला । मज पूर्ण आला बाई येवो
४४७४०	येवो	।।ज्ञा.गा.०६५९.०४।।	वाचाळपणें परा येवो नल्हाये दातारा। अनुभवो भीतरा बाहेजु वेडावला
४४७४१	येवो	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये

४४७४२	येवों	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
४४७४३	येवों	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
४४७४४	येवों	।।ज्ञा.गा.०८५०.०३।।	म्हणोनी तया वाटा जाऊं नको अव्हाटा। या संकल्पा फुकटा येवों नेदी
४४७४५	येवों	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
४४७४६	येवोनियां	।।ज्ञा.गा.०३६५.०३।।	रूप येवोनियां डोळां बैसलें। पाहें तंव परब्रह्म अवतरलें
४४७४७	येसणा	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
४४७४८	येसरे	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
४४७४९	येसी	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
४४७५०	यो	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
४४७५१	यो	।।ज्ञा.गा.०२५०.०४।।	गळां गुंजमाळा गांठी मोरपिसा वेठी। सोकरु लागे पाठी नंदरायाचा गो आई यो
४४७५२	यो	।।ज्ञा.गा.०२५०.०८।।	पूर्वपुण्य फळलें देहमुक्त जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गो आई यो
४४७५३	योग	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
४४७५४	योग	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि
४४७५५	योग	।।ज्ञा.गा.००५२.०१।।	योग याग विधी येणें नव्हे सिद्धी। वायांचि उपाधि दंभ धर्म
४४७५६	योग	।।ज्ञा.गा.००६६.०३।।	योग याग क्रिया धर्माधर्म माया। गेले ते विलया हरिपाठीं

४४७५७	योग	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
४४७५८	योग	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
४४७५९	योग	।।ज्ञा.गा.०४७९.०३।।	अष्टांगादि योग प्रयासें जोडले । व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
४४७६०	योग	।।ज्ञा.गा.०६४९.०१।।	योग तो कठीण साधितां साधेना। जेणें गा चिद्घना न पाविजे
४४७६१	योग	।।ज्ञा.गा.०७१५.०३।।	तिहींचा संयोग आभ्यासावा योग। मग घडे संग ब्रह्माचा पैं
४४७६२	योग	।।ज्ञा.गा.०७२५.०२।।	तेथें वैराग्याचे भोपळे। उरी बांधिली योग सकळें। पैलपाराचा ब्रह्मांडगोळ। पहावया
४४७६३	योग	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
४४७६४	योग	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
४४७६५	योग	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया
४४७६६	योग	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
४४७६७	योग	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे ह्रदयीं ध्याईं हृषिकेशी
४४७६८	योग	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
४४७६९	योगनादातटीं	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
४४७७०	योगपंथें	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
४४७७१	योगबंदु	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
४४७७२	योगभाव	।।ज्ञा.गा.०४७३.०१।।	देहभाव ठेवावे योगभाव सेवावे। हें बोलणें जाणणें सोय नव्हे गे माये
४४७७३	योगभ्रष्टाचें	।।ज्ञा.गा.०४३४.०१।।	योगभ्रष्टाचें वर्णन। जिये समूळ पाहिलें ज्ञान। वस्तू वस्तूचि म्हणोन। मौन्य जालें

४४७७४	योगभ्रष्टु	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
४४७७५	योगमाया	।।ज्ञा.गा.००४०.०१।।	विश्व भुलवी योगमाया तो। गोकुळीं रहिवासु तो गे बाई
४४७७६	योगमाया	।।ज्ञा.गा.०७२८.०६।।	मुक्त वैभवाचा देव्हारा। निवृत्ति प्रकाशें पूजिला सारा। सोपी कुळवाड ज्ञानेश्वरा। योगमाया
४४७७७	योगमायेचेनी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
४४७७८	योगयाग	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
४४७७९	योगरीतीं	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
४४७८०	योगविद्येच्या	।।ज्ञा.गा.०२४६.०९।।	योगविद्येच्या पंथें साधकवृंदें चालियलीं। उपनिषदाचा अर्थ शब्द करिती कोकिळी
४४७८१	योगाची	।।ज्ञा.गा.०४६९.०३।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना योगाची धारणा। जीवशीव करूणा चक्षु दृढ करी
४४७८२	योगाचे	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
४४७८३	योगिजन	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
४४७८४	योगिजनां	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
४४७८५	योगिणी	।।ज्ञा.गा.०५०९.०३।।	संभोग वोवरी होतिये निदसुरी। योगिणी खेचरी मज जागविलें वो माये
४४७८६	योगिध्याना	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना
४४७८७	योगिया	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे

४४७८८	योगिया	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
४४७८९	योगिया	।।ज्ञा.गा.०३३३.०३।।	तेथें सत्रावी दुभतें योगिया पुरतें। बहुकाळ निरुतें सारासार देखा
४४७९०	योगिया	।।ज्ञा.गा.०४२४.०४।।	ज्ञान गोदावरीच्या तीरीं। स्नान केलें पंचाळेश्वरीं। ज्ञानदेवाच्या अंतरीं। दत्तात्रेय योगिया
४४७९१	योगिया	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
४४७९२	योगिया	।।ज्ञा.गा.०५४४.०१।।	योगिया दुर्लभ तो म्यां देखिला साजणी। पाहतां पाहतां मना न पुरेचि धणी
४४७९३	योगिया	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
४४७९४	योगिया	।।ज्ञा.गा.०८८५.०२।।	न खंडे न तुटे कर्माची बेडी। अनुभवेंवीण तोडी तो योगिया
४४७९५	योगिया	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
४४७९६	योगिया	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
४४७९७	योगियां	।।ज्ञा.गा.००५५.०४।।	नामामृत गोडी वैष्णवां लाधली। योगियां साधली जीवनकळा
४४७९८	योगियां	।।ज्ञा.गा.०२२६.०१।।	योगियां मुनीजनां ध्यानीं। तें सुख आसनीं शयनीं
४४७९९	योगियां	।।ज्ञा.गा.०७७८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अष्टांग योगियां। साधितो उपाया याची मार्गें
४४८००	योगियां	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
४४८०१	योगियांचा	।।ज्ञा.गा.०००४.०२।।	योगियांचा कसवटी । दावितसे नेत्रपुटीं । उभा भीवरेच्या तटीं । देखिला देवो
४४८०२	योगियांचा	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
४४८०३	योगियांचा	।।ज्ञा.गा.११०१.०४।।	ही खूण जो जाणे योगियांचा राव। म्हणे ज्ञानदेव निवृत्तीचा
४४८०४	योगियांचे	।।ज्ञा.गा.००८४.०५।।	हें योगियांचे निजजीवन। रामकृष्ण नारायण। येणें जगत्रय होय पावन। हरिस्मरण जिवांसी
४४८०५	योगियांचे	।।ज्ञा.गा.०७९१.०२।।	प्रणव जें गुह्य ऋषि योगियांचे। सर्वांवरिष्ठा साचें वेद आज्ञा
४४८०६	योगियांचें	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
४४८०७	योगियाचे	।।ज्ञा.गा.०७६१.०३।।	बिंदूचें जें मूळ प्रणवाचें फळ। योगियाचे खेळ तेच ठायीं

४४८०८	योगिये	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
४४८०९	योगिराज	।।ज्ञा.गा.०४९५.०१।।	अधिक देखणें तरी निरंजन पहाणें। योगिराज विनवणें मना आलें वो माये
४४८१०	योगिराजु	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
४४८११	योगिराजु	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
४४८१२	योगी	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
४४८१३	योगी	।।ज्ञा.गा.०१३८.०१।।	निजानंद हें पैं ब्रह्म। ऐसें जाणती योगी वर्म
४४८१४	योगी	।।ज्ञा.गा.०१८३.०८।।	शुकादिक योगी रंगलें श्रीरंगीं। परिक्षितीच्या अंगीं ठसावलें
४४८१५	योगी	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा
४४८१६	योगी	।।ज्ञा.गा.०२४६.१२।।	म्हणे ज्ञानदेव योगी जालासे नर। निवृत्तिप्रसादें समाधी सर्वगत स्थिर
४४८१७	योगी	।।ज्ञा.गा.०४२४.०१।।	पैल मेरुच्या शिखरीं। एक योगी निराकारी। मुद्रा लावुनी खेंचरीं। प्राणायामीं बैसला
४४८१८	योगी	।।ज्ञा.गा.०४३०.०२।।	सनकादिक तृप्त। ज्या सुखेसी जाले। योगी आनंदले। युगायुगीं
४४८१९	योगी	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
४४८२०	योगी	।।ज्ञा.गा.०६२८.०६।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या संगीं। झाला पूर्ण योगी ज्ञानेश्वर
४४८२१	योगी	।।ज्ञा.गा.०६५१.०५।।	भेदाभेद दोन्ही सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर पूर्ण योगी
४४८२२	योगी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०२।।	जेवणार भला जेऊनियां धाला। योगी जो निवाला परमहंस
४४८२३	योगी	।।ज्ञा.गा.०७१७.०१।।	जाला ब्रह्मज्ञानी पूर्ण योगी सिद्ध। तोचि जाणा बद्ध भेद बुद्धि
४४८२४	योगी	।।ज्ञा.गा.०७४३.०५।।	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती
४४८२५	योगी	।।ज्ञा.गा.०७६६.०२।।	मसुरामात्र सार योगी ध्याती देहीं। निरंजन पाहीं ब्रह्म तेंचि
४४८२६	योगी	।।ज्ञा.गा.०७७७.०२।।	आत्मदशे योगी लक्ष लाविती देहीं। ब्रह्मरंध्र पाहीं सत्पद तें
४४८२७	योगी	।।ज्ञा.गा.०७९८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभव ऐसा जेथें। तोचि जीवन्मुक्त संत योगी
४४८२८	योगी	।।ज्ञा.गा.०८२०.०२।।	बिंदुस्थान तेथें ब्रह्मरंध्र ज्योती। तेथ योगी वसती दिवस रात्र
४४८२९	योगी	।।ज्ञा.गा.०८४१.०१।।	औटाचे डोंगरीं गाय एक वसे। क्षीर सेवीतसे योगी एक
४४८३०	योगी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०२।।	आवडी धरुनी गोडी घेई कां ध्यानीं। परतोन मग योगी नाहीं तुज

४४८३१	योगी	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
४४८३२	योगी	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
४४८३३	योगी	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
४४८३४	योगी	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
४४८३५	योगी	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
४४८३६	योगी	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
४४८३७	योगी	।।ज्ञा.गा.१०७५.०५।।	येकु त्यागी दुसरा भोगी। तिसरा योगी राजइंद्र
४४८३८	योगी	।।ज्ञा.गा.१०७७.०१।।	ऐसा गे माये कैसा योगी। जे ठाई जन्मला तो ठाव भोगी
४४८३९	योगी	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
४४८४०	योगी	।।ज्ञा.गा.११०३.०२।।	सनकादिक मुनि जेणें सुखावले। योगी आनंदले युगायुगीं
४४८४१	योगी	।।ज्ञा.गा.११०५.०१।।	ऐसा गे! माय! कैसा हा योगी?। जे ठायीं जन्मला तो ठाय भोगी
४४८४२	योगीया	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
४४८४३	योगीयांची	।।ज्ञा.गा.०७८६.०१।।	पश्चिम मार्गीं खूण बीजें दोन साजिरीं। अविनाश ओवरी योगीयांची
४४८४४	योगीयांचें	।।ज्ञा.गा.०७५७.०१।।	शून्याचें जें बीज योगीयांचें गुज। स्वानंदाचें निजब्रह्म रया
४४८४५	योगीयांचें	।।ज्ञा.गा.०७५९.०६।।	सलोकता मुक्ती आदी तिन्ही वर। वसतें जें घर योगीयांचें
४४८४६	योगीयाला	।।ज्ञा.गा.०८१७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐशा योगीयाला। देखतां तयाला नमन माझें
४४८४७	योगीराज	।।ज्ञा.गा.०७५८.०१।।	ऐसा योगीराज देखितां अवचट। उन्मनी लंपट रात्रंदिवस
४४८४८	योगीराणा	।।ज्ञा.गा.०७५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसा योगीराणा। तयाचिया चरणा प्रणिपात
४४८४९	योगीराम	।।ज्ञा.गा.०७६७.०२।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति जेथें उद्भव तिचा। योगीराम ज्याचा अधिकारी

४४८५०	योगीराया	।।ज्ञा.गा.०६२५.०१।।	पाहणें जें कांहीं त्याशीं मुळीं पाहें। मग सुखी राहे योगीराया
४४८५१	योगु	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
४४८५२	योगु	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
४४८५३	योगें	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
४४८५४	योगें	।।ज्ञा.गा.०५१९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वाच्या वाचक योगें। हरिवीण वाउगें नाहीं रया
४४८५५	योगें	।।ज्ञा.गा.०५८६.०३।।	अनुभव योगें दोन्हीं जाण सम। नाहींचि विषम अणुभरी
४४८५६	योगें	।।ज्ञा.गा.०६१८.०२।।	वासनेच्या योगें न निमे कल्पना। याचि लागीं नाना योनी भोगी
४४८५७	योगें	।।ज्ञा.गा.०६३८.०४।।	अविद्येच्या योगें तुज जाण भुली। अनुभउनी किल्ली छेदी आतां
४४८५८	योगें	।।ज्ञा.गा.०७४६.०२।।	अनंत ब्रह्मांडाचा खेळ जिच्या योगें चाले । चांग्यासी मीनलें तया ठायीं
४४८५९	योगें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
४४८६०	योगेश्वर	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर
४४८६१	योगेश्वरा	।।ज्ञा.गा.०८४३.०९।।	ऐसा हा संसार मायेनें वेष्टिला। म्हणूनि दुरावला योगेश्वरा
४४८६२	योग्य	।।ज्ञा.गा.००१०.०१।।	अविट अमला नभभूषणा । अनंत लोचना गजानना । पतितपावना दर्शना । योग्य तुझिया
४४८६३	योग्यता	।।ज्ञा.गा.०३६७.०३।।	दुर्घट घडतां न वर्णवे योग्यता। मज पुढारी वो माय
४४८६४	योनिपंथू	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
४४८६५	योनी	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दु:खें । जन्म योनी भोगूं लागेल
४४८६६	योनी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्में करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निर्धारें
४४८६७	योनी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं

४४८६८	योनी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
४४८६९	योनी	।।ज्ञा.गा.०६१८.०२।।	वासनेच्या योगें न निमे कल्पना। याचि लागीं नाना योनी भोगी
४४८७०	योनी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
४४८७१	योनी	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
४४८७२	योनी	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
४४८७३	योनी	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
४४८७४	योनी	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
४४८७५	योनीमाळा	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
४४८७६	रंक	।।ज्ञा.गा.१०४८.०१।।	तूं माझा स्वामी मी तुझा रंक। पाहतां न दिसे वेगळिक
४४८७७	रंका	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
४४८७८	रंका	।।ज्ञा.गा.०७२८.०५।।	कैसी भ्रांती निभ्रांत जाली। रंका इंद्रपदवी आली। तैसी आपुली कृपा जाली
४४८७९	रंकें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०२।।	तुझें तुज देवा सांगतां निकें। समर्थासी केवीं बोलावें रंकें
४४८८०	रंकें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया

४४८८१	रंग	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
४४८८२	रंग	।।ज्ञा.गा.०३२४.०२।।	वेधु वेधला निळा पाहे घननीळा । विरहिणी केवळा रंग रसनें
४४८८३	रंग	।।ज्ञा.गा.०३४८.०३।।	अवघें अंबर माझें तिंबलें। ब्रह्मरसें पिळिलें वो रंग नव्हे
४४८८४	रंग	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
४४८८५	रंग	।।ज्ञा.गा.०७५६.०२।।	ऐसा रंग जया लाधतांचि पाही। मनाची ही सोई हारपली
४४८८६	रंग	।।ज्ञा.गा.०७५९.०७।।	त्वंपद तत्पद असिपदाचा रंग। त्याचा अंतरंग देखा बाईयांनो
४४८८७	रंग	।।ज्ञा.गा.०८०८.०२।।	निळा रंग देखें सर्वांचें देखणीं। चैतन्य भुवनीं समरसा
४४८८८	रंग	।।ज्ञा.गा.०८२५.०१।।	आत्माराम नयनीं निरखुनी देखिला। निळा रंग ओतिला आदी अंतीं
४४८८९	रंगणा	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
४४८९०	रंगणीं	।।ज्ञा.गा.०२१०.०८।।	नामें स्फुंदत नाचत रंगणीं। प्रेम विठ्ठलचरणीं। सर्व सुख खाणी । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल
४४८९१	रंगणीं	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
४४८९२	रंगणीं	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
४४८९३	रंगनाथा	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
४४८९४	रंगला	।।ज्ञा.गा.०२१०.०६।।	सकळ कुळाचा तारकु। तोचि जाणावा पुण्यश्लोकु। पांडुरंगीं रंगला नि:शंकु। धन्य जन्म तयाचा
४४८९५	रंगला	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
४४८९६	रंगला	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
४४८९७	रंगला	।।ज्ञा.गा.०२४१.०३।।	रंगु रंगला सुरंग जाला। पहिलिये रंगीं निवृत्ति भला
४४८९८	रंगलें	।।ज्ञा.गा.०१८३.०८।।	शुकादिक योगी रंगलें श्रीरंगीं। परिक्षितीच्या अंगीं ठसावलें
४४८९९	रंगलें	।।ज्ञा.गा.०२०६.०४।।	पदकमळ जोडिलें। तेथें मुनिजन रंगलें
४४९००	रंगलें	।।ज्ञा.गा.०२२०.०२।।	पांडुरंगीं मन रंगलें। गोविंदाचे गुणीं वेधलें
४४९०१	रंगलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०६।।	यशोदेनें ओवाळिलें। तेंचि गोवर्धनीं रंगलें
४४९०२	रंगलें	।।ज्ञा.गा.०४०५.०१।।	तुझी सेवा करीन मनोभावें वो। माझें मन गोविंदीं रंगलें वो

४४९०३	रंगलें	।।ज्ञा.गा.०४६०.०१।।	आत्मरूपीं रूप रंगलें सहज। रिगोनी निजगुज सतेजिलें
४४९०४	रंगलें	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
४४९०५	रंगलें	।।ज्ञा.गा.०७३२.०१।।	निर्गुणाचे रंगीं रंगलें हें मन। सांवळें सगुण ब्रह्म तेंची
४४९०६	रंगलें	।।ज्ञा.गा.१०३८.०२।।	संतचरणीं रुळें श्रीरंगीं रंगलें। व्योमाकार मिरवले तेंचि देखे
४४९०७	रंगलें	।।ज्ञा.गा.१०५४.०२।।	मागेन स्वानुभव अंगुलें। पांचां तत्त्वांचें सानुलें। व्यर्थ इंद्रियें भोगिलें। नाहीं रंगलें संतचरणीं
४४९०८	रंगा	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
४४९०९	रंगा	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
४४९१०	रंगा	।।ज्ञा.गा.१०६०.०२।।	वैकुंठवासिनी विठाई जगत्रजननी। तुझा वेधु माझे मनीं रंगा येई वो ये
४४९११	रंगा	।।ज्ञा.गा.१११५.०१।।	विठाई कीटाई माझे कृष्णाई कानाई। रंगा येई वो येई
४४९१२	रंगांचे	।।ज्ञा.गा.०८३९.०३।।	गंगा त्रिवेणी निर्मळ नीर। राजहंस पक्षी किन्नर। अनेक रंगांचे मयूर टाहो देती
४४९१३	रंगाचें	।।ज्ञा.गा.१०४३.०१।।	माझें चवाळें रंगाचें बहुतें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें दिधलें गे माय
४४९१४	रंगामाजीं	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
४४९१५	रंगीं	।।ज्ञा.गा.०२४१.०३।।	रंगु रंगला सुरंग जाला। पहिलिये रंगीं निवृत्ति भला
४४९१६	रंगीं	।।ज्ञा.गा.०७३२.०१।।	निर्गुणाचे रंगीं रंगलें हें मन। सांवळें सगुण ब्रह्म तेंची
४४९१७	रंगीं	।।ज्ञा.गा.१०२३.०४।।	हरि आला रंगीं। सज्जनाचे संगीं
४४९१८	रंगु	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
४४९१९	रंगु	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
४४९२०	रंगु	।।ज्ञा.गा.०२४१.०३।।	रंगु रंगला सुरंग जाला। पहिलिये रंगीं निवृत्ति भला
४४९२१	रंगुनी	।।ज्ञा.गा.०७०३.०१।।	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
४४९२२	रंगे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
४४९२३	रंगे	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
४४९२४	रंगें	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये

४४९२५	रंगें	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
४४९२६	रंगें	।।ज्ञा.गा.०२९८.०१।।	आपुलेंनि रंगें येत होती ये साजणी। तंव वनवासीं एके आलिंगिलें गे माये
४४९२७	रंजन	।।ज्ञा.गा.०७६१.०१।।	नयनाचे अंजन मनाचें रंजन। ठसा हा सघन बाईयांनो
४४९२८	रंजला	।।ज्ञा.गा.०११६.०४।।	ज्ञानरंजनीं रंजला। ज्ञानबोधें उपजला। ज्ञानदेवीं हरि सेविला। निरंतर सर्वकाळ
४४९२९	रंजवी	।।ज्ञा.गा.०२४४.०५।।	ज्ञानदेवा जीवीं कृष्ण चिरंजीवी। गोपाळ रंजवी प्रेमभक्तां
४४९३०	रंजवी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
४४९३१	रंजवी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
४४९३२	रंजिला	।।ज्ञा.गा.०८४०.०६।।	खद्योत गलबला थोर जाला। निवृत्तिबोध मिरवूं लागला। ज्ञानदेव पैकूं रंजिला। सर्व सुखा
४४९३३	रंडी	।।ज्ञा.गा.११११.०४।।	भावाची मी साडी मायेची घरघुसी। कृष्ण पुरुष वरीयेला मग कैची रंडी
४४९३४	रंध्र	।।ज्ञा.गा.०५८९.०४।।	पाथराची टाकी जरी होय तीख। नये रंध्र शलाख मुक्तिकेशी
४४९३५	रकारा	।।ज्ञा.गा.०१३५.०३।।	रकारा पुढें एक मकार मांडी कां। उतरसी समतुका शंभूचीया
४४९३६	रक्त	।।ज्ञा.गा.०७३७.०२।।	रक्त शुभ्रवर्ण नीळ पीत दिसे। दृष्टि शुद्ध असे तयामध्यें
४४९३७	रक्त	।।ज्ञा.गा.०७३८.०३।।	रक्त श्वेत शाम नीळवर्ण आहे। पीत केशर हे माजी तेथें
४४९३८	रक्त	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
४४९३९	रक्तवर्ण	।।ज्ञा.गा.०८१५.०१।।	रक्तवर्ण स्थूळ श्वेत हे सूक्ष्म। कारण तें शाम ऐसें देखा
४४९४०	रक्ष	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
४४९४१	रक्षण	।।ज्ञा.गा.०६५२.०२।।	तोडुनि चंदन कर्दळीचें वन। बाभुळा रक्षण बैसविलें
४४९४२	रक्षण	।।ज्ञा.गा.०८३८.०४।।	ते दृष्टि अणुभरी। इकडे पाहे समूळवरी। तो जडजीव करी। रक्षण बापा
४४९४३	रक्षण	।।ज्ञा.गा.०९१०.०३।।	कैसेनि कीजे मनासी रक्षण। भावासी बंधन केवीं घडे
४४९४४	रक्षितु	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु
४४९४५	रक्षिला	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां ।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला

४४९४६	रक्षिलासी	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
४४९४७	रक्षिलें	।।ज्ञा.गा.०२२९.०५।।	काळु आतुडे परी वेळु नातुडे। म्हणोनी रक्षिलें सकळां रे
४४९४८	रक्षिलें	।।ज्ञा.गा.०२२९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल साचा। म्हणोनी रक्षिलें आम्हां रे
४४९४९	रक्षिलें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
४४९५०	रक्षिलें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०७।।	अहो जी निवृत्ति सद्गुरु विचित्रा। भले रक्षिलें तारकमंत्रा। करोनिया आले यात्रा। अरूपाची
४४९५१	रक्षी	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु
४४९५२	रक्षी	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
४४९५३	रखुमांगदु	।।ज्ञा.गा.०१६२.०३।।	नामें तरला प्रल्हाद। रखुमांगदु नारद। भीष्म पावले प्रसिद्ध। वैकुंठनाम अवधारा
४४९५४	रखुमाई	।।ज्ञा.गा.०२८१.०१।।	मायबापें आमुची विठोबा रखुमाई निजाची। त्याचीये गांवींची कोण्ही येतु न्यावया
४४९५५	रखुमाई	।।ज्ञा.गा.०२८१.०८।।	ऐसी दगदगल्यें सासुरवासा। विठोबा रखुमाई माझा कुवासा। निवृत्तिदासु तयाचा। जन्मोजन्मीं वोळगणा
४४९५६	रखुमाई	।।ज्ञा.गा.०३६७.०५।।	तो चिदानंदु पुतळा रखुमाई जवळा। सोईरा सकळांसहित वो माये
४४९५७	रखुमाई	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
४४९५८	रखुमाईदेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६८२.०४।।	हा रखुमाईदेविवरु गुरुगम्य सागरु। न करीच अव्हेरु माझा वो माय
४४९५९	रखुमादेवि	।।ज्ञा.गा.०५०१.०६।।	हा निरालंब वोळला भक्तिभावें मिळाला। रखुमादेवि दादुला विठ्ठलु राणा वो माय
४४९६०	रखुमादेवि	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया
४४९६१	रखुमादेविपती	।।ज्ञा.गा.०५००.०६।।	ऐसी जाली प्राप्ती खुंटली मागील गती। रखुमादेविपती जोडला वो माय
४४९६२	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
४४९६३	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०१३२.०४।।	दिवसेंदिवस व्यर्थ जात संसार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा आधार
४४९६४	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिघलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा
४४९६५	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०१४४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सिद्धि। तरणोपाय हेचि बुद्धि। कृपा करील कृपानिधी। ऐशिया भक्तांशीं जाणावें
४४९६६	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०१८९.०६।।	ऐसें एकांग वीर। विठ्ठलरायाचें डिंगर। बाप रखुमादेविवर। तीहीं निर्धारीं जोडिला
४४९६७	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०१९८.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलें। मन ठेउनी राहिलें निर्धारें
४४९६८	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०२१७.०३।।	पुंडलिकेने भक्तिगे बंदा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलुने

४४९६९	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०२२६.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। तें सुख संवगडिया दिधलें
४४९७०	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
४४९७१	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
४४९७२	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०२७३.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सये। सेजारासी नये काय करूं
४४९७३	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
४४९७४	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०२९४.०७।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं गळालें। ब्रह्मसुख सोहळे आम्हां घरीं
४४९७५	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०२९५.०४।।	ऐसें भुलवणीं भुलविलें नयनीं। रखुमादेविवर चिंतनीं वो माये
४४९७६	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०३०९.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलेंसी चाड । अद्वैतेंसी माळ घेऊनी ठेलें
४४९७७	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०३१२.०३।।	बाप रखुमादेविवर पुरोनी उरला । सबाह्यजु भरला माझे हृदयीं गे माये
४४९७८	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०३१४.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठला लाधला । मज घेऊनी गेला बाईये वो
४४९७९	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०३१५.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भोगिला । मज पैं लाधला गुणेवीण
४४९८०	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०३६४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तेजसु। ब्रह्मकमळीं दावितां प्रकाशु गे बाईये
४४९८१	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०३६९.०६।।	गुण गिऱ्हाईक जोडला अमोल मोलें घेतला। रखुमादेविवर विठ्ठला वो माय
४४९८२	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०३७७.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। सहज मोलेविणें विकत घेतलें
४४९८३	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०३७८.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवचितां। निवृत्ति समता सांगितलें
४४९८४	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
४४९८५	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
४४९८६	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
४४९८७	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०४६८.०८।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हृदयीं। आलिंगितां बाही भ्रमर जाला

४४९८८	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०४८९.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलीं मुरोनी राहिला। तो आनंदु देखिला संतजनीं
४४९८९	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०४९०.०३।।	बाप रखुमादेविवर ब्रह्मपदीं देखिला। मजमाजीं सामावला अद्वैतपणें
४४९९०	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०५०२.०६।।	वैराग्यभक्ती ज्ञानाची माउली। ते रखुमादेविवर विठ्ठलीं भेटली वो माय
४४९९१	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०५०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर त्रिपुटीं न दिसे। रसीं रस भासे हृदयदीपीं
४४९९२	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०५०५.०३।।	बाप रखुमादेविवर निघोनी घेतला। निर्गुणचि जाला तयासहित गे माये
४४९९३	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
४४९९४	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०५१८.०४।।	गुरुमुखें जैं जोडे तैं फिटे सांकडें। रखुमादेविवर कोडें कवतिकें वो माय
४४९९५	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०५३३.०४।।	बाप रखुमादेविवर ज्ञानदेवा धन। वस्तूची विवरण तेजाकारें
४४९९६	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०५३७.०४।।	रखुमादेविवर अंतरब्रह्मीं तरंगु जाला। ब्रह्मउदधी सामावला मज घेऊनि माये
४४९९७	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०५४०.०४।।	रखुमादेविवर अठांगीं आगळा। सप्तधातु वेगळा ब्रह्मउदधी
४४९९८	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०६१४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु राया। घोटूनियां माया राहियेला
४४९९९	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०६२८.०६।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या संगीं। झाला पूर्ण योगी ज्ञानेश्वर
४५०००	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०६३२.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। झाला समरस परब्रह्म
४५००१	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०६३४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सगुणीं न समाये। निर्गुणीं दिसताहे जनवन
४५००२	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०६४०.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तन्मय। ब्रह्मीं ब्रह्ममय दिसे त्यासी
४५००३	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०७११.०५।।	बाप रखुमादेविवर वस्तु परात्पर। निवृत्तिकृपा कीर भेदिजे कां
४५००४	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०७१७.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। ब्रह्मीं समरस होऊनि गेला
४५००५	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०८३६.०५।।	तेथें कैची गति कैचा वा विचार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हा
४५००६	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
४५००७	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें

४५००८	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
४५००९	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें
४५०१०	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
४५०११	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
४५०१२	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०९०६.०४।।	अंगा आला नाहीं घावो तंव ठाकी येक ठावो। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु नाहो
४५०१३	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
४५०१४	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
४५०१५	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०९३६.०४।।	बाप रखुमादेविवर व्यक्त व्यक्तीं अव्यक्त। अवघें संचित हरि आहे
४५०१६	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०९३८.०४।।	बाप रखुमादेविवर अभेदु हे अभिन्न। हरिरूपीं लीन जीवशिवीं
४५०१७	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०९३९.०४।।	बाप रखुमादेविवर भुलिभूल रे हरि। माजिठा श्रीहरि आपरूपें
४५०१८	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०९४०.०४।।	ज्ञानदेव क्षर अक्षर उमजे। बाप रखुमादेविवर हृदयीं विराजे
४५०१९	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया
४५०२०	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०९४२.०४।।	बाप रखुमादेविवर देखणा सर्व दृष्टी। तेथें प्रपंच गोष्टी मुरालिया
४५०२१	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०९५०.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवघा। शून्याशून्य वेग ज्ञानघन
४५०२२	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०९५१.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल साच। मी माझें आहाच वायांवीण
४५०२३	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०९७८.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं खूण। जाणते जाणती तें अनुभविये
४५०२४	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.०९९१.०३।।	गर्भवास येरझारा न सोसती दातारा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला गा
४५०२५	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.१०३०.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या पायीं। पाईका मोल नाहीं तैसें जालें
४५०२६	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.१०५८.०७।।	दु:ख फिटलें रे दु:ख फिटलें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें रे

४५०२७	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
४५०२८	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
४५०२९	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.१०८७.११।।	बाप रखुमादेविवर ध्यान। वृत्तीसी साधलें पूर्ण। ज्ञानदेव म्हणे निधान। विठ्ठलीं मन स्थिरावलें
४५०३०	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दु:ख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
४५०३१	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
४५०३२	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.१११७.०५।।	बाप रखुमादेविवर । कृपासिंधु करुणाकर। देखिला
४५०३३	रखुमादेविवरदा	।।ज्ञा.गा.०४२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरदा। सांभाळावें आपुल्या ब्रिदा
४५०३४	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०००३.०३।।	तुझियेनि नामें सकळ संदेहो फिटला । बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
४५०३५	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.००२३.०६।।	ऐसियातें वोठी । लागलें तयाचे पाठीं । रखुमादेविवरा भेटी । विठ्ठलीं वो माय
४५०३६	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.००२५.०७।।	बाप रखुमादेविवरा । विठ्ठला पाहतां उघडा डोळा । दाविलें निधान रया
४५०३७	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
४५०३८	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
४५०३९	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०१०४.०३।।	शेवटीले दिवसीं धरणें घेईन। बाप रखुमादेविवरा बळेंचि साधीन
४५०४०	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०१०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुझी आण। काया वाचा चित्त चरणीं ठेविलेंसे गहाण
४५०४१	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०१०९.०४।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलें। महापातकी उद्धरिले
४५०४२	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
४५०४३	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०१३६.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। एक विठ्ठलुचि जाण
४५०४४	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०८।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। भावें न रिघतां न चुके जन्ममरण
४५०४५	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०२१८.०३।।	पाहें पां येणें रखुमादेविवरा विठ्ठलें। पाहे पां राहणें पंढरपुरीं केलें

४५०४६	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
४५०४७	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
४५०४८	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०२४५.०९।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। तें विटेवरी दाविलें
४५०४९	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०२५१.०४।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणराशी
४५०५०	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
४५०५१	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
४५०५२	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
४५०५३	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
४५०५४	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
४५०५५	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०२६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी भेटी। संसारासी तुटी जाली गे माये
४५०५६	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
४५०५७	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०३०१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचुनी नेणें । सतत राहणें याचें पायीं
४५०५८	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०३१७.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं शेजबाज । सहज सहजाकार अंबुला देखा
४५०५९	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०३२२.१५।।	बाप चक्रधरा रखुमादेविवरा । उबगला संसारा येऊं नेदी
४५०६०	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०३७२.०४।।	ऐसें रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या बोला। पातेजलों सर्वस्वासी ठेलों प्राङ्मुख

४५०६१	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
४५०६२	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
४५०६३	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
४५०६४	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
४५०६५	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
४५०६६	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
४५०६७	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०४०९.०६।।	आकाशाचा पांचवा गुण। तरी मी महाप्रासादीं राहेन। बाप रखुमादेविवरा। अखंड तुझें अनुसंधान
४५०६८	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०४१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। एवढा साभिलाषु कां दाविला
४५०६९	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
४५०७०	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०४२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं आवडी। गोडियेसी गोडी मिळोन गेली
४५०७१	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०४२३.०३।।	गरुडवाहना, गंभिरा येई गा दातारा। बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
४५०७२	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०४२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावेंचि सैरा। रखुमादेविवरा आण तुझी
४५०७३	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०४८६.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे कैसें हो काई। रखुमादेविवरा विठ्ठला ध्यायी
४५०७४	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०४८७.०३।।	अबोलणेंसी बोलणें विनोदें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणनिधि
४५०७५	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०४९४.०६।।	निवृत्तिदासा तुम्ही बहुत न बोला। रखुमादेविवरा ध्याइजेसु उगला
४५०७६	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०४९६.०६।।	ऐसा सुखसंवादु सागर भरला। रखुमादेविवरा विठ्ठला वो माय
४५०७७	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये

४५०७८	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०५१६.०४।।	हा सुजडु जडला विटेसी लाधला। त्या रखुमादेविवरा विठ्ठला मी न्याहाळीं वो माय
४५०७९	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०५२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा अबोला सबळे। अवघेचि निवळे गुरुकृपा
४५०८०	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०५४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। मनोमानसीं तया सामावला
४५०८१	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०५४९.०४।।	तीन चारी मिळोनी येके ठायीं घातली। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं फावलीं
४५०८२	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०६६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल कृपा चित्तीं। पुंडलिका साधिलें प्रेम तत्त्वार्थी
४५०८३	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०६७३.०३।।	सकळही गोत माझें पंढरिसी जाण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण
४५०८४	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
४५०८५	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०७०३.०५।।	तो हा चंद्रभागे तीरा पुंडलिकें दिधला थारा। बाप रखुमादेविवरा जडलें पायीं विठ्ठलची
४५०८६	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०७०७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावे बा सैरा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु गा
४५०८७	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०८०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा तुझा तूं आपण। सर्व हें चैतन्य तुझे ठायीं
४५०८८	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
४५०८९	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मांतें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्में निवारी नारायण
४५०९०	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
४५०९१	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०८५४.०६।।	चुकले विठ्ठला उदारा। बाप रखुमादेविवरा
४५०९२	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
४५०९३	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०८६६.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। जरी बुझसी तरी तूंचि निर्वाण
४५०९४	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०८७९.०६।।	कवणाचें वऱ्हाड भुललीस वायां। शरण रिघें रखुमादेविवरा नाह्या
४५०९५	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
४५०९६	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया

४५०९७	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
४५०९८	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
४५०९९	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०९०८.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कैसें गुरुमुखें खुणा उगविलें
४५१००	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०९१३.०६।।	मन भ्रमर येकीहेळा। जैसें पावे पदकमळा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। होईल जवळा सौरसु
४५१०१	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०९२८.०३।।	लक्षाचेनि लाभें जोडलें निधान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु जाण
४५१०२	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
४५१०३	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०९६३.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं। ज्ञानदेव पाहीं मरण सांगें
४५१०४	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
४५१०५	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०९७६.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचिये खुणें। अनुभविया बोलणें पारुषलें
४५१०६	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.०९७७.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला उदारा। ज्ञानाचा वेव्हारा होईं बापा
४५१०७	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
४५१०८	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०३१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा गोसांविया। पाईकपण मी पायां जोडलेती
४५१०९	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
४५११०	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०३५.०४।।	घोंगडें देईल तो एक दाता। रखुमादेविवरा मागों रे आतां
४५१११	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०३७.०४।।	मनोरथ पुरले रे आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाशीं ध्यातां
४५११२	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०४३.०३।।	आतां पराहूनि परमेचूचें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला अंगीचें
४५११३	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०४८.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलुराया। लागेन पायां वेळोवेळां
४५११४	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०४९.०३।।	चौथें घोंगडें तेंही नाहीं। रखुमादेविवरा विठ्ठला पायीं
४५११५	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०६८.०३।।	आवसेचें चांदिणें सांगों गेलिये। रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वरपडी जालिये

४५११६	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया
४५११७	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
४५११८	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
४५११९	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
४५१२०	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
४५१२१	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
४५१२२	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०९७.०४।।	तुजवीण वेल्हाळा कैं सुखसोहळा। रखुमादेविवरा विठ्ठला शेजे नलगे डोळां
४५१२३	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
४५१२४	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.१११६.०४।।	रखुमादेविवरा बापा विठ्ठलाची आण। कायावाचाचित्तें चरणीं ठेविलीस गहाण
४५१२५	रखुमादेविवरा	।।ज्ञा.गा.११२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। विठ्ठल येकलाचि जाण
४५१२६	रखुमादेविवराचिया	।।ज्ञा.गा.०५११.०४।।	तेथें रूप ना छाया त्रिगुण ना माया। रखुमादेविवराचिया उपाये वो माय
४५१२७	रखुमादेविवराची	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
४५१२८	रखुमादेविवराचे	।।ज्ञा.गा.१०६५.०४।।	वऱ्हाड नव्हे स्वप्न गे माये। बाप रखुमादेविवराचे वेगीं धरावे पाये
४५१२९	रखुमादेविवराचें	।।ज्ञा.गा.०१०३.०४।।	बाप रखुमादेविवराचें नाम नाटे। युगें गेलीं परी उभा विटे
४५१३०	रखुमादेविवराचें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०६।।	ऐसें अनंत अपार। नामें तरले चराचर। नाम पवित्र आणि परिकर। रखुमादेविवराचें
४५१३१	रखुमादेविवराच्या	।।ज्ञा.गा.०९५५.०४।।	बाप रखुमादेविवराच्या पायीं। ज्ञानदेवो पाही मरण जाणें
४५१३२	रखुमादेविवरावांचून	।।ज्ञा.गा.०१३८.०३।।	रखुमादेविवरावांचून। कवण पुरवील जिवीची खूण

४५१३३	रखुमादेविवरावाचुनि	।।ज्ञा.गा.००७५.०३।।	तनु मनु शरण विनटलों तुझ्या पायीं। बाप रखुमादेविवरावाचुनि आनु नेणें कांहीं
४५१३४	रखुमादेविवराशी	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
४५१३५	रखुमादेविवरी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
४५१३६	रखुमादेविवरीं	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
४५१३७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०००१.०४।।	सर्व सुखाचें आगरु । बाप रखुमादेविवरु
४५१३८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०००२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
४५१३९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०००४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु । पुंडलिका अभयकरु । परब्रह्म साहाकारु। देखिला देवो
४५१४०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००१७.०४।।	पढिये वो हरि पढिये वो । बाप रखुमादेविवरु घडिये वो
४५१४१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००१८.०७।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
४५१४२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००१९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनी राहिला अकळ । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सकळ
४५१४३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
४५१४४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नंदानंदनु । आदिअंतु एकु पूर्ण सनातनु गे माये
४५१४५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
४५१४६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
४५१४७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००३२.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सहजपूर्ण बोधु तो गे बाई
४५१४८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००३३.०३।।	रखुमादेविवरु तो। विटेवरी उभा तो गे बाई
४५१४९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००३४.०३।।	परात्परा तो । रखुमादेविवरु तो गे बाई
४५१५०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००३५.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सर्वादि सर्वेश्वरू तो गे बाई

४५१५१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००३६.०३।।	रखुमादेविवरु तो। कंसचाणुरमर्दन तो गे बाई
४५१५२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००३७.०३।।	रखुमादेविवरु तो। पुंडलीकवरद तो गे बाई
४५१५३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तो। जनीं वनीं कृपाळु तो गे बाई
४५१५४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००३९.०३।।	रखुमादेविवरु तो। द्वैताद्वैतातीत तो गे बाई
४५१५५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००४०.०३।।	रखुमादेविवरु तो। शुकादिकां चिंतन तो गे बाई
४५१५६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००४१.०३।।	रखुमादेविवरु तो। ब्रह्म विटेवरी तो गे बाई
४५१५७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु डोळसु सांवळा। द्वैत अद्वैत सोहळा भोगवी गे माये
४५१५८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नरहरी अवतारु। वर्ण शारङ्गधरु निजरूप
४५१५९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००४७.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। कृपासिंधु करुणाकरु
४५१६०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.००९९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिव्हाळा हृदयीं। जीवाचा जीव ठायीं एक पाही
४५१६१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। मन चरणीं गोंवीं। हारपला देहभावीं। जालासे गोसावी एकरूप
४५१६२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१०२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नामें । जोडे हा उपावो किजे रया
४५१६३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पाहतां विस्तारु। नामाचा बडिवारु न बोलवे
४५१६४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१०८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नृसिंहरूपें देखे। दैत्य हरिखे धरी जानु
४५१६५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०११०.०३।।	रखुमादेविवरु अभयकरु। मस्तकीं ठेविला हा निर्धारु
४५१६६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१११.०३।।	रखुमादेविवरु निर्धारी। पडों नेदी चराचरीं
४५१६७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१२५.०६।।	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती
४५१६८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
४५१६९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थीं भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
४५१७०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१२८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु आंतु बाहेरी सुखें। तरी तुजसी म्यां एके नांदावें किजी
४५१७१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१३१.०४।।	शोषिली पूतना येणें मोहिलें लेकरूं। आळी न संडी बाप रखुमादेविवरु
४५१७२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१३३.०६।।	हरि जाणा रे हरि वाना रे। बाप रखुमादेविवरु राणा रे
४५१७३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु कृपाळू उदारु। नामस्मरणें पारु उतरी हा निर्धारु
४५१७४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। आपुली आण वाही त्रिभुवनीं रया

४५१७५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
४५१७६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु सुलभु साकारु। अर्धमातृका अक्षरु चिदानंदु सुख थोरु
४५१७७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१८२.०८।।	बाप रखुमादेविवरु पढियंती जिया तनु। तया संतचरणीं स्थिर हो का मनु
४५१७८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परब्रह्म पुतळा। तेथिल हे कळा निवृत्ति जाणें
४५१७९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१९०.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। संत भेटतां भवदु:ख फिटलें
४५१८०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१९१.०५।।	कृपासिंधु करुणाकरु। बाप रखुमादेविवरु
४५१८१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१९४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। तो तारक हा निर्धारु। विश्वाकारणें निरंतरु। अवतार घेतलें
४५१८२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
४५१८३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१९७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु न विसंबे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्वतां सांगितलें
४५१८४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०१९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पुंडलिका वरु। निळियाचा आगरु पंढरीये
४५१८५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें। तें पंढरिये प्रगटलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। नामें आथिलें चोखडें रया
४५१८६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२०४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आहे। तया तीर्थां केधवां जाती पाये
४५१८७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२०५.०३।।	रखुमादेविवरु शहाणे। विठ्ठलु पाहुणे पुंडलिक
४५१८८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें ।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
४५१८९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२१०.०८।।	नामें स्फुंदत नाचत रंगणीं। प्रेम विठ्ठलचरणीं। सर्व सुख खाणी । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल
४५१९०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२११.०६।।	कायावाचामनें जीवें सर्वस्वें उदार। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचा वारिकर
४५१९१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी तृप्ती। यथार्थ भाविता कळों येईल चित्तीं
४५१९२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुण निर्गुण। रूप विटेवरी दाविली खूण
४५१९३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेशीं भेटी। आपुले संवसाटी करुनी ठेला
४५१९४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
४५१९५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
४५१९६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२२९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल साचा। म्हणोनी रक्षिलें आम्हां रे

४५१९७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजबोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
४५१९८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२३३.०७।।	बाप रखुमादेविवरु सोपारा पैं निळा। निवृत्तीनें कळा सांगितली
४५१९९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२३४.०६।।	निवृत्तिदासाचा दातारु। बाप रखुमादेविवरु। भक्तां देतो अभयकरु। क्षणक्षणांमाजीं
४५२००	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
४५२०१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
४५२०२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२४१.०४।।	सुखीं सुख मुरे प्रेमें चिदानंद उरे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
४५२०३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२४२.०३।।	उभा राहोनियां कैसा हालवितो बाहो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
४५२०४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी भेटी। आपले संवसाटी करुनी ठेली
४५२०५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२५०.०८।।	पूर्वपुण्य फळलें देहमुक्त जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गो आई यो
४५२०६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२५२.०४।।	घटिं पटिं विचार। खंडे भाले तरवार। बाप रखुमादेविवरु जाण। ऐसें मन्हा कान्हा
४५२०७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सवेंची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
४५२०८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
४५२०९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२६५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळी प्रतिमा। मनें मनीं क्षमा एक झालें
४५२१०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहज सांवला। निर्गुण दाविला विसुरा गे माये
४५२११	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२७२.०३।।	सौभाग्यसुंदरु गुण लावण्यसागरु। बाप रखुमादेविवरु श्रीविठ्ठलु
४५२१२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
४५२१३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु दैवत। मनें घर तेथें चरणीं केलें
४५२१४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२८०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पूर्ण प्रकाशला। कुमुदिनीं विकासला तैसें जालें
४५२१५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिवींचा जीवनु। माझे मनींचे मनोरथ पुरवीं कमळनयनु गे माये

४५२१६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
४५२१७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२८६.१०।।	बाप रखुमादेविवरु माझे मानसींचा होये। तयालागीं सये मी जागी सुती
४५२१८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
४५२१९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२८८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। चित्त चैतन्य मुरे बाईये वो
४५२२०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
४५२२१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
४५२२२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधले। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें
४५२२३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२९२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु माझें कुटिळ फेडूं आला। विटेवरी मालाथिला निजरूपें वो माये
४५२२४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये
४५२२५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२९६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाची घरवात जालें। जन्मवरी एकांत करुनी ठेले
४५२२६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२९७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवन आमुचें। नाहीं पैं साचें कुळकर्म
४५२२७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०२९८.०३।।	आपुलें केलें तें कांहीं न चले वो आतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठला देखतां
४५२२८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३०२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी घराचार। ठकला व्यवहार बाईयांनो
४५२२९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३०३.०४।।	रखुमादेविवरु विठ्ठल मातापिता। मी त्याची दुहिता सर्वांगुणीं
४५२३०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३०४.०३।।	ज्याच्यानी अंगें जोडला हा ठावो। रखुमादेविवरु नाहो बुझाविला
४५२३१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३०५.०३।।	रखुमादेविवरु लागलासे चोरु । मार्ग बुडविला घराचारु
४५२३२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३०६.०४।।	मागील केलें तें अवघेंची वावो । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
४५२३३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३०७.०३।।	रखुमादेविवरु साकार अंबुला । मज पूर्ण आला बाई येवो
४५२३४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निववीजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
४५२३५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
४५२३६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३१६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जोडला । वेव्हारा मुकला बाईये वो

४५२३७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३१८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आवडे मना । जगत्रजिवनु कान्हा बाईयांनो
४५२३८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३२३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे । चाड नाहीं आम्हां दुजेवीण
४५२३९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३३०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। त्रिभुवनजनमोहन रे आयो
४५२४०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३३१.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहोदरु । त्यानें माझा वेव्हारु बहु काळें नेला गे माये
४५२४१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अगाध काळें। म्हणोनि सर्वत्र व्योम अर्पियलें
४५२४२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अभोक्ता भोगिला। काळेपणें जाला अमोलिक
४५२४३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३३६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळा सर्व घटीं। चित्त चैतन्या मिठी घालीत खेवो
४५२४४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३३७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळीये तेज। सेजबाज निज कृष्णसुखें
४५२४५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु तिहीं गुणां वेगळा। शक्ति नव्हे दादुला गे माये
४५२४६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३३९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अणुप्रमाण भासला। सगुण निर्गुण जाला बाई ये वो
४५२४७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३४२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयस्थ घटीं। बिंबोनि उफराटी कळा दिसे
४५२४८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सुनीळ नीळ काळा। अवघ्या सहित गोपाळा बुडी दिधली गे माये
४५२४९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३४६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नुरेचि कांहीं। उत्तम मध्यम ठायीं व्यापूनि असे
४५२५०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अनुसंधान। रात्रिदिन लीन ब्रह्मस्थिति
४५२५१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३४९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मपदीं सामावला। मजसहित घेउनी गेला निजपुटीं
४५२५२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३५०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें वेडावलें। आपणासहित मज ब्रह्मीं बुडविलें
४५२५३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३५१.०४।।	बोधीं बोधलें बोधितां नये ऐसें जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें माझें मीपण हरपलें
४५२५४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३५२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें साच केलें। लोह परिसेंसी झगटलें तैसें जालें गे माये
४५२५५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३५३.०३।।	रखुमादेविवरु मरणधारणा भ्याला। तेणें मज दाविला तेजोमय
४५२५६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३५४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु लाघवी भला। आपरूपीं मज केला सौरसु
४५२५७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ज्योतिर्लिंग विश्‍वनाथ। तेणें माझा मनोरथ पुरविला गे माये
४५२५८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३५६.०३।।	रखुमादेविवरु दोन्ही घेतली । विरुनि टाकिलीं ब्रह्मडोहीं
४५२५९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३५७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। माझें बाह्य अभ्यंतर व्यापिलें
४५२६०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३५८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलरायें। माझें सबाह्याभ्यंतर व्यापिलें गे माये
४५२६१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३५९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सांवळा। तेणें मज माजिठा दिल्हा साउला
४५२६२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु दिनानाथ भेटला। विठ्ठल विठ्ठल झाला देह माझा

४५२६३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३६३.०३।।	रखुमादेविवरु वाचे विनविला। प्रसन्न जाला ब्रह्म दाउनी
४५२६४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३६६.०६।।	सबराभरित भरला या देहभावावेगळा। रखुमादेविवरु जवळी जोडला वो माय
४५२६५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३६८.०६।।	ऐसें मी अनुसरलें यानें आपंगिलें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें वो माय
४५२६६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३७१.०४।।	ऐसा रखुमादेविवरु विठ्ठलु आपण पुढारला। माझा निर्वाळा केला संसारींचा
४५२६७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३७३.०६।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु मध्यवर्ती भला। तेणें उगाणा केला परावृत्त होऊनियां
४५२६८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये
४५२६९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३७६.०३।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु सुंदरु। तेणें माझा वेव्हारु खंडियेला
४५२७०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जिवाचा। व्यापक शिवाचा शिवपणें
४५२७१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उदारु वोळला। विश्वजनपाळा ब्रीद साजे
४५२७२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३८७.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपरती। रूपीं रूपदीप्ती एक जाली
४५२७३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३८८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें रूप। दाउनी स्वरूप एक केलें
४५२७४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३८९.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सखी। कृष्णरूपीं सुखी तनु जाली
४५२७५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३९०.०४।।	निवृत्तीनें खुणें सांगितलें ज्ञान। रखुमादेविवरु ध्यान विठ्ठलवरदा
४५२७६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
४५२७७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
४५२७८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४०८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निरंतरीं। बाह्य अभ्यंतरीं नांदतुसे
४५२७९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
४५२८०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु ह्रदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
४५२८१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया

४५२८२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
४५२८३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४१४.०३।।	रखुमादेविवरु अदट दाविला। माझ्या देहीं वाढला ब्रह्माकारें
४५२८४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४१५.०४।।	रखुमादेविवरु जीवनीं जीवनु। त्याहून माझें मनु परतें देवा
४५२८५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४६६.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विनत सोपारा। मरणाच्या येरझारा दूर केल्या
४५२८६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४७५.०५।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयीं प्रगटला। निवांत राहिला ज्ञानदेवो
४५२८७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४७८.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु देखणा। दृष्यद्रष्टेपणा माल्हावले
४५२८८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४८५.०४।।	रखुमादेविवरु अवघाचि धरिला। अवघाचि गिळिला अवघेपणें
४५२८९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४८८.०४।।	ऐसा हृदयमंदिरीं दुर्गादेवी अंतरीं। रखुमादेविवरु निर्धारी वो माये
४५२९०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
४५२९१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४९५.०६।।	ऐसा ज्ञानसागरु रखुमादेविवरु। विठ्ठलीं निर्धारु म्यां देखिला वो माये
४५२९२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४९७.०६।।	भक्तिभरीं निडारला निजानंदु घनावला। रखुमादेविवरु स्थिरावला हृदयीं वो माये
४५२९३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४९८.०६।।	आतां आहे तैसा असो माझ्या हृदयींच वसो। हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
४५२९४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०४९९.०६।।	हे भुली सांडूनि भुलवी परमबोध बोधवी। तो हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
४५२९५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५०८.०६।।	ऐसा हा दिपीं दीपपरनायकू। रखुमादेविवरु एकु जोडला वो माय
४५२९६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५१०.०४।।	अवलोकितां न अवलोकवे बोलिजे तैसा नव्हे। हा रखुमादेविवरु भावें माल्हाथिला वो माय
४५२९७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५१३.०३।।	हा पुरोनियां उरला निजानंदु सांवळा। रखुमादेविवरु जोडला कष्टीं वो माये
४५२९८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५१४.०४।।	ऐसा परोपरी फळला दिव्यरूपें फावला। तो रखुमादेविवरु जोडला वो माय
४५२९९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५१७.०६।।	ऐसा देखणिया देखिला निजगुप्त प्रकाशला। तो रखुमादेविवरु मज फावला वो माय
४५३००	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५३०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु वोतली ये कळा। न दिसोनी सोंविळा दिसे हरि
४५३०१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५३१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ॐतत्सदाकारु। निवृत्ति निर्धारु माजीवटा
४५३०२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उभारण हरि। दिपु माजिघरीं ठेविला असे
४५३०३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विसरला धांव। हरिरूप भाव दीपकळा
४५३०४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५३६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचा। तरंगुही नांवाचा परतेचिना
४५३०५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सोवळा। भागा मज आला हरिहरु

४५३०६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५४१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सहज निटु जाला। हृदयीं नटावला ब्रह्माकारें
४५३०७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५४४.०३।।	अनंतरूपें अनंतवेषें देखिलें म्यां त्यासी। बाप रखुमादेविवरु खूण बाणली कैसी
४५३०८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु रूपेंवीण देखिला। आटकु ठाकला द्वैताकारें रया
४५३०९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
४५३१०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५५२.०३।।	रखुमादेविवरु शुद्धसत्त्वेंवीण। शुद्धबुद्ध मी जाण जालें गे माये
४५३११	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५५३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु भूतजाता वेगळें। पराहूनि परतें पांगुळलें
४५३१२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५५५.०३।।	रखुमादेविवरु चुळु पैं घोटिला। निधन जाहला शुद्धपणें
४५३१३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५५७.०३।।	रखुमादेविवरु अप्रमेय देखिला। तोही इच्छितां हरपला माझ्या ठायीं
४५३१४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५५८.०३।।	रखुमादेविवरु मज फावला। देखोनी वोरसला पर पाहीं
४५३१५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५५९.०४।।	रखुमादेविवरु जगाचें जीवन। त्याचेंही मीपण गेलें विठ्ठलनामें
४५३१६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५६०.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु नेणिजे। तंव तोचि तयासी अटीवी रया
४५३१७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व वेगळें। अर्धमातृका सामावलें अशेष परेसहित
४५३१८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५६२.०३।।	सुलभ सुकुमारु रूपें मनोहरु। रखुमादेविवरु परेही परता
४५३१९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५६३.०३।।	रखुमादेविवरु हातेंविण स्पर्शले। चक्षुवीण देखिले निजब्रह्म हे माये
४५३२०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५६४.०३।।	रखुमादेविवरु परता पहावया गेलें। परतें पराहूनि देखिलें गे माये
४५३२१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५६५.०३।।	रखुमादेविवरु निजलिंग विवळलें। अवघी अवघे ठायीं सामावलें बाईये वो
४५३२२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आनंद सोहळा। ब्रह्मानंदकळा भोगीतसे
४५३२३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५६८.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु मालाथिला। निजपद पावला जीऊ शिवा
४५३२४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु देहेंवीण आलंगिला। तो समर्थ माल्हाथिला बाईये वो
४५३२५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
४५३२६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। तोचि सबाह्यअभ्यंतर ठाईं असे रया
४५३२७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५७२.०४।।	रखुमादेविवरु नेणोनी जाणितला। जाणपणें निमाला माझ्या ठायीं
४५३२८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५७३.०३।।	लक्षाचा लाभु जोडला ठावो। रखुमादेविवरु विठ्ठल नाहो
४५३२९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५७४.०४।।	ऐसे भुलविले जाण काळेपणें आपणें। रखुमादेविवरु जाणें येर कांहीं नेणें

४५३३०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु जुनाट जुनघडा। तोहि म्यां सांडिला अरूपसंगें
४५३३१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५७६.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। व्योम पांघुरे फुडां देखोनी धालें
४५३३२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५७७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मरसें विवळला। मजसहित निमाला ब्रह्मरूपीं गे माये
४५३३३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५७८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा देखिला। तोही खुंटला तये पंथीं
४५३३४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५७९.०३।।	रखुमादेविवरु महद्‌भूता वेगळा। त्याहूनि तो मनीं मानला गे माय
४५३३५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५८०.०३।।	रखुमादेविवरु परतोनि देखे। तोही पारुषे तिये ठायीं गे माये
४५३३६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
४५३३७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
४५३३८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६६३.०३।।	मनाचिये गुंतीं गुंफियेला शेला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अर्पिला
४५३३९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६६४.०३।।	रखुमादेविवरु गुरुमुखा भ्याला। होता तो लपाला नाहीं ते ठायीं
४५३४०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६६५.०३।।	रखुमादेविवरु भाग्यें जोडला। जोडोनी मोडला कांहीं नव्हतेपणें
४५३४१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६७०.०४।।	भ्रांतिभूली फेडूनियां निवृत्ति। रखुमादेविवरु विठ्ठलीं गती जाली वो माये
४५३४२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६७४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। देहभाव सांडुनी भोगिजत आहे
४५३४३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६७७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मविद्येचा पुतळा। तेथील हे कळा निवृत्तिप्रसादें
४५३४४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६८१.०४।।	वेडावले एकाएकीं निजधाम रूपीं। रखुमादेविवरु दीपीं दिव्य तेज वो माय
४५३४५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साच म्हणोनि निघालों। तेणें नेऊनि घातलों निरंजनीं
४५३४६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६८४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साक्षी। तो मज पारखी घेऊनि गेला
४५३४७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६८५.०४।।	येणें रखुमादेविवरु विठ्ठलें होतें तें आटिलें। सेखीं निहाटिलें निळारंभीं
४५३४८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
४५३४९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
४५३५०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६९३.०३।।	रखुमादेविवरु देखण्या वेगळा देखिला। सगुण निर्गुण जाला बाईये वो
४५३५१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६९६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें इतुकें पैं जालें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें मज गोवियेलें गे माये

४५३५२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०६९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखनिधी। अवघीची उपाधी तुटली माझी
४५३५३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०७००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। स्वस्वरूपीं राहे तये कृपा
४५३५४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०७०४.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल अभये। भयांचें पैं भय हरपे कृष्णीं
४५३५५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०७०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राणे रावो। ऐसा जाणोनी तयाचा भावो ठाकियला
४५३५६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०७०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचे पाये । विसंबला क्षण माझा जीवू जाऊं पाहे
४५३५७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०७१२.०१।।	रखुमादेविवरु परता पाहावया गेलिया । परते पराहुनी देखिलें गे माये
४५३५८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०७१२.०४।।	रखुमादेविवरु हातेविण स्पर्शो गेलें। चक्षूंविण देखिलें निजब्रह्म गे माये
४५३५९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
४५३६०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
४५३६१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०७३१.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। ज्ञानीयाचा गुरु म्हणे ज्ञानदेव
४५३६२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
४५३६३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
४५३६४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
४५३६५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया

४५३६६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
४५३६७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु एकचि पुरे। जाणतील या सर्व सुख मोहरें
४५३६८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साजिरा। मार्गीं एकसरा नामें तारी
४५३६९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल उभा। सर्वत्र घटीं प्रभा त्याची आहे
४५३७०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सैरा रे सावधु। ज्ञानिया प्रसिद्धु उपदेशितु
४५३७१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची ह्रदयीं असतां कां नाडलासी रया
४५३७२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
४५३७३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला अससी। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
४५३७४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८९५.०६।।	जंववरी तंववरी बाधी हा संसार। जंव रखुमादेविवरु देखिला नाहीं बाप
४५३७५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
४५३७६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९०४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भेटलिया। तें सुख कोण कैसें सांगिजे रया
४५३७७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९०७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
४५३७८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९०९.०३।।	येर सकळिक पाल्हाळ रे। बाप रखुमादेविवरु सुखाचें निधान रे भ्रमरा
४५३७९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९१०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। सुखीं सुख मुरे ऐसें करी वो बाईये
४५३८०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु ह्रदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया
४५३८१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
४५३८२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां ह्रदयीं सुखें रया

४५३८३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
४५३८४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९१९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। आठवितां समाधानबोधु रे
४५३८५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सुकुमारु आगळा। वेदश्रुती बाळा वेधलिया
४५३८६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९२३.०३।।	रखुमादेविवरु गुणाचा सूरवाडु। मनबुद्धि निवाडु राजहंसु
४५३८७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
४५३८८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९२६.०४।।	सौभाग्य सुंदरु रे भ्रमरा। बाप रखुमादेविवरु रे भ्रमरा
४५३८९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९२७.०३।।	सातवा अवतार आठवा वेळोवेळां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जवळा
४५३९०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९२९.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसि एकांतु। द्वैताद्वैताची मातु उरेचिना
४५३९१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नव्हताचि पैं जाला। होऊनियां फावला फावो सरला गे माये
४५३९२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलही नव्हे। नव्हे तो होये चतुर्देहेंवीण
४५३९३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुणीं न माये। निर्गुण दिसताहे जनीं वनीं
४५३९४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व शेज। वेगीं तूं उमज अरे रया
४५३९५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परेसी परता। हा विचारु अरुता दिसे भान
४५३९६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
४५३९७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळहि कळा प्रकाशकु। तोचि सर्वव्यापकु जाणोनि राहीं
४५३९८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
४५३९९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पंढरीयेसी। कांहीं न व्हावा अवघा होसी
४५४००	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें

४५४०१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
४५४०२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९८२.०३।।	रखुमादेविवरु साकारु निराकारु नव्हे। कांहीं नहोनि होये तोचि बाईये वो
४५४०३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.०९९८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु आहे तैसाचि पुरे। काय करिसी आणिकां देवांचीं गोवारें रया
४५४०४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां ।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
४५४०५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
४५४०६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०१५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। ते उभी पुंडलिकाचे द्वारीं रे कान्हो
४५४०७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
४५४०८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
४५४०९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
४५४१०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
४५४११	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०२४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु निर्जीं निजविलें। कांहीं नव्हे ऐसें कांहीं ना केलें
४५४१२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अनुभवीत झाले। ते निजरूप पावलें परब्रह्मीं
४५४१३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०२६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु आदि अंतीं। त्याहुनी परती मज गती केली
४५४१४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०२७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु बाळका घेउनी गेला। मरोनियां झाला जितपणें गे माये
४५४१५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०२८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं पाळणा नाहीं। तेथें मी बाळ पाहीं पहुडलों
४५४१६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। पाईक तो साचारु स्वामी केला
४५४१७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०३६.०३।।	रखुमादेविवरु उदार जाला। धडौता केला ज्ञानदेवो
४५४१८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०४०.०४।।	सहस्र फुलीवरी गोंडा थोरु। धडुतें दावी रखुमादेविवरु
४५४१९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०४२.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नीट। पांघुरविलें वैकुंठ मज देखा
४५४२०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु श्रीगुरुराणा। चवाळें पांघुरवी निरंजना गे माय

४५४२१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
४५४२२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि बोळला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
४५४२३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
४५४२४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
४५४२५	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
४५४२६	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
४५४२७	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०७०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जैसा तैसा। व्यापूनि आकाशा उरला असे
४५४२८	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु शून्याहूनि वेगळें। त्या बाळका सामाविलें आपुल्या व्योमीं
४५४२९	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०७३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विपरीत सुपरीत जाणें। संत तिये खुणें संतोषतील
४५४३०	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१०९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
४५४३१	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.११००.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी आवडी। गोडीयेसी गोडी मिळोनी गेली
४५४३२	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनि राहिला अचळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळ
४५४३३	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.११२१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठलु नवी सभे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्व सांगितलें
४५४३४	रखुमादेविवरु	।।ज्ञा.गा.११२१.०७।।	हरि पढीये वो हरि पढीये वो। बाप रखुमादेविवरु घडीये वो
४५४३५	रखुमादेविवरे	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
४५४३६	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दाविता हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
४५४३७	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०६।।	बाप रखुमादेविवरें। सुलभ नाम दिधलें सोपारें
४५४३८	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०१८४.०६।।	कृपाकटाक्षें न्याहाळिलें । आपुल्या पदीं बैसविलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। भक्तां दिधलें वरदान
४५४३९	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे

४५४४०	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०२६३.०६।।	दर्पणीं पाहतां। रूप न दिसे आपुलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मज ऐसें केलें
४५४४१	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
४५४४२	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
४५४४३	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
४५४४४	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०३०८.०४।।	रखुमादेविवरें मज पर्णुनी नेलें । सुखची दिधलें काय सांगों
४५४४५	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०३१०.०३।।	रखुमादेविवरें विठ्ठलें भोगियलें । लंपट जहालिये सहजानंदीं
४५४४६	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०५।।	जागृति स्वप्न बुडाली। रखुमादेविवरें सहित गिळिली
४५४४७	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०३६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मूस ओतूनियां मेण सांडिलें
४५४४८	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०३७०.०४।।	बाप रखुमादेविवरें केला घातासी घातु। आपला लक्षाचा लाभु वरी दिधला
४५४४९	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०३७४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें जन्मावेगळें केलें। म्हणोनी भाज जालें बाईये वो
४५४५०	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०४०५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो। चित्त चैतन्य चोरुनी नेलें वो
४५४५१	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये
४५४५२	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०४७२.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें नवल पैं केलें। तारूं हारपलें मृगजळीं
४५४५३	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०४७३.०३।।	देंठीहूनी सुटलें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरें ऐसें केलें गे माये
४५४५४	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०५१५.०४।।	ऐसें म्यां रूप आपुलें आपणचि केलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
४५४५५	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०५४२.०४।।	ऐसें जाणोनी ठकलें ठकोनियां ठेलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
४५४५६	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०५५१.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें निटें। वायांवीण विटे मिस केलें
४५४५७	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०६७१.०४।।	ऐसें जाहलें चांग अचिर देवांग। रखुमादेविवरें पांग फेडिला वो माये
४५४५८	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
४५४५९	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया

४५४६०	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
४५४६१	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०८।।	प्रीतीचें पांघरूण काळें घोंगडें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें मज केलें उघडें
४५४६२	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.१०३८.०३।।	रखुमादेविवरें विठ्ठलें दिधलें। अमोलिक जालें मोलेंवीण
४५४६३	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.१०४१.०३।।	रखुमादेविवरें कामाण केलें। अपकारेंविण उघडें नागविलें
४५४६४	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.१०४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें इतुकें केलें। माझें चवाळें हिरोनि नेलें गे माय
४५४६५	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.१०४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें सुभटे। मज चवाळें दिधलें गोमटें गे माये
४५४६६	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.१०४७.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। माझें चोरुनी जिणें उघडें केलें गे माय
४५४६७	रखुमादेविवरें	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
४५४६८	रखुमादेविवरेंसि	।।ज्ञा.गा.१०८३.०३।।	बाप रखुमादेविवरेंसि ठकचि पडिलें। मीचि ठसावलें ब्रह्माकारें
४५४६९	रखुमादेविवरेंसी	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
४५४७०	रखुमादेविवरेंसी	।।ज्ञा.गा.०५५४.०३।।	रखुमादेविवरेंसी ठक पडिलें कांहींच नाहीं। चौघे स्वभावें बोलताती
४५४७१	रखुमादेवी	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा
४५४७२	रखुमादेवी	।।ज्ञा.गा.०३८३.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रखुमादेवी जप। अगम्य संकल्प एक दिसे
४५४७३	रखुमादेवी	।।ज्ञा.गा.०८२४.०४।।	बाप रखुमादेवी प्रणव निखिल। शब्दांचे पाल्हाळ प्रणवीं रिघे
४५४७४	रखुमादेवीपति	।।ज्ञा.गा.०१०३.०२।।	जें नाटे तें नाम चित्तीं। रखुमादेवीपति श्रीविठ्ठलाचें
४५४७५	रखुमादेवीवर	।।ज्ञा.गा.०१९२.०६।।	बाप रखुमादेवीवर। ऐसा आहे निर्धार। जे स्मरताति निरंतर। ते तरती सर्वथा
४५४७६	रखुमावर	।।ज्ञा.गा.०७०९.०६।।	बाप रखुमावर परब्रह्म नेणसी। जाला हे स्फुंदसी सांडी सांडी रया
४५४७७	रखुमादेविवरे	।।ज्ञा.गा.१०६०.०४।।	विश्वरूप विश्वंभरे कमळनयने कमळाकरे वो। तुझें ध्यान लागो बाप रखुमादेविवरे वो
४५४७८	रगटें	।।ज्ञा.गा.१०४०.०२।।	मागील रगटें झाडिलें आतां। पंढरीनाथा चरणाजवळीं
४५४७९	रगडा	।।ज्ञा.गा.०८४०.०५।।	सद्गुरु आश्रयाचा धडा। एकसरा वाचिला पाडा। अंगा लागूं पाहे रगडा। चक्राकाराचा
४५४८०	रघुनाथ	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
४५४८१	रचना	।।ज्ञा.गा.०३९१.१२।।	सगुण रचना वोजा विस्तारिली। भुजंगी व्याली तिचीं काय झालीं पिलीं
४५४८२	रचना	।।ज्ञा.गा.०४०८.०२।।	ऐसी हे रचना नकळे गा देवा। सिद्धांतु अनुभवा साक्ष देतो
४५४८३	रचना	।।ज्ञा.गा.०६०९.०३।।	सर्वही मायिक दिसतें रचना। आशा कल्पना इयेपरी

४५४८४	रचना	।।ज्ञा.गा.०९७७.०२।।	तेथींची रचना न कळे हो देवा। अनुभवाचा ठेवा काढुनी पाहें
४५४८५	रचना	।।ज्ञा.गा.१०५३.०४।।	नाठवे द्वैताची भावना। अद्वैतीं न वसे ध्याना। दिननिशींची रचना। काळगणना छंदें गिळी
४५४८६	रचला	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
४५४८७	रचले	।।ज्ञा.गा.०२३९.०२।।	गोपाळ रचले रे। विठ्ठलदेवो आळविती रे
४५४८८	रचशील	।।ज्ञा.गा.०८७६.०३।।	वांझेचिया सुता रचशील मारे। कैचा पुत्र तेथें कायी संव्हरे
४५४८९	रचियेला	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
४५४९०	रचिला	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
४५४९१	रचिली	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
४५४९२	रचिलें	।।ज्ञा.गा.०४६१.०३।।	तळवटीं पाहे तंव रचिलें दान अपार। वेदवक्ते साचार बुझावले
४५४९३	रचिलें	।।ज्ञा.गा.०५५१.०३।।	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये
४५४९४	रचिलें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
४५४९५	रचिलें	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
४५४९६	रचूनि	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
४५४९७	रचूनियां	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
४५४९८	रज	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये

४५४९९	रज	।।ज्ञा.गा.०६०९.०२।।	सत्त्व रज तम गुण धरूनियां। उपाधी आपुलिया करिताती
४५५००	रज	।।ज्ञा.गा.०६७२.०१।।	सत्त्व रज तम प्रकृति अपारा। याही भिन्न प्रकारा हरि रया
४५५०१	रज	।।ज्ञा.गा.०७५९.०३।।	रज तम सत्त्व यांहुनी निराळी। लक्षाही वेगळी निवृत्ति जाणे
४५५०२	रज	।।ज्ञा.गा.०८०९.०१।।	सत्त्व रज तम शुद्ध सत्त्व चौथा। निर्गुणीं गुणापरता बाईयांनो
४५५०३	रज	।।ज्ञा.गा.०८२९.०१।।	सत्त्व रज तम त्रिगुण तें ब्रह्म। अर्धमात्रा निस्सीम ॐकार हा
४५५०४	रज	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
४५५०५	रज	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
४५५०६	रज	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
४५५०७	रज	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
४५५०८	रजक	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
४५५०९	रजकाची	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
४५५१०	रजतमाचा	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा। नेघे तत्त्वांचा सोहळा। रजतमाचा कंटाळा। हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो
४५५११	रजधुळी	।।ज्ञा.गा.०८३९.०५।।	निवृत्तिचरणींची रजधुळी। भरून घेतली होती झोळी। ज्ञानेश्वराची समाधि सकळी। उदय झाली
४५५१२	रजनी	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
४५५१३	रजनीं	।।ज्ञा.गा.०३२८.०१।।	निळिये रजनीं वाहे मोतिया सारणी । निळेपणें खाणी सांपडली
४५५१४	रजस्वला	।।ज्ञा.गा.०५९२.०२।।	ब्रह्मादिक काळ व्याली हे ढिसाळ। आथी रजस्वला इयेपरी
४५५१५	रजापासूनियां	।।ज्ञा.गा.०६२१.०१।।	रजापासूनियां जाहली उत्पत्ति। सत्त्वगुणीं स्थिति वाढविती
४५५१६	रजीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
४५५१७	रजु	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां

४५५१८	रजे	।।ज्ञा.गा.०३२५.०१।।	नीळवर्ण रजे नीळवर्ण बुझे । निळिमा सहजे आकारली
४५५१९	रजो	।।ज्ञा.गा.०४४९.०३।।	तत्त्व तेंचि धरी रजो गुण चारी। पंचमा आचारीं सांपडती
४५५२०	रज्जु	।।ज्ञा.गा.०६२५.०३।।	अविद्या नाथिली रज्जु सर्पापरी । भासली विचारी अनुभवें
४५५२१	रणभूमि	।।ज्ञा.गा.०४१९.०३।।	रणभूमि आला रणवट घातला। पाहों जों लागला न देखे कांहीं
४५५२२	रणवट	।।ज्ञा.गा.०४१९.०३।।	रणभूमि आला रणवट घातला। पाहों जों लागला न देखे कांहीं
४५५२३	रणीं	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्में दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
४५५२४	रत	।।ज्ञा.गा.००९४.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त कृष्णध्यानीं रत। जन्मजरामृत्यु हारपली
४५५२५	रत	।।ज्ञा.गा.०१६०.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। धन्य ते विरक्ति। धन्य ते भगवंती। रत जाहले
४५५२६	रत	।।ज्ञा.गा.०९९५.०३।।	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल
४५५२७	रतलीं	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
४५५२८	रतिशयें	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
४५५२९	रती	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
४५५३०	रत्न	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं
४५५३१	रत्न	।।ज्ञा.गा.०८८६.०१।।	द्वीपोद्वीपीचे पक्षी मेरुतळवटीं उतरले। रत्न म्हणोनि त्या स्फटिकासी झेंपावले
४५५३२	रत्न	।।ज्ञा.गा.०९७१.०१।।	अमोलिक रत्न जोडलें रे तुज। कां रे ब्रह्मबीज नोळखसी?
४५५३३	रत्न	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
४५५३४	रत्न	।।ज्ञा.गा.१०८८.०३।।	मी डोलेन आनंदें तुमचेनि प्रसादें। रत्न जेवीं अंधें देखियेलें
४५५३५	रत्नकिरण	।।ज्ञा.गा.०९२९.०१।।	अनुभव रहणीवीण कायसें श्रवण। गर्भ अंधु नेणे रत्नकिरण
४५५३६	रत्नकिळा	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये

४५५३७	रत्नकिळा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
४५५३८	रत्नकीळा	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
४५५३९	रत्नखचित	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
४५५४०	रत्नचि	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
४५५४१	रत्नजडित	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
४५५४२	रत्नजडित	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
४५५४३	रत्नजडित	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
४५५४४	रत्नजडित	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
४५५४५	रत्नजडित	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे
४५५४६	रत्नाचिया	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
४५५४७	रत्नाचें	।।ज्ञा.गा.०४९६.०१।।	पंधरयाची खाणी अनर्घ्य रत्नाचें पाणी। तें निरंजनीं वनीं शोभतसे वो माय
४५५४८	रथीं	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
४५५४९	रथीं	।।ज्ञा.गा.०२४३.०२।।	बैसोनियां रथीं सुरनर खेळती। देखोनियां पशुपती वेडावला
४५५५०	रमण	।।ज्ञा.गा.०६३६.०३।।	सुंदर आणि रमण जरी होय तरुणी। पुरुषावीण कामिनी शोभा न पवे बापा
४५५५१	रमणिये	।।ज्ञा.गा.०१२९.०२।।	रमणिये माये रमणिये। रामनामामृत रस पी जिव्हे
४५५५२	रमणिये	।।ज्ञा.गा.०१२९.०२।।	रमणिये माये रमणिये। रामनामामृत रस पी जिव्हे

४५५५३	रमणिये	।।ज्ञा.गा.०१२९.०३।।	निवृत्तिदासाप्रिय। माय रमणिये माय रमणिये
४५५५४	रमणिये	।।ज्ञा.गा.०१२९.०३।।	निवृत्तिदासाप्रिय। माय रमणिये माय रमणिये
४५५५५	रमणें	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
४५५५६	रमतां	।।ज्ञा.गा.०५४५.०३।।	श्रीरामीं रमतां मनु निवडितां नये तनु। सुखश्री सांगतां सिणु हारतु असे
४५५५७	रमतां	।।ज्ञा.गा.०९३४.०३।।	स्वरूपीं रमतां हृदयस्थ आप। तयाचें स्वरूप आदि मध्यें
४५५५८	रमती	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
४५५५९	रमला	।।ज्ञा.गा.०४७६.०४।।	ज्ञानदेव दिवटा विठ्ठलीं रमला। संसार अबोला एकातत्त्वें
४५५६०	रमली	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
४५५६१	रमलें	।।ज्ञा.गा.००६०.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य रमलें समाधान। हरीचें चिंतन सर्वकाळ
४५५६२	रमल्या	।।ज्ञा.गा.०३२०.०१।।	होय सौरी आतां उघडा घाली माथा । परपुरुषीं रमल्या बाई त्याची पतिव्रता
४५५६३	रमा	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
४५५६४	रमी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
४५५६५	रमे	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
४५५६६	रमो	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो

४५५६७	रम्य	।।ज्ञा.गा.००६०.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य रमलें समाधान। हरीचें चिंतन सर्वकाळ
४५५६८	रम्य	।।ज्ञा.गा.०५२९.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य दिसोनी न दिसे। निराकारीं भासे तदाकार
४५५६९	रयत	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप
४५५७०	रयतेचा	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप
४५५७१	रया	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
४५५७२	रया	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
४५५७३	रया	।।ज्ञा.गा.००२५.०२।।	तुझ्या नामाचेनि आनंदें । गातांवातां जोडसी विनोदें रया
४५५७४	रया	।।ज्ञा.गा.००२५.०५।।	आतां जरी निरुतें । तूंचि आत्मा तूंतें । सुखी सुखाचेनि निजप्राप्ति रया
४५५७५	रया	।।ज्ञा.गा.००२५.०७।।	बाप रखुमादेविवरा । विठ्ठला पाहतां उघडा डोळा । दाविलें निधान रया
४५५७६	रया	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
४५५७७	रया	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
४५५७८	रया	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
४५५७९	रया	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
४५५८०	रया	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया

४५५८१	रया	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
४५५८२	रया	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
४५५८३	रया	।।ज्ञा.गा.००८७.०३।।	कृष्णनाम मंत्रु सुटे। विषय प्रपंचु तुटे। मोहनमुद्रा निघोटे। वैकुंठ रया
४५५८४	रया	।।ज्ञा.गा.००९८.०३।।	समाधि विधान हरिपाठगुण। उगियाची मौन असिजे रया
४५५८५	रया	।।ज्ञा.गा.००९९.०३।।	सत्वर सत्वाचे जपती नामावळी। नित्यता आंघोळी घडे रया
४५५८६	रया	।।ज्ञा.गा.०१०१.०२।।	नाम मात्र नमन ज्ञानघन पूर्ण। रामनामें कर्ण भरू रया
४५५८७	रया	।।ज्ञा.गा.०१०२.०१।।	अष्टांगयोगें न शिणिजे। यम नेम निरोध न किजे रया
४५५८८	रया	।।ज्ञा.गा.०१०२.०२।।	वाचा गीत गाईजे वा गीत गाईजे। गातां वातां श्रवणीं ऐकिजे रया
४५५८९	रया	।।ज्ञा.गा.०१०२.०३।।	गीताछंदें अंग डोलिजे। लीला विनोदें संसार तरिजे रया
४५५९०	रया	।।ज्ञा.गा.०१०२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नामें । जोडे हा उपावो किजे रया
४५५९१	रया	।।ज्ञा.गा.०१०७.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण माळा। हृदयीं जिव्हाळा श्रीमूर्ति रया
४५५९२	रया	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
४५५९३	रया	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
४५५९४	रया	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
४५५९५	रया	।।ज्ञा.गा.०१३५.०१।।	पन्नासाअक्षरीं करिसी भरोवरी। शेखीं तुझें तोंड तुज वैरी रया
४५५९६	रया	।।ज्ञा.गा.०१३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। आपुली आण वाही त्रिभुवनीं रया
४५५९७	रया	।।ज्ञा.गा.०१७८.०१।।	अमृताची कुंडी निद्रिस्त मरण। झणें त्या दूषण बोलसी रया
४५५९८	रया	।।ज्ञा.गा.०१८३.०२।।	जाली ते विश्रांति याचकां सकळां। जीवीं जीवनकळा श्रीमूर्ति रया
४५५९९	रया	।।ज्ञा.गा.०१८५.०१।।	अकार उकार मकार करती हा विचार। परी विठ्ठल अपरंपार न कळे रया
४५६००	रया	।।ज्ञा.गा.०२००.०२।।	तें रूप पंढरी पुंडलिका द्वारीं। मुक्तिमार्ग चारी वश्य रया

४५६०१	रया	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें। तें पंढरिये प्रगटलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। नामें आथिलें चोखडें रया
४५६०२	रया	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें ।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
४५६०३	रया	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
४५६०४	रया	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
४५६०५	रया	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
४५६०६	रया	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
४५६०७	रया	।।ज्ञा.गा.०२३३.०६।।	आतां ऐसें करीं तुज मज सरोभरी। प्रपंच केसरी होई रया
४५६०८	रया	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
४५६०९	रया	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
४५६१०	रया	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
४५६११	रया	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
४५६१२	रया	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
४५६१३	रया	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया

४५६१४	रया	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया
४५६१५	रया	।।ज्ञा.गा.०२३७.०२।।	गोजिरिया गुणनिधाना। बापा गुंतल्यापणाचिया साठीं। वेदविदेही विचारितां तेथें। आगम काढिती आटी रया
४५६१६	रया	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
४५६१७	रया	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
४५६१८	रया	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
४५६१९	रया	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां काळिये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
४५६२०	रया	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
४५६२१	रया	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
४५६२२	रया	।।ज्ञा.गा.०२७८.०२।।	चैतन्य परिपाठी ठसा घडलासे साकार। कृष्णाची आकार गोकुळीं रया
४५६२३	रया	।।ज्ञा.गा.०२७९.०१।।	सांवळी प्रतिमा घेउनी सकुमार। खेळत सुंदर गोकुळीं रया
४५६२४	रया	।।ज्ञा.गा.०२८०.०३।।	सागरीं भरीतें दाटे तैसें मन उल्हाटे। वाट पाहों कोठें तुझी रया
४५६२५	रया	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसींचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
४५६२६	रया	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
४५६२७	रया	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
४५६२८	रया	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निववीजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
४५६२९	रया	।।ज्ञा.गा.०३३४.०३।।	आदिमध्यअंत राहिला अनंत। न दिसे द्वैताद्वैत आत्मा रया

४५६३०	रया	।।ज्ञा.गा.०३४१.०३।।	चढत्या वाढत्या गोष्टी प्रगट दिसे घटीं। नानारूपें वैकुंठीं नेऊन घाली रया
४५६३१	रया	।।ज्ञा.गा.०३८८.०४।।	विराल्या कामना अमूर्त परिपाठीं। चैतन्याची दृष्टि उघडली रया
४५६३२	रया	।।ज्ञा.गा.०३८९.०२।।	पांगुळल्या वृत्ति हारपली भावना। निमाली कल्पना ब्रह्मीं रया
४५६३३	रया	।।ज्ञा.गा.०३८९.०७।।	अद्वैत घरकुलें गुणाचें पैं रूप। मनामाजीं स्वरूप बिंबलें रया
४५६३४	रया	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
४५६३५	रया	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
४५६३६	रया	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
४५६३७	रया	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
४५६३८	रया	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदु:खप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
४५६३९	रया	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
४५६४०	रया	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
४५६४१	रया	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया

४५६४२	रया	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
४५६४३	रया	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
४५६४४	रया	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
४५६४५	रया	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
४५६४६	रया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
४५६४७	रया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामाजीं वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
४५६४८	रया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
४५६४९	रया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
४५६५०	रया	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया

४५६५१	रया	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
४५६५२	रया	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
४५६५३	रया	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
४५६५४	रया	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेऱ्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
४५६५५	रया	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेऱ्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
४५६५६	रया	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
४५६५७	रया	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
४५६५८	रया	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
४५६५९	रया	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
४५६६०	रया	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
४५६६१	रया	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
४५६६२	रया	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
४५६६३	रया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया

४५६६४	रया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
४५६६५	रया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
४५६६६	रया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
४५६६७	रया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
४५६६८	रया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
४५६६९	रया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
४५६७०	रया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
४५६७१	रया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
४५६७२	रया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
४५६७३	रया	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
४५६७४	रया	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया

४५६७५	रया	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
४५६७६	रया	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
४५६७७	रया	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपार्यी पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
४५६७८	रया	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
४५६७९	रया	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
४५६८०	रया	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
४५६८१	रया	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
४५६८२	रया	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया

४५६८३	रया	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
४५६८४	रया	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
४५६८५	रया	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
४५६८६	रया	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
४५६८७	रया	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
४५६८८	रया	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
४५६८९	रया	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
४५६९०	रया	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
४५६९१	रया	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
४५६९२	रया	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
४५६९३	रया	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया

४५६९४	रया	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
४५६९५	रया	।।ज्ञा.गा.०४०३.०२।।	तूं आर्त चंद्रमा चकोरें आम्हीं। तृप्त झालों तुझ्या नामीं रया
४५६९६	रया	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
४५६९७	रया	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
४५६९८	रया	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
४५६९९	रया	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
४५७००	रया	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
४५७०१	रया	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
४५७०२	रया	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
४५७०३	रया	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
४५७०४	रया	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
४५७०५	रया	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया

४५७०६	रया	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
४५७०७	रया	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
४५७०८	रया	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
४५७०९	रया	।।ज्ञा.गा.०४१३.०२।।	सुलभ सोपारा सर्वांघटीं अससी। साधुसंगें दिससी आम्हां रया
४५७१०	रया	।।ज्ञा.गा.०४२१.०२।।	जंव जंव गोड तंव तंव जाड। जाड गोड दोन्ही नको रया
४५७११	रया	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
४५७१२	रया	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
४५७१३	रया	।।ज्ञा.गा.०४४७.०१।।	अरे स्वरूपाकारणें विश्वरूप घेतलें। सगुणें झांकिलें निर्गुण रया
४५७१४	रया	।।ज्ञा.गा.०४५४.०२।।	सूक्ष्म सख्य नेलें विश्वरूप देहीं आलें। प्रपंचेसी मावळलें तिमिर रया
४५७१५	रया	।।ज्ञा.गा.०४५५.०३।।	मुरडूनियां मन उपजलासी चित्तें। कोठें तुज रितें न दिसे रया
४५७१६	रया	।।ज्ञा.गा.०४६२.०१।।	रवितेजकिरण फांकलीया तेज। उरे रे सहज तिमिर रया
४५७१७	रया	।।ज्ञा.गा.०४७४.०२।।	चित्त नेई चित्ता चेत नेई तत्त्वा। कर्म परतत्त्वा हरवी रया
४५७१८	रया	।।ज्ञा.गा.०४९३.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं क्षमाचि उपजली। प्रवृत्ति सामावली निवृत्ति रया
४५७१९	रया	।।ज्ञा.गा.०४९४.०२।।	पाहातां न दिसे भानुप्रकाशें। येऱ्हवी तें असे मशकीं रया
४५७२०	रया	।।ज्ञा.गा.०५१९.०२।।	आदि मध्य आंतु नसोनियां दिसे। पाठीं पोटीं वसे निघोट रया
४५७२१	रया	।।ज्ञा.गा.०५१९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वाच्या वाचक योगें। हरिवीण वाउगें नाहीं रया
४५७२२	रया	।।ज्ञा.गा.०५३३.०३।।	नाहीं तेथें छाया मायेचा विलास। घरभरीं पैस दीपीं रया
४५७२३	रया	।।ज्ञा.गा.०५४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु रूपेंवीण देखिला। आटकु ठाकला द्वैताकारें रया
४५७२४	रया	।।ज्ञा.गा.०५६०.०१।।	स्मरो कैसेंनी विस्मरों कैसेंनी। दोहीपरी मज अटी रया
४५७२५	रया	।।ज्ञा.गा.०५६०.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु नेणिजे। तंव तोचि तयासी अटीवी रया

४५७२६	रया	।।ज्ञा.गा.०५६२.०२।।	ऐसी भेरी निवाडे सांगिजे कोणापुढें। मनासी सांकडे पडिलें रया
४५७२७	रया	।।ज्ञा.गा.०५७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। तोचि सबाह्यअभ्यंतर ठाईं असे रया
४५७२८	रया	।।ज्ञा.गा.०५९८.०१।।	आत्मरूपीं नाहीं पाठीं आणि पोट। एकचि निघोट जाण रया
४५७२९	रया	।।ज्ञा.गा.०५९८.०२।।	बाहीर भीतरीं एकचि तें एक। नसे आन देख भेद रया
४५७३०	रया	।।ज्ञा.गा.०५९८.०३।।	ठेंगणें नावाड हळू ना ते जडा। स्वयेंची अखंड पूर्ण रया
४५७३१	रया	।।ज्ञा.गा.०५९८.०४।।	जाणणें नेणणें दोन्ही तेथें नाहीं। आहे जैसें पाहीं तेंचि रया
४५७३२	रया	।।ज्ञा.गा.०५९८.०५।।	सदोदीत शुद्ध म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहींच विकार कीर रया
४५७३३	रया	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
४५७३४	रया	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
४५७३५	रया	।।ज्ञा.गा.०६६०.०५।।	तेथें कल्पनेसी मूळ विरोनियां पाल्हाळ। तैसें उभय संधीं तूं विदेही रया
४५७३६	रया	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
४५७३७	रया	।।ज्ञा.गा.०६७२.०१।।	सत्त्व रज तम प्रकृति अपारा। याही भिन्न प्रकारा हरि रया
४५७३८	रया	।।ज्ञा.गा.०६७५.०१।।	सांवळा सुकुमार लावण्य त्रिभुवनीं। अवचिता आंगणीं देखिला रया
४५७३९	रया	।।ज्ञा.गा.०६७५.०३।।	अज्ञानी न दिसे ज्ञानी येऊनि उभा। विज्ञानेसी शोभा दावी रया
४५७४०	रया	।।ज्ञा.गा.०६७७.०३।।	मन हें अमोलिक जरी गुंफे अमूपा। तरीच हा सोपा मार्ग रया
४५७४१	रया	।।ज्ञा.गा.०६८०.०२।।	उगविलें उगविलें मायेतें निरसिलें। एकत्व दाविलें त्रिभुवन रया
४५७४२	रया	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
४५७४३	रया	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
४५७४४	रया	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया

४५७४५	रया	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
४५७४६	रया	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
४५७४७	रया	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
४५७४८	रया	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
४५७४९	रया	।।ज्ञा.गा.०६९८.०१।।	आतां आपणया आपण विचारी। सेखीं प्रकृती ना पुरुष निर्धारीं रया
४५७५०	रया	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
४५७५१	रया	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
४५७५२	रया	।।ज्ञा.गा.०७०२.०३।।	निवृत्ति गुरूप्रसादें नामीं निमग्न। नाम म्हणतां यज्ञ कोटी रया
४५७५३	रया	।।ज्ञा.गा.०७०९.०१।।	ज्योतीची निजज्योति। विश्रांति विश्राम। पाहे आत्माराम। निजदृष्टी रया
४५७५४	रया	।।ज्ञा.गा.०७०९.०२।।	होये तें नोहे। नोहे तें होय। ऐसी धरी सोय। निजरूपीं रया
४५७५५	रया	।।ज्ञा.गा.०७०९.०३।।	देखोनि उजाळ म्हणसी त्यासी ब्रह्म। चुकलास वर्म वेगें ते रया
४५७५६	रया	।।ज्ञा.गा.०७०९.०४।।	लय लक्ष मुद्रा लावुनी बैससी । आपणा नेणसी कोण्या गुणें रया
४५७५७	रया	।।ज्ञा.गा.०७०९.०५।।	नाद ना बिंदू कळा न जोति। निवृत्तिनें वृत्ती पालटली रया
४५७५८	रया	।।ज्ञा.गा.०७०९.०६।।	बाप रखुमावर परब्रह्म नेणसी। जाला हे स्फुंदसी सांडी सांडी रया
४५७५९	रया	।।ज्ञा.गा.०७२९.०२।।	पढियंते मानसीं बहुवसे। असे दुरी तें जवळीच वसे रया
४५७६०	रया	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
४५७६१	रया	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया

४५७६२	रया	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
४५७६३	रया	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
४५७६४	रया	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
४५७६५	रया	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
४५७६६	रया	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
४५७६७	रया	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
४५७६८	रया	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
४५७६९	रया	।।ज्ञा.गा.०७३२.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे चांगया ब्रह्म तेंचि खरें। सांवळें निर्धारिं जाण रया
४५७७०	रया	।।ज्ञा.गा.०७३९.०२।।	औट हात स्थूळ अंगुष्ट। सूक्ष्म पूर्वार्ध कारण जाण रया
४५७७१	रया	।।ज्ञा.गा.०७४०.०१।।	त्रिगुणाचें मूळ सत्रावीचें सार। उन्मनीचें बीज जाण रया
४५७७२	रया	।।ज्ञा.गा.०७४१.०१।।	मनें मुरउनी करीं राज रया। प्रणवासी सखया साक्ष होई
४५७७३	रया	।।ज्ञा.गा.०७५७.०१।।	शून्याचें जें बीज योगीयांचें गुज। स्वानंदाचें निजब्रह्म रया
४५७७४	रया	।।ज्ञा.गा.०७६५.०२।।	आतां बोलाबोली नको बा आणिक। बिंदु ती नि:शंक ब्रह्म रया
४५७७५	रया	।।ज्ञा.गा.०७७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या सुखाची गोडी। अनुभवाची आवडी सेवीं रया
४५७७६	रया	।।ज्ञा.गा.०७८१.०२।।	प्रभा शीत उष्ण दोहींचेंही सार। प्रणव हा सारासार आरुता रया
४५७७७	रया	।।ज्ञा.गा.०८०१.०३।।	मकार अर्धमात्रा शून्यांचा निश्चय। आत्मा एक असे स्वयें रया

४५७७८	रया	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
४५७७९	रया	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया
४५७८०	रया	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दु:ख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
४५७८१	रया	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
४५७८२	रया	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
४५७८३	रया	।।ज्ञा.गा.०८४७.०५।।	नाथिलाचि धिंवसा करूं पाहासी। दुराशा जवळी असतां। आकाशा झोंबतोसी। आतांचें चिंतिलें आतांचि न पविजे। पुढें कोण जाणें काय पावसी रया
४५७८४	रया	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
४५७८५	रया	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
४५७८६	रया	।।ज्ञा.गा.०८४९.०२।।	ऐशी भ्रांती साम्य बोलती सकळे। परी नकळे पूर्ण सत्ता रया
४५७८७	रया	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
४५७८८	रया	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
४५७८९	रया	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
४५७९०	रया	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया

४५७९१	रया	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
४५७९२	रया	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
४५७९३	रया	।।ज्ञा.गा.०८५३.०२।।	सुटलेपणें करिसी विषयत्याग। तेणें अंतरीं होय अनुराग। परतोनी तरीच पावशी ब्रह्मभाग रया
४५७९४	रया	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
४५७९५	रया	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
४५७९६	रया	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
४५७९७	रया	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
४५७९८	रया	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
४५७९९	रया	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
४५८००	रया	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया

४५८०१	रया	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
४५८०२	रया	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
४५८०३	रया	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
४५८०४	रया	।।ज्ञा.गा.०८५९.०२।।	आधीं भीतरीं दंडावा पाठीं बाहिजु मुंडावा। नाहीं तरी योग भांडिवा कां करिसी रया
४५८०५	रया	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्में। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
४५८०६	रया	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
४५८०७	रया	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
४५८०८	रया	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
४५८०९	रया	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
४५८१०	रया	।।ज्ञा.गा.०८६८.०२।।	तैसें हें टवाळ हरिवीण पाल्हाळ। कैसेंनि मायाजाळ निरसे रया
४५८११	रया	।।ज्ञा.गा.०८६८.०३।।	त्रिपुटीचे पेठे वानवसा दिठा। वैकुंठ चौहटा पिकला रया
४५८१२	रया	।।ज्ञा.गा.०८७०.०१।।	बुद्धिमान चित्त धन वित्त गोत। निजानंदें तृप्त करीं रया
४५८१३	रया	।।ज्ञा.गा.०८७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे घेती ते शाहाणे। येर ते पाहुणे यमाचे रया
४५८१४	रया	।।ज्ञा.गा.०८७६.०४।।	कोल्हैरीचे वारु आणिशील बसावया। कैचा राऊत कोणा जिंकशील रया

४५८१५	रया	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
४५८१६	रया	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
४५८१७	रया	।।ज्ञा.गा.०८८०.०३।।	पृथ्वी येवढा घडुला घेयावा। मा गगना भरूं जावें अनाठायां। अस्ति नास्ति दोन्ही येकेचि पदीं। आकाशाची भरोवरी घटे केवीं कीजे रया
४५८१८	रया	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
४५८१९	रया	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
४५८२०	रया	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
४५८२१	रया	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
४५८२२	रया	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
४५८२३	रया	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
४५८२४	रया	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
४५८२५	रया	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
४५८२६	रया	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
४५८२७	रया	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया

४५८२८	रया	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
४५८२९	रया	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
४५८३०	रया	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया
४५८३१	रया	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
४५८३२	रया	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
४५८३३	रया	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
४५८३४	रया	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
४५८३५	रया	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
४५८३६	रया	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
४५८३७	रया	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
४५८३८	रया	।।ज्ञा.गा.०८८८.०२।।	पुढीला चुकला मागिला मुकला। तैसी परी जाली मातें। आपआपणातें गोंवीं। तरी बुद्धिदोष ठेवी कवणातें रया
४५८३९	रया	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
४५८४०	रया	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया

४५८४१	रया	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
४५८४२	रया	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची हृदयीं असतां कां नाडलासी रया
४५८४३	रया	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
४५८४४	रया	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
४५८४५	रया	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
४५८४६	रया	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
४५८४७	रया	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
४५८४८	रया	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
४५८४९	रया	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
४५८५०	रया	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला अससी। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
४५८५१	रया	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
४५८५२	रया	।।ज्ञा.गा.०९०१.०३।।	आयुष्याचे पेठे। संसाराचे तट। गुरुवीण वाट। कैंची रया
४५८५३	रया	।।ज्ञा.गा.०९०२.०३।।	निवृत्ति निरोप बुझे आपेंआप। आधि पुत्र मागें बाप जन्मे रया
४५८५४	रया	।।ज्ञा.गा.०९०४.०३।।	अमृतकराचे रश्मी चकोर सेविती। तें सुख कोण कैसें बोलिजे रया
४५८५५	रया	।।ज्ञा.गा.०९०४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भेटलिया। तें सुख कोण कैसें सांगिजे रया

४५८५६	रया	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
४५८५७	रया	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
४५८५८	रया	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
४५८५९	रया	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
४५८६०	रया	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
४५८६१	रया	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
४५८६२	रया	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
४५८६३	रया	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
४५८६४	रया	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्राड रया
४५८६५	रया	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
४५८६६	रया	।।ज्ञा.गा.०९१५.०२।।	जवळीं असतां सांडी मांडी करिसी। वायां सिणसी तुझा तूंचि रया
४५८६७	रया	।।ज्ञा.गा.०९१६.०२।।	जवळील निधान सांडूनि सिणसील बापा। तरी जन्मांतर न चुके बिजे रया

४५८६८	रया	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
४५८६९	रया	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
४५८७०	रया	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
४५८७१	रया	।।ज्ञा.गा.०९२३.०२।।	मना मारी सुबुद्धि तल्लीन मकरंदीं। विषयउपाधी टाकीं रया
४५८७२	रया	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
४५८७३	रया	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
४५८७४	रया	।।ज्ञा.गा.०९२९.०९।।	सगुण निर्गुण पाहीं जयापासुनीं। ते राहे अनुभउनी येर वाउगेचि रया
४५८७५	रया	।।ज्ञा.गा.०९३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व शेज। वेगीं तूं उमज अरे रया
४५८७६	रया	।।ज्ञा.गा.०९३६.०३।।	ऐसीये दशे ते अव्यक्त भुंजसी। मी माझ्या मोहासी सांडी रया
४५८७७	रया	।।ज्ञा.गा.०९३७.०१।।	नित्यता समाधी असोनि पैं साधी। मायेची शुद्धि पुसे रया
४५८७८	रया	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
४५८७९	रया	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया
४५८८०	रया	।।ज्ञा.गा.०९४५.०३।।	मायीकवृत्तीचा झणीं धरिसी संग। इंद्रियांचा पांग सांडी रया
४५८८१	रया	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया

४५८८२	रया	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
४५८८३	रया	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
४५८८४	रया	।।ज्ञा.गा.०९५३.०१।।	औट हात चर्म देह बांदवडी। त्रिगुणाची घडी नुगवे रया
४५८८५	रया	।।ज्ञा.गा.०९५६.०२।।	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्‌गुरु जाणितलें। येथीचें रया
४५८८६	रया	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
४५८८७	रया	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
४५८८८	रया	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
४५८८९	रया	।।ज्ञा.गा.०९६२.०३।।	बुडोनियां राहीं आनंदसागरीं। आठवितां असे जन्मवरी रया
४५८९०	रया	।।ज्ञा.गा.०९६४.०१।।	देखणें देखाल तरी हरे मन। सामावलें जीवन मुक्तरत्न रया
४५८९१	रया	।।ज्ञा.गा.०९६५.०१।।	सकळहि कळा बिंबोनी निराळें। तें तूं घेउनी उगलें राहें रया
४५८९२	रया	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
४५८९३	रया	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
४५८९४	रया	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया

४५८९५	रया	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
४५८९६	रया	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
४५८९७	रया	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
४५८९८	रया	।।ज्ञा.गा.०९७६.०१।।	पाहाणेंचि पाहासी काय। पाहणें तेथें नाहीं। पाहणेंचि पाही। पाहणें रया
४५८९९	रया	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
४५९००	रया	।।ज्ञा.गा.०९८३.०३।।	बीजाचा प्रकाश तुझा तूं नेणसी। हारपलें मन हें दाही दिशीं रया
४५९०१	रया	।।ज्ञा.गा.०९८३.०४।।	पुराणप्रसिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुमुखें लक्षीं चोजवलें रया
४५९०२	रया	।।ज्ञा.गा.०९९८.०१।।	काय करिसी सकळ देवांचें वैभव विलास। माझिया स्वामीवीण ते अवघे उद्वसु रया
४५९०३	रया	।।ज्ञा.गा.०९९८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु आहे तैसाचि पुरे। काय करिसी आणिकां देवांचीं गोवारें रया
४५९०४	रया	।।ज्ञा.गा.१०१९.०१।।	साईखडियातें देखोनियां माते। तैसा संसारातें येत रया
४५९०५	रया	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
४५९०६	रया	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
४५९०७	रया	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
४५९०८	रया	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया
४५९०९	रया	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
४५९१०	रया	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया
४५९११	रया	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया

४५९१२	रया	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
४५९१३	रया	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
४५९१४	रया	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
४५९१५	रया	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
४५९१६	रया	।।ज्ञा.गा.१०९२.०५।।	जाली नामरूपीं ऐक्यभेटी। नामरूप सार जाणोनी। जीवन संसारा जाली तुटी रया
४५९१७	रया	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
४५९१८	रया	।।ज्ञा.गा.१०९३.०२।।	तुझा गोपवेश हृदयीं सौरसु। मज सुखाचें सुख निजप्रेम देईं रया
४५९१९	रया	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
४५९२०	रया	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
४५९२१	रया	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
४५९२२	रया	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया

४५९२३	रया	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
४५९२४	रया	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
४५९२५	रया	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
४५९२६	रया	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
४५९२७	रळी	।।ज्ञा.गा.०९२९.०५।।	प्रसूतिकाळीं व्याली। वांझ अपत्यजवळी। वांझ क्रीडा विनोदें रळी। खेळतसे
४५९२८	रवरव	।।ज्ञा.गा.०१०९.०१।।	विठ्ठल नाम नुच्चारिसी। तरी तूं रवरव कुंडीं पडसी
४५९२९	रवरव	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
४५९३०	रवा	।।ज्ञा.गा.००५९.०३।।	पारियाचा रवा घेतां भूमिवरी। यत्न परोपरी साधन तैसें
४५९३१	रवि	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
४५९३२	रवि	।।ज्ञा.गा.०४४१.०६।।	भूमिपासोनि आकाशासी। रवि तारांगण संचली जैसी। पाहिली वस्तु परी ऐसी मावळूनि गेली
४५९३३	रवि	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
४५९३४	रविकांत	।।ज्ञा.गा.०२४६.०७।।	वैराग्य रश्मिज्वाळा चिन्मय रविकांत। धरितां प्रगटे वन्हि विषय वन हें जाळित
४५९३५	रविकाज	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
४५९३६	रविकिरणा	।।ज्ञा.गा.०२४६.०१।।	उठिं उठिं गोपाळा उघडी स्वरूपलोचना। सरली अविद्या राती उदयो जाला रविकिरणा
४५९३७	रविग्रह	।।ज्ञा.गा.००९३.०१।।	ज्याचेनि तेजें तेजस रविग्रह। त्याचेनि मोह निरसती
४५९३८	रवितेज	।।ज्ञा.गा.०४६३.०१।।	आत्मतेजें तेज रवितेज बिंबे। जीव शीवीं बिंबे ज्ञानतेजें
४५९३९	रवितेजकिरण	।।ज्ञा.गा.०४६२.०१।।	रवितेजकिरण फांकलीया तेज। उरे रे सहज तिमिर रया

४५९४०	रविदीपें	।।ज्ञा.गा.१०५६.०३।।	मेघधारी तपनपन केलें। तारापुष्पीं वरी पूजिलें। चंद्रफळ ज्या वाहिलें। ओवाळिलें रविदीपें
४५९४१	रविबजो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
४५९४२	रविबिंब	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
४५९४३	रविबिंबा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
४५९४४	रविबिंबेविणें	।।ज्ञा.गा.०३३९.०१।।	चंचळ चांदिणें सोमविणें भासलें। तेज निमालें रविबिंबेविणें
४५९४५	रविमंडळीं	।।ज्ञा.गा.०४४७.०२।।	तत्त्वीं तत्त्व कवळी उगवे रविमंडळीं। अवघीच झांकोळी आपुल्या तेजें
४५९४६	रवियेवीण	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
४५९४७	रविरश्मीचिया	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
४५९४८	रविशशिवीण	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
४५९४९	रविशशी	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
४५९५०	रविशशी	।।ज्ञा.गा.०३४३.०२।।	लोपले रविशशी तेज न माये आकाशीं। मेघ:श्यामें मेघाशीं लपविलें
४५९५१	रविशशी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
४५९५२	रविशशी	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
४५९५३	रविशशीवीण	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
४५९५४	रविशशीसी	।।ज्ञा.गा.०१८२.०७।।	मत्सकूर्मादिक ज्याचे महिमेसी आले। धन्य वैष्णव तेज रविशशीसी पाहालें

४५९५५	रवी	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
४५९५६	रवी	।।ज्ञा.गा.०५२३.०१।।	लवण पवन जळापासाव धीर। पावन समीर रवी तया
४५९५७	रवी	।।ज्ञा.गा.०८१८.०२।।	रवी शशी ज्याचे तेजें प्रकाशलें। नवल म्यां देखिलें एक तेथें
४५९५८	रश्मिअग्रामधुनी	।।ज्ञा.गा.०८०५.०६।।	तयाचेही वर रश्मिअग्रामधुनी। शुद्ध ब्रह्म निर्वाणीं असे तेथ
४५९५९	रश्मिज्वाळा	।।ज्ञा.गा.०२४६.०७।।	वैराग्य रश्मिज्वाळा चिन्मय रविकांत। धरितां प्रगटे वन्हि विषय वन हें जाळित
४५९६०	रश्मी	।।ज्ञा.गा.०३२९.०४।।	सूर्यकर रश्मी चंद्र अहमस्मी । प्रकट झाल्या रश्मी जेथूनियां
४५९६१	रश्मी	।।ज्ञा.गा.०३२९.०४।।	सूर्यकर रश्मी चंद्र अहमस्मी । प्रकट झाल्या रश्मी जेथूनियां
४५९६२	रश्मी	।।ज्ञा.गा.०४३८.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
४५९६३	रश्मी	।।ज्ञा.गा.०४६५.०५।।	हरपल्या रश्मी देहभाव हरि। ऋद्धि सिद्धि कामारी जाल्या कैशा
४५९६४	रश्मी	।।ज्ञा.गा.०७२१.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
४५९६५	रश्मी	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली
४५९६६	रश्मी	।।ज्ञा.गा.०९०४.०३।।	अमृतकराचे रश्मी चकोर सेविती। तें सुख कोण कैसें बोलिजे रया
४५९६७	रश्मी	।।ज्ञा.गा.१०५४.१७।।	बाळछंदो बावीस जन्में। तोडिली भवाब्धीची कर्मे। चंद्रार्क तारांगणें । रश्मी दान घेतला हरि
४५९६८	रस	।।ज्ञा.गा.०१२९.०२।।	रमणिये माये रमणिये। रामनामामृत रस पी जिव्हे
४५९६९	रस	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
४५९७०	रस	।।ज्ञा.गा.०४६५.०२।।	रसीं रस मुरे प्रेमाचें स्फुंदन। एकरूपीं धन हरि माझा
४५९७१	रस	।।ज्ञा.गा.०४६८.०१।।	भ्रमर रस द्वंद्व विसरला भूक। त्याहुनी एथें सुख अधिक दिसे
४५९७२	रस	।।ज्ञा.गा.०५०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर त्रिपुटीं न दिसे। रसीं रस भासे हृदयदीपीं
४५९७३	रस	।।ज्ञा.गा.०५३२.०३।।	आपीं आप रस जनवन दारा। विज्ञान उभारा भावी दिसे
४५९७४	रस	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
४५९७५	रस	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी

४५९७६	रसना	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
४५९७७	रसना	।।ज्ञा.गा.०३८३.०३।।	सावध निबंध आद्याचा उकल। रसनेचा पालव रसना तोयें
४५९७८	रसना	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
४५९७९	रसना	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
४५९८०	रसना	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
४५९८१	रसना	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
४५९८२	रसना	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
४५९८३	रसनाबळें	।।ज्ञा.गा.०१९६.०१।।	आनंदाच्या ताटीं अमृताची वाटी। विवेक तारूं घोटीं रसनाबळें
४५९८४	रसने	।।ज्ञा.गा.०१२९.०१।।	रसने वोरसु मातृके वो माये
४५९८५	रसनें	।।ज्ञा.गा.०३२४.०२।।	वेधु वेधला निळा पाहे घननीळा । विरहिणी केवळा रंग रसनें
४५९८६	रसनें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
४५९८७	रसनें	।।ज्ञा.गा.०९१३.०३।।	बरवेपणाचेनि मिसें। देवातें वाणिया सौरसें। जडत्व फिटेल तयासरिसें। रसनें ऐसें चुकों नको
४५९८८	रसनेचा	।।ज्ञा.गा.०३८३.०३।।	सावध निबंध आद्याचा उकल। रसनेचा पालव रसना तोयें
४५९८९	रसनेविण	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
४५९९०	रसनेसी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
४५९९१	रसमय	।।ज्ञा.गा.०५३०.०३।।	तैसें रसमय तेज स्नेहार्णव बीज। छाया मोहबीज न बिंबत
४५९९२	रसाकाळीं	।।ज्ञा.गा.०९१३.०१।।	वृंदावनीं वनमाळी। खेळे गोपींसी धुमाळी। मदनमेचूची नवाळी। रसाकाळीं मनोहर

४५९९३	रसाची	||ज्ञा.गा.०९५६.०५||	सोडी रसाची सोये। नको भुलों मायामोहें। सत्रावी दोहतु जाये। जीवन भातें
४५९९४	रसातळ	||ज्ञा.गा.०४४८.०१||	स्वामीचे कृपेनें चिद्घन ओळलें। रसातळ पाल्हेळें ब्रह्मतेजें
४५९९५	रसापरतें	||ज्ञा.गा.०६८८.१०||	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
४५९९६	रसाळ	||ज्ञा.गा.१००७.०१||	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
४५९९७	रसाळीं	||ज्ञा.गा.०२७६.०५||	आंबया डाहाळी फळें चुंबी रसाळीं । आजिचे रे काळीं शकून सांगें
४५९९८	रसीं	||ज्ञा.गा.०१२८.०२||	लेहोन घाली पान पुसती जैसी। भलतिये रसीं बुडी दे कां
४५९९९	रसीं	||ज्ञा.गा.०४५०.०४||	बिंबीं बिंब रसीं उपरम देखिला। प्रपंच शोखिला तुवां एकें
४६०००	रसीं	||ज्ञा.गा.०४५६.०६||	ज्ञानदेवा रसीं स्नान दान गंगे। प्रपंचेसी भंगे विषयजात
४६००१	रसीं	||ज्ञा.गा.०४६५.०२||	रसीं रस मुरे प्रेमाचें स्फुंदन। एकरूपीं धन हरि माझा
४६००२	रसीं	||ज्ञा.गा.०५०४.०४||	बाप रखुमादेविवर त्रिपुटीं न दिसे। रसीं रस भासे हृदयदीपीं
४६००३	रसीं	||ज्ञा.गा.०६६०.०४||	निशीं जागरणीं निमाला कीं तंतुचि तंतीं आटला। रसीं रसु दुणावला तुझ्या ठायीं
४६००४	रसीं	||ज्ञा.गा.०८६३.०३||	न सोडी हरिचरण। नाहीं नाहीं जन्ममरण। अविट सेवीं नारायण। तेणें मीतूंपण एक रसीं
४६००५	रसु	||ज्ञा.गा.०६६०.०४||	निशीं जागरणीं निमाला कीं तंतुचि तंतीं आटला। रसीं रसु दुणावला तुझ्या ठायीं
४६००६	रसे	||ज्ञा.गा.०७५५.०१||	अकारी अर्धमात्रा कवण रीति दिसे। उकारीही रसे कवणे परी
४६००७	रसें	||ज्ञा.गा.०५२५.०२||	मोहिलेंची दिसे मोहामाजीं रसें। नसोनियां भासे तदात्मक
४६००८	रसें	||ज्ञा.गा.०५३२.०२||	ज्ञानी वसे विज्ञानी न दिसे। बिंबीं बिंब रसें समता शांति
४६००९	रसें	||ज्ञा.गा.०९३६.०१||	व्यक्ताचें अव्यक्तीं पाहतां पैं न दिसे। आपींआप रसें व्यक्त हरि
४६०१०	रहणीविण	||ज्ञा.गा.०९२९.०६||	अनुभव रहणीविण जाला भगवा दिगांबरु। जैसा नग्नवरु हिंडे हाटाबिदीं
४६०११	रहणीवीण	||ज्ञा.गा.०९२९.०१||	अनुभव रहणीवीण कायसें श्रवण। गर्भ अंधु नेणे रत्नकिरण
४६०१२	रहया	||ज्ञा.गा.१११३.०५||	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
४६०१३	रहस्य	||ज्ञा.गा.०१६८.०६||	ज्ञानदेवीं रहस्य सार। अंतीं वैकुंठ साचार। हरि उतरील पैलतीर। भवबंधन छेदक
४६०१४	रहस्य	||ज्ञा.गा.०४६८.०७||	ज्ञानदेवा शांति उन्मनी रहस्य। हरिरूप भाष्य करविलें
४६०१५	रहा	||ज्ञा.गा.०५८२.०२||	पहाण्याशी मूळ विचारूनि पहा। मग सुखी रहा निरंजनीं
४६०१६	रहा	||ज्ञा.गा.०७४९.०३||	भ्रुवांतरीं लक्ष लाउनी बैसा ध्यानीं। ऐक्यासी उन्मनी होउनी रहा
४६०१७	रहा	||ज्ञा.गा.०९२७.०२||	एक दोन तीन चारी पांच सहा। इतुकें विचारूनि मग परमानंदीं रहा

४६०१८	रहाणी	।।ज्ञा.गा.०६७०.०३।।	सांगवी ते सांगणी उमगुनी चक्रपाणी। त्या निर्गुणाचे रहाणी मी रिघालें वो माये
४६०१९	रहाणीविण	।।ज्ञा.गा.०९२९.०७।।	तीर्थक्षेत्र व्रत दान। यागादिक साधन। अनुभव रहाणीविण। शून्य धिक् गेलें
४६०२०	रहात	।।ज्ञा.गा.००११.०४।।	ऐसा सर्वां अतीत । परी ऐसा जगभरीत । कनक कांकणीं रहात । तैसा अविकृत निरंतर
४६०२१	रहावया	।।ज्ञा.गा.०८७४.०१।।	एका पांडुरंगें नव्हेचि पैं जोडी। दया गेले ठायां मद आला रहावया। मत्सर गिळावया कुलासहित
४६०२२	रहावया	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
४६०२३	रहावा	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
४६०२४	रहावें	।।ज्ञा.गा.०९८६.१४।।	लिगटूनी रहावें आवरावें मन। करावा जतन विश्वास हा
४६०२५	रहिवास	।।ज्ञा.गा.०८२६.०१।।	तूर्येमध्यें माझा अखंड रहिवास। निवृत्ति म्हणे अविनाश तूर्या करी
४६०२६	रहिवासु	।।ज्ञा.गा.००४०.०१।।	विश्व भुलवी योगमाया तो। गोकुळीं रहिवासु तो गे बाई
४६०२७	रहीवास	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
४६०२८	रहीवासु	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
४६०२९	रांगतु	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
४६०३०	रांजणीं	।।ज्ञा.गा.०९२१.०३।।	मोतियाचें पाणी। भरतां नये वो रांजणीं। गगनासी गवसणी। घालितां नये
४६०३१	रांडव	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहूं नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्यव मरण बरें
४६०३२	रांडवा	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
४६०३३	रांडोळी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०३।।	ताकपिरी गोंवळी केली मजसी रांडोळी। भावें नारली मग मी पळालिये गो
४६०३४	रांधले	।।ज्ञा.गा.११०८.०४।।	भाजेचि ना त्यांत रांधले तीन मुगे। दोन हिरवे, एक शिजेचि ना
४६०३५	राउताचा	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
४६०३६	राउळीं	।।ज्ञा.गा.०२१३.०८।।	जये शेतीं निवृत्ति भीतरे। तये शेतीं साजे पुरे। राउळीं निदसुरे दंडिजती

४६०३७	राऊत	।।ज्ञा.गा.०८७६.०४।।	कोल्हैरीचे वारु आणिशील बसावया। कैचा राऊत कोणा जिंकशील रया
४६०३८	राऊत	।।ज्ञा.गा.१०८८.०२।।	हा घोडा हा राऊत करूनियां दावा। मग पदों बैसावा ब्रह्माचिये
४६०३९	राक्षसी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
४६०४०	राख	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख। कर्में चंद्रासी घडला दोष। कर्में भार वाहती कूर्म शेष। कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा
४६०४१	राख	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
४६०४२	राख	।।ज्ञा.गा.१०१८.०४।।	खोकरीं आधन ठेविलें। तेथें न दिसे माझी भाक। इंधनावीण पेटविलें। तेथें चुली नाहीं राख
४६०४३	राखती	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
४६०४४	राखसीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
४६०४५	राखावया	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्‌बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
४६०४६	राखितो	।।ज्ञा.गा.०२३४.०३।।	ब्रह्मविद्येचा पुतळा। गाई राखितो गोवळा। श्रुती नेणवे ते लीळा। वेदां सनकादिकां
४६०४७	राखिली	।।ज्ञा.गा.०५९०.०४।।	विवेक वैराग्य बोध क्षमा शांति। राखिली संपत्ति दैविकी जे
४६०४८	राखील	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
४६०४९	राखे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
४६०५०	राखे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
४६०५१	राखे	।।ज्ञा.गा.०२३४.०४।।	भूतग्रामींचा परेशु। तापत्रयाचा करी नाशू। आड धरुनी गोपवेषु। वत्सें राखे
४६०५२	राखे	।।ज्ञा.गा.०५७२.०२।।	देहेंवीण ब्रह्म देखें। देहेंवीण ब्रह्म देखें। तेणें निर्गुण राखे। रोखावलें

४६०५३	राखे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
४६०५४	राखोंडी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
४६०५५	राग	।।ज्ञा.गा.०१५५.०१।।	राग गायनानें जरी देव भेटे। तरी कां जग आटे भवसागरीं
४६०५६	राग	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
४६०५७	राग	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
४६०५८	राग	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
४६०५९	रागें	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
४६०६०	राज	।।ज्ञा.गा.०७४१.०१।।	मनें मुरउनी करीं राज रया। प्रणवासी सखया साक्ष होई
४६०६१	राजइंद्र	।।ज्ञा.गा.१०७५.०५।।	येकु त्यागी दुसरा भोगी। तिसरा योगी राजइंद्र
४६०६२	राजयाची	।।ज्ञा.गा.०६७६.०२।।	राजयाची कांता काय भीक मागें । मनाचिये जोगें सिद्ध पावे
४६०६३	राजयोग	।।ज्ञा.गा.११०९.०८।।	सत्रावीचें क्षीर घेंई लंबीकेच्यानी मार्गें रे!। अलक्षाशीं लक्ष लावीं बैसोनियां राजयोग रे!
४६०६४	राजयोगी	।।ज्ञा.गा.००१५.०४।।	सोहं या मंत्राचा वेदाचा गव्हर । म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
४६०६५	राजयोगी	।।ज्ञा.गा.०५९२.०५।।	तेंचि निरूपण तोचि सर्वेश्वर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
४६०६६	राजयोगी	।।ज्ञा.गा.०६२२.०५।।	साधोनी अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। ज्ञानेश्वर म्हणत राजयोगी
४६०६७	राजयोगी	।।ज्ञा.गा.०९९०.०२।।	विषय त्यागितां तोचि होय मुक्त। या नांव विरक्त राजयोगी
४६०६८	राजयोगी	।।ज्ञा.गा.०९९६.०५।।	काय बहिर्मुख नेणतीच येर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
४६०६९	राजविद्येची	।।ज्ञा.गा.०४३९.०६।।	अभक्त भक्त होती। श्रोतिया वक्त्या सायोज्यगति। राजविद्येची प्राप्ति। होय जया
४६०७०	राजस	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया

४६०७१	राजसाचे	।।ज्ञा.गा.०१५५.०२।।	राजसाचे सर्वे संगीत गायन। तेथें ब्रह्मज्ञान लाधे कैंचें
४६०७२	राजसु	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
४६०७३	राजहंस	।।ज्ञा.गा.०८३९.०३।।	गंगा त्रिवेणी निर्मळ नीर। राजहंस पक्षी किन्नर। अनेक रंगांचे मयूर टाहो देती
४६०७४	राजहंस	।।ज्ञा.गा.०८८६.०२।।	राजहंस ते भ्रमले हो पाषाण चुंबिती। अडकलिया चाचू मग मागील आठविती
४६०७५	राजहंसा	।।ज्ञा.गा.०२८६.०५।।	चोरट्या मधुकरा कमळीं घेतलासे थारा। मोतियांचा चारा राजहंसा
४६०७६	राजहंसा	।।ज्ञा.गा.०८७१.०३।।	मोतियाचा चारा राजहंसा सैरा। दुजिया पाखिरा कामा नये नये
४६०७७	राजहंसा	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
४६०७८	राजहंसु	।।ज्ञा.गा.०९२३.०३।।	रखुमादेविवरु गुणाचा सूरवाडु। मनबुद्धि निवाडु राजहंसु
४६०७९	राजहंसु	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
४६०८०	राजा	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
४६०८१	राजा	।।ज्ञा.गा.०२०६.१५।।	टिळक रेखिला मृगनाभीचा। बाप राजा मन्मथाचा
४६०८२	राजा	।।ज्ञा.गा.०६७४.०२।।	मन धालें परी न धाये। पुढत पुढती राजा विठ्ठलु पाहे
४६०८३	राजा	।।ज्ञा.गा.०७०६.०२।।	पुढत पुढती राजा विठ्ठल पाहे। निरंजनीं अंजन लेईजत आहे
४६०८४	राजे	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
४६०८५	राज्य	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
४६०८६	राज्य	।।ज्ञा.गा.०७२८.०४।।	ब्रह्मांडभूषणाचें आलें राज्य। विसरून गेला दरिद्रलाज। द्रष्ट द्रष्ट म्हणती माझे। आप्त जाण
४६०८७	राज्य	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वार्डेकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया

४६०८८	राज्य	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
४६०८९	राज्य	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
४६०९०	राज्य	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
४६०९१	राज्यपद	।।ज्ञा.गा.१०९६.०१।।	राज्यपद गाढा पदपाद नसतां। हरिनामीं वसतां सर्वपद
४६०९२	राज्यमद	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
४६०९३	राणा	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
४६०९४	राणा	।।ज्ञा.गा.०१११.०२।।	अंतकाळीं स्मरे। स्मरे विठ्ठल राणा
४६०९५	राणा	।।ज्ञा.गा.०१३३.०६।।	हरि जाणा रे हरि वाना रे। बाप रखुमादेविवरु राणा रे
४६०९६	राणा	।।ज्ञा.गा.०५०१.०६।।	हा निरालंब वोळला भक्तिभावें मिळाला। रखुमादेवि दादुला विठ्ठलु राणा वो माय
४६०९७	राणा	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
४६०९८	राणिवा	।।ज्ञा.गा.०२६५.०१।।	सांवळें परब्रह्म आवडे या जिवा। मनें मन राणिवा घर केलें
४६०९९	राणिवा	।।ज्ञा.गा.१०७५.०२।।	सहज संभोगु जाणावा। विजया होई मग भोगी राणिवा
४६१००	राणिवेसाठीं	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
४६१०१	राणी	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी
४६१०२	राणीव	।।ज्ञा.गा.०९५३.०४।।	सप्तद्वीप पृथ्वी नवखंडें देव। स्वर्ग भोगभाव राणीव व्यर्थ
४६१०३	राणीव	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती

४६१०४	राणीव	।।ज्ञा.गा.१०१९.०४।।	ज्ञानदेवीं समभाव त्रिगुणी नाहीं ठाव। आपेंआप राणीव साईखडिया
४६१०५	राणे	।।ज्ञा.गा.००४८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे व्यासाचिये खुणें। द्वारकेचे राणे पांडवां घरीं
४६१०६	राणे	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
४६१०७	राणे	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
४६१०८	राणे	।।ज्ञा.गा.०७०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राणे रावो। ऐसा जाणोनी तयाचा भावो ठाकियला
४६१०९	राणे	।।ज्ञा.गा.०८७२.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे या खुणें मी नेणें। पंढरीचे राणे उगविती
४६११०	रातला	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
४६१११	रातला	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
४६११२	रातलासी	।।ज्ञा.गा.०४६१.०६।।	निवृत्ति प्रमाण केलें तुवां ज्ञाना। ब्रह्मींब्रह्म अगम्या रातलासी
४६११३	रातलासे	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
४६११४	रातलिये	।।ज्ञा.गा.०२७३.०२।।	गुणाचा दुकाळ पडियेला देशीं। निर्गुणासी कैसी रातलिये
४६११५	रातलिये	।।ज्ञा.गा.०२८३.०२।।	किती वो शिकवाल मज वेळोवेळां। मी तंव गोवळा रातलिये
४६११६	रातलिये	।।ज्ञा.गा.०३२७.०४।।	ज्ञानदेव आला नीळवर्ण शाळा । निळेपण गोंवळा रातलिये
४६११७	रातली	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
४६११८	रातलीची	।।ज्ञा.गा.००८८.०१।।	अळुमाळु सोय रातलीची धाय। सत्त्वतेजीं माये एकतत्त्वीं
४६११९	रातलीसे	।।ज्ञा.गा.०२७०.०३।।	निळिये सागरीं निळे निळेपणें सुंदरी। रातलीसे हरि विरहिणी
४६१२०	रातलें	।।ज्ञा.गा.०३४६.०१।।	बावनाचे संगती द्रुमभावें रातलें। सेखीं आपुलिया मुकलें जातीकुळा
४६१२१	राती	।।ज्ञा.गा.०२४६.०१।।	उठिं उठिं गोपाळा उघडी स्वरूपलोचना। सरली अविद्या राती उदयो जाला रविकिरणा
४६१२२	राती	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
४६१२३	राती	।।ज्ञा.गा.०५३१.०१।।	सगुणींच्या राती निर्गुणीं दिवटा। सांगती चोहटा वाग्पंथ
४६१२४	राती	।।ज्ञा.गा.०७२४.०५।।	अविद्येच्या राती माजोनि चेइला। म्हणे पूर्ण धाला ज्ञानेश्वर
४६१२५	राती	।।ज्ञा.गा.०९१७.०२।।	रातीचा दिवसु कीं दिवसाची राती। वावधाणी वाती लावितोसी

४६१२६	राती	।।ज्ञा.गा.०९८४.०२।।	सुखाती चांदिणें राती। बहुतें खेळती येकु देखो
४६१२७	राती	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
४६१२८	रातीचा	।।ज्ञा.गा.०९१७.०२।।	रातीचा दिवसु कीं दिवसाची राती। वावधाणी वाती लावितोसी
४६१२९	राते	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
४६१३०	राते	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
४६१३१	रातोत्पळें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
४६१३२	रात्र	।।ज्ञा.गा.०८२०.०२।।	बिंदुस्थान तेथें ब्रह्मरंध्र ज्योती। तेथ योगी वसती दिवस रात्र
४६१३३	रात्रंदिन	।।ज्ञा.गा.०६११.०४।।	पुण्य तेथें पाप समचि वर्तती। रात्रंदिन आथी जियेपरी
४६१३४	रात्रंदिवस	।।ज्ञा.गा.०७४५.०२।।	रात्रंदिवस मन चपळत्वें धावतें। तेंही सत्रावीतें न पवेची
४६१३५	रात्रंदिवस	।।ज्ञा.गा.०७५८.०१।।	ऐसा योगीराज देखितां अवचट। उन्मनी लंपट रात्रंदिवस
४६१३६	रात्रंदिवस	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
४६१३७	रात्रंदिवस	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
४६१३८	रात्रि	।।ज्ञा.गा.१०६९.०२।।	रात्रि सूर्य वाहे दिनु चंद्र जाये। विपरीत गे माय देखियेलें
४६१३९	रात्रिदिन	।।ज्ञा.गा.०३४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अनुसंधान। रात्रिदिन लीन ब्रह्मस्थिति
४६१४०	रात्री	।।ज्ञा.गा.०२१३.०९।।	रात्री दिवस तुम्हीं हरिचरणीं जागा । तेणें तराल गा भवसागरू
४६१४१	रात्री	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
४६१४२	रात्री	।।ज्ञा.गा.१०३५.०१।।	रात्री दिवस वाहातसे चिंता। केशव धडौता होईन मी
४६१४३	रात्री	।।ज्ञा.गा.१०८८.०४।।	करा तत्त्वीं सौरसु म्हणे निवृत्तीदासु। जेथें रात्री दिवसु आथिचिना
४६१४४	रात्रीं	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
४६१४५	रात्रीं	।।ज्ञा.गा.०६६६.०३।।	तेथें दिवस ना रात्रीं सर्वहेतुविवर्जितु। स्वयंभासक तूं नवल त्याचें
४६१४६	रात्रीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.१५।।	लीला भाविकांची ओळखावी बरी। रात्रीं दारोदारीं हिंडूं नये

४६१४७	रात्रींचा	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
४६१४८	रात्रीचा	।।ज्ञा.गा.०४८४.०२।।	दिवसा कामा न रात्रीचा बडिवारु। हरि सहपरिवारु जाला आम्हां
४६१४९	रात्रीचे	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
४६१५०	रात्रीचे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
४६१५१	रात्रीचें	।।ज्ञा.गा.०४५६.०३।।	दिवसाचें चांदिणें रात्रीचें उष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तिराजें
४६१५२	राना	।।ज्ञा.गा.०२५०.०१।।	त्वचेचिया राना धाडूं नको मना। तेथें नंदाचा कान्हा डोळा घाली गो आई यो
४६१५३	रानीं	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
४६१५४	रानीं	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
४६१५५	रानींचा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
४६१५६	रानोरान	।।ज्ञा.गा.०७६३.०१।।	वर मुळें शेंडा खालीं दिसे बानो। प्रपंचीं रानोरान वृक्ष बा रे
४६१५७	रानोरानीं	।।ज्ञा.गा.०८९६.०२।।	आड ना विहिरी बावी ना पोखरणी। सरिता ना सागर कल्पतरु रानोरानीं
४६१५८	राबताहे	।।ज्ञा.गा.०५८४.०३।।	प्राचिनानें वर्तो जाणो या शरीरीं। जैसा वेठीं करी राबताहे
४६१५९	राम	।।ज्ञा.गा.००४२.०१।।	राम बरवा कृष्ण बरवा। सुंदर बरवा बाइयांनों
४६१६०	राम	।।ज्ञा.गा.००६२.०३।।	सर्वांघटीं राम देहादेहीं एक। सूर्य प्रकाशक सहस्ररश्मीं
४६१६१	राम	।।ज्ञा.गा.००७१.०१।।	जप तप कर्म क्रिया नेम धर्म। सर्वांघटीं राम भावशुद्ध
४६१६२	राम	।।ज्ञा.गा.००८९.०३।।	कोटिकुळाचें उद्धरण। मुखीं राम नारायण। रामकृष्ण स्मरण। धन्य जन्म तयाचे
४६१६३	राम	।।ज्ञा.गा.०१०६.०२।।	केशव नाम सार विठ्ठल उच्चार। राम निरंतर हृदयीं वसे
४६१६४	राम	।।ज्ञा.गा.०११३.०१।।	नाममाला घे पवित्र। अंतीं हेंचि शस्त्र। राम हा महामंत्र। सर्व बाधा निवारी
४६१६५	राम	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी

४६१६६	राम	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
४६१६७	राम	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
४६१६८	राम	।।ज्ञा.गा.०१२३.०२।।	रामकृष्णमाळा। घाला पां रे गळां। अखंड जीवनकळा। राम जपा
४६१६९	राम	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम। सर्व साधिलें सुगम। नलगे तीं तपें उत्तम। रामकृष्ण पुरे आम्हां
४६१७०	राम	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्गुरु
४६१७१	राम	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
४६१७२	राम	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
४६१७३	राम	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
४६१७४	राम	।।ज्ञा.गा.०१४८.०१।।	नित्य सत्य श्रीराम राम। हा शिवाचा वाचा नेम। प्रतिदिनी स्नानधर्म। रामनामें करितुसें
४६१७५	राम	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
४६१७६	राम	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें
४६१७७	राम	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें
४६१७८	राम	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे
४६१७९	राम	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें
४६१८०	राम	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें
४६१८१	राम	।।ज्ञा.गा.०४५७.०५।।	न दिससी ज्ञाना देहीं तुझ्या राम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
४६१८२	राम	।।ज्ञा.गा.०७५३.०२।।	तूर्यारूपें जाण प्रभा निस्सीम। तया परता राम असे बापा
४६१८३	राम	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
४६१८४	राम	।।ज्ञा.गा.०९९२.०१।।	राम सर्वत्र देखणा सर्वांघटीं असे। ऐसें हें पिसें परि वेगळेंचि
४६१८५	राम	।।ज्ञा.गा.०९९४.०२।।	राम नाम सार धरीं। तेंचि तारक सृष्टीवरी। त्याचेनि संगें निरंतरीं। भवसागर तरसील
४६१८६	राम	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
४६१८७	राम	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
४६१८८	राम	।।ज्ञा.गा.११११.०१।।	सौरी झालें जनीं। राम केला धनी

४६१८९	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०००३.०२।।	रामकृष्ण गोविंद गोपाळा । तूं माय माऊली जिवींचा जिव्हाळा
४६१९०	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००५०.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। अनंत जन्मोनी पुण्य होय
४६१९१	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००५५.०२।।	रामकृष्ण वाचा भाव हा जिवाचा। आत्मा जो शिवाचा रामजप
४६१९२	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००६१.०२।।	रामकृष्ण उच्चार अनंत राशी तप। पापाचे कळप पळती पुढें
४६१९३	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००६३.०१।।	हरि बुद्धि जपे तो नर दुर्लभ। वाचेसी सुलभ रामकृष्ण
४६१९४	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००६३.०२।।	रामकृष्ण नामीं उन्मनीं साधिली। तयासी लाधली सकळ सिद्धी
४६१९५	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००६३.०४।।	ज्ञानदेवीं नाम रामकृष्ण ठसा। येणें दशदिशा आत्माराम
४६१९६	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००६८.०२।।	रामकृष्ण नाम सर्व दोषां हरण। जड जीवां तारण हरि एक
४६१९७	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००७१.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। वैकुंठभुवनीं घर केलें
४६१९८	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००७३.०२।।	तें नाम सोपे रे रामकृष्ण गोविंद। वाचेसी सद्गद जपे आधीं
४६१९९	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००७८.०३।।	जप तप ज्ञान क्रिया कर्म धर्म। रामकृष्ण नेम गुरुभजनें
४६२००	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००८४.०५।।	हें योगियांचे निजजीवन। रामकृष्ण नारायण। येणें जगत्रय होय पावन। हरिस्मरण जिवांसी
४६२०१	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००८९.०३।।	कोटिकुळाचें उद्धरण। मुखीं राम नारायण। रामकृष्ण स्मरण। धन्य जन्म तयाचे
४६२०२	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००९०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रामकृष्ण आशा। संसारपिपासा दुरी करी
४६२०३	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१०७.०१।।	रामकृष्ण नामें ये दोन्ही साजिरीं। हृदयमंदिरीं स्मरां कां रे
४६२०४	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१०७.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण माळा। हृदयीं जिव्हाळा श्रीमूर्ति रया
४६२०५	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०११३.०३।।	माळा घाली हेचि गळां। घे अमृताचा गळाळा। होईल वैकुंठीं सोहळा। रामकृष्ण उच्चारणीं
४६२०६	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०११४.०३।।	हेंचि धुरूसी आठवलें। उपमन्यें हेंचि घोकिलें। अंबऋषीनें साधिलें। रामकृष्ण उच्चारणीं
४६२०७	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
४६२०८	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०११८.०४।।	ज्ञानदेवें अनुमानलें। मग भक्तिसुख साधलें। रामकृष्ण उच्चारिले। जे तारक तिहीं लोकीं
४६२०९	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
४६२१०	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१३४.०१।।	रामकृष्ण गोविंदाचें नामस्मरण वाचें। घडिये घडिये साचें ध्यान श्रीविठ्ठलाचें
४६२११	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१४२.०१।।	जप तप अनुष्ठान। नित्य आमुचें रामधन। रामकृष्ण नारायण। हाचि जिव्हार सर्वदा
४६२१२	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१४२.०२।।	जयाशी अमृत घट। रामकृष्ण घडघडाट। हेचि पूर्वजाची वाट। सर्व जिवासी तारक
४६२१३	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम। सर्व साधिलें सुगम। नलगे तीं तपें उत्तम। रामकृष्ण पुरे आम्हां
४६२१४	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम

४६२१५	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१४८.०४।।	ज्ञानदेवीं मुखप्रभा। रामकृष्ण हेचि प्रतिभा। आली अवसरे शोभा। सर्व सुख मंडित
४६२१६	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
४६२१७	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१५१.०४।।	ज्ञानदेवीं केली सामग्री। भवसिंधु तरलों भवसागरीं। रामकृष्ण हेचि मुरारी। निरंतरीं सांठविला
४६२१८	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१५२.०४।।	ज्ञानदेवीं भक्तिपंथ। धरिला सांडिला स्वार्थ। उपजोनि ध्यानीं हा अर्थ। रामकृष्ण गोविंद
४६२१९	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
४६२२०	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१५९.०४।।	वैष्णवांचे जन्ममूळ। हरि खेळतु जन्मकुळ। उद्धरिले भक्त सकळ। रामकृष्ण उच्चारणीं
४६२२१	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१६१.०१।।	एक सोपें आहे ध्यान। रामकृष्ण नारायण। नामेविण अमंगल जाण। मुख घ्राण सर्वदा
४६२२२	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१६१.०२।।	नामदुर्लभ आणि सोपारे। नामे तरले निर्धारें। रामकृष्ण नाम खरें। निजनिर्धारि तारक
४६२२३	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१६१.०५।।	हरि रामकृष्ण गोविंद। हाचि घेई पवित्र छंद। सकळा छंदांमाजीं प्रसिद्ध। रामराम उच्चार
४६२२४	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें । तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न
४६२२५	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें । नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी
४६२२६	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१६३.०२।।	जप जप रे गोविंद। हाचि तारिल परमानंद। रामकृष्ण मुकुंद। हाचि सार सर्वदा
४६२२७	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१६५.०२।।	तपाहुनी तप थोर। रामकृष्ण निरंतर। येणें उद्धरतील पामर। हा निर्धार वेदींचा
४६२२८	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
४६२२९	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१६७.०२।।	रामकृष्ण जप सारासार। येणें उतरिजें पैलपार। नामें तुटैल येरझार। सर्व बाधा निवारैल
४६२३०	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१६८.०१।।	जयासि पाहिजे वैकुंठ। तेणें हरिनामें करावी वाट। रामकृष्ण घडघडाट। नित्य नाम स्मरावें
४६२३१	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१६९.०३।।	सांडुनी हरिचा पंथ। वेगळें नच जाती। भक्तचरणीं ठेवुनिया चित्त। रामकृष्ण नाम स्मरति
४६२३२	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१६९.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। रामकृष्ण आराधिला। प्रपंचीं अबोला केला। सर्व निरसला मायामोह
४६२३३	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१७१.०३।।	प्रतिदिनीं हरिहरि। रामकृष्ण हेचि मुरारी। तोचि तरेल भवसागरीं। वेद चाऱ्ही बोलिले
४६२३४	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
४६२३५	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१७३.०२।।	हेचि त्रिपुटीचे छेदक। हेचि भवार्णवतारक। हाचि शंकराचा विवेक। रामकृष्ण चोखडे
४६२३६	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१७३.०६।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास सार। रामकृष्ण निरंतर। रामकृष्णें तरले पामर। साधन हेंचि साध
४६२३७	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१७४.०४।।	गोविंद गोपाळ स्मरण। रामकृष्ण हेचि ध्यान। एकचित्त करूनी मन। सावधान साधावे
४६२३८	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१७४.०६।।	ज्ञानदेवीं जप ध्यान। रामकृष्ण नारायण। धन्य त्याचें कुल जाण। हरिस्मरण करिताची
४६२३९	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
४६२४०	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा

४६२४१	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१९४.०२।।	रामकृष्ण नारायण। ऐसे करिती जे स्मरण। त्यांचे वंदावे चरण। साष्टांगें निजभावेसी
४६२४२	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०४७०.०२।।	रामकृष्ण मंत्रें प्रोक्षियेलीं गात्रें। हरिरूप सर्वत्र भरला दिसे
४६२४३	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०८६२.०४।।	न्याहाळितां परस्त्री। अधिक पडसी असिपत्रीं। पाप वाढिन्नलें शास्त्रीं। जप वक्त्रीं रामकृष्ण
४६२४४	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०८९३.०४।।	नासाग्रीचें अग्र न दिसे नयनीं। तरी तेचि दिनी म्हणा रामकृष्ण
४६२४५	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
४६२४६	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
४६२४७	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
४६२४८	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.१००६.०२।।	वासुदेव हरि वासुदेव हरि। रामकृष्ण हरि वासुदेवा
४६२४९	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
४६२५०	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
४६२५१	रामकृष्णउच्चारणीं	।।ज्ञा.गा.०११५.०१।।	निरंतर ध्याता हरि। सर्व कर्माची बोहरी। दोष जाती दिगंतरीं। रामकृष्णउच्चारणीं
४६२५२	रामकृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.००८०.०१।।	यश कीर्ति वानूं नेणें मी वाखाणूं। रामकृष्णनाम आम्हां सणू नित्य दिवाळी
४६२५३	रामकृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.००८४.०१।।	अनंत नामाचें पाठांतर। रामकृष्णनाम निरंतर। सर्व सुखाचें भांडार। हरि श्रीधर नाम वाचे
४६२५४	रामकृष्णनामीं	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
४६२५५	रामकृष्णमाळा	।।ज्ञा.गा.०१२३.०२।।	रामकृष्णमाळा। घाला पां रे गळां। अखंड जीवनकळा। राम जपा
४६२५६	रामकृष्णवासुदेवें	।।ज्ञा.गा.१००६.०४।।	रामकृष्णवासुदेवें वैष्णव गाताती आघवें। दिंडी टाळ प्रेमभावें। वासुदेवीं मन सामावें गा
४६२५७	रामकृष्णस्मरण	।।ज्ञा.गा.००१४.०३।।	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी
४६२५८	रामकृष्णीं	।।ज्ञा.गा.००५६.०१।।	विष्णुवीण जप व्यर्थ त्याचें ज्ञान। रामकृष्णीं मन नाहीं ज्याचें
४६२५९	रामकृष्णीं	।।ज्ञा.गा.००५६.०२।।	उपजोनी करंटा नेणें अद्वैत वाटा। रामकृष्णीं पैठा कैसेंनि होय
४६२६०	रामकृष्णीं	।।ज्ञा.गा.००६५.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिनामाची जोडी। रामकृष्णीं आवडी सर्वकाळ
४६२६१	रामकृष्णीं	।।ज्ञा.गा.००७०.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें नामेंवीण व्यर्थ। रामकृष्णीं पंथ क्रमीयेला

४६२६२	रामकृष्णीं	।।ज्ञा.गा.००७१.०२।।	न सोडी रे भावो टाकी रे संदेहो। रामकृष्णीं टाहो नित्य फोडी
४६२६३	रामकृष्णीं	।।ज्ञा.गा.००७४.०३।।	नाम मंत्र जप कोटी जाईल पाप। रामकृष्णीं संकल्प धरुनी राहे
४६२६४	रामकृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया
४६२६५	रामकृष्णें	।।ज्ञा.गा.००१३.०४।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास केला । सर्व संसार हा तारिला । रामकृष्णें भवपाश तोडिला । सर्व पितरांसहित
४६२६६	रामकृष्णें	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्में रामकृष्णें
४६२६७	रामकृष्णें	।।ज्ञा.गा.०१७३.०६।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास सार। रामकृष्ण निरंतर। रामकृष्णें तरले पामर। साधन हेंचि साध
४६२६८	रामकृष्णेवीण	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
४६२६९	रामचरण	।।ज्ञा.गा.०१८३.०५।।	दास्यत्व निकट हनुमंतें केलें। म्हणोनी देखिले रामचरण
४६२७०	रामजप	।।ज्ञा.गा.००५५.०२।।	रामकृष्ण वाचा भाव हा जिवाचा। आत्मा जो शिवाचा रामजप
४६२७१	रामधन	।।ज्ञा.गा.०१४२.०१।।	जप तप अनुष्ठान। नित्य आमुचें रामधन। रामकृष्ण नारायण। हाचि जिव्हार सर्वदा
४६२७२	रामनाम	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दुःखें । जन्म योनी भोगूं लागेल
४६२७३	रामनाम	।।ज्ञा.गा.००८९.०२।।	धन्य कुळ तयाचें। रामनाम हेंचि वाचें। दोष हरतील जन्माचे। श्रीराम म्हणतांची
४६२७४	रामनाम	।।ज्ञा.गा.०१०४.०१।।	रामनाम वाट हेंचि पैं वैकुंठ। ऐसी भगवद्गीता बोलतसे
४६२७५	रामनाम	।।ज्ञा.गा.०११४.०१।।	समाधीचें साधन। तें रामनाम चिंतन । चित्ता सुखसंपन्न। हर्ष जीवनीं केला
४६२७६	रामनाम	।।ज्ञा.गा.०१२५.०१।।	यमधर्म सांगे दूता। परिसावी निजकथा। जेथें रामनाम वार्ता। तया देशा न वजावें
४६२७७	रामनाम	।।ज्ञा.गा.०१४८.०३।।	ज्ञानध्यान हेचि सार। रामनाम निरंतर। तेणें तरलों भवसागर। धन्य जीवित्व आमुचे
४६२७८	रामनाम	।।ज्ञा.गा.०१४९.०४।।	ज्ञानदेवीं घर केलें। हृदयीं असे विदारलें। तेथें हरिरूप सांठविलें। मुखीं घातलें रामनाम
४६२७९	रामनाम	।।ज्ञा.गा.०१७३.०५।।	कीर्तन केलिया नित्य। भवार्णव तरसी सत्य। हेंचि करावें साध्यकृत्य। रामनाम जिव्हेसी
४६२८०	रामनाम	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
४६२८१	रामनाम	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
४६२८२	रामनामपेणें	।।ज्ञा.गा.००९६.०२।।	निवालों वो माये अमृतरसनें। रामनामपेणें वैकुंठींचें
४६२८३	रामनामाचा	।।ज्ञा.गा.०१२५.०६।।	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती
४६२८४	रामनामाची	।।ज्ञा.गा.०१७३.०३।।	रामनामाची सांगडी। जेणें केली पखडी। तो तुटला ये बांदवडी। सर्व संसारापासुनी
४६२८५	रामनामाचीया	।।ज्ञा.गा.०२८१.०६।।	आशा लागलीसे सर्पिणी। ग्रासूं पाहातसे पापिणी। रामनामाचीया ध्वनी। आइकों नेदी श्रवणीं
४६२८६	रामनामापाशी	।।ज्ञा.गा.०११४.०२।।	कोटि तपाचिया राशी। जोडती रामनामापाशी। नाम जपतां अहर्निशीं। वैकुंठपद पाविजे

४६२८७	रामनामामृत	।।ज्ञा.गा.०१२९.०२।।	रमणिये माये रमणिये। रामनामामृत रस पी जिव्हे
४६२८८	रामनामीं	।।ज्ञा.गा.०११३.०२।।	भवकर्मविख। रामनामीं होय चोख। हरेल भवव्यथा दु:ख। पुढें सुख उपजेल
४६२८९	रामनामीं	।।ज्ञा.गा.०१२३.०३।।	करावा विचार । धरावा आचार। करावा परिकर। रामनामीं
४६२९०	रामनामीं	।।ज्ञा.गा.०१५०.०१।।	धन्य धन्य रामनामीं। जो अनुसरला इये कामीं। तोचि बोलिला स्वधर्मीं। आत्मारामीं मिळाला
४६२९१	रामनामीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
४६२९२	रामनामें	।।ज्ञा.गा.०१०१.०२।।	नाम मात्र नमन ज्ञानघन पूर्ण। रामनामें कर्ण भरूं रया
४६२९३	रामनामें	।।ज्ञा.गा.०१०१.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त अवघें धन गोत। रामनामें तृप्त सकळ जीव
४६२९४	रामनामें	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्में समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
४६२९५	रामनामें	।।ज्ञा.गा.०१४४.०२।।	रामनामें जप करी। तोचि तरे भवसागरीं। पितरांसहित निर्धारीं। वैकुंठपुरीं पावले
४६२९६	रामनामें	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा
४६२९७	रामनामें	।।ज्ञा.गा.०१४८.०१।।	नित्य सत्य श्रीराम राम। हा शिवाचा वाचा नेम। प्रतिदिनी स्नानधर्म। रामनामें करितुसें
४६२९८	रामनामें	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्मे
४६२९९	रामनामें	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा
४६३००	रामरतीं	।।ज्ञा.गा.०१२३.०४।।	सकळांचा सकळीं। त्यांतें तूं आकळीं। जिव्हा हे वाचाळीं। रामरतीं
४६३०१	रामराणा	।।ज्ञा.गा.०३८६.०२।।	आडवीं आडव रूपाचा बरव। सखिये तो राव रामराणा
४६३०२	रामराणा	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
४६३०३	रामराम	।।ज्ञा.गा.०१२२.०६।।	स्मरण करितां वाल्मिक वैखरी। वारुळाभीतरीं रामराम
४६३०४	रामराम	।।ज्ञा.गा.०१४२.०४।।	ज्ञानदेवीं स्नान ध्यान। रामराम नारायण। इतुकेंचि पुरे अनुष्ठान। हेंचि जीवन शिवाचें
४६३०५	रामराम	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा
४६३०६	रामराम	।।ज्ञा.गा.०१६१.०५।।	हरि रामकृष्ण गोविंद। हाचि घेई पवित्र छंद। सकळा छंदांमाजीं प्रसिद्ध। रामराम उच्चार
४६३०७	रामराम	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
४६३०८	रामराम	।।ज्ञा.गा.०१७१.०२।।	पठण करावें नित्य नाम। हरिचरणीं ठेवा प्रेम। रामराम सप्रेम। जप करावा
४६३०९	रामरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४६७.०३।।	अंधकारपट नासला समतेज। रामरूपीं पैज दीपज्ञान

४६३१०	रामा	।।ज्ञा.गा.००८०.०२।।	नरहरी रामा नरहरी रामा। पुराणपुरुषोत्तमा हरि गोपाळा
४६३११	रामा	।।ज्ञा.गा.००८०.०२।।	नरहरी रामा नरहरी रामा। पुराणपुरुषोत्तमा हरि गोपाळा
४६३१२	रामा	।।ज्ञा.गा.०१६८.०२।।	जय जय करुणानिधि रामा। पावें पावें पुरुषोत्तमा। जगज्जीवना विश्रामधामा। पावें आम्हां कृपाळूवा
४६३१३	रामा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
४६३१४	रामा	।।ज्ञा.गा.०२९९.०२।।	चाल रामा घरा करूं प्रपंचेसी वैरा
४६३१५	रामु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०२।।	रामु सखा हरि रामु सखा। रामु सखा हरि रामु सखा
४६३१६	रामु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०२।।	रामु सखा हरि रामु सखा। रामु सखा हरि रामु सखा
४६३१७	रामु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०२।।	रामु सखा हरि रामु सखा। रामु सखा हरि रामु सखा
४६३१८	रामु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०२।।	रामु सखा हरि रामु सखा। रामु सखा हरि रामु सखा
४६३१९	राय	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
४६३२०	राया	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
४६३२१	राया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
४६३२२	राया	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
४६३२३	राया	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
४६३२४	राया	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
४६३२५	राया	।।ज्ञा.गा.०४२०.०१।।	पाहे पां ध्वजेचें चिरगूट। राया जतन करितां कष्ट
४६३२६	राया	।।ज्ञा.गा.०६१४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु राया। घोटूनियां माया राहियला
४६३२७	राया	।।ज्ञा.गा.१०९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राया। बहु आवडसी जीवापासुनिया

४६३२८	रायाची	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
४६३२९	रायाची	।।ज्ञा.गा.०५८८.०४।।	रायाची संगती घडतां निमिष। तरी होती वश्य अष्टसिद्धी
४६३३०	रायासी	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
४६३३१	रायासी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
४६३३२	राव	।।ज्ञा.गा.०३८६.०२।।	आडवीं आडव रूपाचा बरव। सखिये तो राव रामराणा
४६३३३	राव	।।ज्ञा.गा.११०१.०४।।	ही खूण जो जाणे योगियांचा राव। म्हणे ज्ञानदेव निवृत्तीचा
४६३३४	रावण	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्में दशरथ वियोगें मेला। कर्में श्रीराम वनवासा गेला। कर्में रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
४६३३५	रावणा	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
४६३३६	रावणा	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
४६३३७	रावणा	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
४६३३८	रावणा	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
४६३३९	रावणा	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
४६३४०	रावणा	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया

४६३४१	रावणें	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
४६३४२	रावो	।।ज्ञा.गा.०३८५.०३।।	नाहीं यासी ठावो संसार पैं वावो। एकतत्त्व रावो घरीं वसे
४६३४३	रावो	।।ज्ञा.गा.०४२०.०३।।	मसीपत्र तें केवढें। रावो चालवी आपुल्या पाडें
४६३४४	रावो	।।ज्ञा.गा.०७०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राणे रावो। ऐसा जाणोनी तयाचा भावो ठाकियला
४६३४५	रावो	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
४६३४६	रावोरंक	।।ज्ञा.गा.०९३८.०३।।	खेळतां बाहुली स्वप्नचि वर्तवी। रावोरंक दावी भेदबुद्धि
४६३४७	राशी	।।ज्ञा.गा.००६१.०२।।	रामकृष्ण उच्चार अनंत राशी तप। पापाचे कळप पळती पुढें
४६३४८	राशी	।।ज्ञा.गा.०११४.०२।।	कोटि तपाचिया राशी। जोडती रामनामापाशी। नाम जपतां अहर्निशीं। वैकुंठपद पाविजे
४६३४९	राशी	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा
४६३५०	राशी	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
४६३५१	राशी	।।ज्ञा.गा.०१८३.१०।।	अनंत भक्त राशी तरले ते वानर। ज्ञानदेवा घर चिदानंदीं
४६३५२	राशी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
४६३५३	राशी	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
४६३५४	राशी	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
४६३५५	रासक्रीडा	।।ज्ञा.गा.०२३४.०५।।	रासक्रीडा वृंदावनीं खेळे। इंदुवदन मेळे। उद्धरी यदुकुळें। कुळदीपकें
४६३५६	राहटतां	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
४६३५७	राहटती	।।ज्ञा.गा.०६२१.०२।।	तमोगुणेंकरुनी पाविजे मरण। राहटती त्रिगुण जगामाजीं

४६३५८	राहणार	।।ज्ञा.गा.०८९०.०३।।	ठाईंचेंचि जाणार कीं नव्हे राहणार। यासी जतन तें काई। जेथील तेथें निमोनियां गेलें। उपचार न चलेचि कांहीं
४६३५९	राहणें	।।ज्ञा.गा.००९५.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें अवघें ज्ञान होणें। विज्ञानीं राहणें गुरुकृपा
४६३६०	राहणें	।।ज्ञा.गा.०२१८.०३।।	पाहें पां येणें रखुमादेविवरा विठ्ठलें। पाहे पां राहणें पंढरपुरीं केलें
४६३६१	राहणें	।।ज्ञा.गा.०३०१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचुनी नेणें । सतत राहणें याचें पायीं
४६३६२	राहणें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
४६३६३	राहणें	।।ज्ञा.गा.०४९५.०५।।	पुरे पुरे आतां प्रपंचा पहाणें। निजानंदीं राहणें स्वरूपीं वो माये
४६३६४	राहतां	।।ज्ञा.गा.०७१६.०२।।	सेवितां सन्निध जाऊनि राहतां। तमांध नासतां नोहे कांहीं
४६३६५	राहतां	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
४६३६६	राहती	।।ज्ञा.गा.०६२६.०३।।	देहीं ग्रासूनियां राहती जे सुखी। तेचि ते पारखी आत्मतत्त्वीं
४६३६७	राहविल्या	।।ज्ञा.गा.०३१५.०३।।	आशा तृष्णा नणंदा मारिल्या । शेजारीं राहविल्या संतसंगें
४६३६८	राहसी	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
४६३६९	राहसी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
४६३७०	राहा	।।ज्ञा.गा.०७४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। राहा रे निजबोधें निरंतर
४६३७१	राहा	।।ज्ञा.गा.०८४५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे विचारा मी कोण। ना तरी पाषाण होऊनी राहा
४६३७२	राहा	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
४६३७३	राहावें	।।ज्ञा.गा.०३६३.०१।।	तुजमाजीं विरावें तुज गिळुनी राहावें। तुझें रूप पाहावें रूपेंवीण
४६३७४	राहावें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा

४६३७५	राहावें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
४६३७६	राहावें	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
४६३७७	राहाशी	।।ज्ञा.गा.०५९९.०४।।	जेव्हां तूंचि ब्रह्म होउनी राहाशी। तेव्हां वळगशी सर्वगत
४६३७८	राहासी	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
४६३७९	राहासी	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
४६३८०	राहिजे	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
४६३८१	राहिजे	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
४६३८२	राहियला	।।ज्ञा.गा.०५९९.०५।।	हेतु मातु भ्रांति हे तिन्ही गिळून। राहियला मौन ज्ञानदेव
४६३८३	राहियला	।।ज्ञा.गा.०६१४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु राया। घोटूनियां माया राहियला
४६३८४	राहियला	।।ज्ञा.गा.०६४८.०३।।	सहज ज्ञानेश्वरी अखंड समाधी। ग्रासुनी उपाधि राहियला
४६३८५	राहिला	।।ज्ञा.गा.००१९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनी राहिला अकळ । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सकळ
४६३८६	राहिला	।।ज्ञा.गा.०११४.०४।।	पांडवांसि सदा काळीं। कृष्ण राहिला जवळी। ज्ञानदेव हृदयकमळीं। तैसाचि स्थिरावला
४६३८७	राहिला	।।ज्ञा.गा.०१९५.०२।।	बाप तीर्थ पंढरी। भूवैकुंठ महीवरी। भक्त पुंडलिकाचे द्वारीं। कर कटावरी राहिला
४६३८८	राहिला	।।ज्ञा.गा.०१९५.०५।।	आड वाहे भीमा। तारावया देह आत्मा। पैलथडीये परमात्मा। मध्यें राहिला पुंडलिकु
४६३८९	राहिला	।।ज्ञा.गा.०३३४.०३।।	आदिमध्यअंत राहिला अनंत। न दिसे द्वैताद्वैत आत्मा रया
४६३९०	राहिला	।।ज्ञा.गा.०४७५.०५।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयीं प्रगटला। निवांत राहिला ज्ञानदेवो
४६३९१	राहिला	।।ज्ञा.गा.०४८९.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलीं मुरोनी राहिला। तो आनंदु देखिला संतजनीं
४६३९२	राहिला	।।ज्ञा.गा.०६१८.०५।।	त्रिभुवनाहुनि राहिला निराळा। ज्ञानेश्वरीं लीला निरंजनीं

४६३९३	राहिला	।।ज्ञा.गा.०६४१.०४।।	स्वरूपाचा पूर चिदाकाशीं गेला। मुखणा राहिला सहजचि
४६३९४	राहिला	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
४६३९५	राहिला	।।ज्ञा.गा.०७००.०१।।	ऐशिया माजीं तो निज एकांतीं राहिला। विठ्ठल अनुसरला भावें एकें
४६३९६	राहिला	।।ज्ञा.गा.०७०८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अक्षयीं राहिला। आत्मा म्यां पाहिला याचि डोळां
४६३९७	राहिला	।।ज्ञा.गा.०७११.०३।।	तयासी अद्यापि न कळेंचि कांहीं। राहिला संदेहीं अझूनि तो
४६३९८	राहिला	।।ज्ञा.गा.०७५८.०२।।	सत्राविची शिव टाकुनी राहिला। पाहण्यातीत झाला सर्वां ठायीं
४६३९९	राहिला	।।ज्ञा.गा.०७७०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तेथें अक्षय राहिला। आत्मा म्यां पाहिला या दृष्टीसी
४६४००	राहिला	।।ज्ञा.गा.०८७३.०१।।	दीपीं दीप सामावे तेथें कैचा विचारु। राहिला निर्धारु नाना मत्ता
४६४०१	राहिला	।।ज्ञा.गा.०९०७.०३।।	तरुमाजीं जैसा एक चंदनु। राहिला वेधुनी वनस्पती
४६४०२	राहिला	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनि राहिला अचळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळ
४६४०३	राहिलिये	।।ज्ञा.गा.०५१५.०१।।	आपला गुणग्राम सांडोनियां गेलिये। निवांत राहिलिये निर्गुणीं वो माय
४६४०४	राहिली	।।ज्ञा.गा.००२६.०५।।	ऐसी तयाची बोलणीं। अंगीं राहिली खेळणीं। साही पाठवणी करुनी। सातावरि घातु मांडिला
४६४०५	राहिली	।।ज्ञा.गा.०६२५.०४।।	तेव्हां हे उपाधी राहिली सौरस। ज्ञानदेवदास पूर्ण धाला
४६४०६	राहिली	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
४६४०७	राहिली	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
४६४०८	राहिली	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
४६४०९	राहिलीसे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
४६४१०	राहिलें	।।ज्ञा.गा.००२६.०४।।	भानु निसियेचा कुवासा। येक राहिलें याचिया आशा। येक म्हणती अढळ धुरु कैसा। तयाचा भरंवसा त्यांसी नाहीं
४६४११	राहिलें	।।ज्ञा.गा.०१९८.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलें। मन ठेउनी राहिलें निधीरें

४६४१२	राहिलें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
४६४१३	राहिलें	।।ज्ञा.गा.०४९२.०१।।	मी माझें मोहित राहिलें निवांत। एकरूप तत्त्व देखिलें गे माय
४६४१४	राहिलें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
४६४१५	राहिलें	।।ज्ञा.गा.०६७३.०१।।	देखिले तुमचे चरण निवांत राहिलें मन। कासया त्यजीन प्राण आपुला गे माये
४६४१६	राहिलें	।।ज्ञा.गा.०६८६.०१।।	मायाविवर्जित जालें वो। माझें गोत पंढरिये राहिलें वो
४६४१७	राहिलें	।।ज्ञा.गा.०६८६.०३।।	साचारी चौदा जाली वो। सेखीं अठरा घोकुनी राहिलें वो
४६४१८	राहिलें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
४६४१९	राहिलें	।।ज्ञा.गा.०८६१.०४।।	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
४६४२०	राहिलें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
४६४२१	राहिलें	।।ज्ञा.गा.०९४०.०३।।	खुंटली मुक्ति राहिलें अव्यक्तीं । एकरूप ज्योती तदाकार
४६४२२	राहिलें	।।ज्ञा.गा.१०३९.०२।।	घोंगडियाचें मोल पैं जालें। चरणीं राहिलें विठ्ठलाचे
४६४२३	राहिलों	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
४६४२४	राहिलों	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
४६४२५	राही	।।ज्ञा.गा.०६००.०४।।	जन्म मृत्यु भोग भोगणें यालागीं। टाकोनियां संगीं राही बापा
४६४२६	राही	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं

४६४२७	राही	।।ज्ञा.गा.०९५४.०२।।	बिंब नाहीं पाहासील काई। ठायींच्या ठायीं होऊनि राही
४६४२८	राहीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०१।।	आकारीं नाहीं तें निराकारीं पाहीं। निराकारीं राहीं शून्याशून्य
४६४२९	राहीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०५।।	जेथें अनुभवचि नाहीं तेंचि तूं पाहीं। स्वानुभवीं राहीं तुझा तूंचि
४६४३०	राहीं	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
४६४३१	राहीं	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना
४६४३२	राहीं	।।ज्ञा.गा.०९६२.०३।।	बुडोनियां राहीं आनंदसागरीं। आठवितां असे जन्मवरी रया
४६४३३	राहीं	।।ज्ञा.गा.०९६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळहि कळा प्रकाशकु। तोचि सर्वव्यापकु जाणोनि राहीं
४६४३४	राहीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
४६४३५	राहीं	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
४६४३६	राहीन	।।ज्ञा.गा.०३५९.०२।।	पालव मिरवीत जाईन। शेला पदरीं धरूनि राहीन
४६४३७	राहुनि	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे!। विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!
४६४३८	राहूं	।।ज्ञा.गा.००७४.०१।।	सर्व सुख गोडी सर्व शास्त्र निवडी। रिकामा अर्धघडी राहूं नको
४६४३९	राहूं	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहूं नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्मव मरण बरें
४६४४०	राहे	।।ज्ञा.गा.००२२.०२।।	गोविंदु वो पैल गोपाळु माये । सुरतरु तळवटीं देखे कैसा उभा राहे
४६४४१	राहे	।।ज्ञा.गा.००५१.०२।।	कैसेंनि दैवत प्रसन्न त्वरीत। उगा राहे निवांत शिणसी वायां
४६४४२	राहे	।।ज्ञा.गा.००७४.०३।।	नाम मंत्र जप कोटी जाईल पाप। रामकृष्णीं संकल्प धरुनी राहे
४६४४३	राहे	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
४६४४४	राहे	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्‌गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
४६४४५	राहे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
४६४४६	राहे	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो

४६४४७	राहे	||ज्ञा.गा.०३१३.०५||	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
४६४४८	राहे	||ज्ञा.गा.०४४१.०४||	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
४६४४९	राहे	||ज्ञा.गा.०४५३.०१||	सार सप्तमीसी हारपली निशी। दशवे द्वारेसी उभा राहे
४६४५०	राहे	||ज्ञा.गा.०५०२.०४||	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
४६४५१	राहे	||ज्ञा.गा.०५८२.०७||	सर्वही उपाधी त्यागुनी आकार। राहे ज्ञानेश्वर निजरूपीं
४६४५२	राहे	||ज्ञा.गा.०५९०.०५||	राहे ज्ञानेश्वर एकचि एकट। ब्रह्मरस घोट घोटूनियां
४६४५३	राहे	||ज्ञा.गा.०५९६.०१||	घटु जें जें होय आधींच गगन। राहे पैं व्यापून वेगळेंची
४६४५४	राहे	||ज्ञा.गा.०६०५.०४||	मन हें विटाळ अखंड चंचळ। न राहे चपळ एके ठायीं
४६४५५	राहे	||ज्ञा.गा.०६२५.०१||	पाहणें जें कांहीं त्याशीं मुळीं पाहें। मग सुखी राहे योगीराया
४६४५६	राहे	||ज्ञा.गा.०६२५.०२||	मी तूं द्वैतभ्रांती पहा रे काढुनी। आत्मा तो गिवसुनी राहे सुखें
४६४५७	राहे	||ज्ञा.गा.०६३५.०४||	तयाचिया दृष्टि मोहरा न राहे। धाऊनियां जाय अज्ञान तीं
४६४५८	राहे	||ज्ञा.गा.०६५९.०५||	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
४६४५९	राहे	||ज्ञा.गा.०७००.०६||	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। स्वस्वरूपीं राहे तये कृपा
४६४६०	राहे	||ज्ञा.गा.०८०३.०२||	नादीं नाद भेद भेदुनी अभेद। पश्चिम मार्गीं आनंद देखुनी राहे
४६४६१	राहे	||ज्ञा.गा.०८११.०२||	आतां माझें नयन नयनीं रिघों पाहे। नयना नयनीं राहे नयनची
४६४६२	राहे	||ज्ञा.गा.०८३६.०३||	कुंडलिनी गति सहजचि राहे। सहस्रदळीं पाहे आत्मरूप
४६४६३	राहे	||ज्ञा.गा.०८३७.०४||	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
४६४६४	राहे	||ज्ञा.गा.०८५०.१३||	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे
४६४६५	राहे	||ज्ञा.गा.०८५८.०२||	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
४६४६६	राहे	||ज्ञा.गा.०८५८.०३||	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया

४६४६७	राहे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
४६४६८	राहे	।।ज्ञा.गा.०९२९.०९।।	सगुण निर्गुण पाहीं जयापासुनीं। ते राहे अनुभउनी येर वाउगेचि रया
४६४६९	राहे	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
४६४७०	राहे	।।ज्ञा.गा.०९९०.०३।।	विरक्त तो कवण त्रिवर्गाचें शून्य। वृत्ति हे सुलीन स्वरूपीं राहे
४६४७१	राहे	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
४६४७२	राहे	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
४६४७३	राहे	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्त्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
४६४७४	राहें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
४६४७५	राहें	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
४६४७६	राहें	।।ज्ञा.गा.०४४९.०२।।	आपुलें तें झांकी पर तें दावी। पश्यंतिये भावीं मध्यमे राहें
४६४७७	राहें	।।ज्ञा.गा.०७००.०३।।	तेंचि तूं होउनी राहें विश्वाशी। ठायींच्या ठायीं निवसी अरे जना
४६४७८	राहें	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्में। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
४६४७९	राहें	।।ज्ञा.गा.०८६७.०२।।	लक्ष निवृत्तिचरणीं धीरु राहें। भेदुभ्रम सांडीं सावध होये
४६४८०	राहें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
४६४८१	राहें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया

४६४८२	राहें	।।ज्ञा.गा.०९६५.०१।।	सकळहि कळा बिंबोनी निराळें। तें तूं घेउनी उगलें राहें रया
४६४८३	राहें	।।ज्ञा.गा.०९६५.०३।।	निरालंब निराकार पाहे तें अपरंपार। तें तूं परात्पर होऊनि राहें
४६४८४	राहें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
४६४८५	राहें	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
४६४८६	राहें	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
४६४८७	राहें	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
४६४८८	राहेन	।।ज्ञा.गा.०४०९.०६।।	आकाशाचा पांचवा गुण। तरी मी महाप्रासादीं राहेन। बाप रखुमादेविवरा। अखंड तुझें अनुसंधान
४६४८९	राहेल	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
४६४९०	राहो	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
४६४९१	राहो	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
४६४९२	राहो	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
४६४९३	राहो	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
४६४९४	राहो	।।ज्ञा.गा.०४०९.०२।।	देहो जावो अथवा राहो। पांडुरंगीं दृढ भावो
४६४९५	राहो	।।ज्ञा.गा.०५७१.०२।।	आम्हीं संन्यासी संन्यासी। सदा राहो एकांतेसी
४६४९६	राहो	।।ज्ञा.गा.०५८४.०२।।	देह जावो राहो संबंधचि नाहीं। नामरूप कांहीं न दिसे मज
४६४९७	राहो	।।ज्ञा.गा.०६०२.०२।।	देह जावो राहो नाहींच संदेहो। न करी निग्रहो कासयाचा

४६४९८	राहो	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
४६४९९	राहो	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें
४६५००	राहो	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
४६५०१	राहो	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा ह्रदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
४६५०२	राहोनि	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
४६५०३	राहोनियां	।।ज्ञा.गा.०२४२.०३।।	उभा राहोनियां कैसा हालवितो बाहो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
४६५०४	राहोनी	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
४६५०५	राहोनी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
४६५०६	राहोनी	।।ज्ञा.गा.०७००.०५।।	ऐसें तें पाहोनी तये तृप्ती राहोनी। तेंची तूं जाणोनी होई बापा
४६५०७	रिकामा	।।ज्ञा.गा.००७४.०१।।	सर्व सुख गोडी सर्व शास्त्र निवडी। रिकामा अर्धघडी राहूं नको
४६५०८	रिकामा	।।ज्ञा.गा.०९८६.१२।।	रिकामा हा काळ जाऊं न द्यावा। हिताचा करावा लागपाट
४६५०९	रिकामा	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं ह्रदयींचा
४६५१०	रिकामी	।।ज्ञा.गा.०९८६.१३।।	रिकामी ही तोंडीं न करावी बडबडी। अवगुणीची खोडी टाकून द्यावी
४६५११	रिगतां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपार्यी पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
४६५१२	रिगतोसी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया

४६५१३	रिगसी	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
४६५१४	रिगु	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
४६५१५	रिगु	।।ज्ञा.गा.०४५७.०३।।	रिगु निगु काज जालें तुझें घर। अवघाचि संसार कळला आम्हां
४६५१६	रिगुनिगु	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
४६५१७	रिगुनिगु	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सुदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
४६५१८	रिगें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
४६५१९	रिगोनी	।।ज्ञा.गा.०४६०.०१।।	आत्मरूपीं रूप रंगलें सहज। रिगोनी निजगुज सतेजिलें
४६५२०	रिघणें	।।ज्ञा.गा.०८७५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शरण रिघणें। वैकुंठींचें पेणें अंतीं तुज
४६५२१	रिघता	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
४६५२२	रिघतां	।।ज्ञा.गा.०२१२.०८।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। भावें न रिघतां न चुके जन्ममरण
४६५२३	रिघा	।।ज्ञा.गा.०७८७.०२।।	प्रणव सैरा बापा धांवे अवघड वाटे। रिघा नवपाटे जीव जीवना
४६५२४	रिघाला	।।ज्ञा.गा.०३३८.०२।।	हरिपणें हरि अंग रिघाला। या तिहींचा मेळा न दिसे गे माये
४६५२५	रिघाला	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
४६५२६	रिघालिये	।।ज्ञा.गा.०४९९.०४।।	अष्टभुजांचिया रिघालिये खेवा। तंव विश्वाचा बाहुवा देखिला वो माय
४६५२७	रिघालें	।।ज्ञा.गा.०५०२.०५।।	आवडीं रिघालें घर आपुलें। सहजी सामावलें स्वरूपीं वो माय
४६५२८	रिघालें	।।ज्ञा.गा.०६७०.०३।।	सांगवी ते सांगणी उमगुनी चक्रपाणी। त्या निर्गुणाचे रहाणी मी रिघालें वो माये
४६५२९	रिघावा	।।ज्ञा.गा.०२६०.०३।।	नवल हें वालभरे कैसें जोडलें जिवा। दुसरें दुरी ठेलें प्रीती केला रिघावा
४६५३०	रिघावा	।।ज्ञा.गा.०३८४.०४।।	ज्ञानदेवीं शिवा उन्मनी रिघावा। हरीचा विसावा सर्वांघटीं

४६५३१	रिघावे	।।ज्ञा.गा.०४४३.०४।।	करुनी उद्धटपणाचा बोभाट। तुमचीं बोलणीं आम्हां अचाट। मी त्यांचा आदिअंत। कळूं पाहे। आज तुमचे आभासपट। रिघावे कैसे
४६५३२	रिघावें	।।ज्ञा.गा.०६५२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें न करावें। शरण रिघावें सद्‌गुरुशी
४६५३३	रिघु	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
४६५३४	रिघे	।।ज्ञा.गा.०१२३.०५।।	रिघे रे शरण। तुज नाहीं मरण। ठकिसी चरण। श्रीविठ्ठलाचें
४६५३५	रिघे	।।ज्ञा.गा.०२१२.०३।।	तापत्रय अग्नीचा लागला वोणवा। कवण रिघे आड कवण करी सावाधावा
४६५३६	रिघे	।।ज्ञा.गा.०३१६.०२।।	आंबुलियाचें सुख माझें मी भोगी । सेवेशीं रिघे अंगोअंगीं
४६५३७	रिघे	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
४६५३८	रिघे	।।ज्ञा.गा.०८२४.०४।।	बाप रखुमादेवी प्रणव निखिल। शब्दांचे पाल्हाळ प्रणवीं रिघे
४६५३९	रिघे	।।ज्ञा.गा.०८७४.०४।।	ज्ञानदेवो सांगे असे मज पांडुरंगें। लक्ष्मीये रिघे शरण आडवा
४६५४०	रिघे	।।ज्ञा.गा.०९८९.०१।।	कामक्रोधलोभ घेउनिया संगें। परमार्थासि रिघे तोचि मूर्ख
४६५४१	रिघें	।।ज्ञा.गा.०८५४.०५।।	तोंडीं दंभ माया धंदा। शरण रिघें रे गोविंदा
४६५४२	रिघें	।।ज्ञा.गा.०८७९.०६।।	कवणाचें वऱ्हाड भुललीस वायां। शरण रिघें रखुमादेविवरा नाह्या
४६५४३	रिघें	।।ज्ञा.गा.०९६८.०३।।	सिद्धचि सांडूनि निघसि अनानी ठायीं। तूं रिघें पां सोई संताचिये
४६५४४	रिघें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्‌गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
४६५४५	रिघें	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
४६५४६	रिघेन	।।ज्ञा.गा.०२६४.०२।।	कामारी कामारी कामारी होऊन। या गोपाळाचें घर रिघेन गे बाईये
४६५४७	रिघेल	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील
४६५४८	रिघो	।।ज्ञा.गा.०४४२.०१।।	आणि देखिलें स्वप्नीं। शास्त्रेंच जाहली ज्ञानी। अंगा लागतां कडसणी। रिघो पाहती

४६५४९	रिघों	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
४६५५०	रिघों	।।ज्ञा.गा.०८११.०२।।	आतां माझें नयन नयनीं रिघों पाहे। नयना नयनीं राहे नयनची
४६५५१	रिघोनियां	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
४६५५२	रिघोनियां	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
४६५५३	रिझविशी	।।ज्ञा.गा.०२३३.०१।।	गोंवळेपणाची बुंथी घेऊनियां भेष। रिझविशी मानस यशोदेचें
४६५५४	रिझाल	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
४६५५५	रिझाला	।।ज्ञा.गा.०७८३.०१।।	जडांतील शुद्धांश कौतुकें रिझाला। निवृत्तीनें दाविला कृपा करुनी
४६५५६	रिता	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
४६५५७	रिती	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
४६५५८	रिते	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
४६५५९	रितें	।।ज्ञा.गा.०१३३.०२।।	हरि येथें रे हरि तेथें रे। हरिवांचूनि न दिसे रितें रे
४६५६०	रितें	।।ज्ञा.गा.०४५५.०३।।	मुरडूनियां मन उपजलासी चित्तें। कोठें तुज रितें न दिसे रया
४६५६१	रिद्धिसिद्धिचा	।।ज्ञा.गा.०००७.०१।।	सरस्वतीचा गणाधीशा । महामतीचा पूर्ण प्रकाशा । रिद्धिसिद्धिचा जगदीशा । पूजूं आतां
४६५६२	रीग	।।ज्ञा.गा.०८०५.०३।।	तेथुनी महाद्वार उन्मनीची वार्ता। त्यावरी चढतां रीग नसे
४६५६३	रीघ	।।ज्ञा.गा.००७२.०२।।	नारायण हरि उच्चार नामाचा। तेथें कळिकाळाचा रीघ नाहीं
४६५६४	रीघ	।।ज्ञा.गा.०७३५.०४।।	स्थूल सूक्ष्म कारणी माया। महाकरणाच्या ठायां रीघ करा
४६५६५	रीघ	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
४६५६६	रीति	।।ज्ञा.गा.०१०१.०३।।	सत्त्वाचे सागरीं उतरों पैलथडीं। रीति अर्धघडी जावो नेदी
४६५६७	रीति	।।ज्ञा.गा.०४३३.०६।।	निवृत्ति पहावयाची रीति। कैसी कडणसी केली निगुति। तेव्हां चकचकिती। भलतीकडे
४६५६८	रीति	।।ज्ञा.गा.०७५५.०१।।	अकारी अर्धमात्रा कवण रीति दिसे। उकारीही रसे कवणे परी
४६५६९	रीती	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें

४६५७०	रीती	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
४६५७१	रीतीं	।।ज्ञा.गा.०७९३.०२।।	नादबिंबा भेटी झाली कवण्या रीतीं। शुद्ध ब्रह्म ज्योती संचलीसे
४६५७२	रीतीं	।।ज्ञा.गा.०८०२.०६।।	मार्ग नाहीं तेथें कोणें रीतीं जावें। सुषुम्नेवरी वळघावें सामर्थ्येंसी
४६५७३	रीतीं	।।ज्ञा.गा.०८१९.०२।।	मसुरांतील सूक्ष्म अनुभवें दिसे। तेथ तेज असे कवण्या रीतीं
४६५७४	रुंजी	।।ज्ञा.गा.०८७१.०२।।	घ्राणाची कळिका भ्रमर रुंजीका। तेथील झुळुका रुंजी करीं
४६५७५	रुंजीका	।।ज्ञा.गा.०८७१.०२।।	घ्राणाची कळिका भ्रमर रुंजीका। तेथील झुळुका रुंजी करीं
४६५७६	रुई	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
४६५७७	रुक्मांगद	।।ज्ञा.गा.०१८०.०४।।	रुक्मांगद भीष्म बगदालभ्यसूत। सिभ्री हनुमंत परिक्षिती
४६५७८	रुक्मिणीचा	।।ज्ञा.गा.०९००.०३।।	रुक्मिणीचा नाहो हाचि पैं उगवो। प्रपंच ते वावो जावो परता
४६५७९	रुक्मिणीरमणा	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
४६५८०	रुक्मिणीरमणु	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
४६५८१	रुची	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
४६५८२	रुणझुणा	।।ज्ञा.गा.०२६३.०१।।	घनु वाजे घुणघुणा। वारा वाजे रुणझुणा। भवतारकु हा कान्हा। वेगीं भेटावा कां
४६५८३	रुणुझुणु	।।ज्ञा.गा.०९२६.०१।।	रुणुझुणु रुणुझुणु रे भ्रमरा। सांडी तूं अवगुणु रे भ्रमरा
४६५८४	रुणुझुणु	।।ज्ञा.गा.०९२६.०१।।	रुणुझुणु रुणुझुणु रे भ्रमरा। सांडी तूं अवगुणु रे भ्रमरा
४६५८५	रुत	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
४६५८६	रुतलें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया

४६५८७	रुदना	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया
४६५८८	रुद्र	।।ज्ञा.गा.०५९७.०१।।	त्यागुनी कैलास सर्वही संपत्ती। स्मशानांत वस्ती रुद्र करी
४६५८९	रुद्र	।।ज्ञा.गा.०६०९.०१।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र सुजन स्थिती अंत। करिती महत् जगीं तिन्ही
४६५९०	रुद्र	।।ज्ञा.गा.०६३०.०४।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र तियेचें पैं अंग। मुळीं सृष्टि जग गोसाविणी
४६५९१	रुद्रयोनी	।।ज्ञा.गा.०४८१.०२।।	तया नाहीं गती वस्ती निरंजनीं। भोगी रुद्रयोनी कर्म वसे
४६५९२	रुद्रविणा	।।ज्ञा.गा.०१५५.०३।।	सारमंडळ आणि रुद्रविणा। तेणें जन्ममरणा चुकले काय
४६५९३	रुद्रें	।।ज्ञा.गा.०७११.०१।।	सांडुनियां सर्व कैलास संपत्ति। स्मशानांत वस्ती रुद्रें केली
४६५९४	रुपये	।।ज्ञा.गा.११०८.०८।।	वांचेचि ना त्याचे आले तीन रुपये। दोन खोटे, एक चालेचि ना
४६५९५	रुळे	।।ज्ञा.गा.००२२.०१।।	तुरे कांबळा डांगेवरी विषाण वेणु घेऊनि करीं । वैजयंती रुळे कैशी वक्षस्थळावरी
४६५९६	रुळें	।।ज्ञा.गा.१०३८.०२।।	संतचरणीं रुळें श्रीरंगीं रंगलें। व्योमाकार मिरवले तेंचि देखे
४६५९७	रुसणें	।।ज्ञा.गा.०४००.०३।।	कापुरें दृतीसी रुसणें केलें। तरी सांग पां कवणाचें काय गेले
४६५९८	रुसला	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
४६५९९	रुसला	।।ज्ञा.गा.०९५४.०४।।	ज्ञानदेव निजीं निजोनी सहज। देहींचा निर्लज्ज रुसला सये
४६६००	रुसलिये	।।ज्ञा.गा.१०६८.०१।।	देहा लाजिलिये शब्दा रुसलिये। कांसवींचें दूध देऊनियां बुझाविलें गे माय
४६६०१	रुसले	।।ज्ञा.गा.११०८.०५।।	शिजेचि ना तेथें आले तीन पाहुणे। दोन रुसले, एक जेवीच ना
४६६०२	रुसे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
४६६०३	रुसे	।।ज्ञा.गा.०८७९.०४।।	नाथिलें पुसे भलत्यासी रुसे। ज्याचें लेणें लेउनी थोर संतोषें
४६६०४	रुसों	।।ज्ञा.गा.०३०४.०२।।	आम्ही रुसों नेणों आम्ही रुसों नेणों । अंबुलिया रुसों नेदू गे बाईये
४६६०५	रुसों	।।ज्ञा.गा.०३०४.०२।।	आम्ही रुसों नेणों आम्ही रुसों नेणों । अंबुलिया रुसों नेदू गे बाईये
४६६०६	रुसों	।।ज्ञा.गा.०३०४.०२।।	आम्ही रुसों नेणों आम्ही रुसों नेणों । अंबुलिया रुसों नेदू गे बाईये
४६६०७	रूढपणें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
४६६०८	रूढला	।।ज्ञा.गा.०७६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृक्ष परिपूर्ण झाला। बीज रूढला जाणीवेचा

४६६०९	रूप	।।ज्ञा.गा.०००१.०१।।	रूप पाहातां लोचनीं । सुख जालें वो साजणी
४६६१०	रूप	।।ज्ञा.गा.०००५.०१।।	सत्य ज्ञानानंत गगनाचें प्रावर्ण । नाहीं रूप गुण वर्ण जेथें
४६६११	रूप	।।ज्ञा.गा.००२१.०१।।	चिदानंद रूप चेतवितें एक । एकपणें गुणागुणीं दावी अनेक
४६६१२	रूप	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
४६६१३	रूप	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
४६६१४	रूप	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
४६६१५	रूप	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निवविलें गे माये
४६६१६	रूप	।।ज्ञा.गा.००९८.०१।।	परेसी परतें स्वरूप या हरीचें । भक्तिमार्ग साचे विरुढे रूप
४६६१७	रूप	।।ज्ञा.गा.०१८८.०३।।	ज्ञानदेवा मोहो नि:शेष निर्वाहो। रूपीं रूप सोहं हो एका तेजें
४६६१८	रूप	।।ज्ञा.गा.०१९९.०२।।	तें रूप पंढरी क्षरलें चराचरीं। माझें माझ्या घरीं बिंबलेंसे
४६६१९	रूप	।।ज्ञा.गा.०२००.०२।।	तें रूप पंढरी पुंडलिका द्वारीं। मुक्तिमार्ग चारी वश्य रया
४६६२०	रूप	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला
४६६२१	रूप	।।ज्ञा.गा.०२२०.०३।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति नाठवे। पाहतां रूप आनंदी आनंद साठवे
४६६२२	रूप	।।ज्ञा.गा.०२२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुण निर्गुण। रूप विटेवरी दाविली खूण
४६६२३	रूप	।।ज्ञा.गा.०२६३.०६।।	दर्पणीं पाहतां। रूप न दिसे आपुलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मज ऐसें केलें
४६६२४	रूप	।।ज्ञा.गा.०२७८.०३।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं गे माये। नाम रूप सोय नाहीं आम्हां
४६६२५	रूप	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
४६६२६	रूप	।।ज्ञा.गा.०२९४.०३।।	तें रूप देखिलें कोण्या भाग्ययोगें। निवृत्तिप्रसंगें आम्हां घरीं
४६६२७	रूप	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला

४६६२८	रूप	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
४६६२९	रूप	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
४६६३०	रूप	।।ज्ञा.गा.०३३२.०१।।	मन मुरडोनी डोळां लेइलें। काळेपणें मिरवलें रूप त्याचें
४६६३१	रूप	।।ज्ञा.गा.०३३२.०२।।	बरवें रूप काळें अमोलिक। म्हणोनि सांगतसे शुद्ध भावें
४६६३२	रूप	।।ज्ञा.गा.०३४३.०३।।	दिव्य रूप तेज तीव्र ना तेजबीज। कुंडली विराजे लोपलें सूर्यो
४६६३३	रूप	।।ज्ञा.गा.०३५५.०२।।	त्यासी चैतन्य नाहीं गुण नाहीं। चळण नाहीं गुण रूप नाहीं
४६६३४	रूप	।।ज्ञा.गा.०३६३.०१।।	तुजमाजीं विरावें तुज गिळुनी राहावें। तुझें रूप पाहावें रूपेंवीण
४६६३५	रूप	।।ज्ञा.गा.०३६५.०३।।	रूप येवोनियां डोळां बैसलें। पाहें तंव परब्रह्म अवतरलें
४६६३६	रूप	।।ज्ञा.गा.०३६९.०१।।	दीनपण दवडूनि दीनानाथें मेळविलें। तें येणें गोपाळें केलें रूप नवल वो माये
४६६३७	रूप	।।ज्ञा.गा.०३८०.०२।।	आधीं शोधीं आप मग पाहीं दीप। कोहं सोहं रूप दवडी दुरी
४६६३८	रूप	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
४६६३९	रूप	।।ज्ञा.गा.०३८८.०२।।	तेंचि सखी रूप वोळखे स्वरूप। विश्वीं विश्वरूप एका तेजें
४६६४०	रूप	।।ज्ञा.गा.०३८८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें रूप। दाउनी स्वरूप एक केलें
४६६४१	रूप	।।ज्ञा.गा.०३८९.०७।।	अद्वैत घरकुलें गुणाचें पैं रूप। मनामाजीं स्वरूप बिंबलें रया
४६६४२	रूप	।।ज्ञा.गा.०३९०.०३।।	सखी सांगे गोष्टी बाईये रूप वो धरीं। आपणची घरीं सांपडेल
४६६४३	रूप	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
४६६४४	रूप	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
४६६४५	रूप	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
४६६४६	रूप	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया

४६६४७	रूप	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
४६६४८	रूप	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
४६६४९	रूप	।।ज्ञा.गा.०४०६.०३।।	उतावेळपणें भुजादंड उचलेले। नेणोनी ठकले ठेले रूप पाहातांची बाईये
४६६५०	रूप	।।ज्ञा.गा.०४१६.०२।।	नेणिजे तें तुझें रूप। जाणिजे तितुकें पाप गा देवा
४६६५१	रूप	।।ज्ञा.गा.०४६०.०१।।	आत्मरूपीं रूप रंगलें सहज। रिगोनी निजगुज सतेजिलें
४६६५२	रूप	।।ज्ञा.गा.०४६१.०१।।	खळेंदान देसी भोक्तया सांपडे। ऐसें तुवां चोखडें रूप केलें
४६६५३	रूप	।।ज्ञा.गा.०४६३.०३।।	समाधीचें रूप रूपासी आलें काह्या। पसरुनी बाह्या देती क्षेम
४६६५४	रूप	।।ज्ञा.गा.०४६६.०७।।	नाममंत्र रूप इतुकेन संकेत। देतुसे अर्थ दीनाचा दाता
४६६५५	रूप	।।ज्ञा.गा.०४७४.०१।।	विश्रांतीचें स्थान कोण रूप आम्हां। ऐसा हा महिमा सांगा स्वामी
४६६५६	रूप	।।ज्ञा.गा.०४७७.०३।।	तें रूप सांगा निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा तयामाजीं
४६६५७	रूप	।।ज्ञा.गा.०४८८.०३।।	तेथें अद्वैत रूप परोपरी वासु। करूनियां सायासु वैराग्यज्ञानें वो माये
४६६५८	रूप	।।ज्ञा.गा.०५००.०४।।	तेथें नाहीं ल्याया रूप ना छाया। ऐसी ज्योति कर्पूराचिया उजळल्या वो माय
४६६५९	रूप	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
४६६६०	रूप	।।ज्ञा.गा.०५११.०४।।	तेथें रूप ना छाया त्रिगुण ना माया। रखुमादेविवराचिया उपाये वो माय
४६६६१	रूप	।।ज्ञा.गा.०५१५.०४।।	ऐसें म्यां रूप आपुलें आपणचि केलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
४६६६२	रूप	।।ज्ञा.गा.०५२८.०२।।	तें रूप परब्रह्म जाणों प्राण सम। करूनियां नेम जपों आम्हीं
४६६६३	रूप	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
४६६६४	रूप	।।ज्ञा.गा.०५६९.०३।।	चिंतनीं चिंतितां काय चिंतावें। तें अवघेंचि मनीं रूप गिळावें गे माये
४६६६५	रूप	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
४६६६६	रूप	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये

४६६६७	रूप	।।ज्ञा.गा.०५७४.०२।।	काळेनिळे हे अभ्र भासले। ऐसें रूप देखिलें निर्गुणाचें
४६६६८	रूप	।।ज्ञा.गा.०५८७.०२।।	माझें रूप आतां काय म्यां पाहावें। जाहलों अवघें विश्व मीचि
४६६६९	रूप	।।ज्ञा.गा.०५९३.०५।।	मुळीं तुझें रूप हेरें अनुभवणें। ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्म तूंचि
४६६७०	रूप	।।ज्ञा.गा.०६०१.०५।।	सहज अभेद वस्तु अगोचर। म्हणे ज्ञानेश्वर तेंचि रूप
४६६७१	रूप	।।ज्ञा.गा.०६१५.०२।।	दानधर्म करी भोग इहलोक। त्रिविधही एक रूप जाण
४६६७२	रूप	।।ज्ञा.गा.०६१६.०२।।	सज्जनसंगती करितां तेंचि रूप। आनन्दाचा दीप बाणताती
४६६७३	रूप	।।ज्ञा.गा.०६४३.०२।।	बाहेर भीतरीं लावी जैसा दीप। सबाह्य अमूप रूप फांके
४६६७४	रूप	।।ज्ञा.गा.०६४७.०२।।	देवा नाहीं रूप देवा नाहीं नांव। देवा नाहीं गांव कोठें कांहीं
४६६७५	रूप	।।ज्ञा.गा.०६५६.०१।।	नेणण्याचें रूप तेंचि रे अज्ञान। जाणते तें ज्ञान दोही मिथ्या
४६६७६	रूप	।।ज्ञा.गा.०६५८.०१।।	दृष्टिमाजीं रूप लखलखीत देखलें। अव्यक्त ओळखिलें तेजाकार
४६६७७	रूप	।।ज्ञा.गा.०६५८.०२।।	सांवळें सुंदर रूप बिंदुलें। मन हें मुरालें तयामाजीं
४६६७८	रूप	।।ज्ञा.गा.०६६६.०५।।	स्वयंवेद्य सन्मुखता भेदु नाहीं आतां। भक्ति आणि परमार्था हेंचि रूप
४६६७९	रूप	।।ज्ञा.गा.०६७९.०४।।	ज्ञानदेवीं काज निरालंब रूप। तळिवरी दीप सतेजला
४६६८०	रूप	।।ज्ञा.गा.०६८१.०१।।	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।
४६६८१	रूप	।।ज्ञा.गा.०६८५.०२।।	ज्यासी दिधलें त्यासी नांव पैं नाहीं। जया रूप नाहीं त्यासी ऋण देवविलें
४६६८२	रूप	।।ज्ञा.गा.०६९०.०१।।	रूप सामावलें दर्शन ठाकलें। अंग हारपलें तेंचि भावी
४६६८३	रूप	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
४६६८४	रूप	।।ज्ञा.गा.०७१३.०४।।	चराचर रूप देवचि पैं जाला। लय होउनि ठेला आत्मरूपीं
४६६८५	रूप	।।ज्ञा.गा.०७४२.०२।।	दिसे तेंही शून्य पहातेंही शून्य। देहामाजीं निरंतर भिन्न रूप
४६६८६	रूप	।।ज्ञा.गा.०७५६.०३।।	ज्ञानदेवाचा बोल बोलण्याचें रूप। निवृत्तिस्वरूप सर्वत्र हें
४६६८७	रूप	।।ज्ञा.गा.०७७२.०१।।	गुजगुजीत रूप सांवळें सगुण। अनुभवितां मन वेडें होय
४६६८८	रूप	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
४६६८९	रूप	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
४६६९०	रूप	।।ज्ञा.गा.०७७४.०१।।	कोणाचें हें रूप देह हा कोणाचा। आत्माराम साचा सर्व जाणे
४६६९१	रूप	।।ज्ञा.गा.०७७४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील रूप। या नांव चित्पद तुम्हीं जाणा

४६६९२	रूप	।।ज्ञा.गा.०७७६.०२।।	आत्मा माया शिव शक्तीचें हें रूप। दिसतें चिद्रूप अविनाश
४६६९३	रूप	।।ज्ञा.गा.०७८०.०२।।	अनुहात नाद ब्रह्मस्थानीं असे। तेथें रूप कैसें सांगा मज
४६६९४	रूप	।।ज्ञा.गा.०७८२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे शून्यांतील रूप। अनंत ब्रह्मांडें जेथ आहाती
४६६९५	रूप	।।ज्ञा.गा.०७८८.०१।।	प्रणवासी रूप नाहीं कांहीं छाया। दशमे द्वारीं मूळमाया असे कीं रे
४६६९६	रूप	।।ज्ञा.गा.०७९२.०१।।	प्रणवाचें रूप कोणें देहें देखिलें। निवृत्तीनें दाखविले याच देहीं
४६६९७	रूप	।।ज्ञा.गा.०८१२.०१।।	नयनांतील रूप जो हें देखे पुरुष। त्याचे चरणीं वास असे माझा
४६६९८	रूप	।।ज्ञा.गा.०८३६.०४।।	भिन्नाभिन्न नाहीं अवघेंचि स्वरूप। पाहतां निजरूप रूप होय
४६६९९	रूप	।।ज्ञा.गा.०८६७.०१।।	सुख आपुलें आपण तो पाहें। रूप आपुलें आपण ध्याय रे मना
४६७००	रूप	।।ज्ञा.गा.०९३९.०३।।	आदि हें माजिठें रूपीं रूप पैठें। असोनियां द्रष्टे न पाहे भुली
४६७०१	रूप	।।ज्ञा.गा.०९५२.०४।।	ज्ञानदेवा रूप बिंबोनी समीप। प्रपंच दु:खरूप सुख जालें
४६७०२	रूप	।।ज्ञा.गा.०९९६.०२।।	तेंचि कीं प्रमाण साधनानुक्रम। येर भवभ्रम रूप आथी
४६७०३	रूप	।।ज्ञा.गा.०९९८.०५।।	जया नांव नाहीं रूप चिन्ह कांहीं। नामरूप चिन्ह स्वयेंचि पाहीं
४६७०४	रूप	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
४६७०५	रूप	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
४६७०६	रूप	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
४६७०७	रूप	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
४६७०८	रूप	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
४६७०९	रूप	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें
४६७१०	रूप	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
४६७११	रूप	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु

४६७१२	रूप	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
४६७१३	रूप	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
४६७१४	रूपडें	।।ज्ञा.गा.००९६.०३।।	आळवितां सगुणनिर्गुण रूपडें। वचनें फाडोवाडें हातां येत
४६७१५	रूपडें	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
४६७१६	रूपडें	।।ज्ञा.गा.०१९६.०२।।	तें हें रूपडें रूपस विठ्ठल। पुंडलिकें बहुसाल प्रार्थियेलें
४६७१७	रूपडें	।।ज्ञा.गा.०३४४.०३।।	सांवळा डोळसु चतुर्भुज रूपडें। दिसे चहूंकडे एकतत्त्व
४६७१८	रूपडें	।।ज्ञा.गा.०३८९.१०।।	वेगीं सांग ठसा कोण हें रूपडें। कृष्णचि चहूंकडे बिंबलासे
४६७१९	रूपडें	।।ज्ञा.गा.०४४६.०१।।	विश्वरूप पाहे तंव सभोंवतें रूपडें। पाहे चहूंकडे तोचि दिसे
४६७२०	रूपडें	।।ज्ञा.गा.०९४६.०२।।	तें रूपस रूपडें पाहतां न संपडे। हृदयीं सांपडे ज्ञान गोष्टी
४६७२१	रूपडें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०५।।	द्वादश मंडळें वोवाळुनी आलिये। तंव तंव काळें देखिलें रूपडें त्याचें
४६७२२	रूपदीप्ती	।।ज्ञा.गा.०३८७.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपरती। रूपीं रूपदीप्ती एक जाली
४६७२३	रूपनामरहितु	।।ज्ञा.गा.०६९०.०७।।	तोचि सबराभरितु रूपनामरहितु। अपरंपार मी तूं नीच नवा
४६७२४	रूपनालें	।।ज्ञा.गा.०५००.०३।।	कापुराची भांडुली परिमळें भरली। दीपीं उजळी रूपनालें वो माय
४६७२५	रूपरेखा	।।ज्ञा.गा.०५०६.०३।।	रूपरेखा नाहीं लक्षावा कवणें ठायीं। लक्षीं लक्षितांही परतल्या दृष्टि
४६७२६	रूपरेखा	।।ज्ञा.गा.०६५०.०१।।	आमुचिया देवा नाहीं नाम गुण। नाहीं स्थानमान रूपरेखा
४६७२७	रूपरेखा	।।ज्ञा.गा.१०१६.०२।।	तिचें नाम शांभवी आहे रे। तिचि रूपरेखा ते काय रे कान्हो
४६७२८	रूपलिंगा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
४६७२९	रूपवाटा	।।ज्ञा.गा.०३४२.०३।।	साकार निराकार शून्याशून्य दिठा। रूपीं रूपवाटा हरि माझा
४६७३०	रूपस	।।ज्ञा.गा.०१९६.०२।।	तें हें रूपडें रूपस विठ्ठल। पुंडलिकें बहुसाल प्रार्थियेलें
४६७३१	रूपस	।।ज्ञा.गा.०४४८.०४।।	अविकारीं साकार अरूपीं रूपस। दावी आपला भास आपणांसहित
४६७३२	रूपस	।।ज्ञा.गा.०९४६.०२।।	तें रूपस रूपडें पाहतां न संपडे। हृदयीं सांपडे ज्ञान गोष्टी
४६७३३	रूपसें	।।ज्ञा.गा.०२६९.०३।।	ज्ञानदेव प्रेम निळारूप रूपसें सोहळा। कृष्णवेधें वेधली बाळा भली वसे

४६७३४	रूपस्थिति	।।ज्ञा.गा.०९५१.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान दृश्य द्रष्टा दर्शन। रूपीं रूपस्थिति अंकुरलीसे
४६७३५	रूपा	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दाविता हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
४६७३६	रूपा	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
४६७३७	रूपा	।।ज्ञा.गा.०१९९.०१।।	न चलति शब्द खुंटले पैं वाद। एकतत्त्व भेद नाहीं रूपा
४६७३८	रूपा	।।ज्ञा.गा.०२०३.०५।।	जें रूपा अरूपा वेगळें। सहस्रनामांहूनि आगळें। परम कृपेचें कोवळें। क्रियाकर्माविरहित
४६७३९	रूपा	।।ज्ञा.गा.०३३१.०२।।	काळें मनुष्य मानव जालें। अरूप रूपा आलें गोविंदपणें
४६७४०	रूपा	।।ज्ञा.गा.०३४४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे द्वैत निरसुनी पाही। एका रूपा सोयी बाही तरशील
४६७४१	रूपा	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
४६७४२	रूपा	।।ज्ञा.गा.०४६९.०१।।	ऐकें तूं ज्ञाना सुख आणि विश्रांति रूपा। हरिरूप दीप पाहे ऐसा
४६७४३	रूपा	।।ज्ञा.गा.०५९९.०२।।	केवीं तुज कळे सांग जीव रूपा। वृथा भ्रम बापा करितोसी
४६७४४	रूपा	।।ज्ञा.गा.०७१८.०३।।	मी ब्रह्मस्फुरण तेथींच ते माया। जाली मिथ्या याया सत्य रूपा
४६७४५	रूपांतु	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
४६७४६	रूपाचा	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
४६७४७	रूपाचा	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
४६७४८	रूपाचा	।।ज्ञा.गा.०३८६.०२।।	आडवीं आडव रूपाचा बरव। सखिये तो राव रामराणा
४६७४९	रूपाचा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देईं। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
४६७५०	रूपाचा	।।ज्ञा.गा.१०९२.०२।।	तुझ्या नामाचा आठऊ रूपाचा आठऊ। ध्यानाचा आठऊ। असो मना
४६७५१	रूपाचा	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया

४६७५२	रूपातीत	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी । शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो । ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी । सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत । आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां । नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह । मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी । गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
४६७५३	रूपानिरूपा	।।ज्ञा.गा.०५४५.०४।।	पदापिंडा दाटणी रूपानिरूपा निरंजनीं । विठ्ठलाचरणीं ज्ञानदेवो
४६७५४	रूपासी	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें । तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें । तेणें आनंदघनें निववितें गे माये
४६७५५	रूपासी	।।ज्ञा.गा.०३७४.०१।।	पांचासहित लयातीत जालिये वो । प्रेम भक्ति अनुसरलें काळ्या रूपासी
४६७५६	रूपासी	।।ज्ञा.गा.०४६२.०६।।	ज्ञान ऐसें नांव ज्ञानदेवा देसी । शेखीं तुवां रूपासी मेळविलें
४६७५७	रूपासी	।।ज्ञा.गा.०४६३.०३।।	समाधीचें रूप रूपासी आलें काह्या । पसरुनी बाह्या देती क्षेम
४६७५८	रूपासी	।।ज्ञा.गा.१०९५.०१।।	परतोन पाहासी न बोलसी आम्हांसी । तुझीया रूपासी नांव नाहीं
४६७५९	रूपीं	।।ज्ञा.गा.००७५.०१।।	सोनियाचा दिवस आजि अमृतें पाहाला । नाम आठवितां रूपीं प्रकट पैं झाला
४६७६०	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०१८८.०३।।	ज्ञानदेवा मोहो नि:शेष निर्वाहो । रूपीं रूप सोहं हो एका तेजें
४६७६१	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०२३३.०४।।	मज मानसीं सुख तुझ्या रूपीं बोलावा । सर्वेद्रिये दोहावा तुझ्या नामीं
४६७६२	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०२९४.०१।।	शामाचिया घरां वासना पैं नेती । मनें मन गुंती तये रूपीं
४६७६३	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०३४१.०२।।	काय सांगूं माय त्रिभुवन धाय । पाहतां न समाय नाना रूपीं
४६७६४	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०३४२.०३।।	साकार निराकार शून्याशून्य दिठा । रूपीं रूपवाटा हरि माझा
४६७६५	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व । दीपीं दीपसमत्व आप दिसे । निराकार वस्तु आकार पैं अपार । विश्वीं चराचर बिंबलीसे
४६७६६	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०३८७.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपरती । रूपीं रूपदीप्ती एक जाली
४६७६७	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली । तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया ।
४६७६८	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०६८१.०४।।	वेडावले एकाएकीं निजधाम रूपीं । रखुमादेविवरु दीपीं दिव्य तेज वो माय
४६७६९	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०७०२.०१।।	अवघा सुखरूप अवघाची रूपीं । अवघाची आपीं धरूनी ठेला
४६७७०	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०८२१.०४।।	ज्ञानोबाची वाणी पूर्ण रूपीं घ्यावी । देहींच पाहावी आत्मज्योती
४६७७१	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०९३९.०३।।	आदि हें माजिठें रूपीं रूप पैठें । असोनियां द्रष्टे न पाहे भुली

४६७७२	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०९५१.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान दृश्य द्रष्टा दर्शन। रूपीं रूपस्थिति अंकुरलीसे
४६७७३	रूपीं	।।ज्ञा.गा.०९९५.०२।।	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
४६७७४	रूपीं	।।ज्ञा.गा.१०८७.०८।।	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें
४६७७५	रूपींचें	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
४६७७६	रूपींरूप	।।ज्ञा.गा.०४६९.०२।।	चित्तवृत्तिचिया आदिमध्य अंतीं। रूपींरूप आनंदी समरसें
४६७७७	रूपें	।।ज्ञा.गा.००४५.०१।।	ऐसा अवतार नरहरि स्तंभामाझारीं। भक्तां परोपरी धरी रूपें
४६७७८	रूपें	।।ज्ञा.गा.००९२.०१।।	सुकुमार वेल्हाळ रूपें पैं सुंदर। तोचि पैं आगर नंदाघरीं
४६७७९	रूपें	।।ज्ञा.गा.०२०१.०२।।	एकीनें सांगितलें दुजीनें परिसिलें। प्रपंच पुसिलें तेणें रूपें
४६७८०	रूपें	।।ज्ञा.गा.०२६६.०१।।	सांवळिये बुंथी सांवळिया रूपें। सांवळ्या स्वरूपें वेधियलें
४६७८१	रूपें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०३।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं गे माये। नाम रूप सोय नाहीं आम्हां
४६७८२	रूपें	।।ज्ञा.गा.०२७९.०२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं माय। अवघें निर्गुण होय पाचारीतां
४६७८३	रूपें	।।ज्ञा.गा.०४७६.०१।।	सोंग संपादणी एका रूपें करी। आत्मा घरोघरीं वर्ततुसे
४६७८४	रूपें	।।ज्ञा.गा.०४७६.०२।।	माय सांग आम्हां कोण सुख ब्रह्मा। तुम्हां आम्हां समा कोण्या रूपें
४६७८५	रूपें	।।ज्ञा.गा.०४७७.०१।।	परब्रह्मीं वस्ती कोण्या रूपें करूं। सकळ हें भरूं आत्मतत्त्वें
४६७८६	रूपें	।।ज्ञा.गा.०५६२.०३।।	सुलभ सुकुमारु रूपें मनोहरु। रखुमादेविवरु परेही परता
४६७८७	रूपें	।।ज्ञा.गा.०७८२.०१।।	दशमद्वार अग्र शून्य सूक्ष्म गगनीं। जेथ असे उन्मनी अखिल रूपें
४६७८८	रूपें	।।ज्ञा.गा.०८१०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरुकृपेनें। नित्यानित्य रूपें शोध करा
४६७८९	रूपें	।।ज्ञा.गा.०८१८.०३।।	नारी पुरुष दोघे एक रूपें दिसती। देखणें पारुखे तया ठायीं
४६७९०	रूपें	।।ज्ञा.गा.०९५७.०३।।	सांडीं तूं रे जाती होई रे विजाती। येणें रूपें समाप्ती प्रपंचाची
४६७९१	रूपेंविण	।।ज्ञा.गा.१०८३.०१।।	अकरा खणावरी मंदिर उभविलें। तेथें एक देखिले रूपेंविण
४६७९२	रूपेंवीण	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
४६७९३	रूपेंवीण	।।ज्ञा.गा.०३६३.०१।।	तुजमाजीं विरावें तुज गिळुनी राहावें। तुझें रूप पाहावें रूपेंवीण
४६७९४	रूपेंवीण	।।ज्ञा.गा.०५४६.०२।।	परतोनी पाहणें परतोनी पाहणें। नाहीं त्या ठाया जाणें रूपेंवीण
४६७९५	रूपेंवीण	।।ज्ञा.गा.०५४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु रूपेंवीण देखिला। आटकु ठाकला द्वैताकारें रया

४६७९६	रूपेंवीण	।।ज्ञा.गा.१०४१.०१।।	निरालंब घोंगडें अद्वैत पेठे। तेथ एक भेटे रूपेंवीण
४६७९७	रूसुनीयां	।।ज्ञा.गा.०३०४.०१।।	जियेचा अंबुला रूसुनीयां जाये। तयेचें जीवित्व जळो गे माय
४६७९८	रे	।।ज्ञा.गा.०००२.०२।।	म्हण कां रे म्हण कां रे साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
४६७९९	रे	।।ज्ञा.गा.०००२.०२।।	म्हण कां रे म्हण कां रे साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
४६८००	रे	।।ज्ञा.गा.०००५.०२।।	तो हा रे श्रीहरी पाहिला डोळेभरी । पाहते पाहणें दुरी सारोनियां
४६८०१	रे	।।ज्ञा.गा.००१८.०१।।	तुज सगुण म्हणों कीं निर्गुण रे । सगुण निर्गुण एकु गोविंदु रे
४६८०२	रे	।।ज्ञा.गा.००१८.०१।।	तुज सगुण म्हणों कीं निर्गुण रे । सगुण निर्गुण एकु गोविंदु रे
४६८०३	रे	।।ज्ञा.गा.००१८.०२।।	अनुमाने ना अनुमाने ना । श्रुति नेति नेति म्हणती एकु गोविंदु रे
४६८०४	रे	।।ज्ञा.गा.००१८.०३।।	तुज स्थूळ म्हणों कीं सूक्ष्म रे । स्थूळ सूक्ष्म एकु गोविंदु रे
४६८०५	रे	।।ज्ञा.गा.००१८.०३।।	तुज स्थूळ म्हणों कीं सूक्ष्म रे । स्थूळ सूक्ष्म एकु गोविंदु रे
४६८०६	रे	।।ज्ञा.गा.००१८.०४।।	तुज आकारु म्हणों कीं निराकारु रे । आकारु निराकारु एकु गोविंदु रे
४६८०७	रे	।।ज्ञा.गा.००१८.०४।।	तुज आकारु म्हणों कीं निराकारु रे । आकारु निराकारु एकु गोविंदु रे
४६८०८	रे	।।ज्ञा.गा.००१८.०५।।	तुज दृश्य म्हणों कीं अदृश्य रे । दृश्य अदृश्य एकु गोविंदु रे
४६८०९	रे	।।ज्ञा.गा.००१८.०५।।	तुज दृश्य म्हणों कीं अदृश्य रे । दृश्य अदृश्य एकु गोविंदु रे
४६८१०	रे	।।ज्ञा.गा.००१८.०६।।	तुज व्यक्त म्हणों कीं अव्यक्त रे। व्यक्त अव्यक्त एकु गोविंदु रे
४६८११	रे	।।ज्ञा.गा.००१८.०६।।	तुज व्यक्त म्हणों कीं अव्यक्त रे। व्यक्त अव्यक्त एकु गोविंदु रे
४६८१२	रे	।।ज्ञा.गा.००१८.०७।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
४६८१३	रे	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
४६८१४	रे	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
४६८१५	रे	।।ज्ञा.गा.००४३.०१।।	आतसिकुसुमकोशशामघनु। तुळशीवृंदावनामाजीं। मुनीमनोपद्मदळविशाळजी रे आयो
४६८१६	रे	।।ज्ञा.गा.००४७.०१।।	आजि देखिलें रे आजि देखिलें रे
४६८१७	रे	।।ज्ञा.गा.००४७.०१।।	आजि देखिलें रे आजि देखिलें रे
४६८१८	रे	।।ज्ञा.गा.००७१.०२।।	न सोडी रे भावो टाकी रे संदेहो। रामकृष्णीं टाहो नित्य फोडी

४६८१९	रे	।।ज्ञा.गा.००७१.०२।।	न सोडी रे भावो टाकी रे संदेहो। रामकृष्णीं टाहो नित्य फोडी
४६८२०	रे	।।ज्ञा.गा.००७३.०२।।	तें नाम सोपे रे रामकृष्ण गोविंद। वाचेसी सद्गद जपे आधीं
४६८२१	रे	।।ज्ञा.गा.००७३.०३।।	नामापरतें तत्त्व नाहीं रे अन्यथा। वायां आणिक पंथा जाशी झणी
४६८२२	रे	।।ज्ञा.गा.००७४.०५।।	तीर्थव्रतीं भावना धरी रे करुणा। शांती दया पाहुणा हरि करीं
४६८२३	रे	।।ज्ञा.गा.००७५.०२।।	गोपाळा रे तुझें ध्यान लागो मना। आनु न विसंबे हरि जगत्रजीवना
४६८२४	रे	।।ज्ञा.गा.०१००.०१।।	कां रे स्फुंदतोसी। कां रे स्फुंदतोसी। न भजतां विठ्ठलासी। नरकीं पडसी
४६८२५	रे	।।ज्ञा.गा.०१००.०१।।	कां रे स्फुंदतोसी। कां रे स्फुंदतोसी। न भजतां विठ्ठलासी। नरकीं पडसी
४६८२६	रे	।।ज्ञा.गा.०१०७.०१।।	रामकृष्ण नामें ये दोन्ही साजिरीं। हृदयमंदिरीं स्मरां कां रे
४६८२७	रे	।।ज्ञा.गा.०११०.०१।।	भ्रम धरिसी या देहाचा। विठ्ठल म्हणे कां रे वाचा
४६८२८	रे	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दुःख। नाम नसतां मुखीं
४६८२९	रे	।।ज्ञा.गा.०१२३.०२।।	रामकृष्णमाळा। घाला पां रे गळां। अखंड जीवनकळा। राम जपा
४६८३०	रे	।।ज्ञा.गा.०१२३.०५।।	रिघे रे शरण। तुज नाहीं मरण। ठकिसी चरण। श्रीविठ्ठलाचें
४६८३१	रे	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
४६८३२	रे	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्में न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
४६८३३	रे	।।ज्ञा.गा.०१२५.०६।।	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती
४६८३४	रे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
४६८३५	रे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
४६८३६	रे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०२।।	नारायण नाम नारायण नाम। नारायण नाम म्हणा कां रे रे
४६८३७	रे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०२।।	नारायण नाम नारायण नाम। नारायण नाम म्हणा कां रे रे
४६८३८	रे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
४६८३९	रे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे

४६८४०	रे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
४६८४१	रे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
४६८४२	रे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
४६८४३	रे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
४६८४४	रे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थीं भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋृणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
४६८४५	रे	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थीं भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋृणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
४६८४६	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०१।।	हरि आला रे हरि आला रे। संतसंगें ब्रह्मानंदु जाला रे
४६८४७	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०१।।	हरि आला रे हरि आला रे। संतसंगें ब्रह्मानंदु जाला रे
४६८४८	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०१।।	हरि आला रे हरि आला रे। संतसंगें ब्रह्मानंदु जाला रे
४६८४९	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०२।।	हरि येथें रे हरि तेथें रे। हरिवांचूनि न दिसे रितें रे
४६८५०	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०२।।	हरि येथें रे हरि तेथें रे। हरिवांचूनि न दिसे रितें रे
४६८५१	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०२।।	हरि येथें रे हरि तेथें रे। हरिवांचूनि न दिसे रितें रे
४६८५२	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०३।।	हरि पाहीं रे हरि ध्याईं रे। हरिवांचूनि दुजें नाहीं रे
४६८५३	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०३।।	हरि पाहीं रे हरि ध्याईं रे। हरिवांचूनि दुजें नाहीं रे
४६८५४	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०३।।	हरि पाहीं रे हरि ध्याईं रे। हरिवांचूनि दुजें नाहीं रे
४६८५५	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०४।।	हरि वाचे रे हरि नाचे रे। हरि पाहतां आनंदु साचे रे
४६८५६	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०४।।	हरि वाचे रे हरि नाचे रे। हरि पाहतां आनंदु साचे रे
४६८५७	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०४।।	हरि वाचे रे हरि नाचे रे। हरि पाहतां आनंदु साचे रे
४६८५८	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०५।।	हरि आदीं रे हरि अंतीं रे। हरि व्यापकु सर्वांभूतीं रे
४६८५९	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०५।।	हरि आदीं रे हरि अंतीं रे। हरि व्यापकु सर्वांभूतीं रे

४६८६०	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०५।।	हरि आदीं रे हरि अंतीं रे। हरि व्यापकु सर्वांभूतीं रे
४६८६१	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०६।।	हरि जाणा रे हरि वाना रे। बाप रखुमादेविवरु राणा रे
४६८६२	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०६।।	हरि जाणा रे हरि वाना रे। बाप रखुमादेविवरु राणा रे
४६८६३	रे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०६।।	हरि जाणा रे हरि वाना रे। बाप रखुमादेविवरु राणा रे
४६८६४	रे	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
४६८६५	रे	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
४६८६६	रे	।।ज्ञा.गा.०१६३.०२।।	जप जप रे गोविंद। हाचि तारिल परमानंद। रामकृष्ण मुकुंद। हाचि सार सर्वदा
४६८६७	रे	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्में करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निर्धारें
४६८६८	रे	।।ज्ञा.गा.०१६६.०३।।	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा
४६८६९	रे	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
४६८७०	रे	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
४६८७१	रे	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। निःसंदेह जीव तरती
४६८७२	रे	।।ज्ञा.गा.०१९१.०२।।	हरि पाहिला रे हरि पाहिला रे। सबाह्याभ्यंतरीं अवघा व्यापक मुरारी
४६८७३	रे	।।ज्ञा.गा.०१९१.०२।।	हरि पाहिला रे हरि पाहिला रे। सबाह्याभ्यंतरीं अवघा व्यापक मुरारी
४६८७४	रे	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
४६८७५	रे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
४६८७६	रे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
४६८७७	रे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
४६८७८	रे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
४६८७९	रे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
४६८८०	रे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
४६८८१	रे	।।ज्ञा.गा.०२२६.०२।।	हरिसुख फावलें रे
४६८८२	रे	।।ज्ञा.गा.०२२७.०१।।	पावया लुब्ध झाल्या पावळा। गाई परे वळा रे कान्हो
४६८८३	रे	।।ज्ञा.गा.०२२९.०२।।	एक म्हणती आम्हीं उचलिला पर्वत। बहुत मिळोनी। काय नव्हती रे

४६८८४	रे	।।ज्ञा.गा.०२२९.०३।।	बाहे कडाडिते मनगटें लचकत। म्हणोनी उठिले अवघे रे
४६८८५	रे	।।ज्ञा.गा.०२२९.०४।।	तयामाजीं असतां न दिसे बाप। समर्थ थोर तुझी माव रे
४६८८६	रे	।।ज्ञा.गा.०२२९.०५।।	काळु आतुडे परी वेळु नातुडे। म्हणोनी रक्षिलें सकळां रे
४६८८७	रे	।।ज्ञा.गा.०२२९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल साचा। म्हणोनी रक्षिलें आम्हां रे
४६८८८	रे	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
४६८८९	रे	।।ज्ञा.गा.०२३८.०१।।	सांगाती आमुचिया रे। विद्गद पांवया छंदें रे
४६८९०	रे	।।ज्ञा.गा.०२३८.०१।।	सांगाती आमुचिया रे। विद्गद पांवया छंदें रे
४६८९१	रे	।।ज्ञा.गा.०२३८.०२।।	नाचे विनोदें कान्हा रे। विद्गद पांवया छंदें रे
४६८९२	रे	।।ज्ञा.गा.०२३८.०२।।	नाचे विनोदें कान्हा रे। विद्गद पांवया छंदें रे
४६८९३	रे	।।ज्ञा.गा.०२३८.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विद्गद पांवया छंदें रे
४६८९४	रे	।।ज्ञा.गा.०२३८.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विद्गद पांवया छंदें रे
४६८९५	रे	।।ज्ञा.गा.०२३९.०१।।	वृंदावनीं आनंदु रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
४६८९६	रे	।।ज्ञा.गा.०२३९.०१।।	वृंदावनीं आनंदु रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
४६८९७	रे	।।ज्ञा.गा.०२३९.०२।।	गोपाळ रचले रे। विठ्ठलदेवो आळविती रे
४६८९८	रे	।।ज्ञा.गा.०२३९.०२।।	गोपाळ रचले रे। विठ्ठलदेवो आळविती रे
४६८९९	रे	।।ज्ञा.गा.०२३९.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
४६९००	रे	।।ज्ञा.गा.०२३९.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
४६९०१	रे	।।ज्ञा.गा.०२४१.०१।।	भोंवरीं सांडूनि पांव ठेवी रे गोपाळा। नाच चिदानंदा सुख होईल सकळां
४६९०२	रे	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
४६९०३	रे	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
४६९०४	रे	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
४६९०५	रे	।।ज्ञा.गा.०२४१.०४।।	सुखीं सुख मुरे प्रेमें चिदानंद उरे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
४६९०६	रे	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
४६९०७	रे	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
४६९०८	रे	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे

४६९०९	रे	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
४६९१०	रे	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
४६९११	रे	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
४६९१२	रे	।।ज्ञा.गा.०२५२.०२।।	मन्हा रे कान्हा मना रे कान्हा। देखी कां न गिणा रे मन्हा कान्हा रे
४६९१३	रे	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
४६९१४	रे	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
४६९१५	रे	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा
४६९१६	रे	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
४६९१७	रे	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
४६९१८	रे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
४६९१९	रे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
४६९२०	रे	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
४६९२१	रे	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
४६९२२	रे	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
४६९२३	रे	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
४६९२४	रे	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा

४६९२५	रे	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
४६९२६	रे	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
४६९२७	रे	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
४६९२८	रे	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
४६९२९	रे	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
४६९३०	रे	।।ज्ञा.गा.०२७६.०५।।	आंबया डाहाळी फळें चुंबी रसाळीं । आजिचे रे काळीं शकून सांगें
४६९३१	रे	।।ज्ञा.गा.०२८६.०६।।	अंगणीं बापया तूं परस रे चांपया। असुवी माचया भीनलया
४६९३२	रे	।।ज्ञा.गा.०२९२.०१।।	मनें करुनी कुटिल उकलुनि शृंगार रे। ते लावण्याच्या अपारें पडिलें वो माये
४६९३३	रे	।।ज्ञा.गा.०३२२.०६।।	आशा मनशा तृष्णा कल्पना चौघी नणंदा । पापीण रे चिंता सासू माझी
४६९३४	रे	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
४६९३५	रे	।।ज्ञा.गा.०३३०.०४।।	कान्हा अति सुंदर वदनारविंद। आळी सेविती अनिवार रे आयो
४६९३६	रे	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
४६९३७	रे	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
४६९३८	रे	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
४६९३९	रे	।।ज्ञा.गा.०३३०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। त्रिभुवनजनमोहन रे आयो
४६९४०	रे	।।ज्ञा.गा.०३३०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। त्रिभुवनजनमोहन रे आयो
४६९४१	रे	।।ज्ञा.गा.०३६२.०२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे तें काई। सर्व हरिडोहीं बुडी दे कां
४६९४२	रे	।।ज्ञा.गा.०३९१.०८।।	लाजेसी ना तूं देवा माझें म्हणतां संन्याशासवें कैंची रे कांता
४६९४३	रे	।।ज्ञा.गा.०३९१.२६।।	ऐक्य जालें तेथें नित्य दिवाळी। सहज समाधी तेथें कायसी रे टाळी

४६९४४	रे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
४६९४५	रे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
४६९४६	रे	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
४६९४७	रे	।।ज्ञा.गा.०३९७.०२।।	आवडे तें करिसी देवा कवण करी तुझा हेवा रे
४६९४८	रे	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
४६९४९	रे	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
४६९५०	रे	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
४६९५१	रे	।।ज्ञा.गा.०४४९.०७।।	ऐसा तूं एकादश होई तूं रे ज्ञाना। द्वादशीच्या चिन्हां सांगों तुज
४६९५२	रे	।।ज्ञा.गा.०४६१.०२।।	ज्ञान तेंचि धन ज्ञान तेंचि धान्य। जालें रे कारण ज्ञानदेवा
४६९५३	रे	।।ज्ञा.गा.०४६२.०१।।	रवितेजकिरण फांकलीया तेज। उरे रे सहज तिमिर रया
४६९५४	रे	।।ज्ञा.गा.०४६३.०२।।	तैसें तुज ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीं विराज चित्त जोडे
४६९५५	रे	।।ज्ञा.गा.०४८२.०४।।	व्हावें निराभास तरीच ही प्राप्ती। ज्ञानेश्वरा भ्रांति कीं रे नाहीं
४६९५६	रे	।।ज्ञा.गा.०५५०.०१।।	येकी सांगें मातु। येकी सांगें रे तुं। तो कोण दृष्टांतु। सखिये सांगें
४६९५७	रे	।।ज्ञा.गा.०५९३.०१।।	ऐक रे सुमना बोधीन सुज्ञान। मायिक बंधन तुटे जेणें
४६९५८	रे	।।ज्ञा.गा.०६२२.०१।।	साभिमानें करुनी व्यर्थ का रे फुगशी। मत्त ऐसा होसी मतिमंदा
४६९५९	रे	।।ज्ञा.गा.०६२२.०४।।	प्रारब्धानें देह भोगिता हे भोग। कासया रे सांग भ्रांति तुज
४६९६०	रे	।।ज्ञा.गा.०६२५.०२।।	मी तूं द्वैतभ्रांती पहा रे काढुनी। आत्मा तो गिवसुनी राहे सुखें

४६९६१	रे	।।ज्ञा.गा.०६३४.०२।।	मायेच्या भुला रे भुलले विश्वजन। जनीं जनार्दन न देखती
४६९६२	रे	।।ज्ञा.गा.०६४४.०१।।	सुखाची आवडी घे कां रे गोविंदीं। चित्त हें आनंदी ठेऊनियां
४६९६३	रे	।।ज्ञा.गा.०६४४.०२।।	मनाची मोहर लावा कीं रे नामीं। मनोरथ कामीं गुंतूं नका
४६९६४	रे	।।ज्ञा.गा.०६५६.०१।।	नेणण्याचें रूप तेंचि रे अज्ञान। जाणते तें ज्ञान दोही मिथ्या
४६९६५	रे	।।ज्ञा.गा.०७१६.०१।।	होउनिया ज्ञान अझुनि कां रे भ्रांति। न जाली विश्रांती मीपणाची
४६९६६	रे	।।ज्ञा.गा.०७१६.०५।।	ऐक रे ज्ञानिया सांडि हा मी भाव। मग तूंचि देव निवृत्ति म्हणे
४६९६७	रे	।।ज्ञा.गा.०७३१.०२।।	नव्हे पुरा इती यती ना हा गृहस्थ । घातला याती वेगळा रे
४६९६८	रे	।।ज्ञा.गा.०७३१.०९।।	आम्हां अवघीयासी घातला। जाती वेगळा रे रे
४६९६९	रे	।।ज्ञा.गा.०७३१.०९।।	आम्हां अवघीयासी घातला। जाती वेगळा रे रे
४६९७०	रे	।।ज्ञा.गा.०७४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। राहा रे निजबोधें निरंतर
४६९७१	रे	।।ज्ञा.गा.०७६३.०१।।	वर मुळें शेंडा खालीं दिसे बानो। प्रपंचीं रानोरान वृक्ष बा रे
४६९७२	रे	।।ज्ञा.गा.०७६४.०२।।	निशी दिवस दोन्ही नाहीं जेथ बा रे। अर्धमात्रेवरी लक्ष ठेवीं
४६९७३	रे	।।ज्ञा.गा.०७६६.०१।।	अकार उकार मकार ओंकार। प्रणव हा साकार सुरेख रे
४६९७४	रे	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
४६९७५	रे	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
४६९७६	रे	।।ज्ञा.गा.०७८६.०२।।	त्रिकुट श्रीहाट चंद्रसूर्य जाणा। पश्चिम मार्गीं खूण याची कीं रे
४६९७७	रे	।।ज्ञा.गा.०७८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे बीजें दोन बापा। पाहें आत्मरूपा तेथ बा रे
४६९७८	रे	।।ज्ञा.गा.०७८७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे हाची कीं रे प्रणव। यापरता अनुभव नाहीं नाहीं
४६९७९	रे	।।ज्ञा.गा.०७८८.०१।।	प्रणवासी रूप नाहीं कांहीं छाया। दशमे द्वारीं मूळमाया असे कीं रे
४६९८०	रे	।।ज्ञा.गा.०७८९.०२।।	अंजनाचें सार तेच देह बा रे। आत्मा परिपूर्ण सारे पाहाती ज्ञानी
४६९८१	रे	।।ज्ञा.गा.०८०४.०२।।	दैवी असुरी पूर्व पश्चिम मार्ग कीं रे। शून्यांतील सारें चराचर हें
४६९८२	रे	।।ज्ञा.गा.०८०६.०२।।	चक्षूचे अंतरीं चक्षु देखे पूर्ण। हेचि कीं रे खूण तुझे ठायीं
४६९८३	रे	।।ज्ञा.गा.०८१०.०१।।	आत्मा पूर्णपणीं लक्ष सोहं स्मरणीं। लक्षासी उन्मनी आणा बा रे
४६९८४	रे	।।ज्ञा.गा.०८२४.०३।।	प्रणवीं बीज अणुरेणु आंत। दशमद्वाराची मात अपूर्व बा रे
४६९८५	रे	।।ज्ञा.गा.०८२९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे शेवटीं । अविनाश दृष्टि असे कीं रे

४६९८६	रे	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
४६९८७	रे	।।ज्ञा.गा.०८४३.०५।।	तुझिया धनाशी नाहीं रे बाळका। अंतकाळीं देखा एकलाची
४६९८८	रे	।।ज्ञा.गा.०८४५.०१।।	मरण न येतां सावधान व्हा रे। शोधुनी पावा रे निजवस्तू
४६९८९	रे	।।ज्ञा.गा.०८४५.०१।।	मरण न येतां सावधान व्हा रे। शोधुनी पावा रे निजवस्तू
४६९९०	रे	।।ज्ञा.गा.०८५४.०५।।	तोंडीं दंभ माया धंदा। शरण रिघें रे गोविंदा
४६९९१	रे	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
४६९९२	रे	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
४६९९३	रे	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
४६९९४	रे	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
४६९९५	रे	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
४६९९६	रे	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
४६९९७	रे	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
४६९९८	रे	।।ज्ञा.गा.०८६४.०२।।	अरे मना रे अरे मना रे। न संडी न संडी हरिचरणकमळा रे
४६९९९	रे	।।ज्ञा.गा.०८६४.०२।।	अरे मना रे अरे मना रे। न संडी न संडी हरिचरणकमळा रे
४७०००	रे	।।ज्ञा.गा.०८६४.०२।।	अरे मना रे अरे मना रे। न संडी न संडी हरिचरणकमळा रे
४७००१	रे	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
४७००२	रे	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
४७००३	रे	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
४७००४	रे	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
४७००५	रे	।।ज्ञा.गा.०८६६.०२।।	अरे मना परापर परतें नाहीं। तें तूं स्वयें आपण पाहीं रे मना

४७००६	रे	।।ज्ञा.गा.०८६७.०१।।	सुख आपुलें आपण तो पाहें। रूप आपुलें आपण ध्याय रे मना
४७००७	रे	।।ज्ञा.गा.०८७५.०३।।	नरदेह कैचें तुज होय साचें। नव्हे रे देहींचें सुख तुज
४७००८	रे	।।ज्ञा.गा.०८७६.०१।।	मृगजळाच्या जळीं चाळिसी जळचरें। कैचें जळ तेथें कोठें मत्स्य रे
४७००९	रे	।।ज्ञा.गा.०८७७.०१।।	मृगजळाचे डोहीं मारिशील जळचरें। कैचें जळ तेथें कैचें मत्स्य रे
४७०१०	रे	।।ज्ञा.गा.०८७७.०२।।	लटकीच खटपट लटकीच खटपट। लटकीचि खटपट रे साळोबा
४७०११	रे	।।ज्ञा.गा.०८७८.०२।।	निर्लज्जा रे तुज शिकवूं किती। न गमे दिनराती बळिया देवो
४७०१२	रे	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
४७०१३	रे	।।ज्ञा.गा.०८७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सैरा रे सावधु। ज्ञानिया प्रसिद्धु उपदेशितु
४७०१४	रे	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
४७०१५	रे	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
४७०१६	रे	।।ज्ञा.गा.०८८४.०२।।	यात्रा भरली जनीं देवीं विन्मुख प्राणी। विषयाची दाटणी भ्रांती आड रे
४७०१७	रे	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
४७०१८	रे	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
४७०१९	रे	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
४७०२०	रे	।।ज्ञा.गा.०८९६.०१।।	दुर्लभु रे दुर्लभुरे दुर्लभु। संसारु तुम्हीं कां नेणां। आहारनिद्रेसाठीं दवडितां माणुसपणा
४७०२१	रे	।।ज्ञा.गा.०८९६.०१।।	दुर्लभु रे दुर्लभुरे दुर्लभु। संसारु तुम्हीं कां नेणां। आहारनिद्रेसाठीं दवडितां माणुसपणा
४७०२२	रे	।।ज्ञा.गा.०९०२.०२।।	जतन करी रे जिवाचीया जिवा। सांगतसे ठेवा जुगादीचा
४७०२३	रे	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा
४७०२४	रे	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा
४७०२५	रे	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा

४७०२६	रे	।।ज्ञा.गा.०९०९.०२।।	सुमनाचें जीवन विरुळे विपायें। वियोग जालिया केहीं न साहे रे भ्रमरा
४७०२७	रे	।।ज्ञा.गा.०९०९.०३।।	येर सकळिक पाल्हाळ रे। बाप रखुमादेविवरु सुखाचें निधान रे भ्रमरा
४७०२८	रे	।।ज्ञा.गा.०९०९.०३।।	येर सकळिक पाल्हाळ रे। बाप रखुमादेविवरु सुखाचें निधान रे भ्रमरा
४७०२९	रे	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
४७०३०	रे	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
४७०३१	रे	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
४७०३२	रे	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
४७०३३	रे	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
४७०३४	रे	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
४७०३५	रे	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
४७०३६	रे	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
४७०३७	रे	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
४७०३८	रे	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
४७०३९	रे	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे

४७०४०	रे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
४७०४१	रे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
४७०४२	रे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
४७०४३	रे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
४७०४४	रे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
४७०४५	रे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
४७०४६	रे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
४७०४७	रे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
४७०४८	रे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
४७०४९	रे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
४७०५०	रे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
४७०५१	रे	।।ज्ञा.गा.०९१९.०१।।	सुखा शृंगार सुहावा। मिरवतो हरि समाधाना बोधु रे
४७०५२	रे	।।ज्ञा.गा.०९१९.०२।।	हरीचें सुख गीतीं गातां। समाधानबोधु रे
४७०५३	रे	।।ज्ञा.गा.०९१९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। आठवितां समाधानबोधु रे
४७०५४	रे	।।ज्ञा.गा.०९१९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। आठवितां समाधानबोधु रे

४७०५५	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
४७०५६	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
४७०५७	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
४७०५८	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०३।।	नगर भ्रमतां जन्म जावो। परी प्रवेशु एक्या द्वारें रे। तैसा यजिजो भजिजो पुजिजो परी ऊकलु नंदकुमरु रे
४७०५९	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
४७०६०	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
४७०६१	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
४७०६२	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
४७०६३	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
४७०६४	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
४७०६५	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
४७०६६	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०७।।	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्में सकळ विफळ रे
४७०६७	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०७।।	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्में सकळ विफळ रे
४७०६८	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
४७०६९	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
४७०७०	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
४७०७१	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
४७०७२	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
४७०७३	रे	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे

४७०७४	रे	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
४७०७५	रे	।।ज्ञा.गा.०९२६.०१।।	रुणुझुणु रुणुझुणु रे भ्रमरा। सांडी तूं अवगुणु रे भ्रमरा
४७०७६	रे	।।ज्ञा.गा.०९२६.०१।।	रुणुझुणु रुणुझुणु रे भ्रमरा। सांडी तूं अवगुणु रे भ्रमरा
४७०७७	रे	।।ज्ञा.गा.०९२६.०२।।	चरणकमळदळु रे भ्रमरा। भोगी तूं निश्चळु रे भ्रमरा
४७०७८	रे	।।ज्ञा.गा.०९२६.०२।।	चरणकमळदळु रे भ्रमरा। भोगी तूं निश्चळु रे भ्रमरा
४७०७९	रे	।।ज्ञा.गा.०९२६.०३।।	सुमनसुगंधु रे भ्रमरा । परिमळ विद्गदु रे भ्रमरा
४७०८०	रे	।।ज्ञा.गा.०९२६.०३।।	सुमनसुगंधु रे भ्रमरा । परिमळ विद्गदु रे भ्रमरा
४७०८१	रे	।।ज्ञा.गा.०९२६.०४।।	सौभाग्य सुंदरु रे भ्रमरा। बाप रखुमादेविवरु रे भ्रमरा
४७०८२	रे	।।ज्ञा.गा.०९२६.०४।।	सौभाग्य सुंदरु रे भ्रमरा। बाप रखुमादेविवरु रे भ्रमरा
४७०८३	रे	।।ज्ञा.गा.०९२७.०१।।	आनंदु रे आजी आनंदु रे। सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु रे
४७०८४	रे	।।ज्ञा.गा.०९२७.०१।।	आनंदु रे आजी आनंदु रे। सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु रे
४७०८५	रे	।।ज्ञा.गा.०९२७.०१।।	आनंदु रे आजी आनंदु रे। सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु रे
४७०८६	रे	।।ज्ञा.गा.०९३९.०४।।	बाप रखुमादेविवर भुलिभूल रे हरि। माजिठा श्रीहरि आपरूपें
४७०८७	रे	।।ज्ञा.गा.०९४०.०२।।	फिटती भुर रे धुम उठी तेज। अक्षरीं उमज गुरुकृपें
४७०८८	रे	।।ज्ञा.गा.०९५७.०३।।	सांडीं तूं रे जाती होई रे विजाती। येणें रूपें समाप्ती प्रपंचाची
४७०८९	रे	।।ज्ञा.गा.०९५७.०३।।	सांडीं तूं रे जाती होई रे विजाती। येणें रूपें समाप्ती प्रपंचाची
४७०९०	रे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
४७०९१	रे	।।ज्ञा.गा.०९६४.०२।।	भला भला तूं भला रे ज्ञाना। निवृत्ति आपणा दावियेलें
४७०९२	रे	।।ज्ञा.गा.०९७१.०१।।	अमोलिक रत्न जोडलें रे तुज। कां रे ब्रह्मबीज नोळखसी?
४७०९३	रे	।।ज्ञा.गा.०९७१.०१।।	अमोलिक रत्न जोडलें रे तुज। कां रे ब्रह्मबीज नोळखसी?
४७०९४	रे	।।ज्ञा.गा.०९७३.०१।।	मन मुरे मग जें उरे। तें तूं कां रे सेवीसिना

४७०९५	रे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
४७०९६	रे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
४७०९७	रे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
४७०९८	रे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
४७०९९	रे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
४७१००	रे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
४७१०१	रे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
४७१०२	रे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
४७१०३	रे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे

४७१०४	रे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
४७१०५	रे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
४७१०६	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
४७१०७	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
४७१०८	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
४७१०९	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्गस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
४७११०	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्गस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
४७१११	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
४७११२	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
४७११३	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
४७११४	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
४७११५	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं

४७११६	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
४७११७	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
४७११८	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
४७११९	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
४७१२०	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
४७१२१	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
४७१२२	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
४७१२३	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
४७१२४	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
४७१२५	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
४७१२६	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‌भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
४७१२७	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
४७१२८	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज

४७१२९	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
४७१३०	रे	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
४७१३१	रे	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
४७१३२	रे	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
४७१३३	रे	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
४७१३४	रे	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
४७१३५	रे	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
४७१३६	रे	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
४७१३७	रे	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
४७१३८	रे	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
४७१३९	रे	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
४७१४०	रे	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
४७१४१	रे	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज

४७१४२	रे	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
४७१४३	रे	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
४७१४४	रे	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
४७१४५	रे	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
४७१४६	रे	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भी अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
४७१४७	रे	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
४७१४८	रे	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उध्र्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
४७१४९	रे	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उध्र्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
४७१५०	रे	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
४७१५१	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
४७१५२	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
४७१५३	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
४७१५४	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं

४७१५५	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
४७१५६	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
४७१५७	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
४७१५८	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
४७१५९	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
४७१६०	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
४७१६१	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
४७१६२	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
४७१६३	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
४७१६४	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
४७१६५	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
४७१६६	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
४७१६७	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु

४७१६८	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
४७१६९	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
४७१७०	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
४७१७१	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
४७१७२	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
४७१७३	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
४७१७४	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
४७१७५	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
४७१७६	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
४७१७७	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
४७१७८	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
४७१७९	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
४७१८०	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें

४७१८१	रे	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
४७१८२	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
४७१८३	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
४७१८४	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
४७१८५	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
४७१८६	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
४७१८७	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
४७१८८	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
४७१८९	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
४७१९०	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
४७१९१	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
४७१९२	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
४७१९३	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी

४७१९४	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
४७१९५	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
४७१९६	रे	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
४७१९७	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
४७१९८	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दु:ख दारुण
४७१९९	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दु:ख दारुण
४७२००	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
४७२०१	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भी काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
४७२०२	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भी काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
४७२०३	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्मे संचिलें
४७२०४	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी
४७२०५	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी
४७२०६	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें

४७२०७	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
४७२०८	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
४७२०९	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
४७२१०	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
४७२११	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
४७२१२	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
४७२१३	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
४७२१४	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
४७२१५	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
४७२१६	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
४७२१७	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
४७२१८	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
४७२१९	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज

४७२२०	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
४७२२१	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
४७२२२	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
४७२२३	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
४७२२४	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
४७२२५	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
४७२२६	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
४७२२७	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
४७२२८	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
४७२२९	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
४७२३०	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
४७२३१	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
४७२३२	रे	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला

४७२३३	रे	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
४७२३४	रे	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
४७२३५	रे	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां ।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
४७२३६	रे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
४७२३७	रे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
४७२३८	रे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
४७२३९	रे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०२।।	दुहतां पान्हा न संवरे रे। पैल पर्वता सुटले झरे रे कान्हो
४७२४०	रे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०२।।	दुहतां पान्हा न संवरे रे। पैल पर्वता सुटले झरे रे कान्हो
४७२४१	रे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
४७२४२	रे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
४७२४३	रे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
४७२४४	रे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
४७२४५	रे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
४७२४६	रे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो

४७२४७	रे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
४७२४८	रे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
४७२४९	रे	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
४७२५०	रे	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
४७२५१	रे	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
४७२५२	रे	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
४७२५३	रे	।।ज्ञा.गा.१०१५.०२।।	ते सांग पां धेनु कवण रे। तिसी नाहीं तिन्ही गुण रे कान्हो
४७२५४	रे	।।ज्ञा.गा.१०१५.०२।।	ते सांग पां धेनु कवण रे। तिसी नाहीं तिन्ही गुण रे कान्हो
४७२५५	रे	।।ज्ञा.गा.१०१५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। ते उभी पुंडलिकाचे द्वारीं रे कान्हो
४७२५६	रे	।।ज्ञा.गा.१०१५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। ते उभी पुंडलिकाचे द्वारीं रे कान्हो
४७२५७	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
४७२५८	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
४७२५९	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
४७२६०	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
४७२६१	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०२।।	तिचें नाम शांभवी आहे रे। तिचि रूपरेखा ते काय रे कान्हो
४७२६२	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०२।।	तिचें नाम शांभवी आहे रे। तिचि रूपरेखा ते काय रे कान्हो

४७२६३	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
४७२६४	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
४७२६५	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
४७२६६	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
४७२६७	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
४७२६८	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
४७२६९	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
४७२७०	रे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
४७२७१	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
४७२७२	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
४७२७३	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
४७२७४	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
४७२७५	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०२।।	ती अखरींच चरे रे। सर्वसाक्षी वरती जाय रे कान्हो
४७२७६	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०२।।	ती अखरींच चरे रे। सर्वसाक्षी वरती जाय रे कान्हो

४७२७७	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
४७२७८	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
४७२७९	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
४७२८०	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
४७२८१	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
४७२८२	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
४७२८३	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
४७२८४	रे	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
४७२८५	रे	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
४७२८६	रे	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
४७२८७	रे	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
४७२८८	रे	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
४७२८९	रे	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
४७२९०	रे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०१।।	हमामा रे पोरा हमामा। घुमरी वाजे घुमामा
४७२९१	रे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
४७२९२	रे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
४७२९३	रे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा

४७२९४	रे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
४७२९५	रे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
४७२९६	रे	।।ज्ञा.गा.१०२२.०२।।	हमामा रे पोरा हमामा रे
४७२९७	रे	।।ज्ञा.गा.१०२२.०२।।	हमामा रे पोरा हमामा रे
४७२९८	रे	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
४७२९९	रे	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
४७३००	रे	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
४७३०१	रे	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
४७३०२	रे	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
४७३०३	रे	।।ज्ञा.गा.१०३५.०४।।	घोंगडें देईल तो एक दाता। रखुमादेविवरा मागों रे आतां
४७३०४	रे	।।ज्ञा.गा.१०३७.०४।।	मनोरथ पुरले रे आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाशीं ध्यातां
४७३०५	रे	।।ज्ञा.गा.१०५०.०१।।	कान्होबा तुझी घोंगडी चांगली रे। आम्हांशी कां दिली वांगली रे
४७३०६	रे	।।ज्ञा.गा.१०५०.०१।।	कान्होबा तुझी घोंगडी चांगली रे। आम्हांशी कां दिली वांगली रे
४७३०७	रे	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे
४७३०८	रे	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे
४७३०९	रे	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
४७३१०	रे	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
४७३११	रे	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
४७३१२	रे	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
४७३१३	रे	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
४७३१४	रे	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
४७३१५	रे	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
४७३१६	रे	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
४७३१७	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०१।।	आम्हीं कापडी रे आम्हीं कापडी रे। पापें बारा वाटा पळती बापडी रे

४७३१८	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०१।।	आम्हीं कापडी रे आम्हीं कापडी रे। पापें बारा वाटा पळती बापडी रे
४७३१९	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०१।।	आम्हीं कापडी रे आम्हीं कापडी रे। पापें बारा वाटा पळती बापडी रे
४७३२०	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०२।।	पंढरपुरीचे आम्हीं कापडी रे। उत्तरपंथीचे आम्ही कापडी रे
४७३२१	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०२।।	पंढरपुरीचे आम्हीं कापडी रे। उत्तरपंथीचे आम्ही कापडी रे
४७३२२	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०३।।	आजी पाहालें रे आजी पाहालें रे। संतसंगति सुख जालें रे
४७३२३	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०३।।	आजी पाहालें रे आजी पाहालें रे। संतसंगति सुख जालें रे
४७३२४	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०३।।	आजी पाहालें रे आजी पाहालें रे। संतसंगति सुख जालें रे
४७३२५	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०४।।	समता कावडी रे समता कावडी रे। माजी नामामृत भरिलें आवडी रे
४७३२६	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०४।।	समता कावडी रे समता कावडी रे। माजी नामामृत भरिलें आवडी रे
४७३२७	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०४।।	समता कावडी रे समता कावडी रे। माजी नामामृत भरिलें आवडी रे
४७३२८	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे
४७३२९	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे
४७३३०	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०५।।	येणें न घडे रे जाणें न घडे रे। निजसुख कोंदलें पाहतां चहूंकडे रे
४७३३१	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०६।।	नलगे दंडणें रे नलगे मुंडणें रे। नाम म्हणोनी कर्माकर्म खंडणें रे
४७३३२	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०६।।	नलगे दंडणें रे नलगे मुंडणें रे। नाम म्हणोनी कर्माकर्म खंडणें रे
४७३३३	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०६।।	नलगे दंडणें रे नलगे मुंडणें रे। नाम म्हणोनी कर्माकर्म खंडणें रे
४७३३४	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०७।।	दु:ख फिटलें रे दु:ख फिटलें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें रे
४७३३५	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०७।।	दु:ख फिटलें रे दु:ख फिटलें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें रे
४७३३६	रे	।।ज्ञा.गा.१०५८.०७।।	दु:ख फिटलें रे दु:ख फिटलें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें रे
४७३३७	रे	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
४७३३८	रे	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
४७३३९	रे	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
४७३४०	रे	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
४७३४१	रे	।।ज्ञा.गा.१०५९.०३।।	गुरुलिंग जंगम। त्यानें दाविला आगम। आधिव्याधि झाली सम। तेणें पावलों विश्राम रे

४७३४२	रे	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे
४७३४३	रे	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
४७३४४	रे	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
४७३४५	रे	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
४७३४६	रे	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
४७३४७	रे	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
४७३४८	रे	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
४७३४९	रे	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
४७३५०	रे	।।ज्ञा.गा.१०८१.०१।।	काळें ना सावळें। श्वेत ना पिवळें। नादबिंदाहून वेगळें। तें कवण रे चांगया
४७३५१	रे	।।ज्ञा.गा.१०८१.०३।।	गोडापरिस गोड। गगनाहूनि वाड। चौदाभुवनां ज्याची चाड। तें कवण रे चांगया
४७३५२	रे	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
४७३५३	रे	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
४७३५४	रे	।।ज्ञा.गा.१०८४.०२।।	पाहे या नवल चोज। म्यां देखिलें पां मज। गुह्यांचें गुज। जाण रे मना
४७३५५	रे	।।ज्ञा.गा.१०८५.०१।।	आरेवरी आर रे पिंपळावरी पार रे। खाली कुंभार वरी चाक भोवे
४७३५६	रे	।।ज्ञा.गा.१०८५.०१।।	आरेवरी आर रे पिंपळावरी पार रे। खाली कुंभार वरी चाक भोवे
४७३५७	रे	।।ज्ञा.गा.१०८५.०२।।	डंबडाळके। उंबरासी वाळके। पिंपळासी काकड्या लागल्या रे
४७३५८	रे	।।ज्ञा.गा.१०८५.०३।।	पैल वरले माळी कोल्हा करड काढी। ससा वळीतो वेठी रे
४७३५९	रे	।।ज्ञा.गा.१०८५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। गुरुमहिमा अनुभवावीण जाणती रे
४७३६०	रे	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
४७३६१	रे	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा

४७३६२	रे	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
४७३६३	रे	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
४७३६४	रे	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
४७३६५	रे	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
४७३६६	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०१।।	उन्मनी लागो नीज,। निजीं निज बाळा! सहज चैतन्याची पालखी रे!
४७३६७	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०२।।	शुद्ध सुमनांची शेज। तेथें तूं निद्रा करीं चहूं वाच्यांशि गूज रे !
४७३६८	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!
४७३६९	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!
४७३७०	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
४७३७१	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
४७३७२	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लाविं त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
४७३७३	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लाविं त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
४७३७४	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे!। विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!
४७३७५	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे!। विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!
४७३७६	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
४७३७७	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
४७३७८	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०८।।	सत्रावीचें क्षीर घेंई लंबीकेच्यानी मार्गें रे!। अलक्षाशीं लक्ष लावीं बैसोनियां राजयोग रे!
४७३७९	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०८।।	सत्रावीचें क्षीर घेंई लंबीकेच्यानी मार्गें रे!। अलक्षाशीं लक्ष लावीं बैसोनियां राजयोग रे!
४७३८०	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्त्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
४७३८१	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्त्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
४७३८२	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
४७३८३	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
४७३८४	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.१०।।	निजतत्त्वांशिं निज रे बाळा! जेथें ब्रह्म निष्कलंक रे!। 'अहं ब्रह्म' जाणशील तुझा तूंचि केवळ रे!
४७३८५	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
४७३८६	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
४७३८७	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.१२।।	स्वानंदाचें सुख थोर रे!। निवृत्तिज्ञानदेवीं अपार रे!

४७३८८	रे	।।ज्ञा.गा.११०९.१२।।	स्वानंदाचें सुख थोर रे!। निवृत्तिज्ञानदेवीं अपार रे!
४७३८९	रे	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
४७३९०	रे	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापड्या !
४७३९१	रे	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
४७३९२	रे	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
४७३९३	रे	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
४७३९४	रे	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
४७३९५	रे	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
४७३९६	रेख	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
४७३९७	रेखा	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
४७३९८	रेखा	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
४७३९९	रेखा	।।ज्ञा.गा.०१२३.०१।।	कर्माचिया रेखा। नुलंघिती अशेषा। म्हणोनि विशेषा। केशवसेवा
४७४००	रेखा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
४७४०१	रेखा	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
४७४०२	रेखा	।।ज्ञा.गा.०६६८.०४।।	निवृत्तिप्रसादें पावलों या सुखा। उजळलिया रेखा ज्ञानाचिया
४७४०३	रेखा	।।ज्ञा.गा.१०५६.०१।।	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां
४७४०४	रेखिला	।।ज्ञा.गा.०२०६.१५।।	टिळक रेखिला मृगनाभीचा। बाप राजा मन्मथाचा
४७४०५	रेखे	।।ज्ञा.गा.००५३.०३।।	मोक्ष रेखे आला भाग्यें विनटला। साधूंचा अंकिला हरिभक्त

४७४०६	रेचक	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
४७४०७	रेणु	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
४७४०८	रेत	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
४७४०९	रेरे	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
४७४१०	रेरे	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
४७४११	रेरे	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
४७४१२	रोकडें	।।ज्ञा.गा.०६४१.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे स्वसुख रोकडें। निवृत्तीनें पुढें दाखविलें
४७४१३	रोखावलें	।।ज्ञा.गा.०५७२.०२।।	देहेंवीण ब्रह्म देखें। देहेंवीण ब्रह्म देखें। तेणें निर्गुण राखे। रोखावलें
४७४१४	रोखें	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
४७४१५	रोगराई	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
४७४१६	रोडेलों	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
४७४१७	रोप	।।ज्ञा.गा.०६६३.०१।।	इवलेसें रोप लावियलें द्वारीं। त्याचा वेलु गेला गगनावरी
४७४१८	रोपा	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
४७४१९	रोम	।।ज्ञा.गा.०४५६.०२।।	वोळली हे कृपा निवृत्ति दयाळा। सर्व रोम पाल्हाळा प्रेमांकुर

४७४२०	रोमरंध्रीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
४७४२१	रोमरंध्रीं	।।ज्ञा.गा.०४४०.०१।।	मग निर्गुण निर्विकार। जगद्गुरु आदि अवतार। कैसे धारणा बांधेल धार। रोमरंध्रीं
४७४२२	रोमराजवेळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
४७४२३	रोमराजी	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
४७४२४	रोमराजी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। कालिमा जैसी गे माये
४७४२५	रोमांच	।।ज्ञा.गा.०७२८.०१।।	कैसी मनाची भ्रांति गेली। रोमांच ब्रह्मभावना जाली। हेचि शक्ति उजळली। ज्ञानाची
४७४२६	रोमामाजी	।।ज्ञा.गा.००२८.०३।।	काळिंदी जळाचा भोंवरा। कीं माजीं वेढूनि इंदिरावरा। माळ बांधोनियां मधुकरा। मधें रोमामाजी
४७४२७	रोविलें	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
४७४२८	रोहिणी	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
४७४२९	रोहिणीचें	।।ज्ञा.गा.०८७७.०४।।	रोहिणीचें वारु आणिसी बैसावया। कैचें वारु काय जुंझशील वायां
४७४३०	रौरवीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
४७४३१	लंके	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्मे वासुकी लंके दिवटा। कर्मे हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्मे शुकदेव गर्भी कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
४७४३२	लंकेसी	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
४७४३३	लंघावा	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
४७४३४	लंघूनियां	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याई हृषिकेशी

४७४३५	लंपट	।।ज्ञा.गा.०२११.०३।।	आपण न करी यात्रा दुजियासि जावो नेदी। विषयाचा लंपट शिकवी कुविद्या कुबुद्धी
४७४३६	लंपट	।।ज्ञा.गा.०२१२.०४।।	देखोनि ऐकोनि एक बहिर अंध जाले। विषयाचे लंपट बांधोनि यमपुरीस नेलें
४७४३७	लंपट	।।ज्ञा.गा.०३१०.०३।।	रखुमादेविवरें विठ्ठलें भोगियलें । लंपट जहालिये सहजानंदीं
४७४३८	लंपट	।।ज्ञा.गा.०७५८.०१।।	ऐसा योगीराज देखितां अवचट। उन्मनी लंपट रात्रंदिवस
४७४३९	लंपट	।।ज्ञा.गा.०७९९.०१।।	अग्नीचे पोटीं पुरुष उद्भवला अवचट। सत्रावी लंपट निशिदिनीं
४७४४०	लंबीकेच्यानी	।।ज्ञा.गा.११०९.०८।।	सत्रावीचें क्षीर घेंई लंबीकेच्यानी मार्गें रे!। अलक्षाशीं लक्ष लावीं बैसोनियां राजयोग रे!
४७४४१	लक्ष	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
४७४४२	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०१६३.०१।।	प्रमाण करावें नामासी। झुंझ घ्यावे यमदूतासी। मन वळावें नेमेंसी। हरिचरणीं लक्ष लावावें
४७४४३	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०१८९.०३।।	तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती
४७४४४	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०२३४.०१।।	लक्ष लावोनी अंतरीं। कृष्णा पाहती नरनारी। लावण्यसागरु हरि। परमानंदु
४७४४५	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
४७४४६	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०४३८.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
४७४४७	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०४८०.०३।।	लक्ष अनुष्ठान त्रिभुवनीं अन्नदान। तरी ब्रह्मज्ञान अतर्क्य हें
४७४४८	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०४९६.०४।।	लक्ष कोटी एकला अनंतगुणी जाहला। तो अंगें अंगवला निजस्वरूपीं वो माय
४७४४९	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०५०५.०१।।	जुगादीचें जुग युगादीचें युग। लक्षाआदि लक्ष मावळलें गे माये
४७४५०	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०५५७.०२।।	तेथें ब्रह्म गर्भा आलें ब्रह्म गर्भा आलें। लय लक्ष उरलें बाईये वो
४७४५१	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०५६३.०१।।	चातकेंवीण लक्ष अंतरींच ठसलें। तेथें एक वोळलें ब्रह्ममेघ
४७४५२	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०५८२.०१।।	तैंचि ज्ञानियासी होईजेल मोक्ष। ज्ञानेश्वर लक्ष लक्षितसे
४७४५३	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०७०८.०३।।	लय लक्ष ध्यान सर्व नाशवंत। पाहणें पाहत ज्योतिरूप
४७४५४	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०७०९.०४।।	लय लक्ष मुद्रा लावुनी बैससी । आपणा नेणसी कोण्या गुणें रया
४७४५५	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०७१२.०२।।	चातकेवीण लक्ष अंतरीं ठालें। तेथें एक वोळला ब्रह्ममेघ
४७४५६	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०७२१.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव

४७४५७	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०७४७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे लक्ष लावीं आकाशीं। ब्रह्म पावसी लौकरी तूं
४७४५८	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०७४९.०३।।	भ्रुवांतरीं लक्ष लाउनी बैसा ध्यानीं। ऐक्यासी उन्मनी होउनी रहा
४७४५९	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०७६४.०२।।	निशी दिवस दोन्ही नाहीं जेथ बा रे। अर्धमात्रेवरी लक्ष ठेवीं
४७४६०	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०७७७.०२।।	आत्मदशे योगी लक्ष लाविती देहीं। ब्रह्मरंध्र पाहीं सत्पद तें
४७४६१	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०७७९.०४।।	लक्ष लावी ज्ञानदेव एकलाची। शुद्ध ज्योती तोची जाणे एक
४७४६२	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०८१०.०१।।	आत्मा पूर्णपणीं लक्ष सोहं स्मरणीं। लक्षासी उन्मनी आणा बा रे
४७४६३	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०८१४.०२।।	श्वेत शाम कळा प्रकाश आगळा। स्वयं ज्योति बाळा लक्ष लावीं
४७४६४	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०८१७.०३।।	त्याचे चरणोदकीं जान्हवी पवित्र। सहस्रदळावर लक्ष ज्याचें
४७४६५	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०८४३.०१।।	लक्ष चौऱ्यांशी येऊनियां प्रती। कोटी फेरे होती कोटी जीवा
४७४६६	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
४७४६७	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०८५१.०४।।	सारुनी लक्ष लक्षण शास्त्राचा उगाणा। तेथ वेदादि षड्दर्शना नुमगे पाहीं
४७४६८	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०८६७.०२।।	लक्ष निवृत्तिचरणीं धीरु राहें। भेदुभ्रम सांडीं सावध होये
४७४६९	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
४७४७०	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
४७४७१	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०९९६.०४।।	वेदांतींही भिन्न जाणा पूर्वपक्ष। लक्षितेती लक्ष अती मूर्ख
४७४७२	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
४७४७३	लक्ष	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं

४७४७४	लक्ष	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
४७४७५	लक्ष	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
४७४७६	लक्ष	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
४७४७७	लक्ष	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
४७४७८	लक्ष	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
४७४७९	लक्ष	।।ज्ञा.गा.१०३७.०१।।	चौऱ्यांशीं लक्ष हिंडतां हाट। पुंजे दाट सांपडलें
४७४८०	लक्ष	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये
४७४८१	लक्ष	।।ज्ञा.गा.११०९.०८।।	सत्रावीचें क्षीर घेंई लंबीकेच्यानी मार्गें रे!। अलक्षाशीं लक्ष लावीं बैसोनियां राजयोग रे!
४७४८२	लक्ष	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
४७४८३	लक्षण	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
४७४८४	लक्षण	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
४७४८५	लक्षण	।।ज्ञा.गा.०८५१.०४।।	सारुनी लक्ष लक्षण शास्त्राचा उगाणा। तेथ वेदादि षड्दर्शना नुमगे पाहीं
४७४८६	लक्षण	।।ज्ञा.गा.०८९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे हें साधूचें लक्षण। अंतकाळीं आपण वेगीं पाहा
४७४८७	लक्षण	।।ज्ञा.गा.०९८१.०४।।	अनुभविया प्रति बोलिजे लक्षण। ज्ञानदेवें खूण सांगितली
४७४८८	लक्षण	।।ज्ञा.गा.१०७४.०३।।	लक्षण म्हणे कीं सुलक्षण म्हणे। येके उदरींच आम्ही दोघे जणे
४७४८९	लक्षणें	।।ज्ञा.गा.०८५०.०१।।	बहुशास्त्र जल्पणें वेद त्रिकांडपणें। बोलती लक्षणें त्रिविधमुक्ती

४७४९०	लक्षणें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
४७४९१	लक्षलिही	।।ज्ञा.गा.०५२२.०१।।	स्वरूपीं पाहतां लक्षलिही घेतां। अरूप अनंता गुणीं नाहीं
४७४९२	लक्षवरी	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
४७४९३	लक्षवित	।।ज्ञा.गा.०६८३.०२।।	थितें होतें तें निध सांठविलें। विश्वासें घेतलें लक्षवित
४७४९४	लक्षवेना	।।ज्ञा.गा.०७४५.०१।।	सत्रावीचा खेळ लक्षवेना कवणा। ब्रह्मादिकां जाणा अगम्य तें
४७४९५	लक्षा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
४७४९६	लक्षा	।।ज्ञा.गा.०३६६.०१।।	सदैवपण आलें गोपाळातें देखिलें। लक्षा एका जोडलें अमित्य गुणीं वो माय
४७४९७	लक्षा	।।ज्ञा.गा.०७४४.०१।।	अव्यक्त मसुराकार पूर्वार्ध संचलें। लक्षा सरीसें झालें लक्षासी पैं
४७४९८	लक्षा	।।ज्ञा.गा.०७५०.०१।।	सोहंकारी माया लक्षा आणि देहीं। निरंजनीं पाहीं मायाकार
४७४९९	लक्षाआदि	।।ज्ञा.गा.०५०५.०१।।	जुगादीचें जुग युगादीचें युग। लक्षाआदि लक्ष मावळलें गे माये
४७५००	लक्षाचा	।।ज्ञा.गा.०३७०.०४।।	बाप रखुमादेविवरें केला घातासी घातु। आपला लक्षाचा लाभु वरी दिधला
४७५०१	लक्षाचा	।।ज्ञा.गा.०५६९.०२।।	लक्षाचा लाभ मज घडला गे माय। कवणें उपायें चरण जोडलें वो
४७५०२	लक्षाचा	।।ज्ञा.गा.०५७३.०३।।	लक्षाचा लाभु जोडला ठावो। रखुमादेविवरु विठ्ठल नाहो
४७५०३	लक्षाचा	।।ज्ञा.गा.०८०२.०३।।	महाकारणीं आतुला लक्षाचा पुतळा। उन्मनी हे कळा दैवी वरी
४७५०४	लक्षाचेनि	।।ज्ञा.गा.०९२८.०३।।	लक्षाचेनि लाभें जोडलें निधान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु जाण
४७५०५	लक्षालक्ष	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
४७५०६	लक्षालक्ष	।।ज्ञा.गा.०५०३.०२।।	जगजीव ईश्वर क्षरला चराचर। लक्षालक्ष पार अलिप्तपणें
४७५०७	लक्षावा	।।ज्ञा.गा.०५०६.०३।।	रूपरेखा नाहीं लक्षावा कवणें ठायीं। लक्षीं लक्षितांही परतल्या दृष्टि
४७५०८	लक्षासी	।।ज्ञा.गा.०७४४.०१।।	अव्यक्त मसुराकार पूर्वार्ध संचलें। लक्षा सरीसें झालें लक्षासी पैं
४७५०९	लक्षासी	।।ज्ञा.गा.०८१०.०१।।	आत्मा पूर्णपणीं लक्ष सोहं स्मरणीं। लक्षासी उन्मनी आणा बा रे

४७५१०	लक्षाही	।।ज्ञा.गा.०७५९.०३।।	रज तम सत्त्व यांहुनी निराळी। लक्षाही वेगळी निवृत्ति जाणे
४७५११	लक्षित	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा
४७५१२	लक्षितसे	।।ज्ञा.गा.०५८२.०१।।	तैंचि ज्ञानियासी होईजेल मोक्ष। ज्ञानेश्वर लक्ष लक्षितसे
४७५१३	लक्षितां	।।ज्ञा.गा.०५३५.०२।।	देखिला गे माये अलक्ष लक्षितां। शांति पक्षवाता समबुद्धि
४७५१४	लक्षितां	।।ज्ञा.गा.०५८३.०२।।	स्थूळ दृष्टि करुनी जयाशी लक्षितां। न दिसे तत्त्वता भास कांहीं
४७५१५	लक्षितां	।।ज्ञा.गा.०८४१.०२।।	धाले पूर्णपदीं समाधि लक्षितां। क्षुधा चाड चिंता नाहीं नाहीं
४७५१६	लक्षितांही	।।ज्ञा.गा.०५०६.०३।।	रूपरेखा नाहीं लक्षावा कवणें ठायीं। लक्षीं लक्षितांही परतल्या दृष्टि
४७५१७	लक्षिती	।।ज्ञा.गा.०७४९.०२।।	धाले पूर्वपदीं समान लक्षिती। क्षुधा चाड चित्तीं नाहीं नाहीं
४७५१८	लक्षिते	।।ज्ञा.गा.०४६७.०५।।	अलक्ष लक्षिते अगोचर पर। तेथेंही गव्हर संचलें असे
४७५१९	लक्षितेती	।।ज्ञा.गा.०९९६.०४।।	वेदांतींही भिन्न जाणा पूर्वपक्ष। लक्षितेती लक्ष अती मूर्ख
४७५२०	लक्षी	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
४७५२१	लक्षी	।।ज्ञा.गा.०६०६.०४।।	देह जीव शीव सर्वांसही साक्षी। ज्ञानदेव लक्षी परब्रह्म
४७५२२	लक्षी	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
४७५२३	लक्षी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
४७५२४	लक्षीं	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा
४७५२५	लक्षीं	।।ज्ञा.गा.०३५६.०२।।	सहस्राची भरोवरी जाली गे माये। लय लक्षीं पाहे तंव चोजवेना
४७५२६	लक्षीं	।।ज्ञा.गा.०३८४.०३।।	सज्ञानीं विज्ञान ज्ञानी ज्ञानपण। अन्वयीं शोधून पाहा लक्षीं
४७५२७	लक्षीं	।।ज्ञा.गा.०५०६.०३।।	रूपरेखा नाहीं लक्षावा कवणें ठायीं। लक्षीं लक्षितांही परतल्या दृष्टि
४७५२८	लक्षीं	।।ज्ञा.गा.०५६८.०१।।	निर्गुणाचा पालऊ लागला। लय लक्षीं हरपला देह माझा
४७५२९	लक्षीं	।।ज्ञा.गा.०९८३.०४।।	पुराणप्रसिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुमुखें लक्षीं चोजवलें रया
४७५३०	लक्षीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.०१।।	अलक्षलक्षीं मी लक्षीं। तेथें दिसती दोही पक्षी। वेद शास्त्रां हेचि साक्षी। चंद्रसूर्यासहित
४७५३१	लक्षीं	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गें!
४७५३२	लक्षुनी	।।ज्ञा.गा.०८१८.०१।।	निशी दिवस दोघे लोपले ते ठायीं। निरंजन ते ठायीं लक्षुनी पाहा
४७५३३	लक्षूं	।।ज्ञा.गा.०७४५.०३।।	सत्रावी अगम्य विधि हरिहरां। लक्षूं पहातां बरा गोविंदु गे

४७५३४	लक्ष्मणें	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
४७५३५	लक्ष्मी	।।ज्ञा.गा.०८१५.०२।।	निळावर्ण देह महाकारण साजिरा। ज्योतीचा मोहरा अलक्ष लक्ष्मी
४७५३६	लक्ष्मीचा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
४७५३७	लक्ष्मीये	।।ज्ञा.गा.०८७४.०४।।	ज्ञानदेवो सांगे असे मज पांडुरंगें। लक्ष्मीये रिघे शरण आडवा
४७५३८	लक्ष्मीवल्लभ	।।ज्ञा.गा.००६९.०१।।	नित्य नेम नामीं तो प्राणी दुर्लभ। लक्ष्मीवल्लभ तयाजवळीं
४७५३९	लखलखित	।।ज्ञा.गा.०७३३.०१।।	डोळांची पाहा डोळां शून्याचा शेवट। नीळबिंदु नीट लखलखित
४७५४०	लखलखीत	।।ज्ञा.गा.०६५८.०१।।	दृष्टिमाजीं रूप लखलखीत देखलें। अव्यक्त ओळखिलें तेजाकार
४७५४१	लगका	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
४७५४२	लगतां	।।ज्ञा.गा.०५१५.०२।।	परोपरी पाहतां सर्वरूपीं गोपाळ। तो मजपाशीं परी वेळ न लगतां वो माय
४७५४३	लगती	।।ज्ञा.गा.००७०.०२।।	तैसें नव्हे नाम सर्वमार्गांवरिष्ठ। येथें कांहीं कष्ट न लगती
४७५४४	लगती	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
४७५४५	लगती	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
४७५४६	लगती	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
४७५४७	लगाई	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों
४७५४८	लगे	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
४७५४९	लगे	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थीं। पहावें न लगे ये अर्थीं। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
४७५५०	लगे	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थीं। पहावें न लगे ये अर्थीं। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
४७५५१	लगे	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
४७५५२	लगे	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना

४७५५३	लगे	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
४७५५४	लगेची	।।ज्ञा.गा.०१८७.०३।।	देशदेशान्तरा न लगेची जाणें। ठायींच जोडणें ऐक्यभावें
४७५५५	लग्न	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दृष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
४७५५६	लग्नमुहूर्त	।।ज्ञा.गा.१०७४.०६।।	निवृत्ति दास तेथें नाहीं। लग्नमुहूर्त बहुला ठायीं
४७५५७	लग्नेंविण	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
४७५५८	लग्नेविण	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
४७५५९	लघु	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
४७५६०	लचकत	।।ज्ञा.गा.०२२९.०३।।	बाहे कडाडिते मनगटें लचकत। म्हणोनी उठिले अवघे रे
४७५६१	लजसी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
४७५६२	लजैल	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थी भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
४७५६३	लटकी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
४७५६४	लटकीच	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
४७५६५	लटकीच	।।ज्ञा.गा.०८७७.०२।।	लटकीच खटपट लटकीच खटपट। लटकीचि खटपट रे साळोबा
४७५६६	लटकीच	।।ज्ञा.गा.०८७७.०२।।	लटकीच खटपट लटकीच खटपट। लटकीचि खटपट रे साळोबा
४७५६७	लटकीचि	।।ज्ञा.गा.०८७७.०२।।	लटकीच खटपट लटकीच खटपट। लटकीचि खटपट रे साळोबा

४७५६८	लटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
४७५६९	लटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०३।।	आतां परिसा पांच नाद। पांच नादाचे पांच भेद। पहिला नाद चटपट चटपट। दुसरा खटपट खटपट। तिसरा लटपट लटपट। चौथा फटफट फटफट। पांचवा तळमळ तळमळ
४७५७०	लटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०९।।	लटपट लटपट। मेळवुनी शिष्यांचा थाट। अद्वैत ज्ञानाचा बोभाट। भरिला हाट जिविकेसी
४७५७१	लटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०९।।	लटपट लटपट। मेळवुनी शिष्यांचा थाट। अद्वैत ज्ञानाचा बोभाट। भरिला हाट जिविकेसी
४७५७२	लटपट	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना
४७५७३	लटिका	।।ज्ञा.गा.००७४.०२।।	लटिका व्यवहार सर्व हा संसार। वायां येरझार हरिवीण
४७५७४	लटिका	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
४७५७५	लटिकाचि	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
४७५७६	लटिकिया	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
४७५७७	लटिकें	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
४७५७८	लटिकें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
४७५७९	लटिकें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१८।।	अर्धनारी सोंग पाहतां निकें। साच लपऊनि दावितो लटिकें
४७५८०	लटिकें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
४७५८१	लटिकें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
४७५८२	लटिकें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया

४७५८३	लटिकें	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
४७५८४	लटिकें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
४७५८५	लटिकेंचि	।।ज्ञा.गा.०३९१.२२।।	सच्चिदानंदरूप तत्त्वता। लटिकेंचि बंधन बंधना मुक्ता
४७५८६	लटिकेंचि	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
४७५८७	लटिकेंनी	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
४७५८८	लटिकेचि	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
४७५८९	लता	।।ज्ञा.गा.११००.०१।।	सुमनाची लता भ्रमराची ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
४७५९०	लपंडाई	।।ज्ञा.गा.०५७४.०१।।	काळा लपंडाई काळेरात्रीं खेळे। मी सवें वेधिली जाय काळ्याछंदें
४७५९१	लपऊनि	।।ज्ञा.गा.०३९१.१८।।	अर्धनारी सोंग पाहतां निकें। साच लपऊनि दावितो लटिकें
४७५९२	लपणेंची	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
४७५९३	लपत	।।ज्ञा.गा.०२६५.०२।।	काय करुं सये सांवळें गोंवित। आपेंआप लपत मन तेथें
४७५९४	लपती	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेऱ्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
४७५९५	लपवावें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
४७५९६	लपविलें	।।ज्ञा.गा.०३४३.०२।।	लोपले रविशशी तेज न माये आकाशीं। मेघ:श्यामें मेघाशीं लपविलें
४७५९७	लपविसी	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा

४७५९८	लपवी	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
४७५९९	लपवी	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
४७६००	लपवीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
४७६०१	लपवुनी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
४७६०२	लपसी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा
४७६०३	लपाला	।।ज्ञा.गा.०६६४.०३।।	रखुमादेविवरु गुरुमुखा भ्याला। होता तो लपाला नाहीं ते ठायीं
४७६०४	लपालीं	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
४७६०५	लपे	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेंची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
४७६०६	लपे	।।ज्ञा.गा.०३८६.०४।।	ज्ञानदेवीं लपे विज्ञान हारपे। काळ यम मापें न बाधिती
४७६०७	लपे	।।ज्ञा.गा.०५९४.०१।।	जें जें पाहूं जाय सुमनें करुनी। अदृश्य होउनी तेंचि लपे
४७६०८	लपे	।।ज्ञा.गा.०६०४.०१।।	सेवितां वारुणी देहभास लपे। बडबडची लपे शब्द नाना
४७६०९	लपे	।।ज्ञा.गा.०६०४.०१।।	सेवितां वारुणी देहभास लपे। बडबडची लपे शब्द नाना
४७६१०	लपों	।।ज्ञा.गा.००७४.०४।।	निजवृत्ति काढीं सर्व माया तोडीं। इंद्रिया सवडी लपों नको
४७६११	लपोनियां	।।ज्ञा.गा.०३९१.०६।।	जेथें पाहें तेथें तूंचि दिससी। लपोनियां अबोला कासया धरिसी
४७६१२	लपोनी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा
४७६१३	लभे	।।ज्ञा.गा.०३२४.०३।।	नीळवर्ण अंभ नीळवर्ण स्वयंभ । वेधें वेधु न लभे वैकुंठीचा
४७६१४	लभे	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
४७६१५	लभे	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया

४७६१६	लभे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
४७६१७	लभे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
४७६१८	लय	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
४७६१९	लय	।।ज्ञा.गा.०३५६.०२।।	सहस्राची भरोवरी जाली गे माये। लय लक्षीं पाहे तंव चोजवेना
४७६२०	लय	।।ज्ञा.गा.०५५७.०२।।	तेथें ब्रह्म गर्भा आलें ब्रह्म गर्भा आलें। लय लक्ष उरलें बाईये वो
४७६२१	लय	।।ज्ञा.गा.०५६८.०१।।	निर्गुणाचा पालऊ लागला। लय लक्षीं हरपला देह माझा
४७६२२	लय	।।ज्ञा.गा.०७०४.०३।।	लय गेलें ध्यानीं ध्यान गेलें उन्मनीं। नित्य हरिपर्वणी सर्वांरूपें
४७६२३	लय	।।ज्ञा.गा.०७०८.०३।।	लय लक्ष ध्यान सर्व नाशवंत। पाहणें पाहत ज्योतिरूप
४७६२४	लय	।।ज्ञा.गा.०७०९.०४।।	लय लक्ष मुद्रा लावुनी बैससी । आपणा नेणसी कोण्या गुणें रया
४७६२५	लय	।।ज्ञा.गा.०७१३.०४।।	चराचर रूप देवचि पैं जाला। लय होउनि ठेला आत्मरूपीं
४७६२६	लय	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
४७६२७	लय	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
४७६२८	लय	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
४७६२९	लय	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी

४७६३०	लयलक्ष	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
४७६३१	लया	।।ज्ञा.गा.०५७५.०१।।	अद्वैत येणें अद्वैतपणें सांडिलें। थितें होतें तें माझें लया पैं गेलें
४७६३२	लया	।।ज्ञा.गा.०९२५.०१।।	ये सातें आलिया वोळंगा सारंगधरु। नाहीं तरी संसारु। वायां जाईल लया
४७६३३	लया	।।ज्ञा.गा.०९२५.०२।।	कवणाचें मायबाप कवणाचें गणगोत। मृगजळवत् जाईल लया
४७६३४	लया	।।ज्ञा.गा.०९२५.०३।।	विषयाचें समसुख बेगडाची बाहुली। अभ्राची साउली जाईल लया
४७६३५	लया	।।ज्ञा.गा.०९२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पाहतां पाहिलें। स्वप्नीचें चेईलें जाईल लया
४७६३६	लयाकार	।।ज्ञा.गा.०५४९.०१।।	माझें स्वरूप म्यांचि शृंगारिलें। निर्वाणीं म्यां केलें लयाकार
४७६३७	लयातीत	।।ज्ञा.गा.०३७४.०१।।	पांचासहित लयातीत जालिये वो। प्रेम भक्ति अनुसरलें काळ्या रूपासी
४७६३८	लयासी	।।ज्ञा.गा.००५८.०१।।	हरि उच्चारणीं अनंत पापराशी। जातील लयासी क्षणमात्रें
४७६३९	ललत	।।ज्ञा.गा.०३१९.०४।।	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
४७६४०	ललाटीं	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
४७६४१	लल्लाटीं	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
४७६४२	लल्लाटीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
४७६४३	लल्लाटीं	।।ज्ञा.गा.१०२३.०६।।	नमन लल्लाटीं। संसारेसी साटीं
४७६४४	लळा	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा लळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
४७६४५	लवडसवडी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
४७६४६	लवडसवडी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०५।।	कोणी एक प्राणी पडिलासे झडीं। म्हणोनी गेला पैल तो झाडीं। खा खात अस्वली उठली लवडसवडी। नाक कान तोडी तैसें जालें

४७६४७	लवण	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
४७६४८	लवण	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
४७६४९	लवण	।।ज्ञा.गा.०४५७.०१।।	आदिमध्यअंत तुजमाजीं बिंबे। ब्रह्मीं ब्रह्म थांबे लवण जळीं
४७६५०	लवण	।।ज्ञा.गा.०४५९.०१।।	सुखीं सुख मुरे तेथें कोण झुरे। जळीं लवण विरे तैसें जालें
४७६५१	लवण	।।ज्ञा.गा.०५२३.०१।।	लवण पवन जळापासाव धीर। पावन समीर रवी तया
४७६५२	लवण	।।ज्ञा.गा.०६५९.०५।।	निरयदृष्टी ती खोली येउनी राहे बुबुळीं। लवण थाव घेउनी जळीं केवीं निवडो पाहे
४७६५३	लवण	।।ज्ञा.गा.०७१३.०२।।	नाठवेचि कांहीं देवभक्तपण। सागरीं लवण मेळवी जें
४७६५४	लवण	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
४७६५५	लवणासी	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
४७६५६	लवलाही	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। निःसंदेह जीव तरती
४७६५७	लवलाही	।।ज्ञा.गा.०२२७.०३।।	पाणिया निघाल्या गाई चरती कळंबा ठायीं। हांकितसे लवलाही संवगडा
४७६५८	लवलाही	।।ज्ञा.गा.०६५२.०३।।	उत्तम भूमिका कमाविली पाही। धोत्रा लवलाही पेरियेला
४७६५९	लवलाहीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
४७६६०	लवलाहीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
४७६६१	लवलाहीं	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
४७६६२	लवलाहे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे

४७६६३	लवलाहे	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
४७६६४	लवलाहें	।।ज्ञा.गा.०५०२.०४।।	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
४७६६५	लवलाहें	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
४७६६६	लवलाह्या	।।ज्ञा.गा.०२४४.०४।।	ठायीं ठायीं उभ्या विसरल्या माया। हाकितु लवलाह्या कृष्णहरी
४७६६७	लवलाह्यां	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
४७६६८	लवा	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
४७६६९	लवावो	।।ज्ञा.गा.०४९७.०२।।	आणिकांची चाड न लवावो मातें। एकल्या अनंतें मज बरवें केलें वो माय
४७६७०	लवे	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
४७६७१	लवे	।।ज्ञा.गा.०९०६.०१।।	सुढाळ ढाळाचे मोतीं अष्टै अंगें लवे ज्योती। जया होय प्राप्ति तोचि लाभे
४७६७२	लहरी	।।ज्ञा.गा.०३८१.०२।।	भाव दृढ धरीं चित्ताची लहरी। प्रकृती कामारी सत्रावीची
४७६७३	लहरीं	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
४७६७४	लांचा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
४७६७५	लांचावला	।।ज्ञा.गा.०२०८.०४।।	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
४७६७६	लांचावला	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये

४७६७७	लांचावला	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
४७६७८	लांबविला	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
४७६७९	लांबा	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
४७६८०	लाउनी	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
४७६८१	लाउनी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०२।।	चाळा लाउनी गोवितोसी दाउनियां लपसी। लपोनी केउता जासी तैसी माव न करीं आम्हांसी रे गोंवळा
४७६८२	लाउनी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
४७६८३	लाउनी	।।ज्ञा.गा.०२८६.०३।।	मोतियाचे पाणी वाहे निळिये सारणी। सगुणाची लावणी लाउनी गेला
४७६८४	लाउनी	।।ज्ञा.गा.०३५७.०१।।	नेत्र लाउनी मनासी जंव पुसों जाय। तंव देवें नवल केलें गे बाईये
४७६८५	लाउनी	।।ज्ञा.गा.०७४९.०३।।	भ्रुवांतरीं लक्ष लाउनी बैसा ध्यानीं। ऐक्यासी उन्मनी होउनी रहा
४७६८६	लाउनी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
४७६८७	लाऊं	।।ज्ञा.गा.०४९८.०३।।	गुणचि नाहीं त्यासी काय लाऊं गुण। अतीत निरंजन देखिला वो माय
४७६८८	लाऊं	।।ज्ञा.गा.०५५७.०१।।	मनाचि वाती लाऊं गेलिये ज्योती। ते अवघीच प्राप्ती ज्योतिरूपें
४७६८९	लाऊनि	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
४७६९०	लाऊनियां	।।ज्ञा.गा.०७९७.०२।।	उन्मनी सदैव वसे अक्षय पंथें। लाऊनियां चित्तें तया ठायीं
४७६९१	लागतसे	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
४७६९२	लागतां	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं

४७६९३	लागतां	।।ज्ञा.गा.०४४२.०१।।	आणि देखिलें स्वप्नीं। शास्त्रेंच जाहली ज्ञानी। अंगा लागतां कडसणी। रिघो पाहती
४७६९४	लागती	।।ज्ञा.गा.०१७७.०५।।	पवना पाठीं पांगुळें जैं लागती। तैं जन्मा येती हरीचे दास
४७६९५	लागती	।।ज्ञा.गा.११०७.०३।।	पांच पंचविस पाठि लागती आता कसा मागे सरूं?
४७६९६	लागतील	।।ज्ञा.गा.०२१२.०६।।	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं
४७६९७	लागतील	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
४७६९८	लागते	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
४७६९९	लागते	।।ज्ञा.गा.०२५०.०७।।	तुना चार लागते गोर तुना बोर लागते गोर। तुना नाहीं माझी चार माझी आईयो गो गो
४७७००	लागपाट	।।ज्ञा.गा.०९८६.१२।।	रिकामा हा काळ जाऊं न द्यावा। हिताचा करावा लागपाट
४७७०१	लागला	।।ज्ञा.गा.०२१२.०३।।	तापत्रय अग्नीचा लागला वोणवा। कवण रिघे आड कवण करी सावाधावा
४७७०२	लागला	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
४७७०३	लागला	।।ज्ञा.गा.०४१९.०३।।	रणभूमि आला रणवट घातला। पाहों जों लागला न देखे कांहीं
४७७०४	लागला	।।ज्ञा.गा.०४९८.०५।।	आतां असो हव्यासु लागला निजध्यासु। निरंजनीं सौरसु करीतसे वो माय
४७७०५	लागला	।।ज्ञा.गा.०५०२.०३।।	सुखसंवादु लागला जीवनीं जीवनु भेटला। भेटी देऊनि गुंतला मनोमंदिरीं वो माय
४७७०६	लागला	।।ज्ञा.गा.०५६८.०१।।	निर्गुणाचा पालऊ लागला। लय लक्षीं हरपला देह माझा
४७७०७	लागला	।।ज्ञा.गा.०८४०.०६।।	खद्योत गलबला थोर जाला। निवृत्तिबोध मिरवूं लागला। ज्ञानदेव पैकूं रंजिला। सर्व सुखा
४७७०८	लागला	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
४७७०९	लागला	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
४७७१०	लागलासे	।।ज्ञा.गा.०२१२.०७।।	संतसंग धरा तुम्ही हरिभजन करा। पाठी लागलासे काळ दांत खातो करकरां

४७७११	लागलासे	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
४७७१२	लागलासे	।।ज्ञा.गा.०३०५.०३।।	रखुमादेविवरु लागलासे चोरु । मार्ग बुडविला घराचारु
४७७१३	लागलासे	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
४७७१४	लागलिया	।।ज्ञा.गा.११००.०३।।	लागलिया तृषा जीवनातें वाळी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
४७७१५	लागली	।।ज्ञा.गा.०३६२.०१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां
४७७१६	लागली	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
४७७१७	लागली	।।ज्ञा.गा.०४८६.०१।।	तनु चोरिली कोठें मी पाहों। भूक लागली काय मी खावों
४७७१८	लागली	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना
४७७१९	लागली	।।ज्ञा.गा.१०५७.०२।।	हळुहळु गळती गळे गळों लागली सकाळें। उच्चारितां कृष्णनाम। भेणें पळिजे कळिकाळें
४७७२०	लागलीं	।।ज्ञा.गा.०७४७.०१।।	षट्चक्रें बंद निघूनियां गेलीं। पाहों जों लागलीं तया गांवा
४७७२१	लागलीं	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
४७७२२	लागलीया	।।ज्ञा.गा.०४२२.०३।।	तृषा लागलीया जीवनातें ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो या जिवा
४७७२३	लागलीसे	।।ज्ञा.गा.०२०९.०३।।	भक्तिमार्ग फुकटा आनंदाची पव्हे। लागलीसे सवें पुंडलिका
४७७२४	लागलीसे	।।ज्ञा.गा.०२८१.०६।।	आशा लागलीसे सर्पिणी। ग्रासूं पाहातसे पापिणी। रामनामाचीया ध्वनी। आइकों नेदी श्रवणीं
४७७२५	लागले	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
४७७२६	लागले	।।ज्ञा.गा.०८८५.०१।।	संसारा येउनी लागले फांसे। गुंतला आशा मायामोहें
४७७२७	लागले	।।ज्ञा.गा.१०६४.०३।।	बहिणी भावासंगें खेळूं पैं लागले। विपरीत झालें सांगूं कोणा
४७७२८	लागलें	।।ज्ञा.गा.००१२.०७।।	काया काशी गुरु उपदेशी । तारक मंत्र दिला आम्हांशीं । बाप रखुमादेविवराशी । ध्यान मानसीं लागलें
४७७२९	लागलें	।।ज्ञा.गा.००१७.०३।।	पाहातां वो हरि पाहातां वो । ध्यान लागलें या चित्ता वो
४७७३०	लागलें	।।ज्ञा.गा.००२३.०६।।	ऐसियातें वोठी । लागलें तयाचे पाठीं । रखुमादेविवरा भेटी । विठ्ठलीं वो माय

४७७३१	लागलें	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वर्‍हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दृष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
४७७३२	लागलें	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
४७७३३	लागलें	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
४७७३४	लागलें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
४७७३५	लागलें	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
४७७३६	लागलें	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
४७७३७	लागलें	।।ज्ञा.गा.११२१.०५।।	हरि पाहातां वो हरि पाहातां वो। ध्यान लागलें चित्ता वो
४७७३८	लागलों	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
४७७३९	लागल्या	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
४७७४०	लागल्या	।।ज्ञा.गा.१०८५.०२।।	डंबडाळके। उंबरासी वाळके। पिंपळासी काकड्या लागल्या रे
४७७४१	लागवेगा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
४७७४२	लागसील	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
४७७४३	लागावें	।।ज्ञा.गा.०९८६.०१।।	ॐ ओंखट सांडुनि अंतरापासुनि। लागावें भजनीं गोविंदाचे
४७७४४	लागिजे	।।ज्ञा.गा.०४७८.०९।।	हातीं घेऊनियां दिवटी लागिजे अंधारापाठीं। अंधार न देखे दृष्टि उजियेडू तो

४७७४५	लागीं	।।ज्ञा.गा.०६१८.०२।।	वासनेच्या योगें न निमे कल्पना। याचि लागीं नाना योनी भोगी
४७७४६	लागीं	।।ज्ञा.गा.०६४९.०२।।	याची लागीं आतां सांगणें हें तुज। माझें निजगुज अंतरीचें
४७७४७	लागीं	।।ज्ञा.गा.०७१८.०२।।	नित्य निरंजन सगुणत्व केली। दुर्घटत्व बोली माये लागीं
४७७४८	लागीं	।।ज्ञा.गा.०७३६.०३।।	सांगतांचि गुज देखिलें नयनीं। हिंडताती मौनी याची लागीं
४७७४९	लागीं	।।ज्ञा.गा.०७५१.०२।।	अग्नीकुंड मनें बाळकें निर्मिलें। प्रत्ययासी देखिलें मी या लागीं
४७७५०	लागीं	।।ज्ञा.गा.०७९९.०२।।	आधार नाहीं जेथ निराधार वर्तती। निराधार न म्हणती आपणा लागीं
४७७५१	लागीं	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
४७७५२	लागीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्का लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
४७७५३	लागीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.१६।।	आतां तळमळ। धरणींपारणीं हळाहळ। तीर्थयात्रे लागीं चळपळ। घेतलें बळ तपाचें
४७७५४	लागीं	।।ज्ञा.गा.१०७७.०४।।	पितियाचा वेष धरूनियां वेगीं। मातेचें सुख भोगावया लागीं
४७७५५	लागीं	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्‌गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
४७७५६	लागुनि	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
४७७५७	लागुनी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
४७७५८	लागुनी	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
४७७५९	लागूं	।।ज्ञा.गा.०८४०.०५।।	सद्‌गुरु आश्रयाचा धडा। एकसरा वाचिला पाडा। अंगा लागूं पाहे रगडा। चक्राकाराचा
४७७६०	लागे	।।ज्ञा.गा.००१०.०४।।	निवृत्तिगमनाच्या सिद्धिपंथा । ज्ञानेश्वराची उन्मनी अवस्था । तुझिया स्वरूपाची कुसुमकांता । झळको लागे
४७७६१	लागे	।।ज्ञा.गा.०१३१.०३।।	कल्पनेविरहित भलतिया मार्गे । अभिमान सांडुनि दीनापाठी लागे
४७७६२	लागे	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे

४७७६३	लागे	।।ज्ञा.गा.०२५०.०४।।	गळां गुंजमाळा गांठी मोरपिसा वेठी। सोकरु लागे पाठी नंदरायाचा गो आई यो
४७७६४	लागे	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
४७७६५	लागे	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
४७७६६	लागे	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
४७७६७	लागे	।।ज्ञा.गा.०४३३.०७।।	ज्ञानेश्वराची परमभूली। बोध साधकाची बोधावली। ते आमुची चैतन्य माउली। खेळो लागे
४७७६८	लागे	।।ज्ञा.गा.०४४१.०१।।	निर्विकाराचें अगम्य पाहणें। निगम बोधक गेलें मावळून। मग आयुष्य झांकलेपणें। मिरवो लागे
४७७६९	लागे	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
४७७७०	लागे	।।ज्ञा.गा.०७२५.०८।।	तेथून निवृत्ति बोधाच्या ध्वजा। मयुरपिच्छें कोंदलीं नभा। अनंत आदित्याचा गाभा। डळमळूं लागे
४७७७१	लागे	।।ज्ञा.गा.०७२६.०१।।	अजलोभ पाहिलें वरी। ज्ञान उजळलिया प्रभा सारी। दीपकळिका ऐसें पायरी। दिसूं लागे
४७७७२	लागे	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
४७७७३	लागे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे
४७७७४	लागे	।।ज्ञा.गा.०८३९.०४।।	ऐल पैल पूर्ण शिरीं। लावित कमळें थवथवळी। वरी सद्गुरुकृपेचा मैलागिरी। डोलों लागे
४७७७५	लागे	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे
४७७७६	लागे	।।ज्ञा.गा.०९०२.०१।।	धरसील तरी हातीं लागे बापा। सोडसील तरी जाईल दिगंतरा
४७७७७	लागे	।।ज्ञा.गा.०९६३.०१।।	जिता जिणें लागे गोड परत्रीं तें अवघड। अवघीयाहूनि तनु वाड मरण भलें
४७७७८	लागे	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
४७७७९	लागे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
४७७८०	लागे	।।ज्ञा.गा.११०२.०३।।	तळीं वरी झाला पसरे शून्याकार। सर्पाचें पिल्लार नाचूं लागे
४७७८१	लागे	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी
४७७८२	लागेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.१०।।	दिसेचि ना त्याला मारल्या तीन बुक्या। दोन हुकल्या, एक लागेचि ना

४७७८३	लागेन	।।ज्ञा.गा.१०४८.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलुराया। लागेन पायां वेळोवेळां
४७७८४	लागेल	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दुःखें । जन्म योनी भोगूं लागेल
४७७८५	लागो	।।ज्ञा.गा.००७५.०२।।	गोपाळा रे तुझें ध्यान लागो मना। आनु न विसंबे हरि जगत्रजीवना
४७७८६	लागो	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु
४७७८७	लागो	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
४७७८८	लागो	।।ज्ञा.गा.०४२२.०१।।	परिमळाची धांव भ्रमर वोढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
४७७८९	लागो	।।ज्ञा.गा.०४२२.०३।।	तृषा लागलीया जीवनातें ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो या जिवा
४७७९०	लागो	।।ज्ञा.गा.०५२४.०३।।	नारायणसाध्य साधक साधिता। विग्रहपूर्णता अंगीं लागो
४७७९१	लागो	।।ज्ञा.गा.०५५६.०१।।	आस पुरऊनि आस पुरवावी। ऐसी भूक मज लागो द्यावी
४७७९२	लागो	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
४७७९३	लागो	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
४७७९४	लागो	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
४७७९५	लागो	।।ज्ञा.गा.१०६०.०४।।	विश्वरूप विश्वंभरे कमळनयने कमळाकरे वो। तुझें ध्यान लागो बाप रखुमादेविवरे वो
४७७९६	लागो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
४७७९७	लागो	।।ज्ञा.गा.११००.०१।।	सुमनाची लता भ्रमराची ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
४७७९८	लागो	।।ज्ञा.गा.११००.०३।।	लागलिया तृषा जीवनातें वाळी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
४७७९९	लागो	।।ज्ञा.गा.११०९.०१।।	उन्मनी लागो नीज,। निजीं निज बाळा! सहज चैतन्याची पालखी रे!
४७८००	लागो	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
४७८०१	लागोनी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया

४७८०२	लाघव	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
४७८०३	लाघव	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
४७८०४	लाघव	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
४७८०५	लाघवियाचे	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
४७८०६	लाघवी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
४७८०७	लाघवी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
४७८०८	लाघवी	।।ज्ञा.गा.०३५४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु लाघवी भला। आपरूपीं मज केला सौरसु
४७८०९	लाघवी	।।ज्ञा.गा.०४३६.०२।।	तुम्ही अगम्य गोसावी। वस्तु सांगतां नित्य नवी। आम्ही लेंकुरें लाघवी। छंदिस्तचि
४७८१०	लाघवीच	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
४७८११	लाज	।।ज्ञा.गा.०१०५.०२।।	गोड तुझें नाम विठोबा आवडतें मज। दुजें उच्चारितां मना वाटतसे लाज
४७८१२	लाज	।।ज्ञा.गा.०२८२.०३।।	नेणें तहान भूक। नाहीं लाज अभिमान। वेधिलें जनार्दनीं। देवकीनंदनु गे माये
४७८१३	लाज	।।ज्ञा.गा.०४५४.०६।।	ज्ञानदेव विनवी निवृत्तीस काज। हरपली लाज संदेहेंसी

४७८१४	लाज	।।ज्ञा.गा.०८४५.०५।।	अमोलिक प्राप्ति होत आहे तुज। धरूनियां लाज हित करीं
४७८१५	लाज	।।ज्ञा.गा.०८७९.०२।।	एकाचें खाये एकासी गाये। लाज नाहीं तिसी सांगावें काये
४७८१६	लाज	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
४७८१७	लाज	।।ज्ञा.गा.१११६.०१।।	गोड तुझें नाम विठोबा! आवडतें मज दुजे विचारितां मना वाटतसे लाज
४७८१८	लाजविला	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
४७८१९	लाजसी	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
४७८२०	लाजा	।।ज्ञा.गा.०२९३.०१।।	माझी शंका फिटले। लाजा सांडिलें। अवघे घातलें। मज निरसूनियां
४७८२१	लाजा	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
४७८२२	लाजिजे	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
४७८२३	लाजिजे	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
४७८२४	लाजिजे	।।ज्ञा.गा.०४८७.०२।।	अनुमानालागीं नुरिजे उरी। सांगतां लोकाचारी लाजिजे
४७८२५	लाजिजे	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
४७८२६	लाजिरवाणें	।।ज्ञा.गा.०३५७.०२।।	देवें देवें नवल केलें नवल केलें। शेखीं सांगतां लाजिरवाणें
४७८२७	लाजिरवाणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२४।।	पुरे पुरे आतां जड जालें जिणें। उरी नाहीं देवा लाजिरवाणें
४७८२८	लाजिरवाणें	।।ज्ञा.गा.०४०७.०३।।	तुझें तुज पुसतां लाजिरवाणें। तरी हांसती पिसुणें प्रपंचाचीं
४७८२९	लाजिरवाणें	।।ज्ञा.गा.०७०१.०३।।	दुजापाशीं सांगतां वाटे लाजिरवाणें। हांसतील पिसुणें प्रपंचाचीं
४७८३०	लाजिरवाणें	।।ज्ञा.गा.०८५०.१५।।	निवृत्तिदास म्हणे अनुभवी तो जाणें। येरा लाजिरवाणें टकमक
४७८३१	लाजिलिये	।।ज्ञा.गा.१०६८.०१।।	देहा लाजिलिये शब्दा रुसलिये। कांसवींचें दूध देऊनियां बुझाविलें गे माय

४७८३२	लाजिलीये	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
४७८३३	लाजिले	।।ज्ञा.गा.०३१४.०१।।	अवचित परवडी जालिये अंबुलिया । लाजिले आपुलिया सकळ गोता
४७८३४	लाजिलें	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
४७८३५	लाजिलों	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
४७८३६	लाजेसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०८।।	लाजेसी ना तूं देवा माझें म्हणतां संन्याशासवें कैंची रे कांता
४७८३७	लाजोनी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
४७८३८	लाटा	।।ज्ञा.गा.०७२०.०२।।	चैतन्याच्या लाटा। पाहतां एकसरा। प्रळयींच्या नीरा। सारिखें पैं
४७८३९	लाठा	।।ज्ञा.गा.०२२८.०४।।	ज्ञानदेव सर्वे संवगडा लाठा। गाई हांकितो गोठणा तटा
४७८४०	लाठी	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्मे जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
४७८४१	लाडु	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
४७८४२	लाडें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
४७८४३	लाधतांचि	।।ज्ञा.गा.०७५६.०२।।	ऐसा रंग जया लाधतांचि पाही। मनाची ही सोई हारपली
४७८४४	लाधन्यो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
४७८४५	लाधला	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
४७८४६	लाधला	।।ज्ञा.गा.००५५.०५।।	सत्वर उच्चार प्रल्हादीं बिंबला। उद्धवा लाधला कृष्णदाता

४७८४७	लाधला	।।ज्ञा.गा.०२०४.०१।।	जन्मोजन्मींच्या सायासीं। विठ्ठल लाधला पुंडलिकासी
४७८४८	लाधला	।।ज्ञा.गा.०३१४.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठला लाधला । मज घेऊनी गेला बाईये वो
४७८४९	लाधला	।।ज्ञा.गा.०३१५.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भोगिला । मज पैं लाधला गुणेवीण
४७८५०	लाधला	।।ज्ञा.गा.०४६५.०६।।	निवृत्ति उपदेश ज्ञानिया लाधला। तत्त्वीं तत्त्व बोधला ज्ञानदेव
४७८५१	लाधला	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
४७८५२	लाधला	।।ज्ञा.गा.०५१६.०४।।	हा सुजडु जडला विटेसी लाधला। त्या रखुमादेविवरा विठ्ठला मी न्याहाळीं वो माय
४७८५३	लाधला	।।ज्ञा.गा.०६५५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव लाधला। सुखीयाहो झाला तेणें सुखें
४७८५४	लाधला	।।ज्ञा.गा.०६५८.०४।।	निवृत्तीची जाण ज्ञानदेव पावला। सोयरा लाधला निवृत्तिकृपें
४७८५५	लाधला	।।ज्ञा.गा.०७०८.०१।।	अहं सोहं दोन्ही शोधितां मारग। लाधला निजांग आत्मरूपीं
४७८५६	लाधलाशी	।।ज्ञा.गा.०६४९.०३।।	इंद्रियें कोंडावीं आवरावें मन। सहज ब्रह्मज्ञान लाधलाशी
४७८५७	लाधली	।।ज्ञा.गा.००५५.०४।।	नामामृत गोडी वैष्णवां लाधली। योगियां साधली जीवनकळा
४७८५८	लाधली	।।ज्ञा.गा.००६३.०२।।	रामकृष्ण नामीं उन्मनीं साधिली। तयासी लाधली सकळ सिद्धी
४७८५९	लाधली	।।ज्ञा.गा.०३६९.०२।।	पाहतां पारणीं फिटलीं चक्षूंचीं। सर्व आवडीची कोथळी लाधली वो माये
४७८६०	लाधली	।।ज्ञा.गा.०७१०.०४।।	मुक्ताई मुक्त जाली। विमुक्तपणा आली। ज्ञानदेवा लाधली। निवृत्ति कृपा
४७८६१	लाधलीसे	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें
४७८६२	लाधलें	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
४७८६३	लाधलें	।।ज्ञा.गा.००६४.०४।।	ज्ञान गूढ गम्य ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तीनें दिलें माझ्या हातीं
४७८६४	लाधलें	।।ज्ञा.गा.००६५.०२।।	तया नरा लाधलें वैकुंठ जोडलें। सकळही घडलें तीर्थाटण
४७८६५	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०१२०.०३।।	जें धुरुसी आठवलें। तेंचि उपमन्यें घोकिलें। तेंचि गजेंद्रा लाधलें। हित जालें तयांचें
४७८६६	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा
४७८६७	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०२०४.०२।।	पूर्वीं पुण्य केलें वो माये। विटे लाधलें या विठोबाचे पाये
४७८६८	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०२१६.०२।।	नाम लाधलें नाम लाधलें। पुंडलिकें केलें खेवणें देखा
४७८६९	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०२१६.०२।।	नाम लाधलें नाम लाधलें। पुंडलिकें केलें खेवणें देखा

४७८७०	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
४७८७१	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०३१९.०५।।	मला पोताशी धलिलें माझें समाधान केलें । निवृत्तीचे कृपें सुख हें ज्ञानदेवा लाधलें
४७८७२	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०३६२.०४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपीक फळलें। ज्ञानासी लाधलें हरिकृपा
४७८७३	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०४९४.०५।।	त्वंपदीं सिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुलक्षीं हरपलें द्वैतभान
४७८७४	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०५१६.०२।।	ज्ञानाचे खाणी माणिकें निर्वाणीं। लाधलें मी निर्गुणीं निरालंबी वो माय
४७८७५	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०७१९.०३।।	तें ज्ञान बुबुळीं। ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तिनें दिधलें। धरुनि हातीं
४७८७६	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०७५२.०३।।	ज्ञानदेवा ब्रह्म लाधलें अवचट। उन्मनीचा घाट चढतांचि
४७८७७	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०८६५.०१।।	आजी लाधलें तुमच्या पायीं स्तुती तरी करुं काई। हेंचि तुम्हां पायीं विनवीतसे
४७८७८	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
४७८७९	लाधलें	।।ज्ञा.गा.०९८३.०४।।	पुराणप्रसिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुमुखें लक्षीं चोजवलें रया
४७८८०	लाधलेंसे	।।ज्ञा.गा.०७४६.०४।।	ज्ञानदेव नयन धरितां समभावें। सोहं स्वरूप भावें लाधलेंसे
४७८८१	लाधलों	।।ज्ञा.गा.१०४०.०१।।	काळें ना सावळें धवळें ना पिवळें। घोंगडें निराळें लाधलों मी
४७८८२	लाधविला	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
४७८८३	लाधविली	।।ज्ञा.गा.०४३०.०१।।	महेशें शिवेसी। निजखूण दाविली। हंसें लाधविली। कमळासना
४७८८४	लाधवीली	।।ज्ञा.गा.११०३.०१।।	महेशे शक्तीसी खूण जी दाविली। हंसे लाधवीली कमळात्यना
४७८८५	लाधिजे	।।ज्ञा.गा.०६२८.०२।।	त्याचिये कृपें मोक्ष जिऊनियां। लाधिजे प्राणियां निश्चयेंची
४७८८६	लाधे	।।ज्ञा.गा.०१५५.०२।।	राजसाचे सर्वे संगीत गायन। तेथें ब्रह्मज्ञान लाधे कैंचें
४७८८७	लाधे	।।ज्ञा.गा.०९४६.०४।।	ज्ञानदेव सोपान सांगितलिया संपन्न। हरितत्त्व अनुप्रमाण लाधे पूर्वपुण्यें
४७८८८	लाभ	।।ज्ञा.गा.०५६९.०२।।	लक्षाचा लाभ मज घडला गे माय। कवणें उपायें चरण जोडलें वो
४७८८९	लाभ	।।ज्ञा.गा.०७२८.०२।।	कीं अकल्पित लाभ जाला। प्रयत्नेविण ज्ञानयज्ञ केला। फळ येकांत फावला। सद्गुरुचा
४७८९०	लाभ	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला
४७८९१	लाभ	।।ज्ञा.गा.०८४३.०२।।	परी ही मनुष्य देहत्वप्राप्ति। लाभ नाहीं हातीं अवचितां

४७८९२	लाभती	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
४७८९३	लाभाची	।।ज्ञा.गा.०१८७.०२।।	माझें मीच भांडवल घेऊनियां निगुती। लाभाची गति श्रीविठ्ठलु
४७८९४	लाभासाठीं	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
४७८९५	लाभु	।।ज्ञा.गा.०३७०.०४।।	बाप रखुमादेविवरें केला घातासी घातु। आपला लक्षाचा लाभु वरी दिधला
४७८९६	लाभु	।।ज्ञा.गा.०५७३.०३।।	लक्षाचा लाभु जोडला ठावो। रखुमादेविवरु विठ्ठल नाहो
४७८९७	लाभु	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
४७८९८	लाभे	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
४७८९९	लाभे	।।ज्ञा.गा.०६४८.०२।।	अनापेक्ष सुचि जे का उदासीन। अमानत्व जाण त्यासी लाभे
४७९००	लाभे	।।ज्ञा.गा.०८२२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे मज त्रिकुटाची गोडी। धरितां आवडी ब्रह्म लाभे
४७९०१	लाभे	।।ज्ञा.गा.०९०६.०१।।	सुढाळ ढाळाचे मोतीं अष्टै अंगें लवे ज्योती। जया होय प्राप्ति तोचि लाभे
४७९०२	लाभें	।।ज्ञा.गा.०९२८.०३।।	लक्षाचेनि लाभें जोडलें निधान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु जाण
४७९०३	लाळा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
४७९०४	लावणी	।।ज्ञा.गा.०२८६.०३।।	मोतियाचे पाणी वाहे निळिये सारणी। सगुणाची लावणी लाउनी गेला
४७९०५	लावणी	।।ज्ञा.गा.०४९६.०२।।	गुणांची लावणी लाविली गगनीं। निरंजनीं निर्गुणीं आथिलें वो माय
४७९०६	लावण्य	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
४७९०७	लावण्य	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
४७९०८	लावण्य	।।ज्ञा.गा.०१३०.०३।।	लावण्य मान्यता विद्यावंत। सखे स्वजन पुत्रकलत्र। विषयभोग वयसा व्यर्थ। देहासहित मरणांती
४७९०९	लावण्य	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये

४७९१०	लावण्य	।।ज्ञा.गा.०६७५.०१।।	सांवळा सुकुमार लावण्य त्रिभुवनीं। अवचिता आंगणीं देखिला रया
४७९११	लावण्य	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
४७९१२	लावण्यवाणा	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
४७९१३	लावण्यसागरु	।।ज्ञा.गा.०२३४.०१।।	लक्ष लावोनी अंतरीं। कृष्णा पाहती नरनारी। लावण्यसागरु हरि। परमानंदु
४७९१४	लावण्यसागरु	।।ज्ञा.गा.०२७२.०३।।	सौभाग्यसुंदरु गुण लावण्यसागरु। बाप रखुमादेविवरु श्रीविठ्ठलु
४७९१५	लावण्यसिंधु	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
४७९१६	लावण्याचा	।।ज्ञा.गा.०२८८.०१।।	पंढरपुरीचा निळा लावण्याचा पुतळा। विठा देखियेला डोळां बाईये वो
४७९१७	लावण्याच्या	।।ज्ञा.गा.०२९२.०१।।	मनें करुनी कुटिल उकलुनि शृंगार रे। ते लावण्याच्या अपारें पडिलें वो माये
४७९१८	लावा	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
४७९१९	लावा	।।ज्ञा.गा.०६४४.०२।।	मनाची मोहर लावा कीं रे नामीं। मनोरथ कामीं गुंतूं नका
४७९२०	लावा	।।ज्ञा.गा.०७७७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृत्ति सहस्रदळीं लावा। मसुरामात्र बरवा ध्यायी जाई
४७९२१	लावा	।।ज्ञा.गा.०७८०.०१।।	मन हें लावा हें सालयीं निरुतें। सहस्रदळावरुतें परे जवळीं
४७९२२	लावावी	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
४७९२३	लावावे	।।ज्ञा.गा.०१७१.०१।।	साध्य साधन श्रीहरि। जपमूळ जिव्हाग्रीं। ध्यान समग्री। हरिचरणीं लावावे
४७९२४	लावावें	।।ज्ञा.गा.०१६३.०१।।	प्रमाण करावें नामासी। झुंझ घ्यावे यमदूतासी। मन वळावें नेमेंसी। हरिचरणीं लक्ष लावावें
४७९२५	लाविं	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लाविं त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
४७९२६	लाविजेसु	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
४७९२७	लाविजेसु	।।ज्ञा.गा.०९२२.०३।।	भवतरु भवमूळीं भवमूळ छेदन। तेंचि अंगीं चंदन लाविजेसु
४७९२८	लावित	।।ज्ञा.गा.०८३९.०४।।	ऐल पैल पूर्ण शिरीं। लावित कमळें थवथवळी। वरी सद्गुरुकृपेचा मैलागिरी। डोलों लागे
४७९२९	लावितां	।।ज्ञा.गा.०७८८.०२।।	सहस्रदळीं वृत्ति लावितां नि:शंक। मनासी भवासी ऐक्यता तेथें

४७९३०	लावितां	।।ज्ञा.गा.०८२८.०२।।	उफराटी दृष्टि लावितां नयनीं। ते दृष्टीची वाणी किंचित् ऐका
४७९३१	लावितां	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
४७९३२	लाविती	।।ज्ञा.गा.०७७७.०२।।	आत्मदशे योगी लक्ष लाविती देहीं। ब्रह्मरंध्र पाहीं सत्पद तें
४७९३३	लाविती	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
४७९३४	लावितोसी	।।ज्ञा.गा.०९१७.०२।।	रातीचा दिवसु कीं दिवसाची राती। वावधाणी वाती लावितोसी
४७९३५	लावियला	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
४७९३६	लावियलें	।।ज्ञा.गा.०६६३.०१।।	इवलेसें रोप लावियलें द्वारीं। त्याचा वेलु गेला गगनावरी
४७९३७	लावियेला	।।ज्ञा.गा.१०२८.०१।।	शून्य नाहीं निरशून्य नाहीं। तेथें पाळणा पाही लावियेला
४७९३८	लावियेला	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
४७९३९	लावियेलें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
४७९४०	लाविल	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
४७९४१	लाविला	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
४७९४२	लाविला	।।ज्ञा.गा.०२८६.०८।।	आतां येईल म्हूण गेला वेळु कां लाविला। सेला जो भिनला मुक्ताफळीं
४७९४३	लाविला	।।ज्ञा.गा.०३५४.०२।।	मज लाविला चाळा लाविला चाळा। विठ्ठलुचि डोळां बैसलासे
४७९४४	लाविला	।।ज्ञा.गा.०३५४.०२।।	मज लाविला चाळा लाविला चाळा। विठ्ठलुचि डोळां बैसलासे
४७९४५	लाविला	।।ज्ञा.गा.०३७४.०२।।	ठायींचाची काळा अनादि बहु काळा। म्हणोनी वेदा चाळा लाविला गे माये

४७९४६	लाविला	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
४७९४७	लाविला	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला
४७९४८	लाविला	।।ज्ञा.गा.०७५१.०१।।	आकाशीं मळा लाविला बा एक। वांझेचें बाळक शिंपितसे
४७९४९	लाविला	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
४७९५०	लाविला	।।ज्ञा.गा.११०५.०३।।	आचार सांडोनी झालासे भ्रष्ट। मावशीसीं जेणें लाविला पाट
४७९५१	लाविला	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
४७९५२	लाविलासे	।।ज्ञा.गा.१०७७.०३।।	आचार सांडुनी जालासे भ्रष्ट। माउशिसी येणें लाविलासे पाट
४७९५३	लाविलियाची	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
४७९५४	लाविली	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
४७९५५	लाविली	।।ज्ञा.गा.०४६१.०५।।	मोक्ष मुक्ति फुका लाविली तुवां दिठी। तुझा तूं शेवटीं निवडलासी
४७९५६	लाविली	।।ज्ञा.गा.०४९६.०२।।	गुणांची लावणी लाविली गगनीं। निरंजनीं निर्गुणीं आथिलें वो माय
४७९५७	लाविली	।।ज्ञा.गा.०५९०.०२।।	संसारासी आगी लाविली स्वकरीं। अहंतेशी दुरी दवडिलें
४७९५८	लाविली	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
४७९५९	लाविलें	।।ज्ञा.गा.०२८२.०२।।	पायरऊ जाला संचारु नवल। वेधें विंदान लाविलें म्हणे विठ्ठल विठ्ठल
४७९६०	लाविलें	।।ज्ञा.गा.०३४२.०१।।	विज्ञानाचें ज्ञान अज्ञानीं घनवट। ज्ञानें अज्ञान नीट लाविलें दिसे
४७९६१	लाविलें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
४७९६२	लाविलें	।।ज्ञा.गा.०८४२.०३।।	अनेक दीप लाविलें दिपाशीं। फुंकूनियां त्यासी मग सोडी

४७९६३	लाविलेसें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
४७९६४	लावी	।।ज्ञा.गा.००८६.०३।।	नामाचें साधन जिव्हे लावी बाण। तया अनुदिन जवळी असे
४७९६५	लावी	।।ज्ञा.गा.०६४३.०२।।	बाहेर भीतरीं लावी जैसा दीप। सबाह्य अमूप रूप फांके
४७९६६	लावी	।।ज्ञा.गा.०७७९.०४।।	लक्ष लावी ज्ञानदेव एकलाची। शुद्ध ज्योती तोची जाणे एक
४७९६७	लावी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
४७९६८	लावी	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
४७९६९	लावीं	।।ज्ञा.गा.०७४७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे लक्ष लावीं आकाशीं। ब्रह्म पावसी लौकरी तूं
४७९७०	लावीं	।।ज्ञा.गा.०८१४.०२।।	श्वेत शाम कळा प्रकाश आगळा। स्वयं ज्योति बाळा लक्ष लावीं
४७९७१	लावीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
४७९७२	लावीं	।।ज्ञा.गा.११०९.०८।।	सत्रावीचें क्षीर घेंई लंबीकेच्यानी मार्गें रे!। अलक्षाशीं लक्ष लावीं बैसोनियां राजयोग रे!
४७९७३	लावीन	।।ज्ञा.गा.०२७६.०३।।	दहिंभाताची उंडी लावीन तुझ्या तोंडीं। जीवा पढिये त्याची गोडी सांग वेगीं
४७९७४	लावीन	।।ज्ञा.गा.०२७६.०४।।	दुधें भरुनी वाटी लावीन तुझे वोंठी। सत्य सांगें गोठी विठो येईल कायी
४७९७५	लावुनिया	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
४७९७६	लावुनी	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
४७९७७	लावुनी	।।ज्ञा.गा.०४२४.०१।।	पैल मेरुच्या शिखरीं। एक योगी निराकारी। मुद्रा लावुनी खेंचरीं। प्राणायामीं बैसला
४७९७८	लावुनी	।।ज्ञा.गा.०७०९.०४।।	लय लक्ष मुद्रा लावुनी बैससी । आपणा नेणसी कोण्या गुणें रया
४७९७९	लावुनी	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
४७९८०	लावुनी	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
४७९८१	लावुनी	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे

४७९८२	लावूं	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
४७९८३	लावोनी	।।ज्ञा.गा.०२३४.०१।।	लक्ष लावोनी अंतरीं। कृष्णा पाहती नरनारी। लावण्यसागरु हरि। परमानंदु
४७९८४	लासी	।।ज्ञा.गा.०२१२.०६।।	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं
४७९८५	लाहसी	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्में न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
४७९८६	लाहसी	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्में न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
४७९८७	लाहिजे	।।ज्ञा.गा.०६०५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा होतां। लाहिजे तत्त्वता ब्रह्मसुख
४७९८८	लाहिजे	।।ज्ञा.गा.०६२९.०५।।	गुरुकृपा द्वारें लाहिजे पैं सिद्धी। बोलिला त्रिशुद्धि ज्ञानेश्वर
४७९८९	लाहिजे	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
४७९९०	लाहिता	।।ज्ञा.गा.११०४.०४।।	गुप्त ना प्रगट पाहे हा साक्षात। लाहिता प्रचीत वेडावली।
४७९९१	लाहीन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
४७९९२	लाहीन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन। पृथ्वीपात्रचि लाहीन। देह कर्वतीं देईन। परी मी वीट नव्हेन
४७९९३	लाहीन	।।ज्ञा.गा.०२२१.०३।।	सर्व सुकृतांचे फळ मी लाहीन। क्षेम मी देईन पांडुरंगीं
४७९९४	लाहे	।।ज्ञा.गा.००८१.०१।।	प्राप्तीवीण फळ केवीं लाहे प्राणी। जैसा चातक धरणीं उपवासु
४७९९५	लाहे	।।ज्ञा.गा.०६४३.०४।।	तैसा ब्रह्मीं लाहे हृदयीं त्रिनेत्र। बाह्य निरंजन अवघा झाला
४७९९६	लाहे	।।ज्ञा.गा.०६५७.०२।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण लाहे गुरुपुत्रा
४७९९७	लाहे	।।ज्ञा.गा.०८१३.०१।।	डोळा माझा बाप त्रिभुवना परता। जो देखे मुक्तता तोचि लाहे
४७९९८	लाहे	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
४७९९९	लाहे	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
४८०००	लाहे	।।ज्ञा.गा.११०३.०५।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण की लाहे गुरुपुत्रा
४८००१	लाहे	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्त्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
४८००२	लाहो	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा

४८००३	लाहो	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
४८००४	लाहो	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
४८००५	लाहोसी	।।ज्ञा.गा.०९६२.०२।।	आठवितां तूं तया ठकशील कैसा। सांजवेळें लाहोसी उदो कां जैसा
४८००६	लाह्या	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा
४८००७	लिंग	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये
४८००८	लिंग	।।ज्ञा.गा.०३२०.०२।।	कर्मेवीण सौरी झालें संतापाशीं । ज्ञान डौर घेऊनि करी लिंग देह नाशी
४८००९	लिंग	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
४८०१०	लिंग	।।ज्ञा.गा.१०५६.०२।।	लिंग देखिलें देखिलें। तिहीं त्रिभुवनीं विस्तारिलें
४८०११	लिंगदेह	।।ज्ञा.गा.०२४६.०५।।	दृश्य भास चांदणिया असती ठायीं लोपलिया। लिंगदेह कमळींचे मधुकर सुटती आपैसया
४८०१२	लिंगदेह	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
४८०१३	लिंगदेह	।।ज्ञा.गा.०४९४.०४।।	दांतेविण जेणें स्थूळदेह खादले। शस्त्रेंविण छेदिले लिंगदेह
४८०१४	लिंगदेह	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
४८०१५	लिंगदेहभंग	।।ज्ञा.गा.०४८१.०३।।	लिंगदेहभंग जंव झाला नाहीं। तोंवरी बा पाहीं मुक्ति कैची
४८०१६	लिंगदेहाची	।।ज्ञा.गा.००१२.०३।।	गुरु वैराग्याचें मूळ । गुरु हा परब्रह्म केवळ । गुरु सोडवी तत्काळ । गांठ लिंगदेहाची
४८०१७	लिंगदेही	।।ज्ञा.गा.०३२१.०१।।	भावाची मी सौरी जाले गेले संतांपाशीं । ज्ञानखड्ग घेउनि हातीं लिंगदेही नाशी
४८०१८	लिंगस्थान	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध
४८०१९	लिंगस्थान	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!

४८०२०	लिंगा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
४८०२१	लिंगादि	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
४८०२२	लिंगाप्रती	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
४८०२३	लिंगावरी	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
४८०२४	लिंगावरी	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
४८०२५	लिंपोनी	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
४८०२६	लिखित	।।ज्ञा.गा.०१७७.०४।।	कापुराचे मसी जरी लिहिजे लिखित। तरी छाये पडे हात प्रकृतीचे
४८०२७	लिखिती	।।ज्ञा.गा.०१५७.०४।।	कापुराची मसी जरी लिहिजे लिखिती। छाया पडे हातीं प्रकृतीची
४८०२८	लिगटूनी	।।ज्ञा.गा.०९८६.१४।।	लिगटूनी रहावें आवरावें मन। करावा जतन विश्वास हा
४८०२९	लिहिजे	।।ज्ञा.गा.०१५७.०४।।	कापुराची मसी जरी लिहिजे लिखिती। छाया पडे हातीं प्रकृतीची
४८०३०	लिहिजे	।।ज्ञा.गा.०१७७.०४।।	कापुराचे मसी जरी लिहिजे लिखित। तरी छाये पडे हात प्रकृतीचे
४८०३१	लिहिलें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
४८०३२	लिहो	।।ज्ञा.गा.०४८६.०३।।	भिंत नाहीं काय चित्र लिहो। चित्र सरलिया तया नाहीं ठावो जी देवा
४८०३३	लीन	।।ज्ञा.गा.०३४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अनुसंधान। रात्रिदिन लीन ब्रह्मस्थिति
४८०३४	लीन	।।ज्ञा.गा.०४२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे। जो दावी या खुणें। त्याचे पायीं होणें। लीन सदा
४८०३५	लीन	।।ज्ञा.गा.०५८७.०५।।	एकांतीं एक वर्ते तोचि साक्षात्कार। जाहला ज्ञानेश्वर तेथें लीन
४८०३६	लीन	।।ज्ञा.गा.०५९५.०४।।	नेणोंचि स्वरूप धर्माधर्म कांहीं। निवृत्तीच्या पायीं लीन जाहलों
४८०३७	लीन	।।ज्ञा.गा.०५९६.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानदेव खूण। भेदुनी निर्वाण लीन झाला
४८०३८	लीन	।।ज्ञा.गा.०६१०.०२।।	सिंधुमाजीं जैसें सैंधव मिळालें। तेवीं मन झालें ब्रह्मीं लीन

४८०३९	लीन	।।ज्ञा.गा.०६३२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही निरसुनी। झालों निरंजनीं लीन आथी
४८०४०	लीन	।।ज्ञा.गा.०६४३.०५।।	निवृत्तीचे पायीं ज्ञानदेव लीन। जग जनार्दन निरंतर
४८०४१	लीन	।।ज्ञा.गा.०७१३.०५।।	नाहीं आवाहन कैंचें विसर्जन। स्वरूपींच लीन ज्ञानदेव
४८०४२	लीन	।।ज्ञा.गा.०७४२.०४।।	ध्येय ध्यान ध्याता निरसुनी तिन्ही। झालों निरंजनीं अति लीन
४८०४३	लीन	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
४८०४४	लीन	।।ज्ञा.गा.०९३८.०४।।	बाप रखुमादेविवर अभेदु हे अभिन्न। हरिरूपीं लीन जीवशिवीं
४८०४५	लीन	।।ज्ञा.गा.०९८६.१८।।	ओंकाराचे मूळ पाहिलें जे ठाईं। मग त्याचे पायीं लीन व्हावें
४८०४६	लीन	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
४८०४७	लीन	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
४८०४८	लीन	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
४८०४९	लीन	।।ज्ञा.गा.१०५१.१३।।	मन पवन समरसोनी। ब्रह्मरंध्रीं लीन होउनी। हा अभिमान वाहोनी। जालेपणीं फुंजती
४८०५०	लीन	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे!। विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!
४८०५१	लीया	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
४८०५२	लीला	।।ज्ञा.गा.०१०२.०३।।	गीताछंदें अंग डोलिजे। लीला विनोदें संसार तरिजे रया
४८०५३	लीला	।।ज्ञा.गा.०३२६.०४।।	ज्ञानदेवीं लीला मन मनीं निवाला । निळिये अवलीला हरपला
४८०५४	लीला	।।ज्ञा.गा.०६१८.०५।।	त्रिभुवनाहुनि राहिला निराळा। ज्ञानेश्वरीं लीला निरंजनीं
४८०५५	लीला	।।ज्ञा.गा.०६७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची लीला। ते निवृत्तीनें डोळां दाविली मज
४८०५६	लीला	।।ज्ञा.गा.०९८६.१५।।	लीला भाविकांची ओळखावी बरी। रात्रीं दारोदारीं हिंडूं नये
४८०५७	लीळा	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
४८०५८	लीळा	।।ज्ञा.गा.०१०६.०३।।	पाहतां हा भाव तो लीळा तो विग्रह। तेथींचा अनुभव विरळा जाणे

४८०५९	लीळा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
४८०६०	लीळा	।।ज्ञा.गा.०२३४.०३।।	ब्रह्मविद्येचा पुतळा। गाई राखितो गोवळा। श्रुती नेणवे ते लीळा। वेदां सनकादिकां
४८०६१	लीळा	।।ज्ञा.गा.०३४०.०३।।	न कळे याची गती न कळे याची लीळा। आपिआप सोहळा भोगितसे
४८०६२	लीळें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
४८०६३	लुंचनीक	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
४८०६४	लुगडीं	।।ज्ञा.गा.०८४३.०८।।	आंगीचीं लुगडीं काढा फेडा म्हणती। बांधोनियां देती यमा हातीं
४८०६५	लुगडें	।।ज्ञा.गा.०३५९.०१।।	हस्ती घोडे हरण सिंहाडें। तैसें हें गुजराती लुगडें गे माये
४८०६६	लुब्ध	।।ज्ञा.गा.०२२७.०१।।	पावया लुब्ध झाल्या पावळा। गाई परे वळा रे कान्हो
४८०६७	लुब्धला	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
४८०६८	लुब्धा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०७।।	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा
४८०६९	लेंकरू	।।ज्ञा.गा.०३१०.०१।।	अंबुला होता तो लेंकरू जाला । घराचार बुडविला बाईयांनो
४८०७०	लेंकुरें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
४८०७१	लेंकुरें	।।ज्ञा.गा.०४३६.०२।।	तुम्ही अगम्य गोसावी। वस्तु सांगतां नित्य नवी। आम्ही लेंकुरें लाघवी। छंदिस्तचि
४८०७२	लेंणें	।।ज्ञा.गा.०९७७.०३।।	वरपंगाचें लेंणें लेवविसी जाईजणें। परी घरांतील ठेवणें नुमगसी
४८०७३	लेइला	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
४८०७४	लेइलें	।।ज्ञा.गा.०३३२.०१।।	मन मुरडोनी डोळां लेइलें। काळेपणें मिरवलें रूप त्याचें

४८०७५	लेइलें	।।ज्ञा.गा.०५१६.०३।।	आत्मत्वाचिया परी खेवणिलीं भूषणें। तें मी आवडीचें लेणें लेइलें वो माय
४८०७६	लेई	।।ज्ञा.गा.०६०१.०४।।	आपुली पोकळी आकाशचि जाणे। ईश्वरचि लेणें जग लेई
४८०७७	लेईजत	।।ज्ञा.गा.०६७४.०३।।	निरंजनीं अंजन लेईजत आहे। आपुलें निधान कैसें आपणची पाहे
४८०७८	लेईजत	।।ज्ञा.गा.०७०६.०२।।	पुढत पुढती राजा विठ्ठल पाहे। निरंजनीं अंजन लेईजत आहे
४८०७९	लेईजे	।।ज्ञा.गा.०४९९.०५।।	न समाय लेववितां लेईजे कैसेनि। निरंजन अंजनीं लेईले वो माय
४८०८०	लेईला	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया
४८०८१	लेईले	।।ज्ञा.गा.०४९९.०५।।	न समाय लेववितां लेईजे कैसेनि। निरंजन अंजनीं लेईले वो माय
४८०८२	लेईलें	।।ज्ञा.गा.०२८३.०३।।	अष्टभोग भोगितां मातें नाहीं चाड। भक्तिप्रेम गोड लेईलें गे माये
४८०८३	लेईलें	।।ज्ञा.गा.०६६१.०१।।	अनुभव खूण मी बोलें साजणी। निरंजनीं अंजन लेईलें अंजनीं
४८०८४	लेईलों	।।ज्ञा.गा.०३४९.०१।।	ब्रह्माची पुतळी मीचि पैं जालों। ब्रह्मचि लेईलों अंजन गे माय
४८०८५	लेईलों	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
४८०८६	लेउनी	।।ज्ञा.गा.०६६८.०१।।	लेउनी अंजन दाविलें निधान। देखतांची मन मावळलें
४८०८७	लेउनी	।।ज्ञा.गा.०८७९.०४।।	नाथिलें पुसे भलत्यासी रुसे। ज्याचें लेणें लेउनी थोर संतोषें
४८०८८	लेऊन	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
४८०८९	लेऊनि	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
४८०९०	लेऊनि	।।ज्ञा.गा.१०७३.०३।।	आधीं पुत्र पाठी वांझ व्याली। लेणें लेऊनि ठेलें साडेपंधरे
४८०९१	लेक	।।ज्ञा.गा.१०६३.०१।।	वांझेचिये पोरा तिघे झाले लेक। पारधीशी देख निघाले ते
४८०९२	लेकराचा	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा लळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
४८०९३	लेकरूं	।।ज्ञा.गा.०१३१.०४।।	शोषिली पूतना येणें मोहिलें लेकरूं। आळी न संडी बाप रखुमादेविवरु
४८०९४	लेकरूं	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
४८०९५	लेकरूं	।।ज्ञा.गा.११०७.०१।।	विठोबा! मी कसा विसरूं कसा विसरूं?। तूं माय मी लेकरूं

४८०९६	लेकी	।।ज्ञा.गा.०३२२.१४।।	समर्थाची लेकी परी मी संतांची पोसणी । विमानीं बैसोनि जाते देखा
४८०९७	लेकु	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
४८०९८	लेकु	।।ज्ञा.गा.१०२१.०४।।	मिठी मिठी करी पाहासी। आतां कोठें राहसी। राहतां ठावो येकु। फटी तो तुझा लेकु। लेकु गाई राखे। बाप गोरसु चाखे। चाखतां घेतली गोडी। तोचि फांसा तोडीं रे पोरा
४८०९९	लेकुराची	।।ज्ञा.गा.०३२२.०५।।	तैसी ते नव्हे लेकुराची माये । कृष्ण माझी धाये मोकलिते
४८१००	लेकुरें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
४८१०१	लेख	।।ज्ञा.गा.०४२९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे गुह्य हें सप्तक। अनुभववू लेख पाहिलीया
४८१०२	लेख	।।ज्ञा.गा.०६२३.०४।।	हरिहरादिक देहीं सुकल्पिक। इतरांचा लेख कोण करी
४८१०३	लेखणिस	।।ज्ञा.गा.११०७.०४।।	कागद कोरा काळी शाई। लेखणिस आणिला बोरू
४८१०४	लेखा	।।ज्ञा.गा.०१८७.०४।।	खेपखेपांतरा अनेक सोशिलें। मुद्दल उरलें लेखा चारी
४८१०५	लेखा	।।ज्ञा.गा.०६७६.०१।।	श्रीगुरुसारिखा असतां पाठिराखा। इतरांचा लेखा कोण करी
४८१०६	लेखी	।।ज्ञा.गा.०५९७.०४।।	हरि ब्रह्मा सूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरूपीं
४८१०७	लेखी	।।ज्ञा.गा.०७११.०४।।	हरिब्रह्मासूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरुपीं
४८१०८	लेखी	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
४८१०९	लेणीं	।।ज्ञा.गा.०२४३.०१।।	कोंवळे ठुसठुसित मोतियांचे घड। शृंगारिलें गूढ जया लेणीं
४८११०	लेणीं	।।ज्ञा.गा.०३२६.०१।।	निळिये पेरणी निळियेपणीं खाणी । गुणाचीं लेणीं कृष्णवर्ण
४८१११	लेणीं	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा लळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
४८११२	लेणीं	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
४८११३	लेणें	।।ज्ञा.गा.०५१६.०३।।	आत्मत्वाचिया परी खेवणिलीं भूषणें। तें मी आवडीचें लेणें लेइलें वो माय
४८११४	लेणें	।।ज्ञा.गा.०६०१.०४।।	आपुली पोकळी आकाशचि जाणे। ईश्वरचि लेणें जग लेई

४८११५	लेणें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
४८११६	लेणें	।।ज्ञा.गा.०८७९.०४।।	नाथिलें पुसे भलत्यासी रुसे। ज्याचें लेणें लेउनी थोर संतोषें
४८११७	लेणें	।।ज्ञा.गा.०९२८.०१।।	सुखसोज्वळ मोतियाचें लेणें। दिधलें जाई जणें बाईये वो
४८११८	लेणें	।।ज्ञा.गा.१०७२.०३।।	दोन्हीं आंगींचें लेणें आपण ल्याली। ज्ञानदेव म्हणे विठो आमुची माउली
४८११९	लेणें	।।ज्ञा.गा.१०७३.०३।।	आधीं पुत्र पाठी वांझ व्याली। लेणें लेऊनि ठेलें साडेपंधरे
४८१२०	लेती	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
४८१२१	लेप	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
४८१२२	लेवऊनि	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
४८१२३	लेववा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
४८१२४	लेववितां	।।ज्ञा.गा.०४९९.०५।।	न समाय लेववितां लेईजे कैसेनि। निरंजन अंजनीं लेईले वो माय
४८१२५	लेवविला	।।ज्ञा.गा.१०७४.०१।।	मज स्वप्न लेवविला शृंगारु। माझे उदरीं जन्मला भ्रतारु
४८१२६	लेवविसी	।।ज्ञा.गा.०९७७.०३।।	वरपंगाचें लेंणें लेवविसी जाईजणें। परी घरांतील ठेवणें नुमगसी
४८१२७	लेविलीं	।।ज्ञा.गा.०४३३.०१।।	जैसी माउली लेकराचा लळा। लेणीं लेविलीं पाहे डोळां। तैसा आम्हां तुवां दयाळा। चोज केलें
४८१२८	लेवो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
४८१२९	लेवों	।।ज्ञा.गा.००९६.०४।।	ज्ञानांजन लेवों ज्ञानदेवीं निज। निवृत्तीनें गुज सांगितलें
४८१३०	लेश	।।ज्ञा.गा.०८३४.०५।।	मूर्खासी हा बोध सांगों नये बापा। अभंग कृत्याचा लेश नसो हातीं
४८१३१	लेहोन	।।ज्ञा.गा.०१२८.०२।।	लेहोन घाली पान पुसती जैसी। भलतिये रसीं बुडी दे कां
४८१३२	लोंढा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०९।।	ज्ञानेश्वराचा अनुभव झेंडा। क्षीराब्धीचा लोटला लोंढा। आनंदें नाचविला झेंडा। कृपें तुमचा

४८१३३	लोक	।।ज्ञा.गा.००५७.०३।।	पुराणप्रसिद्ध बोलिले वाल्मिक। नामें तिन्ही लोक उद्धरती
४८१३४	लोक	।।ज्ञा.गा.०२२१.०१।।	अवघाची संसार सुखाचा करीन। आनंदें भरीन तिन्ही लोक
४८१३५	लोक	।।ज्ञा.गा.०३०१.०१।।	न गमे हा संसारु म्हणोनी केला भ्रतारु । लोक अनाचारु म्हणती मज
४८१३६	लोक	।।ज्ञा.गा.०७६२.०१।।	गगनमंडळीं नारी सुकुमार दिसे। तिन्ही लोक वसे तिचे उदरीं
४८१३७	लोक	।।ज्ञा.गा.०८७९.०१।।	बहुता वऱ्हाडा आलीसी बाळा। हांसती लोक परी न संडी चाळा
४८१३८	लोक	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
४८१३९	लोकां	।।ज्ञा.गा.०४४८.०३।।	ॐकाराचें बीज समूळ मातृकीं। दिसे लोकां लोकीं एकतत्त्वीं
४८१४०	लोकां	।।ज्ञा.गा.०९०८.०४।।	आपींआप असे। मी काय जालोंसें लोकां पुसे
४८१४१	लोकां	।।ज्ञा.गा.१०५६.०१।।	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां
४८१४२	लोकांचा	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची
४८१४३	लोकांमाजी	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
४८१४४	लोकांसी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
४८१४५	लोकाचारी	।।ज्ञा.गा.०४८७.०२।।	अनुमानालागीं नुरिजे उरी। सांगतां लोकाचारी लाजिजे
४८१४६	लोकीं	।।ज्ञा.गा.०००९.०२।।	तूं श्रेष्ठांचें मंगलध्यान । तुझियानें पठण पुराण । तुझें नाम आम्हां पावन । तिन्ही लोकीं
४८१४७	लोकीं	।।ज्ञा.गा.०११८.०४।।	ज्ञानदेवें अनुमानलें। मग भक्तिसुख साधलें। रामकृष्ण उच्चारिले। जे तारक तिहीं लोकीं
४८१४८	लोकीं	।।ज्ञा.गा.०१३४.०३।।	तिहीं लोकीं नाम थोर वेदशास्त्रांचें सार। सगुण निर्गुणाकार निजब्रह्मा सार
४८१४९	लोकीं	।।ज्ञा.गा.०२०९.०५।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ अमर नेणती। वृक्ष होउनी पुढती सेविताती
४८१५०	लोकीं	।।ज्ञा.गा.०४४८.०३।।	ॐकाराचें बीज समूळ मातृकीं। दिसे लोकां लोकीं एकतत्त्वीं
४८१५१	लोकीं	।।ज्ञा.गा.०६७२.०२।।	दिसोनी न दिसे लोकीं व्यापारीं। घटमठ चाऱ्ही हरि व्याप्त
४८१५२	लोकीं	।।ज्ञा.गा.०९५३.०५।।	ज्ञानदेवीं सार हरिपंथ पार। एकतत्त्व उच्चार तिहीं लोकीं
४८१५३	लोकीं	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली

४८१५४	लोकींचें	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
४८१५५	लोकु	।।ज्ञा.गा.०१२०.०५।।	वाटपाडा कोळिकु। नाम स्मरे तो वाल्मिकु। नामें उद्धरिले तिन्ही लोकु। आपणांसहित निवाला
४८१५६	लोकु	।।ज्ञा.गा.०४९३.०२।।	नाहीं त्यास मेरु कैचा विवेकु। जनवन लोकु ब्रह्म दिसे
४८१५७	लोचन	।।ज्ञा.गा.०२०६.१४।।	लोचन बरवें विशाळ। श्रवणीं कुंडलें झळाळ
४८१५८	लोचन	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
४८१५९	लोचन	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
४८१६०	लोचन	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
४८१६१	लोचना	।।ज्ञा.गा.००१०.०१।।	अविट अमला नभभूषणा । अनंत लोचना गजानना । पतितपावना दर्शना । योग्य तुझिया
४८१६२	लोचनीं	।।ज्ञा.गा.०००१.०१।।	रूप पाहातां लोचनीं । सुख जालें वो साजणी
४८१६३	लोचनीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
४८१६४	लोचनीं	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
४८१६५	लोचनु	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
४८१६६	लोटला	।।ज्ञा.गा.०७२५.०९।।	ज्ञानेश्वराचा अनुभव झेंडा। क्षीराब्धीचा लोटला लोंढा। आनंदें नाचविला झेंडा। कृपें तुमचा
४८१६७	लोटिली	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
४८१६८	लोटूनि	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया
४८१६९	लोण	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये

४८१७०	लोण	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
४८१७१	लोणी	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गार्‍हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
४८१७२	लोणी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
४८१७३	लोधलें	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
४८१७४	लोपतील	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
४८१७५	लोपला	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
४८१७६	लोपला	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
४८१७७	लोपला	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद। अंगोअंगीं मुराला छंद। भोग भोगितांचि आटला भोग। ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद
४८१७८	लोपलिया	।।ज्ञा.गा.०२४६.०५।।	दृश्य भास चांदणिया असती ठायीं लोपलिया। लिंगदेह कमळींचे मधुकर सुटती आपैसया
४८१७९	लोपली	।।ज्ञा.गा.०२४६.१०।।	वाग्विद्येचीं उलुकें निघालीं मौन्याच्या ढोलीं। विकल्पाच्या अंगीं चारी साही लोपली
४८१८०	लोपले	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
४८१८१	लोपले	।।ज्ञा.गा.०३४३.०२।।	लोपले रविशशी तेज न माये आकाशीं। मेघ:श्यामें मेघाशीं लपविलें
४८१८२	लोपले	।।ज्ञा.गा.०४७८.०७।।	कर्माकर्म पारुषलें देवधर्म लोपले। गुरुशिष्य निमाले जाले क्षीरसिंधु
४८१८३	लोपले	।।ज्ञा.गा.०८१८.०१।।	निशी दिवस दोघे लोपले ते ठायीं। निरंजन ते ठायीं लक्षुनी पाहा
४८१८४	लोपले	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो

४८१८५	लोपलें	।।ज्ञा.गा.०३४३.०३।।	दिव्य रूप तेज तीव्र ना तेजबीज। कुंडली विराजे लोपलें सूर्यो
४८१८६	लोपलें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
४८१८७	लोपलें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
४८१८८	लोपिजे	।।ज्ञा.गा.०६५४.०२।।	ब्रह्म ध्यासें स्वयें ब्रह्मचि होईजे। जीवत्व लोपिजे सहजचि
४८१८९	लोपीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
४८१९०	लोपे	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
४८१९१	लोपे	।।ज्ञा.गा.०६१४.०२।।	काळोखामाजीं जैसें शून्य हारपे। मायोपाधी लोपे तया ज्ञानी
४८१९२	लोपे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
४८१९३	लोभ	।।ज्ञा.गा.०५३३.०२।।	बिंबामाजी बिंब हरपलें स्वयंभ। मायेचा पैं लोभ अरता जाला
४८१९४	लोभ	।।ज्ञा.गा.०५९०.०३।।	काम क्रोध लोभ मोह दंभ मद। केला याचा छेद ज्ञानशस्त्रें
४८१९५	लोभ	।।ज्ञा.गा.०६१२.०४।।	काम क्रोध लोभ दडले ते सहज। केले अति चोज सांगवेना
४८१९६	लोभ	।।ज्ञा.गा.०६१९.०४।।	काम क्रोध लोभ जे का न शिवती। तेचि ओळखी सद्गुरु जाण
४८१९७	लोभ	।।ज्ञा.गा.०८९४.०२।।	काम क्रोध लोभ घेऊनियां संगें। परमार्थासी निघे तोचि मूर्ख
४८१९८	लोभ	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दुःखमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
४८१९९	लोभ	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदुःख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
४८२००	लोभा	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
४८२०१	लोभी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना
४८२०२	लोभी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना

४८२०३	लोलुंगता	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
४८२०४	लोळिया	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
४८२०५	लोळे	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
४८२०६	लोह	।।ज्ञा.गा.०३५२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें साच केलें। लोह परिसेंसी झगटलें तैसें जालें गे माये
४८२०७	लोहतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०६४३.०३।।	अग्निसंगें लोहतत्त्व थोर नेटे। उभवतो दाटे हुताशन
४८२०८	लोहाचें	।।ज्ञा.गा.०३४६.०२।।	लोहाचें सायास परिसेंसी फिटले। तैसें मज केलें गोवळ्यानें
४८२०९	लोहो	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
४८२१०	लोहो	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
४८२११	लौकरी	।।ज्ञा.गा.०७४७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे लक्ष लावीं आकाशीं। ब्रह्म पावसी लौकरी तूं
४८२१२	लौकिकीं	।।ज्ञा.गा.१०३३.०२।।	पाईक शुद्धमति स्वामीया विवेकी। वेव्हारु लौकिकीं चाळीतु असे
४८२१३	ल्याया	।।ज्ञा.गा.०५००.०४।।	तेथें नाहीं ल्याया रूप ना छाया। ऐसी ज्योति कर्पूराचिया उजळल्या वो माय
४८२१४	ल्याली	।।ज्ञा.गा.१०७२.०३।।	दोन्हीं आंगींचें लेणें आपण ल्याली। ज्ञानदेव म्हणे विठो आमुची माउली
४८२१५	ल्याली	।।ज्ञा.गा.११११.०३।।	शांतीगुंति घेउनि हातीं भक्ती चोळी ल्याली। मीतूंपण ठावें नाहीं वीसरून गेली
४८२१६	वंकीं	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा
४८२१७	वंचना	।।ज्ञा.गा.०६२०.०४।।	वंचना करिती जन दुष्ट नष्ट। मुख्य श्रेष्ठ श्रेष्ठ वंदिताती
४८२१८	वंचिजेना	।।ज्ञा.गा.०४३३.०५।।	मग उमललों बाहेरी। कां बैसलों अंधारीं। तरी ते कवणे परी। वंचिजेना
४८२१९	वंदन	।।ज्ञा.गा.०३५१.०२।।	श्रवण कीर्तन पादसेवन कैसें विष्णुस्मरण केलें। अर्चन वंदन दास्य सख्य आत्मनिवेदन केलें
४८२२०	वंदावे	।।ज्ञा.गा.०१९४.०२।।	रामकृष्ण नारायण। ऐसे करिती जे स्मरण। त्यांचे वंदावे चरण। साष्टांगें निजभावेसी
४८२२१	वंदावे	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
४८२२२	वंदावें	।।ज्ञा.गा.०१९४.०५।।	यालागी संतांचा मेळा। देखाल जेथें डोळां। तया नमस्कार सकळां। ते वेगीं वंदावें

४८२२३	वंदावें	।।ज्ञा.गा.०८१२.०२।।	नयनांतील ज्योती देखे गुह्यभावें। त्याचें स्वरूप भावें वंदावें गा
४८२२४	वंदितसों	।।ज्ञा.गा.०५९५.०३।।	सर्वांचे चरण वंदितसों सदा। श्रेष्ठपण कदा कीरें नसे
४८२२५	वंदितां	।।ज्ञा.गा.०१४०.०५।।	कीर्तन केलीया वाळवंटीं। घेतां वैष्णवांची भेटी। होईल संसाराची तुटी। चरणरज वंदितां
४८२२६	वंदिताती	।।ज्ञा.गा.०६२०.०४।।	वंचना करिती जन दुष्ट नष्ट। मुख्य श्रेष्ठ श्रेष्ठ वंदिताती
४८२२७	वंदिती	।।ज्ञा.गा.०६३५.०५।।	निवृत्तीदासाचा झालों निजदास। वंदिती तयास ब्रह्मादिक
४८२२८	वंदिला	।।ज्ञा.गा.०११२.०२।।	नामेंवीण सुटका नाहीं। ऐसी वेदशास्त्रीं ग्वाही। जो वेद मस्तकीं पाही। ब्रह्मयानें वंदिला
४८२२९	वंदिला	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला
४८२३०	वंदिलें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०६।।	व्यासें सांगितलें पुराण। ज्ञानदेवीं वंदिलें संपूर्ण। नमन करूनिया आपण। पितरांसहित निघाला
४८२३१	वंदिलें	।।ज्ञा.गा.१०५६.०४।।	आत्मनैवेद्य समर्पिले। ब्रह्मानंदीं मग वंदिलें। ज्योतिर्लिंग मग ध्याईलें। ज्ञानदेवा हृदयीं
४८२३२	वंदी	।।ज्ञा.गा.०१५४.०४।।	पाहे संताचिया तीर्था। तीर्थ घेऊनि वंदी माथा। तो भक्तभावें सर्वथा। उद्धरैल नि:संदेह
४८२३३	वंदी	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
४८२३४	वंदी	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापड्या !
४८२३५	वंदीं	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
४८२३६	वंदु	।।ज्ञा.गा.०४४३.०१।।	अहो जी तुम्ही नेणतेपणें। मतिमंद ज्ञानहीनें। वेडीवांकुडी बोबडीं वचनें। वंदु असे
४८२३७	वंदूं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
४८२३८	वंद्य	।।ज्ञा.गा.००३८.०१।।	निज ब्रह्मा ब्रह्म तो। ब्रह्मादिकां वंद्य तो गे बाई
४८२३९	वंद्य	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
४८२४०	वंद्य	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
४८२४१	वंद्य	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया

४८२४२	वंद्यु	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
४८२४३	वंश	।।ज्ञा.गा.००१४.०२।।	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
४८२४४	वंशघरीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०५।।	धनाचिये आशा करूं नये चोरी। वडील वंशघरीं भांडू नये
४८२४५	वंशासी	।।ज्ञा.गा.०७३१.०८।।	ऐसा देखोनी चमत्कार म्हणती साक्षात्कार। ईश्वर आहे हा तारक वंशासी
४८२४६	वंशी	।।ज्ञा.गा.०११९.०२।।	धन्य धन्य तोची वंशी। धन्य धन्य माता कुशीं। धन्य धन्य काळ तयासी। रामकृष्ण म्हणतांची
४८२४७	वक्ता	।।ज्ञा.गा.०५४३.०३।।	माझा मीचि श्रोता मीचि वक्ता। माझा मीचि दाता त्रिभुवनीं
४८२४८	वक्ता	।।ज्ञा.गा.०६३६.०४।।	दिधल्यावीण दाता श्रोत्यावीण वक्ता। वेदावीण पंडित शोभा न पवे बापा
४८२४९	वक्ता	।।ज्ञा.गा.०७९१.०३।।	एका वेदांत सिद्धांती प्रणव तो तत्त्वता। ज्ञानदेव वक्ता सांगतसे
४८२५०	वक्ता	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
४८२५१	वक्त्रारविंदीं	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
४८२५२	वक्त्या	।।ज्ञा.गा.०४३९.०६।।	अभक्त भक्त होती। श्रोतिया वक्त्या सायोज्यगति। राजविद्येची प्राप्ति। होय जया
४८२५३	वक्त्र	।।ज्ञा.गा.०१८१.०४।।	ज्ञानदेवीं निजसूत्र। तोचि धन्य शुद्ध पवित्र। हरिवांचूनि त्याचें वक्त्र। नेणें आणिक दुसरें
४८२५४	वक्त्र	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई
४८२५५	वक्त्रीं	।।ज्ञा.गा.०८६२.०४।।	न्याहाळितां परस्त्री। अधिक पडसी असिपत्रीं। पाप वाढिन्नलें शास्त्रीं। जप वक्त्रीं रामकृष्ण
४८२५६	वक्षस्थळ	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
४८२५७	वक्षस्थळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
४८२५८	वक्षस्थळा	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी

४८२५९	वक्षस्थळा	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
४८२६०	वक्षस्थळा	।।ज्ञा.गा.०२०६.०९।।	गळां वैजयंती माळा। मणीमंडित वक्षस्थळा
४८२६१	वक्षस्थळावरी	।।ज्ञा.गा.००२२.०१।।	तुरे कांबळा डांगेवरी विषाण वेणु घेऊनि करीं । वैजयंती रुळे कैशी वक्षस्थळावरी
४८२६२	वचन	।।ज्ञा.गा.००३४.०१।।	श्रुतिस्मृति वचन तो। गुह्यागुह्य तो गे बाई
४८२६३	वचन	।।ज्ञा.गा.००६७.०१।।	वेदशास्त्र प्रमाण श्रुतीचें वचन। एक नारायण सार जप
४८२६४	वचन	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
४८२६५	वचन	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
४८२६६	वचन	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्ततु असे
४८२६७	वचन	।।ज्ञा.गा.०४३२.०७।।	मुक्ताईचें श्रेष्ठ वचन। निवृत्ति देवाचा सत्य प्रश्न। ज्ञानेश्वराचा सोपान। भाविकाला
४८२६८	वचन	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
४८२६९	वचन	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
४८२७०	वचन	।।ज्ञा.गा.०९८६.०४।।	शिकविलें संतीं ऐकावें वचन। अनाचारीं मन पाळूं नये
४८२७१	वचन	।।ज्ञा.गा.०९८६.०७।।	आशा धरुनियां सांगूं नये ज्ञान। निष्ठुर वचन बोलूं नये
४८२७२	वचनीं	।।ज्ञा.गा.०७३२.०२।।	मताभिमानी ऐसा विश्वास न धरिती। वचनीं निर्गुण सगुण दोन्ही भिन्न असती
४८२७३	वचनें	।।ज्ञा.गा.००९६.०३।।	आळवितां सगुणनिर्गुण रूपडें। वचनें फाडोवाडें हातां येत
४८२७४	वचनें	।।ज्ञा.गा.०१७६.०३।।	समर्थाचेनि वचनें तरणोपाय होय। पाहे दारिद्र्य जाय स्मरणमात्रें
४८२७५	वचनें	।।ज्ञा.गा.०४४३.०१।।	अहो जी तुम्ही नेणतेपणें। मतिमंद ज्ञानहीनें। वेडीवांकुडी बोबडीं वचनें। वंदु असे
४८२७६	वचे	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग

४८२७७	वजावें	।।ज्ञा.गा.०१२५.०१।।	यमधर्म सांगे दूता। परिसावी निजकथा। जेथें रामनाम वार्ता। तया देशा न वजावें
४८२७८	वजावें	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
४८२७९	वज्र	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
४८२८०	वज्र	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
४८२८१	वज्रकवच	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
४८२८२	वज्रपाणी	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
४८२८३	वज्रलेप	।।ज्ञा.गा.००५४.०१।।	पर्वताप्रमाणें पातक करणें। वज्रलेप होणें अभक्तांसी
४८२८४	वट	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
४८२८५	वटविस्तार	।।ज्ञा.गा.०५४७.०२।।	सांगाल पैं तें काय जालें ?। वटविस्तार दोही हरपले
४८२८६	वटाचा	।।ज्ञा.गा.०५४७.०१।।	पाहतां वटाचा विस्तारू कैसा। शाखा फुटलिया कळिया तैसा
४८२८७	वटाच्या	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
४८२८८	वटेश्वरा	।।ज्ञा.गा.०००६.०२।।	ध्यान मनन दोन्ही करा । देता बोधिता चतुष्टवरा । मंगलदायक वटेश्वरा । पूजूं आतां
४८२८९	वडवानळ	।।ज्ञा.गा.०६२८.०४।।	वडवानळ शुचि परी सर्वही भक्षक। इंद्र पुण्यश्लोक पतन होय
४८२९०	वडाचीं	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
४८२९१	वडाच्या	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
४८२९२	वडाच्या	।।ज्ञा.गा.१०६६.०२।।	चेत जाणा तुम्हीं चेत जाणा। टिपरी वडाच्या साईं हो
४८२९३	वडिले	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा

४८२९४	वडील	।।ज्ञा.गा.०९८६.०५।।	धनाचिये आशा करूं नये चोरी। वडील वंशघरीं भांडू नये
४८२९५	वडु	।।ज्ञा.गा.१०६६.०१।।	वडाच्या पानीं एक उभविलें देउळ आधीं कळसु मग पायाहो। देव पुजों गेलों तंव देउळ उडालें पान नाहीं तेथें वडु रे
४८२९६	वत्स	।।ज्ञा.गा.०१९०.०६।।	वत्स विघडलियां धेनु भेटली। जैसी कुरंगिणी पाडसा मीनली
४८२९७	वत्स	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
४८२९८	वत्सें	।।ज्ञा.गा.०२३४.०४।।	भूतग्रामींचा परेशु। तापत्रयाचा करी नाशू। आड धरुनी गोपवेषु। वत्सें राखे
४८२९९	वदताती	।।ज्ञा.गा.०१०५.०३।।	भुक्ति आणि मुक्ति नामापासीं प्रत्यक्ष। चार्‍ही वेद साही शास्त्रें वदताती साक्ष
४८३००	वदन	।।ज्ञा.गा.०२०६.११।।	वदन सुकुमार गोजिरें। जैसें पोवळिवेल साजिरें
४८३०१	वदन	।।ज्ञा.गा.०६३६.०२।।	घृतेंविण भोजन तांबुळेंवीण वदन। कंठेवीण गायन शोभा न पवे बापा
४८३०२	वदनारविंद	।।ज्ञा.गा.०३३०.०४।।	कान्हा अति सुंदर वदनारविंद। आळी सेविती अनिवार रे आयो
४८३०३	वदनीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
४८३०४	वदवितां	।।ज्ञा.गा.०८०७.०३।।	ज्ञानदेवा बाई निवृत्ति वदवितां। त्याचे चरणीं हिताहित झालें
४८३०५	वदवितें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
४८३०६	वदा	।।ज्ञा.गा.१००७.०१।।	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
४८३०७	वदे	।।ज्ञा.गा.०७८५.०३।।	ज्ञानदेव वदे अष्टांगयोग साध। पावाल ब्रह्मपद याचा भेद
४८३०८	वदो	।।ज्ञा.गा.०७०३.०४।।	ऐसा भाव धरुनी मनीं विठ्ठल आणिला निजध्यानीं। अखंड वदो माझी वाणी विठ्ठलची
४८३०९	वधापरी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया

४८३१०	वधिता	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
४८३११	वधिली	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
४८३१२	वन	।।ज्ञा.गा.०२४६.०७।।	वैराग्य रश्मिज्वाळा चिन्मय रविकांत। धरितां प्रगटे वन्हि विषय वन हें जाळित
४८३१३	वन	।।ज्ञा.गा.०६५२.०२।।	तोडुनि चंदन कर्दळीचें वन। बाभुळा रक्षण बैसविलें
४८३१४	वन	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे
४८३१५	वन	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
४८३१६	वनमाळी	।।ज्ञा.गा.००४७.०३।।	दृढ विटें मन मुळीं। विराजित वनमाळी
४८३१७	वनमाळी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०१।।	जिव्हेच्या निडळीं। नामाक्षराची वोळी। कान्हो वनमाळी। या वोजा
४८३१८	वनमाळी	।।ज्ञा.गा.०१३१.०२।।	भक्तांकारणें येणें घेतलीसे आळी। दहा गर्भवास सोशी स्वयें वनमाळी
४८३१९	वनमाळी	।।ज्ञा.गा.०१९१.०३।।	दृढ विटे मन मुळीं। विराजित वनमाळी
४८३२०	वनमाळी	।।ज्ञा.गा.०२६३.०३।।	चंदनाची चोळी। माझें सर्व अंग पोळी। कान्हो वनमाळी। वेगीं भेटवा कां
४८३२१	वनमाळी	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
४८३२२	वनमाळी	।।ज्ञा.गा.०३१२.०२।।	प्रेम नव्हाळी मज झाली दिवाळी । काळें वनमाळी आले घरा गे माये
४८३२३	वनमाळी	।।ज्ञा.गा.०३३०.०२।।	यमुनेच्या पाबळीं तनु घेउनी सांवळी । पांवा वनमाळी वातु असे
४८३२४	वनमाळी	।।ज्ञा.गा.०९१३.०१।।	वृंदावनीं वनमाळी। खेळे गोपींसी धुमाळी। मदनमेचूची नवाळी। रसाकाळीं मनोहर
४८३२५	वनमाळी	।।ज्ञा.गा.१००६.०७।।	वासुदेवीं वाहूनि टाळी। पातकें गेलीं अंतराळीं। वासुदेवो वनमाळी। कीर्तन करूं ब्रह्ममेळीं गा
४८३२६	वनमाळी	।।ज्ञा.गा.१११७.०४।।	दृढ मन इटे मुळीं। प्रकटला वनमाळी
४८३२७	वनवास	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
४८३२८	वनवासा	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्मे दशरथ वियोगें मेला। कर्मे श्रीराम वनवासा गेला। कर्मे रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी

४८३२९	वनवासा	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दुःखाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
४८३३०	वनवासी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
४८३३१	वनवासीं	।।ज्ञा.गा.०२९८.०१।।	आपुलेंनि रंगें येत होती ये साजणी। तंव वनवासीं एके आलिंगिलें गे माये
४८३३२	वनवासु	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
४८३३३	वनस्पती	।।ज्ञा.गा.०२९३.०२।।	अठरा भार वनस्पती। सुरवर वोळंगती। देवोदेवि आदिपति। कृष्ण काळा गे माये
४८३३४	वनस्पती	।।ज्ञा.गा.०९०७.०३।।	तरुमाजीं जैसा एक चंदनु। राहिला वेधुनी वनस्पती
४८३३५	वनस्पती	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
४८३३६	वनस्पती	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
४८३३७	वना	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
४८३३८	वना	।।ज्ञा.गा.१११०.०३।।	काजळ कुंकू करूनि गेले केतकीच्या वना। सोळाजण दादले केले कोणीच नये मना
४८३३९	वनांतरा	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
४८३४०	वनाप्रती	।।ज्ञा.गा.०२२८.०१।।	गायी चालिल्या वनाप्रती। सवें पेंधा चाले सांगाती
४८३४१	वनिता	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
४८३४२	वनिता	।।ज्ञा.गा.०८९५.०२।।	जंववरी तंववरी वैराग्याच्या गोष्टी। जंव सुंदर वनिता दृष्टी देखिली नाहीं बाप
४८३४३	वनीं	।।ज्ञा.गा.००३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तो। जनीं वनीं कृपाळु तो गे बाई
४८३४४	वनीं	।।ज्ञा.गा.००५३.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी संगती सज्जनीं। हरि दिसे जनीं वनीं आत्मतत्त्वीं
४८३४५	वनीं	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्ततु असे

४८३४६	वनीं	।।ज्ञा.गा.०४९६.०१।।	पंधरयाची खाणी अनर्घ्य रत्नाचें पाणी। तें निरंजनीं वनीं शोभतसे वो माय
४८३४७	वनीं	।।ज्ञा.गा.०५०३.०१।।	जनीं वनीं हरि आहे निरंतरीं। बोलिली वैखरी व्यासमुखें
४८३४८	वनीं	।।ज्ञा.गा.०५३८.०२।।	निरंजन वनीं धरीन मुरारी। भाग अभ्यंतरीं घेईन देखा
४८३४९	वनीं	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
४८३५०	वनीं	।।ज्ञा.गा.०९३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुणीं न माये। निर्गुण दिसताहे जनीं वनीं
४८३५१	वनीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
४८३५२	वनीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
४८३५३	वनीं	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
४८३५४	वनीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
४८३५५	वनींच्या	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
४८३५६	वन्हि	।।ज्ञा.गा.०२४६.०७।।	वैराग्य रश्मिज्वाळा चिन्मय रविकांत। धरितां प्रगटे वन्हि विषय वन हें जाळित
४८३५७	वन्हिदग्धबीज	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
४८३५८	वय	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
४८३५९	वयसा	।।ज्ञा.गा.०१३०.०३।।	लावण्य मान्यता विद्यावंत। सखे स्वजन पुत्रकलत्र। विषयभोग वयसा व्यर्थ। देहासहित मरणांती
४८३६०	वर	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहूं नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्मव मरण बरें
४८३६१	वर	।।ज्ञा.गा.०७५९.०६।।	सलोकता मुक्ती आदी तिन्ही वर। वसतें जें घर योगीयांचें
४८३६२	वर	।।ज्ञा.गा.०७६३.०१।।	वर मुळें शेंडा खालीं दिसे बानो। प्रपंचीं रानोरान वृक्ष बा रे

४८३६३	वर	।।ज्ञा.गा.०८०५.०६।।	तयाचेही वर रश्मिअग्रामधुनी। शुद्ध ब्रह्म निर्वाणीं असे तेथ
४८३६४	वर	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
४८३६५	वरच	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
४८३६६	वरच्या	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
४८३६७	वरती	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
४८३६८	वरती	।।ज्ञा.गा.१०१७.०२।।	ती अखरींच चरे रे। सर्वसाक्षी वरती जाय रे कान्हो
४८३६९	वरतें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०४।।	शीतळ चंदनाहुनी वरतें। सुंदर सोनियाहुनी परतें
४८३७०	वरतें	।।ज्ञा.गा.०५५३.०१।।	बारावें वरतें तेरावें हरपलें। चौदावें देखिलें चौडोळां
४८३७१	वरदान	।।ज्ञा.गा.०१८४.०६।।	कृपाकटाक्षें न्याहाळिलें । आपुल्या पदीं बैसविलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। भक्तां दिधलें वरदान
४८३७२	वरपंगाचें	।।ज्ञा.गा.०९७७.०३।।	वरपंगाचें लेंणें लेवविसी जाईजणें। परी घरांतील ठेवणें नुमगसी
४८३७३	वरपडा	।।ज्ञा.गा.०२८६.०९।।	बावन चंदनु मर्दिला अंगीं वो चर्चिला। कोणें सदैवें वरपडा जाला वो माये
४८३७४	वरपडा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
४८३७५	वरपडा	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
४८३७६	वरपडी	।।ज्ञा.गा.१०६८.०३।।	आवसेचें चांदिणें सांगों गेलिये। रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वरपडी जालिये
४८३७७	वरपडे	।।ज्ञा.गा.०१७७.०६।।	संत वैष्णव हरिदासा जे नर निंदिती। ते वरपडे होती प्रेमकिंकर
४८३७८	वरपडें	।।ज्ञा.गा.०३५५.०१।।	अगाधपण माझे अंगीं बाणलें। वरपडें देखिलें मृत्तिकालिंग
४८३७९	वरबाप	।।ज्ञा.गा.१०६५.०३।।	कवण ते वरमाय कवण तो वरबाप। कवण तो नोवरा कवण तो मंडप
४८३८०	वरबाप	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं

४८३८१	वरमाय	।।ज्ञा.गा.१०६५.०३।।	कवण ते वरमाय कवण तो वरबाप। कवण तो नोवरा कवण तो मंडप
४८३८२	वरमाय	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
४८३८३	वरले	।।ज्ञा.गा.१०८५.०३।।	पैल वरले माळी कोल्हा करड काढी। ससा वळीतो वेठी रे
४८३८४	वरि	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
४८३८५	वरि	।।ज्ञा.गा.०८०५.०१।।	अनुहत ध्वनी वरि चंद्रमा वर्तुळ। तेजाचे उमाळे अनंत तेथें
४८३८६	वरि	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
४८३८७	वरिला	।।ज्ञा.गा.०४३३.०३।।	माया पडदा फुटोनि गेला। मंगल पडदा उदय जाला। जीव शिवेसि वरिला। दयानिधि
४८३८८	वरिला	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये
४८३८९	वरिला	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये
४८३९०	वरिलिया	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
४८३९१	वरिल्या	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
४८३९२	वरिवरि	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
४८३९३	वरिवरि	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्कां लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
४८३९४	वरिषे	।।ज्ञा.गा.००४७.०४।।	आजि सोनियाचा दिनु। वरी अमृतातें वरिषे घनु
४८३९५	वरिष्ठ	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
४८३९६	वरिष्ठांचे	।।ज्ञा.गा.०४३१.०२।।	कैसें वरिष्ठांचे सार। जों आदिअंतीं विचार। हें जाणले अवतार। मानवी होती

४८३९७	वरी	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
४८३९८	वरी	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
४८३९९	वरी	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
४८४००	वरी	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
४८४०१	वरी	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
४८४०२	वरी	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
४८४०३	वरी	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
४८४०४	वरी	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
४८४०५	वरी	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
४८४०६	वरी	।।ज्ञा.गा.००४७.०४।।	आजि सोनियाचा दिनु। वरी अमृतातें वरिषे घनु

४८४०७	वरी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
४८४०८	वरी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
४८४०९	वरी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
४८४१०	वरी	।।ज्ञा.गा.०२६४.०३।।	त्याचा उंबरा उसिसा करीन। वरी येरझार मी सारीन गे बाईये
४८४११	वरी	।।ज्ञा.गा.०२८६.०२।।	अंगणीं कमळणी जळधरू वोले वरी। वाफां सिंपल्या वरी वाळून जाये
४८४१२	वरी	।।ज्ञा.गा.०२८६.०२।।	अंगणीं कमळणी जळधरू वोले वरी। वाफां सिंपल्या वरी वाळून जाये
४८४१३	वरी	।।ज्ञा.गा.०३००.०३।।	येरी सांगे भावो जावे वो प्रवृत्ति । तंव वरी गती येतां नये
४८४१४	वरी	।।ज्ञा.गा.०३७०.०४।।	बाप रखुमादेविवरें केला घातासी घातु। आपला लक्षाचा लाभु वरी दिधला
४८४१५	वरी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामाजीं वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
४८४१६	वरी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
४८४१७	वरी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
४८४१८	वरी	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
४८४१९	वरी	।।ज्ञा.गा.०४४२.०६।।	मुक्त प्रवाहाची नाव। निवृत्ति अवल्या सद्गुरुराव। सोपान वरी ज्ञानदेव। पार जाले
४८४२०	वरी	।।ज्ञा.गा.०४६७.०१।।	आधींच तूं ज्ञान वरी जालें उन्मन। हरि हें जीवन हृदयीं आलें
४८४२१	वरी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया

४८४२२	वरी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
४८४२३	वरी	।।ज्ञा.गा.०७२६.०१।।	अजलोभ पाहिलें वरी। ज्ञान उजळलिया प्रभा सारी। दीपकळिका ऐसें पायरी। दिसूं लागे
४८४२४	वरी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०३।।	महाकारणीं आतुला लक्षाचा पुतळा। उन्मनी हे कळा दैवी वरी
४८४२५	वरी	।।ज्ञा.गा.०८०५.०४।।	अणूचें जें अग्र ऐसा तेथ मार्ग। औटपीठीं सवेग जावें वरी
४८४२६	वरी	।।ज्ञा.गा.०८०९.०२।।	स्थूळ देह सूक्ष्म कारणाचे वरी। महाकारण सरी चौथा देह
४८४२७	वरी	।।ज्ञा.गा.०८१६.०२।।	त्रिकुटाचा फेरा टाकिला माघारां। अर्धमात्रेवरा वरी गेलों
४८४२८	वरी	।।ज्ञा.गा.०८२२.०२।।	मनपुराचे वरी द्वादश अंगुळें। तयावरी गेले अव्हाटेनें
४८४२९	वरी	।।ज्ञा.गा.०८२२.०५।।	ध्वनीचेही वरी शुद्ध तेज असे। चंद्रमा प्रकाशें तेच ठायीं
४८४३०	वरी	।।ज्ञा.गा.०८२२.०६।।	चंद्राचे वरी एक निराळाच मध्य। स्त्रियेचे निजबोधें निजरूप
४८४३१	वरी	।।ज्ञा.गा.०८३८.०६।।	निवृत्ति कृपा वरी झळके। ज्ञानेश्वराचा आनंद दीपिके। विश्व आत्मा परी येके। येकलेपणें
४८४३२	वरी	।।ज्ञा.गा.०८३९.०४।।	ऐल पैल पूर्ण शिरीं। लावित कमळें थवथवळी। वरी सद्गुरुकृपेचा मैलागिरी। डोलों लागे
४८४३३	वरी	।।ज्ञा.गा.०९०८.०१।।	स्वप्नींचा घाई विवळे साचें। चेईलिया वरी म्हणे मी न वाचें
४८४३४	वरी	।।ज्ञा.गा.०९११.०५।।	आकाश तेंचि अवकाश भीतरीं आत्माराम आवेशला तुजवरी। तया म्हणोनि बाणजाळ घातलें येरें कवळी वरच्या वरी रे रावणा
४८४३५	वरी	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थे तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
४८४३६	वरी	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
४८४३७	वरी	।।ज्ञा.गा.१००२.०८।।	जळींचीं जळचरें रे जळींचिया रमती। भुललीं तीं बापुडीं रे तें कांहीं नेणती। जंव नाहीं पुरली त्याची आयुष्यप्राप्ती। वरी घालुनी भोंवराजाळ बापा तयातें गिवसिती
४८४३८	वरी	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
४८४३९	वरी	।।ज्ञा.गा.१०५६.०३।।	मेघधारी तपनपन केलें। तारापुष्पीं वरी पूजिलें। चंद्रफळ ज्या वाहिलें। ओवाळिलें रविदीपें

४८४४०	वरी	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
४८४४१	वरी	।।ज्ञा.गा.१०८५.०१।।	आरेवरी आर रे पिंपळावरी पार रे। खाली कुंभार वरी चाक भोवे
४८४४२	वरी	।।ज्ञा.गा.११०२.०३।।	तळीं वरी झाला पसरे शून्याकार। सर्पाचें पिल्लार नाचूं लागे
४८४४३	वरीयेला	।।ज्ञा.गा.११११.०४।।	भावाची मी साडी मायेची घरघुसी। कृष्ण पुरुष वरीयेला मग कैची रंडी
४८४४४	वरीवरी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
४८४४५	वरीवरी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
४८४४६	वरु	।।ज्ञा.गा.०१९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु पुंडलिका वरु। निळियाचा आगरु पंढरीये
४८४४७	वरु	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
४८४४८	वरुनी	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
४८४४९	वरुनी	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
४८४५०	वरुषती	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
४८४५१	वरुषती	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
४८४५२	वरुषला	।।ज्ञा.गा.०२८६.०४।।	अंगणीं वोळला मोत्यें वरुषला। धन्य दिवसु जाला सोनियाचा
४८४५३	वरुषला	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
४८४५४	वरुषाचें	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन

४८४५५	वर्जावें	।।ज्ञा.गा.०२६३.०५।।	तुम्हीं गातसां सुस्वरें। ऐकोनि द्या उत्तरें। कोकिळें वर्जावें। तुम्हीं बाईयांनो
४८४५६	वर्जियेलें	।।ज्ञा.गा.००६७.०४।।	ज्ञानदेवीं मंत्र हरिनामाचें शस्त्र। यमें कुळ गोत्र वर्जियेलें
४८४५७	वर्ण	।।ज्ञा.गा.०००५.०१।।	सत्य ज्ञानानंत गगनाचें प्रावर्ण । नाहीं रूप गुण वर्ण जेथें
४८४५८	वर्ण	।।ज्ञा.गा.००४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नरहरी अवतारु। वर्ण शारङ्गधरु निजरूप
४८४५९	वर्ण	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
४८४६०	वर्ण	।।ज्ञा.गा.०६५५.०१।।	वर्ण ना व्यक्ति अमूप निजतेज। संतांचें तें गूज आत्मरूप
४८४६१	वर्ण	।।ज्ञा.गा.०७४३.०५।।	महाशून्याचा वर्ण निळा। अव्यक्त तेजाचा ओतिला गोळा। ग्रासूनी ठेला भूगोळा। योगी डोळां पाहती
४८४६२	वर्ण	।।ज्ञा.गा.०७६९.०२।।	चहूं देहांचा वर्ण अवर्ण देखिलें। विश्व म्यां पाहिलें तयामध्यें
४८४६३	वर्ण	।।ज्ञा.गा.०७७३.०२।।	जेथ नाम रूप वर्ण नाहीं बा रे। तें रूप बा रे चैतन्य बा
४८४६४	वर्णूं	।।ज्ञा.गा.०००८.०४।।	निवृत्तिगुह्याचिया महामंत्रा । ज्ञानेश्वराचा करुणाकरा । तुझिया अगोचर उपचारा । काय वर्णूं
४८४६५	वर्णूं	।।ज्ञा.गा.०१८२.०५।।	अंघ्रिरेणु ज्याचा उद्धरितो पतिता। प्राकृत वाणी केवीं वर्णूं हरिभक्तां
४८४६६	वर्णतां	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
४८४६७	वर्णन	।।ज्ञा.गा.०१८१.०२।।	देखतां ज्याचे चरण। यम जातसे शरण। ऐसें सुकृताचे वर्णन। कवणें करावें तयाचें
४८४६८	वर्णन	।।ज्ञा.गा.०४३४.०१।।	योगभ्रष्टाचें वर्णन। जिये समूळ पाहिलें ज्ञान। वस्तू वस्तूचि म्हणोन। मौन्य जालें
४८४६९	वर्णवे	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
४८४७०	वर्णवे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
४८४७१	वर्णवे	।।ज्ञा.गा.०३६७.०३।।	दुर्घट घडतां न वर्णवे योग्यता। मज पुढारी वो माय
४८४७२	वर्णवे	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
४८४७३	वर्णवेना	।।ज्ञा.गा.०६२८.०१।।	साधूचा महिमा वर्णवेना कांहीं। ब्रह्मादिक तेही वर्णिताती
४८४७४	वर्णाकृति	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा

४८४७५	वर्णावरी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०२।।	औटपीठाचे दरीं कर्पूर वर्णावरी। शामाचे अंतरीं महाकारण
४८४७६	वर्णावर्ण	।।ज्ञा.गा.०८५१.०१।।	पदत्रयादि विलक्षण नातळे वर्णावर्ण। पंचभूतिकपण नातळे ज्यासी
४८४७७	वर्णावर्णु	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
४८४७८	वर्णावी	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
४८४७९	वर्णाश्रमधर्म	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
४८४८०	वर्णितां	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
४८४८१	वर्णितां	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला
४८४८२	वर्णितां	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
४८४८३	वर्णितां	।।ज्ञा.गा.०४०४.०२।।	वर्णितां तुझे गुण मना मौन्य पडे। कळिकाळ बापुडें काय करील आम्हां
४८४८४	वर्णिताती	।।ज्ञा.गा.०६२८.०१।।	साधूचा महिमा वर्णवेना कांहीं। ब्रह्मादिक तेही वर्णिताती
४८४८५	वर्णिती	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
४८४८६	वर्णिली	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
४८४८७	वर्णिसी	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
४८४८८	वर्णीं	।।ज्ञा.गा.०००८.०१।।	मुक्तमाळा भव्यभूषणा । श्रुति नेति गजानना । तुझिया अंगीच्या नाना भूषणा । कोण वर्णीं

४८४८९	वर्णू	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णू काय कोणा रया
४८४९०	वर्णू	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णू चक्रपाणी बहु काळें गे माय
४८४९१	वर्णू	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णू वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
४८४९२	वर्णू	।।ज्ञा.गा.११०३.०३।।	तेंचि मज केलें करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ काय वर्णू
४८४९३	वर्तणें	।।ज्ञा.गा.०६०६.०२।।	सांडणें मांडणें दोन्हीही त्यागणें। प्राचिनी वर्तणें निर्विकल्पें
४८४९४	वर्तती	।।ज्ञा.गा.०६११.०४।।	पुण्य तेथें पाप समचि वर्तती। रात्रंदिन आथी जियेपरी
४८४९५	वर्तती	।।ज्ञा.गा.०७९९.०२।।	आधार नाहीं जेथ निराधार वर्तती। निराधार न म्हणती आपणा लागीं
४८४९६	वर्ततु	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्ततु असे
४८४९७	वर्ततुसे	।।ज्ञा.गा.०४७६.०१।।	सोंग संपादणी एका रूपें करी। आत्मा घरोघरीं वर्ततुसे
४८४९८	वर्तलें	।।ज्ञा.गा.०५१४.०३।।	तेथें एक नवल वर्तलें वो साजणी। सांगतां मिठी मौनी पडली वो माय
४८४९९	वर्तविता	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
४८५००	वर्तवी	।।ज्ञा.गा.०९३८.०३।।	खेळतां बाहुली स्वप्नचि वर्तवी। रावोरंक दावी भेदबुद्धि
४८५०१	वर्तवी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
४८५०२	वर्तसी	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
४८५०३	वर्तसी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
४८५०४	वर्तुळ	।।ज्ञा.गा.०८०५.०१।।	अनुहत ध्वनी वरि चंद्रमा वर्तुळ। तेजाचे उमाळे अनंत तेथें
४८५०५	वर्ते	।।ज्ञा.गा.००९५.०१।।	सर्वत्र समान भावयुक्त पूर्ण। धृति धारणा धन वर्ते जया

४८५०६	वर्ते	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
४८५०७	वर्ते	।।ज्ञा.गा.०२४६.०८।।	तृष्णेच्या श्वापदा प्रलय वर्ते अद्‌भुत। विषय हे मृगजळ मूढां असे भ्रमवित
४८५०८	वर्ते	।।ज्ञा.गा.०५८७.०५।।	एकांतीं एक वर्ते तोचि साक्षात्कार। जाहला ज्ञानेश्वर तेथें लीन
४८५०९	वर्ते	।।ज्ञा.गा.०६३१.०३।।	सुखदु:ख भोगी जिवाचिये सत्तें। देहीं क्रिया वर्ते स्वाभाविक
४८५१०	वर्ते	।।ज्ञा.गा.०९०१.०४।।	त्रिपुटिसी वर्ते। वैकुंठ सरतें। प्रेमेंविण भरितें। कैसें येत
४८५११	वर्तो	।।ज्ञा.गा.०३२७.०३।।	निळेपणें वर्तो निळेपणें खातों । निळेपण पहातों निळेपणें
४८५१२	वर्तो	।।ज्ञा.गा.०५८४.०३।।	प्राचिनानें वर्तो जाणो या शरीरीं। जैसा वेठीं करी राबताहे
४८५१३	वर्म	।।ज्ञा.गा.०१३८.०१।।	निजानंद हें पैं ब्रह्म। ऐसें जाणती योगी वर्म
४८५१४	वर्म	।।ज्ञा.गा.०१३९.०४।।	हाचि निजधर्म हेंचि निजकर्म। हेंचि परब्रह्म वर्म हेंचि एकु
४८५१५	वर्म	।।ज्ञा.गा.०२०९.०२।।	जप तप अनुष्ठान क्रिया कर्म धर्म। हें जाणताती वर्म संतजन
४८५१६	वर्म	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं असती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
४८५१७	वर्म	।।ज्ञा.गा.०२६४.०४।।	निवृत्ति ज्ञानदेवा पुसतील वर्म। त्यासी कामीन पुरेन गे बाईये
४८५१८	वर्म	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
४८५१९	वर्म	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
४८५२०	वर्म	।।ज्ञा.गा.०४७१.०३।।	भानुबिंबेवीण निरसलें तम। ज्ञानदेवीं वर्म सांगितलें
४८५२१	वर्म	।।ज्ञा.गा.०६०३.०४।।	शब्दची करुनी बोलताती ब्रह्म। अंतरींचें वर्म नेणतीच
४८५२२	वर्म	।।ज्ञा.गा.०७०९.०३।।	देखोनि उजाळ म्हणसी त्यासी ब्रह्म। चुकलास वर्म वेगें ते रया
४८५२३	वर्म	।।ज्ञा.गा.०८३४.०३।।	देह तें विदेह महाकारण ब्रह्म। हें निश्चयाचें वर्म ऐसें जाणा
४८५२४	वर्म	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
४८५२५	वर्म	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि

४८५२६	वर्म	।।ज्ञा.गा.०८९२.०२।।	भ्रांती पडलिया मना नेणसी। ब्रह्मसुख चुकलासी वर्म अरे मुढा
४८५२७	वर्म	।।ज्ञा.गा.०९६६.०२।।	जीवा जाणवेना जीवा जाणवेना। जिवाचें वर्म तें जीवा चोजवेना
४८५२८	वर्म	।।ज्ञा.गा.०९६९.०३।।	भानुबिंबेंवीण भासलें तम। ज्ञानदेव वर्म अनुवादला
४८५२९	वर्म	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
४८५३०	वर्म	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
४८५३१	वर्मु	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
४८५३२	वर्षत	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो
४८५३३	वर्षलें	।।ज्ञा.गा.०३६६.०५।।	सदोदित भरलें त्या तिहीं गुणां वेगळें। तें अगणित वर्षलें प्रेमघरीं वो माय
४८५३४	वर्षाकाळीं	।।ज्ञा.गा.०६३३.०१।।	वर्षाकाळीं नदियां पूर्ण भरती । येउनी मिळती सिंधुमाजीं
४८५३५	वर्षाव	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
४८५३६	वर्षावो	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
४८५३७	वर्षे	।।ज्ञा.गा.०१९१.०१।।	आजि सोनियाचा दिनु। वर्षे अमृताचा घनु
४८५३८	वर्षे	।।ज्ञा.गा.१११७.०२।।	आजि सोनियाचा दिन। वर्षे अमृताचा घन
४८५३९	वर्षोनी	।।ज्ञा.गा.०९३०.०३।।	शांतता समता निवृत्ति उदारु। वर्षोनी उद्‌गारु देतु असे
४८५४०	वऱ्हाड	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दुष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
४८५४१	वऱ्हाड	।।ज्ञा.गा.०८७९.०६।।	कवणाचें वऱ्हाड भुललीस वायां। शरण रिघें रखुमादेविवरा नाह्या
४८५४२	वऱ्हाड	।।ज्ञा.गा.१०६५.०२।।	मी कवणाची मज सांगा कोणी। वऱ्हाड आलिया वऱ्हाडिणी
४८५४३	वऱ्हाड	।।ज्ञा.गा.१०६५.०४।।	वऱ्हाड नव्हे स्वप्न गे माये। बाप रखुमादेविवराचे वेगीं धरावे पाये
४८५४४	वऱ्हाड	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
४८५४५	वऱ्हाडा	।।ज्ञा.गा.०८७९.०१।।	बहुता वऱ्हाडा आलीसी बाळा। हांसती लोक परी न संडी चाळा

४८५४६	वऱ्हाडा	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
४८५४७	वऱ्हाडिणी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
४८५४८	वऱ्हाडिणी	।।ज्ञा.गा.१०६५.०१।।	येऊनी वऱ्हाडिणी बैसल्या टेकी। कोण तो नोवरा नाहीं वोळखी
४८५४९	वऱ्हाडिणी	।।ज्ञा.गा.१०६५.०२।।	मी कवणाची मज सांगा कोणी। वऱ्हाड आलिया वऱ्हाडिणी
४८५५०	वऱ्हाडियांच्या	।।ज्ञा.गा.०८७९.०३।।	वऱ्हाडियांच्या भुलली सुखा। सुख भोगितां पावली दुःखा
४८५५१	वऱ्हाडी	।।ज्ञा.गा.०३१६.०१।।	पांचही वऱ्हाडी पांचा ठायीं बोळविली । येरा दिधली मिठी देखा
४८५५२	वल्ली	।।ज्ञा.गा.०३२९.०६।।	ज्ञानदेवीं वल्ली विद्युल्लता सलिलीं । फळपाकें दुल्ली दुभिनल्या
४८५५३	वळंघिता	।।ज्ञा.गा.०८२२.०३।।	आतां तया सदनीं उफराटे मार्गें। वळंघिता सवेग पश्चिम पंथीं
४८५५४	वळंघितां	।।ज्ञा.गा.०८०२.०८।।	जडतां वळंघितां बरी नारी आपण एक। नरनारी नपूंसक एकरूप
४८५५५	वळखीं	।।ज्ञा.गा.०५९३.०४।।	जीव शीव भेद कासयासी जाहले। वळखीं वहिले तिये स्थानीं
४८५५६	वळखुन	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
४८५५७	वळगशी	।।ज्ञा.गा.०५९९.०४।।	जेव्हां तूंचि ब्रह्म होउनी राहाशी। तेव्हां वळगशी सर्वगत
४८५५८	वळघावें	।।ज्ञा.गा.०८०२.०६।।	मार्ग नाहीं तेथें कोणें रीतीं जावें। सुषुम्नेवरी वळघावें सामर्थ्येंसी
४८५५९	वळतिया	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
४८५६०	वळला	।।ज्ञा.गा.०६५९.०२।।	बोलु अखरीच वळला भीतरीं नाहीं आला।तो केवीं विठ्ठला पावे जी तुम्हां
४८५६१	वळसा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
४८५६२	वळसा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु

४८५६३	वळसा	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
४८५६४	वळा	।।ज्ञा.गा.०२२७.०१।।	पावया लुब्ध झाल्या पावळा। गाई परे वळा रे कान्हो
४८५६५	वळावें	।।ज्ञा.गा.०१६३.०१।।	प्रमाण करावें नामासी। झुंझ घ्यावे यमदूतासी। मन वळावें नेमेंसी। हरिचरणीं लक्ष लावावें
४८५६६	वळावें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
४८५६७	वळि	।।ज्ञा.गा.०२२८.०२।।	वळि गोवळिया कान्होबा। यमुने पाण्या नेईं तूं बा
४८५६८	वळी	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
४८५६९	वळीतो	।।ज्ञा.गा.१०८५.०३।।	पैल वरले माळी कोल्हा करड काढी। ससा वळीतो वेठी रे
४८५७०	वळूनि	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा
४८५७१	वश्य	।।ज्ञा.गा.०२००.०२।।	तें रूप पंढरी पुंडलिका द्वारीं। मुक्तिमार्ग चारी वश्य रया
४८५७२	वश्य	।।ज्ञा.गा.०५८८.०४।।	रायाची संगती घडतां निमिष। तरी होती वश्य अष्टसिद्धी
४८५७३	वसतसे	।।ज्ञा.गा.०१४४.०१।।	सकळ सांप्रदाय श्रीहरि। जो बैसोनि जप करी। जिव्हे महादेवाचे अंतरीं। सर्वकाळ वसतसे
४८५७४	वसतसे	।।ज्ञा.गा.०७३९.०३।।	महाकारण मसुरामात्र सदोदित। ब्रह्मरंध्र साद्यंत वसतसे
४८५७५	वसतसे	।।ज्ञा.गा.०९६१.०३।।	तें आतु ना बाहेरी आणि अभ्यंतरीं। एकलेंचि निर्धारीं वसतसे
४८५७६	वसता	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
४८५७७	वसतां	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
४८५७८	वसतां	।।ज्ञा.गा.१०९६.०१।।	राज्यपद गाढा पदपाद नसतां। हरिनामीं वसतां सर्वपद
४८५७९	वसति	।।ज्ञा.गा.११०८.०१।।	कांट्याच्या अणिवर वसति तिन गांव। दोन ओसाड, एक वसेचि ना
४८५८०	वसती	।।ज्ञा.गा.०८०५.०५।।	पंचदेव तेथें एकरूपा देखती। औटपीठीं वसती आरुते तेही
४८५८१	वसती	।।ज्ञा.गा.०८२०.०२।।	बिंदुस्थान तेथें ब्रह्मरंध्र ज्योती। तेथ योगी वसती दिवस रात्र
४८५८२	वसतें	।।ज्ञा.गा.०७५९.०६।।	सलोकता मुक्ती आदी तिन्ही वर। वसतें जें घर योगीयांचें
४८५८३	वसवावे	।।ज्ञा.गा.०६४९.०४।।	जेथें जेथें मन धांवोनियां जाय। तेथें गुरूचे पाय वसवावे

४८५८४	वसविलें	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
४८५८५	वसिष्ठ	।।ज्ञा.गा.०१८०.०५।।	कश्यपादि अत्री गौतम वसिष्ठ । भारद्वाज श्रेष्ठ मार्कंडेयो
४८५८६	वसिष्ठ	।।ज्ञा.गा.०१८३.०७।।	व्यास आणि वसिष्ठ वाल्मिकादिक। आणि पुंडलीक शिरोमणी
४८५८७	वसुदेवकुमरु	।।ज्ञा.गा.००४०.०२।।	वसुदेवकुमरु तो। देवकीनंदनु तो गे बाई
४८५८८	वसे	।।ज्ञा.गा.०१०६.०२।।	केशव नाम सार विठ्ठल उच्चार। राम निरंतर हृदयीं वसे
४८५८९	वसे	।।ज्ञा.गा.०१२५.०३।।	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
४८५९०	वसे	।।ज्ञा.गा.०१४५.०१।।	धर्म वसे जेथें। सर्व कार्य होय तेथें। पित्यासहित मनोरथें। सिद्धि पावेल सर्वथा
४८५९१	वसे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
४८५९२	वसे	।।ज्ञा.गा.०२६९.०३।।	ज्ञानदेव प्रेम निळारूप रूपसें सोहळा। कृष्णवेधें वेधली बाळा भली वसे
४८५९३	वसे	।।ज्ञा.गा.०३२५.०२।।	नीळ प्रभा दिसे नीळपणें वसे । निळिया आकाशे हारपलें
४८५९४	वसे	।।ज्ञा.गा.०३२५.०४।।	ज्ञानदेवीं निळा परब्रह्मीं गोंवला । कृष्णमूर्ति सांवळा हृदयीं वसे
४८५९५	वसे	।।ज्ञा.गा.०३८५.०३।।	नाहीं यासी ठावो संसार पैं वावो। एकतत्त्व रावो घरीं वसे
४८५९६	वसे	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
४८५९७	वसे	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
४८५९८	वसे	।।ज्ञा.गा.०४८१.०२।।	तया नाहीं गती वस्ती निरंजनीं। भोगी रुद्रयोनी कर्म वसे
४८५९९	वसे	।।ज्ञा.गा.०५१९.०२।।	आदि मध्य आंतु नसोनियां दिसे। पाठीं पोटीं वसे निघोट रया
४८६००	वसे	।।ज्ञा.गा.०५३२.०१।।	सतता वसोनी मायेसी पर। विज्ञान हें घर जीवीं वसे
४८६०१	वसे	।।ज्ञा.गा.०५३२.०२।।	ज्ञानी वसे विज्ञानी न दिसे। बिंबीं बिंब रसें समता शांति
४८६०२	वसे	।।ज्ञा.गा.०६२६.०२।।	कल्पना इवलुशी जये ठायीं असे। तिये ठायीं वसे अहंकार
४८६०३	वसे	।।ज्ञा.गा.०६३४.०१।।	सर्वत्र परिपूर्ण सर्वांघटीं वसे। अभाग्यासी कैसें पडळ आलें

४८६०४	वसे	।।ज्ञा.गा.०७२९.०२।।	पढियंते मानसीं बहुवसे। असे दुरी तें जवळीच वसे रया
४८६०५	वसे	।।ज्ञा.गा.०७३७.०१।।	सहस्त्रदळ ब्रह्मरंध्र ज्याचें घर। सत्रावी निरंतर वसे जेथें
४८६०६	वसे	।।ज्ञा.गा.०७४९.०१।।	औटपीठ डोंगरी गाय एक वसे। क्षीर सेवितुसे निजयोगी
४८६०७	वसे	।।ज्ञा.गा.०७५६.०१।।	शून्य हें चार महाशून्य दिसतसे। निजरंग वसे सर्व त्यांत
४८६०८	वसे	।।ज्ञा.गा.०७६२.०१।।	गगनमंडळीं नारी सुकुमार दिसे। तिन्ही लोक वसे तिचे उदरीं
४८६०९	वसे	।।ज्ञा.गा.०७६७.०१।।	पाणियाचें मोतीं ज्योती वसे जेथ। महाकारण साद्यंत पाहा तुम्ही
४८६१०	वसे	।।ज्ञा.गा.०७७५.०२।।	ब्रह्म तत्त्व जाणे ज्योतिरूपें सगळा। ज्योतीही वेगळा ज्योती वसे
४८६११	वसे	।।ज्ञा.गा.०७७७.०३।।	अणुरेणु शून्य गगना तेजें दिसे। निरंतर वसे निरंतर
४८६१२	वसे	।।ज्ञा.गा.०७९७.०२।।	उन्मनी सदैव वसे अक्षय पंथें। लाऊनियां चित्तें तया ठायीं
४८६१३	वसे	।।ज्ञा.गा.०८०२.०४।।	सहस्रदळ तेंच कीं आन नाहीं ऐसें। महा तेज वसे ज्याचे आंत
४८६१४	वसे	।।ज्ञा.गा.०८२७.०१।।	शास्त्रार्थाची वाणी निरंजनीं दिसे। औटपीठीं वसे निर्विकार
४८६१५	वसे	।।ज्ञा.गा.०८४१.०१।।	औटाचे डोंगरीं गाय एक वसे। क्षीर सेवीतसे योगी एक
४८६१६	वसे	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे
४८६१७	वसे	।।ज्ञा.गा.०८९८.०१।।	वेदवाणी चांग स्मरतां स्मरण। नित्य नारायण हृदयीं वसे
४८६१८	वसे	।।ज्ञा.गा.०९५६.०४।।	निराकार अलिप्त वसे। शरीरीं असतुचि नसे। एकतत्त्व मनोद्देशे। हृदयीं ध्याये
४८६१९	वसे	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
४८६२०	वसे	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
४८६२१	वसे	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
४८६२२	वसे	।।ज्ञा.गा.१०५३.०४।।	नाठवे द्वैताची भावना। अद्वैतीं न वसे ध्याना। दिननिशींची रचना। काळगणना छंदें गिळी
४८६२३	वसेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.०१।।	कांट्याच्या अणिवर वसति तिन गांव। दोन ओसाड, एक वसेचि ना
४८६२४	वसेचिना	।।ज्ञा.गा.११०८.०२।।	वसेचिना तेथें आले तीन कुंभार। दोन थोटे, एक घडीच ना

४८६२५	वसैत	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
४८६२६	वसो	।।ज्ञा.गा.०४९८.०६।।	आतां आहे तैसा असो माझ्या हृदयींच वसो। हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
४८६२७	वसो	।।ज्ञा.गा.०८२१.०२।।	सदोदित नयनीं नयन हारपे। निळयाचे स्वरूपें मनीं वसो
४८६२८	वसो	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा। नेघे तत्त्वांचा सोहळा। रजतमाचा कंटाळा। हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो
४८६२९	वसोनी	।।ज्ञा.गा.०५३२.०१।।	सतता वसोनी मायेसी पर। विज्ञान हें घर जीवीं वसे
४८६३०	वस्ती	।।ज्ञा.गा.०४७७.०१।।	परब्रह्मीं वस्ती कोण्या रूपें करूं। सकळ हें भरूं आत्मतत्त्वें
४८६३१	वस्ती	।।ज्ञा.गा.०४८१.०२।।	तया नाहीं गती वस्ती निरंजनीं। भोगी रुद्रयोनी कर्म वसे
४८६३२	वस्ती	।।ज्ञा.गा.०५९७.०१।।	त्यागुनी कैलास सर्वही संपत्ती। स्मशानांत वस्ती रुद्र करी
४८६३३	वस्ती	।।ज्ञा.गा.०६९७.०६।।	ऐसिया सुख वस्ती आत्मप्रभा संविती। प्रकाशीं प्रकाश स्थिती पूर्ण ठेली
४८६३४	वस्ती	।।ज्ञा.गा.०७११.०१।।	सांडुनियां सर्व कैलास संपत्ति। स्मशानांत वस्ती रुद्रें केली
४८६३५	वस्ती	।।ज्ञा.गा.०७५४.०३।।	ज्ञानदेव ध्यान धरिलें पुढती। त्रैलोक्याची वस्ती असे जेथें
४८६३६	वस्ती	।।ज्ञा.गा.०७७७.०१।।	परेचे शिखरावरी वस्ती माझी झाली। समरसें विराली मज माझी
४८६३७	वस्ती	।।ज्ञा.गा.०८३१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची जे ज्योती। ब्रह्मरंध्रीं वस्ती परमात्मयाची
४८६३८	वस्ती	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
४८६३९	वस्ती	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
४८६४०	वस्ती	।।ज्ञा.गा.१०३९.०१।।	घोंगडी घेऊनि हाटासि जाये। पंढरिये आहे वस्ती आम्हां
४८६४१	वस्ती	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
४८६४२	वस्तीसी	।।ज्ञा.गा.०४७७.०५।।	ज्ञानदेवीं घर वस्तीसी बिढार। तळींवरी साचार एक तत्त्व
४८६४३	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०३०८.०१।।	अंबुला विकून घेतली वस्तु। घराचार समस्तु बुडविला
४८६४४	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे

४८६४५	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०४३६.०२।।	तुम्ही अगम्य गोसावी। वस्तु सांगतां नित्य नवी। आम्ही लेंकुरें लाघवी। छंदिस्तचि
४८६४६	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०४४१.०६।।	भूमिपासोनि आकाशासी। रवि तारांगण संचली जैसी। पाहिली वस्तु परी ऐसी मावळूनि गेली
४८६४७	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०५१२.०३।।	साध्य साधक वस्तु आलिया पैं हातां। मुरडोनी पाहतां वस्तुमय
४८६४८	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०५९७.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव वस्तु परात्पर। गुरुकृपें कीर भेदिजेसु
४८६४९	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०६०१.०५।।	सहज अभेद वस्तु अगोचर। म्हणे ज्ञानेश्वर तेंचि रूप
४८६५०	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०६०८.०५।।	गुरुकृपें खूण वस्तु साक्षात्कार। भेदला ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
४८६५१	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०६२२.०५।।	साधोनी अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। ज्ञानेश्वर म्हणत राजयोगी
४८६५२	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०६४२.०१।।	सुवर्णाचा चुरा शुद्ध पीत दिसे। वस्तु हे प्रकाशे तैशापरी
४८६५३	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०६४६.०३।।	आदि अंत मध्य नाहीं दृश्य दृष्टा दर्शन। सच्चिदानंदरूप वस्तु सनातन
४८६५४	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०६५७.०३।।	बिंबांचें तें अंग ब्रह्म तें निघोट। वस्तु ते अविट तेज:पुंज
४८६५५	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०६८०.०१।।	साकारु निराकारु वस्तु सद्गुरु आमुचा। तेणें या देहाचा केला उगऊ
४८६५६	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०७०४.०२।।	निराकारींची वस्तु आकारा आणिली। कृष्णीं कृष्ण केली सकळ सृष्टी
४८६५७	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०७११.०५।।	बाप रखुमादेविवर वस्तु परात्पर। निवृत्तिकृपा कीर भेदिजे कां
४८६५८	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०७४२.०३।।	शून्य निरशून्य दोन्हीं हारपली । तेथूनि पाहिली निज वस्तु
४८६५९	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०८२०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वची हें शून्य। वस्तु परिपूर्ण सर्वांठायी
४८६६०	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०८२५.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट ब्रह्मरंध्रीं वस्तु। तुर्येची ऐसी मातु याच ज्ञानें
४८६६१	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०८३१.०२।।	ब्रह्मज्योतीचिये प्रकाशें करुनी। देखे त्रिभुवनीं एक वस्तु
४८६६२	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०९७१.०२।।	न बुडे न कळे न भीये चोरा। ते वस्तु चतुरा सेविजेसु
४८६६३	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०९८८.०५।।	साध अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। वोळख म्हणत ज्ञानदेव
४८६६४	वस्तु	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
४८६६५	वस्तु	।।ज्ञा.गा.११०३.०६।।	बिंबाचेच अंगीं बिंब तें निघोट। वस्तु जे अविट तेज:पुंज
४८६६६	वस्तु	।।ज्ञा.गा.११०४.०१।।	नोहे तो आकार नोहे तो साकार। वस्तु परात्पर अलक्षित।
४८६६७	वस्तुज्ञान	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया

४८६६८	वस्तुमय	।।ज्ञा.गा.०५१२.०३।।	साध्य साधक वस्तु आलिया पैं हातां। मुरडोनी पाहतां वस्तुमय
४८६६९	वस्तुरूप	।।ज्ञा.गा.०४३१.०१।।	जें अगम्याचें ध्यान। जें मनाचें मनन। जें पुण्याचें पावन। वस्तुरूप
४८६७०	वस्तुलागीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
४८६७१	वस्तू	।।ज्ञा.गा.०४३४.०१।।	योगभ्रष्टाचें वर्णन। जिये समूळ पाहिलें ज्ञान। वस्तू वस्तूचि म्हणोन। मौन्य जालें
४८६७२	वस्तू	।।ज्ञा.गा.०७४७.०२।।	निरंजन सभराभरीत वस्तू कोंदली। साक्षित्वासी आली आत्मदशा
४८६७३	वस्तू	।।ज्ञा.गा.०८०१.०१।।	सहस्रदळ साजिरें नयनाचे शेजारीं। अर्धमातृका अंतरीं चिन्मय वस्तू
४८६७४	वस्तू	।।ज्ञा.गा.०८२७.०२।।	अहं सोहं मग ॐकाराचे देठीं। अहंतेचे शेवटीं सोहं वस्तू
४८६७५	वस्तू	।।ज्ञा.गा.०८२७.०३।।	सोहं वस्तू निळी अहं गेलीया। आनंद झालीया महाकारणीं
४८६७६	वस्तू	।।ज्ञा.गा.०८३३.०३।।	चैतन्याची मूस त्यामाजीं ओतली। अव्यक्त देखिली वस्तू तेथें
४८६७७	वस्तूचि	।।ज्ञा.गा.०४३४.०१।।	योगभ्रष्टाचें वर्णन। जिये समूळ पाहिलें ज्ञान। वस्तू वस्तूचि म्हणोन। मौन्य जालें
४८६७८	वस्तूची	।।ज्ञा.गा.०५३३.०४।।	बाप रखुमादेविवर ज्ञानदेवा धन। वस्तूची विवरण तेजाकारें
४८६७९	वस्तूचें	।।ज्ञा.गा.०५१२.०४।।	ज्ञानदेवीं साध्य अज वस्तूचें। देहीं देह साचें नुरे तरी
४८६८०	वस्त्र	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई
४८६८१	वहिला	।।ज्ञा.गा.०२५१.०२।।	भलें केलें विठ्ठला पिकें भरला साउला। घरींची कोपती सोडी जाऊं दे वहिला
४८६८२	वहिला	।।ज्ञा.गा.०८२२.०१।।	शून्याचा उद्भव सांगतों या बोला। औटपिठीं वहिला सूक्ष्म मार्ग
४८६८३	वहिलिया	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा
४८६८४	वहिली	।।ज्ञा.गा.०१२८.०४।।	ऐसि वाचा दृष्टी नामरूपें आथिली। वासनेवरी वहिली उठो दे कां
४८६८५	वहिली	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
४८६८६	वहिले	।।ज्ञा.गा.०५९३.०४।।	जीव शीव भेद कासयासी जाहले। वळखीं वहिले तिये स्थानीं
४८६८७	वहिलें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१६।।	सुताचें गुंडाळें उगवीं पां वहिलें। खंडूनियां सांडी देवा एकाचि बोलें
४८६८८	वही	।।ज्ञा.गा.१०३१.०२।।	न मगे वही मोल जीवन भातें। तें द्यावें मातें पाईकपण
४८६८९	वा	।।ज्ञा.गा.०१०२.०२।।	वाचा गीत गाईजे वा गीत गाईजे। गातां वातां श्रवणीं ऐकिजे रया
४८६९०	वा	।।ज्ञा.गा.०८३६.०५।।	तेथें कैची गति कैचा वा विचार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हा
४८६९१	वा	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी

४८६९२	वांकडें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
४८६९३	वांकीचा	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
४८६९४	वांगली	।।ज्ञा.गा.१०५०.०१।।	कान्होबा तुझी घोंगडी चांगली रे। आम्हांशी कां दिली वांगली रे
४८६९५	वांचती	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
४८६९६	वांचलिये	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
४८६९७	वांचुनी	।।ज्ञा.गा.०२७२.०१।।	जीवाचिया जीवा प्रेमभावाचिया भावा। तुज वांचुनी केशवा अनु नावडे
४८६९८	वांचूनि	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
४८६९९	वांचूनियां	।।ज्ञा.गा.०५४५.०२।।	नाहीं मज चाड सकळ उपाधी। एका मंगळनिधी वांचूनियां
४८७००	वांचेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.०७।।	फळेचि ना तिला झाले तीन टोणगे। दोन मेले एक वांचेचि ना
४८७०१	वांचेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.०८।।	वांचेचि ना त्याचे आले तीन रुपये। दोन खोटे, एक चालेचि ना
४८७०२	वांचोनि	।।ज्ञा.गा.०४२६.०२।।	सद्गुरु वांचोनि बोध कैंचा मना। वायां अंत:करणा शिणविसी
४८७०३	वांचोनियां	।।ज्ञा.गा.०६०२.०४।।	तुज वांचोनियां कवणा सांगावें। कवणा पुसावें अनुभवसुख
४८७०४	वांजटा	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
४८७०५	वांजा	।।ज्ञा.गा.११०८.०६।।	जेवीच ना त्याला दिल्या तीन म्हसी। दोन वांजा, एक फळेचि ना
४८७०६	वांझ	।।ज्ञा.गा.०३२२.०४।।	व्याली वेदना जाणे वांझ कांहीं नेणे । बालक काय जाणे तहान भूक
४८७०७	वांझ	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
४८७०८	वांझ	।।ज्ञा.गा.०७५०.०२।।	निर्गुण सगुण माया तेचि खरी। प्रसउनी निर्धारीं वांझ असे
४८७०९	वांझ	।।ज्ञा.गा.०९२९.०५।।	प्रसूतिकाळीं व्याली। वांझ अपत्यजवळी। वांझ क्रीडा विनोदें रळी। खेळतसे
४८७१०	वांझ	।।ज्ञा.गा.०९२९.०५।।	प्रसूतिकाळीं व्याली। वांझ अपत्यजवळी। वांझ क्रीडा विनोदें रळी। खेळतसे

४८७११	वांझ	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
४८७१२	वांझ	।।ज्ञा.गा.१०७३.०३।।	आधीं पुत्र पाठी वांझ व्याली। लेणें लेऊनि ठेलें साडेपंधरे
४८७१३	वांझी	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
४८७१४	वांझे	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
४८७१५	वांझे	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
४८७१६	वांझेचा	।।ज्ञा.गा.०६३७.०२।।	वांझेचा कुमर दिसेल प्रगट। न दिसे जरठ जड दृष्टि
४८७१७	वांझेचा	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
४८७१८	वांझेचिया	।।ज्ञा.गा.०८७६.०३।।	वांझेचिया सुता रचशील मारे। कैचा पुत्र तेथें कायी संव्हरे
४८७१९	वांझेचिया	।।ज्ञा.गा.०८७७.०३।।	वांझेचिया पुता घालशील मारे। तेथे कैचा पुत्र मृत्यु कोणा संव्हारे
४८७२०	वांझेचिया	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
४८७२१	वांझेचिये	।।ज्ञा.गा.१०६३.०१।।	वांझेचिये पोरा तिघे झाले लेक। पारधीशी देख निघाले ते
४८७२२	वांझेचें	।।ज्ञा.गा.०७५१.०१।।	आकाशीं मळा लाविला बा एक। वांझेचें बाळक शिंपितसे
४८७२३	वांझेचें	।।ज्ञा.गा.१०८४.०१।।	कासवीचें तूप जेवी। आकाश घाली पां पेवीं। वांझेचें बाळ खेळवी रुदना करी रया
४८७२४	वांटूनि	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
४८७२५	वांयावीण	।।ज्ञा.गा.०५६८.०२।।	वांयावीण गेलें वांयावीण गेलें। अवघी बुडालें ब्रह्मेसहित
४८७२६	वांयावीण	।।ज्ञा.गा.०५६८.०२।।	वांयावीण गेलें वांयावीण गेलें। अवघी बुडालें ब्रह्मेसहित
४८७२७	वाईयेली	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
४८७२८	वाईला	।।ज्ञा.गा.०२९९.०१।।	कर्मास्तव झालों सौरा। गेलों पंढरपुरा। संतसनकादिकां मेळीं डौर वाईला पुरा
४८७२९	वाईला	।।ज्ञा.गा.१०७३.०१।।	देउळा आधीं कळसु वाईला। पाहोनि गेलों आपले दृष्टी

४८७३०	वाईलें	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
४८७३१	वाउगा	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
४८७३२	वाउगाचि	।।ज्ञा.गा.००६७.०२।।	जप तप कर्म हरिवीण धर्म। वाउगाचि श्रम व्यर्थ जाय
४८७३३	वाउगाचि	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
४८७३४	वाउगाचि	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
४८७३५	वाउगाचि	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
४८७३६	वाउगाचि	।।ज्ञा.गा.०८५०.०६।।	म्हणोनि यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार आटणी। वाउगाचि बांधोनि सिणसी कां पां
४८७३७	वाउगाचि	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
४८७३८	वाउगे	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
४८७३९	वाउगे	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
४८७४०	वाउगे	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
४८७४१	वाउगें	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
४८७४२	वाउगें	।।ज्ञा.गा.०४३८.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
४८७४३	वाउगें	।।ज्ञा.गा.०५१९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वाच्या वाचक योगें। हरिवीण वाउगें नाहीं रया
४८७४४	वाउगें	।।ज्ञा.गा.०७०२.०२।।	नाम तें अवघें उच्चारिसी वेगें। येर तें वाउगें कर्महीन

४८७४५	वाउगें	।।ज्ञा.गा.०७२१.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
४८७४६	वाउगें	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
४८७४७	वाउगें	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
४८७४८	वाउगें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
४८७४९	वाउगें	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
४८७५०	वाउगेचि	।।ज्ञा.गा.०९२९.०९।।	सगुण निर्गुण पाहीं जयापासुनीं। ते राहे अनुभउनी येर वाउगेचि रया
४८७५१	वाकी	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थे आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
४८७५२	वाकी	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
४८७५३	वाकुल्या	।।ज्ञा.गा.०१९६.०७।।	बागडे गाती हरि वाकुल्या कुसरी। तेथें पुंडलिक परोपरी स्तवन करी
४८७५४	वाकुल्या	।।ज्ञा.गा.०२४४.०३।।	ठायीं ठायीं मातु पेंधा पैं नाचतु। वाकुल्या दावितु हरिछंदें
४८७५५	वाकुल्या	।।ज्ञा.गा.१०२२.०१।।	हमामा घाली बाळा। सांडी खोटा चाळा। फोडीन तुझा टाळा। वाकुल्या दावीन काळा
४८७५६	वाक्पट	।।ज्ञा.गा.०३७९.०४।।	ज्ञानदेवीं तट भाग्य जैं उत्कट। तैं हे वाक्पट पडती दृष्टी
४८७५७	वाक्य	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
४८७५८	वाक्य	।।ज्ञा.गा.०७०८.०२।।	तत्त्वमसी वाक्य साधिलें निर्धार। परेचें विवर हातां आलें
४८७५९	वाखाणूं	।।ज्ञा.गा.००८०.०१।।	यश कीर्ति वानूं नेणें मी वाखाणूं। रामकृष्णनाम आम्हां सणू नित्य दिवाळी

४८७६०	वाखाणूं	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
४८७६१	वागणें	।।ज्ञा.गा.००९०.०२।।	संवगडे वागणें हरिपंथीं चालों। हरि हरि बोलों दिननिशीं
४८७६२	वागपुष्पें	।।ज्ञा.गा.०५२०.०२।।	स्वरूप कामारी वागपुष्पें चारी। विरुळा मापारी जाणे खूण
४८७६३	वागला	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
४८७६४	वागुरेसी	।।ज्ञा.गा.०६१३.०४।।	वारा वागुरेसी धरुनी कोंडूं ये। परी ज्ञानी नसये जन्म कांहीं
४८७६५	वागे	।।ज्ञा.गा.०६३६.०५।।	ज्ञानेश्वर सांगे अनुभविया अंगें। नुसता बोलें वागे शोभा न पवे बापा
४८७६६	वागेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५३१.०२।।	वागेश्वर हरि वाचेचा वाचक। आधीचाहि अर्क दीपतेजें
४८७६७	वाग्पुष्पें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
४८७६८	वाग्विद्येचीं	।।ज्ञा.गा.०२४६.१०।।	वाग्विद्येचीं उलुकें निघालीं मौन्याच्या ढोलीं। विकल्पाच्या अंगीं चारी साही लोपली
४८७६९	वाग्पंथ	।।ज्ञा.गा.०५३१.०१।।	सगुणींच्या राती निर्गुणीं दिवटा। सांगती चोहटा वाग्पंथ
४८७७०	वाचक	।।ज्ञा.गा.०५१९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वाच्या वाचक योगें। हरिवीण वाउगें नाहीं रया
४८७७१	वाचक	।।ज्ञा.गा.०५३१.०२।।	वागेश्वर हरि वाचेचा वाचक। आधीचाहि अर्क दीपतेजें
४८७७२	वाचा	।।ज्ञा.गा.००५५.०२।।	रामकृष्ण वाचा भाव हा जिवाचा। आत्मा जो शिवाचा रामजप
४८७७३	वाचा	।।ज्ञा.गा.००६१.०३।।	हरि हरि हरि हा मंत्र शिवाचा। म्हणती जे वाचा तया मोक्ष
४८७७४	वाचा	।।ज्ञा.गा.०१०२.०२।।	वाचा गीत गाईजे वा गीत गाईजे। गातां वातां श्रवणीं ऐकिजे रया
४८७७५	वाचा	।।ज्ञा.गा.०१०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुझी आण। काया वाचा चित्त चरणीं ठेविलेंसे गहाण
४८७७६	वाचा	।।ज्ञा.गा.०११०.०१।।	भ्रम धरिसी या देहाचा। विठ्ठल म्हणे कां रे वाचा
४८७७७	वाचा	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
४८७७८	वाचा	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
४८७७९	वाचा	।।ज्ञा.गा.०१२८.०४।।	ऐसि वाचा दृष्टी नामरूपें आथिली। वासनेवरी वहिली उठो दे कां

४८७८०	वाचा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
४८७८१	वाचा	।।ज्ञा.गा.०१४८.०१।।	नित्य सत्य श्रीराम राम। हा शिवाचा वाचा नेम। प्रतिदिनी स्नानधर्म। रामनामें करितुसें
४८७८२	वाचा	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल
४८७८३	वाचा	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
४८७८४	वाचा	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
४८७८५	वाचा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
४८७८६	वाचा	।।ज्ञा.गा.०४०६.०२।।	तनु मनु विगुंतलें मन वाचा गुंतलें। मी माझें विसरलें दर्शन गे माये
४८७८७	वाचा	।।ज्ञा.गा.०५२०.०१।।	ज्ञानें ध्यान पटीं तंतु पैं मनाचा। हरिरूप वाचा सारीपाठ
४८७८८	वाचा	।।ज्ञा.गा.०५७६.०१।।	मन वाचा बंदु निर्वाणीं घातलें । निर्माण होतें माझे ठायीं माल्हाथिलें
४८७८९	वाचा	।।ज्ञा.गा.०७३७.०४।।	गुह्याचेंही गुह्य निवृत्तीनें दाविलें। मीच वाचा हो बोलें बोलतसें
४८७९०	वाचा	।।ज्ञा.गा.०७६२.०२।।	परादी वाचा तन्मय ते झाली। साक्षीत्वासी आली ब्रह्मरंध्रीं
४८७९१	वाचा	।।ज्ञा.गा.०८२३.०६।।	महालिंगीं मार्ग अंत नाहीं ज्याचा। शोध करितां वाचा कुंठीतची
४८७९२	वाचा	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
४८७९३	वाचा	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
४८७९४	वाचा	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
४८७९५	वाचा	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
४८७९६	वाचा	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
४८७९७	वाचा	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा

४८७९८	वाचा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
४८७९९	वाचा	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
४८८००	वाचामनें	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
४८८०१	वाचालतु	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्‌गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
४८८०२	वाचाळ	।।ज्ञा.गा.००५४.०३।।	अनंत वाचाळ बरळती बरळ। त्या कैसेनि दयाळ पावे हरि
४८८०३	वाचाळ	।।ज्ञा.गा.०७१५.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें नोहे फुकाचें। बोलतील वाचें वाचाळ तें
४८८०४	वाचाळपणें	।।ज्ञा.गा.०६५९.०४।।	वाचाळपणें परा येवो नल्हाये दातारा। अनुभवो भीतरा बाहेजु वेडावला
४८८०५	वाचाळीं	।।ज्ञा.गा.०१२३.०४।।	सकळांचा सकळीं। त्यांतें तूं आकळीं। जिव्हा हे वाचाळीं। रामरतीं
४८८०६	वाचिला	।।ज्ञा.गा.०८४०.०५।।	सद्‌गुरु आश्रयाचा धडा। एकसरा वाचिला पाडा। अंगा लागूं पाहे रगडा। चक्राकाराचा
४८८०७	वाचे	।।ज्ञा.गा.००८४.०१।।	अनंत नामाचें पाठांतर। रामकृष्णनाम निरंतर। सर्व सुखाचें भांडार। हरि श्रीधर नाम वाचे
४८८०८	वाचे	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
४८८०९	वाचे	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
४८८१०	वाचे	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
४८८११	वाचे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०४।।	हरि वाचे रे हरि नाचे रे। हरि पाहतां आनंदु साचे रे
४८८१२	वाचे	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्में समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
४८८१३	वाचे	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
४८८१४	वाचे	।।ज्ञा.गा.०२११.०२।।	करंटे कपाळ ज्यांचें नाम नये वाचे। सदैव सभाग्य तोचि हरिरंगीं नाचे
४८८१५	वाचे	।।ज्ञा.गा.०३६३.०३।।	रखुमादेविवरु वाचे विनविला। प्रसन्न जाला ब्रह्म दाउनी
४८८१६	वाचे	।।ज्ञा.गा.०४२९.०१।।	नऊ कान वाचे नवही द्वारें पाही। सोहं तेचि घेई एकविध
४८८१७	वाचे	।।ज्ञा.गा.०५२६.०२।।	कोहं वाचे वारी सोहं मतें सारी। वैकुंठीची दरी उघडली

४८८१८	वाचे	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
४८८१९	वाचे	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
४८८२०	वाचे	।।ज्ञा.गा.१००७.०१।।	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
४८८२१	वाचे	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे। मनीं धरा विवेकाचे। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे। बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
४८८२२	वाचे	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
४८८२३	वाचे	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
४८८२४	वाचे	।।ज्ञा.गा.१०९०.०२।।	अखंड नाम वाचे हेंचि तप साचें। तेंचि स्वरूप दिसे हृदयीं तुझे
४८८२५	वाचे	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
४८८२६	वाचें	।।ज्ञा.गा.०००२.०२।।	म्हण कां रे म्हण कां रे साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
४८८२७	वाचें	।।ज्ञा.गा.०००२.०३।।	पतितपावन साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
४८८२८	वाचें	।।ज्ञा.गा.०००२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
४८८२९	वाचें	।।ज्ञा.गा.००८९.०२।।	धन्य कुळ तयाचें। रामनाम हेंचि वाचें। दोष हरतील जन्माचे। श्रीराम म्हणतांची
४८८३०	वाचें	।।ज्ञा.गा.०१२२.०१।।	भक्तीचें तें ज्ञान वाचें नारायण। दया ते संपूर्ण सर्वांभूतीं
४८८३१	वाचें	।।ज्ञा.गा.०१२२.०२।।	ज्ञान नारायण ध्यान नारायण। वाचें नारायण सर्वकाळ
४८८३२	वाचें	।।ज्ञा.गा.०१३४.०१।।	रामकृष्ण गोविंदाचें नामस्मरण वाचें। घडिये घडिये साचें ध्यान श्रीविठ्ठलाचें
४८८३३	वाचें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
४८८३४	वाचें	।।ज्ञा.गा.०७१५.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें नोहे फुकाचें। बोलतील वाचें वाचाळ तें
४८८३५	वाचें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें

४८८३६	वाचें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०१।।	स्वप्नींचा घाई विवळे साचें। चेईलिया वरी म्हणे मी न वाचें
४८८३७	वाचें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
४८८३८	वाचेचा	।।ज्ञा.गा.०५३१.०२।।	वागेश्वर हरि वाचेचा वाचक। आधीचाहि अर्क दीपतेजें
४८८३९	वाचेवीण	।।ज्ञा.गा.०३६३.०२।।	तूंतें अवघें गुज म्यां सांगावें। वाचेवीण बोलावें नि:शब्दाकारें
४८८४०	वाचेसी	।।ज्ञा.गा.००६३.०१।।	हरि बुद्धि जपे तो नर दुर्लभ। वाचेसी सुलभ रामकृष्ण
४८८४१	वाचेसी	।।ज्ञा.गा.००७३.०२।।	तें नाम सोपे रे रामकृष्ण गोविंद। वाचेसी सद्गद जपे आधीं
४८८४२	वाचेसी	।।ज्ञा.गा.०१२२.०४।।	गोविंद गोपाळ वाचेसी निखळ। पद पावाल अढळ अच्युताचें
४८८४३	वाचेसी	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
४८८४४	वाचेसी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
४८८४५	वाच्या	।।ज्ञा.गा.०५१९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वाच्या वाचक योगें। हरिवीण वाउगें नाहीं रया
४८८४६	वाच्यांशिं	।।ज्ञा.गा.११०९.०२।।	शुद्ध सुमनांची शेज। तेथें तूं निद्रा करीं चहूं वाच्यांशिं गूज रे !
४८८४७	वाजट	।।ज्ञा.गा.०३८१.०३।।	येरी म्हणे वाजट झाली हो पुराणें। समरस जाणें कोणे घरीं
४८८४८	वाजतसे	।।ज्ञा.गा.०२१२.०१।।	वाजतसे बोंब कोण्ही नायकती कानीं। हरिहरि न म्हणती तया थोर जाली हानी
४८८४९	वाजती	।।ज्ञा.गा.०१५९.०३।।	गरुड टकयाचे भार। मृदंग वाजती सरळ। तेथें आपण गोपाळ। भक्तांमाजीं खेळतसे
४८८५०	वाजती	।।ज्ञा.गा.०१८९.०१।।	कुंचे पताका झळकती। टाळ मृदंग वाजती। आनंदें प्रेमें गर्जती। भद्रजाती विठ्ठलाचें
४८८५१	वाजती	।।ज्ञा.गा.१००७.०१।।	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
४८८५२	वाजती	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
४८८५३	वाजवितु	।।ज्ञा.गा.००१९.०१।।	त्रिभंगी देहुडा ठाण मांडूनिया माये । कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितु आहे
४८८५४	वाजवितो	।।ज्ञा.गा.१११९.०३।।	त्रिभंगगड देहुडें ठाण मांडुनियां माय। कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितो आहे
४८८५५	वाजे	।।ज्ञा.गा.०२३४.०२।।	छंदें छंदें वेणु वाजे। त्रिभुवनीं घनु गाजे। उतावेळ मन माझें। भेटावया
४८८५६	वाजे	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
४८८५७	वाजे	।।ज्ञा.गा.०२६३.०१।।	घनु वाजे घुणघुणा। वारा वाजे रुणझुणा। भवतारकु हा कान्हा। वेगीं भेटावा कां

४८८५८	वाजे	।।ज्ञा.गा.०२६३.०१।।	घनु वाजे घुणघुणा। वारा वाजे रुणझुणा। भवतारकु हा कान्हा। वेगीं भेटावा कां
४८८५९	वाजे	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
४८८६०	वाजे	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
४८८६१	वाजे	।।ज्ञा.गा.१०२०.०२।।	टिपरिया घाई गोपाळ भाई। घुळुघुळु पाईं नादु वाजे वो
४८८६२	वाजे	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
४८८६३	वाजे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०१।।	हमामा रे पोरा हमामा। घुमरी वाजे घुमामा
४८८६४	वाजे	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
४८८६५	वाजे	।।ज्ञा.गा.१०३५.०३।।	वित्त नाहीं गाठी जीवित्वा आटी। उघडी पाठी हींव वाजे
४८८६६	वाजोनी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
४८८६७	वाट	।।ज्ञा.गा.००१४.०१।।	नित्य धर्म नामपाठ । तेचि वैकुंठींची वाट । गुरुभजनीं जो विनट । तोचि हरिभक्तु जाणावा
४८८६८	वाट	।।ज्ञा.गा.००७६.०२।।	अवचिती वाट सांपडली पंथें। ब्रह्मनाम तेथें आलें हातां
४८८६९	वाट	।।ज्ञा.गा.००९४.०२।।	कृष्ण कृष्ण वाट सांपडली नीट। जिव्हेसी घडघडाट इंद्रियेंसहित
४८८७०	वाट	।।ज्ञा.गा.०१०४.०१।।	रामनाम वाट हेंचि पैं वैकुंठ। ऐसी भगवद्गीता बोलतसे
४८८७१	वाट	।।ज्ञा.गा.०१४१.०४।।	सच्चिदानंदघन। पंढरिये परिपूर्ण। कर ठेवोनियां जघन। वाट पाहे भक्तांची
४८८७२	वाट	।।ज्ञा.गा.०१४२.०२।।	जयाशी अमृत घट। रामकृष्ण घडघडाट। हेचि पूर्वजाची वाट। सर्व जिवासी तारक
४८८७३	वाट	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे
४८८७४	वाट	।।ज्ञा.गा.०१६८.०१।।	जयासि पाहिजे वैकुंठ। तेणें हरिनामें करावी वाट। रामकृष्ण घडघडाट। नित्य नाम स्मरावें
४८८७५	वाट	।।ज्ञा.गा.०२४९.०३।।	चहूं मार्गीं गेलें न संपडे वाट। मग चैतन्याचा घाट वेधलिये
४८८७६	वाट	।।ज्ञा.गा.०२८०.०३।।	सागरीं भरीतें दाटे तैसें मन उल्हाटे। वाट पाहों कोठें तुझी रया
४८८७७	वाट	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
४८८७८	वाट	।।ज्ञा.गा.०२८६.०७।।	वाट पाहे मी येकली मज मदन जाकळी। अवस्था धाकुली म्हणो नये
४८८७९	वाट	।।ज्ञा.गा.०२९९.०९।।	देहुडा पाउलीं वेणु वाहे विटेवरी नीट। वोळली कामधेनु युगें अठ्ठावीस वाट

४८८८०	वाट	।।ज्ञा.गा.०३२८.०६।।	कर्पूरपरिमळें दिव्य खाद्य फळें ठेऊनि सोज्वळें वाट पाहे
४८८८१	वाट	।।ज्ञा.गा.०४६४.०२।।	तैसें तुझें ध्यान करितां उद्‌भट। सांपडली वाट वैकुंठीची
४८८८२	वाट	।।ज्ञा.गा.०४७७.०४।।	समान निघोट क्षेमत्वें अवीट। श्रीगुरुने वाट सांगितली
४८८८३	वाट	।।ज्ञा.गा.०५५५.०१।।	पांचांची वाट पांचांसवें गेली। येरासी जाहली देशधडी
४८८८४	वाट	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये
४८८८५	वाट	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये
४८८८६	वाट	।।ज्ञा.गा.०५६६.०४।।	निवृत्ति निघोट ज्ञानदेवा वाट। नित्यता वैकुंठ कृष्णसुखें
४८८८७	वाट	।।ज्ञा.गा.०६७२.०३।।	स्वानुभवें धरी अनुभवें वाट। तंव अवचित बोभाट पुढें मागें
४८८८८	वाट	।।ज्ञा.गा.०७२५.०५।।	जैसी पर्वताची दरी। सलिल दिसे परी अंधारीं। अवलावया अणुभरी। वाट नाहीं
४८८८९	वाट	।।ज्ञा.गा.०७७६.०३।।	ज्ञानदेव चढे ऐसी वाट देख। आकाशीं असे मुख तिचे कैसें
४८८९०	वाट	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
४८८९१	वाट	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
४८८९२	वाट	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
४८८९३	वाट	।।ज्ञा.गा.०९०१.०३।।	आयुष्याचे पेठे। संसाराचे तट। गुरुवीण वाट। कैंची रया
४८८९४	वाट	।।ज्ञा.गा.०९५८.०४।।	ज्ञानदेव जाणें प्रसाद निवृत्ति। मौनाची मुक्ति वाट आहे
४८८९५	वाट	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
४८८९६	वाट	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
४८८९७	वाट	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
४८८९८	वाट	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा

४८८९९	वाट	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
४८९००	वाटत	।।ज्ञा.गा.०१९०.०७।।	हें पियूषापरतें गोड वाटत। पंढरीरायाचे भक्त भेटत
४८९०१	वाटतसे	।।ज्ञा.गा.०१०५.०२।।	गोड तुझें नाम विठोबा आवडतें मज। दुजें उच्चारितां मना वाटतसे लाज
४८९०२	वाटतसे	।।ज्ञा.गा.१११६.०१।।	गोड तुझें नाम विठोबा! आवडतें मज दुजे विचारितां मना वाटतसे लाज
४८९०३	वाटपाडा	।।ज्ञा.गा.०१२०.०५।।	वाटपाडा कोळिकु। नाम स्मरे तो वाल्मिकु। नामें उद्धरिले तिन्ही लोकु। आपणांसहित निवाला
४८९०४	वाटला	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
४८९०५	वाटा	।।ज्ञा.गा.००५६.०२।।	उपजोनी करंटा नेणें अद्वैत वाटा। रामकृष्णीं पैठा कैसेंनि होय
४८९०६	वाटा	।।ज्ञा.गा.०१८९.०३।।	तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती
४८९०७	वाटा	।।ज्ञा.गा.०४४२.०३।।	पुसावया मार्गामार्गाच्या वाटा। तुम्ही म्हणाल करितो चेष्टा। नेणुं म्हणाल आला ताठा। अभिमानाचा
४८९०८	वाटा	।।ज्ञा.गा.०८३९.०२।।	शोधिला त्रिगुणाचा चोहटा। निघालों पश्चिमेच्या वाटा। सद्गुरु सुख बरवंटा। पुढें केला
४८९०९	वाटा	।।ज्ञा.गा.०८५०.०३।।	म्हणोनी तया वाटा जाऊं नको अव्हाटा। या संकल्पा फुकटा येवों नेदी
४८९१०	वाटा	।।ज्ञा.गा.०८७२.०३।।	येत जात वाटा शरीरीं भरे फांटा। मदमत्सर ताठा भ्रमकुळीं
४८९११	वाटा	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत ।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
४८९१२	वाटा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
४८९१३	वाटा	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
४८९१४	वाटा	।।ज्ञा.गा.१०५८.०१।।	आम्हीं कापडी रे आम्हीं कापडी रे। पापें बारा वाटा पळती बापडी रे
४८९१५	वाटिलें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
४८९१६	वाटी	।।ज्ञा.गा.०१९६.०१।।	आनंदाच्या ताटीं अमृताची वाटी। विवेक तारूं घोटीं रसनाबळें
४८९१७	वाटी	।।ज्ञा.गा.०२७६.०४।।	दुधें भरुनी वाटी लावीन तुझे वोंठी। सत्य सांगें गोठी विठो येईल कायी

४८९१८	वाटी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
४८९१९	वाटी	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
४८९२०	वाटुनी	।।ज्ञा.गा.०३२८.०७।।	मन तो निळिये गोविंदाचिये सोसे । विरहिणी पाहे वाटुनी ऐसें
४८९२१	वाटुनी	।।ज्ञा.गा.०३२८.०८।।	ज्ञानदेवीं निळिये वाटुनी गोविंदीं । कृष्ण निळिये पदीं ठाव जाला
४८९२२	वाटे	।।ज्ञा.गा.०१८४.०२।।	आलिंगनीं सुख वाटे। प्रेम चिदानंदीं घोटे। हर्षे ब्रह्मांड उतटें। समूळ उठे मीपण
४८९२३	वाटे	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
४८९२४	वाटे	।।ज्ञा.गा.०२०९.०१।।	पंढरीचे वाटे अनंत घडती याग। वैकुंठींचा मार्ग तेणें संगें
४८९२५	वाटे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
४८९२६	वाटे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
४८९२७	वाटे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
४८९२८	वाटे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
४८९२९	वाटे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपार्यी पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
४८९३०	वाटे	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
४८९३१	वाटे	।।ज्ञा.गा.०४३६.०३।।	आम्ही आळीचे आळुकी पूर्ण। आवडी मागावे आवडे मन। तें तुमचें आम्ही बोलणें। खेळ वाटे

४८९३२	वाटे	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
४८९३३	वाटे	।।ज्ञा.गा.०५१३.०१।।	न चुकतां चुकलें संसार वाटे भांबावलें। अवचितें पडलें ज्ञानपेठे वो माये
४८९३४	वाटे	।।ज्ञा.गा.०७०१.०३।।	दुजापाशीं सांगतां वाटे लाजिरवाणें। हांसतील पिसुणें प्रपंचाचीं
४८९३५	वाटे	।।ज्ञा.गा.०७२६.०२।।	म्हणे ठेवितां भाजे पाय। चुकवी परी उभी ठायेठाय। मग जाणतेपणें देहीं मीच। आहे ऐसें वाटे
४८९३६	वाटे	।।ज्ञा.गा.०७६४.०१।।	धांवत धांवत आलों नयनांजनीं। प्रकाश दिनमणी उणा वाटे
४८९३७	वाटे	।।ज्ञा.गा.०७८७.०२।।	प्रणव सैरा बापा धांवे अवघड वाटे। रिघा नवपाटे जीव जीवना
४८९३८	वाटे	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
४८९३९	वाटे	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
४८९४०	वाटे	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
४८९४१	वाटे	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
४८९४२	वाटेल	।।ज्ञा.गा.०४३७.०२।।	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
४८९४३	वाटोनी	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
४८९४४	वाड	।।ज्ञा.गा.००६९.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्तीसी चाड। गगनाहुनी वाड नाम आहे
४८९४५	वाड	।।ज्ञा.गा.०३८४.०१।।	सम्यक् करीं शांति बैसें एके पातीं। क्षमेसी निवृत्ति वाड करीं
४८९४६	वाड	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
४८९४७	वाड	।।ज्ञा.गा.०९६३.०१।।	जिता जिणें लागे गोड परत्रीं तें अवघड। अवघीयाहूनि तनु वाड मरण भलें
४८९४८	वाड	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
४८९४९	वाड	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
४८९५०	वाड	।।ज्ञा.गा.१०८१.०३।।	गोडापरिस गोड। गगनाहूनि वाड। चौदाभुवनां ज्याची चाड। तें कवण रे चांगया

४८९५१	वाडा	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
४८९५२	वाडियां	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
४८९५३	वाडे	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
४८९५४	वाडे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०३।।	मोहें चाटावयाच्या चाडा रे। दोहीं तयावरी पडे रे। वत्स देखोनी उफराटी उडे रे। तया केलिया तिन्ही वाडे रे कान्हो
४८९५५	वाडे	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
४८९५६	वाडे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
४८९५७	वाडेंकोडें	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
४८९५८	वाडेंकोडें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
४८९५९	वाडेकोडें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
४८९६०	वाढत्या	।।ज्ञा.गा.०३४१.०३।।	चढत्या वाढत्या गोष्टी प्रगट दिसे घटीं। नानारूपें वैकुंठीं नेऊन घाली रया
४८९६१	वाढला	।।ज्ञा.गा.०४१४.०३।।	रखुमादेविवरु अदट दाविला। माझ्या देहीं वाढला ब्रह्माकारें
४८९६२	वाढली	।।ज्ञा.गा.०५१०.०३।।	पुरती दृष्टि पूर्ण ब्रह्मींच भासली। त्या सुखा दोंदुली वाढली वो माय
४८९६३	वाढले	।।ज्ञा.गा.०५४०.०३।।	देश वाढले दीस आटले। चहूं द्वारें कोंदलें ब्रह्मतेज
४८९६४	वाढलें	।।ज्ञा.गा.०५१७.०१।।	ज्ञानाचें गरोदर वाढलें परपुरुषें। व्यभिचारिणी ऐसें म्हणितलें वो माय
४८९६५	वाढलें	।।ज्ञा.गा.०५१७.०५।।	आतां असो हें बोलणें दुजें नाहीं सांगणें। चिदानंदघन तेणें वाढलें वो माय
४८९६६	वाढल्या	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
४८९६७	वाढवावया	।।ज्ञा.गा.०५४९.०२।।	आपुली सोय वाढवावया गेलें। तंव आपणचि जालें आपण्याठायीं

४८९६८	वाढवितां	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
४८९६९	वाढविती	।।ज्ञा.गा.०६२१.०१।।	रजापासूनियां जाहली उत्पत्ति। सत्त्वगुणीं स्थिति वाढविती
४८९७०	वाढविती	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
४८९७१	वाढवितें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा
४८९७२	वाढविला	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
४८९७३	वाढविली	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
४८९७४	वाढविलें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामाजीं वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
४८९७५	वाढविलें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
४८९७६	वाढविसी	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
४८९७७	वाढविसी	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
४८९७८	वाढिन्नला	।।ज्ञा.गा.०६३५.०२।।	तैसा तो अभक्त वाढिन्नला जगीं। काळ तयालागीं ग्रासितसे
४८९७९	वाढिन्नलें	।।ज्ञा.गा.०८६२.०४।।	न्याहाळितां परस्त्री। अधिक पडसी असिपत्रीं। पाप वाढिन्नलें शास्त्रीं। जप वक्त्रीं रामकृष्ण
४८९८०	वाढियेला	।।ज्ञा.गा.०४२७.०१।।	मोतियाचा वोगरु। गुरुवाक्यें सदन्नीं। वाढियेला भाजनीं। नभाचिया
४८९८१	वाढिला	।।ज्ञा.गा.०९५६.०३।।	सतधनि म्हणे गुरु जत सांभाळी विवरु। ऐसेंनि तुज वोगरु। वाढिला ब्रह्मीं

४८९८२	वाढिलीं	।।ज्ञा.गा.०५८२.०५।।	षड्रस पक्वानें वाढिलीं खापरीं। श्वान शिवे श्रोत्री स्पर्शीती ना
४८९८३	वाढिलें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०५।।	डोळाची वाढिलें परब्रह्म फळलें। त्या सुखाचें निमालें सांगणें वो माये
४८९८४	वाढिलें	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
४८९८५	वाढी	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
४८९८६	वाढे	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
४८९८७	वाणिया	।।ज्ञा.गा.०९१३.०३।।	बरवेपणाचेनि मिसें। देवातें वाणिया सौरसें। जडत्व फिटेल तयासरिसें। रसनें ऐसें चुकों नको
४८९८८	वाणिव	।।ज्ञा.गा.००७८.०१।।	आलिया जवळा भक्तिसुख देखे। पालव पोखे वाणिव भोगी
४८९८९	वाणी	।।ज्ञा.गा.०१८२.०५।।	अंघ्रिरेणु ज्याचा उद्धरितो पतिता। प्राकृत वाणी केवीं वर्णूं हरिभक्तां
४८९९०	वाणी	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
४८९९१	वाणी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
४८९९२	वाणी	।।ज्ञा.गा.०६००.०३।।	ते एक त्यागितां काय आहे वाणी। कैवल्याचा धनि तोचि होय
४८९९३	वाणी	।।ज्ञा.गा.०६७६.०३।।	कल्पतरुतळवटीं जो कोणी बैसला। काय वाणी त्याला सांगिजो जी
४८९९४	वाणी	।।ज्ञा.गा.०७०३.०४।।	ऐसा भाव धरुनी मनीं विठ्ठल आणिला निजध्यानीं। अखंड वदो माझी वाणी विठ्ठलची
४८९९५	वाणी	।।ज्ञा.गा.०८२१.०४।।	ज्ञानोबाची वाणी पूर्ण रूपीं घ्यावी। देहींच पाहावी आत्मज्योती
४८९९६	वाणी	।।ज्ञा.गा.०८२७.०१।।	शास्त्रार्थाची वाणी निरंजनीं दिसे। औटपीठीं वसे निर्विकार
४८९९७	वाणी	।।ज्ञा.गा.०८२८.०२।।	उफराटी दृष्टि लावितां नयनीं। ते दृष्टीची वाणी किंचित् ऐका
४८९९८	वाणी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी

४८९९९	वाणी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
४९०००	वाणी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
४९००१	वाणी	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
४९००२	वाणेरा	।।ज्ञा.गा.०१८७.०५।।	मुद्दल देउनी वाणेरा फेडिला। उत्तीर्ण झाला दोहीं पक्षीं
४९००३	वातत	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला
४९००४	वातां	।।ज्ञा.गा.०१०२.०२।।	वाचा गीत गाईजे वा गीत गाईजे। गातां वातां श्रवणीं ऐकिजे रया
४९००५	वातां	।।ज्ञा.गा.०१८२.०३।।	गातां वातां नाचतां प्रेमें उल्हासें। चराचरींचे दोष नासिले अनायासें
४९००६	वाताघातें	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
४९००७	वाती	।।ज्ञा.गा.००५३.०२।।	कापुराची वाती उजळली ज्योती। ठायींच समाप्ती झाली जैशी
४९००८	वाती	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेन्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
४९००९	वाती	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
४९०१०	वाती	।।ज्ञा.गा.०४५५.०४।।	दीपकीं दीपक मावळल्या ज्योती। घरभरी वाती शून्य झाल्या
४९०११	वाती	।।ज्ञा.गा.०४७७.०२।।	देहाचा दीप कीं समत्व पैं ज्योती। एकरूपें वाती सर्वांरूपीं
४९०१२	वाती	।।ज्ञा.गा.०५५७.०१।।	मनाचि वाती लाऊं गेलिये ज्योती। ते अवघीच प्राप्ती ज्योतिरूपें
४९०१३	वाती	।।ज्ञा.गा.०९१७.०२।।	रातीचा दिवसु कीं दिवसाची राती। वावधाणी वाती लावितोसी
४९०१४	वाती	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे

४९०१५	वाती	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
४९०१६	वातु	।।ज्ञा.गा.०३३०.०२।।	यमुनेच्या पाबळीं तनु घेउनी सांवळी । पांवा वनमाळी वातु असे
४९०१७	वाद	।।ज्ञा.गा.०१९९.०१।।	न चलति शब्द खुंटले पैं वाद। एकतत्त्व भेद नाहीं रूपा
४९०१८	वादतर्कां	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्कां लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
४९०१९	वानर	।।ज्ञा.गा.०१८३.१०।।	अनंत भक्त राशी तरले ते वानर। ज्ञानदेवा घर चिदानंदीं
४९०२०	वानरपद्में	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली। नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
४९०२१	वानराच्या	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
४९०२२	वानवसा	।।ज्ञा.गा.०८६८.०३।।	त्रिपुटीचे पेठे वानवसा दिठा। वैकुंठ चौहटा पिकला रया
४९०२३	वानवसे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
४९०२४	वाना	।।ज्ञा.गा.०१३३.०६।।	हरि जाणा रे हरि वाना रे। बाप रखुमादेविवरु राणा रे
४९०२५	वानिती	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
४९०२६	वानी	।।ज्ञा.गा.००६८.०३।।	नाम हरि सार जिव्हा या नामाची। उपमा त्या दैवाची कोण वानी
४९०२७	वानूं	।।ज्ञा.गा.००८०.०१।।	यश कीर्ति वानूं नेणें मी वाखाणूं। रामकृष्णनाम आम्हां सणू नित्य दिवाळी
४९०२८	वानूं	।।ज्ञा.गा.०४३०.०३।।	तेचि मज केलें। करतळामळ। निवृत्ति कृपाळ। काय वानूं
४९०२९	वानूं	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
४९०३०	वानूं	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
४९०३१	वाफा	।।ज्ञा.गा.०६६८.०३।।	ज्ञानाचा हा वाफा भरूनियां कमळीं। सतरावी निराळी तिंबतसे
४९०३२	वाफां	।।ज्ञा.गा.०२८६.०२।।	अंगणीं कमळणी जळधरू वोले वरी। वाफां सिंपल्या वरी वाळून जाये

४९०३३	वाम	।।ज्ञा.गा.०७८७.०१।।	इडा वाम दक्षिणे पिंगला। दोहींत या कळा ब्रह्मस्थानीं
४९०३४	वाम	।।ज्ञा.गा.१०२३.०७।।	वाम दक्षिण। चहूंभुजीं आलिंगन
४९०३५	वाम	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!
४९०३६	वामचरणीं	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध
४९०३७	वामदेव	।।ज्ञा.गा.०१८०.०२।।	शुक वामदेव शौनक नारद। अजामेळ प्रल्हाद बिभीषण
४९०३८	वायां	।।ज्ञा.गा.००४९.०२।।	मंथुनि नवनीता तैसें घे अनंता। वायां व्यर्थ कथा सांडीं मार्गु
४९०३९	वायां	।।ज्ञा.गा.००४९.०३।।	एक हरि आत्मा जीवशिवसमा। वायां तूं दुर्गमा न घालीं मन
४९०४०	वायां	।।ज्ञा.गा.००५१.०२।।	कैसेंनि दैवत प्रसन्न त्वरीत। उगा राहे निवांत शिणसी वायां
४९०४१	वायां	।।ज्ञा.गा.००७३.०३।।	नामापरतें तत्त्व नाहीं रे अन्यथा। वायां आणिक पंथा जाशी झणी
४९०४२	वायां	।।ज्ञा.गा.००७४.०२।।	लटिका व्यवहार सर्व हा संसार। वायां येरझार हरिवीण
४९०४३	वायां	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
४९०४४	वायां	।।ज्ञा.गा.०१४९.०३।।	देवाधर्मास जो चूकला। तो नरकीं नेऊन घातला। वायां संसारीं शीणला। नानायोनी हिंडतसे
४९०४५	वायां	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
४९०४६	वायां	।।ज्ञा.गा.०३२३.०२।।	न पाहे वास न धरी मनीं आस । वायां निकण भूस काय उपणिसी
४९०४७	वायां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
४९०४८	वायां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
४९०४९	वायां	।।ज्ञा.गा.०४२१.०१।।	मी माझें करूनि देह चालविसी वायां आतां। जेथींचा तेथें निमोनि जाय ऐसें कीजे देवराया
४९०५०	वायां	।।ज्ञा.गा.०४२६.०२।।	सद्गुरु वांचोनि बोध कैंचा मना। वायां अंत:करणा शिणविसी
४९०५१	वायां	।।ज्ञा.गा.०६६४.०१।।	प्रकृतीचें पूजन प्राप्तीवीण जाण। प्राप्ती सिंचन दोन्हीं वायां गेली

४९०५२	वायां	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां । सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं । वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं । वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
४९०५३	वायां	।।ज्ञा.गा.०८५४.०२।।	ते नेणती ब्रह्मरसु । वायां होती कासाविसु
४९०५४	वायां	।।ज्ञा.गा.०८५४.०३।।	ब्रह्ममार्गातें साधू जाती । वायां चुकली तुझी भक्ति
४९०५५	वायां	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा । सदा हिंडसी कर्मठा । वायां शिणशील रे फुकटा । विठ्ठल विनटा होय वेगीं
४९०५६	वायां	।।ज्ञा.गा.०८६९.०२।।	मोलाचें आयुष्य दवडितोसी वायां । माध्यान्हींची छाया जाय वेगीं
४९०५७	वायां	।।ज्ञा.गा.०८७०.०२।।	नैश्वर्य ओझें ऐसें तूं बुझें । वायां मी माझें म्हणसी झणीं
४९०५८	वायां	।।ज्ञा.गा.०८७७.०४।।	रोहिणीचें वारु आणिसी बैसावया । कैचें वारु काय जुंझशील वायां
४९०५९	वायां	।।ज्ञा.गा.०८७९.०६।।	कवणाचें वऱ्हाड भुललीस वायां । शरण रिघें रखुमादेविवरा नाह्या
४९०६०	वायां	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें । पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई । जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं । वायां तूं हांवे जासी रया
४९०६१	वायां	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी । नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी । जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा । बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
४९०६२	वायां	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा । असते सांडुनि आकाशा । वायां झोंबतोसी । दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें । मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
४९०६३	वायां	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी । मेघ माखिन म्हणसी । कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका । तेथें कापूर ना मसी । उफका सिण कोठें पाहसी रया
४९०६४	वायां	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा । उतराई या देहा कैसा होशील । दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं । सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
४९०६५	वायां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०२।।	जवळीं असतां सांडी मांडी करिसी । वायां सिणसी तुझा तूंचि रया
४९०६६	वायां	।।ज्ञा.गा.०९२५.०१।।	ये सातें आलिया वोळंगा सारंगधरु । नाहीं तरी संसारु । वायां जाईल लया
४९०६७	वायां	।।ज्ञा.गा.०९४२.०१।।	सर्वांग देखणें हाचि भावो जाण । येर निकारणें वायां वोझें
४९०६८	वायां	।।ज्ञा.गा.०९४२.०२।।	शक्तीचा पडिभरु वाहासील वायां । श्रीगुरुपाया शरण जाई

४९०६९	वायां	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
४९०७०	वायां	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
४९०७१	वायां	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
४९०७२	वायां	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
४९०७३	वायां	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
४९०७४	वायां	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
४९०७५	वायां	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
४९०७६	वायां	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
४९०७७	वायां	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
४९०७८	वायांच	।।ज्ञा.गा.०९५३.०३।।	सोहंकरा सोहंकरा हरि पोकारा। वायांच मायेचा वारा भरूं नका
४९०७९	वायांचि	।।ज्ञा.गा.००५२.०१।।	योग याग विधी येणें नव्हे सिद्धी। वायांचि उपाधि दंभ धर्म
४९०८०	वायांचि	।।ज्ञा.गा.००५९.०१।।	तीर्थ व्रत नेम भावेंवीण सिद्धी। वायांचि उपाधी करिसी जना
४९०८१	वायांचि	।।ज्ञा.गा.०८७५.०१।।	विष्णुवीण मार्ग घेशील अव्यंग। तरी वायांचि सोंग करणी तुझी
४९०८२	वायांचि	।।ज्ञा.गा.०८७५.०२।।	येऊनि संसारा वायांचि उजिगरा। कैसेनि ईश्वरा पावशी हरि

४९०८३	वायांचि	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
४९०८४	वायांवीण	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
४९०८५	वायांवीण	।।ज्ञा.गा.०५५१.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें निटें। वायांवीण विटे मिस केलें
४९०८६	वायांवीण	।।ज्ञा.गा.०५७५.०२।।	नाहीं तेंचि पाहावया वायांवीण गेलें। तंव पाहाणेंचि जालें बाईये वो
४९०८७	वायांवीण	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
४९०८८	वायांवीण	।।ज्ञा.गा.०८९२.०३।।	तें कल्पिलिया नकळे गुरुकृपें वेगळें। वायांवीण उगलें कां धांवतोसी सैरा
४९०८९	वायांवीण	।।ज्ञा.गा.०९४७.०१।।	निर्मिला म्हणसी परेचा विस्तार। तेथें हा विचार वायांवीण
४९०९०	वायांवीण	।।ज्ञा.गा.०९५१.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल साच। मी माझें आहाच वायांवीण
४९०९१	वायांवीण	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
४९०९२	वायु	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
४९०९३	वायु	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
४९०९४	वायु	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
४९०९५	वायु	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
४९०९६	वायु	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
४९०९७	वायुचक्र	।।ज्ञा.गा.०७४८.०४।।	वायुचक्र अनुहात हृदय असे एक। प्राणासी नि:शंक जेथें नेई

४९०९८	वायुचें	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
४९०९९	वायुहूनि	।।ज्ञा.गा.०६२७.०१।।	गगनाहूनि व्यापक वायुहूनि चालक। अग्नीहूनि दाहक आन नसे
४९१००	वायूचा	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
४९१०१	वायूचें	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लाविं त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
४९१०२	वायूचेनि	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
४९१०३	वायूनें	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
४९१०४	वायो	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
४९१०५	वायो	।।ज्ञा.गा.०४६४.०४।।	पृथ्वी आप तेज गगनाकृति वायो। फिटला संदेहो ये जन्मींचा
४९१०६	वायो	।।ज्ञा.गा.०६८१.०३।।	मंजुळ मंजुळ वायो गती झळकती। तापत्रयें निवृत्ति निर्वाळिलें वो माय
४९१०७	वायो	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
४९१०८	वायो	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
४९१०९	वारंवार	।।ज्ञा.गा.०१३२.०१।।	सार सार सार विठोबा नाम तुझें सार। म्हणोनि शूळपाणी जपताहे वारंवार
४९११०	वारया	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
४९१११	वारा	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
४९११२	वारा	।।ज्ञा.गा.०२६३.०१।।	घनु वाजे घुणघुणा। वारा वाजे रुणझुणा। भवतारकु हा कान्हा। वेगीं भेटावा कां
४९११३	वारा	।।ज्ञा.गा.०६१३.०४।।	वारा वागुरेसी धरुनी कोंडूं ये। परी ज्ञानी नसये जन्म कांहीं
४९११४	वारा	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला
४९११५	वारा	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
४९११६	वारा	।।ज्ञा.गा.०९५३.०३।।	सोहंकरा सोहंकरा हरि पोकारा। वायांच मायेचा वारा भरूं नका

४९११७	वारांचे	।।ज्ञा.गा.०९९८.०३।।	साताही वारांचे दिवसु एकियाचि सुरिजे। तैसें सर्वी सर्वपण माजींये न श्रीराजे
४९११८	वाराणशी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
४९११९	वारिकर	।।ज्ञा.गा.०२११.०६।।	कायावाचामनें जीवें सर्वस्वें उदार। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचा वारिकर
४९१२०	वारितसे	।।ज्ञा.गा.००१२.०६।।	गुरु मुक्तीचें मंडन । गुरु दुष्टाचें दंडन । गुरु पापाचें खंडन । नानापरी वारितसे
४९१२१	वारितां	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
४९१२२	वारितां	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
४९१२३	वारितां	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
४९१२४	वारिधारी	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां ह्रदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
४९१२५	वारिबिंदु	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पिम्रिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
४९१२६	वारियानें	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
४९१२७	वारिले	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
४९१२८	वारिलें	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
४९१२९	वारिलें	।।ज्ञा.गा.१०४४.०२।।	मज निर्गुणें आड वारिलें। चवाळें हिरोनि जिणें बुडविलें
४९१३०	वारिल्या	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
४९१३१	वारी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
४९१३२	वारी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये

४९१३३	वारी	।।ज्ञा.गा.०५२६.०२।।	कोहं वाचे वारी सोहं मतें सारी। वैकुंठीची दरी उघडली
४९१३४	वारु	।।ज्ञा.गा.०८७६.०४।।	कोल्हैरीचे वारु आणिशील बसावया। कैचा राऊत कोणा जिंकशील रया
४९१३५	वारु	।।ज्ञा.गा.०८७७.०४।।	रोहिणीचें वारु आणिसी बैसावया। कैचें वारु काय जुंझशील वायां
४९१३६	वारु	।।ज्ञा.गा.०८७७.०४।।	रोहिणीचें वारु आणिसी बैसावया। कैचें वारु काय जुंझशील वायां
४९१३७	वारुणी	।।ज्ञा.गा.०६०४.०१।।	सेवितां वारुणी देहभास लपे। बडबडची लपे शब्द नाना
४९१३८	वारुळाभीतरीं	।।ज्ञा.गा.०१२२.०६।।	स्मरण करितां वाल्मिक वैखरी। वारुळाभीतरीं रामराम
४९१३९	वारूं	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
४९१४०	वारें	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
४९१४१	वार्ता	।।ज्ञा.गा.०१२५.०१।।	यमधर्म सांगे दूता। परिसावी निजकथा। जेथें रामनाम वार्ता। तया देशा न वजावें
४९१४२	वार्ता	।।ज्ञा.गा.०८०५.०३।।	तेथुनी महाद्वार उन्मनीची वार्ता। त्यावरी चढतां रीग नसे
४९१४३	वार्ता	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
४९१४४	वार्ता	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
४९१४५	वार्ता	।।ज्ञा.गा.०९८२.०१।।	निर्गुणाची वार्ता सगुणीं मांडिली। सगुण निर्गुण दोन्ही एकरूपा आलीं
४९१४६	वार्ता	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शें तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
४९१४७	वालभ	।।ज्ञा.गा.०२२३.०२।।	आवडीचें वालभ ब्रह्म पुंजाळलें। गोपवेषें गाई राखे। कांबळीची बुंथी घेऊनि कल्पद्रुमातळीं। त्रिभंगीं ठाण मांडियलें गे माय
४९१४८	वालभ	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
४९१४९	वालभ	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा

४९१५०	वालभ	।।ज्ञा.गा.०५४१.०२।।	आवडीचें वालभ माझेनी कोंदाटलें। नवल देखिलें नभाकार गे माये
४९१५१	वालभतें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०२।।	वालभतें ब्रह्म गोकुळीं आनंदें। गौळियाच्या छंदें खेळतां दिसे
४९१५२	वालभरे	।।ज्ञा.गा.०२६०.०३।।	नवल हें वालभरे कैसें जोडलें जिवा। दुसरें दुरी ठेलें प्रीती केला रिघावा
४९१५३	वालभा	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
४९१५४	वालभें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०३।।	आवडीच्या वालभें गोजावलें गोजिरें। पाहतां साजिरें त्रिभुवना एक गे माये
४९१५५	वालिप	।।ज्ञा.गा.०२९४.०४।।	दिठिवेचेनि वोपें सानुलें स्वरूप। मुराली वालिप कल्पनेची
४९१५६	वाल्मिक	।।ज्ञा.गा.००५७.०३।।	पुराणप्रसिद्ध बोलिले वाल्मिक। नामें तिन्ही लोक उद्धरती
४९१५७	वाल्मिक	।।ज्ञा.गा.०१२२.०६।।	स्मरण करितां वाल्मिक वैखरी। वारुळाभीतरीं रामराम
४९१५८	वाल्मिक	।।ज्ञा.गा.०१८०.०३।।	ध्रुव पराशर व्यास पुंडलीक। अर्जुन वाल्मिक अंबरीष
४९१५९	वाल्मिकादिक	।।ज्ञा.गा.०१८३.०७।।	व्यास आणि वसिष्ठ वाल्मिकादिक। आणि पुंडलीक शिरोमणी
४९१६०	वाल्मिकु	।।ज्ञा.गा.०१२०.०५।।	वाटपाडा कोळिकु। नाम स्मरे तो वाल्मिकु। नामें उद्धरिले तिन्ही लोकु। आपणांसहित निवाला
४९१६१	वाल्हा	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
४९१६२	वाळके	।।ज्ञा.गा.१०८५.०२।।	डंबडाळके। उंबरासी वाळके। पिंपळासी काकड्या लागल्या रे
४९१६३	वाळली	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
४९१६४	वाळवंटीं	।।ज्ञा.गा.०१४०.०५।।	कीर्तन केलीया वाळवंटीं। घेतां वैष्णवांची भेटी। होईल संसाराची तुटी। चरणरज वंदितां
४९१६५	वाळिला	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
४९१६६	वाळिसी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
४९१६७	वाळी	।।ज्ञा.गा.११००.०३।।	लागलिया तृषा जीवनातें वाळी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
४९१६८	वाळुवंट	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ। ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट। या हरिदासासी वाळुवंट। जागरणासी दिधलें
४९१६९	वाळून	।।ज्ञा.गा.०२८६.०२।।	अंगणीं कमळणी जळधरू वोले वरी। वाफां सिंपल्या वरी वाळून जाये

४९१७०	वाव	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
४९१७१	वावधाणी	।।ज्ञा.गा.०९१७.०२।।	रातीचा दिवसु कीं दिवसाची राती। वावधाणी वाती लावितोसी
४९१७२	वावरे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
४९१७३	वावुगिया	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
४९१७४	वावो	।।ज्ञा.गा.०३०६.०४।।	मागील केलें तें अवघेंची वावो । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
४९१७५	वावो	।।ज्ञा.गा.०३८५.०३।।	नाहीं यासी ठावो संसार पैं वावो। एकतत्त्व रावो घरीं वसे
४९१७६	वावो	।।ज्ञा.गा.०५४३.०१।।	दुजेपणीचा भावो माझिये ठाउनी जावो। येर सकळिक वावो म्यां त्यजियेला
४९१७७	वावो	।।ज्ञा.गा.०९००.०३।।	रुक्मिणीचा नाहो हाचि पैं उगवो। प्रपंच ते वावो जावो परता
४९१७८	वावो	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
४९१७९	वावो	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
४९१८०	वास	।।ज्ञा.गा.००१४.०३।।	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी
४९१८१	वास	।।ज्ञा.गा.००८७.०२।।	न सुटतां शिणतां हे। भवति वास पाहे। प्रपंच मोहता हे। काय करूं
४९१८२	वास	।।ज्ञा.गा.०३२३.०२।।	न पाहे वास न धरी मनीं आस । वायां निकण भूस काय उपणिसी
४९१८३	वास	।।ज्ञा.गा.०६५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे आमिष जोडलें। निरंजनीं केला वास आम्ही
४९१८४	वास	।।ज्ञा.गा.०८१२.०१।।	नयनांतील रूप जो हें देखे पुरुष। त्याचे चरणीं वास असे माझा
४९१८५	वास	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
४९१८६	वास	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे

४९१८७	वासना	।।ज्ञा.गा.००९१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे वासना हे खोटी। नामयज्ञें मिठी दिधलिया विरे
४९१८८	वासना	।।ज्ञा.गा.०१७८.०२।।	वासना संग धीट प्रकृति कनिष्ठ। भोगुनी वैकुंठ जन्म घेती
४९१८९	वासना	।।ज्ञा.गा.०२४३.०३।।	युक्ति खुंटली वासना निमाली। कळा पैं बैसली पद्मासनीं
४९१९०	वासना	।।ज्ञा.गा.०२९४.०१।।	शामाचिया घरां वासना पैं नेती। मनें मन गुंती तये रूपीं
४९१९१	वासना	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्मे
४९१९२	वासना	।।ज्ञा.गा.०३३७.०१।।	हरपली सत्ता मुराली वासना। सांवळाचि नयना दिसतसे
४९१९३	वासना	।।ज्ञा.गा.०३६२.०३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजीं
४९१९४	वासना	।।ज्ञा.गा.०३६४.०२।।	वासना निरसलिये वासना निरसलिये। ब्रह्मकमळीं उगवलीये गे बाईये
४९१९५	वासना	।।ज्ञा.गा.०३६४.०२।।	वासना निरसलिये वासना निरसलिये। ब्रह्मकमळीं उगवलीये गे बाईये
४९१९६	वासना	।।ज्ञा.गा.०४८४.०१।।	आदि मध्य प्रांत टाकोनी वासना। करूं हरिध्याना सोहंभावें
४९१९७	वासना	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
४९१९८	वासना	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
४९१९९	वासना	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
४९२००	वासना	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
४९२०१	वासना	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
४९२०२	वासना	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
४९२०३	वासनारूपें	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
४९२०४	वासनावेश्येचा	।।ज्ञा.गा.०२४६.११।।	सर्वही व्यसनें दवडूनि उदित जालासे नर। वासनावेश्येचा जेणें त्याजिला व्यापार
४९२०५	वासनेचि	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें

४९२०६	वासनेची	||ज्ञा.गा.०६८८.०८||	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
४९२०७	वासनेचें	||ज्ञा.गा.०५९०.०१||	वासनेचें बीज भर्जोनी टाकिलें। मानसासी केलें देशधडी
४९२०८	वासनेचें	||ज्ञा.गा.०६१२.०३||	वासनेचें मूळ टाकिलें खणोनी। जिवित्व गिळुनी शिवरूप
४९२०९	वासनेच्या	||ज्ञा.गा.०६१८.०२||	वासनेच्या योगें न निमे कल्पना। याचि लागीं नाना योनी भोगी
४९२१०	वासनेवरी	||ज्ञा.गा.०१२८.०४||	ऐसि वाचा दृष्टी नामरूपें आथिली। वासनेवरी वहिली उठो दे कां
४९२११	वासनेसी	||ज्ञा.गा.०३९१.२५||	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
४९२१२	वासनेसी	||ज्ञा.गा.०४९३.०१||	मी तूं प्रवृत्तीसी आलें। समग्र गिळिलें वासनेसी
४९२१३	वासिपे	||ज्ञा.गा.०२७७.०५||	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
४९२१४	वासिले	||ज्ञा.गा.१०२१.०५||	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
४९२१५	वासु	||ज्ञा.गा.०४८८.०३||	तेथें अद्वैत रूप परोपरी वासु। करूनियां सायासु वैराग्यज्ञानें वो माये
४९२१६	वासु	||ज्ञा.गा.०९५९.०२||	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये
४९२१७	वासु	||ज्ञा.गा.१००४.१८||	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
४९२१८	वासु	||ज्ञा.गा.१०१६.०३||	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
४९२१९	वासु	||ज्ञा.गा.१०९८.०३||	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
४९२२०	वासुकी	||ज्ञा.गा.०८४८.०३||	कर्मे वासुकी लंके दिवटा। कर्मे हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्मे शुकदेव गर्भी कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
४९२२१	वासुगा	||ज्ञा.गा.०२३२.०२||	चांदिणें निर्मळ। चंदनें धवळतिये। पैल वृंदावनीं वासुगा गोविंदु खेळतिये

४९२२२	वासुदेव	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
४९२२३	वासुदेव	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
४९२२४	वासुदेव	।।ज्ञा.गा.१००६.०२।।	वासुदेव हरि वासुदेव हरि। रामकृष्ण हरि वासुदेवा
४९२२५	वासुदेव	।।ज्ञा.गा.१००६.०२।।	वासुदेव हरि वासुदेव हरि। रामकृष्ण हरि वासुदेवा
४९२२६	वासुदेव	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील
४९२२७	वासुदेवा	।।ज्ञा.गा.१००६.०२।।	वासुदेव हरि वासुदेव हरि। रामकृष्ण हरि वासुदेवा
४९२२८	वासुदेवाय	।।ज्ञा.गा.१००५.०२।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाय। द्वादशाक्षरी मंत्रु न जपसी काह्या
४९२२९	वासुदेवाया	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
४९२३०	वासुदेवीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा
४९२३१	वासुदेवीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०४।।	रामकृष्णवासुदेवें वैष्णव गातात आघवें। दिंडी टाळ प्रेमभावें। वासुदेवीं मन सामावें गा
४९२३२	वासुदेवीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०६।।	वासुदेवीं ज्ञेय ज्ञान। ध्यानीं मनीं नारायण। वासुदेवो परिपूर्ण। कैसें क्षरलेंसें चैतन्य गा
४९२३३	वासुदेवीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०७।।	वासुदेवीं वाहूनि टाळी। पातकें गेलीं अंतराळीं। वासुदेवो वनमाळी। कीर्तन करूं ब्रह्ममेळीं गा
४९२३४	वासुदेवीं	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
४९२३५	वासुदेवो	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा
४९२३६	वासुदेवो	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा
४९२३७	वासुदेवो	।।ज्ञा.गा.१००६.०६।।	वासुदेवीं ज्ञेय ज्ञान। ध्यानीं मनीं नारायण। वासुदेवो परिपूर्ण। कैसें क्षरलेंसें चैतन्य गा
४९२३८	वासुदेवो	।।ज्ञा.गा.१००६.०७।।	वासुदेवीं वाहूनि टाळी। पातकें गेलीं अंतराळीं। वासुदेवो वनमाळी। कीर्तन करूं ब्रह्ममेळीं गा
४९२३९	वासे	।।ज्ञा.गा.१०२१.०५।।	पोरा ऐक माझी गोठी। राग धरी न पोटीं। रागें काम नासे। अहंकारें बोचा वासे। वासिले रावणें डोळे। भेणें द्वैत कंस पळे। पळतां पळतां लागला पाठीं। तुज मज आतां गाठी रे पोरा
४९२४०	वास्तव्य	।।ज्ञा.गा.०८१३.०२।।	जीव जंतु कृमी मुंगी नेत्रामध्यें। वास्तव्य गोविंदें केलें पाहा

४९२४१	वाहटुळीची	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
४९२४२	वाहतां	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्‌गुरु कृपा करील सहज
४९२४३	वाहती	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्में मन्मथ जालासे राख। कर्में चंद्रासी घडला दोष। कर्में भार वाहती कूर्म शेष। कर्में खरमुख ब्रह्मा देखा
४९२४४	वाहती	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
४९२४५	वाहते	।।ज्ञा.गा.१०८६.०१।।	उगमेवीण पाणी वाहते सारणीं। शिंपिती माळिणी वेळो वेळा
४९२४६	वाहतों	।।ज्ञा.गा.०५८७.०३।।	दुजें नाहीं नाहीं वाहतों तुझी आण। चौदाही भुवन एकरूप
४९२४७	वाहतोसी	।।ज्ञा.गा.०६३८.०२।।	काय तुज जालें नाथिला संसार। कासयासी भार वाहतोसी
४९२४८	वाहरु	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
४९२४९	वाहवलीं	।।ज्ञा.गा.०३७१.०२।।	भीतरील माझी पंचरत्नें नेलीं। स्वस्वरूप वाहवलीं मध्य गिळियेलें
४९२५०	वाहवलें	।।ज्ञा.गा.०३७१.०३।।	निवृत्तिबोधें मी बोधलें। सांगतें वाहवलें सर्वस्वेंसी
४९२५१	वाहाणी	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
४९२५२	वाहातसे	।।ज्ञा.गा.१०३५.०१।।	रात्री दिवस वाहातसे चिंता। केशव धडौता होईन मी
४९२५३	वाहातसें	।।ज्ञा.गा.०७९७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरती खूण। नाहीं ऐसी आण वाहातसें
४९२५४	वाहाताती	।।ज्ञा.गा.०७३१.०४।।	पढतयांचा मुळीं पालाणीला म्हैसा। पखाला कैशा वाहाताती
४९२५५	वाहावलीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
४९२५६	वाहावले	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये

४९२५७	वाहावलें	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
४९२५८	वाहासील	।।ज्ञा.गा.०९४२.०२।।	शक्तीचा पडिभरु वाहासील वायां। श्रीगुरुपाया शरण जाई
४९२५९	वाहिजे	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
४९२६०	वाहिजे	।।ज्ञा.गा.०३२३.०१।।	पतीचा जिव्हाळा म्हणोनी सासुऱ्याचे साहिजे । येऱ्हवीं वाहिजे चामाची मोट
४९२६१	वाहिन	।।ज्ञा.गा.१०९९.०१।।	तुझी आण वाहिन गा देवराया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
४९२६२	वाहिला	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
४९२६३	वाहिला	।।ज्ञा.गा.०८२४.०२।।	सद्रूप चिद्रूप अद्वय एके कळा। संसारीं वाहिला निर्विकार
४९२६४	वाहिलीं	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा
४९२६५	वाहिले	।।ज्ञा.गा.०८४३.०३।।	नवमास मायेनें वाहिले उदरीं। तिजप्रती सोयरी आणीक नाहीं
४९२६६	वाहिलें	।।ज्ञा.गा.१०५६.०३।।	मेघधारी तपनपन केलें। तारापुष्पीं वरी पूजिलें। चंद्रफळ ज्या वाहिलें। ओवाळिलें रविदीपें
४९२६७	वाहिलें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
४९२६८	वाही	।।ज्ञा.गा.०१३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। आपुली आण वाही त्रिभुवनीं रया
४९२६९	वाही	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
४९२७०	वाही	।।ज्ञा.गा.०९५२.०३।।	शांति धरूनी वाही आपेआप पाही। नमनीं निर्वाहीं न्याहाळिला
४९२७१	वाहुनी	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
४९२७२	वाहूनि	।।ज्ञा.गा.१००६.०७।।	वासुदेवीं वाहूनि टाळी। पातकें गेलीं अंतराळीं। वासुदेवो वनमाळी। कीर्तन करूं ब्रह्ममेळीं गा

४९२७३	वाहे	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
४९२७४	वाहे	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
४९२७५	वाहे	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
४९२७६	वाहे	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
४९२७७	वाहे	।।ज्ञा.गा.०१५७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच हरिभक्ता जन्म होती
४९२७८	वाहे	।।ज्ञा.गा.०१७७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच जन्मा येती हरीचे दास
४९२७९	वाहे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०५।।	आड वाहे भीमा। तारावया देह आत्मा। पैलथडीये परमात्मा। मध्यें राहिला पुंडलिकु
४९२८०	वाहे	।।ज्ञा.गा.०२८६.०३।।	मोतियाचे पाणी वाहे निळिये सारणी। सगुणाची लावणी लाउनी गेला
४९२८१	वाहे	।।ज्ञा.गा.०२९९.०९।।	देहुडा पाउलीं वेणु वाहे विटेवरी नीट। वोळली कामधेनु युगें अठ्ठावीस वाट
४९२८२	वाहे	।।ज्ञा.गा.०३२८.०१।।	निळिये रजनीं वाहे मोतिया सारणी । निळेपणें खाणी सांपडली
४९२८३	वाहे	।।ज्ञा.गा.०३२९.०१।।	निळिये सारणीं वाहे मोतियाचें पाणी । चिंतामणी अंगणीं पेरियेला
४९२८४	वाहे	।।ज्ञा.गा.०५०२.०२।।	पांवा वाहे तलालोरी नादु उमटे अंबरीं तया सुखसागरीं बुडालें वो माय
४९२८५	वाहे	।।ज्ञा.गा.०८१३.०३।।	ज्ञानदेवाचे बोल उघड निर्मळ। जान्हवीचें जळ स्थिर वाहे
४९२८६	वाहे	।।ज्ञा.गा.०८२२.०४।।	पश्चिमपंथीं नाडी घोष वाहे जिचा। तेथून ध्वनीचा विस्तार गा
४९२८७	वाहे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
४९२८८	वाहे	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी
४९२८९	वाहे	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
४९२९०	वाहे	।।ज्ञा.गा.१०६९.०२।।	रात्रि सूर्य वाहे दिनु चंद्र जाये। विपरीत गे माय देखियेलें
४९२९१	वाहों	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
४९२९२	वाहोनी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१३।।	मन पवन समरसोनी। ब्रह्मरंध्रीं लीन होउनी। हा अभिमान वाहोनी। जालेपणीं फुंजती

४९२९३	विंजणवारा	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
४९२९४	विंजणा	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
४९२९५	विंदाणी	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
४९२९६	विंदान	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
४९२९७	विंदान	।।ज्ञा.गा.०२६८.०३।।	न चले न चले कांहीं करणें कामान। याचें पहाणेंची विंदान कामानिया
४९२९८	विंदान	।।ज्ञा.गा.०२८२.०२।।	पायरऊ जाला संचारु नवल। वेधें विंदान लाविलें म्हणे विठ्ठल विठ्ठल
४९२९९	विंदान	।।ज्ञा.गा.०३२२.११।।	सासुरयाचे घरीं करीत होतें काम । अवचित विंदान मांडियेलें
४९३००	विंदान	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
४९३०१	विंदान	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
४९३०२	विंदान	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
४९३०३	विंदान	।।ज्ञा.गा.०५५१.०३।।	न चले न चले कांहीं कौटाल कामा न। देहींच विंदान रचिलें गे माये
४९३०४	विंदान	।।ज्ञा.गा.०७१०.०२।।	परेहूनी परते जाण। मसुरे परतें ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
४९३०५	विंदान	।।ज्ञा.गा.०७१०.०३।।	मुक्ताई मुक्त ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
४९३०६	विंदान	।।ज्ञा.गा.०९४९.०२।।	तुझें तूंचि विंदान जाणोनि पाहीं। आपेंआपवीण विचारु नाहीं
४९३०७	विंदानें	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया

४९३०८	विंधिती	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
४९३०९	विंधिलें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
४९३१०	विंधिलें	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर। कर्में निर्वंश जाले सगर। भिल्लें विंधिलें शारंगधर। जाला पुरंदर सहस्रनयन
४९३११	विऊंनियां	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
४९३१२	विकणें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
४९३१३	विकत	।।ज्ञा.गा.०३७७.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। सहज मोलेविणें विकत घेतलें
४९३१४	विकरा	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हर्से चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
४९३१५	विकरा	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
४९३१६	विकरा	।।ज्ञा.गा.०२५६.०२।।	गौळणी चतुरे झडकरीं। जाय मथुरे विकरा करी
४९३१७	विकरा	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
४९३१८	विकरा	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
४९३१९	विकर्मीं	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया

४९३२०	विकल्प	।।ज्ञा.गा.०६१२.०२।।	संकल्प विकल्प असती मनाचे। छेदियले साचे भवभ्रम
४९३२१	विकल्प	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
४९३२२	विकल्प	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
४९३२३	विकल्प	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
४९३२४	विकल्प	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
४९३२५	विकल्पाच्या	।।ज्ञा.गा.०२४६.१०।।	वाग्विद्येचीं उलुकें निघालीं मौन्याच्या ढोलीं। विकल्पाच्या अंगीं चारी साही लोपली
४९३२६	विकळे	।।ज्ञा.गा.०६१४.०३।।	नक्षत्राच्या तेजें जरी इंदु पळे। तरी ज्ञानी विकळे पुण्यपाप
४९३२७	विकळे	।।ज्ञा.गा.०८५०.०२।।	नानामतें उत्छृंखळे म्हणोनि जासी विकळे ययापरी
४९३२८	विकार	।।ज्ञा.गा.०५९८.०५।।	सदोदीत शुद्ध म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहींच विकार कीर रया
४९३२९	विकार	।।ज्ञा.गा.०७२७.०२।।	जेथें काय करावा विकार। उर्वरित उरे प्राणेश्वर। अंगुष्ठ मात्र जग नागर। दिसों लागे
४९३३०	विकारें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
४९३३१	विकासत	।।ज्ञा.गा.०४५४.०५।।	उतावेळ पिंड ब्रह्मांडासहित। नेत्रीं विकासत ब्रह्मतेज
४९३३२	विकासला	।।ज्ञा.गा.०२८०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पूर्ण प्रकाशला। कुमुदिनीं विकासला तैसें जालें
४९३३३	विकासली	।।ज्ञा.गा.०७३९.०४।।	चहूं शून्यवर्ण देह चार पहा। कृष्ण नीळ शोभा विकासली
४९३३४	विकासलें	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
४९३३५	विकासित	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया

४९३३६	विकासु	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
४९३३७	विकासु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
४९३३८	विकासु	।।ज्ञा.गा.०९९८.०२।।	तपन त्या कमळा कमळीं विकासु। सुकवी मयंकु काय करिसी बा सुधांशु
४९३३९	विकासुनी	।।ज्ञा.गा.०९५२.०१।।	साऊमा जंव जाये तंव हृदयींच आहे। चित्त विकासुनी पाहे चित्तामाजीं
४९३४०	विकी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
४९३४१	विकुनी	।।ज्ञा.गा.०३१५.०१।।	अंबुला विकुनी पवित्र झाली । पोटींचीं बाळें कौतुकीं मारिलीं
४९३४२	विकुनी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
४९३४३	विकूं	।।ज्ञा.गा.०२४७.०३।।	गोविंद गोरसु एकचि नांवा। गोरसु विकूं आलें तुमच्या गांवा
४९३४४	विकून	।।ज्ञा.गा.०३०८.०१।।	अंबुला विकून घेतली वस्तु। घराचार समस्तु बुडविला
४९३४५	विकृति	।।ज्ञा.गा.०४५३.०५।।	विकृति विवर प्रकृति साचार। तत्त्वाचा निर्धार समरसीं
४९३४६	विकृति	।।ज्ञा.गा.०९४७.०३।।	नाहीं तें सन्मान विकृति उपरमु। त्या दिपीं दीप समु शेजेबाजे
४९३४७	विकृतिभान	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
४९३४८	विके	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्में वेव्हार
४९३४९	विक्राळ	।।ज्ञा.गा.०९९४.०४।।	विक्राळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियले
४९३५०	विक्षेपतां	।।ज्ञा.गा.०६०५.०१।।	विक्षेपतां ना उठती कल्पना। पासूनियां जाणा शुद्ध व्हावें
४९३५१	विख	।।ज्ञा.गा.०८६९.०१।।	स्वप्नींचेंनि सुखें मानिताती सुख। घेतलिया विख जाईल देह
४९३५२	विखार	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
४९३५३	विखुरली	।।ज्ञा.गा.११०१.०१।।	कापसाचे गोळे फिरती पोकळी। मोतियांची जाळी विखुरली

४९३५४	विखुरलीं	।।ज्ञा.गा.०७२०.०३।।	नातरीं मोतीं। विखुरलीं अंबरीं। दिसती परि करीं। येतीच ना
४९३५५	विखुरे	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
४९३५६	विगुंतले	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया
४९३५७	विगुंतलें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०२।।	तनु मनु विगुंतलें मन वाचा गुंतलें। मी माझें विसरलें दर्शन गे माये
४९३५८	विग्रह	।।ज्ञा.गा.०१०६.०३।।	पाहतां हा भाव तो लीळा तो विग्रह। तेथींचा अनुभव विरळा जाणे
४९३५९	विग्रह	।।ज्ञा.गा.०५३३.०१।।	वृत्तीचा उच्छेद मनाचा निग्रह। धारणा विग्रह तेजतत्त्वीं
४९३६०	विग्रहपूर्णता	।।ज्ञा.गा.०५२४.०३।।	नारायणसाध्य साधक साधिता। विग्रहपूर्णता अंगीं लागो
४९३६१	विघडलियां	।।ज्ञा.गा.०१९०.०६।।	वत्स विघडलियां धेनु भेटली। जैसी कुरंगिणी पाडसा मीनली
४९३६२	विघ्न	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें । तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न
४९३६३	विघ्न	।।ज्ञा.गा.०९९४.०४।।	विक्राळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियले
४९३६४	विघ्नचि	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
४९३६५	विघ्नें	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्मे रामकृष्णें
४९३६६	विघ्नें	।।ज्ञा.गा.०१८९.०३।।	तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती
४९३६७	विघ्नेश्वरु	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
४९३६८	विचक्षण	।।ज्ञा.गा.०४३९.०४।।	यज्ञ चाले ऐसें चिन्ह। अज्ञान होती विचक्षण। तैं मूढां होय ज्ञान। विरक्तिचें
४९३६९	विचरतां	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
४९३७०	विचरे	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
४९३७१	विचरे	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास

४९३७२	विचरे	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
४९३७३	विचरें	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
४९३७४	विचार	।।ज्ञा.गा.०००९.०४।।	तुझियानें आम्हां संसार। तुझियानें तारक विचार ।तुझियानें हा संसार ।सार जाला
४९३७५	विचार	।।ज्ञा.गा.००११.०५।।	जो मनबुद्धिसी अगोचर ।तोचि झाला चराचर ।हा आत्मसुखाचा विचार ।अपविस्तार केला जेणें
४९३७६	विचार	।।ज्ञा.गा.००५०.०१।।	त्रिगुण असार निर्गुण हें सार। सारासार विचार हरिपाठ
४९३७७	विचार	।।ज्ञा.गा.०१२३.०३।।	करावा विचार ।धरावा आचार। करावा परिकर। रामनामीं
४९३७८	विचार	।।ज्ञा.गा.०१८५.०१।।	अकार उकार मकार करती हा विचार। परी विठ्ठल अपरंपार न कळे रया
४९३७९	विचार	।।ज्ञा.गा.०२५२.०४।।	घटिं पटिं विचार। खंडे भाले तरवार। बाप रखुमादेविवरु जाण। ऐसें मन्हा कान्हा
४९३८०	विचार	।।ज्ञा.गा.०२९९.०५।।	ज्ञान ज्ञेय हाची विचार सर्वमय हरी। दुजेपण न पडे दृष्टी एकपण घरोघरीं
४९३८१	विचार	।।ज्ञा.गा.०३०२.०१।।	अद्वैत अंबुला परणीला देखा ।दुसरा विचार सांडिला ऐका
४९३८२	विचार	।।ज्ञा.गा.०३८९.०३।।	हें सुख साचार सांगे कां विचार। आत्मयाचें घर गुरुखुणें
४९३८३	विचार	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
४९३८४	विचार	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
४९३८५	विचार	।।ज्ञा.गा.०४३१.०२।।	कैसें वरिष्ठांचे सार। जों आदिअंतीं विचार। हें जाणले अवतार। मानवी होती
४९३८६	विचार	।।ज्ञा.गा.०४८४.०४।।	ज्ञानदेव सांगे वेदशास्त्र थोर। सांगतसे विचार आम्हां तुम्हां
४९३८७	विचार	।।ज्ञा.गा.०५५०.०४।।	ज्ञानदेवीं सार ।चौ वेदीं पार। येकतत्त्वीं विचार। विज्ञानेंसी
४९३८८	विचार	।।ज्ञा.गा.०५९३.०३।।	नित्यानित्य दोन्ही करीं गा विचार। आहे मी हे कीर विचारिजे
४९३८९	विचार	।।ज्ञा.गा.०६२९.०२।।	विरक्तीविषयीं होतांचि विचार। नित्य हे नैश्वर ओळखती
४९३९०	विचार	।।ज्ञा.गा.०६५४.०५।।	विचार करितां सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर सत्ययोगी
४९३९१	विचार	।।ज्ञा.गा.०७१४.०३।।	एकचि अनेक झालें नानाविकार। करी विचार एकमेव
४९३९२	विचार	।।ज्ञा.गा.०७२८.०३।।	कैसी दृष्टी जाली विचित्र। जगचि दिसे सत्पात्र। ऐसा उजाडला विचार। अतिवैभवा
४९३९३	विचार	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा

४९३९४	विचार	।।ज्ञा.गा.०७७४.०२।।	मी तूं हा विचार विवेकें शोधावा। गोविंद हा घ्यावा याच देहीं
४९३९५	विचार	।।ज्ञा.गा.०८२३.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे हा विचार पाहा। जाणतां दावितां विरळा एक
४९३९६	विचार	।।ज्ञा.गा.०८३६.०२।।	प्रणव ओंकार विचार करितां। बिंदूचि तत्त्वता सर्वगत
४९३९७	विचार	।।ज्ञा.गा.०८३६.०५।।	तेथें कैची गति कैचा वा विचार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हा
४९३९८	विचार	।।ज्ञा.गा.०८४४.०५।।	आहे मी हा कोण करावा विचार। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
४९३९९	विचार	।।ज्ञा.गा.०८५०.०७।।	ऐसें गंधर्वपूर कीं मृगजळाचें नीर। येथीचा विचार क्लेशी खेदक्षीण न करीं बापा
४९४००	विचार	।।ज्ञा.गा.०९४६.०१।।	असार घेईंजे सार पारखूनियां विचार। जेणें तुटे येरझार मरणजन्मीं
४९४०१	विचार	।।ज्ञा.गा.०९४७.०१।।	निर्मिला म्हणसी परेचा विस्तार। तेथें हा विचार वायांवीण
४९४०२	विचार	।।ज्ञा.गा.०९८६.०९।।	ईश्वरीं आपुला घालुनिया भार। करावा विचार आलियाचा
४९४०३	विचार	।।ज्ञा.गा.०९९९.२१।।	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार
४९४०४	विचार	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
४९४०५	विचार	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
४९४०६	विचार	।।ज्ञा.गा.१०५२.०६।।	या उभयतांचा विचार वागला। त्यामुळें आम्हांस राग आला। बुधाजी आवरीं आपल्या पोराला कीं जी मायबाप
४९४०७	विचारतां	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
४९४०८	विचारती	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
४९४०९	विचारा	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
४९४१०	विचारा	।।ज्ञा.गा.०८४५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे विचारा मी कोण। ना तरी पाषाण होऊनी राहा
४९४११	विचारिजे	।।ज्ञा.गा.०५९३.०३।।	नित्यानित्य दोन्ही करीं गा विचार। आहे मी हे कीर विचारिजे
४९४१२	विचारिजे	।।ज्ञा.गा.०५९४.०३।।	आपणा आपण विचारिजे आथी। जाहली विश्रांति मीपणाशीं

४९४१३	विचारितां	।।ज्ञा.गा.०२३७.०२।।	गोजिरिया गुणनिधाना। बापा गुंतल्यापणाचिया साठीं। वेदविदेही विचारितां तेथें। आगम काढिती आटी रया
४९४१४	विचारितां	।।ज्ञा.गा.०३००.०१।।	विचारितां देहीं अविचार अंबुला। न साहे वो साहिला काय करूं
४९४१५	विचारितां	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
४९४१६	विचारितां	।।ज्ञा.गा.०६०३.०१।।	अज्ञाना स्वरूप निज विचारितां। संदेह तत्त्वता घालिताती
४९४१७	विचारितां	।।ज्ञा.गा.०६८३.०१।।	आपुलें कांहीं न विचारितां धन। निर्गुणासी ऋण देऊं गेले
४९४१८	विचारितां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
४९४१९	विचारितां	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
४९४२०	विचारितां	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
४९४२१	विचारितां	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
४९४२२	विचारितां	।।ज्ञा.गा.१११६.०१।।	गोड तुझें नाम विठोबा! आवडतें मज दुजे विचारितां मना वाटतसे लाज
४९४२३	विचारिलें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
४९४२४	विचारिशी	।।ज्ञा.गा.०३२२.०३।।	आणिक एक अवधारा । मज दिधलें हीनवरा । माझें कांहीं सर्वेश्वरा न विचारिशी
४९४२५	विचारी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
४९४२६	विचारी	।।ज्ञा.गा.०३२२.०७।।	सासुरा हा स्वार्थ कांहीं न विचारी परमार्थ । आतां करीन घात तयावरी

४९४२७	विचारी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
४९४२८	विचारी	।।ज्ञा.गा.०५२३.०३।।	पंचक दशक तत्त्वता विचारी। एकरूपें करी ग्रास त्याचा
४९४२९	विचारी	।।ज्ञा.गा.०६२५.०३।।	अविद्या नाथिली रज्जु सर्पापरी । भासली विचारी अनुभवें
४९४३०	विचारी	।।ज्ञा.गा.०६७१.०२।।	सहज बोधें बोधलें न विचारी आपुलें। म्हणोनियां मुकलें अवघ्यांसी वो माये
४९४३१	विचारी	।।ज्ञा.गा.०६८७.०२।।	आतां आपणिया आपण विचारी। शेखीं प्रकृति ना पुरुष निर्धारी
४९४३२	विचारी	।।ज्ञा.गा.०६९८.०१।।	आतां आपणया आपण विचारी। सेखीं प्रकृती ना पुरुष निर्धारीं रया
४९४३३	विचारी	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
४९४३४	विचारी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
४९४३५	विचारी	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
४९४३६	विचारी	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
४९४३७	विचारी	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
४९४३८	विचारीं	।।ज्ञा.गा.०८५०.०४।।	परतोनीयां पाहीं करीं आठवण। तूं आहेसी कोण विचारीं पां
४९४३९	विचारीं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
४९४४०	विचारीं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
४९४४१	विचारीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दुःख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी

४९४४२	विचारीं	||ज्ञा.गा.१००४.०७||	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
४९४४३	विचारु	||ज्ञा.गा.०१२५.०६||	आणिक एक ऐका रे विचारु। जेथें रामनामाचा गजरु। तेथें बाप रखुमादेविवरु। तयाबळें नागवती
४९४४४	विचारु	||ज्ञा.गा.०१९५.०१||	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
४९४४५	विचारु	||ज्ञा.गा.०३०२.०२||	सांडिणी सांडिला पैं घराचारु । दुसरा विचारु नाहीं केला
४९४४६	विचारु	||ज्ञा.गा.०४०३.०३||	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
४९४४७	विचारु	||ज्ञा.गा.०८७३.०१||	दीपीं दीप सामावे तेथें कैचा विचारु। राहिला निर्धारु नाना मत्ता
४९४४८	विचारु	||ज्ञा.गा.०९२४.०१||	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
४९४४९	विचारु	||ज्ञा.गा.०९४७.०४||	बाप रखुमादेविवरु परेसी परता। हा विचारु अरुता दिसे भान
४९४५०	विचारु	||ज्ञा.गा.०९४९.०२||	तुझें तूंचि विंदान जाणोनि पाहीं। आपेंआपवीण विचारु नाहीं
४९४५१	विचारु	||ज्ञा.गा.०९५६.०६||	ज्ञानदेव म्हणे श्रीगुरु। ऐसा सांगती विचारु। मग ब्रह्मीं चित्तानुसारु। निरोपिला सर्व
४९४५२	विचारु	||ज्ञा.गा.०९८५.०२||	पाहतां तयाचा विचारु। निवृत्ति जाणे तो श्रीगुरु
४९४५३	विचारु	||ज्ञा.गा.०९९७.०१||	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
४९४५४	विचारु	||ज्ञा.गा.१००३.०८||	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
४९४५५	विचारु	||ज्ञा.गा.१००४.२०||	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
४९४५६	विचारु	||ज्ञा.गा.१००४.२०||	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु

४९४५७	विचारु	।।ज्ञा.गा.१०७९.०२।।	कवण कवणाचा विचारु करा उपजत पुत्र म्हातारा। युगें गेलीं तया जहालिया जन्म ऐसें एक अवधारा
४९४५८	विचारुनी	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
४९४५९	विचारुनी	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
४९४६०	विचारुनी	।।ज्ञा.गा.०८५०.०५।।	विचारुनी निरुतें संतसंगे पंथें। जन्ममृत्यु तूंतें न बाधी कांहीं
४९४६१	विचारुनी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
४९४६२	विचारुनी	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
४९४६३	विचारुनी	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
४९४६४	विचारू	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची
४९४६५	विचारूं	।।ज्ञा.गा.०५९४.०२।।	दुजेंचि न दिसे काय आतां करूं। कवणा विचारूं सुख गोष्टी
४९४६६	विचारूनि	।।ज्ञा.गा.०४२६.०१।।	धांवसील सैरा परि नातुडेचि कांहीं। विचारूनि पाही मनामाजी
४९४६७	विचारूनि	।।ज्ञा.गा.०५८२.०२।।	पहाण्याशी मूळ विचारूनि पहा। मग सुखी रहा निरंजनीं
४९४६८	विचारूनि	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
४९४६९	विचारूनि	।।ज्ञा.गा.०९२७.०२।।	एक दोन तीन चारी पांच सहा। इतुकें विचारूनि मग परमानंदीं रहा
४९४७०	विचारूनि	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
४९४७१	विचारें	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
४९४७२	विचित्र	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
४९४७३	विचित्र	।।ज्ञा.गा.०७२८.०३।।	कैसी दृष्टी जाली विचित्र। जगचि दिसे सत्पात्र। ऐसा उजाडला विचार। अतिवैभवा

४९४७४	विचित्र	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
४९४७५	विचित्र	।।ज्ञा.गा.१०६२.०२।।	देखिलें गे माय विचित्र विलक्षण। जाहलें स्वप्नभान जागृतीशी
४९४७६	विचित्रा	।।ज्ञा.गा.०४४१.०७।।	अहो जी निवृत्ति सद्गुरु विचित्रा। भले रक्षिलें तारकमंत्रा। करोनिया आले यात्रा। अरूपाची
४९४७७	विजन	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
४९४७८	विजया	।।ज्ञा.गा.१०७५.०२।।	सहज संभोगु जाणावा। विजया होई मग भोगी राणिवा
४९४७९	विजाती	।।ज्ञा.गा.०४८४.०३।।	जातीची विजाती नाहीं पैं कुळधर्म। कुळींचा कुळधर्म हरि आम्हां
४९४८०	विजाती	।।ज्ञा.गा.०९५७.०३।।	सांडीं तूं रे जाती होई रे विजाती। येणें रूपें समाप्ती प्रपंचाची
४९४८१	विजु	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
४९४८२	विजूचिया	।।ज्ञा.गा.११०२.०१।।	मोतियांचा चूर फेकिला अंबरी। विजूचिया परी कीळ झाला
४९४८३	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.००९७.०३।।	शम दम कळा विज्ञान सज्ञान। परतोनी अज्ञान नये घरा
४९४८४	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
४९४८५	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.०३८४.०३।।	सज्ञानीं विज्ञान ज्ञानी ज्ञानपण। अन्वयीं शोधून पाहा लक्षीं
४९४८६	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.०३८६.०४।।	ज्ञानदेवीं लपे विज्ञान हारपे। काळ यम मापें न बाधिती
४९४८७	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.०४५९.०२।।	ज्ञान तें विज्ञान प्रपंचेंसि भान। तेजोरूप गगन बिंबलें दिसे
४९४८८	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.०५३२.०१।।	सतता वसोनी मायेसी पर। विज्ञान हें घर जीवीं वसे
४९४८९	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.०५३२.०३।।	आपीं आप रस जनवन दारा। विज्ञान उभारा भावी दिसे
४९४९०	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.०५७१.०४।।	ज्ञानचि विज्ञान आलें हातां। आम्हां नाहीं शरीरीं ममता
४९४९१	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
४९४९२	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७६०.०२।।	सोहमस्मीचें छंदें परिपूर्ण। विज्ञान हें खूण जेथें नाहीं
४९४९३	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.०८५०.१३।।	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे
४९४९४	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.०९००.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त हरि गोत वित्त। विज्ञान उचित ज्ञान घनें

४९४९५	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
४९४९६	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
४९४९७	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
४९४९८	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
४९४९९	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
४९५००	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदविये। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा
४९५०१	विज्ञानपणें	।।ज्ञा.गा.००८७.०४।।	सावधपणें विरुळा। जाणें तेथींची कळा। विज्ञानपणें सोहळा। निमथा गातूं
४९५०२	विज्ञानरूप	।।ज्ञा.गा.१०१२.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा। तेणें फेडिलें पडळ। ज्ञानाचा निजबोधु। विज्ञानरूप सकळ
४९५०३	विज्ञानसंपत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६७.०२।।	स्थिरावलें ध्यान ज्ञानाचिये वृत्ति। विज्ञानसंपत्ति साधलिया
४९५०४	विज्ञानाचें	।।ज्ञा.गा.०३४२.०१।।	विज्ञानाचें ज्ञान अज्ञानीं घनवट। ज्ञानें अज्ञान नीट लाविलें दिसे
४९५०५	विज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०५३२.०२।।	ज्ञानी वसे विज्ञानी न दिसे। बिंबीं बिंब रसें समता शांति
४९५०६	विज्ञानीं	।।ज्ञा.गा.००९५.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें अवघें ज्ञान होणें। विज्ञानीं राहणें गुरुकृपा
४९५०७	विज्ञानें	।।ज्ञा.गा.००७७.०३।।	ज्ञानेसहित ज्ञान विज्ञानें धन। वृत्तींचें समाधान निवृत्ति करी
४९५०८	विज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
४९५०९	विज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
४९५१०	विज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०९३१.०१।।	सायुज्यसदनीं ज्ञानाचा उद्धार। विज्ञानें अमर पावता हे
४९५११	विज्ञानें	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्त्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!

४९५१२	विज्ञानेंसि	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
४९५१३	विज्ञानेंसी	।।ज्ञा.गा.०५१२.०१।।	अंजनीं अंजन साधिलें निधान। द्वैताद्वैतघन विज्ञानेंसी
४९५१४	विज्ञानेंसी	।।ज्ञा.गा.०५३६.०३।।	सुखरूप जीव असतांचि शीव। हरपले भाव विज्ञानेंसी
४९५१५	विज्ञानेंसी	।।ज्ञा.गा.०५५०.०४।।	ज्ञानदेवीं सार । चौ वेदीं पार। येकतत्त्वीं विचार। विज्ञानेंसी
४९५१६	विज्ञानेंसी	।।ज्ञा.गा.०९५२.०२।।	तंव चतुर्भुज हरि हृदयमंदिरीं। तया नमन करीं विज्ञानेंसी
४९५१७	विज्ञानेंसी	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
४९५१८	विज्ञानेसी	।।ज्ञा.गा.०६७५.०३।।	अज्ञानी न दिसे ज्ञानी येऊनि उभा। विज्ञानेसी शोभा दावी रया
४९५१९	विझवा	।।ज्ञा.गा.०२६३.०४।।	सुमनाची सेज। सितळ वो निकी। पोळे आगीसारिखी। वेगीं विझवा कां
४९५२०	विझविला	।।ज्ञा.गा.१०८४.०३।।	मृगजळें सागर भला। डोंगरे ओणवा विझविला। समुद्र तान्हेला जीवनालागीं
४९५२१	विटंबना	।।ज्ञा.गा.०४४२.०२।।	दुजाची करावया विटंबना। निंदूं पाहती साधुसज्जना। पाळितां अवसाना। साहती कैसे
४९५२२	विटंबना	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्‌गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
४९५२३	विटंबना	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
४९५२४	विटंबिले	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
४९५२५	विटंबिसी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०२।।	सिद्धचि असतां कां गा विटंबिसी। नव्हेचि संन्यासी तूं जाण कैसा
४९५२६	विटंबिसी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
४९५२७	विटंबु	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो

४९५२८	विटंबुनी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
४९५२९	विटाळ	।।ज्ञा.गा.०६०५.०४।।	मन हें विटाळ अखंड चंचळ। न राहे चपळ एके ठायीं
४९५३०	विटे	।।ज्ञा.गा.०१०३.०४।।	बाप रखुमादेविवराचें नाम नाटे। युगें गेलीं परी उभा विटे
४९५३१	विटे	।।ज्ञा.गा.०१९१.०३।।	दृढ विटे मन मुळीं। विराजित वनमाळी
४९५३२	विटे	।।ज्ञा.गा.०२०४.०२।।	पूर्वीं पुण्य केलें वो माये। विटे लाधलें या विठोबाचे पाये
४९५३३	विटे	।।ज्ञा.गा.०५५१.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें निटें। वायांवीण विटे मिस केलें
४९५३४	विटें	।।ज्ञा.गा.००४७.०३।।	दृढ विटें मन मुळीं। विराजित वनमाळी
४९५३५	विटें	।।ज्ञा.गा.०२०६.०१।।	तळवे तळवटीं असे। विटें फावलें अनयासें
४९५३६	विटेना	।।ज्ञा.गा.०४२२.०२।।	अविट गे माय विटेना। जवळी आहे परी भेटेना
४९५३७	विटेना	।।ज्ञा.गा.११००.०२।।	अविट गे माये कदापि विटेना। जवळी आहे परि भेटेना साच
४९५३८	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.०००५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची निजज्योती । ते हे उभी मूर्ति विटेवरी
४९५३९	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.००३३.०३।।	रखुमादेविवरु तो। विटेवरी उभा तो गे बाई
४९५४०	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.००४१.०३।।	रखुमादेविवरु तो। ब्रह्म विटेवरी तो गे बाई
४९५४१	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
४९५४२	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे
४९५४३	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.०२०५.०२।।	पुंडलिका हें चिंतन। म्हणोनि विटेवरी हें ब्रह्म
४९५४४	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.०२०६.०२।।	आम्हां न संडवे पंढरी। विठ्ठलराज विटेवरी
४९५४५	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.०२०८.०१।।	नेणों ब्रह्म मार्ग चुकलें। उघडें पंढरपुरा आलें। भक्तें पुंडलिकें देखिलें। उभें केलें विटेवरी
४९५४६	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.०२०८.०२।।	तो हा विठोबा निधान। ज्याचें ब्रह्मादिकां ध्यान। पाउलें समान। विटेवरी शोभती
४९५४७	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.०२२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुण निर्गुण। रूप विटेवरी दाविली खूण
४९५४८	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.०२४५.०९।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। तें विटेवरी दाविलें
४९५४९	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.०२८०.०२।।	विटेवरी सांवळा पाहातां पैं डोळां। मन वेळोवेळां आठवितु
४९५५०	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.०२९२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु माझें कुटिळ फेडूं आला। विटेवरी मालाथिला निजरूपें वो माये
४९५५१	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.०२९९.०९।।	देहुडा पाउलीं वेणु वाहे विटेवरी नीट। वोळली कामधेनु युगें अठ्ठावीस वाट

४९५५२	विटेवरी	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
४९५५३	विटेसी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन
४९५५४	विटेसी	।।ज्ञा.गा.०५१६.०४।।	हा सुजडु जडला विटेसी लाधला। त्या रखुमादेविवरा विठ्ठला मी न्याहाळीं वो माय
४९५५५	विटोनियां	।।ज्ञा.गा.०५२५.०३।।	बीजीं बीज हरि दिसोनि अविट। विटोनियां नीट कळिका फाके
४९५५६	विठा	।।ज्ञा.गा.०२८८.०१।।	पंढरपुरीचा निळा लावण्याचा पुतळा। विठा देखियेला डोळां बाईये वो
४९५५७	विठाई	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
४९५५८	विठाई	।।ज्ञा.गा.१०६०.०२।।	वैकुंठवासिनी विठाई जगत्रजननी। तुझा वेधु माझे मनीं रंगा येई वो ये
४९५५९	विठाई	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
४९५६०	विठाई	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
४९५६१	विठाई	।।ज्ञा.गा.१११५.०१।।	विठाई कीटाई माझे कृष्णाई कानाई। रंगा येई वो येई
४९५६२	विठो	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
४९५६३	विठो	।।ज्ञा.गा.०२७६.०४।।	दुधें भरुनी वाटी लावीन तुझे वोंठी। सत्य सांगें गोठी विठो येईल कायी
४९५६४	विठो	।।ज्ञा.गा.०३२१.०२।।	चाल माझी विठो । तुम्ही आम्ही भेटो
४९५६५	विठो	।।ज्ञा.गा.१०७२.०३।।	दोन्हीं आंगींचें लेणें आपण ल्याली। ज्ञानदेव म्हणे विठो आमुची माउली
४९५६६	विठो	।।ज्ञा.गा.१११०.०१।।	चाल माझ्या विठो! तुम्ही आम्ही भेटों
४९५६७	विठोजी	।।ज्ञा.गा.०७३१.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। ज्ञानीयाचा गुरु म्हणे ज्ञानदेव
४९५६८	विठोजी	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
४९५६९	विठोजी	।।ज्ञा.गा.१०३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। पाईक तो साचारु स्वामी केला
४९५७०	विठोजी	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
४९५७१	विठोबा	।।ज्ञा.गा.०१०५.०२।।	गोड तुझें नाम विठोबा आवडतें मज। दुजें उच्चारितां मना वाटतसे लाज

४९५७२	विठोबा	।।ज्ञा.गा.०१३२.०१।।	सार सार सार विठोबा नाम तुझें सार। म्हणोनि शूळपाणी जपताहे वारंवार
४९५७३	विठोबा	।।ज्ञा.गा.०१९८.०२।।	विठोबा माझें माहेर। भेटेन बुद्धि परिकर
४९५७४	विठोबा	।।ज्ञा.गा.०२०६.०७।।	हस्तकडगे बाहुवटे। विठोबा शृंगार गोमटें
४९५७५	विठोबा	।।ज्ञा.गा.०२०८.०२।।	तो हा विठोबा निधान। ज्याचें ब्रह्मादिकां ध्यान। पाउलें समान। विटेवरी शोभती
४९५७६	विठोबा	।।ज्ञा.गा.०२१५.०२।।	विठोबा पाईंची वीट। मी कईं बा होईन
४९५७७	विठोबा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०१।।	मायबापें आमुची विठोबा रखुमाई निजाची। त्याचीये गांवींची कोण्ही येतु न्यावया
४९५७८	विठोबा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०८।।	ऐसी दगदगल्यें सासुरवासा। विठोबा रखुमाई माझा कुवासा। निवृत्तिदासु तयाचा। जन्मोजन्मीं वोळगणा
४९५७९	विठोबा	।।ज्ञा.गा.०४१७.०२।।	विठोबा नेणों कैसी भेटी। उरणें नाहीं जिवेसाठीं
४९५८०	विठोबा	।।ज्ञा.गा.१०९९.०२।।	कानडिया विठोबा कानडिया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
४९५८१	विठोबा	।।ज्ञा.गा.११०७.०१।।	विठोबा! मी कसा विसरूं कसा विसरूं?। तूं माय मी लेकरूं
४९५८२	विठोबा	।।ज्ञा.गा.११०७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सख्या विठोबा! । निवृत्ति आमचा गुरू
४९५८३	विठोबा	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दुःख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
४९५८४	विठोबा	।।ज्ञा.गा.१११६.०१।।	गोड तुझें नाम विठोबा! आवडतें मज दुजे विचारितां मना वाटतसे लाज
४९५८५	विठोबाचे	।।ज्ञा.गा.०१९७.०१।।	आजी संसार सुफळ जाला गे माये। देखियेलें पाय विठोबाचे
४९५८६	विठोबाचे	।।ज्ञा.गा.०२०४.०२।।	पूर्वीं पुण्य केलें वो माये। विटे लाधलें या विठोबाचे पाये
४९५८७	विठोबाचे	।।ज्ञा.गा.११२१.०१।।	सौंसार सुफळु जाला गे माय। म्यां देखियेले पाय विठोबाचे
४९५८८	विठोबासी	।।ज्ञा.गा.०१८५.०३।।	भाळे भोळे भक्त गाताती साबडें। त्यांचे प्रेम आवडे विठोबासी
४९५८९	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०००१.०२।।	तो हा विठ्ठल बरवा । तो हा माधव बरवा
४९५९०	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.००७८.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे संसार निरसी। अखंड मानसीं विठ्ठल हरि
४९५९१	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.००९९.०१।।	त्रिभुवनीचें सुख एकतत्त्व विठ्ठल। नलगे आम्हां मोल उच्चारितां
४९५९२	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.००९९.०२।।	विठ्ठल उघडा मंत्र कळिकाळा त्रास। घालुनियां कांस जपों आधीं
४९५९३	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१०६.०२।।	केशव नाम सार विठ्ठल उच्चार। राम निरंतर हृदयीं वसे
४९५९४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१०९.०१।।	विठ्ठल नाम नुच्चारिसी। तरी तूं रवरव कुंडीं पडसी
४९५९५	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१०९.०२।।	विठ्ठल नाम उच्चारीं। आळसु न करीं क्षणभरी
४९५९६	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१०९.०३।।	विठ्ठल नाम तीन अक्षरें। अमृतपान केलें शंकरें

४९५९७	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०११०.०१।।	भ्रम धरिसी या देहाचा। विठ्ठल म्हणे कां रे वाचा
४९५९८	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०११०.०२।।	पडोन जाईल कलेवर। विठ्ठल उच्चारीं पां सार
४९५९९	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१११.०१।।	विठ्ठल विठ्ठल न म्हणसी। पुनरपि पडसी गर्भवासीं
४९६००	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१११.०१।।	विठ्ठल विठ्ठल न म्हणसी। पुनरपि पडसी गर्भवासीं
४९६०१	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१११.०२।।	अंतकाळीं स्मरे। स्मरे विठ्ठल राणा
४९६०२	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१२२.०७।।	सर्वांमाजीं श्रेष्ठ पुण्य भूवैकुंठ। विठ्ठल मूळपीठ जगदोद्धार
४९६०३	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थीं भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
४९६०४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१३८.०२।।	विठ्ठल विठ्ठल स्मरे मना। चुके संसारदर्शना
४९६०५	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१३८.०२।।	विठ्ठल विठ्ठल स्मरे मना। चुके संसारदर्शना
४९६०६	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१४०.०२।।	एवढा महिमा नामाचा। काय मंत्र जपसील वाचा। जो विठ्ठल म्हणे तो दैवाचा। ऐसा ब्रह्मा बोले पूर्वी
४९६०७	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१५७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे विठ्ठल जे भजती। जन्मा न येती भाक माझी
४९६०८	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१८५.०१।।	अकार उकार मकार करती हा विचार। परी विठ्ठल अपरंपार न कळे रया
४९६०९	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१९६.०२।।	तें हें रूपडें रूपस विठ्ठल। पुंडलिकें बहुसाल प्रार्थियेलें
४९६१०	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१९६.०९।।	ज्ञानदेवा बीज विठ्ठल केशिराज। नव्हे हें नवल चोज प्रत्यक्ष हरि
४९६११	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२०४.०१।।	जन्मोजन्मींच्या सायासीं। विठ्ठल लाधला पुंडलिकासी
४९६१२	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें ।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
४९६१३	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२१०.०८।।	नामें स्फुंदत नाचत रंगणीं। प्रेम विठ्ठलचरणीं। सर्व सुख खाणी । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल
४९६१४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२२२.०१।।	सगुण निर्गुण दोन्ही विलक्षण। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
४९६१५	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२२२.०२।।	पतीतपावन मानसमोहन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
४९६१६	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२२२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान चित्त निरंजन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
४९६१७	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२२२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद चिद्घन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
४९६१८	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२२९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल साचा। म्हणोनी रक्षिलें आम्हां रे
४९६१९	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२३९.०१।।	वृंदावनीं आनंदु रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
४९६२०	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२३९.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विठ्ठल देवो आळविती रे

४९६२१	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२४९.०४।।	ज्ञानदेवीं समाधी स्थान पैं विठ्ठल। अवघा चित्तीं सांडल हारपला
४९६२२	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
४९६२३	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
४९६२४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये
४९६२५	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२८२.०२।।	पायरऊ जाला संचारु नवल। वेधें विंदान लाविलें म्हणे विठ्ठल विठ्ठल
४९६२६	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२८२.०२।।	पायरऊ जाला संचारु नवल। वेधें विंदान लाविलें म्हणे विठ्ठल विठ्ठल
४९६२७	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
४९६२८	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्ये
४९६२९	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०३०३.०४।।	रखुमादेविवरु विठ्ठल मातापिता। मी त्याची दुहिता सर्वांगुणीं
४९६३०	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०३१५.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भोगिला । मज पैं लाधला गुणेवीण
४९६३१	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०३१६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जोडला । वेव्हारा मुकला बाईये वो
४९६३२	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०३६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु दिनानाथ भेटला। विठ्ठल विठ्ठल झाला देह माझा
४९६३३	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०३६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु दिनानाथ भेटला। विठ्ठल विठ्ठल झाला देह माझा
४९६३४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०३६४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तेजसु। ब्रह्मकमळीं दावितां प्रकाशु गे बाईये
४९६३५	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०३७८.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवचितां। निवृत्ति समता सांगितलें
४९६३६	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०३८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जिवाचा। व्यापक शिवाचा शिवपणें
४९६३७	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०३८९.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सखी। कृष्णरूपीं सुखी तनु जाली
४९६३८	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०४६८.०८।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल ह्रदयीं। आलिंगितां बाही भ्रमर जाला
४९६३९	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०५०९.०२।।	सच्चिदानंदघनु आनंदें ओळला। मग मज फावला हा विठ्ठल वो माये
४९६४०	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
४९६४१	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिन्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
४९६४२	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०५५६.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे करूनियां निकें। विठ्ठल परमात्मा भेटेल या फावेतें
४९६४३	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०५७३.०३।।	लक्षाचा लाभु जोडला ठावो। रखुमादेविवरु विठ्ठल नाहो

४९६४४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०५७४.०३।।	ऐसा हा सांवळा माझिये दृष्टि माल्हाथिला। उजरूनि गेला हा विठ्ठल गे माये
४९६४५	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०६४०.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल तन्मय। ब्रह्मीं ब्रह्ममय दिसे त्यासी
४९६४६	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०६६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल कृपा चित्तीं। पुंडलिका साधिलें प्रेम तत्त्वार्थी
४९६४७	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
४९६४८	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०६९९.०२।।	देखिले स्वरूप विठ्ठल नामरूप। पारुषेना चित्त त्याचे चरणाहुनी
४९६४९	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०६९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखनिधी। अवघीची उपाधी तुटली माझी
४९६५०	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०७००.०१।।	ऐशिया माजीं तो निज एकांतीं राहिला। विठ्ठल अनुसरला भावें एकें
४९६५१	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०७०३.०२।।	विठ्ठल म्हणतां हरलें पाप। पदरीं आलें पुण्य माप। धाला दिनाचा मायबाप विठ्ठलची
४९६५२	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची
४९६५३	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०७०३.०४।।	ऐसा भाव धरुनी मनीं विठ्ठल आणिला निजध्यानीं। अखंड वदो माझी वाणी विठ्ठलची
४९६५४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०७०४.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल अभये। भयांचें पैं भय हरपे कृष्णीं
४९६५५	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०७०६.०२।।	पुढत पुढती राजा विठ्ठल पाहे। निरंजनीं अंजन लेईजत आहे
४९६५६	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०८३६.०५।।	तेथें कैची गति कैचा वा विचार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हा
४९६५७	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
४९६५८	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
४९६५९	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
४९६६०	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
४९६६१	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०८६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल उभा। सर्वत्र घटीं प्रभा त्याची आहे
४९६६२	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया

४९६६३	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
४९६६४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०९५०.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवघा। शून्याशून्य वेग ज्ञानघन
४९६६५	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०९५१.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल साच। मी माझें आहाच वायांवीण
४९६६६	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०९५७.०४।।	ज्ञानदेवा घर विठ्ठल आचार। वेगीं पर पार हंस पावे
४९६६७	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०९६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळहि कळा प्रकाशकु। तोचि सर्वव्यापकु जाणोनि राहीं
४९६६८	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
४९६६९	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि बोळला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
४९६७०	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
४९६७१	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
४९६७२	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनि राहिला अचळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळ
४९६७३	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
४९६७४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.११२०.०३।।	गुरुमाय हेचि तयाची खूण। विठ्ठल येकला जाण
४९६७५	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.११२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। विठ्ठल येकलाचि जाण
४९६७६	विठ्ठलचरण	।।ज्ञा.गा.०२१०.०५।।	पंढरिसी कीर्तन करी। पुंडलीकासी नमस्कारी। विठ्ठलचरण अंतरीं धरी। धन्य जन्म तयाचा
४९६७७	विठ्ठलचरणीं	।।ज्ञा.गा.००७८.०२।।	तें सुख आम्हां विठ्ठलचरणीं। निवृत्ति करणी व्यासाचिये
४९६७८	विठ्ठलचरणीं	।।ज्ञा.गा.०२१०.०८।।	नामें स्फुंदत नाचत रंगणीं। प्रेम विठ्ठलचरणीं। सर्व सुख खाणी । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल
४९६७९	विठ्ठलचरणीचें	।।ज्ञा.गा.०२०६.१७।।	निवृत्तिदास शरणांगत। विठ्ठलचरणीचें आरत
४९६८०	विठ्ठलची	।।ज्ञा.गा.०७०३.०१।।	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
४९६८१	विठ्ठलची	।।ज्ञा.गा.०७०३.०१।।	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
४९६८२	विठ्ठलची	।।ज्ञा.गा.०७०३.०२।।	विठ्ठल म्हणतां हरलें पाप। पदरीं आलें पुण्य माप। धाला दिनाचा मायबाप विठ्ठलची

४९६८३	विठ्ठलची	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची
४९६८४	विठ्ठलची	।।ज्ञा.गा.०७०३.०४।।	ऐसा भाव धरुनी मनीं विठ्ठल आणिला निजध्यानीं। अखंड वदो माझी वाणी विठ्ठलची
४९६८५	विठ्ठलची	।।ज्ञा.गा.०७०३.०५।।	तो हा चंद्रभागे तीरा पुंडलिकें दिधला थारा। बाप रखुमादेविवरा जडलें पायीं विठ्ठलची
४९६८६	विठ्ठलची	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची हृदयीं असतां कां नाडलासी रया
४९६८७	विठ्ठलची	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
४९६८८	विठ्ठलदेव	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज
४९६८९	विठ्ठलदेवें	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
४९६९०	विठ्ठलदेवो	।।ज्ञा.गा.०२३९.०२।।	गोपाळ रचले रे। विठ्ठलदेवो आळविती रे
४९६९१	विठ्ठलनाम	।।ज्ञा.गा.०२९९.०३।।	द्वैतभाव कल्पना खोडी सांडी याची आशा। विठ्ठलनाम हेंचि सार जिव्हे प्रेमठसा
४९६९२	विठ्ठलनामाचा	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
४९६९३	विठ्ठलनामें	।।ज्ञा.गा.०१२३.०६।।	निवृत्तिप्रसादें जोडे। विठ्ठलनामें घडे। ज्ञानदेव बागडे। पंढरिये
४९६९४	विठ्ठलनामें	।।ज्ञा.गा.०५५९.०४।।	रखुमादेविवरु जगाचें जीवन। त्याचेंही मीपण गेलें विठ्ठलनामें
४९६९५	विठ्ठलप्रेम	।।ज्ञा.गा.०२१०.०२।।	धन्य कुळ धन्य जन्म। जयासी पंढरीचा नेम। चित्तीं अखंड विठ्ठलप्रेम। ते धन्य भक्त भूमंडळीं
४९६९६	विठ्ठलमंत्र	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
४९६९७	विठ्ठलयात्रे	।।ज्ञा.गा.०१९८.०१।।	विठ्ठलयात्रे जाती वो माये। त्यांचे धरीन मी पाये
४९६९८	विठ्ठलरखुमाईचे	।।ज्ञा.गा.०९२१.०६।।	विठ्ठलरखुमाईचे भांडणी। कोण करी बुझावणी। निवृत्तीचें चरणीं। शरण ज्ञानदेव
४९६९९	विठ्ठलराज	।।ज्ञा.गा.०२०६.०२।।	आम्हां न संडवे पंढरी। विठ्ठलराज विटेवरी
४९७००	विठ्ठलराज	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
४९७०१	विठ्ठलरायाचें	।।ज्ञा.गा.०१८९.०६।।	ऐसें एकांग वीर। विठ्ठलरायाचें डिंगर। बाप रखुमादेविवर। तीहीं निर्धारीं जोडिला
४९७०२	विठ्ठलरायें	।।ज्ञा.गा.०३५८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलरायें। माझें सबाह्याभ्यंतर व्यापिलें गे माये
४९७०३	विठ्ठलरुक्मिणी	।।ज्ञा.गा.०२८८.०२।।	वेधलें वो मन तयाचिया गुणीं। क्षणभर न विसंबे विठ्ठलरुक्मिणी

४९७०४	विठ्ठलवरदा	।।ज्ञा.गा.०३९०.०४।।	निवृत्तीनें खुणें सांगितलें ज्ञान। रखुमादेविवरु ध्यान विठ्ठलवरदा
४९७०५	विठ्ठलविनटा	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
४९७०६	विठ्ठलवेषाची	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
४९७०७	विठ्ठलस्मरण	।।ज्ञा.गा.०१३७.०२।।	करा विठ्ठलस्मरण। नामरूपीं अनुसंधान। जाणोनी भक्तां भवलक्षण। जघनप्रमाण दावितसे
४९७०८	विठ्ठलही	।।ज्ञा.गा.०९३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलही नव्हे। नव्हे तो होये चतुर्देहेंवीण
४९७०९	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.००२५.०७।।	बाप रखुमादेविवरा ।विठ्ठला पाहतां उघडा डोळा ।दाविलें निधान रया
४९७१०	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
४९७११	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
४९७१२	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०१०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुझी आण। काया वाचा चित्त चरणीं ठेविलेंसे गहाण
४९७१३	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
४९७१४	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
४९७१५	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०२०८.०४।।	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
४९७१६	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०२१२.०८।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। भावें न रिघतां न चुके जन्ममरण
४९७१७	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
४९७१८	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०२५१.०२।।	भलें केलें विठ्ठला पिकें भरला साउला। घरींची कोपती सोडी जाऊं दे वहिला
४९७१९	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०२५१.०४।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणराशी
४९७२०	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
४९७२१	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये

४९७२२	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०२९८.०३।।	आपुलें केलें तें कांहीं न चले वो आतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठला देखतां
४९७२३	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०३१४.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठला लाधला । मज घेऊनी गेला बाईये वो
४९७२४	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०३१५.०२।।	पापा वेगळी मी जाले वो नारी । विठ्ठला घरीं नांदतसे
४९७२५	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०३६९.०६।।	गुण गिऱ्हाईक जोडला अमोल मोलें घेतला। रखुमादेविवर विठ्ठला वो माय
४९७२६	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०३९२.१०।।	लवण पाणियासी कीं पाणी लवणासी ऐक्य जालियावीण निवडेना गुणासी। लोहो लागलें परिसी तें उठिले कनकेंसी बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी। आजिपासून ये तरी तुझीच आण पुढती न घाली न निघें गर्भवासी रया
४९७२७	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
४९७२८	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
४९७२९	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा
४९७३०	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०४००.०६।।	रखुमादेविवरा विठ्ठला राणे राया। मी न बोलें तरी बोलें काजा तुझीया गा देवा
४९७३१	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
४९७३२	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
४९७३३	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०४१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। एवढा साभिलाषु कां दाविला
४९७३४	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
४९७३५	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०४८६.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे कैसें हो काई। रखुमादेविवरा विठ्ठला ध्यायी
४९७३६	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०४८७.०३।।	अबोलणेंसी बोलणें विनोदें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणनिधि

४९७३७	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०४९६.०६।।	ऐसा सुखसंवादु सागर भरला। रखुमादेविवरा विठ्ठला वो माय
४९७३८	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये
४९७३९	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०५१६.०४।।	हा सुजडु जडला विटेसी लाधला। त्या रखुमादेविवरा विठ्ठला मी न्याहाळीं वो माय
४९७४०	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०५४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। मनोमानसीं तया सामावला
४९७४१	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०६५९.०२।।	बोलु अखरीच वळला भीतरीं नाहीं आला।तो केवीं विठ्ठला पावे जी तुम्हां
४९७४२	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
४९७४३	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मातें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्मे निवारी नारायण
४९७४४	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०८५४.०६।।	चुकले विठ्ठला उदारा। बाप रखुमादेविवरा
४९७४५	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
४९७४६	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
४९७४७	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०९१३.०६।।	मन भ्रमर येकीहेळा। जैसें पावे पदकमळा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। होईल जवळा सौरसु
४९७४८	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
४९७४९	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०९७७.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला उदारा। ज्ञानाचा वेव्हारा होई बापा
४९७५०	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०९९१.०३।।	गर्भवास येरझारा न सोसती दातारा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला गा
४९७५१	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.१०३३.०५।।	मागावें तितुकें खुंटलें तेथें। न मागतां आपणांतें जाणितलें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला प्रसादें। पाईक परी अभेदें उरला असे
४९७५२	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.१०४३.०३।।	आतां पराहूनि परमेचूचें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला अंगीचें
४९७५३	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.१०४९.०३।।	चौथें घोंगडें तेंही नाहीं। रखुमादेविवरा विठ्ठला पायीं
४९७५४	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया

४९७५५	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
४९७५६	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
४९७५७	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
४९७५८	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
४९७५९	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
४९७६०	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.१०९७.०४।।	तुजवीण वेल्हाळा कैं सुखसोहळा। रखुमादेविवरा विठ्ठला शेजे नलगे डोळां
४९७६१	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
४९७६२	विठ्ठलाचरणीं	।।ज्ञा.गा.०५४५.०४।।	पदापिंडा दाटणी रूपानिरूपा निरंजनीं। विठ्ठलाचरणीं ज्ञानदेवो
४९७६३	विठ्ठलाचा	।।ज्ञा.गा.०१३२.०४।।	दिवसेंदिवस व्यर्थ जात संसार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा आधार
४९७६४	विठ्ठलाचा	।।ज्ञा.गा.०२११.०६।।	कायावाचामनें जीवें सर्वस्वें उदार। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचा वारिकर
४९७६५	विठ्ठलाचा	।।ज्ञा.गा.०६३२.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। झाला समरस परब्रह्म
४९७६६	विठ्ठलाचा	।।ज्ञा.गा.०७१७.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। ब्रह्मीं समरस होऊनि गेला
४९७६७	विठ्ठलाचिये	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
४९७६८	विठ्ठलाचिये	।।ज्ञा.गा.०९७६.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचिये खुणें। अनुभविया बोलणें पारुषलें
४९७६९	विठ्ठलाची	।।ज्ञा.गा.०१३६.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। एक विठ्ठलुचि जाण
४९७७०	विठ्ठलाची	।।ज्ञा.गा.०२९६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाची घरवात जालें। जन्मवरी एकांत करुनी ठेले
४९७७१	विठ्ठलाची	।।ज्ञा.गा.०६७३.०३।।	सकळही गोत माझें पंढरिसी जाण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण
४९७७२	विठ्ठलाची	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
४९७७३	विठ्ठलाची	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण

४९७७४	विठ्ठलाची	।।ज्ञा.गा.०८६६.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। जरी बुझसी तरी तूंचि निर्वाण
४९७७५	विठ्ठलाची	।।ज्ञा.गा.१०३९.०३।।	घोंगडें येक बैसलें थडी। उभयां गोडी विठ्ठलाची
४९७७६	विठ्ठलाची	।।ज्ञा.गा.१११६.०४।।	रखुमादेविवरा बापा विठ्ठलाची आण। कायावाचाचित्तें चरणीं ठेविलीस गहाण
४९७७७	विठ्ठलाची	।।ज्ञा.गा.११२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। विठ्ठल येकलाचि जाण
४९७७८	विठ्ठलाचे	।।ज्ञा.गा.०१८९.०२।।	आले हरीचे विनट। वीर विठ्ठलाचे सुभट। भेणें जाहले दिक्पट। पळती थाट दोषांचे
४९७७९	विठ्ठलाचे	।।ज्ञा.गा.०७०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचे पाये । विसंबला क्षण माझा जीवू जाऊं पाहे
४९७८०	विठ्ठलाचे	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
४९७८१	विठ्ठलाचे	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
४९७८२	विठ्ठलाचे	।।ज्ञा.गा.१०३९.०२।।	घोंगडियाचें मोल पैं जालें। चरणीं राहिलें विठ्ठलाचे
४९७८३	विठ्ठलाचें	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
४९७८४	विठ्ठलाचें	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
४९७८५	विठ्ठलाचें	।।ज्ञा.गा.०१३७.०४।।	मी माझें आणि तुझें। न धरीं टाकीं परतें ओझें। भावबळें फळती बीजें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचें
४९७८६	विठ्ठलाचें	।।ज्ञा.गा.०१८९.०१।।	कुंचे पताका झळकती। टाळ मृदंग वाजती। आनंदें प्रेमें गर्जती। भद्रजाती विठ्ठलाचें
४९७८७	विठ्ठलाचें	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें
४९७८८	विठ्ठलाच्या	।।ज्ञा.गा.०३७२.०४।।	ऐसें रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या बोला। पातेजलों सर्वस्वासी ठेलों प्राङ्मुख
४९७८९	विठ्ठलाच्या	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
४९७९०	विठ्ठलाच्या	।।ज्ञा.गा.०६२८.०६।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या संगीं। झाला पूर्ण योगी ज्ञानेश्वर
४९७९१	विठ्ठलाच्या	।।ज्ञा.गा.०९६३.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं। ज्ञानदेव पाहीं मरण सांगें
४९७९२	विठ्ठलाच्या	।।ज्ञा.गा.१०३०.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या पायीं। पाईका मोल नाहीं तैसें जालें
४९७९३	विठ्ठलावांचुनी	।।ज्ञा.गा.०३०१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचुनी नेणें । सतत राहणें याचें पायीं
४९७९४	विठ्ठलावांचूनि	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया
४९७९५	विठ्ठलावीण	।।ज्ञा.गा.०१४१.०५।।	विठ्ठलेंवीण देवो म्हणती। ते संसार पुढती पावती। विठ्ठलावीण तृप्ती। नाहीं प्रतीती विठ्ठलेंवीण

४९७९६	विठ्ठलावेगळें	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
४९७९७	विठ्ठलाशीं	।।ज्ञा.गा.१०३७.०४।।	मनोरथ पुरले रे आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाशीं ध्यातां
४९७९८	विठ्ठलासंगें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
४९७९९	विठ्ठलासी	।।ज्ञा.गा.०१००.०१।।	कां रे स्फुंदतोसी। कां रे स्फुंदतोसी। न भजतां विठ्ठलासी। नरकीं पडसी
४९८००	विठ्ठलासी	।।ज्ञा.गा.०२६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी भेटी। संसारासी तुटी जाली गे माये
४९८०१	विठ्ठलासी	।।ज्ञा.गा.०५७०.०३।।	मी बोला मज आंतु कीं बोल मज आतु। मुसें मुरालें रूप रूपांतु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलासी एकांतु। आतां पुरला अंतु दुजेपणा गे माये
४९८०२	विठ्ठलासी	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
४९८०३	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०००१.०३।।	बहुता सुकृतांची जोडी । म्हणुनी विठ्ठलीं आवडी
४९८०४	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.००२३.०६।।	ऐसियातें वोठी । लागलें तयाचे पाठीं । रखुमादेविवरा भेटी । विठ्ठलीं वो माय
४९८०५	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०१००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। मन चरणीं गोंवीं। हारपला देहभावीं। जालासे गोसावी एकरूप
४९८०६	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०२०२.०२।।	सोकरी पुंडलिकु ज्ञान पुण्यश्लोकु। विठ्ठलीं त्रैलोक्य उद्धरिलें
४९८०७	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
४९८०८	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
४९८०९	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
४९८१०	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०२९४.०७।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं गळालें। ब्रह्मसुख सोहळे आम्हां घरीं
४९८११	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०३१७.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं शेजबाज । सहज सहजाकार अंबुला देखा
४९८१२	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०३४६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नुरेचि कांहीं। उत्तम मध्यम ठायीं व्यापूनि असे
४९८१३	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०३४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अनुसंधान। रात्रिदिन लीन ब्रह्मस्थिति
४९८१४	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०३८७.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपरती। रूपीं रूपदीप्ती एक जाली

४९८१५	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०४२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं आवडी। गोडियेसी गोडी मिळोन गेली
४९८१६	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०४७६.०४।।	ज्ञानदेव दिवटा विठ्ठलीं रमला। संसार अबोला एकातत्त्वें
४९८१७	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०४८९.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलीं मुरोनी राहिला। तो आनंदु देखिला संतजनीं
४९८१८	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०४९५.०६।।	ऐसा ज्ञानसागरु रखुमादेविवरु। विठ्ठलीं निर्धारु म्यां देखिला वो माये
४९८१९	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०५०२.०६।।	वैराग्यभक्ती ज्ञानाची माउली। ते रखुमादेविवर विठ्ठलीं भेटली वो माय
४९८२०	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०५४९.०४।।	तीन चारी मिळोनी येके ठायीं घातली। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं फावलीं
४९८२१	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
४९८२२	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०६६३.०३।।	मनाचिये गुंतीं गुंफियेला शेला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अर्पिला
४९८२३	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०६७०.०४।।	भ्रांतिभूली फेडूनियां निवृत्ति। रखुमादेविवरु विठ्ठलीं गती जाली वो माये
४९८२४	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
४९८२५	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.०९७८.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं खूण। जाणते जाणती तें अनुभविये
४९८२६	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
४९८२७	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.१०२८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं पाळणा नाहीं। तेथें मी बाळ पाहीं पहुडलों
४९८२८	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.१०४२.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नीट। पांघुरविलें वैकुंठ मज देखा
४९८२९	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.१०६८.०३।।	आवसेचें चांदिणें सांगों गेलिये। रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वरपडी जालिये
४९८३०	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.१०८७.११।।	बाप रखुमादेविवर ध्यान। वृत्तीसी साधलें पूर्ण। ज्ञानदेव म्हणे निधान। विठ्ठलीं मन स्थिरावलें
४९८३१	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.००१८.०७।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
४९८३२	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.००१९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनी राहिला अकळ । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सकळ
४९८३३	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
४९८३४	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.००२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नंदानंदनु । आदिअंतु एकु पूर्ण सनातनु गे माये
४९८३५	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया

४९८३६	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.००३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तो। जनीं वनीं कृपाळु तो गे बाई
४९८३७	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.००४२.०३।।	बापरखुमादेविवरु त्रिभुवनीं गरुवा। विठ्ठलु बरवा बाइयांनों
४९८३८	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.००४३.०२।।	जलधिशयनकमलायजीवनु। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु घनानंदुमूर्ति
४९८३९	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.००४६.०३।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु उभा। त्रैलोक्याची शोभा शोभतसे
४९८४०	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०१०२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नामें । जोडे हा उपावो किजे रया
४९८४१	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। ह्रदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
४९८४२	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०१२८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु आंतु बाहेरी सुखें। तरी तुजसी म्यां एके नांदावें किजी
४९८४३	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०१३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ह्रदयीं। आपुली आण वाही त्रिभुवनीं रया
४९८४४	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
४९८४५	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
४९८४६	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
४९८४७	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
४९८४८	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२०५.०१।।	आनु नेणें कांहीं । विठ्ठलु स्मरे देहभावीं
४९८४९	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२०५.०३।।	रखुमादेविवरु शहाणे। विठ्ठलु पाहुणे पुंडलिक
४९८५०	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां ह्रदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
४९८५१	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
४९८५२	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
४९८५३	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२४१.०४।।	सुखीं सुख मुरे प्रेमें चिदानंद उरे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
४९८५४	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२४२.०३।।	उभा राहोनियां कैसा हालवितो बाहो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
४९८५५	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला

४९८५६	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
४९८५७	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहज सांवला। निर्गुण दाविला विसुरा गे माये
४९८५८	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२७३.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सये। सेजारासी नये काय करूं
४९८५९	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु दैवत। मनें घर तेथें चरणीं केलें
४९८६०	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
४९८६१	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०३०६.०४।।	मागील केलें तें अवघेंची वावो । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
४९८६२	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
४९८६३	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०३३०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। त्रिभुवनजनमोहन रे आयो
४९८६४	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०३३१.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहोदरु । त्यानें माझा वेव्हारु बहु काळें नेला गे माये
४९८६५	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०३५४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु लाघवी भला। आपरूपीं मज केला सौरसु
४९८६६	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०३५९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सांवळा। तेणें मज माजिठा दिल्हा साउला
४९८६७	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०३७१.०४।।	ऐसा रखुमादेविवरु विठ्ठलु आपण पुढारला। माझा निर्वाळा केला संसारींचा
४९८६८	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०३७३.०६।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु मध्यवर्ती भला। तेणें उगाणा केला परावृत्त होऊनियां
४९८६९	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
४९८७०	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
४९८७१	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०४७८.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु देखणा। दृष्यद्रष्टेपणा माल्हावले
४९८७२	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
४९८७३	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०४९८.०६।।	आतां आहे तैसा असो माझ्या हृदयींच वसो। हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
४९८७४	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०४९९.०६।।	हे भुली सांडूनि भुलवी परमबोध बोधवी। तो हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
४९८७५	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०५०१.०६।।	हा निरालंब वोळला भक्तिभावें मिळाला। रखुमादेवि दादुला विठ्ठलु राणा वो माय

४९८७६	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०५३६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचा। तरंगुही नांवाचा परतेचिना
४९८७७	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०५३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सोवळा। भागा मज आला हरिहरु
४९८७८	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
४९८७९	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०५६०.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु नेणिजे। तंव तोचि तयासी अटीवी रया
४९८८०	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०५६८.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु मालाथिला। निजपद पावला जीऊ शिवा
४९८८१	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०५७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। तोचि सबाह्यअभ्यंतर ठाईं असे रया
४९८८२	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०५७६.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। व्योम पांघुरे फुडां देखोनी धालें
४९८८३	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०६१४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु राया। घोटूनियां माया राहियला
४९८८४	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
४९८८५	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०६७४.०२।।	मन धालें परी न धाये। पुढत पुढती राजा विठ्ठलु पाहे
४९८८६	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०६७४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। देहभाव सांडुनी भोगिजत आहे
४९८८७	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०६८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साच म्हणोनि निघालों। तेणें नेऊनि घातलों निरंजनीं
४९८८८	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०६८४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साक्षी। तो मज पारखी घेऊनि गेला
४९८८९	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०६८६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें मी गोवळी वो। माझा भावो तो विठ्ठलु न्याहाळी वो
४९८९०	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
४९८९१	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०६९२.०२।।	आंत विठ्ठलु बाहेर विठ्ठलु। मीचि विठ्ठलु मज भासतसे
४९८९२	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०६९२.०२।।	आंत विठ्ठलु बाहेर विठ्ठलु। मीचि विठ्ठलु मज भासतसे
४९८९३	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०६९२.०२।।	आंत विठ्ठलु बाहेर विठ्ठलु। मीचि विठ्ठलु मज भासतसे
४९८९४	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०७००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। स्वस्वरूपीं राहे तये कृपा
४९८९५	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०७०५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राणे रावो। ऐसा जाणोनी तयाचा भावो ठाकियला
४९८९६	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०७०७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावे बा सैरा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु गा
४९८९७	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया

४९८९८	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
४९८९९	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
४९९००	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
४९९०१	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
४९९०२	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
४९९०३	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०८६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साजिरा। मार्गीं एकसरा नामें तारी
४९९०४	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०८७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सैरा रे सावधु। ज्ञानिया प्रसिद्धु उपदेशितु
४९९०५	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
४९९०६	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला अससी। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
४९९०७	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९०४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भेटलिया। तें सुख कोण कैसें सांगिजे रया
४९९०८	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९०६.०४।।	अंगा आला नाहीं घावो तंव ठाकी येक ठावो। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु नाहो
४९९०९	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा

४९९१०	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
४९९११	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
४९९१२	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९१९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। आठवितां समाधानबोधु रे
४९९१३	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद। आम्ही असो एक्या बोधें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु। निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे
४९९१४	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
४९९१५	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९२७.०३।।	सातवा अवतार आठवा वेळोवेळां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जवळा
४९९१६	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९२८.०३।।	लक्षाचेनि लाभें जोडलें निधान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु जाण
४९९१७	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
४९९१८	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
४९९१९	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पंढरीयेसी। कांहीं न व्हावा अवघा होसी
४९९२०	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
४९९२१	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां ।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
४९९२२	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.१०१५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। ते उभी पुंडलिकाचे द्वारीं रे कान्हो
४९९२३	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.१०१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहीं रे। ते भक्तां ओळली आहे रे। तें दोहतां भरणा पोहे रे। चारी धारा वर्षत आहे रे कान्हो

४९९२४	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
४९९२५	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
४९९२६	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
४९९२७	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
४९९२८	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.१०७०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जैसा तैसा। व्यापूनि आकाशा उरला असे
४९९२९	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.१०९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राया। बहु आवडसी जीवापासुनिया
४९९३०	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.११२०.०१।।	सकळ नेणोनियां आण। विठ्ठलु येकलाची जाण
४९९३१	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
४९९३२	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.११२१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठलु नवी सभे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्व सांगितलें
४९९३३	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०१३६.०१।।	सकळ नेणोनियां आन। एक विठ्ठलुचि जाण
४९९३४	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०१३६.०२।।	पुढती पुढती मन। एक विठ्ठलुचि जाण
४९९३५	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०१३६.०३।।	हेचि गुरुगम्याची खूण। एक विठ्ठलुचि जाण
४९९३६	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०१३६.०४।।	बुझसी तरी बूझ निर्वाण। एक विठ्ठलुचि जाण
४९९३७	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०१३६.०५।।	हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। एक विठ्ठलुचि जाण
४९९३८	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०१३६.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण। एक विठ्ठलुचि जाण
४९९३९	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०२८८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। चित्त चैतन्य मुरे बाईये वो
४९९४०	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निवविजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
४९९४१	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०३२३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे । चाड नाहीं आम्हां दुजेवीण
४९९४२	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०३५४.०२।।	मज लाविला चाळा लाविला चाळा। विठ्ठलुचि डोळां बैसलासे
४९९४३	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०६९०.०६।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलुचि अंगीं। निवृत्तिरायें वेगीं दाखविला
४९९४४	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया

४९९४५	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०९१०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। सुखीं सुख मुरे ऐसें करी वो बाईये
४९९४६	विठ्ठलुचि	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
४९९४७	विठ्ठलुने	।।ज्ञा.गा.०२१७.०३।।	पुंडलिकेने भक्तिगे बंदा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलुने
४९९४८	विठ्ठलुराया	।।ज्ञा.गा.१०४८.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलुराया। लागेन पायां वेळोवेळां
४९९४९	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०१०९.०४।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलें। महापातकी उद्धरिले
४९९५०	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिघलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा
४९९५१	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०१८४.०६।।	कृपाकटाक्षें न्याहाळिलें । आपुल्या पदीं बैसविलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। भक्तां दिधलें वरदान
४९९५२	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०१९०.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। संत भेटतां भवदु:ख फिटलें
४९९५३	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०१९८.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलें। मन ठेउनी राहिलें निधारें
४९९५४	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०६।।	जें ब्रह्मरसाचें गोठलें। तें पंढरिये प्रगटलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। नामें आथिलें चोखडें रया
४९९५५	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०२१८.०३।।	पाहें पां येणें रखुमादेविवरा विठ्ठलें। पाहे पां राहणें पंढरपुरीं केलें
४९९५६	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०२२६.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। तें सुख संवगडिया दिधलें
४९९५७	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
४९९५८	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०९।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। तें विटेवरी दाविलें
४९९५९	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०२५०.०८।।	पूर्वपुण्य फळलें देहमुक्त जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गो आई यो
४९९६०	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
४९९६१	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०२६३.०६।।	दर्पणीं पाहतां। रूप न दिसे आपुलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मज ऐसें केलें
४९९६२	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
४९९६३	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
४९९६४	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०२९१.०४।।	मज बोलों नये ऐसें केलें। मन उन्मनीं बोधलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। थितें नेलें मी माझें

४९९६५	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०३१०.०३।।	रखुमादेविवरें विठ्ठलें भोगियलें । लंपट जहालिये सहजानंदीं
४९९६६	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०३५०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें वेडावलें। आपणासहित मज ब्रह्मीं बुडविलें
४९९६७	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०४।।	बोधीं बोधलें बोधितां नये ऐसें जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें माझें मीपण हरपलें
४९९६८	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०३५२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें साच केलें। लोह परिसेंसी झगटलें तैसें जालें गे माये
४९९६९	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०३५७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। माझें बाह्य अभ्यंतर व्यापिलें
४९९७०	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०३६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मूस ओतूनियां मेण सांडिलें
४९९७१	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०३६८.०६।।	ऐसें मी अनुसरलें यानें आपंगिलें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें वो माय
४९९७२	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये
४९९७३	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०३७७.०२।।	माझें जिणेंचि बुडालें माझें जिणेंचि बुडालें। विठ्ठलें कुडें केलें काय सांगों
४९९७४	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०३७७.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। सहज मोलेविणें विकत घेतलें
४९९७५	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०३८८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें रूप। दाउनी स्वरूप एक केलें
४९९७६	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
४९९७७	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०४०५.०२।।	नवसिये नवसिये माझे नवसिये वो। पंढरीचे दैवतें विठ्ठलें नवसिये वो
४९९७८	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०४०५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो। चित्त चैतन्य चोरुनी नेलें वो
४९९७९	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०४।।	पातिया पातें नलगे पाहाणें तेंचि ठेलें। तैसें बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें केलें गे माये
४९९८०	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
४९९८१	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०४७२.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें नवल पैं केलें। तारूं हारपलें मृगजळीं
४९९८२	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०५१५.०४।।	ऐसें म्यां रूप आपुलें आपणचि केलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
४९९८३	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०५४२.०४।।	ऐसें जाणोनी ठकलें ठकोनियां ठेलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
४९९८४	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०५५१.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें निटें। वायांवीण विटे मिस केलें
४९९८५	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०४।।	येणें रखुमादेविवरु विठ्ठलें होतें तें आटिलें। सेखीं निहाटिलें निळारंभीं
४९९८६	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों

४९९८७	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें इतुकें पैं जालें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें मज गोवियेलें गे माये
४९९८८	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
४९९८९	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कैसें गुरुमुखें खुणा उगविलें
४९९९०	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.०९११.०६।।	आतां तुज देहो कैंचा रे रावणा आत्मा तोचि राम जाला रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें ना झुंजतां तें काये केलें रे रया
४९९९१	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०८।।	प्रीतीचें पांघरूण काळें घोंगडें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें मज केलें उघडें
४९९९२	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.१०३८.०३।।	रखुमादेविवरें विठ्ठलें दिधलें। अमोलिक जालें मोलेंवीण
४९९९३	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.१०४७.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। माझें चोरुनी जिणें उघडें केलें गे माय
४९९९४	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
४९९९५	विठ्ठलें	।।ज्ञा.गा.१०५८.०७।।	दु:ख फिटलें रे दु:ख फिटलें रे। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें रे
४९९९६	विठ्ठलेंवीण	।।ज्ञा.गा.०१४१.०५।।	विठ्ठलेंवीण देवो म्हणती। ते संसार पुढती पावती। विठ्ठलावीण तृप्ती। नाहीं प्रतीती विठ्ठलेंवीण
४९९९७	विठ्ठलेंवीण	।।ज्ञा.गा.०१४१.०५।।	विठ्ठलेंवीण देवो म्हणती। ते संसार पुढती पावती। विठ्ठलावीण तृप्ती। नाहीं प्रतीती विठ्ठलेंवीण
४९९९८	विठ्ठलेंवीण	।।ज्ञा.गा.०२८८.०३।।	पौर्णिमेचें चांदिणें क्षणक्षणां होय उणें। तैसें माझें जिणें एका विठ्ठलेंवीण
४९९९९	विठ्ठलेंसि	।।ज्ञा.गा.०९२९.१०।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसि एकांतु। द्वैताद्वैताची मातु उरेचिना
५००००	विठ्ठलेंसी	।।ज्ञा.गा.०२४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी भेटी। आपले संवसाटी करुनी ठेली
५०००१	विठ्ठलेंसी	।।ज्ञा.गा.०३०२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी घराचार। ठकला व्यवहार बाईयांनो
५०००२	विठ्ठलेंसी	।।ज्ञा.गा.०३०९.०३।।	रखुमादेविवर विठ्ठलेंसी चाड । अद्वैतेंसी माळ घेऊनी ठेलें
५०००३	विठ्ठलेवीण	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
५०००४	विठ्ठलेशीं	।।ज्ञा.गा.०२२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेशीं भेटी। आपुले संवसाटी करुनी ठेला
५०००५	विठ्ठलेसी	।।ज्ञा.गा.०२१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी तृप्ती। यथार्थ भाविता कळों येईल चित्तीं
५०००६	विठ्ठलेसी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
५०००७	विठ्ठलेसी	।।ज्ञा.गा.११००.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेसी आवडी। गोडीयेसी गोडी मिळोनी गेली
५०००८	विणली	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे

५०००९	विणली	।।ज्ञा.गा.१०५०.०३।।	काम कर्म अविद्या त्रिगुण पंचभुतांनीं विणली रे। रक्त रेत दुर्गंधी जंतु नरक मुतानें भरली रे
५००१०	विणली	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
५००११	वितंड	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
५००१२	वितलें	।।ज्ञा.गा.०२१८.०२।।	पाहें पां नवल कैसें वितलें। मन उन्मनीं उन्मन ग्रासिलें
५००१३	वित्त	।।ज्ञा.गा.००७१.०३।।	जात वित्त गोत कुळ शीळ मात। भजे कां त्वरित भावनायुक्त
५००१४	वित्त	।।ज्ञा.गा.००९५.०२।।	सामान्यत्व हरि समसेज करी। चित्त वित्त घरीं हरिपाठें
५००१५	वित्त	।।ज्ञा.गा.०३४४.०२।।	चित्त वित्त हरि जाला वो साजणी। अवचिता अंगणीं म्यां देखियेला
५००१६	वित्त	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
५००१७	वित्त	।।ज्ञा.गा.०८७०.०१।।	बुद्धिमान चित्त धन वित्त गोत। निजानंदें तृप्त करीं रया
५००१८	वित्त	।।ज्ञा.गा.०९००.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त हरि गोत वित्त। विज्ञान उचित ज्ञान घनें
५००१९	वित्त	।।ज्ञा.गा.०९३१.०२।।	साधनबाधन धन गोत वित्त। हरिवीण हित मनीं नाहीं
५००२०	वित्त	।।ज्ञा.गा.०९४८.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त गुरु धर्म वित्त। अवघें जीवित हरि केला
५००२१	वित्त	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
५००२२	वित्त	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
५००२३	वित्त	।।ज्ञा.गा.१०३५.०३।।	वित्त नाहीं गाठी जीवित्वा आटी। उघडी पाठी हींव वाजे
५००२४	वित्तविषयचोरें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
५००२५	विदटे	।।ज्ञा.गा.००९२.०२।।	अवघ्या सुख देतु अवघ्या विदटे। अवघेची पेठे हरिनाम
५००२६	विदारलें	।।ज्ञा.गा.०१४९.०४।।	ज्ञानदेवीं घर केलें। हृदयीं असे विदारलें। तेथें हरिरूप सांठविलें। मुखीं घातलें रामनाम
५००२७	विदारिले	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
५००२८	विदेह	।।ज्ञा.गा.०४५७.०६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेह

५००२९	विदेह	।।ज्ञा.गा.०४५८.०३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रूपीं हे वृत्ति बुडीयेली
५००३०	विदेह	।।ज्ञा.गा.०८३४.०३।।	देह तें विदेह महाकारण ब्रह्म। हें निश्चयाचें वर्म ऐसें जाणा
५००३१	विदेह	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
५००३२	विदेह	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
५००३३	विदेहिया	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
५००३४	विदेही	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
५००३५	विदेही	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
५००३६	विदेही	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
५००३७	विदेही	।।ज्ञा.गा.०६२२.०३।।	मान अपमान तुज कांहीं नाहीं। तूं तंव विदेही नित्य शुद्ध
५००३८	विदेही	।।ज्ञा.गा.०६३२.०४।।	अहं हें स्वरूप गिळूनियां पाहीं। देहींच विदेही स्वसंवेद्य
५००३९	विदेही	।।ज्ञा.गा.०६६०.०५।।	तेथें कल्पनेसी मूळ विरोनियां पाल्हाळ। तैसें उभय संधीं तूं विदेही रया
५००४०	विदेही	।।ज्ञा.गा.०७२३.०१।।	आतां याजपरतें उरलें नाहीं कांहीं। देहींच विदेही होऊनि ठेलें
५००४१	विदेही	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
५००४२	विदेही	।।ज्ञा.गा.०९८८.०४।।	मान अपमान तुज दोन्ही नाहीं। तूं तो विदेही नित्यशुद्ध
५००४३	विदेही	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
५००४४	विदेहीयां	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
५००४५	विद्गद	।।ज्ञा.गा.०२३८.०१।।	सांगाती आमुचिया रे। विद्गद पांवया छंदें रे
५००४६	विद्गद	।।ज्ञा.गा.०२३८.०२।।	नाचे विनोदें कान्हा रे। विद्गद पांवया छंदें रे

५००४७	विद्गद	।।ज्ञा.गा.०२३८.०३।।	निवृत्तिदासा प्रियो रे। विद्गद पांवया छंदें रे
५००४८	विद्गदु	।।ज्ञा.गा.००८३.०२।।	अवघा हा गोविंदु अवघा हा मुकुंदु। अवघा हा विद्गदु भरला दिसे
५००४९	विद्गदु	।।ज्ञा.गा.०९२६.०३।।	सुमनसुगंधु रे भ्रमरा । परिमळ विद्गदु रे भ्रमरा
५००५०	विद्या	।।ज्ञा.गा.०००६.०४।।	मुकुट माथां निवृत्तिसार । विद्या अभ्यासितां ज्ञानेश्वर । सकळ अभ्यासाचा नरकुंजर । पूजूं आतां
५००५१	विद्या	।।ज्ञा.गा.०४७९.०१।।	चौदा विद्या जरी पूर्ण अभ्यासिले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
५००५२	विद्या	।।ज्ञा.गा.०८४२.०२।।	अमोलिक विद्या धन झाली प्राप्ती। पहावयाची प्रतीति स्वशीस छेदी
५००५३	विद्याधरा	।।ज्ञा.गा.०००६.०३।।	भजन दोंदिल विद्याधरा । सकळशुंडास्वरूपाकारा । चिदानंद दिगंबरा । पूजूं आतां
५००५४	विद्यापात्रें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
५००५५	विद्यावंत	।।ज्ञा.गा.०१३०.०३।।	लावण्य मान्यता विद्यावंत। सखे स्वजन पुत्रकलत्र। विषयभोग वयसा व्यर्थ। देहासहित मरणांती
५००५६	विद्यावंत	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
५००५७	विद्युल्लता	।।ज्ञा.गा.०३२९.०६।।	ज्ञानदेवीं वल्ली विद्युल्लता सलिलीं । फळपाकें दुल्ली दुभिनल्या
५००५८	विद्युल्लता	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला
५००५९	विद्युल्लतेची	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
५००६०	विधान	।।ज्ञा.गा.००९८.०३।।	समाधि विधान हरिपाठगुण। उगियाची मौन असिजे रया
५००६१	विधान	।।ज्ञा.गा.०८९८.०३।।	जाप्य जप होम विधि विधान हरि। हृदयीं श्रीहरि न कळे मूढा
५००६२	विधान	।।ज्ञा.गा.०९३७.०२।।	साधन विधान पूजा अनुष्ठान। नित्यता कीर्तन सोहंभावें
५००६३	विधि	।।ज्ञा.गा.०००९.०१।।	अविनाशा अक्षयीं विधि । प्रेमळाच्या साधक सिद्धि । तुझे जाणतेपण वेदीं । नेणविजे
५००६४	विधि	।।ज्ञा.गा.०७४५.०३।।	सत्रावी अगम्य विधि हरिहरां। लक्षूं पहातां बरा गोविंदु गे
५००६५	विधि	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
५००६६	विधि	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
५००६७	विधि	।।ज्ञा.गा.०८९८.०३।।	जाप्य जप होम विधि विधान हरि। हृदयीं श्रीहरि न कळे मूढा

५००६८	विधि	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
५००६९	विधिगुणें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
५००७०	विधी	।।ज्ञा.गा.००५२.०१।।	योग याग विधी येणें नव्हे सिद्धी। वायांचि उपाधि दंभ धर्म
५००७१	विधी	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
५००७२	विधी	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
५००७३	विनंति	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
५००७४	विनंति	।।ज्ञा.गा.०७६०.०४।।	अनुभवाची खूण गुरुगम्य जाणती। ज्ञानदेवें विनंति हेचि केली
५००७५	विनंति	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
५००७६	विनट	।।ज्ञा.गा.००१४.०१।।	नित्य धर्म नामपाठ । तेचि वैकुंठींची वाट । गुरुभजनीं जो विनट । तोचि हरिभक्तु जाणावा
५००७७	विनट	।।ज्ञा.गा.००८६.०४।।	धारणा धीट जरी होय विनट। तया प्रेमें वैकुंठ जवळी असे
५००७८	विनट	।।ज्ञा.गा.०१८९.०२।।	आले हरीचे विनट। वीर विठ्ठलाचे सुभट। भेणें जाहले दिक्पट। पळती थाट दोषांचे
५००७९	विनट	।।ज्ञा.गा.०४६४.०५।।	उपदेश द्रष्टा जरी असे श्रेष्ठ। तरीच भाग्य विनट विष्णुरूपीं
५००८०	विनटला	।।ज्ञा.गा.००५३.०३।।	मोक्ष रेखे आला भाग्यें विनटला। साधूंचा अंकिला हरिभक्त
५००८१	विनटला	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा
५००८२	विनटला	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ

५००८३	विनटली	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
५००८४	विनटलों	।।ज्ञा.गा.००७५.०३।।	तनु मनु शरण विनटलों तुझ्या पायीं। बाप रखुमादेविवरावाचुनि आनु नेणें कांहीं
५००८५	विनटलों	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
५००८६	विनटा	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
५००८७	विनटु	।।ज्ञा.गा.००९४.०१।।	समरसें घटु विराला विनटु। एकरूपें पाटु गेला सांगसी
५००८८	विनत	।।ज्ञा.गा.०४६६.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विनत सोपारा। मरणाच्या येरझारा दूर केल्या
५००८९	विनवणी	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
५००९०	विनवणी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०१।।	सभा समस्त साधुसंतांची। महामुनी विरक्तांची। पंडित पाठक ज्ञानियांची। समस्तांची विनवणी
५००९१	विनवणें	।।ज्ञा.गा.०४९५.०१।।	अधिक देखणें तरी निरंजन पहाणें। योगिराज विनवणें मना आलें वो माये
५००९२	विनवितसे	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सवेंची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
५००९३	विनवितसे	।।ज्ञा.गा.१०४९.०१।।	जायाची घोंगडी नव्हती निज। म्हणउनी तुज विनवितसे
५००९४	विनविता	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
५००९५	विनवितां	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
५००९६	विनवितु	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
५००९७	विनविला	।।ज्ञा.गा.०३६३.०३।।	रखुमादेविवरु वाचे विनविला। प्रसन्न जाला ब्रह्म दाउनी
५००९८	विनवी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
५००९९	विनवी	।।ज्ञा.गा.०४५४.०६।।	ज्ञानदेव विनवी निवृत्तीस काज। हरपली लाज संदेहेंसी

५०१००	विनवी	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महाततटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
५०१०१	विनवीतसे	।।ज्ञा.गा.०८६५.०१।।	आजी लाधलें तुमच्या पायीं स्तुती तरी करुं काई। हेंचि तुम्हां पायीं विनवीतसे
५०१०२	विनवीतुसे	।।ज्ञा.गा.०९८१.०३।।	अरूप परी बरवें दिसे। भीतरीं कैसें विनवीतुसे
५०१०३	विनायका	।।ज्ञा.गा.०००७.०३।।	कृतांत दंता काळेश्वरा । नीळ निवृत्ति ज्ञानेश्वरा। सिद्धि विनायका आदि ईश्वरा । पूजूं आतां
५०१०४	विनीतता	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
५०१०५	विनोदी	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
५०१०६	विनोदें	।।ज्ञा.गा.००२५.०२।।	तुझ्या नामाचेनि आनंदें । गातांवातां जोडसी विनोदें रया
५०१०७	विनोदें	।।ज्ञा.गा.०१०२.०३।।	गीताछंदें अंग डोलिजे। लीला विनोदें संसार तरिजे रया
५०१०८	विनोदें	।।ज्ञा.गा.०२३८.०२।।	नाचे विनोदें कान्हा रे। विद्‍गद पांवया छंदें रे
५०१०९	विनोदें	।।ज्ञा.गा.०४८७.०३।।	अबोलणेंसी बोलणें विनोदें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणनिधि
५०११०	विनोदें	।।ज्ञा.गा.०७६१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। स्वरूपाच्या विनोदें बोलिलें हें
५०१११	विनोदें	।।ज्ञा.गा.०९२९.०५।।	प्रसूतिकाळीं व्याली। वांझ अपत्यजवळी। वांझ क्रीडा विनोदें रळी। खेळतसे
५०११२	विन्मुख	।।ज्ञा.गा.००५७.०२।।	नामासी विन्मुख तो नर पापिया। हरिवीण धांवया न पवे कोणी
५०११३	विन्मुख	।।ज्ञा.गा.०८८४.०२।।	यात्रा भरली जनीं देवीं विन्मुख प्राणी। विषयाची दाटणी भ्रांती आड रे
५०११४	विन्यस्त	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
५०११५	विपत्ति	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु
५०११६	विपत्तीची	।।ज्ञा.गा.१०५१.०७।।	खटपट खटपट। शास्त्रप्रज्ञा अलोट। बांधोनी विपत्तीची मोट। सैरा सुनाट धांवती
५०११७	विपरीत	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
५०११८	विपरीत	।।ज्ञा.गा.००२६.०२।।	अष्टदळकमळाची वोवरी। विपरीत तयाची कुसरी । एकवीस खणांचे उपरी। बाहिजु कां हरि दाखविली
५०११९	विपरीत	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सर्वेची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये

५०१२०	विपरीत	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
५०१२१	विपरीत	।।ज्ञा.गा.०५८१.०२।।	काम निदसुरा कामिनी जागे। कांहीं के विपरीत गमे। भोग त्याच्या ठायीं निशब्दीं। खिळिला आपआपण्यातें रमे
५०१२२	विपरीत	।।ज्ञा.गा.०६३३.०६।।	सज्ञान चेईलें अज्ञान निदेलें। विपरीत केलें सुपरीत
५०१२३	विपरीत	।।ज्ञा.गा.०९९९.२१।।	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार
५०१२४	विपरीत	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्मे जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
५०१२५	विपरीत	।।ज्ञा.गा.१०१८.०२।।	कान्हो पाहालें रे कान्हो पाहालें रे नवल विपरीत कैसें। जाणत्या नेणत्या झांसा पैं चतुरा लागलें पिसें
५०१२६	विपरीत	।।ज्ञा.गा.१०६४.०३।।	बहिणी भावासंगें खेळूं पैं लागले। विपरीत झालें सांगूं कोणा
५०१२७	विपरीत	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी। पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
५०१२८	विपरीत	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
५०१२९	विपरीत	।।ज्ञा.गा.१०६९.०२।।	रात्रि सूर्य वाहे दिनु चंद्र जाये। विपरीत गे माय देखियेलें
५०१३०	विपरीत	।।ज्ञा.गा.१०७३.०२।।	विपरीत गे माये देखियेलें। कांसवीचें दूध दोहियेलें
५०१३१	विपरीत	।।ज्ञा.गा.१०७३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विपरीत सुपरीत जाणें। संत तिये खुणें संतोषतील
५०१३२	विपाईला	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
५०१३३	विपायें	।।ज्ञा.गा.०१२४.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचें। विपायें नाम आलें वाचे। जळती डोंगर कल्मषाचे। भय नाहीं कळिकाळाचें
५०१३४	विपायें	।।ज्ञा.गा.०९०९.०२।।	सुमनाचें जीवन विरुळे विपायें। वियोग जालिया केहीं न साहे रे भ्रमरा
५०१३५	विफळ	।।ज्ञा.गा.०९२०.०७।।	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्में सकळ विफळ रे
५०१३६	विभव	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया

५०१३७	विभव	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
५०१३८	विभांडिला	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
५०१३९	विभांडिसी	।।ज्ञा.गा.०४००.०२।।	तैसा कां गा निकरवृत्ती करिसी। सर्वां ठायीं विभांडिसी गा देवा
५०१४०	विभागाची	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
५०१४१	विभूति	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये
५०१४२	विमळा	।।ज्ञा.गा.००१०.०२।।	तोडर घंटा विविध विमळा ।समाधि समाधानाच्या स्थळां ।निर्विकार निर्गुण निर्मळा ।सार तूंचि
५०१४३	विमानीं	।।ज्ञा.गा.०३२२.१४।।	समर्थाची लेकी परी मी संतांची पोसणी । विमानीं बैसोनि जाते देखा
५०१४४	विमानीं	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
५०१४५	विमुक्तपणा	।।ज्ञा.गा.०७१०.०४।।	मुक्ताई मुक्त जाली। विमुक्तपणा आली। ज्ञानदेवा लाधली। निवृत्ति कृपा
५०१४६	वियाला	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
५०१४७	विये	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
५०१४८	वियोग	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी
५०१४९	वियोग	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्में दशरथ वियोगें मेला। कर्में श्रीराम वनवासा गेला। कर्में रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
५०१५०	वियोग	।।ज्ञा.गा.०९०९.०२।।	सुमनाचें जीवन विरुळे विपायें। वियोग जालिया केहीं न साहे रे भ्रमरा
५०१५१	वियोगु	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया

५०१५२	वियोगें	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
५०१५३	वियोगें	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्मे दशरथ वियोगें मेला। कर्मे श्रीराम वनवासा गेला। कर्मे रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
५०१५४	विरक्त	।।ज्ञा.गा.०४८३.०१।।	एकतत्त्व बाही उतरला भक्त। द्वैतदशा विरक्त पाहातां ठेली
५०१५५	विरक्त	।।ज्ञा.गा.०५२४.०२।।	सचेत अचेत नित्यता विरक्त। असोनी अलिप्त जन्ममरणा
५०१५६	विरक्त	।।ज्ञा.गा.०९९०.०२।।	विषय त्यागितां तोचि होय मुक्त। या नांव विरक्त राजयोगी
५०१५७	विरक्त	।।ज्ञा.गा.०९९०.०३।।	विरक्त तो कवण त्रिवर्गाचें शून्य। वृत्ति हे सुलीन स्वरूपीं राहे
५०१५८	विरक्तांची	।।ज्ञा.गा.१०५१.०१।।	सभा समस्त साधुसंतांची। महामुनी विरक्तांची। पंडित पाठक ज्ञानियांची। समस्तांची विनवणी
५०१५९	विरक्ति	।।ज्ञा.गा.०१६०.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। धन्य ते विरक्ति। धन्य ते भगवंती। रत जाहले
५०१६०	विरक्ति	।।ज्ञा.गा.०६२९.०१।।	मुक्ति पावावया करिजे हरिभक्ति। तरीच विरक्ति प्रगटेल
५०१६१	विरक्तिचें	।।ज्ञा.गा.०४३९.०४।।	यज्ञ चाले ऐसें चिन्ह। अज्ञान होती विचक्षण। तैं मूढां होय ज्ञान। विरक्तिचें
५०१६२	विरक्तीची	।।ज्ञा.गा.०७२६.०५।।	कंबर खचुनी धनुष्यबाणीं। हस्त ठेविला सद्गुरुचरणीं। मन इंद्रियां दिली गवसणी। विरक्तीची
५०१६३	विरक्तीविषयीं	।।ज्ञा.गा.०६२९.०२।।	विरक्तीविषयीं होतांचि विचार। नित्य हे नैश्वर ओळखती
५०१६४	विरजण	।।ज्ञा.गा.०२५६.०३।।	दहियामहियावीण घातलें विरजण। मांडिलें घुसळण रवियेवीण। करिती मंथन वरी आलें जीवन। एकलें आणून काढूं पाहे
५०१६५	विरजा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
५०१६६	विरली	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
५०१६७	विरळा	।।ज्ञा.गा.००५५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम हें सुलभ। सर्वत्र दुर्लभ विरळा जाणें
५०१६८	विरळा	।।ज्ञा.गा.००६२.०१।।	एक नाम हरि द्वैत नाम दुरी। अद्वैत कुसरी विरळा जाणे
५०१६९	विरळा	।।ज्ञा.गा.०१०६.०३।।	पाहतां हा भाव तो लीळा तो विग्रह। तेथींचा अनुभव विरळा जाणे
५०१७०	विरळा	।।ज्ञा.गा.०४२७.०३।।	चाखवितां विरळा। बहुतामाजी एक। आहेत दांभीक। घरोघरीं
५०१७१	विरळा	।।ज्ञा.गा.०४६८.०२।।	जंववरी भुली तंववरी बोली। समुद्रींची खोली विरळा जाणे
५०१७२	विरळा	।।ज्ञा.गा.०८२३.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे हा विचार पाहा। जाणतां दावितां विरळा एक
५०१७३	विरळा	।।ज्ञा.गा.०८५०.०९।।	क्षीरनिरा निवाड याचेनि नव्हे कांहीं। निजगुरु पाही तो विरळा असे

५०१७४	विरळा	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
५०१७५	विरहज्वरें	।।ज्ञा.गा.०२६९.०२।।	कृष्णसंगे बाली विव्हळ झाली निळी। चंदन अंगीं पोळी विरहज्वरें
५०१७६	विरहली	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
५०१७७	विरहिणी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
५०१७८	विरहिणी	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
५०१७९	विरहिणी	।।ज्ञा.गा.०२६९.०१।।	निळियेच्या निशीं विरहिणी पिशी। शेजबाजे कैशी आरळ शेजे
५०१८०	विरहिणी	।।ज्ञा.गा.०२७०.०३।।	निळिये सागरीं निळे निळेपणें सुंदरी। रातलीसे हरि विरहिणी
५०१८१	विरहिणी	।।ज्ञा.गा.०३२४.०२।।	वेधु वेधला निळा पाहे घननीळा । विरहिणी केवळा रंग रसनें
५०१८२	विरहिणी	।।ज्ञा.गा.०३२८.०३।।	सुमनाचे शेजे विरहिणी विराजे । शयनीं सुलजे आरळ सेज
५०१८३	विरहिणी	।।ज्ञा.गा.०३२८.०७।।	मन तो निळिये गोविंदाचिये सोसे । विरहिणी पाहे वाटुनी ऐसें
५०१८४	विरहित	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
५०१८५	विरहित	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
५०१८६	विराज	।।ज्ञा.गा.०४४७.०५।।	प्रेमकळीं ओतलें सोज्वळींत तेज। तेथें तूं विराज ज्ञानदेवा
५०१८७	विराज	।।ज्ञा.गा.०४६३.०२।।	तैसें तुज ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीं विराज चित्त जोडे
५०१८८	विराजली	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये

५०१८९	विराजित	।।ज्ञा.गा.००४७.०३।।	दृढ विटें मन मुळीं। विराजित वनमाळी
५०१९०	विराजित	।।ज्ञा.गा.०१९१.०३।।	दृढ विटे मन मुळीं। विराजित वनमाळी
५०१९१	विराजित	।।ज्ञा.गा.१०६०.०३।।	कटीं कर विराजित। मुकुटरत्नजडित। पीतांबरु कासिला। तैसा येईं कां धांवत
५०१९२	विराजितु	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
५०१९३	विराजे	।।ज्ञा.गा.०३२८.०३।।	सुमनाचे शेजे विरहिणी विराजे । शयनीं सुलजे आरळ सेज
५०१९४	विराजे	।।ज्ञा.गा.०३४३.०३।।	दिव्य रूप तेज तीव्र ना तेजबीज। कुंडली विराजे लोपलें सूर्यो
५०१९५	विराजे	।।ज्ञा.गा.०५६६.०१।।	सगुणाची सेज निर्गुणाची बाज। सांवळी विराजे कृष्णमूर्ति
५०१९६	विराजे	।।ज्ञा.गा.०७४८.०२।।	आधारीं पवन अपान विराजे। आंगुळें चार साजे तया ठायीं
५०१९७	विराजे	।।ज्ञा.गा.०७६०.०१।।	उन्मनी संयोगें गोसावी विराजे। चहूं देहांचें ओझें निवारोनी
५०१९८	विराजे	।।ज्ञा.गा.०९४०.०४।।	ज्ञानदेव क्षर अक्षर उमजे। बाप रखुमादेविवर हृदयीं विराजे
५०१९९	विराटस्वरूप	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
५०२००	विरादिविरा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
५०२०१	विराला	।।ज्ञा.गा.००९४.०१।।	समरसें घटु विराला विनटु। एकरूपें पाटु गेला सांगसी
५०२०२	विराला	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
५०२०३	विराली	।।ज्ञा.गा.०७७७.०१।।	परेचे शिखरावरी वस्ती माझी झाली। समरसें विराली मज माझी
५०२०४	विराली	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
५०२०५	विरालीं	।।ज्ञा.गा.०४९९.०३।।	विरालीं अष्टांगें देखोनी गोमटें। पाहातां प्रेम फुटे पाती श्रमती वो माय
५०२०६	विरालें	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें । तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न
५०२०७	विरालें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया

५०२०८	विरालें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
५०२०९	विरालें	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
५०२१०	विरालें	।।ज्ञा.गा.१०९६.०४।।	ज्ञानदेवीं सोहं मंत्राचें आवर्तन। मदमत्सरभान विरालें देहीं
५०२११	विराल्या	।।ज्ञा.गा.०३८८.०४।।	विराल्या कामना अमूर्त परिपाठीं। चैतन्याची दृष्टि उघडली रया
५०२१२	विरावें	।।ज्ञा.गा.०३६३.०१।।	तुजमाजीं विरावें तुज गिळुनी राहावें। तुझें रूप पाहावें रूपेंवीण
५०२१३	विरावें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
५०२१४	विरुढे	।।ज्ञा.गा.००९८.०१।।	परेसी परतें स्वरूप या हरीचें । भक्तिमार्ग साचे विरुढे रूप
५०२१५	विरुद्ध	।।ज्ञा.गा.०९००.०१।।	नाद भेद सिद्ध अवघेची विरुद्ध। जेणें तुटे भेद तेंची जपे
५०२१६	विरुनि	।।ज्ञा.गा.०३५६.०३।।	रखुमादेविवरु दोन्ही घेतली । विरुनि टाकिलीं ब्रह्मडोहीं
५०२१७	विरुळा	।।ज्ञा.गा.००८१.०४।।	सगुण निर्गुण समरस आहे। विरुळा येथ साहे समता बुद्धी
५०२१८	विरुळा	।।ज्ञा.गा.००८१.०६।।	दिन काळ पळपळ स्मरण नामाचें। विरुळा या मंत्राचें करी पठण
५०२१९	विरुळा	।।ज्ञा.गा.००८७.०४।।	सावधपणें विरुळा। जाणें तेथींची कळा। विज्ञानपणें सोहळा। निमथा गातूं
५०२२०	विरुळा	।।ज्ञा.गा.००९५.०३।।	आकार निराकारीं त्रिपथ शेजारीं। हरि भरोवरी घेतु विरुळा
५०२२१	विरुळा	।।ज्ञा.गा.०४५९.०४।।	नानातेजीं भासे प्रपंचीं प्रकाशे। विरुळा समरसें ध्याये त्यासी
५०२२२	विरुळा	।।ज्ञा.गा.०५२०.०२।।	स्वरूप कामारी वागपुष्पें चारी। विरुळा मापारी जाणे खूण
५०२२३	विरुळा	।।ज्ञा.गा.०८९८.०२।।	तेथील गव्हर जाणती विरुळा। ब्रह्मीं ब्रह्मकळा साधुमुखें
५०२२४	विरुळा	।।ज्ञा.गा.०९४३.०१।।	संसारकथा प्रपंच चळथा। मनाचा उलथा विरुळा जाणे
५०२२५	विरुळा	।।ज्ञा.गा.०९४६.०३।।	सांगतां अनुमान अद्वैत सार पूर्ण। ज्ञानाज्ञानी सज्ञान विरुळा जाणे
५०२२६	विरुळा	।।ज्ञा.गा.०९५३.०२।।	सोकरितां धाया काय करील माया। श्रीगुरुच्या पायां विरुळा जाणें
५०२२७	विरुळा	।।ज्ञा.गा.०९५८.०१।।	अनंतीं अनंत तत्त्वता तंव एक। विरुळा जाणें। एक बिंबताहे
५०२२८	विरुळा	।।ज्ञा.गा.०९७३.०३।।	तेथींची खूण विरुळा जाणे। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेवो म्हणे
५०२२९	विरुळा	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
५०२३०	विरुळा	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन

५०२३१	विरुळा	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
५०२३२	विरुळा	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
५०२३३	विरुळे	।।ज्ञा.गा.०९०९.०२।।	सुमनाचें जीवन विरुळे विपायें। वियोग जालिया केहीं न साहे रे भ्रमरा
५०२३४	विरे	।।ज्ञा.गा.००९१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे वासना हे खोटी। नामयज्ञें मिठी दिधलिया विरे
५०२३५	विरे	।।ज्ञा.गा.०४५९.०१।।	सुखीं सुख मुरे तेथें कोण झुरे। जळीं लवण विरे तैसें जालें
५०२३६	विरे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
५०२३७	विरे	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
५०२३८	विरेल	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
५०२३९	विरोचनसुत	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
५०२४०	विरोध	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
५०२४१	विरोध	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
५०२४२	विरोध	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्‌भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो
५०२४३	विरोधु	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
५०२४४	विरोधें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
५०२४५	विरोनियां	।।ज्ञा.गा.०६६०.०५।।	तेथें कल्पनेसी मूळ विरोनियां पाल्हाळ। तैसें उभय संधीं तूं विदेही रया

५०२४६	विरोनी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
५०२४७	विरोनी	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
५०२४८	विरोनी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
५०२४९	विलक्षण	।।ज्ञा.गा.०२२२.०१।।	सगुण निर्गुण दोन्ही विलक्षण। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
५०२५०	विलक्षण	।।ज्ञा.गा.०८५१.०१।।	पदत्रयादि विलक्षण नातळे वर्णावर्ण। पंचभूतिकपण नातळे ज्यासी
५०२५१	विलक्षण	।।ज्ञा.गा.१०६२.०२।।	देखिलें गे माय विचित्र विलक्षण। जाहलें स्वप्नभान जागृतीशी
५०२५२	विलया	।।ज्ञा.गा.००६६.०३।।	योग याग क्रिया धर्माधर्म माया। गेले ते विलया हरिपाठीं
५०२५३	विलया	।।ज्ञा.गा.०२४६.०६।।	बुद्धिबोध चक्रवाकें मिनली आपणियां। देहबुद्धि कुमुदिनी सुकोनी गेलीसे विलया
५०२५४	विलया	।।ज्ञा.गा.०४२४.०२।।	तेणें सांडियेली माया। त्यजियेली कंथा काया। मन गेलें विलया। ब्रह्मानंदा माझारीं
५०२५५	विलया	।।ज्ञा.गा.०४९२.०३।।	छाय माया काया हरिरूपीं ठाया। चिंतितां विलया एक तेजीं
५०२५६	विलया	।।ज्ञा.गा.०५४५.०१।।	नादबिंब कळा ज्योतिस्वरूपीं विलया जाती। श्रुति नेति नेति म्हणती जेथ
५०२५७	विलया	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
५०२५८	विलास	।।ज्ञा.गा.०५३३.०३।।	नाहीं तेथें छाया मायेचा विलास। घरभरीं पैस दीपीं रया
५०२५९	विलास	।।ज्ञा.गा.०९३७.०३।।	स्मरण विलास तत्त्वीं तत्त्व हाला। उपदेशु बोला बोलों नये
५०२६०	विलास	।।ज्ञा.गा.०९९८.०१।।	काय करिसी सकळ देवांचें वैभव विलास। माझिया स्वामीवीण ते अवघे उद्वसु रया
५०२६१	विलासलों	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
५०२६२	विलासे	।।ज्ञा.गा.०४३१.०५।।	जागृति स्वयंभ दिसे। निजलिया प्रकाशें। कैसा समाधिचा विलासे। संपादिला

५०२६३	विलासें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
५०२६४	विळाचिये	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये
५०२६५	विवर	।।ज्ञा.गा.०४५३.०५।।	विकृति विवर प्रकृति साचार। तत्त्वाचा निर्धार समरसीं
५०२६६	विवर	।।ज्ञा.गा.०७०८.०२।।	तत्त्वमसी वाक्य साधिलें निर्धार। परेचें विवर हातां आलें
५०२६७	विवरण	।।ज्ञा.गा.०५३३.०४।।	बाप रखुमादेविवर ज्ञानदेवा धन। वस्तूची विवरण तेजाकारें
५०२६८	विवरण	।।ज्ञा.गा.०७४१.०२।।	देहीं स्थानमान विवरण करीं आधीं। पिंडींची ही शुद्धि प्रथम करीं
५०२६९	विवरण	।।ज्ञा.गा.०७४१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे विवरण करीं वेगें। निवृत्तीच्या संगें साधिलें हेंचि
५०२७०	विवरण	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
५०२७१	विवरु	।।ज्ञा.गा.०९५६.०३।।	सतधनि म्हणे गुरु जत सांभाळी विवरु। ऐसेंनि तुज वोगरु। वाढिला ब्रह्मीं
५०२७२	विवर्तक	।।ज्ञा.गा.०५९२.०३।।	विवर्तक जाली विस्तारिलें जग। नव्हे भिन्न भाग एकमेव
५०२७३	विवर्तते	।।ज्ञा.गा.०५९६.०३।।	विवर्तते मी या तद्विवर्त जीव। सृष्टि कारणत्व भोग्यपर
५०२७४	विवळ	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
५०२७५	विवळणी	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
५०२७६	विवळला	।।ज्ञा.गा.०५७७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मरसें विवळला। मजसहित निमाला ब्रह्मरूपीं गे माये
५०२७७	विवळलिये	।।ज्ञा.गा.०८६५.०२।।	निवृत्ति बाप निवृत्ति माये। निवृत्ति पाहें विवळलिये
५०२७८	विवळलें	।।ज्ञा.गा.०५६५.०३।।	रखुमादेविवरु निजलिंग विवळलें। अवघी अवघे ठायीं सामावलें बाईये वो
५०२७९	विवळा	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
५०२८०	विवळे	।।ज्ञा.गा.०२७८.०४।।	सबाह्य सभोंवतें चतुर्भुज सांवळें। सर्वभूतीं विवळे कृष्णरूपें

५०२८१	विवळे	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
५०२८२	विवळे	।।ज्ञा.गा.०९०८.०१।।	स्वप्नींचा घाई विवळे साचें। चेईलिया वरी म्हणे मी न वाचें
५०२८३	विवादत	।।ज्ञा.गा.०१०४.०२।।	अठरा साक्षी साही विवादत। चौघाचेनि मतें घेईन भागु
५०२८४	विवादती	।।ज्ञा.गा.०२१४.०३।।	चारी वेद विवादती। पुराणें साक्ष देती
५०२८५	विविध	।।ज्ञा.गा.००१०.०२।।	तोडर घंटा विविध विमळा । समाधि समाधानाच्या स्थळां । निर्विकार निर्गुण निर्मळा । सार तूंचि
५०२८६	विविधा	।।ज्ञा.गा.०१७७.०३।।	विविधा मति भक्ति जे करिती। ते अंतीं नव्हती संसार बापा
५०२८७	विवेक	।।ज्ञा.गा.०११७.०१।।	संपत्तिविपत्तिदु:ख। हरेल अवघा शोक। वेगीं करूनियां विवेक। हरिस्मरण करीं
५०२८८	विवेक	।।ज्ञा.गा.०१६२.०२।।	नाम सर्वांसी तारक। नामें उद्धरलें त्रैलोक्य। नामवेदाचे विवेक। नामें शंकरादिक पावले सुख
५०२८९	विवेक	।।ज्ञा.गा.०१७३.०२।।	हेचि त्रिपुटीचे छेदक। हेचि भवार्णवतारक। हाचि शंकराचा विवेक। रामकृष्ण चोखडे
५०२९०	विवेक	।।ज्ञा.गा.०१९६.०१।।	आनंदाच्या ताटीं अमृताची वाटी। विवेक तारूं घोटीं रसनाबळें
५०२९१	विवेक	।।ज्ञा.गा.०२१४.०१।।	विवेक नदीये बैसोनी। सांगड सत्त्वाची बांधोनी
५०२९२	विवेक	।।ज्ञा.गा.०२५६.०४।।	आलें गिऱ्हाईक न विकी तूप ताक। नेणती विवेक गोरसाचा। दहियामहियाच्या करुनी घागरी। लटकी उबरा उबरी काय करूं
५०२९३	विवेक	।।ज्ञा.गा.०५९०.०४।।	विवेक वैराग्य बोध क्षमा शांति। राखिली संपत्ति दैविकी जे
५०२९४	विवेक	।।ज्ञा.गा.०७००.०४।।	तेथे नाहीं दु:ख नाहीं तहान भूक। विवेका विवेक नाहीं तेथें
५०२९५	विवेक	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
५०२९६	विवेक	।।ज्ञा.गा.०९५८.०३।।	तर्काचाही तर्क विवेक सकळ। तेणेंवीण गोपाळ आकळेना
५०२९७	विवेक	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
५०२९८	विवेक	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
५०२९९	विवेका	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे
५०३००	विवेका	।।ज्ञा.गा.०७००.०४।।	तेथे नाहीं दु:ख नाहीं तहान भूक। विवेका विवेक नाहीं तेथें

५०३०१	विवेकाचे	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे । मनीं धरा विवेकाचे । ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे । बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
५०३०२	विवेकी	।।ज्ञा.गा.१०३३.०२।।	पाईक शुद्धमति स्वामीया विवेकी । वेव्हारु लौकिकीं चाळीतु असे
५०३०३	विवेकीं	।।ज्ञा.गा.०५८२.०३।।	इवलुसा प्रपंच परी तो बद्ध कीं । सज्ञानी विवेकीं न शिवती
५०३०४	विवेकु	।।ज्ञा.गा.०४९३.०२।।	नाहीं त्यास मेरु कैचा विवेकु । जनवन लोकु ब्रह्म दिसे
५०३०५	विवेकें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली । त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें । चांग विचारिलें विवेकें उगवलें । ज्ञान हरपलें तयामाजीं
५०३०६	विवेकें	।।ज्ञा.गा.०७७४.०२।।	मी तूं हा विचार विवेकें शोधावा । गोविंद हा घ्यावा याच देहीं
५०३०७	विव्हळ	।।ज्ञा.गा.०२३३.०५।।	जन हे विव्हळ तुजवीण अविचार । गुंफले साचार मायामोहें
५०३०८	विव्हळ	।।ज्ञा.गा.०२६९.०२।।	कृष्णसंगे बाली विव्हळ झाली निळी । चंदन अंगीं पोळी विरहज्वरें
५०३०९	विव्हळ	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं । हिंडे घरें चारी नवल पाहें । असमाधानी विषयीं विव्हळ । तरी केवळ दंड काजा काई
५०३१०	विव्हळ	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा । तेणें दृष्टि आलें पडळ । विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ । अंध मंद दृष्टि झाली । गिळूं पाहे हा काळ । अवचित दैवयोगें । निवृत्ति भेटला कृपाळ
५०३११	विव्हळ	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती । करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति । ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती । वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
५०३१२	विव्हळी	।।ज्ञा.गा.०१७७.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे विव्हळी जे भजती । ते जन्मा न येती भाक माझी
५०३१३	विशाळ	।।ज्ञा.गा.०२०६.१४।।	लोचन बरवें विशाळ । श्रवणीं कुंडलें झळाळ
५०३१४	विशाळ	।।ज्ञा.गा.०४३९.०३।।	वैराग्ययुक्तिचें फळ । बीज तैसें पाहिजे फळ । जेणें आपुले बोध विशाळ । पाल्हाळ ती
५०३१५	विशाळतीर्थी	।।ज्ञा.गा.०२१५.०६।।	कोल्हापुरीं यात्रे जाईन । महालक्ष्मी पाहीन । विशाळतीर्थी स्नान करीन । परी मी वीट नव्हेन
५०३१६	विशुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान । जेथ वायुचें संधान । साधना लावी त्यासी । नित्य करुनी साधन । घंटांचे नाद होती । तेथ राहे तूं लीन । विशुद्ध कंठस्थान । वेगीं जाय जिंकून
५०३१७	विशुद्धचक्रीं	।।ज्ञा.गा.०५४७.०३।।	विशुद्धचक्रीं मेरु हा नेडे । तेथें परदीपीं साहित्य जोडे
५०३१८	विशुद्धी	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे! । विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!
५०३१९	विशेखी	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं । तो सर्व पदार्थी होय दु:खी । नाम जपे तो होय सुखी । नाम विशेखी पवित्र
५०३२०	विशेखीं	।।ज्ञा.गा.०२९७.०१।।	मीपण माझें हरपलें । शेखीं ठकचि विशेखीं पडिलें बाईये

५०३२१	विशेखें	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
५०३२२	विशेष	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
५०३२३	विशेषा	।।ज्ञा.गा.०१२३.०१।।	कर्माचिया रेखा। नुलंघिती अशेषा। म्हणोनि विशेषा। केशवसेवा
५०३२४	विशेषेंसी	।।ज्ञा.गा.०४५४.०३।।	विशेषेंसी मिठी दिधली शरीरें। इंद्रियें बाहिरें नाईकती
५०३२५	विश्रांति	।।ज्ञा.गा.०१८३.०२।।	जाली ते विश्रांति याचकां सकळां। जीवीं जीवनकळा श्रीमूर्ति रया
५०३२६	विश्रांति	।।ज्ञा.गा.०४६७.०६।।	ज्ञानदेव सुखी जालीसे विश्रांति। परमानंद चित्तीं निरंतर
५०३२७	विश्रांति	।।ज्ञा.गा.०४६९.०१।।	ऐकें तूं ज्ञाना सुख आणि विश्रांति रूपा। हरिरूप दीप पाहे ऐसा
५०३२८	विश्रांति	।।ज्ञा.गा.०५९४.०३।।	आपणा आपण विचारिजे आथी। जाहली विश्रांति मीपणाशीं
५०३२९	विश्रांति	।।ज्ञा.गा.०६०२.०३।।	बहुत श्रमलों साधन करितां। विश्रांति तत्त्वतां न होयची
५०३३०	विश्रांति	।।ज्ञा.गा.०६०३.०२।।	कैंची गा विश्रांति दुर्जनाच्या संगीं। दाटोनियां भोगी नरकदु:ख
५०३३१	विश्रांति	।।ज्ञा.गा.०७०९.०१।।	ज्योतीची निजज्योति। विश्रांति विश्राम। पाहे आत्माराम। निजदृष्टी रया
५०३३२	विश्रांति	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
५०३३३	विश्रांती	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
५०३३४	विश्रांती	।।ज्ञा.गा.०६१६.०१।।	दुर्जनाच्या संगें दुर्जनत्व प्राप्ती। कैंची त्या विश्रांती साधकाशी
५०३३५	विश्रांती	।।ज्ञा.गा.०७१६.०१।।	होउनिया ज्ञान अझुनि कां रे भ्रांति। न जाली विश्रांती मीपणाची
५०३३६	विश्रांती	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
५०३३७	विश्रांती	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दु:खमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
५०३३८	विश्रांतीचें	।।ज्ञा.गा.०४७४.०१।।	विश्रांतीचें स्थान कोण रूप आम्हां। ऐसा हा महिमा सांगा स्वामी
५०३३९	विश्रांतीसी	।।ज्ञा.गा.०७४६.०३।।	गुंफेच्या आधारें चंद्र सूर्य चालती। विश्रांतीसी येती तये जवळी

५०३४०	विश्राम	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
५०३४१	विश्राम	।।ज्ञा.गा.०४५७.०५।।	न दिससी ज्ञाना देहीं तुझ्या राम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
५०३४२	विश्राम	।।ज्ञा.गा.०५३५.०४।।	ज्ञानदेव बोले नित्य नामप्रेम। तेथेंचि विश्राम हरीचा असे
५०३४३	विश्राम	।।ज्ञा.गा.०७०९.०१।।	ज्योतीची निजज्योति। विश्रांति विश्राम। पाहे आत्माराम। निजदृष्टी रया
५०३४४	विश्राम	।।ज्ञा.गा.१०५९.०३।।	गुरुलिंग जंगम। त्यानें दाविला आगम। आधिव्याधि झाली सम। तेणें पावलों विश्राम रे
५०३४५	विश्राम	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
५०३४६	विश्रामधामा	।।ज्ञा.गा.०१६८.०२।।	जय जय करुणानिधि रामा। पावें पावें पुरुषोत्तमा। जगज्जीवना विश्रामधामा। पावें आम्हां कृपाळूवा
५०३४७	विश्रामु	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु। ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
५०३४८	विश्रामु	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
५०३४९	विश्व	।।ज्ञा.गा.००४०.०१।।	विश्व भुलवी योगमाया तो। गोकुळीं रहिवासु तो गे बाई
५०३५०	विश्व	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
५०३५१	विश्व	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
५०३५२	विश्व	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
५०३५३	विश्व	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
५०३५४	विश्व	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्‌गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
५०३५५	विश्व	।।ज्ञा.गा.०४३५.०२।।	जनका हेंचि जालें। तेणें विश्व ब्रह्मचि केलें। त्यांत वेगळेपण आपुलें। मिरवूं नये
५०३५६	विश्व	।।ज्ञा.गा.०४४२.०४।।	या आस्थेसि काय काम। आपण विश्व ब्रह्म। तुम्ही सर्वांसी पावन। गुरुमूर्ति
५०३५७	विश्व	।।ज्ञा.गा.०५८७.०२।।	माझें रूप आतां काय म्यां पाहावें। जाहलों अवघें विश्व मीचि
५०३५८	विश्व	।।ज्ञा.गा.०६१६.०४।।	सज्जनाशी भासे विश्व पूर्ण मुक्त। एकत्वीं आसक्त न दिसती
५०३५९	विश्व	।।ज्ञा.गा.०६६७.०२।।	तेथें गोविंदु अवघाची जाला। विश्व व्यापूनियां उरला असे
५०३६०	विश्व	।।ज्ञा.गा.०७६९.०२।।	चहूं देहांचा वर्ण अवर्ण देखिलें। विश्व म्यां पाहिलें तयामध्यें

५०३६१	विश्व	।।ज्ञा.गा.०७७१.०१।।	विश्व ब्रह्म भासे ऐक्य येतां देहीं। अनुहातीं पाहीं अपार नाद
५०३६२	विश्व	।।ज्ञा.गा.०७७१.०२।।	देखिला परी संयोगें व्यापला। विश्व तरीच झाला बाईयांनो
५०३६३	विश्व	।।ज्ञा.गा.०७८४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे पूर्वार्धांतील गीर।सर्व हें साचार विश्व दिसे
५०३६४	विश्व	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
५०३६५	विश्व	।।ज्ञा.गा.०८३८.०६।।	निवृत्ति कृपा वरी झळके। ज्ञानेश्वराचा आनंद दीपिके। विश्व आत्मा परी येके। येकलेपणें
५०३६६	विश्व	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दुःख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
५०३६७	विश्व	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
५०३६८	विश्व	।।ज्ञा.गा.०९७९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि देहीं। अवस्थातीत पाहीं तोचि एक। निवृत्तिरायें अंजन लेवऊनि पायाळा। निजसदन तें विश्व जालें
५०३६९	विश्व	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
५०३७०	विश्व	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सर्वेचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व
५०३७१	विश्व	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
५०३७२	विश्व	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
५०३७३	विश्व	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
५०३७४	विश्वंभर	।।ज्ञा.गा.००३३.०१।।	सर्वादि सर्वसाक्षी तो। विश्वंभर खल्विद तो गे बाई
५०३७५	विश्वंभरिता	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
५०३७६	विश्वंभरु	।।ज्ञा.गा.०५११.०१।।	ब्रह्मपदाची प्राप्ति उमगेल दृष्टि। परम चैतन्याचे पोटीं विश्वंभरु वो माय
५०३७७	विश्वंभरे	।।ज्ञा.गा.१०६०.०४।।	विश्वरूप विश्वंभरे कमळनयने कमळाकरे वो। तुझें ध्यान लागो बाप रखुमादेविवरे वो

५०३७८	विश्वंभरे	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
५०३७९	विश्वआत्मा	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
५०३८०	विश्वकर्त्या	।।ज्ञा.गा.०४३२.०२।।	तुम्ही एक मुक्त केलें। विश्वकर्त्या सारिखें जालें। सत्यब्रीद आपुलें। देव बोले
५०३८१	विश्वजन	।।ज्ञा.गा.०६३४.०२।।	मायेच्या भुला रे भुलले विश्वजन। जनीं जनार्दन न देखती
५०३८२	विश्वजनपाळा	।।ज्ञा.गा.०३८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उदारु वोळला। विश्वजनपाळा ब्रीद साजे
५०३८३	विश्वजनां	।।ज्ञा.गा.०२११.०५।।	पुंडलिकें भक्तें तारिलें विश्वजनां। वैकुंठींची मूर्ति आणिली पंढरपूर पाटणा
५०३८४	विश्वजनु	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
५०३८५	विश्वजात	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
५०३८६	विश्वमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
५०३८७	विश्वरूप	।।ज्ञा.गा.०३८८.०२।।	तेंचि सखी रूप वोळखे स्वरूप। विश्वीं विश्वरूप एका तेजें
५०३८८	विश्वरूप	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
५०३८९	विश्वरूप	।।ज्ञा.गा.०४४६.०१।।	विश्वरूप पाहे तंव सभोंवतें रूपडें। पाहे चहूंकडे तोचि दिसे
५०३९०	विश्वरूप	।।ज्ञा.गा.०४४७.०१।।	अरे स्वरूपाकारणें विश्वरूप घेतलें। सगुणें झांकिलें निर्गुण रया
५०३९१	विश्वरूप	।।ज्ञा.गा.०४५२.०१।।	परेसी जंव पाहें तंव दिसे हें अरुतें। तळीं तळाखालतें विश्वरूप
५०३९२	विश्वरूप	।।ज्ञा.गा.०४५४.०२।।	सूक्ष्म सख्य नेलें विश्वरूप देहीं आलें। प्रपंचेसी मावळलें तिमिर रया
५०३९३	विश्वरूप	।।ज्ञा.गा.०८३१.०१।।	सुनीळ जें ब्रह्म बिंब सत्रावीचें। विश्वरूप चैतन्य महाकारणीं
५०३९४	विश्वरूप	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
५०३९५	विश्वरूप	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली

५०३९६	विश्वरूप	।।ज्ञा.गा.१०६०.०४।।	विश्वरूप विश्वंभरे कमळनयने कमळाकरे वो। तुझें ध्यान लागो बाप रखुमादेविवरे वो
५०३९७	विश्वरूप	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
५०३९८	विश्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४६५.०१।।	अनुपम्य तेजें धवळलें ब्रह्मांड। विश्वरूपीं अखंड तदाकार
५०३९९	विश्वरूपें	।।ज्ञा.गा.०४९२.०२।।	द्वैताच्या गोष्टी हरपल्या शेवटीं। विश्वरूपें मिठी देतु हरि
५०४००	विश्ववंद्य	।।ज्ञा.गा.०१९५.०९।।	हें चोविसां मूर्तींचें उद्धरण। शिवसहस्रनामासी गहन। हेंचि हरिहराचें चिंतन। विश्ववंद्य हे मूर्तीतें
५०४०१	विश्ववापक	।।ज्ञा.गा.१११७.०१।।	देखिला हो! हरि हा देखिला हो!। विश्ववापक मुरारी
५०४०२	विश्वव्यापक	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणे लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
५०४०३	विश्वव्यापका	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
५०४०४	विश्वाकारणें	।।ज्ञा.गा.०१९४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। तो तारक हा निर्धारु। विश्वाकारणें निरंतरु। अवतार घेतलें
५०४०५	विश्वाकारीं	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
५०४०६	विश्वाकारें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
५०४०७	विश्वाचा	।।ज्ञा.गा.०४९९.०४।।	अष्टभुजांचिया रिघालिये खेवा। तंव विश्वाचा बाहुवा देखिला वो माय
५०४०८	विश्वाचा	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
५०४०९	विश्वाचें	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
५०४१०	विश्वाचें	।।ज्ञा.गा.०५४१.०१।।	विश्वाचें आर्त माझ्या मनीं प्रकाशलें। अवघेंचि जालें देहब्रह्म
५०४११	विश्वातें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
५०४१२	विश्वात्मा	।।ज्ञा.गा.०९८७.०४।।	अरे कसे ज्ञाना एकचि बोला। विश्वात्मा देवचि भरला

५०४१३	विश्वायेवढा	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
५०४१४	विश्वावरती	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
५०४१५	विश्वाशी	।।ज्ञा.गा.०७००.०३।।	तेंचि तूं होउनी राहें विश्वाशी। ठायींच्या ठायीं निवसी अरे जना
५०४१६	विश्वास	।।ज्ञा.गा.०१६७.०३।।	ऐसा टाकुनी विश्वास। हरिनामाचाचि हव्यास। चित्त करूनी सावकाश। निरंतर स्मरावें
५०४१७	विश्वास	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
५०४१८	विश्वास	।।ज्ञा.गा.०४३४.०३।।	सद्गुरु बोलाचा विश्वास। मानस स्थीरावुनि परिस। जेथें ध्यानाचा अवकाश आकाश। फावलिया
५०४१९	विश्वास	।।ज्ञा.गा.०७३२.०२।।	मताभिमानी ऐसा विश्वास न धरिती। वचनीं निर्गुण सगुण दोन्ही भिन्न असती
५०४२०	विश्वास	।।ज्ञा.गा.०९८६.१४।।	लिगटूनी रहावें आवरावें मन। करावा जतन विश्वास हा
५०४२१	विश्वास	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
५०४२२	विश्वास	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
५०४२३	विश्वासी	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
५०४२४	विश्वासु	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
५०४२५	विश्वासु	।।ज्ञा.गा.०८९०.०१।।	जंव या वायूचा प्रकाश। तंव या भांडियाचा विश्वासु। वायो निघोनियां गेला। ठाईंचाच जाला उदासु रया
५०४२६	विश्वासे	।।ज्ञा.गा.०१२५.०३।।	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
५०४२७	विश्वासे	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
५०४२८	विश्वासें	।।ज्ञा.गा.०६८३.०२।।	थितें होतें तें निध सांठविलें। विश्वासें घेतलें लक्षवित
५०४२९	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये

५०४३०	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
५०४३१	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.०२४१.०२।।	रंगु रंगला रे रंगु रंगला रे। आदि मध्य अंत त्रिगुणविरहित विश्वीं प्रकाशला रे
५०४३२	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
५०४३३	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.०३८७.०३।।	घनदाट रूपीं एकरूप तत्त्व। दीपीं दीपसमत्व आप दिसे। निराकार वस्तु आकार पैं अपार। विश्वीं चराचर बिंबलीसे
५०४३४	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.०३८८.०२।।	तेंचि सखी रूप वोळखे स्वरूप। विश्वीं विश्वरूप एका तेजें
५०४३५	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
५०४३६	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
५०४३७	विश्वनाथ	।।ज्ञा.गा.०३५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ज्योतिर्लिंग विश्वनाथ। तेणें माझा मनोरथ पुरविला गे माये
५०४३८	विष	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
५०४३९	विष	।।ज्ञा.गा.०६०५.०३।।	अमृताचें कुंभ सायासें जोडलें। त्यामाजीं घातलें विष जैसें
५०४४०	विष	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
५०४४१	विषम	।।ज्ञा.गा.०३८२.०२।।	सखी सांगे मात उभयतां ब्रह्म। नाहीं हो विषम हरीवीण
५०४४२	विषम	।।ज्ञा.गा.०५६०.०२।।	पाडु पडिला विषम ठायीं। देतां घेतां नुरेचि कांहीं
५०४४३	विषम	।।ज्ञा.गा.०५८६.०३।।	अनुभव योगें दोन्हीं जाण सम। नाहींचि विषम अणुभरी
५०४४४	विषम	।।ज्ञा.गा.०६५१.०४।।	देह उच्च नीच आत्मा सर्व सम। मानिती विषम मंदमती
५०४४५	विषय	।।ज्ञा.गा.००८६.०२।।	परमार्थ तो कडु विषय तो गोडु। तया अवघडु संसार
५०४४६	विषय	।।ज्ञा.गा.००८७.०३।।	कृष्णनाम मंत्रु सुटे। विषय प्रपंचु तुटे। मोहनमुद्रा निघोटे। वैकुंठ रया
५०४४७	विषय	।।ज्ञा.गा.०२४६.०७।।	वैराग्य रश्मिज्वाळा चिन्मय रविकांत। धरितां प्रगटे वन्हि विषय वन हें जाळित
५०४४८	विषय	।।ज्ञा.गा.०२४६.०८।।	तृष्णेच्या श्वापदा प्रलय वर्ते अद्भुत। विषय हे मृगजळ मूढां असे भ्रमवित

५०४४९	विषय	।।ज्ञा.गा.०६१५.०३।।	पांचच विषय त्रिभुवनीं असती। सर्वही भोगिती जीव शीव
५०४५०	विषय	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
५०४५१	विषय	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
५०४५२	विषय	।।ज्ञा.गा.०९९०.०२।।	विषय त्यागितां तोचि होय मुक्त। या नांव विरक्त राजयोगी
५०४५३	विषय	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
५०४५४	विषय	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
५०४५५	विषय	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
५०४५६	विषयउपाधी	।।ज्ञा.गा.०९२३.०२।।	मना मारी सुबुद्धि तल्लीन मकरंदीं। विषयउपाधी टाकीं रया
५०४५७	विषयग्रंथी	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
५०४५८	विषयग्रंथी	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
५०४५९	विषयग्रंथीं	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ
५०४६०	विषयजात	।।ज्ञा.गा.०४५६.०६।।	ज्ञानदेवा रसीं स्नान दान गंगे। प्रपंचेसी भंगे विषयजात
५०४६१	विषयत्याग	।।ज्ञा.गा.०८५३.०२।।	सुटलेपणें करिसी विषयत्याग। तेणें अंतरीं होय अनुराग। परतोनी तरीच पावशी ब्रह्मभाग रया
५०४६२	विषयपाल्हाळ	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
५०४६३	विषयभोग	।।ज्ञा.गा.०१३०.०३।।	लावण्य मान्यता विद्यावंत। सखे स्वजन पुत्रकलत्र। विषयभोग वयसा व्यर्थ। देहासहित मरणांती
५०४६४	विषयवासना	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
५०४६५	विषयविष	।।ज्ञा.गा.०१००.०५।।	जाईल हें आयुष्य। न सेवीं विषयविष। पडतील यमशाप। वेगीं करी सौरस

५०४६६	विषयसुख	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
५०४६७	विषयसुख	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दु:ख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
५०४६८	विषयसुख	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
५०४६९	विषयसुख	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
५०४७०	विषया	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
५०४७१	विषयांची	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
५०४७२	विषयांची	।।ज्ञा.गा.०७६२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील ज्योती। पाहातां वृत्ति हरे विषयांची
५०४७३	विषयांध	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
५०४७४	विषयाकारणें	।।ज्ञा.गा.०६०३.०३।।	विषयाकारणें जाहले गुरु शिष्य। अनुभव अभ्यास स्वप्नीं नाहीं
५०४७५	विषयाचा	।।ज्ञा.गा.०२११.०३।।	आपण न करी यात्रा दुजियासि जावो नेदी। विषयाचा लंपट शिकवी कुविद्या कुबुद्धी
५०४७६	विषयाचार	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
५०४७७	विषयाची	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
५०४७८	विषयाची	।।ज्ञा.गा.०८८४.०२।।	यात्रा भरली जनीं देवीं विन्मुख प्राणी। विषयाची दाटणी भ्रांती आड रे
५०४७९	विषयाची	।।ज्ञा.गा.०९९०.०१।।	सदामुक्त असतां बद्ध जालों कैसा। विषयाची आशा धरोनिया
५०४८०	विषयाचे	।।ज्ञा.गा.०२१२.०४।।	देखोनि ऐकोनि एक बहिर अंध जाले। विषयाचे लंपट बांधोनि यमपुरीस नेलें
५०४८१	विषयाचे	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्कां लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
५०४८२	विषयाचें	।।ज्ञा.गा.०९२५.०३।।	विषयाचें समसुख बेगडाची बाहुली। अभ्राची साउली जाईल लया

५०४८३	विषयाच्या	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शें तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
५०४८४	विषयावर	।।ज्ञा.गा.१०२३.०२।।	मन चित्त धू। विषयावर थू
५०४८५	विषयावरी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
५०४८६	विषयासक्ती	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
५०४८७	विषयासक्तीचेनि	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
५०४८८	विषयासी	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
५०४८९	विषयीं	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
५०४९०	विषयीं	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
५०४९१	विषये	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मी। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
५०४९२	विषयें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
५०४९३	विषाण	।।ज्ञा.गा.००२२.०१।।	तुरे कांबळा डांगेवरी विषाण वेणु घेऊनि करीं । वैजयंती रुळे कैशी वक्षस्थळावरी
५०४९४	विष्ठा	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
५०४९५	विष्ठामूत्र	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें

५०४९६	विष्णु	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
५०४९७	विष्णु	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
५०४९८	विष्णु	।।ज्ञा.गा.०६०९.०१।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र सुजन स्थिती अंत। करिती महत् जगीं तिन्ही
५०४९९	विष्णु	।।ज्ञा.गा.०६३०.०४।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र तियेचें पैं अंग। मुळीं सृष्टि जग गोसाविणी
५०५००	विष्णु	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
५०५०१	विष्णुनाम	।।ज्ञा.गा.०४५०.०५।।	विष्णुनाम मंत्र सोहं तेज दिवटा। उजळून चोहटा शुद्ध केला
५०५०२	विष्णुभक्त	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा
५०५०३	विष्णुभक्तांसी	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
५०५०४	विष्णुभक्तें	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
५०५०५	विष्णुमाया	।।ज्ञा.गा.०४५२.०२।।	दिव्य चक्षुदृष्टि निवृत्तीनें दिधली। अवघीच बुझाली विष्णुमाया
५०५०६	विष्णुरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४५८.०५।।	दत्तचित्तवृत्ति ज्ञेयज्ञानकळा। समाधि सोहळा विष्णुरूपीं
५०५०७	विष्णुरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४६४.०५।।	उपदेश द्रष्टा जरी असे श्रेष्ठ। तरीच भाग्य विनट विष्णुरूपीं
५०५०८	विष्णुविण	।।ज्ञा.गा.०१९२.०४।।	विष्णुविण तीर्थ देव। नाहीं नाहीं हा अनुभव। याकारणें सदाशिव। पांचावदनीं जपतसे
५०५०९	विष्णुवीण	।।ज्ञा.गा.००५६.०१।।	विष्णुवीण जप व्यर्थ त्याचें ज्ञान। रामकृष्णीं मन नाहीं ज्याचें
५०५१०	विष्णुवीण	।।ज्ञा.गा.०८७५.०१।।	विष्णुवीण मार्ग घेशील अव्यंग। तरी वायांचि सोंग करणी तुझी
५०५११	विष्णुस्मरण	।।ज्ञा.गा.०३५१.०२।।	श्रवण कीर्तन पादसेवन कैसें विष्णुस्मरण केलें। अर्चन वंदन दास्य सख्य आत्मनिवेदन केलें
५०५१२	विष्णूचा	।।ज्ञा.गा.०१९३.०४।।	ऐसा महिमा विष्णूचा। ब्रह्मा बोलिलासे वाचा। तेथे पुरुषार्थ काय तुमचा। चालेल रे दूतहो
५०५१३	विष्णूचे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०१।।	यम म्हणे दूतांप्रति। जे एकादशी करिती। तया नाणावे पुढती। ते हरिदास विष्णूचे
५०५१४	विष्णूचे	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध

५०५१५	विसंचला	||ज्ञा.गा.०२२३.०४||	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
५०५१६	विसंबला	||ज्ञा.गा.०७०६.०४||	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचे पाये । विसंबला क्षण माझा जीवूं जाऊं पाहे
५०५१७	विसंबावा	||ज्ञा.गा.०४०२.०४||	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
५०५१८	विसंबावा	||ज्ञा.गा.०९१८.०३||	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
५०५१९	विसंबे	||ज्ञा.गा.००७५.०२||	गोपाळा रे तुझें ध्यान लागो मना। आनु न विसंबे हरि जगत्रजीवना
५०५२०	विसंबे	||ज्ञा.गा.००८९.०४||	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल
५०५२१	विसंबे	||ज्ञा.गा.०१२६.०१||	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
५०५२२	विसंबे	||ज्ञा.गा.०१९७.०३||	बाप रखुमादेविवरु न विसंबे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्वतां सांगितलें
५०५२३	विसंबे	||ज्ञा.गा.०२०८.०४||	भक्ति देखोनी लांचावला। जाऊं नेदि उभा केला। निवृत्तिदास म्हणे विठ्ठला। जन्मोजन्मीं न विसंबे
५०५२४	विसंबे	||ज्ञा.गा.०२३१.०१||	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
५०५२५	विसंबे	||ज्ञा.गा.०२३६.०२||	नामरूपीं गोडी। हेचि आवडी आतां। न विसंबे सर्वथा। तुजलागीं
५०५२६	विसंबे	||ज्ञा.गा.०२५५.०४||	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
५०५२७	विसंबे	||ज्ञा.गा.०२५५.०५||	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
५०५२८	विसंबे	||ज्ञा.गा.०२८८.०२||	वेधलें वो मन तयाचिया गुणीं। क्षणभर न विसंबे विठ्ठलरुक्मिणी
५०५२९	विसंबे	||ज्ञा.गा.०४१२.०१||	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया

५०५३०	विसंबे	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
५०५३१	विसंबे	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया
५०५३२	विसंबे	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
५०५३३	विसंबे	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
५०५३४	विसंबे	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
५०५३५	विसंबें	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
५०५३६	विसर	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
५०५३७	विसर	।।ज्ञा.गा.०९३०.०२।।	जाणते निवाले नेणते गुंतले। भजनेंचि गोंविले विसर जावो
५०५३८	विसरला	।।ज्ञा.गा.०४६८.०१।।	भ्रमर रस द्वंद्व विसरला भूक। त्याहुनी एथें सुख अधिक दिसे
५०५३९	विसरला	।।ज्ञा.गा.०५१८.०३।।	पाचारिलें अवस्था स्वभावें जाहल्या। म्हणोनी विसरला देहभाव माय
५०५४०	विसरला	।।ज्ञा.गा.०५३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विसरला धांव। हरिरूप भाव दीपकळा
५०५४१	विसरला	।।ज्ञा.गा.०९५७.०२।।	हंस कोठें गेला तूं पाहों विसरला। भ्रमेंचि भुलला कोहं शब्दें
५०५४२	विसरलासी	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
५०५४३	विसरलिये	।।ज्ञा.गा.०५४२.०२।।	आपण जाणतां आपण मी जालिये। आपणा पैं विसरलिये नेहटीं वो माये

५०५४४	विसरली	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
५०५४५	विसरली	।।ज्ञा.गा.०२४७.०१।।	दुडीवरी दुडी गौळणी साते निघाली। गौळणी गोरसु म्हणों विसरली
५०५४६	विसरली	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
५०५४७	विसरलें	।।ज्ञा.गा.०१०८.०१।।	आठवितां विसरलें आपुलिया गोता। हरिनामें त्वरितां मोक्ष जाला
५०५४८	विसरलें	।।ज्ञा.गा.०३५२.०२।।	नवलावो जाले जग हरिच होऊनि ठेलें। आठवू विसरलें काय करूं
५०५४९	विसरलें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०१।।	अकल्पित द्रुम आजी संयोगें घडलें। अपार आपणांतें विसरलें गे माय
५०५५०	विसरलें	।।ज्ञा.गा.०४०६.०२।।	तनु मनु विगुंतलें मन वाचा गुंतलें। मी माझें विसरलें दर्शन गे माये
५०५५१	विसरलें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
५०५५२	विसरलें	।।ज्ञा.गा.०५७२.०३।।	जाणतां म्हणोनी नेणतां पैं गेलें । शेखीं आपणातें विसरलें बाईये वो
५०५५३	विसरलें	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
५०५५४	विसरलें	।।ज्ञा.गा.०६३३.०५।।	तत्त्वमसी बोध आत्मानात्म भेदले। दृश्य विसरलें भास आधीं
५०५५५	विसरलें	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
५०५५६	विसरलें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
५०५५७	विसरलें	।।ज्ञा.गा.०८८६.०३।।	एक श्रीकृष्ण तें विसरलें ऐसें ज्ञानदेव बोले। मूर्खेसी संगती करितां शहाणे सिंतरले
५०५५८	विसरलें	।।ज्ञा.गा.१०३२.०२।।	पाईकपणें गेलें स्वामी होउनी ठेलें। परी नाहीं विसरलें स्वामियातें
५०५५९	विसरलें	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
५०५६०	विसरलों	।।ज्ञा.गा.०४३६.०१।।	तुमचीं मिष्टामिष्ट बोलणीं। ते दर्पणाहूनि विशेष देखणीं। फार विसरलों थोडी मनीं। धरली आहे ती
५०५६१	विसरलों	।।ज्ञा.गा.०५८७.०१।।	पाहातें पाहूं गेलों पाहणें विसरलों। ब्रह्मानंदें धालों देवराया
५०५६२	विसरलों	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य

५०५६३	विसरलों	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
५०५६४	विसरल्या	।।ज्ञा.गा.०२२७.०२।।	विसरल्या चार विसरल्या पार। तल्लीन साचार कृष्णमूर्ति
५०५६५	विसरल्या	।।ज्ञा.गा.०२२७.०२।।	विसरल्या चार विसरल्या पार। तल्लीन साचार कृष्णमूर्ति
५०५६६	विसरल्या	।।ज्ञा.गा.०२२८.०३।।	पांवया छंदें परतल्या गाई। विसरल्या चारा तल्लीन ठायीं
५०५६७	विसरल्या	।।ज्ञा.गा.०२४४.०४।।	ठायीं ठायीं उभ्या विसरल्या माया। हाकितु लवलाह्या कृष्णहरी
५०५६८	विसरा	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
५०५६९	विसरु	।।ज्ञा.गा.०२८७.०२।।	आपआपणिया पडे माय विसरु। मज आवडे तो नंदाचा कुमरु गे माये
५०५७०	विसरु	।।ज्ञा.गा.०३५८.०२।।	देवें नवल केलें मन माझें मोहिले। विसरु तो आठऊ जाला गे माये
५०५७१	विसरु	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
५०५७२	विसरु	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
५०५७३	विसरु	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
५०५७४	विसरु	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
५०५७५	विसरु	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
५०५७६	विसरु	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
५०५७७	विसरुनी	।।ज्ञा.गा.०२७३.०१।।	मी माझें म्हणतां ठकचि ठेलिये। आपुले जाति कूळ विसरुनी गेलिये

५०५७८	विसरू	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया
५०५७९	विसरूं	।।ज्ञा.गा.११०७.०१।।	विठोबा! मी कसा विसरूं कसा विसरूं?। तूं माय मी लेकरूं
५०५८०	विसरूं	।।ज्ञा.गा.११०७.०१।।	विठोबा! मी कसा विसरूं कसा विसरूं?। तूं माय मी लेकरूं
५०५८१	विसरून	।।ज्ञा.गा.०७२८.०४।।	ब्रह्मांडभूषणाचें आलें राज्य। विसरून गेला दरिद्रलाज। द्रष्ट द्रष्ट म्हणती माझे। आप्त जाण
५०५८२	विसरे	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
५०५८३	विसरें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
५०५८४	विसरोनि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दुःख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
५०५८५	विसर्जन	।।ज्ञा.गा.०७१३.०५।।	नाहीं आवाहन कैंचें विसर्जन। स्वरूपींच लीन ज्ञानदेव
५०५८६	विसर्जिलें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
५०५८७	विसर्जील	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
५०५८८	विसांवेटी	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
५०५८९	विसावला	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
५०५९०	विसावले	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
५०५९१	विसावलें	।।ज्ञा.गा.०७३४.०२।।	ब्रह्म ज्योतिरूप विसावलें जेथ। अनुभव साद्यंत पहा तुम्हीं

५०५९२	विसावा	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें
५०५९३	विसावा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
५०५९४	विसावा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०२।।	माझा विसावा माहेर वो पंढरपूर
५०५९५	विसावा	।।ज्ञा.गा.०३८४.०४।।	ज्ञानदेवीं शिवा उन्मनी रिघावा। हरीचा विसावा सर्वांघटीं
५०५९६	विसावा	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
५०५९७	विसावा	।।ज्ञा.गा.०६८२.०२।।	आतां मी जाईन आपुलिया गांवा। होईल विसावा सुखसागरीं वो माय
५०५९८	विसावा	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
५०५९९	विसावों	।।ज्ञा.गा.०७३३.०२।।	विसावों आलें पातलें चैतन्य तेथें। पाहे पां निरुतें अनुभवें
५०६००	विसुरा	।।ज्ञा.गा.०२६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहज सांवला। निर्गुण दाविला विसुरा गे माये
५०६०१	विस्तव	।।ज्ञा.गा.१०१८.०३।।	पाणीयानें विस्तव पेटविला। वारियानें लाविली वाती। आपेंआप दीप प्रकाशला। तेथें न दिसे दिवस राती रे
५०६०२	विस्तार	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
५०६०३	विस्तार	।।ज्ञा.गा.०४५३.०४।।	विस्तारीं विस्तार गुण गुह्य सार। एकाएकीं पार सार धरीं
५०६०४	विस्तार	।।ज्ञा.गा.०७७१.०३।।	पिंडब्रह्मांडाचा विस्तार विस्तारला। माझा मीच झाला कोणपरी
५०६०५	विस्तार	।।ज्ञा.गा.०८००.०१।।	सत्रावीचे गांवीं शून्याचा विस्तार। प्रणव निराकार सदैव असे
५०६०६	विस्तार	।।ज्ञा.गा.०८२२.०४।।	पश्चिमपंथीं नाडी घोष वाहे जिचा। तेथून ध्वनीचा विस्तार गा
५०६०७	विस्तार	।।ज्ञा.गा.०९४७.०१।।	निर्मिला म्हणसी परेचा विस्तार। तेथें हा विचार वायांवीण
५०६०८	विस्तार	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार

५०६०९	विस्तार	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
५०६१०	विस्तारला	।।ज्ञा.गा.०७७१.०३।।	पिंडब्रह्मांडाचा विस्तार विस्तारला। माझा मीच झाला कोणपरी
५०६११	विस्तारलासी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
५०६१२	विस्तारलें	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
५०६१३	विस्तारलें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
५०६१४	विस्तारलें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
५०६१५	विस्तारलें	।।ज्ञा.गा.०६७७.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें तो कठीण सांगतां। आब्रह्मीता जयाचिया सत्ता विस्तारलें
५०६१६	विस्तारलें	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
५०६१७	विस्तारलें	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
५०६१८	विस्तारलें	।।ज्ञा.गा.०७३५.०२।।	सांवळें सकुमार बिंदूचे अंतरीं। अर्धमात्रेवरी विस्तारलें
५०६१९	विस्तारलें	।।ज्ञा.गा.०९९५.०४।।	ज्ञानदेवें भाष्यें केलें। गीताज्ञान विस्तारलें। भक्ती भाग्यवंतीं घेतलें। भाष्येंकरुनी गीतेच्या
५०६२०	विस्तारलें	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दुःख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
५०६२१	विस्तारिली	।।ज्ञा.गा.०३९१.१२।।	सगुण रचना वोजा विस्तारिली। भुजंगी व्याली तिचीं काय झालीं पिलीं
५०६२२	विस्तारिलें	।।ज्ञा.गा.०५९२.०३।।	विवर्तक जाली विस्तारिलें जग। नव्हे भिन्न भाग एकमेव
५०६२३	विस्तारिलें	।।ज्ञा.गा.१०५६.०२।।	लिंग देखिलें देखिलें। तिहीं त्रिभुवनीं विस्तारिलें

५०६२४	विस्तारीं	।।ज्ञा.गा.०४५३.०४।।	विस्तारीं विस्तार गुण गुह्य सार। एकाएकीं पार सार धरीं
५०६२५	विस्तारु	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
५०६२६	विस्तारु	।।ज्ञा.गा.०१०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु पाहतां विस्तारु। नामाचा बडिवारु न बोलवे
५०६२७	विस्तारु	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
५०६२८	विस्तारु	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
५०६२९	विस्तारु	।।ज्ञा.गा.०५३७.०१।।	अंतरीचा विस्तारु ब्रह्मीं पाल्हायिला। तेथें एक मनु सिद्धसाधकु भला
५०६३०	विस्तारू	।।ज्ञा.गा.०५४७.०१।।	पाहतां वटाचा विस्तारू कैसा। शाखा फुटलिया कळिया तैसा
५०६३१	विस्तारू	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
५०६३२	विस्मयें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०५।।	जाणों जाय तंव जाणणिया सारिखें। नवल विस्मयें कवण सांगों
५०६३३	विस्मयो	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
५०६३४	विस्मरण	।।ज्ञा.गा.०४६६.०१।।	त्रिपदा चतुष्पदा गायत्रीस्मरण। त्याचें विस्मरण हरिप्रेमें
५०६३५	विस्मरों	।।ज्ञा.गा.०५६०.०१।।	स्मरो कैसेंनी विस्मरों कैसेंनी। दोहीपरी मज अटी रया
५०६३६	विस्मित	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
५०६३७	विस्मृति	।।ज्ञा.गा.०३८९.०८।।	विस्मृति गुणांची स्मृति पैं भजना। दृष्टादृष्ट जनां ब्रह्मरूप
५०६३८	विस्मृति	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
५०६३९	विस्मो	।।ज्ञा.गा.०३१८.०२।।	माझीये कडीये तान्हा तुझीये कडीये कान्हा । देवकी यशोदा विस्मो करिती मनीं
५०६४०	विस्मो	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
५०६४१	विस्मो	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया

५०६४२	विस्मो	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये
५०६४३	विस्मो	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
५०६४४	विहंगम	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
५०६४५	विहंगममार्गीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
५०६४६	विहंगमीं	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
५०६४७	विहरोनी	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
५०६४८	विहारी	।।ज्ञा.गा.०१४३.०४।।	ज्ञानदेव सर्वांपरी। यंत्र साधिलें श्रीहरि। वैकुंठीचा विहारी। हृदयांतरीं घातला
५०६४९	विहिरी	।।ज्ञा.गा.०८९६.०२।।	आड ना विहिरी बावी ना पोखरणी। सरिता ना सागर कल्पतरु रानोरानीं
५०६५०	वीज	।।ज्ञा.गा.११०२.०४।।	कडकडोनि वीज निमालीच ठायीं। भेटली मुक्ताई गोरोबाला
५०६५१	वीट	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
५०६५२	वीट	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
५०६५३	वीट	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
५०६५४	वीट	।।ज्ञा.गा.०२१५.०२।।	विठोबा पाईंची वीट। मी कई बा होईन
५०६५५	वीट	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
५०६५६	वीट	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
५०६५७	वीट	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
५०६५८	वीट	।।ज्ञा.गा.०२१५.०६।।	कोल्हापुरीं यात्रे जाईन। महालक्ष्मी पाहीन। विशाळतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
५०६५९	वीट	।।ज्ञा.गा.०२१५.०७।।	एका अंगुष्ठीं तप करीन। पृथ्वीपात्रचि लाहीन। देह कर्वतीं देईन। परी मी वीट नव्हेन

५०६६०	वीट	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन
५०६६१	वीण	।।ज्ञा.गा.०२६३.०२।।	चांदवो चांदणें। चापेवो चंदनु। देवकीनंदनु। वीण अणू नावडे वो
५०६६२	वीर	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
५०६६३	वीर	।।ज्ञा.गा.०१२६.०२।।	नामनिजधीर। गर्जती वैष्णव वीर। कळिकाळ यमाचे भार। पळाले तेथें
५०६६४	वीर	।।ज्ञा.गा.०१८९.०२।।	आले हरीचे विनट। वीर विठ्ठलाचे सुभट। भेणें जाहले दिक्पट। पळती थाट दोषांचे
५०६६५	वीर	।।ज्ञा.गा.०१८९.०६।।	ऐसें एकांग वीर। विठ्ठलरायाचें डिंगर। बाप रखुमादेविवर। तीहीं निर्धारीं जोडिला
५०६६६	वीरा	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
५०६६७	वीरें	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
५०६६८	वीस	।।ज्ञा.गा.०४७९.०२।।	तीन वीस चारी कळा अनुभविले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
५०६६९	वीसरून	।।ज्ञा.गा.१११११.०३।।	शांतीगुंति घेउनि हातीं भक्ती चोळी ल्याली। मीतूंपण ठावें नाहीं वीसरून गेली
५०६७०	वृंदावन	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्कां लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
५०६७१	वृंदावनीं	।।ज्ञा.गा.००४४.०२।।	निर्गुण गे माय गुणवंत जाला। प्रतिबिंबीं बिंबतसे चैतन्याचे मुसें । प्रति ठसावत तें वृंदावनीं। ब्रह्म असे गे माये
५०६७२	वृंदावनीं	।।ज्ञा.गा.०२३२.०२।।	चांदिणें निर्मळ। चंदनें धवळतिये। पैल वृंदावनीं वासुगा गोविंदु खेळतिये
५०६७३	वृंदावनीं	।।ज्ञा.गा.०२३४.०५।।	रासक्रीडा वृंदावनीं खेळे। इंदुवदन मेळे। उद्धरी यदुकुळें। कुळदीपकें
५०६७४	वृंदावनीं	।।ज्ञा.गा.०२३९.०१।।	वृंदावनीं आनंदु रे। विठ्ठल देवो आळविती रे
५०६७५	वृंदावनीं	।।ज्ञा.गा.०२९१.०१।।	जागृती पुसे साजणी। कवण बोलिलें अंगणीं। निरखिता वो नयनीं। वृंदावनीं देखियेला
५०६७६	वृंदावनीं	।।ज्ञा.गा.०९१३.०१।।	वृंदावनीं वनमाळी। खेळे गोपींसी धुमाळी। मदनमेचूची नवाळी। रसाकाळीं मनोहर
५०६७७	वृक्ष	।।ज्ञा.गा.०१४०.०३।।	तो नित्यकाळ पंढरी। आणि देव तेहतीस कोटी। वृक्ष जाले निरंतरी। उद्धार करावया कुळाचा
५०६७८	वृक्ष	।।ज्ञा.गा.०२०९.०५।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ अमर नेणती। वृक्ष होउनी पुढती सेविताती
५०६७९	वृक्ष	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु। ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
५०६८०	वृक्ष	।।ज्ञा.गा.०५०३.०३।।	चहूं देहां ग्रासी व्याला तत्त्वें तत्त्वेंसी। हरि वैराटेसी एक वृक्ष

५०६८१	वृक्ष	।।ज्ञा.गा.०५०३.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे वृक्षही वृक्ष न होणें। असोनी नसणें सुमनीं जैसें
५०६८२	वृक्ष	।।ज्ञा.गा.०६१०.०३।।	वृक्ष बीजामाजीं जैसा सामावला। बिंदु का आटला महींत जेवीं
५०६८३	वृक्ष	।।ज्ञा.गा.०७६३.०१।।	वर मुळें शेंडा खालीं दिसे बानो। प्रपंचीं रानोरान वृक्ष बा रे
५०६८४	वृक्ष	।।ज्ञा.गा.०७६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृक्ष परिपूर्ण झाला। बीज रूढला जाणीवेचा
५०६८५	वृक्ष	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
५०६८६	वृक्षतरु	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
५०६८७	वृक्षही	।।ज्ञा.गा.०५०३.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे वृक्षही वृक्ष न होणें। असोनी नसणें सुमनीं जैसें
५०६८८	वृक्षासी	।।ज्ञा.गा.०२१०.०१।।	कल्पना वृक्षासी देखिलें। चिंतामणीस चिंतिलें। कामधेनूसी अपेक्षिलें। जीण्या जिवविलें तेंचि हरिरूप पंढरिये
५०६८९	वृत्तांतु	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
५०६९०	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
५०६९१	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
५०६९२	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
५०६९३	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०३८९.०१।।	प्राणाची पैं सखी पुसे आत्मयासी। ईश्वरीं ध्यानाची वृत्ति गेली
५०६९४	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०३८९.०२।।	पांगुळल्या वृत्ति हारपली भावना। निमाली कल्पना ब्रह्मीं रया
५०६९५	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४३९.०७।।	वैराग्याविण मुक्ति जोडे। निदान वृत्ति हातां चढे। सोपा गुह्य झाला गूढ। ज्ञानदेवाचा
५०६९६	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४५३.०३।।	इंद्रियांच्या वृत्ति दशवे द्वारीं गति। देहगेहउपरती होईल तुज
५०६९७	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४५८.०३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रूपीं हे वृत्ति बुडीयेली
५०६९८	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०४६७.०२।।	स्थिरावलें ध्यान ज्ञानाचिये वृत्ति। विज्ञानसंपत्ति साधलिया
५०६९९	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०५९१.०५।।	सर्व वृत्ति शून्य म्हणे तोचि धन्य। ज्ञानदेव मान्य सर्वस्वेंशी
५०७००	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७४७.०३।।	वृत्ति झेंपावली आनंद झाला सैरा। सत्रावी येरझारा करी जेथें

५०७०१	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७५७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु जाणती। इतरांची वृत्ति चालेचिना
५०७०२	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७६२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील ज्योती। पाहातां वृत्ति हरे विषयांची
५०७०३	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७७७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृत्ति सहस्रदळीं लावा। मसुरामात्र बरवा ध्यायी जाई
५०७०४	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०७८८.०२।।	सहस्रदळीं वृत्ति लावितां नि:शंक। मनासी भवासी ऐक्यता तेथें
५०७०५	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
५०७०६	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९९०.०३।।	विरक्त तो कवण त्रिवर्गाचें शून्य। वृत्ति हे सुलीन स्वरूपीं राहे
५०७०७	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
५०७०८	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
५०७०९	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
५०७१०	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
५०७११	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
५०७१२	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
५०७१३	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
५०७१४	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
५०७१५	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
५०७१६	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया

५०७१७	वृत्तिशून्याकारें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
५०७१८	वृत्तिसहित	।।ज्ञा.गा.१०५३.०५।।	जप तप वृत्तिसहित। निवृत्ति होईन निश्चित। समाधी बैसेन एकतत्त्व। मुखीं मात नामाची
५०७१९	वृत्तिसहित	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
५०७२०	वृत्तिसहित	।।ज्ञा.गा.१०५४.०८।।	वृत्तिसहित मज लपवीं। माझें मन चरणीं ठेवीं। निवृत्ति पदोपदीं गोवीं। तूं गोसावी दीनोद्धरण
५०७२१	वृत्ती	।।ज्ञा.गा.०२९४.०५।।	सांठवले आकार इंद्रियांच्या वृत्ती। शामतेजें दीप्तीं धवळलें
५०७२२	वृत्ती	।।ज्ञा.गा.०७०९.०५।।	नाद ना बिंदू कळा न जोति। निवृत्तिनें वृत्ती पालटली रया
५०७२३	वृत्तींचें	।।ज्ञा.गा.००७७.०३।।	ज्ञानेसहित ज्ञान विज्ञानें धन। वृत्तींचें समाधान निवृत्ति करी
५०७२४	वृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.०५३३.०१।।	वृत्तीचा उच्छेद मनाचा निग्रह। धारणा विग्रह तेजतत्त्वीं
५०७२५	वृत्तीची	।।ज्ञा.गा.०४५५.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति आपणांसकट। अवघेंची वैकुंठ चतुर्भुज
५०७२६	वृत्तीची	।।ज्ञा.गा.०४६२.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति देखिली म्यां तुझी। हरपली माझी चित्तवृत्ति
५०७२७	वृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
५०७२८	वृत्तीसहीत	।।ज्ञा.गा.०६४१.०१।।	गगनीं भासले अगणीत तारे। तेथें मन मुरे वृत्तीसहीत
५०७२९	वृत्तीसी	।।ज्ञा.गा.१०८७.११।।	बाप रखुमादेविवर ध्यान। वृत्तीसी साधलें पूर्ण। ज्ञानदेव म्हणे निधान। विठ्ठलीं मन स्थिरावलें
५०७३०	वृत्तीसीं	।।ज्ञा.गा.०४७२.०२।।	आतां मी न करी भ्रांतीचें भ्रमण। वृत्तीसीं मार्जन केलें असे
५०७३१	वृथा	।।ज्ञा.गा.०५९९.०२।।	केवीं तुज कळे सांग जीव रूपा। वृथा भ्रम बापा करितोसी
५०७३२	वृथा	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
५०७३३	वृथा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
५०७३४	वृथा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
५०७३५	वृद्ध	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
५०७३६	वृद्ध	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध

५०७३७	वृद्धपणीं	।।ज्ञा.गा.०८८३.०१।।	उपजलें देह बाळपणें गेलें। तुझें तुजची देखतां तारुण्यपण मत्सरें आटिलें। आतां वृद्धपणीं कायिसी अंगवणी रया
५०७३८	वेंचला	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
५०७३९	वेंचितां	।।ज्ञा.गा.०६६३.०२।।	मोगरा फुलला मोगरा फुलला। फुलें वेंचितां अतिभारु कळियांसी आला
५०७४०	वेंचितासी	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
५०७४१	वेंचिलें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
५०७४२	वेंचिलें	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
५०७४३	वेंचे	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
५०७४४	वेंचे	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
५०७४५	वेंधूनि	।।ज्ञा.गा.०४३५.०३।।	गुरुवाक्य परम धडा। अनुभव भाविकाचा हुडा। तो अचाट धारकडा। वेंधूनि जावें
५०७४६	वेख	।।ज्ञा.गा.०३८९.०६।।	या ध्यानीं गुंफलें मनामाजीं वेख। द्वैतभानसुख नाठवे मज
५०७४७	वेखु	।।ज्ञा.गा.०३२९.०५।।	कल्पतरु चोखु चिंतामणी वेखु । मनामाजीं हरिखु देखियेला
५०७४८	वेग	।।ज्ञा.गा.०८६९.०३।।	वेग करीं भजनां काळ यम श्रेष्ठ। कैसेंनी वैकुंठ पावशील झणें
५०७४९	वेग	।।ज्ञा.गा.०९५०.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवघा। शून्याशून्य वेग ज्ञानघन
५०७५०	वेगळा	।।ज्ञा.गा.००४१.०१।।	पैल गोल्हाटमंडळ तो। त्रिकुटा वेगळा तो गे बाई
५०७५१	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा

५०७५२	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
५०७५३	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०२८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
५०७५४	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०३३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु तिहीं गुणां वेगळा। शक्ति नव्हे दादुला गे माये
५०७५५	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०३४६.०३।।	मेघजळ वोळे मिळे सिंधूचिया जळा। तैसा नव्हे तो वेगळा एक होऊनि ठेला
५०७५६	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
५०७५७	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
५०७५८	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
५०७५९	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
५०७६०	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
५०७६१	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
५०७६२	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
५०७६३	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०५४०.०४।।	रखुमादेविवर अठांगीं आगळा। सप्तधातु वेगळा ब्रह्मउदधी
५०७६४	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०५७९.०३।।	रखुमादेविवरु महद्‍भूता वेगळा। त्याहूनि तो मनीं मानला गे माय
५०७६५	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०६९३.०३।।	रखुमादेविवरु देखण्या वेगळा देखिला। सगुण निर्गुण जाला बाईये वो

५०७६६	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०२।।	नव्हे पुरा इती यती ना हा गृहस्थ । घातला याती वेगळा रे
५०७६७	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०९।।	आम्हां अवघीयासी घातला। जाती वेगळा रे रे
५०७६८	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०७७५.०२।।	ब्रह्म तत्त्व जाणे ज्योतिरूपें सगळा। ज्योतीही वेगळा ज्योती वसे
५०७६९	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०८२८.०१।।	मीच माझा डोळा मीच शून्यांत निळा। माझा मी वेगळा तयामध्यें
५०७७०	वेगळा	।।ज्ञा.गा.०९०७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवींचा जिव्हाळा। कांहीं केलिया वेगळा नव्हे गे माये
५०७७१	वेगळाची	।।ज्ञा.गा.०६१३.०५।।	ज्ञानी ज्ञानेश्वर मिळोनियां गेला। मरण्या जिण्या झाला वेगळाची
५०७७२	वेगळाची	।।ज्ञा.गा.०८६१.०२।।	भस्मउधळण जटाभारू। अथवा उदास दिगंबरू। न धरीं लोकांचा आधारु। आहे तो विचारू वेगळाची
५०७७३	वेगळाची	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
५०७७४	वेगळालिया	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
५०७७५	वेगळालें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
५०७७६	वेगळावलें	।।ज्ञा.गा.०३६६.०२।।	दैन्याचे सांकडीपासूनि वेगळावलें। पैं जवळी बैसविलें आनंदपदीं वो माय
५०७७७	वेगळावलें	।।ज्ञा.गा.०४९७.०४।।	आतां मी वेगळावलें पांचाहुनी जाहालें। परब्रह्म जोडलें किरु वो माय
५०७७८	वेगळिक	।।ज्ञा.गा.१०४८.०१।।	तूं माझा स्वामी मी तुझा रंक। पाहतां न दिसे वेगळिक
५०७७९	वेगळी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
५०७८०	वेगळी	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
५०७८१	वेगळी	।।ज्ञा.गा.०३१५.०२।।	पापा वेगळी मी जाले वो नारी । विठ्ठला घरीं नांदतसे
५०७८२	वेगळी	।।ज्ञा.गा.०७५९.०३।।	रज तम सत्त्व यांहुनी निराळी। लक्षाही वेगळी निवृत्ति जाणे
५०७८३	वेगळी	।।ज्ञा.गा.०८२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीची आण। या वेगळी खूण आणिक नाहीं

५०७८४	वेगळी	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
५०७८५	वेगळी	।।ज्ञा.गा.०९२१.०४।।	डोळ्यांतील बाहुली। करितां नये वेगळी। सखी म्हणुनि साउली । धरितां नये
५०७८६	वेगळी	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
५०७८७	वेगळी	।।ज्ञा.गा.१०१७.०१।।	काळी कोसी कपिला धेनु रे। तिचें दुभतें काय वानूं रे। तिसी बापमाय दोन्ही नाहीं रे। ते असक्रिया वेगळी पाहें रे कान्हो
५०७८८	वेगळीक	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
५०७८९	वेगळीच	।।ज्ञा.गा.०५५१.०२।।	काय सांगूं मातु वेगळीच धातु। जिवा हा जिवांतु व्यापुनी ठेला
५०७९०	वेगळे	।।ज्ञा.गा.११०४.०२।।	काळें ना सांवळें पिवळें ना ढवळें। चहूं ते वेगळे पुढे पाहे
५०७९१	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
५०७९२	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०१६९.०३।।	सांडुनी हरिचा पंथ। वेगळें नच जाती। भक्तचरणीं ठेवुनिया चित्त। रामकृष्ण नाम स्मरति
५०७९३	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०३।।	जें माये अविद्ये वेगळें। गुणत्रया नातळे। काळें गोरें ना सावळें। निर्धारितां नेणवे
५०७९४	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०५।।	जें रूपा अरूपा वेगळें। सहस्रनामांहूनि आगळें। परम कृपेचें कोवळें। क्रियाकर्माविरहित
५०७९५	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
५०७९६	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
५०७९७	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०३६६.०५।।	सदोदित भरलें त्या तिहीं गुणां वेगळें। तें अगणित वर्षलें प्रेमघरीं वो माय
५०७९८	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०३६७.०२।।	आणिकां न कळे तें त्रिगुणां वेगळें। तें मज गोवळें दाविलें वो माय
५०७९९	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
५०८००	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०२।।	सलिलीं तरंग तरंगीं सलील। निवडूनियां कोण वेगळें करील
५०८०१	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०४१७.०४।।	निवृत्तिदासा वेगळें। सांगावयां नाहीं उरलें

५०८०२	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०५०८.०५।।	पाहतां ठेंगणें डोळे न्याहाळितां आगळें। तें पदप्राप्ती वेगळें सगुणनिर्गुण वो माय
५०८०३	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०५५३.०३।।	बाप रखुमादेविवरु भूतजाता वेगळें। पराहूनि परतें पांगुळलें
५०८०४	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०५६१.०१।।	कूटाकूट अंतीं कूटस्थ पैं जालें। अशेष उरलें त्या वेगळें गे माय
५०८०५	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०५६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व वेगळें। अर्धमातृका सामावलें अशेष परेसहित
५०८०६	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०६७१.०१।।	पंचविसा वेगळें महत्तत्त्व बोलिजे। तें मज अंगविजे ऐसें निवृत्ति केलें वो माये
५०८०७	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०२।।	पाहों जाय तव पाहाणया वेगळें। तें सुखसोहळे कोण बोले
५०८०८	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०७५२.०२।।	मन बुद्धी चित्त अंत:करण जाण। या वेगळें निर्वाण ब्रह्म तेंचि
५०८०९	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०८२१.०३।।	अकरा वेगळें नाहीं बा आणिक। माझे नेत्रीं देख शुद्ध ज्योती
५०८१०	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०८९२.०३।।	तें कल्पिलिया नकळे गुरुकृपें वेगळें। वायांवीण उगलें कां धांवतोसी सैरा
५०८११	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०९०७.०२।।	मित्रत्व करा जीवाहूनि वेगळें। पढियंते आगळें प्रेम जाण
५०८१२	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
५०८१३	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०९३४.०१।।	पाहतां पाहणें दृश्याही वेगळें। तें कैसें आकळे ब्रह्मतेसी
५०८१४	वेगळें	।।ज्ञा.गा.०९८३.०१।।	प्रकाशें देखिलें त्याहुनी वेगळें। नाहीं तें धरिलें सोहं मार्गें
५०८१५	वेगळें	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
५०८१६	वेगळें	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
५०८१७	वेगळें	।।ज्ञा.गा.१०४५.०२।।	चौ हातांहून आगळें। द्विकारांहूनि वेगळें गे माये
५०८१८	वेगळें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु शून्याहूनि वेगळें। त्या बाळका सामाविलें आपुल्या व्योमीं
५०८१९	वेगळें	।।ज्ञा.गा.१०८१.०१।।	काळें ना सावळें। श्वेत ना पिवळें। नादबिंदाहून वेगळें। तें कवण रे चांगया
५०८२०	वेगळें	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
५०८२१	वेगळेंचि	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि
५०८२२	वेगळेंचि	।।ज्ञा.गा.०९९२.०१।।	राम सर्वत्र देखणा सर्वांघटीं असे। ऐसें हें पिसें परि वेगळेंचि

५०८२३	वेगळेंची	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
५०८२४	वेगळेंची	।।ज्ञा.गा.०५२९.०२।।	निश्चळीं निश्चळ नलगे अळुमाळ। तत्त्वता अढळ तें वेगळेंची
५०८२५	वेगळेंची	।।ज्ञा.गा.०५९६.०१।।	घटु जें जें होय आधींच गगन। राहे पैं व्यापून वेगळेंची
५०८२६	वेगळेंची	।।ज्ञा.गा.०८६१.०३।।	जप तप अनुष्ठान। क्रिया कर्म यज्ञ दान। कांसया इंद्रियां बंधन। आहे तें निधान वेगळेंची
५०८२७	वेगळेंची	।।ज्ञा.गा.०८६१.०४।।	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
५०८२८	वेगळेपण	।।ज्ञा.गा.०४३५.०२।।	जनका हेंचि जालें। तेणें विश्व ब्रह्मचि केलें। त्यांत वेगळेपण आपुलें। मिरवूं नये
५०८२९	वेगळेपणें	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
५०८३०	वेगळेसी	।।ज्ञा.गा.०३६७.०१।।	निरालंब स्तंभ घातला निजयोगु। साही वेगळेसी वो माय
५०८३१	वेगळ्याल्या	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळ्याल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
५०८३२	वेगा	।।ज्ञा.गा.०८४३.०६।।	हातींच्या पवित्रा कानाचियां नगा। धावोनियां वेगा हिरोनी घेती
५०८३३	वेगा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
५०८३४	वेगाचेनि	।।ज्ञा.गा.०२९५.०२।।	पवन वेगाचेनि अंतरलें तुम्हासी। आतां मागुती वो कैसी परतेन वो माये
५०८३५	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०१००.०५।।	जाईल हें आयुष्य। न सेवीं विषयविष। पडतील यमशाप। वेगीं करी सौरस
५०८३६	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०१०७.०२।।	आपुली आपण करा सोडवण। संसारबंधन तोडा वेगीं
५०८३७	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०११७.०१।।	संपत्तिविपत्तिदु:ख। हरेल अवघा शोक। वेगीं करूनियां विवेक। हरिस्मरण करीं
५०८३८	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०१५९.०१।।	जिये गावीं हरिकथा। भक्त नांदती सर्वदा। तेथें देवांचिया चळथा। वेगीं पळती निर्धारिं
५०८३९	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०१६४.०३।।	दिंडी टाळ मृदंग। गीतीं गातां हरि सर्वांग। वेगीं येतु पांडुरंग। नश्वरीत नाचावया
५०८४०	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु
५०८४१	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु
५०८४२	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे
५०८४३	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०१९४.०५।।	यालागी संतांचा मेळा। देखाल जेथें डोळां। तया नमस्कार सकळां। ते वेगीं वंदावें
५०८४४	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०२६३.०१।।	घनु वाजे घुणघुणा। वारा वाजे रुणझुणा। भवतारकु हा कान्हा। वेगीं भेटावा कां

५०८४५	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०२६३.०३।।	चंदनाची चोळी। माझें सर्व अंग पोळी। कान्हो वनमाळी। वेगीं भेटवा कां
५०८४६	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०२६३.०४।।	सुमनाची सेज। सितळ वो निकी। पोळे आगीसारिखी। वेगीं विझवा कां
५०८४७	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०२७२.०२।।	जीवें अनुसरलिये अझुनी कां नये। वेगीं आणावा तो सये प्राणु माझा
५०८४८	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०२७६.०३।।	दहिंभाताची उंडी लावीन तुझ्या तोंडीं। जीवा पढिये त्याची गोडी सांग वेगीं
५०८४९	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्मे
५०८५०	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०३८९.१०।।	वेगीं सांग ठसा कोण हें रूपडें। कृष्णचि चहूंकडे बिंबलासे
५०८५१	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०५२३.०४।।	ज्ञानदेवा जप हरि आत्मा माझा। चिंतितां नील जाये तूं वेगीं
५०८५२	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०६४४.०३।।	अकळित काळ जंव आहे दुरी। तंव तूं श्रीहरि चित्त वेगीं
५०८५३	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०६५७.०६।।	अपार अधिष्ठानी सत्य ही अभंगी। जाणूनियां वेगीं जीवीं धरा
५०८५४	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०६६९.०२।।	द्वैत गिळी अद्वैत मेळीं। चित्ताची काजळी तोडी वेगीं
५०८५५	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०६९०.०६।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलुचि अंगीं। निवृत्तिरायें वेगीं दाखविला
५०८५६	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०८२५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांतरीं तुर्या। निवृत्तियोगी वेगीं गुज बोले
५०८५७	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात ह्रदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
५०८५८	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
५०८५९	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें
५०८६०	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
५०८६१	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०८६८.०१।।	तैं सत्त्वरजतमें धुतलिया आशा। वेगीं त्या निराशां फळेंवीण
५०८६२	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०८६९.०२।।	मोलाचें आयुष्य दवडितोसी वायां। माध्यान्हींची छाया जाय वेगीं
५०८६३	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०८७०.०४।।	ज्ञानदेवा गीत जालें असे सांग। वेगीं श्रीरंग पावेल तुज
५०८६४	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
५०८६५	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०८९१.०४।।	भाड्याचें घर। किती वाढविसी रे गव्हारा। दिनु गेलिया काय पंथु आहे। ऐसें जाणोनियां वेगीं ठाकी लवलाहें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे पाय रया
५०८६६	वेगीं	।।ज्ञा.गा.०८९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे हें साधूचें लक्षण। अंतकाळीं आपण वेगीं पाहा

५०८६७	वेगीं	||ज्ञा.गा.०९१३.०५||	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
५०८६८	वेगीं	||ज्ञा.गा.०९३५.०४||	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व शेज। वेगीं तूं उमज अरे रया
५०८६९	वेगीं	||ज्ञा.गा.०९४९.०१||	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
५०८७०	वेगीं	||ज्ञा.गा.०९५६.०१||	सायखडियाचें बिक। अचेत करी परिपाक। जनदृष्टीचें कवतुक। स्फुरे वेगीं
५०८७१	वेगीं	||ज्ञा.गा.०९५७.०४||	ज्ञानदेवा घर विठ्ठल आचार। वेगीं पर पार हंस पावे
५०८७२	वेगीं	||ज्ञा.गा.१०००.०२||	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
५०८७३	वेगीं	||ज्ञा.गा.१०००.१७||	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं निःसंगी
५०८७४	वेगीं	||ज्ञा.गा.१००१.०५||	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दुःखित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
५०८७५	वेगीं	||ज्ञा.गा.१००१.०७||	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
५०८७६	वेगीं	||ज्ञा.गा.१००१.१६||	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
५०८७७	वेगीं	||ज्ञा.गा.१००१.२५||	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
५०८७८	वेगीं	||ज्ञा.गा.१०१०.०५||	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
५०८७९	वेगीं	||ज्ञा.गा.१०५३.०२||	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम
५०८८०	वेगीं	||ज्ञा.गा.१०६५.०४||	वऱ्हाड नव्हे स्वप्न गे माये। बाप रखुमादेविवराचे वेगीं धरावे पाये
५०८८१	वेगीं	||ज्ञा.गा.१०७७.०४||	पितियाचा वेष धरूनियां वेगीं। मातेचें सुख भोगावया लागीं
५०८८२	वेगु	||ज्ञा.गा.००४८.०३||	असोनी संसारीं जिव्हे वेगु करी। वेदशास्त्र उभारी बाह्या सदा

५०८८३	वेगु	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
५०८८४	वेगें	।।ज्ञा.गा.०७०२.०२।।	नाम तें अवघें उच्चारिसी वेगें। येर तें वाउगें कर्महीन
५०८८५	वेगें	।।ज्ञा.गा.०७०९.०३।।	देखोनि उजाळ म्हणसी त्यासी ब्रह्म। चुकलास वर्म वेगें ते रया
५०८८६	वेगें	।।ज्ञा.गा.०७४१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे विवरण करीं वेगें। निवृत्तीच्या संगें साधिलें हेंचि
५०८८७	वेगें	।।ज्ञा.गा.०८००.०२।।	पश्चिम पूर्व असे शुक्ल कृष्ण नारी। दैवी आणि आसुरी वेगें शोधा
५०८८८	वेगें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
५०८८९	वेगें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
५०८९०	वेगें	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
५०८९१	वेगें	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे!। विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!
५०८९२	वेगेसी	।।ज्ञा.गा.०१७४.०३।।	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि हृषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेसी
५०८९३	वेचला	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
५०८९४	वेचलें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
५०८९५	वेचिला	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
५०८९६	वेचिलें	।।ज्ञा.गा.१०३५.०२।।	खिरजट घोंगडें फाटकें तें कैसें। वेचिलें कैसें भोगिजे गा
५०८९७	वेचुनी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया

५०८९८	वेचूनियां	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
५०८९९	वेचे	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
५०९००	वेटाळिलें	।।ज्ञा.गा.०४६०.०४।।	वेटाळिलें धान्य खळेदान दिठी। दिधलें शेवटीं भोक्तियासी
५०९०१	वेठी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०४।।	गळां गुंजमाळा गांठी मोरपिसा वेठी। सोकरु लागे पाठी नंदरायाचा गो आई यो
५०९०२	वेठी	।।ज्ञा.गा.१०८५.०३।।	पैल वरले माळी कोल्हा करड काढी। ससा वळीतो वेठी रे
५०९०३	वेठीं	।।ज्ञा.गा.०५८४.०३।।	प्राचिनानें वर्तो जाणो या शरीरीं। जैसा वेठीं करी राबताहे
५०९०४	वेडा	।।ज्ञा.गा.०५५६.०३।।	दृष्टि कीर होय जरी निकें। द्रष्टा होय वेडा जयाचेंनि सुखें
५०९०५	वेडावला	।।ज्ञा.गा.०२४३.०२।।	बैसोनियां रथीं सुरनर खेळती। देखोनियां पशुपती वेडावला
५०९०६	वेडावला	।।ज्ञा.गा.०६५९.०४।।	वाचाळपणें परा येवो नल्हाये दातारा। अनुभवो भीतरा बाहेजु वेडावला
५०९०७	वेडावली	।।ज्ञा.गा.११०४.०४।।	गुप्त ना प्रगट पाहे हा साक्षात। लाहिता प्रचीत वेडावली।
५०९०८	वेडावलीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
५०९०९	वेडावले	।।ज्ञा.गा.०६८१.०४।।	वेडावले एकाएकीं निजधाम रूपीं। रखुमादेविवरु दीपीं दिव्य तेज वो माय
५०९१०	वेडावलें	।।ज्ञा.गा.०३५०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें वेडावलें। आपणासहित मज ब्रह्मीं बुडविलें
५०९११	वेडावलें	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
५०९१२	वेडावलेपणें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०२।।	कवण नागवितो कां नागवसी। वेडावलेपणें ठकसी तूंची। चोरोनी तुझें त्वांची नेलें। आतां गाऱ्हाणें कवणा देसी रया
५०९१३	वेडावलों	।।ज्ञा.गा.०३७२.०३।।	मंत्र सांगितला माझ्या कानीं। जाणोनी ज्ञानविज्ञानीं वेडावलों
५०९१४	वेडीवांकुडी	।।ज्ञा.गा.०४४३.०१।।	अहो जी तुम्ही नेणतेपणें। मतिमंद ज्ञानहीनें। वेडीवांकुडी बोबडीं वचनें। वंदु असे
५०९१५	वेडे	।।ज्ञा.गा.०६९७.०२।।	सखा निजसुखाचा जवळीं असतां। पुढें पहातां जाले वेडे चौघेजण
५०९१६	वेडें	।।ज्ञा.गा.०७७२.०१।।	गुजगुजीत रूप सांवळें सगुण। अनुभवितां मन वेडें होय
५०९१७	वेढा	।।ज्ञा.गा.०००७.०२।।	नागेश वेढा चक्राकार । शेंदूर पिवळा सारंगा सार । श्रुतिगुजाचा महेश्वर । निवृत्ति पूजूं आतां
५०९१८	वेढारी	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो

५०९१९	वेढिला	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
५०९२०	वेढिला	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
५०९२१	वेढिले	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भी समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
५०९२२	वेढून	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
५०९२३	वेढूनि	।।ज्ञा.गा.००२८.०३।।	काळिंदी जळाचा भोंवरा। कीं माजीं वेढूनि इंदिरावरा। माळ बांधोनियां मधुकरा। मधें रोमामाजी
५०९२४	वेढे	।।ज्ञा.गा.११०१.०२।।	गरुडाची भरारी चाले डोळ्यांपुढे। शेषाचे ते वेढे गुंडाळली
५०९२५	वेणिभागीं	।।ज्ञा.गा.१०३४.०२।।	परतलिया दृष्टि काळा देखिला जगजेठी। वेणिभागीं पृष्टीं कैसा दिसतु असे
५०९२६	वेणी	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
५०९२७	वेणु	।।ज्ञा.गा.००१९.०१।।	त्रिभंगी देहुडा ठाण मांडूनिया माये । कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितु आहे
५०९२८	वेणु	।।ज्ञा.गा.००२२.०१।।	तुरे कांबळा डांगेवरी विषाण वेणु घेऊनि करीं । वैजयंती रुळे कैशी वक्षस्थळावरी
५०९२९	वेणु	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भी समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
५०९३०	वेणु	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
५०९३१	वेणु	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
५०९३२	वेणु	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये

५०९३३	वेणु	।।ज्ञा.गा.०२३४.०२।।	छंदें छंदें वेणु वाजे। त्रिभुवनीं घनु गाजे। उतावेळ मन माझें। भेटावया
५०९३४	वेणु	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
५०९३५	वेणु	।।ज्ञा.गा.०२९९.०९।।	देहुडा पाउलीं वेणु वाहे विटेवरी नीट। वोळली कामधेनु युगें अठ्ठावीस वाट
५०९३६	वेणु	।।ज्ञा.गा.१११९.०३।।	त्रिभंगगड देहुडें ठाण मांडुनियां माय। कल्पद्रुमातळीं वेणु वाजवितो आहे
५०९३७	वेणुचिया	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
५०९३८	वेणुध्वनी	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
५०९३९	वेणुनादीं	।।ज्ञा.गा.०१९६.०६।।	अमरतरुवर तीर्थ सरोवर। वेणुनादीं श्रीधर खेळताती
५०९४०	वेद	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे
५०९४१	वेद	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
५०९४२	वेद	।।ज्ञा.गा.०१०५.०३।।	भुक्ति आणि मुक्ति नामापासीं प्रत्यक्ष। चाऱ्ही वेद साही शास्त्रें वदताती साक्ष
५०९४३	वेद	।।ज्ञा.गा.०११२.०२।।	नामेंवीण सुटका नाहीं। ऐसी वेदशास्त्रीं ग्वाही। जो वेद मस्तकीं पाही। ब्रह्मयानें वंदिला
५०९४४	वेद	।।ज्ञा.गा.०१७१.०३।।	प्रतिदिनीं हरिहरि। रामकृष्ण हेचि मुरारी। तोचि तरेल भवसागरीं। वेद चाऱ्ही बोलिले
५०९४५	वेद	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
५०९४६	वेद	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
५०९४७	वेद	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वीं सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
५०९४८	वेद	।।ज्ञा.गा.०२१४.०३।।	चारी वेद विवादती। पुराणें साक्ष देती
५०९४९	वेद	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदु:खप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
५०९५०	वेद	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया

५०९५१	वेद	।।ज्ञा.गा.०७२७.०४।।	तो जाय राहोनि वेद। पैल पंच अंशकाळ पाहाट फुटे। कीं विश्वाचा अनाथनाथा। उदय जाला
५०९५२	वेद	।।ज्ञा.गा.०७९१.०२।।	प्रणव जें गुह्य ऋषि योगियांचे। सर्वांवरिष्ठा साचें वेद आज्ञा
५०९५३	वेद	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
५०९५४	वेद	।।ज्ञा.गा.०८५०.०१।।	बहुशास्त्र जल्पणें वेद त्रिकांडपणें। बोलती लक्षणें त्रिविधमुक्ती
५०९५५	वेद	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
५०९५६	वेद	।।ज्ञा.गा.०९५४.०३।।	सर्वी सर्वरस समरसोनी आहे। उभारूनी बाहे वेद सांगे
५०९५७	वेद	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
५०९५८	वेद	।।ज्ञा.गा.१०४३.०२।।	चवाळें शुद्ध चहूं पालवी। व्योमाकारें वेद प्रसिद्ध पांघुरवी
५०९५९	वेद	।।ज्ञा.गा.१०५४.०१।।	अलक्षलक्षीं मी लक्षीं। तेथें दिसती दोही पक्षी। वेद शास्त्रां हेचि साक्षी। चंद्रसूर्यासहित
५०९६०	वेद	।।ज्ञा.गा.१११६.०३।।	भक्ति आणि मुक्ति नामापासीं हा प्रत्यक्ष। चारी वेद साहा शास्त्रें देताती साक्ष
५०९६१	वेदद्रोही	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
५०९६२	वेदध्वनि	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
५०९६३	वेदना	।।ज्ञा.गा.०३२२.०४।।	व्याली वेदना जाणे वांझ कांहीं नेणे । बालक काय जाणे तहान भूक
५०९६४	वेदपुराणें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
५०९६५	वेदमार्गें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
५०९६६	वेदवक्ते	।।ज्ञा.गा.०४५१.०५।।	तत्त्वीं तत्त्व गेलें बोलणें वैखरी। वेदवक्ते चारी मान्य झाले

५०९६७	वेदवक्ते	।।ज्ञा.गा.०४६१.०३।।	तळवटीं पाहे तंव रचिलें दान अपार। वेदवक्ते साचार बुझावले
५०९६८	वेदवाणी	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
५०९६९	वेदवाणी	।।ज्ञा.गा.०८९८.०१।।	वेदवाणी चांग स्मरतां स्मरण। नित्य नारायण हृदयीं वसे
५०९७०	वेदवाणी	।।ज्ञा.गा.१०३४.०४।।	पुरे पुरे बुद्धि निमाली वेदवाणी। आतां केवीं वर्णूं चक्रपाणी बहु काळें गे माय
५०९७१	वेदविदेही	।।ज्ञा.गा.०२३७.०२।।	गोजिरिया गुणनिधाना। बापा गुंतल्यापणाचिया साठीं। वेदविदेही विचारितां तेथें। आगम काढिती आटी रया
५०९७२	वेदशास्त्र	।।ज्ञा.गा.००४८.०३।।	असोनी संसारीं जिव्हे वेगु करी। वेदशास्त्र उभारी बाह्या सदा
५०९७३	वेदशास्त्र	।।ज्ञा.गा.००६७.०१।।	वेदशास्त्र प्रमाण श्रुतीचें वचन। एक नारायण सार जप
५०९७४	वेदशास्त्र	।।ज्ञा.गा.०१९३.०५।।	कोटि दोषांचीं किल्मिषें। जळोनि जाति निमिषें। यास वेदशास्त्र साक्षें। चंद्रसूर्यासहित
५०९७५	वेदशास्त्र	।।ज्ञा.गा.०४८४.०४।।	ज्ञानदेव सांगे वेदशास्त्र थोर। सांगतसे विचार आम्हां तुम्हां
५०९७६	वेदशास्त्र	।।ज्ञा.गा.०८६१.०४।।	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
५०९७७	वेदशास्त्र	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
५०९७८	वेदशास्त्र	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्‌गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
५०९७९	वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
५०९८०	वेदशास्त्रांचें	।।ज्ञा.गा.०१३४.०३।।	तिहीं लोकीं नाम थोर वेदशास्त्रांचें सार। सगुण निर्गुणाकार निजब्रह्म सार
५०९८१	वेदशास्त्रांसी	।।ज्ञा.गा.००४५.०२।।	धरूनियां महत्त्व झाला नृसिंहरूप। वेदशास्त्रांसी अमूर्त मूर्तीस आला
५०९८२	वेदशास्त्रापुराणा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
५०९८३	वेदशास्त्रीं	।।ज्ञा.गा.०११२.०२।।	नामेंवीण सुटका नाहीं। ऐसी वेदशास्त्रीं ग्वाही। जो वेद मस्तकीं पाही। ब्रह्मयानें वंदिला
५०९८४	वेदशास्त्रीं	।।ज्ञा.गा.०२१०.०४।।	ऐशीं वेदशास्त्रीं पुराणीं। जो रातला नामस्मरणीं। धन्य तया तीर्थ पर्वणी। धन्य वाणी तयाची
५०९८५	वेदशास्त्रीं	।।ज्ञा.गा.०८९८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीहरि हृदयस्थ। ऐसी आहे भाष वेदशास्त्रीं
५०९८६	वेदशास्त्रें	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे

५०९८७	वेदश्रुती	।।ज्ञा.गा.०५२२.०४।।	ज्ञानदेवा घरी पश्यंती वोवरी। वेदश्रुती घरीं दीप केले
५०९८८	वेदश्रुती	।।ज्ञा.गा.०७३१.०६।।	मग बोलावुनी म्हैसा म्हणे तूं ज्ञानीया कैसा। बोलका ऋचा वेदश्रुती
५०९८९	वेदश्रुती	।।ज्ञा.गा.०९२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सुकुमारु आगळा। वेदश्रुती बाळा वेधलिया
५०९९०	वेदश्रुतीची	।।ज्ञा.गा.००७९.०३।।	संतांची संगती वेदश्रुतीची मती। घेऊनियां हातीं ब्रह्मशास्त्र
५०९९१	वेदसिंधु	।।ज्ञा.गा.०९४२.०३।।	न संडी वेदसिंधु सांडी मांडी कर्म। उपाधीचा धर्म करूं नको
५०९९२	वेदा	।।ज्ञा.गा.०३७४.०२।।	ठायींचाची काळा अनादि बहु काळा। म्हणोनी वेदा चाळा लाविला गे माये
५०९९३	वेदा	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये
५०९९४	वेदा	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
५०९९५	वेदां	।।ज्ञा.गा.०२३४.०३।।	ब्रह्मविद्येचा पुतळा। गाई राखितो गोवळा। श्रुती नेणवे ते लीळा। वेदां सनकादिकां
५०९९६	वेदां	।।ज्ञा.गा.०५५८.०२।।	तेथें वेदां वाट न फुटे वेदा वाट न फुटे । येरासी कैचें पुरपुढे गे माये
५०९९७	वेदांचा	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा
५०९९८	वेदांची	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
५०९९९	वेदांचें	।।ज्ञा.गा.०७३१.०७।।	तंव तो उपनिषदांचें सार। वेदांचें गव्हर कथीत असे
५१०००	वेदांचें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
५१००१	वेदांत	।।ज्ञा.गा.०७९१.०३।।	एका वेदांत सिद्धांती प्रणव तो तत्त्वता। ज्ञानदेव वक्ता सांगतसे
५१००२	वेदांत	।।ज्ञा.गा.०९९६.०१।।	वेदांत सिद्धांत देतात पैं हाक। स्तब्ध ते जंबुक येर शास्त्रें
५१००३	वेदांतींही	।।ज्ञा.गा.०९९६.०४।।	वेदांतींही भिन्न जाणा पूर्वपक्ष। लक्षितेती लक्ष अती मूर्ख
५१००४	वेदांसी	।।ज्ञा.गा.००७२.०३।।	तेथील प्रमाण नेणवे वेदांसी। ते जीव जंतूंसी केवीं कळे
५१००५	वेदांसी	।।ज्ञा.गा.०२७८.०५।।	हरपले आकार कृष्णची क्षरला। वेदांसी अबोला श्रुतीसहित
५१००६	वेदांसी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
५१००७	वेदाचा	।।ज्ञा.गा.००१५.०४।।	सोहं या मंत्राचा वेदाचा गव्हर । म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
५१००८	वेदाचा	।।ज्ञा.गा.०१४५.०२।।	धन्य धन्य पितृव्रत। धन्य धन्य धर्म कृतार्थ। धन्य धन्य वेदाचा मतितार्थ। रामकृष्ण मुखीं नाम

५१००९	वेदाचें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्ततु असे
५१०१०	वेदाचें	।।ज्ञा.गा.०१७०.०५।।	करावें वेदाचें अध्ययन। शास्त्र करावें श्रवण। चित्तीं आठवावा नारायण। हरि हरि स्मरावे
५१०११	वेदाचें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
५१०१२	वेदादि	।।ज्ञा.गा.०८५१.०४।।	सारुनी लक्ष लक्षण शास्त्राचा उगाणा। तेथ वेदादि षड्दर्शना नुमगे पाहीं
५१०१३	वेदाध्ययन	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
५१०१४	वेदावीण	।।ज्ञा.गा.०६३६.०४।।	दिधल्यावीण दाता श्रोत्यावीण वक्ता। वेदावीण पंडित शोभा न पवे बापा
५१०१५	वेदीं	।।ज्ञा.गा.०००९.०१।।	अविनाशा अक्षयीं विधि । प्रेमळाच्या साधक सिद्धि । तुझे जाणतेपण वेदीं । नेणविजे
५१०१६	वेदीं	।।ज्ञा.गा.००४९.०१।।	चहूं वेदीं जाण साही शास्त्रीं कारण। अठराही पुराणें हरिसी गाती
५१०१७	वेदीं	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
५१०१८	वेदीं	।।ज्ञा.गा.०१७०.०१।।	परस्परें वोळखी वेदीं । शास्त्र बोले भवभेदी। जे पावले परमानंदीं। तेणें त्रिशुद्धि उद्धरले
५१०१९	वेदीं	।।ज्ञा.गा.०५५०.०४।।	ज्ञानदेवीं सार । चौ वेदीं पार। येकतत्त्वीं विचार। विज्ञानेंसी
५१०२०	वेदींचा	।।ज्ञा.गा.०१६५.०२।।	तपाहुनी तप थोर। रामकृष्ण निरंतर। येणें उद्धरतील पामर। हा निर्धार वेदींचा
५१०२१	वेदींचे	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
५१०२२	वेदें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
५१०२३	वेद्य	।।ज्ञा.गा.०६५९.०३।।	मन बुद्धीसी जें आद्य तयासी जें वेद्य। कळिकाळा कवळेना संधि जोडुनि जाये
५१०२४	वेद्य	।।ज्ञा.गा.०६६६.०४।।	चिन्मय ना चिन्मात्र वेद्य सर्वगत। स्वसंवेद्य साक्षभूत आपणयासी
५१०२५	वेधक	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णू काय कोणा रया
५१०२६	वेधतांची	।।ज्ञा.गा.०७७६.०१।।	सद्गुरु निवृत्ति दिसतो घनदाट। सुषुप्तीचा घांट वेधतांची

५१०२७	वेधला	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
५१०२८	वेधला	।।ज्ञा.गा.०३२४.०२।।	वेधु वेधला निळा पाहे घननीळा । विरहिणी केवळा रंग रसनें
५१०२९	वेधलिया	।।ज्ञा.गा.०९२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सुकुमारु आगळा। वेदश्रुती बाळा वेधलिया
५१०३०	वेधलिये	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
५१०३१	वेधलिये	।।ज्ञा.गा.०२४९.०३।।	चहूं मार्गीं गेलें न संपडे वाट। मग चैतन्याचा घाट वेधलिये
५१०३२	वेधलिसे	।।ज्ञा.गा.०३२४.०१।।	निळिये मंडळी नीळवर्ण सांवळी । तेथें वेधलिसे बाळीं ध्यानरूपा
५१०३३	वेधली	।।ज्ञा.गा.०२६९.०३।।	ज्ञानदेव प्रेम निळारूप रूपसें सोहळा। कृष्णवेधें वेधली बाळा भली वसे
५१०३४	वेधली	।।ज्ञा.गा.०५२७.०३।।	नित्यसुखवेधें वेधली कामना। कृष्णीं कृष्णनयना एक तेजें
५१०३५	वेधलें	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
५१०३६	वेधलें	।।ज्ञा.गा.०२२०.०२।।	पांडुरंगीं मन रंगलें। गोविंदाचे गुणीं वेधलें
५१०३७	वेधलें	।।ज्ञा.गा.०२८८.०२।।	वेधलें वो मन तयाचिया गुणीं। क्षणभर न विसंबे विठ्ठलरुक्मिणी
५१०३८	वेधलें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०५।।	तें सुख अपार निळीये वेधलें। कृष्णरूप हें देखिलें सर्वांरूपीं
५१०३९	वेधलें	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
५१०४०	वेधल्या	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
५१०४१	वेधल्या	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
५१०४२	वेधा	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा

५१०४३	वेधितां	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दाविता हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
५१०४४	वेधितां	।।ज्ञा.गा.०४१७.०१।।	निमिष नलगे मन वेधितां। येवढी तुझी स्वरूपता
५१०४५	वेधियलें	।।ज्ञा.गा.०२६६.०१।।	सांवळिये बुंथी सांवळिया रूपें। सांवळ्या स्वरूपें वेधियलें
५१०४६	वेधियेलें	।।ज्ञा.गा.०२६७.०१।।	निरंजन बना गेलिये साजणी। तेथें निर्गुणें माझ्या मनीं वेधियेलें
५१०४७	वेधियेलें	।।ज्ञा.गा.०२६८.०२।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें तें केउतें। येणें वो पंढरिनाथें वेधियेलें
५१०४८	वेधियेलें	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
५१०४९	वेधियेलें	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
५१०५०	वेधियेलें	।।ज्ञा.गा.०२९०.०२।।	काय सांगो माय न कळे तयाची सोये। येणें मनाचे मोडुनि पाये वेधियेलें
५१०५१	वेधियेलें	।।ज्ञा.गा.०२९५.०१।।	कासयाची चाड नाहीं वो साजणी। एकल्या निर्गुणीं वेधियेलें वो माये
५१०५२	वेधिली	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
५१०५३	वेधिली	।।ज्ञा.गा.०५७४.०१।।	काळा लपंडाई काळेरात्रीं खेळे। मी सवें वेधिली जाय काळ्याछंदें
५१०५४	वेधिलीं	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
५१०५५	वेधिलें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०३।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं गे माये। नाम रूप सोय नाहीं आम्हां
५१०५६	वेधिलें	।।ज्ञा.गा.०२७९.०२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं माय। अवघें निर्गुण होय पाचारीतां
५१०५७	वेधिलें	।।ज्ञा.गा.०२८२.०३।।	नेणें तहान भूक। नाहीं लाज अभिमान। वेधिलें जनार्दनीं। देवकीनंदनु गे माये
५१०५८	वेधिल्या	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
५१०५९	वेधी	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
५१०६०	वेधु	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु

५१०६१	वेधु	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
५१०६२	वेधु	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
५१०६३	वेधु	।।ज्ञा.गा.०२९१.०२।।	मनीं वेधु वो तयाचा। पंढरीरायाचा
५१०६४	वेधु	।।ज्ञा.गा.०३२४.०२।।	वेधु वेधला निळा पाहे घननीळा । विरहिणी केवळा रंग रसनें
५१०६५	वेधु	।।ज्ञा.गा.०३२४.०३।।	नीळवर्ण अंभ नीळवर्ण स्वयंभ । वेधें वेधु न लभे वैकुंठीचा
५१०६६	वेधु	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
५१०६७	वेधु	।।ज्ञा.गा.१०६०.०२।।	वैकुंठवासिनी विठाई जगत्रजननी। तुझा वेधु माझे मनीं रंगा येई वो ये
५१०६८	वेधुनी	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
५१०६९	वेधुनी	।।ज्ञा.गा.०९०७.०३।।	तरुमाजीं जैसा एक चंदनु। राहिला वेधुनी वनस्पती
५१०७०	वेधें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
५१०७१	वेधें	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
५१०७२	वेधें	।।ज्ञा.गा.०२८२.०२।।	पायरऊ जाला संचारु नवल। वेधें विंदान लाविलें म्हणे विठ्ठल विठ्ठल
५१०७३	वेधें	।।ज्ञा.गा.०३२४.०३।।	नीळवर्ण अंभ नीळवर्ण स्वयंभ । वेधें वेधु न लभे वैकुंठीचा
५१०७४	वेधें	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे

५१०७५	वेधें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
५१०७६	वेधें	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
५१०७७	वेरझार	।।ज्ञा.गा.०९९४.०१।।	भगवद्गीता हेचि थोर। येणें चुके जन्म वेरझार। वैकुंठवासीं निरंतर। भवसागर उतरेल
५१०७८	वेऱ्ही	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेऱ्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
५१०७९	वेली	।।ज्ञा.गा.००२२.०४।।	हिरिया ऐशा दंतपंक्ति अधर पोंवळ वेली । श्रवणींचीं कुंडलें ब्रह्मरसाचीं वोतलीं
५१०८०	वेलु	।।ज्ञा.गा.०६६३.०१।।	इवलेसें रोप लावियलें द्वारीं। त्याचा वेलु गेला गगनावरी
५१०८१	वेल्हाळ	।।ज्ञा.गा.००९२.०१।।	सुकुमार वेल्हाळ रूपें पैं सुंदर। तोचि पैं आगर नंदाघरीं
५१०८२	वेल्हाळ	।।ज्ञा.गा.०२०६.१०।।	कानीं कुंडलें झळाळ। श्रीमुख दिसतें वेल्हाळ
५१०८३	वेल्हाळा	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
५१०८४	वेल्हाळा	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
५१०८५	वेल्हाळा	।।ज्ञा.गा.१०९७.०४।।	तुजवीण वेल्हाळा कैं सुखसोहळा। रखुमादेविवरा विठ्ठला शेजे नलगे डोळां
५१०८६	वेल्हावलें	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
५१०८७	वेळ	।।ज्ञा.गा.००६८.०१।।	काळ वेळ नाम उच्चारितां नाहीं। दोन्ही पक्ष पाहीं उद्धरती
५१०८८	वेळ	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
५१०८९	वेळ	।।ज्ञा.गा.०५१५.०२।।	परोपरी पाहतां सर्वरूपीं गोपाळ। तो मजपाशीं परी वेळ न लगतां वो माय
५१०९०	वेळ	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
५१०९१	वेळ	।।ज्ञा.गा.१००७.०१।।	घुळघुळा वाजती टाळ। झणझणां नाद रसाळ। उदो जाली पाहाली वेळ। उठा वाचे वदा गोपाळ
५१०९२	वेळ	।।ज्ञा.गा.१००७.०२।।	कैसा वासुदेव बोलतो बोल। बाळापोटीं माय रिघेल। मेलें माणूस जीत उठवील। वेळ काळांतें ग्रासील

५१०९३	वेळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
५१०९४	वेळा	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
५१०९५	वेळा	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
५१०९६	वेळा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
५१०९७	वेळा	।।ज्ञा.गा.०९१८.०२।।	चंद्रासवें चकोर मिळोनियां पूर्णिमेसी विरोधु मांडिला। तो योगु दुर्मिळ म्हणोनी तो प्रसंगु विपाईला वेळा रया
५१०९८	वेळा	।।ज्ञा.गा.१०८६.०१।।	उगमेवीण पाणी वाहते सारणीं। शिंपिती माळिणी वेळो वेळा
५१०९९	वेळाची	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये
५११००	वेळावेळ	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
५११०१	वेळीं	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
५११०२	वेळीं	।।ज्ञा.गा.०२८२.०१।।	पैल विळाचिये वेळीं। आंगणीं उभी ठेलिये। येतिया जातिया पुसे। विठ्ठल केउता गे माये
५११०३	वेळु	।।ज्ञा.गा.०२२९.०५।।	काळु आतुडे परी वेळु नातुडे। म्हणोनी रक्षिलें सकळां रे
५११०४	वेळु	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
५११०५	वेळु	।।ज्ञा.गा.०२८६.०८।।	आतां येईल म्हूण गेला वेळु कां लाविला। सेला जो भिनला मुक्ताफळीं
५११०६	वेळु	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
५११०७	वेळु	।।ज्ञा.गा.०२९७.०२।।	काय सांगो तुम्हां कैंचा हा गोंवळु। न म्हणे दिन वेळु आम्हां घरीं

५११०८	वेळु	।।ज्ञा.गा.०३७६.०२।।	त्याचें नाव गोवळु फिटला काळ वेळु। जाला सकळु सकळांसहित
५११०९	वेळु	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
५१११०	वेळु	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
५११११	वेळु	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
५१११२	वेळु	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
५१११३	वेळु	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु
५१११४	वेळु	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
५१११५	वेळू	।।ज्ञा.गा.१११०.०४।।	आंत पोकळ बाहेर पोकळ कोल्हाट्याचा वेळू। म्हातारपणीं दादला केला त्याचें डेंगण पेळू
५१११६	वेळे	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दुष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
५१११७	वेळे	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
५१११८	वेळो	।।ज्ञा.गा.१०८६.०१।।	उगमेवीण पाणी वाहते सारणीं। शिंपिती माळिणी वेळो वेळा
५१११९	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.०१९७.०२।।	तो मज व्हावा तो मज व्हावा। वेळोवेळां व्हावा पांडुरंग
५११२०	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.०२८०.०२।।	विटेवरी सांवळा पाहातां पैं डोळां। मन वेळोवेळां आठवितु
५११२१	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.०२८३.०२।।	किती वो शिकवाल मज वेळोवेळां। मी तंव गोवळा रातलिये
५११२२	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
५११२३	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.०९२७.०३।।	सातवा अवतार आठवा वेळोवेळां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जवळा

५११२४	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
५११२५	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
५११२६	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
५११२७	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.१०४८.०३।।	रखुमादेविवरा विठ्ठलुराया। लागेन पायां वेळोवेळां
५११२८	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.१०८६.०२।।	नसे माळिणीचा मळा नसे सरोवर तळे। नित्य वेळोवेळां फुलतसे
५११२९	वेवाद	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदु:खप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
५११३०	वेवादती	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
५११३१	वेवादु	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
५११३२	वेव्हार	।।ज्ञा.गा.०१८७.०६।।	चौघे साक्ष ठेवुनी अंतरीं। वेव्हार ज्ञानेश्वरीं खंडियेला
५११३३	वेव्हार	।।ज्ञा.गा.०६८४.०१।।	चौदा भुवनीं चौघां भुलविलें। वेव्हार नासिले स्मृति व्यालें गे माये
५११३४	वेव्हार	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्में वेव्हार
५११३५	वेव्हार	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
५११३६	वेव्हारा	।।ज्ञा.गा.०३१६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जोडला । वेव्हारा मुकला बाईये वो
५११३७	वेव्हारा	।।ज्ञा.गा.०३७७.०१।।	संसारा तुकलिये वेव्हारा मुकलिये। घराचारा पारुषलिये काय सांगों
५११३८	वेव्हारा	।।ज्ञा.गा.०९७७.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला उदारा। ज्ञानाचा वेव्हारा होईं बापा
५११३९	वेव्हारु	।।ज्ञा.गा.०३३१.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहोदरु । त्यानें माझा वेव्हारु बहु काळें नेला गे माये

५११४०	वेव्हारु	।।ज्ञा.गा.०३७६.०३।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु सुंदरु। तेणें माझा वेव्हारु खंडियेला
५११४१	वेव्हारु	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
५११४२	वेव्हारु	।।ज्ञा.गा.१०३३.०२।।	पाईक शुद्धमति स्वामीया विवेकी। वेव्हारु लौकिकीं चाळीतु असे
५११४३	वेव्हारू	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
५११४४	वेश्याचेनी	।।ज्ञा.गा.०८५०.०८।।	मतें या भ्रामकें वेश्याचेनी सुखें। पालट एके सोंगें जाली
५११४५	वेष	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
५११४६	वेष	।।ज्ञा.गा.१०७७.०४।।	पितियाचा वेष धरूनियां वेगीं। मातेचें सुख भोगावया लागीं
५११४७	वेषधारी	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
५११४८	वेषें	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
५११४९	वेषें	।।ज्ञा.गा.०२७४.०४।।	या बोला मानवोनी बाप रखुमादेविवरें। विठ्ठलें दिधलें आपआपणियातें। तैं पासुनी तें लपणेंची पारुषलें। उभा पंढरिये येणें वेषें रे गोंवळा
५११५०	वेषें	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
५११५१	वेष्टिला	।।ज्ञा.गा.०८४३.०९।।	ऐसा हा संसार मायेनें वेष्टिला। म्हणूनि दुरावला योगेश्वरा
५११५२	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.००४९.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ हरि हा वैकुंठ । भरला घनदाट हरि दिसे
५११५३	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.००६५.०२।।	तया नरा लाधलें वैकुंठ जोडलें। सकळही घडलें तीर्थाटण
५११५४	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.००६८.०४।।	ज्ञानदेवा सांग झाला हरिपाठ। पूर्वजां वैकुंठ मार्ग सोपा
५११५५	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.००७२.०४।।	ज्ञानदेवा फळ नारायण पाठ। सर्वत्र वैकुंठ केलें असे
५११५६	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.००७७.०१।।	भावाचेनि बळें घेतलें वैकुंठ। हरिनाम नीट वैकुंठ मार्ग
५११५७	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.००७७.०१।।	भावाचेनि बळें घेतलें वैकुंठ। हरिनाम नीट वैकुंठ मार्ग

५११५८	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.००८३.०३।।	पतीतपावन नामें दिनोद्धारण। स्मरलिया आपण वैकुंठ देतु
५११५९	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.००८६.०४।।	धारणा धीट जरी होय विनट। तया प्रेमें वैकुंठ जवळी असे
५११६०	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.००८७.०३।।	कृष्णनाम मंत्रु सुटे। विषय प्रपंचु तुटे। मोहनमुद्रा निघोटे। वैकुंठ रया
५११६१	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०१०४.०१।।	रामनाम वाट हेंचि पैं वैकुंठ। ऐसी भगवद्गीता बोलतसे
५११६२	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०१६८.०१।।	जयासि पाहिजे वैकुंठ। तेणें हरिनामें करावी वाट। रामकृष्ण घडघडाट। नित्य नाम स्मरावें
५११६३	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०१६८.०६।।	ज्ञानदेवीं रहस्य सार। अंतीं वैकुंठ साचार। हरि उतरील पैलतीर। भवबंधन छेदक
५११६४	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०१६९.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। हरि स्मरलिया अंतीं। होय वैकुंठ प्राप्ति। हेचि मर्यादा परियेसा
५११६५	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०१७२.०४।।	कृपा होईल भगवंताची। तरणोपाय सव्यसाची। येरझार चुकेल जन्माची। सरता होशिल वैकुंठ
५११६६	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०१७८.०२।।	वासना संग धीट प्रकृति कनिष्ठ। भोगुनी वैकुंठ जन्म घेती
५११६७	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०२००.०३।।	अनंतीं अनंत ओतिलें संचित। वैकुंठ अद्‌भुत उभें असे
५११६८	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ
५११६९	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०२१४.०२।।	एक पंढरी वैकुंठ। येर बाउगे बोभाट
५११७०	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०२९९.०८।।	त्रिकाळ ध्यान त्रिकाळ मन हरपले जेथ। पुरली मनकामना वैकुंठ प्रकट आपणची नाथ
५११७१	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०४५२.०४।।	गगनीं दिनमणी गगनासगट। अवघेची वैकुंठ तया घरीं
५११७२	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०४५५.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति आपणांसकट। अवघेंची वैकुंठ चतुर्भुज
५११७३	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०५६६.०४।।	निवृत्ति निघोट ज्ञानदेवा वाट। नित्यता वैकुंठ कृष्णसुखें
५११७४	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०८६८.०३।।	त्रिपुटीचे पेठे वानवसा दिठा। वैकुंठ चौहटा पिकला रया
५११७५	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०८६९.०३।।	वेग करीं भजनां काळ यम श्रेष्ठ। कैसेंनी वैकुंठ पावशील झणें
५११७६	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०९०१.०४।।	त्रिपुटिसी वर्ते। वैकुंठ सरतें। प्रेमेंविण भरितें। कैसें येत
५११७७	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
५११७८	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
५११७९	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा
५११८०	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.१०४२.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नीट। पांघुरविलें वैकुंठ मज देखा

५११८१	वैकुंठधाम	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
५११८२	वैकुंठनाथाच्या	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
५११८३	वैकुंठनाम	।।ज्ञा.गा.०१६२.०३।।	नामें तरला प्रल्हाद। रखुमांगदु नारद। भीष्म पावले प्रसिद्ध। वैकुंठनाम अवधारा
५११८४	वैकुंठनिवासु	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु
५११८५	वैकुंठपंथें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०३।।	तयाचेनि चरणतीर्थें। पावन होती सकल पुनीतें। अंतीं सकळ वैकुंठपंथें। मोक्षसुख पावतील
५११८६	वैकुंठपद	।।ज्ञा.गा.०११४.०२।।	कोटि तपाचिया राशी। जोडती रामनामापाशी। नाम जपतां अहर्निशीं। वैकुंठपद पाविजे
५११८७	वैकुंठपद	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
५११८८	वैकुंठपीठ	।।ज्ञा.गा.००१४.०३।।	रामकृष्णस्मरण जप । तेंची तयाचें अमूप तप । तो वास करील कोटी कल्प । वैकुंठपीठ नगरीशी
५११८९	वैकुंठपुरपती	।।ज्ञा.गा.०९९७.०६।।	ऐसा वैकुंठपुरपती। पुंडलिकाचिये भक्ति। अमूर्त मूर्तीस आला। भक्तां अमरपद देतुसे। अवलीळा नामें यमलोक विभांडिला। जिहीं जैसा भाविला। त्या तैसा पालटु दाविला परी। अणु एक नाहीं वेंचला। बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु। आम्हां गीतीं गातां जोडला रे रे
५११९०	वैकुंठपुरीं	।।ज्ञा.गा.०१४४.०२।।	रामनामें जप करी। तोचि तरे भवसागरीं। पितरांसहित निर्धारीं। वैकुंठपुरीं पावले
५११९१	वैकुंठप्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ
५११९२	वैकुंठभुवना	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
५११९३	वैकुंठभुवनासी	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
५११९४	वैकुंठभुवनीं	।।ज्ञा.गा.००७१.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। वैकुंठभुवनीं घर केलें
५११९५	वैकुंठवास	।।ज्ञा.गा.००८४.०४।।	कोटिजन्मांचे दोष। हरतील पातकें जातील नि:शेष। अंतीं होईल वैकुंठवास। कोटि कुळांसी उद्धार
५११९६	वैकुंठवास	।।ज्ञा.गा.०१४४.०३।।	नित्य सत्य समाधान। निर्मळ करावें मन। नित्य तयासी नारायण। वैकुंठवास करील
५११९७	वैकुंठवासिनी	।।ज्ञा.गा.१०६०.०२।।	वैकुंठवासिनी विठाई जगत्रजननी। तुझा वेधु माझे मनीं रंगा येई वो ये
५११९८	वैकुंठवासी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०४।।	दिननिशी साधी हरिसी। पावन होई निर्धारिसी। पूर्वज परंपरा सुखराशी। वैकुंठवासी नित्य काळ

५११९९	वैकुंठवासीं	।।ज्ञा.गा.०९९४.०१।।	भगवद्गीता हेचि थोर। येणें चुके जन्म वेरझार। वैकुंठवासीं निरंतर। भवसागर उतरेल
५१२००	वैकुंठवासु	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
५१२०१	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.००८९.०५।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास मोठा। नामस्मरण मुखावाटा। पूर्वज गेले वैकुंठा। हरिहरि स्मरतां
५१२०२	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.०१२२.०३।।	संसारग्रामीं नाम हाचि सांठा। पावाल वैकुंठा नामें एकें
५१२०३	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०७।।	पंढरीसी जाऊं म्हणती। तयांकडे यम न पाहती। तयांचे पूर्वज उद्धरती। म्हणती वैकुंठा जाऊं आतां
५१२०४	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.१०५४.०५।।	दान दे गा उदारश्रेष्ठा। परब्रह्म तूं वैकुंठा। मुक्तिमार्गीचा चोहटा। फुकटा नेघे तया
५१२०५	वैकुंठाची	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
५१२०६	वैकुंठासि	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
५१२०७	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.००६४.०२।।	तपाचे सामर्थ्यें तपिन्नला अमूप। चिरंजीव कल्प वैकुंठीं नांदे
५१२०८	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.०११३.०३।।	माळा घाली हेचि गळां। घे अमृताचा गळाळा। होईल वैकुंठीं सोहळा। रामकृष्ण उच्चारणीं
५१२०९	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.०१४७.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला
५१२१०	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
५१२११	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.०३००.०२।।	सखी सांगे गोष्टी चाल कृष्णभेटी। आम्ही तुम्ही शेवटीं वैकुंठीं नांदो
५१२१२	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.०३४१.०३।।	चढत्या वाढत्या गोष्टी प्रगट दिसे घटीं। नानारूपें वैकुंठीं नेऊन घाली रया
५१२१३	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
५१२१४	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
५१२१५	वैकुंठींचा	।।ज्ञा.गा.०२०९.०१।।	पंढरीचे वाटे अनंत घडती याग। वैकुंठींचा मार्ग तेणें संगें
५१२१६	वैकुंठींचा	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
५१२१७	वैकुंठींची	।।ज्ञा.गा.००१४.०१।।	नित्य धर्म नामपाठ ।तेचि वैकुंठींची वाट ।गुरुभजनीं जो विनट ।तोचि हरिभक्तु जाणावा
५१२१८	वैकुंठींची	।।ज्ञा.गा.०२११.०५।।	पुंडलिकें भक्तें तारिलें विश्वजनां। वैकुंठींची मूर्ति आणिली पंढरपूर पाटणा
५१२१९	वैकुंठींचें	।।ज्ञा.गा.००९३.०२।।	तें नाम परिकर कृष्णचि सुंदर। वैकुंठींचें घर आम्हीं केलें
५१२२०	वैकुंठींचें	।।ज्ञा.गा.००९६.०२।।	निवालों वो माये अमृतरसनें। रामनामपेणें वैकुंठींचें

५१२२१	वैकुंठींचें	।।ज्ञा.गा.०८७५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शरण रिघणें। वैकुंठींचें पेणें अंतीं तुज
५१२२२	वैकुंठींचें	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
५१२२३	वैकुंठींचें	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
५१२२४	वैकुंठींच्या	।।ज्ञा.गा.०४४५.०४।।	जाऊं पाहे परता तंव नेतु असे पंथा। वैकुंठींच्या कथा आपण सांगे
५१२२५	वैकुंठीचा	।।ज्ञा.गा.०१४३.०४।।	ज्ञानदेव सर्वांपरी। यंत्र साधिलें श्रीहरि। वैकुंठीचा विहारी। हृदयांतरीं घातला
५१२२६	वैकुंठीचा	।।ज्ञा.गा.०१६०.०३।।	हरिभक्तीची मोठी आस। भक्त घालुनिया कास। वैकुंठीचा जगदीश। आराधिती
५१२२७	वैकुंठीचा	।।ज्ञा.गा.०१७५.०२।।	नाम श्रीहरिचे चोखडे। जपति भक्त साबडे। उद्धरण त्यांचे कोडें। करी देव वैकुंठीचा
५१२२८	वैकुंठीचा	।।ज्ञा.गा.०३२४.०३।।	नीळवर्ण अंभ नीळवर्ण स्वयंभ । वेधें वेधु न लभे वैकुंठीचा
५१२२९	वैकुंठीचिया	।।ज्ञा.गा.००९८.०२।।	चला जाऊं पाहूं आत्मराज घटीं। नामें नेतु तटीं वैकुंठीचिया
५१२३०	वैकुंठीची	।।ज्ञा.गा.०४६४.०२।।	तैसें तुझें ध्यान करितां उद्‌भट। सांपडली वाट वैकुंठीची
५१२३१	वैकुंठीची	।।ज्ञा.गा.०५२६.०२।।	कोहं वाचे वारी सोहं मतें सारी। वैकुंठीची दरी उघडली
५१२३२	वैकुंठीचें	।।ज्ञा.गा.०४५१.०३।।	निरशून्य शून्य साधूनि उपरम। वैकुंठीचें धाम हृदय केलें
५१२३३	वैकुंठीचें	।।ज्ञा.गा.०५३९.०२।।	पोटभरू येणें वैकुंठीचें पेणें। सेवासुख जाणें कृष्णसुखीं
५१२३४	वैकुंठीचें	।।ज्ञा.गा.०६५३.०१।।	सद्‌गुरुसारिखा सोयरा सज्जन। दाविलें निधान वैकुंठीचें
५१२३५	वैकुंठें	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
५१२३६	वैखरी	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
५१२३७	वैखरी	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
५१२३८	वैखरी	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी
५१२३९	वैखरी	।।ज्ञा.गा.०१२२.०६।।	स्मरण करितां वाल्मिक वैखरी। वारुळाभीतरीं रामराम
५१२४०	वैखरी	।।ज्ञा.गा.०४५१.०५।।	तत्त्वीं तत्त्व गेलें बोलणें वैखरी। वेदवक्ते चारी मान्य झाले
५१२४१	वैखरी	।।ज्ञा.गा.०५०३.०१।।	जनीं वनीं हरि आहे निरंतरीं। बोलिली वैखरी व्यासमुखें

५१२४२	वैखरीहुनी	।।ज्ञा.गा.०५९९.०१।।	परेहुनी परी वैखरीहुनी दुरी। दुरीहुनी दुरी ब्रह्म आहे
५१२४३	वैजयंती	।।ज्ञा.गा.००२२.०१।।	तुरे कांबळा डांगेवरी विषाण वेणु घेऊनि करीं । वैजयंती रुळे कैशी वक्षस्थळावरी
५१२४४	वैजयंती	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
५१२४५	वैजयंती	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
५१२४६	वैजयंती	।।ज्ञा.गा.०२०६.०९।।	गळां वैजयंती माळा। मणीमंडित वक्षस्थळा
५१२४७	वैजयंती	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
५१२४८	वैद्यराज	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
५१२४९	वैद्यराजें	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
५१२५०	वैभव	।।ज्ञा.गा.००६०.०२।।	बुद्धीचें वैभव अन्य नाहीं दुजें। एका केशीराजें सकळ सिद्धी
५१२५१	वैभव	।।ज्ञा.गा.०९९८.०१।।	काय करिसी सकळ देवांचें वैभव विलास। माझिया स्वामीवीण ते अवघे उद्वसु रया
५१२५२	वैभवाचा	।।ज्ञा.गा.०७२८.०६।।	मुक्त वैभवाचा देव्हारा। निवृत्ति प्रकाशें पूजिला सारा। सोपी कुळवाड ज्ञानेश्वरा। योगमाया
५१२५३	वैरभक्तिसी	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
५१२५४	वैरा	।।ज्ञा.गा.०२९९.०२।।	चाल रामा घरा करूं प्रपंचेसी वैरा
५१२५५	वैरागी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
५१२५६	वैराग्य	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
५१२५७	वैराग्य	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
५१२५८	वैराग्य	।।ज्ञा.गा.०२४६.०७।।	वैराग्य रश्मिज्वाळा चिन्मय रविकांत। धरितां प्रगटे वन्हि विषय वन हें जाळित

५१२५९	वैराग्य	।।ज्ञा.गा.०४८२.०३।।	सात्त्विक वैराग्य परिपूर्ण शांति। दैविक संपत्ति सांडी केवीं
५१२६०	वैराग्य	।।ज्ञा.गा.०५९०.०४।।	विवेक वैराग्य बोध क्षमा शांति। राखिली संपत्ति दैविकी जे
५१२६१	वैराग्य	।।ज्ञा.गा.०८४०.०३।।	वैराग्य सुकृताचें सरू। कैसे झळकती सतारु। शेंदूर पारवे पक्षीवरु। कुंडलाकार
५१२६२	वैराग्य	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
५१२६३	वैराग्यज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०४८८.०३।।	तेथें अद्वैत रूप परोपरी वासु। करूनियां सायासु वैराग्यज्ञानें वो माये
५१२६४	वैराग्यभक्ती	।।ज्ञा.गा.०५०२.०६।।	वैराग्यभक्ती ज्ञानाची माउली। ते रखुमादेविवर विठ्ठलीं भेटली वो माय
५१२६५	वैराग्ययुक्तिचें	।।ज्ञा.गा.०४३९.०३।।	वैराग्ययुक्तिचें फळ। बीज तैंसें पाहिजे फळ। जेणें आपुले बोध विशाळ। पाल्हाळ ती
५१२६६	वैराग्याचा	।।ज्ञा.गा.११११.०२।।	अनुताप वैराग्याचा नेसलें मी शेला। मागील कर्म ठावें नाहीं पुसूं नको मला
५१२६७	वैराग्याची	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
५१२६८	वैराग्याचे	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
५१२६९	वैराग्याचे	।।ज्ञा.गा.०७२५.०२।।	तेथें वैराग्याचे भोपळे। उरी बांधिली योग सकळें। पैलपाराचा ब्रह्मांडगोळ। पहावया
५१२७०	वैराग्याचें	।।ज्ञा.गा.००१२.०३।।	गुरु वैराग्याचें मूळ । गुरु हा परब्रह्म केवळ । गुरु सोडवी तत्काळ । गांठ लिंगदेहाची
५१२७१	वैराग्याचें	।।ज्ञा.गा.००१६.०३।।	ब्रह्मज्ञान मुखें बोलूं येईल सांग । वैराग्याचें अंग आणितां नये
५१२७२	वैराग्याचें	।।ज्ञा.गा.०१८९.०५।।	सहस्र नामांचें हातियार। शंखचक्राचे शृंगार। अति बळ वैराग्याचें थोर। केला मार षड्वर्गां
५१२७३	वैराग्याच्या	।।ज्ञा.गा.०८९५.०२।।	जंववरी तंववरी वैराग्याच्या गोष्टी। जंव सुंदर वनिता दृष्टी देखिली नाहीं बाप
५१२७४	वैराग्याविण	।।ज्ञा.गा.०४३९.०७।।	वैराग्याविण मुक्ति जोडे। निदान वृत्ति हातां चढे। सोपा गुह्य झाला गूढ। ज्ञानदेवाचा
५१२७५	वैराटेसी	।।ज्ञा.गा.०५०३.०३।।	चहूं देहां ग्रासी व्याला तत्त्वें तत्त्वेंसी। हरि वैराटेसी एक वृक्ष
५१२७६	वैरिया	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
५१२७७	वैरियां	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया

५१२७८	वैरियासी	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
५१२७९	वैरी	।।ज्ञा.गा.००६२.०२।।	समबुद्धि घेतां समान श्रीहरि। शम दमा वैरी हरि झाला
५१२८०	वैरी	।।ज्ञा.गा.०१३५.०१।।	पन्नासाअक्षरीं करिसी भरोवरी। शेखीं तुझें तोंड तुज वैरी रया
५१२८१	वैरी	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
५१२८२	वैरी	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
५१२८३	वैष्णव	।।ज्ञा.गा.०१२६.०२।।	नामनिजधीर। गर्जती वैष्णव वीर। कळिकाळ यमाचे भार। पळाले तेथें
५१२८४	वैष्णव	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
५१२८५	वैष्णव	।।ज्ञा.गा.०१७७.०६।।	संत वैष्णव हरिदासा जे नर निंदिती। ते वरपडे होती प्रेमकिंकर
५१२८६	वैष्णव	।।ज्ञा.गा.०१८२.०१।।	आनंदले वैष्णव गर्जती हरि नामें। चौदाही भुवनें भरली परब्रह्में
५१२८७	वैष्णव	।।ज्ञा.गा.०१८२.०७।।	मत्सकूर्मादिक ज्याचे महिमेसी आले। धन्य वैष्णव तेज रविशशीसी पाहालें
५१२८८	वैष्णव	।।ज्ञा.गा.१००६.०४।।	रामकृष्णवासुदेवें वैष्णव गातातीं आघवें। दिंडी टाळ प्रेमभावें। वासुदेवीं मन सामावें गा
५१२८९	वैष्णव	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
५१२९०	वैष्णवां	।।ज्ञा.गा.००५५.०४।।	नामामृत गोडी वैष्णवां लाधली। योगियां साधली जीवनकळा
५१२९१	वैष्णवांची	।।ज्ञा.गा.००६६.०१।।	नामसंकीर्तन वैष्णवांची जोडी। पापें अनंत कोडी गेलीं त्यांचीं
५१२९२	वैष्णवांची	।।ज्ञा.गा.०१४०.०५।।	कीर्तन केलीया वाळवंटीं। घेतां वैष्णवांची भेटी। होईल संसाराची तुटी। चरणरज वंदितां
५१२९३	वैष्णवांचे	।।ज्ञा.गा.०१५९.०४।।	वैष्णवांचे जन्ममूळ। हरि खेळतु जन्मकुळ। उद्धरिले भक्त सकळ। रामकृष्ण उच्चारणीं
५१२९४	वैष्णवांचे	।।ज्ञा.गा.०२०९.०४।।	दिंडी टाळ घोळ गरुडटकियाचे भार। वैष्णवांचे गजर जिये नगरीं
५१२९५	वैष्णवांसी	।।ज्ञा.गा.०१८०.०७।।	सर्वांचा एक आहे मी किंकर। म्हणे ज्ञानदेव वैष्णवांसी
५१२९६	वैष्णवाची	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
५१२९७	वैष्णवीं	।।ज्ञा.गा.०४५१.०२।।	गिळिला प्रपंच समाप्ति इंद्रियां। वैष्णवीं हे माया बिंबाकार
५१२९८	वो	।।ज्ञा.गा.०००१.०१।।	रूप पाहातां लोचनीं । सुख जालें वो साजणी
५१२९९	वो	।।ज्ञा.गा.००१७.०१।।	बरवा वो हरि बरवा वो । गोविंद गोपाळ गुण गरुवा वो

५१३००	वो	।।ज्ञा.गा.००१७.०१।।	बरवा वो हरि बरवा वो । गोविंद गोपाळ गुण गरुवा वो
५१३०१	वो	।।ज्ञा.गा.००१७.०१।।	बरवा वो हरि बरवा वो । गोविंद गोपाळ गुण गरुवा वो
५१३०२	वो	।।ज्ञा.गा.००१७.०२।।	सांवळा वो हरि सांवळा वो । मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५१३०३	वो	।।ज्ञा.गा.००१७.०२।।	सांवळा वो हरि सांवळा वो । मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५१३०४	वो	।।ज्ञा.गा.००१७.०२।।	सांवळा वो हरि सांवळा वो । मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५१३०५	वो	।।ज्ञा.गा.००१७.०३।।	पाहातां वो हरि पाहातां वो । ध्यान लागलें या चित्ता वो
५१३०६	वो	।।ज्ञा.गा.००१७.०३।।	पाहातां वो हरि पाहातां वो । ध्यान लागलें या चित्ता वो
५१३०७	वो	।।ज्ञा.गा.००१७.०३।।	पाहातां वो हरि पाहातां वो । ध्यान लागलें या चित्ता वो
५१३०८	वो	।।ज्ञा.गा.००१७.०४।।	पढिये वो हरि पढिये वो । बाप रखुमादेविवरु घडिये वो
५१३०९	वो	।।ज्ञा.गा.००१७.०४।।	पढिये वो हरि पढिये वो । बाप रखुमादेविवरु घडिये वो
५१३१०	वो	।।ज्ञा.गा.००१७.०४।।	पढिये वो हरि पढिये वो । बाप रखुमादेविवरु घडिये वो
५१३११	वो	।।ज्ञा.गा.००१९.०२।।	गोविंदु वो माये गोपाळु वो । सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु वो
५१३१२	वो	।।ज्ञा.गा.००१९.०२।।	गोविंदु वो माये गोपाळु वो । सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु वो
५१३१३	वो	।।ज्ञा.गा.००१९.०२।।	गोविंदु वो माये गोपाळु वो । सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु वो
५१३१४	वो	।।ज्ञा.गा.००२२.०२।।	गोविंदु वो पैल गोपाळु माये । सुरतरु तळवटीं देखे कैसा उभा राहे
५१३१५	वो	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें । परब्रह्म तेज फांकलें । तें व्योमीं व्योम सामावलें । नयनीं वो माय
५१३१६	वो	।।ज्ञा.गा.००२३.०२।।	कमलनयन सुमन फांकलें । त्या परिमळा आथिलें । मकरंदीं वो माय
५१३१७	वो	।।ज्ञा.गा.००२३.०३।।	संकोचला संसार । पारुषला व्यवहार । ब्रह्मानंद अपार । जहाला वो माय
५१३१८	वो	।।ज्ञा.गा.००२३.०४।।	मधुर वेदवाणी । न पवे ज्याच्या गुणीं । तें ठकावलें निर्वाणीं । नेति मुखें वो माय
५१३१९	वो	।।ज्ञा.गा.००२३.०५।।	यापरतें बोलणें । न बोलणें होणें । तें म्यां आपुल्या अंगवणें । केलें वो माय
५१३२०	वो	।।ज्ञा.गा.००२३.०६।।	ऐसियातें वोठी । लागलें तयाचे पाठीं । रखुमादेविवरा भेटी । विठ्ठलीं वो माय
५१३२१	वो	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें। पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये

५१३२२	वो	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
५१३२३	वो	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भीं समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
५१३२४	वो	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
५१३२५	वो	।।ज्ञा.गा.००८२.०१।।	कापुरीं परिमळु दिसे वो अळुमाळु। हळू हळू सुढाळू पवनपंथें
५१३२६	वो	।।ज्ञा.गा.००९६.०२।।	निवालों वो माये अमृतरसनें। रामनामपेणें वैकुंठींचें
५१३२७	वो	।।ज्ञा.गा.०१२९.०१।।	रसने वोरसु मातृके वो माये
५१३२८	वो	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। हृदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो
५१३२९	वो	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। हृदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो
५१३३०	वो	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
५१३३१	वो	।।ज्ञा.गा.०१९८.०१।।	विठ्ठलयात्रे जाती वो माये। त्यांचे धरीन मी पाये
५१३३२	वो	।।ज्ञा.गा.०२०१.०१।।	एकी म्हणें भाव धरूं नेदी मौन। तेथींचें वो ज्ञान मज सांगे
५१३३३	वो	।।ज्ञा.गा.०२०४.०२।।	पूर्वीं पुण्य केलें वो माये। विटे लाधलें या विठोबाचे पाये
५१३३४	वो	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
५१३३५	वो	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
५१३३६	वो	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेंचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
५१३३७	वो	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
५१३३८	वो	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां काळिये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
५१३३९	वो	।।ज्ञा.गा.०२४७.०२।।	गोविंद घ्या वो दामोदर घ्या वो। तंव तंव हासती मथुरेच्या वो
५१३४०	वो	।।ज्ञा.गा.०२४७.०२।।	गोविंद घ्या वो दामोदर घ्या वो। तंव तंव हासती मथुरेच्या वो

५१३४१	वो	।।ज्ञा.गा.०२४७.०२।।	गोविंद घ्या वो दामोदर घ्या वो। तंव तंव हासती मथुरेच्या वो
५१३४२	वो	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
५१३४३	वो	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
५१३४४	वो	।।ज्ञा.गा.०२४९.०१।।	सांवळीये निळी भुलली एकी नारी। परेचा वो घरीं शुद्धि पुसी
५१३४५	वो	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
५१३४६	वो	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
५१३४७	वो	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
५१३४८	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
५१३४९	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
५१३५०	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
५१३५१	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
५१३५२	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
५१३५३	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो

५१३५४	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०३।।	गुरुउपदेशें रवि धरी अर्धऊर्ध्व मांजिरी पांचै प्राण मंथन केलें निरुतें वो। इडा पिंगळा कुंडळणीयां ब्रह्मसूत्र दोरु तो आणिया वो। उभी राहोनी गगनीं अनुहातें अंबर गर्जे वो
५१३५५	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
५१३५६	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
५१३५७	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
५१३५८	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
५१३५९	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
५१३६०	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
५१३६१	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
५१३६२	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
५१३६३	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
५१३६४	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
५१३६५	वो	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
५१३६६	वो	।।ज्ञा.गा.०२५६.०६।।	तंव मार्गीं जातां एकी पुसे गौळणी। पारीं बैसलें दानीं कीं नाहीं वो। त्यासी नेदी मी दान जाईन मी आपण। प्रत्यक्ष प्रमाण काय करूं

५१३६७	वो	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
५१३६८	वो	।।ज्ञा.गा.०२५७.०२।।	काय करणें वो काय करणें वो
५१३६९	वो	।।ज्ञा.गा.०२५७.०२।।	काय करणें वो काय करणें वो
५१३७०	वो	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
५१३७१	वो	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
५१३७२	वो	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
५१३७३	वो	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
५१३७४	वो	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
५१३७५	वो	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
५१३७६	वो	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये
५१३७७	वो	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये

५१३७८	वो	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
५१३७९	वो	।।ज्ञा.गा.०२६२.०२।।	माझे जिवींचे तुम्ही कां वो नेणां। माझा बळिया तो पंढरिराणा वो माये
५१३८०	वो	।।ज्ञा.गा.०२६२.०२।।	माझे जिवींचे तुम्ही कां वो नेणां। माझा बळिया तो पंढरिराणा वो माये
५१३८१	वो	।।ज्ञा.गा.०२६२.०३।।	नंदनंदनु घडी घडी ये आणा। तयावीण न वांचती प्राणा वो माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गोविंदु। अमृतपान गे माय
५१३८२	वो	।।ज्ञा.गा.०२६३.०२।।	चांदवो चांदणें। चापेवो चंदनु। देवकीनंदनु। वीण अणू नावडे वो
५१३८३	वो	।।ज्ञा.गा.०२६३.०४।।	सुमनाची सेज। सितळ वो निकी। पोळे आगीसारिखी। वेगीं विझवा कां
५१३८४	वो	।।ज्ञा.गा.०२६८.०२।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें तें केउतें। येणें वो पंढरिनाथें वेधियेलें
५१३८५	वो	।।ज्ञा.गा.०२६८.०२।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें तें केउतें। येणें वो पंढरिनाथें वेधियेलें
५१३८६	वो	।।ज्ञा.गा.०२७१.०४।।	आंतु बाहेरी कांहीं नकळे वो मज। आपआपणिया चोज वाटोनी ठेलें। बाप रखुमादेविवरें माझें मीपण चोरुनी नेलें। आपणा ऐसें केलें बाईयावो
५१३८७	वो	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
५१३८८	वो	।।ज्ञा.गा.०२८१.०२।।	माझा विसावा माहेर वो पंढरपूर
५१३८९	वो	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
५१३९०	वो	।।ज्ञा.गा.०२८३.०२।।	किती वो शिकवाल मज वेळोवेळां। मी तंव गोवळा रातलिये
५१३९१	वो	।।ज्ञा.गा.०२८४.०२।।	भेटवा वो त्यासी चरण झाडीन केशीं। सगुणरूपासी मी वो भाळलिये
५१३९२	वो	।।ज्ञा.गा.०२८४.०२।।	भेटवा वो त्यासी चरण झाडीन केशीं। सगुणरूपासी मी वो भाळलिये
५१३९३	वो	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
५१३९४	वो	।।ज्ञा.गा.०२८५.०४।।	काय नेणों कामाण कैसें वो जालें चित्त चोरूनी नेलें गोवळेनें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें अंग लपवुनी। चैतन्य चोरुनी नेलें गे माये
५१३९५	वो	।।ज्ञा.गा.०२८६.०१।।	सुख शेजारीं असतां कळी जाली वो पहातां देठु फेडुनी सेवतां अरळ केलें
५१३९६	वो	।।ज्ञा.गा.०२८६.०९।।	बावन चंदनु मर्दिला अंगीं वो चर्चिला। कोणें सदैवें वरपडा जाला वो माये
५१३९७	वो	।।ज्ञा.गा.०२८६.०९।।	बावन चंदनु मर्दिला अंगीं वो चर्चिला। कोणें सदैवें वरपडा जाला वो माये

५१३९८	वो	।।ज्ञा.गा.०२८८.०१।।	पंढरपुरीचा निळा लावण्याचा पुतळा। विठा देखियेला डोळां बाईये वो
५१३९९	वो	।।ज्ञा.गा.०२८८.०२।।	वेधलें वो मन तयाचिया गुणीं। क्षणभर न विसंबे विठ्ठलरुक्मिणी
५१४००	वो	।।ज्ञा.गा.०२८८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। चित्त चैतन्य मुरे बाईये वो
५१४०१	वो	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
५१४०२	वो	।।ज्ञा.गा.०२९१.०१।।	जागृती पुसे साजणी। कवण बोलिलें अंगणीं। निरखिता वो नयनीं। वृंदावनीं देखियेला
५१४०३	वो	।।ज्ञा.गा.०२९१.०२।।	मनीं वेधु वो तयाचा। पंढरीरायाचा
५१४०४	वो	।।ज्ञा.गा.०२९२.०१।।	मनें करुनी कुटिल उकलुनि शृंगार रे। ते लावण्याच्या अपारें पडिलें वो माये
५१४०५	वो	।।ज्ञा.गा.०२९२.०२।।	माझें कुटिळपण गेलें। गोविंदें बोजाविलें निजरूप वो माये
५१४०६	वो	।।ज्ञा.गा.०२९२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु माझें कुटिळ फेडूं आला। विटेवरी मालाथिला निजरूपें वो माये
५१४०७	वो	।।ज्ञा.गा.०२९५.०१।।	कासयाची चाड नाहीं वो साजणी। एकल्या निर्गुणीं वेधियेलें वो माये
५१४०८	वो	।।ज्ञा.गा.०२९५.०१।।	कासयाची चाड नाहीं वो साजणी। एकल्या निर्गुणीं वेधियेलें वो माये
५१४०९	वो	।।ज्ञा.गा.०२९५.०२।।	पवन वेगाचेनि अंतरलें तुम्हासी। आतां मागुती वो कैसी परतेन वो माये
५१४१०	वो	।।ज्ञा.गा.०२९५.०२।।	पवन वेगाचेनि अंतरलें तुम्हासी। आतां मागुती वो कैसी परतेन वो माये
५१४११	वो	।।ज्ञा.गा.०२९५.०३।।	ध्यान धारणा तनु मनु करणें। ठेवियेलें ठेवणें गोपाळचरणीं वो माये
५१४१२	वो	।।ज्ञा.गा.०२९५.०४।।	ऐसें भुलवणीं भुलविलें नयनीं। रखुमादेविवर चिंतनीं वो माये
५१४१३	वो	।।ज्ञा.गा.०२९८.०३।।	आपुलें केलें तें कांहीं न चले वो आतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठला देखतां
५१४१४	वो	।।ज्ञा.गा.०३००.०१।।	विचारितां देहीं अविचार अंबुला। न साहे वो साहिला काय करूं
५१४१५	वो	।।ज्ञा.गा.०३००.०३।।	येरी सांगे भावो जावे वो प्रवृत्ति । तंव वरी गती येतां नये
५१४१६	वो	।।ज्ञा.गा.०३०५.०२।।	अंबुला निघाला अंबुल्या गांवा । मी वो तया सवा जातू असें
५१४१७	वो	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
५१४१८	वो	।।ज्ञा.गा.०३१४.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठला लाधला । मज घेऊनी गेला बाईये वो
५१४१९	वो	।।ज्ञा.गा.०३१५.०२।।	पापा वेगळी मी जाले वो नारी । विठ्ठला घरीं नांदतसे
५१४२०	वो	।।ज्ञा.गा.०३१६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जोडला । वेव्हारा मुकला बाईये वो
५१४२१	वो	।।ज्ञा.गा.०३२२.०१।।	संसार वो ग्रामीं गेला सांडुनी । माझे अंत:करणीं माहियेर

५१४२२	वो	।।ज्ञा.गा.०३२२.०२।।	सासुरवासिनी मी वो परदेशिनी । कां नये अझुनी मूळ मज
५१४२३	वो	।।ज्ञा.गा.०३३९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अणुप्रमाण भासला। सगुण निर्गुण जाला बाई ये वो
५१४२४	वो	।।ज्ञा.गा.०३४४.०२।।	चित्त वित्त हरि जाला वो साजणी। अवचिता अंगणीं म्यां देखियेला
५१४२५	वो	।।ज्ञा.गा.०३४८.०३।।	अवघें अंबर माझें तिंबलें। ब्रह्मरसें पिळिलें वो रंग नव्हे
५१४२६	वो	।।ज्ञा.गा.०३६६.०१।।	सदैवपण आलें गोपाळातें देखिलें। लक्षा एका जोडलें अमित्य गुणीं वो माय
५१४२७	वो	।।ज्ञा.गा.०३६६.०२।।	दैन्याचे सांकडीपासूनि वेगळावलें। पैं जवळी बैसविलें आनंदपदीं वो माय
५१४२८	वो	।।ज्ञा.गा.०३६६.०३।।	जागृतिशेवटीं निद्राभुली नुठी। मायेसी म्यां मिठी दिधली वो माय
५१४२९	वो	।।ज्ञा.गा.०३६६.०४।।	मागुती नको परतणी या शरीरीं उरवणी। प्रपंचाची कहाणी निमाली वो माय
५१४३०	वो	।।ज्ञा.गा.०३६६.०५।।	सदोदित भरलें त्या तिहीं गुणां वेगळें। तें अगणित वर्षलें प्रेमघरीं वो माय
५१४३१	वो	।।ज्ञा.गा.०३६६.०६।।	सबराभरित भरला या देहभावावेगळा। रखुमादेविवरु जवळी जोडला वो माय
५१४३२	वो	।।ज्ञा.गा.०३६७.०१।।	निरालंब स्तंभ घातला निजयोगु। साही वेगळेसी वो माय
५१४३३	वो	।।ज्ञा.गा.०३६७.०२।।	आणिकां न कळे तें त्रिगुणां वेगळें। तें मज गोवळें दाविलें वो माय
५१४३४	वो	।।ज्ञा.गा.०३६७.०३।।	दुर्घट घडतां न वर्णवे योग्यता। मज पुढारी वो माय
५१४३५	वो	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय
५१४३६	वो	।।ज्ञा.गा.०३६७.०५।।	तो चिदानंदु पुतळा रखुमाई जवळा। सोईरा सकळांसहित वो माये
५१४३७	वो	।।ज्ञा.गा.०३६८.०१।।	दीप दिगांतरीं दीपीं पाहतां। परेहूनि परता तो देखिला वो माय
५१४३८	वो	।।ज्ञा.गा.०३६८.०२।।	पाहीन मी आतां निरंजन स्वरूपता। त्यानें मज तत्त्वतां वोजविलें वो माय
५१४३९	वो	।।ज्ञा.गा.०३६८.०३।।	देहाचा दिवा उजळूनि ज्ञानज्योती। परपुरुषीं निवृत्ति झाली वो माय
५१४४०	वो	।।ज्ञा.गा.०३६८.०४।।	कवळूनि भेटी प्राणेंसी देईन मिठी। मी निःशब्देंसी गोष्टी सांगेन वो माय
५१४४१	वो	।।ज्ञा.गा.०३६८.०५।।	निजभावें निरोपिला सच्चिदानंदपदीं। मग मज परमानंदीं गोष्टी जोडली वो माय
५१४४२	वो	।।ज्ञा.गा.०३६८.०६।।	ऐसें मी अनुसरलें यानें आपंगिलें। रखुमादेविवरु विठ्ठलें वो माय
५१४४३	वो	।।ज्ञा.गा.०३६९.०१।।	दीनपण दवडूनि दीनानाथें मेळविलें। तें येणें गोपाळें केलें रूप नवल वो माये
५१४४४	वो	।।ज्ञा.गा.०३६९.०२।।	पाहतां पारणीं फिटलीं चक्षूंचीं। सर्व आवडीची कोथळी लाधली वो माये
५१४४५	वो	।।ज्ञा.गा.०३६९.०३।।	आतां असो हें भरोवरी सांगणें या शरीरीं। उगवले अंतरीं दृष्टीचिया वो माय
५१४४६	वो	।।ज्ञा.गा.०३६९.०४।।	सहज अंगवणे निजगूज पाहणें। तें आनंदें निर्गुणें नयनीं प्रकाशलें वो माय
५१४४७	वो	।।ज्ञा.गा.०३६९.०५।।	डोळाची वाढिलें परब्रह्म फळलें। त्या सुखाचें निमालें सांगणें वो माये

५१४४८	वो	।।ज्ञा.गा.०३६९.०६।।	गुण गिऱ्हाईक जोडला अमोल मोलें घेतला। रखुमादेविवर विठ्ठला वो माय
५१४४९	वो	।।ज्ञा.गा.०३७४.०१।।	पांचासहित लयातीत जालिये वो। प्रेम भक्ति अनुसरलें काळ्या रूपासी
५१४५०	वो	।।ज्ञा.गा.०३७४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें जन्मावेगळें केलें। म्हणोनी भाज जालें बाईये वो
५१४५१	वो	।।ज्ञा.गा.०३९०.०२।।	बाई कोणे घरीं सांगे वो जिवित्व। परेचें परतत्त्व कोणे घरीं
५१४५२	वो	।।ज्ञा.गा.०३९०.०३।।	सखी सांगे गोष्टी बाईये रूप वो धरीं। आपणची घरीं सांपडेल
५१४५३	वो	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
५१४५४	वो	।।ज्ञा.गा.०४०५.०१।।	तुझी सेवा करीन मनोभावें वो। माझें मन गोविंदीं रंगलें वो
५१४५५	वो	।।ज्ञा.गा.०४०५.०१।।	तुझी सेवा करीन मनोभावें वो। माझें मन गोविंदीं रंगलें वो
५१४५६	वो	।।ज्ञा.गा.०४०५.०२।।	नवसिये नवसिये माझे नवसिये वो। पंढरीचे दैवतें विठ्ठलें नवसिये वो
५१४५७	वो	।।ज्ञा.गा.०४०५.०२।।	नवसिये नवसिये माझे नवसिये वो। पंढरीचे दैवतें विठ्ठलें नवसिये वो
५१४५८	वो	।।ज्ञा.गा.०४०५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो। चित्त चैतन्य चोरुनी नेलें वो
५१४५९	वो	।।ज्ञा.गा.०४०५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो। चित्त चैतन्य चोरुनी नेलें वो
५१४६०	वो	।।ज्ञा.गा.०४१५.०१।।	व्योमाचा पालऊ शिरेंवीण पांगुरलें। मस्तकेंवीण तुरंबिलें सुमन वो
५१४६१	वो	।।ज्ञा.गा.०४२३.०२।।	दिनु तैसी रजनी मज जाली वो माये। अवस्था लावुनी गेला अझुनी कां न ये
५१४६२	वो	।।ज्ञा.गा.०४४६.०३।।	सम तेज पाहे तंव एकचि वो तेज। ॐकार सहज निमाला तेथें
५१४६३	वो	।।ज्ञा.गा.०४८८.०१।।	मन सुमन घालूनि माळा। करूनि सकळां गळां पूर्ण वो माये
५१४६४	वो	।।ज्ञा.गा.०४८८.०२।।	आउट पिठींची दुरुगुळी। तेथे दोघे पुंजे बैसविली वो माये
५१४६५	वो	।।ज्ञा.गा.०४८८.०३।।	तेथें अद्वैत रूप परोपरी वासु। करूनियां सायासु वैराग्यज्ञानें वो माये
५१४६६	वो	।।ज्ञा.गा.०४८८.०४।।	ऐसा हृदयमंदिरीं दुर्गादेवी अंतरीं। रखुमादेविवरु निर्धारी वो माये
५१४६७	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
५१४६८	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
५१४६९	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
५१४७०	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी

५१४७१	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
५१४७२	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
५१४७३	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
५१४७४	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
५१४७५	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
५१४७६	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
५१४७७	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
५१४७८	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
५१४७९	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
५१४८०	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
५१४८१	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.११।।	मज चौघे दीर भावें राखती चौघी वो नणंदा आटिती। तेणें मज लागलें पिसें। बाइये वो तत्त्वमसी डोळां लेती
५१४८२	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
५१४८३	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
५१४८४	वो	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
५१४८५	वो	।।ज्ञा.गा.०४९५.०१।।	अधिक देखणें तरी निरंजन पहाणें। योगिराज विनवणें मना आलें वो माये
५१४८६	वो	।।ज्ञा.गा.०४९५.०२।।	देहबळी देउनी साधिलें म्यां साधनीं। यानें समाधान मज जोडलें वो माये
५१४८७	वो	।।ज्ञा.गा.०४९५.०३।।	अनंगपण फिटलें मायाछंदा सांठवलें। सकळ देखिलें आत्मस्वरूप वो माये
५१४८८	वो	।।ज्ञा.गा.०४९५.०४।।	चंदन जेवीं भरला अश्वत्थ फुलला। तैसा म्यां देखिला निराकार वो माये

५१४८९	वो	।।ज्ञा.गा.०४९५.०५।।	पुरे पुरे आतां प्रपंचा पहाणें। निजानंदीं राहणें स्वरूपीं वो माये
५१४९०	वो	।।ज्ञा.गा.०४९५.०६।।	ऐसा ज्ञानसागरु रखुमादेविवरु। विठ्ठलीं निर्धारु म्यां देखिला वो माये
५१४९१	वो	।।ज्ञा.गा.०४९६.०१।।	पंधरयाची खाणी अनर्घ्य रत्नाचें पाणी। तें निरंजनीं वनीं शोभतसे वो माय
५१४९२	वो	।।ज्ञा.गा.०४९६.०२।।	गुणांची लावणी लाविली गगनीं। निरंजनीं निर्गुणीं आथिलें वो माय
५१४९३	वो	।।ज्ञा.गा.०४९६.०४।।	लक्ष कोटी एकला अनंतगुणी जाहला। तो अंगें अंगवला निजस्वरूपीं वो माय
५१४९४	वो	।।ज्ञा.गा.०४९६.०५।।	ब्रह्मरसें भरला दाही दिशा व्यापिला। आनंदु सच्चिदानंदीं वोसंडला वो माय
५१४९५	वो	।।ज्ञा.गा.०४९६.०६।।	ऐसा सुखसंवादु सागर भरला। रखुमादेविवरा विठ्ठला वो माय
५१४९६	वो	।।ज्ञा.गा.०४९७.०१।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें निमालें। मज निरंजनीं आफाविलें गोवळें वो माय
५१४९७	वो	।।ज्ञा.गा.०४९७.०१।।	पुरे पुरे वो आतां जिणें निमालें। मज निरंजनीं आफाविलें गोवळें वो माय
५१४९८	वो	।।ज्ञा.गा.०४९७.०२।।	आणिकांची चाड न लवावो मातें। एकल्या अनंतें मज बरवें केलें वो माय
५१४९९	वो	।।ज्ञा.गा.०४९७.०३।।	तें परदीपीं उजळलें अंधारें फेडिलें। कोडें कवतिकें जोडलें स्वरूप वो माय
५१५००	वो	।।ज्ञा.गा.०४९७.०४।।	आतां मी वेगळावलें पांचाहुनी जाहालें। परब्रह्म जोडलें किरु वो माय
५१५०१	वो	।।ज्ञा.गा.०४९७.०५।।	ऐसा जगजीवनु जोगावला जगमूर्ति देखिला। तो जगदेश्वरु फळला निरंजनीं वो माय
५१५०२	वो	।।ज्ञा.गा.०४९७.०६।।	भक्तिभरीं निडारला निजानंदु घनावला। रखुमादेविवरु स्थिरावला हृदयीं वो माये
५१५०३	वो	।।ज्ञा.गा.०४९८.०१।।	अमित सूर्य प्रकाशले तेज उदयो जहाले। ज्ञानज्योति फांकले दुणावोनी वो माय
५१५०४	वो	।।ज्ञा.गा.०४९८.०२।।	दामोदर नामें मना बांधिलें दावें। निरंजन म्हणावें आपणा वो माय
५१५०५	वो	।।ज्ञा.गा.०४९८.०३।।	गुणचि नाहीं त्यासी काय लाऊं गुण। अतीत निरंजन देखिला वो माय
५१५०६	वो	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
५१५०७	वो	।।ज्ञा.गा.०४९८.०५।।	आतां असो हव्यासु लागला निजध्यासु। निरंजनीं सौरसु करीतसे वो माय
५१५०८	वो	।।ज्ञा.गा.०४९८.०६।।	आतां आहे तैसा असो माझ्या हृदयींच वसो। हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
५१५०९	वो	।।ज्ञा.गा.०४९९.०१।।	ठसावली देहीं परब्रह्ममूर्ति। सोहं शब्दीं गती प्राप्त जाली वो माय
५१५१०	वो	।।ज्ञा.गा.०४९९.०२।।	सहजीं सहज स्थिति जाली वो माय
५१५११	वो	।।ज्ञा.गा.०४९९.०३।।	विरालीं अष्टांगें देखोनी गोमटें। पाहातां प्रेम फुटे पाती श्रमती वो माय
५१५१२	वो	।।ज्ञा.गा.०४९९.०४।।	अष्टभुजांचिया रिघालिये खेवा। तंव विश्वाचा बाहुवा देखिला वो माय
५१५१३	वो	।।ज्ञा.गा.०४९९.०५।।	न समाय लेवविता लेईजे कैसेनि। निरंजन अंजनीं लेईले वो माय
५१५१४	वो	।।ज्ञा.गा.०४९९.०६।।	हे भुली सांडूनि भुलवी परमबोध बोधवी। तो हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय

५१५१५	वो	।।ज्ञा.गा.०५००.०१।।	थोकलें यांच्या गुणीं तनुमनासहित। त्या निजतत्त्वीं प्रीत निमालें वो माय
५१५१६	वो	।।ज्ञा.गा.०५००.०२।।	साही संवादले चौघे अनुवादले। पुरोती उरलें म्यां देखिलें वो माय
५१५१७	वो	।।ज्ञा.गा.०५००.०३।।	कापुराची भांडुली परिमळें भरली। दीपीं उजळी रूपनालें वो माय
५१५१८	वो	।।ज्ञा.गा.०५००.०४।।	तेथें नाहीं ल्याया रूप ना छाया। ऐसी ज्योति कर्पूराचिया उजळल्या वो माय
५१५१९	वो	।।ज्ञा.गा.०५००.०५।।	तेथें नाहीं उखणी एकला एकपणीं। देखतांचि नयनीं उमळला वो माय
५१५२०	वो	।।ज्ञा.गा.०५००.०६।।	ऐसी जाली प्राप्ती खुंटली मागील गती। रखुमादेविपती जोडला वो माय
५१५२१	वो	।।ज्ञा.गा.०५०१.०१।।	ठकपरी धरिला मनोवेगें बांधला। तो ठेंगणाचि जाहाला अनिवाड वो माय
५१५२२	वो	।।ज्ञा.गा.०५०१.०२।।	समाधी ध्यान निजध्यासीं आरुढलें। तंव अवघेंचि पारुषलें अभावा वो माय
५१५२३	वो	।।ज्ञा.गा.०५०१.०३।।	हा असो जैसा तैसा हृदयमंदिरीं ऐसा। परपुरुषीं अपैसा अनुसरलें वो माय
५१५२४	वो	।।ज्ञा.गा.०५०१.०४।।	बरवा देखोनि न्याहाळी दिव्य कांति झळाळी। परब्रह्मीं दिवाळी चहूंदिशांची वो माय
५१५२५	वो	।।ज्ञा.गा.०५०१.०५।।	त्यानें निवाला मनु भेटला जगजीवनु। तो आनंदगहनु उचंबळे वो माय
५१५२६	वो	।।ज्ञा.गा.०५०१.०६।।	हा निरालंब वोळला भक्तिभावें मिळाला। रखुमादेवि दादुला विठ्ठलु राणा वो माय
५१५२७	वो	।।ज्ञा.गा.०५०२.०२।।	पांवा वाहे तलालोरी नादु उमटे अंबरीं तया सुखसागरीं बुडालें वो माय
५१५२८	वो	।।ज्ञा.गा.०५०२.०३।।	सुखसंवादु लागला जीवनीं जीवनु भेटला। भेटी देऊनि गुंतला मनोमंदिरीं वो माय
५१५२९	वो	।।ज्ञा.गा.०५०२.०४।।	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
५१५३०	वो	।।ज्ञा.गा.०५०२.०५।।	आवडीं रिघालें घर आपुलें। सहजी सामावलें स्वरूपीं वो माय
५१५३१	वो	।।ज्ञा.गा.०५०२.०६।।	वैराग्यभक्ती ज्ञानाची माउली। ते रखुमादेविवर विठ्ठलीं भेटली वो माय
५१५३२	वो	।।ज्ञा.गा.०५०७.०१।।	गगन डोळां भासलें तें बाहुलीनें कवळिलें। कांहीं एक उगवलें रूप अरूपीं वो माये
५१५३३	वो	।।ज्ञा.गा.०५०७.०२।।	पूर्ण पीठिका टाकुनी मायास्तंभ उभउनी। निजानंदीं माळा घालुनी तंव तो वरिला वो माये
५१५३४	वो	।।ज्ञा.गा.०५०७.०३।।	हो कामीं कामरंजनु गुणहि निर्गुण। पाहतां परिपूर्ण तरी तो सहज वो माये
५१५३५	वो	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये
५१५३६	वो	।।ज्ञा.गा.०५०८.०१।।	चौदारवंटा ओलांडूनि वोजा। अंतरीं आत्मकाजा बोधिलें वो माय
५१५३७	वो	।।ज्ञा.गा.०५०८.०२।।	आनंदाचे चक्षु उघडी पातीं। शब्दांनि शब्दां अतीति मी जहालिये वो माय
५१५३८	वो	।।ज्ञा.गा.०५०८.०३।।	पांगुळें इंद्रियें ग्रामु संवादें आत्मारामु। तो ईश्वरु पूर्णकामु मज भेटवा वो माय
५१५३९	वो	।।ज्ञा.गा.०५०८.०४।।	तेथें गोरस जहालें ज्ञाना अंतरीं वोजावलें। सदैवपण आलें मज वो माय
५१५४०	वो	।।ज्ञा.गा.०५०८.०५।।	पाहतां ठेंगणें डोळे न्याहाळितां आगळें। तें पदप्राप्ती वेगळें सगुणनिर्गुण वो माय

५१५४१	वो	।।ज्ञा.गा.०५०८.०६।।	ऐसा हा दिपीं दीपपरनायकू। रखुमादेविवरु एकु जोडला वो माय
५१५४२	वो	।।ज्ञा.गा.०५०९.०१।।	नव्हे त्याची दुराशा म्यां सांडिली वो आस। ज्ञानवैराग्यभक्तिसार वोळला वो माये
५१५४३	वो	।।ज्ञा.गा.०५०९.०१।।	नव्हे त्याची दुराशा म्यां सांडिली वो आस। ज्ञानवैराग्यभक्तिसार वोळला वो माये
५१५४४	वो	।।ज्ञा.गा.०५०९.०२।।	सच्चिदानंदघनु आनंदें ओळला। मग मज फावला हा विठ्ठल वो माये
५१५४५	वो	।।ज्ञा.गा.०५०९.०३।।	संभोग वोवरी होतिये निदसुरी। योगिणी खेचरी मज जागविलें वो माये
५१५४६	वो	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
५१५४७	वो	।।ज्ञा.गा.०५१०.०१।।	दृष्टीचें गुज सच्चिदानंद सहज। ते चक्षूच्या अंतरीं निज निरोपिलें वो माय
५१५४८	वो	।।ज्ञा.गा.०५१०.०२।।	अनुवादु खुंटला एकपणें एकला। संबंधु तुटला मागिलाचा वो माय
५१५४९	वो	।।ज्ञा.गा.०५१०.०३।।	पुरती दृष्टि पूर्ण ब्रह्मींच भासली। त्या सुखा दोंदुली वाढली वो माय
५१५५०	वो	।।ज्ञा.गा.०५१०.०४।।	अवलोकितां न अवलोकवे बोलिजे तैसा नव्हे। हा रखुमादेविवरु भावें माल्हाथिला वो माय
५१५५१	वो	।।ज्ञा.गा.०५११.०१।।	ब्रह्मपदाची प्राप्ति उमगेल दृष्टि। परम चैतन्याचे पोटीं विश्वंभरु वो माय
५१५५२	वो	।।ज्ञा.गा.०५११.०३।।	कापुराची पुतळी कर्पुरदीपु पाजळी। तैसी मी त्याच्या मेळीं जाहलें वो माय
५१५५३	वो	।।ज्ञा.गा.०५११.०४।।	तेथें रूप ना छाया त्रिगुण ना माया। रखुमादेविवराचिया उपाये वो माय
५१५५४	वो	।।ज्ञा.गा.०५१३.०१।।	न चुकतां चुकलें संसार वाटे भांबावलें। अवचितें पडलें ज्ञानपेठे वो माये
५१५५५	वो	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
५१५५६	वो	।।ज्ञा.गा.०५१३.०३।।	हा पुरोनियां उरला निजानंदु सांवळा। रखुमादेविवरु जोडला कष्टीं वो माये
५१५५७	वो	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
५१५५८	वो	।।ज्ञा.गा.०५१४.०२।।	मुक्ताची साउली मजवरी पडली। ढेसी ढेसी वोल्हावली अमूर्तधारी वो माये
५१५५९	वो	।।ज्ञा.गा.०५१४.०३।।	तेथें एक नवल वर्तलें वो साजणी। सांगतां मिठी मौनी पडली वो माय
५१५६०	वो	।।ज्ञा.गा.०५१४.०३।।	तेथें एक नवल वर्तलें वो साजणी। सांगतां मिठी मौनी पडली वो माय
५१५६१	वो	।।ज्ञा.गा.०५१४.०४।।	ऐसा परोपरी फळला दिव्यरूपें फावला। तो रखुमादेविवरु जोडला वो माय
५१५६२	वो	।।ज्ञा.गा.०५१५.०१।।	आपला गुणग्राम सांडोनियां गेलिये। निवांत राहिलिये निर्गुणीं वो माय
५१५६३	वो	।।ज्ञा.गा.०५१५.०२।।	परोपरी पाहतां सर्वरूपीं गोपाळ। तो मजपाशीं परी वेळ न लगतां वो माय
५१५६४	वो	।।ज्ञा.गा.०५१५.०३।।	अनुवाद खुंटला सर्वांगें भेटला। गुणग्राम तुटला सहज वो माय
५१५६५	वो	।।ज्ञा.गा.०५१५.०४।।	ऐसें म्यां रूप आपुलें आपणचि केलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
५१५६६	वो	।।ज्ञा.गा.०५१६.०१।।	पुरे जरी म्हणों तरी अमित्य पुरला। पुरोनियां उरला तेज:पुंज वो माय

५१५६७	वो	।।ज्ञा.गा.०५१६.०२।।	ज्ञानाचे खाणी माणिकें निर्वाणीं। लाधलें मी निर्गुणीं निरालंबी वो माय
५१५६८	वो	।।ज्ञा.गा.०५१६.०३।।	आत्मत्वाचिया परी खेवणिलीं भूषणें। तें मी आवडीचें लेणें लेइलें वो माय
५१५६९	वो	।।ज्ञा.गा.०५१६.०४।।	हा सुजडु जडला विटेसी लाधला। त्या रखुमादेविवरा विठ्ठला मी न्याहाळीं वो माय
५१५७०	वो	।।ज्ञा.गा.०५१७.०१।।	ज्ञानाचें गरोदर वाढलें परपुरुषें। व्यभिचारिणी ऐसें म्हणितलें वो माय
५१५७१	वो	।।ज्ञा.गा.०५१७.०२।।	नव्हे व्यभिचारिणी नाहीं मज कोणी। पाहातां निर्वाणीं सहज जोडलें वो माय
५१५७२	वो	।।ज्ञा.गा.०५१७.०३।।	निवृत्ति पुराडला देहेभाव चोखाळला। अंगेंसी मर्दिला ब्रह्मरसु वो माय
५१५७३	वो	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गर्ती जाली वो माय
५१५७४	वो	।।ज्ञा.गा.०५१७.०५।।	आतां असो हें बोलणें दुजें नाहीं सांगणें। चिदानंदघन तेणें वाढलें वो माय
५१५७५	वो	।।ज्ञा.गा.०५१७.०६।।	ऐसा देखणिया देखिला निजगुप्त प्रकाशला। तो रखुमादेविवरु मज फावला वो माय
५१५७६	वो	।।ज्ञा.गा.०५१८.०१।।	जाणोनी नेणपण अंगीं बाणलें। नेणोनियां जाणपण सहज नेणवलें वो माय
५१५७७	वो	।।ज्ञा.गा.०५१८.०२।।	आत्मज्ञानाची गति जाली वो निवांत। प्रबोधतत्त्व मी पावलों वो माय
५१५७८	वो	।।ज्ञा.गा.०५१८.०२।।	आत्मज्ञानाची गति जाली वो निवांत। प्रबोधतत्त्व मी पावलों वो माय
५१५७९	वो	।।ज्ञा.गा.०५१८.०४।।	गुरुमुखें जैं जोडे तैं फिटे सांकडें। रखुमादेविवर कोडें कवतिकें वो माय
५१५८०	वो	।।ज्ञा.गा.०५४२.०२।।	आपण जाणतां आपण मी जालिये। आपणा पैं विसरलिये नेहटीं वो माये
५१५८१	वो	।।ज्ञा.गा.०५४२.०३।।	आपुला म्हणोनी अवघा आलिंगिला। अवघा देखिला अवघेपणें वो माय
५१५८२	वो	।।ज्ञा.गा.०५४२.०४।।	ऐसें जाणोनी ठकलें ठकोनियां ठेलें। रखुमादेविवरें विठ्ठलें वो माय
५१५८३	वो	।।ज्ञा.गा.०५४९.०३।।	सहज गुणाचें निर्गुण वो केलें। माझें म्यां पाहिलें मन मावळुनी
५१५८४	वो	।।ज्ञा.गा.०५५७.०२।।	तेथें ब्रह्म गर्भा आलें ब्रह्म गर्भा आलें। लय लक्ष उरलें बाईये वो
५१५८५	वो	।।ज्ञा.गा.०५६२.०१।।	एकांतीचें गुज पुसों गेलिये सये। मी माझी नाहीं त्यासी कीजे वो काये
५१५८६	वो	।।ज्ञा.गा.०५६५.०१।।	तनुमनुधनें पूज्य पैं केले। आत्मलिंग पूजिलें बाईये वो
५१५८७	वो	।।ज्ञा.गा.०५६५.०३।।	रखुमादेविवरु निजलिंग विवळलें। अवघी अवघे ठायीं सामावलें बाईये वो
५१५८८	वो	।।ज्ञा.गा.०५६९.०२।।	लक्षाचा लाभ मज घडला गे माय। कवणें उपायें चरण जोडलें वो
५१५८९	वो	।।ज्ञा.गा.०५६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु देहेंवीण आलंगिला। तो समर्थ माल्हाथिला बाईये वो
५१५९०	वो	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये

५१५९१	वो	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
५१५९२	वो	।।ज्ञा.गा.०५७२.०१।।	माझी प्रकृति निष्कृति जाली। ब्रह्मीं सामावली बाईये वो
५१५९३	वो	।।ज्ञा.गा.०५७२.०३।।	जाणतां म्हणोनी नेणतां पैं गेलें । शेखीं आपणातें विसरलें बाईये वो
५१५९४	वो	।।ज्ञा.गा.०५७५.०२।।	नाहीं तेंचि पाहावया वायांवीण गेलें। तंव पाहाणेंचि जालें बाईये वो
५१५९५	वो	।।ज्ञा.गा.०५७७.०२।।	सकळे माझें गोत मुसें आलें। ब्रह्मरसें जालें बाईये वो
५१५९६	वो	।।ज्ञा.गा.०५८०.०१।।	कवतुक पाहावया निरंजना गेलीये। तंव निराकार जालें बाईये वो
५१५९७	वो	।।ज्ञा.गा.०६६२.०१।।	पदोपदीं निजपदा गेलें वो। कर्म संचित सकर्म जालें वो
५१५९८	वो	।।ज्ञा.गा.०६६२.०१।।	पदोपदीं निजपदा गेलें वो। कर्म संचित सकर्म जालें वो
५१५९९	वो	।।ज्ञा.गा.०६६२.०२।।	तेथें आपुलें कांहीं नाठवे वो। आपआपणा न पडे ठायीं वो
५१६००	वो	।।ज्ञा.गा.०६६२.०२।।	तेथें आपुलें कांहीं नाठवे वो। आपआपणा न पडे ठायीं वो
५१६०१	वो	।।ज्ञा.गा.०६६२.०३।।	श्रीगुरुप्रसादें ज्ञानबोधु झाला वो। नव्हे ते ठाउकें पडिलें माय वो
५१६०२	वो	।।ज्ञा.गा.०६६२.०३।।	श्रीगुरुप्रसादें ज्ञानबोधु झाला वो। नव्हे ते ठाउकें पडिलें माय वो
५१६०३	वो	।।ज्ञा.गा.०६७०.०२।।	चाळवी चक्रचाळ अलगट गोपाळ। यानें केला सुकाळ सहज सुखाचा वो माये
५१६०४	वो	।।ज्ञा.गा.०६७०.०३।।	सांगवी ते सांगणी उमगुनी चक्रपाणी। त्या निर्गुणाचे रहाणी मी रिघालें वो माये
५१६०५	वो	।।ज्ञा.गा.०६७०.०४।।	भ्रांतिभूली फेडूनियां निवृत्ति। रखुमादेविवरु विठ्ठलीं गती जाली वो माये
५१६०६	वो	।।ज्ञा.गा.०६७१.०१।।	पंचविसा वेगळें महत्तत्त्व बोलिजे। तें मज अंगविजे ऐसें निवृत्ति केलें वो माये
५१६०७	वो	।।ज्ञा.गा.०६७१.०२।।	सहज बोधें बोधलें न विचारी आपुलें। म्हणोनियां मुकलें अवघ्यांसी वो माये
५१६०८	वो	।।ज्ञा.गा.०६७१.०३।।	पांचाहुनी परती मी जाहालिये निवृत्ती। चिदानंदीं सरती स्वरूपीं वो माये
५१६०९	वो	।।ज्ञा.गा.०६७१.०४।।	ऐसें जाहलें चांग अचिर देवांग। रखुमादेविवरें पांग फेडिला वो माये
५१६१०	वो	।।ज्ञा.गा.०६८१.०१।।	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।
५१६११	वो	।।ज्ञा.गा.०६८१.०२।।	आतां मी नये आपुलिया आस। तुटले सायास भ्रांतीचे वो माय
५१६१२	वो	।।ज्ञा.गा.०६८१.०३।।	मंजुळ मंजुळ वायो गती झळकती। तापत्रयें निवृत्ति निर्वाळिलें वो माय
५१६१३	वो	।।ज्ञा.गा.०६८१.०४।।	वेडावले एकाएकीं निजधाम रूपीं। रखुमादेविवरु दीपीं दिव्य तेज वो माय
५१६१४	वो	।।ज्ञा.गा.०६८२.०१।।	शुद्धमतीगती मज वोळला निवृत्ति। त्यानें पदोपदीं प्रीति स्वरूपीं वो माय
५१६१५	वो	।।ज्ञा.गा.०६८२.०२।।	आतां मी जाईन आपुलिया गांवा। होईल विसावा सुखसागरीं वो माय

५१६१६	वो	।।ज्ञा.गा.०६८२.०३।।	पाहतां न देखे आपुलें कोणी नाहीं। निजरूप पाहीं अनंता नयनीं वो माय
५१६१७	वो	।।ज्ञा.गा.०६८२.०४।।	हा रखुमाईदेविवरु गुरुगम्य सागरु। न करीच अव्हेरु माझा वो माय
५१६१८	वो	।।ज्ञा.गा.०६८६.०१।।	मायाविवर्जित जालें वो। माझें गोत पंढरिये राहिलें वो
५१६१९	वो	।।ज्ञा.गा.०६८६.०१।।	मायाविवर्जित जालें वो। माझें गोत पंढरिये राहिलें वो
५१६२०	वो	।।ज्ञा.गा.०६८६.०३।।	साचारी चौदा जाली वो। सेखीं अठरा घोकुनी राहिलें वो
५१६२१	वो	।।ज्ञा.गा.०६८६.०३।।	साचारी चौदा जाली वो। सेखीं अठरा घोकुनी राहिलें वो
५१६२२	वो	।।ज्ञा.गा.०६८६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें मी गोवळी वो। माझा भावो तो विठ्ठलु न्याहाळी वो
५१६२३	वो	।।ज्ञा.गा.०६८६.०४।।	निवृत्तिप्रसादें मी गोवळी वो। माझा भावो तो विठ्ठलु न्याहाळी वो
५१६२४	वो	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
५१६२५	वो	।।ज्ञा.गा.०६९१.०२।।	बोलों नये ऐसें केलें वो माय येणें। बोलतांचि गुणें आठऊ नाहीं
५१६२६	वो	।।ज्ञा.गा.०६९३.०३।।	रखुमादेविवरु देखण्या वेगळा देखिला। सगुण निर्गुण जाला बाईये वो
५१६२७	वो	।।ज्ञा.गा.०६९५.०१।।	चातकाची तृषा मेघें पुरविली। ब्रह्मस्तनीं पान्हाईली बाईये वो
५१६२८	वो	।।ज्ञा.गा.०९१०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। सुखीं सुख मुरे ऐसें करी वो बाईये
५१६२९	वो	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
५१६३०	वो	।।ज्ञा.गा.०९२१.०३।।	मोतियाचें पाणी। भरतां नये वो रांजणीं। गगनासी गवसणी। घालितां नये
५१६३१	वो	।।ज्ञा.गा.०९२८.०१।।	सुखसोज्वळ मोतियाचें लेणें। दिधलें जाई जणें बाईये वो
५१६३२	वो	।।ज्ञा.गा.०९४५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कल्पना काजळी। दीपीं दीपमेळीं पाजळी वो जगीं
५१६३३	वो	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
५१६३४	वो	।।ज्ञा.गा.०९५९.०२।।	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये
५१६३५	वो	।।ज्ञा.गा.०९८२.०३।।	रखुमादेविवरु साकारु निराकारु नव्हे। कांहीं नहोनि होये तोचि बाईये वो
५१६३६	वो	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला

५१६३७	वो	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
५१६३८	वो	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मीं। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मीं। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
५१६३९	वो	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मीं। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मीं। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
५१६४०	वो	।।ज्ञा.गा.०९९९.२१।।	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार
५१६४१	वो	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
५१६४२	वो	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
५१६४३	वो	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
५१६४४	वो	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
५१६४५	वो	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
५१६४६	वो	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
५१६४७	वो	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
५१६४८	वो	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
५१६४९	वो	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्में मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज

५१६५०	वो	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
५१६५१	वो	।।ज्ञा.गा.१०२०.०१।।	भवाब्धिसागरीं मांडिली टिपरी परी अनुहात वाजे गजरु वो। ताळक छंदें उमटती पद वरी टिपरे टिपरी गाजे वो
५१६५२	वो	।।ज्ञा.गा.१०२०.०२।।	टिपरिया घाई गोपाळ भाई। घुळुघुळु पाईं नादु वाजे वो
५१६५३	वो	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
५१६५४	वो	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
५१६५५	वो	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
५१६५६	वो	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
५१६५७	वो	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
५१६५८	वो	।।ज्ञा.गा.१०२०.०५।।	एकटसंगें टिपरें वेगें ध्वनी गगनीं गाजे वो। बाप रखुमादेविवरु टिपरी गाजती घाई जाली टिपरियाजोगी वो
५१६५९	वो	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
५१६६०	वो	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
५१६६१	वो	।।ज्ञा.गा.१०६०.०२।।	वैकुंठवासिनी विठाई जगत्रजननी। तुझा वेधु माझे मनीं रंगा येई वो ये
५१६६२	वो	।।ज्ञा.गा.१०६०.०४।।	विश्वरूप विश्वंभरे कमळनयने कमळाकरे वो। तुझें ध्यान लागो बाप रखुमादेविवरे वो
५१६६३	वो	।।ज्ञा.गा.१०६०.०४।।	विश्वरूप विश्वंभरे कमळनयने कमळाकरे वो। तुझें ध्यान लागो बाप रखुमादेविवरे वो
५१६६४	वो	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
५१६६५	वो	।।ज्ञा.गा.१०७४.०४।।	सोइरीक पडिपाडे समसाटी। मी वो बैसलें तयाचे पाठी
५१६६६	वो	।।ज्ञा.गा.१११५.०१।।	विठाई कीटाई माझे कृष्णाई कानाई। रंगा येई वो येई
५१६६७	वो	।।ज्ञा.गा.११२१.०४।।	हरि बरवा वो हरि बरवा वो। गोविंद गोपाळु गुण गरुवा वो
५१६६८	वो	।।ज्ञा.गा.११२१.०४।।	हरि बरवा वो हरि बरवा वो। गोविंद गोपाळु गुण गरुवा वो
५१६६९	वो	।।ज्ञा.गा.११२१.०४।।	हरि बरवा वो हरि बरवा वो। गोविंद गोपाळु गुण गरुवा वो
५१६७०	वो	।।ज्ञा.गा.११२१.०५।।	हरि पाहातां वो हरि पाहातां वो। ध्यान लागलें चित्ता वो
५१६७१	वो	।।ज्ञा.गा.११२१.०५।।	हरि पाहातां वो हरि पाहातां वो। ध्यान लागलें चित्ता वो
५१६७२	वो	।।ज्ञा.गा.११२१.०५।।	हरि पाहातां वो हरि पाहातां वो। ध्यान लागलें चित्ता वो

५१६७३	वो	।।ज्ञा.गा.११२१.०६।।	हरि सांवळा वो हरि सांवळा वो। मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५१६७४	वो	।।ज्ञा.गा.११२१.०६।।	हरि सांवळा वो हरि सांवळा वो। मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५१६७५	वो	।।ज्ञा.गा.११२१.०६।।	हरि सांवळा वो हरि सांवळा वो। मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५१६७६	वो	।।ज्ञा.गा.११२१.०७।।	हरि पढीये वो हरि पढीये वो। बाप रखुमादेविवरु घडीये वो
५१६७७	वो	।।ज्ञा.गा.११२१.०७।।	हरि पढीये वो हरि पढीये वो। बाप रखुमादेविवरु घडीये वो
५१६७८	वो	।।ज्ञा.गा.११२१.०७।।	हरि पढीये वो हरि पढीये वो। बाप रखुमादेविवरु घडीये वो
५१६७९	वोंठी	।।ज्ञा.गा.०२७६.०४।।	दुधें भरुनी वाटी लावीन तुझे वोंठी। सत्य सांगें गोठी विठो येईल कायी
५१६८०	वोखट	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
५१६८१	वोखटा	।।ज्ञा.गा.१००२.०१।।	उपदेश मदालसा देहो निर्मिला कैसा। आलासी कवण्या वाटा मातेचिया गर्भवासा। जो पंथ वोखटा रे पचलासी कर्मकोठा। अविचार बुद्धि तुझी पुत्रराया अदटा
५१६८२	वोखटा	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
५१६८३	वोखटा	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
५१६८४	वोखटा	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दु:ख दारुण
५१६८५	वोखटीं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
५१६८६	वोखटीं	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
५१६८७	वोखटें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया

५१६८८	वोखटें	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
५१६८९	वोखटें	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरूं पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
५१६९०	वोगरु	।।ज्ञा.गा.०४२७.०१।।	मोतियाचा वोगरु। गुरुवाक्यें सद्न्नीं। वाढियेला भाजनीं। नभाचिया
५१६९१	वोगरु	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
५१६९२	वोगरु	।।ज्ञा.गा.०९५६.०३।।	सतधनि म्हणे गुरु जत सांभाळी विवरु। ऐसेंनि तुज वोगरु। वाढिला ब्रह्मीं
५१६९३	वोघ	।।ज्ञा.गा.०४३२.०४।।	जैसें पर्वतदरीचे वोघ। समुद्रीं निघाले सैंघ। तैसें तुझियानें जग। मुक्त जालें
५१६९४	वोघाचेनि	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
५१६९५	वोघु	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपे आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
५१६९६	वोघुचि	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
५१६९७	वोघें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
५१६९८	वोघें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
५१६९९	वोज	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
५१७००	वोज	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
५१७०१	वोज	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
५१७०२	वोजविलें	।।ज्ञा.गा.०३६८.०२।।	पाहीन मी आतां निरंजन स्वरूपता। त्यानें मज तत्त्वतां वोजविलें वो माय

५१७०३	वोजा	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
५१७०४	वोजा	।।ज्ञा.गा.०१२८.०१।।	जिव्हेच्या निडळीं। नामाक्षराची वोळी। कान्हो वनमाळी। या वोजा
५१७०५	वोजा	।।ज्ञा.गा.०३९१.१२।।	सगुण रचना वोजा विस्तारिली। भुजंगी व्याली तिचीं काय झालीं पिलीं
५१७०६	वोजा	।।ज्ञा.गा.०५०८.०१।।	चौदारवंटा ओलांडूनि वोजा। अंतरीं आत्मकाजा बोधिलें वो माय
५१७०७	वोजा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
५१७०८	वोजा	।।ज्ञा.गा.१०८०.०२।।	पतिव्रता धर्म पहा हो माझा। सर्वापरी पति भोगिजे वोजा
५१७०९	वोजावलिया	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
५१७१०	वोजावलें	।।ज्ञा.गा.०५०८.०४।।	तेथें गोरस जहालें ज्ञाना अंतरीं वोजावलें। सदैवपण आलें मज वो माय
५१७११	वोजें	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
५१७१२	वोझें	।।ज्ञा.गा.०९४२.०१।।	सर्वांग देखणें हाचि भावो जाण। येर निकारणें वायां वोझें
५१७१३	वोठी	।।ज्ञा.गा.००२३.०६।।	ऐसियातें वोठी । लागलें तयाचे पाठीं । रखुमादेविवरा भेटी । विठ्ठलीं वो माय
५१७१४	वोडियाणा	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
५१७१५	वोढाळ	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
५१७१६	वोढी	।।ज्ञा.गा.०४२२.०१।।	परिमळाची धांव भ्रमर वोढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
५१७१७	वोढी	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
५१७१८	वोढी	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
५१७१९	वोढीं	।।ज्ञा.गा.०९३१.०३।।	मार्गींचा कापडी धरुनियां वोढीं। ईश्वरीं उघडी उडी घाली

५१७२०	वोढुनी	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
५१७२१	वोढूनियां	।।ज्ञा.गा.०८७४.०२।।	क्षमा गेली परती अहंकार सांगाती। ते वोढूनियां नेती अघोराशी
५१७२२	वोणवा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०३।।	तापत्रय अग्नीचा लागला वोणवा। कवण रिघे आड कवण करी सावाधावा
५१७२३	वोतप्रोत	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
५१७२४	वोतली	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
५१७२५	वोतली	।।ज्ञा.गा.०५३०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु वोतली ये कळा। न दिसोनी सोंविळा दिसे हरि
५१७२६	वोतलीं	।।ज्ञा.गा.००२२.०४।।	हिरिया ऐशा दंतपंक्ति अधर पोंवळ वेली । श्रवणींचीं कुंडलें ब्रह्मरसाचीं वोतलीं
५१७२७	वोतिलें	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें । परब्रह्म तेज फांकलें । तें व्योमीं व्योम सामावलें । नयनीं वो माय
५१७२८	वोतिलें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
५१७२९	वोतिलेसें	।।ज्ञा.गा.०२०६.१३।।	नासिक मनोहर दिसे। जैसें वोतिलेसें मुसें
५१७३०	वोथरसी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
५१७३१	वोपें	।।ज्ञा.गा.०२९४.०४।।	दिठिवेचेनि वोपें सानुलें स्वरूप। मुराली वालिप कल्पनेची
५१७३२	वोरबार	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
५१७३३	वोरबार	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
५१७३४	वोरबारा	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया

५१७३५	वोरबारीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
५१७३६	वोरसला	।।ज्ञा.गा.०५५८.०३।।	रखुमादेविवरु मज फावला। देखोनी वोरसला पर पाहीं
५१७३७	वोरसु	।।ज्ञा.गा.०१२९.०१।।	रसने वोरसु मातृके वो माये
५१७३८	वोलख्या	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
५१७३९	वोले	।।ज्ञा.गा.०२८६.०२।।	अंगणीं कमळणी जळधरू वोले वरी। वाफां सिंपल्या वरी वाळून जाये
५१७४०	वोल्हांसु	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
५१७४१	वोल्हावती	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
५१७४२	वोल्हावतु	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मीं। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मीं। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
५१७४३	वोल्हावली	।।ज्ञा.गा.०५१४.०२।।	मुक्ताची साउली मजवरी पडली। ढेसी ढेसी वोल्हावली अमूर्तधारी वो माये
५१७४४	वोळ	।।ज्ञा.गा.०१३५.०२।।	यापरी नामाची वोळ हें मांडुनी। संसार दवडुनि घालीं परता
५१७४५	वोळंगती	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
५१७४६	वोळंगती	।।ज्ञा.गा.०२९३.०२।।	अठरा भार वनस्पती। सुरवर वोळंगती। देवोदेवि आदिपति। कृष्ण काळा गे माये
५१७४७	वोळंगा	।।ज्ञा.गा.०९२५.०१।।	ये सातें आलिया वोळंगा सारंगधरु। नाहीं तरी संसारु। वायां जाईल लया
५१७४८	वोळख	।।ज्ञा.गा.०९८८.०५।।	साध अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। वोळख म्हणत ज्ञानदेव
५१७४९	वोळख	।।ज्ञा.गा.१०३६.०१।।	तुझें घोंगडें ऐकची चोख। दुजे वोळख अमंगळ
५१७५०	वोळखिना	।।ज्ञा.गा.०६९६.०३।।	त्यासी वोळखिना अनोळखी। दृश्य ना अदृश्य ऋण म्यां सादृश्य दिधलें देखा
५१७५१	वोळखिली	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
५१७५२	वोळखिली	।।ज्ञा.गा.०२६०.०२।।	आलिये तेचि सोय तुझी वोळखिली गती

५१७५३	वोळखिलीं	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
५१७५४	वोळखी	।।ज्ञा.गा.०१७०.०१।।	परस्परें वोळखी वेदीं । शास्त्र बोले भवभेदी। जे पावले परमानंदीं। तेणें त्रिशुद्धि उद्धरले
५१७५५	वोळखी	।।ज्ञा.गा.०५७३.०२।।	भय आमुचें गेलें न व्हावें तें जालें। तो चोरुचि वोळखी जाली बाईये
५१७५६	वोळखी	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
५१७५७	वोळखी	।।ज्ञा.गा.१०६५.०१।।	येऊनी वऱ्हाडिणी बैसल्या टेकी। कोण तो नोवरा नाहीं वोळखी
५१७५८	वोळखीजे	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
५१७५९	वोळखीवीण	।।ज्ञा.गा.०३७३.०१।।	चौ तेरा आम्हीं चौसष्टीचे भागे सांचिलें। तें एका ऋणाईतें घेतलें वोळखीवीण
५१७६०	वोळखूनि	।।ज्ञा.गा.०७२०.०४।।	गुरुमुखें खूण। वोळखूनि घ्यावी। देहींच पहावी। मुक्तदशा
५१७६१	वोळखे	।।ज्ञा.गा.०३८८.०२।।	तेंचि सखी रूप वोळखे स्वरूप। विश्वीं विश्वरूप एका तेजें
५१७६२	वोळग	।।ज्ञा.गा.००२८.०७।।	कैवल्याचा गाभा। कीं ब्रह्मविद्येचा वालभा। निकटपणाचिया लोभा। कैसा उभा असे। देव पायींची वीट। तेचि माये नीट। वरी येऊनि भीमातट। वोळग दावी गे माये
५१७६३	वोळगणा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०८।।	ऐसी दगदगल्यें सासुरवासा। विठोबा रखुमाई माझा कुवासा। निवृत्तिदासु तयाचा। जन्मोजन्मीं वोळगणा
५१७६४	वोळगणें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०८।।	प्रजाचें पोसिलें पुढें पाइकाचें रक्षिलें। इंद्रियांचें वोळगणें तें काळाचें खेळणें। जगीं राय बोलिजती आतां गोसावी कवणातें म्हणावें रया
५१७६५	वोळगतां	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
५१७६६	वोळगती	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
५१७६७	वोळगती	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
५१७६८	वोळगसी	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा

५१७६९	वोळगा	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
५१७७०	वोळगा	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
५१७७१	वोळगावा	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
५१७७२	वोळगिला	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला अससी। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
५१७७३	वोळगिला	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
५१७७४	वोळगे	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
५१७७५	वोळगे	।।ज्ञा.गा.०८९७.०३।।	जंव देहीं आहे देवो। तंव या देहे त्याच्या लाहो। मग तुज रात्री जाईल जड भारी। बाप रखुमादेविवरु। विठोजी पंढरपुरीं। तो वोळगे जन्मवरी
५१७७६	वोळगे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
५१७७७	वोळगे	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
५१७७८	वोळगे	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
५१७७९	वोळगे	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
५१७८०	वोळगों	।।ज्ञा.गा.०३९६.०२।।	तुझें नाम बरवें तुझें नाम बरवें । हरि वोळगों आपुल्या साच भावें
५१७८१	वोळगों	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे

५१७८२	वोळगों	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
५१७८३	वोळगों	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
५१७८४	वोळगोनी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१२।।	आतां फटफट फटफट। या नादाची गोठ नीट। वोळगोनी औटपीठ। उर्ध्व पाठ भेदती
५१७८५	वोळतां	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
५१७८६	वोळती	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
५१७८७	वोळला	।।ज्ञा.गा.०२८६.०४।।	अंगणीं वोळला मोत्यें वरुषला। धन्य दिवसु जाला सोनियाचा
५१७८८	वोळला	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
५१७८९	वोळला	।।ज्ञा.गा.०३८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उदारु वोळला। विश्वजनपाळा ब्रीद साजे
५१७९०	वोळला	।।ज्ञा.गा.०५०१.०६।।	हा निरालंब वोळला भक्तिभावें मिळाला। रखुमादेवि दादुला विठ्ठलु राणा वो माय
५१७९१	वोळला	।।ज्ञा.गा.०५०९.०१।।	नव्हे त्याची दुराशा म्यां सांडिली वो आस। ज्ञानवैराग्यभक्तिसार वोळला वो माये
५१७९२	वोळला	।।ज्ञा.गा.०६८२.०१।।	शुद्धमतीगती मज वोळला निवृत्ति। त्यानें पदोपदीं प्रीति स्वरूपीं वो माय
५१७९३	वोळला	।।ज्ञा.गा.०७१२.०२।।	चातकेवीण लक्ष अंतरीं ठालें। तेथें एक वोळला ब्रह्ममेघ
५१७९४	वोळला	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
५१७९५	वोळला	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि वोळला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
५१७९६	वोळली	।।ज्ञा.गा.०२९९.०९।।	देहुडा पाउलीं वेणु वाहे विटेवरी नीट। वोळली कामधेनु युगें अठ्ठावीस वाट
५१७९७	वोळली	।।ज्ञा.गा.०४५६.०२।।	वोळली हे कृपा निवृत्ति दयाळा। सर्व रोम पाल्हाळा प्रेमांकुर
५१७९८	वोळली	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
५१७९९	वोळली	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली

५१८००	वोळली	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
५१८०१	वोळली	।।ज्ञा.गा.१०१४.०१।।	आधीं चरे पाठीं प्रसवे। कैसी प्रतिदिनीं गाभासी जाये रे। विऊंनियां वांझ झाली रे। ती उन्हाळां मासां वोळली रे कान्हो
५१८०२	वोळलीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
५१८०३	वोळलीं	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया
५१८०४	वोळलीं	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
५१८०५	वोळलीं	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
५१८०६	वोळलें	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
५१८०७	वोळलें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
५१८०८	वोळलें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
५१८०९	वोळलें	।।ज्ञा.गा.०५६३.०१।।	चातकेंवीण लक्ष अंतरींच ठसलें। तेथें एक वोळलें ब्रह्ममेघ
५१८१०	वोळलें	।।ज्ञा.गा.१००६.०१।।	बाबा ममतानिशी अहंकार दाट। रामनामें वासुदेवीं वाट। गुरुकृपें वोळलें वैकुंठ। तेणें वासुदेवो दिसे प्रगट गा
५१८११	वोळल्या	।।ज्ञा.गा.०७२५.०१।।	आनंद सागराच्या कल्लोळीं। तरावयाची मांडली फळी। हातापायाच्या वोळल्या चुंबळी। तया अवसानीं
५१८१२	वोळसा	।।ज्ञा.गा.०४२१.०३।।	त्रिगुणवोझें जडपण रचूनि लोटूनि देसी महापुरीं। आवर्त वोळसा पडिलिया। मग तेथें कैंची अहे उरी रया

५१८१३	वोळी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०१।।	जिव्हेच्या निडळीं। नामाक्षराची वोळी। कान्हो वनमाळी। या वोजा
५१८१४	वोळुनी	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
५१८१५	वोळे	।।ज्ञा.गा.०३४६.०३।।	मेघजळ वोळे मिळे सिंधूचिया जळा। तैसा नव्हे तो वेगळा एक होऊनि ठेला
५१८१६	वोळे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
५१८१७	वोवरा	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
५१८१८	वोवराल	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
५१८१९	वोवरी	।।ज्ञा.गा.००२६.०२।।	अष्टदळकमळाची वोवरी। विपरीत तयाची कुसरी । एकवीस खणांचे उपरी। बाहिजु कां हरि दाखविली
५१८२०	वोवरी	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
५१८२१	वोवरी	।।ज्ञा.गा.०५०९.०३।।	संभोग वोवरी होतिये निदसुरी। योगिणी खेचरी मज जागविलें वो माये
५१८२२	वोवरी	।।ज्ञा.गा.०५२२.०४।।	ज्ञानदेवा घरी पश्यंती वोवरी। वेदश्रुती घरीं दीप केले
५१८२३	वोवरी	।।ज्ञा.गा.०८३३.०१।।	नवाचिया माझारीं आऊट पीठाशेजारीं। शून्याची वोवरी सुनिळ प्रभा
५१८२४	वोवली	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
५१८२५	वोवाळणी	।।ज्ञा.गा.००२६.०६।।	करीं घेऊनि आळवणी। करूं नेणें वोवाळणी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चरणीं। चौघी जणी निमालिया
५१८२६	वोवाळिती	।।ज्ञा.गा.१०७६.०४।।	मनगणिचे तंतीं वोवली धरणी। ते पिसाळल्यानें घेतली खांदा वाहुनी। त्यासी वोवाळिती चौघीजणी। बाप रखुमादेविवराची करणी
५१८२७	वोवाळिलें	।।ज्ञा.गा.०४१८.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे तूंतें जीवें वोवाळिलें। शिर निरोपिलें तुझ्या चरणीं
५१८२८	वोवाळी	।।ज्ञा.गा.०९५१.०२।।	स्नेहाची दिवाळी फेडूनि काजळी। या दीपें वोवाळी जीवशिवीं
५१८२९	वोवाळुनी	।।ज्ञा.गा.१०३४.०५।।	द्वादश मंडळें वोवाळुनी आलिये। तंव तंव काळें देखिलें रूपडें त्याचें

५१८३०	वोस	।।ज्ञा.गा.०८७८.०५।।	ऐसा वोस मार्ग पुढें अवला वेळु पाहला। वारितां वारितां निघाला मारिजसी ।पुढें पडलीसे वाट ते ऐक रे बोभाट। परतले धायवट अर्धजीवें
५१८३१	वोस	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दुःखाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
५१८३२	वोसंग	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
५१८३३	वोसंगा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
५१८३४	वोसंगा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
५१८३५	वोसंगा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
५१८३६	वोसंडतु	।।ज्ञा.गा.०६७४.०५।।	त्रिभुवनीं आनंदु न माये गे माये। आपेआपु परमानंदु वोसंडतु आहे
५१८३७	वोसंडला	।।ज्ञा.गा.०४३४.०५।।	निवृत्ति निरंजनाचा सरा। कैसा वोसंडला अंबरा। सुख पावोनि ज्ञानेश्वरा। ब्रह्म केलें
५१८३८	वोसंडला	।।ज्ञा.गा.०४९६.०५।।	ब्रह्मरसें भरला दाही दिशा व्यापिला। आनंदु सच्चिदानंदीं वोसंडला वो माय
५१८३९	वोसंडला	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये
५१८४०	वोसंडली	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
५१८४१	वोसंडलें	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
५१८४२	वोसंडी	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा ।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
५१८४३	वोसंडेल	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा
५१८४४	वोसणाईलें	।।ज्ञा.गा.१०२४.०१।।	आकारेंवीण पाळणा पहुडलें। निराकार म्हणोनी वोसणाईलें
५१८४५	वोसरलिया	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
५१८४६	वोहट	।।ज्ञा.गा.००७६.०१।।	दसविये द्वारीं वोहट पडिला। नेणता पैं गेला पाहावया

५१८४७	वोहबाप	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
५१८४८	व्यक्त	।।ज्ञा.गा.००१८.०६।।	तुज व्यक्त म्हणों कीं अव्यक्त रे। व्यक्त अव्यक्त एकु गोविंदु रे
५१८४९	व्यक्त	।।ज्ञा.गा.००१८.०६।।	तुज व्यक्त म्हणों कीं अव्यक्त रे। व्यक्त अव्यक्त एकु गोविंदु रे
५१८५०	व्यक्त	।।ज्ञा.गा.०७४४.०२।।	अव्यक्त देखणें देखण्या व्यक्त। पहातां व्यक्त अव्यक्त दोन्ही नाहीं
५१८५१	व्यक्त	।।ज्ञा.गा.०७४४.०२।।	अव्यक्त देखणें देखण्या व्यक्त। पहातां व्यक्त अव्यक्त दोन्ही नाहीं
५१८५२	व्यक्त	।।ज्ञा.गा.०८१८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शिव तेचि शक्ती। पाहातां व्यक्तीं व्यक्त नाहीं
५१८५३	व्यक्त	।।ज्ञा.गा.०९३६.०१।।	व्यक्ताचें अव्यक्तीं पाहतां पैं न दिसे। आपींआप रसें व्यक्त हरि
५१८५४	व्यक्त	।।ज्ञा.गा.०९३६.०४।।	बाप रखुमादेविवर व्यक्त व्यक्तीं अव्यक्त। अवघें संचित हरि आहे
५१८५५	व्यक्ताचें	।।ज्ञा.गा.०९३६.०१।।	व्यक्ताचें अव्यक्तीं पाहतां पैं न दिसे। आपींआप रसें व्यक्त हरि
५१८५६	व्यक्ताव्यक्त	।।ज्ञा.गा.०६६०.०१।।	व्यक्ताव्यक्त दिठी घालुनी कल्पांता। कल्पना नुरेचि तेथे आतां
५१८५७	व्यक्ति	।।ज्ञा.गा.०६५५.०१।।	वर्ण ना व्यक्ति अमूप निजतेज। संतांचें तें गूज आत्मरूप
५१८५८	व्यक्ती	।।ज्ञा.गा.००७९.०१।।	अभाव संगती नाना भूत व्यक्ती। संसार पंगती मेळवी त्यासी
५१८५९	व्यक्तीं	।।ज्ञा.गा.०८१८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शिव तेचि शक्ती। पाहातां व्यक्तीं व्यक्त नाहीं
५१८६०	व्यक्तीं	।।ज्ञा.गा.०९३६.०४।।	बाप रखुमादेविवर व्यक्त व्यक्तीं अव्यक्त। अवघें संचित हरि आहे
५१८६१	व्यथा	।।ज्ञा.गा.०१८४.०३।।	या संतांसी भेटतां । हरे संसाराची व्यथा। पुढतां पुढती माथां। अखंडित ठेवीन
५१८६२	व्यथा	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
५१८६३	व्यथा	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
५१८६४	व्यभिचारिणी	।।ज्ञा.गा.०५१७.०१।।	ज्ञानाचें गरोदर वाढलें परपुरुषें। व्यभिचारिणी ऐसें म्हणितलें वो माय
५१८६५	व्यभिचारिणी	।।ज्ञा.गा.०५१७.०२।।	नव्हे व्यभिचारिणी नाहीं मज कोणी। पाहातां निर्वाणीं सहज जोडलें वो माय
५१८६६	व्यभिचारिणी	।।ज्ञा.गा.०६८६.०२।।	पतिव्रता मी परद्वारिणी। परपुरुषेसी व्यभिचारिणी
५१८६७	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.००१३.०१।।	गुरुज्ञान नाहीं ज्यासी । तरुणोपाय नाहीं त्याशी । तो नावडे ऋषीकेशी । व्यर्थ जन्मासी तो आला
५१८६८	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.००४९.०२।।	मंथुनि नवनीता तैसें घे अनंता। वायां व्यर्थ कथा सांडीं मार्गु
५१८६९	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.००५०.०२।।	सगुण निर्गुण गुणाचें अगुण। हरिवीण मन व्यर्थ जाय

५१८७०	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.००५६.०१।।	विष्णुवीण जप व्यर्थ त्याचें ज्ञान। रामकृष्णीं मन नाहीं ज्याचें
५१८७१	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.००५७.०१।।	त्रिवेणी संगमीं नाना तीर्थें भ्रमीं। चित्त नाहीं नामीं तरी तें व्यर्थ
५१८७२	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.००६७.०२।।	जप तप कर्म हरिवीण धर्म। वाउगाचि श्रम व्यर्थ जाय
५१८७३	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.००७०.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें नामेंवीण व्यर्थ। रामकृष्णीं पंथ क्रमीयेला
५१८७४	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.००८५.०१।।	पदपदार्थसंपन्नता। व्यर्थ टवाळी कां सांगतां। हरिनामीं नित्य अनुसरतां। हें सार सर्वार्थी
५१८७५	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०१३०.०३।।	लावण्य मान्यता विद्यावंत। सखे स्वजन पुत्रकलत्र। विषयभोग वयसा व्यर्थ। देहासहित मरणांती
५१८७६	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०१३२.०४।।	दिवसेंदिवस व्यर्थ जात संसार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा आधार
५१८७७	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
५१८७८	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा
५१८७९	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
५१८८०	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०६०५.०२।।	तरीच ते ज्ञान हृदयीं ठसावें। नातरी आघवें व्यर्थ होय
५१८८१	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०६२२.०१।।	साभिमानें करुनी व्यर्थ का रे फुगशी। मत्त ऐसा होसी मतिमंदा
५१८८२	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०६४७.०१।।	देव देव म्हणूनी व्यर्थ कां फिरशी। निजदेव नेणशी मुळीं कोण
५१८८३	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०६५१.०१।।	कासया प्रतिष्ठा व्यर्थ मानितोसी। सर्वत्र धरिसी समभावें
५१८८४	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०७६५.०३।।	अनुहात उन्मनी म्हणोनी व्यर्थ काय। मुखीं धरीं सोय ब्रह्मरंध्रीं
५१८८५	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०८४२.०६।।	अमोलिक देहीं न साधा जरी पर। म्हणे ज्ञानेश्वर व्यर्थ होय
५१८८६	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०८४६.०१।।	उपजोनी नरदेहीं। जयाशी हरिभक्ति नाहीं। तोचि भूमिभारू पाहीं। व्यर्थ जन्म त्याचा गेला
५१८८७	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०९५३.०४।।	सप्तद्वीप पृथ्वी नवखंडें देव। स्वर्ग भोगभाव राणीव व्यर्थ
५१८८८	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०९८८.०१।।	अभिमानें करुनी व्यर्थ कां फुगसी। भ्रांता ऐसा होसी मतिमंदा
५१८८९	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०९९४.०३।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें
५१८९०	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
५१८९१	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
५१८९२	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव

५१८९३	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
५१८९४	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
५१८९५	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
५१८९६	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.१०५४.०२।।	मागेन स्वानुभव अंगुलें। पांचां तत्त्वांचें सानुलें। व्यर्थ इंद्रियें भोगिलें। नाहीं रंगलें संतचरणीं
५१८९७	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
५१८९८	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
५१८९९	व्यर्थचि	।।ज्ञा.गा.०४७९.०१।।	चौदा विद्या जरी पूर्ण अभ्यासिले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
५१९००	व्यर्थचि	।।ज्ञा.गा.०४७९.०२।।	तीन वीस चारी कळा अनुभविले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
५१९०१	व्यर्थचि	।।ज्ञा.गा.०४७९.०३।।	अष्टांगादि योग प्रयासें जोडलें । व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
५१९०२	व्यर्थचि	।।ज्ञा.गा.०४७९.०४।।	कर्मधर्मक्रिया नाना आचरले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
५१९०३	व्यवहार	।।ज्ञा.गा.००२३.०३।।	संकोचला संसार । पारुषला व्यवहार । ब्रह्मानंद अपार । जहाला वो माय
५१९०४	व्यवहार	।।ज्ञा.गा.००७४.०२।।	लटिका व्यवहार सर्व हा संसार। वायां येरझार हरिवीण
५१९०५	व्यवहार	।।ज्ञा.गा.०३०२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी घराचार। ठकला व्यवहार बाईयांनो
५१९०६	व्यवहार	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
५१९०७	व्यवहारा	।।ज्ञा.गा.०८७७.०५।।	स्वप्नींचिया धना बांधिसि कळांतरा। कैचें धन काय होसी व्यवहारा
५१९०८	व्यवहारु	।।ज्ञा.गा.०५३८.०१।।	निर्गुणाचे हातीं व्यवहारु पडिला। दाईजपणा मुकला साभिलाषें
५१९०९	व्यसन	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
५१९१०	व्यसनचि	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
५१९११	व्यसनें	।।ज्ञा.गा.०२४६.११।।	सर्वही व्यसनें दवडूनि उदित जालासे नर। वासनावेश्येचा जेणें त्याजिला व्यापार
५१९१२	व्याकरणें	।।ज्ञा.गा.०५५८.०१।।	अष्टही अंगें नवही व्याकरणें। सप्तही त्वचा भेदोन गेलें गे माय

५१९१३	व्याकुळ	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
५१९१४	व्याघ्र	।।ज्ञा.गा.०२१२.०६।।	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं
५१९१५	व्याघ्रासर्पा	।।ज्ञा.गा.०९९३.०३।।	व्याघ्रासर्पा चारा घालावा दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
५१९१६	व्याज	।।ज्ञा.गा.०३७०.०१।।	जन्माचें व्याज आपणचि गिळिलें। मुद्दलाचा ठावो नाहीं ऐसें केलें
५१९१७	व्याज	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
५१९१८	व्याधी	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
५१९१९	व्यापक	।।ज्ञा.गा.००१०.०३।।	दयाळ अनाथनाथा । जंगम स्थावर गुह्य धूपा । पूर्ण व्यापक प्रकाशदीपा । ब्रह्मा तूंचि
५१९२०	व्यापक	।।ज्ञा.गा.०१९१.०२।।	हरि पाहिला रे हरि पाहिला रे। सबाह्याभ्यंतरीं अवघा व्यापक मुरारी
५१९२१	व्यापक	।।ज्ञा.गा.०३८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जिवाचा। व्यापक शिवाचा शिवपणें
५१९२२	व्यापक	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
५१९२३	व्यापक	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
५१९२४	व्यापक	।।ज्ञा.गा.०४२८.०२।।	आदि मध्य ज्याला नाहीं आदि अंत। व्यापक श्रीमंत निवृत्तिराज
५१९२५	व्यापक	।।ज्ञा.गा.०६२७.०१।।	गगनाहूनि व्यापक वायुहूनि चालक। अग्नीहूनि दाहक आन नसे
५१९२६	व्यापक	।।ज्ञा.गा.०७५४.०१।।	आत्मा एक बाई स्थिरचर व्यापक। सृष्टी तैसी देख एकलीच
५१९२७	व्यापक	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
५१९२८	व्यापकपणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
५१९२९	व्यापकु	।।ज्ञा.गा.००४७.०२।।	सबाह्य अभ्यंतरीं। अवघा व्यापकु मुरारी
५१९३०	व्यापकु	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
५१९३१	व्यापकु	।।ज्ञा.गा.०१३३.०५।।	हरि आदीं रे हरि अंतीं रे। हरि व्यापकु सर्वांभूतीं रे

५१९३२	व्यापकु	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
५१९३३	व्यापला	।।ज्ञा.गा.०५०६.०१।।	आत्मा अंगें प्रसिद्ध देखिला। अंतर्बाह्य अलिप्त व्यापला
५१९३४	व्यापला	।।ज्ञा.गा.०७७१.०२।।	देखिला परी संयोगें व्यापला। विश्व तरीच झाला बाईयांनो
५१९३५	व्यापार	।।ज्ञा.गा.०२४६.११।।	सर्वही व्यसनें दवडूनि उदित जालासे नर। वासनावेश्येचा जेणें त्याजिला व्यापार
५१९३६	व्यापारी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
५१९३७	व्यापारीं	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
५१९३८	व्यापारीं	।।ज्ञा.गा.०६७२.०२।।	दिसोनी न दिसे लोकीं व्यापारीं। घटमठ चाऱ्ही हरि व्याप्त
५१९३९	व्यापारु	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
५१९४०	व्यापित	।।ज्ञा.गा.०५९६.०२।।	मायोपाधी सृष्टि जें जें कांहीं होत। चैतन्य व्यापित त्याची माजीं
५१९४१	व्यापियलें	।।ज्ञा.गा.०४४६.०४।।	मुळींची मूळ खूण न संपडे सर्वथा। व्यापियलें चित्ता तेजें येणें
५१९४२	व्यापिला	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
५१९४३	व्यापिला	।।ज्ञा.गा.०४९६.०५।।	ब्रह्मरसें भरला दाही दिशा व्यापिला। आनंदु सच्चिदानंदीं वोसंडला वो माय
५१९४४	व्यापिलासी	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
५१९४५	व्यापिलासी	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भीं दु:ख दारुण
५१९४६	व्यापिलें	।।ज्ञा.गा.०३५२.०१।।	देखावयालागी जव अनौतें पहिलें। तव तनु मनु त्रिभुवनीं व्यापिलें गे माये
५१९४७	व्यापिलें	।।ज्ञा.गा.०३५७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। माझें बाह्य अभ्यंतर व्यापिलें
५१९४८	व्यापिलें	।।ज्ञा.गा.०३५८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलरायें। माझें सबाह्याभ्यंतर व्यापिलें गे माये

५१९४९	व्यापिलें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
५१९५०	व्यापिलें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०३।।	चंद्रसूर्याहुनी तेज तें आगळें। अव्यक्तें व्यापिलें अनुभवें
५१९५१	व्यापिलें	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
५१९५२	व्यापिलें	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
५१९५३	व्यापिलें	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
५१९५४	व्यापुनि	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनि राहिला अचळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळ
५१९५५	व्यापुनी	।।ज्ञा.गा.००१९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनी राहिला अकळ । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सकळ
५१९५६	व्यापुनी	।।ज्ञा.गा.०२८५.०१।।	देऊनियां भेटी मजसी न करी गोठी। लांचावला जीउ पाठी न राहे वो। निष्ठुर म्हणो तरी अपंगीतो मातें। व्यापुनी जीवातें उरी उरवितो
५१९५७	व्यापुनी	।।ज्ञा.गा.०५५१.०२।।	काय सांगूं मातु वेगळीच धातु। जिवा हा जिवांतु व्यापुनी ठेला
५१९५८	व्यापुनी	।।ज्ञा.गा.०७५४.०२।।	पंचमहाभूतें व्यापुनी निराळा। सौंदर्यपुतळा काळा बाई
५१९५९	व्यापून	।।ज्ञा.गा.०५९६.०१।।	घटु जें जें होय आधींच गगन। राहे पैं व्यापून वेगळेंची
५१९६०	व्यापून	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
५१९६१	व्यापूनि	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
५१९६२	व्यापूनि	।।ज्ञा.गा.०३४६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं नुरेचि कांहीं। उत्तम मध्यम ठायीं व्यापूनि असे
५१९६३	व्यापूनि	।।ज्ञा.गा.१०७०.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जैसा तैसा। व्यापूनि आकाशा उरला असे
५१९६४	व्यापूनियां	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
५१९६५	व्यापूनियां	।।ज्ञा.गा.०६६७.०२।।	तेथें गोविंदु अवघाची जाला। विश्व व्यापूनियां उरला असे

५१९६६	व्यापूनियां	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
५१९६७	व्यापूनियां	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी
५१९६८	व्याप्त	।।ज्ञा.गा.०६७२.०२।।	दिसोनी न दिसे लोकीं व्यापारीं। घटमठ चाऱ्ही हरि व्याप्त
५१९६९	व्याप्य	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
५१९७०	व्याला	।।ज्ञा.गा.०५०३.०३।।	चहूं देहां ग्रासी व्याला तत्त्वें तत्त्वेंसी। हरि वैराटेसी एक वृक्ष
५१९७१	व्याली	।।ज्ञा.गा.०३१७.०१।।	गरुवार जाली अंबुला व्याली । व्येउनीया मेली माझ्या ठायीं
५१९७२	व्याली	।।ज्ञा.गा.०३२२.०४।।	व्याली वेदना जाणे वांझ कांहीं नेणे । बालक काय जाणे तहान भूक
५१९७३	व्याली	।।ज्ञा.गा.०३९१.१२।।	सगुण रचना वोजा विस्तारिली। भुजंगी व्याली तिचीं काय झालीं पिलीं
५१९७४	व्याली	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
५१९७५	व्याली	।।ज्ञा.गा.०५९२.०२।।	ब्रह्मादिक काळ व्याली हे ढिसाळ। आथी रजस्वला इयेपरी
५१९७६	व्याली	।।ज्ञा.गा.०९२९.०५।।	प्रसूतिकाळीं व्याली। वांझ अपत्यजवळी। वांझ क्रीडा विनोदें रळी। खेळतसे
५१९७७	व्याली	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
५१९७८	व्याली	।।ज्ञा.गा.१०७२.०१।।	उजव्या आंगें भ्रतार व्याली। डाव्या आंगें कळवळ पाळी
५१९७९	व्याली	।।ज्ञा.गा.१०७३.०३।।	आधीं पुत्र पाठी वांझ व्याली। लेणें लेऊनि ठेलें साडेपंधरे
५१९८०	व्यालें	।।ज्ञा.गा.०६८४.०१।।	चौदा भुवनीं चौघां भुलविलें। वेव्हार नासिले स्मृति व्यालें गे माये
५१९८१	व्याळ	।।ज्ञा.गा.०७१८.०४।।	दोरापाशीं व्याळ जैसा कांहीं भासे। सर्वीं हें आपैसें जाहलें कीं
५१९८२	व्यास	।।ज्ञा.गा.०१६७.०४।।	गोविंद गोपाळ नरहरि। हा मंत्रराज निर्धारी। त्रैलोक्य तरैल क्षणांतरी। ऐसें व्यास बोलियेले
५१९८३	व्यास	।।ज्ञा.गा.०१८०.०३।।	ध्रुव पराशर व्यास पुंडलीक। अर्जुन वाल्मिक अंबरीष
५१९८४	व्यास	।।ज्ञा.गा.०१८३.०७।।	व्यास आणि वसिष्ठ वाल्मिकादिक। आणि पुंडलीक शिरोमणी

५१९८५	व्यास	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
५१९८६	व्यासमुखें	।।ज्ञा.गा.०५०३.०१।।	जनीं वनीं हरि आहे निरंतरीं। बोलिली वैखरी व्यासमुखें
५१९८७	व्यासाचिये	।।ज्ञा.गा.००४८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे व्यासाचिये खुणें। द्वारकेचे राणे पांडवां घरीं
५१९८८	व्यासाचिये	।।ज्ञा.गा.००७८.०२।।	तें सुख आम्हां विठ्ठलचरणीं। निवृत्ति करणी व्यासाचिये
५१९८९	व्यासें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०६।।	व्यासें सांगितलें पुराण। ज्ञानदेवीं वंदिलें संपूर्ण। नमन करूनिया आपण। पितरांसहित निघाला
५१९९०	व्याहाणे	।।ज्ञा.गा.०८७२.०१।।	शाहाणे सिंतरें व्याहाणे मोहरें। भणंग धुरें आतुडे कैसें
५१९९१	व्येउनीया	।।ज्ञा.गा.०३१७.०१।।	गरुवार जाली अंबुला व्याली । व्येउनीया मेली माझ्या ठायीं
५१९९२	व्योम	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें । परब्रह्म तेज फांकलें । तें व्योमीं व्योम सामावलें । नयनीं वो माय
५१९९३	व्योम	।।ज्ञा.गा.०३२७.०१।।	निळें हें व्योम निळें हें सप्रेम । निळेपणें सम आकारलें
५१९९४	व्योम	।।ज्ञा.गा.०३३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अगाध काळें। म्हणोनि सर्वत्र व्योम अर्पियलें
५१९९५	व्योम	।।ज्ञा.गा.०४८५.०१।।	अवघ्या बाहीं म्यां व्योम कवळिलें। अवघ्या हृदयीं अरूप धरिलें
५१९९६	व्योम	।।ज्ञा.गा.०५७६.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। व्योम पांघुरे फुडां देखोनी धालें
५१९९७	व्योम	।।ज्ञा.गा.०९३३.०१।।	मेरुपरतें एक व्योम आहे। तेथें एकु पाहे तेज:पुंजू
५१९९८	व्योमा	।।ज्ञा.गा.०९३०.०४।।	ज्ञानदेवा धीर घटमठीं सामा। अधऊर्ध्व व्योमा हरि दिसे
५१९९९	व्योमाकार	।।ज्ञा.गा.०५६४.०२।।	अवघे म्हणिजें व्योमाकार दिसे। त्याहुनी परतें असे गे माय
५२०००	व्योमाकार	।।ज्ञा.गा.१०३८.०२।।	संतचरणीं रुळें श्रीरंगीं रंगलें। व्योमाकार मिरवले तेंचि देखे
५२००१	व्योमाकारीं	।।ज्ञा.गा.१०२४.०२।।	जो जो जो बाळा निराकार पाळणा। व्योमीं व्योमाकारीं झोंप घेई
५२००२	व्योमाकारें	।।ज्ञा.गा.१०४३.०२।।	चवाळें शुद्ध चहूं पालवी। व्योमाकारें वेद प्रसिद्ध पांघुरवी
५२००३	व्योमाचा	।।ज्ञा.गा.०४१५.०१।।	व्योमाचा पालऊ शिरेंवीण पांगुरलें। मस्तकेंवीण तुरंबिलें सुमन वो
५२००४	व्योमापरतें	।।ज्ञा.गा.०५७८.०१।।	साता व्योमापरतें पाहों गेलें। तंव पाहणेंचि जालें ब्रह्म उदधी
५२००५	व्योमीं	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें । परब्रह्म तेज फांकलें । तें व्योमीं व्योम सामावलें । नयनीं वो माय
५२००६	व्योमीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
५२००७	व्योमीं	।।ज्ञा.गा.१०२४.०२।।	जो जो जो बाळा निराकार पाळणा। व्योमीं व्योमाकारीं झोंप घेई
५२००८	व्योमीं	।।ज्ञा.गा.१०७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु शून्याहूनि वेगळें। त्या बाळका सामाविलें आपुल्या व्योमीं

५२००९	व्योमींचा	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
५२०१०	व्रत	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
५२०११	व्रत	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
५२०१२	व्रत	।।ज्ञा.गा.००५९.०१।।	तीर्थ व्रत नेम भावेंवीण सिद्धी। वायांचि उपाधी करिसी जना
५२०१३	व्रत	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
५२०१४	व्रत	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
५२०१५	व्रत	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
५२०१६	व्रत	।।ज्ञा.गा.०९२९.०७।।	तीर्थक्षेत्र व्रत दान। यागादिक साधन। अनुभव रहाणीविण। शून्य धिक् गेलें
५२०१७	व्रतें	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
५२०१८	व्रतें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
५२०१९	व्रतें	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
५२०२०	व्रतें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया

५२०२१	व्हा	।।ज्ञा.गा.०८४५.०१।।	मरण न येतां सावधान व्हा रे। शोधुनी पावा रे निजवस्तू
५२०२२	व्हाल	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहूं नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्यव मरण बरें
५२०२३	व्हावया	।।ज्ञा.गा.०१९६.०३।।	तारावया जन व्हावया पावन। जडमूढ अज्ञान हरिपाठें
५२०२४	व्हावा	।।ज्ञा.गा.०१९७.०२।।	तो मज व्हावा तो मज व्हावा। वेळोवेळां व्हावा पांडुरंग
५२०२५	व्हावा	।।ज्ञा.गा.०१९७.०२।।	तो मज व्हावा तो मज व्हावा। वेळोवेळां व्हावा पांडुरंग
५२०२६	व्हावा	।।ज्ञा.गा.०१९७.०२।।	तो मज व्हावा तो मज व्हावा। वेळोवेळां व्हावा पांडुरंग
५२०२७	व्हावा	।।ज्ञा.गा.०९७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पंढरीयेसी। कांहीं न व्हावा अवघा होसी
५२०२८	व्हावा	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
५२०२९	व्हावा	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
५२०३०	व्हावें	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
५२०३१	व्हावें	।।ज्ञा.गा.०४८२.०१।।	ज्ञानप्राप्तीलागीं व्हावें अति नीच। म्हणवी जो उच्च सिद्ध नोहे
५२०३२	व्हावें	।।ज्ञा.गा.०४८२.०४।।	व्हावें निराभास तरीच ही प्राप्ती। ज्ञानेश्वरा भ्रांति कीं रे नाहीं
५२०३३	व्हावें	।।ज्ञा.गा.०५७३.०२।।	भय आमुचें गेलें न व्हावें तें जालें। तो चोरुचि वोळखी जाली बाईये
५२०३४	व्हावें	।।ज्ञा.गा.०६०५.०१।।	विक्षेपतां ना उठती कल्पना। पासूनियां जाणा शुद्ध व्हावें
५२०३५	व्हावें	।।ज्ञा.गा.०६२१.०३।।	त्रिगुण त्यजुनी व्हावें निस्त्रैगुण। नाचरावें पुण्यपाप कांहीं
५२०३६	व्हावें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
५२०३७	व्हावें	।।ज्ञा.गा.०९८६.१८।।	ओंकाराचे मूळ पाहिलें जे ठाईं। मग त्याचे पायीं लीन व्हावें
५२०३८	शंकराचा	।।ज्ञा.गा.०१७३.०२।।	हेचि त्रिपुटीचे छेदक। हेचि भवार्णवतारक। हाचि शंकराचा विवेक। रामकृष्ण चोखडे
५२०३९	शंकरादिक	।।ज्ञा.गा.०१६२.०२।।	नाम सर्वांसी तारक। नामें उद्धरलें त्रैलोक्य। नामवेदाचे विवेक। नामें शंकरादिक पावले सुख
५२०४०	शंकरें	।।ज्ञा.गा.०१०९.०३।।	विठ्ठल नाम तीन अक्षरें। अमृतपान केलें शंकरें
५२०४१	शंका	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे

५२०४२	शंका	।।ज्ञा.गा.०२९३.०१।।	माझी शंका फिटले। लाजा सांडिलें। अवघे घातलें। मज निरसूनियां
५२०४३	शंकावें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
५२०४४	शंकिजे	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
५२०४५	शंख	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं ह्रदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
५२०४६	शंखचक्राचे	।।ज्ञा.गा.०१८९.०५।।	सहस्र नामांचें हातियार। शंखचक्राचे शृंगार। अति बळ वैराग्याचें थोर। केला मार षड्वर्गां
५२०४७	शंभु	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मांतें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्में निवारी नारायण
५२०४८	शंभूचिया	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
५२०४९	शंभूचीया	।।ज्ञा.गा.०१३५.०३।।	रकारा पुढें एक मकार मांडी कां। उतरसी समतुका शंभूचीया
५२०५०	शंभूनें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०१।।	जें शंभूनें धरिलें मानसीं । तेंचि उपदेशिलें गिरिजेसी
५२०५१	शंभूसी	।।ज्ञा.गा.०१४३.०२।।	हेंचि तारक पाठांतर। नित्य समाधीचें घर। शिव शंभूसी निरंतर। जपमाळ सर्वदा
५२०५२	शकटा	।।ज्ञा.गा.०२४५.०७।।	शकटा अंगीं जें उमटलें। तेंचि बळिपृष्ठीं शोभलें
५२०५३	शकुन	।।ज्ञा.गा.०२७६.०१।।	पैल तो गे काऊ कोकताहे। शकुन गे माये सांगताहे
५२०५४	शकुन	।।ज्ञा.गा.०२७६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिजे ये खुणें। भेटती पंढरीराणे शकुन सांगें
५२०५५	शकुन	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
५२०५६	शकून	।।ज्ञा.गा.०२७६.०५।।	आंबया डाहाळी फळें चुंबी रसाळीं । आजिचे रे काळीं शकून सांगें
५२०५७	शके	।।ज्ञा.गा.०८७४.०३।।	गति म्हणे मी थोरी प्रवृत्ति निगाला घोरी। राहो न शके घरीं निवृत्ति तेथें
५२०५८	शक्ति	।।ज्ञा.गा.००५१.०१।।	भावेंवीण भक्ति भक्तिवीण मुक्ति। बळेंवीण शक्ति बोलूं नये

५२०५९	शक्ति	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
५२०६०	शक्ति	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
५२०६१	शक्ति	।।ज्ञा.गा.०३३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु तिहीं गुणां वेगळा। शक्ति नव्हे दादुला गे माये
५२०६२	शक्ति	।।ज्ञा.गा.०४३५.०४।।	तेथे धरुनि देहभ्रांति। ते जाहली गेली किती। तेथें ज्ञानाची शक्ति। केतुली माझी
५२०६३	शक्ति	।।ज्ञा.गा.०६३०.०३।।	जें अनिर्वचनीय तें मूळ प्रकृति। ब्रह्मा ऐशी शक्ति तियेचि पैं
५२०६४	शक्ति	।।ज्ञा.गा.०७२८.०१।।	कैसी मनाची भ्रांति गेली। रोमांच ब्रह्मभावना जाली। हेचि शक्ति उजळली। ज्ञानाची
५२०६५	शक्ति	।।ज्ञा.गा.०७९४.०१।।	प्रणवाची शक्ति शिव प्रणवची। क्षर अक्षर सांची प्रणव तें
५२०६६	शक्तिप्रती	।।ज्ञा.गा.०२४५.०८।।	शिवें शक्तिप्रती कथिलें। धर्मराजें तें पुजिलें
५२०६७	शक्ती	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
५२०६८	शक्ती	।।ज्ञा.गा.०८१८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शिव तेचि शक्ती। पाहातां व्यक्तीं व्यक्त नाहीं
५२०६९	शक्तीचा	।।ज्ञा.गा.०९४२.०२।।	शक्तीचा पडिभरु वाहासील वायां। श्रीगुरुपाया शरण जाई
५२०७०	शक्तीचें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०४।।	तेथें नव्हे शक्तीचें काम। पुढें धृति मागें आपण। तनु ठेवुनि दोन्ही नयन। चालवावे
५२०७१	शक्तीचें	।।ज्ञा.गा.०७७६.०२।।	आत्मा माया शिव शक्तीचें हें रूप। दिसतें चिद्रूप अविनाश
५२०७२	शक्तीसी	।।ज्ञा.गा.११०३.०१।।	महेशे शक्तीसी खूण जी दाविली। हंसे लाधवीली कमळात्यना
५२०७३	शत	।।ज्ञा.गा.०४८०.०१।।	शत अश्वमेध घडलें जयाला। तरी ब्रह्म त्याला अगम्य हें
५२०७४	शब्द	।।ज्ञा.गा.०१९९.०१।।	न चलति शब्द खुंटले पैं वाद। एकतत्त्व भेद नाहीं रूपा
५२०७५	शब्द	।।ज्ञा.गा.०२४६.०९।।	योगविद्येच्या पंथें साधकवृंदें चालियलीं। उपनिषदाचा अर्थ शब्द करिती कोकिळी
५२०७६	शब्द	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो

५२०७७	शब्द	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
५२०७८	शब्द	।।ज्ञा.गा.०३७९.०१।।	येरी म्हणे भेद सृष्टी दाविती शब्द। तत्त्व तत्त्वीं बोध कोठें गेलें
५२०७९	शब्द	।।ज्ञा.गा.०६०४.०१।।	सेवितां वारुणी देहभास लपे। बडबडची लपे शब्द नाना
५२०८०	शब्द	।।ज्ञा.गा.०६१०.०४।।	जीव तोच शीव होऊनियां ठेला। शब्द तो मुराला निशब्दांमाजीं
५२०८१	शब्द	।।ज्ञा.गा.०६९७.०३।।	बोलों तरी आतां मौन्य पडिलें माये। शब्द हा न साहे सांगों कैसें
५२०८२	शब्द	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
५२०८३	शब्द	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
५२०८४	शब्द	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
५२०८५	शब्द	।।ज्ञा.गा.०९३५.०३।।	नाहीं आला गेला शब्द पैं दृष्टांतें। दृश्यादृश्य भूतें एकतत्त्वीं
५२०८६	शब्द	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
५२०८७	शब्द	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५२०८८	शब्द	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
५२०८९	शब्द	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
५२०९०	शब्दचि	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला

५२०९१	शब्दची	।।ज्ञा.गा.०६०३.०४।।	शब्दची करुनी बोलताती ब्रह्म। अंतरींचें वर्म नेणतीच
५२०९२	शब्दची	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
५२०९३	शब्दज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०६१९.०२।।	शब्दज्ञानें जया गुरु उपदेशिती। नाहीं त्यासी मुक्ति कदाकाळीं
५२०९४	शब्दज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
५२०९५	शब्दज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
५२०९६	शब्दज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
५२०९७	शब्दब्रह्में	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
५२०९८	शब्दा	।।ज्ञा.गा.१०६८.०१।।	देहा लाजिलिये शब्दा रुसलिये। कांसवींचें दूध देऊनियां बुझाविलें गे माय
५२०९९	शब्दां	।।ज्ञा.गा.०५०८.०२।।	आनंदाचे चक्षु उघडी पातीं। शब्दांनि शब्दां अतीति मी जहालिये वो माय
५२१००	शब्दांचे	।।ज्ञा.गा.०८२४.०४।।	बाप रखुमादेवी प्रणव निखिल। शब्दांचे पाल्हाळ प्रणवीं रिघे
५२१०१	शब्दांनि	।।ज्ञा.गा.०५०८.०२।।	आनंदाचे चक्षु उघडी पातीं। शब्दांनि शब्दां अतीति मी जहालिये वो माय
५२१०२	शब्दांसी	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
५२१०३	शब्दाचा	।।ज्ञा.गा.०५२९.०३।।	नातळतां पंथीं शब्दाचा सुहावा। परेसहित दोहावा भरला दिसे
५२१०४	शब्दाचा	।।ज्ञा.गा.०७५७.०२।।	त्रिगुण त्रिविध तो सच्चिदानंद। शब्दाचा अनुवाद नसे जेथें
५२१०५	शब्दातीतू	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
५२१०६	शब्दातें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
५२१०७	शब्दीं	।।ज्ञा.गा.०४९९.०१।।	ठसावली देहीं परब्रह्ममूर्ति। सोहं शब्दीं गती प्राप्त जाली वो माय

५२१०८	शब्दें	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
५२१०९	शब्दें	।।ज्ञा.गा.०६८४.०३।।	ऐसें श्रीनिवृत्ति शब्दें अगाध जालें। माझें मीपण गेलें धन देखा
५२११०	शब्दें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
५२१११	शब्दें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
५२११२	शब्दें	।।ज्ञा.गा.०९५७.०२।।	हंस कोठें गेला तूं पाहों विसरला। भ्रमेंचि भुलला कोहं शब्दें
५२११३	शब्देंविण	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
५२११४	शब्देवीण	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
५२११५	शम	।।ज्ञा.गा.००६२.०२।।	समबुद्धि घेतां समान श्रीहरि। शम दमा वैरी हरि झाला
५२११६	शम	।।ज्ञा.गा.००९७.०३।।	शम दम कळा विज्ञान सज्ञान। परतोनी अज्ञान नये घरा
५२११७	शम	।।ज्ञा.गा.०४५२.०३।।	शम दम कळा दांत उदांत। शांतितत्त्व मावळत उपरमेसी
५२११८	शमदम	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
५२११९	शयन	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
५२१२०	शयनीं	।।ज्ञा.गा.०२२६.०१।।	योगियां मुनीजनां ध्यानीं। तें सुख आसनीं शयनीं

५२१२१	शयनीं	।।ज्ञा.गा.०३२८.०३।।	सुमनाचे शेजे विरहिणी विराजे । शयनीं सुलजे आरळ सेज
५२१२२	शयनीं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
५२१२३	शय्या	।।ज्ञा.गा.०६७९.०२।।	पृथ्वीतळ शय्या आकाश प्रावरण। भूतदया जीवन जीवभूत
५२१२४	शरण	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
५२१२५	शरण	।।ज्ञा.गा.००७५.०३।।	तनु मनु शरण विनटलों तुझ्या पायीं। बाप रखुमादेविवरावाचुनि आनु नेणें कांहीं
५२१२६	शरण	।।ज्ञा.गा.००९६.०१।।	सांवळिये तेजीं भक्ति पसु ओल। इंद्रियां शरण चरणरजीं
५२१२७	शरण	।।ज्ञा.गा.०१२३.०५।।	रिघे रे शरण। तुज नाहीं मरण। ठकिसी चरण। श्रीविठ्ठलाचें
५२१२८	शरण	।।ज्ञा.गा.०१८१.०२।।	देखतां ज्याचे चरण। यम जातसे शरण। ऐसें सुकृताचे वर्णन। कवणें करावें तयाचें
५२१२९	शरण	।।ज्ञा.गा.०२१२.०८।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। भावें न रिघतां न चुके जन्ममरण
५२१३०	शरण	।।ज्ञा.गा.०४५२.०६।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या चरणां। कांसवीचा पान्हा पाजियेला
५२१३१	शरण	।।ज्ञा.गा.०६५२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें न करावें। शरण रिघावें सद्गुरुशी
५२१३२	शरण	।।ज्ञा.गा.०७४४.०४।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या शरणा। समजुनी खुणा तटस्थ झालों
५२१३३	शरण	।।ज्ञा.गा.०७८०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तें स्वरूप जो जाणे। त्यासी शरण होणें अनन्य भावें
५२१३४	शरण	।।ज्ञा.गा.०८४८.०६।।	कर्मांतें शंभु मानी आपण। किती पळशील कर्माभेण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण। केलीं कर्मे निवारी नारायण
५२१३५	शरण	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
५२१३६	शरण	।।ज्ञा.गा.०८५४.०५।।	तोंडीं दंभ माया धंदा। शरण रिघें रे गोविंदा
५२१३७	शरण	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण

५२१३८	शरण	॥ज्ञा.गा.०८६३.०४॥	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे
५२१३९	शरण	॥ज्ञा.गा.०८७४.०४॥	ज्ञानदेवो सांगे असे मज पांडुरंगें। लक्ष्मीये रिघे शरण आडवा
५२१४०	शरण	॥ज्ञा.गा.०८७५.०४॥	ज्ञानदेव म्हणे शरण रिघणें। वैकुंठींचें पेणें अंतीं तुज
५२१४१	शरण	॥ज्ञा.गा.०८७९.०६॥	कवणाचें वऱ्हाड भुललीस वायां। शरण रिघें रखुमादेविवरा नाह्या
५२१४२	शरण	॥ज्ञा.गा.०८८२.०६॥	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
५२१४३	शरण	॥ज्ञा.गा.०८८७.०६॥	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
५२१४४	शरण	॥ज्ञा.गा.०९०५.०४॥	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
५२१४५	शरण	॥ज्ञा.गा.०९२१.०६॥	विठ्ठलरखुमाईचे भांडणी। कोण करी बुझावणी। निवृत्तीचें चरणीं। शरण ज्ञानदेव
५२१४६	शरण	॥ज्ञा.गा.०९४२.०२॥	शक्तीचा पडिभरु वाहासील वायां। श्रीगुरुपाया शरण जाई
५२१४७	शरण	॥ज्ञा.गा.०९९९.२४॥	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्‌गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
५२१४८	शरण	॥ज्ञा.गा.०९९९.२६॥	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
५२१४९	शरण	॥ज्ञा.गा.१००१.०९॥	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
५२१५०	शरण	॥ज्ञा.गा.१००२.०५॥	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
५२१५१	शरण	॥ज्ञा.गा.१००३.०२॥	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दुःख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
५२१५२	शरण	॥ज्ञा.गा.१००८.०६॥	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्‌गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
५२१५३	शरण	॥ज्ञा.गा.१००९.०३॥	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्‌गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु

५२१५४	शरण	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
५२१५५	शरण	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दुःखमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
५२१५६	शरण	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
५२१५७	शरण	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
५२१५८	शरण	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदुःख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
५२१५९	शरणा	।।ज्ञा.गा.०७४४.०४।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या शरणा। समजुनी खुणा तटस्थ झालों
५२१६०	शरणांगत	।।ज्ञा.गा.०२०६.१७।।	निवृत्तिदास शरणांगत। विठ्ठलचरणीचें आरत
५२१६१	शरीर	।।ज्ञा.गा.०१०३.०३।।	शरीर आटे संपत्ति आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
५२१६२	शरीर	।।ज्ञा.गा.०२१३.०१।।	शरीर हें स्थळ। मळानिर्मळाचें मूळ। पाहोनी चोखाळ। आदिपुरुषासी
५२१६३	शरीर	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामाजीं वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
५२१६४	शरीर	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
५२१६५	शरीर	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
५२१६६	शरीर	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
५२१६७	शरीर	।।ज्ञा.गा.०६२६.०५।।	साक्षीरूप पहा धरिती शरीर। तेचि ज्ञानेश्वर पूर्णयोगी

५२१६८	शरीर	।।ज्ञा.गा.०८५२.०१।।	शरीर वरिवरि कां दंडिसी। जंव वारिलें न करी तुझें मन। जळीं नेत्र लाउनी ठोकती अविंशा लागोनी। तैसें नको नको बकध्यान करूं रया
५२१६९	शरीर	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
५२१७०	शरीर	।।ज्ञा.गा.०९९३.०१।।	संन्याशाची पूजा करावी दुरून। शरीर स्पर्शन करूं नये
५२१७१	शरीर	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
५२१७२	शरीर	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
५२१७३	शरीर	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
५२१७४	शरीर	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
५२१७५	शरीर	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
५२१७६	शरीर	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
५२१७७	शरीर	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
५२१७८	शरीर	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
५२१७९	शरीर	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकी मनींचें सकळ
५२१८०	शरीर	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं

५२१८१	शरीर	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
५२१८२	शरीर	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
५२१८३	शरीर	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
५२१८४	शरीर	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
५२१८५	शरीरा	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा
५२१८६	शरीरा	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
५२१८७	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
५२१८८	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
५२१८९	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी
५२१९०	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०३५५.०३।।	माझ्या शरीरीं ज्योतिर्लिंग उगवलें। अगाध कवळिलें हस्तेंवीण
५२१९१	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०३६६.०४।।	मागुती नको परतणी या शरीरीं उरवणी। प्रपंचाची कहाणी निमाली वो माय
५२१९२	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०३६९.०३।।	आतां असो हें भरोवरी सांगणें या शरीरीं। उगवले अंतरीं दृष्टीचिया वो माय
५२१९३	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
५२१९४	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०५६९.०१।।	कोटीची भरोवरी सरोनी गेली शरीरीं। संसाराची उरी कांहीं नुरेचि गे माय
५२१९५	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०५७१.०४।।	ज्ञानचि विज्ञान आलें हातां। आम्हां नाहीं शरीरीं ममता
५२१९६	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०५८४.०३।।	प्राचिनानें वर्तो जाणो या शरीरीं। जैसा वेठीं करी राबताहे
५२१९७	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
५२१९८	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०७९३.०३।।	प्रकृति पुरुष शिवशक्ती भेद। त्याचे शरीरीं द्वंद्व देह जाणा

५२१९९	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०८७२.०३।।	येत जात वाटा शरीरीं भरे फांटा। मदमत्सर ताठा भ्रमकुळीं
५२२००	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
५२२०१	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०९५६.०४।।	निराकार अलिप्त वसे। शरीरीं असतुचि नसे। एकतत्त्व मनोद्देशे। हृदयीं ध्याये
५२२०२	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
५२२०३	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
५२२०४	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.१०७०.०१।।	पुरुषेंवीण नारी संचरली शरीरीं। आपण्यावरी आळु आला
५२२०५	शरीरें	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
५२२०६	शरीरें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
५२२०७	शरीरें	।।ज्ञा.गा.०४५४.०३।।	विशेषेंसी मिठी दिधली शरीरें। इंद्रियें बाहिरें नाईकती
५२२०८	शर्करेची	।।ज्ञा.गा.०१८६.०१।।	शर्करेची गोडी निवडावया भले। साधु निवडिले सत्संगतीं
५२२०९	शलाख	।।ज्ञा.गा.०५८९.०४।।	पाथराची टाकी जरी होय तीख। नये रंध्र शलाख मुक्तिकेशी
५२२१०	शशी	।।ज्ञा.गा.०८१८.०२।।	रवी शशी ज्याचे तेजें प्रकाशलें। नवल म्यां देखिलें एक तेथें
५२२११	शशी	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
५२२१२	शस्त्र	।।ज्ञा.गा.००६७.०४।।	ज्ञानदेवीं मंत्र हरिनामाचें शस्त्र। यमें कुळ गोत्र वर्जियेलें
५२२१३	शस्त्र	।।ज्ञा.गा.०११३.०१।।	नाममाला घे पवित्र। अंतीं हेंचि शस्त्र। राम हा महामंत्र। सर्व बाधा निवारी
५२२१४	शस्त्र	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
५२२१५	शस्त्र	।।ज्ञा.गा.०१५२.०२।।	नाम हरि हरि मंत्र। हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र। नाम उच्चारणीं पवित्र। अनंत भक्त उद्धरले
५२२१६	शस्त्रेंविण	।।ज्ञा.गा.०४९४.०४।।	दांतेविण जेणें स्थूळदेह खादले। शस्त्रेंविण छेदिले लिंगदेह

५२२१७	शस्त्रेंसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
५२२१८	शहाणपण	।।ज्ञा.गा.०२७४.०१।।	पेंडारा दाऊनियां थोकसी। देखिलें पण केवीं जाये अंग लपविसी। तरी वेधा काय करिसी। मा शहाणपण तुझें नव्हे रे गोंवळा
५२२१९	शहाणियाची	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
५२२२०	शहाणीव	।।ज्ञा.गा.०४६८.०६।।	जाणीव शहाणीव तूंचि निवृत्ति देवा। हरि उभय भावा ज्ञान देशी
५२२२१	शहाणे	।।ज्ञा.गा.०२०५.०३।।	रखुमादेविवरु शहाणे। विठ्ठलु पाहुणे पुंडलिक
५२२२२	शहाणे	।।ज्ञा.गा.०४१५.०३।।	नेणोनी शहाणे झाले चौघेजण। अठरांसी खूण बाणली माये
५२२२३	शहाणे	।।ज्ञा.गा.०८८६.०३।।	एक श्रीकृष्ण तें विसरलें ऐसें ज्ञानदेव बोले। मूर्खेंसी संगती करितां शहाणे सिंतरले
५२२२४	शहाणे	।।ज्ञा.गा.१०३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। शहाणे ये खुणें संतोषले
५२२२५	शहाणे	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
५२२२६	शांतता	।।ज्ञा.गा.०९३०.०३।।	शांतता समता निवृत्ति उदारु। वर्षोनी उद्‌गारु देतु असे
५२२२७	शांतही	।।ज्ञा.गा.०९३३.०३।।	शितळ नव्हे शांतही नव्हे
५२२२८	शांति	।।ज्ञा.गा.००७७.०४।।	शांति दया क्षमा करुणानिधि प्रेम। नेउनी परब्रह्म भावें मिळती
५२२२९	शांति	।।ज्ञा.गा.००८१.०५।।	जंववरी समान शांति बुद्धि हे ठेली। तंववरी ये भुली बोली कैसी घडे
५२२३०	शांति	।।ज्ञा.गा.००९७.०१।।	समाधि साधन संजीवन नाम। शांति दया सम सर्वांभूतीं
५२२३१	शांति	।।ज्ञा.गा.००९७.०२।।	शांतीची पैं शांति निवृत्ति उतारू। हरिनाम उच्चारु दिधला तेणें
५२२३२	शांति	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
५२२३३	शांति	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
५२२३४	शांति	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
५२२३५	शांति	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
५२२३६	शांति	।।ज्ञा.गा.०३०९.०२।।	आशा हे सासु असतां बुडविली । शांति माऊली भेटों आली
५२२३७	शांति	।।ज्ञा.गा.०३८३.०१।।	सखी सांगे सार शांति क्षमा दया। प्रपंच–विलया बरळ पोशी
५२२३८	शांति	।।ज्ञा.गा.०३८४.०१।।	सम्यक् करीं शांति बैसें एके पातीं। क्षमेसी निवृत्ति वाड करीं

५२२३९	शांति	।।ज्ञा.गा.०४५०.०६।।	निवृत्तीचा शिष्य ज्ञानदेवीं भाष्य। शांति समरस बोध उतरे
५२२४०	शांति	।।ज्ञा.गा.०४६७.०४।।	संतशांत शांति उलथीचा ठसा। कृष्णरूपीं दिशा तेजो तेज
५२२४१	शांति	।।ज्ञा.गा.०४६८.०७।।	ज्ञानदेवा शांति उन्मनी रहस्य। हरिरूप भाष्य करविलें
५२२४२	शांति	।।ज्ञा.गा.०४८२.०३।।	सात्त्विक वैराग्य परिपूर्ण शांति। दैविक संपत्ति सांडी केवीं
५२२४३	शांति	।।ज्ञा.गा.०४९३.०३।।	उजेडली शांति मावळली निशी। अवघा ब्रह्मरसीं पाजळलें
५२२४४	शांति	।।ज्ञा.गा.०५३२.०२।।	ज्ञानी वसे विज्ञानी न दिसे। बिंबीं बिंब रसें समता शांति
५२२४५	शांति	।।ज्ञा.गा.०५३५.०२।।	देखिला गे माये अलक्ष लक्षितां। शांति पक्षवाता समबुद्धि
५२२४६	शांति	।।ज्ञा.गा.०५९०.०४।।	विवेक वैराग्य बोध क्षमा शांति। राखिली संपत्ति दैविकी जे
५२२४७	शांति	।।ज्ञा.गा.०६२९.०४।।	शांति क्षमा दया तिष्ठती सहज। न दिसे दृश्य काज जगामाजीं
५२२४८	शांति	।।ज्ञा.गा.०६३३.०३।।	सुखदु:खभोग भोगितां प्राचिनी। अखंड सज्जनीं शांति असे
५२२४९	शांति	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
५२२५०	शांति	।।ज्ञा.गा.०९५१.०१।।	शांति दिसे कोहं पर दिसे सोहं। क्षमा हे कोहं कारुण्य सदा
५२२५१	शांति	।।ज्ञा.गा.०९५२.०३।।	शांति धरूनी वाही आपेआप पाही। नमनीं निर्वाहीं न्याहाळिला
५२२५२	शांति	।।ज्ञा.गा.०९९५.०२।।	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
५२२५३	शांति	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
५२२५४	शांति	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
५२२५५	शांति	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
५२२५६	शांतितत्त्व	।।ज्ञा.गा.०४५२.०३।।	शम दम कळा दांत उदांत। शांतितत्त्व मावळत उपरमेसी
५२२५७	शांतिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०४५५.०६।।	निवृत्ति परमानुभव नेमा। शांतिपूर्ण क्षमा ज्ञानदेवो
५२२५८	शांती	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
५२२५९	शांती	।।ज्ञा.गा.००७४.०५।।	तीर्थव्रतीं भावना धरी रे करुणा। शांती दया पाहुणा हरि करीं

५२२६०	शांती	।।ज्ञा.गा.०४५६.०१।।	अवेवी सावेव सम साम्य बुद्धि। शांती दया सिद्धी प्रगटल्या
५२२६१	शांती	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
५२२६२	शांती	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
५२२६३	शांती	।।ज्ञा.गा.०९४५.०१।।	शांती क्षमा दया निवती निर्व्यंग। होउनी सर्वांग आत्माभोगी
५२२६४	शांती	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा
५२२६५	शांती	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
५२२६६	शांती	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
५२२६७	शांतीगुंति	।।ज्ञा.गा.११११.०३।।	शांतीगुंति घेउनि हातीं भक्ती चोळी ल्याली। मीतूंपण ठावें नाहीं वीसरून गेली
५२२६८	शांतीची	।।ज्ञा.गा.००९७.०२।।	शांतीची पैं शांति निवृत्ति उतारू। हरिनाम उच्चारु दिधला तेणें
५२२६९	शांतीची	।।ज्ञा.गा.०४६०.०३।।	शांतीची गोफण उडविला प्रपंच। धारणा आहाच स्थिर केली
५२२७०	शांभवी	।।ज्ञा.गा.१०१६.०२।।	तिचें नाम शांभवी आहे रे। तिचि रूपरेखा ते काय रे कान्हो
५२२७१	शाई	।।ज्ञा.गा.११०७.०४।।	कागद कोरा काळी शाई। लेखणिस आणिला बोरू
५२२७२	शाक	।।ज्ञा.गा.०६८८.०३।।	चांदणा वोगरु दिसे परिकरु। नवनीत घातलें व्योमीं बरवें।निळिये परवडी शाक जालें निकें। अंबट घाला तिखें प्रेम तेथें
५२२७३	शाखा	।।ज्ञा.गा.०३४०.०१।।	मूळ ना डाळ शाखा ना पल्लव। तो हा कैसा देव आम्हां घरीं
५२२७४	शाखा	।।ज्ञा.गा.०५४७.०१।।	पाहतां वटाचा विस्तारू कैसा। शाखा फुटलिया कळिया तैसा
५२२७५	शाखा	।।ज्ञा.गा.०७६३.०२।।	त्रिगुणाच्या शाखा उपशाखा बहुत। नाना याती येत पत्रें ज्यास
५२२७६	शाखाद्रूम	।।ज्ञा.गा.०४५९.०६।।	निवृत्ति निजबोध आनंदादि कंद। शाखाद्रूम भेद हरि जाला
५२२७७	शापावरपडे	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
५२२७८	शाब्दिक	।।ज्ञा.गा.०६४५.०१।।	देव ते कल्पित शास्त्र तें शाब्दिक। पुराणें सकळीक बाष्कळिक

५२२७९	शाब्दिक	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
५२२८०	शाब्दिकीं	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
५२२८१	शाम	।।ज्ञा.गा.०४६६.०५।।	सुलज्ज निर्लज्ज मेघवर्ण शाम। सांवळा सप्रेम गुणग्राह्य
५२२८२	शाम	।।ज्ञा.गा.०७३८.०३।।	रक्त श्वेत शाम नीळवर्ण आहे। पीत केशर हे माजी तेथें
५२२८३	शाम	।।ज्ञा.गा.०८१४.०२।।	श्वेत शाम कळा प्रकाश आगळा। स्वयं ज्योति बाळा लक्ष लावीं
५२२८४	शाम	।।ज्ञा.गा.०८१५.०१।।	रक्तवर्ण स्थूळ श्वेत हे सूक्ष्म। कारण तें शाम ऐसें देखा
५२२८५	शाम	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
५२२८६	शामतेज	।।ज्ञा.गा.०२९४.०२।।	बिंबाचें स्वरूप छाया पैं घनदाट। दिननिशीं अविट शामतेज
५२२८७	शामतेजें	।।ज्ञा.गा.०२९४.०५।।	सांठवले आकार इंद्रियांच्या वृत्ती। शामतेजें दीप्तीं धवळलें
५२२८८	शामाचिया	।।ज्ञा.गा.०२९४.०१।।	शामाचिया घरां वासना पैं नेती। मनें मन गुंती तये रूपीं
५२२८९	शामाचे	।।ज्ञा.गा.०८०२.०२।।	औटपीठाचे दरीं कर्पूर वर्णावरी। शामाचे अंतरीं महाकारण
५२२९०	शारंगधर	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर। कर्में निर्वंश जाले सगर। भिल्लें विंधिलें शारंगधर। जाला पुरंदर सहस्रनयन
५२२९१	शारङ्गधरु	।।ज्ञा.गा.००४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नरहरी अवतारु। वर्ण शारङ्गधरु निजरूप
५२२९२	शार्वरी	।।ज्ञा.गा.०६४०.०४।।	शार्वरी प्रकाश कांहींच नाठवे । अदृश्य सुईजे दृश्य जालें
५२२९३	शालंगपानी	।।ज्ञा.गा.०३१९.०४।।	माझे घुलगे फुतले । मग मी ललत बथले । तिकून आले शालंगपानी । मला पोताशीं धलिलें
५२२९४	शाळा	।।ज्ञा.गा.०३२७.०४।।	ज्ञानदेव आला नीळवर्ण शाळा । निळेपण गोंवळा रातलिये
५२२९५	शाश्वत	।।ज्ञा.गा.०८४५.०३।।	नाशिवंत देह मानाल शाश्वत। तरी यमदूत ताडितील
५२२९६	शाश्वत	।।ज्ञा.गा.०६१९.०१।।	ब्रह्म जयाचिया बोधेंचि पावन। ते जगीं शाश्वत गुरुमूर्ति
५२२९७	शास्त्र	।।ज्ञा.गा.००७४.०१।।	सर्व सुख गोडी सर्व शास्त्र निवडी। रिकामा अर्धघडी राहूं नको
५२२९८	शास्त्र	।।ज्ञा.गा.०१५१.०३।।	मंत्र शास्त्र न लगे कांहीं। नामचि उच्चारलियां पाही। भक्त उद्धरती दोहि बाहीं। आणिक कांहीं न करावें
५२२९९	शास्त्र	।।ज्ञा.गा.०१७०.०१।।	परस्परें वोळखी वेदीं । शास्त्र बोले भवभेदी। जे पावले परमानंदीं। तेणें त्रिशुद्धि उद्धरले
५२३००	शास्त्र	।।ज्ञा.गा.०१७०.०५।।	करावें वेदाचें अध्ययन। शास्त्र करावें श्रवण। चित्तीं आठवावा नारायण। हरि हरि स्मरावे
५२३०१	शास्त्र	।।ज्ञा.गा.०६४५.०१।।	देव ते कल्पित शास्त्र तें शाब्दिक। पुराणें सकळीक बाष्कळिक

५२३०२	शास्त्र	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई
५२३०३	शास्त्र	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
५२३०४	शास्त्रज्ञीं	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
५२३०५	शास्त्रप्रज्ञा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०७।।	खटपट खटपट। शास्त्रप्रज्ञा अलोट। बांधोनी विपत्तीची मोट। सैरा सुनाट धांवती
५२३०६	शास्त्रमें	।।ज्ञा.गा.१११३.०५।।	शास्त्रमें तो कुच नहिं रहया पुरान गायन माया। भेदविदीका मारग चलता तनका लगका लीया
५२३०७	शास्त्रां	।।ज्ञा.गा.१०५४.०१।।	अलक्षलक्षीं मी लक्षीं। तेथें दिसती दोही पक्षी। वेद शास्त्रां हेचि साक्षी। चंद्रसूर्यासहित
५२३०८	शास्त्राचा	।।ज्ञा.गा.०८५१.०४।।	सारुनी लक्ष लक्षण शास्त्राचा उगाणा। तेथ वेदादि षड्दर्शना नुमगे पाहीं
५२३०९	शास्त्रार्थाची	।।ज्ञा.गा.०८२७.०१।।	शास्त्रार्थाची वाणी निरंजनीं दिसे। औटपीठीं वसे निर्विकार
५२३१०	शास्त्रीं	।।ज्ञा.गा.००४९.०१।।	चहूं वेदीं जाण साही शास्त्रीं कारण। अठराही पुराणें हरिसी गाती
५२३११	शास्त्रीं	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
५२३१२	शास्त्रीं	।।ज्ञा.गा.०८६२.०४।।	न्याहाळितां परस्त्री। अधिक पडसी असिपत्रीं। पाप वाढिन्नलें शास्त्रीं। जप वक्त्रीं रामकृष्ण
५२३१३	शास्त्रें	।।ज्ञा.गा.०१०५.०३।।	भुक्ति आणि मुक्ति नामापासीं प्रत्यक्ष। चाऱ्ही वेद साही शास्त्रें वदताती साक्ष
५२३१४	शास्त्रें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
५२३१५	शास्त्रें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०५।।	सकळहि शास्त्रें पढीन्नले। नुगवेचि प्रपंचीं गुंतले
५२३१६	शास्त्रें	।।ज्ञा.गा.०९९६.०१।।	वेदांत सिद्धांत देतात पैं हाक। स्तब्ध ते जंबुक येर शास्त्रें
५२३१७	शास्त्रें	।।ज्ञा.गा.०९९६.०३।।	ऐकजे तीं शास्त्रें पडिलीं संदेहीं। होय नाहीं कांहीं म्हणूनियां
५२३१८	शास्त्रें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे

५२३१९	शास्त्रें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे
५२३२०	शास्त्रें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
५२३२१	शास्त्रें	।।ज्ञा.गा.१११६.०३।।	भक्ति आणि मुक्ति नामापासीं हा प्रत्यक्ष। चारी वेद साहा शास्त्रें देताती साक्ष
५२३२२	शास्त्रेंच	।।ज्ञा.गा.०४४२.०१।।	आणि देखिलें स्वप्नीं। शास्त्रेंच जाहली ज्ञानी। अंगा लागतां कडसणी। रिघो पाहती
५२३२३	शाहाणे	।।ज्ञा.गा.०८७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे घेती ते शाहाणे। येर ते पाहुणे यमाचे रया
५२३२४	शाहाणे	।।ज्ञा.गा.०८७२.०१।।	शाहाणे सिंतरें व्याहाणे मोहरें। भणंग धुरें आतुडे कैसें
५२३२५	शिंपितसे	।।ज्ञा.गा.०७५१.०१।।	आकाशीं मळा लाविला बा एक। वांझेचें बाळक शिंपितसे
५२३२६	शिंपिती	।।ज्ञा.गा.१०८६.०१।।	उगमेवीण पाणी वाहते सारणीं। शिंपिती माळिणी वेळो वेळा
५२३२७	शिंपीजे	।।ज्ञा.गा.०८४४.०४।।	गृह दग्ध न होतां शिंपीजे उदक। शेखीं तो निष्टंक काय कीजे
५२३२८	शिक	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
५२३२९	शिकवण	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
५२३३०	शिकवाल	।।ज्ञा.गा.०२८३.०२।।	किती वो शिकवाल मज वेळोवेळां। मी तंव गोवळा रातलिये
५२३३१	शिकवाल	।।ज्ञा.गा.०३०३.०३।।	सांडुनी कुळाचार जालीये निर्लज्ज । तुम्ही काय मज शिकवाल
५२३३२	शिकविलें	।।ज्ञा.गा.०४३५.०६।।	निवृत्ति माय ते गोजिरी। ज्ञानेश्वरीची सोज्वळ सारी। शिकविलें अनेकां परी। कामा आलें
५२३३३	शिकविलें	।।ज्ञा.गा.०४३७.०१।।	माय तुम्हीं जें शिकविलें। तें तुम्हांस आम्हांस बोलें। तें म्हणूं नका नवे जालें। तुम्हीचि आधि
५२३३४	शिकविलें	।।ज्ञा.गा.०४४३.०५।।	अहो जी सद्‌गुरु शिकविलें। निवृत्तीसी फळ आलें। ज्ञानेश्वरा भूषण फुले। उपकार तुझा
५२३३५	शिकविलें	।।ज्ञा.गा.०९८६.०४।।	शिकविलें संतीं ऐकावें वचन। अनाचारीं मन पाळूं नये
५२३३६	शिकवी	।।ज्ञा.गा.०२११.०३।।	आपण न करी यात्रा दुजियासि जावो नेदी। विषयाचा लंपट शिकवी कुविद्या कुबुद्धी

५२३३७	शिकवील	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दु:ख दारुण
५२३३८	शिकवूं	।।ज्ञा.गा.०८७८.०२।।	निर्लज्जा रे तुज शिकवूं किती। न गमे दिनराती बळिया देवो
५२३३९	शिक्षा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
५२३४०	शिखर	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
५२३४१	शिखरावरी	।।ज्ञा.गा.०७७७.०१।।	परेचे शिखरावरी वस्ती माझी झाली। समरसें विराली मज माझी
५२३४२	शिखरीं	।।ज्ञा.गा.०४२४.०१।।	पैल मेरुच्या शिखरीं। एक योगी निराकारी। मुद्रा लावुनी खेंचरीं। प्राणायामीं बैसला
५२३४३	शिखरीं	।।ज्ञा.गा.०८२३.०५।।	सत्रावीचे शिखरीं मार्ग एक गेला। तो म्यां देखियेला याच देहीं
५२३४४	शिखरीं	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
५२३४५	शिखरीं	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
५२३४६	शिखा	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
५२३४७	शिखासूत्र	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
५२३४८	शिखिपक्षीं	।।ज्ञा.गा.०९२०.०७।।	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्में सकळ विफळ रे
५२३४९	शिजेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.०४।।	भाजेचि ना त्यांत रांधले तीन मुगे। दोन हिरवे, एक शिजेचि ना
५२३५०	शिजेचि	।।ज्ञा.गा.११०८.०५।।	शिजेचि ना तेथें आले तीन पाहुणे। दोन रुसले, एक जेवीच ना
५२३५१	शिणणें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
५२३५२	शिणतां	।।ज्ञा.गा.००८७.०२।।	न सुटतां शिणतां हे। भवति वास पाहे। प्रपंच मोहता हे। काय करूं
५२३५३	शिणतांच	।।ज्ञा.गा.१०५१.१५।।	ऐसी जालिया ब्रह्मप्राप्ती। शिणतांच अहोरात्रीं। अंतीं विरोध भगवद्भक्ती। यालागीं बोलती फटफट गा दादेनो

५२३५४	शिणलासी	||ज्ञा.गा.१०००.०९||	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
५२३५५	शिणली	||ज्ञा.गा.०१९६.०४||	कर्म धर्म करितां शिणली येतां जातां। मग पुंडलिकें अनंता प्रार्थियेलें
५२३५६	शिणलीं	||ज्ञा.गा.१०७९.०४||	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
५२३५७	शिणले	||ज्ञा.गा.०१०५.०१||	कर्म आणि धर्म आचरिजे जयालागीं। साधक शिणले साधन साधितां अभागी
५२३५८	शिणले	||ज्ञा.गा.०३९३.०२||	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
५२३५९	शिणले	||ज्ञा.गा.१००१.०३||	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
५२३६०	शिणविलों	||ज्ञा.गा.०३९५.०१||	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
५२३६१	शिणविसी	||ज्ञा.गा.०४२६.०२||	सद्गुरु वांचोनि बोध कैंचा मना। वायां अंत:करणा शिणविसी
५२३६२	शिणशी	||ज्ञा.गा.०८४९.०३||	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
५२३६३	शिणशील	||ज्ञा.गा.०८६२.०१||	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
५२३६४	शिणसी	||ज्ञा.गा.००५१.०२||	कैसेंनि दैवत प्रसन्न त्वरीत। उगा राहे निवांत शिणसी वायां
५२३६५	शिणसी	||ज्ञा.गा.०७३०.०२||	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
५२३६६	शिणसी	||ज्ञा.गा.०८८७.०२||	सांडी माया मोह द्वंद्व दुराशा। ज्यालागीं शिणसी तें तुजसी उदासा
५२३६७	शिणिजे	||ज्ञा.गा.०१०२.०१||	अष्टांगयोगें न शिणिजे। यम नेम निरोध न किजे रया
५२३६८	शितळ	||ज्ञा.गा.०९३३.०३||	शितळ नव्हे शांतही नव्हे
५२३६९	शिर	||ज्ञा.गा.०४१८.०४||	निवृत्तिदास म्हणे तूंतें जीवें वोवाळिलें। शिर निरोपिलें तुझ्या चरणीं
५२३७०	शिर	||ज्ञा.गा.०७९८.०१||	आकाश हें असे माझें शिर बापा। कर्ण दिशा चिद्रूपा नाद उठती

५२३७१	शिर	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
५२३७२	शिरा	।।ज्ञा.गा.०४००.०५।।	शिरा शरीरा एक वंकीं जैसी। आतां तुझ्या पायीं आम्हां पाइकी तैसी गा देवा
५२३७३	शिराणी	।।ज्ञा.गा.००१५.०१।।	आदिनाथें बीज सांगितलें कानीं । सोहं हे शिराणी कैवल्याची
५२३७४	शिराणी	।।ज्ञा.गा.०५२१.०१।।	मृत्यूचेनि मापें जे जे गेले प्राणी। तयाची शिराणी यम करी
५२३७५	शिरावर	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
५२३७६	शिरीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
५२३७७	शिरीं	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
५२३७८	शिरीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
५२३७९	शिरीं	।।ज्ञा.गा.०८३९.०४।।	ऐल पैल पूर्ण शिरीं। लावित कमळें थवथवळी। वरी सद्‌गुरुकृपेचा मैलागिरी। डोलों लागे
५२३८०	शिरीं	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
५२३८१	शिरें	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
५२३८२	शिरेंवीण	।।ज्ञा.गा.०४१५.०१।।	व्योमाचा पालऊ शिरेंवीण पांगुरलें। मस्तकेंवीण तुरंबिलें सुमन वो
५२३८३	शिरोमणी	।।ज्ञा.गा.०१७६.०४।।	देवादेव शिरोमणी जगाचा पालकु। तोचि आम्ही एकु आराधिला
५२३८४	शिरोमणी	।।ज्ञा.गा.०१८३.०७।।	व्यास आणि वसिष्ठ वाल्मिकादिक। आणि पुंडलीक शिरोमणी
५२३८५	शिरोमणी	।।ज्ञा.गा.१०८०.०४।।	मी मायराणी पतिव्रता शिरोमणी। ज्ञानदेवो निरंजनीं क्रीडा करीं
५२३८६	शिळा	।।ज्ञा.गा.०८४२.०४।।	परीस जोडुनी घालियली भिंती। शिळा घेउनी हातीं फिरत आहे
५२३८७	शिळा	।।ज्ञा.गा.०८९४.०३।।	बांधोनियां शिळा पोहूं जातां सिंधु। पावे मतिमंदु मृत्यु शीघ्र
५२३८८	शिळा	।।ज्ञा.गा.०९८९.०२।।	बांधोनिया शिळा पोहों जातां सिंधू। पाहे मतिमंदू मृत्यु शीघ्र
५२३८९	शिळीं	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
५२३९०	शिव	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे

५२३९१	शिव	।।ज्ञा.गा.०१३९.०१।।	शिव भवानी उपदेशी प्राणप्रिये। निजमानसीं ध्याये परमानंदु पाहे
५२३९२	शिव	।।ज्ञा.गा.०१४३.०२।।	हेंचि तारक पाठांतर। नित्य समाधीचें घर। शिव शंभूसी निरंतर। जपमाळ सर्वदा
५२३९३	शिव	।।ज्ञा.गा.०१६१.०३।।	नामासि विनटला शिव। तेणें धरिला दृढभाव। नामें तरले कोट्यानुकोटी जीव। नाम अनुभव वेदांचा
५२३९४	शिव	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
५२३९५	शिव	।।ज्ञा.गा.०३८२.०१।।	सखीप्रती सखी आदरें करी प्रश्न। जीव शिव पूर्ण कैसा दिसे
५२३९६	शिव	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
५२३९७	शिव	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
५२३९८	शिव	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
५२३९९	शिव	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
५२४००	शिव	।।ज्ञा.गा.०७१४.०४।।	जीव शिव भेद तोंवरिच जाण। जंव आत्मखूण न पाविजे
५२४०१	शिव	।।ज्ञा.गा.०७५८.०२।।	सत्रावीची शिव टाकुनी राहिला। पाहण्यातीत झाला सर्वां ठायीं
५२४०२	शिव	।।ज्ञा.गा.०७६६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह झाले देव। प्रणवची शिव अनुभवें
५२४०३	शिव	।।ज्ञा.गा.०७७६.०२।।	आत्मा माया शिव शक्तीचें हें रूप। दिसतें चिद्रूप अविनाश
५२४०४	शिव	।।ज्ञा.गा.०७९४.०१।।	प्रणवाची शक्ति शिव प्रणवची। क्षर अक्षर सांची प्रणव तें
५२४०५	शिव	।।ज्ञा.गा.०८१८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शिव तेचि शक्ती। पाहातां व्यक्तीं व्यक्त नाहीं
५२४०६	शिव	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
५२४०७	शिव	।।ज्ञा.गा.०९९३.०४।।	धर्मार्थकामाचा जालासे अभाव। तेव्हांचि तो शिव श्रुति बोले
५२४०८	शिव	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी

५२४०९	शिव	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
५२४१०	शिवती	।।ज्ञा.गा.०५८२.०३।।	इवलुसा प्रपंच परी तो बद्ध कीं। सज्ञानी विवेकीं न शिवती
५२४११	शिवती	।।ज्ञा.गा.०६१३.०२।।	चंदनासी होय बाभुळत्व प्राप्ती। परी ज्ञानी न शिवती जन्म कांहीं
५२४१२	शिवती	।।ज्ञा.गा.०६१९.०४।।	काम क्रोध लोभ जे का न शिवती। तेचि ओळखी सद्गुरु जाण
५२४१३	शिवध्यान	।।ज्ञा.गा.००३२.०१।।	ब्रह्मादिकां आठकु तो। शिवध्यान ध्यानकु तो गे बाई
५२४१४	शिवनाम	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। डडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
५२४१५	शिवपणें	।।ज्ञा.गा.०३८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जिवाचा। व्यापक शिवाचा शिवपणें
५२४१६	शिवमय	।।ज्ञा.गा.०४६०.०५।।	देते घेते जीवें नुरेचि शेखीं। शिवमय खोपी समरसीं
५२४१७	शिवरूप	।।ज्ञा.गा.०६१२.०३।।	वासनेचें मूळ टाकिलें खणोनी। जिवित्व गिळुनी शिवरूप
५२४१८	शिवरूपु	।।ज्ञा.गा.०३३८.०१।।	चतुरपणें चतुराननु पैं भागला। शिवुपणें शिवरूपु पैं जाहला
५२४१९	शिवशक्ती	।।ज्ञा.गा.०७९३.०३।।	प्रकृति पुरुष शिवशक्ती भेद। त्याचे शरीरीं द्वंद्व देह जाणा
५२४२०	शिवशक्तीचा	।।ज्ञा.गा.०७९६.०१।।	शिवशक्तीचा भेद अर्धनारी पुरुष। याचा हा सौरस आणा चित्ता
५२४२१	शिवशी	।।ज्ञा.गा.०५९३.०२।।	श्रीगुरुचे पाय हृदयीं शिवशी। टाकी प्रतिष्ठेशी जाणिवेचे
५२४२२	शिवसहस्रनामासी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०९।।	हें चोविसां मूर्तींचें उद्धरण। शिवसहस्रनामासी गहन। हेंचि हरिहराचें चिंतन। विश्ववंद्य हे मूर्तीतें
५२४२३	शिवा	।।ज्ञा.गा.०३८४.०४।।	ज्ञानदेवीं शिवा उन्मनी रिघावा। हरीचा विसावा सर्वांघटीं
५२४२४	शिवा	।।ज्ञा.गा.०५६८.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु मालाथिला। निजपद पावला जीऊ शिवा
५२४२५	शिवा	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
५२४२६	शिवाचा	।।ज्ञा.गा.००५५.०२।।	रामकृष्ण वाचा भाव हा जिवाचा। आत्मा जो शिवाचा रामजप
५२४२७	शिवाचा	।।ज्ञा.गा.००६१.०३।।	हरि हरि हरि हा मंत्र शिवाचा। म्हणती जे वाचा तया मोक्ष
५२४२८	शिवाचा	।।ज्ञा.गा.०१४८.०१।।	नित्य सत्य श्रीराम राम। हा शिवाचा वाचा नेम। प्रतिदिनी स्नानधर्म। रामनामें करितुसें
५२४२९	शिवाचा	।।ज्ञा.गा.०३८२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल जिवाचा। व्यापक शिवाचा शिवपणें
५२४३०	शिवाचा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
५२४३१	शिवाचें	।।ज्ञा.गा.०१४२.०४।।	ज्ञानदेवीं स्नान ध्यान। रामराम नारायण। इतुकेंचि पुरे अनुष्ठान। हेंचि जीवन शिवाचें

५२४३२	शिवाचें	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
५२४३३	शिवाचें	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
५२४३४	शिवात्मा	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
५२४३५	शिवालय	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
५२४३६	शिवासी	।।ज्ञा.गा.०२४५.०३।।	शिवासी उपदेशिलें। तेंचि प्रल्हादें स्मरिलें
५२४३७	शिवीं	।।ज्ञा.गा.०९५८.०२।।	एका तेजीं बहु बहु तेज दृष्टी। एकतत्त्व सृष्टी मेळु शिवीं
५२४३८	शिवीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
५२४३९	शिवीं	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
५२४४०	शिवींजिवा	।।ज्ञा.गा.०३८५.०१।।	ममता पुसे सये शिवींजिवा ठाये। पूर्णता पान्हाये कोणे घरीं
५२४४१	शिवुपणें	।।ज्ञा.गा.०३३८.०१।।	चतुरपणें चतुराननु पैं भागला। शिवुपणें शिवरूपु पैं जाहला
५२४४२	शिवू	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि हृदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा
५२४४३	शिवूं	।।ज्ञा.गा.०४८२.०२।।	अहंता समूळ करावा कीं त्याग। काम क्रोध मांग शिवूं नये
५२४४४	शिवूं	।।ज्ञा.गा.०९९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे त्यासी करावें नमन। प्रापंचिक जनें शिवूं नये
५२४४५	शिवे	।।ज्ञा.गा.०५८२.०५।।	षड्रस पक्वानें वाढिलीं खापरीं। श्वान शिवे श्रोत्री स्पर्शीती ना
५२४४६	शिवें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०८।।	शिवें शक्तिप्रती कथिलें। धर्मराजें तें पुजिलें
५२४४७	शिवेसि	।।ज्ञा.गा.०४३३.०३।।	माया पडदा फुटोनि गेला। मंगल पडदा उदय जाला। जीव शिवेसि वरिला। दयानिधि
५२४४८	शिवेसी	।।ज्ञा.गा.०४३०.०१।।	महेशें शिवेसी। निजखूण दाविली। हंसें लाधविली। कमळासना
५२४४९	शिवोन	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
५२४५०	शिवोन	।।ज्ञा.गा.०९८४.०४।।	भोगिया शिवोन उतरला डायीं। ज्ञानदेव सांगे निवृत्तीच्या पायीं
५२४५१	शिशुपाळासी	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया

५२४५२	शिश्न	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
५२४५३	शिष्य	।।ज्ञा.गा.०४५०.०६।।	निवृत्तीचा शिष्य ज्ञानदेवीं भाष्य। शांति समरस बोध उतरे
५२४५४	शिष्य	।।ज्ञा.गा.०६०३.०३।।	विषयाकारणें जाहले गुरु शिष्य। अनुभव अभ्यास स्वप्नीं नाहीं
५२४५५	शिष्य	।।ज्ञा.गा.०६०८.०३।।	तरुतळीं छाया छाया तेथें तरु। शिष्याठायीं गुरु गुरु शिष्य
५२४५६	शिष्य	।।ज्ञा.गा.०९४८.०२।।	गुरुगम्य सत्ता शिष्य होय सरता। पूर्णी पूर्ण हातां ब्रह्म येत
५२४५७	शिष्य	।।ज्ञा.गा.१०००.२३।।	खेचर बुद्धि केली खेळीनलों चौऱ्यांशी। खुंटल्या जन्मयोनी पावलों मोक्षसुखाशी। खेचराखेचर माये मी तुझा वो उपदेशी। गुरुगम्य उपदेशिलें शिष्य निवाला मानसीं
५२४५८	शिष्य	।।ज्ञा.गा.१०५१.१०।।	गुरु लोभी धनमान। शिष्य लोभी अति दीन। दोघांसी लटपट लागली पूर्ण। कोणी कोणासी आवरेना
५२४५९	शिष्यांचा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०९।।	लटपट लटपट। मेळवुनी शिष्यांचा थाट। अद्वैत ज्ञानाचा बोभाट। भरिला हाट जिविकेसी
५२४६०	शिष्याचिया	।।ज्ञा.गा.०६२०.०३।।	उघडें परब्रह्म सद्गुरुची मूर्ति। पुरविती आर्ती शिष्याचिया
५२४६१	शिष्याठायीं	।।ज्ञा.गा.०६०८.०३।।	तरुतळीं छाया छाया तेथें तरु। शिष्याठायीं गुरु गुरु शिष्य
५२४६२	शिष्याशी	।।ज्ञा.गा.०६४६.०१।।	देव नाहीं तेथें पूजी तया कोण भक्त। गुरुशी ठाव नाहीं कोण शिष्याशी पुसत
५२४६३	शिष्यासी	।।ज्ञा.गा.०६१९.०३।।	संसारीं तरोनी शिष्यासी तारिती। तेचि मानिजेति गुरु एक
५२४६४	शीघ्र	।।ज्ञा.गा.०८९४.०३।।	बांधोनियां शिळा पोहूं जातां सिंधु। पावे मतिमंदु मृत्यु शीघ्र
५२४६५	शीघ्र	।।ज्ञा.गा.०९८९.०२।।	बांधोनिया शिळा पोहों जातां सिंधू। पाहे मतिमंदू मृत्यु शीघ्र
५२४६६	शीघ्रगति	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु
५२४६७	शीण	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
५२४६८	शीण	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
५२४६९	शीण	।।ज्ञा.गा.०६९७.०८।।	निवृत्तिदास म्हणे ज्याचें तो जाणे। आतां जें बोलणें तोचि शीण
५२४७०	शीणला	।।ज्ञा.गा.०१४९.०३।।	देवाधर्मास जो चूकला। तो नरकीं नेऊन घातला। वायां संसारीं शीणला। नानायोनी हिंडतसे
५२४७१	शीणले	।।ज्ञा.गा.१११६.०२।।	कर्म आणि धर्म आचरती जयालागीं। साधक शीणले साधन साधिता अभागी
५२४७२	शीणु	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया

५२४७३	शीत	।।ज्ञा.गा.०७८१.०२।।	प्रभा शीत उष्ण दोहींचेंही सार। प्रणव हा सारासार आरुता रया
५२४७४	शीतपणें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया
५२४७५	शीतळ	।।ज्ञा.गा.०१२१.०४।।	शीतळ चंदनाहुनी वरतें। सुंदर सोनियाहुनी परतें
५२४७६	शीतळ	।।ज्ञा.गा.०२४५.०२।।	शीतळ हरीचीं पाउलें। गोमटीं हरीचीं पाउलें
५२४७७	शीतळ	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
५२४७८	शीतळू	।।ज्ञा.गा.०९२१.०१।।	मलयानिळ शीतळू। पालवीं नये गाळूं। सुमनाचा परिमळु । गुंफितां नये
५२४७९	शीर	।।ज्ञा.गा.०८०४.०१।।	सगुण देह बापा निर्गुण माझें शीर। हा तो भेदाकार कैशापरी
५२४८०	शीळ	।।ज्ञा.गा.००७१.०३।।	जात वित्त गोत कुळ शीळ मात। भजे कां त्वरित भावनायुक्त
५२४८१	शीळ	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थे कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
५२४८२	शीळेवरी	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
५२४८३	शीव	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
५२४८४	शीव	।।ज्ञा.गा.०४५१.०४।।	जीव शीव शेजे पंक्तिस बैसली। पंचतत्त्वांची बोली नाहीं तेथें
५२४८५	शीव	।।ज्ञा.गा.०५३६.०३।।	सुखरूप जीव असतांचि शीव। हरपले भाव विज्ञानेंसी
५२४८६	शीव	।।ज्ञा.गा.०५९३.०४।।	जीव शीव भेद कासयासी जाहले। वळखीं वहिले तिये स्थानीं
५२४८७	शीव	।।ज्ञा.गा.०६०६.०४।।	देह जीव शीव सर्वांसही साक्षी। ज्ञानदेव लक्षी परब्रह्म
५२४८८	शीव	।।ज्ञा.गा.०६०७.०२।।	शीव पूर्ण जीव भक्त अविद्यक। होय पूर्ण चोख आत्मज्ञानें
५२४८९	शीव	।।ज्ञा.गा.०६१०.०४।।	जीव तोच शीव होऊनियां ठेला। शब्द तो मुराला निशब्दांमाजीं
५२४९०	शीव	।।ज्ञा.गा.०६१५.०३।।	पांचच विषय त्रिभुवनीं असती। सर्वही भोगिती जीव शीव
५२४९१	शीव	।।ज्ञा.गा.०६३०.०१।।	ईश्वर तो देव छाया ते शीव। प्रती छाया जीव तिन्ही भेद
५२४९२	शीव	।।ज्ञा.गा.०६३१.०२।।	माया अविद्याभास शीव तो बिंबला। जीवरूप ठेला होऊनियां
५२४९३	शीव	।।ज्ञा.गा.०६३१.०४।।	अज्ञानें करुनी भुलणें जिवाशी। मुळीं शुद्ध अंशीं शीव चोख

५२४९४	शीव	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
५२४९५	शीवीं	।।ज्ञा.गा.०४६३.०१।।	आत्मतेजें तेज रवितेज बिंबे। जीव शीवीं बिंबे ज्ञानतेजें
५२४९६	शुक	।।ज्ञा.गा.०१८०.०२।।	शुक वामदेव शौनक नारद। अजामेळ प्रल्हाद बिभीषण
५२४९७	शुक	।।ज्ञा.गा.०८८१.०२।।	कामक्रोधमदमत्सराचेनि गुणें। बांधला आपण नेणें भ्रमित जैसा। मिथ्या मोह फांसा शुक नळिके जैसा। मुक्त परी अपैसा पळों नेणें
५२४९८	शुक	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५२४९९	शुकदेव	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्मे वासुकी लंके दिवटा। कर्मे हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्मे शुकदेव गर्भी कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
५२५००	शुकादिक	।।ज्ञा.गा.०१२२.०५।।	नामेंचि तरले शुकादिक दादुले। जडजीव उद्धरले कलीयुगीं
५२५०१	शुकादिक	।।ज्ञा.गा.०१८३.०८।।	शुकादिक योगी रंगलें श्रीरंगीं। परिक्षितीच्या अंगीं ठसावलें
५२५०२	शुकादिक	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
५२५०३	शुकादिकां	।।ज्ञा.गा.००४०.०३।।	रखुमादेविवरु तो। शुकादिकां चिंतन तो गे बाई
५२५०४	शुकें	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ
५२५०५	शुक्तिका	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
५२५०६	शुक्ल	।।ज्ञा.गा.०८००.०२।।	पश्चिम पूर्व असे शुक्ल कृष्ण नारी। दैवी आणि आसुरी वेगें शोधा
५२५०७	शुक्लपक्ष	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
५२५०८	शुचि	।।ज्ञा.गा.०६२८.०४।।	वडवानळ शुचि परी सर्वही भक्षक। इंद्र पुण्यश्लोक पतन होय
५२५०९	शुचिष्मंत	।।ज्ञा.गा.०६२८.०३।।	गंगेहूनि थोर संत शुचिष्मंत। गंगा शुद्ध होत त्याचे संगें
५२५१०	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.००५७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम जपा हरीचें। परंपरा त्याचें कुळ शुद्ध
५२५११	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०१८१.०४।।	ज्ञानदेवीं निजसूत्र। तोचि धन्य शुद्ध पवित्र। हरिवांचूनि त्याचें वक्त्र। नेणें आणिक दुसरें

५२५१२	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०३३२.०२।।	बरवें रूप काळें अमोलिक। म्हणोनि सांगतसे शुद्ध भावें
५२५१३	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
५२५१४	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०४५०.०५।।	विष्णुनाम मंत्र सोहं तेज दिवटा। उजळून चोहटा शुद्ध केला
५२५१५	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०४८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शुद्ध ब्रह्मज्ञान। पावले हे खूण संतसंगें
५२५१६	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०५८३.०१।।	तेंचि ब्रह्मरूप जाणिजे निश्चळ। शुद्ध तें निर्मळ मनाहुनी
५२५१७	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०५९१.०१।।	मंत्र तंत्र यंत्र सर्वही अबद्ध। जंव नाहीं शुद्ध अंतःकरण
५२५१८	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०५९८.०५।।	सदोदीत शुद्ध म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहींच विकार कीर रया
५२५१९	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०६०५.०१।।	विक्षेपतां ना उठती कल्पना। पासूनियां जाणा शुद्ध व्हावें
५२५२०	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०६१२.०५।।	ज्ञानेश्वर नाम हेही गिळूनियां। मूळ अंतीं मायातीत शुद्ध
५२५२१	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०६१६.०३।।	दुर्जनाशी दिसे सर्व सृष्टि बद्ध। न दिसे कांहीं शुद्ध सर्वथैव
५२५२२	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०६१७.०२।।	देहभास नित्य नूतन भासती। शुद्ध स्वयंज्योती जुनाटची
५२५२३	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०६२२.०३।।	मान अपमान तुज कांहीं नाहीं। तूं तंव विदेही नित्य शुद्ध
५२५२४	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०६२४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आत्मा शुद्ध बुद्ध। नव्हेचि पैं बद्ध कदाकाळीं
५२५२५	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०६२८.०३।।	गंगेहूनि थोर संत शुचिष्मंत। गंगा शुद्ध होत त्याचे संगें
५२५२६	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०६३१.०४।।	अज्ञानें करुनी भुलणें जिवाशी। मुळीं शुद्ध अंशीं शीव चोख
५२५२७	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०६३९.०२।।	शुद्ध ब्रह्मीं कैशी कल्पना आरोपी। तोचि एक पापी जगीं होय
५२५२८	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०६४२.०१।।	सुवर्णाचा चुरा शुद्ध पीत दिसे। वस्तु हे प्रकाशे तैशापरी
५२५२९	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
५२५३०	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०७३७.०२।।	रक्त शुभ्रवर्ण नीळ पीत दिसे। दृष्टि शुद्ध असे तयामध्यें
५२५३१	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०७३८.०४।।	तयाचा मकरंद स्वरूप तें शुद्ध। ब्रह्मादिकां बोध हाची जाला
५२५३२	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०७७९.०२।।	सहस्रदळावरी तेज शुद्ध असे। त्या तेजें प्रकाशें चंद्र बापा
५२५३३	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०७७९.०४।।	लक्ष लावी ज्ञानदेव एकलाची। शुद्ध ज्योती तोची जाणे एक
५२५३४	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०७९३.०२।।	नादबिंबा भेटी झाली कवण्या रीतीं। शुद्ध ब्रह्म ज्योती संचलीसे

५२५३५	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८०५.०६।।	तयाचेही वर रश्मिअग्रामधुनी। शुद्ध ब्रह्म निर्वाणीं असे तेथ
५२५३६	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८०९.०१।।	सत्त्व रज तम शुद्ध सत्त्व चौथा। निर्गुणीं गुणापरता बाईयांनो
५२५३७	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८२१.०३।।	अकरा वेगळें नाहीं बा आणिक। माझे नेत्रीं देख शुद्ध ज्योती
५२५३८	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८२२.०५।।	ध्वनीचेही वरी शुद्ध तेज असे। चंद्रमा प्रकाशें तेच ठायीं
५२५३९	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
५२५४०	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
५२५४१	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
५२५४२	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८३९.०१।।	अमृतयोग निगमनी हुडा। पाहिला चक्र मनोमाया। बोलावया शुद्ध। सिद्ध झालों
५२५४३	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
५२५४४	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
५२५४५	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
५२५४६	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
५२५४७	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०८९४.०४।।	देह गेह भ्रांती सोडूनियां द्यावें। साधन करावें शुद्ध मार्गें
५२५४८	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.०९८९.०३।।	देह गेह भ्रांति सोडुनिया द्यावी। साधनें करावीं शुद्ध मार्गें
५२५४९	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा

५२५५०	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
५२५५१	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.१०४३.०२।।	चवाळें शुद्ध चहूं पालवी। व्योमाकारें वेद प्रसिद्ध पांघुरवी
५२५५२	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.११०९.०२।।	शुद्ध सुमनांची शेज। तेथें तूं निद्रा करीं चहूं वाच्यांशिं गूज रे !
५२५५३	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
५२५५४	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्त्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
५२५५५	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
५२५५६	शुद्धज्ञान	।।ज्ञा.गा.०५७१.०५।।	ब्रह्माहमस्मि शुद्धज्ञान। तेथील सांडिला अभिमान
५२५५७	शुद्धपणें	।।ज्ञा.गा.०५५५.०३।।	रखुमादेविवरु चुळु पैं घोटिला। निधन जाहला शुद्धपणें
५२५५८	शुद्धबुद्ध	।।ज्ञा.गा.०५५२.०३।।	रखुमादेविवरु शुद्धसत्त्वेंवीण। शुद्धबुद्ध मी जाण जालें गे माये
५२५५९	शुद्धबुद्ध	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
५२५६०	शुद्धबुद्धरूप	।।ज्ञा.गा.०६३८.०३।।	शुद्धबुद्धरूप तूंचि परिपूर्ण। जन्म आणि मरण तुज नाहीं
५२५६१	शुद्धमति	।।ज्ञा.गा.१०३३.०२।।	पाईक शुद्धमति स्वामीया विवेकी। वेव्हारु लौकिकीं चाळीतु असे
५२५६२	शुद्धमतीगती	।।ज्ञा.गा.०६८२.०१।।	शुद्धमतीगती मज वोळला निवृत्ति। त्यानें पदोपदीं प्रीति स्वरूपीं वो माय
५२५६३	शुद्धरूप	।।ज्ञा.गा.०७४९.०४।।	ज्ञानदेव नमितो आदी देवीप्रती। नेत्रीं पाहे ज्योति शुद्धरूप
५२५६४	शुद्धरूप	।।ज्ञा.गा.०७६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे जें मूळ। सत्रावी केवळ शुद्धरूप
५२५६५	शुद्धसत्त्वगुण	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे
५२५६६	शुद्धसत्त्वेंवीण	।।ज्ञा.गा.०५५२.०३।।	रखुमादेविवरु शुद्धसत्त्वेंवीण। शुद्धबुद्ध मी जाण जालें गे माये
५२५६७	शुद्धांश	।।ज्ञा.गा.०७८३.०१।।	जडांतील शुद्धांश कौतुकें रिझाला। निवृत्तीनें दाविला कृपा करुनी
५२५६८	शुद्धि	।।ज्ञा.गा.०२४९.०१।।	सांवळीये निळी भुलली एकी नारी। परेचा वो घरीं शुद्धि पुसी
५२५६९	शुद्धि	।।ज्ञा.गा.०६२३.०३।।	निरंजनीं घेतां ययाचि पैं शुद्धि। एकही अवघी न दिसती
५२५७०	शुद्धि	।।ज्ञा.गा.०७४१.०२।।	देहीं स्थानमान विवरण करीं आधीं। पिंडींची ही शुद्धि प्रथम करीं
५२५७१	शुद्धि	।।ज्ञा.गा.०९३७.०१।।	नित्यता समाधी असोनि पैं साधी। मायेची शुद्धि पुसे रया
५२५७२	शुद्धिचि	।।ज्ञा.गा.०८८४.०७।।	ऐसे जन विगुंतले ठायीं आत्महिताची शुद्धिचि नाहीं। नाशिवंत देह मानिला जिहीं तया तृप्ति जाली मृगजलडोहीं रया

५२५७३	शुद्धी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
५२५७४	शुद्धी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
५२५७५	शुद्धी	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
५२५७६	शुनीं	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दुःखमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
५२५७७	शुभ	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
५२५७८	शुभाशुभ	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
५२५७९	शुभ्र	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
५२५८०	शुभ्रवर्ण	।।ज्ञा.गा.०७३७.०२।।	रक्त शुभ्रवर्ण नीळ पीत दिसे। दृष्टि शुद्ध असे तयामध्यें
५२५८१	शुभ्रवर्ण	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
५२५८२	शुभ्राकार	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
५२५८३	शून्य	।।ज्ञा.गा.००१९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनी राहिला अकळ । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सकळ
५२५८४	शून्य	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दुःख। नाम नसतां मुखीं
५२५८५	शून्य	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
५२५८६	शून्य	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
५२५८७	शून्य	।।ज्ञा.गा.०३४७.०३।।	श्रीगुरुवीण सर्व शून्य हेंचि मी जाणें। तेथिचिये खुणें निवृत्तिराजु
५२५८८	शून्य	।।ज्ञा.गा.०३६२.०३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजीं

५२५८९	शून्य	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
५२५९०	शून्य	।।ज्ञा.गा.०४५१.०३।।	निरशून्य शून्य साधूनि उपरम। वैकुंठीचें धाम हृदय केलें
५२५९१	शून्य	।।ज्ञा.गा.०४५५.०४।।	दीपकीं दीपक मावळल्या ज्योती। घरभरी वाती शून्य झाल्या
५२५९२	शून्य	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
५२५९३	शून्य	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
५२५९४	शून्य	।।ज्ञा.गा.०५९१.०५।।	सर्व वृत्ति शून्य म्हणे तोचि धन्य। ज्ञानदेव मान्य सर्वस्वेंशी
५२५९५	शून्य	।।ज्ञा.गा.०६१४.०२।।	काळोखामाजीं जैसें शून्य हारपे। मायोपाधी लोपे तया ज्ञानी
५२५९६	शून्य	।।ज्ञा.गा.०६३२.०१।।	शून्य निरसुनी दोन्ही निरखिलें। तेथुनी देखिलें निजवस्तु
५२५९७	शून्य	।।ज्ञा.गा.०६५६.०४।।	बद्धमुक्त शून्य होसी निराकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तत्त्वज्ञानी
५२५९८	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७४०.०२।।	शून्य ब्रह्म पूर्ण चक्षूचे अंतरीं। निर्विकार निरंजन तोचि तें गा
५२५९९	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७४२.०२।।	दिसे तेंही शून्य पहातेंही शून्य। देहामाजीं निरंतर भिन्न रूप
५२६००	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७४२.०२।।	दिसे तेंही शून्य पहातेंही शून्य। देहामाजीं निरंतर भिन्न रूप
५२६०१	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७४२.०३।।	शून्य निरशून्य दोन्हीं हारपली । तेथूनि पाहिली निज वस्तु
५२६०२	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
५२६०३	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
५२६०४	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७५६.०१।।	शून्य हें चार महाशून्य दिसतसे। निजरंग वसे सर्व त्यांत
५२६०५	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७७७.०३।।	अणुरेणु शून्य गगना तेजें दिसे। निरंतर वसे निरंतर
५२६०६	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७८१.०१।।	महावाक्यार्थ तें शून्य कैसें बापा। सत्वर नयनीं पहा आत्मप्रभा
५२६०७	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७८२.०१।।	दशमद्वार अग्र शून्य सूक्ष्म गगनीं। जेथ असे उन्मनी अखिल रूपें
५२६०८	शून्य	।।ज्ञा.गा.०८०७.०२।।	अवस्था हे चारी संयोगचि एव। शून्य जे नि:शंक आत्मज्योती
५२६०९	शून्य	।।ज्ञा.गा.०८१२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील शून्य। देखे तोचि धन्य भाग्यवंत
५२६१०	शून्य	।।ज्ञा.गा.०८१६.०४।।	ज्ञानदेवीं शून्य नयनीं देखिलें। सर्वत्रीं संचलें शून्य एक
५२६११	शून्य	।।ज्ञा.गा.०८१६.०४।।	ज्ञानदेवीं शून्य नयनीं देखिलें। सर्वत्रीं संचलें शून्य एक
५२६१२	शून्य	।।ज्ञा.गा.०८२०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वची हें शून्य। वस्तु परिपूर्ण सर्वांठायी
५२६१३	शून्य	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे

५२६१४	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९२९.०७।।	तीर्थक्षेत्र व्रत दान। यागादिक साधन। अनुभव रहाणीविण। शून्य धिक् गेलें
५२६१५	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९५०.०३।।	शून्य तें काई शून्याशून्य पुशिलें। हृदयस्था जालें कोण्या गुणें
५२६१६	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९८५.०१।।	एक पाहतां दुजें गेलें। शेखीं पाहतां सर्व शून्य जालें
५२६१७	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९८५.०३।।	एक मूळ एक आदि। शून्य मांडिली उपाधी
५२६१८	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९९०.०३।।	विरक्त तो कवण त्रिवर्गाचें शून्य। वृत्ति हे सुलीन स्वरूपीं राहे
५२६१९	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्टीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
५२६२०	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
५२६२१	शून्य	।।ज्ञा.गा.१०२८.०१।।	शून्य नाहीं निरशून्य नाहीं। तेथें पाळणा पाही लावियेला
५२६२२	शून्य	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनि राहिला अचळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळ
५२६२३	शून्यचि	।।ज्ञा.गा.०४७८.०२।।	जेथें शून्यचि मावळलें तेथें काय उरलें। हेंचि सांगे एके बोले मजपाशीं
५२६२४	शून्यत्वासी	।।ज्ञा.गा.०७३६.०१।।	आकाश जें दिसे दृष्टीचिया पोटीं। शून्यत्वासी घोटीं चैतन्यांत
५२६२५	शून्यवर्ण	।।ज्ञा.गा.०७३९.०४।।	चहूं शून्यवर्ण देह चार पहा। कृष्ण नीळ शोभा विकासली
५२६२६	शून्यशेजे	।।ज्ञा.गा.०९५०.०१।।	शून्याशून्याधार शून्यशेजे हरि। शून्यामाजीं घरीं बिंबलासे
५२६२७	शून्यांआरुतें	।।ज्ञा.गा.०७४२.०१।।	चहूं शून्यांआरुतें महाशून्यापरुतें। सर्वांसी पहातें तेंचि तें गा
५२६२८	शून्यांचा	।।ज्ञा.गा.०७३५.०१।।	चहूं शून्यांचा भेद कैसा पाहावा देहीं। ब्रह्मरंध्रीं निःसंदेहीं निजवस्तू
५२६२९	शून्यांचा	।।ज्ञा.गा.०८०१.०३।।	मकार अर्धमात्रा शून्यांचा निश्चय। आत्मा एक असे स्वयें रया
५२६३०	शून्यांत	।।ज्ञा.गा.०८२८.०१।।	मीच माझा डोळा मीच शून्यांत निळा। माझा मी वेगळा तयामध्यें
५२६३१	शून्यांतील	।।ज्ञा.गा.०७८२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे शून्यांतील रूप। अनंत ब्रह्मांडें जेथ आहाती
५२६३२	शून्यांतील	।।ज्ञा.गा.०८०४.०२।।	दैवी असुरी पूर्व पश्चिम मार्ग कीं रे। शून्यांतील सारें चराचर हें
५२६३३	शून्यांवरती	।।ज्ञा.गा.०६५७.०१।।	तिहीं शून्यांवरती नांदताहे देहीं। तोचि ब्रह्मांड गेहीं भरूनि ठेला
५२६३४	शून्यांवरी	।।ज्ञा.गा.११०३.०४।।	तिहीं शून्यांवरी नांदता हे दिहीं। तेंचि ब्रह्मांड गे भरुनी असे
५२६३५	शून्याकार	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया

५२६३६	शून्याकार	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
५२६३७	शून्याकार	।।ज्ञा.गा.११०२.०३।।	तळीं वरी झाला पसरे शून्याकार। सर्पाचें पिल्लार नाचूं लागे
५२६३८	शून्याचा	।।ज्ञा.गा.०७३३.०१।।	डोळांची पाहा डोळां शून्याचा शेवट। नीळबिंदु नीट लखलखित
५२६३९	शून्याचा	।।ज्ञा.गा.०७३४.०१।।	शून्याचा शेवट डोळां पाहा निराळा। नीळबिंदु सांवळा प्रकाशला
५२६४०	शून्याचा	।।ज्ञा.गा.०८००.०१।।	सत्रावीचे गांवीं शून्याचा विस्तार। प्रणव निराकार सदैव असे
५२६४१	शून्याचा	।।ज्ञा.गा.०८२२.०१।।	शून्याचा उद्भव सांगतों या बोला। औटपिठीं वहिला सूक्ष्म मार्ग
५२६४२	शून्याचार	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
५२६४३	शून्याची	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये
५२६४४	शून्याची	।।ज्ञा.गा.०८३३.०१।।	नवाचिया माझारीं आऊट पीठाशेजारीं। शून्याची वोवरी सुनिळ प्रभा
५२६४५	शून्याचे	।।ज्ञा.गा.०८०८.०१।।	शून्याचे भुवनीं स्वरूप अविनाश। प्रणवीं पुरुष दिसतसे
५२६४६	शून्याचें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
५२६४७	शून्याचें	।।ज्ञा.गा.०७५७.०१।।	शून्याचें जें बीज योगीयांचें गुज। स्वानंदाचें निजब्रह्म रया
५२६४८	शून्यातीत	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
५२६४९	शून्यातीत	।।ज्ञा.गा.०७८४.०१।।	नवा आंत ओवरी औटपीठा जवळी। शून्यातीत काळीं सुकुमार
५२६५०	शून्यामाजीं	।।ज्ञा.गा.०९५०.०१।।	शून्याशून्याधार शून्यशेजे हरि। शून्यामाजीं घरीं बिंबलासे
५२६५१	शून्याशीं	।।ज्ञा.गा.०५८२.०६।।	घालुनियां कडें शून्याशीं बांधितां। त्याचिया गणिता न करवे
५२६५२	शून्याशून्य	।।ज्ञा.गा.०३४२.०३।।	साकार निराकार शून्याशून्य दिठा। रूपीं रूपवाटा हरि माझा
५२६५३	शून्याशून्य	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
५२६५४	शून्याशून्य	।।ज्ञा.गा.०४७८.०१।।	आकारीं नाहीं तें निराकारीं पाहीं। निराकारीं राहीं शून्याशून्य
५२६५५	शून्याशून्य	।।ज्ञा.गा.०९५०.०२।।	आधीं आप पाहीं शून्याशून्य देहीं । मग उमजोनी ठायीं घेईजे सुखें
५२६५६	शून्याशून्य	।।ज्ञा.गा.०९५०.०३।।	शून्य तें काई शून्याशून्य पुशिलें। हृदयस्था जालें कोण्या गुणें
५२६५७	शून्याशून्य	।।ज्ञा.गा.०९५०.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवघा। शून्याशून्य वेग ज्ञानघन

५२६५८	शून्याशून्याधार	।।ज्ञा.गा.०९५०.०१।।	शून्याशून्याधार शून्यशेजे हरि। शून्यामाजीं घरीं बिंबलासे
५२६५९	शून्याहि	।।ज्ञा.गा.०५३४.०३।।	शून्याहि परता आदि अंतु नाहीं। तो असोनियां देहीं धांवो सरे
५२६६०	शून्याहूनि	।।ज्ञा.गा.१०७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु शून्याहूनि वेगळें। त्या बाळका सामाविलें आपुल्या व्योमीं
५२६६१	शून्यीं	।।ज्ञा.गा.०३०७.०२।।	काय सांगूं माय निर्गुण अंबुला । शून्यीं मिळाला नाहीं ठाईं
५२६६२	शून्यें	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे
५२६६३	शूळपाणी	।।ज्ञा.गा.०१३२.०१।।	सार सार सार विठोबा नाम तुझें सार। म्हणोनि शूळपाणी जपताहे वारंवार
५२६६४	शूळपाणी	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
५२६६५	शृंगार	।।ज्ञा.गा.०१८९.०५।।	सहस्र नामांचें हातियार। शंखचक्राचे शृंगार। अति बळ वैराग्याचें थोर। केला मार षड्वर्गां
५२६६६	शृंगार	।।ज्ञा.गा.०२०६.०७।।	हस्तकडगे बाहुवटे। विठोबा शृंगार गोमटें
५२६६७	शृंगार	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
५२६६८	शृंगार	।।ज्ञा.गा.०२९२.०१।।	मनें करुनी कुटिल उकलुनि शृंगार रे। ते लावण्याच्या अपारें पडिलें वो माये
५२६६९	शृंगार	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
५२६७०	शृंगार	।।ज्ञा.गा.०९१९.०१।।	सुखा शृंगार सुहावा। मिरवतो हरि समाधाना बोधु रे
५२६७१	शृंगारा	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये
५२६७२	शृंगारा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
५२६७३	शृंगाराचेनि	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये
५२६७४	शृंगारिलें	।।ज्ञा.गा.०२४३.०१।।	कोंवळे ठुसठुसित मोतियांचे घड। शृंगारिलें गूढ जया लेणीं
५२६७५	शृंगारिलें	।।ज्ञा.गा.०५४९.०१।।	माझें स्वरूप म्यांचि शृंगारिलें। निर्वाणीं म्यां केलें लयाकार
५२६७६	शृंगारिलें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०२।।	काळाचें भातुकें शृंगारिलें कौतुकें। जातसे तें देख परी न चले कांहीं

५२६७७	शृंगारु	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
५२६७८	शृंगारु	।।ज्ञा.गा.१०७४.०१।।	मज स्वप्न लेवविला शृंगारु। माझे उदरीं जन्मला भ्रतारु
५२६७९	शृंगारू	।।ज्ञा.गा.०६९९.०१।।	अवघाचि शृंगारू डोईचे दुरडी। डोळेची मुरडी परतोनियां
५२६८०	शेंडा	।।ज्ञा.गा.०७३८.०१।।	आकाशाचा शेंडा कमळ निराळें। त्यासी चार दळें शोभताती
५२६८१	शेंडा	।।ज्ञा.गा.०७६३.०१।।	वर मुळें शेंडा खालीं दिसे बानो। प्रपंचीं रानोरान वृक्ष बा रे
५२६८२	शेंडी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
५२६८३	शेंदूर	।।ज्ञा.गा.०००७.०२।।	नागेश वेढा चक्राकार । शेंदूर पिवळा सारंगा सार । श्रुतिगुजाचा महेश्वर । निवृत्ति पूजूं आतां
५२६८४	शेंदूर	।।ज्ञा.गा.०८४०.०३।।	वैराग्य सुकृताचें सरू। कैसे झळकती सतारु। शेंदूर पारवे पक्षीवरु। कुंडलाकार
५२६८५	शेंदूर	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे
५२६८६	शेंवती	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
५२६८७	शेखदार	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
५२६८८	शेखीं	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
५२६८९	शेखीं	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं
५२६९०	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०१३५.०१।।	पन्नासाअक्षरीं करिसी भरोवरी। शेखीं तुझें तोंड तुज वैरी रया
५२६९१	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०२९७.०१।।	मीपण माझें हरपलें। शेखीं ठकचि विशेखीं पडिलें बाईये
५२६९२	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०३५७.०२।।	देवें देवें नवल केलें नवल केलें। शेखीं सांगतां लाजिरवाणें
५२६९३	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया

५२६९४	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
५२६९५	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
५२६९६	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०४६०.०५।।	देते घेते जीवें नुरेचि शेखीं। शिवमय खोपी समरसीं
५२६९७	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०४६२.०६।।	ज्ञान ऐसें नांव ज्ञानदेवा देसी। शेखीं तुवां रूपासी मेळविलें
५२६९८	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
५२६९९	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०५७२.०३।।	जाणतां म्हणोनी नेणतां पैं गेलें । शेखीं आपणातें विसरलें बाईये वो
५२७००	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०५८६.०४।।	सहजचि सृष्टि जाणा हे घडली। सहजचि गेली शेखीं आथी
५२७०१	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०५८९.०२।।	जिवेश्वर खाणी तेथें उमटती। शेखीं तेथें जाती मिळोनियां
५२७०२	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०६८१.०१।।	अमित्य भुवनीं भरलें शेखीं जें उरलें। तें रूप आपुलें मज दावियलें वो माय।
५२७०३	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०६८७.०२।।	आतां आपणिया आपण विचारी। शेखीं प्रकृति ना पुरुष निर्धारी
५२७०४	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०६९४.०२।।	रूप पाहोनियां दर्पण ठेलें शेखीं अभास दृष्टि राहिला। न पाहतां मुख जाणें तो आपण तैसा अनुभव जाला रया
५२७०५	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
५२७०६	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०८४४.०४।।	गृह दग्ध न होतां शिंपीजे उदक। शेखीं तो निष्टंक काय कीजे
५२७०७	शेखीं	।।ज्ञा.गा.०९८५.०१।।	एक पाहतां दुजें गेलें। शेखीं पाहतां सर्व शून्य जालें
५२७०८	शेखीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दुःखी
५२७०९	शेखीं	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दुःखें तळमळी या हेतु
५२७१०	शेखीं	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सर्वेचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व

५२७११	शेखीं	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
५२७१२	शेखीं	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
५२७१३	शेज	।।ज्ञा.गा.०५०४.०१।।	सुवेळेची शेज अवेळे घातली। प्रवृत्ति मोहिली निःसंदेह
५२७१४	शेज	।।ज्ञा.गा.०९३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व शेज। वेगीं तूं उमज अरे रया
५२७१५	शेज	।।ज्ञा.गा.११०९.०२।।	शुद्ध सुमनांची शेज। तेथें तूं निद्रा करीं चहूं वाच्यांशिं गूज रे !
५२७१६	शेजबाज	।।ज्ञा.गा.०३१७.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं शेजबाज । सहज सहजाकार अंबुला देखा
५२७१७	शेजबाज	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
५२७१८	शेजबाजवोवरी	।।ज्ञा.गा.०३३५.०१।।	सावळियाचें तेज सांवळा श्रीहरि। शेजबाजवोवरी ब्रह्मांडाची
५२७१९	शेजबाजे	।।ज्ञा.गा.०२६९.०१।।	निळियेच्या निशीं विरहिणी पिशी। शेजबाजे कैशी आरळ शेजे
५२७२०	शेजार	।।ज्ञा.गा.०९४८.०३।।	आदि मध्य घर हरीचा शेजार। हरिवीण थार नाहीं कोठें
५२७२१	शेजारीं	।।ज्ञा.गा.००९५.०३।।	आकार निराकारीं त्रिपथ शेजारीं। हरि भरोवरी घेतु विरुळा
५२७२२	शेजारीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
५२७२३	शेजारीं	।।ज्ञा.गा.०२८६.०१।।	सुख शेजारीं असतां कळी जाली वो पहातां देठु फेडुनी सेवतां अरळ केलें
५२७२४	शेजारीं	।।ज्ञा.गा.०३१५.०३।।	आशा तृष्णा नणंदा मारिल्या । शेजारीं राहविल्या संतसंगें
५२७२५	शेजारीं	।।ज्ञा.गा.०७४८.०१।।	नयनाचे शेजारीं दशवें द्वार बापा। एक मार्ग सोपा बोलतसें
५२७२६	शेजारीं	।।ज्ञा.गा.०८०१.०१।।	सहस्रदळ साजिरें नयनाचे शेजारीं। अर्धमातृका अंतरीं चिन्मय वस्तू
५२७२७	शेजारीं	।।ज्ञा.गा.१०७५.०४।।	तिचिये शेजारीं सतरावी सुंदरी। चंद्रसूर्य दोन्ही चवरी ढाळिती

५२७२८	शेजारु	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
५२७२९	शेजे	।।ज्ञा.गा.०२६९.०१।।	निळियेच्या निशीं विरहिणी पिशी। शेजबाजे कैशी आरळ शेजे
५२७३०	शेजे	।।ज्ञा.गा.०३२८.०३।।	सुमनाचे शेजे विरहिणी विराजे । शयनीं सुलजे आरळ सेज
५२७३१	शेजे	।।ज्ञा.गा.०३८६.०३।।	उपरती साधी प्रपंचीं अवघी। गुणें गुण उद्बोधी शेजे सये
५२७३२	शेजे	।।ज्ञा.गा.०४५१.०४।।	जीव शीव शेजे पंक्तिस बैसली। पंचतत्त्वांची बोली नाहीं तेथें
५२७३३	शेजे	।।ज्ञा.गा.०६७९.०१।।	समसुखें शेजे निजोनियां काज। साधिलेंसे बिज निवृत्तिरायें
५२७३४	शेजे	।।ज्ञा.गा.१०९७.०४।।	तुजवीण वेल्हाळा कैं सुखसोहळा। रखुमादेविवरा विठ्ठला शेजे नलगे डोळां
५२७३५	शेजेबाजे	।।ज्ञा.गा.०९४७.०३।।	नाहीं तें सन्मान विकृति उपरमु। त्या दिपीं दीप समु शेजेबाजे
५२७३६	शेत	।।ज्ञा.गा.०२१३.०३।।	पंढरीचें पीक न समाये अंबरीं। तें शेत सोकरी पुंडलिकु
५२७३७	शेतांचीं	।।ज्ञा.गा.०२१३.०४।।	ऐहिक्य परत्र दोन्ही शेतांचीं आउतें। मुंड मुंड तेथें कुळवाडिये
५२७३८	शेताची	।।ज्ञा.गा.०२१३.०६।।	गरुडटके दोन्ही शेताची बुजावणी। दश कुडपणीं नामघोष
५२७३९	शेतीं	।।ज्ञा.गा.०२१३.०८।।	जये शेतीं निवृत्ति भीतरे। तये शेतीं साजे पुरे। राउळीं निदसुरे दंडिजती
५२७४०	शेतीं	।।ज्ञा.गा.०२१३.०८।।	जये शेतीं निवृत्ति भीतरे। तये शेतीं साजे पुरे। राउळीं निदसुरे दंडिजती
५२७४१	शेला	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
५२७४२	शेला	।।ज्ञा.गा.०३५९.०२।।	पालव मिरवीत जाईन। शेला पदरीं धरूनि राहीन
५२७४३	शेला	।।ज्ञा.गा.०६६३.०३।।	मनाचिये गुंतीं गुंफियेला शेला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं अर्पिला
५२७४४	शेला	।।ज्ञा.गा.११११.०२।।	अनुताप वैराग्याचा नेसलें मी शेला। मागील कर्म ठावें नाहीं पुसूं नको मला
५२७४५	शेवट	।।ज्ञा.गा.०३७८.०१।।	एकी धावे सुनाट एकीनें धरिलें बेट। एकीनें शेवट साधियेला
५२७४६	शेवट	।।ज्ञा.गा.०७३३.०१।।	डोळांची पाहा डोळां शून्याचा शेवट। नीळबिंदु नीट लखलखित
५२७४७	शेवट	।।ज्ञा.गा.०७३४.०१।।	शून्याचा शेवट डोळां पाहा निराळा। नीळबिंदु सांवळा प्रकाशला
५२७४८	शेवट	।।ज्ञा.गा.०८३४.०१।।	ऐका हा शेवट अभंगमाला झाली। तूर्या हेच आली प्रत्यया गा
५२७४९	शेवट	।।ज्ञा.गा.०८३४.०४।।	अभंगा शेवट जाणे निवृत्ति एक। त्यानें मज देख कृपा केली
५२७५०	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.०१४७.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला

५२७५१	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.०३००.०२।।	सखी सांगे गोष्टी चाल कृष्णभेटी। आम्ही तुम्ही शेवटीं वैकुंठीं नांदो
५२७५२	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
५२७५३	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.०४३२.०५।।	जें जग दिसे गांजिलें। तें शेवटीं ब्रह्म जालें। परमदशेसी आलें। अतिवैभवाच्या
५२७५४	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.०४६०.०४।।	वेटाळिलें धान्य खळेदान दिठी। दिधलें शेवटीं भोक्तियासी
५२७५५	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.०४६१.०५।।	मोक्ष मुक्ति फुका लाविली तुवां दिठी। तुझा तूं शेवटीं निवडलासी
५२७५६	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.०४९२.०२।।	द्वैताच्या गोष्टी हरपल्या शेवटीं। विश्वरूपें मिठी देतु हरि
५२७५७	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.०६५७.०५।।	बहुजन्मा शेवटीं फळ हें पुण्याचें। अभाग्यासी कैचें प्राप्त होय
५२७५८	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०२।।	अहं सोहं मग ॐकाराचे देठीं। अहंतेचे शेवटीं सोहं वस्तू
५२७५९	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.०८२९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे शेवटीं । अविनाश दृष्टि असे कीं रे
५२७६०	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.०८५०.१०।।	म्हणोनी याच्या चरणीं घालोनियां मिठी। निजपदीं बैसवी शेवटीं तुज
५२७६१	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.०९६१.०४।।	उफराटिये दृष्टि निवृत्तीच्या शेवटीं। ज्ञानदेवा भेटी होउनी ठेली
५२७६२	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
५२७६३	शेवटीचा	।।ज्ञा.गा.०८९१.०२।।	जाड रे जाड शेवटीचा धंदा पडियेलेंसि भवकुंडा। एकीकडे जन्म एकीकडे मरण। न निमेची धंदा कुवाडा रया
५२७६४	शेवटीले	।।ज्ञा.गा.०१०४.०३।।	शेवटीले दिवसीं धरणें घेईन। बाप रखुमादेविवरा बळेंचि साधीन
५२७६५	शेवा	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
५२७६६	शेष	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं

५२७६७	शेष	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
५२७६८	शेष	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊलीं श्लाघे गे माये
५२७६९	शेष	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
५२७७०	शेष	।।ज्ञा.गा.०६२३.०१।।	जहाला इंद्र शेष तरी आम्हां काय। नैश्वरी तो पाहे भुललासे
५२७७१	शेष	।।ज्ञा.गा.०८४८.०२।।	कर्मे मन्मथ जालासे राख। कर्मे चंद्रासी घडला दोष। कर्मे भार वाहती कूर्म शेष। कर्मे खरमुख ब्रह्मा देखा
५२७७२	शेषाचे	।।ज्ञा.गा.११०१.०२।।	गरुडाची भरारी चाले डोळ्यांपुढे। शेषाचे ते वेढे गुंडाळली
५२७७३	शेषासारिखी	।।ज्ञा.गा.१०५६.०१।।	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां
५२७७४	शोक	।।ज्ञा.गा.००७९.०२।।	हरिनामें शोक करी अभाव कामारी। यातें दुरी करी हरिपाठें
५२७७५	शोक	।।ज्ञा.गा.०११७.०१।।	संपत्तिविपत्तिदु:ख। हरेल अवघा शोक। वेगीं करूनियां विवेक। हरिस्मरण करीं
५२७७६	शोकलें	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
५२७७७	शोकिली	।।ज्ञा.गा.०३४८.०१।।	नवांची खाणी दहाव्यानें शोकिली। अकराव्यानें जाली देशधडी
५२७७८	शोखिला	।।ज्ञा.गा.०४५०.०४।।	बिंबीं बिंब रसीं उपरम देखिला। प्रपंच शोखिला तुवां एकें
५२७७९	शोखिला	।।ज्ञा.गा.०४८५.०३।।	कांहीं नसोनिया कांहीं एक जाला। अवघाचि शोखिला ब्रह्मरसु
५२७८०	शोध	।।ज्ञा.गा.०७४१.०३।।	औट हात हा देह ब्रह्मांड सगळें यांत। तयाचा निश्चित शोध करा
५२७८१	शोध	।।ज्ञा.गा.०७४६.०१।।	आकाशाची गुंफा अंत नाहीं जिचा। शोध करा तिचा सर्वभावें
५२७८२	शोध	।।ज्ञा.गा.०७९३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पिंडीं शोध घ्यावा। ब्रह्मासीं पहावा ब्रह्म ठसा
५२७८३	शोध	।।ज्ञा.गा.०८१०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरुकृपेनें। नित्यानित्य रूपें शोध करा
५२७८४	शोध	।।ज्ञा.गा.०८२३.०१।।	आतां औटपिठींचा मार्ग एक बाई। निशिदिनीं पाही शोध करा
५२७८५	शोध	।।ज्ञा.गा.०८२३.०६।।	महालिंगीं मार्ग अंत नाहीं ज्याचा। शोध करितां वाचा कुंठीतची
५२७८६	शोधणी	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये

५२७८७	शोधणें	।।ज्ञा.गा.०९४४.०३।।	जात जात पणें प्रपंच शोधणें। गाळूनियां गगन हंस घेई
५२७८८	शोधा	।।ज्ञा.गा.०८००.०२।।	पश्चिम पूर्व असे शुक्ल कृष्ण नारी। दैवी आणि आसुरी वेगें शोधा
५२७८९	शोधावया	।।ज्ञा.गा.०५९७.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म शोधावया। आलों कोठूनियां माझा मीचि
५२७९०	शोधावा	।।ज्ञा.गा.०७७४.०२।।	मी तूं हा विचार विवेकें शोधावा। गोविंद हा घ्यावा याच देहीं
५२७९१	शोधितां	।।ज्ञा.गा.०७०८.०१।।	अहं सोहं दोन्ही शोधितां मारग। लाधला निजांग आत्मरूपीं
५२७९२	शोधिला	।।ज्ञा.गा.०५२६.०३।।	ककार भेदिला मकार शोधिला। ॐकार निमाला तये स्थानीं
५२७९३	शोधिला	।।ज्ञा.गा.०८३९.०२।।	शोधिला त्रिगुणाचा चोहटा। निघालों पश्चिमेच्या वाटा। सद्गुरु सुख बरवंटा। पुढें केला
५२७९४	शोधिलें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
५२७९५	शोधी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
५२७९६	शोधीं	।।ज्ञा.गा.०३८०.०२।।	आधीं शोधीं आप मग पाहीं दीप। कोहं सोहं रूप दवडी दुरी
५२७९७	शोधुनी	।।ज्ञा.गा.०७५५.०४।।	ज्ञानदेवें अर्थ शोधुनी घेतला। महाशून्यीं संचला निवृत्तिराज
५२७९८	शोधुनी	।।ज्ञा.गा.०८४५.०१।।	मरण न येतां सावधान व्हा रे। शोधुनी पावा रे निजवस्तू
५२७९९	शोधून	।।ज्ञा.गा.०३८४.०३।।	सज्ञानीं विज्ञान ज्ञानी ज्ञानपण। अन्वयीं शोधून पाहा लक्षीं
५२८००	शोधूनियां	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
५२८०१	शोधूनियां	।।ज्ञा.गा.०६५६.०२।।	पूर्णाची ओळखी मुळीं माया नाहीं। कोण मी हे पाहीं शोधूनियां
५२८०२	शोभत	।।ज्ञा.गा.००२२.०३।।	आडत्रिपुंड्र शोभत द्रुमिळ भारेंसि जात । नागर केशरीचीं पुष्पें कैसी पैं मिरवत
५२८०३	शोभतसे	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
५२८०४	शोभतसे	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
५२८०५	शोभतसे	।।ज्ञा.गा.००४६.०३।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु उभा। त्रैलोक्याची शोभा शोभतसे

५२८०६	शोभतसे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
५२८०७	शोभतसे	।।ज्ञा.गा.०४९६.०१।।	पंधरयाची खाणी अनर्घ्य रत्नाचें पाणी। तें निरंजनीं वनीं शोभतसे वो माय
५२८०८	शोभतसे	।।ज्ञा.गा.०७४८.०६।।	सहस्रदळीं ब्रह्मरंध्र शोभतसे निळें। प्रकाशाचे उमाळें जेथें असती
५२८०९	शोभताती	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
५२८१०	शोभताती	।।ज्ञा.गा.०७३८.०१।।	आकाशाचा शेंडा कमळ निराळें। त्यासी चार दळें शोभताती
५२८११	शोभती	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
५२८१२	शोभती	।।ज्ञा.गा.०१८९.०३।।	तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती
५२८१३	शोभती	।।ज्ञा.गा.०२०८.०२।।	तो हा विठोबा निधान। ज्याचें ब्रह्मादिकां ध्यान। पाउलें समान। विटेवरी शोभती
५२८१४	शोभती	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
५२८१५	शोभतें	।।ज्ञा.गा.०७४८.०५।।	अग्नीचक्र भ्रुवांग शोभतें प्रकाशत्व। प्राणासी उलथावें तयावरी
५२८१६	शोभला	।।ज्ञा.गा.०७६७.०३।।	गोल्हाटाचे मुळीं ज्ञानदेव बैसला। सहस्रदळीं शोभला काळा बाई
५२८१७	शोभली	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे
५२८१८	शोभलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०७।।	शकटा अंगीं जें उमटलें। तेंचि बळिपृष्ठीं शोभलें
५२८१९	शोभा	।।ज्ञा.गा.००२०.०१।।	पांडुरंगकांती दिव्य तेज झळकती । रत्नकीळा फांकती प्रभा । अगणित लावण्य तेज पुंजाळलें । न वर्णवे तेथींची शोभा
५२८२०	शोभा	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
५२८२१	शोभा	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
५२८२२	शोभा	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये

५२८२३	शोभा	।।ज्ञा.गा.००४६.०३।।	बापरखुमादेविवरु विठ्ठलु उभा। त्रैलोक्याची शोभा शोभतसे
५२८२४	शोभा	।।ज्ञा.गा.०१४८.०४।।	ज्ञानदेवीं मुखप्रभा। रामकृष्ण हेचि प्रतिभा। आली अवसरे शोभा। सर्व सुख मंडित
५२८२५	शोभा	।।ज्ञा.गा.०३४०.०२।।	निर्गुणपणें उभा सगुणपणें शोभा। जिवींशिवीं प्रभा दावितां हे
५२८२६	शोभा	।।ज्ञा.गा.०४००.०१।।	चंद्रा पूर्णिमे पूर्ण शोभा। कळा तुटलिया कैची तेथें प्रभा
५२८२७	शोभा	।।ज्ञा.गा.०६३६.०१।।	उत्तम तें परी उभविलें मनोहर। दीपकावीण मंदिर शोभा न पवे बापा
५२८२८	शोभा	।।ज्ञा.गा.०६३६.०२।।	घृतेंविण भोजन तांबुळेंवीण वदन। कंठेवीण गायन शोभा न पवे बापा
५२८२९	शोभा	।।ज्ञा.गा.०६३६.०३।।	सुंदर आणि रमण जरी होय तरुणी। पुरुषावीण कामिनी शोभा न पवे बापा
५२८३०	शोभा	।।ज्ञा.गा.०६३६.०४।।	दिधल्यावीण दाता श्रोत्यावीण वक्ता। वेदावीण पंडित शोभा न पवे बापा
५२८३१	शोभा	।।ज्ञा.गा.०६३६.०५।।	ज्ञानेश्वर सांगे अनुभविया अंगें। नुसता बोलें वागे शोभा न पवे बापा
५२८३२	शोभा	।।ज्ञा.गा.०६७५.०३।।	अज्ञानी न दिसे ज्ञानी येऊनि उभा। विज्ञानेसी शोभा दावी रया
५२८३३	शोभा	।।ज्ञा.गा.०७३९.०४।।	चहूं शून्यवर्ण देह चार पहा। कृष्ण नीळ शोभा विकासली
५२८३४	शोभा	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
५२८३५	शोभे	।।ज्ञा.गा.०००४.०१।।	अनुपम्य मनोहर । कांसे शोभे पितांबर । चरणीं ब्रीदाचा तोडर । देखिला देवो
५२८३६	शोभे	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
५२८३७	शोभे	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये
५२८३८	शोषिली	।।ज्ञा.गा.०१३१.०४।।	शोषिली पूतना येणें मोहिलें लेकरूं। आळी न संडी बाप रखुमादेविवरु
५२८३९	शोषिलें	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्मे दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
५२८४०	शौनक	।।ज्ञा.गा.०१८०.०२।।	शुक वामदेव शौनक नारद। अजामेळ प्रल्हाद बिभीषण
५२८४१	श्याम	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
५२८४२	श्यामतनु	।।ज्ञा.गा.०५२४.०१।।	सायुज्य सदन श्यामाचिये घरीं। हृदय कल्हारीं श्यामतनु
५२८४३	श्यामसुंदरा	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे
५२८४४	श्यामाचिये	।।ज्ञा.गा.०५२४.०१।।	सायुज्य सदन श्यामाचिये घरीं। हृदय कल्हारीं श्यामतनु

५२८४५	श्रम	।।ज्ञा.गा.००६७.०२।।	जप तप कर्म हरिवीण धर्म। वाउगाचि श्रम व्यर्थ जाय
५२८४६	श्रम	।।ज्ञा.गा.०१४१.०३।।	विठ्ठलावेगळें जितुकें कर्म। विठ्ठला वेगळा जितुका धर्म। विठ्ठला वेगळें बोलती ब्रह्म। तितुकाही श्रम जाणावा
५२८४७	श्रम	।।ज्ञा.गा.०३५०.०२।।	आठवेना माझें पूर्वजन्मग्राम। अवघाचि श्रम माझा हिरोनियां नेला
५२८४८	श्रम	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
५२८४९	श्रमती	।।ज्ञा.गा.०४९९.०३।।	विरालीं अष्टांगें देखोनी गोमटें। पाहातां प्रेम फुटे पाती श्रमती वो माय
५२८५०	श्रमला	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
५२८५१	श्रमलों	।।ज्ञा.गा.०६०२.०३।।	बहुत श्रमलों साधन करितां। विश्रांति तत्त्वतां न होयची
५२८५२	श्रमविलें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
५२८५३	श्रवण	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
५२८५४	श्रवण	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
५२८५५	श्रवण	।।ज्ञा.गा.०००६.०१।।	दोही देहाचे चर्म श्रवण । भक्ति उपदेश दोन श्रवण । पांचवां अगम्य श्रवण । तो गजानन आतां पूजूं
५२८५६	श्रवण	।।ज्ञा.गा.००८३.०१।।	श्रवण त्वचा चक्षु जिव्हा घ्राण। दशहि इंद्रियें जाण हरीच्या ठायीं
५२८५७	श्रवण	।।ज्ञा.गा.०१५९.०२।।	हरिकथा श्रवण। तेणें दोषासी दहन। अंतीं पावे नारायण। चतुर्भुज करी भक्तांसी
५२८५८	श्रवण	।।ज्ञा.गा.०१७०.०५।।	करावें वेदाचें अध्ययन। शास्त्र करावें श्रवण। चित्तीं आठवावा नारायण। हरि हरि स्मरावे
५२८५९	श्रवण	।।ज्ञा.गा.०३५१.०२।।	श्रवण कीर्तन पादसेवन कैसें विष्णुस्मरण केलें। अर्चन वंदन दास्य सख्य आत्मनिवेदन केलें
५२८६०	श्रवण	।।ज्ञा.गा.०५१९.०३।।	श्रवण नयन जाति गोतपण। जीवशीव खूण आत्मपणें
५२८६१	श्रवण	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
५२८६२	श्रवण	।।ज्ञा.गा.०८९९.०३।।	चक्षुपक्षपादयुगळ अधिष्ठान। हरिवीण श्रवण करूं नको
५२८६३	श्रवण	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
५२८६४	श्रवण	।।ज्ञा.गा.०९२९.०१।।	अनुभव रहणीवीण कायसें श्रवण। गर्भ अंधु नेणे रत्नकिरण

५२८६५	श्रवण	||ज्ञा.गा.०९९७.०३||	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
५२८६६	श्रवण	||ज्ञा.गा.१००१.२०||	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
५२८६७	श्रवण	||ज्ञा.गा.१०९८.०२||	श्रवण नाम गोडी श्रवण नाम गोडी। हीच आवडी देई मना
५२८६८	श्रवण	||ज्ञा.गा.१०९८.०२||	श्रवण नाम गोडी श्रवण नाम गोडी। हीच आवडी देई मना
५२८६९	श्रवणमनन	||ज्ञा.गा.०१६७.०१||	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
५२८७०	श्रवणीं	||ज्ञा.गा.०१०२.०२||	वाचा गीत गाईजे वा गीत गाईजे। गातां वातां श्रवणीं ऐकिजे रया
५२८७१	श्रवणीं	||ज्ञा.गा.०११२.०४||	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
५२८७२	श्रवणीं	||ज्ञा.गा.०१२५.०३||	जये देशीं नाम वसे। नाम श्रवणीं विश्वासे। गाती नाचती उल्हासें। झणीं पाहाल तयांकडे
५२८७३	श्रवणीं	||ज्ञा.गा.०२०६.१४||	लोचन बरवें विशाळ। श्रवणीं कुंडलें झळाळ
५२८७४	श्रवणीं	||ज्ञा.गा.०२८१.०६||	आशा लागलीसे सर्पिणी। ग्रासूं पाहातसे पापिणी। रामनामाचीया ध्वनी। आइकों नेदी श्रवणीं
५२८७५	श्रवणीं	||ज्ञा.गा.०३९१.०७||	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
५२८७६	श्रवणीं	||ज्ञा.गा.०४१४.०१||	अवघा डोळां तुज म्यां पाहावें। अवघा श्रवणीं तुजची ऐकावें
५२८७७	श्रवणींचीं	||ज्ञा.गा.००२२.०४||	हिरिया ऐशा दंतपंक्ति अधर पोंवळ वेली । श्रवणींचीं कुंडलें ब्रह्मरसाचीं वोतलीं
५२८७८	श्रवणें	||ज्ञा.गा.०१८३.०१||	श्रवणें कीर्तनें जाले ते पावन। सनकादिक जाण परमभक्त
५२८७९	श्रियेचें	||ज्ञा.गा.००२८.०५||	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
५२८८०	श्री	||ज्ञा.गा.०१५१.०२||	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
५२८८१	श्रीअनंता	||ज्ञा.गा.०९९४.०६||	ज्ञानदेव कर्म अकर्ता। पावन जाला श्रीअनंता। सुखदु:खाचा हरि भोक्ता। सर्वकाळ आम्हां आला
५२८८२	श्रीकराकरें	||ज्ञा.गा.००२८.०८||	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये

५२८८३	श्रीकरायोगें	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
५२८८४	श्रीकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०३३७.०२।।	काय करूं माय सांवळा श्रीकृष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तीनें
५२८८५	श्रीकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
५२८८६	श्रीकृष्ण	।।ज्ञा.गा.०८८६.०३।।	एक श्रीकृष्ण तें विसरलें ऐसें ज्ञानदेव बोले। मूर्खेसी संगती करितां शहाणे सिंतरले
५२८८७	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.०२६७.०२।।	सुखाची अति प्रीति जहाली गे ब्रह्मीं। श्रीगुरु निवृत्ति मुनी जाहलें गे माया
५२८८८	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.०४४८.०२।।	कृपाळु श्रीगुरु ओळला सर्वत्र। आपेआप चरित्र दृष्टि दावी
५२८८९	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.०६४४.०५।।	निवृत्ति सोपान ज्ञानदेव म्हणे। श्रीगुरु ही खूण बुझतीना
५२८९०	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.०६८९.०२।।	माझा श्रीगुरु ब्रह्म बोलणी बोलवीतु। तेथील संकेतु कोण्ही नेणें
५२८९१	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.०६९५.०३।।	बाप श्रीगुरु तेणें मज अफाविलें। अवघें ब्रह्म दाविलें ज्ञानदेवा
५२८९२	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.०८८४.०८।।	श्रीगुरु निवृत्तीनें नवल केलें। देखणेंचि अदेखणें करुनी दाविलें। मी माजीं देवो यानें विश्व व्यापिलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें रया
५२८९३	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.०९५६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीगुरु। ऐसा सांगती विचारु। मग ब्रह्मीं चित्तानुसारु। निरोपिला सर्व
५२८९४	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.०९८५.०२।।	पाहतां तयाचा विचारु। निवृत्ति जाणे तो श्रीगुरु
५२८९५	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
५२८९६	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
५२८९७	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दु:ख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
५२८९८	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
५२८९९	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दु:ख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
५२९००	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु

५२९०१	श्रीगुरु	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
५२९०२	श्रीगुरुचरणीं	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
५२९०३	श्रीगुरुचे	।।ज्ञा.गा.०५९३.०२।।	श्रीगुरुचे पाय हृदयीं शिवशी। टाकी प्रतिष्ठेशी जाणिवेचे
५२९०४	श्रीगुरुच्या	।।ज्ञा.गा.०६३८.०५।।	श्रीगुरुच्या कृपें म्हणे ज्ञानेश्वर। तरसी संसार निश्चयेंशी
५२९०५	श्रीगुरुच्या	।।ज्ञा.गा.०९५३.०२।।	सोकरितां धाया काय करील माया। श्रीगुरुच्या पायां विरुळा जाणें
५२९०६	श्रीगुरुनाथु	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
५२९०७	श्रीगुरुनिवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
५२९०८	श्रीगुरुनिवृत्तिचरणप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०१५६.०४।।	श्रीगुरुनिवृत्तिचरणप्रसादें। भजनीं आनंदें ज्ञानदेव
५२९०९	श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
५२९१०	श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें	।।ज्ञा.गा.०६५९.०६।।	निवृत्तिदासु तेथें निवृत्ति करुनी यातें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें फुडें केलें
५२९११	श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें	।।ज्ञा.गा.१०४३.०१।।	माझें चवाळें रंगाचें बहुतें। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथें दिधलें गे माय
५२९१२	श्रीगुरुनिवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिघलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा
५२९१३	श्रीगुरुनिवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
५२९१४	श्रीगुरुनिवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
५२९१५	श्रीगुरुने	।।ज्ञा.गा.०४७७.०४।।	समान निघोट क्षेमत्वें अवीट। श्रीगुरुने वाट सांगितली
५२९१६	श्रीगुरुने	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
५२९१७	श्रीगुरुपाया	।।ज्ञा.गा.०९४२.०२।।	शक्तीचा पडिभरु वाहासील वायां। श्रीगुरुपाया शरण जाई

५२९१८	श्रीगुरुप्रसन्न	।।ज्ञा.गा.०१७१.०६।।	ज्ञानदेवीं गुरु क्षेत्रीं। नाम जपिन्नले सर्वत्रीं। भावपूर्वक कृपापात्रीं। श्रीगुरुप्रसन्न जाहला
५२९१९	श्रीगुरुप्रसादें	।।ज्ञा.गा.०६६२.०३।।	श्रीगुरुप्रसादें ज्ञानबोधु झाला वो। नव्हे ते ठाउकें पडिलें माय वो
५२९२०	श्रीगुरुराणा	।।ज्ञा.गा.१०४६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु श्रीगुरुराणा। चवाळें पांघुरवी निरंजना गे माय
५२९२१	श्रीगुरुरायें	।।ज्ञा.गा.०६७८.०२।।	सांगिजे बोलिजे तैसें नव्हे गे माये। सुमरीं मारिलें येणें श्रीगुरुरायें
५२९२२	श्रीगुरुरावो	।।ज्ञा.गा.०६९३.०१।।	देखोनी पूजावया गेलें द्वैतभावो। तेथें एक उपदेशी श्रीगुरुरावो
५२९२३	श्रीगुरुवीण	।।ज्ञा.गा.०३४७.०३।।	श्रीगुरुवीण सर्व शून्य हेंचि मी जाणें। तेथिचिये खुणें निवृत्तिराजु
५२९२४	श्रीगुरुशरण	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भी दु:ख दारुण
५२९२५	श्रीगुरुसारिखा	।।ज्ञा.गा.०६७६.०१।।	श्रीगुरुसारिखा असतां पाठिराखा। इतरांचा लेखा कोण करी
५२९२६	श्रीचरण	।।ज्ञा.गा.१०९७.०३।।	पिसुणें परावीं मज काय करावीं। तुजची आठवीं श्रीचरण दाखवीं
५२९२७	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.००८४.०१।।	अनंत नामाचें पाठांतर। रामकृष्णनाम निरंतर। सर्व सुखाचें भांडार। हरि श्रीधर नाम वाचे
५२९२८	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.०१९६.०६।।	अमरतरुवर तीर्थ सरोवर। वेणुनादीं श्रीधर खेळताती
५२९२९	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
५२९३०	श्रीधराचें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
५२९३१	श्रीनिवृत्ति	।।ज्ञा.गा.०६८४.०३।।	ऐसें श्रीनिवृत्ति शब्दें अगाध जालें। माझें मीपण गेलें धन देखा
५२९३२	श्रीपति	।।ज्ञा.गा.०१६९.०५।।	करिती अन्नदान भूतिं। हरिचरण हृदयीं ध्याती। तया प्रसन्न श्रीपति। अंतीं होय सर्वथा
५२९३३	श्रीपति	।।ज्ञा.गा.०९८६.०३।।	मान अपमान पाहूं नये संतीं। जोडावा श्रीपति निशिदिनीं
५२९३४	श्रीपती	।।ज्ञा.गा.००५५.०१।।	संतांचे संगती मनोमार्ग गती। आकळावा श्रीपती येणें पंथें
५२९३५	श्रीपती	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
५२९३६	श्रीपती	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
५२९३७	श्रीपादा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
५२९३८	श्रीमंत	।।ज्ञा.गा.०४२८.०२।।	आदि मध्य ज्याला नाहीं आदि अंत। व्यापक श्रीमंत निवृत्तिराज
५२९३९	श्रीमुकुंदा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०७।।	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा

५२९४०	श्रीमुख	।।ज्ञा.गा.०२०६.१०।।	कानीं कुंडलें झळाळ। श्रीमुख दिसतें वेल्हाळ
५२९४१	श्रीमुखें	।।ज्ञा.गा.०४७१.०२।।	तोचि तो आपण श्रीमुखें जाण। आणिक साधन नलगे कांहीं
५२९४२	श्रीमूर्ति	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे
५२९४३	श्रीमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०१०७.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण माळा। हृदयीं जिव्हाळा श्रीमूर्ति रया
५२९४४	श्रीमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०१८३.०२।।	जाली ते विश्रांति याचकां सकळां। जीवीं जीवनकळा श्रीमूर्ति रया
५२९४५	श्रीरंग	।।ज्ञा.गा.०३६१.०१।।	आपुलेनि भारें श्रीरंग डोलत गेलें। तंव अवचितें पाचारिलें पाठिमोरें
५२९४६	श्रीरंग	।।ज्ञा.गा.०८७०.०४।।	ज्ञानदेवा गीत जालें असे सांग। वेगीं श्रीरंग पावेल तुज
५२९४७	श्रीरंग	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
५२९४८	श्रीरंगा	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
५२९४९	श्रीरंगावांचुनी	।।ज्ञा.गा.०२८३.०१।।	यातिकुळ माझें गेलें हारपोनी। श्रीरंगावांचुनी आनु नेणें
५२९५०	श्रीरंगीं	।।ज्ञा.गा.०१८३.०८।।	शुकादिक योगी रंगले श्रीरंगीं। परिक्षितीच्या अंगीं ठसावलें
५२९५१	श्रीरंगीं	।।ज्ञा.गा.१०३८.०२।।	संतचरणीं रुळे श्रीरंगीं रंगले। व्योमाकार मिरवले तेंचि देखे
५२९५२	श्रीरंगु	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
५२९५३	श्रीरंगु	।।ज्ञा.गा.०३४७.०२।।	नावाडा श्रीरंगु जाहला हळुवारु। तेणें पावविला पारु ब्रह्मविद्येचा
५२९५४	श्रीराजे	।।ज्ञा.गा.०९९८.०३।।	साताही वारांचे दिवसु एकियाचि सुरिजे। तैसें सर्वीं सर्वपण माजीये न श्रीराजे
५२९५५	श्रीराम	।।ज्ञा.गा.००८९.०२।।	धन्य कुळ तयाचें। रामनाम हेंचि वाचें। दोष हरतील जन्माचे। श्रीराम म्हणतांची
५२९५६	श्रीराम	।।ज्ञा.गा.०१४८.०१।।	नित्य सत्य श्रीराम राम। हा शिवाचा वाचा नेम। प्रतिदिनी स्नानधर्म। रामनामें करितुसें
५२९५७	श्रीराम	।।ज्ञा.गा.०१७५.०६।।	ज्ञानदेवीं उपरम। हृदयीं सामाविला श्रीराम। हनाचा हाचि नेम। सर्वकाळ सफळ
५२९५८	श्रीराम	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्में दशरथ वियोगें मेला। कर्में श्रीराम वनवासा गेला। कर्में रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी

५२९५९	श्रीराम	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
५२९६०	श्रीराम	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
५२९६१	श्रीरामाचें	।।ज्ञा.गा.००८९.०१।।	जन्मजन्मांतरीं। असेल पुण्यसामुग्री। तरीच नाम जिव्हाग्रीं। येईल श्रीरामाचें
५२९६२	श्रीरामीं	।।ज्ञा.गा.०५४५.०३।।	श्रीरामीं रमतां मनु निवडितां नये तनु। सुखश्री सांगतां सिणु हारतु असे
५२९६३	श्रीविठ्ठल	।।ज्ञा.गा.००४६.०१।।	दोहीं बाही संतांची सभा। सिंहासनीं उभा श्रीविठ्ठल
५२९६४	श्रीविठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल
५२९६५	श्रीविठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०००३.०३।।	तुझियेनि नामें सकळ संदेहो फिटला । बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
५२९६६	श्रीविठ्ठला	।।ज्ञा.गा.०४२३.०३।।	गरुडवाहना, गंभिरा येई गा दातारा। बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
५२९६७	श्रीविठ्ठलाचें	।।ज्ञा.गा.०००२.०१।।	सकळ मंगळनिधी। श्रीविठ्ठलाचें नाम आधीं
५२९६८	श्रीविठ्ठलाचें	।।ज्ञा.गा.०००२.०२।।	म्हण कां रे म्हण कां रे साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
५२९६९	श्रीविठ्ठलाचें	।।ज्ञा.गा.०००२.०३।।	पतितपावन साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
५२९७०	श्रीविठ्ठलाचें	।।ज्ञा.गा.०००२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
५२९७१	श्रीविठ्ठलाचें	।।ज्ञा.गा.०१०३.०२।।	जें नाटे तें नाम चित्तीं। रखुमादेवीपति श्रीविठ्ठलाचें
५२९७२	श्रीविठ्ठलाचें	।।ज्ञा.गा.०१२३.०५।।	रिघे रे शरण। तुज नाहीं मरण। ठकिसी चरण। श्रीविठ्ठलाचें
५२९७३	श्रीविठ्ठलाचें	।।ज्ञा.गा.०१३४.०१।।	रामकृष्ण गोविंदाचें नामस्मरण वाचें। घडिये घडिये साचें ध्यान श्रीविठ्ठलाचें
५२९७४	श्रीविठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०१८७.०२।।	माझें मीच भांडवल घेऊनियां निगुती। लाभाची गति श्रीविठ्ठलु
५२९७५	श्रीविठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.०२७२.०३।।	सौभाग्यसुंदरु गुण लावण्यसागरु। बाप रखुमादेविवरु श्रीविठ्ठलु
५२९७६	श्रीशैल्य	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
५२९७७	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.००२६.०१।।	लाउनी मनगणीची दोरी । विपरीत तयाची कुसरी । अकळु न कळे श्रीहरि । अवघड ओडंबर तुझें
५२९७८	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.००६२.०२।।	समबुद्धि घेतां समान श्रीहरि। शम दमा वैरी हरि झाला
५२९७९	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.००७३.०४।।	ज्ञानदेवा मौन जपमाळ अंतरीं। धरोनी श्रीहरि जपे सदा
५२९८०	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
५२९८१	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो
५२९८२	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०१४३.०४।।	ज्ञानदेव सर्वांपरी। यंत्र साधिलें श्रीहरि। वैकुंठीचा विहारी। हृदयांतरीं घातला

५२९८३	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०१४४.०१।।	सकळ सांप्रदाय श्रीहरि। जो बैसोनि जप करी। जिव्हे महादेवाचे अंतरीं। सर्वकाळ वसतसे
५२९८४	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
५२९८५	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि हृदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
५२९८६	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेंसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
५२९८७	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०१७०.०३।।	अखंड ध्यावे श्रीहरि। भजावे संतां निरंतरीं। हरिवाचुनिया दुसरी। गोठी न करावी सर्वथा
५२९८८	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०१७१.०१।।	साध्य साधन श्रीहरि। जपमूळ जिव्हाग्रीं। ध्यान समग्री। हरिचरणीं लावावे
५२९८९	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा
५२९९०	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०१९६.०५।।	येऊनियां श्रीहरि भीमेच्या तीरीं। सुदर्शनावरी पंढरी उभविली
५२९९१	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०२५८.०७।।	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा
५२९९२	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०३०३.०१।।	अंबुला माहेरीं भोगी धणीवरी । मग तया श्रीहरि सांगो गूज
५२९९३	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०३३५.०१।।	सावळियाचें तेज सांवळा श्रीहरि। शेजबाजवोवरी ब्रह्मांडाची
५२९९४	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०४६४.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान ध्येय ध्याता हरि। समरसें श्रीहरि तत्त्व जालें
५२९९५	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०४६४.०६।।	ज्ञानदेवीं सिद्धी साउली श्रीहरि। गुरुकृपा करीं कुरवाळिलें
५२९९६	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०५८८.०३।।	क्षेत्रज्ञ संन्यास घेतला श्रीहरि। तेथूनियां दुरी नवजेचि
५२९९७	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०६४४.०३।।	अकळित काळ जंव आहे दुरी। तंव तूं श्रीहरि चित्त वेगीं
५२९९८	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे
५२९९९	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०८९८.०३।।	जाप्य जप होम विधि विधान हरि। हृदयीं श्रीहरि न कळे मूढा
५३०००	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०८९८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीहरि हृदयस्थ। ऐसी आहे भाष वेदशास्त्रीं
५३००१	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.०९३९.०४।।	बाप रखुमादेविवर भुलिभूल रे हरि। माजिठा श्रीहरि आपरूपें
५३००२	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
५३००३	श्रीहरिचे	।।ज्ञा.गा.०१७५.०२।।	नाम श्रीहरिचे चोखडे। जपति भक्त साबडे। उद्धरण त्यांचे कोडें। करी देव वैकुंठीचा
५३००४	श्रीहरिचें	।।ज्ञा.गा.०१६७.०१।।	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
५३००५	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.०००५.०२।।	तो हा रे श्रीहरी पाहिला डोळेभरी । पाहते पाहणें दुरी सारोनियां
५३००६	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो

५३००७	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
५३००८	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.०६७३.०२।।	असेन धणीवरी आपुले माहेरीं। मग तो श्रीहरी गीतीं गाईन गे माये
५३००९	श्रीहरीतें	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
५३०१०	श्रीहाट	।।ज्ञा.गा.०७३५.०३।।	त्रिकूट श्रीहाट गोहाट तिसरें। औटपीठादी सारें ब्रह्मांडासी
५३०११	श्रीहाट	।।ज्ञा.गा.०७८६.०२।।	त्रिकुट श्रीहाट चंद्रसूर्य जाणा। पश्चिम मार्गीं खूण याची कीं रे
५३०१२	श्रीहाट	।।ज्ञा.गा.०७९४.०२।।	त्रिकूट श्रीहाट गोल्हाट ब्रह्मरंध्र। प्रणव निरंतर ऐक्य झाला
५३०१३	श्रीहाटातीत	।।ज्ञा.गा.०८३०.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट श्रीहाटातीत। महाकारणाची मात जेथ नाहीं
५३०१४	श्रुति	।।ज्ञा.गा.०००८.०१।।	मुक्तमाळा भव्यभूषणा । श्रुति नेति गजानना । तुझिया अंगीच्या नाना भूषणा । कोण वर्णी
५३०१५	श्रुति	।।ज्ञा.गा.००१८.०२।।	अनुमाने ना अनुमाने ना । श्रुति नेति नेति म्हणती एकु गोविंदु रे
५३०१६	श्रुति	।।ज्ञा.गा.०२२५.०६।।	वेदशास्त्रापुराणा। आणि यज्ञतप दाना। श्रुति धांडौळितां मना। ठावो नुरेची। मां मां म्हणोनि गौळणी अंगोळिया धरिती। मां विस्मयो करिती चोज। अचोज गे माये
५३०१७	श्रुति	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
५३०१८	श्रुति	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
५३०१९	श्रुति	।।ज्ञा.गा.०४४१.०४।।	राहे वेदाचें वेदाध्ययन। श्रुति नेति नेति धरी मौन्य। योगी विसर्जील देहभान। ऐसें जालें बापा
५३०२०	श्रुति	।।ज्ञा.गा.०५४५.०१।।	नादबिंब कळा ज्योतिस्वरूपीं विलया जाती। श्रुति नेति नेति म्हणती जेथ
५३०२१	श्रुति	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थें तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
५३०२२	श्रुति	।।ज्ञा.गा.०९९३.०४।।	धर्मार्थकामाचा जालासे अभाव। तेव्हांचि तो शिव श्रुति बोले
५३०२३	श्रुति	।।ज्ञा.गा.१०३४.०६।।	अनुमाना नये अनुमाना नये। परतल्या श्रुति चोजवेना

५३०२४	श्रुतिगुजाचा	।।ज्ञा.गा.०००७.०२।।	नागेश वेढा चक्राकार । शेंदूर पिवळा सारंगा सार । श्रुतिगुजाचा महेश्वर । निवृत्ति पूजूं आतां
५३०२५	श्रुतिचेनि	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
५३०२६	श्रुतिजन	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
५३०२७	श्रुतिनादु	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
५३०२८	श्रुतिपुराणें	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
५३०२९	श्रुतिश्रवण	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
५३०३०	श्रुतिस्मृति	।।ज्ञा.गा.००३४.०१।।	श्रुतिस्मृति वचन तो। गुह्यागुह्य तो गे बाई
५३०३१	श्रुती	।।ज्ञा.गा.०२०७.०२।।	मेघश्याम घेऊनियां बुंथी। जयातें श्रुती पैं वानिती। कीं तें पुराणासी वाडे। तें पंढरिये उभें असे कानडें गे माये
५३०३२	श्रुती	।।ज्ञा.गा.०२३४.०३।।	ब्रह्मविद्येचा पुतळा। गाई राखितो गोवळा। श्रुती नेणवे ते लीळा। वेदां सनकादिकां
५३०३३	श्रुती	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
५३०३४	श्रुती	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
५३०३५	श्रुती	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडे हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
५३०३६	श्रुती	।।ज्ञा.गा.०७३१.०५।।	पृष्ठीवरी मारीती ज्ञान्या चाल म्हणती। ऐकोनीया श्रुती दुखावला
५३०३७	श्रुती	।।ज्ञा.गा.०८५०.१४।।	हेचि पुढतां पुढती सांगों तुज किती। श्रुती नेति नेति मौनावल्या

५३०३८	श्रुतीं	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
५३०३९	श्रुतींगर्भी	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भी समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
५३०४०	श्रुतीचें	।।ज्ञा.गा.००६७.०१।।	वेदशास्त्र प्रमाण श्रुतीचें वचन। एक नारायण सार जप
५३०४१	श्रुतीसहित	।।ज्ञा.गा.०२७८.०५।।	हरपले आकार कृष्णची क्षरला। वेदांसी अबोला श्रुतीसहित
५३०४२	श्रेणी	।।ज्ञा.गा.०६२०.०२।।	इंद्र चंद्र देव ब्रह्मादि करुनी। संशयाची श्रेणी छेदिती ना
५३०४३	श्रेष्ठ	।।ज्ञा.गा.०१२२.०७।।	सर्वांमाजीं श्रेष्ठ पुण्य भूवैकुंठ। विठ्ठल मूळपीठ जगदोद्धार
५३०४४	श्रेष्ठ	।।ज्ञा.गा.०१८०.०५।।	कश्यपादि अत्री गौतम वसिष्ठ । भारद्वाज श्रेष्ठ मार्कंडेयो
५३०४५	श्रेष्ठ	।।ज्ञा.गा.०४३२.०७।।	मुक्ताईचें श्रेष्ठ वचन। निवृत्ति देवाचा सत्य प्रश्न। ज्ञानेश्वराचा सोपान। भाविकाला
५३०४६	श्रेष्ठ	।।ज्ञा.गा.०४६४.०५।।	उपदेश द्रष्टा जरी असे श्रेष्ठ। तरीच भाग्य विनट विष्णुरूपीं
५३०४७	श्रेष्ठ	।।ज्ञा.गा.०५९५.०१।।	जगामाजीं श्रेष्ठ सांप्रदायी नाना। कीर्ति ते भुवनामाजीं फार
५३०४८	श्रेष्ठ	।।ज्ञा.गा.०६११.०२।।	सोमयाग श्रेष्ठ करितां पावन। करावें हनन पशु तेथें
५३०४९	श्रेष्ठ	।।ज्ञा.गा.०६२०.०४।।	वंचना करिती जन दुष्ट नष्ट। मुख्य श्रेष्ठ श्रेष्ठ वंदिताती
५३०५०	श्रेष्ठ	।।ज्ञा.गा.०६२०.०४।।	वंचना करिती जन दुष्ट नष्ट। मुख्य श्रेष्ठ श्रेष्ठ वंदिताती
५३०५१	श्रेष्ठ	।।ज्ञा.गा.०६३५.०३।।	जे का पारंगत श्रेष्ठ भागवत। चळचळां कांपत काळ तया
५३०५२	श्रेष्ठ	।।ज्ञा.गा.०८६९.०३।।	वेग करीं भजनां काळ यम श्रेष्ठ। कैसेंनी वैकुंठ पावशील झणें
५३०५३	श्रेष्ठ	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
५३०५४	श्रेष्ठ	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
५३०५५	श्रेष्ठपण	।।ज्ञा.गा.०५९५.०३।।	सर्वांचे चरण वंदितसों सदा। श्रेष्ठपण कदा कीरें नसे
५३०५६	श्रेष्ठांचें	।।ज्ञा.गा.०००९.०२।।	तूं श्रेष्ठांचें मंगलध्यान । तुझियानें पठण पुराण । तुझें नाम आम्हां पावन । तिन्ही लोकीं
५३०५७	श्रोता	।।ज्ञा.गा.०५४३.०३।।	माझा मीचि श्रोता मीचि वक्ता। माझा मीचि दाता त्रिभुवनीं
५३०५८	श्रोता	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे

५३०५९	श्रोतिया	।।ज्ञा.गा.०४३९.०६।।	अभक्त भक्त होती। श्रोतिया वक्त्या सायोज्यगति। राजविद्येची प्राप्ति। होय जया
५३०६०	श्रोते	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
५३०६१	श्रोते	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रे
५३०६२	श्रोते	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रे
५३०६३	श्रोते	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रे
५३०६४	श्रोत्यावीण	।।ज्ञा.गा.०६३६.०४।।	दिधल्यावीण दाता श्रोत्यावीण वक्ता। वेदावीण पंडित शोभा न पवे बापा
५३०६५	श्रोत्री	।।ज्ञा.गा.०५८२.०५।।	षड्रस पक्वानें वाढिलीं खापरीं। श्वान शिवे श्रोत्री स्पर्शीती ना
५३०६६	श्वपचाहि	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंतःकरणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
५३०६७	श्वान	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
५३०६८	श्वान	।।ज्ञा.गा.०५८२.०५।।	षड्रस पक्वानें वाढिलीं खापरीं। श्वान शिवे श्रोत्री स्पर्शीती ना
५३०६९	श्वापदा	।।ज्ञा.गा.०२४६.०८।।	तृष्णेच्या श्वापदा प्रलय वर्ते अद्‍भुत। विषय हे मृगजळ मूढां असे भ्रमवित
५३०७०	श्वास	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपार्यी पडिजे श्वास उच्छ्‌वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
५३०७१	श्वास	।।ज्ञा.गा.१०२७.०२।।	एकवीस सहस्र श्वास हुंकार घाली। माया ते मारिली ज्ञानरूपी
५३०७२	श्वासोच्छ्‌वास	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्‌वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
५३०७३	श्वेत	।।ज्ञा.गा.०७३८.०३।।	रक्त श्वेत शाम नीळवर्ण आहे। पीत केशर हे माजी तेथें

५३०७४	श्वेत	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
५३०७५	श्वेत	।।ज्ञा.गा.०८१४.०२।।	श्वेत शाम कळा प्रकाश आगळा। स्वयं ज्योति बाळा लक्ष लावीं
५३०७६	श्वेत	।।ज्ञा.गा.०८१५.०१।।	रक्तवर्ण स्थूळ श्वेत हे सूक्ष्म। कारण तें शाम ऐसें देखा
५३०७७	श्वेत	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई
५३०७८	श्वेत	।।ज्ञा.गा.१०८१.०१।।	काळें ना सावळें। श्वेत ना पिवळें। नादबिंदाहून वेगळें। तें कवण रे चांगया
५३०७९	श्लाघिजे	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
५३०८०	श्लाघे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
५३०८१	षट्कर्मे	।।ज्ञा.गा.०१२४.०३।।	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्मे न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
५३०८२	षट्चक्रें	।।ज्ञा.गा.०७४७.०१।।	षट्चक्रें बंद निघूनियां गेलीं। पाहों जों लागलीं तया गांवा
५३०८३	षट्चक्रें	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
५३०८४	षड्गुण	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे
५३०८५	षड्चक्रा	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
५३०८६	षड्चक्रीं	।।ज्ञा.गा.०९१७.०१।।	षड्चक्रीं कुंभार घडीतसे माती। तैसें आम्हां किती चाळविसी
५३०८७	षड्दर्शना	।।ज्ञा.गा.०८५१.०४।।	सारुनी लक्ष लक्षण शास्त्राचा उगाणा। तेथ वेदादि षड्दर्शना नुमगे पाहीं
५३०८८	षड्रस	।।ज्ञा.गा.०५८२.०५।।	षड्रस पक्वानें वाढिलीं खापरीं। श्वान शिवे श्रोत्री स्पर्शीती ना
५३०८९	षड्रसाची	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
५३०९०	षड्रसीं	।।ज्ञा.गा.०४४९.०४।।	षड्रसीं भोक्ता हरिरूप करी। सप्तमा जिव्हारीं कळा धरीं
५३०९१	षड्वर्गा	।।ज्ञा.गा.०१८९.०५।।	सहस्र नामांचें हातियार। शंखचक्राचे शृंगार। अति बळ वैराग्याचें थोर। केला मार षड्वर्गा
५३०९२	षड्वैरी	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
५३०९३	षड्विकार	।।ज्ञा.गा.१०५०.०४।।	षड्विकार षड्वैरी मिळोनी तापत्रयानें विणली रे। नवा ठायीं फाटुनी गेली ती त्वां आम्हांसी दिधली रे
५३०९४	षण्मास	।।ज्ञा.गा.१०८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ही खूण जाणा। षण्मास सुजाणा सूटि दिली

५३०९५	संकल्प	।।ज्ञा.गा.००७४.०३।।	नाम मंत्र जप कोटी जाईल पाप। रामकृष्णीं संकल्प धरुनी राहे
५३०९६	संकल्प	।।ज्ञा.गा.०३८३.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रखुमादेवी जप। अगम्य संकल्प एक दिसे
५३०९७	संकल्प	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले
५३०९८	संकल्प	।।ज्ञा.गा.०६१२.०२।।	संकल्प विकल्प असती मनाचे। छेदियले साचे भवभ्रम
५३०९९	संकल्प	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
५३१००	संकल्प	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
५३१०१	संकल्पा	।।ज्ञा.गा.०८५०.०३।।	म्हणोनी तया वाटा जाऊं नको अव्हाटा। या संकल्पा फुकटा येवों नेदी
५३१०२	संकल्पाचिया	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
५३१०३	संकल्पासी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
५३१०४	संकल्पें	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
५३१०५	संकल्पें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०३।।	निजब्रह्म बुद्धि नेणसी। गव्हारा वाउगा का शिणशी। यासाठीं भ्रमुनियां बरळशी। पहिले नव्हे तुज संकल्पें करिशी नाना गोष्टी रया
५३१०६	संकल्पें	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
५३१०७	संकीर्ण	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया

५३१०८	संकीर्तन	।।ज्ञा.गा.००६५.०१।।	हरिवंश पुराण हरिनाम संकीर्तन। हरिवीण सौजन्य नेणें कांहीं
५३१०९	संकेत	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
५३११०	संकेत	।।ज्ञा.गा.०४६६.०७।।	नाममंत्र रूप इतुकेन संकेत। देतुसे अर्थ दीनाचा दाता
५३१११	संकेतु	।।ज्ञा.गा.०६८९.०२।।	माझा श्रीगुरु ब्रह्म बोलणी बोलवीतु। तेथील संकेतु कोण्ही नेणें
५३११२	संकोचला	।।ज्ञा.गा.००२३.०३।।	संकोचला संसार । पारुषला व्यवहार । ब्रह्मानंद अपार । जहाला वो माय
५३११३	संकोचु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
५३११४	संग	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
५३११५	संग	।।ज्ञा.गा.०१७८.०२।।	वासना संग धीट प्रकृति कनिष्ठ। भोगुनी वैकुंठ जन्म घेती
५३११६	संग	।।ज्ञा.गा.०७१५.०३।।	तिहींचा संयोग आभ्यासावा योग। मग घडे संग ब्रह्माचा पैं
५३११७	संग	।।ज्ञा.गा.०९४५.०३।।	मायीकवृत्तीचा झणीं धरिसी संग। इंद्रियांचा पांग सांडी रया
५३११८	संग	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
५३११९	संग	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
५३१२०	संग	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
५३१२१	संग	।।ज्ञा.गा.१०५४.०७।।	मंत्रतीर्थयज्ञयाग। या न करी भागाभाग। तूंचि होऊनि सर्वांग। सर्व संग मज देई
५३१२२	संगती	।।ज्ञा.गा.००५२.०४।।	ज्ञानदेव सांगे दृष्टांताची मात। साधूचे संगती तरणोपाय
५३१२३	संगती	।।ज्ञा.गा.००५३.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी संगती सज्जनीं। हरि दिसे जनीं वनीं आत्मतत्त्वीं
५३१२४	संगती	।।ज्ञा.गा.००५५.०१।।	संतांचे संगती मनोमार्ग गती। आकळावा श्रीपती येणें पंथें
५३१२५	संगती	।।ज्ञा.गा.००७९.०१।।	अभाव संगती नाना भूत व्यक्ती। संसार पंगती मेळवी त्यासी
५३१२६	संगती	।।ज्ञा.गा.००७९.०३।।	संतांची संगती वेदश्रुतीची मती। घेऊनियां हातीं ब्रह्मशास्त्र
५३१२७	संगती	।।ज्ञा.गा.०१८५.०२।।	संताचे संगती प्रेमाच्या कल्लोळा। आनंदें गोपाळामाजीं खेळे
५३१२८	संगती	।।ज्ञा.गा.०१८७.०१।।	भाग्याचा उदयो कीं दैवाची गति। मज जोडली संगती सज्जनांची

५३१२९	संगती	।।ज्ञा.गा.०३४६.०१।।	बावनाचे संगती द्रुमभावें रातलें। सेखीं आपुलिया मुकलें जातीकुळा
५३१३०	संगती	।।ज्ञा.गा.०५८८.०४।।	रायाची संगती घडतां निमिष। तरी होती वश्य अष्टसिद्धी
५३१३१	संगती	।।ज्ञा.गा.०६०३.०५।।	तयाची संगती त्यजी ज्ञानेश्वर। जाहला निर्विकार संतसंगें
५३१३२	संगती	।।ज्ञा.गा.०८८६.०३।।	एक श्रीकृष्ण तें विसरलें ऐसें ज्ञानदेव बोले। मूर्खेंसी संगती करितां शहाणे सिंतरले
५३१३३	संगती	।।ज्ञा.गा.१०८९.०४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधिल्या वनींच्या वनस्पती। परी तो वेळु न वेधें चित्तीं। उदकामाजीं जैसी कां पाषाणाची वस्ती। तैसी त्या मूर्खाची संगती गे बाई ये
५३१३४	संगदोष	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
५३१३५	संगम	।।ज्ञा.गा.०६९०.०४।।	सरिता ना संगम ओघ ना भ्रम। नाहीं क्रियाकर्म तैसें झालें
५३१३६	संगम	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
५३१३७	संगमीं	।।ज्ञा.गा.००५७.०१।।	त्रिवेणी संगमीं नाना तीर्थें भ्रमीं। चित्त नाहीं नामीं तरी तें व्यर्थ
५३१३८	संगमीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
५३१३९	संगवे	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
५३१४०	संगा	।।ज्ञा.गा.०९४३.०४।।	ज्ञानदेव गंगा नि:संगाच्या संगा। पावसी अभंगा भेदरहित
५३१४१	संगीं	।।ज्ञा.गा.०६००.०४।।	जन्म मृत्यु भोग भोगणें यालागीं। टाकोनियां संगीं राही बापा
५३१४२	संगीं	।।ज्ञा.गा.०६०३.०२।।	कैंची गा विश्रांति दुर्जनाच्या संगीं। दाटोनियां भोगी नरकदु:ख
५३१४३	संगीं	।।ज्ञा.गा.०६२८.०६।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या संगीं। झाला पूर्ण योगी ज्ञानेश्वर
५३१४४	संगीं	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
५३१४५	संगीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
५३१४६	संगीं	।।ज्ञा.गा.१०२३.०४।।	हरि आला रंगीं। सज्जनाचे संगीं

५३१४७	संगीत	।।ज्ञा.गा.०१५५.०२।।	राजसाचे सर्वे संगीत गायन। तेथें ब्रह्मज्ञान लाधे कैंचें
५३१४८	संगें	।।ज्ञा.गा.०२०९.०१।।	पंढरीचे वाटे अनंत घडती याग। वैकुंठींचा मार्ग तेणें संगें
५३१४९	संगें	।।ज्ञा.गा.०६१६.०१।।	दुर्जनाच्या संगें दुर्जनत्व प्राप्ती। कैंची त्या विश्रांती साधकाशी
५३१५०	संगें	।।ज्ञा.गा.०६२८.०३।।	गंगेहूनि थोर संत शुचिष्मंत। गंगा शुद्ध होत त्याचे संगें
५३१५१	संगें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
५३१५२	संगें	।।ज्ञा.गा.०७४१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे विवरण करीं वेगें। निवृत्तीच्या संगें साधिलें हेंचि
५३१५३	संगें	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे
५३१५४	संगें	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
५३१५५	संगें	।।ज्ञा.गा.०८६३.०२।।	येणें पैलपार पावसी। तूं अनिवार नावरसी। तुझेनि संगें नाडले ऋषी। तूं तंव अपभ्रंशीं पाडिशी। म्हणोनि गुरूसी गेले शरण
५३१५६	संगें	।।ज्ञा.गा.०८९४.०१।।	चोराचिया संगें क्रमितां पैं पंथ। ठकूनियां घात करितील
५३१५७	संगें	।।ज्ञा.गा.०८९४.०२।।	काम क्रोध लोभ घेऊनियां संगें। परमार्थासी निघे तोचि मूर्ख
५३१५८	संगें	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
५३१५९	संगें	।।ज्ञा.गा.०९८९.०१।।	कामक्रोधलोभ घेउनिया संगें। परमार्थासि रिघे तोचि मूर्ख
५३१६०	संगें	।।ज्ञा.गा.०९९४.०२।।	राम नाम सार धरीं। तेंचि तारक सृष्टीवरी। त्याचेनि संगें निरंतरीं। भवसागर तरसील
५३१६१	संगें	।।ज्ञा.गा.१०३४.०३।।	त्या गुणाच्या संगें कैसें अद्वैत जालें। मन म्हणोनी काळेपण बहु झालें गे माय
५३१६२	संचर	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
५३१६३	संचरतां	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
५३१६४	संचरला	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
५३१६५	संचरला	।।ज्ञा.गा.०७६८.०३।।	समान जैसा अर्क स्थिरचर एकला। आत्मा हा संचरला तैशापरी
५३१६६	संचरली	।।ज्ञा.गा.१०७०.०१।।	पुरुषेंवीण नारी संचरली शरीरीं। आपण्यावरी आळु आला

५३१६७	संचरलीं	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
५३१६८	संचरे	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
५३१६९	संचरे	।।ज्ञा.गा.०७४०.०३।।	सूर्य चंद्र दोन्ही प्रकाशले साजिरें । त्रिकुट संचरे अनाठसा
५३१७०	संचला	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
५३१७१	संचला	।।ज्ञा.गा.०६५१.०२।।	आत्मयासी जगतीं अवघाची एकला। जगांत संचला तद्रूप तो
५३१७२	संचला	।।ज्ञा.गा.०७५५.०४।।	ज्ञानदेवें अर्थ शोधुनी घेतला। महाशून्यीं संचला निवृत्तिराज
५३१७३	संचला	।।ज्ञा.गा.०७९५.०१।।	स्थावर जंगम प्रणव प्रसवला। आत्मा स्वयें संचला प्रणवा ठायीं
५३१७४	संचली	।।ज्ञा.गा.०२९४.०६।।	निराशा संचली आशा पैं हें सार। अमारीं अमर तनु जाली
५३१७५	संचली	।।ज्ञा.गा.०४४१.०६।।	भूमिपासोनि आकाशासी। रवि तारांगण संचली जैसी। पाहिली वस्तु परी ऐसी मावळूनि गेली
५३१७६	संचली	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
५३१७७	संचलीसे	।।ज्ञा.गा.०७९३.०२।।	नादबिंबा भेटी झाली कवण्या रीतीं। शुद्ध ब्रह्म ज्योती संचलीसे
५३१७८	संचलें	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
५३१७९	संचलें	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
५३१८०	संचलें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें ।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
५३१८१	संचलें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया

५३१८२	संचलें	।।ज्ञा.गा.०४६७.०५।।	अलक्ष लक्षिते अगोचर पर। तेथेंही गव्हर संचलें असे
५३१८३	संचलें	।।ज्ञा.गा.०७४४.०१।।	अव्यक्त मसुराकार पूर्वार्ध संचलें। लक्षा सरीसें झालें लक्षासी पैं
५३१८४	संचलें	।।ज्ञा.गा.०७७२.०३।।	आनंद स्वरूप प्रसिद्ध देखिलें। निजरूप संचलें सर्वां ठायीं
५३१८५	संचलें	।।ज्ञा.गा.०८१६.०४।।	ज्ञानदेवीं शून्य नयनीं देखिलें। सर्वत्रीं संचलें शून्य एक
५३१८६	संचलेंसे	।।ज्ञा.गा.०७८५.०१।।	भ्रुवामध्यें तेज चंद्रसूर्यविरहित। आदी मध्य अंत संचलेंसे
५३१८७	संचारु	।।ज्ञा.गा.०२८२.०२।।	पायरऊ जाला संचारु नवल। वेधें विंदान लाविलें म्हणे विठ्ठल विठ्ठल
५३१८८	संचारु	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
५३१८९	संचित	।।ज्ञा.गा.०२००.०३।।	अनंतीं अनंत ओतिलें संचित। वैकुंठ अद्भुत उभें असे
५३१९०	संचित	।।ज्ञा.गा.०६६२.०१।।	पदोपदीं निजपदा गेलें वो। कर्म संचित सकर्म जालें वो
५३१९१	संचित	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
५३१९२	संचित	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
५३१९३	संचित	।।ज्ञा.गा.०९३६.०४।।	बाप रखुमादेविवर व्यक्त व्यक्तीं अव्यक्त। अवघें संचित हरि आहे
५३१९४	संचिलें	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
५३१९५	संजीवन	।।ज्ञा.गा.००७४.०६।।	ज्ञानदेवा प्रमाण निवृत्तिदेवीं ज्ञान। समाधि संजीवन हरिपाठ
५३१९६	संजीवन	।।ज्ञा.गा.००९७.०१।।	समाधि साधन संजीवन नाम। शांति दया सम सर्वांभूतीं
५३१९७	संजीवन	।।ज्ञा.गा.०१०८.०२।।	त्याचें नामचि त्वरित प्रल्हादें केलें प्रसन्न। तेणें संजीवन जाले त्याचे देह
५३१९८	संजीवन	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
५३१९९	संजीवनी	।।ज्ञा.गा.००७६.०३।।	ज्ञानदेव गीतीं निशाणी नाम। समाधि संजीवनी तारक हरि
५३२००	संजीवनी	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे

५३२०१	संडवे	।।ज्ञा.गा.०२०६.०२।।	आम्हां न संडवे पंढरी। विठ्ठलराज विटेवरी
५३२०२	संडावी	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी। तया सेवावे पखडी। सेवा न संडावी अर्धघडी। या आवडीं स्मरावें
५३२०३	संडिती	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्मे मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
५३२०४	संडी	।।ज्ञा.गा.०१३१.०४।।	शोषिली पूतना येणें मोहिलें लेकरूं। आळी न संडी बाप रखुमादेविवरु
५३२०५	संडी	।।ज्ञा.गा.०८६४.०२।।	अरे मना रे अरे मना रे। न संडी न संडी हरिचरणकमळा रे
५३२०६	संडी	।।ज्ञा.गा.०८६४.०२।।	अरे मना रे अरे मना रे। न संडी न संडी हरिचरणकमळा रे
५३२०७	संडी	।।ज्ञा.गा.०८७९.०१।।	बहुता वऱ्हाडा आलीसी बाळा। हांसती लोक परी न संडी चाळा
५३२०८	संडी	।।ज्ञा.गा.०९४२.०३।।	न संडी वेदसिंधु सांडी मांडी कर्म। उपाधीचा धर्म करूं नको
५३२०९	संडी	।।ज्ञा.गा.१००१.०६।।	जंववरी माझें माझें मन न संडी तुझें। तंववरी मोहोपाश व्यर्थ धरणिये ओझें। विष्ठामूत्र जंतगर्भीं म्यां पाहिलें तुझें ओझें
५३२१०	संडी	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
५३२११	संत	।।ज्ञा.गा.००८१.०३।।	तैसें केवीं घडे संसारिया चित्तें। प्राप्तीच्या अर्थातें साहे संत
५३२१२	संत	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी। तया सेवावे पखडी। सेवा न संडावी अर्धघडी। या आवडीं स्मरावें
५३२१३	संत	।।ज्ञा.गा.०१७७.०६।।	संत वैष्णव हरिदासा जे नर निंदिती। ते वरपडे होती प्रेमकिंकर
५३२१४	संत	।।ज्ञा.गा.०१८०.०१।।	हरिभक्त संत झाले हो अनेक। त्यामाजीं निष्टंक कांहीं ऐक
५३२१५	संत	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
५३२१६	संत	।।ज्ञा.गा.०१९०.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें। संत भेटतां भवदु:ख फिटलें
५३२१७	संत	।।ज्ञा.गा.०१९४.०४।।	संत मिळाले सकळिक। तेथें दोष कैंचें पातक। तेथें तीर्थें सकळिक। स्वर्गमृत्यु पाताळिची
५३२१८	संत	।।ज्ञा.गा.०२१४.०४।।	बोले निवृत्तीचा दास। संत गर्जती पापनाश
५३२१९	संत	।।ज्ञा.गा.०२२५.०७।।	ब्रह्मादिकां लक्षा नये। कल्प गेले युगे युगे। तो गौळणिया वोसंगा। निघाला गे माये। तें बाळ भावाचें। कीं संत दैवाचें। न वर्णवे वाचें। दिपोदिपीं वो माय
५३२२०	संत	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले

५३२२१	संत	।।ज्ञा.गा.०६२८.०३।।	गंगेहूनि थोर संत शुचिष्मंत। गंगा शुद्ध होत त्याचे संगें
५३२२२	संत	।।ज्ञा.गा.०७९८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभव ऐसा जेथें। तोचि जीवन्मुक्त संत योगी
५३२२३	संत	।।ज्ञा.गा.०८१७.०२।।	देखतसे देहीं द्वैत भेदातीत। तोचि धन्य संत माझे मनीं
५३२२४	संत	।।ज्ञा.गा.०८३२.०२।।	कुंडलिनी ऊर्ध्वमुखें अग्नी सोडी। तयाची हे जोडी संत जना
५३२२५	संत	।।ज्ञा.गा.०८५६.०२।।	संत ते कोण संत ते कोण। हे जाणवी खूण केशीराज
५३२२६	संत	।।ज्ञा.गा.०८५६.०२।।	संत ते कोण संत ते कोण। हे जाणवी खूण केशीराज
५३२२७	संत	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
५३२२८	संत	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
५३२२९	संत	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थे रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
५३२३०	संत	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
५३२३१	संत	।।ज्ञा.गा.१०६९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवीं तोचि जाणें। संत ये खुणें संतोषलें
५३२३२	संत	।।ज्ञा.गा.१०७३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विपरीत सुपरीत जाणें। संत तिये खुणें संतोषतील
५३२३३	संतकुळीचा	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
५३२३४	संतचरणीं	।।ज्ञा.गा.०१८२.०८।।	बाप रखुमादेविवरु पढियंती जिया तनु। तया संतचरणीं स्थिर हो का मनु
५३२३५	संतचरणीं	।।ज्ञा.गा.१०३८.०२।।	संतचरणीं रुळें श्रीरंगीं रंगलें। व्योमाकार मिरवले तेंचि देखे
५३२३६	संतचरणीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.०२।।	मागेन स्वानुभव अंगुलें। पांचां तत्त्वांचें सानुलें। व्यर्थ इंद्रियें भोगिलें। नाहीं रंगलें संतचरणीं
५३२३७	संतजन	।।ज्ञा.गा.०१२५.०५।।	जये देशीं गरुडटका। कुंचे ध्वज आणि पताका। जेथें संतजन आइका। तया देशा न वजावें
५३२३८	संतजन	।।ज्ञा.गा.०१३०.०१।।	सकळ धर्मांचें कारण। नामस्मरण हरिकीर्तन। दया क्षमा समाधान। संतजन साधिती
५३२३९	संतजन	।।ज्ञा.गा.०२०९.०२।।	जप तप अनुष्ठान क्रिया कर्म धर्म। हें जाणताती वर्म संतजन
५३२४०	संतजन	।।ज्ञा.गा.०६५८.०३।।	अणूरेणु ऐसें बोलती संतजन। ब्रह्मांड संपूर्ण तया पोटीं
५३२४१	संतजनां	।।ज्ञा.गा.०१८८.०१।।	सोळा कळी चंद्र पूर्णिमे पूर्ण बोधु। संतजनां उद्बोधु सागरन्यायें
५३२४२	संतजनां	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
५३२४३	संतजनीं	।।ज्ञा.गा.०४८९.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलीं मुरोनी राहिला। तो आनंदु देखिला संतजनीं

५३२४४	संतता	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
५३२४५	संतपणाची	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
५३२४६	संतमांदी	।।ज्ञा.गा.१०५९.०१।।	ॐनमो शिवा आदि। कावडी घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदी। त्यांचे चरण रज रेणु वंदी रे कापडिया रे
५३२४७	संतमांदीं	।।ज्ञा.गा.१११८.०२।।	मनासि बा! आधीं। कावड घेतली खांदीं। मिळाली संतमांदीं। त्याचें चरणरजरेणु वंदी। रे कापड्या !
५३२४८	संतशांत	।।ज्ञा.गा.०४६७.०४।।	संतशांत शांति उलथीचा ठसा। कृष्णरूपीं दिशा तेजो तेज
५३२४९	संतसंग	।।ज्ञा.गा.०२१२.०७।।	संतसंग धरा तुम्ही हरिभजन करा। पाठी लागलासे काळ दांत खातो करकरां
५३२५०	संतसंगति	।।ज्ञा.गा.१०५८.०३।।	आजी पाहालें रे आजी पाहालें रे। संतसंगति सुख जालें रे
५३२५१	संतसंगे	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
५३२५२	संतसंगे	।।ज्ञा.गा.०८५०.०५।।	विचारुनी निरुतें संतसंगे पंथें। जन्ममृत्यु तूंतें न बाधी कांहीं
५३२५३	संतसंगें	।।ज्ञा.गा.०१३३.०१।।	हरि आला रे हरि आला रे। संतसंगें ब्रह्मानंदु जाला रे
५३२५४	संतसंगें	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि हृदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
५३२५५	संतसंगें	।।ज्ञा.गा.०३१५.०३।।	आशा तृष्णा नणंदा मारिल्या । शेजारीं राहविल्या संतसंगें
५३२५६	संतसंगें	।।ज्ञा.गा.०४८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शुद्ध ब्रह्मज्ञान। पावले हे खूण संतसंगें
५३२५७	संतसंगें	।।ज्ञा.गा.०६०३.०५।।	तयाची संगती त्यजी ज्ञानेश्वर। जाहला निर्विकार संतसंगें
५३२५८	संतसनकादिकां	।।ज्ञा.गा.०२९९.०१।।	कर्मास्तव झालों सौरा। गेलों पंढरपुरा। संतसनकादिकां मेळीं डौर वाईला पुरा
५३२५९	संतसमागम	।।ज्ञा.गा.१११७.०३।।	बरवा संतसमागम। प्रगटला आत्माराम
५३२६०	संतसमागमु	।।ज्ञा.गा.००४७.०५।।	बरवा संतसमागमु। प्रगटला आत्मारामु
५३२६१	संतसमागमु	।।ज्ञा.गा.०१९१.०४।।	बरवा संतसमागमु। प्रगटला आत्मारामु
५३२६२	संतां	।।ज्ञा.गा.०१७०.०३।।	अखंड ध्यावे श्रीहरि। भजावे संतां निरंतरीं। हरिवाचुनिया दुसरी। गोठी न करावी सर्वथा

५३२६३	संतां	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
५३२६४	संतां	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
५३२६५	संतांचा	।।ज्ञा.गा.०१९४.०५।।	यालागी संतांचा मेळा। देखाल जेथें डोळां। तया नमस्कार सकळां। ते वेगीं वंदावें
५३२६६	संतांचा	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
५३२६७	संतांची	।।ज्ञा.गा.००४६.०१।।	दोहीं बाही संतांची सभा। सिंहासनीं उभा श्रीविठ्ठल
५३२६८	संतांची	।।ज्ञा.गा.००७९.०३।।	संतांची संगती वेदश्रुतीची मती। घेऊनियां हातीं ब्रह्मशास्त्र
५३२६९	संतांची	।।ज्ञा.गा.०३२२.१४।।	समर्थाची लेकी परी मी संतांची पोसणी । विमानीं बैसोनि जाते देखा
५३२७०	संतांचे	।।ज्ञा.गा.००५५.०१।।	संतांचे संगती मनोमार्ग गती। आकळावा श्रीपती येणें पंथें
५३२७१	संतांचें	।।ज्ञा.गा.०१८४.०४।।	या संतांचें देणें । कल्पतरुहूनि दुणें। परिसा परी अगाध देणें। चिंतामणी ठेंगणा
५३२७२	संतांचें	।।ज्ञा.गा.०६५५.०१।।	वर्ण ना व्यक्ति अमूप निजतेज। संतांचें तें गूज आत्मरूप
५३२७३	संतांतें	।।ज्ञा.गा.०९७३.०२।।	दिसतें परी न धरवे हातें। तें संतांतें पुसावें
५३२७४	संतांपरीस	।।ज्ञा.गा.०१८४.०५।।	या संतांपरीस उदार। त्रिभुवनीं नाहीं थोर। मायबाप सहोदर। इष्टमित्र सोईरे
५३२७५	संतांपाशीं	।।ज्ञा.गा.०३२१.०१।।	भावाची मी सौरी जाले गेले संतांपाशीं । ज्ञानखड्ग घेउनि हातीं लिंगदेही नाशी
५३२७६	संतांप्रती	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
५३२७७	संतांसी	।।ज्ञा.गा.०१८४.०३।।	या संतांसी भेटतां । हरे संसाराची व्यथा। पुढतां पुढती माथां। अखंडित ठेवीन
५३२७८	संतांसी	।।ज्ञा.गा.०१९०.०२।।	परमानंदु आजि मानसीं। भेटी जाली या संतांसी
५३२७९	संतांसी	।।ज्ञा.गा.१०२१.०६।।	पोरा गोठी करी ऐसी। संतांसी मानेल तैसी। बाप रखुमादेविवरु ध्यासी। तरी वारिल्या गांवा जासी रे पोरा
५३२८०	संताचिया	।।ज्ञा.गा.०१५४.०४।।	पाहे संताचिया तीर्था। तीर्थ घेऊनि वंदी माथा। तो भक्तभावें सर्वथा। उद्धरैल नि:संदेह
५३२८१	संताचिया	।।ज्ञा.गा.०९८६.१७।।	यावें जावें तरी संताचिया द्वारां। मनांत द्वैतभारा धरूं नये
५३२८२	संताचिये	।।ज्ञा.गा.०९६८.०३।।	सिद्धचि सांडूनि निघसि अनानी ठायीं। तूं रिघें पां सोई संताचिये
५३२८३	संताचे	।।ज्ञा.गा.०१८५.०२।।	संताचे संगती प्रेमाच्या कल्लोळा। आनंदें गोपाळामाजीं खेळे

५३२८४	संताचे	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
५३२८५	संताचे	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थे खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
५३२८६	संताचें	।।ज्ञा.गा.०२९९.०६।।	वासना खोडी वेगीं टाहो करीन रामनामें। पुंडलीक पेठ संताचें माहेर तेथें नाचेन मनोधर्मे
५३२८७	संतापाशीं	।।ज्ञा.गा.०३२०.०२।।	कर्मेवीण सौरी झालें संतापाशीं । ज्ञान डौर घेऊनि करी लिंग देह नाशी
५३२८८	संतामाजीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
५३२८९	संतासी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
५३२९०	संतासी	।।ज्ञा.गा.१०६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे केलें अविद्येचे। संतासी तयाचें भय नाहीं
५३२९१	संतीं	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
५३२९२	संतीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०३।।	मान अपमान पाहूं नये संतीं। जोडावा श्रीपति निशिदिनीं
५३२९३	संतीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०४।।	शिकविलें संतीं ऐकावें वचन। अनाचारीं मन पाळूं नये
५३२९४	संतुष्टी	।।ज्ञा.गा.०२०६.०८।।	अंगीं चंदनाची उटी। तें देखोनि मन संतुष्टी
५३२९५	संतें	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
५३२९६	संतोष	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
५३२९७	संतोष	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
५३२९८	संतोष	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची हृदयीं असतां कां नाडलासी रया
५३२९९	संतोषतील	।।ज्ञा.गा.१०७३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विपरीत सुपरीत जाणें। संत तिये खुणें संतोषतील
५३३००	संतोषला	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी

५३३०१	संतोषले	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
५३३०२	संतोषले	।।ज्ञा.गा.१०३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। शहाणे ये खुणें संतोषले
५३३०३	संतोषलें	।।ज्ञा.गा.१०६९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवीं तोचि जाणें। संत ये खुणें संतोषलें
५३३०४	संतोषलों	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मीं। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मीं। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
५३३०५	संतोषलों	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
५३३०६	संतोषलों	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
५३३०७	संतोषिलें	।।ज्ञा.गा.०५४३.०२।।	माझें मीच जाणें अनु कांहीं नेणें। अनुभविये खुणें संतोषिलें
५३३०८	संतोषें	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
५३३०९	संतोषें	।।ज्ञा.गा.०८७९.०४।।	नाथिलें पुसे भलत्यासी रुसे। ज्याचें लेणें लेउनी थोर संतोषें
५३३१०	संतोषोनी	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
५३३११	संदेह	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
५३३१२	संदेह	।।ज्ञा.गा.०४५५.०२।।	तुझा तूंचि देव तुझा तूंचि भाव। फिटला संदेह अन्यतत्त्वीं
५३३१३	संदेह	।।ज्ञा.गा.०६०३.०१।।	अज्ञाना स्वरूप निज विचारितां। संदेह तत्त्वता घालिताती
५३३१४	संदेह	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
५३३१५	संदेह	।।ज्ञा.गा.१०५०.०५।।	ऋषि मुनि ध्यातां मुखीं नाम गातां संदेह वृत्ति विरली रे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें त्वत्पदीं वृत्ति मुरली रे
५३३१६	संदेहाचे	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें । अवघें संपलें भवमूळ
५३३१७	संदेहीं	।।ज्ञा.गा.०५९७.०३।।	तयाशीही पूर्ण नकळेची कांहीं। अद्यापी संदेहीं पडियले
५३३१८	संदेहीं	।।ज्ञा.गा.०७११.०३।।	तयासी अद्यापि न कळेंचि कांहीं। राहिला संदेहीं अझूनि तो

५३३१९	संदेहीं	।।ज्ञा.गा.०९९६.०३।।	ऐकजे तीं शास्त्रें पडिलीं संदेहीं। होय नाहीं कांहीं म्हणूनियां
५३३२०	संदेहीं	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
५३३२१	संदेहेंसी	।।ज्ञा.गा.०४५४.०६।।	ज्ञानदेव विनवी निवृत्तीस काज। हरपली लाज संदेहेंसी
५३३२२	संदेहेसीं	।।ज्ञा.गा.०४५८.०१।।	निज तेज बीज नाठवे हे देहो। हरपला मोहो संदेहेसीं
५३३२३	संदेहो	।।ज्ञा.गा.०००३.०३।।	तुझियेनि नामें सकळ संदेहो फिटला । बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
५३३२४	संदेहो	।।ज्ञा.गा.००७१.०२।।	न सोडी रे भावो टाकी रे संदेहो। रामकृष्णीं टाहो नित्य फोडी
५३३२५	संदेहो	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
५३३२६	संदेहो	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
५३३२७	संदेहो	।।ज्ञा.गा.०४६४.०४।।	पृथ्वी आप तेज गगनाकृति वायो। फिटला संदेहो ये जन्मींचा
५३३२८	संदेहो	।।ज्ञा.गा.०५४४.०२।।	देखिला देखिला माये देवाचा देवो। फिटला संदेहो निमालें दुजेपण
५३३२९	संदेहो	।।ज्ञा.गा.०६०२.०२।।	देह जावो राहो नाहींच संदेहो। न करी निग्रहो कासयाचा
५३३३०	संदेहो	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
५३३३१	संदेहो	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
५३३३२	संधान	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
५३३३३	संधान	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लाविं त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
५३३३४	संधान	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लाविं त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
५३३३५	संधि	।।ज्ञा.गा.०६५९.०३।।	मन बुद्धीसी जें आद्य तयासी जें वेद्य। कळिकाळा कवळेना संधि जोडुनि जाये
५३३३६	संधि	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी

५३३३७	संधी	।।ज्ञा.गा.०९४४.०४।।	ज्ञानदेव संधी साधूनियां सिद्धि। छपनाची संधी टाकुनी गेला
५३३३८	संधी	।।ज्ञा.गा.०९४४.०४।।	ज्ञानदेव संधी साधूनियां सिद्धि। छपनाची संधी टाकुनी गेला
५३३३९	संधीं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०५।।	तेथें कल्पनेसी मूळ विरोनियां पाल्हाळ। तैसें उभय संधीं तूं विदेही रया
५३३४०	संधीं	।।ज्ञा.गा.०८२३.०३।।	महालिंग स्थान टाळू एके संधीं। तेथें एक सिद्धी तेजोमय
५३३४१	संधीचा	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
५३३४२	संधु	।।ज्ञा.गा.०२३१.०३।।	म्हणोनि कल्पनेचा। उभारा मन संधीचा। संधु भागु अनुसराया। गोठणींचया। दुर्लभ शक्ति ते। गोपवेषें नटलें चैतन्य। मांदुसेचें परांदिकां। नव्हे निजशक्ति रया
५३३४३	संध्या	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्गुरु
५३३४४	संनिधि	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
५३३४५	संन्याशाची	।।ज्ञा.गा.०९९३.०१।।	संन्याशाची पूजा करावी दुरून। शरीर स्पर्शन करूं नये
५३३४६	संन्याशासवें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०८।।	लाजेसी ना तूं देवा माझें म्हणतां संन्याशासवें कैंची रे कांता
५३३४७	संन्यास	।।ज्ञा.गा.०५७१.०१।।	आम्हीं संन्यास घेतला। देहादिकांचा त्याग केला
५३३४८	संन्यास	।।ज्ञा.गा.०५८८.०३।।	क्षेत्रज्ञ संन्यास घेतला श्रीहरि। तेथूनियां दुरी नवजेचि
५३३४९	संन्यास	।।ज्ञा.गा.१०५१.०६।।	संन्यास घेउनी कांचा। जिव्हा शिश्न वेधलें लांचा। विटंबु केला बापुडे कायेचा। चटपट चटपट मनींचे मनीं वसे गा दादेनो
५३३५०	संन्यासाचें	।।ज्ञा.गा.००१६.०२।।	संन्यासाचें सोंग आणूं येईल सांग । अनुभवाचें अंग दावितां नये
५३३५१	संन्यासी	।।ज्ञा.गा.०५७१.०२।।	आम्हीं संन्यासी संन्यासी। सदा राहो एकांतेसी
५३३५२	संन्यासी	।।ज्ञा.गा.०५७१.०२।।	आम्हीं संन्यासी संन्यासी। सदा राहो एकांतेसी
५३३५३	संन्यासी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०२।।	सिद्धचि असतां कां गा विटंबिसी। नव्हेचि संन्यासी तूं जाण कैसा
५३३५४	संन्यासी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
५३३५५	संन्यासी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे

५३३५६	संन्यासी	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
५३३५७	संन्यासी	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
५३३५८	संन्यासु	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
५३३५९	संन्यासु	।।ज्ञा.गा.०८५४.०१।।	तोंडें जाले संन्यासु। भोगावरी धावे हव्यासु
५३३६०	संपडे	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
५३३६१	संपडे	।।ज्ञा.गा.०२४९.०३।।	चहूं मार्गीं गेलें न संपडे वाट। मग चैतन्याचा घाट वेधलिये
५३३६२	संपडे	।।ज्ञा.गा.०४४६.०४।।	मुळींची मूळ खूण न संपडे सर्वथा। व्यापियलें चित्ता तेजें येणें
५३३६३	संपडे	।।ज्ञा.गा.०९४६.०२।।	तें रूपस रूपडें पाहतां न संपडे। हृदयीं सांपडे ज्ञान गोष्टी
५३३६४	संपडे	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
५३३६५	संपडे	।।ज्ञा.गा.१०८७.०४।।	ऐसें तुझें रूप चोखडें। मनें निवडिलें पैं कोडें। जें योगियां न संपडे। ध्यानरूपीं रया
५३३६६	संपडे	।।ज्ञा.गा.१०९६.०२।।	पदाभिमानु कांहीं तोही देहीं नाहीं। आला गेला ठायीं न संपडे दृष्टी
५३३६७	संपत्ति	।।ज्ञा.गा.०१०३.०३।।	शरीर आटे संपत्ति आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
५३३६८	संपत्ति	।।ज्ञा.गा.०४८२.०३।।	सात्त्विक वैराग्य परिपूर्ण शांति। दैविक संपत्ति सांडी केवीं
५३३६९	संपत्ति	।।ज्ञा.गा.०५९०.०४।।	विवेक वैराग्य बोध क्षमा शांति। राखिली संपत्ति दैविकी जे
५३३७०	संपत्ति	।।ज्ञा.गा.०७११.०१।।	सांडुनियां सर्व कैलास संपत्ति। स्मशानांत वस्ती रुद्रें केली
५३३७१	संपत्ति	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
५३३७२	संपत्तिविपत्तिदु:ख	।।ज्ञा.गा.०११७.०१।।	संपत्तिविपत्तिदु:ख। हरेल अवघा शोक। वेगीं करूनियां विवेक। हरिस्मरण करीं
५३३७३	संपत्ती	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु
५३३७४	संपत्ती	।।ज्ञा.गा.०४६४.०१।।	देहधर्मीं काज गुरुराज चित्तीं। तरीच या संपत्ती फळद होती
५३३७५	संपत्ती	।।ज्ञा.गा.०५९७.०१।।	त्यागुनी कैलास सर्वही संपत्ती। स्मशानांत वस्ती रुद्र करी
५३३७६	संपत्ती	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची हृदयीं असतां कां नाडलासी रया

५३३७७	संपत्ती	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
५३३७८	संपदा	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
५३३७९	संपदा	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
५३३८०	संपन्न	।।ज्ञा.गा.०५२१.०३।।	द्वैतभाव ठेला अविनाश संपन्न। आपेआप जनार्दन येईल घरा
५३३८१	संपन्न	।।ज्ञा.गा.०९४६.०४।।	ज्ञानदेव सोपान सांगितलिया संपन्न। हरितत्त्व अनुप्रमाण लाधे पूर्वपुण्यें
५३३८२	संपर्केंसी	।।ज्ञा.गा.०६६६.०६।।	निवृत्तिप्रसादें संपर्केंसी बोध। नीच नवा आनंद ज्ञानदेवा
५३३८३	संपलें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें । अवघें संपलें भवमूळ
५३३८४	संपादणी	।।ज्ञा.गा.०४७६.०१।।	सोंग संपादणी एका रूपें करी। आत्मा घरोघरीं वर्ततुसे
५३३८५	संपादणी	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
५३३८६	संपादनीं	।।ज्ञा.गा.०३६०.०३।।	संपादनीं नट नटोनियां हरि। एकरूपें करी आपण्या ऐसें
५३३८७	संपादितां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
५३३८८	संपादिला	।।ज्ञा.गा.०४३१.०५।।	जागृति स्वयंभ दिसे। निजलिया प्रकाशें। कैसा समाधिचा विलासे। संपादिला
५३३८९	संपादिलें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०३।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार संपादिलें। ध्यान धारणा आसन मुद्रा कैसें समाधीसी आलें
५३३९०	संपादिलें	।।ज्ञा.गा.०४४३.०२।।	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
५३३९१	संपुष्टें	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
५३३९२	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.००५४.०४।।	ज्ञानदेवा प्रमाण आत्मा हा निधान। सर्वांघटीं संपूर्ण एक नांदे
५३३९३	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.००५९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति निर्गुण। दिधलें संपूर्ण माझे हातीं

५३३९४	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०१२२.०१।।	भक्तीचें तें ज्ञान वाचें नारायण। दया ते संपूर्ण सर्वांभूतीं
५३३९५	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०१९३.०६।।	व्यासें सांगितलें पुराण। ज्ञानदेवीं वंदिलें संपूर्ण। नमन करूनिया आपण। पितरांसहित निघाला
५३३९६	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
५३३९७	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
५३३९८	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०५१९.०१।।	अंजनीं संपूर्ण ठेऊनियां मन। ज्ञानी ज्ञानघन निरालंबी
५३३९९	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०५२०.०४।।	ज्ञानदेवीं घर तत्त्वतां निर्गुण। परेचें संपूर्ण घर केलें
५३४००	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.०६५८.०३।।	अणूरेणु ऐसें बोलती संतजन। ब्रह्मांड संपूर्ण तया पोटीं
५३४०१	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
५३४०२	संप्रधार	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनविता पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
५३४०३	संबंध	।।ज्ञा.गा.०८५१.०३।।	नामरूपाचा भेद तुटलासे संबंध। स्वयें निजानंद भोगी बापा
५३४०४	संबंध	।।ज्ञा.गा.०८९५.०३।।	जंववरी तंववरी मैत्रत्व संवाद। जंववरी अर्थेसी संबंध पडिला नाहीं बाप
५३४०५	संबंधचि	।।ज्ञा.गा.०५८४.०२।।	देह जावो राहो संबंधचि नाहीं। नामरूप कांहीं न दिसे मज
५३४०६	संबंधा	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
५३४०७	संबंधु	।।ज्ञा.गा.०५१०.०२।।	अनुवादु खुंटला एकपणें एकला। संबंधु तुटला मागिलाचा वो माय
५३४०८	संभवला	।।ज्ञा.गा.०५८१.०३।।	पति पद्मिणीविणें गर्भ संभवला। सर्वेचि प्रसूत जाली। तत्त्वबोध उपजला तेणें गुढी उभाविली
५३४०९	संभवे	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
५३४१०	संभार	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
५३४११	संभोग	।।ज्ञा.गा.०५०९.०३।।	संभोग वोवरी होतिये निदसुरी। योगिणी खेचरी मज जागविलें वो माये

५३४१२	संभोगु	।।ज्ञा.गा.१०७५.०२।।	सहज संभोगु जाणावा। विजया होई मग भोगी राणिवा
५३४१३	संभ्रम	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्में रामकृष्णें
५३४१४	संभ्रमे	।।ज्ञा.गा.०४८९.०२।।	घालोनि ब्रह्में उद्गार संभ्रमे। अनुदिनीं प्रेमें डुल्लतसे
५३४१५	संमर्जन	।।ज्ञा.गा.०६१६.०५।।	सज्जनादुर्जनातीत जे निर्जन। तेथें संमर्जन ज्ञानेश्वर
५३४१६	संमोह	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
५३४१७	संमोहो	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
५३४१८	संयुक्त	।।ज्ञा.गा.०७५५.०२।।	मकारी संयुक्त झाली कैशापरी। अर्धमात्रेवरी अर्धमात्रा
५३४१९	संयोग	।।ज्ञा.गा.०७१५.०३।।	तिहींचा संयोग आभ्यासावा योग। मग घडे संग ब्रह्माचा पैं
५३४२०	संयोग	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
५३४२१	संयोग	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
५३४२२	संयोगचि	।।ज्ञा.गा.०८०७.०२।।	अवस्था हे चारी संयोगचि एव। शून्य जे नि:शंक आत्मज्योती
५३४२३	संयोगी	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
५३४२४	संयोगीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
५३४२५	संयोगें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
५३४२६	संयोगें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०१।।	अकल्पित द्रुम आजी संयोगें घडलें। अपार आपणांतें विसरलें गे माय
५३४२७	संयोगें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०१।।	उन्मनी संयोगें गोसावी विराजे। चहूं देहांचें ओझें निवारोनी
५३४२८	संयोगें	।।ज्ञा.गा.०७७१.०२।।	देखिला परी संयोगें व्यापला। विश्व तरीच झाला बाईयांनो
५३४२९	संवगडा	।।ज्ञा.गा.०१३०.०२।।	निजधर्म हा चोखडा। नाम उच्चारु घडघडां। भुक्तिमुक्तीचा संवगडा। हा भवसिंधुतारक
५३४३०	संवगडा	।।ज्ञा.गा.०२२७.०३।।	पाणिया निघाल्या गाई चरती कळंबा ठायीं। हांकितसे लवलाही संवगडा

५३४३१	संवगडा	।।ज्ञा.गा.०२२८.०४।।	ज्ञानदेव सर्वे संवगडा लाठा। गाई हांकितो गोठणा तटा
५३४३२	संवगडिया	।।ज्ञा.गा.०२२६.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। तें सुख संवगडिया दिधलें
५३४३३	संवगडे	।।ज्ञा.गा.००९०.०२।।	संवगडे वागणें हरिपंथीं चालों। हरि हरि बोलों दिननिशीं
५३४३४	संवगडे	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
५३४३५	संवगडे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
५३४३६	संवगडे	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
५३४३७	संवरे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०२।।	दुहतां पान्हा न संवरे रे। पैल पर्वता सुटले झरे रे कान्हो
५३४३८	संवसाटी	।।ज्ञा.गा.०२२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेशीं भेटी। आपुले संवसाटी करुनी ठेला
५३४३९	संवसाटी	।।ज्ञा.गा.०२४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलेंसी भेटी। आपले संवसाटी करुनी ठेली
५३४४०	संवाद	।।ज्ञा.गा.०८९५.०३।।	जंववरी तंववरी मैत्रत्व संवाद। जंववरी अर्थेसी संबंध पडिला नाहीं बाप
५३४४१	संवाद	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
५३४४२	संवादले	।।ज्ञा.गा.०५००.०२।।	साही संवादले चौघे अनुवादले। पुरोती उरलें म्यां देखिलें वो माय
५३४४३	संवादु	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
५३४४४	संवादु	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
५३४४५	संवादु	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
५३४४६	संवादें	।।ज्ञा.गा.०५०८.०३।।	पांगुळें इंद्रियें ग्रामु संवादें आत्मारामु। तो ईश्वरु पूर्णकामु मज भेटवा वो माय
५३४४७	संवादें	।।ज्ञा.गा.०६६६.०२।।	नामावांचुनी संवादें निवृत्ति अभेद पदें। निज भजनी स्वानंदें नवल पाहे
५३४४८	संविती	।।ज्ञा.गा.०६९७.०६।।	ऐसिया सुख वस्ती आत्मप्रभा संविती। प्रकाशीं प्रकाश स्थिती पूर्ण ठेली

५३४४९	संवितेशी	।।ज्ञा.गा.०५८९.०३।।	ब्रह्म अनुपम्य संवितेशी नये। अनुभव सोय तरी कळे
५३४५०	संव्हरे	।।ज्ञा.गा.०८७६.०३।।	वांझेचिया सुता रचशील मारे। कैचा पुत्र तेथें कायी संव्हरे
५३४५१	संव्हारे	।।ज्ञा.गा.०८७७.०३।।	वांझेचिया पुता घालशील मारे। तेथे कैचा पुत्र मृत्यु कोणा संव्हारे
५३४५२	संशय	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
५३४५३	संशयाची	।।ज्ञा.गा.०६२०.०२।।	इंद्र चंद्र देव ब्रह्मादि करुनी। संशयाची श्रेणी छेदिती ना
५३४५४	संसाटी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
५३४५५	संसार	।।ज्ञा.गा.०००९.०४।।	तुझियानें आम्हां संसार। तुझियानें तारक विचार । तुझियानें हा संसार । सार जाला
५३४५६	संसार	।।ज्ञा.गा.०००९.०४।।	तुझियानें आम्हां संसार। तुझियानें तारक विचार । तुझियानें हा संसार । सार जाला
५३४५७	संसार	।।ज्ञा.गा.००१३.०४।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास केला । सर्व संसार हा तारिला । रामकृष्णें भवपाश तोडिला । सर्व पितरांसहित
५३४५८	संसार	।।ज्ञा.गा.००१४.०४।।	ज्ञानदेवीं जप केला । हरि समाधीसी साधिला । हरिमंत्रें प्रोक्षिला । सर्व संसार निधरिं
५३४५९	संसार	।।ज्ञा.गा.००२३.०३।।	संकोचला संसार । पारुषला व्यवहार । ब्रह्मानंद अपार । जहाला वो माय
५३४६०	संसार	।।ज्ञा.गा.००७४.०२।।	लटिका व्यवहार सर्व हा संसार। वायां येरझार हरिवीण
५३४६१	संसार	।।ज्ञा.गा.००७८.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे संसार निरसी। अखंड मानसीं विठ्ठल हरि
५३४६२	संसार	।।ज्ञा.गा.००७९.०१।।	अभाव संगती नाना भूत व्यक्ती। संसार पंगती मेळवी त्यासी
५३४६३	संसार	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
५३४६४	संसार	।।ज्ञा.गा.००८६.०२।।	परमार्थ तो कडु विषय तो गोडु। तया अवघडु संसार
५३४६५	संसार	।।ज्ञा.गा.०१०२.०३।।	गीताछंदें अंग डोलिजे। लीला विनोदें संसार तरिजे रया
५३४६६	संसार	।।ज्ञा.गा.०१३२.०४।।	दिवसेंदिवस व्यर्थ जात संसार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा आधार
५३४६७	संसार	।।ज्ञा.गा.०१३५.०२।।	यापरी नामाची वोळ हें मांडुनी। संसार दवडुनि घालीं परता
५३४६८	संसार	।।ज्ञा.गा.०१४१.०५।।	विठ्ठलेंवीण देवो म्हणती। ते संसार पुढती पावती। विठ्ठलावीण तृप्ती। नाहीं प्रतीती विठ्ठलेंवीण
५३४६९	संसार	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
५३४७०	संसार	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्में रामकृष्णें

५३४७१	संसार	।।ज्ञा.गा.०१७६.०१।।	ज्याचिये आवडीं म्यां संसार घेतला। नित्य तो साधिला हरिभजनें
५३४७२	संसार	।।ज्ञा.गा.०१७६.०२।।	संसार निर्फल हरिरूप साबडे। तेचि नित्य आवडे हृदय ध्यानीं
५३४७३	संसार	।।ज्ञा.गा.०१७७.०३।।	विविधा मति भक्ति जे करिती। ते अंतीं नव्हती संसार बापा
५३४७४	संसार	।।ज्ञा.गा.०१९७.०१।।	आजी संसार सुफळ जाला गे माये। देखियेलें पाय विठोबाचे
५३४७५	संसार	।।ज्ञा.गा.०२२१.०१।।	अवघाची संसार सुखाचा करीन। आनंदें भरीन तिन्ही लोक
५३४७६	संसार	।।ज्ञा.गा.०२५१.०३।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। तरी मी होईन तुझी कामारी दासी
५३४७७	संसार	।।ज्ञा.गा.०२५१.०४।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणराशी
५३४७८	संसार	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
५३४७९	संसार	।।ज्ञा.गा.०३०८.०३।।	अंबुला सांडुनी परावा केला । संसार सांडिला काय सांगों
५३४८०	संसार	।।ज्ञा.गा.०३२२.०१।।	संसार वो ग्रामीं गेला सांडुनी । माझे अंत:करणीं माहियेर
५३४८१	संसार	।।ज्ञा.गा.०३८५.०३।।	नाहीं यासी ठावो संसार पैं वावो। एकतत्त्व रावो घरीं वसे
५३४८२	संसार	।।ज्ञा.गा.०३९२.०२।।	तूं बाप म्हणतां मी लाजिलों लाजोनी माघारा ठेलों। एकीकडे काळ एकीकडे संसार मध्येंची वाटे मी ठेलों। ऐसिया संनिधि तुजजवळीं येवों पाहे तंव तुझीया देवपणा भ्यालों
५३४८३	संसार	।।ज्ञा.गा.०४४४.०२।।	जयजय आरति निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा निरसुनी गेला
५३४८४	संसार	।।ज्ञा.गा.०४५६.०४।।	सोहंसिद्धमंत्रें प्रोक्षिला संसार। मरणाची येरझार खुंटियेली
५३४८५	संसार	।।ज्ञा.गा.०४५७.०३।।	रिगु निगु काज जालें तुझें घर। अवघाचि संसार कळला आम्हां
५३४८६	संसार	।।ज्ञा.गा.०४७४.०३।।	हें तत्त्व सांगे ज्ञानदेवा निवृत्ति। संसार पुढती नाहीं बापा
५३४८७	संसार	।।ज्ञा.गा.०४७६.०४।।	ज्ञानदेव दिवटा विठ्ठलीं रमला। संसार अबोला एकातत्त्वें
५३४८८	संसार	।।ज्ञा.गा.०४७७.०३।।	तें रूप सांगा निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा तयामाजीं
५३४८९	संसार	।।ज्ञा.गा.०५१३.०१।।	न चुकतां चुकलें संसार वाटे भांबावलें। अवचितें पडलें ज्ञानपेठे वो माये
५३४९०	संसार	।।ज्ञा.गा.०६००.०१।।	एकचि मीपणें नागविलें घर। नाहींतरी संसार ब्रह्मरूप
५३४९१	संसार	।।ज्ञा.गा.०६०७.०४।।	ब्रह्म अगोचर म्हणे ज्ञानेश्वर। नाथिला संसार मुळीं नाहीं
५३४९२	संसार	।।ज्ञा.गा.०६२३.०५।।	गुरुकृपायोगें ब्रह्म ज्ञानेश्वर। तरला संसार भवसिंधु
५३४९३	संसार	।।ज्ञा.गा.०६३८.०२।।	काय तुज जालें नाथिला संसार। कासयासी भार वाहतोसी
५३४९४	संसार	।।ज्ञा.गा.०६३८.०५।।	श्रीगुरुच्या कृपें म्हणे ज्ञानेश्वर। तरसी संसार निश्चयेंशी

५३४९५	संसार	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
५३४९६	संसार	।।ज्ञा.गा.०८४३.०९।।	ऐसा हा संसार मायेनें वेष्टिला। म्हणूनि दुरावला योगेश्वरा
५३४९७	संसार	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
५३४९८	संसार	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
५३४९९	संसार	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
५३५००	संसार	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
५३५०१	संसार	।।ज्ञा.गा.०८९५.०६।।	जंववरी तंववरी बाधी हा संसार। जंव रखुमादेविवरु देखिला नाहीं बाप
५३५०२	संसार	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
५३५०३	संसार	।।ज्ञा.गा.०९०१.०५।।	ज्ञानदेवीं घर। केलें पैं सपूर। संसार येरझार। हरिचरणीं
५३५०४	संसार	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
५३५०५	संसार	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
५३५०६	संसार	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
५३५०७	संसार	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
५३५०८	संसार	।।ज्ञा.गा.१०११.०३।।	संसार दुःखमूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांती नाहीं कोठें रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ शुनीं पाठीं लागलीं ओढाळ। कवण शरण जाऊं आतां दृष्टि देईल निर्मळ
५३५०९	संसार	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप

५३५१०	संसार	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
५३५११	संसारकथा	।।ज्ञा.गा.०९४३.०१।।	संसारकथा प्रपंच चळथा। मनाचा उलथा विरुळा जाणे
५३५१२	संसारग्रामीं	।।ज्ञा.गा.०१२२.०३।।	संसारग्रामीं नाम हाचि सांठा। पावाल वैकुंठा नामें एकें
५३५१३	संसारचि	।।ज्ञा.गा.०६४०.०१।।	संसारचि नाहीं येथें या कारणें। नाहींच जन्मणें मरणें कैचें
५३५१४	संसारछंदु	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
५३५१५	संसारदर्शना	।।ज्ञा.गा.०१३८.०२।।	विठ्ठल विठ्ठल स्मरे मना। चुके संसारदर्शना
५३५१६	संसारदु:ख	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ
५३५१७	संसारपिपासा	।।ज्ञा.गा.००९०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रामकृष्ण आशा। संसारपिपासा दुरी करी
५३५१८	संसारबंधन	।।ज्ञा.गा.०१०७.०२।।	आपुली आपण करा सोडवण। संसारबंधन तोडा वेगीं
५३५१९	संसारबंधन	।।ज्ञा.गा.०६२४.०४।।	तद्विवर्त जीव अविद्यक मन। संसारबंधन इयेचेनी
५३५२०	संसारमायामोहें	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
५३५२१	संसारयात्रा	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्में वेव्हार
५३५२२	संसारश्रम	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
५३५२३	संसारसातें	।।ज्ञा.गा.०४४५.०१।।	संसारसातें आलों मी पाहुणा। दिस दोन्ही आनंदा पाहावयासी
५३५२४	संसारसोहळा	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
५३५२५	संसारा	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि हृदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
५३५२६	संसारा	।।ज्ञा.गा.०१७५.०४।।	त्रिपुटी छेदुनिया जाती। तारावया संसारा येती। हरिभक्ति उपदेशिती। भजनमार्ग तारक
५३५२७	संसारा	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
५३५२८	संसारा	।।ज्ञा.गा.०३२२.१५।।	बाप चक्रधरा रखुमादेविवरा । उबगला संसारा येऊं नेदी

५३५२९	संसारा	।।ज्ञा.गा.०३७७.०१।।	संसारा तुकलिये वेव्हारा मुकलिये। घराचारा पारुषलिये काय सांगों
५३५३०	संसारा	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
५३५३१	संसारा	।।ज्ञा.गा.०८७५.०२।।	येऊनि संसारा वायांचि उजिगरा। कैसेनि ईश्वरा पावशी हरि
५३५३२	संसारा	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
५३५३३	संसारा	।।ज्ञा.गा.०८८५.०१।।	संसारा येउनी लागले फांसे। गुंतला आशा मायामोहें
५३५३४	संसारा	।।ज्ञा.गा.०९९१.०१।।	संसारा येउनी नि:संग होईजे। नाहीं तरी जाईजे देशत्यागें
५३५३५	संसारा	।।ज्ञा.गा.१०२३.०८।।	ज्ञानदेवा गोडी। केली संसारा फुगडी
५३५३६	संसारा	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
५३५३७	संसारा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०२।।	तरी मी गुंतलों दातारा। येऊनियां संसारा
५३५३८	संसारा	।।ज्ञा.गा.१०९२.०५।।	जाली नामरूपीं ऐक्यभेटी। नामरूप सार जाणोनी। जीवन संसारा जाली तुटी रया
५३५३९	संसाराचा	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
५३५४०	संसाराची	।।ज्ञा.गा.०१४०.०५।।	कीर्तन केलीया वाळवंटीं। घेतां वैष्णवांची भेटी। होईल संसाराची तुटी। चरणरज वंदितां
५३५४१	संसाराची	।।ज्ञा.गा.०१६३.०३।।	तरले भक्त कोट्यानुकोटी। ते ते घातलें वैकुंठीं। जाली संसाराची तुटी। जे परमानंदीं अनुसरलें
५३५४२	संसाराची	।।ज्ञा.गा.०१८४.०३।।	या संतांसी भेटतां । हरे संसाराची व्यथा। पुढतां पुढती माथां। अखंडित ठेवीन
५३५४३	संसाराची	।।ज्ञा.गा.०५६९.०१।।	कोटीची भरोवरी सरोनी गेली शरीरीं। संसाराची उरी कांहीं नुरेचि गे माय
५३५४४	संसाराची	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
५३५४५	संसाराचे	।।ज्ञा.गा.०९०१.०३।।	आयुष्याचे पेठे। संसाराचे तट। गुरुवीण वाट। कैंची रया
५३५४६	संसाराचें	।।ज्ञा.गा.०१०६.०१।।	प्रेमाचा जिव्हाळा नाम मुखाशीं आलें। सार्थक पैं जालें संसाराचें
५३५४७	संसाराच्या	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
५३५४८	संसाराच्या	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
५३५४९	संसारातें	।।ज्ञा.गा.१०१९.०१।।	साईखडियातें देखोनियां माते। तैसा संसारातें येत रया

५३५५०	संसारापासुनी	।।ज्ञा.गा.०१७३.०३।।	रामनामाची सांगडी। जेणें केली पखडी। तो तुटला ये बांदवडी। सर्व संसारापासुनी
५३५५१	संसारासी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
५३५५२	संसारासी	।।ज्ञा.गा.०२६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी भेटी। संसारासी तुटी जाली गे माये
५३५५३	संसारासी	।।ज्ञा.गा.०५९०.०२।।	संसारासी आगी लाविली स्वकरीं। अहंतेशी दुरी दवडिलें
५३५५४	संसारासी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
५३५५५	संसारिया	।।ज्ञा.गा.००८१.०३।।	तैसें केवीं घडे संसारिया चित्तें। प्राप्तीच्या अर्थातें साहे संत
५३५५६	संसारीं	।।ज्ञा.गा.००४८.०३।।	असोनी संसारीं जिव्हे वेगु करी। वेदशास्त्र उभारी बाह्या सदा
५३५५७	संसारीं	।।ज्ञा.गा.००८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नामेंवीण जो नरु। तो होय भूमिभारु ये संसारीं
५३५५८	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०१४१.०१।।	विठ्ठलु नाहीं जये शरीरीं। वायां कां गा जन्मले संसारीं। विठ्ठलु विठ्ठलु नाहीं जये नगरीं। तें अरण्य जाणावें
५३५५९	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०१४९.०३।।	देवाधर्मास जो चूकला। तो नरकीं नेऊन घातला। वायां संसारीं शीणला। नानायोनी हिंडतसे
५३५६०	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०१७५.०३।।	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
५३५६१	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०५२१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काज सरलें संसारीं। चारीही मापारी गिळूनि ठेलों
५३५६२	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०६१९.०३।।	संसारीं तरोनी शिष्यासी तारिती। तेचि मानिजेति गुरु एक
५३५६३	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०६२०.०१।।	सद्गुरुवांचुनी संसारीं तारक। नसेचि निष्टंक आन कोण्ही
५३५६४	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०७०५.०२।।	काय सांगों निदसुरी कवळलें संसारीं। करितां येरझारी येणेंचि छंदें
५३५६५	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०८२४.०२।।	सद्रूप चिद्रूप अद्वय एके कळा। संसारीं वाहिला निर्विकार
५३५६६	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
५३५६७	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
५३५६८	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया

५३५६९	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०९८६.१०।।	उसंती संसारीं असावें अखंड। धरूनियां चाड गोविंदाची
५३५७०	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
५३५७१	संसारीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्‌गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
५३५७२	संसारीं	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
५३५७३	संसारीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी
५३५७४	संसारींचा	।।ज्ञा.गा.०३७१.०४।।	ऐसा रखुमादेविवरु विठ्ठलु आपण पुढारला। माझा निर्वाळा केला संसारींचा
५३५७५	संसारींच्या	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
५३५७६	संसारु	।।ज्ञा.गा.०३०१.०१।।	न गमे हा संसारु म्हणोनी केला भ्रतारु । लोक अनाचारु म्हणती मज
५३५७७	संसारु	।।ज्ञा.गा.०३२९.०२।।	कैसा हा माव करूं गोविला संसारु । कृष्णसंगे धुरंधरु तरलों आम्ही
५३५७८	संसारु	।।ज्ञा.गा.०३८९.०९।।	याचेनी सुलभें नाठवे संसारु। ब्रह्मचि आकारु दिसत असे
५३५७९	संसारु	।।ज्ञा.गा.०८९६.०१।।	दुर्लभु रे दुर्लभु रे दुर्लभु। संसारु तुम्हीं कां नेणां। आहारनिद्रेसाठीं दवडितां माणुसपणा
५३५८०	संसारु	।।ज्ञा.गा.०९२५.०१।।	ये सातें आलिया वोळंगा सारंगधरु। नाहीं तरी संसारु। वायां जाईल लया
५३५८१	संसारु	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्‌गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
५३५८२	संसारू	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
५३५८३	संसारू	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्‌गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
५३५८४	संसारू	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
५३५८५	संसारें	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा ।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती

५३५८६	संसारेसी	।।ज्ञा.गा.१०२३.०६।।	नमन लल्लाटीं। संसारेसी साटीं
५३५८७	संसृति	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
५३५८८	संसृति	।।ज्ञा.गा.०८८७.०६।।	उपजतांचि देह मृत्यूच्या तोंडीं। मी माझें म्हणतां न लाजसी रया। शरण जाईं त्या निवृत्ति तो तारील संसृति। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचिये भक्ति रया
५३५८९	संसृती	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
५३५९०	संहार	।।ज्ञा.गा.०५५२.०२।।	तेथें सातवें पंचाक्षरीं जपणें। संहार होणें तमोरूपें
५३५९१	संहारितां	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
५३५९२	संहारी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
५३५९३	संहारु	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
५३५९४	सकर्म	।।ज्ञा.गा.०६६२.०१।।	पदोपदीं निजपदा गेलें वो। कर्म संचित सकर्म जालें वो
५३५९५	सकल	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये
५३५९६	सकल	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
५३५९७	सकल	।।ज्ञा.गा.०१९३.०३।।	तयाचेनि चरणतीर्थें। पावन होती सकल पुनीतें। अंतीं सकळ वैकुंठपंथें। मोक्षसुख पावतील
५३५९८	सकळ	।।ज्ञा.गा.०००२.०१।।	सकळ मंगळनिधी। श्रीविठ्ठलाचें नाम आधीं
५३५९९	सकळ	।।ज्ञा.गा.०००३.०१।।	आरंभीं आवडीं आदरें आलें नाम । तेणें सकळ सिद्धि जगीं जालें पूर्ण काम
५३६००	सकळ	।।ज्ञा.गा.०००३.०३।।	तुझियेनि नामें सकळ संदेहो फिटला । बाप रखुमादेविवरा श्रीविठ्ठला
५३६०१	सकळ	।।ज्ञा.गा.०००६.०४।।	मुकुट माथां निवृत्तिसार । विद्या अभ्यासितां ज्ञानेश्वर । सकळ अभ्यासाचा नरकुंजर । पूजूं आतां
५३६०२	सकळ	।।ज्ञा.गा.००१९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनी राहिला अकळ । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सकळ

५३६०३	सकळ	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
५३६०४	सकळ	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
५३६०५	सकळ	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
५३६०६	सकळ	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
५३६०७	सकळ	।।ज्ञा.गा.००६०.०२।।	बुद्धीचें वैभव अन्य नाहीं दुजें। एका केशीराजें सकळ सिद्धी
५३६०८	सकळ	।।ज्ञा.गा.००६३.०२।।	रामकृष्ण नामीं उन्मनीं साधिली। तयासी लाधली सकळ सिद्धी
५३६०९	सकळ	।।ज्ञा.गा.०१०१.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त अवघें धन गोत। रामनामें तृप्त सकळ जीव
५३६१०	सकळ	।।ज्ञा.गा.०१३०.०१।।	सकळ धर्मांचें कारण। नामस्मरण हरिकीर्तन। दया क्षमा समाधान। संतजन साधिती
५३६११	सकळ	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
५३६१२	सकळ	।।ज्ञा.गा.०१३६.०१।।	सकळ नेणोनियां आन। एक विठ्ठलुचि जाण
५३६१३	सकळ	।।ज्ञा.गा.०१४४.०१।।	सकळ सांप्रदाय श्रीहरि। जो बैसोनि जप करी। जिव्हे महादेवाचे अंतरीं। सर्वकाळ वसतसे
५३६१४	सकळ	।।ज्ञा.गा.०१५९.०४।।	वैष्णवांचे जन्ममूळ। हरि खेळतु जन्मकुळ। उद्धरिले भक्त सकळ। रामकृष्ण उच्चारणीं
५३६१५	सकळ	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
५३६१६	सकळ	।।ज्ञा.गा.०१८६.०३।।	भानुबिंब पाहा निर्मळ निराळें। अलिप्त सकळ तैसें साधु
५३६१७	सकळ	।।ज्ञा.गा.०१९३.०३।।	तयाचेनि चरणतीर्थें। पावन होती सकल पुनीतें। अंतीं सकळ वैकुंठपंथें। मोक्षसुख पावतील
५३६१८	सकळ	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें ।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
५३६१९	सकळ	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें ।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
५३६२०	सकळ	।।ज्ञा.गा.०२१०.०६।।	सकळ कुळाचा तारकु। तोचि जाणावा पुण्यश्लोकु। पांडुरंगीं रंगला निःशंकु। धन्य जन्म तयाचा

५३६२१	सकळ	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
५३६२२	सकळ	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजबोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
५३६२३	सकळ	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
५३६२४	सकळ	।।ज्ञा.गा.०३१४.०१।।	अवचित परवडी जालिये अंबुलिया । लाजिले आपुलिया सकळ गोता
५३६२५	सकळ	।।ज्ञा.गा.०३८०.०३।।	त्रिपुटीं झोंबों नको मायावी सकळ। अवघा सरळ हरि आहे
५३६२६	सकळ	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
५३६२७	सकळ	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
५३६२८	सकळ	।।ज्ञा.गा.०४७२.०१।।	सकळ तीर्थें निवृत्तीच्या पायीं। तेथें बुडी देई माझ्या मना
५३६२९	सकळ	।।ज्ञा.गा.०४७७.०१।।	परब्रह्मीं वस्ती कोण्या रूपें करूं। सकळ हें भरूं आत्मतत्त्वें
५३६३०	सकळ	।।ज्ञा.गा.०४९५.०३।।	अनंगपण फिटलें मायाछंदा सांठवलें। सकळ देखिलें आत्मस्वरूप वो माये
५३६३१	सकळ	।।ज्ञा.गा.०५१२.०२।।	सारिलेंसे द्वैत अद्वैत सकळ। निर्गुण निर्मळ निवळलें
५३६३२	सकळ	।।ज्ञा.गा.०५४५.०२।।	नाहीं मज चाड सकळ उपाधी। एका मंगळनिधी वांचूनियां
५३६३३	सकळ	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
५३६३४	सकळ	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
५३६३५	सकळ	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
५३६३६	सकळ	।।ज्ञा.गा.०७०४.०२।।	निराकारींची वस्तु आकारा आणिली। कृष्णीं कृष्ण केली सकळ सृष्टी

५३६३७	सकळ	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
५३६३८	सकळ	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
५३६३९	सकळ	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
५३६४०	सकळ	।।ज्ञा.गा.०९२०.०७।।	शिखिपक्षीं पत्रीं डोळे। जेवीं अकाळ जळदपटल रे। तैसी गोकुळपाळकबाळेंवीण। कर्में सकळ विफळ रे
५३६४१	सकळ	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
५३६४२	सकळ	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
५३६४३	सकळ	।।ज्ञा.गा.०९५८.०३।।	तर्काचाही तर्क विवेक सकळ। तेणेंवीण गोपाळ आकळेना
५३६४४	सकळ	।।ज्ञा.गा.०९८६.१९।।	ज्ञानदेव म्हणे ओंनामा सकळ। भजावा गोपाळ निशिदिनीं
५३६४५	सकळ	।।ज्ञा.गा.०९९८.०१।।	काय करिसी सकळ देवांचें वैभव विलास। माझिया स्वामीवीण ते अवघे उद्वसु रया
५३६४६	सकळ	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
५३६४७	सकळ	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
५३६४८	सकळ	।।ज्ञा.गा.१०१२.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा। तेणें फेडिलें पडळ। ज्ञानाचा निजबोधु। विज्ञानरूप सकळ
५३६४९	सकळ	।।ज्ञा.गा.१०२३.०५।।	सकळ पाहें हरि। तोचि चित्तीं धरीं
५३६५०	सकळ	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे

५३६५१	सकळ	।।ज्ञा.गा.१०८९.०६।।	ऐशा सकळ कळा भोगिसी। नंदरायाचा गोंवळु म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तुज। न विसंबे अहर्निशीं रया
५३६५२	सकळ	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
५३६५३	सकळ	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
५३६५४	सकळ	।।ज्ञा.गा.१११९.०२।।	सावळें सगुण सकळ गुणांचें निधान। परमानंदमूर्ति पाहतां हर्षलें मन
५३६५५	सकळ	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनि राहिला अचळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळ
५३६५६	सकळ	।।ज्ञा.गा.११२०.०१।।	सकळ नेणोनियां आण। विठ्ठलु येकलाची जाण
५३६५७	सकळगुणीं	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
५३६५८	सकळचि	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
५३६५९	सकळशुंडास्वरूपाकारा	।।ज्ञा.गा.०००६.०३।।	भजन दोंदिल विद्याधरा । सकळशुंडास्वरूपाकारा । चिदानंद दिगंबरा । पूजूं आतां
५३६६०	सकळहि	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
५३६६१	सकळहि	।।ज्ञा.गा.०९०८.०५।।	सकळहि शास्त्रें पढीन्नले। नुगवेचि प्रपंचीं गुंतले
५३६६२	सकळहि	।।ज्ञा.गा.०९६५.०१।।	सकळहि कळा बिंबोनी निराळें। तें तूं घेउनी उगलें राहें रया
५३६६३	सकळहि	।।ज्ञा.गा.०९६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळहि कळा प्रकाशकु। तोचि सर्वव्यापकु जाणोनि राहीं
५३६६४	सकळही	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
५३६६५	सकळही	।।ज्ञा.गा.००६५.०२।।	तया नरा लाधलें वैकुंठ जोडलें। सकळही घडलें तीर्थाटण

५३६६६	सकळही	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
५३६६७	सकळही	।।ज्ञा.गा.०६७३.०३।।	सकळही गोत माझें पंढरिसी जाण। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची आण
५३६६८	सकळही	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
५३६६९	सकळही	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्में संचिलें
५३६७०	सकळही	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
५३६७१	सकळा	।।ज्ञा.गा.०१६१.०५।।	हरि रामकृष्ण गोविंद। हाचि घेई पवित्र छंद। सकळा छंदांमाजीं प्रसिद्ध। रामराम उच्चार
५३६७२	सकळा	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
५३६७३	सकळा	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
५३६७४	सकळा	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
५३६७५	सकळा	।।ज्ञा.गा.१०८९.०५।।	भ्रमरु काळा भोगी पुष्पयाति सकळा। तेथें म्हैसा येवो नेदावा जवळा। परिसु पाषाणाचा परी तो गुणें आगळा। तैसा वैष्णव मिळो मज दुबळा गे माये
५३६७६	सकळां	।।ज्ञा.गा.००१९.०३।।	सांवळें सगुण सकळां जिवांचें जीवन । घनानंद मूर्ति पाहतां हारपलें मन

५३६७७	सकळां	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
५३६७८	सकळां	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
५३६७९	सकळां	।।ज्ञा.गा.०१८३.०२।।	जाली ते विश्रांति याचकां सकळां। जीवीं जीवनकळा श्रीमूर्ति रया
५३६८०	सकळां	।।ज्ञा.गा.०१९४.०५।।	यालागी संतांचा मेळा। देखाल जेथें डोळां। तया नमस्कार सकळां। ते वेगीं वंदावें
५३६८१	सकळां	।।ज्ञा.गा.०२२६.०३।।	गोकुळींच्या गौळिया। गोपी गोधना सकळां
५३६८२	सकळां	।।ज्ञा.गा.०२२९.०५।।	काळु आतुडे परी वेळु नातुडे। म्हणोनी रक्षिलें सकळां रे
५३६८३	सकळां	।।ज्ञा.गा.०२४१.०१।।	भोंवरीं सांडूनि पांव ठेवी रे गोपाळा। नाच चिदानंदा सुख होईल सकळां
५३६८४	सकळां	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
५३६८५	सकळां	।।ज्ञा.गा.०४८८.०१।।	मन सुमन घालूनि माळा। करूनि सकळां गळां पूर्ण वो माये
५३६८६	सकळांचा	।।ज्ञा.गा.०१२३.०४।।	सकळांचा सकळीं। त्यांतें तूं आकळीं। जिव्हा हे वाचाळीं। रामरतीं
५३६८७	सकळांतें	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
५३६८८	सकळांसहित	।।ज्ञा.गा.०३६७.०५।।	तो चिदानंदु पुतळा रखुमाई जवळा। सोईरा सकळांसहित वो माये
५३६८९	सकळांसहित	।।ज्ञा.गा.०३७६.०२।।	त्याचें नाव गोवळु फिटला काळ वेळु। जाला सकळु सकळांसहित
५३६९०	सकळांसही	।।ज्ञा.गा.०९४१.०२।।	सुखाचा अनुभव कैसेंनि जाणावा। भेटीचें आर्त सकळांसही सारिखें होईजे देखा
५३६९१	सकळिक	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
५३६९२	सकळिक	।।ज्ञा.गा.०१९४.०४।।	संत मिळाले सकळिक। तेथें दोष कैंचें पातक। तेथें तीर्थें सकळिक। स्वर्गमृत्यु पाताळिची
५३६९३	सकळिक	।।ज्ञा.गा.०१९४.०४।।	संत मिळाले सकळिक। तेथें दोष कैंचें पातक। तेथें तीर्थें सकळिक। स्वर्गमृत्यु पाताळिची
५३६९४	सकळिक	।।ज्ञा.गा.०५४३.०१।।	दुजेपणीचा भावो माझिये ठाउनी जावो। येर सकळिक वावो म्यां त्यजियेला
५३६९५	सकळिक	।।ज्ञा.गा.०९०९.०३।।	येर सकळिक पाल्हाळ रे। बाप रखुमादेविवरु सुखाचें निधान रे भ्रमरा
५३६९६	सकळिक	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया

५३६९७	सकळिक	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया
५३६९८	सकळिकां	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
५३६९९	सकळिकां	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
५३७००	सकळी	।।ज्ञा.गा.०८३९.०५।।	निवृत्तिचरणींची रजधुळी। भरून घेतली होती झोळी। ज्ञानेश्वराची समाधि सकळी। उदय झाली
५३७०१	सकळीं	।।ज्ञा.गा.००२५.०३।।	या गोंवळेनि जग । न दिसे जगपण भाग । पाहें पां सकळीं योग । तुझा तूंचि
५३७०२	सकळीं	।।ज्ञा.गा.०१२३.०४।।	सकळांचा सकळीं। त्यांतें तूं आकळीं। जिव्हा हे वाचाळीं। रामरतीं
५३७०३	सकळीक	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
५३७०४	सकळीक	।।ज्ञा.गा.०६४५.०१।।	देव ते कल्पित शास्त्र तें शाब्दिक। पुराणें सकळीक बाष्कळिक
५३७०५	सकळीक	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
५३७०६	सकळु	।।ज्ञा.गा.०३७६.०२।।	त्याचें नाव गोवळु फिटला काळ वेळु। जाला सकळु सकळांसहित
५३७०७	सकळे	।।ज्ञा.गा.०५७७.०२।।	सकळे माझें गोत मुसें आलें। ब्रह्मरसें जालें बाईये वो
५३७०८	सकळे	।।ज्ञा.गा.०८४९.०२।।	ऐशी भ्रांती साम्य बोलती सकळे। परी नकळे पूर्ण सत्ता रया
५३७०९	सकळें	।।ज्ञा.गा.०७२५.०२।।	तेथें वैराग्याचे भोपळे। उरी बांधिली योग सकळें। पैलपाराचा ब्रह्मांडगोळ। पहावया
५३७१०	सकळैक	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
५३७११	सकळैक	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
५३७१२	सकळैक	।।ज्ञा.गा.०८८०.०२।।	कळिकाळ ते आपण प्रभा अनु कोण। करितां दीपें लाजिजे घरामाजीं घरकूल करूं पाहासी। तें दैन्यचि वाउगें येर सकळैक तूं आहासी रया
५३७१३	सकार	।।ज्ञा.गा.०७६८.०१।।	सकार हकारीं नाडी दिसती कैशा। उलटल्या दशदिशा अमूपची
५३७१४	सकार	।।ज्ञा.गा.०७९२.०२।।	सकार हकार तूर्या उन्मनी भेद। अभेदुनी भेद केलें मज

५३७१५	सकाळें	।।ज्ञा.गा.१०५७.०२।।	हळुहळु गळती गळे गळों लागली सकाळें। उच्चारितां कृष्णनाम। भेणें पळिजे कळिकाळें
५३७१६	सकुमार	।।ज्ञा.गा.०२७९.०१।।	सांवळी प्रतिमा घेउनी सकुमार। खेळत सुंदर गोकुळीं रया
५३७१७	सकुमार	।।ज्ञा.गा.०७३५.०२।।	सांवळें सकुमार बिंदूचे अंतरीं। अर्धमात्रेवरी विस्तारलें
५३७१८	सकुमार	।।ज्ञा.गा.०९०७.०१।।	सकुमार साखर कापुरें घोळिली। गोड परिमळु दोन्ही उरली
५३७१९	सकुमारु	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
५३७२०	सखया	।।ज्ञा.गा.०७४१.०१।।	मनें मुरउनी करीं राज रया। प्रणवासी सखया साक्ष होई
५३७२१	सखये	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
५३७२२	सखा	।।ज्ञा.गा.०१३९.०२।।	रामु सखा हरि रामु सखा। रामु सखा हरि रामु सखा
५३७२३	सखा	।।ज्ञा.गा.०१३९.०२।।	रामु सखा हरि रामु सखा। रामु सखा हरि रामु सखा
५३७२४	सखा	।।ज्ञा.गा.०१३९.०२।।	रामु सखा हरि रामु सखा। रामु सखा हरि रामु सखा
५३७२५	सखा	।।ज्ञा.गा.०१३९.०२।।	रामु सखा हरि रामु सखा। रामु सखा हरि रामु सखा
५३७२६	सखा	।।ज्ञा.गा.०५१३.०२।।	माझा निवृत्ति तूं सखा लाधला विकरा। गिऱ्हाईक पुरा विठ्ठल गे माये कांहीं नाहीं उरलें प्रेम वो माये
५३७२७	सखा	।।ज्ञा.गा.०६०२.०५।।	माता पिता सखा सर्वस्व तूं कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीशीं
५३७२८	सखा	।।ज्ञा.गा.०६९७.०१।।	सहा चार अठरा धांडोळिती ज्यातें। परी नेणवे सखा तो जवळीं असतां
५३७२९	सखा	।।ज्ञा.गा.०६९७.०२।।	सखा निजसुखाचा जवळीं असतां। पुढें पहातां जाले वेडे चौघेजण
५३७३०	सखा	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
५३७३१	सखि	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
५३७३२	सखिया	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे

५३७३३	सखिया	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
५३७३४	सखिया	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
५३७३५	सखिये	।।ज्ञा.गा.०२७५.०२।।	मज करा कां उपचारु अधिक ताप भारु। सखिये सारंगधरु भेटवा कां
५३७३६	सखिये	।।ज्ञा.गा.०३८१.०१।।	सांग सखिये बाई मज हें न कळे। कैसा हा अकळे समतेजें
५३७३७	सखिये	।।ज्ञा.गा.०३८५.०२।।	ऐक सखिये पुससी बाईये। परब्रह्म समाये पुंडलिका
५३७३८	सखिये	।।ज्ञा.गा.०३८६.०२।।	आडवीं आडव रूपाचा बरव। सखिये तो राव रामराणा
५३७३९	सखिये	।।ज्ञा.गा.०३८७.०२।।	काय सांगों सखिये तेज पैं अढळ। इंद्रियें बरळ देखतांची
५३७४०	सखिये	।।ज्ञा.गा.०५५०.०१।।	येकी सांगें मातु। येकी सांगें रे तुं। तो कोण दृष्टांतु। सखिये सांगें
५३७४१	सखियेसाजणी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
५३७४२	सखी	।।ज्ञा.गा.०२०२.०३।।	सखी जाय तेथें भाव बळिवंत। प्रपंच देहांत नाहीं तुज
५३७४३	सखी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
५३७४४	सखी	।।ज्ञा.गा.०३००.०२।।	सखी सांगे गोष्टी चाल कृष्णभेटी। आम्ही तुम्ही शेवटीं वैकुंठीं नांदो
५३७४५	सखी	।।ज्ञा.गा.०३७८.०३।।	सखी सांगे बाई भावो धरी देहीं। एकारूपा सोयीं येईल घरा
५३७४६	सखी	।।ज्ञा.गा.०३७९.०२।।	सखी म्हणे बाई आकाराची सोय। तुज मज काय इयें देहीं
५३७४७	सखी	।।ज्ञा.गा.०३८०.०१।।	सखी म्हणे बाई समपण तें कैसें। येरी म्हणे देश हिंडूं नको
५३७४८	सखी	।।ज्ञा.गा.०३८२.०१।।	सखीप्रती सखी आदरें करी प्रश्न। जीव शिव पूर्ण कैसा दिसे
५३७४९	सखी	।।ज्ञा.गा.०३८२.०२।।	सखी सांगे मात उभयतां ब्रह्म। नाहीं हो विषम हरीवीण
५३७५०	सखी	।।ज्ञा.गा.०३८३.०१।।	सखी सांगे सार शांति क्षमा दया। प्रपंच–विलया बरळ पोशी
५३७५१	सखी	।।ज्ञा.गा.०३८३.०२।।	सखी म्हणे एका दुजी म्हणे अनेकां। अनेकीं सम्यका गुरुगम्य
५३७५२	सखी	।।ज्ञा.गा.०३८४.०२।।	ऐसा हा उपदेश सखी सांगे जीवास। झणी कासावीस होसी बाई

५३७५३	सखी	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
५३७५४	सखी	।।ज्ञा.गा.०३८८.०२।।	तेंचि सखी रूप वोळखे स्वरूप। विश्वीं विश्वरूप एका तेजें
५३७५५	सखी	।।ज्ञा.गा.०३८८.०५।।	सखी म्हणे सुख प्राणासी भुललें। आत्मपणें मुकलें काय करूं
५३७५६	सखी	।।ज्ञा.गा.०३८९.०१।।	प्राणाची पैं सखी पुसे आत्मयासी। ईश्वरीं ध्यानाची वृत्ति गेली
५३७५७	सखी	।।ज्ञा.गा.०३८९.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सखी। कृष्णरूपीं सुखी तनु जाली
५३७५८	सखी	।।ज्ञा.गा.०३९०.०३।।	सखी सांगे गोष्टी बाईये रूप वो धरीं। आपणची घरीं सांपडेल
५३७५९	सखी	।।ज्ञा.गा.०९२१.०४।।	डोळ्यांतील बाहुली। करितां नये वेगळी। सखी म्हणुनि साउली । धरितां नये
५३७६०	सखीप्रती	।।ज्ञा.गा.०३८२.०१।।	सखीप्रती सखी आदरें करी प्रश्न। जीव शिव पूर्ण कैसा दिसे
५३७६१	सखीयांनो	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
५३७६२	सखीयातें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
५३७६३	सखे	।।ज्ञा.गा.०१३०.०३।।	लावण्य मान्यता विद्यावंत। सखे स्वजन पुत्रकलत्र। विषयभोग वयसा व्यर्थ। देहासहित मरणांती
५३७६४	सखे	।।ज्ञा.गा.०१९०.०३।।	मायबाप बंधु सखे सोयरे। यांतें भेटावया मन न धरे
५३७६५	सखे	।।ज्ञा.गा.०७९७.०१।।	निळावर्ण ब्रह्मरंध्र येक निकें। पाहा माझे सखे भाविक हो
५३७६६	सखे	।।ज्ञा.गा.०८५७.०१।।	घरदार वोखटें त्यजूं म्हणसी तरी शरीरा येवढें जाड। मायबाप वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी अहंकार अविद्येचें कोड। बंधु सखे त्यजूं म्हणसी तरी काम क्रोध मद मत्सर अवघड। बहिणी पाठीच्या त्यजूं म्हणसी तरी आशा तृष्णा मायाचें बंड रया
५३७६७	सखे	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
५३७६८	सखेसोयरे	।।ज्ञा.गा.०९८६.०८।।	इष्टमित्र सखेसोयरे जावई। यांचि आस कांहीं करूं नये

५३७६९	सखोल	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
५३७७०	सखोल	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
५३७७१	सखोल	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
५३७७२	सख्य	।।ज्ञा.गा.०३५१.०२।।	श्रवण कीर्तन पादसेवन कैसें विष्णुस्मरण केलें। अर्चन वंदन दास्य सख्य आत्मनिवेदन केलें
५३७७३	सख्य	।।ज्ञा.गा.०४५४.०२।।	सूक्ष्म सख्य नेलें विश्वरूप देहीं आलें। प्रपंचेसी मावळलें तिमिर रया
५३७७४	सख्य	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
५३७७५	सख्यपणें	।।ज्ञा.गा.०१८३.०४।।	सख्यपणें अर्जुन नरनारायण। सृष्टि जनार्दन एकरूप
५३७७६	सख्या	।।ज्ञा.गा.११०७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सख्या विठोबा! । निवृत्ति आमचा गुरू
५३७७७	सगर	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर। कर्मे निर्वंश जाले सगर। भिल्लें विंधिलें शारंगधर। जाला पुरंदर सहस्रनयन
५३७७८	सगळा	।।ज्ञा.गा.०५३९.०१।।	एक भान गिळूं दुजें द्वैत उगळूं। कासवीचा मेळु गिळूं सगळा
५३७७९	सगळा	।।ज्ञा.गा.०७७५.०२।।	ब्रह्म तत्त्व जाणे ज्योतिरूपें सगळा। ज्योतीही वेगळा ज्योती वसे
५३७८०	सगळा	।।ज्ञा.गा.१०५२.०४।।	मनाजी बाजी यानें फितुर केला। तेणें करोनी मोठा बखेडा झाला। गांव सगळा नाशिला कीं जी मायबाप
५३७८१	सगळे	।।ज्ञा.गा.०२१२.०६।।	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं
५३७८२	सगळे	।।ज्ञा.गा.०५३९.०३।।	डोंगर सगळे मायेचे मोकळे। प्रपंचा नाकळे या हेतु
५३७८३	सगळे	।।ज्ञा.गा.११०४.०३।।	तांबडें अथवा निळें हेंही त्या न मिळे। उपमेसी सगळे हातां नये।
५३७८४	सगळें	।।ज्ञा.गा.०७१९.०२।।	ब्रह्मांडा एव्हढें। ओतीव सगळें। मनबुद्धि कवळें। ऐसें नाहीं
५३७८५	सगळें	।।ज्ञा.गा.०७४१.०३।।	औट हात हा देह ब्रह्मांड सगळें यांत। तयाचा निश्चित शोध करा
५३७८६	सगळेंचि	।।ज्ञा.गा.०८७३.०३।।	मौन्याचिये मिठी सगळेंचि नाहीं। तैसा इंद्रियें दाही चोजवेना

५३७८७	सगुण	।।ज्ञा.गा.००१८.०१।।	तुज सगुण म्हणों कीं निर्गुण रे । सगुण निर्गुण एकु गोविंदु रे
५३७८८	सगुण	।।ज्ञा.गा.००१८.०१।।	तुज सगुण म्हणों कीं निर्गुण रे । सगुण निर्गुण एकु गोविंदु रे
५३७८९	सगुण	।।ज्ञा.गा.००१९.०३।।	सांवळें सगुण सकळां जिवांचें जीवन । घनानंद मूर्ति पाहतां हारपलें मन
५३७९०	सगुण	।।ज्ञा.गा.००२१.०३।।	कैसें जालें अरूपीं गुणीं गुणवृत्ति । सगुण पाहतां अंतरलें गती
५३७९१	सगुण	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
५३७९२	सगुण	।।ज्ञा.गा.००५०.०२।।	सगुण निर्गुण गुणाचें अगुण। हरिवीण मन व्यर्थ जाय
५३७९३	सगुण	।।ज्ञा.गा.००५६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सगुण हें ध्यान। नामपाठ मौन प्रपंचाचें
५३७९४	सगुण	।।ज्ञा.गा.००८१.०४।।	सगुण निर्गुण समरस आहे। विरुळा येथ साहे समता बुद्धी
५३७९५	सगुण	।।ज्ञा.गा.०१३४.०३।।	तिहीं लोकीं नाम थोर वेदशास्त्रांचें सार। सगुण निर्गुणाकार निजब्रह्म सार
५३७९६	सगुण	।।ज्ञा.गा.०२२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुण निर्गुण। रूप विटेवरी दाविली खूण
५३७९७	सगुण	।।ज्ञा.गा.०२२२.०१।।	सगुण निर्गुण दोन्ही विलक्षण। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
५३७९८	सगुण	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
५३७९९	सगुण	।।ज्ञा.गा.०२७१.०३।।	ये अंगणीं अवचिता देखिला बोलतां । कोण ऐसा निरुता न कळे गे माये। सगुण म्हणोनी धरूं गेलें पालवीं। तंव नवलपणाची ठेवी प्रगट केली
५३८००	सगुण	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
५३८०१	सगुण	।।ज्ञा.गा.०२९७.०३।।	नवल पैं केलें बुडविलें सगुण। आपणची निर्गुण होउनी ठेला
५३८०२	सगुण	।।ज्ञा.गा.०३०९.०१।।	सगुण अंबुला निर्गुण पैं जाला । घराचार समस्त बुडविला
५३८०३	सगुण	।।ज्ञा.गा.०३३९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अणुप्रमाण भासला। सगुण निर्गुण जाला बाई ये वो
५३८०४	सगुण	।।ज्ञा.गा.०३८९.०४।।	चेतवितें कोठें गुंफलें सगुण। निर्गुणीं पैं गुण समरस
५३८०५	सगुण	।।ज्ञा.गा.०३९१.१२।।	सगुण रचना वोजा विस्तारिली। भुजंगी व्याली तिचीं काय झालीं पिलीं
५३८०६	सगुण	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया

५३८०७	सगुण	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
५३८०८	सगुण	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
५३८०९	सगुण	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
५३८१०	सगुण	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
५३८११	सगुण	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
५३८१२	सगुण	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
५३८१३	सगुण	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
५३८१४	सगुण	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
५३८१५	सगुण	।।ज्ञा.गा.०५८५.०१।।	सगुणीं निर्गुण निर्गुणीं सगुण। दोन्ही भिन्नपण नसे मुळीं
५३८१६	सगुण	।।ज्ञा.गा.०५९२.०४।।	मायोपाधी तेंचि जाहलें सगुण। येर तें निर्गुण जैसें तैसें
५३८१७	सगुण	।।ज्ञा.गा.०६९३.०३।।	रखुमादेविवरु देखण्या वेगळा देखिला। सगुण निर्गुण जाला बाईये वो
५३८१८	सगुण	।।ज्ञा.गा.०७३०.०२।।	तेंचि ब्रह्मज्ञान बोधितां पाहतां। सगुण निर्गुण आतां भेदु नाहीं। वाउगाचि शिणसी विचारी मानसीं। वायां कल्पना करूनि दाही दिशीं रया
५३८१९	सगुण	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया

५३८२०	सगुण	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
५३८२१	सगुण	।।ज्ञा.गा.०७३२.०१।।	निर्गुणाचे रंगीं रंगलें हें मन। सांवळें सगुण ब्रह्म तेंची
५३८२२	सगुण	।।ज्ञा.गा.०७३२.०२।।	मताभिमानी ऐसा विश्वास न धरिती। वचनीं निर्गुण सगुण दोन्ही भिन्न असती
५३८२३	सगुण	।।ज्ञा.गा.०७५०.०२।।	निर्गुण सगुण माया तेचि खरी। प्रसउनी निर्धारीं वांझ असे
५३८२४	सगुण	।।ज्ञा.गा.०७७२.०१।।	गुजगुजीत रूप सांवळें सगुण। अनुभवितां मन वेडें होय
५३८२५	सगुण	।।ज्ञा.गा.०८०४.०१।।	सगुण देह बापा निर्गुण माझें शीर। हा तो भेदाकार कैशापरी
५३८२६	सगुण	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
५३८२७	सगुण	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
५३८२८	सगुण	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
५३८२९	सगुण	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना
५३८३०	सगुण	।।ज्ञा.गा.०९२९.०९।।	सगुण निर्गुण पाहीं जयापासुनीं। ते राहे अनुभउनी येर वाउगेचि रया
५३८३१	सगुण	।।ज्ञा.गा.०९७०.०३।।	सगुण होतें तें गुणासी झालें। सगुण निगुण एकचि जालें
५३८३२	सगुण	।।ज्ञा.गा.०९७०.०३।।	सगुण होतें तें गुणासी झालें। सगुण निगुण एकचि जालें
५३८३३	सगुण	।।ज्ञा.गा.०९८२.०१।।	निर्गुणाची वार्ता सगुणीं मांडिली। सगुण निर्गुण दोन्ही एकरूपा आलीं
५३८३४	सगुण	।।ज्ञा.गा.०९८२.०२।।	सगुण नव्हे तें निर्गुण नव्हे। गुरुमुखें चोजवे जाणितलें पां
५३८३५	सगुण	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
५३८३६	सगुण	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदू तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया

५३८३७	सगुण	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
५३८३८	सगुण	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
५३८३९	सगुण	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
५३८४०	सगुण	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
५३८४१	सगुण	।।ज्ञा.गा.१११९.०२।।	सावळें सगुण सकळ गुणांचें निधान। परमानंदमूर्ति पाहतां हर्षलें मन
५३८४२	सगुणगुणनिधाना	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
५३८४३	सगुणगोठी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
५३८४४	सगुणचि	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
५३८४५	सगुणची	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
५३८४६	सगुणत्व	।।ज्ञा.गा.०७१८.०२।।	नित्य निरंजन सगुणत्व केली। दुर्घटत्व बोली माये लागीं
५३८४७	सगुणनिर्गुण	।।ज्ञा.गा.००९६.०३।।	आळवितां सगुणनिर्गुण रूपडें। वचनें फाडोवाडें हातां येत
५३८४८	सगुणनिर्गुण	।।ज्ञा.गा.०५०८.०५।।	पाहतां ठेंगणें डोळे न्याहाळितां आगळें। तें पदप्राप्ती वेगळें सगुणनिर्गुण वो माय

५३८४९	सगुणपणाची	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
५३८५०	सगुणपणें	।।ज्ञा.गा.०३४०.०२।।	निर्गुणपणें उभा सगुणपणें शोभा। जिवींशिवीं प्रभा दावितां हे
५३८५१	सगुणप्रीति	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
५३८५२	सगुणबुंथी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
५३८५३	सगुणभाव	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
५३८५४	सगुणरूप	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
५३८५५	सगुणरूपासी	।।ज्ञा.गा.०२८४.०२।।	भेटवा वो त्यासी चरण झाडीन केशीं। सगुणरूपासी मी वो भाळलिये
५३८५६	सगुणांची	।।ज्ञा.गा.०९७५.०२।।	सांडी सांडी सगुणांची भ्रांतीसी। तूंचि निर्गुण आहासी तत्त्वमसी
५३८५७	सगुणाची	।।ज्ञा.गा.०२८६.०३।।	मोतियाचे पाणी वाहे निळिये सारणी। सगुणाची लावणी लाउनी गेला
५३८५८	सगुणाची	।।ज्ञा.गा.०५६६.०१।।	सगुणाची सेज निर्गुणाची बाज। सांवळी विराजे कृष्णमूर्ति
५३८५९	सगुणाचे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
५३८६०	सगुणासी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्में। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
५३८६१	सगुणासीं	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
५३८६२	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
५३८६३	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.०५२९.०१।।	निर्गुणाची छाया सगुणीं बिंबली। तत्त्वीं तत्त्वें गेलीं अनुठायां

५३८६४	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.०५८५.०१।।	सगुणीं निर्गुण निर्गुणीं सगुण। दोन्ही भिन्नपण नसे मुळीं
५३८६५	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.०६३४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सगुणीं न समाये। निर्गुणीं दिसताहे जनवन
५३८६६	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
५३८६७	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
५३८६८	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
५३८६९	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
५३८७०	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.०९३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुणीं न माये। निर्गुण दिसताहे जनीं वनीं
५३८७१	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.०९८२.०१।।	निर्गुणाची वार्ता सगुणीं मांडिली। सगुण निर्गुण दोन्ही एकरूपा आलीं
५३८७२	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
५३८७३	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
५३८७४	सगुणींच	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
५३८७५	सगुणींचि	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
५३८७६	सगुणींचि	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया

५३८७७	सगुणींचि	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
५३८७८	सगुणींच्या	।।ज्ञा.गा.०५३१.०१।।	सगुणींच्या राती निर्गुणीं दिवटा। सांगती चोहटा वाग्पंथ
५३८७९	सगुणें	।।ज्ञा.गा.०४४७.०१।।	अरे स्वरूपाकारणें विश्वरूप घेतलें। सगुणें झांकिलें निर्गुण रया
५३८८०	सगोत्र	।।ज्ञा.गा.००६४.०३।।	मातृ पितृ भ्राता सगोत्र अपार। चतुर्भुज नर होऊनि ठेले
५३८८१	सघन	।।ज्ञा.गा.०४०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें कीं आनंदाचे ओळले ठेले। वोतप्रोत सघन नावेक नुरे कांहीं एक केलें। तुझें तुज गाऱ्हाणें किती देऊं दातारा बोलवितां नव्हे भलें रया
५३८८२	सघन	।।ज्ञा.गा.०७५९.०८।।	निवृत्ति सोपान मुक्ताबाईची खूण। ज्ञानदेव सघन बोलिली हे
५३८८३	सघन	।।ज्ञा.गा.०७६१.०१।।	नयनाचे अंजन मनाचें रंजन। ठसा हा सघन बाईयांनो
५३८८४	सघना	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
५३८८५	सचराचर	।।ज्ञा.गा.०८४६.०४।।	बाप रखुमादेवि निर्धार। नामें तरले सचराचर। जो रामकृष्णीं निरंतर। जीवें जप करील रया
५३८८६	सचराचरीं	।।ज्ञा.गा.०३९४.०९।।	आपुलें वित्त आपणा देखतांचि शंकिजे त्या विभागाची केउती परी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला तूं येक सचराचरीं रया
५३८८७	सचेत	।।ज्ञा.गा.०५२४.०२।।	सचेत अचेत नित्यता विरक्त। असोनी अलिप्त जन्ममरणा
५३८८८	सचेतनीं	।।ज्ञा.गा.०६७५.०२।।	आळवितां नयेची सचेतनीं अचेत। भावेंचि तृप्त माझा हरि
५३८८९	सच्चिदानंद	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
५३८९०	सच्चिदानंद	।।ज्ञा.गा.०५१०.०१।।	दृष्टीचें गुज सच्चिदानंद सहज। ते चक्षूच्या अंतरीं निज निरोपिलें वो माय
५३८९१	सच्चिदानंद	।।ज्ञा.गा.०७५७.०२।।	त्रिगुण त्रिविध तो सच्चिदानंद। शब्दाचा अनुवाद नसे जेथें
५३८९२	सच्चिदानंद	।।ज्ञा.गा.०७७०.०२।।	भेदून अभेद अभेदुनी भेद। सच्चिदानंद जेथ नाहीं
५३८९३	सच्चिदानंद	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
५३८९४	सच्चिदानंदकंदु	।।ज्ञा.गा.०४९६.०३।।	पूर्णानंद सच्चिदानंदकंदु। तो निरंजनीं स्वादु आळवितो माय
५३८९५	सच्चिदानंदघन	।।ज्ञा.गा.०१४१.०४।।	सच्चिदानंदघन। पंढरिये परिपूर्ण। कर ठेवोनियां जघन। वाट पाहे भक्तांची

५३८९६	सच्चिदानंदघनु	।।ज्ञा.गा.०५०९.०२।।	सच्चिदानंदघनु आनंदें ओळला। मग मज फावला हा विठ्ठल वो माये
५३८९७	सच्चिदानंदपदीं	।।ज्ञा.गा.०३६८.०५।।	निजभावें निरोपिला सच्चिदानंदपदीं। मग मज परमानंदीं गोष्टी जोडली वो माय
५३८९८	सच्चिदानंदपदेंसी	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
५३८९९	सच्चिदानंदरूप	।।ज्ञा.गा.०३९१.२२।।	सच्चिदानंदरूप तत्त्वता। लटिकेंचि बंधन बंधना मुक्ता
५३९००	सच्चिदानंदरूप	।।ज्ञा.गा.०६४६.०३।।	आदि अंत मध्य नाहीं दृश्य दृष्टा दर्शन। सच्चिदानंदरूप वस्तु सनातन
५३९०१	सच्चिदानंदाचे	।।ज्ञा.गा.०८०८.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यान सच्चिदानंदाचे। सर्व ब्रह्म साचें येणें येथें
५३९०२	सच्चिदानंदीं	।।ज्ञा.गा.०४९६.०५।।	ब्रह्मरसें भरला दाही दिशा व्यापिला। आनंदु सच्चिदानंदीं वोसंडला वो माय
५३९०३	सच्चिदानंदें	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे
५३९०४	सज्जन	।।ज्ञा.गा.०६५३.०१।।	सद्गुरुसारिखा सोयरा सज्जन। दाविलें निधान वैकुंठीचें
५३९०५	सज्जनसंगती	।।ज्ञा.गा.०६१६.०२।।	सज्जनसंगती करितां तेंचि रूप। आनन्दाचा दीप बाणताती
५३९०६	सज्जनांची	।।ज्ञा.गा.०१८७.०१।।	भाग्याचा उदयो कीं दैवाची गति। मज जोडली संगती सज्जनांची
५३९०७	सज्जनाचे	।।ज्ञा.गा.१०२३.०४।।	हरि आला रंगीं। सज्जनाचे संगीं
५३९०८	सज्जनादुर्जनातीत	।।ज्ञा.गा.०६१६.०५।।	सज्जनादुर्जनातीत जे निर्जन। तेथें संमर्जन ज्ञानेश्वर
५३९०९	सज्जनाला	।।ज्ञा.गा.०४३७.०२।।	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
५३९१०	सज्जनाशी	।।ज्ञा.गा.०६१६.०४।।	सज्जनाशी भासे विश्व पूर्ण मुक्त। एकत्वीं आसक्त न दिसती
५३९११	सज्जनीं	।।ज्ञा.गा.००५३.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी संगती सज्जनीं। हरि दिसे जनीं वनीं आत्मतत्त्वीं
५३९१२	सज्जनीं	।।ज्ञा.गा.०६३३.०३।।	सुखदु:खभोग भोगितां प्राचिनी। अखंड सज्जनीं शांति असे
५३९१३	सज्ञान	।।ज्ञा.गा.००९७.०३।।	शम दम कळा विज्ञान सज्ञान। परतोनी अज्ञान नये घरा
५३९१४	सज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल
५३९१५	सज्ञान	।।ज्ञा.गा.०६३३.०६।।	सज्ञान चेईलें अज्ञान निदेलें। विपरीत केलें सुपरीत
५३९१६	सज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७३७.०३।।	फार किती सांगों सज्ञान तुम्हीं जन। अर्थ हा समजोन मौन्य धरा
५३९१७	सज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
५३९१८	सज्ञान	।।ज्ञा.गा.०९४६.०३।।	सांगतां अनुमान अद्वैत सार पूर्ण। ज्ञानाज्ञानी सज्ञान विरुळा जाणे
५३९१९	सज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०५८२.०३।।	इवलुसा प्रपंच परी तो बद्ध कीं। सज्ञानी विवेकीं न शिवती
५३९२०	सज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०९४८.०१।।	सज्ञानी पाहतां अज्ञानी तत्त्वता। अज्ञानी अमृता सद्गुरु जाणे

५३९२१	सज्ञानीं	।।ज्ञा.गा.०३८४.०३।।	सज्ञानीं विज्ञान ज्ञानी ज्ञानपण। अन्वयीं शोधून पाहा लक्षीं
५३९२२	सडाडा	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा ।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
५३९२३	सडेनी	।।ज्ञा.गा.०४६६.०६।।	थोडेनी आतुडे सडेनी पदार्थे। येतु असे अर्थे हृदयामाजीं
५३९२४	सणिये	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
५३९२५	सणू	।।ज्ञा.गा.००८०.०१।।	यश कीर्ति वानूं नेणें मी वाखाणूं। रामकृष्णनाम आम्हां सणू नित्य दिवाळी
५३९२६	सतत	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
५३९२७	सतत	।।ज्ञा.गा.०३०१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचुनी नेणें । सतत राहणें याचें पायीं
५३९२८	सतता	।।ज्ञा.गा.०५३२.०१।।	सतता वसोनी मायेसी पर। विज्ञान हें घर जीवीं वसे
५३९२९	सतधनि	।।ज्ञा.गा.०९५६.०३।।	सतधनि म्हणे गुरु जत सांभाळी विवरु। ऐसेंनि तुज वोगरु। वाढिला ब्रह्मीं
५३९३०	सतरावी	।।ज्ञा.गा.०६६८.०३।।	ज्ञानाचा हा वाफा भरूनियां कमळीं। सतरावी निराळी तिंबतसे
५३९३१	सतरावी	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
५३९३२	सतरावी	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
५३९३३	सतरावी	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
५३९३४	सतरावी	।।ज्ञा.गा.१०७५.०४।।	तिचिये शेजारीं सतरावी सुंदरी। चंद्रसूर्य दोन्ही चवरी ढाळिती
५३९३५	सतारु	।।ज्ञा.गा.०८४०.०३।।	वैराग्य सुकृताचें सरू। कैसे झळकती सतारु। शेंदूर पारवे पक्षीवरु। कुंडलाकार
५३९३६	सतीं	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
५३९३७	सतेज	।।ज्ञा.गा.०३३५.०३।।	ऐसा हा सांवळा सतेज साजणी। म्यां आपुल्या अंगणीं देखियेला
५३९३८	सतेज	।।ज्ञा.गा.०४६५.०४।।	जाला अरुणोदयो उजळलें सूर्यतेज। त्याहूनी सतेज तेज आलें
५३९३९	सतेज	।।ज्ञा.गा.०९५४.०१।।	दीपकेमाजीं दीपक दीप्ती सतेज। बिंबोनी सहज बिंबीं न मिळे
५३९४०	सतेजपणें	।।ज्ञा.गा.०२६६.०३।।	कैसें याचें तेज सांवळें अरुवार। कृष्णीं कृष्ण नीर सतेजपणें

५३९४१	सतेजला	।।ज्ञा.गा.०६७९.०४।।	ज्ञानदेवीं काज निरालंब रूप। तळिवरी दीप सतेजला
५३९४२	सतेजिलें	।।ज्ञा.गा.०४६०.०१।।	आत्मरूपीं रूप रंगलें सहज। रिगोनी निजगुज सतेजिलें
५३९४३	सत्कर्माची	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
५३९४४	सत्कर्में	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्में अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
५३९४५	सत्ता	।।ज्ञा.गा.०३३७.०१।।	हरपली सत्ता मुराली वासना। सांवळाचि नयना दिसतसे
५३९४६	सत्ता	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
५३९४७	सत्ता	।।ज्ञा.गा.०६७७.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें तो कठीण सांगतां। आब्रह्मीता जयाचिया सत्ता विस्तारलें
५३९४८	सत्ता	।।ज्ञा.गा.०८४९.०१।।	पृथ:कारे कर्म आचरितां। विधि जिज्ञाशी काय सत्ता। अष्टादश पुराणें नानामतें आचरतां। परी तयांसी विधि विवेक न कळे तत्त्वता। कर्म कळा जयाची वाचा उच्चारितां। ऐशी नाना द्वंद्वें उपाधिकें जल्पती। परी एकही नेणे तेथींची वार्ता रया
५३९४९	सत्ता	।।ज्ञा.गा.०८४९.०२।।	ऐशी भ्रांती साम्य बोलती सकळे। परी नकळे पूर्ण सत्ता रया
५३९५०	सत्ता	।।ज्ञा.गा.०९४८.०२।।	गुरुगम्य सत्ता शिष्य होय सरता। पूर्णीं पूर्ण हातां ब्रह्म येत
५३९५१	सत्ता	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
५३९५२	सत्ता	।।ज्ञा.गा.१०९४.०४।।	तोचि तूं आतां वेगळेपणें पाहतां। इंद्रियांची सत्ता वर्तविता। कीं परतोनी पाहतां। प्रपंच निमाला। तुजमाजीं तेथें नातळे द्वैतभावो। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला पाहतां । पाहणें निमोनियां उरे सत्ता रया
५३९५३	सत्तें	।।ज्ञा.गा.०६३१.०३।।	सुखदु:ख भोगी जिवाचिये सत्तें। देहीं क्रिया वर्ते स्वाभाविक
५३९५४	सत्तेनें	।।ज्ञा.गा.१०८२.०२।।	ज्या ठायीं चळ ना ढळ। विश्व जयाचे सत्तेनें खेळ। अणुरेणु व्यापक सकळ। तेथें चळ ना अचळ रे
५३९५५	सत्त्व	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
५३९५६	सत्त्व	।।ज्ञा.गा.०६०९.०२।।	सत्त्व रज तम गुण धरूनियां। उपाधी आपुलिया करिताती

५३९५७	सत्त्व	।।ज्ञा.गा.०६७२.०१।।	सत्त्व रज तम प्रकृति अपारा। याही भिन्न प्रकारा हरि रया
५३९५८	सत्त्व	।।ज्ञा.गा.०७५९.०३।।	रज तम सत्त्व यांहुनी निराळी। लक्षाही वेगळी निवृत्ति जाणे
५३९५९	सत्त्व	।।ज्ञा.गा.०८०९.०१।।	सत्त्व रज तम शुद्ध सत्त्व चौथा। निर्गुणीं गुणापरता बाईयांनो
५३९६०	सत्त्व	।।ज्ञा.गा.०८०९.०१।।	सत्त्व रज तम शुद्ध सत्त्व चौथा। निर्गुणीं गुणापरता बाईयांनो
५३९६१	सत्त्व	।।ज्ञा.गा.०८२९.०१।।	सत्त्व रज तम त्रिगुण तें ब्रह्म। अर्धमात्रा निस्सीम ॐकार हा
५३९६२	सत्त्व	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
५३९६३	सत्त्व	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
५३९६४	सत्त्व	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
५३९६५	सत्त्वगुणीं	।।ज्ञा.गा.०६२१.०१।।	रजापासूनियां जाहली उत्पत्ति। सत्त्वगुणीं स्थिति वाढविती
५३९६६	सत्त्वतेजीं	।।ज्ञा.गा.००८८.०१।।	अळुमाळु सोय रातलीची धाय। सत्त्वतेजीं माये एकतत्त्वीं
५३९६७	सत्त्वबळारथी	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
५३९६८	सत्त्वरजतमें	।।ज्ञा.गा.०८६८.०१।।	तैं सत्त्वरजतमें धुतलिया आशा। वेगीं त्या निराशां फळेंवीण
५३९६९	सत्त्वाची	।।ज्ञा.गा.०२१४.०१।।	विवेक नदीये बैसोनी। सांगड सत्त्वाची बांधोनी
५३९७०	सत्त्वाचे	।।ज्ञा.गा.०१०१.०३।।	सत्त्वाचे सागरीं उतरों पैलथडीं। रीति अर्धघडी जावो नेदी
५३९७१	सत्पात्र	।।ज्ञा.गा.०७२८.०३।।	कैसी दृष्टी जाली विचित्र। जगचि दिसे सत्पात्र। ऐसा उजाडला विचार। अतिवैभवा
५३९७२	सत्य	।।ज्ञा.गा.०००५.०१।।	सत्य ज्ञानानंत गगनाचें प्रावर्ण । नाहीं रूप गुण वर्ण जेथें
५३९७३	सत्य	।।ज्ञा.गा.००८८.०४।।	ज्ञानदेव गीत गातसे नित्य। कृष्णकृष्ण सत्य इतुकें सार
५३९७४	सत्य	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
५३९७५	सत्य	।।ज्ञा.गा.०१४४.०३।।	नित्य सत्य समाधान। निर्मळ करावें मन। नित्य तयासी नारायण। वैकुंठवास करील
५३९७६	सत्य	।।ज्ञा.गा.०१४८.०१।।	नित्य सत्य श्रीराम राम। हा शिवाचा वाचा नेम। प्रतिदिनी स्नानधर्म। रामनामें करितुसें
५३९७७	सत्य	।।ज्ञा.गा.०१७३.०५।।	कीर्तन केलिया नित्य। भवार्णव तरसी सत्य। हेंचि करावें साध्यकृत्य। रामनाम जिव्हेसी
५३९७८	सत्य	।।ज्ञा.गा.०२७६.०४।।	दुधें भरुनी वाटी लावीन तुझे वोंठी। सत्य सांगें गोठी विठो येईल कायी

५३९७९	सत्य	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
५३९८०	सत्य	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
५३९८१	सत्य	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्टी
५३९८२	सत्य	।।ज्ञा.गा.०४३२.०७।।	मुक्ताईचें श्रेष्ठ वचन। निवृत्ति देवाचा सत्य प्रश्न। ज्ञानेश्वराचा सोपान। भाविकाला
५३९८३	सत्य	।।ज्ञा.गा.०४९१.१०।।	पांच तान्ही वो पांच पारिठी पांच वो सत्य मान्हा पोटीं। अझुनी मी करणकुमारी वो परपुरुषेंसी नाहीं जया भेटी
५३९८४	सत्य	।।ज्ञा.गा.०६४५.०४।।	अर्कापासुनी नीर जैसें कां भासत। जग तैसें घडत मिथ्याचि सत्य
५३९८५	सत्य	।।ज्ञा.गा.०६५७.०६।।	अपार अधिष्ठानी सत्य ही अभंगी। जाणूनियां वेगीं जीवीं धरा
५३९८६	सत्य	।।ज्ञा.गा.०७१८.०३।।	मी ब्रह्मस्फुरण तेथींच ते माया। जाली मिथ्या याया सत्य रूपा
५३९८७	सत्य	।।ज्ञा.गा.०८२३.०२।।	औटहाट प्रमाण सत्य कीं हें जाण। त्यांतील जें स्थान ऐकें एक
५३९८८	सत्य	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
५३९८९	सत्यब्रीद	।।ज्ञा.गा.०४३२.०२।।	तुम्ही एक मुक्त केलें। विश्वकर्त्या सारिखें जालें। सत्यब्रीद आपुलें। देव बोले
५३९९०	सत्ययोगी	।।ज्ञा.गा.०६५४.०५।।	विचार करितां सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर सत्ययोगी
५३९९१	सत्यलोकके	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
५३९९२	सत्यसुकृताचे	।।ज्ञा.गा.०८४०.०१।।	अनाथनाथा अर्थालिंगन। पुष्पें पुरुषार्थ धरिली कवळून। सत्यसुकृताचे पां आसन। भव्यदीव्ये
५३९९३	सत्यामित	।।ज्ञा.गा.००६१.०१।।	नित्य सत्यामित हरिपाठ ज्यासी। कळिकाळ त्यासी न पाहे दृष्टी
५३९९४	सत्राविये	।।ज्ञा.गा.०२२७.०४।।	ज्ञानदेवीं गाई हाकितु पावे सोई। हरिनाम दोही सत्राविये
५३९९५	सत्राविये	।।ज्ञा.गा.०३७२.०१।।	सत्राविये कोठडिये माजीं निक्षेपिलें। एकीं केलें धन तें बाविसे नेलें पातेजोनी
५३९९६	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.०३३३.०३।।	तेथें सत्रावी दुभतें योगिया पुरतें। बहुकाळ निरुतें सारासार देखा
५३९९७	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.०४४८.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीशीं पुसिलें। सत्रावी दोहिलें पूर्ण अंशीं

५३९९८	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.०६८०.०३।।	सत्रावी दोहोनी इंद्रिया सौरसु। गुरुमुखें उल्हासु भक्तिमहिमें
५३९९९	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.०७३७.०१।।	सहस्त्रदळ ब्रह्मरंध्र ज्याचें घर। सत्रावी निरंतर वसे जेथें
५४०००	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.०७४५.०३।।	सत्रावी अगम्य विधि हरिहरां। लक्षूं पहातां बरा गोविंदु गे
५४००१	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.०७४७.०३।।	वृत्ति झेंपावली आनंद झाला सैरा। सत्रावी येरझारा करी जेथें
५४००२	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.०७६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे जें मूळ। सत्रावी केवळ शुद्धरूप
५४००३	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.०७९०.०२।।	चंद्रांतील जळ ते सत्रावी केवळ। नादबिंदा कल्होळ गर्भी झाला
५४००४	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.०७९९.०१।।	अग्नीचे पोटीं पुरुष उद्भवला अवचट। सत्रावी लंपट निशिदिनीं
५४००५	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.०८३८.०२।।	ते निर्झर झरी सत्रावी कळा। बोधभावें बैसली डोळां। तुझा पाद येणें दयाळा। कवटाळी
५४००६	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.०९५६.०५।।	सोडी रसाची सोये। नको भुलों मायामोहें। सत्रावी दोहतु जाये। जीवन भातें
५४००७	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
५४००८	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
५४००९	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
५४०१०	सत्रावीचा	।।ज्ञा.गा.०७४५.०१।।	सत्रावीचा खेळ लक्षवेना कवणा। ब्रह्मादिकां जाणा अगम्य तें
५४०११	सत्रावीची	।।ज्ञा.गा.०३८१.०२।।	भाव दृढ धरीं चित्ताची लहरी। प्रकृती कामारी सत्रावीची
५४०१२	सत्रावीची	।।ज्ञा.गा.०७५८.०२।।	सत्रावीची शिव टाकुनी राहिला। पाहण्यातीत झाला सर्वां ठायीं
५४०१३	सत्रावीचे	।।ज्ञा.गा.०८००.०१।।	सत्रावीचे गांवीं शून्याचा विस्तार। प्रणव निराकार सदैव असे
५४०१४	सत्रावीचे	।।ज्ञा.गा.०८२३.०५।।	सत्रावीचे शिखरीं मार्ग एक गेला। तो म्यां देखियेला याच देहीं
५४०१५	सत्रावीचे	।।ज्ञा.गा.१०१९.०२।।	सोय ध्यान उन्मनी पांचांची मिळणी। सत्रावीचे कानीं गोष्टी सांगे
५४०१६	सत्रावीचें	।।ज्ञा.गा.०७४०.०१।।	त्रिगुणाचें मूळ सत्रावीचें सार। उन्मनीचें बीज जाण रया
५४०१७	सत्रावीचें	।।ज्ञा.गा.०७४५.०४।।	ज्ञानदेव दर्शन सत्रावीचें घेतां। उन्मनी ठसवी निवृत्तिदासा
५४०१८	सत्रावीचें	।।ज्ञा.गा.०८३१.०१।।	सुनीळ जें ब्रह्म बिंब सत्रावीचें। विश्वरूप चैतन्य महाकारणीं
५४०१९	सत्रावीचें	।।ज्ञा.गा.११०९.०८।।	सत्रावीचें क्षीर घेंई लंबीकेच्यानी मार्गे रे!। अलक्षाशीं लक्ष लावीं बैसोनियां राजयोग रे!
५४०२०	सत्रावीतें	।।ज्ञा.गा.०७४५.०२।।	रात्रंदिवस मन चपळत्वें धावतें। तेंही सत्रावीतें न पवेची

५४०२१	सत्वर	।।ज्ञा.गा.००५५.०५।।	सत्वर उच्चार प्रल्हादीं बिंबला। उद्धवा लाधला कृष्णदाता
५४०२२	सत्वर	।।ज्ञा.गा.००९९.०३।।	सत्वर सत्वाचे जपती नामावळी। नित्यता आंघोळी घडे रया
५४०२३	सत्वर	।।ज्ञा.गा.०७८१.०१।।	महावाक्यार्थ तें शून्य कैसें बापा। सत्वर नयनीं पहा आत्मप्रभा
५४०२४	सत्वर	।।ज्ञा.गा.०९३८.०२।।	माया मन पाही मायेसीही पर। परते सत्वर निमिष्य नाहीं
५४०२५	सत्वर	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर
५४०२६	सत्वरा	।।ज्ञा.गा.०३००.०४।।	ज्ञानदेवो प्रवृत्ति निघालीया तत्परा। हरि आला सत्वरा तया भेटी
५४०२७	सत्वाचे	।।ज्ञा.गा.००९९.०३।।	सत्वर सत्वाचे जपती नामावळी। नित्यता आंघोळी घडे रया
५४०२८	सत्संगतीं	।।ज्ञा.गा.०१८६.०१।।	शर्करेची गोडी निवडावया भले। साधु निवडिले सत्संगतीं
५४०२९	सत्संगें	।।ज्ञा.गा.०१८६.०२।।	सत्संगें प्रमाण जाणावया हरि। येर ते निर्धारीं प्रपंचजात
५४०३०	सत्	।।ज्ञा.गा.०७५९.०५।।	सत् चित् आनंद ब्रह्मा हरि हर। तेही जिचा पार नेणविती
५४०३१	सत्पद	।।ज्ञा.गा.०७७७.०२।।	आत्मदशे योगी लक्ष लाविती देहीं। ब्रह्मरंध्र पाहीं सत्पद तें
५४०३२	सत्शिष्यें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०४।।	ऐसाचि सत्शिष्यें उदय जाला। कैसे अवयव प्रकाशें फावला। कीं माझेचि घरीचा जाला ठेवणाइत
५४०३३	सदन	।।ज्ञा.गा.०५२४.०१।।	सायुज्य सदन श्यामाचिये घरीं। हृदय कल्हारीं श्यामतनु
५४०३४	सदनीं	।।ज्ञा.गा.०८२२.०३।।	आतां तया सदनीं उफराटे मार्गें। वळंघिता सवेग पश्चिम पंथीं
५४०३५	सदन्नीं	।।ज्ञा.गा.०४२७.०१।।	मोतियाचा वोगरु। गुरुवाक्यें सदन्नीं। वाढियेला भाजनीं। नभाचिया
५४०३६	सदा	।।ज्ञा.गा.००४८.०३।।	असोनी संसारीं जिव्हे वेगु करी। वेदशास्त्र उभारी बाह्या सदा
५४०३७	सदा	।।ज्ञा.गा.००७२.०१।।	जाणीव नेणीव भगवंतीं नाहीं। उच्चारणीं पाहीं मोक्ष सदा
५४०३८	सदा	।।ज्ञा.गा.००७३.०४।।	ज्ञानदेवा मौन जपमाळ अंतरीं। धरोनी श्रीहरि जपे सदा
५४०३९	सदा	।।ज्ञा.गा.०११४.०४।।	पांडवांसि सदा काळीं। कृष्ण राहिला जवळी। ज्ञानदेव हृदयकमळीं। तैसाचि स्थिरावला
५४०४०	सदा	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दु:ख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
५४०४१	सदा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०१।।	सदा परिपूर्ण। तो हा जनार्दन। नित्य जपतां नारायण। कोटि याग घडतील
५४०४२	सदा	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
५४०४३	सदा	।।ज्ञा.गा.०१८६.०४।।	ज्ञानदेव हरि जपोनी निर्मळ। सदा असे सोज्वळ निवृत्तिसंगें
५४०४४	सदा	।।ज्ञा.गा.०२०९.०६।।	सनकादिक मुनी ध्यानस्थ पैं सदा। ब्रह्मादिकां कदा न कळे महिमा
५४०४५	सदा	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती

५४०४६	सदा	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
५४०४७	सदा	।।ज्ञा.गा.०४२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे। जो दावी या खुणें। त्याचे पायीं होणें। लीन सदा
५४०४८	सदा	।।ज्ञा.गा.०४६६.०३।।	पाणिपद चित्तवृत्ति हे बुडाली। देहीं देहा गेली प्रीति सदा
५४०४९	सदा	।।ज्ञा.गा.०५७१.०२।।	आम्हीं संन्यासी संन्यासी। सदा राहो एकांतेसी
५४०५०	सदा	।।ज्ञा.गा.०५९५.०३।।	सर्वांचे चरण वंदितसों सदा। श्रेष्ठपण कदा कीरें नसे
५४०५१	सदा	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
५४०५२	सदा	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
५४०५३	सदा	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
५४०५४	सदा	।।ज्ञा.गा.०९५१.०१।।	शांति दिसे कोहं पर दिसे सोहं। क्षमा हे कोहं कारुण्य सदा
५४०५५	सदा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
५४०५६	सदा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
५४०५७	सदा	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
५४०५८	सदा	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	नि:शंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित
५४०५९	सदा	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
५४०६०	सदाकाळ	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
५४०६१	सदानंदा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०७।।	सदानंदा श्रीमुकुंदा श्रीहरि परमानंदा आनंदकंदा। अभय प्रल्हाद पावक नादा धेनु लुब्धा गोपाळा गोविंदा

५४०६२	सदामुक्त	।।ज्ञा.गा.०९९०.०१।।	सदामुक्त असतां बद्ध जालों कैसा। विषयाची आशा धरोनिया
५४०६३	सदाशिव	।।ज्ञा.गा.०१९२.०४।।	विष्णुविण तीर्थ देव। नाहीं नाहीं हा अनुभव। याकारणें सदाशिव। पांचावदनीं जपतसे
५४०६४	सदाशिवा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
५४०६५	सदाशिवाचा	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
५४०६६	सदैव	।।ज्ञा.गा.०२११.०२।।	करंटे कपाळ ज्यांचें नाम नये वाचे। सदैव सभाग्य तोचि हरिरंगीं नाचे
५४०६७	सदैव	।।ज्ञा.गा.०७९७.०२।।	उन्मनी सदैव वसे अक्षय पंथें। लाऊनियां चित्तें तया ठायीं
५४०६८	सदैव	।।ज्ञा.गा.०८००.०१।।	सत्रावीचे गांवीं शून्याचा विस्तार। प्रणव निराकार सदैव असे
५४०६९	सदैवपण	।।ज्ञा.गा.०३६६.०१।।	सदैवपण आलें गोपाळातें देखिलें। लक्षा एका जोडलें अमित्य गुणीं वो माय
५४०७०	सदैवपण	।।ज्ञा.गा.०५०८.०४।।	तेथें गोरस जहालें ज्ञाना अंतरीं वोजावलें। सदैवपण आलें मज वो माय
५४०७१	सदैवांचा	।।ज्ञा.गा.१०११.०२।।	धर्म जागो सदैवांचा जे बा परउपकारी। आंधळ्या दृष्टि देतो त्याचें नाम मी उच्चारी
५४०७२	सदैवें	।।ज्ञा.गा.०२८६.०९।।	बावन चंदनु मर्दिला अंगीं वो चर्चिला। कोणें सदैवें वरपडा जाला वो माये
५४०७३	सदोदित	।।ज्ञा.गा.००३१.११।।	आतां पाहतां पाहतया दृष्टी नपुरे। ध्यातां तरी मनचि नुरे। आंत बाहेरी पुरे। व्यापूनि ठेलें। मावळलिया दृष्टि पाहतां देखणें ठसावले। निर्गुण गुणासी आलें सदोदित गे माये
५४०७४	सदोदित	।।ज्ञा.गा.०३६६.०५।।	सदोदित भरलें त्या तिहीं गुणां वेगळें। तें अगणित वर्षलें प्रेमघरीं वो माय
५४०७५	सदोदित	।।ज्ञा.गा.०४७५.०३।।	ब्रह्म सदोदित असे सर्वभूतीं। म्हणउनी सांगे जनांप्रती
५४०७६	सदोदित	।।ज्ञा.गा.०६०७.०१।।	सिद्धांतीचें सार आत्मा सदोदित। माया ते कल्पित तद्विवर्त
५४०७७	सदोदित	।।ज्ञा.गा.०६३२.०२।।	स्वप्रकाशमय आत्मा सदोदित। सर्वत्र भरीत एकमेव
५४०७८	सदोदित	।।ज्ञा.गा.०७३९.०३।।	महाकारण मसुरामात्र सदोदित। ब्रह्मरंध्र साद्यंत वसतसे
५४०७९	सदोदित	।।ज्ञा.गा.०८२१.०२।।	सदोदित नयनीं नयन हारपे। निळयाचे स्वरूपें मनीं वसो
५४०८०	सदोदित	।।ज्ञा.गा.०८५०.११।।	आतां सांडी मांडी न करीं निश्चय एक धरीं। तूं आत्मा निर्विकारी सदोदित
५४०८१	सदोदितु	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
५४०८२	सदोदितु	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु

५४०८३	सदोदीत	।।ज्ञा.गा.०५९८.०५।।	सदोदीत शुद्ध म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहींच विकार कीर रया
५४०८४	सदोदीत	।।ज्ञा.गा.०६४६.०२।।	सदोदीत ब्रह्म पूर्ण निराकार निर्गुण। भेदाभेद क्षीण तेथें अनुभवी हे खूण
५४०८५	सदोदीत	।।ज्ञा.गा.०७६५.०१।।	अंजनाचें अंजन सदोदीत पाहिलें। पाहाणें होउनी ठेलें सर्वां ठायीं
५४०८६	सद्गद	।।ज्ञा.गा.००७३.०२।।	तें नाम सोपे रे रामकृष्ण गोविंद। वाचेसी सद्गद जपे आधीं
५४०८७	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०००८.०३।।	सद्गुरु बोध प्रांजळा ।मोदक बोध कृपाळा ।गौरीनंदना घननीळा ।मेघशामा
५४०८८	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०४२६.०२।।	सद्गुरु वांचोनि बोध कैंचा मना। वायां अंत:करणा शिणविसी
५४०८९	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०४३२.०३।।	जैसें आपण करूं जावे। तैसें विश्व धरितो नवें। परी सद्गुरु गुह्यांत नवे। जालें नाहीं
५४०९०	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०४३४.०३।।	सद्गुरु बोलाचा विश्वास। मानस स्थीरावुनि परिस। जेथें ध्यानाचा अवकाश आकाश। फावलिया
५४०९१	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
५४०९२	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
५४०९३	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०४४१.०७।।	अहो जी निवृत्ति सद्गुरु विचित्रा। भले रक्षिलें तारकमंत्रा। करोनिया आले यात्रा। अरूपाची
५४०९४	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०४४३.०५।।	अहो जी सद्गुरु शिकविलें। निवृत्तीसी फळ आलें। ज्ञानेश्वरा भूषण फुले। उपकार तुझा
५४०९५	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०६१९.०४।।	काम क्रोध लोभ जे का न शिवती। तेचि ओळखी सद्गुरु जाण
५४०९६	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०६५३.०२।।	सद्गुरु माझा जिवाचा जिवलग। फेडियला पांग प्रपंचाचा
५४०९७	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०६५३.०३।।	सद्गुरु हा अनाथ माउली। कृपेची साउली केली मज
५४०९८	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०६६९.०१।।	मी माझें अद्वैत द्वैत होउनी ठेलें। सद्गुरु एका बोलें ठेविलें ठायीं
५४०९९	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०६८०.०१।।	साकारु निराकारु वस्तु सद्गुरु आमुचा। तेणें या देहाचा केला उगऊ
५४१००	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०७५७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु जाणती। इतरांची वृत्ति चालेचिना
५४१०१	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०७७६.०१।।	सद्गुरु निवृत्ति दिसतो घनदाट। सुषुप्तीचा घांट वेधतांची
५४१०२	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०८३९.०२।।	शोधिला त्रिगुणाचा चोहटा। निघालों पश्चिमेच्या वाटा। सद्गुरु सुख बरवंटा। पुढें केला
५४१०३	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०८४०.०५।।	सद्गुरु आश्रयाचा धडा। एकसरा वाचिला पाडा। अंगा लागूं पाहे रगडा। चक्राकाराचा
५४१०४	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
५४१०५	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें

५४१०६	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०९४८.०१।।	सज्ञानी पाहतां अज्ञानी तत्त्वता। अज्ञानी अमृता सद्गुरु जाणे
५४१०७	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०९५६.०२।।	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्गुरु जाणितलें। येथीचें रया
५४१०८	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
५४१०९	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
५४११०	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
५४१११	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
५४११२	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
५४११३	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.१००९.०२।।	धर्म जागो सद्गुरु महिमा जेणें तुटे भवव्यथा। धर्म अर्थ काम मोक्ष तें मी नेघे वृथा
५४११४	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
५४११५	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
५४११६	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
५४११७	सद्गुरु	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दुःख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
५४११८	सद्गुरुकृपेचा	।।ज्ञा.गा.०८३९.०४।।	ऐल पैल पूर्ण शिरीं। लावित कमळें थवथवळी। वरी सद्गुरुकृपेचा मैलागिरी। डोलों लागे
५४११९	सद्गुरुकृपेनें	।।ज्ञा.गा.०८१०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरुकृपेनें। नित्यानित्य रूपें शोध करा
५४१२०	सद्गुरुचरणीं	।।ज्ञा.गा.०७२६.०५।।	कंबर खचुनी धनुष्यबाणीं। हस्त ठेविला सद्गुरुचरणीं। मन इंद्रियां दिली गवसणी। विरक्तीची
५४१२१	सद्गुरुचरणीं	।।ज्ञा.गा.०८१०.०२।।	नरदेहाचें सार्थक सद्गुरुचरणीं। महाकारणासरी चौथा देह
५४१२२	सद्गुरुचा	।।ज्ञा.गा.०४३९.०५।।	गेलियावीण तीर्थ सांपडे । उपमेरहित परिस जोडे। किंवा समागमे घडे। सद्गुरुचा

५४१२३	सद्गुरुचा	।।ज्ञा.गा.०७२८.०२।।	कीं अकल्पित लाभ जाला। प्रयत्नेविण ज्ञानयज्ञ केला। फळ येकांत फावला। सद्गुरुचा
५४१२४	सद्गुरुचा	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
५४१२५	सद्गुरुची	।।ज्ञा.गा.०६२०.०३।।	उघडें परब्रह्म सद्गुरुची मूर्ति। पुरविती आर्ती शिष्याचिया
५४१२६	सद्गुरुची	।।ज्ञा.गा.०६३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे दिव्य मी देईन। सद्गुरुची आण स्वयंब्रह्म
५४१२७	सद्गुरुचे	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
५४१२८	सद्गुरुचें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०६।।	सद्गुरुचें गांजिलें पाही। तें कोठेंहि गेलिया मोक्ष नाहीं। देहीं अथवा विदेही नाडिलें देखा
५४१२९	सद्गुरुपाय	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
५४१३०	सद्गुरुराया	।।ज्ञा.गा.१०६७.०१।।	चिंचेच्या पानीं एक शिवालय उभविलें आधीं कळसु मग पाया रे। देव पुजों गेलों तंव देऊळ उडालें प्रसिद्ध सद्गुरुराया रे
५४१३१	सद्गुरुराव	।।ज्ञा.गा.०४४२.०६।।	मुक्त प्रवाहाची नाव। निवृत्ति अवल्या सद्गुरुराव। सोपान वरी ज्ञानदेव। पार जाले
५४१३२	सद्गुरुरूप	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
५४१३३	सद्गुरुवांचुनि	।।ज्ञा.गा.११०८.११।।	ज्ञानदेव म्हणे याचा तो अनुभव। सद्गुरुवांचुनि कळेचि ना
५४१३४	सद्गुरुवांचुनी	।।ज्ञा.गा.०६२०.०१।।	सद्गुरुवांचुनी संसारीं तारक। नसेचि निष्टंक आन कोण्ही
५४१३५	सद्गुरुवांचुनी	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
५४१३६	सद्गुरुवांचूनि	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
५४१३७	सद्गुरुशी	।।ज्ञा.गा.०६५२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें न करावें। शरण रिघावें सद्गुरुशी
५४१३८	सद्गुरुसंग	।।ज्ञा.गा.०४३९.०२।।	भवार्णवाची येरझार मोडे। तरीच सद्गुरुसंग घडे। हातां कामधेनु चढे। अलक्षाची
५४१३९	सद्गुरुसारिखा	।।ज्ञा.गा.०६५३.०१।।	सद्गुरुसारिखा सोयरा सज्जन। दाविलें निधान वैकुंठीचें
५४१४०	सद्गुरूकी	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना
५४१४१	सद्भाव	।।ज्ञा.गा.०१५६.०३।।	मीपण मावळलें सद्भाव उजळले। सुखाचे सोहळे गुरुखूण
५४१४२	सद्रूप	।।ज्ञा.गा.०८२४.०२।।	सद्रूप चिद्रूप अद्वय एके कळा। संसारीं वाहिला निर्विकार
५४१४३	सद्वस्तु	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये

५४१४४	सद्सुखाची	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
५४१४५	सद्सुखाचे	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
५४१४६	सधरु	।।ज्ञा.गा.०१२४.०१।।	नाम पवित्र आणि परिकरु। कल्पतरूहुनी उदारु। तें तूं धरीं कां रे सधरु। तेणें तरसी भव दुस्तरु
५४१४७	सनकसनंदनमुनिजनवंदना	।।ज्ञा.गा.०१८२.०२।।	नरहरि हरि हरि नारायणा। सनकसनंदनमुनिजनवंदना
५४१४८	सनकादिक	।।ज्ञा.गा.०१८३.०१।।	श्रवणें कीर्तनें जाले ते पावन। सनकादिक जाण परमभक्त
५४१४९	सनकादिक	।।ज्ञा.गा.०२०९.०६।।	सनकादिक मुनी ध्यानस्थ पैं सदा। ब्रह्मादिकां कदा न कळे महिमा
५४१५०	सनकादिक	।।ज्ञा.गा.०४३०.०२।।	सनकादिक तृप्त। ज्या सुखेसी जाले। योगी आनंदले। युगायुगीं
५४१५१	सनकादिक	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५४१५२	सनकादिक	।।ज्ञा.गा.११०३.०२।।	सनकादिक मुनि जेणें सुखावले। योगी आनंदले युगायुगीं
५४१५३	सनकादिकां	।।ज्ञा.गा.०२१३.१०।।	अठराही बलौतें तें केलें धडौतें। खळें दान देते सनकादिकां
५४१५४	सनकादिकां	।।ज्ञा.गा.०२३४.०३।।	ब्रह्मविद्येचा पुतळा। गाई राखितो गोवळा। श्रुती नेणवे ते लीळा। वेदां सनकादिकां
५४१५५	सनकादिकां	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
५४१५६	सनातन	।।ज्ञा.गा.०२२२.०१।।	सगुण निर्गुण दोन्ही विलक्षण। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
५४१५७	सनातन	।।ज्ञा.गा.०२२२.०२।।	पतीतपावन मानसमोहन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
५४१५८	सनातन	।।ज्ञा.गा.०२२२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान चित्त निरंजन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
५४१५९	सनातन	।।ज्ञा.गा.०२२२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद चिद्घन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
५४१६०	सनातन	।।ज्ञा.गा.०५८८.०१।।	जयाचिये ठायीं नाहीं मीतूंपण। तेचि सनातन एक ज्ञानी
५४१६१	सनातन	।।ज्ञा.गा.०६२७.०२।।	ब्रह्म परिपूर्ण तोचि सनातन। स्वयें आनंदघन आन नसे
५४१६२	सनातन	।।ज्ञा.गा.०६४६.०३।।	आदि अंत मध्य नाहीं दृश्य दृष्टा दर्शन। सच्चिदानंदरूप वस्तु सनातन
५४१६३	सनातन	।।ज्ञा.गा.०७२२.०१।।	नेणपण जाण जाणपण नेण। होई सनातन एकविध

५४१६४	सनातनु	।।ज्ञा.गा.००२१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नंदानंदनु । आदिअंतु एकु पूर्ण सनातनु गे माये
५४१६५	सनाथ	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‌भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
५४१६६	सन्निध	।।ज्ञा.गा.०७१६.०२।।	सेवितां सन्निध जाऊनि राहतां। तमांध नासतां नोहे कांहीं
५४१६७	सन्निध	।।ज्ञा.गा.०९३६.०२।।	बाहेजु भीतरीं आदिमध्य ऊर्ध्व। हृदयीं सन्निध बिंबलासे
५४१६८	सन्निधान	।।ज्ञा.गा.०६७८.०३।।	निवृत्तिदासा सन्निधान दुरी। आवडी गिळुनी आतां जीवें नाहीं उरी
५४१६९	सन्निधान	।।ज्ञा.गा.१०३३.०४।।	पाईकपणें गेलें सन्निधान जालें। स्वामी एका बोलें निवांत ठेला
५४१७०	सन्मान	।।ज्ञा.गा.०९४७.०३।।	नाहीं तें सन्मान विकृति उपरमु। त्या दिपीं दीप समु शेजेबाजे
५४१७१	सन्मुखता	।।ज्ञा.गा.०६६६.०५।।	स्वयंवेद्य सन्मुखता भेदु नाहीं आतां। भक्ति आणि परमार्था हेंचि रूप
५४१७२	सपाट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
५४१७३	सपाटु	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
५४१७४	सपूर	।।ज्ञा.गा.०७२५.०६।।	तेथें त्रिगुणात्मकाचें आसन। सपूर दिसे ब्रह्मांड भूषण। ते अवतार प्रसवूनि येणें। मौन्य धरिलें
५४१७५	सपूर	।।ज्ञा.गा.०९०१.०५।।	ज्ञानदेवीं घर। केलें पैं सपूर। संसार येरझार। हरिचरणीं
५४१७६	सपूर	।।ज्ञा.गा.०९३१.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धी साधन सपूर। कलेवर कापूर मुरालेंसे
५४१७७	सप्त	।।ज्ञा.गा.०५०२.०१।।	पाहातां सप्त पाताळें एकविसांवेगळें। तें निरंजन आगळें खुतलें डोळां गे माय
५४१७८	सप्तक	।।ज्ञा.गा.०४२९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे गुह्य हें सप्तक। अनुभववू लेख पाहिलीया
५४१७९	सप्तद्वीप	।।ज्ञा.गा.०९५३.०४।।	सप्तद्वीप पृथ्वी नवखंडें देव। स्वर्ग भोगभाव राणीव व्यर्थ
५४१८०	सप्तधातु	।।ज्ञा.गा.०५४०.०४।।	रखुमादेविवर अठांगीं आगळा। सप्तधातु वेगळा ब्रह्मउदधी
५४१८१	सप्तमा	।।ज्ञा.गा.०४४९.०४।।	षड्रसीं भोक्ता हरिरूप करी। सप्तमा जिव्हारीं कळा धरीं
५४१८२	सप्तमीसी	।।ज्ञा.गा.०४५३.०१।।	सार सप्तमीसी हारपली निशी। दशवे द्वारेसी उभा राहे
५४१८३	सप्तरंध्री	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
५४१८४	सप्तस्वर	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये

५४१८५	सप्तही	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
५४१८६	सप्तही	।।ज्ञा.गा.०५५८.०१।।	अष्टही अंगें नवही व्याकरणें। सप्तही त्वचा भेदोन गेलें गे माय
५४१८७	सप्तही	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
५४१८८	सप्रेम	।।ज्ञा.गा.००९०.०१।।	अढळ सप्रेम उपरती पावो। हरिहरि घेवों तारक नाम
५४१८९	सप्रेम	।।ज्ञा.गा.०१७१.०२।।	पठण करावें नित्य नाम। हरिचरणीं ठेवा प्रेम। रामराम सप्रेम। जप करावा
५४१९०	सप्रेम	।।ज्ञा.गा.०३२७.०१।।	निळें हें व्योम निळें हें सप्रेम । निळेपणें सम आकारलें
५४१९१	सप्रेम	।।ज्ञा.गा.०४६६.०५।।	सुलज्ज निर्लज्ज मेघवर्ण शाम। सांवळा सप्रेम गुणग्राह्य
५४१९२	सफल	।।ज्ञा.गा.०१७०.०२।।	कारण भाव जाणावा। येर अर्थ तोडावा। निरंतर हरि भजावा। सफल होईल सर्वदा
५४१९३	सफळ	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
५४१९४	सफळ	।।ज्ञा.गा.०१७५.०६।।	ज्ञानदेवीं उपरम। हृदयीं सामाविला श्रीराम। हनाचा हाचि नेम। सर्वकाळ सफळ
५४१९५	सफळ	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
५४१९६	सबराभरित	।।ज्ञा.गा.०३६६.०६।।	सबराभरित भरला या देहभावावेगळा। रखुमादेविवरु जवळी जोडला वो माय
५४१९७	सबराभरितु	।।ज्ञा.गा.०६९०.०७।।	तोचि सबराभरितु रूपनामरहितु। अपरंपार मी तूं नीच नवा
५४१९८	सबळ	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
५४१९९	सबळ	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
५४२००	सबळ	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
५४२०१	सबळे	।।ज्ञा.गा.०५२५.०४।।	बाप रखुमादेविवरा अबोला सबळे। अवघेचि निवळे गुरुकृपा
५४२०२	सबाह्य	।।ज्ञा.गा.००१९.०२।।	गोविंदु वो माये गोपाळु वो । सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु वो
५४२०३	सबाह्य	।।ज्ञा.गा.००४७.०२।।	सबाह्य अभ्यंतरीं। अवघा व्यापकु मुरारी
५४२०४	सबाह्य	।।ज्ञा.गा.०२७८.०४।।	सबाह्य सभोंवतें चतुर्भुज सांवळें। सर्वभूतीं विवळे कृष्णरूपें

५४२०५	सबाह्य	।।ज्ञा.गा.०६४३.०२।।	बाहेर भीतरीं लावी जैसा दीप। सबाह्य अमूप रूप फांके
५४२०६	सबाह्य	।।ज्ञा.गा.०९२७.०१।।	आनंदु रे आजी आनंदु रे। सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परमानंदु रे
५४२०७	सबाह्य	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
५४२०८	सबाह्य	।।ज्ञा.गा.१११९.०१।।	गोविंदु गे। माय गोपाळू गे! सबाह्य अभ्यंतरीं अवघा परामनंदु गे!
५४२०९	सबाह्यअभ्यंतर	।।ज्ञा.गा.०५७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। तोचि सबाह्यअभ्यंतर ठाईं असे रया
५४२१०	सबाह्यजु	।।ज्ञा.गा.०३१२.०३।।	बाप रखुमादेविवर पुरोनी उरला । सबाह्यजु भरला माझे हृदयीं गे माये
५४२११	सबाह्याभ्यंतर	।।ज्ञा.गा.०३५८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलरायें। माझें सबाह्याभ्यंतर व्यापिलें गे माये
५४२१२	सबाह्याभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.०१९१.०२।।	हरि पाहिला रे हरि पाहिला रे। सबाह्याभ्यंतरीं अवघा व्यापक मुरारी
५४२१३	सभराभरित	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्‍बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया
५४२१४	सभराभरीत	।।ज्ञा.गा.०७४७.०२।।	निरंजन सभराभरीत वस्तू कोंदली। साक्षित्वासी आली आत्मदशा
५४२१५	सभा	।।ज्ञा.गा.००४६.०१।।	दोहीं बाही संतांची सभा। सिंहासनीं उभा श्रीविठ्ठल
५४२१६	सभा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०१।।	सभा समस्त साधुसंतांची। महामुनी विरक्तांची। पंडित पाठक ज्ञानियांची। समस्तांची विनवणी
५४२१७	सभाग्य	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
५४२१८	सभाग्य	।।ज्ञा.गा.०२११.०२।।	करंटे कपाळ ज्यांचें नाम नये वाचे। सदैव सभाग्य तोचि हरिरंगीं नाचे
५४२१९	सभे	।।ज्ञा.गा.११२१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठलु नवी सभे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्व सांगितलें
५४२२०	सभोंवता	।।ज्ञा.गा.०४४५.०५।।	एकरूप दिसे तंव सभोंवता आपण। अवघा नारायण ज्ञानदेवा
५४२२१	सभोंवतें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०४।।	सबाह्य सभोंवतें चतुर्भुज सांवळें। सर्वभूतीं विवळे कृष्णरूपें
५४२२२	सभोंवतें	।।ज्ञा.गा.०४४६.०१।।	विश्वरूप पाहे तंव सभोंवतें रूपडें। पाहे चहूंकडे तोचि दिसे
५४२२३	सभोंवतें	।।ज्ञा.गा.०७०४.०१।।	देहाचेनि दीपकें पाहे जों सभोंवतें। तंव अवचितें तेंचि ध्यान केलें
५४२२४	सम	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
५४२२५	सम	।।ज्ञा.गा.००९७.०१।।	समाधि साधन संजीवन नाम। शांति दया सम सर्वांभूतीं
५४२२६	सम	।।ज्ञा.गा.०२७८.०१।।	गुणाचेनी आटोपें आकारलें ब्रह्म। भक्तभाग्य सम आलें मूर्ति
५४२२७	सम	।।ज्ञा.गा.०३२७.०१।।	निळें हें व्योम निळें हें सप्रेम । निळेपणें सम आकारलें

५४२२८	सम	।।ज्ञा.गा.०४४६.०३।।	सम तेज पाहे तंव एकचि वो तेज। ॐकार सहज निमाला तेथें
५४२२९	सम	।।ज्ञा.गा.०४५६.०१।।	अवेवी सावेव सम साम्य बुद्धि। शांती दया सिद्धी प्रगटल्या
५४२३०	सम	।।ज्ञा.गा.०५२८.०२।।	तें रूप परब्रह्म जाणों प्राण सम। करूनियां नेम जपों आम्हीं
५४२३१	सम	।।ज्ञा.गा.०५८६.०३।।	अनुभव योगें दोन्हीं जाण सम। नाहींचि विषम अणुभरी
५४२३२	सम	।।ज्ञा.गा.०६५१.०४।।	देह उच्च नीच आत्मा सर्व सम। मानिती विषम मंदमती
५४२३३	सम	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
५४२३४	सम	।।ज्ञा.गा.१०५९.०३।।	गुरुलिंग जंगम। त्यानें दाविला आगम। आधिव्याधि झाली सम। तेणें पावलों विश्राम रे
५४२३५	समंध	।।ज्ञा.गा.१०५१.११।।	ब्रह्मज्ञान जाहलें वोस। पहिले दु:खाचे दिवस। अंतीं जाले कासावीस। कामपाश समंध गा दादेनो
५४२३६	समंधा	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
५४२३७	समंधियाचा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
५४२३८	समंधु	।।ज्ञा.गा.०३७०.०२।।	ऋणाईत नव्हे हा निर्गुणासी समंधु। येणें परमबोधु बोधविला
५४२३९	समंधु	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
५४२४०	समंधु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
५४२४१	समग्र	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
५४२४२	समग्र	।।ज्ञा.गा.०४९३.०१।।	मी तूं प्रवृत्तीसी आलें। समग्र गिळिलें वासनेसी
५४२४३	समग्री	।।ज्ञा.गा.०१७१.०१।।	साध्य साधन श्रीहरि। जपमूळ जिव्हाग्रीं। ध्यान समग्री। हरिचरणीं लावावे
५४२४४	समचि	।।ज्ञा.गा.०६११.०४।।	पुण्य तेथें पाप समचि वर्तती। रात्रंदिन आथी जियेपरी
५४२४५	समजुनी	।।ज्ञा.गा.०७४४.०४।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या शरणा। समजुनी खुणा तटस्थ झालों
५४२४६	समजोन	।।ज्ञा.गा.०७३७.०३।।	फार किती सांगों सज्ञान तुम्हीं जन। अर्थ हा समजोन मौन्य धरा
५४२४७	समता	।।ज्ञा.गा.००८१.०४।।	सगुण निर्गुण समरस आहे। विरुळा येथ साहे समता बुद्धी
५४२४८	समता	।।ज्ञा.गा.०३७८.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवचितां। निवृत्ति समता सांगितलें

५४२४९	समता	।।ज्ञा.गा.०३८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आदिमध्य समता। सुखें पाहतां चढे हातां
५४२५०	समता	।।ज्ञा.गा.०३८२.०३।।	सूर्यप्रकाश मही घटमठीं समता। तैसा हा उभयतां बिंब एका
५४२५१	समता	।।ज्ञा.गा.०५३२.०२।।	ज्ञानी वसे विज्ञानी न दिसे। बिंबीं बिंब रसें समता शांति
५४२५२	समता	।।ज्ञा.गा.०९३०.०३।।	शांतता समता निवृत्ति उदारु। वर्षोनी उद्‌गारु देतु असे
५४२५३	समता	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
५४२५४	समता	।।ज्ञा.गा.१०५८.०४।।	समता कावडी रे समता कावडी रे। माजी नामामृत भरिलें आवडी रे
५४२५५	समता	।।ज्ञा.गा.१०५८.०४।।	समता कावडी रे समता कावडी रे। माजी नामामृत भरिलें आवडी रे
५४२५६	समताबुद्धी	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
५४२५७	समतुका	।।ज्ञा.गा.०१३५.०३।।	रकारा पुढें एक मकार मांडी कां। उतरसी समतुका शंभूचीया
५४२५८	समतुका	।।ज्ञा.गा.०४२५.०३।।	फुटतील पाय चालतील भिंती। मेरु मशक येती समतुका
५४२५९	समतुल्य	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
५४२६०	समतेज	।।ज्ञा.गा.०४४८.०५।।	सर्वांग समतेज ऐसा हा चोखडा। पाहतां चहूंकडा दिव्य तेज
५४२६१	समतेज	।।ज्ञा.गा.०४६७.०३।।	अंधकारपट नासला समतेज। रामरूपीं पैज दीपज्ञान
५४२६२	समतेजें	।।ज्ञा.गा.०३८१.०१।।	सांग सखिये बाई मज हें न कळे। कैसा हा अकळे समतेजें
५४२६३	समत्व	।।ज्ञा.गा.०४७७.०२।।	देहाचा दीप कीं समत्व पैं ज्योती। एकरूपें वाती सर्वांरूपीं
५४२६४	समत्व	।।ज्ञा.गा.०६०१.०२।।	जरी भिन्नभेद तरी सर्वज्ञत्व। कासया समत्व नाम त्यासी
५४२६५	समत्वासी	।।ज्ञा.गा.०६१०.०१।।	कळिकेमाजीं ज्योती समत्वासी आली। तेचि सामावली दृष्टि ब्रह्मीं
५४२६६	समत्वें	।।ज्ञा.गा.०६१८.०४।।	समत्वें इहींचि जाण जन्म घरीं। आथी इयेपरी तिन्हींजेसु
५४२६७	समदृष्टि	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये

५४२६८	समदृष्टी	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
५४२६९	समपण	।।ज्ञा.गा.०३८०.०१।।	सखी म्हणे बाई समपण तें कैसें। येरी म्हणे देश हिंडूं नको
५४२७०	समबुद्धि	।।ज्ञा.गा.००६२.०२।।	समबुद्धि घेतां समान श्रीहरि। शम दमा वैरी हरि झाला
५४२७१	समबुद्धि	।।ज्ञा.गा.०५३५.०२।।	देखिला गे माये अलक्ष लक्षितां। शांति पक्षवाता समबुद्धि
५४२७२	समबोध	।।ज्ञा.गा.०४५१.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति तुष्टला। सर्वांगें दिधला समबोध
५४२७३	समब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.०३७९.०३।।	चपळता सांगों उष्णता घोटी। घोटूनियां होटी समब्रह्मीं
५४२७४	समभाव	।।ज्ञा.गा.१०१९.०४।।	ज्ञानदेवीं समभाव त्रिगुणी नाहीं ठाव। आपेंआप राणीव साईखडिया
५४२७५	समभावें	।।ज्ञा.गा.०६५१.०१।।	कासया प्रतिष्ठा व्यर्थ मानितोसी। सर्वत्र धरिसी समभावें
५४२७६	समभावें	।।ज्ञा.गा.०७४६.०४।।	ज्ञानदेव नयन धरितां समभावें। सोहं स्वरूप भावें लाधलेंसे
५४२७७	समयातें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०१।।	आचारचक्रीं निवणें मांडिलें कैसा डेरिया उपचार केला। तिन्ही संयोगें गोमटें घुसळण रविबजो मेरु वो। तेणें आणिलें समयातें तेथें गुरुवचन लाधलें निरुतें वो
५४२७८	समयीं	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
५४२७९	समयोग	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
५४२८०	समरशीं	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
५४२८१	समरस	।।ज्ञा.गा.००५८.०२।।	तृण अग्निमेळें समरस झालें। तैसें नामें केलें जपतां हरि
५४२८२	समरस	।।ज्ञा.गा.००८१.०४।।	सगुण निर्गुण समरस आहे। विरुळा येथ साहे समता बुद्धी
५४२८३	समरस	।।ज्ञा.गा.०३८१.०३।।	येरी म्हणे वाजट झाली हो पुराणें। समरस जाणें कोणे घरीं
५४२८४	समरस	।।ज्ञा.गा.०३८९.०४।।	चेतवितें कोठें गुंफलें सगुण। निर्गुणीं पैं गुण समरस
५४२८५	समरस	।।ज्ञा.गा.०४५०.०६।।	निवृत्तीचा शिष्य ज्ञानदेवीं भाष्य। शांति समरस बोध उतरे
५४२८६	समरस	।।ज्ञा.गा.०४९१.१४।।	करीं वो कांकण शिरीं बासिंग दाखडाव्या पंढरपुरासी गयो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु त्याचे चरणीं समरस गयो
५४२८७	समरस	।।ज्ञा.गा.०६३२.०५।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। झाला समरस परब्रह्म

५४२८८	समरस	।।ज्ञा.गा.०६४०.०२।।	भास तोही नासताहे कैचें निराकाश। सर्वीं समरस परब्रह्म
५४२८९	समरस	।।ज्ञा.गा.०७१७.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। ब्रह्मीं समरस होऊनि गेला
५४२९०	समरसल्या	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
५४२९१	समरसा	।।ज्ञा.गा.०८०८.०२।।	निळा रंग देखें सर्वांचें देखणीं। चैतन्य भुवनीं समरसा
५४२९२	समरसीं	।।ज्ञा.गा.०४४७.०३।।	द्रष्टयाचिये दीप्तीं दृश्यचि न दिसे। समरसीं भासे तेज त्याचें
५४२९३	समरसीं	।।ज्ञा.गा.०४५३.०५।।	विकृति विवर प्रकृति साचार। तत्त्वाचा निर्धार समरसीं
५४२९४	समरसीं	।।ज्ञा.गा.०४६०.०५।।	देते घेते जीवें नुरेचि शेखीं। शिवमय खोपी समरसीं
५४२९५	समरसीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
५४२९६	समरसीं	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
५४२९७	समरसुनी	।।ज्ञा.गा.०५२३.०२।।	तेज दीप्तीं आत्मा इंद्रियां प्रकाशी। समरसुनी ग्रासी दिव्य तेजें
५४२९८	समरसें	।।ज्ञा.गा.००९४.०१।।	समरसें घटु विराला विनटु। एकरूपें पाटु गेला सांगसी
५४२९९	समरसें	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
५४३००	समरसें	।।ज्ञा.गा.०२३७.०४।।	तत्त्वपणाचेनि समरसें। तेथें पुरोनी उरे तें शेष। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। गगनीं नक्षत्र पडे नुरेचि तेथ रेख रया
५४३०१	समरसें	।।ज्ञा.गा.०२५५.०४।।	मन एकतत्त्वीं करीं वो चित्त दृढ धरीं वो। तयामाजीं न विसंबे कांहीं वो। ऐसा गोरसु चोखटु मोलेंवीण येतसे फुकटु। यासी न वेंचे कांहीं चित्त बैसे समरसें ठाईं वो
५४३०२	समरसें	।।ज्ञा.गा.०४५७.०६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेह
५४३०३	समरसें	।।ज्ञा.गा.०४५८.०४।।	गुरुलिंगीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
५४३०४	समरसें	।।ज्ञा.गा.०४५९.०४।।	नानातेजीं भासे प्रपंचीं प्रकाशे। विरुळा समरसें ध्याये त्यासी
५४३०५	समरसें	।।ज्ञा.गा.०४६४.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान ध्येय ध्याता हरि। समरसें श्रीहरि तत्त्व जालें
५४३०६	समरसें	।।ज्ञा.गा.०४६९.०२।।	चित्तवृत्तिचिया आदिमध्य अंतीं। रूपींरूप आनंदी समरसें
५४३०७	समरसें	।।ज्ञा.गा.०७७७.०१।।	परेचे शिखरावरी वस्ती माझी झाली। समरसें विराली मज माझी

५४३०८	समरसें	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
५४३०९	समरसें	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
५४३१०	समरसें	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
५४३११	समरसोनी	।।ज्ञा.गा.०९५४.०३।।	सर्वी सर्वरस समरसोनी आहे। उभारूनी बाहे वेद सांगे
५४३१२	समरसोनी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१३।।	मन पवन समरसोनी। ब्रह्मरंध्रीं लीन होउनी। हा अभिमान वाहोनी। जालेपणीं फुंजती
५४३१३	समर्थ	।।ज्ञा.गा.००५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरि माझा समर्थ। न करावें अर्थ उपनिषदां
५४३१४	समर्थ	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
५४३१५	समर्थ	।।ज्ञा.गा.०२२९.०४।।	तयामाजीं असतां न दिसे बाप। समर्थ थोर तुझी माव रे
५४३१६	समर्थ	।।ज्ञा.गा.०२७४.०३।।	देठीं गुंफलिया फुलें डाळलिया आहाच तंव काहीं न दिसे रे। परी घ्राणा इंद्रियांच्या अंगसुखा समर्थ कोण असे रे गोंवळा
५४३१७	समर्थ	।।ज्ञा.गा.०५६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु देहेंवीण आलंगिला। तो समर्थ माल्हाथिला बाईये वो
५४३१८	समर्थ	।।ज्ञा.गा.०५७३.०१।।	समर्थ सोयरा बोळावा केला। परी मार्गु गमला सुखाचा बाईये
५४३१९	समर्थ	।।ज्ञा.गा.०६२८.०५।।	पतितपावन कृपाळ समर्थ। देताती पुरुषार्थ चारी दिना
५४३२०	समर्थपणें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
५४३२१	समर्थाचा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
५४३२२	समर्थाची	।।ज्ञा.गा.०३२२.१४।।	समर्थाची लेकी परी मी संतांची पोसणी । विमानीं बैसोनि जाते देखा
५४३२३	समर्थाचे	।।ज्ञा.गा.०२१६.०३।।	समर्थाचे पायीं भोजन जालें। पंचामृत घेतलें धणीवरी
५४३२४	समर्थाचे	।।ज्ञा.गा.०२९६.०२।।	समर्थाचे अंगीं पडले अवचिती। तुम्हां ऐसी किती चाळविली

५४३२५	समर्थाचें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
५४३२६	समर्थाचेनि	।।ज्ञा.गा.०१७६.०३।।	समर्थाचेनि वचनें तरणोपाय होय। पाहे दारिद्र्य जाय स्मरणमात्रें
५४३२७	समर्थासी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०२।।	तुझें तुज देवा सांगतां निकें। समर्थासी केवीं बोलावें रंकें
५४३२८	समर्थु	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
५४३२९	समर्थु	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
५४३३०	समर्पिले	।।ज्ञा.गा.१०५६.०४।।	आत्मनैवेद्य समर्पिले। ब्रह्मानंदीं मग वंदिलें। ज्योतिर्लिंग मग ध्याईलें। ज्ञानदेवा हृदयीं
५४३३१	समर्पिलें	।।ज्ञा.गा.०९९९.२०।।	ऐकें तूं मदालसे मज बोध आत्मारामीं। ऐकतां वो उपदेश बहुत संतोषलों उर्मी। प्रेमामृत जीवनकळा वोल्हावतु असे धर्मी। नि:शेष विषये वो ते समर्पिलें परब्रह्मीं
५४३३२	समवर्णु	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भीं समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
५४३३३	समसरिसा	।।ज्ञा.गा.०३९४.०५।।	ऐशापरी तुम्हां समसरिसा जालों परी तो नामें वोळखीजे। मी तो बाळ कीं मी तो वृद्ध ऐसें अनन्यपणें लोण कीजे रया
५४३३४	समसाटी	।।ज्ञा.गा.१०७४.०४।।	सोइरीक पडिपाडे समसाटी। मी वो बैसलें तयाचे पाठी
५४३३५	समसाठीं	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
५४३३६	समसुख	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निववीजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
५४३३७	समसुख	।।ज्ञा.गा.०९२५.०३।।	विषयाचें समसुख बेगडाची बाहुली। अभ्राची साउली जाईल लया
५४३३८	समसुखें	।।ज्ञा.गा.०६७९.०१।।	समसुखें शेजे निजोनियां काज। साधिलेंसे बिज निवृत्तिरायें
५४३३९	समसुखेंवीण	।।ज्ञा.गा.००६०.०१।।	समाधी हरीची समसुखेंवीण। न साधेल जाण द्वैतबुद्धी

५४३४०	समसेज	।।ज्ञा.गा.००९५.०२।।	सामान्यत्व हरि समसेज करी। चित्त वित्त घरीं हरिपाठें
५४३४१	समस्त	।।ज्ञा.गा.०३०९.०१।।	सगुण अंबुला निर्गुण पैं जाला । घराचार समस्त बुडविला
५४३४२	समस्त	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
५४३४३	समस्त	।।ज्ञा.गा.१०५१.०१।।	सभा समस्त साधुसंतांची। महामुनी विरक्तांची। पंडित पाठक ज्ञानियांची। समस्तांची विनवणी
५४३४४	समस्त	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
५४३४५	समस्तांची	।।ज्ञा.गा.१०५१.०१।।	सभा समस्त साधुसंतांची। महामुनी विरक्तांची। पंडित पाठक ज्ञानियांची। समस्तांची विनवणी
५४३४६	समस्तु	।।ज्ञा.गा.०३०८.०१।।	अंबुला विकून घेतली वस्तु। घराचार समस्तु बुडविला
५४३४७	समा	।।ज्ञा.गा.०४७६.०२।।	माय सांग आम्हां कोण सुख ब्रह्मा। तुम्हां आम्हां समा कोण्या रूपें
५४३४८	समागमाचें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०८।।	ज्ञानेश्वरानें प्रतिपादिलें। कीं मृत्यूस अमृत्युपण आलें। समागमाचें फळ आपुलें। प्राप्त आम्हां
५४३४९	समागमे	।।ज्ञा.गा.०४३९.०५।।	गेलियावीण तीर्थ सांपडे । उपमेरहित परिस जोडे। किंवा समागमे घडे। सद्‌गुरुचा
५४३५०	समागमें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
५४३५१	समाधान	।।ज्ञा.गा.०००९.०५।।	गुरुकुळस्वामिया गणपति । ज्ञानेश्वराची मंगळमूर्ति । तुझिया कृपेनें तटस्थ पावती । समाधान
५४३५२	समाधान	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
५४३५३	समाधान	।।ज्ञा.गा.००६०.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य रमलें समाधान। हरीचें चिंतन सर्वकाळ
५४३५४	समाधान	।।ज्ञा.गा.००७७.०३।।	ज्ञानेसहित ज्ञान विज्ञानें धन। वृत्तींचें समाधान निवृत्ति करी
५४३५५	समाधान	।।ज्ञा.गा.०१३०.०१।।	सकळ धर्मांचें कारण। नामस्मरण हरिकीर्तन। दया क्षमा समाधान। संतजन साधिती
५४३५६	समाधान	।।ज्ञा.गा.०१४४.०३।।	नित्य सत्य समाधान। निर्मळ करावें मन। नित्य तयासी नारायण। वैकुंठवास करील
५४३५७	समाधान	।।ज्ञा.गा.०३१९.०५।।	मला पोताशी धलिलें माझें समाधान केलें । निवृत्तीचे कृपें सुख हें ज्ञानदेवा लाधलें
५४३५८	समाधान	।।ज्ञा.गा.०३३६.०२।।	मन निवालें समाधान जालें। कृष्णरूपें बोधलें मन माझें
५४३५९	समाधान	।।ज्ञा.गा.०४९५.०२।।	देहबळी देउनी साधिलें म्यां साधनीं। यानें समाधान मज जोडलें वो माये

५४३६०	समाधान	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
५४३६१	समाधान	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे
५४३६२	समाधान	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
५४३६३	समाधानबोधु	।।ज्ञा.गा.०९१९.०२।।	हरीचें सुख गीतीं गातां। समाधानबोधु रे
५४३६४	समाधानबोधु	।।ज्ञा.गा.०९१९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे। आठवितां समाधानबोधु रे
५४३६५	समाधाना	।।ज्ञा.गा.०९१९.०१।।	सुखा शृंगार सुहावा। मिरवतो हरि समाधाना बोधु रे
५४३६६	समाधानाच्या	।।ज्ञा.गा.००१०.०२।।	तोडर घंटा विविध विमळा । समाधि समाधानाच्या स्थळां । निर्विकार निर्गुण निर्मळा । सार तूंचि
५४३६७	समाधि	।।ज्ञा.गा.००१०.०२।।	तोडर घंटा विविध विमळा । समाधि समाधानाच्या स्थळां । निर्विकार निर्गुण निर्मळा । सार तूंचि
५४३६८	समाधि	।।ज्ञा.गा.००७४.०६।।	ज्ञानदेवा प्रमाण निवृत्तिदेवीं ज्ञान। समाधि संजीवन हरिपाठ
५४३६९	समाधि	।।ज्ञा.गा.००७६.०३।।	ज्ञानदेव गीतीं निशाणी नाम। समाधि संजीवनी तारक हरि
५४३७०	समाधि	।।ज्ञा.गा.००९७.०१।।	समाधि साधन संजीवन नाम। शांति दया सम सर्वांभूतीं
५४३७१	समाधि	।।ज्ञा.गा.००९८.०३।।	समाधि विधान हरिपाठगुण। उगियाची मौन असिजे रया
५४३७२	समाधि	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्मे समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
५४३७३	समाधि	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्‌गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
५४३७४	समाधि	।।ज्ञा.गा.०४५८.०५।।	दत्तचित्तवृत्ति ज्ञेयज्ञानकळा। समाधि सोहळा विष्णुरूपीं
५४३७५	समाधि	।।ज्ञा.गा.०८३९.०५।।	निवृत्तिचरणींची रजधुळी। भरून घेतली होती झोळी। ज्ञानेश्वराची समाधि सकळी। उदय झाली
५४३७६	समाधि	।।ज्ञा.गा.०८४१.०२।।	धाले पूर्णपदीं समाधि लक्षितां। क्षुधा चाड चिंता नाहीं नाहीं
५४३७७	समाधिचा	।।ज्ञा.गा.०४३१.०५।।	जागृति स्वयंभ दिसे। निजलिया प्रकाशें। कैसा समाधिचा विलासे। संपादिला
५४३७८	समाधिसुख	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतीगर्भी समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
५४३७९	समाधी	।।ज्ञा.गा.००६०.०१।।	समाधी हरीची समसुखेंवीण। न साधेल जाण द्वैतबुद्धी
५४३८०	समाधी	।।ज्ञा.गा.०११३.०४।।	ज्ञानदेवीं माळा केली। सुखाची समाधी साधिली। जिव्हा उच्चारणीं केली। अखंड हरिनाम
५४३८१	समाधी	।।ज्ञा.गा.०२४६.१२।।	म्हणे ज्ञानदेव योगी जालासे नर। निवृत्तिप्रसादें समाधी सर्वगत स्थिर
५४३८२	समाधी	।।ज्ञा.गा.०२४९.०४।।	ज्ञानदेवीं समाधी स्थान पैं विठ्ठल। अवघा चित्तीं सांडल हारपला
५४३८३	समाधी	।।ज्ञा.गा.०३९१.२६।।	ऐक्य जालें तेथें नित्य दिवाळी। सहज समाधी तेथें कायसी रे टाळी

५४३८४	समाधी	।।ज्ञा.गा.०५०१.०२।।	समाधी ध्यान निजध्यासीं आरुढलें। तंव अवघेंचि पारुषलें अभावा वो माय
५४३८५	समाधी	।।ज्ञा.गा.०६४८.०३।।	सहज ज्ञानेश्वरी अखंड समाधी। ग्रासुनी उपाधि राहियला
५४३८६	समाधी	।।ज्ञा.गा.०९३७.०१।।	नित्यता समाधी असोनि पैं साधी। मायेची शुद्धि पुसे रया
५४३८७	समाधी	।।ज्ञा.गा.०९३७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि नित्यता समृद्धि। जीवशिवबुद्धि समाधी त्याची
५४३८८	समाधी	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
५४३८९	समाधी	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
५४३९०	समाधी	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
५४३९१	समाधी	।।ज्ञा.गा.१०५३.०५।।	जप तप वृत्तिसहित। निवृत्ति होईन निश्चित। समाधी बैसेन एकतत्त्व। मुखीं मात नामाची
५४३९२	समाधी	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
५४३९३	समाधी	।।ज्ञा.गा.१०५४.१६।।	ज्ञानदेवें घेतलें दान। हृदयीं धरूनीयां ध्यान। समाधी बैसला निर्वाण। कथा कीर्तन करितु
५४३९४	समाधीचें	।।ज्ञा.गा.०११४.०१।।	समाधीचें साधन। तें रामनाम चिंतन । चित्ता सुखसंपन्न। हर्ष जीवनीं केला
५४३९५	समाधीचें	।।ज्ञा.गा.०१४३.०२।।	हेंचि तारक पाठांतर। नित्य समाधीचें घर। शिव शंभूसी निरंतर। जपमाळ सर्वदा
५४३९६	समाधीचें	।।ज्ञा.गा.०४६३.०३।।	समाधीचें रूप रूपासी आलें काह्या। पसरुनी बाह्या देती क्षेम
५४३९७	समाधीचेनि	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
५४३९८	समाधीच्या	।।ज्ञा.गा.००९४.०३।।	मनाच्या भोवनीं समाधीच्या ध्यानीं। चिंतिला पद्मासनीं आत्मराजु
५४३९९	समाधीजीवन	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
५४४००	समाधीस	।।ज्ञा.गा.०११२.०५।।	ज्ञानदेवीं पाहिलें। हरिनाम साधुनी घेतलें। तें समाधीस केलें। पुष्पशयनीं आसन
५४४०१	समाधीस	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी
५४४०२	समाधीसी	।।ज्ञा.गा.००१४.०४।।	ज्ञानदेवीं जप केला । हरि समाधीसी साधिला । हरिमंत्रें प्रोक्षिला । सर्व संसार निधरिं

५४४०३	समाधीसी	।।ज्ञा.गा.०३५१.०३।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार संपादिलें। ध्यान धारणा आसन मुद्रा कैसें समाधीसी आलें
५४४०४	समान	।।ज्ञा.गा.००६२.०२।।	समबुद्धि घेतां समान श्रीहरि। शम दमा वैरी हरि झाला
५४४०५	समान	।।ज्ञा.गा.००८१.०५।।	जंववरी समान शांति बुद्धि हे ठेली। तंववरी ये भुली बोली कैसी घडे
५४४०६	समान	।।ज्ञा.गा.००९५.०१।।	सर्वत्र समान भावयुक्त पूर्ण। धृति धारणा धन वर्ते जया
५४४०७	समान	।।ज्ञा.गा.०२०८.०२।।	तो हा विठोबा निधान। ज्याचें ब्रह्मादिकां ध्यान। पाउलें समान। विटेवरी शोभती
५४४०८	समान	।।ज्ञा.गा.०२१८.०१।।	पातेजोनि खेंवासी आणिलें। येणें आपणिया समान मज केलें गे माये
५४४०९	समान	।।ज्ञा.गा.०४७७.०४।।	समान निघोट क्षेमत्वें अवीट। श्रीगुरुने वाट सांगितली
५४४१०	समान	।।ज्ञा.गा.०६५१.०३।।	अणुरेणु तृण काष्ठादि पाषाण। सर्वत्रीं समान आत्मा तोचि
५४४११	समान	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
५४४१२	समान	।।ज्ञा.गा.०७४९.०२।।	धाले पूर्वपदीं समान लक्षिती। क्षुधा चाड चित्तीं नाहीं नाहीं
५४४१३	समान	।।ज्ञा.गा.०७६८.०३।।	समान जैसा अर्क स्थिरचर एकला। आत्मा हा संचरला तैशापरी
५४४१४	समान	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
५४४१५	समानपदीं	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
५४४१६	समाप्ति	।।ज्ञा.गा.०४५१.०२।।	गिळिला प्रपंच समाप्ति इंद्रियां। वैष्णवीं हे माया बिंबाकार
५४४१७	समाप्ति	।।ज्ञा.गा.०५२८.०३।।	नेणों धूर्ति मूर्ति कैंची हे प्रवृत्ति। कृष्णेंचि समाप्ति सर्व करूं
५४४१८	समाप्ती	।।ज्ञा.गा.००५३.०२।।	कापुराची वाती उजळली ज्योती। ठायींच समाप्ती झाली जैशी
५४४१९	समाप्ती	।।ज्ञा.गा.०९५७.०३।।	सांडीं तूं रे जाती होई रे विजाती। येणें रूपें समाप्ती प्रपंचाची
५४४२०	समाप्ती	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
५४४२१	समाय	।।ज्ञा.गा.०२६१.०३।।	मज शृंगारा का वो तया जोगी। पुढती अंग न समाय अंगीं। या मना पासोनी पढिये तो गोंवळु। तोचि तो जिव्हारीं भोगीन गे माये

५४४२२	समाय	।।ज्ञा.गा.०३४१.०२।।	काय सांगूं माय त्रिभुवन धाय। पाहतां न समाय नाना रूपीं
५४४२३	समाय	।।ज्ञा.गा.०४९९.०५।।	न समाय लेववितां लेईजे कैसेनि। निरंजन अंजनीं लेईले वो माय
५४४२४	समाये	।।ज्ञा.गा.०२१३.०३।।	पंढरीचें पीक न समाये अंबरीं। तें शेत सोकरी पुंडलिकु
५४४२५	समाये	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
५४४२६	समाये	।।ज्ञा.गा.०३८५.०२।।	ऐक सखिये पुससी बाईये। परब्रह्म समाये पुंडलिका
५४४२७	समाये	।।ज्ञा.गा.०६३४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सगुणीं न समाये। निर्गुणीं दिसताहे जनवन
५४४२८	समाये	।।ज्ञा.गा.०९५७.०१।।	आपीं आप माये तेजीं तेज समाये। पवनीं पवन माये पृथ्वी जाये
५४४२९	समाविन	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
५४४३०	समावेश	।।ज्ञा.गा.०९०५.०३।।	म्हणोनि मन समावेश करणें। तुझें तुजमाजीं घालणें। येणें तुज अळंकारणें। मध्यमणी। मन चतुष्टय पदीं पदक। तेंचि बैसका चोखट। मन मनीं रुतलें ठेलें। आवडीचेनि अभ्यासें कोंदलिया दाही दिशा। म्हणोनि प्रीति धरीं सगुणीं रया
५४४३१	समी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
५४४३२	समी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
५४४३३	समीप	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
५४४३४	समीप	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
५४४३५	समीप	।।ज्ञा.गा.०४५९.०३।।	आत्मा आत्मरूप परमात्मा समीप। कोटि कोटिरूप एकलेंचि दिसे
५४४३६	समीप	।।ज्ञा.गा.०९५२.०४।।	ज्ञानदेवा रूप बिंबोनी समीप। प्रपंच दुःखरूप सुख जालें
५४४३७	समीर	।।ज्ञा.गा.०५२३.०१।।	लवण पवन जळापासाव धीर। पावन समीर रवी तया
५४४३८	समु	।।ज्ञा.गा.०९४७.०३।।	नाहीं तें सन्मान विकृति उपरमु। त्या दिपीं दीप समु शेजेबाजे
५४४३९	समुद्र	।।ज्ञा.गा.०८९५.०५।।	जंववरी तंववरी समुद्र करी गर्जना। जंव अगस्ती ब्राह्मणा देखिलें नाहीं बाप
५४४४०	समुद्र	।।ज्ञा.गा.१०५६.०१।।	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां
५४४४१	समुद्र	।।ज्ञा.गा.१०८४.०३।।	मृगजळें सागर भला। डोंगरे ओणवा विझविला। समुद्र तान्हेला जीवनालागीं

५४४४२	समुद्रीं	।।ज्ञा.गा.०४३२.०४।।	जैसें पर्वतदरीचे वोघ। समुद्रीं निघाले सैंघ। तैसें तुझियानें जग। मुक्त जालें
५४४४३	समुद्रींची	।।ज्ञा.गा.०४६८.०२।।	जंववरी भुली तंववरी बोली। समुद्रींची खोली विरळा जाणे
५४४४४	समुद्रीचें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
५४४४५	समुळीं	।।ज्ञा.गा.०२१३.०५।।	उचलूनि पेंडी कासिया समुळीं। मग पुण्यकाळीं ओलवले
५४४४६	समूळ	।।ज्ञा.गा.०१८४.०२।।	आलिंगनीं सुख वाटे। प्रेम चिदानंदीं घोटे। हर्षे ब्रह्मांड उतटें। समूळ उठे मीपण
५४४४७	समूळ	।।ज्ञा.गा.०४३४.०१।।	योगभ्रष्टाचें वर्णन। जिये समूळ पाहिलें ज्ञान। वस्तू वस्तूचि म्हणोन। मौन्य जालें
५४४४८	समूळ	।।ज्ञा.गा.०४४८.०३।।	ॐकाराचें बीज समूळ मातृकीं। दिसे लोकां लोकीं एकतत्त्वीं
५४४४९	समूळ	।।ज्ञा.गा.०४८२.०२।।	अहंता समूळ करावा कीं त्याग। काम क्रोध मांग शिवूं नये
५४४५०	समूळ	।।ज्ञा.गा.०६०४.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानेश्वर चूळ। भरियेली समूळ न त्यागितां
५४४५१	समूळ	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
५४४५२	समूळ	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
५४४५३	समूळ	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्भस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
५४४५४	समूळ	।।ज्ञा.गा.१०२१.०३।।	उरी नाहीं तुज। मजसी मांडिलें जुंझ। जुंझी अहंकार ढळे। कल्पना समूळ गळे। गळतां गळतां पाहिली। कान्होबा चरणीं राहिली। कान्होबा पाहे दिठीं। तुज मज पडिली मिठी रे पोरा
५४४५५	समूळ	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
५४४५६	समूळची	।।ज्ञा.गा.०६४१.०२।।	पर्जन्याच्या धारा भूमिवीण पडे। जेथें बुद्धि उडे समूळची
५४४५७	समूळवरी	।।ज्ञा.गा.०८३८.०४।।	ते दृष्टि अणुभरी। इकडे पाहे समूळवरी। तो जडजीव करी। रक्षण बापा
५४४५८	समृद्धि	।।ज्ञा.गा.०९३७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि नित्यता समृद्धि। जीवशिवबुद्धि समाधी त्याची
५४४५९	समे	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्में समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
५४४६०	समेळीं	।।ज्ञा.गा.०७४४.०३।।	जागृतीच्या ठायीं निजतो सहस्रदळीं। बिंदूच्या समेळीं उच्चार होतो

५४४६१	समो	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
५४४६२	समोखिलिये	।।ज्ञा.गा.०२५०.०६।।	ऐसी पळत पळत गेलिये, कान्होने मोहिलिये। माझी मीचि जालिये मग मी समोखिलिये गो
५४४६३	समोर	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
५४४६४	समोर	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
५४४६५	सम्यका	।।ज्ञा.गा.०३८३.०२।।	सखी म्हणे एका दुजी म्हणे अनेकां। अनेकीं सम्यका गुरुगम्य
५४४६६	सम्यक्	।।ज्ञा.गा.०३८४.०१।।	सम्यक् करीं शांति बैसें एके पातीं। क्षमेसी निवृत्ति वाड करीं
५४४६७	सम्यक्	।।ज्ञा.गा.०४५८.०४।।	गुरुलिंगीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
५४४६८	सये	।।ज्ञा.गा.०२०२.०१।।	तत्त्वें तत्त्व धरी कोहंभाव होकरी। सोहं सोहं करी कोण सये
५४४६९	सये	।।ज्ञा.गा.०२६५.०२।।	काय करुं सये सांवळें गोंवित। आपेंआप लपत मन तेथें
५४४७०	सये	।।ज्ञा.गा.०२७२.०२।।	जीवें अनुसरलिये अझुनी कां नये। वेगीं आणावा तो सये प्राणु माझा
५४४७१	सये	।।ज्ञा.गा.०२७३.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सये। सेजारासी नये काय करूं
५४४७२	सये	।।ज्ञा.गा.०२८६.१०।।	बाप रखुमादेविवरु माझे मानसींचा होये। तयालागीं सये मी जागी सुती
५४४७३	सये	।।ज्ञा.गा.०३२९.०३।।	हिरियाची खाणी दिव्य तेज मणी । सांपडला अंगणीं सये मज
५४४७४	सये	।।ज्ञा.गा.०३८५.०१।।	ममता पुसे सये शिवींजिवा ठाये। पूर्णता पान्हाये कोणे घरीं
५४४७५	सये	।।ज्ञा.गा.०३८६.०३।।	उपरती साधी प्रपंचीं अवघी। गुणें गुण उद्‌बोधी शेजे सये
५४४७६	सये	।।ज्ञा.गा.०४४६.०२।।	काय करूं सये कैसा हा देव। माझा मज भाव एकतत्त्वीं
५४४७७	सये	।।ज्ञा.गा.०४५८.०२।।	काय करूं सये कोठें गेला हरि। देहीं देह मापारी हरि जाला
५४४७८	सये	।।ज्ञा.गा.०५६२.०१।।	एकांतीचें गुज पुसों गेलिये सये। मी माझी नाहीं त्यासी कीजे वो काये
५४४७९	सये	।।ज्ञा.गा.०६९२.०१।।	मजमाजीं पाहतां मीपण हरपलें। ठकलेंचि ठेलें सये मन माझें
५४४८०	सये	।।ज्ञा.गा.०९१०.०२।।	पढियंते बाईये गुणेंवीण हातां नये। साचेवीण सये तेथें आवडी कैंची
५४४८१	सये	।।ज्ञा.गा.०९१८.०१।।	चातकाचें जिवन घनु। तरी तो सये एकाधिनु। आला वेळु भुलावणु। जैसा नलिनिसी नाहीं भानु
५४४८२	सये	।।ज्ञा.गा.०९५४.०४।।	ज्ञानदेव निर्जी निजोनी सहज। देहींचा निर्लज्ज रुसला सये
५४४८३	सर	।।ज्ञा.गा.०४११.०२।।	सर सर ये परता गणाचिया गुणा । निजसुखनिधाना तूंचि एकु

५४४८४	सर	।।ज्ञा.गा.०४११.०२।।	सर सर ये परता गणाचिया गुणा । निजसुखनिधाना तूंचि एकु
५४४८५	सर	।।ज्ञा.गा.११०४.०५।।	ज्ञानराज म्हणे निवृत्तीची सर। त्याचा कर माथां तेव्हां कळे
५४४८६	सरत	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
५४४८७	सरता	।।ज्ञा.गा.०१७२.०४।।	कृपा होईल भगवंताची। तरणोपाय सव्यसाची। येरझार चुकेल जन्माची। सरता होशिल वैकुंठ
५४४८८	सरता	।।ज्ञा.गा.०९४८.०२।।	गुरुगम्य सत्ता शिष्य होय सरता। पूर्णी पूर्ण हातां ब्रह्म येत
५४४८९	सरता	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
५४४९०	सरतारे	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
५४४९१	सरती	।।ज्ञा.गा.०६७१.०३।।	पांचाहुनी परती मी जाहालिये निवृत्ती। चिदानंदीं सरती स्वरूपीं वो माये
५४४९२	सरते	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
५४४९३	सरतें	।।ज्ञा.गा.०९०१.०४।।	त्रिपुटिसी वर्ते। वैकुंठ सरतें। प्रेमेंविण भरितें। कैसें येत
५४४९४	सरला	।।ज्ञा.गा.०९३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नव्हताचि पैं जाला। होऊनियां फावला फावो सरला गे माये
५४४९५	सरलिया	।।ज्ञा.गा.०४८६.०३।।	भिंत नाहीं काय चित्र लिहो। चित्र सरलिया तया नाहीं ठावो जी देवा
५४४९६	सरली	।।ज्ञा.गा.०२४६.०१।।	उठिं उठिं गोपाळा उघडी स्वरूपलोचना। सरली अविद्या राती उदयो जाला रविकिरणा
५४४९७	सरले	।।ज्ञा.गा.०२४६.०३।।	प्रबोधपाहाट जाली सरले त्रिविध तमरज। गुरुकृपेचा अरुणोदय पहा सुरंग सुतेज
५४४९८	सरले	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो

५४४९९	सरलें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
५४५००	सरलें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
५४५०१	सरलें	।।ज्ञा.गा.०५२१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काज सरलें संसारीं। चारीही मापारी गिळूनि ठेलों
५४५०२	सरलें	।।ज्ञा.गा.०६९७.०७।।	तेथ बिंब प्रतीबिंब भान। सरलें ज्ञानविज्ञान। हाचि नवलाव जाण तये ठायीं
५४५०३	सरळ	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
५४५०४	सरळ	।।ज्ञा.गा.०१५९.०३।।	गरुड टकयाचे भार। मृदंग वाजती सरळ। तेथें आपण गोपाळ। भक्तांमाजीं खेळतसे
५४५०५	सरळ	।।ज्ञा.गा.०३८०.०३।।	त्रिपुटीं झोंबों नको मायावी सकळ। अवघा सरळ हरि आहे
५४५०६	सरळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
५४५०७	सरळा	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
५४५०८	सरळीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.०५।।	चरणकमळीं कमळा। कैसी विराजली बाळा। तेथें जाला एकवळा कमळीं कमळा। ध्वजवज्र अंकुश रेखा। चरणीं वोळलीं पीयुषा। नखें सरळीं देखा। काळेपणाचेनि गे माये
५४५०९	सरसा	।।ज्ञा.गा.०१५३.०३।।	देवधर्म जोडेल ऐसा। न करी भूतमात्रीं हिंसा। सर्वांभूतीं हरि सरसा। भावपूर्वक नमस्कारावा
५४५१०	सरसी	।।ज्ञा.गा.०३१४.०२।।	एकांतीचें सुख भोगी आपुलिया सरिसी । दोहींची सरसी गती झाली
५४५११	सरस्वतीचा	।।ज्ञा.गा.०००७.०१।।	सरस्वतीचा गणाधीशा । महामतीचा पूर्ण प्रकाशा । रिद्धिसिद्धिचा जगदीशा । पूजूं आतां
५४५१२	सरा	।।ज्ञा.गा.०२६१.०२।।	मज करा कां वो माये कांहीं एक। जेणें करणें ठाके अशेख। सरा कां वो मज आडुनि पाहों द्या। आपुलें मुख गे माये

५४५१३	सरा	।।ज्ञा.गा.०४३४.०५।।	निवृत्ति निरंजनाचा सरा। कैसा वोसंडला अंबरा। सुख पावोनि ज्ञानेश्वरा। ब्रह्म केलें
५४५१४	सरिता	।।ज्ञा.गा.०१५७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच हरिभक्ता जन्म होती
५४५१५	सरिता	।।ज्ञा.गा.०१७७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच जन्मा येती हरीचे दास
५४५१६	सरिता	।।ज्ञा.गा.०१७८.०४।।	ज्ञानदेव बोले अमृत सरिता। सर्वां घटीं पुरता हरि नांदे
५४५१७	सरिता	।।ज्ञा.गा.०६१३.०१।।	सरिता येऊनियां चढती ब्रह्मगिरी। परी ज्ञानी न धरी जन्म कांहीं
५४५१८	सरिता	।।ज्ञा.गा.०६९०.०४।।	सरिता ना संगम ओघ ना भ्रम। नाहीं क्रियाकर्म तैसें झालें
५४५१९	सरिता	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
५४५२०	सरिता	।।ज्ञा.गा.०८३८.०३।।	तें गगन स्वरूपाची सरिता। आदिपुरुषाची अलक्ष अवस्था। सुस्ति सुस्तावला कल्पांता । जागाचि नोहे
५४५२१	सरिता	।।ज्ञा.गा.०८९६.०२।।	आड ना विहिरी बावी ना पोखरणी। सरिता ना सागर कल्पतरु रानोरानीं
५४५२२	सरिता	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
५४५२३	सरिते	।।ज्ञा.गा.०७२०.०१।।	स्वरूपाचा पूर। गगन सरिते आला। देखणा बुडाला। देखतांची
५४५२४	सरितेमाजीं	।।ज्ञा.गा.०६३७.०३।।	सिंधु येऊनियां मिळे सरितेमाजीं। परी आत्मकाजीं क्रिया नको
५४५२५	सरिसा	।।ज्ञा.गा.००९२.०३।।	यापरी आगरु कृष्णनाम ठसा। ओतला सरिसा भाग्ययोगें
५४५२६	सरिसा	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
५४५२७	सरिसी	।।ज्ञा.गा.०३१४.०२।।	एकांतीचें सुख भोगी आपुलिया सरिसी । दोहींची सरसी गती झाली
५४५२८	सरिसी	।।ज्ञा.गा.०९७७.०१।।	पिंड निर्माण जीवकळा सरिसी। गति प्रवेशीं कैसी जाली
५४५२९	सरिसें	।।ज्ञा.गा.०२८४.०४।।	ऐसें अवस्थेचें पिसें लाविलेसें कैसें। चित्त नेलें आपणिया सरिसें गे माये। बाप रखुमादेविवरें लावियेलें पिसें। करुनी ठेविलें आपणिया ऐसें गे माये
५४५३०	सरिसें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपार्यी पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
५४५३१	सरिसें	।।ज्ञा.गा.०५३७.०२।।	तेणें केलें अनारिसें केलें अनारिसें। पाहों गेलें सरिसें हरपलें गे माये

५४५३२	सरिसें	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
५४५३३	सरिसें	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
५४५३४	सरी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०३।।	काशी अयोध्या अवंती कांची। मथुरा माया गोमती। ऐशीं तीर्थे इत्यादिकें आहेती। परी सरी न पवती पांडुरंगीं
५४५३५	सरी	।।ज्ञा.गा.०८०९.०२।।	स्थूळ देह सूक्ष्म कारणाचे वरी। महाकारण सरी चौथा देह
५४५३६	सरी	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
५४५३७	सरीसे	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
५४५३८	सरीसें	।।ज्ञा.गा.०७४४.०१।।	अव्यक्त मसुराकार पूर्वार्ध संचलें। लक्षा सरीसें झालें लक्षासी पैं
५४५३९	सरू	।।ज्ञा.गा.०८४०.०३।।	वैराग्य सुकृताचें सरू। कैसे झळकती सतारु। शेंदूर पारवे पक्षीवरु। कुंडलाकार
५४५४०	सरूं	।।ज्ञा.गा.११०७.०३।।	पांच पंचविस पाठि लागती आता कसा मागे सरूं?
५४५४१	सरे	।।ज्ञा.गा.००९०.०३।।	पाहाते निमते सरे हंसगती। हरीची पंगती जेऊं बैसो
५४५४२	सरे	।।ज्ञा.गा.०२७०.०१।।	निळिये निकरे कामधेनु मोहरे। निळेपणें सरे निळे नभीं
५४५४३	सरे	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
५४५४४	सरे	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
५४५४५	सरे	।।ज्ञा.गा.०५३४.०३।।	शून्याहि परता आदि अंतु नाहीं। तो असोनियां देहीं धांवो सरे
५४५४६	सरे	।।ज्ञा.गा.०५५०.०२।।	बाई येक सरे । नाहीं पैं दुसरें। निवृत्ति दातारें। सांगितलें
५४५४७	सरे	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
५४५४८	सरे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे

५४५४९	सरे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
५४५५०	सरे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
५४५५१	सरे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
५४५५२	सरे	।।ज्ञा.गा.१०६७.०२।।	संतजनां महंतजनां ते तेथील तें गुज गोड रे। अनुभव अनुभवितां कदाचित सरे पुरेल मनींचें कोड रे
५४५५३	सरे	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
५४५५४	सरो	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
५४५५५	सरोनियां	।।ज्ञा.गा.०९६०.०३।।	येकवटु वट वटाच्या पोटीं। बिजीं बीजा आंतवटु आपण पैं। तिहीं रजीं रजु सरे। सरोनियां जें उरे। तैसें एकसरा धुरें। तूं अनुसरें पां
५४५५६	सरोनी	।।ज्ञा.गा.०५६९.०१।।	कोटीची भरोवरी सरोनी गेली शरीरीं। संसाराची उरी कांहीं नुरेचि गे माय
५४५५७	सरोभरी	।।ज्ञा.गा.०२३३.०६।।	आतां ऐसें करीं तुज मज सरोभरी। प्रपंच केसरी होई रया
५४५५८	सरोवर	।।ज्ञा.गा.०१९६.०६।।	अमरतरुवर तीर्थ सरोवर। वेणुनादीं श्रीधर खेळताती
५४५५९	सरोवर	।।ज्ञा.गा.१०८६.०२।।	नसे माळिणीचा मळा नसे सरोवर तळे। नित्य वेळोवेळां फुलतसे
५४५६०	सरोवरीं	।।ज्ञा.गा.०२३२.०१।।	हरिप्रेम सरोवरीं। क्रीडती ये मदनकुहरीं। प्रेम सरोवरीं ये
५४५६१	सरोवरीं	।।ज्ञा.गा.०२३२.०१।।	हरिप्रेम सरोवरीं। क्रीडती ये मदनकुहरीं। प्रेम सरोवरीं ये
५४५६२	सर्प	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्में दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
५४५६३	सर्पाचें	।।ज्ञा.गा.११०२.०३।।	तळीं वरी झाला पसरे शून्याकार। सर्पाचें पिल्लार नाचूं लागे
५४५६४	सर्पापरी	।।ज्ञा.गा.०६२५.०३।।	अविद्या नाथिली रज्जु सर्पापरी । भासली विचारी अनुभवें
५४५६५	सर्पिणी	।।ज्ञा.गा.०२८१.०६।।	आशा लागलीसे सर्पिणी। ग्रासूं पाहातसे पापिणी। रामनामाचीया ध्वनी। आइकों नेदी श्रवणीं
५४५६६	सर्पें	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी

५४५६७	सर्पें	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी
५४५६८	सर्व	।।ज्ञा.गा.०००१.०४।।	सर्व सुखाचें आगरु । बाप रखुमादेविवरु
५४५६९	सर्व	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
५४५७०	सर्व	।।ज्ञा.गा.००१३.०४।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास केला । सर्व संसार हा तारिला । रामकृष्णें भवपाश तोडिला । सर्व पितरांसहित
५४५७१	सर्व	।।ज्ञा.गा.००१३.०४।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास केला । सर्व संसार हा तारिला । रामकृष्णें भवपाश तोडिला । सर्व पितरांसहित
५४५७२	सर्व	।।ज्ञा.गा.००१४.०४।।	ज्ञानदेवीं जप केला । हरि समाधीसी साधिला । हरिमंत्रें प्रोक्षिला । सर्व संसार निर्धारें
५४५७३	सर्व	।।ज्ञा.गा.००६६.०२।।	अनंत जन्मांचें तप एक नाम। सर्व मार्ग सुगम हरिपाठ
५४५७४	सर्व	।।ज्ञा.गा.००६८.०२।।	रामकृष्ण नाम सर्व दोषां हरण। जड जीवां तारण हरि एक
५४५७५	सर्व	।।ज्ञा.गा.००७४.०१।।	सर्व सुख गोडी सर्व शास्त्र निवडी। रिकामा अर्धघडी राहूं नको
५४५७६	सर्व	।।ज्ञा.गा.००७४.०१।।	सर्व सुख गोडी सर्व शास्त्र निवडी। रिकामा अर्धघडी राहूं नको
५४५७७	सर्व	।।ज्ञा.गा.००७४.०२।।	लटिका व्यवहार सर्व हा संसार। वायां येरझार हरिवीण
५४५७८	सर्व	।।ज्ञा.गा.००७४.०४।।	निजवृत्ति काढीं सर्व माया तोडीं। इंद्रिया सवडी लपों नको
५४५७९	सर्व	।।ज्ञा.गा.००८४.०१।।	अनंत नामाचें पाठांतर। रामकृष्णनाम निरंतर। सर्व सुखाचें भांडार। हरि श्रीधर नाम वाचे
५४५८०	सर्व	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थीं। जे अनुसरलें ते कृतार्थी। भवपंथा मुकलें
५४५८१	सर्व	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
५४५८२	सर्व	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
५४५८३	सर्व	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
५४५८४	सर्व	।।ज्ञा.गा.००८६.०१।।	सर्वव्यापक सर्व देहीं आहे। परि प्राणियांसी सोय न कळे त्याची
५४५८५	सर्व	।।ज्ञा.गा.०११३.०१।।	नाममाला घे पवित्र। अंतीं हेंचि शस्त्र। राम हा महामंत्र। सर्व बाधा निवारी
५४५८६	सर्व	।।ज्ञा.गा.०११५.०१।।	निरंतर ध्याता हरि। सर्व कर्माची बोहरी। दोष जाती दिगंतरीं। रामकृष्णउच्चारणीं
५४५८७	सर्व	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
५४५८८	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१४२.०२।।	जयाशी अमृत घट। रामकृष्ण घडघडाट। हेचि पूर्वजाची वाट। सर्व जिवासी तारक
५४५८९	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम। सर्व साधिलें सुगम। नलगे तीं तपें उत्तम। रामकृष्ण पुरे आम्हां
५४५९०	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्में समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
५४५९१	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो

५४५९२	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१४५.०१।।	धर्म वसे जेथें। सर्व कार्य होय तेथें। पित्यासहित मनोरथें। सिद्धि पावेल सर्वथा
५४५९३	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
५४५९४	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१४८.०४।।	ज्ञानदेवीं मुखप्रभा। रामकृष्ण हेचि प्रतिभा। आली अवसरे शोभा। सर्व सुख मंडित
५४५९५	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१५३.०६।।	ज्ञानदेवीं भगवंत साधे। गुरु सेवुनी आराध्यें। सांडिमांडी निंद्यानिंद्यें। सर्व कर्मे अर्पिलीं
५४५९६	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें । अवघें संपलें भवमूळ
५४५९७	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१५६.०२।।	सर्व देहीं भजन हेंचि निजज्ञान । मग मुक्तपण आपोआप
५४५९८	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दुःखी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
५४५९९	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें । तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न
५४६००	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें । तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न
५४६०१	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें । नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी
५४६०२	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
५४६०३	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१६७.०२।।	रामकृष्ण जप सारासार। येणें उतरिजें पैलपार। नामें तुटैल येरझार। सर्व बाधा निवारैल
५४६०४	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१६७.०५।।	देवो धर्म सर्वांतरीं। हरि तारितां पैलतिरीं। तो स्मरलिया जिव्हाग्रीं। सर्व कामना परैल
५४६०५	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१६९.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। रामकृष्ण आराधिला। प्रपंचीं अबोला केला। सर्व निरसला मायामोह
५४६०६	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१७३.०३।।	रामनामाची सांगडी। जेणें केली पखडी। तो तुटला ये बांदवडी। सर्व संसारापासुनी
५४६०७	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। निःसंदेह जीव तरती
५४६०८	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। निःसंदेह जीव तरती
५४६०९	सर्व	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
५४६१०	सर्व	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
५४६११	सर्व	।।ज्ञा.गा.०२१०.०८।।	नामें स्फुंदत नाचत रंगणीं। प्रेम विठ्ठलचरणीं। सर्व सुख खाणी । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल
५४६१२	सर्व	।।ज्ञा.गा.०२२१.०३।।	सर्व सुकृतांचे फळ मी लाहीन। क्षेम मी देईन पांडुरंगीं
५४६१३	सर्व	।।ज्ञा.गा.०२६३.०३।।	चंदनाची चोळी। माझें सर्व अंग पोळी। कान्हो वनमाळी। वेगीं भेटवा कां
५४६१४	सर्व	।।ज्ञा.गा.०३३६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळा सर्व घटीं। चित्त चैतन्या मिठी घालीत खेवो
५४६१५	सर्व	।।ज्ञा.गा.०३४७.०३।।	श्रीगुरुवीण सर्व शून्य हेंचि मी जाणें। तेथिचिये खुणें निवृत्तिराजु
५४६१६	सर्व	।।ज्ञा.गा.०३६२.०२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे तें काई। सर्व हरिडोहीं बुडी दे कां
५४६१७	सर्व	।।ज्ञा.गा.०३६२.०४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपीक फळलें। ज्ञानासी लाधलें हरिकृपा

५४६१८	सर्व	।।ज्ञा.गा.०३६९.०२।।	पाहतां पारणीं फिटलीं चक्षूंचीं। सर्व आवडीची कोथळी लाधली वो माये
५४६१९	सर्व	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
५४६२०	सर्व	।।ज्ञा.गा.०३९१.०४।।	सर्व होणें तुज एकाचें। दुजेपण तेथें आणावें कैचें
५४६२१	सर्व	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
५४६२२	सर्व	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
५४६२३	सर्व	।।ज्ञा.गा.०४३४.०२।।	ऐक्यें आपणासि ऐसे। गुरुकृपें ज्ञान असे। अल्प मावळोनि सर्व दिशें। मीचि जालों
५४६२४	सर्व	।।ज्ञा.गा.०४५६.०२।।	वोळली हे कृपा निवृत्ति दयाळा। सर्व रोम पाल्हाळा प्रेमांकुर
५४६२५	सर्व	।।ज्ञा.गा.०५२७.०१।।	दुजेपणींचा भावो आम्हां नाहीं ठावो। सर्वीं सर्व देवो आकारला
५४६२६	सर्व	।।ज्ञा.गा.०५२८.०३।।	नेणों धूर्ति मूर्ति कैंची हे प्रवृत्ति। कृष्णेंचि समाप्ति सर्व करूं
५४६२७	सर्व	।।ज्ञा.गा.०५८६.०५।।	एकमेव सर्व म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहीं भिन्न कीर ओळखतां
५४६२८	सर्व	।।ज्ञा.गा.०५९१.०५।।	सर्व वृत्ति शून्य म्हणे तोचि धन्य। ज्ञानदेव मान्य सर्वस्वेंशी
५४६२९	सर्व	।।ज्ञा.गा.०६१०.०५।।	आतां मी तूं कैंचा सर्व एकाकार। जाहला ज्ञानेश्वर स्वयं ब्रह्म
५४६३०	सर्व	।।ज्ञा.गा.०६१६.०३।।	दुर्जनाशी दिसे सर्व सृष्टि बद्ध। न दिसे कांहीं शुद्ध सर्वथैव
५४६३१	सर्व	।।ज्ञा.गा.०६२२.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप हे खूण ओळखी । भिन्नपण टाकीं निश्चयेंसीं
५४६३२	सर्व	।।ज्ञा.गा.०६२६.०४।।	सर्व ब्रह्मपूर्ण तयाशीच बोध। तयाशीच पद कैवल्याचें
५४६३३	सर्व	।।ज्ञा.गा.०६३३.०४।।	नाहीं तया भूतीं सर्व ब्रह्म एक। अनुभउनी सुख भोगिताती
५४६३४	सर्व	।।ज्ञा.गा.०६५१.०४।।	देह उच्च नीच आत्मा सर्व सम। मानिती विषम मंदमती
५४६३५	सर्व	।।ज्ञा.गा.०६५१.०५।।	भेदाभेद दोन्ही सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर पूर्ण योगी
५४६३६	सर्व	।।ज्ञा.गा.०६५४.०५।।	विचार करितां सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर सत्ययोगी
५४६३७	सर्व	।।ज्ञा.गा.०६६७.०३।।	बाह्यअभ्यंतरीं नाहीं आपपर। सर्व निरंतर नारायण
५४६३८	सर्व	।।ज्ञा.गा.०७०८.०३।।	लय लक्ष ध्यान सर्व नाशवंत। पाहणें पाहत ज्योतिरूप
५४६३९	सर्व	।।ज्ञा.गा.०७११.०१।।	सांडुनियां सर्व कैलास संपत्ति। स्मशानांत वस्ती रुद्रें केली

५४६४०	सर्व	।।ज्ञा.गा.०७१७.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप जयासी बिंबलें। तयासी कळलें निजसुख
५४६४१	सर्व	।।ज्ञा.गा.०७५१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे उफराटें पाहतां। सर्व सौख्यदाता निवृत्ति एक
५४६४२	सर्व	।।ज्ञा.गा.०७५६.०१।।	शून्य हें चार महाशून्य दिसतसे। निजरंग वसे सर्व त्यांत
५४६४३	सर्व	।।ज्ञा.गा.०७६८.०२।।	सूक्ष्म मूळ सर्व बीजांचा उद्भव। हाची अनुभव देहामध्यें
५४६४४	सर्व	।।ज्ञा.गा.०७७४.०१।।	कोणाचें हें रूप देह हा कोणाचा। आत्माराम साचा सर्व जाणे
५४६४५	सर्व	।।ज्ञा.गा.०७८३.०२।।	अनुहात भेद दाविला कृपेनें। सर्व हें चैतन्य गमलें तेव्हां
५४६४६	सर्व	।।ज्ञा.गा.०७८४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे पूर्वार्धांतील गीर ।सर्व हें साचार विश्व दिसे
५४६४७	सर्व	।।ज्ञा.गा.०८०४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भेद ऐक गुरुपुत्रा। नयनीं अर्धमात्रा सर्व जन
५४६४८	सर्व	।।ज्ञा.गा.०८०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा तुझा तूं आपण। सर्व हें चैतन्य तुझे ठायीं
५४६४९	सर्व	।।ज्ञा.गा.०८०८.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यान सच्चिदानंदाचे। सर्व ब्रह्म साचें येणें येथें
५४६५०	सर्व	।।ज्ञा.गा.०८१५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्व हें चैतन्य। मन हेंचि धन्य धन्याचेनी
५४६५१	सर्व	।।ज्ञा.गा.०८२२.०८।।	औटपिठातळीं सर्व तें दिसे। सूर्य हा प्रकाशे तेच ठायीं
५४६५२	सर्व	।।ज्ञा.गा.०८२८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे देहा डोळां दिठी। पाहातां सर्व सृष्टि निवृत्ति एका
५४६५३	सर्व	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
५४६५४	सर्व	।।ज्ञा.गा.०८४०.०६।।	खद्योत गलबला थोर जाला। निवृत्तिबोध मिरवूं लागला। ज्ञानदेव पैकूं रंजिला। सर्व सुखा
५४६५५	सर्व	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
५४६५६	सर्व	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
५४६५७	सर्व	।।ज्ञा.गा.०८६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु एकचि पुरे। जाणतील या सर्व सुख मोहरें
५४६५८	सर्व	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया

५४६५९	सर्व	।।ज्ञा.गा.०९२९.०३।।	जीवा जीवन अंतरीं। बाहेजु निर्धारीं। सर्व निरंतरीं पूर्णभरित
५४६६०	सर्व	।।ज्ञा.गा.०९४२.०४।।	बाप रखुमादेविवर देखणा सर्व दृष्टी। तेथें प्रपंच गोष्टी मुरालिया
५४६६१	सर्व	।।ज्ञा.गा.०९५६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीगुरु। ऐसा सांगती विचारु। मग ब्रह्मीं चित्तानुसारु। निरोपिला सर्व
५४६६२	सर्व	।।ज्ञा.गा.०९८५.०१।।	एक पाहतां दुजें गेलें। शेखीं पाहतां सर्व शून्य जालें
५४६६३	सर्व	।।ज्ञा.गा.०९८८.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप ही खूण ओळखी। भिन्नपणा टाकी अंतरींचा
५४६६४	सर्व	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
५४६६५	सर्व	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
५४६६६	सर्व	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
५४६६७	सर्व	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्गस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
५४६६८	सर्व	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
५४६६९	सर्व	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
५४६७०	सर्व	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‌भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
५४६७१	सर्व	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‌भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
५४६७२	सर्व	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
५४६७३	सर्व	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
५४६७४	सर्व	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
५४६७५	सर्व	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा

५४६७६	सर्व	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
५४६७७	सर्व	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
५४६७८	सर्व	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
५४६७९	सर्व	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
५४६८०	सर्व	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
५४६८१	सर्व	।।ज्ञा.गा.१०५४.०७।।	मंत्रतीर्थयज्ञयाग। या न करी भागाभाग। तूंचि होऊनि सर्वांग। सर्व संग मज देई
५४६८२	सर्व	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५४६८३	सर्व	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५४६८४	सर्व	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५४६८५	सर्व	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५४६८६	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.००१४.०२।।	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
५४६८७	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.००६०.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य रमलें समाधान। हरीचें चिंतन सर्वकाळ
५४६८८	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.००६५.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिनामाची जोडी। रामकृष्णीं आवडी सर्वकाळ
५४६८९	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.०११६.०४।।	ज्ञानरंजनीं रंजला। ज्ञानबोधें उपजला। ज्ञानदेवीं हरि सेविला। निरंतर सर्वकाळ

५४६९०	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.०१२२.०२।।	ज्ञान नारायण ध्यान नारायण। वाचें नारायण सर्वकाळ
५४६९१	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.०१४४.०१।।	सकळ सांप्रदाय श्रीहरि। जो बैसोनि जप करी। जिव्हे महादेवाचे अंतरीं। सर्वकाळ वसतसे
५४६९२	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
५४६९३	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.०१७५.०६।।	ज्ञानदेवीं उपरम। हृदयीं सामाविला श्रीराम। हनाचा हाचि नेम। सर्वकाळ सफळ
५४६९४	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.०४९२.०४।।	ज्ञानदेवा पाहा ओहं सोहं भावा। हरिरूपीं दुहावा सर्वकाळ
५४६९५	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
५४६९६	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.०९९४.०६।।	ज्ञानदेव कर्म अकर्ता। पावन जाला श्रीअनंता। सुखदु:खाचा हरि भोक्ता। सर्वकाळ आम्हां आला
५४६९७	सर्वगत	।।ज्ञा.गा.००२४.०२।।	देव सर्वगत निराळा अद्वैत । तया मूर्तिमंत ध्याईजेतु । तिहीं देवासी आकारु जेथुनी विस्तारु । तो ध्वनि ओंकारु त्या आरुता । तेथें नाद ना बिंदु कळा ना छंदु । अक्षय परमानंदु सदोदितु
५४६९८	सर्वगत	।।ज्ञा.गा.०२४६.१२।।	म्हणे ज्ञानदेव योगी जालासे नर। निवृत्तिप्रसादें समाधी सर्वगत स्थिर
५४६९९	सर्वगत	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
५४७००	सर्वगत	।।ज्ञा.गा.०५९९.०४।।	जेव्हां तूंचि ब्रह्म होउनी राहाशी। तेव्हां वळगशी सर्वगत
५४७०१	सर्वगत	।।ज्ञा.गा.०६२२.०५।।	साधोनी अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। ज्ञानेश्वर म्हणत राजयोगी
५४७०२	सर्वगत	।।ज्ञा.गा.०६६६.०४।।	चिन्मय ना चिन्मात्र वेद्य सर्वगत। स्वसंवेद्य साक्षभूत आपणयासी
५४७०३	सर्वगत	।।ज्ञा.गा.०८३६.०२।।	प्रणव ओंकार विचार करितां। बिंदूचि तत्त्वता सर्वगत
५४७०४	सर्वगत	।।ज्ञा.गा.०८५०.१२।।	म्हणोनि तूं सर्वगत सर्वसाक्षी सुखरूप। तेथें पंचभूतीं नातळेचि
५४७०५	सर्वगत	।।ज्ञा.गा.०९८८.०५।।	साध अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। वोळख म्हणत ज्ञानदेव
५४७०६	सर्वघटीं	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु। ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
५४७०७	सर्वघटीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
५४७०८	सर्वची	।।ज्ञा.गा.०८२०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वची हें शून्य। वस्तु परिपूर्ण सर्वांठायी
५४७०९	सर्वज्ञ	।।ज्ञा.गा.०९९८.०४।।	सर्वज्ञ सुंदर देव होतु कां भलतैसे। परी जडातें चेष्टविते आणिकां पैं नसे
५४७१०	सर्वज्ञ	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदवियें। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा
५४७११	सर्वज्ञत्व	।।ज्ञा.गा.०६०१.०२।।	जरी भिन्नभेद तरी सर्वज्ञत्व। कासया समत्व नाम त्यासी

५४७१२	सर्वज्ञा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
५४७१३	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.००२१.०२।।	आदीं अंतीं गुण सर्वत्र निर्गुण । गुणासी अगुण भासती ना
५४७१४	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.००५५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम हें सुलभ। सर्वत्र दुर्लभ विरळा जाणें
५४७१५	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.००७२.०४।।	ज्ञानदेवा फळ नारायण पाठ। सर्वत्र वैकुंठ केलें असे
५४७१६	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.००९३.०४।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना कृष्णाचि नयना। सर्वी सर्वत्र पान्हा कृष्णरूपें
५४७१७	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.००९५.०१।।	सर्वत्र समान भावयुक्त पूर्ण। धृति धारणा धन वर्ते जया
५४७१८	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०१२२.०८।।	निवृत्ति निरोपण ज्ञानदेवा ध्यान। सर्वत्र नारायण एकरूप
५४७१९	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेंसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
५४७२०	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०३३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अगाध काळें। म्हणोनि सर्वत्र व्योम अर्पियलें
५४७२१	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०४४८.०२।।	कृपाळु श्रीगुरु ओळला सर्वत्र। आपेआप चरित्र दृष्टि दावी
५४७२२	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०४७०.०२।।	रामकृष्ण मंत्रें प्रोक्षियेलीं गात्रें। हरिरूप सर्वत्र भरला दिसे
५४७२३	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०५२४.०४।।	ज्ञानदेवीं मौनीं गुणग्रास धाम। सर्वत्र आराम हरि माझा
५४७२४	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०६३२.०२।।	स्वप्रकाशमय आत्मा सदोदित। सर्वत्र भरीत एकमेव
५४७२५	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०६३४.०१।।	सर्वत्र परिपूर्ण सर्वांघटीं वसे। अभाग्यासी कैसें पडळ आलें
५४७२६	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०६५१.०१।।	कासया प्रतिष्ठा व्यर्थ मानितोसी। सर्वत्र धरिसी समभावें
५४७२७	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०७५६.०३।।	ज्ञानदेवाचा बोल बोलण्याचें रूप। निवृत्तिस्वरूप सर्वत्र हें
५४७२८	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०८५४.०४।।	सर्वत्र आपणची म्हणती। अभक्ष्य भक्षण करिती
५४७२९	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
५४७३०	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०८६९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल उभा। सर्वत्र घटीं प्रभा त्याची आहे
५४७३१	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०९९२.०१।।	राम सर्वत्र देखणा सर्वांघटीं असे। ऐसें हें पिसें परि वेगळेंचि
५४७३२	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें

५४७३३	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
५४७३४	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
५४७३५	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
५४७३६	सर्वत्रासी	।।ज्ञा.गा.०९८६.१६।।	यातना जे तुटे तो उपाय कीजे। सर्वत्रासी दीजे अन्नदान
५४७३७	सर्वत्रीं	।।ज्ञा.गा.०१७१.०६।।	ज्ञानदेवीं गुरु क्षेत्रीं। नाम जपिन्नले सर्वत्रीं। भावपूर्वक कृपापात्रीं। श्रीगुरुप्रसन्न जाहला
५४७३८	सर्वत्रीं	।।ज्ञा.गा.०४५०.०३।।	सोहं तत्त्व साधलें प्रमाण सर्वत्रीं। उभयतां गात्रीं प्रेमतनू
५४७३९	सर्वत्रीं	।।ज्ञा.गा.०५३६.०२।।	असोनी नसणें सर्वत्रीं दिसणें। हरिप्रेम घेणें पुरे आम्हां
५४७४०	सर्वत्रीं	।।ज्ञा.गा.०६५१.०३।।	अणुरेणु तृण काष्ठादि पाषाण। सर्वत्रीं समान आत्मा तोचि
५४७४१	सर्वत्रीं	।।ज्ञा.गा.०८१६.०४।।	ज्ञानदेवीं शून्य नयनीं देखिलें। सर्वत्रीं संचलें शून्य एक
५४७४२	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.००८५.०४।।	नलगे धन नलगे मोल। न लगती कष्ट बहुसाल। कीर्तन करितां काळ वेळ। नाहीं नाहीं सर्वथा
५४७४३	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
५४७४४	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०१४५.०१।।	धर्म वसे जेथें। सर्व कार्य होय तेथें। पित्यासहित मनोरथें। सिद्धि पावेल सर्वथा
५४७४५	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०१४६.०२।।	धन्य धन्य आमुचे जन्म। मुखीं रामराम उत्तम। जया रामनामें प्रेम। तोचि तरेल सर्वथा
५४७४६	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
५४७४७	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
५४७४८	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०१५४.०४।।	पाहे संताचिया तीर्था। तीर्थ घेऊनि वंदी माथा। तो भक्तभावें सर्वथा। उद्धरैल नि:संदेह
५४७४९	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
५४७५०	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०१६६.०३।।	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा
५४७५१	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०१६९.०५।।	करिती अन्नदान भूतिं। हरिचरण हृदयीं ध्याती। तया प्रसन्न श्रीपति। अंतीं होय सर्वथा
५४७५२	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०१७०.०३।।	अखंड ध्यावे श्रीहरि। भजावे संतां निरंतरीं। हरिवाचुनिया दुसरी। गोठी न करावी सर्वथा
५४७५३	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
५४७५४	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०१९२.०६।।	बाप रखुमादेवीवर। ऐसा आहे निर्धार। जे स्मरतातिं निरंतर। ते तरती सर्वथा
५४७५५	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा

५४७५६	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०१९७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु न विसंबे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्वतां सांगितलें
५४७५७	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
५४७५८	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा
५४७५९	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०२३६.०२।।	नामरूपीं गोडी। हेचि आवडी आतां। न विसंबे सर्वथा। तुजलागीं
५४७६०	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०२७९.०३।।	मीपणा ठाव नुरेची पैं सर्वथा। प्रपंचाची कथा ब्रह्म जाली
५४७६१	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
५४७६२	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०४४६.०४।।	मुळींची मूळ खूण न संपडे सर्वथा। व्यापियलें चित्ता तेजें येणें
५४७६३	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
५४७६४	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
५४७६५	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.११२१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठलु नवी सभे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्व सांगितलें
५४७६६	सर्वथैव	।।ज्ञा.गा.०६००.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव मग होशी मुक्त। नव्हेचि आसक्त सर्वथैव
५४७६७	सर्वथैव	।।ज्ञा.गा.०६०६.०३।।	सुखदु:ख भोग या दोन्ही भोगितां। न धरिजे अहंता सर्वथैव
५४७६८	सर्वथैव	।।ज्ञा.गा.०६१६.०३।।	दुर्जनाशी दिसे सर्व सृष्टि बद्ध। न दिसे कांहीं शुद्ध सर्वथैव
५४७६९	सर्वथैव	।।ज्ञा.गा.०७१३.०३।।	बाहेरी भीतरीं देव दिसताहे। द्वैत न साहे सर्वथैव
५४७७०	सर्वथैव	।।ज्ञा.गा.०७१४.०२।।	जें जें पाहूं जाये ब्रह्मचि तें दिसे। अन्यथा हें नसे सर्वथैव
५४७७१	सर्वथैव	।।ज्ञा.गा.०८४५.०४।।	काळाचें खाजुकें जाणिजे कीं काया। धरूं नको माया सर्वथैव
५४७७२	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.०१४२.०१।।	जप तप अनुष्ठान। नित्य आमुचें रामधन। रामकृष्ण नारायण। हाचि जिव्हार सर्वदा
५४७७३	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.०१४३.०२।।	हेंचि तारक पाठांतर। नित्य समाधीचें घर। शिव शंभूसी निरंतर। जपमाळ सर्वदा
५४७७४	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.०१५९.०१।।	जिये गावीं हरिकथा। भक्त नांदती सर्वदा। तेथें देवांचिया चळथा। वेगीं पळती निर्धारें
५४७७५	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.०१६१.०१।।	एक सोपें आहे ध्यान। रामकृष्ण नारायण। नामेविण अमंगल जाण। मुख घ्राण सर्वदा
५४७७६	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.०१६३.०२।।	जप जप रे गोविंद। हाचि तारिल परमानंद। रामकृष्ण मुकुंद। हाचि सार सर्वदा
५४७७७	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.०१७०.०२।।	कारण भाव जाणावा। येर अर्थ तोडावा। निरंतर हरि भजावा। सफल होईल सर्वदा

५४७७८	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
५४७७९	सर्वपण	।।ज्ञा.गा.०९९८.०३।।	सातही वारांचे दिवसु एकियाचि सुरिजे। तैसें सर्वी सर्वपण माजीये न श्रीराजे
५४७८०	सर्वपद	।।ज्ञा.गा.१०९६.०१।।	राज्यपद गाढा पदपाद नसतां। हरिनामीं वसतां सर्वपद
५४७८१	सर्वभरी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
५४७८२	सर्वभावें	।।ज्ञा.गा.०७४६.०१।।	आकाशाची गुंफा अंत नाहीं जिचा। शोध करा तिचा सर्वभावें
५४७८३	सर्वभूतीं	।।ज्ञा.गा.०२७८.०४।।	सबाह्य सभोंवतें चतुर्भुज सांवळें। सर्वभूतीं विवळे कृष्णरूपें
५४७८४	सर्वभूतीं	।।ज्ञा.गा.०२९९.०४।।	अद्वैत भरीन मन भारीन तोडीन भवपाशा। क्षमा दया धरीन चित्तीं सर्वभूतीं महेशा
५४७८५	सर्वभूतीं	।।ज्ञा.गा.०४७०.०१।।	साध्यसाधनकाज निवृत्तीचें गुज। केशव सहज सर्वभूतीं
५४७८६	सर्वभूतीं	।।ज्ञा.गा.०४७५.०३।।	ब्रह्म सदोदित असे सर्वभूतीं। म्हणउनी सांगे जनांप्रती
५४७८७	सर्वभूतीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
५४७८८	सर्वमय	।।ज्ञा.गा.०२९९.०५।।	ज्ञान ज्ञेय हाची विचार सर्वमय हरी। दुजेपण न पडे दृष्टी एकपण घरोघरीं
५४७८९	सर्वमार्गांवरिष्ठ	।।ज्ञा.गा.००७०.०२।।	तैसें नव्हे नाम सर्वमार्गांवरिष्ठ। येथें कांहीं कष्ट न लगती
५४७९०	सर्वरस	।।ज्ञा.गा.०९५४.०३।।	सर्वी सर्वरस समरसोनी आहे। उभारूनी बाहे वेद सांगे
५४७९१	सर्वरूप	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
५४७९२	सर्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०५१५.०२।।	परोपरी पाहतां सर्वरूपीं गोपाळ। तो मजपाशीं परी वेळ न लगतां वो माय
५४७९३	सर्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
५४७९४	सर्वव्यापक	।।ज्ञा.गा.००८६.०१।।	सर्वव्यापक सर्व देहीं आहे। परि प्राणियांसी सोय न कळे त्याची
५४७९५	सर्वव्यापकु	।।ज्ञा.गा.०९६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळहि कळा प्रकाशकु। तोचि सर्वव्यापकु जाणोनि राहीं
५४७९६	सर्वसम	।।ज्ञा.गा.०५३५.०१।।	आदि मध्य अंत सर्वसम हरि। घटमठचारी भरला दिसे
५४७९७	सर्वसाक्षी	।।ज्ञा.गा.००३३.०१।।	सर्वादि सर्वसाक्षी तो। विश्वंभर खल्विद तो गे बाई
५४७९८	सर्वसाक्षी	।।ज्ञा.गा.०८५०.१२।।	म्हणोनि तूं सर्वगत सर्वसाक्षी सुखरूप। तेथें पंचभूतीं नातळेचि

५४७९९	सर्वसाक्षी	।।ज्ञा.गा.१०१७.०२।।	ती अखरींच चरे रे। सर्वसाक्षी वरती जाय रे कान्हो
५४८००	सर्वस्व	।।ज्ञा.गा.०६०२.०५।।	माता पिता सखा सर्वस्व तूं कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीशीं
५४८०१	सर्वस्वाला	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
५४८०२	सर्वस्वासी	।।ज्ञा.गा.०३७२.०४।।	ऐसें रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या बोला। पातेजलों सर्वस्वासी ठेलों प्राङ्मुख
५४८०३	सर्वस्वें	।।ज्ञा.गा.०२११.०६।।	कायावाचामनें जीवें सर्वस्वें उदार। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचा वारिकर
५४८०४	सर्वस्वें	।।ज्ञा.गा.०६९६.०१।।	ऋणाचेनि मिसें निर्गुण आलें आपैसें। तेणें मज सर्वस्वें ठकियेलें
५४८०५	सर्वस्वें	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
५४८०६	सर्वस्वें	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
५४८०७	सर्वस्वेंशी	।।ज्ञा.गा.०५९१.०५।।	सर्व वृत्ति शून्य म्हणे तोचि धन्य। ज्ञानदेव मान्य सर्वस्वेंशी
५४८०८	सर्वस्वेंसी	।।ज्ञा.गा.०३७१.०३।।	निवृत्तिबोधें मी बोधलें। सांगतें वाहवलें सर्वस्वेंसी
५४८०९	सर्वस्वेंसी	।।ज्ञा.गा.०३७२.०२।।	आपण नेणतां ऋण घ्यावयासी गेलों। तंव तंव सर्वस्वेंसी बुडालों परोपरी देखा
५४८१०	सर्वही	।।ज्ञा.गा.०२४६.११।।	सर्वही व्यसनें दवडूनि उदित जालासे नर। वासनावेश्येचा जेणें त्याजिला व्यापार
५४८११	सर्वही	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
५४८१२	सर्वही	।।ज्ञा.गा.०५८२.०७।।	सर्वही उपाधी त्यागुनी आकार। राहे ज्ञानेश्वर निजरूपीं
५४८१३	सर्वही	।।ज्ञा.गा.०५९१.०१।।	मंत्र तंत्र यंत्र सर्वही अबद्ध। जंव नाहीं शुद्ध अंत:करण
५४८१४	सर्वही	।।ज्ञा.गा.०५९७.०१।।	त्यागुनी कैलास सर्वही संपत्ती। स्मशानांत वस्ती रुद्र करी
५४८१५	सर्वही	।।ज्ञा.गा.०६०९.०३।।	सर्वही मायिक दिसतें रचना। आशा कल्पना इयेपरी
५४८१६	सर्वही	।।ज्ञा.गा.०६१५.०३।।	पांचच विषय त्रिभुवनीं असती। सर्वही भोगिती जीव शीव
५४८१७	सर्वही	।।ज्ञा.गा.०६२८.०४।।	वडवानळ शुचि परी सर्वही भक्षक। इंद्र पुण्यश्लोक पतन होय
५४८१८	सर्वही	।।ज्ञा.गा.०६४५.०३।।	तेथें कैंचें मुक्त मुळीं नाहीं बद्ध। सर्वही अबद्ध दिसे जे का
५४८१९	सर्वही	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें

५४८२०	सर्वही	।।ज्ञा.गा.०८३०.०३।।	क्षर अक्षर अनाक्षर नाहीं। कूटस्थ सर्वही प्रसवला
५४८२१	सर्वही	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
५४८२२	सर्वही	।।ज्ञा.गा.०९४५.०२।।	नाहीं अंतरूप सर्वही चैतन्य। चिदानंदघन बिंबलेंसे
५४८२३	सर्वहेतुविवर्जितु	।।ज्ञा.गा.०६६६.०३।।	तेथें दिवस ना रात्रीं सर्वहेतुविवर्जितु। स्वयंभासक तूं नवल त्याचें
५४८२४	सर्वां	।।ज्ञा.गा.००११.०४।।	ऐसा सर्वां अतीत । परी ऐसा जगभरीत । कनक कांकणीं रहात । तैसा अविकृत निरंतर
५४८२५	सर्वां	।।ज्ञा.गा.०१७८.०४।।	ज्ञानदेव बोले अमृत सरिता। सर्वां घटीं पुरता हरि नांदे
५४८२६	सर्वां	।।ज्ञा.गा.०३८८.०३।।	द्वैत पैं न दिसे अद्वैत सुरवाडु। एक दीपें उजेडु सर्वां घटीं
५४८२७	सर्वां	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
५४८२८	सर्वां	।।ज्ञा.गा.०४००.०२।।	तैसा कां गा निकरवृत्ती करिसी। सर्वां ठायीं विभांडिसी गा देवा
५४८२९	सर्वां	।।ज्ञा.गा.०७५८.०२।।	सत्रावीची शिव टाकुनी राहिला। पाहण्यातीत झाला सर्वां ठायीं
५४८३०	सर्वां	।।ज्ञा.गा.०७६५.०१।।	अंजनाचें अंजन सदोदीत पाहिलें। पाहाणें होउनी ठेलें सर्वां ठायीं
५४८३१	सर्वां	।।ज्ञा.गा.०७७२.०३।।	आनंद स्वरूप प्रसिद्ध देखिलें। निजरूप संचलें सर्वां ठायीं
५४८३२	सर्वां	।।ज्ञा.गा.०७७५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देवा ऐसी ज्योती। अर्धमात्रा उत्पत्ति सर्वां जीवां
५४८३३	सर्वां	।।ज्ञा.गा.०८११.०३।।	ज्ञानदेवा नयन निवृत्तीनें दाविला। सर्वां ठायीं झाला डोळा एक
५४८३४	सर्वां	।।ज्ञा.गा.०८२०.०१।।	आकाशाचे ठायीं चंद्र सूर्य तारा। सूक्ष्माचा फेरा सर्वां ठायीं
५४८३५	सर्वांग	।।ज्ञा.गा.०१००.०३।।	पुण्य करितां स्वर्ग । पाप करितां भोग। नाम जपतां सर्वांग। होईल पांडुरंग
५४८३६	सर्वांग	।।ज्ञा.गा.०१६४.०३।।	दिंडी टाळ मृदंग। गीतीं गातां हरि सर्वांग। वेगीं येतु पांडुरंग। नश्वरीत नाचावया
५४८३७	सर्वांग	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
५४८३८	सर्वांग	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया

५४८३९	सर्वांग	।।ज्ञा.गा.०४४८.०५।।	सर्वांग समतेज ऐसा हा चोखडा। पाहतां चहूंकडा दिव्य तेज
५४८४०	सर्वांग	।।ज्ञा.गा.०९४२.०१।।	सर्वांग देखणें हाचि भावो जाण। येर निकारणें वायां वोझें
५४८४१	सर्वांग	।।ज्ञा.गा.०९४५.०१।।	शांती क्षमा दया निवती निर्व्यंग। होउनी सर्वांग आत्माभोगी
५४८४२	सर्वांग	।।ज्ञा.गा.१०५४.०७।।	मंत्रतीर्थयज्ञयाग। या न करी भागाभाग। तूंचि होऊनि सर्वांग। सर्व संग मज देई
५४८४३	सर्वांगावरी	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
५४८४४	सर्वांगीं	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें
५४८४५	सर्वांगीं	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु
५४८४६	सर्वांगीं	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
५४८४७	सर्वांगुणीं	।।ज्ञा.गा.०३०३.०४।।	रखुमादेविवरु विठ्ठल मातापिता। मी त्याची दुहिता सर्वांगुणीं
५४८४८	सर्वांगें	।।ज्ञा.गा.००७७.०५।।	ज्ञानदेवो सांगे भावो मीनला गंगे। सुस्नात सर्वांगें हरि गंगा
५४८४९	सर्वांगें	।।ज्ञा.गा.०१७०.०६।।	ज्ञानदेवीं पाठ केला। हरिचा गुण गायिला। येणें कायाक्लेश गेला। जीव निवाला सर्वांगें
५४८५०	सर्वांगें	।।ज्ञा.गा.०४५१.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति तुष्टला। सर्वांगें दिधला समबोध
५४८५१	सर्वांगें	।।ज्ञा.गा.०४६६.०२।।	निवृत्ति सांगे हरिनामगंगे। जलासी सर्वांगें गंगोदक
५४८५२	सर्वांगें	।।ज्ञा.गा.०५१५.०३।।	अनुवाद खुंटला सर्वांगें भेटला। गुणग्राम तुटला सहज वो माय
५४८५३	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.००५४.०४।।	ज्ञानदेवा प्रमाण आत्मा हा निधान। सर्वांघटीं संपूर्ण एक नांदे
५४८५४	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.००६२.०३।।	सर्वांघटीं राम देहादेहीं एक। सूर्य प्रकाशक सहस्त्ररश्मीं
५४८५५	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.००७१.०१।।	जप तप कर्म क्रिया नेम धर्म। सर्वांघटीं राम भावशुद्ध
५४८५६	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्ततु असे
५४८५७	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.०३८४.०४।।	ज्ञानदेवीं शिवा उन्मनी रिघावा। हरीचा विसावा सर्वांघटीं
५४८५८	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.०४१३.०२।।	सुलभ सोपारा सर्वांघटीं असती। साधुसंगें दिससी आम्हां रया
५४८५९	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.०६३४.०१।।	सर्वत्र परिपूर्ण सर्वांघटीं वसे। अभाग्यासी कैसें पडळ आलें
५४८६०	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
५४८६१	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.०९९२.०१।।	राम सर्वत्र देखणा सर्वांघटीं असे। ऐसें हें पिसें परि वेगळेंचि
५४८६२	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०१।।	उपदेश अगोचर उपदेशी मदालसा पुत्रालागीं रहीवासु। ध्यानरूप येक करीं सर्वांघटीं महेशु। जातीधर्म लोपीं बा न करीं तूं आळसू। उठी जाय योगपंथें जेथें वैकुंठनिवासु

५४८६३	सर्वांचा	।।ज्ञा.गा.०१८०.०७।।	सर्वांचा एक आहे मी किंकर। म्हणे ज्ञानदेव वैष्णवांसी
५४८६४	सर्वांचे	।।ज्ञा.गा.०५९५.०३।।	सर्वांचे चरण वंदितसों सदा। श्रेष्ठपण कदा कीरें नसे
५४८६५	सर्वांचे	।।ज्ञा.गा.०७६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे जें मूळ। सत्रावी केवळ शुद्धरूप
५४८६६	सर्वांचे	।।ज्ञा.गा.०८२९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे शेवटीं । अविनाश दृष्टि असे कीं रे
५४८६७	सर्वांचें	।।ज्ञा.गा.०८०८.०२।।	निळा रंग देखें सर्वांचें देखणीं। चैतन्य भुवनीं समरसा
५४८६८	सर्वांठायी	।।ज्ञा.गा.०८२०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वची हें शून्य। वस्तु परिपूर्ण सर्वांठायी
५४८६९	सर्वांठायीं	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
५४८७०	सर्वांतरी	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
५४८७१	सर्वांतरीं	।।ज्ञा.गा.०१६७.०५।।	देवो धर्म सर्वांतरीं। हरि तारितां पैलतिरीं। तो स्मरलिया जिव्हाग्रीं। सर्व कामना परैल
५४८७२	सर्वांतरीं	।।ज्ञा.गा.०८२५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांतरीं तुर्या। निवृत्तियोगी वेगीं गुज बोले
५४८७३	सर्वांतीत	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दुःखित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
५४८७४	सर्वांपरी	।।ज्ञा.गा.०१४३.०४।।	ज्ञानदेव सर्वांपरी। यंत्र साधिलें श्रीहरि। वैकुंठीचा विहारी। हृदयांतरीं घातला
५४८७५	सर्वांभूतीं	।।ज्ञा.गा.००९७.०१।।	समाधि साधन संजीवन नाम। शांति दया सम सर्वांभूतीं
५४८७६	सर्वांभूतीं	।।ज्ञा.गा.०१२२.०१।।	भक्तीचें तें ज्ञान वाचें नारायण। दया ते संपूर्ण सर्वांभूतीं
५४८७७	सर्वांभूतीं	।।ज्ञा.गा.०१३३.०५।।	हरि आदीं रे हरि अंतीं रे। हरि व्यापकु सर्वांभूतीं रे
५४८७८	सर्वांभूतीं	।।ज्ञा.गा.०१५३.०३।।	देवधर्म जोडेल ऐसा। न करी भूतमात्रीं हिंसा। सर्वांभूतीं हरि सरसा। भावपूर्वक नमस्कारावा
५४८७९	सर्वांभूतीं	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
५४८८०	सर्वांभूतीं	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
५४८८१	सर्वांमाजीं	।।ज्ञा.गा.०१२२.०७।।	सर्वांमाजीं श्रेष्ठ पुण्य भूवैकुंठ। विठ्ठल मूळपीठ जगदोद्धार
५४८८२	सर्वांमाजीं	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया

५४८८३	सर्वांरूपीं	||ज्ञा.गा.०३८९.०५||	तें सुख अपार निळीये वेधलें। कृष्णरूप हें देखिलें सर्वांरूपीं
५४८८४	सर्वांरूपीं	||ज्ञा.गा.०४७७.०२||	देहाचा दीप कीं समत्व पैं ज्योती। एकरूपें वाती सर्वांरूपीं
५४८८५	सर्वांरूपें	||ज्ञा.गा.०७०४.०३||	लय गेलें ध्यानीं ध्यान गेलें उन्मनीं। नित्य हरिपर्वणी सर्वांरूपें
५४८८६	सर्वांवयवीं	||ज्ञा.गा.०९२०.०४||	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
५४८८७	सर्वांवरिष्ठा	||ज्ञा.गा.०७९१.०२||	प्रणव जें गुह्य ऋषि योगियांचे। सर्वांवरिष्ठा साचें वेद आज्ञा
५४८८८	सर्वांवरी	||ज्ञा.गा.०७९१.०१||	प्रणवाचें आकाश असे सर्वांवरी। आकाशीं भरोवरी प्रणवाची
५४८८९	सर्वांसही	||ज्ञा.गा.०६०६.०४||	देह जीव शीव सर्वांसही साक्षी। ज्ञानदेव लक्षी परब्रह्म
५४८९०	सर्वांसी	||ज्ञा.गा.०१६२.०२||	नाम सर्वांसी तारक। नामें उद्धरलें त्रैलोक्य। नामवेदाचे विवेक। नामें शंकरादिक पावले सुख
५४८९१	सर्वांसी	||ज्ञा.गा.०४४२.०४||	या आस्थेसि काय काम। आपण विश्व ब्रह्म। तुम्ही सर्वांसी पावन। गुरुमूर्ति
५४८९२	सर्वांसी	||ज्ञा.गा.०७४२.०१||	चहूं शून्यांआरुतें महाशून्यापरुतें। सर्वांसी पहातें तेंचि तें गा
५४८९३	सर्वांहुनी	||ज्ञा.गा.०५८९.०५||	सर्वांहुनी पर म्हणे ज्ञानेश्वर। ब्रह्मज्ञान कीर अगोचर
५४८९४	सर्वातीत	||ज्ञा.गा.०८२९.०२||	सहज हा प्रणव सर्वातीत साजे। मीपणास तेथ ठाव नाहीं
५४८९५	सर्वातीत	||ज्ञा.गा.०८२९.०३||	अक्षर कूटस्थ सर्वातीत असे। अक्षर अविनाश ऐसें जाणा
५४८९६	सर्वात्मक	||ज्ञा.गा.०६८७.०४||	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
५४८९७	सर्वात्मक	||ज्ञा.गा.०६९८.०३||	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
५४८९८	सर्वादि	||ज्ञा.गा.००३३.०१||	सर्वादि सर्वसाक्षी तो। विश्वंभर खल्विद तो गे बाई
५४८९९	सर्वादि	||ज्ञा.गा.००३५.०३||	रखुमादेविवरु तो। सर्वादि सर्वेश्वरू तो गे बाई
५४९००	सर्वापरी	||ज्ञा.गा.१०८०.०२||	पतिव्रता धर्म पहा हो माझा। सर्वापरी पति भोगिजे वोजा
५४९०१	सर्वार्थी	||ज्ञा.गा.००८५.०१||	पदपदार्थसंपन्नता। व्यर्थ टवाळी कां सांगतां। हरिनामीं नित्य अनुसरतां। हें सार सर्वार्थी
५४९०२	सर्वार्थी	||ज्ञा.गा.०१५४.०२||	भाव कारण सर्वार्थी। पहावें न लगे ये अर्थी। भावेविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
५४९०३	सर्वी	||ज्ञा.गा.००२७.०८||	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये

५४९०४	सर्वी	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
५४९०५	सर्वी	।।ज्ञा.गा.०९५४.०३।।	सर्वी सर्वरस समरसोनी आहे। उभारूनी बाहे वेद सांगे
५४९०६	सर्वीं	।।ज्ञा.गा.००९३.०४।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना कृष्णचि नयना। सर्वीं सर्वत्र पान्हा कृष्णरूपें
५४९०७	सर्वीं	।।ज्ञा.गा.०५२७.०१।।	दुजेपणींचा भावो आम्हां नाहीं ठावो। सर्वीं सर्व देवो आकारला
५४९०८	सर्वीं	।।ज्ञा.गा.०६४०.०२।।	भास तोही नासताहे कैचें निराकाश। सर्वीं समरस परब्रह्म
५४९०९	सर्वीं	।।ज्ञा.गा.०७१८.०४।।	दोरापाशीं व्याळ जैसा कांहीं भासे। सर्वीं हें आपैसें जाहलें कीं
५४९१०	सर्वीं	।।ज्ञा.गा.०९९८.०३।।	साताही वारांचे दिवसु एकियाचि सुरिजे। तैसें सर्वीं सर्वपण माजींये न श्रीराजे
५४९११	सर्वेंद्रिये	।।ज्ञा.गा.०२३३.०४।।	मज मानसीं सुख तुझ्या रूपीं बोलावा। सर्वेंद्रिये दोहावा तुझ्या नामीं
५४९१२	सर्वेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५९२.०५।।	तेंचि निरूपण तोचि सर्वेश्वर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
५४९१३	सर्वेश्वरा	।।ज्ञा.गा.०३२२.०३।।	आणिक एक अवधारा । मज दिधलें हीनवरा । माझें कांहीं सर्वेश्वरा न विचारिशी
५४९१४	सर्वेश्वरा	।।ज्ञा.गा.०४१०.०६।।	गगना वेगळा घटु केवीं निपजे दातारा यापरी सर्वेश्वरा तूं मी एक। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भोगिया। येरी असतु वावुगिया गोठी रया
५४९१५	सर्वेश्वरु	।।ज्ञा.गा.०९२१.०२।।	तैसा जाणा सर्वेश्वरु। म्हणों नये सानाथोरु। त्याच्या स्वरूपाचा निर्धारु। कवण जाणे
५४९१६	सर्वेश्वरू	।।ज्ञा.गा.००३५.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सर्वादि सर्वेश्वरू तो गे बाई
५४९१७	सर्वोत्तमा	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
५४९१८	सलिल	।।ज्ञा.गा.०७२५.०५।।	जैसी पर्वताची दरी। सलिल दिसे परी अंधारीं। अवलावया अणुभरी। वाट नाहीं
५४९१९	सलिलीं	।।ज्ञा.गा.०३२९.०६।।	ज्ञानदेवीं वल्ली विद्युल्लता सलिलीं । फळपाकें दुल्ली दुभिनल्या
५४९२०	सलिलीं	।।ज्ञा.गा.०४१०.०२।।	सलिलीं तरंग तरंगीं सलील। निवडूनियां कोण वेगळें करील
५४९२१	सलिलें	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा
५४९२२	सलील	।।ज्ञा.गा.०४१०.०२।।	सलिलीं तरंग तरंगीं सलील। निवडूनियां कोण वेगळें करील
५४९२३	सलोकता	।।ज्ञा.गा.०७५९.०६।।	सलोकता मुक्ती आदी तिन्ही वर। वसतें जें घर योगीयांचें
५४९२४	सळ	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे

५४९२५	सळे	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे कालिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
५४९२६	सळे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०४।।	शेष गुढारी विसंचला कीं भूमि पांवो ठेविला। तोचि विन्यस्त उभारला तेज:पुंज। कुंकमपिंजरिचेनि सळे मा पर्वतीं रातोत्पळें। तळवाचे रंग बाहळे। पाऊळीं श्लाघे गे माये
५४९२७	सळें	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
५४९२८	सळें	।।ज्ञा.गा.०२८१.०५।।	आवो चिंतेवोही निकें वो ढाळे। तुज मज ठायींचें वेगळें। वोढुनी नेसी आपुल्या बळें। तुझ्या सळें नांदतसे
५४९२९	सवडी	।।ज्ञा.गा.००७४.०४।।	निजवृत्ति काढीं सर्व माया तोडीं। इंद्रिया सवडी लपों नको
५४९३०	सवडी	।।ज्ञा.गा.०५२०.०३।।	त्रिगुण सवडी घालुनि उलथी। एकरूप पंक्ति जेवी नरु
५४९३१	सवती	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
५४९३२	सवा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
५४९३३	सवा	।।ज्ञा.गा.०३०५.०२।।	अंबुला निघाला अंबुल्या गांवा । मी वो तया सवा जातू असें
५४९३४	सवा	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
५४९३५	सवा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
५४९३६	सवालक्ष	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
५४९३७	सविता	।।ज्ञा.गा.०६३१.०१।।	जळवायुवेगें हालत सविता। मुळीं तो तत्त्वता स्थिर असे
५४९३८	सवे	।।ज्ञा.गा.१११२.०२।।	किती पाहाशिल पहा भोंवतें। येतां जातां सवे आसतें। तुझ्या पाठीं पायांगतें। तुझ्या लोचनीं चमकतें
५४९३९	सवें	।।ज्ञा.गा.०१५५.०२।।	राजसाचे सवें संगीत गायन। तेथें ब्रह्मज्ञान लाधे कैंचें
५४९४०	सवें	।।ज्ञा.गा.०२०९.०३।।	भक्तिमार्ग फुकटा आनंदाची पव्हे। लागलीसे सवें पुंडलिका
५४९४१	सवें	।।ज्ञा.गा.०२२८.०१।।	गायी चालिल्या वनाप्रती। सवें पेंधा चाले सांगाती
५४९४२	सवें	।।ज्ञा.गा.०२२८.०४।।	ज्ञानदेव सवें संवगडा लाठा। गाई हांकितो गोठणा तटा

५४९४३	सवें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
५४९४४	सवें	।।ज्ञा.गा.०३५८.०१।।	चैतन्य चोरूनि नेलें चित्त माझें सवें गेलें। पाहें तंव तन्मय जालें गे माये
५४९४५	सवें	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
५४९४६	सवें	।।ज्ञा.गा.०५७४.०१।।	काळा लपंडाई काळेरात्रीं खेळे। मी सवें वेधिली जाय काळ्याछंदें
५४९४७	सवेंचि	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सवेंचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
५४९४८	सवेंचि	।।ज्ञा.गा.०५८१.०३।।	पति पद्मिणीविणें गर्भ संभवला। सवेंचि प्रसूत जाली। तत्त्वबोध उपजला तेणें गुढी उभाविली
५४९४९	सवेंचि	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सवेंचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व
५४९५०	सवेंची	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सवेंची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
५४९५१	सवेंची	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सवेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
५४९५२	सवेंची	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सवेंची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
५४९५३	सवेंचीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
५४९५४	सवेग	।।ज्ञा.गा.०८०५.०४।।	अणूचें जें अग्र ऐसा तेथ मार्ग। औटपीठीं सवेग जावें वरी
५४९५५	सवेग	।।ज्ञा.गा.०८२२.०३।।	आतां तया सदनीं उफराटे मार्गें। वळंघिता सवेग पश्चिम पंथीं

५४९५६	सवेगुणी	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
५४९५७	सव्य	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
५४९५८	सव्यसाची	।।ज्ञा.गा.०१७२.०४।।	कृपा होईल भगवंताची। तरणोपाय सव्यसाची। येरझार चुकेल जन्माची। सरता होशिल वैकुंठ
५४९५९	ससा	।।ज्ञा.गा.१०८५.०३।।	पैल वरले माळी कोल्हा करड काढी। ससा वळीतो वेठी रे
५४९६०	सहज	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मागें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
५४९६१	सहज	।।ज्ञा.गा.००३७.०२।।	सहजा सहज तो। सहज सुखनिधान तो गे बाई
५४९६२	सहज	।।ज्ञा.गा.००३७.०२।।	सहजा सहज तो। सहज सुखनिधान तो गे बाई
५४९६३	सहज	।।ज्ञा.गा.०१०१.०१।।	सहज कर्म भक्ति घडावया कोडें। ज्ञानघन निवाडें नाम जपों
५४९६४	सहज	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
५४९६५	सहज	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
५४९६६	सहज	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
५४९६७	सहज	।।ज्ञा.गा.०२४६.०४।।	आत्मा दिनकर पाठीं उगवे तात्काळिक सहज। जिवचंद्राचें मंडळ सहजासहज निस्तेज
५४९६८	सहज	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
५४९६९	सहज	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
५४९७०	सहज	।।ज्ञा.गा.०२५८.०६।।	कृष्ण सावळा डोळसु। सहज परमहंसु

५४९७१	सहज	।।ज्ञा.गा.०२६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहज सांवला। निर्गुण दाविला विसुरा गे माये
५४९७२	सहज	।।ज्ञा.गा.०३१७.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं शेजबाज । सहज सहजाकार अंबुला देखा
५४९७३	सहज	।।ज्ञा.गा.०३६९.०४।।	सहज अंगवणे निजगूज पाहणें। तें आनंदें निर्गुणें नयनीं प्रकाशलें वो माय
५४९७४	सहज	।।ज्ञा.गा.०३७७.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। सहज मोलेविणें विकत घेतलें
५४९७५	सहज	।।ज्ञा.गा.०३९१.२६।।	ऐक्य जालें तेथें नित्य दिवाळी। सहज समाधी तेथें कायसी रे टाळी
५४९७६	सहज	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
५४९७७	सहज	।।ज्ञा.गा.०४४६.०३।।	सम तेज पाहे तंव एकचि वो तेज। ॐकार सहज निमाला तेथें
५४९७८	सहज	।।ज्ञा.गा.०४६०.०१।।	आत्मरूपीं रूप रंगलें सहज। रिगोनी निजगुज सतेजिलें
५४९७९	सहज	।।ज्ञा.गा.०४६२.०१।।	रवितेजकिरण फांकलीया तेज। उरे रे सहज तिमिर रया
५४९८०	सहज	।।ज्ञा.गा.०४७०.०१।।	साध्यसाधनकाज निवृत्तीचें गुज। केशव सहज सर्वभूतीं
५४९८१	सहज	।।ज्ञा.गा.०४९९.०२।।	सहजीं सहज स्थिति जाली वो माय
५४९८२	सहज	।।ज्ञा.गा.०५०७.०३।।	हो कामीं कामरंजनु गुणहि निर्गुण। पाहतां परिपूर्ण तरी तो सहज वो माये
५४९८३	सहज	।।ज्ञा.गा.०५१०.०१।।	दृष्टीचें गुज सच्चिदानंद सहज। ते चक्षूच्या अंतरीं निज निरोपिलें वो माय
५४९८४	सहज	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
५४९८५	सहज	।।ज्ञा.गा.०५१५.०३।।	अनुवाद खुंटला सर्वांगें भेटला। गुणग्राम तुटला सहज वो माय
५४९८६	सहज	।।ज्ञा.गा.०५१७.०२।।	नव्हे व्यभिचारिणी नाहीं मज कोणी। पाहातां निर्वाणीं सहज जोडलें वो माय
५४९८७	सहज	।।ज्ञा.गा.०५१७.०४।।	आतां उजरणी येई भ्रांती नलगे माझ्या चित्तीं। उजरणी सहज गतीं जाली वो माय
५४९८८	सहज	।।ज्ञा.गा.०५१८.०१।।	जाणोनी नेणपण अंगीं बाणलें। नेणोनियां जाणपण सहज नेणवलें वो माय
५४९८९	सहज	।।ज्ञा.गा.०५४१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सहज निटु जाला। हृदयीं नटावला ब्रह्माकारें
५४९९०	सहज	।।ज्ञा.गा.०५४९.०३।।	सहज गुणाचें निर्गुण वो केलें। माझें म्यां पाहिलें मन मावळुनी
५४९९१	सहज	।।ज्ञा.गा.०५८३.०३।।	सहज निवृत्तिदास तो उदास। अनुभव सौरस सांगितला
५४९९२	सहज	।।ज्ञा.गा.०६०१.०५।।	सहज अभेद वस्तु अगोचर। म्हणे ज्ञानेश्वर तेंचि रूप
५४९९३	सहज	।।ज्ञा.गा.०६१२.०४।।	काम क्रोध लोभ दडले ते सहज। केले अति चोज सांगवेना
५४९९४	सहज	।।ज्ञा.गा.०६२४.०२।।	सहज प्रकाश आहे तो करीत। स्वयें चेष्टवीत दीपापरी
५४९९५	सहज	।।ज्ञा.गा.०६२९.०४।।	शांति क्षमा दया तिष्ठती सहज। न दिसे दृश्य काज जगामाजीं

५४९९६	सहज	।।ज्ञा.गा.०६४८.०३।।	सहज ज्ञानेश्वरी अखंड समाधी। ग्रासुनी उपाधि राहियला
५४९९७	सहज	।।ज्ञा.गा.०६४९.०३।।	इंद्रियें कोंडावीं आवरावें मन। सहज ब्रह्मज्ञान लाधलाशी
५४९९८	सहज	।।ज्ञा.गा.०६७०.०२।।	चाळवी चक्रचाळ अलगट गोपाळ। यानें केला सुकाळ सहज सुखाचा वो माये
५४९९९	सहज	।।ज्ञा.गा.०६७१.०२।।	सहज बोधें बोधलें न विचारी आपुलें। म्हणोनियां मुकलें अवघ्यांसी वो माये
५५०००	सहज	।।ज्ञा.गा.०८२९.०२।।	सहज हा प्रणव सर्वातीत साजे। मीपणास तेथ ठाव नाहीं
५५००१	सहज	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
५५००२	सहज	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
५५००३	सहज	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
५५००४	सहज	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
५५००५	सहज	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
५५००६	सहज	।।ज्ञा.गा.०९५४.०१।।	दीपकेमाजीं दीपक दीप्ती सतेज। बिंबोनी सहज बिंबीं न मिळे
५५००७	सहज	।।ज्ञा.गा.०९५४.०४।।	ज्ञानदेव निजीं निजोनी सहज। देहींचा निर्लज्ज रुसला सये
५५००८	सहज	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
५५००९	सहज	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
५५०१०	सहज	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
५५०११	सहज	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया

५५०१२	सहज	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
५५०१३	सहज	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
५५०१४	सहज	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
५५०१५	सहज	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्मे मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
५५०१६	सहज	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
५५०१७	सहज	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
५५०१८	सहज	।।ज्ञा.गा.१००६.०३।।	आला पुंडलिक भक्तराज। तेणें केशव वोळला सहज। दिधलें विठ्ठलमंत्र बीज। तेणें जालें सर्व काज गा
५५०१९	सहज	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
५५०२०	सहज	।।ज्ञा.गा.१०७१.०५।।	सहज गुण होतें निर्गुण जालें। भलत्या झोंबलें निराकारें
५५०२१	सहज	।।ज्ञा.गा.१०७५.०२।।	सहज संभोगु जाणावा। विजया होई मग भोगी राणिवा
५५०२२	सहज	।।ज्ञा.गा.११०९.०१।।	उन्मनी लागो नीज,। निजीं निज बाळा! सहज चैतन्याची पालखी रे!
५५०२३	सहजगुणा	।।ज्ञा.गा.०४०४.०१।।	मंगळमूर्ति तूं कीं मनाचिया लावण्यवाणा। वेधी वेधक तूं सहजगुणा। सगुण निर्गुण न कळे तुझें विंदान। कैसें आपचि पर दाटुन रिगसी। तेथें नवलाव वर्णूं काय कोणा रया
५५०२४	सहजचि	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
५५०२५	सहजचि	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु

५५०२६	सहजचि	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
५५०२७	सहजचि	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
५५०२८	सहजचि	।।ज्ञा.गा.०५८६.०४।।	सहजचि सृष्टि जाणा हे घडली। सहजचि गेली शेखीं आथी
५५०२९	सहजचि	।।ज्ञा.गा.०५८६.०४।।	सहजचि सृष्टि जाणा हे घडली। सहजचि गेली शेखीं आथी
५५०३०	सहजचि	।।ज्ञा.गा.०६४१.०४।।	स्वरूपाचा पूर चिदाकाशीं गेला। मुखणा राहिला सहजचि
५५०३१	सहजचि	।।ज्ञा.गा.०६५४.०२।।	ब्रह्म ध्यासें स्वयें ब्रह्मचि होईजे। जीवत्व लोपिजे सहजचि
५५०३२	सहजचि	।।ज्ञा.गा.०७१६.०४।।	जालों मी साक्षी हेंही आतां ग्रासी। सहजचि होसी पूर्ण सुखी
५५०३३	सहजचि	।।ज्ञा.गा.०८३६.०३।।	कुंडलिनी गति सहजचि राहे। सहस्रदळीं पाहे आत्मरूप
५५०३४	सहजचि	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया
५५०३५	सहजपूर्ण	।।ज्ञा.गा.००३२.०३।।	रखुमादेविवरु तो। सहजपूर्ण बोधु तो गे बाई
५५०३६	सहजबोधीं	।।ज्ञा.गा.००४१.०२।।	सहजबोधीं अनुभव तो। परमतत्त्वीं अनुराग तो गे बाई
५५०३७	सहजसिद्ध	।।ज्ञा.गा.०३९१.२०।।	सहजसिद्ध तें तूं आपण पैं पाहीं। बाहिजु भीतरीं ये दोन्हीं नाहीं
५५०३८	सहजा	।।ज्ञा.गा.००३७.०२।।	सहजा सहज तो। सहज सुखनिधान तो गे बाई
५५०३९	सहजाकार	।।ज्ञा.गा.०३१७.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं शेजबाज । सहज सहजाकार अंबुला देखा
५५०४०	सहजानंदीं	।।ज्ञा.गा.०३१०.०३।।	रखुमादेविवरें विठ्ठलें भोगियलें । लंपट जहालिये सहजानंदीं
५५०४१	सहजासहज	।।ज्ञा.गा.०२४६.०४।।	आत्मा दिनकर पाठीं उगवे तात्काळिक सहज। जिवचंद्राचें मंडळ सहजासहज निस्तेज
५५०४२	सहजी	।।ज्ञा.गा.०१२८.०३।।	माझे डोळसामाजी । सुनिळ सहजी। होय तूं बिजीं। बाहुलिये
५५०४३	सहजी	।।ज्ञा.गा.०५०२.०५।।	आवडीं रिघालें घर आपुलें। सहजी सामावलें स्वरूपीं वो माय
५५०४४	सहजीं	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
५५०४५	सहजीं	।।ज्ञा.गा.०४९९.०२।।	सहजीं सहज स्थिति जाली वो माय
५५०४६	सहजे	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
५५०४७	सहजे	।।ज्ञा.गा.०३२५.०१।।	नीळवर्ण रजे नीळवर्ण बुझे । निळिमा सहजे आकारली

५५०४८	सहजे	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
५५०४९	सहजे	।।ज्ञा.गा.०८७६.०५।।	ऐशीं नाथिलीचि नाटकें आचरसी किती। ज्ञानदेव म्हणे सहजे निवृत्ति
५५०५०	सहजे	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
५५०५१	सहपरिवारु	।।ज्ञा.गा.०४८४.०२।।	दिवसा कामा न रात्रीचा बडिवारु। हरि सहपरिवारु जाला आम्हां
५५०५२	सहपरिवारें	।।ज्ञा.गा.००८४.०३।।	अनंत तीर्थांचे मेळ। साधलिया हरिनाम कल्लोळ। पूर्वजांसहित अजामेळ। उद्धरिला सहपरिवारें
५५०५३	सहसा	।।ज्ञा.गा.००२४.०१।।	देवो आहे जैसा तैसा नेणवे सहसा । भांबावला कैसा विश्वजनु । तया रूप ना रेखा लय ना लक्षण । ते प्रतिमेसी आणून वासनारूपें
५५०५४	सहस्रदळ	।।ज्ञा.गा.०७३७.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र ज्याचें घर। सत्रावी निरंतर वसे जेथें
५५०५५	सहस्रदळ	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
५५०५६	सहस्र	।।ज्ञा.गा.०१३९.०३।।	सहस्र नामावरी कळसु साजे। तोचि तो अंतरीं बाहिजु भीतरीं
५५०५७	सहस्र	।।ज्ञा.गा.०१८९.०३।।	तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती
५५०५८	सहस्र	।।ज्ञा.गा.०१८९.०५।।	सहस्र नामांचें हातियार। शंखचक्राचे शृंगार। अति बळ वैराग्याचें थोर। केला मार षड्वर्गां
५५०५९	सहस्र	।।ज्ञा.गा.१०२७.०२।।	एकवीस सहस्र श्वास हुंकार घाली। माया ते मारिली ज्ञानरूपी
५५०६०	सहस्र	।।ज्ञा.गा.१०४०.०४।।	सहस्र फुलीवरी गोंडा थोरु। धडुतें दावी रखुमादेविवरु
५५०६१	सहस्रदळ	।।ज्ञा.गा.०७७३.०१।।	सहस्रदळ बिंदु त्यांत तेज दिसे। तें हो काय ऐसें सांगा मज
५५०६२	सहस्रदळ	।।ज्ञा.गा.०७७९.०३।।	उन्मनीचे ध्यासें सहस्रदळ गाजे। पश्चिम मार्गीं बीजें दोन असती
५५०६३	सहस्रदळ	।।ज्ञा.गा.०८०१.०१।।	सहस्रदळ साजिरें नयनाचे शेजारीं। अर्धमातृका अंतरीं चिन्मय वस्तू
५५०६४	सहस्रदळ	।।ज्ञा.गा.०८०२.०४।।	सहस्रदळ तेंच कीं आन नाहीं ऐसें। महा तेज वसे ज्याचे आंत
५५०६५	सहस्रदळ	।।ज्ञा.गा.०८०३.०१।।	सहस्रदळ ब्रह्मरंध्र एके नेत्रीं देखे। देखणा पारुखे ते ठायीं बा
५५०६६	सहस्रदळ	।।ज्ञा.गा.०८०३.०३।।	मन पवन निगम आगम सुरेख। आधार सहस्रदळ देख देहीं नयनीं
५५०६७	सहस्रदळ	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
५५०६८	सहस्रदळावर	।।ज्ञा.गा.०८१७.०३।।	त्याचे चरणोदकीं जान्हवी पवित्र। सहस्रदळावर लक्ष ज्याचें
५५०६९	सहस्रदळावरी	।।ज्ञा.गा.०७७९.०२।।	सहस्रदळावरी तेज शुद्ध असे। त्या तेजें प्रकाशें चंद्र बापा

५५०७०	सहस्रदळावरी	।।ज्ञा.गा.०७९८.०२।।	आधारापासुनी सहस्रदळावरी। नि:शब्द निरंतरी नारी एक
५५०७१	सहस्रदळावरी	।।ज्ञा.गा.०८०६.०१।।	आत्माराम देखे सहस्रदळावरी। उन्मनी हे पाही आरुते तेही
५५०७२	सहस्रदळावरुतें	।।ज्ञा.गा.०७८०.०१।।	मन हें लावा हें सालयीं निरुतें। सहस्रदळावरुतें परे जवळीं
५५०७३	सहस्रदळीं	।।ज्ञा.गा.०७३९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आतां फार म्हणों काय। सहस्रदळीं निश्चय आत्मा असे
५५०७४	सहस्रदळीं	।।ज्ञा.गा.०७४४.०३।।	जागृतीच्या ठायीं निजतो सहस्रदळीं। बिंदूच्या समेळीं उच्चार होतो
५५०७५	सहस्रदळीं	।।ज्ञा.गा.०७४८.०६।।	सहस्रदळीं ब्रह्मरंध्र शोभतसे निळें। प्रकाशाचे उमाळें जेथें असती
५५०७६	सहस्रदळीं	।।ज्ञा.गा.०७६७.०३।।	गोल्हाटाचे मुळीं ज्ञानदेव बैसला। सहस्रदळीं शोभला काळा बाई
५५०७७	सहस्रदळीं	।।ज्ञा.गा.०७७४.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान त्रिपुटीवेगळा। सहस्रदळीं उगवला सूर्य जैसा
५५०७८	सहस्रदळीं	।।ज्ञा.गा.०७७७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृत्ति सहस्रदळीं लावा। मसुरामात्र बरवा ध्यायी जाई
५५०७९	सहस्रदळीं	।।ज्ञा.गा.०७८८.०२।।	सहस्रदळीं वृत्ति लावितां नि:शंक। मनासी भवासी ऐक्यता तेथें
५५०८०	सहस्रदळीं	।।ज्ञा.गा.०८३६.०३।।	कुंडलिनी गति सहजचि राहे। सहस्रदळीं पाहे आत्मरूप
५५०८१	सहस्रधारी	।।ज्ञा.गा.१०१७.०४।।	बाप रखुमादेविवरीं विठ्ठलीं पाहे रे। ते पुंडलिकाचे द्वारीं जाय रे। तिचें दुभतें अपरंपार रे। तें दुभतें सहस्रधारी रे कान्हो
५५०८२	सहस्रनयन	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर। कर्मे निर्वंश जाले सगर। भिल्लें विंधिलें शारंगधर। जाला पुरंदर सहस्रनयन
५५०८३	सहस्रनामांहूनि	।।ज्ञा.गा.०२०३.०५।।	जें रूपा अरूपा वेगळें। सहस्रनामांहूनि आगळें। परम कृपेचें कोवळें। क्रियाकर्माविरहित
५५०८४	सहस्रनामीं	।।ज्ञा.गा.००३२.०२।।	गौरी जाप्य सहस्रनामीं तो। पुण्यपावन त्रैलोक्य तो गे बाई
५५०८५	सहस्रफणी	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
५५०८६	सहस्रमुखी	।।ज्ञा.गा.१०१७.०३।।	पैल येकी सहस्रमुखी रे। तिहींहूनी येकी आहे रे। तिचीं नांवें अनंत पाहें रे। तिसी बापमाय कोण रे कान्हो
५५०८७	सहस्ररश्मीं	।।ज्ञा.गा.००६२.०३।।	सर्वांघटीं राम देहादेहीं एक। सूर्य प्रकाशक सहस्ररश्मीं
५५०८८	सहस्राची	।।ज्ञा.गा.०३५६.०२।।	सहस्राची भरोवरी जाली गे माये। लय लक्षीं पाहे तंव चोजवेना
५५०८९	सहस्रोपरी	।।ज्ञा.गा.०३७३.०५।।	सहस्रोपरी कांहीं धरियेली जरी। ज्ञानमूढें तरी कायी जाणती
५५०९०	सहा	।।ज्ञा.गा.०६९७.०१।।	सहा चार अठरा धांडोळिती ज्यातें। परी नेणवे सखा तो जवळीं असतां
५५०९१	सहा	।।ज्ञा.गा.०७४८.०३।।	मणीपूर चक्र नाभिस्थान कमळ। सहा अंगुळांचा खेळ असे तेथें

५५०९२	सहा	।।ज्ञा.गा.०९२७.०२।।	एक दोन तीन चारी पांच सहा। इतुकें विचारूनि मग परमानंदीं रहा
५५०९३	सहावा	।।ज्ञा.गा.०५५२.०१।।	अस्वादु स्वादु ये दोन्ही नाहीं। तेरावें पाही सहावा ठायीं
५५०९४	सहिंवर	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
५५०९५	सहित	।।ज्ञा.गा.०१५४.०५।।	नित्यनेमाचें नामस्मरण। त्याचें हरलें इष्ट दारुण। जाले उद्धरणाचें कारण। पूर्वजा सहित
५५०९६	सहित	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
५५०९७	सहित	।।ज्ञा.गा.०३४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सुनीळ नीळ काळा। अवघ्या सहित गोपाळा बुडी दिधली गे माये
५५०९८	सहित	।।ज्ञा.गा.०३४८.०५।।	जागृति स्वप्न बुडाली। रखुमादेविवरें सहित गिळिली
५५०९९	सहितु	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
५५१००	सहोदर	।।ज्ञा.गा.०१८४.०५।।	या संतांपरीस उदार। त्रिभुवनीं नाहीं थोर। मायबाप सहोदर। इष्टमित्र सोईरे
५५१०१	सहोदर	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
५५१०२	सहोदरु	।।ज्ञा.गा.०३३१.०३।।	रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहोदरु । त्यानें माझा वेव्हारु बहु काळें नेला गे माये
५५१०३	सह्याद्री	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
५५१०४	सा	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
५५१०५	सा	।।ज्ञा.गा.०४६१.०४।।	सा चार आठरा भासासी। उपरती भूसि निवडली
५५१०६	सांकडा	।।ज्ञा.गा.०८९१.०१।।	जंववरी जाड नव्हे उजाड। नाहीं काढावया प्राणा। मग मूढा पडसी संसार सांकडा। कांहीं करीं आपला उवेढा रया
५५१०७	सांकडीं	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
५५१०८	सांकडीपासूनि	।।ज्ञा.गा.०३६६.०२।।	दैन्याचे सांकडीपासूनि वेगळावलें। पैं जवळी बैसविलें आनंदपदीं वो माय
५५१०९	सांकडे	।।ज्ञा.गा.०५६२.०२।।	ऐसी भेरी निवाडे सांगिजे कोणापुढें। मनासी सांकडे पडिलें रया
५५११०	सांकडें	।।ज्ञा.गा.०५१८.०४।।	गुरुमुखें जैं जोडे तैं फिटे सांकडें। रखुमादेविवर कोडें कवतिकें वो माय

५५१११	सांकडें	।।ज्ञा.गा.०७३६.०२।।	अर्थ पाहतां सांकडें ऐकतां। कैसें करूं आतां निवृत्ति सांगे
५५११२	सांकडें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
५५११३	सांखळी	।।ज्ञा.गा.०८८५.०३।।	कर्माची सांखळी पडली असे पायीं। गुरुमुखें खुणें उगऊं पाहीं
५५११४	सांग	।।ज्ञा.गा.००१६.०२।।	संन्यासाचें सोंग आणूं येईल सांग । अनुभवाचें अंग दाविता नये
५५११५	सांग	।।ज्ञा.गा.००१६.०३।।	ब्रह्मज्ञान मुखें बोलूं येईल सांग । वैराग्याचें अंग आणितां नये
५५११६	सांग	।।ज्ञा.गा.००१६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा सांग । तरीच हें भाग्य येईल हातां
५५११७	सांग	।।ज्ञा.गा.००६८.०४।।	ज्ञानदेवा सांग झाला हरिपाठ। पूर्वजां वैकुंठ मार्ग सोपा
५५११८	सांग	।।ज्ञा.गा.०२४९.०२।।	सांग गे बाईये कवणें घरीं नांदे। कैसें या गोविंदें हिंडविलें
५५११९	सांग	।।ज्ञा.गा.०२७६.०३।।	दहिंभाताची उंडी लावीन तुझ्या तोंडीं। जीवा पढिये त्याची गोडी सांग वेगीं
५५१२०	सांग	।।ज्ञा.गा.०३८१.०१।।	सांग सखिये बाई मज हें न कळे। कैसा हा अकळे समतेजें
५५१२१	सांग	।।ज्ञा.गा.०३८९.१०।।	वेगीं सांग ठसा कोण हें रूपडें। कृष्णचि चहूंकडे बिंबलासे
५५१२२	सांग	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
५५१२३	सांग	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
५५१२४	सांग	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
५५१२५	सांग	।।ज्ञा.गा.०४००.०३।।	कापुरें दृतीसी रुसणें केलें। तरी सांग पां कवणाचें काय गेले
५५१२६	सांग	।।ज्ञा.गा.०४७५.०१।।	निजाचें तेज कीं तेजाचें निज। तेथील तें गुज सांग मज
५५१२७	सांग	।।ज्ञा.गा.०४७६.०२।।	माय सांग आम्हां कोण सुख ब्रह्मा। तुम्हां आम्हां समा कोण्या रूपें
५५१२८	सांग	।।ज्ञा.गा.०५२७.०२।।	कैसें याचें करणें सांग आम्हां माय। कामधेनु होय कल्पनेची
५५१२९	सांग	।।ज्ञा.गा.०५९९.०२।।	केवीं तुज कळे सांग जीव रूपा। वृथा भ्रम बापा करितोसी

५५१३०	सांग	।।ज्ञा.गा.०६२२.०४।।	प्रारब्धानें देह भोगिता हे भोग। कासया रे सांग भ्रांति तुज
५५१३१	सांग	।।ज्ञा.गा.०७९०.०१।।	पश्चिममार्ग बापा प्रणव कीं हे सांग। जेथें असे महालिंग तेजोमय
५५१३२	सांग	।।ज्ञा.गा.०८५७.०२।।	त्यजिलें तें काय कासया म्हणिजे सांग पां मजपाशीं ऐसें। जया भेणें तूं जाशी वनांतरा तें तंव तुजचि सरिसें रया
५५१३३	सांग	।।ज्ञा.गा.०८५८.०१।।	प्रपंचाचें जगड्व्याळ दुस्तर जरी मानसीं । त्याग करूनि केउता जासी। जें जें त्यागिलें तें तें तुजमाजीं। त्यागिलें तें काय सांग आम्हांसी। तुझें तुजचि माजी प्रपंचेंसि तूं सर्वांमाजीं वर्तसी। ऐसें जाणोनियां कां विटंबिसी बापा टाकूनि केउतां जासी रया
५५१३४	सांग	।।ज्ञा.गा.०८७०.०४।।	ज्ञानदेवा गीत जालें असे सांग। वेगीं श्रीरंग पावेल तुज
५५१३५	सांग	।।ज्ञा.गा.०९१२.०१।।	त्रिभुवनापरतें दाविसी दुरी। आधीं तूं आपुली शुद्धी करी। उदयो अस्तु कवणिये घरीं। पिंडामाझारीं सांग बापा
५५१३६	सांग	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
५५१३७	सांग	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
५५१३८	सांग	।।ज्ञा.गा.०९२०.०४।।	सर्वांवयवीं शरीर सांग। परी विरहित एका जिवें रे। तैसा धिक् तो श्रोता धिक् तो वक्ता जो वाळिला विठ्ठलदेवें रे
५५१३९	सांग	।।ज्ञा.गा.०९८८.०३।।	प्रारब्ध आणि देह भोगिताहे भोग। कासयासि सांग भ्रांति तुज
५५१४०	सांग	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याई हृषिकेशी
५५१४१	सांग	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
५५१४२	सांग	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्मे जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
५५१४३	सांग	।।ज्ञा.गा.१०१५.०२।।	ते सांग पां धेनु कवण रे। तिसी नाहीं तिन्ही गुण रे कान्हो
५५१४४	सांगड	।।ज्ञा.गा.०२१४.०१।।	विवेक नदीये बैसोनी। सांगड सत्त्वाची बांधोनी
५५१४५	सांगडी	।।ज्ञा.गा.००८९.०४।।	नाम तारक सांगडी। नाम न विसंबे अर्धघडी। तप केलें असेल कोडी। तरीच नाम येईल

५५१४६	सांगडी	।।ज्ञा.गा.०१७३.०३।।	रामनामाची सांगडी। जेणें केली पखडी। तो तुटला ये बांदवडी। सर्व संसारापासुनी
५५१४७	सांगडी	।।ज्ञा.गा.१०००.१५।।	लोपतील मन संग संग भंग सांगडी। अवचिती पडेल कव जन्ममरणाची उडी। न मिळे आयुष्य तुज मनुष्यजन्म अर्ध घडी। उठीचि उठोनियां जाय तूं तांतडी
५५१४८	सांगडी	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
५५१४९	सांगणी	।।ज्ञा.गा.०६७०.०३।।	सांगवी ते सांगणी उमगुनी चक्रपाणी। त्या निर्गुणाचे रहाणी मी रिघालें वो माये
५५१५०	सांगणें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०३।।	आतां असो हें भरोवरी सांगणें या शरीरीं। उगवले अंतरीं दृष्टीचिया वो माय
५५१५१	सांगणें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०५।।	डोळाची वाढिलें परब्रह्म फळलें। त्या सुखाचें निमालें सांगणें वो माये
५५१५२	सांगणें	।।ज्ञा.गा.०५१७.०५।।	आतां असो हें बोलणें दुजें नाहीं सांगणें। चिदानंदघन तेणें वाढलें वो माय
५५१५३	सांगणें	।।ज्ञा.गा.०६४९.०२।।	याची लागीं आतां सांगणें हें तुज। माझें निजगुज अंतरीचें
५५१५४	सांगत	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
५५१५५	सांगतसे	।।ज्ञा.गा.०३३२.०२।।	बरवें रूप काळें अमोलिक। म्हणोनि सांगतसे शुद्ध भावें
५५१५६	सांगतसे	।।ज्ञा.गा.०४८४.०४।।	ज्ञानदेव सांगे वेदशास्त्र थोर। सांगतसे विचार आम्हां तुम्हां
५५१५७	सांगतसे	।।ज्ञा.गा.०७९१.०३।।	एका वेदांत सिद्धांती प्रणव तो तत्त्वता। ज्ञानदेव वक्ता सांगतसे
५५१५८	सांगतसे	।।ज्ञा.गा.०९०२.०२।।	जतन करी रे जिवाचीया जिवा। सांगतसे ठेवा जुगादीचा
५५१५९	सांगतसें	।।ज्ञा.गा.०७७९.०१।।	प्रणवाचे भेद उकलावे देहांत। चंद्राची मी मात सांगतसें
५५१६०	सांगतां	।।ज्ञा.गा.००८५.०१।।	पदपदार्थसंपन्नता। व्यर्थ टवाळी कां सांगतां। हरिनामीं नित्य अनुसरतां। हें सार सर्वार्थी
५५१६१	सांगतां	।।ज्ञा.गा.०३५७.०२।।	देवें देवें नवल केलें नवल केलें। शेखीं सांगतां लाजिरवाणें
५५१६२	सांगतां	।।ज्ञा.गा.०३९१.०२।।	तुझें तुज देवा सांगतां निकें। समर्थासी केवीं बोलावें रंकें
५५१६३	सांगतां	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
५५१६४	सांगतां	।।ज्ञा.गा.०४०७.०१।।	तुझे पवाडे सांगतां तुजपुढें। मुक्तीचीं कवाडें उघडती
५५१६५	सांगतां	।।ज्ञा.गा.०४३६.०२।।	तुम्ही अगम्य गोसावी। वस्तु सांगतां नित्य नवी। आम्ही लेंकुरें लाघवी। छंदिस्तचि
५५१६६	सांगतां	।।ज्ञा.गा.०४४०.०७।।	तेथें पुसतां नये वृत्तांतु। खालती सांगतां नये मातु। जें जालें शब्दातीतू। गुह्य भाषा
५५१६७	सांगतां	।।ज्ञा.गा.०४८७.०२।।	अनुमानालागीं नुरिजे उरी। सांगतां लोकाचारी लाजिजे

५५१६८	सांगतां	।।ज्ञा.गा.०५१४.०३।।	तेथें एक नवल वर्तलें वो साजणी। सांगतां मिठी मौनी पडली वो माय
५५१६९	सांगतां	।।ज्ञा.गा.०५४५.०३।।	श्रीरामीं रमतां मनु निवडितां नये तनु। सुखश्री सांगतां सिणु हारतु असे
५५१७०	सांगतां	।।ज्ञा.गा.०६७७.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें तो कठीण सांगतां। आब्रह्मीता जयाचिया सत्ता विस्तारलें
५५१७१	सांगतां	।।ज्ञा.गा.०६७७.०२।।	सांगतां नये सांगावें तें काय। तेथील हे सोय गुरुखुणा
५५१७२	सांगतां	।।ज्ञा.गा.०७०१.०३।।	दुजापाशीं सांगतां वाटे लाजिरवाणें। हांसतील पिसुणें प्रपंचाचीं
५५१७३	सांगतां	।।ज्ञा.गा.०९४६.०३।।	सांगतां अनुमान अद्वैत सार पूर्ण। ज्ञानाज्ञानी सज्ञान विरुळा जाणे
५५१७४	सांगतां	।।ज्ञा.गा.१०१५.०१।।	गायी तिचें निरंजनीं वाडे रे। तीसवें तिन्ही पाडे रे। तिनें दैत्य मारिले कुवाडें रे। गाईचें सांगतां बहुत पवाडे रे कान्हो
५५१७५	सांगतां	।।ज्ञा.गा.१०३४.०१।।	आठवितां नुपरे मोविता न मोववे। सांगतां न सांगवे गुण त्याचे
५५१७६	सांगतां	।।ज्ञा.गा.१०९५.०२।।	सांगतां नवल पाहतां बरळ। मायामृगजळ देखियेलें
५५१७७	सांगतांचि	।।ज्ञा.गा.०७३६.०३।।	सांगतांचि गुज देखिलें नयनीं। हिंडताती मौनी याची लागीं
५५१७८	सांगताहे	।।ज्ञा.गा.०२७६.०१।।	पैल तो गे काऊ कोकताहे। शकुन गे माये सांगताहे
५५१७९	सांगताहे	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
५५१८०	सांगती	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
५५१८१	सांगती	।।ज्ञा.गा.०५३१.०१।।	सगुणींच्या राती निर्गुणीं दिवटा। सांगती चोहटा वाग्पंथ
५५१८२	सांगती	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
५५१८३	सांगती	।।ज्ञा.गा.०९५६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीगुरु। ऐसा सांगती विचारु। मग ब्रह्मीं चित्तानुसारु। निरोपिला सर्व
५५१८४	सांगती	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
५५१८५	सांगतु	।।ज्ञा.गा.००८७.०५।।	ज्ञानदेव सांगतु । हरिपंथें मुक्तिमातु। एकतत्त्व सांगातु। जनींवनीं
५५१८६	सांगतें	।।ज्ञा.गा.०३७१.०३।।	निवृत्तिबोधें मी बोधलें। सांगतें वाहवलें सर्वस्वेंसी

५५१८७	सांगतों	।।ज्ञा.गा.०८२२.०१।।	शून्याचा उद्भव सांगतों या बोला। औटपिठीं वहिला सूक्ष्म मार्ग
५५१८८	सांगवी	।।ज्ञा.गा.०६७०.०३।।	सांगवी ते सांगणी उमगुनी चक्रपाणी। त्या निर्गुणाचे रहाणी मी रिघालें वो माये
५५१८९	सांगवे	।।ज्ञा.गा.१०३४.०१।।	आठवितां नुपरे मोविता न मोववे। सांगतां न सांगवे गुण त्याचे
५५१९०	सांगवेना	।।ज्ञा.गा.०६१२.०४।।	काम क्रोध लोभ दडले ते सहज। केले अति चोज सांगवेना
५५१९१	सांगसी	।।ज्ञा.गा.००९४.०१।।	समरसें घटु विराला विनटु। एकरूपें पाटु गेला सांगसी
५५१९२	सांगसी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
५५१९३	सांगसी	।।ज्ञा.गा.१०८८.०१।।	आल्हादपण काय सांगसी देवा। मन बैसें भावा तैसें करीं
५५१९४	सांगा	।।ज्ञा.गा.०३६०.०२।।	काय करूं सांगा कैसा हा आकळे। एकतत्त्वीं मिळे हृदयीं गे बाई ये
५५१९५	सांगा	।।ज्ञा.गा.०४७४.०१।।	विश्रांतीचें स्थान कोण रूप आम्हां। ऐसा हा महिमा सांगा स्वामी
५५१९६	सांगा	।।ज्ञा.गा.०४७५.०२।।	ब्रह्म तें कायी ब्रह्म तें कायी। ब्रह्म तें कायी सांगा गोसावी
५५१९७	सांगा	।।ज्ञा.गा.०४७७.०३।।	तें रूप सांगा निवृत्ति उदारा। संसार एकसरा तयामाजीं
५५१९८	सांगा	।।ज्ञा.गा.०७७३.०१।।	सहस्रदळ बिंदु त्यांत तेज दिसे। तें हो काय ऐसें सांगा मज
५५१९९	सांगा	।।ज्ञा.गा.०७८०.०२।।	अनुहात नाद ब्रह्मस्थानीं असे। तेथें रूप कैसें सांगा मज
५५२००	सांगा	।।ज्ञा.गा.१०६५.०२।।	मी कवणाची मज सांगा कोणी। वऱ्हाड आलिया वऱ्हाडिणी
५५२०१	सांगातिणी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
५५२०२	सांगाती	।।ज्ञा.गा.०२२८.०१।।	गायी चालिल्या वनाप्रती। सवें पेंधा चाले सांगाती
५५२०३	सांगाती	।।ज्ञा.गा.०२३८.०१।।	सांगाती आमुचिया रे। विद्गद पांवया छंदें रे
५५२०४	सांगाती	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
५५२०५	सांगाती	।।ज्ञा.गा.०३११.०२।।	जिकडे जाय तिकडे दर्शन सांगाती । उदो ना अस्तु हे नाहीं द्वैतस्थिति
५५२०६	सांगाती	।।ज्ञा.गा.०८७४.०२।।	क्षमा गेली परती अहंकार सांगाती। ते वोढूनियां नेती अघोराशी
५५२०७	सांगाती	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
५५२०८	सांगाती	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं

५५२०९	सांगातु	।।ज्ञा.गा.००८७.०५।।	ज्ञानदेव सांगतु । हरिपंथें मुक्तिमातु। एकतत्त्व सांगातु। जनींवनीं
५५२१०	सांगाल	।।ज्ञा.गा.०५४७.०२।।	सांगाल पैं तें काय जालें ?। वटविस्तार दोही हरपले
५५२११	सांगाल	।।ज्ञा.गा.०९२९.०२।।	गेले मेले काय सांगाल गोष्टी। स्वयें आत्मज्ञानी घाला परमात्मीं मिठी
५५२१२	सांगावया	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची?
५५२१३	सांगावया	।।ज्ञा.गा.०५३०.०१।।	दीपाचेनि तेजें पैस घेतसे माया। जाय सांगावया द्वैतभावो
५५२१४	सांगावयां	।।ज्ञा.गा.०४१७.०४।।	निवृत्तिदासा वेगळें। सांगावयां नाहीं उरलें
५५२१५	सांगावी	।।ज्ञा.गा.०८३८.०५।।	तो विश्वआत्मा बापा। यांजपुढें काय सांगावी कथा। तो आमुचा योग अर्था। उदय जाणे
५५२१६	सांगावें	।।ज्ञा.गा.०३६३.०२।।	तूंतें अवघें गुज म्यां सांगावें। वाचेवीण बोलावें निःशब्दाकारें
५५२१७	सांगावें	।।ज्ञा.गा.०४४६.०६।।	ज्ञानदेव निवृत्ति हे खुण पुसत। सांगावें त्वरित गुरुराजें
५५२१८	सांगावें	।।ज्ञा.गा.०५५६.०२।।	तें अनुपम्य कैसेंनि सांगावें। जीवा चोरूनि भोगिजे तें जीवें
५५२१९	सांगावें	।।ज्ञा.गा.०६०२.०४।।	तुज वांचोनियां कवणा सांगावें। कवणा पुसावें अनुभवसुख
५५२२०	सांगावें	।।ज्ञा.गा.०६७७.०२।।	सांगतां नये सांगावें तें काय। तेथील हे सोय गुरुखुणा
५५२२१	सांगावें	।।ज्ञा.गा.०८७९.०२।।	एकाचें खाये एकासी गाये। लाज नाहीं तिसी सांगावें काये
५५२२२	सांगावें	।।ज्ञा.गा.०९४१.०३।।	आपण जालिया जागा नलगे सांगावें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल भेटलिया। तरी तुझी तुटतील सकळिक विंदानें रया
५५२२३	सांगिजे	।।ज्ञा.गा.०५६२.०२।।	ऐसी भेरी निवाडे सांगिजे कोणापुढें। मनासी सांकडे पडिलें रया
५५२२४	सांगिजे	।।ज्ञा.गा.०६७८.०२।।	सांगिजे बोलिजे तैसें नव्हे गे माये। सुमरीं मारिलें येणें श्रीगुरुरायें
५५२२५	सांगिजे	।।ज्ञा.गा.०९०४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भेटलिया। तें सुख कोण कैसें सांगिजे रया
५५२२६	सांगिजेसु	।।ज्ञा.गा.०३७८.०२।।	कोणे तत्त्वीं हरि कैसी यासी परी। नांदे कवणे घरीं सांगिजेसु
५५२२७	सांगिजो	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
५५२२८	सांगिजो	।।ज्ञा.गा.०६७६.०३।।	कल्पतरुतळवटीं जो कोणी बैसला। काय वाणी त्याला सांगिजो जी
५५२२९	सांगितला	।।ज्ञा.गा.०३३७.०२।।	काय करूं माय सांवळा श्रीकृष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तीनें
५५२३०	सांगितला	।।ज्ञा.गा.०३७२.०३।।	मंत्र सांगितला माझ्या कानीं। जाणोनी ज्ञानविज्ञानीं वेडावलों
५५२३१	सांगितला	।।ज्ञा.गा.०४५६.०३।।	दिवसाचें चांदिणें रात्रीचें उष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तिराजें
५५२३२	सांगितला	।।ज्ञा.गा.०५८३.०३।।	सहज निवृत्तिदास तो उदास। अनुभव सौरस सांगितला

५५२३३	सांगितलिया	।।ज्ञा.गा.०९४६.०४।।	ज्ञानदेव सोपान सांगितलिया संपन्न। हरितत्त्व अनुप्रमाण लाधे पूर्वपुण्यें
५५२३४	सांगितली	।।ज्ञा.गा.०२३३.०७।।	बाप रखुमादेविवरु सोपारा पैं निळा। निवृत्तीनें कळा सांगितली
५५२३५	सांगितली	।।ज्ञा.गा.०४४०.०२।।	ऐसे पाहोनी योग आधी। वरी सद्गुरु सांगितली समाधि। येरी पडलों असतों बंदीं। भवार्णवाच्या
५५२३६	सांगितली	।।ज्ञा.गा.०४७७.०४।।	समान निघोट क्षेमत्वें अवीट। श्रीगुरुने वाट सांगितली
५५२३७	सांगितली	।।ज्ञा.गा.०७४२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। गुरुमुखें खूण सांगितली
५५२३८	सांगितली	।।ज्ञा.गा.०७४३.०७।।	ब्रह्मज्ञानाची किल्ली। सांगितली एकेंच बोली। निवृत्तिराजें बोलविली बोली। तेंची बोलीं बोलिलों
५५२३९	सांगितली	।।ज्ञा.गा.०९८१.०४।।	अनुभविया प्रति बोलिजे लक्षण। ज्ञानदेवें खूण सांगितली
५५२४०	सांगितली	।।ज्ञा.गा.०९९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भावें परिपूर्ण। निवृत्तिनें खूण सांगितली
५५२४१	सांगितली	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
५५२४२	सांगितली	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
५५२४३	सांगितली	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
५५२४४	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.००१५.०१।।	आदिनाथें बीज सांगितलें कानीं । सोहं हे शिराणी कैवल्याची
५५२४५	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.००९६.०४।।	ज्ञानांजन लेवों ज्ञानदेवीं निज। निवृत्तीनें गुज सांगितलें
५५२४६	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
५५२४७	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०६।।	व्यासें सांगितलें पुराण। ज्ञानदेवीं वंदिलें संपूर्ण। नमन करूनिया आपण। पितरांसहित निघाला
५५२४८	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०१९७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु न विसंबे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्वतां सांगितलें
५५२४९	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०२०१.०२।।	एकीनें सांगितलें दुजीनें परिसिलें। प्रपंच पुसिलें तेणें रूपें
५५२५०	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ
५५२५१	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
५५२५२	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०३७८.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवचितां। निवृत्ति समता सांगितलें
५५२५३	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०३९०.०४।।	निवृत्तीनें खुणें सांगितलें ज्ञान। रखुमादेविवरु ध्यान विठ्ठलवरदा
५५२५४	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०३९१.२३।।	म्हणसी माझा संकल्प फळला तरी म्यां दुःख नाहीं इच्छिलें। अवघा तुझा खेळ बहुरूप असें विस्तारलें। जाणसी तें करी देवातें तुझें तुज पुढा सांगितलें। तेथ काय माझा अपराध देखसी तरी देह कां नाहीं खंडिले

५५२५५	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
५५२५६	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०४३८.०४।।	निवृत्तीनें गूज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
५५२५७	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०४५१.०१।।	ऐसें हें अंडज सांगितलें देवें। सांगोनियां भावें गिळीयेलें
५५२५८	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०४५४.०१।।	सूक्ष्म साध्य काज सांगितलें स्वामी । धृति धारणा क्षमीं हरपल्या
५५२५९	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०४७१.०३।।	भानुबिंबेवीण निरसलें तम। ज्ञानदेवीं वर्म सांगितलें
५५२६०	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०५२५.०१।।	मोहाचें मोहाळ सांगितलें एकी। पाहतां परिपाकीं मोहाळ नाहीं
५५२६१	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०५२६.०१।।	एकी म्हणे ग्रह दुजी म्हणे मोह। एकीनें सोहं सांगितलें
५५२६२	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०५५०.०२।।	बाई येक सरे । नाहीं पैं दुसरें। निवृत्ति दातारें। सांगितलें
५५२६३	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०७२१.०४।।	निवृत्तीनें गुज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
५५२६४	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०७३४.०३।।	ऐसें कैलासनाथें सांगितलें पार्वती। ज्ञानदेवा निवृत्ति तेंचि सांगे
५५२६५	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.०९८१.०१।।	श्रुतीं सांगितलें उपनिषदीं अनुवादलें। आम्हां लाधलें निरुतें वर्म। अनुभवें गोविंदु करितां अनुवादु। परब्रह्म आनन्दु तरी तें नव्हे
५५२६६	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.१०८१.०४।।	ज्ञानदेवो मानवलें। माझें मज सांगितलें। दोहोंचे मिळोनि एक जालें। भलें केलें चांगया
५५२६७	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
५५२६८	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.११२१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठलु नवी सभे सर्वथा। निवृत्तीनें तत्त्व सांगितलें
५५२६९	सांगूं	।।ज्ञा.गा.०३०१.०२।।	चंचळ जालीये म्हणतील मज । कवणा सांगूं हें जिवींचें गूज
५५२७०	सांगूं	।।ज्ञा.गा.०३०७.०२।।	काय सांगूं माय निर्गुण अंबुला । शून्यीं मिळाला नाहीं ठाईं
५५२७१	सांगूं	।।ज्ञा.गा.०३१९.०१।।	काय सांगूं तूंतें बाई काय सांगूं तूंतें
५५२७२	सांगूं	।।ज्ञा.गा.०३१९.०१।।	काय सांगूं तूंतें बाई काय सांगूं तूंतें
५५२७३	सांगूं	।।ज्ञा.गा.०३४१.०२।।	काय सांगूं माय त्रिभुवन धाय। पाहतां न समाय नाना रूपीं
५५२७४	सांगूं	।।ज्ञा.गा.०५५१.०२।।	काय सांगूं मातु वेगळीच धातु। जिवा हा जिवांतु व्यापुनी ठेला
५५२७५	सांगूं	।।ज्ञा.गा.०६४२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काय सांगूं सुख। मागें पुढें देख निवृत्तीशी
५५२७६	सांगूं	।।ज्ञा.गा.०७२४.०३।।	इतुलेनि अर्थ जन्ममृत्यु भोग। भोगिताहे पांग काय सांगूं
५५२७७	सांगूं	।।ज्ञा.गा.०९८६.०७।।	आशा धरुनियां सांगूं नये ज्ञान। निष्ठुर वचन बोलूं नये
५५२७८	सांगूं	।।ज्ञा.गा.१०६४.०३।।	बहिणी भावासंगें खेळूं पैं लागले। विपरीत झालें सांगूं कोणा

५५२७९	सांगूं	।।ज्ञा.गा.११०५.०४।।	आणिक याचें नवल सांगूं मी कायी?। बहिण भोगिली एकेचि ठायीं
५५२८०	सांगे	।।ज्ञा.गा.००५२.०३।।	तपेंवीण दैवत दिधल्यावीण प्राप्त। गुजेंवीण हित कोण सांगे
५५२८१	सांगे	।।ज्ञा.गा.००५२.०४।।	ज्ञानदेव सांगे दृष्टांताची मात। साधूचे संगती तरणोपाय
५५२८२	सांगे	।।ज्ञा.गा.००७७.०५।।	ज्ञानदेवो सांगे भावो मीनला गंगे। सुस्नात सर्वांगें हरि गंगा
५५२८३	सांगे	।।ज्ञा.गा.००९०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रामकृष्ण आशा। संसारपिपासा दुरी करी
५५२८४	सांगे	।।ज्ञा.गा.००९३.०४।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना कृष्णचि नयना। सर्वीं सर्वत्र पान्हा कृष्णरूपें
५५२८५	सांगे	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
५५२८६	सांगे	।।ज्ञा.गा.०१२५.०१।।	यमधर्म सांगे दूता। परिसावी निजकथा। जेथें रामनाम वार्ता। तया देशा न वजावें
५५२८७	सांगे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वीं सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
५५२८८	सांगे	।।ज्ञा.गा.०१९४.०१।।	यम सांगे निजदूतांसि। तुम्ही जावे मृत्युलोकासी। तेथें मान द्यावा विष्णुभक्तांसी। जे रामनाम उच्चारिती
५५२८९	सांगे	।।ज्ञा.गा.०२०१.०१।।	एकी म्हणें भाव धरूं नेदी मौन। तेथींचें वो ज्ञान मज सांगे
५५२९०	सांगे	।।ज्ञा.गा.०२५९.०१।।	कान्हया गोवळु वारिले न करी। दसवंती सांगे नंदा अवधारीं। चौघी माया शृंगार करिती। तेथे विघ्नेश्वरु जाले मुरारी
५५२९१	सांगे	।।ज्ञा.गा.०२७०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे निळियेचे बागे। निळासंगे ओळले गे निळीमाजीं
५५२९२	सांगे	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्ये
५५२९३	सांगे	।।ज्ञा.गा.०३००.०२।।	सखी सांगे गोष्टी चाल कृष्णभेटी। आम्ही तुम्ही शेवटीं वैकुंठीं नांदो
५५२९४	सांगे	।।ज्ञा.गा.०३००.०३।।	येरी सांगे भावो जावे वो प्रवृत्ति । तंव वरी गती येतां नये
५५२९५	सांगे	।।ज्ञा.गा.०३७८.०३।।	सखी सांगे बाई भावो धरी देहीं। एकारूपा सोयीं येईल घरा
५५२९६	सांगे	।।ज्ञा.गा.०३८२.०२।।	सखी सांगे मात उभयतां ब्रह्म। नाहीं हो विषम हरीवीण
५५२९७	सांगे	।।ज्ञा.गा.०३८३.०१।।	सखी सांगे सार शांति क्षमा दया। प्रपंच–विलया बरळ पोशी
५५२९८	सांगे	।।ज्ञा.गा.०३८३.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रखुमादेवी जप। अगम्य संकल्प एक दिसे
५५२९९	सांगे	।।ज्ञा.गा.०३८४.०२।।	ऐसा हा उपदेश सखी सांगे जीवास। झणी कासावीस होसी बाई
५५३००	सांगे	।।ज्ञा.गा.०३८९.०३।।	हें सुख साचार सांगे कां विचार। आत्मयाचें घर गुरुखुणें
५५३०१	सांगे	।।ज्ञा.गा.०३९०.०२।।	बाई कोणे घरीं सांगे वो जिवित्व। परेचें परतत्त्व कोणे घरीं
५५३०२	सांगे	।।ज्ञा.गा.०३९०.०३।।	सखी सांगे गोष्टी बाईये रूप वो धरीं। आपणची घरीं सांपडेल
५५३०३	सांगे	।।ज्ञा.गा.०४२९.०२।।	गहिनीनाथ सांगे निवृत्तीचे कानीं। पावले ते ज्ञानी सिद्धपंथें

५५३०४	सांगे	।।ज्ञा.गा.०४४५.०४।।	जाऊं पाहे परता तंव नेतु असे पंथा। वैकुंठींच्या कथा आपण सांगे
५५३०५	सांगे	।।ज्ञा.गा.०४५३.०६।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना एक तूं करी। तरी तूंतें कामारी होईल चित्तें
५५३०६	सांगे	।।ज्ञा.गा.०४६६.०२।।	निवृत्ति सांगे हरिनामगंगे। जलासी सर्वांगें गंगोदक
५५३०७	सांगे	।।ज्ञा.गा.०४६९.०३।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना योगाची धारणा। जीवशीव करूणा चक्षु दृढ करी
५५३०८	सांगे	।।ज्ञा.गा.०४७४.०३।।	हें तत्त्व सांगे ज्ञानदेवा निवृत्ति। संसार पुढती नाहीं बापा
५५३०९	सांगे	।।ज्ञा.गा.०४७५.०३।।	ब्रह्म सदोदित असे सर्वभूतीं। म्हणउनी सांगे जनांप्रती
५५३१०	सांगे	।।ज्ञा.गा.०४७८.०२।।	जेथें शून्यचि मावळलें तेथें काय उरलें। हेंचि सांगे एके बोले मजपाशीं
५५३११	सांगे	।।ज्ञा.गा.०४८४.०४।।	ज्ञानदेव सांगे वेदशास्त्र थोर। सांगतसे विचार आम्हां तुम्हां
५५३१२	सांगे	।।ज्ञा.गा.०६३६.०५।।	ज्ञानेश्वर सांगे अनुभविया अंगें। नुसता बोलें वागे शोभा न पवे बापा
५५३१३	सांगे	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक
५५३१४	सांगे	।।ज्ञा.गा.०७३४.०३।।	ऐसें कैलासनाथें सांगितलें पार्वती। ज्ञानदेवा निवृत्ति तेंचि सांगे
५५३१५	सांगे	।।ज्ञा.गा.०७३६.०२।।	अर्थ पाहतां सांकडें ऐकतां। कैसें करूं आतां निवृत्ति सांगे
५५३१६	सांगे	।।ज्ञा.गा.०८७४.०४।।	ज्ञानदेवो सांगे असे मज पांडुरंगें। लक्ष्मीये रिघे शरण आडवा
५५३१७	सांगे	।।ज्ञा.गा.०९५४.०३।।	सर्वी सर्वरस समरसोनी आहे। उभारूनी बाहे वेद सांगे
५५३१८	सांगे	।।ज्ञा.गा.०९८४.०४।।	भोगिया शिवोन उतरला डायीं। ज्ञानदेव सांगे निवृत्तीच्या पायीं
५५३१९	सांगे	।।ज्ञा.गा.०९९५.०३।।	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल
५५३२०	सांगे	।।ज्ञा.गा.१०१६.०३।।	येकी चौमुखी गाय पाहें रे। तिचा विस्तार बहु आहे रे। तिच्या नाभिकमळीं जन्म वासु सांगे रे। तिसी आदि पुरुष बापमाय रे कान्हो
५५३२१	सांगे	।।ज्ञा.गा.१०१९.०२।।	सोय ध्यान उन्मनी पांचांची मिळणी। सत्रावीचे कानीं गोष्टी सांगे
५५३२२	सांगे	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
५५३२३	सांगे	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
५५३२४	सांगें	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
५५३२५	सांगें	।।ज्ञा.गा.०२७६.०४।।	दुधें भरुनी वाटी लावीन तुझे वोंठी। सत्य सांगें गोठी विठो येईल कायी
५५३२६	सांगें	।।ज्ञा.गा.०२७६.०५।।	आंबया डाहाळी फळें चुंबी रसाळीं । आजिचे रे काळीं शकून सांगें

५५३२७	सांगें	।।ज्ञा.गा.०२७६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिजे ये खुणें। भेटती पंढरीराणे शकुन सांगें
५५३२८	सांगें	।।ज्ञा.गा.०५५०.०१।।	येकी सांगें मातु। येकी सांगें रे तुं। तो कोण दृष्टांतु। सखिये सांगें
५५३२९	सांगें	।।ज्ञा.गा.०५५०.०१।।	येकी सांगें मातु। येकी सांगें रे तुं। तो कोण दृष्टांतु। सखिये सांगें
५५३३०	सांगें	।।ज्ञा.गा.०५५०.०१।।	येकी सांगें मातु। येकी सांगें रे तुं। तो कोण दृष्टांतु। सखिये सांगें
५५३३१	सांगें	।।ज्ञा.गा.०९६३.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं। ज्ञानदेव पाहीं मरण सांगें
५५३३२	सांगें	।।ज्ञा.गा.१०७०.०२।।	काय कोण्या सांगें सिणलीये अनुरागें। पाडिलिये पतिसंगें अवस्थाभूत
५५३३३	सांगेन	।।ज्ञा.गा.०३६८.०४।।	कवळूनि भेटी प्राणेंसी देईन मिठी। मी नि:शब्देंसी गोष्टी सांगेन वो माय
५५३३४	सांगेन	।।ज्ञा.गा.०७०१.०२।।	तुझेची कुवाडें सांगेन तुजपुढें। तेणें मुक्तीचीं कवाडें उघडती
५५३३५	सांगेन	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
५५३३६	सांगेन	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
५५३३७	सांगेन	।।ज्ञा.गा.०९६२.०१।।	सांगेन तें एक दावीन तें पाहें। या मनाचि मूळ सोय आठवीं पां
५५३३८	सांगेन	।।ज्ञा.गा.०९६७.०१।।	भलें बोलोनी दाविलें मज। आत्मज्ञान सांगेन तुज
५५३३९	सांगेन	।।ज्ञा.गा.१०२५.०१।।	पाळण्याची परी सांगेन आतां। पाळण्या सान्हुलें देहेंवीण बोभातें ताता
५५३४०	सांगेन	।।ज्ञा.गा.१०४६.०१।।	चवाळ्याची सांगेन मातु। चवाळें पांघुरे पंढरीनाथु
५५३४१	सांगेल	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
५५३४२	सांगेल	।।ज्ञा.गा.१०५१.०२।।	या पहिलिया पाहाऱ्यांत डौरकार सांगेल मात। समस्त रिझाल तुम्ही संत। ऐका निवांत तुम्ही सर्व
५५३४३	सांगो	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
५५३४४	सांगो	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो

५५३४५	सांगो	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
५५३४६	सांगो	।।ज्ञा.गा.०२९०.०२।।	काय सांगो माय न कळे तयाची सोये। येणें मनाचे मोडुनि पाये वेधियेलें
५५३४७	सांगो	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
५५३४८	सांगो	।।ज्ञा.गा.०२९७.०२।।	काय सांगो तुम्हां कैंचा हा गोंवळु। न म्हणे दिन वेळु आम्हां घरीं
५५३४९	सांगो	।।ज्ञा.गा.०३०३.०१।।	अंबुला माहेरीं भोगी धणीवरी । मग तया श्रीहरि सांगो गूज
५५३५०	सांगो	।।ज्ञा.गा.०३९७.०३।।	बहुता परी उणें ऐकिजे पांडवा सांगो या गोष्टी। पांचापासुनी जन्मले पांचैजण येक पत्नीच्या पोटीं। गोत्रवध करुनी राज्य करिती विश्वासी वंद्य शेवटीं। जनमेजया ऐसें बोलिला सत्य तो पापिया जाला कुष्ठी
५५३५१	सांगो	।।ज्ञा.गा.१०६२.०३।।	मातेचिये पोटीं पिता जो जन्मला। नवलाव जाहला काय सांगो
५५३५२	सांगों	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
५५३५३	सांगों	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
५५३५४	सांगों	।।ज्ञा.गा.०३०८.०३।।	अंबुला सांडुनी परावा केला । संसार सांडिला काय सांगों
५५३५५	सांगों	।।ज्ञा.गा.०३०८.०४।।	रखुमादेविवरें मज पर्णुनी नेलें । सुखची दिधलें काय सांगों
५५३५६	सांगों	।।ज्ञा.गा.०३१३.०४।।	एखादे वेळे मजचि मारितोसी । लाजा मी सांगों कोणापासी । राग आलिया अवघेया ग्रासी । ऐसी अति प्रीति आम्हां दोघांसी
५५३५७	सांगों	।।ज्ञा.गा.०३७७.०१।।	संसारा तुकलिये वेव्हारा मुकलिये। घराचारा पारुषलिये काय सांगों
५५३५८	सांगों	।।ज्ञा.गा.०३७७.०२।।	माझें जिणेंचि बुडालें माझें जिणेंचि बुडालें। विठ्ठलें कुडें केलें काय सांगों
५५३५९	सांगों	।।ज्ञा.गा.०३७९.०३।।	चपळता सांगों उष्णता घोटी। घोटूनियां होटी समब्रह्मीं
५५३६०	सांगों	।।ज्ञा.गा.०३८७.०२।।	काय सांगों सखिये तेज पैं अढळ। इंद्रियें बरळ देखतांची
५५३६१	सांगों	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया

५५३६२	सांगों	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
५५३६३	सांगों	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
५५३६४	सांगों	।।ज्ञा.गा.०४१२.०२।।	तूं एकुची एकला बाहिजु भीतरीं। कोणा द्वैतपरी सांगों बापा
५५३६५	सांगों	।।ज्ञा.गा.०४४९.०७।।	ऐसा तूं एकादश होई तूं रे ज्ञाना। द्वादशीच्या चिन्हां सांगों तुज
५५३६६	सांगों	।।ज्ञा.गा.०४७३.०२।।	जिचे मरिजे ऐसें नाहीं आमुतें। सांगों कोणातें तुजवांचुनी
५५३६७	सांगों	।।ज्ञा.गा.०६९०.०५।।	जाणों जाय तंव जाणणिया सारिखें। नवल विस्मयें कवण सांगों
५५३६८	सांगों	।।ज्ञा.गा.०६९७.०३।।	बोलों तरी आतां मौन्य पडिलें माये। शब्द हा न साहे सांगों कैसें
५५३६९	सांगों	।।ज्ञा.गा.०७०५.०२।।	काय सांगों निदसुरी कवळलें संसारीं। करितां येरझारी येणेंचि छंदें
५५३७०	सांगों	।।ज्ञा.गा.०७३७.०३।।	फार किती सांगों सज्ञान तुम्हीं जन। अर्थ हा समजोन मौन्य धरा
५५३७१	सांगों	।।ज्ञा.गा.०८३४.०५।।	मूर्खासी हा बोध सांगों नये बापा। अभंग कृत्याचा लेश नसो हातीं
५५३७२	सांगों	।।ज्ञा.गा.०८५०.१४।।	हेचि पुढतां पुढती सांगों तुज किती। श्रुती नेति नेति मौनावल्या
५५३७३	सांगों	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
५५३७४	सांगों	।।ज्ञा.गा.१०६८.०२।।	काय सांगों तिचा नवलाहो। महालोभेंवीण कैसा येतो पान्हावो
५५३७५	सांगों	।।ज्ञा.गा.१०६८.०३।।	आवसेचें चांदिणें सांगों गेलिये। रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वरपडी जालिये
५५३७६	सांगों	।।ज्ञा.गा.१०७७.०५।।	आणि मी सांगों नवल काई। येणें बहिणी भोगिली एकेचि ठायीं
५५३७७	सांगोनिया	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
५५३७८	सांगोनियां	।।ज्ञा.गा.०४५१.०१।।	ऐसें हें अंडज सांगितलें देवें। सांगोनियां भावें गिळीयेलें
५५३७९	सांचिलें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०१।।	चौ तेरा आम्हीं चौसष्टीचे भागे सांचिलें। तें एका ऋणाईतें घेतलें वोळखीवीण
५५३८०	सांची	।।ज्ञा.गा.०७९४.०१।।	प्रणवाची शक्ति शिव प्रणवची। क्षर अक्षर सांची प्रणव तें

५५३८१	सांजवणी	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सर्वेचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
५५३८२	सांजवणें	।।ज्ञा.गा.१०८४.०४।।	ज्ञानदेव ऐसें म्हणें। कापुराची मैस घेणें। दुधावीण सांजवणें। भरलें दिसे
५५३८३	सांजवनीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
५५३८४	सांजवेळें	।।ज्ञा.गा.०९६२.०२।।	आठवितां तूं तया ठकशील कैसा। सांजवेळें लाहोसी उदो कां जैसा
५५३८५	सांजोरी	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
५५३८६	सांठवण	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
५५३८७	सांठवण	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु
५५३८८	सांठवला	।।ज्ञा.गा.००३१.०४।।	सकळ तीर्थें आर्तलीं। तीं ऋषिवृंदें घेऊनि बैसली । पावन झालीं चरणांगुष्टीं। वाकी तोडरु गजरीं। गर्जतुसे नानापरी। तो श्रुतिनादु अंबरीं। सांठवला गे माये
५५३८९	सांठवले	।।ज्ञा.गा.०२९४.०५।।	सांठवले आकार इंद्रियांच्या वृत्ती। शामतेजें दीप्तीं धवळलें
५५३९०	सांठवलें	।।ज्ञा.गा.०४९५.०३।।	अनंगपण फिटलें मायाछंदा सांठवलें। सकळ देखिलें आत्मस्वरूप वो माये
५५३९१	सांठविला	।।ज्ञा.गा.०१४५.०५।।	ज्ञानदेवें सुकाळ केला। हरि हृदयीं सांठविला। हरिपाठ हाचि साधिला। अनंत अनंत परवडी
५५३९२	सांठविला	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि हृदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
५५३९३	सांठविला	।।ज्ञा.गा.०१५१.०४।।	ज्ञानदेवीं केली सामग्री। भवसिंधु तरलों भवसागरीं। रामकृष्ण हेचि मुरारी। निरंतरीं सांठविला
५५३९४	सांठविलें	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं
५५३९५	सांठविलें	।।ज्ञा.गा.०१४९.०४।।	ज्ञानदेवीं घर केलें। हृदयीं असे विदारलें। तेथें हरिरूप सांठविलें। मुखीं घातलें रामनाम

५५३९६	सांठविलें	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
५५३९७	सांठविलें	।।ज्ञा.गा.०५९४.०५।।	ज्ञानेश्वर हें गिळुनियां नाम। ब्रह्मचि स्वयमेव सांठविलें
५५३९८	सांठविलें	।।ज्ञा.गा.०६८३.०२।।	थितें होतें तें निध सांठविलें। विश्वासें घेतलें लक्षवित
५५३९९	सांठवीत	।।ज्ञा.गा.०६१८.०३।।	पापपुण्य दोन्ही सांठवीत आहे। असुयेंशी जाये अधऊर्ध्व
५५४००	सांठा	।।ज्ञा.गा.०१२२.०३।।	संसारग्रामीं नाम हाचि सांठा। पावाल वैकुंठा नामें एकें
५५४०१	सांठा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
५५४०२	सांडई	।।ज्ञा.गा.०६८८.०८।।	कपट वासनेची करूनियां सांडई। शेवा कुरवडई गोमटी कीजे। गुरुचरणीं लाडु करूनियां गोडु। मग जेवी परवडु योगिराजु
५५४०३	सांडणें	।।ज्ञा.गा.०६०६.०२।।	सांडणें मांडणें दोन्हीही त्यागणें। प्राचिनी वर्तणें निर्विकल्पें
५५४०४	सांडल	।।ज्ञा.गा.०२४९.०४।।	ज्ञानदेवीं समाधी स्थान पैं विठ्ठल। अवघा चित्तीं सांडल हारपला
५५४०५	सांडलें	।।ज्ञा.गा.०६३५.०१।।	चोहटा मिष्टान्न जें कांहीं सांडलें। सुनियाशी झालें सुकाळ पैं
५५४०६	सांडशें	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म
५५४०७	सांडा	।।ज्ञा.गा.०१७४.०३।।	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि हृषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेसी
५५४०८	सांडा	।।ज्ञा.गा.१०३८.०१।।	माझिया घोंगडियावरी ब्रह्माचा गोंडा। बाहिरी सांडा बैसावया
५५४०९	सांडावा	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
५५४१०	सांडावा	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें
५५४११	सांडि	।।ज्ञा.गा.०७१६.०५।।	ऐक रे ज्ञानिया सांडि हा मी भाव। मग तूंचि देव निवृत्ति म्हणे
५५४१२	सांडिणी	।।ज्ञा.गा.०३०२.०२।।	सांडिणी सांडिला पैं घराचारु । दुसरा विचारु नाहीं केला
५५४१३	सांडितां	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
५५४१४	सांडितासी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया

५५४१५	सांडितोसी	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
५५४१६	सांडिमांडी	।।ज्ञा.गा.०१५३.०६।।	ज्ञानदेवीं भगवंत साधे। गुरु सेवुनी आराध्यें। सांडिमांडी निंद्यानिंद्यें। सर्व कर्मे अर्पिलीं
५५४१७	सांडिमांडी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
५५४१८	सांडियेली	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
५५४१९	सांडियेली	।।ज्ञा.गा.०४२४.०२।।	तेणें सांडियेली माया। त्यजियेली कंथा काया। मन गेलें विलया। ब्रह्मानंदा माझारीं
५५४२०	सांडिला	।।ज्ञा.गा.०१५२.०४।।	ज्ञानदेवीं भक्तिपंथ। धरिला सांडिला स्वार्थ। उपजोनि ध्यानीं हा अर्थ। रामकृष्ण गोविंद
५५४२१	सांडिला	।।ज्ञा.गा.०३०२.०१।।	अद्वैत अंबुला परणीला देखा । दुसरा विचार सांडिला ऐका
५५४२२	सांडिला	।।ज्ञा.गा.०३०२.०२।।	सांडिणी सांडिला पैं घराचारु । दुसरा विचारु नाहीं केला
५५४२३	सांडिला	।।ज्ञा.गा.०३०८.०३।।	अंबुला सांडुनी परावा केला । संसार सांडिला काय सांगों
५५४२४	सांडिला	।।ज्ञा.गा.०५७१.०५।।	ब्रह्माहमस्मि शुद्धज्ञान। तेथील सांडिला अभिमान
५५४२५	सांडिला	।।ज्ञा.गा.०५७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु जुनाट जुनघडा। तोहि म्यां सांडिला अरूपसंगें
५५४२६	सांडिली	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
५५४२७	सांडिली	।।ज्ञा.गा.०३९५.०८।।	ऐसा जन्मोनी कां उगवलासी मायबाप कवण कां सांडिली ऐसी। रंका काळाचेनि धाकें सत्कर्मे अनेकें विश्रांती नाहीं या जीवांसी। समर्थपणें वेगळें घातलें तरी दैन्य दारिद्र्य कां भोगवितासी। आपुलें म्हणतां न लजसी देवा तरी सांग पां माव आहे कैसी रया
५५४२८	सांडिली	।।ज्ञा.गा.०५०९.०१।।	नव्हे त्याची दुराशा म्यां सांडिली वो आस। ज्ञानवैराग्यभक्तिसार वोळला वो माये
५५४२९	सांडिलें	।।ज्ञा.गा.०२९३.०१।।	माझी शंका फिटले। लाजा सांडिलें। अवघे घातलें। मज निरसूनियां
५५४३०	सांडिलें	।।ज्ञा.गा.०३६५.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें। मूस ओतूनियां मेण सांडिलें
५५४३१	सांडिलें	।।ज्ञा.गा.०५७५.०१।।	अद्वैत येणें अद्वैतपणें सांडिलें। थितें होतें तें माझें लया पैं गेलें

५५४३२	सांडिलें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१९।।	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनविता पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
५५४३३	सांडिलें	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
५५४३४	सांडिल्या	।।ज्ञा.गा.०८८४.०३।।	एकीं मीपणाच्या मांडिल्या मोटा। अहंभावाच्या गोणिया सांडिल्या चोहटा। एकीं गाढवावरी भरली प्रतिष्ठा। तऱ्ही तृप्ती नव्हे दुर्भरा पोटा
५५४३५	सांडिवो	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
५५४३६	सांडिशील	।।ज्ञा.गा.०९१४.०४।।	केळी पोकळ म्हणोनी सांडिशील झणें तंव फळवरी निवांत राहें रे रे। नाहीं नाहीं म्हणोनि थरारिसी झणें नाहीं तें तेथेंचि पाहीं रे रे
५५४३७	सांडिसी	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि
५५४३८	सांडिसी	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि
५५४३९	सांडिसी	।।ज्ञा.गा.०८६१.०१।।	कां सांडिसी गृहाश्रम। कां सांडिसी क्रियाकर्म। कासया सांडिसी कुळींचे धर्म। आहे तें वर्म वेगळेंचि
५५४४०	सांडिसी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
५५४४१	सांडी	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
५५४४२	सांडी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
५५४४३	सांडी	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। निःसंदेह जीव तरती
५५४४४	सांडी	।।ज्ञा.गा.०२००.०१।।	दुजें द्वैत सांडी एकतत्त्व मांडी। अद्वैत ब्रह्मांडीं पैसु कीजे
५५४४५	सांडी	।।ज्ञा.गा.०२५९.०६।।	गौळणी म्हणती बाळा कान्हया वेल्हाळा। सांडी या मना चाळा रे। ऐसे ऐकोन बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें पवनु गिळितया वेळा रे
५५४४६	सांडी	।।ज्ञा.गा.०२९९.०३।।	द्वैतभाव कल्पना खोडी सांडी याची आशा। विठ्ठलनाम हेंचि सार जिव्हे प्रेमठसा
५५४४७	सांडी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१६।।	सुताचें गुंडाळें उगवीं पां वहिलें। खंडूनियां सांडी देवा एकाचि बोलें
५५४४८	सांडी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०३।।	नामरूपछंद गोडी ऐसी इंद्रियांची आवडी। परतोनी पाहे घडीघडीं तोची तूं। तेथें आठऊ ना विसरू परी तोची गा तूं। थोरु ऐसा निर्धाराचा धीरु धरी ऐसें जाणोनियां जरी सांडी मांडी करिसी। तरी पावसी कोण येरझारी रया

५५४४९	सांडी	।।ज्ञा.गा.०४८२.०३।।	सात्त्विक वैराग्य परिपूर्ण शांति। दैविक संपत्ति सांडी केवीं
५५४५०	सांडी	।।ज्ञा.गा.०७०९.०६।।	बाप रखुमावर परब्रह्म नेणसी। जाला हे स्फुंदसी सांडी सांडी रया
५५४५१	सांडी	।।ज्ञा.गा.०७०९.०६।।	बाप रखुमावर परब्रह्म नेणसी। जाला हे स्फुंदसी सांडी सांडी रया
५५४५२	सांडी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
५५४५३	सांडी	।।ज्ञा.गा.०८५०.११।।	आतां सांडी मांडी न करीं निश्चय एक धरीं। तूं आत्मा निर्विकारी सदोदित
५५४५४	सांडी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
५५४५५	सांडी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
५५४५६	सांडी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
५५४५७	सांडी	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
५५४५८	सांडी	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
५५४५९	सांडी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
५५४६०	सांडी	।।ज्ञा.गा.०८८७.०२।।	सांडी माया मोह द्वंद्व दुराशा। ज्यालागीं शिणसी तें तुजसी उदासा
५५४६१	सांडी	।।ज्ञा.गा.०९१५.०२।।	जवळीं असतां सांडी मांडी करिसी। वायां सिणसी तुझा तूंचि रया
५५४६२	सांडी	।।ज्ञा.गा.०९२६.०१।।	रुणुझुणु रुणुझुणु रे भ्रमरा। सांडी तूं अवगुणु रे भ्रमरा
५५४६३	सांडी	।।ज्ञा.गा.०९३६.०३।।	ऐसीये दशे ते अव्यक्त भुंजसी। मी माझ्या मोहासी सांडी रया
५५४६४	सांडी	।।ज्ञा.गा.०९४२.०३।।	न संडी वेदसिंधु सांडी मांडी कर्म। उपाधीचा धर्म करूं नको
५५४६५	सांडी	।।ज्ञा.गा.०९४५.०३।।	मायीकवृत्तीचा झणीं धरिसी संग। इंद्रियांचा पांग सांडी रया
५५४६६	सांडी	।।ज्ञा.गा.०९५९.०२।।	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये
५५४६७	सांडी	।।ज्ञा.गा.०९७५.०२।।	सांडी सांडी सगुणांची भ्रांतीसी। तूंचि निर्गुण आहासी तत्त्वमसी
५५४६८	सांडी	।।ज्ञा.गा.०९७५.०२।।	सांडी सांडी सगुणांची भ्रांतीसी। तूंचि निर्गुण आहासी तत्त्वमसी

५५४६९	सांडी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०५।।	प्रपंच झोंबो नेदी यांचें उठवी धरणें। शरीर जन्ममरण याचें करी कां रे पारणें । निवटुनी सांडी बापा सर्वभरी नारायणें
५५४७०	सांडी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
५५४७१	सांडी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
५५४७२	सांडी	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
५५४७३	सांडी	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
५५४७४	सांडी	।।ज्ञा.गा.१००२.१५।।	गर्भींची यातना रे पुत्रा ऐकें आपुल्या कानीं। येतां जातां येणें पथें सांगाती नाहीं रे कोण्ही। अहंभावो प्रपंचु पुत्रा सांडी रे दोन्ही। चौऱ्यांशीं जीवयोनी प्रवर्तले मुनिजन तत्क्षणीं
५५४७५	सांडी	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
५५४७६	सांडी	।।ज्ञा.गा.१०२२.०१।।	हमामा घाली बाळा। सांडी खोटा चाळा। फोडीन तुझा टाळा। वाकुल्या दावीन काळा
५५४७७	सांडी	।।ज्ञा.गा.१०२३.०३।।	एक नाम मांडी। दुजा भाव सांडी
५५४७८	सांडी	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
५५४७९	सांडीं	।।ज्ञा.गा.००४९.०२।।	मंथुनि नवनीता तैसें घे अनंता। वायां व्यर्थ कथा सांडीं मार्गु
५५४८०	सांडीं	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
५५४८१	सांडीं	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
५५४८२	सांडीं	।।ज्ञा.गा.०८६७.०२।।	लक्ष निवृत्तिचरणीं धीरु राहें। भेदुभ्रम सांडीं सावध होये
५५४८३	सांडीं	।।ज्ञा.गा.०८७०.०३।।	सांडीं सांडीं मात उभया दुरित। हरिवीण हित घेवों नको
५५४८४	सांडीं	।।ज्ञा.गा.०८७०.०३।।	सांडीं सांडीं मात उभया दुरित। हरिवीण हित घेवों नको
५५४८५	सांडीं	।।ज्ञा.गा.०९५७.०३।।	सांडीं तूं रे जाती होई रे विजाती। येणें रूपें समाप्ती प्रपंचाची

५५४८६	सांडीं	।।ज्ञा.गा.०९७४.०५।।	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
५५४८७	सांडीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
५५४८८	सांडीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
५५४८९	सांडीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
५५४९०	सांडीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
५५४९१	सांडीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
५५४९२	सांडीं	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
५५४९३	सांडीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
५५४९४	सांडीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
५५४९५	सांडीं	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
५५४९६	सांडीं	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
५५४९७	सांडीं	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
५५४९८	सांडीं	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा
५५४९९	सांडुनि	।।ज्ञा.गा.०१३१.०३।।	कल्पनेविरहित भलतिया मागें । अभिमान सांडुनि दीनापाठी लागे

५५५००	सांडुनि	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
५५५०१	सांडुनि	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं?
५५५०२	सांडुनि	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
५५५०३	सांडुनि	।।ज्ञा.गा.०९८६.०१।।	ॐ ओंखट सांडुनि अंतरापासुनि। लागावें भजनीं गोविंदाचे
५५५०४	सांडुनि	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
५५५०५	सांडुनियां	।।ज्ञा.गा.०७११.०१।।	सांडुनियां सर्व कैलास संपत्ति। स्मशानांत वस्ती रुद्रें केली
५५५०६	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे कालिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
५५५०७	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०१६९.०३।।	सांडुनी हरिचा पंथ। वेगळें नच जाती। भक्तचरणीं ठेवुनिया चित्त। रामकृष्ण नाम स्मरति
५५५०८	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो
५५५०९	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०३०३.०३।।	सांडुनी कुळाचार जालीये निर्लज्ज । तुम्ही काय मज शिकवाल
५५५१०	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०३०८.०३।।	अंबुला सांडुनी परावा केला । संसार सांडिला काय सांगों
५५५११	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०३२२.०१।।	संसार वो ग्रामीं गेला सांडुनी । माझे अंत:करणीं माहियेर
५५५१२	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०६७४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। देहभाव सांडुनी भोगिजत आहे
५५५१३	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
५५५१४	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
५५५१५	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती

५५५१६	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
५५५१७	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
५५५१८	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया
५५५१९	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया
५५५२०	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०९६९.०१।।	पाहणें पाहाते सांडुनी निरुतें। पाहिलिया त्यातें तूंचि होसी
५५५२१	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दुःख वाड। भोगितोसी रया
५५५२२	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
५५५२३	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.१०७७.०३।।	आचार सांडुनी जालासे भ्रष्ट। माउशिसी येणें लाविलासे पाट
५५५२४	सांडू	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
५५५२५	सांडूं	।।ज्ञा.गा.०२३१.०२।।	आनंदल्या मनें। पहा तूं निधान। जवळिल्या निजधन। सांडूं नको
५५५२६	सांडूनि	।।ज्ञा.गा.०२४१.०१।।	भोंवरीं सांडूनि पांव ठेवी रे गोपाळा। नाच चिदानंदा सुख होईल सकळां
५५५२७	सांडूनि	।।ज्ञा.गा.०३५०.०१।।	सिद्ध सांडूनि निजबोधा गेलें। निजबोधु मुकलें ब्रह्मभुली
५५५२८	सांडूनि	।।ज्ञा.गा.०४९९.०६।।	हे भुली सांडूनि भुलवी परमबोध बोधवी। तो हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
५५५२९	सांडूनि	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
५५५३०	सांडूनि	।।ज्ञा.गा.०९१६.०२।।	जवळील निधान सांडूनि सिणसील बापा। तरी जन्मांतर न चुके बिजे रया
५५५३१	सांडूनि	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
५५५३२	सांडूनि	।।ज्ञा.गा.०९६८.०३।।	सिद्धचि सांडूनि निघसि अनानी ठायीं। तूं रिघें पां सोई संताचिये

५५५३३	सांडूनियां	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
५५५३४	सांडूनियां	।।ज्ञा.गा.०३९३.०४।।	आपुले युक्तीचे वाती वेऱ्ही गिवसीतां त्या पदार्थाचे पोटीं लपती रया। तें सांडूनियां अभिप्रायाचें बळ निजतत्त्वीं तें केवीं निवती रया
५५५३५	सांडूनियां	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
५५५३६	सांडूनियां	।।ज्ञा.गा.०५७७.०१।।	पंचबाणें माझें हृदय भेदलें। पांचेवीण पावलें चाऱ्ही सांडूनियां
५५५३७	सांडूनियां	।।ज्ञा.गा.१००२.०६।।	या देहाचा भरंवसा पुत्रा न धरावा ऐसा। माझें माझें म्हणोनियां बहु दु:खाचा वळसा। बहुत ठकियेलें मृगजळाच्या आशा। तृष्णा सांडूनियां योगी गेले वनवासा
५५५३८	सांडूनियां	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
५५५३९	सांडूनियां	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
५५५४०	सांडूनियां	।।ज्ञा.गा.१००४.०२।।	चेई तूं रे तानुलिया जाई श्रीगुरुशरण। देहभावीं व्यापिलासी मग तुज शिकवील कवण। अज्ञानपण सांडूनियां तूं चुकवीं जन्ममरण। गर्भवास वोखटा रे गर्भीं दु:ख दारुण
५५५४१	सांडूनी	।।ज्ञा.गा.०९१७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अवघेंचि मृगजळ। सांडूनी पाल्हाळ नित्य ध्याई
५५५४२	सांडोनियां	।।ज्ञा.गा.०५१५.०१।।	आपला गुणग्राम सांडोनियां गेलिये। निवांत राहिलिये निर्गुणीं वो माय
५५५४३	सांडोनी	।।ज्ञा.गा.०४३८.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
५५५४४	सांडोनी	।।ज्ञा.गा.०७२१.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
५५५४५	सांडोनी	।।ज्ञा.गा.०८४१.०३।।	नाहीं तें सांडोनी आहे तें पाहिलें। मन उन्मन जालें आपोआप
५५५४६	सांडोनी	।।ज्ञा.गा.११०५.०३।।	आचार सांडोनी झालासे भ्रष्ट। मावशीसीं जेणें लाविला पाट
५५५४७	सांदा	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
५५५४८	सांधी	।।ज्ञा.गा.०३२२.१२।।	घरा सोळा सांधी बहात्तर कोठें । नवही दारवंटे झाडीत होते
५५५४९	सांपडती	।।ज्ञा.गा.०४४९.०३।।	तत्त्व तेंचि धरी रजो गुण चारी। पंचमा आचारीं सांपडती
५५५५०	सांपडला	।।ज्ञा.गा.०३२९.०३।।	हिरियाची खाणी दिव्य तेज मणी । सांपडला अंगणीं सये मज

५५५५१	सांपडली	।।ज्ञा.गा.००७६.०२।।	अवचिती वाट सांपडली पंथें। ब्रह्मनाम तेथें आलें हातां
५५५५२	सांपडली	।।ज्ञा.गा.००९४.०२।।	कृष्ण कृष्ण वाट सांपडली नीट। जिव्हेसी घडघडाट इंद्रियेंसहित
५५५५३	सांपडली	।।ज्ञा.गा.०३२८.०१।।	निळिये रजनीं वाहे मोतिया सारणी । निळेपणें खाणी सांपडली
५५५५४	सांपडली	।।ज्ञा.गा.०४६४.०२।।	तैसें तुझें ध्यान करितां उद्भट। सांपडली वाट वैकुंठीची
५५५५५	सांपडली	।।ज्ञा.गा.१००२.०९।।	पक्षिणी पक्षीया रे नीरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। अवचिती सांपडली पारधिया लागुनि। गुंतुनी या मोहोपाशीं प्राण त्यजिती दोन्ही
५५५५६	सांपडलें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
५५५५७	सांपडलें	।।ज्ञा.गा.०४०७.०४।।	उगवितां भलें कीं नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेवो बोले निवृत्तीसी
५५५५८	सांपडलें	।।ज्ञा.गा.०७०१.०४।।	आतां उगवितांची भलें नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीशीं
५५५५९	सांपडलें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०८।।	अमृतीं अमृता गोडी। बोल बोलतां बोबडी। पुण्य मनोधर्मी गुढी। उभारिली जेणें। अमर वोघाचेनि वोघें। अफाविजे जिवलगे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासंगें सांपडलें
५५५६०	सांपडलें	।।ज्ञा.गा.१००२.१६।।	वाहतां महापुरीं रे पुत्रा काढिलें तुज। रक्षिलासी प्रसिद्ध सांपडलें ब्रह्मबीज। मग तुज वोळखी नाहीं का रे नेणसी निज। आपेंआप सद्गुरु कृपा करील सहज
५५५६१	सांपडलें	।।ज्ञा.गा.१०३७.०१।।	चौऱ्यांशीं लक्ष हिंडतां हाट। पुंजे दाट सांपडलें
५५५६२	सांपडलें	।।ज्ञा.गा.१०३७.०३।।	येणें पाडें न माये कोठें। घोंगडें मोठें सांपडलें
५५५६३	सांपडे	।।ज्ञा.गा.०४३९.०५।।	गेलियावीण तीर्थ सांपडे । उपमेरहित परिस जोडे। किंवा समागमे घडे। सद्गुरुचा
५५५६४	सांपडे	।।ज्ञा.गा.०४६१.०१।।	खळेंदान देसी भोक्तया सांपडे। ऐसें तुवां चोखडें रूप केलें
५५५६५	सांपडे	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
५५५६६	सांपडे	।।ज्ञा.गा.०९४६.०२।।	तें रूपस रूपडें पाहतां न संपडे। हृदयीं सांपडे ज्ञान गोष्टी
५५५६७	सांपडे	।।ज्ञा.गा.०९८४.०३।।	खेळतां खेळतां नवल पाहे देखणा खिर खाये। सांपडे तें कोण्हा न संगें भोग्या शिवोन राहे
५५५६८	सांपडे	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
५५५६९	सांपडेल	।।ज्ञा.गा.०३९०.०३।।	सखी सांगे गोष्टी बाईये रूप वो धरीं। आपणची घरीं सांपडेल
५५५७०	सांप्रदाय	।।ज्ञा.गा.०१४४.०१।।	सकळ सांप्रदाय श्रीहरि। जो बैसोनि जप करी। जिव्हे महादेवाचे अंतरीं। सर्वकाळ वसतसे

५५५७१	सांप्रदायी	।।ज्ञा.गा.०५९५.०१।।	जगामाजीं श्रेष्ठ सांप्रदायी नाना। कीर्ति ते भुवनामाजीं फार
५५५७२	सांभाळावें	।।ज्ञा.गा.०४२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरदा। सांभाळावें आपुल्या ब्रिदा
५५५७३	सांभाळितां	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
५५५७४	सांभाळी	।।ज्ञा.गा.०९५६.०३।।	सतधनि म्हणे गुरु जत सांभाळी विवरु। ऐसेंनि तुज वोगरु। वाढिला ब्रह्मीं
५५५७५	सांभाळीं	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
५५५७६	सांभाळु	।।ज्ञा.गा.०८८३.०४।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विकासलें। आतां पाहें पां तयाचा मेळु रे। ऐसी जीव चिंता तुजवांचुनिया। कवण करील आमुचा सांभाळु रया
५५५७७	सांवरु	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
५५५७८	सांवरेना	।।ज्ञा.गा.०९६१.०२।।	नादुलें ऐकसीं बिंदुलें न देखसी। कोंदलें चौपासी सांवरेना
५५५७९	सांवला	।।ज्ञा.गा.०२६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सहज सांवला। निर्गुण दाविला विसुरा गे माये
५५५८०	सांवला	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला
५५५८१	सांवळा	।।ज्ञा.गा.००१७.०२।।	सांवळा वो हरि सांवळा वो । मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५५५८२	सांवळा	।।ज्ञा.गा.००१७.०२।।	सांवळा वो हरि सांवळा वो । मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५५५८३	सांवळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
५५५८४	सांवळा	।।ज्ञा.गा.००४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु डोळसु सांवळा। द्वैत अद्वैत सोहळा भोगवी गे माये
५५५८५	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
५५५८६	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया

५५५८७	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
५५५८८	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०२८०.०२।।	विटेवरी सांवळा पाहातां पैं डोळां। मन वेळोवेळां आठवितु
५५५८९	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०२९३.०३।।	ऐसा कृपानिधि सांवळा। कीं बाप रखुमादेविवरु गोंवळा। त्याचा मज चाळा। बहु काळ गे माये
५५५९०	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०३२५.०४।।	ज्ञानदेवीं निळा परब्रह्मीं गोंवला । कृष्णमूर्ति सांवळा हृदयीं वसे
५५५९१	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०३३५.०१।।	सावळियाचें तेज सांवळा श्रीहरि। शेजबाजवोवरी ब्रह्मांडाची
५५५९२	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०३३५.०३।।	ऐसा हा सांवळा सतेज साजणी। म्यां आपुल्या अंगणीं देखियेला
५५५९३	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०३३६.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळा सर्व घटीं। चित्त चैतन्या मिठी घालीत खेवो
५५५९४	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०३३७.०२।।	काय करूं माय सांवळा श्रीकृष्ण। सांगितला प्रश्न निवृत्तीनें
५५५९५	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०३४४.०३।।	सांवळा डोळसु चतुर्भुज रूपडें। दिसे चहूंकडे एकतत्त्व
५५५९६	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०३५९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सांवळा। तेणें मज माजिठा दिल्हा साउला
५५५९७	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०४६६.०५।।	सुलज्ज निर्लज्ज मेघवर्ण शाम। सांवळा सप्रेम गुणग्राह्य
५५५९८	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०५१३.०३।।	हा पुरोनियां उरला निजानंदु सांवळा। रखुमादेविवरु जोडला कष्टीं वो माये
५५५९९	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०५७४.०३।।	ऐसा हा सांवळा माझिये दृष्टि माल्हाथिला। उजरूनि गेला हा विठ्ठल गे माये
५५६००	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०६७५.०१।।	सांवळा सुकुमार लावण्य त्रिभुवनीं। अवचिता आंगणीं देखिला रया
५५६०१	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०७३४.०१।।	शून्याचा शेवट डोळां पाहा निराळा। नीळबिंदु सांवळा प्रकाशला
५५६०२	सांवळा	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
५५६०३	सांवळा	।।ज्ञा.गा.११२१.०६।।	हरि सांवळा वो हरि सांवळा वो। मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५५६०४	सांवळा	।।ज्ञा.गा.११२१.०६।।	हरि सांवळा वो हरि सांवळा वो। मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५५६०५	सांवळाचि	।।ज्ञा.गा.०३३७.०१।।	हरपली सत्ता मुराली वासना। सांवळाचि नयना दिसतसे
५५६०६	सांवळिया	।।ज्ञा.गा.०२६६.०१।।	सांवळिये बुंथी सांवळिया रूपें। सांवळ्या स्वरूपें वेधियलें
५५६०७	सांवळिये	।।ज्ञा.गा.००९६.०१।।	सांवळिये तेजीं भक्ति पसु ओल। इंद्रियां शरण चरणरजीं
५५६०८	सांवळिये	।।ज्ञा.गा.०२६६.०१।।	सांवळिये बुंथी सांवळिया रूपें। सांवळ्या स्वरूपें वेधियलें
५५६०९	सांवळिये	।।ज्ञा.गा.०३३५.०४।।	ज्ञानदेवा साजण सांवळिये प्रभेचें। मी माझें मोहाचें हरिरूप

५५६१०	सांवळिये	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
५५६११	सांवळिये	।।ज्ञा.गा.०६७५.०४।।	ज्ञानदेवा सार सांवळिये मूर्ति। निवृत्तीनें गुंति उगविली
५५६१२	सांवळी	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
५५६१३	सांवळी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
५५६१४	सांवळी	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
५५६१५	सांवळी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०३।।	देखोनी सांवळी तनु लुब्धला माझा मनु। लागलासे ध्यानु। द्वैत निवडे ना। डोळां भरुनीयां बाळा। देखे श्रीरंगु सांवळा। वेधें वेधल्या सकळां। गोपी गोविंदा सवें। ठेला प्रपंचु माघारा। भावो भिनला दुसरा। पडिला मागील विसरा। कैचें कैचें आपुलेपण। सहज करितां गोष्टी। पाहातां पडिली मिठी। जाली जन्मेंसाठीं। सखियेसाजणी वो
५५६१६	सांवळी	।।ज्ञा.गा.०२६५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळी प्रतिमा। मनें मनीं क्षमा एक झालें
५५६१७	सांवळी	।।ज्ञा.गा.०२७९.०१।।	सांवळी प्रतिमा घेउनी सकुमार। खेळत सुंदर गोकुळीं रया
५५६१८	सांवळी	।।ज्ञा.गा.०२९०.०१।।	भेटिसी गेलिये तंव तेचि जालिये। भुलली ठेलिये मज न कळे कांहीं। परतलिये दृष्टी जंव मागुता न्याहाळी। तंव काळी ना सांवळी मूर्ति चोजवेना
५५६१९	सांवळी	।।ज्ञा.गा.०३२४.०१।।	निळिये मंडळी नीळवर्ण सांवळी । तेथें वेधलिसे बाळीं ध्यानरूपा
५५६२०	सांवळी	।।ज्ञा.गा.०३२४.०४।।	ज्ञानदेव निळीं हृदयीं सांवळी । प्रेमरसें कल्लोळीं बुडी देत
५५६२१	सांवळी	।।ज्ञा.गा.०३३०.०२।।	यमुनेच्या पाबळीं तनु घेउनी सांवळी । पांवा वनमाळी वातु असे
५५६२२	सांवळी	।।ज्ञा.गा.०३३६.०१।।	नवल देखिलें कृष्णरूप बिंब। सांवळी स्वयंभ मूर्ति हरीची
५५६२३	सांवळी	।।ज्ञा.गा.०५६६.०१।।	सगुणाची सेज निर्गुणाची बाज। सांवळी विराजे कृष्णमूर्ति
५५६२४	सांवळी	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
५५६२५	सांवळीये	।।ज्ञा.गा.०२४९.०१।।	सांवळीये निळी भुलली एकी नारी। परेचा वो घरीं शुद्धि पुसी
५५६२६	सांवळीये	।।ज्ञा.गा.०३३७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळीये तेज। सेजबाज निज कृष्णसुखें
५५६२७	सांवळें	।।ज्ञा.गा.००१९.०३।।	सांवळें सगुण सकळां जिवांचें जीवन । घनानंद मूर्ति पाहतां हारपलें मन

५५६२८	सांवळें	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
५५६२९	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०१९०.०४।।	एकएका तीर्थाहूनि आगळें। तयामाजीं परब्रह्म सांवळें
५५६३०	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
५५६३१	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
५५६३२	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
५५६३३	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०२६५.०१।।	सांवळें परब्रह्म आवडे या जिवा। मनें मन राणिवा घर केलें
५५६३४	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०२६५.०२।।	काय करुं सये सांवळें गोंवित। आपेंआप लपत मन तेथें
५५६३५	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०२६६.०२।।	काय करूं गे माये सांवळें न सोडी। इंद्रिया इंद्रिय जोडी एकतत्त्वें
५५६३६	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०२६६.०३।।	कैसें याचें तेज सांवळें अरुवार। कृष्णीं कृष्ण नीर सतेजपणें
५५६३७	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०४।।	सबाह्य सभोंवतें चतुर्भुज सांवळें। सर्वभूतीं विवळे कृष्णरूपें
५५६३८	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०६।।	ऐसें परब्रह्म सांवळें दैवत आमुचें। आतां आम्हां कैचें क्रिया कर्म
५५६३९	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०३३४.०१।।	सांवळेचें तेज सांवळें बिंबलें। प्रेम तें घातलें हृदयघटीं
५५६४०	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०३६५.०२।।	उन्मनीं मन निवालें। सांवळें परब्रह्म भासलें
५५६४१	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
५५६४२	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
५५६४३	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०६५८.०२।।	सांवळें सुंदर रूप बिंदुलें। मन हें मुरालें तयामाजीं
५५६४४	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०७३२.०१।।	निर्गुणाचे रंगीं रंगलें हें मन। सांवळें सगुण ब्रह्म तेंची
५५६४५	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०७३२.०३।।	असिपदीं जैसें तत्पद तें नाहीं। सांवळें ब्रह्म पाहीं तैसें असे

५५६४६	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०७३२.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे चांगया ब्रह्म तेंचि खरें। सांवळें निधरिं जाण रया
५५६४७	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०७३५.०२।।	सांवळें सकुमार बिंदूचे अंतरीं। अर्धमात्रेवरी विस्तारलें
५५६४८	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०७७२.०१।।	गुजगुजीत रूप सांवळें सगुण। अनुभवितां मन वेडें होय
५५६४९	सांवळें	।।ज्ञा.गा.०९१६.०१।।	लक्ष लावुनी त्रिपुटीं। ठाण त्रिभंगीं चोखडें। सगुण सांवळें म्हणोनी प्रीत मना। तें देखतांचि पडे मिठी दृश्यातें निवटी। मना गाठीं विरोनी ठेली
५५६५०	सांवळें	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
५५६५१	सांवळें	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
५५६५२	सांवळें	।।ज्ञा.गा.११०४.०२।।	काळें ना सांवळें पिवळें ना ढवळें। चहूं ते वेगळे पुढे पाहे
५५६५३	सांवळेंची	।।ज्ञा.गा.०२६६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचे खुणें । सांवळेंची होणें यासी ध्यातां
५५६५४	सांवळेचें	।।ज्ञा.गा.०३३४.०१।।	सांवळेचें तेज सांवळें बिंबलें। प्रेम तें घातलें हृदयघटीं
५५६५५	सांवळ्या	।।ज्ञा.गा.०२६६.०१।।	सांवळिये बुंथी सांवळिया रूपें। सांवळ्या स्वरूपें वेधियलें
५५६५६	सांवळ्या	।।ज्ञा.गा.०२७१.०१।।	येणेंरूपें पाहावासी तरी असुमाये होसी। माझ्या मना नाकळसी सांवळ्या
५५६५७	सांवळ्या	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
५५६५८	साईं	।।ज्ञा.गा.१०६६.०२।।	चेत जाणा तुम्हीं चेत जाणा। टिपरी वडाच्या साईं हो
५५६५९	साईखडिया	।।ज्ञा.गा.१०१९.०४।।	ज्ञानदेवीं समभाव त्रिगुणी नाहीं ठाव। आपेंआप राणीव साईखडिया
५५६६०	साईखडियातें	।।ज्ञा.गा.१०१९.०१।।	साईखडियातें देखोनियां माते। तैसा संसारातें येत रया
५५६६१	साउला	।।ज्ञा.गा.०२५१.०२।।	भलें केलें विठ्ठला पिकें भरला साउला। घरींची कोपती सोडी जाऊं दे वहिला
५५६६२	साउला	।।ज्ञा.गा.०२५१.०३।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। तरी मी होईन तुझी कामारी दासी
५५६६३	साउला	।।ज्ञा.गा.०२५१.०४।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला गुणराशी
५५६६४	साउला	।।ज्ञा.गा.०३५९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सांवळा। तेणें मज माजिठा दिल्हा साउला
५५६६५	साउला	।।ज्ञा.गा.१०५४.०४।।	क्षीरसिंधुहि दुहिला। चतुर्दशरत्नीं भरला। नेघे तेथील साउला। मज अबोला प्रपंचेसी
५५६६६	साउलिये	।।ज्ञा.गा.०३९३.०७।।	मायबापें आडनांवें त्यांचिया वोसंगा। निघों म्हणों तरी आपुलिये साउलिये कां न बैसावें रया
५५६६७	साउली	।।ज्ञा.गा.०४६४.०६।।	ज्ञानदेवीं सिद्धी साउली श्रीहरि। गुरुकृपा करीं कुरवाळिलें

५५६६८	साउली	।।ज्ञा.गा.०५१४.०२।।	मुक्ताची साउली मजवरी पडली। ढेसी ढेसी वोल्हावली अमूर्तधारी वो माये
५५६६९	साउली	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
५५६७०	साउली	।।ज्ञा.गा.०६५३.०३।।	सद्गुरु हा अनाथ माउली। कृपेची साउली केली मज
५५६७१	साउली	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
५५६७२	साउली	।।ज्ञा.गा.०९२१.०४।।	डोळ्यांतील बाहुली। करितां नये वेगळी। सखी म्हणुनि साउली । धरितां नये
५५६७३	साउली	।।ज्ञा.गा.०९२५.०३।।	विषयाचें समसुख बेगडाची बाहुली। अभ्राची साउली जाईल लया
५५६७४	साउली	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
५५६७५	साउलें	।।ज्ञा.गा.०३२२.१३।।	चोळी साउलें हिरोनी घेतलें । उघडे पाठविलें माहेराशी
५५६७६	साऊमा	।।ज्ञा.गा.०२८४.०१।।	ज्याचिये आवडी संसार त्यजिला। तेणें कां अबोला धरिला गे माये। पायां दिधली मिठी घातली जीवें गांठी। साऊमा नये जगजेठीं उभा ठेला गे माये
५५६७७	साऊमा	।।ज्ञा.गा.०९५२.०१।।	साऊमा जंव जाये तंव हृदयींच आहे। चित्त विकासुनी पाहे चित्तामाजीं
५५६७८	साकडीं	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
५५६७९	साकडें	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
५५६८०	साकार	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
५५६८१	साकार	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
५५६८२	साकार	।।ज्ञा.गा.०२७८.०२।।	चैतन्य परिपाठी ठसा घडलासे साकार। कृष्णची आकार गोकुळीं रया
५५६८३	साकार	।।ज्ञा.गा.०३०७.०३।।	रखुमादेविवरु साकार अंबुला । मज पूर्ण आला बाई येवो
५५६८४	साकार	।।ज्ञा.गा.०३४२.०३।।	साकार निराकार शून्याशून्य दिठा। रूपीं रूपवाटा हरि माझा

५५६८५	साकार	।।ज्ञा.गा.०४४८.०४।।	अविकारीं साकार अरूपीं रूपस। दावी आपला भास आपणांसहित
५५६८६	साकार	।।ज्ञा.गा.०७६६.०१।।	अकार उकार मकार ओंकार। प्रणव हा साकार सुरेख रे
५५६८७	साकार	।।ज्ञा.गा.०८३४.०२।।	तूर्या तेचि उन्मनी क्षर तें अक्षर। निर्गुण साकार ऐसें देखा
५५६८८	साकार	।।ज्ञा.गा.०९२२.०१।।	सुकुमार साकार परिमळें आगळें। कर्पुर परिमळें घोळीयेला
५५६८९	साकार	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
५५६९०	साकार	।।ज्ञा.गा.११०४.०१।।	नोहे तो आकार नोहे तो साकार। वस्तु परात्पर अलक्षित।
५५६९१	साकारवेचा	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
५५६९२	साकारीं	।।ज्ञा.गा.०५३१.०३।।	साकारीं निराकार बिंबीं बिंबअवतार। अवघें माजिघर बिंबलेंसे
५५६९३	साकारु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु सुलभु साकारु। अर्धमातृका अक्षरु चिदानंदु सुख थोरु
५५६९४	साकारु	।।ज्ञा.गा.०३०७.०१।।	सुची अंबुला ज्ञान घराचारु । भक्ति हे साकारु आवडली
५५६९५	साकारु	।।ज्ञा.गा.०६८०.०१।।	साकारु निराकारु वस्तु सद्‌गुरु आमुचा। तेणें या देहाचा केला उगऊ
५५६९६	साकारु	।।ज्ञा.गा.०९८२.०३।।	रखुमादेविवरु साकारु निराकारु नव्हे। कांहीं नहोनि होये तोचि बाईये वो
५५६९७	साक्ष	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
५५६९८	साक्ष	।।ज्ञा.गा.०१०५.०३।।	भुक्ति आणि मुक्ति नामापासीं प्रत्यक्ष। चाऱ्ही वेद साही शास्त्रें वदताती साक्ष
५५६९९	साक्ष	।।ज्ञा.गा.०१८७.०६।।	चौघे साक्ष ठेवुनी अंतरीं। वेव्हार ज्ञानेश्वरीं खंडियेला
५५७००	साक्ष	।।ज्ञा.गा.०२१४.०३।।	चारी वेद विवादती। पुराणें साक्ष देती
५५७०१	साक्ष	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
५५७०२	साक्ष	।।ज्ञा.गा.०४०८.०२।।	ऐसी हे रचना नकळे गा देवा। सिद्धांतु अनुभवा साक्ष देतो
५५७०३	साक्ष	।।ज्ञा.गा.०७४१.०१।।	मनें मुरउनी करीं राज रया। प्रणवासी सखया साक्ष होई
५५७०४	साक्ष	।।ज्ञा.गा.०७५९.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान परता जिचा खेळ। ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान याची साक्ष

५५७०५	साक्ष	।।ज्ञा.गा.०८०७.०१।।	औटपीठीं तेज गुजगुजीत। चारी देह तेथ साक्ष पाहा
५५७०६	साक्ष	।।ज्ञा.गा.०८३२.०१।।	महा तेजा आंत बिंदु कोणे परी। उष्ण तेजा माझारीं साक्ष पाहा
५५७०७	साक्ष	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
५५७०८	साक्ष	।।ज्ञा.गा.१११६.०३।।	भक्ति आणि मुक्ति नामापासीं हा प्रत्यक्ष। चारी वेद साहा शास्त्रें देताती साक्ष
५५७०९	साक्षभूत	।।ज्ञा.गा.०६६६.०४।।	चिन्मय ना चिन्मात्र वेद्य सर्वगत। स्वसंवेद्य साक्षभूत आपणयासी
५५७१०	साक्षात	।।ज्ञा.गा.११०४.०४।।	गुप्त ना प्रगट पाहे हा साक्षात। लाहिता प्रचीत वेडावली।
५५७११	साक्षात्कार	।।ज्ञा.गा.०५८७.०५।।	एकांतीं एक वर्ते तोचि साक्षात्कार। जाहला ज्ञानेश्वर तेथें लीन
५५७१२	साक्षात्कार	।।ज्ञा.गा.०६०८.०५।।	गुरुकृपें खूण वस्तु साक्षात्कार। भेदला ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
५५७१३	साक्षात्कार	।।ज्ञा.गा.०७३१.०८।।	ऐसा देखोनी चमत्कार म्हणती साक्षात्कार। ईश्वर आहे हा तारक वंशासी
५५७१४	साक्षात्कार	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
५५७१५	साक्षात्	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
५५७१६	साक्षित्वासी	।।ज्ञा.गा.०७४७.०२।।	निरंजन सभराभरीत वस्तू कोंदली। साक्षित्वासी आली आत्मदशा
५५७१७	साक्षी	।।ज्ञा.गा.०१०४.०२।।	अठरा साक्षी साही विवादत। चौघाचेनि मतें घेईन भागु
५५७१८	साक्षी	।।ज्ञा.गा.०३७०.०३।।	ऐसी आपुली साक्षी कवणें पैं द्यावी। निवृत्ति म्हणे कांहीं ठायीं न ठेवीची
५५७१९	साक्षी	।।ज्ञा.गा.०६०६.०४।।	देह जीव शीव सर्वांसही साक्षी। ज्ञानदेव लक्षी परब्रह्म
५५७२०	साक्षी	।।ज्ञा.गा.०६८४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साक्षी। तो मज पारखी घेऊनि गेला
५५७२१	साक्षी	।।ज्ञा.गा.०७१६.०४।।	जालों मी साक्षी हेंही आतां ग्रासी। सहजचि होसी पूर्ण सुखी
५५७२२	साक्षी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
५५७२३	साक्षी	।।ज्ञा.गा.०९९५.०३।।	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल
५५७२४	साक्षी	।।ज्ञा.गा.१०५४.०१।।	अलक्षलक्षीं मी लक्षीं। तेथें दिसती दोही पक्षी। वेद शास्त्रां हेचि साक्षी। चंद्रसूर्यासहित
५५७२५	साक्षी	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गें!
५५७२६	साक्षीत्वासी	।।ज्ञा.गा.०७६२.०२।।	परादी वाचा तन्मय ते झाली। साक्षीत्वासी आली ब्रह्मरंध्रीं
५५७२७	साक्षीरूप	।।ज्ञा.गा.०६२६.०५।।	साक्षीरूप पहा धरिती शरीर। तेचि ज्ञानेश्वर पूर्णयोगी
५५७२८	साक्षें	।।ज्ञा.गा.०१९३.०५।।	कोटि दोषांचीं किल्मिषें। जळोनि जाति निमिषें। यास वेदशास्त्र साक्षें। चंद्रसूर्यासहित

५५७२९	साक्षेपु	।।ज्ञा.गा.०१६०.०१।।	निर्धना धन आटोपू। निर्दैवा कामी कोपु। भक्तजन साक्षेपु। हरिभजनाचा
५५७३०	साखर	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
५५७३१	साखर	।।ज्ञा.गा.०९०७.०१।।	सकुमार साखर कापुरें घोळिली। गोड परिमळु दोन्ही उरली
५५७३२	साखरेचा	।।ज्ञा.गा.०१५७.०३।।	साखरेचा ऊस जरी होय पुढती। मंथिता नवनीती क्षीर जोडे
५५७३३	साखरेचा	।।ज्ञा.गा.०१७७.०१।।	साखरेचा ऊंस जरी होय पुढती। मथितां घृतीं काय क्षीर निवडे
५५७३४	साखरेचें	।।ज्ञा.गा.०९२१.०५।।	कापुराचें कांडण। काढितां नये आड कण। साखरेचें गोडपण। पाखडतां नये
५५७३५	सागर	।।ज्ञा.गा.०४९६.०६।।	ऐसा सुखसंवादु सागर भरला। रखुमादेविवरा विठ्ठला वो माय
५५७३६	सागर	।।ज्ञा.गा.०६५५.०२।।	मुक्ताचा सागर भरित दाही दिशा। पाही जीवदशा बुडूनि जाय
५५७३७	सागर	।।ज्ञा.गा.०८९६.०२।।	आड ना विहिरी बावी ना पोखरणी। सरिता ना सागर कल्पतरु रानोरानीं
५५७३८	सागर	।।ज्ञा.गा.१०८४.०३।।	मृगजळें सागर भला। डोंगरे ओणवा विझविला। समुद्र तान्हेला जीवनालागीं
५५७३९	सागरन्यायें	।।ज्ञा.गा.०१८८.०१।।	सोळा कळी चंद्र पूर्णिमे पूर्ण बोधु। संतजनां उद्‌बोधु सागरन्यायें
५५७४०	सागराच्या	।।ज्ञा.गा.०७२५.०१।।	आनंद सागराच्या कल्लोळीं। तरावयाची मांडली फळी। हातापायाच्या वोळल्या चुंबळी। तया अवसानीं
५५७४१	सागरापोटीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
५५७४२	सागरासी	।।ज्ञा.गा.०४००.०४।।	तरंगु निमालिया जळसागरु। सागरासी नाहीं दुसरा उपचारु
५५७४३	सागरासी	।।ज्ञा.गा.०९७७.०५।।	जळीं नांदला तो तरंगीं उमटला। मिळोनियां गेला सागरासी
५५७४४	सागरीं	।।ज्ञा.गा.०१०१.०३।।	सत्त्वाचे सागरीं उतरों पैलथडीं। रीति अर्धघडी जावो नेदी
५५७४५	सागरीं	।।ज्ञा.गा.०२७०.०३।।	निळिये सागरीं निळे निळेपणें सुंदरी। रातलीसे हरि विरहिणी
५५७४६	सागरीं	।।ज्ञा.गा.०२८०.०३।।	सागरीं भरीतें दाटे तैसें मन उल्हाटे। वाट पाहों कोठें तुझी रया
५५७४७	सागरीं	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
५५७४८	सागरीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे

५५७४९	सागरीं	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
५५७५०	सागरीं	।।ज्ञा.गा.०७१३.०२।।	नाठवेचि कांहीं देवभक्तपण। सागरीं लवण मेळवी जें
५५७५१	सागरीं	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
५५७५२	सागरीं	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
५५७५३	सागरीं	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
५५७५४	सागरीचे	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
५५७५५	सागरु	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
५५७५६	सागरु	।।ज्ञा.गा.०६८२.०४।।	हा रखुमाईदेविवरु गुरुगम्य सागरु। न करीच अव्हेरु माझा वो माय
५५७५७	सागरु	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५५७५८	सागरू	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
५५७५९	साच	।।ज्ञा.गा.०१६६.०३।।	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा
५५७६०	साच	।।ज्ञा.गा.०३५२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें साच केलें। लोह परिसेंसी झगटलें तैसें जालें गे माये
५५७६१	साच	।।ज्ञा.गा.०३९१.१८।।	अर्धनारी सोंग पाहतां निकें। साच लपऊनि दावितो लटिकें
५५७६२	साच	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
५५७६३	साच	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया

५५७६४	साच	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
५५७६५	साच	।।ज्ञा.गा.०३९६.०२।।	तुझें नाम बरवें तुझें नाम बरवें । हरि वोळगों आपुल्या साच भावें
५५७६६	साच	।।ज्ञा.गा.०६८३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साच म्हणोनि निघालों। तेणें नेऊनि घातलों निरंजनीं
५५७६७	साच	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
५५७६८	साच	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
५५७६९	साच	।।ज्ञा.गा.०९५१.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल साच। मी माझें आहाच वायांवीण
५५७७०	साच	।।ज्ञा.गा.११००.०२।।	अविट गे माये कदापि विटेना। जवळी आहे परि भेटेना साच
५५७७१	साचची	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
५५७७२	साचची	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
५५७७३	साचपणा	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
५५७७४	साचपणें	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
५५७७५	साचा	।।ज्ञा.गा.०२२९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल साचा। म्हणोनी रक्षिलें आम्हां रे

५५७७६	साचा	।।ज्ञा.गा.०२५९.०४।।	आणिकी एकीं साचा बोले त्या उपरी असे त्या नागिणी। काय सांगो तिचेवीण बहुसाल ते राहिलीसे भानुते धरुनी
५५७७७	साचा	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
५५७७८	साचा	।।ज्ञा.गा.०७७४.०१।।	कोणाचें हें रूप देह हा कोणाचा। आत्माराम साचा सर्व जाणे
५५७७९	साचा	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
५५७८०	साचा	।।ज्ञा.गा.०९०४.०२।।	सुखाचा साचा केवीं बोलिजे। जिवातें केवीं सुईजे
५५७८१	साचा	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्‌गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
५५७८२	साचा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्‌गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
५५७८३	साचा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
५५७८४	साचा	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
५५७८५	साचार	।।ज्ञा.गा.०१३२.०३।।	भुक्तिमुक्तिसुखदायक साचार। पतीत अज्ञान जीव तरले अपार
५५७८६	साचार	।।ज्ञा.गा.०१६८.०६।।	ज्ञानदेवीं रहस्य सार। अंतीं वैकुंठ साचार। हरि उतरील पैलतीर। भवबंधन छेदक
५५७८७	साचार	।।ज्ञा.गा.०२२७.०२।।	विसरल्या चार विसरल्या पार। तल्लीन साचार कृष्णमूर्ति
५५७८८	साचार	।।ज्ञा.गा.०२३३.०५।।	जन हे विव्हळ तुजवीण अविचार। गुंफले साचार मायामोहें
५५७८९	साचार	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
५५७९०	साचार	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
५५७९१	साचार	।।ज्ञा.गा.०३८९.०३।।	हें सुख साचार सांगे कां विचार। आत्मयाचें घर गुरुखुणें

५५७९२	साचार	।।ज्ञा.गा.०४५३.०५।।	विकृति विवर प्रकृति साचार। तत्त्वाचा निर्धार समरसीं
५५७९३	साचार	।।ज्ञा.गा.०४६१.०३।।	तळवटीं पाहे तंव रचिलें दान अपार। वेदवक्ते साचार बुझावले
५५७९४	साचार	।।ज्ञा.गा.०४७७.०५।।	ज्ञानदेवीं घर वस्तीसी बिढार। तळींवरी साचार एक तत्त्व
५५७९५	साचार	।।ज्ञा.गा.०५२७.०४।।	निवृत्ति साचार ज्ञानदेवीं आचार। कृष्णचि परिवार क्षरलासे
५५७९६	साचार	।।ज्ञा.गा.०७३९.०१।।	ब्रह्मांडाचे भुवनीं कमळ तें सुंदर। पाकोळ्या साचार चार तेथें
५५७९७	साचार	।।ज्ञा.गा.०७८४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे पूर्वार्धातील गीर।सर्व हें साचार विश्व दिसे
५५७९८	साचारी	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
५५७९९	साचारी	।।ज्ञा.गा.०६८६.०३।।	साचारी चौदा जाली वो। सेखीं अठरा घोकुनी राहिलें वो
५५८००	साचारी	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
५५८०१	साचारु	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
५५८०२	साचारु	।।ज्ञा.गा.१०३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। पाईक तो साचारु स्वामी केला
५५८०३	साचारु	।।ज्ञा.गा.१०५५.०३।।	नित्य गळती नामें जाली गेला प्रपंच अनिवारु। उपरती देहीं जाली निमाली वासना संसारू। तपन जालें ब्रह्ममूर्ति दिननिशीं साचारु। आठवितां मागील भावो अवघा पारुषला उदारु
५५८०४	साची	।।ज्ञा.गा.०८४३.१०।।	ज्ञानदेव म्हणे भली मुक्ताबाई। दाखविली सोयी साची असे
५५८०५	साची	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
५५८०६	साचू	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
५५८०७	साचे	।।ज्ञा.गा.००९८.०१।।	परेसी परतें स्वरूप या हरीचें । भक्तिमार्ग साचे विरुढे रूप
५५८०८	साचे	।।ज्ञा.गा.०१३३.०४।।	हरि वाचे रे हरि नाचे रे। हरि पाहतां आनंदु साचे रे

५५८०९	साचे	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
५५८१०	साचे	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
५५८११	साचे	।।ज्ञा.गा.०६१२.०२।।	संकल्प विकल्प असती मनाचे। छेदियले साचे भवभ्रम
५५८१२	साचे	।।ज्ञा.गा.०९७२.०२।।	आवडी वेचूनियां डोळियां। पुढें रिता कां रिगतोसी। तूंचि तूं सर्वांभूतीं ऐसें जरी जाणसी। तरी साचे भेटी केउता जासी रया
५५८१३	साचें	।।ज्ञा.गा.०००२.०२।।	म्हण कां रे म्हण कां रे साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
५५८१४	साचें	।।ज्ञा.गा.०००२.०३।।	पतितपावन साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
५५८१५	साचें	।।ज्ञा.गा.०००२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु साचें । श्रीविठ्ठलाचें नाम वाचें
५५८१६	साचें	।।ज्ञा.गा.०११९.०३।।	ऐसे धन्य जन्म तयाचे। धन्य धन्य पुण्य साचें। त्यासी भय कळिकाळाचें। नाहीं जन्म घेतलिया
५५८१७	साचें	।।ज्ञा.गा.०१३४.०१।।	रामकृष्ण गोविंदाचें नामस्मरण वाचें। घडिये घडिये साचें ध्यान श्रीविठ्ठलाचें
५५८१८	साचें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
५५८१९	साचें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०१।।	गोकुळीं कमळ विस्तारलें साचें। ध्यान श्रीधराचें करावया। यमुनेच्या पाबळीं। मूर्ति देखिली सांवळी। चिदाकाशींची वोतली। प्रेमतनु गे माय
५५८२०	साचें	।।ज्ञा.गा.०२९७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जीवन आमुचें। नाहीं पैं साचें कुळकर्म
५५८२१	साचें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
५५८२२	साचें	।।ज्ञा.गा.०५१२.०४।।	ज्ञानदेवीं साध्य अज वस्तूचें। देहीं देह साचें नुरे तरी
५५८२३	साचें	।।ज्ञा.गा.०७९१.०२।।	प्रणव जें गुह्य ऋषि योगियांचे। सर्वांवरिष्ठा साचें वेद आज्ञा
५५८२४	साचें	।।ज्ञा.गा.०८०८.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यान सच्चिदानंदाचे। सर्व ब्रह्म साचें येणें येथें
५५८२५	साचें	।।ज्ञा.गा.०८७५.०३।।	नरदेह कैचें तुज होय साचें। नव्हे रे देहींचें सुख तुज
५५८२६	साचें	।।ज्ञा.गा.०९०८.०१।।	स्वप्नींचा घाई विवळे साचें। चेईलिया वरी म्हणे मी न वाचें

५५८२७	साचें	।।ज्ञा.गा.०९४७.०२।।	पर नाहीं तेथे अरुतें कैचें। आदिमध्य साचें कळिका हरि
५५८२८	साचें	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
५५८२९	साचें	।।ज्ञा.गा.१००८.०२।।	धर्माचें वस्ती घर ठाकियलें वा आम्हीं। दान मागों ब्रह्म साचें नेघों द्वैत या उर्मी
५५८३०	साचें	।।ज्ञा.गा.१०९०.०२।।	अखंड नाम वाचे हेंचि तप साचें। तेंचि स्वरूप दिसे हृदयीं तुझे
५५८३१	साचेवीण	।।ज्ञा.गा.०९१०.०२।।	पढियंते बाईये गुणेंवीण हातां नये। साचेवीण सये तेथें आवडी कैंची
५५८३२	साजण	।।ज्ञा.गा.०३३५.०४।।	ज्ञानदेवा साजण सांवळिये प्रभेचें। मी माझें मोहाचें हरिरूप
५५८३३	साजणी	।।ज्ञा.गा.०००१.०१।।	रूप पाहातां लोचनीं । सुख जालें वो साजणी
५५८३४	साजणी	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
५५८३५	साजणी	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
५५८३६	साजणी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
५५८३७	साजणी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
५५८३८	साजणी	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
५५८३९	साजणी	।।ज्ञा.गा.०२५८.०१।।	रांगतु रंगणीं चोरितु लोणी धावोनी धरिती गौळणी। बांधती चरणीं देती गाऱ्हाणीं यशोदे साजणी। दधि घृत भक्षून तमालनीळें नवल केलें साजणी
५५८४०	साजणी	।।ज्ञा.गा.०२६७.०१।।	निरंजन बना गेलिये साजणी। तेथें निर्गुणें माझ्या मनीं वेधियेलें

५५८४१	साजणी	।।ज्ञा.गा.०२९१.०१।।	जागृती पुसे साजणी। कवण बोलिलें अंगणीं। निरखिता वो नयनीं। वृंदावनीं देखियेला
५५८४२	साजणी	।।ज्ञा.गा.०२९५.०१।।	कासयाची चाड नाहीं वो साजणी। एकल्या निर्गुणीं वेधियेलें वो माये
५५८४३	साजणी	।।ज्ञा.गा.०२९८.०१।।	आपुलेंनि रंगें येत होती ये साजणी। तंव वनवासीं एके आलिंगिलें गे माये
५५८४४	साजणी	।।ज्ञा.गा.०३२८.०२।।	आंगणीं चिंतामणी जलधरु सिंपणी । अमृत साजणी जीवनकळा
५५८४५	साजणी	।।ज्ञा.गा.०३३५.०३।।	ऐसा हा सांवळा सतेज साजणी। म्यां आपुल्या अंगणीं देखियेला
५५८४६	साजणी	।।ज्ञा.गा.०३४४.०२।।	चित्त वित्त हरि जाला वो साजणी। अवचिता अंगणीं म्यां देखियेला
५५८४७	साजणी	।।ज्ञा.गा.०५१४.०३।।	तेथें एक नवल वर्तलें वो साजणी। सांगतां मिठी मौनी पडली वो माय
५५८४८	साजणी	।।ज्ञा.गा.०५४४.०१।।	योगिया दुर्लभ तो म्यां देखिला साजणी। पाहतां पाहतां मना न पुरेचि धणी
५५८४९	साजणी	।।ज्ञा.गा.०६६१.०१।।	अनुभव खूण मी बोलें साजणी। निरंजनीं अंजन लेईलें अंजनीं
५५८५०	साजणी	।।ज्ञा.गा.११०३.०८।।	नयनाचे अंगणीं मोतियांची खाणी। पहा गे साजणी डोळेभरीडोळेभरी पहा गे स्वरूपाशीं
५५८५१	साजणें	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
५५८५२	साजिरा	।।ज्ञा.गा.०८१५.०२।।	निळावर्ण देह महाकारण साजिरा। ज्योतीचा मोहरा अलक्ष लक्ष्मी
५५८५३	साजिरा	।।ज्ञा.गा.०८६८.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु साजिरा। मार्गीं एकसरा नामें तारी
५५८५४	साजिरीं	।।ज्ञा.गा.०१०७.०१।।	रामकृष्ण नामें ये दोन्ही साजिरीं। हृदयमंदिरीं स्मरां कां रे
५५८५५	साजिरीं	।।ज्ञा.गा.०७८६.०१।।	पश्चिम मार्गीं खूण बीजें दोन साजिरीं। अविनाश ओवरी योगीयांची
५५८५६	साजिरें	।।ज्ञा.गा.०२०६.११।।	वदन सुकुमार गोजिरें। जैसें पोवळिवेल साजिरें
५५८५७	साजिरें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०३।।	आवडीच्या वालभें गोजावलें गोजिरें। पाहतां साजिरें त्रिभुवना एक गे माये
५५८५८	साजिरें	।।ज्ञा.गा.०७४०.०३।।	सूर्य चंद्र दोन्ही प्रकाशले साजिरें । त्रिकुट संचरे अनाठसा
५५८५९	साजिरें	।।ज्ञा.गा.०८०१.०१।।	सहस्रदळ साजिरें नयनाचे शेजारीं। अर्धमातृका अंतरीं चिन्मय वस्तू
५५८६०	साजिरें	।।ज्ञा.गा.०८०६.०३।।	मी ब्रह्म सोहं ज्ञानपद ते साजिरें। ते ठायीं निर्धारें तुझा तूंची
५५८६१	साजीव	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
५५८६२	साजे	।।ज्ञा.गा.०१३९.०३।।	सहस्र नामावरी कळसु साजे। तोचि तो अंतरीं बाहिजु भीतरीं

५५८६३	साजे	।।ज्ञा.गा.०२१३.०८।।	जये शेतीं निवृत्ति भीतरे। तये शेतीं साजे पुरे। राउळीं निदसुरे दंडिजती
५५८६४	साजे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
५५८६५	साजे	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
५५८६६	साजे	।।ज्ञा.गा.०३८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उदारु बोळला। विश्वजनपाळा ब्रीद साजे
५५८६७	साजे	।।ज्ञा.गा.०७१८.०१।।	माया ते दुर्घट तियेसी साजे। तिजविण दुजे नाहीं जगीं
५५८६८	साजे	।।ज्ञा.गा.०७४८.०२।।	आधारीं पवन अपान विराजे। आंगुळें चार साजे तया ठायीं
५५८६९	साजे	।।ज्ञा.गा.०७६४.०३।।	अक्षय अक्षर क्षरविरहीत साजे। ज्ञानाचें जें ओझें चालेचिना
५५८७०	साजे	।।ज्ञा.गा.०८२९.०२।।	सहज हा प्रणव सर्वातीत साजे। मीपणास तेथ ठाव नाहीं
५५८७१	साजे	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
५५८७२	साट	।।ज्ञा.गा.०५७८.०२।।	साट मोट माझी मोट बांधिली। नेऊनि टाकिली निर्गुणीं गे माये
५५८७३	साटीं	।।ज्ञा.गा.१०२३.०६।।	नमन लल्लाटीं। संसारेसी साटीं
५५८७४	साठविला	।।ज्ञा.गा.०१७६.०६।।	ज्ञानदेवीं चोज ब्रह्मानंद सुकाळ। हृदयीं आम्ही गोपाळ साठविला
५५८७५	साठविलें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
५५८७६	साठवे	।।ज्ञा.गा.०२२०.०३।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति नाठवे। पाहतां रूप आनंदी आनंद साठवे
५५८७७	साठीं	।।ज्ञा.गा.०२३७.०२।।	गोजिरिया गुणनिधाना। बापा गुंतल्यापणाचिया साठीं। वेदविदेही विचारितां तेथें। आगम काढिती आटी रया
५५८७८	साठीं	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
५५८७९	साठीं	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
५५८८०	साठीं	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं

५५८८१	साडी	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	भावाची मी साडी मायेची घरघुसी । कृष्ण पुरुष वरीयेला मग कैची रंडी
५५८८२	साडेपंधरे	।।ज्ञा.गा.१०७३.०३।।	आधीं पुत्र पाठी वांझ व्याली । लेणें लेऊनि ठेलें साडेपंधरे
५५८८३	सात	।।ज्ञा.गा.००७०.०१।।	सात पांच तीन दशकांचा मेळा । एकतत्त्वीं कळा दावी हरि
५५८८४	सात	।।ज्ञा.गा.०८९३.०२।।	भोंवया पाहतां न दिसे जाणा । आयुष्याची गणना सात दिवस
५५८८५	सात	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा । नेघे तत्त्वांचा सोहळा । रजतमाचा कंटाळा । हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो
५५८८६	सातवा	।।ज्ञा.गा.०९२७.०३।।	सातवा अवतार आठवा वेळोवेळां । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जवळा
५५८८७	सातवें	।।ज्ञा.गा.०३५६.०१।।	अकरांवरी सातवें होते । सातवें कोठें मावळलें गे माये
५५८८८	सातवें	।।ज्ञा.गा.०३५६.०१।।	अकरांवरी सातवें होते । सातवें कोठें मावळलें गे माये
५५८८९	सातवें	।।ज्ञा.गा.०५५२.०२।।	तेथें सातवें पंचाक्षरीं जपणें । संहार होणें तमोरूपें
५५८९०	सातही	।।ज्ञा.गा.०३३३.०२।।	तेथें सातही मावळलीं पांचांहुनि परतें । बहुकाळें निरुतें देखिलें डोळां
५५८९१	साता	।।ज्ञा.गा.०५७८.०१।।	साता व्योमापरतें पाहों गेलें । तंव पाहणेंचि जालें ब्रह्म उदधी
५५८९२	सातावरि	।।ज्ञा.गा.००२६.०५।।	ऐसी तयाची बोलणीं । अंगीं राहिली खेळणीं । साही पाठवणी करुनी । सातावरि घातु मांडिला
५५८९३	साताही	।।ज्ञा.गा.०९९८.०३।।	साताही वारांचे दिवसु एकियाचि सुरिजे । तैसें सर्वीं सर्वपण माजीये न श्रीराजे
५५८९४	साति	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी । सुरतरुमाझारीं ओळगे । तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान । विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
५५८९५	साते	।।ज्ञा.गा.०२४७.०१।।	दुडीवरी दुडी गौळणी साते निघाली । गौळणी गोरसु म्हणों विसरली
५५८९६	सातें	।।ज्ञा.गा.०९२५.०१।।	ये सातें आलिया वोळंगा सारंगधरु । नाहीं तरी संसारु । वायां जाईल लया
५५८९७	सात्त्विक	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो । मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो । तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया
५५८९८	सात्त्विक	।।ज्ञा.गा.०४८२.०३।।	सात्त्विक वैराग्य परिपूर्ण शांति । दैविक संपत्ति सांडी केवीं
५५८९९	सादर	।।ज्ञा.गा.०८४८.०१।।	परियेसी गव्हारा सादर । कर्में निर्वंश जाले सगर । भिल्लें विंधिलें शारंगधर । जाला पुरंदर सहस्रनयन
५५९००	सादावी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी । बाहुली मुरडली । माथां गोरसाची दुरडी । जाय मथुरे हाटा । सर्वेची विचारी जीवीं । महियातें सादावी । तंव तो अवचिता पालवी । नंदानंदु । पाहे पां सुखाचेनी मिसें । झणीं करी अनारिसें । तेव्हां उरलें तें कैसें । माझें मनुष्यपण । विनवी सखीयातें आदरें । तुम्ही गुह्याचीं भांडारें । अघटित घडिलीं या शरीरें । प्रगटित न करा साजणी वो

५५९०१	सादु	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
५५९०२	सादू	।।ज्ञा.गा.१०२६.०३।।	निरालंबी सादू आळवी ब्रह्मीं। तेथें एकु बाळ बोभाये निरंजनीं
५५९०३	सादृश्य	।।ज्ञा.गा.०६९६.०३।।	त्यासी वोळखिना अनोळखी। दृश्य ना अदृश्य ऋण म्यां सादृश्य दिधलें देखा
५५९०४	सादृश्यपण	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
५५९०५	साद्यंत	।।ज्ञा.गा.०७३४.०२।।	ब्रह्म ज्योतिरूप विसावलें जेथ। अनुभव साद्यंत पहा तुम्हीं
५५९०६	साद्यंत	।।ज्ञा.गा.०७३९.०३।।	महाकारण मसुरामात्र सदोदित। ब्रह्मरंध्र साद्यंत वसतसे
५५९०७	साद्यंत	।।ज्ञा.गा.०७६७.०१।।	पाणियाचें मोतीं ज्योती वसे जेथ। महाकारण साद्यंत पाहा तुम्ही
५५९०८	साध	।।ज्ञा.गा.०१७३.०६।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास सार। रामकृष्ण निरंतर। रामकृष्णें तरले पामर। साधन हेंचि साध
५५९०९	साध	।।ज्ञा.गा.०७८५.०३।।	ज्ञानदेव वदे अष्टांगयोग साध। पावाल ब्रह्मपद याचा भेद
५५९१०	साध	।।ज्ञा.गा.०९८८.०५।।	साध अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। वोळख म्हणत ज्ञानदेव
५५९११	साधक	।।ज्ञा.गा.०००९.०१।।	अविनाशा अक्षयीं विधि । प्रेमळाच्या साधक सिद्धि । तुझे जाणतेपण वेदीं । नेणविजे
५५९१२	साधक	।।ज्ञा.गा.०१०५.०१।।	कर्म आणि धर्म आचरिजे जयालागीं। साधक शिणले साधन साधितां अभागी
५५९१३	साधक	।।ज्ञा.गा.०५१२.०३।।	साध्य साधक वस्तु आलिया पैं हातां। मुरडोनी पाहतां वस्तुमय
५५९१४	साधक	।।ज्ञा.गा.०५२४.०३।।	नारायणसाध्य साधक साधिता। विग्रहपूर्णता अंगीं लागो
५५९१५	साधक	।।ज्ञा.गा.१११६.०२।।	कर्म आणि धर्म आचरती जयालागीं। साधक शीणले साधन साधिता अभागी
५५९१६	साधकवृंदें	।।ज्ञा.गा.०२४६.०९।।	योगविद्येच्या पंथें साधकवृंदें चालियलीं। उपनिषदाचा अर्थ शब्द करिती कोकिळी
५५९१७	साधकां	।।ज्ञा.गा.०४५४.०४।।	ऐसें हें साधन साधकां कळलें। चेतवितां बुझविलें मन माझें
५५९१८	साधकाचा	।।ज्ञा.गा.०१५८.०१।।	परमधर्म अर्थ स्वार्थ। हरिभजन हाचि पुरुषार्थ। तारक हरि हाचि पंथ। सिद्धां साधकाचा
५५९१९	साधकाची	।।ज्ञा.गा.०४३३.०७।।	ज्ञानेश्वराची परमभूली। बोध साधकाची बोधावली। ते आमुची चैतन्य माउली। खेळो लागे
५५९२०	साधकाशी	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
५५९२१	साधकाशी	।।ज्ञा.गा.०६१६.०१।।	दुर्जनाच्या संगें दुर्जनत्व प्राप्ती। कैंची त्या विश्रांती साधकाशी
५५९२२	साधकासी	।।ज्ञा.गा.०९९०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आधीं करुनी पाही। निवृत्तिकृपा ही साधकासी
५५९२३	साधकु	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
५५९२४	साधकु	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन

५५९२५	साधणें	।।ज्ञा.गा.०६४५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सावधान होणें। अखंड साधणें परवस्तूशी
५५९२६	साधन	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
५५९२७	साधन	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
५५९२८	साधन	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
५५९२९	साधन	।।ज्ञा.गा.००३१.०८।।	चहूं पुरुषार्थांचें साधन। तेंचि आयुधें मंडन। बाहीं बाहुवटे मंडण। मंडण जालें। वीर कंकण मनगटीं। कांडोकांडीं मुद्रा दाटी। कैसा अलोहित नखें बोटीं। वेणु वाहे वो माये
५५९३०	साधन	।।ज्ञा.गा.००५५.०३।।	एकतत्त्व नाम साधिती साधन। द्वैताचें बंधन न बाधिजे
५५९३१	साधन	।।ज्ञा.गा.००५९.०३।।	पारियाचा रवा घेतां भूमिवरी। यत्न परोपरी साधन तैसें
५५९३२	साधन	।।ज्ञा.गा.००७७.०२।।	सोपें हो साधन साधावयालागीं। नलगे उपाधि नाना मतें
५५९३३	साधन	।।ज्ञा.गा.००८६.०३।।	नामाचें साधन जिव्हे लावी बाण। तया अनुदिन जवळी असे
५५९३४	साधन	।।ज्ञा.गा.००९७.०१।।	समाधि साधन संजीवन नाम। शांति दया सम सर्वांभूतीं
५५९३५	साधन	।।ज्ञा.गा.००९७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि साधन अवीट। भक्तिमार्ग नीट हरिपंथीं
५५९३६	साधन	।।ज्ञा.गा.०१०५.०१।।	कर्म आणि धर्म आचरिजे जयालागीं। साधक शिणले साधन साधितां अभागी
५५९३७	साधन	।।ज्ञा.गा.०११४.०१।।	समाधीचें साधन। तें रामनाम चिंतन । चित्ता सुखसंपन्न। हर्ष जीवनीं केला
५५९३८	साधन	।।ज्ञा.गा.०१३९.०५।।	जिवांचें जीवन मनाचें मोहन। सुखाचें साधन भक्तिज्ञानाचें अंजन
५५९३९	साधन	।।ज्ञा.गा.०१५६.०१।।	भजन परिस साधन आणिक। कलियुगीं देख आन नाहीं
५५९४०	साधन	।।ज्ञा.गा.०१७१.०१।।	साध्य साधन श्रीहरि। जपमूळ जिव्हाग्रीं। ध्यान समग्री। हरिचरणीं लावावे
५५९४१	साधन	।।ज्ञा.गा.०१७३.०६।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास सार। रामकृष्ण निरंतर। रामकृष्णें तरले पामर। साधन हेंचि साध
५५९४२	साधन	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
५५९४३	साधन	।।ज्ञा.गा.०४५४.०४।।	ऐसें हें साधन साधकां कळलें। चेतवितां बुझविलें मन माझें
५५९४४	साधन	।।ज्ञा.गा.०४७१.०२।।	तोचि तो आपण श्रीमुखें जाण। आणिक साधन नलगे कांहीं
५५९४५	साधन	।।ज्ञा.गा.०५४०.०१।।	ध्यान धारणा मंत्र साधन। त्रिकाळीं जपन अजपा सिद्धी

५५९४६	साधन	।।ज्ञा.गा.०५९१.०४।।	आत्मरूपावीण साधन अन्यत्र। भ्रमासीच पात्र होईजे कीं
५५९४७	साधन	।।ज्ञा.गा.०५९५.०५।।	नाठवेचि कांहीं अन्यथा साधन। ज्ञानेश्वर आन उरेचिना
५५९४८	साधन	।।ज्ञा.गा.०६०२.०३।।	बहुत श्रमलों साधन करितां। विश्रांति तत्त्वतां न होयची
५५९४९	साधन	।।ज्ञा.गा.०६६१.०२।।	गुरुमुखें साधन जालें पैं निवृत्ति। तत्त्वसार आपणचि जाला निवृत्ति
५५९५०	साधन	।।ज्ञा.गा.०७०७.०२।।	तें तूं आपण गुरुमुखें जाण। नलगे साधन आणिक कांहीं
५५९५१	साधन	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
५५९५२	साधन	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
५५९५३	साधन	।।ज्ञा.गा.०८४४.०३।।	जंववरी देह आहे तंववरी साधन। करूनियां ज्ञान सिद्ध करा
५५९५४	साधन	।।ज्ञा.गा.०८४५.०२।।	अंतकाळीं जरी करावें साधन। म्हणतां नागवण आली तुम्हां
५५९५५	साधन	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
५५९५६	साधन	।।ज्ञा.गा.०८९४.०४।।	देह गेह भ्रांती सोडूनियां द्यावें। साधन करावें शुद्ध मार्गें
५५९५७	साधन	।।ज्ञा.गा.०९२९.०७।।	तीर्थक्षेत्र व्रत दान। यागादिक साधन। अनुभव रहाणीविण। शून्य धिक् गेलें
५५९५८	साधन	।।ज्ञा.गा.०९३१.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धी साधन सपूर। कलेवर कापूर मुरालेंसे
५५९५९	साधन	।।ज्ञा.गा.०९३७.०२।।	साधन विधान पूजा अनुष्ठान। नित्यता कीर्तन सोहंभावें
५५९६०	साधन	।।ज्ञा.गा.०९६९.०२।।	तोचि तूं आपण तत्त्व तें तूं जाण। नलगे साधन आन कांहीं
५५९६१	साधन	।।ज्ञा.गा.०९९०.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही एकपण। होय तंव साधन करित जाय
५५९६२	साधन	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
५५९६३	साधन	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
५५९६४	साधन	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!

५५९६५	साधन	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
५५९६६	साधन	।।ज्ञा.गा.१११६.०२।।	कर्म आणि धर्म आचरती जयालागीं। साधक शीणले साधन साधिता अभागी
५५९६७	साधनबाधन	।।ज्ञा.गा.०९३१.०२।।	साधनबाधन धन गोत वित्त। हरिवीण हित मनीं नाहीं
५५९६८	साधना	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
५५९६९	साधना	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
५५९७०	साधना	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लाविं त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
५५९७१	साधनाची	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
५५९७२	साधनानुक्रम	।।ज्ञा.गा.०९९६.०२।।	तेंचि कीं प्रमाण साधनानुक्रम। येर भवभ्रम रूप आथी
५५९७३	साधनास	।।ज्ञा.गा.०६२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुचा मी दास। नेणें साधनास आन कांहीं
५५९७४	साधनी	।।ज्ञा.गा.०१६३.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न साधनी आणिलें। चित्तचरणीं बांधलें। ज्ञानदृष्टी करूनिया
५५९७५	साधनीं	।।ज्ञा.गा.०४९५.०२।।	देहबळी देउनी साधिलें म्यां साधनीं। यानें समाधान मज जोडलें वो माये
५५९७६	साधनें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
५५९७७	साधनें	।।ज्ञा.गा.०९८९.०३।।	देह गेह भ्रांति सोडुनिया द्यावी। साधनें करावीं शुद्ध मार्गें
५५९७८	साधलिया	।।ज्ञा.गा.००८४.०३।।	अनंत तीर्थांचे मेळ। साधलिया हरिनाम कल्लोळ। पूर्वजांसहित अजामेळ। उद्धरिला सहपरिवारें
५५९७९	साधलिया	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
५५९८०	साधलिया	।।ज्ञा.गा.०४६७.०२।।	स्थिरावलें ध्यान ज्ञानाचिये वृत्ति। विज्ञानसंपत्ति साधलिया
५५९८१	साधली	।।ज्ञा.गा.००५५.०४।।	नामामृत गोडी वैष्णवां लाधली। योगियां साधली जीवनकळा
५५९८२	साधली	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
५५९८३	साधलें	।।ज्ञा.गा.०११८.०४।।	ज्ञानदेवें अनुमानलें। मग भक्तिसुख साधलें। रामकृष्ण उच्चारिले। जे तारक तिहीं लोकीं

५५९८४	साधलें	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
५५९८५	साधलें	।।ज्ञा.गा.०४५०.०३।।	सोहं तत्त्व साधलें प्रमाण सर्वत्रीं। उभयतां गात्रीं प्रेमतनू
५५९८६	साधलें	।।ज्ञा.गा.०९८९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधलें। ना तरी चळेल मध्यभागीं
५५९८७	साधलें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
५५९८८	साधलें	।।ज्ञा.गा.१०८७.११।।	बाप रखुमादेविवर ध्यान। वृत्तीसी साधलें पूर्ण। ज्ञानदेव म्हणे निधान। विठ्ठलीं मन स्थिरावलें
५५९८९	साधा	।।ज्ञा.गा.०८४२.०६।।	अमोलिक देहीं न साधा जरी पर। म्हणे ज्ञानेश्वर व्यर्थ होय
५५९९०	साधावया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
५५९९१	साधावया	।।ज्ञा.गा.०७११.०२।।	कासया कारणें ब्रह्म साधावया। आलों कोठोनिया माझा मीच
५५९९२	साधावयालागीं	।।ज्ञा.गा.००७७.०२।।	सोपें हो साधन साधावयालागीं। नलगे उपाधि नाना मतें
५५९९३	साधावा	।।ज्ञा.गा.०१६८.०३।।	जगज्जनक जनार्दन। यापरी साधावा नारायण। नाममंत्रें अनुष्ठान। नित्य करावें प्रत्यही
५५९९४	साधावे	।।ज्ञा.गा.०१७४.०४।।	गोविंद गोपाळ स्मरण। रामकृष्ण हेचि ध्यान। एकचित्त करूनी मन। सावधान साधावे
५५९९५	साधिता	।।ज्ञा.गा.०५२४.०३।।	नारायणसाध्य साधक साधिता। विग्रहपूर्णता अंगीं लागो
५५९९६	साधिता	।।ज्ञा.गा.१११६.०२।।	कर्म आणि धर्म आचरती जयालागीं। साधक शीणले साधन साधिता अभागी
५५९९७	साधितां	।।ज्ञा.गा.०१०५.०१।।	कर्म आणि धर्म आचरिजे जयालागीं। साधक शिणले साधन साधितां अभागी
५५९९८	साधितां	।।ज्ञा.गा.०६४९.०१।।	योग तो कठीण साधितां साधेना। जेणें गा चिद्‌घना न पाविजे
५५९९९	साधिती	।।ज्ञा.गा.००५५.०३।।	एकतत्त्व नाम साधिती साधन। द्वैताचें बंधन न बाधिजे
५६०००	साधिती	।।ज्ञा.गा.०१३०.०१।।	सकळ धर्मांचें कारण। नामस्मरण हरिकीर्तन। दया क्षमा समाधान। संतजन साधिती
५६००१	साधितील	।।ज्ञा.गा.०९९४.०४।।	विक्राळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियले
५६००२	साधितो	।।ज्ञा.गा.०७७८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अष्टांग योगियां। साधितो उपाया याची मार्गें
५६००३	साधियेला	।।ज्ञा.गा.०३७८.०१।।	एकी धावे सुनाट एकीनें धरिलें बेट। एकीनें शेवट साधियेला
५६००४	साधियेलें	।।ज्ञा.गा.००८३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हें पुंडलीक जाणें। अंतकाळीं पेणें साधियेलें
५६००५	साधियेलें	।।ज्ञा.गा.०४७९.०५।।	ज्ञानेश्वर म्हणे ब्रह्म साधियेलें। कीर आथीयलें ज्ञानेवीण
५६००६	साधियेल्या	।।ज्ञा.गा.००४८.०१।।	देवाचिया द्वारीं उभा क्षणभरी। तेणें मुक्ति चारी साधियेल्या

५६००७	साधिला	।।ज्ञा.गा.००१४.०४।।	ज्ञानदेवीं जप केला । हरि समाधीसी साधिला । हरिमंत्रें प्रोक्षिला । सर्व संसार निधरिं
५६००८	साधिला	।।ज्ञा.गा.०१४५.०५।।	ज्ञानदेवें सुकाळ केला। हरि हृदयीं सांठविला। हरिपाठ हाचि साधिला। अनंत अनंत परवडी
५६००९	साधिला	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
५६०१०	साधिला	।।ज्ञा.गा.०१७६.०१।।	ज्याचिये आवडीं म्यां संसार घेतला। नित्य तो साधिला हरिभजनें
५६०११	साधिली	।।ज्ञा.गा.००६३.०२।।	रामकृष्ण नामीं उन्मनीं साधिली। तयासी लाधली सकळ सिद्धी
५६०१२	साधिली	।।ज्ञा.गा.०११३.०४।।	ज्ञानदेवीं माळा केली। सुखाची समाधी साधिली। जिव्हा उच्चारणीं केली। अखंड हरिनाम
५६०१३	साधिली	।।ज्ञा.गा.०९९४.०३।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें
५६०१४	साधिलें	।।ज्ञा.गा.०११४.०३।।	हेंचि धुरूसी आठवलें। उपमन्यें हेंचि घोकिलें। अंबऋषीनें साधिलें। रामकृष्ण उच्चारणीं
५६०१५	साधिलें	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम। सर्व साधिलें सुगम। नलगे तीं तपें उत्तम। रामकृष्ण पुरे आम्हां
५६०१६	साधिलें	।।ज्ञा.गा.०१४३.०४।।	ज्ञानदेव सर्वांपरी। यंत्र साधिलें श्रीहरि। वैकुंठीचा विहारी। हृदयांतरीं घातला
५६०१७	साधिलें	।।ज्ञा.गा.०१५०.०३।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न ऐसें साधिलें। ते आणुनियां घातिलें। हृदय कमळिकें
५६०१८	साधिलें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें । अवघें संपलें भवमूळ
५६०१९	साधिलें	।।ज्ञा.गा.०४९५.०२।।	देहबळी देउनी साधिलें म्यां साधनीं। यानें समाधान मज जोडलें वो माये
५६०२०	साधिलें	।।ज्ञा.गा.०५१२.०१।।	अंजनीं अंजन साधिलें निधान। द्वैताद्वैतघन विज्ञानेंसी
५६०२१	साधिलें	।।ज्ञा.गा.०६६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल कृपा चित्तीं। पुंडलिका साधिलें प्रेम तत्त्वार्थी
५६०२२	साधिलें	।।ज्ञा.गा.०७०८.०२।।	तत्त्वमसी वाक्य साधिलें निर्धार। परेचें विवर हातां आलें
५६०२३	साधिलें	।।ज्ञा.गा.०७४१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे विवरण करीं वेगें। निवृत्तीच्या संगें साधिलें हेंचि
५६०२४	साधिलें	।।ज्ञा.गा.०९९४.०४।।	विक्राळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियले
५६०२५	साधिलें	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
५६०२६	साधिलें	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
५६०२७	साधिलें	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
५६०२८	साधिलें	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
५६०२९	साधिलेंसे	।।ज्ञा.गा.०६७९.०१।।	समसुखें शेजे निजोनियां काज। साधिलेंसे बिज निवृत्तिरायें

५६०३०	साधी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०४।।	दिननिशी साधी हरिसी। पावन होई निर्धारिसी। पूर्वज परंपरा सुखराशी। वैकुंठवासी नित्य काळ
५६०३१	साधी	।।ज्ञा.गा.०३६०.०१।।	एकतत्त्व साधी तंव हारपलों तेथ। मज पाहतां येथ मी नाहीं
५६०३२	साधी	।।ज्ञा.गा.०३८६.०३।।	उपरती साधी प्रपंचीं अवघी। गुणें गुण उद्‍बोधी शेजे सये
५६०३३	साधी	।।ज्ञा.गा.०४३८.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
५६०३४	साधी	।।ज्ञा.गा.०७२१.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
५६०३५	साधी	।।ज्ञा.गा.०९३७.०१।।	नित्यता समाधी असोनि पैं साधी। मायेची शुद्धि पुसे रया
५६०३६	साधी	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
५६०३७	साधीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‍भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
५६०३८	साधीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‍भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
५६०३९	साधीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
५६०४०	साधीन	।।ज्ञा.गा.०१०४.०३।।	शेवटीले दिवसीं धरणें घेईन। बाप रखुमादेविवरा बळेंचि साधीन
५६०४१	साधु	।।ज्ञा.गा.०११२.०४।।	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
५६०४२	साधु	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे
५६०४३	साधु	।।ज्ञा.गा.०१८६.०१।।	शर्करेची गोडी निवडावया भले। साधु निवडिले सत्संगतीं
५६०४४	साधु	।।ज्ञा.गा.०१८६.०३।।	भानुबिंब पाहा निर्मळ निराळें। अलिप्त सकळ तैसें साधु
५६०४५	साधु	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
५६०४६	साधु	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
५६०४७	साधुनी	।।ज्ञा.गा.०११२.०५।।	ज्ञानदेवीं पाहिलें। हरिनाम साधुनी घेतलें। तें समाधीस केलें। पुष्पशयनीं आसन
५६०४८	साधुबोध	।।ज्ञा.गा.००१२.०५।।	गुरु घाली ज्ञानांजन । गुरु दाखवी निजधन । गुरु सौभाग्य देऊन । साधुबोध नांदवी
५६०४९	साधुबोध	।।ज्ञा.गा.००५३.०१।।	साधुबोध झाला तो नुरोनिया ठेला। ठायींच मुराला अनुभव

५६०५०	साधुमुखें	।।ज्ञा.गा.०८९८.०२।।	तेथील गव्हर जाणती विरुळा। ब्रह्मीं ब्रह्मकळा साधुमुखें
५६०५१	साधुसंगें	।।ज्ञा.गा.००६३.०३।।	सिद्धी बुद्धि धर्म हरिपाठीं आले। प्रपंचीं निवाले साधुसंगें
५६०५२	साधुसंगें	।।ज्ञा.गा.०४१३.०२।।	सुलभ सोपारा सर्वांघटीं अससी। साधुसंगें दिससी आम्हां रया
५६०५३	साधुसंत	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
५६०५४	साधुसंत	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वी साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
५६०५५	साधुसंता	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
५६०५६	साधुसंतांची	।।ज्ञा.गा.१०५१.०१।।	सभा समस्त साधुसंतांची। महामुनी विरक्तांची। पंडित पाठक ज्ञानियांची। समस्तांची विनवणी
५६०५७	साधुसज्जना	।।ज्ञा.गा.०४४२.०२।।	दुजाची करावया विटंबना। निंदूं पाहती साधुसज्जना। पाळितां अवसाना। साहती कैसे
५६०५८	साधू	।।ज्ञा.गा.०८५४.०३।।	ब्रह्ममार्गातें साधू जाती। वायां चुकली तुझी भक्ति
५६०५९	साधूं	।।ज्ञा.गा.०८२४.०१।।	आकाशाचे अंतीं प्रणवाचें गुज। निरंजन बीज साधूं पाहती
५६०६०	साधूंचा	।।ज्ञा.गा.००५३.०३।।	मोक्ष रेखे आला भाग्यें विनटला। साधूंचा अंकिला हरिभक्त
५६०६१	साधूचा	।।ज्ञा.गा.०६२८.०१।।	साधूचा महिमा वर्णवेना कांहीं। ब्रह्मादिक तेही वर्णिताती
५६०६२	साधूचे	।।ज्ञा.गा.००५२.०४।।	ज्ञानदेव सांगे दृष्टांताची मात। साधूचे संगती तरणोपाय
५६०६३	साधूचें	।।ज्ञा.गा.०८९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे हें साधूचें लक्षण। अंतकाळीं आपण वेगीं पाहा
५६०६४	साधूनि	।।ज्ञा.गा.०४५१.०३।।	निरशून्य शून्य साधूनि उपरम। वैकुंठीचें धाम हृदय केलें
५६०६५	साधूनियां	।।ज्ञा.गा.०९४४.०४।।	ज्ञानदेव संधी साधूनियां सिद्धि। छपनाची संधी टाकुनी गेला
५६०६६	साधे	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
५६०६७	साधे	।।ज्ञा.गा.०१५३.०६।।	ज्ञानदेवीं भगवंत साधे। गुरु सेवुनी आराध्यें। सांडिमांडी निंद्यानिंद्यें। सर्व कर्मे अर्पिलीं
५६०६८	साधे	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
५६०६९	साधे	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
५६०७०	साधेची	।।ज्ञा.गा.०६४८.०१।।	अमानत्व स्थिति ते अंतीं कठीण। येरा जन्म जाण न साधेची

५६०७१	साधेना	।।ज्ञा.गा.०६४९.०१।।	योग तो कठीण साधितां साधेना। जेणें गा चिद्घना न पाविजे
५६०७२	साधेल	।।ज्ञा.गा.००६०.०१।।	समाधी हरीची समसुखेंवीण। न साधेल जाण द्वैतबुद्धी
५६०७३	साधेल	।।ज्ञा.गा.०१५३.०५।।	भक्ति तेचि साधेल ऐसी। अन्न दिधलियां द्विजांसी। नित्य अनुसरलियां नामासी। तोचि तरैल निर्धारें
५६०७४	साधेल	।।ज्ञा.गा.०८९४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधेल। नाहींतरी चळेल मध्यभागीं
५६०७५	साधेल	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
५६०७६	साधोनी	।।ज्ञा.गा.०६२२.०५।।	साधोनी अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। ज्ञानेश्वर म्हणत राजयोगी
५६०७७	साध्य	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी
५६०७८	साध्य	।।ज्ञा.गा.०१७१.०१।।	साध्य साधन श्रीहरि। जपमूळ जिव्हाग्रीं। ध्यान समग्री। हरिचरणीं लावावे
५६०७९	साध्य	।।ज्ञा.गा.०४५४.०१।।	सूक्ष्म साध्य काज सांगितलें स्वामी । धृति धारणा क्षमीं हरपल्या
५६०८०	साध्य	।।ज्ञा.गा.०५१२.०३।।	साध्य साधक वस्तु आलिया पैं हातां। मुरडोनी पाहतां वस्तुमय
५६०८१	साध्य	।।ज्ञा.गा.०५१२.०४।।	ज्ञानदेवीं साध्य अज वस्तूचें। देहीं देह साचें नुरे तरी
५६०८२	साध्य	।।ज्ञा.गा.०५३९.०४।।	ज्ञानदेवा साध्य ज्ञानाचें उपाध्य। येर तत्त्व बोध्य मुक्त कैचें
५६०८३	साध्यकृत्य	।।ज्ञा.गा.०१७३.०५।।	कीर्तन केलिया नित्य। भवार्णव तरसी सत्य। हेंचि करावें साध्यकृत्य। रामनाम जिव्हेसी
५६०८४	साध्यसाधनकाज	।।ज्ञा.गा.०४७०.०१।।	साध्यसाधनकाज निवृत्तीचें गुज। केशव सहज सर्वभूतीं
५६०८५	सानाथोर	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
५६०८६	सानाथोरु	।।ज्ञा.गा.०९२१.०२।।	तैसा जाणा सर्वेश्वरु। म्हणों नये सानाथोरु। त्याच्या स्वरूपाचा निर्धारु। कवण जाणे
५६०८७	सानु	।।ज्ञा.गा.०३९४.०७।।	आयुर्वित्त भव विभव जगीं जीवा निढळीं लिहिलें। अलक्ष तें मज नेणतया अजंगमा लागुनी पुसोनी घातलें मूळ सानु रया
५६०८८	सानुरागें	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
५६०८९	सानुलें	।।ज्ञा.गा.०२९४.०४।।	दिठिवेचेनि वोपें सानुलें स्वरूप। मुराली वालिप कल्पनेची
५६०९०	सानुलें	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
५६०९१	सानुलें	।।ज्ञा.गा.१०५४.०२।।	मागेन स्वानुभव अंगुलें। पांचां तत्त्वांचें सानुलें। व्यर्थ इंद्रियें भोगिलें। नाहीं रंगलें संतचरणीं

५६०९२	सानुसानु	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
५६०९३	सान्हुलें	।।ज्ञा.गा.१०२५.०१।।	पाळण्याची परी सांगेन आतां। पाळण्या सान्हुलें देहेंवीण बोभातें ताता
५६०९४	सापडऊं	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
५६०९५	सापें	।।ज्ञा.गा.०९११.०३।।	दों भूतांचि दशा जाणोनि रे रावणा तयाचा आगम सागरीं रिघाला। तयाच्या गडे गड मेळउनी सापें डाव शिळीं बांधला
५६०९६	साबडे	।।ज्ञा.गा.०१७५.०२।।	नाम श्रीहरिचे चोखडे। जपति भक्त साबडे। उद्धरण त्यांचे कोडें। करी देव वैकुंठीचा
५६०९७	साबडे	।।ज्ञा.गा.०१७६.०२।।	संसार निर्फल हरिरूप साबडे। तेचि नित्य आवडे हृदय ध्यानीं
५६०९८	साबडें	।।ज्ञा.गा.०१८५.०३।।	भाळे भोळे भक्त गाताती साबडें। त्यांचे प्रेम आवडे विठोबासी
५६०९९	साभास	।।ज्ञा.गा.०६९७.०४।।	चिद्रूपाचा प्रकाश तोची आनंदाचा साभास। गुणागुणीं नाश नातळेची
५६१००	साभिमानें	।।ज्ञा.गा.०६२२.०१।।	साभिमानें करुनी व्यर्थ का रे फुगशी। मत्त ऐसा होसी मतिमंदा
५६१०१	साभिमानें	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
५६१०२	साभिलाषपणें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
५६१०३	साभिलाषु	।।ज्ञा.गा.०४१६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। एवढा साभिलाषु कां दाविला
५६१०४	साभिलाषें	।।ज्ञा.गा.०५३८.०१।।	निर्गुणाचे हातीं व्यवहारु पडिला। दाईजपणा मुकला साभिलाषें
५६१०५	सामक	।।ज्ञा.गा.०१५८.०३।।	दुरूनी कळस देखिले। दृष्टी पडतां ते उद्धरले। विठ्ठलदेव सामक आले। भक्त केले चतुर्भुज
५६१०६	सामग्री	।।ज्ञा.गा.०१५१.०४।।	ज्ञानदेवीं केली सामग्री। भवसिंधु तरलों भवसागरीं। रामकृष्ण हेचि मुरारी। निरंतरीं सांठविला
५६१०७	सामर्थ्यें	।।ज्ञा.गा.००६४.०२।।	तपाचे सामर्थ्यें तपिन्नला अमूप। चिरंजीव कल्प वैकुंठीं नांदे
५६१०८	सामर्थ्यें	।।ज्ञा.गा.०४६८.०५।।	ऐलतीरीं ठाके पैलतीरीं ठाके। तेथें कैसेनी सामर्थ्यें पाहों आतां
५६१०९	सामर्थ्येंसी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०६।।	मार्ग नाहीं तेथें कोणें रीतीं जावें। सुषुम्नेवरी वळघावें सामर्थ्येंसी
५६११०	सामा	।।ज्ञा.गा.०९३०.०४।।	ज्ञानदेवा धीर घटमठीं सामा। अधऊर्ध्व व्योमा हरि दिसे

५६१११	सामान्यत्व	।।ज्ञा.गा.००९५.०२।।	सामान्यत्व हरि समसेज करी। चित्त वित्त घरीं हरिपाठें
५६११२	सामाय	।।ज्ञा.गा.०३३४.०४।।	ज्ञानदेवीं सोय अवघाचि सामाय। सुखदु:ख माय आम्हां नाहीं
५६११३	सामावती	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
५६११४	सामावला	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
५६११५	सामावला	।।ज्ञा.गा.०३४९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मपदीं सामावला। मजसहित घेउनी गेला निजपुटीं
५६११६	सामावला	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
५६११७	सामावला	।।ज्ञा.गा.०४९०.०३।।	बाप रखुमादेविवर ब्रह्मपदीं देखिला। मजमाजीं सामावला अद्वैतपणें
५६११८	सामावला	।।ज्ञा.गा.०५३७.०४।।	रखुमादेविवर अंतरब्रह्मीं तरंगु जाला। ब्रह्मउदधी सामावला मज घेऊनि माये
५६११९	सामावला	।।ज्ञा.गा.०५४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। मनोमानसीं तया सामावला
५६१२०	सामावला	।।ज्ञा.गा.०६१०.०३।।	वृक्ष बीजामाजीं जैसा सामावला। बिंदु का आटला महींत जेवीं
५६१२१	सामावला	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
५६१२२	सामावला	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
५६१२३	सामावली	।।ज्ञा.गा.०४९३.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं क्षमाचि उपजली। प्रवृत्ति सामावली निवृत्ति रया
५६१२४	सामावली	।।ज्ञा.गा.०५५९.०२।।	माझी दोन्ही सामावली माझी दोन्ही सामावली। निजब्रह्मीं गुंडिली मनेंसहित
५६१२५	सामावली	।।ज्ञा.गा.०५५९.०२।।	माझी दोन्ही सामावली माझी दोन्ही सामावली। निजब्रह्मीं गुंडिली मनेंसहित
५६१२६	सामावली	।।ज्ञा.गा.०५७२.०१।।	माझी प्रकृति निष्कृति जाली। ब्रह्मीं सामावली बाईये वो
५६१२७	सामावली	।।ज्ञा.गा.०६१०.०१।।	कळिकेमाजीं ज्योती समत्वासी आली। तेचि सामावली दृष्टि ब्रह्मीं

५६१२८	सामावली	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
५६१२९	सामावलें	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें । परब्रह्म तेज फांकलें । तें व्योमीं व्योम सामावलें । नयनीं वो माय
५६१३०	सामावलें	।।ज्ञा.गा.०५०२.०५।।	आवडीं रिघालें घर आपुलें। सहजी सामावलें स्वरूपीं वो माय
५६१३१	सामावलें	।।ज्ञा.गा.०५६१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु अधऊर्ध्व वेगळें। अर्धमातृका सामावलें अशेष परेसहित
५६१३२	सामावलें	।।ज्ञा.गा.०५६५.०३।।	रखुमादेविवरु निजलिंग विवळलें। अवघी अवघे ठायीं सामावलें बाईये वो
५६१३३	सामावलें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०१।।	रूप सामावलें दर्शन ठाकलें। अंग हारपलें तेंचि भावी
५६१३४	सामावलें	।।ज्ञा.गा.०८७३.०४।।	ज्ञानदेवो बोले सामावलें मन। मग नायकती कान तेथील कथा
५६१३५	सामावलें	।।ज्ञा.गा.०९६४.०१।।	देखणें देखाल तरी हरे मन। सामावलें जीवन मुक्तरत्न रया
५६१३६	सामावलों	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
५६१३७	सामावलों	।।ज्ञा.गा.०३९४.०४।।	तंवचि मी जालों परी उदर न भेदीत जननीये जोडलें ना वाटी। चक्षु पक्ष निघाले मज तुझाचि वाहाणी म्हणोनी सामावलों तुझ्या पोटीं रया
५६१३८	सामाविला	।।ज्ञा.गा.०१७५.०६।।	ज्ञानदेवीं उपरम। हृदयीं सामाविला श्रीराम। हनाचा हाचि नेम। सर्वकाळ सफळ
५६१३९	सामाविलें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु शून्याहूनि वेगळें। त्या बाळका सामाविलें आपुल्या व्योमीं
५६१४०	सामावे	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
५६१४१	सामावे	।।ज्ञा.गा.०३८७.०१।।	चित्तींचें चैतन्य रूपींचें अनुकार। रूप असे साचार नयनांमाजीं। तेजाचें तेज दीपीं कळिका सामावे। दीपक माल्हावे तेज तेजीं
५६१४२	सामावे	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
५६१४३	सामावे	।।ज्ञा.गा.०८७३.०१।।	दीपीं दीप सामावे तेथें कैचा विचारु। राहिला निर्धारु नाना मत्ता
५६१४४	सामावें	।।ज्ञा.गा.१००६.०४।।	रामकृष्णवासुदेवें वैष्णव गाताती आघवें। दिंडी टाळ प्रेमभावें। वासुदेवीं मन सामावें गा

५६१४५	सामावेलपणें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०४।।	रविरश्मीचिया तेजा। कवण बैसविलिया वोजा। कैशा सांगती त्या गुजा। सामावेलपणें। जळीं तरंगु भेदु। तैसा परमात्मा परमानंदु। ऐसा सांडूनि गोविंदु। झणें विलया जासी
५६१४६	सामावोनी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
५६१४७	साम्य	।।ज्ञा.गा.०४५६.०१।।	अवेवी सावेव सम साम्य बुद्धि। शांती दया सिद्धी प्रगटल्या
५६१४८	साम्य	।।ज्ञा.गा.०८४९.०२।।	ऐशी भ्रांती साम्य बोलती सकळे। परी नकळे पूर्ण सत्ता रया
५६१४९	साम्यका	।।ज्ञा.गा.०७२२.०३।।	मुक्ताबाई काय बोले हो आइका। निवृत्ति साम्यका एकविध
५६१५०	साय	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
५६१५१	साय	।।ज्ञा.गा.०४८९.०१।।	दुधावरली साय निवडुनी दिधली। तैसी परी जाली आम्हां तुम्हां
५६१५२	सायखडियाचें	।।ज्ञा.गा.०९५६.०१।।	सायखडियाचें बिक। अचेत करी परिपाक। जनदृष्टीचें कवतुक। स्फुरे वेगीं
५६१५३	सायास	।।ज्ञा.गा.००५१.०३।।	सायास करिसी प्रपंच दिननिशीं। हरिसी न भजसी कवण्या गुणें
५६१५४	सायास	।।ज्ञा.गा.०३४६.०२।।	लोहाचें सायास परिसेंसी फिटले। तैसें मज केलें गोवळ्यानें
५६१५५	सायास	।।ज्ञा.गा.०६८१.०२।।	आतां मी नये आपुलिया आस। तुटले सायास भ्रांतीचे वो माय
५६१५६	सायास	।।ज्ञा.गा.०९०१.०१।।	चिंतिलें अपैसें । पाविजे सायासें। तरी कामा नसे। सायास या
५६१५७	सायासी	।।ज्ञा.गा.०८८२.०१।।	चौऱ्यांशी लक्ष योनी क्रमुनी सायासी। नरदेहा ऐसें भांडवल पावलासी। जतन करीं रे गव्हारा न भजे न भजे या संसारा। बीज सांडूनि असारा वायां झोंबतोसी
५६१५८	सायासी	।।ज्ञा.गा.१००५.१२।।	वाडा सायासी मनुष्यजन्म पावावा। वियाला पुरुषार्थ तो कां वायां दवडावा। वाचामनें करुनी मुरारी वोळगावा। व्रतें एकादशी करुनी परलोक ठाकावा
५६१५९	सायासीं	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
५६१६०	सायासीं	।।ज्ञा.गा.०२०४.०१।।	जन्मोजन्मींच्या सायासीं। विठ्ठल लाधला पुंडलिकासी
५६१६१	सायासीं	।।ज्ञा.गा.०२१५.०८।।	बहुता पुण्यांच्या सायासीं। चरण जोडिले विटेसी। निवृत्तिदासु म्हणे परियेसी। परी मी वीट नव्हेन

५६१६२	सायासीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
५६१६३	सायासीं	।।ज्ञा.गा.०८४३.०४।।	कामधेनु म्हैशी आणीक दासदासी। धन बहु सायासीं मिळविलें
५६१६४	सायासीं	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
५६१६५	सायासु	।।ज्ञा.गा.०४८८.०३।।	तेथें अद्वैत रूप परोपरी वासु। करूनियां सायासु वैराग्यज्ञानें वो माये
५६१६६	सायासें	।।ज्ञा.गा.०१२४.०५।।	मन मारूनियां सायासें। परी तेथेंही अवगुण असे। नाम उच्चारितां वाचे। सकळिक ध्यान डोळां दिसे
५६१६७	सायासें	।।ज्ञा.गा.०६०५.०३।।	अमृताचें कुंभ सायासें जोडलें। त्यामाजीं घातलें विष जैसें
५६१६८	सायासें	।।ज्ञा.गा.०८४२.०१।।	सिंहाचें दुग्ध सायासें जोडलें। आणुनी पाजिलें मार्जारासी
५६१६९	सायासें	।।ज्ञा.गा.०९०१.०१।।	चिंतिलें अपैसें । पाविजे सायासें। तरी कामा नसे। सायास या
५६१७०	सायीखडियाचें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
५६१७१	सायुज्य	।।ज्ञा.गा.०५२४.०१।।	सायुज्य सदन श्यामाचिये घरीं। हृदय कल्हारीं श्यामतनु
५६१७२	सायुज्यता	।।ज्ञा.गा.०१३४.०२।।	एकनाम आठवितां दूतां पडियेली चिंता। नाम आनंदें गातां पाविजे सायुज्यता
५६१७३	सायुज्यता	।।ज्ञा.गा.०२३७.०३।।	सायुज्यता जालीया। मग सादृश्यपण तेथें लोपे। अवयव अलंकार मुरालिया। तेथें दृष्टि परमार्थ थोपे रया
५६१७४	सायुज्यता	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
५६१७५	सायुज्यता	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
५६१७६	सायुज्यता	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
५६१७७	सायुज्यसदनीं	।।ज्ञा.गा.०९३१.०१।।	सायुज्यसदनीं ज्ञानाचा उद्धार। विज्ञानें अमर पावता हे
५६१७८	सायुज्याचा	।।ज्ञा.गा.०८४५.०६।।	मागुती न मिळे जोडलें अवचट। सायुज्याचा पाट बांधुनी घेई
५६१७९	सायोज्यगति	।।ज्ञा.गा.०४३९.०६।।	अभक्त भक्त होती। श्रोतिया वक्त्या सायोज्यगति। राजविद्येची प्राप्ति। होय जया

५६१८०	सार	।।ज्ञा.गा.०००६.०५।।	पुण्यपावन दोन्ही चरण । वैराग्य अनुष्ठान सव्य साधन । अनेक भूषणें गजानन । सार निधान पूजूं आतां
५६१८१	सार	।।ज्ञा.गा.०००७.०२।।	नागेश वेढा चक्राकार । शेंदूर पिवळा सारंगा सार । श्रुतिगुजाचा महेश्वर । निवृत्ति पूजूं आतां
५६१८२	सार	।।ज्ञा.गा.०००९.०४।।	तुझियानें आम्हां संसार। तुझियानें तारक विचार । तुझियानें हा संसार । सार जाला
५६१८३	सार	।।ज्ञा.गा.००१०.०२।।	तोडर घंटा विविध विमळा । समाधि समाधानाच्या स्थळां । निर्विकार निर्गुण निर्मळा । सार तूंचि
५६१८४	सार	।।ज्ञा.गा.००२२.०५।।	विश्वाचें जीवन तें म्यां सार देखियेलें । योगी ध्याती ध्यानीं ब्रह्म तेंचि गोकुळासी आलें
५६१८५	सार	।।ज्ञा.गा.००५०.०१।।	त्रिगुण असार निर्गुण हें सार। सारासार विचार हरिपाठ
५६१८६	सार	।।ज्ञा.गा.००६७.०१।।	वेदशास्त्र प्रमाण श्रुतीचें वचन। एक नारायण सार जप
५६१८७	सार	।।ज्ञा.गा.००६८.०३।।	नाम हरि सार जिव्हा या नामाची। उपमा त्या दैवाची कोण वानी
५६१८८	सार	।।ज्ञा.गा.००८५.०१।।	पदपदार्थसंपन्नता। व्यर्थ टवाळी कां सांगतां। हरिनामीं नित्य अनुसरतां। हें सार सर्वार्थी
५६१८९	सार	।।ज्ञा.गा.००८८.०४।।	ज्ञानदेव गीत गातसे नित्य। कृष्णकृष्ण सत्य इतुकें सार
५६१९०	सार	।।ज्ञा.गा.०१०६.०२।।	केशव नाम सार विठ्ठल उच्चार। राम निरंतर हृदयीं वसे
५६१९१	सार	।।ज्ञा.गा.०११०.०२।।	पडोन जाईल कलेवर। विठ्ठल उच्चारीं पां सार
५६१९२	सार	।।ज्ञा.गा.०१३२.०१।।	सार सार सार विठोबा नाम तुझें सार। म्हणोनि शूळपाणी जपताहे वारंवार
५६१९३	सार	।।ज्ञा.गा.०१३२.०१।।	सार सार सार विठोबा नाम तुझें सार। म्हणोनि शूळपाणी जपताहे वारंवार
५६१९४	सार	।।ज्ञा.गा.०१३२.०१।।	सार सार सार विठोबा नाम तुझें सार। म्हणोनि शूळपाणी जपताहे वारंवार
५६१९५	सार	।।ज्ञा.गा.०१३२.०१।।	सार सार सार विठोबा नाम तुझें सार। म्हणोनि शूळपाणी जपताहे वारंवार
५६१९६	सार	।।ज्ञा.गा.०१३४.०३।।	तिहीं लोकीं नाम थोर वेदशास्त्रांचें सार। सगुण निर्गुणाकार निजब्रह्मा सार
५६१९७	सार	।।ज्ञा.गा.०१३४.०३।।	तिहीं लोकीं नाम थोर वेदशास्त्रांचें सार। सगुण निर्गुणाकार निजब्रह्मा सार
५६१९८	सार	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
५६१९९	सार	।।ज्ञा.गा.०१४८.०३।।	ज्ञानध्यान हेचि सार। रामनाम निरंतर। तेणें तरलों भवसागर। धन्य जीवित्व आमुचे
५६२००	सार	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें । तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न
५६२०१	सार	।।ज्ञा.गा.०१६३.०२।।	जप जप रे गोविंद। हाचि तारिल परमानंद। रामकृष्ण मुकुंद। हाचि सार सर्वदा
५६२०२	सार	।।ज्ञा.गा.०१६८.०६।।	ज्ञानदेवीं रहस्य सार। अंतीं वैकुंठ साचार। हरि उतरील पैलतीर। भवबंधन छेदक
५६२०३	सार	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
५६२०४	सार	।।ज्ञा.गा.०१७३.०६।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास सार। रामकृष्ण निरंतर। रामकृष्णें तरले पामर। साधन हेंचि साध
५६२०५	सार	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे

५६२०६	सार	।।ज्ञा.गा.०२०७.०४।।	जें सकळ मंगळदायकाचें प्रेम आथिलें। कीं ब्रह्मरसाचें वोतिलें घोसुलें। ब्रह्मविद्येचें सार मथिलें। देखा सकळ आगमीचें संचलें।कीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल नामें मढिलें। श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें प्रेमखूण रया
५६२०७	सार	।।ज्ञा.गा.०२९४.०६।।	निराशा संचली आशा पैं हें सार। अमारीं अमर तनु जाली
५६२०८	सार	।।ज्ञा.गा.०२९९.०३।।	द्वैतभाव कल्पना खोडी सांडी याची आशा। विठ्ठलनाम हेंचि सार जिव्हे प्रेमठसा
५६२०९	सार	।।ज्ञा.गा.०३८३.०१।।	सखी सांगे सार शांति क्षमा दया। प्रपंच–विलया बरळ पोशी
५६२१०	सार	।।ज्ञा.गा.०४३१.०२।।	कैसें वरिष्ठांचे सार। जों आदिअंतीं विचार। हें जाणले अवतार। मानवी होती
५६२११	सार	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्‌गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
५६२१२	सार	।।ज्ञा.गा.०४३८.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
५६२१३	सार	।।ज्ञा.गा.०४५३.०१।।	सार सप्तमीसी हारपली निशी। दशवे द्वारेसी उभा राहे
५६२१४	सार	।।ज्ञा.गा.०४५३.०४।।	विस्तारीं विस्तार गुण गुह्य सार। एकाएकीं पार सार धरीं
५६२१५	सार	।।ज्ञा.गा.०४५३.०४।।	विस्तारीं विस्तार गुण गुह्य सार। एकाएकीं पार सार धरीं
५६२१६	सार	।।ज्ञा.गा.०५५०.०४।।	ज्ञानदेवीं सार । चौ वेदीं पार। येकतत्त्वीं विचार। विज्ञानेंसी
५६२१७	सार	।।ज्ञा.गा.०६०७.०१।।	सिद्धांतीचें सार आत्मा सदोदित। माया ते कल्पित तद्विवर्त
५६२१८	सार	।।ज्ञा.गा.०६७५.०४।।	ज्ञानदेवा सार सांवळिये मूर्ति। निवृत्तीनें गुंति उगविली
५६२१९	सार	।।ज्ञा.गा.०७१८.०५।।	नव्हे हें कल्पित सिद्धांताचें सार। म्हणे ज्ञानेश्वर अनुभवें
५६२२०	सार	।।ज्ञा.गा.०७२१.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
५६२२१	सार	।।ज्ञा.गा.०७३१.०७।।	तंव तो उपनिषदांचें सार। वेदांचें गव्हर कथीत असे
५६२२२	सार	।।ज्ञा.गा.०७४०.०१।।	त्रिगुणाचें मूळ सत्रावीचें सार। उन्मनीचें बीज जाण रया
५६२२३	सार	।।ज्ञा.गा.०७६६.०२।।	मसुरामात्र सार योगी ध्याती देहीं। निरंजन पाहीं ब्रह्म तेंचि
५६२२४	सार	।।ज्ञा.गा.०७८१.०२।।	प्रभा शीत उष्ण दोहींचेंही सार। प्रणव हा सारासार आरुता रया
५६२२५	सार	।।ज्ञा.गा.०७८९.०२।।	अंजनाचें सार तेच देह बा रे। आत्मा परिपूर्ण सारे पाहाती ज्ञानी
५६२२६	सार	।।ज्ञा.गा.०७९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाची खोली। अक्षरींची बोली देह सार
५६२२७	सार	।।ज्ञा.गा.०९४६.०१।।	असार घेईंजे सार पारखूनियां विचार। जेणें तुटे येरझार मरणजन्मीं
५६२२८	सार	।।ज्ञा.गा.०९४६.०३।।	सांगतां अनुमान अद्वैत सार पूर्ण। ज्ञानाज्ञानी सज्ञान विरुळा जाणे
५६२२९	सार	।।ज्ञा.गा.०९५३.०५।।	ज्ञानदेवीं सार हरिपंथ पार। एकतत्त्व उच्चार तिहीं लोकीं
५६२३०	सार	।।ज्ञा.गा.०९९४.०२।।	राम नाम सार धरीं। तेंचि तारक सृष्टीवरी। त्याचेनि संगें निरंतरीं। भवसागर तरसील

५६२३१	सार	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
५६२३२	सार	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
५६२३३	सार	।।ज्ञा.गा.१०९२.०५।।	जाली नामरूपीं ऐक्यभेटी। नामरूप सार जाणोनी। जीवन संसारा जाली तुटी रया
५६२३४	सारंगधरु	।।ज्ञा.गा.००३९.०१।।	सारंगधरु तो। चक्रा आधारु हरि तो गे बाई
५६२३५	सारंगधरु	।।ज्ञा.गा.०२७५.०२।।	मज करा कां उपचारु अधिक ताप भारु। सखिये सारंगधरु भेटवा कां
५६२३६	सारंगधरु	।।ज्ञा.गा.०९२५.०१।।	ये सातें आलिया वोळंगा सारंगधरु। नाहीं तरी संसारु। वायां जाईल लया
५६२३७	सारंगा	।।ज्ञा.गा.०००७.०२।।	नागेश वेढा चक्राकार । शेंदूर पिवळा सारंगा सार । श्रुतिगुजाचा महेश्वर । निवृत्ति पूजूं आतां
५६२३८	सारखा	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला
५६२३९	सारणी	।।ज्ञा.गा.०२८६.०३।।	मोतियाचे पाणी वाहे निळिये सारणी। सगुणाची लावणी लाउनी गेला
५६२४०	सारणी	।।ज्ञा.गा.०३२८.०१।।	निळिये रजनीं वाहे मोतिया सारणी । निळेपणें खाणी सांपडली
५६२४१	सारणीं	।।ज्ञा.गा.०३२९.०१।।	निळिये सारणीं वाहे मोतियाचें पाणी । चिंतामणी अंगणीं पेरियेला
५६२४२	सारणीं	।।ज्ञा.गा.१०८६.०१।।	उगमेवीण पाणी वाहते सारणीं। शिंपिती माळिणी वेळो वेळा
५६२४३	सारमंडळ	।।ज्ञा.गा.०१५५.०३।।	सारमंडळ आणि रुद्रविणा। तेणें जन्ममरणा चुकले काय
५६२४४	सारवियोगें	।।ज्ञा.गा.०३४८.०४।।	सारवियोगें माझें कर्म बुडालें। निष्कर्म जालें म्हणोनी नातळे
५६२४५	सारा	।।ज्ञा.गा.०७२८.०६।।	मुक्त वैभवाचा देव्हारा। निवृत्ति प्रकाशें पूजिला सारा। सोपी कुळवाड ज्ञानेश्वरा। योगमाया
५६२४६	सारा	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निववीजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
५६२४७	सारासार	।।ज्ञा.गा.००३८.०२।।	अचिंतचिंतन तो। सारासार गुह्य तो गे बाई
५६२४८	सारासार	।।ज्ञा.गा.००५०.०१।।	त्रिगुण असार निर्गुण हें सार। सारासार विचार हरिपाठ
५६२४९	सारासार	।।ज्ञा.गा.०१६७.०२।।	रामकृष्ण जप सारासार। येणें उतरिजें पैलपार। नामें तुटैल येरझार। सर्व बाधा निवारैल
५६२५०	सारासार	।।ज्ञा.गा.०१७८.०३।।	तैसें नव्हे सारासार तत्त्व निवृत्ति। बुडऊनी प्रवृत्ति आपण नांदे
५६२५१	सारासार	।।ज्ञा.गा.०३३३.०३।।	तेथें सत्रावी दुभतें योगिया पुरतें। बहुकाळ निरुतें सारासार देखा
५६२५२	सारासार	।।ज्ञा.गा.०३४३.०१।।	सारासार दोन्ही न दिसती नयनीं। अवचिता गगनीं बिंबलासे
५६२५३	सारासार	।।ज्ञा.गा.०७८१.०२।।	प्रभा शीत उष्ण दोहींचेंही सार। प्रणव हा सारासार आरुता रया
५६२५४	सारासार	।।ज्ञा.गा.१०४७.०२।।	चौघे चाऱ्ही पदर म्हणीतले। पांघरूण झालें सारासार

५६२५५	सारिखाचि	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
५६२५६	सारिखें	।।ज्ञा.गा.०४३२.०२।।	तुम्ही एक मुक्त केलें। विश्वकर्त्या सारिखें जालें। सत्यब्रीद आपुलें। देव बोले
५६२५७	सारिखें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०५।।	जाणों जाय तंव जाणणिया सारिखें। नवल विस्मयें कवण सांगों
५६२५८	सारिखें	।।ज्ञा.गा.०७२०.०२।।	चैतन्याच्या लाटा। पाहतां एकसरा। प्रळयींच्या नीरा। सारिखें पैं
५६२५९	सारिखें	।।ज्ञा.गा.०९४१.०२।।	सुखाचा अनुभव कैसेंनि जाणावा। भेटीचें आर्त सकळांसही सारिखें होईजे देखा
५६२६०	सारिखें	।।ज्ञा.गा.१०९१.०३।।	नट घेऊनियां अंगवणीं। करूं नेणें संपादणी। एकत्र जालें लवण पाणी। तें मिळोनि गेलें। ऐसा बहुतां गुणांचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय बा पाहातोसी आतां। आपुल्या सारिखें करीं बापा
५६२६१	सारिले	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
५६२६२	सारिलें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें । नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी
५६२६३	सारिलेंसे	।।ज्ञा.गा.०५१२.०२।।	सारिलेंसे द्वैत अद्वैत सकळ। निर्गुण निर्मळ निवळलें
५६२६४	सारी	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
५६२६५	सारी	।।ज्ञा.गा.०४३५.०६।।	निवृत्ति माय ते गोजिरी। ज्ञानेश्वरीची सोज्वळ सारी। शिकविलें अनेकां परी। कामा आलें
५६२६६	सारी	।।ज्ञा.गा.०५२६.०२।।	कोहं वाचे वारी सोहं मतें सारी। वैकुंठीची दरी उघडली
५६२६७	सारी	।।ज्ञा.गा.०७२६.०१।।	अजलोभ पाहिलें वरी। ज्ञान उजळलिया प्रभा सारी। दीपकळिका ऐसें पायरी। दिसूं लागे
५६२६८	सारी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
५६२६९	सारी	।।ज्ञा.गा.१११३.०३।।	तीरथ करके उमर खोई जोग जुगुतमों सारी। धन कामिन कुंजर लागे जोग कमाया भारी
५६२७०	सारीन	।।ज्ञा.गा.०२६४.०३।।	त्याचा उंबरा उसिसा करीन। वरी येरझार मी सारीन गे बाईये
५६२७१	सारीपाठ	।।ज्ञा.गा.०५२०.०१।।	ज्ञानें ध्यान पटीं तंतु पैं मनाचा। हरिरूप वाचा सारीपाठ
५६२७२	सारुनी	।।ज्ञा.गा.०८५१.०४।।	सारुनी लक्ष लक्षण शास्त्राचा उगाणा। तेथ वेदादि षड्दर्शना नुमगे पाहीं
५६२७३	सारुनी	।।ज्ञा.गा.१०२५.०३।।	तेथें तेल सारुनी अभ्यंग केला। बाळक पुसिला अंबरवर्णें

५६२७४	सारूनि	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
५६२७५	सारूनियां	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
५६२७६	सारे	।।ज्ञा.गा.०४३७.०४।।	तुम्हीचि मित्र बंधु सार। तुम्हीचि सद्गुरु करुणाकर। तुमच्या चरणीं तीर्थ सारे। पाहूं आम्ही
५६२७७	सारे	।।ज्ञा.गा.०७८९.०२।।	अंजनाचें सार तेच देह बा रे। आत्मा परिपूर्ण सारे पाहाती ज्ञानी
५६२७८	सारे	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
५६२७९	सारें	।।ज्ञा.गा.०७२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे। निवृत्तिदातारें। चोजविलें सारें। माझें माज
५६२८०	सारें	।।ज्ञा.गा.०७३५.०३।।	त्रिकूट श्रीहाट गोहाट तिसरें। औटपीठादी सारें ब्रह्मांडासी
५६२८१	सारें	।।ज्ञा.गा.०८०४.०२।।	दैवी असुरी पूर्व पश्चिम मार्ग कीं रे। शून्यांतील सारें चराचर हें
५६२८२	सारोनियां	।।ज्ञा.गा.०००५.०२।।	तो हा रे श्रीहरी पाहिला डोळेभरी । पाहते पाहणें दुरी सारोनियां
५६२८३	सार्थक	।।ज्ञा.गा.०१०६.०१।।	प्रेमाचा जिव्हाळा नाम मुखाशीं आलें। सार्थक पैं जालें संसाराचें
५६२८४	सार्थक	।।ज्ञा.गा.०८१०.०२।।	नरदेहाचें सार्थक सद्गुरुचरणीं। महाकारणासरी चौथा देह
५६२८५	सार्थक	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्में। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
५६२८६	सार्थक	।।ज्ञा.गा.१००५.११।।	देव देऊनि उदार भक्तां देतो अमरपदें। देतां न म्हणे सानाथोर वैरियासी तेंचि दे। देहें सार्थक अंतीं वासुदेव आद्य छंदें। देखा अजामिळ उद्धरिला नामें येणें मुकुंदें
५६२८७	सालयीं	।।ज्ञा.गा.०७८०.०१।।	मन हें लावा हें सालयीं निरुतें। सहस्रदळावरुतें परे जवळीं
५६२८८	साळया	।।ज्ञा.गा.०८७७.०६।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। स्वप्नींचें सुख तें साळया जाणे
५६२८९	साळोंखा	।।ज्ञा.गा.१०५६.०१।।	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां
५६२९०	साळोबा	।।ज्ञा.गा.०८७७.०२।।	लटकीच खटपट लटकीच खटपट। लटकीचि खटपट रे साळोबा
५६२९१	सावकाश	।।ज्ञा.गा.०१६७.०३।।	ऐसा टाकुनी विश्वास। हरिनामाचाचि हव्यास। चित्त करूनी सावकाश। निरंतर स्मरावें
५६२९२	सावध	।।ज्ञा.गा.०३८३.०३।।	सावध निबंध आद्याचा उकल। रसनेचा पालव रसना तोयें

५६२९३	सावध	।।ज्ञा.गा.०४५३.०२।।	तेथे तूं सावध अवघाचि गोविंद। देहीं देहाभेद करूं नको
५६२९४	सावध	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
५६२९५	सावध	।।ज्ञा.गा.०८६७.०२।।	लक्ष निवृत्तिचरणीं धीरु राहें। भेदुभ्रम सांडीं सावध होये
५६२९६	सावध	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
५६२९७	सावध	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
५६२९८	सावध	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
५६२९९	सावध	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
५६३००	सावध	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपणया आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
५६३०१	सावध	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
५६३०२	सावध	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दुःख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
५६३०३	सावध	।।ज्ञा.गा.१०७१.०१।।	अचिंत बाळक सावध जालें। निशब्दीं बोभाईलें मीचि मीचि
५६३०४	सावध	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गें !
५६३०५	सावधपणें	।।ज्ञा.गा.००८७.०४।।	सावधपणें विरुळा। जाणें तेथींची कळा। विज्ञानपणें सोहळा। निमथा गातूं
५६३०६	सावधपणें	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
५६३०७	सावधान	।।ज्ञा.गा.०१७४.०४।।	गोविंद गोपाळ स्मरण। रामकृष्ण हेचि ध्यान। एकचित्त करूनी मन। सावधान साधावे
५६३०८	सावधान	।।ज्ञा.गा.०४९१.०६।।	पांचजणी सावधान म्हणीयावो। आशा सवती अडधरे। जननिक करंडिये देये समाविन त्यान्हे माल्हे दिन्हे चिर
५६३०९	सावधान	।।ज्ञा.गा.०६४५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सावधान होणें। अखंड साधणें परवस्तूशी
५६३१०	सावधान	।।ज्ञा.गा.०८४५.०१।।	मरण न येतां सावधान व्हा रे। शोधुनी पावा रे निजवस्तू

५६३११	सावधान	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
५६३१२	सावधान	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
५६३१३	सावधु	।।ज्ञा.गा.००८१.०२।।	ओळलिया मेघु सावधु बोभाये। बिंदुमात्र घेई जीवन देखा
५६३१४	सावधु	।।ज्ञा.गा.०८७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सैरा रे सावधु। ज्ञानिया प्रसिद्धु उपदेशितु
५६३१५	सावरी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
५६३१६	सावळा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०६।।	कृष्ण सावळा डोळसु। सहज परमहंसु
५६३१७	सावळा	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु। लावण्य मनोहरु देखियेला। भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी। तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
५६३१८	सावळिया	।।ज्ञा.गा.०२५४.०४।।	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्‌गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
५६३१९	सावळियाचें	।।ज्ञा.गा.०३३५.०१।।	सावळियाचें तेज सांवळा श्रीहरि। शेजबाजवोवरी ब्रह्मांडाची
५६३२०	सावळी	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघःश्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
५६३२१	सावळें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०३।।	जें माये अविद्ये वेगळें। गुणत्रया नातळे। काळें गोरें ना सावळें। निर्धारितां नेणवे
५६३२२	सावळें	।।ज्ञा.गा.०६४१.०३।।	मसुरे प्रमाण सावळें अनंत। आव्हाकार गणिती तपामाजी
५६३२३	सावळें	।।ज्ञा.गा.१०४०.०१।।	काळें ना सावळें धवळें ना पिवळें। घोंगडें निराळें लाधलों मी
५६३२४	सावळें	।।ज्ञा.गा.१०८१.०१।।	काळें ना सावळें। श्वेत ना पिवळें। नादबिंदाहून वेगळें। तें कवण रे चांगया
५६३२५	सावळें	।।ज्ञा.गा.१११९.०२।।	सावळें सगुण सकळ गुणांचें निधान। परमानंदमूर्ति पाहतां हर्षलें मन
५६३२६	सावा	।।ज्ञा.गा.०४३२.०१।।	जैसा दीप भलत्या ठायीं लाविला। तो चोरा सावा सारखा जाला। तैसा आम्ही तुम्ही केला
५६३२७	सावाधावा	।।ज्ञा.गा.०२१२.०३।।	तापत्रय अग्नीचा लागला वोणवा। कवण रिघे आड कवण करी सावाधावा
५६३२८	सावेव	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये

५६३२९	सावेव	।।ज्ञा.गा.०४५६.०१।।	अवेवी सावेव सम साम्य बुद्धि। शांती दया सिद्धी प्रगटल्या
५६३३०	साष्टांग	।।ज्ञा.गा.०१९३.०२।।	दिंडी टाळ गरुडटका। जिये गावीं कथा आयिका। तयासी देखोनियां अनेकां । साष्टांग नमस्कार करावें
५६३३१	साष्टांगें	।।ज्ञा.गा.०१९४.०२।।	रामकृष्ण नारायण। ऐसे करिती जे स्मरण। त्यांचे वंदावे चरण। साष्टांगें निजभावेसी
५६३३२	सासिन्नली	।।ज्ञा.गा.००३०.०३।।	पाहों याचें पाय। शंभूचिया माथां माये। सासिन्नली चंद्रदाहें गंगेतें। तेथ असुरांची शिरें। येथ सकळ शरीरें। तोडराचेनि बडिवारें। गर्जतु गे माये
५६३३३	सासिन्नले	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
५६३३४	सासु	।।ज्ञा.गा.०३०९.०२।।	आशा हे सासु असतां बुडविली । शांति माऊली भेटों आली
५६३३५	सासुरयाचे	।।ज्ञा.गा.०३२२.११।।	सासुरयाचे घरीं करीत होतें काम । अवचित विंदान मांडियेलें
५६३३६	सासुरवासा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०८।।	ऐसी दगदगल्यें सासुरवासा। विठोबा रखुमाई माझा कुवासा। निवृत्तिदासु तयाचा। जन्मोजन्मीं वोळगणा
५६३३७	सासुरवासिनी	।।ज्ञा.गा.०३२२.०२।।	सासुरवासिनी मी वो परदेशिनी । कां नये अझुनी मूळ मज
५६३३८	सासुरा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०३।।	ऐशी वाट पहातसे जरु। ये सासुरा आमुची बहु वाहरु। काम क्रोध मद मत्सरू। मज आटिती दीरु
५६३३९	सासुरा	।।ज्ञा.गा.०३२२.०७।।	सासुरा हा स्वार्थ कांहीं न विचारी परमार्थ । आतां करीन घात तयावरी
५६३४०	सासुऱ्याचे	।।ज्ञा.गा.०३२३.०१।।	पतीचा जिव्हाळा म्हणोनी सासुऱ्याचे साहिजे । येऱ्हवीं वाहिजे चामाची मोट
५६३४१	सासू	।।ज्ञा.गा.०३२२.०६।।	आशा मनशा तृष्णा कल्पना चौघी नणंदा । पापीण रे चिंता सासू माझी
५६३४२	साहती	।।ज्ञा.गा.०४४२.०२।।	दुजाची करावया विटंबना। निंदूं पाहती साधुसज्जना। पाळितां अवसाना। साहती कैसे
५६३४३	साहये	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
५६३४४	साहा	।।ज्ञा.गा.१११६.०३।।	भक्ति आणि मुक्ति नामापासीं हा प्रत्यक्ष। चारी वेद साहा शास्त्रें देताती साक्ष
५६३४५	साहाकारा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
५६३४६	साहाकारी	।।ज्ञा.गा.००८०.०३।।	या नेमीं अक्रूर बोधला परीक्षिति उपदेशिला। अर्जुनासी जाला साहाकारी
५६३४७	साहाकारु	।।ज्ञा.गा.०००४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु । पुंडलिका अभयकरु । परब्रह्म साहाकारु। देखिला देवो
५६३४८	साहातों	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
५६३४९	साहिजे	।।ज्ञा.गा.०३२३.०१।।	पतीचा जिव्हाळा म्हणोनी सासुऱ्याचे साहिजे । येऱ्हवीं वाहिजे चामाची मोट

५६३५०	साहित्य	।।ज्ञा.गा.०५४७.०३।।	विशुद्धचक्रीं मेरु हा नेडे। तेथें परदीपीं साहित्य जोडे
५६३५१	साहिला	।।ज्ञा.गा.०३००.०१।।	विचारितां देहीं अविचार अंबुला। न साहे वो साहिला काय करूं
५६३५२	साहिले	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
५६३५३	साही	।।ज्ञा.गा.००२६.०५।।	ऐसी तयाची बोलणीं। अंगीं राहिली खेळणीं। साही पाठवणी करुनी। सातावरि घातु मांडिला
५६३५४	साही	।।ज्ञा.गा.००४९.०१।।	चहूं वेदीं जाण साही शास्त्रीं कारण। अठराही पुराणें हरिसी गाती
५६३५५	साही	।।ज्ञा.गा.०१०४.०२।।	अठरा साक्षी साही विवादत। चौघाचेनि मतें घेईन भागु
५६३५६	साही	।।ज्ञा.गा.०१०५.०३।।	भुक्ति आणि मुक्ति नामापासीं प्रत्यक्ष। चाऱ्ही वेद साही शास्त्रें वदताती साक्ष
५६३५७	साही	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
५६३५८	साही	।।ज्ञा.गा.०२४६.१०।।	वाग्विद्येचीं उलुकें निघालीं मौन्याच्या ढोलीं। विकल्पाच्या अंगीं चारी साही लोपली
५६३५९	साही	।।ज्ञा.गा.०३६७.०१।।	निरालंब स्तंभ घातला निजयोगु। साही वेगळेसी वो माय
५६३६०	साही	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
५६३६१	साही	।।ज्ञा.गा.०५००.०२।।	साही संवादले चौघे अनुवादले। पुरोती उरलें म्यां देखिलें वो माय
५६३६२	साही	।।ज्ञा.गा.०५५०.०३।।	पांचांची मिळणी। साही चक्रपाणी। दशमाची कहाणी। येकादश
५६३६३	साही	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
५६३६४	साही	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
५६३६५	साही	।।ज्ञा.गा.१०७९.०३।।	पुत्रें मातेसी पय पाजिलें कीं पितयासी कडे वाहिलें। तुम्ही म्हणाल शास्त्रें काय देखिलें तरी उजुचि आहे बोलिलें। साही शास्त्रें अठरा पुराणें यामध्यें नाहीं बोलिलें। शास्त्र गूढ अध्यात्म गूढ वज्र गुढी पाहे म्हणितलें रेरे

५६३६६	साही	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
५६३६७	साहीजणांसी	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
५६३६८	साहे	।।ज्ञा.गा.००८१.०३।।	तैसें केवीं घडे संसारिया चित्तें। प्राप्तीच्या अर्थातें साहे संत
५६३६९	साहे	।।ज्ञा.गा.००८१.०४।।	सगुण निर्गुण समरस आहे। विरुळा येथ साहे समता बुद्धी
५६३७०	साहे	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे
५६३७१	साहे	।।ज्ञा.गा.०३००.०१।।	विचारितां देहीं अविचार अंबुला। न साहे वो साहिला काय करूं
५६३७२	साहे	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
५६३७३	साहे	।।ज्ञा.गा.०३१३.०६।।	पिसुणा देखतां बुझाविलें माये । बुझवाणी माझी शब्द न साहे । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहे । पहातें पाहाणें जालें गे माय
५६३७४	साहे	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
५६३७५	साहे	।।ज्ञा.गा.०६५७.०४।।	चळेना ढळेना जैसें तैसें तेंचि। उपमा आणिकाची केंवीं साहे
५६३७६	साहे	।।ज्ञा.गा.०६९७.०३।।	बोलों तरी आतां मौन्य पडिलें माये। शब्द हा न साहे सांगों कैसें
५६३७७	साहे	।।ज्ञा.गा.०७१३.०३।।	बाहेरी भीतरीं देव दिसताहे। द्वैत न साहे सर्वथैव
५६३७८	साहे	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
५६३७९	साहे	।।ज्ञा.गा.०९०९.०२।।	सुमनाचें जीवन विरुळे विपायें। वियोग जालिया केहीं न साहे रे भ्रमरा
५६३८०	साहे	।।ज्ञा.गा.०९७७.०४।।	अणूचें प्रमाण न साहे डोळां। कैसा मुक्तीचा सोहळा घेवों पाहसी
५६३८१	साहे	।।ज्ञा.गा.१०८९.०२।।	लक्ष असो त्या मूर्खाचे गोठी। परी तो नाणावा माझिये दृष्टी। कर्पुराची राशी कुल्लाळ नासी। कवण साहे त्याची तुटी गे माये

५६३८२	साहे	।।ज्ञा.गा.११०३.०७।।	चळेना ढळेना जैसेंचि तैसेंचि। उपमा कोणाची केंवी साहे
५६३८३	साहे	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
५६३८४	साह्य	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
५६३८५	साह्य	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु
५६३८६	सिंचन	।।ज्ञा.गा.०६६४.०१।।	प्रकृतीचें पूजन प्राप्तीवीण जाण। प्राप्ती सिंचन दोन्हीं वायां गेली
५६३८७	सिंचन	।।ज्ञा.गा.०६६४.०२।।	पूजन कवणा करूं सिंचन कवणा करूं। नाहीं नव्हे तें धरूं गुरुमुखें
५६३८८	सिंतरलासी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी
५६३८९	सिंतरले	।।ज्ञा.गा.०८८६.०३।।	एक श्रीकृष्ण तें विसरलें ऐसें ज्ञानदेव बोले। मूर्खेंसी संगती करितां शहाणे सिंतरले
५६३९०	सिंतरें	।।ज्ञा.गा.०८७२.०१।।	शाहाणे सिंतरें व्याहाणे मोहरें। भणंग धुरें आतुडे कैसें
५६३९१	सिंधु	।।ज्ञा.गा.०६३७.०३।।	सिंधु येऊनियां मिळे सरितेमाजीं। परी आत्मकाजीं क्रिया नको
५६३९२	सिंधु	।।ज्ञा.गा.०८९४.०३।।	बांधोनियां शिळा पोहूं जातां सिंधु। पावे मतिमंदु मृत्यु शीघ्र
५६३९३	सिंधु	।।ज्ञा.गा.०९५५.०३।।	सिंधु बुडबुडा क्षणामाजीं आटे । सिंधु बुडबुडा कांहीं तें नाटे
५६३९४	सिंधु	।।ज्ञा.गा.०९५५.०३।।	सिंधु बुडबुडा क्षणामाजीं आटे । सिंधु बुडबुडा कांहीं तें नाटे
५६३९५	सिंधु	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
५६३९६	सिंधुचि	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
५६३९७	सिंधुजळ	।।ज्ञा.गा.०२५३.०१।।	जळधराच्या धारीं सिंधुजळ जयापरी। पुरोनियां उरे महीवरी रे गोवळा। तें जें शोकलें काई आणावया गेलें। तैसी नवल तुझी कुसरी रे गोंवळा
५६३९८	सिंधुजळ	।।ज्ञा.गा.०८४८.०५।।	कर्में दुर्योधनादि रणीं नासले। कर्में पांडव महापंथें गेले। कर्में सिंधुजळ शोषिलें। नहूष जाला सर्प देखा
५६३९९	सिंधुमाजीं	।।ज्ञा.गा.०६१०.०२।।	सिंधुमाजीं जैसें सैंधव मिळालें। तेवीं मन झालें ब्रह्मीं लीन
५६४००	सिंधुमाजीं	।।ज्ञा.गा.०६३३.०१।।	वर्षाकाळीं नदियां पूर्ण भरती । येउनी मिळती सिंधुमाजीं
५६४०१	सिंधुशी	।।ज्ञा.गा.१०६२.०५।।	चंचूच्या सांडशें पक्षीं घेते पाणी। सिंधुशी गिळुनी बैसिन्नला। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलची जाणे। परब्रह्म अनुभवणें परब्रह्म

५६४०२	सिंधू	।।ज्ञा.गा.०६३३.०२।।	ऊष्ण काळीं न्यून आटोनियां गेली। नाहीं खंती केली सिंधू त्यातें
५६४०३	सिंधू	।।ज्ञा.गा.०९८९.०२।।	बांधोनिया शिळा पोहों जातां सिंधू। पाहे मतिमंदू मृत्यु शीघ्र
५६४०४	सिंधूचिया	।।ज्ञा.गा.०३४६.०३।।	मेघजळ वोळे मिळे सिंधूचिया जळा। तैसा नव्हे तो वेगळा एक होऊनि ठेला
५६४०५	सिंधोदकें	।।ज्ञा.गा.०४६३.०४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींची तटाक। उतरलासी एक सिंधोदकें
५६४०६	सिंपणी	।।ज्ञा.गा.०३२८.०२।।	आंगणीं चिंतामणी जलधरु सिंपणी । अमृत साजणी जीवनकळा
५६४०७	सिंपल्या	।।ज्ञा.गा.०२८६.०२।।	अंगणीं कमळणी जळधरू वोले वरी। वाफां सिंपल्या वरी वाळून जाये
५६४०८	सिंपोते	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
५६४०९	सिंह	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
५६४१०	सिंहाचें	।।ज्ञा.गा.०८४२.०१।।	सिंहाचें दुग्ध सायासें जोडलें। आणुनी पाजिलें मार्जारासी
५६४११	सिंहाडें	।।ज्ञा.गा.०३५९.०१।।	हस्ती घोडे हरण सिंहाडें। तैसें हें गुजराती लुगडें गे माये
५६४१२	सिंहासनीं	।।ज्ञा.गा.००४६.०१।।	दोहीं बाही संतांची सभा। सिंहासनीं उभा श्रीविठ्ठल
५६४१३	सिंहुरी	।।ज्ञा.गा.०९७२.०१।।	पढियंतें कीरु जाणसी तरी। तो ठावो दृष्टीसी दुरी। सिंहुरी मोकारेवीण प्रतिबिंबासी। चेतना लाहे ऐसें कीजे रया
५६४१४	सिकवाल	।।ज्ञा.गा.०२७१.०२।।	सगुणपणाची तुझी पडिलिसे मिठी। केली जीवासाठीं सांवळ्या। वेधला जिऊ माझा सिकवाल काई। सगुण ठाईं वेधियेलें
५६४१५	सिडे	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
५६४१६	सिण	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
५६४१७	सिण	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
५६४१८	सिण	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया

५६४१९	सिणतु	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
५६४२०	सिणलीये	।।ज्ञा.गा.१०७०.०२।।	काय कोण्या सांगें सिणलीये अनुरागें। पाडिलिये पतिसंगें अवस्थाभूत
५६४२१	सिणले	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
५६४२२	सिणवणें	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
५६४२३	सिणसी	।।ज्ञा.गा.०८५०.०६।।	म्हणोनि यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार आटणी। वाउगाचि बांधोनि सिणसी कां पां
५६४२४	सिणसी	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
५६४२५	सिणसी	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
५६४२६	सिणसी	।।ज्ञा.गा.०९१५.०२।।	जवळीं असतां सांडी मांडी करिसी। वायां सिणसी तुझा तूंचि रया
५६४२७	सिणसील	।।ज्ञा.गा.०९१६.०२।।	जवळील निधान सांडूनि सिणसील बापा। तरी जन्मांतर न चुके बिजे रया
५६४२८	सिणावें	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
५६४२९	सिणु	।।ज्ञा.गा.०५४५.०३।।	श्रीरामीं रमतां मनु निवडितां नये तनु। सुखश्री सांगतां सिणु हारतु असे
५६४३०	सिणु	।।ज्ञा.गा.०६६५.०२।।	भागल्याचा सिणु भागल्यानें नेला। भाग्योदय जाला भाग्येंवीण
५६४३१	सिणो	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
५६४३२	सितळ	।।ज्ञा.गा.०२६३.०४।।	सुमनाची सेज। सितळ वो निकी। पोळे आगीसारिखी। वेगीं विझवा कां
५६४३३	सितळ	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
५६४३४	सितें	।।ज्ञा.गा.०४६२.०४।।	चंद्रोदयीं कमळें प्रकाशिलीं सितें। तैसें तुझें भरितें करीं आम्हां
५६४३५	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी

५६४३६	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०३५०.०१।।	सिद्ध सांडूनि निजबोधा गेलें। निजबोधु मुकलें ब्रह्मभुली
५६४३७	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०४८२.०१।।	ज्ञानप्राप्तीलागीं व्हावें अति नीच। म्हणवी जो उच्च सिद्ध नोहे
५६४३८	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०४९४.०५।।	त्वंपदीं सिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुलक्षीं हरपलें द्वैतभान
५६४३९	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०६७६.०२।।	राजयाची कांता काय भीक मागें । मनाचिये जोगें सिद्ध पावे
५६४४०	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०७१७.०१।।	जाला ब्रह्मज्ञानी पूर्ण योगी सिद्ध। तोचि जाणा बद्ध भेद बुद्धि
५६४४१	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०८३९.०१।।	अमृतयोग निगमनी हुडा। पाहिला चक्र मनोमाया। बोलावया शुद्ध। सिद्ध झालों
५६४४२	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०८४४.०३।।	जंववरी देह आहे तंववरी साधन। करूनियां ज्ञान सिद्ध करा
५६४४३	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
५६४४४	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
५६४४५	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
५६४४६	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०९००.०१।।	नाद भेद सिद्ध अवघेची विरुद्ध। जेणें तुटे भेद तेंची जपे
५६४४७	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०९९९.०२।।	जे जो जे जो निजानंदें आत्माराम प्रसिद्ध। उपदेश ऐकें बाळा मदालसा प्रबोध। उपजोनी संसारीं रे एकतत्त्व तेंची सिद्ध
५६४४८	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी
५६४४९	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
५६४५०	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.१०००.१७।।	मातृका भेदूनियां षट्चक्रें टाकीं वेगीं। तेथें तूं गुंफो नको चाल विहंगममार्गीं। अनंत सिद्ध गेले ऋषिमुनीच्या संगीं। नारदादि अवधूत ते प्रपंचीं नि:संगी
५६४५१	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
५६४५२	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी

५६४५३	सिद्धचि	।।ज्ञा.गा.०३९५.०२।।	तुजवीण मी कष्टलों दातारा कष्टोनी खेदक्षीण जालों। संसारश्रम त्रिविधतमें मार्ग सिद्धचि चुकलों। उपजोनियां बुद्धि येऊं पाहे तुझे शुद्धी तंव द्वैतसंगें भांबावलों रया
५६४५४	सिद्धचि	।।ज्ञा.गा.०८५५.०२।।	सिद्धचि असतां कां गा विटंबिसी। नव्हेचि संन्यासी तूं जाण कैसा
५६४५५	सिद्धचि	।।ज्ञा.गा.०८८३.०२।।	कवण्यागुणें चुकीसाठीं पडली कासया भ्रमलेंसी गव्हारा। सिद्धचि सांडुनी आनेआन जल्पसी तरी न चुकती तुझ्या येरझारा रया
५६४५६	सिद्धचि	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया
५६४५७	सिद्धचि	।।ज्ञा.गा.०९६८.०३।।	सिद्धचि सांडूनि निघसि अनानी ठायीं। तूं रिघें पां सोई संताचिये
५६४५८	सिद्धचि	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
५६४५९	सिद्धजी	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
५६४६०	सिद्धपंथें	।।ज्ञा.गा.००१५.०३।।	निवृत्तीनें गूज स्वतंत्र ओतिलें । अपार पावले सिद्धपंथें
५६४६१	सिद्धपंथें	।।ज्ञा.गा.०४२९.०२।।	गहिनीनाथ सांगे निवृत्तीचे कानीं। पावले ते ज्ञानी सिद्धपंथें
५६४६२	सिद्धपुरासी	।।ज्ञा.गा.०४९१.०१।।	करीं वो अद्वैत माला केलें इसन्यों सहिंवर सिद्धपुरासी गयो। बोलु नाहीं तया दादुला भवसागरीं न सरत कीयो
५६४६३	सिद्धसाधक	।।ज्ञा.गा.०२०३.०१।।	जयातें पाहतां परतला आगमु। निगमा नाकळे दुर्गमु। सिद्धसाधक निरुतें वर्मु। न पडे ठायीं सर्वथा
५६४६४	सिद्धसाधकु	।।ज्ञा.गा.०५३७.०१।।	अंतरीचा विस्तारु ब्रह्मीं पाल्हायिला। तेथें एक मनु सिद्धसाधकु भला
५६४६५	सिद्धां	।।ज्ञा.गा.०१५८.०१।।	परमधर्म अर्थ स्वार्थ। हरिभजन हाचि पुरुषार्थ। तारक हरि हाचि पंथ। सिद्धां साधकाचा
५६४६६	सिद्धांत	।।ज्ञा.गा.०९९६.०१।।	वेदांत सिद्धांत देतात पैं हाक। स्तब्ध ते जंबुक येर शास्त्रें
५६४६७	सिद्धांताचें	।।ज्ञा.गा.०७१८.०५।।	नव्हे हें कल्पित सिद्धांताचें सार। म्हणे ज्ञानेश्वर अनुभवें
५६४६८	सिद्धांती	।।ज्ञा.गा.०७९१.०३।।	एका वेदांत सिद्धांती प्रणव तो तत्त्वता। ज्ञानदेव वक्ता सांगतसे
५६४६९	सिद्धांतीचें	।।ज्ञा.गा.०६०७.०१।।	सिद्धांतीचें सार आत्मा सदोदित। माया ते कल्पित तद्विवर्त
५६४७०	सिद्धांतु	।।ज्ञा.गा.०४०८.०२।।	ऐसी हे रचना नकळे गा देवा। सिद्धांतु अनुभवा साक्ष देतो
५६४७१	सिद्धासन	।।ज्ञा.गा.११०९.०४।।	दक्षिणेचा चरण माथां ठेवुनियां निर्बंध रे!। तयासिं तूं रक्ष आधीं, सिद्धासन तें शुद्ध रे!
५६४७२	सिद्धासी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया

५६४७३	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.०००३.०१।।	आरंभीं आवडीं आदरें आलें नाम । तेणें सकळ सिद्धि जगीं जालें पूर्ण काम
५६४७४	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.०००७.०३।।	कृतांत दंता काळेश्वरा । नीळ निवृत्ति ज्ञानेश्वरा। सिद्धि विनायका आदि ईश्वरा । पूजूं आतां
५६४७५	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.०००९.०१।।	अविनाशा अक्षयीं विधि । प्रेमळाच्या साधक सिद्धि । तुझे जाणतेपण वेदीं । नेणविजे
५६४७६	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.००६०.०३।।	ऋद्धि सिद्धि निधी अवघीच उपाधी। जंव त्या परमानंदीं मन नाहीं
५६४७७	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.००९७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि साधन अवीट। भक्तिमार्ग नीट हरिपंथीं
५६४७८	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.०१४४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सिद्धि। तरणोपाय हेचि बुद्धि। कृपा करील कृपानिधी। ऐशिया भक्तांशीं जाणावें
५६४७९	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.०१४५.०१।।	धर्म वसे जेथें। सर्व कार्य होय तेथें। पित्यासहित मनोरथें। सिद्धि पावेल सर्वथा
५६४८०	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.०४३७.०५।।	निवृत्तिसुखाचा परमानंदु । ज्ञानशक्तीचा क्षीरसिंधू। ज्ञानेश्वराचा पदबंधू। सिद्धि नेला
५६४८१	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.०४६५.०५।।	हरपल्या रश्मी देहभाव हरि। ऋद्धि सिद्धि कामारी जाल्या कैशा
५६४८२	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
५६४८३	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.०९११.०२।।	विरोध न कीजे विरोध न कीजे पाडू न पाहतां मागें करिसी तें नव्हे रे रावणा। प्राणुचि पारखा जाला रे गव्हारा जिणें केवीं सिद्धि जाईल रे रया
५६४८४	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
५६४८५	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.०९३७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि नित्यता समृद्धि। जीवशिवबुद्धि समाधी त्याची
५६४८६	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.०९४४.०४।।	ज्ञानदेव संधी साधूनियां सिद्धि। छपनाची संधी टाकुनी गेला
५६४८७	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
५६४८८	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
५६४८९	सिद्धिपंथा	।।ज्ञा.गा.००१०.०४।।	निवृत्तिगमनाच्या सिद्धिपंथा । ज्ञानेश्वराची उन्मनी अवस्था । तुझिया स्वरूपाची कुसुमकांता । झळको लागे
५६४९०	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.००५२.०१।।	योग याग विधी येणें नव्हे सिद्धी। वायांचि उपाधि दंभ धर्म
५६४९१	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.००५९.०१।।	तीर्थ व्रत नेम भावेंवीण सिद्धी। वायांचि उपाधी करिसी जना
५६४९२	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.००६०.०२।।	बुद्धीचें वैभव अन्य नाहीं दुजें। एका केशीराजें सकळ सिद्धी

५६४९३	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.००६३.०२।।	रामकृष्ण नामीं उन्मनीं साधिली। तयासी लाधली सकळ सिद्धी
५६४९४	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.००६३.०३।।	सिद्धी बुद्धि धर्म हरिपाठीं आले। प्रपंचीं निवाले साधुसंगें
५६४९५	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
५६४९६	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
५६४९७	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
५६४९८	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०२१०.०३।।	तोचि तीर्थरूप सदा। तया दोष न बाधिती कदा। जो रातला परमानंदा। तेथें सर्व सिद्धी वोळंगती
५६४९९	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०४४९.०५।।	अष्टमा अष्ट सिद्धी अष्टांग नेमेशीं। तें जीवेंभावेंसी तूंचि होसी
५६५००	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०४५६.०१।।	अवेवी सावेव सम साम्य बुद्धि। शांती दया सिद्धी प्रगटल्या
५६५०१	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०४६४.०६।।	ज्ञानदेवीं सिद्धी साउली श्रीहरि। गुरुकृपा करीं कुरवाळिलें
५६५०२	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०५४०.०१।।	ध्यान धारणा मंत्र साधन। त्रिकाळीं जपन अजपा सिद्धी
५६५०३	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०६२९.०५।।	गुरुकृपा द्वारें लाहिजे पैं सिद्धी। बोलिला त्रिशुद्धि ज्ञानेश्वर
५६५०४	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०८२३.०३।।	महालिंग स्थान टाळू एके संधीं। तेथें एक सिद्धी तेजोमय
५६५०५	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०८५०.१३।।	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे
५६५०६	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
५६५०७	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०९३१.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धी साधन सपूर। कलेवर कापूर मुरालेंसे
५६५०८	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
५६५०९	सिद्धींचा	।।ज्ञा.गा.००२८.०४।।	सकल सिद्धींचा मेळा। तेवीं विभूति शोभे भाळा। मुगुटीं रत्नकिळा। लिंग अनुपम्य गे माये
५६५१०	सिनार	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
५६५११	सिनार	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
५६५१२	सिनार	।।ज्ञा.गा.०३९४.०२।।	उदरीं सिनार घरदारीं सिनार सिनार द्रश्य दृष्टा। करी त्या मायबापाचेनि उद्वेगें। मी तो सांगोनिया आलों तुझिया पोटा रया
५६५१३	सिभ्री	।।ज्ञा.गा.०१८०.०४।।	रुक्मांगद भीष्म बगदालभ्यसूत। सिभ्री हनुमंत परिक्षिती

५६५१४	सिरयाणी	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
५६५१५	सिरे	।।ज्ञा.गा.०३४७.०१।।	जें ब्रह्मीं पाहतां मन न सिरे कोठें। ऐसियाचे पेठे मज उभें केलें
५६५१६	सीणणें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०९।।	मृगजळ तंव मृगजळींच भरतें देखोनी धांवणें तंव सीणणें। या परी झणी करिसी सदाशिवा जगा प्रतीति पावउनी झकणें रया
५६५१७	सीणतोसी	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
५६५१८	सीणला	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
५६५१९	सीणसीणु	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
५६५२०	सीतकरु	।।ज्ञा.गा.०७२९.०१।।	पूर्वदिशे भानु उगवला नळनी। कमळणी कमळीं। विकासु केला। उष्णकरु अस्तु जाला सीतकरु। प्रवर्तला कमळणी संकोचु केला गे बाईये
५६५२१	सीतळ	।।ज्ञा.गा.०२३०.०२।।	आनंदें गोपाळ गोधनें राखे। सीतळ यमुनेच्या पाबळीं। कर्मकाठी करीं घेऊनियां वळी। त्या देतुसे पांचाच्या मेळीं गे बाई ये
५६५२२	सीतळ	।।ज्ञा.गा.१०२१.०२।।	घुमरीचा नाद कानीं। घुमरी घालूं रानीं। रानीं सीतळ छाया। मेली तुझी माया। मायेचें घर दुरी। तुज मज कैंची उरी रे पोरा
५६५२३	सीतादेवी	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्मे दशरथ वियोगें मेला। कर्मे श्रीराम वनवासा गेला। कर्मे रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
५६५२४	सीतादेवी	।।ज्ञा.गा.०९८४.०१।।	अलाडु आडु पालाडु आडु मध्यें वाहे पाणी। तिहीं संधि खेळु मांडिला सीतादेवी राणी
५६५२५	सीमा	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
५६५२६	सीमा	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
५६५२७	सुंदर	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें । परब्रह्म तेज फांकलें । तें व्योमीं व्योम सामावलें । नयनीं वो माय

५६५२८	सुंदर	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
५६५२९	सुंदर	।।ज्ञा.गा.००४२.०१।।	राम बरवा कृष्ण बरवा। सुंदर बरवा बाइयांनों
५६५३०	सुंदर	।।ज्ञा.गा.००९२.०१।।	सुकुमार वेल्हाळ रूपें पैं सुंदर। तोचि पैं आगर नंदाघरीं
५६५३१	सुंदर	।।ज्ञा.गा.००९३.०२।।	तें नाम परिकर कृष्णचि सुंदर। वैकुंठींचें घर आम्हीं केलें
५६५३२	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०१२१.०४।।	शीतळ चंदनाहुनी वरतें। सुंदर सोनियाहुनी परतें
५६५३३	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
५६५३४	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०२०८.०३।।	रूप पाहतां तरी डोळसु। सुंदर पाहतां गोपवेषु। महिमा वर्णितां महेशु। जेणें मस्तकीं वंदिला
५६५३५	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
५६५३६	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०२४५.०१।।	बरवीं पाउलें पाउलें। सुंदर सुकुमार पाउलें
५६५३७	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
५६५३८	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०२७९.०१।।	सांवळी प्रतिमा घेउनी सकुमार। खेळत सुंदर गोकुळीं रया
५६५३९	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०३३०.०४।।	कान्हा अति सुंदर वदनारविंद। आळी सेविती अनिवार रे आयो
५६५४०	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
५६५४१	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०६३६.०३।।	सुंदर आणि रमण जरी होय तरुणी। पुरुषावीण कामिनी शोभा न पवे बापा
५६५४२	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०६५८.०२।।	सांवळें सुंदर रूप बिंदुलें। मन हें मुरालें तयामाजीं
५६५४३	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०७३९.०१।।	ब्रह्मांडाचे भुवनीं कमळ तें सुंदर। पाकोळ्या साचार चार तेथें
५६५४४	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०८९५.०२।।	जंववरी तंववरी वैराग्याच्या गोष्टी। जंव सुंदर वनिता दृष्टी देखिली नाहीं बाप
५६५४५	सुंदर	।।ज्ञा.गा.०९९८.०४।।	सर्वज्ञ सुंदर देव होतु कां भलतैसे। परी जडातें चेष्टविते आणिकां पैं नसे

५६५४६	सुंदर	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
५६५४७	सुंदर	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
५६५४८	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०२२४.०४।।	योगबंदु दिधला। तैसा दोंदिलु मिरवला। नाभिकमळीं प्रकाश जाला। परमेष्टी। कटितटीं कडदोरा। साजे त्या सुंदरा। लोण उतरुनी पुरां। वेधु मानसीं वसे गे माये
५६५४९	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०९।।	कर्पूरगोरा मनस्थिरा पुराणा गुण गंभीरा विरादिविरा महावीरा। पांडव दळ साहाकारा मथुरा नगरा कौंसासुरा। शिक्षा लाविली चाणुरा अति सुंदरा तूं पेंढारा बाप रखुमादेविवरा
५६५५०	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०३१८.०१।।	एकुची एकला जाला पैं दुसरा । एकीमेकी सुंदरा खेळविती
५६५५१	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
५६५५२	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०२।।	आलों भक्तिशाळे अतौता तेथें कांहींएक गौरव गमलें। जेणें वेषें आहे तेणें तुजजोगें नव्हे मग ऐसें कांहीं एक गुंथावें केलें जी सुंदरा
५६५५३	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
५६५५४	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०४।।	आतां अवघा तुज डोळां पाहेन दातारा आलिंगीन अवघाची बाहीं। अवघा मुखीं तुजसी बोलत आहे न ध्याईजें मा चालिली अवघाचि पायीं जी सुंदरा
५६५५५	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०५।।	आतां अवघा वेळु अवघेपणें तुज अवघीयातें गिळूनी ठेलों। तुझीये भक्तीची चवी जों लागली तंव अवघेपणा उबगलों जी सुंदरा
५६५५६	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
५६५५७	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
५६५५८	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०३९८.०८।।	ऐसा न जेविलाची जेविला कीं जेविलाची भुकेला तृप्तातृप्त दोन्ही नाहीं। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला वरपडा जालों ऐसियाशी कीजे काई जी सुंदरा

५६५५९	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे । तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
५६५६०	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना । वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
५६५६१	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें । तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
५६५६२	सुंदरा	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें । बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
५६५६३	सुंदराचें	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा । कीं सोहंसुखशयन वेळा । पाहे चरणकमळा । सुंदराचें । तेथें अरुण उदेला । कीं सुमनीं प्रगटला । कमळणी जाला । अंतरीं विकासु । तें चरणकमळ केवळ । भक्ता आळिउळ । सेविती सकळ । योगिजन । तेणें तृप्त जालें । कीं हृदयीं वोसंडलें । म्हणोनि वाहावलें । ज्ञानडोहीं । तेचि ते परमानंद गे माय
५६५६४	सुंदरी	।।ज्ञा.गा.०२७०.०३।।	निळिये सागरीं निळे निळेपणें सुंदरी । रातलीसे हरि विरहिणी
५६५६५	सुंदरी	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी । अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं । शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा । सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
५६५६६	सुंदरी	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा । माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा । तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा । लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा । निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
५६५६७	सुंदरी	।।ज्ञा.गा.१०६७.०३।।	उपजत नोवरी केळवली केळवला नोवरा नोवरी । पितया कंकण करी माता सुंदरी विपरीत गे माय कोडियाची परी
५६५६८	सुंदरी	।।ज्ञा.गा.१०७५.०४।।	तिचिये शेजारीं सतरावी सुंदरी । चंद्रसूर्य दोन्ही चवरी ढाळिती
५६५६९	सुंदरु	।।ज्ञा.गा.०२७५.०३।।	तो सावळा सुंदरु कासे पीतांबरु । लावण्य मनोहरु देखियेला । भरलिया दृष्टी जंव डोळां न्याहाळी । तंव कोठें वनमाळी गेला गे माये
५६५७०	सुंदरु	।।ज्ञा.गा.०३७६.०३।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु सुंदरु । तेणें माझा वेव्हारु खंडियेला
५६५७१	सुंदरु	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु । बिंदुलें न साहे ज्यासी । स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी । ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी । पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी । नवलाओ काय या सुखासी । न अवलोकवे मना अवधारुनी । ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
५६५७२	सुंदरु	।।ज्ञा.गा.०९२६.०४।।	सौभाग्य सुंदरु रे भ्रमरा । बाप रखुमादेविवरु रे भ्रमरा

५६५७३	सुईजे	।।ज्ञा.गा.०६४०.०४।।	शार्वरी प्रकाश कांहींच नाठवे । अदृश्य सुईजे दृश्य जालें
५६५७४	सुईजे	।।ज्ञा.गा.०९०४.०२।।	सुखाचा साचा केवीं बोलिजे। जिवातें केवीं सुईजे
५६५७५	सुईणी	।।ज्ञा.गा.०३१७.०२।।	जेथें ठाव ना ठेवणी निघाली कोनी । तेथें सुईणी हात नाहीं
५६५७६	सुकलिये	।।ज्ञा.गा.१०७८.०१।।	सुकलिये गंगे वऱ्हाड आलें। उतार नाहीं म्हणोनि मुरडोनी गेलें। मनगुणीचे तंतीं ओंविली धरणी। पिसोळिया ओझें वाईलें रया
५६५७७	सुकल्पिक	।।ज्ञा.गा.०६२३.०४।।	हरिहरादिक देहीं सुकल्पिक। इतरांचा लेख कोण करी
५६५७८	सुकवी	।।ज्ञा.गा.०९९८.०२।।	तपन त्या कमळा कमळीं विकासु। सुकवी मयंकु काय करिसी बा सुधांशु
५६५७९	सुकाळ	।।ज्ञा.गा.०१४५.०५।।	ज्ञानदेवें सुकाळ केला। हरि हृदयीं सांठविला। हरिपाठ हाचि साधिला। अनंत अनंत परवडी
५६५८०	सुकाळ	।।ज्ञा.गा.०१७६.०६।।	ज्ञानदेवीं चोज ब्रह्मानंद सुकाळ। हृदयीं आम्ही गोपाळ साठविला
५६५८१	सुकाळ	।।ज्ञा.गा.०६३५.०१।।	चोहटा मिष्टान्न जें कांहीं सांडलें। सुनियाशी झालें सुकाळ पैं
५६५८२	सुकाळ	।।ज्ञा.गा.०६७०.०२।।	चाळवी चक्रचाळ अलगट गोपाळ। यानें केला सुकाळ सहज सुखाचा वो माये
५६५८३	सुकाळा	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
५६५८४	सुकाळीं	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
५६५८५	सुकाळु	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
५६५८६	सुकाळें	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
५६५८७	सुकुमार	।।ज्ञा.गा.००९२.०१।।	सुकुमार वेल्हाळ रूपें पैं सुंदर। तोचि पैं आगर नंदाघरीं
५६५८८	सुकुमार	।।ज्ञा.गा.०२०६.११।।	वदन सुकुमार गोजिरें। जैसें पोवळिवेल साजिरें
५६५८९	सुकुमार	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
५६५९०	सुकुमार	।।ज्ञा.गा.०२४५.०१।।	बरवीं पाउलें पाउलें। सुंदर सुकुमार पाउलें
५६५९१	सुकुमार	।।ज्ञा.गा.०६७५.०१।।	सांवळा सुकुमार लावण्य त्रिभुवनीं। अवचिता आंगणीं देखिला रया
५६५९२	सुकुमार	।।ज्ञा.गा.०७६२.०१।।	गगनमंडळीं नारी सुकुमार दिसे। तिन्ही लोक वसे तिचे उदरीं

५६५९३	सुकुमार	।।ज्ञा.गा.०७८४.०१।।	नवा आंत ओवरी औटपीठा जवळी। शून्यातीत काळीं सुकुमार
५६५९४	सुकुमार	।।ज्ञा.गा.०९२२.०१।।	सुकुमार साकार परिमळें आगळें। कर्पुर परिमळें घोळीयेला
५६५९५	सुकुमार	।।ज्ञा.गा.०९२३.०१।।	सुकुमार सुरस परिमळें अगाध। तयाचा सुखबोध सेवीं आधीं
५६५९६	सुकुमारा	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
५६५९७	सुकुमारु	।।ज्ञा.गा.०५६२.०३।।	सुलभ सुकुमारु रूपें मनोहरु। रखुमादेविवरु परेही परता
५६५९८	सुकुमारु	।।ज्ञा.गा.०९२२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सुकुमारु आगळा। वेदश्रुती बाळा वेधलिया
५६५९९	सुकृत	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
५६६००	सुकृत	।।ज्ञा.गा.०७१५.०२।।	पूर्वीचें सुकृत ये जन्मीं कमाई। तिसरी ती पाहा गुरुकृपा
५६६०१	सुकृतफळ	।।ज्ञा.गा.०४३९.०१।।	अनंत जन्मींचें सुकृतफळ। तरीच फाविजे ऐसें बळ। पुरती इच्छिले डोहळे। स्वसुखाचे
५६६०२	सुकृतांची	।।ज्ञा.गा.०००१.०३।।	बहुता सुकृतांची जोडी । म्हणुनी विठ्ठलीं आवडी
५६६०३	सुकृतांचे	।।ज्ञा.गा.०२२१.०३।।	सर्व सुकृतांचे फळ मी लाहीन। क्षेम मी देईन पांडुरंगीं
५६६०४	सुकृताची	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
५६६०५	सुकृताचे	।।ज्ञा.गा.०१८१.०२।।	देखतां ज्याचे चरण। यम जातसे शरण। ऐसें सुकृताचे वर्णन। कवणें करावें तयाचें
५६६०६	सुकृताचें	।।ज्ञा.गा.०८४०.०३।।	वैराग्य सुकृताचें सरू। कैसे झळकती सतारु। शेंदूर पारवे पक्षीवरु। कुंडलाकार
५६६०७	सुकृतालागी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामार्जी वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया
५६६०८	सुकृतें	।।ज्ञा.गा.०१९०.०१।।	पूर्वजन्मीं सुकृतें थोर केली । तीं मज आजि फळासी आलीं
५६६०९	सुके	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
५६६१०	सुकोनी	।।ज्ञा.गा.०२४६.०६।।	बुद्धिबोध चक्रवाकें मिनली आपणियां। देहबुद्धि कुमुदिनी सुकोनी गेलीसे विलया
५६६११	सुख	।।ज्ञा.गा.०००१.०१।।	रूप पाहातां लोचनीं । सुख जालें वो साजणी

५६६१२	सुख	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
५६६१३	सुख	।।ज्ञा.गा.००७४.०१।।	सर्व सुख गोडी सर्व शास्त्र निवडी। रिकामा अर्धघडी राहूं नको
५६६१४	सुख	।।ज्ञा.गा.००७८.०२।।	तें सुख आम्हां विठ्ठलचरणीं। निवृत्ति करणी व्यासाचिये
५६६१५	सुख	।।ज्ञा.गा.००९२.०२।।	अवघ्या सुख देतु अवघ्या विदटे। अवघेची पेठे हरिनाम
५६६१६	सुख	।।ज्ञा.गा.००९९.०१।।	त्रिभुवनीचें सुख एकतत्त्व विठ्ठल। नलगे आम्हां मोल उच्चारितां
५६६१७	सुख	।।ज्ञा.गा.०११३.०२।।	भवकर्मविख। रामनामीं होय चोख। हरेल भवव्यथा दु:ख। पुढें सुख उपजेल
५६६१८	सुख	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दु:ख। नाम नसतां मुखीं
५६६१९	सुख	।।ज्ञा.गा.०१३९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु सुलभु साकारु। अर्धमातृका अक्षरु चिदानंदु सुख थोरु
५६६२०	सुख	।।ज्ञा.गा.०१४८.०४।।	ज्ञानदेवीं मुखप्रभा। रामकृष्ण हेचि प्रतिभा। आली अवसरे शोभा। सर्व सुख मंडित
५६६२१	सुख	।।ज्ञा.गा.०१६२.०२।।	नाम सर्वांसी तारक। नामें उद्धरलें त्रैलोक्य। नामवेदाचे विवेक। नामें शंकरादिक पावले सुख
५६६२२	सुख	।।ज्ञा.गा.०१७६.०५।।	त्याचेनि सुख अपार नि:संदेह गाढे। ब्रह्मांडाएवढें घर केलें
५६६२३	सुख	।।ज्ञा.गा.०१८४.०२।।	आलिंगनीं सुख वाटे। प्रेम चिदानंदीं घोटे। हर्षे ब्रह्मांड उतटें। समूळ उठे मीपण
५६६२४	सुख	।।ज्ञा.गा.०२१०.०८।।	नामें स्फुंदत नाचत रंगणीं। प्रेम विठ्ठलचरणीं। सर्व सुख खाणी । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल
५६६२५	सुख	।।ज्ञा.गा.०२२४.०२।।	गोजिरिया कान्हो अपछंद मत्ता। पाऊली रंगे रंगनाथा। दृष्टीचिया डोळां सुख निवडेना मागुतें। ते वाचा वर्णावी केवीं आतां रया
५६६२६	सुख	।।ज्ञा.गा.०२२६.०१।।	योगियां मुनीजनां ध्यानीं। तें सुख आसनीं शयनीं
५६६२७	सुख	।।ज्ञा.गा.०२२६.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। तें सुख संवगडिया दिधलें
५६६२८	सुख	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
५६६२९	सुख	।।ज्ञा.गा.०२३३.०४।।	मज मानसीं सुख तुझ्या रूपीं बोलावा। सर्वेंद्रिये दोहावा तुझ्या नामीं
५६६३०	सुख	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया

५६६३१	सुख	।।ज्ञा.गा.०२३५.०४।।	गुणाचे पैं निर्गुण। गंभीर सद्सुखाचे उद्गार। जें प्रकाशक थोर। सकळ योगाचे। आनंदोनी पाहें पां साचे। मनीं मनचि मुरोनी राहे तैसें। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कीं मुसेमाजी अळंकार मुरालें । श्रीगुरुनिवृत्तीनें दाविलें सुख रया
५६६३२	सुख	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
५६६३३	सुख	।।ज्ञा.गा.०२४१.०१।।	भोंवरीं सांडूनि पांव ठेवी रे गोपाळा। नाच चिदानंदा सुख होईल सकळां
५६६३४	सुख	।।ज्ञा.गा.०२४१.०४।।	सुखीं सुख मुरे प्रेमें चिदानंद उरे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
५६६३५	सुख	।।ज्ञा.गा.०२८०.०१।।	त्रिभुवनींचें सुख पहावया नयनीं। दिनरात्रीं धणी न पुरे माझी
५६६३६	सुख	।।ज्ञा.गा.०२८६.०१।।	सुख शेजारीं असतां कळी जाली वो पहातां देठु फेडुनी सेवतां अरळ केलें
५६६३७	सुख	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
५६६३८	सुख	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
५६६३९	सुख	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
५६६४०	सुख	।।ज्ञा.गा.०३०३.०२।।	माझें सुख मीच भोगीन । क्षेमेंसी निगेन अंगोअंगीं
५६६४१	सुख	।।ज्ञा.गा.०३१४.०२।।	एकांतीचें सुख भोगी आपुलिया सरिसी । दोहींची सरसी गती झाली
५६६४२	सुख	।।ज्ञा.गा.०३१६.०२।।	आंबुलियाचें सुख माझें मी भोगी । सेवेशीं रिघे अंगोअंगीं
५६६४३	सुख	।।ज्ञा.गा.०३१९.०५।।	मला पोताशी धलिलें माझें समाधान केलें । निवृत्तीचे कृपें सुख हें ज्ञानदेवा लाधलें
५६६४४	सुख	।।ज्ञा.गा.०३४९.०२।।	ब्रह्मचि सुख ब्रह्मपदीं पावलों। ब्रह्मसुखीं निवालों निजीं निज देखा
५६६४५	सुख	।।ज्ञा.गा.०३८८.०५।।	सखी म्हणे सुख प्राणासी भुललें। आत्मपणें मुकलें काय करूं
५६६४६	सुख	।।ज्ञा.गा.०३८९.०३।।	हें सुख साचार सांगे कां विचार। आत्मयाचें घर गुरुखुणें
५६६४७	सुख	।।ज्ञा.गा.०३८९.०५।।	तें सुख अपार निळीये वेधलें। कृष्णरूप हें देखिलें सर्वांरूपीं
५६६४८	सुख	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया

५६६४९	सुख	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
५६६५०	सुख	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
५६६५१	सुख	।।ज्ञा.गा.०४१३.०१।।	काळा पैं गोवळु काळासी अलोट। नामामृतें पाठ भक्त देहीं। नित्य सुख आम्हां तपांचिया कोडी। न लगती परवडी व्रतें तीर्थें
५६६५२	सुख	।।ज्ञा.गा.०४१५.०२।।	सुखाचें सुख निजसुख नव्हे। नव्हे तें होय म्यां गिळिलें गे माये
५६६५३	सुख	।।ज्ञा.गा.०४३१.०३।।	जें गुह्याचें मौन्यमाळा। तें मज केलें करतळामळा। अचळादि अचळा। सुख असें
५६६५४	सुख	।।ज्ञा.गा.०४३४.०५।।	निवृत्ति निरंजनाचा सरा। कैसा वोसंडला अंबरा। सुख पावोनि ज्ञानेश्वरा। ब्रह्म केलें
५६६५५	सुख	।।ज्ञा.गा.०४५९.०१।।	सुखीं सुख मुरे तेथें कोण झुरे। जळीं लवण विरे तैसें जालें
५६६५६	सुख	।।ज्ञा.गा.०४६८.०१।।	भ्रमर रस द्वंद्व विसरला भूक। त्याहुनी एथें सुख अधिक दिसे
५६६५७	सुख	।।ज्ञा.गा.०४६९.०१।।	ऐकें तूं ज्ञाना सुख आणि विश्रांति रूपा। हरिरूप दीप पाहे ऐसा
५६६५८	सुख	।।ज्ञा.गा.०४७६.०२।।	माय सांग आम्हां कोण सुख ब्रह्मा। तुम्हां आम्हां समा कोण्या रूपें
५६६५९	सुख	।।ज्ञा.गा.०४९०.०२।।	अंतरींचे सुख अंतरीं निमालें। अंतर बैसविलें ब्रह्मपदीं
५६६६०	सुख	।।ज्ञा.गा.०५५१.०१।।	सुखादि सुख तें जालें अनिमीष। पाहणें तेंचि एक पारुषलें
५६६६१	सुख	।।ज्ञा.गा.०५९४.०२।।	दुजेंचि न दिसे काय आतां करूं। कवणा विचारूं सुख गोष्टी
५६६६२	सुख	।।ज्ञा.गा.०६०४.०२।।	ब्रह्मरस सुख जें कांहीं प्राशिती। तैसेंचि हे होती अनुभवें
५६६६३	सुख	।।ज्ञा.गा.०६०४.०३।।	धाल्याचे ढेंकर निघती होतां सुख। तेवींचि आत्मिक जाणिजेसु
५६६६४	सुख	।।ज्ञा.गा.०६०८.०१।।	सुख तेथें दुःख दुःख तेथें सुख। एकीं ते अनेक अनेकीं एक
५६६६५	सुख	।।ज्ञा.गा.०६०८.०१।।	सुख तेथें दुःख दुःख तेथें सुख। एकीं ते अनेक अनेकीं एक
५६६६६	सुख	।।ज्ञा.गा.०६३३.०४।।	नाहीं तया भूतीं सर्व ब्रह्म एक। अनुभउनी सुख भोगिताती
५६६६७	सुख	।।ज्ञा.गा.०६४२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काय सांगूं सुख। मागें पुढें देख निवृत्तीशी
५६६६८	सुख	।।ज्ञा.गा.०६५६.०३।।	अनुभव सुख भोगितांना भोग। न होतां अव्यंग भाररूपें
५६६६९	सुख	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया

५६६७०	सुख	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
५६६७१	सुख	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
५६६७२	सुख	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
५६६७३	सुख	।।ज्ञा.गा.०६९७.०६।।	ऐसिया सुख वस्ती आत्मप्रभा संविती। प्रकाशीं प्रकाश स्थिती पूर्ण ठेली
५६६७४	सुख	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये
५६६७५	सुख	।।ज्ञा.गा.०७०५.०३।।	सुषुप्तीचें सुख जागृती जाणती। तरी परतोनी मागुती कासया येती
५६६७६	सुख	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया
५६६७७	सुख	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्‌गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
५६६७८	सुख	।।ज्ञा.गा.०८३९.०२।।	शोधिला त्रिगुणाचा चोहटा। निघालों पश्चिमेच्या वाटा। सद्‌गुरु सुख बरवंटा। पुढें केला
५६६७९	सुख	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
५६६८०	सुख	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
५६६८१	सुख	।।ज्ञा.गा.०८६७.०१।।	सुख आपुलें आपण तो पाहें। रूप आपुलें आपण ध्याय रे मना
५६६८२	सुख	।।ज्ञा.गा.०८६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु एकचि पुरे। जाणतील या सर्व सुख मोहरें
५६६८३	सुख	।।ज्ञा.गा.०८६९.०१।।	स्वप्नींचेंनि सुखें मानिताती सुख। घेतलिया विख जाईल देह
५६६८४	सुख	।।ज्ञा.गा.०८७५.०३।।	नरदेह कैचें तुज होय साचें। नव्हे रे देहींचें सुख तुज

५६६८५	सुख	।।ज्ञा.गा.०८७७.०६।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। स्वप्नींचें सुख तें साळया जाणे
५६६८६	सुख	।।ज्ञा.गा.०८७९.०३।।	वऱ्हाडियांच्या भुलली सुखा। सुख भोगितां पावली दु:खा
५६६८७	सुख	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
५६६८८	सुख	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
५६६८९	सुख	।।ज्ञा.गा.०९०४.०३।।	अमृतकराचे रश्मी चकोर सेविती। तें सुख कोण कैसें बोलिजे रया
५६६९०	सुख	।।ज्ञा.गा.०९०४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु भेटलिया। तें सुख कोण कैसें सांगिजे रया
५६६९१	सुख	।।ज्ञा.गा.०९१०.०१।।	सुखाचिया गोठी आतां किती हो करणें। सुखें सुख अनुभवणें ऐसें करी
५६६९२	सुख	।।ज्ञा.गा.०९१०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। सुखीं सुख मुरे ऐसें करी वो बाईये
५६६९३	सुख	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
५६६९४	सुख	।।ज्ञा.गा.०९१९.०२।।	हरीचें सुख गीतीं गातां। समाधानबोधु रे
५६६९५	सुख	।।ज्ञा.गा.०९२०.०९।।	मी उत्तम पैलहीनु। भूतीं द्वेषाद्वेष ठेलें रे। केलेंनि कर्में उफकां निपजे सुख तें दुरी ठेलें रे
५६६९६	सुख	।।ज्ञा.गा.०९४१.०१।।	दिव्य औषधीची वार्ता ऐकोनियां कानीं व्याधी टाकी तनु। धालियाचें सुख भुकेला केवीं जाणें कैसें निवे त्याचें मनु रया
५६६९७	सुख	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
५६६९८	सुख	।।ज्ञा.गा.०९५२.०४।।	ज्ञानदेवा रूप बिंबोनी समीप। प्रपंच दु:खरूप सुख जालें
५६६९९	सुख	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
५६७००	सुख	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया

५६७०१	सुख	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
५६७०२	सुख	।।ज्ञा.गा.०९६१.०१।।	दृष्टीचें सुख अंतरीं देख। ओंकार अरुष बोलताती
५६७०३	सुख	।।ज्ञा.गा.०९७४.०१।।	व्रतें तपें तीर्थे तंवचि वरी गर्जते। जंव देखिलें नाहीं तुवां तूंतें। जेथें वेदा मौन्य पडे। श्रुति नेति नेति म्हणोनी बहुडे। तें सुख वाडेंकोडें। भोगिजेसु
५६७०४	सुख	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दुःख वाड। भोगितोसी रया
५६७०५	सुख	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
५६७०६	सुख	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
५६७०७	सुख	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
५६७०८	सुख	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
५६७०९	सुख	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
५६७१०	सुख	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
५६७११	सुख	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सुदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्मे संचिलें
५६७१२	सुख	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
५६७१३	सुख	।।ज्ञा.गा.१०५८.०३।।	आजी पाहालें रे आजी पाहालें रे। संतसंगति सुख जालें रे
५६७१४	सुख	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई

५६७१५	सुख	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५६७१६	सुख	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५६७१७	सुख	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५६७१८	सुख	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५६७१९	सुख	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
५६७२०	सुख	।।ज्ञा.गा.१०७७.०४।।	पितियाचा वेष धरूनियां वेगीं। मातेचें सुख भोगावया लागीं
५६७२१	सुख	।।ज्ञा.गा.१०७८.०४।।	वरबाप वोहबाप जन्मलेचि नाहीं। तंव नवरा नवरी कवणची काई। बाप रखुमादेविवर चिंतितां। तरी तें सुख निवृत्तिपायीं
५६७२२	सुख	।।ज्ञा.गा.१०९३.०२।।	तुझा गोपवेश हृदयीं सौरसु। मज सुखाचें सुख निजप्रेम देईं रया
५६७२३	सुख	।।ज्ञा.गा.११०९.१२।।	स्वानंदाचें सुख थोर रे!। निवृत्तिज्ञानदेवीं अपार रे!
५६७२४	सुखची	।।ज्ञा.गा.०३०८.०४।।	रखुमादेविवरें मज पर्णुनी नेलें । सुखची दिधलें काय सांगों
५६७२५	सुखदु:ख	।।ज्ञा.गा.०३३४.०४।।	ज्ञानदेवीं सोय अवघाचि सामाय। सुखदु:ख माय आम्हां नाहीं
५६७२६	सुखदु:ख	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
५६७२७	सुखदु:ख	।।ज्ञा.गा.०५५४.०२।।	तेथें परिमळु नाहीं स्वादु पैं नाहीं। सुखदु:ख नाहीं कांहींचि नाहीं
५६७२८	सुखदु:ख	।।ज्ञा.गा.०६०६.०३।।	सुखदु:ख भोग या दोन्ही भोगितां। न धरिजे अहंता सर्वथैव
५६७२९	सुखदु:ख	।।ज्ञा.गा.०६१४.०१।।	अग्नींच्या पाठारीं पिके जरी पीक। तरी ज्ञानी सुखदु:ख भोगितील
५६७३०	सुखदु:ख	।।ज्ञा.गा.०६३१.०३।।	सुखदु:ख भोगी जिवाचिये सत्तें। देहीं क्रिया वर्ते स्वाभाविक

५६७३१	सुखदु:खप्राप्ती	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदु:खप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
५६७३२	सुखदु:खभोग	।।ज्ञा.गा.०६३३.०३।।	सुखदु:खभोग भोगितां प्राचिनी। अखंड सज्जनीं शांति असे
५६७३३	सुखदु:खाचा	।।ज्ञा.गा.०९९४.०६।।	ज्ञानदेव कर्म अकर्ता। पावन जाला श्रीअनंता। सुखदु:खाचा हरि भोक्ता। सर्वकाळ आम्हां आला
५६७३४	सुखदु:खें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
५६७३५	सुखनिधान	।।ज्ञा.गा.००३७.०२।।	सहजा सहज तो। सहज सुखनिधान तो गे बाई
५६७३६	सुखनिधी	।।ज्ञा.गा.०६९९.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखनिधी। अवघीची उपाधी तुटली माझी
५६७३७	सुखपदवी	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
५६७३८	सुखबोध	।।ज्ञा.गा.०९२३.०१।।	सुकुमार सुरस परिमळें अगाध। तयाचा सुखबोध सेवीं आधीं
५६७३९	सुखराशी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०४।।	दिननिशी साधी हरिसी। पावन होई निर्धारिसी। पूर्वज परंपरा सुखराशी। वैकुंठवासी नित्य काळ
५६७४०	सुखरूप	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दु:ख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
५६७४१	सुखरूप	।।ज्ञा.गा.०५३६.०३।।	सुखरूप जीव असतांचि शीव। हरपले भाव विज्ञानेंसी
५६७४२	सुखरूप	।।ज्ञा.गा.०७०२.०१।।	अवघा सुखरूप अवघाची रूपीं। अवघाची आपीं धरूनी ठेला
५६७४३	सुखरूप	।।ज्ञा.गा.०८५०.१२।।	म्हणोनि तूं सर्वगत सर्वसाक्षी सुखरूप। तेथें पंचभूतीं नातळेचि
५६७४४	सुखवस्तीचे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
५६७४५	सुखवोनि	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
५६७४६	सुखशांती	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया

५६७४७	सुखश्री	।।ज्ञा.गा.०५४५.०३।।	श्रीरामीं रमतां मनु निवडितां नये तनु। सुखश्री सांगतां सिणु हारतु असे
५६७४८	सुखसंपन्न	।।ज्ञा.गा.०११४.०१।।	समाधीचें साधन। तें रामनाम चिंतन । चित्ता सुखसंपन्न। हर्ष जीवनीं केला
५६७४९	सुखसंवादु	।।ज्ञा.गा.०४९६.०६।।	ऐसा सुखसंवादु सागर भरला। रखुमादेविवरा विठ्ठला वो माय
५६७५०	सुखसंवादु	।।ज्ञा.गा.०५०२.०३।।	सुखसंवादु लागला जीवनीं जीवनु भेटला। भेटी देऊनि गुंतला मनोमंदिरीं वो माय
५६७५१	सुखसागर	।।ज्ञा.गा.०३१२.०१।।	सुखाचा निधि सुखसागर जोडला । म्हणोनि काळा दादुला मज पाचारी गे माये
५६७५२	सुखसागरीं	।।ज्ञा.गा.०५०२.०२।।	पांवा वाहे तलालोरी नादु उमटे अंबरीं तया सुखसागरीं बुडालें वो माय
५६७५३	सुखसागरीं	।।ज्ञा.गा.०६८२.०२।।	आतां मी जाईन आपुलिया गांवा। होईल विसावा सुखसागरीं वो माय
५६७५४	सुखसोज्वळ	।।ज्ञा.गा.०९२८.०१।।	सुखसोज्वळ मोतियाचें लेणें। दिधलें जाई जणें बाईये वो
५६७५५	सुखसोहळा	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेंविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
५६७५६	सुखसोहळा	।।ज्ञा.गा.१०६७.०४।।	विपरीत कोडें गुरुगम्य कहाणी ऐकें सगुण विरुळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पाहतां पाविजे तो सुखसोहळा
५६७५७	सुखसोहळा	।।ज्ञा.गा.१०९७.०४।।	तुजवीण वेल्हाळा कैं सुखसोहळा। रखुमादेविवरा विठ्ठला शेजे नलगे डोळां
५६७५८	सुखसोहळे	।।ज्ञा.गा.०६९०.०२।।	पाहों जाय तव पाहाणया वेगळें। तें सुखसोहळे कोण बोले
५६७५९	सुखसोहाळे	।।ज्ञा.गा.०२२४.०५।।	श्रुतिचेनि समागमें। पाउलें गोजिरीं। घागुरलीं प्रेम नूपुरें । कैसी वो पदें ती। अंदु वाकी नेवाळे। पाय करिती बिंबलें। मुनिजनांचे सुखसोहाळे। पुरवितसे गे माये
५६७६०	सुखस्वरूपाची	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
५६७६१	सुखस्वानुभवा	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
५६७६२	सुखा	।।ज्ञा.गा.००१५.०२।।	मच्छेंद्र, गोरक्ष पावले या सुखा । उजळिल्या आशंका ज्ञानाचिया
५६७६३	सुखा	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये

५६७६४	सुखा	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं
५६७६५	सुखा	।।ज्ञा.गा.०५१०.०३।।	पुरती दृष्टि पूर्ण ब्रह्मींच भासली। त्या सुखा दोंदुली वाढली वो माय
५६७६६	सुखा	।।ज्ञा.गा.०६६७.०१।।	अंतरीच्या सुखा नाहीं पैं मर्यादा। यापरी अगाधा होउनी खोल
५६७६७	सुखा	।।ज्ञा.गा.०६६८.०४।।	निवृत्तिप्रसादें पावलों या सुखा। उजळलिया रेखा ज्ञानाचिया
५६७६८	सुखा	।।ज्ञा.गा.०८४०.०६।।	खद्योत गलबला थोर जाला। निवृत्तिबोध मिरवूं लागला। ज्ञानदेव पैकूं रंजिला। सर्व सुखा
५६७६९	सुखा	।।ज्ञा.गा.०८७९.०३।।	वऱ्हाडियांच्या भुलली सुखा। सुख भोगितां पावली दुःखा
५६७७०	सुखा	।।ज्ञा.गा.०९१९.०१।।	सुखा शृंगार सुहावा। मिरवतो हरि समाधाना बोधु रे
५६७७१	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
५६७७२	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०२२१.०१।।	अवघाची संसार सुखाचा करीन। आनंदें भरीन तिन्ही लोक
५६७७३	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
५६७७४	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
५६७७५	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
५६७७६	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०३१२.०१।।	सुखाचा निधि सुखसागर जोडला । म्हणोनि काळा दादुला मज पाचारी गे माये
५६७७७	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०४३१.०६।।	निवृत्ति सुखाचा टेका। पावोनि आलों आपुल्या मठा। ज्ञान येकला निका। ज्ञानदेव
५६७७८	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०४३८.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
५६७७९	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०५३६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचा। तरंगुही नांवाचा परतेचिना
५६७८०	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०५७३.०१।।	समर्थ सोयरा बोळावा केला। परी मार्गु गमला सुखाचा बाईये
५६७८१	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०६७०.०२।।	चाळवी चक्रचाळ अलगट गोपाळ। यानें केला सुकाळ सहज सुखाचा वो माये
५६७८२	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०७२१.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
५६७८३	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०९०४.०२।।	सुखाचा साचा केवीं बोलिजे। जिवातें केवीं सुईजे
५६७८४	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया

५६७८५	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०९४१.०२।।	सुखाचा अनुभव कैसेंनि जाणावा। भेटीचें आर्त सकळांसही सारिखें होईजे देखा
५६७८६	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
५६७८७	सुखाचिया	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
५६७८८	सुखाचिया	।।ज्ञा.गा.०८६४.०४।।	तूं जयाचा तेथोनी जीवीं जितासी। त्या श्रीहरीतें रे नोळखसी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला चिंतिसी। तेणें पावसी तूं सुखाचिया राशी रया
५६७८९	सुखाचिया	।।ज्ञा.गा.०९१०.०१।।	सुखाचिया गोठी आतां किती हो करणें। सुखें सुख अनुभवणें ऐसें करी
५६७९०	सुखाचिया	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
५६७९१	सुखाचिया	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
५६७९२	सुखाचिये	।।ज्ञा.गा.०२८९.०१।।	सुखाचिये गोठी सुख आलें भेटी। तया लाभासाठीं जीव वेचिला गे माय। तंव अवचितें सगुणरूप भरलेसें नयनीं। बोलतां अंगणीं म्यां वो देखियेलें
५६७९३	सुखाची	।।ज्ञा.गा.०११३.०४।।	ज्ञानदेवीं माळा केली। सुखाची समाधी साधिली। जिव्हा उच्चारणीं केली। अखंड हरिनाम
५६७९४	सुखाची	।।ज्ञा.गा.०२६७.०२।।	सुखाची अति प्रीति जहाली गे ब्रह्मीं। श्रीगुरु निवृत्ति मुनी जाहलें गे माया
५६७९५	सुखाची	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
५६७९६	सुखाची	।।ज्ञा.गा.०२८९.०४।।	आतां भरोवरी उरवितां नुरे उरी। आनंदें अंतरीं कान्हो संचरला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल निर्गुण। तो सुखाची सांठवण गिळूनि ठेला
५६७९७	सुखाची	।।ज्ञा.गा.०६४४.०१।।	सुखाची आवडी घे कां रे गोविंदीं। चित्त हें आनंदी ठेऊनियां
५६७९८	सुखाची	।।ज्ञा.गा.०७७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या सुखाची गोडी। अनुभवाची आवडी सेवीं रया

५६७९९	सुखाची	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
५६८००	सुखाची	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
५६८०१	सुखाची	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया
५६८०२	सुखाची	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्‌गुरुवांचुनी
५६८०३	सुखाची	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्‌गुरुवांचूनि
५६८०४	सुखाचे	।।ज्ञा.गा.०१५६.०३।।	मीपण मावळलें सद्‌भाव उजळले। सुखाचे सोहळे गुरुखूण
५६८०५	सुखाचे	।।ज्ञा.गा.०७२७.०६।।	देह भरोनि उमळे। निवृत्ति सुखाचे डोहाळे। नभगाभा ज्ञानेश्वराचा खेळे अनारिसा
५६८०६	सुखाचे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
५६८०७	सुखाचें	।।ज्ञा.गा.०००१.०४।।	सर्व सुखाचें आगरु । बाप रखुमादेविवरु
५६८०८	सुखाचें	।।ज्ञा.गा.००८४.०१।।	अनंत नामाचें पाठांतर। रामकृष्णनाम निरंतर। सर्व सुखाचें भांडार। हरि श्रीधर नाम वाचे
५६८०९	सुखाचें	।।ज्ञा.गा.०१३९.०५।।	जिवांचें जीवन मनाचें मोहन। सुखाचें साधन भक्तिज्ञानाचें अंजन
५६८१०	सुखाचें	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
५६८११	सुखाचें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०५।।	डोळाची वाढिलें परब्रह्म फळलें। त्या सुखाचें निमालें सांगणें वो माये
५६८१२	सुखाचें	।।ज्ञा.गा.०४१५.०२।।	सुखाचें सुख निजसुख नव्हे। नव्हे तें होय म्यां गिळिलें गे माये
५६८१३	सुखाचें	।।ज्ञा.गा.०६६८.०२।।	ऐसिया सुखाचें करूनियां आळें। बीज तें निर्मळ पेरू आतां
५६८१४	सुखाचें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
५६८१५	सुखाचें	।।ज्ञा.गा.०९०९.०३।।	येर सकळिक पाल्हाळ रे। बाप रखुमादेविवरु सुखाचें निधान रे भ्रमरा

५६८१६	सुखाचें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०२।।	तुझा गोपवेश हृदयीं सौरसु। मज सुखाचें सुख निजप्रेम देईं रया
५६८१७	सुखाचेनि	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
५६८१८	सुखाचेनि	।।ज्ञा.गा.००२५.०५।।	आतां जरी निरुतें । तूंचि आत्मा तूंतें । सुखी सुखाचेनि निजप्राप्ति रया
५६८१९	सुखाचेनि	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
५६८२०	सुखाचेनि	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
५६८२१	सुखाचेनी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
५६८२२	सुखाचेनी	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
५६८२३	सुखाचेनी	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
५६८२४	सुखाती	।।ज्ञा.गा.०९८४.०२।।	सुखाती चांदिणें राती। बहुतें खेळती येकु देखो
५६८२५	सुखातें	।।ज्ञा.गा.०२०३.०४।।	जें द्वैताद्वैताहूनि परतें। जें सुखातें वाढवितें। योगी लक्षीं लक्षित ज्यातें। परि नेणवे सर्वथा
५६८२६	सुखादि	।।ज्ञा.गा.०५५१.०१।।	सुखादि सुख तें जालें अनिमीष। पाहणें तेंचि एक पारुषलें
५६८२७	सुखादि	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
५६८२८	सुखावले	।।ज्ञा.गा.११०३.०२।।	सनकादिक मुनि जेणें सुखावले। योगी आनंदले युगायुगीं

५६८२९	सुखावोनि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दुःख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
५६८३०	सुखासाठी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
५६८३१	सुखासाठीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो
५६८३२	सुखासी	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें । नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी
५६८३३	सुखासी	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
५६८३४	सुखासी	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
५६८३५	सुखासी	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
५६८३६	सुखासी	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
५६८३७	सुखिया	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया

५६८३८	सुखिया	।।ज्ञा.गा.०२५६.०७।।	ऐसी पाराजवळीं गेली तंव शब्दें वोळखिली। जावो दे गा वहिली उसिरु जाला। या निर्वाणींच्या बोला सुखिया संतोषला। निरोप दिधला गौळणिसी
५६८३९	सुखिया	।।ज्ञा.गा.०४४१.०३।।	जेथें दृष्टी दृष्टीस हरपली। कितेक ममता येकली। तेथें पाहिजे गुरुकिल्ली। तरीच सुखिया
५६८४०	सुखिया	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
५६८४१	सुखिया	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
५६८४२	सुखिया	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दु:ख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
५६८४३	सुखी	।।ज्ञा.गा.००२५.०५।।	आतां जरी निरुतें । तूंचि आत्मा तूंतें । सुखी सुखाचेनि निजप्राप्ति रया
५६८४४	सुखी	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दु:खी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
५६८४५	सुखी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०३।।	रांडव राहूं नका बाई पाहुनी करा वर । तेणें तुम्ही सुखी व्हाल आह्यव मरण बरें
५६८४६	सुखी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
५६८४७	सुखी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०५।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । स्वामी करुनी सुखी होई निजानंदीं डोले
५६८४८	सुखी	।।ज्ञा.गा.०३८९.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सखी। कृष्णरूपीं सुखी तनु जाली
५६८४९	सुखी	।।ज्ञा.गा.०४६७.०६।।	ज्ञानदेव सुखी जालीसे विश्रांति। परमानंद चित्तीं निरंतर
५६८५०	सुखी	।।ज्ञा.गा.०४९१.१२।।	ज्यानें माझें मन सुखी जाया निरालंबी निरंतरीं। राणे रखुमाई भ्रतार श्रीकृष्ण तो म्यां दिठा वो अंतरीं
५६८५१	सुखी	।।ज्ञा.गा.०५८२.०२।।	पहाण्याशी मूळ विचारूनि पहा। मग सुखी रहा निरंजनीं
५६८५२	सुखी	।।ज्ञा.गा.०६२५.०१।।	पाहणें जें कांहीं त्याशीं मुळीं पाहें। मग सुखी राहे योगीराया
५६८५३	सुखी	।।ज्ञा.गा.०६२६.०३।।	देहीं ग्रासूनियां राहती जे सुखी। तेचि ते पारखी आत्मतत्त्वीं
५६८५४	सुखी	।।ज्ञा.गा.०७१६.०४।।	जालों मी साक्षी हेंही आतां ग्रासी। सहजचि होसी पूर्ण सुखी
५६८५५	सुखी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दु:ख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
५६८५६	सुखी	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी

५६८५७	सुखी	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी
५६८५८	सुखीं	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
५६८५९	सुखीं	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
५६८६०	सुखीं	।।ज्ञा.गा.०२४१.०४।।	सुखीं सुख मुरे प्रेमें चिदानंद उरे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
५६८६१	सुखीं	।।ज्ञा.गा.०४५९.०१।।	सुखीं सुख मुरे तेथें कोण झुरे। जळीं लवण विरे तैसें जालें
५६८६२	सुखीं	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
५६८६३	सुखीं	।।ज्ञा.गा.०९१०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि पुरे। सुखीं सुख मुरे ऐसें करी वो बाईये
५६८६४	सुखीं	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
५६८६५	सुखीया	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
५६८६६	सुखीयाहो	।।ज्ञा.गा.०६५५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव लाधला। सुखीयाहो झाला तेणें सुखें
५६८६७	सुखें	।।ज्ञा.गा.००३१.१०।।	नयनींचे तारे। दो पक्षीं प्रेम पुरे। द्वैताद्वैत एकसरे। ठकलें ठेलें। कुंडलाचिये दीप्तीं। लोपला गभस्ती। सुखस्वरूपाची शांती। येणें सुखें गे माये
५६८६८	सुखें	।।ज्ञा.गा.०१२८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु आंतु बाहेरी सुखें। तरी तुजसी म्यां एके नांदावें किजी
५६८६९	सुखें	।।ज्ञा.गा.०२३३.०२।।	त्या सुखें ब्रह्मांड थोडें पां तियेसी। दुग्ध पैं मागशी बाळपणें
५६८७०	सुखें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
५६८७१	सुखें	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
५६८७२	सुखें	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला

५६८७३	सुखें	।।ज्ञा.गा.०३८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आदिमध्य समता। सुखें पाहतां चढे हातां
५६८७४	सुखें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
५६८७५	सुखें	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
५६८७६	सुखें	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
५६८७७	सुखें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
५६८७८	सुखें	।।ज्ञा.गा.०४२७.०२।।	धारणेच्या हातें। जेवा दृष्टीमुखें। गोडियेच्या सुखें। अंगें भरा
५६८७९	सुखें	।।ज्ञा.गा.०५५६.०३।।	दृष्टि कीर होय जरी निकें। द्रष्टा होय वेडा जयाचेंनि सुखें
५६८८०	सुखें	।।ज्ञा.गा.०५८१.०४।।	तया पुत्राचेंनि सुखें। सर्वही विसरलें देहभाव पडला विसरु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। तेथें आणिकाचा नव्हे संचारु गे बाईये
५६८८१	सुखें	।।ज्ञा.गा.०६२५.०२।।	मी तूं द्वैतभ्रांती पहा रे काढुनी। आत्मा तो गिवसुनी राहे सुखें
५६८८२	सुखें	।।ज्ञा.गा.०६५५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव लाधला। सुखीयाहो झाला तेणें सुखें
५६८८३	सुखें	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
५६८८४	सुखें	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
५६८८५	सुखें	।।ज्ञा.गा.०८५०.०८।।	मतें या भ्रामकें वेश्याचेनी सुखें। पालट एके सोंगें जाली
५६८८६	सुखें	।।ज्ञा.गा.०८६९.०१।।	स्वप्नींचेंनि सुखें मानिताती सुख। घेतलिया विख जाईल देह
५६८८७	सुखें	।।ज्ञा.गा.०९१०.०१।।	सुखाचिया गोठी आतां किती हो करणें। सुखें सुख अनुभवणें ऐसें करी
५६८८८	सुखें	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया

५६८८९	सुखें	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
५६८९०	सुखें	।।ज्ञा.गा.०९५०.०२।।	आधीं आप पाहीं शून्याशून्य देहीं । मग उमजोनी ठायीं घेईजे सुखें
५६८९१	सुखें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
५६८९२	सुखें	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
५६८९३	सुखें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
५६८९४	सुखेसी	।।ज्ञा.गा.०४३०.०२।।	सनकादिक तृप्त। ज्या सुखेसी जाले। योगी आनंदले। युगायुगीं
५६८९५	सुगम	।।ज्ञा.गा.००६६.०२।।	अनंत जन्मांचें तप एक नाम। सर्व मार्ग सुगम हरिपाठ
५६८९६	सुगम	।।ज्ञा.गा.०१४२.०३।।	गोविंद गोविंद राम। सर्व साधिलें सुगम। नलगे तीं तपें उत्तम। रामकृष्ण पुरे आम्हां
५६८९७	सुगम	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
५६८९८	सुघटित	।।ज्ञा.गा.००३१.०७।।	ब्रह्मांडाचिया कोडी। रोमरंध्रीं उतरडी। मदन सांडूनियां प्रौढी। उदरा आला। सुघटित वक्षस्थळ। निरोपम केवळ। वरी पदयुगुळ। द्विजोत्तम गे माये
५६८९९	सुघडु	।।ज्ञा.गा.०९६७.०३।।	निवृत्ति सेवियेला सुघडु। तेणें मज जाहाला ब्रह्माचा पाडु
५६९००	सुघरवासु	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
५६९०१	सुचि	।।ज्ञा.गा.०६४८.०२।।	अनापेक्ष सुचि जे का उदासीन। अमानत्व जाण त्यासी लाभे
५६९०२	सुचित	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणियें सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
५६९०३	सुचित्त	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया

५६९०४	सुचित्त	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
५६९०५	सुची	।।ज्ञा.गा.०३०७.०१।।	सुची अंबुला ज्ञान घराचारु । भक्ति हे साकारु आवडली
५६९०६	सुजडु	।।ज्ञा.गा.०५१६.०४।।	हा सुजडु जडला विटेसी लाधला। त्या रखुमादेविवरा विठ्ठला मी न्याहाळीं वो माय
५६९०७	सुजन	।।ज्ञा.गा.०६०९.०१।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र सुजन स्थिती अंत। करिती महत् जगीं तिन्ही
५६९०८	सुजला	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लावितां अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
५६९०९	सुजाण	।।ज्ञा.गा.०७७३.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवाची खूण। जाणे तो सुजाण अनुभविया
५६९१०	सुजाण	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दुःख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण
५६९११	सुजाण	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
५६९१२	सुजाण	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
५६९१३	सुजाणा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया
५६९१४	सुजाणा	।।ज्ञा.गा.१०८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ही खूण जाणा। षण्मास सुजाणा सूटि दिली
५६९१५	सुजेडु	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
५६९१६	सुज्ञान	।।ज्ञा.गा.०५९३.०१।।	ऐक रे सुमना बोधीन सुज्ञान। मायिक बंधन तुटे जेणें
५६९१७	सुटका	।।ज्ञा.गा.०११२.०२।।	नामेंवीण सुटका नाहीं। ऐसी वेदशास्त्रीं ग्वाही। जो वेद मस्तकीं पाही। ब्रह्मयानें वंदिला
५६९१८	सुटतां	।।ज्ञा.गा.००८७.०२।।	न सुटतां शिणतां हे। भवति वास पाहे। प्रपंच मोहता हे। काय करूं
५६९१९	सुटती	।।ज्ञा.गा.०२४६.०५।।	दृश्य भास चांदणिया असती ठायीं लोपलिया। लिंगदेह कमळींचे मधुकर सुटती आपैसया

५६९२०	सुटती	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
५६९२१	सुटला	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
५६९२२	सुटला	।।ज्ञा.गा.१११८.०१।।	दडदड दडदड दुडदुड दुडदुड पळ सुटला कळिकाळा बापुड्या
५६९२३	सुटली	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
५६९२४	सुटलीं	।।ज्ञा.गा.०२४६.०२।।	इंद्रियें गोधनें निर्गुणावना। सुटलीं मनवासुरें तुजवीण नाकळती कोणा
५६९२५	सुटले	।।ज्ञा.गा.१०१४.०२।।	दुहतां पान्हा न संवरे रे। पैल पर्वता सुटले झरे रे कान्हो
५६९२६	सुटलें	।।ज्ञा.गा.०३७५.०३।।	देठीहुनी सुटलें पुढती कैसें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें ऐसें केलें गे माये
५६९२७	सुटलें	।।ज्ञा.गा.०४७३.०३।।	देंठीहूनी सुटलें जीवनासी आलें। बाप रखुमादेविवरें ऐसें केलें गे माये
५६९२८	सुटलेपणें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०२।।	सुटलेपणें करिसी विषयत्याग। तेणें अंतरीं होय अनुराग। परतोनी तरीच पावशी ब्रह्मभाग रया
५६९२९	सुटल्या	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
५६९३०	सुटल्या	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
५६९३१	सुटशील	।।ज्ञा.गा.०१६६.०२।।	सांडी मांडी न करीं कदा। म्हणे रामकृष्ण मुकुंदा। मुखीं नाम उच्चारी सदा। तेणें भवकंदा सुटशील
५६९३२	सुटिका	।।ज्ञा.गा.०८८१.०३।।	जळचरु आमिष गिळी। जैसा कां लागलासे गळीं। आपआपणांपे तळमळी। सुटिका नाहीं। तैसें आरंभीं विषयसुख गोड वाटे इंद्रियां। फळपाकीं पापिया दु:ख भोगी
५६९३३	सुटे	।।ज्ञा.गा.००८७.०३।।	कृष्णनाम मंत्रु सुटे। विषय प्रपंचु तुटे। मोहनमुद्रा निघोटे। वैकुंठ रया
५६९३४	सुटे	।।ज्ञा.गा.०१७३.०४।।	चारी वेद जरी घोकिले। सा शास्त्रीं पठण केलें। तरी न सुटे कर्म केलें। रामकृष्णेवीण सर्वथा
५६९३५	सुटे	।।ज्ञा.गा.०८५६.०६।।	ऐशा सकळ कळा जाणसी। नंदरायाचा कुमर म्हणविसी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं भेटी। पडली तैं न सुटे जिवेंसी रया
५६९३६	सुटे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
५६९३७	सुटे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे

५६९३८	सुटे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
५६९३९	सुटेल	।।ज्ञा.गा.०१७४.०५।।	कोटिकुलांचे उद्धरण। हरि हरि हे स्मरण। हरि चुकवील जन्ममरण। यमयातना सुटेल
५६९४०	सुटेल	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
५६९४१	सुटेल	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
५६९४२	सुढाळ	।।ज्ञा.गा.०९०६.०१।।	सुढाळ ढाळाचे मोतीं अष्टै अंगें लवे ज्योती। जया होय प्राप्ति तोचि लाभे
५६९४३	सुढाळू	।।ज्ञा.गा.००८२.०१।।	कापुरीं परिमळु दिसे वो अळुमाळु। हळू हळू सुढाळू पवनपंथें
५६९४४	सुढाळें	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
५६९४५	सुत	।।ज्ञा.गा.१०६४.०१।।	एक माझी माता दोघेजण पिता। मज तीन कांता दोघे सुत
५६९४६	सुतचि	।।ज्ञा.गा.०९००.०२।।	सुताचिये गुंजे सुतचि पैं माजे। हरिचरणांबुजें निवडितां
५६९४७	सुतत्व	।।ज्ञा.गा.०८९७.०१।।	वोजावलिया वोढी। वोढी पाडीजे ते नाहीं। ऐसें विचारुनी पाही। आपुले मनीं। मग राहिजे सुतत्व निर्वाणीं
५६९४८	सुता	।।ज्ञा.गा.०८७६.०३।।	वांझेचिया सुता रचशील मारे। कैचा पुत्र तेथें कायी संव्हरे
५६९४९	सुता	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
५६९५०	सुताचिये	।।ज्ञा.गा.०९००.०२।।	सुताचिये गुंजे सुतचि पैं माजे। हरिचरणांबुजें निवडितां
५६९५१	सुताचें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१६।।	सुताचें गुंडाळें उगवीं पां वहिलें। खंडूनियां सांडी देवा एकाचि बोलें
५६९५२	सुति	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
५६९५३	सुति	।।ज्ञा.गा.१०७४.०२।।	जागि सुति ना मी निदसुरी। चोळी सुदली तोडूनि गळसरी
५६९५४	सुती	।।ज्ञा.गा.०२८६.१०।।	बाप रखुमादेविवरु माझे मानसींचा होये। तयालागीं सये मी जागी सुती
५६९५५	सुती	।।ज्ञा.गा.०४२१.०४।।	ऐसें लटिकेंचि गाऱ्हाणें देवो मी किती। तंव तुज नये काकुलती। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। म्यां तुजमाजीं घेतली सुती रया
५६९५६	सुतेज	।।ज्ञा.गा.०२४६.०३।।	प्रबोधपाहाट जाली सरले त्रिविध तमरज। गुरुकृपेचा अरुणोदय पहा सुरंग सुतेज

५६९५७	सुत्रधारी	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
५६९५८	सुदर्शन	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
५६९५९	सुदर्शन	।।ज्ञा.गा.०९४४.०२।।	ऐसा पाहें दृष्टि चैतन्याची सृष्टि। तरी सुदर्शन घरटीं आपेंआप
५६९६०	सुदर्शनावरी	।।ज्ञा.गा.०१९६.०५।।	येऊनियां श्रीहरि भीमेच्या तीरीं। सुदर्शनावरी पंढरी उभविली
५६९६१	सुदला	।।ज्ञा.गा.०३९४.०३।।	अंगें ब्रह्म झाला तें तुवां वो जाणितलें। परि तो अविद्ये घायतळीं सुदला। ते तूं मजलागीं नेणसीच माउलिये आपुठे पान्हाये वाढविलें रया
५६९६२	सुदली	।।ज्ञा.गा.१०७४.०२।।	जागि सुति ना मी निदसुरी। चोळी सुदली तोडूनि गळसरी
५६९६३	सुदाम्या	।।ज्ञा.गा.००३६.०२।।	कुब्जकपान तो। सुदाम्या अनुसंधान तो गे बाई
५६९६४	सुदृढ	।।ज्ञा.गा.१००३.०६।।	कोसलियानें घर सुदृढ पैं केलें। निर्गमु न विचारितां तेणें सुख मानियेलें। जालें रे तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी दृढ कर्म जोडलें
५६९६५	सुधांशु	।।ज्ञा.गा.०९९८.०२।।	तपन त्या कमळा कमळीं विकासु। सुकवी मयंकु काय करिसी बा सुधांशु
५६९६६	सुधारसु	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
५६९६७	सुधेपरीस	।।ज्ञा.गा.०२२५.०८।।	सांवळा सुजेडु। कीं सुधेपरीस गोडु। तो या डोळयां उजियेडु। डोळसु तो। त्यानें एकें घेइजे। देइजे एकें पुजिजे। मां प्रीतिचेनि माजे। नेणिजे दुजे गे माये
५६९६८	सुनाट	।।ज्ञा.गा.०३७८.०१।।	एकी धावे सुनाट एकीनें धरिलें बेट। एकीनें शेवट साधियेला
५६९६९	सुनाट	।।ज्ञा.गा.०३९८.०१।।	देवा तुज नेणतांना कांहीं न सांभाळितां नानायाती धरूनी धाविन्नलों। धावतां धावतां पुढें सुनाट देखिलें त्याची पाउलीं मागुती मुरडलों जी सुंदरा
५६९७०	सुनाट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०७।।	खटपट खटपट। शास्त्रप्रज्ञा अलोट। बांधोनी विपत्तीची मोट। सैरा सुनाट धांवती
५६९७१	सुनियाशी	।।ज्ञा.गा.०६३५.०१।।	चोहटा मिष्टान्न जें कांहीं सांडलें। सुनियाशी झालें सुकाळ पैं
५६९७२	सुनिळ	।।ज्ञा.गा.०१२८.०३।।	माझे डोळसामाजी । सुनिळ सहजी। होय तूं बिजीं। बाहुलिये
५६९७३	सुनिळ	।।ज्ञा.गा.०८३२.०३।।	ज्ञानेश्वर म्हणे आत्मा यातें जाणे। सुनिळ अनुभवणें निवृत्ति पाहा
५६९७४	सुनिळ	।।ज्ञा.गा.०८३३.०१।।	नवाचिया माझारीं आऊट पीठाशेजारीं। शून्याची वोवरी सुनिळ प्रभा

५६९७५	सुनिळा	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
५६९७६	सुनिळें	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये
५६९७७	सुनीळ	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
५६९७८	सुनीळ	।।ज्ञा.गा.०२३०.०१।।	कल्पद्रुमातळीं ब्रह्म पुंजाळलें कैसें। दिसतें सुनीळ तेज गे। मज पाहतां वेणु वेदध्वनि नाद। उमटताती सहज गे बाई ये
५६९७९	सुनीळ	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
५६९८०	सुनीळ	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये
५६९८१	सुनीळ	।।ज्ञा.गा.०३४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सुनीळ नीळ काळा। अवघ्या सहित गोपाळा बुडी दिधली गे माये
५६९८२	सुनीळ	।।ज्ञा.गा.०८३१.०१।।	सुनीळ जें ब्रह्म बिंब सत्रावीचें। विश्वरूप चैतन्य महाकारणीं
५६९८३	सुनीळ	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
५६९८४	सुनीळ	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
५६९८५	सुनीळनभाचेनि	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
५६९८६	सुपरीत	।।ज्ञा.गा.०६३३.०६।।	सज्ञान चेईलें अज्ञान निदेलें। विपरीत केलें सुपरीत
५६९८७	सुपरीत	।।ज्ञा.गा.१०७३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विपरीत सुपरीत जाणें। संत तिये खुणें संतोषतील
५६९८८	सुफळ	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
५६९८९	सुफळ	।।ज्ञा.गा.०१९७.०१।।	आजी संसार सुफळ जाला गे माये। देखियेलें पाय विठोबाचे
५६९९०	सुफळु	।।ज्ञा.गा.११२१.०१।।	सौंसार सुफळु जाला गे माय। म्यां देखियेले पाय विठोबाचे

५६९९१	सुबुद्धि	।।ज्ञा.गा.०९२३.०२।।	मना मारी सुबुद्धि तल्लीन मकरंदीं। विषयउपाधी टाकीं रया
५६९९२	सुभट	।।ज्ञा.गा.०१८९.०२।।	आले हरीचे विनट। वीर विठ्ठलाचे सुभट। भेणें जाहले दिक्पट। पळती थाट दोषांचे
५६९९३	सुभटे	।।ज्ञा.गा.१०४५.०३।।	बाप रखुमादेविवरें सुभटे। मज चवाळें दिधलें गोमटें गे माये
५६९९४	सुमन	।।ज्ञा.गा.००२३.०२।।	कमलनयन सुमन फांकलें । त्या परिमळा आथिलें । मकरंदीं वो माय
५६९९५	सुमन	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
५६९९६	सुमन	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
५६९९७	सुमन	।।ज्ञा.गा.०४१५.०१।।	व्योमाचा पालऊ शिरेंवीण पांगुरलें। मस्तकेंवीण तुरंबिलें सुमन वो
५६९९८	सुमन	।।ज्ञा.गा.०४८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे करावें सुमन। तरीच चिद्घन पाविजे तो
५६९९९	सुमन	।।ज्ञा.गा.०४८८.०१।।	मन सुमन घालूनि माळा। करूनि सकळां गळां पूर्ण वो माये
५७०००	सुमन	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
५७००१	सुमनकळिके	।।ज्ञा.गा.००६७.०३।।	हरिपाठीं गेले ते निवांतचि ठेले। भ्रमर गुंतले सुमनकळिके
५७००२	सुमनपणु	।।ज्ञा.गा.०९१३.०२।।	तयाचे करीं पां स्मरणु। आळसु न करीं अंत:करणु। भीतरलीया सुमनपणु। निहारण होईल
५७००३	सुमनसुगंधु	।।ज्ञा.गा.०९२६.०३।।	सुमनसुगंधु रे भ्रमरा । परिमळ विद्गदु रे भ्रमरा
५७००४	सुमना	।।ज्ञा.गा.०५९३.०१।।	ऐक रे सुमना बोधीन सुज्ञान। मायिक बंधन तुटे जेणें
५७००५	सुमनांची	।।ज्ञा.गा.११०९.०२।।	शुद्ध सुमनांची शेज। तेथें तूं निद्रा करीं चहूं वाच्यांशिं गूज रे!
५७००६	सुमनाचा	।।ज्ञा.गा.०९२१.०१।।	मलयानिळ शीतळू। पालवीं नये गाळूं। सुमनाचा परिमळु । गुंफितां नये
५७००७	सुमनाचि	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
५७००८	सुमनाची	।।ज्ञा.गा.०२६३.०४।।	सुमनाची सेज। सितळ वो निकी। पोळे आगीसारिखी। वेगीं विझवा कां
५७००९	सुमनाची	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज

५७०१०	सुमनाची	।।ज्ञा.गा.११००.०१।।	सुमनाची लता भ्रमराची ओढी। तैसी तुझी गोडी लागो मज
५७०११	सुमनाचे	।।ज्ञा.गा.०३२८.०३।।	सुमनाचे शेजे विरहिणी विराजे । शयनीं सुलजे आरळ सेज
५७०१२	सुमनाचें	।।ज्ञा.गा.०९०९.०२।।	सुमनाचें जीवन विरुळे विपायें। वियोग जालिया केहीं न साहे रे भ्रमरा
५७०१३	सुमनीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
५७०१४	सुमनीं	।।ज्ञा.गा.०५०३.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे वृक्षही वृक्ष न होणें। असोनी नसणें सुमनीं जैसें
५७०१५	सुमनीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
५७०१६	सुमनीं	।।ज्ञा.गा.०६८८.१२।।	कापुर कस्तुरी शुद्ध परिमळु। गोडियेसी गुळु मिळोनि गेला। सुमनाचि मूर्ती सुमनीं पूजिली। सुमनीं अर्चिली कनकपुष्पीं
५७०१७	सुमनीं	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
५७०१८	सुमनीं	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
५७०१९	सुमनें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०३।।	जीवीं जीव सुंदर त्याचेनि साचार तो मज भेटवा सुखाचा विसावा। सुमनें उकललीं नित्य दे माळी उचित करी तया भावा। आजी वेळु कां वो लाविला नेणों पंथीं सीणला बुझाऊं जाऊं त्याच्या गांवा गे माये
५७०२०	सुमनें	।।ज्ञा.गा.०५९४.०१।।	जें जें पाहूं जाय सुमनें करुनी। अदृश्य होउनी तेंचि लपे
५७०२१	सुमनें	।।ज्ञा.गा.०८७६.०२।।	नाथिलीच खटपट करिसील किती। गगनींचीं सुमनें तुरंबीसी मस्तकीं
५७०२२	सुमरीं	।।ज्ञा.गा.०६७८.०२।।	सांगिजे बोलिजे तैसें नव्हे गे माये। सुमरीं मारिलें येणें श्रीगुरुरायें
५७०२३	सुमले	।।ज्ञा.गा.०४९१.०७।।	याचि सखिया मान्हीया येरी वो चौघीजन्हे। मिले सुमले येकी करोलीले। जासो यापरी चालविजे सुघरवासु
५७०२४	सुरंग	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
५७०२५	सुरंग	।।ज्ञा.गा.०२३३.०३।।	ऐसें मोहियलें जगभक्त अंतरंग। भावाचे सुरंग प्रेमबोधें
५७०२६	सुरंग	।।ज्ञा.गा.०२४१.०३।।	रंगु रंगला सुरंग जाला। पहिलिये रंगीं निवृत्ति भला
५७०२७	सुरंग	।।ज्ञा.गा.०२४६.०३।।	प्रबोधपाहाट जाली सरले त्रिविध तमरज। गुरुकृपेचा अरुणोदय पहा सुरंग सुतेज
५७०२८	सुरंग	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे

५७०२९	सुरंग	।।ज्ञा.गा.१०३७.०२।।	हित ये खेपेसी बरवें जालें। सुरंग घोंगडें हाताशीं आलें
५७०३०	सुरतरु	।।ज्ञा.गा.००२२.०२।।	गोविंदु वो पैल गोपाळु माये । सुरतरु तळवटीं देखे कैसा उभा राहे
५७०३१	सुरतरुकुसुमें	।।ज्ञा.गा.०३३०.०५।।	चंदनादि टिळकु लल्लाटीं जया साजे मोर विसांवेटी रे आयो। सुरतरुकुसुमें कबरीं भारु रे कुंडलें झळकती कपोळीं रे आयो
५७०३२	सुरतरुमाझारीं	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
५७०३३	सुरनर	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
५७०३४	सुरनर	।।ज्ञा.गा.०२४३.०२।।	बैसोनियां रथीं सुरनर खेळती। देखोनियां पशुपती वेडावला
५७०३५	सुरपदवी	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
५७०३६	सुरवर	।।ज्ञा.गा.०२९३.०२।।	अठरा भार वनस्पती। सुरवर वोळंगती। देवोदेवि आदिपति। कृष्ण काळा गे माये
५७०३७	सुरवाडु	।।ज्ञा.गा.०३८८.०३।।	द्वैत पैं न दिसे अद्वैत सुरवाडु। एक दीपें उजेडु सर्वां घटीं
५७०३८	सुरवाडें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
५७०३९	सुरवाडें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०१।।	भक्तीचिया चाडें। गोकुळासी आला। त्यासी गौळणी म्हणती वाल्हा। दुल्हा गे माये। आवडीच्या सुरवाडें। परब्रह्म सुरवाडें। त्यासी गौळणी खेळविती लाडें। कोडें गे माये
५७०४०	सुरस	।।ज्ञा.गा.०९२३.०१।।	सुकुमार सुरस परिमळें अगाध। तयाचा सुखबोध सेवीं आधीं
५७०४१	सुरिजु	।।ज्ञा.गा.००३०.०८।।	भोंवतीं तारांगणें पुंजु। माजीं अचळ सुरिजु। आला वक्षस्थळा उजु। कैसा दिसे देखा। जेवणेंनि अंगें उभऊनि श्रीकरायोगें। योगनादातटीं रंगें। नभु दुमदुमित वो माये
५७०४२	सुरिजे	।।ज्ञा.गा.०९९८.०३।।	साताही वारांचे दिवसु एकियाचि सुरिजे। तैसें सर्वी सर्वपण माजींये न श्रीराजे
५७०४३	सुरीजन	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
५७०४४	सुरेख	।।ज्ञा.गा.००२३.०१।।	सुंदर सुरेख वोतिलें । परब्रह्म तेज फांकलें । तें व्योमीं व्योम सामावलें । नयनीं वो माय
५७०४५	सुरेख	।।ज्ञा.गा.०७६६.०१।।	अकार उकार मकार ओंकार। प्रणव हा साकार सुरेख रे
५७०४६	सुरेख	।।ज्ञा.गा.०७७२.०२।।	भ्रमर गुंफा ब्रह्मरंध्र तें सुरेख। पाहतां कवतुक त्रैलोकीं

५७०४७	सुरेख	।।ज्ञा.गा.०८०३.०३।।	मन पवन निगम आगम सुरेख। आधार सहस्रदळ देख देहीं नयनीं
५७०४८	सुरेखे	।।ज्ञा.गा.०२७७.०५।।	ऐसा विपरीत लाघवी लपे सवेंची दावी वासिपे चौके। अभ्यासें अंतर पडलें येणें तरी मी त्यजीन जिणें म्हणोनी विनवितसे चतुर सुरेखे। रात्रीचे ठायीं देख मेघ:श्याम बोलला अंबरीं ये माये
५७०४९	सुलक्षण	।।ज्ञा.गा.१०७४.०३।।	लक्षण म्हणे कीं सुलक्षण म्हणे। येके उदरींच आम्ही दोघे जणे
५७०५०	सुलजे	।।ज्ञा.गा.०३२८.०३।।	सुमनाचे शेजे विरहिणी विराजे । शयनीं सुलजे आरळ सेज
५७०५१	सुलज्ज	।।ज्ञा.गा.०४६६.०५।।	सुलज्ज निर्लज्ज मेघवर्ण शाम। सांवळा सप्रेम गुणग्राह्य
५७०५२	सुलभ	।।ज्ञा.गा.००२८.०२।।	सुलभ गे माये परमात्मा। मन मुरोनी देखणेपणा उरी। याचि कारणें उभा भिवरेतीरीं। अनुपम्य जयाची थोरी गे माये
५७०५३	सुलभ	।।ज्ञा.गा.००५५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम हें सुलभ। सर्वत्र दुर्लभ विरळा जाणें
५७०५४	सुलभ	।।ज्ञा.गा.००६३.०१।।	हरि बुद्धि जपे तो नर दुर्लभ। वाचेसी सुलभ रामकृष्ण
५७०५५	सुलभ	।।ज्ञा.गा.००८६.०५।।	सुलभ आणि सोपारें केलेंसे दातारें। आम्हीं एकसरें उच्चारिलें
५७०५६	सुलभ	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
५७०५७	सुलभ	।।ज्ञा.गा.०१२१.०६।।	बाप रखुमादेविवरें। सुलभ नाम दिधलें सोपारें
५७०५८	सुलभ	।।ज्ञा.गा.०४१३.०२।।	सुलभ सोपारा सर्वांघटीं अससी। साधुसंगें दिससी आम्हां रया
५७०५९	सुलभ	।।ज्ञा.गा.०५६२.०३।।	सुलभ सुकुमारु रूपें मनोहरु। रखुमादेविवरु परेही परता
५७०६०	सुलभ	।।ज्ञा.गा.०७९०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह हा दुर्लभ। त्रैलोकीं सुलभ भजनाचा हा
५७०६१	सुलभ	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
५७०६२	सुलभा	।।ज्ञा.गा.००३९.०२।।	सुलभा सुलभु तो। आटकु नटके तो गे बाई
५७०६३	सुलभु	।।ज्ञा.गा.००३०.०२।।	नवलावो गे माये न्याहाळितां कैसे मनाचे नयन उमळताती। तीही एक दृष्टि जिव्हा लाभती तरी सुलभु देखतां बोलती गे माये
५७०६४	सुलभु	।।ज्ञा.गा.००३९.०२।।	सुलभा सुलभु तो। आटकु नटके तो गे बाई
५७०६५	सुलभु	।।ज्ञा.गा.०१३९.०६।।	बाप रखुमादेविवरु सुलभु साकारु। अर्धमातृका अक्षरु चिदानंदु सुख थोरु
५७०६६	सुलभें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०९।।	याचेनी सुलभें नाठवे संसारु। ब्रह्मचि आकारु दिसत असे
५७०६७	सुलीन	।।ज्ञा.गा.०९९०.०३।।	विरक्त तो कवण त्रिवर्गाचें शून्य। वृत्ति हे सुलीन स्वरूपीं राहे

५७०६८	सुळीं	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
५७०६९	सुवर्ण	।।ज्ञा.गा.१०९१.०१।।	भेटी जाली धुरेसी। पालटु जाला या जिवासी। लोहो लागलें परिसेसीं। तें सुवर्ण जालें। ऐसा गुणागुणाचा दाता। तो विश्व व्यापिलें रे अनंता। काय पाहतोसी आतां। विमानीं वाट पाहातुसे
५७०७०	सुवर्णाचा	।।ज्ञा.गा.०६४२.०१।।	सुवर्णाचा चुरा शुद्ध पीत दिसे। वस्तु हे प्रकाशे तैशापरी
५७०७१	सुवर्णाचें	।।ज्ञा.गा.०६५२.०१।।	सुवर्णाचें भांडें दुधाचें आधण। कुसुंबा घालुनी नाश केला
५७०७२	सुवस्तु	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
५७०७३	सुवेळेची	।।ज्ञा.गा.०५०४.०१।।	सुवेळेची शेज अवेळे घातली। प्रवृत्ति मोहिली निःसंदेह
५७०७४	सुशोभ	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
५७०७५	सुषुप्ति	।।ज्ञा.गा.०२२०.०३।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति नाठवे। पाहतां रूप आनंदी आनंद साठवे
५७०७६	सुषुप्ति	।।ज्ञा.गा.०७६७.०२।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति जेथें उद्भव तिचा। योगीराम ज्याचा अधिकारी
५७०७७	सुषुप्ति	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
५७०७८	सुषुप्ती	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्ये
५७०७९	सुषुप्ती	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
५७०८०	सुषुप्ती	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
५७०८१	सुषुप्ती	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
५७०८२	सुषुप्तीचा	।।ज्ञा.गा.०७७६.०१।।	सद्गुरु निवृत्ति दिसतो घनदाट। सुषुप्तीचा घांट वेधतांची
५७०८३	सुषुप्तीचें	।।ज्ञा.गा.०७०५.०३।।	सुषुप्तीचें सुख जागृती जाणती। तरी परतोनी मागुती कासया येती

५७०८४	सुषुप्तीमध्यें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
५७०८५	सुषुप्तीमध्यें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
५७०८६	सुषुम्ना	।।ज्ञा.गा.०७८५.०२।।	तुर्यारूपें ते सुषुम्ना प्रकाशली। नवविध अमृतजळीं तया तेजा
५७०८७	सुषुम्ना	।।ज्ञा.गा.१०५१.१४।।	तें वोखटें गा डौरकारा। करोनी देहाचा मातेरा। भरूं पाहाती सुषुम्ना द्वारां। परी असाध्य खरा तो मार्गु
५७०८८	सुषुम्नासंचरण	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
५७०८९	सुषुम्नेचे	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
५७०९०	सुषुम्नेच्या	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
५७०९१	सुषुम्नेवरी	।।ज्ञा.गा.०८०२.०६।।	मार्ग नाहीं तेथें कोणें रीतीं जावें। सुषुम्नेवरी वळघावें सामर्थ्येंसी
५७०९२	सुस्तावला	।।ज्ञा.गा.०८३८.०३।।	तें गगन स्वरूपाची सरिता। आदिपुरुषाची अलक्ष अवस्था। सुस्ति सुस्तावला कल्पांता । जागाचि नोहे
५७०९३	सुस्ति	।।ज्ञा.गा.०८३८.०३।।	तें गगन स्वरूपाची सरिता। आदिपुरुषाची अलक्ष अवस्था। सुस्ति सुस्तावला कल्पांता । जागाचि नोहे
५७०९४	सुस्नात	।।ज्ञा.गा.००७७.०५।।	ज्ञानदेवो सांगे भावो मीनला गंगे। सुस्नात सर्वांगें हरि गंगा
५७०९५	सुस्वर	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
५७०९६	सुस्वरें	।।ज्ञा.गा.०२६३.०५।।	तुम्हीं गातसां सुस्वरें। ऐकोनि द्या उत्तरें। कोकिळें वर्जावें। तुम्हीं बाईयांनो
५७०९७	सुस्वाद	।।ज्ञा.गा.०३२८.०५।।	कमळणी आमोद सुस्वाद मकरंद । चंदनाची अभेद उटी अंगीं
५७०९८	सुहावा	।।ज्ञा.गा.०५२९.०३।।	नातळतां पंथीं शब्दाचा सुहावा। परेसहित दोहावा भरला दिसे
५७०९९	सुहावा	।।ज्ञा.गा.०९१९.०१।।	सुखा शृंगार सुहावा। मिरवतो हरि समाधाना बोधु रे
५७१००	सुषुम्नेचें	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
५७१०१	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.००१८.०३।।	तुज स्थूळ म्हणों कीं सूक्ष्म रे । स्थूळ सूक्ष्म एकु गोविंदु रे
५७१०२	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.००१८.०३।।	तुज स्थूळ म्हणों कीं सूक्ष्म रे । स्थूळ सूक्ष्म एकु गोविंदु रे
५७१०३	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये

५७१०४	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०४५४.०१।।	सूक्ष्म साध्य काज सांगितलें स्वामी । धृति धारणा क्षमीं हरपल्या
५७१०५	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०४५४.०२।।	सूक्ष्म सख्य नेलें विश्वरूप देहीं आलें। प्रपंचेसी मावळलें तिमिर रया
५७१०६	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
५७१०७	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०७१०.०२।।	परेहूनी परते जाण। मसुरे परतें ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
५७१०८	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०७१०.०३।।	मुक्ताई मुक्त ध्यान। त्याहि माजी विंदान। सूक्ष्म ज्योति
५७१०९	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०७३५.०४।।	स्थूल सूक्ष्म कारणी माया। महाकरणाच्या ठायां रीघ करा
५७११०	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०७३९.०२।।	औट हात स्थूळ अंगुष्ट। सूक्ष्म पूर्वार्ध कारण जाण रया
५७१११	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०७६८.०२।।	सूक्ष्म मूळ सर्व बीजांचा उद्भव। हाची अनुभव देहामध्यें
५७११२	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०७८२.०१।।	दशमद्वार अग्र शून्य सूक्ष्म गगनीं। जेथ असे उन्मनी अखिल रूपें
५७११३	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०८०२.०१।।	स्थूलदेह सूक्ष्म कारण तिसरा देह। चौथा महाकारण देह ऐक बापा
५७११४	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०८०९.०२।।	स्थूळ देह सूक्ष्म कारणाचे वरी। महाकारण सरी चौथा देह
५७११५	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०८१५.०१।।	रक्तवर्ण स्थूळ श्वेत हे सूक्ष्म। कारण तें शाम ऐसें देखा
५७११६	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०८१९.०२।।	मसुरांतील सूक्ष्म अनुभवें दिसे। तेथ तेज असे कवण्या रीतीं
५७११७	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०८२२.०१।।	शून्याचा उद्भव सांगतों या बोला। औटपिठीं वहिला सूक्ष्म मार्ग
५७११८	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०८२६.०२।।	स्थूळदेह निमतां सूक्ष्म उरतां। कारणीं हारपतां कैसें झालें
५७११९	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गे आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
५७१२०	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
५७१२१	सूक्ष्महि	।।ज्ञा.गा.०३४५.०२।।	लघु म्हणों तरी सूक्ष्महि नव्हे। सूक्ष्म म्हणों तरी अगाधही नव्हे। या काळियाची जाली गे माये
५७१२२	सूक्ष्माचा	।।ज्ञा.गा.०८२०.०१।।	आकाशाचे ठायीं चंद्र सूर्य तारा। सूक्ष्माचा फेरा सर्वां ठायीं
५७१२३	सूक्ष्मीं	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
५७१२४	सूक्ष्मीं	।।ज्ञा.गा.०६०४.०४।।	सूक्ष्मीं भासे जें का तेंचि स्थूळीं घडे। पाहतां निवाडे भेद नाहीं
५७१२५	सूटि	।।ज्ञा.गा.१०८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ही खूण जाणा। षण्मास सुजाणा सूटि दिली
५७१२६	सूणें	।।ज्ञा.गा.१११४.०३।।	संसारदु:ख मूळ चहूंकडे इंगळ। विश्रांति नाहीं कोठें, रात्रंदिवस तळमळ। कामक्रोध लोभ सूणें पाठि लागलें वोढाळ। कोणासि मी शरण जाऊ? दृष्टी देईल निर्मळ

५७१२७	सूतलासी	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत ।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
५७१२८	सूत्र	।।ज्ञा.गा.०६३०.०२।।	एक तेंचि सूत्र तिन्हीशी मिळुनी। जाणती ते ज्ञानी आत्मविद
५७१२९	सूत्र	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
५७१३०	सूत्र	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
५७१३१	सूत्रधारी	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी
५७१३२	सूत्रें	।।ज्ञा.गा.०६४५.०२।।	बाहुलें तीं जीव सूत्रें तेचि जीव। मिथ्याचि माव जीव झाले
५७१३३	सूत्रें	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
५७१३४	सूदला	।।ज्ञा.गा.०६९५.०२।।	निवृत्तिप्रसाद माझ्या मुखीं सूदला। प्रेमरसें धारा फुटल्या दोहीं पक्षीं
५७१३५	सूदलें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०३।।	तेथें मज एक नवल पैं जालें। पेहें सूदलें निरालंब
५७१३६	सूरवाडु	।।ज्ञा.गा.०९२३.०३।।	रखुमादेविवरु गुणाचा सूरवाडु। मनबुद्धि निवाडु राजहंसु
५७१३७	सूर्य	।।ज्ञा.गा.००६२.०३।।	सर्वांघटीं राम देहादेहीं एक। सूर्य प्रकाशक सहस्रश्मीं
५७१३८	सूर्य	।।ज्ञा.गा.०१८०.०६।।	बळी कृपाचार्य इंद्र सूर्य चंद्र। ब्रह्मा आदि इंद्र पूर्ण भक्त
५७१३९	सूर्य	।।ज्ञा.गा.०३९७.०५।।	तपाचा जो राशी पुण्यपणें थोर। तीर्थरूप सर्वां तिर्थामंत्राचा अवतार देव आणि शक्ती। सूर्य तैसा विचारतां। तो मांडव्य ऋषि वाहिला सुळीं एक ऊजाला जाला वधिता। पुत्रा पाचारिलें पापिये दुर्जनें तो वैकुंठीं अजामेळु सरतारे रे
५७१४०	सूर्य	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर
५७१४१	सूर्य	।।ज्ञा.गा.०४९८.०१।।	अमित सूर्य प्रकाशले तेज उदयो जहाले। ज्ञानज्योति फांकले दुणावोनी वो माय
५७१४२	सूर्य	।।ज्ञा.गा.०५९७.०४।।	हरि ब्रह्मा सूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरूपीं
५७१४३	सूर्य	।।ज्ञा.गा.०६१८.०१।।	जन्ममरणातें नाहींच गणित। सूर्य जैसा होत उदयअस्त
५७१४४	सूर्य	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
५७१४५	सूर्य	।।ज्ञा.गा.०७४०.०३।।	सूर्य चंद्र दोन्ही प्रकाशले साजिरें । त्रिकुट संचरे अनाठसा
५७१४६	सूर्य	।।ज्ञा.गा.०७४६.०३।।	गुंफेच्या आधारें चंद्र सूर्य चालती। विश्रांतीसी येती तये जवळी

५७१४७	सूर्य	।।ज्ञा.गा.०७७४.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान त्रिपुटीवेगळा। सहस्रदळीं उगवला सूर्य जैसा
५७१४८	सूर्य	।।ज्ञा.गा.०८२०.०१।।	आकाशाचे ठायीं चंद्र सूर्य तारा। सूक्ष्माचा फेरा सर्वां ठायीं
५७१४९	सूर्य	।।ज्ञा.गा.०८२२.०८।।	औटपिठातळीं सर्व तें दिसे। सूर्य हा प्रकाशे तेच ठायीं
५७१५०	सूर्य	।।ज्ञा.गा.१०६९.०२।।	रात्रि सूर्य वाहे दिनु चंद्र जाये। विपरीत गे माय देखियेलें
५७१५१	सूर्यकर	।।ज्ञा.गा.०३२९.०४।।	सूर्यकर रश्मी चंद्र अहमस्मी । प्रकट झाल्या रश्मी जेथूनियां
५७१५२	सूर्यकांत	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
५७१५३	सूर्यकिरणांवरी	।।ज्ञा.गा.०४२५.०२।।	सूर्यकिरणांवरी मुंगियाच्या हारी। अग्निचे पाठारीं पीक होय
५७१५४	सूर्यचि	।।ज्ञा.गा.०६०१.०३।।	सूर्याशी प्रकाश सूर्यचि करीत। ईश्वर जाणत ईश्वराशी
५७१५५	सूर्यतेज	।।ज्ञा.गा.०४६५.०४।।	जाला अरुणोदयो उजळलें सूर्यतेज। त्याहूनी सतेज तेज आलें
५७१५६	सूर्यप्रकाश	।।ज्ञा.गा.०३८२.०३।।	सूर्यप्रकाश मही घटमठीं समता। तैसा हा उभयतां बिंब एका
५७१५७	सूर्यबिंब	।।ज्ञा.गा.००१६.०१।।	चित्रीं सूर्यबिंब काढूं येईल चांग । प्रकाशाचें अंग काढितां नये
५७१५८	सूर्यापुढें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
५७१५९	सूर्याशी	।।ज्ञा.गा.०६०१.०३।।	सूर्याशी प्रकाश सूर्यचि करीत। ईश्वर जाणत ईश्वराशी
५७१६०	सूर्यो	।।ज्ञा.गा.०३४३.०३।।	दिव्य रूप तेज तीव्र ना तेजबीज। कुंडली विराजे लोपलें सूर्यो
५७१६१	सृजिलीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०८।।	तेज नयनींचा भानु जेणें तेजें मीनले ते। त्याचे मानसींचा चंद्रमा तो सिंपोते अमृतें। त्याचे नाभिकमळीं ब्रह्मा तेणें सृजिलीं सकळही भूतें। तें विराटस्वरूप ओळखावें विष्णुभक्तें
५७१६२	सृदृढ	।।ज्ञा.गा.१००४.०५।।	कोसलियानें घर रे सृदृढ पैं केलें। रिगुनिगु न विचारितां तेणें सुख मानिलें। जाहालें बाळा तुज तैसें यातायाती भोगविलें। मोक्षद्वार चुकलासी सकळही कर्मे संचिलें
५७१६३	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.०१८३.०४।।	सख्यपणें अर्जुन नरनारायण। सृष्टि जनार्दन एकरूप
५७१६४	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.०५८६.०४।।	सहजचि सृष्टि जाणा हे घडली। सहजचि गेली शेखीं आथी
५७१६५	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.०५९६.०२।।	मायोपाधी सृष्टि जें जें कांहीं होत। चैतन्य व्यापित त्याची माजीं
५७१६६	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.०५९६.०३।।	विवर्तते मी या तद्विवर्त जीव। सृष्टि कारणत्व भोग्यपर
५७१६७	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.०६१६.०३।।	दुर्जनाशी दिसे सर्व सृष्टि बद्ध। न दिसे कांहीं शुद्ध सर्वथैव
५७१६८	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.०६१७.०१।।	मायिक हे सृष्टि कल्पिक जाहली। अनादि घडली जाणिजेसु

५७१६९	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.०६३०.०४।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र तियेचें पैं अंग। मुळीं सृष्टि जग गोसाविणी
५७१७०	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.०८२८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे देहा डोळां दिठी। पाहातां सर्व सृष्टि निवृत्ति एका
५७१७१	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.०९४४.०२।।	ऐसा पाहें दृष्टि चैतन्याची सृष्टि। तरी सुदर्शन घरटीं आपेंआप
५७१७२	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
५७१७३	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वीं सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
५७१७४	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.०२६१.०४।।	देह पालटा वो तयासाठीं। वरच या देईन अवघी सृष्टी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठल संयोगी। तोचि तो त्यागुनी भोगी गे माय
५७१७५	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.०३७९.०१।।	येरी म्हणे भेद सृष्टी दाविती शब्द। तत्त्व तत्त्वीं बोध कोठें गेलें
५७१७६	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
५७१७७	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.०३९१.११।।	अंगें ब्रह्म जालासी उत्पत्ती करावया सृष्टी । ते समयीं ते रचिली विषयांची कसवटी। ऐसें तुझें वालभ मिरऊं जाय सृष्टीं। तंव सुखदु:ख लागतसे पाठीं। येथें काय माझा अपराध जाणसी तरी शस्त्रेंसी मान निवटीं रया
५७१७८	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.०३९५.०४।।	वेळावेळ भावाभाव बोलतां अवचितां चोरटा काम उठी। तुज देखतां अनादि वाटे पडे वधापरी धैर्य धांवणें न करिसी गोष्टी। तुझिये दृष्टि शरीर काळ फाडफाडूं खातो कवण काकुलती तया ना तुज नुठी। ऐसें विपरीत नवल वाटे ये सृष्टी रया
५७१७९	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.०७०४.०२।।	निराकारींची वस्तु आकारा आणिली। कृष्णीं कृष्ण केली सकळ सृष्टी
५७१८०	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.०७५४.०१।।	आत्मा एक बाई स्थिरचर व्यापक। सृष्टी तैसी देख एकलीच
५७१८१	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.०८७२.०२।।	या अवचित्या गोष्टी भाग्यें होय भेटी। प्रारब्ध सृष्टी भोग देत
५७१८२	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.०९५८.०२।।	एका तेजीं बहु बहु तेज दृष्टी। एकतत्त्व सृष्टी मेळु शिवीं
५७१८३	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
५७१८४	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया

५७१८५	सृष्टीवरी	।।ज्ञा.गा.०९९४.०२।।	राम नाम सार धरीं। तेंचि तारक सृष्टीवरी। त्याचेनि संगें निरंतरीं। भवसागर तरसील
५७१८६	सेऊं	।।ज्ञा.गा.०४९८.०४।।	डोळां जरी पाहों तरी वो डोळियासी अरुवारु। सेऊं म्हणों तरी पारु न कळे खेवावो माय
५७१८७	सेखीं	।।ज्ञा.गा.००९१.०१।।	कापुराचें कलेवर घातलें करंडां। सेखीं नुरेचि उंडा पहावया
५७१८८	सेखीं	।।ज्ञा.गा.०२३७.०१।।	मदनमूर्ति तूं डोळ्यां। आसुमाया जालासी। सेखीं कामिनीचेनि पक्षें। तीं पुराणें पिशाच करिती रया
५७१८९	सेखीं	।।ज्ञा.गा.०२५३.०३।।	वायु काय वोखट चांग विचारुनी वाजे। तयांवीण कवण ठावो असे। तो आपुलिया चाडा करी कोडिवरी येरझारा। सेखीं गगनीं सामावला दिसे रे गोंवळा
५७१९०	सेखीं	।।ज्ञा.गा.०३४६.०१।।	बावनाचे संगती द्रुमभावें रातलें। सेखीं आपुलिया मुकलें जातीकुळा
५७१९१	सेखीं	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
५७१९२	सेखीं	।।ज्ञा.गा.०३९६.०५।।	कव्हणा एका राया बहुत पैं लेकुरें आळविती नानापरी। एकें पाठीचीं एकें पोटीचीं एकें वडिले एकें धाकटी सेखीं सारिखाचि मोहो करी। द्वैतभेदु जया नव्हे संवादु सेखीं तयासी तो निर्धारी गा
५७१९३	सेखीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
५७१९४	सेखीं	।।ज्ञा.गा.०६८५.०४।।	येणें रखुमादेविवरु विठ्ठलें होतें तें आटिलें। सेखीं निहाटिलें निळारंभीं
५७१९५	सेखीं	।।ज्ञा.गा.०६८६.०३।।	साचारी चौदा जाली वो। सेखीं अठरा घोकुनी राहिलें वो
५७१९६	सेखीं	।।ज्ञा.गा.०६९८.०१।।	आतां आपणया आपण विचारी। सेखीं प्रकृती ना पुरुष निर्धारीं रया
५७१९७	सेखीं	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
५७१९८	सेखीं	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
५७१९९	सेखीं	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
५७२००	सेखीं	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
५७२०१	सेखीं	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या

५७२०२	सेज	।।ज्ञा.गा.०२६३.०४।।	सुमनाची सेज। सितळ वो निकी। पोळे आगीसारिखी। वेगीं विझवा कां
५७२०३	सेज	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निववीजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
५७२०४	सेज	।।ज्ञा.गा.०३२८.०३।।	सुमनाचे शेजे विरहिणी विराजे । शयनीं सुलजे आरळ सेज
५७२०५	सेज	।।ज्ञा.गा.०५६६.०१।।	सगुणाची सेज निर्गुणाची बाज। सांवळी विराजे कृष्णमूर्ति
५७२०६	सेज	।।ज्ञा.गा.०८३७.०१।।	उन्मनीं रे लागो नीज। नीज बाळा सहज। चैतन्याची पालखी बा। शुद्ध सुमनाची सेज। तेथें तूं निद्रा करी। चहूं वाचेसी गुज
५७२०७	सेजबाज	।।ज्ञा.गा.०३३७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळीये तेज। सेजबाज निज कृष्णसुखें
५७२०८	सेजा	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
५७२०९	सेजारासी	।।ज्ञा.गा.०२७३.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सये। सेजारासी नये काय करूं
५७२१०	सेजारीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
५७२११	सेजे	।।ज्ञा.गा.०४९१.०८।।	जान्हे सेजे मी पहुडन्यावो तंव तो नपूंसक वो। जाया इंद्रियांविण जान्हा विस्तारु तो पुरुष जगीं कैसा वो जाया
५७२१२	सेजे	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
५७२१३	सेजे	।।ज्ञा.गा.१०७५.०१।।	सेजे सुता भूमी पालखा निजतां उसांसया। गगन पासोडा मेरु कानवडा ते सुख वाड पहुडलया
५७२१४	सेजेमाजीं	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं

५७२१५	सेल	।।ज्ञा.गा.०१२७.०३।।	बाह्या उभारावी। त्यावरी काहाळ लावावी। गातिया ऐकितिया उणीव येवों नेदावी। उत्तमापासुनी अंत्यजावरी। मुक्तीची सेल मागावी रे रे
५७२१६	सेला	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
५७२१७	सेला	।।ज्ञा.गा.०२८६.०८।।	आतां येईल म्हूण गेला वेळु कां लाविला। सेला जो भिनला मुक्ताफळीं
५७२१८	सेवक	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
५७२१९	सेवक	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
५७२२०	सेवकपण	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
५७२२१	सेवतां	।।ज्ञा.गा.०२८६.०१।।	सुख शेजारीं असतां कळी जाली वो पहातां देठु फेडुनी सेवतां अरळ केलें
५७२२२	सेवन	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा
५७२२३	सेवा	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी। तया सेवावे पखडी। सेवा न संडावी अर्धघडी। या आवडीं स्मरावें
५७२२४	सेवा	।।ज्ञा.गा.०२५२.०१।।	मे दुरथीं कर जोडुं। तान्हो सेवा न जाणुं
५७२२५	सेवा	।।ज्ञा.गा.०४०१.०२।।	आतां सेवेलागीं सेवा करणें कोणच्या अंगें। स्वामीपणें जगीं होउनी ठेलें
५७२२६	सेवा	।।ज्ञा.गा.०४०५.०१।।	तुझी सेवा करीन मनोभावें वो। माझें मन गोविंदीं रंगलें वो
५७२२७	सेवा	।।ज्ञा.गा.०४१६.०१।।	कांहीं न करीजे ते तुझी सेवा। कांहीं न होसी तें तूं देवा
५७२२८	सेवा	।।ज्ञा.गा.०६४७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भजा आत्मदेवा। अखंडीत सेवा करा त्याची
५७२२९	सेवा	।।ज्ञा.गा.०९०३.०१।।	निर्जीवां दगडांची काय करिसी सेवा। तो तुज निर्दैवा देईल काय
५७२३०	सेवा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१०।।	एकट मन करी निवृत्ति धरी निर्वाहो। चेतवितांना इंद्रियांसी आत्मारामें नित्य टाहो। सेवा सुख करी बापा प्रसन्न लक्ष्मीचा नाहो
५७२३१	सेवा	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
५७२३२	सेवावे	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी। तया सेवावे पखडी। सेवा न संडावी अर्धघडी। या आवडीं स्मरावें

५७२३३	सेवावे	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
५७२३४	सेवावे	।।ज्ञा.गा.०४७३.०१।।	देहभाव ठेवावे योगभाव सेवावे। हें बोलणें जाणणें सोय नव्हे गे माये
५७२३५	सेवासुख	।।ज्ञा.गा.०५३९.०२।।	पोटभरू येणें वैकुंठीचें पेणें। सेवासुख जाणें कृष्णसुखीं
५७२३६	सेविखे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये
५७२३७	सेविजे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०४।।	गोवळेपणाचेनि वेषें। अमरीं सेविजे ऐसें बोलताती संवगडे। येरुनि येराचिया उच्छिष्टा झोंबती। नेणों तया काय जोडे गे बाई ये
५७२३८	सेविजे	।।ज्ञा.गा.०६१५.०१।।	पुण्य जोडूनियां स्वर्गासी जाइजे। पापाशी सेविजे अधोगती
५७२३९	सेविजेसु	।।ज्ञा.गा.०९७१.०२।।	न बुडे न कळे न भीये चोरा। ते वस्तु चतुरा सेविजेसु
५७२४०	सेवितां	।।ज्ञा.गा.०६०४.०१।।	सेवितां वारुणी देहभास लपे। बडबडची लपे शब्द नाना
५७२४१	सेवितां	।।ज्ञा.गा.०७१६.०२।।	सेवितां सन्निध जाऊनि राहतां। तमांध नासतां नोहे कांहीं
५७२४२	सेवितां	।।ज्ञा.गा.०७६३.०३।।	पक्व फळ अहं सोहं गोडी त्याची। सेवितां जीवाची आस पुरे
५७२४३	सेवितां	।।ज्ञा.गा.०९०४.०१।।	या पिकलिया अमृताची गोडी। केवीं जाणती इतर जन। वाचा बोलिजे सेवितां निवे प्राणु गे माये
५७२४४	सेवितां	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
५७२४५	सेवितां	।।ज्ञा.गा.१००८.०३।।	विश्रांती विजन आम्हां एक सद्‌गुरु दाता। सेवितां चरण त्याचे फिटली इंद्रियांची व्यथा। निमाली कल्पना आशा इळा परिसीं झगडतां। कैवल्य देह जालें उपरती देह अवस्था
५७२४६	सेवितां	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
५७२४७	सेविताती	।।ज्ञा.गा.०२०९.०५।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ अमर नेणती। वृक्ष होउनी पुढती सेविताती
५७२४८	सेविती	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
५७२४९	सेविती	।।ज्ञा.गा.०३३०.०४।।	कान्हा अति सुंदर वदनारविंद। आळी सेविती अनिवार रे आयो

५७२५०	सेविती	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
५७२५१	सेविती	।।ज्ञा.गा.०३९२.०८।।	यमा जाचितां कांहीं नुरे यालागीं मुनी सेविती वनवासु। खवणीक खपणीक लुंचनीक वसैत भटभराडें धाकें करिती आगम संन्यासु। योग साधावया वनवास सेविती करिती पवनअभ्यासु। इंद्रियें दंडुन परतोनी भृगस्थान न पवतीच खंडु पानरसु रया
५७२५२	सेविती	।।ज्ञा.गा.०४७०.०५।।	चकोरें सेविती आळीउळें पहाती। घटघटा घेती अमृतपान
५७२५३	सेविती	।।ज्ञा.गा.०८८४.०५।।	अज्ञानभ्रांतीचीं भरली पोतीं। सुवस्तु सांडुनी कुवस्तु घेती। सुखाचेनी चाडें सुखाची प्रीती। अमृत सांडुनी विष सेविती
५७२५४	सेविती	।।ज्ञा.गा.०९०४.०३।।	अमृतकराचे रश्मी चकोर सेविती। तें सुख कोण कैसें बोलिजे रया
५७२५५	सेविती	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
५७२५६	सेवितुसे	।।ज्ञा.गा.०७४९.०१।।	औटपीठ डोंगरी गाय एक वसे। क्षीर सेवितुसे निजयोगी
५७२५७	सेवियेला	।।ज्ञा.गा.०९६७.०३।।	निवृत्ति सेवियेला सुघडु। तेणें मज जाहाला ब्रह्माचा पाडु
५७२५८	सेविला	।।ज्ञा.गा.०११६.०४।।	ज्ञानरंजनीं रंजला। ज्ञानबोधें उपजला। ज्ञानदेवीं हरि सेविला। निरंतर सर्वकाळ
५७२५९	सेविला	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
५७२६०	सेविलिया	।।ज्ञा.गा.०२३०.०६।।	ऐसा साही दर्शना वर्णितां पवाडु नाहीं। आणि गोवळेपणें वेष नवल सांगों मी कायी। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु सेविलिया। वांचूनि नेणवे केलिया कांहीं गे बाई ये
५७२६१	सेविसी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्में करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निर्धारें
५७२६२	सेवी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
५७२६३	सेवी	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
५७२६४	सेवी	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट

५७२६५	सेवी	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
५७२६६	सेवीं	।।ज्ञा.गा.०१००.०५।।	जाईल हें आयुष्य। न सेवीं विषयविष। पडतील यमशाप। वेगीं करी सौरस
५७२६७	सेवीं	।।ज्ञा.गा.०७७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या सुखाची गोडी। अनुभवाची आवडी सेवीं रया
५७२६८	सेवीं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०६।।	तीर्थ व्रत जपस्नान। वाउगें करिसी ध्यान। ऐसें करितां आनेआन मार्ग चुकलासी। शुद्ध करूनियां मन सेवीं निवृत्तीचे चरण। विठ्ठल विठ्ठल म्हण नाहीं तरी नाडलासी
५७२६९	सेवीं	।।ज्ञा.गा.०८६३.०३।।	न सोडी हरिचरण। नाहीं नाहीं जन्ममरण। अविट सेवीं नारायण। तेणें मीतूंपण एक रसीं
५७२७०	सेवीं	।।ज्ञा.गा.०९२३.०१।।	सुकुमार सुरस परिमळें अगाध। तयाचा सुखबोध सेवीं आधीं
५७२७१	सेवीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
५७२७२	सेवीं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
५७२७३	सेवीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
५७२७४	सेवीं	।।ज्ञा.गा.१०५९.०२।।	शिवनाम शीतळ मुखीं सेवीं। तूं कापडिया रे। दडदडदडदड दुडुदुडुदुडुदुडु। पळ सुटला कळिकाळा बापुडीया रे
५७२७५	सेवीं	।।ज्ञा.गा.११०९.११।।	या लागीं बा। सद्गुरुचे चरण सेवीं निरंतर रे!। पावशील ब्रह्मपदा तेथें धरुनि निर्धार रे!
५७२७६	सेवीतसे	।।ज्ञा.गा.०८४१.०१।।	औटाचे डोंगरीं गाय एक वसे। क्षीर सेवीतसे योगी एक
५७२७७	सेवीसिना	।।ज्ञा.गा.०९७३.०१।।	मन मुरे मग जें उरे। तें तूं कां रे सेवीसिना
५७२७८	सेवुनि	।।ज्ञा.गा.०७१६.०३।।	सेवुनि अमृत चिंता मरणाची। कासयाला त्याची करितोसी
५७२७९	सेवुनी	।।ज्ञा.गा.०१५३.०६।।	ज्ञानदेवीं भगवंत साधे। गुरु सेवुनी आराध्यें। सांडिमांडी निंद्यानिंद्यें। सर्व कर्मे अर्पिलीं
५७२८०	सेवेलागीं	।।ज्ञा.गा.०४०१.०२।।	आतां सेवेलागीं सेवा करणें कोणच्या अंगें। स्वामीपणें जगीं होउनी ठेलें
५७२८१	सेवेशीं	।।ज्ञा.गा.०३१६.०२।।	आंबुलियाचें सुख माझें मी भोगी । सेवेशीं रिघे अंगोअंगीं
५७२८२	सैंघ	।।ज्ञा.गा.०४३२.०४।।	जैसें पर्वतदरीचे वोघ। समुद्रीं निघाले सैंघ। तैसें तुझियानें जग। मुक्त जालें
५७२८३	सैंधव	।।ज्ञा.गा.०६१०.०२।।	सिंधुमाजीं जैसें सैंधव मिळालें। तेवीं मन झालें ब्रह्मीं लीन
५७२८४	सैरा	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें

५७२८५	सैरा	।।ज्ञा.गा.०४२६.०१।।	धांवसील सैरा परि नातुडेचि कांहीं। विचारूनि पाही मनामाजी
५७२८६	सैरा	।।ज्ञा.गा.०४२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावेंचि सैरा। रखुमादेविवरा आण तुझी
५७२८७	सैरा	।।ज्ञा.गा.०७०७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावे बा सैरा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु गा
५७२८८	सैरा	।।ज्ञा.गा.०७४७.०३।।	वृत्ति झेंपावली आनंद झाला सैरा। सत्रावी येरझारा करी जेथें
५७२८९	सैरा	।।ज्ञा.गा.०७७८.०२।।	इडे पिंगळेचा ओघ सैरा दिसतसे। त्यावरी प्रकाशे आत्मतेज
५७२९०	सैरा	।।ज्ञा.गा.०७८७.०२।।	प्रणव सैरा बापा धांवे अवघड वाटे। रिघा नवपाटे जीव जीवना
५७२९१	सैरा	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
५७२९२	सैरा	।।ज्ञा.गा.०८७१.०३।।	मोतियाचा चारा राजहंसा सैरा। दुजिया पाखिरा कामा नये नये
५७२९३	सैरा	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा ।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
५७२९४	सैरा	।।ज्ञा.गा.०८७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सैरा रे सावधु। ज्ञानिया प्रसिद्धु उपदेशितु
५७२९५	सैरा	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
५७२९६	सैरा	।।ज्ञा.गा.०८९२.०३।।	तें कल्पिलिया नकळे गुरुकृपें वेगळें। वायांवीण उगलें कां धांवतोसी सैरा
५७२९७	सैरा	।।ज्ञा.गा.०९६६.०१।।	जगत्र धांवताहे सैरा म्हणोनी धांवसी। थोर कष्टलासी वायांवीण। धावोनि जावोनि काय करिसी। सहज अहर्निशीं भेटी नाहीं
५७२९८	सैरा	।।ज्ञा.गा.०९७४.०३।।	या विश्वायेवढा जगडंबरु पसारा। देखोनियां सैरा। मन धांवे तुझें। मृगजळ देखोनी मृगें आलीं टाकोनी। जीवन म्हणौनि तान्हा फुटोनि मेलीं
५७२९९	सैरा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०७।।	खटपट खटपट। शास्त्रप्रज्ञा अलोट। बांधोनी विपत्तीची मोट। सैरा सुनाट धांवती
५७३००	सैरावैरा	।।ज्ञा.गा.०३०६.०२।।	हालों नये चालों नये । सैरावैरा कांहीं बोलों नये
५७३०१	सोंग	।।ज्ञा.गा.००१६.०२।।	संन्यासाचें सोंग आणूं येईल सांग । अनुभवाचें अंग दावितां नये
५७३०२	सोंग	।।ज्ञा.गा.०३९१.१८।।	अर्धनारी सोंग पाहतां निकें। साच लपऊनि दावितो लटिकें
५७३०३	सोंग	।।ज्ञा.गा.०४११.०३।।	तुझ्या गुणागुणीं वेधिलीं मुनिवृंदें। मानसाचिया छंदें वर्तसी तूंचि। आपुलें निज सोंग भुलविलें जयासी। अखंड मानसीं जवळी आहे
५७३०४	सोंग	।।ज्ञा.गा.०४७६.०१।।	सोंग संपादणी एका रूपें करी। आत्मा घरोघरीं वर्ततुसे
५७३०५	सोंग	।।ज्ञा.गा.०८७५.०१।।	विष्णुवीण मार्ग घेशील अव्यंग। तरी वायांचि सोंग करणी तुझी

५७३०६	सोंग	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
५७३०७	सोंगची	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
५७३०८	सोंगें	।।ज्ञा.गा.०८५०.०८।।	मतें या भ्रामकें वेश्याचेनी सुखें। पालट एके सोंगें जाली
५७३०९	सोंविळा	।।ज्ञा.गा.०५३०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु वोतली ये कळा। न दिसोनी सोंविळा दिसे हरि
५७३१०	सोइरीक	।।ज्ञा.गा.१०७४.०४।।	सोइरीक पडिपाडे समसाटी। मी वो बैसलें तयाचे पाठी
५७३११	सोई	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे
५७३१२	सोई	।।ज्ञा.गा.००२७.०३।।	तये पदांघ्रीचे रज। तेणें तृप्ति वो सहज। वरी त्रिवेणी ऊर्ध्ववज्र। मज पाहतां। तंव ते रेखा। वरी सखोल देखा। त्यावरी वोळलें । पियूषपाणी। तियेचेनि मार्गें। उद्धरणें जगें। म्हणोनि संतसंगे। तया सोई। ते दोहों भागीं। विस्तारलें जगीं। म्हणोनि तया भागीं। चरणांगुष्ठ। दृष्टीचा डोळा। न निवडेच बाळा। तेथें जाला एकवळा। मुनिजनां गे माये
५७३१३	सोई	।।ज्ञा.गा.०२२७.०४।।	ज्ञानदेवीं गाई हाकितु पावे सोई। हरिनाम दोही सत्राविये
५७३१४	सोई	।।ज्ञा.गा.०७५६.०२।।	ऐसा रंग जया लाधतांचि पाही। मनाची ही सोई हारपली
५७३१५	सोई	।।ज्ञा.गा.०९६८.०३।।	सिद्धचि सांडूनि निघसि अनानी ठायीं। तूं रिघें पां सोई संताचिये
५७३१६	सोई	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
५७३१७	सोई	।।ज्ञा.गा.१११३.०६।।	कुंडलनीकू खूब चढावे ब्रह्मरंध्रकू जावे। चलता है पानीके उपर बोलत सोई होवे
५७३१८	सोईरा	।।ज्ञा.गा.०३६७.०५।।	तो चिदानंदु पुतळा रखुमाई जवळा। सोईरा सकळांसहित वो माये
५७३१९	सोईरा	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
५७३२०	सोईरिया	।।ज्ञा.गा.०४०३.०३।।	जाणाचिया सुजाणा। कीं जीवाचिया जीवना। जिवलगा सोईरिया निधाना गा ऐसा। तो प्रकृतिपरु न कळे तुझा विचारु। साचारी वेवादती दाही दिशा ऐसेंचि लाघव कोणा दाविसीं दातारा। बोलु ठेविसीं कोणा कैसा रया

५७३२१	सोईरे	।।ज्ञा.गा.०१८४.०५।।	या संतांपरीस उदार। त्रिभुवनीं नाहीं थोर। मायबाप सहोदर। इष्टमित्र सोईरे
५७३२२	सोईरें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०२।।	आपुलें अकरावें एक सोईरें जाणा। तेंही पैं तयासी मिळोनी ठेलें
५७३२३	सोकरितां	।।ज्ञा.गा.०९५३.०२।।	सोकरितां धाया काय करील माया। श्रीगुरुच्या पायां विरुळा जाणें
५७३२४	सोकरी	।।ज्ञा.गा.००८८.०३।।	सोकरी पापपुण्या ठायीं आपा। आयुष्याच्या मापा हरि धावे
५७३२५	सोकरी	।।ज्ञा.गा.०२०१.०३।।	तें घरटींकडी सोकरी बागडी। सोहं कथा उघडी पंढरीये
५७३२६	सोकरी	।।ज्ञा.गा.०२०२.०२।।	सोकरी पुंडलिकु ज्ञान पुण्यश्लोकु। विठ्ठलीं त्रैलोक्य उद्धरिलें
५७३२७	सोकरी	।।ज्ञा.गा.०२१३.०३।।	पंढरीचें पीक न समाये अंबरीं। तें शेत सोकरी पुंडलिकु
५७३२८	सोकरी	।।ज्ञा.गा.०९३९.०२।।	सोहंभावें सोकरी कोहंभावें हो करी। पाहे दुरीच्या दुरी एकतत्त्वीं
५७३२९	सोकरु	।।ज्ञा.गा.०२५०.०४।।	गळां गुंजमाळा गांठी मोरपिसा वेठी। सोकरु लागे पाठी नंदरायाचा गो आई यो
५७३३०	सोकरू	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
५७३३१	सोकला	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
५७३३२	सोकोनी	।।ज्ञा.गा.०२७५.०४।।	बोधुनी ठेलें मन तंव जालें आन। सोकोनी घेतलें प्राण माझे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सुखाचा। तेणें कायामनेंवाचा वेधियेलें
५७३३३	सोज्ज्वळ	।।ज्ञा.गा.०१८६.०४।।	ज्ञानदेव हरि जपोनी निर्मळ। सदा असे सोज्ज्वळ निवृत्तिसंगें
५७३३४	सोज्वळ	।।ज्ञा.गा.०१२०.०४।।	नाम स्मरे अजामेळ। महापातकी चांडाळ। नामें जाला सोज्वळ। आपणांसहित निवाला
५७३३५	सोज्वळ	।।ज्ञा.गा.०४३५.०६।।	निवृत्ति माय ते गोजिरी। ज्ञानेश्वरीची सोज्वळ सारी। शिकविलें अनेकां परी। कामा आलें
५७३३६	सोज्वळ	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
५७३३७	सोज्वळ	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दुःख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
५७३३८	सोज्वळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
५७३३९	सोज्वळींत	।।ज्ञा.गा.०४४७.०५।।	प्रेमकळीं ओतलें सोज्वळींत तेज। तेथें तूं विराज ज्ञानदेवा

५७३४०	सोज्वळें	।।ज्ञा.गा.०३२८.०६।।	कर्पूरपरिमळें दिव्य खाद्य फळें ठेऊनि सोज्वळें वाट पाहे
५७३४१	सोड	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
५७३४२	सोडवण	।।ज्ञा.गा.०१०७.०२।।	आपुली आपण करा सोडवण। संसारबंधन तोडा वेगीं
५७३४३	सोडविना	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
५७३४४	सोडविना	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
५७३४५	सोडविलें	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
५७३४६	सोडवी	।।ज्ञा.गा.००१२.०३।।	गुरु वैराग्याचें मूळ । गुरु हा परब्रह्म केवळ । गुरु सोडवी तत्काळ । गांठ लिंगदेहाची
५७३४७	सोडवी	।।ज्ञा.गा.०१२०.०१।।	नाम प्रल्हाद उच्चारी। तया सोडवी नरहरी। उचलूनि घेतला कडियेवरी। भक्तसुखें निवाला
५७३४८	सोडवील	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
५७३४९	सोडवील	।।ज्ञा.गा.१००५.१४।।	इहींच द्वादशाक्षरीं ध्रुव अढळ पद पावला। प्रल्हाद रक्षिला अग्निशस्त्रापासुनी जळा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु तुम्ही घ्या रे वेळोवेळां।तो कळिकाळापासुनी सोडवील अवलीला
५७३५०	सोडसील	।।ज्ञा.गा.०९०२.०१।।	धरसील तरी हातीं लागे बापा। सोडसील तरी जाईल दिगंतरा
५७३५१	सोडी	।।ज्ञा.गा.००७१.०२।।	न सोडी रे भावो टाकी रे संदेहो। रामकृष्णीं टाहो नित्य फोडी
५७३५२	सोडी	।।ज्ञा.गा.०२५१.०२।।	भलें केलें विठ्ठला पिकें भरला साउला। घरींची कोपती सोडी जाऊं दे वहिला
५७३५३	सोडी	।।ज्ञा.गा.०२६६.०२।।	काय करूं गे माये सांवळें न सोडी। इंद्रिया इंद्रिय जोडी एकतत्त्वें
५७३५४	सोडी	।।ज्ञा.गा.०५०२.०४।।	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
५७३५५	सोडी	।।ज्ञा.गा.०७०४.०४।।	आनंद सोहळा हरिरूपीं आवडी। कृष्ण अर्धघडी न सोडी आम्हां
५७३५६	सोडी	।।ज्ञा.गा.०८३२.०२।।	कुंडलिनी ऊर्ध्वमुखें अग्नी सोडी। तयाची हे जोडी संत जना
५७३५७	सोडी	।।ज्ञा.गा.०८४२.०३।।	अनेक दीप लाविलें दिपाशीं। फुंकूनियां त्यासी मग सोडी
५७३५८	सोडी	।।ज्ञा.गा.०८६३.०३।।	न सोडी हरिचरण। नाहीं नाहीं जन्ममरण। अविट सेवीं नारायण। तेणें मीतूंपण एक रसीं
५७३५९	सोडी	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे

५७३६०	सोडी	।।ज्ञा.गा.०९५६.०५।।	सोडी रसाची सोये। नको भुलों मायामोहें। सत्रावी दोहतु जाये। जीवन भातें
५७३६१	सोडी	।।ज्ञा.गा.१०५१.०५।।	वायां केली तडातोडी। वृथा त्यजिली सूत्र शेंडी। परी विषयवासना न सोडी। उपाधी गाडी श्रीपादा
५७३६२	सोडी	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
५७३६३	सोडुनिया	।।ज्ञा.गा.०९८९.०३।।	देह गेह भ्रांति सोडुनिया द्यावी। साधनें करावीं शुद्ध मार्गें
५७३६४	सोडूं	।।ज्ञा.गा.१०८२.०१।।	कैसें बोटानें दाखवूं तुला। पाहें अनुभव गुरुच्या मुला। नको सोडूं देठीच्या मुळा। सोडी अंजुळी आपुल्या कुला रे
५७३६५	सोडूं	।।ज्ञा.गा.१११२.०१।।	कसें रे! बोटानें दाखवूं तुला। पहा अनुभव गुरूच्या मुला। नको सोडूं देठिंच्या मुळा। सोड अंजुळी आपुल्या कुळा
५७३६६	सोडूनियां	।।ज्ञा.गा.०८९४.०४।।	देह गेह भ्रांती सोडूनियां द्यावें। साधन करावें शुद्ध मार्गें
५७३६७	सोनसळा	।।ज्ञा.गा.००२७.०६।।	वरि वेढिला पिंवळा। कीं मिरवे सोनसळा। कीं कल्पतरु फुलला। नाभिस्थानीं। तेथें वेधु गोपिबाळा। कीं अंतरीं सांवळा। पालवी मेखळा। अभिळाखिया। तेथें मदनु गूढपणें। रतिशयें रमणें। दुजे अनुभऊ अनुभवणें। न निवडे कहीं। सखोल नाभिमंडळ। तें ब्रह्मस्थान केवळ। कैसें पाहले विवळ। तेथें जगामाजीं गे माये
५७३६८	सोनसळा	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
५७३६९	सोनसळा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०६।।	घोटी सुनीळ निरावकाशें। काश पाहातां भासलासे। जानुजघन प्रकाशें नभ धवळलें। कासें कसिला सोनसळा। खेवे आला मध्यस्थळा। रत्नजडित मेखळा। शोभतसे गे माये
५७३७०	सोनसळा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०५।।	इंद्रनीळा श्रुतिजन किरळा सुरीजन घनसांवळा। कंठीं माळा कौस्तुभ गळां प्रीति तुळसी दळा कासे सेला सोनसळा उभा बळीभद्रा जवळा
५७३७१	सोनियाचा	।।ज्ञा.गा.००४७.०४।।	आजि सोनियाचा दिनु। वरी अमृतातें वरिषे घनु
५७३७२	सोनियाचा	।।ज्ञा.गा.००७५.०१।।	सोनियाचा दिवस आजि अमृतें पाहाला। नाम आठवितां रूपीं प्रकट पैं झाला
५७३७३	सोनियाचा	।।ज्ञा.गा.०१९१.०१।।	आजि सोनियाचा दिनु। वर्षे अमृताचा घनु
५७३७४	सोनियाचा	।।ज्ञा.गा.०२८६.०४।।	अंगणीं वोळला मोत्यें वरुषला। धन्य दिवसु जाला सोनियाचा
५७३७५	सोनियाचा	।।ज्ञा.गा.१११७.०२।।	आजि सोनियाचा दिन। वर्षे अमृताचा घन
५७३७६	सोनियाहुनी	।।ज्ञा.गा.०१२१.०४।।	शीतळ चंदनाहुनी वरतें। सुंदर सोनियाहुनी परतें

५७३७७	सोन्यानें	।।ज्ञा.गा.०२७६.०२।।	उड रे उड रे काऊ तुझे सोन्यानें मढीन पाऊ। पाहुणे पंढरीरावो घरां कैं येती
५७३७८	सोप	।।ज्ञा.गा.०५२२.०२।।	कैसेंनि स्वरूप प्रकाशें पैं दीप। एकीं एका सोप आकळे कैसें
५७३७९	सोपा	।।ज्ञा.गा.००६८.०४।।	ज्ञानदेवा सांग झाला हरिपाठ। पूर्वजां वैकुंठ मार्ग सोपा
५७३८०	सोपा	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
५७३८१	सोपा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०६।।	यालागीं मनेंसी बोध चाळावा कीं जोडलेपणें पाहावा। कीं कोणाहि या मावा इंद्रियांचिया। सकळ इंद्रियेंसी नगर कोंदलें दशदिशीं विस्तार। म्हणोनी तुझें रूप अनावर कोणें धरिजे दातारा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला धीरा उघडा। डोळां देखिजे निधान तंव मार्ग सोपा रया
५७३८२	सोपा	।।ज्ञा.गा.०४३९.०७।।	वैराग्याविण मुक्ति जोडे। निदान वृत्ति हातां चढे। सोपा गुह्य झाला गूढ। ज्ञानदेवाचा
५७३८३	सोपा	।।ज्ञा.गा.०६७७.०३।।	मन हें अमोलिक जरी गुंफे अमूपा। तरीच हा सोपा मार्ग रया
५७३८४	सोपा	।।ज्ञा.गा.०७४८.०१।।	नयनाचे शेजारीं दशवें द्वार बापा। एक मार्ग सोपा बोलतसें
५७३८५	सोपा	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
५७३८६	सोपा	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
५७३८७	सोपान	।।ज्ञा.गा.०४३२.०७।।	मुक्ताईचें श्रेष्ठ वचन। निवृत्ति देवाचा सत्य प्रश्न। ज्ञानेश्वराचा सोपान। भाविकाला
५७३८८	सोपान	।।ज्ञा.गा.०४४२.०६।।	मुक्त प्रवाहाची नाव। निवृत्ति अवल्या सद्गुरुराव। सोपान वरी ज्ञानदेव। पार जाले
५७३८९	सोपान	।।ज्ञा.गा.०६४४.०५।।	निवृत्ति सोपान ज्ञानदेव म्हणे। श्रीगुरु ही खूण बुझतीना
५७३९०	सोपान	।।ज्ञा.गा.०७५९.०८।।	निवृत्ति सोपान मुक्ताबाईची खूण। ज्ञानदेव सघन बोलिली हे
५७३९१	सोपान	।।ज्ञा.गा.०९४६.०४।।	ज्ञानदेव सोपान सांगितलिया संपन्न। हरितत्त्व अनुप्रमाण लाधे पूर्वपुण्यें
५७३९२	सोपानातें	।।ज्ञा.गा.०७८१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सोपानातें ऐसें। निराकार असे आकारेसी
५७३९३	सोपारा	।।ज्ञा.गा.०२३३.०७।।	बाप रखुमादेविवरु सोपारा पैं निळा। निवृत्तीनें कळा सांगितली
५७३९४	सोपारा	।।ज्ञा.गा.०४१३.०२।।	सुलभ सोपारा सर्वांघटीं अससी। साधुसंगें दिससी आम्हां रया
५७३९५	सोपारा	।।ज्ञा.गा.०४६६.०८।।	बाप रखुमादेविवरु विनत सोपारा। मरणाच्या येरझारा दूर केल्या
५७३९६	सोपारे	।।ज्ञा.गा.०१६१.०२।।	नामदुर्लभ आणि सोपारे। नामे तरले निर्धारें। रामकृष्ण नाम खरें। निजनिर्धारें तारक

५७३९७	सोपारें	।।ज्ञा.गा.००८६.०५।।	सुलभ आणि सोपारें केलेंसे दातारें। आम्हीं एकसरें उच्चारिलें
५७३९८	सोपारें	।।ज्ञा.गा.०१२१.०६।।	बाप रखुमादेविवरें। सुलभ नाम दिधलें सोपारें
५७३९९	सोपी	।।ज्ञा.गा.०७२८.०६।।	मुक्त वैभवाचा देव्हारा। निवृत्ति प्रकाशें पूजिला सारा। सोपी कुळवाड ज्ञानेश्वरा। योगमाया
५७४००	सोपे	।।ज्ञा.गा.००७३.०२।।	तें नाम सोपे रे रामकृष्ण गोविंद। वाचेसी सद्गद जपे आधीं
५७४०१	सोपे	।।ज्ञा.गा.०१५२.०३।।	सोपे रे आणि महागडे। येथें धरितां भावें चाड। तरी पुरैल मनीचें कोड। कर्म जाड खंडैल
५७४०२	सोपें	।।ज्ञा.गा.००७७.०२।।	सोपें हो साधन साधावयालागीं। नलगे उपाधि नाना मतें
५७४०३	सोपें	।।ज्ञा.गा.०१६१.०१।।	एक सोपें आहे ध्यान। रामकृष्ण नारायण। नामेविण अमंगल जाण। मुख घ्राण सर्वदा
५७४०४	सोम	।।ज्ञा.गा.०४४४.०४।।	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
५७४०५	सोम	।।ज्ञा.गा.०७२९.०३।।	दोलक्षीं सोम अंबरीं। त्याचे गुण उमटती सागरीं। आंवसे कळाहीनु येरु दिसे अंधारीं। तैसा समंधु ये शरीरीं रया
५७४०६	सोम	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया
५७४०७	सोमयाग	।।ज्ञा.गा.०६११.०२।।	सोमयाग श्रेष्ठ करितां पावन। करावें हनन पशु तेथें
५७४०८	सोमयागाची	।।ज्ञा.गा.०४८०.०२।।	सोमयागाची हे नाहीं ज्या गणना। तरी आत्मखुणा अलभ्य तें
५७४०९	सोमविणें	।।ज्ञा.गा.०३३९.०१।।	चंचळ चांदिणें सोमविणें भासलें। तेज निमालें रविबिंबेविणें
५७४१०	सोय	।।ज्ञा.गा.००३१.०१।।	मदनमूर्ति विश्वीं अळंकारली। ते डोळ्यां असुमाया जाली। पाहतां मनाची वृत्ति नपुरे तेथींची सोय। तेथें भरोनी वोसंडली गे माये
५७४११	सोय	।।ज्ञा.गा.००८६.०१।।	सर्वव्यापक सर्व देहीं आहे। परि प्राणियांसी सोय न कळे त्याची
५७४१२	सोय	।।ज्ञा.गा.००८८.०१।।	अळुमाळु सोय रातलीची धाय। सत्त्वतेजीं माये एकतत्त्वीं
५७४१३	सोय	।।ज्ञा.गा.०१००.०४।।	देहीं आत्मा जंव आहे। तंव करूनियां पाहे। अंतीं कोणी नोव्हे। धरीं वैष्णवाची सोय
५७४१४	सोय	।।ज्ञा.गा.०२६०.०२।।	आलिये तेचि सोय तुझी वोळखिली गती
५७४१५	सोय	।।ज्ञा.गा.०२७८.०३।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं गे माये। नाम रूप सोय नाहीं आम्हां
५७४१६	सोय	।।ज्ञा.गा.०३३४.०४।।	ज्ञानदेवीं सोय अवघाचि सामाय। सुखदुःख माय आम्हां नाहीं
५७४१७	सोय	।।ज्ञा.गा.०३७९.०२।।	सखी म्हणे बाई आकाराची सोय। तुज मज काय इयें देहीं

५७४१८	सोय	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
५७४१९	सोय	।।ज्ञा.गा.०४७३.०१।।	देहभाव ठेवावे योगभाव सेवावे। हें बोलणें जाणणें सोय नव्हे गे माये
५७४२०	सोय	।।ज्ञा.गा.०५३६.०१।।	कापुराची सोय कापुरींची माय। परतोनी धाय ने घे तैसी
५७४२१	सोय	।।ज्ञा.गा.०५४९.०२।।	आपुली सोय वाढवावया गेलें। तंव आपणचि जालें आपण्याठायीं
५७४२२	सोय	।।ज्ञा.गा.०५६४.०१।।	तें अवघेंचि नव्हे अवघेंचि होय। अवघ्यावीण सोय आणिक असे
५७४२३	सोय	।।ज्ञा.गा.०५८९.०३।।	ब्रह्म अनुपम्य संवितेशी नये। अनुभव सोय तरी कळे
५७४२४	सोय	।।ज्ञा.गा.०६७७.०२।।	सांगतां नये सांगावें तें काय। तेथील हे सोय गुरुखुणा
५७४२५	सोय	।।ज्ञा.गा.०७०९.०२।।	होये तें नोहे। नोहे तें होय। ऐसी धरी सोय। निजरूपीं रया
५७४२६	सोय	।।ज्ञा.गा.०७५५.०३।।	अर्धमात्रेचा अर्थ अवचटची दिसे। गुरुगम्य सोय जाणती पैं
५७४२७	सोय	।।ज्ञा.गा.०७६५.०३।।	अनुहात उन्मनी म्हणोनी व्यर्थ काय। मुखीं धरीं सोय ब्रह्मरंध्रीं
५७४२८	सोय	।।ज्ञा.गा.०७७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या अर्थाची सोय। धरी माझी माय मुक्ताबाई
५७४२९	सोय	।।ज्ञा.गा.०८५२.०२।।	चित्त सुचित्त करीं मन सुचित्त करीं। न धरीं तूं विषयाची सोय। वनीं असोनी वनिता चिंतिसी। तरी तपचि वाउगे जाय रया
५७४३०	सोय	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
५७४३१	सोय	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
५७४३२	सोय	।।ज्ञा.गा.०९६०.०१।।	बाहिजु भीतरीं भीतरलेपणा उरी । उरी उरैल साचारी जेणें निवविजे। तेथिंचि सारा मुसें मुसल्या आकारा। सोय सांडू नको येरझारा चुकतील
५७४३३	सोय	।।ज्ञा.गा.०९६२.०१।।	सांगेन तें एक दावीन तें पाहें। या मनाचि मूळ सोय आठवीं पां
५७४३४	सोय	।।ज्ञा.गा.१००२.०७।।	या पोटाकारणें रे काय न करिजे एक। यालागीं सोय धरी रे तिहीं भुलविले लोक। ठाईंचें नेमियेले त्याचें आयुष्य भविष्य। लल्लाटीं ब्रह्मरेखा नेणती ते ब्रह्मादिक
५७४३५	सोय	।।ज्ञा.गा.१०१९.०२।।	सोय ध्यान उन्मनी पांचांची मिळणी। सत्रावीचे कानीं गोष्टी सांगे
५७४३६	सोय	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा

५७४३७	सोयरा	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
५७४३८	सोयरा	।।ज्ञा.गा.०५७३.०१।।	समर्थ सोयरा बोळावा केला। परी मार्गु गमला सुखाचा बाईये
५७४३९	सोयरा	।।ज्ञा.गा.०६५३.०१।।	सद्‌गुरुसारिखा सोयरा सज्जन। दाविलें निधान वैकुंठीचें
५७४४०	सोयरा	।।ज्ञा.गा.०६५८.०४।।	निवृत्तीची जाण ज्ञानदेव पावला। सोयरा लाधला निवृत्तिकृपें
५७४४१	सोयरा	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
५७४४२	सोयरा	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
५७४४३	सोयरिक	।।ज्ञा.गा.०६५४.०४।।	जुनाटचि आहे जाणा सोयरिक। माया उपाधिक भ्रमलाशी
५७४४४	सोयरी	।।ज्ञा.गा.०८४३.०३।।	नवमास मायेनें वाहिले उदरीं। तिजप्रती सोयरी आणीक नाहीं
५७४४५	सोयरे	।।ज्ञा.गा.०१९०.०३।।	मायबाप बंधु सखे सोयरे। यांतें भेटावया मन न धरे
५७४४६	सोयी	।।ज्ञा.गा.०३४४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे द्वैत निरसुनी पाही। एका रूपा सोयी बाही तरशील
५७४४७	सोयी	।।ज्ञा.गा.०६६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदार। दीपीं दीप स्थिर केला सोयी
५७४४८	सोयी	।।ज्ञा.गा.०७८८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे या परतें नाहीं। बोलण्याची सोयी अनुभवी जाणे
५७४४९	सोयी	।।ज्ञा.गा.०८४३.१०।।	ज्ञानदेव म्हणे भली मुक्ताबाई। दाखविली सोयी साची असे
५७४५०	सोयीं	।।ज्ञा.गा.०३७८.०३।।	सखी सांगे बाई भावो धरी देहीं। एकारूपा सोयीं येईल घरा
५७४५१	सोयीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
५७४५२	सोये	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
५७४५३	सोये	।।ज्ञा.गा.०२९०.०२।।	काय सांगो माय न कळे तयाची सोये। येणें मनाचे मोडुनि पाये वेधियेलें
५७४५४	सोये	।।ज्ञा.गा.०९५६.०५।।	सोडी रसाची सोये। नको भुलों मायामोहें। सत्रावी दोहतु जाये। जीवन भातें
५७४५५	सोये	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदविये। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा
५७४५६	सोळा	।।ज्ञा.गा.०१८८.०१।।	सोळा कळी चंद्र पूर्णिमे पूर्ण बोधु। संतजनां उद्‌बोधु सागरन्यायें

५७४५७	सोळा	।।ज्ञा.गा.०३२२.१२।।	घरा सोळा सांधी बहात्तर कोठें । नवही दारवंटे झाडीत होते
५७४५८	सोळा	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
५७४५९	सोळा	।।ज्ञा.गा.०४९१.१३।।	दशदिशा दाही देहीं जाण दसवो अकरावें मन। बारा सोळा मान्हा सखिया येचि वो मानी निजसज्जन
५७४६०	सोळांची	।।ज्ञा.गा.०२५९.०३।।	गौळणी दाहा बारा मिळोनी सोळांची टोळी। एकी म्हणती यातें उभाची कवळु मा काय करील ते गौळणी गे बाईये
५७४६१	सोळाजण	।।ज्ञा.गा.१११०.०३।।	काजळ कुंकू करूनि गेले केतकीच्या वना। सोळाजण दादले केले कोणीच नये मना
५७४६२	सोवळा	।।ज्ञा.गा.०५३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सोवळा। भागा मज आला हरिहरु
५७४६३	सोवळीं	।।ज्ञा.गा.०९८७.०३।।	झळझळित धोतरें देवतार्चनाचा पसारा। दिवसाचीं सोवळीं दहा बारा
५७४६४	सोविळे	।।ज्ञा.गा.०३२५.०३।।	निळेंपण ठेलें निळिये गोविलें । निळेंपण सोविळे आम्हां जालें
५७४६५	सोवो	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
५७४६६	सोशिलें	।।ज्ञा.गा.०१८७.०४।।	खेपखेपांतरा अनेक सोशिलें। मुद्दल उरलें लेखा चारी
५७४६७	सोशी	।।ज्ञा.गा.०१३१.०२।।	भक्तांकारणें येणें घेतलीसे आळी। दहा गर्भवास सोशी स्वयें वनमाळी
५७४६८	सोस	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दुःखें । जन्म योनी भोगूं लागेल
५७४६९	सोसणी	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
५७४७०	सोसती	।।ज्ञा.गा.०९९१.०३।।	गर्भवास येरझारा न सोसती दातारा। बाप रखुमादेविवर विठ्ठला गा
५७४७१	सोसावें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा

५७४७२	सोसितां	।।ज्ञा.गा.०२५७.०४।।	ऐसी सोसितां सोसणी। सखी झाली विरहिणी। आजि मथुराभुवनीं। मज गमेल कैसें। सरलें साजणें विकणें। निवांत राहिलें बोलणें। पूर्ण गोरसा भरणें। माथा त्यजूनिया। जाली अकुळांचें कुळ। तनु जात बरळ। फिटले भ्रांतीपडळ। दोन्ही एक जाली । बाप रखुमादेविवरी। अवस्था लाउनी पुरी। भावें भोगुनी श्रीहरी। मन मुक्त साजणी वो
५७४७३	सोसु	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
५७४७४	सोसे	।।ज्ञा.गा.०३२८.०७।।	मन तो निळिये गोविंदाचिये सोसे । विरहिणी पाहे वाटुनी ऐसें
५७४७५	सोहं	।।ज्ञा.गा.००१५.०१।।	आदिनाथें बीज सांगितलें कानीं । सोहं हे शिराणी कैवल्याची
५७४७६	सोहं	।।ज्ञा.गा.००१५.०४।।	सोहं या मंत्राचा वेदाचा गव्हर । म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
५७४७७	सोहं	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
५७४७८	सोहं	।।ज्ञा.गा.०१८८.०३।।	ज्ञानदेवा मोहो नि:शेष निर्वाहो। रूपीं रूप सोहं हो एका तेजें
५७४७९	सोहं	।।ज्ञा.गा.०२०१.०३।।	तें घरटींकडी सोकरी बागडी। सोहं कथा उघडी पंढरीये
५७४८०	सोहं	।।ज्ञा.गा.०२०२.०१।।	तत्त्वें तत्त्व धरी कोहंभाव होकरी। सोहं सोहं करी कोण सये
५७४८१	सोहं	।।ज्ञा.गा.०२०२.०१।।	तत्त्वें तत्त्व धरी कोहंभाव होकरी। सोहं सोहं करी कोण सये
५७४८२	सोहं	।।ज्ञा.गा.०३८०.०२।।	आधीं शोधीं आप मग पाहीं दीप। कोहं सोहं रूप दवडी दुरी
५७४८३	सोहं	।।ज्ञा.गा.०३८६.०१।।	अष्टदळ पाहे पद्म नेत्र दाहे। सोहं मंत्र कोहं ठाकी दुरी
५७४८४	सोहं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
५७४८५	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४२९.०१।।	नऊ कान वाचे नवही द्वारें पाही। सोहं तेचि घेई एकविध
५७४८६	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४३८.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
५७४८७	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४५०.०३।।	सोहं तत्त्व साधलें प्रमाण सर्वत्रीं। उभयतां गात्रीं प्रेमतनू
५७४८८	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४५०.०५।।	विष्णुनाम मंत्र सोहं तेज दिवटा। उजळून चोहटा शुद्ध केला
५७४८९	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
५७४९०	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४९२.०४।।	ज्ञानदेवा पाहा ओहं सोहं भावा। हरिरूपीं दुहावा सर्वकाळ

५७४९१	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४९९.०१।।	ठसावली देहीं परब्रह्ममूर्ति। सोहं शब्दीं गती प्राप्त जाली वो माय
५७४९२	सोहं	।।ज्ञा.गा.०५२६.०१।।	एकी म्हणे ग्रह दुजी म्हणे मोह। एकीनें सोहं सांगितलें
५७४९३	सोहं	।।ज्ञा.गा.०५२६.०२।।	कोहं वाचे वारी सोहं मतें सारी। वैकुंठीची दरी उघडली
५७४९४	सोहं	।।ज्ञा.गा.०५२६.०४।।	ज्ञानदेवीं ओहं सोहं गिळिलें पैं कोहं। नाहीं आम्हां मोह कल्पनेचा
५७४९५	सोहं	।।ज्ञा.गा.०७०८.०१।।	अहं सोहं दोन्ही शोधितां मारग। लाधला निजांग आत्मरूपीं
५७४९६	सोहं	।।ज्ञा.गा.०७२१.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
५७४९७	सोहं	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली
५७४९८	सोहं	।।ज्ञा.गा.०७४६.०४।।	ज्ञानदेव नयन धरितां समभावें। सोहं स्वरूप भावें लाधलेंसे
५७४९९	सोहं	।।ज्ञा.गा.०७६३.०३।।	पक्व फळ अहं सोहं गोडी त्याची। सेवितां जीवाची आस पुरे
५७५००	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८०६.०३।।	मी ब्रह्म सोहं ज्ञानपद ते साजिरें। ते ठायीं निधरिं तुझा तूंची
५७५०१	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८१०.०१।।	आत्मा पूर्णपणीं लक्ष सोहं स्मरणीं। लक्षासी उन्मनी आणा बा रे
५७५०२	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०२।।	अहं सोहं मग ॐकाराचे देठीं। अहंतेचे शेवटीं सोहं वस्तू
५७५०३	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०२।।	अहं सोहं मग ॐकाराचे देठीं। अहंतेचे शेवटीं सोहं वस्तू
५७५०४	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०३।।	सोहं वस्तू निळी अहं गेलीया। आनंद झालीया महाकारणीं
५७५०५	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
५७५०६	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
५७५०७	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८९९.०४।।	ज्ञानदेव सोहं मंत्र तंत्र ध्यान। मनाचें उन्मन हरिपायीं
५७५०८	सोहं	।।ज्ञा.गा.०९५१.०१।।	शांति दिसे कोहं पर दिसे सोहं। क्षमा हे कोहं कारुण्य सदा
५७५०९	सोहं	।।ज्ञा.गा.०९८३.०१।।	प्रकाशें देखिलें त्याहुनी वेगळें। नाहीं तें धरिलें सोहं मार्गें
५७५१०	सोहं	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
५७५११	सोहं	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज

५७५१२	सोहं	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
५७५१३	सोहं	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
५७५१४	सोहं	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
५७५१५	सोहं	।।ज्ञा.गा.१०९६.०४।।	ज्ञानदेवीं सोहं मंत्राचें आवर्तन। मदमत्सरभान विरालें देहीं
५७५१६	सोहंकरा	।।ज्ञा.गा.०९५३.०३।।	सोहंकरा सोहंकरा हरि पोकारा। वायांच मायेचा वारा भरूं नका
५७५१७	सोहंकरा	।।ज्ञा.गा.०९५३.०३।।	सोहंकरा सोहंकरा हरि पोकारा। वायांच मायेचा वारा भरूं नका
५७५१८	सोहंकारी	।।ज्ञा.गा.०७५०.०१।।	सोहंकारी माया लक्षा आणि देहीं। निरंजनीं पाहीं मायाकार
५७५१९	सोहंतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०७२२.०२।।	आलों सोहंतत्त्व जालों सोहंतत्त्व। कवळी परतत्त्व मंत्रमाया
५७५२०	सोहंतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०७२२.०२।।	आलों सोहंतत्त्व जालों सोहंतत्त्व। कवळी परतत्त्व मंत्रमाया
५७५२१	सोहंभाव	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
५७५२२	सोहंभावी	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
५७५२३	सोहंभावें	।।ज्ञा.गा.०४८४.०१।।	आदि मध्य प्रांत टाकोनी वासना। करूं हरिध्याना सोहंभावें
५७५२४	सोहंभावें	।।ज्ञा.गा.०९३७.०२।।	साधन विधान पूजा अनुष्ठान। नित्यता कीर्तन सोहंभावें
५७५२५	सोहंभावें	।।ज्ञा.गा.०९३९.०२।।	सोहंभावें सोकरी कोहंभावें हो करी। पाहे दुरीच्या दुरी एकतत्त्वीं
५७५२६	सोहंसिद्धमंत्रें	।।ज्ञा.गा.०४५६.०४।।	सोहंसिद्धमंत्रें प्रोक्षिला संसार। मरणाची येरझार खुंटियेली
५७५२७	सोहंसिद्धी	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
५७५२८	सोहंसुखशयन	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
५७५२९	सोहमस्मीचें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०२।।	सोहमस्मीचें छंदें परिपूर्ण। विज्ञान हें खूण जेथें नाहीं

५७५३०	सोहरूं	।।ज्ञा.गा.१०८९.०३।।	अविधे मोतिये तेजें सुढाळें सोहरूं जाणे ते शहाणे। टाकियाच्या घायीं पाषाण विंधिती तैसें त्या मुर्खाचें जिणें गे बाई ये
५७५३१	सोहळा	।।ज्ञा.गा.००३०.०७।।	लावण्य उदधी वेळा। तेंचि पैं वैजयंती माळा। वरी शोभतसे सोहळा। साकारवेचा। म्हणो प्रेम पुष्कळां। थडिये लाभे सकळां। नयनसुखाच्या सुकाळा। जग मेळवितु गे माये
५७५३२	सोहळा	।।ज्ञा.गा.००३१.०३।।	चिदानंदाची मांदुस किंचिद्‌घन चिदाकाश। तेज:पुंज प्रकाश चरणीं शोभा। निडारलें दृष्टी पाहतां रूपाचा एकवळा। कैसा साकार सोहळा भोगीतसे गे माये
५७५३३	सोहळा	।।ज्ञा.गा.००४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु डोळसु सांवळा। द्वैत अद्वैत सोहळा भोगवी गे माये
५७५३४	सोहळा	।।ज्ञा.गा.००८७.०४।।	सावधपणें विरुळा। जाणें तेथींची कळा। विज्ञानपणें सोहळा। निमथा गातूं
५७५३५	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०११३.०३।।	माळा घाली हेचि गळां। घे अमृताचा गळाळा। होईल वैकुंठीं सोहळा। रामकृष्ण उच्चारणीं
५७५३६	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०२६९.०३।।	ज्ञानदेव प्रेम निळारूप रूपसें सोहळा। कृष्णवेधें वेधली बाळा भली वसे
५७५३७	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
५७५३८	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०३४०.०३।।	न कळे याची गती न कळे याची लीळा। आपिआप सोहळा भोगितसे
५७५३९	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०४५८.०५।।	दत्तचित्तवृत्ति ज्ञेयज्ञानकळा। समाधि सोहळा विष्णुरूपीं
५७५४०	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०४९१.०२।।	मान्हा वऱ्हाडिणी नवजणी सांगातिणी सवें बारा सोळा। अनुहात तुरे वाजोनी गगनीं जगीं जया सोहळा। मान्हा पतीपर्यंत त्यालें देखि वो जग जाया आंधळा
५७५४१	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०५४२.०१।।	अनुभव जाला प्रपंच बुडाला। आपुला आपण देखिला सोहळा गे माय
५७५४२	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०५६७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु आनंद सोहळा। ब्रह्मानंदकळा भोगीतसे
५७५४३	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०६५९.०१।।	कापुराचे कळिवर अनळाचा मरगळा। भेदून द्वैताचा सोहळा केवीं निवडों पाहे
५७५४४	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०६७९.०३।।	निजीं निज आली हरपल्या कळा। ब्रह्मानंद सोहळा गुरुशिष्यीं
५७५४५	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०७०४.०४।।	आनंद सोहळा हरिरूपीं आवडी। कृष्ण अर्धघडी न सोडी आम्हां
५७५४६	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०८१९.०१।।	चैतन्य हें दिसे उघडेया डोळां। नयनाचा सोहळा निवृत्ति जाणे
५७५४७	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०८७९.०५।।	क्षणाचा सोहळा मानिलें हित। आपस्तुति परनिंदेचें गीत
५७५४८	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०८८३.०६।।	ऐसा जगाचा जीवनु अमूर्त मूर्ति लेईला डोळां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलावांचूनि कोण पुरवील सोहळा रया

५७५४९	सोहळा	।।ज्ञा.गा.०९७७.०४।।	अणूचें प्रमाण न साहे डोळां। कैसा मुक्तीचा सोहळा घेवों पाहसी
५७५५०	सोहळा	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा। नेघे तत्त्वांचा सोहळा। रजतमाचा कंटाळा। हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो
५७५५१	सोहळा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देईं। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
५७५५२	सोहळे	।।ज्ञा.गा.०१५६.०३।।	मीपण मावळलें सद्भाव उजळले। सुखाचे सोहळे गुरुखूण
५७५५३	सोहळे	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
५७५५४	सोहळे	।।ज्ञा.गा.०२९४.०७।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं गळालें। ब्रह्मसुख सोहळे आम्हां घरीं
५७५५५	सोहळे	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
५७५५६	सोहळे	।।ज्ञा.गा.०६८७.०३।।	आतां प्रेताचे अळंकार सोहळे। कां शब्दज्ञानें जे डौरले। दीपने देखती कांहीं केलें। ऐसें जाणोनियां शीण न मनीं ती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
५७५५७	सोहळे	।।ज्ञा.गा.०९६०.०७।।	ऐसे सुखाचे सोहळे। माजीं सुख प्रेम वोळे। कवण सुख बोले। सुख सुकाळें मातलें तें। तेथें मी तूं सरे। सेखीं भक्त तोहि नुरे। शिवीं शिव विरे मोहरे। जालया रया
५७५५८	सोही	।।ज्ञा.गा.१११३.०१।।	सोही कच्चा बे कच्चा बे। नही गुरूका बच्चा
५७५५९	सोहुं	।।ज्ञा.गा.०८६२.०२।।	तुझेनि संगें नाडले बहु । जन्म भोगितां नित्य कोहूं। पूर्व विसरलें ॐहुं सोहुं। येणें जन्म बहुतांसी जाले
५७५६०	सोहोळले	।।ज्ञा.गा.०६९८.०२।।	आतां प्रेतांचे अलंकार सोहोळले। कीं शब्दज्ञानें जे डौरले। दीप न देखती कांहीं केले। ऐसें जाणोनियां सिण न मानिती प्रतिष्ठा भोगिती भले रया
५७५६१	सौंदर्यपुतळा	।।ज्ञा.गा.०७५४.०२।।	पंचमहाभूतें व्यापुनी निराळा। सौंदर्यपुतळा काळा बाई
५७५६२	सौंदर्याची	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
५७५६३	सौंसार	।।ज्ञा.गा.११२१.०१।।	सौंसार सुफळु जाला गे माय। म्यां देखियेले पाय विठोबाचे
५७५६४	सौख्यदाता	।।ज्ञा.गा.०७५१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे उफराटें पाहतां। सर्व सौख्यदाता निवृत्ति एक
५७५६५	सौजन्य	।।ज्ञा.गा.००६५.०१।।	हरिवंश पुराण हरिनाम संकीर्तन। हरिवीण सौजन्य नेणें कांहीं
५७५६६	सौजन्य	।।ज्ञा.गा.०११८.०३।।	अनंत नाम निरसून। एक मार्ग तोचि मान्य। जेणें जोडे नित्य सौजन्य। तोचि रामकृष्ण उच्चारीं
५७५६७	सौजन्य	।।ज्ञा.गा.०३८०.०४।।	ज्ञानदेव बुझवी बुझे ज्ञानधारण। तुज माज सौजन्य येणें न्यायें
५७५६८	सौभाग्य	।।ज्ञा.गा.००१२.०५।।	गुरु घाली ज्ञानांजन । गुरु दाखवी निजधन । गुरु सौभाग्य देऊन । साधुबोध नांदवी

५७५६९	सौभाग्य	।।ज्ञा.गा.०९२६.०४।।	सौभाग्य सुंदरु रे भ्रमरा। बाप रखुमादेविवरु रे भ्रमरा
५७५७०	सौभाग्यपण	।।ज्ञा.गा.०४३३.०२।।	लेणीं नटविलीं ठायीं ठायीं तें आपुलें सौभाग्यपण पाही। देहीं अनुभवितां विदेही। तेणें केलें
५७५७१	सौभाग्यसुंदरु	।।ज्ञा.गा.०२७२.०३।।	सौभाग्यसुंदरु गुण लावण्यसागरु। बाप रखुमादेविवरु श्रीविठ्ठलु
५७५७२	सौरभ्य	।।ज्ञा.गा.०९०९.०१।।	वहिलिया येई रे। सौरभ्य घेऊनि जाई रे। तिया इया जिवित्वाच्या लाह्या रे भ्रमरा
५७५७३	सौरस	।।ज्ञा.गा.०१००.०५।।	जाईल हें आयुष्य। न सेवीं विषयविष। पडतील यमशाप। वेगीं करी सौरस
५७५७४	सौरस	।।ज्ञा.गा.०५८३.०३।।	सहज निवृत्तिदास तो उदास। अनुभव सौरस सांगितला
५७५७५	सौरस	।।ज्ञा.गा.०६२५.०४।।	तेव्हां हे उपाधी राहिली सौरस। ज्ञानदेवदास पूर्ण धाला
५७५७६	सौरस	।।ज्ञा.गा.०७९६.०१।।	शिवशक्तीचा भेद अर्धनारी पुरुष। याचा हा सौरस आणा चित्ता
५७५७७	सौरसाची	।।ज्ञा.गा.०६८८.०७।।	पवित्र पापडु मस्तकीं गुरुहस्त। म्हणउनी अंकित तयातळीं। सौरसाची गोडी जयासी लाधलीसे। उपदेशितां जाली अमृतफळें
५७५७८	सौरसु	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
५७५७९	सौरसु	।।ज्ञा.गा.००३१.०९।।	ब्रह्मरसें घनु आतला। कीं सुधारसु मुराला। तोचि नादु सुस्वर आला। पावया छंदें। अधरींचें अमृत। पिकलेंसे ब्रह्मरसु। तेणें जाला सौरसु। गोपिजनां गे माये
५७५८०	सौरसु	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
५७५८१	सौरसु	।।ज्ञा.गा.०३५४.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु लाघवी भला। आपरूपीं मज केला सौरसु
५७५८२	सौरसु	।।ज्ञा.गा.०४०१.०४।।	आतां बुद्धीयोग इंद्रियांचा तो तूं गोपवेष साचा। भक्तियोगाचा सौरसु दाविसी आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं सुख। तेंच दरुशन एक जालें रया
५७५८३	सौरसु	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
५७५८४	सौरसु	।।ज्ञा.गा.०४९८.०५।।	आतां असो हव्यासु लागला निजध्यासु। निरंजनीं सौरसु करीतसे वो माय
५७५८५	सौरसु	।।ज्ञा.गा.०६८०.०३।।	सत्रावी दोहोनी इंद्रिया सौरसु। गुरुमुखें उल्हासु भक्तिमहिमें
५७५८६	सौरसु	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
५७५८७	सौरसु	।।ज्ञा.गा.०९१३.०६।।	मन भ्रमर येकीहेळा। जैसें पावे पदकमळा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। होईल जवळा सौरसु

५७५८८	सौरसु	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
५७५८९	सौरसु	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
५७५९०	सौरसु	।।ज्ञा.गा.१०८८.०४।।	करा तत्त्वीं सौरसु म्हणे निवृत्तीदासु। जेथें रात्री दिवसु आथिचिना
५७५९१	सौरसु	।।ज्ञा.गा.१०९३.०२।।	तुझा गोपवेश हृदयीं सौरसु। मज सुखाचें सुख निजप्रेम देईं रया
५७५९२	सौरसें	।।ज्ञा.गा.०२०२.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्ति सौरसें। पुंडलिकें कैसें पुण्य केलें
५७५९३	सौरसें	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
५७५९४	सौरसें	।।ज्ञा.गा.०४५२.०५।।	उद्भट कारण केलें हो ऐसें। तुष्टोनी सौरसें केलें तुम्हीं
५७५९५	सौरसें	।।ज्ञा.गा.०९१३.०३।।	बरवेपणाचेनि मिसें। देवातें वाणिया सौरसें। जडत्व फिटेल तयासरिसें। रसनें ऐसें चुकों नको
५७५९६	सौरा	।।ज्ञा.गा.०२९९.०१।।	कर्मास्तव झालों सौरा। गेलों पंढरपुरा। संतसनकादिकां मेळीं डौर वाईला पुरा
५७५९७	सौरी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०१।।	होय सौरी आतां उघडा घाली माथा । परपुरुषीं रमल्या बाई त्याची पतिव्रता
५७५९८	सौरी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०२।।	कर्मेवीण सौरी झालें संतापाशीं । ज्ञान डौर घेऊनि करी लिंग देह नाशी
५७५९९	सौरी	।।ज्ञा.गा.०३२१.०१।।	भावाची मी सौरी जाले गेले संतांपाशीं । ज्ञानखड्ग घेउनि हातीं लिंगदेही नाशी
५७६००	सौरी	।।ज्ञा.गा.११११.०१।।	सौरी झालें जनीं। राम केला धनी
५७६०१	स्तंभ	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
५७६०२	स्तंभ	।।ज्ञा.गा.०३६७.०१।।	निरालंब स्तंभ घातला निजयोगु। साही वेगळेसी वो माय
५७६०३	स्तंभ	।।ज्ञा.गा.०५८८.०२।।	धैर्याचे मंडप तेचि स्तंभ जाले। कोंभ जे निघाले परिणामा
५७६०४	स्तंभामाझारीं	।।ज्ञा.गा.००४५.०१।।	ऐसा अवतार नरहरि स्तंभामाझारीं। भक्तां परोपरी धरी रूपें
५७६०५	स्तन	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे

५७६०६	स्तनचंद्र	।।ज्ञा.गा.०२२३.०७।।	द्वितीय कमळीं प्रजापती। कीं रोमराजी झळकती। तेथें उपनली दीप्ति। काळी त्रिवळीची। उदरवक्षस्थळ। द्विजपद निर्मळ। स्तनचंद्र पोकळी ढिसाळ। काळिमा जैसी गे माये
५७६०७	स्तनपान	।।ज्ञा.गा.०२२५.०३।।	थुरथुर चालत। भूमीं पाय ठेवीत। आंतु बाहिर दावीत। यशोदे माय। तो नित्य पूर्ण म्हणे कडे घे कां वो माये। स्तनपान दे कांसये वोसंग गे माये
५७६०८	स्तनपान	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
५७६०९	स्तनपान	।।ज्ञा.गा.०८४३.०७।।	स्तनपान देउनी मोहें प्रतिपाळी। तेही अंतकाळीं दुरी ठेली
५७६१०	स्तब्ध	।।ज्ञा.गा.०९९६.०१।।	वेदांत सिद्धांत देतात पैं हाक। स्तब्ध ते जंबुक येर शास्त्रें
५७६११	स्तवन	।।ज्ञा.गा.०१९६.०७।।	बागडे गाती हरि वाकुल्या कुसरी। तेथें पुंडलिक परोपरी स्तवन करी
५७६१२	स्तवनें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
५७६१३	स्तवितां	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
५७६१४	स्तविती	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
५७६१५	स्तविलासी	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
५७६१६	स्तुति	।।ज्ञा.गा.०४१६.०३।।	स्तुति करणें ते तुझी निंदा। स्तुति जोगा नव्हेसी गोविंदा
५७६१७	स्तुति	।।ज्ञा.गा.०४१६.०३।।	स्तुति करणें ते तुझी निंदा। स्तुति जोगा नव्हेसी गोविंदा
५७६१८	स्तुती	।।ज्ञा.गा.०८६५.०१।।	आजी लाधलें तुमच्या पायीं स्तुती तरी करुं काई। हेंचि तुम्हां पायीं विनवीतसे
५७६१९	स्तुती	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया

५७६२०	स्तोत्रें	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मी विकर्मी। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
५७६२१	स्त्रियेचे	।।ज्ञा.गा.०८२२.०६।।	चंद्राचे वरी एक निराळाच मध्य। स्त्रियेचे निजबोधें निजरूप
५७६२२	स्त्री	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती। पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति। सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति। अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
५७६२३	स्त्रीपुत्र	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी
५७६२४	स्त्रीपुरुषांचा	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
५७६२५	स्थळ	।।ज्ञा.गा.०२१३.०१।।	शरीर हें स्थळ। मळानिर्मळाचें मूळ। पाहोनी चोखाळ। आदिपुरुषासी
५७६२६	स्थळां	।।ज्ञा.गा.००१०.०२।।	तोडर घंटा विविध विमळा । समाधि समाधानाच्या स्थळां । निर्विकार निर्गुण निर्मळा । सार तूंचि
५७६२७	स्थळीं	।।ज्ञा.गा.०७०३.०३।।	विठ्ठल जळीं स्थळीं भरला। ठाव कोठें नाहीं उरला। आज म्यां दृष्टीनें पाहिला विठ्ठलची
५७६२८	स्थळीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
५७६२९	स्थान	।।ज्ञा.गा.०२४९.०४।।	ज्ञानदेवीं समाधी स्थान पैं विठ्ठल। अवघा चित्तीं सांडल हारपला
५७६३०	स्थान	।।ज्ञा.गा.०३४३.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यान मनाचेंही मन। हरिचरण स्थान दृढ केलें
५७६३१	स्थान	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
५७६३२	स्थान	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी
५७६३३	स्थान	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी
५७६३४	स्थान	।।ज्ञा.गा.०४७४.०१।।	विश्रांतीचें स्थान कोण रूप आम्हां। ऐसा हा महिमा सांगा स्वामी
५७६३५	स्थान	।।ज्ञा.गा.०८२३.०२।।	औटहाट प्रमाण सत्य कीं हें जाण। त्यांतील जें स्थान ऐकें एक
५७६३६	स्थान	।।ज्ञा.गा.०८२३.०३।।	महालिंग स्थान टाळू एके संधीं। तेथें एक सिद्धी तेजोमय

५७६३७	स्थान	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें
५७६३८	स्थानमान	।।ज्ञा.गा.०६५०.०१।।	आमुचिया देवा नाहीं नाम गुण। नाहीं स्थानमान रूपरेखा
५७६३९	स्थानमान	।।ज्ञा.गा.०७४१.०२।।	देहीं स्थानमान विवरण करीं आधीं। पिंडींची ही शुद्धि प्रथम करीं
५७६४०	स्थानीं	।।ज्ञा.गा.०५२६.०३।।	ककार भेदिला मकार शोधिला। ॐकार निमाला तये स्थानीं
५७६४१	स्थानीं	।।ज्ञा.गा.०५९३.०४।।	जीव शीव भेद कासयासी जाहले। वळखीं वहिले तिये स्थानीं
५७६४२	स्थानीचा	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
५७६४३	स्थानें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०५।।	आत्माराम निर्गमलें वेदशास्त्रगुह्यज्ञानें। वासनेचि मोहजाळी ते विराली नाना स्थानें। फुटले नाना घट तुटली नाना बंधनें। सुटल्या जीवग्रंथी ऐसें केलें त्या दानें
५७६४४	स्थापियेलें	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
५७६४५	स्थापिला	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
५७६४६	स्थापिलें	।।ज्ञा.गा.०२२३.०३।।	योगमायेचेनी विलासें उभा देहुडा पाउलीं। तेथें दीप्ति जे उदेली तेजाकारें। अंगुष्ठीं अंगुष्ठ स्थापिलें मूळपीठ। सुनीळनभाचेनि काळीवटे। अंगोळिया गे माय
५७६४७	स्थापिलें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
५७६४८	स्थावर	।।ज्ञा.गा.००१०.०३।।	दयाळ अनाथनाथा । जंगम स्थावर गुह्य धूपा । पूर्ण व्यापक प्रकाशदीपा । ब्रह्मा तूंचि
५७६४९	स्थावर	।।ज्ञा.गा.००१९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनी राहिला अकळ । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सकळ
५७६५०	स्थावर	।।ज्ञा.गा.०३९९.०३।।	ऐसें स्थावर जंगम स्थापिलें कीं आपुलें वालभ केलें। तूंतें देखिल्या त्रिगुणपरें ऐसें कोणें निष्ठुरें घडविलें जी सुंदरा
५७६५१	स्थावर	।।ज्ञा.गा.०७९५.०१।।	स्थावर जंगम प्रणव प्रसवला। आत्मा स्वयें संचला प्रणवा ठायीं
५७६५२	स्थावर	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
५७६५३	स्थावर	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनि राहिला अचळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळ

५७६५४	स्थावरिलें	।।ज्ञा.गा.१०५७.०१।।	आदि आत्मज्योतीलिंगा प्रती लावियेला घटु। स्थावरिलें मायावस्त्र लिंगावरी प्रविष्टु। तपन नाम ध्वनी इंद्रिया केलें सपाटु
५७६५५	स्थिति	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
५७६५६	स्थिति	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
५७६५७	स्थिति	।।ज्ञा.गा.०४९९.०२।।	सहजीं सहज स्थिति जाली वो माय
५७६५८	स्थिति	।।ज्ञा.गा.०५८४.०४।।	निर्विकल्प स्थिति हेतु नाहीं आथी। अज्ञानाची बुंथी काढियली
५७६५९	स्थिति	।।ज्ञा.गा.०६२१.०१।।	रजापासूनियां जाहली उत्पत्ति। सत्त्वगुणीं स्थिति वाढविती
५७६६०	स्थिति	।।ज्ञा.गा.०६४८.०१।।	अमानत्व स्थिति ते अंतीं कठीण। येरा जन्म जाण न साधेची
५७६६१	स्थिति	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
५७६६२	स्थिती	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
५७६६३	स्थिती	।।ज्ञा.गा.०६०९.०१।।	ब्रह्मा विष्णु रुद्र सुजन स्थिती अंत। करिती महत् जगीं तिन्ही
५७६६४	स्थिती	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
५७६६५	स्थिती	।।ज्ञा.गा.०६९७.०६।।	ऐसिया सुख वस्ती आत्मप्रभा संविती। प्रकाशीं प्रकाश स्थिती पूर्ण ठेली
५७६६६	स्थिर	।।ज्ञा.गा.०१८२.०८।।	बाप रखुमादेविवरु पढियंती जिया तनु। तया संतचरणीं स्थिर हो का मनु
५७६६७	स्थिर	।।ज्ञा.गा.०२४६.१२।।	म्हणे ज्ञानदेव योगी जालासे नर। निवृत्तिप्रसादें समाधी सर्वगत स्थिर
५७६६८	स्थिर	।।ज्ञा.गा.०४६०.०३।।	शांतीची गोफण उडविला प्रपंच। धारणा आहाच स्थिर केली
५७६६९	स्थिर	।।ज्ञा.गा.०६३१.०१।।	जळवायुवेगें हालत सविता। मुळीं तो तत्त्वता स्थिर असे
५७६७०	स्थिर	।।ज्ञा.गा.०६६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदार। दीपीं दीप स्थिर केला सोयी
५७६७१	स्थिर	।।ज्ञा.गा.०८१३.०३।।	ज्ञानदेवाचे बोल उघड निर्मळ। जान्हवीचें जळ स्थिर वाहे

५७६७२	स्थिर	।।ज्ञा.गा.०८६२.०५।।	बाप रखुमादेविवर। चिंतीं पां तुटे येरझार। स्थिर करीं वेगीं बिढार। चरणीं थार विठ्ठलाचें
५७६७३	स्थिर	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
५७६७४	स्थिर	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
५७६७५	स्थिर	।।ज्ञा.गा.०८८३.०३।।	अजागळाचे अजस्तन। तेथे कैचें अमृतपान। तैसें काय करिसी वाउगें चिंतन। पदपिंडा जागृती कारण। तरी तयांचिये चरणीं स्थिर ठेवीं मन रया
५७६७६	स्थिर	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
५७६७७	स्थिर	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडू पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
५७६७८	स्थिर	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
५७६७९	स्थिर	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
५७६८०	स्थिरचर	।।ज्ञा.गा.०७५४.०१।।	आत्मा एक बाई स्थिरचर व्यापक। सृष्टी तैसी देख एकलीच
५७६८१	स्थिरचर	।।ज्ञा.गा.०७६८.०३।।	समान जैसा अर्क स्थिरचर एकला। आत्मा हा संचरला तैशापरी
५७६८२	स्थिरावला	।।ज्ञा.गा.००६५.०३।।	मनोमार्गें गेला तो येथें मुकला। हरिपाठीं स्थिरावला तोचि धन्य
५७६८३	स्थिरावला	।।ज्ञा.गा.०११४.०४।।	पांडवांसि सदा काळीं। कृष्ण राहिला जवळी। ज्ञानदेव हृदयकमळीं। तैसाचि स्थिरावला
५७६८४	स्थिरावला	।।ज्ञा.गा.०४९७.०६।।	भक्तिभरीं निडारला निजानंदु घनावला। रखुमादेविवरु स्थिरावला हृदयीं वो माये
५७६८५	स्थिरावलीं	।।ज्ञा.गा.०४०४.०३।।	ध्यानमूर्ति तुझी मनें अळंकारलीं मनामाझारीं संचरलीं। संचरतां इंद्रियें समानपदीं तुजवीण न दिसे आन बोली। तेथें भिन्नाभिन्नपणीं कोणा पाहों दातारा दिठी सुखाचेनी सुखें स्थिरावलीं रया
५७६८६	स्थिरावलें	।।ज्ञा.गा.०२३५.०२।।	डोळां बैसलें हृदयीं स्थिरावलें। मन नुठी तेथून कांहीं केल्या
५७६८७	स्थिरावलें	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
५७६८८	स्थिरावलें	।।ज्ञा.गा.०४६७.०२।।	स्थिरावलें ध्यान ज्ञानाचिये वृत्ति। विज्ञानसंपत्ति साधलिया

५७६८९	स्थिरावलें	।।ज्ञा.गा.०७३०.०१।।	वेल्हावलें मन परतोनी पाही। तंव प्रपंच दिसे आया गेले। पिटुनी बाह्या वैराग्याची गुढी। उभऊनि म्हणे म्यां जिंकिलें। आपपर न दिसे शेखीं। चरणीं स्थिरावलें। जळतरंग लहरीं। सरिता संगम जीवनीं। जीवन ऐक्य ठेलें रया
५७६९०	स्थिरावलें	।।ज्ञा.गा.१०८७.११।।	बाप रखुमादेविवर ध्यान। वृत्तीसी साधलें पूर्ण। ज्ञानदेव म्हणे निधान। विठ्ठलीं मन स्थिरावलें
५७६९१	स्थिरावे	।।ज्ञा.गा.००३०.०६।।	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
५७६९२	स्थिरू	।।ज्ञा.गा.१०५७.०५।।	निवृत्ति सखा माझा दीनदयाळु श्रीगुरु। अलंकापुरीं स्थापियेलें। दिधला विठ्ठल उच्चारू। समाधीजीवन माझेंवरी अजान वृक्षतरु। जंववरी चंद्रसूर्य तंववरी कीर्तिघट स्थिरू
५७६९३	स्थीर	।।ज्ञा.गा.०६३३.०७।।	द्रव आणि स्थीर मुळीं एक नीर। झाला ज्ञानेश्वर स्वयंब्रह्म
५७६९४	स्थीरावुनि	।।ज्ञा.गा.०४३४.०३।।	सद्‌गुरु बोलाचा विश्वास। मानस स्थीरावुनि परिस। जेथें ध्यानाचा अवकाश आकाश। फावलिया
५७६९५	स्थुळादि	।।ज्ञा.गा.०६९७.०५।।	तें गिळुनीयां द्वंद्वासहित प्रपंचभास। तेथ स्थुळादि ब्रह्मांडांस गिळूनी ठेले
५७६९६	स्थुळीं	।।ज्ञा.गा.०१८४.०१।।	संत भेटती आजी मज। तेणें मी जालों चतुर्भुज। दोन्ही भुजा स्थुळीं सहज। दोन्ही सूक्ष्मीं वाढल्या
५७६९७	स्थूल	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
५७६९८	स्थूल	।।ज्ञा.गा.०७३५.०४।।	स्थूल सूक्ष्म कारणी माया। महाकरणाच्या ठायां रीघ करा
५७६९९	स्थूल	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
५७७००	स्थूलदेह	।।ज्ञा.गा.०८०२.०१।।	स्थूलदेह सूक्ष्म कारण तिसरा देह। चौथा महाकारण देह ऐक बापा
५७७०१	स्थूलाकृति	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
५७७०२	स्थूळ	।।ज्ञा.गा.००१८.०३।।	तुज स्थूळ म्हणों कीं सूक्ष्म रे । स्थूळ सूक्ष्म एकु गोविंदु रे
५७७०३	स्थूळ	।।ज्ञा.गा.००१८.०३।।	तुज स्थूळ म्हणों कीं सूक्ष्म रे । स्थूळ सूक्ष्म एकु गोविंदु रे
५७७०४	स्थूळ	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
५७७०५	स्थूळ	।।ज्ञा.गा.०४९१.०३।।	बाप दिन्हो ज्या घरीं त्या लेवो नाहीं । जाति ना कुळ त्यान्हा पालऊ धरी गयो तंव वो सूक्ष्म ना स्थूळ
५७७०६	स्थूळ	।।ज्ञा.गा.०५८३.०२।।	स्थूळ दृष्टि करुनी जयाशी लक्षितां। न दिसे तत्त्वता भास कांहीं

५७७०७	स्थूळ	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
५७७०८	स्थूळ	।।ज्ञा.गा.०७३९.०२।।	औट हात स्थूळ अंगुष्ट। सूक्ष्म पूर्वार्ध कारण जाण रया
५७७०९	स्थूळ	।।ज्ञा.गा.०७९६.०२।।	जागृति स्थूळ तूर्या महाकारण। हेचि कीर खूण तुझे ठायीं
५७७१०	स्थूळ	।।ज्ञा.गा.०८०९.०२।।	स्थूळ देह सूक्ष्म कारणाचे वरी। महाकारण सरी चौथा देह
५७७११	स्थूळ	।।ज्ञा.गा.०८१५.०१।।	रक्तवर्ण स्थूळ श्वेत हे सूक्ष्म। कारण तें शाम ऐसें देखा
५७७१२	स्थूळ	।।ज्ञा.गा.०९७९.०३।।	तेचि ते संकल्प स्थूळ नैश्वर्याचें भान। त्या म्हणती कारण नवल पाहीं। महाकारण लिंगदेह शाब्दिकीं धरिला। तो शास्त्रज्ञीं पाहिला अर्थी साही
५७७१३	स्थूळदेह	।।ज्ञा.गा.०४९४.०४।।	दांतेविण जेणें स्थूळदेह खादले। शस्त्रेंविण छेदिले लिंगदेह
५७७१४	स्थूळदेह	।।ज्ञा.गा.०८२६.०२।।	स्थूळदेह निमतां सूक्ष्म उरतां। कारणीं हारपतां कैसें झालें
५७७१५	स्थूळसूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
५७७१६	स्थूळीं	।।ज्ञा.गा.०६०४.०४।।	सूक्ष्मीं भासे जें का तेंचि स्थूळीं घडे। पाहतां निवाडे भेद नाहीं
५७७१७	स्थूळीं	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
५७७१८	स्थूळींचा	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
५७७१९	स्नपन	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
५७७२०	स्नान	।।ज्ञा.गा.०१४२.०४।।	ज्ञानदेवीं स्नान ध्यान। रामराम नारायण। इतुकेंचि पुरे अनुष्ठान। हेंचि जीवन शिवाचें
५७७२१	स्नान	।।ज्ञा.गा.०२१५.०१।।	वाराणशी यात्रे जाईन। प्रयाग तीर्थ पाहीन। त्रिवेणिये स्नान करीन। परि मी वीट नव्हेन
५७७२२	स्नान	।।ज्ञा.गा.०२१५.०३।।	गोदावरी यात्रे जाईन। बारा वरुषाचें फळ मी लाहीन। अब्जकतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
५७७२३	स्नान	।।ज्ञा.गा.०२१५.०४।।	मल्लिकार्जुन यात्रे जाईन। श्रीशैल्य शिखर पाहीन। पाताळगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
५७७२४	स्नान	।।ज्ञा.गा.०२१५.०५।।	मातापुर यात्रे जाईन। सह्याद्री पर्वत पाहीन। गहनगंगे स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
५७७२५	स्नान	।।ज्ञा.गा.०२१५.०६।।	कोल्हापुरीं यात्रे जाईन। महालक्ष्मी पाहीन। विशाळतीर्थीं स्नान करीन। परी मी वीट नव्हेन
५७७२६	स्नान	।।ज्ञा.गा.०४२४.०४।।	ज्ञान गोदावरीच्या तीरीं। स्नान केलें पंचाळेश्वरीं। ज्ञानदेवाच्या अंतरीं। दत्तात्रेय योगिया

५७७२७	स्नान	।।ज्ञा.गा.०४५६.०६।।	ज्ञानदेवा रसीं स्नान दान गंगे। प्रपंचेसी भंगे विषयजात
५७७२८	स्नान	।।ज्ञा.गा.०४८१.०१।।	त्रिवेणीचें स्नान अखंडित करा। काशीवासीं मरा ज्ञानेंवीण
५७७२९	स्नान	।।ज्ञा.गा.०८५२.०३।।	त्रिकाळ स्नान करिसी तीर्थ जळीं। परि नवजाती मनींचे मळ। तुझियानि दोषें तीर्थें कुश्चित जाली । जैसी त्या रजकाची शीळ रया
५७७३०	स्नान	।।ज्ञा.गा.१०११.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहीं मज केलें कृपादान। पंढरिये यात्रे नेलें घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिकें वैद्यराजें पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळपीठ डोळां घातलें तें अंजन
५७७३१	स्नान	।।ज्ञा.गा.१११४.०५।।	साधुसंत मायबाप तिहिं मज केलें कृपादान। पंढरीस नेवोनियां घडलें चंद्रभागे स्नान। पुंडलिक वैद्यराज पूर्वीं साधिलें साधन। वैकुंठींचें मूळस्थाना दृष्टी केलें अंजन
५७७३२	स्नानधर्म	।।ज्ञा.गा.०१४८.०१।।	नित्य सत्य श्रीराम राम। हा शिवाचा वाचा नेम। प्रतिदिनी स्नानधर्म। रामनामें करितुसें
५७७३३	स्नेह	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लाविता अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
५७७३४	स्नेह	।।ज्ञा.गा.०९७८.०१।।	कापुरा अग्नि स्नेह जाला। मी नाहीं तेथें काय उरला
५७७३५	स्नेहा	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
५७७३६	स्नेहाची	।।ज्ञा.गा.०९५१.०२।।	स्नेहाची दिवाळी फेडूनि काजळी। या दीपें वोवाळी जीवशिवीं
५७७३७	स्नेहार्णव	।।ज्ञा.गा.०५३०.०३।।	तैसें रसमय तेज स्नेहार्णव बीज। छाया मोहबीज न बिंबत
५७७३८	स्नेहाळु	।।ज्ञा.गा.०८५६.०४।।	कोणी एक प्राणी प्रवासें पीडिला। स्नेहाळु देखिला बिबवा तो। तयाचे स्नेह लाविता अंगीं। सुजला सर्वांगीं तैसें जालें
५७७३९	स्नेहें	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
५७७४०	स्पर्शन	।।ज्ञा.गा.०९९३.०१।।	संन्याशाची पूजा करावी दुरून। शरीर स्पर्शन करूं नये
५७७४१	स्पर्शन	।।ज्ञा.गा.०९९३.०२।।	अग्निमुखीं हवन घालावें दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
५७७४२	स्पर्शन	।।ज्ञा.गा.०९९३.०३।।	व्याघ्रासर्पा चारा घालावा दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये
५७७४३	स्पर्शले	।।ज्ञा.गा.०५६३.०३।।	रखुमादेविवरु हातेंविण स्पर्शले। चक्षुवीण देखिले निजब्रह्म हे माये
५७७४४	स्पर्शीती	।।ज्ञा.गा.०५८२.०५।।	षड्रस पक्वानें वाढिलीं खापरीं। श्वान शिवे श्रोत्री स्पर्शीती ना

५७७४५	स्पर्शें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
५७७४६	स्पर्शो	।।ज्ञा.गा.०७१२.०४।।	रखुमादेविवरु हातेविण स्पर्शो गेलें। चक्षूंविण देखिलें निजब्रह्म गे माये
५७७४७	स्फटिक	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरिंचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
५७७४८	स्फटिकमय	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
५७७४९	स्फटिकासी	।।ज्ञा.गा.०८८६.०१।।	द्वीपोद्वीपीचे पक्षी मेरुतळवटीं उतरले। रत्न म्हणोनि त्या स्फटिकासी झेंपावले
५७७५०	स्फुंदत	।।ज्ञा.गा.०२१०.०८।।	नामें स्फुंदत नाचत रंगणीं। प्रेम विठ्ठलचरणीं। सर्व सुख खाणी । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल
५७७५१	स्फुंदत	।।ज्ञा.गा.०४१८.०३।।	आनंदें स्फुंदत येती अश्रुपात। अगा गुरुनाथ देवराया
५७७५२	स्फुंदतोसी	।।ज्ञा.गा.०१००.०१।।	कां रे स्फुंदतोसी। कां रे स्फुंदतोसी। न भजतां विठ्ठलासी। नरकीं पडसी
५७७५३	स्फुंदतोसी	।।ज्ञा.गा.०१००.०१।।	कां रे स्फुंदतोसी। कां रे स्फुंदतोसी। न भजतां विठ्ठलासी। नरकीं पडसी
५७७५४	स्फुंदन	।।ज्ञा.गा.०४६५.०२।।	रसीं रस मुरे प्रेमाचें स्फुंदन। एकरूपीं धन हरि माझा
५७७५५	स्फुंदसी	।।ज्ञा.गा.०७०९.०६।।	बाप रखुमावर परब्रह्म नेणसी। जाला हे स्फुंदसी सांडी सांडी रया
५७७५६	स्फुरण	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
५७७५७	स्फुरताती	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
५७७५८	स्फुरली	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
५७७५९	स्फुरली	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
५७७६०	स्फुरे	।।ज्ञा.गा.०९५६.०१।।	सायखडियाचें बिक। अचेत करी परिपाक। जनदृष्टीचें कवतुक। स्फुरे वेगीं
५७७६१	स्फुलिंग	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया

५७७६२	स्फूर्ति	।।ज्ञा.गा.०००९.०३।।	तुझियानें भक्ति मुक्ति । तुझियानें चाले स्फूर्ति । तुझें नाम त्रिजगती । पावन आम्हां
५७७६३	स्मर	।।ज्ञा.गा.०१००.०२।।	पुण्यपाप बाधा। न पवसी गोविंदा। पावशील आपदा। स्मर परमानंदा
५७७६४	स्मरण	।।ज्ञा.गा.००८१.०६।।	दिन काळ पळपळ स्मरण नामाचें। विरुळा या मंत्राचें करी पठण
५७७६५	स्मरण	।।ज्ञा.गा.००८५.०३।।	कुळ तरले तयांचें। जीहीं स्मरण केलें नामाचें। भय नाहीं त्या यमाचें। सर्व ग्रंथीं बोलियेलें
५७७६६	स्मरण	।।ज्ञा.गा.००८९.०३।।	कोटिकुळाचें उद्धरण। मुखीं राम नारायण। रामकृष्ण स्मरण। धन्य जन्म तयाचे
५७७६७	स्मरण	।।ज्ञा.गा.०१२२.०६।।	स्मरण करितां वाल्मिक वैखरी। वारुळाभीतरीं रामराम
५७७६८	स्मरण	।।ज्ञा.गा.०१७४.०४।।	गोविंद गोपाळ स्मरण। रामकृष्ण हेचि ध्यान। एकचित्त करूनी मन। सावधान साधावे
५७७६९	स्मरण	।।ज्ञा.गा.०१७४.०५।।	कोटिकुलांचे उद्धरण। हरि हरि हे स्मरण। हरि चुकवील जन्ममरण। यमयातना सुटेल
५७७७०	स्मरण	।।ज्ञा.गा.०१९४.०२।।	रामकृष्ण नारायण। ऐसे करिती जे स्मरण। त्यांचे वंदावे चरण। साष्टांगें निजभावेसी
५७७७१	स्मरण	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
५७७७२	स्मरण	।।ज्ञा.गा.०८९८.०१।।	वेदवाणी चांग स्मरतां स्मरण। नित्य नारायण हृदयीं वसे
५७७७३	स्मरण	।।ज्ञा.गा.०९३७.०३।।	स्मरण विलास तत्त्वीं तत्त्व हाला। उपदेशु बोला बोलों नये
५७७७४	स्मरण	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
५७७७५	स्मरण	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
५७७७६	स्मरणमात्रें	।।ज्ञा.गा.०१७६.०३।।	समर्थाचेनि वचनें तरणोपाय होय। पाहे दारिद्र्य जाय स्मरणमात्रें
५७७७७	स्मरणीं	।।ज्ञा.गा.०८१०.०१।।	आत्मा पूर्णपणीं लक्ष सोहं स्मरणीं। लक्षासी उन्मनी आणा बा रे
५७७७८	स्मरणु	।।ज्ञा.गा.०९१३.०२।।	तयाचे करीं पां स्मरणु। आळसु न करीं अंत:करणु। भीतरलीया सुमनपणु। निहारण होईल
५७७७९	स्मरणें	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
५७७८०	स्मरता	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
५७७८१	स्मरता	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां

५७७८२	स्मरतां	।।ज्ञा.गा.००८९.०५।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास मोठा। नामस्मरण मुखावाटा। पूर्वज गेले वैकुंठा। हरिहरि स्मरतां
५७७८३	स्मरतां	।।ज्ञा.गा.००९३.०३।।	जपतां नाम स्मरतां पैं हरिहरि। प्रपंच बोहरी कृष्णनामें
५७७८४	स्मरतां	।।ज्ञा.गा.०११६.०१।।	जन्म जरा दु:ख बाधा। स्मरतां नाहीं गोविंदा। ऐसा जयासि नित्य धंदा। तोचि सदा सुखरूप
५७७८५	स्मरतां	।।ज्ञा.गा.०८९८.०१।।	वेदवाणी चांग स्मरतां स्मरण। नित्य नारायण हृदयीं वसे
५७७८६	स्मरतां	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
५७७८७	स्मरताति	।।ज्ञा.गा.०१९२.०६।।	बाप रखुमादेवीवर। ऐसा आहे निर्धार। जे स्मरताति निरंतर। ते तरती सर्वथा
५७७८८	स्मरति	।।ज्ञा.गा.०१६९.०३।।	सांडुनी हरिचा पंथ। वेगळें नच जाती। भक्तचरणीं ठेवुनिया चित्त। रामकृष्ण नाम स्मरति
५७७८९	स्मरति	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
५७७९०	स्मरति	।।ज्ञा.गा.०१९३.०१।।	यमु म्हणे परिसावें ऐसें। रामकृष्ण स्मरति दिननिशें। ते येथें नाणावे आपैसे। विष्णुभक्त ते सर्वथा
५७७९१	स्मरलिया	।।ज्ञा.गा.००८३.०३।।	पतीतपावन नामें दिनोद्धारण। स्मरलिया आपण वैकुंठ देतु
५७७९२	स्मरलिया	।।ज्ञा.गा.०१६७.०५।।	देवो धर्म सर्वांतरीं। हरि तारितां पैलतिरीं। तो स्मरलिया जिव्हाग्रीं। सर्व कामना परैल
५७७९३	स्मरलिया	।।ज्ञा.गा.०१६९.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। हरि स्मरलिया अंतीं। होय वैकुंठ प्राप्ति। हेचि मर्यादा परियेसा
५७७९४	स्मरले	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
५७७९५	स्मरा	।।ज्ञा.गा.०१७४.०३।।	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि हृषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेसी
५७७९६	स्मरा	।।ज्ञा.गा.०१७४.०३।।	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि हृषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेसी
५७७९७	स्मरां	।।ज्ञा.गा.०१०७.०१।।	रामकृष्ण नामें ये दोन्ही साजिरीं। हृदयमंदिरीं स्मरां कां रे
५७७९८	स्मरावा	।।ज्ञा.गा.०१७१.०४।।	याति जन्म चांडाळ। तरी तो तरैल सकळ। नामासि नाहीं काळवेळ। अखंड गोपाळ स्मरावा
५७७९९	स्मरावे	।।ज्ञा.गा.०१७०.०५।।	करावें वेदाचें अध्ययन। शास्त्र करावें श्रवण। चित्तीं आठवावा नारायण। हरि हरि स्मरावे
५७८००	स्मरावे	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
५७८०१	स्मरावे	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
५७८०२	स्मरावें	।।ज्ञा.गा.०१६७.०३।।	ऐसा टाकुनी विश्वास। हरिनामाचाचि हव्यास। चित्त करूनी सावकाश। निरंतर स्मरावें
५७८०३	स्मरावें	।।ज्ञा.गा.०१६८.०१।।	जयासि पाहिजे वैकुंठ। तेणें हरिनामें करावी वाट। रामकृष्ण घडघडाट। नित्य नाम स्मरावें
५७८०४	स्मरावें	।।ज्ञा.गा.०१६८.०४।।	गर्व सांडावा अभिमान। विसावा तो धरावे ध्यान। एकचित्त करावें मन। राम राम स्मरावें
५७८०५	स्मरावें	।।ज्ञा.गा.०१७०.०४।।	संत माझे निजरूपडी। तया सेवावे पखडी। सेवा न संडावी अर्धघडी। या आवडीं स्मरावें
५७८०६	स्मरिलें	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं

५७८०७	स्मरिलें	।।ज्ञा.गा.०२४५.०३।।	शिवासी उपदेशिलें। तेंचि प्रल्हादें स्मरिलें
५७८०८	स्मरे	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
५७८०९	स्मरे	।।ज्ञा.गा.०१११.०२।।	अंतकाळीं स्मरे। स्मरे विठ्ठल राणा
५७८१०	स्मरे	।।ज्ञा.गा.०१११.०२।।	अंतकाळीं स्मरे। स्मरे विठ्ठल राणा
५७८११	स्मरे	।।ज्ञा.गा.०१२०.०२।।	नाम बरवया बरवंट। नाम पवित्र आणि चोखट। नाम स्मरे नीळकंठ। निजसुखें निवाला
५७८१२	स्मरे	।।ज्ञा.गा.०१२०.०४।।	नाम स्मरे अजामेळ। महापातकी चांडाळ। नामें जाला सोज्वळ। आपणांसहित निवाला
५७८१३	स्मरे	।।ज्ञा.गा.०१२०.०५।।	वाटपाडा कोळिकु। नाम स्मरे तो वाल्मिकु। नामें उद्धरिले तिन्ही लोकु। आपणांसहित निवाला
५७८१४	स्मरे	।।ज्ञा.गा.०१३८.०२।।	विठ्ठल विठ्ठल स्मरे मना। चुके संसारदर्शना
५७८१५	स्मरे	।।ज्ञा.गा.०१४७.०१।।	देवा दुर्लभ ज्याचे नाम। तो स्मरे राम राम। तेणें पावशील विश्राम। सर्व संसार तुटेल
५७८१६	स्मरे	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
५७८१७	स्मरे	।।ज्ञा.गा.०२०५.०१।।	आनु नेणें कांहीं । विठ्ठलु स्मरे देहभावीं
५७८१८	स्मरे	।।ज्ञा.गा.०२४०.०२।।	आतां काळिये दिनु मज। न स्मरे वो कांहीं। तुझें तुज पाहीं। गाऱ्हाणें रया
५७८१९	स्मरे	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
५७८२०	स्मरे	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
५७८२१	स्मरे	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
५७८२२	स्मरे	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
५७८२३	स्मरो	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
५७८२४	स्मरो	।।ज्ञा.गा.०५६०.०१।।	स्मरो कैसेंनी विस्मरों कैसेंनी। दोहीपरी मज अटी रया
५७८२५	स्मशान	।।ज्ञा.गा.०१४१.०२।।	विठ्ठलु नाहीं जये देशीं। स्मशान भूमी ते परियेसी। रविशशिवीण दिशा जैसी। रसना तैसी विठ्ठलेवीण
५७८२६	स्मशानांत	।।ज्ञा.गा.०५९७.०१।।	त्यागुनी कैलास सर्वही संपत्ती। स्मशानांत वस्ती रुद्र करी
५७८२७	स्मशानांत	।।ज्ञा.गा.०७११.०१।।	सांडुनियां सर्व कैलास संपत्ति। स्मशानांत वस्ती रुद्रें केली
५७८२८	स्मृति	।।ज्ञा.गा.०३८९.०८।।	विस्मृति गुणांची स्मृति पैं भजना। दृष्टादृष्ट जनां ब्रह्मरूप
५७८२९	स्मृति	।।ज्ञा.गा.०६८४.०१।।	चौदा भुवनीं चौघां भुलविलें। वेव्हार नासिले स्मृति व्यालें गे माये

५७८३०	स्वकरीं	।।ज्ञा.गा.०५९०.०२।।	संसारासी आगी लाविली स्वकरीं। अहंतेशी दुरी दवडिलें
५७८३१	स्वगत	।।ज्ञा.गा.१०५०.०२।।	स्वगत सच्चिदानंदें मिळोनी शुद्धसत्त्वगुण विणली रे। षड्गुण गोंडे रत्नजडित तुज श्यामसुंदरा शोभली रे
५७८३२	स्वगोत्र	।।ज्ञा.गा.०७३१.०१।।	प्रतिष्ठान क्षेत्र तेथें ज्ञानियाचें स्वगोत्र। म्हणती हा पवित्र पतीत जाला
५७८३३	स्वजन	।।ज्ञा.गा.०१३०.०३।।	लावण्य मान्यता विद्यावंत। सखे स्वजन पुत्रकलत्र। विषयभोग वयसा व्यर्थ। देहासहित मरणांती
५७८३४	स्वजन	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दु:ख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
५७८३५	स्वत:सिद्ध	।।ज्ञा.गा.०७१३.०१।।	पुजूं गेलों ठेवोनिया भाव। तंव जालों देव स्वत:सिद्ध
५७८३६	स्वतंत्र	।।ज्ञा.गा.००१५.०३।।	निवृत्तीनें गूज स्वतंत्र ओतिलें । अपार पावले सिद्धपंथें
५७८३७	स्वदेहा	।।ज्ञा.गा.०८७१.०१।।	कर्पूर अग्नीसी स्वदेहा नाशी। चंदनीं मासी न थारे देखा
५७८३८	स्वधर्म	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
५७८३९	स्वधर्मी	।।ज्ञा.गा.०१५०.०१।।	धन्य धन्य रामनामीं। जो अनुसरला इये कामीं। तोचि बोलिला स्वधर्मी। आत्मारामीं मिळाला
५७८४०	स्वधर्मी	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना
५७८४१	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०२२०.०३।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति नाठवे। पाहतां रूप आनंदी आनंद साठवे
५७८४२	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
५७८४३	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०२७७.०६।।	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
५७८४४	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्ये
५७८४५	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०३४८.०५।।	जागृति स्वप्न बुडाली। रखुमादेविवरें सहित गिळिली
५७८४६	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०३५३.०२।।	जागृती अंतीं स्वप्न देखिलें। जागृती स्वप्न दोन्ही हरपलें
५७८४७	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०३५३.०२।।	जागृती अंतीं स्वप्न देखिलें। जागृती स्वप्न दोन्ही हरपलें

५७८४८	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
५७८४९	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
५७८५०	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०३९४.०६।।	चेवो तरी स्वप्न स्वप्न तरी चेवो माय पुता नेणें ऐसें माझें तुझें। आपुलें आपण म्हणतां लाजिजे नमो नमो तुज व्याली वांझे रया
५७८५१	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
५७८५२	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०६४०.०३।।	जागृति या स्वप्न तेचि तें आलें। अंतरीं बिंबलें निश्चयेंशी
५७८५३	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये
५७८५४	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०७६७.०२।।	जागृति स्वप्न सुषुप्ति जेथें उद्भव तिचा। योगीराम ज्याचा अधिकारी
५७८५५	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
५७८५६	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०९१२.०२।।	जागृतीमध्यें कवण जागत। सुषुप्तीमध्यें कवण निद्रिस्त। दोघे भ्रमलिया स्वप्न देखत। जीव कीं मन सांग पां रे
५७८५७	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
५७८५८	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
५७८५९	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.१०६५.०४।।	वर्‍हाड नव्हे स्वप्न गे माये। बाप रखुमादेविवराचे वेगीं धरावे पाये
५७८६०	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.१०७४.०१।।	मज स्वप्न लेवविला शृंगारु। माझे उदरीं जन्मला भ्रतारु
५७८६१	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.११०६.०२।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं क्रीडा करितो नानापरी गे!। रसनेविण चाखे तो अलक्ष्य नांदे सर्वांतरी गे! जागृति स्वप्न सुषुप्ती तुर्या भोगिती उन्मनि नारी गे!। चालक चिन्मय आत्मा नांदे इंद्रियव्यापारी गे!
५७८६२	स्वप्नचि	।।ज्ञा.गा.०९३८.०३।।	खेळतां बाहुली स्वप्नचि वर्तवी। रावोरंक दावी भेदबुद्धि

५७८६३	स्वप्नभान	।।ज्ञा.गा.१०६२.०२।।	देखिलें गे माय विचित्र विलक्षण। जाहलें स्वप्नभान जागृतीशी
५७८६४	स्वप्नरूप	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
५७८६५	स्वप्नसंगें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
५७८६६	स्वप्ना	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
५७८६७	स्वप्नाचेनि	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
५७८६८	स्वप्नीं	।।ज्ञा.गा.०४४२.०१।।	आणि देखिलें स्वप्नीं। शास्त्रेंच जाहली ज्ञानी। अंगा लागतां कडसणी। रिघो पाहती
५७८६९	स्वप्नीं	।।ज्ञा.गा.०६०३.०३।।	विषयाकारणें जाहले गुरु शिष्य। अनुभव अभ्यास स्वप्नीं नाहीं
५७८७०	स्वप्नीं	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये
५७८७१	स्वप्नीं	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
५७८७२	स्वप्नीं	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
५७८७३	स्वप्नीं	।।ज्ञा.गा.१००४.०३।।	जागृति आणि निद्रा तुज स्वप्नीं भरु। सुषुप्ती वेळोवेळां तुज पडिला विसरु। तें जंव नेणसी रे तंव तुज नाहीं निर्धारु
५७८७४	स्वप्नींचा	।।ज्ञा.गा.०९०८.०१।।	स्वप्नींचा घाई विवळे साचें। चेईलिया वरी म्हणे मी न वाचें
५७८७५	स्वप्नींचिया	।।ज्ञा.गा.०८७७.०५।।	स्वप्नींचिया धना बांधिसि कळांतरा। कैचें धन काय होसी व्यवहारा
५७८७६	स्वप्नींचें	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
५७८७७	स्वप्नींचें	।।ज्ञा.गा.०८६४.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनचि नव्हे। मृगजळीचें जळ तें जळचि नव्हे। अभ्रींची छाया ते साउली नव्हे। ऐसें जाणोनियां वेगीं धरिजेसु। आपुली सोय रे रया
५७८७८	स्वप्नींचें	।।ज्ञा.गा.०८७७.०६।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। स्वप्नींचें सुख तें साळया जाणे

५७८७९	स्वप्नींचें	।।ज्ञा.गा.०८८७.०३।।	स्वप्नींचें धन तें धनची नव्हे। मृगजळींचें जळ तें जळची नव्हे। अभ्रींची छाया ते छायाची नव्हे। तैसें विषय सुख सुख नव्हे रया
५७८८०	स्वप्नींचें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
५७८८१	स्वप्नींचेंनि	।।ज्ञा.गा.०८६९.०१।।	स्वप्नींचेंनि सुखें मानिताती सुख। घेतलिया विख जाईल देह
५७८८२	स्वप्नींचेनी	।।ज्ञा.गा.०८८९.०१।।	स्वप्नींचेनी धनें भरोनियां लाहे। भला वेव्हार करूं पाहसी। मुद्दलची नाहीं तेथें कळांतर कैचें। धरणें अधरणें घेतासी। लटिकिया साठीं संसार दवडोनी। ठकुनी ठकलासी रया
५७८८३	स्वप्नींच्या	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
५७८८४	स्वप्नीचें	।।ज्ञा.गा.०७०५.०१।।	स्वप्नीचें सुख मी पहावया गेलें। तंव स्वप्नीं स्वप्न ठेलें येरा विस्मो गे माये
५७८८५	स्वप्नीचें	।।ज्ञा.गा.०९०१.०२।।	देखणें स्वप्नीचें। भुररें मायेचें। भ्रमित देहाचें। हरिवीण
५७८८६	स्वप्नीचें	।।ज्ञा.गा.०९२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पाहतां पाहिलें। स्वप्नीचें चेईलें जाईल लया
५७८८७	स्वप्नें	।।ज्ञा.गा.०८८०.०५।।	जाग्रणें न काय जन्मलासी?। निजलेनि काय निमालासी?। स्वप्नें काय केलासी तडातोडी?। ऐसा जाणत नेणत जेथींचा तेथें। आभासत असे तूंचि तूं भलें तेथें रया
५७८८८	स्वप्रकाशमय	।।ज्ञा.गा.०६३२.०२।।	स्वप्रकाशमय आत्मा सदोदित। सर्वत्र भरीत एकमेव
५७८८९	स्वबुद्धि	।।ज्ञा.गा.०९०५.०१।।	सुंदरु राजसु सकुमारु। बिंदुलें न साहे ज्यासी। स्वबुद्धि अळंकारला पराग्रासुनी। ठेला मौन्य पडलें या शब्दांसी। पाहों जाय तंव पाहाणें ग्रासी। नवलाओ काय या सुखासी। न अवलोकवे मना अवधारुनी। ध्यानीं आतां न विसंबे तुझिया पायासी रया
५७८९०	स्वभावीं	।।ज्ञा.गा.०३११.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि एक । भोगी समसुख ऐक्यपणें । अदृश्य अंबुला जागतां निववीजे । परी सेज स्वभावीं दुजें नाहीं रया
५७८९१	स्वभावें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें

५७८९२	स्वभावें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
५७८९३	स्वभावें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०५।।	वाहटुळीची धांव केवढा वेळु आकाशीं। सहज स्वभावें निमे अपैसी। गगनावरी जातां नलगे पाल्हाळ। तैसें तुज मज सकळ ऐक्य रया
५७८९४	स्वभावें	।।ज्ञा.गा.०५१८.०३।।	पाचारिलें अवस्था स्वभावें जाहल्या। म्हणोनी विसरला देहभाव माय
५७८९५	स्वभावें	।।ज्ञा.गा.०५५४.०३।।	रखुमादेविवरेंसी ठक पडिलें कांहींच नाहीं। चौघे स्वभावें बोलताती
५७८९६	स्वभावें	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
५७८९७	स्वभावें	।।ज्ञा.गा.०९५९.०१।।	स्वभावें विचरतां मही। सम ब्रह्म दिशा दाही। एकु एकला असे पाहीं। सर्वांघटीं बाईये वो
५७८९८	स्वभावें	।।ज्ञा.गा.०९७४.०४।।	आतां तुज नलगे कष्टावें। जें असेल स्वभावें। नेमिलें देवें तें न चुके ब्रह्मादिकां। उमप सांडुनि करिसी दैन्याचे डोहळे। निधान देखोनियां डोळे। वायां झांकू नको
५७८९९	स्वमार्गु	।।ज्ञा.गा.०३९५.०७।।	ऐसा वाउगाचि सोसु पुरला गा बापा परी न पडसी ठाउका। साही दरुशणां अठरा पुराणां वेवादु नाहीं खुंटला। आपुलाला स्वमार्गु संपादितां केउतां जासी गावींचा गावीं। विश्वास नाहीं चित्ता ये देहीं ऐसियासी कीजे कायी रया
५७९००	स्वयं	।।ज्ञा.गा.०६१०.०५।।	आतां मी तूं कैंचा सर्व एकाकार। जाहला ज्ञानेश्वर स्वयं ब्रह्म
५७९०१	स्वयं	।।ज्ञा.गा.०८१४.०२।।	श्वेत शाम कळा प्रकाश आगळा। स्वयं ज्योति बाळा लक्ष लावीं
५७९०२	स्वयंज्योती	।।ज्ञा.गा.०६१७.०२।।	देहभास नित्य नूतन भासती। शुद्ध स्वयंज्योती जुनाटची
५७९०३	स्वयंज्योती	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्भस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
५७९०४	स्वयंप्रमाणे	।।ज्ञा.गा.०८५१.०२।।	ते स्वयंप्रमाणे घनावलेनपणें। द्वैताद्वैत नेणे तैसें आहे
५७९०५	स्वयंब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६३३.०७।।	द्रव आणि स्थीर मुळीं एक नीर। झाला ज्ञानेश्वर स्वयंब्रह्म
५७९०६	स्वयंब्रह्म	।।ज्ञा.गा.०६३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे दिव्य मी देईन। सद्गुरुची आण स्वयंब्रह्म
५७९०७	स्वयंभ	।।ज्ञा.गा.०३२४.०३।।	नीळवर्ण अंभ नीळवर्ण स्वयंभ । वेधें वेधु न लभे वैकुंठीचा
५७९०८	स्वयंभ	।।ज्ञा.गा.०३३६.०१।।	नवल देखिलें कृष्णरूप बिंब। सांवळी स्वयंभ मूर्ति हरीची
५७९०९	स्वयंभ	।।ज्ञा.गा.०४३१.०५।।	जागृति स्वयंभ दिसे। निजलिया प्रकाशें। कैसा समाधिचा विलासे। संपादिला
५७९१०	स्वयंभ	।।ज्ञा.गा.०५३३.०२।।	बिंबामाजी बिंब हरपलें स्वयंभ। मायेचा पैं लोभ अरता जाला

५७९११	स्वयंभासक	।।ज्ञा.गा.०६६६.०३।।	तेथें दिवस ना रात्रीं सर्वहेतुविवर्जितु। स्वयंभासक तूं नवल त्याचें
५७९१२	स्वयंभासी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
५७९१३	स्वयंभु	।।ज्ञा.गा.००२०.०४।।	पाया पडूं गेलें तंव पाउलचि न दिसे । उभाचि स्वयंभु असे । समोर कीं पाठमोरा न कळे । ठकचि पडिलें कैसें
५७९१४	स्वयंवेद्य	।।ज्ञा.गा.०६६६.०५।।	स्वयंवेद्य सन्मुखता भेदु नाहीं आतां। भक्ति आणि परमार्था हेंचि रूप
५७९१५	स्वयंसुखासि	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
५७९१६	स्वयमेव	।।ज्ञा.गा.००९८.०४।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसों जाय भाव। तंव तेणें स्वयमेव दाविलें डोळां
५७९१७	स्वयमेव	।।ज्ञा.गा.०५९४.०५।।	ज्ञानेश्वर हें गिळुनियां नाम। ब्रह्मचि स्वयमेव सांठविलें
५७९१८	स्वयमेव	।।ज्ञा.गा.०८४१.०४।।	ज्ञानदेवीं देव मोक्ष तो अभाव। आनंद स्वयमेव एकविध
५७९१९	स्वयमेवो	।।ज्ञा.गा.००११.०१।।	प्रथम नमूं तो गुरुदेवो । जेथें निमाले भावाभावो । अनादि स्वरूप स्वयमेवो । तो आदिदेवो नमियेला
५७९२०	स्वयें	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
५७९२१	स्वयें	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
५७९२२	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
५७९२३	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०१३१.०२।।	भक्तांकारणें येणें घेतलीसे आळी। दहा गर्भवास सोशी स्वयें वनमाळी
५७९२४	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०१६७.०१।।	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
५७९२५	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०२२३.१०।।	माथां मोर पिसावेठीं। गंडस्थळीं पडे दीप्ति। स्वयें विस्मित श्रीपती। तेज:पुंज गे माये। तरुघोंस खोंविले शिरीं। वेणु ठेवुनि अधरीं। नंदरायाचा खिल्लारी। वोज काय सांगो गे माये
५७९२६	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया

५७९२७	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०४३८.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
५७९२८	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
५७९२९	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०१।।	जाणों गेल्यें तंव जाणणें राहिलें। पाहों गेलिये तंव तेंचि जालें गे माय। इंद्रियांसहित चित्त ठकलेंचि ठेलें। मी माझें विसरलें स्वयें भाव
५७९३०	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०६२४.०२।।	सहज प्रकाश आहे तो करीत। स्वयें चेष्टवीत दीपापरी
५७९३१	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०६२७.०२।।	ब्रह्म परिपूर्ण तोचि सनातन। स्वयें आनंदघन आन नसे
५७९३२	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०६५४.०२।।	ब्रह्म ध्यासें स्वयें ब्रह्मचि होईजे। जीवत्व लोपिजे सहजचि
५७९३३	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
५७९३४	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०७२१.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
५७९३५	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०७२७.०३।।	तो गुलाल खचिला निघोटे। मावळुनि जाय स्वयें उठे। कैसा रंग रंगामाजीं पालटे। शुभ्राकार
५७९३६	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०७९५.०१।।	स्थावर जंगम प्रणव प्रसवला। आत्मा स्वयें संचला प्रणवा ठायीं
५७९३७	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०८०१.०३।।	मकार अर्धमात्रा शून्यांचा निश्चय। आत्मा एक असे स्वयें रया
५७९३८	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०८५०.१३।।	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे
५७९३९	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०८५१.०३।।	नामरूपाचा भेद तुटलासे संबंध। स्वयें निजानंद भोगी बापा
५७९४०	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०८६६.०२।।	अरे मना परापर परतें नाहीं। तें तूं स्वयें आपण पाहीं रे मना
५७९४१	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०९२९.०२।।	गेले मेले काय सांगाल गोष्टी। स्वयें आत्मज्ञानी घाला परमात्मीं मिठी
५७९४२	स्वयें	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
५७९४३	स्वयें	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
५७९४४	स्वयें	।।ज्ञा.गा.१०६२.०४।।	मश्यकें ओलांडीला स्वयें मेरुगिरी। दहनाच्या पाठारीं पीक जाहलें
५७९४५	स्वयेंचि	।।ज्ञा.गा.०९९८.०५।।	जया नांव नाहीं रूप चिन्ह कांहीं। नामरूप चिन्ह स्वयेंचि पाहीं

५७९४६	स्वयेंची	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
५७९४७	स्वयेंची	।।ज्ञा.गा.०५९८.०३।।	ठेंगणें नावाड हळू ना ते जडा। स्वयेंची अखंड पूर्ण रया
५७९४८	स्वर	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
५७९४९	स्वर	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
५७९५०	स्वराज्य	।।ज्ञा.गा.०९०५.०४।।	उभारलेनि सिडे जेथें स्वराज्य तारुं न बुडे। ऐसें घडे वाडेंकोडें तेंचि कीजे। तेथें मनासी कवण स्वप्नीं राज्य रक्षी जाण। आपुलें पारिखें नेणिजे म्हणोनियां आतां। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला शरण जाईजे रया
५७९५१	स्वरीं	।।ज्ञा.गा.००३०.०९।।	इंद्रधनुष्य काढिलें। तया तळीं बहुडलें। तेंचि कुरळी वेढिले। समाधिसुख देखा। आधरीचा गुणु। श्रुतींगर्भीं समवर्णु दोही स्वरीं गोडी वेणु। जग निववीतु वो माये
५७९५२	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.००११.०१।।	प्रथम नमूं तो गुरुदेवो । जेथें निमाले भावाभावो । अनादि स्वरूप स्वयमेवो । तो आदिदेवो नमियेला
५७९५३	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
५७९५४	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.००११.०६।।	तो जाणावा ज्ञप्तिरूप । निवृत्तिनाथाचें स्वरूप । एकदंत नामें ज्ञानदीप । बोधस्वरूप ज्ञानदेवा
५७९५५	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.००२५.०६।।	तुझें स्वरूप अदृश्य । तो मुनिमानसींचा प्रकाश । इंदु तूं पूर्णांश । चैतन्यघन
५७९५६	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.००९८.०१।।	परेसी परतें स्वरूप या हरीचें । भक्तिमार्ग साचे विरुढे रूप
५७९५७	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०१८३.०३।।	पादसेवनें अक्रूर जाला ब्रह्मरूप। प्रत्यक्ष स्वरूप गोविंदाचें
५७९५८	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
५७९५९	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०२९४.०२।।	बिंबाचें स्वरूप छाया पैं घनदाट। दिननिशीं अविट शामतेज
५७९६०	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०२९४.०४।।	दिठिवेचेनि वोपें सानुलें स्वरूप। मुराली वालिप कल्पनेची
५७९६१	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
५७९६२	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०३८८.०२।।	तेंचि सखी रूप वोळखे स्वरूप। विश्वीं विश्वरूप एका तेजें

५७९६३	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०३८८.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें रूप। दाउनी स्वरूप एक केलें
५७९६४	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०३८९.०७।।	अद्वैत घरकुलें गुणाचें पैं रूप। मनामाजीं स्वरूप बिंबलें रया
५७९६५	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
५७९६६	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
५७९६७	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
५७९६८	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०४९७.०३।।	तें परदीपीं उजळलें अंधारें फेडिलें। कोडें कवतिकें जोडलें स्वरूप वो माय
५७९६९	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०५२०.०२।।	स्वरूप कामारी वागपुष्पें चारी। विरुळा मापारी जाणे खूण
५७९७०	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०५२२.०२।।	कैसेंनि स्वरूप प्रकाशें पैं दीप। एकीं एका सोप आकळे कैसें
५७९७१	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०५४९.०१।।	माझें स्वरूप म्यांचि शृंगारिलें। निर्वाणीं म्यां केलें लयाकार
५७९७२	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०५९५.०४।।	नेणोंचि स्वरूप धर्माधर्म कांहीं। निवृत्तीच्या पायीं लीन जाहलों
५७९७३	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०६०३.०१।।	अज्ञाना स्वरूप निज विचारितां। संदेह तत्त्वता घालिताती
५७९७४	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०६३२.०४।।	अहं हें स्वरूप गिळूनियां पाहीं। देहींच विदेही स्वसंवेद्य
५७९७५	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०६९९.०२।।	देखिले स्वरूप विठ्ठल नामरूप। पारुषेना चित्त त्याचे चरणाहुनी
५७९७६	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०७३८.०४।।	तयाचा मकरंद स्वरूप तें शुद्ध। ब्रह्मादिकां बोध हाची जाला
५७९७७	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०७४६.०४।।	ज्ञानदेव नयन धरितां समभावें। सोहं स्वरूप भावें लाधलेंसे
५७९७८	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०७७२.०३।।	आनंद स्वरूप प्रसिद्ध देखिलें। निजरूप संचलें सर्वां ठायीं
५७९७९	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०७८०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तें स्वरूप जो जाणे। त्यासी शरण होणें अनन्य भावें
५७९८०	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०८०८.०१।।	शून्याचे भुवनीं स्वरूप अविनाश। प्रणवीं पुरुष दिसतसे
५७९८१	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०८१२.०२।।	नयनांतील ज्योती देखे गुह्यभावें। त्याचें स्वरूप भावें वंदावें गा
५७९८२	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे

५७९८३	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०८३६.०४।।	भिन्नाभिन्न नाहीं अवघेंचि स्वरूप। पाहतां निजरूप रूप होय
५७९८४	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
५७९८५	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०८३८.०१।।	तें स्वरूप देखणें ना सरी। भरूनि उरली अंबरीं। दृष्टी येकली परी अणुभरी। आणिलें भासे
५७९८६	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०८५५.०३।।	निजाश्रमींचे वास संकल्पासी त्यागी। सर्वस्वें वैरागी तोचि संन्यासी। संगीं असंगता तोचि जाण संन्यासी। स्वरूप तयापाशीं जवळी आहे
५७९८७	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०९३४.०३।।	स्वरूपीं रमतां हृदयस्थ आप। तयाचें स्वरूप आदि मध्यें
५७९८८	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
५७९८९	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.१००२.१९।।	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
५७९९०	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.१०८७.०२।।	मग इंद्रियें भजती मना। अल्प जाली पैं वासना। स्वरूप देखावया नयना। मन नयन एकरूपें
५७९९१	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.१०९०.०२।।	अखंड नाम वाचे हेंचि तप साचें। तेंचि स्वरूप दिसे हृदयीं तुझे
५७९९२	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.११०६.०३।।	कुंकुममय मंदिरीं शुभ्र स्फटिक शीळेवरी गे। श्याम सुनीळ रूप मनोहर इंद्रनिळाचेपरी गे! झळझळ झळके स्वरूप माझ्या अंतरींचें अंतरीं गे!। संतां शरण जाईं ते तुज दाविति आपुले करीं गे!
५७९९३	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
५७९९४	स्वरूपचि	।।ज्ञा.गा.०६९१.०१।।	मीतूंपण विकल्प मावळला मुळीं। दोहीमाजीं बळी कवण पाहों। पाहतां पाहणें द्रष्टत्व ग्रासिलें। स्वरूपचि उरलें कवणा पाहों
५७९९५	स्वरूपतंतु	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
५७९९६	स्वरूपता	।।ज्ञा.गा.०३६८.०२।।	पाहीन मी आतां निरंजन स्वरूपता। त्यानें मज तत्त्वतां वोजविलें वो माय
५७९९७	स्वरूपता	।।ज्ञा.गा.०४१७.०१।।	निमिष नलगे मन वेधितां। येवढी तुझी स्वरूपता
५७९९८	स्वरूपलोचना	।।ज्ञा.गा.०२४६.०१।।	उठिं उठिं गोपाळा उघडी स्वरूपलोचना। सरली अविद्या राती उदयो जाला रविकिरणा
५७९९९	स्वरूपस्थिती	।।ज्ञा.गा.०४३८.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
५८०००	स्वरूपस्थिती	।।ज्ञा.गा.०७२१.०२।।	एक कला सार वाउगें असार। स्वरूपस्थिती पार पावशील
५८००१	स्वरूपाकारणें	।।ज्ञा.गा.०४४७.०१।।	अरे स्वरूपाकारणें विश्वरूप घेतलें। सगुणें झांकिलें निर्गुण रया
५८००२	स्वरूपाचा	।।ज्ञा.गा.०६४१.०४।।	स्वरूपाचा पूर चिदाकाशीं गेला। मुखणा राहिला सहजचि

५८००३	स्वरूपाचा	।।ज्ञा.गा.०७२०.०१।।	स्वरूपाचा पूर। गगन सरिते आला। देखणा बुडाला। देखतांची
५८००४	स्वरूपाचा	।।ज्ञा.गा.०९२१.०२।।	तैसा जाणा सर्वेश्वरु। म्हणों नये सानाथोरु। त्याच्या स्वरूपाचा निर्धारु। कवण जाणे
५८००५	स्वरूपाची	।।ज्ञा.गा.००१०.०४।।	निवृत्तिगमनाच्या सिद्धिपंथा । ज्ञानेश्वराची उन्मनी अवस्था । तुझिया स्वरूपाची कुसुमकांता । झळको लागे
५८००६	स्वरूपाची	।।ज्ञा.गा.०८३८.०३।।	तें गगन स्वरूपाची सरिता। आदिपुरुषाची अलक्ष अवस्था। सुस्ति सुस्तावला कल्पांता । जागाचि नोहे
५८००७	स्वरूपाचें	।।ज्ञा.गा.०८११.०१।।	स्वरूपाचें ध्यानीं निरंजन पाहिलें। डोळ्यानें दाविलें चराचर
५८००८	स्वरूपाचेनी	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
५८००९	स्वरूपाच्या	।।ज्ञा.गा.०७६१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। स्वरूपाच्या विनोदें बोलिलें हें
५८०१०	स्वरूपावबोधु	।।ज्ञा.गा.०९३०.०१।।	स्वरूपावबोधु कां फावला। इंद्रियीं डवरिला प्रेमभावो
५८०११	स्वरूपाशीं	।।ज्ञा.गा.११०३.०८।।	नयनाचे अंगणीं मोतियांची खाणी। पहा गे साजणी डोळेभरी डोळेभरी पहा गे स्वरूपाशीं
५८०१२	स्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
५८०१३	स्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
५८०१४	स्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
५८०१५	स्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०३४४.०१।।	स्वरूपीं पाहतां बिंबीं बिंब उमटे। ते मेघःश्याम दाटे बुंथी मनीं
५८०१६	स्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४९५.०५।।	पुरे पुरे आतां प्रपंचा पहाणें। निजानंदीं राहणें स्वरूपीं वो माये
५८०१७	स्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०५०२.०५।।	आवडीं रिघालें घर आपुलें। सहजी सामावलें स्वरूपीं वो माय
५८०१८	स्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०५२२.०१।।	स्वरूपीं पाहतां लक्षलिही घेतां। अरूप अनंता गुणीं नाहीं
५८०१९	स्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०६७१.०३।।	पांचाहुनी परती मी जाहालिये निवृत्ती। चिदानंदीं सरती स्वरूपीं वो माये
५८०२०	स्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०६८२.०१।।	शुद्धमतीगती मज वोळला निवृत्ति। त्यानें पदोपदीं प्रीति स्वरूपीं वो माय
५८०२१	स्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०९३४.०३।।	स्वरूपीं रमतां हृदयस्थ आप। तयाचें स्वरूप आदि मध्यें

५८०२२	स्वरूपीं	||ज्ञा.गा.०९९०.०३||	विरक्त तो कवण त्रिवर्गाचें शून्य। वृत्ति हे सुलीन स्वरूपीं राहे
५८०२३	स्वरूपीं	||ज्ञा.गा.०९९५.०२||	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
५८०२४	स्वरूपीं	||ज्ञा.गा.१०९८.०३||	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
५८०२५	स्वरूपींच	||ज्ञा.गा.०७१३.०५||	नाहीं आवाहन कैंचें विसर्जन। स्वरूपींच लीन ज्ञानदेव
५८०२६	स्वरूपें	||ज्ञा.गा.०२६६.०१||	सांवळिये बुंथी सांवळिया रूपें। सांवळ्या स्वरूपें वेधियलें
५८०२७	स्वरूपें	||ज्ञा.गा.०८२१.०२||	सदोदित नयनीं नयन हारपे। निळयाचे स्वरूपें मनीं वसो
५८०२८	स्वर्ग	||ज्ञा.गा.०१००.०३||	पुण्य करितां स्वर्ग । पाप करितां भोग। नाम जपतां सर्वांग। होईल पांडुरंग
५८०२९	स्वर्ग	||ज्ञा.गा.०४४४.०१||	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
५८०३०	स्वर्ग	||ज्ञा.गा.०९५३.०४||	सप्तद्वीप पृथ्वी नवखंडें देव। स्वर्ग भोगभाव राणीव व्यर्थ
५८०३१	स्वर्ग	||ज्ञा.गा.१००२.१९||	मग तूं देखसी त्रिभुवन स्वर्ग मृत्यु पाताळ। नको भुलों येणें भ्रमें सांडीं विषयपाल्हाळ। आपणापे देख पां रे स्वरूप नाहीं वेगळें। परमात्मा व्यापकु रे पाहा परब्रह्म सांवळें
५८०३२	स्वर्ग	||ज्ञा.गा.१०५४.१०||	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई
५८०३३	स्वर्ग	||ज्ञा.गा.१०५६.०१||	स्वर्ग जयाची साळोंखा। समुद्र पाळी पिंड रेखा। शेषासारिखी बैसका। जो आधार तिहीं लोकां
५८०३४	स्वर्गगामिनी	||ज्ञा.गा.०८३७.०३||	मणिपुर नाभिस्थानीं। जेथें स्वर्गगामिनी। कुंडलिनी नाम तिचें। तिसी उर्ध्व करुनी। ब्रह्माग्नि चेतविला। पंचभूतें ग्रासुनी
५८०३५	स्वर्गमृत्यु	||ज्ञा.गा.०१९४.०४||	संत मिळाले सकळिक। तेथें दोष कैंचें पातक। तेथें तीर्थें सकळिक। स्वर्गमृत्यु पाताळिची
५८०३६	स्वर्गांचा	||ज्ञा.गा.०२१३.०७||	एकवीस स्वर्गांचा घालूनियां माळा। मग ते गोपाळामाजीं खेळे
५८०३७	स्वर्गासी	||ज्ञा.गा.०६१५.०१||	पुण्य जोडूनियां स्वर्गासी जाइजे। पापाशी सेविजे अधोगती
५८०३८	स्वर्गीं	||ज्ञा.गा.०१२४.०३||	जपें न लाहसी तपें न लाहसी। क्रियें षट्कर्में न पवसी। नामें एके रे पावसी। स्वर्गीं अमृतपान
५८०३९	स्वलीला	||ज्ञा.गा.०६११.०५||	पापपुण्य दोन्ही त्यागुनी निराळा। जाहला स्वलीला ज्ञानदेव
५८०४०	स्वशीस	||ज्ञा.गा.०८४२.०२||	अमोलिक विद्या धन झाली प्राप्ती। पहावयाची प्रतीति स्वशीस छेदी
५८०४१	स्वसंवेद्य	||ज्ञा.गा.०६३२.०४||	अहं हें स्वरूप गिळूनियां पाहीं। देहींच विदेही स्वसंवेद्य
५८०४२	स्वसंवेद्य	||ज्ञा.गा.०६६६.०४||	चिन्मय ना चिन्मात्र वेद्य सर्वगत। स्वसंवेद्य साक्षभूत आपणयासी

५८०४३	स्वसुख	।।ज्ञा.गा.०६४१.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे स्वसुख रोकडें। निवृत्तीनें पुढें दाखविलें
५८०४४	स्वसुखाचे	।।ज्ञा.गा.०४३९.०१।।	अनंत जन्मींचें सुकृतफळ। तरीच फाविजे ऐसें बळ। पुरती इच्छिले डोहळे। स्वसुखाचे
५८०४५	स्वस्थान	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
५८०४६	स्वस्वरूप	।।ज्ञा.गा.०३७१.०२।।	भीतरील माझी पंचरत्नें नेलीं। स्वस्वरूप वाहवलीं मध्य गिळियेलें
५८०४७	स्वस्वरूपाचा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०७।।	तो स्वस्वरूपाचा पूर। अनादि आदि ईश्वर। उर्वरित उरे। कुसुमकांति
५८०४८	स्वस्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०५५९.०१।।	जतनेलागीं जीवन ठेविलें। स्वस्वरूपीं हारपलें ज्ञानपंथीं
५८०४९	स्वस्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०७००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु गे माये। स्वस्वरूपीं राहे तये कृपा
५८०५०	स्वस्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.०८६०.०४।।	म्हणोनी येकाकारवृत्ति सगुणीं बैसली। प्रीतिंचि निर्गुणींचि आर्ती जाण संपदा। त्याची सांडी मांडी न करीं निरुतें चित्तीं धरीं। स्वस्वरूपीं असे सदा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींचि जोडे आनंदु रया
५८०५१	स्वहित	।।ज्ञा.गा.०४३३.०४।।	जैसा निंदिलिया उजगरा। धरु धांवे मायिक संसारा। तैसा मी स्वहित विचारा। धांवो लागे
५८०५२	स्वहित	।।ज्ञा.गा.०७१५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आमचें स्वहित। तिन्ही एकचित्त जालों तेव्हां
५८०५३	स्वहित	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
५८०५४	स्वातीची	।।ज्ञा.गा.०७२९.०५।।	वोळलीं स्वातीची अंबुटें। तें तत्त्व झेलिती शुक्तिका संपुष्टें। येरें नक्षत्रें वरुषती निकटें। काय जळ तयाचें वोखटें रया
५८०५५	स्वादु	।।ज्ञा.गा.०४६३.०५।।	क्षीर नीर हरि जाला असे स्वादु। अवघाची गोविंदु नानादेहीं
५८०५६	स्वादु	।।ज्ञा.गा.०४९६.०३।।	पूर्णानंद सच्चिदानंदकंदु। तो निरंजनीं स्वादु आळवितो माय
५८०५७	स्वादु	।।ज्ञा.गा.०५५२.०१।।	अस्वादु स्वादु ये दोन्ही नाहीं। तेरावें पाही सहावा ठायीं
५८०५८	स्वादु	।।ज्ञा.गा.०५५४.०२।।	तेथें परिमळु नाहीं स्वादु पैं नाहीं। सुखदुःख नाहीं कांहींचि नाहीं
५८०५९	स्वादु	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
५८०६०	स्वाधिनु	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु

५८०६१	स्वाधिष्ठान	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध। वामचरणीं निरोध। स्वाधिष्ठान लिंगस्थान। हे तो जाणसी प्रसिद्ध। दक्षिणेचा चरण माथा। ठेउनियां निबद्ध
५८०६२	स्वाधिष्ठानीं	।।ज्ञा.गा.११०९.०३।।	आधार बा! मूळबंध वाम चरण निरुद्ध रे! स्वाधिष्ठानीं लिंगस्थान तेथें धरीं प्रसिद्ध रे!
५८०६३	स्वाधीन	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
५८०६४	स्वाधीन	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
५८०६५	स्वानंद	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
५८०६६	स्वानंदाचिया	।।ज्ञा.गा.१००३.०१।।	श्रीगुरु देवराया प्रणिपातु जो माझा। मनादि मुळ तूंचि विश्वव्यापका बीजा। समाधी घेई पुत्रा स्वानंदाचिया भोजा। पालखी पौढलिया नाशिवंत रे माया
५८०६७	स्वानंदाचें	।।ज्ञा.गा.०७५७.०१।।	शून्याचें जें बीज योगीयांचें गुज। स्वानंदाचें निजब्रह्म रया
५८०६८	स्वानंदाचें	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर
५८०६९	स्वानंदाचें	।।ज्ञा.गा.११०९.१२।।	स्वानंदाचें सुख थोर रे!। निवृत्तिज्ञानदेवीं अपार रे!
५८०७०	स्वानंदें	।।ज्ञा.गा.०६६६.०२।।	नामावांचुनी संवादें निवृत्ति अभेद पदें। निज भजनी स्वानंदें नवल पाहे
५८०७१	स्वानुभव	।।ज्ञा.गा.०४४६.०५।।	स्वानुभव दिवटी उजळूनि जंव पाही। तंव एक बिंब दाही दिशा दिसे
५८०७२	स्वानुभव	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
५८०७३	स्वानुभव	।।ज्ञा.गा.१०५४.०२।।	मागेन स्वानुभव अंगुलें। पांचां तत्त्वांचें सानुलें। व्यर्थ इंद्रियें भोगिलें। नाहीं रंगलें संतचरणीं
५८०७४	स्वानुभवीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०५।।	जेथें अनुभवचि नाहीं तेंचि तूं पाहीं। स्वानुभवीं राहीं तुझा तूंचि
५८०७५	स्वानुभवें	।।ज्ञा.गा.०६७२.०३।।	स्वानुभवें धरी अनुभवें वाट। तंव अवचित बोभाट पुढें मागें

५८०७६	स्वानुभवें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
५८०७७	स्वाभाविक	।।ज्ञा.गा.०५८६.०२।।	कांहीं भेद नाहीं किंचित् महत्। उपाधी कल्पित स्वाभाविक
५८०७८	स्वाभाविक	।।ज्ञा.गा.०६३१.०३।।	सुखदु:ख भोगी जिवाचिये सत्तें। देहीं क्रिया वर्ते स्वाभाविक
५८०७९	स्वाभाविक	।।ज्ञा.गा.०७२४.०२।।	स्वाभाविक कर्म प्रकृति उपाधि। धरी मंदबुद्धि अहंतेसी
५८०८०	स्वामिया	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
५८०८१	स्वामियाचें	।।ज्ञा.गा.१०३२.०१।।	देह दंडुनी पाईक अनुसरला जीवें। तव स्वामियाचें गूज हातासी आलें
५८०८२	स्वामियातें	।।ज्ञा.गा.१०३२.०२।।	पाईकपणें गेलें स्वामी होउनी ठेलें। परी नाहीं विसरलें स्वामियातें
५८०८३	स्वामियें	।।ज्ञा.गा.१०३३.०३।।	निदसुरा होता तो जागसुदा जाला। स्वामियें आणिला आपणांपाशीं
५८०८४	स्वामी	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
५८०८५	स्वामी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
५८०८६	स्वामी	।।ज्ञा.गा.०३२०.०५।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । स्वामी करुनी सुखी होई निजानंदीं डोले
५८०८७	स्वामी	।।ज्ञा.गा.०३९२.०४।।	आयुष्याची गणना करूनियां प्रमाण वरी मनुष्य देह ऐसें नाम ठेविलें। तें आयुष्य कां स्वामी दों ठायीं वाटिलें। अर्ध रात्रीचे अर्ध दिवसाचे निरय सत्त्व वेंचिलें। पैल समर्थाचें बालक रंकें गांजिलें त्याचें थोरपण तें काय जालें राया
५८०८८	स्वामी	।।ज्ञा.गा.०४५४.०१।।	सूक्ष्म साध्य काज सांगितलें स्वामी । धृति धारणा क्षमीं हरपल्या
५८०८९	स्वामी	।।ज्ञा.गा.०४७४.०१।।	विश्रांतीचें स्थान कोण रूप आम्हां। ऐसा हा महिमा सांगा स्वामी
५८०९०	स्वामी	।।ज्ञा.गा.०८५६.०१।।	तापत्रयीं तापलीं गुरुतें निर्वासती। भगवे देखोनी म्हणती तारा स्वामी। तंव ते नेणोनी उपदेशाची रीती। आनान उपदेशिती ठकलें निश्चितीं तैसें जालें
५८०९१	स्वामी	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे

५८०९२	स्वामी	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
५८०९३	स्वामी	।।ज्ञा.गा.१०२९.०२।।	पाईक काय स्वामी स्वामीया काय पाईक। असतां एके एक दोन्ही नव्हती
५८०९४	स्वामी	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
५८०९५	स्वामी	।।ज्ञा.गा.१०३२.०२।।	पाईकपणें गेलें स्वामी होउनी ठेलें। परी नाहीं विसरलें स्वामियातें
५८०९६	स्वामी	।।ज्ञा.गा.१०३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। पाईक तो साचारु स्वामी केला
५८०९७	स्वामी	।।ज्ञा.गा.१०३३.०४।।	पाईकपणें गेलें सन्निधान जालें। स्वामी एका बोलें निवांत ठेला
५८०९८	स्वामी	।।ज्ञा.गा.१०४८.०१।।	तूं माझा स्वामी मी तुझा रंक। पाहतां न दिसे वेगळिक
५८०९९	स्वामी	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
५८१००	स्वामीचे	।।ज्ञा.गा.०४४८.०१।।	स्वामीचे कृपेनें चिद्‌घन ओळलें। रसातळ पाल्हेळें ब्रह्मतेजें
५८१०१	स्वामीचें	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
५८१०२	स्वामीपणें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०२।।	आतां सेवेलागीं सेवा करणें कोणच्या अंगें। स्वामीपणें जगीं होउनी ठेलें
५८१०३	स्वामीया	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
५८१०४	स्वामीया	।।ज्ञा.गा.१०२९.०२।।	पाईक काय स्वामी स्वामीया काय पाईक। असतां एके एक दोन्ही नव्हती
५८१०५	स्वामीया	।।ज्ञा.गा.१०३३.०२।।	पाईक शुद्धमति स्वामीया विवेकी। वेव्हारु लौकिकीं चाळीतु असे
५८१०६	स्वामीया	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देईं। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
५८१०७	स्वामीवांचुनी	।।ज्ञा.गा.१०३२.०३।।	पाईकपण ऐसा आठवुचि नाहीं। स्वामीवांचुनी कांहीं जाणेचीना
५८१०८	स्वामीवीण	।।ज्ञा.गा.०९९८.०१।।	काय करिसी सकळ देवांचें वैभव विलास। माझिया स्वामीवीण ते अवघे उद्वसु रया
५८१०९	स्वारी	।।ज्ञा.गा.०३९१.१०।।	दुर्जेवीण एकला खेळतो स्वारी। कवणातें जय कवणा आली हरि
५८११०	स्वार्थ	।।ज्ञा.गा.०१५१.०१।।	परियेसा पुराणींचा अर्थ। जयासि हरिनामाचा स्वार्थ। तोचि उद्धरेल यथार्थ। निजहितार्थ आचरणीं
५८१११	स्वार्थ	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
५८११२	स्वार्थ	।।ज्ञा.गा.०१५२.०४।।	ज्ञानदेवीं भक्तिपंथ। धरिला सांडिला स्वार्थ। उपजोनि ध्यानीं हा अर्थ। रामकृष्ण गोविंद

५८११३	स्वार्थ	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
५८११४	स्वार्थ	।।ज्ञा.गा.०१५८.०१।।	परमधर्म अर्थ स्वार्थ। हरिभजन हाचि पुरुषार्थ। तारक हरि हाचि पंथ। सिद्धां साधकाचा
५८११५	स्वार्थ	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
५८११६	स्वार्थ	।।ज्ञा.गा.०३२२.०७।।	सासुरा हा स्वार्थ कांहीं न विचारी परमार्थ । आतां करीन घात तयावरी
५८११७	स्वार्थ	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
५८११८	स्वार्थ	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
५८११९	स्वीकारी	।।ज्ञा.गा.००२९.०१।।	वेद प्रमाण करावया गोकुळासी आला। कीं नाटळीचा कुवांसा जाला। ब्रह्म आणि गोवळु। ब्रह्मादिकां वंद्यु। ऐसा निगमु पैं लाजविला। गणिका स्वीकारी राहो मांडला। दशरथ पतनीं चुकविला। एकातें म्हणे जागा। एकातें म्हणे रे निजा। तैसा मुचकुंदा पैं काळयवनु आणिला रया
५८१२०	स्वीकारीं	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
५८१२१	स्वेदज	।।ज्ञा.गा.०१०३.०१।।	अंडज जारज स्वेदज उद्भिज आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
५८१२२	स्वेदें	।।ज्ञा.गा.१०७६.०१।।	पर्वतु गोफणिये सोकरू लेकरूं। ज्याचेनि तृष्णें आटले सप्तही सागरू। ज्याचेनि स्वेदें बुडाला मेरू। तयामाजीं ने तया मी काय करूं
५८१२३	हंस	।।ज्ञा.गा.०९४४.०३।।	जात जात पणें प्रपंच शोधणें। गाळूनियां गगन हंस घेई
५८१२४	हंस	।।ज्ञा.गा.०९५७.०२।।	हंस कोठें गेला तूं पाहों विसरला। भ्रमेंचि भुलला कोहं शब्दें
५८१२५	हंस	।।ज्ञा.गा.०९५७.०४।।	ज्ञानदेवा घर विठ्ठल आचार। वेगीं पर पार हंस पावे
५८१२६	हंसगती	।।ज्ञा.गा.००९०.०३।।	पाहाते निमते सरे हंसगती। हरीची पंगती जेऊं बैसो
५८१२७	हंसगती	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
५८१२८	हंसु	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
५८१२९	हंसे	।।ज्ञा.गा.११०३.०१।।	महेशे शक्तीसी खूण जी दाविली। हंसे लाधवीली कमळात्यना

५८१३०	हंसें	।।ज्ञा.गा.०४३०.०१।।	महेशें शिवेसी। निजखूण दाविली। हंसें लाधविली। कमळासना
५८१३१	हकार	।।ज्ञा.गा.०७९२.०२।।	सकार हकार तूर्या उन्मनी भेद। अभेदुनी भेद केलें मज
५८१३२	हकारीं	।।ज्ञा.गा.०७६८.०१।।	सकार हकारीं नाडी दिसती कैशा। उलटल्या दशदिशा अमूपची
५८१३३	हटीं	।।ज्ञा.गा.०३२८.०४।।	माजयानें हटीं मुखकमळ टेंकी । निळिये अवलोकीं कृष्णमूर्ति
५८१३४	हन	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
५८१३५	हनन	।।ज्ञा.गा.०६११.०२।।	सोमयाग श्रेष्ठ करितां पावन। करावें हनन पशु तेथें
५८१३६	हनाचा	।।ज्ञा.गा.०१७५.०६।।	ज्ञानदेवीं उपरम। हृदयीं सामाविला श्रीराम। हनाचा हाचि नेम। सर्वकाळ सफळ
५८१३७	हनुमंत	।।ज्ञा.गा.०१८०.०४।।	रुक्मांगद भीष्म बगदालभ्यसूत। सिभ्री हनुमंत परिक्षिती
५८१३८	हनुमंत	।।ज्ञा.गा.०९११.०४।।	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
५८१३९	हनुमंत	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
५८१४०	हनुमंता	।।ज्ञा.गा.०८४८.०३।।	कर्में वासुकी लंके दिवटा। कर्में हनुमंता उदरीं कांसोटा। कर्में शुकदेव गर्भी कष्टा। पाताळवाटा बळी गेला
५८१४१	हनुमंता	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
५८१४२	हनुमंतें	।।ज्ञा.गा.०१८३.०५।।	दास्यत्व निकट हनुमंतें केलें। म्हणोनी देखिले रामचरण
५८१४३	हनुवटी	।।ज्ञा.गा.०२२३.०८।।	उदधीचेनि प्रेमसळें। आपाद वैजयंती माळे। वरी शोभताती सोहळे सगुणाचे। दशनदीप्ति झळाळी। रत्नकिळा मागों आली। दिसे हनुवटी बुजाली। प्रभेचेनि गे माये
५८१४४	हमामा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०१।।	हमामा रे पोरा हमामा। घुमरी वाजे घुमामा
५८१४५	हमामा	।।ज्ञा.गा.१०२१.०१।।	हमामा रे पोरा हमामा। घुमरी वाजे घुमामा
५८१४६	हमामा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०१।।	हमामा घाली बाळा। सांडी खोटा चाळा। फोडीन तुझा टाळा। वाकुल्या दावीन काळा
५८१४७	हमामा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०२।।	हमामा रे पोरा हमामा रे
५८१४८	हमामा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०२।।	हमामा रे पोरा हमामा रे
५८१४९	हमामा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०३।।	हमामा घालीं बा रे। अंगीं भरलें वारें। चाखतीं पिकलीं चारें। जाऊं वरिल्या द्वारें रे पोरा
५८१५०	हमामा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०४।।	हमामा घालीं नेटें। सांडीं बोलणें खोटें। आतां जासील कोठें। कान्होबाचें बळ मोठें रे पोरा

५८१५१	हमामा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०५।।	हमामा घालीं सोई। सांभाळीं सवा दोहीं एक नेमें तूं राहीं। तेथें बहु सुख पाहीं रे पोरा
५८१५२	हमामियाचा	।।ज्ञा.गा.१०२२.०६।।	हमामियाचा नादु वाजे। अनुहातें कोपर गाजे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु राजे। रत्नजडित मुगुट साजे रे पोरा
५८१५३	हर	।।ज्ञा.गा.०७५९.०५।।	सत् चित् आनंद ब्रह्मा हरि हर। तेही जिचा पार नेणविती
५८१५४	हरण	।।ज्ञा.गा.००६८.०२।।	रामकृष्ण नाम सर्व दोषां हरण। जड जीवां तारण हरि एक
५८१५५	हरण	।।ज्ञा.गा.०१२५.०२।।	नाम महादोषां हरण। नाम पतीतपावन। नाम कलिमलदहन। भवबंधनमोचक
५८१५६	हरण	।।ज्ञा.गा.०३५९.०१।।	हस्ती घोडे हरण सिंहाडें। तैसें हें गुजराती लुगडें गे माये
५८१५७	हरतिल	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्मे रामकृष्णें
५८१५८	हरती	।।ज्ञा.गा.०१७९.०१।।	रामकृष्ण जप सोपा। येणें हरती जन्मखेपा। संसारू तुटेल महापापा। धन्य भक्त तो धरातळीं
५८१५९	हरतील	।।ज्ञा.गा.००८४.०४।।	कोटिजन्मांचे दोष। हरतील पातकें जातील नि:शेष। अंतीं होईल वैकुंठवास। कोटि कुळांसी उद्धार
५८१६०	हरतील	।।ज्ञा.गा.००८९.०२।।	धन्य कुळ तयाचें। रामनाम हेंचि वाचें। दोष हरतील जन्माचे। श्रीराम म्हणतांची
५८१६१	हरपती	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्गस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
५८१६२	हरपती	।।ज्ञा.गा.०९९९.१२।।	तुझा तूंची विदेहीयां आत्मनाथ एकतत्त्वीं। हरपती इंद्रियें रे जीवशिव एके पंक्तीं। नाहीं नाहीं अन्य रूप स्वयें परमात्मा ज्योति। सुटेल जन्ममरण उपजेल प्रत्यक्ष दीप्ती
५८१६३	हरपती	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
५८१६४	हरपला	।।ज्ञा.गा.०३२६.०४।।	ज्ञानदेवीं लीला मन मनीं निवाला । निळिये अवलीला हरपला
५८१६५	हरपला	।।ज्ञा.गा.०४५८.०१।।	निज तेज बीज नाठवे हे देहो। हरपला मोहो संदेहेसीं
५८१६६	हरपला	।।ज्ञा.गा.०५५७.०३।।	रखुमादेविवरु अप्रमेय देखिला। तोही इच्छितां हरपला माझ्या ठायीं
५८१६७	हरपला	।।ज्ञा.गा.०५६८.०१।।	निर्गुणाचा पालऊ लागला। लय लक्षीं हरपला देह माझा
५८१६८	हरपला	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
५८१६९	हरपली	।।ज्ञा.गा.०३३७.०१।।	हरपली सत्ता मुराली वासना। सांवळाचि नयना दिसतसे
५८१७०	हरपली	।।ज्ञा.गा.०४४१.०३।।	जेथें दृष्टी दृष्टीस हरपली। कितेक ममता येकली। तेथें पाहिजे गुरुकिल्ली। तरीच सुखिया
५८१७१	हरपली	।।ज्ञा.गा.०४५४.०६।।	ज्ञानदेव विनवी निवृत्तीस काज। हरपली लाज संदेहेंसी

५८१७२	हरपली	।।ज्ञा.गा.०४६२.०५।।	वृत्तीची निवृत्ति देखिली म्यां तुझी। हरपली माझी चित्तवृत्ति
५८१७३	हरपली	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
५८१७४	हरपली	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
५८१७५	हरपली	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
५८१७६	हरपली	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
५८१७७	हरपले	।।ज्ञा.गा.०२७८.०५।।	हरपले आकार कृष्णची क्षरला। वेदांसी अबोला श्रुतीसहित
५८१७८	हरपले	।।ज्ञा.गा.०२९९.०८।।	त्रिकाळ ध्यान त्रिकाळ मन हरपले जेथ। पुरली मनकामना वैकुंठ प्रकट आपणची नाथ
५८१७९	हरपले	।।ज्ञा.गा.०३४२.०२।।	मी तूं हे मात हरपले दृष्टांत। हृदयीं हृदयस्थ निजतेजें
५८१८०	हरपले	।।ज्ञा.गा.०५३६.०३।।	सुखरूप जीव असतांचि शीव। हरपले भाव विज्ञानेंसी
५८१८१	हरपले	।।ज्ञा.गा.०५४७.०२।।	सांगाल पैं तें काय जालें ?। वटविस्तार दोही हरपले
५८१८२	हरपले	।।ज्ञा.गा.०९९९.२२।।	माझा मी गुरु केला मातेचा उपदेश। न दिसे जनवन सर्वरूप महेश। निराकारी एक वस्तु अवघा दिसे जगदीश। हरपले चंद्रसूर्यो त्याचीमाजीं रहीवास
५८१८३	हरपलें	।।ज्ञा.गा.०२९७.०१।।	मीपण माझें हरपलें। शेखीं ठकचि विशेखीं पडिलें बाईये
५८१८४	हरपलें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०४।।	बोधीं बोधलें बोधितां नये ऐसें जालें। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलें माझें मीपण हरपलें
५८१८५	हरपलें	।।ज्ञा.गा.०३५३.०२।।	जागृती अंतीं स्वप्न देखिलें। जागृती स्वप्न दोन्ही हरपलें
५८१८६	हरपलें	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
५८१८७	हरपलें	।।ज्ञा.गा.०४९४.०५।।	त्वंपदीं सिद्ध निवृत्ति लाधलें। गुरुलक्षीं हरपलें द्वैतभान
५८१८८	हरपलें	।।ज्ञा.गा.०५३३.०२।।	बिंबामाजी बिंब हरपलें स्वयंभ। मायेचा पैं लोभ अरता जाला
५८१८९	हरपलें	।।ज्ञा.गा.०५३७.०२।।	तेणें केलें अनारिसें केलें अनारिसें। पाहों गेलें सरिसें हरपलें गे माये
५८१९०	हरपलें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०३।।	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं

५८१९१	हरपलें	।।ज्ञा.गा.०५५३.०१।।	बारावें वरतें तेरावें हरपलें। चौदावें देखिलें चौडोळां
५८१९२	हरपलें	।।ज्ञा.गा.०५६५.०२।।	तंव निराकार देखिलें निराकार देखिलें। मी पूजनलिंग तिन्ही हरपलें
५८१९३	हरपलें	।।ज्ञा.गा.०५६७.०१।।	आहे तें पाहीं नाहीं तें कांहीं। ठायींच्या ठायीं हरपलें
५८१९४	हरपलें	।।ज्ञा.गा.०६९२.०१।।	मजमाजीं पाहतां मीपण हरपलें। ठकलेंचि ठेलें सये मन माझें
५८१९५	हरपलें	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
५८१९६	हरपलें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
५८१९७	हरपलें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
५८१९८	हरपलें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
५८१९९	हरपलों	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
५८२००	हरपल्या	।।ज्ञा.गा.०४५४.०१।।	सूक्ष्म साध्य काज सांगितलें स्वामी । धृति धारणा क्षमीं हरपल्या
५८२०१	हरपल्या	।।ज्ञा.गा.०४६५.०५।।	हरपल्या रश्मी देहभाव हरि। ऋद्धि सिद्धि कामारी जाल्या कैशा
५८२०२	हरपल्या	।।ज्ञा.गा.०४९२.०२।।	द्वैताच्या गोष्टी हरपल्या शेवटीं। विश्वरूपें मिठी देतु हरि
५८२०३	हरपल्या	।।ज्ञा.गा.०६७९.०३।।	निजीं निज आली हरपल्या कळा। ब्रह्मानंद सोहळा गुरुशिष्यीं
५८२०४	हरपल्या	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
५८२०५	हरपसी	।।ज्ञा.गा.०९९९.१३।।	आकाश तुजमाजीं हरपसी परब्रह्मीं। न भजतां इंद्रियांसी हरपती यया उर्मी। बीज तें निरुपिलें सहज राहें रे तूं समी। शमदम रिगुनिगु याचा दाह रे संगमीं
५८२०६	हरपे	।।ज्ञा.गा.०७०४.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल अभये। भयांचें पैं भय हरपे कृष्णीं
५८२०७	हरपेल	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा

५८२०८	हरपोन	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
५८२०९	हरलें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०५।।	नित्यनेमाचें नामस्मरण। त्याचें हरलें इष्ट दारुण। जाले उद्धरणाचें कारण। पूर्वजा सहित
५८२१०	हरलें	।।ज्ञा.गा.०७०३.०२।।	विठ्ठल म्हणतां हरलें पाप। पदरीं आलें पुण्य माप। धाला दिनाचा मायबाप विठ्ठलची
५८२११	हरवी	।।ज्ञा.गा.०४७४.०२।।	चित्त नेई चित्ता चेत नेई तत्त्वा। कर्म परतत्त्वा हरवी रया
५८२१२	हरस्मरणा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना
५८२१३	हरि	।।ज्ञा.गा.००१४.०४।।	ज्ञानदेवीं जप केला । हरि समाधीसी साधिला । हरिमंत्रें प्रोक्षिला । सर्व संसार निधरिं
५८२१४	हरि	।।ज्ञा.गा.००१७.०१।।	बरवा वो हरि बरवा वो । गोविंद गोपाळ गुण गरुवा वो
५८२१५	हरि	।।ज्ञा.गा.००१७.०२।।	सांवळा वो हरि सांवळा वो । मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५८२१६	हरि	।।ज्ञा.गा.००१७.०३।।	पाहातां वो हरि पाहातां वो । ध्यान लागलें या चित्ता वो
५८२१७	हरि	।।ज्ञा.गा.००१७.०४।।	पढिये वो हरि पढिये वो । बाप रखुमादेविवरु घडिये वो
५८२१८	हरि	।।ज्ञा.गा.००२६.०२।।	अष्टदळकमळाची वोवरी। विपरीत तयाची कुसरी । एकवीस खणांचे उपरी। बाहिजु कां हरि दाखविली
५८२१९	हरि	।।ज्ञा.गा.००३९.०१।।	सारंगधरु तो। चक्रा आधारु हरि तो गे बाई
५८२२०	हरि	।।ज्ञा.गा.००४८.०२।।	हरि मुखें म्हणा हरि मुखें म्हणा। पुण्याची गणना कोण करी
५८२२१	हरि	।।ज्ञा.गा.००४८.०२।।	हरि मुखें म्हणा हरि मुखें म्हणा। पुण्याची गणना कोण करी
५८२२२	हरि	।।ज्ञा.गा.००४९.०३।।	एक हरि आत्मा जीवशिवसमा। वायां तूं दुर्गमा न घालीं मन
५८२२३	हरि	।।ज्ञा.गा.००४९.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ हरि हा वैकुंठ । भरला घनदाट हरि दिसे
५८२२४	हरि	।।ज्ञा.गा.००४९.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ हरि हा वैकुंठ । भरला घनदाट हरि दिसे
५८२२५	हरि	।।ज्ञा.गा.००५३.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी संगती सज्जनीं। हरि दिसे जनीं वनीं आत्मतत्त्वीं
५८२२६	हरि	।।ज्ञा.गा.००५४.०३।।	अनंत वाचाळ बरळती बरळ। त्या कैसेनि दयाळ पावे हरि
५८२२७	हरि	।।ज्ञा.गा.००५८.०१।।	हरि उच्चारणीं अनंत पापराशी। जातील लयासी क्षणमात्रें
५८२२८	हरि	।।ज्ञा.गा.००५८.०२।।	तृण अग्निमेळें समरस झालें। तैसें नामें केलें जपतां हरि
५८२२९	हरि	।।ज्ञा.गा.००५८.०३।।	हरि उच्चारण मंत्र हा अगाध। पळे भूतबाध भेणें तेथें
५८२३०	हरि	।।ज्ञा.गा.००५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरि माझा समर्थ। न करावें अर्थ उपनिषदां
५८२३१	हरि	।।ज्ञा.गा.००५९.०२।।	भावबळें आकळे येऱ्हवीं नाकळे। करतळीं आंवळे तैसा हरि

५८२३२	हरि	।।ज्ञा.गा.००६१.०३।।	हरि हरि हरि हा मंत्र शिवाचा। म्हणती जे वाचा तया मोक्ष
५८२३३	हरि	।।ज्ञा.गा.००६१.०३।।	हरि हरि हरि हा मंत्र शिवाचा। म्हणती जे वाचा तया मोक्ष
५८२३४	हरि	।।ज्ञा.गा.००६१.०३।।	हरि हरि हरि हा मंत्र शिवाचा। म्हणती जे वाचा तया मोक्ष
५८२३५	हरि	।।ज्ञा.गा.००६२.०१।।	एक नाम हरि द्वैत नाम दुरी। अद्वैत कुसरी विरळा जाणे
५८२३६	हरि	।।ज्ञा.गा.००६२.०२।।	समबुद्धि घेतां समान श्रीहरि। शम दमा वैरी हरि झाला
५८२३७	हरि	।।ज्ञा.गा.००६३.०१।।	हरि बुद्धि जपे तो नर दुर्लभ। वाचेसी सुलभ रामकृष्ण
५८२३८	हरि	।।ज्ञा.गा.००६८.०२।।	रामकृष्ण नाम सर्व दोषां हरण। जड जीवां तारण हरि एक
५८२३९	हरि	।।ज्ञा.गा.००६८.०३।।	नाम हरि सार जिव्हा या नामाची। उपमा त्या दैवाची कोण वानी
५८२४०	हरि	।।ज्ञा.गा.००६९.०२।।	नारायण हरि नारायण हरि। भुक्ति मुक्ति चारी घरीं त्यांच्या
५८२४१	हरि	।।ज्ञा.गा.००६९.०२।।	नारायण हरि नारायण हरि। भुक्ति मुक्ति चारी घरीं त्यांच्या
५८२४२	हरि	।।ज्ञा.गा.००७०.०१।।	सात पांच तीन दशकांचा मेळा। एकतत्त्वीं कळा दावी हरि
५८२४३	हरि	।।ज्ञा.गा.००७२.०२।।	नारायण हरि उच्चार नामाचा। तेथें कळिकाळाचा रीघ नाहीं
५८२४४	हरि	।।ज्ञा.गा.००७४.०५।।	तीर्थव्रतीं भावना धरी रे करुणा। शांती दया पाहुणा हरि करीं
५८२४५	हरि	।।ज्ञा.गा.००७५.०२।।	गोपाळा रे तुझें ध्यान लागो मना। आनु न विसंबे हरि जगत्रजीवना
५८२४६	हरि	।।ज्ञा.गा.००७६.०३।।	ज्ञानदेव गीतीं निशाणी नाम। समाधि संजीवनी तारक हरि
५८२४७	हरि	।।ज्ञा.गा.००७७.०५।।	ज्ञानदेवो सांगे भावो मीनला गंगे। सुस्नात सर्वांगें हरि गंगा
५८२४८	हरि	।।ज्ञा.गा.००७८.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे संसार निरसी। अखंड मानसीं विठ्ठल हरि
५८२४९	हरि	।।ज्ञा.गा.००८०.०२।।	नरहरी रामा नरहरी रामा। पुराणपुरुषोत्तमा हरि गोपाळा
५८२५०	हरि	।।ज्ञा.गा.००८४.०१।।	अनंत नामाचें पाठांतर। रामकृष्णनाम निरंतर। सर्व सुखाचें भांडार। हरि श्रीधर नाम वाचे
५८२५१	हरि	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं
५८२५२	हरि	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
५८२५३	हरि	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें
५८२५४	हरि	।।ज्ञा.गा.००८८.०३।।	सोकरी पापपुण्या ठायीं आपा। आयुष्याच्या मापा हरि धावे
५८२५५	हरि	।।ज्ञा.गा.००९०.०२।।	संवगडे वागणें हरिपंथीं चालों। हरि हरि बोलों दिननिशीं
५८२५६	हरि	।।ज्ञा.गा.००९०.०२।।	संवगडे वागणें हरिपंथीं चालों। हरि हरि बोलों दिननिशीं
५८२५७	हरि	।।ज्ञा.गा.००९५.०२।।	सामान्यत्व हरि समसेज करी। चित्त वित्त घरीं हरिपाठें

५८२५८	हरि	।।ज्ञा.गा.००९५.०३।।	आकार निराकारीं त्रिपथ शेजारीं। हरि भरोवरी घेतु विरुळा
५८२५९	हरि	।।ज्ञा.गा.०११५.०१।।	निरंतर ध्याता हरि। सर्व कर्माची बोहरी। दोष जाती दिगंतरीं। रामकृष्णउच्चारणीं
५८२६०	हरि	।।ज्ञा.गा.०११६.०३।।	विश्वीं विश्व जो व्यापकु। तोचि माझा हरि एकु। त्यासी भक्तिवीण साधकु। नोळखे पैं दुर्बुद्धि
५८२६१	हरि	।।ज्ञा.गा.०११६.०४।।	ज्ञानरंजनीं रंजला। ज्ञानबोधें उपजला। ज्ञानदेवीं हरि सेविला। निरंतर सर्वकाळ
५८२६२	हरि	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी
५८२६३	हरि	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
५८२६४	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०१।।	हरि आला रे हरि आला रे। संतसंगें ब्रह्मानंदु जाला रे
५८२६५	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०१।।	हरि आला रे हरि आला रे। संतसंगें ब्रह्मानंदु जाला रे
५८२६६	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०२।।	हरि येथें रे हरि तेथें रे। हरिवांचूनि न दिसे रितें रे
५८२६७	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०२।।	हरि येथें रे हरि तेथें रे। हरिवांचूनि न दिसे रितें रे
५८२६८	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०३।।	हरि पाहीं रे हरि ध्याईं रे। हरिवांचूनि दुजें नाहीं रे
५८२६९	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०३।।	हरि पाहीं रे हरि ध्याईं रे। हरिवांचूनि दुजें नाहीं रे
५८२७०	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०४।।	हरि वाचे रे हरि नाचे रे। हरि पाहतां आनंदु साचे रे
५८२७१	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०४।।	हरि वाचे रे हरि नाचे रे। हरि पाहतां आनंदु साचे रे
५८२७२	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०४।।	हरि वाचे रे हरि नाचे रे। हरि पाहतां आनंदु साचे रे
५८२७३	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०५।।	हरि आदीं रे हरि अंतीं रे। हरि व्यापकु सर्वांभूतीं रे
५८२७४	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०५।।	हरि आदीं रे हरि अंतीं रे। हरि व्यापकु सर्वांभूतीं रे
५८२७५	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०५।।	हरि आदीं रे हरि अंतीं रे। हरि व्यापकु सर्वांभूतीं रे
५८२७६	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०६।।	हरि जाणा रे हरि वाना रे। बाप रखुमादेविवरु राणा रे
५८२७७	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०६।।	हरि जाणा रे हरि वाना रे। बाप रखुमादेविवरु राणा रे
५८२७८	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३९.०२।।	रामु सखा हरि रामु सखा। रामु सखा हरि रामु सखा
५८२७९	हरि	।।ज्ञा.गा.०१३९.०२।।	रामु सखा हरि रामु सखा। रामु सखा हरि रामु सखा
५८२८०	हरि	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
५८२८१	हरि	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
५८२८२	हरि	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्गुरु
५८२८३	हरि	।।ज्ञा.गा.०१४५.०५।।	ज्ञानदेवें सुकाळ केला। हरि हृदयीं सांठविला। हरिपाठ हाचि साधिला। अनंत अनंत परवडी

५८२८४	हरि	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
५८२८५	हरि	।।ज्ञा.गा.०१४७.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला
५८२८६	हरि	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
५८२८७	हरि	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
५८२८८	हरि	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
५८२८९	हरि	।।ज्ञा.गा.०१५२.०२।।	नाम हरि हरि मंत्र। हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र। नाम उच्चारणीं पवित्र। अनंत भक्त उद्धरले
५८२९०	हरि	।।ज्ञा.गा.०१५२.०२।।	नाम हरि हरि मंत्र। हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र। नाम उच्चारणीं पवित्र। अनंत भक्त उद्धरले
५८२९१	हरि	।।ज्ञा.गा.०१५३.०३।।	देवधर्म जोडेल ऐसा। न करी भूतमात्रीं हिंसा। सर्वांभूतीं हरि सरसा। भावपूर्वक नमस्कारावा
५८२९२	हरि	।।ज्ञा.गा.०१५८.०१।।	परमधर्म अर्थ स्वार्थ। हरिभजन हाचि पुरुषार्थ। तारक हरि हाचि पंथ। सिद्धां साधकाचा
५८२९३	हरि	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
५८२९४	हरि	।।ज्ञा.गा.०१५९.०४।।	वैष्णवांचे जन्ममूळ। हरि खेळतु जन्मकुळ। उद्धरिले भक्त सकळ। रामकृष्ण उच्चारणीं
५८२९५	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६१.०५।।	हरि रामकृष्ण गोविंद। हाचि घेई पवित्र छंद। सकळा छंदांमाजीं प्रसिद्ध। रामराम उच्चार
५८२९६	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६४.०१।।	परे परता परमात्मा। तोचि हरि माझा आत्मा। नाममात्रें पावे महात्मा। पूर्ण शिवात्मा जीवु करी
५८२९७	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६४.०३।।	दिंडी टाळ मृदंग। गीतीं गातां हरि सर्वांग। वेगीं येतु पांडुरंग। नश्वरीत नाचावया
५८२९८	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि हृदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा
५८२९९	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
५८३००	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
५८३०१	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
५८३०२	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्में करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निर्धारें
५८३०३	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६६.०३।।	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा
५८३०४	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्में रामकृष्णें
५८३०५	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
५८३०६	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६७.०५।।	देवो धर्म सर्वांतरीं। हरि तारितां पैलतिरीं। तो स्मरलिया जिव्हाग्रीं। सर्व कामना परैल
५८३०७	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेंसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
५८३०८	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६८.०६।।	ज्ञानदेवीं रहस्य सार। अंतीं वैकुंठ साचार। हरि उतरील पैलतीर। भवबंधन छेदक
५८३०९	हरि	।।ज्ञा.गा.०१६९.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। हरि स्मरलिया अंतीं। होय वैकुंठ प्राप्ति। हेचि मर्यादा परियेसा

५८३१०	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७०.०२।।	कारण भाव जाणावा। येर अर्थ तोडावा। निरंतर हरि भजावा। सफल होईल सर्वदा
५८३११	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७०.०५।।	करावें वेदाचें अध्ययन। शास्त्र करावें श्रवण। चित्तीं आठवावा नारायण। हरि हरि स्मरावे
५८३१२	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७०.०५।।	करावें वेदाचें अध्ययन। शास्त्र करावें श्रवण। चित्तीं आठवावा नारायण। हरि हरि स्मरावे
५८३१३	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७२.०१।।	आसन लटिकें रे जना। सार नाम नारायणा। हरि स्मरता येईल। जग जीवना पावाल
५८३१४	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु
५८३१५	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७२.०३।।	चालतां धर्म हरि पाही । उद्धरशील उभ्या बाहीं। व्यर्थ टवाळ प्रपंच पाही। आणिक कांहीं स्मरो नको
५८३१६	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
५८३१७	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
५८३१८	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७४.०१।।	एकी बुद्धि केली शरीरीं। नाम सारिले म्हणती हरि। मुखीं न घेती पाठ हरि। तो निर्दैव जाणावा
५८३१९	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। निःसंदेह जीव तरती
५८३२०	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७४.०३।।	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि हृषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेसी
५८३२१	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७४.०३।।	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि हृषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेसी
५८३२२	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७४.०३।।	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि हृषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेसी
५८३२३	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७४.०५।।	कोटिकुलांचे उद्धरण। हरि हरि हे स्मरण। हरि चुकवील जन्ममरण। यमयातना सुटेल
५८३२४	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७४.०५।।	कोटिकुलांचे उद्धरण। हरि हरि हे स्मरण। हरि चुकवील जन्ममरण। यमयातना सुटेल
५८३२५	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७४.०५।।	कोटिकुलांचे उद्धरण। हरि हरि हे स्मरण। हरि चुकवील जन्ममरण। यमयातना सुटेल
५८३२६	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७५.०३।।	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
५८३२७	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७५.०३।।	देवधर्म संसारीं । हरि माझा एक निर्धारी। पूर्वपुण्य असेल जरी। तरीच हरि भक्ति घडेल
५८३२८	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु
५८३२९	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७८.०४।।	ज्ञानदेव बोले अमृत सरिता। सर्वां घटीं पुरता हरि नांदे
५८३३०	हरि	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा
५८३३१	हरि	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
५८३३२	हरि	।।ज्ञा.गा.०१८१.०१।।	अखंड हरि वाचेसी। जरी सुकृताची राशी। तरीच हरि ये मुखासी। धन्य जन्मासी तो आला
५८३३३	हरि	।।ज्ञा.गा.०१८२.०१।।	आनंदले वैष्णव गर्जती हरि नामें। चौदाही भुवनें भरली परब्रह्में
५८३३४	हरि	।।ज्ञा.गा.०१८२.०२।।	नरहरि हरि हरि नारायणा। सनकसनंदनमुनिजनवंदना
५८३३५	हरि	।।ज्ञा.गा.०१८२.०२।।	नरहरि हरि हरि नारायणा। सनकसनंदनमुनिजनवंदना

५८३३६	हरि	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी
५८३३७	हरि	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी
५८३३८	हरि	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी
५८३३९	हरि	।।ज्ञा.गा.०१८२.०४।।	हरि मनीं हरि चित्तीं हरि अंकु शरीरीं। तयातें देखोनि हरि चाऱ्ही बाह्या पसरी
५८३४०	हरि	।।ज्ञा.गा.०१८६.०२।।	सत्संगें प्रमाण जाणावया हरि। येर ते निर्धारीं प्रपंचजात
५८३४१	हरि	।।ज्ञा.गा.०१८६.०४।।	ज्ञानदेव हरि जपोनी निर्मळ। सदा असे सोज्वळ निवृत्तिसंगें
५८३४२	हरि	।।ज्ञा.गा.०१९१.०२।।	हरि पाहिला रे हरि पाहिला रे। सबाह्याभ्यंतरीं अवघा व्यापक मुरारी
५८३४३	हरि	।।ज्ञा.गा.०१९१.०२।।	हरि पाहिला रे हरि पाहिला रे। सबाह्याभ्यंतरीं अवघा व्यापक मुरारी
५८३४४	हरि	।।ज्ञा.गा.०१९६.०७।।	बागडे गाती हरि वाकुल्या कुसरी। तेथें पुंडलिक परोपरी स्तवन करी
५८३४५	हरि	।।ज्ञा.गा.०१९६.०८।।	धन्य पंढरीनगरी फावली चराचरीं। धन्य जो भूमीवरी दृष्टीभरी हरि देखे
५८३४६	हरि	।।ज्ञा.गा.०१९६.०९।।	ज्ञानदेवा बीज विठ्ठल केशिराज। नव्हे हें नवल चोज प्रत्यक्ष हरि
५८३४७	हरि	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
५८३४८	हरि	।।ज्ञा.गा.०२३४.०१।।	लक्ष लावोनी अंतरीं। कृष्णा पाहती नरनारी। लावण्यसागरु हरि। परमानंदु
५८३४९	हरि	।।ज्ञा.गा.०२४४.०२।।	यमुनेच्या तीरीं गाई चारी हरि। गोपाळ गजरीं आनंदले
५८३५०	हरि	।।ज्ञा.गा.०२५०.०५।।	एक्या करें धरी बीजा करें वेढारी। चुंबन दे हरि मग मी पळालिये गो
५८३५१	हरि	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
५८३५२	हरि	।।ज्ञा.गा.०२७०.०३।।	निळिये सागरीं निळे निळेपणें सुंदरी। रातलीसे हरि विरहिणी
५८३५३	हरि	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
५८३५४	हरि	।।ज्ञा.गा.०३००.०४।।	ज्ञानदेवो प्रवृत्ति निघालीया तत्परा। हरि आला सत्वरा तया भेटी
५८३५५	हरि	।।ज्ञा.गा.०३३८.०२।।	हरिपणें हरि अंग रिघाला। या तिहींचा मेळा न दिसे गे माये
५८३५६	हरि	।।ज्ञा.गा.०३४१.०१।।	ज्ञानविज्ञान हरि नांदे आमुच्या घरीं। बाह्यजु अभ्यंतरीं जाला देव
५८३५७	हरि	।।ज्ञा.गा.०३४२.०३।।	साकार निराकार शून्याशून्य दिठा। रूपीं रूपवाटा हरि माझा
५८३५८	हरि	।।ज्ञा.गा.०३४४.०२।।	चित्त वित्त हरि जाला वो साजणी। अवचिता अंगणीं म्यां देखियेला
५८३५९	हरि	।।ज्ञा.गा.०३६०.०३।।	संपादनीं नट नटोनियां हरि। एकरूपें करी आपण्या ऐसें

५८३६०	हरि	।।ज्ञा.गा.०३६०.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त तत्त्वसार हरि। चित्तानुलहरी झेपावली
५८३६१	हरि	।।ज्ञा.गा.०३७८.०२।।	कोणे तत्त्वीं हरि कैसी यासी परी। नांदे कवणे घरीं सांगिजेसु
५८३६२	हरि	।।ज्ञा.गा.०३८०.०३।।	त्रिपुटीं झोंबों नको मायावी सकळ। अवघा सरळ हरि आहे
५८३६३	हरि	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
५८३६४	हरि	।।ज्ञा.गा.०३९१.१०।।	दुजेंवीण एकला खेळतो स्वारी। कवणातें जय कवणा आली हरि
५८३६५	हरि	।।ज्ञा.गा.०३९६.०२।।	तुझें नाम बरवें तुझें नाम बरवें । हरि वोळगों आपुल्या साच भावें
५८३६६	हरि	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
५८३६७	हरि	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
५८३६८	हरि	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
५८३६९	हरि	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
५८३७०	हरि	।।ज्ञा.गा.०४४९.०१।।	अरे अरे ज्ञाना उघडें बोलसी। तुझा तूंचि होशी हरि ऐसा
५८३७१	हरि	।।ज्ञा.गा.०४५७.०४।।	गोप्य गुजराज उमजलासे हरि। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम
५८३७२	हरि	।।ज्ञा.गा.०४५८.०२।।	काय करूं सये कोठें गेला हरि। देहीं देह मापारी हरि जाला
५८३७३	हरि	।।ज्ञा.गा.०४५८.०२।।	काय करूं सये कोठें गेला हरि। देहीं देह मापारी हरि जाला
५८३७४	हरि	।।ज्ञा.गा.०४५९.०६।।	निवृत्ति निजबोध आनंदादि कंद। शाखाद्रूम भेद हरि जाला
५८३७५	हरि	।।ज्ञा.गा.०४६३.०५।।	क्षीर नीर हरि जाला असे स्वादु। अवघाची गोविंदु नानादेहीं
५८३७६	हरि	।।ज्ञा.गा.०४६४.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान ध्येय ध्याता हरि। समरसें श्रीहरि तत्त्व जालें
५८३७७	हरि	।।ज्ञा.गा.०४६५.०२।।	रसीं रस मुरे प्रेमाचें स्फुंदन। एकरूपीं धन हरि माझा
५८३७८	हरि	।।ज्ञा.गा.०४६५.०५।।	हरपल्या रश्मी देहभाव हरि। ऋद्धि सिद्धि कामारी जाल्या कैशा
५८३७९	हरि	।।ज्ञा.गा.०४६६.०४।।	चक्षुद्वय तेज हरिरूपीं बिंब। पृथ्वीतळ अंभ हरि दिसे
५८३८०	हरि	।।ज्ञा.गा.०४६७.०१।।	आधींच तूं ज्ञान वरी जालें उन्मन। हरि हें जीवन हृदयीं आलें
५८३८१	हरि	।।ज्ञा.गा.०४६८.०६।।	जाणीव शहाणीव तूंचि निवृत्ति देवा। हरि उभय भावा ज्ञान देशी
५८३८२	हरि	।।ज्ञा.गा.०४७०.०३।।	गुरुगम्य चित्त जालें माझें हित। दिनदिशीं प्राप्त हरि आम्हां
५८३८३	हरि	।।ज्ञा.गा.०४७०.०४।।	पूर्णिमाप्रकाशचंद्र निराभास। हरि हा दिवस उगवला
५८३८४	हरि	।।ज्ञा.गा.०४८३.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्तीं आनंदमय हरि। द्वैताची कामारी नाईके कानीं

५८३८५	हरि	।।ज्ञा.गा.०४८४.०२।।	दिवसा कामा न रात्रीचा बडिवारु। हरि सहपरिवारु जाला आम्हां
५८३८६	हरि	।।ज्ञा.गा.०४८४.०३।।	जातीची विजाती नाहीं पैं कुळधर्म। कुळींचा कुळधर्म हरि आम्हां
५८३८७	हरि	।।ज्ञा.गा.०४९२.०२।।	द्वैताच्या गोष्टी हरपल्या शेवटीं। विश्वरूपें मिठी देतु हरि
५८३८८	हरि	।।ज्ञा.गा.०५०३.०१।।	जनीं वनीं हरि आहे निरंतरीं। बोलिली वैखरी व्यासमुखें
५८३८९	हरि	।।ज्ञा.गा.०५०३.०३।।	चहूं देहां ग्रासी व्याला तत्त्वें तत्त्वेंसी। हरि वैराटेसी एक वृक्ष
५८३९०	हरि	।।ज्ञा.गा.०५२३.०४।।	ज्ञानदेवा जप हरि आत्मा माझा। चिंतितां नील जाये तूं वेगीं
५८३९१	हरि	।।ज्ञा.गा.०५२४.०४।।	ज्ञानदेवीं मौनीं गुणग्रास धाम। सर्वत्र आराम हरि माझा
५८३९२	हरि	।।ज्ञा.गा.०५२५.०३।।	बीजीं बीज हरि दिसोनि अविट। विटोनियां नीट कळिका फाके
५८३९३	हरि	।।ज्ञा.गा.०५३०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु वोतली ये कळा। न दिसोनी सोंविळा दिसे हरि
५८३९४	हरि	।।ज्ञा.गा.०५३१.०२।।	वागेश्वर हरि वाचेचा वाचक। आधीचाहि अर्क दीपतेजें
५८३९५	हरि	।।ज्ञा.गा.०५३२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उभारण हरि। दिपु माजिघरीं ठेविला असे
५८३९६	हरि	।।ज्ञा.गा.०५३५.०१।।	आदि मध्य अंत सर्वसम हरि। घटमठचारी भरला दिसे
५८३९७	हरि	।।ज्ञा.गा.०५९७.०४।।	हरि ब्रह्मा सूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरूपीं
५८३९८	हरि	।।ज्ञा.गा.०६७२.०१।।	सत्त्व रज तम प्रकृति अपारा। याही भिन्न प्रकारा हरि रया
५८३९९	हरि	।।ज्ञा.गा.०६७२.०२।।	दिसोनी न दिसे लोकीं व्यापारीं। घटमठ चाऱ्ही हरि व्याप्त
५८४००	हरि	।।ज्ञा.गा.०६७५.०२।।	आळवितां नयेची सचेतनीं अचेत। भावेंचि तृप्त माझा हरि
५८४०१	हरि	।।ज्ञा.गा.०७५९.०५।।	सत् चित् आनंद ब्रह्मा हरि हर। तेही जिचा पार नेणविती
५८४०२	हरि	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे
५८४०३	हरि	।।ज्ञा.गा.०८७५.०२।।	येऊनि संसारा वायांचि उजिगरा। कैसेनि ईश्वरा पावशी हरि
५८४०४	हरि	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
५८४०५	हरि	।।ज्ञा.गा.०८९८.०३।।	जाप्य जप होम विधि विधान हरि। हृदयीं श्रीहरि न कळे मूढा
५८४०६	हरि	।।ज्ञा.गा.०८९९.०२।।	कामधाम हरि ब्रह्मार्पण करी। आपणची कामारी होये हरि
५८४०७	हरि	।।ज्ञा.गा.०८९९.०२।।	कामधाम हरि ब्रह्मार्पण करी। आपणची कामारी होये हरि
५८४०८	हरि	।।ज्ञा.गा.०९००.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त हरि गोत वित्त। विज्ञान उचित ज्ञान घनें
५८४०९	हरि	।।ज्ञा.गा.०९१९.०१।।	सुखा शृंगार सुहावा। मिरवतो हरि समाधाना बोधु रे

५८४१०	हरि	।।ज्ञा.गा.०९३०.०४।।	ज्ञानदेवा धीर घटमठीं सामा। अधऊर्ध्व व्योमा हरि दिसे
५८४११	हरि	।।ज्ञा.गा.०९३६.०१।।	व्यक्ताचें अव्यक्तीं पाहतां पैं न दिसे। आपींआप रसें व्यक्त हरि
५८४१२	हरि	।।ज्ञा.गा.०९३६.०४।।	बाप रखुमादेविवर व्यक्त व्यक्तीं अव्यक्त। अवघें संचित हरि आहे
५८४१३	हरि	।।ज्ञा.गा.०९३९.०४।।	बाप रखुमादेविवर भुलिभूल रे हरि। माजिठा श्रीहरि आपरूपें
५८४१४	हरि	।।ज्ञा.गा.०९४०.०१।।	जनवन हरि न पाहतां भासे। घटमठीं दिसे तदाकारु
५८४१५	हरि	।।ज्ञा.गा.०९४७.०२।।	पर नाहीं तेथे अरुतें कैचें। आदिमध्य साचें कळिका हरि
५८४१६	हरि	।।ज्ञा.गा.०९४८.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त गुरु धर्म वित्त। अवघें जीवित हरि केला
५८४१७	हरि	।।ज्ञा.गा.०९५०.०१।।	शून्याशून्याधार शून्यशेजे हरि। शून्यामाजीं घरीं बिंबलासे
५८४१८	हरि	।।ज्ञा.गा.०९५२.०२।।	तंव चतुर्भुज हरि हृदयमंदिरीं। तया नमन करीं विज्ञानेंसी
५८४१९	हरि	।।ज्ञा.गा.०९५३.०३।।	सोहंकरा सोहंकरा हरि पोकारा। वायांच मायेचा वारा भरूं नका
५८४२०	हरि	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
५८४२१	हरि	।।ज्ञा.गा.०९६०.०५।।	जळें जळ पियीजे। तेथें काय उरे दुजें। वोघें वोघुचि गिळिजे। बाप सागरापोटीं। सिंधु नेणें अव्हांटा। नदीचिया वाटा। तैसा करील रे हरि सांठा। तुज आपणांमाजीं
५८४२२	हरि	।।ज्ञा.गा.०९६०.०६।।	तेथें जगचि परतलें। जग जगपणा मुकलें। मोहो अभावीं उरलें। उरतां ठायीं। तेथें सिंधुचि अवघा अवघेपणें नये मागा। यापरी लागवेगा। हरि पावसी रया
५८४२३	हरि	।।ज्ञा.गा.०९९४.०६।।	ज्ञानदेव कर्म अकर्ता। पावन जाला श्रीअनंता। सुखदु:खाचा हरि भोक्ता। सर्वकाळ आम्हां आला
५८४२४	हरि	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
५८४२५	हरि	।।ज्ञा.गा.०९९५.०३।।	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल
५८४२६	हरि	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
५८४२७	हरि	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय
५८४२८	हरि	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
५८४२९	हरि	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी

५८४३०	हरि	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
५८४३१	हरि	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
५८४३२	हरि	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
५८४३३	हरि	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
५८४३४	हरि	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
५८४३५	हरि	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
५८४३६	हरि	।।ज्ञा.गा.१००१.०८।।	इंद्रियें सावध अहाती तंव करी धांवाधांवीं। मग विस्मृति पडेल बुद्धि मग न साधे हरि गोसावी। सर्वघटीं हरि ध्याय मनचक्षु एक भावीं। नारायण नामपाठ वेदशास्त्र अनुभवी
५८४३७	हरि	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
५८४३८	हरि	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
५८४३९	हरि	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
५८४४०	हरि	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
५८४४१	हरि	।।ज्ञा.गा.१००१.२०।।	श्रवण स्मरण करी काळ घाली आंकणा। भीष्में साधिलें हरि तो पावला नारायणा। लक्ष्मणें धरिली बुद्धि वोळगिला रामराणा। निमिष एक न भरतां शरीर सांडिलें प्राणा
५८४४२	हरि	।।ज्ञा.गा.१००१.२३।।	परतले प्रेमभाव उद्बोध आला धांवया। कळिकाळ न दिसे दृष्टि पापपुण्य रहावया। सभराभरित हरि दिसे माझें कैचें उरावया। तूं तंव विदेही माया मदालसा मज राखावया

५८४४३	हरि	।।ज्ञा.गा.१००६.०२।।	वासुदेव हरि वासुदेव हरि। रामकृष्ण हरि वासुदेवा
५८४४४	हरि	।।ज्ञा.गा.१००६.०२।।	वासुदेव हरि वासुदेव हरि। रामकृष्ण हरि वासुदेवा
५८४४५	हरि	।।ज्ञा.गा.१००६.०२।।	वासुदेव हरि वासुदेव हरि। रामकृष्ण हरि वासुदेवा
५८४४६	हरि	।।ज्ञा.गा.१०२३.०४।।	हरि आला रंगीं। सज्जनाचे संगीं
५८४४७	हरि	।।ज्ञा.गा.१०२३.०५।।	सकळ पाहें हरि। तोचि चित्तीं धरीं
५८४४८	हरि	।।ज्ञा.गा.१०४६.०२।।	गोधनें चारितां हरि पांघुरला। मज चवाळ्याचा त्यागु पैं दिधला
५८४४९	हरि	।।ज्ञा.गा.१०४८.०२।।	मीतूंपण जाऊं दे दुरी। एकचि घोंगडें पांघरूं हरि
५८४५०	हरि	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा। नेघे तत्त्वांचा सोहळा। रजतमाचा कंटाळा। हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो
५८४५१	हरि	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई
५८४५२	हरि	।।ज्ञा.गा.१०५४.१४।।	बाप रखुमादेविवरु तुष्टला। दान घे घे म्हणोनि वोळला। अजानवृक्ष पाल्हाईला। मग बोलिला विठ्ठल हरि
५८४५३	हरि	।।ज्ञा.गा.१०५४.१७।।	बाळछंदो बावीस जन्में। तोडिली भवाब्धीची कर्में। चंद्रार्क तारांगणें । रश्मी दान घेतला हरि
५८४५४	हरि	।।ज्ञा.गा.१११७.०१।।	देखिला हो! हरि हा देखिला हो!। विश्ववापक मुरारी
५८४५५	हरि	।।ज्ञा.गा.११२१.०४।।	हरि बरवा वो हरि बरवा वो। गोविंद गोपाळु गुण गरुवा वो
५८४५६	हरि	।।ज्ञा.गा.११२१.०४।।	हरि बरवा वो हरि बरवा वो। गोविंद गोपाळु गुण गरुवा वो
५८४५७	हरि	।।ज्ञा.गा.११२१.०५।।	हरि पाहातां वो हरि पाहातां वो। ध्यान लागलें चित्ता वो
५८४५८	हरि	।।ज्ञा.गा.११२१.०५।।	हरि पाहातां वो हरि पाहातां वो। ध्यान लागलें चित्ता वो
५८४५९	हरि	।।ज्ञा.गा.११२१.०६।।	हरि सांवळा वो हरि सांवळा वो। मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५८४६०	हरि	।।ज्ञा.गा.११२१.०६।।	हरि सांवळा वो हरि सांवळा वो। मदनमोहन कान्हो गोवळा वो
५८४६१	हरि	।।ज्ञा.गा.११२१.०७।।	हरि पढीये वो हरि पढीये वो। बाप रखुमादेविवरु घडीये वो
५८४६२	हरि	।।ज्ञा.गा.११२१.०७।।	हरि पढीये वो हरि पढीये वो। बाप रखुमादेविवरु घडीये वो
५८४६३	हरिकथा	।।ज्ञा.गा.०१५९.०१।।	जिये गावीं हरिकथा। भक्त नांदती सर्वदा। तेथें देवांचिया चळथा। वेगीं पळती निर्धारें
५८४६४	हरिकथा	।।ज्ञा.गा.०१५९.०२।।	हरिकथा श्रवण। तेणें दोषासी दहन। अंतीं पावे नारायण। चतुर्भुज करी भक्तांसी
५८४६५	हरिकथा	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे

५८४६६	हरिकथा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
५८४६७	हरिकीर्तन	।।ज्ञा.गा.०१२५.०४।।	जये ग्रामीं हरिपूजन। जये नगरीं हरिकीर्तन। तेथें गेलिया बंधन। तुम्ही पावाल त्रिशुद्धी
५८४६८	हरिकीर्तन	।।ज्ञा.गा.०१३०.०१।।	सकळ धर्मांचें कारण। नामस्मरण हरिकीर्तन। दया क्षमा समाधान। संतजन साधिती
५८४६९	हरिकीर्तना	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
५८४७०	हरिकृपा	।।ज्ञा.गा.०३६२.०४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपीक फळलें। ज्ञानासी लाधलें हरिकृपा
५८४७१	हरिखु	।।ज्ञा.गा.०३२९.०५।।	कल्पतरु चोखु चिंतामणी वेखु । मनामाजीं हरिखु देखियेला
५८४७२	हरिखे	।।ज्ञा.गा.०१०८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नृसिंहरूपें देखे। दैत्य हरिखे धरी जानु
५८४७३	हरिखें	।।ज्ञा.गा.०२२४.०३।।	अठुले लोळिया ढाळ देती। कानीं मुक्तें खेवणी हरिखें वर्णिली। अंतरिंचिया सुखा। प्रगट दाविती देखा। ललाटीं झळकती रेखा। रत्नजडित पत्रें माथां गे माये
५८४७४	हरिखें	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
५८४७५	हरिगोविंद	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्में समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
५८४७६	हरिच	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें
५८४७७	हरिच	।।ज्ञा.गा.०३५२.०२।।	नवलावो जाले जग हरिच होऊनि ठेलें। आठवू विसरलें काय करूं
५८४७८	हरिचरण	।।ज्ञा.गा.०१६९.०५।।	करिती अन्नदान भूतिं। हरिचरण हृदयीं ध्याती। तया प्रसन्न श्रीपति। अंतीं होय सर्वथा
५८४७९	हरिचरण	।।ज्ञा.गा.०३४३.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यान मनाचेंही मन। हरिचरण स्थान दृढ केलें
५८४८०	हरिचरण	।।ज्ञा.गा.०८६३.०३।।	न सोडी हरिचरण। नाहीं नाहीं जन्ममरण। अविट सेवीं नारायण। तेणें मीतूंपण एक रसीं
५८४८१	हरिचरणकमळा	।।ज्ञा.गा.०८६४.०२।।	अरे मना रे अरे मना रे। न संडी न संडी हरिचरणकमळा रे
५८४८२	हरिचरणांबुजें	।।ज्ञा.गा.०९००.०२।।	सुताचिये गुंजे सुतचि पैं माजे। हरिचरणांबुजें निवडितां
५८४८३	हरिचरणीं	।।ज्ञा.गा.०१६३.०१।।	प्रमाण करावें नामासी। झुंझ घ्यावे यमदूतासी। मन वळावें नेमेंसी। हरिचरणीं लक्ष लावावें
५८४८४	हरिचरणीं	।।ज्ञा.गा.०१७१.०१।।	साध्य साधन श्रीहरि। जपमूळ जिव्हाग्रीं। ध्यान समग्री। हरिचरणीं लावावे
५८४८५	हरिचरणीं	।।ज्ञा.गा.०१७१.०२।।	पठण करावें नित्य नाम। हरिचरणीं ठेवा प्रेम। रामराम सप्रेम। जप करावा
५८४८६	हरिचरणीं	।।ज्ञा.गा.०२१०.०७।।	त्यासी अंतीं वैकुंठप्राप्ती। ऐसें शुकें सांगितलें परीक्षिती। जे जे हरिचरणीं भजती। ते ते पावती वैकुंठ

५८४८७	हरिचरणीं	।।ज्ञा.गा.०२१३.०९।।	रात्री दिवस तुम्हीं हरिचरणीं जागा । तेणें तराल गा भवसागरू
५८४८८	हरिचरणीं	।।ज्ञा.गा.०९०१.०५।।	ज्ञानदेवीं घर। केलें पैं सपूर। संसार येरझार। हरिचरणीं
५८४८९	हरिचरणीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
५८४९०	हरिचा	।।ज्ञा.गा.०११२.०४।।	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
५८४९१	हरिचा	।।ज्ञा.गा.०१६९.०३।।	सांडुनी हरिचा पंथ। वेगळें नच जाती। भक्तचरणीं ठेवुनिया चित्त। रामकृष्ण नाम स्मरति
५८४९२	हरिचा	।।ज्ञा.गा.०१७०.०६।।	ज्ञानदेवीं पाठ केला। हरिचा गुण गायिला। येणें कायाक्लेश गेला। जीव निवाला सर्वांगें
५८४९३	हरिचा	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
५८४९४	हरिची	।।ज्ञा.गा.०१६५.०१।।	सावधपणें मन आवरी। भावभक्ति हरिची करी। करितां उद्धरशील निर्धारीं। हरि निरंतरीं स्मरे पां
५८४९५	हरिची	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
५८४९६	हरिचे	।।ज्ञा.गा.०९८६.०२।।	नामाचे चिंतनीं असावें नित्यानीं। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
५८४९७	हरिचे	।।ज्ञा.गा.०९८६.११।।	उमेच्या भ्रतारा भजावें नित्यानि। हरिचे कीर्तनीं जात जावें
५८४९८	हरिच्या	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
५८४९९	हरिच्या	।।ज्ञा.गा.१००१.१०।।	मृगजळ मायापूर व्यर्थ इंद्रियांची झोंबी। कामना लपवी आधीं लय लावी हरिच्या बिंबीं। चक्षें पक्षें मन गोंवीं बिरडें घाली निरालंबीं। शुद्धबुद्ध तत्त्व हरि एकतत्त्व नितंबी
५८५००	हरिछंदें	।।ज्ञा.गा.०२४४.०३।।	ठायीं ठायीं मातु पेंधा पैं नाचतु। वाकुल्या दावितु हरिछंदें
५८५०१	हरिजप	।।ज्ञा.गा.००५१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरिजप करणें। तुटेल धरणें प्रपंचाचें
५८५०२	हरिजैत	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया
५८५०३	हरिडोहीं	।।ज्ञा.गा.०३६२.०२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे तें काई। सर्व हरिडोहीं बुडी दे कां
५८५०४	हरितत्त्व	।।ज्ञा.गा.०९४६.०४।।	ज्ञानदेव सोपान सांगितलिया संपन्न। हरितत्त्व अनुप्रमाण लाधे पूर्वपुण्यें
५८५०५	हरिदास	।।ज्ञा.गा.०१९२.०१।।	यम म्हणे दूतांप्रति। जे एकादशी करिती। तया नाणावे पुढती। ते हरिदास विष्णूचे
५८५०६	हरिदासा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०८।।	देव जाणे ऐसा। तोचि हरिदासा भरंवसा। ज्ञानदेव म्हणे परियेसा। थोर पुण्य तयाचें
५८५०७	हरिदासा	।।ज्ञा.गा.०१५७.०१।।	अघटित घडे अमोडे ते मोडे। तैं हरिदासा घडे जन्मा येणें
५८५०८	हरिदासा	।।ज्ञा.गा.०१७७.०६।।	संत वैष्णव हरिदासा जे नर निंदिती। ते वरपडे होती प्रेमकिंकर
५८५०९	हरिदासाच्या	।।ज्ञा.गा.०१४०.०६।।	तुळशीच्या माळा। घालितां हरिदासाच्या गळां। तो न भिये कळिकाळा। त्यासी जिव्हाळा हरिविठ्ठल

५८५१०	हरिदासासी	।।ज्ञा.गा.०१९५.०७।।	पंढरी म्हणजे भुवैकुंठ। ब्रह्म तंव उभेंचि दिसताहे नीट। या हरिदासासी वाळुवंट। जागरणासी दिधलें
५८५११	हरिध्यान	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
५८५१२	हरिध्याना	।।ज्ञा.गा.०४८४.०१।।	आदि मध्य प्रांत टाकोनी वासना। करूं हरिध्याना सोहंभावें
५८५१३	हरिध्यानें	।।ज्ञा.गा.०३४५.०१।।	मनाचा भाव माझा खुंटला हरिध्यानें। अवघेंचि येणें मनें काळापिवन केलें
५८५१४	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.००६५.०१।।	हरिवंश पुराण हरिनाम संकीर्तन। हरिवीण सौजन्य नेणें कांहीं
५८५१५	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.००७७.०१।।	भावाचेनि बळें घेतलें वैकुंठ। हरिनाम नीट वैकुंठ मार्ग
५८५१६	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें
५८५१७	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.००८४.०३।।	अनंत तीर्थांचे मेळ। साधलिया हरिनाम कल्लोळ। पूर्वजांसहित अजामेळ। उद्धरिला सहपरिवारें
५८५१८	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.००८५.०२।।	हरिनाम सर्व पंथीं। पाहावें नलगे ये अर्थीं। जे अनुसरलें ते कृतार्थी। भवपंथा मुकलें
५८५१९	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.००९२.०२।।	अवघ्या सुख देतु अवघ्या विदटे। अवघेची पेठे हरिनाम
५८५२०	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.००९७.०२।।	शांतीची पैं शांति निवृत्ति उतारू। हरिनाम उच्चारु दिधला तेणें
५८५२१	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.०१०३.०१।।	अंडज जारज स्वेदज उद्भिज आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
५८५२२	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.०१०३.०३।।	शरीर आटे संपत्ति आटे। हरिनाम नाटे तें बरवें
५८५२३	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.०११२.०५।।	ज्ञानदेवीं पाहिलें। हरिनाम साधुनी घेतलें। तें समाधीस केलें। पुष्पशयनीं आसन
५८५२४	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.०११३.०४।।	ज्ञानदेवीं माळा केली। सुखाची समाधी साधिली। जिव्हा उच्चारणीं केली। अखंड हरिनाम
५८५२५	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.०११६.०२।।	धन्य कुळ धन्य याती।धन्य जन्म पुढती पुढती। भक्तिवीण नाहीं गती। मुखीं हरिनाम उच्चार
५८५२६	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
५८५२७	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.०१८१.०३।।	तोचि एक साधु देखा। नित्य पुसावें त्या विवेका। तो कांहीं न धरी शंका। हरिनाम म्हणतसे
५८५२८	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.०२२७.०४।।	ज्ञानदेवीं गाई हाकितु पावे सोई। हरिनाम दोही सत्राविये
५८५२९	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
५८५३०	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.०८४६.०२।।	पशुप्राणी तया जोडी । नेघेचि हरिनाम कावडी। तो कैसेंनि परथडी। नामेंवीण पावेल
५८५३१	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.०८४६.०३।।	जिव्हा बेडुकी चावट। विसरली हरिनाम पाठ। ते चुकले चुकले वाट। वैकुंठाची जाण रया
५८५३२	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार

५८५३३	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.१००५.०७।।	वनीं सिंह वसतां गजीं मदु केवीं धरावा। वन्हिदग्धबीज त्यासी अंकुर केवीं फुटावा। वज्रपाणी कोपलिया गिरीं उदधि केवीं लंघावा। वदनीं हरिनाम उच्चारीं तेणें संसार केवीं भुंजावा
५८५३४	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे। मनीं धरा विवेकाचे। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे। बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
५८५३५	हरिनामगंगे	।।ज्ञा.गा.०४६६.०२।।	निवृत्ति सांगे हरिनामगंगे। जलासी सर्वांगें गंगोदक
५८५३६	हरिनामाचा	।।ज्ञा.गा.०१५१.०१।।	परियेसा पुराणींचा अर्थ। जयासि हरिनामाचा स्वार्थ। तोचि उद्धरेल यथार्थ। निजहितार्थ आचरणीं
५८५३७	हरिनामाचाचि	।।ज्ञा.गा.०१६७.०३।।	ऐसा टाकुनी विश्वास। हरिनामाचाचि हव्यास। चित्त करूनी सावकाश। निरंतर स्मरावें
५८५३८	हरिनामाची	।।ज्ञा.गा.००६५.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिनामाची जोडी। रामकृष्णीं आवडी सर्वकाळ
५८५३९	हरिनामाचें	।।ज्ञा.गा.००६७.०४।।	ज्ञानदेवीं मंत्र हरिनामाचें शस्त्र। यमें कुळ गोत्र वर्जियेलें
५८५४०	हरिनामामृत	।।ज्ञा.गा.०४५८.०६।।	ज्ञानदेव गाय हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी
५८५४१	हरिनामीं	।।ज्ञा.गा.००८५.०१।।	पदपदार्थसंपन्नता। व्यर्थ टवाळी कां सांगतां। हरिनामीं नित्य अनुसरतां। हें सार सर्वार्थी
५८५४२	हरिनामीं	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
५८५४३	हरिनामीं	।।ज्ञा.गा.१०९६.०१।।	राज्यपद गाढा पदपाद नसतां। हरिनामीं वसतां सर्वपद
५८५४४	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.००७९.०२।।	हरिनामें शोक करी अभाव कामारी। यातें दुरी करी हरिपाठें
५८५४५	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.००८४.०२।।	हरिनाम गजर खरा। येणें तूं तरसील सैरा। जन्म जुगाच्या येरझारा। खंडती एक्या हरिनामें
५८५४६	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.०१०८.०१।।	आठवितां विसरलें आपुलिया गोता। हरिनामें त्वरितां मोक्ष जाला
५८५४७	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.०१६८.०१।।	जयासि पाहिजे वैकुंठ। तेणें हरिनामें करावी वाट। रामकृष्ण घडघडाट। नित्य नाम स्मरावें
५८५४८	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
५८५४९	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा हरिनामें उत्सावो। कर्म धर्म लोपले माझे माझा फिटला संदेहो। धर्म अर्थ काम पूर्ण दान मान संमोहो। नेघे मी इंद्रियवृत्ति रामकृष्णनामीं टाहो
५८५५०	हरिपंथ	।।ज्ञा.गा.०९५३.०५।।	ज्ञानदेवीं सार हरिपंथ पार। एकतत्त्व उच्चार तिहीं लोकीं
५८५५१	हरिपंथीं	।।ज्ञा.गा.००९०.०२।।	संवगडे वागणें हरिपंथीं चालों। हरि हरि बोलों दिननिशीं
५८५५२	हरिपंथीं	।।ज्ञा.गा.००९७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि साधन अवीट। भक्तिमार्ग नीट हरिपंथीं
५८५५३	हरिपंथें	।।ज्ञा.गा.००८७.०५।।	ज्ञानदेव सांगतु । हरिपंथें मुक्तिमातु। एकतत्त्व सांगातु। जनींवनीं
५८५५४	हरिपणें	।।ज्ञा.गा.०३३८.०२।।	हरिपणें हरि अंग रिघाला। या तिहींचा मेळा न दिसे गे माये
५८५५५	हरिपदीं	।।ज्ञा.गा.०३४१.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिपदीं आवडी। प्रवृत्तीची थडी उलंडिली

५८५५६	हरिपर्वणी	।।ज्ञा.गा.०७०४.०३।।	लय गेलें ध्यानीं ध्यान गेलें उन्मनीं। नित्य हरिपर्वणी सर्वांरूपें
५८५५७	हरिपाठ	।।ज्ञा.गा.००५०.०१।।	त्रिगुण असार निर्गुण हें सार। सारासार विचार हरिपाठ
५८५५८	हरिपाठ	।।ज्ञा.गा.००६१.०१।।	नित्य सत्यामित हरिपाठ ज्यासी। कळिकाळ त्यासी न पाहे दृष्टी
५८५५९	हरिपाठ	।।ज्ञा.गा.००६२.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं हरिपाठ नेमा। मागिलिया जन्मा मुक्त झालों
५८५६०	हरिपाठ	।।ज्ञा.गा.००६४.०१।।	हरिपाठ कीर्ति मुखें जरी गाय। पवित्रचि होय देह त्याचा
५८५६१	हरिपाठ	।।ज्ञा.गा.००६६.०२।।	अनंत जन्मांचें तप एक नाम। सर्व मार्ग सुगम हरिपाठ
५८५६२	हरिपाठ	।।ज्ञा.गा.००६८.०४।।	ज्ञानदेवा सांग झाला हरिपाठ। पूर्वजां वैकुंठ मार्ग सोपा
५८५६३	हरिपाठ	।।ज्ञा.गा.००७४.०६।।	ज्ञानदेवा प्रमाण निवृत्तिदेवीं ज्ञान। समाधि संजीवन हरिपाठ
५८५६४	हरिपाठ	।।ज्ञा.गा.०१४५.०५।।	ज्ञानदेवें सुकाळ केला। हरि हृदयीं सांठविला। हरिपाठ हाचि साधिला। अनंत अनंत परवडी
५८५६५	हरिपाठगुण	।।ज्ञा.गा.००९८.०३।।	समाधि विधान हरिपाठगुण। उगियाची मौन असिजे रया
५८५६६	हरिपाठीं	।।ज्ञा.गा.००६३.०३।।	सिद्धी बुद्धि धर्म हरिपाठीं आले। प्रपंचीं निवाले साधुसंगें
५८५६७	हरिपाठीं	।।ज्ञा.गा.००६५.०३।।	मनोमार्गें गेला तो येथें मुकला। हरिपाठीं स्थिरावला तोचि धन्य
५८५६८	हरिपाठीं	।।ज्ञा.गा.००६६.०३।।	योग याग क्रिया धर्माधर्म माया। गेले ते विलया हरिपाठीं
५८५६९	हरिपाठीं	।।ज्ञा.गा.००६७.०३।।	हरिपाठीं गेले ते निवांतचि ठेले। भ्रमर गुंतले सुमनकळिके
५८५७०	हरिपाठें	।।ज्ञा.गा.००७९.०२।।	हरिनामें शोक करी अभाव कामारी। यातें दुरी करी हरिपाठें
५८५७१	हरिपाठें	।।ज्ञा.गा.००९५.०२।।	सामान्यत्व हरि समसेज करी। चित्त वित्त घरीं हरिपाठें
५८५७२	हरिपाठें	।।ज्ञा.गा.०१९६.०३।।	तारावया जन व्हावया पावन। जडमूढ अज्ञान हरिपाठें
५८५७३	हरिपायीं	।।ज्ञा.गा.०८९९.०४।।	ज्ञानदेव सोहं मंत्र तंत्र ध्यान। मनाचें उन्मन हरिपायीं
५८५७४	हरिपीक	।।ज्ञा.गा.०३६२.०४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपीक फळलें। ज्ञानासी लाधलें हरिकृपा
५८५७५	हरिपूजन	।।ज्ञा.गा.०१२५.०४।।	जये ग्रामीं हरिपूजन। जये नगरीं हरिकीर्तन। तेथें गेलिया बंधन। तुम्ही पावाल त्रिशुद्धी
५८५७६	हरिप्रेम	।।ज्ञा.गा.०२३२.०१।।	हरिप्रेम सरोवरीं। क्रीडती ये मदनकुहरीं। प्रेम सरोवरीं ये
५८५७७	हरिप्रेम	।।ज्ञा.गा.०५३६.०२।।	असोनी नसणें सर्वत्रीं दिसणें। हरिप्रेम घेणें पुरे आम्हां
५८५७८	हरिप्रेमें	।।ज्ञा.गा.०४६६.०१।।	त्रिपदा चतुष्पदा गायत्रीस्मरण। त्याचें विस्मरण हरिप्रेमें
५८५७९	हरिप्रेमें	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
५८५८०	हरिब्रह्मासूर्य	।।ज्ञा.गा.०७११.०४।।	हरिब्रह्मासूर्य येरा कोण लेखी। नाहींच ओळखी मूळरुपीं

५८५८१	हरिभक्त	।।ज्ञा.गा.००५३.०३।।	मोक्ष रेखे आला भाग्यें विनटला। साधूंचा अंकिला हरिभक्त
५८५८२	हरिभक्त	।।ज्ञा.गा.०१८०.०१।।	हरिभक्त संत झाले हो अनेक। त्यामाजीं निष्टंक कांहीं ऐक
५८५८३	हरिभक्ता	।।ज्ञा.गा.०१५७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच हरिभक्ता जन्म होती
५८५८४	हरिभक्तां	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
५८५८५	हरिभक्तां	।।ज्ञा.गा.०१८२.०५।।	अंघ्रिरेणु ज्याचा उद्धरितो पतिता। प्राकृत वाणी केवीं वर्णूं हरिभक्तां
५८५८६	हरिभक्तांची	।।ज्ञा.गा.०१६४.०२।।	तो पंढरीस आहे। विटेवरी उभारूनी बाहे। हरिभक्तांची वाट पाहे। उणें न साहे दुर्जनांचे
५८५८७	हरिभक्ति	।।ज्ञा.गा.०१५२.०१।।	निगम आगम भक्तिपंथ। हरिभक्ति तोचि स्वार्थ। गुरु भजे निजाचा अर्थ। तोचि यथार्थ तरैल
५८५८८	हरिभक्ति	।।ज्ञा.गा.०१६०.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। धन्य ते विरक्ति। धन्य ते भगवंती। रत जाहले
५८५८९	हरिभक्ति	।।ज्ञा.गा.०१६९.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। हरि स्मरलिया अंतीं। होय वैकुंठ प्राप्ति। हेचि मर्यादा परियेसा
५८५९०	हरिभक्ति	।।ज्ञा.गा.०१७५.०१।।	सभाग्य तोचि भजनीं। निर्दैव तो राते पतनीं। वैष्णव राते उभा कीर्तनीं। हरिभक्ति हरिचा
५८५९१	हरिभक्ति	।।ज्ञा.गा.०१७५.०४।।	त्रिपुटी छेदुनिया जाती। तारावया संसारा येती। हरिभक्ति उपदेशिती। भजनमार्ग तारक
५८५९२	हरिभक्ति	।।ज्ञा.गा.०६२९.०१।।	मुक्ति पावावया करिजे हरिभक्ति। तरीच विरक्ति प्रगटेल
५८५९३	हरिभक्ति	।।ज्ञा.गा.०८४६.०१।।	उपजोनी नरदेहीं। जयाशी हरिभक्ति नाहीं। तोचि भूमिभारू पाहीं। व्यर्थ जन्म त्याचा गेला
५८५९४	हरिभक्ति	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
५८५९५	हरिभक्तीची	।।ज्ञा.गा.०१६०.०३।।	हरिभक्तीची मोठी आस। भक्त घालुनिया कास। वैकुंठीचा जगदीश। आराधिती
५८५९६	हरिभक्तीशीं	।।ज्ञा.गा.०९९५.०३।।	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल
५८५९७	हरिभक्तु	।।ज्ञा.गा.००१४.०१।।	नित्य धर्म नामपाठ । तेचि वैकुंठींची वाट । गुरुभजनीं जो विनट । तोचि हरिभक्तु जाणावा
५८५९८	हरिभजन	।।ज्ञा.गा.०१५८.०१।।	परमधर्म अर्थ स्वार्थ। हरिभजन हाचि पुरुषार्थ। तारक हरि हाचि पंथ। सिद्धां साधकाचा
५८५९९	हरिभजन	।।ज्ञा.गा.०२१२.०६।।	व्याघ्र लासी भूतें ये लागतील पाठीं। हरिभजन न करितां सगळे घालूं पाहे पोटीं
५८६००	हरिभजन	।।ज्ञा.गा.०२१२.०७।।	संतसंग धरा तुम्ही हरिभजन करा। पाठी लागलासे काळ दांत खातो करकरां
५८६०१	हरिभजनाचा	।।ज्ञा.गा.०१६०.०१।।	निर्धना धन आटोपू। निर्दैवा कामी कोपु। भक्तजन साक्षेपु। हरिभजनाचा
५८६०२	हरिभजनें	।।ज्ञा.गा.०१७६.०१।।	ज्याचिये आवडीं म्यां संसार घेतला। नित्य तो साधिला हरिभजनें
५८६०३	हरिभजनेंवीण	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां
५८६०४	हरिमंत्रें	।।ज्ञा.गा.००१४.०४।।	ज्ञानदेवीं जप केला । हरि समाधीसी साधिला । हरिमंत्रें प्रोक्षिला । सर्व संसार निधारिं

५८६०५	हरिमाजीं	।।ज्ञा.गा.०३६२.०३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजीं
५८६०६	हरिरंगीं	।।ज्ञा.गा.०२११.०२।।	करंटे कपाळ ज्यांचें नाम नये वाचे। सदैव सभाग्य तोचि हरिरंगीं नाचे
५८६०७	हरिरत्न	।।ज्ञा.गा.०१५०.०३।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न ऐसें साधिलें। ते आणुनियां घातिलें। हृदय कमळिकें
५८६०८	हरिरत्न	।।ज्ञा.गा.०१६३.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न साधनी आणिलें। चित्तचरणीं बांधलें। ज्ञानदृष्टी करूनिया
५८६०९	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.०१४९.०४।।	ज्ञानदेवीं घर केलें। हृदयीं असे विदारलें। तेथें हरिरूप सांठविलें। मुखीं घातलें रामनाम
५८६१०	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.०१७६.०२।।	संसार निर्फल हरिरूप साबडे। तेचि नित्य आवडे हृदय ध्यानीं
५८६११	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.०२१०.०१।।	कल्पना वृक्षासी देखिलें। चिंतामणीस चिंतिलें। कामधेनूसी अपेक्षिलें। जीण्या जिवविलें तेंचि हरिरूप पंढरिये
५८६१२	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.०३३५.०४।।	ज्ञानदेवा साजण सांवळिये प्रभेचें। मी माझें मोहाचें हरिरूप
५८६१३	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.०४४९.०४।।	षड्रसीं भोक्ता हरिरूप करी। सप्तमा जिव्हारीं कळा धरीं
५८६१४	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.०४६८.०७।।	ज्ञानदेवा शांति उन्मनी रहस्य। हरिरूप भाष्य करविलें
५८६१५	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.०४६९.०१।।	ऐकें तूं ज्ञाना सुख आणि विश्रांति रूपा। हरिरूप दीप पाहे ऐसा
५८६१६	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.०४७०.०२।।	रामकृष्ण मंत्रें प्रोक्षियेलीं गात्रें। हरिरूप सर्वत्र भरला दिसे
५८६१७	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.०५२०.०१।।	ज्ञानें ध्यान पटीं तंतु पैं मनाचा। हरिरूप वाचा सारीपाठ
५८६१८	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.०५३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विसरला धांव। हरिरूप भाव दीपकळा
५८६१९	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
५८६२०	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
५८६२१	हरिरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४६६.०४।।	चक्षुद्वय तेज हरिरूपीं बिंब। पृथ्वीतळ अंभ हरि दिसे
५८६२२	हरिरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४९२.०३।।	छाय माया काया हरिरूपीं ठाया। चिंतितां विलया एक तेजीं
५८६२३	हरिरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४९२.०४।।	ज्ञानदेवा पाहा ओहं सोहं भावा। हरिरूपीं दुहावा सर्वकाळ
५८६२४	हरिरूपीं	।।ज्ञा.गा.०७०४.०४।।	आनंद सोहळा हरिरूपीं आवडी। कृष्ण अर्धघडी न सोडी आम्हां
५८६२५	हरिरूपीं	।।ज्ञा.गा.०९३८.०४।।	बाप रखुमादेविवर अभेदु हे अभिन्न। हरिरूपीं लीन जीवशिवीं
५८६२६	हरिलीला	।।ज्ञा.गा.०९३५.०२।।	भेदु अभेदु अवघाचि गोविंदु। बिंबे बिंब छंदु हरिलीला
५८६२७	हरिलें	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें । तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न

५८६२८	हरिवंश	।।ज्ञा.गा.००६५.०१।।	हरिवंश पुराण हरिनाम संकीर्तन। हरिवीण सौजन्य नेणें कांहीं
५८६२९	हरिवांचूनि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०२।।	हरि येथें रे हरि तेथें रे। हरिवांचूनि न दिसे रितें रे
५८६३०	हरिवांचूनि	।।ज्ञा.गा.०१३३.०३।।	हरि पाहीं रे हरि ध्याईं रे। हरिवांचूनि दुजें नाहीं रे
५८६३१	हरिवांचूनि	।।ज्ञा.गा.०१८१.०४।।	ज्ञानदेवीं निजसूत्र। तोचि धन्य शुद्ध पवित्र। हरिवांचूनि त्याचें वक्त्र। नेणें आणिक दुसरें
५८६३२	हरिवाचुनिया	।।ज्ञा.गा.०१७०.०३।।	अखंड ध्यावे श्रीहरि। भजावे संतां निरंतरीं। हरिवाचुनिया दुसरी। गोठी न करावी सर्वथा
५८६३३	हरिविठ्ठल	।।ज्ञा.गा.०१४०.०६।।	तुळशीच्या माळा। घालितां हरिदासाच्या गळां। तो न भिये कळिकाळा। त्यासी जिव्हाळा हरिविठ्ठल
५८६३४	हरिविणे	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
५८६३५	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.००५०.०२।।	सगुण निर्गुण गुणाचें अगुण। हरिवीण मन व्यर्थ जाय
५८६३६	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.००५७.०२।।	नामासी विन्मुख तो नर पापिया। हरिवीण धांवया न पवे कोणी
५८६३७	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.००६५.०१।।	हरिवंश पुराण हरिनाम संकीर्तन। हरिवीण सौजन्य नेणें कांहीं
५८६३८	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.००६६.०४।।	ज्ञानदेवीं यज्ञयाग क्रिया धर्म। हरिवीण नेम नाहीं दुजा
५८६३९	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.००६७.०२।।	जप तप कर्म हरिवीण धर्म। वाउगाचि श्रम व्यर्थ जाय
५८६४०	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.००६९.०३।।	हरिवीण जन्म तो नरकचि पैं जाणा। यमाचा पाहुणा प्राणी होय
५८६४१	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.००७४.०२।।	लटिका व्यवहार सर्व हा संसार। वायां येरझार हरिवीण
५८६४२	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.००८२.०४।।	ज्ञानदेवा मौन्य नामाचे तारण। तारक हरिवीण दुजा नाहीं
५८६४३	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.०१४६.०३।।	आयुष्य जाऊं नेदी व्यर्थ। हरिनामीं जो आर्त। हरिवीण नेणें आणीक पंथ। धन्य जन्म तयाचा
५८६४४	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.०५१९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वाच्या वाचक योगें। हरिवीण वाउगें नाहीं रया
५८६४५	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.०८६८.०२।।	तैसें हें टवाळ हरिवीण पाल्हाळ। कैसेंनि मायाजाळ निरसे रया
५८६४६	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.०८७०.०३।।	सांडीं सांडीं मात उभया दुरित। हरिवीण हित घेवों नको
५८६४७	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.०८९९.०३।।	चक्षुपक्षपादयुगळ अधिष्ठान। हरिवीण श्रवण करूं नको
५८६४८	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.०९०१.०२।।	देखणें स्वप्नीचें। भुरें मायेचें। भ्रमित देहाचें। हरिवीण
५८६४९	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.०९२०.०५।।	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
५८६५०	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.०९३१.०२।।	साधनबाधन धन गोत वित्त। हरिवीण हित मनीं नाहीं
५८६५१	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.०९४८.०३।।	आदि मध्य घर हरीचा शेजार। हरिवीण थार नाहीं कोठें
५८६५२	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.०९५९.०२।।	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये

५८६५३	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.१०००.१३।।	अंतीं अंत उर्ध्व अध दिशा नांदे एक। हरिवीण न दिसे कांहीं संत जाणती विवेक। निरसली त्यांची माया हरि भरला दिसे एक। नयनीं दृष्टि चोख जैसा अमृताचा मयंक
५८६५४	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
५८६५५	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
५८६५६	हरिश्चंद्रादिक	।।ज्ञा.गा.०६२३.०२।।	हरिश्चंद्रादिक ब्रह्मादि करून। मायोपाधीन भास जाले
५८६५७	हरिसी	।।ज्ञा.गा.००४९.०१।।	चहूं वेदीं जाण साही शास्त्रीं कारण। अठराही पुराणें हरिसी गाती
५८६५८	हरिसी	।।ज्ञा.गा.००५०.०३।।	अव्यक्त निराकार नाहीं त्या आकार। जेथोनि चराचर हरिसी भजे
५८६५९	हरिसी	।।ज्ञा.गा.००५१.०३।।	सायास करिसी प्रपंच दिननिशीं। हरिसी न भजसी कवण्या गुणें
५८६६०	हरिसी	।।ज्ञा.गा.००५४.०२।।	नाहीं ज्यासी भक्ति तो पतित अभक्त। हरिसी न भजत दैवहत
५८६६१	हरिसी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०४।।	दिननिशी साधी हरिसी। पावन होई निर्धारिसी। पूर्वज परंपरा सुखराशी। वैकुंठवासी नित्य काळ
५८६६२	हरिसी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
५८६६३	हरिसी	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
५८६६४	हरिसुख	।।ज्ञा.गा.०२२६.०२।।	हरिसुख फावलें रे
५८६६५	हरिस्मरण	।।ज्ञा.गा.००८४.०५।।	हें योगियांचे निजजीवन। रामकृष्ण नारायण। येणें जगत्रय होय पावन। हरिस्मरण जिवांसी
५८६६६	हरिस्मरण	।।ज्ञा.गा.०११७.०१।।	संपत्तिविपत्तिदु:ख। हरेल अवघा शोक। वेगीं करूनियां विवेक। हरिस्मरण करीं
५८६६७	हरिस्मरण	।।ज्ञा.गा.०१७४.०६।।	ज्ञानदेवीं जप ध्यान। रामकृष्ण नारायण। धन्य त्याचें कुल जाण। हरिस्मरण करिताची
५८६६८	हरिहर	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
५८६६९	हरिहरा	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दु:खें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
५८६७०	हरिहरा	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
५८६७१	हरिहरां	।।ज्ञा.गा.०७४५.०३।।	सत्रावी अगम्य विधि हरिहरां। लक्षूं पहातां बरा गोविंदु गे

५८६७२	हरिहराचें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०९।।	हें चोविसां मूर्तीचें उद्धरण। शिवसहस्रनामासी गहन। हेंचि हरिहराचें चिंतन। विश्ववंद्य हे मूर्तीतें
५८६७३	हरिहरादिक	।।ज्ञा.गा.०६२३.०४।।	हरिहरादिक देहीं सुकल्पिक। इतरांचा लेख कोण करी
५८६७४	हरिहरि	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं
५८६७५	हरिहरि	।।ज्ञा.गा.००८९.०५।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास मोठा। नामस्मरण मुखावाटा। पूर्वज गेले वैकुंठा। हरिहरि स्मरतां
५८६७६	हरिहरि	।।ज्ञा.गा.००९०.०१।।	अढळ सप्रेम उपरती पावो। हरिहरि घेवों तारक नाम
५८६७७	हरिहरि	।।ज्ञा.गा.००९३.०३।।	जपतां नाम स्मरतां पैं हरिहरि। प्रपंच बोहरी कृष्णनामें
५८६७८	हरिहरि	।।ज्ञा.गा.०१७१.०३।।	प्रतिदिनीं हरिहरि। रामकृष्ण हेचि मुरारी। तोचि तरेल भवसागरीं। वेद चाऱ्ही बोलिले
५८६७९	हरिहरि	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे
५८६८०	हरिहरि	।।ज्ञा.गा.०२१२.०१।।	वाजतसे बोंब कोण्ही नायकती कानीं। हरिहरि न म्हणती तया थोर जाली हानी
५८६८१	हरिहरि	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
५८६८२	हरिहरु	।।ज्ञा.गा.०५३८.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सोवळा। भागा मज आला हरिहरु
५८६८३	हरिहरु	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
५८६८४	हरिहरू	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
५८६८५	हरिहरू	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
५८६८६	हरी	।।ज्ञा.गा.०११२.०४।।	नयनीं श्रवणीं हरी। आणिक काम न करी। तो साधु भक्त निर्धारीं। हरिचा आवडता
५८६८७	हरी	।।ज्ञा.गा.०१४३.०३।।	जीवाचें जीवन श्रीहरि। चिंता प्राणी याची हरी। अंतीं चतुर्भुज करी। सर्व श्रीहरी माझा तो
५८६८८	हरी	।।ज्ञा.गा.०१६८.०५।।	गगना ऐसा महा मंडप। भूमी ऐसा आसन दीप। ध्यान करूनियां समीप। निरंतर हरी भजावा
५८६८९	हरी	।।ज्ञा.गा.०२९९.०५।।	ज्ञान ज्ञेय हाची विचार सर्वमय हरी। दुजेपण न पडे दृष्टी एकपण घरोघरीं
५८६९०	हरी	।।ज्ञा.गा.०९९५.०१।।	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। सार एक निर्मळ। कृपा करी हरी कृपाळ। दीन दयाळ हरि माझा
५८६९१	हरीचा	।।ज्ञा.गा.०१५४.०२।।	भाव कारण सर्वार्थीं। पहावें न लगे ये अर्थीं। भावेंविण भजनपंथी। न लगे भक्त हरीचा
५८६९२	हरीचा	।।ज्ञा.गा.०१७९.०३।।	बाप रखुमादेवी हरि। नामें भक्तासी अंगिकारी। नित्य सेवन श्रीहरि। तोचि हरीचा भक्त जाणावा

५८६९३	हरीचा	।।ज्ञा.गा.०३८४.०४।।	ज्ञानदेवीं शिवा उन्मनी रिघावा। हरीचा विसावा सर्वांघटीं
५८६९४	हरीचा	।।ज्ञा.गा.०४६८.०४।।	प्रकाश हरीचा प्रकाशला देहीं। नेणतीच कांहीं मूढजन
५८६९५	हरीचा	।।ज्ञा.गा.०५३५.०४।।	ज्ञानदेव बोले नित्य नामप्रेम। तेथेंचि विश्राम हरीचा असे
५८६९६	हरीचा	।।ज्ञा.गा.०९४८.०३।।	आदि मध्य घर हरीचा शेजार। हरिवीण थार नाहीं कोठें
५८६९७	हरीची	।।ज्ञा.गा.००६०.०१।।	समाधी हरीची समसुखेंवीण। न साधेल जाण द्वैतबुद्धी
५८६९८	हरीची	।।ज्ञा.गा.००९०.०३।।	पाहाते निमते सरे हंसगती। हरीची पंगती जेऊं बैसो
५८६९९	हरीची	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
५८७००	हरीची	।।ज्ञा.गा.०१७९.०२।।	जया हरीची जपमाळी। तोचि पडिला सर्व सुकाळीं। तया भय नाहीं कदाकाळीं। ऐसे ब्रह्मा बोलियेला
५८७०१	हरीची	।।ज्ञा.गा.०३३६.०१।।	नवल देखिलें कृष्णरूप बिंब। सांवळी स्वयंभ मूर्ति हरीची
५८७०२	हरीचीं	।।ज्ञा.गा.००४६.०२।।	गाती नारद तुंबर प्रेमें। हरीचीं नामें गर्जती
५८७०३	हरीचीं	।।ज्ञा.गा.०२४५.०२।।	शीतळ हरीचीं पाउलें। गोमटीं हरीचीं पाउलें
५८७०४	हरीचीं	।।ज्ञा.गा.०२४५.०२।।	शीतळ हरीचीं पाउलें। गोमटीं हरीचीं पाउलें
५८७०५	हरीचे	।।ज्ञा.गा.०१७७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच जन्मा येती हरीचे दास
५८७०६	हरीचे	।।ज्ञा.गा.०१७७.०५।।	पवना पाठीं पांगुळें जैं लागती। तैं जन्मा येती हरीचे दास
५८७०७	हरीचे	।।ज्ञा.गा.०१८९.०२।।	आले हरीचे विनट। वीर विठ्ठलाचे सुभट। भेणें जाहले दिक्पट। पळती थाट दोषांचे
५८७०८	हरीचे	।।ज्ञा.गा.०१९४.०३।।	जिये देशी गरुडटका। कीर्तन आरंभ सकळिकां। तिये वाटे जावो नका। ते वंदावे हरीचे दास
५८७०९	हरीचे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०२।।	हरीचे विद्यावंत जालों रे। आम्ही जाऊनि पंढरपुरीं राहिलों। कळिकाळाच्या माथां पाय देऊनियां। वैकुंठभुवनासी गेलों रे रे
५८७१०	हरीचें	।।ज्ञा.गा.००५७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम जपा हरीचें। परंपरा त्याचें कुळ शुद्ध
५८७११	हरीचें	।।ज्ञा.गा.००६०.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य रमलें समाधान। हरीचें चिंतन सर्वकाळ
५८७१२	हरीचें	।।ज्ञा.गा.००९८.०१।।	परेसी परतें स्वरूप या हरीचें ।भक्तिमार्ग साचे विरुढे रूप
५८७१३	हरीचें	।।ज्ञा.गा.०११२.०१।।	एक मूर्ख नेणती। नाम हरीचें न घेती। मुखें भलतेंचि जल्पती। ते पावती अध:पंथा
५८७१४	हरीचें	।।ज्ञा.गा.०९१९.०२।।	हरीचें सुख गीतीं गातां। समाधानबोधु रे
५८७१५	हरीच्या	।।ज्ञा.गा.००८३.०१।।	श्रवण त्वचा चक्षु जिव्हा घ्राण। दशहि इंद्रियें जाण हरीच्या ठायीं
५८७१६	हरीविण	।।ज्ञा.गा.०१६५.०३।।	वेदीं हरीविण सर्वथा। आणिक नाहीं वो अन्यथा। जे जे लागले हरिच्या पंथा। तया अन्यथा भय नाहीं
५८७१७	हरीवीण	।।ज्ञा.गा.०३८२.०२।।	सखी सांगे मात उभयतां ब्रह्म। नाहीं हो विषम हरीवीण

५८७१८	हरीसी	।।ज्ञा.गा.००७३.०१।।	एकतत्त्व नाम दृढ धरीं मना। हरीसी करुणा येईल तुझी
५८७१९	हरीसी	।।ज्ञा.गा.०११७.०२।।	मंत्र यंत्र सूत्रधारी। सिद्ध साध्य तोचि हरि। नित्य जपोनि वैखरी। आप्तता करी हरीसी
५८७२०	हरे	।।ज्ञा.गा.०१८४.०३।।	या संतांसी भेटतां । हरे संसाराची व्यथा। पुढतां पुढती माथां। अखंडित ठेवीन
५८७२१	हरे	।।ज्ञा.गा.०७६२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील ज्योती। पाहातां वृत्ति हरे विषयांची
५८७२२	हरे	।।ज्ञा.गा.०९६४.०१।।	देखणें देखाल तरी हरे मन। सामावलें जीवन मुक्तरत्न रया
५८७२३	हरे	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
५८७२४	हरे	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
५८७२५	हरेल	।।ज्ञा.गा.०११३.०२।।	भवकर्मविख। रामनामीं होय चोख। हरेल भवव्यथा दु:ख। पुढें सुख उपजेल
५८७२६	हरेल	।।ज्ञा.गा.०११७.०१।।	संपत्तिविपत्तिदु:ख। हरेल अवघा शोक। वेगीं करूनियां विवेक। हरिस्मरण करीं
५८७२७	हरेल	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
५८७२८	हर्ष	।।ज्ञा.गा.०११४.०१।।	समाधीचें साधन। तें रामनाम चिंतन । चित्ता सुखसंपन्न। हर्ष जीवनीं केला
५८७२९	हर्षलें	।।ज्ञा.गा.१११९.०२।।	सावळें सगुण सकळ गुणांचें निधान। परमानंदमूर्ति पाहतां हर्षलें मन
५८७३०	हर्षे	।।ज्ञा.गा.०१८४.०२।।	आलिंगनीं सुख वाटे। प्रेम चिदानंदीं घोटे। हर्षे ब्रह्मांड उतटें। समूळ उठे मीपण
५८७३१	हलकल्लोळु	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
५८७३२	हळाहळ	।।ज्ञा.गा.१०५१.१६।।	आतां तळमळ। धरणींपारणीं हळाहळ। तीर्थयात्रे लागीं चळपळ। घेतलें बळ तपाचें
५८७३३	हळु	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णे भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
५८७३४	हळु	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णे भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु
५८७३५	हळुवारु	।।ज्ञा.गा.०३४७.०२।।	नावाडा श्रीरंगु जाहला हळुवारु। तेणें पावविला पारु ब्रह्मविद्येचा
५८७३६	हळुहळु	।।ज्ञा.गा.१०५७.०२।।	हळुहळु गळती गळे गळों लागली सकाळें। उच्चारितां कृष्णनाम। भेणें पळिजे कळिकाळें
५८७३७	हळू	।।ज्ञा.गा.००८२.०१।।	कापुरीं परिमळु दिसे वो अळुमाळु। हळू हळू सुढाळू पवनपंथें
५८७३८	हळू	।।ज्ञा.गा.००८२.०१।।	कापुरीं परिमळु दिसे वो अळुमाळु। हळू हळू सुढाळू पवनपंथें
५८७३९	हळू	।।ज्ञा.गा.०५९८.०३।।	ठेंगणें नावाड हळू ना ते जडा। स्वयेंची अखंड पूर्ण रया
५८७४०	हवन	।।ज्ञा.गा.०९९३.०२।।	अग्निमुखीं हवन घालावें दुरून। अंगसंग स्पर्शन करूं नये

५८७४१	हव्यास	।।ज्ञा.गा.०१६७.०३।।	ऐसा टाकुनी विश्वास। हरिनामाचाचि हव्यास। चित्त करूनी सावकाश। निरंतर स्मरावें
५८७४२	हव्यास	।।ज्ञा.गा.१०९३.०३।।	म्हणोनी यज्ञ यज्ञादिकें तपें व्रतें अटणें। बहुविधि अनेकें पंचाग्नि गोरांजनें। सुखें करिती विधी द्वादश अग्नि जळवास। ऐसा धरुनी हव्यास परी ते चुकले कार्यसिद्धि। तुझें भजन सगुण मज प्रिय गा दातारा। अनु न लगती मजलागीं आधी रया
५८७४३	हव्यासु	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
५८७४४	हव्यासु	।।ज्ञा.गा.०४९८.०५।।	आतां असो हव्यासु लागला निजध्यासु। निरंजनीं सौरसु करीतसे वो माय
५८७४५	हव्यासु	।।ज्ञा.गा.०८५४.०१।।	तोंडें जाले संन्यासु। भोगावरी धावे हव्यासु
५८७४६	हव्यासु	।।ज्ञा.गा.०९७४.०२।।	नाहीं आपण पैं सौरसु। कां करिसी हव्यासु। लटिकाचि मायाभासु। मिथ्या भ्रमु। सिद्धचि असतां करीसी साधनाची चाड। सुख सांडुनी दु:ख वाड। भोगितोसी रया
५८७४७	हसावें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०२।।	आतां जी पहावें। पुढें काय अनुमानावें। कीं पाहोनियां हसावें। नवल ऐसे
५८७४८	हसें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
५८७४९	हस्त	।।ज्ञा.गा.०७२६.०५।।	कंबर खचुनी धनुष्यबाणीं। हस्त ठेविला सद्गुरुचरणीं। मन इंद्रियां दिली गवसणी। विरक्तीची
५८७५०	हस्त	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्गुरु
५८७५१	हस्तकडगे	।।ज्ञा.गा.०२०६.०७।।	हस्तकडगे बाहुवटे। विठोबा शृंगार गोमटें
५८७५२	हस्तपाद	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
५८७५३	हस्तपादादिकां	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
५८७५४	हस्तावरी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्याढूरी गे

५८७५५	हस्तावरीं	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
५८७५६	हस्ति	।।ज्ञा.गा.०३९३.०५।।	निज लाळा लिंपोनी जुन्या हस्ति श्वान चघळूनि करितसे गोड रया। तैसा जातिविशेषें निरसे म्हणोनी पुरवुनी करितसे कोड रया
५८७५७	हस्ती	।।ज्ञा.गा.०३५९.०१।।	हस्ती घोडे हरण सिंहाडें। तैसें हें गुजराती लुगडें गे माये
५८७५८	हस्तेंवीण	।।ज्ञा.गा.०३५५.०३।।	माझ्या शरीरीं ज्योतिर्लिंग उगवलें। अगाध कवळिलें हस्तेंवीण
५८७५९	हा	।।ज्ञा.गा.०००१.०२।।	तो हा विठ्ठल बरवा । तो हा माधव बरवा
५८७६०	हा	।।ज्ञा.गा.०००१.०२।।	तो हा विठ्ठल बरवा । तो हा माधव बरवा
५८७६१	हा	।।ज्ञा.गा.०००५.०२।।	तो हा रे श्रीहरी पाहिला डोळेभरी । पाहते पाहणें दुरी सारोनियां
५८७६२	हा	।।ज्ञा.गा.०००९.०४।।	तुझियानें आम्हां संसार। तुझियानें तारक विचार । तुझियानें हा संसार । सार जाला
५८७६३	हा	।।ज्ञा.गा.००११.०५।।	जो मनबुद्धिसी अगोचर । तोचि झाला चराचर । हा आत्मसुखाचा विचार । अपविस्तार केला जेणें
५८७६४	हा	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
५८७६५	हा	।।ज्ञा.गा.००१२.०१।।	गुरु हा संतकुळीचा राजा । गुरु हा प्राणविसांवा माझा । गुरुवीण देव दुजा । पाहतां नाहीं त्रिलोकीं
५८७६६	हा	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
५८७६७	हा	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
५८७६८	हा	।।ज्ञा.गा.००१२.०२।।	गुरु हा सुखाचा सागरु । गुरु हा प्रेमाचा आगरु । गुरु हा धैर्याचा डोंगरु । कदाकाळीं डळमळीना
५८७६९	हा	।।ज्ञा.गा.००१२.०३।।	गुरु वैराग्याचें मूळ । गुरु हा परब्रह्म केवळ । गुरु सोडवी तत्काळ । गांठ लिंगदेहाची
५८७७०	हा	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
५८७७१	हा	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
५८७७२	हा	।।ज्ञा.गा.००१२.०४।।	गुरु हा साधकाशी साह्य । गुरु हा भक्तालागीं माय । गुरु हा कामधेनु गाय । भक्तांघरीं दुभतसे
५८७७३	हा	।।ज्ञा.गा.००१३.०४।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास केला । सर्व संसार हा तारिला । रामकृष्णें भवपाश तोडिला । सर्व पितरांसहित
५८७७४	हा	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
५८७७५	हा	।।ज्ञा.गा.००२८.०८।।	नेति नेतिचेनि विचारें। उभऊनियां श्रीकराकरें। शृंगाराचेनि पडिभरें। चराचरें वोळगती। हा मेखळेचा मध्यमणि। उदो केला ग्रहगणीं। मध्य नायकु तरणीं किरणीं। विराजितु गे माये

५८७७६	हा	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
५८७७७	हा	।।ज्ञा.गा.००२९.०४।।	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
५८७७८	हा	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
५८७७९	हा	।।ज्ञा.गा.००३१.०५।।	उपनिषदांचा गाभा। परी हा देहुडा पाउलीं उभा। जानुजघनींच्या प्रभा। नभ धवळलें। सुरंग सोनसळा। वरी वेढिला पिंवळा। त्यावरी गाढियला मेखळा। रत्नखचित गे माये
५८७८०	हा	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
५८७८१	हा	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया
५८७८२	हा	।।ज्ञा.गा.००४९.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ हरि हा वैकुंठ । भरला घनदाट हरि दिसे
५८७८३	हा	।।ज्ञा.गा.००५४.०४।।	ज्ञानदेवा प्रमाण आत्मा हा निधान। सर्वांघटीं संपूर्ण एक नांदे
५८७८४	हा	।।ज्ञा.गा.००५५.०२।।	रामकृष्ण वाचा भाव हा जिवाचा। आत्मा जो शिवाचा रामजप
५८७८५	हा	।।ज्ञा.गा.००५८.०३।।	हरि उच्चारण मंत्र हा अगाध। पळे भूतबाध भेणें तेथें
५८७८६	हा	।।ज्ञा.गा.००६१.०३।।	हरि हरि हरि हा मंत्र शिवाचा। म्हणती जे वाचा तया मोक्ष
५८७८७	हा	।।ज्ञा.गा.००७४.०२।।	लटिका व्यवहार सर्व हा संसार। वायां येरझार हरिवीण
५८७८८	हा	।।ज्ञा.गा.००८३.०२।।	अवघा हा गोविंदु अवघा हा मुकुंदु। अवघा हा विद्गदु भरला दिसे
५८७८९	हा	।।ज्ञा.गा.००८३.०२।।	अवघा हा गोविंदु अवघा हा मुकुंदु। अवघा हा विद्गदु भरला दिसे
५८७९०	हा	।।ज्ञा.गा.००८३.०२।।	अवघा हा गोविंदु अवघा हा मुकुंदु। अवघा हा विद्गदु भरला दिसे
५८७९१	हा	।।ज्ञा.गा.०१०२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नामें । जोडे हा उपावो किजे रया
५८७९२	हा	।।ज्ञा.गा.०१०६.०३।।	पाहतां हा भाव तो लीळा तो विग्रह। तेथींचा अनुभव विरळा जाणे

५८७९३	हा	।।ज्ञा.गा.०११०.०३।।	रखुमादेविवरु अभयकरु। मस्तकीं ठेविला हा निर्धारु
५८७९४	हा	।।ज्ञा.गा.०११३.०१।।	नाममाला घे पवित्र। अंतीं हेंचि शस्त्र। राम हा महामंत्र। सर्व बाधा निवारी
५८७९५	हा	।।ज्ञा.गा.०१३०.०२।।	निजधर्म हा चोखडा। नाम उच्चारु घडघडां। भुक्तिमुक्तीचा संवगडा। हा भवसिंधुतारक
५८७९६	हा	।।ज्ञा.गा.०१३०.०२।।	निजधर्म हा चोखडा। नाम उच्चारु घडघडां। भुक्तिमुक्तीचा संवगडा। हा भवसिंधुतारक
५८७९७	हा	।।ज्ञा.गा.०१३४.०४।।	बाप रखुमादेविवरु कृपाळू उदारु। नामस्मरणें पारु उतरी हा निर्धारु
५८७९८	हा	।।ज्ञा.गा.०१४०.०१।।	सदा परिपूर्ण। तो हा जनार्दन। नित्य जपतां नारायण। कोटि याग घडतील
५८७९९	हा	।।ज्ञा.गा.०१४८.०१।।	नित्य सत्य श्रीराम राम। हा शिवाचा वाचा नेम। प्रतिदिनी स्नानधर्म। रामनामें करितुसें
५८८००	हा	।।ज्ञा.गा.०१५२.०४।।	ज्ञानदेवीं भक्तिपंथ। धरिला सांडिला स्वार्थ। उपजोनि ध्यानीं हा अर्थ। रामकृष्ण गोविंद
५८८०१	हा	।।ज्ञा.गा.०१६२.०१।।	स्वभावें जपशील नाम। तरी तरशील हा नेम। आजामेळा ऐसा धर्म। तो तरला निमिषें
५८८०२	हा	।।ज्ञा.गा.०१६५.०२।।	तपाहुनी तप थोर। रामकृष्ण निरंतर। येणें उद्धरतील पामर। हा निर्धार वेदींचा
५८८०३	हा	।।ज्ञा.गा.०१६७.०४।।	गोविंद गोपाळ नरहरि। हा मंत्रराज निर्धारी। त्रैलोक्य तरैल क्षणांतरी। ऐसें व्यास बोलियेले
५८८०४	हा	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु
५८८०५	हा	।।ज्ञा.गा.०१८५.०१।।	अकार उकार मकार करती हा विचार। परी विठ्ठल अपरंपार न कळे रया
५८८०६	हा	।।ज्ञा.गा.०१९२.०४।।	विष्णुविण तीर्थ देव। नाहीं नाहीं हा अनुभव। याकारणें सदाशिव। पांचावदनीं जपतसे
५८८०७	हा	।।ज्ञा.गा.०१९४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु। तो तारक हा निर्धारु। विश्वाकारणें निरंतरु। अवतार घेतलें
५८८०८	हा	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
५८८०९	हा	।।ज्ञा.गा.०१९५.१०।।	तो हा देवादि देव बरवा। पांडुरंग सदाशिवाचा निज ठेवा। बाप रखुमादेविवरु पंचविसावा। चोविसा मूर्ति वेगळा
५८८१०	हा	।।ज्ञा.गा.०२०८.०२।।	तो हा विठोबा निधान। ज्याचें ब्रह्मादिकां ध्यान। पाउलें समान। विटेवरी शोभती
५८८११	हा	।।ज्ञा.गा.०२२२.०१।।	सगुण निर्गुण दोन्ही विलक्षण। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
५८८१२	हा	।।ज्ञा.गा.०२२२.०२।।	पतीतपावन मानसमोहन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
५८८१३	हा	।।ज्ञा.गा.०२२२.०३।।	ध्येय ध्याता ध्यान चित्त निरंजन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
५८८१४	हा	।।ज्ञा.गा.०२२२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद चिद्घन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा
५८८१५	हा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय

५८८१६	हा	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
५८८१७	हा	।।ज्ञा.गा.०२३५.०१।।	गुणें सुकुमार सांवळें। दोंदील पहाती पां निराळें। केवीं वोळलें गे माय। सुख चैतन्याची बुंथी ओतली। ब्रह्मादिकां न कळे ज्याची थोरवी। तो हा गोवळीयाच्या छंदें क्रीडतु। साजणी नवल विंदान न कळे माव रया
५८८१८	हा	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
५८८१९	हा	।।ज्ञा.गा.०२३५.०३।।	सच्चिदानंद पदीं। पदातें निर्भेदी। निजसुखाचे आनंदीं। माये क्रीडतुसे। तो हा डोळियांभीतरीं। बाहिजु अभ्यंतरीं। जोडे हा उपावो किजो रया
५८८२०	हा	।।ज्ञा.गा.०२४०.०१।।	काळिये रात्रींचा चंद्रमा। कीं सावळी बुंथी आम्हां । काळिये वेळीं ते सीमा। नवलावो। सुनीळ काळिये भरु। मेघ:श्याम सांवरु। तोचि नवलावो। हा धीरु रया
५८८२१	हा	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
५८८२२	हा	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
५८८२३	हा	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
५८८२४	हा	।।ज्ञा.गा.०२४८.०४।।	याचिये वो भेटी पडिली संसारासी तुटी। शब्द मावळला गोष्टी ते मी काय सांगो। ऐसा कैसा हा दानी करूं नेदितां बोहणी। सुखासाठीं सांजवणी केलें रूपातीत। आजी करोनी निर्विकारा रिघु न पुरे जावया घरां। नुरे कल्पनेसी थारा सरले लिंगदेह। मी तंव वेधलिये त्यासी सवेंचीं जालिये तत्त्वमसी। गुज लपवावें मानसीं तुम्ही सखीयांनो

५८८२५	हा	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
५८८२६	हा	।।ज्ञा.गा.०२६३.०१।।	घनु वाजे घुणघुणा। वारा वाजे रुणझुणा। भवतारकु हा कान्हा। वेगीं भेटावा कां
५८८२७	हा	।।ज्ञा.गा.०२७७.०१।।	आजि शुभ लवे लोचनु हरिखें सांगताहे शकुन स्वप्न देखिलें सुंदरी। अलंकार लेववा चंदन चर्चावा जाति जुती पार्यातिके शेंवती करा आइती सेजारीं। शेला काढा मेचुचा हा दिन दैवाचा। सोहळा तो आमचा मंदिरीं गे माये
५८८२८	हा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०७।।	माझें सत्त्वबळारथी। धीरु धर्मु हा सांगाती। संतीं सांगितलें निवृत्ति। तरी मी जीवें वांचलिये
५८८२९	हा	।।ज्ञा.गा.०२८७.०४।।	डोळ्याचा डोळसु विचरे हा परेशु तोचि परमात्मा सर्वी असे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा पुरविला सौरसु गे माय। आम्हां जितांचि मरणें कीं मेलिया कल्पकोटी जिणें। निवृत्तीनें दाविलें परेशु रया
५८८३०	हा	।।ज्ञा.गा.०२९७.०२।।	काय सांगो तुम्हां कैंचा हा गोंवळु। न म्हणे दिन वेळु आम्हां घरीं
५८८३१	हा	।।ज्ञा.गा.०३०१.०१।।	न गमे हा संसारु म्हणोनी केला भ्रतारु । लोक अनाचारु म्हणती मज
५८८३२	हा	।।ज्ञा.गा.०३०४.०३।।	ज्याच्यानी अंगें जोडला हा ठावो। रखुमादेविवरु नाहो बुझाविला
५८८३३	हा	।।ज्ञा.गा.०३२२.०७।।	सासुरा हा स्वार्थ कांहीं न विचारी परमार्थ । आतां करीन घात तयावरी
५८८३४	हा	।।ज्ञा.गा.०३२२.०८।।	दुरळ हा प्रपंच दुष्ट भावें दीर । इहीं मज थोर कष्टविलें
५८८३५	हा	।।ज्ञा.गा.०३२९.०२।।	कैसा हा माव करूं गोविला संसारु । कृष्णसंगे धुरंधरु तरलों आम्ही
५८८३६	हा	।।ज्ञा.गा.०३३५.०३।।	ऐसा हा सांवळा सतेज साजणी। म्यां आपुल्या अंगणीं देखियेला
५८८३७	हा	।।ज्ञा.गा.०३४०.०१।।	मूळ ना डाळ शाखा ना पल्लव। तो हा कैसा देव आम्हां घरीं
५८८३८	हा	।।ज्ञा.गा.०३६०.०२।।	काय करूं सांगा कैसा हा आकळे। एकतत्त्वीं मिळे हृदयीं गे बाई ये
५८८३९	हा	।।ज्ञा.गा.०३७०.०२।।	ऋणाईत नव्हे हा निर्गुणासी समंधु। येणें परमबोधु बोधविला
५८८४०	हा	।।ज्ञा.गा.०३८१.०१।।	सांग सखिये बाई मज हें न कळे। कैसा हा अकळे समतेजें
५८८४१	हा	।।ज्ञा.गा.०३८२.०३।।	सूर्यप्रकाश मही घटमठीं समता। तैसा हा उभयतां बिंब एका
५८८४२	हा	।।ज्ञा.गा.०३८४.०२।।	ऐसा हा उपदेश सखी सांगे जीवास। झणी कासावीस होसी बाई
५८८४३	हा	।।ज्ञा.गा.०३८८.०१।।	प्राणासवें सखी आत्मा हा बिंबला। सवेगुणी निमाला याच्या वृत्ति। ध्यान गेलें ठायां मन गेलें सुखा। नयनीं नयनसुखा अवलोकीं

५८८४४	हा	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
५८८४५	हा	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
५८८४६	हा	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
५८८४७	हा	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
५८८४८	हा	।।ज्ञा.गा.०३९६.०४।।	कवणा एका राया बहुत पैं सेवक त्यासी दिधला वेगळा व्यापारु। आपुलाले म्हणिये सुचित राहटतां मान करील अपारु। समर्थाचा मोहो जाणोनी वेगळा करूं नये तयासी मत्सरु। साभिलाषपणें वर्णतां देखेल शिक लाविल हा निर्धारु
५८८४९	हा	।।ज्ञा.गा.०४०१.०३।।	तें सांवळिये प्रमाण न दिसे अनुआन। शेखीं ध्यानीं विरालें तें मन गे माये। रूप खुंतलें पण पाहाची हा संपूर्ण तेथें द्वैताद्वैतपण हरपलें रया
५८८५०	हा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
५८८५१	हा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
५८८५२	हा	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
५८८५३	हा	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे
५८८५४	हा	।।ज्ञा.गा.०४११.०१।।	अगुणाचिया समंधा गुणसंबंध करूं। नकळे हा वेव्हारू लोकांमाजी। हा नाटकु विंदाणी न कळे याची करणी। दाटोनी अंत:करणीं रिघों पाहे

५८८५५	हा	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु ह्रदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
५८८५६	हा	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु ह्रदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
५८८५७	हा	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु ह्रदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
५८८५८	हा	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी
५८८५९	हा	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
५८८६०	हा	।।ज्ञा.गा.०४४४.०५।।	साधुसंता आरति हा न कळे कृपासिंधू। हा अंतरीं खेळ उफराटी बाहुली। स्वयंसुखासि मेळे निरंतर सोहळे राउताचा
५८८६१	हा	।।ज्ञा.गा.०४४६.०२।।	काय करूं सये कैसा हा देव। माझा मज भाव एकतत्त्वीं
५८८६२	हा	।।ज्ञा.गा.०४४८.०५।।	सर्वांग समतेज ऐसा हा चोखडा। पाहतां चहूंकडा दिव्य तेज
५८८६३	हा	।।ज्ञा.गा.०४७०.०४।।	पूर्णिमाप्रकाशचंद्र निराभास। हरि हा दिवस उगवला
५८८६४	हा	।।ज्ञा.गा.०४७४.०१।।	विश्रांतीचें स्थान कोण रूप आम्हां। ऐसा हा महिमा सांगा स्वामी
५८८६५	हा	।।ज्ञा.गा.०४९८.०६।।	आतां आहे तैसा असो माझ्या ह्रदयींच वसो। हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
५८८६६	हा	।।ज्ञा.गा.०४९९.०६।।	हे भुली सांडूनि भुलवी परमबोध बोधवी। तो हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
५८८६७	हा	।।ज्ञा.गा.०५०१.०३।।	हा असो जैसा तैसा ह्रदयमंदिरीं ऐसा। परपुरुषीं अपैसा अनुसरलें वो माय
५८८६८	हा	।।ज्ञा.गा.०५०१.०६।।	हा निरालंब वोळला भक्तिभावें मिळाला। रखुमादेवि दादुला विठ्ठलु राणा वो माय
५८८६९	हा	।।ज्ञा.गा.०५०७.०४।।	हा पुरोनी उरला नयनीं वोसंडला। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तरी तो वरिला वो माये
५८८७०	हा	।।ज्ञा.गा.०५०८.०६।।	ऐसा हा दिपीं दीपपरनायकू। रखुमादेविवरु एकु जोडला वो माय
५८८७१	हा	।।ज्ञा.गा.०५०९.०२।।	सच्चिदानंदघनु आनंदें ओळला। मग मज फावला हा विठ्ठल वो माये
५८८७२	हा	।।ज्ञा.गा.०५०९.०४।।	ऐसा हा योगिराजु तो विठ्ठल मज उजू। बाप रखुमादेविवर देऊं ठेलें वो माये
५८८७३	हा	।।ज्ञा.गा.०५१०.०४।।	अवलोकितां न अवलोकवे बोलिजे तैसा नव्हे। हा रखुमादेविवरु भावें माल्हाथिला वो माय
५८८७४	हा	।।ज्ञा.गा.०५१३.०३।।	हा पुरोनियां उरला निजानंदु सांवळा। रखुमादेविवरु जोडला कष्टीं वो माये
५८८७५	हा	।।ज्ञा.गा.०५१६.०४।।	हा सुजडु जडला विटेसी लाधला। त्या रखुमादेविवरा विठ्ठला मी न्याहाळीं वो माय

५८८७६	हा	।।ज्ञा.गा.०५४७.०३।।	विशुद्धचक्रीं मेरु हा नेडे। तेथें परदीपीं साहित्य जोडे
५८८७७	हा	।।ज्ञा.गा.०५५१.०२।।	काय सांगूं मातु वेगळीच धातु। जिवा हा जिवांतु व्यापुनी ठेला
५८८७८	हा	।।ज्ञा.गा.०५७४.०३।।	ऐसा हा सांवळा माझिये दृष्टि माल्हाथिला। उजरूनि गेला हा विठ्ठल गे माये
५८८७९	हा	।।ज्ञा.गा.०५७४.०३।।	ऐसा हा सांवळा माझिये दृष्टि माल्हाथिला। उजरूनि गेला हा विठ्ठल गे माये
५८८८०	हा	।।ज्ञा.गा.०६१७.०५।।	अनुभवयोगें जाणुनी ज्ञानेश्वर। हा भवसागर उतरला
५८८८१	हा	।।ज्ञा.गा.०६३७.०१।।	पूर्वेचा हा भानु उगवेल पश्चिमे। परी भूमि जन्म नसे आम्हां
५८८८२	हा	।।ज्ञा.गा.०६४२.०३।।	निराचिया धारा अभ्रेंवीण पडे। देखणा हा बुडे तयामार्जी
५८८८३	हा	।।ज्ञा.गा.०६५३.०३।।	सद्गुरु हा अनाथ माउली। कृपेची साउली केली मज
५८८८४	हा	।।ज्ञा.गा.०६६८.०३।।	ज्ञानाचा हा वाफा भरूनियां कमळीं। सतरावी निराळी तिंबतसे
५८८८५	हा	।।ज्ञा.गा.०६७७.०३।।	मन हें अमोलिक जरी गुंफे अमूपा। तरीच हा सोपा मार्ग रया
५८८८६	हा	।।ज्ञा.गा.०६८२.०४।।	हा रखुमाईदेविवरु गुरुगम्य सागरु। न करीच अव्हेरु माझा वो माय
५८८८७	हा	।।ज्ञा.गा.०६८३.०३।।	ऐसा हा निवृत्तिप्रसादु फळासी आला। निर्फळ केला मज निर्गुणाकारें
५८८८८	हा	।।ज्ञा.गा.०६९७.०३।।	बोलों तरी आतां मौन्य पडिलें माये। शब्द हा न साहे सांगों कैसें
५८८८९	हा	।।ज्ञा.गा.०७०३.०५।।	तो हा चंद्रभागे तीरा पुंडलिकें दिधला थारा। बाप रखुमादेविवरा जडलें पायीं विठ्ठलची
५८८९०	हा	।।ज्ञा.गा.०७१६.०५।।	ऐक रे ज्ञानिया सांडि हा मी भाव। मग तूंचि देव निवृत्ति म्हणे
५८८९१	हा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०३।।	तो अवघा आदित्याचा गाभा। दुजा हा मिरवे घेऊनि नभा। तेथें अनेक दिसे प्रभा। विद्युल्लतेची
५८८९२	हा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०१।।	प्रतिष्ठान क्षेत्र तेथें ज्ञानियाचें स्वगोत्र। म्हणती हा पवित्र पतीत जाला
५८८९३	हा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०२।।	नव्हे पुरा इती यती ना हा गृहस्थ । घातला याती वेगळा रे
५८८९४	हा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०३।।	नव्हे हा आमुचा ना हा गोताचा । कुळकर्म याचा पुसों नका
५८८९५	हा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०३।।	नव्हे हा आमुचा ना हा गोताचा । कुळकर्म याचा पुसों नका
५८८९६	हा	।।ज्ञा.गा.०७३१.०८।।	ऐसा देखोनी चमत्कार म्हणती साक्षात्कार। ईश्वर आहे हा तारक वंशासी
५८८९७	हा	।।ज्ञा.गा.०७३७.०३।।	फार किती सांगों सज्ञान तुम्हीं जन। अर्थ हा समजोन मौन्य धरा
५८८९८	हा	।।ज्ञा.गा.०७४१.०३।।	औट हात हा देह ब्रह्मांड सगळें यांत। तयाचा निश्चित शोध करा
५८८९९	हा	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
५८९००	हा	।।ज्ञा.गा.०७६१.०१।।	नयनाचे अंजन मनाचें रंजन। ठसा हा सघन बाईयांनो
५८९०१	हा	।।ज्ञा.गा.०७६६.०१।।	अकार उकार मकार ओंकार। प्रणव हा साकार सुरेख रे

५८९०२	हा	।।ज्ञा.गा.०७६८.०३।।	समान जैसा अर्क स्थिरचर एकला। आत्मा हा संचरला तैशापरी
५८९०३	हा	।।ज्ञा.गा.०७६९.०१।।	दिव्यरूप चक्षु कैशापरी झाला। ठसा हा उमटला कवण्यापरी
५८९०४	हा	।।ज्ञा.गा.०७७०.०१।।	काळा पुरुष तो हा गगनांते जो नांदे। अनुभवाच्या भेदें भेदला जो
५८९०५	हा	।।ज्ञा.गा.०७७४.०१।।	कोणाचें हें रूप देह हा कोणाचा। आत्माराम साचा सर्व जाणे
५८९०६	हा	।।ज्ञा.गा.०७७४.०२।।	मी तूं हा विचार विवेकें शोधावा। गोविंद हा घ्यावा याच देहीं
५८९०७	हा	।।ज्ञा.गा.०७७४.०२।।	मी तूं हा विचार विवेकें शोधावा। गोविंद हा घ्यावा याच देहीं
५८९०८	हा	।।ज्ञा.गा.०७८१.०२।।	प्रभा शीत उष्ण दोहींचेंही सार। प्रणव हा सारासार आरुता रया
५८९०९	हा	।।ज्ञा.गा.०७८९.०१।।	प्रणवच देह देह हा प्रणव। कल्पेचा भाव कल्पूं नये
५८९१०	हा	।।ज्ञा.गा.०७९०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह हा दुर्लभ। त्रैलोकीं सुलभ भजनाचा हा
५८९११	हा	।।ज्ञा.गा.०७९०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह हा दुर्लभ। त्रैलोकीं सुलभ भजनाचा हा
५८९१२	हा	।।ज्ञा.गा.०७९६.०१।।	शिवशक्तीचा भेद अर्धनारी पुरुष। याचा हा सौरस आणा चित्ता
५८९१३	हा	।।ज्ञा.गा.०८०३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळां हा प्रणव। निवृत्तीनें अनुभव मज दिधला
५८९१४	हा	।।ज्ञा.गा.०८०४.०१।।	सगुण देह बापा निर्गुण माझें शीर। हा तो भेदाकार कैशापरी
५८९१५	हा	।।ज्ञा.गा.०८२२.०८।।	औटपिठातळीं सर्व तें दिसे। सूर्य हा प्रकाशे तेच ठायीं
५८९१६	हा	।।ज्ञा.गा.०८२३.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे हा विचार पाहा। जाणतां दावितां विरळा एक
५८९१७	हा	।।ज्ञा.गा.०८२९.०१।।	सत्त्व रज तम त्रिगुण तें ब्रह्म। अर्धमात्रा निस्सीम ॐकार हा
५८९१८	हा	।।ज्ञा.गा.०८२९.०२।।	सहज हा प्रणव सर्वातीत साजे। मीपणास तेथ ठाव नाहीं
५८९१९	हा	।।ज्ञा.गा.०८३४.०१।।	ऐका हा शेवट अभंगमाला झाली। तूर्या हेच आली प्रत्यया गा
५८९२०	हा	।।ज्ञा.गा.०८३४.०५।।	मूर्खासी हा बोध सांगों नये बापा। अभंग कृत्याचा लेश नसो हातीं
५८९२१	हा	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
५८९२२	हा	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
५८९२३	हा	।।ज्ञा.गा.०८३६.०५।।	तेथें कैची गति कैचा वा विचार। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हा
५८९२४	हा	।।ज्ञा.गा.०८३७.०७।।	यालागीं सद्गुरुपाय। सेवी बापा निरंतर। पावसी तूं ब्रह्मपद। हा तूं जाणसी निर्धार। स्वानंदाचें सुख थोर। निवृत्तिकृपें अपार। त्याचे पायीं विनटलों। बाप रखुमादेविवर

५८९२५	हा	।।ज्ञा.गा.०८४३.०९।।	ऐसा हा संसार मायेनें वेष्टिला। म्हणूनि दुरावला योगेश्वरा
५८९२६	हा	।।ज्ञा.गा.०८४४.०५।।	आहे मी हा कोण करावा विचार। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
५८९२७	हा	।।ज्ञा.गा.०८५१.०७।।	निवृत्तिदास म्हणे हा निजभाव। बोलों नये ठाव तैसें जालें
५८९२८	हा	।।ज्ञा.गा.०८६२.०३।।	सांडी सांडी हा खोटा चाळा। नित्य स्मरे रे गोपाळा। अढळ राहा रे तूं जवळा। मेघश्याम सांवळा तुष्टेल
५८९२९	हा	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
५८९३०	हा	।।ज्ञा.गा.०८८३.०५।।	जीवनजळीं ब्रह्मकमळ विवळे। तैसें वाट पाहतां सिणले माझे डोळे। नको नागवे हा संसार नको नागवे हा संसार। तूं तंव निवांत निराळा रया
५८९३१	हा	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
५८९३२	हा	।।ज्ञा.गा.०८९१.०३।।	थिल्लरींचें जळ मपित रे मीना। जंव न तपें आतपु हा परिमळु। जंव हा आयुष्य वोघु। न सरे तंव टाकी आगाधु। पुढें आहे हलकल्लोळु रया
५८९३३	हा	।।ज्ञा.गा.०८९५.०६।।	जंववरी तंववरी बाधी हा संसार। जंव रखुमादेविवरु देखिला नाहीं बाप
५८९३४	हा	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
५८९३५	हा	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
५८९३६	हा	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
५८९३७	हा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
५८९३८	हा	।।ज्ञा.गा.०९४७.०१।।	निर्मिला म्हणसी परेचा विस्तार। तेथें हा विचार वायांवीण
५८९३९	हा	।।ज्ञा.गा.०९४७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परेसी परता। हा विचारु अरुता दिसे भान
५८९४०	हा	।।ज्ञा.गा.०९७२.०३।।	अरे हा दुजेवीण खेळु मांडिला। हरिजैत अनुठायीं नाहीं। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। तुज जाणतयासी काय जाणणें रया

५८९४१	हा	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
५८९४२	हा	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी
५८९४३	हा	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
५८९४४	हा	।।ज्ञा.गा.०९८६.१२।।	रिकामा हा काळ जाऊं न द्यावा। हिताचा करावा लागपाट
५८९४५	हा	।।ज्ञा.गा.०९८६.१४।।	लिगटूनी रहावें आवरावें मन। करावा जतन विश्वास हा
५८९४६	हा	।।ज्ञा.गा.१०००.०५।।	देव तो वैकुंठींचा निरालंबी रे आहे। निराळ सर्व जीवा म्हणोनी ध्यातु जाये। जीव हा शीव करी ऐसें करुनी राहे। रामनाम मंत्र ध्वनी कळीकाळ वास न पाहे
५८९४७	हा	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
५८९४८	हा	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
५८९४९	हा	।।ज्ञा.गा.१०००.०९।।	सत्त्व रज तमीं गुंफों नको एकतत्त्वीं आहे भाव। नानातत्त्वीं धरिसी व्यर्थ मग तुज न पवे देव। मी माझें वाहों नको व्यर्थ करिसी उपाव। शिणलासी येतां जातां हा तुज नाहीं आठव
५८९५०	हा	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं
५८९५१	हा	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
५८९५२	हा	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे
५८९५३	हा	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य

५८९५४	हा	।।ज्ञा.गा.१००२.०५।।	हा देहो नाशिवंत मळमूत्राचा बांधा। वरि चर्म घातलें रे कर्मकीटकांचा सांदा। रवरव दुर्गंधी रे अमंगळ तिचा बांधा। स्मरे त्या हरिहरा शरण जाईं गोविंदा
५८९५५	हा	।।ज्ञा.गा.१००२.१०।।	मृग हा चारिया रे अतिमानें सोकला। अविचार बुद्धि त्याची परतोनी मागुता आला। तंव त्या पारधियानें गुणीं बाणु लाविला। आशा रे त्यजूनियां थिता प्राण मुकला
५८९५६	हा	।।ज्ञा.गा.१००२.१४।।	इतुकिया उपरी रे पुत्र मातें विनविता जाला। संसारसोहळा हा थोरा कष्टीं जोडला। पंचभूतें निवती येथें म्हणोनि विश्रामु केला। वोखटा गर्भवासु कवणा कार्या रचिला
५८९५७	हा	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
५८९५८	हा	।।ज्ञा.गा.१००३.०८।।	पक्षिया पक्षिणी रे निरंजनीं ये वनीं। पिलिया कारणें रे गेली चारया दोन्ही। मोहोजाळें गुंतली रे प्राण दिधलें टाकुनी। संसार दुर्घट हा विचारु पाहे परतुनी
५८९५९	हा	।।ज्ञा.गा.१००४.०६।।	सर्पे दर्दुर धरियेला रे मुखीं तंव तेणें माशी तोंडीं धरियेली शेखीं। तैसा हा मायामोहो तुज कां रे नुपेक्षी। इंद्रियें व्यापूनियां संसारीं सुखी दु:खी
५८९६०	हा	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
५८९६१	हा	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
५८९६२	हा	।।ज्ञा.गा.१००५.०३।।	नागिणि उत्साहें नवही द्वारें निरोधून। नाडित्रयामाजीं सुषुम्नासंचरण। न साधे हा मार्ग ऐसें बोलती मुनिजन। नरहरिचिंतनें अहर्निशीं मुक्तिस्थान
५८९६३	हा	।।ज्ञा.गा.१००५.०४।।	मोडिसी करचरण तेणें पावसी अंत समो। मोहो तृष्णा न तुटे ब्रह्मविद्या केवीं गमो। मोठा हा अन्यावो जे हरिचरणीं नाहीं नमो। मोक्षाची चाड तरी मुकुंदीं मन रमो
५८९६४	हा	।।ज्ञा.गा.१००८.०१।।	मृत्युलोका माझारी गा एक सद्गुरु साचारु। त्याचेनि गा दर्शनें तुटला हा संसारू। पांगुळा हस्तपाद देतो कृपाळु उदारु। यालागीं नांव त्याचे वेद न कळे पारु
५८९६५	हा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०३।।	शरण रिघें सद्गुरु पायां पांग फिटेल पांचाचा। पांगुळलें आपेंआप हा निर्धारु पैं साचा। मनामाजीं रूप घाली मी माजीं तेथें कैंचा। हरपली देहबुद्धि एकाकार शिवाचा
५८९६६	हा	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ

५८९६७	हा	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्‌गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
५८९६८	हा	।।ज्ञा.गा.१०५१.१३।।	मन पवन समरसोनी। ब्रह्मरंध्रीं लीन होउनी। हा अभिमान वाहोनी। जालेपणीं फुंजती
५८९६९	हा	।।ज्ञा.गा.१०५३.०२।।	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम
५८९७०	हा	।।ज्ञा.गा.१०७६.०३।।	जयाचिया अंगावरी वडाचीं झाडें। तो हा मुकुटावरी बैसला कोडें। विवळा दृष्टि पाहे निवाडें। घ्या घ्या म्हणोनी ठाकितो पुढें
५८९७१	हा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
५८९७२	हा	।।ज्ञा.गा.१०८८.०२।।	हा घोडा हा राऊत करूनियां दावा। मग पदों बैसावा ब्रह्माचिये
५८९७३	हा	।।ज्ञा.गा.१०८८.०२।।	हा घोडा हा राऊत करूनियां दावा। मग पदों बैसावा ब्रह्माचिये
५८९७४	हा	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
५८९७५	हा	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मीं विकर्मीं। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
५८९७६	हा	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
५८९७७	हा	।।ज्ञा.गा.११०४.०४।।	गुप्त ना प्रगट पाहे हा साक्षात। लाहिता प्रचीत वेडावली।
५८९७८	हा	।।ज्ञा.गा.११०५.०१।।	ऐसा गे! माय! कैसा हा योगी?। जे ठायीं जन्मला तो ठाय भोगी
५८९७९	हा	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
५८९८०	हा	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
५८९८१	हा	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
५८९८२	हा	।।ज्ञा.गा.१११५.०२।।	कटिकरविराजित तैसी येई गा! धावत सत्वर। विश्वरूप विश्वंभरे कमलनयन कमळाकरे। मुगुटरत्न हा जडित कांसे कसीला पीतांबर। तुझें ध्यान लागो बरें बाप रखुमादेविवर

५८९८३	हा	।।ज्ञा.गा.१११६.०३।।	भक्ति आणि मुक्ति नामापासीं हा प्रत्यक्ष। चारी वेद साहा शास्त्रें देताती साक्ष
५८९८४	हा	।।ज्ञा.गा.१११७.०१।।	देखिला हो! हरि हा देखिला हो!। विश्ववापक मुरारी
५८९८५	हांकितसे	।।ज्ञा.गा.०२२७.०३।।	पाणिया निघाल्या गाई चरती कळंबा ठायीं। हांकितसे लवलाही संवगडा
५८९८६	हांकितो	।।ज्ञा.गा.०२२८.०४।।	ज्ञानदेव सर्वे संवगडा लाठा। गाई हांकितो गोठणा तटा
५८९८७	हांव	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
५८९८८	हांव	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे कालिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
५८९८९	हांव	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
५८९९०	हांव	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
५८९९१	हांवे	।।ज्ञा.गा.०८८०.०४।।	धांवतां धांवतां वेगें तुजचि तूं आड रिगें। पाय खोंवितु खोंवितु मार्ग ठाके काई। जासलट जा वाही त्याची सवा पाहीं। वायां तूं हांवे जासी रया
५८९९२	हांसती	।।ज्ञा.गा.०४०७.०३।।	तुझें तुज पुसतां लाजिरवाणें। तरी हांसती पिसुणें प्रपंचाचीं
५८९९३	हांसती	।।ज्ञा.गा.०८७९.०१।।	बहुता वऱ्हाडा आलीसी बाळा। हांसती लोक परी न संडी चाळा
५८९९४	हांसतील	।।ज्ञा.गा.०७०१.०३।।	दुजापाशीं सांगतां वाटे लाजिरवाणें। हांसतील पिसुणें प्रपंचाचीं
५८९९५	हांसे	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
५८९९६	हांसे	।।ज्ञा.गा.०२४२.०१।।	तुझिये निढळीं कोटि चंद्र प्रकाशे। कमलनयन हास्यवदन हांसे
५८९९७	हांसे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
५८९९८	हांसे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०६।।	पहा वो याचा खेळु आमचें नासे कोपो तरी खदखदां हांसे। जी जी बाळा म्हणों तरी रुसे वो। राहो नेदी सुखें न राहे निमिष एके। वारा कां गोडी सेविखे कान्हो दिठीचें माये

५८९९९	हाउली	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
५९०००	हाक	।।ज्ञा.गा.०९९६.०१।।	वेदांत सिद्धांत देतात पैं हाक। स्तब्ध ते जंबुक येर शास्त्रें
५९००१	हाकितु	।।ज्ञा.गा.०२२७.०४।।	ज्ञानदेवीं गाई हाकितु पावे सोई। हरिनाम दोही सत्राविये
५९००२	हाकितु	।।ज्ञा.गा.०२४४.०४।।	ठायीं ठायीं उभ्या विसरल्या माया। हाकितु लवलाह्या कृष्णहरी
५९००३	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१२२.०३।।	संसारग्रामीं नाम हाचि सांठा। पावाल वैकुंठा नामें एकें
५९००४	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१३९.०४।।	हाचि निजधर्म हेंचि निजकर्म। हेंचि परब्रह्म वर्म हेंचि एकु
५९००५	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१४२.०१।।	जप तप अनुष्ठान। नित्य आमुचें रामधन। रामकृष्ण नारायण। हाचि जिव्हार सर्वदा
५९००६	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्गुरु
५९००७	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१४५.०५।।	ज्ञानदेवें सुकाळ केला। हरि हृदयीं सांठविला। हरिपाठ हाचि साधिला। अनंत अनंत परवडी
५९००८	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
५९००९	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१५८.०१।।	परमधर्म अर्थ स्वार्थ। हरिभजन हाचि पुरुषार्थ। तारक हरि हाचि पंथ। सिद्धां साधकाचा
५९०१०	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१५८.०१।।	परमधर्म अर्थ स्वार्थ। हरिभजन हाचि पुरुषार्थ। तारक हरि हाचि पंथ। सिद्धां साधकाचा
५९०११	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१६१.०५।।	हरि रामकृष्ण गोविंद। हाचि घेई पवित्र छंद। सकळा छंदांमाजीं प्रसिद्ध। रामराम उच्चार
५९०१२	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१६३.०२।।	जप जप रे गोविंद। हाचि तारिल परमानंद। रामकृष्ण मुकुंद। हाचि सार सर्वदा
५९०१३	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१६३.०२।।	जप जप रे गोविंद। हाचि तारिल परमानंद। रामकृष्ण मुकुंद। हाचि सार सर्वदा
५९०१४	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१७३.०२।।	हेचि त्रिपुटीचे छेदक। हेचि भवार्णवतारक। हाचि शंकराचा विवेक। रामकृष्ण चोखडे
५९०१५	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१७५.०६।।	ज्ञानदेवीं उपरम। हृदयीं सामाविला श्रीराम। हनाचा हाचि नेम। सर्वकाळ सफळ
५९०१६	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
५९०१७	हाचि	।।ज्ञा.गा.०१९५.०४।।	हाचि मानीं रे विश्वासु। येर सांडीं रे हव्यासु। जरी तूं पाहासी वैकुंठवासु। तरी तूं जाये पंढरीये
५९०१८	हाचि	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण

५९०१९	हाचि	।।ज्ञा.गा.०३९५.०६।।	ऐसी माया मोहाची भुलवणी घालुनी कीं बापा लाविलें अविचार कामा। उपाधी वळसा नाथिला धिंवसा जड केला शुद्ध आत्मा। मी तूं कवणाचें विंदान न कळेचि ऐसी नीत निगुती सीमा। तर्कबीज कैसें सांपडलें वर्म मा हाचि भावो कल्पिला आम्हां रया
५९०२०	हाचि	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
५९०२१	हाचि	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
५९०२२	हाचि	।।ज्ञा.गा.०४३८.०४।।	निवृत्तीनें गूज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
५९०२३	हाचि	।।ज्ञा.गा.०५०२.०४।।	आतां न सोडी राहे आणिकु न पाहे। तंव हाचि लवलाहें मिळाला वो माय
५९०२४	हाचि	।।ज्ञा.गा.०६९७.०७।।	तेथ बिंब प्रतीबिंब भान। सरलें ज्ञानविज्ञान। हाचि नवलाव जाण तये ठायीं
५९०२५	हाचि	।।ज्ञा.गा.०७२१.०४।।	निवृत्तीनें गुज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
५९०२६	हाचि	।।ज्ञा.गा.०९००.०३।।	रुक्मिणीचा नाहो हाचि पैं उगवो। प्रपंच ते वावो जावो परता
५९०२७	हाचि	।।ज्ञा.गा.०९४२.०१।।	सर्वांग देखणें हाचि भावो जाण। येर निकारणें वायां वोझें
५९०२८	हाचि	।।ज्ञा.गा.०९५९.०३।।	काय सांगों याच्या गोष्टी। अवघा दिसे हाचि सृष्टी। विश्वरूप स्वरूप किरिटी। अर्जुना दिठीं दावियलें
५९०२९	हाचि	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
५९०३०	हाचि	।।ज्ञा.गा.१००१.१६।।	सनकादिकां पंथ हाचि सेविला उपजतां। नारदें विचार केला मग न राहे तो निवांता। गोरक्ष बुझला वेगीं दृढ कास हनुमंता। अवधूत याचि परी दत्तामाजीं पूर्णता
५९०३१	हाचि	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
५९०३२	हाचि	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
५९०३३	हाचि	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
५९०३४	हाचि	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
५९०३५	हाचि	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदूं तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया

५९०३६	हाची	।।ज्ञा.गा.०२९९.०५।।	ज्ञान ज्ञेय हाची विचार सर्वमय हरी। दुजेपण न पडे दृष्टी एकपण घरोघरीं
५९०३७	हाची	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
५९०३८	हाची	।।ज्ञा.गा.०७३८.०४।।	तयाचा मकरंद स्वरूप तें शुद्ध। ब्रह्मादिकां बोध हाची जाला
५९०३९	हाची	।।ज्ञा.गा.०७६८.०२।।	सूक्ष्म मूळ सर्व बीजांचा उद्भव। हाची अनुभव देहामध्यें
५९०४०	हाची	।।ज्ञा.गा.०७८७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे हाची कीं रे प्रणव। यापरता अनुभव नाहीं नाहीं
५९०४१	हाची	।।ज्ञा.गा.०९९९.२१।।	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार
५९०४२	हाची	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
५९०४३	हाट	।।ज्ञा.गा.०८८४.०१।।	संसारयात्रा भरली थोर। अहंभावें चळे हाट बाजार। कामक्रोध विके मद मत्सर। धर्मलोपें अधर्में वेव्हार
५९०४४	हाट	।।ज्ञा.गा.१०३७.०१।।	चौऱ्यांशीं लक्ष हिंडतां हाट। पुंजे दाट सांपडलें
५९०४५	हाट	।।ज्ञा.गा.१०५१.०९।।	लटपट लटपट। मेळवुनी शिष्यांचा थाट। अद्वैत ज्ञानाचा बोभाट। भरिला हाट जिविकेसी
५९०४६	हाटणीं	।।ज्ञा.गा.०९२८.०२।।	देशीं नाहीं देशाउरी नाहीं। हाटणीं नाहीं तें पाटणीं नाहीं
५९०४७	हाटा	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हर्से चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
५९०४८	हाटा	।।ज्ञा.गा.०२५७.०१।।	चालतां लवडसवडी। बाहुली मुरडली। माथां गोरसाची दुरडी। जाय मथुरे हाटा। सर्वेंची विचारी जीवीं। महियातें सादावी। तंव तो अवचिता पालवी। नंदानंदनु। पाहे पां सुखाचेनी मिसें। झणीं करी अनारिसें। तेव्हां उरलें तें कैसें। माझें मनुष्यपण। विनवी सखीयातें आदरें। तुम्ही गुह्याचीं भांडारें। अघटित घडिलीं या शरीरें। प्रगटित न करा साजणी वो
५९०४९	हाटाबिदीं	।।ज्ञा.गा.०९२९.०६।।	अनुभव रहणीविण जाला भगवा दिगांबरु। जैसा नग्नवरु हिंडे हाटाबिदीं
५९०५०	हाटासि	।।ज्ञा.गा.१०३९.०१।।	घोंगडी घेऊनि हाटासि जाये। पंढरिये आहे वस्ती आम्हां
५९०५१	हाणितो	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये

५९०५२	हात	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये
५९०५३	हात	।।ज्ञा.गा.०१७७.०४।।	कापुराचे मसी जरी लिहिजे लिखित। तरी छाये पडे हात प्रकृतीचे
५९०५४	हात	।।ज्ञा.गा.०२५५.०२।।	विद्यापात्रें गौळणी मंथन करूं ब्रह्मज्ञानी वो। चाल निज निज पंथें कैसें नवनीत आणिलेंसें हातां वो
५९०५५	हात	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
५९०५६	हात	।।ज्ञा.गा.०३१७.०२।।	जेथें ठाव ना ठेवणी निघाली कोनी । तेथें सुईणी हात नाहीं
५९०५७	हात	।।ज्ञा.गा.०४४०.०५।।	हात लावुनिया दारवंटा। झडपा लोटिली उन्मनी अवस्था। कांहीं कान उचली माथा। ऐसें वाटे
५९०५८	हात	।।ज्ञा.गा.०७३८.०२।।	औट हात एक अंगुष्ठ दुसरें। पूर्वार्ध मसुरे प्रमाण हें
५९०५९	हात	।।ज्ञा.गा.०७३९.०२।।	औट हात स्थूळ अंगुष्ट। सूक्ष्म पूर्वार्ध कारण जाण रया
५९०६०	हात	।।ज्ञा.गा.०७४१.०३।।	औट हात हा देह ब्रह्मांड सगळें यांत। तयाचा निश्चित शोध करा
५९०६१	हात	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
५९०६२	हात	।।ज्ञा.गा.०९५३.०१।।	औट हात चर्म देह बांदवडी। त्रिगुणाची घडी नुगवे रया
५९०६३	हात	।।ज्ञा.गा.०९८६.०६।।	अवचित हात घालूं नये बिळीं। खळाचिये बोलीं पडूं नये
५९०६४	हातां	।।ज्ञा.गा.००१६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा सांग । तरीच हें भाग्य येईल हातां
५९०६५	हातां	।।ज्ञा.गा.००७६.०२।।	अवचिती वाट सांपडली पंथें। ब्रह्मनाम तेथें आलें हातां
५९०६६	हातां	।।ज्ञा.गा.००९६.०३।।	आळवितां सगुणनिर्गुण रूपडें। वचनें फाडोवाडें हातां येत
५९०६७	हातां	।।ज्ञा.गा.०३८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आदिमध्य समता। सुखें पाहतां चढे हातां
५९०६८	हातां	।।ज्ञा.गा.०३९०.०१।।	तत्त्वतां पैं तत्त्व धरितां नये हातां। मग ममतेची चिंता तयासी पुसे
५९०६९	हातां	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
५९०७०	हातां	।।ज्ञा.गा.०४३९.०२।।	भवार्णवाची येरझार मोडे। तरीच सद्गुरुसंग घडे। हातां कामधेनु चढे। अलक्षाची
५९०७१	हातां	।।ज्ञा.गा.०४३९.०७।।	वैराग्याविण मुक्ति जोडे। निदान वृत्ति हातां चढे। सोपा गुह्य झाला गूढ। ज्ञानदेवाचा
५९०७२	हातां	।।ज्ञा.गा.०४६३.०६।।	निवृत्तिसंपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व निमथा उलथा तूं
५९०७३	हातां	।।ज्ञा.गा.०५१२.०३।।	साध्य साधक वस्तु आलिया पैं हातां। मुरडोनी पाहतां वस्तुमय

५९०७४	हातां	।।ज्ञा.गा.०५७१.०४।।	ज्ञानचि विज्ञान आलें हातां। आम्हां नाहीं शरीरीं ममता
५९०७५	हातां	।।ज्ञा.गा.०७०८.०२।।	तत्त्वमसी वाक्य साधिलें निर्धार। परेचें विवर हातां आलें
५९०७६	हातां	।।ज्ञा.गा.०७१७.०३।।	अणुमात्र भिन्न प्रपंचीं कल्पितां। तयाचियां हातां नये मोक्ष
५९०७७	हातां	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली
५९०७८	हातां	।।ज्ञा.गा.०८३४.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे हें कृत्य हातां नये। माय देऊं नये कोणासही
५९०७९	हातां	।।ज्ञा.गा.०८८२.०६।।	स्वप्नीं साचची जोडे थोडें ना बहुत हातां सांपडे। तुटलें प्रीतीचें कुवाडें ऐसें जाणोनियां। शरण जाई निवृत्ति तो सोडवील संसृति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचे भक्ति रया
५९०८०	हातां	।।ज्ञा.गा.०९१०.०२।।	पढियंते बाईये गुणेंवीण हातां नये। साचेवीण सये तेथें आवडी कैंची
५९०८१	हातां	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
५९०८२	हातां	।।ज्ञा.गा.०९४८.०२।।	गुरुगम्य सत्ता शिष्य होय सरता। पूर्णी पूर्ण हातां ब्रह्म येत
५९०८३	हातां	।।ज्ञा.गा.१०३३.०१।।	जागतां नीज आलें असे हातां। मग पाईक म्हणविता लाज वाटे। नव्हे कोणाजोगा नाईकें म्हणितलें। उणेपणें आलें पाईकपणा
५९०८४	हातां	।।ज्ञा.गा.१०४०.०३।।	नवें नवघड हातां आलें। दृष्टी पाहें तंव मन हारपलें
५९०८५	हातां	।।ज्ञा.गा.११०४.०३।।	तांबडें अथवा निळें हेंही त्या न मिळे। उपमेसी सगळे हातां नये।
५९०८६	हातांची	।।ज्ञा.गा.१०४२.०२।।	चौ हातांची भरणी आली। तिये चराचरीं ऐसें नाहीं
५९०८७	हातांतळीं	।।ज्ञा.गा.०२२५.१०।।	एक पावलों म्हणती। तें काहींच नेणती। अनुसरलिया हातांतळीं। पावा पावा म्हणे निवृत्तिदासु हरि। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। करील तें निकें गे माय
५९०८८	हातांहून	।।ज्ञा.गा.१०४५.०२।।	चौ हातांहून आगळें। द्विकारांहूनि वेगळें गे माये
५९०८९	हाताखालचे	।।ज्ञा.गा.१०५२.०५।।	बुधाजी पाटील कायापूरचे। ममताईचे हाताखालचे। त्यांत जिवाजी भुलले कीं जी मायबाप
५९०९०	हातापायाच्या	।।ज्ञा.गा.०७२५.०१।।	आनंद सागराच्या कल्लोळीं। तरावयाची मांडली फळी। हातापायाच्या वोळल्या चुंबळी। तया अवसानीं
५९०९१	हाताशीं	।।ज्ञा.गा.१०३७.०२।।	हित ये खेपेसी बरवें जालें। सुरंग घोंगडें हाताशीं आलें
५९०९२	हातासी	।।ज्ञा.गा.१०३२.०१।।	देह दंडुनी पाईक अनुसरला जीवें। तव स्वामियाचें गूज हातासी आलें
५९०९३	हातियार	।।ज्ञा.गा.०१८९.०५।।	सहस्र नामांचें हातियार। शंखचक्राचे शृंगार। अति बळ वैराग्याचें थोर। केला मार षड्वर्गां

५९०९४	हातियेरे	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
५९०९५	हातीं	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
५९०९६	हातीं	।।ज्ञा.गा.००५९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति निर्गुण। दिधलें संपूर्ण माझे हातीं
५९०९७	हातीं	।।ज्ञा.गा.००६४.०४।।	ज्ञान गूढ गम्य ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तीनें दिलें माझ्या हातीं
५९०९८	हातीं	।।ज्ञा.गा.००७९.०३।।	संतांची संगती वेदश्रुतीची मती। घेऊनियां हातीं ब्रह्मशास्त्र
५९०९९	हातीं	।।ज्ञा.गा.०१५७.०४।।	कापुराची मसी जरी लिहिजे लिखिती। छाया पडे हातीं प्रकृतीची
५९१००	हातीं	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
५९१०१	हातीं	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
५९१०२	हातीं	।।ज्ञा.गा.०३२१.०१।।	भावाची मी सौरी जाले गेले संतांपाशीं । ज्ञानखड्ग घेउनि हातीं लिंगदेही नाशी
५९१०३	हातीं	।।ज्ञा.गा.०४७८.०९।।	हातीं घेऊनियां दिवटी लागिजे अंधारापाठीं। अंधार न देखे दृष्टि उजियेडू तो
५९१०४	हातीं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०४।।	बिहती बिहती मी गयो तंव त्यान्हें माले घरीं वो हातीं। पाठिमोरा वरु वोलख्या त्यान्हें मी बैसें पाठी
५९१०५	हातीं	।।ज्ञा.गा.०५३४.०१।।	ज्योतीस ज्योति मेळउनी हातीं। तंव अवचितीं झोंबिन्नली
५९१०६	हातीं	।।ज्ञा.गा.०५३८.०१।।	निर्गुणाचे हातीं व्यवहारु पडिला। दाईजपणा मुकला साभिलाषें
५९१०७	हातीं	।।ज्ञा.गा.०७१९.०३।।	तें ज्ञान बुबुळीं। ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तिनें दिधलें। धरुनि हातीं
५९१०८	हातीं	।।ज्ञा.गा.०८३४.०५।।	मूर्खासी हा बोध सांगों नये बापा। अभंग कृत्याचा लेश नसो हातीं
५९१०९	हातीं	।।ज्ञा.गा.०८४२.०४।।	परीस जोडुनी घालियली भिंती। शिळा घेउनी हातीं फिरत आहे
५९११०	हातीं	।।ज्ञा.गा.०८४३.०२।।	परी ही मनुष्य देहत्वप्राप्ति। लाभ नाहीं हातीं अवचितां
५९१११	हातीं	।।ज्ञा.गा.०८४३.०८।।	आंगीचीं लुगडीं काढा फेडा म्हणती। बांधोनियां देती यमा हातीं
५९११२	हातीं	।।ज्ञा.गा.०९०२.०१।।	धरसील तरी हातीं लागे बापा। सोडसील तरी जाईल दिगंतरा
५९११३	हातीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे

५९११४	हातीं	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
५९११५	हातीं	।।ज्ञा.गा.१०१२.०५।।	प्रपंचु हा नाहीं जाणा। एकाकार वृत्ति जाली। मी माझें हरपलें। विषयांध या बोली। उपरती सद्गुरु बोधु। तेथें प्रकृति संचली। शुद्ध धर्ममार्गें पंथ हातीं काठी दिधली
५९११६	हातीं	।।ज्ञा.गा.१०७८.०२।।	तूं ते कवण मी ते कवण। कवण बांधावें तोरण। योगी दिगंबर संन्यासी जे काय। वरमाय हातीं कंकण रया
५९११७	हातीं	।।ज्ञा.गा.११११.०३।।	शांतीगुंति घेउनि हातीं भक्ती चोळी ल्याली। मीतूंपण ठावें नाहीं वीसरून गेली
५९११८	हातींचिया	।।ज्ञा.गा.०८८२.०२।।	हातींचिया लागीं भूमि चाळितोसी। आप नेणतां तूं पर काय चिंतिसी। मन एक स्वाधीन तरी खुंटलें साधन। सर्व सुखाचें निधान हरि पावसी रया
५९११९	हातींचे	।।ज्ञा.गा.०९०६.०२।।	हातींचे निधान जाय मग तूं करिसी काय। पोळलियावरी हाय निवऊ पाहे
५९१२०	हातींच्या	।।ज्ञा.गा.०८४३.०६।।	हातींच्या पवित्रा कानाचियां नगा। धावोनियां वेगा हिरोनी घेती
५९१२१	हातीचें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
५९१२२	हातु	।।ज्ञा.गा.००३०.०५।।	उपनिषदाचा गाभा। माजीं सौंदर्याची शोभा। मांडिला दो खांबा। तैसा दिसे देखा। वेगळालिया कुंभस्थळा। परी हातु सरळा। पालटु बांधिला माळा। मेखळामिसें गे माये
५९१२३	हातु	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
५९१२४	हातु	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
५९१२५	हातें	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
५९१२६	हातें	।।ज्ञा.गा.०४२७.०२।।	धारणेच्या हातें। जेवा दृष्टीमुखें। गोडियेच्या सुखें। अंगें भरा
५९१२७	हातें	।।ज्ञा.गा.०९७३.०२।।	दिसतें परी न धरवे हातें। तें संतांतें पुसावें
५९१२८	हातेंविण	।।ज्ञा.गा.०५६३.०३।।	रखुमादेविवरु हातेंविण स्पर्शले। चक्षुवीण देखिले निजब्रह्म हे माये
५९१२९	हातेविण	।।ज्ञा.गा.०७१२.०४।।	रखुमादेविवरु हातेविण स्पर्शो गेलें। चक्षूंविण देखिलें निजब्रह्म गे माये
५९१३०	हानी	।।ज्ञा.गा.०२१२.०१।।	वाजतसे बोंब कोण्ही नायकती कानीं। हरिहरि न म्हणती तया थोर जाली हानी
५९१३१	हानी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया

५९१३२	हाय	।।ज्ञा.गा.०९०६.०२।।	हातींचे निधान जाय मग तूं करिसी काय। पोळलियावरी हाय निवऊ पाहे
५९१३३	हारतु	।।ज्ञा.गा.०५४५.०३।।	श्रीरामीं रमतां मनु निवडितां नये तनु। सुखश्री सांगतां सिणु हारतु असे
५९१३४	हारपतां	।।ज्ञा.गा.०८२६.०२।।	स्थूळदेह निमतां सूक्ष्म उरतां। कारणीं हारपतां कैसें झालें
५९१३५	हारपती	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
५९१३६	हारपला	।।ज्ञा.गा.०१००.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं। मन चरणीं गोंवीं। हारपला देहभावीं। जालासे गोसावी एकरूप
५९१३७	हारपला	।।ज्ञा.गा.०२४९.०४।।	ज्ञानदेवीं समाधी स्थान पैं विठ्ठल। अवघा चित्तीं सांडल हारपला
५९१३८	हारपली	।।ज्ञा.गा.००९४.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त कृष्णध्यानीं रत। जन्मजरामृत्यु हारपली
५९१३९	हारपली	।।ज्ञा.गा.०३८९.०२।।	पांगुळल्या वृत्ति हारपली भावना। निमाली कल्पना ब्रह्मीं रया
५९१४०	हारपली	।।ज्ञा.गा.०४५३.०१।।	सार सप्तमीसी हारपली निशी। दशवे द्वारेसी उभा राहे
५९१४१	हारपली	।।ज्ञा.गा.०७४२.०३।।	शून्य निरशून्य दोन्हीं हारपली । तेथूनि पाहिली निज वस्तु
५९१४२	हारपली	।।ज्ञा.गा.०७५६.०२।।	ऐसा रंग जया लाधतांचि पाही। मनाची ही सोई हारपली
५९१४३	हारपली	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
५९१४४	हारपली	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
५९१४५	हारपली	।।ज्ञा.गा.१०३४.०७।।	मनें बुडी दिधली दाही हारपली। चोवीस मावळलीं अगाध पंथीं
५९१४६	हारपली	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
५९१४७	हारपलें	।।ज्ञा.गा.००१९.०३।।	सांवळें सगुण सकळां जिवांचें जीवन । घनानंद मूर्ति पाहतां हारपलें मन
५९१४८	हारपलें	।।ज्ञा.गा.०२१९.०१।।	जें येथें होतें तें तेथें नाहीं। ठाईंच्या ठाईं हारपलें
५९१४९	हारपलें	।।ज्ञा.गा.०३२५.०२।।	नीळ प्रभा दिसे नीळपणें वसे । निळिया आकाशे हारपलें
५९१५०	हारपलें	।।ज्ञा.गा.०४७२.०४।।	बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें नवल पैं केलें। तारूं हारपलें मृगजळीं
५९१५१	हारपलें	।।ज्ञा.गा.०५५९.०१।।	जतनेलागीं जीवन ठेविलें। स्वस्वरूपीं हारपलें ज्ञानपंथीं
५९१५२	हारपलें	।।ज्ञा.गा.०६९०.०१।।	रूप सामावलें दर्शन ठाकलें। अंग हारपलें तेंचि भावी

५९१५३	हारपलें	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश। हे सहज परम गुण अंश अंशा आले। येणेंची कष्टें व्यवहार करितां। कोठें काय साठविलें। विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें। आतां तुजमाजीं हारपलें रया
५९१५४	हारपलें	।।ज्ञा.गा.०९८३.०२।।	या मार्गापंथीं तूं तुझें नाहीं। बिंब हारपलें तें तत्त्व पाहीं
५९१५५	हारपलें	।।ज्ञा.गा.०९८३.०३।।	बीजाचा प्रकाश तुझा तूं नेणसी। हारपलें मन हें दाही दिशीं रया
५९१५६	हारपलें	।।ज्ञा.गा.१०४०.०३।।	नवें नवघड हातां आलें। दृष्टी पाहें तंव मन हारपलें
५९१५७	हारपलें	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
५९१५८	हारपलों	।।ज्ञा.गा.०३६०.०१।।	एकतत्त्व साधी तंव हारपलों तेथ। मज पाहतां येथ मी नाहीं
५९१५९	हारपलों	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
५९१६०	हारपे	।।ज्ञा.गा.०३८६.०४।।	ज्ञानदेवीं लपे विज्ञान हारपे। काळ यम मापें न बाधिती
५९१६१	हारपे	।।ज्ञा.गा.०६१४.०२।।	काळोखामाजीं जैसें शून्य हारपे। मायोपाधी लोपे तया ज्ञानी
५९१६२	हारपे	।।ज्ञा.गा.०६६०.०३।।	दुजें म्हणो जाय तव मी माजीं हारपे। न वर्णवे तुझी सत्ता रया। गोडियेचें गोडपण गोडी केवीं मिरवी। तुजमाजीं असतां तें वेगळीक रया
५९१६३	हारपे	।।ज्ञा.गा.०७६१.०२।।	ॐकार अक्षर अक्षरीं हारपे। अनुभवाच्या मापें मोजूं बापा
५९१६४	हारपे	।।ज्ञा.गा.०८२१.०२।।	सदोदित नयनीं नयन हारपे। निळयाचे स्वरूपें मनीं वसो
५९१६५	हारपोनी	।।ज्ञा.गा.०२८३.०१।।	यातिकुळ माझें गेलें हारपोनी। श्रीरंगावांचुनी आनु नेणें
५९१६६	हारपोनी	।।ज्ञा.गा.०५७०.०२।।	चला कां वो मज आडोनी। रूप पाहों द्या कां माझें मज लागुनी। वेडावलें मज देखुनी शेखीं मी माझें गेलें हारपोनी गे माये
५९१६७	हारी	।।ज्ञा.गा.०४२५.०२।।	सूर्यकिरणांवरी मुंगियाच्या हारी। अग्निचे पाठारीं पीक होय
५९१६८	हारीं	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया
५९१६९	हालका	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
५९१७०	हालत	।।ज्ञा.गा.०६३१.०१।।	जळवायुवेगें हालत सविता। मुळीं तो तत्त्वता स्थिर असे
५९१७१	हालवितो	।।ज्ञा.गा.०२४२.०३।।	उभा राहोनियां कैसा हालवितो बाहो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु नाहो
५९१७२	हालवुनी	।।ज्ञा.गा.१०२४.०३।।	चौदा नि:शब्दीं जागृत केलें। एकवीसीं हालवुनी बाळ उठविलें

५९१७३	हाला	।।ज्ञा.गा.०९३७.०३।।	स्मरण विलास तत्त्वीं तत्त्व हाला। उपदेशु बोला बोलों नये
५९१७४	हालिया	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
५९१७५	हाले	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
५९१७६	हालों	।।ज्ञा.गा.०३०६.०२।।	हालों नये चालों नये । सैरावैरा कांहीं बोलों नये
५९१७७	हालों	।।ज्ञा.गा.०८७८.०४।।	ऐशीं बाळपणीं सांकडीं बहु ठेली झडाडी। सडाडा वोसंडी शांती सैरा ।तारुण्याचेनि भरें वित्तविषयचोरें। बांधिलासी संसारें हालों नेदिती
५९१७८	हाव	।।ज्ञा.गा.००३१.०६।।	हा जगडंबरु जगदाभासु। कीं ठसावला आभासु। नाभिकमळीं प्रकाशु। चतुरानना। पाहतां तेथींची हाव। मना न पुरे तेथींची धांव। म्हणउनी सगुण ध्यान। करितुसे गे माये
५९१७९	हावभाव	।।ज्ञा.गा.०३९१.०१।।	तुज पासाव जन्मलों हरि पुढती सामावलों तुझ्या उदरीं। तुझिया व्यापकपणें चाले सत्कर्माची दोरी। सायीखडियाचें बाहुलें कैसें हावभाव धरी। सूर्यकांत वेधें अग्नीच प्रसवे सहजे समंधु ऐसा धरी रया
५९१८०	हावें	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
५९१८१	हावें	।।ज्ञा.गा.१०५१.०८।।	वादतर्का लागीं धावे। भरला विषयाचे हावें। वरिवरि वृंदावन दिसे बरवें। परी अंतरीं कडुवट गा दादेनो
५९१८२	हासती	।।ज्ञा.गा.०२४७.०२।।	गोविंद घ्या वो दामोदर घ्या वो। तंव तंव हासती मथुरेच्या वो
५९१८३	हास्य	।।ज्ञा.गा.०४३७.०२।।	जरी बोलतां याचि बोला। हास्य वाटेल सज्जनाला। न जाणो न चुके चला। एकांतासी
५९१८४	हास्यवदन	।।ज्ञा.गा.००२७.०९।।	तेथ सानुसानु स्वर। दोहिलें अंबर। हास्यवदन सुंदर। पावया छंदें । निमासुरा नेटका। न कळे ब्रह्मादिकां । वेधुनी गोपिका। मोहियलें जग। समदृष्टी नासापुटीं। नेत्रद्वय निघाले भेटी। रविशशी कोटी। लोपले तेथें। मना मारुनी मेळा। कीं कुंडलें शोभे किळा। तेथें जाला एकवळा। योगिजनां गे माये
५९१८५	हास्यवदन	।।ज्ञा.गा.०२४२.०१।।	तुझिये निढळीं कोटि चंद्र प्रकाशे। कमलनयन हास्यवदन हांसे
५९१८६	हास्यवदनें	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
५९१८७	हिंड	।।ज्ञा.गा.१००४.१५।।	उठी पुत्रा जाईं बाळा तीर्थें रे हिंड। साधु आणि संत जेथें असती बा उदंड। तयामाजीं आत्मज्ञानी जो कां न बोले वितंड। तो तूं गुरु करीं तो तुज बुझवील प्रचंड
५९१८८	हिंडतसे	।।ज्ञा.गा.०१४९.०३।।	देवाधर्मास जो चूकला। तो नरकीं नेऊन घातला। वायां संसारीं शीणला। नानायोनी हिंडतसे

५९१८९	हिंडतां	।।ज्ञा.गा.१०३७.०१।।	चौऱ्यांशीं लक्ष हिंडतां हाट। पुंजे दाट सांपडलें
५९१९०	हिंडताती	।।ज्ञा.गा.०३९७.०७।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडिलें तुजलागीं जाली पिसी। पुत्रदाराधन सांडूनियां जन हिंडताती वनवासी। गाती वाती पूजिती तूंतें त्यांसी निजपद सायासीं। विष पाजूं आली पूतना राक्षसी सायुज्यता देणें तियेसी रया
५९१९१	हिंडताती	।।ज्ञा.गा.०७३६.०३।।	सांगतांचि गुज देखिलें नयनीं। हिंडताती मौनी याची लागीं
५९१९२	हिंडती	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
५९१९३	हिंडविला	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
५९१९४	हिंडविलें	।।ज्ञा.गा.०२४९.०२।।	सांग गे बाईये कवणें घरीं नांदे। कैसें या गोविंदें हिंडविलें
५९१९५	हिंडसी	।।ज्ञा.गा.०१६६.०१।।	आणिका योनी हिंडसी। का रे अनेक कर्मे करिसी। जरी एक हरि सेविसी। तरी तरशील निधरिं
५९१९६	हिंडसी	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
५९१९७	हिंडसी	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई
५९१९८	हिंडसी	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
५९१९९	हिंडूं	।।ज्ञा.गा.०३८०.०१।।	सखी म्हणे बाई समपण तें कैसें। येरी म्हणे देश हिंडूं नको
५९२००	हिंडूं	।।ज्ञा.गा.०९८६.१५।।	लीला भाविकांची ओळखावी बरी। रात्रीं दारोदारीं हिंडूं नये
५९२०१	हिंडे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपायीं पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
५९२०२	हिंडे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०९।।	समुद्रीचें जळ घेऊनि मेघ वरुषती मेदिनीं तें कां मागुतें मिळे सागरीं। आकाशा पासाव उत्पत्ति वायु हिंडे दशदिशीं परी तें ठायींच्या ठायीं राहणें झालें। जळींहूनि तरंग अनेक उमटती परी ते जळीचे जळीं निमाले। स्वप्नसंगें परदेशा गेले तरी जागृती ठायीं संचलें रया
५९२०३	हिंडे	।।ज्ञा.गा.०८५५.०१।।	विटंबुनी काया दंड धरी करीं। हिंडे घरें चारी नवल पाहें। असमाधानी विषयीं विव्हळ। तरी केवळ दंड काजा काई
५९२०४	हिंडे	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि ह्रदयीं वसे
५९२०५	हिंडे	।।ज्ञा.गा.०९२९.०६।।	अनुभव रहणीविण जाला भगवा दिगांबरु। जैसा नग्नवरु हिंडे हाटाबिदीं

५९२०६	हिंडे	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
५९२०७	हिंपुटी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
५९२०८	हिंपुटी	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
५९२०९	हिंसा	।।ज्ञा.गा.०१५३.०३।।	देवधर्म जोडेल ऐसा। न करी भूतमात्रीं हिंसा। सर्वांभूतीं हरि सरसा। भावपूर्वक नमस्कारावा
५९२१०	हिंसा	।।ज्ञा.गा.०९९९.२५।।	तेथुनी ब्रह्मज्ञान उपदेश अपार। समरसें जनींवनीं राज्य टाकीं असार। यामाजीं हिंसा तुज द्वेषिता रे चराचर। चैतन्य ब्रह्म साचें एकरूपें श्रीधर
५९२११	हिंसेलागीं	।।ज्ञा.गा.०८८४.०४।।	एक पंडितपण मिरविती श्रेष्ठ। एक नाम विकुनी भरिती पोट। हिंसेलागीं वेद करिताती पाठ। चौऱ्यांशी जीवां भोंवतसे आट
५९२१२	हित	।।ज्ञा.गा.००५२.०३।।	तपेंवीण दैवत दिधल्यावीण प्राप्त। गुजेंवीण हित कोण सांगे
५९२१३	हित	।।ज्ञा.गा.०१२०.०३।।	जें धुरुसी आठवलें। तेंचि उपमन्यें घोकिलें। तेंचि गजेंद्रा लाधलें। हित जालें तयांचें
५९२१४	हित	।।ज्ञा.गा.०४७०.०३।।	गुरुगम्य चित्त जालें माझें हित। दिनदिशीं प्राप्त हरि आम्हां
५९२१५	हित	।।ज्ञा.गा.०८४५.०५।।	अमोलिक प्राप्ति होत आहे तुज। धरूनियां लाज हित करीं
५९२१६	हित	।।ज्ञा.गा.०८७०.०३।।	सांडीं सांडीं मात उभया दुरित। हरिवीण हित घेवों नको
५९२१७	हित	।।ज्ञा.गा.०८७९.०५।।	क्षणाचा सोहळा मानिलें हित। आपस्तुति परनिंदेचें गीत
५९२१८	हित	।।ज्ञा.गा.०८८१.०५।।	मृगजळाची नदी दुरुनी देखोनी धांवे। परी गंगोदक न पवे तान्हेला जैसा। तैसें विषयसुख नव्हेचि हित। दुःख भोगितो बहुत। परी सावधान नव्हे
५९२१९	हित	।।ज्ञा.गा.०९०८.०२।।	जन कैसें माया भुललें। आपलें हित चुकलें
५९२२०	हित	।।ज्ञा.गा.०९३१.०२।।	साधनबाधन धन गोत वित्त। हरिवीण हित मनीं नाहीं
५९२२१	हित	।।ज्ञा.गा.१०००.११।।	निःशंक मार्ग चाळी आडकाठी नाहीं तेथें। विहंगमीं चाड धरी पिपीलिका नेघे हित। अजप तेथें जपें सदा पूर्ण अनंत। न धरीं विकल्प कांहीं उद्धरसी त्वरित

५९२२२	हित	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
५९२२३	हित	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
५९२२४	हित	।।ज्ञा.गा.१०३७.०२।।	हित ये खेपेसी बरवें जालें। सुरंग घोंगडें हाताशीं आलें
५९२२५	हिता	।।ज्ञा.गा.०८४७.०६।।	उपजत देहे मृत्युमुखीं पडले। मी माझें करिसी किती। उठीं उठीं जागें आपुलीया हिता। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाची करी भक्ति रया
५९२२६	हिताचा	।।ज्ञा.गा.०९८६.१२।।	रिकामा हा काळ जाऊं न द्यावा। हिताचा करावा लागपाट
५९२२७	हिताची	।।ज्ञा.गा.०११७.०३।।	ध्यान मन एक चित्त । अलक्ष लक्षी अच्युत। न सांगे हिताची मात। अखंड जपे हरिनाम
५९२२८	हिताहित	।।ज्ञा.गा.०८०७.०३।।	ज्ञानदेवा बाई निवृत्ति वदवितां। त्याचे चरणीं हिताहित झालें
५९२२९	हिमदरी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०३।।	कुंकुमीं हिमदरी। शुद्ध स्फटिकमय गिरीवरी गे। शाम सुनीळ वरती शोभा। इंद्रनीळाचे परी गे। झळझळ झळके स्वरूप पाहीं अंतरीं गे। संतासी रंजवी। ते तुज दाविती आपल्या करीं गे
५९२३०	हिरवे	।।ज्ञा.गा.११०८.०४।।	भाजेचि ना त्यांत रांधले तीन मुगे। दोन हिरवे, एक शिजेचि ना
५९२३१	हिरिया	।।ज्ञा.गा.००२२.०४।।	हिरिया ऐशा दंतपंक्ति अधर पोंवळ वेली । श्रवणींचीं कुंडलें ब्रह्मरसाचीं वोतलीं
५९२३२	हिरियांचा	।।ज्ञा.गा.११०१.०३।।	हिरियांचा चूरा दिसे धुंधुकार। मध्यें ज्योती प्रकार प्रगटला
५९२३३	हिरियाची	।।ज्ञा.गा.०३२९.०३।।	हिरियाची खाणी दिव्य तेज मणी । सांपडला अंगणीं सये मज
५९२३४	हिरे	।।ज्ञा.गा.००२९.०२।।	विरोचनसुत। बळी बांधोनि जेणें। निगड निबद्ध गजा सोडविलें। एकाचीं बालकें काळापासूनियां हिरे। एका बाळाचे बाप विदारिले। शिशुपाळासी जैत देऊनियां शेखीं पाहे पां आपणचि जिंकिलें रया
५९२३५	हिरे	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
५९२३६	हिरोनि	।।ज्ञा.गा.१०४१.०२।।	हिरोनि घेतलें हिरोनि घेतलें। मज पैं दिधलें दोषेंवीण
५९२३७	हिरोनि	।।ज्ञा.गा.१०४१.०२।।	हिरोनि घेतलें हिरोनि घेतलें। मज पैं दिधलें दोषेंवीण
५९२३८	हिरोनि	।।ज्ञा.गा.१०४४.०२।।	मज निर्गुणें आड वारिलें। चवाळें हिरोनि जिणें बुडविलें
५९२३९	हिरोनि	।।ज्ञा.गा.१०४४.०३।।	बाप रखुमादेविवरें इतुकें केलें। माझें चवाळें हिरोनि नेलें गे माय
५९२४०	हिरोनियां	।।ज्ञा.गा.०३५०.०२।।	आठवेना माझें पूर्वजन्मग्राम। अवघाचि श्रम माझा हिरोनियां नेला
५९२४१	हिरोनियां	।।ज्ञा.गा.०३५४.०१।।	मन मारूनियां मुक्त पैं केलें। मीपण माझें नेलें हिरोनियां

५९२४२	हिरोनी	||ज्ञा.गा.०३२२.१३||	चोळी साउलें हिरोनी घेतलें । उघडे पाठविलें माहेराशी
५९२४३	हिरोनी	||ज्ञा.गा.०८४३.०६||	हातींच्या पवित्रा कानाचियां नगा। धावोनियां वेगा हिरोनी घेती
५९२४४	हिरोनी	||ज्ञा.गा.१०८७.०८||	माझ्या मनें ध्यान केलें। रूपीं रूप हिरोनी घेतलें। थितें मीपणहि नेलें। मज आपुलें म्हणावें
५९२४५	ही	||ज्ञा.गा.००२४.०३||	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
५९२४६	ही	||ज्ञा.गा.०१७४.०२||	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। निःसंदेह जीव तरती
५९२४७	ही	||ज्ञा.गा.०४४४.०४||	पूर्वेचा भास्कर उगवला पश्चिमे। रवि सोम दोन्ही एकचि जालें। तेथींचे ही आरती पंचभाग केले। बाप निवृत्तिराजें प्रभा प्रभेसी नेलें
५९२४८	ही	||ज्ञा.गा.०४८२.०४||	व्हावें निराभास तरीच ही प्राप्ती। ज्ञानेश्वरा भ्रांति कीं रे नाहीं
५९२४९	ही	||ज्ञा.गा.०६०६.०१||	कर्मत्याग करितां पावे अधोगति। भोगितां ही मुक्ति पाविजेना
५९२५०	ही	||ज्ञा.गा.०६४४.०५||	निवृत्ति सोपान ज्ञानदेव म्हणे। श्रीगुरु ही खूण बुझतीना
५९२५१	ही	||ज्ञा.गा.०६५७.०६||	अपार अधिष्ठानी सत्य ही अभंगी। जाणूनियां वेगीं जीवीं धरा
५९२५२	ही	||ज्ञा.गा.०७४१.०२||	देहीं स्थानमान विवरण करीं आधीं। पिंडींची ही शुद्धि प्रथम करीं
५९२५३	ही	||ज्ञा.गा.०७५६.०२||	ऐसा रंग जया लाधतांचि पाही। मनाची ही सोई हारपली
५९२५४	ही	||ज्ञा.गा.०८४३.०२||	परी ही मनुष्य देहत्वप्राप्ति। लाभ नाहीं हातीं अवचितां
५९२५५	ही	||ज्ञा.गा.०९११.०४||	हनुमंत वायूचेनि मिसें तो आधीची पाईकी करी। तयाचेनि रोखें ही रतलीं पंचभूतें उभा राहासी काशावरी रे रावणा
५९२५६	ही	||ज्ञा.गा.०९८६.१३||	रिकामी ही तोंडीं न करावी बडबडी। अवगुणीची खोडी टाकून द्यावी
५९२५७	ही	||ज्ञा.गा.०९८८.०२||	सर्व ब्रह्मरूप ही खूण ओळखी। भिन्नपणा टाकी अंतरींचा
५९२५८	ही	||ज्ञा.गा.०९९०.०५||	ज्ञानदेव म्हणे आधीं करुनी पाही। निवृत्तिकृपा ही साधकासी
५९२५९	ही	||ज्ञा.गा.१०८२.०५||	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
५९२६०	ही	||ज्ञा.गा.१०८६.०३||	ज्ञानदेव म्हणे ही खूण जाणा। षण्मास सुजाणा सूटि दिली
५९२६१	ही	||ज्ञा.गा.११०१.०४||	ही खूण जो जाणे योगियांचा राव। म्हणे ज्ञानदेव निवृत्तीचा

५९२६२	ही	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
५९२६३	हींव	।।ज्ञा.गा.१०३५.०३।।	वित्त नाहीं गाठी जीवित्वा आटी। उघडी पाठी हींव वाजे
५९२६४	हीच	।।ज्ञा.गा.१०९८.०२।।	श्रवण नाम गोडी श्रवण नाम गोडी। हीच आवडी देई मना
५९२६५	हीन	।।ज्ञा.गा.०९१२.०५।।	शब्दातें नाइकती श्रवण। पहात पहात डोळे जाले हीन। नासाग्रीं ठेवूनियां सुमन। परी नेणती परिमळा तें
५९२६६	हीनवरा	।।ज्ञा.गा.०३२२.०३।।	आणिक एक अवधारा । मज दिधलें हीनवरा । माझें कांहीं सर्वेश्वरा न विचारिशी
५९२६७	हुं	।।ज्ञा.गा.०४४३.०२।।	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
५९२६८	हुंकार	।।ज्ञा.गा.१०२७.०२।।	एकवीस सहस्र श्वास हुंकार घाली। माया ते मारिली ज्ञानरूपी
५९२६९	हुंकारें	।।ज्ञा.गा.०४४३.०२।।	तुम्ही बहुतांपरी बोधिलें। तें हुं हुंकारें संपादिलें। कांहीं नाहीं ऐसे जालें। प्रेम मज
५९२७०	हुंडारिली	।।ज्ञा.गा.०२११.०१।।	जोडूनियां जोडी जेणें हुंडारिली दुरी। भिकेची आवडी तया नावडे पंढरी
५९२७१	हुंबरत	।।ज्ञा.गा.१०१६.०१।।	तिहीं त्रिपुटी तिचे वाडे रे। सवालक्ष चरावया जाय रे। ते दैत्यापाठीं हुंबरत लागे रे। भक्ता घरीं दुभे सानुरागें रे कान्हो
५९२७२	हुकल्या	।।ज्ञा.गा.११०८.१०।।	दिसेचि ना त्याला मारल्या तीन बुक्या। दोन हुकल्या, एक लागेचि ना
५९२७३	हुकुम	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना
५९२७४	हुजूरचें	।।ज्ञा.गा.१०५२.०३।।	क्रोधाजी बाबा शेखदार झाले। त्याजकडे हुजूरचें काम आलें। तेणें कामाजीचें छळण केलें कीं जी मायबाप
५९२७५	हुडा	।।ज्ञा.गा.०४३५.०३।।	गुरुवाक्य परम धडा। अनुभव भाविकाचा हुडा। तो अचाट धारकडा। वेंधूनि जावें
५९२७६	हुडा	।।ज्ञा.गा.०८३९.०१।।	अमृतयोग निगमनी हुडा। पाहिला चक्र मनोमाया। बोलावया शुद्ध। सिद्ध झालों
५९२७७	हुताशन	।।ज्ञा.गा.०६४३.०३।।	अग्निसंगें लोहतत्त्व थोर नेटे। उभवतो दाटे हुताशन
५९२७८	हुद्देदार	।।ज्ञा.गा.१०५२.०२।।	कामाजी बाजी हुद्देदार। तेणें रयतेचा केला मार। रयत फार नागविली कीं जी मायबाप
५९२७९	हुमली	।।ज्ञा.गा.०२३०.०५।।	मुनिजनां स्तवितां संतोष न पवे। तो हुमली घेतां हांसे। ब्रह्मादिकां बोलांची अक्षरें। कोण जाणे प्रेम कैसें गे बाई ये
५९२८०	हुवे	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
५९२८१	हूं	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव

५९२८२	हूं	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भी होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
५९२८३	हृत्कमळीं	।।ज्ञा.गा.०८३६.०१।।	नाभिस्थानीं ठेवा हृत्कमळीं पहावा। द्विदलीं अनुभवावा ऐक्यभावें
५९२८४	हृदय	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
५९२८५	हृदय	।।ज्ञा.गा.०१५०.०३।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न ऐसें साधिलें। ते आणुनियां घातिलें। हृदय कमळिकें
५९२८६	हृदय	।।ज्ञा.गा.०१७६.०२।।	संसार निर्फल हरिरूप साबडे। तेचि नित्य आवडे हृदय ध्यानीं
५९२८७	हृदय	।।ज्ञा.गा.०४५१.०३।।	निरशून्य शून्य साधूनि उपरम। वैकुंठीचें धाम हृदय केलें
५९२८८	हृदय	।।ज्ञा.गा.०५२४.०१।।	सायुज्य सदन श्यामाचिये घरीं। हृदय कल्हारीं श्यामतनु
५९२८९	हृदय	।।ज्ञा.गा.०५६६.०३।।	हृदय परिवारीं कृष्ण मनोमंदिरीं। आमुच्या माजघरीं कृष्णबिंबें
५९२९०	हृदय	।।ज्ञा.गा.०५७७.०१।।	पंचबाणें माझें हृदय भेदलें। पांचेवीण पावलें चाऱ्ही सांडूनियां
५९२९१	हृदय	।।ज्ञा.गा.०७४८.०४।।	वायुचक्र अनुहात हृदय असे एक। प्राणासी नि:शंक जेथें नेई
५९२९२	हृदयकमळीं	।।ज्ञा.गा.०११४.०४।।	पांडवांसि सदा काळीं। कृष्ण राहिला जवळी। ज्ञानदेव हृदयकमळीं। तैसाचि स्थिरावला
५९२९३	हृदयकमळीं	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
५९२९४	हृदयकमळीं	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
५९२९५	हृदयकळिके	।।ज्ञा.गा.१०५४.०३।।	बाळछंदो बाबा बाळछंदो। रामकृष्ण नित्य उदो। हृदयकळिके भाव भेदो। वृत्तिसहित शरीर निंदो। नित्य उदो तुझाची
५९२९६	हृदयघटीं	।।ज्ञा.गा.०३३४.०१।।	सांवळेचें तेज सांवळें बिंबलें। प्रेम तें घातलें हृदयघटीं
५९२९७	हृदयघटीं	।।ज्ञा.गा.०४१३.०३।।	चैतन्याशेजारीं मन पैं मुरालें। सांवळें सानुलें हृदयघटीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलराज। निवृत्तीनें बीज सांगितलें
५९२९८	हृदयदीपीं	।।ज्ञा.गा.०५०४.०४।।	बाप रखुमादेविवर त्रिपुटीं न दिसे। रसीं रस भासे हृदयदीपीं
५९२९९	हृदयभुवनीं	।।ज्ञा.गा.०९०३.०३।।	अष्टोत्तरशें तीर्थें जयाच्या चरणीं। तो तुझ्या हृदयभुवनीं आत्मारामु
५९३००	हृदयमंदिरीं	।।ज्ञा.गा.०१०७.०१।।	रामकृष्ण नामें ये दोन्ही साजिरीं। हृदयमंदिरीं स्मरां कां रे
५९३०१	हृदयमंदिरीं	।।ज्ञा.गा.०४८८.०४।।	ऐसा हृदयमंदिरीं दुर्गादेवी अंतरीं। रखुमादेविवरु निर्धारी वो माये

५९३०२	हृदयमंदिरीं	।।ज्ञा.गा.०५०१.०३।।	हा असो जैसा तैसा हृदयमंदिरीं ऐसा। परपुरुषीं अपैसा अनुसरलें वो माय
५९३०३	हृदयमंदिरीं	।।ज्ञा.गा.०९५२.०२।।	तंव चतुर्भुज हरि हृदयमंदिरीं। तया नमन करीं विज्ञानेंसी
५९३०४	हृदयस्थ	।।ज्ञा.गा.०३४२.०२।।	मी तूं हे मात हरपले दृष्टांत। हृदयीं हृदयस्थ निजतेजें
५९३०५	हृदयस्थ	।।ज्ञा.गा.०३४२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयस्थ घटीं। बिंबोनि उफराटी कळा दिसे
५९३०६	हृदयस्थ	।।ज्ञा.गा.०८९८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीहरि हृदयस्थ। ऐसी आहे भाष वेदशास्त्रीं
५९३०७	हृदयस्थ	।।ज्ञा.गा.०९३४.०३।।	स्वरूपीं रमतां हृदयस्थ आप। तयाचें स्वरूप आदि मध्यें
५९३०८	हृदयस्था	।।ज्ञा.गा.०९५०.०३।।	शून्य तें काई शून्याशून्य पुशिलें। हृदयस्था जालें कोण्या गुणें
५९३०९	हृदयस्थान	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
५९३१०	हृदयस्थान	।।ज्ञा.गा.११०९.०५।।	अनुहत बा! हृदयस्थान जेथें वायूचें संधान रे! साधना लाविं त्याशीं नित्य करूनि संधान रे!
५९३११	हृदयांआतु	।।ज्ञा.गा.००२४.०४।।	पाहतां या डोळां न दिसे कांहीं केल्या । व्यापूनियां ठेला बाहिजु भीतरीं । तो पदपिंडा अतीतु भावाभावविरहितु । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयांआतु रया
५९३१२	हृदयांतरीं	।।ज्ञा.गा.०१४३.०४।।	ज्ञानदेव सर्वांपरी। यंत्र साधिलें श्रीहरि। वैकुंठीचा विहारी। हृदयांतरीं घातला
५९३१३	हृदयांतरीं	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
५९३१४	हृदयाभीतरीं	।।ज्ञा.गा.०६७०.०१।।	अनंत अनंतापरी देखतां तो अंतरीं। हृदयाभीतरीं मज निववितो माये
५९३१५	हृदयामाजीं	।।ज्ञा.गा.०४६६.०६।।	थोडेनी आतुडे सडेनी पदार्थे। येतु असे अर्थे हृदयामाजीं
५९३१६	हृदयामाजीं	।।ज्ञा.गा.०९६६.०३।।	जिवाशिवा दोन्ही भिन्न भेदु नाहीं। विचारूनि पाहीं हृदयामाजीं। जिऊ सर्वांठायीं असे योगिया न दिसे। कुडी सांडुनि वसे कवणे ठायीं ?
५९३१७	हृदयाशी	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि हृदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा
५९३१८	हृदयासी	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
५९३१९	हृदयासी	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी
५९३२०	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
५९३२१	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.००९९.०४।।	बाप रखुमादेविवरु जिव्हाळा हृदयीं। जीवाचा जीव ठायीं एक पाही
५९३२२	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०१०६.०२।।	केशव नाम सार विठ्ठल उच्चार। राम निरंतर हृदयीं वसे

५९३२३	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०१०७.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण माळा। हृदयीं जिव्हाळा श्रीमूर्ति रया
५९३२४	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
५९३२५	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०१२६.०४।।	ऐसा सकळां अकळ कळला। हृदयीं धरिला समताबुद्धी। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। तुटली जन्माची आधिव्याधि रया
५९३२६	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०१३१.०१।।	माझ्या कान्हाचें तुम्हीं नांव भरी घ्या वो। हृदयीं धरोनी यासी खेळावया न्या वो
५९३२७	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०१३५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। आपुली आण वाही त्रिभुवनीं रया
५९३२८	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०१४५.०५।।	ज्ञानदेवें सुकाळ केला। हरि हृदयीं सांठविला। हरिपाठ हाचि साधिला। अनंत अनंत परवडी
५९३२९	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि हृदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
५९३३०	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०१४९.०४।।	ज्ञानदेवीं घर केलें। हृदयीं असे विदारलें। तेथें हरिरूप सांठविलें। मुखीं घातलें रामनाम
५९३३१	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०१६९.०५।।	करिती अन्नदान भूतिं। हरिचरण हृदयीं ध्याती। तया प्रसन्न श्रीपति। अंतीं होय सर्वथा
५९३३२	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०१७५.०६।।	ज्ञानदेवीं उपरम। हृदयीं सामाविला श्रीराम। हनाचा हाचि नेम। सर्वकाळ सफळ
५९३३३	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०१७६.०६।।	ज्ञानदेवीं चोज ब्रह्मानंद सुकाळ। हृदयीं आम्ही गोपाळ साठविला
५९३३४	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०१८८.०२।।	नित्यता पूर्णिमा हृदयीं चंद्रमा। आलिंगन मेघश्यामा देतु आहे
५९३३५	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०२२३.१२।।	ऐसा नटनाट्य वेषधारी। सहित संवगडे वारिधारी। कैसा त्रिभंग कुसरी। उभा असे गे माये। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सुखाचें निधान। तें म्यां हृदयीं संपूर्ण सांठविलें गे माये
५९३३६	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०२३५.०२।।	डोळां बैसलें हृदयीं स्थिरावलें। मन नुठी तेथून कांहीं केल्या
५९३३७	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
५९३३८	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
५९३३९	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०३१२.०३।।	बाप रखुमादेविवर पुरोनी उरला । सबाह्यजु भरला माझे हृदयीं गे माये
५९३४०	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०३२४.०४।।	ज्ञानदेव निळीं हृदयीं सांवळी । प्रेमरसें कल्लोळीं बुडी देत
५९३४१	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०३२५.०४।।	ज्ञानदेवीं निळा परब्रह्मीं गोंवला । कृष्णमूर्ति सांवळा हृदयीं वसे
५९३४२	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०३२६.०३।।	नीळवर्ण तनु नीळवर्ण गुणू । निळी निळिमा पूर्णू हृदयीं नांदे
५९३४३	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०३४२.०२।।	मी तूं हे मात हरपले दृष्टांत। हृदयीं हृदयस्थ निजतेजें

५९३४४	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०३६०.०२।।	काय करूं सांगा कैसा हा आकळे। एकतत्त्वीं मिळे हृदयीं गे बाई ये
५९३४५	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०४०१.०१।।	म्हणोनी तुझें रूप देखिलिया दिठी। जय सच्चिदानंदपदेंसी मिठी। ओंकारेंसी त्रिपुटी न साहे तो तूं सगुण जगजेठी। या दृष्टीचेनी सुखें माये हृदयीं भासलें रूप। शेखीं पाहतां कां आम्हां चाळविसी रया
५९३४६	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०४११.०४।।	ऐसा हा नवलावो विस्मो हा वाटला। भाव हा गळाला काय सांगों। रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं वसे। बाह्यअभ्यंतरीं केव्हां वेगळा नव्हे रया
५९३४७	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
५९३४८	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०४६७.०१।।	आधींच तूं ज्ञान वरी जालें उन्मन। हरि हें जीवन हृदयीं आलें
५९३४९	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०४६८.०८।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल हृदयीं। आलिंगितां बाही भ्रमर जाला
५९३५०	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०४७५.०४।।	ब्रह्म ऐसें नामयाने जाणिलें। हृदयीं धरिलें प्राणलिंग
५९३५१	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०४७५.०५।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयीं प्रगटला। निवांत राहिला ज्ञानदेवो
५९३५२	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०४८५.०१।।	अवघ्या बाहीं म्यां व्योम कवळिलें। अवघ्या हृदयीं अरूप धरिलें
५९३५३	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०४९७.०६।।	भक्तिभरीं निडारला निजानंदु घनावला। रखुमादेविवरु स्थिरावला हृदयीं वो माये
५९३५४	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०५४१.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सहज निटु जाला। हृदयीं नटावला ब्रह्माकारें
५९३५५	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०५७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयीं। तोचि सबाह्यअभ्यंतर ठाईं असे रया
५९३५६	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०५९३.०२।।	श्रीगुरुचे पाय हृदयीं शिवशी। टाकी प्रतिष्ठेशी जाणिवेचे
५९३५७	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०६०५.०२।।	तरीच ते ज्ञान हृदयीं ठसावें। नातरी आघवें व्यर्थ होय
५९३५८	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०६४३.०४।।	तैसा ब्रह्मीं लाहे हृदयीं त्रिनेत्र। बाह्य निरंजन अवघा झाला
५९३५९	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०७२९.०६।।	चकोर चंद्रातें चिंतितु। तो तयाचे मनोरथ पुरवितु। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। तो मी सदा असे हृदयीं ध्यातु रया
५९३६०	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०८५९.०५।।	हृदयीं नाहीं जालेपण क्रोधें भवंडिसी लोचन। अंगीं भस्मउधळण राख राखील काई। खरु लोळे उकरडां काय परत्राचिया चाडा। तैसा मठीं बांधोनी मूढा। वर्म चुकलासी
५९३६१	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे
५९३६२	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०८८९.०४।।	पुत्र कलत्र संपत्ती देखोनी संतोष मानिसी। घडी येकामाजीं नासोनी। जाईल जैसें कीं अभ्र आकाशीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलची हृदयीं असतां कां नाडलासी रया

५९३६३	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०८९८.०१।।	वेदवाणी चांग स्मरतां स्मरण। नित्य नारायण हृदयीं वसे
५९३६४	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०८९८.०३।।	जाप्य जप होम विधि विधान हरि। हृदयीं श्रीहरि न कळे मूढा
५९३६५	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
५९३६६	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०९१५.०१।।	शब्दें निर्गुण भावावें थितिया सगुणासीं कां मुकावें वेदद्रोही व्हावें कां ऐसें कां किजे। कर्म उच्छेदु करून अहंब्रह्म म्हणत थितिया सुखासी आंचविजे। कर्मचि ब्रह्म ऐसें जाणोनी दातारा हृदयीं सगुण धरुनी राहिजे रया
५९३६७	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०९१६.०४।।	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
५९३६८	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार। हे सकळ उपाय परी अपाय रे। जंव तमाळनीळ घनसांवळा। हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
५९३६९	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०९२२.०२।।	मित्रपणें करा मधुर अळुमाळा। मधुकर गोपाळा हृदयीं धरा
५९३७०	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०९३६.०२।।	बाहेजु भीतरीं आदिमध्य ऊर्ध्व। हृदयीं सन्निध बिंबलासे
५९३७१	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०९४०.०४।।	ज्ञानदेव क्षर अक्षर उमजे। बाप रखुमादेविवर हृदयीं विराजे
५९३७२	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०९४६.०२।।	तें रूपस रूपडें पाहतां न संपडे। हृदयीं सांपडे ज्ञान गोष्टी
५९३७३	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
५९३७४	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.०९५६.०४।।	निराकार अलिप्त वसे। शरीरीं असतुचि नसे। एकतत्त्व मनोद्देशे। हृदयीं ध्याये
५९३७५	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०००.०४।।	एक लक्ष एक पक्ष एक तत्त्व हृदयीं। एक ध्यान एक मन त्याचें लागे तूं सोयीं। एक हरि हाचि खरा एक नेम तूं राहीं। आणिक जपों नको देवोदेवीं कांहींबाहीं
५९३७६	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
५९३७७	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१००१.१८।।	अष्टदळ हृदयीं आहे तोचि आत्मा ये करी। मन बुद्धि वित्त चित्त दिसों नेदी बाहेरी। मातापिता प्राण तुझे तो दाखवील शरीरीं। स्त्रीपुत्र इंद्रियद्वारा सांडी परती माघारी

५९३७८	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
५९३७९	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
५९३८०	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.०९।।	सात पाच तीन मेळा। नेघे तत्त्वांचा सोहळा। रजतमाचा कंटाळा। हृदयीं जिव्हाळा हरि वसो
५९३८१	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
५९३८२	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०५४.१६।।	ज्ञानदेवें घेतलें दान। हृदयीं धरूनीयां ध्यान। समाधी बैसला निर्वाण। कथा कीर्तन करितु
५९३८३	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०५६.०४।।	आत्मनैवेद्य समर्पिले। ब्रह्मानंदीं मग वंदिलें। ज्योतिर्लिंग मग ध्याईलें। ज्ञानदेवा हृदयीं
५९३८४	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदू तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
५९३८५	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०२।।	अखंड नाम वाचे हेंचि तप साचें। तेंचि स्वरूप दिसे हृदयीं तुझे
५९३८६	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
५९३८७	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०९२.०१।।	आठवी तंव। तूंचि जवळिकें। नाठविसी तरी निजसुखें। आठव ना विसरु पाहे तंव। सगुणचि हृदयीं एक रया
५९३८८	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
५९३८९	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०९३.०१।।	कितिये स्तुती स्तवनें। स्तविती स्तोत्रें विधिगुणें। विधि ते कर्म करणें। परी नेणती मार्गु। अकर्मी विकर्मी। जगीं शब्द म्हणती। हा ब्रह्म कर्माचा भागु। शेखीं ब्रह्मकर्म तो योगु। चुकले पंथ शेखीं। ब्रह्म तें तूंचि आतां। सगुण हृदयीं धरुनी। अनु नातळे वाणी रया
५९३९०	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०९३.०२।।	तुझा गोपवेश हृदयीं सौरसु। मज सुखाचें सुख निजप्रेम देईं रया
५९३९१	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०९४.०२।।	तुझें नाम ध्यान कीर्तन आतां न विसंबे सर्वथा तुझिया पायां। पायापासूनी निवृत्ति माथां चढे। हृदयीं धरिलासी सबाह्य रया
५९३९२	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये हृदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया

५९३९३	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या हृदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
५९३९४	हृदयींच	।।ज्ञा.गा.०४९८.०६।।	आतां आहे तैसा असो माझ्या हृदयींच वसो। हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
५९३९५	हृदयींच	।।ज्ञा.गा.०९५२.०१।।	साऊमा जंव जाये तंव हृदयींच आहे। चित्त विकासुनी पाहे चित्तामाजीं
५९३९६	हृदयींचा	।।ज्ञा.गा.००२०.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जाणुनी । अनुभवु सौरसु केला । दृष्टीचा डोळां पाहों मी गेलीये । तंव भीतरीं पालटु झाला
५९३९७	हृदयींचा	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
५९३९८	हृदयींचा	।।ज्ञा.गा.०३९१.२१।।	विश्वरूप अळंकारलें कीं मुसें आटली भांगारें। अथवा घटमठादिकीं अभावीं परिपूर्ण असिजे अंबरें। उदकीं पडिला काश्मिरा तो नागवे निरा तो न सरे। दुसरेपणें तैसा आदि मध्य अंतीं हृदयींचा जाणोनी पूर्ण बोधेवीण द्वैत न सरे रया
५९३९९	हृदयींचा	।।ज्ञा.गा.०४४४.०१।।	दुमदुमलें पाताळ स्वर्ग मेघडंबर। चालिले प्रेमभार वैराग्याचे। मथुरेचा टाहो। विठ्ठलनामाचा लाहो। फिटला संदेहो हृदयींचा
५९४००	हृदयींचा	।।ज्ञा.गा.०९१४.०६।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयींचा जागता सांडुनी अनु सुखाची कायसी चाड। सिद्धचि सांडुनी अनेआन जल्पसी तरी सहजचि पडिलेंसि द्वाड रया
५९४०१	हृदयींचा	।।ज्ञा.गा.०९७४.०६।।	पुत्र कलत्र वित्त हा तो मिथ्या मोहो। आतां आपुला साची वावो मानेल तुज। नखापासूनि शिखा व्यापूनियां आहे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु हृदयींचा ध्यायीं सुखें रया
५९४०२	हृदयींचा	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
५९४०३	हृदयींचि	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
५९४०४	हृदयींची	।।ज्ञा.गा.००२८.०९।।	आमुची हृदयींची श्रीमूर्ति। घेऊनि विठ्ठलवेषाची बुंथी। आतां चाळविसी किती। बापा पालटु नेघे। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। त्वां मजसीं कां अबोला धरिला। जीवीं जीव आहे उरला। तो निघों पाहे

५९४०५	हृषिकेश	||ज्ञा.गा.०९९९.०३||	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्गस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
५९४०६	हृषिकेशा	||ज्ञा.गा.००९१.०२||	मा ज्योती मेळे कैसा उरेल कोळिसा । भावें हृषिकेशा भजतां ऐसें
५९४०७	हृषिकेशी	||ज्ञा.गा.१००२.१२||	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याई हृषिकेशी
५९४०८	हृषिकेशु	||ज्ञा.गा.१००५.१०||	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
५९४०९	हृषीकेश	||ज्ञा.गा.००१४.०२||	धन्य धन्य त्याचा वंश । धन्य तो आला जन्मास । तयाजवळी हृषीकेश । सर्वकाळ नांदतु असें
५९४१०	हृषीकेश	||ज्ञा.गा.१०००.१९||	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
५९४११	हृषीकेशा	||ज्ञा.गा.०१७४.०३||	सांडा मोह ममता दुराशा। स्मरा हरि हरि हृषीकेशा। दुजी दुर्जनपिपासा। हरि स्मरा वेगेसी
५९४१२	हृषीकेशी	||ज्ञा.गा.०१५३.०४||	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
५९४१३	हे	||ज्ञा.गा.०००५.०३||	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची निजज्योती । ते हे उभी मूर्ति विटेवरी
५९४१४	हे	||ज्ञा.गा.००१५.०१||	आदिनाथें बीज सांगितलें कानीं । सोहं हे शिराणी कैवल्याची
५९४१५	हे	||ज्ञा.गा.००२९.०४||	जमदग्नी जनकाचा बोल भूमीं न पडावा। हा ठावो वरी पितृभक्तिची आवडी। जेणें साचपणा कारणें माता वधिली। कीं पुराणें खोंचिलीं तोंडीं। असुरदैत्य संहारितां बापु तयांची पातकें दवडी। प्रजासी रायाची आण रायासी कवण नेमु हे तो संतपणाची प्रौढी रया
५९४१६	हे	||ज्ञा.गा.००२९.०६||	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
५९४१७	हे	||ज्ञा.गा.००३०.०६||	भलतेउती वाहे न वाहे नदी। जेवीं स्थिरावे अगाधीं। तैसी पुंजाळता हे मांदी। दोंदी वेदांची। वरिलिया वक्षस्थळा। नुपुरे स्थानीचा डोळा। मागू न निघे कमळा। नव्हे रोमराजी
५९४१८	हे	||ज्ञा.गा.००८१.०५||	जंववरी समान शांति बुद्धि हे ठेली। तंववरी ये भुली बोली कैसी घडे
५९४१९	हे	||ज्ञा.गा.००८७.०२||	न सुटतां शिणतां हे। भवति वास पाहे। प्रपंच मोहता हे। काय करूं
५९४२०	हे	||ज्ञा.गा.००८७.०२||	न सुटतां शिणतां हे। भवति वास पाहे। प्रपंच मोहता हे। काय करूं
५९४२१	हे	||ज्ञा.गा.००९१.०३||	ज्ञानदेव म्हणे वासना हे खोटी। नामयज्ञें मिठी दिधलिया विरे

५९४२२	हे	।।ज्ञा.गा.०१२३.०४।।	सकळांचा सकळीं। त्यांतें तूं आकळीं। जिव्हा हे वाचाळीं। रामरतीं
५९४२३	हे	।।ज्ञा.गा.०१५३.०२।।	तरीच तरणोपाय सर्वथा। हरेल भवकर्म भवव्यथा। वैकुंठपद पावेल या अर्था। हे कथा पुराणीं
५९४२४	हे	।।ज्ञा.गा.०१६२.०५।।	नामें तरली गणिका। नामें अयोध्या हे आणिका। नाम तारक त्रैलोका। भवार्णवा छेदक
५९४२५	हे	।।ज्ञा.गा.०१६७.०१।।	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
५९४२६	हे	।।ज्ञा.गा.०१७१.०५।।	जो आडला देह संबंधा। तेणें स्मरावे गोविंदा। कदाकाळीं नव्हे बाधा। हे प्रबुद्धा वेद बोले
५९४२७	हे	।।ज्ञा.गा.०१७४.०५।।	कोटिकुलांचे उद्धरण। हरि हरि हे स्मरण। हरि चुकवील जन्ममरण। यमयातना सुटेल
५९४२८	हे	।।ज्ञा.गा.०१८५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु परब्रह्म पुतळा। तेथिल हे कळा निवृत्ति जाणें
५९४२९	हे	।।ज्ञा.गा.०१९५.०९।।	हें चोविसां मूर्तीचें उद्धरण। शिवसहस्रनामासी गहन। हेंचि हरिहराचें चिंतन। विश्ववंद्य हे मूर्तीतें
५९४३०	हे	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
५९४३१	हे	।।ज्ञा.गा.०२३३.०५।।	जन हे विव्हळ तुजवीण अविचार। गुंफले साचार मायामोहें
५९४३२	हे	।।ज्ञा.गा.०२४६.०८।।	तृष्णेच्या श्वापदा प्रलय वर्ते अद्भुत। विषय हे मृगजळ मूढां असे भ्रमवित
५९४३३	हे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
५९४३४	हे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०३।।	नेणों कैसें बाळसें डौरले डोळसे। माजीं महुरजता हे हांसे भोळिवेच देखिलियाची पुरे। घालुनी दृष्टीचें भुरें। मग तें हृदयीं वावरे। इच्छावसे गे माये
५९४३५	हे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०५।।	पाहों याची नवलपरी बरवेपणाची हाउली वरी। दृष्टिकर झोंबवी यासी कवण वारी। आम्हीच साहातों अळी परी हे चुंबडी भली। रिघोनियां आड घाली। अंगकाती गे माये
५९४३६	हे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०७।।	आतां येईल म्हणोनी सापडऊं द्वारें। आडऊं तंव झळझळीत दिसतां हे उजियेडें। भितरींच्या भितरीं लांबा धुमाळु चाचरु। मांडी कामा पाडीं आवारु गे माय
५९४३७	हे	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
५९४३८	हे	।।ज्ञा.गा.०२५५.०६।।	काया हे नगरीं गौळणी गोरसु। पुकारी नवही दारवंटे सांडुनी वो। दशवेद्वारीं पातली कैसी विनटली गोविंदीं वो। दंभ विकरा जाला अधर्म धर्म लोपला वो। अवघी काया झांकुळली बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलीं वो

५९४३९	हे	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची
५९४४०	हे	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
५९४४१	हे	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्ये
५९४४२	हे	।।ज्ञा.गा.०३०७.०१।।	सुची अंबुला ज्ञान घराचारु । भक्ति हे साकारु आवडली
५९४४३	हे	।।ज्ञा.गा.०३०९.०२।।	आशा हे सासु असतां बुडविली । शांति माऊली भेटों आली
५९४४४	हे	।।ज्ञा.गा.०३११.०२।।	जिकडे जाय तिकडे दर्शन सांगाती । उदो ना अस्तु हे नाहीं द्वैतस्थिति
५९४४५	हे	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
५९४४६	हे	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
५९४४७	हे	।।ज्ञा.गा.०३४०.०२।।	निर्गुणपणें उभा सगुणपणें शोभा। जिवींशिवीं प्रभा दाविता हे
५९४४८	हे	।।ज्ञा.गा.०३४२.०२।।	मी तूं हे मात हरपले दृष्टांत। हृदयीं हृदयस्थ निजतेजें
५९४४९	हे	।।ज्ञा.गा.०३७९.०४।।	ज्ञानदेवीं तट भाग्य जैं उत्कट। तैं हे वाक्पट पडती दृष्टी
५९४५०	हे	।।ज्ञा.गा.०३९१.०३।।	अहंकार महदादि भूतें तेणें गुणेंसी आलीं तें चैतन्य नयनीं अधिष्ठिलीं। सर्व शरीरीं वायो व्यापिला कीं पृथ्वीसी मिळोनी आकाशा भरोवरी जाली। ते हे स्थूळ लिंग कारण तिहीं तत्त्वेंसी प्रकृती अथिली रया
५९४५१	हे	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
५९४५२	हे	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया
५९४५३	हे	।।ज्ञा.गा.०३९१.०७।।	रसना रस सेवावे हे तों जीव आत्म्याची स्थिति। श्रवणीं ऐकणें कीं नेत्रीं देखणें हे तों तुझीच नादश्रुती। घ्राणासी परिमळ घेणें कीं हस्तपादादिकां चळणगती। हे तो तुझींच पांचै तत्त्वें तरी तूं तूं मज कां भोगवितोसी यातायाती रया

५९४५४	हे	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदुःखप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
५९४५५	हे	।।ज्ञा.गा.०३९१.१५।।	एक वीरा माय मारावी कीं गणिका उद्धरावी हे कवण प्रवृत्ति। दशरथपिता रौरवीं कीं वैरिया सायुज्यता मुक्ती। कर्मभ्रष्ट पांडव सरते केले कीं अज्ञानासी मोक्षप्राप्ती। शास्त्रें पुराणें वारूं जाय तंव अधिक पडतसे गुंती रया
५९४५६	हे	।।ज्ञा.गा.०३९१.१७।।	मिथ्या हा प्रपंच कीं दर्पणीचें दुजें जळीं बिंब प्रकाशे। एक साचें दुजे दिसे तैसेंची दुसरें कां प्रतिभासे। लटिकें म्हणों जाय तंव तेथें मन कां विश्वासे। सगुण निर्गुण हे तों तुझीच माया तुझी तुजमाजीं दिसे रया
५९४५७	हे	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
५९४५८	हे	।।ज्ञा.गा.०३९१.२५।।	ऐसी इंद्रियें वासनेसी आणीजती ते तुझी तुजमाजीं सामावती। समस्त जीव हे तो तुझे आकारलें येरी ते लटकीच भ्रांति। जाणसी तें करी देवा तेचि तें सांगों किती। दग्धबीज तरुबीजीं सामावला तैसा तुजमाजीं श्रीगुरुनिवृत्ति रया
५९४५९	हे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०१।।	सर्व जीव तूं जालासी आपण तरी निरय आपदा भोगिता हे कवण। परमात्मया तुमचें अविनाश स्वरूप तरी येवढें का कष्टसाधन। तूं अंतरीं परब्रह्म सांवळें म्हणोनी जगत्रय व्यापिलें या ध्यान। म्हणोनी तुमचा पुत्र जालों स्वामिया जगाधीन कां केलें माझें जिणें रया
५९४६०	हे	।।ज्ञा.गा.०३९२.०६।।	अल्प दोषासाठीं आम्हांतें दंडिसी येवढें कैचें मंत्रसाधन जे भक्ति करूनि निरसूं तयासी। तुज देखतां काळ शरीर फाडफाडूं भक्षितां हे कणव कां सांडिली ऐसी। जठर सीणसीणु फुटतील देवा वायां कष्टविसील आम्हांसी रे
५९४६१	हे	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
५९४६२	हे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया

५९४६३	हे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
५९४६४	हे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
५९४६५	हे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०३।।	मागील कष्ट सांगतां दुर्घट नको नको ते आठवण। सुखदु:खें प्राण पीडला गा बापा गुणत्रयें ओझें जडपण। भव विभव निरय आपदा ऐसें ऐकिलें आनेआन। तूं हे जीव तरी भोगितां हे कवण हे आकळितां वाटे विंदान रया
५९४६६	हे	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विट्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
५९४६७	हे	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विट्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
५९४६८	हे	।।ज्ञा.गा.०३९७.०६।।	यज्ञ मुखीं अवदाने देती त्या करिसी तूं वांकडें तोंड। लोणी चोरावया जासी घरोघरीं उघडिसी त्यांचीं कवाडें। छप्पन कोटि यादव हे तुझे ते त्वां केलें शापावरपडे। कोळियानें तुज विंधिलें पायीं त्यासी सायुज्यता कोडें रया
५९४६९	हे	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
५९४७०	हे	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
५९४७१	हे	।।ज्ञा.गा.०४०३.०४।।	आवडीमाजीं लागे हे गोडी। नाम रसनेसी सुख निजकीर्ति हे गाढी। कीं तुझा स्वरूपतंतु लागो या मना। अंतरींच्या जीवना अगा तूंचि
५९४७२	हे	।।ज्ञा.गा.०४०८.०२।।	ऐसी हे रचना नकळे गा देवा। सिद्धांतु अनुभवा साक्ष देतो
५९४७३	हे	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य

५९४७४	हे	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
५९४७५	हे	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
५९४७६	हे	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
५९४७७	हे	।।ज्ञा.गा.०४३७.०३।।	दिवस दिशा स्थान मान। काशी प्रयाग बद्रिकाश्रम। त्रिगुणाची तीन स्थान। ते हे आम्हां इंद्रायणी
५९४७८	हे	।।ज्ञा.गा.०४४६.०६।।	ज्ञानदेव निवृत्ति हे खुण पुसत। सांगावें त्वरित गुरुराजें
५९४७९	हे	।।ज्ञा.गा.०४५१.०२।।	गिळिला प्रपंच समाप्ति इंद्रियां। वैष्णवीं हे माया बिंबाकार
५९४८०	हे	।।ज्ञा.गा.०४५६.०२।।	वोळली हे कृपा निवृत्ति दयाळा। सर्व रोम पाल्हाळा प्रेमांकुर
५९४८१	हे	।।ज्ञा.गा.०४५८.०१।।	निज तेज बीज नाठवे हे देहो। हरपला मोहो संदेहेसीं
५९४८२	हे	।।ज्ञा.गा.०४५८.०३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रूपीं हे वृत्ति बुडीयेली
५९४८३	हे	।।ज्ञा.गा.०४६६.०३।।	पाणिपद चित्तवृत्ति हे बुडाली। देहीं देहा गेली प्रीति सदा
५९४८४	हे	।।ज्ञा.गा.०४८०.०२।।	सोमयागाची हे नाहीं ज्या गणना। तरी आत्मखुणा अलभ्य तें
५९४८५	हे	।।ज्ञा.गा.०४८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शुद्ध ब्रह्मज्ञान। पावले हे खूण संतसंगें
५९४८६	हे	।।ज्ञा.गा.०४९९.०६।।	हे भुली सांडूनि भुलवी परमबोध बोधवी। तो हा रखुमादेविवरु विठ्ठलु वो माय
५९४८७	हे	।।ज्ञा.गा.०५२८.०३।।	नेणों धूर्ति मूर्ति कैंची हे प्रवृत्ति। कृष्णेंचि समाप्ति सर्व करूं
५९४८८	हे	।।ज्ञा.गा.०५६३.०३।।	रखुमादेविवरु हातेंविण स्पर्शले। चक्षुवीण देखिले निजब्रह्म हे माये
५९४८९	हे	।।ज्ञा.गा.०५७४.०२।।	काळेनिळे हे अभ्र भासले। ऐसें रूप देखिलें निर्गुणाचें
५९४९०	हे	।।ज्ञा.गा.०५८६.०४।।	सहजचि सृष्टि जाणा हे घडली। सहजचि गेली शेखीं आथी
५९४९१	हे	।।ज्ञा.गा.०५९२.०२।।	ब्रह्मादिक काळ व्याली हे ढिसाळ। आथी रजस्वला इयेपरी
५९४९२	हे	।।ज्ञा.गा.०५९३.०३।।	नित्यानित्य दोन्ही करीं गा विचार। आहे मी हे कीर विचारिजे
५९४९३	हे	।।ज्ञा.गा.०५९९.०५।।	हेतु मातु भ्रांति हे तिन्ही गिळून। राहियला मौन ज्ञानदेव
५९४९४	हे	।।ज्ञा.गा.०६०४.०२।।	ब्रह्मरस सुख जें कांहीं प्राशिती। तैसेंचि हे होती अनुभवें

५९४९५	हे	।।ज्ञा.गा.०६१७.०१।।	मायिक हे सृष्टि कल्पिक जाहली। अनादि घडली जाणिजेसु
५९४९६	हे	।।ज्ञा.गा.०६२२.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप हे खूण ओळखी । भिन्नपण टाकीं निश्चयेंसीं
५९४९७	हे	।।ज्ञा.गा.०६२२.०४।।	प्रारब्धानें देह भोगिता हे भोग। कासया रे सांग भ्रांति तुज
५९४९८	हे	।।ज्ञा.गा.०६२५.०४।।	तेव्हां हे उपाधी राहिली सौरस। ज्ञानदेवदास पूर्ण धाला
५९४९९	हे	।।ज्ञा.गा.०६२९.०२।।	विरक्तीविषयीं होतांचि विचार। नित्य हे नैश्वर ओळखती
५९५००	हे	।।ज्ञा.गा.०६३७.०४।।	पूर्ण ज्ञानदेवा प्राप्त आत्मरूप। त्रिविध हे ताप निरसती
५९५०१	हे	।।ज्ञा.गा.०६४२.०१।।	सुवर्णाचा चुरा शुद्ध पीत दिसे। वस्तु हे प्रकाशे तैशापरी
५९५०२	हे	।।ज्ञा.गा.०६४६.०२।।	सदोदीत ब्रह्म पूर्ण निराकार निर्गुण। भेदाभेद क्षीण तेथें अनुभवी हे खूण
५९५०३	हे	।।ज्ञा.गा.०६५६.०२।।	पूर्णाची ओळखी मुळीं माया नाहीं। कोण मी हे पाहीं शोधूनियां
५९५०४	हे	।।ज्ञा.गा.०६७७.०२।।	सांगतां नये सांगावें तें काय। तेथील हे सोय गुरुखुणा
५९५०५	हे	।।ज्ञा.गा.०६७७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु ब्रह्मविद्येचा पुतळा। तेथील हे कळा निवृत्तिप्रसादें
५९५०६	हे	।।ज्ञा.गा.०६८७.०१।।	प्राण जाये प्रेत न बोले चित्रींचे लेप न हाले। तैसें दृश्य द्रष्टा दर्शन त्रिपुटी वो करी हे शब्दची वाउगे ठेले रया
५९५०७	हे	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
५९५०८	हे	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
५९५०९	हे	।।ज्ञा.गा.०६९४.०१।।	दीपप्रकाश दीपीं सामावला कळिके सामावली ज्योती। ज्योती सामावोनी बिंब हरपलें तैसी जाली स्वयें स्थिती। संचित प्रारब्ध दग्ध पटन्याये हे दृश्यभ्रांति। देहो जावो अथवा राहो फिटला संदेहो मृत्तिकेचि कायसी खंती रया
५९५१०	हे	।।ज्ञा.गा.०७०९.०६।।	बाप रखुमावर परब्रह्म नेणसी। जाला हे स्फुंदसी सांडी सांडी रया
५९५११	हे	।।ज्ञा.गा.०७२४.०१।।	जयासी मी कर्ता नाहीं हे भावना। तोचि ब्रह्मज्ञाना पूर्ण पावें
५९५१२	हे	।।ज्ञा.गा.०७३८.०३।।	रक्त श्वेत शाम नीळवर्ण आहे। पीत केशर हे माजी तेथें
५९५१३	हे	।।ज्ञा.गा.०७५९.०८।।	निवृत्ति सोपान मुक्ताबाईची खूण। ज्ञानदेव सघन बोलिली हे
५९५१४	हे	।।ज्ञा.गा.०७९०.०१।।	पश्चिममार्ग बापा प्रणव कीं हे सांग। जेथें असे महालिंग तेजोमय
५९५१५	हे	।।ज्ञा.गा.०८०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कैवल्याचा दाता। कोण पत्रीं हे कविता नाहीं ऐसी

५९५१६	हे	।।ज्ञा.गा.०८०२.०३।।	महाकारणीं आतुला लक्षाचा पुतळा । उन्मनी हे कळा दैवी वरी
५९५१७	हे	।।ज्ञा.गा.०८०६.०१।।	आत्माराम देखे सहस्रदळावरी । उन्मनी हे पाही आरुते तेही
५९५१८	हे	।।ज्ञा.गा.०८०७.०२।।	अवस्था हे चारी संयोगचि एव । शून्य जे नि:शंक आत्मज्योती
५९५१९	हे	।।ज्ञा.गा.०८१४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसे हे नयन । चैतन्याची खूण आन नाहीं
५९५२०	हे	।।ज्ञा.गा.०८१५.०१।।	रक्तवर्ण स्थूळ श्वेत हे सूक्ष्म । कारण तें शाम ऐसें देखा
५९५२१	हे	।।ज्ञा.गा.०८३२.०२।।	कुंडलिनी ऊर्ध्वमुखें अग्नी सोडी । तयाची हे जोडी संत जना
५९५२२	हे	।।ज्ञा.गा.०८३७.०२।।	आधार मुळबंध । वामचरणीं निरोध । स्वाधिष्ठान लिंगस्थान । हे तो जाणसी प्रसिद्ध । दक्षिणेचा चरण माथा । ठेउनियां निबद्ध
५९५२३	हे	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं । जिव्हे कडु रस मधुर वाणी । श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी । अनुभवी जाणती ज्ञानी
५९५२४	हे	।।ज्ञा.गा.०८५६.०२।।	संत ते कोण संत ते कोण । हे जाणवी खूण केशीराज
५९५२५	हे	।।ज्ञा.गा.०८५७.०३।।	स्त्री वोखटीं त्यजूं म्हणसी तरी कल्पनेयेवढी भोक्ती । पुत्र अपत्य त्यजूं म्हणसी इंद्रियासि नाहीं निवृत्ति । सकळ गणगोत त्यजूं म्हणसी तरी हे अष्टधा प्रकृति । अवघेंचि त्यजूं पाहे म्हणसी तरी मना नाहीं निज शांती रया
५९५२६	हे	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना । धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा । तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा । वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान । ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा । हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
५९५२७	हे	।।ज्ञा.गा.०८६६.०१।।	ध्येय ध्याता हे दोन्ही नाहीं । तेथें ज्ञेय ज्ञाता उरे काई
५९५२८	हे	।।ज्ञा.गा.०८८९.०३।।	पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । हे सहज परम गुण अंश अंशा आले । येणेंची कष्टें व्यवहार करितां । कोठें काय साठविलें । विचारूनि पाहें तुझें त्वांचि नेलें । आतां तुजमाजीं हारपलें रया
५९५२९	हे	।।ज्ञा.गा.०९११.०१।।	हे पृथ्वी तुझे लंकेसी आधारु रे रावणा ते तो अपराधें बाधकेवीण आणिली । नेणों किजी वानरपद्में देखतांचि रविशशी गिळिलें रया
५९५३०	हे	।।ज्ञा.गा.०९२०.०८।।	यम नियम प्राणायाम प्रत्याहार । हे सकळ उपाय परी अपाय रे । जंव तमाळनीळ घनसांवळा । हृदयीं ठाण मांडूनि न राहे रे
५९५३१	हे	।।ज्ञा.गा.०९२०.१०।।	आतां असोत हे भेदाभेद । आम्ही असो एक्या बोधें रे । बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु । निवृत्ति मुनिरायें प्रसादें रे

५९५३२	हे	।।ज्ञा.गा.०९२४.०२।।	तपें अनेक विधी। करावीं हे मनाची आधीं। करितां करणें सिद्धि। नव्हे यासी म्हणोनि वाउगाचि वळसा। पडे या धिंवसा। तैसा कल्पनेचा फांसा। मायाबंधु
५९५३३	हे	।।ज्ञा.गा.०९३१.०१।।	सायुज्यसदनीं ज्ञानाचा उद्धार। विज्ञानें अमर पावता हे
५९५३४	हे	।।ज्ञा.गा.०९३८.०४।।	बाप रखुमादेविवर अभेदु हे अभिन्न। हरिरूपीं लीन जीवशिवीं
५९५३५	हे	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
५९५३६	हे	।।ज्ञा.गा.०९५१.०१।।	शांति दिसे कोहं पर दिसे सोहं। क्षमा हे कोहं कारुण्य सदा
५९५३७	हे	।।ज्ञा.गा.०९७९.०१।।	स्वप्नाचेनि भ्रमें धरिसी स्थूलाकृति। परि सिद्धि नव्हे सत्य त्याच्या पायीं। कारण महाकारण लिंगादि चतुष्टय। हे शाब्दिक उपाय बोलों ठाती
५९५३८	हे	।।ज्ञा.गा.०९९०.०३।।	विरक्त तो कवण त्रिवर्गाचें शून्य। वृत्ति हे सुलीन स्वरूपीं राहे
५९५३९	हे	।।ज्ञा.गा.०९९२.०२।।	मायेच्या भूरें भुलले हे जन। जनीं जनार्दन न दिसे त्यांसी
५९५४०	हे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्गस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
५९५४१	हे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
५९५४२	हे	।।ज्ञा.गा.०९९९.०७।।	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
५९५४३	हे	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
५९५४४	हे	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
५९५४५	हे	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे

५९५४६	हे	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
५९५४७	हे	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकी मनींचें सकळ
५९५४८	हे	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
५९५४९	हे	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
५९५५०	हे	।।ज्ञा.गा.१००१.२५।।	हे स्थिति बाणली ज्यासी तो मी परिपूर्ण योगी। दया मुक्ति जाली दासी नित्य उन्मनीं भोग भोगी। त्याचिया दर्शनें जीव तरतील वेगीं। उठीं पुत्रा जाय पंथें जेथें सत्रावी उगी
५९५५१	हे	।।ज्ञा.गा.१००२.११।।	अठरा भार वनस्पती फुलीं फळीं वोळती। बावित्या पोखरणीं नदी गंगा वाहती। ज्या घरीं कुलस्त्रिया राज्य राणीव संपत्ती। हे सुख सांडूनियां कासया योग सेविती
५९५५२	हे	।।ज्ञा.गा.१००३.०५।।	सत्त्व रज तम हे तुज लाविती चाळा। काम क्रोध मद मत्सर तुज गोंविती खेळा। यासवें झणें जासी सुकुमारा रे बाळा। अपभ्रंशीं घालतील मुकसील सर्वस्वाला
५९५५३	हे	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
५९५५४	हे	।।ज्ञा.गा.१००४.०९।।	परब्रह्म बाप तुझा इच्छा माया हे तुझी। अंश रे तूं तयाचा सबळ कां रे बुद्धी तुझी। अज्ञान तुज व्याली ते नव्हे का रे वांझी। तेणें तूं भुललासी ऐक शिकवण माझी
५९५५५	हे	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
५९५५६	हे	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
५९५५७	हे	।।ज्ञा.गा.१००५.१०।।	स्थूल सूक्ष्म भूतें चाळीतां हे परम हंसु। शूळपाणी देवोदेवी जयाचा रे अंशु। शुभाशुभ कर्मीं न करी नामाचा आळसु। सुखें निरंतरी ध्याई ध्याई हृषिकेशु
५९५५८	हे	।।ज्ञा.गा.१००५.१३।।	या धनाचा न धरी विश्वास जैशी तरुवर छाया। यातायाती न चुके तरी हे मग भोगिशील काह्या । या हरिभजनेंवीण तुझे जन्म जाते वायां। यालागीं वैकुंठनाथाच्या तूं चिंती पां रे पायां

५९५५९	हे	।।ज्ञा.गा.१००८.०५।।	ऋद्धिसिद्धि दास्य सख्य आपेआप वोळलीं। दान मान मंद बुद्धि ब्रह्मरूपें लीन झालीं। वोळली कामधेनु पंगु तनु वाळली। पांगळा जीवनमार्गु सतरावी हे वोळली
५९५६०	हे	।।ज्ञा.गा.१००८.०६।।	पांगुळ मी कल्पनेचा पंगु जालों पैं मनें। वृत्ति हे हरपली एका सद्गुरुरूप ध्यानें। निवृत्तीसी कृपा आली शरण गेलों ध्येयध्यानें
५९५६१	हे	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ
५९५६२	हे	।।ज्ञा.गा.१०११.०४।।	मातापिता बंधु बहिणी कोणी न पवती निर्वाणीं। इष्टमित्रस्वजनसखे हे तो सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगी कुंभपाक जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचुनी
५९५६३	हे	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
५९५६४	हे	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
५९५६५	हे	।।ज्ञा.गा.१०१३.०६।।	मोक्ष हे ठेले मागें मुक्तिमार्ग निमाला। वृत्ति हे बुडाली माझी निवृत्ति गळाला पाजीला। सत्रावी वोळली बाळा आत्माराम दाता जाला
५९५६६	हे	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
५९५६७	हे	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
५९५६८	हे	।।ज्ञा.गा.१०७२.०२।।	कवण जाणे कवण हे खूण। कवण जाणे काय त्याला भूषण
५९५६९	हे	।।ज्ञा.गा.११०३.०४।।	तिहीं शून्यांवरी नांदता हे दिहीं। तेंचि ब्रह्मांड गे भरुनी असे
५९५७०	हे	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्त्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
५९५७१	हे	।।ज्ञा.गा.१११४.०४।।	मातापिता बंधुबहिणी कोणी न येती निर्वाणीं, इष्टमित्र स्वजन सखे हे तंव सुखाची मांडणी। एकला मी दुःख भोगीं कुंभपाकीं जाचणी। तेथें कोणी सोडविना एका सद्गुरुवांचूनि
५९५७२	हें	।।ज्ञा.गा.००११.०२।।	जें हें मनाचें पैं मूळ । जेथें द्वैताचा दुष्काळ । स्वरूपीं स्वरूप केवळ । तो अढळ नमियेला
५९५७३	हें	।।ज्ञा.गा.००११.०३।।	हें जग जेणेंसि संचलें । परी कोठेंही नाहीं नाडलें । जेवीं हालिया अंतराळें । तैसा सर्व मेळे असतांही
५९५७४	हें	।।ज्ञा.गा.००१३.०२।।	देव धर्म नेणें कांहीं । धरी प्रपंचाची सोई । त्या कोठेंही थारा नाहीं । हें वेद बोलिलासे

५९५७५	हें	।।ज्ञा.गा.००१६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा सांग । तरीच हें भाग्य येईल हातां
५९५७६	हें	।।ज्ञा.गा.००२०.०३।।	शब्देंविण संवादु दुजेवीण अनुवादु । हें तव कैसेंनि गमे । परेही परतें बोलणें खुंटलें । वैखरी कैसेंनि सांगें
५९५७७	हें	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
५९५७८	हें	।।ज्ञा.गा.००२५.०१।।	पैल सुखाचेनि माये सुकाळु । नवल पाहिजे हा गोपाळु । म्हणोनि योग याग तप साधन । व्रत दान उद्यापन । पंचाग्नी गोरांजन अनुष्ठान । परी पद निर्वाण न कळे हें
५९५७९	हें	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
५९५८०	हें	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
५९५८१	हें	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
५९५८२	हें	।।ज्ञा.गा.००२९.०३।।	गुरु दुर्वास याचिये भक्ति आणि त्याचियेचि रथीं। देविरुख्मिणीसहित खांदु चालविला। तो तेणें मानें फुंदो पाहे तंव कोलतिया भेणें त्रैलोक्य हिंडविला। हें पैज सारूनि हातीं सुदर्शन वसविलें कीं भीष्मपण साचू केला। जितुकाचि कौरवां तितुकाची पांडवां अचोज हा अंबुला रया
५९५८३	हें	।।ज्ञा.गा.००२९.०६।।	या गोविंदाची माव। हे तों ब्रह्मादिकांसी कुवाडें । तो हा मायेचेनि साचपणें न घेपवे। प्रकृतीचे गुण ते याचिये गांवींचे तो करील तें अनुचित बरवें। लाघवियाचे भ्रमु लाघवीच जाणें यासी कांहीं नवल नव्हे। बाप रखुमादेविवरु जाणितला तरी उकलेल हें आघवें रया
५९५८४	हें	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
५९५८५	हें	।।ज्ञा.गा.००३१.०२।।	अभिनव रूप कैसें मना अगोचर अरूप रूपासी आलें। तें हें कल्पद्रुमातळीं ठाण मांडूनि देहुडें। तेणें आनंदघनें निववलें गे माये
५९५८६	हें	।।ज्ञा.गा.००५०.०१।।	त्रिगुण असार निर्गुण हें सार। सारासार विचार हरिपाठ

५९५८७	हें	।।ज्ञा.गा.००५५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम हें सुलभ। सर्वत्र दुर्लभ विरळा जाणें
५९५८८	हें	।।ज्ञा.गा.००५६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सगुण हें ध्यान। नामपाठ मौन प्रपंचाचें
५९५८९	हें	।।ज्ञा.गा.००८१.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे नामया हें तूं गा जाणसी। भजन केशवासी तूंचि तुझा
५९५९०	हें	।।ज्ञा.गा.००८३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हें पुंडलीक जाणें। अंतकाळीं पेणें साधियेलें
५९५९१	हें	।।ज्ञा.गा.००८४.०५।।	हें योगियांचे निजजीवन। रामकृष्ण नारायण। येणें जगत्रय होय पावन। हरिस्मरण जिवांसी
५९५९२	हें	।।ज्ञा.गा.००८५.०१।।	पदपदार्थसंपन्नता। व्यर्थ टवाळी कां सांगतां। हरिनामीं नित्य अनुसरतां। हें सार सर्वार्थी
५९५९३	हें	।।ज्ञा.गा.०१००.०५।।	जाईल हें आयुष्य। न सेवीं विषयविष। पडतील यमशाप। वेगीं करी सौरस
५९५९४	हें	।।ज्ञा.गा.०१२७.०४।।	काय करील यागें न सिणावें योगें। हें तों व्यसनचि वाउगें। नरहरि नरहरि उदंड वाचा म्हणाल जरी। तरी कळिकाळ राहेल उगा रे रे
५९५९५	हें	।।ज्ञा.गा.०१२७.०५।।	चरणीं गंगा जन्मली, अहिल्या उद्धरली। नामें प्रतिष्ठा पावली गिरिजा। सकळिकां साधना वरिष्ठ हें नाम। मा मनीं भाव न धरी दुजा रे रे
५९५९६	हें	।।ज्ञा.गा.०१३०.०४।।	जें जें देखणें सकळ। तें हें स्वप्नींचें मृगजळ। म्हणोनी चिंती चरणकमळ। रखुमादेविवर विठ्ठलाचें
५९५९७	हें	।।ज्ञा.गा.०१३५.०२।।	यापरी नामाची वोळ हें मांडुनी। संसार दवडुनि घालीं परता
५९५९८	हें	।।ज्ञा.गा.०१३८.०१।।	निजानंद हें पैं ब्रह्म। ऐसें जाणती योगी वर्म
५९५९९	हें	।।ज्ञा.गा.०१४०.०४।।	एवढें क्षेत्र पांडुरंग। तेथें उद्धरिलें हें त्रिजग। आनंदत ब्राह्मण याग। कोटिकुळे उद्धरती
५९६००	हें	।।ज्ञा.गा.०१५४.०३।।	सर्वांघटीं देव प्रमाण। ऐसें वेदाचें हें वचन। तोचि मर्यादा देखोन। जनीं वनीं वर्ततु असे
५९६०१	हें	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
५९६०२	हें	।।ज्ञा.गा.०१९०.०७।।	हें पियूषापरतें गोड वाटत। पंढरीरायाचे भक्त भेटत
५९६०३	हें	।।ज्ञा.गा.०१९२.०५।।	जयासि न कळे हें तीर्थ। तेणें स्मरावे रघुनाथ। तरी कुळासहित त्वरित। वैकुंठासि जातिल
५९६०४	हें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०१।।	हें नव्हे आजिकालिचें। युगां अठ्ठाविसांचें। मज निर्धारितां साचें। हा मृत्युलोकुचि नव्हे। हाचि मानीं रे निर्धारु। येर सांडीं रे विचारु। जरी तूं पाहासी परात्परु। तरी तूं जाये पंढरिये
५९६०५	हें	।।ज्ञा.गा.०१९५.०९।।	हें चोविसां मूर्तींचें उद्धरण। शिवसहस्रनामासी गहन। हेंचि हरिहराचें चिंतन। विश्ववंद्य हे मूर्तीतें
५९६०६	हें	।।ज्ञा.गा.०१९६.०२।।	तें हें रूपडें रूपस विठ्ठल। पुंडलिकें बहुसाल प्रार्थियेलें
५९६०७	हें	।।ज्ञा.गा.०१९६.०९।।	ज्ञानदेवा बीज विठ्ठल केशिराज। नव्हे हें नवल चोज प्रत्यक्ष हरि
५९६०८	हें	।।ज्ञा.गा.०२०५.०२।।	पुंडलिका हें चिंतन। म्हणोनि विटेवरी हें ब्रह्म
५९६०९	हें	।।ज्ञा.गा.०२०५.०२।।	पुंडलिका हें चिंतन। म्हणोनि विटेवरी हें ब्रह्म

५९६१०	हें	।।ज्ञा.गा.०२०९.०२।।	जप तप अनुष्ठान क्रिया कर्म धर्म। हें जाणताती वर्म संतजन
५९६११	हें	।।ज्ञा.गा.०२१३.०१।।	शरीर हें स्थळ। मळानिर्मळाचें मूळ। पाहोनी चोखाळ। आदिपुरुषासी
५९६१२	हें	।।ज्ञा.गा.०२३६.०३।।	जगड्व्याळ प्रपंचभान। हें तुज नातुडे हन। वायां भोगिसी जाण। का रे याचें। तुझीची बुंथी तुज। न कळे याचें चोज। केवीं वर्णिसी सहज। गुणें रया
५९६१३	हें	।।ज्ञा.गा.०२४६.०७।।	वैराग्य रश्मिज्वाळा चिन्मय रविकांत। धरितां प्रगटे वन्हि विषय वन हें जाळित
५९६१४	हें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
५९६१५	हें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
५९६१६	हें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
५९६१७	हें	।।ज्ञा.गा.०२५३.०४।।	आकाश तेंचि अवकाश तुजमाजीं। हें विश्व कीं तूं विश्वीं अससी। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला न बोले। तुझें वर्म बोलतां निकरा झणें जासी रे गोंवळा
५९६१८	हें	।।ज्ञा.गा.०२५४.०२।।	तमाळनिळें चांदिणें वो वारी वोवराल आपुलीयेस बये। हें मूळदृष्टि पुढें रिघोनियां झाडा घेत आहे। येणें कान्हयें कासावीस केलें गे माय
५९६१९	हें	।।ज्ञा.गा.०२६०.०३।।	नवल हें वालभरे कैसें जोडलें जिवा। दुसरें दुरी ठेलें प्रीती केला रिघावा
५९६२०	हें	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
५९६२१	हें	।।ज्ञा.गा.०२८९.०३।।	न करा उपचार न रंगे हें मन। दृष्टिपुढें ध्यान ठसावलें। आवडी गिळूनि येणें सुख विहरोनी ठेलें। चित्त माझें गोविलें गोवळेनीं
५९६२२	हें	।।ज्ञा.गा.०२९४.०६।।	निराशा संचली आशा पैं हें सार। अमारीं अमर तनु जाली
५९६२३	हें	।।ज्ञा.गा.०३०१.०२।।	चंचळ जालीये म्हणतील मज । कवणा सांगूं हें जिवींचें गूज

५९६२४	हें	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
५९६२५	हें	।।ज्ञा.गा.०३१९.०५।।	मला पोताशी धलिलें माझें समाधान केलें । निवृत्तीचे कृपें सुख हें ज्ञानदेवा लाधलें
५९६२६	हें	।।ज्ञा.गा.०३२७.०१।।	निळें हें व्योम निळें हें सप्रेम । निळेपणें सम आकारलें
५९६२७	हें	।।ज्ञा.गा.०३२७.०१।।	निळें हें व्योम निळें हें सप्रेम । निळेपणें सम आकारलें
५९६२८	हें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें
५९६२९	हें	।।ज्ञा.गा.०३५१.०१।।	मन हें राम जालें मन हें राम जालें। प्रवृत्ति ग्रासुनी कैसें निवृत्तीसी आलें
५९६३०	हें	।।ज्ञा.गा.०३५९.०१।।	हस्ती घोडे हरण सिंहाडें। तैसें हें गुजराती लुगडें गे माये
५९६३१	हें	।।ज्ञा.गा.०३६९.०३।।	आतां असो हें भरोवरी सांगणें या शरीरीं। उगवले अंतरीं दृष्टीचिया वो माय
५९६३२	हें	।।ज्ञा.गा.०३८१.०१।।	सांग सखिये बाई मज हें न कळे। कैसा हा अकळे समतेजें
५९६३३	हें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०३।।	हें सुख साचार सांगे कां विचार। आत्मयाचें घर गुरुखुणें
५९६३४	हें	।।ज्ञा.गा.०३८९.०५।।	तें सुख अपार निळीये वेधलें। कृष्णरूप हें देखिलें सर्वांरूपीं
५९६३५	हें	।।ज्ञा.गा.०३८९.१०।।	वेगीं सांग ठसा कोण हें रूपडें। कृष्णचि चहूंकडे बिंबलासे
५९६३६	हें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदु:खप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
५९६३७	हें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०९।।	इंद्रियें दारुणें जीव आत्मयासी हे तो सुखदु:खप्राप्ती। तेणें हें कारण कीं आत्मा पावे यातायाती। इंद्रियें दंडून तप जें करावें ऐसें बोलती वेद श्रुती। साहीजणांसी तो वेवाद लाविला हें तो तुझीच करणी सांगती रया
५९६३८	हें	।।ज्ञा.गा.०३९१.१९।।	सिद्धासी साधन हे तों कष्टचि वायांवीण। अनंत प्रत्यक्ष जाणोन कायसें परिमाण। स्वयंभासी प्रतिष्ठा करणें हें तों देखतांचि अज्ञानपण। निजबिंबामाजीं प्रतिबिंब बिंबलें तैसें सगुण निर्गुण तुजमाजीं रया
५९६३९	हें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०३।।	नादबिंदापासाव शरीर जन्मलें असाध्य करुनी वरी साक्ष देऊनि मेदामांसामाजीं वाढविलें। कर्मदेह वेचुनी सत्य सुकृतालागी उपजविलें तरी हें दैन्य दारिद्र्य कां भोगविलें। तुझिया बापपणा बोलु लागला तरी मज पुत्रसें वायां म्हणितलें रया

५९६४०	हें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०५।।	बांधोनी जन्म आम्हांकडे भोगविसी आपणया मायबाप म्हणविसी। विश्व प्रसवला या जगासी तरी आधारु आहे ऐसें अनुवादसी। जत्र जीव तत्र शिव हें तों नये माझीया मनासी। पैल कीटकिये भृंगिये जैसी जालें तैसें कां न करिसी आम्हांसी रे
५९६४१	हें	।।ज्ञा.गा.०३९२.०९।।	जळींचा तरंगु जळीं निमाला तो अनुठाया वेगळा नाहीं गेला। तैसा तुजमाजीं दातारा मध्यें कां हा प्रपंच वाढविला। तूं देव आम्ही प्राकृत मनुष्यें हा आगमु कां गमला। मज पाहतां हें अवघेचि लटिकें जैसें असेल तैसें सांग पां उगला
५९६४२	हें	।।ज्ञा.गा.०३९३.०६।।	हातां पायांचा निखळ स्त्रीपुरुषांचा एक मेळ। देह ऐसा यातें म्हणती बापा आपण पैं जागा प्रतीति मानवपणें हें तंव चिळसवाणें रया
५९६४३	हें	।।ज्ञा.गा.०३९४.०१।।	तूं विष्णु म्हणोन हें जगचि केवळ। येर सकळीक मजशीं सहोदर। तेणें कारणें गोत्रेंसी एकोपजीवीं आम्हां न खंडवे कोडें रया। माहेरावांचुनी आन कांहीं नेणें। माहेर तें उपजवी तरंगाचें जीवन। तोय वरी सामावे वेगळालें असिजेल केवीं रया
५९६४४	हें	।।ज्ञा.गा.०३९५.०५।।	ऐसा न कळतां भरंवसा मी हिंडे दाही दिशा हें तंव मन जालेंसे पिसें। असोयी जातां अपार्यी पडिजे श्वास उच्छ्वास पाळती सरिसें । वय चित्तांचा अंत घेउनि नाडलेपण परत्र पथ नकळे भरंवसें। कर्म वाटे आड गर्वे रिगतां तंव विघ्नचि उदैलें अपैसें रया
५९६४५	हें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०१।।	यम नियम पाप पुण्य आम्हासी आपण भलतेंचि करिसी। तुझिया थोरपणा बिहुनी असावें कवणें शंकावें रायासी। प्रत्यक्ष जगीं बाटली नारी तिचे स्मरण लोकांसी। पुराणें डांगोरा पिटिताती हें पतिव्रतापण तयेसी रया
५९६४६	हें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
५९६४७	हें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०१।।	तो आपुलिया चाडा कोटिगर्भवासा येतां श्लाघिजे। तुझिया गोमटेपणा पकडलों दातारा हें बोलणें बोलतां लाजिजे जी सुंदरा
५९६४८	हें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०२।।	तुमतें देखिलिया हें मन मागुतें मोहरेना। वज्र द्रवे परी मन न द्रवे हाचि विस्मो पुढत पुढती जी सुंदरा
५९६४९	हें	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
५९६५०	हें	।।ज्ञा.गा.०४०३.०१।।	डोळ्याची निशी कोणें काढिली। कीं रविबिंबा हारीं कोणें आणिली । कीं काळिमा पाठी प्रकाश तरी चंद्र हा नव्हे चकोरां पारणें। फिटलें विकासित कमोदिनी चंद्र हा न दिसे सेखीं नवलावो हें तुझी बोली रया

५९६५१	हें	।।ज्ञा.गा.०४१०.०१।।	भुक्ति मुक्ति कारणें न घालीं तुज साकडीं। हे तों ठायींचीच जोडी। कांहीं जोडिली असे तुज नेणतां हें तुझेंची दळवाडें। ऐसें जाणोनी फुडें न बोलें दातारा
५९६५२	हें	।।ज्ञा.गा.०४१२.०४।।	ते तुझेनी सुखें पडिपाडे आणि हें मनची स्वयें उजाडे। जेथें थोडें बहु न निवडे ऐसें जाले। तेथें आपुलिये अंगा विसर पडो ठेलें। शेखीं सोंगची दुणावलें रया
५९६५३	हें	।।ज्ञा.गा.०४२९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे गुह्य हें सप्तक। अनुभववू लेख पाहिलीया
५९६५४	हें	।।ज्ञा.गा.०४३१.०२।।	कैसें वरिष्ठांचे सार। जों आदिअंतीं विचार। हें जाणले अवतार। मानवी होती
५९६५५	हें	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
५९६५६	हें	।।ज्ञा.गा.०४५०.०१।।	अरे अरे ज्ञाना ज्ञान हें निवृत्ति। देहीं देहा उपरती तुज प्राप्त
५९६५७	हें	।।ज्ञा.गा.०४५१.०१।।	ऐसें हें अंडज सांगितलें देवें। सांगोनियां भावें गिळीयेलें
५९६५८	हें	।।ज्ञा.गा.०४५२.०१।।	परेसी जंव पाहें तंव दिसे हें अरुतें। तळीं तळाखालतें विश्वरूप
५९६५९	हें	।।ज्ञा.गा.०४५४.०४।।	ऐसें हें साधन साधकां कळलें। चेतवितां बुझविलें मन माझें
५९६६०	हें	।।ज्ञा.गा.०४६३.०२।।	तैसें तुज ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीं विराज चित्त जोडे
५९६६१	हें	।।ज्ञा.गा.०४६७.०१।।	आधींच तूं ज्ञान वरी जालें उन्मन। हरि हें जीवन हृदयीं आलें
५९६६२	हें	।।ज्ञा.गा.०४७०.०६।।	ऐसें हें पठण ज्ञानदेवा जालें। निवृत्तीनें केलें आपणा ऐसें
५९६६३	हें	।।ज्ञा.गा.०४७३.०१।।	देहभाव ठेवावे योगभाव सेवावे। हें बोलणें जाणणें सोय नव्हे गे माये
५९६६४	हें	।।ज्ञा.गा.०४७४.०३।।	हें तत्त्व सांगे ज्ञानदेवा निवृत्ति। संसार पुढती नाहीं बापा
५९६६५	हें	।।ज्ञा.गा.०४७७.०१।।	परब्रह्मीं वस्ती कोण्या रूपें करूं। सकळ हें भरूं आत्मतत्त्वें
५९६६६	हें	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
५९६६७	हें	।।ज्ञा.गा.०४८०.०१।।	शत अश्वमेध घडलें जयाला। तरी ब्रह्म त्याला अगम्य हें
५९६६८	हें	।।ज्ञा.गा.०४८०.०३।।	लक्ष अनुष्ठान त्रिभुवनीं अन्नदान। तरी ब्रह्मज्ञान अतर्क्य हें
५९६६९	हें	।।ज्ञा.गा.०५१७.०५।।	आतां असो हें बोलणें दुजें नाहीं सांगणें। चिदानंदघन तेणें वाढलें वो माय
५९६७०	हें	।।ज्ञा.गा.०५३२.०१।।	सतता वसोनी मायेसी पर। विज्ञान हें घर जीवीं वसे
५९६७१	हें	।।ज्ञा.गा.०५७०.०१।।	मी बोल बोलें तो गेला कवण्या ठायां। हें पुसों आलों लवलाह्यां वो। कव्हणि न सांगती मागूं धावे काह्या। आतां लाजिलें ऐशा स्नेहा गे माये
५९६७२	हें	।।ज्ञा.गा.०५८४.०१।।	मन हें अवघें परब्रह्मीं। क्रियाकर्मधर्मी अलिप्त तें

५९६७३	हें	।।ज्ञा.गा.०५८७.०४।।	तुझें माझें द्वैत तेंही उरलें नाहीं। मुळीं मी हें कांहीं नाठवेचि
५९६७४	हें	।।ज्ञा.गा.०५९४.०४।।	बाहेर भीतरीं एकमेव दिसे। अन्यथा हें नसे गुरुसाक्षी
५९६७५	हें	।।ज्ञा.गा.०५९४.०५।।	ज्ञानेश्वर हें गिळुनियां नाम। ब्रह्मचि स्वयमेव सांठविलें
५९६७६	हें	।।ज्ञा.गा.०६०५.०४।।	मन हें विटाळ अखंड चंचळ। न राहे चपळ एके ठायीं
५९६७७	हें	।।ज्ञा.गा.०६३२.०४।।	अहं हें स्वरूप गिळूनियां पाहीं। देहींच विदेही स्वसंवेद्य
५९६७८	हें	।।ज्ञा.गा.०६४४.०१।।	सुखाची आवडी घे कां रे गोविंदीं। चित्त हें आनंदी ठेऊनियां
५९६७९	हें	।।ज्ञा.गा.०६४९.०२।।	याची लागीं आतां सांगणें हें तुज। माझें निजगुज अंतरीचें
५९६८०	हें	।।ज्ञा.गा.०६५७.०५।।	बहुजन्मा शेवटीं फळ हें पुण्याचें। अभाग्यासी कैचें प्राप्त होय
५९६८१	हें	।।ज्ञा.गा.०६५८.०२।।	सांवळें सुंदर रूप बिंदुलें। मन हें मुरालें तयामाजीं
५९६८२	हें	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
५९६८३	हें	।।ज्ञा.गा.०६७७.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें तो कठीण सांगतां। आब्रह्मीता जयाचिया सत्ता विस्तारलें
५९६८४	हें	।।ज्ञा.गा.०६७७.०३।।	मन हें अमोलिक जरी गुंफे अमूपा। तरीच हा सोपा मार्ग रया
५९६८५	हें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
५९६८६	हें	।।ज्ञा.गा.०६८८.०१।।	पृथ्वी आडणी आकाश हें ताट। अमृत घनवट आप तेज। नित्य हें जेवितां तेज प्रकाशत। सर्वही गोमटीं ब्रह्मद्वारें
५९६८७	हें	।।ज्ञा.गा.०६८८.१०।।	षड्रसाची उपमा देऊं म्हणों जरी। ब्रह्म रसापरतें गोड नाहीं । येणें दहिभातें जेवणें हें जालें। तिखटही आलें प्रेम तेथे
५९६८८	हें	।।ज्ञा.गा.०६८८.११।।	अमृत जेविला अमृतें आचवला। सेजे विसावला निरालंबीं। मन हें तांबूल रंगलें सुरंग। नव जाये अभंग कव्हणीकडे
५९६८९	हें	।।ज्ञा.गा.०७०३.०१।।	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
५९६९०	हें	।।ज्ञा.गा.०७०३.०१।।	मन हें धालें मन हें धालें पूर्ण विठ्ठलची झालें। अंतर्बाह्य रंगुनी गेलें विठ्ठलची
५९६९१	हें	।।ज्ञा.गा.०७१४.०२।।	जें जें पाहूं जाये ब्रह्मचि तें दिसे। अन्यथा हें नसे सर्वथैव
५९६९२	हें	।।ज्ञा.गा.०७१४.०५।।	परज्योती तेज तेंचि पैं कोंदलें। हें ज्ञान बिंबलें ज्ञानदेवा
५९६९३	हें	।।ज्ञा.गा.०७१५.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें नोहे फुकाचें। बोलतील वाचें वाचाळ तें

५९६९४	हें	।।ज्ञा.गा.०७१८.०४।।	दोरापाशीं व्याळ जैसा कांहीं भासे। सर्वी हें आपैसें जाहलें कीं
५९६९५	हें	।।ज्ञा.गा.०७१८.०५।।	नव्हे हें कल्पित सिद्धांताचें सार। म्हणे ज्ञानेश्वर अनुभवें
५९६९६	हें	।।ज्ञा.गा.०७३२.०१।।	निर्गुणाचे रंगीं रंगलें हें मन। सांवळें सगुण ब्रह्म तेंची
५९६९७	हें	।।ज्ञा.गा.०७३८.०२।।	औट हात एक अंगुष्ठ दुसरें। पूर्वार्ध मसुरे प्रमाण हें
५९६९८	हें	।।ज्ञा.गा.०७५६.०१।।	शून्य हें चार महाशून्य दिसतसे। निजरंग वसे सर्व त्यांत
५९६९९	हें	।।ज्ञा.गा.०७५६.०३।।	ज्ञानदेवाचा बोल बोलण्याचें रूप। निवृत्तिस्वरूप सर्वत्र हें
५९७००	हें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०२।।	सोहमस्मीचें छंदें परिपूर्ण। विज्ञान हें खूण जेथें नाहीं
५९७०१	हें	।।ज्ञा.गा.०७६१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। स्वरूपाच्या विनोदें बोलिलें हें
५९७०२	हें	।।ज्ञा.गा.०७७४.०१।।	कोणाचें हें रूप देह हा कोणाचा। आत्माराम साचा सर्व जाणे
५९७०३	हें	।।ज्ञा.गा.०७७६.०२।।	आत्मा माया शिव शक्तीचें हें रूप। दिसतें चिद्रूप अविनाश
५९७०४	हें	।।ज्ञा.गा.०७८०.०१।।	मन हें लावा हें सालयीं निरुतें। सहस्रदळावरुतें परे जवळीं
५९७०५	हें	।।ज्ञा.गा.०७८०.०१।।	मन हें लावा हें सालयीं निरुतें। सहस्रदळावरुतें परे जवळीं
५९७०६	हें	।।ज्ञा.गा.०७८३.०२।।	अनुहात भेद दाविला कृपेनें। सर्व हें चैतन्य गमलें तेव्हां
५९७०७	हें	।।ज्ञा.गा.०७८४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे पूर्वार्धांतील गीर ।सर्व हें साचार विश्व दिसे
५९७०८	हें	।।ज्ञा.गा.०७९६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसें हें जाणिजे। देहीं नाद गाजे परेवरी
५९७०९	हें	।।ज्ञा.गा.०७९८.०१।।	आकाश हें असे माझें शिर बापा। कर्ण दिशा चिद्रूपा नाद उठती
५९७१०	हें	।।ज्ञा.गा.०८०४.०२।।	दैवी असुरी पूर्व पश्चिम मार्ग कीं रे। शून्यांतील सारें चराचर हें
५९७११	हें	।।ज्ञा.गा.०८०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरा तुझा तूं आपण। सर्व हें चैतन्य तुझे ठायीं
५९७१२	हें	।।ज्ञा.गा.०८१२.०१।।	नयनांतील रूप जो हें देखे पुरुष। त्याचे चरणीं वास असे माझा
५९७१३	हें	।।ज्ञा.गा.०८१५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्व हें चैतन्य। मन हेंचि धन्य धन्याचेनी
५९७१४	हें	।।ज्ञा.गा.०८१९.०१।।	चैतन्य हें दिसे उघडेया डोळां। नयनाचा सोहळा निवृत्ति जाणे
५९७१५	हें	।।ज्ञा.गा.०८२०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वची हें शून्य। वस्तु परिपूर्ण सर्वांठायी
५९७१६	हें	।।ज्ञा.गा.०८२३.०२।।	औटहाट प्रमाण सत्य कीं हें जाण। त्यांतील जें स्थान ऐकें एक
५९७१७	हें	।।ज्ञा.गा.०८३०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें हें पाहातां। निवृत्तीनें तत्त्वता कथनी केली
५९७१८	हें	।।ज्ञा.गा.०८३४.०३।।	देह तें विदेह महाकारण ब्रह्म। हें निश्चयाचें वर्म ऐसें जाणा
५९७१९	हें	।।ज्ञा.गा.०८३४.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे हें कृत्य हातां नये। माय देऊं नये कोणासही

५९७२०	हें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्में। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
५९७२१	हें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
५९७२२	हें	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
५९७२३	हें	।।ज्ञा.गा.०८६४.०१।।	श्रवण घ्राण रसना त्वचा आणि लोचन। हें तों दैन्याचीं द्वारें वोळगसी। यांचें यांसीचि न पुरे तुज पुरविती काय। यालागीं धरिजेसु आपुली सोय रे बापा
५९७२४	हें	।।ज्ञा.गा.०८६८.०२।।	तैसें हें टवाळ हरिवीण पाल्हाळ। कैसेंनि मायाजाळ निरसे रया
५९७२५	हें	।।ज्ञा.गा.०८८१.०१।।	उपजोनी संसारीं आपुला आपण वैरी। मी माझे शरीरीं घेऊनि ठेला। या देहातें म्हणे मी पुत्र दारा धन माझें। परी काळाचें हें खाजें। ऐसें नेणतु गेला
५९७२६	हें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०५।।	तुज नाथिलाचि धिंवसा आस्तिक्यपणाची आशा। असते सांडुनि आकाशा। वायां झोंबतोसी। दिवस आहे तों धांवावें नाहीं तरी फुटोनि मरावें। मृगजळ हें अवघें पाहे पां रया
५९७२७	हें	।।ज्ञा.गा.०८८८.०१।।	मी माझें म्हणतां संसारीं गुंतलें। तंव परत्र परतेंची राहिलें। हें ना म्हणउनी तया झोंबिन्नलें। तंव सिद्ध सिद्ध सिद्ध हातीचें गेलें
५९७२८	हें	।।ज्ञा.गा.०८९०.०४।।	हें काळाचें भांडें कीं अवघेंचि लटिकें। जैसें आहे तैसें सांगेन पुढती। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलुचि सकळहि। जीवांचा सांगाती रया
५९७२९	हें	।।ज्ञा.गा.०८९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे हें साधूचें लक्षण। अंतकाळीं आपण वेगीं पाहा
५९७३०	हें	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं

५९७३१	हें	||ज्ञा.गा.०९१६.०४||	मन हें मूर्तिमंत कीं निर्गुण भासत। पाहतां नाहीं भेदार्थ इंद्रियांसी। आपलें म्हणोनी एके वृत्ति भजतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ध्यातां हृदयीं सुखें रया
५९७३२	हें	||ज्ञा.गा.०९२०.०५||	गळित शिर हें कलेवर रे। उदकेंवीण सरिता भयंकर रे। रविशशीवीण अंबर तैसें। हरिवीण जिणें तें असार रे
५९७३३	हें	||ज्ञा.गा.०९३९.०३||	आदि हें माजिठें रूपीं रूप पैठें। असोनियां द्रष्टे न पाहे भुली
५९७३४	हें	||ज्ञा.गा.०९५६.०२||	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्गुरु जाणितलें। येथीचें रया
५९७३५	हें	||ज्ञा.गा.०९६८.०२||	मी तें कवण हें तूं जाण। बुझें निर्वाण तेंचि तूं
५९७३६	हें	||ज्ञा.गा.०९७४.०५||	थोडें हें सांडीं परौतें। बहुत तें घेईजे अरौतें जें चाळिते तूंतें आणि विश्वातें। मागें जें केलें तें। अवघे यांतुचि निमालें। आतां पाहतां तुझियेनि बोलें बंधमुक्त रया
५९७३७	हें	||ज्ञा.गा.०९८३.०३||	बीजाचा प्रकाश तुझा तूं नेणसी। हारपलें मन हें दाही दिशीं रया
५९७३८	हें	||ज्ञा.गा.०९९२.०१||	राम सर्वत्र देखणा सर्वांघटीं असे। ऐसें हें पिसें परि वेगळेंचि
५९७३९	हें	||ज्ञा.गा.०९९४.०३||	व्यर्थ प्रपंच टवाळ। येणें साधिली काळवेळ। नाम तुझें जन्म मूळ। हें केवळ परिसावें
५९७४०	हें	||ज्ञा.गा.०९९४.०४||	विक्राळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियले
५९७४१	हें	||ज्ञा.गा.०९९९.०६||	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
५९७४२	हें	||ज्ञा.गा.०९९९.०७||	धारणा धीट करी ध्येयपण रे हें सांडी। अखंडता निजसुख कामधाम रे मांडी। स्मरतां नामावळी विषय हे शरीर सांडी। क्रूर रे नव्हे बापा सदा आत्मा ने ब्रह्मांडीं
५९७४३	हें	||ज्ञा.गा.०९९९.११||	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
५९७४४	हें	||ज्ञा.गा.०९९९.१७||	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
५९७४५	हें	||ज्ञा.गा.०९९९.१९||	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
५९७४६	हें	||ज्ञा.गा.०९९९.१९||	हें ऐकोनियां पुत्र मातें विनवितां पैं जाला। उपदेश ब्रह्म लक्षी सर्वत्र केला वो काला। सांडिलें संप्रधार आत्मा एकत्र वो केला। कैसें हें उपदेशणें वेदांसी अबोला
५९७४७	हें	||ज्ञा.गा.०९९९.२१||	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार

५९७४८	हें	।।ज्ञा.गा.०९९९.२३।।	अनंत नामें ज्याचें त्याचा बोध प्रगट। गुरुखूण ऐसी आहे नित्य सेवी वैकुंठ। नेणें हें शरीर माया रामकृष्ण नीट वाट। उच्चारु वो एकतत्त्व सेवा सुख वो धीट
५९७४९	हें	।।ज्ञा.गा.०९९९.२४।।	हें ऐकोनी मदालसा म्हणे भला भला पुत्रराया। उपजोनी संसारीं रे तोडीं तोडीं विषया। मुक्त तूं अहासी सहज शरण जाय सद्गुरु पाया। आदिनाथ गुरु माझा त्या निवृत्तीसी भेटावया
५९७५०	हें	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
५९७५१	हें	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
५९७५२	हें	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
५९७५३	हें	।।ज्ञा.गा.१०००.१०।।	शरीर हें नव्हे तुझें तरुण बाळ रे वृद्ध। जंववरी सावध आहे तंववरी करीं प्रबोध। एकनामीं विष्णूचे रे जाणती तेचि सिद्ध
५९७५४	हें	।।ज्ञा.गा.१०००.१२।।	कामना चित्तवृत्ति अनुग्रह हे उपदेश। ग्रहभूतपिशाच्च रे याचा नव्हे तुज त्रास। कळिकाळ पडेल तेथें पावसी परमपरेश। झणें हें पावतील शरीर न करी न करी आळस
५९७५५	हें	।।ज्ञा.गा.१०००.१६।।	विवेक करीं बाळा पुराणप्रसिद्ध पाहे। वेदशास्त्रें बोलिले हरि हें पाहोनी उगा राहें। योगिये विसावले तेथें दिव्यचक्षु करुनी पाहें। सत्रावी हे संजीवनी उलट करी लवलाहे
५९७५६	हें	।।ज्ञा.गा.१०००.२१।।	नाम हें अमृतसिंधु हृदयीं जपे सदाकाळ। नाहीं तुज रोगराई तुज देखोनी पळेल काळ। हरिसी जो विनटला तया नाहीं काळ वेळ। नामधारकाचें तीर्थ वंदीं तीर्थकल्लोळ
५९७५७	हें	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद
५९७५८	हें	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
५९७५९	हें	।।ज्ञा.गा.१००१.१४।।	व्यर्थ रे राहसी येथें पडशील मोहोफांसा। दशदिशा हरि आहे अर्ध उर्ध्व महेशा। मही हें अंथरुण आकाश करीं अवकाशा। या परी विचरें रे राहावें प्रमाण सरिसा
५९७६०	हें	।।ज्ञा.गा.१००१.१५।।	तत्त्व हें एकरूप हरिवीण नाहीं कोठें। द्वैतभाव न धरीं मनीं नीट जाय वैकुंठें। हा मार्ग योगियांचा संत गेले नीट वाटे। अभक्त गुंफले येथें तेही पडिलें आड वाटे

५९७६१	हें	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
५९७६२	हें	।।ज्ञा.गा.१००१.२१।।	हित तेंचि करी बाळा हरिप्रेमें मन करी। सावधान चित्त आहे तंव हें सर्व दृढ निवारी। भुली पडेल अंतीं तुज मग नाहीं कैवारी। ममतेचें बिरडें फेडी उठे चाले योगरीतीं
५९७६३	हें	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
५९७६४	हें	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
५९७६५	हें	।।ज्ञा.गा.१००२.१२।।	हें सुख सांडूनियां कोण फळ तयासी। कपाट लंघूनियां योगी ध्याती कवणासी। योग तो सांग मज कवण ध्यान मानसीं। सर्वत्र गोविंदु रे हृदयीं ध्याईं हृषिकेशी
५९७६६	हें	।।ज्ञा.गा.१००३.०३।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐक बोलणें माझें । चौऱ्यांशी घरामाजीं मन व्याकुळ तुझें। बहुत सीणतोसी पाहतां विषयासी वांझे। जाण हें स्वप्नरूप येथें नाहीं बा दुजें
५९७६७	हें	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
५९७६८	हें	।।ज्ञा.गा.१००५.०५।।	भांबावसीं झणें हें शरीर कर्दळीस्तंभ। भस्म कृमि विष्ठा उभें आहे तों सुशोभ। भाविता कीटकीं भृंगी जाली तिये क्रमियेलें नभ। भावें भक्ति सुलभ वोळगा वोळगा पद्मनाभ
५९७६९	हें	।।ज्ञा.गा.१००५.०६।।	गति मती इंद्रियें जव आहेती समयोग। गणिता आयुष्य न पुरे जंव हें न वचे भंग। गमला हाचि योग जे अनुसरावा श्रीरंग। गरुडध्वजप्रसादें निस्तरिजे भवतरंग
५९७७०	हें	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शें तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
५९७७१	हें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
५९७७२	हें	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
५९७७३	हें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली

५९७७४	हें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
५९७७५	हें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
५९७७६	हें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०३।।	कल्पना मावळली कल्पवृक्षाचे तळवटीं। चिंता हे हरपली माझी नित्य अमृताची वाटी। मन हें निमग्न झालें वसे वैकुंठीं। तापत्रयें ताप गेले नाना दोषांचे थाटी
५९७७७	हें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०४।।	अनंत हें मायामय लोपलें जिवाचिया साठीं। हरपल्या योनीमाळा चिंतामणी कसवटी। सिद्धि बुद्धि समरसल्या जीवशिव एकदाटी। आत्माराम मन जालें एकतत्त्व शेवटीं
५९७७८	हें	।।ज्ञा.गा.१०१३.०७।।	बुद्धि बोध संवगडे साजीव करचरण। नयनीं नयन जाले चक्षु मी समाधान। दिव्य देह अमृत कळा दशदिशा परिधान। सर्व हें ब्रह्म जालें फळद फळलें विज्ञान
५९७७९	हें	।।ज्ञा.गा.१०२६.०२।।	बाळापें हें नाहीं बाळापें हें नाहीं। अंगुष्ठ पिउनी घेई निरालंबी
५९७८०	हें	।।ज्ञा.गा.१०२६.०२।।	बाळापें हें नाहीं बाळापें हें नाहीं। अंगुष्ठ पिउनी घेई निरालंबी
५९७८१	हें	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
५९७८२	हें	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
५९७८३	हें	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
५९७८४	हें	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सर्वेचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व
५९७८५	हें	।।ज्ञा.गा.१०९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सगुणीं सुमनीं गुंफिलें। प्रीति आवडे तों कोंदाटलें। सुमनीं हें विरालें
५९७८६	हें	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
५९७८७	हें	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
५९७८८	हेंचि	।।ज्ञा.गा.००३०.१०।।	या वेधितां कांहींच नुरे। रूपा आलें हेंचि खरें। वरी दावितां हें माजिरें। गोपवेशाचें। तमावरी हातियेरे। रविकाज काईये रे। तैसा रखुमादेविवरें। वीरें घेतलें गे माये
५९७८९	हेंचि	।।ज्ञा.गा.००८९.०२।।	धन्य कुळ तयाचें। रामनाम हेंचि वाचें। दोष हरतील जन्माचे। श्रीराम म्हणतांची
५९७९०	हेंचि	।।ज्ञा.गा.०१०४.०१।।	रामनाम वाट हेंचि पैं वैकुंठ। ऐसी भगवद्गीता बोलतसे

५९७९१	हेंचि	||ज्ञा.गा.०११३.०१||	नाममाला घे पवित्र। अंतीं हेंचि शस्त्र। राम हा महामंत्र। सर्व बाधा निवारी
५९७९२	हेंचि	||ज्ञा.गा.०११४.०३||	हेंचि धुरूसी आठवलें। उपमन्यें हेंचि घोकिलें। अंबऋषीनें साधिलें। रामकृष्ण उच्चारणीं
५९७९३	हेंचि	||ज्ञा.गा.०११४.०३||	हेंचि धुरूसी आठवलें। उपमन्यें हेंचि घोकिलें। अंबऋषीनें साधिलें। रामकृष्ण उच्चारणीं
५९७९४	हेंचि	||ज्ञा.गा.०११५.०२||	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल
५९७९५	हेंचि	||ज्ञा.गा.०११५.०२||	जप तीर्थ हेंचि नाम। जपव्रत हेंचि नेम। ऐसें धरोनियां प्रेम। तोचि भक्त तरेल
५९७९६	हेंचि	||ज्ञा.गा.०१३६.०५||	हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। एक विठ्ठलुचि जाण
५९७९७	हेंचि	||ज्ञा.गा.०१३९.०४||	हाचि निजधर्म हेंचि निजकर्म। हेंचि परब्रह्म वर्म हेंचि एकु
५९७९८	हेंचि	||ज्ञा.गा.०१३९.०४||	हाचि निजधर्म हेंचि निजकर्म। हेंचि परब्रह्म वर्म हेंचि एकु
५९७९९	हेंचि	||ज्ञा.गा.०१३९.०४||	हाचि निजधर्म हेंचि निजकर्म। हेंचि परब्रह्म वर्म हेंचि एकु
५९८००	हेंचि	||ज्ञा.गा.०१४२.०४||	ज्ञानदेवीं स्नान ध्यान। रामराम नारायण। इतुकेंचि पुरे अनुष्ठान। हेंचि जीवन शिवाचें
५९८०१	हेंचि	||ज्ञा.गा.०१४३.०२||	हेंचि तारक पाठांतर। नित्य समाधीचें घर। शिव शंभूसी निरंतर। जपमाळ सर्वदा
५९८०२	हेंचि	||ज्ञा.गा.०१५२.०२||	नाम हरि हरि मंत्र। हेंचि प्रल्हादाचें शस्त्र। नाम उच्चारणीं पवित्र। अनंत भक्त उद्धरले
५९८०३	हेंचि	||ज्ञा.गा.०१५६.०२||	सर्व देहीं भजन हेंचि निजज्ञान । मग मुक्तपण आपोआप
५९८०४	हेंचि	||ज्ञा.गा.०१६७.०१||	दृश्य दृश्यता आणि भान। हे स्वयें करावें अर्पण। नित्य करावें श्रवणमनन। हेंचि ध्यान श्रीहरिचें
५९८०५	हेंचि	||ज्ञा.गा.०१७३.०५||	कीर्तन केलिया नित्य। भवार्णव तरसी सत्य। हेंचि करावें साध्यकृत्य। रामनाम जिव्हेसी
५९८०६	हेंचि	||ज्ञा.गा.०१७३.०६||	ज्ञानदेवीं अभ्यास सार। रामकृष्ण निरंतर। रामकृष्णें तरले पामर। साधन हेंचि साध
५९८०७	हेंचि	||ज्ञा.गा.०१९५.०९||	हें चोविसां मूर्तीचें उद्धरण। शिवसहस्त्रनामासी गहन। हेंचि हरिहराचें चिंतन। विश्ववंद्य हे मूर्तीतें
५९८०८	हेंचि	||ज्ञा.गा.०२५४.०४||	थुरथुर करितु शक्ति भोळी वाचालतु। मुद्गुलें गुणें बोलतु गे माये। असावतु सावळिया प्रभा डोळसु नभाचा गाभा। कटीं कर ठेउनियां उभा हेंचि जाण गे बाईये
५९८०९	हेंचि	||ज्ञा.गा.०२५६.०१||	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
५९८१०	हेंचि	||ज्ञा.गा.०२९९.०३||	द्वैतभाव कल्पना खोडी सांडी याची आशा। विठ्ठलनाम हेंचि सार जिव्हे प्रेमठसा
५९८११	हेंचि	||ज्ञा.गा.०३४७.०३||	श्रीगुरुवीण सर्व शून्य हेंचि मी जाणें। तेथिचिये खुणें निवृत्तिराजु
५९८१२	हेंचि	||ज्ञा.गा.०४१२.०१||	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी ह्रदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण ह्रदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया

५९८१३	हेंचि	।।ज्ञा.गा.०४३५.०२।।	जनका हेंचि जालें। तेणें विश्व ब्रह्मचि केलें। त्यांत वेगळेपण आपुलें। मिरवूं नये
५९८१४	हेंचि	।।ज्ञा.गा.०४७८.०२।।	जेथें शून्यचि मावळलें तेथें काय उरलें। हेंचि सांगे एके बोले मजपाशीं
५९८१५	हेंचि	।।ज्ञा.गा.०६६६.०५।।	स्वयंवेद्य सन्मुखता भेदु नाहीं आतां। भक्ति आणि परमार्था हेंचि रूप
५९८१६	हेंचि	।।ज्ञा.गा.०७४१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे विवरण करीं वेगें। निवृत्तीच्या संगें साधिलें हेंचि
५९८१७	हेंचि	।।ज्ञा.गा.०८१५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्व हें चैतन्य। मन हेंचि धन्य धन्याचेनी
५९८१८	हेंचि	।।ज्ञा.गा.०८६५.०१।।	आजी लाधलें तुमच्या पायीं स्तुती तरी करुं काई। हेंचि तुम्हां पायीं विनवीतसे
५९८१९	हेंचि	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
५९८२०	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
५९८२१	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
५९८२२	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१००१.११।।	गुरुगम्य आगमाचें हेंचि तत्त्व उत्तम। सत्त्व रज तमीं गुंफों नको मा मार्ग धरी उपम। प्राण लपवी प्राणामाजीं वासना करी नि:काम
५९८२३	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१००१.१२।।	हेंचि साधन योगियांचें शिवाचें मनोगत। उठोनियां प्रात:काळीं तनुमनध्यान नित्य। जागरणीं हरिकीर्तना उद्धरसी त्वरित। नाशिवंत शरीर जाण मग तुज न घडे हित
५९८२४	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१००१.१७।।	उन्मनी साधीं बाळा रूप न्याहाळीं नयनीं। नासिकीं ठेउनी दृष्टि खेंचरी मुद्रा निर्वाणीं। शरीर हें असो जावो याची न करीं तूं करणी। रामकृष्ण वाचा पाठ हेंचि धरीं निर्वाणीं
५९८२५	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
५९८२६	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
५९८२७	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१०८७.०५।।	या रूपाचा सोहळा देईं। हेंचि मागतुसे पाहीं। आणिक न मागें गा कांहीं। तुजवांचोनी स्वामीया
५९८२८	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१०९०.०२।।	अखंड नाम वाचे हेंचि तप साचें। तेंचि स्वरूप दिसे हृदयीं तुझे

५९८२९	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
५९८३०	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१०९०.०३।।	तुझें नाम निर्धारितां हेंचि गा तप आतां। काया वाचा मनें न विसंबे तत्त्वतां। म्हणौनि आसनीं पंथीं शयनीं जड पडो भलतैसें परी नाम न संडी अनंता। जीवाचिया जीवना सगुणगुणनिधाना हेंचि प्रेम देई निज भक्ता रया
५९८३१	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१०९८.०१।।	माझिये ह्रदयीं बुंथी। ते डोळ्यां सगुणप्रीति। वाचे नाम संपत्ति ऐसेंचि असो। म्हणोनि तुझें नाम आवडे हेंचि प्रेम न विसंबें वर्म निजध्यास रया
५९८३२	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या ह्रदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
५९८३३	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१०९८.०३।।	तुझिये सगुण बुंथीचा। वासु व्हावा माझ्या ह्रदयीं ऐसा। निज सुखाचिया निजध्यास। तुझिये आवडी अनुसंधान। तुझिया स्वरूपीं मन डोळां बैसो। कां ध्यान हेंचि रूप हेंचि निज आवडी देई कां दातारा। चुकवीं येरझारा गर्भवासु
५९८३४	हेंचि	।।ज्ञा.गा.१०९८.०४।।	म्हणौनि रखुमादेविवरा विठ्ठला। उदारा भावें जोडलासी आम्हां। श्रुतिपुराणें वर्णिती नेति नेति तुझा महिमा। तुझें नाम रूप सुंदर हेंचि निरंतर देई आम्हां सर्वोत्तमा रया
५९८३५	हेंचि	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
५९८३६	हेंही	।।ज्ञा.गा.०४०३.०५।।	लक्षालक्ष संभार नातुडें हा विचार म्हणोनि श्रुती नेति नेति। तो तूं येकलाचि नट ना देखिलासी दातारा न कळे तुझी हेंही स्थिति। म्हणोनी सांडिमांडी करूं नको मना सगुण जोडे तें करीं प्रीति रया
५९८३७	हेंही	।।ज्ञा.गा.०५९१.०२।।	गुरुशिष्यपण हेंही मायिकत्व। जंव निजतत्त्व न ओळखी
५९८३८	हेंही	।।ज्ञा.गा.०७१६.०४।।	जालों मी साक्षी हेंही आतां ग्रासी। सहजचि होसी पूर्ण सुखी
५९८३९	हेंही	।।ज्ञा.गा.०७३०.०४।।	आम्हां सगुण निर्गुण समान। नेणों जन्म जातक भान। दृश्य द्रष्टा दर्शन। त्रिपुटी नलगे। महावाक्यादि शब्द। तत्त्वमस्यादि बोध। हेंही आम्हां सकळ वाउगें रया। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुख सगुणींच जोडे येणें अंगें रया

५९८४०	हेंही	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
५९८४१	हेंही	।।ज्ञा.गा.०९३२.०२।।	हेंही नव्हे तेंही नव्हे। कांहीं नव्हे तोचि पैं होय
५९८४२	हेंही	।।ज्ञा.गा.१०५४.०६।।	पृथ्वीतळ राज्यमद। मी नेघे नेणें हेंही पद। रामकृष्ण वाचे गोविंद। हाचि छंद तुझ्या पंथें
५९८४३	हेंही	।।ज्ञा.गा.११०४.०३।।	तांबडें अथवा निळें हेंही त्या न मिळे। उपमेसी सगळे हातां नये।
५९८४४	हेच	।।ज्ञा.गा.०१६६.०३।।	अवघा खुंटेल प्रपंच। हरि प्रसन्न एक साच। हेच आहाच। मानु नको रे सर्वथा
५९८४५	हेच	।।ज्ञा.गा.०८३४.०१।।	ऐका हा शेवट अभंगमाला झाली। तूर्या हेच आली प्रत्यया गा
५९८४६	हेचि	।।ज्ञा.गा.०११३.०३।।	माळा घाली हेचि गळां। घे अमृताचा गळाळा। होईल वैकुंठीं सोहळा। रामकृष्ण उच्चारणीं
५९८४७	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१३६.०३।।	हेचि गुरुगम्याची खूण। एक विठ्ठलुचि जाण
५९८४८	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१३६.०५।।	हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। एक विठ्ठलुचि जाण
५९८४९	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१४२.०२।।	जयाशी अमृत घट। रामकृष्ण घडघडाट। हेचि पूर्वजाची वाट। सर्व जिवासी तारक
५९८५०	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१४४.०४।।	बाप रखुमादेविवर सिद्धि। तरणोपाय हेचि बुद्धि। कृपा करील कृपानिधी। ऐशिया भक्तांशीं जाणावें
५९८५१	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१४८.०२।।	हेचि शस्त्र शिवाचें। राम नाम नित्य वाचे। येणें फांसे तुटले जीवाचे। तरणोपाय जिवासी
५९८५२	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१४८.०३।।	ज्ञानध्यान हेचि सार। रामनाम निरंतर। तेणें तरलों भवसागर। धन्य जीवित्व आमुचे
५९८५३	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१४८.०४।।	ज्ञानदेवीं मुखप्रभा। रामकृष्ण हेचि प्रतिभा। आली अवसरे शोभा। सर्व सुख मंडित
५९८५४	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१५०.०२।।	हाचि ठावो चिरंजीवी। रामकृष्ण धरीं जीवीं । हरि हरि हेचि अनुभवी। तो तारकु जीवाचा
५९८५५	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१५१.०४।।	ज्ञानदेवीं केली सामग्री। भवसिंधु तरलों भवसागरीं। रामकृष्ण हेचि मुरारी। निरंतरीं सांठविला
५९८५६	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१५८.०२।।	सिद्धी साधलिया सिद्धी। भक्ती धरिली हेचि बुद्धि। हरि पावला कृपानिधी। विटेवरी युगें अठ्ठावीस
५९८५७	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१६०.०४।।	ज्ञानदेवीं हेचि काज। भक्तिभावें भजे निज। नित्य पूजी गरुडध्वज। भक्तिभावें करुनिया
५९८५८	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१६९.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। हरि स्मरलिया अंतीं। होय वैकुंठ प्राप्ति। हेचि मर्यादा परियेसा
५९८५९	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
५९८६०	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१७१.०३।।	प्रतिदिनीं हरिहरि। रामकृष्ण हेचि मुरारी। तोचि तरेल भवसागरीं। वेद चाऱ्ही बोलिले
५९८६१	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१७३.०२।।	हेचि त्रिपुटीचे छेदक। हेचि भवार्णवतारक। हाचि शंकराचा विवेक। रामकृष्ण चोखडे
५९८६२	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१७३.०२।।	हेचि त्रिपुटीचे छेदक। हेचि भवार्णवतारक। हाचि शंकराचा विवेक। रामकृष्ण चोखडे

५९८६३	हेचि	।।ज्ञा.गा.०१७४.०४।।	गोविंद गोपाळ स्मरण। रामकृष्ण हेचि ध्यान। एकचित्त करूनी मन। सावधान साधावे
५९८६४	हेचि	।।ज्ञा.गा.०२३६.०२।।	नामरूपीं गोडी। हेचि आवडी आतां। न विसंबे सर्वथा। तुजलागीं
५९८६५	हेचि	।।ज्ञा.गा.०४१२.०३।।	म्हणोनी परापर स्थूळसूक्ष्म विचार। तो तुझा सगुणची आधार मज वाटे। म्हणोनी ते तुझी बुंथी हेचि उरो आम्हां स्थिती। कीं द्वैताद्वैत भ्रांती न लगे मना
५९८६६	हेचि	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
५९८६७	हेचि	।।ज्ञा.गा.०७२८.०१।।	कैसी मनाची भ्रांति गेली। रोमांच ब्रह्मभावना जाली। हेचि शक्ति उजळली। ज्ञानाची
५९८६८	हेचि	।।ज्ञा.गा.०७६०.०४।।	अनुभवाची खूण गुरुगम्य जाणती। ज्ञानदेवें विनंति हेचि केली
५९८६९	हेचि	।।ज्ञा.गा.०७९६.०२।।	जागृति स्थूळ तूर्या महाकारण। हेचि कीर खूण तुझे ठायीं
५९८७०	हेचि	।।ज्ञा.गा.०८०६.०२।।	चक्षूचे अंतरीं चक्षु देखे पूर्ण। हेचि कीं रे खूण तुझे ठायीं
५९८७१	हेचि	।।ज्ञा.गा.०८५०.१४।।	हेचि पुढतां पुढती सांगों तुज किती। श्रुती नेति नेति मौनावल्या
५९८७२	हेचि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०३।।	बाह्य त्यागिसी तरी तो त्यागुचि नव्हे पालटिसी तरी ते विटंबना। धरिसी तरीचि तो बंधु मोक्ष मागता हे जडपणा। तरी गेलिया जड तो मोक्षचि नव्हे साचा चुकलासी उगाणा। वृत्तिशून्याकारें अवलोकितां तंव तेणें नव्हे तुज वस्तुज्ञान। ऐसें जाणोनी कां सिणसी रे बापा। हेचि धरुनी राहे निजखुण रया
५९८७३	हेचि	।।ज्ञा.गा.०९१६.०३।।	कल्पना काळीमा वेगळी त्यागी। अहंभावाचा मोडी थारा। अशा दासी करून नातळे कोठें। नावेक मन करीं स्थिर। सगुणीं धरूनि प्रीती। मना हेचि आस्था। तरी उणीव नये संसारीं रया
५९८७४	हेचि	।।ज्ञा.गा.०९९४.०१।।	भगवद्गीता हेचि थोर। येणें चुके जन्म वेरझार। वैकुंठवासीं निरंतर। भवसागर उतरेल
५९८७५	हेचि	।।ज्ञा.गा.१०५४.०१।।	अलक्षलक्षीं मी लक्षीं। तेथें दिसती दोही पक्षी। वेद शास्त्रां हेचि साक्षी। चंद्रसूर्यासहित
५९८७६	हेचि	।।ज्ञा.गा.१०९०.०१।।	नामरूपीं प्रीति कीं ध्यानीं सगुण मूर्ति। हेचि तुझी यश कीर्ति जाणोनियां। हृदयीं तुझें रूप मुखीं नामघोष। नैवेद्य प्रसाद जठरीं आम्हां। निर्माल्य मस्तकीं वंदू तुमचे चरण। हाचि अच्युता तुमचा महिमा रया
५९८७७	हेचि	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
५९८७८	हेचि	।।ज्ञा.गा.११२०.०३।।	गुरुमाय हेचि तयाची खूण। विठ्ठल येकला जाण
५९८७९	हेत	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
५९८८०	हेतु	।।ज्ञा.गा.०५३९.०३।।	डोंगर सगळे मायेचे मोकळे। प्रपंचा नाकळे या हेतु
५९८८१	हेतु	।।ज्ञा.गा.०५८४.०४।।	निर्विकल्प स्थिति हेतु नाहीं आथी। अज्ञानाची बुंथी काढियेली

५९८८२	हेतु	।।ज्ञा.गा.०५९९.०५।।	हेतु मातु भ्रांति हे तिन्ही गिळून। राहियला मौन ज्ञानदेव
५९८८३	हेतु	।।ज्ञा.गा.०९५९.०२।।	दुजें द्वैत हेतु सांडी। एकतत्त्वसार मांडी। हरिवीण इये पिंडीं। नाहीं वासु वो माये
५९८८४	हेतु	।।ज्ञा.गा.१०५१.१७।।	जपध्यान मंत्रावली। नाना दैवतें आराधिलीं। शेखीं काळें नरडी चेपिली। दु:खें तळमळी या हेतु
५९८८५	हेम	।।ज्ञा.गा.०४१०.०४।।	दर्पणाचें दुजेपण दर्पण जंववरी तें काय वेगळयाल्या व्यापारीं ठेवूं येईल। नाम घेउनी ठेले हेम अळंकारु। इतुलाले अंतरु तुज मज रया
५९८८६	हेम	।।ज्ञा.गा.०५८५.०२।।	हेम अलंकार अलंकारीं हेम। मृण्मयेंचि धाम धाम तेंचि
५९८८७	हेम	।।ज्ञा.गा.०५८५.०२।।	हेम अलंकार अलंकारीं हेम। मृण्मयेंचि धाम धाम तेंचि
५९८८८	हेम	।।ज्ञा.गा.०९०५.०२।।	हेम अळंकारु भेदु हा काय। सगुणीं निगुणीं आहे तैसें गुण। गुळाचेनि अंगें गोडीपणें पाहातां। न निवडे आतां मी काय करूं
५९८८९	हेरें	।।ज्ञा.गा.०५९३.०५।।	मुळीं तुझें रूप हेरें अनुभवणें। ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्म तूंचि
५९८९०	हेलावत	।।ज्ञा.गा.०६९४.०३।।	या प्रपंचाचें कवच सांडुनी बाहेरी अविद्या दृश्य संहारी। पदीं पद ग्रासुनी ठेलें जें बुडोनि राहिलें अंतरीं। चैतन्याचें मुसें हेलावत दिसे जेवीं तरंगु सागरीं। कूर्माचिये परी आंगचि आवरी तो जाला चंद्र करी रया
५९८९१	हेलावत	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
५९८९२	हेवा	।।ज्ञा.गा.०२८१.०४।।	अहंकार खेदिताहे भावा। दंभ प्रपंच या जावा। येरु न येरा घालिती हेवा। आपुल्या सवा ओढितसे
५९८९३	हेवा	।।ज्ञा.गा.०३९७.०२।।	आवडे तें करिसी देवा कवण करी तुझा हेवा रे
५९८९४	हेवा	।।ज्ञा.गा.१०८७.०१।।	तुज जाणावया जाय देवा। तंव आठवे इंद्रियांचा हेवा। मनें करूनियां ठेवा। स्थान एक निर्मिलें
५९८९५	हेहि	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
५९८९६	हेही	।।ज्ञा.गा.०६१२.०५।।	ज्ञानेश्वर नाम हेही गिळूनियां। मूळ अंतीं मायातीत शुद्ध
५९८९७	हेही	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्गस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
५९८९८	हेही	।।ज्ञा.गा.०९९९.०४।।	विकृतिभान गाढे तेथें न दिसे बिरडें। इंद्रिय रसना दृढ याचें निरसलें कोडें। मिथ्या हे मोहपाश तोडी व्यसन सांकडें। मानस परीकर हेही शोधी निवाडे
५९८९९	है	।।ज्ञा.गा.१११३.०२।।	दुनिया त्यज कर खाक लगाई जाकर बैठा बनमों। खेचरिमुद्रा ब्रजासनमों ध्यान धरत है मनमों
५९९००	है	।।ज्ञा.गा.१११३.०६।।	कुंडलनीकू खूब चढावे ब्रह्मरंध्रकू जावे। चलता है पानीके उपर बोलत सोई होवे

५९९०१	हो	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियेला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु
५९९०२	हो	।।ज्ञा.गा.००७७.०२।।	सोपें हो साधन साधावयालागीं। नलगे उपाधि नाना मतें
५९९०३	हो	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
५९९०४	हो	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
५९९०५	हो	।।ज्ञा.गा.०१८०.०१।।	हरिभक्त संत झाले हो अनेक। त्यामाजीं निष्टंक कांहीं ऐक
५९९०६	हो	।।ज्ञा.गा.०१८२.०८।।	बाप रखुमादेविवरु पढियंती जिया तनु। तया संतचरणीं स्थिर हो का मनु
५९९०७	हो	।।ज्ञा.गा.०१८८.०३।।	ज्ञानदेवा मोहो नि:शेष निर्वाहो। रूपीं रूप सोहं हो एका तेजें
५९९०८	हो	।।ज्ञा.गा.०२३०.०३।।	ऐसा जिकडे तिकडे उभा राहोनी बाहो। हाणितो थोरेनि तयांचिया कर्मा हो कोपतसे निवृत्ति। काय पुरविल येवढें तप गे बाई ये
५९९०९	हो	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया
५९९१०	हो	।।ज्ञा.गा.०२५४.०१।।	लेंकुरें नसतील काय घरोघरीं काय न विये ते माया। परी हे दशा वेगळी नवाई हो। हा न ये त्या आधीं जीव निघों पाहे। आला तरी उरों नेदी कांहीं जाय तरी जाये डोळे तळमळितां ठाये। लांचावला जिऊ राहें गे बाई ये
५९९११	हो	।।ज्ञा.गा.०३८१.०३।।	येरी म्हणे वाजट झाली हो पुराणें। समरस जाणें कोणे घरीं
५९९१२	हो	।।ज्ञा.गा.०३८२.०२।।	सखी सांगे मात उभयतां ब्रह्म। नाहीं हो विषम हरीवीण
५९९१३	हो	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
५९९१४	हो	।।ज्ञा.गा.०३९८.०६।।	पाहतां दर्पण परता नेलिया दुजेपण रिघे पाहाते भागीं। ऐसें आदि मध्य अवसान जाणोनी अवचितां जडिनलों तुमच्या अंगीं हो सुंदरा
५९९१५	हो	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
५९९१६	हो	।।ज्ञा.गा.०४५२.०५।।	उद्‌भट कारण केलें हो ऐसें। तुष्टोनी सौरसें केलें तुम्हीं
५९९१७	हो	।।ज्ञा.गा.०४८६.०४।।	निवृत्तिदास म्हणे कैसें हो काई। रखुमादेविवरा विठ्ठला ध्यायी

५९९१८	हो	।।ज्ञा.गा.०५०७.०३।।	हो कामीं कामरंजनु गुणहि निर्गुण। पाहतां परिपूर्ण तरी तो सहज वो माये
५९९१९	हो	।।ज्ञा.गा.०७२२.०३।।	मुक्ताबाई काय बोले हो आइका। निवृत्ति साम्यका एकविध
५९९२०	हो	।।ज्ञा.गा.०७३७.०४।।	गुह्याचेंही गुह्य निवृत्तीनें दाविलें। मीच वाचा हो बोलें बोलतसें
५९९२१	हो	।।ज्ञा.गा.०७७३.०१।।	सहस्रदळ बिंदु त्यांत तेज दिसे। तें हो काय ऐसें सांगा मज
५९९२२	हो	।।ज्ञा.गा.०७९७.०१।।	निळावर्ण ब्रह्मरंध्र येक निकें। पाहा माझे सखे भाविक हो
५९९२३	हो	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्माविगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे
५९९२४	हो	।।ज्ञा.गा.०८८६.०२।।	राजहंस ते भ्रमले हो पाषाण चुंबिती। अडकलिया चाचू मग मागील आठविती
५९९२५	हो	।।ज्ञा.गा.०९१०.०१।।	सुखाचिया गोठी आतां किती हो करणें। सुखें सुख अनुभवणें ऐसें करी
५९९२६	हो	।।ज्ञा.गा.०९१५.०४।।	हा तंव कल्पनेचा उभारा। मनाचा संशय दुसरा। जेणें घडे येरझारा जन्मांतर। म्हणोनी ऐसें कां सोसावें। एकच धरूनि राहावें। जेणें चुकती येरझारा। तेचि प्रीती जागृती स्वप्न आणि सुषुप्ती। ऐसाचि हो कां वो थारा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां । सुख अंतरीं जोडेल सोयरा
५९९२७	हो	।।ज्ञा.गा.०९३९.०२।।	सोहंभावें सोकरी कोहंभावें हो करी। पाहे दुरीच्या दुरी एकतत्त्वीं
५९९२८	हो	।।ज्ञा.गा.०९७०.०२।।	तूं हो मी गा मी तो तूं गा। अज्ञानें बापुडीं नेणती पैं गा
५९९२९	हो	।।ज्ञा.गा.०९७७.०२।।	तेथींची रचना न कळे हो देवा। अनुभवाचा ठेवा काढुनी पाहें
५९९३०	हो	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्भस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
५९९३१	हो	।।ज्ञा.गा.१००५.०९।।	वाताघातें फुटे गगनीं मेघाचा मेळावा। वारिबिंदु पद्मिणिपत्रीं केवीं हो ठेवावा। वानराच्या हातीं चिंतामणी केवीं द्यावा। वासुदेव स्मरणें तोचि कल्मषा उठावा
५९९३२	हो	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
५९९३३	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
५९९३४	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा

५९९३५	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
५९९३६	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
५९९३७	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०१।।	तूं विटेवरी सखये बाई हो करीं कृपा। माझें मन लागो तुझ्या पायीं हो करीं कृपा। तूं सांवळें सुंदरी हो करीं कृपा। लावण्य मनोहरी हो करीं कृपा। निजभक्तां करुणा करीं हो करीं कृपा
५९९३८	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०२।।	पंढरपुरीं राहिली। डोळां पाहिली। संतें देखिली। वरुनी विठाई वरुनी विठाई। सच्चिदानंद अंबाबाई हो करीं कृपा। उजळ कुळ दीपा। बोध करी सोपा। येऊनी लवलाहीं येऊनी लवलाहीं
५९९३९	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५९९४०	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५९९४१	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५९९४२	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५९९४३	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५९९४४	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई

५९९४५	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५९९४६	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५९९४७	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५९९४८	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५९९४९	हो	।।ज्ञा.गा.१०६१.०४।।	शुक सनकादिक गोंधळी हो करीं कृपा। नाचताती प्रेमकल्लोळीं हो करीं कृपा। उदो उदो शब्द आरोळी हो करीं कृपा। पुढें पुंडलीक दिवटा हो करीं कृपा। त्यानें मार्ग दाविला निटा हो करीं कृपा। आई दाविली मूळपीठा हो करीं कृपा। बाप रखुमादेविवरु। सुख सागरु। त्याला नमस्कारु। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
५९९५०	हो	।।ज्ञा.गा.१०६६.०२।।	चेत जाणा तुम्हीं चेत जाणा। टिपरी वडाच्या साईं हो
५९९५१	हो	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
५९९५२	हो	।।ज्ञा.गा.१०६६.०३।।	पाषाणाचा देवो पाषाणाचा भक्तु पोहती मृगजळ डोहीं हो। वांझेचा पुत्र एकु पोहों लागला तो तारी देव भक्तां हो
५९९५३	हो	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
५९९५४	हो	।।ज्ञा.गा.१०६६.०४।।	भवाब्धिसागर नुतरवे ते पडिलें रोहिणी डोहीं हो। न संपडे आत्मा बुडाले संदेहीं ते गुंतले मायाजळीं हो
५९९५५	हो	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो

५९९५६	हो	।।ज्ञा.गा.१०७९.०१।।	माते आधि कन्या जन्म पावली तिच्या वऱ्हाडा आईति केली। पाहों गेलों तये चरण ना नेत्र संपूर्ण लक्षणें वोळखिलीं। नवरा गर्भवासी पहिलें नामरसी घटित आहे दोघांसी। याचा अर्थ तुम्ही करा श्रोते हो लग्नेंविण आणिली घरासी रेरे
५९९५७	हो	।।ज्ञा.गा.१०८०.०२।।	पतिव्रता धर्म पहा हो माझा। सर्वापरी पति भोगिजे वोजा
५९९५८	हो	।।ज्ञा.गा.१०९२.०३।।	विसरु पडो संसाराचा। आठऊ हो तुझिया रूपाचा। येथें नामरूप ठसा हृदयीं राहो। जिवाचिया जिवलगा। माझिया श्रीरंगा। गोडी घेऊनियां द्वैत नाहीं पाहों रया
५९९५९	हो	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
५९९६०	हो	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
५९९६१	हो	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
५९९६२	हो	।।ज्ञा.गा.१११७.०१।।	देखिला हो! हरि हा देखिला हो!। विश्वव्यापक मुरारी
५९९६३	हो	।।ज्ञा.गा.१११७.०१।।	देखिला हो! हरि हा देखिला हो!। विश्वव्यापक मुरारी
५९९६४	हो	।।ज्ञा.गा.१११८.०३।।	गुरुलिंग हो जंगम। त्याणें लाविला आगम। अनुभव करी श्रम। तेणें पावसी विश्राम। रे कापड्या !
५९९६५	हो	।।ज्ञा.गा.११२१.०२।।	तो मज होवा तो मज होवा। घडी घडी हो पांडुरंगा
५९९६६	होई	।।ज्ञा.गा.०१६६.०४।।	दिननिशी साधी हरिसी। पावन होई निर्धारिसी। पूर्वज परंपरा सुखराशी। वैकुंठवासी नित्य काळ
५९९६७	होई	।।ज्ञा.गा.०२३३.०६।।	आतां ऐसें करीं तुज मज सरोभरी। प्रपंच केसरी होई रया
५९९६८	होई	।।ज्ञा.गा.०३२०.०४।।	रांडवा ज्या ज्या मरती बाई त्यासी नाना योनी । स्वामी करुनी सुखी होई खुंटती येणीं जाणीं
५९९६९	होई	।।ज्ञा.गा.०३२०.०५।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । स्वामी करुनी सुखी होई निजानंदीं डोले
५९९७०	होई	।।ज्ञा.गा.०४२५.०१।।	देव करी तरी काय न होई। दगडाचिये नई तरिजेल
५९९७१	होई	।।ज्ञा.गा.०४४९.०७।।	ऐसा तूं एकादश होई तूं रे ज्ञाना। द्वादशीच्या चिन्हां सांगों तुज
५९९७२	होई	।।ज्ञा.गा.०७००.०५।।	ऐसें तें पाहोनी तये तृप्ती राहोनी। तेंची तूं जाणोनी होई बापा
५९९७३	होई	।।ज्ञा.गा.०७२२.०१।।	नेणपण जाण जाणपण नेण। होई सनातन एकविध
५९९७४	होई	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
५९९७५	होई	।।ज्ञा.गा.०७४१.०१।।	मनें मुरउनी करीं राज रया। प्रणवासी सखया साक्ष होई
५९९७६	होई	।।ज्ञा.गा.०८३५.०२।।	सावध होई बाई। आत्मा पाही आपुल्या डोळां गे। प्रत्यक्ष गुरुची साक्षी। चक्षलक्षी घनसांवळा गे
५९९७७	होई	।।ज्ञा.गा.०८६३.०१।।	अरे मना तूं पापिष्टा। किती हिंडसी रे नष्टा। सैरा सिणसी रे फुकटा। विठ्ठलविनटा स्थिर होई

५९९७८	होई	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
५९९७९	होई	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
५९९८०	होई	।।ज्ञा.गा.०८८८.०३।।	आतां एक बुद्धि आठवली। गेलें तें परतेना मागुतें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु ध्याईजे। तरी सकळीक होई आपैतें
५९९८१	होई	।।ज्ञा.गा.०९१४.०५।।	रत्नाचिया आशा घात जाला तया राजहंसा झणें भुलों नको ते सारे रे। द्रोणाचेनि नांवें मातिये सळ चढे होई त्या कोळिया ऐसा रे रे
५९९८२	होई	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
५९९८३	होई	।।ज्ञा.गा.०९४९.०१।।	मनाची सृष्टि स्वप्न वर्तवी दृष्टी। अळंकारलें उठी गंधर्वनगर। तेथिचिये राणिवेसाठीं। कां भ्रमु धरितोसी पोटीं। जेथें पाहतां पाहणें नुठी। तोचि होई। म्हणोनी देखणिया जवळीके। कीं दृष्टिवीण सुके। तैसें स्वानुभवें स्वानुभव मावळे। ज्याच्या ठायीं। ते अवस्थेवीण दृष्टि। गोचर होई वेगीं। ते देखणेंचि दृष्टि। विठ्ठल रया
५९९८४	होई	।।ज्ञा.गा.०९५७.०३।।	सांडीं तूं रे जाती होई रे विजाती। येणें रूपें समाप्ती प्रपंचाची
५९९८५	होई	।।ज्ञा.गा.०९९९.०३।।	द्वैताद्वैत खोडी नि:शेष आटली आस। कल्पना हो बुडाली रे सर्व दिसे हृषिकेश। ममता हे समूळ माया हेही न दिसे उद्वस। हरपती स्वयंज्योती ऐसा होई रे उदास
५९९८६	होई	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
५९९८७	होई	।।ज्ञा.गा.०९९९.१६।।	उद्‌भट सुख साधीं जेणें दिसे आत्मानाथ। बिंबामाजीं बिंब पाहें सर्व होई तूं सनाथ। निश्चित निराळा रे निगम साधीं परमार्थ। धिटिव ऐसी आहे सर्व पुरती मनोरथ
५९९८८	होई	।।ज्ञा.गा.१०००.१८।।	हनुमंत कपिराज भीष्मादिक उत्तम। परीक्षिति प्रल्हाद ते पैं जाले आत्माराम। ध्रुव आणि अंबऋषी पावले वैकुंठधाम। यांचा तूं संग करी होई कां रे नि:काम
५९९८९	होई	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास

५९९९०	होई	।।ज्ञा.गा.१००२.१८।।	बैसोनी आसनीं रे पुत्रा दृढ होई मनीं। चेतवीं तूं आपणापे चेतविते कुंडलिनी। चालतां पश्चिमपंथें जाई चक्र भेदुनी। सतरावी जीवनकळा पाहे आत्मा हा चिंतुनी
५९९९१	होई	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
५९९९२	होई	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
५९९९३	होई	।।ज्ञा.गा.१०७५.०२।।	सहज संभोगु जाणावा। विजया होई मग भोगी राणिवा
५९९९४	होईं	।।ज्ञा.गा.०६४९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे होईं तूं निर्गुण। कळेल तुज खूण पूर्ण तेव्हां
५९९९५	होईं	।।ज्ञा.गा.०९७७.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला उदारा। ज्ञानाचा वेव्हारा होईं बापा
५९९९६	होईं	।।ज्ञा.गा.०९९९.१७।।	उष्णातें घोंटी बापासम चांदिणें धरीं। तेथील अमृतमय चकोर होईं झडकरी। लक्ष हें परब्रह्मीं सदा पूर्णिमा ते सारी। निवतील अष्टही जंगें वोल्हावती शरीरीं
५९९९७	होईं	।।ज्ञा.गा.१०००.०३।।	जपतप वाचे एक अखंड श्रीराम उच्चार। नित्य धर्म संतांचा रे हाची करीं रे विचार। संगदोष बोधिती तुज म्हणोनी होईं खेचर। अतळों नको द्वैतबुद्धी सदा अद्वैत निरंतर
५९९९८	होईं	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
५९९९९	होईं	।।ज्ञा.गा.१०००.२०।।	शुकादिक पुत्र ज्याचे तो साक्षात् नारायण। अवतरले मनुष्यवेषें तारियेले अवघे जन। ऐसाचि होईं तूं रे विसरे मीतूंपण। उठीं जाये ऊर्ध्व पंथें करील कृपा हरि आपण
६००००	होईं	।।ज्ञा.गा.१००१.०२।।	उपदेश मदालसा निज का रे आधीं। पूर्णबोधें उमजे रे हेंचि साधी समाधी। लटिका हा मायामोह लक्ष लावीं गोविंदीं। सांडीं मांडी कोहंवेगीं लीन होईं परमानंदीं। जे जो जे जो जे जो बाळा
६०००१	होईं	।।ज्ञा.गा.१००१.०३।।	चौऱ्यांशीं लक्ष जीव जन शिणले योगी येतां जातां। विरळा देखों परतला जो पारुषला पूर्णता। मनबुद्धि एकचित्तें दृढ धरी अनंता। उपरती चित्तें करीं सावध होईं त्वरिता
६०००२	होईं	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
६०००३	होईं	।।ज्ञा.गा.१००३.०२।।	जाग रे पुत्रराया जाईं श्रीगुरु शरण। देह तूं व्यापिलासी चुकवी जन्ममरण। गर्भवासु वोखटा रे तेथें दुःख दारुण। सावध होईं का रे गुरुपुत्र तूं सुजाण

६०००४	होईं	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
६०००५	होईजे	।।ज्ञा.गा.०५९१.०४।।	आत्मरूपावीण साधन अन्यत्र। भ्रमासीच पात्र होईजे कीं
६०००६	होईजे	।।ज्ञा.गा.०६५४.०२।।	ब्रह्म ध्यासें स्वयें ब्रह्मचि होईजे। जीवत्व लोपिजे सहजचि
६०००७	होईजे	।।ज्ञा.गा.०९४१.०२।।	सुखाचा अनुभव कैसेंनि जाणावा। भेटीचें आर्त सकळांसही सारिखें होईजे देखा
६०००८	होईजे	।।ज्ञा.गा.०९५५.०१।।	जिणें देउनी देहीं नि:शंक होईजे। मां मरणें मरण तयासी म्हणिजे
६०००९	होईजे	।।ज्ञा.गा.०९९१.०१।।	संसारा येउनी नि:संग होईजे। नाहीं तरी जाईजे देशत्यागें
६००१०	होईजे	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
६००११	होईजेल	।।ज्ञा.गा.०५८२.०१।।	तैंचि ज्ञानियासी होईजेल मोक्ष। ज्ञानेश्वर लक्ष लक्षितसे
६००१२	होईजेल	।।ज्ञा.गा.०५९९.०३।।	आकाशाचें फळ चित्रींच्या नराशी। केवीं प्राप्त त्यासी होईजेल
६००१३	होईन	।।ज्ञा.गा.०२१५.०२।।	विठोबा पाईंची वीट। मी कईं बा होईन
६००१४	होईन	।।ज्ञा.गा.०२५१.०३।।	संसार साउला माझा पालटुनी देसी। तरी मी होईन तुझी कामारी दासी
६००१५	होईन	।।ज्ञा.गा.०२७७.०४।।	हृदयीं निर्भर प्रेम वोरबार माझें चित्तीं राहो ऐक्य मज। दुजिये वस्तुलागीं रुत जाय माधवी मन्मथ करितां हे वोज। ऐसी तेथवरी जाईन सुखाची होईन नाचेन आनंदाचे भोजें गे माये
६००१६	होईन	।।ज्ञा.गा.०४०९.०३।।	दुजा गुण आपीं मिळे। तरी मी होईन गंगाजळें। हरि अभिषेक अनुदिनीं। सुखें सर्वांगावरी खेळे
६००१७	होईन	।।ज्ञा.गा.०४०९.०४।।	तिजा गुण तेजरूप। तरी मी होईन महादीप। हरि रंगणीं दीपमाळा। दीप उजळीन समीप
६००१८	होईन	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
६००१९	होईन	।।ज्ञा.गा.१०३५.०१।।	रात्री दिवस वाहातसे चिंता। केशव धडौता होईन मी
६००२०	होईन	।।ज्ञा.गा.१०५३.०५।।	जप तप वृत्तिसहित। निवृत्ति होईन निश्चित। समाधी बैसेन एकतत्त्व। मुखीं मात नामाची
६००२१	होईन	।।ज्ञा.गा.१०८९.०१।।	शहाणियाची दासी होईन कामारी। तो अनुसरु तेथें नव्हेरी। चित्तासारिखा मिळो गोंवळु रानींचा। तो मज मेरु कनकाचा गे बाई ये
६००२२	होईना	।।ज्ञा.गा.१०८२.०३।।	जेथें डोळिया दृष्टि पुरेना। तेथें वृत्तीचें कांहीं चालेना। तेथें बुद्धीचा रीघ होईना। तेथें मनाची धांव पुरेना गा
६००२३	होईल	।।ज्ञा.गा.००८४.०४।।	कोटिजन्मांचे दोष। हरतील पातकें जातील नि:शेष। अंतीं होईल वैकुंठवास। कोटि कुळांसी उद्धार
६००२४	होईल	।।ज्ञा.गा.०१००.०३।।	पुण्य करितां स्वर्ग । पाप करितां भोग। नाम जपतां सर्वांग। होईल पांडुरंग

६००२५	होईल	।।ज्ञा.गा.०११३.०३।।	माळा घाली हेचि गळां। घे अमृताचा गळाळा। होईल वैकुंठीं सोहळा। रामकृष्ण उच्चारणीं
६००२६	होईल	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दुःख। नाम नसतां मुखीं
६००२७	होईल	।।ज्ञा.गा.०१२७.०६।।	तीर्थी भजिजाल। अमरीं पुजिजाल। तुमचिया भावासारिखा देवो होईल। बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठल तुमचा ऋणवई। म्हणतां न लजैल रे रे
६००२८	होईल	।।ज्ञा.गा.०१४०.०५।।	कीर्तन केलीया वाळवंटीं। घेतां वैष्णवांची भेटी। होईल संसाराची तुटी। चरणरज वंदितां
६००२९	होईल	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्मे रामकृष्णें
६००३०	होईल	।।ज्ञा.गा.०१७०.०२।।	कारण भाव जाणावा। येर अर्थ तोडावा। निरंतर हरि भजावा। सफल होईल सर्वदा
६००३१	होईल	।।ज्ञा.गा.०१७२.०२।।	काय करावी संपत्ती। अंतीं होईल विपत्ति। वेगीं हरि म्हणे शीघ्रगति। तरशिल हा निर्धारु
६००३२	होईल	।।ज्ञा.गा.०१७२.०४।।	कृपा होईल भगवंताची। तरणोपाय सव्यसाची। येरझार चुकेल जन्माची। सरता होशिल वैकुंठ
६००३३	होईल	।।ज्ञा.गा.०१७३.०१।।	जाणोनि देह नश्वर। रामकृष्ण म्हणे निरंतर। कृपा पूर्ण होईल समग्र। तरीच निरंतर हरि तुष्टेल
६००३४	होईल	।।ज्ञा.गा.०२४१.०१।।	भोंवरीं सांडूनि पांव ठेवी रे गोपाळा। नाच चिदानंदा सुख होईल सकळां
६००३५	होईल	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
६००३६	होईल	।।ज्ञा.गा.०२९१.०३।।	स्वप्न सांगे सुषुप्ती। असे ममता हे चित्तीं। विठ्ठल होईल प्रतीती। मग गर्जती तुर्ये
६००३७	होईल	।।ज्ञा.गा.०३९८.०३।।	असो येणें औटहातें काई होईल म्हणोनी एकचि वेळा उगविले। आब्रह्म सकळैक जग आपणापें तुज एकलागीं आणियेलें हो सुंदरा
६००३८	होईल	।।ज्ञा.गा.०४०९.०१।।	आकार स्थूल नाशिवंत। हे तरी जाईल भूमि आंत। तयावरी हरि चालत। तेणें मी होईल कृतकृत्य
६००३९	होईल	।।ज्ञा.गा.०४३६.०४।।	तुम्हांसि जें आवडीं बोलावें। तें अगम्य तुम्हां आधी ठावें। आम्ही बोलूं हें होईल नवें। जुनाट जुनें निवृत्ति माये
६००४०	होईल	।।ज्ञा.गा.०४३८.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
६००४१	होईल	।।ज्ञा.गा.०४५३.०३।।	इंद्रियांच्या वृत्ति दशवे द्वारीं गति। देहगेहउपरती होईल तुज
६००४२	होईल	।।ज्ञा.गा.०४५३.०६।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना एक तूं करी। तरी तूंतें कामारी होईल चित्तें
६००४३	होईल	।।ज्ञा.गा.०५०६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद होईल पूर्ण। अनुभवें तेचि खूण देखतसे
६००४४	होईल	।।ज्ञा.गा.०६८२.०२।।	आतां मी जाईन आपुलिया गांवा। होईल विसावा सुखसागरीं वो माय
६००४५	होईल	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया

६००४६	होईल	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
६००४७	होईल	।।ज्ञा.गा.०७२१.०३।।	नामरूप भेदी लक्ष साधी याचा। होईल सुखाचा अनुभव
६००४८	होईल	।।ज्ञा.गा.०८४४.०१।।	मोक्ष मेल्या पाठीं आम्हांसी होईल। ऐसें जे म्हणतील अतिमूर्ख
६००४९	होईल	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
६००५०	होईल	।।ज्ञा.गा.०८५९.०१।।	आलियाचा संतोष गेलियाची हानी। नाहीं त्याचा अतिशो वेंचे त्याची कहाणी। ऐसे संकल्प विकल्प देहीं वरीवरी मुंडिलिया होईल कायी। तरी बहुरुप्याच्या ठाईं काई नटु नसे रया
६००५१	होईल	।।ज्ञा.गा.०८८७.०४।।	स्पर्शें मतंग दीप्तीं पतंग। नादें मृग घ्राणें भृंग रसनें मीन। या पांचांही विषयीं, पांचही मारिले सेखीं। निर्धारुनी पाहतां पांचही तुजपाशीं। तुज केवीं निकें होईल रया
६००५२	होईल	।।ज्ञा.गा.०९१३.०२।।	तयाचे करीं पां स्मरणु। आळसु न करीं अंत:करणु। भीतरलीया सुमनपणु। निहारण होईल
६००५३	होईल	।।ज्ञा.गा.०९१३.०६।।	मन भ्रमर येकीहेळा। जैसें पावे पदकमळा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला। होईल जवळा सौरसु
६००५४	होईल	।।ज्ञा.गा.०९९९.१५।।	राहो नेदी विषयसुख वायां उद्वेग विस्तार। प्रेमामृत हरिनाम हेंचि सेवीं रे तूं सार। भजतां नित्यकाळ तुटे विषयाचार। तया योगें होईल रे वृत्ति हे एकाकार
६००५५	होईल	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु
६००५६	होईल	।।ज्ञा.गा.१००३.०४।।	सांडीं रे सांडीं बाळा सांडीं संसारछंदु। माशिया मोहळ रे तेणें रचियेला रे कंदु। झाडूनि आणिखी नेला तया फुकटचि वेधु । तैसी परी होईल तुज उपदेशें आनु
६००५७	होईल	।।ज्ञा.गा.१००४.२०।।	सांडी बाळा कामक्रोधु हा दुर्जन विचारु। जिहीं तुज अंतरविलें त्याचा करी का संहारु। गुरुचरणीं भजे पुत्रा तो तुज देईल विचारु। अविनाशपद पावशी मग तुज होईल निर्धारु
६००५८	होईल	।।ज्ञा.गा.१००४.२१।।	सहज यम नेम गुरुकृपा रे करी। आसनें प्राणायामु प्रत्याहार उदरीं। धारणा होईल तुज मग ध्यान विचारी। समाधी होई पुत्रा तूं जाण निरंतरीं
६००५९	होईल	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
६००६०	होईल	।।ज्ञा.गा.१०५९.०४।।	जवळी असतां जगजीवन। कां धांडोळिसी वन। एकाग्र करीं मन। तेणें होईल समाधान रे
६००६१	होउनि	।।ज्ञा.गा.०७१३.०४।।	चराचर रूप देवचि पैं जाला। लय होउनि ठेला आत्मरूपीं

६००६२	होउनि	।।ज्ञा.गा.०८३५.०१।।	त्रिकुटगिरीचे शिखरीं। क्रीडा करी नानापरी गे। रसना होउनि रस चाखी। अलक्ष नाद सर्व अंतरीं गे। चालक चिन्मय आत्मा तो हा इंद्रियांचा व्यापारी गे। जागृति स्वप्न सुषुप्ति तुर्या। भोगितो उन्मनी नारी गे
६००६३	होउनि	।।ज्ञा.गा.११०६.०१।।	सावध होउनि बाई! आत्मरूप पाहीं डोळां गे! प्रत्यक्ष गुरूची साक्षी चक्षू लक्षीं घनसांवळा गें!
६००६४	होउनिया	।।ज्ञा.गा.०७१६.०१।।	होउनिया ज्ञान अझुनि कां रे भ्रांति। न जाली विश्रांती मीपणाची
६००६५	होउनी	।।ज्ञा.गा.००३०.०१।।	साति बारी दोन्ही आपणचि होउनी। सुरतरुमाझारीं ओळगे। तळीं त्रिभंगी मांडूनि ठाण घेऊनि मेघाचें मान। विजु एकी वेढून बरवें गर्जतु गे माये
६००६६	होउनी	।।ज्ञा.गा.०२०९.०५।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ अमर नेणती। वृक्ष होउनी पुढती सेविताती
६००६७	होउनी	।।ज्ञा.गा.०२९७.०३।।	नवल पैं केलें बुडविलें सगुण। आपणची निर्गुण होउनी ठेला
६००६८	होउनी	।।ज्ञा.गा.०३९९.०४।।	म्हणोनी तुजमाजीं विरावें कीं देवा तूंचि होउनी राहावें। बाप रखुमादेविवरु न बोलावें परी बोलें हें स्वभावें जी सुंदरा
६००६९	होउनी	।।ज्ञा.गा.०४०१.०२।।	आतां सेवेलागीं सेवा करणें कोणच्या अंगें। स्वामीपणें जगीं होउनी ठेलें
६००७०	होउनी	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
६००७१	होउनी	।।ज्ञा.गा.०५९४.०१।।	जें जें पाहूं जाय सुमनें करुनी। अदृश्य होउनी तेंचि लपे
६००७२	होउनी	।।ज्ञा.गा.०५९९.०४।।	जेव्हां तूंचि ब्रह्म होउनी राहाशी। तेव्हां वळगशी सर्वगत
६००७३	होउनी	।।ज्ञा.गा.०६६७.०१।।	अंतरीच्या सुखा नाहीं पैं मर्यादा। यापरी अगाधा होउनी खोल
६००७४	होउनी	।।ज्ञा.गा.०६६९.०१।।	मी माझें अद्वैत द्वैत होउनी ठेलें। सद्गुरु एका बोलें ठेविलें ठायीं
६००७५	होउनी	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
६००७६	होउनी	।।ज्ञा.गा.०७००.०३।।	तेंचि तूं होउनी राहें विश्वाशी। ठायींच्या ठायीं निवसी अरे जना
६००७७	होउनी	।।ज्ञा.गा.०७४९.०३।।	भ्रुवांतरीं लक्ष लाउनी बैसा ध्यानीं। ऐक्यासी उन्मनी होउनी रहा
६००७८	होउनी	।।ज्ञा.गा.०७६५.०१।।	अंजनाचें अंजन सदोदीत पाहिलें। पाहाणें होउनी ठेलें सर्वां ठायीं
६००७९	होउनी	।।ज्ञा.गा.०८५०.१३।।	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे
६००८०	होउनी	।।ज्ञा.गा.०८५९.०४।।	थिगळी घालोनिया गळां म्हणसी न भियें कळिकाळा। तरी काय कर्मावेगळा के हो पहासी। योगिया म्हणिजे कैसा भीतरीं काश्मिरू जैसा। मीनलिया पदार्थासरिसा होउनी मिळे

६००८१	होउनी	।।ज्ञा.गा.०८९७.०२।।	दुर्लभ दुर्लभ संसार। त्यांत दुर्लभ माणुसपण। ये जन्मीं नोळखसी। पशु होउनी जन्मसी। मग तुज सांगेल कवण रया
६००८२	होउनी	।।ज्ञा.गा.०९२४.०१।।	बोलतां बोलु मावळला। तो मावळोनी उरला। तरी हा भावो केवीं गमला रे बापा। कीं इंद्रियांचा भोगु खुंटला। कीं समंधियाचा ठावो निमाला। कीं वर्णावर्णु भला। विचारु नाहीं। तैसें आपुलेंचि करणें आपुलेंचि नवल। खेळिया होउनी दावी रया
६००८३	होउनी	।।ज्ञा.गा.०९४५.०१।।	शांती क्षमा दया निवती निर्व्यंग। होउनी सर्वांग आत्माभोगी
६००८४	होउनी	।।ज्ञा.गा.०९६१.०४।।	उफराटिये दृष्टि निवृत्तीच्या शेवटीं। ज्ञानदेवा भेटी होउनी ठेली
६००८५	होउनी	।।ज्ञा.गा.१००४.०७।।	मृग रे जळ जैसें हेलावत पैं दिसे। तैसी हे भ्रांती माया तुज नाथिली आभासें। उत्पत्ती प्रळय दोन्ही ये तरी तुज सरीसे। स्थिर होउनी विचारीं पां आणिक नाहीं बा तैसें
६००८६	होउनी	।।ज्ञा.गा.१०३२.०२।।	पाईकपणें गेलें स्वामी होउनी ठेलें। परी नाहीं विसरलें स्वामियातें
६००८७	होउनी	।।ज्ञा.गा.१०५१.१३।।	मन पवन समरसोनी। ब्रह्मरंध्रीं लीन होउनी। हा अभिमान वाहोनी। जालेपणीं फुंजती
६००८८	होऊन	।।ज्ञा.गा.०२६४.०२।।	कामारी कामारी कामारी होऊन। या गोपाळाचें घर रिघेन गे बाईये
६००८९	होऊन	।।ज्ञा.गा.०९९७.०३।।	अष्टांगयोगें शरीर दंडूं पाहे। तंव येवढें कैचें कष्टसाधन। लय लक्ष लावुनी गुरुमंत्र जपों म्हणों। तरी स्थिर नव्हे अंत:करण। तल्लीन होऊन हरिकथा आयिकों। म्हणों तरी ठायींचेचि बधिर श्रवण। उदंड वाचें हरिहरि म्हणतां। फुकासाठीं चुके पतन रे रे
६००९०	होऊनि	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
६००९१	होऊनि	।।ज्ञा.गा.००२७.१०।।	व्योमींचा मणी। तया तळीं सहस्रफणी। तो लाधला निर्वाणीं। आराधितां। शेष वर्णितां श्रमला। म्हणोनि शरण आला। शयन होऊनि ठेला। तया तळीं। ऐसी सुमन सेजा। कीं मवाळपण बरविया वोजा। तेथें रातली रमा भाजा। न निवडे केही। ऐसा झाला एकवळा। शेष म्हणे दैव आलें फळा। आतां पाहेन सुनिळा। काय सेजेमाजीं
६००९२	होऊनि	।।ज्ञा.गा.००६४.०३।।	मातृ पितृ भ्राता सगोत्र अपार। चतुर्भुज नर होऊनि ठेले
६००९३	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०३४६.०३।।	मेघजळ वोळे मिळे सिंधूचिया जळा। तैसा नव्हे तो वेगळा एक होऊनि ठेला
६००९४	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०३५२.०२।।	नवलावो जाले जग हरिच होऊनि ठेलें। आठवू विसरलें काय करूं
६००९५	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०४४५.०२।।	तंव त्याचेनि तेजें झडपिले मज। मजमाजीं काज होऊनि ठेलें
६००९६	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०७१७.०४।।	रखुमादेविवर विठ्ठलाचा दास। ब्रह्मीं समरस होऊनि गेला

६००९७	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०७२३.०१।।	आतां याजपरतें उरलें नाहीं कांहीं। देहींच विदेही होऊनि ठेलें
६००९८	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
६००९९	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
६०१००	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
६०१०१	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०९१५.०३।।	मुळीं विचारितां मन देह तंव कर्माधीन तेथिचें संचित क्रियमाण प्रारब्ध पाहीं। तें ठेऊनि जडाचिया माथां कीं वेगळें होऊनि पाहतां हें तंव तुज नातळे कांहीं। ऐसें निरखुनी पाहतां सगुण धरूनि आतां मग तुज विचारितां भय नाहीं
६०१०२	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०९२९.०८।।	सगुण निर्गुण पाहीं। या दोहींमाजीं होऊनि राहीं। तरी निवसी ठाईंच ठायीं अरे जना
६०१०३	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०९५४.०२।।	बिंब नाहीं पाहासील काई। ठायींच्या ठायीं होऊनि राही
६०१०४	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०९६५.०३।।	निरालंब निराकार पाहे तें अपरंपार। तें तूं परात्पर होऊनि राहें
६०१०५	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०९८०.०२।।	सुखाचा संवाद आपण्यामाजीं पाहीं। देहींचा देहीं विदेही होऊनि ठेला। अविकल्पवृत्ति भानु संकल्पें हा नातळे। कर्म तया न मिळे करिजे कोणें। बाप रखुमादेविवरु कर्ता कर्म न पडे कांहीं दृष्टी। वायांचि भ्रमें सृष्टी बांधलासी रया
६०१०६	होऊनि	।।ज्ञा.गा.०९९७.०१।।	या अमरामाजीं एखादा वोळगों म्हणे। तरी तो ठावो ठाकितां अतिदुस्तरु। भूमंडळीचें राज्य वोळगों म्हणे। तंव तेथें न लभे अवसरू। नि:संग होऊनि यतिधर्म चाळूं म्हणे। तरी भिक्षेसी पडे विचारु। नि:प्रपंच हातीं टाळ दिंडी। घेऊनियां वोळगे तो हरिहरु रे रे
६०१०७	होऊनि	।।ज्ञा.गा.१०५४.०७।।	मंत्रतीर्थयज्ञयाग। या न करी भागाभाग। तूंचि होऊनि सर्वांग। सर्व संग मज देई
६०१०८	होऊनि	।।ज्ञा.गा.१०६९.०३।।	उदय ना अस्तु तेथें कैचेनि त्रिगुण। आपणचि दर्पण होऊनि ठेला
६०१०९	होऊनियां	।।ज्ञा.गा.०२४०.०४।।	येणें सुख चैतन्य। डोळ्यां हो कां मिळणी। कीं नेत्रीं नेत्र उन्मळणीं। तटस्थपणें। हा सर्वांग अंग प्रत्यांग होऊनियां जेथ। विचारती मुनिजनांचीं मनें। तो हा रखुमादेविवरु। पाहतां दिठीं आतां। पुनरपि नाहीं येणें रया

६०११०	होऊनियां	।।ज्ञा.गा.०३७३.०६।।	ऐसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु मध्यवर्ती भला। तेणें उगाणा केला परावृत्त होऊनियां
६०१११	होऊनियां	।।ज्ञा.गा.०३९४.०८।।	दृष्टिभेणें रूपा नये काळा भेणें नामाची सोय सांडियेली। तुझ्या रूपीं सर्व रूप स्वरूप होऊनियां दिठी उतरिलिया परी रया।
६०११२	होऊनियां	।।ज्ञा.गा.०६१०.०४।।	जीव तोच शीव होऊनियां ठेला। शब्द तो मुराला निशब्दांमाजीं
६०११३	होऊनियां	।।ज्ञा.गा.०६३१.०२।।	माया अविद्याभास शीव तो बिंबला। जीवरूप ठेला होऊनियां
६०११४	होऊनियां	।।ज्ञा.गा.०९३२.०३।।	बाप रखुमादेविवरु नव्हताचि पैं जाला। होऊनियां फावला फावो सरला गे माये
६०११५	होऊनी	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
६०११६	होऊनी	।।ज्ञा.गा.०५२१.०२।।	यम नेम धर्म आम्हां नाहीं कर्म। अवघेंचि ब्रह्म होऊनी ठेलों
६०११७	होऊनी	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
६०११८	होऊनी	।।ज्ञा.गा.०८०९.०३।।	कैवल्य देह तो ज्ञानदेवें पाहिला। पहाणें होऊनी ठेला चराचरीं
६०११९	होऊनी	।।ज्ञा.गा.०८३५.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वावरती विश्व आकारी गे। अनुनाद न साहये। ऐसी गगनाचीये परी गे। प्रत्यक्ष हा असे जैसा आमलक हस्तावरी गे। गुरुवीण जो प्राणी। निगुरया पडला दुरच्यादूरी गे
६०१२०	होऊनी	।।ज्ञा.गा.०८४५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे विचारा मी कोण। ना तरी पाषाण होऊनी राहा
६०१२१	होऊनी	।।ज्ञा.गा.११०६.०४।।	होऊनी अनुभवी विश्वीं विश्व विश्वाकारीं गे!। अनुवाद न साहे आहे गगनाचीयापरी गे! प्रत्यक्ष अनुभवी असतां जैसा अमलक हस्तावरीं गे! गुरुविण प्राणी जंव हा निगुरा पडला दुरिचे दुरी गे!
६०१२२	होकर	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
६०१२३	होकरी	।।ज्ञा.गा.०२०२.०१।।	तत्त्वें तत्त्व धरी कोहंभाव होकरी। सोहं सोहं करी कोण सये
६०१२४	होका	।।ज्ञा.गा.०९२०.०६।।	अंत:करणीं रुक्मिणीरमणु। परी त्या श्वपचाहि बंधन न घडे न घडे रे। येरु यति होका भलतैसा। परी तो भवा गडीहूनि न सुटे न सुटे न सुटे रे
६०१२५	होटी	।।ज्ञा.गा.०३७९.०३।।	चपळता सांगों उष्णता घोटी। घोटूनियां होटी समब्रह्मीं
६०१२६	होणार	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया

६०१२७	होणार	।।ज्ञा.गा.०८४७.०२।।	म्हणोनियां भ्रम सांडी नाथिला। जें जें कांहीं करीन म्हणसी होणार तें होईल। न होणार तें नव्हेल। तूं फुकाचि कां वाळिसी रया
६०१२८	होणार	।।ज्ञा.गा.१००२.०४।।	उपजोनी दुर्लभ रे मायबापा जालासी। वाढविती थोर आशा थोर कष्टी सायासीं। माझें माझें म्हणोनियां झणी वायां भुलसी। होणार जाणार रे जाण नको गुंफों भवपाशीं
६०१२९	होणार	।।ज्ञा.गा.१०९१.०४।।	चंद्र चकोरां नावडे। सेखीं होणार तेंचि घडे। वृथा वेंचितासी खडे। परीस म्हणोनि ठेविसी। आतां असो हा डांगोरा। शरण रिघें रखुमादेविवरा। अरे अरे विठोजी दातारा। नवजे घरा आणिकांच्या
६०१३०	होणें	।।ज्ञा.गा.००२३.०५।।	यापरतें बोलणें । न बोलणें होणें । तें म्यां आपुल्या अंगवणें । केलें वो माय
६०१३१	होणें	।।ज्ञा.गा.००५४.०१।।	पर्वताप्रमाणें पातक करणें। वज्रलेप होणें अभक्तांसी
६०१३२	होणें	।।ज्ञा.गा.००९५.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें अवघें ज्ञान होणें। विज्ञानीं राहणें गुरुकृपा
६०१३३	होणें	।।ज्ञा.गा.०२६६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचे खुणें । सांवळेंची होणें यासी ध्यातां
६०१३४	होणें	।।ज्ञा.गा.०३९१.०४।।	सर्व होणें तुज एकाचें। दुजेपण तेथें आणावें कैचें
६०१३५	होणें	।।ज्ञा.गा.०४२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे। जो दावी या खुणें। त्याचे पायीं होणें। लीन सदा
६०१३६	होणें	।।ज्ञा.गा.०५०३.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे वृक्षही वृक्ष न होणें। असोनी नसणें सुमनीं जैसें
६०१३७	होणें	।।ज्ञा.गा.०५५२.०२।।	तेथें सातवें पंचाक्षरीं जपणें। संहार होणें तमोरूपें
६०१३८	होणें	।।ज्ञा.गा.०६४५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सावधान होणें। अखंड साधणें परवस्तूशी
६०१३९	होणें	।।ज्ञा.गा.०६७७.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें तो कठीण सांगतां। आब्रह्मीता जयाचिया सत्ता विस्तारलें
६०१४०	होणें	।।ज्ञा.गा.०७१५.०१।।	ब्रह्मीं ब्रह्म होणें हें नोहे फुकाचें। बोलतील वाचें वाचाळ तें
६०१४१	होणें	।।ज्ञा.गा.०७८०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तें स्वरूप जो जाणे। त्यासी शरण होणें अनन्य भावें
६०१४२	होणें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
६०१४३	होणें	।।ज्ञा.गा.०८४७.०३।।	होणें न होणें निढळींच्या अक्षरीं। वोरबार करसील काह्या। पाईक वोळगे अष्टौप्रहर सेखीं। दैव तंव आणील ठाया रया
६०१४४	होणें	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें

६०१४५	होणें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
६०१४६	होणें	।।ज्ञा.गा.०८९६.०३।।	बावोयाची खूण ज्ञानदेवो जाणे। तयाचें करणें तें अधिकची होणें
६०१४७	होणें	।।ज्ञा.गा.०९५६.०२।।	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्गुरु जाणितलें। येथीचें रया
६०१४८	होत	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
६०१४९	होत	।।ज्ञा.गा.०२६८.०१।।	मन मुरडुनी घातलें मनातें। थोरु मारु तेथें होत असे
६०१५०	होत	।।ज्ञा.गा.०२७४.०२।।	आम्ही येकवीध जीवें तुंवा केलें आधातुरें। वर्षावो वोसरलिया वोल्हांसु जाय। तैसी न होत प्रेमळ उखरे रे गोंवळा
६०१५१	होत	।।ज्ञा.गा.०५९६.०२।।	मायोपाधी सृष्टि जें जें कांहीं होत। चैतन्य व्यापित त्याची माजीं
६०१५२	होत	।।ज्ञा.गा.०६१८.०१।।	जन्ममरणातें नाहींच गणित। सूर्य जैसा होत उदयअस्त
६०१५३	होत	।।ज्ञा.गा.०६२८.०३।।	गंगेहूनि थोर संत शुचिष्मंत। गंगा शुद्ध होत त्याचे संगें
६०१५४	होत	।।ज्ञा.गा.०८४५.०५।।	अमोलिक प्राप्ति होत आहे तुज। धरूनियां लाज हित करीं
६०१५५	होत	।।ज्ञा.गा.०८८७.०१।।	असे तें न दिसे। दिसे तें नाहीं होत। तयापरी दिसेंदिस जुगें जाती पारंपार। ऐसें जाणत जाणत। तुझें चित्त कां भ्रमित। अझुनि न राहासी निवांत। तरी भलें नव्हे
६०१५६	होतसे	।।ज्ञा.गा.००८५.०५।।	हरि सर्व काळ अविकळ। स्मरे तो योगिया धन्य केवळ। त्याचेनि दर्शन सर्व काळ। सुफळ संसार होतसे
६०१५७	होतसे	।।ज्ञा.गा.०३१३.०३।।	आया बायांनो ऐका वो न्यावो । येकांती सदा वसता हे नाहो । अंगभोगा नाहीं ऐसा दुरावो । गरुवार होतसे हाची नवलाहो
६०१५८	होतसे	।।ज्ञा.गा.०३९५.०१।।	सर्वगत निर्धारितां आत्मा एक चराचरीं तेथें तंव नाहीं दुजेयाची परी। चारी खाणी चारी वाणी चौऱ्यांशी लक्ष जीव योनी मी अपत्य तुमचें अवधारीं। तुझिये भेटीलागीं रोडेलों दातारा हे तनु होतसे संकीर्ण भारी। जवळीच असतां भेटी कां नेदिसी थोर शिणविलों वोरबारीं रया
६०१५९	होतसे	।।ज्ञा.गा.०९९५.०३।।	गीतेमाजीं अर्जुनाशी। हरि सांगे साक्षी जैशी। जो रत होतसे हरिभक्तीशीं। तो नेमेशी तरेल
६०१६०	होतसें	।।ज्ञा.गा.१०१२.०१।।	देवा तुज चुकलों गा। तेणें दृष्टि आलें पडळ। विषयग्रंथीं गुंतलोंसें तेणें होतसें विव्हळ। अंध मंद दृष्टि झाली। गिळूं पाहे हा काळ। अवचित दैवयोगें। निवृत्ति भेटला कृपाळ

६०१६१	होता	।।ज्ञा.गा.०२२५.०४।।	दोन्ही चारी कणिका। वक्त्रारविंदीं देखा। तें मुखमयंका माहेर होता। तें उचलोनि कपोळीं। स्नेहें चुंबिती गौळणी। मां जयाची सिरयाणी। ध्यानीं मुनिजनां गे माय
६०१६२	होता	।।ज्ञा.गा.०३१०.०१।।	अंबुला होता तो लेंकरू जाला । घराचार बुडविला बाईयांनो
६०१६३	होता	।।ज्ञा.गा.०५८१.०१।।	शृंगार करूनि हरिनाम। तांबूल गुरुअंजन लेऊन डोळां। भातारु होता तो नि:शब्दीं। खिळिला परतोनी माघारीं ठेलिये
६०१६४	होता	।।ज्ञा.गा.०६६४.०३।।	रखुमादेविवरु गुरुमुखा भ्याला। होता तो लपाला नाहीं ते ठायीं
६०१६५	होता	।।ज्ञा.गा.०९१२.०४।।	इंद्रियें सूत्रें दारें दाटलीं। जागत होता तीं काय झालीं। सांग पां कवणें ठाई लपालीं। मग मिळालीं कवणें ठाई
६०१६६	होता	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
६०१६७	होता	।।ज्ञा.गा.१०३३.०३।।	निदसुरा होता तो जागसुदा जाला। स्वामियें आणिला आपणांपाशीं
६०१६८	होतां	।।ज्ञा.गा.०१९२.०३।।	यमु सांगे ऐसें आहे। ब्रह्मा उभारूनि बाहे। पूर्वीं सृष्टी होतां पाहे। चारी वेद बोलियेले
६०१६९	होतां	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दुष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
६०१७०	होतां	।।ज्ञा.गा.०६०४.०३।।	धाल्याचे ढेंकर निघती होतां सुख। तेवींचि आत्मिक जाणिजेसु
६०१७१	होतां	।।ज्ञा.गा.०६०५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा होतां। लाहिजे तत्त्वता ब्रह्मसुख
६०१७२	होतां	।।ज्ञा.गा.०६५६.०३।।	अनुभव सुख भोगितांना भोग। न होतां अव्यंग भाररूपें
६०१७३	होतां	।।ज्ञा.गा.०८४४.०४।।	गृह दग्ध न होतां शिंपीजे उदक। शेखीं तो निष्टंक काय कीजे
६०१७४	होतां	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
६०१७५	होतां	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
६०१७६	होतांचि	।।ज्ञा.गा.०६२९.०२।।	विरक्तीविषयीं होतांचि विचार। नित्य हे नैश्वर ओळखती
६०१७७	होताती	।।ज्ञा.गा.०४२३.०१।।	पडलें दूर देशीं मज आठवें मानसीं। नको नको हा वियोग कष्ट होताती जिवासी
६०१७८	होतासी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया

६०१७९	होतासी	।।ज्ञा.गा.०९६०.०२।।	सहज भक्तिसुख पावसी। जाणु असतां कां नेणु होतासी। मागिलीं ये तुटीसाठीं। लाभु ये खेपेचा मनुष्यपणाचेनि मापें घेईजेसु रया
६०१८०	होतासी	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
६०१८१	होतासी	।।ज्ञा.गा.१००१.०५।।	नवमास होतासी गर्भीं अधोवदनें दु:खित। तैं होतां उमज तुज कां रे येथें निश्चित। परतोनि पाहें वेगीं मनीं धरीं अच्युत। तुटेल योनिपंथू मग तूं सर्वांतीत
६०१८२	होतासी	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
६०१८३	होतासी	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
६०१८४	होतिये	।।ज्ञा.गा.०५०९.०३।।	संभोग वोवरी होतिये निदसुरी। योगिणी खेचरी मज जागविलें वो माये
६०१८५	होतिल	।।ज्ञा.गा.०१६६.०५।।	हरि प्रसन्न होईल नामें। विघ्नें दूर होतिल दुर्गमें। संसार तुटेल संभ्रम नेमें। हरतिल कर्में रामकृष्णें
६०१८६	होती	।।ज्ञा.गा.०१५७.०२।।	माघारें जीवन जरी वाहे सरिता। तरीच हरिभक्ता जन्म होती
६०१८७	होती	।।ज्ञा.गा.०१७७.०६।।	संत वैष्णव हरिदासा जे नर निंदिती। ते वरपडे होती प्रेमकिंकर
६०१८८	होती	।।ज्ञा.गा.०१९३.०३।।	तयाचेनि चरणतीर्थें। पावन होती सकल पुनीतें। अंतीं सकळ वैकुंठपंथें। मोक्षसुख पावतील
६०१८९	होती	।।ज्ञा.गा.०२२५.०५।।	विश्व प्रतिबिंबाचें बिंब। तों कान्हया वो साजणी। त्यासी वोसंगा घेउनी । गौळणी स्तनपान देती। सर्वेंचि कासाविस होती पाही। मा साचची कान्हया नाहीं। तेथें यशोदा तें कैंची
६०१९०	होती	।।ज्ञा.गा.०२९८.०१।।	आपुलेंनि रंगें येत होती ये साजणी। तंव वनवासीं एके आलिंगिलें गे माये
६०१९१	होती	।।ज्ञा.गा.०३९३.०३।।	आपुली प्रतिष्ठा पूज्य जे होती। इहीं गुणीं आम्हां उपहति बापा। मनाचा फाळका फाळुनी केला बाउला तोचि तो खेळवूं किती रया
६०१९२	होती	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
६०१९३	होती	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
६०१९४	होती	।।ज्ञा.गा.०४३१.०२।।	कैसें वरिष्ठांचे सार। जों आदिअंतीं विचार। हें जाणले अवतार। मानवी होती

६०१९५	होती	।।ज्ञा.गा.०४३९.०४।।	यज्ञ चाले ऐसें चिन्ह। अज्ञान होती विचक्षण। तैं मूढां होय ज्ञान। विरक्तिचें
६०१९६	होती	।।ज्ञा.गा.०४३९.०६।।	अभक्त भक्त होती। श्रोतिया वक्त्या सायोज्यगति। राजविद्येची प्राप्ति। होय जया
६०१९७	होती	।।ज्ञा.गा.०४४२.०५।।	तुम्ही भवाच्या तारकसरिता। जैसें पतित गेलिया तीर्था। जड जीवाला जाली अवस्था। पावन होती
६०१९८	होती	।।ज्ञा.गा.०४६४.०१।।	देहधर्मीं काज गुरुराज चित्तीं। तरीच या संपत्ती फळद होती
६०१९९	होती	।।ज्ञा.गा.०४७८.०६।।	जेथें चंद्र सूर्य एक होती तेथें कैचि दिनराती। ऐसें जे जाणती ते योगेश्वर
६०२००	होती	।।ज्ञा.गा.०५८८.०४।।	रायाची संगती घडतां निमिष। तरी होती वश्य अष्टसिद्धी
६०२०१	होती	।।ज्ञा.गा.०६०४.०२।।	ब्रह्मरस सुख जें कांहीं प्राशिती। तैसेंचि हे होती अनुभवें
६०२०२	होती	।।ज्ञा.गा.०६२६.०१।।	मुक्तत्वाची भ्रांती जे कांहीं धरिती। तेचि बद्ध होती निश्चयेंशी
६०२०३	होती	।।ज्ञा.गा.०७२४.०४।।	आत्मरूपीं क्रिया जे कोणी अर्पिती। तेचि मुक्त होती निश्चयेसी
६०२०४	होती	।।ज्ञा.गा.०८३७.०४।।	अनुहात हृदयस्थान। जेथ वायुचें संधान। साधना लावी त्यासी। नित्य करुनी साधन। घंटांचे नाद होती। तेथ राहे तूं लीन। विशुद्ध कंठस्थान। वेगीं जाय जिंकून
६०२०५	होती	।।ज्ञा.गा.०८३९.०५।।	निवृत्तिचरणींची रजधुळी। भरून घेतली होती झोळी। ज्ञानेश्वराची समाधि सकळी। उदय झाली
६०२०६	होती	।।ज्ञा.गा.०८४३.०१।।	लक्ष चौऱ्यांशी येऊनियां प्रती। कोटी फेरे होती कोटी जीवा
६०२०७	होती	।।ज्ञा.गा.०८४९.०५।।	नाना अर्थवाद उपाधि शब्दज्ञानें तेणें। केवीं शुद्ध होती यांचीं मनें। नाना मुद्रा संकल्पाचिया वाढवितां तेणें। केवीं पाविजे ब्रह्मज्ञानें। मी ब्रह्म ऐसें शब्दें वाखाणूं जाशी तरी तेणें। ब्रह्म ऐसें केवीं होणें। ब्रह्माहमस्मि बोध वाचें उच्चारितां हेंही अहंकाराचें लेणें। आतां परतें सकळही वाव जाणोनियां कांहीं आपलें स्वहित करणें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठल चिंतितां निजसुखासी येऊं नेदी उणें
६०२०८	होती	।।ज्ञा.गा.०८५४.०२।।	ते नेणती ब्रह्मरसु। वायां होती कासाविसु
६०२०९	होती	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
६०२१०	होती	।।ज्ञा.गा.१०५४.१२।।	करचरणेंसि इंद्रियवृत्ति। तुझ्या ठायीं तूंचि होती। मी माझी उरों नेदी कीर्ति। हें दान श्रीपती मज द्यावें
६०२११	होती	।।ज्ञा.गा.११०९.०६।।	घंटांचे नाद होती तेथें राहुनि लीन रे!। विशुद्धी कंठस्थान वेगें जाये जिंकोनि रे!
६०२१२	होतील	।।ज्ञा.गा.०९९४.०४।।	विक्राळ साधिलें नाम। दूर होतील विघ्न कर्म। साधितील धर्म नेम। हें पुरुषोत्तम बोलियले
६०२१३	होतु	।।ज्ञा.गा.००३०.०४।।	तेज सांवळें। रूप लाधलें परिमळें। अनंगाचेनि सळें। कासें कासियेला। तो पालऊ पांढर गळे। होतु कां जगाचे डोळे। दुरूनियां सुनिळें रोविलें गे माये

६०२१४	होतु	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
६०२१५	होतु	।।ज्ञा.गा.०७३०.०३।।	म्हणोनी पटीं तंतु ओतप्रोत होतु। तैसें विश्वजात ब्रह्मीं असे। सतीं कल्पिसी भेद सगुण निर्गुण द्वंद्व। तेणें कल्पनें प्रत्यया नये। सर्वस्वें उदासीन होई तूं निश्चय। जाण एक सगुणींचि काय न लभे रया
६०२१६	होतु	।।ज्ञा.गा.०९२०.०१।।	दीप दीपिका शशी तारा। होतु का कोटिवरी रे। परी न सरे निशि नुगवे दिवसु। दिनकरनाथें जियापरी रे
६०२१७	होतु	।।ज्ञा.गा.०९९८.०४।।	सर्वज्ञ सुंदर देव होतु कां भलतैसे। परी जडातें चेष्टविते आणिकां पैं नसे
६०२१८	होते	।।ज्ञा.गा.०३१९.०२।।	जात होते यमुने पाणिया वातत भेतला सांवला । दोईवल तोपी मयुल पुछाची खांद्यावली कांबला
६०२१९	होते	।।ज्ञा.गा.०३२१.०३।।	तीन माचवे पाच गाते । त्यावर निजले होते । फटफटीत उजेड पडदा खाटले पडले रिते
६०२२०	होते	।।ज्ञा.गा.०३२२.१२।।	घरा सोळा सांधी बहात्तर कोठें । नवही दारवंटे झाडीत होते
६०२२१	होते	।।ज्ञा.गा.०३५६.०१।।	अकरांवरी सातवें होते। सातवें कोठें मावळलें गे माये
६०२२२	होतें	।।ज्ञा.गा.०२१९.०१।।	जें येथें होतें तें तेथें नाहीं। ठाईंच्या ठाईं हारपलें
६०२२३	होतें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०५।।	याचिया लागल्या अभ्यासें गेलें मीपणाचें पिसें। केलें आपलिया ऐसें या इंद्रियांसहित। पूर्ण चैतन्य भोगिलें हें तंव दुजें निमालें। देहीं अखंडित ठेलें होतें जैसें। आलिंगूनिया अंतरीं रिगु न पुरे बाहेरी। निर्विकाराच्या शेजारीं प्रेम दुणावत। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलेसी भेटी। आजी संसारा संसाटी घेउनी गेला
६०२२४	होतें	।।ज्ञा.गा.०२९६.०१।।	आजिवरी होतें मी मोकाट। तंव डोळे फुकट मोडा तुम्हीं
६०२२५	होतें	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
६०२२६	होतें	।।ज्ञा.गा.०३२२.११।।	सासुरयाचे घरीं करीत होतें काम । अवचित विंदान मांडियेलें
६०२२७	होतें	।।ज्ञा.गा.०३९७.०४।।	प्राण जाई तंव बोभाइला तुज पतन तया दशरथा। गणिका एक पाखिरु पोखिलें होतें पाचारिलें प्राण जातां। कीं तयेसी ऊर्ध्वगति ऐसी बोलती पुराणें कासया न मिळे पाहातां। बोलणें खुंटलें तुजपाशीं देवा वेव्हारु नाहीं सर्वथा
६०२२८	होतें	।।ज्ञा.गा.०५५५.०२।।	अकरावें होतें तें धरूनियां नेलें। बारा तेरा गिळिलें धन माझें
६०२२९	होतें	।।ज्ञा.गा.०५७५.०१।।	अद्वैत येणें अद्वैतपणें सांडिलें। थितें होतें तें माझें लया पैं गेलें
६०२३०	होतें	।।ज्ञा.गा.०५७६.०१।।	मन वाचा बंदु निर्वाणीं घातलें । निर्माण होतें माझे ठायीं माल्हाथिलें
६०२३१	होतें	।।ज्ञा.गा.०६८३.०२।।	थितें होतें तें निध सांठविलें। विश्वासें घेतलें लक्षवित
६०२३२	होतें	।।ज्ञा.गा.०६८५.०४।।	येणें रखुमादेविवरु विठ्ठलें होतें तें आटिलें। सेखीं निहाटिलें निळारंभीं

६०२३३	होतें	।।ज्ञा.गा.०८७३.०२।।	जें जेथें होतें तेंचि तेथें नाहीं। परतोनी काई पाहातोसी
६०२३४	होतें	।।ज्ञा.गा.०९४३.०२।।	होतें तें पाहीं नव्हे तें घेई । द्वैतबुद्धि ठायीं गुंफों नको
६०२३५	होतें	।।ज्ञा.गा.०९७०.०३।।	सगुण होतें तें गुणासी झालें। सगुण निगुण एकचि जालें
६०२३६	होतें	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
६०२३७	होतें	।।ज्ञा.गा.१०७१.०५।।	सहज गुण होतें निर्गुण जालें। भलत्या झोंबलें निराकारें
६०२३८	होतेंचि	।।ज्ञा.गा.०९५६.०२।।	तैसें हें देहरूप जालें। न होतेंचि होणें आलें। तंव सद्‌गुरु जाणितलें। येथीचें रया
६०२३९	होतेनि	।।ज्ञा.गा.०३९८.०७।।	आतां तुज पावेन कवणें दशे नातळसी दुजेपणा केला हो तूंपण नाहीं। तेथें मीपण कैचें होतेनि मिळणें तें गेलें ठाईंच्या ठाईं जी सुंदरा
६०२४०	होतो	।।ज्ञा.गा.०७४४.०३।।	जागृतीच्या ठायीं निजतो सहस्रदळीं। बिंदूच्या समेळीं उच्चार होतो
६०२४१	होतों	।।ज्ञा.गा.०३१३.०१।।	वऱ्हाड न होतां होतों खेळेमेळे । लग्न लागलें कवणें दृष्ट वेळे । तेथुनी अंबोला चालवितो मातें । कैसेनी येथें निस्तरावें
६०२४२	होतों	।।ज्ञा.गा.१००९.०१।।	धर्म अर्थ काम मोक्ष दान मागें श्रीगुरु। हस्त पाद शरीर व्यथा पंगु झालों मी पुढारु। तिमिर आले पुढें मायामोहो अंधारु। तेणें मी जात होतों मग सहज भेटला सद्‌गुरु
६०२४३	होम	।।ज्ञा.गा.०८९८.०३।।	जाप्य जप होम विधि विधान हरि। हृदयीं श्रीहरि न कळे मूढा
६०२४४	होमिला	।।ज्ञा.गा.१०५१.०४।।	पहिला नाद चटपट चटपट। शिखासूत्र त्यजुनी सपाट। विरजा होमिला दृष्ट। परी अपुट तैसाची
६०२४५	होय	।।ज्ञा.गा.००२४.०३।।	अवतरे तैसाच नव्हे होय तें न संभवे । आहे हें आघवें लाघव रया । तो एकवट एकला रचला ना वेचला । आदिअंतीं संचला अनंतपणें । पृथ्वी आप तेज वायु आकाश । ही सकळही हारपती प्रळयांतीं । तीं निरशून्य निरूपम निरंजन निर्वाण । ते दशा पाषाण केवीं पावती
६०२४६	होय	।।ज्ञा.गा.००२७.११।।	ऐसयाचें ध्यान। जरी हें न करी मन। तरीच पतन । जन्ममरण। चिंता सारी फेडी। कीं उभारूनियां गुढी। स्वयें सुखाचिया आवडी। कां सांडितोसी। आतां करूं पाहे ध्यान। तरी सहजचि उन्मन। म्हणोनि समाधान। होय जीवा। तीर्थ व्रत तप दान । जरी न करी हें मन। तरी सहजचि साधन। गोपिनाथु
६०२४७	होय	।।ज्ञा.गा.००४४.०१।।	ज्याचें गुणनाम आठवितां मनचि नाहीं होय। अनुभवाचे पाय पुढें चालती
६०२४८	होय	।।ज्ञा.गा.००५०.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। अनंत जन्मोनी पुण्य होय
६०२४९	होय	।।ज्ञा.गा.००५६.०२।।	उपजोनी करंटा नेणें अद्वैत वाटा। रामकृष्णीं पैठा कैसेंनि होय
६०२५०	होय	।।ज्ञा.गा.००६४.०१।।	हरिपाठ कीर्ति मुखें जरी गाय। पवित्रचि होय देह त्याचा

६०२५१	होय	।।ज्ञा.गा.००६९.०३।।	हरिवीण जन्म तो नरकचि पैं जाणा। यमाचा पाहुणा प्राणी होय
६०२५२	होय	।।ज्ञा.गा.००८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नामेंवीण जो नरु। तो होय भूमिभारु ये संसारीं
६०२५३	होय	।।ज्ञा.गा.००८४.०५।।	हें योगियांचे निजजीवन। रामकृष्ण नारायण। येणें जगत्रय होय पावन। हरिस्मरण जिवांसी
६०२५४	होय	।।ज्ञा.गा.००८६.०४।।	धारणा धीट जरी होय विनट। तया प्रेमें वैकुंठ जवळी असे
६०२५५	होय	।।ज्ञा.गा.०११३.०२।।	भवकर्मविख। रामनामीं होय चोख। हरेल भवव्यथा दु:ख। पुढें सुख उपजेल
६०२५६	होय	।।ज्ञा.गा.०१२८.०३।।	माझे डोळसामाजी । सुनिळ सहजी। होय तूं बिजीं। बाहुलिये
६०२५७	होय	।।ज्ञा.गा.०१४५.०१।।	धर्म वसे जेथें। सर्व कार्य होय तेथें। पित्यासहित मनोरथें। सिद्धि पावेल सर्वथा
६०२५८	होय	।।ज्ञा.गा.०१४५.०३।।	जंववरी आयुष्य आहे। तंववरी हरीची सोये। हरि हरि मुखीं राहे। तो सुखीं होय अंतीं देखा
६०२५९	होय	।।ज्ञा.गा.०१५७.०३।।	साखरेचा ऊस जरी होय पुढती। मंथिता नवनीती क्षीर जोडे
६०२६०	होय	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दु:खी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
६०२६१	होय	।।ज्ञा.गा.०१६१.०४।।	नाम नाहीं ज्याच्या मुखीं। तो सर्व पदार्थी होय दु:खी। नाम जपे तो होय सुखी। नाम विशेखी पवित्र
६०२६२	होय	।।ज्ञा.गा.०१६९.०२।।	धन्य धन्य हरिभक्ति। हरि स्मरलिया अंतीं। होय वैकुंठ प्राप्ति। हेचि मर्यादा परियेसा
६०२६३	होय	।।ज्ञा.गा.०१६९.०५।।	करिती अन्नदान भूतिं। हरिचरण हृदयीं ध्याती। तया प्रसन्न श्रीपति। अंतीं होय सर्वथा
६०२६४	होय	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। नि:संदेह जीव तरती
६०२६५	होय	।।ज्ञा.गा.०१७६.०३।।	समर्थाचेनि वचनें तरणोपाय होय। पाहे दारिद्र्य जाय स्मरणमात्रें
६०२६६	होय	।।ज्ञा.गा.०१७७.०१।।	साखरेचा ऊंस जरी होय पुढती। मथितां घृतीं काय क्षीर निवडे
६०२६७	होय	।।ज्ञा.गा.०२३६.०१।।	परब्रह्म सांवळें। गोपवेशें निराळें। हृदयकमळीं स्थिरावलें। काय सांगों। कायावाचामनें। पाहें जों पाहणें। तंव नवलाव होय। निर्गुण रया
६०२६८	होय	।।ज्ञा.गा.०२४३.०४।।	होय कीं नव्हे ज्ञानदेव पुसती। आठवितां निवृत्ति भेटी होये
६०२६९	होय	।।ज्ञा.गा.०२७९.०२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं माय। अवघें निर्गुण होय पाचारीतां
६०२७०	होय	।।ज्ञा.गा.०२८५.०३।।	भेटीचेनी सुखें मनची होय मुकें। तें रूप देखें परी बोलवेना। सगुण गुणाचा म्हणोनी घातली मिठी। तंव तो आपणिया समसाठीं करुनी ठेलें
६०२७१	होय	।।ज्ञा.गा.०२८७.०३।।	म्हणोनी डोळियाचें अंजन आणि मेघ:श्याम बुंथीचें ध्यान। निडारलें वृत्ति नयन पाहों जावो। तेथें तें अनुमतें नलगे मतांतरें भावें देखणा होय देवो रया
६०२७२	होय	।।ज्ञा.गा.०२८८.०३।।	पौर्णिमेचें चांदिणें क्षणक्षणां होय उणें। तैसें माझें जिणें एका विठ्ठलेंवीण
६०२७३	होय	।।ज्ञा.गा.०३२०.०१।।	होय सौरी आतां उघडा घाली माथा । परपुरुषीं रमल्या बाई त्याची पतिव्रता

६०२७४	होय	।।ज्ञा.गा.०३९६.०१।।	आदि पुरुषा जय विश्वंभरिता नानापरी तुझा खेळू। जया ब्रह्मगोळु कल्पकोडी घडी मोडिता नलगे वेळु। वेदपुराणें मत्सरें भांडती बहुते करीत होती कोल्हाळु। होय नव्हे ऐसी भ्रांतीसी गुंतली तयासी तूं आकळू गा
६०२७५	होय	।।ज्ञा.गा.०४१५.०२।।	सुखाचें सुख निजसुख नव्हे। नव्हे तें होय म्यां गिळिलें गे माये
६०२७६	होय	।।ज्ञा.गा.०४२५.०२।।	सूर्यकिरणांवरी मुंगियाच्या हारी। अग्निचे पाठारीं पीक होय
६०२७७	होय	।।ज्ञा.गा.०४२८.०१।।	दृष्टीचा देखणा दृष्टी–अगोचर। दृष्टी गोचर होय केवीं
६०२७८	होय	।।ज्ञा.गा.०४३९.०४।।	यज्ञ चाले ऐसें चिन्ह। अज्ञान होती विचक्षण। तैं मूढां होय ज्ञान। विरक्तिचें
६०२७९	होय	।।ज्ञा.गा.०४३९.०६।।	अभक्त भक्त होती। श्रोतिया वक्त्या सायोज्यगति। राजविद्येची प्राप्ति। होय जया
६०२८०	होय	।।ज्ञा.गा.०४७१.०१।।	पहाते पहाणें पहातां निरुतें। पाहिलिया तेथें तेंचि होय
६०२८१	होय	।।ज्ञा.गा.०५२७.०२।।	कैसें याचें करणें सांग आम्हां माय। कामधेनु होय कल्पनेची
६०२८२	होय	।।ज्ञा.गा.०५४८.०२।।	ऐकोनी देखोनी मन होय अंधळें। परतोनी मावळें नाहीं तेथें
६०२८३	होय	।।ज्ञा.गा.०५५६.०३।।	दृष्टि कीर होय जरी निकें। द्रष्टा होय वेडा जयाचेंनि सुखें
६०२८४	होय	।।ज्ञा.गा.०५५६.०३।।	दृष्टि कीर होय जरी निकें। द्रष्टा होय वेडा जयाचेंनि सुखें
६०२८५	होय	।।ज्ञा.गा.०५६४.०१।।	तें अवघेंचि नव्हे अवघेंचि होय। अवघ्यावीण सोय आणिक असे
६०२८६	होय	।।ज्ञा.गा.०५८९.०४।।	पाथराची टाकी जरी होय तीख। नये रंध्र शलाख मुक्तिकेशी
६०२८७	होय	।।ज्ञा.गा.०५९१.०३।।	प्राप्त जरी झाली अष्टसिद्धी जाण। मागुती बंधन दृढ होय
६०२८८	होय	।।ज्ञा.गा.०५९६.०१।।	घटु जें जें होय आधींच गगन। राहे पैं व्यापून वेगळेंची
६०२८९	होय	।।ज्ञा.गा.०६००.०३।।	ते एक त्यागितां काय आहे वाणी। कैवल्याचा धनि तोचि होय
६०२९०	होय	।।ज्ञा.गा.०६०५.०२।।	तरीच ते ज्ञान हृदयीं ठसावें। नातरी आघवें व्यर्थ होय
६०२९१	होय	।।ज्ञा.गा.०६०७.०२।।	शीव पूर्ण जीव भक्त अविद्यक। होय पूर्ण चोख आत्मज्ञानें
६०२९२	होय	।।ज्ञा.गा.०६१३.०२।।	चंदनासी होय बाभुळत्व प्राप्ती। परी ज्ञानी न शिवती जन्म कांहीं
६०२९३	होय	।।ज्ञा.गा.०६२८.०४।।	वडवानळ शुचि परी सर्वही भक्षक। इंद्र पुण्यश्लोक पतन होय
६०२९४	होय	।।ज्ञा.गा.०६२९.०३।।	तेव्हां आत्मज्ञान अनुभव होय। अविद्यत्व जाय जीवरुप
६०२९५	होय	।।ज्ञा.गा.०६३६.०३।।	सुंदर आणि रमण जरी होय तरुणी। पुरुषावीण कामिनी शोभा न पवे बापा
६०२९६	होय	।।ज्ञा.गा.०६३९.०२।।	शुद्ध ब्रह्मीं कैशी कल्पना आरोपी। तोचि एक पापी जगीं होय
६०२९७	होय	।।ज्ञा.गा.०६५४.०१।।	भ्रमरीच्या ध्यासें भ्रमरीच होय। कीटकत्व जाय पालटोनी
६०२९८	होय	।।ज्ञा.गा.०६५७.०५।।	बहुजन्मा शेवटीं फळ हें पुण्याचें। अभाग्यासी कैचें प्राप्त होय

६०२९९	होय	।।ज्ञा.गा.०७०९.०२।।	होये तें नोहे। नोहे तें होय। ऐसी धरी सोय। निजरूपीं रया
६०३००	होय	।।ज्ञा.गा.०७३६.०४।।	ज्ञानदेवाचा अर्थ कूटस्थ परिपूर्ण। अपूर्णही पूर्ण होय जेथें
६०३०१	होय	।।ज्ञा.गा.०७७२.०१।।	गुजगुजीत रूप सांवळें सगुण। अनुभवितां मन वेडें होय
६०३०२	होय	।।ज्ञा.गा.०८३६.०४।।	भिन्नाभिन्न नाहीं अवघेंचि स्वरूप। पाहतां निजरूप रूप होय
६०३०३	होय	।।ज्ञा.गा.०८४२.०६।।	अमोलिक देहीं न साधा जरी पर। म्हणे ज्ञानेश्वर व्यर्थ होय
६०३०४	होय	।।ज्ञा.गा.०८४७.०१।।	चुकलीया चुके आपादिलिया भलें होय। तरी दुःख दारिद्र्य भोगी कवण। तरी अवघेंचि विश्व कां सुखी नव्हे रया
६०३०५	होय	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
६०३०६	होय	।।ज्ञा.गा.०८५३.०२।।	सुटलेपणें करिसी विषयत्याग। तेणें अंतरीं होय अनुराग। परतोनी तरीच पावशी ब्रह्मभाग रया
६०३०७	होय	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
६०३०८	होय	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया
६०३०९	होय	।।ज्ञा.गा.०८५८.०२।।	मनेंसि विचारीं निर्धारुनी योग करीं। तुझें तुजमाजीं अरे आतां विचारीं बापा। अरिमित्रसम होऊनि मन हें शुद्ध होय तेंचि तूं होऊनि राहे जाण बापा
६०३१०	होय	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
६०३११	होय	।।ज्ञा.गा.०८५९.०३।।	मागितलीया भीक जरी होय निदोष। तरी सणिये रजक काय न मागती। देवपणें फुग धरिसील गाढा। तरी वायांवीण मुढा सिंतरलासी

६०३१२	होय	।।ज्ञा.गा.०८६०.०१।।	येणेंचि आश्रमें नित्यनैमित्तीक कर्मे। वर्णाश्रमधर्म त्यागून कोठें जासी म्हणोनी येकचि विचारी बापा। जेणें सार्थक होय संसारासी। विकल्प नको धरूं शुद्ध करीं अंतर धरुनी राहें या सगुणासी रया
६०३१३	होय	।।ज्ञा.गा.०८६०.०३।।	सांडी सांडी त्याग नास्तिकाचें मत नलगे करणें अटणें। नानाविधी वाउगे कां जड सिणवणें। केवीं मन होय शुद्धी। एकलेंची मन करुनी स्वाधीन। सगुणींचि काय सिद्धी न लभे रया
६०३१४	होय	।।ज्ञा.गा.०८६१.०६।।	याकारणें श्रीगुरुनाथु। जंव मस्तकीं न ठेवी हातु। निवृत्तिदास असे विनवितु। तंव निवांतु केवीं होय
६०३१५	होय	।।ज्ञा.गा.०८६२.०१।।	अरे मना तूं वांजटा। सदा हिंडसी कर्मठा। वायां शिणशील रे फुकटा। विठ्ठल विनटा होय वेगीं
६०३१६	होय	।।ज्ञा.गा.०८७२.०२।।	या अवचित्या गोष्टी भाग्यें होय भेटी। प्रारब्ध सृष्टी भोग देत
६०३१७	होय	।।ज्ञा.गा.०८७५.०३।।	नरदेह कैचें तुज होय साचें। नव्हे रे देहींचें सुख तुज
६०३१८	होय	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
६०३१९	होय	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
६०३२०	होय	।।ज्ञा.गा.०८८२.०४।।	पुत्र कलत्र भवविभव विचित्र। होय जाय सूत्र तूं आप न म्हण। तुझा तूंचि नाहीं ऐसें विचारुनी पाहीं। चेतचि चोरिलासी वेगीं सावध होई रया
६०३२१	होय	।।ज्ञा.गा.०९०६.०१।।	सुढाळ ढाळाचे मोतीं अष्टै अंगें लवे ज्योती। जया होय प्राप्ति तोचि लाभे
६०३२२	होय	।।ज्ञा.गा.०९३२.०२।।	हेंही नव्हे तेंही नव्हे। कांहीं नव्हे तोचि पैं होय
६०३२३	होय	।।ज्ञा.गा.०९४८.०२।।	गुरुगम्य सत्ता शिष्य होय सरता। पूर्णी पूर्ण हातां ब्रह्म येत
६०३२४	होय	।।ज्ञा.गा.०९७५.०१।।	नाहीं तें तूं काय गिळिसीं। आत्मा ओळखोनि होय तत्त्वमसी
६०३२५	होय	।।ज्ञा.गा.०९९०.०२।।	विषय त्यागितां तोचि होय मुक्त। या नांव विरक्त राजयोगी
६०३२६	होय	।।ज्ञा.गा.०९९०.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान तिन्ही एकपण। होय तंव साधन करित जाय
६०३२७	होय	।।ज्ञा.गा.०९९६.०३।।	ऐकजे तीं शास्त्रें पडिलीं संदेहीं। होय नाहीं कांहीं म्हणूनियां
६०३२८	होय	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
६०३२९	होय	।।ज्ञा.गा.१०००.०२।।	जे जो जे जो नित्य हरि जनीं वनीं जो आहे। त्याचें तूं ध्यान करीं नित्य तेथेंची राहें। परतोनी येवों नको प्रपंच न पाहें। जठराग्नीं पचों नको वेगीं तूं योगीया होय

६०३३०	होय	।।ज्ञा.गा.१००१.०९।।	दिननिशीं शरीर तुझें बाळतरुणवृद्ध होय। काया हे नव्हे तुझी सांडीं सांडीं ममता माया। निर्गुणरूप हरिरूप त्यासी तूं शरण जाय। सगुणीं झोंबों नको हरिहरू तल्लीन राहें
६०३३१	होय	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
६०३३२	होय	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
६०३३३	होय	।।ज्ञा.गा.१००४.११।।	पुत्र म्हणे वो माते मी अनादि कैसा। मी माझें जाणता वो मी अज्ञान कैसा। उकलु केवीं होय तुज कैसा भरंवसा। जीवन्मुक्त होय दृष्टि दाखवी तैसा
६०३३४	होय	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
६०३३५	होय	।।ज्ञा.गा.१००४.१२।।	पापपुण्य दोन्ही मजसवेंची असती। करणी माते थोर त्याची ते आहे चालती। उकलु केवीं होय होय तें सांग मजप्रती। बुझावी वो माझे माते ऐसी करी विनंति
६०३३६	होय	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
६०३३७	होय	।।ज्ञा.गा.१००४.१३।।	केली कर्में जरी तुवां न सांडिवो पाठी। कवण ते प्रकाशील हे विपरीत गोष्टी। उकलू केवीं होय तें सांग मजप्रती। जेणें मी दृढ होय ते बुद्धी देईं वो लाठी
६०३३८	होय	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
६०३३९	होय	।।ज्ञा.गा.१०२९.०३।।	स्वामीचें काज पाईकपणें वोज। करिसां होय चोज पैं गा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलासी वोळगतां। पाईका स्वामी असतां निवृत्ति ऐसा
६०३४०	होय	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
६०३४१	होय	।।ज्ञा.गा.१०९४.०३।।	ऐसिये वृत्ति ध्याना। ध्यावो कां माझें मन। होय तुज समान। मीपण नाहीं। अनंत गोंवळू अलुगटु। दावितासी नेटपाटु। काय वानूं तुझी सुरपदवी। ठाण त्रिभंगीं देखोनी देवढें सुंदर आठवू विसरु हा नाहीं रया
६०३४२	होयची	।।ज्ञा.गा.०६०२.०३।।	बहुत श्रमलों साधन करितां। विश्रांति तत्त्वतां न होयची

६०३४३	होयी	।।ज्ञा.गा.०४३८.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
६०३४४	होयी	।।ज्ञा.गा.०७२१.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
६०३४५	होये	।।ज्ञा.गा.०१२६.०३।।	म्हणोनि नाम वज्रकवच। तोचि निर्गुणाचा अभ्यास। पाहे पां स्वयें प्रकाश विचारुनी। ऐसें सुंदर रूपडें हृदयीं धरिलें आतां। पाहातां केवीं होये पुनर्योनी रया
६०३४६	होये	।।ज्ञा.गा.०१७२.०५।।	दानधर्म करी अनंत। फळाचा न करी रे स्वार्थ। येणें पावेल जगन्नाथ। कृपा समर्थ हरिची होये
६०३४७	होये	।।ज्ञा.गा.०२४३.०४।।	होय कीं नव्हे ज्ञानदेव पुसती। आठवितां निवृत्ति भेटी होये
६०३४८	होये	।।ज्ञा.गा.०२६१.०१।।	मज तुरंबा कां वो जिये तिये। जिणें वेधें हरि सोयरा होये। मज लावा कां वो चंदन ऐसिये परीचे। जे लाविलियाची अनादि पुसोनी जाये वो
६०३४९	होये	।।ज्ञा.गा.०२८६.१०।।	बाप रखुमादेविवरु माझे मानसींचा होये। तयालागीं सये मी जागी सुती
६०३५०	होये	।।ज्ञा.गा.०३३५.०२।।	गृहदारा दिनमणी तेज देऊनी मेदिनी। मेरूप्रदक्षणि आप होये
६०३५१	होये	।।ज्ञा.गा.०३९३.०१।।	देखोनी हांव बांधे तें तंव नाहीं होये। आहे तें कही न जाय रे बापा। असें तें दिसों नये नाहीं तें घेवों पाहे थोर काजेवीण विटंबिले कैसें रया
६०३५२	होये	।।ज्ञा.गा.०७०९.०२।।	होये तें नोहे। नोहे तें होय। ऐसी धरी सोय। निजरूपीं रया
६०३५३	होये	।।ज्ञा.गा.०८६७.०२।।	लक्ष निवृत्तिचरणीं धीरु राहें। भेदुभ्रम सांडीं सावध होये
६०३५४	होये	।।ज्ञा.गा.०८९९.०२।।	कामधाम हरि ब्रह्मार्पण करी। आपणची कामारी होये हरि
६०३५५	होये	।।ज्ञा.गा.०९३३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलही नव्हे। नव्हे तो होये चतुर्देहेंवीण
६०३५६	होये	।।ज्ञा.गा.०९८२.०३।।	रखुमादेविवरु साकारु निराकारु नव्हे। कांहीं नहोनि होये तोचि बाईये वो
६०३५७	होये	।।ज्ञा.गा.१०२५.०२।।	तेथें जनकु नव्हे जननी नव्हे। बाळक नवे होये माझेवीण
६०३५८	होये	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदविये। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा
६०३५९	होवा	।।ज्ञा.गा.११२१.०२।।	तो मज होवा तो मज होवा। घडी घडी हो पांडुरंगा
६०३६०	होवा	।।ज्ञा.गा.११२१.०२।।	तो मज होवा तो मज होवा। घडी घडी हो पांडुरंगा
६०३६१	होवावें	।।ज्ञा.गा.०१२८.०५।।	तुझें उठिलेंपण आम्हां होवावें निकें। तरी गोसावी पाइकेंसी यावें किजी
६०३६२	होवे	।।ज्ञा.गा.१११३.०४।।	गुप्त होकर परगट होवे गोकुळ, मथुरा, काशी। सिद्धजी हुवे प्राण निकाले सत्यलोकके बासी
६०३६३	होवे	।।ज्ञा.गा.१११३.०६।।	कुंडलनीकू खूब चढावे ब्रह्मरंध्रकू जावे। चलता है पानीके उपर बोलत सोई होवे
६०३६४	होवोनि	।।ज्ञा.गा.०७२७.०१।।	कैसे डोळियांत उगवले डोळे। पिवळे पारवे गुलाली सलिलें।अनायासें उदय होवोनि मावळे। भाव कैचा
६०३६५	होवोनी	।।ज्ञा.गा.०१७५.०५।।	हरि अवतरे भक्तालागी। साह्य होवोनी रक्षी वेगीं । दोष लागो नेदी अंगीं। भक्त सर्वांगीं रक्षितु

६०३६६	होशिल	।।ज्ञा.गा.०१४७.०३।।	कोटि कुळाचें उद्धरण। एक जपतां नारायण। येणें होशिल पावन। येरझार चुकेल
६०३६७	होशिल	।।ज्ञा.गा.०१७२.०४।।	कृपा होईल भगवंताची। तरणोपाय सव्यसाची। येरझार चुकेल जन्माची। सरता होशिल वैकुंठ
६०३६८	होशी	।।ज्ञा.गा.०४४९.०१।।	अरे अरे ज्ञाना उघडें बोलसी। तुझा तूंचि होशी हरि ऐसा
६०३६९	होशी	।।ज्ञा.गा.०६००.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव मग होशी मुक्त। नव्हेचि आसक्त सर्वथैव
६०३७०	होशी	।।ज्ञा.गा.०८४९.०४।।	आतां अथातो धर्म जिज्ञासा ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। हें तंव वेदींचे प्रमाण। तरी वेदें जें वदवितें न कळे वेद कळा लय लक्ष धारण। पूजा समाधीचेनि यज्ञयागादिकें कर्मे। जपतप अनुष्ठान नाना उपासना मंत्रयंत्रादि साधनें। धांडोळितां परी तें एकही न घडे ब्रह्म जिज्ञासिक वचन। येणें सुखासाठी बापा होशी पैं हिंपुटी स्वानंद जीवन सुख आहे आन रया
६०३७१	होशी	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
६०३७२	होशी	।।ज्ञा.गा.१०००.०८।।	हरिरूप निखळ आहे योगी जाणती यासी। अंतर तें दुरांतर हें तूं जप मानसीं। कर्म हें ब्रह्म जाण ऐसा होईं समरसीं। तत्काळ होशी योगी संदेह नाहीं त्यासी
६०३७३	होशी	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
६०३७४	होशील	।।ज्ञा.गा.०८९२.०१।।	दुजेपणाचा भावो वायां वाढविसी गव्हारा। उतराई या देहा कैसा होशील। दुजेपणें पाहसी तरी देहीं देवो पाहीं। सेखीं दुजेपण नाहीं तूंचि एकला रया
६०३७५	होशील	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
६०३७६	होसी	।।ज्ञा.गा.०२६०.०४।।	पारु रे पारु रे कान्हा झणें करिसी अव्हेरु। तूं तव हृदयींचा होसी चैतन्य चोरु। बाप रखुमादेविवरा विठो करी कां अंगिकारु
६०३७७	होसी	।।ज्ञा.गा.०२७१.०१।।	येणेंरूपें पाहावासी तरी असुमाये होसी। माझ्या मना नाकळसी सांवळ्या
६०३७८	होसी	।।ज्ञा.गा.०३८४.०२।।	ऐसा हा उपदेश सखी सांगे जीवास। झणी कासावीस होसी बाई
६०३७९	होसी	।।ज्ञा.गा.०४१६.०१।।	कांहीं न करीजे ते तुझी सेवा। कांहीं न होसी तें तूं देवा
६०३८०	होसी	।।ज्ञा.गा.०४४९.०५।।	अष्टमा अष्ट सिद्धी अष्टांग नेमेशीं। तें जीवेंभावेंसी तूंचि होसी
६०३८१	होसी	।।ज्ञा.गा.०६२२.०१।।	साभिमानें करुनी व्यर्थ का रे फुगशी। मत्त ऐसा होसी मतिमंदा
६०३८२	होसी	।।ज्ञा.गा.०६५६.०४।।	बद्धमुक्त शून्य होसी निराकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तत्त्वज्ञानी

६०३८३	होसी	।।ज्ञा.गा.०७१६.०४।।	जालों मी साक्षी हेंही आतां ग्रासी। सहजचि होसी पूर्ण सुखी
६०३८४	होसी	।।ज्ञा.गा.०८३७.०६।।	पाहे पां सहस्रदळ। शुद्ध स्वरूप केवळ। निजतत्त्वें नीज बाळा। तुझा तूंची केवळ। अहंसोहं जाणसी। ब्रह्म होसी समूळ
६०३८५	होसी	।।ज्ञा.गा.०८५२.०४।।	आतां करिसी तरी चोखटच करी। त्यासी साक्ष तुझें मन। लटिकें न झकवसी तऱ्ही। देव दुऱ्हा होसी बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठलाची आण
६०३८६	होसी	।।ज्ञा.गा.०८६१.०५।।	शब्दब्रह्में होसी आगळा। म्हणसी न भियें कळिकाळा। बोधेविण सुखसोहळा। आहे तो जिव्हाळा वेगळाची
६०३८७	होसी	।।ज्ञा.गा.०८७७.०५।।	स्वप्नींचिया धना बांधिसि कळांतरा। कैचें धन काय होसी व्यवहारा
६०३८८	होसी	।।ज्ञा.गा.०८८०.०१।।	आउट हात आपुले आपण होतासी। येर तें सांडितासी कवणावरी। ऐसेंनि सांडिसी तरी थोडें तें सांडी। कां सकळैक मांडी तेणें सुखिया होसी रया
६०३८९	होसी	।।ज्ञा.गा.०९१३.०४।।	तरी तूं हा देवो न्याहाळी पां। पिसाटपण फिटेल बापा। पावन होसी परमस्वरूपा। नेत्रीं ऐसा चुकों नको
६०३९०	होसी	।।ज्ञा.गा.०९२४.०३।।	ऐसीयाच्या पाठी। कां होसी हिंपुटी। नलगे तुज सुखाचा स्वादु या गोष्टी। येणें ऐसेंचि विचारी। एकुचि धीर धरी। नलगे या द्वैतासाठीं रया
६०३९१	होसी	।।ज्ञा.गा.०९३४.०२।।	पाहे तेंचि पाही नाहीं तें काई। गगनीच्या पायीं तूंचि होसी
६०३९२	होसी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०४।।	मग आंगें शेजबाज। कीं हे बाह्येंद्रियांचे उपभोग। मानिसी साच जरी सोंग। स्वप्नींचें असे ऐसें जाणतां। निदसुरा होसी दातारा। या स्वप्नींच्या वोरबारा बापा। वोथरसी कांपा। म्हणोनि बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु। उघडे डोळांचि निधान देखिजे तंव मार्ग सोपा। म्हणोनि जेथींच्या तेथें पाहतां यावीण नाहीं दुजें। वायां खटपट करिसी बापा रया
६०३९३	होसी	।।ज्ञा.गा.०९६९.०१।।	पाहणें पाहाते सांडुनी निरुतें। पाहिलिया त्यातें तूंचि होसी
६०३९४	होसी	।।ज्ञा.गा.०९७५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु पंढरीयेसी। कांहीं न व्हावा अवघा होसी
६०३९५	होसी	।।ज्ञा.गा.०९८८.०१।।	अभिमानें करुनी व्यर्थ कां फुगसी। भ्रांता ऐसा होसी मतिमंदा
६०३९६	होसी	।।ज्ञा.गा.१०००.१९।।	मदालसा म्हणे पुत्रा ऐसा आहे उपदेश। भाव गर्भींचा रे तुज विचरे पृथ्वी नि:शेष। सरता होई संतामाजीं चित्तीं ध्याई हृषीकेश। परब्रह्म तूंचि होसी ऐसें बोलियेले व्यास
६०३९७	होसी	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद

६०३९८	होसी	।।ज्ञा.गा.१००१.०७।।	उठीं पुत्रा सावध होईं मी माझें सांडी धरीं। कोशकीटकें जन्मलासी तैसें तूं बा न करीं। आपण्या आपण होसी तुझा तूंचि रे वैरी। जंव नाहीं आलें काळ। चक्र वेगीं स्मरे मुरारी
६०३९९	होसी	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा
६०४००	होसी	।।ज्ञा.गा.१००४.०१।।	मदालसा म्हणे पुत्रा तूं मुक्त होतासी। संसारमायामोहें कां रे बद्ध जालासी। सिद्ध तें विचारी पां जेणें सुखीया होसी
६०४०१	होसी	।।ज्ञा.गा.१००४.०४।।	देह नाशिवंत तूं कां रे भुललासी। अखंड तें विचारीं पां जेणें सुखिया होसी। दुःख तें आठवीं रे गर्भीं काय भोगसी। जठराग्नीं कृमींकुंडीं वेळोवेळां पडसी
६०४०२	होसी	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
६०४०३	होसी	।।ज्ञा.गा.१००४.१८।।	उपजतां गर्भ अंधु जया नाहीं प्रकाशु। पूर्वी तो योगभ्रष्टु चुकवी गर्भवासु। गुरुवचनीं भजे पुत्रा परब्रह्मीं करी वासु। अमृत सेवी पारे झणीं होसी उदासु
६०४०४	होसी	।।ज्ञा.गा.१००४.२३।।	अव्यक्त तिहीं लोकींचें तुजमाजीं रे असे। त्रैलोक्य जयामाजीं तैं तुज पैं दिसे । अविनाशपद होसी मग अज्ञान नासे। तुजमाजीं अमूर्त रे आपेंआप प्रकाशे
६०४०५	होसी	।।ज्ञा.गा.१००४.२४।।	अव्यक्त अगोचर तुज होईल निरंतर। इंद्रियें स्थिर होती हे तुझे अंकुर। अविनाशपद होसी मग नाहीं येरझार। अष्टमहासिद्धी जया वोळगती तुझें द्वार
६०४०६	होसी	।।ज्ञा.गा.१०१०.०५।।	पावन होशी आधीं पांग फिटेल जन्माचा। अंधपंग विषयग्रंथी पावन होशील साचा। पांडुरंग होसी आधीं फळ पीक जन्माचा। दुष्ट बुद्धि वेगीं टाकीं टाहो करी नामाचा
६०४०७	होसी	।।ज्ञा.गा.१०८७.०६।।	जरी स्वार्थ करूं कल्पनेचा। तरी हाचि विस्तारू प्रपंचाचा। काय यासी वर्णूं वाचा। तूं दीनाचा स्वामी होसी
६०४०८	होसी	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सर्वेचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व
६०४०९	होसी	।।ज्ञा.गा.१११८.०४।।	जवळीं असतां जगजीवन। कां रे! धुंडाळीसी वन। एकाग्र करी मन। तेणें होसी समाधान। रे कापड्या !
६०४१०	होसील	।।ज्ञा.गा.०९९९.११।।	सुति मांडी नाममात्रें सेवी तत्पर रसना। उपरती तितिक्षा रे लय लक्षी ध्यासी ध्याना। हरपेल मी माझें होसील ब्रह्मांड येसणा। जिव्हा हें मन चक्षु करी श्रीगुरु निरोपणा
६०४११	होसील	।।ज्ञा.गा.०९९९.१४।।	तटाक देहभूमी रेचक कुंभक आगमी। चंद्रसूर्य ऐसे जाणा पूर्ण परिपूर्ण रे रमी। लोलुंगता ऋद्धिसिद्धी धारणातें मनोरमी। होसील तूंचि सिद्ध गुरुशिष्य सर्व समी

६०४१२	हौस	।।ज्ञा.गा.०७१०.०१।।	अंगुष्ठ प्रमाण पुरुष। त्याची मजला फार हौस। त्याहीं माजी परमहंस। देखिला बाई
६०४१३	ह्याळीं	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
६०४१४	क्षण	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
६०४१५	क्षण	।।ज्ञा.गा.०४०२.०४।।	तोची तूं जगदात्मा विसावा क्षण घडी न विसंबावा। हाचि होऊनी रहावा प्राण माझा। म्हणोनी धीरु धीरु बाप रखुमादेविवरु। विठ्ठला आतां। प्रपंचीं न गुंतें साचे आम्हां जितांची मरणें कां मेलिया कल्पकोडी जिणें धरी या निवृत्तीची आंत रया
६०४१६	क्षण	।।ज्ञा.गा.०७०६.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलाचे पाये । विसंबला क्षण माझा जीवूं जाऊं पाहे
६०४१७	क्षण	।।ज्ञा.गा.०८८७.०५।।	कापुराचिये मसी। मेघ माखिन म्हणसी। कापूर कां वायां जाळितोसी क्षण एका। तेथें कापूर ना मसी। उफका सिण कोठें पाहसी रया
६०४१८	क्षणक्षणां	।।ज्ञा.गा.०२८८.०३।।	पौर्णिमेचें चांदिणें क्षणक्षणां होय उणें। तैसें माझें जिणें एका विठ्ठलेंवीण
६०४१९	क्षणक्षणांमाजीं	।।ज्ञा.गा.०२३४.०६।।	निवृत्तिदासाचा दातारु। बाप रखुमादेविवरु। भक्तां देतो अभयकरु। क्षणक्षणांमाजीं
६०४२०	क्षणभर	।।ज्ञा.गा.०२८८.०२।।	वेधलें वो मन तयाचिया गुणीं। क्षणभर न विसंबे विठ्ठलरुक्मिणी
६०४२१	क्षणभरी	।।ज्ञा.गा.००४८.०१।।	देवाचिया द्वारीं उभा क्षणभरी। तेणें मुक्ति चारी साधियेल्या
६०४२२	क्षणभरी	।।ज्ञा.गा.०१०९.०२।।	विठ्ठल नाम उच्चारीं। आळसु न करीं क्षणभरी
६०४२३	क्षणभरी	।।ज्ञा.गा.०१२६.०१।।	तत्त्वमस्यादि वाक्य उपदेश। नामाचा अर्धांश नाहीं तेथें। म्हणोनि नामसंकीर्तन करितां। जवळी जोडलासि आतां। क्षणभरी न विसंबे। जिवाचिया जीवना रया
६०४२४	क्षणभरी	।।ज्ञा.गा.०२३१.०१।।	नागोठणीं गोपाळ। वळतिया देतो। कीं आनंदलीं गोधनें। ऐकोनी वेणुध्वनी तत्त्वतां। तुझी सांवळी सुंदर बुंथी। न विसंबे क्षणभरी। तेवीं सुखीं सुख पाहतां। निजचित्ता रया
६०४२५	क्षणभरी	।।ज्ञा.गा.०३१३.०५।।	म्हातारा असला काय माये । रूप ना वर्ण हात ना पाये । तरुणी आपुलें रूप ना साहे । क्षणभरी या वेगळी न राहे
६०४२६	क्षणभरी	।।ज्ञा.गा.१०००.१४।।	योगिया तूंचि जाण योगयाग तपें हरि। न भजे हरिवीण उगा नसे क्षणभरी। रामकृष्ण वाचे सदा नित्य जपे निरंतरीं। हरिध्यान ऐसें आहे पुत्रा हेंचि तूं स्वीकारीं
६०४२७	क्षणभरी	।।ज्ञा.गा.१०००.२२।।	पुत्र म्हणे अवो माते गुरु तूंचि जालिसी। नसवे क्षणभरी जपतप मानसीं। हरि हा श्रेष्ठ राणा तूंचि तारक जीवासी। भवार्णवीं तारियेले म्यां दृढ धरिलें मानसीं

६०४२८	क्षणभरी	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
६०४२९	क्षणमात्रें	।।ज्ञा.गा.००५८.०१।।	हरि उच्चारणीं अनंत पापराशी। जातील लयासी क्षणमात्रें
६०४३०	क्षणां	।।ज्ञा.गा.१००१.१३।।	क्षणां एका शरीर नासे हें तुझें तुज न कळे। अवचिता येईल काळ झांकतील देखणें डोळे। मग हे नाठवे तुज करी गुरुमेळीं निर्मळ। सांडीं मांडी करूं नको टाकीं टाकीं मनींचें सकळ
६०४३१	क्षणांतरी	।।ज्ञा.गा.०१६७.०४।।	गोविंद गोपाळ नरहरि। हा मंत्रराज निर्धारी। त्रैलोक्य तरैल क्षणांतरी। ऐसें व्यास बोलियेले
६०४३२	क्षणाचा	।।ज्ञा.गा.०८७९.०५।।	क्षणाचा सोहळा मानिलें हित। आपस्तुति परनिंदेचें गीत
६०४३३	क्षणामाजीं	।।ज्ञा.गा.०९५५.०३।।	सिंधु बुडबुडा क्षणामाजीं आटे । सिंधु बुडबुडा कांहीं तें नाटे
६०४३४	क्षणामाजीं	।।ज्ञा.गा.०९९७.०५।।	जयाचिये वोळगों जातां आडकाठीच नाहीं। भीतरीं गेलिया मान पाविजे। अरोधें विरोधें समतुल्य देणें। न मगतां अमरा होईजे। तो क्षणामाजीं दे तें न सरे। कल्पकोटि ऐसिया धुरे कां दुऱ्हाविजे। ऐसियाचे गांवींची सुखवस्तीचे पुरे। मा बहुत कार्य अनुवादिजे रे रे
६०४३५	क्षणामाजीं	।।ज्ञा.गा.१००४.१९।।	तुज ऐसें रत्न बाळा कवणें रे केलें। आणिक अनंत जीव चराचर भुतले। तेणें रे इच्छामात्रें क्षणामाजीं रचिलें। तें तूं रे नेणसीच येवढें कैसें चुकविलें
६०४३६	क्षणु	।।ज्ञा.गा.०९१८.०३।।	तैसें माणुसपण सहज तनुवरी देवाचा वारा स्वाधिनु। तैसा बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु न विसंबावा एकु क्षणु
६०४३७	क्षणु	।।ज्ञा.गा.१०५३.०३।।	तुटली आशेची सांगडी। ध्यानें नेलें पैल तडी। सुटली संसाराची बेडी। क्षणु घडी रिती नाहीं
६०४३८	क्षमा	।।ज्ञा.गा.००७७.०४।।	शांति दया क्षमा करुणानिधि प्रेम। नेउनी परब्रह्म भावें मिळती
६०४३९	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०११५.०३।।	जीव शिव एक करी। शांति क्षमा जरी धरी। त्यापाशीं नित्य श्रीहरि। प्रत्यक्ष आपण उभा असे
६०४४०	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०१३०.०१।।	सकळ धर्मांचें कारण। नामस्मरण हरिकीर्तन। दया क्षमा समाधान। संतजन साधिती
६०४४१	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०१४७.०२।।	प्रपंच सांडी रे असार। येणें तुटेल येरझार। क्षमा दया वर्ते सार। तेणें हरि तुष्टेल
६०४४२	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०१५३.०१।।	भगवंत साधे तोचि अर्थ। सकल सांडावा हो स्वार्थ। भूतदया क्षमा आर्त। भगवंतीं निमग्न व्हावें
६०४४३	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०१५४.०१।।	सर्वांभूतीं ज्याचा भाव। क्षमा शांति तोचि देव। येथ न धरी जो संदेह। तोचि तरेल सर्वथा
६०४४४	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०१६९.०४।।	क्षमा बुद्धि शांति निवृत्ति। सर्वकाळ हरिभक्तां चित्तीं । रामराम हेचि स्मरति। ते न येती गर्भवासा
६०४४५	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
६०४४६	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०२६५.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळी प्रतिमा। मनें मनीं क्षमा एक झालें
६०४४७	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०२९९.०४।।	अद्वैत भरीन मन भारीन तोडीन भवपाशा। क्षमा दया धरीन चित्तीं सर्वभूतीं महेशा
६०४४८	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०३८३.०१।।	सखी सांगे सार शांति क्षमा दया। प्रपंच-विलया बरळ पोशी

६०४४९	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०४५५.०६।।	निवृत्ति परमानुभव नेमा। शांतिपूर्ण क्षमा ज्ञानदेवो
६०४५०	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०५९०.०४।।	विवेक वैराग्य बोध क्षमा शांति। राखिली संपत्ति दैविकी जे
६०४५१	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०६२९.०४।।	शांति क्षमा दया तिष्ठती सहज। न दिसे दृश्य काज जगामाजीं
६०४५२	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०८७४.०२।।	क्षमा गेली परती अहंकार सांगाती। ते वोढूनियां नेती अघोराशी
६०४५३	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०८८४.०६।।	शांति क्षमा दया न धरवे चित्तीं। विषयावरी थोर वाढविली भक्ति। जवळी देवो आणि दाही दिशा हिंडती। स्वधर्म सांडुनी परधर्मी रती
६०४५४	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०९४५.०१।।	शांती क्षमा दया निवती निर्व्यंग। होउनी सर्वांग आत्माभोगी
६०४५५	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०९५१.०१।।	शांति दिसे कोहं पर दिसे सोहं। क्षमा हे कोहं कारुण्य सदा
६०४५६	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०९९५.०२।।	क्षमा शांति दया रूपीं। तोची उरेल स्वरूपीं। नामें तरले महापापी। ऐसा ब्रह्मा बोलिला
६०४५७	क्षमा	।।ज्ञा.गा.०९९९.०९।।	शांति निवृत्ति क्षमा दया सर्वभूतीं भजन। आचरण एकपक्षें सर्वरूपीं जनार्दन। अलक्षसंकल्प भावीं सर्व होई नारायण। विसरें कामना रे सेवीं ब्रह्मसनातन
६०४५८	क्षमा	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
६०४५९	क्षमा	।।ज्ञा.गा.१००१.२४।।	मदालसा म्हणे पुत्रा जो उपदेश करुणा। ब्रह्म हें जीवीं शिवीं भोगी योनी नारायणा। शांति क्षमा बाणली तुज कैचें उमटलें गुज
६०४६०	क्षमा	।।ज्ञा.गा.१००६.०५।।	शांती क्षमा दया पुरी। वासुदेवो घरोघरीं। आनंदें वोसंडेल अंबरीं। प्रेमें डुले त्रिपुरारी गा
६०४६१	क्षमा	।।ज्ञा.गा.१०१०.०२।।	दाते हो वेगें करा कृपाळुवा श्रीहरि। समता सर्व भावीं शांती क्षमा निर्धारीं। सुटेल विषयग्रंथी विहंगम आचारी
६०४६२	क्षमा	।।ज्ञा.गा.१०५४.१३।।	शांती दया क्षमा ऋद्धी। हेहि पाहातां मज उपाधी। तुझीया नामाची समाधी। कृपानिधी मज द्यावी
६०४६३	क्षमाचि	।।ज्ञा.गा.०४९३.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं क्षमाचि उपजली। प्रवृत्ति सामावली निवृत्ति रया
६०४६४	क्षमीं	।।ज्ञा.गा.०४५४.०१।।	सूक्ष्म साध्य काज सांगितलें स्वामी । धृति धारणा क्षमीं हरपल्या
६०४६५	क्षमेसी	।।ज्ञा.गा.०३८४.०१।।	सम्यक् करीं शांति बैसें एके पातीं। क्षमेसी निवृत्ति वाड करीं
६०४६६	क्षयो	।।ज्ञा.गा.०८४८.०४।।	कर्में दशरथ वियोगें मेला। कर्में श्रीराम वनवासा गेला। कर्में रावण क्षयो पावला। वियोग घडला सीतादेवी
६०४६७	क्षर	।।ज्ञा.गा.०७९४.०१।।	प्रणवाची शक्ति शिव प्रणवची। क्षर अक्षर सांची प्रणव तें
६०४६८	क्षर	।।ज्ञा.गा.०८३०.०३।।	क्षर अक्षर अनाक्षर नाहीं। कूटस्थ सर्वही प्रसवला
६०४६९	क्षर	।।ज्ञा.गा.०८३४.०२।।	तूर्या तेचि उन्मनी क्षर तें अक्षर। निर्गुण साकार ऐसें देखा

६०४७०	क्षर	।।ज्ञा.गा.०९४०.०४।।	ज्ञानदेव क्षर अक्षर उमजे। बाप रखुमादेविवर हृदयीं विराजे
६०४७१	क्षरला	।।ज्ञा.गा.०२७८.०५।।	हरपले आकार कृष्णची क्षरला। वेदांसी अबोला श्रुतीसहित
६०४७२	क्षरला	।।ज्ञा.गा.०२९९.०७।।	विज्ञान हरि आपणची क्षरला दुजेपणें छंदु थोरु। निष्काम स्वरूप सुत्रधारी खरा एकरूपें हरिहरू
६०४७३	क्षरला	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु। ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
६०४७४	क्षरला	।।ज्ञा.गा.०५०३.०२।।	जगजीव ईश्वर क्षरला चराचर। लक्षालक्ष पार अलिप्तपणें
६०४७५	क्षरलासी	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सर्वेचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व
६०४७६	क्षरलासे	।।ज्ञा.गा.०५२७.०४।।	निवृत्ति साचार ज्ञानदेवीं आचार। कृष्णचि परिवार क्षरलासे
६०४७७	क्षरलासे	।।ज्ञा.गा.१०००.०७।।	शांति करीं जीवशिवीं सर्व क्षरलासे हरि। क्षमा दया बहिणी तुझ्या माया सांडीं भीतरीं। बंधु पिता सखि जणें टाकीं तूं दुरीच्या दुरी। मत्सर हा घेवों नको मद टाकीं हा बाहेरी
६०४७८	क्षरलें	।।ज्ञा.गा.०१९९.०२।।	तें रूप पंढरी क्षरलें चराचरीं। माझें माझ्या घरीं बिंबलेंसे
६०४७९	क्षरलें	।।ज्ञा.गा.०५८९.०१।।	अक्षरचि ब्रह्म तेंचि तें क्षरलें। काल्पनिक झालें अनेकत्व
६०४८०	क्षरलें	।।ज्ञा.गा.१०८७.१०।।	विश्व हें तूंचि क्षरलासी। आत्मा जगदाकारें होसी। सर्वेचि क्षरलें मोडिसी। तदा शेखीं एकत्व
६०४८१	क्षरलेंसे	।।ज्ञा.गा.०९९९.२१।।	विपरीत माते जालें आप आपामाजीं थोर। चैतन्य हें क्षरलेंसे हाची धरीला वो विचार
६०४८२	क्षरलेंसें	।।ज्ञा.गा.१००६.०६।।	वासुदेवीं ज्ञेय ज्ञान। ध्यानीं मनीं नारायण। वासुदेवो परिपूर्ण। कैसें क्षरलेंसें चैतन्य गा
६०४८३	क्षरविरहीत	।।ज्ञा.गा.०७६४.०३।।	अक्षय अक्षर क्षरविरहीत साजे। ज्ञानाचें जें ओझें चालेचिना
६०४८४	क्षिती	।।ज्ञा.गा.०४१०.०३।।	उपाधिभेदें भूमि झाली क्षिती ऐसें विचारितां चित्तीं अनु न देखे। इतुलालें जीवपण तुज मज दातारा वेगळेंची नाहीं रे गोवळ्या
६०४८५	क्षितीवरी	।।ज्ञा.गा.०१५१.०२।।	कृपा करील श्री हरि। जया ध्यान हृदयांतरीं। तो तरैल क्षितीवरी। जन्म निर्धारी सफळ त्याचा
६०४८६	क्षितीवरी	।।ज्ञा.गा.०७२९.०४।।	गगनीं वोळलीं घनुचरें। तेणें क्षितीवरी नाचती मयूरें। सोम शीतपणें कळा मिरवी। अमृत घेवों जाणती चकोर रया
६०४८७	क्षीण	।।ज्ञा.गा.०६४६.०२।।	सदोदीत ब्रह्म पूर्ण निराकार निर्गुण। भेदाभेद क्षीण तेथें अनुभवी हे खूण
६०४८८	क्षीर	।।ज्ञा.गा.०१२४.०४।।	क्षीर गोड म्हणसी ऐसें। परी तेथेंही वीट असे। नाम उच्चारितां वाचे। कोटि जन्मांचे पातक नासे
६०४८९	क्षीर	।।ज्ञा.गा.०१५७.०३।।	साखरेचा ऊस जरी होय पुढती। मंथिता नवनीती क्षीर जोडे
६०४९०	क्षीर	।।ज्ञा.गा.०१७७.०१।।	साखरेचा ऊंस जरी होय पुढती। मथितां घृतीं काय क्षीर निवडे
६०४९१	क्षीर	।।ज्ञा.गा.०३९६.०३।।	गायत्री पासाव वोळलें क्षीर करणी पासाव विस्तारु। दूध दहीं ताक नवनीत आगळें चहूंचा वेगळा पडिभरु। जो ज्या विषयें पढिये तोचि मानिती थोरु। सांठवण करितां एकवट नव्हे तैसा भक्ति आचारु

६०४९२	क्षीर	।।ज्ञा.गा.०४६३.०५।।	क्षीर नीर हरि जाला असे स्वादु। अवघाची गोविंदु नानादेहीं
६०४९३	क्षीर	।।ज्ञा.गा.०६८८.०४।।	गंगा यमुना तिसरीये सागरीं। म्हणौनी प्रकारी क्षीर जाली। सोज्वळ ब्रह्मतेजें साखर सांजोरी। जेवितो हे गोडी तोचि जाणे
६०४९४	क्षीर	।।ज्ञा.गा.०६८८.०५।।	इडा क्षीर घारी पिंगळा गूळ वरी। त्यामाजीं तिसरी तेल वरी। सुषुम्नेचे रुची तूर्या आतुडली। अहर्निशीं जाली जेवावया
६०४९५	क्षीर	।।ज्ञा.गा.०७४९.०१।।	औटपीठ डोंगरी गाय एक वसे। क्षीर सेवितुसे निजयोगी
६०४९६	क्षीर	।।ज्ञा.गा.०७९३.०१।।	अमृताची क्षीर ब्रह्मांडभुवनीं। पाहाती त्रिभुवनीं नवल झालें
६०४९७	क्षीर	।।ज्ञा.गा.०८४१.०१।।	औटाचे डोंगरीं गाय एक वसे। क्षीर सेवीतसे योगी एक
६०४९८	क्षीर	।।ज्ञा.गा.०९१४.०३।।	स्तन ना वाहे जयाचिये माये तें बाळक केहीं न धाये रे रे। दृष्टि ओळणें तेंचि क्षीर जालें कासवीचें गोत्र पाहें रे रे
६०४९९	क्षीर	।।ज्ञा.गा.१०१८.०१।।	आगरींचें क्षीर सागरीं पैल डोंगरीं दुभतें गाय रे। दोहो जाणे त्याचें दुभतें जेवित्याची मेली माय रे
६०५००	क्षीर	।।ज्ञा.गा.१०१९.०३।।	दुभोनियां खडाणी नैश्वर्य ध्यान गगनीं। चेतलिया मन क्षीर देत
६०५०१	क्षीर	।।ज्ञा.गा.११०९.०८।।	सत्रावीचें क्षीर घेंई लंबीकेच्यानी मार्गे रे!। अलक्षाशीं लक्ष लावीं बैसोनियां राजयोग रे!
६०५०२	क्षीरचातका	।।ज्ञा.गा.०९१४.०२।।	निराळ निराळ सहज तें निराळ तें क्षीरचातका दुभें। एक धरूनि येरे सकळिक वावो मा काय काय तेथें न लभे रया
६०५०३	क्षीरनिरा	।।ज्ञा.गा.०८५०.०९।।	क्षीरनिरा निवाड याचेनि नव्हे कांहीं। निजगुरु पाही तो विरळा असे
६०५०४	क्षीरसागरीचें	।।ज्ञा.गा.००२८.०५।।	क्षीरसागरीचें निवांत सुख। असो हें निमासुरें मुख। श्रियेचें मनोहर देख। टवकारलें दो भागीं। पहावया उरूंची शोभा। सकळ तेजाची प्रभा। तेथें तारांगणें कैची नभा। लेइला गे माये
६०५०५	क्षीरसागरीचें	।।ज्ञा.गा.०२०७.०१।।	क्षीरसागरीचें निजरूपडें। पाहतां पारखिया त्रिभुवनीं न संपडे। तें उभें आहे वाडेकोडें। पुंडलिकाचे आवडी
६०५०६	क्षीरसिंधु	।।ज्ञा.गा.०४७८.०७।।	कर्माकर्म पारुषलें देवधर्म लोपले। गुरुशिष्य निमाले जाले क्षीरसिंधु
६०५०७	क्षीरसिंधुहि	।।ज्ञा.गा.१०५४.०४।।	क्षीरसिंधुहि दुहिला। चतुर्दशरत्नीं भरला। नेघे तेथील साउला। मज अबोला प्रपंचेसी
६०५०८	क्षीरसिंधू	।।ज्ञा.गा.०४३७.०५।।	निवृत्तिसुखाचा परमानंदु । ज्ञानशक्तीचा क्षीरसिंधू। ज्ञानेश्वराचा पदबंधू। सिद्धि नेला
६०५०९	क्षीरा	।।ज्ञा.गा.०२५५.०५।।	गौळणी गोमटी हातीं कसवटी क्षीरा निरा निवाडा करीं वो। मेघडंबर न विसंबे तेथें घुसळितां थेंबु जो नुसळें वो। जन पडलेंसे धंदा गोरसा गोडी नेणती अंधे वो
६०५१०	क्षीरा	।।ज्ञा.गा.१००२.१३।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा घेई उपदेशु। नको भुलों येणें भ्रमें जिवित्वाचा होईल नाशु। क्षीरा निरा पारखी रे परमात्मा राजहंसु। निर्गुण निर्विकार पुत्रा सेवीं ब्रह्मरसु

६०५११	क्षीरातें	।।ज्ञा.गा.०८८२.०३।।	तृणें पशु झकविले ते क्षीरातें विसरलें । तैसा विषय पाल्हाळें। निज चुकलासी। कोटि युगें जन्मवरी येतां येतां येरझारीं। दु:ख भोगिसी दुर्धरीं रया
६०५१२	क्षीरापति	।।ज्ञा.गा.०१९५.०८।।	म्हणोनि करा करा रे क्षीरापति। नटा नटा रे कीर्तनवृत्ति। ते नर मोक्षातें पावती। ऐसें बोलती सुरनर
६०५१३	क्षीराब्धी	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
६०५१४	क्षीराब्धीचा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०९।।	ज्ञानेश्वराचा अनुभव झेंडा। क्षीराब्धीचा लोटला लोंढा। आनंदें नाचविला झेंडा। कृपें तुमचा
६०५१५	क्षुधा	।।ज्ञा.गा.०७४९.०२।।	धाले पूर्वपदीं समान लक्षिती। क्षुधा चाड चित्तीं नाहीं नाहीं
६०५१६	क्षुधा	।।ज्ञा.गा.०८४१.०२।।	धाले पूर्णपदीं समाधि लक्षितां। क्षुधा चाड चिंता नाहीं नाहीं
६०५१७	क्षुधा	।।ज्ञा.गा.०८७८.०३।।	त्या येऊनियां वाटा तुज ऐसें गमलें। कोहं कोहं ठेले प्रकाशत।पुसूनियां तळवरी सूतलासी मळ घोरीं। क्षुधा आड उरी आदळली
६०५१८	क्षुधा	।।ज्ञा.गा.१०५९.०५।।	क्षुधा तृषा हरे। देहभाव जेथें विरे। तें जीवन दिधलें। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलु रे कापडिया रे
६०५१९	क्षुधा	।।ज्ञा.गा.१११८.०६।।	क्षुधा तृषा हरे। निज भाव येणें सरे। हें जीवन सांगितलें। बाप रखुमादेविवरे । रे कापड्या !
६०५२०	क्षुधेनें	।।ज्ञा.गा.०८५६.०३।।	कोण एक प्राणी क्षुधेनें पीडिले। म्हणोनी दोडे तोडूं गेले। खावों बैसे तों नुसधि रुई उडे। ठकले बापुडे तैसें झालें
६०५२१	क्षेत्र	।।ज्ञा.गा.०१४०.०४।।	एवढें क्षेत्र पांडुरंग। तेथें उद्धरिलें हें त्रिजग। आनंदत ब्राह्मण याग। कोटिकुळे उद्धरती
६०५२२	क्षेत्र	।।ज्ञा.गा.०७३१.०१।।	प्रतिष्ठान क्षेत्र तेथें ज्ञानियाचें स्वगोत्र। म्हणती हा पवित्र पतीत जाला
६०५२३	क्षेत्रज्ञ	।।ज्ञा.गा.०५८८.०३।।	क्षेत्रज्ञ संन्यास घेतला श्रीहरि। तेथूनियां दुरी नवजेचि
६०५२४	क्षेत्रीं	।।ज्ञा.गा.००२९.०५।।	या परी चराचरींचे दानव गिंवसूनि पुसिले परोपरी। तंव यादवांसि अंबुलेपणाची आस जाली थोरी। प्रभास क्षेत्रीं अवघियातें केली एकसरी। देवकी पुतना नोळखिजे वैरभक्तिसी एकिची वोवरी। पवनु काय पंथु शोधूनियां चाले समर्थु करील तें उजरी रया
६०५२५	क्षेत्रीं	।।ज्ञा.गा.०१७१.०६।।	ज्ञानदेवीं गुरु क्षेत्रीं। नाम जपिन्नले सर्वत्रीं। भावपूर्वक कृपापात्रीं। श्रीगुरुप्रसन्न जाहला
६०५२६	क्षेम	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो
६०५२७	क्षेम	।।ज्ञा.गा.०२२१.०३।।	सर्व सुकृतांचे फळ मी लाहीन। क्षेम मी देईन पांडुरंगीं
६०५२८	क्षेम	।।ज्ञा.गा.०२२५.०१।।	जटिल धुळधुसिर। दोंदिल डोळसु। अंगणीं बाळचंद्र खेळतां दिसे। तें देखोनियां यशोदा। माया पसरोनियां बाह्या। तें क्षेम सांगावया। वाचा कैची ?

६०५२९	क्षेम	।।ज्ञा.गा.०२७०.०२।।	घुमत घुमत निळेमाजीं मातु। निळेपणीं देतु क्षेम कृष्णीं
६०५३०	क्षेम	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
६०५३१	क्षेम	।।ज्ञा.गा.०२८९.०२।।	जिवाचा जिऊ माझा भेटवा यादवराजा। उचलल्या चारी भुजा देईल क्षेम
६०५३२	क्षेम	।।ज्ञा.गा.०२९०.०३।।	आंतु बाहेरी कैसी भरलेनि रंगें। क्षेम देऊं गेले अंगें तंव तो जडूनि ठेला। वारितां नावरे काय सांगो माय गोठी। करूनि ठेला साठीं जीवित्वेंसी
६०५३३	क्षेम	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
६०५३४	क्षेम	।।ज्ञा.गा.०४१८.०२।।	उचललिया बाह्या क्षेम देईन तया। गेली माझी माया देहत्यागें
६०५३५	क्षेम	।।ज्ञा.गा.०४४४.०३।।	निवृतिची उपमा कवण द्यावी उपमा। स्वयें निजधामा क्षेम देतो। तेथे आदरसुख आप आपणीं देख जाले। ते निशेख निवृत्ति भावें
६०५३६	क्षेम	।।ज्ञा.गा.०४६३.०३।।	समाधीचें रूप रूपासी आलें काह्या। पसरुनी बाह्या देती क्षेम
६०५३७	क्षेम	।।ज्ञा.गा.०६८८.०९।।	गुरुपरमार्थें ग्रासूनियां भूतें। क्षेम अवकाशातें आच्छादुनी। जेवणें जेवितां ध्वनी उठे अंबरीं। तें सुख अंतरीं प्रेम वाढे
६०५३८	क्षेम	।।ज्ञा.गा.०९१३.०५।।	वेगीं क्षेम देऊनियां निविजे। ऐसें दैव कैं लाहिजे। जरी तो हृदयीं ध्याईजे। तैं पाविजे अंगसुखा
६०५३९	क्षेम	।।ज्ञा.गा.०९९४.०५।।	तंव अनुष्ठान सुगम। साधिलें सर्व सिद्धी नेम। क्षेम असेल सर्व धर्म। सर्वकाळ फळलें
६०५४०	क्षेम	।।ज्ञा.गा.१०५३.०२।।	निमिषा निमिष छंद माझा। बाळछंदो हा तुझा। वेगीं येईं गरुडध्वजा। पसरूनियां भूजा देईं क्षेम
६०५४१	क्षेम	।।ज्ञा.गा.१०९४.०१।।	मन हें लोधलें प्रपंचा विसरलें। मीपण गेलें तुजमाजीं। तूं आम्हां गोसावी। सुखादि क्षेम न ठेवी। आपली सुखपदवी। देई भागु । तेथूनि वेगळें होतां। प्राण जाईल आतां। नामाचा न व्हावा। वियोगु रया
६०५४२	क्षेम	।।ज्ञा.गा.१०९५.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटिये दृष्टी। परतोनियां भेटी देई क्षेम
६०५४३	क्षेम	।।ज्ञा.गा.१०९७.०१।।	हो रे तूं विठ्ठला हो रे तूं विठ्ठला। हो रे तूं गोपाळा। क्षेम देई रे वेल्हाळा
६०५४४	क्षेमत्वें	।।ज्ञा.गा.०४७७.०४।।	समान निघोट क्षेमत्वें अवीट। श्रीगुरुने वाट सांगितली
६०५४५	क्षेमालागीं	।।ज्ञा.गा.००२०.०५।।	क्षेमालागीं जीव उतावीळ माझा । म्हणवूनि स्फुरताती बाहो । क्षेम देऊं गेलें तंव मीचि मी एकली । आसावला जीव राहो

६०५४६	क्षेमालागीं	।।ज्ञा.गा.०२७७.०२।।	गुढिया उभवा मखरें शृंगारा भेटी होईल आळंगी। स्फुरण आलें बाहीं क्षेमालागीं पाहीं काचोळी न समाये अंगीं गे माये
६०५४७	क्षेमालागीं	।।ज्ञा.गा.०२८४.०३।।	क्षेमालागीं जीउ उतावेळ माझा। उचलोनी चारी भुजा देईन क्षेम। कोण्या गुणें कावो रुसला गोवळु। सुखाचा चावळू मजसी न करी गे माये
६०५४८	क्षेमेंसी	।।ज्ञा.गा.०३०३.०२।।	माझें सुख मीच भोगीन । क्षेमेंसी निगेन अंगोअंगीं
६०५४९	क्षोभणें	।।ज्ञा.गा.०१२७.०१।।	अशौचिया जपों नये। अणिकांते ऐकों नये। ऐसिया मंत्राते जग बिहे। त्याचें फळणें थोडें परी क्षोभणें बहुत। तैसा मंत्रराज नव्हे रे रे
६०५५०	क्षोभा	।।ज्ञा.गा.०९१४.०१।।	वायूनें वळावें धूमें मिळावें अभ्रें पाणियें गळावें। आकाश पोकळ म्हणोनी क्षोभा जाऊं नये। निज चेईलया केउतें पळावें रया
६०५५१	क्षोभु	।।ज्ञा.गा.००२८.०१।।	नभ नभाचेनि सळे। क्षोभु वाहिजे काळिंदीजळें। सासिन्नले जगाचे डोळे। तें रूप पाहावया। भलतैसी हांव। मना न पुरे तेथींची थाव। लावण्यसिंधु शीव। सांडुनी जातो गे माये
६०५५२	ज्ञप्तिरूप	।।ज्ञा.गा.००११.०६।।	तो जाणावा ज्ञप्तिरूप । निवृत्तिनाथाचें स्वरूप । एकदंत नामें ज्ञानदीप । बोधस्वरूप ज्ञानदेवा
६०५५३	ज्ञाता	।।ज्ञा.गा.०४६४.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान ध्येय ध्याता हरि। समरसें श्रीहरि तत्त्व जालें
६०५५४	ज्ञाता	।।ज्ञा.गा.०७५९.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान परता जिचा खेळ। ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान याची साक्ष
६०५५५	ज्ञाता	।।ज्ञा.गा.०८६६.०१।।	ध्येय ध्याता हे दोन्ही नाहीं। तेथें ज्ञेय ज्ञाता उरे काई
६०५५६	ज्ञाता	।।ज्ञा.गा.०९५१.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान दृश्य द्रष्टा दर्शन। रूपीं रूपस्थिति अंकुरलीसे
६०५५७	ज्ञाता	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
६०५५८	ज्ञाता	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
६०५५९	ज्ञाते	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
६०५६०	ज्ञातेपणाचेनि	।।ज्ञा.गा.०८५३.०४।।	यालागीं दंभ दर्प सकळा। प्रतिष्ठादि भ्रांती धनदारा विषयासक्ती। ऐसा अहंममते ज्ञातेपणाचेनि अहंकारें। तेणें केवीं होय आत्मप्राप्ती। जंव येणें देहें विनीतता। शरण गेला नाहीं संतांप्रती। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलु चिंतितां। सर्व सुखाची होय निजप्राप्ती रया

६०५६१	ज्ञातेपणें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
६०५६२	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.००५६.०१।।	विष्णुवीण जप व्यर्थ त्याचें ज्ञान। रामकृष्णीं मन नाहीं ज्याचें
६०५६३	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.००५६.०३।।	द्वैताची झाडणी गुरुवीण ज्ञान। तया कैचें कीर्तन घडेल नामीं
६०५६४	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.००६४.०४।।	ज्ञान गूढ गम्य ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तीनें दिलें माझ्या हातीं
६०५६५	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.००७४.०६।।	ज्ञानदेवा प्रमाण निवृत्तिदेवीं ज्ञान। समाधि संजीवन हरिपाठ
६०५६६	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.००७७.०३।।	ज्ञानेसहित ज्ञान विज्ञानें धन। वृत्तींचें समाधान निवृत्ति करी
६०५६७	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.००७८.०३।।	जप तप ज्ञान क्रिया कर्म धर्म। रामकृष्ण नेम गुरुभजनें
६०५६८	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.००८६.०६।।	ज्ञानियासि ज्ञान ज्ञानदेवीं ध्यान। कलिमलछेदन नाम एक
६०५६९	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.००९५.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें अवघें ज्ञान होणें। विज्ञानीं राहणें गुरुकृपा
६०५७०	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१२२.०१।।	भक्तीचें तें ज्ञान वाचें नारायण। दया ते संपूर्ण सर्वांभूतीं
६०५७१	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१२२.०२।।	ज्ञान नारायण ध्यान नारायण। वाचें नारायण सर्वकाळ
६०५७२	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१३६.०५।।	हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। एक विठ्ठलुचि जाण
६०५७३	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्गुरु
६०५७४	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
६०५७५	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१५३.०४।।	भजन घडेल तैं हो ऐसें। भावशुद्ध ज्ञान प्रकाशें। भक्ति ज्ञान वैराग्य समरसें। तरीच हृषीकेशी कृपा कीजे
६०५७६	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
६०५७७	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०२०१.०१।।	एकी म्हणे भाव धरूं नेदी मौन। तेथींचें वो ज्ञान मज सांगे
६०५७८	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०२०२.०२।।	सोकरी पुंडलिकु ज्ञान पुण्यश्लोकु। विठ्ठलीं त्रैलोक्य उद्धरिलें
६०५७९	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०२१३.०२।।	जन्ममरणाच्या उचटूनि पेडी। मग तये बिंवडीं ज्ञान पिके
६०५८०	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०२५६.०१।।	ज्ञान हेंचि गाय दूध दुधिलें भरणा दोहीं तया जाणा हातु नाहीं। ठेविलें अग्निवरी अग्नि नाहीं भीतरीं। तापलें पडिभरी साय नाहीं
६०५८१	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०२५६.०५।।	ज्ञान हे घागरी वाईयेली शिरीं। गोरस भीतरीं दाखवितों। एके हातें सावरी झांकी तयावरी। चोखटिव करी गोरसाची

६०५८२	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०२७७.०६||	ऐसिये निवांत मूर्ति ऐकोनी ठेली श्रुती। आकर्षोनी चित्त चैतन्य भरोनी ठेले लोचन। ध्यानीं विसर्जिलें मन परमात्मया रामा तूं एक लाघवी सावेव पावलें ज्ञान। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला सुमन संयोगीं आजी सत्य झालें माझें स्वप्न गे माये
६०५८३	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०२९९.०५||	ज्ञान ज्ञेय हाची विचार सर्वमय हरी। दुजेपण न पडे दृष्टी एकपण घरोघरीं
६०५८४	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०३०७.०१||	सुची अंबुला ज्ञान घराचारु । भक्ति हे साकारु आवडली
६०५८५	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०३२०.०२||	कर्मेवीण सौरी झालें संतापाशीं । ज्ञान डौर घेऊनि करी लिंग देह नाशी
६०५८६	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०३४२.०१||	विज्ञानाचें ज्ञान अज्ञानीं घनवट। ज्ञानें अज्ञान नीट लाविलें दिसे
६०५८७	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०३९०.०४||	निवृत्तीनें खुणें सांगितलें ज्ञान। रखुमादेविवरु ध्यान विठ्ठलवरदा
६०५८८	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४२४.०४||	ज्ञान गोदावरीच्या तीरीं। स्नान केलें पंचाळेश्वरीं। ज्ञानदेवाच्या अंतरीं। दत्तात्रेय योगिया
६०५८९	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४३१.०६||	निवृत्ति सुखाचा टेका। पावोनि आलों आपुल्या मठा। ज्ञान येकला निका। ज्ञानदेव
६०५९०	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४३४.०१||	योगभ्रष्टाचें वर्णन। जिये समूळ पाहिलें ज्ञान। वस्तू वस्तूचि म्हणोन। मौन्य जालें
६०५९१	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४३४.०२||	ऐक्यें आपणासि ऐसे। गुरुकृपें ज्ञान असे। अल्प मावळोनि सर्व दिशें। मीचि जालों
६०५९२	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४३९.०४||	यज्ञ चाले ऐसें चिन्ह। अज्ञान होती विचक्षण। तैं मूढां होय ज्ञान। विरक्तिचें
६०५९३	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४५०.०१||	अरे अरे ज्ञाना ज्ञान हें निवृत्ति। देहीं देहा उपरती तुज प्राप्त
६०५९४	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४५९.०२||	ज्ञान तें विज्ञान प्रपंचेंसि भान। तेजोरूप गगन बिंबलें दिसे
६०५९५	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४६१.०२||	ज्ञान तेंचि धन ज्ञान तेंचि धान्य। जालें रे कारण ज्ञानदेवा
६०५९६	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४६१.०२||	ज्ञान तेंचि धन ज्ञान तेंचि धान्य। जालें रे कारण ज्ञानदेवा
६०५९७	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४६२.०६||	ज्ञान ऐसें नांव ज्ञानदेवा देसी। शेखीं तुवां रूपासी मेळविलें
६०५९८	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४६३.०२||	तैसें तुज ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीं विराज चित्त जोडे
६०५९९	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४६४.०३||	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान ध्येय ध्याता हरि। समरसें श्रीहरि तत्त्व जालें
६०६००	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४६७.०१||	आधींच तूं ज्ञान वरी जालें उन्मन। हरि हें जीवन हृदयीं आलें
६०६०१	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०४६८.०६||	जाणीव शहाणीव तूंचि निवृत्ति देवा। हरि उभय भावा ज्ञान देशी
६०६०२	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०५४८.०३||	अविद्या निरसली माया तुटली। त्रिगुण साउली तेथें रूप कैचें। चांग विचारिलें विवेकें उगवलें। ज्ञान हरपलें तयामाजीं
६०६०३	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०६०५.०२||	तरीच ते ज्ञान हृदयीं ठसावें। नातरी आघवें व्यर्थ होय
६०६०४	ज्ञान	||ज्ञा.गा.०६५६.०१||	नेणण्याचें रूप तेंचि रे अज्ञान। जाणते तें ज्ञान दोही मिथ्या

६०६०५	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०६६६.०१।।	दृश्यादृश्य नातळे स्थूळ प्रपंचभान। तेथें मायेचें कारण हेत नाहीं । म्हणोनी ज्ञान विज्ञान कल्पना लक्षण। तेथें सुखासी सुख जाण भोगिता हें
६०६०६	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७१४.०५।।	परज्योती तेज तेंचि पैं कोंदलें। हें ज्ञान बिंबलें ज्ञानदेवा
६०६०७	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७१६.०१।।	होउनिया ज्ञान अझुनि कां रे भ्रांति। न जाली विश्रांती मीपणाची
६०६०८	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७१९.०३।।	तें ज्ञान बुबुळीं। ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तिनें दिधलें। धरुनि हातीं
६०६०९	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली
६०६१०	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७२६.०१।।	अजलोभ पाहिलें वरी। ज्ञान उजळलिया प्रभा सारी। दीपकळिका ऐसें पायरी। दिसूं लागे
६०६११	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
६०६१२	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०७५९.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान परता जिचा खेळ। ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान याची साक्ष
६०६१३	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
६०६१४	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०८४४.०३।।	जंववरी देह आहे तंववरी साधन। करूनियां ज्ञान सिद्ध करा
६०६१५	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०८५०.१३।।	आतां न करी तूं अनुमान ज्ञान ना विज्ञान। स्वयें सिद्धी आपण होउनी राहे
६०६१६	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०८६१.०४।।	वेदशास्त्र जाणीतलें। आगमीं पूर्ण ज्ञान झालें। पुराण मात्र धांडोळिलें। आहे तें राहिलें वेगळेंची
६०६१७	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०८८१.०४।।	राखोंडी फुंकितां दीप न लगे जयापरी। तैसा शब्द ब्रह्मकुसरी ज्ञान न पवे। व्रत तप दान तीर्थ भजन वेंचिलें पोटा। दंभाच्या खटपटा सिणतु गेला
६०६१८	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०९००.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त हरि गोत वित्त। विज्ञान उचित ज्ञान घनें
६०६१९	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०९४६.०२।।	तें रूपस रूपडें पाहतां न संपडे। हृदयीं सांपडे ज्ञान गोष्टी
६०६२०	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०९५१.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान दृश्य द्रष्टा दर्शन। रूपीं रूपस्थिति अंकुरलीसे
६०६२१	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०९६४.०३।।	गुरुमुखें ज्ञान पाविजे निर्वाण। तें निवृत्ति म्हणे ज्ञाना पावशील
६०६२२	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०९८६.०७।।	आशा धरुनियां सांगूं नये ज्ञान। निष्ठुर वचन बोलूं नये
६०६२३	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.०९९९.०१।।	उपदेश उपरती ज्ञान ध्यान एकनिष्ठ। विज्ञान तें आटलें रे दृश्यादृश्य तेथें दृष्ट। आदिअंत हरपला सर्व ब्रह्म एक वाट। नित्य नेम चालतां रे होय वैकुंठ प्रगट
६०६२४	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य

६०६२५	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००४.१०।।	परतत्त्वा आणि तुज बाळा नाहीं रे भिन्न। अनादि तूं आहेसी रे परी हें न देखे मन। अकर्म कर्म केलें तेणें जालें अज्ञान। निष्कर्म होय जेणें तें तूं करी कां रे ज्ञान
६०६२६	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००४.१४।।	अनंत कर्मे मातें घडलीं वो मज। तीं तव न संडिती ऐसें ज्ञान पैं तुज। तरी म्यां काय कीजे केवीं पावणें सहज। दुर्घट वाट आहे कैशानी निफजेल काज
६०६२७	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००४.१७।।	नव्हता बाळा नादबिंद तैं तूं रे सहज। तेथेंचि तूं होतासी ऐसें ज्ञान पैं तुज। तेथें तूं लीन होईं करीं आपुलें काज। संसार साभिमानें घेई तेथीचें व्याज
६०६२८	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
६०६२९	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००४.२५।।	ऋद्धिसिद्धि मायासिद्धी यासी दिधली। तुर्याचिया उपरी रे ज्ञान उन्मनी देखिली। आशापाश सबळ माया जीवबुद्धि निमाली। गर्भवास चुकला रे कैसी बुद्धी स्फुरली
६०६३०	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
६०६३१	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००६.०६।।	वासुदेवीं ज्ञेय ज्ञान। ध्यानीं मनीं नारायण। वासुदेवो परिपूर्ण। कैसें क्षरलेंसें चैतन्य गा
६०६३२	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००७.०४।।	टाळटाळीं लोपला नाद। अंगोअंगीं मुराला छंद। भोग भोगितांचि आटला भोग। ज्ञान गिळूनि गावा गोविंद
६०६३३	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००८.०४।।	मन हें निमग्न जालें चरणस्पर्शे तत्त्वतां। ब्रह्माहंस्फूर्ति आधीं भावो उमटला उलथा। पांगुळलें गुह्य ज्ञान ब्रह्मरूपें तेथें कथा। अंध मग दृढ जालों निमाल्या विषयाच्या वार्ता
६०६३४	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०१०.०१।।	पूर्वप्राप्ती दैवयोगें पंगु जालों मी अज्ञान। विषय बुंथी घेऊनियां त्याचें केलें पोषण। चालतां धर्म बापा विसरलों गुह्य ज्ञान। अवचटें गुरुमार्गें प्रगट ब्रह्मज्ञान
६०६३५	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०१०.०४।।	निजबोधें शुद्ध धवळायावरी आरूढ पैं गा। क्षीराब्धी बोध वाहे तेथें जाय पां वेगा। वासना माझी ऐसी करीं परिपूर्ण गंगा। नित्य हें ज्ञान घेई अद्वैत रूपलिंगा
६०६३६	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०१३.०१।।	अंध पंगू दृढ जालों मायापडळ भ्रांती। करचरण विव्हळ गेले तंव भेटले निवृत्ति। ज्ञान मज उपदेशिलें नेलें अज्ञानक्षिती। वृक्ष एक तेथें होता त्या तळीं बैसविलें रीती
६०६३७	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०५३.०१।।	प्रेमडोहीं मन। जालें मनाचें उन्मन। उपरती धरिलें ध्यान। झालें ज्ञान परब्रह्मीं
६०६३८	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०५५.०१।।	विदेह आत्मलिंगा गुरुकृपेचा तुषारु। पूर्णें भरिला घटु हळु हळु बिंदु उदारु। वरुषला लिंगावरी तेथें तुष्टला श्रीगुरु। प्रसन्न निवृत्तिराजा ज्ञान देउनी उदारु

६०६३९	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०५५.०४।।	विज्ञानेंसि ज्ञान गेलें एकरूप परिचार। ज्योतिमाजी कळिका गेली एकदीप जाला आकार। वृत्ति ते निवृत्ति जाली माया मारुनी केलें घर। निवृत्ति गुरु माझा घट स्थापिला त्या समोर
६०६४०	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०६१.०३।।	तुझा देव्हारा मांडिला हो करीं कृपा। चौक आसनीं कळस ठेविला हो करीं कृपा। प्रेम चांदवा वर दिधला हो करीं कृपा। ज्ञान गादी दिली बैसावया हो करीं कृपा। वरी बैसविली आदी माया हो करीं कृपा। काम क्रोध मद मत्सर। दंभ अहंकार। त्याचें बळ फार। सर्व सुख देई सर्व सुख देई
६०६४१	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०७८.०३।।	आप तेज पृथ्वी वायो आकाश। या भासास उटणे केलें। वांझेचिया पुत्रा चोखणी मर्दिलें। ऐसें नवल ज्ञान झालें रया
६०६४२	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०८७.०७।।	नको हा संसार व्यर्थ। भक्ति ज्ञान वैराग्य परमार्थ। हाचि देईं मनीं स्वार्थ। नलगे अर्थ मायेचा
६०६४३	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.११०९.०९।।	पाहें पां सहस्रदळ शुद्ध स्वरूप केवळ रे!। विज्ञानें हे दृष्टि लाहे ज्ञान राहे समूळ रे!
६०६४४	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.१११८.०५।।	सांडी देह अभिमान। संतां घरीं शुद्ध ज्ञान। इतुकें देईं कृपादान। तेणें घडेल अमृतपान। रे कापड्या !
६०६४५	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.११२०.०२।।	पुढती पुढती मन। विठ्ठलु येकलाचि जाण। हेचि भक्ती हेंचि ज्ञान। विठ्ठल येकला जाण
६०६४६	ज्ञानकळा	।।ज्ञा.गा.०९९९.१८।।	त्रिकाळ ज्ञानकळा येणें साधलें रे निज। तितिक्षा मनोवेगें नित्य प्रत्यक्ष ब्रह्मबीज। साकार निजघटीं तो प्रगटे अधोक्षज। पर्वकाळ ऐसा आहे गुरुमुखें रे चोज
६०६४७	ज्ञानखड्ग	।।ज्ञा.गा.०३२१.०१।।	भावाची मी सौरी जाले गेले संतांपाशीं । ज्ञानखड्ग घेउनि हातीं लिंगदेही नाशी
६०६४८	ज्ञानगंगे	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
६०६४९	ज्ञानघन	।।ज्ञा.गा.०१०१.०१।।	सहज कर्म भक्ति घडावया कोडें। ज्ञानघन निवाडें नाम जपों
६०६५०	ज्ञानघन	।।ज्ञा.गा.०१०१.०२।।	नाम मात्र नमन ज्ञानघन पूर्ण। रामनामें कर्ण भरूं रया
६०६५१	ज्ञानघन	।।ज्ञा.गा.०५१९.०१।।	अंजनीं संपूर्ण ठेऊनियां मन। ज्ञानी ज्ञानघन निरालंबी
६०६५२	ज्ञानघन	।।ज्ञा.गा.०९५०.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवघा। शून्याशून्य वेग ज्ञानघन
६०६५३	ज्ञानचक्षु	।।ज्ञा.गा.०२५९.०२।।	आनंदें दोंदिलु नाचे गदारोळें पायीं घागुरली नेवाळें। चर्मचक्षु पडले वेगळें । काढूनियां ज्ञानचक्षु दिधलें डोळे गे बाई गे
६०६५४	ज्ञानचि	।।ज्ञा.गा.०५७१.०४।।	ज्ञानचि विज्ञान आलें हातां। आम्हां नाहीं शरीरीं ममता
६०६५५	ज्ञानज्योति	।।ज्ञा.गा.०४९८.०१।।	अमित सूर्य प्रकाशले तेज उदयो जहाले। ज्ञानज्योति फांकले दुणावोनी वो माय
६०६५६	ज्ञानज्योती	।।ज्ञा.गा.०३६८.०३।।	देहाचा दिवा उजळूनि ज्ञानज्योती। परपुरुषीं निवृत्ति झाली वो माय

६०६५७	ज्ञानडोहीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
६०६५८	ज्ञानतेजें	।।ज्ञा.गा.०४६३.०१।।	आत्मतेजें तेज रवितेज बिंबे। जीव शीवीं बिंबे ज्ञानतेजें
६०६५९	ज्ञानदाता	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
६०६६०	ज्ञानदीप	।।ज्ञा.गा.००११.०६।।	तो जाणावा ज्ञप्तिरूप । निवृत्तिनाथाचें स्वरूप । एकदंत नामें ज्ञानदीप । बोधस्वरूप ज्ञानदेवा
६०६६१	ज्ञानदृष्टि	।।ज्ञा.गा.१०११.०१।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहु विस्तारलें। विषयसुख नाशिवंत सेवितां तिमिर कोंदलें। चौऱ्यांशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टि हारपली दोन्ही नेत्र आंधळे
६०६६२	ज्ञानदृष्टी	।।ज्ञा.गा.०१६३.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न साधनी आणिलें। चित्तचरणीं बांधलें। ज्ञानदृष्टी करूनिया
६०६६३	ज्ञानदृष्टी	।।ज्ञा.गा.१११४.०२।।	पूर्वजन्मीं पाप केलें तें म्यां बहुत निस्तारिलें। चौऱ्यांयशी लक्ष योनी फिरतां दु:ख भोगिलें। ज्ञानदृष्टी हारपली, दोनी नेत्र अंध झाले
६०६६४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०००५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची निजज्योती । ते हे उभी मूर्ति विटेवरी
६०६६५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००१६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा सांग । तरीच हें भाग्य येईल हातां
६०६६६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००१८.०७।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु रे
६०६६७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००४८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे व्यासाचिये खुणें। द्वारकेचे राणे पांडवां घरीं
६०६६८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००५१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरिजप करणें। तुटेल धरणें प्रपंचाचें
६०६६९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००५२.०४।।	ज्ञानदेव सांगे दृष्टांताची मात। साधूचे संगती तरणोपाय
६०६७०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००५५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम हें सुलभ। सर्वत्र दुर्लभ विरळा जाणें
६०६७१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००५६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सगुण हें ध्यान। नामपाठ मौन प्रपंचाचें
६०६७२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००५७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नाम जपा हरीचें। परंपरा त्याचें कुळ शुद्ध
६०६७३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हरि माझा समर्थ। न करावें अर्थ उपनिषदां
६०६७४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००५९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति निर्गुण। दिधलें संपूर्ण माझे हातीं
६०६७५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००६९.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्तीसी चाड। गगनाहुनी वाड नाम आहे
६०६७६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००७६.०३।।	ज्ञानदेव गीतीं निशाणी नाम। समाधि संजीवनी तारक हरि
६०६७७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००७९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नारायण नाणें। घेऊनि पारखणें भक्तिपेठे

६०६७८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नामेंवीण जो नरु। तो होय भूमिभारु ये संसारीं
६०६७९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००८१.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे नामया हें तूं गा जाणसी। भजन केशवासी तूंचि तुझा
६०६८०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००८३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे हें पुंडलीक जाणें। अंतकाळीं पेणें साधियेलें
६०६८१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००८७.०५।।	ज्ञानदेव सांगतु । हरिपंथें मुक्तिमातु। एकतत्त्व सांगातु। जनींवनीं
६०६८२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००८८.०४।।	ज्ञानदेव गीत गातसे नित्य। कृष्णकृष्ण सत्य इतुकें सार
६०६८३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००९०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रामकृष्ण आशा। संसारपिपासा दुरी करी
६०६८४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००९१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे वासना हे खोटी। नामयज्ञें मिठी दिधलिया विरे
६०६८५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.००९८.०४।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसों जाय भाव। तंव तेणें स्वयमेव दाविलें डोळां
६०६८६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०११४.०४।।	पांडवांसि सदा काळीं। कृष्ण राहिला जवळी। ज्ञानदेव हृदयकमळीं। तैसाचि स्थिरावला
६०६८७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०११५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नित्य। त्याचें वचन तेंचि सत्य। त्याचें वचन सर्व कृत्य। सिद्धी पावेल सर्वथा
६०६८८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०११९.०४।।	एवढा महिमा नामाचा। धन्य जो राम उच्चारी वाचा। धन्य जन्म तयाचा। ज्ञानदेव म्हणे
६०६८९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०१२३.०६।।	निवृत्तिप्रसादें जोडे। विठ्ठलनामें घडे। ज्ञानदेव बागडे। पंढरिये
६०६९०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०१४०.०८।।	देव जाणे ऐसा। तोचि हरिदासा भरंवसा। ज्ञानदेव म्हणे परियेसा। थोर पुण्य तयाचें
६०६९१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०१४३.०४।।	ज्ञानदेव सर्वांपरी। यंत्र साधिलें श्रीहरि। वैकुंठीचा विहारी। हृदयांतरीं घातला
६०६९२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०१५५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिवेची चेष्टा। उगिलीच निष्ठा धरितां बरी
६०६९३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०१५६.०४।।	श्रीगुरुनिवृत्तिचरणप्रसादें। भजनीं आनंदें ज्ञानदेव
६०६९४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०१५७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे विठ्ठल जे भजती। जन्मा न येती भाक माझी
६०६९५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०१५९.०५।।	पंढरपुर पाटण। त्रैलोक्याचे तारक जाण। तेथें कटीं कर ठेऊनि आपण। ज्ञानदेव अभय देतु
६०६९६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०१७८.०४।।	ज्ञानदेव बोले अमृत सरिता। सर्वां घटीं पुरता हरि नांदे
६०६९७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०१८०.०७।।	सर्वांचा एक आहे मी किंकर। म्हणे ज्ञानदेव वैष्णवांसी
६०६९८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०१८६.०४।।	ज्ञानदेव हरि जपोनी निर्मळ। सदा असे सोज्वळ निवृत्तिसंगें
६०६९९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०२०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीस मनें। नयनांसी पारणें देखतांची
६०७००	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०२०२.०४।।	ज्ञानदेव पुसे निवृत्ति सौरसें। पुंडलिकें कैसें पुण्य केलें
६०७०१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०२०९.०७।।	ज्ञानदेव निवृत्ति पुसतसे कोडें। पुंडलिकें केवढें भाग्य केलें
६०७०२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०२१३.११।।	ज्ञानदेव म्हणे जगदानीं पिकला। पुरोनी उरला पंढरिये
६०७०३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०२२२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद चिद्घन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा

६०७०४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०२२८.०४।।	ज्ञानदेव सवें संवगडा लाठा। गाई हांकितो गोठणा तटा
६०७०५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०२४३.०४।।	होय कीं नव्हे ज्ञानदेव पुसती। आठवितां निवृत्ति भेटी होये
६०७०६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०२४६.१२।।	म्हणे ज्ञानदेव योगी जालासे नर। निवृत्तिप्रसादें समाधी सर्वगत स्थिर
६०७०७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०२६६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचे खुणें । सांवळेंची होणें यासी ध्यातां
६०७०८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०२६९.०३।।	ज्ञानदेव प्रेम निळारूप रूपसें सोहळा। कृष्णवेधें वेधली बाळा भली वसे
६०७०९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०२७०.०४।।	ज्ञानदेव सांगे निळियेचे बागे। निळासंगे ओळले गे निळीमाजीं
६०७१०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०२७६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिजे ये खुणें। भेटती पंढरीराणे शकुन सांगें
६०७११	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०३२०.०५।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले । स्वामी करुनी सुखी होई निजानंदीं डोले
६०७१२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०३२१.०४।।	देव नेणे धर्म नेणे आणिक नेणे कांहीं । म्हणे ज्ञानदेव आम्हां येणें जाणें नाहीं
६०७१३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०३२४.०४।।	ज्ञानदेव निळीं हृदयीं सांवळी । प्रेमरसें कल्लोळीं बुडी देत
६०७१४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०३२७.०४।।	ज्ञानदेव आला नीळवर्ण शाळा । निळेपण गोंवळा रातलिये
६०७१५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०३४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची थोरी। आपण चराचरीं नांदतसे
६०७१६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०३४४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे द्वैत निरसुनी पाही। एका रूपा सोयी बाही तरशील
६०७१७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०३८०.०४।।	ज्ञानदेव बुझवी बुझे ज्ञानधारण। तुज माज सौजन्य येणें न्यायें
६०७१८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०३८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आदिमध्य समता। सुखें पाहतां चढे हातां
६०७१९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०३८३.०४।।	ज्ञानदेव सांगे रखुमादेवी जप। अगम्य संकल्प एक दिसे
६०७२०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०३९३.१०।।	आतां असो हा बोलु तूं एक गोसावी साच येतुलेनी आम्हां उजरीकोटि स्वप्न एक चेईलिया। कैचें ज्ञानदेव म्हणे ऐसें करी रया
६०७२१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०३९५.१०।।	ऐसा तुजपासाव सगुण स्वरूप जन्मलों गा देवा आतां कैसेनि वेगळा निवडे। लवण पडिलें जळीं कीं कर्पूरासि नुरे काजळी तैसें भावार्थ प्रेम चोखडें। ज्ञानदेव म्हणे रुक्मिणीरमणा देई क्षेम वर्म न बोले फुडें। निवृत्तिप्रसादें खुंटला अनुवादु फिटलें सकळही साकडें रया
६०७२२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०३९७.०८।।	वारया मोट बांधेल कोण आकाशा कुंप कायसा। सूर्यापुढें दिवा लाऊनि चालणें वाउगाचि शीण जैसा। विचित्र हें तुझें रूप अव्हेरून जासी सर्वज्ञा। ज्ञानदेव म्हणे देवादि देवा जग भांबावलें ऐशीया भावा रया
६०७२३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
६०७२४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावेंचि सैरा। रखुमादेविवरा आण तुझी
६०७२५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे। जो दावी या खुणें। त्याचे पायीं होणें। लीन सदा

६०७२६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४२८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळियांचा डोळा। ओळखावा बुबुळा आपुलिया
६०७२७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४२९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे गुह्य हें सप्तक। अनुभववू लेख पाहिलीया
६०७२८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४३१.०६।।	निवृत्ति सुखाचा टेका। पावोनि आलों आपुल्या मठा। ज्ञान येकला निका। ज्ञानदेव
६०७२९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४४२.०६।।	मुक्त प्रवाहाची नाव। निवृत्ति अवल्या सद्‌गुरुराव। सोपान वरी ज्ञानदेव। पार जाले
६०७३०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४४६.०६।।	ज्ञानदेव निवृत्ति हे खुण पुसत। सांगावें त्वरित गुरुराजें
६०७३१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४४८.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीशीं पुसिलें। सत्रावी दोहिलें पूर्ण अंशीं
६०७३२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४५१.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति तुष्टला। सर्वांगें दिधला समबोध
६०७३३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४५२.०६।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या चरणां। कांसवीचा पान्हा पाजियेला
६०७३४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४५४.०६।।	ज्ञानदेव विनवी निवृत्तीस काज। हरपली लाज संदेहेंसी
६०७३५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४५८.०६।।	ज्ञानदेव गाय हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी
६०७३६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४६०.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदारा। ऐसा एकसरा तुष्टलासी
६०७३७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४६५.०६।।	निवृत्ति उपदेश ज्ञानिया लाधला। तत्त्वीं तत्त्व बोधला ज्ञानदेव
६०७३८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४६७.०६।।	ज्ञानदेव सुखी जालीसे विश्रांति। परमानंद चित्तीं निरंतर
६०७३९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४७६.०४।।	ज्ञानदेव दिवटा विठ्ठलीं रमला। संसार अबोला एकातत्त्वें
६०७४०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शुद्ध ब्रह्मज्ञान। पावले हे खूण संतसंगें
६०७४१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४८१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे करावें सुमन। तरीच चिद्‌घन पाविजे तो
६०७४२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०४८४.०४।।	ज्ञानदेव सांगे वेदशास्त्र थोर। सांगतसे विचार आम्हां तुम्हां
६०७४३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०५०६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद होईल पूर्ण। अनुभवें तेचि खूण देखतसे
६०७४४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०५१९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वाच्या वाचक योगें। हरिवीण वाउगें नाहीं रया
६०७४५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०५२१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काज सरलें संसारीं। चारीही मापारी गिळूनि ठेलों
६०७४६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०५३५.०४।।	ज्ञानदेव बोले नित्य नामप्रेम। तेथेंचि विश्राम हरीचा असे
६०७४७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०५८५.०४।।	इह तेंचि पर पिंड तें ब्रह्मांड। ब्रह्मचि अखंड ज्ञानदेव
६०७४८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०५९१.०५।।	सर्व वृत्ति शून्य म्हणे तोचि धन्य। ज्ञानदेव मान्य सर्वस्वेंशी
६०७४९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०५९३.०५।।	मुळीं तुझें रूप हेरें अनुभवणें। ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्म तूंचि
६०७५०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०५९६.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानदेव खूण। भेदुनी निर्वाण लीन झाला
६०७५१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०५९७.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव वस्तु परात्पर। गुरुकृपें कीर भेदिजेसु

६०७५२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०५९९.०५।।	हेतु मातु भ्रांति हे तिन्ही गिळून। राहियला मौन ज्ञानदेव
६०७५३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६००.०५।।	म्हणे ज्ञानदेव मग होशी मुक्त। नव्हेचि आसक्त सर्वथैव
६०७५४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६०५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुकृपा होतां। लाहिजे तत्त्वता ब्रह्मसुख
६०७५५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६०६.०४।।	देह जीव शीव सर्वांसही साक्षी। ज्ञानदेव लक्षी परब्रह्म
६०७५६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६११.०५।।	पापपुण्य दोन्ही त्यागुनी निराळा। जाहला स्वलीला ज्ञानदेव
६०७५७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६१५.०४।।	दृष्य एक चुळें घोटुनी बैसला। ज्ञानदेव धाला आत्मयोगें
६०७५८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे गुरुचा मी दास। नेणें साधनास आन कांहीं
६०७५९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६२४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आत्मा शुद्ध बुद्ध। नव्हेचि पैं बद्ध कदाकाळीं
६०७६०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६३०.०५।।	ब्रह्म तेंचि भास आभास जाहलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तिदास
६०७६१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे दिव्य मी देईन। सद्गुरुची आण स्वयंब्रह्म
६०७६२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६४१.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे स्वसुख रोकडें। निवृत्तीनें पुढें दाखविलें
६०७६३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६४२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे काय सांगूं सुख। मागें पुढें देख निवृत्तीशी
६०७६४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६४३.०५।।	निवृत्तीचे पायीं ज्ञानदेव लीन। जग जनार्दन निरंतर
६०७६५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६४४.०५।।	निवृत्ति सोपान ज्ञानदेव म्हणे। श्रीगुरु ही खूण बुझतीना
६०७६६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६४५.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सावधान होणें। अखंड साधणें परवस्तूशी
६०७६७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६४७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भजा आत्मदेवा। अखंडीत सेवा करा त्याची
६०७६८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६४९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे होईं तूं निर्गुण। कळेल तुज खूण पूर्ण तेव्हां
६०७६९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे आमिष जोडलें। निरंजनीं केला वास आम्ही
६०७७०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६५२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें न करावें। शरण रिघावें सद्गुरुशी
६०७७१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६५३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अवचित घडलें। निवृत्तीनें दिधलें निजबीज
६०७७२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६५५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव लाधला। सुखीयाहो झाला तेणें सुखें
६०७७३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६५७.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरता नाहीं। उपदेश कांहीं बोलावया
६०७७४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६५८.०४।।	निवृत्तीची जाण ज्ञानदेव पावला। सोयरा लाधला निवृत्तिकृपें
६०७७५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्ति उदार। दीपीं दीप स्थिर केला सोयी
६०७७६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न कळे याची लीला। ते निवृत्तीनें डोळां दाविली मज
६०७७७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६७६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरलों तरलों। आतां उद्धरलों गुरुकृपें

६०७७८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे मी नेणता प्रपंचीं। तोडिली मोहाची पदवी आम्हीं
६०७७९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६८८.१३।।	ऐसें नानापरीचें जेवण जालें। बाप निवृत्तियोगियानें वाढिलें। ज्ञानदेव म्हणे धणिवरी जेविलों। बाप रखुमादेविवरें विठ्ठलें सुखिया केलों
६०७८०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०६९४.०४।।	तेथें जाणणें निमालें बोलणें खुंटलें जेवीं जीवनीं जीवन मिळालें। दश दिशा भरुनी दाटलें कीं सुख सुखासी भेटों आलें। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां जितांचि मरणें। कीं कोटी कोटी जिणें ऐसें निवृत्तीनें केलें रया
६०७८१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७०१.०४।।	आतां उगवितांची भलें नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीशीं
६०७८२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७०७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे न धावे बा सैरा। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलु गा
६०७८३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७०८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अक्षयीं राहिला। आत्मा म्यां पाहिला याचि डोळां
६०७८४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७१३.०५।।	नाहीं आवाहन कैंचें विसर्जन। स्वरूपींच लीन ज्ञानदेव
६०७८५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७१५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आमचें स्वहित। तिन्ही एकचित्त जालों तेव्हां
६०७८६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७२०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे। निवृत्तिदातारें। चोजविलें सारें। माझें माज
६०७८७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७२२.०४।।	ज्ञानदेव बोले अक्षर निराकार। पावलें अपार परातीत
६०७८८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७२३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निर्गुण निरंजन। मनाचें मोहन मूर्तिमाजीं
६०७८९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७३१.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। ज्ञानीयाचा गुरु म्हणे ज्ञानदेव
६०७९०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७३५.०५।।	निवृत्ति ज्ञानदेव उभयतांचे बोल। आकाश बुबुळीं पाहा असे
६०७९१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७३८.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। निजरूप गोविंदें जनीं पाहतां
६०७९२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७३९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आतां फार म्हणों काय। सहस्रदळीं निश्चय आत्मा असे
६०७९३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७४०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। राहा रे निजबोधें निरंतर
६०७९४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७४१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे विवरण करीं वेगें। निवृत्तीच्या संगें साधिलें हेंचि
६०७९५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७४२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। गुरुमुखें खूण सांगितली
६०७९६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७४४.०४।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या शरणा। समजुनी खुणा तटस्थ झालों
६०७९७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७४५.०४।।	ज्ञानदेव दर्शन सत्रावीचें घेतां। उन्मनी ठसवी निवृत्तिदासा
६०७९८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७४६.०४।।	ज्ञानदेव नयन धरितां समभावें। सोहं स्वरूप भावें लाधलेंसे
६०७९९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७४७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे लक्ष लावीं आकाशीं। ब्रह्म पावसी लौकरी तूं
६०८००	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७४८.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐका प्राणायाम। या अभंगीं नि:सीम अर्थ जाला
६०८०१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७४९.०४।।	ज्ञानदेव नमितो आदी देवीप्रती। नेत्रीं पाहे ज्योति शुद्धरूप

६०८०२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७५०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे मज माया कृपाळू जाली। तिणें उजळली माझी काया
६०८०३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७५१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे उफराटें पाहतां। सर्व सौख्यदाता निवृत्ति एक
६०८०४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७५४.०३।।	ज्ञानदेव ध्यान धरिलें पुढती। त्रैलोक्याची वस्ती असे जेथें
६०८०५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७५७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्गुरु जाणती। इतरांची वृत्ति चालेचिना
६०८०६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७५८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसा योगीराणा। तयाचिया चरणा प्रणिपात
६०८०७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७५९.०८।।	निवृत्ति सोपान मुक्ताबाईची खूण। ज्ञानदेव सघन बोलिली हे
६०८०८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७६१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तिप्रसादें। स्वरूपाच्या विनोदें बोलिलें हें
६०८०९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७६२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील ज्योती। पाहातां वृत्ति हरे विषयांची
६०८१०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृक्ष परिपूर्ण झाला। बीज रूढला जाणीवेचा
६०८११	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७६४.०४।।	ज्ञानदेव चक्षु झाला परेवरी। यापरती बरोबरी नाहीं बापा
६०८१२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७६५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे न बोले आणिक। डोळीयांची बोल पाहतांची
६०८१३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७६६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह झाले देव। प्रणवची शिव अनुभवें
६०८१४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७६७.०३।।	गोल्हाटाचे मुळीं ज्ञानदेव बैसला। सहस्रदळीं शोभला काळा बाई
६०८१५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७६८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे याहूनि आणिक। बोलाचें कवतुक जेथ नाहीं
६०८१६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७६९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे जें मूळ। सत्रावी केवळ शुद्धरूप
६०८१७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७७०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तेथें अक्षय राहिला। आत्मा म्यां पाहिला या दृष्टीसी
६०८१८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या अर्थाची सोय। धरी माझी माय मुक्ताबाई
६०८१९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७७२.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे या सुखाची गोडी। अनुभवाची आवडी सेवीं रया
६०८२०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७७३.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवाची खूण। जाणे तो सुजाण अनुभविया
६०८२१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७७४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील रूप। या नांव चित्पद तुम्हीं जाणा
६०८२२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७७५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देवा ऐसी ज्योती। अर्धमात्रा उत्पत्ति सर्वां जीवां
६०८२३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७७६.०३।।	ज्ञानदेव चढे ऐसी वाट देख। आकाशीं असे मुख तिचे कैसें
६०८२४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७७७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे वृत्ति सहस्रदळीं लावा। मसुरामात्र बरवा ध्यायी जाई
६०८२५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७७८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अष्टांग योगियां। साधितो उपाया याची मार्गें
६०८२६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७७९.०४।।	लक्ष लावी ज्ञानदेव एकलाची। शुद्ध ज्योती तोची जाणे एक
६०८२७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७८०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे तें स्वरूप जो जाणे। त्यासी शरण होणें अनन्य भावें

६०८२८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७८१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सोपानातें ऐसें। निराकार असे आकारेसी
६०८२९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७८२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे शून्यांतील रूप। अनंत ब्रह्मांडें जेथ आहाती
६०८३०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७८३.०३।।	ज्ञानदेव नयनीं निवृत्तीचे पदीं। आनंद ब्रह्मपदीं एक झाला
६०८३१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७८४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे पूर्वार्धांतील गीर ।सर्व हें साचार विश्व दिसे
६०८३२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७८५.०३।।	ज्ञानदेव वदे अष्टांगयोग साध। पावाल ब्रह्मपद याचा भेद
६०८३३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे बीजें दोन बापा। पाहें आत्मरूपा तेथ बा रे
६०८३४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७८७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे हाची कीं रे प्रणव। यापरता अनुभव नाहीं नाहीं
६०८३५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७८८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे या परतें नाहीं। बोलण्याची सोयी अनुभवी जाणे
६०८३६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७८९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणव माझा पिता। अक्षर तेच माता याच भेदें
६०८३७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७९०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह हा दुर्लभ। त्रैलोकीं सुलभ भजनाचा हा
६०८३८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७९१.०३।।	एका वेदांत सिद्धांती प्रणव तो तत्त्वता। ज्ञानदेव वक्ता सांगतसे
६०८३९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाची खोली। अक्षरींची बोली देह सार
६०८४०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७९३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पिंडीं शोध घ्यावा। ब्रह्मासीं पहावा ब्रह्म ठसा
६०८४१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७९४.०३।।	ज्ञानदेव आपण प्रणव झाला आधीं। ध्याता ब्रह्मपदीं प्रणवची
६०८४२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७९५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाचे ठायीं। प्रणवीं प्रणव पाहीं निराळा तो
६०८४३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७९६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसें हें जाणिजे। देहीं नाद गाजे परेवरी
६०८४४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७९७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरती खूण। नाहीं ऐसी आण वाहातसें
६०८४५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७९८.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभव ऐसा जेथें। तोचि जीवन्मुक्त संत योगी
६०८४६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०७९९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीनें दाविलें। या नयनीं पाहिलें अविनाश
६०८४७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८००.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अर्धमात्रा कोणती। मसुरामात्र आहे ती दोन्ही भाव
६०८४८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८०१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कैवल्याचा दाता। कोण पत्रीं हे कविता नाहीं ऐसी
६०८४९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८०२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे जो उडुनी जाय तेथ। परब्रह्मींची मात तोचि जाणें
६०८५०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८०३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळां हा प्रणव। निवृत्तीनें अनुभव मज दिधला
६०८५१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८०४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भेद ऐक गुरुपुत्रा। नयनीं अर्धमात्रा सर्व जन
६०८५२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८०५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे ब्रह्मांडाचा अंत। नाहीं ऐसी मात बोलतसे
६०८५३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८१०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सद्‌गुरुकृपेनें। नित्यानित्य रूपें शोध करा

६०८५४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८१२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील शून्य। देखे तोचि धन्य भाग्यवंत
६०८५५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८१४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसे हे नयन। चैतन्याची खूण आन नाहीं
६०८५६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८१५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्व हें चैतन्य। मन हेंचि धन्य धन्याचेनी
६०८५७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८१७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐशा योगीयाला। देखतां तयाला नमन माझें
६०८५८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८१८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शिव तेचि शक्ती। पाहातां व्यक्तीं व्यक्त नाहीं
६०८५९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८१९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें तेथ तेज। असे गुजगुजीत निर्मळ तें
६०८६०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८२०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वची हें शून्य। वस्तु परिपूर्ण सर्वांठायी
६०८६१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८२२.०९।।	ज्ञानदेव म्हणे मज त्रिकुटाची गोडी। धरितां आवडी ब्रह्म लाभे
६०८६२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८२३.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे हा विचार पाहा। जाणतां दावितां विरळा एक
६०८६३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८२५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांतरीं तुर्या। निवृत्तियोगी वेगीं गुज बोले
६०८६४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८२६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे महाकारणीं नांदे। निवृत्तिने आनंदें दाखविलें तें
६०८६५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीची आण। या वेगळी खूण आणिक नाहीं
६०८६६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८२८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे देहा डोळां दिठी। पाहातां सर्व सृष्टि निवृत्ति एका
६०८६७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८२९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वांचे शेवटीं । अविनाश दृष्टि असे कीं रे
६०८६८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८३०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे ऐसें हें पाहातां। निवृत्तीनें तत्त्वता कथनी केली
६०८६९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८३१.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ज्योतीची जे ज्योती। ब्रह्मरंध्रीं वस्ती परमात्मयाची
६०८७०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८३३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरतें जाण। नाहीं नाहीं आण निवृत्तीची
६०८७१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८३४.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे हें कृत्य हातां नये। माय देऊं नये कोणासही
६०८७२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८३५.०५।।	गुरुवीण जो प्राणी। शब्द संताचे बहु पाठीं गे। दिसे तितुके नासे ऐसे बोले भ्रमिष्ट गोष्टी गे। आत्मा कळला नाहीं। जप तप साधन तीर्थ खोटे गे। ज्ञानदेव म्हणे। न तुटे संसाराच्या गाठी गे
६०८७३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८४०.०६।।	खद्योत गलबला थोर जाला। निवृत्तिबोध मिरवूं लागला। ज्ञानदेव पैकूं रंजिला। सर्व सुखा
६०८७४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८४३.१०।।	ज्ञानदेव म्हणे भली मुक्ताबाई। दाखविली सोयी साची असे
६०८७५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८४५.०७।।	ज्ञानदेव म्हणे विचारा मी कोण। ना तरी पाषाण होऊनी राहा
६०८७६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८६३.०४।।	ज्ञानदेव शरण हरि। मन हिंडे चराचरीं। न सोडी चरण अभ्यंतरीं। नित्य श्रीहरि हृदयीं वसे
६०८७७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८७१.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे घेती ते शाहाणे। येर ते पाहुणे यमाचे रया
६०८७८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८७५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शरण रिघणें। वैकुंठींचें पेणें अंतीं तुज

६०८७९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८७६.०५।।	ऐशीं नाथिलीचि नाटकें आचरसी किती। ज्ञानदेव म्हणे सहजे निवृत्ति
६०८८०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८७७.०६।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। स्वप्नींचें सुख तें साळया जाणे
६०८८१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८८०.०६।।	आपला आरोहणी। लावूं पहातोसी निशाणी। तरी सांगेन ते वाणी। लाविजेसु। श्रीगुरुनिवृत्तिनाथा चरणकमळीं। पाखेंवीण होय आळिय म्हणे ज्ञानदेव
६०८८२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८८१.०६।।	परतोनी न पाहे धांवतो सैरा करितो येरझारा संसारींच्या। ज्ञानदेव म्हणे बहुतां जन्मांचा अभ्यासु। तरीच होय सौरसु परब्रह्मीं
६०८८३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८८६.०३।।	एक श्रीकृष्ण तें विसरलें ऐसें ज्ञानदेव बोले। मूर्खेंसी संगती करितां शहाणे सिंतरले
६०८८४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे हें साधूचें लक्षण। अंतकाळीं आपण वेगीं पाहा
६०८८५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८९४.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधेल। नाहींतरी चळेल मध्यभागीं
६०८८६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८९८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीहरि हृदयस्थ। ऐसी आहे भाष वेदशास्त्रीं
६०८८७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०८९९.०४।।	ज्ञानदेव सोहं मंत्र तंत्र ध्यान। मनाचें उन्मन हरिपायीं
६०८८८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९१२.०६।।	पाहें पां येथें अनुवादु काईचा। मी माजीं हारपली खुंटली वाचा। ज्ञानदेव म्हणे सद्‌गुरु साचा अढळपदीं बैसविलें
६०८८९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९१७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अवघेंचि मृगजळ। सांडूनी पाल्हाळ नित्य ध्याई
६०८९०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९२१.०६।।	विठ्ठलरखुमाईचे भांडणी। कोण करी बुझावणी। निवृत्तीचें चरणीं। शरण ज्ञानदेव
६०८९१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९२५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे पाहतां पाहिलें। स्वप्नीचें चेईलें जाईल लया
६०८९२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९४०.०४।।	ज्ञानदेव क्षर अक्षर उमजे। बाप रखुमादेविवर हृदयीं विराजे
६०८९३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९४३.०४।।	ज्ञानदेव गंगा नि:संगाच्या संगा। पावसी अभंगा भेदरहित
६०८९४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९४४.०४।।	ज्ञानदेव संधी साधूनियां सिद्धि। छपनाची संधी टाकुनी गेला
६०८९५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९४५.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे कल्पना काजळी। दीपीं दीपमेळीं पाजळी वो जगीं
६०८९६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९४६.०४।।	ज्ञानदेव सोपान सांगितलिया संपन्न। हरितत्त्व अनुप्रमाण लाधे पूर्वपुण्यें
६०८९७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९५४.०४।।	ज्ञानदेव निर्जी निजोनी सहज। देहींचा निर्लज्ज रुसला सये
६०८९८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९५६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे श्रीगुरु। ऐसा सांगती विचारु। मग ब्रह्मीं चित्तानुसारु। निरोपिला सर्व
६०८९९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९५८.०४।।	ज्ञानदेव जाणें प्रसाद निवृत्ति। मौनाची मुक्ति वाट आहे
६०९००	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९६३.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाच्या पायीं। ज्ञानदेव पाहीं मरण सांगें
६०९०१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९६९.०३।।	भानुबिंबेंवीण भासलें तम। ज्ञानदेव वर्म अनुवादला

६०९०२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९७०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे परतूनि पाही। जिवाचा जिवनु कवणीये ठायीं
६०९०३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९८४.०४।।	भोगिया शिवोन उतरला डायीं। ज्ञानदेव सांगे निवृत्तीच्या पायीं
६०९०४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९८६.१९।।	ज्ञानदेव म्हणे ओंनामा सकळ। भजावा गोपाळ निशिदिनीं
६०९०५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९८७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे बोलूं आलें मुखा। कानीं एक पाठ पडलें
६०९०६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९८८.०५।।	साध अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। वोळख म्हणत ज्ञानदेव
६०९०७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९८९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे तरीच साधलें। ना तरी चळेल मध्यभागीं
६०९०८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९९०.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे आधीं करुनी पाही। निवृत्तिकृपा ही साधकासी
६०९०९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भावें परिपूर्ण। निवृत्तिनें खूण सांगितली
६०९१०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९९३.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे त्यासी करावें नमन। प्रापंचिक जनें शिवूं नये
६०९११	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९९४.०६।।	ज्ञानदेव कर्म अकर्ता। पावन जाला श्रीअनंता। सुखदु:खाचा हरि भोक्ता। सर्वकाळ आम्हां आला
६०९१२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.०९९९.२६।।	ज्ञानदेव निवृत्तीसी शरण गेला लवलाहीं। हरपली निज काया मन गेलें ब्रह्मडोहीं। निरसली माया मोहो द्वैत न दिसे कांहीं। अद्वैत बिंबलेंसे जनवन ब्रह्म पाही
६०९१३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
६०९१४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०१२.०६।।	वेदमार्गें मुनी गेले त्याची मार्गें चालिलों। न कळेचि विषय अंधा म्हणोनि उघड बोलिलों। चालतां धनुर्धरा। तरंगाकारी हरपलों। ज्ञानदेव निवृत्तीचा। द्वैत सर्व निरसलों
६०९१५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०१३.०८।।	निवृत्ति गुरु माझा अंधपण फेडिलों। सर्वत्र दृष्टि जाली एकतत्त्वीं राहिलों। निरसली माया मोहो श्रीराम अंजन लेईलों। ज्ञानदेव ज्ञानगंगे निवृत्तीनें बुडविलों
६०९१६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०१४.०४।।	तिहीं त्रिपुटी हे चरतां दिसे रे। तिहीं वाडियां वेगळी बैसे रे। ज्ञानदेव म्हणे गुरुतें पुसा रे। ते वोळतां लयलक्ष कैसें रे कान्हो
६०९१७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०१८.०५।।	जाणत्या नेणत्या झांसा पैल चतुरा बोलिजे ह्याळीं। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव बोले ढिवर पडिलें जाळीं
६०९१८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। शहाणे ये खुणें संतोषले
६०९१९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०५१.१८।।	ऐसे भेद नादाचे। मनीं धरा विवेकाचे। ज्ञानदेव बोले निवृत्तीचे। बोला वाचे हरिनाम गा दादेनो
६०९२०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०५७.०६।।	गाती वाती साधु मुनी छंदु घट मठी चित्त। विरेल देहबुद्धि ज्ञानदाता देईल उचित। विज्ञानेंसी गोष्टी सांगे ऐसें पद पावत। बाप रखुमादेविवरु लांबविला घटु ज्ञानदेव सांगत
६०९२१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०६३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे केलें अविद्येचे। संतासी तयाचें भय नाहीं

६०९२२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०६४.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अघटित घडे। गुरुकृपें जोडे परब्रह्म
६०९२३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०६९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवीं तोचि जाणें। संत ये खुणें संतोषलें
६०९२४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०७२.०३।।	दोन्हीं आंगींचें लेणें आपण ल्याली। ज्ञानदेव म्हणे विठो आमुची माउली
६०९२५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०७७.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनि कोण्हीच नेणें
६०९२६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०८१.०२।।	ज्ञानदेव म्हणे जाण कां माझे उमाणे
६०९२७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०८४.०४।।	ज्ञानदेव ऐसें म्हणें। कापुराची मैस घेणें। दुधावीण सांजवणें। भरलें दिसे
६०९२८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०८५.०४।।	निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेव म्हणे। गुरुमहिमा अनुभवावीण जाणती रे
६०९२९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ही खूण जाणा। षण्मास सुजाणा सूटि दिली
६०९३०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१०८७.११।।	बाप रखुमादेविवर ध्यान। वृत्तीसी साधलें पूर्ण। ज्ञानदेव म्हणे निधान। विठ्ठलीं मन स्थिरावलें
६०९३१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.११०१.०४।।	ही खूण जो जाणे योगियांचा राव। म्हणे ज्ञानदेव निवृत्तीचा
६०९३२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.११०२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसी झाली भेट। ओळखिलें अविट आपुलेपणा
६०९३३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.११०३.०९।।	व्यर्थ कां हिंडसी दाही दिशा ज्ञानदेव म्हणे या परतें पाहणें। नाहीं नाहीं आण निवृत्तिची
६०९३४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.११०५.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी जाणे। अनुभवावांचूनी कांहींच नेणे
६०९३५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.११०६.०५।।	गुरुविण जंव हा प्राणी शब्द संताचे गोफाटीं गे!। दिसे तितुकें नासे ऐसा भ्रमिष्ट सांगे गोष्टी गे! आत्माच कळला नाही, जपतप साधन तीर्थें खोटीं गे!। ज्ञानदेव म्हणे न सुटती संसाराच्या गोष्टी गे!
६०९३६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.११०७.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे सख्या विठोबा! । निवृत्ति आमचा गुरू
६०९३७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.११०८.११।।	ज्ञानदेव म्हणे याचा तो अनुभव। सद्गुरुवांचुनि कळेचि ना
६०९३८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.१११०.०५।।	कर्म नेणों धर्म नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणें जाणें नाहीं
६०९३९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.११११.०५।।	कर्म नेणें धर्म नेणें नेणों आम्ही कांहीं। ज्ञानदेव म्हणे आम्हां येणे जाणें नाहीं
६०९४०	ज्ञानदेवदास	।।ज्ञा.गा.०६२५.०४।।	तेव्हां हे उपाधी राहिली सौरस। ज्ञानदेवदास पूर्ण धाला
६०९४१	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००११.०६।।	तो जाणावा ज्ञप्तिरूप । निवृत्तिनाथाचें स्वरूप । एकदंत नामें ज्ञानदीप । बोधस्वरूप ज्ञानदेवा
६०९४२	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००२७.१२।।	तीर्था जातां सायासीं। तूं काय एक देसी। म्हणोनि स्तविलासी। बहुतांपरी। तंव परा पश्यंती मध्यमा वैखरी। या युक्ति न बोलवेसी। निवृत्ति म्हणें लीळा। विश्वव्यापक निराळा। पाहे उघडा डोळां। परब्रह्म। ज्ञानदेवा मीपणीं। निवृत्ति ऐक्य चरणीं। सरो दुजेपणीं। हांव जीवा
६०९४३	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००३१.१२।।	आतां हा केवीं पाहावा पाहतयेचि दृष्टि। मन मनेंचि दिधली मिठी। तेथील ते गोडी रूपा आली म्हणे निवृत्ति। ज्ञानदेवा पाहे चित्तीं। आतां जागृतीच्या अंतीं। सुखशांती रया

६०९४४	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००४९.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ हरि हा वैकुंठ । भरला घनदाट हरि दिसे
६०९४५	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००५०.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। अनंत जन्मोनी पुण्य होय
६०९४६	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००५३.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी संगती सज्जनीं। हरि दिसे जनीं वनीं आत्मतत्त्वीं
६०९४७	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००५४.०४।।	ज्ञानदेवा प्रमाण आत्मा हा निधान। सर्वांघटीं संपूर्ण एक नांदे
६०९४८	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००६१.०४।।	ज्ञानदेवा पाठ नारायण नाम। पाविजे उत्तम निजस्थान
६०९४९	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००६२.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं हरिपाठ नेमा। मागिलिया जन्मा मुक्त झालों
६०९५०	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००६४.०४।।	ज्ञान गूढ गम्य ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तीनें दिलें माझ्या हातीं
६०९५१	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००६५.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिनामाची जोडी। रामकृष्णीं आवडी सर्वकाळ
६०९५२	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००६८.०४।।	ज्ञानदेवा सांग झाला हरिपाठ। पूर्वजां वैकुंठ मार्ग सोपा
६०९५३	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००७०.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें नामेंवीण व्यर्थ। रामकृष्णीं पंथ क्रमीयेला
६०९५४	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००७१.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण मनीं। वैकुंठभुवनीं घर केलें
६०९५५	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००७२.०४।।	ज्ञानदेवा फळ नारायण पाठ। सर्वत्र वैकुंठ केलें असे
६०९५६	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००७३.०४।।	ज्ञानदेवा मौन जपमाळ अंतरीं। धरोनी श्रीहरि जपे सदा
६०९५७	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००७४.०६।।	ज्ञानदेवा प्रमाण निवृत्तिदेवीं ज्ञान। समाधि संजीवन हरिपाठ
६०९५८	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००८२.०४।।	ज्ञानदेवा मौन्य नामाचे तारण। तारक हरिवीण दुजा नाहीं
६०९५९	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००९२.०४।।	बाप निवृत्तिराज उपदेशिती आम्हां। ज्ञानदेवा महिमा नामें आला
६०९६०	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००९४.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त कृष्णध्यानीं रत। जन्मजरामृत्यु हारपली
६०९६१	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००९५.०४।।	ज्ञानदेवा जिणें अवघें ज्ञान होणें। विज्ञानीं राहणें गुरुकृपा
६०९६२	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.००९७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि साधन अवीट। भक्तिमार्ग नीट हरिपंथीं
६०९६३	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०१०१.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त अवघें धन गोत। रामनामें तृप्त सकळ जीव
६०९६४	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०१०७.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यानीं रामकृष्ण माळा। हृदयीं जिव्हाळा श्रीमूर्ति रया
६०९६५	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०१२२.०८।।	निवृत्ति निरोपण ज्ञानदेवा ध्यान। सर्वत्र नारायण एकरूप
६०९६६	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०१४१.०६।।	श्रीगुरुनिवृत्तीनें दिधलें। तें प्रेम कोणे भाग्यें लाधलें। बाप रखुमादेविवर विठ्ठलें। ऐसें केलें ज्ञानदेवा
६०९६७	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०१८३.१०।।	अनंत भक्त राशी तरले ते वानर। ज्ञानदेवा घर चिदानंदीं
६०९६८	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०१८८.०३।।	ज्ञानदेवा मोहो नि:शेष निर्वाहो। रूपीं रूप सोहं हो एका तेजें
६०९६९	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०१९६.०९।।	ज्ञानदेवा बीज विठ्ठल केशिराज। नव्हे हें नवल चोज प्रत्यक्ष हरि

६०९७०	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०२१९.०३।।	पंढरपुरीं प्रसिद्ध जाणा। पुरविल्या खुणा ज्ञानदेवा
६०९७१	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०२४४.०५।।	ज्ञानदेवा जीवीं कृष्ण चिरंजीवी। गोपाळ रंजवी प्रेमभक्तां
६०९७२	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०२६४.०४।।	निवृत्ति ज्ञानदेवा पुसतील वर्म। त्यासी कामीन पुरेन गे बाईये
६०९७३	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०२९०.०४।।	आशेचियें हावें तंव तो परताची धांवे । निराशेसी पावे वेळु न लागतां। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलीं उपावो। ज्ञानदेवा भावो निवृत्तिपायीं
६०९७४	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०३१९.०५।।	मला पोताशी धलिलें माझें समाधान केलें । निवृत्तीचे कृपें सुख हें ज्ञानदेवा लाधलें
६०९७५	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०३३५.०४।।	ज्ञानदेवा साजण सांवळिये प्रभेचें। मी माझें मोहाचें हरिरूप
६०९७६	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०३४१.०४।।	ज्ञानदेवा गोडी हरिपदीं आवडी। प्रवृत्तीची थडी उलंडिली
६०९७७	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०३४३.०४।।	ज्ञानदेवा ध्यान मनाचेंही मन। हरिचरण स्थान दृढ केलें
६०९७८	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०४३८.०४।।	निवृत्तीनें गूज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
६०९७९	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०४४५.०५।।	एकरूप दिसे तंव सभोंवता आपण। अवघा नारायण ज्ञानदेवा
६०९८०	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०४४७.०५।।	प्रेमकळीं ओतलें सोज्वळींत तेज। तेथें तूं विराज ज्ञानदेवा
६०९८१	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०४५०.०२।।	अर्थावबोध अर्थुनी दाविला। ज्ञानिया तूं भला ज्ञानदेवा
६०९८२	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०४५६.०६।।	ज्ञानदेवा रसीं स्नान दान गंगे। प्रपंचेसी भंगे विषयजात
६०९८३	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०४६१.०२।।	ज्ञान तेंचि धन ज्ञान तेंचि धान्य। जालें रे कारण ज्ञानदेवा
६०९८४	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०४६२.०६।।	ज्ञान ऐसें नांव ज्ञानदेवा देसी। शेखीं तुवां रूपासी मेळविलें
६०९८५	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०४६८.०७।।	ज्ञानदेवा शांति उन्मनी रहस्य। हरिरूप भाष्य करविलें
६०९८६	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०४७०.०६।।	ऐसें हें पठण ज्ञानदेवा जालें। निवृत्तीनें केलें आपणा ऐसें
६०९८७	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०४७४.०३।।	हें तत्त्व सांगे ज्ञानदेवा निवृत्ति। संसार पुढती नाहीं बापा
६०९८८	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०४९२.०४।।	ज्ञानदेवा पाहा ओहं सोहं भावा। हरिरूपीं दुहावा सर्वकाळ
६०९८९	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०४९३.०४।।	ज्ञानदेवा चित्तीं क्षमाचि उपजली। प्रवृत्ति सामावली निवृत्ति रया
६०९९०	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०५२२.०४।।	ज्ञानदेवा घरी पश्यंती वोवरी। वेदश्रुती घरीं दीप केले
६०९९१	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०५२३.०४।।	ज्ञानदेवा जप हरि आत्मा माझा। चिंतितां नील जाये तूं वेगीं
६०९९२	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०५२८.०४।।	निवृत्तीचें तारूं कृष्णीं कृष्णसुख। ज्ञानदेवा चोख दिधलें नाम
६०९९३	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०५३३.०४।।	बाप रखुमादेविवर ज्ञानदेवा धन। वस्तूची विवरण तेजाकारें
६०९९४	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०५३९.०४।।	ज्ञानदेवा साध्य ज्ञानाचें उपाध्य। येर तत्त्व बोध्य मुक्त कैचें

६०९९५	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०५६६.०४।।	निवृत्ति निघोट ज्ञानदेवा वाट। नित्यता वैकुंठ कृष्णसुखें
६०९९६	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०६३७.०४।।	पूर्ण ज्ञानदेवा प्राप्त आत्मरूप। त्रिविध हे ताप निरसती
६०९९७	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०६६६.०६।।	निवृत्तिप्रसादें संपर्केसी बोध। नीच नवा आनंद ज्ञानदेवा
६०९९८	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०६७५.०४।।	ज्ञानदेवा सार सांवळिये मूर्ति। निवृत्तीनें गुंति उगविली
६०९९९	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०६९५.०३।।	बाप श्रीगुरु तेणें मज अफाविलें। अवघें ब्रह्म दाविलें ज्ञानदेवा
६१०००	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०७१०.०४।।	मुक्ताई मुक्त जाली। विमुक्तपणा आली। ज्ञानदेवा लाधली। निवृत्ति कृपा
६१००१	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०७१४.०५।।	परज्योती तेज तेंचि पैं कोंदलें। हें ज्ञान बिंबलें ज्ञानदेवा
६१००२	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०७१९.०३।।	तें ज्ञान बुबुळीं। ज्ञानदेवा लाधलें। निवृत्तिनें दिधलें। धरुनि हातीं
६१००३	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०७२१.०४।।	निवृत्तीनें गुज सांगितलें कानीं। ज्ञानदेवा मनीं हाचि छंदु
६१००४	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०७३३.०३।।	पार्वतीलागीं आदीनाथें दाविलें। ज्ञानदेवा फावलें निवृत्तिकृपा
६१००५	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०७३४.०३।।	ऐसें कैलासनाथें सांगितलें पार्वती। ज्ञानदेवा निवृत्ति तेंचि सांगे
६१००६	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०७५२.०३।।	ज्ञानदेवा ब्रह्म लाधलें अवचट। उन्मनीचा घाट चढतांचि
६१००७	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०७५३.०३।।	ज्ञानदेवा गुज दाविलें गुरुनें। मनें अनन्यें कल्पितांची
६१००८	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०८०७.०३।।	ज्ञानदेवा बाई निवृत्ति वदवितां। त्याचे चरणीं हिताहित झालें
६१००९	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०८०८.०३।।	ज्ञानदेवा ध्यान सच्चिदानंदाचे। सर्व ब्रह्म साचें येणें येथें
६१०१०	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०८११.०३।।	ज्ञानदेवा नयन निवृत्तीनें दाविला। सर्वां ठायीं झाला डोळा एक
६१०११	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०८७०.०४।।	ज्ञानदेवा गीत जालें असे सांग। वेगीं श्रीरंग पावेल तुज
६१०१२	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०९००.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त हरि गोत वित्त। विज्ञान उचित ज्ञान घनें
६१०१३	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०९३०.०४।।	ज्ञानदेवा धीर घटमठीं सामा। अधऊर्ध्व व्योमा हरि दिसे
६१०१४	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०९३१.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धी साधन सपूर। कलेवर कापूर मुरालेंसे
६१०१५	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०९३७.०४।।	ज्ञानदेवा सिद्धि नित्यता समृद्धि। जीवशिवबुद्धि समाधी त्याची
६१०१६	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०९५२.०४।।	ज्ञानदेवा रूप बिंबोनी समीप। प्रपंच दुःखरूप सुख जालें
६१०१७	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०९५७.०४।।	ज्ञानदेवा घर विठ्ठल आचार। वेगीं पर पार हंस पावे
६१०१८	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.०९६१.०४।।	उफराटिये दृष्टि निवृत्तीच्या शेवटीं। ज्ञानदेवा भेटी होउनी ठेली
६१०१९	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.१००६.०८।।	ज्ञानदेवा वासुदेवीं। प्रीति पान्हा उजळी दिवी। टाळ चिपळी धरूनि जिवीं ध्यान मुद्रा महादेवीं गा
६१०२०	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.१०२३.०८।।	ज्ञानदेवा गोडी। केली संसारा फुगडी

६१०२१	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.१०५२.०७।।	सद्गुरुचा मी पाडेवार। निवृत्तीसी असे माझा जोहार। ज्ञानदेवा सफळ संसार झाला कीं जी मायबाप
६१०२२	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.१०५४.१५।।	पुंडलिकें केलें रे कोडें। तें तुवां मागीतलें रे निवाडे। मी तुज हृदयीं सांपडे। हें त्वां केले ज्ञानदेवा
६१०२३	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.१०५६.०४।।	आत्मनैवेद्य समर्पिले। ब्रह्मानंदीं मग वंदिलें। ज्योतिर्लिंग मग ध्याईलें। ज्ञानदेवा हृदयीं
६१०२४	ज्ञानदेवाचा	।।ज्ञा.गा.०४३९.०७।।	वैराग्याविण मुक्ति जोडे। निदान वृत्ति हातां चढे। सोपा गुह्य झाला गूढ। ज्ञानदेवाचा
६१०२५	ज्ञानदेवाचा	।।ज्ञा.गा.०७३६.०४।।	ज्ञानदेवाचा अर्थ कूटस्थ परिपूर्ण। अपूर्णही पूर्ण होय जेथें
६१०२६	ज्ञानदेवाचा	।।ज्ञा.गा.०७५६.०३।।	ज्ञानदेवाचा बोल बोलण्याचें रूप। निवृत्तिस्वरूप सर्वत्र हें
६१०२७	ज्ञानदेवाची	।।ज्ञा.गा.१००७.०५।।	गांवा आंत बाहेरी हिंडे आळी। देवोदेविची केली चिपळी। चरण नसतां वाजे धुमाळी। ज्ञानदेवाची कांति सांवळी
६१०२८	ज्ञानदेवाचे	।।ज्ञा.गा.०८१३.०३।।	ज्ञानदेवाचे बोल उघड निर्मळ। जान्हवीचें जळ स्थिर वाहे
६१०२९	ज्ञानदेवाच्या	।।ज्ञा.गा.०४२४.०४।।	ज्ञान गोदावरीच्या तीरीं। स्नान केलें पंचाळेश्वरीं। ज्ञानदेवाच्या अंतरीं। दत्तात्रेय योगिया
६१०३०	ज्ञानदेवासि	।।ज्ञा.गा.०४४४.०६।।	तुझ्या चरणारविंदीं चुंबन देते। आकार निराकार मुळीं सहितु। दोन्ही पक्ष स्मरता ज्ञानदेवासि व्रत। बाप रखुमादेविवर विरहली आतां
६१०३१	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.००१३.०४।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास केला । सर्व संसार हा तारिला । रामकृष्णें भवपाश तोडिला । सर्व पितरांसहित
६१०३२	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.००१४.०४।।	ज्ञानदेवीं जप केला । हरि समाधीसी साधिला । हरिमंत्रें प्रोक्षिला । सर्व संसार निधरिं
६१०३३	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.००६०.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य रमलें समाधान। हरीचें चिंतन सर्वकाळ
६१०३४	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.००६३.०४।।	ज्ञानदेवीं नाम रामकृष्ण ठसा। येणें दशदिशा आत्माराम
६१०३५	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.००६६.०४।।	ज्ञानदेवीं यज्ञयाग क्रिया धर्म। हरिवीण नेम नाहीं दुजा
६१०३६	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.००६७.०४।।	ज्ञानदेवीं मंत्र हरिनामाचें शस्त्र। यमें कुळ गोत्र वर्जियेलें
६१०३७	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.००८४.०६।।	ज्ञानदेवीं घर केले। हरि ऐसें रत्न सांठविलें। शेखीं कोटिकुळां उद्धरिलें। हरिहरि स्मरिलें निशिदिनीं
६१०३८	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.००८५.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। मन मुरडुनी हरि ध्याईला। तेणें सर्वांगीं निवाला। हरिच जाला निजांगें
६१०३९	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.००८६.०६।।	ज्ञानियासि ज्ञान ज्ञानदेवीं ध्यान। कलिमलछेदन नाम एक
६१०४०	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.००८९.०५।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास मोठा। नामस्मरण मुखावाटा। पूर्वज गेले वैकुंठा। हरिहरि स्मरतां
६१०४१	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.००९६.०४।।	ज्ञानांजन लेवों ज्ञानदेवीं निज। निवृत्तीनें गुज सांगितलें
६१०४२	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०११२.०५।।	ज्ञानदेवीं पाहिलें। हरिनाम साधुनी घेतलें। तें समाधीस केलें। पुष्पशयनीं आसन
६१०४३	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०११३.०४।।	ज्ञानदेवीं माळा केली। सुखाची समाधी साधिली। जिव्हा उच्चारणीं केली। अखंड हरिनाम
६१०४४	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०११६.०४।।	ज्ञानरंजनीं रंजला। ज्ञानबोधें उपजला। ज्ञानदेवीं हरि सेविला। निरंतर सर्वकाळ

६१०४५	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१४२.०४।।	ज्ञानदेवीं स्नान ध्यान। रामराम नारायण। इतुकेंचि पुरे अनुष्ठान। हेंचि जीवन शिवाचें
६१०४६	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१४७.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान कोटि। पितरसहित पैं वैकुंठीं। येथुनि जन्म तुटला तुटी। हरि शेवटीं भेटला
६१०४७	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१४८.०४।।	ज्ञानदेवीं मुखप्रभा। रामकृष्ण हेचि प्रतिभा। आली अवसरे शोभा। सर्व सुख मंडित
६१०४८	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१४९.०४।।	ज्ञानदेवीं घर केलें। हृदयीं असे विदारलें। तेथें हरिरूप सांठविलें। मुखीं घातलें रामनाम
६१०४९	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१५०.०३।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न ऐसें साधिलें। ते आणुनियां घातिलें। हृदय कमळिकें
६१०५०	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१५१.०४।।	ज्ञानदेवीं केली सामग्री। भवसिंधु तरलों भवसागरीं। रामकृष्ण हेचि मुरारी। निरंतरीं सांठविला
६१०५१	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१५२.०४।।	ज्ञानदेवीं भक्तिपंथ। धरिला सांडिला स्वार्थ। उपजोनि ध्यानीं हा अर्थ। रामकृष्ण गोविंद
६१०५२	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१५३.०६।।	ज्ञानदेवीं भगवंत साधे। गुरु सेवुनी आराध्यें। सांडिमांडी निंद्यानिंद्यें। सर्व कर्में अर्पिलीं
६१०५३	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१५४.०६।।	ज्ञानदेवीं धन साधिलें। सर्व कर्म ब्रह्मार्पण केलें। संदेहाचे नाहीं उरलें ।अवघें संपलें भवमूळ
६१०५४	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१६०.०४।।	ज्ञानदेवीं हेचि काज। भक्तिभावें भजे निज। नित्य पूजी गरुडध्वज। भक्तिभावें करुनिया
६१०५५	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१६१.०६।।	ज्ञानदेवीं सार धरिलें। मुखीं रामकृष्ण उच्चारिलें ।तेणें सर्व कर्म हरिलें। विरालें सर्व विघ्न
६१०५६	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१६२.०६।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। नामें सर्व कर्म सारिलें ।नामें रामकृष्ण ऐसे आले। निरंतर सुखासी
६१०५७	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१६३.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान केलें। हरिरत्न साधनी आणिलें। चित्तचरणीं बांधलें। ज्ञानदृष्टी करूनिया
६१०५८	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१६४.०४।।	ज्ञानदेवीं जीवीं गाइला। हरि हृदयाशी आला। पंढरीयेसी जीवू गेला। शिवू केला आपणियां ऐसा
६१०५९	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१६६.०६।।	ज्ञानदेवीं आराध्यलिंग। हरिसी केला सर्व संग। तुटला भवकंद भाग। हरि सर्वांग आपण जाला
६१०६०	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१६७.०६।।	ज्ञानदेवीं जप साधिला। सर्वत्र हरि चित्तीं ध्याइला। जीवेंसि शिव मेळविला। आपैता केला श्रीहरि
६१०६१	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१६८.०६।।	ज्ञानदेवीं रहस्य सार। अंतीं वैकुंठ साचार। हरि उतरील पैलतीर। भवबंधन छेदक
६१०६२	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१६९.०६।।	ज्ञानदेवीं जप केला। रामकृष्ण आराधिला। प्रपंचीं अबोला केला। सर्व निरसला मायामोह
६१०६३	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१७०.०६।।	ज्ञानदेवीं पाठ केला। हरिचा गुण गायिला। येणें कायाक्लेश गेला। जीव निवाला सर्वांगें
६१०६४	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१७१.०६।।	ज्ञानदेवीं गुरु क्षेत्रीं। नाम जपिन्नले सर्वत्रीं। भावपूर्वक कृपापात्रीं। श्रीगुरुप्रसन्न जाहला
६१०६५	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१७२.०६।।	ज्ञानदेवीं मोल प्रमाण। वाचा निमाली केली जाण। नामेचि जालों सज्ञान। नित्य ध्यान श्रीविठ्ठल
६१०६६	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१७३.०६।।	ज्ञानदेवीं अभ्यास सार। रामकृष्ण निरंतर। रामकृष्णें तरले पामर। साधन हेंचि साध
६१०६७	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१७४.०६।।	ज्ञानदेवीं जप ध्यान। रामकृष्ण नारायण। धन्य त्याचें कुल जाण। हरिस्मरण करिताची
६१०६८	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१७५.०६।।	ज्ञानदेवीं उपरम। हृदयीं सामाविला श्रीराम। हनाचा हाचि नेम। सर्वकाळ सफळ
६१०६९	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१७६.०६।।	ज्ञानदेवीं चोज ब्रह्मानंद सुकाळ। हृदयीं आम्ही गोपाळ साठविला
६१०७०	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१८१.०४।।	ज्ञानदेवीं निजसूत्र। तोचि धन्य शुद्ध पवित्र। हरिवांचूनि त्याचें वक्त्र। नेणें आणिक दुसरें

६१०७१	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०१९३.०६।।	व्यासें सांगितलें पुराण। ज्ञानदेवीं वंदिलें संपूर्ण। नमन करूनिया आपण। पितरांसहित निघाला
६१०७२	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०२००.०४।।	ज्ञानदेवीं ध्यान मनमौन्य चरण। आपणचि मग्न तेथें जाले
६१०७३	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०२२७.०४।।	ज्ञानदेवीं गाई हाकितु पावे सोई। हरिनाम दोही सत्राविये
६१०७४	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०२४९.०४।।	ज्ञानदेवीं समाधी स्थान पैं विठ्ठल। अवघा चित्तीं सांडल हारपला
६१०७५	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०३२५.०४।।	ज्ञानदेवीं निळा परब्रह्मीं गोंवला । कृष्णमूर्ति सांवळा हृदयीं वसे
६१०७६	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०३२६.०४।।	ज्ञानदेवीं लीला मन मनीं निवाला । निळिये अवलीला हरपला
६१०७७	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०३२८.०८।।	ज्ञानदेवीं निळिये वाटुनी गोविंदीं । कृष्ण निळिये पदीं ठाव जाला
६१०७८	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०३२९.०६।।	ज्ञानदेवीं वल्ली विद्युल्लता सलिलीं । फळपाकें दुल्ली दुभिनल्या
६१०७९	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०३३४.०४।।	ज्ञानदेवीं सोय अवघाचि सामाय। सुखदुःख माय आम्हां नाहीं
६१०८०	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०३६०.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त तत्त्वसार हरि। चित्तानुलहरी झेपावली
६१०८१	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०३७९.०४।।	ज्ञानदेवीं तट भाग्य जैं उत्कट। तैं हे वाक्पट पडती दृष्टी
६१०८२	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०३८४.०४।।	ज्ञानदेवीं शिवा उन्मनी रिघावा। हरीचा विसावा सर्वांघटीं
६१०८३	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०३८६.०४।।	ज्ञानदेवीं लपे विज्ञान हारपे। काळ यम मापें न बाधिती
६१०८४	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०४५०.०६।।	निवृत्तीचा शिष्य ज्ञानदेवीं भाष्य। शांति समरस बोध उतरे
६१०८५	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०४६४.०६।।	ज्ञानदेवीं सिद्धी साउली श्रीहरि। गुरुकृपा करीं कुरवाळिलें
६१०८६	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०४७१.०३।।	भानुबिंबेवीण निरसलें तम। ज्ञानदेवीं वर्म सांगितलें
६१०८७	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०४७७.०५।।	ज्ञानदेवीं घर वस्तीसी बिढार। तळींवरी साचार एक तत्त्व
६१०८८	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०४८३.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्तीं आनंदमय हरि। द्वैताची कामारी नाईके कानीं
६१०८९	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०५१२.०४।।	ज्ञानदेवीं साध्य अज वस्तूचें। देहीं देह साचें नुरे तरी
६१०९०	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०५२०.०४।।	ज्ञानदेवीं घर तत्त्वतां निर्गुण। परेचें संपूर्ण घर केलें
६१०९१	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०५२४.०४।।	ज्ञानदेवीं मौनीं गुणग्रास धाम। सर्वत्र आराम हरि माझा
६१०९२	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०५२६.०४।।	ज्ञानदेवीं ओहं सोहं गिळिलें पैं कोहं। नाहीं आम्हां मोह कल्पनेचा
६१०९३	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०५२७.०४।।	निवृत्ति साचार ज्ञानदेवीं आचार। कृष्णचि परिवार क्षरलासे
६१०९४	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०५२९.०४।।	ज्ञानदेवीं रम्य दिसोनी न दिसे। निराकारीं भासे तदाकार
६१०९५	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०५५०.०४।।	ज्ञानदेवीं सार । चौ वेदीं पार। येकतत्त्वीं विचार। विज्ञानेंसी
६१०९६	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०६७९.०४।।	ज्ञानदेवीं काज निरालंब रूप। तळिवरी दीप सतेजला

६१०९७	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०८१६.०४।।	ज्ञानदेवीं शून्य नयनीं देखिलें। सर्वत्रीं संचलें शून्य एक
६१०९८	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०८४१.०४।।	ज्ञानदेवीं देव मोक्ष तो अभाव। आनंद स्वयमेव एकविध
६१०९९	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०९०१.०५।।	ज्ञानदेवीं घर। केलें पैं सपूर। संसार येरझार। हरिचरणीं
६११००	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०९४८.०४।।	ज्ञानदेवीं चित्त गुरु धर्म वित्त। अवघें जीवित हरि केला
६११०१	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०९५३.०५।।	ज्ञानदेवीं सार हरिपंथ पार। एकतत्त्व उच्चार तिहीं लोकीं
६११०२	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.०९५९.०४।।	ज्ञानदेवीं दीप उघड। उजळुनी केलासे वाड। माया देवीं आम्हां नाहीं चाड। अवघा गोड हरि आम्हां
६११०३	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.१०१९.०४।।	ज्ञानदेवीं समभाव त्रिगुणी नाहीं ठाव। आपेंआप राणीव साईखडिया
६११०४	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.१०५३.०६।।	ज्ञानदेवीं छंद ऐसा। बाळछंद झाला पिसा। दान मागतसे महेशा। दशदिशा न घाली मन
६११०५	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.१०७९.०४।।	साही शास्त्रें शिणलीं भारी परी अर्थ न कळे कवण्यापरी सुजाण श्रोते कविजन अपार कवित्व करिती लक्षवरी। एक एक अक्षराची जाणीव पाहताती सुजाण श्रोते। कवित्वा कवित्वीं हें काय नवल ज्ञानदेवीं पाहीलें निरुतें रेरे
६११०६	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
६११०७	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.१०९६.०४।।	ज्ञानदेवीं सोहं मंत्राचें आवर्तन। मदमत्सरभान विरालें देहीं
६११०८	ज्ञानदेवे	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
६११०९	ज्ञानदेवें	।।ज्ञा.गा.०११७.०४।।	ज्ञानदेवें जप केला। मग समाधीस बैसला। नाम घेतां बोध जाला। देव आला हृदयासी
६१११०	ज्ञानदेवें	।।ज्ञा.गा.०११८.०४।।	ज्ञानदेवें अनुमानलें। मग भक्तिसुख साधलें। रामकृष्ण उच्चारिले। जे तारक तिहीं लोकीं
६११११	ज्ञानदेवें	।।ज्ञा.गा.०१४५.०५।।	ज्ञानदेवें सुकाळ केला। हरि हृदयीं सांठविला। हरिपाठ हाचि साधिला। अनंत अनंत परवडी
६१११२	ज्ञानदेवें	।।ज्ञा.गा.०१४६.०४।।	ज्ञानदेवें नेम केला। श्रीहरि हृदयीं सांठविला। त्यांनी संसारा अबोला आला। देह खचला संतसंगें
६१११३	ज्ञानदेवें	।।ज्ञा.गा.०१५८.०४।।	ज्ञानदेवें केलें कीर्तन। मन मारून वेधलें ध्यान। रामकृष्ण हें संजीवन। भक्त चकोर चित्ताचा
६१११४	ज्ञानदेवें	।।ज्ञा.गा.०१६५.०४।।	ज्ञानदेवें ज्ञान केलें। हरि रत्नचि साधलें। अष्टौप्रहर हरि स्मरले। तेणें केलें आपणिया ऐसें
६१११५	ज्ञानदेवें	।।ज्ञा.गा.०७५५.०४।।	ज्ञानदेवें अर्थ शोधुनी घेतला। महाशून्यीं संचला निवृत्तिराज
६१११६	ज्ञानदेवें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०४।।	अनुभवाची खूण गुरुगम्य जाणती। ज्ञानदेवें विनंति हेचि केली
६१११७	ज्ञानदेवें	।।ज्ञा.गा.०८०९.०३।।	कैवल्य देह तो ज्ञानदेवें पाहिला। पहाणें होऊनी ठेला चराचरीं
६१११८	ज्ञानदेवें	।।ज्ञा.गा.०९८१.०४।।	अनुभविया प्रति बोलिजे लक्षण। ज्ञानदेवें खूण सांगितली

६१११९	ज्ञानदेवें	।।ज्ञा.गा.०९९५.०४।।	ज्ञानदेवें भाष्यें केलें। गीताज्ञान विस्तारलें। भक्ती भाग्यवंतीं घेतलें। भाष्येंकरुनी गीतेच्या
६११२०	ज्ञानदेवें	।।ज्ञा.गा.१०५४.१६।।	ज्ञानदेवें घेतलें दान। हृदयीं धरूनीयां ध्यान। समाधी बैसला निर्वाण। कथा कीर्तन करितु
६११२१	ज्ञानदेवें	।।ज्ञा.गा.१०५५.०५।।	ज्ञानदेवें घटमठ निरोपिली हरिभक्ति । उडाली पक्षपाती इंद्रिया तेथें नाहीं गती। विरालें अभिमान ममता जाली समाप्ती। खुंटलिया उर्मी दाही स्नपन जालें लिंगाप्रती
६११२२	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.००७७.०५।।	ज्ञानदेवो सांगे भावो मीनला गंगे। सुस्नात सर्वांगें हरि गंगा
६११२३	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.००७८.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे संसार निरसी। अखंड मानसीं विठ्ठल हरि
६११२४	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०२३२.०३।।	प्रकृति भक्ति परमातु। मातु मा परमहंसु। ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तिदासु
६११२५	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०२९९.१०।।	एक वृक्ष क्षरला आपणची जग सर्वघटीं आत्मारामु। ज्ञानदेवो म्हणे आम्हां पंढरपुरीं जाला विश्रामु
६११२६	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०३००.०४।।	ज्ञानदेवो प्रवृत्ति निघालीया तत्परा। हरि आला सत्वरा तया भेटी
६११२७	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०३९६.०६।।	सागरीचे तरंग आनेआन उमटती तेतुले अवतार होती। शिव केशव उंचनीच आगळें कासियानें मानावी भक्ति। परमात्मया सौरसें तेचि हे मानली विश्वमूर्ति। बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला परियेसी ज्ञानदेवो करितां हे विनंति गा
६११२८	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०४०७.०४।।	उगवितां भलें कीं नुगवितां सांपडलें। ज्ञानदेवो बोले निवृत्तीसी
६११२९	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०४१९.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटें पाहाणें। खुंटलें येणें जाणें येची भेटी
६११३०	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०४५५.०६।।	निवृत्ति परमानुभव नेमा। शांतिपूर्ण क्षमा ज्ञानदेवो
६११३१	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०४७५.०५।।	बाप रखुमादेविवरु हृदयीं प्रगटला। निवांत राहिला ज्ञानदेवो
६११३२	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०५०३.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे वृक्षही वृक्ष न होणें। असोनी नसणें सुमनीं जैसें
६११३३	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०५४३.०४।।	एकल्यानें एकला अनंतरूपें देखिला। दुजेपणा मुकला ज्ञानदेवो
६११३४	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०५४५.०४।।	पदापिंडा दाटणी रूपानिरूपा निरंजनीं। विठ्ठलाचरणीं ज्ञानदेवो
६११३५	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०५५६.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे करूनियां निकें। विठ्ठल परमात्मा भेटेल या फावेतें
६११३६	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०६६७.०४।।	मीपण माझें न देखे दुजें। ज्ञानदेवो म्हणे ऐसें केलें निवृत्तिराजें
६११३७	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०६९२.०३।।	मीपण माझें नुरेचि कांहीं दुजें। ऐसें नाहीं केलें निवृत्तिराजें म्हणे ज्ञानदेवो
६११३८	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०८७२.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे या खुणें मी नेणें। पंढरीचे राणे उगविती
६११३९	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०८७३.०४।।	ज्ञानदेवो बोले सामावलें मन। मग नायकती कान तेथील कथा
६११४०	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०८७४.०४।।	ज्ञानदेवो सांगे असे मज पांडुरंगें। लक्ष्मीये रिघे शरण आडवा
६११४१	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०८८५.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे तुझे कृपेवीण न तुटे फांसा। निवृत्तीनें कसा उगावला!

६११४२	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०८९६.०३।।	बावोयाची खूण ज्ञानदेवो जाणे। तयाचें करणें तें अधिकची होणें
६११४३	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०९०३.०४।।	देव जवळी असतां जासी आना तीर्था। मुकलासी आतां म्हणे ज्ञानदेवो
६११४४	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०९५५.०४।।	बाप रखुमादेविवराच्या पायीं। ज्ञानदेवो पाही मरण जाणें
६११४५	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०९६२.०४।।	पडतासि दृष्टि निवृत्तीच्या चरणीं। मा ज्ञानदेवो मनीं धरुनी ठेला
६११४६	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०९६६.०४।।	जिऊ जैसाचि आला तैसाचि गेला। तो कोठें सामावला जाणतीना। ज्ञानदेवो म्हणे जिऊ कोठें गेला। जिवा जन्म जाला कवणे ठायीं
६११४७	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०९६८.०४।।	जें तपाव्रताचे ठायीं तें तेथेंचि पाहीं। परी तें ठायींच्या ठायीं म्हणे ज्ञानदेवो
६११४८	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०९७१.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे अविनाश जोडलें। आणुनी ठेविलें गुरुमुखीं
६११४९	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.०९७३.०३।।	तेथींची खूण विरुळा जाणे। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेवो म्हणे
६११५०	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.१००२.२०।।	इतुकिया उपरी रे पुत्रा विनवी ते जननी। परियेसी माउलीये संतोषलों तत्क्षणीं। इंद्रायणी महातटीं विलासलों श्रीगुरुचरणीं। बोलियेले ज्ञानदेवो संतोषलों वो मनीं
६११५१	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
६११५२	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला
६११५३	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.१०३६.०३।।	रखुमादेविवरु उदार जाला। धडौता केला ज्ञानदेवो
६११५४	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
६११५५	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.१०७५.०६।।	चौथे द्वारीं अतीत तपें। बैसलें गुंफे ज्ञानदेवो
६११५६	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.१०८०.०४।।	मी मायराणी पतिव्रता शिरोमणी। ज्ञानदेवो निरंजनीं क्रीडा करीं
६११५७	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.१०८१.०४।।	ज्ञानदेवो मानवलें। माझें मज सांगितलें। दोहोंचे मिळोनि एक जालें। भलें केलें चांगया
६११५८	ज्ञानदेवो	।।ज्ञा.गा.१०९५.०३।।	ज्ञानदेवो म्हणे उफराटिये दृष्टी। परतोनियां भेटी देई क्षेम
६११५९	ज्ञानधारण	।।ज्ञा.गा.०३८०.०४।।	ज्ञानदेव बुझवी बुझे ज्ञानधारण। तुज माज सौजन्य येणें न्यायें
६११६०	ज्ञानध्यान	।।ज्ञा.गा.०१४८.०३।।	ज्ञानध्यान हेचि सार। रामनाम निरंतर। तेणें तरलों भवसागर। धन्य जीवित्व आमुचे
६११६१	ज्ञानध्यान	।।ज्ञा.गा.१००१.०४।।	जन्म हें दुर्लभ जाणा मनुष्यजन्म अगाध। ज्ञानध्यान बुझिजे आधीं वरी गुरूचा प्रबोध। तरीच साधेल तुज नाहीं तरी होसी मुढ अंध। नेमिलें आयुष्य वेचे कोण तोडी भवबंधकंद

६११६२	ज्ञानपंथीं	।।ज्ञा.गा.०५५९.०१।।	जतनेलागीं जीवन ठेविलें। स्वस्वरूपीं हारपलें ज्ञानपंथीं
६११६३	ज्ञानपण	।।ज्ञा.गा.०३८४.०३।।	सज्ञानीं विज्ञान ज्ञानी ज्ञानपण। अन्वयीं शोधून पाहा लक्षीं
६११६४	ज्ञानपद	।।ज्ञा.गा.०८०६.०३।।	मी ब्रह्म सोहं ज्ञानपद ते साजिरें। ते ठायीं निधारें तुझा तूंची
६११६५	ज्ञानपेठे	।।ज्ञा.गा.०५१३.०१।।	न चुकतां चुकलें संसार वाटे भांबावलें। अवचितें पडलें ज्ञानपेठे वो माये
६११६६	ज्ञानप्रकाशु	।।ज्ञा.गा.१००३.०९।।	जाणत्या उपदेशु नेणता भ्रांति पडिला। तैसा नव्हे ज्ञानप्रकाशु ज्ञानदेवो अनुवादला। अनुभवीं गुरुपुत्र तोचि स्वयें बुझाला। ऐक त्या उद्धरणा गायक सहज उद्धरला
६११६७	ज्ञानप्राप्तीलागीं	।।ज्ञा.गा.०४८२.०१।।	ज्ञानप्राप्तीलागीं व्हावें अति नीच। म्हणवी जो उच्च सिद्ध नोहे
६११६८	ज्ञानबोधु	।।ज्ञा.गा.०६६२.०३।।	श्रीगुरुप्रसादें ज्ञानबोधु झाला वो। नव्हे ते ठाउकें पडिलें माय वो
६११६९	ज्ञानबोधें	।।ज्ञा.गा.०११६.०४।।	ज्ञानरंजनीं रंजला। ज्ञानबोधें उपजला। ज्ञानदेवीं हरि सेविला। निरंतर सर्वकाळ
६११७०	ज्ञानमूढें	।।ज्ञा.गा.०३७३.०५।।	सहस्रोपरी कांहीं धरियेली जरी। ज्ञानमूढें तरी कायी जाणती
६११७१	ज्ञानयज्ञ	।।ज्ञा.गा.०७२८.०२।।	कीं अकल्पित लाभ जाला। प्रयत्नेविण ज्ञानयज्ञ केला। फळ येकांत फावला। सद्गुरुचा
६११७२	ज्ञानयोगु	।।ज्ञा.गा.१००३.०७।।	सर्पें दर्दुर धरियेला रे मुखीं तेणें हिरे माशीं धरियेली रे पक्षी। तैसा नव्हे ज्ञानयोगु आपआपणातें भक्षी। इंद्रिया घालीं पाणी संसारीं होई रे सुखी
६११७३	ज्ञानयोगु	।।ज्ञा.गा.१००४.२२।।	षड्चक्रा वेगळें रे तें जाणिजे कैसें। अनुभवें जाणसी रे तुज सहजे प्रकाशें। तैसा हा ज्ञानयोगु गुरुकृपा रे दिसे । अज्ञान निरसूनियां ज्ञान पैं समरसें
६११७४	ज्ञानरंजनीं	।।ज्ञा.गा.०११६.०४।।	ज्ञानरंजनीं रंजला। ज्ञानबोधें उपजला। ज्ञानदेवीं हरि सेविला। निरंतर सर्वकाळ
६११७५	ज्ञानराज	।।ज्ञा.गा.११०४.०५।।	ज्ञानराज म्हणे निवृत्तीची सर। त्याचा कर माथां तेव्हां कळे
६११७६	ज्ञानरूपी	।।ज्ञा.गा.१०२७.०२।।	एकवीस सहस्र श्वास हुंकार घाली। माया ते मारिली ज्ञानरूपी
६११७७	ज्ञानवाटा	।।ज्ञा.गा.०४३४.०४।।	कैसें दयाळ सुकृत खर्चिलें। आपुलें निजधन वांटूनि दिलें। तैसें ज्ञानवाटा जालें। प्रतापें आपुल्या
६११७८	ज्ञानविज्ञान	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्गुरु
६११७९	ज्ञानविज्ञान	।।ज्ञा.गा.०३४१.०१।।	ज्ञानविज्ञान हरि नांदे आमुच्या घरीं। बाह्यजु अभ्यंतरीं जाला देव
६११८०	ज्ञानविज्ञान	।।ज्ञा.गा.०६९७.०७।।	तेथ बिंब प्रतीबिंब भान। सरलें ज्ञानविज्ञान। हाचि नवलाव जाण तये ठायीं
६११८१	ज्ञानविज्ञान	।।ज्ञा.गा.१००४.१६।।	ज्ञानविज्ञान रे गुरुमुखें बुझसी। विचारुनी अनुभऊ आपेंआप जाणसी। जेणें जालें अनंत सिद्ध तें तूं कां रे नेणसी। हरिहर ब्रह्मादिक तेही ध्याती तयासी
६११८२	ज्ञानविज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०५४.१०।।	श्वेत पीत नेघे वस्त्र। ज्ञानविज्ञान नेघे शास्त्र। स्वर्ग मर्त्य पाताळपात्र। नित्य वक्त्र हरि देई

६११८३	ज्ञानविज्ञान	।।ज्ञा.गा.१०५५.०२।।	यालागीं ज्ञानदेवो नाम गुरुकृपेनें पावलों। असतां इये देहीं संसारा हारपलों। ज्ञानविज्ञान कळो आलें अद्वैतरूप बुझालों। विठ्ठल नाम माझे वाचे तेणें वाग्पुष्पें पावलों
६११८४	ज्ञानविज्ञानीं	।।ज्ञा.गा.०३७२.०३।।	मंत्र सांगितला माझ्या कानीं। जाणोनी ज्ञानविज्ञानीं वेडावलों
६११८५	ज्ञानवैराग्यभक्तिसार	।।ज्ञा.गा.०५०९.०१।।	नव्हे त्याची दुराशा म्यां सांडिली वो आस। ज्ञानवैराग्यभक्तिसार वोळला वो माये
६११८६	ज्ञानव्युत्पत्ति	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
६११८७	ज्ञानशक्तीचा	।।ज्ञा.गा.०४३७.०५।।	निवृत्तिसुखाचा परमानंदु । ज्ञानशक्तीचा क्षीरसिंधू। ज्ञानेश्वराचा पदबंधू। सिद्धि नेला
६११८८	ज्ञानशस्त्रें	।।ज्ञा.गा.०५९०.०३।।	काम क्रोध लोभ मोह दंभ मद। केला याचा छेद ज्ञानशस्त्रें
६११८९	ज्ञानसागरु	।।ज्ञा.गा.०४९५.०६।।	ऐसा ज्ञानसागरु रखुमादेविवरु। विठ्ठलीं निर्धारु म्यां देखिला वो माये
६११९०	ज्ञानसुख	।।ज्ञा.गा.१००४.०८।।	मृग पक्षी कीटकु पतंगु होसी। आक्षेपीं संचर रे नाना योनी पावसी। पूर्ण ज्ञानसुख जेणें तें तूं कां रे नेणसी। अविनाश तेंची तूं रे वायां सबळ कां करिसी
६११९१	ज्ञानहीनें	।।ज्ञा.गा.०४४३.०१।।	अहो जी तुम्ही नेणतेपणें। मतिमंद ज्ञानहीनें। वेडीवांकुडी बोबडीं वचनें। वंदु असे
६११९२	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.००९३.०४।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना कृष्णचि नयना। सर्वीं सर्वत्र पान्हा कृष्णरूपें
६११९३	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०४४९.०१।।	अरे अरे ज्ञाना उघडें बोलसी। तुझा तूंचि होशी हरि ऐसा
६११९४	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०४४९.०६।।	नवमा नवमी दशमावृत्ति। एकादशीं तृप्ती करी ज्ञाना
६११९५	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०४४९.०७।।	ऐसा तूं एकादश होई तूं रे ज्ञाना। द्वादशीच्या चिन्हां सांगों तुज
६११९६	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०४४९.०८।।	निवृत्ति द्वादश गुरुसेवनीं भाष्य। एकविध कास घाली ज्ञाना
६११९७	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०४५०.०१।।	अरे अरे ज्ञाना ज्ञान हें निवृत्ति। देहीं देहा उपरती तुज प्राप्त
६११९८	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०४५३.०६।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना एक तूं करी। तरी तूंतें कामारी होईल चित्तें
६११९९	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०४५५.०१।।	अरे अरे ज्ञाना झालासी पावन। तुझें तुज ध्यान कळों आलें
६१२००	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०४५७.०२।।	तैसें झालें ज्ञाना उन्मनीं उलथा। प्रपंच चळथा उडालिया
६१२०१	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०४५७.०५।।	न दिससी ज्ञाना देहीं तुझ्या राम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
६१२०२	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०४६१.०६।।	निवृत्ति प्रमाण केलें तुवां ज्ञाना। ब्रह्मींब्रह्म अगम्या रातलासी
६१२०३	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०४६९.०१।।	ऐकें तूं ज्ञाना सुख आणि विश्रांति रूपा। हरिरूप दीप पाहे ऐसा
६१२०४	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०४६९.०३।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना योगाची धारणा। जीवशीव करूणा चक्षु दृढ करी

६१२०५	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०५०८.०४।।	तेथें गोरस जहालें ज्ञाना अंतरीं वोजावलें। सदैवपण आलें मज वो माय
६१२०६	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०८६५.०३।।	देखणें देखिलें तेंचि होई पां रे मना। निवृत्तिचरणीं स्थिर राहीं पां रे ज्ञाना
६१२०७	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०९१२.०३।।	जागृतीवरून काढी चेतना। सुषुप्तीमध्यें रिघता ज्ञाना। दोन्ही चेईलिया जाणता स्वप्ना। मग अनुवादती कवण
६१२०८	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०९६४.०२।।	भला भला तूं भला रे ज्ञाना। निवृत्ति आपणा दावियेलें
६१२०९	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०९६४.०३।।	गुरुमुखें ज्ञान पाविजे निर्वाण। तें निवृत्ति म्हणे ज्ञाना पावशील
६१२१०	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.०९८७.०४।।	अरे कसे ज्ञाना एकचि बोला। विश्वात्मा देवचि भरला
६१२११	ज्ञानांजन	।।ज्ञा.गा.००१२.०५।।	गुरु घाली ज्ञानांजन । गुरु दाखवी निजधन । गुरु सौभाग्य देऊन । साधुबोध नांदवी
६१२१२	ज्ञानांजन	।।ज्ञा.गा.००९६.०४।।	ज्ञानांजन लेवों ज्ञानदेवीं निज। निवृत्तीनें गुज सांगितलें
६१२१३	ज्ञानांजन	।।ज्ञा.गा.१०१२.०३।।	तिहीं लोकीं विश्वरूप। दिव्य दृष्टि दिधली। द्वैत हें हरपलें। अद्वैतपणें माउली। उपदेश निजब्रह्म। ज्ञानांजन साउली। चिद्रूप दीप पाहे। तेथें तनुमनु निवाली
६१२१४	ज्ञानाग्नि	।।ज्ञा.गा.१०८७.०९।।	गोंवीं विज्ञान पदविये। ज्ञानाग्नि दावी मांडवीये। दृश्य द्रष्टा सर्वज्ञ सोये। अवघा होये दातारा
६१२१५	ज्ञानाचा	।।ज्ञा.गा.०६६८.०३।।	ज्ञानाचा हा वाफा भरूनियां कमळीं। सतरावी निराळी तिंबतसे
६१२१६	ज्ञानाचा	।।ज्ञा.गा.०९३१.०१।।	सायुज्यसदनीं ज्ञानाचा उद्धार। विज्ञानें अमर पावता हे
६१२१७	ज्ञानाचा	।।ज्ञा.गा.०९७७.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला उदारा। ज्ञानाचा वेव्हारा होईं बापा
६१२१८	ज्ञानाचा	।।ज्ञा.गा.१०१२.०२।।	धर्म जागो निवृत्तीचा। तेणें फेडिलें पडळ। ज्ञानाचा निजबोधु। विज्ञानरूप सकळ
६१२१९	ज्ञानाचा	।।ज्ञा.गा.१०५१.०९।।	लटपट लटपट। मेळवुनी शिष्यांचा थाट। अद्वैत ज्ञानाचा बोभाट। भरिला हाट जिविकेसी
६१२२०	ज्ञानाचिया	।।ज्ञा.गा.००१५.०२।।	मच्छेंद्र, गोरक्ष पावले या सुखा । उजळिल्या आशंका ज्ञानाचिया
६१२२१	ज्ञानाचिया	।।ज्ञा.गा.०६६८.०४।।	निवृत्तिप्रसादें पावलों या सुखा। उजळलिया रेखा ज्ञानाचिया
६१२२२	ज्ञानाचिये	।।ज्ञा.गा.०४६७.०२।।	स्थिरावलें ध्यान ज्ञानाचिये वृत्ति। विज्ञानसंपत्ति साधलिया
६१२२३	ज्ञानाची	।।ज्ञा.गा.०४३५.०४।।	तेथे धरुनि देहभ्रांति। ते जाहली गेली किती। तेथें ज्ञानाची शक्ति। केतुली माझी
६१२२४	ज्ञानाची	।।ज्ञा.गा.०५०२.०६।।	वैराग्यभक्ती ज्ञानाची माउली। ते रखुमादेविवर विठ्ठलीं भेटली वो माय
६१२२५	ज्ञानाची	।।ज्ञा.गा.०७२८.०१।।	कैसी मनाची भ्रांति गेली। रोमांच ब्रह्मभावना जाली। हेचि शक्ति उजळली। ज्ञानाची
६१२२६	ज्ञानाचे	।।ज्ञा.गा.०५१६.०२।।	ज्ञानाचे खाणी माणिकें निर्वाणीं। लाधलें मी निर्गुणीं निरालंबी वो माय
६१२२७	ज्ञानाचें	।।ज्ञा.गा.०५१७.०१।।	ज्ञानाचें गरोदर वाढलें परपुरुषें। व्यभिचारिणी ऐसें म्हणितलें वो माय
६१२२८	ज्ञानाचें	।।ज्ञा.गा.०५३९.०४।।	ज्ञानदेवा साध्य ज्ञानाचें उपाध्य। येर तत्त्व बोध्य मुक्त कैचें

६१२२९	ज्ञानाचें	।।ज्ञा.गा.०७६४.०३।।	अक्षय अक्षर क्षरविरहीत साजे। ज्ञानाचें जें ओझें चालेचिना
६१२३०	ज्ञानाज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०९४६.०३।।	सांगतां अनुमान अद्वैत सार पूर्ण। ज्ञानाज्ञानी सज्ञान विरुळा जाणे
६१२३१	ज्ञानानंत	।।ज्ञा.गा.०००५.०१।।	सत्य ज्ञानानंत गगनाचें प्रावर्ण । नाहीं रूप गुण वर्ण जेथें
६१२३२	ज्ञानासी	।।ज्ञा.गा.०३६२.०४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपीक फळलें। ज्ञानासी लाधलें हरिकृपा
६१२३३	ज्ञानिया	।।ज्ञा.गा.०४५०.०२।।	अर्थावबोध अर्थुनी दाविला। ज्ञानिया तूं भला ज्ञानदेवा
६१२३४	ज्ञानिया	।।ज्ञा.गा.०४६५.०६।।	निवृत्ति उपदेश ज्ञानिया लाधला। तत्त्वीं तत्त्व बोधला ज्ञानदेव
६१२३५	ज्ञानिया	।।ज्ञा.गा.०६१३.०३।।	जळाला कापूर मागुता प्रकटे। परी ज्ञानिया न घडे जन्म कांहीं
६१२३६	ज्ञानिया	।।ज्ञा.गा.०७१६.०५।।	ऐक रे ज्ञानिया सांडि हा मी भाव। मग तूंचि देव निवृत्ति म्हणे
६१२३७	ज्ञानिया	।।ज्ञा.गा.०८७८.०७।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सैरा रे सावधु। ज्ञानिया प्रसिद्धु उपदेशितु
६१२३८	ज्ञानियांची	।।ज्ञा.गा.१०५१.०१।।	सभा समस्त साधुसंतांची। महामुनी विरक्तांची। पंडित पाठक ज्ञानियांची। समस्तांची विनवणी
६१२३९	ज्ञानियाचें	।।ज्ञा.गा.०७३१.०१।।	प्रतिष्ठान क्षेत्र तेथें ज्ञानियाचें स्वगोत्र। म्हणती हा पवित्र पतीत जाला
६१२४०	ज्ञानियासि	।।ज्ञा.गा.००८६.०६।।	ज्ञानियासि ज्ञान ज्ञानदेवीं ध्यान। कलिमलछेदन नाम एक
६१२४१	ज्ञानियासी	।।ज्ञा.गा.०५८२.०१।।	तैंचि ज्ञानियासी होईजेल मोक्ष। ज्ञानेश्वर लक्ष लक्षितसे
६१२४२	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०३८४.०३।।	सज्ञानीं विज्ञान ज्ञानी ज्ञानपण। अन्वयीं शोधून पाहा लक्षीं
६१२४३	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०४२९.०२।।	गहिनीनाथ सांगे निवृत्तीचे कानीं। पावले ते ज्ञानी सिद्धपंथें
६१२४४	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०४४२.०१।।	आणि देखिलें स्वप्नीं। शास्त्रेंच जाहली ज्ञानी। अंगा लागतां कडसणी। रिघो पाहती
६१२४५	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०५१९.०१।।	अंजनीं संपूर्ण ठेऊनियां मन। ज्ञानी ज्ञानघन निरालंबी
६१२४६	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०५३२.०२।।	ज्ञानी वसे विज्ञानी न दिसे। बिंबीं बिंब रसें समता शांति
६१२४७	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०५८८.०१।।	जयाचिये ठायीं नाहीं मीतूंपण। तेचि सनातन एक ज्ञानी
६१२४८	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०६१३.०१।।	सरिता येऊनियां चढती ब्रह्मगिरी। परी ज्ञानी न धरी जन्म कांहीं
६१२४९	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०६१३.०२।।	चंदनासी होय बाभुळत्व प्राप्ती। परी ज्ञानी न शिवती जन्म कांहीं
६१२५०	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०६१३.०४।।	वारा वागुरेसी धरुनी कोंडूं ये। परी ज्ञानी नसये जन्म कांहीं
६१२५१	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०६१३.०५।।	ज्ञानी ज्ञानेश्वर मिळोनियां गेला। मरण्या जिण्या झाला वेगळाची
६१२५२	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०६१४.०१।।	अग्नींच्या पाठारीं पिके जरी पीक। तरी ज्ञानी सुखदुःख भोगितील
६१२५३	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०६१४.०२।।	काळोखामाजीं जैसें शून्य हारपे। मायोपाधी लोपे तया ज्ञानी
६१२५४	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०६१४.०३।।	नक्षत्राच्या तेजें जरी इंदु पळे। तरी ज्ञानी विकळे पुण्यपाप

६१२५५	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०६३०.०२।।	एक तेंचि सूत्र तिन्हीशी मिळुनी। जाणती ते ज्ञानी आत्मविद
६१२५६	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०६७५.०३।।	अज्ञानी न दिसे ज्ञानी येऊनि उभा। विज्ञानेसी शोभा दावी रया
६१२५७	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०७८९.०२।।	अंजनाचें सार तेच देह बा रे। आत्मा परिपूर्ण सारे पाहाती ज्ञानी
६१२५८	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.०८४७.०४।।	देखणें डोळां ऐकणें कानीं। जिव्हे कडु रस मधुर वाणी। श्वासोच्छ्वास हे जयाची करणी। अनुभवी जाणती ज्ञानी
६१२५९	ज्ञानीया	।।ज्ञा.गा.०७३१.०६।।	मग बोलावुनी म्हैसा म्हणे तूं ज्ञानीया कैसा। बोलका ऋचा वेदश्रुती
६१२६०	ज्ञानीयाचा	।।ज्ञा.गा.०७३१.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठोजी उदारु। ज्ञानीयाचा गुरु म्हणे ज्ञानदेव
६१२६१	ज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०३४२.०१।।	विज्ञानाचें ज्ञान अज्ञानीं घनवट। ज्ञानें अज्ञान नीट लाविलें दिसे
६१२६२	ज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०५१४.०१।।	न गणवे परिमाणें न बोलवे अनुमानें। तो सहज निर्वाणीं ज्ञानें फळला वो माय
६१२६३	ज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०५२०.०१।।	ज्ञानें ध्यान पटीं तंतु पैं मनाचा। हरिरूप वाचा सारीपाठ
६१२६४	ज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०८२५.०२।।	गोल्हाट त्रिकूट ब्रह्मरंध्रीं वस्तु। तुर्येची ऐसी मातु याच ज्ञानें
६१२६५	ज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०१।।	मतमतांतरें रचूनियां ग्रंथु ज्ञानव्युत्पत्ति। जंव जाली नाहीं आत्मप्रतीती। ये सकळचि ज्ञानें विषयासक्तीचेनि अनुमानें तेणें केवीं तुटे संसृती। अंतरींचा स्फुलिंग जाज्वल्य जाणतां कामक्रोधाचिया उपपत्ति। बाह्य दीक्षा उदंडी आणूनियां तेणें केवीं होय ब्रह्मप्राप्ति रया
६१२६६	ज्ञानें	।।ज्ञा.गा.०८५३.०३।।	आपुलेनि रूढपणें ग्रंथाचे विज्ञानें। संपदा मिरविशी ज्ञातेपणें। अंतरीं आशापाश विखार भरणें। जगीं संतता मिरविणें। येणें ज्ञानें म्हणसी मी वंद्य जगीं। कीं उपासनाद्वारें मुक्त होणें। पालट केलियासाठीं सिणो नको बापा। जेवीं गंधर्व नगरीं वस्ती करणें रया
६१२६७	ज्ञानें	।।ज्ञा.गा.१००१.२६।।	मुक्तामुक्त अभयदान मुक्त झाला अनुभवीं। राहिली निरालंबी रातलासे सतरावी । मुक्ताबाई मुक्त ज्ञानें मदालसा नांवानांवी। मुक्तलग उपदेश चांगया दिधला पाहीं
६१२६८	ज्ञानेंद्रियें	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दुःख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
६१२६९	ज्ञानेंवीण	।।ज्ञा.गा.०४८१.०१।।	त्रिवेणीचें स्नान अखंडित करा। काशीवासीं मरा ज्ञानेंवीण
६१२७०	ज्ञानेंसहित	।।ज्ञा.गा.१००९.०४।।	ज्ञानेंसहित विज्ञान गिळी मी माझे पांगुळ। वृत्ति हे माझे ठायीं हृदयीं बुझे गोपाळ। शंख चक्र पद्म गदा ऐसा तूं दयाळ। बाप रखुमादेविवरें दान देऊनि केलें अढळ

६१२७१	ज्ञानेंसी	।।ज्ञा.गा.०२५६.०८।।	ऐसी पावली मथुरा क्षण न लगे विकरा। सर्वेंची एकसरा उपरवा झाला। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु ग्राहकु। मानसीं गोरसु ज्ञानेंसी मिळोनी गेला
६१२७२	ज्ञानेंसी	।।ज्ञा.गा.०९४९.०३।।	म्हणोनी एकमेक मज आठवे। आठवेचि विसरोनि फावे। पैं देहद्वयभाव विरोनी जाय। तेथें पदत्रयाची मांडणी। कीं तत्त्वत्रयाची वाणी। या पांचांतें जेथ न फावे। कर्मेंद्रिया ज्ञानेंसी। ज्ञानेंद्रियें जो नेमेसी। तंव ते विस्मो करूनि पाहे। सुखस्वानुभवा दु:ख प्रकाशलें। तें सुख केवीं फावे। याचिया गुणागुण न गुंतिजे। हृदयीं सुखावोनि तेंचि तूं राहें रया
६१२७३	ज्ञानेवीण	।।ज्ञा.गा.०४७९.०१।।	चौदा विद्या जरी पूर्ण अभ्यासिले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
६१२७४	ज्ञानेवीण	।।ज्ञा.गा.०४७९.०२।।	तीन वीस चारी कळा अनुभविले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
६१२७५	ज्ञानेवीण	।।ज्ञा.गा.०४७९.०३।।	अष्टांगादि योग प्रयासें जोडलें । व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
६१२७६	ज्ञानेवीण	।।ज्ञा.गा.०४७९.०४।।	कर्मधर्मक्रिया नाना आचरले। व्यर्थचि जाहले ज्ञानेवीण
६१२७७	ज्ञानेवीण	।।ज्ञा.गा.०४७९.०५।।	ज्ञानेश्वर म्हणे ब्रह्म साधियेलें। कीर आथीयलें ज्ञानेवीण
६१२७८	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०००६.०४।।	मुकुट माथां निवृत्तिसार । विद्या अभ्यासितां ज्ञानेश्वर । सकळ अभ्यासाचा नरकुंजर । पूजूं आतां
६१२७९	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.००१५.०४।।	सोहं या मंत्राचा वेदाचा गव्हर । म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
६१२८०	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०४७९.०५।।	ज्ञानेश्वर म्हणे ब्रह्म साधियेलें। कीर आथीयलें ज्ञानेवीण
६१२८१	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५८२.०१।।	तैंचि ज्ञानियासी होईजेल मोक्ष। ज्ञानेश्वर लक्ष लक्षितसे
६१२८२	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५८२.०७।।	सर्वही उपाधी त्यागुनी आकार। राहे ज्ञानेश्वर निजरूपीं
६१२८३	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५८४.०५।।	म्हणे ज्ञानेश्वर उरी नाहीं आन। जाहालों तल्लीन निजरूपीं
६१२८४	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५८६.०५।।	एकमेव सर्व म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहीं भिन्न कीर ओळखतां
६१२८५	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५८७.०५।।	एकांतीं एक वर्ते तोचि साक्षात्कार। जाहला ज्ञानेश्वर तेथें लीन
६१२८६	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५८८.०५।।	धाले तेच पूर्ण कीर ब्रह्मानंदें। ज्ञानेश्वर बोधें बोधीयला
६१२८७	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५८९.०५।।	सर्वांहुनी पर म्हणे ज्ञानेश्वर। ब्रह्मज्ञान कीर अगोचर
६१२८८	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५९०.०५।।	राहे ज्ञानेश्वर एकचि एकट। ब्रह्मरस घोट घोटूनियां
६१२८९	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५९२.०५।।	तेंचि निरूपण तोचि सर्वेश्वर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
६१२९०	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५९४.०५।।	ज्ञानेश्वर हें गिळुनियां नाम। ब्रह्मचि स्वयमेव सांठविलें
६१२९१	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५९५.०५।।	नाठवेचि कांहीं अन्यथा साधन। ज्ञानेश्वर आन उरेचिना
६१२९२	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०५९८.०५।।	सदोदीत शुद्ध म्हणे ज्ञानेश्वर। नाहींच विकार कीर रया

६१२९३	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६०१.०५।।	सहज अभेद वस्तु अगोचर। म्हणे ज्ञानेश्वर तेंचि रूप
६१२९४	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६०२.०५।।	माता पिता सखा सर्वस्व तूं कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीशीं
६१२९५	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६०३.०५।।	तयाची संगती त्यजी ज्ञानेश्वर। जाहला निर्विकार संतसंगें
६१२९६	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६०४.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानेश्वर चूळ। भरियेली समूळ न त्यागितां
६१२९७	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६०७.०४।।	ब्रह्म अगोचर म्हणे ज्ञानेश्वर। नाथिला संसार मुळीं नाहीं
६१२९८	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६०८.०५।।	गुरुकृपें खूण वस्तु साक्षात्कार। भेदला ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
६१२९९	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६०९.०४।।	दृश्यातीत पर ब्रह्म परात्पर। ओळखी ज्ञानेश्वर गुरुकृपा
६१३००	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६१०.०५।।	आतां मी तूं कैंचा सर्व एकाकार। जाहला ज्ञानेश्वर स्वयं ब्रह्म
६१३०१	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६१२.०५।।	ज्ञानेश्वर नाम हेही गिळूनियां। मूळ अंतीं मायातीत शुद्ध
६१३०२	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६१३.०५।।	ज्ञानी ज्ञानेश्वर मिळोनियां गेला। मरण्या जिण्या झाला वेगळाची
६१३०३	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६१६.०५।।	सज्जनादुर्जनातीत जे निर्जन। तेथें संमर्जन ज्ञानेश्वर
६१३०४	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६१७.०५।।	अनुभवयोगें जाणुनी ज्ञानेश्वर। हा भवसागर उतरला
६१३०५	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६१९.०५।।	ज्याशी नाहीं भेद ब्रह्मीं एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तोचि गुरु
६१३०६	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६२१.०४।।	तरीच ब्रह्मज्ञान गुरुकृपाप्राप्ती। जिताची जिवन्मुक्तीं ज्ञानेश्वर
६१३०७	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६२२.०५।।	साधोनी अपरोक्ष वस्तु सर्वगत। ज्ञानेश्वर म्हणत राजयोगी
६१३०८	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६२३.०५।।	गुरुकृपायोगें ब्रह्म ज्ञानेश्वर। तरला संसार भवसिंधु
६१३०९	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६२६.०५।।	साक्षीरूप पहा धरिती शरीर। तेचि ज्ञानेश्वर पूर्णयोगी
६१३१०	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६२७.०३।।	दृश्याहूनि गोचर इहिहूनि पर। गुरुवीण ज्ञानेश्वर आन नसे
६१३११	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६२८.०६।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलाच्या संगीं। झाला पूर्ण योगी ज्ञानेश्वर
६१३१२	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६२९.०५।।	गुरुकृपा द्वारें लाहिजे पैं सिद्धी। बोलिला त्रिशुद्धि ज्ञानेश्वर
६१३१३	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६३१.०५।।	जिवाशी उद्धार करावया कीर। म्हणे ज्ञानेश्वर जाणिजे कीं
६१३१४	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६३३.०७।।	द्रव आणि स्थीर मुळीं एक नीर। झाला ज्ञानेश्वर स्वयंब्रह्म
६१३१५	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६३६.०५।।	ज्ञानेश्वर सांगे अनुभविया अंगें। नुसता बोलें वागे शोभा न पवे बापा
६१३१६	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६३८.०५।।	श्रीगुरुच्या कृपें म्हणे ज्ञानेश्वर। तरसी संसार निश्चयेंशी
६१३१७	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक
६१३१८	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६५१.०५।।	भेदाभेद दोन्ही सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर पूर्ण योगी

६१३१९	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६५४.०५।।	विचार करितां सर्व एकाकार। म्हणे ज्ञानेश्वर सत्ययोगी
६१३२०	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०६५६.०४।।	बद्धमुक्त शून्य होसी निराकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तत्त्वज्ञानी
६१३२१	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०७१८.०५।।	नव्हे हें कल्पित सिद्धांताचें सार। म्हणे ज्ञानेश्वर अनुभवें
६१३२२	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०७२४.०५।।	अविद्येच्या राती माजोनि चेइला। म्हणे पूर्ण धाला ज्ञानेश्वर
६१३२३	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०८३२.०३।।	ज्ञानेश्वर म्हणे आत्मा यातें जाणे। सुनिळ अनुभवणें निवृत्ति पाहा
६१३२४	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०८४२.०६।।	अमोलिक देहीं न साधा जरी पर। म्हणे ज्ञानेश्वर व्यर्थ होय
६१३२५	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०८४४.०५।।	आहे मी हा कोण करावा विचार। म्हणे ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
६१३२६	ज्ञानेश्वर	।।ज्ञा.गा.०९९६.०५।।	काय बहिर्मुख नेणतीच येर। म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
६१३२७	ज्ञानेश्वरकू	।।ज्ञा.गा.१११३.०७।।	हुकुम निवृत्तिका ज्ञानेश्वरकू तीन उपर मेना। सद्‌गुरूकी कृपा भई जद आपी आप पिछाना
६१३२८	ज्ञानेश्वरा	।।ज्ञा.गा.०००७.०३।।	कृतांत दंता काळेश्वरा । नीळ निवृत्ति ज्ञानेश्वरा। सिद्धि विनायका आदि ईश्वरा । पूजूं आतां
६१३२९	ज्ञानेश्वरा	।।ज्ञा.गा.०४३४.०५।।	निवृत्ति निरंजनाचा सरा। कैसा वोसंडला अंबरा। सुख पावोनि ज्ञानेश्वरा। ब्रह्म केलें
६१३३०	ज्ञानेश्वरा	।।ज्ञा.गा.०४४३.०५।।	अहो जी सद्‌गुरु शिकविलें। निवृत्तीसी फळ आलें। ज्ञानेश्वरा भूषण फुले। उपकार तुझा
६१३३१	ज्ञानेश्वरा	।।ज्ञा.गा.०४८२.०४।।	व्हावें निराभास तरीच ही प्राप्ती। ज्ञानेश्वरा भ्रांति कीं रे नाहीं
६१३३२	ज्ञानेश्वरा	।।ज्ञा.गा.०७२६.०६।।	निवृत्ति माय कनवाळू गहन। ज्ञानेश्वरा चाळवी घेऊन। पिपीलिकामार्गें गमन। एकसरा
६१३३३	ज्ञानेश्वरा	।।ज्ञा.गा.०७२८.०६।।	मुक्त वैभवाचा देव्हारा। निवृत्ति प्रकाशें पूजिला सारा। सोपी कुळवाड ज्ञानेश्वरा। योगमाया
६१३३४	ज्ञानेश्वराचा	।।ज्ञा.गा.०००८.०४।।	निवृत्तिगुह्याचिया महामंत्रा । ज्ञानेश्वराचा करुणाकरा । तुझिया अगोचर उपचारा । काय वर्णूं
६१३३५	ज्ञानेश्वराचा	।।ज्ञा.गा.०४३२.०७।।	मुक्ताईचें श्रेष्ठ वचन। निवृत्ति देवाचा सत्य प्रश्न। ज्ञानेश्वराचा सोपान। भाविकाला
६१३३६	ज्ञानेश्वराचा	।।ज्ञा.गा.०४३७.०५।।	निवृत्तिसुखाचा परमानंदु । ज्ञानशक्तीचा क्षीरसिंधू। ज्ञानेश्वराचा पदबंधू। सिद्धि नेला
६१३३७	ज्ञानेश्वराचा	।।ज्ञा.गा.०७२५.०९।।	ज्ञानेश्वराचा अनुभव झेंडा। क्षीराब्धीचा लोटला लोंढा। आनंदें नाचविला झेंडा। कृपें तुमचा
६१३३८	ज्ञानेश्वराचा	।।ज्ञा.गा.०७२७.०६।।	देह भरोनि उमळे। निवृत्ति सुखाचे डोहाळे। नभगाभा ज्ञानेश्वराचा खेळे अनारिसा
६१३३९	ज्ञानेश्वराचा	।।ज्ञा.गा.०८३८.०६।।	निवृत्ति कृपा वरी झळके। ज्ञानेश्वराचा आनंद दीपिके। विश्व आत्मा परी येके। येकलेपणें
६१३४०	ज्ञानेश्वराची	।।ज्ञा.गा.०००९.०५।।	गुरुकुळस्वामिया गणपति । ज्ञानेश्वराची मंगळमूर्ति । तुझिया कृपेनें तटस्थ पावती । समाधान
६१३४१	ज्ञानेश्वराची	।।ज्ञा.गा.००१०.०४।।	निवृत्तिगमनाच्या सिद्धिपंथा । ज्ञानेश्वराची उन्मनी अवस्था । तुझिया स्वरूपाची कुसुमकांता । झळको लागे
६१३४२	ज्ञानेश्वराची	।।ज्ञा.गा.०४३३.०७।।	ज्ञानेश्वराची परमभूली। बोध साधकाची बोधावली। ते आमुची चैतन्य माउली। खेळो लागे
६१३४३	ज्ञानेश्वराची	।।ज्ञा.गा.०८३९.०५।।	निवृत्तिचरणींची रजधुळी। भरून घेतली होती झोळी। ज्ञानेश्वराची समाधि सकळी। उदय झाली

६१३४४	ज्ञानेश्वरानें	।।ज्ञा.गा.०४४१.०८।।	ज्ञानेश्वरानें प्रतिपादिलें। कीं मृत्यूस अमृत्युपण आलें। समागमाचें फळ आपुलें। प्राप्त आम्हां
६१३४५	ज्ञानेश्वरासि	।।ज्ञा.गा.०४४०.०८।।	निवृत्ति जीवन वळूनि आलें। ज्ञानेश्वरासि तैसेचि केलें। चक्षु अनुभवें वाहिलीं फुलें तया माथा
६१३४६	ज्ञानेश्वरी	।।ज्ञा.गा.०६४८.०३।।	सहज ज्ञानेश्वरी अखंड समाधी। ग्रासुनी उपाधि राहियला
६१३४७	ज्ञानेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.०१८७.०६।।	चौघे साक्ष ठेवुनी अंतरीं। वेव्हार ज्ञानेश्वरीं खंडियेला
६१३४८	ज्ञानेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.०६१८.०५।।	त्रिभुवनाहुनि राहिला निराळा। ज्ञानेश्वरीं लीला निरंजनीं
६१३४९	ज्ञानेश्वरीची	।।ज्ञा.गा.०४३५.०६।।	निवृत्ति माय ते गोजिरी। ज्ञानेश्वरीची सोज्वळ सारी। शिकविलें अनेकां परी। कामा आलें
६१३५०	ज्ञानेसहित	।।ज्ञा.गा.००७७.०३।।	ज्ञानेसहित ज्ञान विज्ञानें धन। वृत्तींचें समाधान निवृत्ति करी
६१३५१	ज्ञानोबाची	।।ज्ञा.गा.०८२१.०४।।	ज्ञानोबाची वाणी पूर्ण रूपीं घ्यावी। देहींच पाहावी आत्मज्योती
६१३५२	ज्ञान्या	।।ज्ञा.गा.०७३१.०५।।	पृष्ठीवरी मारीती ज्ञान्या चाल म्हणती। ऐकोनीया श्रुती दुखावला
६१३५३	ज्ञेय	।।ज्ञा.गा.०२९९.०५।।	ज्ञान ज्ञेय हाची विचार सर्वमय हरी। दुजेपण न पडे दृष्टी एकपण घरोघरीं
६१३५४	ज्ञेय	।।ज्ञा.गा.०४६४.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान ध्येय ध्याता हरि। समरसें श्रीहरि तत्त्व जालें
६१३५५	ज्ञेय	।।ज्ञा.गा.०७५९.०४।।	ध्येय ध्याता ध्यान परता जिचा खेळ। ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान याची साक्ष
६१३५६	ज्ञेय	।।ज्ञा.गा.०८६६.०१।।	ध्येय ध्याता हे दोन्ही नाहीं। तेथें ज्ञेय ज्ञाता उरे काई
६१३५७	ज्ञेय	।।ज्ञा.गा.०९५१.०३।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान दृश्य द्रष्टा दर्शन। रूपीं रूपस्थिति अंकुरलीसे
६१३५८	ज्ञेय	।।ज्ञा.गा.१००६.०६।।	वासुदेवीं ज्ञेय ज्ञान। ध्यानीं मनीं नारायण। वासुदेवो परिपूर्ण। कैसें क्षरलेंसें चैतन्य गा
६१३५९	ज्ञेय	।।ज्ञा.गा.१०१०.०६।।	ज्ञानदेव पंगुपणें पांगुळली वासना। मुरालें ब्रह्मीं मन ज्ञेय ज्ञाता पुरातना। दृश्य हें लोपलें बापा परती नारायणा। निवृत्ति गुरु माझा लागो त्याच्या चरणा
६१३६०	ज्ञेय	।।ज्ञा.गा.१०१२.०४।।	दान हेंचि आम्हां गोड। देहीं दृष्टि मुराली। देह हें हरपलें। विदेह वृत्ति स्फुरली। विज्ञान हें प्रगटलें। ज्ञेय ज्ञाता निमाली। दृश्य तें तदाकार ममता तेथें बुडाली
६१३६१	ज्ञेयज्ञानकळा	।।ज्ञा.गा.०४५८.०५।।	दत्तचित्तवृत्ति ज्ञेयज्ञानकळा। समाधि सोहळा विष्णुरूपीं

।। बापरखुमादेविवरु ।।

---------------- भाग २ ----------------

।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत निवृत्तिनाथ अभंग ।।

।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत निवृत्तिनाथ अभंग - शब्द अभंग चरण सूची ।।

१	।।ज्ञा.गा.नि.००१.१।।	जेथुनि उद्धारु प्रसवे ॐकारु। तोचि हा श्रीधरु गोकुळीं वसे
२	।।ज्ञा.गा.नि.००१.२।।	जनकु हा जगाचा जीवलगु साचा। तो हरि आमुचा नंदाघरीं
३	।।ज्ञा.गा.नि.००१.३।।	न माये वैकुंठीं योगियांचे भेटी। पाहतां ज्ञानदृष्टी नये हातां
४	।।ज्ञा.गा.नि.००१.४।।	निवृत्ति म्हणे देवो म्हणविता हे रावो। तो सुखानुभवो यादवांसी
५	।।ज्ञा.गा.नि.००२.१।।	वैभव विलास नेणोनि सायास। कल्पनेची आस नाहीं जेथें
६	।।ज्ञा.गा.नि.००२.२।।	तें रूप दुर्लभ कृष्णमूर्तिठसा। वोतल्या दशदिशां नंदाघरीं
७	।।ज्ञा.गा.नि.००२.३।।	योगियाचें ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तांचें जीवन गाई चारी
८	।।ज्ञा.गा.नि.००२.४।।	निवृत्ति साकार ब्रह्मींचा प्रकार। ॐ तत्सदाकार कृष्णलीला
९	।।ज्ञा.गा.नि.००३.१।।	उपजें तें मरे मरे तें तें झुरे। जन्म येरझारे एकरूपें
१०	।।ज्ञा.गा.नि.००३.२।।	तें हें कृष्णनाम गोपिसंगें मेळे। नंदाघरीं सोहळे बाळक्रीडा
११	।।ज्ञा.गा.नि.००३.३।।	अमरे अमरे अमरकंद खरें। होउनि गोजिरें दूध मागे
१२	।।ज्ञा.गा.नि.००३.४।।	निवृत्ति परिचार सर्व हा गोपाळ। पुजी दिनकाळ आत्माराम
१३	।।ज्ञा.गा.नि.००४.१।।	रूप ना अरूप रूपाचें रूपस। कांसवी डोळस निगमागमें
१४	।।ज्ञा.गा.नि.००४.२।।	तो हा ब्रह्मामाजि गोपाळ संगती। यशोदे हो प्रती दूध मागे
१५	।।ज्ञा.गा.नि.००४.३।।	जो रेखा अव्यक्त रेखेसिहि पर। दृष्य द्रष्टाकार सर्वांभूतीं
१६	।।ज्ञा.गा.नि.००४.४।।	निवृत्ति तटाक चक्रवाक एक। वासनासि श्लोक गुरुनामें
१७	।।ज्ञा.गा.नि.००५.१।।	स्थिर धीर नीर सविचार सार। ब्रह्मांड आगर गोपवेषें
१८	।।ज्ञा.गा.नि.००५.२।।	तो हा कृष्ण सखा नंदाघरीं देखा। यशोदे सन्मुखा दूध मागे
१९	।।ज्ञा.गा.नि.००५.३।।	कळिकाळा कळिता काळा आकळिता। आपण स्वसत्ता विश्व हरी
२०	।।ज्ञा.गा.नि.००५.४।।	निवृत्ति निकट ज्ञानदेव धीट। खेचरासि वाट गुरुनामें
२१	।।ज्ञा.गा.नि.००६.१।।	विश्रामधर्मता आश्रमपूर्णता। आपरूपें कथा निमे जेथें
२२	।।ज्ञा.गा.नि.००६.२।।	तें हें कृष्णबाळ गोपिकांशीं खेळे। नंदाघरीं सोहळे आनंदाचे
२३	।।ज्ञा.गा.नि.००६.३।।	कथा त्या कथिचां पूर्ण त्या मथिता। अरूपें अच्युता सर्व असे
२४	।।ज्ञा.गा.नि.००६.४।।	निवृत्ति समाधान कृष्ण हें चोखडें। मनोनिग्रह कोडें चरणीं गोंवी
२५	।।ज्ञा.गा.नि.००७.१।।	अकर्ता पैं कर्ता नाहीं यासी सत्ता। आपण तत्त्वतां स्वयें असे
२६	।।ज्ञा.गा.नि.००७.२।।	तें रूप चोखाळ कृष्णनामें बिंबे। यशोदा सुलभें गीतीं गाय

२७	।।ज्ञा.गा.नि.००७.३।।	व्योमकार ठसा नभीं दशदिशा। त्यामाजि आकाशा अवकाश होय
२८	।।ज्ञा.गा.नि.००७.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु माझा पूर्ण ब्रह्म। उपदेश सुगम कृष्णनाम
२९	।।ज्ञा.गा.नि.००८.१।।	सारासार धीर निर्गुण परतें। सादृश्य पुरतें हरिनाम
३०	।।ज्ञा.गा.नि.००८.२।।	तें हें कृष्णनाम यशोदेच्या घरीं। वनीं गायी चारी यमुनेतटीं
३१	।।ज्ञा.गा.नि.००८.३।।	सुलभ सुभग आगमु निगमु। तो हा आत्मारामु गोपवेषें
३२	।।ज्ञा.गा.नि.००८.४।।	निवृत्तीचें पार गयनीचें गुज। मज मंत्रबीज उपदेशिलें
३३	।।ज्ञा.गा.नि.००९.१।।	नीट पाठ आम्हां धीट हा प्रबंध। जन वन प्रबोध ब्रह्मरसें
३४	।।ज्ञा.गा.नि.००९.२।।	तें मेघ:शाममूर्ति स्वरूप गोजिरी। गोकुळींची चोरी करी कृष्ण
३५	।।ज्ञा.गा.नि.००९.३।।	मुद्दल शामळ नित्यता अढळ। अखंड अचळ स्वरूप ज्याचे
३६	।।ज्ञा.गा.नि.००९.४।।	निवृत्ति पुरता गुरु विवरण। गयनीची खूण आगमरूपें
३७	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.१।।	पियूष पुरतें कासवी ते विते। संपूर्ण दुभतें काम धेनु
३८	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.२।।	तेंचि हें डोळस सांवळें सुंदर। यशोदे सुकुमार बाळकृष्ण
३९	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.३।।	मधुर क्षारता माधवीं अखंड। दिनकाळ प्रचंड आत्माराम
४०	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.४।।	निवृत्तीचें ताट पियूष पुरतें। कांसवी दुभतें वाटियेसि
४१	।।ज्ञा.गा.नि.०११.१।।	निदोषरहित सर्वगुणीं हेत। द्वैत विवर्जित अरूप सदा
४२	।।ज्ञा.गा.नि.०११.२।।	तें रूप स्वरूप कृष्ण बाळलीला। माजि त्या गोपाळा सदा वसे
४३	।।ज्ञा.गा.नि.०११.३।।	गुणागुणीं धीट वासना अवीट। तद्रुप प्रगट निरंजना
४४	।।ज्ञा.गा.नि.०११.४।।	विकार विवर्जित विवरण सोपें। अकार पैं लोपे एका नामें
४५	।।ज्ञा.गा.नि.०११.५।।	नि:संदेह छंद वासनेचा कंद। ब्रह्माकार भेद नाहीं नादा
४६	।।ज्ञा.गा.नि.०११.६।।	निवृत्ति परिवार ब्रह्मरूप गोकुळीं। वृंदावन पाळी यमुनातटीं
४७	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.१।।	परेसि परता पश्यंति वरूता। मध्यमे तत्त्वता न कळे हरी
४८	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.२।।	तें हें कृष्णरूप गौळियांचें तप। यशोदे समीप नंदाघरीं
४९	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.३।।	चोखट चोखाळ मनाचें मवाळ। कांसवीचा ढाळ जया नेत्रीं
५०	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ गुरूची धारणा। ब्रह्म सनातन माजि मन
५१	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.१।।	वर्ण व्यक्ति सख्ये वर्णाश्रम मुखें। ब्रह्मानाम सौख्ये योगीजन
५२	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.२।।	तें हें कृष्णनाम देवकी सफळ। वासुदेवकुळ गोपवेषें

५३	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.३।।	धर्म धरी धार धारणा धीरट। निरालंब पीठ सौख्य शोभा
५४	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.४।।	निवृत्ति सौभाग्य ब्रह्म सर्व सांग। गुरुनामें पांग हरे एक
५५	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.१।।	मंगल्य मांगल्य ब्रह्म हें सखोल। ब्रह्मरूप बोल ब्रह्म भोगी
५६	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.२।।	तें हें कृष्ण नाम वोळलें त्या नंदा। आनंदें यशोदा गीती गात
५७	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.३।।	विश्वाद्य वेद्याद्य श्रुतीशीं अभेद्य। तें ब्रह्मपणें वंद्य ब्रह्म भोगी
५८	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.४।।	ॐकार मूर्धनि प्रणव प्रणम्य। वेदादि आगम आंगभूत
५९	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.५।।	निराळ वैकुंठ निराकार धीट। निगम एकट एकपणें
६०	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.६।।	निवृत्ति परिवार गुरु गयनी अमर। गोरक्षी कंदर ब्रह्म माझें
६१	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.१।।	ग्रासुनि भान मान दृष्य द्रष्टा भिन्न। आपण चिद्घन वैकुंठीं रया
६२	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.२।।	तें रूप सखोल कृष्णरूपें खेळे। नंदयशोदेमेळे गोपी संगें
६३	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.३।।	नित्यता प्रकाश सर्व पूर्ण सार। आपण श्रीधर सर्व सुखें
६४	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.४।।	तेंची हें रूपडें कृष्णनामें पिकलें । यमुने स्थिरावलें वेणू वाता
६५	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.५।।	ज्योतिरूपें कीर्ण अनंत विस्तारु । ब्रह्मांड आकारु अनंत कोटी
६६	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.६।।	निवृत्ति सोज्वळ नित्य नूतन सोय। आपणचि होय गोपरूपें
६७	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.१।।	गगनवाड दृष्टी सर्व तत्त्व शेखी। जिव शिव पोखी कारणभूत
६८	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.२।।	तेंची हें सांवळें स्वरूप गोजिरें। कृष्णनाम खरें नंदाघरीं
६९	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.३।।	पृथ्वीचें तळवट अनंत विराट। आपण वैकुंठ गोपिसंगें
७०	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.४।।	निवृत्ति तत्पर लक्ष ते स्वानंद। नित्यता आनंद ब्रह्म नांदे
७१	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.१।।	नेणती महिमा ब्रह्मादिक भद्र। आणि ते महेंद्र नानास्थानीं
७२	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.२।।	तें रूप खेळत गौळियांच्या संगें । पुंडलिकामागें भीमातीरीं
७३	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.३।।	उत्पत्ति उलथा न चले तो मार्ग। दुजियाचा संग नाहीं ज्यासी
७४	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.४।।	निवृत्ति प्रगट गुरुमंत्र फळद। गोपाळ विद्गद ब्रह्म सेवी
७५	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.१।।	सिद्धीचें साधन नेणती ते सिद्ध। अधिक उद्बोध आनंदाचा
७६	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.२।।	तें रूप सांवळें देवकीये लीळे। भोगिती सोहळे कृष्णरूपें
७७	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.३।।	उन्मनी अवस्था लाविती तें मुनी। अखंड तें ध्यानीं कृष्णसुख
७८	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.४।।	निवृत्ति ठकार श्रुतीचा आकार। गोपाळ साकार अंकुरले

७९	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.१।।	नसे तो ब्रह्मांडीं नसे तो वैकुंठीं। दुजियाची गोष्टी नाहीं जेथें
८०	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.२।।	तें रूप सुंदर देवकी उदरीं। वसुदेवा घरीं कृष्ण माझा
८१	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.३।।	ब्रह्मांड–कडवा मनाचा वोणवा। साधितां राणिवा हारपती
८२	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.४।।	निवृत्ति सुंदर कृष्णरूप सेवी। गयनीगोसावी उपदेशिलें
८३	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.१।।	खुंटलें वेदांत हारपलें सिद्धांत। बोलणें धादांत तेंही नाहीं
८४	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.२।।	तें रूप पहातां नंदाघरीं पूर्ण। यशोदा जीवन कृष्णबाळ
८५	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.३।।	साधितां साध न पविजे खूण। तो बाळरूपें कृष्ण नंदाघरीं
८६	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.४।।	निवृत्ति संपन्न सेवी गुरुकृपा। गयनीच्या द्वीपा तारूं गेलें
८७	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.१।।	तेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
८८	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकारु। देवकीबिढारु सेवियेलें
८९	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तें गोपवेषधर गोकुळीं रया
९०	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.४।।	निवृत्ति धर्मपाठ गयनी विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
९१	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.१।।	नाहीं छाया माया प्रकृतीच्या आया। मनाच्या उपाया न चले कांहीं
९२	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.२।।	तें रूप स्वरूप प्रत्यक्ष अमूप। यशोदे समीप खेळतसे
९३	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.३।।	विश्वाचा विश्वास विश्वरूपाधीश। सर्वत्र महेश एकरूप
९४	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ नाममंत्रयज्ञ। सर्व हाचि कृष्ण आत्माराम
९५	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.१।।	प्रतिपाळ सम प्रतिज्ञेचा नेम। सर्वज्ञता तम गिळीतसे
९६	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.२।।	तें रूप सुकुमार गोपवेषधर। सर्वज्ञ साचार नंदाघरीं
९७	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.३।।	त्रिपुर उदार सर्वज्ञता सूत्र। नाम रूप पात्र भक्तिलागीं
९८	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.४।।	निवृत्ति संपदा सर्वज्ञ गोविंदा। सूत्रमणी सदा तेथ निमो
९९	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.१।।	ज्ञानेंशीं विज्ञान रूपेंशीं सज्ञान। ध्यानेंशीं धारणा हारपली
१००	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें हें खूण। नंदासि चिद्घन वोळलासे
१०१	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.३।।	अरूपें सरूप लक्षिता पैं माप। नंदा दिव्यदीप उजळला
१०२	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.४।।	निवृत्ति संपूर्ण नाम नारायण। सच्चिदानन्दघन सर्व सुखी
१०३	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.१।।	आदिरूप सम मूळ प्रकृति नेम। वैकुंठ उत्तम सर्वत्र असे
१०४	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें परिपूर्ण। सर्व नारायण गोपवेष

१०५	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.३।।	आधारीं धरित निर्धारी धरित। सर्वत्र पुरत एकरूपें
१०६	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.४।।	निवृत्ति साधन सर्वरूपें जाण। एकरूपें कृष्ण सेवितसे
१०७	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.१।।	वैकुंठ कैलास त्यामाजि आकाश। आकाशीं अवकाश धरी आत्मा
१०८	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.२।।	तें रूप सुघड प्रत्यक्ष उघड। गौळियासी कोड कृष्णरूप
१०९	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.३।।	न दिसे निवासा आपरूपें दिशा। सर्वत्र महेशा आपरूपें
११०	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.४।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ पैं स्वानंद। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
१११	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.५।।	प्रकाशपूर्णता आदिमध्य सत्ता। नातळे तो द्वैता अद्वैतपणें
११२	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.६।।	निवृत्ति स्वानंद कृष्णरूपें खुण। विश्वीं विश्वपूर्ण हरि माझा
११३	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.१।।	निरशून्य गगनीं अर्क उगवला । कृष्णरूपें भला कोंभ सरळु
११४	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.२।।	तें रूप सुंदर गौळियाचे दृष्टी। आनंदाची सृष्टी नंदाघरीं
११५	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.३।।	रजतम गाळी दृश्याकार होळी। तदाकार जळीं कृष्ण बिंबे
११६	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.४।।	निवृत्ति साकार शून्य परात्पर। ब्रह्म हें आकार आकारलें
११७	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.१।।	निरालंब सार निर्गुण विचार। सगुण आकार प्रगटला
११८	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.२।।	तें रूप सुंदर शंखचक्रांकित। शोभतो अनंत यमुनातटीं
११९	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.३।।	अपार उपाय आपणचि होय। सिद्धीचा न साहे रोळु सदा
१२०	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.४।।	सर्व हें घडुलें कृष्णाचें सानुलें। घटमठ बुडालें इये रूपीं
१२१	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.५।।	सर्व सुखमेळें नामाकृती वोळे। सिद्धीचे सोहळे कृष्णनामीं
१२२	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.६।।	निवृत्ति तटाकु घटमठ एकु। कृष्ण हा सम्यकु नामरूपें
१२३	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.१।।	ज्या नाम अनंत न कळे संकेत। वेदाचाही हेत हारपला
१२४	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.२।।	तें रूप सानुलें यशोदे तान्हुलें। भोगिती निमोले भक्तजन
१२५	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.३।।	अनंत अनिवार न कळे ज्याचा पार। जेथ चराचर होत जात
१२६	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.४।।	निवृत्तिसंकेत अनंताअनंत। कृष्णनामें पंथ मार्ग सोपा
१२७	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.१।।	विश्वाद्य अनाद्य विश्वरूपें वंद्य। आणि हा अभेद्य भेद नाहीं
१२८	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदे निधारें प्रेमसुख
१२९	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.३।।	हारपती दिशा सृष्टीचा कडवसा। आपरूपें कैसा ओळलासे
१३०	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.४।।	निवृत्तिसाधन वसुदेव खूण। गोपिकांचें धन कृष्ण माझा

१३१	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.१।।	निराकृति धीर नैराश्य विचार। परिपूर्ण साचार वोळलासे
१३२	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.२।।	तें रूप रूपस सुंदर सुरस। तें पूर्ण प्रकाश गोकुळीं रया
१३३	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.३।।	नानारूप हरपे दृष्य द्रष्टा लोपे। तो प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
१३४	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.४।।	निवृत्ति सादर निराकार अंकुर। साकार श्रीधर गोपवेष
१३५	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.१।।	निगम आगम वेदादिक सम। श्रुतीचा उपक्रम हारपला
१३६	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदा श्रीधरें प्रेमभेटी
१३७	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.३।।	जेथें हें वाग्वाट शून्यता निघोट। प्रत्यक्ष तें वैकुंठ गोपवेष
१३८	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.४।।	निवृत्ति तटाक निवांत सम्यक। सर्वरूपें एक आत्माराम
१३९	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.१।।	आदि मध्य वावो अवसान अभावो। पाहातां निर्वाहो हारपला
१४०	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.२।।	तें रूप माजिठे गोपवेषें खेळे। नंदाचें सोहळे पुरविले
१४१	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.३।।	धन्य ते यशोदा खेळवी मुकुंदा। आळवीत सदा नित्य ज्यासी
१४२	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.४।।	निवृत्ति सधर ब्रह्मरूपासार। वृत्तीचा विचार हारपला
१४३	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.१।।	जेथें रूप रेखा ना आपण आसका। सर्व रूपें देखा हरि माझा
१४४	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.२।।	ते रूप गोजिरें नंदाघरीं असे। जनीं वनीं दिसे गोपिकांसी
१४५	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.३।।	नादभेद कळा जेथें भेद नुठी। ब्रह्मरूपें सृष्टि अवघी होय
१४६	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.४।।	निवृत्ती सजन जन वन देव। आत्मरूप भाव ब्रह्म जाला
१४७	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.१।।	मध्य–बिंदनाद उन्मनिं स्वानंद। रूपस गोविंद गुणानिधी
१४८	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.२।।	तें रूप सुरवर सेवितां अरुवार। नित्यता सविचार भोगिताती
१४९	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.३।।	गौळिया गोजिरें दैवत सारें। नंदासि एकसरे प्रेम देतु
१५०	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.४।।	निवृत्ति निवाला प्रेमरसें धाला। सर्व सुख झेला हरिकृष्ण
१५१	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.१।।	विश्वातें ठेउनि आप निरंजनीं। नामाची पर्वणी भक्तालागीं
१५२	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.२।।	तें रूप संपूर्ण वसुदेवाकुळीं। यादव गोपाळीं वोळलासे
१५३	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.३।।	व्यापकपण धीर ब्रह्मांड साकार। तें रूप तदाकार भाग्ययोगें
१५४	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.४।।	निवृत्ति घनवट आपण वैकुंठ। कृष्णनाम पेठ गोकुळीं रया
१५५	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.१।।	विश्वंभरमूर्ति विश्वाचे पाळक। वैकुंठव्यापक जीवशीव
१५६	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.२।।	तें रूप सुंदर नंदाघरीं वसे। जनींवनीं दिसे कृष्णरूप

१५७	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.३।।	निखळ निघोट नितंब परिपूर्ण । आनंदपूर्णघन गोपवेषें
१५८	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.४।।	निवृत्ति परिकर वैकुंठ अपार । भाग्य पारावार यशोदेचें
१५९	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.१।।	त्रिभंगी त्रिभंग जया अंगसंग । एकरूप सांग वोघ वर्ते
१६०	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.२।।	तें रूप सावळें भाग्ययोगें वोळे । नंदाचें सोहळे पाळियेले
१६१	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.३।।	श्रुतिप्रतिपाद्य शास्त्रांसी जें वंद्य । निर्गुणाचें आद्य भाग्यनिधि
१६२	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.४।।	निवृत्ति नितंब रूपस स्वयंभ । कृष्णनामें बिंब बिंबलेंसें
१६३	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.१।।	ज्याचेनि स्मरणें कैवल्य साजणें । एकानामें होणें चतुर्भुज
१६४	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.२।।	तें रूप वैकुंठ भोगीती गोकुळीं । नंदाचिये कुळीं बाळकृष्ण
१६५	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.३।।	न संपडे ध्यानीं लाविता उन्मनीं । तो गोपाळाचें कानीं सांगे मातु
१६६	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.४।।	निवृत्ति अरुवार कृष्णरूप सेवी । मन ठाणदिवी हृदयामाजी
१६७	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.१।।	विकट विकास विनट रूपस । सर्व हृषीकेश दिसे आम्हां
१६८	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें । उन्मनि निर्धारें भोगूं आम्ही
१६९	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.३।।	विलास भक्तीचा उन्मेश नामाचा । लेशु त्या पापाचा नाहीं तेथें
१७०	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.४।।	निवृत्ति म्हणे ते सुखरूप कृष्ण । दिननिशी प्रश्न हरि हरि
१७१	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.१।।	गगनाचिये खोपे कडवसा लोपे । क्षीरोनियां दिपे दृष्यद्रष्टा
१७२	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.२।।	तें वोळलें गोकुळीं वसुदेवाकुळीं । पूर्णता गोपाळीं गोपीरंगीं
१७३	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.३।।	जिव शिव सीमा नाहीं जेथें उपमा । हारपे निरोपमा तया माजी
१७४	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.४।।	निवृत्ति तत्पर वेदांचा ॐकार । ॐतत्सदाकार कृष्णरूपें
१७५	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.१।।	गगनीं उन्मनीं वेद होती मौनी । श्रुतीची कहाणी अरुती ठाके
१७६	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.२।।	तें ब्रह्म साबडे नंदाचिये घरीं । वनीं गाई चारी गोपवेषें
१७७	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.३।।	न पाहतां होय ब्रह्मांड पीठिका । तें युग क्षणिका हारपे रया
१७८	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.४।।	निवृत्ति दैवत कृष्ण परिपूर्ण । सर्वत्र जीवन सर्वी वसे
१७९	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.१।।	गगनीं वोळलें येतें तें देखिलें । दर्पणीं बिंबलें आपणपें
१८०	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.२।।	तें रूप रूपस रूपाचा विलास । नामरूपीं वेष कृष्ण ऐसें
१८१	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.३।।	सांडुनी दिठींव जालासे राजीव । सर्वत्र अवेव ब्रह्म येणें
१८२	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.४।।	निवृत्ति घडुला सर्वत्र बिंबला । दर्पण विसरला आत्मबोधीं

१८३	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.१।।	क्षीराचा क्षीराब्धि क्षरोनियां लोटे। वैकुंठ सपाटे पाट वाहे
१८४	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.२।।	तें माये हरिरूप कृष्णरूप माझें। नेणिजे तें दुजें इये सृष्टी
१८५	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.३।।	सांडुनी उपमा गोकुळीं प्रकट। चतुर्भुजपीठ यमुनेतटीं
१८६	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.४।।	निवृत्ति निकरा वेणु वाहे धरा। यमुने स्थिरस्थिरा नादध्वनी
१८७	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.१।।	निरशून्य गगनीं अंकुरलें एक। ब्रह्मांड कवतुक लीळातनु
१८८	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.२।।	तो माये वो हरि गोपिका भोगिती। शंखचक्राकृति कृष्ण मूर्ति
१८९	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.३।।	निराभास आश नि:संदेह पाश। तोचि हृषीकेश नंदाघरीं
१९०	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.४।।	निवृत्ति प्रकार ध्यानाचा विचार। सर्व हा श्रीधर यशोदेचा
१९१	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.१।।	निरोपम गगनीं विस्तारलें एक। अनंत हे ठक गणना नाहीं
१९२	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.२।।	तो माय सांवळा यमुनेच्यातटीं। कृष्ण जगजेठी यशोदेचा
१९३	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.३।।	निराकृति आकार अंकुर गोमटे। तो गोपिकांसी भेटे भाग्ययोगें
१९४	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.४।।	निवृत्ति संपन्न कृष्णरूप ध्यान। गयनी तल्लीन नाम घेतां
१९५	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.१।।	निराळ निरसी जिव शिव रसीं। सर्व ब्रह्म समरसीं वर्ते एक
१९६	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.२।।	तें रूप परिकर कृष्णमूर्ति ठसा। गोपिका कुंवासा नंदाघरीं
१९७	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.३।।	संसाराचें तारुं ठाणमाण दिसे। शाम प्रभा वसे तिये ब्रह्मीं
१९८	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.४।।	निवृत्ति घनदाट घनश्याम कृष्ण। योगीजनां ध्यान नित्यरूपें
१९९	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.१।।	निरासि निर्गुण नुमटे प्रपंच। विषयसुख साच नाहीं नाहीं
२००	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णमूर्ति ठसा। गोपाळा समरसा माजि खेळे
२०१	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.३।।	चित्ताचे राहाविते आपणचि द्रष्टे। नेतुसे वैकुंठें नाम घेतां
२०२	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.४।।	निवृत्तीशीं ध्यान सर्व जनार्दन। वैकुंठ आपण गोपीसंगें
२०३	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.१।।	निरालंब देव निराकार शून्य। मनाचेंहीं मौन हारपलें
२०४	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.२।।	तें रूप साबडें शंखचक्रांकित। यशोदा तें गात कृष्णनाम
२०५	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.३।।	मौनपणें लाठें द्वैत हें न साहे। तें नंदाघरीं आहे खेळेमेळे
२०६	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.४।।	निवृत्ति आकार ब्रह्म परिवार। गोकुळीं साकार मूर्त ब्रह्म
२०७	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.१।।	दुजेपणा मिठी आपणचि उठी। कल्पना हे सृष्टि गाळूं पाहे
२०८	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.२।।	तें कृष्णरूप गाढें यशोदा घे पुढें। दूध लाडेंकोडें मागतसे

२०९	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.३।।	सृष्टीचा उपवडु ब्रह्मांडाचा घडु। ब्रह्मींचा उपवडु उघड दिसे
२१०	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.४।।	निवृत्ति उघडु ब्रह्मांमाजि लोळे। नंदाघरीं खेळे गोपवेषें
२११	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.१।।	अरूप बागडे निर्गुण सवंगडे। खेळे लाडेंकोडें नंदाघरीं
२१२	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.२।।	तें रूप संपूर्ण यशोदा खेळवी। कृष्णातें आळवी वेळोवेळां
२१३	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.३।।	सागरजीवन सद्रावीची खूण। मेघ तो वर्षण वोळलासे
२१४	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्ण। गयनी सहिष्ण प्रेमें डोले
२१५	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.१।।	मेघ अमृताला जेथूनि पवाड। दुजियाची चाड नाहीं तेथें
२१६	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.२।।	तें रूप अरूप सुंदर सावळे। भोगिती गोवळे सुखसिंधु
२१७	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.३।।	विराट नाटकु वैराज जुनाटु। गोपवेषें नटु नंदाघरीं
२१८	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.४।।	निवृत्ति सत्वर सेवि सुखसार। प्रकृति आकार लोपें ब्रह्मीं
२१९	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.१।।	ज्ञानेसी विज्ञान उन्मनिं निमग्न। द्वैत रूपें भग्न उरों नेदी
२२०	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.२।।	तोचि हा गोपाळ गोपिसंगें खेळे । गो–गोपाळ–मेळे नंदाघरीं
२२१	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.३।।	दृष्य द्रष्टा सर्व तितिक्षा उपरती। श्रुतीसी संपत्ती येथ जाणा
२२२	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.४।।	निवृत्ति सधर गोरक्षी गयनी। ब्रह्मरूपीं पूर्णी समरसे
२२३	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.१।।	ब्रह्मांड करी हरि ब्रह्मा झाडा करी। तो नंदयशोदे घरीं खेळतुसे
२२४	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.२।।	त्रैलोकीं दुर्लभ ब्रह्मांदिकां सुलभ। रुक्मिणीवल्लभ कृष्ण सांवळा
२२५	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.३।।	हिरण्याक्ष वधूनि दाढेवरी मेदिनी। तो हा चक्रपाणी यशोदेचा
२२६	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.४।।	रामावतारु गाढा दशशिरा रगडा। रिठासुर दाढा तेणेंपाडे
२२७	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.५।।	चतुर्भुज श्रीपति सकुमार साजती। शंख चक्र हातीं हरि माझा
२२८	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.६।।	निवृत्ति ध्यानसुरस सर्वरूपें श्रीधर। जिंकिला भौमासुर रणयुद्धीं
२२९	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.१।।	आदीची अनादि मूळ पैं सर्वथा। परादि या कथा हारपती
२३०	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.२।।	तें अव्यक्त रूप देवकीचें बाळ। वसुदेवकुळ कृष्ण ठसा
२३१	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.३।।	मुरालीं ब्रह्मांडें अमित्य पैं अंडें । ढिसाळ प्रचंडें जया आंगीं
२३२	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.४।।	निवृत्तीचें धन मानी तो श्रीकृष्ण। सांगितसे प्रश्न गयनीराजे
२३३	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.१।।	बिंबीं बिंब एक बिंबलें सम्यक। आपण तिन्ही लोक एक्यारूपें
२३४	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.२।।	तो कृष्णरूप ठसा गोपाळा लाधला। सर्वत्र देखिला चतुर्भुज

२३५	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.३।।	निळिमा अंबरीं निळवर्ण तेज। गोपाळ सहज बिंबाकारें
२३६	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.४।।	निवृत्ति परिपाठ नीळवर्ण खरा। नंदाचिया घरा कृष्ण आला
२३७	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.१।।	वैकुंठ दुभतें नंदाघरीं माये। तें पूर्ण पान्हाये यशोदेसी
२३८	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.२।।	तें रूप रूपस कांसवी प्रकाश। योगीजनमानस निवताती
२३९	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.३।।	सुंदर सुनीळ राजस गोपाळ। भक्तांसी दयाळ एक्यानामें
२४०	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.४।।	निवृत्ति गयनी मन ते चरणीं। अखंडता ध्यानीं तल्लीनता
२४१	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.१।।	गोकुळीं वैकुंठ वसे गोपाळांमाजी सौरसें। अभक्ता न दिसे काय करूं
२४२	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.२।।	पूर्वपूण्य चोखडें ब्रह्म लाडे कोडें। ते यशोदेकडे शोभे कैसें
२४३	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.३।।	वसुदेव अमूप देवकी समीप। वैकुंठीचें दीप लाडेंकोडें
२४४	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.४।।	उग्रसेन संप्रधार केला राज्यधर। यादव परिवार रामकृष्ण
२४५	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.५।।	द्वारकानाथ हरि सोळा सहस्त्र नारी। बळिराम परिवार हरि माझा
२४६	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.६।।	निवृत्ति जीवन ध्यान एक रामकृष्ण। उच्चारणीं कोटि यज्ञा होती नामें
२४७	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.१।।	सर्व स्वरूप नाम सर्व घटीं घनश्याम। तो गोकुळीं आत्माराम दूध मागे
२४८	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.२।।	भाग्येविंण दुभतें दैव उभडतें। नंदाघरीं आबडतें घरीं खेळे
२४९	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.३।।	मंजुळ वेणु वाहे लुब्धल्या धेनुवा। नंदाघरीं दोहवा पूर्ण वाहे
२५०	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.४।।	घरोघरीं दुभतें गौळियां परिपूर्ण। यशोदा ते आपण गोरस घुसळी
२५१	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.५।।	गो–गोपाळ हरिखु नंद यशोदेसुखु । गौळणी कौतुक करिती हरि
२५२	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.६।।	निवृत्ति गयनी देव उपदेशिला सर्व। गोरक्षी गुह्यभाव सांगती मज
२५३	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.१।।	हें व्यापूनि निराळा भोगी वैकुंठ सोहळा। नंदाघरीं गोवळा हरि माझा
२५४	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.२।।	न साहे सगुण अवघाचि निर्गुण। तो कृष्ण आपण गोपाळसंगें
२५५	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.३।।	गायी चारी हरि मोहरी खांद्यावरी। वेणु नानापरि वातु असे
२५६	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.४।।	निवृत्ति गयनी कृष्ण जप तो अमुप जाण। सांगितल्या खूण गोरक्षानें
२५७	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.१।।	न साहे दुजेपण आपण आत्मखुण। श्रुतीही संपूर्ण हारपती
२५८	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगिया जीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
२५९	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.३।।	न दिसे वैकुंठीं योगियां ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरि करी
२६०	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.४।।	निवृत्ति गयनी हरि उच्चारीत। माजि करी पुरी कामसिद्धि

२६१	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.१।।	नाहीं हा आकार नाहीं हा विकार। चतुर्भुज कर हरि माझा
२६२	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.२।।	हरु जपे जप हरिहर रूप। गौळियांचें तप सहज कृष्ण
२६३	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.३।।	हरिरूप घरीं सोळा सहस्त्र नारी। तो बाळ ब्रह्मचारी गाई राखे
२६४	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.४।।	निवृत्ति रोकडें ब्रह्म माजिवडें। तो यशोदेपुढें लोणी मागे
२६५	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.१।।	धीराचे पैं धीर उदार ते पर। चोखाळ अमर अभेदपणें
२६६	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.२।।	तें हें चतुर्भुज कृष्णरूपें खेळे। माजि त्या गोपाळें छंदलग
२६७	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.३।।	किडाळ परतें चोखाळ आरुतें। मी माझें हें कर्ते तेथें नाहीं
२६८	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.४।।	निवृत्ति धर्मता विचार चोखाळ। सर्वत्र गोपाळ सखा आम्हां
२६९	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.१।।	योगियाचें धन तें ब्रह्म संपन्न। तो हा जनार्दन नंदाघरीं
२७०	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.२।।	हरिरूप माये सर्वांघटीं आहे। दूध लोणी खाये गौळियांचें
२७१	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.३।।	चिंतिता अजामेळा नाम आलें मुखा। तो वैकुंठीच्या सुखा देतु हरी
२७२	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.४।।	निवृत्तीचें धन जगाचें जीवन। नाम नारायण तरुणोपाय
२७३	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.१।।	देव मुकुटमणि ऐकिजे पुराणीं। तो हा चक्रपाणी नंदाघरीं
२७४	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.२।।	नंदानंदन हरि गौळणी गोरस। गोकुळीं हृषीकेश खेळतसे
२७५	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.३।।	हरि हा सुकुमार भौमासुर पैजा। वोळलासे द्विजा धर्मा घरीं
२७६	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.४।।	निवृत्ति रोकडें नाम फाडोवाडें। हरिरूप चहूंकडे दिसे आम्हां
२७७	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.१।।	वेदबीज साचें संमत श्रुतीचें। गुह्य त्या शास्त्रांचें हरि माझा
२७८	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.२।।	तो हरि खेळतु प्रत्यक्ष मूर्तिमंतु। द्रष्टा मुक्ति देतु जीवघाते
२७९	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.३।।	अर्जुना साहाकारी द्रौपदी कैवारी। तो विदुराचे घरीं अन्न मागे
२८०	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्णु। यादव सहिष्णु हरि माझा
२८१	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.१।।	ब्रह्मादिक पूजा इच्छिती सहजा। तो गौळियांच्या काजा तिष्टतुसे
२८२	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.२।।	देखिलें सांवळें पूजिती गोवळे। नंदाघरीं खेळे स्वामी माझा
२८३	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.३।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ। योगी तें चिंतीत हृदयीं जया
२८४	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.१।।	ब्रह्मांड उतरडी ज्याचे इच्छे घडी। तो उच्छिष्टें काढी धर्मा घरीं
२८५	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.२।।	देखिला वो माये चतुर्भुज स्वभावी। वारु तो वागवी अर्जुनाचे
२८६	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.३।।	याज्ञिक अर्पिती मंत्राच्या आहुती। तो द्रौपदीयेप्रति भाजी मागे

२८७	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.४।।	निवृत्तिदैवत पूर्ण मनोरथ। पांडव कृतार्थ कृष्णनामें
२८८	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.१।।	निरालंब बीज प्रगटे सहज। तो गौळियांचें काज करी कृष्ण
२८९	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.२।।	हरि हा सांवळा वेधिलिया बाळा। माजि त्या गोवळा गायी राखे
२९०	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.३।।	वंदिती सुरगण ब्रह्मादिक चरण। तो यशोदेसि स्तन मागे हरि
२९१	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.४।।	निवृत्ति ध्यान मनाचें उन्मन। योगिया जीवन हरि माझा
२९२	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.१।।	वैकुंठ दैवत देवामुकुटमणी। ऐकिजे पुराणीं कीर्ति ज्याची
२९३	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.२।।	तो हरि बाळक गोपिका कौतुक। गोपाळ सकळिक संवगडे
२९४	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.३।।	आदि शिवा जप जपतु अमूप। तें प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
२९५	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.४।।	निवृत्ति समाधि उगवली कळिका। तारी तिहीं लोकां एकानामें
२९६	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.१।।	गगन घोटीत उठी पृथ्वी सगळी दाटी। आपणचि पाठी कूर्म जाला
२९७	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.२।।	कांसवी तुसार अमृत सधर। भक्त पारावार तारियेलें
२९८	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.३।।	उचलिती ढिसाळ सर्व हा गोपाळ। तो यशोदेचा बाळ नंदाघरीं
२९९	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.४।।	निवृत्ति सादर तें हरिरूप श्रीधर। आपण चराचर विस्तारला
३००	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.१।।	गगनींचा गगनीं तेज पूर्ण धरणीं। आपणची तरणी जगा यया
३०१	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.२।।	ब्रह्मा माजीवडे गोपाळ संगती। वेद वाखाणिती ज्याचा महिमा
३०२	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.३।।	लोपती त्या तारा हारपे दिनमणी। तो खेळे चक्रपाणी गोपाळामाजीं
३०३	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.४।।	निवृत्ति निधान श्रीरंग खेळतु। गोपिकासी मातु हळूहळू
३०४	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.१।।	निरपेक्षता मन अनाक्षर मौन्य। प्रकाश संपूर्ण तया ब्रह्मा
३०५	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.२।।	ऐसें रूप पाहा क्षरे दिशा दाहा। सर्वभावें पोहा एका कृष्ण
३०६	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.३।।	नित्यता अढळ नित्यपणें वेळ । विकाश अकळ नित्य तेजें
३०७	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.४।।	रूपस सुंदर पवित्र आगर। चोखाळ साचार पवित्रपणें
३०८	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.५।।	नेणें हे विषये आकार सामाये। विकार न साहे तया रूपा
३०९	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.६।।	निवृत्ति तत्पर गुरु गयनी अमर। ॐतत्सदाकार हरि माझा
३१०	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.१।।	अद्वैत अमरकंदु हा घडला। ब्रह्मांडीं संचला ब्रह्म साचें
३११	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.२।।	तें रूप कारण कृष्ण तेजाकार। सर्व हा आकार त्याचा असे
३१२	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.३।।	विराट विनटु विराट दिसतु। आपणचि होतु ब्रह्मसुखें

३१३	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.४।।	निवृत्ति कोंवळें आपण सोवळें। त्यामाजि वोविलें मन माझें
३१४	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.१।।	जयामाजी दीक्षा हारपोनि जाये। द्वैत हेंही ठाये दुजेपण
३१५	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.२।।	तें रूप रोकडे दिसे चहूंकडे। गोपाळ संवगडे खेळताती
३१६	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.३।।	उपरति योगियां उपरती हारपे। मायाकार लोपें कृष्णध्यानें
३१७	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व हा श्रीधर। मनाचा विचार हारपला
३१८	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.१।।	रसज्ञ रसाचा रसामाजी वसे। जीवन हें सोसे असोस होय
३१९	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.२।।	तें रूप स्वरुपाचें रुपचि वोळलें । कर्दपें घोळिले नंदाघरीं
३२०	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.३।।	नाहीं त्या आकार अवघाचि वैकुंठ। अद्वैत घनदाट ब्रह्ममय
३२१	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.४।।	निवृत्ति नितंब कृष्ण तो स्वयंभ। श्रीमूर्तीचें बिंब दिसे सर्व
३२२	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.१।।	अनंत रचना हारपती ब्रह्मांडें। हेळाचि वितंडें मोडीतुसे
३२३	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.२।।	तें रूप राजस वसुदेव भोगी। देवकियेलागीं वोळलेंसे
३२४	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.३।।	विचित्र रचना ब्रह्मांड कुसरी। निरालंब हरि गोकुळीं वसे
३२५	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.४।।	निवृत्ति संपदा गाताती गोविंदा। भोगिती मुकुंदा निजबोधें
३२६	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.१।।	व्याप्तरूपें थोर व्यापक अरूप। दुसरें स्वरूप नाहीं जेथें
३२७	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.२।।	तें अव्यक्त साबडें कृष्णाचें रूपडें। गोपाळ बागडें तन्मयता
३२८	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.३।।	उन्मनि माजिठें भोगिती जे मुनी। मूर्तीची पर्वणी हृदयीं वसे
३२९	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.४।।	निवृत्ति कारण कृष्ण हा परिपूर्ण। यशोदा पूर्णघन वोळलासे
३३०	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.१।।	आद्यरूपसार जेथुनि ॐकार। तो प्रणवसाचार हारपला
३३१	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.२।।	तें रूप समर्थ रामकृष्णनाम। गोपिका कृतार्थ नाम घेतां
३३२	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.३।।	ब्रह्मांड घडलें अनंत घटमठ। आपरूपें धीट मुनिजनां
३३३	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.४।।	निवृत्तीचें सार सर्व हा परिवार। कृष्णचि साचार बिंबलासे
३३४	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.१।।	कारण परियेस कामधाम नेम। सर्व आत्माराम नेमियेला
३३५	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.२।।	तें रूप सुंदर सर्वां अगोचर। कृष्ण परिवार गोपवेषें
३३६	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.३।।	वेदादिक कंद ॐकार उद्बोध। साकार प्रसिद्ध सर्वां घटीं
३३७	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.४।।	निवृत्ति म्हणे धाम कृष्ण हा परम। सौख्यरूपें सम वर्ततुसे
३३८	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.१।।	जेथ रूप रेखा नाहीं गुण देखा। चिदाकाशें लेखा आपतत्त्व

३३९	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णरूपें सांग। यशोदेचा पांग हरियेला
३४०	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.३।।	जेथें रजतम नाहीं तें निस्सीम। आप शम दम पूर्णघन
३४१	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.४।।	निवृत्ति सार पार ब्रह्मसुख घन। सर्व जनार्दन गोपवेषें
३४२	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.१।।	गोत वित्त चित्त गोतासी अचुक। चाळक पंचक तत्त्वसार
३४३	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.२।।	तें रूप सादृश्य कृष्णनामें सोपें। नंदा यशोदा खोपें बाळलीला
३४४	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.३।।	निरसूनि गुण उगवली खूण। गोकुळीं श्रीकृष्ण खेळे कैसा
३४५	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.४।।	निवृत्तीचें सार कृष्णनामें पार। सर्व हा आचार हरी हरी
३४६	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.१।।	विश्वाचा चाळकु सूत्रधारी एकु। विज्ञान व्यापकु ज्ञानगम्य
३४७	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.२।।	तें रूप साजिरें कृष्ण घनःश्याम। योगिया परम जपु ज्याचा
३४८	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.३।।	शिवाशिवोत्तम नाम आत्माराम। जनवनसम गोपवेषें
३४९	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.४।।	निवृत्ति चाळकु सर्वत्र व्यापकु। आपरूपें एकु सर्वत्र असे
३५०	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.१।।	जाणोनि नेणते नेणत्या मागते। आपण पुरतें नित्यपूर्ण
३५१	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.२।।	तें स्वरूप कृष्ण गौळियाचें भाग्य। नंदासि सौभाग्य भागा आलें
३५२	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.३।।	जाणते पूर्णता पूर्णते समता। आपण चित्सत्ता गोपवेष
३५३	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.४।।	निवृत्ति परिमाण सर्व पूर्णघन। दिननिशीं कृष्ण भाग्ययोगें
३५४	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.१।।	मृगजळभास लहरी अपारा। हा प्रपंच पसारा उदरीं जया
३५५	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.२।।	तें रूप वैकुंठ कृष्णरूपें खेळे। गोपाळांचे लळे यमुनातटीं
३५६	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.३।।	जाळूनि इंधन उजळल्या दीप्ती। अनंतस्वरूपीं एक दिसे
३५७	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.४।।	निवृत्ति सागर ज्ञानार्क आगर। कृष्णचि साचार बिंबलासे
३५८	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.१।।	गोत वित्त धन मनाचें उन्मन। निमोनि संपूर्ण तयामाजी
३५९	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.२।।	जीवन पावन रसाचें निधान। रसरूपें धन रसनेचें
३६०	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.३।।	भोग्य भोग भोक्ता आपण तत्त्वतां। त्याहुनी परता तयामाजी
३६१	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.४।।	निवृत्ति आगर कृष्ण हा सागर। सर्वरूपें श्रीधर दिसतुसे
३६२	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.१।।	निराकृत कृत्य विश्वातें पोखितें। आपण उखतें सर्वाकार
३६३	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.२।।	तोचि हा सांवळा डोळस सुंदर। रुक्मिणी भ्रतार कृष्ण माझा
३६४	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.३।।	निश्चळ अचळ नाहीं चळाचळ। दीन काळ फळ हारपती

३६५	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.४।।	निवृत्ति सोपान खेचर हारपे। तदाकार लोपे इये ब्रह्मीं
३६६	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.१।।	मथीन मथन मधुरता आपण। विश्वीं विश्व पूर्ण सदोदित
३६७	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.२।।	तें हें चतुर्भुज मुगुटवर्धन। सुंदर श्रीकृष्ण खेळतुसे
३६८	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.३।।	द्रुमद्रुम पाणि द्रुमिळित ध्यानीं। दृढता निशाणी काष्टीं लागे
३६९	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.४।।	ध्रुवाद्य अढळ ब्रह्म हें अचळ। शोखी मायाजाळ नि:संदेहें
३७०	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.५।।	क्लेशादि कल्पना क्लेशनिवारण। आपरूपें भिन्न होऊं नेदी
३७१	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.६।।	निवृत्ति कठिण गयनिप्रसाद। सर्वत्र गोविंद नंदाघरीं
३७२	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.१।।	मन निवटलें स्नेहें सांडवलें। ठाणदिवीं केलें ध्यानालागीं
३७३	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.२।।	उमटला ध्वनि कृष्णनाम ठसे। सर्व हृषीकेशें भरलें दिसे
३७४	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.३।।	दिशा द्रुम ध्यान हारपली सोय। अवघा कृष्ण होय ध्यानींमनीं
३७५	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.४।।	निवृत्तिमाजि घर मनाचा सुघडु। कृष्णचि उपवडु दिसतुसे
३७६	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.१।।	अव्यक्त आकार आकारलें रूप। प्रकाशस्वरूप बिंबलेंसे
३७७	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.२।।	तें रूप अव्यक्त कृष्णनाम चोज। नामअधोक्षज चतुर्भुज
३७८	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.३।।	वर्णासी अव्यक्त वर्णरूप व्यक्त। भोगिती विरक्त नामपाठें
३७९	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.४।।	निवृत्तीचें काज नाम ब्रह्म बीज। गयनी सहज तुष्टलासे
३८०	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.१।।	निरशून्य बिंबी आकार पाहतां। आपण तत्त्वतां हरी एकु
३८१	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.२।।	तें रूप साबडे कृष्ण माजिवडें। सोंवळें उघडें शौच सदा
३८२	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.३।।	तेथें वर्ण व्यक्ति कल्पना हारपती। मनाची खुंटती गती जेथें
३८३	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.४।।	निवृत्ति नितंब सोंवळा स्वयंभ। प्रकाशलें बिंब चहूंकडे
३८४	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.१।।	पंचतत्त्व कळा सोविळी संपूर्ण। त्याचेही जीवन जनार्दन
३८५	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.२।।	तो सोंवळा संपूर्ण अमृताचा घन। त्यामाजि सज्जन हरि आत्मा
३८६	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.३।।	नित्यता सोंवळा स्वयंपाकीं शौचे। न दिसे आमुचें आम्हां तेथें
३८७	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.४।।	निवृत्ति सोंवळा स्वयंपाकीं नित्य। नाम हें अच्युत जपतुसे
३८८	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.१।।	हिरण्यगर्भ माया अंडाकार छाया। ब्रह्म असलया तेथें नेत
३८९	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.२।।	तें रूप वैकुंठ जिवशिवपेठ। मायेचा उद्धाट छायासंगें
३९०	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.३।।	माया ब्रह्म हरि माता पिता चारी। जिवशिव शरिरीं एक नांदे

३९१	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.४।।	निवृत्तीची छाया जिवशिवमाया। वासना संदेहा लया गेली
३९२	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.१।।	अनंत सृष्टि घटा अनंत नाम मठा। परिमाण पैठा आत्माराम
३९३	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.२।।	तें रूप साजिरें चतुर्भुजवेष। वैकुंठींचें लेश नंदभाग्यें
३९४	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.३।।	सिद्धीचें साधन चिंतामणि घन। कल्पवृक्ष घन वसती जेथें
३९५	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.४।।	निवृत्तीचें मूळ गोपाळ सकळ। साधक दयाळ हरी होय
३९६	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.१।।	नित्य निर्गुण सदा असणें गोविंदा। सगुणप्रबंधा माजि खेळे
३९७	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.२।।	तें रूप सगुण अवघेंचि निर्गुण। गुणि गुणागुण तयामाजि
३९८	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.३।।	अनंत तरंगता अनंत अनंता। सृष्टीचा पाळिता हरि एकु
३९९	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.४।।	निवृत्ति प्रमाण अनंत नारायण। सर्व हें चैतन्य आपरूपें
४००	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.१।।	नामींरूपीं गोडी ब्रह्मांडा एवढी। द्वैताची परवडी हारपली
४०१	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.२।।	तें रूप सुंदर कृष्ण सकुमार। सेविती सुरवर भक्तराज
४०२	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.३।।	विराट अनंतें ज्यामाजि विरतें। नव्हेचि पुरतें शेषादिकां
४०३	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.४।।	निवृत्ति लक्ष्मी गरुड चिंतिती। तयाचिये मति आकळ हरी
४०४	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.१।।	खुंटलें साधन तुटलें बंधन। सर्वही चैतन्य एकरूप
४०५	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.२।।	नाहीं तेथें माया नाहीं तेथें छाया। निर्गुणाच्या आया ब्रह्मरूप
४०६	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.३।।	चैतन्य साजिरें चेतवी विचारें। आपरूपें धीरे विचरत
४०७	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.४।।	निवृत्ति म्हणे तें कृष्णरूप सर्व। रोहिणीची माव सकळ सृष्टी
४०८	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.१।।	निकट वेल्हाळ नेणों मायाजाळ। विव्हळ पाल्हाळ नेणों कांहीं
४०९	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.२।।	तें रूप सादर मानवी आकार। सर्व संप्रधार सिद्धि वोळे
४१०	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.३।।	कुटुंब आचार कुळवाडी साचार। सर्व हा श्रीधर एकाएक
४११	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.४।।	निवृत्ति निमग्न गयनीचि प्रज्ञा। नामें कोटि यज्ञा होत जात
४१२	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.१।।	भरतें ना रितें आपण वसतें। सकळ हें होतें तयामाजी
४१३	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.२।।	तें रूप पैं ब्रह्म चोखाळ सर्वदा। नित्यता आनंदा नंदाघरीं
४१४	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.३।।	आशापाश नाहीं असिजे पूर्णापूर्णी। सकळ जग होणें एकरूपें
४१५	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.४।।	निवृत्ति तटाक रूपें ब्रह्म एक। जेथ ब्रह्मादिक हारपती
४१६	।।ज्ञा.गा.नि.१००.१।।	न देखों सादृश्य हारपे दृश्यादृश्य। उपनिषदांचें पैं भाष हारपलें

४१७	।।ज्ञा.गा.नि.१००.२।।	तें रूप उघडें कृष्णरूप खेळे। गोपाळांचे लळे पुरवितु
४१८	।।ज्ञा.गा.नि.१००.३।।	नेघे हा प्रपंच नाहीं त्या आहाच। सर्व हाचि साच हरी आम्हां
४१९	।।ज्ञा.गा.नि.१००.४।।	निवृत्तीचें पर कृष्ण हें साचार। सर्व हा आचार कृष्ण आम्हां
४२०	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.१।।	नाहीं त्या आचारु सोंवळा परिवारु। तो गोकुळीं साचारु अवतरला
४२१	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.२।।	हा गाई चारी गोपवेषधारी । नंदाचा खिल्लारी ब्रह्म जालें
४२२	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.३।।	ध्याताति जे ध्यानें चिंतिताती मौन्यें। योगियांचीं मनें हारपली
४२३	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.४।।	निवृत्ति म्हणे तें वसुदेवाकुळीं। अवतार गोकुळीं धरिलासे
४२४	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.१।।	अजन्मा जन्मला अहंकार बुडाला। बोध पैं उठिला गोकुळीं रया
४२५	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.२।।	आपरूपें गोकुळीं आपरूपें आप। अवघेंचि स्वरूप हरीचें जाणा
४२६	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.३।।	रूपाचें रूपस सुंदर साकार। गोकुळीं निर्धार वृंदावनीं
४२७	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.४।।	निवृत्तीचें पुण्य वेणु वाहे ध्वनि। जन वन मोहनी एकरूप
४२८	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.१।।	परेसि परता न कळे पैं शेषा। तो गौळिया अशेषा माजी हरी
४२९	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.२।।	भाग्य पैं फळलें नंदाघरीं सये। यशोदा पैं माय परब्रह्माची
४३०	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.३।।	गौळिये नांदती गोधनाचे कळप। त्यामाजि स्वरूप कृष्णमूर्ति
४३१	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.४।।	निवृत्तीचें ध्यान गोपाळ आमुचा। आतां जन्म कैचा भक्तजनां
४३२	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.१।।	ज्या रूपा कारणें वोळंगती सिद्धी। हारपती बुद्धी शास्त्राचिया
४३३	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.२।।	तें रूप साजिरें गोकुळीं गोजिरें। यशोदे सोपारें कडिये शोभे
४३४	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.३।।	न संठे त्रिभुवनीं नाकळे साधनीं। नंदाच्या अंगणीं खेळे हरी
४३५	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.४।।	निवृत्ति निधडा रूप चहूंकडा। गोपाळ बागडा गोकुळीं वसे
४३६	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.१।।	उफराटी माळ उफराटें ध्यान। मनाचें उन्मन मूर्ति माझी
४३७	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.२।।	तें रूप आवडे भोगिती साबडें। यशोदेसी कोडें बुझावितु
४३८	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.३।।	मोठेनि परिमाण हारपलें ध्यान। आपणचि कृष्ण सर्व जाला
४३९	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.४।।	निवृत्तीचा जप जपमाळा हे गोमटी। मन हें वैकुंठीं ठेवियेलें
४४०	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.१।।	सूर्यातें निवटी चंद्रातें घोंटी। उन्मनिं नेहटी बिंबाकार
४४१	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.२।।	तें रूप सांवळें योगियाचें हित। देवांचें दैवत कृष्णमाये
४४२	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.३।।	सत्रावी उलंडी अमृत पिऊनि। ब्रह्मांड निशाणी तन्मयता

४४३	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.४।।	निवृत्ति अंबुटें वोळलें अमृत। गोकुळीं दैवत नंदाघरीं
४४४	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.१।।	न साधे तें योगी न संपडे जगीं। तो नंदाच्या वोसंगीं उत्संगीं खेळे
४४५	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.२।।	कृष्ण माझा हरी खेळतो गोकुळीं। गोपिकीं सकळीं वेढियेला
४४६	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.३।।	गाईंचे कळप गोपाळ अमुप। खेळतसे दीप वैकुंठीचा
४४७	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.४।।	निवृत्ति दीपडें वैकुंठ साबडें। यशोदातें कोडें चुंबन देतु
४४८	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.१।।	भावयुक्त भजतां हरी पावे पूर्णता। तो गोकुळीं खेळतां देखों हरी
४४९	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.२।।	मुक्ती माजिवडे ब्रह्म चहूंकडे। गौळणी वाडेकोडें खेळविती
४५०	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.३।।	न संपडे ध्यानीं योगिया उन्मनीं। तो गोकुळीचें लोणी खाये हरी
४५१	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.४।।	निवृत्ति संजीवन गयनी निरूपण। तो कृष्ण आपण गोकुळीं वसे
४५२	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.१।।	जेथुनीयां परा पश्यंती वोवरा। मध्यमा निर्धारा वैखरी वाहे
४५३	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.२।।	तें रूप श्रीधर नाम हें सुंदर। जेणें चराचर रचियेलें
४५४	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.३।।	वेदा जन्मस्थान वेदरूपें आपण। तो हा नारायण नंदाघरीं
४५५	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.४।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ । गोपिकांचें हित हरी माझा
४५६	।।ज्ञा.गा.नि.११०.१।।	न साहात दुजेपण आपणचि आत्मखुण। श्रुति जेथें संपूर्ण हारपती
४५७	।।ज्ञा.गा.नि.११०.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगियां संजीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
४५८	।।ज्ञा.गा.नि.११०.३।।	न दिसे वैकुंठीं तें योगियांचें ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरी करी
४५९	।।ज्ञा.गा.नि.११०.४।।	निवृत्ति गयनि हरि उच्चारितां माजी घरीं। होती मनोरथ पुरी कामसिद्धि
४६०	।।ज्ञा.गा.नि.१११.१।।	श्यामाची श्यामशेज वरि निजतेज विराजे। सहजें केशिराजे क्षीरार्णवीं
४६१	।।ज्ञा.गा.नि.१११.२।।	शेषशयन अरुवारी गोविंद क्षीरसागरीं। तो नंदयशोदेघरीं क्रीडतुसे
४६२	।।ज्ञा.गा.नि.१११.३।।	अनंतनामीं क्षीर क्षरलासे साचार। गोपिकांसमोर हरीराजा
४६३	।।ज्ञा.गा.नि.१११.४।।	नाहीं योगिया दृष्टि मनोमयें करी सृष्टी। पाहतां ज्ञानदृष्टी विज्ञान हरी
४६४	।।ज्ञा.गा.नि.१११.५।।	शांति नेणें क्षमें पारु विश्रांतिसी अरुवारु। तो कैसा पा उदारु गोपाळांसी
४६५	।।ज्ञा.गा.नि.१११.६।।	विचाराचें देटुगें आकार निराकार सांगे। तो गोसावी निगे गोकुळीं रया
४६६	।।ज्ञा.गा.नि.१११.७।।	निवृत्तीचें परब्रह्म नामकृष्ण विजय ब्रह्म। चिंतितां चिंताश्रम नासोनि जाय
४६७	।।ज्ञा.गा.नि.११२.१।।	विस्तार विश्वाचा विवेक पैं साचा। बोलतांचि वाचा हारपती
४६८	।।ज्ञा.गा.नि.११२.२।।	तें रूप श्रीधर कृष्णाचा आकार। सर्व निराकार एकरूपें

४६९	।।ज्ञा.गा.नि.११२.३।।	नसतेनि जीव असतेनि शिव। तदाकार माव मावळली
४७०	।।ज्ञा.गा.नि.११२.४।।	निवृत्ति स्वरूप कृष्णरूप आप । विश्वीं विश्वदीप आपरूपें
४७१	।।ज्ञा.गा.नि.११३.१।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ तें अगाध। नामाचा उद्‌बोध नंदाघरीं
४७२	।।ज्ञा.गा.नि.११३.२।।	प्रकाश पूर्णता आदिमध्यें सत्ता। नातळे तो द्वैता द्वैतपणें
४७३	।।ज्ञा.गा.नि.११३.३।।	निवृत्ति साधन कृष्णरूपें सुख। विश्वीं विश्वरूप हरी माझा
४७४	।।ज्ञा.गा.नि.११४.१।।	गगनग्रास घोंटी ब्रह्मांड हें पोटीं। निमुनि शेवटीं निरालंबीं
४७५	।।ज्ञा.गा.नि.११४.२।।	तें ब्रह्म साबडें माजि लाडेंकोडें। यशोदेमायेपुढें खेळतुसे
४७६	।।ज्ञा.गा.नि.११४.३।।	ब्रह्मांडाच्या कोटी तरंगता उठी। आप आपासाठीं होत जात
४७७	।।ज्ञा.गा.नि.११४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान यशोदेचें धन। वासुदेव खुण आम्हांमाजी
४७८	।।ज्ञा.गा.नि.११५.१।।	आगमा निगमा बोलतां वैखरी। तो यशोदेच्या करीं धरुनी चाले
४७९	।।ज्ञा.गा.नि.११५.२।।	न संपडे शिवा बैसतांही ध्यानीं। जालिया उन्मनीं दृष्य नव्हे
४८०	।।ज्ञा.गा.नि.११५.३।।	कमळासनीं ब्रह्मा ध्यानस्थ बैसला। पाहतां पाहतां मुळा न संपडे
४८१	।।ज्ञा.गा.नि.११५.४।।	निवृत्ति गयनी सांगतुसे खुणा। तो देवकीचा तान्हा बाळ जाला
४८२	।।ज्ञा.गा.नि.११६.१।।	हा पुरुष कीं नारी नव्हे तो रूपस। शेखी जगदीश जगद्रुपें
४८३	।।ज्ञा.गा.नि.११६.२।।	तें हें कृष्णरूप यशोदेकडीये। नंदाघरीं होये बाळरूप
४८४	।।ज्ञा.गा.नि.११६.३।।	ज्यातें नेणें वेद नेणती त्या श्रुती। त्या गोपिका भोगिती कामरूपें
४८५	।।ज्ञा.गा.नि.११६.४।।	निवृत्तीचें ब्रह्म कृष्णनामें खेळे। असंख्य गोवळे ब्रह्मरूपीं
४८६	।।ज्ञा.गा.नि.११७.१।।	अंधरिये रातीं उगवे हा गभस्ती। मालवेना दीप्ति गुरुकृपा
४८७	।।ज्ञा.गा.नि.११७.२।।	तो हा कृष्ण हरी गोकुळामाझारीं। हाचि चराचरीं प्रकाशला
४८८	।।ज्ञा.गा.नि.११७.३।।	आदि मध्य अंत तिन्ही जाली शून्य। तो कृष्णनिधान गोपवेषें
४८९	।।ज्ञा.गा.नि.११७.४।।	निवृत्तिनिकट कृष्णनामपाठ। आवडी वैकुंठ वसिन्नले
४९०	।।ज्ञा.गा.नि.११८.१।।	दुभिलें द्विजकुळीं आले पैं गोकुळीं। नंदयशोदेजवळी बाळकृष्ण
४९१	।।ज्ञा.गा.नि.११८.२।।	खेळे लाडेकोडें गौळणी चहूंकडे। नंदाचें केवढें भाग्य जाणा
४९२	।।ज्ञा.गा.नि.११८.३।।	ज्या रूपें वेधनें ब्रह्मांड निर्मळे। तेंचि हें आकारलें कृष्णरूपें
४९३	।।ज्ञा.गा.नि.११८.४।।	निवृत्ति दिवटा कृष्णाचिया वाटा। नामेंचि वैकुंठा पावन होती
४९४	।।ज्ञा.गा.नि.११९.१।।	विश्वीं विश्वपती असे पैं लक्ष्मीनाथ। आपणचि समर्थ सर्वांरूपीं

४९५	।।ज्ञा.गा.नि.११९.२।।	तें रूप गोकुळीं नंदाचिये कुळीं। यशोदे जवळी बाळकृष्ण
४९६	।।ज्ञा.गा.नि.११९.३।।	सर्वघटीं नांदे एकरूपसत्ता। आपणचि तत्त्वतां सर्वांरूपीं
४९७	।।ज्ञा.गा.नि.११९.४।।	निवृत्तीचें पार कृष्णचि पैं सार। गोकुळीं अवतार नंदाघरीं
४९८	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.१।।	जेथें नाहीं वेदु नाहीं पैं त्या शाखा। द्वैताचा हा लेखा हारपला
४९९	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.२।।	तें रूप वोळलें नंदायशोदे सार। वसुदेव बिढार भाग्ययोगें
५००	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.३।।	न माये पुरता ब्रह्मांड उभवणी। त्यालागीं गौळणी खेळविती
५०१	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.४।।	निवृत्ति ब्रह्मसार सेवितुसे सोपें। नामें पुण्यपापें हारपती
५०२	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.१।।	अष्टांग साधनें साधिती पवन। ज्यासी योगीजन शिणताती
५०३	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.२।।	तो हा कृष्ण गोपीगोपाळांमाझारी। क्रीडा नानापरी करी आत्मा
५०४	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.३।।	अठरा साहिजणें बोलती परवडी। तो माखणासीं जोडी स्वयें कर
५०५	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.४।।	निवृत्तीचें ध्येय कृष्ण हाचि होय। गयनिनाथें सोय दाखविली
५०६	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.१।।	ध्यानाची धारणा उन्मनीचें बीज। लक्षितां सहज नये हातां
५०७	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.२।।	तें हें कृष्णनाम सखे नंदाघरीं। गौळियां माझारी ब्रह्म खेळे
५०८	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.३।।	न दिसे पहातां शेषादिकां गति। यशोदे श्रीपति बाळ जाला
५०९	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.४।।	गुंफलें मायाजाळीं अनंत रचनें। तो चतुरानना खुणें न संपडे
५१०	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.५।।	नकळे हा निर्धारु तो देवकी हो देवी। शेखीं तो अनुभवीं भुलविला
५११	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.६।।	निवृत्ति रचना कृष्णनाम सार। नंदाचें बिढार ब्रह्म जालें
५१२	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.१।।	चतुरानन घन अनंत उपजती। देवो देवी किती तयामाजि
५१३	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.२।।	तेंचि हें सांवळें अंकुरलें ब्रह्म। गोपसंगें सम वर्ते रया
५१४	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.३।।	निगमा नाठवे वेदांचा द्योतकु। तो चतुर्भुज वशु नंदाघरीं
५१५	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.४।।	निवृत्ति म्हणे शंखचक्रांकित मूर्ती। आपण श्रीपती क्रीडतुसे
५१६	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.१।।	ज्या रूपाकारणें देव ओळगणें। योगी गुरुखुणें सेविताती
५१७	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.२।।	तें रूप गोकुळीं गोपाळाचें मेळीं। अखंड समेळीं खेळतुसे
५१८	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.३।।	ब्रह्मांड कडोविकडी ब्रह्मांड घडी। या योग परवडी हारपती
५१९	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.४।।	निवृत्तीचा तारू गोपाळ नंदाचा। यशोदे देवकीचा लाभ थोरु
५२०	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.१।।	गगनग्रास घोटी ब्रह्मांड हें पोटीं। चैतन्याची सृष्टी आपण हरी

५२१	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.२।।	देखिला गे माये सुंदर जगजेठी। नंदयशोदे दृष्टी ब्रह्म खेळे
५२२	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.३।।	आकाश सौरस तत्त्व समरस। तो हा हृषीकेश गोपीसंगें
५२३	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.४।।	निवृत्ति साधन निरालंबीं ध्यान। तोचि हा श्रीकृष्ण ध्यान माझें
५२४	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.१।।	निज लक्षाचें लक्ष हारपलें भान। दिनमान शून्य जयारूपीं
५२५	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.२।।	तें ब्रह्म गोजिरें गोपाळ संगतीं। संवगडे सांगाती भाग्यवंत
५२६	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.३।।	वेणु वाये ध्वनि यमुनाजळ स्थिर। ध्यानाचा प्रकार कृष्णराशी
५२७	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.४।।	निवृत्ति म्हणे तें स्वरूप सौख्यडें। पाहाती चहूंकडे योगीजन
५२८	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.१।।	अनंतरूप देव अनंत आपण। अंतर्बाह्य खुण योगीयांसी
५२९	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.२।।	तो हा हरिमाये गोकुळीं अवतार। गोपिसंगें श्रीधर खेळतुसे
५३०	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.३।।	शास्त्रांसि नाकळे श्रुतीहि बरळे। तो गोपवेषें खेळे गोपाळांमाजी
५३१	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.४।।	निवृत्तीचें सार गयनी विचार। ब्रह्म चराचरा माजि वसे
५३२	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.१।।	जेथें न रिघे ठाव लक्षतां लक्षणें। सूर्य तारांगणें हारपती
५३३	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.२।।	तें रूप रूपस कृष्णब्रह्मनाम। गौळिया सप्रेम वोळलेंसे
५३४	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.३।।	जेथें लय लक्ष हारपोन सोये। द्वैत हें न साहे सोहंबुद्धी
५३५	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.४।।	निवृत्ति मान्यता सेवितु साकार। आपण आकार गोपवेषें
५३६	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.१।।	मीपणें सगळा वेदु हारपला। शास्त्रांचा खुंटला अनुवाद
५३७	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.२।।	तें रूप सुंदर कृष्णनामें पार। निरालंब चर गोकुळींचें
५३८	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.३।।	सेवितां योगियां सुलभ दुर्गम। गौळियां सुगम नाम घेतां
५३९	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.४।।	निवृत्ति निकट कृष्णनाम सार। पापांचा संभार नामें छेदी
५४०	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.१।।	जेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
५४१	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकार। देवकी बिढार सेवियेलें
५४२	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तो गोपवेषधर गोकुळीं रया
५४३	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.४।।	निवृत्ती धर्मपाठ गयनि विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
५४४	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.१।।	ज्या कारणें साधिती साधनें। त्या गोकुळीं खेळणें भाग्यनिधी
५४५	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.२।।	तें रूप वैकुंठ ब्रह्मादिकां पूज्य। योगियांचें भज्य आत्मलिंग
५४६	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.३।।	न पडे आगमा नाहीं त्यासि सीमा। तो गौळियांच्या कामा धांवे कृष्ण

५४७	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.४।।	निवृत्तीचें धन ब्रह्म हें रोकडे। गौळणी त्या कोडें खेळविती
५४८	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.१।।	सुमना सुवासु तैसा हृषीकेशु। आपण सौरसु जनीं इये
५४९	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.२।।	मनादि इंद्रियें चैतन्याभीतरी। अंतर्बाह्य हरी एकु नांदे
५५०	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.३।।	हरीवीण दूजें शून्य त्रिभुवन। आपण जीवन तयामाजी
५५१	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.४।।	निवृत्ति सुमन जनवनसखा। वेदमुखें लेखा ऐसा आहे
५५२	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.१।।	चिंतितां साधक मनासि ना कळे। गोपिका आकळे करितां ध्यान
५५३	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.२।।	देखिला गे माये सगुण–निर्गुणनिधी। यशोदा गोविंदीं प्रेमपान्हा
५५४	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.३।।	न माये सर्वांघटीं सृष्टी। तो यमुनेच्या तटीं गायी चारी
५५५	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.४।।	निवृत्ति साधन कृष्णाचें रूपडें। ब्रह्मांडाएवढें तदाकार
५५६	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
५५७	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्‌गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
५५८	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्‌गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
५५९	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
५६०	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.१।।	आदिनाथ उमा बीज प्रकटिलें। मच्छिंद्रा लाधलें सहजस्थिती
५६१	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.२।।	तेचि प्रेमसुद्धा गोरक्षा दिधली। पूर्ण कृपा केली गयनिनाथा
५६२	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.३।।	वैराग्यें तापला सप्रेमें निवाला। ठेवा जो लाधला शांतिसुख
५६३	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.४।।	निर्द्वंद्व नि:संग विचरतां मही। सुखानंद हृदयीं स्थिर जाला
५६४	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.५।।	विरक्तीचें पात्र अन्वयाचें मुख। देउनि सम्यक् अनन्यता
५६५	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.६।।	निवृत्ति गयनी कृपा केली असे पूर्ण। कूळ हें पावन कृष्णनामें
५६६	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.१।।	माता पिता नाहीं बंधु बोधु कांहीं। सर्व सम डोहीं वर्तताती
५६७	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.२।।	सर्व आत्माराम भजन निष्काम। दिन काळ नेम भजनशीळ
५६८	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.३।।	दया वसे देहीं क्षमा ते माधवीं । कासवी शांभवी जनीं इये
५६९	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.४।।	निवृत्ति म्हणे ऐसा गयनि सद्‌गुरु। उपदेश पूरु अमृताचा
५७०	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.१।।	पूर्णबोधें धाले आत्माराम जाले। निखळ वोतलें पूर्णतत्त्वें
५७१	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.२।।	पूर्वपुण्य चोख आम्हांसि सफळ। गयनि कल्लोळ तुसार आम्हां
५७२	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.३।।	चंद्र सूर्य कीर्ण आकाश प्रावर्ण। पृथ्वी अंथुरण सर्वकाळ

५७३	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.४।।	निवृत्ति म्हणे तो गुरु धडफुडा। ब्रह्मांडा एवढा अनंत माझा
५७४	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.१।।	आह्मां जप राम गुरुखूण सम। जन वन धाम गुरुचेंची
५७५	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.२।।	नेघों हे कल्पना न चढो वासना। एका पूर्णघना शरण जाऊं
५७६	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.३।।	तप हें अमूप नलगे संकल्प। साधितां समीप जवळी असे
५७७	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.४।।	निवृत्ति म्हणे मज निरोपिलें धन। हेचि ब्रह्मखुण जाणिजेसु
५७८	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.१।।	आह्मां हेचि थोर सद्‌गुरुविचार। नलगे संप्रधार नानामतें
५७९	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.२।।	नेघों ते काबाड न करुं विषय। ब्रह्मांड हें होय आत्माराम
५८०	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.३।।	नेदूं यासि दु:ख उन्मनीचें सुख। न करूं तो शोक आला गेला
५८१	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.४।।	निवृत्ति म्हणे आम्हां सद्‌गुरु उपदेशु। सर्वांभूतीं वासु हरि असे
५८२	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.१।।	चराचरीं हरि गुरुमुखें खरा। माजि ब्रह्म सैरा विचरों आम्हीं
५८३	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.२।।	आम्हां ऐसें व्हावें तरीच हें भोगावें। निरंतर घ्यावें पोटाळूनी
५८४	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.३।।	नाहीं येथ काळ अवघे शून्यमय। निर्गुणीं सामाय तनु माझी
५८५	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.४।।	निवृत्ति म्हणे पर त्रिकुटीं गोल्हाट। त्यावरील नीट वाट माझी
५८६	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.१।।	नव्हे हें पोखणें नव्हे तें साधन। उपदेश खूण वेगळी रया
५८७	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.२।।	न भेदें पालथें वज्र मढियेलें। जीवन घातलें न भरे घटु
५८८	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.३।।	नाइके उपदेशु नव्हे खुण सिद्धु। योनिसी प्रसिद्धु पढिलासे
५८९	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.४।।	निवृत्ति म्हणे जरी कृपा करील गुरू। तरिच संप्रधारु धरी आत्मा
५९०	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.१।।	साकार निराकार हे ब्रह्मींचे विकार। तेथील अंकुर गुरुराज
५९१	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.२।।	रज तम नाहीं सात्विकही डोहीं । परिपूर्ण देहीं आत्माराम
५९२	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.३।।	सर्वघटवासि सर्वत्रनिवासी। आपण समरसीं बिंबलासे
५९३	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.४।।	निवृत्तीची खुण गुरुकृपा उद्धार। सर्व हा निर्धार आत्माराम
५९४	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.१।।	कांसवीचीं पिलीं करुणा जरी भाकी। परि सांपडली निकीं चरणसोय
५९५	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.२।।	कामधेनु घरीं हरि माझा गोपाळ। मज काळवेळ नाठवे तैसी
५९६	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.३।।	चातकाची चिंता जरी न पवे जीवन। तरीच शोकें प्राण तृषा हेतु
५९७	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.४।।	निवृत्ति स्वानंदु कामधेनु गुरु नामाचा उच्चारु तेणें छंदें
५९८	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.१।।	सार हें नि:सार निवडुनि घेईन। सर्व हा होईन आत्माराम

५९९	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.२।।	राम सर्वांघटीं बिंबलासे आम्हां। पूर्ण तो पौर्णिमा सोळा कळी
६००	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.३।।	न देखों दुसरें हरिवीण काज। आणिकाचें चोज नाहीं तेथें
६०१	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.४।।	निवृत्ति गौरव गुरुमुखें घेत। आपणचि होत समरसें
६०२	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.१।।	पृथ्वी हे श्रीराम आकाश निजधाम। आपण विश्राम एकरूपें
६०३	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.२।।	सूक्ष्मस्थूल राम साधक परम। नाम सर्वोत्तम सर्वांरूपीं
६०४	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.३।।	आकार विकार सम सारिखाचि हरी। बाह्य अभ्यंतरीं आपणचि
६०५	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.४।।	निवृत्ति निष्टंक ज्ञान तें सम्यक् । गयनि विवेक सिद्ध पंथु
६०६	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.१।।	प्राकृत संस्कृत एकचि मथीत। गुरुगम्य हेत पुराण महिमा
६०७	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.२।।	वेदादिक मत शास्त्र तें बोलत। श्रुतीचा संपत वाद जेथें
६०८	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.३।।	पृथ्वी हे ढिसाळ आकाश कव्हाळ। जन मायाजळ विरे तेथें
६०९	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु गयनि सौरसु। आपण जगदीशु सर्वरूपीं
६१०	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.१।।	प्रकृतीचा पैठा कल्पना माजिठा। न पवे तो वैकुंठा कर्मजाड्यें
६११	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.२।।	अहिंसेचें स्वरूप हेंचि हरिरूप। न म्हणे हरी आप सर्व आहे
६१२	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.३।।	नाहीं त्यासि जय न धरे सर्वथा। हरिवीण व्यथा कोण वारी
६१३	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.४।।	निवृत्ति म्हणे धरी गुरुचरणसोये। तेणें मार्गे पाहे हरी सोपा
६१४	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.१।।	चेतवी चेतवी सावधान जीवीं। प्रकृति मांडवी लग्न वोजा
६१५	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.२।।	मातृका माया निवेदन हरी। प्रपंच बोहरी रामनामें
६१६	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.३।।	निवृत्तिदेवीं अद्वैत परणिली शक्ति। निरंतर मुक्ति हरीनामें
६१७	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.१।।	हरि आत्मा होय परात्पर आलें। नाम हें क्षरलें वेदमतें
६१८	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.२।।	वेदांतसिद्धांत नाहीं अनु हेत। सर्वभूतीं हित हरी आहे
६१९	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.३।।	हरिवीण न दिसे गुरु सांगतसे। हरी हा प्रकाशे सर्वरूपीं
६२०	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.४।।	निवृत्ति कोंदलें सद्गुरुनें दिधलें। हरिधन भले आम्हां माजी
६२१	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.१।।	सुमनाची लता वृक्षीं निपजली। ते कोणे घातलीं भोगावया
६२२	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.२।।	तैसा हा पसारा जगडंबर खरा। माजि येरझारा शून्य खेपा
६२३	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.३।।	नाहीं यासि छाया नाहीं यासी माया। तो हा वृक्ष वाया विंदान करी
६२४	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.४।।	निवृत्तिराज म्हणे तो गुरुविण न तुटे। प्रपंच सपाटे ब्रह्मीं नेतु

६२५	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.१।।	छेदिला हा वृक्ष तुटलें तें मूळ। प्रपंच समूळ उडाला रया
६२६	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.२।।	गेलें तें सुमन ठेले फलहेतु। अखंडता रितु गोपाळ रया
६२७	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.३।।	सांडिला आकारु धरिला अविकारु । सर्व हरिहरु रूप आम्हां
६२८	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.४।।	निवृत्ति निधान वोळलें गयनी। अमृताची धणी आम्हां भक्तां
६२९	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.१।।	परम समाधान परमवर्य धन। नाम जनार्दन क्षरलें असे
६३०	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.२।।	अक्षर अनंत क्षर हा संकेत। मागुतें भरत आपण्यामाजी
६३१	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.३।।	आपण क्षरला आपण उरला। वैकुंठीं वसिन्नला चतुर्भुज
६३२	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.४।।	निवृत्ति गुरुगयनी सांगतसे हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
६३३	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.१।।	विस्तार हरीचा चराचर जालें। त्या माजी सानुलें गुरु दैवत
६३४	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.२।।	गुरुविण व्यर्थ विज्ञान न संपडे। ज्ञान हेतुकडे हिंडणें व्यर्थ
६३५	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.३।।	गुरु परब्रह्म गुरु मातापिता। गुरूनें समता दाखविली
६३६	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरूबोध दिठी। भक्ति नाम पेटी उघडिली
६३७	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.१।।	तुटलें पडळ भेटला केवळ। सर्व हा गोपाळ गुरूमुखें
६३८	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.२।।	न देखों बंधन सर्व जनार्दन। व्यासादिकीं खूण सांगितली
६३९	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.३।।	ब्रह्मांडविवरण हरीचा हा खेळ। त्यांतील तो वेल तोडियेला
६४०	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.४।।	निवृत्ति बोधला गुरु खुण बोधु। मनाचा उद्‌बोधु हरिचरणीं
६४१	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.१।।	मारुनि कल्पना निवडिलें सार। टाकिलें असार फलकट
६४२	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.२।।	धरिला तो हरि गोंविलेंसे सर्व। विषयाची माव सांडियेली
६४३	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.३।।	पहातें दुभतें कासवी भरितें। नेत्रातें करितें तृप्त सदा
६४४	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.४।।	निवृत्ति अमृत गुरुकृपा तूं सार। सर्व हा विचार हरी केला
६४५	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.१।।	आमुचा आचार आमुचा विचार। सर्व हरिहर एक पुरे
६४६	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.२।।	धन्य माझा भाव सद्‌गुरु उपदेश। सर्व हृषीकेश दावियेला
६४७	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.३।।	हरिवीण दुजें नेणें जो सहजें। तया गुरुराजें अर्पियेलें
६४८	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.४।।	हरी हेंचि व्रत हरी हेचि कथा। हरिचिया पंथा मनोभाव
६४९	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.५।।	देहभाव हरी सर्वत्र स्वरूप। एका जन्में खेप हरिली माझी
६५०	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.६।।	निवृत्ति हा हरी प्रपंच बाहेरी। आपुला शरीरीं हरी केला

६५१	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.१।।	सर्वांघटीं वसे तो आत्मा प्रकाशे। प्रत्यक्ष आम्हां दिसे गुरुकृपा
६५२	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.२।।	विरालें तें ध्येय ध्यान गेलें मनीं। मनाची उन्मनि एक जाली
६५३	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.३।।	ठेला अहंभाव सर्व दिसे देव। नि:संदेह भव नाहीं आम्हां
६५४	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.४।।	निवृत्तिसाधन गयनिप्रसाद। सर्व हा गोविंद सांगतुसे
६५५	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.१।।	हरिविण न दिसे जनवन आम्हां। नित्य हे पौर्णिमा सोळा कळी
६५६	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.२।।	चंद्रसूर्यरश्मी न देखों तारांगणें। अवघा हरी होणें हेंचि घेवों
६५७	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.३।।	न देखों हे पृथ्वी आकाश पोकळी। भरलासे गोपाळीं दुमदुमीत
६५८	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.४।।	निवृत्ति निष्काम सर्व आत्माराम। गयनी हें धाम गुरुगम्य
६५९	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.१।।	स्वरूप साजणी निद्रिस्त निजलें। भलें चेतविलें गुरुरायें
६६०	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.२।।	सावध सावध स्मरें रे गोविंद। अवघा परमानंद दुमदुमित
६६१	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.३।।	निद्रेचिया भुली स्वरूप विसरू। प्रकाशला थोरु आत्माराम
६६२	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.४।।	निवृत्तिदेवो आनंद झालिया। लवति बाहिया स्वस्वरूपीं
६६३	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.१।।	एक तत्त्व सांगती वेदादिक बडिवार। ब्रह्मकर्म आचार भजनालागीं
६६४	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.२।।	आदिमध्य अवसान सत्व रज तम। प्रकृति सम अळंकारले
६६५	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.३।।	सोहं पैं अनंतु सेवितां साचार। गुरुमुखें सार भजन केलें
६६६	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.४।।	देवीं नांदे रसना धर्मी नांदे भावो। एक तत्त्वीं देवो क्षरला असे
६६७	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.५।।	आदिअंत हरपला नाहीं तेथें कल्पना। देहीं दीपभाना विठ्ठलचरणीं
६६८	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.६।।	याचेनि परिपाठें नासतील पापें। एक नाम सोपें हरीचें जाणा
६६९	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.७।।	निवृत्ति साम्यता सर्वांघटीं दिसतु । विठ्ठल हेचि मातु नित्य नेम
६७०	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.१।।	मनाची वासना मनेंचि नेमावी। सर्वत्र धरावी विठ्ठल सोय
६७१	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.२।।	आपेंआप निवेल आपेंआप होईल। विठ्ठलचि दिसेल सर्वरूपीं
६७२	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.३।।	साधितां मार्ग गूढ वासना अवघड। गुरुमार्गी सुघड उपरती
६७३	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.४।।	निवृत्ति वासना उपरति नयनां। चराचर खुणा हरी नांदे
६७४	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.१।।	एक देव आहे हा भाव पैं सोपा। द्वैतरूपें बापा पडसी नरकीं
६७५	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.२।।	द्वैत सांडी अद्वैत धरी। एक घरोघरीं हरी नांदे
६७६	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.३।।	सबाह्य कोंदलें परिपूर्ण विश्वीं। तोचि अर्जुनासि दृष्ट जाला

६७७	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.४।।	गयनि प्रसादें निवृत्ति बोधु। अवघाचि गोविंदु अवघा रूपीं
६७८	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.१।।	दिननिशीं नाहीं अवघा दीपक। एकारूपें त्रैलोक्य बिंबलेंसें
६७९	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.२।।	तें रूप सांगतां नये पैं भावितां। गुरुगम्य हातां एकतत्वें
६८०	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.३।।	सांडावें पैं कोंहं धरावें पैं सोहं। अनेकत्व ओहं एकतत्वीं
६८१	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.४।।	निवृत्ति साकार वैकुंठीचें घर। देह हे मंदीर आत्मयाचें
६८२	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.१।।	द्वैताचिये प्रभे नसोनि उरला। निराकार संचला एकरूपें
६८३	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.२।।	तें हें सांवळें स्वरूप डोळस। बाळरूप मीस घेतलेंसें
६८४	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.३।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ न कळे जीवशिवीं। तो आपणचि लाघवी मावरूपें
६८५	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.४।।	निवृत्तीचें सार जिवशिव बिढार। गुरुनें निर्धार सांगितला
६८६	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.१।।	निजतेज बीज नाठवे हा देह। हारपला मोह संदेहेसी
६८७	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.२।।	काय करूं कैसें कोठें गेला हरी। देहीं देहमापारी हरी जाला
६८८	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रुपीं पैं वृत्ति बुडोनि ठेली
६८९	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.४।।	गुरुलागीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
६९०	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.५।।	चित्तवृत्ति धृति यज्ञ दान कळा। समाधि सोहळा विष्णुरूप
६९१	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.६।।	ज्ञानदेव गाये हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी
६९२	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.१।।	नेणें पैं द्वैत अवघेंचि अद्वैत। एक रूप मात करूं आम्ही
६९३	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.२।।	अवघाचि श्रीहरी नांदे घरोघरीं । दिसे चराचरीं ऐसें करा
६९४	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.३।।	सेवा गुरुचरण गुरुमूर्ति ध्यान। गयनि संपन्न ब्रह्मरसें
६९५	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.४।।	निवृत्ति चोखडा ब्रह्मरसु उघडा। गुरुकृपें निवाडा निवडिला
६९६	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.१।।	म्हणवितो नंदाचा बाळ यशोदेचा। आपण चौवाचातीत कृष्ण
६९७	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.२।।	शब्दासि नातुडे बुद्धिसि सांकडें । तो सप्रेमें आतुडे स्मरतां नाम
६९८	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.३।।	उपचाराच्या कोडी न पाहे परवडी। तो प्रेमळाचीं घोडीं धुये अंगें
६९९	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.४।।	निवृत्तीचें तप फळलें अमुप। गयनिराजें दीप उजळिला
७००	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.१।।	अनंत ब्रह्मांडें अनंत रचना। शून्य हे वासना तेथें जाली
७०१	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.२।।	मन गेलें शून्यीं ध्यान तें उन्मनीं। चित्त नारायणीं दृढ माझें
७०२	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.३।।	जेथें नाहीं ठावो वेदासि आश्रयो। लोपले चंद्र सूर्यो नाहीं सृष्टी

७०३	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.४।।	निवृत्ति म्हणे तो ठाव मज पैठा। नेतसे वैकुंठा गुरु माझा
७०४	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.१।।	बुद्धि बोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
७०५	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.२।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यम नेम बुडोनि ठेले
७०६	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.३।।	हरिरूप सर्व गयनिप्रसादें। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
७०७	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्वकाळ जाहला हरिरूप
७०८	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.१।।	व्योमामाजि तारा असंख्य लोपती। तैसे लक्ष्मीपती माजी विरों
७०९	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.२।।	धन्य दिवस नित्य सेंवूं श्रीरामासी। जनवन समरसी पूर्णबोधें
७१०	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.३।।	तारा ग्रह दीन त्या माजि उन्मन। प्रपंचाचें भान दुरी ठेलें
७११	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.४।।	निवृत्ति निमग्न नाम सेविताहे। ब्रह्मपणें होये सदोदित
७१२	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.१।।	खुंटिनलें मन तोडियेली गति। वेल तो पुढती तोडियला
७१३	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.२।।	जाहालें गा उन्मन विरालें तें मन। श्रीराम चरण पुरे आम्हां
७१४	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.३।।	गेलें मन रामीं निष्काम कल्पना। बुडाली वासना तिये डोहीं
७१५	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.४।।	धन्य ते चरण नित्यता स्मरण। अखंड संपन्न प्रेम देतु
७१६	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.५।।	अमृत कुपिका अमृताचा झरा। पाटु एकसरा वाहातुसे
७१७	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.६।।	निवृत्ति तिष्ठतु सप्रेमें डुल्लतु। मन हें निश्चितु रामपायीं
७१८	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.१।।	सौजन्य समाधान सर्व जनार्दन। आत्मरूपें धन इतुकें पुरे
७१९	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.२।।	गोपाळ माधव कृष्णरूपें सर्व । ब्रह्मपद देव सकळ आम्हां
७२०	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.३।।	नेघो द्वैतभाव भावो अद्वैत उपावो। सर्व ब्रह्म देवो एक ध्यावो
७२१	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.४।।	निवृत्तीचा भावो सर्व आत्माराम रावो। हरि हा अनुभवो वेदमतें
७२२	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.१।।	मातेचें बाळक पितृचें जनक। गोत हें सम्यक् हरी आम्हां
७२३	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.२।।	मुकुंद केशव हाचि नित्य भाव। हरिरूप सावेव कृष्णसखा
७२४	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.३।।	पूर्वज परंपरा तें धन अपारा। दिनाचा सोयिरा केशिराज
७२५	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.४।।	निवृत्तीचें गोत कृष्ण नामें तृप्त। आनंदाचें चित्त कृष्णनामें
७२६	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.१।।	विश्रामींचा श्रम आश्रम पैं नेम। जप हा परम आत्मलिंगीं
७२७	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.२।।	वैकुंठ घनदाट कृष्णरूपें आम्हां। अखंड पूर्णिमा नंदाघरीं
७२८	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.३।।	निवृत्ति चित्ताची गेली झगबग। केला अनुराग कृष्णरूपीं

७२९	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.४।।	निवृत्ति धारणा कृष्णनाम सार। सर्वत्र आचार हरी हरी
७३०	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.१।।	चातकाचें ध्यान मेघाचें जीवन। आम्हां नारायण तैसा सखा
७३१	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.२।।	चकोरां अमृत चंद्र निववितें। भक्तांसिं दुभतें हरी आम्हां
७३२	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.३।।	विश्रांतीसी स्थळ वैकुंठ सफळ। दुभतें गोपाळ कामधेनु
७३३	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.४।।	आशापाश नाहीं कर्तव्यता कांहीं। चिंतामणि डोहीं एकविध
७३४	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.५।।	समिरासगट गति पावली विश्रांति। नामरूप जाति भेदशून्य
७३५	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.६।।	नामाची हे धणी तेचि हो पर्वणी। तृप्तातृप्त तृप्ती होतु आम्हां
७३६	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.७।।	सांडिलें पैं द्वैत दिधलें पैंअद्वैत। हरिविण रितें न दिसे आम्हां
७३७	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.८।।	निवृत्ति परिवार मुक्तलग आगर। रत्नांचा सागर नामें वोळे
७३८	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.१।।	साधक बाधक ना बाधी जनक। सर्व हरि एक आत्मा असे
७३९	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.२।।	हरीविण नाहीं हरिविण नाहीं। हरि हाचि पाही एकरूप
७४०	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.३।।	हरि माजी जन हरि माजी धन। हरि हा निर्गुण सर्वांठायीं
७४१	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.४।।	निवृत्ति हरिलीळा दिनकाळ फळला। निमिषोनिमिष कळा हरी जाणे
७४२	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.१।।	त्रैलोक्य पावन जनीं जनार्दन। त्यामाजि परिपूर्ण आत्मज्योति
७४३	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.२।।	नाहीं आम्हां काळ नाहीं आम्हां वेळ। अखंड सोज्वळ हरी दिसे
७४४	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.३।।	ब्रह्म सनातन ब्रह्मींचे अंकुर। भक्तिपुरस्सर भूत दया
७४५	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.४।।	निवृत्ति म्हणे दीन दुर्बळ मी एक। मनोमय चोख आम्हां गोड
७४६	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.१।।	प्रपंच टवाळ वृक्षच हा सफळ। उपटिलें मूळ कल्पनेचें
७४७	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.२।।	गेली ते वासना निमाली भावना। चुकलें बंधना यमपाश
७४८	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.३।।	उपजत मूळ खुंटलें तें जाळ। मायेचें पडळ हरपलें
७४९	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.४।।	निवृत्तिस्वानंद नित्यता आनंद। जन हा गोविंद आम्हां पुरे
७५०	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.१।।	कल्पना कोंडूनि मन हें मारिलें। जीवन चोरिलें सत्रावीचें
७५१	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.२।।	साजीव सोलीव निवृत्तीची ठेव। कृष्ण हाचि देव हृदयीं पूजी
७५२	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.३।।	विलास विकृति नाहीं पैं आवाप्ति। साधनाची युक्ति हारपली
७५३	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.४।।	निवृत्ति कारण योगियांचे हृदयीं। सर्व हरि पाहीं दिसे आम्हां
७५४	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.१।।	नामरूपीं सोय नाहीं जया रूपा। तेथिलिये कृपा खेळों आम्ही

७५५	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.२।।	आम्हां हेंचि रूप अद्वैत स्वरूप। नाहीं तेथें कीलाफ कल्पनेचा
७५६	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.३।।	ध्येय ध्यान खुंटे प्रचंच हा आटे। नाम हें वैकुंठे नेतु असे
७५७	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.४।।	निवृत्ति साधन वृत्तीचें संपन्न। नाम हें जीवन अच्युताचें
७५८	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.१।।	कल्पितें कल्पिलें चित्त आकळिलें। तन्मय घोळिलें चैतन्याचें
७५९	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.२।।	सांग माये कैसें कल्पिलें कायसें। सर्व ऋषीकेश दिसे आम्हां
७६०	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.४।।	निवृत्ति समरस सर्व ऋषीकेश। नाहीं आम्हां लेश कल्पनेमाजि
७६१	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.१।।	नाहीं जनीं विजनीं विज्ञानीं। निर्गुण कहाणीं आम्हां घरीं
७६२	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.२।।	सुलभ हरी दुर्लभ हरी। नांदे माजघरीं आमुचिये
७६३	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.३।।	आनंदे सोहळा उन्मनीचि कळा। नामचि जिव्हाळा जिव्हे सदा
७६४	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.४।।	निवृत्तिदेवीं साधनीं राणीव। हारपला भाव इंद्रियांचा
७६५	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.१।।	प्रपंचाची वस्ति व्यर्थ काह्या काज। आम्हां बोलतां लाज येत सये
७६६	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.२।।	काय करूं हरी कैसा हा गवसे। चंद्र सूर्य अवसे एकसूत्र
७६७	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.३।।	तैसें करूं मन निरंतर ध्यान। उन्मनि साधन आम्हां पुरे
७६८	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.४।।	निवृत्ति परिपाठ हरिनाम हेचि वाट। प्रपंच फुकट दिसे आम्हां
७६९	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.१।।	सजीव साजिरी तिगुण गोजिरी। नांदे माजघरीं आत्मराजु
७७०	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.२।।	सदाचार आम्हां नित्य हरिप्रेमा। नेणों मनोधर्मा प्रपंचाचिया
७७१	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.३।।	नित्य पैं सोंविळा अखंड पैं निर्मळा। झणीं बारा सोळा म्हणाल तया
७७२	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.४।।	निवृत्तिदेवीं कलिका पैं अमूप। विश्वींविश्वरूप दावीतसे
७७३	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.१।।	देहाच्या देउळीं राउळ निद्रिस्त। मायेचें अनुचित भुलिवशी
७७४	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.२।।	चेतवला आत्मा अचेत पैं हरी। कर्म भरोवरी खुंटलें रया
७७५	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.३।।	भ्रांत माया सदा पैं वैरिणी। मारूनी जीवनीं जीव ठेवी
७७६	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.४।।	निवृत्ति अमर आत्माचि साचार। माया देवी घर ब्रह्म केलें
७७७	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.१।।	सृष्टीच्या संमता सुरतरुतरु। बोलिला विस्तारु धर्मशास्त्रीं
७७८	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.२।।	नेघों हे तरु प्रपंच परिवारु। प्रत्यक्ष ईश्वरु पुरे आम्हां
७७९	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.३।।	निवृत्ति निवांत हरीच सेवीत। दोअक्षरीं उचित इंद्रियासी
७८०	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.१।।	चंदनाचें झाड परिमळें वाड। त्याहूनि कथा गोड विठ्ठलाची

७८१	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.२।।	परिमळु सुमनीं जाई जुई मोगरे। त्याहूनि साजिरें हरि आम्हां
७८२	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.३।।	आम्हां धर्म हरी आम्हां कर्म हरी। मुक्ति मार्ग चाऱ्ही हरी आम्हां
७८३	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.४।।	कल्पतरु इच्छेसि सागरु। त्याहूनि आगरु हरी माझा
७८४	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.५।।	निवृत्ति सुवासु ब्रह्माचा प्रकाशु। विठ्ठल रहिवासु आम्हां पुरे
७८५	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.१।।	पुरुष प्रकृति नांदताती घरीं। अखंड शेजारीं ब्रह्मसुखें
७८६	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.२।।	नाहीं तया भुली प्रपंच अबोला। ब्रह्मसुखें धाला रहिवासु
७८७	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.३।।	विषयगरळा टाकिला अभिमानु। सर्व जनार्दनु आम्हां घरीं
७८८	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.४।।	निवृत्ति प्रकृति पुरुष नांदती। सर्वत्र श्रीपती होउनि ठेला
७८९	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.१।।	द्वैताचा दुकाळ अद्वैताच्या देशीं। प्रपंच उपवासी मेला रया
७९०	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.२।।	नाहीं नाहीं चाड इंद्रियांचें कोड। कृष्ण हेंचि वाड ह्रदयीं आम्हां
७९१	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.३।।	देहाचा दिवटा अखंड पैं केला। निरंतर सोहळा कळी नाहे
७९२	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.४।।	निवृत्ति परम निरंतर सम। सर्वांघटीं राम बिंबलासे
७९३	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.१।।	आदि मध्य अंतीं तुज माजि बिंबावो। ब्रह्मीं ब्रह्मथावो लवण जळीं
७९४	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.२।।	तैसें जालें ज्ञान उन्मनिं उलथा। प्रपंच पालथा निमालिया
७९५	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.३।।	रिगु निगु काज जाले तुझें धीरू। अवघाचि संसारू कळला आम्हां
७९६	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.४।।	गौप्य गुजराज उमजलासे हरी। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम
७९७	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.५।।	न देखसी ज्ञाना देहीं आत्माराम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
७९८	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेहीं
७९९	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.१।।	ज्ञानघन मुक्ति विज्ञानघन संपन्न। सर्वघटीं चैतन्य हरी नांदे
८००	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.२।।	त्या रूपें मोहिलें काय करूं साजणी। अखंड उन्मनि लागे त्याची
८०१	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.३।।	समाधि संजीवन कृष्णाचे पैं ध्यान। दिननिशीं मन निजरूप दिसे
८०२	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.४।।	निवृत्ति घनवट स्वामी माझा दिसे। एकतत्त्व पैसे शोभतुसे
८०३	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.१।।	आम्ही चकोर हरि चंद्रमा। आम्ही कळा तो पूर्णिमा
८०४	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.२।।	कैसा बाहिजु भीतरी हरी। बिंबे बिंबला एकसूत्रीं
८०५	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.३।।	आम्ही देहीं तो आत्मा। आम्ही विदेही तो परमात्मा
८०६	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.४।।	ऐक्यपणें सकळ वसे। द्वैतबुद्धि कांहीं न दिसे

८०७	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.५।।	निवृत्ति चातक इच्छिताहे। हरिलागीं वरतें पाहे
८०८	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.१।।	आम्ही किरण तूं सूर्यो। आम्ही अस्तु तूं उदयो
८०९	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.२।।	कैसा देहीं देवो दिवटा। परा पश्यंती चारी वाटा
८१०	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.३।।	आम्ही कळा तूं चंद्रमा। तूं अमृत आम्ही गरिमा
८११	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.४।।	आम्ही निधि तूं निधान। आम्ही ध्येय तूं साधन
८१२	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.५।।	निवृत्ति उपरती वाहे। ह्रदयीं कृष्णनाम ध्याये
८१३	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.१।।	आम्ही बोध तुम्हीं बुद्धि। आम्हीं स्वयें तुम्हीं शुद्धि
८१४	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.२।।	कैसा देहीं देह हरी। सर्व नांदे चराचरीं
८१५	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.३।।	आम्ही सोहं धरूं भावें। तुवां ह्रदयींच ठसावें
८१६	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.४।।	निवृत्ति पाठ पदा नामें । वैकुंठ तें सदा
८१७	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.१।।	अनुभवाच्या गांवीं ज्ञान हेंचि फळ। विज्ञान केवळ वृक्ष तया
८१८	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.२।।	साधनीं स्वानुभव अनुभवीं अनुभव। ब्रह्माची राणीव आम्हां घरीं
८१९	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.३।।	रिकामा बरळू नसे खेळेमेळे। ब्रह्माची कल्लोळे भोगीतुसे
८२०	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.४।।	निवृत्ति सरळ निरसलें अज्ञान। सर्वत्र संपन्न आत्माराम
८२१	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.१।।	पूर्विलीये क्षेत्रीं पूर्वज पूरता। तरिच अरुता हरि दिसे
८२२	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.२।।	सर्वभावीं नाम वोळलें सर्वदा। अखंड गोविंदा गाऊं गीति
८२३	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.३।।	शामतनु हरि प्रभा दिसे भानु। तो माझा जीवनु हरि आह्मां
८२४	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.४।।	निवृत्ति आवडे सद्गुरु गयनी। चित्त नारायणीं तल्लीनता
८२५	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.१।।	ध्यान ना उन्मनीं दृढ ना बंधनीं। सर्वी सर्व पूर्णी हरि एकु
८२६	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.२।।	वेदाचा वेदकु शास्त्रांचा विवेकु। श्रुति परलोकु हरि आह्मां
८२७	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.३।।	उगवलें क्षेत्र पिकतें घोळत। तैसें हें अनंतरूप दिसे
८२८	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.४।।	निवृत्ति चोखाळ गयनीप्रसाद। श्रीरंग गोविंद दिधला मज
८२९	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.१।।	मी माझी कल्पना नाहीं मजसवें। दिननिशीं उगवे हरि माये
८३०	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.२।।	हरिविण दुजें न देखें त्रिभुवनीं। नायकिजे कानीं भेदबुद्धी
८३१	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.३।।	वेदीं ठेलें कर्म शास्त्रासि मोहन। शेषासि अनुमान न कळे माये
८३२	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.४।।	निवृत्तिदेवीं घर हरी आमुचा माये। हरी एक पाहे विश्वरूपीं

८३३	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.१।।	निमाली ते निशी पळाला तो दीन। प्रपंचाचें भान लोपिन्नलें
८३४	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.२।।	हरिवीण नाहीं सूत्रधारी रूप। वासना संकल्प उपटिला
८३५	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.३।।	तोडियेलें सूत्र उगविला गळा। अखंड सोहळा ब्रह्मरूप
८३६	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.४।।	निवृत्ति नि:संग परब्रह्म चांग। फेडियला पांग गुरुराजें
८३७	।।ज्ञा.गा.नि.२००.१।।	रूपस रूपडें दिसे चहूंकडे। मन तेथें कोडें गोवियेलें
८३८	।।ज्ञा.गा.नि.२००.२।।	जाला पैं उलट सांपडली वाट। श्रीवैकुंठ पेठ आम्हांमाजी
८३९	।।ज्ञा.गा.नि.२००.३।।	गेला पैल तीरा आणिलें कापुरा। दीप एकसरा पाजळिला
८४०	।।ज्ञा.गा.नि.२००.४।।	निवृत्तीचें दीप सद्‌गुरु पुरविले। भांडवल जालें हरिरूप
८४१	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.१।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यमनियम बुडाले रया
८४२	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.२।।	हरिरूप सर्व गयनीप्रसाद। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
८४३	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.३।।	अच्युत अनंत नारायण हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
८४४	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्व काळ झाला हरीरूप
८४५	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.१।।	वेदादिक सम गुरुगम्य पार। तोचि हा साचार गुरु उपदेशु
८४६	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.२।।	नाहीं येथ दुजें सर्व हरिराजे। गोपाळ सहजें विस्तारला
८४७	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.३।।	दुजेपणा काटी नियम निस्सीम। सदोदित राम पूर्णपणें
८४८	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.४।।	निवृत्ति उपदेशु ज्ञानासी सोहपा। सोपान मंडपा विरहीत
८४९	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.१।।	हरी हेचि खूण सांगितली आम्हां। जनवनसमा वर्ता तुम्हीं
८५०	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.२।।	ॐकार मूर्धनी करावा कीर्तनीं। नित्य ब्रह्मार्पणीं भजन भावें
८५१	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.३।।	नित्यकाळ कथा हरि विचरो सार। जनवन घर आम्हां असे
८५२	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.४।।	निवृत्ति म्हणे मी गुरूचा अंकीत। वाचे उच्चारीत हरी हरी
८५३	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.१।।	सर्व परिपूर्ण भरलेंसे अखंड। त्यामाजि ब्रह्मांड अनंत कोटि
८५४	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.२।।	आपणचि देव आपणचि भक्त। आपण विरक्त सर्व जाला
८५५	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.३।।	अनंत संकेत जीवशिवरत। मागुतें भरत सिंधु तोयें
८५६	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.४।।	निवृत्ति म्हणती तेथींचे हे अंश। साधक विश्वास गयनिराजे
८५७	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.१।।	भांडवल हरि पैल द्वीपांतरीं। हरिरूप चारी दिशा पूर्ण
८५८	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.२।।	न दिसे तें भान दृश्य द्रष्टा हरी। सर्व घरोघरीं आत्माराम

८५९	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.३।।	ज्ञानेसी विज्ञान गेलें अनाठाया। हरीरूप छाया आम्हांवरी
८६०	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.४।।	निवृत्ति दिधला नामेंरूपें दिसे। सर्व हरी असे तेजोमय
८६१	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.१।।	विवेक वैराग्य उन्मनी विनट। हरिनामें वाट सांपडली
८६२	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.२।।	हरिनाम भला हरिकृष्ण भला। दीन उगवला ब्रह्मरूपें
८६३	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.३।।	हरी हरी सार वाचेसि उच्चार। सर्व हा श्रीधर पुरे आम्हां
८६४	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.४।।	निवृत्ति निर्माण एकनाम हरी। प्रपंच बोहरी कोटी राशी
८६५	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.१।।	शिव शांति तेजें रवितेज बिंबे। जीवशिवा बिजे समतेज
८६६	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.२।।	तैसें तुझें ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीराज चित्त जालें
८६७	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.३।।	समाधीचें रूप रुपासि आलें काह्या। पसरोनी बाह्या देत क्षेम
८६८	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींचे तटाक। उतरलासि एक शुद्धोदकें
८६९	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.५।।	क्षिरनिरहंसी जाला तुझा स्वादु। अवघाचि गोविंदु नांदे देहीं
८७०	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.६।।	निवृत्ति संपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व नित्यता उलधा तुझा
८७१	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.१।।	विवरण सार हरिहर आप। सर्व हरिरूप आपणपणें
८७२	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.२।।	आपरूपें गोविंद गोंविला सगळा। चरण कमळा विनटलों
८७३	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.३।।	भिन्न दुजें लाटे मन उफराटें। उन्मनिये वाटे भेदियेलें
८७४	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.४।।	निवृत्ति गोल्हाट मार्ग तो सपाट। भेदुनी त्रिकुट साधियेलें
८७५	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.१।।	निगम नियम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशीं राम सेवितुसे
८७६	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.२।।	आम्हां गोड हरी आम्हां चाड धरी। हरी तो संहारी आम्हांमाजी
८७७	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.३।।	नेघों हरिवीण दुजें तें पैं भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
८७८	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.४।।	निवृत्ती गयनी प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
८७९	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.१।।	मोडिला तो खेळ तोडियेलें सूत्र। टाकिलें परत्र पैल रूप
८८०	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.२।।	रूपें केला गोड वासना मवाळ। जिव्हेसी वाचाळ हरी आला
८८१	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.३।।	शोधिलें जीवन निक्षेपिलें धन। मनोमय जाण हरी जाला
८८२	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.४।।	निवृत्ति गयनी ध्येय ध्याता ज्ञानी। अखंड निशाणी रामनामीं
८८३	।।ज्ञा.गा.नि.२११.१।।	छेदिला समूळ प्रपंच विव्हळ। तारक गोपाळ भवनिधी
८८४	।।ज्ञा.गा.नि.२११.२।।	नावाडा नाटकु उतरील तीरा। जन्म येरझारा एके खेपे

८८५	।।ज्ञा.गा.नि.२११.३।।	नाहीं तेथें मोल नाहीं तो विकरा। आपणचि सौरा हिंडतुसे
८८६	।।ज्ञा.गा.नि.२११.४।।	निवृत्तीनें तीर टाकिलें पैं सार। जन्म येरझार तोडियेली
८८७	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.१।।	अवीट अमोला घेतां पैं निमोला। प्रत्यक्ष देखिला भीमातटीं
८८८	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.२।।	अव्यक्त साकार आकारिलें अंकूर। क्षरला चराचर भक्तिकाजें
८८९	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.३।।	अनुमान विटे सर्वघटीं माजिठे। तें परब्रह्म विटे भक्ति साह्य
८९०	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.४।।	निवृत्ति घनवट पिकलिसे पेठ। पुंडलिकें प्रगट केलें कैसें
८९१	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.१।।	पंढरीये चोख रूपडें अशेख। भीमातीरीं देख पुण्यभूमी
८९२	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.२।।	आदिपीठ देव ब्रह्म हें स्वयमेव। पुंडलिक भाव प्रगटला
८९३	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.३।।	जन हें विव्हळ तारक गोपाळ। कीर्तनीं कळिकाळ दुरी ठाहे
८९४	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.४।।	नाम हें विठ्ठल नलगे पैं मोल। नित्यता सफळ पांडुरंग
८९५	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.५।।	त्रिविधताप पाप त्यजतील अमूप। पुरतील संकल्प एकानामें
८९६	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.६।।	निवृत्ति म्हणे धन्य जो कीर्तन करी। सर्वत्र चराचरीं बोलियेलें
८९७	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.१।।	पुंडलिकाचें भाग्य वर्णावया अमरीं। नाहीं चराचरीं ऐसा कोणी
८९८	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.२।।	विष्णुसहित शिव आणिला पंढरीं। केलें भीमातीरीं पेखणें जेणें
८९९	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.३।।	ब्रह्मादिकां अंत न कळे ज्या रूपाचा। एवढी कीर्ति वाचा बोलों काय
९००	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.४।।	निवृत्ति सांगे मातु विठ्ठल उच्चार। वैकुंठ उतरे एक्यानामें
९०१	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.१।।	रूपाचें रूपस विठ्ठलनामवेष। पंढरीनिवास आत्माराम
९०२	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.२।।	पुंडलिकभाग्य फळलें संपूर्ण। दिननिशीं कीर्तन विठ्ठल हरी
९०३	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.३।।	त्रैलोक्य उद्धरे ऐसी पव्हे त्वरें। कीर्तन निर्धारें तरणोपाय
९०४	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.४।।	पुण्य केलें चोख तारिले अशेख। जनीं वनीं एक रूप वसे
९०५	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.५।।	वेदादिकमति ज्या रूपा गुंतती। तो आणूनि श्रीपति उभा केला
९०६	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.६।।	निवृत्तीचा सखा विठ्ठलरूप देखा। निरालंब शिखा गगनोदरीं
९०७	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.१।।	भाग्याचेनि भाग्य उदो पैं दैवयोगें। पुंडलिका संगें भीमातटीं
९०८	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.२।।	ध्यान मनन एक करितां सम्यक्। होय एकाएक एकतत्त्व
९०९	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.३।।	उदो अस्तु मैळें ब्रह्म न मैळें। भोगिती सोहळे प्रेम भक्त
९१०	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.४।।	निवृत्ति निवांत विठ्ठल सतत। नघे दुजी मात हरिवीण

९११	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.१।।	निराकार वस्तु आकारासि आली। विश्रांति पैं जाली भक्तजनां
९१२	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.२।।	भिवरासंगमीं निरंतर समी। तल्लीनता ब्रह्मीं उभी असे
९१३	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.३।।	पुंडलिक ध्याये पुढत पुढती सोये। विठ्ठल हेंचि गाये संकीर्तनीं
९१४	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.४।।	निवृत्तिसंकीर्तन ब्रह्म हें सोज्वळ। नाम हें रसाळ अनिर्वाच्य
९१५	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.१।।	पहातां साधन विठ्ठलकीर्तन। भक्तसंजीवन आत्माराम
९१६	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.२।।	विठ्ठल सधर भिवरा तें नीर। नाम निरंतर केशवाचें
९१७	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.३।।	शिवसुरवर चिंतिती सुखार। कीर्तनविचार पंढरीसी
९१८	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.४।।	निवृत्ति कीर्तन दिननिशीं ध्यान। मनाचें उन्मन इये रूपीं
९१९	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.१।।	पुंडलिकपेठ वैष्णवाचा हाट। करिती बोभाट हरिनामाचा
९२०	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.२।।	वोळलें अंबर अमृत तुषार। झेलीत अमर चकोर झाले
९२१	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.३।।	देव मुनी सर्व ब्रह्मादिक लोठे। पंढरीये पेठे प्रेमपिसे
९२२	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.४।।	निवृत्ति निर्वाळला ज्ञानदेव सोपान। खेंचर तल्लीन विठ्ठलनामें
९२३	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.१।।	मन कामना हरि मनाची बोहरी। चिंतितां श्रीहरी सुखानंद
९२४	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.२।।	तें पुंडलिक तपें वोळलें स्वरूपें। जनाचीं पैं पापें निर्दाळिलीं
९२५	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.३।।	वेणुनाद तीर्थ चंद्रभागा समर्थ। विठ्ठलदैवत रहिवासें
९२६	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.४।।	निवृत्ति साकार विठ्ठल आचार। भिवरा तें नीर अमृतमय
९२७	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.१।।	विठ्ठल श्रीहरी उभा भीमातीरीं। तिष्ठती कामारी मुक्तिचारी
९२८	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.२।।	मुनिजनां सुख निरंतर लक्ष। भक्तां निजसुख देत असे
९२९	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.३।।	पुंडरिकपुण्य मी दीन कारुण्य। उद्धरिले जन अनंत कोटी
९३०	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.४।।	निरानिरंतर भीमरथी तीर। ब्रह्म हें साकार विटे नीट
९३१	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.५।।	नित्यता भजन जनींजनार्दन। ब्रह्मादिक खूण पावताती
९३२	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.६।।	निवृत्ति तत्पर हरीरूप सर्वत्र। नाम घेतां तृप्त आत्माराम
९३३	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.१।।	भवजळ काया पंचतत्वमाया। भजन उपाया पंढरीरावो
९३४	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.२।।	तारक पंढरी प्रसिद्ध भीमातीरीं। ब्रीदें चराचरीं बोले वेदु
९३५	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.३।।	माया मोहजाळ ममता निखळ। सेवितां सकळ होय हरी
९३६	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.४।।	निवृत्तीचें फळ सकळ गोपाळ। तोडी माया जाळ संकीर्तनें

९३७	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.१।।	नित्य हरिकथा नित्य नामावळी। वैष्णवाचे कुळीं धन्य जन्म
९३८	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.२।।	म्हणोनि पंढरीं उपजावें संसारीं। प्रत्यक्ष श्रीहरी तीरीं उभा
९३९	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.३।।	नित्यता दिवाळी नाहीं तेथें द्वैत। नित्यता अच्युत तिष्ठतसे
९४०	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.४।।	निवृत्ति सधर विष्णुमय सार। विठ्ठल आचार पंढरीये
९४१	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.१।।	प्रारब्ध संचित विठ्ठलदैवत। कुळीं उगवत भाग्ययोगें
९४२	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.२।।	तें रूप पंढरीं उभे असे सानें। त्रिभुवन ध्यानें वेधियेलें
९४३	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.३।।	उगवली ज्योति प्रभा पैं फाकती। नाहीं दिनराती पंढरीये
९४४	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.४।।	प्रभात हरपे सायंकाळ लोपे। दिनमणी दीपे विठ्ठलप्रभा
९४५	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.५।।	पृथ्वी हे ढिसाळ वायु व्योमफळ। सेवितां अढळ जोडती रया
९४६	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.६।।	निवृत्ति सप्रेम जोडती सर्व काम। पंढरीये राम विश्रामले
९४७	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.१।।	सर्व काम धन सर्व सिद्ध पूर्ण। पतीतपावन हरि एकु
९४८	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडलिका वोळलें। आणूनि ठेविलें भीमातीरीं
९४९	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.३।।	नलगती त्या सिद्धी करणें उपाधी। नित्य चित्तशुद्धी विठ्ठलनामें
९५०	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.४।।	कळिकाळासि त्रासु चित्तीं हृषीकेशु । उगवला दिवसु सोनियाचा
९५१	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.५।।	त्रिभुवनीं थोर क्षेत्र पैं सार। विठ्ठल उच्चार भीमातीरीं
९५२	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.६।।	निवृत्ति तत्पर निवाला सत्वर। नित्यता आचार विष्णुमय
९५३	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.१।।	उघडें स्वरूप प्रत्यक्षाचे दीप। नाम घेतां पाप हरे जनां
९५४	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.२।।	तें रूप विठ्ठल विनट सकळ। सेवा दिनकाळ पंढरीयेसी
९५५	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.३।।	रजतमें दुरी नामाची माधुरी। निशाणी एकसरी रामकृष्ण
९५६	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.४।।	भवाब्धितारक नावाडा विवेक। पुंडलिक देख सेवितुसे
९५७	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.५।।	विश्व हें तारिलें नामाचि पिकलें। केशवीं रंगलें मन हेतु
९५८	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.६।।	निवृत्ति विठ्ठल सेवितु सकळ। दिकाळफळ आत्माराम
९५९	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.१।।	जनांसी तारक विठ्ठल हेंचि एक। केलासे विवेक सनकादिकीं
९६०	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.२।।	तें रूप पंढरीं ओळलेंसें देखा। द्वैताची पैं शाखा तोडीयेली
९६१	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.३।।	उगवलें बिंब अद्वैत स्वयंभ। नाम हें सुलभ विठ्ठलराज
९६२	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.४।।	निवृत्तीचें गूज विठ्ठल सहज। गयनीराजें मज सांगितलें

९६३	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.१।।	पिंड हा न धरी ब्रह्मार्पण करी। विष्णु चराचरीं ग्रंथीं पाहे
९६४	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.२।।	तें रूप विठ्ठल ब्रह्माकार दिसे। पंढरीं सौरसें भीमातीरीं
९६५	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.३।।	जनाचे तारक पूज्य पुण्य श्लोक। तृप्त सनकादिक नामें होती
९६६	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.४।।	पतीतपावन नाम हें जीवन। योगियाचें ध्यान हरि आत्मा
९६७	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.५।।	वेणुनादीं काला पिंडाकृती जाला। भाग्यें भोगी केला दृष्टी पडे
९६८	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.६।।	निवृत्ति म्हणे तें रूपडें अनंत। विठ्ठल संकेत तरुणोपाय
९६९	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.१।।	हरिविण व्यर्थ आचार समर्थ। हरि हेंचि हीत अरे जनां
९७०	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडरिकसंगें। एका नामें पांग पाश तोडी
९७१	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.३।।	सर्व ब्रह्मार्पण कर्म करी जाण। वेदमतें खुण ऐसी असे
९७२	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.४।।	निवृत्तीचा देव सर्व हा गोविंद। नाहीं भिन्न भेद विश्वीं इये
९७३	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.१।।	प्राणिया उद्धार सर्व हा श्रीधर। ब्रह्म हें साचार कृष्णमूर्ती
९७४	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.२।।	तें रूप भीवरें पांडुरंग खरें । पुंडलिक निर्धारें उभें असे
९७५	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.३।।	युगें अठ्ठावीस उभा हृषीकेशु। पुंडलिका सौरसु पुरवितु
९७६	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.४।।	निवृत्तीचें गुज पुंडरीक बीज। विश्वजनकाज पुरे कोडें
९७७	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.१।।	ध्येय ध्याय मनीं उन्मनीं साधनीं । लाविता निशाणी ध्यानमार्गे
९७८	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.२।।	तें रूप सधन गुणागुणसंपन्न। ब्रह्म सनातन नांदे वीटे
९७९	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.३।।	विठ्ठलनाम सार ऐसाचि निर्धार। मुक्ति पारावार ती अक्षरीं
९८०	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.४।।	निवृत्ति निवांत केलेंसे मथीत। चित्त समर्पिलें पुंडलिकें
९८१	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.१।।	काळवेषें दुरी काळचक्र करीं। बाह्य अभ्यंतरीं हरी नांदे
९८२	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.२।।	सर्वत्र श्रीकृष्ण नंदाघरीं जाला। कृष्णें काला केला गोपवेषें
९८३	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.३।।	गोपाळ संवगडे खेळवी लाडेकोडें। यशोदेमायेपुढें छंदलग
९८४	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.४।।	निवृत्ति म्हणे तो स्वामी सकळांचा। दिनकाळ वाचा कृष्ण जपों
९८५	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.१।।	नाहीं यासि गोत नाहीं यासि कूळ। शेखीं आचारशीळ कोण म्हणे
९८६	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.२।।	सोंवळा हा हरी गोकुळीं लोणी चोरी। तो यशोदा पाचारी थान घ्याया
९८७	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.३।।	बाळरूपें हरी वागवी शिदोरी। तो गोपाळांच्या करीं काला देतु
९८८	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.४।।	निवृत्ति संपूर्ण कवळु देतु पूर्ण । ब्रह्मसनातन गोकुळीं माये

९८९	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.१।।	नुघडि तो दृष्टि न बोले तो वाचा। हरिरूपीं साचा तल्लिनता
९९०	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.२।।	उठिं उठिं नाम्या चाल रे सांगातें। माझें आवडते जीवलग
९९१	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.३।।	कुरवाळिला करें पुसतसे गूज। घेईं ब्रह्मबीज सदोदित
९९२	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.४।।	ज्ञानासि लाधलें निवृत्ति फावलें। सोपान घडलें दिनकाळ
९९३	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.५।।	तें हें रे सखया खेंचरासि पुसे। गुरुनामीं विश्वासे ब्रह्मरूपें
९९४	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.६।।	निवृत्ति म्हणे आतां अनाथ श्रीहरी। तूंचि चराचरीं हेंचि खुण
९९५	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.१।।	आनंद सर्वांचा काला अरुवार । नामया साचार फुंदतुसे
९९६	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.२।।	राहीरखुमामाई सत्यभामा माता। आलिया त्वरिता काल्यामाजी
९९७	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.३।।	उचलिला नामा प्रेमाचें फुंदन। नुघडी तो नयन कांहीं केल्या
९९८	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.४।।	बुझावित राही रखुमादेवी बाही। पीतांबर साई करिती हरी
९९९	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.५।।	ज्ञानासी कवळु सोपानासी वरु। खेचरा अरुमारु कवळु देतु
१०००	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.६।।	निवृत्ति पूर्णिमा भक्तीचा महिमा। नामयासि सीमा भीमातीरीं
१००१	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.१।।	सत्यभामा माये अन्नपूर्णा होये। वेळोवेळां सोय कवळ मुखीं
१००२	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.२।।	राही रखुमाई आदिमाता मोहे। नामा तो उपायें बुझाविती
१००३	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.३।।	घेरे नाम्या ग्रास ब्रह्मीचा गळाला। आवडसि गोपाळा प्रीतीहूनी
१००४	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.४।।	कुर्वाळितो हरि नुघडि तो दृष्टी। सप्रेमाच्या पोटीं अधिक होसी
१००५	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.५।।	धरुनि हनुवटी पाहे कृपादृष्टी। आनंदाचे सृष्टि माजिनामा
१००६	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.६।।	निवृत्ति ज्ञानदेव सोपान चांगा हरी। यांसी परोपरी कवळु देतु
१००७	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.१।।	उघडुनियां दृष्टि नामा पाहे पोटीं। आनंदाचा सृष्टि तया झाली
१००८	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.२।।	घेरे नाम्या कवळु आनंदाचा होसी। तुजमाजि निवासि हरी आहे
१००९	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.३।।	नामा पसरीं मुख आनंदला तृप्त। कवळु पूर्णभरित हरिराजा
१०१०	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.४।।	निवृत्तीनें सेविला कवळु हा हरि। तूंचि चराचरीं दिससी आम्हां
१०११	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.१।।	गोपाळ संवगडे आले वाडेंकोडें। असंख्य बागडे हरिरूपीं
१०१२	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.२।।	बिंबली पंढरी हरीरूपीं सार। अवघाचि शृंगार विठ्ठलराजु
१०१३	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.३।।	कालिया कौशल्य नामदेव जाणे। तेथिलीये खुणे निवृत्तिराजु
१०१४	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.४।।	ज्ञानदेव सोपान जगमित्र नागा। नरहरि वेगा झेलितातो

१०१५	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.५।।	वैकुंठ सांवळें माजी भक्त मेळे। काला ऐक्य काळें करिताती
१०१६	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.६।।	निवृत्ति पूर्णता घेऊनि उद्धारू। सेविला उदारु हरिराणा
१०१७	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.१।।	तंव आनंदला हरि परिपूर्ण लोटला। मुक्ताई लाधला प्रेमकवळु
१०१८	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.२।।	चांगयाचे मुखीं घालीत कवळु। आपण गोपाळु दयासिंधु
१०१९	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.३।।	दिधलें तें घेईं पूर्णतें तूं होईं। सप्रेमाचे डोहीं संतजन
१०२०	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.४।।	नामया विठया नारया लाधलें। गोणाई फावलें अखंडित
१०२१	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.५।।	राहीरखुमाई कुरवंडी करिती। जिवें वोंवाळिती नामयासी
१०२२	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.६।।	निवृत्ति खेंचर ज्ञानदेव हरि। सोपान झडकरी बोलाविला
१०२३	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.१।।	काला तंव निकट श्रीरंग समीप आले। भक्तांचे सोहळे पुरवितु
१०२४	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.२।।	वेणुनादीं आला एकत्र पैं जाला। दहींभातु झेला झेलीतुसे
१०२५	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.३।।	तोचि कवळु घेतु नामयासी देतु। ज्ञानासि भरीतु पूर्णतोषु
१०२६	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.४।।	निवृत्ति सोपान कालवले कालीं। खेंचराची धाली तहानभूक
१०२७	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.१।।	वैष्णवांचा मेळ सकळ मिळाला। विठ्ठलनामें काला पंढरीसीं
१०२८	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.२।।	हरिनाम विनट हरि उच्चारीत। सप्रेमें डुल्लत भक्तजन
१०२९	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.३।।	चालिला सोपान ज्ञानदेव निधी। मुक्ताई गोविंदीं तल्लीनता
१०३०	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.४।।	निवृत्ति खेचर परिसा भागवत। आनंदे डुल्लत सनकादिक
१०३१	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.१।।	पांडुरंग हरि माजी भक्तजन। कैसें वृंदावन शोभतुसे
१०३२	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.२।।	ब्रह्मादिक लाठे विमानें अंबरीं। काला तो गजरीं पंढरीये
१०३३	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.३।।	सनकादिक देव देहुढापाउलीं। गोपाळ वाकुली दाविताती
१०३४	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.४।।	पुंडलिक नाचे देवमुनि सर्व। भीमातीरीं देव प्रगटले
१०३५	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.५।।	ज्ञानदेव सोपान विसोबा खेंचर। नरहरी सोनार नाचताती
१०३६	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.६।।	निवृत्ति मुक्ताई चांगदेव गाढा। हरीचा पवाडा झेलिताती
१०३७	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.१।।	आपुलेनि हातें कवळु समर्पी। ब्रह्मार्पण मुखीं ब्रह्मरूपें
१०३८	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.२।।	सोपान सांवता निवृत्ति निधान। यासि जनार्दन कवळु देतु
१०३९	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.३।।	ब्रह्मपद हरि बाह्य अभ्यंतरीं। सर्वत्र श्रीहरि दिसे तया
१०४०	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.४।।	देऊनि हस्तक पुशी पीतांबरे। पुसतसे आदरें यथाविधि

१०४१	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.५।।	राहिरखुमाई कासवी तुसार। अमृत पाझर सर्वांघटीं
१०४२	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.६।।	निवृत्ति खेंचर सोपान सांवता। हरि कवळु देतां तृप्त जाले
१०४३	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.१।।	चांगया लाधलें नामया दिधलें। विठ्या फावलें हरिकृपा
१०४४	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.२।।	प्रेमाचें पुतळे भीमातीरा आले। जयजयकार केलें हरिभक्तीं
१०४५	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.३।।	वैकुंठ आपण भक्तामांजि खेळे। पुंडलिक लीळे खेळतुसे
१०४६	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.४।।	निवृत्ति निवाला आनंदें नाचतु। उन्मनीं भरितु ज्ञानदेव
१०४७	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.१।।	न जाणती कळा कुसरी गोपाळा। नाम हें मंगळा अच्युताचें
१०४८	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.२।।	हेंचि मज द्यावें सप्रेम आपुलें। ध्यातुसें पाउलें एवढ्यासाठीं
१०४९	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.३।।	न मगे नेणे कांहीं याविण आणिक। सप्रेमाची भूक तृष्णा करी
१०५०	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.४।।	समर्थाचे घरीं कांहीं नाहीं उणें । अखंड प्रेम देणें कृष्णनामीं
१०५१	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.५।।	इतुकेंचि दातारा पुरवीं माझें कोड। यावीण काबाड भार नेघें
१०५२	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.६।।	निवृत्ति सप्रेम संजीवनी मूळ। स्मरतां काळवेळ नाहीं नामीं
१०५३	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.१।।	भावभक्ति प्रेम दया शांति क्षमा। अखंडित प्रेमा असों द्यावा
१०५४	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.२।।	सर्वभूतीं भजन करावें सर्वथा। रामनाम कथा आरंभाव्या
१०५५	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.३।।	आपपर देहीं विचार करावा। हरिनामें दोहावा सर्वांरूपीं
१०५६	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.४।।	निवृत्तीचें जाप्य आनु नाहीं चित्तीं। रामनामें तृप्ती सदा असे
१०५७	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.१।।	जनीं जनार्दन हाचि भावो दृढ। अवघेंचि गूढ नारीजना
१०५८	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.२।।	जडमूढ तरती हरिनाम छंदें । एकानाम पदें वैकुंठ रया
१०५९	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.३।।	सत्वर उच्चार रामनाम चित्तीं। संसारखंती नाहीं तया
१०६०	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.४।।	निवृत्ति सत्पद् इच्छित सर्वदा। भिन्न भेद कदा नाहीं चित्तीं
१०६१	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.१।।	हरि प्रेम नित्या ज्यासी पैं वसे। सर्वघटीं दिसे हरि आम्हां
१०६२	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.२।।	रामकृष्णमाळा नित्य जप करी। तयासी संसारीं सुख आहे
१०६३	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.३।।	अंतींचिये वेळे रामनाम जोडी। वैकुंठ परवडी तया नरा
१०६४	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.४।।	निवृत्ति अखंड हरिध्यान चित्तीं। संसार समाप्ति जाली तया
१०६५	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.१।।	नाम मुखीं सदा तोचि पैं भाग्याचा। तयासी यमाचा धाक नाहीं
१०६६	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.२।।	रामराम हरि सर्वकाळ वसे । तेथेंचि वसे बसे हरी

१०६७	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.३।।	हरिध्यान वसे अखंड पैं सर्वदा। न पवे तो आपदा इये जनीं
१०६८	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.४।।	निवृत्ति समता हरिभजन करी। सर्वत्र कामारी ऋद्धिसिद्धी
१०६९	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.१।।	आशा पिपाशा नेघों पैं चित्तीं। एका नामें तृप्ति सर्वकाळ
१०७०	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.२।।	रामराम नाम आम्हांसी अखंड। नेणों पैं पाषांड नानामतें
१०७१	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.३।।	हरिनाम वाचे सार मंत्र आम्हां। अखंडित प्रेमा वसे चित्तीं
१०७२	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.४।।	निवृत्ति संचित गयनी पैं सांगे। एका श्रीरंगें जोडी करा
१०७३	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.१।।	ज्याचे मुखीं नाम अमृतसरिता। तोचि येकु पुरता घटु जाणा
१०७४	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.२।।	नामाचेनि बळें कळिकाळ आपणां। ब्रह्मांडा येसणा तोचि होय
१०७५	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.३।।	न पाहे यम काळ तयाकडे अवचिता। नामाची सरिता ज्याचे मुखीं
१०७६	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.४।।	निवृत्ति नामामृत उच्चारी रामनाम। नित्यता परब्रह्म याचे घरीं
१०७७	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.१।।	नित्य नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
१०७८	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.२।।	रामनामांकित नित्य नाम वाचे। दहन पापाचें एका नामें
१०७९	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
१०८०	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
१०८१	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.१।।	अखंड जपतु नाममंत्र वाचे। त्याहूनि दैवाचे कोण भूमीं
१०८२	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.२।।	अमृतीं राहिला त्यासि कायसें मरण। नित्यता शरण हरिचरणा
१०८३	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.३।।	नाममंत्रराशि अनंत पुण्य त्यासी। नाहीं पैं भाग्यासी तयाहूनी
१०८४	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.४।।	निवृत्ति म्हणे सार रामनाम मंत्रु। कैचा त्यासि शत्रु जितीं जनीं
१०८५	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.१।।	नाम नाहीं वाचे तो नर निदैव। कैसेनी दैव फावेल तया
१०८६	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.२।।	जपे नाम वाचे 'रामनाम पाठें। जाशील वैकुंठे हरि म्हणतां
१०८७	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.३।।	न पाहे पैं दृष्टी कळिकाळ तुज। रामनाम बीज मंत्रसार
१०८८	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम जपावें नित्यता। आपणची तत्त्वता होईल हरी
१०८९	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.१।।	नामाचेनि बळें तारिजे संसार। आणिक विचार करूं नको
१०९०	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.२।।	नाम जपे वेगीं म्हणे हरी हरी। प्रपंच बोहरी आपेआप
१०९१	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.३।।	नित्यता भजन देवद्विज करी। नाम हें उच्चारी रामनाम
१०९२	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.४।।	निवृत्ति जपतु रामनाम वाचे। दहन पापाचें आपेआप

१०९३	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.१।।	नलगे मंत्रसार न लगति तपें। रामनाम सोहपें मूळ मंत्र
१०९४	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.२।।	रामनाम मंत्र जप तूं रे जना। तुटेल यांतना भवमूळ
१०९५	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.३।।	ज्याचेनि स्मरणें तरली पैं गणिका। वैकुंठ लोका प्राप्त जाली
१०९६	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम हेंचि सार तप। जपकारे अमूप निरंतर
१०९७	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.१।।	वेगु करी मना धरावें पैं सार। नामाचि आचार रामनामें
१०९८	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.२।।	तरसी रे जना स्मरतां नामावळी। राहसि आढळीं वैकुंठीं रया
१०९९	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.३।।	सार तेंचि धरी असार तें निवडी। वैकुंठ चढोवढी रामनामें
११००	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.४।।	निवृत्ति म्हणे सिद्ध असतां पैं मंत्रु। रामनामें शत्रु नाशतील
११०१	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.१।।	नामाचेनि स्मरणें नित्यता पारणें। तेंवि विठ्ठल नामनाणें पंढरीये
११०२	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.२।।	विठ्ठल विठ्ठल मंत्र हेंचि निजशास्त्र। विचारितां सर्वत्र दुजें नाहीं
११०३	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.३।।	नामेंविण मूर्ख नित्य पैं तया दुःख। नामें शुकमुख नित्य सदा
११०४	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.४।।	निवृत्तीचें जाप्य विठ्ठल नामपाठ। एका नामें पाप कोटि जाय
११०५	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.१।।	रामनाम नित्य अखंड पैं चित्तीं। तयाचे पुरती सर्व काम
११०६	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.२।।	रामराम नामें तुटती संसार। नाहीं त्या येरझार योनिमाळे
११०७	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.३।।	हरिध्यान आम्हां हाचि मंत्र थोर। न करी विचार अन्यशास्त्रीं
११०८	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.४।।	निवृत्ति अखंड जपतुसे नाम। हृदयीं सप्रेम मूर्ति त्याची
११०९	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.१।।	हरिवीण दैवत नाहीं पैं अनुचित्तीं। अखंड श्रीपति नाम वाचे
१११०	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.२।।	रामकृष्ण मूर्ती या जपा आवृत्ति। नित्य नामें तृप्ती जाली आम्हां
११११	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.३।।	नामाचेनि स्मरणें नित्य पैं सुस्नात। दुजियाची मात नेणो आम्हीं
१११२	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.४।।	निवृत्ति जपतु अखंड नामावळी। हृदयकमळीं केशीराज
१११३	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.१।।	परापवाद कानीं परनिंदा झणीं। ऐकतां निजमौनी कृष्ण जप
१११४	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.२।।	हरी हरी म्हणे नायके ते मातु। द्वैत तया आंतु नेघे बापा
१११५	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.३।।	दुजियाची निंदा अपवाद सदा। वाचेसि गोविंदा जप करी
१११६	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.४।।	निवृत्ति तत्पर नाइके ते शब्द। नित्यता गोविंद जपतसे
१११७	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.१।।	परनिंदा झणीं परपीडा जनीं। नित्यता कीर्तनीं हरि जपे
१११८	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.२।।	उच्चार पापाचा विभाग ये त्याचा । वेगें हरि वाचा जपे रया

११११९	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.३।।	दुजिया पिडणें द्वैत तेंचि जाण। अद्वैत ते खूण हरी एकु
११२०	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.४।।	निवृत्ति तटाक सर्व कृष्ण एक। अद्वैत हे लेख ब्रह्म सत्य
११२१	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.१।।	मीपण कळलें तूंपण सांडिलें । कल्पने तोडिलें मुळींहुनी
११२२	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.२।।	मुळ तें नुगवे फळ तें निमालें। हरि हें घेतलें जीवन हेतु
११२३	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.३।।	जालों पैं सरता हरिनाम पाठें। नेतसे वैकुंठे गुरुकृपा
११२४	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.४।।	निवृत्ति गयनी नाम नारायणीं। अखंडता ध्वनी रामनाम
११२५	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.१।।	कामना कामीकु वासना तार्किकु। रजतम सात्विकु एकरूपें
११२६	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.२।।	तें हें कृष्णमय कृष्णनामें बळें । भक्तीभाव निखळे पोखितसे
११२७	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.३।।	नित्य ते अनित्य आपणचि सत्य। कार्याकारण कृत्य हरपे जेथें
११२८	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान धारणा विसर। सर्व रूपें घर वैकुंठ माझें
११२९	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.१।।	भवसागर सार तरणोपाव सोपा। कृष्णनामें खेपा हरती जनां
११३०	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.२।।	रामकृष्ण मंत्र जनांसि उद्धार। आणिक हे साचार मार्ग नाहीं
११३१	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.३।।	निष्काम कल्पना आधीं साधीं मना। ऐक्य समीरणा हेंचि करीं
११३२	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.४।।	निवृत्ति धारणा गुरुचरण खुणा। ब्रह्मांड त्या खुणा गुरुकृपा
११३३	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.१।।	न लगती धनें असार संपत्ती। वायांचि गुंफती वासना रया
११३४	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.३।।	सार हरिनाम सार हरिनाम। नित्यता सप्रेम जपों गेलें
११३५	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.४।।	निवृत्ति तत्पर रामनाम चित्तीं। एकानामें तृप्ति सर्वकाळ
११३६	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.१।।	शांतीचें भजन क्षमेचा कळवळा। गोपाळ सकळां देहीं नांदे
११३७	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.२।।	आचार पवित्र नामाचि पैं पात्र। सांठविलें अक्षर दों अक्षरीं
११३८	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.३।।	रूपाचें सगुण निर्गुण दाटलें। नामेंचि आटलें मोहजाळ
११३९	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.४।।	निवृत्ति पडळ उडालें तें भान। गयनीनें ज्ञान उपदेशिलें
११४०	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.१।।	रामनाम मुखीं तो एक संसार। येऱ्हवीं अघोर नरक रया
११४१	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.२।।	संसार नरक रामनाम सार। तरले पामर पतित देखा
११४२	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.३।।	अजामेळा ऐसा तरला पतित। नारायण त्वरित आले तेथें
११४३	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.४।।	उघडा मंत्र मार्ग गोविंद स्मरणें। रामनामकीर्तन मोक्षपद
११४४	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.५।।	निवृत्ति संचीत रामनाम महिमा। अवधीच पौर्णिमा सोळा कळीं

११४५	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.१।।	शून्य साकार घटीं जीव शील काष्टीं। मीपणासि तुटी एक्यानामें
११४६	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.२।।	तें हें नाम सोपें रामकृष्णमाळ। यासि काळवेळ नाहीं नाहीं
११४७	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.३।।	शून्य हेंही ठाये जीव जाये शिवीं। मन हें माधवीं हारपत
११४८	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.४।।	निवृत्ति निमग्न शून्याकार घट। गुरुनामें मठ तेथें केला
११४९	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.१।।	रामराम जप समत्वें साधावा। अहंकार टाकावा अहंबुद्धी
११५०	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.२।।	सुटसी रे नामें आपेंआप संभ्रमें। नित्य नाम नेमें जप तूं जाये
११५१	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.३।।	देवेंविण नाहीं सर्व शास्त्र बोले। हरिरूपीं बोधले तेचि धन्य
११५२	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.४।।	सुखावरी सुख निसंग रे आचरे। केशव निर्धारें तुष्टे सदा
११५३	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.५।।	निवृत्ति म्हणे होईल अगाध। एकनामें गोविंद तुष्टे सदा
११५४	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.१।।	प्रल्हाद परीक्षिती ध्रुव बाळ म्हणती। उपमन्यूची गती क्षीरसागरीं
११५५	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.२।।	भक्त हे तरले नामाचेनि बळें। कळिकाळासि खेळे दों अक्षरीं
११५६	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.३।।	आदि अंबऋषी भक्त निजसखा। दों अक्षरीं लेखा केला तेणें
११५७	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.४।।	उद्धव अक्रूर आणि तो विदूर। दों अक्षरीं पार उतरलें
११५८	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.५।।	हनुमंत दास रामनामें उदास। कळिकाळासी भाष सांगतसे
११५९	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.६।।	द्रौपदी सुभद्रा गोपाळ गोपिका। बळीभद्र सखा दों अक्षरीं
११६०	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.७।।	नंद तो वसुदेव उग्रसेन राजा। यादव पैं पैजा दों अक्षरीं
११६१	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.८।।	निवृत्ति म्हणे ते अक्षर दोनी राम। जपतां पावे धाम वैकुंठीचें
११६२	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.१।।	पुंडलिक सुख सांगतां अशेख। दिनकाळ हरिख कोंदाटला
११६३	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.२।।	तें रूप सेविती मुनिजन साधु। विठ्ठलनामें कंदु तुटे जनां
११६४	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.३।।	नित्यता कीर्तन तुटेल बंधन। आत्माराम घन तुष्टेल जना
११६५	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.४।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य। नित्यता आरोग्य हरिनामें
११६६	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.५।।	पर्वणीचें सार विठ्ठल उच्चार। नित्यता आचार विठ्ठलनामें
११६७	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.६।।	निवृत्ति घनवट विठ्ठलनाम पेठ। नित्यता वैकुंठ पंढरीये
११६८	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.१।।	हरिवीण चित्तीं न धरी विपरीत। तरताती पतीत रामनामें
११६९	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.२।।	विचारूनी पाहा ग्रंथ हे अवघे। जेथें तेथें सांगे रामनाम
११७०	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.३।।	व्यासादिक भले रामनाम पाठी। नित्यता वैकुंठीं तया घर

११७१	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.४।।	शुकादिक मुनि विरक्त संसारीं। रामनाम निर्धारी उच्चारिलें
११७२	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.५।।	चोरटा वाल्मिक रामनामीं रत। तोही एक सरत रामनामीं
११७३	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.६।।	निवृत्ति साचार रामनामीं दृढ। अवघेंचि गूढ उगविलें
११७४	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.१।।	सर्वभूतीं दया शांति पैं निर्धारी। तो योगी साचार जनीं इये
११७५	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.२।।	नलगे मुंडणें काया हें दंडणें। अखंड कीर्तनें स्मरे हरी
११७६	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.३।।	शिव जाणे जीवीं क्षरला चैतन्य। हें जीवीं कारुण्य सदाभावी
११७७	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.४।।	गगनीं सूर्य तपे अनंत तारा लोपे। एकुचि स्वरूपें आत्मा तैसा
११७८	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.५।।	उगवला कळीं उल्हासु कमळीं। तैसा तो मंडळीं चंद्र देखा
११७९	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.६।।	निवृत्तिमंडळ अमृत सकळ। घेतलें रसाळ हरिनाम
११८०	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.१।।	गगनीचि तारा वायो वसे सैरा। गगन गाभारा स्थिर होय
११८१	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.२।।	अवचित गगनीं वर्षे पैं संपूर्ण। आपणचि पतन तारा पावे
११८२	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.३।।	निवृत्ति तारा त्यापरी विचारा। रामनाम खरा तरावया
११८३	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.१।।	द्वैताची वाढी अद्वैत सुरवाडी। नामाची परवडी आम्हां घरीं
११८४	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.२।।	नाम थोर आम्हां जपूं पैं साचार। विठ्ठल विचार ह्रदया माजी
११८५	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.३।।	निवृत्ति स्वानंदें विठ्ठलीं आनंद। नित्य परमानंद ह्रदयामाजी
११८६	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.१।।	अचेत आत्मा चेतविला साचा। प्रबोध नामाचा रामनामीं
११८७	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.२।।	हें सुख साचार निरंतर सर्वी। एकतत्त्वीं भावीं आचरण
११८८	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.३।।	निवृत्ति म्हणे आत्मा हाचि पैं विठ्ठल। नाहीं बहुसाल कर्मकांड
११८९	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.१।।	रूप ध्यावो ध्यानीं आईकों पैं कीर्तनीं। पारणें श्रवणीं नयनाचिये
११९०	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.२।।	ह्रदयीं विठ्ठलु ध्याता निरंतरु। वैकुंठ साचारु प्राणियांसी
११९१	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.३।।	अनंत जन्माचें प्रायश्चित्त हरी। विठ्ठल साजिरी ब्रीदावळी
११९२	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.४।।	निवृत्ति साधन रूप ध्यान ध्यानीं। मनाची उन्मनि हरिचरणीं
११९३	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.१।।	ध्यान धरा हरी विश्रांति नामाची । विठ्ठलीं साची मनोवृत्ति
११९४	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.२।।	ध्यानेंविण मन विश्रांतिविण स्थान। सूर्येविण गगन शून्य दिसे
११९५	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.३।।	नलगे साकार विठ्ठल मनोवृत्ति । प्रपंच समाप्ति ती अक्षरीं
११९६	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.४।।	निवृत्ति समता विठ्ठल कीर्तन । करितां अनुदिन मनमेळे

११९७	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.१।।	हरिवीण भावो तो वायांचि संदेहो। हरिदेवा देवो आहे सत्य
११९८	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.२।।	हरिवीण वाचे ऐसें जया साचे। नाहीं त्या यमाचे मोहोजाळ
११९९	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.३।।	हरिवीण सार नाहीं पैं निर्धार। हरिवीण पार न पविजे
१२००	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.४।।	निवृत्ति श्रीहरी चिंतिता निरंतरी। हरि एकु अंतरीं सर्वी नांदे
१२०१	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.१।।	नाममंत्रसार नित्य निरंतर। येणेंचि संसार तरे जाणा
१२०२	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.२।।	एकेवीण दुजें नाहीं नाहीं सहजें। नाम मुखें भोजे घेईजेसु
१२०३	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.३।।	निवृत्ति म्हणे पारु विठ्ठलीं उच्चारु । तयाचा संसारू मोक्षरूप
१२०४	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.१।।	मोक्षाचेनि देठें मोहपाशा गिळी। कैसेनि गोपाळीं सत्ता होय
१२०५	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.२।।	मोहाचें मोहन चिंतिता श्रीहरि। बाहिजु भीतरीं अवघा होय
१२०६	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.३।।	दिननिशीं नाम जपतां श्रीहरीचें। मग या मोहाचें मोहन नाहीं
१२०७	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.४।।	निवृत्ति आगम मोहन साधन । सर्व नारायण एकातत्त्वें
१२०८	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.१।।	प्रवृत्ति निवृत्ति या दोन्ही सहज। जनीं वनीं काज करूनी असती
१२०९	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.२।।	नारायणनाम जपतांचि दोन्ही। एकतत्वींकरणीं सांगिजे गुज
१२१०	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.३।।	आशेचे विलास गुंफोनि महिमा। तत्त्वीं तत्त्व सीमा निजज्ञानें
१२११	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.४।।	निवृत्ति तत्त्वता मनाचें मोहन। नित्य समाधान रामनामें
१२१२	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.१।।	सम सुखाचें विषम मोहाचें। द्वैत पापाचें घेसी झणीं
१२१३	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.२।।	समसेज बाज सर्वत्र रे भोगी। एकरूप जगीं हरी नांदे
१२१४	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.३।।	स्वरूप सुलभु हरि माझा लाठा। नामेंचि वैकुंठा नेतु असे
१२१५	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.४।।	निवृत्ति दिवटा सर्वकाळ जपे। वैकुंठ सोपें एक्यानामें
१२१६	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.१।।	नामामृत पिक हेंचि घेई सुख। नलगती शोक जन्ममृत्यूचे
१२१७	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.२।।	रामनामकथा साधि कां परमार्था। पावसील पैं हिता नाम घेतां
१२१८	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.३।।	विश्व हें पैं अंध मायेचें विशद। नेणे अर्थभेद तरुणोपाय
१२१९	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.४।।	निवृत्ति म्हणे रूप तें प्रकाशलें दीप। पंढरिसमीप भीमातीरीं
१२२०	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.१।।	हरिवीण भाव तो सर्वचि व्यर्थ। हरि हा समर्थ भाव थोर
१२२१	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.२।।	रामकृष्णनाम हाचि थोर उच्चार। भावा भाव सार एका नामें
१२२२	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.३।।	नित्य नाम घोष उच्चारितां वाचे। यम काळ साचे वंदी तया

१२२३	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.४।।	निवृत्ति स्मरतु रामनाम भाव। सर्व एक देव चाड आम्हां
१२२४	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.१।।	मन गेलें देवीं ध्यान गेलें रूपीं। राहिलें स्वरूपीं तल्लीन देखा
१२२५	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.२।।	सुखदु:ख नाहीं सुखद:ख नाहीं। नाम मात्र पाहीं हरी वोळे
१२२६	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.३।।	एकतत्त्व सार रामनाम सुख। नलगे ते भूक प्रपंचाची
१२२७	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.४।।	निवृत्ति सत्वर उच्चारण नाम। वैकुंठधाम तया देहीं
१२२८	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.१।।	एक तत्त्व हरि असे असे पैं सर्वत्र। ऐसें सर्व शास्त्र बोलियेलें
१२२९	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.२।।	हरिनामें उद्धरे हरिनामें उद्धरे । वेगीं हरि त्वरें उच्चारी जो
१२३०	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.३।।	जपतां पैं नाम यम काळ कांपे। हरी हरी सोपें जपिजेसु
१२३१	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.४।।	निवृत्ति म्हणे हरि नामपाठ जपा। जन्मांतर खेपा अंतरती
१२३२	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.१।।	जपतां कुंटिणी उतरे विमान। नाम नारायण आलें मुखा
१२३३	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.२।।	नारायण नाम तारक आम्हां। नेणों पैं महिमा अन्य तत्त्वीं
१२३४	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.३।।	तारिले पतीत नारायण नामें। उद्धरिलें प्रेमें हरिभक्त
१२३५	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.४।।	निवृत्ति उच्चार नारायणनाम। दिननिशीं प्रेम हरी हरी
१२३६	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.१।।	उपरति मनाची साधन विदेही। तारिजेल बाही रामनामें
१२३७	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.२।।	हरिवीण सुटिजे ऐसें नाहीं बोलिलें । सर्वही शोधिलें शास्त्र आम्हीं
१२३८	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.३।।	द्वैताची हे वाढी प्रपंचाच्या घरीं। अद्वैत कामारी भोगिजेसु
१२३९	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.४।।	निवृत्तीचें सार हरी हरी निर्मळ। साधन केवळ हरिपाठें
१२४०	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.१।।	एकेवीण दुजें नाहीं पैं सृष्टी। हें ध्यान किरिटी दिधलें हरी
१२४१	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.२।।	नित्यता श्रीहरी जनीं पैं भरला। द्वैताचा अबोला तया घरीं
१२४२	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.३।।	हरीविणें देवो नाहीं नाहीं जनीं। अखंड पर्वणी हरि जपतां
१२४३	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.४।।	निवृत्ति साकार हरिनाम पाठ। नित्यता पैं वाट हरिपाठें
१२४४	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.१।।	हरिमार्ग सार येणेंचि तरिजे। येऱ्हवीं उमजे संसार रया
१२४५	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.२।।	जपतां श्रीहरी मोक्ष नांदे नित्य। तरले पैं सत्य हरिनामें
१२४६	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.३।।	काय हें ओखद रामनाम अमृत। हरिनामें तृप्त करी रया
१२४७	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.४।।	निवृत्ति साचार हरिनाम जपतु। नित्य हृदयांतु हरी हरी
१२४८	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.१।।	संसार सुफळ हरिनाम उच्चारितां। येऱ्हवीं मरतां अधोगति

१२४९	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.२।।	संसार असारु श्रीपति साचारू। नामेंवीण पारू न पविजे
१२५०	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.३।।	हरिहरि म्हणतां उतरले पार। दुर्धर संसार तरले रया
१२५१	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.४।।	निवृत्तीचा जप हरी हा उच्चार। संसारसागर तारक हरी
१२५२	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.१।।	राम नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेंचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
१२५३	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.२।।	रामनामांकित नित्य मंत्र ज्याचे। दहन पापाचें एका नामें
१२५४	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
१२५५	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
१२५६	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.१।।	सर्वरूपें हरी ऐसें मन करी। वासना प्रहरी नामपाठें
१२५७	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.२।।	रामकृष्ण वाड सर्व हें वैकुंठ। दिसेल प्रकट निजरूपें
१२५८	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.३।।	व्रत तप तीर्थ नाम हें अनंत। माजि सामवत आत्मनार्थी
१२५९	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.४।।	निवृत्ति म्हणे तें नाम रामवदे जप। फळलें संकल्प रामनामें
१२६०	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.१।।	विश्वीं हा विश्वात्मा क्षरला असे आत्मा। अहं बोध रामा दूर करी
१२६१	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.२।।	भाव घरीं जनीं विचरे जनार्दनीं। हरिनाम कीर्तनीं सुख भोगी
१२६२	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.३।।	येथुनि हें सर्व आकारलें भाव। रोहिणीची माव ऐसी आहे
१२६३	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.४।।	निवृत्ती सागर सेवी पांडुरंग। रंगे हा श्रीरंग सर्वरंगें
१२६४	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.१।।	शांति क्षमा दया सर्वभावें करुणा। तोचि नारायणा आवडे दासु
१२६५	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.२।।	तोचि एक साधु बोलिजे पैं जनीं। निरंतर ध्यानीं कृष्णमूर्ति
१२६६	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.३।।	जीवशिव एक सर्वत्र चैतन्य। ऐसें जया कारुण्य तोचि धन्य
१२६७	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.४।।	तोचि एक भक्तु हरिहरि म्हणे। नित्य नारायणें तारिजे त्यासी
१२६८	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.५।।	येउनी जनीं सदा पैं तो विदेही। तारकु सबाहीं सप्रेमळु
१२६९	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.६।।	निवृत्ति सांगतु भक्तीचा महिमा। करी शांति क्षमा तो विरळा असे
१२७०	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.१।।	हरिदास संगें हरिरूप खेळे। ब्रह्मादिक सोहळे भोगिताती
१२७१	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.२।।	संत मुनिदेव सनकादिक सर्व। तींहीं मनोभाव अर्पियेला
१२७२	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.३।।	पुंडरिकफळ वोळलें सफळ। शंकर सोज्वळ प्रेमें डुले
१२७३	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.४।।	निवृत्ति लोळत चरणरजीं लाठा। माजि त्या वैकुंठा आत्मलिंगीं
१२७४	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.१।।	सोपान संवगडा स्वानंद ज्ञानदेव। मुक्ताईचा भाव विठ्ठलराज

१२७५	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.२।।	दिंडी टाळघोळ गाती विठ्ठलनाम। खेचरासी प्रेम विठ्ठलाचें
१२७६	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.३।।	नरहरि विठा नारा ते गोणाई। प्रेमभरित डोहीं वोसंडती
१२७७	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.४।।	निवृत्ति प्रगट ज्ञानदेवा सांगे। पुंडलिकसंगें हरी खेळे
१२७८	।।ज्ञा.गा.नि.३००.१।।	वोळलें दुभतें सर्वांसि पुरतें। प्रेमाचें भरतें वैष्णवांसी
१२७९	।।ज्ञा.गा.नि.३००.२।।	लोळती चरणीं वैष्णव गोमटे। पुंडलिकपेठे हरी आला
१२८०	।।ज्ञा.गा.नि.३००.३।।	सोपान खेचर ज्ञानदेव लाठा। देताती वैकुंठा क्षेम सदा
१२८१	।।ज्ञा.गा.नि.३००.४।।	निवृत्तीनें ह्रदयीं पूजिलें तें रूप। प्रत्यक्ष स्वरूप विठ्ठलराज
१२८२	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.१।।	धन्य हा खेचर धन्य हा सोपान। भक्तीचें जीवन जनक हेतु
१२८३	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.२।।	धन्य याचें कूळ पवित्र कुशळ। नित्य या गोपाळ जवळी असे
१२८४	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.३।।	याचेनि स्मरणें नाशती दारुणें। कैवल्य पावणें ब्रह्यामाजि
१२८५	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.४।।	निवृत्ति ह्मणे परब्रह्म हें साकार। तेथील अंकूर उमटले
१२८६	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.१।।	कमळाच्या स्कंधी गुणी गुढारलें। वरी आकारलें फूल तया
१२८७	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.२।।	सुमनाचेनि वासें भ्रमर भुलले। मार्ग पैं विसरले इंद्रियांचा
१२८८	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.३।।	तैसे हे संत विठ्ठलीं तृप्त। नित्य पैं निवांत हरिचरणीं
१२८९	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.४।।	नाठवे हे दिन नाठवे निशीं। अखंड आम्हांसि हरिराजा
१२९०	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.५।।	तल्लिन प्रेमाचें कल्लोळ अमृतांचे। डिंगर हरीचें राजहंस
१२९१	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.६।।	टाहो करूं धोरु विठ्ठल कीर्तनें। मनाच्या सुमनें हरी पुजूं
१२९२	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.७।।	निवृत्ति निवांत तल्लीन पैं जाला। प्रपंच अबोला हरिसंगें
१२९३	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.१।।	गयनि गहिवरु कृपेचा उद्गारु। वरुषला उदारु अमृतमय
१२९४	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.२।।	तोचि ओघ साचा मुक्ताईसी लाठा। चालिलों वैकुंठा समारंभें
१२९५	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.३।।	कुंचे गरुडटके टाळ श्रुति हरी। चालिलें गजरीं हरिसंगें
१२९६	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.४।।	निवृत्ति वैष्णव सोपान खेचर। करिताती गजर हरिनामाचा
१२९७	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.१।।	देहाच्या दीपकीं एकी वस्तु चोख। असोनियां शोक कां करितोसी
१२९८	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.२।।	देहभरी आत्मा नांदे निरंतर। असतां हा विचार कां धांवतोसी
१२९९	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.३।।	तुझें तूं पाहीं आहे तें घेई। एकरूप होईं गुरुखुणें
१३००	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.४।।	निवृत्तीचें सार हरिरूप सदा। नित्य परमानंदा रातलासे

१३०१	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.१।।	समता धरा आधीं टाका द्वैतबुद्धी। आपेआप शुद्धि गोविंदीं रया
१३०२	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.२।।	शम नांदे हरि विषम अघोरीं। निवृत्ति चराचरीं सांगतुसे
१३०३	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.३।।	शमशेजबाज शम केशिराज। शमेतुष्टे भोज आत्मराज
१३०४	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.४।।	निवृत्तीचें धन अखंड परिपूर्ण। आपणचि नारायण तुष्टे सदा
१३०५	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.१।।	देहीं देव आहे हें बोलती वेद। परि वासनेचें भेद न दवडिती
१३०६	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.२।।	वासना पैं चोख तेथेंचि वैकुंठ। भावोचि प्रगट होये जनां
१३०७	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.३।।	न लगती सायास करणें उपवास। नाममात्रें पाश तुटे जनां
१३०८	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.४।।	निवृत्ति पहातु देहामाजि प्रांतु। देवोची दिसतु सर्वांघटीं
१३०९	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.१।।	सर्व हरि दिसे जनींवनीं वसे। भवदृश्य भासे भक्तजनां
१३१०	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.२।।	ऐसें कांहीं करा सहज तें आचरा। जन्मभरोवरा पडों नका
१३११	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.३।।	भावना श्रीधर भाविक हरिहर। भजनीं श्रीवर सर्व तुष्टे
१३१२	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.४।।	निवृत्ति निधान आत्मा हाचि जीवन। भवयुक्त धन भावें पावे
१३१३	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.१।।	परासी परते परनिंदा नको। सर्व विष्णु एको हेंचि ब्रह्म
१३१४	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.२।।	यातें पैं निंदितां न पवसी अच्युता। हरिहरि म्हणतां उद्धरसी
१३१५	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.३।।	जन ब्रह्म हरि यातें झणें निंदितां। ब्रह्मसायोज्यता न पविजे
१३१६	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व लेखी आप। वासना संकल्प रामकृष्ण
१३१७	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.१।।	दुजियाची निंदा दुजेपण सदा। द्वैत तें गोविंदा नावडे रया
१३१८	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.२।।	दुजेपणा भिन्न सर्व जनार्दन। ब्रह्म सनातन पावसी रया
१३१९	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.३।।	वाया द्वैतभाव दुजिया छळणें। ब्रह्म हें येसणें ठाव नेदी
१३२०	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.४।।	निवृत्ति म्हणे तो नर येथें गुंफला। द्वैताचा गोविला योनिमाळे
१३२१	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.१।।	अपशब्द कानीं पडतांचि द्वैत। नाम हें अच्युत नये रया
१३२२	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.२।।	परनिंदा पीडा करितांचि मूढा। पडिलासि वेढा योनिमाळें
१३२३	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.३।।	आपस्तुति नको आपपर एको। विष्णुपणें लोपो भान तुझें
१३२४	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.४।।	निवृत्ति सत्वर द्वैत हें निरसी। अद्वैत समरसीं दिधला असे
१३२५	।।ज्ञा.गा.नि.३११.१।।	आपपर शून्य आपीं करी लीन। आपपर जाण हरी असे
१३२६	।।ज्ञा.गा.नि.३११.२।।	करितां उपाधि द्वैत तें उपजे। तया अधोक्षजें नुद्धरिजे

१३२७	।।ज्ञा.गा.नि.३११.३।।	दुजिया सौजन्य दुजेपण सांडी। अद्वैत पैं मांडी सुखगोष्टी
१३२८	।।ज्ञा.गा.नि.३११.४।।	निवृत्ति साकार परासि अद्वैत। परे परमामृत गोपवेषें
१३२९	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.१।।	वासनेचें द्वैत सांडुनि परतें। अद्वैता अरुतें भोगी हरी
१३३०	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.२।।	दुजियाची सृष्टि नाहीं नाहीं भिन्न। सर्व नारायण बिंबलासे
१३३१	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.३।।	आत्मरूपें जन मानी कारे मूढा। होसी माजिवडा ब्रह्मामाजि
१३३२	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.४।।	निवृत्ति म्हणे द्वैत सांडी सांडी कथा। अद्वैत अच्युता नित्य सेवी
१३३३	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.१।।	पितृ मातृ निंदिता द्वैत हेंचि खोटें। अर्चन गोमटें एको विष्णु
१३३४	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.२।।	निंदिता पितरांसि न पवे हृषीकेशी। योनीचे माळेसि गुंफसील
१३३५	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.३।।	वित्त शाठ्य करी प्रपंचाचरण। पितृ जनार्दन न पावसी
१३३६	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.४।।	निवृत्ति म्हणे नरु द्वैताचा पामरु। अद्वैतीं सुरवरु नाहीं रया
१३३७	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.१।।	कल्पना मासोळी भवजाळ जळीं। पाशाचिये जाळीं गुंतताहे
१३३८	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.२।।	मायाजाळ गोंवी भवसिंधु दावी। मन हें माधवीं गोंवी जनां
१३३९	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.३।।	विषयाचें पोखणें पाहातां तेथ शून्य। झणीं हें तूं मन जाऊं देसी
१३४०	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.४।।	निवृत्ति साधन मन हें आवर। गुरुचरणीं स्थिर बिढार धरी
१३४१	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.१।।	भवार्णव हेतु काय सांगो मातु। कल्पना हे तंतु छेदीयेला
१३४२	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.२।।	नाहीं आम्हां ठावो नाहीं आम्हां गांवो। वासना संदेहो बुडलासे
१३४३	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.३।।	मनाचें सुमन हरिचरण स्थान। जन जनार्दन यया हेतु
१३४४	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.४।।	निवृत्ति निरोपण ब्रह्म हें साधन। गुरुकृपा खूण हिता आली
१३४५	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.१।।	आगम निगम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशी राम सेवीतसे
१३४६	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.२।।	आत्मा गोड हरि आम्हां चाड धरी। अरिते संहारी आम्हांमाजी
१३४७	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.३।।	नेघो हरिविण दुजें तेथें भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
१३४८	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.४।।	निवृत्ति गयनि प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
१३४९	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.१।।	कल्पना काजळी कल्पिलें कवळी। कैसेनि जवळी देवो होय
१३५०	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.२।।	टाकीं हे कल्पना दुरित वासना। अद्वैत नारायणा भजकारे
१३५१	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.३।।	मोहाच्या जीवनीं नको करूं पर्वणी। चिंती कां आसनीं नारायण
१३५२	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.४।।	निवृत्ति अरुवारु कृष्णनाम पैं सारु। कल्पना साचारु हरी जाला

१३५३	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.१।।	भाग्येविण नसे जनां भाव वसे। तेथें सर्व दिसे हरि माये
१३५४	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.२।।	फळलें अमूप कृष्णनाम तप। उच्चारितो खेप हरे जना
१३५५	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.३।।	नंद ते यशोदा देवकी मुकुंदा। वसुदेव सदा भाग्यनिधी
१३५६	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.४।।	निवृत्ति संपूर्ण गुरुमुखें खुण। भाग्येंविण जाण नये मुखा
१३५७	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.१।।	नि:संदेह हरि भावयुक्त करी। भजन निर्धारी सत्वशीळ
१३५८	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.२।।	रज तम खंडी वासना हे मुंडी। चित्त हें अखंडी हरिपंथी
१३५९	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.३।।	साधन हरिपंथु हाचि निज हेतु। गुरु मुखें मातु ऐशी असे
१३६०	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.४।।	निवृत्तीचें धन हरि आत्मा जाण। हरि हाचि पूर्ण जनकु रया
१३६१	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.१।।	सुखदु:ख कांहीं भजनप्रवाहीं। मायामोह पाही हरि रया
१३६२	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.२।।	हरिरूपीं सुख हरिरूपीं दु:ख । हरिरूप शोक आत्मा माझा
१३६३	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.४।।	साकार निराकार सर्व हा आचार। हरिरूप सार भजनभाव
१३६४	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.५।।	निवृत्तीचें ज्ञान हरिरूप ध्यान। मनाचें उन्मन हरिरूपीं
१३६५	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.१।।	पितृपिता हरि पूर्वज पुरातनु। नाम नारायणु पांडुरंग
१३६६	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.२।।	तो ध्यायिजे जनां अद्वैत वासना। द्वैताची भावना दुरी करी
१३६७	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.३।।	वेदार्थाचा अर्थ पहातां समर्थ। तोचि हा भरींत कृष्णराजु
१३६८	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.४।।	निवृत्तीचा जपु गयनी समीप। सर्व कृष्णरूप गुरु माझा
१३६९	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.१।।	द्वेषितां अच्युता द्वेषता पूर्णता। न पवे अनंता भाव त्याचा
१३७०	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.२।।	भावेंशील काज भावें अधोक्षज। भावें सकळ काज सफळ होय
१३७१	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.३।।	भाविक भजन भाविक पूजन। तेथें जनार्दन तुष्टतसे
१३७२	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.४।।	निवृत्ति करुणा भाव नारायणा। सर्व जनार्दना अर्पियेलें
१३७३	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.१।।	पितृगोत माता भजन स्वभावता। जन्मोनि अनंता प्रिय होसी
१३७४	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.२।।	तोचि भजनपंथ सुगम समर्थ। नित्यता अनंत तृप्त असे
१३७५	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.३।।	पितृमाता विष्णु एक भाव प्रश्नु। दिननिशीं कृष्णु न विसंबे रया
१३७६	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.४।।	निवृत्ति सादर कृष्ण परात्पर। माता पिता सार आम्हां होये
१३७७	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.१।।	कैवल्य देहीं आत्मा असोनि हिंडसी। गर्भवासा येशी नाना जन्मीं
१३७८	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.२।।	मन करीं एकट आत्मा करीं सुभट। आपेंआप वैकुंठ एकातत्त्वें

१३७९	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.३।।	या रूपें चिंतितां आत्मरूपें पाहतां। तत्त्वींतत्त्व समता मिळोनि जाये
१३८०	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.४।।	निवृत्ति सधर एकतत्त्वीं विचार। मन मार्ग साचार हारपला
१३८१	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.१।।	क्षेमाचा विस्तार क्षेत्रज्ञ वृत्ति। अवघीं हे क्षिती एकरूपें
१३८२	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.२।।	शांति दया पैसे क्षमा जया रूप। अवघेंचि स्वरूप आत्माराम
१३८३	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.३।।	निंदा द्वेष चेष्टा या अभिमान भाजा। सांडुनियां भजा केशवासी
१३८४	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.४।।	निवृत्ति तिष्ठतु एकरूप चित्त। अवघींच समस्त गिळियेलीं
१३८५	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.१।।	तिमिर पडलें प्रपंच भासे। झाकोळला दिसे आत्मनाथ
१३८६	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.२।।	हरिवीण दुजें चिंतितां निभ्रांत। अवघेंचि दिसत मायाभ्रम
१३८७	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.३।।	सांडूनि तिमिर सर्व नारायण। हेंचि पारायण नित्य करीं
१३८८	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.४।।	निवृत्ति सज्जन अवघा आत्माराज। एकतत्वबीज जपा लाहो
१३८९	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.१।।	दिसे वरिवरि नाम अवघें वैकुंठधाम। जपतो शिव वर्म रामनाम
१३९०	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.२।।	तें रूप समरस गोकुळीं हृषीकेश। नंदाघरीं गोपवेषें हरि खेळे
१३९१	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.३।।	समाधिधनधाम वैकुंठ हरिसम। योगियां पूर्ण काम हृदयीं सदा
१३९२	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.४।।	निवृत्तीनें कथिलें गुरुगयनी प्रसादें । सकळ हा गोविंद आत्माराम
१३९३	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.१।।	भक्तिज्ञान वैराग्य तिहीचें शोधन। जनीं जनार्दन हेंचि खरें
१३९४	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.२।।	भक्तीविण देव न पवे सावेव। रोहिणीची माव तैसा दिसे
१३९५	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.३।।	वैराग्यें तापलें ब्रह्मांड देखिलें। वासनें मुंडिलें निःसंदेहें
१३९६	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.४।।	निवृत्ति ज्ञानार्क विज्ञान सम्यक। भावशीळ देख जनीं इये
१३९७	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.१।।	लटिका संसार वाढविसी व्यर्थ। विषयाचा स्वार्थ झणें करीं
१३९८	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.२।।	नको शिणों दुःखे कां भरसि शोकें। एकतत्त्वें एके मना लावीं
१३९९	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.३।।	लावीं उन्मनी टाळी टाळिसी नेईं बाळी। अखंड वनमाळी हृदयघटीं
१४००	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.४।।	निवृत्ति चपळ राहिला अचळ। नाहीं काळ वेळ भजतां हरी
१४०१	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.१।।	गगनीं अभ्र चाले चंद्र असे निश्चळ। पृथ्वीतळीं बाळ चाले म्हणे
१४०२	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.२।।	भ्रमाचें भुलीव आलेंसे पडळ। प्रत्यक्ष केवळ डोळियांसी
१४०३	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.३।।	असे तें न दिसे नसे तें अभासे। विषयांच्या विषें घारलेंसे
१४०४	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.४।।	निवृत्ति कवळ भ्रमाचा सांडिला। अखंड ध्यायिला हृषीकेश

१४०५	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.१।।	मोक्षमुक्ती चारी एकतत्त्व हरी। बाहिजुभीतरीं हरि करी
१४०६	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.२।।	तराल स्वभावें एकाएक देवें। एक हरी भावें ऐसा कीजे
१४०७	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.३।।	टाका हें पैं द्वैत अद्वैत सिद्धांत। मोक्ष मार्ग हेत एकतत्त्वें
१४०८	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.४।।	निवृत्तीचा मार्ग एक रूपें सांग। नाहीं पैं पांग कल्पनेचा
१४०९	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.१।।	गगनींचा ईश गगनीं समरसे। अवचिता काळपाश टाकीतुसे
१४१०	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.२।।	न लोटे पैं निशी कैंचा अहर्निशी। काळाचे कवेसि जनु आहे
१४११	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.३।।	निवृत्ति म्हणे जन नेणतां पतन। हरिचरणीं मन स्थिर राहे
१४१२	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.१।।	देवेवीण ठावो नाहीं रये मही। आत्मप्रकाश पाहीं बिंबलासे
१४१३	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.२।।	वासना संगु करिते पांगु। जिवशिव भंगु कल्पनेचा
१४१४	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.३।।	सर्व जीवशिव हाचि धरा भाव। हारपला सर्व हरी रूपीं
१४१५	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.४।।	निवृत्ति तारक हरिरूप एक। हाचि एक विवेक एकतत्त्वीं
१४१६	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.१।।	ज्ञानाचिया गोष्टी सांगतो चावटी। भाव नाहीं पोटीं ते काय करूं
१४१७	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.२।।	भावबळें देव भावबळें देव। भक्तीचा स्वभाव ऐसा असे
१४१८	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.३।।	जनां उपदेशी जनीं हृषीकेशी । आपण भक्तीसी दुऱ्हावितु
१४१९	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तिभाव हा सफळ। तेथें अद्वैत कृपाळ बिंबलेंसे
१४२०	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.१।।	मी माझें रोकडें केलें फाडोवाडें। ब्रह्मांडा एवढें ढिसाळ थोर
१४२१	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.२।।	मी माझें टवाळ अवघाचि गोपाळ। मी तूं हें सोज्वळ ब्रह्मरूप
१४२२	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.३।।	मीपण उतरे तूंपणत्व नुरे। वेगीं विठ्ठल धुरे शरण जावें
१४२३	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.४।।	निवृत्ति म्हणे मीतूंपणें सगळा। तुजमाजि गोपाळा रहिवासु
१४२४	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.१।।	समता वर्तावी अहंता खंडावी। तेणेंचि पदवी मोक्षमार्ग
१४२५	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.२।।	क्षमा धरी चित्तीं अखंड श्रीपति । एक तत्त्व चित्तीं ध्याईजेसु
१४२६	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.३।।	नाम हाचि मंत्र नित्य नाम सार। दुसरा विचार घेऊं नको
१४२७	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.४।।	अन्य शास्त्रें भजतां नाहीं पैं मुक्तता। हरिनाम गातां मुक्ति रोकडी
१४२८	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.५।।	नित्य सुख घ्यावें नामचि अनुभवावें। तरिच सुख पावावें इहींलोकीं
१४२९	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.६।।	निवृत्ति भजन नित्य अनुष्ठान। एकरूपध्यान मनीं ध्यातु सदा
१४३०	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.१।।	क्षमा सम नेम हाचि परिपूर्ण। राम होई तूं निष्काम नि:संदेह

१४३१	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.२।।	तूंचि रे साचार होसील पूर्णता। निगुणी समता नाहीं जैसी
१४३२	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.३।।	व्योमामाजीं अभ्र जातसे सरळ। त्यासी अळुमाळ दृष्य नव्हे
१४३३	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.४।।	निवृत्ति म्हणे नव्हे हें तैसें चोख। अंतर्बाह्य वेष आत्मरूपें
१४३४	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.१।।	दीपाची कळिका दीपींचि सामावे। तैसा जिवशिव वोळखीवोजी
१४३५	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.२।।	दीप आहे देहीं तयाचे हे प्रकाश। त्याचेनि सावकाश हरी भजे रया
१४३६	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.३।।	न मिळे आयुष्य न मिळे घटिका । देह क्षण एका जाईल रया
१४३७	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.४।।	निवृत्तीचा दीप दीपाचिये मुसे। आटोनि सौरसें एक जाला
१४३८	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.१।।	भेदूनि ब्रह्मांड आणियेली कळा। नित्यता सोहळा हरिप्रेमें
१४३९	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.२।।	हरि धरा चित्तीं मन मारा मुक्ति । प्रपंचसमाप्ति हरिपाठें
१४४०	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.३।।	विश्रांतिशीं स्थान आसनीं शयनीं। हरिध्यानपर्वणी पुरे आम्हां
१४४१	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.४।।	निवृत्तिसागर हरिरूप नित्य। सेविला तो सत्य दों अक्षरीं
१४४२	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.१।।	जाणिवेचेनि पैसे वासना हे हिंडे। आनान ब्रह्मांडें शोधिताहे
१४४३	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.२।।	तैसें नको जनां निरंतर वासना। वैकुंठ भजना करी जो रया
१४४४	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.३।।	जाणीवनेणीव अवघा श्रीअनंत। नेणोनि उचित हरि भज
१४४५	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.४।।	निवृत्तीचें तट भजन अविनाश। भजनेंचि पाश तुटे रया
१४४६	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.१।।	संसार भ्रमें भ्रमले हे जीव। नेणती हे माव रोहिणीची
१४४७	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.२।।	जाईल हा देह सरेल आयुष्य। आपेंआप भविष्य उभें राहे
१४४८	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.३।।	वेगु करा आधीं रामनाम चिंतना। जंव नाहीं पाहुणा काळ आला
१४४९	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.४।।	सर्वत्र श्रीराम ऐसा करा वाचे। सुटतील मोहाचें मोहपाश
१४५०	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.५।।	तिमिरपडळ निमाली पैं दृष्टी। प्रपंच हे सृष्टि दिसतुसे
१४५१	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.६।।	निवृत्तीचें सार रामकृष्णनाम। वैकुंठ परम सर्वकाळ
१४५२	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.१।।	आकारी दिसे निराकारी वसे। तोचि हृदयीं दिसे अरे जना
१४५३	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.२।।	नाहीं तो आहे न दिसे ना पाहे। अवघा होउनि राहे तन्मयता
१४५४	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.३।।	स्वरूप उखर मनोमन सार। एकतत्त्व निर्धार हरी नांदे
१४५५	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.४।।	निवृत्तीची खूण अवघेंचि होणें। एका नारायणें भरलें दिसे
१४५६	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.१।।	परंपरा भक्त उद्धरिले प्रेमें। सांडिलें दुर्गमें संसारिके

१४५७	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.२।।	नसतें भवभय होतें जें मानसीं। स्मरतां नाम त्यासी नाहीं केलें
१४५८	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.३।।	पाहतां तुझें नाम रूप दृष्य नोहे। तो भक्तालागीं होय कृष्णठसा
१४५९	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.४।।	निवृत्तीचें नाम रूप निराकार। कृष्ण हा साचार गयनी कृपा
१४६०	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.१।।	एकरूपें दिसे भेदरूप भासे। ज्ञानियासी कैसें एकतत्त्व
१४६१	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.२।।	तत्त्वता श्रीहरी एक असे सर्व। सांडूनी देहभाव पूर्ण पाहा
१४६२	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.३।।	देवेंविण कोठें रितें नाहीं सर्वथा। संपूर्ण पुरतां हरी आहे
१४६३	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.४।।	निवृत्तीची खूण एकतत्त्वरूपें। पाहातां सोहपें गुरुखुणें
१४६४	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां
१४६५	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे कांहीं। सर्व हरी डोहीं बुडी देका
१४६६	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजी
१४६७	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपिक पिकलें। ज्ञानासी लाधलें गुरुकृपा
१४६८	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.१।।	सनकसनंदन भक्त अंतरंग। हरिरूपें सांग पूर्ण झाले
१४६९	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.२।।	तेथील उद्‌बोध उद्गार पारुषे। सर्व हाचि दिसे हरी आम्हां
१४७०	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.३।।	बुद्धिबोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
१४७१	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.४।।	निवृत्ति नि:संग सुलभ श्रीरंग। टाकिला उद्वेग कल्पनेचा
१४७२	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.१।।	ध्येय ध्याता ध्यान ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान। दृश्य द्रष्टा भान हारपती
१४७३	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.२।।	पूज्यते पूजक पूजन स्वभाव। अंतीं ब्रह्ममेव ब्रह्मामाजि
१४७४	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.३।।	तेचि हें धारणा तर्क सर्व पूर्णा। विवेकही खुणा सहज स्थिती
१४७५	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.४।।	निवृत्ति धारणा ब्रह्म सनातना। नित्य नारायणा चिंतितुसे
१४७६	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.१।।	श्रुतिशास्त्र वेद यांसि नाहीं भेद। भेदवादी द्वंद्व वेगळा पडे
१४७७	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.२।।	वेगळे भाविता वेगळाची होये। ब्रह्मासि न साहे तेथींचा मळु
१४७८	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.३।।	माळेसी वोविला राहाटी गोंविला। तो कैसा सुटला बोलों आम्ही
१४७९	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.४।।	निवृत्ति साधन न करा हा विश्वास। गुरुविण पाश न तुटती
१४८०	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.१।।	सर्व हरि ब्रह्म वेदादिकमतीं । श्रुतीही बोलती तेणें पंथें
१४८१	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.२।।	ब्रह्मामाजि जयो ब्रह्मांड उदयो। ब्रह्म हें स्वयमेवो आत्माराम
१४८२	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.३।।	शास्त्रें समवाय उपनिषदें गाती। चैतन्याची सृष्टी ब्रह्ममय

१४८३	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.४।।	निवृत्ति निरोपण सर्व नारायण। हरिविण दिन रिता नाहीं
१४८४	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.१।।	भक्तीचें महिमान भक्तांसि फळलें। दीनकाळ केलें ब्रह्मार्पण
१४८५	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.२।।	ब्रह्मार्पणें राम संतोषरूप जाला। ब्रह्मरूप केला आपण ऐसा
१४८६	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.३।।	सर्वब्रह्म राम वेदादिक शब्द। आपण गोविंद सर्वांघटीं
१४८७	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.४।।	निवृत्तीनें ब्रह्म देखिलें परिपूर्ण। माजि सनातन ब्रह्मसुखें
१४८८	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.१।।	विनट विठ्ठला प्रकृति अबोला। सतत संचला नेणो हरी
१४८९	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.२।।	मोहें वेटाळला पाहे चहूंकडे। प्रपंच गडबडे लोळतुसे
१४९०	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.३।।	निवृत्तिदेवीं प्रपंचु पैं सोडिला। प्रकृति अबोला ब्रह्मडोहीं
१४९१	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.१।।	तंत आणि वितंत त्यामाजि मथित। नाद उमटत स्वानंदाचा
१४९२	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.२।।	सोहं बीजतत्व गुरुनाम मंत्र। ज्ञानी उपासित हरिराज
१४९३	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.३।।	भेदुनी कुंडलिनी गोल्हाट निकट। आत्माराम पेठ पांडुरंग
१४९४	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.४।।	निवृत्ति म्हणे मी सर्वस्व होईन। हरी हा भरीन पूर्ण देहीं
१४९५	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.१।।	गोविली चरणीं टाकिली सांडणी। विषय पोखणी दुरी ठेली
१४९६	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.२।।	पाहाट पाहाली ब्रह्में उगवली। दिननिशीं जाली एकरूप
१४९७	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.३।।	नाहीं तारा ग्रह नाहीं हे मेदिनी। सर्व जनार्दनीं बिंबलेंसे
१४९८	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.४।।	निवृत्ति निकट ब्रह्म सर्व घोट। अवघा निघोट राम आह्मां
१४९९	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.१।।	देहाचि दिवटी अखंड पैं सतेज। चंद्रसूर्य भोज नाहीं तेथें
१५००	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.२।।	नाहीं तेथें रवि नाहीं तेथें चंद्र। अवघाचि महेंद्र एकतत्त्वें
१५०१	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.३।।	दीपकेंचि दीपक विस्तार अनेक। अवघाचि त्रैलोक्य एकतत्त्वें
१५०२	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.४।।	निवृत्ति संपन्न एकतत्त्व सेवी। सर्वत्र गोसावी दिसे आम्हां
१५०३	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.१।।	व्यर्थ हा प्रपंच विस्तारला साचा। पाहातां आहाचा फुकट रया
१५०४	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.२।।	सर्व घटीं हरि क्षरोनियां घरीं। वैकुंठ कामारी भोगीतुसे
१५०५	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.३।।	यासी नाहीं द्वैत आपणचि अद्वैत। सर्वरूपीं संमत एकतत्त्वें
१५०६	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.४।।	निवृत्ति प्रतिमा वयत्रयसा व्योमा। प्रपंच गरिमा नाहीं तेथें
१५०७	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.१।।	निराकारी घर आकारलें व्यर्थ। सांगतां परमार्थ न बुझे हरी
१५०८	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.२।।	काय करूं माये कैसा हा गोवळू। सरळ सुकळु नाहीं म्हणे

१५०९	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.३।।	देहाचा दीप कीं नाहीं म्हणे माया। तेजाकारें छाया हाचि घेतु
१५१०	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.४।।	निवृत्तीचें सार प्राणापानीं स्थिर। मनें चराचर आराधिलें
१५११	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.१।।	प्रथम अक्षर क्षरलेंसे साचार। तेंचि चराचर बिंबलेंसे
१५१२	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.२।।	अर्जुनीं क्षरला अक्षर संचला। विश्वरूपें अबोला एकतत्त्वें
१५१३	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.३।।	आत्मा हा अविट बिंबलासे नीट। स्मरतांची पैं वैकुंठ देतु आम्हां
१५१४	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.४।।	निवृत्ति प्रतिमा अक्षरीं दिन व्योमा। एकतत्त्वीं सीमा ध्यायेजेसु
१५१५	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.१।।	काया हे ब्रह्मांड ठसावले पिंड। जीव जीवनीं अंड एका तत्त्वें
१५१६	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.२।।	आत्मा हा चराचरीं व्यापक कुसरी। एकतत्त्व निर्धारी क्षरलासे
१५१७	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.३।।	घटमट व्यापिलें आपेंआप संचलें। कल्पनें बुडालें संकल्प रया
१५१८	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.४।।	निवृत्तीचें निराळ जीवन पैं सकळ। प्रत्यक्ष गोपाळ घटीं दिसे
१५१९	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.१।।	परिपूर्ण ब्रह्म विज्ञानेंसी ज्ञान। योगियाचें ध्यान आत्मज्योति
१५२०	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.२।।	आत्माराम सार दृष्य द्रष्टा विचार। नाम संकेत धीर निरंतर
१५२१	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.३।।	ध्येयाचें पैं ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तासी पावन वैकुंठीचें
१५२२	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तां स्वानंद जीवन। ब्रम्हसनातन सर्वांघटीं
१५२३	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.१।।	ज्याचेनि सुखें चळत पैं विश्व। नांदे जगदीश सर्वांघटीं
१५२४	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.२।।	त्याचें नाम हरी त्याचें नाम हरी। प्रपंच बोहरी कल्पनेची
१५२५	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.३।।	शांति त्याची नारी प्रकृति विकारी। उन्मनि वोवरी हृदयांतु
१५२६	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.४।।	निवृत्तिदेवीं धरिली निर्गुणी। शांति हे संपूर्णी हरिप्रेमें
१५२७	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.१।।	गगनींचा घन जातो पैं वारेन। अवचिता पतन अधोपंथें
१५२८	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.२।।	अधउर्ध्व हरि भाविला कुसरी। प्रपंच बाहेरी आपेंआप
१५२९	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.३।।	निवृत्ति म्हणे जन हरीचें स्वरूप। काळाचें पैं माप हरिनामें
१५३०	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.१।।	अव्यक्ताचे घरीं व्यक्त पैं नांदे। मायेचेनि छंदें जग दावी
१५३१	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.२।।	गगनीं अभ्रपडळ वायो संगें येत। तैसे तें निभ्रांत मेघवृष्टी
१५३२	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.३।।	अद्वैत संचलें द्वैताचा आचार। मायेचा घरचार वोडंबरी
१५३३	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.४।।	निवृत्ति देवीं धरिली माया हे असार। प्रपंच परिवार निर्दाळिला
१५३४	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.१।।	एकेवीण पाहा न दिसे द्वैत। एकी हेचि मात वेदशास्त्रीं

१५३५	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.२।।	वेद शास्त्र सांगे आम्हां हा श्रीरंग। या नाहीं भंग आत्मपणें
१५३६	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.३।।	आनंदैक सुख यासी नाहीं मोहो। भूतबाधा ग्रहो नामेंचि तारी
१५३७	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.४।।	निवृत्ति म्हणे पिता सकळतत्त्व रहितु। वेदशास्त्रीं दृष्टांतु पहा तुम्हीं
१५३८	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.१।।	एकेवीण तत्त्व नाहीं पैं सृष्टी। विश्वरूपें भेटी अर्जुनासी
१५३९	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं सये। एक रूप होय कृष्णराजा
१५४०	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.३।।	निरसे पैं द्वैत अद्वैत श्रीहरी। अवघा घरोघरीं हरी नांदे
१५४१	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.४।।	निवृत्ति परिवार एकतत्त्व दिवटा। एक्यारूपें वैकुंठा नेतु आम्हां
१५४२	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.१।।	नाहीं दिनमान नाहीं तेथ रात्री। अवघेंचि गोत्री लावियेले
१५४३	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.२।।	उदो अस्तु ठेला वेदांसि अबोला। श्रुतीचा संपला अनुवादु
१५४४	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.३।।	तेथील तारक ब्रह्म निजसुख। केलासे विवेक सनकादिकीं
१५४५	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.४।।	निवृत्ति गयनी लाविली उन्मनी। पावले निर्वाणीं ब्रह्मपद
१५४६	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.१।।	विश्वामाजी अक्षर क्षरलें साचार। त्या रूपा आधार पुससी काई
१५४७	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.२।।	आपणची विश्व आपणचि विश्वेश। जेथें द्वेषाद्वेष मावळले
१५४८	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.३।।	निवृत्ति म्हणे तें रूप संतासमीप। ध्याती आपेंआप वोसंडत
१५४९	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.१।।	आकार निढळी साकार मंडळी। एकु वनमाळी क्षरलासे
१५५०	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.२।।	पंच ब्रह्मछाया पंच ब्रह्ममाया। एकु जाये विलया एक संगें
१५५१	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.३।।	ऐसिये तत्त्वें होताती परत्वें। धरुनियां सत्य आहे भाव
१५५२	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.४।।	निवृत्ति दिवटा उमगुनियां वाटा। पंढरी चोहटा देखिला हरी
१५५३	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.१।।	प्रकृतीचेनी घाये घायवट नव्हे। आत्माराम सोये आत्मकळिके
१५५४	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.२।।	कळिका उन्मनी गोल्हाट कवळी। सत्रावळीचे जवळी आत्मा स्वामी
१५५५	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.३।।	हे खुण घेईं सोपानाजवळी। मनाची काळजी उरों नेदी
१५५६	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.४।।	निवृत्ति म्हणे ज्ञान सोपान सांग। विकल्पनाचा पांग नाहीं नाहीं
१५५७	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.१।।	कळिकेसी ज्योति सामावली तेजीं। तैसा हरी हा सहजीं सर्वगतु
१५५८	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.२।।	सर्वत्र भजन हरी हेचि खूण। हरी हा प्रमाण दों अक्षरीं
१५५९	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.३।।	नित्य मुक्त एक आत्मतत्त्व दीप। हरी हा संकल्प करीजेसु
१५६०	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.४।।	निवृत्ति सर्वदा हरिभजन दाट। नित्यता वैकुंठ अखंडित

१५६१	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.१।।	एकतत्त्व हरि अवघी सृष्टि त्याची। वासना मोहाची जाली असे
१५६२	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.२।।	तत्त्व तें श्रीहरी अद्वैतकुसरी। ब्रह्मांड वोवरी क्षरलासे
१५६३	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.३।।	त्रिपुटी त्रिगुण सत्वरजसार। नामेंचि वेव्हार तुटे रया
१५६४	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.४।।	निवृत्ति समता हरी प्रेमगुण। कृष्ण हेचि ध्यान मनामाजी
१५६५	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.१।।	पीतांबर दीपडें दीपकळिका श्याम। शिव आत्माराम प्रेमतनु
१५६६	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.२।।	ब्रह्मांड धवळलें दिसे दशदिशा। ब्रह्मचि सहसा ब्रह्मपणें
१५६७	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.३।।	न दिसे भानमान दृष्याचा अनुमान। आपणचि पूर्ण तदाकारें
१५६८	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.४।।	निवृत्ति निर्विकार मनोमय साचार। सर्व हा आकार ब्रह्मरूपें
१५६९	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.१।।	शून्य हें पुशिलें निरशून्य बिंबलें। ब्रह्म उगवलें तेजाकार
१५७०	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.२।।	कळिसि कळिते वासना आकळीते। दिनकाळ हरितें सेवितुसे
१५७१	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.३।।	माजिठा श्रीहरि दिसे परोपरी। घटमठसरी एकु शोभे
१५७२	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.४।।	निवृत्ति दाटुगें गुरुमुखें कळलें। सर्वत्र गोपाळें केलें मज
१५७३	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.१।।	करूणाकल्लोळणी अमृताची खोटी। भरलीसे सृष्टि हरीच्या नामें
१५७४	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.२।।	सर्व ब्रह्म आत्मा वेद बोले सीमा। हरि परब्रह्मा रामकृष्ण
१५७५	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.३।।	हरिविण ठावो न दिसे सर्वत्र। हरिविण परत्र नाहीं नाहीं
१५७६	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.४।।	निवृत्तीचें घर गयनी साचार। त्यामाजि उच्चार हरि आम्हां
१५७७	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.१।।	जेथें पाहे तेथें व्यापिलें अनंतें। तयाविण रितें कोण ठाये
१५७८	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.२।।	गगनेंविण ठावो नाहीं जैसा रिता। तैसा या अच्युताविण कांहीं
१५७९	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.३।।	तेथें माझ्या चित्ता करी रहिवासु। न करी उदासु ऐसीयातें
१५८०	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.४।।	निवृत्तीनें मन ठेविलें चरणीं। नामाची निशाणी अखंडित

१	ॐ	।।ज्ञा.गा.नि.००२.४।।	निवृत्ति साकार ब्रह्मींचा प्रकार। ॐ तत्सदाकार कृष्णलीला
२	ॐकार	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.४।।	ॐकार मूर्धनि प्रणव प्रणम्य। वेदादि आगम आंगभूत
३	ॐकार	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.४।।	निवृत्ति तत्पर वेदांचा ॐकार। ॐतत्सदाकार कृष्णरूपें
४	ॐकार	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.१।।	आद्यरूपसार जेथुनि ॐकार। तो प्रणवसाचार हारपला
५	ॐकार	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.३।।	वेदादिक कंद ॐकार उद्‌बोध। साकार प्रसिद्ध सर्वां घटीं
६	ॐकार	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.२।।	ॐकार मूर्धनी करावा कीर्तनीं। नित्य ब्रह्मार्पणीं भजन भावें
७	ॐकारु	।।ज्ञा.गा.नि.००१.१।।	जेथुनि उद्धारु प्रसवे ॐकारु। तोचि हा श्रीधरु गोकुळीं वसे
८	ॐतत्सदाकार	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.४।।	निवृत्ति तत्पर वेदांचा ॐकार। ॐतत्सदाकार कृष्णरूपें
९	ॐतत्सदाकार	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.६।।	निवृत्ति तत्पर गुरु गयनी अमर। ॐतत्सदाकार हरि माझा
१०	अंकीत	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.४।।	निवृत्ति म्हणे मी गुरूचा अंकीत। वाचे उच्चारीत हरी हरी
११	अंकुर	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.४।।	निवृत्ति सादर निराकार अंकुर। साकार श्रीधर गोपवेष
१२	अंकुर	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.३।।	निराकृति आकार अंकुर गोमटे। तो गोपिकांसी भेटे भाग्ययोगें
१३	अंकुर	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.१।।	साकार निराकार हे ब्रह्मींचे विकार। तेथील अंकुर गुरुराज
१४	अंकुर	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.३।।	ब्रह्म सनातन ब्रह्मींचे अंकुर। भक्तिपुरस्सर भूत दया
१५	अंकुरले	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.४।।	निवृत्ति ठकार श्रुतीचा आकार। गोपाळ साकार अंकुरले
१६	अंकुरलें	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.१।।	निरशून्य गगनीं अंकुरलें एक। ब्रह्मांड कवतुक लीळातनु
१७	अंकुरलें	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.२।।	तेंचि हें सांवळें अंकुरलें ब्रह्म। गोपसंगें सम वर्ते रया
१८	अंकूर	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.२।।	अव्यक्त साकार आकारिलें अंकूर। क्षरला चराचर भक्तिकाजें
१९	अंकूर	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.४।।	निवृत्ति ह्मणे परब्रह्म हें साकार। तेथील अंकूर उमटले
२०	अंगणीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.३।।	न संठे त्रिभुवनीं नाकळे साधनीं। नंदाच्या अंगणीं खेळे हरी
२१	अंगसंग	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.१।।	त्रिभंगी त्रिभंग जया अंगसंग। एकरूप सांग वोघ वर्ते
२२	अंगें	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.३।।	उपचाराच्या कोडी न पाहे परवडी। तो प्रेमळाचीं घोडीं धुये अंगें
२३	अंड	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.१।।	काया हे ब्रह्मांड ठसावले पिंड। जीव जीवनीं अंड एका तत्त्वें
२४	अंडाकार	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.१।।	हिरण्यगर्भ माया अंडाकार छाया। ब्रह्म असलया तेथें नेत
२५	अंडें	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.३।।	मुरालीं ब्रह्मांडें अमित्य पैं अंडें । ढिसाळ प्रचंडें जया आंगीं
२६	अंत	।।ज्ञा.गा.नि.११७.३।।	आदि मध्य अंत तिन्ही जाली शून्य। तो कृष्णनिधान गोपवेषें

२७	अंत	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.३।।	ब्रह्मादिकां अंत न कळे ज्या रूपाचा। एवढी कीर्ति वाचा बोलों काय
२८	अंतरंग	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.१।।	सनकसनंदन भक्त अंतरंग। हरिरूपें सांग पूर्ण झाले
२९	अंतरती	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.४।।	निवृत्ति म्हणे हरि नामपाठ जपा। जन्मांतर खेपा अंतरती
३०	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.४।।	निवृत्ति श्रीहरी चिंतिता निरंतरी। हरि एकु अंतरीं सर्वी नांदे
३१	अंतर्बाह्य	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.१।।	अनंतरूप देव अनंत आपण। अंतर्बाह्य खुण योगीयांसी
३२	अंतर्बाह्य	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.२।।	मनादि इंद्रियें चैतन्याभीतरी। अंतर्बाह्य हरी एकु नांदे
३३	अंतर्बाह्य	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.४।।	निवृत्ति म्हणे नव्हे हें तैसें चोख। अंतर्बाह्य वेष आत्मरूपें
३४	अंतीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.१।।	आदि मध्य अंतीं तुज माजि बिंबावो। ब्रह्मीं ब्रह्मथावो लवण जळीं
३५	अंतीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.२।।	पूज्यते पूजक पूजन स्वभाव। अंतीं ब्रह्ममेव ब्रह्मामाजि
३६	अंतींचिये	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.३।।	अंतींचिये वेळे रामनाम जोडी। वैकुंठ परवडी तया नरा
३७	अंथुरण	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.३।।	चंद्र सूर्य कीर्ण आकाश प्रावर्ण। पृथ्वी अंथुरण सर्वकाळ
३८	अंध	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.३।।	विश्व हें पैं अंध मायेचें विशद। नेणे अर्थभेद तरुणोपाय
३९	अंधरिये	।।ज्ञा.गा.नि.११७.१।।	अंधरिये रातीं उगवे हा गभस्ती। मालवेना दीप्ति गुरुकृपा
४०	अंबऋषी	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.३।।	आदि अंबऋषी भक्त निजसखा। दों अक्षरीं लेखा केला तेणें
४१	अंबर	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.२।।	वोळलें अंबर अमृत तुषार। झेलीत अमर चकोर झाले
४२	अंबरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.३।।	निळिमा अंबरीं निळवर्ण तेज। गोपाळ सहज बिंबाकारें
४३	अंबरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.२।।	ब्रह्मादिक लाठे विमानें अंबरीं। काला तो गजरीं पंढरीये
४४	अंबुटें	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.४।।	निवृत्ति अंबुटें वोळलें अमृत। गोकुळीं दैवत नंदाघरीं
४५	अंश	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.४।।	निवृत्ति म्हणती तेथींचे हे अंश। साधक विश्वास गयनिराजे
४६	अकर्ता	।।ज्ञा.गा.नि.००७.१।।	अकर्ता पैं कर्ता नाहीं यासी सत्ता। आपण तत्त्वतां स्वयें असे
४७	अकळ	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.३।।	नित्यता अढळ नित्यपणें वेळ । विकाश अकळ नित्य तेजें
४८	अकार	।।ज्ञा.गा.नि.०११.४।।	विकार विवर्जित विवरण सोपें। अकार पैं लोपे एका नामें
४९	अक्रूर	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.४।।	उद्धव अक्रूर आणि तो विदूर। दों अक्षरीं पार उतरलें
५०	अक्षर	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.२।।	अक्षर अनंत क्षर हा संकेत। मागुतें भरत आपण्यामाजी
५१	अक्षर	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.२।।	आचार पवित्र नामाचि पैं पात्र। सांठविलें अक्षर दों अक्षरीं
५२	अक्षर	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.८।।	निवृत्ति म्हणे ते अक्षर दोनी राम। जपतां पावे धाम वैकुंठीचें

५३	अक्षर	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.१।।	प्रथम अक्षर क्षरलेंसे साचार। तेंचि चराचर बिंबलेंसे
५४	अक्षर	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.२।।	अर्जुनीं क्षरला अक्षर संचला। विश्वरूपें अबोला एकतत्त्वें
५५	अक्षर	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.१।।	विश्वामाजी अक्षर क्षरलें साचार। त्या रूपा आधार पुससी काई
५६	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.३।।	विठ्ठलनाम सार ऐसाचि निर्धार। मुक्ति पारावार ती अक्षरीं
५७	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.२।।	आचार पवित्र नामाचि पैं पात्र। सांठविलें अक्षर दों अक्षरीं
५८	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.२।।	भक्त हे तरले नामाचेनि बळें। कळिकाळासि खेळे दों अक्षरीं
५९	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.३।।	आदि अंबऋषी भक्त निजसखा। दों अक्षरीं लेखा केला तेणें
६०	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.४।।	उद्धव अक्रूर आणि तो विदूर। दों अक्षरीं पार उतरलें
६१	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.६।।	द्रौपदी सुभद्रा गोपाळ गोपिका। बळीभद्र सखा दों अक्षरीं
६२	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.७।।	नंद तो वसुदेव उग्रसेन राजा। यादव पैं पैजा दों अक्षरीं
६३	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.३।।	नलगे साकार विठ्ठल मनोवृत्ति। प्रपंच समाप्ति ती अक्षरीं
६४	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.४।।	निवृत्तिसागर हरिरूप नित्य। सेविला तो सत्य दों अक्षरीं
६५	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.४।।	निवृत्ति प्रतिमा अक्षरीं दिन व्योमा। एकतत्त्वीं सीमा ध्यायेजेसु
६६	अक्षरीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.२।।	सर्वत्र भजन हरी हेचि खूण। हरी हा प्रमाण दों अक्षरीं
६७	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.००९.३।।	मुद्गल शामळ नित्यता अढळ। अखंड अचळ स्वरूप ज्याचे
६८	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.३।।	मधुर क्षारता माधवीं अखंड। दिनकाळ प्रचंड आत्माराम
६९	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.३।।	उन्मनी अवस्था लाविती तें मुनी। अखंड तें ध्यानीं कृष्णसुख
७०	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.२।।	तें रूप गोकुळीं गोपाळाचें मेळीं। अखंड समेळीं खेळतुसे
७१	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.४।।	धन्य ते चरण नित्यता स्मरण। अखंड संपन्न प्रेम देतु
७२	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.२।।	वैकुंठ घनदाट कृष्णरूपें आम्हां। अखंड पूर्णिमा नंदाघरीं
७३	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.२।।	नाहीं आम्हां काळ नाहीं आम्हां वेळ। अखंड सोज्वळ हरी दिसे
७४	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.३।।	नित्य पैं सोंविळा अखंड पैं निर्मळा। झणीं बारा सोळा म्हणाल तया
७५	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.१।।	पुरुष प्रकृति नांदताती घरीं। अखंड शेजारीं ब्रह्मसुखें
७६	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.३।।	देहाचा दिवटा अखंड पैं केला। निरंतर सोहळा कळी नाहे
७७	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.२।।	त्या रूपें मोहिलें काय करूं साजणी। अखंड उन्मनि लागे त्याची
७८	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.२।।	सर्वभावीं नाम वोळलें सर्वदा। अखंड गोविंदा गाऊं गीति

७९	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.३।।	तोडियेलें सूत्र उगविला गळा। अखंड सोहळा ब्रह्मरूप
८०	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.१।।	सर्व परिपूर्ण भरलेंसे अखंड। त्यामाजि ब्रह्मांड अनंत कोटि
८१	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.४।।	निवृत्ति गयनी ध्येय ध्याता ज्ञानी। अखंड निशाणी रामनामीं
८२	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.४।।	समर्थाचे घरीं कांहीं नाहीं उणें । अखंड प्रेम देणें कृष्णनामीं
८३	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.४।।	निवृत्ति अखंड हरिध्यान चित्तीं। संसार समाप्ति जाली तया
८४	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.३।।	हरिध्यान वसे अखंड पैं सर्वदा। न पवे तो आपदा इये जनीं
८५	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.२।।	रामराम नाम आम्हांसी अखंड। नेणों पैं पाषांड नानामतें
८६	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.१।।	अखंड जपतु नाममंत्र वाचे। त्याहूनि दैवाचे कोण भूमीं
८७	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.१।।	रामनाम नित्य अखंड पैं चित्तीं। तयाचे पुरती सर्व काम
८८	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.४।।	निवृत्ति अखंड जपतुसे नाम। हृदयीं सप्रेम मूर्ति त्याची
८९	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.१।।	हरिवीण दैवत नाहीं पैं अनुचित्तीं। अखंड श्रीपति नाम वाचे
९०	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.४।।	निवृत्ति जपतु अखंड नामावळी। हृदयकमळीं केशीराज
९१	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.२।।	नलगे मुंडणें काया हें दंडणें। अखंड कीर्तनें स्मरे हरी
९२	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.३।।	हरीविणें देवो नाहीं नाहीं जनीं। अखंड पर्वणी हरि जपतां
९३	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.४।।	नाठवे हे दिन नाठवे निशीं। अखंड आम्हांसि हरिराजा
९४	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.४।।	निवृत्तीचें धन अखंड परिपूर्ण। आपणचि नारायण तुष्टे सदा
९५	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.३।।	लावीं उन्मनी टाळी टाळिसी नेईं बाळी। अखंड वनमाळी हृदयघटीं
९६	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.४।।	निवृत्ति कवळ भ्रमाचा सांडिला। अखंड ध्यायिला हृषीकेश
९७	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.२।।	क्षमा धरी चित्तीं अखंड श्रीपति । एक तत्त्व चित्तीं ध्याईजेसु
९८	अखंड	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.१।।	देहाचि दिवटी अखंड पैं सतेज। चंद्रसूर्य भोज नाहीं तेथें
९९	अखंडता	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.४।।	निवृत्ति गयनी मन ते चरणीं। अखंडता ध्यानीं तल्लीनता
१००	अखंडता	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.२।।	गेलें तें सुमन ठेले फलहेतु। अखंडता रितु गोपाळ रया
१०१	अखंडता	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.४।।	निवृत्ति गयनी नाम नारायणीं। अखंडता ध्वनी रामनाम
१०२	अखंडित	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.४।।	नामया विठया नारया लाधलें। गोणाई फावलें अखंडित
१०३	अखंडित	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.१।।	भावभक्ति प्रेम दया शांति क्षमा। अखंडित प्रेमा असों द्यावा
१०४	अखंडित	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.३।।	हरिनाम वाचे सार मंत्र आम्हां। अखंडित प्रेमा वसे चित्तीं

१०५	अखंडित	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.४।।	निवृत्ति सर्वदा हरिभजन दाट। नित्यता वैकुंठ अखंडित
१०६	अखंडित	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.४।।	निवृत्तीनें मन ठेविलें चरणीं। नामाची निशाणी अखंडित
१०७	अखंडी	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.२।।	रज तम खंडी वासना हे मुंडी। चित्त हें अखंडी हरिपंथी
१०८	अगाध	।।ज्ञा.गा.नि.११३.१।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ तें अगाध। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
१०९	अगाध	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.५।।	निवृत्ति म्हणे होईल अगाध। एकनामें गोविंद तुष्टे सदा
११०	अगोचर	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तें गोपवेषधर गोकुळीं रया
१११	अगोचर	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.२।।	तें रूप सुंदर सर्वां अगोचर। कृष्ण परिवार गोपवेषें
११२	अगोचर	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तो गोपवेषधर गोकुळीं रया
११३	अघोर	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.१।।	रामनाम मुखीं तो एक संसार। येऱ्हवीं अघोर नरक रया
११४	अघोरीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.२।।	शम नांदे हरि विषम अघोरीं। निवृत्ति चराचरीं सांगतुसे
११५	अचळ	।।ज्ञा.गा.नि.००९.३।।	मुद्दल शामळ नित्यता अढळ। अखंड अचळ स्वरूप ज्याचे
११६	अचळ	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.३।।	निश्चळ अचळ नाहीं चळाचळ। दीन काळ फळ हारपती
११७	अचळ	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.४।।	ध्रुवाद्य अढळ ब्रह्म हें अचळ। शोखी मायाजाळ नि:संदेहें
११८	अचळ	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.४।।	निवृत्ति चपळ राहिला अचळ। नाहीं काळ वेळ भजतां हरी
११९	अचुक	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.१।।	गोत वित्त चित्त गोतासी अचुक। चाळक पंचक तत्त्वसार
१२०	अचेत	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.२।।	चेतवला आत्मा अचेत पैं हरी। कर्म भरोवरी खुंटलें रया
१२१	अचेत	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.१।।	अचेत आत्मा चेतविला साचा। प्रबोध नामाचा रामनामीं
१२२	अच्युत	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.४।।	निवृत्ति सोंवळा स्वयंपाकीं नित्य। नाम हें अच्युत जपतुसे
१२३	अच्युत	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.३।।	अच्युत अनंत नारायण हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
१२४	अच्युत	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.३।।	नित्यता दिवाळी नाहीं तेथें द्वैत। नित्यता अच्युत तिष्ठतसे
१२५	अच्युत	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.१।।	अपशब्द कानीं पडतांचि द्वैत। नाम हें अच्युत नये रया
१२६	अच्युता	।।ज्ञा.गा.नि.००६.३।।	कथा त्या कथिचां पूर्ण त्या मथिता। अरूपें अच्युता सर्व असे
१२७	अच्युता	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.२।।	यातें पैं निंदितां न पवसी अच्युता। हरिहरि म्हणतां उद्धरसी
१२८	अच्युता	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.४।।	निवृत्ति म्हणे द्वैत सांडी सांडी कथा। अद्वैत अच्युता नित्य सेवी
१२९	अच्युता	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.१।।	द्वेषितां अच्युता द्वेषता पूर्णता। न पवे अनंता भाव त्याचा
१३०	अच्युताचें	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.४।।	निवृत्ति साधन वृत्तीचें संपन्न। नाम हें जीवन अच्युताचें

१३१	अच्युताचें	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.१।।	न जाणती कळा कुसरी गोपाळा। नाम हें मंगळा अच्युताचें
१३२	अच्युताविण	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.२।।	गगनेंविण ठावो नाहीं जैसा रिता। तैसा या अच्युताविण कांहीं
१३३	अजन्मा	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.१।।	अजन्मा जन्मला अहंकार बुडाला। बोध पैं उठिला गोकुळीं रया
१३४	अजामेळा	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.३।।	चिंतिता अजामेळा नाम आलें मुखा। तो वैकुंठीच्या सुखा देतु हरी
१३५	अजामेळा	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.३।।	अजामेळा ऐसा तरला पतित। नारायण त्वरित आले तेथें
१३६	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.४।।	निवृत्ति सरळ निरसलें अज्ञान। सर्वत्र संपन्न आत्माराम
१३७	अठरा	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.३।।	अठरा साहिजणें बोलती परवडी। तो माखणासीं जोडी स्वयें कर
१३८	अठ्ठावीस	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.३।।	युगें अठ्ठावीस उभा हृषीकेशु। पुंडलिका सौरसु पुरवितु
१३९	अढळ	।।ज्ञा.गा.नि.००९.३।।	मुद्दल शामळ नित्यता अढळ। अखंड अचळ स्वरूप ज्याचे
१४०	अढळ	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.३।।	नित्यता अढळ नित्यपणें वेळ । विकाश अकळ नित्य तेजें
१४१	अढळ	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.४।।	ध्रुवाद्य अढळ ब्रह्म हें अचळ। शोखी मायाजाळ नि:संदेहें
१४२	अढळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.५।।	पृथ्वी हे ढिसाळ वायु व्योमफळ। सेवितां अढळ जोडती रया
१४३	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.१।।	अद्वैत अमरकंदु हा घडला। ब्रह्मांडीं संचला ब्रह्म साचें
१४४	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.३।।	नाहीं त्या आकार अवघाचि वैकुंठ। अद्वैत घनदाट ब्रह्ममय
१४५	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.३।।	निवृत्तिदेवीं अद्वैत परणिली शक्ति। निरंतर मुक्ति हरीनामें
१४६	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.२।।	द्वैत सांडी अद्वैत धरी। एक घरोघरीं हरी नांदे
१४७	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.१।।	नेणें पैं द्वैत अवघेंचि अद्वैत। एक रूप मात करूं आम्ही
१४८	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.३।।	नेघो द्वैतभाव भावो अद्वैत उपावो। सर्व ब्रह्म देवो एक ध्यावो
१४९	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.७।।	सांडिलें पैं द्वैत दिधलें पैंअद्वैत। हरिविण रितें न दिसे आम्हां
१५०	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.२।।	आम्हां हेंचि रूप अद्वैत स्वरूप। नाहीं तेथें कीलाफ कल्पनेचा
१५१	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.३।।	उगवलें बिंब अद्वैत स्वयंभ। नाम हें सुलभ विठ्ठलराज
१५२	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.३।।	दुजिया पिडणें द्वैत तेंचि जाण। अद्वैत ते खूण हरी एकु
१५३	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.४।।	निवृत्ति तटाक सर्व कृष्ण एक। अद्वैत हे लेख ब्रह्म सत्य
१५४	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.१।।	द्वैताची वाढी अद्वैत सुरवाडी। नामाची परवडी आम्हां घरीं
१५५	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.३।।	द्वैताची हे वाढी प्रपंचाच्या घरीं। अद्वैत कामारी भोगिजेसु
१५६	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.४।।	निवृत्ति सत्वर द्वैत हें निरसी। अद्वैत समरसीं दिधला असे

१५७	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३११.३।।	दुजिया सौजन्य दुजेपण सांडी । अद्वैत पैं मांडी सुखगोष्टी
१५८	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३११.४।।	निवृत्ति साकार परासि अद्वैत । परे परमामृत गोपवेषें
१५९	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.४।।	निवृत्ति म्हणे द्वैत सांडी सांडी कथा । अद्वैत अच्युता नित्य सेवी
१६०	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.२।।	टाकीं हे कल्पना दुरित वासना । अद्वैत नारायणा भजकारे
१६१	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.२।।	तो ध्यायिजे जनां अद्वैत वासना । द्वैताची भावना दुरी करी
१६२	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.३।।	टाका हें पैं द्वैत अद्वैत सिद्धांत । मोक्ष मार्ग हेत एकतत्त्वें
१६३	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तिभाव हा सफळ । तेथें अद्वैत कृपाळ बिंबलेंसे
१६४	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.३।।	यासी नाहीं द्वैत आपणचि अद्वैत । सर्वरूपीं संमत एकतत्त्वें
१६५	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.३।।	अद्वैत संचलें द्वैताचा आचार । मायेचा घरचार वोडंबरी
१६६	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.३।।	निरसे पैं द्वैत अद्वैत श्रीहरी । अवघा घरोघरीं हरी नांदे
१६७	अद्वैतकुसरी	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.२।।	तत्त्व तें श्रीहरी अद्वैतकुसरी । ब्रह्मांड वोवरी क्षरलासे
१६८	अद्वैतपणें	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.५।।	प्रकाशपूर्णता आदिमध्य सत्ता । नातळे तो द्वैता अद्वैतपणें
१६९	अद्वैता	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.१।।	वासनेचें द्वैत सांडुनि परतें । अद्वैता अरुतें भोगी हरी
१७०	अद्वैताच्या	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.१।।	द्वैताचा दुकाळ अद्वैताच्या देशीं । प्रपंच उपवासी मेला रया
१७१	अद्वैतीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.४।।	निवृत्ति म्हणे नरु द्वैताचा पामरु । अद्वैतीं सुरवरु नाहीं रया
१७२	अधउर्ध्व	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.२।।	अधउर्ध्व हरि भाविला कुसरी । प्रपंच बाहेरी आपेंआप
१७३	अधिक	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.१।।	सिद्धीचें साधन नेणती ते सिद्ध । अधिक उद्बोध आनंदाचा
१७४	अधिक	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.४।।	कुर्वाळितो हरि नुघडि तो दृष्टी । सप्रेमाच्या पोटीं अधिक होसी
१७५	अधोक्षज	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.२।।	भावेंशील काज भावें अधोक्षज । भावें सकळ काज सफळ होय
१७६	अधोक्षजें	।।ज्ञा.गा.नि.३११.२।।	करितां उपाधि द्वैत तें उपजे । तया अधोक्षजें नुद्धरिजे
१७७	अधोगति	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.१।।	संसार सुफळ हरिनाम उच्चारितां । येऱ्हवीं मरतां अधोगति
१७८	अधोपंथें	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.१।।	गगनींचा घन जातो पैं वारेन । अवचिता पतन अधोपंथें
१७९	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.५।।	ज्योतिरूपें कीर्ण अनंत विस्तारु । ब्रह्मांड आकारु अनंत कोटी
१८०	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.५।।	ज्योतिरूपें कीर्ण अनंत विस्तारु । ब्रह्मांड आकारु अनंत कोटी
१८१	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.३।।	पृथ्वीचें तळवट अनंत विराट । आपण वैकुंठ गोपिसंगें
१८२	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.२।।	तें रूप सुंदर शंखचक्रांकित । शोभतो अनंत यमुनातटीं

१८३	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.१।।	ज्या नाम अनंत न कळे संकेत। वेदाचाही हेत हारपला
१८४	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.३।।	अनंत अनिवार न कळे ज्याचा पार। जेथ चराचर होत जात
१८५	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.१।।	निरोपम गगनीं विस्तारलें एक। अनंत हे ठक गणना नाहीं
१८६	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.१।।	अनंत रचना हारपती ब्रह्मांडें। हेळाचि वितंडें मोडीतुसे
१८७	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.३।।	ब्रह्मांड घडलें अनंत घटमठ। आपरूपें धीट मुनिजनां
१८८	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.१।।	अनंत सृष्टि घटा अनंत नाम मठा। परिमाण पैठा आत्माराम
१८९	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.१।।	अनंत सृष्टि घटा अनंत नाम मठा। परिमाण पैठा आत्माराम
१९०	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.३।।	अनंत तरंगता अनंत अनंता। सृष्टीचा पाळिता हरि एकु
१९१	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.३।।	अनंत तरंगता अनंत अनंता। सृष्टीचा पाळिता हरि एकु
१९२	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.४।।	निवृत्ति प्रमाण अनंत नारायण। सर्व हें चैतन्य आपरूपें
१९३	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.४।।	गुंफलें मायाजाळीं अनंत रचनें। तो चतुराननां खुणें न संपडे
१९४	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.१।।	चतुरानन घन अनंत उपजती। देवो देवी किती तयामाजि
१९५	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.१।।	अनंतरूप देव अनंत आपण। अंतर्बाह्य खुण योगीयांसी
१९६	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.४।।	निवृत्ति म्हणे तो गुरु धडफुडा। ब्रह्मांडा एवढा अनंत माझा
१९७	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.२।।	अक्षर अनंत क्षर हा संकेत। मागुतें भरत आपण्यामाजी
१९८	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.१।।	अनंत ब्रह्मांडें अनंत रचना। शून्य हे वासना तेथें जाली
१९९	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.१।।	अनंत ब्रह्मांडें अनंत रचना। शून्य हे वासना तेथें जाली
२००	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.३।।	अच्युत अनंत नारायण हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
२०१	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.१।।	सर्व परिपूर्ण भरलेंसे अखंड। त्यामाजि ब्रह्मांड अनंत कोटि
२०२	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.३।।	अनंत संकेत जीवशिवरत। मागुतें भरत सिंधु तोयें
२०३	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.३।।	पुंडरिकपुण्य मी दीन कारुण्य। उद्धरिले जन अनंत कोटी
२०४	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.६।।	निवृत्ति म्हणे तें रूपडें अनंत। विठ्ठल संकेत तरुणोपाय
२०५	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.३।।	नाममंत्रराशि अनंत पुण्य त्यासी। नाहीं पैं भाग्यासी तयाहूनी
२०६	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.४।।	गगनीं सूर्य तपे अनंत तारा लोपे। एकुचि स्वरूपें आत्मा तैसा
२०७	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.३।।	अनंत जन्माचें प्रायश्चित्त हरी। विठ्ठल साजिरी ब्रीदावळी
२०८	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.३।।	व्रत तप तीर्थ नाम हें अनंत। माजि सामवत आत्मनाथीं

२०९	अनंत	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.२।।	तोचि भजनपंथ सुगम समर्थ। नित्यता अनंत तृप्त असे
२१०	अनंतनामीं	।।ज्ञा.गा.नि.१११.३।।	अनंतनामीं क्षीर क्षरलासे साचार। गोपिकांसमोर हरीराजा
२११	अनंतरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.१।।	अनंतरूप देव अनंत आपण। अंतर्बाह्य खुण योगीयांसी
२१२	अनंतरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.३।।	उगवलें क्षेत्र पिकतें घोळत। तैसें हें अनंतरूप दिसे
२१३	अनंतस्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.३।।	जाळूनि इंधन उजळल्या दीप्ती। अनंतस्वरूपीं एक दिसे
२१४	अनंता	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.३।।	अनंत तरंगता अनंत अनंता। सृष्टीचा पाळिता हरि एकु
२१५	अनंता	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.१।।	द्वेषितां अच्युता द्वेषता पूर्णता। न पवे अनंता भाव त्याचा
२१६	अनंता	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.१।।	पितृगोत माता भजन स्वभावता। जन्मोनि अनंता प्रिय होसी
२१७	अनंताअनंत	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.४।।	निवृत्तिसंकेत अनंताअनंत। कृष्णनामें पंथ मार्ग सोपा
२१८	अनंतु	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.३।।	सोहं पैं अनंतु सेवितां साचार। गुरुमुखें सार भजन केलें
२१९	अनंतें	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.३।।	विराट अनंतें ज्यामाजि विरतें। नव्हेचि पुरतें शेषादिकां
२२०	अनंतें	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.१।।	जेथें पाहे तेथें व्यापिलें अनंतें। तयाविण रितें कोण ठाये
२२१	अनन्यता	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.५।।	विरक्तीचें पात्र अन्वयाचें मुख। देउनि सम्यक् अनन्यता
२२२	अनाक्षर	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.१।।	निरपेक्षता मन अनाक्षर मौन्य। प्रकाश संपूर्ण तया ब्रह्मा
२२३	अनाठाया	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.३।।	ज्ञानेसी विज्ञान गेलें अनाठाया। हरीरूप छाया आम्हांवरी
२२४	अनाथ	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.६।।	निवृत्ति म्हणे आतां अनाथ श्रीहरी। तूंचि चराचरीं हेंचि खुण
२२५	अनादि	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.१।।	आदीची अनादि मूळ पैं सर्वथा। परादि या कथा हारपती
२२६	अनाद्य	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.१।।	विश्वाद्य अनाद्य विश्वरूपें वंद्य। आणि हा अभेद्य भेद नाहीं
२२७	अनित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.३।।	नित्य ते अनित्य आपणचि सत्य। कार्याकारण कृत्य हरपे जेथें
२२८	अनिर्वाच्य	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.४।।	निवृत्तिसंकीर्तन ब्रह्म हें सोज्वळ। नाम हें रसाळ अनिर्वाच्य
२२९	अनिवार	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.३।।	अनंत अनिवार न कळे ज्याचा पार। जेथ चराचर होत जात
२३०	अनु	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.२।।	वेदांतसिद्धांत नाहीं अनु हेत। सर्वभूतीं हित हरी आहे
२३१	अनुचित	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.१।।	देहाच्या देउळीं राउळ निद्रिस्त। मायेचें अनुचित भुलिवशी
२३२	अनुचित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.१।।	हरिवीण दैवत नाहीं पैं अनुचित्तीं। अखंड श्रीपति नाम वाचे
२३३	अनुदिन	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.४।।	निवृत्ति समता विठ्ठल किर्तन। करितां अनुदिन मनमेळे
२३४	अनुभव	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.२।।	साधनीं स्वानुभव अनुभवीं अनुभव। ब्रह्माची राणीव आम्हां घरीं

२३५	अनुभवाच्या	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.१।।	अनुभवाच्या गांवीं ज्ञान हेंचि फळ। विज्ञान केवळ वृक्ष तया
२३६	अनुभवावें	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.५।।	नित्य सुख घ्यावें नामचि अनुभवावें। तरिच सुख पावावें इहींलोकीं
२३७	अनुभवीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.५।।	नकळे हा निर्धारु तो देवकी हो देवी। शेखीं तो अनुभवीं भुलविला
२३८	अनुभवीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.२।।	साधनीं स्वानुभव अनुभवीं अनुभव। ब्रह्माची राणीव आम्हां घरीं
२३९	अनुभवो	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.४।।	निवृत्तीचा भावो सर्व आत्माराम रावो। हरि हा अनुभवो वेदमतें
२४०	अनुमान	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.३।।	वेदीं ठेलें कर्म शास्त्रासि मोहन। शेषासि अनुमान न कळे माये
२४१	अनुमान	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.३।।	अनुमान विटे सर्वघटीं माजिठे। तें परब्रह्म विटे भक्ति साह्य
२४२	अनुमान	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.३।।	न दिसे भानमान दृष्याचा अनुमान। आपणचि पूर्ण तदाकारें
२४३	अनुराग	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.३।।	निवृत्ति चित्ताची गेली झगबग। केला अनुराग कृष्णरूपीं
२४४	अनुवाद	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.१।।	मीपणें सगळा वेदु हारपला। शास्त्रांचा खुंटला अनुवाद
२४५	अनुवादु	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.२।।	उदो अस्तु ठेला वेदांसि अबोला। श्रुतीचा संपला अनुवादु
२४६	अनुष्ठान	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.६।।	निवृत्ति भजन नित्य अनुष्ठान। एकरूपध्यान मनीं ध्यातु सदा
२४७	अनेक	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.३।।	दीपकेंचि दीपक विस्तार अनेक। अवघाचि त्रैलोक्य एकतत्त्वें
२४८	अनेकत्व	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.३।।	सांडावें पैं कोंहं धरावें पैं सोहं। अनेकत्व ओहं एकतत्वीं
२४९	अन्न	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.३।।	अर्जुना साहाकारी द्रौपदी कैवारी। तो विदुराचे घरीं अन्न मागे
२५०	अन्नपूर्णा	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.१।।	सत्यभामा माये अन्नपूर्णा होये। वेळोवेळां सोय कवळ मुखीं
२५१	अन्य	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.२।।	नारायण नाम तारक आम्हां। नेणों पैं महिमा अन्य तत्त्वीं
२५२	अन्य	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.४।।	अन्य शास्त्रें भजतां नाहीं पैं मुक्तता। हरिनाम गातां मुक्ति रोकडी
२५३	अन्यशास्त्रीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.३।।	हरिध्यान आम्हां हाचि मंत्र थोर। न करी विचार अन्यशास्त्रीं
२५४	अन्वयाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.५।।	विरक्तीचें पात्र अन्वयाचें मुख। देउनि सम्यक् अनन्यता
२५५	अपवाद	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.३।।	दुजियाची निंदा अपवाद सदा। वाचेसि गोविंदा जप करी
२५६	अपशब्द	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.१।।	अपशब्द कानीं पडतांचि द्वैत। नाम हें अच्युत नये रया
२५७	अपार	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.३।।	अपार उपाय आपणचि होय। सिद्धीचा न साहे रोळु सदा
२५८	अपार	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.४।।	निवृत्ति परिकर वैकुंठ अपार। भाग्य पारावार यशोदेचें
२५९	अपारा	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.१।।	मृगजळभास लहरी अपारा। हा प्रपंच पसारा उदरीं जया
२६०	अपारा	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.३।।	पूर्वज परंपरा तें धन अपारा। दिनाचा सोयिरा केशिराज

२६१	अबोला	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.२।।	नाहीं तया भुली प्रपंच अबोला। ब्रह्मसुखें धाला रहिवासु
२६२	अबोला	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.२।।	नित्यता श्रीहरी जनीं पैं भरला। द्वैताचा अबोला तया घरीं
२६३	अबोला	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.७।।	निवृत्ति निवांत तल्लीन पैं जाला। प्रपंच अबोला हरिसंगें
२६४	अबोला	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.१।।	विनट विठ्ठला प्रकृति अबोला। सतत संचला नेणो हरी
२६५	अबोला	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.३।।	निवृत्तिदेवीं प्रपंचु पैं सोडिला। प्रकृति अबोला ब्रह्मडोहीं
२६६	अबोला	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.२।।	अर्जुनीं क्षरला अक्षर संचला। विश्वरूपें अबोला एकतत्त्वें
२६७	अबोला	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.२।।	उदो अस्तु ठेला वेदांसि अबोला। श्रुतीचा संपला अनुवादु
२६८	अभक्ता	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.१।।	गोकुळीं वैकुंठ वसे गोपाळांमाजी सौरसें। अभक्ता न दिसे काय करूं
२६९	अभावो	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.१।।	आदि मध्य वावो अवसान अभावो। पाहातां निर्वाहो हारपला
२७०	अभासे	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.३।।	असे तें न दिसे नसे तें अभासे। विषयांच्या विषें घारलेंसे
२७१	अभिमान	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.३।।	निंदा द्वेष चेष्टा या अभिमान भाजा। सांडुनियां भजा केशवासी
२७२	अभिमानु	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.३।।	विषयगरळा टाकिला अभिमानु। सर्व जनार्दनु आम्हां घरीं
२७३	अभेदपणें	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.१।।	धीराचे पैं धीर उदार ते पर। चोखाळ अमर अभेदपणें
२७४	अभेद्य	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.३।।	विश्वाद्य वेद्याद्य श्रुतीशीं अभेद्य। तें ब्रह्मपणें वंद्य ब्रह्म भोगी
२७५	अभेद्य	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.१।।	विश्वाद्य अनाद्य विश्वरूपें वंद्य। आणि हा अभेद्य भेद नाहीं
२७६	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.३।।	आकार विकार सम सारिखाचि हरी। बाह्य अभ्यंतरीं आपणचि
२७७	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.४।।	गौप्य गुजराज उमजलासे हरी। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम
२७८	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.१।।	काळवेषें दुरी काळचक्र करीं। बाह्य अभ्यंतरीं हरी नांदे
२७९	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.३।।	ब्रह्मपद हरि बाह्य अभ्यंतरीं। सर्वत्र श्रीहरि दिसे तया
२८०	अभ्र	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.१।।	गगनीं अभ्र चाले चंद्र असे निश्चळ। पृथ्वीतळीं बाळ चाले म्हणे
२८१	अभ्र	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.३।।	व्योमामाजीं अभ्र जातसे सरळ। त्यासी अळुमाळ दृष्य नव्हे
२८२	अभ्रपडळ	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.२।।	गगनीं अभ्रपडळ वायो संगें येत। तैसे तें निभ्रांत मेघवृष्टी
२८३	अमर	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.६।।	निवृत्ति परिवार गुरु गयनी अमर। गोरक्षी कंदर ब्रह्म माझें
२८४	अमर	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.१।।	धीराचे पैं धीर उदार ते पर। चोखाळ अमर अभेदपणें
२८५	अमर	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.६।।	निवृत्ति तत्पर गुरु गयनी अमर। ॐतत्सदाकार हरि माझा
२८६	अमर	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.४।।	निवृत्ति अमर आत्माचि साचार। माया देवी घर ब्रह्म केलें

२८७	अमर	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.२।।	वोळलें अंबर अमृत तुषार। झेलीत अमर चकोर झाले
२८८	अमरकंद	।।ज्ञा.गा.नि.००३.३।।	अमरे अमरे अमरकंद खरें। होउनि गोजिरें दूध मागे
२८९	अमरकंदु	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.१।।	अद्वैत अमरकंदु हा घडला। ब्रह्मांडीं संचला ब्रह्म साचें
२९०	अमरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.१।।	पुंडलिकाचें भाग्य वर्णावया अमरीं। नाहीं चराचरीं ऐसा कोणी
२९१	अमरे	।।ज्ञा.गा.नि.००३.३।।	अमरे अमरे अमरकंद खरें। होउनि गोजिरें दूध मागे
२९२	अमरे	।।ज्ञा.गा.नि.००३.३।।	अमरे अमरे अमरकंद खरें। होउनि गोजिरें दूध मागे
२९३	अमित्य	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.३।।	मुरालीं ब्रह्मांडें अमित्य पैं अंडें । ढिसाळ प्रचंडें जया आंगीं
२९४	अमुप	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.४।।	निवृत्ति गयनी कृष्ण जप तो अमुप जाण। सांगितल्या खूण गोरक्षानें
२९५	अमुप	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.३।।	गाईंचे कळप गोपाळ अमुप। खेळतसे दीप वैकुंठीचा
२९६	अमुप	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.४।।	निवृत्तीचें तप फळलें अमुप। गयनिराजें दीप उजळिला
२९७	अमूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.२।।	तें रूप स्वरूप प्रत्यक्ष अमूप। यशोदे समीप खेळतसे
२९८	अमूप	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.३।।	वसुदेव अमूप देवकी समीप। वैकुंठीचें दीप लाडेंकोडें
२९९	अमूप	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.३।।	आदि शिवा जप जपतु अमूप। तें प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
३००	अमूप	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.३।।	तप हें अमूप नलगे संकल्प। साधितां समीप जवळी असे
३०१	अमूप	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.४।।	निवृत्तिदेवीं कलिका पैं अमूप। विश्वींविश्वरूप दावीतसे
३०२	अमूप	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.५।।	त्रिविधताप पाप त्यजतील अमूप। पुरतील संकल्प एकानामें
३०३	अमूप	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम हेंचि सार तप। जपकारे अमूप निरंतर
३०४	अमूप	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.२।।	फळलें अमूप कृष्णनाम तप। उच्चारितो खेप हरे जना
३०५	अमृत	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.२।।	कांसवी तुसार अमृत सधर। भक्त पारावार तारियेलें
३०६	अमृत	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.३।।	सत्रावी उलंडी अमृत पिऊनि। ब्रह्मांड निशाणी तन्मयता
३०७	अमृत	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.४।।	निवृत्ति अंबुटें वोळलें अमृत। गोकुळीं दैवत नंदाघरीं
३०८	अमृत	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.४।।	निवृत्ति अमृत गुरुकृपा तूं सार। सर्व हा विचार हरी केला
३०९	अमृत	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.५।।	अमृत कुपिका अमृताचा झरा। पाटु एकसरा वाहातुसे
३१०	अमृत	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.२।।	चकोरां अमृत चंद्र निववितें। भक्तांसि दुभतें हरी आम्हां
३११	अमृत	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.३।।	आम्ही कळा तूं चंद्रमा। तूं अमृत आम्ही गरिमा
३१२	अमृत	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.२।।	वोळलें अंबर अमृत तुषार। झेलीत अमर चकोर झाले

३१३	अमृत	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.५।।	राहिरखुमाई कासवी तुसार। अमृत पाझर सर्वांघटीं
३१४	अमृत	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.६।।	निवृत्तिमंडळ अमृत सकळ। घेतलें रसाळ हरिनाम
३१५	अमृत	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.३।।	काय हें ओखद रामनाम अमृत। हरिनामें तृप्त करी रया
३१६	अमृतमय	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.४।।	निवृत्ति साकार विठ्ठल आचार। भिवरा तें नीर अमृतमय
३१७	अमृतमय	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.१।।	गयनि गहिवरु कृपेचा उद्गारु। वरुषला उदारु अमृतमय
३१८	अमृतसरिता	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.१।।	ज्याचे मुखीं नाम अमृतसरिता। तोचि येकु पुरता घटु जाणा
३१९	अमृतांचे	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.५।।	तल्लिन प्रेमाचें कल्लोळ अमृतांचे। डिंगर हरीचें राजहंस
३२०	अमृताचा	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.२।।	तो सोंवळा संपूर्ण अमृताचा घन। त्यामाजि सज्जन हरि आत्मा
३२१	अमृताचा	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.४।।	निवृत्ति म्हणे ऐसा गयनि सद्‌गुरु। उपदेश पूरु अमृताचा
३२२	अमृताचा	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.५।।	अमृत कुपिका अमृताचा झरा। पाटु एकसरा वाहातुसे
३२३	अमृताची	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.४।।	निवृत्ति निधान वोळलें गयनी। अमृताची धणी आम्हां भक्तां
३२४	अमृताची	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.१।।	करूणाकल्लोळणी अमृताची खोटी। भरलीसे सृष्टि हरीच्या नामें
३२५	अमृताला	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.१।।	मेघ अमृताला जेथूनि पवाड। दुजियाची चाड नाहीं तेथें
३२६	अमृतीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.२।।	अमृतीं राहिला त्यासि कायसें मरण। नित्यता शरण हरिचरणा
३२७	अमोला	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.१।।	अवीट अमोला घेतां पैं निमोला। प्रत्यक्ष देखिला भीमातटीं
३२८	अरिते	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.२।।	आत्मा गोड हरि आम्हां चाड धरी। अरिते संहारी आम्हांमाजी
३२९	अरुता	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.१।।	पूर्विलीये क्षेत्रीं पूर्वज पूरता। तरिच अरुता हरि दिसे
३३०	अरुती	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.१।।	गगनीं उन्मनीं वेद होती मौनी। श्रुतीची कहाणी अरुती ठाके
३३१	अरुतें	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.१।।	वासनेचें द्वैत सांडुनि परतें। अद्वैता अरुतें भोगी हरी
३३२	अरुमारु	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.५।।	ज्ञानासी कवळु सोपानासी वरु। खेचरा अरुमारु कवळु देतु
३३३	अरुवार	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.२।।	तें रूप सुरवर सेवितां अरुवार। नित्यता सविचार भोगिताती
३३४	अरुवार	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.४।।	निवृत्ति अरुवार कृष्णरूप सेवी। मन ठाणदिवी हृदयामाजी
३३५	अरुवार	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.१।।	आनंद सर्वांचा काला अरुवार । नामया साचार फुंदतुसे
३३६	अरुवारी	।।ज्ञा.गा.नि.१११.२।।	शेषशयन अरुवारी गोविंद क्षीरसागरीं। तो नंदयशोदेघरीं क्रीडतुसे
३३७	अरुवारु	।।ज्ञा.गा.नि.१११.५।।	शांति नेणें क्षमें पारु विश्रांतिसी अरुवारु। तो कैसा पा उदारु गोपाळांसी
३३८	अरुवारु	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.४।।	निवृत्ति अरुवारु कृष्णनाम पैं सारु। कल्पना साचारु हरी जाला

३३९	अरूप	।।ज्ञा.गा.नि.००४.१।।	रूप ना अरूप रूपाचें रूपस। कांसवी डोळस निगमागमें
३४०	अरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०११.१।।	निदोषरहित सर्वगुणीं हेत। द्वैत विवर्जित अरूप सदा
३४१	अरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.१।।	अरूप बागडे निर्गुण सवंगडे। खेळे लाडेंकोडें नंदाघरीं
३४२	अरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.२।।	तें रूप अरूप सुंदर सावळे। भोगिती गोवळे सुखसिंधु
३४३	अरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.१।।	व्याप्तरूपें थोर व्यापक अरूप। दुसरें स्वरूप नाहीं जेथें
३४४	अरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.००६.३।।	कथा त्या कथिचां पूर्ण त्या मथिता। अरूपें अच्युता सर्व असे
३४५	अरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.३।।	अरूपें सरूप लक्षिता पैं माप। नंदा दिव्यदीप उजळला
३४६	अरे	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.१।।	हरिविण व्यर्थ आचार समर्थ। हरि हेंचि हीत अरे जनां
३४७	अरे	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.१।।	आकारी दिसे निराकारी वसे। तोचि हृदयीं दिसे अरे जना
३४८	अर्क	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.१।।	निरशून्य गगनीं अर्क उगवला । कृष्णरूपें भला कोंभ सरळु
३४९	अर्चन	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.१।।	पितृ मातृ निंदिता द्वैत हेंचि खोटें। अर्चन गोमटें एको विष्णु
३५०	अर्जुना	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.३।।	अर्जुना साहाकारी द्रौपदी कैवारी। तो विदुराचे घरीं अन्न मागे
३५१	अर्जुनाचे	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.२।।	देखिला वो माये चतुर्भुज स्वभावी। वारु तो वागवी अर्जुनाचे
३५२	अर्जुनासि	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.३।।	सबाह्य कोंदलें परिपूर्ण विश्वीं। तोचि अर्जुनासि दृष्ट जाला
३५३	अर्जुनासी	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.१।।	एकेवीण तत्त्व नाहीं पैं सृष्टी। विश्वरूपें भेंटी अर्जुनासी
३५४	अर्जुनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.२।।	अर्जुनीं क्षरला अक्षर संचला। विश्वरूपें अबोला एकतत्त्वें
३५५	अर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.३।।	वेदार्थाचा अर्थ पहातां समर्थ। तोचि हा भरींत कृष्णराजु
३५६	अर्थभेद	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.३।।	विश्व हें पैं अंध मायेचें विशद। नेणे अर्थभेद तरुणोपाय
३५७	अर्पिती	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.३।।	याज्ञिक अर्पिती मंत्राच्या आहुती। तो द्रौपदीयेप्रति भाजी मागे
३५८	अर्पियेला	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.१।।	बुद्धि बोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
३५९	अर्पियेला	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.२।।	संत मुनिदेव सनकादिक सर्व। तींहीं मनोभाव अर्पियेला
३६०	अर्पियेला	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.३।।	बुद्धिबोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
३६१	अर्पियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.३।।	हरिवीण दुजें नेणें जो सहजें। तया गुरुराजें अर्पियेलें
३६२	अर्पियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.४।।	निवृत्ति करुणा भाव नारायणा। सर्व जनार्दना अर्पियेलें
३६३	अळंकारले	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.२।।	आदिमध्य अवसान सत्व रज तम। प्रकृति सम अळंकारले
३६४	अळुमाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.३।।	व्योमामाजीं अभ्र जातसे सरळ। त्यासी अळुमाळ दृष्य नव्हे

३६५	अवकाश	।।ज्ञा.गा.नि.००७.३।।	व्योमकार ठसा नभीं दशदिशा। त्यामाजि आकाशा अवकाश होय
३६६	अवकाश	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.१।।	वैकुंठ कैलास त्यामाजि आकाश। आकाशीं अवकाश धरी आत्मा
३६७	अवघड	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.३।।	साधितां मार्ग गूढ वासना अवघड। गुरुमार्गी सुघड उपरती
३६८	अवघा	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.३।।	दिशा द्रुम ध्यान हारपली सोय। अवघा कृष्ण होय ध्यानींमनीं
३६९	अवघा	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.२।।	चंद्रसूर्यरश्मी न देखों तारांगणें। अवघा हरी होणें हेंचि घेवों
३७०	अवघा	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.२।।	सावध सावध स्मरें रे गोविंद। अवघा परमानंद दुमदुमित
३७१	अवघा	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.४।।	गयनि प्रसादें निवृत्ति बोधु। अवघाचि गोविंदु अवघा रूपीं
३७२	अवघा	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.१।।	दिननिशीं नाहीं अवघा दीपक। एकारूपें त्रैलोक्य बिंबलेंसें
३७३	अवघा	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.२।।	मोहाचें मोहन चिंतिता श्रीहरि। बाहिजु भीतरीं अवघा होय
३७४	अवघा	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.४।।	निवृत्ति सज्जन अवघा आत्माराज। एकतत्वबीज जपा लाहो
३७५	अवघा	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.३।।	जाणीवनेणीव अवघा श्रीअनंत। नेणोनि उचित हरि भज
३७६	अवघा	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.२।।	नाहीं तो आहे न दिसे ना पाहे। अवघा होउनि राहे तन्मयता
३७७	अवघा	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.४।।	निवृत्ति निकट ब्रह्म सर्व घोट। अवघा निघोट राम आह्मां
३७८	अवघा	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.३।।	निरसे पैं द्वैत अद्वैत श्रीहरी। अवघा घरोघरीं हरी नांदे
३७९	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.२।।	न साहे सगुण अवघाचि निर्गुण। तो कृष्ण आपण गोपाळसंगें
३८०	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.३।।	नाहीं त्या आकार अवघाचि वैकुंठ। अद्वैत घनदाट ब्रह्ममय
३८१	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.४।।	गयनि प्रसादें निवृत्ति बोधु। अवघाचि गोविंदु अवघा रूपीं
३८२	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.२।।	अवघाचि श्रीहरी नांदे घरोघरीं । दिसे चराचरीं ऐसें करा
३८३	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.३।।	रिगु निगु काज जाले तुझें धीरू। अवघाचि संसारू कळला आम्हां
३८४	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेहीं
३८५	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.५।।	क्षिरनिरहंसी जाला तुझा स्वादु। अवघाचि गोविंदु नांदे देहीं
३८६	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.२।।	बिंबली पंढरी हरीरूपीं सार। अवघाचि शृंगार विठ्ठलराजु
३८७	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.२।।	मी माझें टवाळ अवघाचि गोपाळ। मी तूं हें सोज्वळ ब्रह्मरूप
३८८	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.२।।	नाहीं तेथें रवि नाहीं तेथें चंद्र। अवघाचि महेंद्र एकतत्त्वें
३८९	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.३।।	दीपकेंचि दीपक विस्तार अनेक। अवघाचि त्रैलोक्य एकतत्त्वें
३९०	अवघी	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.३।।	नादभेद कळा जेथें भेद नुठी। ब्रह्मरूपें सृष्टि अवघी होय

३९१	अवघी	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.१।।	एकतत्त्व हरि अवघी सृष्टि त्याची। वासना मोहाची जाली असे
३९२	अवघीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.१।।	क्षेमाचा विस्तार क्षेत्रज्ञ वृत्ति। अवघीं हे क्षिती एकरूपें
३९३	अवघींच	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.४।।	निवृत्ति तिष्ठतु एकरूप चित्त। अवघींच समस्त गिळियेलीं
३९४	अवघे	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.३।।	नाहीं येथ काळ अवघे शून्यमय। निर्गुणीं सामाय तनु माझी
३९५	अवघे	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.२।।	विचारूनी पाहा ग्रंथ हे अवघे। जेथें तेथें सांगे रामनाम
३९६	अवघें	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.१।।	दिसे वरिवरि नाम अवघें वैकुंठधाम। जपतो शिव वर्म रामनाम
३९७	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.२।।	तें रूप सगुण अवघेंचि निर्गुण। गुणि गुणागुण तयामाजि
३९८	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.२।।	आपरूपें गोकुळीं आपरूपें आप। अवघेंचि स्वरूप हरीचें जाणा
३९९	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.१।।	नेणें पैं द्वैत अवघेंचि अद्वैत। एक रूप मात करूं आम्ही
४००	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.१।।	जनीं जनार्दन हाचि भावो दृढ। अवघेंचि गूढ नारीजना
४०१	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.६।।	निवृत्ति साचार रामनामीं दृढ। अवघेंचि गूढ उगविलें
४०२	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.२।।	शांति दया पैसे क्षमा जया रूप। अवघेंचि स्वरूप आत्माराम
४०३	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.२।।	हरिवीण दुजें चिंतितां निभ्रांत। अवघेंचि दिसत मायाभ्रम
४०४	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.४।।	निवृत्तीची खूण अवघेंचि होणें। एका नारायणें भरलें दिसे
४०५	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.१।।	नाहीं दिनमान नाहीं तेथ रात्री। अवघेंचि गोत्री लावियेले
४०६	अवचित	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.२।।	अवचित गगनीं वर्षे पैं संपूर्ण। आपणचि पतन तारा पावे
४०७	अवचिता	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.३।।	न पाहे यम काळ तयाकडे अवचिता। नामाची सरिता ज्याचे मुखीं
४०८	अवचिता	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.१।।	गगनींचा ईश गगनीं समरसे। अवचिता काळपाश टाकीतुसे
४०९	अवचिता	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.१।।	गगनींचा घन जातो पैं वारेन। अवचिता पतन अधोपंथें
४१०	अवतरला	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.१।।	नाहीं त्या आचारु सोंवळा परिवारु। तो गोकुळीं साचारु अवतरला
४११	अवतार	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.४।।	निवृत्ति म्हणे तें वसुदेवाकुळीं। अवतार गोकुळीं धरिलासे
४१२	अवतार	।।ज्ञा.गा.नि.११९.४।।	निवृत्तीचें पार कृष्णचि पैं सार। गोकुळीं अवतार नंदाघरीं
४१३	अवतार	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.२।।	तो हा हरिमाये गोकुळीं अवतार। गोपिसंगें श्रीधर खेळतुसे
४१४	अवधीच	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.५।।	निवृत्ति संचीत रामनाम महिमा। अवधीच पौर्णिमा सोळा कळीं
४१५	अवसान	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.१।।	आदि मध्य वावो अवसान अभावो। पाहातां निर्वाहो हारपला
४१६	अवसान	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.२।।	आदिमध्य अवसान सत्व रज तम। प्रकृति सम अळंकारले

४१७	अवसे	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.२।।	काय करूं हरी कैसा हा गवसे। चंद्र सूर्य अवसे एकसूत्र
४१८	अवस्था	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.३।।	उन्मनी अवस्था लाविती तें मुनी। अखंड तें ध्यानीं कृष्णसुख
४१९	अवस्था	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां
४२०	अविकारु	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.३।।	सांडिला आकारु धरिला अविकारु । सर्व हरिहरु रूप आम्हां
४२१	अविट	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.३।।	आत्मा हा अविट बिंबलासे नीट। स्मरतांची पैं वैकुंठ देतु आम्हां
४२२	अविनाश	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.४।।	निवृत्तीचें तट भजन अविनाश। भजनेंचि पाश तुटे रया
४२३	अवीट	।।ज्ञा.गा.नि.०११.३।।	गुणागुणीं धीट वासना अवीट। तद्रुप प्रगट निरंजना
४२४	अवीट	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.१।।	अवीट अमोला घेतां पैं निमोला। प्रत्यक्ष देखिला भीमातटीं
४२५	अवेव	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.३।।	सांडुनी दिठींव जालासे राजीव। सर्वत्र अवेव ब्रह्म येणें
४२६	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.नि.००४.३।।	जो रेखा अव्यक्त रेखेसिहि पर। दृष्य द्रष्टाकार सर्वांभूतीं
४२७	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.२।।	तें अव्यक्त रूप देवकीचें बाळ। वसुदेवकुळ कृष्ण ठसा
४२८	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.२।।	तें अव्यक्त साबडें कृष्णाचें रूपडें। गोपाळ बागडें तन्मयता
४२९	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.१।।	अव्यक्त आकार आकारलें रूप। प्रकाशस्वरूप बिंबलेंसे
४३०	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.२।।	तें रूप अव्यक्त कृष्णनाम चोज। नामअधोक्षज चतुर्भुज
४३१	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.३।।	वर्णासी अव्यक्त वर्णरूप व्यक्त। भोगिती विरक्त नामपाठें
४३२	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.२।।	अव्यक्त साकार आकारिलें अंकूर। क्षरला चराचर भक्तिकाजें
४३३	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
४३४	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
४३५	अव्यक्ताचे	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.१।।	अव्यक्ताचे घरीं व्यक्त पैं नांदे। मायेचेनि छंदें जग दावी
४३६	अशेख	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.१।।	पंढरीये चोख रूपडें अशेख। भीमातीरीं देख पुण्यभूमी
४३७	अशेख	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.४।।	पुण्य केलें चोख तारिले अशेख। जनीं वनीं एक रूप वसे
४३८	अशेख	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.१।।	पुंडलिक सुख सांगतां अशेख। दिनकाळ हरिख कोंदाटला
४३९	अशेषा	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.१।।	परेसि परता न कळे पैं शेषा। तो गौळिया अशेषा माजी हरी
४४०	अष्टांग	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.१।।	अष्टांग साधनें साधिती पवन। ज्यासी योगीजन शिणताती
४४१	असंख्य	।।ज्ञा.गा.नि.११६.४।।	निवृत्तीचें ब्रह्म कृष्णनामें खेळे। असंख्य गोवळे ब्रह्मरूपीं
४४२	असंख्य	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.१।।	व्योमामाजि तारा असंख्य लोपती। तैसे लक्ष्मीपती माजी विरों

४४३	असंख्य	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.१।।	गोपाळ संवगडे आले वाडेंकोडें। असंख्य बागडे हरिरूपीं
४४४	असणें	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.१।।	नित्य निर्गुण सदा असणें गोविंदा। सगुणप्रबंधा माजि खेळे
४४५	असतां	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.४।।	निवृत्ति म्हणे सिद्ध असतां पैं मंत्रु। रामनामें शत्रु नाशतील
४४६	असतां	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.२।।	देहभरी आत्मा नांदे निरंतर। असतां हा विचार कां धांवतोसी
४४७	असती	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.१।।	प्रवृत्ति निवृत्ति या दोन्ही सहज। जनीं वनीं काज करूनी असती
४४८	असतेनि	।।ज्ञा.गा.नि.११२.३।।	नसतेनि जीव असतेनि शिव। तदाकार माव मावळली
४४९	असलया	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.१।।	हिरण्यगर्भ माया अंडाकार छाया। ब्रह्म असलया तेथें नेत
४५०	असार	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.१।।	मारुनि कल्पना निवडिलें सार। टाकिलें असार फलकट
४५१	असार	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.३।।	सार तेंचि धरी असार तें निवडी। वैकुंठ चढोवढी रामनामें
४५२	असार	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.१।।	न लगती धनें असार संपत्ती। वायांचि गुंफती वासना रया
४५३	असार	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.४।।	निवृत्ति देवीं धरिली माया हे असार। प्रपंच परिवार निर्दाळिला
४५४	असारु	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.२।।	संसार असारु श्रीपति साचारू। नामेंवीण पारू न पविजे
४५५	असिजे	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.३।।	आशापाश नाहीं असिजे पूर्णापूर्णें। सकळ जग होणें एकरूपें
४५६	असे	।।ज्ञा.गा.नि.००६.३।।	कथा त्या कथिचां पूर्ण त्या मथिता। अरूपें अच्युता सर्व असे
४५७	असे	।।ज्ञा.गा.नि.००७.१।।	अकर्ता पैं कर्ता नाहीं यासी सत्ता। आपण तत्त्वतां स्वयें असे
४५८	असे	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.१।।	आदिरूप सम मूळ प्रकृति नेम। वैकुंठ उत्तम सर्वत्र असे
४५९	असे	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.२।।	ते रूप गोजिरें नंदाघरीं असे। जनीं वनीं दिसे गोपिकांसी
४६०	असे	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.३।।	गायी चारी हरि मोहरी खांद्यावरी। वेणु नानापरि वातु असे
४६१	असे	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.२।।	तें रूप कारण कृष्ण तेजाकार। सर्व हा आकार त्याचा असे
४६२	असे	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.४।।	निवृत्ति चाळकु सर्वत्र व्यापकु। आपरूपें एकु सर्वत्र असे
४६३	असे	।।ज्ञा.गा.नि.११९.१।।	विश्वीं विश्वपती असे पैं लक्ष्मीनाथ। आपणचि समर्थ सर्वांरूपीं
४६४	असे	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.६।।	निवृत्ति गयनी कृपा केली असे पूर्ण। कूळ हें पावन कृष्णनामें
४६५	असे	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.३।।	तप हें अमूप नलगे संकल्प। साधितां समीप जवळी असे
४६६	असे	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.४।।	निवृत्ति म्हणे आम्हां सद्‌गुरु उपदेशु। सर्वांभूतीं वासु हरि असे
४६७	असे	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.१।।	परम समाधान परमवर्य धन। नाम जनार्दन क्षरलें असे
४६८	असे	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.४।।	देवीं नांदे रसना धर्मी नांदे भावो। एक तत्त्वीं देवो क्षरला असे

४६९	असे	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.१।।	साधक बाधक ना बाधी जनक। सर्व हरि एक आत्मा असे
४७०	असे	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.३।।	ध्येय ध्यान खुंटे प्रचंच हा आटे। नाम हें वैकुंठे नेतु असे
४७१	असे	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.३।।	नित्यकाळ कथा हरि विचरो सार। जनवन घर आम्हां असे
४७२	असे	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.४।।	निवृत्ति दिधला नामेंरूपें दिसे। सर्व हरी असे तेजोमय
४७३	असे	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.२।।	भिवरासंगमीं निरंतर समी। तल्लीनता ब्रह्मीं उभी असे
४७४	असे	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.२।।	मुनिजनां सुख निरंतर लक्ष। भक्तां निजसुख देत असे
४७५	असे	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.२।।	तें रूप पंढरीं उभे असे सानें। त्रिभुवन ध्यानें वेधियेलें
४७६	असे	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.३।।	सर्व ब्रह्मार्पण कर्म करी जाण। वेदमतें खुण ऐसी असे
४७७	असे	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.२।।	तें रूप भीवरें पांडुरंग खरें । पुंडलिक निर्धारें उभें असे
४७८	असे	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.४।।	निवृत्तीचें जाप्य आनु नाहीं चित्तीं। रामनामें तृप्ती सदा असे
४७९	असे	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.३।।	स्वरूप सुलभु हरि माझा लाठा। नामेंचि वैकुंठा नेतु असे
४८०	असे	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.१।।	एक तत्त्व हरि असे असे पैं सर्वत्र। ऐसें सर्व शास्त्र बोलियेलें
४८१	असे	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.१।।	एक तत्त्व हरि असे असे पैं सर्वत्र। ऐसें सर्व शास्त्र बोलियेलें
४८२	असे	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.१।।	विश्वीं हा विश्वात्मा क्षरला असे आत्मा। अहं बोध रामा दूर करी
४८३	असे	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.६।।	निवृत्ति सांगतु भक्तीचा महिमा। करी शांति क्षमा तो विरळा असे
४८४	असे	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.२।।	धन्य याचें कूळ पवित्र कुशळ। नित्य या गोपाळ जवळी असे
४८५	असे	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.४।।	निवृत्ति सत्वर द्वैत हें निरसी। अद्वैत समरसीं दिधला असे
४८६	असे	।।ज्ञा.गा.नि.३११.१।।	आपपर शून्य आपीं करी लीन। आपपर जाण हरी असे
४८७	असे	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.३।।	साधन हरिपंथु हाचि निज हेतु। गुरु मुखें मातु ऐशी असे
४८८	असे	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.२।।	तोचि भजनपंथ सुगम समर्थ। नित्यता अनंत तृप्त असे
४८९	असे	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.१।।	गगनीं अभ्र चाले चंद्र असे निश्चळ। पृथ्वीतळीं बाळ चाले म्हणे
४९०	असे	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.३।।	असे तें न दिसे नसे तें अभासे। विषयांच्या विषें घारलेंसे
४९१	असे	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.२।।	भावबळें देव भावबळें देव। भक्तीचा स्वभाव ऐसा असे
४९२	असे	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.२।।	तत्त्वता श्रीहरी एक असे सर्व। सांडूनी देहभाव पूर्ण पाहा
४९३	असे	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.१।।	एकतत्त्व हरि अवघी सृष्टि त्याची। वासना मोहाची जाली असे
४९४	असों	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.१।।	भावभक्ति प्रेम दया शांति क्षमा। अखंडित प्रेमा असों द्यावा

४९५	असोनि	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.१।।	कैवल्य देहीं आत्मा असोनि हिंडसी। गर्भवासा येशी नाना जन्मीं
४९६	असोनियां	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.१।।	देहाच्या दीपकीं एकी वस्तु चोख। असोनियां शोक कां करितोसी
४९७	असोस	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.१।।	रसज्ञ रसाचा रसामाजी वसे। जीवन हें सोसे असोस होय
४९८	अस्तु	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.१।।	आम्ही किरण तूं सूर्यो। आम्ही अस्तु तूं उदयो
४९९	अस्तु	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.३।।	उदो अस्तु मैळें ब्रह्म न मैळें। भोगिती सोहळे प्रेम भक्त
५००	अस्तु	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.२।।	उदो अस्तु ठेला वेदांसि अबोला। श्रुतीचा संपला अनुवादु
५०१	अहं	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.१।।	विश्वीं हा विश्वात्मा क्षरला असे आत्मा। अहं बोध रामा दूर करी
५०२	अहंकार	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.१।।	अजन्मा जन्मला अहंकार बुडाला। बोध पैं उठिला गोकुळीं रया
५०३	अहंकार	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.१।।	रामराम जप समत्वें साधावा। अहंकार टाकावा अहंबुद्धी
५०४	अहंता	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.१।।	समता वर्तावी अहंता खंडावी। तेणेंचि पदवी मोक्षमार्ग
५०५	अहंबुद्धी	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.१।।	रामराम जप समत्वें साधावा। अहंकार टाकावा अहंबुद्धी
५०६	अहंभाव	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.३।।	ठेला अहंभाव सर्व दिसे देव। नि:संदेह भव नाहीं आम्हां
५०७	अहर्निशी	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.२।।	न लोटे पैं निशी कैंचा अहर्निशी। काळाचे कवेसि जनु आहे
५०८	अहिंसेचें	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.२।।	अहिंसेचें स्वरूप हेंचि हरिरूप। न म्हणे हरी आप सर्व आहे
५०९	आंगभूत	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.४।।	ॐकार मूर्धनि प्रणव प्रणम्य। वेदादि आगम आंगभूत
५१०	आंगीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.३।।	मुरालीं ब्रह्मांडें अमित्य पैं अंडें । ढिसाळ प्रचंडें जया आंगीं
५११	आंतु	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.२।।	हरी हरी म्हणे नायके ते मातु। द्वैत तया आंतु नेघे बापा
५१२	आईकों	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.१।।	रूप ध्यावो ध्यानीं आईकों पैं कीर्तनीं। पारणें श्रवणीं नयनाचिये
५१३	आकळ	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.४।।	निवृत्ति लक्ष्मी गरुड चिंतिती। तयाचिये मति आकळ हरी
५१४	आकळिता	।।ज्ञा.गा.नि.००५.३।।	कळिकाळा कळिता काळा आकळिता। आपण स्वसत्ता विश्व हरी
५१५	आकळिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.१।।	कल्पितें कल्पिलें चित्त आकळिलें। तन्मय घोळिलें चैतन्याचें
५१६	आकळीते	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.२।।	कळिसि कळिते वासना आकळीते। दिनकाळ हरितें सेवितुसे
५१७	आकळे	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.१।।	चिंतितां साधक मनासि ना कळे। गोपिका आकळे करितां ध्यान
५१८	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.४।।	निवृत्ति ठकार श्रुतीचा आकार। गोपाळ साकार अंकुरले
५१९	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.४।।	निवृत्ति साकार शून्य परात्पर। ब्रह्म हें आकार आकारलें
५२०	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.१।।	निरालंब सार निर्गुण विचार। सगुण आकार प्रगटला

५२१	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.३।।	निराकृति आकार अंकुर गोमटे। तो गोपिकांसी भेटे भाग्ययोगें
५२२	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.४।।	निवृत्ति आकार ब्रह्म परिवार। गोकुळीं साकार मूर्त ब्रह्म
५२३	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.४।।	निवृत्ति सत्वर सेवि सुखसार। प्रकृति आकार लोपें ब्रह्मीं
५२४	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.१।।	नाहीं हा आकार नाहीं हा विकार। चतुर्भुज कर हरि माझा
५२५	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.५।।	नेणें हे विषये आकार सामाये। विकार न साहे तया रूपा
५२६	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.२।।	तें रूप कारण कृष्ण तेजाकार। सर्व हा आकार त्याचा असे
५२७	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.३।।	नाहीं त्या आकार अवघाचि वैकुंठ। अद्वैत घनदाट ब्रह्ममय
५२८	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.१।।	अव्यक्त आकार आकारलें रूप। प्रकाशस्वरूप बिंबलेंसे
५२९	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.१।।	निरशून्य बिंबी आकार पाहतां। आपण तत्त्वतां हरी एकु
५३०	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.२।।	तें रूप सादर मानवी आकार। सर्व संप्रधार सिद्धि वोळे
५३१	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.१११.६।।	विचाराचें देटुगें आकार निराकार सांगे। तो गोसावी निगे गोकुळीं रया
५३२	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.११२.२।।	तें रूप श्रीधर कृष्णाचा आकार। सर्व निराकार एकरूपें
५३३	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.४।।	निवृत्ति मान्यता सेवितु साकार। आपण आकार गोपवेषें
५३४	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.३।।	आकार विकार सम सारिखाचि हरी। बाह्य अभ्यंतरीं आपणचि
५३५	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.१।।	आकार निढळी साकार मंडळी। एकु वनमाळी क्षरलासे
५३६	आकार	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.४।।	निवृत्ति निर्विकार मनोमय साचार। सर्व हा आकार ब्रह्मरूपें
५३७	आकारलें	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.४।।	निवृत्ति साकार शून्य परात्पर। ब्रह्म हें आकार आकारलें
५३८	आकारलें	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.१।।	अव्यक्त आकार आकारलें रूप। प्रकाशस्वरूप बिंबलेंसे
५३९	आकारलें	।।ज्ञा.गा.नि.११८.३।।	ज्या रूपें वेधनें ब्रह्मांड निर्मळे। तेंचि हें आकारलें कृष्णरूपें
५४०	आकारलें	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.३।।	येथुनि हें सर्व आकारलें भाव। रोहिणीची माव ऐसी आहे
५४१	आकारलें	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.१।।	कमळाच्या स्कंधी गुणी गुढारलें। वरी आकारलें फूल तया
५४२	आकारलें	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.१।।	निराकारी घर आकारलें व्यर्थ। सांगतां परमार्थ न बुझे हरी
५४३	आकारासि	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.१।।	निराकार वस्तु आकारासि आली। विश्रांति पैं जाली भक्तजनां
५४४	आकारिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.२।।	अव्यक्त साकार आकारिलें अंकूर। क्षरला चराचर भक्तिकाजें
५४५	आकारी	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.१।।	आकारी दिसे निराकारी वसे। तोचि हृदयीं दिसे अरे जना
५४६	आकारु	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.५।।	ज्योतिरूपें कीर्ण अनंत विस्तारु । ब्रह्मांड आकारु अनंत कोटी

५४७	आकारु	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.३।।	सांडिला आकारु धरिला अविकारु । सर्व हरिहरु रूप आम्हां
५४८	आकाश	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.१।।	वैकुंठ कैलास त्यामाजि आकाश। आकाशीं अवकाश धरी आत्मा
५४९	आकाश	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.३।।	आकाश सौरस तत्त्व समरस। तो हा हृषीकेश गोपीसंगें
५५०	आकाश	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.३।।	चंद्र सूर्य कीर्ण आकाश प्रावर्ण। पृथ्वी अंथुरण सर्वकाळ
५५१	आकाश	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.१।।	पृथ्वी हे श्रीराम आकाश निजधाम। आपण विश्राम एकरूपें
५५२	आकाश	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.३।।	पृथ्वी हे ढिसाळ आकाश कव्हाळ। जन मायाजळ विरे तेथें
५५३	आकाश	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.३।।	न देखों हे पृथ्वी आकाश पोकळी। भरलासे गोपाळीं दुमदुमीत
५५४	आकाशा	।।ज्ञा.गा.नि.००७.३।।	व्योमकार ठसा नभीं दशदिशा। त्यामाजि आकाशा अवकाश होय
५५५	आकाशीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.१।।	वैकुंठ कैलास त्यामाजि आकाश। आकाशीं अवकाश धरी आत्मा
५५६	आगम	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.४।।	ॐकार मूर्धनि प्रणव प्रणम्य। वेदादि आगम आंगभूत
५५७	आगम	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.१।।	निगम आगम वेदादिक सम। श्रुतीचा उपक्रम हारपला
५५८	आगम	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.४।।	निवृत्ति आगम मोहन साधन । सर्व नारायण एकातत्त्वें
५५९	आगम	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.१।।	आगम निगम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशी राम सेवीतसे
५६०	आगमरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.००९.४।।	निवृत्ति पुरता गुरु विवरण। गयनीची खूण आगमरूपें
५६१	आगमा	।।ज्ञा.गा.नि.११५.१।।	आगमा निगमा बोलतां वैखरी। तो यशोदेच्या करीं धरुनी चाले
५६२	आगमा	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.३।।	न पडे आगमा नाहीं त्यासि सीमा। तो गौळियांच्या कामा धांवे कृष्ण
५६३	आगमु	।।ज्ञा.गा.नि.००८.३।।	सुलभ सुभग आगमु निगमु। तो हा आत्मारामु गोपवेषें
५६४	आगर	।।ज्ञा.गा.नि.००५.१।।	स्थिर धीर नीर सविचार सार। ब्रह्मांड आगर गोपवेषें
५६५	आगर	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.४।।	रूपस सुंदर पवित्र आगर। चोखाळ साचार पवित्रपणें
५६६	आगर	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.४।।	निवृत्ति सागर ज्ञानार्क आगर। कृष्णचि साचार बिंबलासे
५६७	आगर	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.४।।	निवृत्ति आगर कृष्ण हा सागर। सर्वरूपें श्रीधर दिसतुसे
५६८	आगर	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.८।।	निवृत्ति परिवार मुक्तलग आगर। रत्नांचा सागर नामें वोळे
५६९	आगरु	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.४।।	कल्पतरु इच्छेसि सागरु। त्याहूनि आगरु हरी माझा
५७०	आचरण	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.२।।	हें सुख साचार निरंतर सर्वी। एकतत्त्वीं भावीं आचरण
५७१	आचरा	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.२।।	ऐसें कांहीं करा सहज तें आचरा। जन्मभरोवरा पडों नका
५७२	आचरे	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.४।।	सुखावरी सुख निसंग रे आचरे। केशव निधारें तुष्टे सदा

५७३	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.४।।	निवृत्तीचें सार कृष्णनामें पार। सर्व हा आचार हरी हरी
५७४	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.३।।	कुटुंब आचार कुळवाडी साचार। सर्व हा श्रीधर एकाएक
५७५	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.१००.४।।	निवृत्तीचें पर कृष्ण हें साचार। सर्व हा आचार कृष्ण आम्हां
५७६	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.१।।	आमुचा आचार आमुचा विचार। सर्व हरिहर एक पुरे
५७७	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.१।।	एक तत्त्व सांगती वेदादिक बडिवार। ब्रह्मकर्म आचार भजनालागीं
५७८	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.४।।	निवृत्ति धारणा कृष्णनाम सार। सर्वत्र आचार हरी हरी
५७९	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.४।।	निवृत्ति साकार विठ्ठल आचार। भिवरा तें नीर अमृतमय
५८०	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.४।।	निवृत्ति सधर विष्णुमय सार। विठ्ठल आचार पंढरीये
५८१	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.६।।	निवृत्ति तत्पर निवाला सत्वर। नित्यता आचार विष्णुमय
५८२	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.१।।	हरिविण व्यर्थ आचार समर्थ। हरि हेंचि हीत अरे जनां
५८३	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.१।।	वेगु करी मना धरावें पैं सार। नामाचि आचार रामनामें
५८४	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.२।।	आचार पवित्र नामाचि पैं पात्र। सांठविलें अक्षर दों अक्षरीं
५८५	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.५।।	पर्वणीचें सार विठ्ठल उच्चार। नित्यता आचार विठ्ठलनामें
५८६	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.४।।	साकार निराकार सर्व हा आचार। हरिरूप सार भजनभाव
५८७	आचार	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.३।।	अद्वैत संचलें द्वैताचा आचार। मायेचा घरचार वोडंबरी
५८८	आचारशीळ	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.१।।	नाहीं यासि गोत नाहीं यासि कूळ। शेखीं आचारशीळ कोण म्हणे
५८९	आचारु	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.१।।	नाहीं त्या आचारु सोंवळा परिवारु। तो गोकुळीं साचारु अवतरला
५९०	आटलें	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.३।।	रूपाचें सगुण निर्गुण दाटलें। नामेंचि आटलें मोहजाळ
५९१	आटे	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.३।।	ध्येय ध्यान खुंटे प्रचंच हा आटे। नाम हें वैकुंठे नेतु असे
५९२	आटोनि	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.४।।	निवृत्तीचा दीप दीपाचिये मुसे। आटोनि सौरसें एक जाला
५९३	आढळीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.२।।	तरसी रे जना स्मरतां नामावळी। राहसि आढळीं वैकुंठीं रया
५९४	आणि	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.१।।	नेणती महिमा ब्रह्मादिक भद्र। आणि ते महेंद्र नानास्थानीं
५९५	आणि	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.१।।	विश्वाद्य अनाद्य विश्वरूपें वंद्य। आणि हा अभेद्य भेद नाहीं
५९६	आणि	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
५९७	आणि	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.४।।	उद्धव अक्रूर आणि तो विदूर। दों अक्षरीं पार उतरले

५९८	आणि	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.१।।	तंत आणि वितंत त्यामाजि मथित। नाद उमटत स्वानंदाचा
५९९	आणिक	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.३।।	न मगे नेणे कांहीं याविण आणिक। सप्रेमाची भूक तृष्णा करी
६००	आणिक	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.१।।	नामाचेनि बळें तारिजे संसार। आणिक विचार करूं नको
६०१	आणिक	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.२।।	रामकृष्ण मंत्र जनांसि उद्धार। आणिक हे साचार मार्ग नाहीं
६०२	आणिकाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.३।।	न देखों दुसरें हरिवीण काज। आणिकाचें चोज नाहीं तेथें
६०३	आणियेली	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.१।।	भेदूनि ब्रह्मांड आणियेली कळा। नित्यता सोहळा हरिप्रेमें
६०४	आणिला	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.२।।	विष्णुसहित शिव आणिला पंढरीं। केलें भीमातीरीं पेखणें जेणें
६०५	आणिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२००.३।।	गेला पैल तीरा आणिलें कापुरा। दीप एकसरा पाजळिला
६०६	आणूनि	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.५।।	वेदादिकमति ज्या रूपा गुंतती। तो आणूनि श्रीपति उभा केला
६०७	आणूनि	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडलिका वोळलें। आणूनि ठेविलें भीमातीरीं
६०८	आतां	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.४।।	निवृत्तीचें ध्यान गोपाळ आमुचा। आतां जन्म कैचा भक्तजनां
६०९	आतां	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.६।।	निवृत्ति म्हणे आतां अनाथ श्रीहरी। तूंचि चराचरीं हेंचि खुण
६१०	आतुडे	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.२।।	शब्दासि नातुडे बुद्धिसि सांकडें । तो सप्रेमें आतुडे स्मरतां नाम
६११	आत्मकळिके	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.१।।	प्रकृतीचेनी घाये घायवट नव्हे। आत्माराम सोये आत्मकळिके
६१२	आत्मखुण	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.१।।	न साहे दुजेपण आपण आत्मखुण। श्रुतीही संपूर्ण हारपती
६१३	आत्मखुण	।।ज्ञा.गा.नि.११०.१।।	न साहात दुजेपण आपणचि आत्मखुण। श्रुति जेथें संपूर्ण हारपती
६१४	आत्मज्योति	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.१।।	त्रैलोक्य पावन जनीं जनार्दन। त्यामाजि परिपूर्ण आत्मज्योति
६१५	आत्मज्योति	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.१।।	परिपूर्ण ब्रह्म विज्ञानेंसी ज्ञान। योगियाचें ध्यान आत्मज्योति
६१६	आत्मतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.३।।	नित्य मुक्त एक आत्मतत्त्व दीप। हरी हा संकल्प करीजेसु
६१७	आत्मनाथ	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.१।।	तिमिर पडलें प्रपंच भासे। झाकोळला दिसे आत्मनाथ
६१८	आत्मनाथीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.३।।	व्रत तप तीर्थ नाम हें अनंत। माजि सामवत आत्मनाथीं
६१९	आत्मपणें	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.२।।	वेद शास्त्र सांगे आम्हां हा श्रीरंग। या नाहीं भंग आत्मपणें
६२०	आत्मप्रकाश	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.१।।	देवेवीण ठावो नाहीं रये मही। आत्मप्रकाश पाहीं बिंबलासे
६२१	आत्मबोधीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.४।।	निवृत्ति घडुला सर्वत्र बिंबला। दर्पण विसरला आत्मबोधीं
६२२	आत्मयाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.४।।	निवृत्ति साकार वैकुंठीचें घर। देह हे मंदीर आत्मयाचें
६२३	आत्मराज	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.३।।	शमशेजबाज शम केशिराज। शमेतुष्टे भोज आत्मराज

६२४	आत्मराजु	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.१।।	सजीव साजिरी तिगुण गोजिरी। नांदे माजघरीं आत्मराजु
६२५	आत्मरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.४।।	निवृत्ती सज्जन जन वन देव। आत्मरूप भाव ब्रह्म जाला
६२६	आत्मरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.१।।	सौजन्य समाधान सर्व जनार्दन। आत्मरूपें धन इतुकें पुरे
६२७	आत्मरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.३।।	आत्मरूपें जन मानी कारे मूढा। होसी माजिवडा ब्रह्मामाजि
६२८	आत्मरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.३।।	या रूपें चिंतितां आत्मरूपें पाहतां। तत्त्वींतत्त्व समता मिळोनि जाये
६२९	आत्मरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.४।।	निवृत्ति म्हणे नव्हे हें तैसें चोख। अंतर्बाह्य वेष आत्मरूपें
६३०	आत्मलिंग	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.२।।	तें रूप वैकुंठ ब्रह्मादिकां पूज्य। योगियांचें भज्य आत्मलिंग
६३१	आत्मलिंगीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.१।।	विश्रामींचा श्रम आश्रम पैं नेम। जप हा परम आत्मलिंगीं
६३२	आत्मलिंगीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.४।।	निवृत्ति लोळत चरणरजीं लाठा। माजि त्या वैकुंठा आत्मलिंगीं
६३३	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.१।।	वैकुंठ कैलास त्यामाजि आकाश। आकाशीं अवकाश धरी आत्मा
६३४	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.२।।	तो सोंवळा संपूर्ण अमृताचा घन। त्यामाजि सज्जन हरि आत्मा
६३५	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.२।।	तो हा कृष्ण गोपीगोपाळांमाझारी। क्रीडा नानापरी करी आत्मा
६३६	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.४।।	निवृत्ति म्हणे जरी कृपा करील गुरू। तरिच संप्रधारु धरी आत्मा
६३७	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.१।।	हरि आत्मा होय परात्पर आलें। नाम हें क्षरलें वेदमतें
६३८	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.१।।	सर्वांघटीं वसे तो आत्मा प्रकाशे। प्रत्यक्ष आम्हां दिसे गुरुकृपा
६३९	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.१।।	साधक बाधक ना बाधी जनक। सर्व हरि एक आत्मा असे
६४०	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.२।।	चेतवला आत्मा अचेत पैं हरी। कर्म भरोवरी खुंटलें रया
६४१	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.३।।	आम्ही देहीं तो आत्मा। आम्ही विदेही तो परमात्मा
६४२	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.४।।	पतीतपावन नाम हें जीवन। योगियाचें ध्यान हरि आत्मा
६४३	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.४।।	गगनीं सूर्य तपे अनंत तारा लोपे। एकुचि स्वरूपें आत्मा तैसा
६४४	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.१।।	अचेत आत्मा चेतविला साचा। प्रबोध नामाचा रामनामीं
६४५	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.३।।	निवृत्ति म्हणे आत्मा हाचि पैं विठ्ठल। नाहीं बहुसाल कर्मकांड
६४६	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.१।।	विश्वीं हा विश्वात्मा क्षरला असे आत्मा। अहं बोध रामा दूर करी
६४७	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.२।।	देहभरी आत्मा नांदे निरंतर। असतां हा विचार कां धांवतोसी
६४८	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.४।।	निवृत्ति निधान आत्मा हाचि जीवन। भवयुक्त धन भावें पावे
६४९	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.२।।	आत्मा गोड हरि आम्हां चाड धरी। अरिते संहारी आम्हांमाजी

६५०	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.४।।	निवृत्तीचें धन हरि आत्मा जाण। हरि हाचि पूर्ण जनकु रया
६५१	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.२।।	हरिरूपीं सुख हरिरूपीं दु:ख । हरिरूप शोक आत्मा माझा
६५२	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.१।।	कैवल्य देहीं आत्मा असोनि हिंडसी। गर्भवासा येशी नाना जन्मीं
६५३	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.२।।	मन करीं एकट आत्मा करीं सुभट। आपेंआप वैकुंठ एकातत्त्वें
६५४	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.३।।	आत्मा हा अविट बिंबलासे नीट। स्मरतांची पैं वैकुंठ देतु आम्हां
६५५	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.२।।	आत्मा हा चराचरीं व्यापक कुसरी। एकतत्त्व निर्धारी क्षरलासे
६५६	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.२।।	कळिका उन्मनी गोल्हाट कवळी। सत्रावळीचे जवळी आत्मा स्वामी
६५७	आत्मा	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.२।।	सर्व ब्रह्म आत्मा वेद बोले सीमा। हरि परब्रह्मा रामकृष्ण
६५८	आत्माचि	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.४।।	निवृत्ति अमर आत्माचि साचार। माया देवी घर ब्रह्म केलें
६५९	आत्माराज	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.४।।	निवृत्ति सज्जन अवघा आत्माराज। एकतत्वबीज जपा लाहो
६६०	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.००३.४।।	निवृत्ति परिचार सर्व हा गोपाळ। पुजी दिनकाळ आत्माराम
६६१	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.३।।	मधुर क्षारता माधवीं अखंड। दिनकाळ प्रचंड आत्माराम
६६२	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ नाममंत्रयज्ञ। सर्व हाचि कृष्ण आत्माराम
६६३	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.४।।	निवृत्ति तटाक निवांत सम्यक। सर्वरूपें एक आत्माराम
६६४	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.१।।	सर्व स्वरूप नाम सर्व घटीं घनश्याम। तो गोकुळीं आत्माराम दूध मागे
६६५	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगिया जीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
६६६	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.१।।	कारण परियेस कामधाम नेम। सर्व आत्माराम नेमियेला
६६७	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.३।।	शिवाशिवोत्तम नाम आत्माराम। जनवनसम गोपवेषें
६६८	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.१।।	अनंत सृष्टि घटा अनंत नाम मठा। परिमाण पैठा आत्माराम
६६९	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.११०.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगियां संजीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
६७०	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.२।।	सर्व आत्माराम भजन निष्काम। दिन काळ नेम भजनशीळ
६७१	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.१।।	पूर्णबोधें धाले आत्माराम जाले। निखळ वोतलें पूर्णतत्त्वें
६७२	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.२।।	नेघों ते काबाड न करुं विषय। ब्रह्मांड हें होय आत्माराम
६७३	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.२।।	रज तम नाहीं सात्विकही डोहीं । परिपूर्ण देहीं आत्माराम
६७४	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.४।।	निवृत्तीची खुण गुरुकृपा उद्धार। सर्व हा निर्धार आत्माराम
६७५	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.१।।	सार हें नि:सार निवडुनि घेईन। सर्व हा होईन आत्माराम

६७६	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.४।।	निवृत्ति निष्काम सर्व आत्माराम। गयनी हें धाम गुरुगम्य
६७७	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.३।।	निद्रेचिया भुली स्वरूप विसरू। प्रकाशला थोरु आत्माराम
६७८	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.४।।	निवृत्तीचा भावो सर्व आत्माराम रावो। हरि हा अनुभवो वेदमतें
६७९	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.४।।	गौप्य गुजराज उमजलासे हरी। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम
६८०	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.५।।	न देखसी ज्ञाना देहीं आत्माराम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
६८१	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.४।।	निवृत्ति सरळ निरसलें अज्ञान। सर्वत्र संपन्न आत्माराम
६८२	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.२।।	न दिसे तें भान दृश्य द्रष्टा हरी। सर्व घरोघरीं आत्माराम
६८३	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.१।।	रूपाचें रूपस विठ्ठलनामवेष। पंढरीनिवास आत्माराम
६८४	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.१।।	पहातां साधन विठ्ठलकीर्तन। भक्तसंजीवन आत्माराम
६८५	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.६।।	निवृत्ति तत्पर हरीरूप सर्वत्र। नाम घेतां तृप्त आत्माराम
६८६	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.६।।	निवृत्ति विठ्ठल सेवितु सकळ। दिकाळफळ आत्माराम
६८७	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.३।।	नित्यता कीर्तन तुटेल बंधन। आत्माराम घन तुष्टेल जना
६८८	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.२।।	शांति दया पैसे क्षमा जया रूप। अवघेंचि स्वरूप आत्माराम
६८९	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.४।।	निवृत्तीनें कथिलें गुरुगयनी प्रसादें । सकळ हा गोविंद आत्माराम
६९०	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.२।।	ब्रह्मामाजि जयो ब्रह्मांड उदयो। ब्रह्म हें स्वयमेवो आत्माराम
६९१	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.३।।	भेदुनी कुंडलिनी गोल्हाट निकट। आत्माराम पेठ पांडुरंग
६९२	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.२।।	आत्माराम सार दृष्य द्रष्टा विचार। नाम संकेत धीर निरंतर
६९३	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.१।।	प्रकृतीचेनी घाये घायवट नव्हे। आत्माराम सोये आत्मकळिके
६९४	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.१।।	पीतांबर दीपडें दीपकळिका श्याम। शिव आत्माराम प्रेमतनु
६९५	आत्मारामु	।।ज्ञा.गा.नि.००८.३।।	सुलभ सुभग आगमु निगमु। तो हा आत्मारामु गोपवेषें
६९६	आदरें	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.४।।	देऊनि हस्तक पुशी पीतांबरे। पुसतसे आदरें यथाविधि
६९७	आदि	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.१।।	आदि मध्य वावो अवसान अभावो। पाहातां निर्वाहो हारपला
६९८	आदि	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.३।।	आदि शिवा जप जपतु अमूप। तें प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
६९९	आदि	।।ज्ञा.गा.नि.११७.३।।	आदि मध्य अंत तिन्ही जाली शून्य। तो कृष्णनिधान गोपवेषें
७००	आदि	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.१।।	आदि मध्य अंतीं तुज माजि बिंबावो। ब्रह्मीं ब्रह्मथावो लवण जळीं
७०१	आदि	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.३।।	आदि अंबऋषी भक्त निजसखा। दों अक्षरीं लेखा केला तेणें

७०२	आदिअंत	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.५।।	आदिअंत हरपला नाहीं तेथें कल्पना। देहीं दीपभाना विठ्ठलचरणीं
७०३	आदिनाथ	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.१।।	आदिनाथ उमा बीज प्रकटिलें। मच्छिंद्रा लाधलें सहजस्थिती
७०४	आदिपीठ	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.२।।	आदिपीठ देव ब्रह्म हें स्वयमेव। पुंडलिक भाव प्रगटला
७०५	आदिमध्य	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.५।।	प्रकाशपूर्णता आदिमध्य सत्ता। नातळे तो द्वैता अद्वैतपणें
७०६	आदिमध्य	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.२।।	आदिमध्य अवसान सत्व रज तम। प्रकृति सम अळंकारले
७०७	आदिमध्यें	।।ज्ञा.गा.नि.११३.२।।	प्रकाश पूर्णता आदिमध्यें सत्ता। नातळे तो द्वैता द्वैतपणें
७०८	आदिमाता	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.२।।	राही रखुमाई आदिमाता मोहे। नामा तो उपायें बुझाविती
७०९	आदिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.१।।	आदिरूप सम मूळ प्रकृति नेम। वैकुंठ उत्तम सर्वत्र असे
७१०	आदीची	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.१।।	आदीची अनादि मूळ पैं सर्वथा। परादि या कथा हारपती
७११	आद्य	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.३।।	श्रुतिप्रतिपाद्य शास्त्रांसी जें वंद्य। निर्गुणाचें आद्य भाग्यनिधि
७१२	आद्यरूपसार	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.१।।	आद्यरूपसार जेथुनि ॐकार। तो प्रणवसाचार हारपला
७१३	आधार	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.१।।	विश्वामाजी अक्षर क्षरलें साचार। त्या रूपा आधार पुससी काई
७१४	आधारीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.३।।	आधारीं धरित निर्धारी धरित। सर्वत्र पुरत एकरूपें
७१५	आधीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.३।।	निष्काम कल्पना आधीं साधीं मना। ऐक्य समीरणा हेंचि करीं
७१६	आधीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.१।।	समता धरा आधीं टाका द्वैतबुद्धी। आपेआप शुद्धि गोविंदीं रया
७१७	आधीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.३।।	वेगु करा आधीं रामनाम चिंतना। जंव नाहीं पाहुणा काळ आला
७१८	आनंद	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.४।।	निवृत्ति तत्पर लक्ष ते स्वानंद। नित्यता आनंद ब्रह्म नांदे
७१९	आनंद	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.४।।	निवृत्तिदेवो आनंद झालिया। लवति बाहिया स्वस्वरूपीं
७२०	आनंद	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.४।।	निवृत्तिस्वानंद नित्यता आनंद। जन हा गोविंद आम्हां पुरे
७२१	आनंद	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.१।।	आनंद सर्वांचा काला अरुवार । नामया साचार फुंदतुसे
७२२	आनंद	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.३।।	निवृत्ति स्वानंदें विठ्ठलीं आनंद। नित्य परमानंद हृदयामाजी
७२३	आनंदपूर्णघन	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.३।।	निखळ निघोट नितंब परिपूर्ण। आनंदपूर्णघन गोपवेषें
७२४	आनंदला	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.३।।	नामा पसरीं मुख आनंदला तृप्त। कवळु पूर्णभरित हरिराजा
७२५	आनंदला	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.१।।	तंव आनंदला हरि परिपूर्ण लोटला। मुक्ताई लाधला प्रेमकवळु
७२६	आनंदा	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.२।।	तें रूप पैं ब्रह्म चोखाळ सर्वदा। नित्यता आनंदा नंदाघरीं
७२७	आनंदाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.१।।	सिद्धीचें साधन नेणती ते सिद्ध। अधिक उद्बोध आनंदाचा

७२८	आनंदाचा	||ज्ञा.गा.नि.२३७.१||	उघडुनियां दृष्टि नामा पाहे पोटीं। आनंदाचा सृष्टि तया झाली
७२९	आनंदाचा	||ज्ञा.गा.नि.२३७.२||	घेरे नाम्या कवळु आनंदाचा होसी। तुजमाजि निवासि हरी आहे
७३०	आनंदाची	||ज्ञा.गा.नि.०२७.२||	तें रूप सुंदर गौळियाचे दृष्टी। आनंदाची सृष्टी नंदाघरीं
७३१	आनंदाचे	||ज्ञा.गा.नि.००६.२||	तें हें कृष्णबाळ गोपिकांशीं खेळे। नंदाघरीं सोहळे आनंदाचे
७३२	आनंदाचे	||ज्ञा.गा.नि.२३६.५||	धरुनि हनुवटी पाहे कृपादृष्टी। आनंदाचे सृष्टि माजिनामा
७३३	आनंदाचें	||ज्ञा.गा.नि.१७३.४||	निवृत्तीचें गोत कृष्ण नामें तृप्त। आनंदाचें चित्त कृष्णनामें
७३४	आनंदे	||ज्ञा.गा.नि.१८२.३||	आनंदे सोहळा उन्मनीचि कळा। नामचि जिव्हाळा जिव्हे सदा
७३५	आनंदे	||ज्ञा.गा.नि.२४१.४||	निवृत्ति खेचर परिसा भागवत। आनंदे डुल्लत सनकादिक
७३६	आनंदें	||ज्ञा.गा.नि.०१४.२||	तें हें कृष्ण नाम वोळलें त्या नंदा। आनंदें यशोदा गीती गात
७३७	आनंदें	||ज्ञा.गा.नि.२४४.४||	निवृत्ति निवाला आनंदें नाचतु। उन्मनीं भरितु ज्ञानदेव
७३८	आनंदैक	||ज्ञा.गा.नि.३६३.३||	आनंदैक सुख यासी नाहीं मोहो। भूतबाधा ग्रहो नामेंचि तारी
७३९	आनान	||ज्ञा.गा.नि.३४०.१||	जाणिवेचेनि पैसे वासना हे हिंडे। आनान ब्रह्मांडें शोधिताहे
७४०	आनु	||ज्ञा.गा.नि.२४६.४||	निवृत्तीचें जाप्य आनु नाहीं चित्तीं। रामनामें तृप्ती सदा असे
७४१	आप	||ज्ञा.गा.नि.०३६.१||	विश्वातें ठेउनि आप निरंजनीं। नामाची पर्वणी भक्तालागीं
७४२	आप	||ज्ञा.गा.नि.०८१.३||	जेथें रजतम नाहीं तें निस्सीम। आप शम दम पूर्णघन
७४३	आप	||ज्ञा.गा.नि.१०२.२||	आपरूपें गोकुळीं आपरूपें आप। अवघेंचि स्वरूप हरीचें जाणा
७४४	आप	||ज्ञा.गा.नि.११२.४||	निवृत्ति स्वरूप कृष्णरूप आप । विश्वीं विश्वदीप आपरूपें
७४५	आप	||ज्ञा.गा.नि.११४.३||	ब्रह्मांडाच्या कोटी तरंगता उठी। आप आपासाठीं होत जात
७४६	आप	||ज्ञा.गा.नि.१४७.२||	अहिंसेचें स्वरूप हेंचि हरिरूप। न म्हणे हरी आप सर्व आहे
७४७	आप	||ज्ञा.गा.नि.२०८.१||	विवरण सार हरिहर आप। सर्व हरिरूप आपणपणें
७४८	आप	||ज्ञा.गा.नि.३०८.४||	निवृत्ति तत्पर सर्व लेखी आप। वासना संकल्प रामकृष्ण
७४९	आपण	||ज्ञा.गा.नि.००५.३||	कळिकाळा कळिता काळा आकळिता। आपण स्वसत्ता विश्व हरी
७५०	आपण	||ज्ञा.गा.नि.००७.१||	अकर्ता पैं कर्ता नाहीं यासी सत्ता। आपण तत्त्वतां स्वयें असे
७५१	आपण	||ज्ञा.गा.नि.०१५.१||	ग्रासुनि भान मान दृष्य द्रष्टा भिन्न। आपण चिद्घन वैकुंठीं रया
७५२	आपण	||ज्ञा.गा.नि.०१५.३||	नित्यता प्रकाश सर्व पूर्ण सार। आपण श्रीधर सर्व सुखें
७५३	आपण	||ज्ञा.गा.नि.०१६.३||	पृथ्वीचें तळवट अनंत विराट। आपण वैकुंठ गोपिसंगें

७५४	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.१।।	तेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
७५५	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.१।।	जेथें रूप रेखा ना आपण आसका। सर्व रूपें देखा हरि माझा
७५६	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.४।।	निवृत्ति घनवट आपण वैकुंठ। कृष्णनाम पेठ गोकुळीं रया
७५७	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.४।।	निवृत्तीशीं ध्यान सर्व जनार्दन। वैकुंठ आपण गोपीसंगें
७५८	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.१।।	बिंबीं बिंब एक बिंबलें सम्यक। आपण तिन्ही लोक एक्यारूपें
७५९	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.४।।	घरोघरीं दुभतें गौळियां परिपूर्ण। यशोदा ते आपण गोरस घुसळी
७६०	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.२।।	न साहे सगुण अवघाचि निर्गुण। तो कृष्ण आपण गोपाळसंगें
७६१	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.१।।	न साहे दुजेपण आपण आत्मखुण। श्रुतीही संपूर्ण हारपती
७६२	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.४।।	निवृत्ति सादर तें हरिरूप श्रीधर। आपण चराचर विस्तारला
७६३	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.४।।	निवृत्ति कोंवळें आपण सोवळें। त्यामाजि वोविलें मन माझें
७६४	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.१।।	जाणोनि नेणते नेणत्या मागते। आपण पुरतें नित्यपूर्ण
७६५	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.३।।	जाणते पूर्णता पूर्णते समता। आपण चित्सत्ता गोपवेष
७६६	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.३।।	भोग्य भोग भोक्ता आपण तत्त्वतां। त्याहुनी परता तयामाजी
७६७	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.१।।	निराकृत कृत्य विश्वातें पोखितें। आपण उखतें सर्वाकार
७६८	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.१।।	मथीन मथन मधुरता आपण। विश्वीं विश्व पूर्ण सदोदित
७६९	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.१।।	निरशून्य बिंबी आकार पाहतां। आपण तत्त्वतां हरी एकु
७७०	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.१।।	भरतें ना रितें आपण वसतें। सकळ हें होतें तयामाजी
७७१	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.४।।	निवृत्ति संजीवन गयनी निरूपण। तो कृष्ण आपण गोकुळीं वसे
७७२	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.३।।	वेदा जन्मस्थान वेदरूपें आपण। तो हा नारायण नंदाघरीं
७७३	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.४।।	निवृत्ति म्हणे शंखचक्रांकित मूर्ती। आपण श्रीपती क्रीडतुसे
७७४	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.१।।	गगनग्रास घोटी ब्रह्मांड हें पोटीं। चैतन्याची सृष्टी आपण हरी
७७५	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.१।।	अनंतरूप देव अनंत आपण। अंतर्बाह्य खुण योगीयांसी
७७६	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.४।।	निवृत्ति मान्यता सेवितु साकार। आपण आकार गोपवेषें
७७७	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.१।।	जेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
७७८	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.१।।	सुमना सुवासु तैसा हृषीकेशु। आपण सौरसु जनीं इये
७७९	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.३।।	हरीवीण दूजें शून्य त्रिभुवन। आपण जीवन तयामाजी

७८०	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.३।।	सर्वघटवासि सर्वत्रनिवासी। आपण समरसीं बिंबलासे
७८१	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.१।।	पृथ्वी हे श्रीराम आकाश निजधाम। आपण विश्राम एकरूपें
७८२	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु गयनि सौरसु। आपण जगदीशु सर्वरूपीं
७८३	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.३।।	आपण क्षरला आपण उरला। वैकुंठीं वसिन्नला चतुर्भुज
७८४	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.३।।	आपण क्षरला आपण उरला। वैकुंठीं वसिन्नला चतुर्भुज
७८५	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.१।।	म्हणवितो नंदाचा बाळ यशोदेचा। आपण चौवाचातीत कृष्ण
७८६	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.२।।	आपणचि देव आपणचि भक्त। आपण विरक्त सर्व जाला
७८७	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.२।।	चांगयाचे मुखीं घालीत कवळु। आपण गोपाळु दयासिंधु
७८८	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.३।।	वैकुंठ आपण भक्तामांजि खेळे। पुंडलिक लीळे खेळतुसे
७८९	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.३।।	जनां उपदेशी जनीं हृषीकेशी । आपण भक्तीसी दुऱ्हावितु
७९०	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.२।।	ब्रह्मार्पणें राम संतोषरूप जाला। ब्रह्मरूप केला आपण ऐसा
७९१	आपण	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.३।।	सर्वब्रह्म राम वेदादिक शब्द। आपण गोविंद सर्वांघटीं
७९२	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.६।।	निवृत्ति सोज्वळ नित्य नूतन सोय। आपणचि होय गोपरूपें
७९३	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.३।।	अपार उपाय आपणचि होय। सिद्धीचा न साहे रोळु सदा
७९४	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.३।।	चित्ताचे राहाविते आपणचि द्रष्टे। नेतुसे वैकुंठें नाम घेतां
७९५	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.१।।	दुजेपणा मिठी आपणचि उठी। कल्पना हे सृष्टि गाळूं पाहे
७९६	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.१।।	गगन घोटीत उठी पृथ्वी सगळी दाटी। आपणचि पाठी कूर्म जाला
७९७	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.३।।	विराट विनटु विराट दिसतु। आपणचि होतु ब्रह्मसुखें
७९८	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.३।।	मोठेनि परिमाण हारपलें ध्यान। आपणचि कृष्ण सर्व जाला
७९९	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.११०.१।।	न साहात दुजेपण आपणचि आत्मखुण। श्रुति जेथें संपूर्ण हारपती
८००	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.११९.१।।	विश्वीं विश्वपती असे पैं लक्ष्मीनाथ। आपणचि समर्थ सर्वांरूपीं
८०१	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.११९.३।।	सर्वघटीं नांदे एकरूपसत्ता। आपणचि तत्त्वतां सर्वांरूपीं
८०२	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.४।।	निवृत्ति गौरव गुरुमुखें घेत। आपणचि होत समरसें
८०३	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.३।।	आकार विकार सम सारिखाचि हरी। बाह्य अभ्यंतरीं आपणचि
८०४	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.३।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ न कळे जीवशिवीं। तो आपणचि लाघवी मावरूपें
८०५	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.२।।	आपणचि देव आपणचि भक्त। आपण विरक्त सर्व जाला

८०६	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.२।।	आपणचि देव आपणचि भक्त। आपण विरक्त सर्व जाला
८०७	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.२११.३।।	नाहीं तेथें मोल नाहीं तो विकरा। आपणचि सौरा हिंडतुसे
८०८	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.३।।	नित्य ते अनित्य आपणचि सत्य। कार्याकारण कृत्य हरपे जेथें
८०९	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.२।।	अवचित गगनीं वर्षे पैं संपूर्ण। आपणचि पतन तारा पावे
८१०	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.४।।	निवृत्तीचें धन अखंड परिपूर्ण। आपणचि नारायण तुष्टे सदा
८११	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.३।।	यासी नाहीं द्वैत आपणचि अद्वैत। सर्वरूपीं संमत एकतत्त्वें
८१२	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.२।।	आपणची विश्व आपणचि विश्वेश। जेथें द्वेषाद्वेष मावळले
८१३	आपणचि	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.३।।	न दिसे भानमान दृष्याचा अनुमान। आपणचि पूर्ण तदाकारें
८१४	आपणची	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.१।।	गगनींचा गगनीं तेज पूर्ण धरणीं। आपणची तरणी जगा यया
८१५	आपणची	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम जपावें नित्यता। आपणची तत्त्वता होईल हरी
८१६	आपणची	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.२।।	आपणची विश्व आपणचि विश्वेश। जेथें द्वेषाद्वेष मावळले
८१७	आपणपणें	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.१।।	विवरण सार हरिहर आप। सर्व हरिरूप आपणपणें
८१८	आपणपें	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.१।।	गगनीं वोळलें येतें तें देखिलें। दर्पणीं बिंबलें आपणपें
८१९	आपणां	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.२।।	नामाचेनि बळें कळिकाळ आपणां। ब्रह्मांडा येसणा तोचि होय
८२०	आपण्यामाजी	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.२।।	अक्षर अनंत क्षर हा संकेत। मागुतें भरत आपण्यामाजी
८२१	आपतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.१।।	जेथ रूप रेखा नाहीं गुण देखा। चिदाकाशें लेखा आपतत्त्व
८२२	आपदा	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.३।।	हरिध्यान वसे अखंड पैं सर्वदा। न पवे तो आपदा इये जनीं
८२३	आपपर	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.३।।	आपपर देहीं विचार करावा। हरिनामें दोहावा सर्वांरूपीं
८२४	आपपर	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.३।।	आपस्तुति नको आपपर एको। विष्णुपणें लोपो भान तुझें
८२५	आपपर	।।ज्ञा.गा.नि.३११.१।।	आपपर शून्य आपीं करी लीन। आपपर जाण हरी असे
८२६	आपपर	।।ज्ञा.गा.नि.३११.१।।	आपपर शून्य आपीं करी लीन। आपपर जाण हरी असे
८२७	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.००६.१।।	विश्रामधर्मता आश्रमपूर्णता। आपरूपें कथा निमे जेथें
८२८	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.३।।	न दिसे निवासा आपरूपें दिशा। सर्वत्र महेशा आपरूपें
८२९	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.३।।	न दिसे निवासा आपरूपें दिशा। सर्वत्र महेशा आपरूपें
८३०	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.३।।	हारपती दिशा सृष्टीचा कडवसा। आपरूपें कैसा ओळलासे
८३१	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.३।।	ब्रह्मांड घडलें अनंत घटमठ। आपरूपें धीट मुनिजनां

८३२	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.४।।	निवृत्ति चाळकु सर्वत्र व्यापकु। आपरूपें एकु सर्वत्र असे
८३३	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.५।।	क्लेशादि कल्पना क्लेशनिवारण। आपरूपें भिन्न होऊं नेदी
८३४	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.४।।	निवृत्ति प्रमाण अनंत नारायण। सर्व हें चैतन्य आपरूपें
८३५	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.३।।	चैतन्य साजिरें चेतवी विचारें। आपरूपें धीरे विचरत
८३६	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.२।।	आपरूपें गोकुळीं आपरूपें आप। अवघेंचि स्वरूप हरीचें जाणा
८३७	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.२।।	आपरूपें गोकुळीं आपरूपें आप। अवघेंचि स्वरूप हरीचें जाणा
८३८	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.११२.४।।	निवृत्ति स्वरूप कृष्णरूप आप । विश्वीं विश्वदीप आपरूपें
८३९	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.२।।	आपरूपें गोविंद गोंविला सगळा। चरण कमळा विनटलों
८४०	आपस्तुति	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.३।।	आपस्तुति नको आपपर एको। विष्णुपणें लोपो भान तुझें
८४१	आपासाठीं	।।ज्ञा.गा.नि.११४.३।।	ब्रह्मांडाच्या कोटी तरंगता उठी। आप आपासाठीं होत जात
८४२	आपीं	।।ज्ञा.गा.नि.३११.१।।	आपपर शून्य आपीं करी लीन। आपपर जाण हरी असे
८४३	आपुला	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.६।।	निवृत्ति हा हरी प्रपंच बाहेरी। आपुला शरीरीं हरी केला
८४४	आपुलें	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.२।।	हेंचि मज द्यावें सप्रेम आपुलें। ध्यातुसें पाउलें एवढ्यासाठीं
८४५	आपुलेनि	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.१।।	आपुलेनि हातें कवळु समर्पी। ब्रह्मार्पण मुखीं ब्रह्मरूपें
८४६	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.२।।	आपेंआप निवेल आपेंआप होईल। विठ्ठलचि दिसेल सर्वरूपीं
८४७	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.२।।	आपेंआप निवेल आपेंआप होईल। विठ्ठलचि दिसेल सर्वरूपीं
८४८	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.२।।	सुटसी रे नामें आपेंआप संभ्रमें। नित्य नाम नेमें जप तूं जाये
८४९	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.२।।	मन करीं एकट आत्मा करीं सुभट। आपेंआप वैकुंठ एकातत्त्वें
८५०	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.२।।	जाईल हा देह सरेल आयुष्य। आपेंआप भविष्य उभें राहे
८५१	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.३।।	घटमट व्यापिलें आपेंआप संचलें। कल्पनें बुडालें संकल्प रया
८५२	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.२।।	अधउर्ध्व हरि भाविला कुसरी। प्रपंच बाहेरी आपेंआप
८५३	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.३।।	निवृत्ति म्हणे तें रूप संतासमीप। ध्याती आपेंआप वोसंडत
८५४	आपेआप	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.२।।	नाम जपे वेगीं म्हणे हरी हरी। प्रपंच बोहरी आपेआप
८५५	आपेआप	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.४।।	निवृत्ति जपतु रामनाम वाचे। दहन पापाचें आपेआप
८५६	आपेआप	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.१।।	समता धरा आधीं टाका द्वैतबुद्धी। आपेआप शुद्धि गोविंदीं रया
८५७	आबडतें	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.२।।	भाग्येविण दुभतें दैव उभडतें। नंदाघरीं आबडतें घरीं खेळे

८५८	आमुचा	।।ज्ञा.गा.नि.००१.२।।	जनकु हा जगाचा जीवलगु साचा। तो हरि आमुचा नंदाघरीं
८५९	आमुचा	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.४।।	निवृत्तीचें ध्यान गोपाळ आमुचा। आतां जन्म कैचा भक्तजनां
८६०	आमुचा	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.१।।	आमुचा आचार आमुचा विचार। सर्व हरिहर एक पुरे
८६१	आमुचा	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.१।।	आमुचा आचार आमुचा विचार। सर्व हरिहर एक पुरे
८६२	आमुचा	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.४।।	निवृत्तिदेवीं घर हरी आमुचा माये। हरी एक पाहे विश्वरूपीं
८६३	आमुचिये	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.२।।	सुलभ हरी दुर्लभ हरी। नांदे माजघरीं आमुचिये
८६४	आमुचें	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.३।।	नित्यता सोंवळा स्वयंपाकीं शौचे। न दिसे आमुचें आम्हां तेथें
८६५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.००९.१।।	नीट पाठ आम्हां धीट हा प्रबंध। जन वन प्रबोध ब्रह्मरसें
८६६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.१।।	विकट विकास विनट रूपस। सर्व हृषीकेश दिसे आम्हां
८६७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.४।।	निवृत्ति धर्मता विचार चोखाळ। सर्वत्र गोपाळ सखा आम्हां
८६८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.४।।	निवृत्ति रोकडें नाम फाडोवाडें। हरिरूप चहूंकडे दिसे आम्हां
८६९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.३।।	नित्यता सोंवळा स्वयंपाकीं शौचे। न दिसे आमुचें आम्हां तेथें
८७०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१००.३।।	नेघे हा प्रपंच नाहीं त्या आहाच। सर्व हाचि साच हरी आम्हां
८७१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१००.४।।	निवृत्तीचें पर कृष्ण हें साचार। सर्व हा आचार कृष्ण आम्हां
८७२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.२।।	पूर्वपुण्य चोख आम्हांसि सफळ। गयनि कल्लोळ तुसार आम्हां
८७३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.१।।	आह्मां जप राम गुरुखूण सम। जन वन धाम गुरुचेंची
८७४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.१।।	आह्मां हेचि थोर सद्गुरुविचार। नलगे संप्रधार नानामतें
८७५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.४।।	निवृत्ति म्हणे आम्हां सद्गुरु उपदेशु। सर्वांभूतीं वासु हरि असे
८७६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.२।।	आम्हां ऐसें व्हावें तरीच हें भोगावें। निरंतर घ्यावें पोटाळूनी
८७७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.२।।	राम सर्वांघटीं बिंबलासे आम्हां। पूर्ण तो पौर्णिमा सोळा कळी
८७८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.४।।	निवृत्ति कोंदलें सद्गुरुनें दिधलें। हरिधन भले आम्हां माजी
८७९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.३।।	सांडिला आकारु धरिला अविकारु । सर्व हरिहरु रूप आम्हां
८८०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.४।।	निवृत्ति निधान वोळलें गयनी। अमृताची धणी आम्हां भक्तां
८८१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.१।।	सर्वांघटीं वसे तो आत्मा प्रकाशे। प्रत्यक्ष आम्हां दिसे गुरुकृपा
८८२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.३।।	ठेला अहंभाव सर्व दिसे देव। नि:संदेह भव नाहीं आम्हां
८८३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.१।।	हरिविण न दिसे जनवन आम्हां। नित्य हे पौर्णिमा सोळा कळी

८८४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.३।।	हरिरूप सर्व गयनिप्रसादें। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
८८५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.२।।	जाहालें गा उन्मन विरालें तें मन। श्रीराम चरण पुरे आम्हां
८८६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.२।।	गोपाळ माधव कृष्णरूपें सर्व । ब्रह्मपद देव सकळ आम्हां
८८७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.१।।	मातेचें बाळक पितृचें जनक। गोत हें सम्यक् हरी आम्हां
८८८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.२।।	वैकुंठ घनदाट कृष्णरूपें आम्हां। अखंड पूर्णिमा नंदाघरीं
८८९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.१।।	चातकाचें ध्यान मेघाचें जीवन। आम्हां नारायण तैसा सखा
८९०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.२।।	चकोरां अमृत चंद्र निववितें। भक्तांसि दुभतें हरी आम्हां
८९१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.६।।	नामाची हे धणी तेचि हो पर्वणी। तृप्तातृप्त तृप्ती होतु आम्हां
८९२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.७।।	सांडिलें पैं द्वैत दिधलें पैंअद्वैत। हरिविण रितें न दिसे आम्हां
८९३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.२।।	नाहीं आम्हां काळ नाहीं आम्हां वेळ। अखंड सोज्वळ हरी दिसे
८९४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.२।।	नाहीं आम्हां काळ नाहीं आम्हां वेळ। अखंड सोज्वळ हरी दिसे
८९५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.४।।	निवृत्ति म्हणे दीन दुर्बळ मी एक। मनोमय चोख आम्हां गोड
८९६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.४।।	निवृत्तिस्वानंद नित्यता आनंद। जन हा गोविंद आम्हां पुरे
८९७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.४।।	निवृत्ति कारण योगियांचे हृदयीं। सर्व हरि पाहीं दिसे आम्हां
८९८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.२।।	आम्हां हेंचि रूप अद्वैत स्वरूप। नाहीं तेथें कीलाफ कल्पनेचा
८९९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.२।।	सांग माये कैसें कल्पिलें कायसें। सर्व ऋषीकेश दिसे आम्हां
९००	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.४।।	निवृत्ति समरस सर्व ऋषीकेश। नाहीं आम्हां लेश कल्पनेमाजि
९०१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.१।।	नाहीं जनीं विजनीं विज्ञानीं। निर्गुण कहाणीं आम्हां घरीं
९०२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.१।।	प्रपंचाची वस्ति व्यर्थ काह्या काज। आम्हां बोलतां लाज येत सये
९०३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.३।।	तैसें करूं मन निरंतर ध्यान। उन्मनि साधन आम्हां पुरे
९०४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.४।।	निवृत्ति परिपाठ हरिनाम हेचि वाट। प्रपंच फुकट दिसे आम्हां
९०५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.२।।	सदाचार आम्हां नित्य हरिप्रेमा। नेणों मनोधर्मा प्रपंचाचिया
९०६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.२।।	नेघों हे तरु प्रपंच परिवारु। प्रत्यक्ष ईश्वरु पुरे आम्हां
९०७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.२।।	परिमळु सुमनीं जाई जुई मोगरे। त्याहूनि साजिरें हरि आम्हां
९०८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.३।।	आम्हां धर्म हरी आम्हां कर्म हरी। मुक्ति मार्ग चाऱ्ही हरी आम्हां
९०९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.३।।	आम्हां धर्म हरी आम्हां कर्म हरी। मुक्ति मार्ग चाऱ्ही हरी आम्हां

९१०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.३।।	आम्हां धर्म हरी आम्हां कर्म हरी। मुक्ति मार्ग चाऱ्ही हरी आम्हां
९११	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.५।।	निवृत्ति सुवासु ब्रह्माचा प्रकाशु। विठ्ठल रहिवासु आम्हां पुरे
९१२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.३।।	विषयगरळा टाकिला अभिमानु। सर्व जनार्दनु आम्हां घरीं
९१३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.२।।	नाहीं नाहीं चाड इंद्रियांचें कोड। कृष्ण हेंचि वाड हृदयीं आम्हां
९१४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.३।।	रिगु निगु काज जाले तुझें धीरू। अवघाचि संसारू कळला आम्हां
९१५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.२।।	साधनीं स्वानुभव अनुभवीं अनुभव। ब्रह्माची राणीव आम्हां घरीं
९१६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.३।।	शामतनु हरि प्रभा दिसे भानु। तो माझा जीवनु हरि आह्मां
९१७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.२।।	वेदाचा वेदकु शास्त्रांचा विवेकु। श्रुति परलोकु हरि आह्मां
९१८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.२।।	हरिरूप सर्व गयनीप्रसाद। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
९१९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.१।।	हरी हेचि खूण सांगितली आम्हां। जनवनसमा वर्ता तुम्हीं
९२०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.३।।	नित्यकाळ कथा हरि विचरो सार। जनवन घर आम्हां असे
९२१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.३।।	हरी हरी सार वाचेसि उच्चार। सर्व हा श्रीधर पुरे आम्हां
९२२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.२।।	आम्हां गोड हरी आम्हां चाड धरी। हरी तो संहारी आम्हांमाजी
९२३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.२।।	आम्हां गोड हरी आम्हां चाड धरी। हरी तो संहारी आम्हांमाजी
९२४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.४।।	निवृत्तीनें सेविला कवळु हा हरि। तूंचि चराचरीं दिससी आम्हां
९२५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.१।।	हरि प्रेम नित्या ज्यासी पैं वसे। सर्वघटीं दिसे हरि आम्हां
९२६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.३।।	हरिनाम वाचे सार मंत्र आम्हां। अखंडित प्रेमा वसे चित्तीं
९२७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.३।।	हरिध्यान आम्हां हाचि मंत्र थोर। न करी विचार अन्यशास्त्रीं
९२८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.२।।	रामकृष्ण मूर्ती या जपा आवृत्ति। नित्य नामें तृप्ती जाली आम्हां
९२९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.१।।	द्वैताची वाढी अद्वैत सुरवाडी। नामाची परवडी आम्हां घरीं
९३०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.२।।	नाम थोर आम्हां जपूं पैं साचार। विठ्ठल विचार हृदया माजी
९३१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.४।।	निवृत्ति स्मरतु रामनाम भाव। सर्व एक देव चाड आम्हां
९३२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.२।।	नारायण नाम तारक आम्हां। नेणों पैं महिमा अन्य तत्त्वीं
९३३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.२।।	नाहीं आम्हां ठावो नाहीं आम्हां गांवो। वासना संदेहो बुडलासे
९३४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.२।।	नाहीं आम्हां ठावो नाहीं आम्हां गांवो। वासना संदेहो बुडलासे
९३५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.२।।	आत्मा गोड हरि आम्हां चाड धरी। अरिते संहारी आम्हांमाजी

९३६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.४।।	निवृत्ति सादर कृष्ण परात्पर। माता पिता सार आम्हां होये
९३७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.३।।	विश्रांतिशीं स्थान आसनीं शयनीं। हरिध्यानपर्वणी पुरे आम्हां
९३८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.२।।	तेथील उद्‌बोध उद्गार पारुषे। सर्व हाचि दिसे हरी आम्हां
९३९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.४।।	निवृत्ति निकट ब्रह्म सर्व घोट। अवघा निघोट राम आह्मां
९४०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.४।।	निवृत्ति संपन्न एकतत्त्व सेवी। सर्वत्र गोसावी दिसे आम्हां
९४१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.३।।	आत्मा हा अविट बिंबलासे नीट। स्मरतांची पैं वैकुंठ देतु आम्हां
९४२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.२।।	वेद शास्त्र सांगे आम्हां हा श्रीरंग। या नाहीं भंग आत्मपणें
९४३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.४।।	निवृत्ति परिवार एकतत्त्व दिवटा। एक्यारूपें वैकुंठा नेतु आम्हां
९४४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.४।।	निवृत्तीचें घर गयनी साचार। त्यामाजि उच्चार हरि आम्हां
९४५	आम्हांमाजी	।।ज्ञा.गा.नि.११४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान यशोदेचें धन। वासुदेव खुण आम्हांमाजी
९४६	आम्हांमाजी	।।ज्ञा.गा.नि.२००.२।।	जाला पैं उलट सांपडली वाट। श्रीवैकुंठ पेठ आम्हांमाजी
९४७	आम्हांमाजी	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.२।।	आम्हां गोड हरी आम्हां चाड धरी। हरी तो संहारी आम्हांमाजी
९४८	आम्हांमाजी	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.२।।	आत्मा गोड हरि आम्हां चाड धरी। अरिते संहारी आम्हांमाजी
९४९	आम्हांवरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.३।।	ज्ञानेसी विज्ञान गेलें अनाठाया। हरीरूप छाया आम्हांवरी
९५०	आम्हांसि	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.२।।	पूर्वपुण्य चोख आम्हांसि सफळ। गयनि कल्लोळ तुसार आम्हां
९५१	आम्हांसि	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.४।।	नाठवे हे दिन नाठवे निशीं। अखंड आम्हांसि हरिराजा
९५२	आम्हांसी	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.२।।	रामराम नाम आम्हांसी अखंड। नेणों पैं पाषांड नानामतें
९५३	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। उन्मनि निधरिं भोगूं आम्ही
९५४	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.१।।	नेणें पैं द्वैत अवघेंचि अद्वैत। एक रूप मात करूं आम्ही
९५५	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.१।।	नामरूपीं सोय नाहीं जया रूपा। तेथिलिये कृपा खेळों आम्ही
९५६	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.१।।	आम्ही चकोर हरि चंद्रमा। आम्ही कळा तो पूर्णिमा
९५७	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.१।।	आम्ही चकोर हरि चंद्रमा। आम्ही कळा तो पूर्णिमा
९५८	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.३।।	आम्ही देहीं तो आत्मा। आम्ही विदेही तो परमात्मा
९५९	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.३।।	आम्ही देहीं तो आत्मा। आम्ही विदेही तो परमात्मा
९६०	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.१।।	आम्ही किरण तूं सूर्यो। आम्ही अस्तु तूं उदयो
९६१	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.१।।	आम्ही किरण तूं सूर्यो। आम्ही अस्तु तूं उदयो

९६२	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.३।।	आम्ही कळा तूं चंद्रमा। तूं अमृत आम्ही गरिमा
९६३	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.३।।	आम्ही कळा तूं चंद्रमा। तूं अमृत आम्ही गरिमा
९६४	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.४।।	आम्ही निधि तूं निधान। आम्ही ध्येय तूं साधन
९६५	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.४।।	आम्ही निधि तूं निधान। आम्ही ध्येय तूं साधन
९६६	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.१।।	आम्ही बोध तुम्हीं बुद्धि। आम्हीं स्वयें तुम्हीं शुद्धि
९६७	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.३।।	आम्ही सोहं धरूं भावें। तुवां हृदयींच ठसावें
९६८	आम्ही	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.३।।	माळेसी वोविला राहाटी गोंविला। तो कैसा सुटला बोलों आम्ही
९६९	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.१।।	चराचरीं हरि गुरुमुखें खरा। माजि ब्रह्म सैरा विचरों आम्हीं
९७०	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.१।।	आम्ही बोध तुम्हीं बुद्धि। आम्हीं स्वयें तुम्हीं शुद्धि
९७१	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.३।।	नामाचेनि स्मरणें नित्य पैं सुस्नात। दुजियाची मात नेणो आम्हीं
९७२	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.२।।	हरिवीण सुटिजे ऐसें नाहीं बोलिलें । सर्वही शोधिलें शास्त्र आम्हीं
९७३	आया	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.१।।	नाहीं छाया माया प्रकृतीच्या आया। मनाच्या उपाया न चले कांहीं
९७४	आया	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.२।।	नाहीं तेथें माया नाहीं तेथें छाया। निर्गुणाच्या आया ब्रह्मरूप
९७५	आयुष्य	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.३।।	न मिळे आयुष्य न मिळे घटिका । देह क्षण एका जाईल रया
९७६	आयुष्य	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.२।।	जाईल हा देह सरेल आयुष्य। आपेंआप भविष्य उभें राहे
९७७	आरंभाव्या	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.२।।	सर्वभूतीं भजन करावें सर्वथा। रामनाम कथा आरंभाव्या
९७८	आराधिलें	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.४।।	निवृत्तीचें सार प्राणापानीं स्थिर। मनें चराचर आराधिलें
९७९	आरुतें	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.३।।	किडाळ परतें चोखाळ आरुतें। मी माझें हें कर्ते तेथें नाहीं
९८०	आरोग्य	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.४।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य। नित्यता आरोग्य हरिनामें
९८१	आला	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.४।।	निवृत्ति परिपाठ नीळवर्ण खरा। नंदाचिया घरा कृष्ण आला
९८२	आला	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.३।।	नेदूं यासि दु:ख उन्मनीचें सुख। न करूं तो शोक आला गेला
९८३	आला	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.२।।	रूपें केला गोड वासना मवाळ। जिव्हेसी वाचाळ हरी आला
९८४	आला	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.२।।	वेणुनादीं आला एकत्र पैं जाला। दहींभातु झेला झेलीतुसे
९८५	आला	।।ज्ञा.गा.नि.३००.२।।	लोळती चरणीं वैष्णव गोमटे। पुंडलिकपेठे हरी आला
९८६	आला	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.३।।	वेगु करा आधीं रामनाम चिंतना। जंव नाहीं पाहुणा काळ आला
९८७	आलिया	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.६।।	निवृत्ति संपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व नित्यता उलधा तुझा

९८८	आलिया	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.२।।	राहीरखुमामाई सत्यभामा माता। आलिया त्वरिता काल्यामाजी
९८९	आली	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.१।।	निराकार वस्तु आकारासि आली। विश्रांति पैं जाली भक्तजनां
९९०	आली	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.४।।	निवृत्ति निरोपण ब्रह्म हें साधन। गुरुकृपा खूण हिता आली
९९१	आले	।।ज्ञा.गा.नि.११८.१।।	दुभिलें द्विजकुळीं आले पैं गोकुळीं। नंदयशोदेजवळी बाळकृष्ण
९९२	आले	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.१।।	गोपाळ संवगडे आले वाडेंकोडें। असंख्य बागडे हरिरूपीं
९९३	आले	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.१।।	काला तंव निकट श्रीरंग समीप आले। भक्तांचे सोहळे पुरवितु
९९४	आले	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.२।।	प्रेमाचें पुतळे भीमातीरा आले। जयजयकार केलें हरिभक्तीं
९९५	आले	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.३।।	अजामेळा ऐसा तरला पतित। नारायण त्वरित आले तेथें
९९६	आलें	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.३।।	चिंतिता अजामेळा नाम आलें मुखा। तो वैकुंठीच्या सुखा देतु हरी
९९७	आलें	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.२।।	तें स्वरूप कृष्ण गौळियाचें भाग्य। नंदासि सौभाग्य भागा आलें
९९८	आलें	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.१।।	हरि आत्मा होय परात्पर आलें। नाम हें क्षरलें वेदमतें
९९९	आलें	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.३।।	समाधीचें रूप रुपासि आलें काह्या। पसरोनी बाह्या देत क्षेम
१०००	आलें	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.१।।	जपतां कुंटिणी उतरे विमान। नाम नारायण आलें मुखा
१००१	आलेंसे	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.२।।	भ्रमाचें भुलीव आलेंसे पडळ। प्रत्यक्ष केवळ डोळियांसी
१००२	आळवी	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.२।।	तें रूप संपूर्ण यशोदा खेळवी। कृष्णातें आळवी वेळोवेळां
१००३	आळवीत	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.३।।	धन्य ते यशोदा खेळवी मुकुंदा। आळवीत सदा नित्य ज्यासी
१००४	आवडते	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.२।।	उठिं उठिं नाम्या चाल रे सांगातें। माझें आवडते जीवलग
१००५	आवडसि	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.३।।	घेरे नाम्या ग्रास ब्रह्मीचा गळाला। आवडसि गोपाळा प्रीतीहूनी
१००६	आवडी	।।ज्ञा.गा.नि.११७.४।।	निवृत्तिनिकट कृष्णनामपाठ। आवडी वैकुंठ वसिन्नले
१००७	आवडे	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.२।।	तें रूप आवडे भोगिती साबडें। यशोदेसी कोडें बुझावितु
१००८	आवडे	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.४।।	निवृत्ति आवडे सद्गुरु गयनी। चित्त नारायणीं तल्लीनता
१००९	आवडे	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.१।।	शांति क्षमा दया सर्वभावें करुणा। तोचि नारायणा आवडे दासु
१०१०	आवर	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.४।।	निवृत्ति साधन मन हें आवर। गुरुचरणीं स्थिर बिढार धरी
१०११	आवाप्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.३।।	विलास विकृति नाहीं पैं आवाप्ति। साधनाची युक्ति हारपली
१०१२	आवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.२।।	रामकृष्ण मूर्ती या जपा आवृत्ति। नित्य नामें तृप्ती जाली आम्हां
१०१३	आश	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.३।।	निराभास आश नि:संदेह पाश। तोचि हृषीकेश नंदाघरीं

१०१४	आशा	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.१।।	आशा पिपाशा नेघों पैं चित्तीं। एका नामें तृप्ति सर्वकाळ
१०१५	आशापाश	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.३।।	आशापाश नाहीं असिजे पूर्णापूर्णे। सकळ जग होणें एकरूपें
१०१६	आशापाश	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.४।।	आशापाश नाहीं कर्तव्यता कांहीं। चिंतामणि डोहीं एकविध
१०१७	आशेचे	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.३।।	आशेचे विलास गुंफोनि महिमा। तत्त्वीं तत्त्व सीमा निजज्ञानें
१०१८	आश्रम	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.१।।	विश्रामींचा श्रम आश्रम पैं नेम। जप हा परम आत्मलिंगीं
१०१९	आश्रमपूर्णता	।।ज्ञा.गा.नि.००६.१।।	विश्रामधर्मता आश्रमपूर्णता। आपरूपें कथा निमे जेथें
१०२०	आश्रयो	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.३।।	जेथें नाहीं ठावो वेदासि आश्रयो। लोपले चंद्र सूर्यो नाहीं सृष्टी
१०२१	आस	।।ज्ञा.गा.नि.००२.१।।	वैभव विलास नेणोनि सायास। कल्पनेची आस नाहीं जेथें
१०२२	आसका	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.१।।	जेथें रूप रेखा ना आपण आसका। सर्व रूपें देखा हरि माझा
१०२३	आसनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.३।।	मोहाच्या जीवनीं नको करूं पर्वणी। चिंती कां आसनीं नारायण
१०२४	आसनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.३।।	विश्रांतिशीं स्थान आसनीं शयनीं। हरिध्यानपर्वणी पुरे आम्हां
१०२५	आहाच	।।ज्ञा.गा.नि.१००.३।।	नेघे हा प्रपंच नाहीं त्या आहाच। सर्व हाचि साच हरी आम्हां
१०२६	आहाचा	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.१।।	व्यर्थ हा प्रपंच विस्तारला साचा। पाहातां आहाचा फुकट रया
१०२७	आहुती	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.३।।	याज्ञिक अर्पिती मंत्राच्या आहुती। तो द्रौपदीयेप्रति भाजी मागे
१०२८	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.३।।	मौनपणें लाठें द्वैत हें न साहे। तें नंदाघरीं आहे खेळेमेळे
१०२९	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.२।।	हरिरूप माये सर्वांघटीं आहे। दूध लोणी खाये गौळियांचें
१०३०	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.४।।	निवृत्ति सुमन जनवनसखा। वेदमुखें लेखा ऐसा आहे
१०३१	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
१०३२	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.२।।	अहिंसेचें स्वरूप हेंचि हरिरूप। न म्हणे हरी आप सर्व आहे
१०३३	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.२।।	वेदांतसिद्धांत नाहीं अनु हेत। सर्वभूतीं हित हरी आहे
१०३४	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.१।।	एक देव आहे हा भाव पैं सोपा। द्वैतरूपें बापा पडसी नरकीं
१०३५	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.२।।	घेरे नाम्या कवळु आनंदाचा होसी। तुजमाजि निवासि हरी आहे
१०३६	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.२।।	रामकृष्णमाळा नित्य जप करी। तयासी संसारीं सुख आहे
१०३७	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.१।।	हरिवीण भावो तो वायांचि संदेहो। हरिदेवा देवो आहे सत्य
१०३८	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.३।।	येथुनि हें सर्व आकारलें भाव। रोहिणीची माव ऐसी आहे

१०३९	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.३।।	तुझें तूं पाहीं आहे तें घेई। एकरूप होईं गुरुखुणें
१०४०	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.१।।	देहीं देव आहे हें बोलती वेद। परि वासनेचें भेद न दवडिती
१०४१	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.२।।	न लोटे पैं निशी कैंचा अहर्निशी। काळाचे कवेसि जनु आहे
१०४२	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.२।।	दीप आहे देहीं तयाचे हे प्रकाश। त्याचेनि सावकाश हरी भजे रया
१०४३	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.२।।	नाहीं तो आहे न दिसे ना पाहे। अवघा होउनि राहे तन्मयता
१०४४	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.३।।	देवेंविण कोठें रितें नाहीं सर्वथा। संपूर्ण पुरतां हरी आहे
१०४५	आहे	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.३।।	ऐसिये तत्त्वें होताती परत्वें। धरुनियां सत्य आहे भाव
१०४६	इंद्रियांचा	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.४।।	निवृत्तिदेवीं साधनीं राणीव। हारपला भाव इंद्रियांचा
१०४७	इंद्रियांचा	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.२।।	सुमनाचेनि वासें भ्रमर भुलले। मार्ग पैं विसरले इंद्रियांचा
१०४८	इंद्रियांचें	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.२।।	नाहीं नाहीं चाड इंद्रियांचें कोड। कृष्ण हेंचि वाड ह्रदयीं आम्हां
१०४९	इंद्रियासी	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.३।।	निवृत्ति निवांत हरीच सेवीत। दोअक्षरीं उचित इंद्रियासी
१०५०	इंद्रियें	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.२।।	मनादि इंद्रियें चैतन्याभीतरी। अंतर्बाह्य हरी एकु नांदे
१०५१	इंधन	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.३।।	जाळूनि इंधन उजळल्या दीप्ती। अनंतस्वरूपीं एक दिसे
१०५२	इच्छित	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.४।।	निवृत्ति सत्पद् इच्छित सर्वदा। भिन्न भेद कदा नाहीं चित्तीं
१०५३	इच्छिताहे	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.५।।	निवृत्ति चातक इच्छिताहे। हरिलागीं वरतें पाहे
१०५४	इच्छिती	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.१।।	ब्रह्मादिक पूजा इच्छिती सहजा। तो गौळियांच्या काजा तिष्टतुसे
१०५५	इच्छे	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.१।।	ब्रह्मांड उतरडी ज्याचे इच्छे घडी। तो उच्छिष्टें काढी धर्मा घरीं
१०५६	इच्छेसि	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.४।।	कल्पतरु इच्छेसि सागरु। त्याहूनि आगरु हरी माझा
१०५७	इतुकें	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.१।।	सौजन्य समाधान सर्व जनार्दन। आत्मरूपें धन इतुकें पुरे
१०५८	इतुकेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.५।।	इतुकेंचि दातारा पुरवीं माझें कोड। यावीण काबाड भार नेघें
१०५९	इये	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.४।।	सर्व हें घडुलें कृष्णाचें सानुलें। घटमठ बुडालें इये रूपीं
१०६०	इये	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.२।।	तें माये हरिरूप कृष्णरूप माझें। नेणिजे तें दुजें इये सृष्टी
१०६१	इये	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.४।।	निवृत्ति सोपान खेचर हारपे। तदाकार लोपे इये ब्रह्मीं
१०६२	इये	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.१।।	सुमना सुवासु तैसा ह्रषीकेशु। आपण सौरसु जनीं इये
१०६३	इये	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.३।।	दया वसे देहीं क्षमा ते माधवीं । कासवी शांभवी जनीं इये
१०६४	इये	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.४।।	निवृत्ति कीर्तन दिननिशीं ध्यान। मनाचें उन्मन इये रूपीं

१०६५	इये	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.४।।	निवृत्तीचा देव सर्व हा गोविंद। नाहीं भिन्न भेद विश्वीं इये
१०६६	इये	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.३।।	हरिध्यान वसे अखंड पैं सर्वदा। न पवे तो आपदा इये जनीं
१०६७	इये	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.१।।	नित्य नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
१०६८	इये	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.१।।	सर्वभूतीं दया शांति पैं निर्धारी। तो योगी साचार जनीं इये
१०६९	इये	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.१।।	राम नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेंचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
१०७०	इये	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.४।।	निवृत्ति ज्ञानार्क विज्ञान सम्यक। भावशीळ देख जनीं इये
१०७१	इहींलोकीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.५।।	नित्य सुख घ्यावें नामचि अनुभवावें। तरिच सुख पावावें इहींलोकीं
१०७२	ईश	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.१।।	गगनींचा ईश गगनीं समरसे। अवचिता काळपाश टाकीतुसे
१०७३	ईश्वरु	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.२।।	नेघों हे तरु प्रपंच परिवारु। प्रत्यक्ष ईश्वरु पुरे आम्हां
१०७४	उखतें	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.१।।	निराकृत कृत्य विश्वातें पोखितें। आपण उखतें सर्वाकार
१०७५	उखर	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.३।।	स्वरूप उखर मनोमन सार। एकतत्त्व निर्धार हरी नांदे
१०७६	उगवत	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.१।।	प्रारब्ध संचित विठ्ठलदैवत। कुळीं उगवत भाग्ययोगें
१०७७	उगवला	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.१।।	निरशून्य गगनीं अर्क उगवला । कृष्णरूपें भला कोंभ सरळु
१०७८	उगवला	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.२।।	हरिनाम भला हरिकृष्ण भला। दीन उगवला ब्रह्मरूपें
१०७९	उगवला	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.४।।	कळिकाळासि त्रासु चित्तीं हृषीकेशु । उगवला दिवसु सोनियाचा
१०८०	उगवला	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.५।।	उगवला कळीं उल्हासु कमळीं। तैसा तो मंडळीं चंद्र देखा
१०८१	उगवली	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.४।।	निवृत्ति समाधि उगवली कळिका। तारी तिहीं लोकां एकानामें
१०८२	उगवली	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.३।।	निरसूनि गुण उगवली खूण। गोकुळीं श्रीकृष्ण खेळे कैसा
१०८३	उगवली	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.३।।	उगवली ज्योति प्रभा पैं फाकती। नाहीं दिनराती पंढरीये
१०८४	उगवली	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.२।।	पाहाट पाहाली ब्रह्मीं उगवली। दिननिशीं जाली एकरूप
१०८५	उगवलें	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.३।।	उगवलें क्षेत्र पिकतें घोळत। तैसें हें अनंतरूप दिसे
१०८६	उगवलें	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.१।।	शून्य हें पुशिलें निरशून्य बिंबलें। ब्रह्म उगवलें तेजाकार
१०८७	उगवलें	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.३।।	उगवलें बिंब अद्वैत स्वयंभ। नाम हें सुलभ विठ्ठलराज
१०८८	उगविला	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.३।।	तोडियेलें सूत्र उगविला गळा। अखंड सोहळा ब्रह्मरूप
१०८९	उगविलें	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.६।।	निवृत्ति साचार रामनामीं दृढ। अवघेंचि गूढ उगविलें
१०९०	उगवे	।।ज्ञा.गा.नि.११७.१।।	अंधरिये रातीं उगवे हा गभस्ती। मालवेना दीप्ति गुरुकृपा

१०९१	उगवे	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.१।।	मी माझी कल्पना नाहीं मजसवें। दिननिशीं उगवे हरि माये
१०९२	उग्रसेन	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.४।।	उग्रसेन संप्रधार केला राज्यधर। यादव परिवार रामकृष्ण
१०९३	उग्रसेन	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.७।।	नंद तो वसुदेव उग्रसेन राजा। यादव पैं पैजा दों अक्षरीं
१०९४	उघड	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.२।।	तें रूप सुघड प्रत्यक्ष उघड। गौळियासी कोड कृष्णरूप
१०९५	उघड	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.३।।	सृष्टीचा उपवडु ब्रह्मांडाचा घडु। ब्रह्मींचा उपवडु उघड दिसे
१०९६	उघडा	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.४।।	निवृत्ति चोखडा ब्रह्मरसु उघडा। गुरुकृपें निवाडा निवडिला
१०९७	उघडा	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.४।।	उघडा मंत्र मार्ग गोविंद स्मरणें। रामनामकीर्तन मोक्षपद
१०९८	उघडिली	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरूबोध दिठी। भक्ति नाम पेटी उघडिली
१०९९	उघडु	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.४।।	निवृत्ति उघडु ब्रह्मांमाजि लोळे। नंदाघरीं खेळे गोपवेषें
११००	उघडुनियां	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.१।।	उघडुनियां दृष्टि नामा पाहे पोटीं। आनंदाचा सृष्टि तया झाली
११०१	उघडें	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.२।।	तें रूप साबडे कृष्ण माजिवडें। सोंवळें उघडें शौच सदा
११०२	उघडें	।।ज्ञा.गा.नि.१००.२।।	तें रूप उघडें कृष्णरूप खेळे। गोपाळांचे लळे पुरवितु
११०३	उघडें	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.१।।	उघडें स्वरूप प्रत्यक्षाचे दीप। नाम घेतां पाप हरे जनां
११०४	उचलिती	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.३।।	उचलिती ढिसाळ सर्व हा गोपाळ। तो यशोदेचा बाळ नंदाघरीं
११०५	उचलिला	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.३।।	उचलिला नामा प्रेमाचें फुंदन। नुघडी तो नयन कांहीं केल्या
११०६	उचित	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.३।।	निवृत्ति निवांत हरीच सेवीत। दोअक्षरीं उचित इंद्रियासी
११०७	उचित	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.३।।	जाणीवनेणीव अवघा श्रीअनंत। नेणोनि उचित हरि भज
११०८	उच्चार	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.३।।	हरी हरी सार वाचेसि उच्चार। सर्व हा श्रीधर पुरे आम्हां
११०९	उच्चार	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.४।।	निवृत्ति सांगे मातु विठ्ठल उच्चार। वैकुंठ उतरे एक्यानामें
१११०	उच्चार	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.५।।	त्रिभुवनीं थोर क्षेत्र पैं सार। विठ्ठल उच्चार भीमातीरीं
११११	उच्चार	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.३।।	सत्वर उच्चार रामनाम चित्तीं। संसारखंती नाहीं तया
१११२	उच्चार	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.२।।	उच्चार पापाचा विभाग ये त्याचा । वेगें हरि वाचा जपे रया
१११३	उच्चार	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.५।।	पर्वणीचें सार विठ्ठल उच्चार। नित्यता आचार विठ्ठलनामें
१११४	उच्चार	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.२।।	रामकृष्णनाम हाचि थोर उच्चार। भावा भाव सार एका नामें
१११५	उच्चार	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.४।।	निवृत्ति उच्चार नारायणनाम। दिननिशीं प्रेम हरी हरी
१११६	उच्चार	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.४।।	निवृत्तीचा जप हरी हा उच्चार। संसारसागर तारक हरी

१११७	उच्चार	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.४।।	निवृत्तीचें घर गयनी साचार। त्यामाजि उच्चार हरि आम्हां
१११८	उच्चारण	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.४।।	निवृत्ति सत्वर उच्चारण नाम। वैकुंठधाम तया देहीं
१११९	उच्चारणीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.६।।	निवृत्ति जीवन ध्यान एक रामकृष्ण। उच्चारणीं कोटि यज्ञा होती नामें
११२०	उच्चारितां	।।ज्ञा.गा.नि.११०.४।।	निवृत्ति गयनि हरि उच्चारितां माजी घरीं। होती मनोरथ पुरी कामसिद्धि
११२१	उच्चारितां	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.३।।	नित्य नाम घोष उच्चारितां वाचे। यम काळ साचे वंदी तया
११२२	उच्चारितां	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.१।।	संसार सुफळ हरिनाम उच्चारितां। येऱ्हवीं मरतां अधोगति
११२३	उच्चारितो	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.२।।	फळलें अमूप कृष्णनाम तप। उच्चारितो खेप हरे जना
११२४	उच्चारिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.४।।	शुकादिक मुनि विरक्त संसारीं। रामनाम निर्धारी उच्चारिलें
११२५	उच्चारी	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.४।।	निवृत्ति नामामृत उच्चारी रामनाम। नित्यता परब्रह्म याचे घरीं
११२६	उच्चारी	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.३।।	नित्यता भजन देवद्विज करी। नाम हें उच्चारी रामनाम
११२७	उच्चारी	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.२।।	हरिनामें उद्धरे हरिनामें उद्धरे । वेगीं हरि त्वरें उच्चारी जो
११२८	उच्चारीत	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.४।।	निवृत्ति गयनी हरि उच्चारीत। माजि करी पुरी कामसिद्धि
११२९	उच्चारीत	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.४।।	निवृत्ति म्हणे मी गुरूचा अंकीत। वाचे उच्चारीत हरी हरी
११३०	उच्चारीत	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.२।।	हरिनाम विनट हरि उच्चारीत। सप्रेमें डुल्लत भक्तजन
११३१	उच्चारु	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.४।।	निवृत्ति स्वानंदु कामधेनु गुरु नामाचा उच्चारु तेणें छंदें
११३२	उच्चारु	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.३।।	निवृत्ति म्हणे पारु विठ्ठलीं उच्चारु । तयाचा संसारू मोक्षरूप
११३३	उच्छिष्टें	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.१।।	ब्रह्मांड उतरडी ज्याचे इच्छे घडी। तो उच्छिष्टें काढी धर्मा घरीं
११३४	उजळला	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.३।।	अरूपें सरूप लक्षिता पैं माप। नंदा दिव्यदीप उजळला
११३५	उजळल्या	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.३।।	जाळूनि इंधन उजळल्या दीप्ती। अनंतस्वरूपीं एक दिसे
११३६	उजळिला	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.४।।	निवृत्तीचें तप फळलें अमुप। गयनिराजें दीप उजळिला
११३७	उठिं	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.२।।	उठिं उठिं नाम्या चाल रे सांगातें। माझें आवडते जीवलग
११३८	उठिं	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.२।।	उठिं उठिं नाम्या चाल रे सांगातें। माझें आवडते जीवलग
११३९	उठिला	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.१।।	अजन्मा जन्मला अहंकार बुडाला। बोध पैं उठिला गोकुळीं रया
११४०	उठी	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.१।।	दुजेपणा मिठी आपणचि उठी। कल्पना हे सृष्टि गाळूं पाहे
११४१	उठी	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.१।।	गगन घोटीत उठी पृथ्वी सगळी दाटी। आपणचि पाठी कूर्म जाला
११४२	उठी	।।ज्ञा.गा.नि.११४.३।।	ब्रह्मांडाच्या कोटी तरंगता उठी। आप आपासाठीं होत जात

११४३	उडाला	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.१।।	छेदिला हा वृक्ष तुटलें तें मूळ। प्रपंच समूळ उडाला रया
११४४	उडालें	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.४।।	निवृत्ति पडळ उडालें तें भान। गयनीनें ज्ञान उपदेशिलें
११४५	उणें	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.४।।	समर्थाचे घरीं कांहीं नाहीं उणें । अखंड प्रेम देणें कृष्णनामीं
११४६	उतरडी	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.१।।	ब्रह्मांड उतरडी ज्याचे इच्छे घडी। तो उच्छिष्टें काढी धर्मा घरीं
११४७	उतरलासि	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींचे तटाक। उतरलासि एक शुद्धोदकें
११४८	उतरले	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.३।।	हरिहरि म्हणतां उतरले पार। दुर्धर संसार तरले रया
११४९	उतरलें	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.४।।	उद्धव अक्रूर आणि तो विदूर। दों अक्षरीं पार उतरलें
११५०	उतरील	।।ज्ञा.गा.नि.२११.२।।	नावाडा नाटकु उतरील तीरा। जन्म येरझारा एके खेपे
११५१	उतरे	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.४।।	निवृत्ति सांगे मातु विठ्ठल उच्चार। वैकुंठ उतरे एक्यानामें
११५२	उतरे	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.१।।	जपतां कुंटिणी उतरे विमान। नाम नारायण आलें मुखा
११५३	उतरे	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.३।।	मीपण उतरे तूंपणत्व नुरे। वेगीं विठ्ठल धुरे शरण जावें
११५४	उत्तम	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.१।।	आदिरूप सम मूळ प्रकृति नेम। वैकुंठ उत्तम सर्वत्र असे
११५५	उत्पत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.३।।	उत्पत्ति उलथा न चले तो मार्ग। दुजियाचा संग नाहीं ज्यासी
११५६	उत्संगीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.१।।	न साधे तें योगी न संपडे जगीं। तो नंदाच्या वोसंगीं उत्संगीं खेळे
११५७	उदयो	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.१।।	आम्ही किरण तूं सूर्यो। आम्ही अस्तु तूं उदयो
११५८	उदयो	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.२।।	ब्रह्मामाजि जयो ब्रह्मांड उदयो। ब्रह्म हें स्वयमेवो आत्माराम
११५९	उदरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.२।।	तें रूप सुंदर देवकी उदरीं। वसुदेवा घरीं कृष्ण माझा
११६०	उदरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.१।।	मृगजळभास लहरी अपारा। हा प्रपंच पसारा उदरीं जया
११६१	उदार	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.३।।	त्रिपुर उदार सर्वज्ञता सूत्र। नाम रूप पात्र भक्तिलागीं
११६२	उदार	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.१।।	धीराचे पैं धीर उदार ते पर। चोखाळ अमर अभेदपणें
११६३	उदारु	।।ज्ञा.गा.नि.१११.५।।	शांति नेणें क्षमें पारु विश्रांतिसी अरुवारु। तो कैसा पा उदारु गोपाळांसी
११६४	उदारु	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.६।।	निवृत्ति पूर्णता घेऊनि उद्धारू। सेविला उदारु हरिराणा
११६५	उदारु	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.१।।	गयनि गहिवरु कृपेचा उद्गारु। वरुषला उदारु अमृतमय
११६६	उदास	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.५।।	हनुमंत दास रामनामें उदास। कळिकाळासी भाष सांगतसे
११६७	उदासु	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.३।।	तेथें माझ्या चित्ता करी रहिवासु। न करी उदासु ऐसीयातें
११६८	उदो	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.१।।	भाग्याचेनि भाग्य उदो पैं दैवयोगें। पुंडलिका संगें भीमातटीं

११६९	उदो	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.३।।	उदो अस्तु मैळें ब्रह्म न मैळें। भोगिती सोहळे प्रेम भक्त
११७०	उदो	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.२।।	उदो अस्तु ठेला वेदांसि अबोला। श्रुतीचा संपला अनुवादु
११७१	उद्गार	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.२।।	तेथील उद्बोध उद्गार पारुषे। सर्व हाचि दिसे हरी आम्हां
११७२	उद्गारु	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.१।।	गयनि गहिवरु कृपेचा उद्गारु। वरुषला उदारु अमृतमय
११७३	उद्धरसी	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.२।।	यातें पैं निंदितां न पवसी अच्युता। हरिहरि म्हणतां उद्धरसी
११७४	उद्धरिले	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.३।।	पुंडरिकपुण्य मी दीन कारुण्य। उद्धरिले जन अनंत कोटी
११७५	उद्धरिले	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.१।।	परंपरा भक्त उद्धरिले प्रेमें। सांडिलें दुर्गमें संसारिके
११७६	उद्धरिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.३।।	तारिले पतीत नारायण नामें। उद्धरिलें प्रेमें हरिभक्त
११७७	उद्धरे	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.३।।	त्रैलोक्य उद्धरे ऐसी पव्हे त्वरें। कीर्तन निधरिं तरणोपाय
११७८	उद्धरे	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.२।।	हरिनामें उद्धरे हरिनामें उद्धरे । वेगीं हरि त्वरें उच्चारी जो
११७९	उद्धरे	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.२।।	हरिनामें उद्धरे हरिनामें उद्धरे । वेगीं हरि त्वरें उच्चारी जो
११८०	उद्धव	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.४।।	उद्धव अक्रूर आणि तो विदूर। दों अक्षरीं पार उतरलें
११८१	उद्धाट	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.२।।	तें रूप वैकुंठ जिवशिवपेठ। मायेचा उद्धाट छायासंगें
११८२	उद्धार	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.४।।	निवृत्तीची खुण गुरुकृपा उद्धार। सर्व हा निर्धार आत्माराम
११८३	उद्धार	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.१।।	प्राणिया उद्धार सर्व हा श्रीधर। ब्रह्म हें साचार कृष्णमूर्ती
११८४	उद्धार	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.२।।	रामकृष्ण मंत्र जनांसि उद्धार। आणिक हे साचार मार्ग नाहीं
११८५	उद्धारु	।।ज्ञा.गा.नि.००१.१।।	जेथुनि उद्धारु प्रसवे ॐकारु। तोचि हा श्रीधरु गोकुळीं वसे
११८६	उद्धारू	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.६।।	निवृत्ति पूर्णता घेऊनि उद्धारू। सेविला उदारु हरिराणा
११८७	उद्बोध	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.१।।	सिद्धीचें साधन नेणती ते सिद्ध। अधिक उद्बोध आनंदाचा
११८८	उद्बोध	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.४।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ पैं स्वानंद। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
११८९	उद्बोध	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.३।।	वेदादिक कंद ॐकार उद्बोध। साकार प्रसिद्ध सर्वा घटीं
११९०	उद्बोध	।।ज्ञा.गा.नि.११३.१।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ तें अगाध। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
११९१	उद्बोध	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.२।।	तेथील उद्बोध उद्गार पारुषे। सर्व हाचि दिसे हरी आम्हां
११९२	उद्बोधु	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.४।।	निवृत्ति बोधला गुरु खुण बोधु। मनाचा उद्बोधु हरिचरणीं
११९३	उद्वेग	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.४।।	निवृत्ति नि:संग सुलभ श्रीरंग। टाकिला उद्वेग कल्पनेचा
११९४	उन्मन	।।ज्ञा.गा.नि.००२.३।।	योगियाचें ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तांचें जीवन गाई चारी

११९५	उन्मन	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.४।।	निवृत्ति ध्यान मनाचें उन्मन। योगिया जीवन हरि माझा
११९६	उन्मन	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.१।।	गोत वित्त धन मनाचें उन्मन। निमोनि संपूर्ण तयामाजी
११९७	उन्मन	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.१।।	उफराटी माळ उफराटें ध्यान। मनाचें उन्मन मूर्ति माझी
११९८	उन्मन	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.३।।	तारा ग्रह दीन त्या माजि उन्मन। प्रपंचाचें भान दुरी ठेलें
११९९	उन्मन	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.२।।	जाहालें गा उन्मन विरालें तें मन। श्रीराम चरण पुरे आम्हां
१२००	उन्मन	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.४।।	निवृत्ति कीर्तन दिननिशीं ध्यान। मनाचें उन्मन इये रूपीं
१२०१	उन्मन	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.५।।	निवृत्तीचें ज्ञान हरिरूप ध्यान। मनाचें उन्मन हरिरूपीं
१२०२	उन्मन	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.३।।	ध्येयाचें पैं ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तासी पावन वैकुंठीचें
१२०३	उन्मनि	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। उन्मनि निधरिं भोगूं आम्ही
१२०४	उन्मनि	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.३।।	उन्मनि माजिठें भोगिती जे मुनी। मूर्तीची पर्वणी हृदयीं वसे
१२०५	उन्मनि	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.२।।	विरालें तें ध्येय ध्यान गेलें मनीं। मनाची उन्मनि एक जाली
१२०६	उन्मनि	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.३।।	तैसें करूं मन निरंतर ध्यान। उन्मनि साधन आम्हां पुरे
१२०७	उन्मनि	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.२।।	त्या रूपें मोहिलें काय करूं साजणी। अखंड उन्मनि लागे त्याची
१२०८	उन्मनि	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.४।।	निवृत्ति साधन रूप ध्यान ध्यानीं। मनाची उन्मनि हरिचरणीं
१२०९	उन्मनि	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.३।।	शांति त्याची नारी प्रकृति विकारी। उन्मनि वोवरी हृदयांतु
१२१०	उन्मनिं	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.१।।	मध्य–बिंदनाद उन्मनिं स्वानंद। रूपस गोविंद गुणानिधी
१२११	उन्मनिं	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.१।।	ज्ञानेसी विज्ञान उन्मनिं निमग्न। द्वैत रूपें भग्न उरों नेदी
१२१२	उन्मनिं	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.१।।	सूर्यातें निवटी चंद्रातें घोंटी। उन्मनिं नेहटी बिंबाकार
१२१३	उन्मनिं	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.२।।	तैसें जालें ज्ञान उन्मनिं उलथा। प्रपंच पालथा निमालिया
१२१४	उन्मनिये	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.३।।	भिन्न दुजें लाटे मन उफराटें। उन्मनिये वाटे भेदियेलें
१२१५	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.३।।	उन्मनी अवस्था लाविती तें मुनी। अखंड तें ध्यानीं कृष्णसुख
१२१६	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.१।।	विवेक वैराग्य उन्मनी विनट। हरिनामें वाट सांपडली
१२१७	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.४।।	निवृत्ती गयनी प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
१२१८	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.४।।	निवृत्ति गयनि प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
१२१९	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.३।।	लावीं उन्मनी टाळी टाळिसी नेईं बाळी। अखंड वनमाळी हृदयघटीं
१२२०	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां

१२२१	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.४।।	निवृत्ति गयनी लाविली उन्मनी। पावले निर्वाणीं ब्रह्मपद
१२२२	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.२।।	कळिका उन्मनी गोल्हाट कवळी। सत्रावळीचे जवळी आत्मा स्वामी
१२२३	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.३।।	न संपडे ध्यानीं लावितां उन्मनीं। तो गोपाळाचें कानीं सांगे मातु
१२२४	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.१।।	गगनीं उन्मनीं वेद होती मौनी। श्रुतीची कहाणी अरुती ठाके
१२२५	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.३।।	न संपडे ध्यानीं योगिया उन्मनीं। तो गोकुळीचें लोणी खाये हरी
१२२६	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.नि.११५.२।।	न संपडे शिवा बैसतांही ध्यानीं। जालिया उन्मनीं दृष्य नव्हे
१२२७	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.२।।	मन गेलें शून्यीं ध्यान तें उन्मनीं। चित्त नारायणीं दृढ माझें
१२२८	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.१।।	ध्यान ना उन्मनीं दृढ ना बंधनीं। सर्वी सर्व पूर्णी हरि एकु
१२२९	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.१।।	ध्येय ध्याय मनीं उन्मनीं साधनीं । लाविता निशाणी ध्यानमार्गे
१२३०	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.४।।	निवृत्ति निवाला आनंदें नाचतु। उन्मनीं भरितु ज्ञानदेव
१२३१	उन्मनीचि	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.३।।	आनंदे सोहळा उन्मनीचि कळा। नामचि जिव्हाळा जिव्हे सदा
१२३२	उन्मनीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.१।।	ध्यानाची धारणा उन्मनीचें बीज। लक्षितां सहज नये हातां
१२३३	उन्मनीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.३।।	नेदूं यासि दु:ख उन्मनीचें सुख। न करूं तो शोक आला गेला
१२३४	उन्मेश	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.३।।	विलास भक्तीचा उन्मेश नामाचा। लेशु त्या पापाचा नाहीं तेथें
१२३५	उपक्रम	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.१।।	निगम आगम वेदादिक सम। श्रुतीचा उपक्रम हारपला
१२३६	उपचाराच्या	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.३।।	उपचाराच्या कोडी न पाहे परवडी। तो प्रेमळाचीं घोडीं धुये अंगें
१२३७	उपजत	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.३।।	उपजत मूळ खुंटलें तें जाळ। मायेचें पडळ हरपलें
१२३८	उपजती	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.१।।	चतुरानन घन अनंत उपजती। देवो देवी किती तयामाजि
१२३९	उपजावें	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.२।।	म्हणोनि पंढरीं उपजावें संसारीं। प्रत्यक्ष श्रीहरी तीरीं उभा
१२४०	उपजे	।।ज्ञा.गा.नि.३११.२।।	करितां उपाधि द्वैत तें उपजे। तया अधोक्षजें नुद्धरिजे
१२४१	उपजें	।।ज्ञा.गा.नि.००३.१।।	उपजें तें मरे मरे तें तें झुरे। जन्म येरझारे एकरूपें
१२४२	उपटिला	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.२।।	हरिवीण नाहीं सूत्रधारी रूप। वासना संकल्प उपटिला
१२४३	उपटिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.१।।	प्रपंच टवाळ वृक्षच हा सफळ। उपटिलें मूळ कल्पनेचें
१२४४	उपदेश	।।ज्ञा.गा.नि.००७.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु माझा पूर्ण ब्रह्म। उपदेश सुगम कृष्णनाम
१२४५	उपदेश	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.४।।	निवृत्ति म्हणे ऐसा गयनि सद्‌गुरु। उपदेश पूरु अमृताचा
१२४६	उपदेश	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.१।।	नव्हे हें पोखणें नव्हे तें साधन। उपदेश खूण वेगळी रया

१२४७	उपदेश	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.२।।	धन्य माझा भाव सद्गुरु उपदेश। सर्व हृषीकेश दावियेला
१२४८	उपदेशिती	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
१२४९	उपदेशिला	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.६।।	निवृत्ति गयनी देव उपदेशिला सर्व। गोरक्षी गुह्यभाव सांगती मज
१२५०	उपदेशिलें	।।ज्ञा.गा.नि.००८.४।।	निवृत्तीचें पार गयनीचें गुज। मज मंत्रबीज उपदेशिलें
१२५१	उपदेशिलें	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.४।।	निवृत्ति सुंदर कृष्णरूप सेवी। गयनीगोसावी उपदेशिलें
१२५२	उपदेशिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.४।।	निवृत्ति पडळ उडालें तें भान। गयनीनें ज्ञान उपदेशिलें
१२५३	उपदेशी	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.३।।	जनां उपदेशी जनीं हृषीकेशी । आपण भक्तीसी दुऱ्हावितु
१२५४	उपदेशु	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.४।।	निवृत्ति म्हणे आम्हां सद्गुरु उपदेशु। सर्वांभूतीं वासु हरि असे
१२५५	उपदेशु	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.३।।	नाइके उपदेशु नव्हे खुण सिद्धु। योनिसी प्रसिद्धु पढिलासे
१२५६	उपदेशु	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.१।।	वेदादिक सम गुरुगम्य पार। तोचि हा साचार गुरु उपदेशु
१२५७	उपदेशु	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.४।।	निवृत्ति उपदेशु ज्ञानासी सोहपा। सोपान मंडपा विरहीत
१२५८	उपनिषदांचें	।।ज्ञा.गा.नि.१००.१।।	न देखों सादृश्य हारपे दृश्यादृश्य। उपनिषदांचें पैं भाष हारपलें
१२५९	उपनिषदें	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.३।।	शास्त्रें समवाय उपनिषदें गाती। चैतन्याची सृष्टी ब्रह्ममय
१२६०	उपमन्यूची	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.१।।	प्रल्हाद परीक्षिती ध्रुव बाळ म्हणती। उपमन्यूची गती क्षीरसागरीं
१२६१	उपमा	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.३।।	जिव शिव सीमा नाहीं जेथें उपमा। हारपे निरोपमा तया माजी
१२६२	उपमा	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.३।।	सांडुनी उपमा गोकुळीं प्रकट। चतुर्भुजपीठ यमुनेतटीं
१२६३	उपरति	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.३।।	उपरति योगियां उपरती हारपे। मायाकार लोपें कृष्णध्यानें
१२६४	उपरति	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.४।।	निवृत्ति वासना उपरति नयनां। चराचर खुणा हरी नांदे
१२६५	उपरति	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.१।।	उपरति मनाची साधन विदेही। तारिजेल बाही रामनामें
१२६६	उपरती	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.३।।	दृष्य द्रष्टा सर्व तितिक्षा उपरती। श्रुतीसी संपत्ती येथ जाणा
१२६७	उपरती	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.३।।	उपरति योगियां उपरती हारपे। मायाकार लोपें कृष्णध्यानें
१२६८	उपरती	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.३।।	साधितां मार्ग गूढ वासना अवघड। गुरुमार्गी सुघड उपरती
१२६९	उपरती	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.५।।	निवृत्ति उपरती वाहे। हृदयीं कृष्णनाम ध्याये
१२७०	उपवडु	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.३।।	सृष्टीचा उपवडु ब्रह्मांडाचा घडु। ब्रह्मींचा उपवडु उघड दिसे
१२७१	उपवडु	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.३।।	सृष्टीचा उपवडु ब्रह्मांडाचा घडु। ब्रह्मींचा उपवडु उघड दिसे

१२७२	उपवडु	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.४।।	निवृत्तिमाजि घर मनाचा सुघडु। कृष्णचि उपवडु दिसतुसे
१२७३	उपवास	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.३।।	न लगती सायास करणें उपवास। नाममात्रें पाश तुटे जनां
१२७४	उपवासी	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.१।।	द्वैताचा दुकाळ अद्वैताच्या देशीं। प्रपंच उपवासी मेला रया
१२७५	उपाधि	।।ज्ञा.गा.नि.३११.२।।	करितां उपाधि द्वैत तें उपजे। तया अधोक्षजें नुद्धरिजे
१२७६	उपाधी	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.३।।	नलगती त्या सिद्धी करणें उपाधी। नित्य चित्तशुद्धी विठ्ठलनामें
१२७७	उपाय	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.३।।	अपार उपाय आपणचि होय। सिद्धीचा न साहे रोळु सदा
१२७८	उपाया	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.१।।	नाहीं छाया माया प्रकृतीच्या आया। मनाच्या उपाया न चले कांहीं
१२७९	उपाया	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.१।।	भवजळ काया पंचतत्वमाया। भजन उपाया पंढरीरावो
१२८०	उपायें	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.२।।	राही रखुमाई आदिमाता मोहे। नामा तो उपायें बुझाविती
१२८१	उपावो	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.३।।	नेघो द्वैतभाव भावो अद्वैत उपावो। सर्व ब्रह्म देवो एक ध्यावो
१२८२	उपासित	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.२।।	सोहं बीजतत्व गुरुनाम मंत्र। ज्ञानी उपासित हरिराज
१२८३	उफराटी	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.१।।	उफराटी माळ उफराटें ध्यान। मनाचें उन्मन मूर्ति माझी
१२८४	उफराटें	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.१।।	उफराटी माळ उफराटें ध्यान। मनाचें उन्मन मूर्ति माझी
१२८५	उफराटें	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.३।।	भिन्न दुजें लाटे मन उफराटें। उन्मनिये वाटे भेदियेलें
१२८६	उभडतें	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.२।।	भाग्येविण दुभतें दैव उभडतें। नंदाघरीं आबडतें घरीं खेळे
१२८७	उभवणी	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.३।।	न माये पुरता ब्रह्मांड उभवणी। त्यालागीं गौळणी खेळविती
१२८८	उभा	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.५।।	वेदादिकमति ज्या रूपा गुंतती। तो आणूनि श्रीपति उभा केला
१२८९	उभा	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.१।।	विठ्ठल श्रीहरी उभा भीमातीरीं। तिष्ठती कामारी मुक्तिचारी
१२९०	उभा	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.२।।	म्हणोनि पंढरीं उपजावें संसारीं। प्रत्यक्ष श्रीहरी तीरीं उभा
१२९१	उभा	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.३।।	युगें अठ्ठावीस उभा हृषीकेशु। पुंडलिका सौरसु पुरवितु
१२९२	उभी	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.२।।	भिवरासंगमीं निरंतर समी। तल्लीनता ब्रह्मीं उभी असे
१२९३	उभे	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.२।।	तें रूप पंढरीं उभे असे सानें। त्रिभुवन ध्यानें वेधियेलें
१२९४	उभें	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.२।।	तें रूप भीवरें पांडुरंग खरें । पुंडलिक निर्धारें उभें असे
१२९५	उभें	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.२।।	जाईल हा देह सरेल आयुष्य। आपेंआप भविष्य उभें राहे
१२९६	उमगुनियां	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.४।।	निवृत्ति दिवटा उमगुनियां वाटा। पंढरी चोहटा देखिला हरी
१२९७	उमजलासे	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.४।।	गौप्य गुजराज उमजलासे हरी। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम

१२९८	उमजे	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.१।।	हरिमार्ग सार येणेंचि तरिजे। येऱ्हवीं उमजे संसार रया
१२९९	उमटत	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.१।।	तंत आणि वितंत त्यामाजि मथित। नाद उमटत स्वानंदाचा
१३००	उमटला	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.२।।	उमटला ध्वनि कृष्णनाम ठसे। सर्व हृषीकेशें भरलें दिसे
१३०१	उमटले	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.४।।	निवृत्ति ह्मणे परब्रह्म हें साकार। तेथील अंकूर उमटले
१३०२	उमा	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.१।।	आदिनाथ उमा बीज प्रकटिलें। मच्छिंद्रा लाधलें सहजस्थिती
१३०३	उरला	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
१३०४	उरला	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.३।।	आपण क्षरला आपण उरला। वैकुंठीं वसिन्नला चतुर्भुज
१३०५	उरला	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.१।।	द्वैताचिये प्रभे नसोनि उरला। निराकार संचला एकरूपें
१३०६	उरों	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.१।।	ज्ञानेसी विज्ञान उन्मनिं निमग्न। द्वैत रूपें भग्न उरों नेदी
१३०७	उरों	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.३।।	हे खुण घेईं सोपानाजवळी। मनाची काळजी उरों नेदी
१३०८	उलंडी	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.३।।	सत्रावी उलंडी अमृत पिऊनि। ब्रह्मांड निशाणी तन्मयता
१३०९	उलट	।।ज्ञा.गा.नि.२००.२।।	जाला पैं उलट सांपडली वाट। श्रीवैकुंठ पेठ आम्हांमाजी
१३१०	उलथा	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.३।।	उत्पत्ति उलथा न चले तो मार्ग। दुजियाचा संग नाहीं ज्यासी
१३११	उलथा	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.२।।	तैसें जालें ज्ञान उन्मनिं उलथा। प्रपंच पालथा निमालिया
१३१२	उलधा	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.६।।	निवृत्ति संपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व नित्यता उलधा तुझा
१३१३	उल्हासु	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.५।।	उगवला कळीं उल्हासु कमळीं। तैसा तो मंडळीं चंद्र देखा
१३१४	ऋषीकेश	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.२।।	सांग माये कैसें कल्पिलें कायसें। सर्व ऋषीकेश दिसे आम्हां
१३१५	ऋषीकेश	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.४।।	निवृत्ति समरस सर्व ऋषीकेश। नाहीं आम्हां लेश कल्पनेमाजि
१३१६	ऋद्धिसिद्धी	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.४।।	निवृत्ति समता हरिभजन करी। सर्वत्र कामारी ऋद्धिसिद्धी
१३१७	एक	।।ज्ञा.गा.नि.००४.४।।	निवृत्ति तटाक चक्रवाक एक। वासनासि श्लोक गुरुनामें
१३१८	एक	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.४।।	निवृत्ति सौभाग्य ब्रह्म सर्व सांग। गुरुनामें पांग हरे एक
१३१९	एक	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.४।।	निवृत्ति तटाक निवांत सम्यक। सर्वरूपें एक आत्माराम
१३२०	एक	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.१।।	निरशून्य गगनीं अंकुरलें एक। ब्रह्मांड कवतुक लीळातनु
१३२१	एक	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.१।।	निरोपम गगनीं विस्तारलें एक। अनंत हे ठक गणना नाहीं
१३२२	एक	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.१।।	निराळ निरसी जिव शिव रसीं। सर्व ब्रह्म समरसीं वर्ते एक

१३२३	एक	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.१।।	बिंबीं बिंब एक बिंबलें सम्यक। आपण तिन्ही लोक एक्यारूपें
१३२४	एक	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.६।।	निवृत्ति जीवन ध्यान एक रामकृष्ण। उच्चारणीं कोटि यज्ञा होती नामें
१३२५	एक	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.३।।	जाळूनि इंधन उजळल्या दीप्ती। अनंतस्वरूपीं एक दिसे
१३२६	एक	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.३।।	माया ब्रह्म हरि माता पिता चारी। जिवशिव शरिरीं एक नांदे
१३२७	एक	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.४।।	निवृत्ति तटाक रूपें ब्रह्म एक। जेथ ब्रह्मादिक हारपती
१३२८	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
१३२९	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
१३३०	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.१।।	आमुचा आचार आमुचा विचार। सर्व हरिहर एक पुरे
१३३१	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.२।।	विरालें तें ध्येय ध्यान गेलें मनीं। मनाची उन्मनि एक जाली
१३३२	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.१।।	एक तत्त्व सांगती वेदादिक बडिवार। ब्रह्मकर्म आचार भजनालागीं
१३३३	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.४।।	देवीं नांदे रसना धर्मी नांदे भावो। एक तत्त्वीं देवो क्षरला असे
१३३४	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.६।।	याचेनि परिपाठें नासतील पापें। एक नाम सोपें हरीचें जाणा
१३३५	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.१।।	एक देव आहे हा भाव पैं सोपा। द्वैतरूपें बापा पडसी नरकीं
१३३६	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.२।।	द्वैत सांडी अद्वैत धरी। एक घरोघरीं हरी नांदे
१३३७	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.१।।	नेणें पैं द्वैत अवघेंचि अद्वैत। एक रूप मात करूं आम्ही
१३३८	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.३।।	नेघो द्वैतभाव भावो अद्वैत उपावो। सर्व ब्रह्म देवो एक ध्यावो
१३३९	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.१।।	साधक बाधक ना बाधी जनक। सर्व हरि एक आत्मा असे
१३४०	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.४।।	निवृत्ति म्हणे दीन दुर्बळ मी एक। मनोमय चोख आम्हां गोड
१३४१	एक	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.४।।	निवृत्तिदेवीं घर हरी आमुचा माये। हरी एक पाहे विश्वरूपीं
१३४२	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींचे तटाक। उतरलासि एक शुद्धोदकें
१३४३	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.४।।	पुण्य केलें चोख तारिले अशेख। जनीं वनीं एक रूप वसे
१३४४	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.२।।	ध्यान मनन एक करितां सम्यक्। होय एकाएक एकतत्त्व
१३४५	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.१।।	जनांसी तारक विठ्ठल हेंचि एक। केलासे विवेक सनकादिकीं
१३४६	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.१।।	नित्य नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेचि शुद्ध पुण्य इये जनीं

१३४७	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.४।।	निवृत्ति तटाक सर्व कृष्ण एक। अद्वैत हे लेख ब्रह्म सत्य
१३४८	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.१।।	रामनाम मुखीं तो एक संसार। येऱ्हवीं अघोर नरक रया
१३४९	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.५।।	चोरटा वाल्मिक रामनामीं रत। तोही एक सरत रामनामीं
१३५०	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.४।।	निवृत्ति स्मरतु रामनाम भाव। सर्व एक देव चाड आम्हां
१३५१	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.१।।	एक तत्त्व हरि असे असे पैं सर्वत्र। ऐसें सर्व शास्त्र बोलियेलें
१३५२	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.१।।	राम नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेंचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
१३५३	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.२।।	तोचि एक साधु बोलिजे पैं जनीं। निरंतर ध्यानीं कृष्णमूर्ति
१३५४	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.३।।	जीवशिव एक सर्वत्र चैतन्य। ऐसें जया कारुण्य तोचि धन्य
१३५५	एक	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.४।।	तोचि एक भक्तु हरिहरि म्हणे। नित्य नारायणें तारिजे त्यासी
१३५६	एक	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.३।।	पितृमाता विष्णु एक भाव प्रश्नु। दिननिशीं कृष्णु न विसंबे रया
१३५७	एक	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.२।।	तराल स्वभावें एकाएक देवें। एक हरी भावें ऐसा कीजे
१३५८	एक	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.४।।	निवृत्तीचा मार्ग एक रूपें सांग। नाहीं पैं पांग कल्पनेचा
१३५९	एक	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.४।।	निवृत्ति तारक हरिरूप एक। हाचि एक विवेक एकतत्त्वीं
१३६०	एक	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.४।।	निवृत्ति तारक हरिरूप एक। हाचि एक विवेक एकतत्त्वीं
१३६१	एक	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.२।।	क्षमा धरी चित्तीं अखंड श्रीपति । एक तत्त्व चित्तीं ध्याईजेसु
१३६२	एक	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.४।।	निवृत्तीचा दीप दीपाचिये मुसे। आटोनि सौरसें एक जाला
१३६३	एक	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.२।।	तत्त्वता श्रीहरी एक असे सर्व। सांडूनी देहभाव पूर्ण पाहा
१३६४	एक	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं सये। एक रूप होय कृष्णराजा
१३६५	एक	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.२।।	पंच ब्रह्मछाया पंच ब्रह्ममाया। एकु जाये विलया एक संगें
१३६६	एक	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.३।।	नित्य मुक्त एक आत्मतत्त्व दीप। हरी हा संकल्प करीजेसु
१३६७	एकचि	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.१।।	प्राकृत संस्कृत एकचि मथीत। गुरुगम्य हेत पुराण महिमा
१३६८	एकट	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.५।।	निराळ वैकुंठ निराकार धीट। निगम एकट एकपणें
१३६९	एकट	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.२।।	मन करीं एकट आत्मा करीं सुभट। आपेंआप वैकुंठ एकातत्त्वें
१३७०	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.४।।	निवृत्ति घनवट स्वामी माझा दिसे। एकतत्त्व पैसे शोभतुसे
१३७१	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.२।।	ध्यान मनन एक करितां सम्यक्। होय एकाएक एकतत्त्व
१३७२	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.३।।	एकतत्त्व सार रामनाम सुख। नलगे ते भूक प्रपंचाची

१३७३	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.१।।	मोक्षमुक्ती चारी एकतत्त्व हरी। बाहिजुभीतरीं हरि करी
१३७४	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.३।।	स्वरूप उखर मनोमन सार। एकतत्त्व निर्धार हरी नांदे
१३७५	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.१।।	एकरूपें दिसे भेदरूप भासे। ज्ञानियासी कैसें एकतत्त्व
१३७६	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.४।।	निवृत्ति संपन्न एकतत्त्व सेवी। सर्वत्र गोसावी दिसे आम्हां
१३७७	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.२।।	आत्मा हा चराचरीं व्यापक कुसरी। एकतत्त्व निर्धारी क्षरलासे
१३७८	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.४।।	निवृत्ति परिवार एकतत्त्व दिवटा। एक्यारूपें वैकुंठा नेतु आम्हां
१३७९	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.१।।	एकतत्त्व हरि अवघी सृष्टि त्याची। वासना मोहाची जाली असे
१३८०	एकतत्त्वबीज	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.४।।	निवृत्ति सज्जन अवघा आत्माराज। एकतत्वबीज जपा लाहो
१३८१	एकतत्त्वरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.४।।	निवृत्तीची खूण एकतत्त्वरूपें। पाहातां सोहपें गुरुखुणें
१३८२	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.३।।	सांडावें पैं कोंहं धरावें पैं सोहं। अनेकत्व ओहं एकतत्वीं
१३८३	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.२।।	हें सुख साचार निरंतर सर्वी। एकतत्त्वीं भावीं आचरण
१३८४	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.४।।	निवृत्ति सधर एकतत्त्वीं विचार। मन मार्ग साचार हारपला
१३८५	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.४।।	निवृत्ति तारक हरिरूप एक। हाचि एक विवेक एकतत्त्वीं
१३८६	एकतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.४।।	निवृत्ति प्रतिमा अक्षरीं दिन व्योमा। एकतत्त्वीं सीमा ध्यायेजेसु
१३८७	एकतत्त्वींकरणीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.२।।	नारायणनाम जपतांचि दोन्ही। एकतत्वींकरणीं सांगिजे गुज
१३८८	एकतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.२।।	तें रूप सांगतां नये पैं भावितां। गुरुगम्य हातां एकतत्वें
१३८९	एकतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.२।।	नको शिणों दुःखे कां भरसि शोकें। एकतत्त्वें एके मना लावीं
१३९०	एकतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.३।।	टाका हें पैं द्वैत अद्वैत सिद्धांत। मोक्ष मार्ग हेत एकतत्त्वें
१३९१	एकतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.२।।	नाहीं तेथें रवि नाहीं तेथें चंद्र। अवघाचि महेंद्र एकतत्त्वें
१३९२	एकतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.३।।	दीपकेंचि दीपक विस्तार अनेक। अवघाचि त्रैलोक्य एकतत्त्वें
१३९३	एकतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.३।।	यासी नाहीं द्वैत आपणचि अद्वैत। सर्वरूपीं संमत एकतत्त्वें
१३९४	एकतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.२।।	अर्जुनीं क्षरला अक्षर संचला। विश्वरूपें अबोला एकतत्त्वें
१३९५	एकत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.२।।	वेणुनादीं आला एकत्र पैं जाला। दहींभातु झेला झेलीतुसे
१३९६	एकनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.४।।	निवृत्ति निर्माण एकनाम हरी। प्रपंच बोहरी कोटी राशी
१३९७	एकनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.५।।	निवृत्ति म्हणे होईल अगाध। एकनामें गोविंद तुष्टे सदा
१३९८	एकपणें	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.५।।	निराळ वैकुंठ निराकार धीट। निगम एकट एकपणें

१३९९	एकरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.३।।	विश्वाचा विश्वास विश्वरूपाधीश। सर्वत्र महेश एकरूप
१४००	एकरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.१।।	त्रिभंगी त्रिभंग जया अंगसंग। एकरूप सांग वोघ वर्ते
१४०१	एकरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.१।।	खुंटलें साधन तुटलें बंधन। सर्वही चैतन्य एकरूप
१४०२	एकरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.४।।	निवृत्तीचें पुण्य वेणु वाहे ध्वनि। जन वन मोहनी एकरूप
१४०३	एकरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.२।।	हरीविण नाहीं हरिविण नाहीं। हरि हाचि पाही एकरूप
१४०४	एकरूप	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.२।।	समसेज बाज सर्वत्र रे भोगी। एकरूप जगीं हरी नांदे
१४०५	एकरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.३।।	तुझें तूं पाहीं आहे तें घेई। एकरूप होईं गुरुखुणें
१४०६	एकरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.४।।	निवृत्ति तिष्ठतु एकरूप चित्त। अवघींच समस्त गिळियेलीं
१४०७	एकरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.२।।	पाहाट पाहाली ब्रह्में उगवली। दिननिशीं जाली एकरूप
१४०८	एकरूपध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.६।।	निवृत्ति भजन नित्य अनुष्ठान। एकरूपध्यान मनीं ध्यातु सदा
१४०९	एकरूपसत्ता	।।ज्ञा.गा.नि.११९.३।।	सर्वघटीं नांदे एकरूपसत्ता। आपणचि तत्त्वतां सर्वांरूपीं
१४१०	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.००३.१।।	उपजें तें मरे मरे तें तें झुरे। जन्म येरझारे एकरूपें
१४११	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.३।।	आधारीं धरित निर्धारी धरित। सर्वत्र पुरत एकरूपें
१४१२	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.४।।	निवृत्ति साधन सर्वरूपें जाण। एकरूपें कृष्ण सेवितसे
१४१३	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.३।।	आशापाश नाहीं असिजे पूर्णापूर्णे। सकळ जग होणें एकरूपें
१४१४	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.११२.२।।	तें रूप श्रीधर कृष्णाचा आकार। सर्व निराकार एकरूपें
१४१५	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.१।।	पृथ्वी हे श्रीराम आकाश निजधाम। आपण विश्राम एकरूपें
१४१६	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.१।।	द्वैताचिये प्रभे नसोनि उरला। निराकार संचला एकरूपें
१४१७	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.१।।	कामना कामीकु वासना तार्किकु। रजतम सात्विकु एकरूपें
१४१८	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.१।।	क्षेमाचा विस्तार क्षेत्रज्ञ वृत्ति। अवघीं हे क्षिती एकरूपें
१४१९	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.१।।	एकरूपें दिसे भेदरूप भासे। ज्ञानियासी कैसें एकतत्त्व
१४२०	एकविध	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.४।।	आशापाश नाहीं कर्तव्यता कांहीं। चिंतामणि डोहीं एकविध
१४२१	एकवीस	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
१४२२	एकसरा	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.५।।	अमृत कुपिका अमृताचा झरा। पाटु एकसरा वाहातुसे
१४२३	एकसरा	।।ज्ञा.गा.नि.२००.३।।	गेला पैल तीरा आणिलें कापुरा। दीप एकसरा पाजळिला

१४२४	एकसरी	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.३।।	रजतमें दुरी नामाची माधुरी। निशाणी एकसरी रामकृष्ण
१४२५	एकसरे	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.३।।	गौळिया गोजिरें दैवत सारें। नंदासि एकसरे प्रेम देतु
१४२६	एकसूत्र	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.२।।	काय करूं हरी कैसा हा गवसे। चंद्र सूर्य अवसे एकसूत्र
१४२७	एकसूत्रीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.२।।	कैसा बाहिजु भीतरी हरी। बिंबे बिंबला एकसूत्रीं
१४२८	एका	।।ज्ञा.गा.नि.०११.४।।	विकार विवर्जित विवरण सोपें। अकार पैं लोपे एका नामें
१४२९	एका	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.२।।	ऐसें रूप पाहा क्षरे दिशा दाहा। सर्वभावें पोहा एका कृष्ण
१४३०	एका	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.२।।	नेघों हे कल्पना न चढो वासना। एका पूर्णघना शरण जाऊं
१४३१	एका	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.५।।	देहभाव हरी सर्वत्र स्वरूप। एका जन्में खेप हरिली माझी
१४३२	एका	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडरिकसंगें। एका नामें पांग पाश तोडी
१४३३	एका	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.१।।	आशा पिपाशा नेघों पैं चित्तीं। एका नामें तृप्ति सर्वकाळ
१४३४	एका	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.४।।	निवृत्ति संचित गयनी पैं सांगे। एका श्रीरंगें जोडी करा
१४३५	एका	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.२।।	रामनामांकित नित्य नाम वाचे। दहन पापाचें एका नामें
१४३६	एका	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.४।।	निवृत्तीचें जाप्य विठ्ठल नामपाठ। एका नामें पाप कोटि जाय
१४३७	एका	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.२।।	रामकृष्णनाम हाचि थोर उच्चार। भावा भाव सार एका नामें
१४३८	एका	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.२।।	रामनामांकित नित्य मंत्र ज्याचे। दहन पापाचें एका नामें
१४३९	एका	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.३।।	न मिळे आयुष्य न मिळे घटिका । देह क्षण एका जाईल रया
१४४०	एका	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.४।।	निवृत्तीची खूण अवघेंचि होणें। एका नारायणें भरलें दिसे
१४४१	एका	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.१।।	काया हे ब्रह्मांड ठसावले पिंड। जीव जीवनीं अंड एका तत्त्वें
१४४२	एकाएक	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.३।।	कुटुंब आचार कुळवाडी साचार। सर्व हा श्रीधर एकाएक
१४४३	एकाएक	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.२।।	ध्यान मनन एक करितां सम्यक्। होय एकाएक एकतत्त्व
१४४४	एकाएक	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.२।।	तराल स्वभावें एकाएक देवें। एक हरी भावें ऐसा कीजे
१४४५	एकातत्त्वें	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.४।।	निवृत्ति आगम मोहन साधन । सर्व नारायण एकातत्त्वें
१४४६	एकातत्त्वें	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.२।।	मन करीं एकट आत्मा करीं सुभट। आपेंआप वैकुंठ एकातत्त्वें
१४४७	एकानाम	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.२।।	जडमूढ तरती हरिनाम छंदें । एकानाम पदें वैकुंठ रया
१४४८	एकानामें	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.१।।	ज्याचेनि स्मरणें कैवल्य साजणें। एकानामें होणें चतुर्भुज
१४४९	एकानामें	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.४।।	निवृत्ति समाधि उगवली कळिका। तारी तिहीं लोकां एकानामें

१४५०	एकानामें	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.५।।	त्रिविधताप पाप त्यजतील अमूप। पुरतील संकल्प एकानामें
१४५१	एकानामें	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.४।।	निवृत्ति तत्पर रामनाम चित्तीं। एकानामें तृप्ति सर्वकाळ
१४५२	एकारूपें	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.१।।	दिननिशीं नाहीं अवघा दीपक। एकारूपें त्रैलोक्य बिंबलेंसें
१४५३	एकी	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.१।।	देहाच्या दीपकीं एकी वस्तु चोख। असोनियां शोक कां करितोसी
१४५४	एकी	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.१।।	एकेवीण पाहा न दिसे द्वैत। एकी हेचि मात वेदशास्त्रीं
१४५५	एकु	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.६।।	निवृत्ति तटाकु घटमठ एकु। कृष्ण हा सम्यकु नामरूपें
१४५६	एकु	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.१।।	विश्वाचा चाळकु सूत्रधारी एकु। विज्ञान व्यापकु ज्ञानगम्य
१४५७	एकु	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.४।।	निवृत्ति चाळकु सर्वत्र व्यापकु। आपरूपें एकु सर्वत्र असे
१४५८	एकु	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.१।।	निरशून्य बिंबी आकार पाहतां। आपण तत्त्वतां हरी एकु
१४५९	एकु	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.३।।	अनंत तरंगता अनंत अनंता। सृष्टीचा पाळिता हरि एकु
१४६०	एकु	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.२।।	मनादि इंद्रियें चैतन्याभीतरी। अंतर्बाह्य हरी एकु नांदे
१४६१	एकु	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.१।।	ध्यान ना उन्मनीं दृढ ना बंधनीं। सर्वी सर्व पूर्णी हरि एकु
१४६२	एकु	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.१।।	सर्व काम धन सर्व सिद्ध पूर्ण। पतीतपावन हरि एकु
१४६३	एकु	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.३।।	दुजिया पिडणें द्वैत तेंचि जाण। अद्वैत ते खूण हरी एकु
१४६४	एकु	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.४।।	निवृत्ति श्रीहरी चिंतिता निरंतरी। हरि एकु अंतरीं सर्वी नांदे
१४६५	एकु	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.१।।	आकार निढळी साकार मंडळी। एकु वनमाळी क्षरलासे
१४६६	एकु	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.२।।	पंच ब्रह्मछाया पंच ब्रह्ममाया। एकु जाये विलया एक संगें
१४६७	एकु	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.३।।	माजिठा श्रीहरि दिसे परोपरी। घटमठसरी एकु शोभे
१४६८	एकुचि	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.४।।	गगनीं सूर्य तपे अनंत तारा लोपे। एकुचि स्वरूपें आत्मा तैसा
१४६९	एके	।।ज्ञा.गा.नि.२११.२।।	नावाडा नाटकु उतरील तीरा। जन्म येरझारा एके खेपे
१४७०	एके	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.२।।	नको शिणों दु:खे कां भरसि शोकें। एकतत्त्वें एके मना लावीं
१४७१	एकेवीण	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.२।।	एकेवीण दुजें नाहीं नाहीं सहजें। नाम मुखें भोजे घेईजेसु
१४७२	एकेवीण	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.१।।	एकेवीण दुजें नाहीं पैं सृष्टी। हें ध्यान किरिटी दिधलें हरी
१४७३	एकेवीण	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.१।।	एकेवीण पाहा न दिसे द्वैत। एकी हेचि मात वेदशास्त्रीं
१४७४	एकेवीण	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.१।।	एकेवीण तत्त्व नाहीं पैं सृष्टी। विश्वरूपें भेंटी अर्जुनासी
१४७५	एको	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.१।।	परासी परते परनिंदा नको। सर्व विष्णु एको हेंचि ब्रह्म

१४७६	एको	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.३।।	आपस्तुति नको आपपर एको। विष्णुपणें लोपो भान तुझें
१४७७	एको	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.१।।	पितृ मातृ निंदिता द्वैत हेंचि खोटें। अर्चन गोमटें एको विष्णु
१४७८	एक्यानामें	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.३।।	सुंदर सुनीळ राजस गोपाळ। भक्तांसी दयाळ एक्यानामें
१४७९	एक्यानामें	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.४।।	निवृत्ति सांगे मातु विठ्ठल उच्चार। वैकुंठ उतरे एक्यानामें
१४८०	एक्यानामें	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.१।।	शून्य साकार घटीं जीव शील काष्टीं। मीपणासि तुटी एक्यानामें
१४८१	एक्यानामें	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.४।।	निवृत्ति दिवटा सर्वकाळ जपे। वैकुंठ सोपें एक्यानामें
१४८२	एक्यारूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.१।।	बिंबीं बिंब एक बिंबलें सम्यक। आपण तिन्ही लोक एक्यारूपें
१४८३	एक्यारूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.४।।	निवृत्ति परिवार एकतत्त्व दिवटा। एक्यारूपें वैकुंठा नेतु आम्हां
१४८४	एवढा	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.४।।	निवृत्ति म्हणे तो गुरु धडफुडा। ब्रह्मांडा एवढा अनंत माझा
१४८५	एवढी	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.१।।	नामींरूपीं गोडी ब्रह्मांडा एवढी। द्वैताची परवडी हारपली
१४८६	एवढी	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.३।।	ब्रह्मादिकां अंत न कळे ज्या रूपाचा। एवढी कीर्ति वाचा बोलों काय
१४८७	एवढें	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.१।।	मी माझें रोकडें केलें फाडोवाडें। ब्रह्मांडा एवढें ढिसाळ थोर
१४८८	एवढ्यासाठीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.२।।	हेंचि मज द्यावें सप्रेम आपुलें। ध्यातुसें पाउलें एवढ्यासाठीं
१४८९	ऐकतां	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.१।।	परापवाद कानीं परनिंदा झणीं। ऐकतां निजमौनी कृष्ण जप
१४९०	ऐकिजे	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.१।।	देव मुकुटमणि ऐकिजे पुराणीं। तो हा चक्रपाणी नंदाघरीं
१४९१	ऐकिजे	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.१।।	वैकुंठ दैवत देवामुकुटमणी। ऐकिजे पुराणीं कीर्ति ज्याची
१४९२	ऐक्य	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.५।।	वैकुंठ सांवळें माजी भक्त मेळे। काला ऐक्य काळें करिताती
१४९३	ऐक्य	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.३।।	निष्काम कल्पना आधीं साधीं मना। ऐक्य समीरणा हेंचि करीं
१४९४	ऐक्यपणें	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.४।।	ऐक्यपणें सकळ वसे। द्वैतबुद्धि कांहीं न दिसे
१४९५	ऐशी	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.३।।	साधन हरिपंथु हाचि निज हेतु। गुरु मुखें मातु ऐशी असे
१४९६	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.४।।	निवृत्ति सुमन जनवनसखा। वेदमुखें लेखा ऐसा आहे
१४९७	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
१४९८	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये

१४९९	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
१५००	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
१५०१	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.४।।	निवृत्ति म्हणे ऐसा गयनि सद्गुरु। उपदेश पूरु अमृताचा
१५०२	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.१।।	पुंडलिकाचें भाग्य वर्णावया अमरीं। नाहीं चराचरीं ऐसा कोणी
१५०३	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
१५०४	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.३।।	अजामेळा ऐसा तरला पतित। नारायण त्वरित आले तेथें
१५०५	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
१५०६	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.२।।	तराल स्वभावें एकाएक देवें। एक हरी भावें ऐसा कीजे
१५०७	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.२।।	भावबळें देव भावबळें देव। भक्तीचा स्वभाव ऐसा असे
१५०८	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.४।।	सर्वत्र श्रीराम ऐसा करा वाचे। सुटतील मोहाचें मोहपाश
१५०९	ऐसा	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.२।।	ब्रह्मार्पणें राम संतोषरूप जाला। ब्रह्मरूप केला आपण ऐसा
१५१०	ऐसाचि	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.३।।	विठ्ठलनाम सार ऐसाचि निर्धार। मुक्ति पारावार ती अक्षरीं
१५११	ऐसिये	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.३।।	ऐसिये तत्त्वें होताती परत्वें। धरुनियां सत्य आहे भाव
१५१२	ऐसी	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.३।।	त्रैलोक्य उद्धरे ऐसी पव्हे त्वरें। कीर्तन निर्धारें तरणोपाय
१५१३	ऐसी	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.३।।	सर्व ब्रह्मार्पण कर्म करी जाण। वेदमतें खुण ऐसी असे
१५१४	ऐसी	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.३।।	येथुनि हें सर्व आकारलें भाव। रोहिणीची माव ऐसी आहे
१५१५	ऐसीयातें	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.३।।	तेथें माझ्या चित्ता करी रहिवासु। न करी उदासु ऐसीयातें
१५१६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.२।।	तें रूप रूपस रूपाचा विलास। नामरूपीं वेष कृष्ण ऐसें
१५१७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.२।।	ऐसें रूप पाहा क्षरे दिशा दाहा। सर्वभावें पोहा एका कृष्ण
१५१८	ऐसें	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.२।।	आम्हां ऐसें व्हावें तरीच हें भोगावें। निरंतर घ्यावें पोटाळूनी
१५१९	ऐसें	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.५।।	न देखसी ज्ञाना देहीं आत्माराम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
१५२०	ऐसें	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.२।।	हरिवीण वाचे ऐसें जया साचे। नाहीं त्या यमाचे मोहोजाळ
१५२१	ऐसें	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.१।।	एक तत्त्व हरि असे असे पैं सर्वत्र। ऐसें सर्व शास्त्र बोलियेलें
१५२२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.२।।	हरिवीण सुटिजे ऐसें नाहीं बोलिलें । सर्वही शोधिलें शास्त्र आम्हीं

१५२३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.१।।	सर्वरूपें हरी ऐसें मन करी। वासना प्रहरी नामपाठें
१५२४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.३।।	जीवशिव एक सर्वत्र चैतन्य। ऐसें जया कारुण्य तोचि धन्य
१५२५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.२।।	ऐसें कांहीं करा सहज तें आचरा। जन्मभरोवरा पडों नका
१५२६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.२।।	अवघाचि श्रीहरी नांदे घरोघरीं । दिसे चराचरीं ऐसें करा
१५२७	ओखद	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.३।।	काय हें ओखद रामनाम अमृत। हरिनामें तृप्त करी रया
१५२८	ओघ	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.२।।	तोचि ओघ साचा मुक्ताईसी लाठा। चालिलों वैकुंठा समारंभें
१५२९	ओळगणें	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.१।।	ज्या रूपाकारणें देव ओळगणें। योगी गुरुखुणें सेविताती
१५३०	ओळलासे	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.३।।	हारपती दिशा सृष्टीचा कडवसा। आपरूपें कैसा ओळलासे
१५३१	ओळलेंसें	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.२।।	तें रूप पंढरीं ओळलेंसें देखा। द्वैताची पैं शाखा तोडीयेली
१५३२	ओहं	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.३।।	सांडावें पैं कोंहं धरावें पैं सोहं। अनेकत्व ओहं एकतत्वीं
१५३३	कंद	।।ज्ञा.गा.नि.०११.५।।	नि:संदेह छंद वासनेचा कंद। ब्रह्माकार भेद नाहीं नादा
१५३४	कंद	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.३।।	वेदादिक कंद ॐकार उद्बोध। साकार प्रसिद्ध सर्वां घटीं
१५३५	कंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.६।।	निवृत्ति परिवार गुरु गयनी अमर। गोरक्षी कंदर ब्रह्म माझें
१५३६	कंदु	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.२।।	तें रूप सेविती मुनिजन साधु। विठ्ठलनामें कंदु तुटे जनां
१५३७	कठिण	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.६।।	निवृत्ति कठिण गयनिप्रसाद। सर्वत्र गोविंद नंदाघरीं
१५३८	कडवसा	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.३।।	हारपती दिशा सृष्टीचा कडवसा। आपरूपें कैसा ओळलासे
१५३९	कडवसा	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.१।।	गगनाचिये खोपे कडवसा लोपे। क्षीरोनियां दिपे दृष्यद्रष्टा
१५४०	कडिये	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.२।।	तें रूप साजिरें गोकुळीं गोजिरें। यशोदे सोपारें कडिये शोभे
१५४१	कडोविकडी	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.३।।	ब्रह्मांड कडोविकडी ब्रह्मांड घडी। या योग परवडी हारपती
१५४२	कथा	।।ज्ञा.गा.नि.००६.१।।	विश्रामधर्मता आश्रमपूर्णता। आपरूपें कथा निमे जेथें
१५४३	कथा	।।ज्ञा.गा.नि.००६.३।।	कथा त्या कथिचां पूर्ण त्या मथिता। अरूपें अच्युता सर्व असे
१५४४	कथा	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.१।।	आदीची अनादि मूळ पैं सर्वथा। परादि या कथा हारपती
१५४५	कथा	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.४।।	हरी हेंचि व्रत हरी हेचि कथा। हरिचिया पंथा मनोभाव
१५४६	कथा	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.१।।	चंदनाचें झाड परिमळें वाड। त्याहूनि कथा गोड विठ्ठलाची
१५४७	कथा	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.३।।	नित्यकाळ कथा हरि विचरो सार। जनवन घर आम्हां असे
१५४८	कथा	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.२।।	सर्वभूतीं भजन करावें सर्वथा। रामनाम कथा आरंभाव्या

१५४९	कथा	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.४।।	निवृत्ति म्हणे द्वैत सांडी सांडी कथा। अद्वैत अच्युता नित्य सेवी
१५५०	कथिचां	।।ज्ञा.गा.नि.००६.३।।	कथा त्या कथिचां पूर्ण त्या मथिता। अरूपें अच्युता सर्व असे
१५५१	कथिलें	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.४।।	निवृत्तीनें कथिलें गुरुगयनी प्रसादें । सकळ हा गोविंद आत्माराम
१५५२	कदा	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.४।।	निवृत्ति सत्पद् इच्छित सर्वदा। भिन्न भेद कदा नाहीं चित्तीं
१५५३	कमळा	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.२।।	आपरूपें गोविंद गोंविला सगळा। चरण कमळा विनटलों
१५५४	कमळाच्या	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.१।।	कमळाच्या स्कंधी गुणी गुढारलें। वरी आकारलें फूल तया
१५५५	कमळासनीं	।।ज्ञा.गा.नि.११५.३।।	कमळासनीं ब्रह्मा ध्यानस्थ बैसला। पाहतां पाहतां मुळा न संपडे
१५५६	कमळीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.५।।	उगवला कळीं उल्हासु कमळीं। तैसा तो मंडळीं चंद्र देखा
१५५७	कर	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.१।।	नाहीं हा आकार नाहीं हा विकार। चतुर्भुज कर हरि माझा
१५५८	कर	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.३।।	अठरा साहिजणें बोलती परवडी। तो माखणासीं जोडी स्वयें कर
१५५९	करणें	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.३।।	नलगती त्या सिद्धी करणें उपाधी। नित्य चित्तशुद्धी विठ्ठलनामें
१५६०	करणें	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.३।।	न लगती सायास करणें उपवास। नाममात्रें पाश तुटे जनां
१५६१	करा	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.२।।	अवघाचि श्रीहरी नांदे घरोघरीं । दिसे चराचरीं ऐसें करा
१५६२	करा	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.४।।	निवृत्ति संचित गयनी पैं सांगे। एका श्रीरंगें जोडी करा
१५६३	करा	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.२।।	ऐसें कांहीं करा सहज तें आचरा। जन्मभरोवरा पडों नका
१५६४	करा	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.३।।	वेगु करा आधीं रामनाम चिंतना। जंव नाहीं पाहुणा काळ आला
१५६५	करा	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.४।।	सर्वत्र श्रीराम ऐसा करा वाचे। सुटतील मोहाचें मोहपाश
१५६६	करा	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.४।।	निवृत्ति साधन न करा हा विश्वास। गुरुविण पाश न तुटती
१५६७	करावा	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.२।।	ॐकार मूर्धनी करावा कीर्तनीं। नित्य ब्रह्मार्पणीं भजन भावें
१५६८	करावा	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.३।।	आपपर देहीं विचार करावा। हरिनामें दोहावा सर्वांरूपीं
१५६९	करावें	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.२।।	सर्वभूतीं भजन करावें सर्वथा। रामनाम कथा आरंभाव्या
१५७०	करितां	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.१।।	चिंतितां साधक मनासि ना कळे। गोपिका आकळे करितां ध्यान
१५७१	करितां	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.२।।	ध्यान मनन एक करितां सम्यक्। होय एकाएक एकतत्त्व
१५७२	करितां	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.४।।	निवृत्ति समता विठ्ठल किर्तन। करितां अनुदिन मनमेळे
१५७३	करितां	।।ज्ञा.गा.नि.३११.२।।	करितां उपाधि द्वैत तें उपजे। तया अधोक्षजें नुद्धरिजे
१५७४	करितांचि	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.२।।	परनिंदा पीडा करितांचि मूढा। पडिलासि वेढा योनिमाळें

१५७५	करिताती	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.५।।	वैकुंठ सांवळें माजी भक्त मेळे। काला ऐक्य काळें करिताती
१५७६	करिताती	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.४।।	निवृत्ति वैष्णव सोपान खेचर। करिताती गजर हरिनामाचा
१५७७	करिती	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.५।।	गो–गोपाळ हरिखु नंद यशोदेसुखु । गौळणी कौतुक करिती हरि
१५७८	करिती	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.१।।	पुंडलिकपेठ वैष्णवाचा हाट। करिती बोभाट हरिनामाचा
१५७९	करिती	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.४।।	बुझावित राही रखुमादेवी बाही। पीतांबर साई करिती हरी
१५८०	करिती	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.५।।	राहीरखुमाई कुरवंडी करिती। जिवें वोंवाळिती नामयासी
१५८१	करिते	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.२।।	वासना संगु करिते पांगु। जिवशिव भंगु कल्पनेचा
१५८२	करितें	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.३।।	पहातें दुभतें कासवी भरितें। नेत्रातें करितें तृप्त सदा
१५८३	करितोसी	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.१।।	देहाच्या दीपकीं एकी वस्तु चोख। असोनियां शोक कां करितोसी
१५८४	करी	।।ज्ञा.गा.नि.००९.२।।	तें मेघ:शाममूर्ति स्वरूप गोजिरी। गोकुळींची चोरी करी कृष्ण
१५८५	करी	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.१।।	ब्रह्मांड करी हरि ब्रह्मा झाडा करी। तो नंदयशोदे घरीं खेळतुसे
१५८६	करी	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.१।।	ब्रह्मांड करी हरि ब्रह्मा झाडा करी। तो नंदयशोदे घरीं खेळतुसे
१५८७	करी	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.३।।	न दिसे वैकुंठीं योगियां ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरि करी
१५८८	करी	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.४।।	निवृत्ति गयनी हरि उच्चारीत। माजि करी पुरी कामसिद्धि
१५८९	करी	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.१।।	निरालंब बीज प्रगटे सहज। तो गौळियांचें काज करी कृष्ण
१५९०	करी	।।ज्ञा.गा.नि.११०.३।।	न दिसे वैकुंठीं तें योगियांचें ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरी करी
१५९१	करी	।।ज्ञा.गा.नि.१११.४।।	नाहीं योगिया दृष्टि मनोमयें करी सृष्टी। पाहतां ज्ञानदृष्टी विज्ञान हरी
१५९२	करी	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.२।।	तो हा कृष्ण गोपीगोपाळांमाझारी। क्रीडा नानापरी करी आत्मा
१५९३	करी	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
१५९४	करी	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.३।।	नाहीं यासि छाया नाहीं यासी माया। तो हा वृक्ष वाया विंदान करी
१५९५	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.६।।	निवृत्ति म्हणे धन्य जो कीर्तन करी। सर्वत्र चराचरीं बोलियेलें
१५९६	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.१।।	पिंड हा न धरी ब्रह्मार्पण करी। विष्णु चराचरीं ग्रंथीं पाहे
१५९७	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.३।।	सर्व ब्रह्मार्पण कर्म करी जाण। वेदमतें खुण ऐसी असे
१५९८	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.३।।	न मगे नेणे कांहीं याविण आणिक। सप्रेमाची भूक तृष्णा करी
१५९९	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.२।।	रामकृष्णमाळा नित्य जप करी। तयासी संसारीं सुख आहे

१६००	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.४।।	निवृत्ति समता हरिभजन करी। सर्वत्र कामारी ऋद्धिसिद्धी
१६०१	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.३।।	नित्यता भजन देवद्विज करी। नाम हें उच्चारी रामनाम
१६०२	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.१।।	वेगु करी मना धरावें पैं सार। नामाचि आचार रामनामें
१६०३	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.३।।	हरिध्यान आम्हां हाचि मंत्र थोर। न करी विचार अन्यशास्त्रीं
१६०४	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.३।।	दुजियाची निंदा अपवाद सदा। वाचेसि गोविंदा जप करी
१६०५	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.३।।	काय हें ओखद रामनाम अमृत। हरिनामें तृप्त करी रया
१६०६	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.१।।	सर्वरूपें हरी ऐसें मन करी। वासना प्रहरी नामपाठें
१६०७	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.१।।	विश्वीं हा विश्वात्मा क्षरला असे आत्मा। अहं बोध रामा दूर करी
१६०८	करी	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.६।।	निवृत्ति सांगतु भक्तीचा महिमा। करी शांति क्षमा तो विरळा असे
१६०९	करी	।।ज्ञा.गा.नि.३११.१।।	आपपर शून्य आपीं करी लीन। आपपर जाण हरी असे
१६१०	करी	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.३।।	वित्त शाठ्य करी प्रपंचाचरण। पितृ जनार्दन न पावसी
१६११	करी	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.१।।	नि:संदेह हरि भावयुक्त करी। भजन निर्धारी सत्वशीळ
१६१२	करी	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.२।।	तो ध्यायिजे जनां अद्वैत वासना। द्वैताची भावना दुरी करी
१६१३	करी	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.१।।	मोक्षमुक्ती चारी एकतत्त्व हरी। बाहिजुभीतरीं हरि करी
१६१४	करी	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.२।।	तैसें नको जनां निरंतर वासना। वैकुंठ भजना करी जो रया
१६१५	करी	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.३।।	तेथें माझ्या चित्ता करी रहिवासु। न करी उदासु ऐसीयातें
१६१६	करी	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.३।।	तेथें माझ्या चित्ता करी रहिवासु। न करी उदासु ऐसीयातें
१६१७	करीं	।।ज्ञा.गा.नि.११५.१।।	आगमा निगमा बोलतां वैखरी। तो यशोदेच्या करीं धरुनी चाले
१६१८	करीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.१।।	काळवेषें दुरी काळचक्र करीं। बाह्य अभ्यंतरीं हरी नांदे
१६१९	करीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.३।।	बाळरूपें हरी वागवी शिदोरी। तो गोपाळांच्या करीं काला देतु
१६२०	करीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.३।।	निष्काम कल्पना आधीं साधीं मना। ऐक्य समीरणा हेंचि करीं
१६२१	करीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.२।।	मन करीं एकट आत्मा करीं सुभट। आपेंआप वैकुंठ एकातत्त्वें
१६२२	करीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.२।।	मन करीं एकट आत्मा करीं सुभट। आपेंआप वैकुंठ एकातत्त्वें
१६२३	करीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.३।।	सांडूनि तिमिर सर्व नारायण। हेंचि पारायण नित्य करीं
१६२४	करीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.१।।	लटिका संसार वाढविसी व्यर्थ। विषयाचा स्वार्थ झणें करीं
१६२५	करीजेसु	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.३।।	नित्य मुक्त एक आत्मतत्त्व दीप। हरी हा संकल्प करीजेसु

१६२६	करील	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.४।।	निवृत्ति म्हणे जरी कृपा करील गुरू। तरिच संप्रधारु धरी आत्मा
१६२७	करुं	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.२।।	नेघों ते काबाड न करुं विषय। ब्रह्मांड हें होय आत्माराम
१६२८	करुणा	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.१।।	कांसवीचीं पिलीं करुणा जरी भाकी। परि सांपडली निकीं चरणसोय
१६२९	करुणा	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.१।।	शांति क्षमा दया सर्वभावें करुणा। तोचि नारायणा आवडे दासु
१६३०	करुणा	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.४।।	निवृत्ति करुणा भाव नारायणा। सर्व जनार्दना अर्पियेलें
१६३१	करूं	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.१।।	गोकुळीं वैकुंठ वसे गोपाळांमाजी सौरसें। अभक्ता न दिसे काय करूं
१६३२	करूं	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.३।।	नेदूं यासि दु:ख उन्मनीचें सुख। न करूं तो शोक आला गेला
१६३३	करूं	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.२।।	काय करूं कैसें कोठें गेला हरी। देहीं देहमापारी हरी जाला
१६३४	करूं	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.१।।	नेणें पैं द्वैत अवघेंचि अद्वैत। एक रूप मात करूं आम्ही
१६३५	करूं	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.२।।	काय करूं हरी कैसा हा गवसे। चंद्र सूर्य अवसे एकसूत्र
१६३६	करूं	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.३।।	तैसें करूं मन निरंतर ध्यान। उन्मनि साधन आम्हां पुरे
१६३७	करूं	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.२।।	त्या रूपें मोहिलें काय करूं साजणी। अखंड उन्मनि लागे त्याची
१६३८	करूं	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.१।।	नामाचेनि बळें तारिजे संसार। आणिक विचार करूं नको
१६३९	करूं	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.६।।	टाहो करूं धोरु विठ्ठल कीर्तनें। मनाच्या सुमनें हरी पुजूं
१६४०	करूं	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.३।।	मोहाच्या जीवनीं नको करूं पर्वणी। चिंती कां आसनीं नारायण
१६४१	करूं	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.१।।	ज्ञानाचिया गोष्टी सांगतो चावटी। भाव नाहीं पोटीं ते काय करूं
१६४२	करूं	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.२।।	काय करूं माये कैसा हा गोवळू। सरळ सुकळु नाहीं म्हणे
१६४३	करूं	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं सये। एक रूप होय कृष्णराजा
१६४४	करूणाकल्लोळणी	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.१।।	करूणाकल्लोळणी अमृताची खोटी। भरलीसे सृष्टि हरीच्या नामें
१६४५	करूनी	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.१।।	प्रवृत्ति निवृत्ति या दोन्ही सहज। जनीं वनीं काज करूनी असती
१६४६	करें	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.३।।	कुरवाळिला करें पुसतसे गूज। घेईं ब्रह्मबीज सदोदित
१६४७	कर्तव्यता	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.४।।	आशापाश नाहीं कर्तव्यता कांहीं। चिंतामणि डोहीं एकविध
१६४८	कर्ता	।।ज्ञा.गा.नि.००७.१।।	अकर्ता पैं कर्ता नाहीं यासी सत्ता। आपण तत्त्वतां स्वयें असे
१६४९	कर्तें	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.३।।	किडाळ परतें चोखाळ आरुतें। मी माझें हें कर्तें तेथें नाहीं
१६५०	कर्दपें	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.२।।	तें रूप स्वरुपाचें रुपचि वोळलें । कर्दपें घोळिले नंदाघरीं
१६५१	कर्म	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.२।।	चेतवला आत्मा अचेत पैं हरी। कर्म भरोवरी खुंटलें रया

१६५२	कर्म	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.३।।	आम्हां धर्म हरी आम्हां कर्म हरी। मुक्ति मार्ग चाऱ्ही हरी आम्हां
१६५३	कर्म	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.३।।	वेदीं ठेलें कर्म शास्त्रासि मोहन। शेषासि अनुमान न कळे माये
१६५४	कर्म	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.३।।	सर्व ब्रह्मार्पण कर्म करी जाण। वेदमतें खुण ऐसी असे
१६५५	कर्मकांड	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.३।।	निवृत्ति म्हणे आत्मा हाचि पैं विठ्ठल। नाहीं बहुसाल कर्मकांड
१६५६	कर्मजाड्यें	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.१।।	प्रकृतीचा पैठा कल्पना माजिठा। न पवे तो वैकुंठा कर्मजाड्यें
१६५७	कलिका	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.४।।	निवृत्तिदेवीं कलिका पैं अमूप। विश्वींविश्वरूप दावीतसे
१६५८	कल्पतरु	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.४।।	कल्पतरु इच्छेसि सागरु। त्याहूनि आगरु हरी माझा
१६५९	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.१।।	दुजेपणा मिठी आपणचि उठी। कल्पना हे सृष्टि गाळूं पाहे
१६६०	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.५।।	क्लेशादि कल्पना क्लेशनिवारण। आपरूपें भिन्न होऊं नेदी
१६६१	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.३।।	तेथें वर्ण व्यक्ति कल्पना हारपती। मनाची खुंटती गती जेथें
१६६२	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.२।।	नेघों हे कल्पना न चढो वासना। एका पूर्णघना शरण जाऊं
१६६३	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.१।।	प्रकृतीचा पैठा कल्पना माजिठा। न पवे तो वैकुंठा कर्मजाड्यें
१६६४	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.१।।	मारुनि कल्पना निवडिलें सार। टाकिलें असार फलकट
१६६५	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.५।।	आदिअंत हरपला नाहीं तेथें कल्पना। देहीं दीपभाना विठ्ठलचरणीं
१६६६	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.३।।	गेलें मन रामीं निष्काम कल्पना। बुडाली वासना तिये डोहीं
१६६७	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.१।।	कल्पना कोंडूनि मन हें मारिलें। जीवन चोरिलें सत्रावीचें
१६६८	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.१।।	मी माझी कल्पना नाहीं मजसवें। दिननिशीं उगवे हरि माये
१६६९	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.३।।	निष्काम कल्पना आधीं साधीं मना। ऐक्य समीरणा हेंचि करीं
१६७०	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.१।।	कल्पना मासोळी भवजाळ जळीं। पाशाचिये जाळीं गुंतताहे
१६७१	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.१।।	भवार्णव हेतु काय सांगो मातु। कल्पना हे तंतु छेदीयेला
१६७२	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.१।।	कल्पना काजळी कल्पिलें कवळी। कैसेनि जवळी देवो होय
१६७३	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.२।।	टाकीं हे कल्पना दुरित वासना। अद्वैत नारायणा भजकारे
१६७४	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.४।।	निवृत्ति अरुवारु कृष्णनाम पैं सारु। कल्पना साचारु हरी जाला
१६७५	कल्पना	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजी
१६७६	कल्पने	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.१।।	मीपण कळलें तूंपण सांडिलें । कल्पने तोडिलें मुळींहुनी
१६७७	कल्पनें	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.३।।	घटमट व्यापिलें आपेंआप संचलें। कल्पनें बुडालें संकल्प रया

१६७८	कल्पनेचा	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.२।।	आम्हां हेंचि रूप अद्वैत स्वरूप। नाहीं तेथें कीलाफ कल्पनेचा
१६७९	कल्पनेचा	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.४।।	निवृत्तीचा मार्ग एक रूपें सांग। नाहीं पैं पांग कल्पनेचा
१६८०	कल्पनेचा	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.२।।	वासना संगु करिते पांगु। जिवशिव भंगु कल्पनेचा
१६८१	कल्पनेचा	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.४।।	निवृत्ति नि:संग सुलभ श्रीरंग। टाकिला उद्वेग कल्पनेचा
१६८२	कल्पनेची	।।ज्ञा.गा.नि.००२.१।।	वैभव विलास नेणोनि सायास। कल्पनेची आस नाहीं जेथें
१६८३	कल्पनेची	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.२।।	त्याचें नाम हरी त्याचें नाम हरी। प्रपंच बोहरी कल्पनेची
१६८४	कल्पनेचें	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.१।।	प्रपंच टवाळ वृक्षच हा सफळ। उपटिलें मूळ कल्पनेचें
१६८५	कल्पनेमाजि	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.४।।	निवृत्ति समरस सर्व ऋषीकेश। नाहीं आम्हां लेश कल्पनेमाजि
१६८६	कल्पवृक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.३।।	सिद्धीचें साधन चिंतामणि घन। कल्पवृक्ष घन वसती जेथें
१६८७	कल्पितें	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.१।।	कल्पितें कल्पिलें चित्त आकळिलें। तन्मय घोळिलें चैतन्याचें
१६८८	कल्पिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.१।।	कल्पितें कल्पिलें चित्त आकळिलें। तन्मय घोळिलें चैतन्याचें
१६८९	कल्पिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.२।।	सांग माये कैसें कल्पिलें कायसें। सर्व ऋषीकेश दिसे आम्हां
१६९०	कल्पिलें	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.१।।	कल्पना काजळी कल्पिलें कवळी। कैसेनि जवळी देवो होय
१६९१	कल्लोळ	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.२।।	पूर्वपुण्य चोख आम्हांसि सफळ। गयनि कल्लोळ तुसार आम्हां
१६९२	कल्लोळ	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.५।।	तल्लिन प्रेमाचें कल्लोळ अमृतांचे। डिंगर हरीचें राजहंस
१६९३	कल्लोळे	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.३।।	रिकामा बरळू नसे खेळेमेळे। ब्रह्माची कल्लोळे भोगीतुसे
१६९४	कळप	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.३।।	गौळिये नांदती गोधनाचे कळप। त्यामाजि स्वरूप कृष्णमूर्ति
१६९५	कळप	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.३।।	गाईंचे कळप गोपाळ अमुप। खेळतसे दीप वैकुंठीचा
१६९६	कळला	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.३।।	रिगु निगु काज जाले तुझें धीरू। अवघाचि संसारू कळला आम्हां
१६९७	कळलें	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.१।।	मीपण कळलें तूंपण सांडिलें । कल्पने तोडिलें मुळींहुनी
१६९८	कळलें	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.४।।	निवृत्ति दाटुगें गुरुमुखें कळलें। सर्वत्र गोपाळें केलें मज
१६९९	कळवळा	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.१।।	शांतीचें भजन क्षमेचा कळवळा। गोपाळ सकळां देहीं नांदे
१७००	कळा	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.३।।	नादभेद कळा जेथें भेद नुठी। ब्रह्मरूपें सृष्टि अवघी होय
१७०१	कळा	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.१।।	पंचतत्त्व कळा सोविळी संपूर्ण। त्याचेही जीवन जनार्दन
१७०२	कळा	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.५।।	चित्तवृत्ति धृति यज्ञ दान कळा। समाधि सोहळा विष्णुरूप
१७०३	कळा	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.४।।	निवृत्ति हरिलीळा दिनकाळ फळला। निमिषोनिमिष कळा हरी जाणे

१७०४	कळा	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.३।।	आनंदे सोहळा उन्मनीचि कळा। नामचि जिव्हाळा जिव्हे सदा
१७०५	कळा	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.१।।	आम्ही चकोर हरि चंद्रमा। आम्ही कळा तो पूर्णिमा
१७०६	कळा	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.३।।	आम्ही कळा तूं चंद्रमा। तूं अमृत आम्ही गरिमा
१७०७	कळा	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.१।।	न जाणती कळा कुसरी गोपाळा। नाम हें मंगळा अच्युताचें
१७०८	कळा	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.१।।	भेदूनि ब्रह्मांड आणियेली कळा। नित्यता सोहळा हरिप्रेमें
१७०९	कळिका	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.४।।	निवृत्ति समाधि उगवली कळिका। तारी तिहीं लोकां एकानामें
१७१०	कळिका	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.१।।	दीपाची कळिका दीपींचि सामावे। तैसा जिवशिव वोळखीवोजी
१७११	कळिका	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.२।।	कळिका उन्मनी गोल्हाट कवळी। सत्रावळीचे जवळी आत्मा स्वामी
१७१२	कळिकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.३।।	जन हें विव्हळ तारक गोपाळ। कीर्तनीं कळिकाळ दुरी ठाहे
१७१३	कळिकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.२।।	नामाचेनि बळें कळिकाळ आपणां। ब्रह्मांडा येसणा तोचि होय
१७१४	कळिकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.३।।	न पाहे पैं दृष्टी कळिकाळ तुज। रामनाम बीज मंत्रसार
१७१५	कळिकाळा	।।ज्ञा.गा.नि.००५.३।।	कळिकाळा कळिता काळा आकळिता। आपण स्वसत्ता विश्व हरी
१७१६	कळिकाळासि	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.४।।	कळिकाळासि त्रासु चित्तीं हृषीकेशु । उगवला दिवसु सोनियाचा
१७१७	कळिकाळासि	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.२।।	भक्त हे तरले नामाचेनि बळें। कळिकाळासि खेळे दों अक्षरीं
१७१८	कळिकाळासी	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.५।।	हनुमंत दास रामनामें उदास। कळिकाळासी भाष सांगतसे
१७१९	कळिकेसी	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.१।।	कळिकेसी ज्योति सामावली तेजीं। तैसा हरी हा सहजीं सर्वगतु
१७२०	कळिता	।।ज्ञा.गा.नि.००५.३।।	कळिकाळा कळिता काळा आकळिता। आपण स्वसत्ता विश्व हरी
१७२१	कळिते	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.२।।	कळिसि कळिते वासना आकळीते। दिनकाळ हरितें सेवितुसे
१७२२	कळिसि	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.२।।	कळिसि कळिते वासना आकळीते। दिनकाळ हरितें सेवितुसे
१७२३	कळी	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.२।।	राम सर्वांघटीं बिंबलासे आम्हां। पूर्ण तो पौर्णिमा सोळा कळी
१७२४	कळी	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.१।।	हरिविण न दिसे जनवन आम्हां। नित्य हे पौर्णिमा सोळा कळी
१७२५	कळी	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.३।।	देहाचा दिवटा अखंड पैं केला। निरंतर सोहळा कळी नाहे
१७२६	कळीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.५।।	निवृत्ति संचीत रामनाम महिमा। अवधीच पौर्णिमा सोळा कळीं
१७२७	कळीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.५।।	उगवला कळीं उल्हासु कमळीं। तैसा तो मंडळीं चंद्र देखा
१७२८	कळे	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.१।।	परेसि परता पश्यंति वरूता। मध्यमे तत्त्वता न कळे हरी
१७२९	कळे	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.१।।	ज्या नाम अनंत न कळे संकेत। वेदाचाही हेत हारपला

१७३०	कळे	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.३।।	अनंत अनिवार न कळे ज्याचा पार। जेथ चराचर होत जात
१७३१	कळे	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.१।।	परेसि परता न कळे पैं शेषा। तो गौळिया अशेषा माजी हरी
१७३२	कळे	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.१।।	चिंतितां साधक मनासि ना कळे। गोपिका आकळे करितां ध्यान
१७३३	कळे	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.३।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ न कळे जीवशिवीं। तो आपणचि लाघवी मावरूपें
१७३४	कळे	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.३।।	वेदीं ठेलें कर्म शास्त्रासि मोहन। शेषासि अनुमान न कळे माये
१७३५	कळे	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.३।।	ब्रह्मादिकां अंत न कळे ज्या रूपाचा। एवढी कीर्ति वाचा बोलों काय
१७३६	कवतुक	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.१।।	निरशून्य गगनीं अंकुरलें एक। ब्रह्मांड कवतुक लीळातनु
१७३७	कवळ	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.१।।	सत्यभामा माये अन्नपूर्णा होये। वेळोवेळां सोय कवळ मुखीं
१७३८	कवळ	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.४।।	निवृत्ति कवळ भ्रमाचा सांडिला। अखंड ध्यायिला हृषीकेश
१७३९	कवळी	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.१।।	कल्पना काजळी कल्पिलें कवळी। कैसेनि जवळी देवो होय
१७४०	कवळी	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.२।।	कळिका उन्मनी गोल्हाट कवळी। सत्रावळीचे जवळी आत्मा स्वामी
१७४१	कवळु	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.४।।	निवृत्ति संपूर्ण कवळु देतु पूर्ण । ब्रह्मसनातन गोकुळीं माये
१७४२	कवळु	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.५।।	ज्ञानासी कवळु सोपानासी वरु। खेचरा अरुमारु कवळु देतु
१७४३	कवळु	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.५।।	ज्ञानासी कवळु सोपानासी वरु। खेचरा अरुमारु कवळु देतु
१७४४	कवळु	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.६।।	निवृत्ति ज्ञानदेव सोपान चांगा हरी। यांसी परोपरी कवळु देतु
१७४५	कवळु	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.२।।	घेरे नाम्या कवळु आनंदाचा होसी। तुजमाजि निवासि हरी आहे
१७४६	कवळु	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.३।।	नामा पसरीं मुख आनंदला तृप्त। कवळु पूर्णभरित हरिराजा
१७४७	कवळु	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.४।।	निवृत्तीनें सेविला कवळु हा हरि। तूंचि चराचरीं दिससी आम्हां
१७४८	कवळु	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.२।।	चांगयाचे मुखीं घालीत कवळु। आपण गोपाळु दयासिंधु
१७४९	कवळु	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.३।।	तोचि कवळु घेतु नामयासी देतु। ज्ञानासि भरीतु पूर्णतोषु
१७५०	कवळु	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.१।।	आपुलेनि हातें कवळु समर्पी। ब्रह्मार्पण मुखीं ब्रह्मरूपें
१७५१	कवळु	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.२।।	सोपान सांवता निवृत्ति निधान। यासि जनार्दन कवळु देतु
१७५२	कवळु	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.६।।	निवृत्ति खेंचर सोपान सांवता। हरि कवळु देतां तृप्त जाले
१७५३	कवेसि	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.२।।	न लोटे पैं निशी कैंचा अहर्निशी। काळाचे कवेसि जनु आहे
१७५४	कव्हाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.३।।	पृथ्वी हे ढिसाळ आकाश कव्हाळ। जन मायाजळ विरे तेथें
१७५५	कहाणी	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.१।।	गगनीं उन्मनीं वेद होती मौनी। श्रुतीची कहाणी अरुती ठाके

१७५६	कहाणीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.१।।	नाहीं जनीं विजनीं विज्ञानीं। निर्गुण कहाणीं आम्हां घरीं
१७५७	कां	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.२।।	रामनामकथा साधि कां परमार्था। पावसील पैं हिता नाम घेतां
१७५८	कां	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.१।।	देहाच्या दीपकीं एकी वस्तु चोख। असोनियां शोक कां करितोसी
१७५९	कां	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.२।।	देहभरी आत्मा नांदे निरंतर। असतां हा विचार कां धांवतोसी
१७६०	कां	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.३।।	मोहाच्या जीवनीं नको करूं पर्वणी। चिंती कां आसनीं नारायण
१७६१	कां	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.२।।	नको शिणों दुःखे कां भरसि शोकें। एकतत्त्वें एके मना लावीं
१७६२	कांपे	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.३।।	जपतां पैं नाम यम काळ कांपे। हरी हरी सोपें जपिजेसु
१७६३	कांसवी	।।ज्ञा.गा.नि.००४.१।।	रूप ना अरूप रूपाचें रूपस। कांसवी डोळस निगमागमें
१७६४	कांसवी	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.४।।	निवृत्तीचें ताट पियूष पुरतें। कांसवी दुभतें वाटियेसि
१७६५	कांसवी	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.२।।	तें रूप रूपस कांसवी प्रकाश। योगीजनमानस निवताती
१७६६	कांसवी	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.२।।	कांसवी तुसार अमृत सधर। भक्त पारावार तारियेलें
१७६७	कांसवीचा	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.३।।	चोखट चोखाळ मनाचें मवाळ। कांसवीचा ढाळ जया नेत्रीं
१७६८	कांसवीचीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.१।।	कांसवीचीं पिलीं करुणा जरी भाकी। परि सांपडली निकीं चरणसोय
१७६९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.१।।	नाहीं छाया माया प्रकृतीच्या आया। मनाच्या उपाया न चले कांहीं
१७७०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.१।।	निकट वेल्हाळ नेणों मायाजाळ। विव्हळ पाल्हाळ नेणों कांहीं
१७७१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.१।।	माता पिता नाहीं बंधु बोधु कांहीं। सर्व सम डोहीं वर्तताती
१७७२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.४।।	आशापाश नाहीं कर्तव्यता कांहीं। चिंतामणि डोहीं एकविध
१७७३	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.४।।	ऐक्यपणें सकळ वसे। द्वैतबुद्धि कांहीं न दिसे
१७७४	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.३।।	उचलिला नामा प्रेमाचें फुंदन। नुघडी तो नयन कांहीं केल्या
१७७५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.३।।	न मगे नेणे कांहीं याविण आणिक। सप्रेमाची भूक तृष्णा करी
१७७६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.४।।	समर्थाचे घरीं कांहीं नाहीं उणें । अखंड प्रेम देणें कृष्णनामीं
१७७७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
१७७८	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
१७७९	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.२।।	ऐसें कांहीं करा सहज तें आचरा। जन्मभरोवरा पडों नका
१७८०	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.१।।	सुखदुःख कांहीं भजनप्रवाहीं। मायामोह पाही हरि रया
१७८१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे कांहीं। सर्व हरी डोहीं बुडी देका

१७८२	कांहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.२।।	गगनेंविण ठावो नाहीं जैसा रिता। तैसा या अच्युताविण कांहीं
१७८३	काई	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.१।।	विश्वामाजी अक्षर क्षरलें साचार। त्या रूपा आधार पुससी काई
१७८४	काज	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.३।।	न दिसे वैकुंठीं योगियां ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरि करी
१७८५	काज	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.१।।	निरालंब बीज प्रगटे सहज। तो गौळियांचें काज करी कृष्ण
१७८६	काज	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.४।।	निवृत्तीचें काज नाम ब्रह्म बीज। गयनी सहज तुष्टलासे
१७८७	काज	।।ज्ञा.गा.नि.११०.३।।	न दिसे वैकुंठीं तें योगियांचें ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरी करी
१७८८	काज	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.३।।	न देखों दुसरें हरिवीण काज। आणिकाचें चोज नाहीं तेथें
१७८९	काज	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.१।।	प्रपंचाची वस्ति व्यर्थ काह्या काज। आम्हां बोलतां लाज येत सये
१७९०	काज	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.३।।	रिगु निगु काज जाले तुझें धीरू। अवघाचि संसारू कळला आम्हां
१७९१	काज	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.२।।	तैसें तुझें ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीराज चित्त जालें
१७९२	काज	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.१।।	प्रवृत्ति निवृत्ति या दोन्ही सहज। जनीं वनीं काज करूनी असती
१७९३	काज	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.२।।	भावेंशील काज भावें अधोक्षज। भावें सकळ काज सफळ होय
१७९४	काज	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.२।।	भावेंशील काज भावें अधोक्षज। भावें सकळ काज सफळ होय
१७९५	काजळी	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.१।।	कल्पना काजळी कल्पिलें कवळी। कैसेनि जवळी देवो होय
१७९६	काजा	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.१।।	ब्रह्मादिक पूजा इच्छिती सहजा। तो गौळियांच्या काजा तिष्टतुसे
१७९७	काटी	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.३।।	दुजेपणा काटी नियम निस्सीम। सदोदित राम पूर्णपणें
१७९८	काढी	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.१।।	ब्रह्मांड उतरडी ज्याचे इच्छे घडी। तो उच्छिष्टें काढी धर्मा घरीं
१७९९	कानीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.३।।	न संपडे ध्यानीं लावितां उन्मनीं। तो गोपाळाचें कानीं सांगे मातु
१८००	कानीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.२।।	हरिविण दुजें न देखें त्रिभुवनीं। नायकिजे कानीं भेदबुद्धी
१८०१	कानीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.१।।	परापवाद कानीं परनिंदा झणीं। ऐकतां निजमौनी कृष्ण जप
१८०२	कानीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.१।।	अपशब्द कानीं पडतांचि द्वैत। नाम हें अच्युत नये रया
१८०३	कापुरा	।।ज्ञा.गा.नि.२००.३।।	गेला पैल तीरा आणिलें कापुरा। दीप एकसरा पाजळिला
१८०४	काबाड	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.२।।	नेघों ते काबाड न करुं विषय। ब्रह्मांड हें होय आत्माराम
१८०५	काबाड	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.५।।	इतुकेंचि दातारा पुरवीं माझें कोड। यावीण काबाड भार नेघें
१८०६	काम	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.१।।	पियूष पुरतें कासवी ते विते। संपूर्ण दुभतें काम धेनु
१८०७	काम	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.६।।	निवृत्ति सप्रेम जोडती सर्व काम। पंढरीये राम विश्रामले

१८०८	काम	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.१।।	सर्व काम धन सर्व सिद्ध पूर्ण। पतीतपावन हरि एकु
१८०९	काम	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.१।।	रामनाम नित्य अखंड पैं चित्तीं। तयाचे पुरती सर्व काम
१८१०	काम	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.३।।	समाधिधनधाम वैकुंठ हरिसम। योगियां पूर्ण काम हृदयीं सदा
१८११	कामधाम	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.१।।	कारण परियेस कामधाम नेम। सर्व आत्माराम नेमियेला
१८१२	कामधेनु	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.२।।	कामधेनु घरीं हरि माझा गोपाळ। मज काळवेळ नाठवे तैसी
१८१३	कामधेनु	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.४।।	निवृत्ति स्वानंदु कामधेनु गुरु नामाचा उच्चारु तेणें छंदें
१८१४	कामधेनु	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.३।।	विश्रांतीसी स्थळ वैकुंठ सफळ। दुभतें गोपाळ कामधेनु
१८१५	कामना	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.१।।	मन कामना हरि मनाची बोहरी। चिंतितां श्रीहरी सुखानंद
१८१६	कामना	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.१।।	कामना कामीकु वासना तार्किकु। रजतम सात्विकु एकरूपें
१८१७	कामरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.११६.३।।	ज्यातें नेणें वेद नेणती त्या श्रुती। त्या गोपिका भोगिती कामरूपें
१८१८	कामसिद्धि	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.४।।	निवृत्ति गयनी हरि उच्चारीत। माजि करी पुरी कामसिद्धि
१८१९	कामसिद्धि	।।ज्ञा.गा.नि.११०.४।।	निवृत्ति गयनि हरि उच्चारितां माजी घरीं। होती मनोरथ पुरी कामसिद्धि
१८२०	कामा	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.३।।	न पडे आगमा नाहीं त्यासि सीमा। तो गौळियांच्या कामा धांवे कृष्ण
१८२१	कामारी	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.१।।	विठ्ठल श्रीहरी उभा भीमातीरीं। तिष्ठती कामारी मुक्तिचारी
१८२२	कामारी	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.४।।	निवृत्ति समता हरिभजन करी। सर्वत्र कामारी ऋद्धिसिद्धी
१८२३	कामारी	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.३।।	द्वैताची हे वाढी प्रपंचाच्या घरीं। अद्वैत कामारी भोगिजेसु
१८२४	कामारी	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.२।।	सर्व घटीं हरि क्षरोनियां घरीं। वैकुंठ कामारी भोगीतुसे
१८२५	कामीकु	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.१।।	कामना कामीकु वासना तार्किकु। रजतम सात्विकु एकरूपें
१८२६	काय	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.१।।	गोकुळीं वैकुंठ वसे गोपाळांमाजी सौरसें। अभक्ता न दिसे काय करूं
१८२७	काय	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.२।।	काय करूं कैसें कोठें गेला हरी। देहीं देहमापारी हरी जाला
१८२८	काय	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.२।।	काय करूं हरी कैसा हा गवसे। चंद्र सूर्य अवसे एकसूत्र
१८२९	काय	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.२।।	त्या रूपें मोहिलें काय करूं साजणी। अखंड उन्मनि लागे त्याची
१८३०	काय	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.३।।	ब्रह्मादिकां अंत न कळे ज्या रूपाचा। एवढी कीर्ति वाचा बोलों काय
१८३१	काय	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.३।।	काय हें ओखद रामनाम अमृत। हरिनामें तृप्त करी रया
१८३२	काय	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.१।।	भवार्णव हेतु काय सांगो मातु। कल्पना हे तंतु छेदीयेला
१८३३	काय	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.१।।	ज्ञानाचिया गोष्टी सांगतो चावटी। भाव नाहीं पोटीं ते काय करूं

१८३४	काय	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.२।।	काय करूं माये कैसा हा गोवळू। सरळ सुकळु नाहीं म्हणे
१८३५	काय	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं सये। एक रूप होय कृष्णराजा
१८३६	कायसें	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.२।।	सांग माये कैसें कल्पिलें कायसें। सर्व ऋषीकेश दिसे आम्हां
१८३७	कायसें	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.२।।	अमृतीं राहिला त्यासि कायसें मरण। नित्यता शरण हरिचरणा
१८३८	काया	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
१८३९	काया	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.१।।	भवजळ काया पंचतत्वमाया। भजन उपाया पंढरीरावो
१८४०	काया	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.२।।	नलगे मुंडणें काया हें दंडणें। अखंड कीर्तनें स्मरे हरी
१८४१	काया	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.१।।	काया हे ब्रह्मांड ठसावले पिंड। जीव जीवनीं अंड एका तत्त्वें
१८४२	कारण	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.२।।	तें रूप कारण कृष्ण तेजाकार। सर्व हा आकार त्याचा असे
१८४३	कारण	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.४।।	निवृत्ति कारण कृष्ण हा परिपूर्ण। यशोदा पूर्णघन वोळलासे
१८४४	कारण	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.१।।	कारण परियेस कामधाम नेम। सर्व आत्माराम नेमियेला
१८४५	कारण	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.४।।	निवृत्ति कारण योगियांचे हृदयीं। सर्व हरि पाहीं दिसे आम्हां
१८४६	कारणभूत	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.१।।	गगनवाड दृष्टी सर्व तत्त्व शेखी। जिव शिव पोखी कारणभूत
१८४७	कारणें	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.१।।	ज्या रूपा कारणें वोळंगती सिद्धी। हारपती बुद्धी शास्त्राचिया
१८४८	कारणें	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.१।।	ज्या कारणें साधिती साधनें। त्या गोकुळीं खेळणें भाग्यनिधी
१८४९	कारुण्य	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.३।।	पुंडरिकपुण्य मी दीन कारुण्य। उद्धरिले जन अनंत कोटी
१८५०	कारुण्य	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.३।।	शिव जाणे जीवीं क्षरला चैतन्य। हें जीवीं कारुण्य सदाभावी
१८५१	कारुण्य	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.३।।	जीवशिव एक सर्वत्र चैतन्य। ऐसें जया कारुण्य तोचि धन्य
१८५२	कारे	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.३।।	आत्मरूपें जन मानी कारे मूढा। होसी माजिवडा ब्रह्मामाजि
१८५३	कार्याकारण	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.३।।	नित्य ते अनित्य आपणचि सत्य। कार्याकारण कृत्य हरपे जेथें
१८५४	कालवले	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.४।।	निवृत्ति सोपान कालवले कालीं। खेंचराची धाली तहानभूक
१८५५	काला	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.५।।	वेणुनादीं काला पिंडाकृती जाला। भाग्यें भोगी केला दृष्टी पडे
१८५६	काला	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.२।।	सर्वत्र श्रीकृष्ण नंदाघरीं जाला। कृष्णें काला केला गोपवेषें
१८५७	काला	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.३।।	बाळरूपें हरी वागवी शिदोरी। तो गोपाळांच्या करीं काला देतु
१८५८	काला	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.१।।	आनंद सर्वांचा काला अरुवार । नामया साचार फुंदतुसे

१८५९	काला	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.५।।	वैकुंठ सांवळें माजी भक्त मेळे। काला ऐक्य काळें करिताती
१८६०	काला	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.१।।	काला तंव निकट श्रीरंग समीप आले। भक्तांचे सोहळे पुरवितु
१८६१	काला	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.१।।	वैष्णवांचा मेळ सकळ मिळाला। विठ्ठलनामें काला पंढरीसीं
१८६२	काला	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.२।।	ब्रह्मादिक लाठे विमानें अंबरीं। काला तो गजरीं पंढरीये
१८६३	कालिया	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.३।।	कालिया कौशल्य नामदेव जाणे। तेथिलीये खुणे निवृत्तिराजु
१८६४	कालीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.४।।	निवृत्ति सोपान कालवले कालीं। खेंचराची धाली तहानभूक
१८६५	काल्यामाजी	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.२।।	राहीरखुमामाई सत्यभामा माता। आलिया त्वरिता काल्यामाजी
१८६६	काळ	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.३।।	निश्चळ अचळ नाहीं चळाचळ। दीन काळ फळ हारपती
१८६७	काळ	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.२।।	सर्व आत्माराम भजन निष्काम। दिन काळ नेम भजनशीळ
१८६८	काळ	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.३।।	नाहीं येथ काळ अवघे शून्यमय। निर्गुणीं सामाय तनु माझी
१८६९	काळ	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.२।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यम नेम बुडोनि ठेले
१८७०	काळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.२।।	नाहीं आम्हां काळ नाहीं आम्हां वेळ। अखंड सोज्वळ हरी दिसे
१८७१	काळ	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.१।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यमनियम बुडाले रया
१८७२	काळ	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्व काळ झाला हरीरूप
१८७३	काळ	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.३।।	न पाहे यम काळ तयाकडे अवचिता। नामाची सरिता ज्याचे मुखीं
१८७४	काळ	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.३।।	नित्य नाम घोष उच्चारितां वाचे। यम काळ साचे वंदी तया
१८७५	काळ	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.३।।	जपतां पैं नाम यम काळ कांपे। हरी हरी सोपें जपिजेसु
१८७६	काळ	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.४।।	निवृत्ति चपळ राहिला अचळ। नाहीं काळ वेळ भजतां हरी
१८७७	काळ	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.३।।	वेगु करा आधीं रामनाम चिंतना। जंव नाहीं पाहुणा काळ आला
१८७८	काळचक्र	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.१।।	काळवेषें दुरी काळचक्र करीं। बाह्य अभ्यंतरीं हरी नांदे
१८७९	काळजी	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.३।।	हे खुण घेईं सोपानाजवळी। मनाची काळजी उरों नेदी
१८८०	काळपाश	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.१।।	गगनींचा ईश गगनीं समरसे। अवचिता काळपाश टाकीतुसे
१८८१	काळवेळ	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.२।।	कामधेनु घरीं हरि माझा गोपाळ। मज काळवेळ नाठवे तैसी
१८८२	काळवेळ	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.६।।	निवृत्ति सप्रेम संजीवनी मूळ। स्मरतां काळवेळ नाहीं नामीं
१८८३	काळवेळ	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.२।।	तें हें नाम सोपें रामकृष्णमाळ। यासि काळवेळ नाहीं नाहीं
१८८४	काळवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.१।।	काळवेषें दुरी काळचक्र करीं। बाह्य अभ्यंतरीं हरी नांदे

१८८५	काळा	।।ज्ञा.गा.नि.००५.३।।	कळिकाळा कळिता काळा आकळिता। आपण स्वसत्ता विश्व हरी
१८८६	काळाचे	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.२।।	न लोटे पैं निशी कैंचा अहर्निशी। काळाचे कवेसि जनु आहे
१८८७	काळाचें	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.३।।	निवृत्ति म्हणे जन हरीचें स्वरूप। काळाचें पैं माप हरिनामें
१८८८	काळें	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.५।।	वैकुंठ सांवळें माजी भक्त मेळे। काला ऐक्य काळें करिताती
१८८९	काष्टीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.३।।	द्रुमद्रुम पाणि द्रुमिळित ध्यानीं। दृढता निशाणी काष्टीं लागे
१८९०	काष्टीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.१।।	शून्य साकार घटीं जीव शील काष्टीं। मीपणासि तुटी एक्यानामें
१८९१	कासवी	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.१।।	पियूष पुरतें कासवी ते विते। संपूर्ण दुभतें काम धेनु
१८९२	कासवी	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.३।।	दया वसे देहीं क्षमा ते माधवीं । कासवी शांभवी जनीं इये
१८९३	कासवी	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.३।।	पहातें दुभतें कासवी भरितें। नेत्रातें करितें तृप्त सदा
१८९४	कासवी	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.५।।	राहिरखुमाई कासवी तुसार। अमृत पाझर सर्वांघटीं
१८९५	काह्या	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.१।।	प्रपंचाची वस्ति व्यर्थ काह्या काज। आम्हां बोलतां लाज येत सये
१८९६	काह्या	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.३।।	समाधीचें रूप रुपासि आलें काह्या। पसरोनी बाह्या देत क्षेम
१८९७	किडाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.३।।	किडाळ परतें चोखाळ आरुतें। मी माझें हें कर्ते तेथें नाहीं
१८९८	किती	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.१।।	चतुरानन घन अनंत उपजती। देवो देवी किती तयामाजि
१८९९	किरण	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.१।।	आम्ही किरण तूं सूर्यो। आम्ही अस्तु तूं उदयो
१९००	किरिटी	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.१।।	एकेवीण दुजें नाहीं पैं सृष्टी। हें ध्यान किरिटी दिधलें हरी
१९०१	कीं	।।ज्ञा.गा.नि.११६.१।।	हा पुरुष कीं नारी नव्हे तो रूपस। शेखी जगदीश जगद्रुपें
१९०२	कीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.३।।	देहाचा दीप कीं नाहीं म्हणे माया। तेजाकारें छाया हाचि घेतु
१९०३	कीजे	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
१९०४	कीजे	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.२।।	तराल स्वभावें एकाएक देवें। एक हरी भावें ऐसा कीजे
१९०५	कीर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.५।।	ज्योतिरूपें कीर्ण अनंत विस्तारु । ब्रह्मांड आकारु अनंत कोटी
१९०६	कीर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.३।।	चंद्र सूर्य कीर्ण आकाश प्रावर्ण। पृथ्वी अंथुरण सर्वकाळ
१९०७	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.६।।	निवृत्ति म्हणे धन्य जो कीर्तन करी। सर्वत्र चराचरीं बोलियेलें
१९०८	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.२।।	पुंडलिकभाग्य फळलें संपूर्ण। दिननिशीं कीर्तन विठ्ठल हरी
१९०९	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.३।।	त्रैलोक्य उद्धरे ऐसी पव्हे त्वरें। कीर्तन निर्धारें तरणोपाय

१९१०	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.४।।	निवृत्ति कीर्तन दिननिशीं ध्यान। मनाचें उन्मन इये रूपीं
१९११	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.३।।	नित्यता कीर्तन तुटेल बंधन। आत्माराम घन तुष्टेल जना
१९१२	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.४।।	निवृत्ति समता विठ्ठल किर्तन। करितां अनुदिन मनमेळे
१९१३	कीर्तनविचार	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.३।।	शिवसुरवर चिंतिती सुखार। कीर्तनविचार पंढरीसी
१९१४	कीर्तनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.२।।	ॐकार मूर्धनी करावा कीर्तनीं। नित्य ब्रह्मार्पणीं भजन भावें
१९१५	कीर्तनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.३।।	जन हें विव्हळ तारक गोपाळ। कीर्तनीं कळिकाळ दुरी ठाहे
१९१६	कीर्तनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.१।।	परनिंदा झणीं परपीडा जनीं। नित्यता कीर्तनीं हरि जपे
१९१७	कीर्तनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.१।।	रूप ध्यावो ध्यानीं आईकों पैं कीर्तनीं। पारणें श्रवणीं नयनाचिये
१९१८	कीर्तनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.२।।	भाव घरीं जनीं विचरे जनार्दनीं। हरिनाम कीर्तनीं सुख भोगी
१९१९	कीर्तनें	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.२।।	नलगे मुंडणें काया हें दंडणें। अखंड कीर्तनें स्मरे हरी
१९२०	कीर्तनें	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.६।।	टाहो करूं धोरु विठ्ठल कीर्तनें। मनाच्या सुमनें हरी पुजूं
१९२१	कीर्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.१।।	वैकुंठ दैवत देवामुकुटमणी। ऐकिजे पुराणीं कीर्ति ज्याची
१९२२	कीर्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.३।।	ब्रह्मादिकां अंत न कळे ज्या रूपाचा। एवढी कीर्ति वाचा बोलों काय
१९२३	कीलाफ	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.२।।	आम्हां हेंचि रूप अद्वैत स्वरूप। नाहीं तेथें कीलाफ कल्पनेचा
१९२४	कुंचे	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.३।।	कुंचे गरुडटके टाळ श्रुति हरी। चालिलें गजरीं हरिसंगें
१९२५	कुंटिणी	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.१।।	जपतां कुंटिणी उतरे विमान। नाम नारायण आलें मुखा
१९२६	कुंडलिनी	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.३।।	भेदुनी कुंडलिनी गोल्हाट निकट। आत्माराम पेठ पांडुरंग
१९२७	कुंवासा	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.२।।	तें रूप परिकर कृष्णमूर्ति ठसा। गोपिका कुंवासा नंदाघरीं
१९२८	कुटुंब	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.३।।	कुटुंब आचार कुळवाडी साचार। सर्व हा श्रीधर एकाएक
१९२९	कुपिका	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.५।।	अमृत कुपिका अमृताचा झरा। पाटु एकसरा वाहातुसे
१९३०	कुरवंडी	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.५।।	राहीरखुमाई कुरवंडी करिती। जिवें वोंवाळिती नामयासी
१९३१	कुरवाळिला	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.३।।	कुरवाळिला करें पुसतसे गूज। घेईं ब्रह्मबीज सदोदित
१९३२	कुर्वाळितो	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.४।।	कुर्वाळितो हरि नुघडि तो दृष्टी। सप्रेमाच्या पोटीं अधिक होसी
१९३३	कुळवाडी	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.३।।	कुटुंब आचार कुळवाडी साचार। सर्व हा श्रीधर एकाएक
१९३४	कुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.२।।	तें रूप वैकुंठ भोगीती गोकुळीं। नंदाचिये कुळीं बाळकृष्ण
१९३५	कुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.११९.२।।	तें रूप गोकुळीं नंदाचिये कुळीं। यशोदे जवळी बाळकृष्ण

१९३६	कुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.१।।	नित्य हरिकथा नित्य नामावळी। वैष्णवाचे कुळीं धन्य जन्म
१९३७	कुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.१।।	प्रारब्ध संचित विठ्ठलदैवत। कुळीं उगवत भाग्ययोगें
१९३८	कुशळ	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.२।।	धन्य याचें कूळ पवित्र कुशळ। नित्य या गोपाळ जवळी असे
१९३९	कुसरी	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.३।।	विचित्र रचना ब्रह्मांड कुसरी। निरालंब हरि गोकुळीं वसे
१९४०	कुसरी	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.१।।	न जाणती कळा कुसरी गोपाळा। नाम हें मंगळा अच्युताचें
१९४१	कुसरी	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.२।।	आत्मा हा चराचरीं व्यापक कुसरी। एकतत्त्व निर्धारी क्षरलासे
१९४२	कुसरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.२।।	अधउर्ध्व हरि भाविला कुसरी। प्रपंच बाहेरी आपेंआप
१९४३	कूर्म	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.१।।	गगन घोटीत उठी पृथ्वी सगळी दाटी। आपणचि पाठी कूर्म जाला
१९४४	कूळ	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.६।।	निवृत्ति गयनी कृपा केली असे पूर्ण। कूळ हें पावन कृष्णनामें
१९४५	कूळ	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.१।।	नाहीं यासि गोत नाहीं यासि कूळ। शेखीं आचारशीळ कोण म्हणे
१९४६	कूळ	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.२।।	धन्य याचें कूळ पवित्र कुशळ। नित्य या गोपाळ जवळी असे
१९४७	कृतार्थ	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.४।।	निवृत्तिदैवत पूर्ण मनोरथ। पांडव कृतार्थ कृष्णनामें
१९४८	कृतार्थ	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.२।।	तें रूप समर्थ रामकृष्णनाम। गोपिका कृतार्थ नाम घेतां
१९४९	कृत्य	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.१।।	निराकृत कृत्य विश्वातें पोखितें। आपण उखतें सर्वाकार
१९५०	कृत्य	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.३।।	नित्य ते अनित्य आपणचि सत्य। कार्याकारण कृत्य हरपे जेथें
१९५१	कृपा	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.२।।	तेचि प्रेमसुद्धा गोरक्षा दिधली। पूर्ण कृपा केली गयनिनाथा
१९५२	कृपा	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.६।।	निवृत्ति गयनी कृपा केली असे पूर्ण। कूळ हें पावन कृष्णनामें
१९५३	कृपा	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.४।।	निवृत्ति म्हणे जरी कृपा करील गुरू। तरिच संप्रधारु धरी आत्मा
१९५४	कृपा	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.१।।	नामरूपीं सोय नाहीं जया रूपा। तेथिलिये कृपा खेळों आम्ही
१९५५	कृपा	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.४।।	निवृत्तीचें नाम रूप निराकार। कृष्ण हा साचार गयनी कृपा
१९५६	कृपादृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.५।।	धरुनि हनुवटी पाहे कृपादृष्टी। आनंदाचे सृष्टि माजिनामा
१९५७	कृपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तिभाव हा सफळ। तेथें अद्वैत कृपाळ बिंबलेंसे
१९५८	कृपेचा	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.१।।	गयनि गहिवरु कृपेचा उद्गारु। वरुषला उदारु अमृतमय
१९५९	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.००५.२।।	तो हा कृष्ण सखा नंदाघरीं देखा। यशोदे सन्मुखा दूध मागे
१९६०	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.००६.४।।	निवृत्ति समाधान कृष्ण हें चोखडें। मनोनिग्रह कोडें चरणीं गोंवी
१९६१	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.००९.२।।	तें मेघःशाममूर्ति स्वरूप गोजिरी। गोकुळींची चोरी करी कृष्ण

१९६२	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०११.२।।	तें रूप स्वरूप कृष्ण बाळलीला। माजि त्या गोपाळा सदा वसे
१९६३	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.२।।	तें हें कृष्ण नाम वोळलें त्या नंदा। आनंदें यशोदा गीती गात
१९६४	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.२।।	तें रूप सुंदर देवकी उदरीं। वसुदेवा घरीं कृष्ण माझा
१९६५	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.३।।	साधितां साध न पविजे खूण। तो बाळरूपें कृष्ण नंदाघरीं
१९६६	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ नाममंत्रयज्ञ। सर्व हाचि कृष्ण आत्माराम
१९६७	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.४।।	निवृत्ति साधन सर्वरूपें जाण। एकरूपें कृष्ण सेवितसे
१९६८	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.३।।	रजतम गाळी दृश्याकार होळी। तदाकार जळीं कृष्ण बिंबे
१९६९	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.६।।	निवृत्ति तटाकु घटमठ एकु। कृष्ण हा सम्यकु नामरूपें
१९७०	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.४।।	निवृत्तिसाधन वसुदेव खूण। गोपिकांचें धन कृष्ण माझा
१९७१	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.४।।	निवृत्ति म्हणे ते सुखरूप कृष्ण। दिननिशी प्रश्न हरि हरि
१९७२	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.४।।	निवृत्ति दैवत कृष्ण परिपूर्ण। सर्वत्र जीवन सर्वी वसे
१९७३	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.२।।	तें रूप रूपस रूपाचा विलास। नामरूपीं वेष कृष्ण ऐसें
१९७४	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.२।।	तो माये वो हरि गोपिका भोगिती। शंखचक्राकृति कृष्ण मूर्ति
१९७५	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.२।।	तो माय सांवळा यमुनेच्यातटीं। कृष्ण जगजेठी यशोदेचा
१९७६	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.४।।	निवृत्ति घनदाट घनश्याम कृष्ण। योगीजनां ध्यान नित्यरूपें
१९७७	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.२।।	त्रैलोकीं दुर्लभ ब्रह्मांदिकां सुलभ। रुक्मिणीवल्लभ कृष्ण सांवळा
१९७८	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.२।।	तें अव्यक्त रूप देवकीचें बाळ। वसुदेवकुळ कृष्ण ठसा
१९७९	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.४।।	निवृत्ति परिपाठ नीळवर्ण खरा। नंदाचिया घरा कृष्ण आला
१९८०	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.२।।	न साहे सगुण अवघाचि निर्गुण। तो कृष्ण आपण गोपाळसंगें
१९८१	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.४।।	निवृत्ति गयनी कृष्ण जप तो अमुप जाण। सांगितल्या खूण गोरक्षानें
१९८२	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.२।।	हरु जपे जप हरिहर रूप। गौळियांचें तप सहज कृष्ण
१९८३	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.१।।	निरालंब बीज प्रगटे सहज। तो गौळियांचें काज करी कृष्ण
१९८४	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.२।।	ऐसें रूप पाहा क्षरे दिशा दाहा। सर्वभावें पोहा एका कृष्ण
१९८५	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.२।।	तें रूप कारण कृष्ण तेजाकार। सर्व हा आकार त्याचा असे
१९८६	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.४।।	निवृत्ति नितंब कृष्ण तो स्वयंभ। श्रीमूर्तीचें बिंब दिसे सर्व
१९८७	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.४।।	निवृत्ति कारण कृष्ण हा परिपूर्ण। यशोदा पूर्णघन वोळलासे

१९८८	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.२।।	तें रूप सुंदर सर्वां अगोचर। कृष्ण परिवार गोपवेषें
१९८९	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.४।।	निवृत्ति म्हणे धाम कृष्ण हा परम। सौख्यरूपें सम वर्ततुसे
१९९०	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.२।।	तें रूप साजिरें कृष्ण घन:श्याम। योगिया परम जपु ज्याचा
१९९१	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.२।।	तें स्वरूप कृष्ण गौळियाचें भाग्य। नंदासि सौभाग्य भागा आलें
१९९२	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.४।।	निवृत्ति परिमाण सर्व पूर्णघन। दिननिशीं कृष्ण भाग्ययोगें
१९९३	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.४।।	निवृत्ति आगर कृष्ण हा सागर। सर्वरूपें श्रीधर दिसतुसे
१९९४	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.२।।	तोचि हा सांवळा डोळस सुंदर। रुक्मिणी भ्रतार कृष्ण माझा
१९९५	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.३।।	दिशा द्रुम ध्यान हारपली सोय। अवघा कृष्ण होय ध्यानींमनीं
१९९६	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.२।।	तें रूप साबडे कृष्ण माजिवडें। सोंवळें उघडें शौच सदा
१९९७	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.२।।	तें रूप सुंदर कृष्ण सकुमार। सेविती सुरवर भक्तराज
१९९८	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१००.४।।	निवृत्तीचें पर कृष्ण हें साचार। सर्व हा आचार कृष्ण आम्हां
१९९९	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१००.४।।	निवृत्तीचें पर कृष्ण हें साचार। सर्व हा आचार कृष्ण आम्हां
२०००	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.३।।	मोठेनि परिमाण हारपलें ध्यान। आपणचि कृष्ण सर्व जाला
२००१	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.२।।	कृष्ण माझा हरी खेळतो गोकुळीं। गोपिकीं सकळीं वेढियेला
२००२	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.४।।	निवृत्ति संजीवन गयनी निरूपण। तो कृष्ण आपण गोकुळीं वसे
२००३	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.११७.२।।	तो हा कृष्ण हरी गोकुळामाझारीं। हाचि चराचरीं प्रकाशला
२००४	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.२।।	तो हा कृष्ण गोपीगोपाळांमाझारी। क्रीडा नानापरी करी आत्मा
२००५	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.४।।	निवृत्तीचें ध्येय कृष्ण हाचि होय। गयनिनाथें सोय दाखविली
२००६	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.३।।	न पडे आगमा नाहीं त्यासि सीमा। तो गौळियांच्या कामा धांवे कृष्ण
२००७	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.१।।	म्हणवितो नंदाचा बाळ यशोदेचा। आपण चौवाचातीत कृष्ण
२००८	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.४।।	निवृत्तीचें गोत कृष्ण नामें तृप्त। आनंदाचें चित्त कृष्णनामें
२००९	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.२।।	साजीव सोलीव निवृत्तीची ठेव। कृष्ण हाचि देव हृदयीं पूजी
२०१०	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.२।।	नाहीं नाहीं चाड इंद्रियांचें कोड। कृष्ण हेंचि वाड हृदयीं आम्हां
२०११	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.४।।	निवृत्ति म्हणे तो स्वामी सकळांचा। दिनकाळ वाचा कृष्ण जपों
२०१२	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.१।।	परापवाद कानीं परनिंदा झणीं। ऐकतां निजमौनी कृष्ण जप
२०१३	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.४।।	निवृत्ति तटाक सर्व कृष्ण एक। अद्वैत हे लेख ब्रह्म सत्य

२०१४	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.४।।	निवृत्ति सादर कृष्ण परात्पर। माता पिता सार आम्हां होये
२०१५	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.४।।	निवृत्तीचें नाम रूप निराकार। कृष्ण हा साचार गयनी कृपा
२०१६	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.४।।	निवृत्ति समता हरी प्रेमगुण। कृष्ण हेचि ध्यान मनामाजी
२०१७	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.४।।	निवृत्तीचें सार सर्व हा परिवार। कृष्णचि साचार बिंबलासे
२०१८	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.४।।	निवृत्ति सागर ज्ञानार्क आगर। कृष्णचि साचार बिंबलासे
२०१९	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.४।।	निवृत्तिमाजि घर मनाचा सुघडु। कृष्णचि उपवडु दिसतुसे
२०२०	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.नि.११९.४।।	निवृत्तीचें पार कृष्णचि पैं सार। गोकुळीं अवतार नंदाघरीं
२०२१	कृष्णठसा	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.३।।	पाहतां तुझें नाम रूप दृष्य नोहे। तो भक्तालागीं होय कृष्णठसा
२०२२	कृष्णध्यानें	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.३।।	उपरति योगियां उपरती हारपे। मायाकार लोपें कृष्णध्यानें
२०२३	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.००३.२।।	तें हें कृष्णनाम गोपिसंगें मेळे। नंदाघरीं सोहळे बाळक्रीडा
२०२४	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.००७.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु माझा पूर्ण ब्रह्म। उपदेश सुगम कृष्णनाम
२०२५	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.००८.२।।	तें हें कृष्णनाम यशोदेच्या घरीं। वनीं गायी चारी यमुनेतटीं
२०२६	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.२।।	तें हें कृष्णनाम देवकी सफळ। वासुदेवकुळ गोपवेषें
२०२७	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.२।।	तेंची हें सांवळें स्वरूप गोजिरें। कृष्णनाम खरें नंदाघरीं
२०२८	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.४।।	निवृत्ति घनवट आपण वैकुंठ। कृष्णनाम पेठ गोकुळीं रया
२०२९	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.२।।	तें रूप सावडें शंखचक्रांकित। यशोदा तें गात कृष्णनाम
२०३०	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.२।।	उमटला ध्वनि कृष्णनाम ठसे। सर्व हृषीकेशें भरलें दिसे
२०३१	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.२।।	तें रूप अव्यक्त कृष्णनाम चोज। नामअधोक्षज चतुर्भुज
२०३२	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.२।।	तें हें कृष्णनाम सखे नंदाघरीं। गौळियां माझारी ब्रह्म खेळे
२०३३	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.६।।	निवृत्ति रचना कृष्णनाम सार। नंदाचें बिढार ब्रह्म जालें
२०३४	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.४।।	निवृत्ति निकट कृष्णनाम सार। पापांचा संभार नामें छेदी
२०३५	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.४।।	निवृत्ति धारणा कृष्णनाम सार। सर्वत्र आचार हरी हरी
२०३६	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.५।।	निवृत्ति उपरती वाहे। हृदयीं कृष्णनाम ध्याये
२०३७	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.४।।	निवृत्ति अरुवारु कृष्णनाम पैं सारु। कल्पना साचारु हरी जाला
२०३८	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.२।।	फळलें अमूप कृष्णनाम तप। उच्चारितो खेप हरे जना
२०३९	कृष्णनामपाठ	।।ज्ञा.गा.नि.११७.४।।	निवृत्तिनिकट कृष्णनामपाठ। आवडी वैकुंठ वसिन्नले

२०४०	कृष्णनामीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.५।।	सर्व सुखमेळें नामाकृती वोळे। सिद्धीचे सोहळे कृष्णनामीं
२०४१	कृष्णनामीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.४।।	समर्थाचे घरीं कांहीं नाहीं उणें । अखंड प्रेम देणें कृष्णनामीं
२०४२	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.००७.२।।	तें रूप चोखाळ कृष्णनामें बिंबे। यशोदा सुलभें गीतीं गाय
२०४३	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.४।।	तेंची हें रूपडें कृष्णनामें पिकलें । यमुने स्थिरावलें वेणू वाता
२०४४	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.४।।	निवृत्ति धर्मपाठ गयनी विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
२०४५	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.४।।	निवृत्तिसंकेत अनंताअनंत। कृष्णनामें पंथ मार्ग सोपा
२०४६	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.४।।	निवृत्ति नितंब रूपस स्वयंभ। कृष्णनामें बिंब बिंबलेंसें
२०४७	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.४।।	निवृत्तिदैवत पूर्ण मनोरथ। पांडव कृतार्थ कृष्णनामें
२०४८	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.२।।	तें रूप सादृश्य कृष्णनामें सोपें। नंदा यशोदा खोपें बाळलीला
२०४९	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.४।।	निवृत्तीचें सार कृष्णनामें पार। सर्व हा आचार हरी हरी
२०५०	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.११६.४।।	निवृत्तीचें ब्रह्म कृष्णनामें खेळे। असंख्य गोवळे ब्रह्मरूपीं
२०५१	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.२।।	तें रूप सुंदर कृष्णनामें पार। निरालंब चर गोकुळींचें
२०५२	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.४।।	निवृत्ती धर्मपाठ गयनि विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
२०५३	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.६।।	निवृत्ति गयनी कृपा केली असे पूर्ण। कूळ हें पावन कृष्णनामें
२०५४	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.४।।	निवृत्तीचें गोत कृष्ण नामें तृप्त। आनंदाचें चित्त कृष्णनामें
२०५५	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.२।।	तें हें कृष्णमय कृष्णनामें बळें । भक्तीभाव निखळे पोखितसे
२०५६	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.१।।	भवसागर सार तरणोपाव सोपा। कृष्णनामें खेपा हरती जनां
२०५७	कृष्णनिधान	।।ज्ञा.गा.नि.११७.३।।	आदि मध्य अंत तिन्ही जाली शून्य। तो कृष्णनिधान गोपवेषें
२०५८	कृष्णबाळ	।।ज्ञा.गा.नि.००६.२।।	तें हें कृष्णबाळ गोपिकांशीं खेळे। नंदाघरीं सोहळे आनंदाचे
२०५९	कृष्णबाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.२।।	तें रूप पहातां नंदाघरीं पूर्ण। यशोदा जीवन कृष्णबाळ
२०६०	कृष्णब्रह्मनाम	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.२।।	तें रूप रूपस कृष्णब्रह्मनाम। गौळिया सप्रेम वोळलेंसे
२०६१	कृष्णमय	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.२।।	तें हें कृष्णमय कृष्णनामें बळें । भक्तीभाव निखळे पोखितसे
२०६२	कृष्णमाये	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.२।।	तें रूप सांवळें योगियाचें हित। देवांचें दैवत कृष्णमाये
२०६३	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.२।।	तें रूप परिकर कृष्णमूर्ति ठसा। गोपिका कुंवासा नंदाघरीं
२०६४	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णमूर्ति ठसा। गोपाळा समरसा माजि खेळे
२०६५	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.३।।	गौळिये नांदती गोधनाचे कळप। त्यामाजि स्वरूप कृष्णमूर्ति

२०६६	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.२।।	तोचि एक साधु बोलिजे पैं जनीं। निरंतर ध्यानीं कृष्णमूर्ति
२०६७	कृष्णमूर्तिठसा	।।ज्ञा.गा.नि.००२.२।।	तें रूप दुर्लभ कृष्णमूर्तिठसा। वोतल्या दशदिशां नंदाघरीं
२०६८	कृष्णमूर्ती	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.१।।	प्राणिया उद्धार सर्व हा श्रीधर। ब्रह्म हें साचार कृष्णमूर्ती
२०६९	कृष्णराजा	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं सये। एक रूप होय कृष्णराजा
२०७०	कृष्णराजु	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.३।।	वेदार्थाचा अर्थ पहातां समर्थ। तोचि हा भरींत कृष्णराजु
२०७१	कृष्णराशी	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.३।।	वेणु वाये ध्वनि यमुनाजळ स्थिर। ध्यानाचा प्रकार कृष्णराशी
२०७२	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.२।।	तें हें कृष्णरूप गौळियांचें तप। यशोदे समीप नंदाघरीं
२०७३	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.४।।	निवृत्ति सुंदर कृष्णरूप सेवी। गयनीगोसावी उपदेशिलें
२०७४	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.२।।	तें रूप सुघड प्रत्यक्ष उघड। गौळियासी कोड कृष्णरूप
२०७५	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.२।।	तें रूप सुंदर नंदाघरीं वसे। जनींवनीं दिसे कृष्णरूप
२०७६	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.४।।	निवृत्ति अरुवार कृष्णरूप सेवी। मन ठाणदिवी हृदयामाजी
२०७७	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.२।।	तें माये हरिरूप कृष्णरूप माझें। नेणिजे तें दुजें इये सृष्टी
२०७८	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.४।।	निवृत्ति संपन्न कृष्णरूप ध्यान। गयनी तल्लीन नाम घेतां
२०७९	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.२।।	तें कृष्णरूप गाढें यशोदा घे पुढें। दूध लाडेंकोडें मागतसे
२०८०	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.२।।	तो कृष्णरूप ठसा गोपाळा लाधला। सर्वत्र देखिला चतुर्भुज
२०८१	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.४।।	निवृत्ति म्हणे तें कृष्णरूप सर्व। रोहिणीची माव सकळ सृष्टी
२०८२	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१००.२।।	तें रूप उघडें कृष्णरूप खेळे। गोपाळांचे लळे पुरवितु
२०८३	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.११२.४।।	निवृत्ति स्वरूप कृष्णरूप आप । विश्वीं विश्वदीप आपरूपें
२०८४	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.११६.२।।	तें हें कृष्णरूप यशोदेकडीये। नंदाघरीं होये बाळरूप
२०८५	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.४।।	निवृत्तीचा जपु गयनी समीप। सर्व कृष्णरूप गुरु माझा
२०८६	कृष्णरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.३।।	निवृत्ति चित्ताची गेली झगबग। केला अनुराग कृष्णरूपीं
२०८७	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.२।।	तें रूप सखोल कृष्णरूपें खेळे। नंदयशोदेमेळे गोपी संगें
२०८८	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.२।।	तें रूप सांवळें देवकीये लीळे। भोगिती सोहळे कृष्णरूपें
२०८९	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.६।।	निवृत्ति स्वानंद कृष्णरूपें खुण। विश्वीं विश्वपूर्ण हरि माझा
२०९०	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.१।।	निरशून्य गगनीं अर्क उगवला । कृष्णरूपें भला कोंभ सरळु
२०९१	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.४।।	निवृत्ति तत्पर वेदांचा ॐकार। ॐतत्सदाकार कृष्णरूपें

२०९२	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.२।।	तें हें चतुर्भुज कृष्णरूपें खेळे। माजि त्या गोपाळें छंदलग
२०९३	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णरूपें सांग। यशोदेचा पांग हरियेला
२०९४	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.२।।	तें रूप वैकुंठ कृष्णरूपें खेळे। गोपाळांचे लळे यमुनातटीं
२०९५	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.११३.३।।	निवृत्ति साधन कृष्णरूपें सुख। विश्वीं विश्वरूप हरी माझा
२०९६	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.११८.३।।	ज्या रूपें वेधनें ब्रह्मांड निर्मळे। तेंचि हें आकारलें कृष्णरूपें
२०९७	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.२।।	गोपाळ माधव कृष्णरूपें सर्व । ब्रह्मपद देव सकळ आम्हां
२०९८	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.२।।	वैकुंठ घनदाट कृष्णरूपें आम्हां। अखंड पूर्णिमा नंदाघरीं
२०९९	कृष्णलीला	।।ज्ञा.गा.नि.००२.४।।	निवृत्ति साकार ब्रह्मींचा प्रकार। ॐ तत्सदाकार कृष्णलीला
२१००	कृष्णसखा	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.२।।	मुकुंद केशव हाचि नित्य भाव। हरिरूप सावेव कृष्णसखा
२१०१	कृष्णसुख	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.३।।	उन्मनी अवस्था लाविती तें मुनी। अखंड तें ध्यानीं कृष्णसुख
२१०२	कृष्णाचा	।।ज्ञा.गा.नि.११२.२।।	तें रूप श्रीधर कृष्णाचा आकार। सर्व निराकार एकरूपें
२१०३	कृष्णाचिया	।।ज्ञा.गा.नि.११८.४।।	निवृत्ति दिवटा कृष्णाचिया वाटा। नामेंचि वैकुंठा पावन होती
२१०४	कृष्णाचे	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.३।।	समाधि संजीवन कृष्णाचे पैं ध्यान। दिननिशीं मन निजरूप दिसे
२१०५	कृष्णाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.४।।	सर्व हें घडुलें कृष्णाचें सानुलें। घटमठ बुडालें इये रूपीं
२१०६	कृष्णाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.२।।	तें अव्यक्त साबडें कृष्णाचें रूपडें। गोपाळ बागडें तन्मयता
२१०७	कृष्णाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.४।।	निवृत्ति साधन कृष्णाचें रूपडें। ब्रह्मांडाएवढें तदाकार
२१०८	कृष्णातें	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.२।।	तें रूप संपूर्ण यशोदा खेळवी। कृष्णातें आळवी वेळोवेळां
२१०९	कृष्णु	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.३।।	पितृमाता विष्णु एक भाव प्रश्नु। दिननिशीं कृष्णु न विसंबे रया
२११०	कृष्णें	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.२।।	सर्वत्र श्रीकृष्ण नंदाघरीं जाला। कृष्णें काला केला गोपवेषें
२१११	केला	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.४।।	उग्रसेन संप्रधार केला राज्यधर। यादव परिवार रामकृष्ण
२११२	केला	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.४।।	निवृत्ति अमृत गुरुकृपा तूं सार। सर्व हा विचार हरी केला
२११३	केला	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.६।।	निवृत्ति हा हरी प्रपंच बाहेरी। आपुला शरीरीं हरी केला
२११४	केला	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.३।।	निवृत्ति चित्ताची गेली झगबग। केला अनुराग कृष्णरूपीं
२११५	केला	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.३।।	देहाचा दिवटा अखंड पैं केला। निरंतर सोहळा कळी नाहे
२११६	केला	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.२।।	रूपें केला गोड वासना मवाळ। जिव्हेसी वाचाळ हरी आला
२११७	केला	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.५।।	वेदादिकमति ज्या रूपा गुंतती। तो आणूनि श्रीपति उभा केला

२११८	केला	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.५।।	वेणुनादीं काला पिंडाकृती जाला। भाग्यें भोगी केला दृष्टी पडे
२११९	केला	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.२।।	सर्वत्र श्रीकृष्ण नंदाघरीं जाला। कृष्णें काला केला गोपवेषें
२१२०	केला	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.४।।	निवृत्ति निमग्न शून्याकार घट। गुरुनामें मठ तेथें केला
२१२१	केला	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.३।।	आदि अंबऋषी भक्त निजसखा। दों अक्षरीं लेखा केला तेणें
२१२२	केला	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.२।।	ब्रह्मार्पणें राम संतोषरूप जाला। ब्रह्मरूप केला आपण ऐसा
२१२३	केलासे	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.१।।	जनांसी तारक विठ्ठल हेंचि एक। केलासे विवेक सनकादिकीं
२१२४	केलासे	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.३।।	तेथील तारक ब्रह्म निजसुख। केलासे विवेक सनकादिकीं
२१२५	केली	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.२।।	तेचि प्रेमसुद्धा गोरक्षा दिधली। पूर्ण कृपा केली गयनिनाथा
२१२६	केली	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.६।।	निवृत्ति गयनी कृपा केली असे पूर्ण। कूळ हें पावन कृष्णनामें
२१२७	केलें	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.१।।	मन निवटलें स्नेहें सांडवलें। ठाणदिवीं केलें ध्यानालागीं
२१२८	केलें	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.३।।	सोहं पैं अनंतु सेवितां साचार। गुरुमुखें सार भजन केलें
२१२९	केलें	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.४।।	निवृत्ति अमर आत्माचि साचार। माया देवी घर ब्रह्म केलें
२१३०	केलें	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.४।।	निवृत्ति घनवट पिकलिसे पेठ। पुंडलिकें प्रगट केलें कैसें
२१३१	केलें	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.२।।	विष्णुसहित शिव आणिला पंढरीं। केलें भीमातीरीं पेखणें जेणें
२१३२	केलें	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.४।।	पुण्य केलें चोख तारिले अशेख। जनीं वनीं एक रूप वसे
२१३३	केलें	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.२।।	प्रेमाचें पुतळे भीमातीरा आले। जयजयकार केलें हरिभक्तीं
२१३४	केलें	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.१।।	मी माझें रोकडें केलें फाडोवाडें। ब्रह्मांडा एवढें ढिसाळ थोर
२१३५	केलें	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.२।।	नसतें भवभय होतें जें मानसीं। स्मरतां नाम त्यासी नाहीं केलें
२१३६	केलें	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.१।।	भक्तीचें महिमान भक्तांसि फळलें। दीनकाळ केलें ब्रह्मार्पण
२१३७	केलें	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.४।।	निवृत्ति दाटुगें गुरुमुखें कळलें। सर्वत्र गोपाळें केलें मज
२१३८	केलेंसे	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.४।।	निवृत्ति निवांत केलेंसे मथीत। चित्त समर्पिलें पुंडलिकें
२१३९	केल्या	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.३।।	उचलिला नामा प्रेमाचें फुंदन। नुघडी तो नयन कांहीं केल्या
२१४०	केवढें	।।ज्ञा.गा.नि.११८.२।।	खेळे लाडेकोडें गौळणी चहूंकडे। नंदाचें केवढें भाग्य जाणा
२१४१	केवळ	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.१।।	तुटलें पडळ भेटला केवळ। सर्व हा गोपाळ गुरूमुखें
२१४२	केवळ	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.१।।	अनुभवाच्या गांवीं ज्ञान हेंचि फळ। विज्ञान केवळ वृक्ष तया
२१४३	केवळ	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.४।।	निवृत्तीचें सार हरी हरी निर्मळ। साधन केवळ हरिपाठें

२१४४	केवळ	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.२।।	भ्रमाचें भुलीव आलेंसे पडळ। प्रत्यक्ष केवळ डोळियांसी
२१४५	केशव	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.२।।	मुकुंद केशव हाचि नित्य भाव। हरिरूप सावेव कृष्णसखा
२१४६	केशव	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.४।।	सुखावरी सुख निसंग रे आचरे। केशव निर्धारें तुष्टे सदा
२१४७	केशवाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.२।।	विठ्ठल सधर भिवरा तें नीर। नाम निरंतर केशवाचें
२१४८	केशवासी	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.३।।	निंदा द्वेष चेष्टा या अभिमान भाजा। सांडुनियां भजा केशवासी
२१४९	केशवीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.५।।	विश्व हें तारिलें नामाचि पिकलें। केशवीं रंगलें मन हेतु
२१५०	केशवीराज	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.२।।	तैसें तुझें ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीराज चित्त जालें
२१५१	केशिराज	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.३।।	पूर्वज परंपरा तें धन अपारा। दिनाचा सोयिरा केशिराज
२१५२	केशिराज	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.३।।	शमशेजबाज शम केशिराज। शमेतुष्टे भोज आत्मराज
२१५३	केशिराजे	।।ज्ञा.गा.नि.१११.१।।	श्यामाची श्यामशेज वरि निजतेज विराजे। सहजें केशिराजे क्षीरार्णवीं
२१५४	केशीराज	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.४।।	निवृत्ति जपतु अखंड नामावळी। हृदयकमळीं केशीराज
२१५५	कैंचा	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.२।।	न लोटे पैं निशी कैंचा अहर्निशी। काळाचे कवेसि जनु आहे
२१५६	कैचा	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.४।।	निवृत्तीचें ध्यान गोपाळ आमुचा। आतां जन्म कैचा भक्तजनां
२१५७	कैचा	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.४।।	निवृत्ति म्हणे सार रामनाम मंत्रु। कैचा त्यासि शत्रु जितीं जनीं
२१५८	कैचें	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
२१५९	कैलास	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.१।।	वैकुंठ कैलास त्यामाजि आकाश। आकाशीं अवकाश धरी आत्मा
२१६०	कैवल्य	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.१।।	ज्याचेनि स्मरणें कैवल्य साजणें। एकानामें होणें चतुर्भुज
२१६१	कैवल्य	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.३।।	याचेनि स्मरणें नाशती दारुणें। कैवल्य पावणें ब्रह्मामाजि
२१६२	कैवल्य	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.१।।	कैवल्य देहीं आत्मा असोनि हिंडसी। गर्भवासा येशी नाना जन्मीं
२१६३	कैवारी	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.३।।	अर्जुना साहाकारी द्रौपदी कैवारी। तो विदुराचे घरीं अन्न मागे
२१६४	कैसा	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.३।।	हारपती दिशा सृष्टीचा कडवसा। आपरूपें कैसा ओळलासे
२१६५	कैसा	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.३।।	निरसूनि गुण उगवली खूण। गोकुळीं श्रीकृष्ण खेळे कैसा
२१६६	कैसा	।।ज्ञा.गा.नि.१११.५।।	शांति नेणें क्षमें पारु विश्रांतिसी अरुवारु। तो कैसा पा उदारु गोपाळांसी
२१६७	कैसा	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.२।।	काय करूं हरी कैसा हा गवसे। चंद्र सूर्य अवसे एकसूत्र
२१६८	कैसा	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.२।।	कैसा बाहिजु भीतरी हरी। बिंबे बिंबला एकसूत्रीं

२१६९	कैसा	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.२।।	कैसा देहीं देवो दिवटा। परा पश्यंती चारी वाटा
२१७०	कैसा	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.२।।	कैसा देहीं देह हरी। सर्व नांदे चराचरीं
२१७१	कैसा	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.३।।	माळेसी वोविला राहाटी गोंविला। तो कैसा सुटला बोलों आम्ही
२१७२	कैसा	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.२।।	काय करूं माये कैसा हा गोवळू। सरळ सुकळु नाहीं म्हणे
२१७३	कैसें	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.२।।	पूर्वपूण्य चोखडें ब्रह्म लाडे कोडें। ते यशोदेकडे शोभे कैसें
२१७४	कैसें	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.२।।	काय करूं कैसें कोठें गेला हरी। देहीं देहमापारी हरी जाला
२१७५	कैसें	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.२।।	सांग माये कैसें कल्पिलें कायसें। सर्व ऋषीकेश दिसे आम्हां
२१७६	कैसें	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.४।।	निवृत्ति घनवट पिकलिसे पेठ। पुंडलिकें प्रगट केलें कैसें
२१७७	कैसें	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.१।।	पांडुरंग हरि माजी भक्तजन। कैसें वृंदावन शोभतुसे
२१७८	कैसें	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.१।।	एकरूपें दिसे भेदरूप भासे। ज्ञानियासी कैसें एकतत्त्व
२१७९	कैसेनि	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.१।।	मोक्षाचेनि देठें मोहपाशा गिळी। कैसेनि गोपाळीं सत्ता होय
२१८०	कैसेनि	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.१।।	कल्पना काजळी कल्पिलें कवळी। कैसेनि जवळी देवो होय
२१८१	कैसेनी	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.१।।	नाम नाहीं वाचे तो नर निदैव। कैसेनी दैव फावेल तया
२१८२	कोंडूनि	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.१।।	कल्पना कोंडूनि मन हें मारिलें। जीवन चोरिलें सत्रावीचें
२१८३	कोंदलें	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.४।।	निवृत्ति कोंदलें सद्गुरुनें दिधलें। हरिधन भले आम्हां माजी
२१८४	कोंदलें	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.३।।	सबाह्य कोंदलें परिपूर्ण विश्वीं। तोचि अर्जुनासि दृष्ट जाला
२१८५	कोंदाटला	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.१।।	पुंडलिक सुख सांगतां अशेख। दिनकाळ हरिख कोंदाटला
२१८६	कोंभ	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.१।।	निरशून्य गगनीं अर्क उगवला । कृष्णरूपें भला कोंभ सरळु
२१८७	कोंवळें	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.४।।	निवृत्ति कोंवळें आपण सोवळें। त्यामाजि वोविलें मन माझें
२१८८	कोंहं	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.३।।	सांडावें पैं कोंहं धरावें पैं सोहं। अनेकत्व ओहं एकतत्वीं
२१८९	कोटि	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.६।।	निवृत्ति जीवन ध्यान एक रामकृष्ण। उच्चारणीं कोटि यज्ञा होती नामें
२१९०	कोटि	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.४।।	निवृत्ति निमग्न गयनीचि प्रज्ञा। नामें कोटि यज्ञा होत जात
२१९१	कोटि	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.१।।	सर्व परिपूर्ण भरलेंसे अखंड। त्यामाजि ब्रह्मांड अनंत कोटि
२१९२	कोटि	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.४।।	निवृत्तीचें जाप्य विठ्ठल नामपाठ। एका नामें पाप कोटि जाय
२१९३	कोटी	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.५।।	ज्योतिरूपें कीर्ण अनंत विस्तारु । ब्रह्मांड आकारु अनंत कोटी
२१९४	कोटी	।।ज्ञा.गा.नि.११४.३।।	ब्रह्मांडाच्या कोटी तरंगता उठी। आप आपासाठीं होत जात

२१९५	कोटी	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.४।।	निवृत्ति निर्माण एकनाम हरी। प्रपंच बोहरी कोटी राशी
२१९६	कोटी	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.३।।	पुंडरिकपुण्य मी दीन कारुण्य। उद्धरिले जन अनंत कोटी
२१९७	कोठें	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.२।।	काय करूं कैसें कोठें गेला हरी। देहीं देहमापारी हरी जाला
२१९८	कोठें	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.३।।	देवेंविण कोठें रितें नाहीं सर्वथा। संपूर्ण पुरतां हरी आहे
२१९९	कोड	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.२।।	तें रूप सुघड प्रत्यक्ष उघड। गौळियासी कोड कृष्णरूप
२२००	कोड	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.२।।	नाहीं नाहीं चाड इंद्रियांचें कोड। कृष्ण हेंचि वाड हृदयीं आम्हां
२२०१	कोड	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.५।।	इतुकेंचि दातारा पुरवीं माझें कोड। यावीण काबाड भार नेघें
२२०२	कोडी	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.३।।	उपचाराच्या कोडी न पाहे परवडी। तो प्रेमळाचीं घोडीं धुये अंगें
२२०३	कोडें	।।ज्ञा.गा.नि.००६.४।।	निवृत्ति समाधान कृष्ण हें चोखडें। मनोनिग्रह कोडें चरणीं गोंवी
२२०४	कोडें	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.२।।	पूर्वपूण्य चोखडें ब्रह्म लाडे कोडें। ते यशोदेकडे शोभे कैसें
२२०५	कोडें	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.२।।	तें रूप आवडे भोगिती साबडें। यशोदेसी कोडें बुझावितु
२२०६	कोडें	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.४।।	निवृत्ति दीपडें वैकुंठ साबडें। यशोदातें कोडें चुंबन देतु
२२०७	कोडें	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.४।।	निवृत्तीचें धन ब्रह्म हें रोकडे। गौळणी त्या कोडें खेळविती
२२०८	कोडें	।।ज्ञा.गा.नि.२००.१।।	रूपस रूपडें दिसे चहूंकडे। मन तेथें कोडें गोवियेलें
२२०९	कोडें	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.४।।	निवृत्तीचें गुज पुंडरीक बीज। विश्वजनकाज पुरे कोडें
२२१०	कोण	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.३।।	नाहीं त्यासि जय न धरे सर्वथा। हरिवीण व्यथा कोण वारी
२२११	कोण	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.१।।	नाहीं यासि गोत नाहीं यासि कूळ। शेखीं आचारशीळ कोण म्हणे
२२१२	कोण	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.१।।	अखंड जपतु नाममंत्र वाचे। त्याहूनि दैवाचे कोण भूमीं
२२१३	कोण	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.१।।	जेथें पाहे तेथें व्यापिलें अनंतें। तयाविण रितें कोण ठाये
२२१४	कोणी	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.१।।	पुंडलिकाचें भाग्य वर्णावया अमरीं। नाहीं चराचरीं ऐसा कोणी
२२१५	कोणे	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.१।।	सुमनाची लता वृक्षीं निपजली। ते कोणे घातलीं भोगावया
२२१६	कौतुक	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.५।।	गो–गोपाळ हरिखु नंद यशोदेसुखु । गौळणी कौतुक करिती हरि
२२१७	कौतुक	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.२।।	तो हरि बाळक गोपिका कौतुक। गोपाळ सकळिक संवगडे
२२१८	कौशल्य	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.३।।	कालिया कौशल्य नामदेव जाणे। तेथिलीये खुणे निवृत्तिराजु
२२१९	क्रीडतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.१११.२।।	शेषशयन अरुवारी गोविंद क्षीरसागरीं। तो नंदयशोदेघरीं क्रीडतुसे
२२२०	क्रीडतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.४।।	निवृत्ति म्हणे शंखचक्रांकित मूर्ती। आपण श्रीपती क्रीडतुसे

२२२१	क्रीडा	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.२।।	तो हा कृष्ण गोपीगोपाळांमाझारी। क्रीडा नानापरी करी आत्मा
२२२२	क्लेशनिवारण	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.५।।	क्लेशादि कल्पना क्लेशनिवारण। आपरूपें भिन्न होऊं नेदी
२२२३	क्लेशादि	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.५।।	क्लेशादि कल्पना क्लेशनिवारण। आपरूपें भिन्न होऊं नेदी
२२२४	खंडावी	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.१।।	समता वर्तावी अहंता खंडावी। तेणेंचि पदवी मोक्षमार्ग
२२२५	खंडी	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.२।।	रज तम खंडी वासना हे मुंडी। चित्त हें अखंडी हरिपंथी
२२२६	खरा	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.४।।	निवृत्ति परिपाठ नीळवर्ण खरा। नंदाचिया घरा कृष्ण आला
२२२७	खरा	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.१।।	चराचरीं हरि गुरुमुखें खरा। माजि ब्रह्म सैरा विचरों आम्हीं
२२२८	खरा	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.२।।	तैसा हा पसारा जगडंबर खरा। माजि येरझारा शून्य खेपा
२२२९	खरा	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.३।।	निवृत्ति तारा त्यापरी विचारा। रामनाम खरा तरावया
२२३०	खरें	।।ज्ञा.गा.नि.००३.३।।	अमरे अमरे अमरकंद खरें। होउनि गोजिरें दूध मागे
२२३१	खरें	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.२।।	तेंची हें सांवळें स्वरूप गोजिरें। कृष्णनाम खरें नंदाघरीं
२२३२	खरें	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.२।।	तें रूप भीवरें पांडुरंग खरें । पुंडलिक निर्धारें उभें असे
२२३३	खरें	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.१।।	भक्तिज्ञान वैराग्य तिहीचें शोधन। जनीं जनार्दन हेंचि खरें
२२३४	खांद्यावरी	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.३।।	गायी चारी हरि मोहरी खांद्यावरी। वेणु नानापरि वातु असे
२२३५	खाये	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.२।।	हरिरूप माये सर्वांघटीं आहे। दूध लोणी खाये गौळियांचें
२२३६	खाये	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.३।।	न संपडे ध्यानीं योगिया उन्मनीं। तो गोकुळीचें लोणी खाये हरी
२२३७	खिल्लारी	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.२।।	हा गाई चारी गोपवेषधारी । नंदाचा खिल्लारी ब्रह्म जालें
२२३८	खुंटती	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.३।।	तेथें वर्ण व्यक्ति कल्पना हारपती। मनाची खुंटती गती जेथें
२२३९	खुंटला	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.१।।	मीपणें सगळा वेदु हारपला। शास्त्रांचा खुंटला अनुवाद
२२४०	खुंटलें	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.१।।	खुंटलें वेदांत हारपलें सिद्धांत। बोलणें धादांत तेंही नाहीं
२२४१	खुंटलें	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.१।।	खुंटलें साधन तुटलें बंधन। सर्वही चैतन्य एकरूप
२२४२	खुंटलें	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.३।।	उपजत मूळ खुंटलें तें जाळ। मायेचें पडळ हरपलें
२२४३	खुंटलें	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.२।।	चेतवला आत्मा अचेत पैं हरी। कर्म भरोवरी खुंटलें रया
२२४४	खुंटिनलें	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.१।।	खुंटिनलें मन तोडियेली गति। वेल तो पुढती तोडियला
२२४५	खुंटे	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.३।।	ध्येय ध्यान खुंटे प्रचंच हा आटे। नाम हें वैकुंठे नेतु असे
२२४६	खुण	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.६।।	निवृत्ति स्वानंद कृष्णरूपें खुण। विश्वीं विश्वपूर्ण हरि माझा

२२४७	खुण	।।ज्ञा.गा.नि.११४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान यशोदेचें धन। वासुदेव खुण आम्हांमाजी
२२४८	खुण	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.१।।	अनंतरूप देव अनंत आपण। अंतर्बाह्य खुण योगीयांसी
२२४९	खुण	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.३।।	नाइके उपदेशु नव्हे खुण सिद्धु। योनिसी प्रसिद्धु पढिलासे
२२५०	खुण	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.४।।	निवृत्तीची खुण गुरुकृपा उद्धार। सर्व हा निर्धार आत्माराम
२२५१	खुण	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.४।।	निवृत्ति बोधला गुरु खुण बोधु। मनाचा उद्‌बोधु हरिचरणीं
२२५२	खुण	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.३।।	सर्व ब्रह्मार्पण कर्म करी जाण। वेदमतें खुण ऐसी असे
२२५३	खुण	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.६।।	निवृत्ति म्हणे आतां अनाथ श्रीहरी। तूंचि चराचरीं हेंचि खुण
२२५४	खुण	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.४।।	निवृत्ति संपूर्ण गुरुमुखें खुण। भाग्येंविण जाण नये मुखा
२२५५	खुण	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.३।।	हे खुण घेईं सोपानाजवळी। मनाची काळजी उरों नेदी
२२५६	खुणा	।।ज्ञा.गा.नि.११५.४।।	निवृत्ति गयनी सांगतुसे खुणा। तो देवकीचा तान्हा बाळ जाला
२२५७	खुणा	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.४।।	निवृत्ति वासना उपरति नयनां। चराचर खुणा हरी नांदे
२२५८	खुणा	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.४।।	निवृत्ति धारणा गुरुचरण खुणा। ब्रह्मांड त्या खुणा गुरुकृपा
२२५९	खुणा	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.४।।	निवृत्ति धारणा गुरुचरण खुणा। ब्रह्मांड त्या खुणा गुरुकृपा
२२६०	खुणा	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.३।।	तेचि हें धारणा तर्क सर्व पूर्णा। विवेकही खुणा सहज स्थिती
२२६१	खुणे	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.३।।	कालिया कौशल्य नामदेव जाणे। तेथिलीये खुणे निवृत्तिराजु
२२६२	खुणें	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.४।।	गुंफलें मायाजाळीं अनंत रचनें। तो चतुराननां खुणें न संपडे
२२६३	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.००९.४।।	निवृत्ति पुरता गुरु विवरण। गयनीची खूण आगमरूपें
२२६४	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.३।।	साधितां साध न पविजे खूण। तो बाळरूपें कृष्ण नंदाघरीं
२२६५	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें हें खूण। नंदासि चिद्‌घन वोळलासे
२२६६	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.४।।	निवृत्तिसाधन वसुदेव खूण। गोपिकांचें धन कृष्ण माझा
२२६७	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.३।।	सागरजीवन सद्गावीची खूण। मेघ तो वर्षण वोळलासे
२२६८	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.४।।	निवृत्ति गयनी कृष्ण जप तो अमुप जाण। सांगितल्या खूण गोरक्षानें
२२६९	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.३।।	निरसूनि गुण उगवली खूण। गोकुळीं श्रीकृष्ण खेळे कैसा
२२७०	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.१।।	नव्हे हें पोखणें नव्हे तें साधन। उपदेश खूण वेगळी रया
२२७१	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.२।।	न देखों बंधन सर्व जनार्दन। व्यासादिकीं खूण सांगितली
२२७२	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.१।।	हरी हेचि खूण सांगितली आम्हां। जनवनसमा वर्ता तुम्हीं

२२७३	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.३।।	नेघों हरिवीण दुजें तें पैं भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
२२७४	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.५।।	नित्यता भजन जनींजनार्दन। ब्रह्मादिक खूण पावताती
२२७५	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.३।।	दुजिया पिडणें द्वैत तेंचि जाण। अद्वैत ते खूण हरी एकु
२२७६	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.४।।	निवृत्ति निरोपण ब्रह्म हें साधन। गुरुकृपा खूण हिता आली
२२७७	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.३।।	नेघो हरिविण दुजें तेथें भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
२२७८	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.४।।	निवृत्तीची खूण अवघेंचि होणें। एका नारायणें भरलें दिसे
२२७९	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.४।।	निवृत्तीची खूण एकतत्त्वरूपें। पाहातां सोहपें गुरुखुणें
२२८०	खूण	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.२।।	सर्वत्र भजन हरी हेचि खूण। हरी हा प्रमाण दों अक्षरीं
२२८१	खेंचर	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.४।।	निवृत्ति निर्वाळला ज्ञानदेव सोपान। खेंचर तल्लीन विठ्ठलनामें
२२८२	खेंचर	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.६।।	निवृत्ति खेंचर ज्ञानदेव हरि। सोपान झडकरी बोलाविला
२२८३	खेंचर	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.५।।	ज्ञानदेव सोपान विसोबा खेंचर। नरहरी सोनार नाचताती
२२८४	खेंचर	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.६।।	निवृत्ति खेंचर सोपान सांवता। हरि कवळु देतां तृप्त जाले
२२८५	खेंचराची	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.४।।	निवृत्ति सोपान कालवले कालीं। खेंचराची धाली तहानभूक
२२८६	खेंचरासि	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.५।।	तें हें रे सखया खेंचरासि पुसे। गुरुनामीं विश्वासे ब्रह्मरूपें
२२८७	खेचर	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.४।।	निवृत्ति सोपान खेचर हारपे। तदाकार लोपे इये ब्रह्मीं
२२८८	खेचर	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.४।।	निवृत्ति खेचर परिसा भागवत। आनंदे डुल्लत सनकादिक
२२८९	खेचर	।।ज्ञा.गा.नि.३००.३।।	सोपान खेचर ज्ञानदेव लाठा। देताती वैकुंठा क्षेम सदा
२२९०	खेचर	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.१।।	धन्य हा खेचर धन्य हा सोपान। भक्तीचें जीवन जनक हेतु
२२९१	खेचर	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.४।।	निवृत्ति वैष्णव सोपान खेचर। करिताती गजर हरिनामाचा
२२९२	खेचरा	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.५।।	ज्ञानासी कवळु सोपानासी वरु। खेचरा अरुमारु कवळु देतु
२२९३	खेचरासि	।।ज्ञा.गा.नि.००५.४।।	निवृत्ति निकट ज्ञानदेव धीट। खेचरासि वाट गुरुनामें
२२९४	खेचरासी	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.२।।	दिंडी टाळघोळ गाती विठ्ठलनाम। खेचरासी प्रेम विठ्ठलाचें
२२९५	खेप	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.५।।	देहभाव हरी सर्वत्र स्वरूप। एका जन्में खेप हरिली माझी
२२९६	खेप	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.२।।	फळलें अमूप कृष्णनाम तप। उच्चारितो खेप हरे जना
२२९७	खेपा	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.२।।	तैसा हा पसारा जगडंबर खरा। माजि येरझारा शून्य खेपा
२२९८	खेपा	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.१।।	भवसागर सार तरणोपाव सोपा। कृष्णनामें खेपा हरती जनां

२२९९	खेपा	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.४।।	निवृत्ति म्हणे हरि नामपाठ जपा। जन्मांतर खेपा अंतरती
२३००	खेपे	।।ज्ञा.गा.नि.२११.२।।	नावाडा नाटकु उतरील तीरा। जन्म येरझारा एके खेपे
२३०१	खेळ	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.३।।	ब्रह्मांडविवरण हरीचा हा खेळ। त्यांतील तो वेल तोडियेला
२३०२	खेळ	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.१।।	मोडिला तो खेळ तोडियेलें सूत्र। टाकिलें परत्र पैल रूप
२३०३	खेळणें	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.१।।	ज्या कारणें साधिती साधनें। त्या गोकुळीं खेळणें भाग्यनिधी
२३०४	खेळत	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.२।।	तें रूप खेळत गौळियांच्या संगें । पुंडलिकामागें भीमातीरीं
२३०५	खेळतसे	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.२।।	तें रूप स्वरूप प्रत्यक्ष अमूप। यशोदे समीप खेळतसे
२३०६	खेळतसे	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.२।।	नंदानंदन हरि गौळणी गोरस। गोकुळीं हृषीकेश खेळतसे
२३०७	खेळतसे	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.३।।	गाईंचे कळप गोपाळ अमुप। खेळतसे दीप वैकुंठीचा
२३०८	खेळतां	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.१।।	भावयुक्त भजतां हरी पावे पूर्णता। तो गोकुळीं खेळतां देखों हरी
२३०९	खेळताती	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.२।।	तें रूप रोकडे दिसे चहूंकडे। गोपाळ संवगडे खेळताती
२३१०	खेळतु	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.२।।	तो हरि खेळतु प्रत्यक्ष मूर्तिमंतु। द्रष्टा मुक्ति देतु जीवघाते
२३११	खेळतु	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.४।।	निवृत्ति निधान श्रीरंग खेळतु। गोपिकासी मातु हळूहळू
२३१२	खेळतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.१।।	ब्रह्मांड करी हरि ब्रह्मा झाडा करी। तो नंदयशोदे घरीं खेळतुसे
२३१३	खेळतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.२।।	तें हें चतुर्भुज मुगुटवर्धन। सुंदर श्रीकृष्ण खेळतुसे
२३१४	खेळतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.११४.२।।	तें ब्रह्म साबडें माजि लाडेंकोडें। यशोदेमायेपुढें खेळतुसे
२३१५	खेळतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.२।।	तें रूप गोकुळीं गोपाळाचें मेळीं। अखंड समेळीं खेळतुसे
२३१६	खेळतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.२।।	तो हा हरिमाये गोकुळीं अवतार। गोपिसंगें श्रीधर खेळतुसे
२३१७	खेळतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.३।।	वैकुंठ आपण भक्तामांजि खेळे। पुंडलिक लीळे खेळतुसे
२३१८	खेळतो	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.२।।	कृष्ण माझा हरी खेळतो गोकुळीं। गोपिकीं सकळीं वेढियेला
२३१९	खेळविती	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.२।।	मुक्की माजिवडे ब्रह्म चहूंकडे। गौळणी वाडेकोडें खेळविती
२३२०	खेळविती	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.३।।	न माये पुरता ब्रह्मांड उभवणी। त्यालागीं गौळणी खेळविती
२३२१	खेळविती	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.४।।	निवृत्तीचें धन ब्रह्म हें रोकडे। गौळणी त्या कोडें खेळविती
२३२२	खेळवी	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.३।।	धन्य ते यशोदा खेळवी मुकुंदा। आळवीत सदा नित्य ज्यासी
२३२३	खेळवी	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.२।।	तें रूप संपूर्ण यशोदा खेळवी। कृष्णातें आळवी वेळोवेळां
२३२४	खेळवी	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.३।।	गोपाळ संवगडे खेळवी लाडेकोडें। यशोदेमायेपुढें छंदलग

२३२५	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.००६.२।।	तें हें कृष्णबाळ गोपिकांशीं खेळे। नंदाघरीं सोहळे आनंदाचे
२३२६	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.२।।	तें रूप सखोल कृष्णरूपें खेळे। नंदयशोदेमेळे गोपी संगें
२३२७	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.२।।	तें रूप माजिठे गोपवेषें खेळे। नंदाचें सोहळे पुरविले
२३२८	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णमूर्ति ठसा। गोपाळा समरसा माजि खेळे
२३२९	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.४।।	निवृत्ति उघडु ब्रह्मांमाजि लोळे। नंदाघरीं खेळे गोपवेषें
२३३०	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.१।।	अरूप बागडे निर्गुण सवंगडे। खेळे लाडेंकोडें नंदाघरीं
२३३१	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.२।।	तोचि हा गोपाळ गोपिसंगें खेळे । गो–गोपाळ–मेळे नंदाघरीं
२३३२	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.२।।	भाग्येविण दुभतें दैव उभडतें। नंदाघरीं आबडतें घरीं खेळे
२३३३	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.२।।	तें हें चतुर्भुज कृष्णरूपें खेळे। माजि त्या गोपाळें छंदलग
२३३४	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.२।।	देखिलें सांवळें पूजिती गोवळे। नंदाघरीं खेळे स्वामी माझा
२३३५	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.३।।	लोपती त्या तारा हारपे दिनमणी। तो खेळे चक्रपाणी गोपाळामाजीं
२३३६	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.३।।	निरसूनि गुण उगवली खूण। गोकुळीं श्रीकृष्ण खेळे कैसा
२३३७	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.२।।	तें रूप वैकुंठ कृष्णरूपें खेळे। गोपाळांचे लळे यमुनातटीं
२३३८	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.१।।	नित्य निर्गुण सदा असणें गोविंदा। सगुणप्रबंधा माजि खेळे
२३३९	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.१००.२।।	तें रूप उघडें कृष्णरूप खेळे। गोपाळांचे लळे पुरवितु
२३४०	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.३।।	न संठे त्रिभुवनीं नाकळे साधनीं। नंदाच्या अंगणीं खेळे हरी
२३४१	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.१।।	न साधे तें योगी न संपडे जगीं। तो नंदाच्या वोसंगीं उत्संगीं खेळे
२३४२	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.११६.४।।	निवृत्तीचें ब्रह्म कृष्णनामें खेळे। असंख्य गोवळे ब्रह्मरूपीं
२३४३	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.११८.२।।	खेळे लाडेकोडें गौळणी चहूंकडे। नंदाचें केवढें भाग्य जाणा
२३४४	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.२।।	तें हें कृष्णनाम सखे नंदाघरीं। गौळियां माझारी ब्रह्म खेळे
२३४५	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.२।।	देखिला गे माये सुंदर जगजेठी। नंदयशोदे दृष्टी ब्रह्म खेळे
२३४६	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.३।।	शास्त्रांसि नाकळे श्रुतीहि बरळे। तो गोपवेषें खेळे गोपाळांमाजी
२३४७	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.३।।	वैकुंठ आपण भक्तामांजि खेळे। पुंडलिक लीळे खेळतुसे
२३४८	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.२।।	भक्त हे तरले नामाचेनि बळें। कळिकाळासि खेळे दों अक्षरीं
२३४९	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.१।।	हरिदास संगें हरिरूप खेळे। ब्रह्मादिक सोहळे भोगिताती
२३५०	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.४।।	निवृत्ति प्रगट ज्ञानदेवा सांगे। पुंडलिकसंगें हरी खेळे

२३५१	खेळे	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.२।।	तें रूप समरस गोकुळीं हृषीकेश। नंदाघरीं गोपवेषें हरि खेळे
२३५२	खेळेमेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.३।।	मौनपणें लाठें द्वैत हें न साहे। तें नंदाघरीं आहे खेळेमेळे
२३५३	खेळेमेळे	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.३।।	रिकामा बरळू नसे खेळेमेळे। ब्रह्माची कल्लोळे भोगीतुसे
२३५४	खेळों	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.१।।	नामरूपीं सोय नाहीं जया रूपा। तेथिलिये कृपा खेळों आम्ही
२३५५	खोटी	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.१।।	करूणाकल्लोळणी अमृताची खोटी। भरलीसे सृष्टि हरीच्या नामें
२३५६	खोटें	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.१।।	पितृ मातृ निंदिता द्वैत हेंचि खोटें। अर्चन गोमटें एको विष्णु
२३५७	खोपे	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.१।।	गगनाचिये खोपे कडवसा लोपे। क्षीरोनियां दिपे दृष्यद्रष्टा
२३५८	खोपें	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.२।।	तें रूप सादृश्य कृष्णनामें सोपें। नंदा यशोदा खोपें बाळलीला
२३५९	गंगा	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रुपीं पैं वृत्ति बुडोनि ठेली
२३६०	गगन	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.१।।	गगन घोटीत उठी पृथ्वी सगळी दाटी। आपणचि पाठी कूर्म जाला
२३६१	गगन	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.१।।	गगनीचि तारा वायो वसे सैरा। गगन गाभारा स्थिर होय
२३६२	गगन	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.२।।	ध्यानेंविण मन विश्रांतिविण स्थान। सूर्येविण गगन शून्य दिसे
२३६३	गगनग्रास	।।ज्ञा.गा.नि.११४.१।।	गगनग्रास घोंटी ब्रह्मांड हें पोटीं। निमुनि शेवटीं निरालंबीं
२३६४	गगनग्रास	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.१।।	गगनग्रास घोटी ब्रह्मांड हें पोटीं। चैतन्याची सृष्टी आपण हरी
२३६५	गगनवाड	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.१।।	गगनवाड दृष्टी सर्व तत्त्व शेखी। जिव शिव पोखी कारणभूत
२३६६	गगनाचिये	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.१।।	गगनाचिये खोपे कडवसा लोपे। क्षीरोनियां दिपे दृष्यद्रष्टा
२३६७	गगनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.१।।	निरशून्य गगनीं अर्क उगवला । कृष्णरूपें भला कोंभ सरळु
२३६८	गगनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.१।।	गगनीं उन्मनीं वेद होती मौनी। श्रुतीची कहाणी अरुती ठाके
२३६९	गगनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.१।।	गगनीं वोळलें येतें तें देखिलें। दर्पणीं बिंबलें आपणपें
२३७०	गगनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.१।।	निरशून्य गगनीं अंकुरलें एक। ब्रह्मांड कवतुक लीळातनु
२३७१	गगनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.१।।	निरोपम गगनीं विस्तारलें एक। अनंत हे ठक गणना नाहीं
२३७२	गगनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.१।।	गगनींचा गगनीं तेज पूर्ण धरणीं। आपणची तरणी जगा यया
२३७३	गगनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.४।।	गगनीं सूर्य तपे अनंत तारा लोपे। एकुचि स्वरूपें आत्मा तैसा
२३७४	गगनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.२।।	अवचित गगनीं वर्षे पैं संपूर्ण। आपणचि पतन तारा पावे
२३७५	गगनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.१।।	गगनीं अभ्र चाले चंद्र असे निश्चळ। पृथ्वीतळीं बाळ चाले म्हणे
२३७६	गगनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.१।।	गगनींचा ईश गगनीं समरसे। अवचिता काळपाश टाकीतुसे

२३७७	गगनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.२।।	गगनीं अभ्रपडळ वायो संगें येत। तैसे तें निभ्रांत मेघवृष्टी
२३७८	गगनींचा	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.१।।	गगनींचा गगनीं तेज पूर्ण धरणीं। आपणची तरणी जगा यया
२३७९	गगनींचा	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.१।।	गगनींचा ईश गगनीं समरसे। अवचिता काळपाश टाकीतुसे
२३८०	गगनींचा	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.१।।	गगनींचा घन जातो पैं वारेन। अवचिता पतन अधोपंथें
२३८१	गगनीचि	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.१।।	गगनीचि तारा वायो वसे सैरा। गगन गाभारा स्थिर होय
२३८२	गगनेंविण	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.२।।	गगनेंविण ठावो नाहीं जैसा रिता। तैसा या अच्युताविण कांहीं
२३८३	गगनोदरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.६।।	निवृत्तीचा सखा विठ्ठलरूप देखा। निरालंब शिखा गगनोदरीं
२३८४	गजर	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.४।।	निवृत्ति वैष्णव सोपान खेचर। करिताती गजर हरिनामाचा
२३८५	गजरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.२।।	ब्रह्मादिक लाठे विमानें अंबरीं। काला तो गजरीं पंढरीये
२३८६	गजरीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.३।।	कुंचे गरुडटके टाळ श्रुति हरी। चालिलें गजरीं हरिसंगें
२३८७	गडबडे	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.२।।	मोहें वेटाळला पाहे चहूंकडे। प्रपंच गडबडे लोळतुसे
२३८८	गणना	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.१।।	तेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
२३८९	गणना	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.१।।	निरोपम गगनीं विस्तारलें एक। अनंत हे ठक गणना नाहीं
२३९०	गणना	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.१।।	जेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
२३९१	गणिका	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.३।।	ज्याचेनि स्मरणें तरली पैं गणिका। वैकुंठ लोका प्राप्त जाली
२३९२	गति	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.३।।	न दिसे पहातां शेषादिकां गति। यशोदे श्रीपति बाळ जाला
२३९३	गति	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.१।।	खुंटिनलें मन तोडियेली गति। वेल तो पुढती तोडियला
२३९४	गति	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.५।।	समिरासगट गति पावली विश्रांति। नामरूप जाति भेदशून्य
२३९५	गती	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.३।।	तेथें वर्ण व्यक्ति कल्पना हारपती। मनाची खुंटती गती जेथें
२३९६	गती	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.१।।	प्रल्हाद परीक्षिती ध्रुव बाळ म्हणती। उपमन्यूची गती क्षीरसागरीं
२३९७	गभस्ती	।।ज्ञा.गा.नि.११७.१।।	अंधरिये रातीं उगवे हा गभस्ती। मालवेना दीप्ति गुरुकृपा
२३९८	गयनि	।।ज्ञा.गा.नि.११०.४।।	निवृत्ति गयनि हरि उच्चारितां माजी घरीं। होती मनोरथ पुरी कामसिद्धि
२३९९	गयनि	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.४।।	निवृत्ती धर्मपाठ गयनि विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
२४००	गयनि	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.४।।	निवृत्ति म्हणे ऐसा गयनि सद्गुरु। उपदेश पूरु अमृताचा
२४०१	गयनि	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.२।।	पूर्वपुण्य चोख आम्हांसि सफळ। गयनि कल्लोळ तुसार आम्हां
२४०२	गयनि	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.४।।	निवृत्ति निष्टंक ज्ञान तें सम्यक् ।गयनि विवेक सिद्ध पंथु

२४०३	गयनि	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु गयनि सौरसु। आपण जगदीशु सर्वरूपीं
२४०४	गयनि	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.४।।	गयनि प्रसादें निवृत्ति बोधु। अवघाचि गोविंदु अवघा रूपीं
२४०५	गयनि	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.३।।	सेवा गुरुचरण गुरुमूर्ति ध्यान। गयनि संपन्न ब्रह्मरसें
२४०६	गयनि	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्वकाळ जाहला हरिरूप
२४०७	गयनि	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्व काळ झाला हरीरूप
२४०८	गयनि	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.१।।	गयनि गहिवरु कृपेचा उद्गारु। वरुषला उदारु अमृतमय
२४०९	गयनि	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.४।।	निवृत्ति गयनि प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
२४१०	गयनिनाथा	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.२।।	तेचि प्रेमसुद्धा गोरक्षा दिधली। पूर्ण कृपा केली गयनिनाथा
२४११	गयनिनाथें	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.४।।	निवृत्तीचें ध्येय कृष्ण हाचि होय। गयनिनाथें सोय दाखविली
२४१२	गयनिप्रसाद	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.६।।	निवृत्ति कठिण गयनिप्रसाद। सर्वत्र गोविंद नंदाघरीं
२४१३	गयनिप्रसाद	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.४।।	निवृत्तिसाधन गयनिप्रसाद। सर्व हा गोविंद सांगतुसे
२४१४	गयनिप्रसादें	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.३।।	हरिरूप सर्व गयनिप्रसादें। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
२४१५	गयनिराजे	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.४।।	निवृत्ति म्हणती तेथींचे हे अंश। साधक विश्वास गयनिराजे
२४१६	गयनिराजें	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.४।।	निवृत्तीचें तप फळलें अमुप। गयनिराजें दीप उजळिला
२४१७	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.६।।	निवृत्ति परिवार गुरु गयनी अमर। गोरक्षी कंदर ब्रह्म माझें
२४१८	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.४।।	निवृत्ति धर्मपाठ गयनी विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
२४१९	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.४।।	निवृत्ति संपन्न कृष्णरूप ध्यान। गयनी तल्लीन नाम घेतां
२४२०	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्ण। गयनी सहिष्ण प्रेमें डोले
२४२१	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.४।।	निवृत्ति सधर गोरक्षी गयनी। ब्रह्मरूपीं पूर्णी समरसे
२४२२	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.४।।	निवृत्ति गयनी मन ते चरणीं। अखंडता ध्यानीं तल्लीनता
२४२३	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.६।।	निवृत्ति गयनी देव उपदेशिला सर्व। गोरक्षी गुह्यभाव सांगती मज
२४२४	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.४।।	निवृत्ति गयनी कृष्ण जप तो अमुप जाण। सांगितल्या खूण गोरक्षानें
२४२५	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.४।।	निवृत्ति गयनी हरि उच्चारीत। माजि करी पुरी कामसिद्धि
२४२६	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.६।।	निवृत्ति तत्पर गुरु गयनी अमर। ॐतत्सदाकार हरि माझा
२४२७	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.४।।	निवृत्तीचें काज नाम ब्रह्म बीज। गयनी सहज तुष्टलासे
२४२८	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.४।।	निवृत्ति संजीवन गयनी निरूपण। तो कृष्ण आपण गोकुळीं वसे

२४२९	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.११५.४।।	निवृत्ति गयनी सांगतुसे खुणा। तो देवकीचा तान्हा बाळ जाला
२४३०	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.४।।	निवृत्तीचें सार गयनी विचार। ब्रह्म चराचरा माजि वसे
२४३१	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.६।।	निवृत्ति गयनी कृपा केली असे पूर्ण। कूळ हें पावन कृष्णनामें
२४३२	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.४।।	निवृत्ति निधान वोळलें गयनी। अमृताची धणी आम्हां भक्तां
२४३३	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.४।।	निवृत्ति निष्काम सर्व आत्माराम। गयनी हें धाम गुरुगम्य
२४३४	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.४।।	निवृत्ति आवडे सद्गुरु गयनी। चित्त नारायणीं तल्लीनता
२४३५	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.४।।	निवृत्ती गयनी प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
२४३६	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.४।।	निवृत्ति गयनी ध्येय ध्याता ज्ञानी। अखंड निशाणी रामनामीं
२४३७	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.४।।	निवृत्ति संचित गयनी पैं सांगे। एका श्रीरंगें जोडी करा
२४३८	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.४।।	निवृत्ति गयनी नाम नारायणीं। अखंडता ध्वनी रामनाम
२४३९	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.४।।	निवृत्तीचा जपु गयनी समीप। सर्व कृष्णरूप गुरु माझा
२४४०	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.४।।	निवृत्तीचें नाम रूप निराकार। कृष्ण हा साचार गयनी कृपा
२४४१	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.४।।	निवृत्ति गयनी लाविली उन्मनी। पावले निर्वाणीं ब्रह्मपद
२४४२	गयनी	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.४।।	निवृत्तीचें घर गयनी साचार। त्यामाजि उच्चार हरि आम्हां
२४४३	गयनीगोसावी	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.४।।	निवृत्ति सुंदर कृष्णरूप सेवी। गयनीगोसावी उपदेशिलें
२४४४	गयनीचि	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.४।।	निवृत्ति निमग्न गयनीचि प्रज्ञा। नामें कोटि यज्ञ होत जात
२४४५	गयनीची	।।ज्ञा.गा.नि.००९.४।।	निवृत्ति पुरता गुरु विवरण। गयनीची खूण आगमरूपें
२४४६	गयनीचें	।।ज्ञा.गा.नि.००८.४।।	निवृत्तीचें पार गयनीचें गुज। मज मंत्रबीज उपदेशिलें
२४४७	गयनीच्या	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.४।।	निवृत्ति संपन्न सेवी गुरुकृपा। गयनीच्या द्वीपा तारूं गेलें
२४४८	गयनीनें	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.४।।	निवृत्ति पडळ उडालें तें भान। गयनीनें ज्ञान उपदेशिलें
२४४९	गयनीप्रसाद	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.४।।	निवृत्ति चोखाळ गयनीप्रसाद। श्रीरंग गोविंद दिधला मज
२४५०	गयनीप्रसाद	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.२।।	हरिरूप सर्व गयनीप्रसाद। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
२४५१	गयनीराजे	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.४।।	निवृत्तीचें धन मानी तो श्रीकृष्ण। सांगितसे प्रश्न गयनीराजे
२४५२	गयनीराजें	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.४।।	निवृत्तीचें गूज विठ्ठल सहज। गयनीराजें मज सांगितलें
२४५३	गरिमा	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.३।।	आम्ही कळा तूं चंद्रमा। तूं अमृत आम्ही गरिमा
२४५४	गरिमा	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.४।।	निवृत्ति प्रतिमा वयत्रयसा व्योमा। प्रपंच गरिमा नाहीं तेथें

२४५५	गरुड	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.४।।	निवृत्ति लक्ष्मी गरुड चिंतिती। तयाचिये मति आकळ हरी
२४५६	गरुडटके	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.३।।	कुंचे गरुडटके टाळ श्रुति हरी। चालिलें गजरीं हरिसंगें
२४५७	गर्भवासा	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.१।।	कैवल्य देहीं आत्मा असोनि हिंडसी। गर्भवासा येशी नाना जन्मीं
२४५८	गळा	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.३।।	तोडियेलें सूत्र उगविला गळा। अखंड सोहळा ब्रह्मरूप
२४५९	गळाला	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.३।।	घेरे नाम्या ग्रास ब्रह्मीचा गळाला। आवडसि गोपाळा प्रीतीहूनी
२४६०	गवसे	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.२।।	काय करूं हरी कैसा हा गवसे। चंद्र सूर्य अवसे एकसूत्र
२४६१	गहिवरु	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.१।।	गयनि गहिवरु कृपेचा उद्गारु। वरुषला उदारु अमृतमय
२४६२	गा	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.२।।	जाहालें गा उन्मन विरालें तें मन। श्रीराम चरण पुरे आम्हां
२४६३	गांवीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.१।।	अनुभवाच्या गांवीं ज्ञान हेंचि फळ। विज्ञान केवळ वृक्ष तया
२४६४	गांवो	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.२।।	नाहीं आम्हां ठावो नाहीं आम्हां गांवो। वासना संदेहो बुडलासे
२४६५	गाई	।।ज्ञा.गा.नि.००२.३।।	योगियाचें ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तांचें जीवन गाई चारी
२४६६	गाई	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.२।।	तें ब्रह्म साबडे नंदाचिये घरीं। वनीं गाई चारी गोपवेषें
२४६७	गाई	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.३।।	हरिरूप घरीं सोळा सहस्त्र नारी। तो बाळ ब्रह्मचारी गाई राखे
२४६८	गाई	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.२।।	हा गाई चारी गोपवेषधारी । नंदाचा खिल्लारी ब्रह्म जालें
२४६९	गाईंचे	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.३।।	गाईंचे कळप गोपाळ अमुप। खेळतसे दीप वैकुंठीचा
२४७०	गाऊं	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.२।।	सर्वभावीं नाम वोळलें सर्वदा। अखंड गोविंदा गाऊं गीति
२४७१	गाढा	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.४।।	रामावतारु गाढा दशशिरा रगडा। रिठासुर दाढा तेणेंपाडे
२४७२	गाढा	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.६।।	निवृत्ति मुक्ताई चांगदेव गाढा। हरीचा पवाडा झेलिताती
२४७३	गाढें	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.२।।	तें कृष्णरूप गाढें यशोदा घे पुढें। दूध लाडेंकोडें मागतसे
२४७४	गात	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.२।।	तें हें कृष्ण नाम वोळलें त्या नंदा। आनंदें यशोदा गीती गात
२४७५	गात	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.२।।	तें रूप साबडें शंखचक्रांकित। यशोदा तें गात कृष्णनाम
२४७६	गातां	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.४।।	अन्य शास्त्रें भजतां नाहीं पैं मुक्तता। हरिनाम गातां मुक्ति रोकडी
२४७७	गाताती	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.४।।	निवृत्ति संपदा गाताती गोविंदा। भोगिती मुकुंदा निजबोधें
२४७८	गाती	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.२।।	दिंडी टाळघोळ गाती विठ्ठलनाम। खेचरासी प्रेम विठ्ठलाचें
२४७९	गाती	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.३।।	शास्त्रें समवाय उपनिषदें गाती। चैतन्याची सृष्टी ब्रह्ममय
२४८०	गाभारा	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.१।।	गगनीचि तारा वायो वसे सैरा। गगन गाभारा स्थिर होय

२४८१	गाय	।।ज्ञा.गा.नि.००७.२।।	तें रूप चोखाळ कृष्णनामें बिंबे। यशोदा सुलभें गीतीं गाय
२४८२	गायी	।।ज्ञा.गा.नि.००८.२।।	तें हें कृष्णनाम यशोदेच्या घरीं। वनीं गायी चारी यमुनेतटीं
२४८३	गायी	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.३।।	गायी चारी हरि मोहरी खांद्यावरी। वेणु नानापरि वातु असे
२४८४	गायी	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.२।।	हरि हा सांवळा वेधिलिया बाळा। माजि त्या गोवळा गायी राखे
२४८५	गायी	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.३।।	न माये सर्वांघटीं सृष्टी। तो यमुनेच्या तटीं गायी चारी
२४८६	गाये	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.६।।	ज्ञानदेव गाये हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी
२४८७	गाये	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.३।।	पुंडलिक ध्याये पुढत पुढती सोये। विठ्ठल हेंचि गाये संकीर्तनीं
२४८८	गाळी	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.३।।	रजतम गाळी दृश्याकार होळी। तदाकार जळीं कृष्ण बिंबे
२४८९	गाळूं	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.१।।	दुजेपणा मिठी आपणचि उठी। कल्पना हे सृष्टि गाळूं पाहे
२४९०	गिळियेलीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.४।।	निवृत्ति तिष्ठतु एकरूप चित्त। अवघींच समस्त गिळियेलीं
२४९१	गिळी	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.१।।	मोक्षाचेनि देठें मोहपाशा गिळी। कैसेनि गोपाळीं सत्ता होय
२४९२	गिळीतसे	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.१।।	प्रतिपाळ सम प्रतिज्ञेचा नेम। सर्वज्ञता तम गिळीतसे
२४९३	गीति	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.२।।	सर्वभावीं नाम वोळलें सर्वदा। अखंड गोविंदा गाऊं गीति
२४९४	गीती	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.२।।	तें हें कृष्ण नाम वोळलें त्या नंदा। आनंदें यशोदा गीती गात
२४९५	गीतीं	।।ज्ञा.गा.नि.००७.२।।	तें रूप चोखाळ कृष्णनामें बिंबे। यशोदा सुलभें गीतीं गाय
२४९६	गुंतताहे	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.१।।	कल्पना मासोळी भवजाळ जळीं। पाशाचिये जाळीं गुंतताहे
२४९७	गुंतती	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.५।।	वेदादिकमति ज्या रूपा गुंतती। तो आणूनि श्रीपति उभा केला
२४९८	गुंफती	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.१।।	न लगती धनें असार संपत्ती। वायांचि गुंफती वासना रया
२४९९	गुंफला	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.४।।	निवृत्ति म्हणे तो नर येथें गुंफला। द्वैताचा गोविला योनिमाळे
२५००	गुंफलें	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.४।।	गुंफलें मायाजाळीं अनंत रचनें। तो चतुराननां खुणें न संपडे
२५०१	गुंफसील	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.२।।	निंदिता पितरांसि न पवे हृषीकेशी। योनीचे माळेसि गुंफसील
२५०२	गुंफोनि	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.३।।	आशेचे विलास गुंफोनि महिमा। तत्त्वीं तत्त्व सीमा निजज्ञानें
२५०३	गुज	।।ज्ञा.गा.नि.००८.४।।	निवृत्तीचें पार गयनीचें गुज। मज मंत्रबीज उपदेशिलें
२५०४	गुज	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.४।।	निवृत्तीचें गुज पुंडरीक बीज। विश्वजनकाज पुरे कोडें
२५०५	गुज	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.२।।	नारायणनाम जपतांचि दोन्ही। एकतत्वींकरणीं सांगिजे गुज
२५०६	गुजराज	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.४।।	गौप्य गुजराज उमजलासे हरी। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम

२५०७	गुढारलें	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.१।।	कमळाच्या स्कंधी गुणी गुढारलें। वरी आकारलें फूल तया
२५०८	गुण	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.१।।	जेथ रूप रेखा नाहीं गुण देखा। चिदाकाशें लेखा आपतत्त्व
२५०९	गुण	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.३।।	निरसूनि गुण उगवली खूण। गोकुळीं श्रीकृष्ण खेळे कैसा
२५१०	गुणागुण	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.२।।	तें रूप सगुण अवघेंचि निर्गुण। गुणि गुणागुण तयामाजि
२५११	गुणागुणसंपन्न	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.२।।	तें रूप सधन गुणागुणसंपन्न। ब्रह्म सनातन नांदे वीटे
२५१२	गुणागुणीं	।।ज्ञा.गा.नि.०११.३।।	गुणागुणीं धीट वासना अवीट। तद्रुप प्रगट निरंजना
२५१३	गुणानिधी	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.१।।	मध्य–बिंदनाद उन्मनिं स्वानंद। रूपस गोविंद गुणानिधी
२५१४	गुणि	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.२।।	तें रूप सगुण अवघेंचि निर्गुण। गुणि गुणागुण तयामाजि
२५१५	गुणी	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.१।।	कमळाच्या स्कंधी गुणी गुढारलें। वरी आकारलें फूल तया
२५१६	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.००७.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु माझा पूर्ण ब्रह्म। उपदेश सुगम कृष्णनाम
२५१७	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.००९.४।।	निवृत्ति पुरता गुरु विवरण। गयनीची खूण आगमरूपें
२५१८	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.६।।	निवृत्ति परिवार गुरु गयनी अमर। गोरक्षी कंदर ब्रह्म माझें
२५१९	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.६।।	निवृत्ति तत्पर गुरु गयनी अमर। ॐतत्सदाकार हरि माझा
२५२०	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
२५२१	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.४।।	निवृत्ति म्हणे तो गुरु धडफुडा। ब्रह्मांडा एवढा अनंत माझा
२५२२	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.४।।	निवृत्ति स्वानंदु कामधेनु गुरु नामाचा उच्चारु तेणें छंदें
२५२३	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु गयनि सौरसु। आपण जगदीशु सर्वरूपीं
२५२४	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.३।।	हरिवीण न दिसे गुरु सांगतसे। हरी हा प्रकाशे सर्वरूपीं
२५२५	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.१।।	विस्तार हरीचा चराचर जालें। त्या माजी सानुलें गुरु दैवत
२५२६	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.३।।	गुरु परब्रह्म गुरु मातापिता। गुरूनें समता दाखविली
२५२७	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.३।।	गुरु परब्रह्म गुरु मातापिता। गुरूनें समता दाखविली
२५२८	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.४।।	निवृत्ति बोधला गुरु खुण बोधु। मनाचा उद्बोधु हरिचरणीं
२५२९	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.४।।	निवृत्ति म्हणे तो ठाव मज पैठा। नेतसे वैकुंठा गुरु माझा
२५३०	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.१।।	वेदादिक सम गुरुगम्य पार। तोचि हा साचार गुरु उपदेशु
२५३१	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.३।।	साधन हरिपंथु हाचि निज हेतु। गुरु मुखें मातु ऐशी असे

२५३२	गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.४।।	निवृत्तीचा जपु गयनी समीप। सर्व कृष्णरूप गुरु माझा
२५३३	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.४।।	निवृत्ति संपन्न सेवी गुरुकृपा। गयनीच्या द्वीपा तारूं गेलें
२५३४	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.नि.११७.१।।	अंधरिये रातीं उगवे हा गभस्ती। मालवेना दीप्ति गुरुकृपा
२५३५	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.४।।	निवृत्तीची खुण गुरुकृपा उद्धार। सर्व हा निर्धार आत्माराम
२५३६	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.४।।	निवृत्ति अमृत गुरुकृपा तूं सार। सर्व हा विचार हरी केला
२५३७	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.१।।	सर्वांघटीं वसे तो आत्मा प्रकाशे। प्रत्यक्ष आम्हां दिसे गुरुकृपा
२५३८	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.३।।	जालों पैं सरता हरिनाम पाठें। नेतसे वैकुंठे गुरुकृपा
२५३९	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.४।।	निवृत्ति धारणा गुरुचरण खुणा। ब्रह्मांड त्या खुणा गुरुकृपा
२५४०	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.४।।	निवृत्ति निरोपण ब्रह्म हें साधन। गुरुकृपा खूण हिता आली
२५४१	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपिक पिकलें। ज्ञानासी लाधलें गुरुकृपा
२५४२	गुरुकृपें	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.४।।	निवृत्ति चोखडा ब्रह्मरसु उघडा। गुरुकृपें निवाडा निवडिला
२५४३	गुरुखुणें	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.१।।	ज्या रूपाकारणें देव ओळगणें। योगी गुरुखुणें सेविताती
२५४४	गुरुखुणें	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.३।।	तुझें तूं पाहीं आहे तें घेई। एकरूप होईं गुरुखुणें
२५४५	गुरुखुणें	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.४।।	निवृत्तीची खूण एकतत्त्वरूपें। पाहातां सोहपें गुरुखुणें
२५४६	गुरुखूण	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.१।।	आह्मां जप राम गुरुखूण सम। जन वन धाम गुरुचेंची
२५४७	गुरुगम्य	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.१।।	प्राकृत संस्कृत एकचि मथीत। गुरुगम्य हेत पुराण महिमा
२५४८	गुरुगम्य	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.४।।	निवृत्ति निष्काम सर्व आत्माराम। गयनी हें धाम गुरुगम्य
२५४९	गुरुगम्य	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.२।।	तें रूप सांगतां नये पैं भावितां। गुरुगम्य हातां एकतत्वें
२५५०	गुरुगम्य	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.१।।	वेदादिक सम गुरुगम्य पार। तोचि हा साचार गुरु उपदेशु
२५५१	गुरुगयनी	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.४।।	निवृत्ति गुरुगयनी सांगतसे हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
२५५२	गुरुगयनी	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.४।।	निवृत्तीनें कथिलें गुरुगयनी प्रसादें । सकळ हा गोविंद आत्माराम
२५५३	गुरुचरण	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.३।।	सेवा गुरुचरण गुरुमूर्ति ध्यान। गयनि संपन्न ब्रह्मरसें
२५५४	गुरुचरण	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.४।।	निवृत्ति धारणा गुरुचरण खुणा। ब्रह्मांड त्या खुणा गुरुकृपा
२५५५	गुरुचरणसोये	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.४।।	निवृत्ति म्हणे धरी गुरुचरणसोये। तेणें मार्गे पाहे हरी सोपा
२५५६	गुरुचरणीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.४।।	निवृत्ति साधन मन हें आवर। गुरुचरणीं स्थिर बिढार धरी
२५५७	गुरुचेंची	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.१।।	आह्मां जप राम गुरुखूण सम। जन वन धाम गुरुचेंची

२५५८	गुरुनाम	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.२।।	सोहं बीजतत्व गुरुनाम मंत्र। ज्ञानी उपासित हरिराज
२५५९	गुरुनामीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.५।।	तें हें रे सखया खेंचरासि पुसे। गुरुनामीं विश्वासे ब्रह्मरूपें
२५६०	गुरुनामें	।।ज्ञा.गा.नि.००४.४।।	निवृत्ति तटाक चक्रवाक एक। वासनासि श्लोक गुरुनामें
२५६१	गुरुनामें	।।ज्ञा.गा.नि.००५.४।।	निवृत्ति निकट ज्ञानदेव धीट। खेचरासि वाट गुरुनामें
२५६२	गुरुनामें	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.४।।	निवृत्ति सौभाग्य ब्रह्म सर्व सांग। गुरुनामें पांग हरे एक
२५६३	गुरुनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.४।।	निवृत्ति निमग्न शून्याकार घट। गुरुनामें मठ तेथें केला
२५६४	गुरुनें	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.४।।	निवृत्तीचें सार जिवशिव बिढार। गुरुनें निर्धार सांगितला
२५६५	गुरुमंत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.४।।	निवृत्ति प्रगट गुरुमंत्र फळद। गोपाळ विद्रद ब्रह्म सेवी
२५६६	गुरुमार्गी	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.३।।	साधितां मार्ग गूढ वासना अवघड। गुरुमार्गी सुघड उपरती
२५६७	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.१।।	चराचरीं हरि गुरुमुखें खरा। माजि ब्रह्म सैरा विचरों आम्हीं
२५६८	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.४।।	निवृत्ति गौरव गुरुमुखें घेत। आपणचि होत समरसें
२५६९	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.३।।	सोहं पैं अनंतु सेवितां साचार। गुरुमुखें सार भजन केलें
२५७०	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.४।।	निवृत्ति संपूर्ण गुरुमुखें खुण। भाग्येंविण जाण नये मुखा
२५७१	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.४।।	निवृत्ति दाटुगें गुरुमुखें कळलें। सर्वत्र गोपाळें केलें मज
२५७२	गुरुमूर्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.३।।	सेवा गुरुचरण गुरुमूर्ति ध्यान। गयनि संपन्न ब्रह्मरसें
२५७३	गुरुराज	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.१।।	साकार निराकार हे ब्रह्मींचे विकार। तेथील अंकुर गुरुराज
२५७४	गुरुराजें	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.३।।	हरिवीण दुजें नेणें जो सहजें। तया गुरुराजें अर्पियेलें
२५७५	गुरुराजें	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.४।।	निवृत्ति नि:संग परब्रह्म चांग। फेडियला पांग गुरुराजें
२५७६	गुरुराजें	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.३।।	नेघों हरिवीण दुजें तें पैं भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
२५७७	गुरुराजें	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.३।।	नेघो हरिविण दुजें तेथें भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
२५७८	गुरुरायें	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.१।।	स्वरूप साजणी निद्रिस्त निजलें। भलें चेतविलें गुरुरायें
२५७९	गुरुलागीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.४।।	गुरुलागीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
२५८०	गुरुविण	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.४।।	निवृत्तिराज म्हणे तो गुरुविण न तुटे। प्रपंच सपाटे ब्रह्मीं नेतु
२५८१	गुरुविण	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.२।।	गुरुविण व्यर्थ विज्ञान न संपडे। ज्ञान हेतुकडे हिंडणें व्यर्थ
२५८२	गुरुविण	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.४।।	निवृत्ति साधन न करा हा विश्वास। गुरुविण पाश न तुटती
२५८३	गुरू	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.४।।	निवृत्ति म्हणे जरी कृपा करील गुरू। तरिच संप्रधारु धरी आत्मा

२५८४	गुरूचा	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.४।।	निवृत्ति म्हणे मी गुरूचा अंकीत। वाचे उच्चारीत हरी हरी
२५८५	गुरूची	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ गुरूची धारणा। ब्रह्म सनातन माजि मन
२५८६	गुरूनें	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.३।।	गुरु परब्रह्म गुरु मातापिता। गुरूनें समता दाखविली
२५८७	गुरूबोध	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरूबोध दिठी। भक्ति नाम पेटी उघडिली
२५८८	गुरूमुखें	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.१।।	तुटलें पडळ भेटला केवळ। सर्व हा गोपाळ गुरूमुखें
२५८९	गुह्य	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.१।।	वेदबीज साचें संमत श्रुतीचें। गुह्य त्या शास्त्रांचें हरि माझा
२५९०	गुह्यभाव	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.६।।	निवृत्ति गयनी देव उपदेशिला सर्व। गोरक्षी गुह्यभाव सांगती मज
२५९१	गूज	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.४।।	निवृत्तीचें गूज विठ्ठल सहज। गयनीराजें मज सांगितलें
२५९२	गूज	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.३।।	कुरवाळिला करें पुसतसे गूज। घेईं ब्रह्मबीज सदोदित
२५९३	गूढ	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.३।।	साधितां मार्ग गूढ वासना अवघड। गुरुमार्गी सुघड उपरती
२५९४	गूढ	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.१।।	जनीं जनार्दन हाचि भावो दृढ। अवघेंचि गूढ नारीजना
२५९५	गूढ	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.६।।	निवृत्ति साचार रामनामीं दृढ। अवघेंचि गूढ उगविलें
२५९६	गे	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.२।।	देखिला गे माये सुंदर जगजेठी। नंदयशोदे दृष्टी ब्रह्म खेळे
२५९७	गे	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.२।।	देखिला गे माये सगुण–निर्गुणनिधी। यशोदा गोविंदीं प्रेमपान्हा
२५९८	गे	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
२५९९	गे	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
२६००	गे	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
२६०१	गे	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
२६०२	गेला	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.३।।	नेदूं यासि दु:ख उन्मनीचें सुख। न करूं तो शोक आला गेला
२६०३	गेला	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.२।।	काय करूं कैसें कोठें गेला हरी। देहीं देहमापारी हरी जाला
२६०४	गेला	।।ज्ञा.गा.नि.२००.३।।	गेला पैल तीरा आणिलें कापुरा। दीप एकसरा पाजळिला
२६०५	गेली	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.४।।	निवृत्तीची छाया जिवशिवमाया। वासना संदेहा लया गेली

२६०६	गेली	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.३।।	निवृत्ति चित्ताची गेली झगबग। केला अनुराग कृष्णरूपीं
२६०७	गेली	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.२।।	गेली ते वासना निमाली भावना। चुकलें बंधना यमपाश
२६०८	गेलें	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.४।।	निवृत्ति संपन्न सेवी गुरुकृपा। गयनीच्या द्वीपा तारूं गेलें
२६०९	गेलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.२।।	गेलें तें सुमन ठेले फलहेतु। अखंडता रितु गोपाळ रया
२६१०	गेलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.२।।	विरालें तें ध्येय ध्यान गेलें मनीं। मनाची उन्मनि एक जाली
२६११	गेलें	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.२।।	मन गेलें शून्यीं ध्यान तें उन्मनीं। चित्त नारायणीं दृढ माझें
२६१२	गेलें	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.३।।	गेलें मन रामीं निष्काम कल्पना। बुडाली वासना तिये डोहीं
२६१३	गेलें	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.३।।	ज्ञानेसी विज्ञान गेलें अनाठाया। हरीरूप छाया आम्हांवरी
२६१४	गेलें	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.३।।	सार हरिनाम सार हरिनाम। नित्यता सप्रेम जपों गेलें
२६१५	गेलें	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.१।।	मन गेलें देवीं ध्यान गेलें रूपीं। राहिलें स्वरूपीं तल्लीन देखा
२६१६	गेलें	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.१।।	मन गेलें देवीं ध्यान गेलें रूपीं। राहिलें स्वरूपीं तल्लीन देखा
२६१७	गो–गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.५।।	गो–गोपाळ हरिखु नंद यशोदेसुखु । गौळणी कौतुक करिती हरि
२६१८	गो–गोपाळ–मेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.२।।	तोचि हा गोपाळ गोपिसंगें खेळे । गो–गोपाळ–मेळे नंदाघरीं
२६१९	गोंविला	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.२।।	आपरूपें गोविंद गोंविला सगळा। चरण कमळा विनटलों
२६२०	गोंविला	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.३।।	माळेसी वोविला राहाटी गोंविला। तो कैसा सुटला बोलों आम्ही
२६२१	गोंविलेंसे	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.२।।	धरिला तो हरि गोंविलेंसे सर्व। विषयाची माव सांडियेली
२६२२	गोंवी	।।ज्ञा.गा.नि.००६.४।।	निवृत्ति समाधान कृष्ण हें चोखडें। मनोनिग्रह कोडें चरणीं गोंवी
२६२३	गोंवी	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.२।।	मायाजाळ गोंवी भवसिंधु दावी। मन हें माधवीं गोंवी जनां
२६२४	गोंवी	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.२।।	मायाजाळ गोंवी भवसिंधु दावी। मन हें माधवीं गोंवी जनां
२६२५	गोकुळामाझारीं	।।ज्ञा.गा.नि.११७.२।।	तो हा कृष्ण हरी गोकुळामाझारीं। हाचि चराचरीं प्रकाशला
२६२६	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.००१.१।।	जेथुनि उद्धारु प्रसवे ॐकारु। तोचि हा श्रीधरु गोकुळीं वसे
२६२७	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०११.६।।	निवृत्ति परिवार ब्रह्मरूप गोकुळीं। वृंदावन पाळी यमुनातटीं
२६२८	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तें गोपवेषधर गोकुळीं रया
२६२९	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.२।।	तें रूप रूपस सुंदर सुरस। तें पूर्ण प्रकाश गोकुळीं रया
२६३०	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.४।।	निवृत्ति घनवट आपण वैकुंठ। कृष्णनाम पेठ गोकुळीं रया
२६३१	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.२।।	तें रूप वैकुंठ भोगीती गोकुळीं। नंदाचिये कुळीं बाळकृष्ण

२६३२	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.२।।	तें वोळलें गोकुळीं वसुदेवाकुळीं। पूर्णता गोपाळीं गोपीरंगीं
२६३३	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.३।।	सांडुनी उपमा गोकुळीं प्रकट। चतुर्भुजपीठ यमुनेतटीं
२६३४	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.४।।	निवृत्ति आकार ब्रह्म परिवार। गोकुळीं साकार मूर्त ब्रह्म
२६३५	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्ण। गयनी सहिष्ण प्रेमें डोले
२६३६	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.१।।	गोकुळीं वैकुंठ वसे गोपाळांमाजी सौरसें। अभक्ता न दिसे काय करूं
२६३७	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.१।।	सर्व स्वरूप नाम सर्व घटीं घनश्याम। तो गोकुळीं आत्माराम दूध मागे
२६३८	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.२।।	नंदानंदन हरि गौळणी गोरस। गोकुळीं हृषीकेश खेळतसे
२६३९	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्णु। यादव सहिष्णु हरि माझा
२६४०	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.३।।	विचित्र रचना ब्रह्मांड कुसरी। निरालंब हरि गोकुळीं वसे
२६४१	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.३।।	निरसूनि गुण उगवली खूण। गोकुळीं श्रीकृष्ण खेळे कैसा
२६४२	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.१।।	नाहीं त्या आचारु सोंवळा परिवारु। तो गोकुळीं साचारु अवतरला
२६४३	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.४।।	निवृत्ति म्हणे तें वसुदेवाकुळीं। अवतार गोकुळीं धरिलासे
२६४४	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.१।।	अजन्मा जन्मला अहंकार बुडाला। बोध पैं उठिला गोकुळीं रया
२६४५	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.२।।	आपरूपें गोकुळीं आपरूपें आप। अवघेंचि स्वरूप हरीचें जाणा
२६४६	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.३।।	रूपाचें रूपस सुंदर साकार। गोकुळीं निर्धार वृंदावनीं
२६४७	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.२।।	तें रूप साजिरें गोकुळीं गोजिरें। यशोदे सोपारें कडिये शोभे
२६४८	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.४।।	निवृत्ति निधडा रूप चहूंकडा। गोपाळ बागडा गोकुळीं वसे
२६४९	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.४।।	निवृत्ति अंबुटें वोळलें अमृत। गोकुळीं दैवत नंदाघरीं
२६५०	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.२।।	कृष्ण माझा हरी खेळतो गोकुळीं। गोपिकीं सकळीं वेढियेला
२६५१	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.१।।	भावयुक्त भजतां हरी पावे पूर्णता। तो गोकुळीं खेळतां देखों हरी
२६५२	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.४।।	निवृत्ति संजीवन गयनी निरूपण। तो कृष्ण आपण गोकुळीं वसे
२६५३	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१११.६।।	विचाराचें देटुगें आकार निराकार सांगे। तो गोसावी निगे गोकुळीं रया
२६५४	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.११८.१।।	दुभिलें द्विजकुळीं आले पैं गोकुळीं। नंदयशोदेजवळी बाळकृष्ण
२६५५	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.११९.२।।	तें रूप गोकुळीं नंदाचिये कुळीं। यशोदे जवळी बाळकृष्ण
२६५६	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.११९.४।।	निवृत्तीचें पार कृष्णचि पैं सार। गोकुळीं अवतार नंदाघरीं
२६५७	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.२।।	तें रूप गोकुळीं गोपाळाचें मेळीं। अखंड समेळीं खेळतुसे

२६५८	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.२।।	तो हा हरिमाये गोकुळीं अवतार। गोपिसंगें श्रीधर खेळतुसे
२६५९	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तो गोपवेषधर गोकुळीं रया
२६६०	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.१।।	ज्या कारणें साधिती साधनें। त्या गोकुळीं खेळणें भाग्यनिधी
२६६१	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.२।।	सोंवळा हा हरी गोकुळीं लोणी चोरी। तो यशोदा पाचारी थान घ्याया
२६६२	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.४।।	निवृत्ति संपूर्ण कवळु देतु पूर्ण । ब्रह्मसनातन गोकुळीं माये
२६६३	गोकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.२।।	तें रूप समरस गोकुळीं हृषीकेश। नंदाघरीं गोपवेषें हरि खेळे
२६६४	गोकुळींची	।।ज्ञा.गा.नि.००९.२।।	तें मेघ:शाममूर्ति स्वरूप गोजिरी। गोकुळींची चोरी करी कृष्ण
२६६५	गोकुळींचें	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.२।।	तें रूप सुंदर कृष्णनामें पार। निरालंब चर गोकुळींचें
२६६६	गोकुळीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.३।।	न संपडे ध्यानीं योगिया उन्मनीं। तो गोकुळीचें लोणी खाये हरी
२६६७	गोजिरी	।।ज्ञा.गा.नि.००९.२।।	तें मेघ:शाममूर्ति स्वरूप गोजिरी। गोकुळींची चोरी करी कृष्ण
२६६८	गोजिरी	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.१।।	सजीव साजिरी तिगुण गोजिरी। नांदे माजघरीं आत्मराजु
२६६९	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.००३.३।।	अमरे अमरे अमरकंद खरें। होउनि गोजिरें दूध मागे
२६७०	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.२।।	तेंची हें सांवळें स्वरूप गोजिरें। कृष्णनाम खरें नंदाघरीं
२६७१	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदे निधिरें प्रेमसुख
२६७२	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदा श्रीधरें प्रेमभेटी
२६७३	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.२।।	ते रूप गोजिरें नंदाघरीं असे। जनीं वनीं दिसे गोपिकांसी
२६७४	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.३।।	गौळिया गोजिरें दैवत सारें। नंदासि एकसरे प्रेम देतु
२६७५	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। उन्मनि निधिरें भोगूं आम्ही
२६७६	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णमूर्ति ठसा। गोपाळा समरसा माजि खेळे
२६७७	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णरूपें सांग। यशोदेचा पांग हरियेला
२६७८	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.२।।	तें रूप साजिरें गोकुळीं गोजिरें। यशोदे सोपारें कडिये शोभे
२६७९	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.२।।	तें ब्रह्म गोजिरें गोपाळ संगतीं। संवगडे सांगाती भाग्यवंत
२६८०	गोड	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.४।।	निवृत्ति म्हणे दीन दुर्बळ मी एक। मनोमय चोख आम्हां गोड
२६८१	गोड	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.१।।	चंदनाचें झाड परिमळें वाड। त्याहूनि कथा गोड विठ्ठलाची
२६८२	गोड	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.२।।	आम्हां गोड हरी आम्हां चाड धरी। हरी तो संहारी आम्हांमाजी
२६८३	गोड	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.२।।	रूपें केला गोड वासना मवाळ। जिव्हेसी वाचाळ हरी आला

२६८४	गोड	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.२।।	आत्मा गोड हरि आम्हां चाड धरी। अरिते संहारी आम्हांमाजी
२६८५	गोडी	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.१।।	नामींरूपीं गोडी ब्रह्मांडा एवढी। द्वैताची परवडी हारपली
२६८६	गोणाई	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.४।।	नामया विठया नारया लाधलें। गोणाई फावलें अखंडित
२६८७	गोणाई	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.३।।	नरहरि विठा नारा ते गोणाई। प्रेमभरित डोहीं वोसंडती
२६८८	गोत	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.१।।	गोत वित्त चित्त गोतासी अचुक। चाळक पंचक तत्त्वसार
२६८९	गोत	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.१।।	गोत वित्त धन मनाचें उन्मन। निमोनि संपूर्ण तयामाजी
२६९०	गोत	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.१।।	मातेचें बाळक पितृचें जनक। गोत हें सम्यक् हरी आम्हां
२६९१	गोत	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.४।।	निवृत्तीचें गोत कृष्ण नामें तृप्त। आनंदाचें चित्त कृष्णनामें
२६९२	गोत	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.१।।	नाहीं यासि गोत नाहीं यासि कूळ। शेखीं आचारशीळ कोण म्हणे
२६९३	गोतासी	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.१।।	गोत वित्त चित्त गोतासी अचुक। चाळक पंचक तत्त्वसार
२६९४	गोत्री	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.१।।	नाहीं दिनमान नाहीं तेथ रात्री। अवघेंचि गोत्री लावियेले
२६९५	गोधनाचे	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.३।।	गौळिये नांदती गोधनाचे कळप। त्यामाजि स्वरूप कृष्णमूर्ति
२६९६	गोपरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.६।।	निवृत्ति सोज्वळ नित्य नूतन सोय। आपणचि होय गोपरूपें
२६९७	गोपवेष	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें परिपूर्ण। सर्व नारायण गोपवेष
२६९८	गोपवेष	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.४।।	निवृत्ति सादर निराकार अंकुर। साकार श्रीधर गोपवेष
२६९९	गोपवेष	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.३।।	जेथें हें वाग्वाट शून्यता निघोट। प्रत्यक्ष तें वैकुंठ गोपवेष
२७००	गोपवेष	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.३।।	जाणते पूर्णता पूर्णते समता। आपण चित्सत्ता गोपवेष
२७०१	गोपवेषधर	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तें गोपवेषधर गोकुळीं रया
२७०२	गोपवेषधर	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.२।।	तें रूप सुकुमार गोपवेषधर। सर्वज्ञ साचार नंदाघरीं
२७०३	गोपवेषधर	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तो गोपवेषधर गोकुळीं रया
२७०४	गोपवेषधारी	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.२।।	हा गाई चारी गोपवेषधारी । नंदाचा खिल्लारी ब्रह्म जालें
२७०५	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.००५.१।।	स्थिर धीर नीर सविचार सार। ब्रह्मांड आगर गोपवेषें
२७०६	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.००८.३।।	सुलभ सुभग आगमु निगमु। तो हा आत्मारामु गोपवेषें
२७०७	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.२।।	तें हें कृष्णनाम देवकी सफळ। वासुदेवकुळ गोपवेषें
२७०८	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.२।।	तें रूप माजिठे गोपवेषें खेळे। नंदाचें सोहळे पुरविले
२७०९	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.३।।	निखळ निघोट नितंब परिपूर्ण। आनंदपूर्णघन गोपवेषें

२७१०	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.२।।	तें ब्रह्म साबडे नंदाचिये घरीं। वनीं गाई चारी गोपवेषें
२७११	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.४।।	निवृत्ति उघडु ब्रह्मांमाजि लोळे। नंदाघरीं खेळे गोपवेषें
२७१२	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.३।।	विराट नाटकु वैराज जुनाटु। गोपवेषें नटु नंदाघरीं
२७१३	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.२।।	तें रूप सुंदर सर्वां अगोचर। कृष्ण परिवार गोपवेषें
२७१४	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.४।।	निवृत्ति सार पार ब्रह्मसुख घन। सर्व जनार्दन गोपवेषें
२७१५	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.३।।	शिवाशिवोत्तम नाम आत्माराम। जनवनसम गोपवेषें
२७१६	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.११७.३।।	आदि मध्य अंत तिन्ही जाली शून्य। तो कृष्णनिधान गोपवेषें
२७१७	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.३।।	शास्त्रांसि नाकळे श्रुतीहि बरळे। तो गोपवेषें खेळे गोपाळांमाजी
२७१८	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.४।।	निवृत्ति मान्यता सेवितु साकार। आपण आकार गोपवेषें
२७१९	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.२।।	सर्वत्र श्रीकृष्ण नंदाघरीं जाला। कृष्णें काला केला गोपवेषें
२७२०	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.३११.४।।	निवृत्ति साकार परासि अद्वैत। परे परमामृत गोपवेषें
२७२१	गोपवेषें	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.२।।	तें रूप समरस गोकुळीं हृषीकेश। नंदाघरीं गोपवेषें हरि खेळे
२७२२	गोपसंगें	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.२।।	तेंचि हें सांवळें अंकुरलें ब्रह्म। गोपसंगें सम वर्ते रया
२७२३	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.००३.४।।	निवृत्ति परिचार सर्व हा गोपाळ। पुजी दिनकाळ आत्माराम
२७२४	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.००४.२।।	तो हा ब्रह्मामाजि गोपाळ संगती। यशोदे हो प्रती दूध मागे
२७२५	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.४।।	निवृत्ति प्रगट गुरुमंत्र फळद। गोपाळ विद्गद ब्रह्म सेवी
२७२६	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.४।।	निवृत्ति ठकार श्रुतीचा आकार। गोपाळ साकार अंकुरले
२७२७	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.२।।	तोचि हा गोपाळ गोपिसंगें खेळे । गो–गोपाळ–मेळे नंदाघरीं
२७२८	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.३।।	निळिमा अंबरीं निळवर्ण तेज। गोपाळ सहज बिंबाकारें
२७२९	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.३।।	सुंदर सुनीळ राजस गोपाळ। भक्तांसी दयाळ एक्यानामें
२७३०	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.४।।	निवृत्ति धर्मता विचार चोखाळ। सर्वत्र गोपाळ सखा आम्हां
२७३१	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.२।।	तो हरि बाळक गोपिका कौतुक। गोपाळ सकळिक संवगडे
२७३२	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.३।।	उचलिती ढिसाळ सर्व हा गोपाळ। तो यशोदेचा बाळ नंदाघरीं
२७३३	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.२।।	ब्रह्मा माजीवडे गोपाळ संगती। वेद वाखाणिती ज्याचा महिमा
२७३४	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.२।।	तें रूप रोकडे दिसे चहूंकडे। गोपाळ संवगडे खेळताती
२७३५	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.२।।	तें अव्यक्त साबडें कृष्णाचें रूपडें। गोपाळ बागडें तन्मयता

२७३६	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.४।।	निवृत्तीचें मूळ गोपाळ सकळ। साधक दयाळ हरी होय
२७३७	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.४।।	निवृत्तीचें ध्यान गोपाळ आमुचा। आतां जन्म कैचा भक्तजनां
२७३८	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.४।।	निवृत्ति निधडा रूप चहूंकडा। गोपाळ बागडा गोकुळीं वसे
२७३९	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.३।।	गाईंचे कळप गोपाळ अमुप। खेळतसे दीप वैकुंठीचा
२७४०	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.४।।	निवृत्तीचा तारू गोपाळ नंदाचा। यशोदे देवकीचा लाभ थोरु
२७४१	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.२।।	तें ब्रह्म गोजिरें गोपाळ संगतीं। संवगडे सांगाती भाग्यवंत
२७४२	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.२।।	कामधेनु घरीं हरि माझा गोपाळ। मज काळवेळ नाठवे तैसी
२७४३	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.२।।	गेलें तें सुमन ठेले फलहेतु। अखंडता रितु गोपाळ रया
२७४४	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.१।।	तुटलें पडळ भेटला केवळ। सर्व हा गोपाळ गुरूमुखें
२७४५	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.२।।	गोपाळ माधव कृष्णरूपें सर्व । ब्रह्मपद देव सकळ आम्हां
२७४६	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.३।।	विश्रांतीसी स्थळ वैकुंठ सफळ। दुभतें गोपाळ कामधेनु
२७४७	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.२।।	नाहीं येथ दुजें सर्व हरिराजे। गोपाळ सहजें विस्तारला
२७४८	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२११.१।।	छेदिला समूळ प्रपंच विव्हळ। तारक गोपाळ भवनिधी
२७४९	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.३।।	जन हें विव्हळ तारक गोपाळ। कीर्तनीं कळिकाळ दुरी ठाहे
२७५०	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.४।।	निवृत्तीचें फळ सकळ गोपाळ। तोडी माया जाळ संकीर्तनें
२७५१	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.३।।	गोपाळ संवगडे खेळवी लाडेकोडें। यशोदेमायेपुढें छंदलग
२७५२	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.१।।	गोपाळ संवगडे आले वाडेंकोडें। असंख्य बागडे हरिरूपीं
२७५३	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.३।।	सनकादिक देव देहुढापाउलीं। गोपाळ वाकुली दाविताती
२७५४	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.१।।	शांतीचें भजन क्षमेचा कळवळा। गोपाळ सकळां देहीं नांदे
२७५५	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.६।।	द्रौपदी सुभद्रा गोपाळ गोपिका। बळीभद्र सखा दों अक्षरीं
२७५६	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.२।।	धन्य याचें कूळ पवित्र कुशळ। नित्य या गोपाळ जवळी असे
२७५७	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.२।।	मी माझें टवाळ अवघाचि गोपाळ। मी तूं हें सोज्वळ ब्रह्मरूप
२७५८	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.४।।	निवृत्तीचें निराळ जीवन पैं सकळ। प्रत्यक्ष गोपाळ घटीं दिसे
२७५९	गोपाळसंगें	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.२।।	न साहे सगुण अवघाचि निर्गुण। तो कृष्ण आपण गोपाळसंगें
२७६०	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.नि.०११.२।।	तें रूप स्वरूप कृष्ण बाळलीला। माजि त्या गोपाळा सदा वसे
२७६१	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णमूर्ति ठसा। गोपाळा समरसा माजि खेळे

२७६२	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.२।।	तो कृष्णरूप ठसा गोपाळा लाधला। सर्वत्र देखिला चतुर्भुज
२७६३	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.३।।	घेरे नाम्या ग्रास ब्रह्मीचा गळाला। आवडसि गोपाळा प्रीतीहूनी
२७६४	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.१।।	न जाणती कळा कुसरी गोपाळा। नाम हें मंगळा अच्युताचें
२७६५	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.४।।	निवृत्ति म्हणे मीतूंपणें सगळा। तुजमाजि गोपाळा रहिवासु
२७६६	गोपाळांचे	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.२।।	तें रूप वैकुंठ कृष्णरूपें खेळे। गोपाळांचे लळे यमुनातटीं
२७६७	गोपाळांचे	।।ज्ञा.गा.नि.१००.२।।	तें रूप उघडें कृष्णरूप खेळे। गोपाळांचे लळे पुरवितु
२७६८	गोपाळांचें	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.३।।	न दिसे वैकुंठीं योगियां ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरि करी
२७६९	गोपाळांचें	।।ज्ञा.गा.नि.११०.३।।	न दिसे वैकुंठीं तें योगियांचें ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरी करी
२७७०	गोपाळांच्या	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.३।।	बाळरूपें हरी वागवी शिदोरी। तो गोपाळांच्या करीं काला देतु
२७७१	गोपाळांमाजी	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.१।।	गोकुळीं वैकुंठ वसे गोपाळांमाजी सौरसें। अभक्ता न दिसे काय करूं
२७७२	गोपाळांमाजी	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.३।।	शास्त्रांसि नाकळे श्रुतीहि बरळे। तो गोपवेषें खेळे गोपाळांमाजी
२७७३	गोपाळांसी	।।ज्ञा.गा.नि.१११.५।।	शांति नेणें क्षमें पारु विश्रांतिसी अरुवारु। तो कैसा पा उदारु गोपाळांसी
२७७४	गोपाळाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.३।।	न संपडे ध्यानीं लावितां उन्मनीं। तो गोपाळाचें कानीं सांगे मातु
२७७५	गोपाळाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.२।।	तें रूप गोकुळीं गोपाळाचें मेळीं। अखंड समेळीं खेळतुसे
२७७६	गोपाळामाजीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.३।।	लोपती त्या तारा हारपे दिनमणी। तो खेळे चक्रपाणी गोपाळामाजीं
२७७७	गोपाळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.२।।	तें रूप संपूर्ण वसुदेवाकुळीं। यादव गोपाळीं वोळलासे
२७७८	गोपाळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.२।।	तें वोळलें गोकुळीं वसुदेवाकुळीं। पूर्णता गोपाळीं गोपीरंगीं
२७७९	गोपाळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.३।।	न देखों हे पृथ्वी आकाश पोकळी। भरलासे गोपाळीं दुमदुमीत
२७८०	गोपाळीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.१।।	मोक्षाचेनि देठें मोहपाशा गिळी। कैसेनि गोपाळीं सत्ता होय
२७८१	गोपाळु	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.२।।	चांगयाचे मुखीं घालीत कवळु। आपण गोपाळु दयासिंधु
२७८२	गोपाळें	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.२।।	तें हें चतुर्भुज कृष्णरूपें खेळे। माजि त्या गोपाळें छंदलग
२७८३	गोपाळें	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.४।।	निवृत्ति दाटुगें गुरुमुखें कळलें। सर्वत्र गोपाळें केलें मज
२७८४	गोपिका	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.२।।	तो माये वो हरि गोपिका भोगिती। शंखचक्राकृति कृष्ण मूर्ति
२७८५	गोपिका	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.२।।	तें रूप परिकर कृष्णमूर्ति ठसा। गोपिका कुंवासा नंदाघरीं
२७८६	गोपिका	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.२।।	तो हरि बाळक गोपिका कौतुक। गोपाळ सकळिक संवगडे
२७८७	गोपिका	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.२।।	तें रूप समर्थ रामकृष्णनाम। गोपिका कृतार्थ नाम घेतां

२७८८	गोपिका	।।ज्ञा.गा.नि.११६.३।।	ज्यातें नेणें वेद नेणती त्या श्रुती। त्या गोपिका भोगिती कामरूपें
२७८९	गोपिका	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.१।।	चिंतितां साधक मनासि ना कळे। गोपिका आकळे करितां ध्यान
२७९०	गोपिका	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.६।।	द्रौपदी सुभद्रा गोपाळ गोपिका। बळीभद्र सखा दों अक्षरीं
२७९१	गोपिकांचें	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.४।।	निवृत्तिसाधन वसुदेव खूण। गोपिकांचें धन कृष्ण माझा
२७९२	गोपिकांचें	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.४।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ । गोपिकांचें हित हरी माझा
२७९३	गोपिकांशीं	।।ज्ञा.गा.नि.००६.२।।	तें हें कृष्णबाळ गोपिकांशीं खेळे। नंदाघरीं सोहळे आनंदाचे
२७९४	गोपिकांसमोर	।।ज्ञा.गा.नि.१११.३।।	अनंतनामीं क्षीर क्षरलासे साचार। गोपिकांसमोर हरीराजा
२७९५	गोपिकांसी	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.२।।	ते रूप गोजिरें नंदाघरीं असे। जनीं वनीं दिसे गोपिकांसी
२७९६	गोपिकांसी	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.३।।	निराकृति आकार अंकुर गोमटे। तो गोपिकांसी भेटे भाग्ययोगें
२७९७	गोपिकासी	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.४।।	निवृत्ति निधान श्रीरंग खेळतु। गोपिकासी मातु हळूहळू
२७९८	गोपिकीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.२।।	कृष्ण माझा हरी खेळतो गोकुळीं। गोपिकीं सकळीं वेढियेला
२७९९	गोपिसंगें	।।ज्ञा.गा.नि.००३.२।।	तें हें कृष्णनाम गोपिसंगें मेळे। नंदाघरीं सोहळे बाळक्रीडा
२८००	गोपिसंगें	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.३।।	पृथ्वीचें तळवट अनंत विराट। आपण वैकुंठ गोपिसंगें
२८०१	गोपिसंगें	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.२।।	तोचि हा गोपाळ गोपिसंगें खेळे । गो–गोपाळ–मेळे नंदाघरीं
२८०२	गोपिसंगें	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.२।।	तो हा हरिमाये गोकुळीं अवतार। गोपिसंगें श्रीधर खेळतुसे
२८०३	गोपी	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.२।।	तें रूप सखोल कृष्णरूपें खेळे। नंदयशोदेमेळे गोपी संगें
२८०४	गोपीगोपाळांमाझारी	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.२।।	तो हा कृष्ण गोपीगोपाळांमाझारी। क्रीडा नानापरी करी आत्मा
२८०५	गोपीरंगीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.२।।	तें वोळलें गोकुळीं वसुदेवाकुळीं। पूर्णता गोपाळीं गोपीरंगीं
२८०६	गोपीसंगें	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.४।।	निवृत्तीशीं ध्यान सर्व जनार्दन। वैकुंठ आपण गोपीसंगें
२८०७	गोपीसंगें	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.३।।	आकाश सौरस तत्त्व समरस। तो हा हृषीकेश गोपीसंगें
२८०८	गोमटी	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.४।।	निवृत्तीचा जप जपमाळा हे गोमटी। मन हें वैकुंठीं ठेवियेलें
२८०९	गोमटे	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.३।।	निराकृति आकार अंकुर गोमटे। तो गोपिकांसी भेटे भाग्ययोगें
२८१०	गोमटे	।।ज्ञा.गा.नि.३००.२।।	लोळती चरणीं वैष्णव गोमटे। पुंडलिकपेठे हरी आला
२८११	गोमटें	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.१।।	पितृ मातृ निंदिता द्वैत हेंचि खोटें। अर्चन गोमटें एको विष्णु
२८१२	गोरक्षा	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.२।।	तेचि प्रेमसुद्धा गोरक्षा दिधली। पूर्ण कृपा केली गयनिनाथा
२८१३	गोरक्षानें	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.४।।	निवृत्ति गयनी कृष्ण जप तो अमुप जाण। सांगितल्या खूण गोरक्षानें

२८१४	गोरक्षी	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.६।।	निवृत्ति परिवार गुरु गयनी अमर। गोरक्षी कंदर ब्रह्म माझें
२८१५	गोरक्षी	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.४।।	निवृत्ति सधर गोरक्षी गयनी। ब्रह्मरूपीं पूर्णी समरसे
२८१६	गोरक्षी	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.६।।	निवृत्ति गयनी देव उपदेशिला सर्व। गोरक्षी गुह्यभाव सांगती मज
२८१७	गोरस	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.४।।	घरोघरीं दुभतें गौळियां परिपूर्ण। यशोदा ते आपण गोरस घुसळी
२८१८	गोरस	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.२।।	नंदानंदन हरि गौळणी गोरस। गोकुळीं हृषीकेश खेळतसे
२८१९	गोल्हाट	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.४।।	निवृत्ति म्हणे पर त्रिकुटीं गोल्हाट। त्यावरील नीट वाट माझी
२८२०	गोल्हाट	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.४।।	निवृत्ति गोल्हाट मार्ग तो सपाट। भेदुनी त्रिकुट साधियेलें
२८२१	गोल्हाट	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.३।।	भेदुनी कुंडलिनी गोल्हाट निकट। आत्माराम पेठ पांडुरंग
२८२२	गोल्हाट	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.२।।	कळिका उन्मनी गोल्हाट कवळी। सत्रावळीचे जवळी आत्मा स्वामी
२८२३	गोवळा	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.१।।	हें व्यापूनि निराळा भोगी वैकुंठ सोहळा। नंदाघरीं गोवळा हरि माझा
२८२४	गोवळा	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.२।।	हरि हा सांवळा वेधिलिया बाळा। माजि त्या गोवळा गायी राखे
२८२५	गोवळू	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.२।।	काय करूं माये कैसा हा गोवळू। सरळ सुकळु नाहीं म्हणे
२८२६	गोवळे	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.२।।	तें रूप अरूप सुंदर सावळे। भोगिती गोवळे सुखसिंधु
२८२७	गोवळे	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.२।।	देखिलें सांवळें पूजिती गोवळे। नंदाघरीं खेळे स्वामी माझा
२८२८	गोवळे	।।ज्ञा.गा.नि.११६.४।।	निवृत्तीचें ब्रह्म कृष्णनामें खेळे। असंख्य गोवळे ब्रह्मरूपीं
२८२९	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.१।।	मध्य–बिंदनाद उन्मनिं स्वानंद। रूपस गोविंद गुणानिधी
२८३०	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.६।।	निवृत्ति कठिण गयनिप्रसाद। सर्वत्र गोविंद नंदाघरीं
२८३१	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.१११.२।।	शेषशयन अरुवारी गोविंद क्षीरसागरीं। तो नंदयशोदेघरीं क्रीडतुसे
२८३२	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.४।।	निवृत्तिसाधन गयनिप्रसाद। सर्व हा गोविंद सांगतुसे
२८३३	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.२।।	सावध सावध स्मरें रे गोविंद। अवघा परमानंद दुमदुमित
२८३४	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.३।।	हरिरूप सर्व गयनिप्रसादें। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
२८३५	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.४।।	निवृत्तिस्वानंद नित्यता आनंद। जन हा गोविंद आम्हां पुरे
२८३६	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.४।।	निवृत्ति चोखाळ गयनीप्रसाद। श्रीरंग गोविंद दिधला मज
२८३७	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.२।।	हरिरूप सर्व गयनीप्रसाद। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
२८३८	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.२।।	आपरूपें गोविंद गोंविला सगळा। चरण कमळा विनटलों
२८३९	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.४।।	निवृत्तीचा देव सर्व हा गोविंद। नाहीं भिन्न भेद विश्वीं इये

२८४०	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.४।।	निवृत्ति तत्पर नाइके ते शब्द। नित्यता गोविंद जपतसे
२८४१	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.४।।	उघडा मंत्र मार्ग गोविंद स्मरणें। रामनामकीर्तन मोक्षपद
२८४२	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.५।।	निवृत्ति म्हणे होईल अगाध। एकनामें गोविंद तुष्टे सदा
२८४३	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.४।।	निवृत्तीनें कथिलें गुरुगयनी प्रसादें । सकळ हा गोविंद आत्माराम
२८४४	गोविंद	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.३।।	सर्वब्रह्म राम वेदादिक शब्द। आपण गोविंद सर्वांघटीं
२८४५	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.४।।	निवृत्ति संपदा सर्वज्ञ गोविंदा। सूत्रमणी सदा तेथ निमो
२८४६	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.४।।	निवृत्ति संपदा गाताती गोविंदा। भोगिती मुकुंदा निजबोधें
२८४७	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.१।।	नित्य निर्गुण सदा असणें गोविंदा। सगुणप्रबंधा माजि खेळे
२८४८	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.२।।	सर्वभावीं नाम वोळलें सर्वदा। अखंड गोविंदा गाऊं गीति
२८४९	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.३।।	दुजियाची निंदा अपवाद सदा। वाचेसि गोविंदा जप करी
२८५०	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.१।।	दुजियाची निंदा दुजेपण सदा। द्वैत तें गोविंदा नावडे रया
२८५१	गोविंदीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.२।।	देखिला गे माये सगुण–निर्गुणनिधी। यशोदा गोविंदीं प्रेमपान्हा
२८५२	गोविंदीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.३।।	चालिला सोपान ज्ञानदेव निधी। मुक्ताई गोविंदीं तल्लीनता
२८५३	गोविंदीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.१।।	समता धरा आधीं टाका द्वैतबुद्धी। आपेआप शुद्धि गोविंदीं रया
२८५४	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.४।।	गयनि प्रसादें निवृत्ति बोधु। अवघाचि गोविंदु अवघा रूपीं
२८५५	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.५।।	क्षिरनिरहंसी जाला तुझा स्वादु। अवघाचि गोविंदु नांदे देहीं
२८५६	गोवियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.२००.१।।	रूपस रूपडें दिसे चहूंकडे। मन तेथें कोडें गोवियेलें
२८५७	गोविला	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.४।।	निवृत्ति म्हणे तो नर येथें गुंफला। द्वैताचा गोविला योनिमाळे
२८५८	गोविली	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.१।।	गोविली चरणीं टाकिली सांडणी। विषय पोखणी दुरी ठेली
२८५९	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.१।।	नसे तो ब्रह्मांडीं नसे तो वैकुंठीं। दुजियाची गोष्टी नाहीं जेथें
२८६०	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.१।।	ज्ञानाचिया गोष्टी सांगतो चावटी। भाव नाहीं पोटीं ते काय करूं
२८६१	गोसावी	।।ज्ञा.गा.नि.१११.६।।	विचाराचें देठुगें आकार निराकार सांगे। तो गोसावी निगे गोकुळीं रया
२८६२	गोसावी	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.४।।	निवृत्ति संपन्न एकतत्त्व सेवी। सर्वत्र गोसावी दिसे आम्हां
२८६३	गौप्य	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.४।।	गौप्य गुजराज उमजलासे हरी। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम
२८६४	गौरव	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.४।।	निवृत्ति गौरव गुरुमुखें घेत। आपणचि होत समरसें
२८६५	गौळणी	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.५।।	गो–गोपाळ हरिखु नंद यशोदेसुखु । गौळणी कौतुक करिती हरि

२८६६	गौळणी	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.२।।	नंदानंदन हरि गौळणी गोरस। गोकुळीं हृषीकेश खेळतसे
२८६७	गौळणी	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.२।।	मुक्ती माजिवडे ब्रह्म चहूंकडे। गौळणी वाडेकोडें खेळविती
२८६८	गौळणी	।।ज्ञा.गा.नि.११८.२।।	खेळे लाडेकोडें गौळणी चहूंकडे। नंदाचें केवढें भाग्य जाणा
२८६९	गौळणी	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.३।।	न माये पुरता ब्रह्मांड उभवणी। त्यालागीं गौळणी खेळविती
२८७०	गौळणी	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.४।।	निवृत्तीचें धन ब्रह्म हें रोकडे। गौळणी त्या कोडें खेळविती
२८७१	गौळिया	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.३।।	गौळिया गोजिरें दैवत सारें। नंदासि एकसरे प्रेम देतु
२८७२	गौळिया	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.१।।	परेसि परता न कळे पैं शेषा। तो गौळिया अशेषा माजी हरी
२८७३	गौळिया	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.२।।	तें रूप रूपस कृष्णब्रह्मनाम। गौळिया सप्रेम वोळलेंसे
२८७४	गौळियां	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.४।।	घरोघरीं दुभतें गौळियां परिपूर्ण। यशोदा ते आपण गोरस घुसळी
२८७५	गौळियां	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.२।।	तें हें कृष्णनाम सखे नंदाघरीं। गौळियां माझारी ब्रह्म खेळे
२८७६	गौळियां	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.३।।	सेवितां योगियां सुलभ दुर्गम। गौळियां सुगम नाम घेतां
२८७७	गौळियांचें	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.२।।	तें हें कृष्णरूप गौळियांचें तप। यशोदे समीप नंदाघरीं
२८७८	गौळियांचें	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.२।।	हरु जपे जप हरिहर रूप। गौळियांचें तप सहज कृष्ण
२८७९	गौळियांचें	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.२।।	हरिरूप माये सर्वांघटीं आहे। दूध लोणी खाये गौळियांचें
२८८०	गौळियांचें	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.१।।	निरालंब बीज प्रगटे सहज। तो गौळियांचें काज करी कृष्ण
२८८१	गौळियांच्या	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.२।।	तें रूप खेळत गौळियांच्या संगें । पुंडलिकामागें भीमातीरीं
२८८२	गौळियांच्या	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.१।।	ब्रह्मादिक पूजा इच्छिती सहजा। तो गौळियांच्या काजा तिष्टतुसे
२८८३	गौळियांच्या	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.३।।	न पडे आगमा नाहीं त्यासि सीमा। तो गौळियांच्या कामा धांवे कृष्ण
२८८४	गौळियाचे	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.२।।	तें रूप सुंदर गौळियाचे दृष्टी। आनंदाची सृष्टी नंदाघरीं
२८८५	गौळियाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.२।।	तें स्वरूप कृष्ण गौळियाचें भाग्य। नंदासि सौभाग्य भागा आलें
२८८६	गौळियासी	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.२।।	तें रूप सुघड प्रत्यक्ष उघड। गौळियासी कोड कृष्णरूप
२८८७	गौळिये	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.३।।	गौळिये नांदती गोधनाचे कळप। त्यामाजि स्वरूप कृष्णमूर्ति
२८८८	ग्रंथ	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.२।।	विचारूनी पाहा ग्रंथ हे अवघे। जेथें तेथें सांगे रामनाम
२८८९	ग्रंथीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.१।।	पिंड हा न धरी ब्रह्मार्पण करी। विष्णु चराचरीं ग्रंथीं पाहे
२८९०	ग्रह	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.३।।	तारा ग्रह दीन त्या माजि उन्मन। प्रपंचाचें भान दुरी ठेलें
२८९१	ग्रह	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.३।।	नाहीं तारा ग्रह नाहीं हे मेदिनी। सर्व जनार्दनीं बिंबलेंसे

२८९२	ग्रहो	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.३।।	आनंदैक सुख यासी नाहीं मोहो। भूतबाधा ग्रहो नामेंचि तारी
२८९३	ग्रास	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.३।।	घेरे नाम्या ग्रास ब्रह्मीचा गळाला। आवडसि गोपाळा प्रीतीहूनी
२८९४	ग्रासुनि	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.१।।	ग्रासुनि भान मान दृष्य द्रष्टा भिन्न। आपण चिद्घन वैकुंठीं रया
२८९५	घट	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.४।।	निवृत्ति निमग्न शून्याकार घट। गुरुनामें मठ तेथें केला
२८९६	घटमट	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.३।।	घटमट व्यापिलें आपेंआप संचलें। कल्पनें बुडालें संकल्प रया
२८९७	घटमठ	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.४।।	सर्व हें घडुलें कृष्णाचें सानुलें। घटमठ बुडालें इये रूपीं
२८९८	घटमठ	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.६।।	निवृत्ति तटाकु घटमठ एकु। कृष्ण हा सम्यकु नामरूपें
२८९९	घटमठ	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.३।।	ब्रह्मांड घडलें अनंत घटमठ। आपरूपें धीट मुनिजनां
२९००	घटमठसरी	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.३।।	माजिठा श्रीहरि दिसे परोपरी। घटमठसरी एकु शोभे
२९०१	घटा	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.१।।	अनंत सृष्टि घटा अनंत नाम मठा। परिमाण पैठा आत्माराम
२९०२	घटिका	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.३।।	न मिळे आयुष्य न मिळे घटिका । देह क्षण एका जाईल रया
२९०३	घटीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.१।।	सर्व स्वरूप नाम सर्व घटीं घनश्याम। तो गोकुळीं आत्माराम दूध मागे
२९०४	घटीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.३।।	वेदादिक कंद ॐकार उद्बोध। साकार प्रसिद्ध सर्वां घटीं
२९०५	घटीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.१।।	शून्य साकार घटीं जीव शील काष्टीं। मीपणासि तुटी एक्यानामें
२९०६	घटीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.२।।	सर्व घटीं हरि क्षरोनियां घरीं। वैकुंठ कामारी भोगीतुसे
२९०७	घटीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.४।।	निवृत्तीचें निराळ जीवन पैं सकळ। प्रत्यक्ष गोपाळ घटीं दिसे
२९०८	घटु	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.२।।	न भेदें पालथें वज्र मढियेलें। जीवन घातलें न भरे घटु
२९०९	घटु	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.१।।	ज्याचे मुखीं नाम अमृतसरिता। तोचि येकु पुरता घटु जाणा
२९१०	घडला	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.१।।	अद्वैत अमरकंदु हा घडला। ब्रह्मांडीं संचला ब्रह्म साचें
२९११	घडलें	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.३।।	ब्रह्मांड घडलें अनंत घटमठ। आपरूपें धीट मुनिजनां
२९१२	घडलें	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.४।।	ज्ञानासि लाधलें निवृत्ति फावलें। सोपान घडलें दिनकाळ
२९१३	घडी	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.१।।	ब्रह्मांड उतरडी ज्याचे इच्छे घडी। तो उच्छिष्टें काढी धर्मा घरीं
२९१४	घडी	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.३।।	ब्रह्मांड कडोविकडी ब्रह्मांड घडी। या योग परवडी हारपती
२९१५	घडु	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.३।।	सृष्टीचा उपवडु ब्रह्मांडाचा घडु। ब्रह्मींचा उपवडु उघड दिसे
२९१६	घडुला	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.४।।	निवृत्ति घडुला सर्वत्र बिंबला। दर्पण विसरला आत्मबोधीं
२९१७	घडुलें	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.४।।	सर्व हें घडुलें कृष्णाचें सानुलें। घटमठ बुडालें इये रूपीं

२९१८	घन	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.४।।	निवृत्ति सार पार ब्रह्मसुख घन। सर्व जनार्दन गोपवेषें
२९१९	घन	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.२।।	तो सोंवळा संपूर्ण अमृताचा घन। त्यामाजि सज्जन हरि आत्मा
२९२०	घन	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.३।।	सिद्धीचें साधन चिंतामणि घन। कल्पवृक्ष घन वसती जेथें
२९२१	घन	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.३।।	सिद्धीचें साधन चिंतामणि घन। कल्पवृक्ष घन वसती जेथें
२९२२	घन	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.१।।	चतुरानन घन अनंत उपजती। देवो देवी किती तयामाजि
२९२३	घन	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.३।।	नित्यता कीर्तन तुटेल बंधन। आत्माराम घन तुष्टेल जना
२९२४	घन	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.१।।	गगनींचा घन जातो पैं वारेन। अवचिता पतन अधोपंथें
२९२५	घन:श्याम	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.२।।	तें रूप साजिरें कृष्ण घन:श्याम। योगिया परम जपु ज्याचा
२९२६	घनदाट	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.४।।	निवृत्ति घनदाट घनश्याम कृष्ण। योगीजनां ध्यान नित्यरूपें
२९२७	घनदाट	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.३।।	नाहीं त्या आकार अवघाचि वैकुंठ। अद्वैत घनदाट ब्रह्ममय
२९२८	घनदाट	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.२।।	वैकुंठ घनदाट कृष्णरूपें आम्हां। अखंड पूर्णिमा नंदाघरीं
२९२९	घनवट	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.४।।	निवृत्ति घनवट आपण वैकुंठ। कृष्णनाम पेठ गोकुळीं रया
२९३०	घनवट	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.४।।	निवृत्ति घनवट स्वामी माझा दिसे। एकतत्त्व पैसे शोभतुसे
२९३१	घनवट	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.४।।	निवृत्ति घनवट पिकलिसे पेठ। पुंडलिकें प्रगट केलें कैसें
२९३२	घनवट	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.६।।	निवृत्ति घनवट विठ्ठलनाम पेठ। नित्यता वैकुंठ पंढरीये
२९३३	घनश्याम	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.४।।	निवृत्ति घनदाट घनश्याम कृष्ण। योगीजनां ध्यान नित्यरूपें
२९३४	घनश्याम	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.१।।	सर्व स्वरूप नाम सर्व घटीं घनश्याम। तो गोकुळीं आत्माराम दूध मागे
२९३५	घर	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.४।।	निवृत्तिमाजि घर मनाचा सुघडु। कृष्णचि उपवडु दिसतुसे
२९३६	घर	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.४।।	निवृत्ति साकार वैकुंठीचें घर। देह हे मंदीर आत्मयाचें
२९३७	घर	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.४।।	निवृत्ति अमर आत्माचि साचार। माया देवी घर ब्रह्म केलें
२९३८	घर	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.४।।	निवृत्तिदेवीं घर हरी आमुचा माये। हरी एक पाहे विश्वरूपीं
२९३९	घर	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.३।।	नित्यकाळ कथा हरि विचरो सार। जनवन घर आम्हां असे
२९४०	घर	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान धारणा विसर। सर्व रूपें घर वैकुंठ माझें
२९४१	घर	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.३।।	व्यासादिक भले रामनाम पाठी। नित्यता वैकुंठीं तया घर
२९४२	घर	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.१।।	निराकारी घर आकारलें व्यर्थ। सांगतां परमार्थ न बुझे हरी
२९४३	घर	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.४।।	निवृत्तीचें घर गयनी साचार। त्यामाजि उच्चार हरि आम्हां

२९४४	घरचार	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.३।।	अद्वैत संचलें द्वैताचा आचार। मायेचा घरचार वोडंबरी
२९४५	घरभरी	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.६।।	ज्ञानदेव गाये हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी
२९४६	घरा	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.४।।	निवृत्ति परिपाठ नीळवर्ण खरा। नंदाचिया घरा कृष्ण आला
२९४७	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.००८.२।।	तें हें कृष्णनाम यशोदेच्या घरीं। वनीं गायी चारी यमुनेतटीं
२९४८	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.२।।	तें रूप सुंदर देवकी उदरीं। वसुदेवा घरीं कृष्ण माझा
२९४९	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.२।।	तें ब्रह्म साबडे नंदाचिये घरीं। वनीं गाई चारी गोपवेषें
२९५०	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.१।।	ब्रह्मांड करी हरि ब्रह्मा झाडा करी। तो नंदयशोदे घरीं खेळतुसे
२९५१	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.२।।	भाग्येविंण दुभतें दैव उभडतें। नंदाघरीं आबडतें घरीं खेळे
२९५२	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.३।।	हरिरूप घरीं सोळा सहस्त्र नारी। तो बाळ ब्रह्मचारी गाई राखे
२९५३	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.३।।	हरि हा सुकुमार भौमासुर पैजा। वोळलासे द्विजा धर्मा घरीं
२९५४	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.३।।	अर्जुना साहाकारी द्रौपदी कैवारी। तो विदुराचे घरीं अन्न मागे
२९५५	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.१।।	ब्रह्मांड उतरडी ज्याचे इच्छे घडी। तो उच्छिष्टें काढी धर्मा घरीं
२९५६	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.११०.४।।	निवृत्ति गयनि हरि उच्चारितां माजी घरीं। होती मनोरथ पुरी कामसिद्धि
२९५७	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.२।।	कामधेनु घरीं हरि माझा गोपाळ। मज काळवेळ नाठवे तैसी
२९५८	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.१।।	नाहीं जनीं विजनीं विज्ञानीं। निर्गुण कहाणीं आम्हां घरीं
२९५९	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.१।।	पुरुष प्रकृति नांदताती घरीं। अखंड शेजारीं ब्रह्मसुखें
२९६०	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.३।।	विषयगरळा टाकिला अभिमानु। सर्व जनार्दनु आम्हां घरीं
२९६१	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.२।।	साधनीं स्वानुभव अनुभवीं अनुभव। ब्रह्माची राणीव आम्हां घरीं
२९६२	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.४।।	समर्थाचे घरीं कांहीं नाहीं उणें । अखंड प्रेम देणें कृष्णनामीं
२९६३	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.४।।	निवृत्ति नामामृत उच्चारी रामनाम। नित्यता परब्रह्म याचे घरीं
२९६४	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.१।।	द्वैताची वाढी अद्वैत सुरवाडी। नामाची परवडी आम्हां घरीं
२९६५	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.३।।	द्वैताची हे वाढी प्रपंचाच्या घरीं। अद्वैत कामारी भोगिजेसु
२९६६	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.२।।	नित्यता श्रीहरी जनीं पैं भरला। द्वैताचा अबोला तया घरीं
२९६७	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.२।।	भाव घरीं जनीं विचरे जनार्दनीं। हरिनाम कीर्तनीं सुख भोगी
२९६८	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.२।।	सर्व घटीं हरि क्षरोनियां घरीं। वैकुंठ कामारी भोगीतुसे
२९६९	घरीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.१।।	अव्यक्ताचे घरीं व्यक्त पैं नांदे। मायेचेनि छंदें जग दावी

२९७०	घरोघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.४।।	घरोघरीं दुभतें गौळियां परिपूर्ण। यशोदा ते आपण गोरस घुसळी
२९७१	घरोघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.२।।	द्वैत सांडी अद्वैत धरी। एक घरोघरीं हरी नांदे
२९७२	घरोघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.२।।	अवघाचि श्रीहरी नांदे घरोघरीं । दिसे चराचरीं ऐसें करा
२९७३	घरोघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.२।।	न दिसे तें भान दृश्य द्रष्टा हरी। सर्व घरोघरीं आत्माराम
२९७४	घरोघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.३।।	निरसे पैं द्वैत अद्वैत श्रीहरी। अवघा घरोघरीं हरी नांदे
२९७५	घातलीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.१।।	सुमनाची लता वृक्षीं निपजली। ते कोणे घातलीं भोगावया
२९७६	घातलें	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.२।।	न भेदें पालथें वज्र मढियेलें। जीवन घातलें न भरे घटु
२९७७	घायवट	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.१।।	प्रकृतीचेनी घाये घायवट नव्हे। आत्माराम सोये आत्मकळिके
२९७८	घाये	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.१।।	प्रकृतीचेनी घाये घायवट नव्हे। आत्माराम सोये आत्मकळिके
२९७९	घारलेंसे	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.३।।	असे तें न दिसे नसे तें अभासे। विषयांच्या विषें घारलेंसे
२९८०	घालीत	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.२।।	चांगयाचे मुखीं घालीत कवळु। आपण गोपाळु दयासिंधु
२९८१	घुसळी	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.४।।	घरोघरीं दुभतें गौळियां परिपूर्ण। यशोदा ते आपण गोरस घुसळी
२९८२	घे	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.२।।	तें कृष्णरूप गाढें यशोदा घे पुढें। दूध लाडेंकोडें मागतसे
२९८३	घेई	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.१।।	नामामृत पिक हेंचि घेई सुख। नलगती शोक जन्ममृत्यूचे
२९८४	घेई	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.३।।	तुझें तूं पाहीं आहे तें घेई। एकरूप होईं गुरुखुणें
२९८५	घेईं	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.३।।	कुरवाळिला करें पुसतसे गूज। घेईं ब्रह्मबीज सदोदित
२९८६	घेईं	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.३।।	दिधलें तें घेईं पूर्णतें तूं होईं। सप्रेमाचे डोहीं संतजन
२९८७	घेईं	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.३।।	हे खुण घेईं सोपानाजवळी। मनाची काळजी उरों नेदी
२९८८	घेईजेसु	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.२।।	एकेवीण दुजें नाहीं नाहीं सहजें। नाम मुखें भोजे घेईजेसु
२९८९	घेईन	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.१।।	सार हें नि:सार निवडुनि घेईन। सर्व हा होईन आत्माराम
२९९०	घेऊं	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.३।।	नाम हाचि मंत्र नित्य नाम सार। दुसरा विचार घेऊं नको
२९९१	घेऊनि	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.६।।	निवृत्ति पूर्णता घेऊनि उद्धारू। सेविला उदारु हरिराणा
२९९२	घेत	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.४।।	निवृत्ति गौरव गुरुमुखें घेत। आपणचि होत समरसें
२९९३	घेतला	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.५।।	न देखसी ज्ञाना देहीं आत्माराम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
२९९४	घेतलें	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.२।।	मुळ तें नुगवे फळ तें निमालें। हरि हें घेतलें जीवन हेतु
२९९५	घेतलें	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.६।।	निवृत्तिमंडळ अमृत सकळ। घेतलें रसाळ हरिनाम

२९९६	घेतलेंसें	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.२।।	तें हें सांवळें स्वरूप डोळस। बाळरूप मीस घेतलेंसें
२९९७	घेतां	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.४।।	निवृत्ति संपन्न कृष्णरूप ध्यान। गयनी तल्लीन नाम घेतां
२९९८	घेतां	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.३।।	चित्ताचे राहाविते आपणचि द्रष्टे। नेतुसे वैकुंठें नाम घेतां
२९९९	घेतां	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.२।।	तें रूप समर्थ रामकृष्णनाम। गोपिका कृतार्थ नाम घेतां
३०००	घेतां	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.३।।	सेवितां योगियां सुलभ दुर्गम। गौळियां सुगम नाम घेतां
३००१	घेतां	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.१।।	अवीट अमोला घेतां पैं निमोला। प्रत्यक्ष देखिला भीमातटीं
३००२	घेतां	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.६।।	निवृत्ति तत्पर हरीरूप सर्वत्र। नाम घेतां तृप्त आत्माराम
३००३	घेतां	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.१।।	उघडें स्वरूप प्रत्यक्षाचे दीप। नाम घेतां पाप हरे जनां
३००४	घेतां	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.२।।	रामनामकथा साधि कां परमार्था। पावसील पैं हिता नाम घेतां
३००५	घेतु	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.३।।	तोचि कवळु घेतु नामयासी देतु। ज्ञानासि भरीतु पूर्णतोषु
३००६	घेतु	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.३।।	देहाचा दीप कीं नाहीं म्हणे माया। तेजाकारें छाया हाचि घेतु
३००७	घेरे	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.३।।	घेरे नाम्या ग्रास ब्रह्मीचा गळाला। आवडसि गोपाळा प्रीतीहूनी
३००८	घेरे	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.२।।	घेरे नाम्या कवळु आनंदाचा होसी। तुजमाजि निवासि हरी आहे
३००९	घेवों	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.२।।	चंद्रसूर्यरश्मी न देखों तारांगणें। अवघा हरी होणें हेंचि घेवों
३०१०	घेसी	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.१।।	सम सुखाचें विषम मोहाचें। द्वैत पापाचें घेसी झणीं
३०११	घोंटी	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.१।।	सूर्यातें निवटी चंद्रातें घोंटी। उन्मनिं नेहटी बिंबाकार
३०१२	घोंटी	।।ज्ञा.गा.नि.११४.१।।	गगनग्रास घोंटी ब्रह्मांड हें पोटीं। निमुनि शेवटीं निरालंबीं
३०१३	घोट	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.४।।	निवृत्ति निकट ब्रह्म सर्व घोट। अवघा निघोट राम आह्मां
३०१४	घोटी	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.१।।	गगनग्रास घोटी ब्रह्मांड हें पोटीं। चैतन्याची सृष्टी आपण हरी
३०१५	घोटीत	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.१।।	गगन घोटीत उठी पृथ्वी सगळी दाटी। आपणचि पाठी कूर्म जाला
३०१६	घोडीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.३।।	उपचाराच्या कोडी न पाहे परवडी। तो प्रेमळाचीं घोडीं धुये अंगें
३०१७	घोळत	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.३।।	उगवलें क्षेत्र पिकतें घोळत। तैसें हें अनंतरूप दिसे
३०१८	घोळिले	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.२।।	तें रूप स्वरुपाचें रुपचि वोळलें । कर्दपें घोळिले नंदाघरीं
३०१९	घोळिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.१।।	कल्पितें कल्पिलें चित्त आकळिलें। तन्मय घोळिलें चैतन्याचें
३०२०	घोष	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.३।।	नित्य नाम घोष उच्चारितां वाचे। यम काळ साचे वंदी तया
३०२१	घ्याया	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.२।।	सोंवळा हा हरी गोकुळीं लोणी चोरी। तो यशोदा पाचारी थान घ्याया

३०२२	घ्यावी	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
३०२३	घ्यावें	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.२।।	आम्हां ऐसें व्हावें तरीच हें भोगावें। निरंतर घ्यावें पोटाळूनी
३०२४	घ्यावें	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.५।।	नित्य सुख घ्यावें नामचि अनुभवावें। तरिच सुख पावावें इहींलोकीं
३०२५	चंदनाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.१।।	चंदनाचें झाड परिमळें वाड। त्याहूनि कथा गोड विठ्ठलाची
३०२६	चंद्र	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.३।।	चंद्र सूर्य कीर्ण आकाश प्रावर्ण। पृथ्वी अंथुरण सर्वकाळ
३०२७	चंद्र	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.३।।	जेथें नाहीं ठावो वेदासि आश्रयो। लोपले चंद्र सूर्यो नाहीं सृष्टी
३०२८	चंद्र	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.२।।	चकोरां अमृत चंद्र निववितें। भक्तांसि दुभतें हरी आम्हां
३०२९	चंद्र	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.२।।	काय करूं हरी कैसा हा गवसे। चंद्र सूर्य अवसे एकसूत्र
३०३०	चंद्र	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.५।।	उगवला कळीं उल्हासु कमळीं। तैसा तो मंडळीं चंद्र देखा
३०३१	चंद्र	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.१।।	गगनीं अभ्र चाले चंद्र असे निश्चळ। पृथ्वीतळीं बाळ चाले म्हणे
३०३२	चंद्र	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.२।।	नाहीं तेथें रवि नाहीं तेथें चंद्र। अवघाचि महेंद्र एकतत्त्वें
३०३३	चंद्रभागा	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.३।।	वेणुनाद तीर्थ चंद्रभागा समर्थ। विठ्ठलदैवत रहिवासें
३०३४	चंद्रमा	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.१।।	आम्ही चकोर हरि चंद्रमा। आम्ही कळा तो पूर्णिमा
३०३५	चंद्रमा	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.३।।	आम्ही कळा तूं चंद्रमा। तूं अमृत आम्ही गरिमा
३०३६	चंद्रसूर्य	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.१।।	देहाचि दिवटी अखंड पैं सतेज। चंद्रसूर्य भोज नाहीं तेथें
३०३७	चंद्रसूर्यरश्मी	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.२।।	चंद्रसूर्यरश्मी न देखों तारांगणें। अवघा हरी होणें हेंचि घेवों
३०३८	चंद्रातें	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.१।।	सूर्यातें निवटी चंद्रातें घोंटी। उन्मनिं नेहटी बिंबाकार
३०३९	चकोर	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.१।।	आम्ही चकोर हरि चंद्रमा। आम्ही कळा तो पूर्णिमा
३०४०	चकोर	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.२।।	वोळलें अंबर अमृत तुषार। झेलीत अमर चकोर झाले
३०४१	चकोरां	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.२।।	चकोरां अमृत चंद्र निववितें। भक्तांसि दुभतें हरी आम्हां
३०४२	चक्र	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.५।।	चतुर्भुज श्रीपति सकुमार साजती। शंख चक्र हातीं हरि माझा
३०४३	चक्रपाणी	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.३।।	हिरण्याक्ष वधूनि दाढेवरी मेदिनी। तो हा चक्रपाणी यशोदेचा
३०४४	चक्रपाणी	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.१।।	देव मुकुटमणि ऐकिजे पुराणीं। तो हा चक्रपाणी नंदाघरीं
३०४५	चक्रपाणी	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.३।।	लोपती त्या तारा हारपे दिनमणी। तो खेळे चक्रपाणी गोपाळामाजीं
३०४६	चक्रवाक	।।ज्ञा.गा.नि.००४.४।।	निवृत्ति तटाक चक्रवाक एक। वासनासि श्लोक गुरुनामें

३०४७	चढो	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.२।।	नेघों हे कल्पना न चढो वासना। एका पूर्णघना शरण जाऊं
३०४८	चढोवढी	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.३।।	सार तेंचि धरी असार तें निवडी। वैकुंठ चढोवढी रामनामें
३०४९	चतुरानन	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.१।।	चतुरानन घन अनंत उपजती। देवो देवी किती तयामाजि
३०५०	चतुरानना	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.४।।	गुंफलें मायाजाळीं अनंत रचनें। तो चतुरानना खुणें न संपडे
३०५१	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.१।।	ज्याचेनि स्मरणें कैवल्य साजणें। एकानामें होणें चतुर्भुज
३०५२	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.५।।	चतुर्भुज श्रीपति सकुमार साजती। शंख चक्र हातीं हरि माझा
३०५३	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.२।।	तो कृष्णरूप ठसा गोपाळा लाधला। सर्वत्र देखिला चतुर्भुज
३०५४	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.१।।	नाहीं हा आकार नाहीं हा विकार। चतुर्भुज कर हरि माझा
३०५५	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.२।।	तें हें चतुर्भुज कृष्णरूपें खेळे। माजि त्या गोपाळें छंदलग
३०५६	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.२।।	देखिला वो माये चतुर्भुज स्वभावी। वारु तो वागवी अर्जुनाचे
३०५७	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.२।।	तें हें चतुर्भुज मुगुटवर्धन। सुंदर श्रीकृष्ण खेळतुसे
३०५८	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.२।।	तें रूप अव्यक्त कृष्णनाम चोज। नामअधोक्षज चतुर्भुज
३०५९	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.३।।	निगमा नाठवे वेदांचा द्योतकु। तो चतुर्भुज वशु नंदाघरीं
३०६०	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.३।।	आपण क्षरला आपण उरला। वैकुंठीं वसिन्नला चतुर्भुज
३०६१	चतुर्भुजपीठ	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.३।।	सांडुनी उपमा गोकुळीं प्रकट। चतुर्भुजपीठ यमुनेतटीं
३०६२	चतुर्भुजवेष	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.२।।	तें रूप साजिरें चतुर्भुजवेष। वैकुंठींचें लेश नंदभाग्यें
३०६३	चपळ	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.४।।	निवृत्ति चपळ राहिला अचळ। नाहीं काळ वेळ भजतां हरी
३०६४	चमत्कार	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
३०६५	चमत्कार	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
३०६६	चर	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.२।।	तें रूप सुंदर कृष्णनामें पार। निरालंब चर गोकुळींचें
३०६७	चरण	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.३।।	वंदिती सुरगण ब्रह्मादिक चरण। तो यशोदेसि स्तन मागे हरि
३०६८	चरण	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.२।।	जाहालें गा उन्मन विरालें तें मन। श्रीराम चरण पुरे आम्हां
३०६९	चरण	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.४।।	धन्य ते चरण नित्यता स्मरण। अखंड संपन्न प्रेम देतु
३०७०	चरण	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.२।।	आपरूपें गोविंद गोंविला सगळा। चरण कमळा विनटलों

३०७१	चरणरजीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.४।।	निवृत्ति लोळत चरणरजीं लाठा। माजि त्या वैकुंठा आत्मलिंगीं
३०७२	चरणसोय	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.१।।	कांसवीचीं पिलीं करुणा जरी भाकी। परि सांपडली निकीं चरणसोय
३०७३	चरणीं	।।ज्ञा.गा.नि.००६.४।।	निवृत्ति समाधान कृष्ण हें चोखडें। मनोनिग्रह कोडें चरणीं गोंवी
३०७४	चरणीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.४।।	निवृत्ति गयनी मन ते चरणीं। अखंडता ध्यानीं तल्लीनता
३०७५	चरणीं	।।ज्ञा.गा.नि.३००.२।।	लोळती चरणीं वैष्णव गोमटे। पुंडलिकपेठे हरी आला
३०७६	चरणीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.१।।	गोविली चरणीं टाकिली सांडणी। विषय पोखणी दुरी ठेली
३०७७	चरणीं	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.४।।	निवृत्तीनें मन ठेविलें चरणीं। नामाची निशाणी अखंडित
३०७८	चराचर	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.३।।	अनंत अनिवार न कळे ज्याचा पार। जेथ चराचर होत जात
३०७९	चराचर	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.४।।	निवृत्ति सादर तें हरिरूप श्रीधर। आपण चराचर विस्तारला
३०८०	चराचर	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.२।।	तें रूप श्रीधर नाम हें सुंदर। जेणें चराचर रचियेलें
३०८१	चराचर	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.१।।	विस्तार हरीचा चराचर जालें। त्या माजी सानुलें गुरु दैवत
३०८२	चराचर	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.४।।	निवृत्ति वासना उपरति नयनां। चराचर खुणा हरी नांदे
३०८३	चराचर	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.२।।	अव्यक्त साकार आकारिलें अंकूर। क्षरला चराचर भक्तिकाजें
३०८४	चराचर	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.४।।	निवृत्तीचें सार प्राणापानीं स्थिर। मनें चराचर आराधिलें
३०८५	चराचर	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.१।।	प्रथम अक्षर क्षरलेंसे साचार। तेंचि चराचर बिंबलेंसे
३०८६	चराचरा	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.४।।	निवृत्तीचें सार गयनी विचार। ब्रह्म चराचरा माजि वसे
३०८७	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.११७.२।।	तो हा कृष्ण हरी गोकुळामाझारीं। हाचि चराचरीं प्रकाशला
३०८८	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.१।।	चराचरीं हरि गुरुमुखें खरा। माजि ब्रह्म सैरा विचरों आम्हीं
३०८९	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.४।।	निवृत्ति गुरुगयनी सांगतसे हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
३०९०	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.२।।	अवघाचि श्रीहरी नांदे घरोघरीं । दिसे चराचरीं ऐसें करा
३०९१	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.२।।	कैसा देहीं देह हरी। सर्व नांदे चराचरीं
३०९२	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.३।।	अच्युत अनंत नारायण हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
३०९३	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.६।।	निवृत्ति म्हणे धन्य जो कीर्तन करी। सर्वत्र चराचरीं बोलियेलें
३०९४	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.१।।	पुंडलिकाचें भाग्य वर्णावया अमरीं। नाहीं चराचरीं ऐसा कोणी
३०९५	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.२।।	तारक पंढरी प्रसिद्ध भीमातीरीं। ब्रीदें चराचरीं बोले वेदु
३०९६	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.१।।	पिंड हा न धरी ब्रह्मार्पण करी। विष्णु चराचरीं ग्रंथीं पाहे

३०९७	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.६।।	निवृत्ति म्हणे आतां अनाथ श्रीहरी। तूंचि चराचरीं हेंचि खुण
३०९८	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.४।।	निवृत्तीनें सेविला कवळु हा हरि। तूंचि चराचरीं दिससी आम्हां
३०९९	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.२।।	शम नांदे हरि विषम अघोरीं। निवृत्ति चराचरीं सांगतुसे
३१००	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.२।।	आत्मा हा चराचरीं व्यापक कुसरी। एकतत्त्व निर्धारी क्षरलासे
३१०१	चले	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.३।।	उत्पत्ति उलथा न चले तो मार्ग। दुजियाचा संग नाहीं ज्यासी
३१०२	चले	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.१।।	नाहीं छाया माया प्रकृतीच्या आया। मनाच्या उपाया न चले कांहीं
३१०३	चळत	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.१।।	ज्याचेनि सुखें चळत पैं विश्व। नांदे जगदीश सर्वांघटीं
३१०४	चळाचळ	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.३।।	निश्चळ अचळ नाहीं चळाचळ। दीन काळ फळ हारपती
३१०५	चहूंकडा	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.४।।	निवृत्ति निधडा रूप चहूंकडा। गोपाळ बागडा गोकुळीं वसे
३१०६	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.४।।	निवृत्ति रोकडें नाम फाडोवाडें। हरिरूप चहूंकडे दिसे आम्हां
३१०७	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.२।।	तें रूप रोकडे दिसे चहूंकडे। गोपाळ संवगडे खेळताती
३१०८	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.४।।	निवृत्ति नितंब सोंवळा स्वयंभ। प्रकाशलें बिंब चहूंकडे
३१०९	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.२।।	मुक्की माजिवडे ब्रह्म चहूंकडे। गौळणी वाडेकोडें खेळविती
३११०	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.नि.११८.२।।	खेळे लाडेकोडें गौळणी चहूंकडे। नंदाचें केवढें भाग्य जाणा
३१११	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.४।।	निवृत्ति म्हणे तें स्वरूप सौख्यडें। पाहाती चहूंकडे योगीजन
३११२	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.नि.२००.१।।	रूपस रूपडें दिसे चहूंकडे। मन तेथें कोडें गोवियेलें
३११३	चहूंकडे	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.२।।	मोहें वेटाळला पाहे चहूंकडे। प्रपंच गडबडे लोळतुसे
३११४	चांग	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.४।।	निवृत्ति नि:संग परब्रह्म चांग। फेडियला पांग गुरुराजें
३११५	चांगदेव	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.६।।	निवृत्ति मुक्ताई चांगदेव गाढा। हरीचा पवाडा झेलिताती
३११६	चांगया	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.१।।	चांगया लाधलें नामया दिधलें। विठ्या फावलें हरिकृपा
३११७	चांगयाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.२।।	चांगयाचे मुखीं घालीत कवळु। आपण गोपाळु दयासिंधु
३११८	चांगा	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.६।।	निवृत्ति ज्ञानदेव सोपान चांगा हरी। यांसी परोपरी कवळु देतु
३११९	चाड	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.१।।	मेघ अमृताला जेथूनि पवाड। दुजियाची चाड नाहीं तेथें
३१२०	चाड	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.२।।	नाहीं नाहीं चाड इंद्रियांचें कोड। कृष्ण हेंचि वाड हृदयीं आम्हां
३१२१	चाड	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.२।।	आम्हां गोड हरी आम्हां चाड धरी। हरी तो संहारी आम्हांमाजी
३१२२	चाड	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.४।।	निवृत्ति स्मरतु रामनाम भाव। सर्व एक देव चाड आम्हां

३१२३	चाड	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.२।।	आत्मा गोड हरि आम्हां चाड धरी। अरिते संहारी आम्हांमाजी
३१२४	चातक	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.५।।	निवृत्ति चातक इच्छिताहे। हरिलागीं वरतें पाहे
३१२५	चातकाची	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.३।।	चातकाची चिंता जरी न पवे जीवन। तरीच शोकें प्राण तृषा हेतु
३१२६	चातकाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.१।।	चातकाचें ध्यान मेघाचें जीवन। आम्हां नारायण तैसा सखा
३१२७	चारी	।।ज्ञा.गा.नि.००२.३।।	योगियाचें ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तांचें जीवन गाई चारी
३१२८	चारी	।।ज्ञा.गा.नि.००८.२।।	तें हें कृष्णनाम यशोदेच्या घरीं। वनीं गायी चारी यमुनेतटीं
३१२९	चारी	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.२।।	तें ब्रह्म साबडे नंदाचिये घरीं। वनीं गाई चारी गोपवेषें
३१३०	चारी	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.३।।	गायी चारी हरि मोहरी खांद्यावरी। वेणु नानापरि वातु असे
३१३१	चारी	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.३।।	माया ब्रह्म हरि माता पिता चारी। जिवशिव शरिरीं एक नांदे
३१३२	चारी	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.२।।	हा गाई चारी गोपवेषधारी । नंदाचा खिल्लारी ब्रह्म जालें
३१३३	चारी	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.३।।	न माये सर्वांघटीं सृष्टी। तो यमुनेच्या तटीं गायी चारी
३१३४	चारी	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.२।।	कैसा देहीं देवो दिवटा। परा पश्यंती चारी वाटा
३१३५	चारी	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.१।।	भांडवल हरि पैल द्वीपांतरीं। हरिरूप चारी दिशा पूर्ण
३१३६	चारी	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.१।।	मोक्षमुक्ती चारी एकतत्त्व हरी। बाहिजुभीतरीं हरि करी
३१३७	चाऱ्ही	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.३।।	आम्हां धर्म हरी आम्हां कर्म हरी। मुक्ति मार्ग चाऱ्ही हरी आम्हां
३१३८	चाल	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.२।।	उठिं उठिं नाम्या चाल रे सांगातें। माझें आवडते जीवलग
३१३९	चालिला	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.३।।	चालिला सोपान ज्ञानदेव निधी। मुक्ताई गोविंदीं तल्लीनता
३१४०	चालिलें	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.३।।	कुंचे गरुडटके टाळ श्रुति हरी। चालिलें गजरीं हरिसंगें
३१४१	चालिलों	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.२।।	तोचि ओघ साचा मुक्ताईसी लाठा। चालिलों वैकुंठा समारंभें
३१४२	चाले	।।ज्ञा.गा.नि.११५.१।।	आगमा निगमा बोलतां वैखरी। तो यशोदेच्या करीं धरुनी चाले
३१४३	चाले	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.१।।	गगनीं अभ्र चाले चंद्र असे निश्चळ। पृथ्वीतळीं बाळ चाले म्हणे
३१४४	चाले	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.१।।	गगनीं अभ्र चाले चंद्र असे निश्चळ। पृथ्वीतळीं बाळ चाले म्हणे
३१४५	चाळक	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.१।।	गोत वित्त चित्त गोतासी अचुक। चाळक पंचक तत्त्वसार
३१४६	चाळकु	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.१।।	विश्वाचा चाळकु सूत्रधारी एकु। विज्ञान व्यापकु ज्ञानगम्य
३१४७	चाळकु	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.४।।	निवृत्ति चाळकु सर्वत्र व्यापकु। आपरूपें एकु सर्वत्र असे
३१४८	चावटी	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.१।।	ज्ञानाचिया गोष्टी सांगतो चावटी। भाव नाहीं पोटीं ते काय करूं

३१४९	चिंतना	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.३।।	वेगु करा आधीं रामनाम चिंतना। जंव नाहीं पाहुणा काळ आला
३१५०	चिंता	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.३।।	चातकाची चिंता जरी न पवे जीवन। तरीच शोकें प्राण तृषा हेतु
३१५१	चिंतामणि	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.३।।	सिद्धीचें साधन चिंतामणि घन। कल्पवृक्ष घन वसती जेथें
३१५२	चिंतामणि	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.४।।	आशापाश नाहीं कर्तव्यता कांहीं। चिंतामणि डोहीं एकविध
३१५३	चिंताश्रम	।।ज्ञा.गा.नि.१११.७।।	निवृत्तीचें परब्रह्म नामकृष्ण विजय ब्रह्म। चिंतितां चिंताश्रम नासोनि जाय
३१५४	चिंतिता	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.३।।	चिंतिता अजामेळा नाम आलें मुखा। तो वैकुंठीच्या सुखा देतु हरी
३१५५	चिंतिता	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.४।।	निवृत्ति श्रीहरी चिंतिता निरंतरी। हरि एकु अंतरीं सर्वी नांदे
३१५६	चिंतिता	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.२।।	मोहाचें मोहन चिंतिता श्रीहरि। बाहिजु भीतरीं अवघा होय
३१५७	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.नि.१११.७।।	निवृत्तीचें परब्रह्म नामकृष्ण विजय ब्रह्म। चिंतितां चिंताश्रम नासोनि जाय
३१५८	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.१।।	चिंतितां साधक मनासि ना कळे। गोपिका आकळे करितां ध्यान
३१५९	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.१।।	मन कामना हरि मनाची बोहरी। चिंतितां श्रीहरी सुखानंद
३१६०	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.३।।	या रूपें चिंतितां आत्मरूपें पाहतां। तत्त्वींतत्त्व समता मिळोनि जाये
३१६१	चिंतितां	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.२।।	हरिवीण दुजें चिंतितां निभ्रांत। अवघेंचि दिसत मायाभ्रम
३१६२	चिंतिताती	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.३।।	ध्याताति जे ध्यानें चिंतिताती मौन्यें। योगियांचीं मनें हारपली
३१६३	चिंतिती	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.४।।	निवृत्ति लक्ष्मी गरुड चिंतिती। तयाचिये मति आकळ हरी
३१६४	चिंतिती	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.३।।	शिवसुरवर चिंतिती सुखार। कीर्तनविचार पंढरीसी
३१६५	चिंतितुसे	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.४।।	निवृत्ति धारणा ब्रह्म सनातना। नित्य नारायणा चिंतितुसे
३१६६	चिंती	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.३।।	मोहाच्या जीवनीं नको करूं पर्वणी। चिंती कां आसनीं नारायण
३१६७	चिंतीत	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.३।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ। योगी तें चिंतीत हृदयीं जया
३१६८	चित्त	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.१।।	गोत वित्त चित्त गोतासी अचुक। चाळक पंचक तत्त्वसार
३१६९	चित्त	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.२।।	मन गेलें शून्यीं ध्यान तें उन्मनीं। चित्त नारायणीं दृढ माझें
३१७०	चित्त	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.४।।	निवृत्तीचें गोत कृष्ण नामें तृप्त। आनंदाचें चित्त कृष्णनामें
३१७१	चित्त	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.१।।	कल्पितें कल्पिलें चित्त आकळिलें। तन्मय घोळिलें चैतन्याचें
३१७२	चित्त	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.४।।	निवृत्ति आवडे सद्गुरु गयनी। चित्त नारायणीं तल्लीनता
३१७३	चित्त	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.२।।	तैसें तुझें ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीराज चित्त जालें
३१७४	चित्त	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.४।।	निवृत्ति निवांत केलेंसे मथीत। चित्त समर्पिलें पुंडलिकें

३१७५	चित्त	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.२।।	रज तम खंडी वासना हे मुंडी। चित्त हें अखंडी हरिपंथी
३१७६	चित्त	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.४।।	निवृत्ति तिष्ठतु एकरूप चित्त। अवघींच समस्त गिळियेलीं
३१७७	चित्तवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.५।।	चित्तवृत्ति धृति यज्ञ दान कळा। समाधि सोहळा विष्णुरूप
३१७८	चित्तशुद्धी	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.३।।	नलगती त्या सिद्धी करणें उपाधी। नित्य चित्तशुद्धी विठ्ठलनामें
३१७९	चित्ता	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.३।।	तेथें माझ्या चित्ता करी रहिवासु। न करी उदासु ऐसीयातें
३१८०	चित्ताची	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.३।।	निवृत्ति चित्ताची गेली झगबग। केला अनुराग कृष्णरूपीं
३१८१	चित्ताचे	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.३।।	चित्ताचे राहाविते आपणचि द्रष्टे। नेतुसे वैकुंठें नाम घेतां
३१८२	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रुपीं पैं वृत्ति बुडोनि ठेली
३१८३	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.४।।	कळिकाळासि त्रासु चित्तीं हृषीकेशु । उगवला दिवसु सोनियाचा
३१८४	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.४।।	निवृत्तीचें जाप्य आनु नाहीं चित्तीं। रामनामें तृप्ती सदा असे
३१८५	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.३।।	सत्वर उच्चार रामनाम चित्तीं। संसारखंती नाहीं तया
३१८६	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.४।।	निवृत्ति सत्पद् इच्छित सर्वदा। भिन्न भेद कदा नाहीं चित्तीं
३१८७	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.४।।	निवृत्ति अखंड हरिध्यान चित्तीं। संसार समाप्ति जाली तया
३१८८	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.१।।	आशा पिपाशा नेघों पैं चित्तीं। एका नामें तृप्ति सर्वकाळ
३१८९	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.३।।	हरिनाम वाचे सार मंत्र आम्हां। अखंडित प्रेमा वसे चित्तीं
३१९०	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.१।।	रामनाम नित्य अखंड पैं चित्तीं। तयाचे पुरती सर्व काम
३१९१	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.४।।	निवृत्ति तत्पर रामनाम चित्तीं। एकानामें तृप्ति सर्वकाळ
३१९२	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.१।।	हरिवीण चित्तीं न धरी विपरीत। तरताती पतीत रामनामें
३१९३	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.२।।	क्षमा धरी चित्तीं अखंड श्रीपति । एक तत्त्व चित्तीं ध्याईजेसु
३१९४	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.२।।	क्षमा धरी चित्तीं अखंड श्रीपति । एक तत्त्व चित्तीं ध्याईजेसु
३१९५	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.२।।	हरि धरा चित्तीं मन मारा मुक्ति । प्रपंचसमाप्ति हरिपाठें
३१९६	चित्सत्ता	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.३।।	जाणते पूर्णता पूर्णते समता। आपण चित्सत्ता गोपवेष
३१९७	चिदाकाशें	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.१।।	जेथ रूप रेखा नाहीं गुण देखा। चिदाकाशें लेखा आपतत्त्व
३१९८	चिद्घन	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.१।।	ग्रासुनि भान मान दृष्य द्रष्टा भिन्न। आपण चिद्घन वैकुंठीं रया
३१९९	चिद्घन	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें हें खूण। नंदासि चिद्घन वोळलासे
३२००	चिद्रुपीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रुपीं पैं वृत्ति बुडोनि ठेली

३२०१	चुंबन	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.४।।	निवृत्ति दीपडें वैकुंठ साबडें। यशोदातें कोडें चुंबन देतु
३२०२	चुकलें	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.२।।	गेली ते वासना निमाली भावना। चुकलें बंधना यमपाश
३२०३	चेतवला	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.२।।	चेतवला आत्मा अचेत पैं हरी। कर्म भरोवरी खुंटलें रया
३२०४	चेतविला	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.१।।	अचेत आत्मा चेतविला साचा। प्रबोध नामाचा रामनामीं
३२०५	चेतविलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.१।।	स्वरूप साजणी निद्रिस्त निजलें। भलें चेतविलें गुरुरायें
३२०६	चेतवी	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.३।।	चैतन्य साजिरें चेतवी विचारें। आपरूपें धीरे विचरत
३२०७	चेतवी	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.१।।	चेतवी चेतवी सावधान जीवीं। प्रकृति मांडवी लग्न वोजा
३२०८	चेतवी	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.१।।	चेतवी चेतवी सावधान जीवीं। प्रकृति मांडवी लग्न वोजा
३२०९	चेष्टा	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.३।।	निंदा द्वेष चेष्टा या अभिमान भाजा। सांडुनियां भजा केशवासी
३२१०	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.४।।	निवृत्ति प्रमाण अनंत नारायण। सर्व हें चैतन्य आपरूपें
३२११	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.१।।	खुंटलें साधन तुटलें बंधन। सर्वही चैतन्य एकरूप
३२१२	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.३।।	चैतन्य साजिरें चेतवी विचारें। आपरूपें धीरे विचरत
३२१३	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.१।।	ज्ञानघन मुक्ति विज्ञानघन संपन्न। सर्वघटीं चैतन्य हरी नांदे
३२१४	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.३।।	शिव जाणे जीवीं क्षरला चैतन्य। हें जीवीं कारुण्य सदाभावी
३२१५	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.३।।	जीवशिव एक सर्वत्र चैतन्य। ऐसें जया कारुण्य तोचि धन्य
३२१६	चैतन्याची	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.१।।	गगनग्रास घोटी ब्रह्मांड हें पोटीं। चैतन्याची सृष्टी आपण हरी
३२१७	चैतन्याची	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.३।।	शास्त्रें समवाय उपनिषदें गाती। चैतन्याची सृष्टी ब्रह्ममय
३२१८	चैतन्याचें	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.१।।	कल्पितें कल्पिलें चित्त आकळिलें। तन्मय घोळिलें चैतन्याचें
३२१९	चैतन्याभीतरी	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.२।।	मनादि इंद्रियें चैतन्याभीतरी। अंतर्बाह्य हरी एकु नांदे
३२२०	चोख	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.२।।	पूर्वपुण्य चोख आम्हांसि सफळ। गयनि कल्लोळ तुसार आम्हां
३२२१	चोख	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.४।।	निवृत्ति म्हणे दीन दुर्बळ मी एक। मनोमय चोख आम्हां गोड
३२२२	चोख	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.१।।	पंढरीये चोख रूपडें अशेख। भीमातीरीं देख पुण्यभूमी
३२२३	चोख	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.४।।	पुण्य केलें चोख तारिले अशेख। जनीं वनीं एक रूप वसे
३२२४	चोख	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.१।।	देहाच्या दीपकीं एकी वस्तु चोख। असोनियां शोक कां करितोसी
३२२५	चोख	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.२।।	वासना पैं चोख तेथेंचि वैकुंठ। भावोचि प्रगट होये जनां
३२२६	चोख	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.४।।	निवृत्ति म्हणे नव्हे हें तैसें चोख। अंतर्बाह्य वेष आत्मरूपें

३२२७	चोखट	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.३।।	चोखट चोखाळ मनाचें मवाळ। कांसवीचा ढाळ जया नेत्रीं
३२२८	चोखडा	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.४।।	निवृत्ति चोखडा ब्रह्मरसु उघडा। गुरुकृपें निवाडा निवडिला
३२२९	चोखडें	।।ज्ञा.गा.नि.००६.४।।	निवृत्ति समाधान कृष्ण हें चोखडें। मनोनिग्रह कोडें चरणीं गोंवी
३२३०	चोखडें	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.२।।	पूर्वपूण्य चोखडें ब्रह्म लाडे कोडें। ते यशोदेकडे शोभे कैसें
३२३१	चोखाळ	।।ज्ञा.गा.नि.००७.२।।	तें रूप चोखाळ कृष्णनामें बिंबे। यशोदा सुलभें गीतीं गाय
३२३२	चोखाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.३।।	चोखट चोखाळ मनाचें मवाळ। कांसवीचा ढाळ जया नेत्रीं
३२३३	चोखाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.१।।	धीराचे पैं धीर उदार ते पर। चोखाळ अमर अभेदपणें
३२३४	चोखाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.३।।	किडाळ परतें चोखाळ आरुतें। मी माझें हें कर्ते तेथें नाहीं
३२३५	चोखाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.४।।	निवृत्ति धर्मता विचार चोखाळ। सर्वत्र गोपाळ सखा आम्हां
३२३६	चोखाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.४।।	रूपस सुंदर पवित्र आगर। चोखाळ साचार पवित्रपणें
३२३७	चोखाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.२।।	तें रूप पैं ब्रह्म चोखाळ सर्वदा। नित्यता आनंदा नंदाघरीं
३२३८	चोखाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.४।।	निवृत्ति चोखाळ गयनीप्रसाद। श्रीरंग गोविंद दिधला मज
३२३९	चोज	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.२।।	तें रूप अव्यक्त कृष्णनाम चोज। नामअधोक्षज चतुर्भुज
३२४०	चोज	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.३।।	न देखों दुसरें हरिवीण काज। आणिकाचें चोज नाहीं तेथें
३२४१	चोरटा	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.५।।	चोरटा वाल्मिक रामनामीं रत। तोही एक सरत रामनामीं
३२४२	चोरिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.१।।	कल्पना कोंडूनि मन हें मारिलें। जीवन चोरिलें सत्रावीचें
३२४३	चोरी	।।ज्ञा.गा.नि.००९.२।।	तें मेघ:शाममूर्ति स्वरूप गोजिरी। गोकुळींची चोरी करी कृष्ण
३२४४	चोरी	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.२।।	सोंवळा हा हरी गोकुळीं लोणी चोरी। तो यशोदा पाचारी थान घ्याया
३२४५	चोहटा	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.४।।	निवृत्ति दिवटा उमगुनियां वाटा। पंढरी चोहटा देखिला हरी
३२४६	चौवाचातीत	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.१।।	म्हणवितो नंदाचा बाळ यशोदेचा। आपण चौवाचातीत कृष्ण
३२४७	छंद	।।ज्ञा.गा.नि.०११.५।।	नि:संदेह छंद वासनेचा कंद। ब्रह्माकार भेद नाहीं नादा
३२४८	छंदलग	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.२।।	तें हें चतुर्भुज कृष्णरूपें खेळे। माजि त्या गोपाळें छंदलग
३२४९	छंदलग	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.३।।	गोपाळ संवगडे खेळवी लाडेकोडें। यशोदेमायेपुढें छंदलग
३२५०	छंदें	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.४।।	निवृत्ति स्वानंदु कामधेनु गुरु नामाचा उच्चारु तेणें छंदें
३२५१	छंदें	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.२।।	जडमूढ तरती हरिनाम छंदें । एकानाम पदें वैकुंठ रया
३२५२	छंदें	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.१।।	अव्यक्ताचे घरीं व्यक्त पैं नांदे। मायेचेनि छंदें जग दावी

३२५३	छळणें	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.३।।	वाया द्वैतभाव दुजिया छळणें। ब्रह्म हें येसणें ठाव नेदी
३२५४	छाया	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.१।।	नाहीं छाया माया प्रकृतीच्या आया। मनाच्या उपाया न चले कांहीं
३२५५	छाया	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.१।।	हिरण्यगर्भ माया अंडाकार छाया। ब्रह्म असलया तेथें नेत
३२५६	छाया	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.४।।	निवृत्तीची छाया जिवशिवमाया। वासना संदेहा लया गेली
३२५७	छाया	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.२।।	नाहीं तेथें माया नाहीं तेथें छाया। निर्गुणाच्या आया ब्रह्मरूप
३२५८	छाया	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
३२५९	छाया	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.३।।	नाहीं यासि छाया नाहीं यासी माया। तो हा वृक्ष वाया विंदान करी
३२६०	छाया	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.३।।	ज्ञानेसी विज्ञान गेलें अनाठाया। हरीरूप छाया आम्हांवरी
३२६१	छाया	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.३।।	देहाचा दीप कीं नाहीं म्हणे माया। तेजाकारें छाया हाचि घेतु
३२६२	छायासंगें	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.२।।	तें रूप वैकुंठ जिवशिवपेठ। मायेचा उद्घाट छायासंगें
३२६३	छेदिला	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.१।।	छेदिला हा वृक्ष तुटलें तें मूळ। प्रपंच समूळ उडाला रया
३२६४	छेदिला	।।ज्ञा.गा.नि.२११.१।।	छेदिला समूळ प्रपंच विव्हळ। तारक गोपाळ भवनिधी
३२६५	छेदी	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.४।।	निवृत्ति निकट कृष्णनाम सार। पापांचा संभार नामें छेदी
३२६६	छेदीयेला	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.१।।	भवार्णव हेतु काय सांगो मातु। कल्पना हे तंतु छेदीयेला
३२६७	जंव	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.३।।	वेगु करा आधीं रामनाम चिंतना। जंव नाहीं पाहुणा काळ आला
३२६८	जग	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.३।।	आशापाश नाहीं असिजे पूर्णापूर्णे। सकळ जग होणें एकरूपें
३२६९	जग	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.१।।	अव्यक्ताचे घरीं व्यक्त पैं नांदे। मायेचेनि छंदें जग दावी
३२७०	जगजेठी	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.२।।	तो माय सांवळा यमुनेच्यातटीं। कृष्ण जगजेठी यशोदेचा
३२७१	जगजेठी	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.२।।	देखिला गे माये सुंदर जगजेठी। नंदयशोदे दृष्टी ब्रह्म खेळे
३२७२	जगडंबर	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.२।।	तैसा हा पसारा जगडंबर खरा। माजि येरझारा शून्य खेपा
३२७३	जगदीश	।।ज्ञा.गा.नि.११६.१।।	हा पुरुष कीं नारी नव्हे तो रूपस। शेखी जगदीश जगद्रुपें
३२७४	जगदीश	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.१।।	ज्याचेनि सुखें चळत पैं विश्व। नांदे जगदीश सर्वांघटीं
३२७५	जगदीशु	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु गयनि सौरसु। आपण जगदीशु सर्वरूपीं
३२७६	जगद्रुपें	।।ज्ञा.गा.नि.११६.१।।	हा पुरुष कीं नारी नव्हे तो रूपस। शेखी जगदीश जगद्रुपें
३२७७	जगमित्र	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.४।।	ज्ञानदेव सोपान जगमित्र नागा। नरहरि वेगा झेलिताती

३२७८	जगा	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.१।।	गगनींचा गगनीं तेज पूर्ण धरणीं। आपणची तरणी जगा यया
३२७९	जगाचा	।।ज्ञा.गा.नि.००१.२।।	जनकु हा जगाचा जीवलगु साचा। तो हरि आमुचा नंदाघरीं
३२८०	जगाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.४।।	निवृत्तीचें धन जगाचें जीवन। नाम नारायण तरुणोपाय
३२८१	जगीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.१।।	न साधे तें योगी न संपडे जगीं। तो नंदाच्या वोसंगीं उत्संगीं खेळे
३२८२	जगीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.२।।	समसेज बाज सर्वत्र रे भोगी। एकरूप जगीं हरी नांदे
३२८३	जडमूढ	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.२।।	जडमूढ तरती हरिनाम छंदें । एकानाम पदें वैकुंठ रया
३२८४	जन	।।ज्ञा.गा.नि.००९.१।।	नीट पाठ आम्हां धीट हा प्रबंध। जन वन प्रबोध ब्रह्मरसें
३२८५	जन	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.४।।	निवृत्ती सज्जन जन वन देव। आत्मरूप भाव ब्रह्म जाला
३२८६	जन	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.४।।	निवृत्तीचें पुण्य वेणु वाहे ध्वनि। जन वन मोहनी एकरूप
३२८७	जन	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.१।।	आह्मां जप राम गुरुखूण सम। जन वन धाम गुरुचेंची
३२८८	जन	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.३।।	पृथ्वी हे ढिसाळ आकाश कव्हाळ। जन मायाजळ विरे तेथें
३२८९	जन	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.३।।	हरि माजी जन हरि माजी धन। हरि हा निर्गुण सर्वांठायीं
३२९०	जन	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.४।।	निवृत्तिस्वानंद नित्यता आनंद। जन हा गोविंद आम्हां पुरे
३२९१	जन	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.३।।	जन हें विव्हळ तारक गोपाळ। कीर्तनीं कळिकाळ दुरी ठाहे
३२९२	जन	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.३।।	पुंडरिकपुण्य मी दीन कारुण्य। उद्धरिले जन अनंत कोटी
३२९३	जन	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.३।।	जन ब्रह्म हरि यातें झणें निंदितां। ब्रह्मसायोज्यता न पविजे
३२९४	जन	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.३।।	आत्मरूपें जन मानी कारे मूढा। होसी माजिवडा ब्रह्मामाजि
३२९५	जन	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.३।।	मनाचें सुमन हरिचरण स्थान। जन जनार्दन यया हेतु
३२९६	जन	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.३।।	निवृत्ति म्हणे जन नेणतां पतन। हरिचरणीं मन स्थिर राहे
३२९७	जन	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.३।।	निवृत्ति म्हणे जन हरीचें स्वरूप। काळाचें पैं माप हरिनामें
३२९८	जनक	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.१।।	मातेचें बाळक पितृचें जनक। गोत हें सम्यक् हरी आम्हां
३२९९	जनक	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.१।।	साधक बाधक ना बाधी जनक। सर्व हरि एक आत्मा असे
३३००	जनक	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.१।।	धन्य हा खेचर धन्य हा सोपान। भक्तीचें जीवन जनक हेतु
३३०१	जनकु	।।ज्ञा.गा.नि.००१.२।।	जनकु हा जगाचा जीवलगु साचा। तो हरि आमुचा नंदाघरीं
३३०२	जनकु	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.४।।	निवृत्तीचें धन हरि आत्मा जाण। हरि हाचि पूर्ण जनकु रया
३३०३	जनवन	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.१।।	हरिविण न दिसे जनवन आम्हां। नित्य हे पौर्णिमा सोळा कळी

३३०४	जनवन	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.२।।	धन्य दिवस नित्य सेंवूं श्रीरामासी। जनवन समरसी पूर्णबोधें
३३०५	जनवन	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.३।।	नित्यकाळ कथा हरि विचरो सार। जनवन घर आम्हां असे
३३०६	जनवनसखा	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.४।।	निवृत्ति सुमन जनवनसखा। वेदमुखें लेखा ऐसा आहे
३३०७	जनवनसम	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.३।।	शिवाशिवोत्तम नाम आत्माराम। जनवनसम गोपवेषें
३३०८	जनवनसमा	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.१।।	हरी हेचि खूण सांगितली आम्हां। जनवनसमा वर्ता तुम्हीं
३३०९	जना	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.२।।	रामनाम मंत्र जप तूं रे जना। तुटेल यांतना भवमूळ
३३१०	जना	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.२।।	तरसी रे जना स्मरतां नामावळी। राहसि आढळीं वैकुंठीं रया
३३११	जना	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.३।।	नित्यता कीर्तन तुटेल बंधन। आत्माराम घन तुष्टेल जना
३३१२	जना	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.२।।	फळलें अमूप कृष्णनाम तप। उच्चारितो खेप हरे जना
३३१३	जना	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.१।।	आकारी दिसे निराकारी वसे। तोचि हृदयीं दिसे अरे जना
३३१४	जनां	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.१।।	उघडें स्वरूप प्रत्यक्षाचे दीप। नाम घेतां पाप हरे जनां
३३१५	जनां	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.१।।	हरिविण व्यर्थ आचार समर्थ। हरि हेंचि हीत अरे जनां
३३१६	जनां	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.१।।	भवसागर सार तरणोपाव सोपा। कृष्णनामें खेपा हरती जनां
३३१७	जनां	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.२।।	तें रूप सेविती मुनिजन साधु। विठ्ठलनामें कंदु तुटे जनां
३३१८	जनां	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.२।।	वासना पैं चोख तेथेंचि वैकुंठ। भावोचि प्रगट होये जनां
३३१९	जनां	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.३।।	न लगती सायास करणें उपवास। नाममात्रें पाश तुटे जनां
३३२०	जनां	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.२।।	मायाजाळ गोंवी भवसिंधु दावी। मन हें माधवीं गोंवी जनां
३३२१	जनां	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.१।।	भाग्येविण नसे जनां भाव वसे। तेथें सर्व दिसे हरि माये
३३२२	जनां	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.२।।	तो ध्यायिजे जनां अद्वैत वासना। द्वैताची भावना दुरी करी
३३२३	जनां	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.३।।	जनां उपदेशी जनीं हृषीकेशी । आपण भक्तीसी दुऱ्हावितु
३३२४	जनां	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.२।।	तैसें नको जनां निरंतर वासना। वैकुंठ भजना करी जो रया
३३२५	जनांसि	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.२।।	रामकृष्ण मंत्र जनांसि उद्धार। आणिक हे साचार मार्ग नाहीं
३३२६	जनांसी	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.१।।	जनांसी तारक विठ्ठल हेंचि एक। केलासे विवेक सनकादिकीं
३३२७	जनाचीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.२।।	तें पुंडलिक तपें वोळलें स्वरूपें। जनाचीं पैं पापें निर्दाळिलीं
३३२८	जनाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.३।।	जनाचे तारक पूज्य पुण्य श्लोक। तृप्त सनकादिक नामें होती
३३२९	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.४।।	निवृत्तीशीं ध्यान सर्व जनार्दन। वैकुंठ आपण गोपीसंगें

३३३०	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.१।।	योगियाचें धन तें ब्रह्म संपन्न। तो हा जनार्दन नंदाघरीं
३३३१	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.४।।	निवृत्ति सार पार ब्रह्मसुख घन। सर्व जनार्दन गोपवेषें
३३३२	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.१।।	पंचतत्त्व कळा सोविळी संपूर्ण। त्याचेही जीवन जनार्दन
३३३३	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.१।।	परम समाधान परमवर्य धन। नाम जनार्दन क्षरलें असे
३३३४	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.२।।	न देखों बंधन सर्व जनार्दन। व्यासादिकीं खूण सांगितली
३३३५	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.१।।	सौजन्य समाधान सर्व जनार्दन। आत्मरूपें धन इतुकें पुरे
३३३६	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.१।।	त्रैलोक्य पावन जनीं जनार्दन। त्यामाजि परिपूर्ण आत्मज्योति
३३३७	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.२।।	सोपान सांवता निवृत्ति निधान। यासि जनार्दन कवळु देतु
३३३८	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.१।।	जनीं जनार्दन हाचि भावो दृढ। अवघेंचि गूढ नारीजना
३३३९	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.२।।	दुजेपणा भिन्न सर्व जनार्दन। ब्रह्म सनातन पावसी रया
३३४०	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.३।।	वित्त शाठ्य करी प्रपंचाचरण। पितृ जनार्दन न पावसी
३३४१	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.३।।	मनाचें सुमन हरिचरण स्थान। जन जनार्दन यया हेतु
३३४२	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.३।।	भाविक भजन भाविक पूजन। तेथें जनार्दन तुष्टतसे
३३४३	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.१।।	भक्तिज्ञान वैराग्य तिहीचें शोधन। जनीं जनार्दन हेंचि खरें
३३४४	जनार्दना	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.४।।	निवृत्ति करुणा भाव नारायणा। सर्व जनार्दना अर्पियेलें
३३४५	जनार्दनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.२।।	भाव घरीं जनीं विचरे जनार्दनीं। हरिनाम कीर्तनीं सुख भोगी
३३४६	जनार्दनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.३।।	नाहीं तारा ग्रह नाहीं हे मेदिनी। सर्व जनार्दनीं बिंबलेंसे
३३४७	जनार्दनु	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.३।।	विषयगरळा टाकिला अभिमानु। सर्व जनार्दनु आम्हां घरीं
३३४८	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.२।।	ते रूप गोजिरें नंदाघरीं असे। जनीं वनीं दिसे गोपिकांसी
३३४९	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.१।।	सुमना सुवासु तैसा हृषीकेशु। आपण सौरसु जनीं इये
३३५०	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.३।।	दया वसे देहीं क्षमा ते माधवीं । कासवी शांभवी जनीं इये
३३५१	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.१।।	त्रैलोक्य पावन जनीं जनार्दन। त्यामाजि परिपूर्ण आत्मज्योति
३३५२	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.१।।	नाहीं जनीं विजनीं विज्ञानीं। निर्गुण कहाणीं आम्हां घरीं
३३५३	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.४।।	पुण्य केलें चोख तारिले अशेख। जनीं वनीं एक रूप वसे
३३५४	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.१।।	जनीं जनार्दन हाचि भावो दृढ। अवघेंचि गूढ नारीजना
३३५५	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.३।।	हरिध्यान वसे अखंड पैं सर्वदा। न पवे तो आपदा इये जनीं

३३५६	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.१।।	नित्य नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
३३५७	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.४।।	निवृत्ति म्हणे सार रामनाम मंत्र। कैचा त्यासि शत्रु जितीं जनीं
३३५८	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.१।।	परनिंदा झणीं परपीडा जनीं। नित्यता कीर्तनीं हरि जपे
३३५९	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.१।।	सर्वभूतीं दया शांति पैं निर्धारी। तो योगी साचार जनीं इये
३३६०	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.१।।	प्रवृत्ति निवृत्ति या दोन्ही सहज। जनीं वनीं काज करूनी असती
३३६१	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.२।।	नित्यता श्रीहरी जनीं पैं भरला। द्वैताचा अबोला तया घरीं
३३६२	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.३।।	हरीविणें देवो नाहीं नाहीं जनीं। अखंड पर्वणी हरि जपतां
३३६३	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.१।।	राम नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेंचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
३३६४	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.२।।	भाव घरीं जनीं विचरे जनार्दनीं। हरिनाम कीर्तनीं सुख भोगी
३३६५	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.२।।	तोचि एक साधु बोलिजे पैं जनीं। निरंतर ध्यानीं कृष्णमूर्ति
३३६६	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.५।।	येउनी जनीं सदा पैं तो विदेही। तारकु सबाहीं सप्रेमळु
३३६७	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.१।।	भक्तिज्ञान वैराग्य तिहीचें शोधन। जनीं जनार्दन हेंचि खरें
३३६८	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.४।।	निवृत्ति ज्ञानार्क विज्ञान सम्यक। भावशीळ देख जनीं इये
३३६९	जनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.३।।	जनां उपदेशी जनीं हृषीकेशी । आपण भक्तीसी दुऱ्हावितु
३३७०	जनींजनार्दन	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.५।।	नित्यता भजन जनींजनार्दन। ब्रह्मादिक खूण पावताती
३३७१	जनींवनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.२।।	तें रूप सुंदर नंदाघरीं वसे। जनींवनीं दिसे कृष्णरूप
३३७२	जनींवनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.१।।	सर्व हरि दिसे जनींवनीं वसे। भवदृश्य भासे भक्तजनां
३३७३	जनु	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.२।।	न लोटे पैं निशी कैंचा अहर्निशी। काळाचे कवेसि जनु आहे
३३७४	जन्म	।।ज्ञा.गा.नि.००३.१।।	उपजें तें मरे मरे तें तें झुरे। जन्म येरझारे एकरूपें
३३७५	जन्म	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.४।।	निवृत्तीचें ध्यान गोपाळ आमुचा। आतां जन्म कैचा भक्तजनां
३३७६	जन्म	।।ज्ञा.गा.नि.२११.२।।	नावाडा नाटकु उतरील तीरा। जन्म येरझारा एके खेपे
३३७७	जन्म	।।ज्ञा.गा.नि.२११.४।।	निवृत्तीनें तीर टाकिलें पैं सार। जन्म येरझार तोडियेली
३३७८	जन्म	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.१।।	नित्य हरिकथा नित्य नामावळी। वैष्णवाचे कुळीं धन्य जन्म
३३७९	जन्मभरोवरा	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.२।।	ऐसें कांहीं करा सहज तें आचरा। जन्मभरोवरा पडों नका
३३८०	जन्ममृत्यूचे	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.१।।	नामामृत पिक हेंचि घेई सुख। नलगती शोक जन्ममृत्यूचे
३३८१	जन्मला	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.१।।	अजन्मा जन्मला अहंकार बुडाला। बोध पैं उठिला गोकुळीं रया

३३८२	जन्मस्थान	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.३।।	वेदा जन्मस्थान वेदरूपें आपण। तो हा नारायण नंदाघरीं
३३८३	जन्मांतर	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.४।।	निवृत्ति म्हणे हरि नामपाठ जपा। जन्मांतर खेपा अंतरती
३३८४	जन्माचें	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.३।।	अनंत जन्माचें प्रायश्चित्त हरी। विठ्ठल साजिरी ब्रीदावळी
३३८५	जन्मीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.१।।	कैवल्य देहीं आत्मा असोनि हिंडसी। गर्भवासा येशी नाना जन्मीं
३३८६	जन्में	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.५।।	देहभाव हरी सर्वत्र स्वरूप। एका जन्में खेप हरिली माझी
३३८७	जन्मोनि	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.१।।	पितृगोत माता भजन स्वभावता। जन्मोनि अनंता प्रिय होसी
३३८८	जप	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.४।।	निवृत्ति गयनी कृष्ण जप तो अमुप जाण। सांगितल्या खूण गोरक्षानें
३३८९	जप	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.२।।	हरु जपे जप हरिहर रूप। गौळियांचें तप सहज कृष्ण
३३९०	जप	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.३।।	आदि शिवा जप जपतु अमूप। तें प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
३३९१	जप	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.४।।	निवृत्तीचा जप जपमाळा हे गोमटी। मन हें वैकुंठीं ठेवियेलें
३३९२	जप	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.१।।	आह्मां जप राम गुरुखूण सम। जन वन धाम गुरुचेंची
३३९३	जप	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.१।।	विश्रामींचा श्रम आश्रम पैं नेम। जप हा परम आत्मलिंगीं
३३९४	जप	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.२।।	रामकृष्णमाळा नित्य जप करी। तयासी संसारीं सुख आहे
३३९५	जप	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.२।।	रामनाम मंत्र जप तूं रे जना। तुटेल यांतना भवमूळ
३३९६	जप	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.१।।	परापवाद कानीं परनिंदा झणीं। ऐकतां निजमौनी कृष्ण जप
३३९७	जप	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.३।।	दुजियाची निंदा अपवाद सदा। वाचेसि गोविंदा जप करी
३३९८	जप	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.१।।	रामराम जप समत्वें साधावा। अहंकार टाकावा अहंबुद्धी
३३९९	जप	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.२।।	सुटसी रे नामें आपेंआप संभ्रमें। नित्य नाम नेमें जप तूं जाये
३४००	जप	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.४।।	निवृत्तीचा जप हरी हा उच्चार। संसारसागर तारक हरी
३४०१	जप	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.४।।	निवृत्ति म्हणे तें नाम रामवदे जप। फळलें संकल्प रामनामें
३४०२	जपकारे	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम हेंचि सार तप। जपकारे अमूप निरंतर
३४०३	जपतसे	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.४।।	निवृत्ति तत्पर नाइके ते शब्द। नित्यता गोविंद जपतसे
३४०४	जपतां	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.८।।	निवृत्ति म्हणे ते अक्षर दोनी राम। जपतां पावे धाम वैकुंठीचें
३४०५	जपतां	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.३।।	दिननिशीं नाम जपतां श्रीहरीचें। मग या मोहाचें मोहन नाहीं
३४०६	जपतां	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.३।।	जपतां पैं नाम यम काळ कांपे। हरी हरी सोपें जपिजेसु
३४०७	जपतां	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.१।।	जपतां कुंटिणी उतरे विमान। नाम नारायण आलें मुखा

३४०८	जपतां	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.३।।	हरीविणें देवो नाहीं नाहीं जनीं। अखंड पर्वणी हरि जपतां
३४०९	जपतां	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.२।।	जपतां श्रीहरी मोक्ष नांदे नित्य। तरले पैं सत्य हरिनामें
३४१०	जपतांचि	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.२।।	नारायणनाम जपतांचि दोन्ही। एकतत्वींकरणीं सांगिजे गुज
३४११	जपतु	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.३।।	आदि शिवा जप जपतु अमूप। तें प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
३४१२	जपतु	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.१।।	अखंड जपतु नाममंत्र वाचे। त्याहूनि दैवाचे कोण भूमीं
३४१३	जपतु	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.४।।	निवृत्ति जपतु रामनाम वाचे। दहन पापाचें आपेआप
३४१४	जपतु	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.४।।	निवृत्ति जपतु अखंड नामावळी। हृदयकमळीं केशीराज
३४१५	जपतु	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.४।।	निवृत्ति साचार हरिनाम जपतु। नित्य हृदयांतु हरी हरी
३४१६	जपतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.४।।	निवृत्ति सोंवळा स्वयंपाकीं नित्य। नाम हें अच्युत जपतुसे
३४१७	जपतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.४।।	निवृत्ति अखंड जपतुसे नाम। हृदयीं सप्रेम मूर्ति त्याची
३४१८	जपतो	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.१।।	दिसे वरिवरि नाम अवघें वैकुंठधाम। जपतो शिव वर्म रामनाम
३४१९	जपमाळा	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.४।।	निवृत्तीचा जप जपमाळा हे गोमटी। मन हें वैकुंठीं ठेवियेलें
३४२०	जपा	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.२।।	रामकृष्ण मूर्ती या जपा आवृत्ति। नित्य नामें तृप्ती जाली आम्हां
३४२१	जपा	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.४।।	निवृत्ति म्हणे हरि नामपाठ जपा। जन्मांतर खेपा अंतरती
३४२२	जपा	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.४।।	निवृत्ति सज्जन अवघा आत्माराज। एकतत्वबीज जपा लाहो
३४२३	जपावें	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम जपावें नित्यता। आपणची तत्त्वता होईल हरी
३४२४	जपिजेसु	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.३।।	जपतां पैं नाम यम काळ कांपे। हरी हरी सोपें जपिजेसु
३४२५	जपु	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.२।।	तें रूप साजिरें कृष्ण घन:श्याम। योगिया परम जपु ज्याचा
३४२६	जपु	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.४।।	निवृत्तीचा जपु गयनी समीप। सर्व कृष्णरूप गुरु माझा
३४२७	जपूं	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.२।।	नाम थोर आम्हां जपूं पैं साचार। विठ्ठल विचार हृदया माजी
३४२८	जपे	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.२।।	हरु जपे जप हरिहर रूप। गौळियांचें तप सहज कृष्ण
३४२९	जपे	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
३४३०	जपे	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.२।।	जपे नाम वाचे 'रामनाम पाठें। जाशील वैकुंठे हरि म्हणतां
३४३१	जपे	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.२।।	नाम जपे वेगीं म्हणे हरी हरी। प्रपंच बोहरी आपेआप
३४३२	जपे	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.१।।	परनिंदा झणीं परपीडा जनीं। नित्यता कीर्तनीं हरि जपे
३४३३	जपे	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.२।।	उच्चार पापाचा विभाग ये त्याचा । वेगें हरि वाचा जपे रया

३४३४	जपे	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.४।।	निवृत्ति दिवटा सर्वकाळ जपे। वैकुंठ सोपें एक्यानामें
३४३५	जपे	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
३४३६	जपों	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.४।।	निवृत्ति म्हणे तो स्वामी सकळांचा। दिनकाळ वाचा कृष्ण जपों
३४३७	जपों	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.३।।	सार हरिनाम सार हरिनाम। नित्यता सप्रेम जपों गेलें
३४३८	जय	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.३।।	नाहीं त्यासि जय न धरे सर्वथा। हरिवीण व्यथा कोण वारी
३४३९	जयजयकार	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.२।।	प्रेमाचें पुतळे भीमातीरा आले। जयजयकार केलें हरिभक्तीं
३४४०	जया	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.३।।	चोखट चोखाळ मनाचें मवाळ। कांसवीचा ढाळ जया नेत्रीं
३४४१	जया	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.१।।	त्रिभंगी त्रिभंग जया अंगसंग। एकरूप सांग वोघ वर्ते
३४४२	जया	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.३।।	मुरालीं ब्रह्मांडें अमित्य पैं अंडें । ढिसाळ प्रचंडें जया आंगीं
३४४३	जया	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.३।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ। योगी तें चिंतीत हृदयीं जया
३४४४	जया	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.१।।	मृगजळभास लहरी अपारा। हा प्रपंच पसारा उदरीं जया
३४४५	जया	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.१।।	नामरूपीं सोय नाहीं जया रूपा। तेथिलिये कृपा खेळों आम्ही
३४४६	जया	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.२।।	हरिवीण वाचे ऐसें जया साचे। नाहीं त्या यमाचे मोहोजाळ
३४४७	जया	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.३।।	जीवशिव एक सर्वत्र चैतन्य। ऐसें जया कारुण्य तोचि धन्य
३४४८	जया	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.२।।	शांति दया पैसे क्षमा जया रूप। अवघेंचि स्वरूप आत्माराम
३४४९	जयामाजी	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.१।।	जयामाजी दीक्षा हारपोनि जाये। द्वैत हेंही ठाये दुजेपण
३४५०	जयारूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.१।।	निज लक्षाचें लक्ष हारपलें भान। दिनमान शून्य जयारूपीं
३४५१	जयो	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.२।।	ब्रह्मामाजि जयो ब्रह्मांड उदयो। ब्रह्म हें स्वयमेवो आत्माराम
३४५२	जरी	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.४।।	निवृत्ति म्हणे जरी कृपा करील गुरू। तरिच संप्रधारु धरी आत्मा
३४५३	जरी	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.१।।	कांसवीचीं पिलीं करुणा जरी भाकी। परि सांपडली निकीं चरणसोय
३४५४	जरी	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.३।।	चातकाची चिंता जरी न पवे जीवन। तरीच शोकें प्राण तृषा हेतु
३४५५	जळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.३।।	रजतम गाळी दृश्याकार होळी। तदाकार जळीं कृष्ण बिंबे
३४५६	जळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.१।।	आदि मध्य अंतीं तुज माजि बिंबावो। ब्रह्मीं ब्रह्मथावो लवण जळीं
३४५७	जळीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.१।।	कल्पना मासोळी भवजाळ जळीं। पाशाचिये जाळीं गुंतताहे
३४५८	जवळी	।।ज्ञा.गा.नि.११९.२।।	तें रूप गोकुळीं नंदाचिये कुळीं। यशोदे जवळी बाळकृष्ण

३४५९	जवळी	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
३४६०	जवळी	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.३।।	तप हें अमूप नलगे संकल्प। साधितां समीप जवळी असे
३४६१	जवळी	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.२।।	धन्य याचें कूळ पवित्र कुशळ। नित्य या गोपाळ जवळी असे
३४६२	जवळी	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.१।।	कल्पना काजळी कल्पिलें कवळी। कैसेनि जवळी देवो होय
३४६३	जवळी	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.२।।	कळिका उन्मनी गोल्हाट कवळी। सत्रावळीचे जवळी आत्मा स्वामी
३४६४	जाई	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.२।।	परिमळु सुमनीं जाई जुई मोगरे। त्याहूनि साजिरें हरि आम्हां
३४६५	जाईल	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.३।।	न मिळे आयुष्य न मिळे घटिका । देह क्षण एका जाईल रया
३४६६	जाईल	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.२।।	जाईल हा देह सरेल आयुष्य। आपेंआप भविष्य उभें राहे
३४६७	जाऊं	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.२।।	नेघों हे कल्पना न चढो वासना। एका पूर्णघना शरण जाऊं
३४६८	जाऊं	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.३।।	विषयाचें पोखणें पाहातां तेथ शून्य। झणीं हें तूं मन जाऊं देसी
३४६९	जाण	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.४।।	निवृत्ति साधन सर्वरूपें जाण। एकरूपें कृष्ण सेवितसे
३४७०	जाण	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.४।।	निवृत्ति गयनी कृष्ण जप तो अमुप जाण। सांगितल्या खूण गोरक्षानें
३४७१	जाण	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.३।।	शोधिलें जीवन निक्षेपिलें धन। मनोमय जाण हरी जाला
३४७२	जाण	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.३।।	सर्व ब्रह्मार्पण कर्म करी जाण। वेदमतें खुण ऐसी असे
३४७३	जाण	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.३।।	दुजिया पिंडणें द्वैत तेंचि जाण। अद्वैत ते खूण हरी एकु
३४७४	जाण	।।ज्ञा.गा.नि.३११.१।।	आपपर शून्य आपीं करी लीन। आपपर जाण हरी असे
३४७५	जाण	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.४।।	निवृत्ति संपूर्ण गुरुमुखें खुण। भाग्येंविण जाण नये मुखा
३४७६	जाण	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.४।।	निवृत्तीचें धन हरि आत्मा जाण। हरि हाचि पूर्ण जनकु रया
३४७७	जाणती	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.१।।	न जाणती कळा कुसरी गोपाळा। नाम हें मंगळा अच्युताचें
३४७८	जाणते	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.३।।	जाणते पूर्णता पूर्णते समता। आपण चित्सत्ता गोपवेष
३४७९	जाणा	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.३।।	दृष्य द्रष्टा सर्व तितिक्षा उपरती। श्रुतीसी संपत्ती येथ जाणा
३४८०	जाणा	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.२।।	आपरूपें गोकुळीं आपरूपें आप। अवघेंचि स्वरूप हरीचें जाणा
३४८१	जाणा	।।ज्ञा.गा.नि.११८.२।।	खेळे लाडेकोडें गौळणी चहूंकडे। नंदाचें केवढें भाग्य जाणा
३४८२	जाणा	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.६।।	याचेनि परिपाठें नासतील पापें। एक नाम सोपें हरीचें जाणा
३४८३	जाणा	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.१।।	ज्याचे मुखीं नाम अमृतसरिता। तोचि येकु पुरता घटु जाणा

३४८४	जाणा	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.१।।	नाममंत्रसार नित्य निरंतर। येणेंचि संसार तरे जाणा
३४८५	जाणावे	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
३४८६	जाणिजेसु	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.४।।	निवृत्ति म्हणे मज निरोपिलें धन। हेचि ब्रह्मखुण जाणिजेसु
३४८७	जाणिवेचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.१।।	जाणिवेचेनि पैसे वासना हे हिंडे। आनान ब्रह्मांडें शोधिताहे
३४८८	जाणीवनेणीव	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.३।।	जाणीवनेणीव अवघा श्रीअनंत। नेणोनि उचित हरि भज
३४८९	जाणे	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.४।।	निवृत्ति हरिलीळा दिनकाळ फळला। निमिषोनिमिष कळा हरी जाणे
३४९०	जाणे	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.३।।	कालिया कौशल्य नामदेव जाणे। तेथिलीये खुणे निवृत्तिराजु
३४९१	जाणे	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.३।।	शिव जाणे जीवीं क्षरला चैतन्य। हें जीवीं कारुण्य सदाभावी
३४९२	जाणोनि	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.१।।	जाणोनि नेणते नेणत्या मागते। आपण पुरतें नित्यपूर्ण
३४९३	जात	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.३।।	अनंत अनिवार न कळे ज्याचा पार। जेथ चराचर होत जात
३४९४	जात	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.४।।	निवृत्ति निमग्न गयनीचि प्रज्ञा। नामें कोटि यज्ञा होत जात
३४९५	जात	।।ज्ञा.गा.नि.११४.३।।	ब्रह्मांडाच्या कोटी तरंगता उठी। आप आपासाठीं होत जात
३४९६	जातसे	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.३।।	व्योमामाजीं अभ्र जातसे सरळ। त्यासी अळुमाळ दृष्य नव्हे
३४९७	जाति	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.५।।	समिरासगट गति पावली विश्रांति। नामरूप जाति भेदशून्य
३४९८	जातो	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.१।।	गगनींचा घन जातो पैं वारेन। अवचिता पतन अधोपंथें
३४९९	जाप्य	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.४।।	निवृत्तीचें जाप्य आनु नाहीं चित्तीं। रामनामें तृप्ती सदा असे
३५००	जाप्य	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.४।।	निवृत्तीचें जाप्य विठ्ठल नामपाठ। एका नामें पाप कोटि जाय
३५०१	जाय	।।ज्ञा.गा.नि.१११.७।।	निवृत्तीचें परब्रह्म नामकृष्ण विजय ब्रह्म। चिंतितां चिंताश्रम नासोनि जाय
३५०२	जाय	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.४।।	निवृत्तीचें जाप्य विठ्ठल नामपाठ। एका नामें पाप कोटि जाय
३५०३	जाये	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.१।।	जयामाजी दीक्षा हारपोनि जाये। द्वैत हेंही ठाये दुजेपण
३५०४	जाये	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.३।।	शून्य हेंही ठाये जीव जाये शिवीं। मन हें माधवीं हारपत
३५०५	जाये	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.२।।	सुटसी रे नामें आपेंआप संभ्रमें। नित्य नाम नेमें जप तूं जाये
३५०६	जाये	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.३।।	या रूपें चिंतितां आत्मरूपें पाहतां। तत्त्वींतत्त्व समता मिळोनि जाये
३५०७	जाये	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.२।।	पंच ब्रह्मछाया पंच ब्रह्ममाया। एकु जाये विलया एक संगें
३५०८	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.४।।	निवृत्ती सज्जन जन वन देव। आत्मरूप भाव ब्रह्म जाला

३५०९	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.१।।	गगन घोटीत उठी पृथ्वी सगळी दाटी। आपणचि पाठी कूर्म जाला
३५१०	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.३।।	मोठेनि परिमाण हारपलें ध्यान। आपणचि कृष्ण सर्व जाला
३५११	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.११५.४।।	निवृत्ति गयनी सांगतुसे खुणा। तो देवकीचा तान्हा बाळ जाला
३५१२	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.३।।	न दिसे पहातां शेषादिकां गति। यशोदे श्रीपति बाळ जाला
३५१३	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.४।।	निर्द्वंद्व नि:संग विचरतां मही। सुखानंद हृदयीं स्थिर जाला
३५१४	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.३।।	सबाह्य कोंदलें परिपूर्ण विश्वीं। तोचि अर्जुनासि दृष्ट जाला
३५१५	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.२।।	काय करूं कैसें कोठें गेला हरी। देहीं देहमापारी हरी जाला
३५१६	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.२००.२।।	जाला पैं उलट सांपडली वाट। श्रीवैकुंठ पेठ आम्हांमाजी
३५१७	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.२।।	आपणचि देव आपणचि भक्त। आपण विरक्त सर्व जाला
३५१८	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.५।।	क्षिरनिरहंसी जाला तुझा स्वादु। अवघाचि गोविंदु नांदे देहीं
३५१९	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.३।।	शोधिलें जीवन निक्षेपिलें धन। मनोमय जाण हरी जाला
३५२०	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.५।।	वेणुनादीं काला पिंडाकृती जाला। भाग्यें भोगी केला दृष्टी पडे
३५२१	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.२।।	सर्वत्र श्रीकृष्ण नंदाघरीं जाला। कृष्णें काला केला गोपवेषें
३५२२	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.२।।	वेणुनादीं आला एकत्र पैं जाला। दहींभातु झेला झेलीतुसे
३५२३	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.७।।	निवृत्ति निवांत तल्लीन पैं जाला। प्रपंच अबोला हरिसंगें
३५२४	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.४।।	निवृत्ति अरुवारु कृष्णनाम पैं सारु। कल्पना साचारु हरी जाला
३५२५	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.४।।	निवृत्तीचा दीप दीपाचिये मुसे। आटोनि सौरसें एक जाला
३५२६	जाला	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.२।।	ब्रह्मार्पणें राम संतोषरूप जाला। ब्रह्मरूप केला आपण ऐसा
३५२७	जालासे	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.३।।	सांडुनी दिठींव जालासे राजीव। सर्वत्र अवेव ब्रह्म येणें
३५२८	जालिया	।।ज्ञा.गा.नि.११५.२।।	न संपडे शिवा बैसतांही ध्यानीं। जालिया उन्मनीं दृष्य नव्हे
३५२९	जाली	।।ज्ञा.गा.नि.११७.३।।	आदि मध्य अंत तिन्ही जाली शून्य। तो कृष्णनिधान गोपवेषें
३५३०	जाली	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.२।।	विरालें तें ध्येय ध्यान गेलें मनीं। मनाची उन्मनि एक जाली
३५३१	जाली	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.१।।	अनंत ब्रह्मांडें अनंत रचना। शून्य हे वासना तेथें जाली
३५३२	जाली	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.१।।	निराकार वस्तु आकारासि आली। विश्रांति पैं जाली भक्तजनां
३५३३	जाली	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.४।।	निवृत्ति अखंड हरिध्यान चित्तीं। संसार समाप्ति जाली तया
३५३४	जाली	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.३।।	ज्याचेनि स्मरणें तरली पैं गणिका। वैकुंठ लोका प्राप्त जाली

३५३५	जाली	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.२।।	रामकृष्ण मूर्ती या जपा आवृत्ति। नित्य नामें तृप्ती जाली आम्हां
३५३६	जाली	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.२।।	पाहाट पाहाली ब्रह्मों उगवली। दिननिशीं जाली एकरूप
३५३७	जाली	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.१।।	एकतत्त्व हरि अवघी सृष्टि त्याची। वासना मोहाची जाली असे
३५३८	जाले	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.१।।	पूर्णबोधें धाले आत्माराम जाले। निखळ वोतलें पूर्णतत्त्वें
३५३९	जाले	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.३।।	रिगु निगु काज जाले तुझें धीरू। अवघाचि संसारू कळला आम्हां
३५४०	जाले	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.६।।	निवृत्ति खेंचर सोपान सांवता। हरि कवळु देतां तृप्त जाले
३५४१	जालें	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.२।।	हा गाई चारी गोपवेषधारी । नंदाचा खिल्लारी ब्रह्म जालें
३५४२	जालें	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.६।।	निवृत्ति रचना कृष्णनाम सार। नंदाचें बिढार ब्रह्म जालें
३५४३	जालें	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.१।।	विस्तार हरीचा चराचर जालें। त्या माजी सानुलें गुरु दैवत
३५४४	जालें	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.२।।	तैसें जालें ज्ञान उन्मनिं उलथा। प्रपंच पालथा निमालिया
३५४५	जालें	।।ज्ञा.गा.नि.२००.४।।	निवृत्तीचें दीप सद्गुरु पुरविले। भांडवल जालें हरिरूप
३५४६	जालें	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.२।।	तैसें तुझें ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीराज चित्त जालें
३५४७	जालें	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.२।।	तैसें तुझें ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीराज चित्त जालें
३५४८	जालों	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.३।।	जालों पैं सरता हरिनाम पाठें। नेतसे वैकुंठे गुरुकृपा
३५४९	जाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.३।।	उपजत मूळ खुंटलें तें जाळ। मायेचें पडळ हरपलें
३५५०	जाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.४।।	निवृत्तीचें फळ सकळ गोपाळ। तोडी माया जाळ संकीर्तनें
३५५१	जाळीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.१।।	कल्पना मासोळी भवजाळ जळीं। पाशाचिये जाळीं गुंतताहे
३५५२	जाळूनि	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.३।।	जाळूनि इंधन उजळल्या दीप्ती। अनंतस्वरूपीं एक दिसे
३५५३	जावें	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.३।।	मीपण उतरे तूंपणत्व नुरे। वेगीं विठ्ठल धुरे शरण जावें
३५५४	जाशील	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.२।।	जपे नाम वाचे 'रामनाम पाठें। जाशील वैकुंठे हरि म्हणतां
३५५५	जाहला	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्वकाळ जाहला हरिरूप
३५५६	जाहालें	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.२।।	जाहालें गा उन्मन विरालें तें मन। श्रीराम चरण पुरे आम्हां
३५५७	जिंकिला	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.६।।	निवृत्ति ध्यानसुरस सर्वरूपें श्रीधर। जिंकिला भौमासुर रणयुद्धीं
३५५८	जितीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.४।।	निवृत्ति म्हणे सार रामनाम मंत्रु। कैचा त्यासि शत्रु जितीं जनीं
३५५९	जिव	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.१।।	गगनवाड दृष्टी सर्व तत्त्व शेखी। जिव शिव पोखी कारणभूत
३५६०	जिव	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.३।।	जिव शिव सीमा नाहीं जेथें उपमा। हारपे निरोपमा तया माजी

३५६१	जिव	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.१।।	निराळ निरसी जिव शिव रसीं। सर्व ब्रह्म समरसीं वर्ते एक
३५६२	जिवशिव	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.३।।	माया ब्रह्म हरि माता पिता चारी। जिवशिव शरिरीं एक नांदे
३५६३	जिवशिव	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.४।।	निवृत्तीचें सार जिवशिव बिढार। गुरुनें निर्धार सांगितला
३५६४	जिवशिव	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.२।।	वासना संगु करिते पांगु। जिवशिव भंगु कल्पनेचा
३५६५	जिवशिव	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.१।।	दीपाची कळिका दीपींचि सामावे। तैसा जिवशिव वोळखीवोजी
३५६६	जिवशिवपेठ	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.२।।	तें रूप वैकुंठ जिवशिवपेठ। मायेचा उद्धाट छायासंगें
३५६७	जिवशिवमाया	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.४।।	निवृत्तीची छाया जिवशिवमाया। वासना संदेहा लया गेली
३५६८	जिवें	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.५।।	राहीरखुमाई कुरवंडी करिती। जिवें वोंवाळिती नामयासी
३५६९	जिव्हाळा	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.३।।	आनंदे सोहळा उन्मनीचि कळा। नामचि जिव्हाळा जिव्हे सदा
३५७०	जिव्हे	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.३।।	आनंदे सोहळा उन्मनीचि कळा। नामचि जिव्हाळा जिव्हे सदा
३५७१	जिव्हेसी	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.२।।	रूपें केला गोड वासना मवाळ। जिव्हेसी वाचाळ हरी आला
३५७२	जीव	।।ज्ञा.गा.नि.११२.३।।	नसतेनि जीव असतेनि शिव। तदाकार माव मावळली
३५७३	जीव	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.३।।	भ्रांत माया सदा पैं वैरिणी। मारूनी जीवनीं जीव ठेवी
३५७४	जीव	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.१।।	शून्य साकार घटीं जीव शील काष्टीं। मीपणासि तुटी एक्यानामें
३५७५	जीव	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.३।।	शून्य हेंही ठाये जीव जाये शिवीं। मन हें माधवीं हारपत
३५७६	जीव	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.१।।	संसार भ्रमें भ्रमले हे जीव। नेणती हे माव रोहिणीची
३५७७	जीव	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.१।।	काया हे ब्रह्मांड ठसावले पिंड। जीव जीवनीं अंड एका तत्त्वें
३५७८	जीवघाते	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.२।।	तो हरि खेळतु प्रत्यक्ष मूर्तिमंतु। द्रष्टा मुक्ति देतु जीवघाते
३५७९	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.००२.३।।	योगियाचें ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तांचें जीवन गाई चारी
३५८०	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.२।।	तें रूप पहातां नंदाघरीं पूर्ण। यशोदा जीवन कृष्णबाळ
३५८१	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.४।।	निवृत्ति दैवत कृष्ण परिपूर्ण। सर्वत्र जीवन सर्वां वसे
३५८२	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.६।।	निवृत्ति जीवन ध्यान एक रामकृष्ण। उच्चारणीं कोटि यज्ञा होती नामें
३५८३	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगिया जीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
३५८४	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.४।।	निवृत्तीचें धन जगाचें जीवन। नाम नारायण तरुणोपाय
३५८५	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.४।।	निवृत्ति ध्यान मनाचें उन्मन। योगिया जीवन हरि माझा
३५८६	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.१।।	रसज्ञ रसाचा रसामाजी वसे। जीवन हें सोसे असोस होय

३५८७	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.२।।	जीवन पावन रसाचें निधान। रसरूपें धन रसनेचें
३५८८	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.१।।	पंचतत्त्व कळा सोविळी संपूर्ण। त्याचेही जीवन जनार्दन
३५८९	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.३।।	हरीवीण दूजें शून्य त्रिभुवन। आपण जीवन तयामाजी
३५९०	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.२।।	न भेदें पालथें वज्र मढियेलें। जीवन घातलें न भरे घटु
३५९१	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.३।।	चातकाची चिंता जरी न पवे जीवन। तरीच शोकें प्राण तृषा हेतु
३५९२	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.१।।	चातकाचें ध्यान मेघाचें जीवन। आम्हां नारायण तैसा सखा
३५९३	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.१।।	कल्पना कोंडूनि मन हें मारिलें। जीवन चोरिलें सत्रावीचें
३५९४	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.४।।	निवृत्ति साधन वृत्तीचें संपन्न। नाम हें जीवन अच्युताचें
३५९५	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.३।।	शोधिलें जीवन निक्षेपिलें धन। मनोमय जाण हरी जाला
३५९६	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.४।।	पतीतपावन नाम हें जीवन। योगियाचें ध्यान हरि आत्मा
३५९७	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.२।।	मुळ तें नुगवे फळ तें निमालें। हरि हें घेतलें जीवन हेतु
३५९८	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.१।।	धन्य हा खेचर धन्य हा सोपान। भक्तीचें जीवन जनक हेतु
३५९९	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.४।।	निवृत्ति निधान आत्मा हाचि जीवन। भवयुक्त धन भावें पावे
३६००	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.४।।	निवृत्तीचें निराळ जीवन पैं सकळ। प्रत्यक्ष गोपाळ घटीं दिसे
३६०१	जीवन	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तां स्वानंद जीवन। ब्रम्हसनातन सर्वांघटीं
३६०२	जीवनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.३।।	भ्रांत माया सदा पैं वैरिणी। मारूनी जीवनीं जीव ठेवी
३६०३	जीवनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.३।।	मोहाच्या जीवनीं नको करूं पर्वणी। चिंती कां आसनीं नारायण
३६०४	जीवनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.१।।	काया हे ब्रह्मांड ठसावले पिंड। जीव जीवनीं अंड एका तत्त्वें
३६०५	जीवनु	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.३।।	शामतनु हरि प्रभा दिसे भानु। तो माझा जीवनु हरि आह्मां
३६०६	जीवलग	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.२।।	उठिं उठिं नाम्या चाल रे सांगातें। माझें आवडते जीवलग
३६०७	जीवलगु	।।ज्ञा.गा.नि.००१.२।।	जनकु हा जगाचा जीवलगु साचा। तो हरि आमुचा नंदाघरीं
३६०८	जीवशिव	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.३।।	जीवशिव एक सर्वत्र चैतन्य। ऐसें जया कारुण्य तोचि धन्य
३६०९	जीवशिव	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.३।।	सर्व जीवशिव हाचि धरा भाव। हारपला सर्व हरी रूपीं
३६१०	जीवशिवरत	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.३।।	अनंत संकेत जीवशिवरत। मागुतें भरत सिंधु तोयें
३६११	जीवशिवा	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.१।।	शिव शांति तेजें रवितेज बिंबे। जीवशिवा बिजे समतेज
३६१२	जीवशिवीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.३।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ न कळे जीवशिवीं। तो आपणचि लाघवी मावरूपें

३६१३	जीवशीव	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.१।।	विश्वंभरमूर्ति विश्वाचे पाळक। वैकुंठव्यापक जीवशीव
३६१४	जीवीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.१।।	चेतवी चेतवी सावधान जीवीं। प्रकृति मांडवी लग्न वोजा
३६१५	जीवीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.३।।	शिव जाणे जीवीं क्षरला चैतन्य। हें जीवीं कारुण्य सदाभावी
३६१६	जीवीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.३।।	शिव जाणे जीवीं क्षरला चैतन्य। हें जीवीं कारुण्य सदाभावी
३६१७	जुई	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.२।।	परिमळु सुमनीं जाई जुई मोगरे। त्याहूनि साजिरें हरि आम्हां
३६१८	जुनाटु	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.३।।	विराट नाटकु वैराज जुनाटु। गोपवेषें नटु नंदाघरीं
३६१९	जे	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.३।।	उन्मनि माजिठें भोगिती जे मुनी। मूर्तीची पर्वणी हृदयीं वसे
३६२०	जे	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.३।।	ध्याताति जे ध्यानें चिंतिताती मौन्यें। योगियांचीं मनें हारपली
३६२१	जें	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.३।।	श्रुतिप्रतिपाद्य शास्त्रांसी जें वंद्य। निर्गुणाचें आद्य भाग्यनिधि
३६२२	जें	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.२।।	नसतें भवभय होतें जें मानसीं। स्मरतां नाम त्यासी नाहीं केलें
३६२३	जेणें	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.२।।	तें रूप श्रीधर नाम हें सुंदर। जेणें चराचर रचियेलें
३६२४	जेणें	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.२।।	विष्णुसहित शिव आणिला पंढरीं। केलें भीमातीरीं पेखणें जेणें
३६२५	जेथ	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.३।।	अनंत अनिवार न कळे ज्याचा पार। जेथ चराचर होत जात
३६२६	जेथ	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.१।।	जेथ रूप रेखा नाहीं गुण देखा। चिदाकाशें लेखा आपतत्त्व
३६२७	जेथ	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.४।।	निवृत्ति तटाक रूपें ब्रह्म एक। जेथ ब्रह्मादिक हारपती
३६२८	जेथुनि	।।ज्ञा.गा.नि.००१.१।।	जेथुनि उद्धारु प्रसवे ॐकारु। तोचि हा श्रीधरु गोकुळीं वसे
३६२९	जेथुनि	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.१।।	आद्यरूपसार जेथुनि ॐकार। तो प्रणवसाचार हारपला
३६३०	जेथुनीयां	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.१।।	जेथुनीयां परा पश्यंती वोवरा। मध्यमा निर्धारा वैखरी वाहे
३६३१	जेथूनि	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.१।।	मेघ अमृताला जेथूनि पवाड। दुजियाची चाड नाहीं तेथें
३६३२	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.००२.१।।	वैभव विलास नेणोनि सायास। कल्पनेची आस नाहीं जेथें
३६३३	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.००६.१।।	विश्रामधर्मता आश्रमपूर्णता। आपरूपें कथा निमे जेथें
३६३४	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.१।।	नसे तो ब्रह्मांडीं नसे तो वैकुंठीं। दुजियाची गोष्टी नाहीं जेथें
३६३५	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.३।।	जेथें हें वाग्वाट शून्यता निघोट। प्रत्यक्ष तें वैकुंठ गोपवेष
३६३६	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.१।।	जेथें रूप रेखा ना आपण आसका। सर्व रूपें देखा हरि माझा
३६३७	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.३।।	नादभेद कळा जेथें भेद नुठी। ब्रह्मरूपें सृष्टि अवघी होय
३६३८	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.३।।	जिव शिव सीमा नाहीं जेथें उपमा। हारपे निरोपमा तया माजी

३६३९	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.१।।	व्याप्तरूपें थोर व्यापक अरूप। दुसरें स्वरूप नाहीं जेथें
३६४०	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.३।।	जेथें रजतम नाहीं तें निस्सीम। आप शम दम पूर्णघन
३६४१	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.३।।	तेथें वर्ण व्यक्ति कल्पना हारपती। मनाची खुंटती गती जेथें
३६४२	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.३।।	सिद्धीचें साधन चिंतामणि घन। कल्पवृक्ष घन वसती जेथें
३६४३	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.११०.१।।	न साहात दुजेपण आपणचि आत्मखुण। श्रुति जेथें संपूर्ण हारपती
३६४४	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.१।।	जेथें नाहीं वेदु नाहीं पैं त्या शाखा। द्वैताचा हा लेखा हारपला
३६४५	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.१।।	जेथें न रिघे ठाव लक्षतां लक्षणें। सूर्य तारांगणें हारपती
३६४६	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.३।।	जेथें लय लक्ष हारपोन सोये। द्वैत हें न साहे सोहंबुद्धी
३६४७	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.१।।	जेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
३६४८	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.२।।	वेदादिक मत शास्त्र तें बोलत। श्रुतीचा संपत वाद जेथें
३६४९	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.३।।	जेथें नाहीं ठावो वेदासि आश्रयो। लोपले चंद्र सूर्यो नाहीं सृष्टी
३६५०	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.३।।	नित्य ते अनित्य आपणचि सत्य। कार्याकारण कृत्य हरपे जेथें
३६५१	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.२।।	विचारूनी पाहा ग्रंथ हे अवघे। जेथें तेथें सांगे रामनाम
३६५२	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.२।।	आपणची विश्व आपणचि विश्वेश। जेथें द्वेषाद्वेष मावळले
३६५३	जेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.१।।	जेथें पाहे तेथें व्यापिलें अनंतें। तयाविण रितें कोण ठाये
३६५४	जैसा	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.२।।	गगनेंविण ठावो नाहीं जैसा रिता। तैसा या अच्युताविण कांहीं
३६५५	जैसी	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.२।।	तूंचि रे साचार होसील पूर्णता। निगुणी समता नाहीं जैसी
३६५६	जो	।।ज्ञा.गा.नि.००४.३।।	जो रेखा अव्यक्त रेखेसिहि पर। दृष्य द्रष्टाकार सर्वांभूतीं
३६५७	जो	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.३।।	वैराग्यें तापला सप्रेमें निवाला। ठेवा जो लाधला शांतिसुख
३६५८	जो	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.३।।	हरिवीण दुजें नेणें जो सहजें। तया गुरुराजें अर्पियेलें
३६५९	जो	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.६।।	निवृत्ति म्हणे धन्य जो कीर्तन करी। सर्वत्र चराचरीं बोलियेलें
३६६०	जो	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
३६६१	जो	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.२।।	हरिनामें उद्धरे हरिनामें उद्धरे । वेगीं हरि त्वरें उच्चारी जो
३६६२	जो	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
३६६३	जो	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.२।।	तैसें नको जनां निरंतर वासना। वैकुंठ भजना करी जो रया
३६६४	जोडती	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.५।।	पृथ्वी हे ढिसाळ वायु व्योमफळ। सेवितां अढळ जोडती रया

३६६५	जोडती	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.६।।	निवृत्ति सप्रेम जोडती सर्व काम। पंढरीये राम विश्रामले
३६६६	जोडी	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.३।।	अठरा साहिजणें बोलती परवडी। तो माखणासीं जोडी स्वयें कर
३६६७	जोडी	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.३।।	अंतींचिये वेळे रामनाम जोडी। वैकुंठ परवडी तया नरा
३६६८	जोडी	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.४।।	निवृत्ति संचित गयनी पैं सांगे। एका श्रीरंगें जोडी करा
३६६९	ज्या	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.१।।	ज्या नाम अनंत न कळे संकेत। वेदाचाही हेत हारपला
३६७०	ज्या	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.१।।	ज्या रूपा कारणें वोळंगती सिद्धी। हारपती बुद्धी शास्त्राचिया
३६७१	ज्या	।।ज्ञा.गा.नि.११८.३।।	ज्या रूपें वेधनें ब्रह्मांड निर्मळे। तेंचि हें आकारलें कृष्णरूपें
३६७२	ज्या	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.१।।	ज्या रूपाकारणें देव ओळगणें। योगी गुरुखुणें सेवितातीं
३६७३	ज्या	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.१।।	ज्या कारणें साधिती साधनें। त्या गोकुळीं खेळणें भाग्यनिधी
३६७४	ज्या	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.३।।	ब्रह्मादिकां अंत न कळे ज्या रूपाचा। एवढी कीर्ति वाचा बोलों काय
३६७५	ज्या	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.५।।	वेदादिकमति ज्या रूपा गुंतती। तो आणूनि श्रीपति उभा केला
३६७६	ज्याचा	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.३।।	अनंत अनिवार न कळे ज्याचा पार। जेथ चराचर होत जात
३६७७	ज्याचा	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.२।।	ब्रह्मा माजीवडे गोपाळ संगती। वेद वाखाणिती ज्याचा महिमा
३६७८	ज्याचा	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.२।।	तें रूप साजिरें कृष्ण घन:श्याम। योगिया परम जपु ज्याचा
३६७९	ज्याची	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.१।।	वैकुंठ दैवत देवामुकुटमणी। ऐकिजे पुराणीं कीर्ति ज्याची
३६८०	ज्याचे	।।ज्ञा.गा.नि.००९.३।।	मुद्दल शामळ नित्यता अढळ। अखंड अचळ स्वरूप ज्याचे
३६८१	ज्याचे	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.१।।	ब्रह्मांड उतरडी ज्याचे इच्छे घडी। तो उच्छिष्टें काढी धर्मा घरीं
३६८२	ज्याचे	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.१।।	ज्याचे मुखीं नाम अमृतसरिता। तोचि येकु पुरता घटु जाणा
३६८३	ज्याचे	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.३।।	न पाहे यम काळ तयाकडे अवचिता। नामाची सरिता ज्याचे मुखीं
३६८४	ज्याचे	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.२।।	रामनामांकित नित्य मंत्र ज्याचे। दहन पापाचें एका नामें
३६८५	ज्याचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.१।।	ज्याचेनि स्मरणें कैवल्य साजणें। एकानामें होणें चतुर्भुज
३६८६	ज्याचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.३।।	ज्याचेनि स्मरणें तरली पैं गणिका। वैकुंठ लोका प्राप्त जाली
३६८७	ज्याचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.१।।	ज्याचेनि सुखें चळत पैं विश्व। नांदे जगदीश सर्वांघटीं
३६८८	ज्यातें	।।ज्ञा.गा.नि.११६.३।।	ज्यातें नेणें वेद नेणती त्या श्रुती। त्या गोपिका भोगिती कामरूपें
३६८९	ज्यामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.३।।	विराट अनंतें ज्यामाजि विरतें। नव्हेचि पुरतें शेषादिकां
३६९०	ज्यासी	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.३।।	उत्पत्ति उलथा न चले तो मार्ग। दुजियाचा संग नाहीं ज्यासी

३६९१	ज्यासी	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.३।।	धन्य ते यशोदा खेळवी मुकुंदा। आळवीत सदा नित्य ज्यासी
३६९२	ज्यासी	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.१।।	अष्टांग साधनें साधिती पवन। ज्यासी योगीजन शिणताती
३६९३	ज्यासी	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.१।।	हरि प्रेम नित्या ज्यासी पैं वसे। सर्वघटीं दिसे हरि आम्हां
३६९४	ज्योति	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.३।।	उगवली ज्योति प्रभा पैं फाकती। नाहीं दिनराती पंढरीये
३६९५	ज्योति	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.१।।	कळिकेसी ज्योति सामावली तेजीं। तैसा हरी हा सहजीं सर्वगतु
३६९६	ज्योतिरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.५।।	ज्योतिरूपें कीर्ण अनंत विस्तारु । ब्रह्मांड आकारु अनंत कोटी
३६९७	झगबग	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.३।।	निवृत्ति चित्ताची गेली झगबग। केला अनुराग कृष्णरूपीं
३६९८	झडकरी	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.६।।	निवृत्ति खेंचर ज्ञानदेव हरि। सोपान झडकरी बोलाविला
३६९९	झणीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.३।।	नित्य पैं सोंविळा अखंड पैं निर्मळा। झणीं बारा सोळा म्हणाल तया
३७००	झणीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.१।।	परापवाद कानीं परनिंदा झणीं। ऐकतां निजमौनी कृष्ण जप
३७०१	झणीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.१।।	परनिंदा झणीं परपीडा जनीं। नित्यता कीर्तनीं हरि जपे
३७०२	झणीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.१।।	सम सुखाचें विषम मोहाचें। द्वैत पापाचें घेसी झणीं
३७०३	झणीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.३।।	विषयाचें पोखणें पाहातां तेथ शून्य। झणीं हें तूं मन जाऊं देसी
३७०४	झणें	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.३।।	जन ब्रह्म हरि यातें झणें निंदितां। ब्रह्मसायोज्यता न पविजे
३७०५	झणें	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.१।।	लटिका संसार वाढविसी व्यर्थ। विषयाचा स्वार्थ झणें करीं
३७०६	झरा	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.५।।	अमृत कुपिका अमृताचा झरा। पाटु एकसरा वाहातुसे
३७०७	झाकोळला	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.१।।	तिमिर पडलें प्रपंच भासे। झाकोळला दिसे आत्मनाथ
३७०८	झाड	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.१।।	चंदनाचें झाड परिमळें वाड। त्याहूनि कथा गोड विठ्ठलाची
३७०९	झाडा	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.१।।	ब्रह्मांड करी हरि ब्रह्मा झाडा करी। तो नंदयशोदे घरीं खेळतुसे
३७१०	झाला	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्व काळ झाला हरीरूप
३७११	झालिया	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.४।।	निवृत्तिदेवो आनंद झालिया। लवति बाहिया स्वस्वरूपीं
३७१२	झाली	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.१।।	उघडुनियां दृष्टि नामा पाहे पोटीं। आनंदाचा सृष्टि तया झाली
३७१३	झाले	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.२।।	वोळलें अंबर अमृत तुषार। झेलीत अमर चकोर झाले
३७१४	झाले	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.१।।	सनकसनंदन भक्त अंतरंग। हरिरूपें सांग पूर्ण झाले
३७१५	झुरे	।।ज्ञा.गा.नि.००३.१।।	उपजें तें मरे मरे तें तें झुरे। जन्म येरझारे एकरूपें
३७१६	झेला	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.४।।	निवृत्ति निवाला प्रेमरसें धाला। सर्व सुख झेला हरिकृष्ण

३७१७	झेला	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.२।।	वेणुनादीं आला एकत्र पैं जाला। दहींभातु झेला झेलीतुसे
३७१८	झेलिताती	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.४।।	ज्ञानदेव सोपान जगमित्र नागा। नरहरि वेगा झेलिताती
३७१९	झेलिताती	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.६।।	निवृत्ति मुक्ताई चांगदेव गाढा। हरीचा पवाडा झेलिताती
३७२०	झेलीत	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.२।।	वोळलें अंबर अमृत तुषार। झेलीत अमर चकोर झाले
३७२१	झेलीतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.२।।	वेणुनादीं आला एकत्र पैं जाला। दहींभातु झेला झेलीतुसे
३७२२	टवाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.१।।	प्रपंच टवाळ वृक्षच हा सफळ। उपटिलें मूळ कल्पनेचें
३७२३	टवाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.२।।	मी माझें टवाळ अवघाचि गोपाळ। मी तूं हें सोज्वळ ब्रह्मरूप
३७२४	टाका	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.१।।	समता धरा आधीं टाका द्वैतबुद्धी। आपेआप शुद्धि गोविंदीं रया
३७२५	टाका	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.३।।	टाका हें पैं द्वैत अद्वैत सिद्धांत। मोक्ष मार्ग हेत एकतत्त्वें
३७२६	टाकावा	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.१।।	रामराम जप समत्वें साधावा। अहंकार टाकावा अहंबुद्धी
३७२७	टाकिला	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.३।।	विषयगरळा टाकिला अभिमानु। सर्व जनार्दनु आम्हां घरीं
३७२८	टाकिला	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.४।।	निवृत्ति नि:संग सुलभ श्रीरंग। टाकिला उद्वेग कल्पनेचा
३७२९	टाकिली	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.१।।	गोविली चरणीं टाकिली सांडणी। विषय पोखणी दुरी ठेली
३७३०	टाकिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.१।।	मारुनि कल्पना निवडिलें सार। टाकिलें असार फलकट
३७३१	टाकिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.१।।	मोडिला तो खेळ तोडियेलें सूत्र। टाकिलें परत्र पैल रूप
३७३२	टाकिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२११.४।।	निवृत्तीनें तीर टाकिलें पैं सार। जन्म येरझार तोडियेली
३७३३	टाकीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.२।।	टाकीं हे कल्पना दुरित वासना। अद्वैत नारायणा भजकारे
३७३४	टाकीतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.१।।	गगनींचा ईश गगनीं समरसे। अवचिता काळपाश टाकीतुसे
३७३५	टाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.३।।	कुंचे गरुडटके टाळ श्रुति हरी। चालिलें गजरीं हरिसंगें
३७३६	टाळघोळ	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.२।।	दिंडी टाळघोळ गाती विठ्ठलनाम। खेचरासी प्रेम विठ्ठलाचें
३७३७	टाळिसी	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.३।।	लावीं उन्मनी टाळी टाळिसी नेईं बाळी। अखंड वनमाळी हृदयघटीं
३७३८	टाळी	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.३।।	लावीं उन्मनी टाळी टाळिसी नेईं बाळी। अखंड वनमाळी हृदयघटीं
३७३९	टाहो	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.६।।	टाहो करूं धोरु विठ्ठल कीर्तनें। मनाच्या सुमनें हरी पुजूं
३७४०	ठक	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.१।।	निरोपम गगनीं विस्तारलें एक। अनंत हे ठक गणना नाहीं
३७४१	ठकार	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.४।।	निवृत्ति ठकार श्रुतीचा आकार। गोपाळ साकार अंकुरले
३७४२	ठसा	।।ज्ञा.गा.नि.००७.३।।	व्योमकार ठसा नभीं दशदिशा। त्यामाजि आकाशा अवकाश होय

३७४३	ठसा	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.२।।	तें रूप परिकर कृष्णमूर्ति ठसा। गोपिका कुंवासा नंदाघरीं
३७४४	ठसा	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णमूर्ति ठसा। गोपाळा समरसा माजि खेळे
३७४५	ठसा	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.२।।	तें अव्यक्त रूप देवकीचें बाळ। वसुदेवकुळ कृष्ण ठसा
३७४६	ठसा	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.२।।	तो कृष्णरूप ठसा गोपाळा लाधला। सर्वत्र देखिला चतुर्भुज
३७४७	ठसावले	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.१।।	काया हे ब्रह्मांड ठसावले पिंड। जीव जीवनीं अंड एका तत्त्वें
३७४८	ठसावें	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.३।।	आम्ही सोहं धरूं भावें। तुवां हृदयींच ठसावें
३७४९	ठसे	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.२।।	उमटला ध्वनि कृष्णनाम ठसे। सर्व हृषीकेशें भरलें दिसे
३७५०	ठाके	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.१।।	गगनीं उन्मनीं वेद होती मौनी। श्रुतीची कहाणी अरुती ठाके
३७५१	ठाणदिवी	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.४।।	निवृत्ति अरुवार कृष्णरूप सेवी। मन ठाणदिवी हृदयामाजी
३७५२	ठाणदिवीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.१।।	मन निवटलें स्नेहें सांडवलें। ठाणदिवीं केलें ध्यानालागीं
३७५३	ठाणमाण	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.३।।	संसाराचें तारुं ठाणमाण दिसे। शाम प्रभा वसे तिये ब्रह्मीं
३७५४	ठाये	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.१।।	जयामाजी दीक्षा हारपोनि जाये। द्वैत हेंही ठाये दुजेपण
३७५५	ठाये	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.३।।	शून्य हेंही ठाये जीव जाये शिवीं। मन हें माधवीं हारपत
३७५६	ठाये	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.१।।	जेथें पाहे तेथें व्यापिलें अनंतें। तयाविण रितें कोण ठाये
३७५७	ठाव	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.१।।	जेथें न रिघे ठाव लक्षतां लक्षणें। सूर्य तारांगणें हारपती
३७५८	ठाव	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.४।।	निवृत्ति म्हणे तो ठाव मज पैठा। नेतसे वैकुंठा गुरु माझा
३७५९	ठाव	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.३।।	वाया द्वैतभाव दुजिया छळणें। ब्रह्म हें येसणें ठाव नेदी
३७६०	ठावो	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.३।।	जेथें नाहीं ठावो वेदासि आश्रयो। लोपले चंद्र सूर्यो नाहीं सृष्टी
३७६१	ठावो	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.२।।	नाहीं आम्हां ठावो नाहीं आम्हां गांवो। वासना संदेहो बुडलासे
३७६२	ठावो	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.१।।	देवेवीण ठावो नाहीं रये मही। आत्मप्रकाश पाहीं बिंबलासे
३७६३	ठावो	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.३।।	हरिविण ठावो न दिसे सर्वत्र। हरिविण परत्र नाहीं नाहीं
३७६४	ठावो	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.२।।	गगनेंविण ठावो नाहीं जैसा रिता। तैसा या अच्युताविण कांहीं
३७६५	ठाहे	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.३।।	जन हें विव्हळ तारक गोपाळ। कीर्तनीं कळिकाळ दुरी ठाहे
३७६६	ठेउनि	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.१।।	विश्वातें ठेउनि आप निरंजनीं। नामाची पर्वणी भक्तालागीं
३७६७	ठेला	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.३।।	ठेला अहंभाव सर्व दिसे देव। निःसंदेह भव नाहीं आम्हां
३७६८	ठेला	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.४।।	निवृत्ति प्रकृति पुरुष नांदती। सर्वत्र श्रीपती होउनि ठेला

३७६९	ठेला	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.२।।	उदो अस्तु ठेला वेदांसि अबोला। श्रुतीचा संपला अनुवादु
३७७०	ठेली	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रुपीं पैं वृत्ति बुडोनि ठेली
३७७१	ठेली	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.१।।	गोविली चरणीं टाकिली सांडणी। विषय पोखणी दुरी ठेली
३७७२	ठेले	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.२।।	गेलें तें सुमन ठेले फलहेतु। अखंडता रितु गोपाळ रया
३७७३	ठेले	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.२।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यम नेम बुडोनि ठेले
३७७४	ठेलें	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.३।।	तारा ग्रह दीन त्या माजि उन्मन। प्रपंचाचें भान दुरी ठेलें
३७७५	ठेलें	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.३।।	वेदीं ठेलें कर्म शास्त्रासि मोहन। शेषासि अनुमान न कळे माये
३७७६	ठेव	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.२।।	साजीव सोलीव निवृत्तीची ठेव। कृष्ण हाचि देव हृदयीं पूजी
३७७७	ठेवा	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.३।।	वैराग्यें तापला सप्रेमें निवाला। ठेवा जो लाधला शांतिसुख
३७७८	ठेवियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.४।।	निवृत्तीचा जप जपमाळा हे गोमटी। मन हें वैकुंठीं ठेवियेलें
३७७९	ठेविलें	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडलिका वोळलें। आणूनि ठेविलें भीमातीरीं
३७८०	ठेविलें	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.४।।	निवृत्तीनें मन ठेविलें चरणीं। नामाची निशाणी अखंडित
३७८१	ठेवी	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.३।।	भ्रांत माया सदा पैं वैरिणी। मारूनी जीवनीं जीव ठेवी
३७८२	डिंगर	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.५।।	तल्लिन प्रेमाचें कल्लोळ अमृतांचे। डिंगर हरीचें राजहंस
३७८३	डुले	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.३।।	पुंडरिकफळ वोळलें सफळ। शंकर सोज्वळ प्रेमें डुले
३७८४	डुल्लत	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.२।।	हरिनाम विनट हरि उच्चारीत। सप्रेमें डुल्लत भक्तजन
३७८५	डुल्लत	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.४।।	निवृत्ति खेचर परिसा भागवत। आनंदे डुल्लत सनकादिक
३७८६	डुल्लतु	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.६।।	निवृत्ति तिष्ठतु सप्रेमें डुल्लतु। मन हें निश्चितु रामपायीं
३७८७	डोले	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्ण। गयनी सहिष्ण प्रेमें डोले
३७८८	डोळस	।।ज्ञा.गा.नि.००४.१।।	रूप ना अरूप रूपाचें रूपस। कांसवी डोळस निगमागमें
३७८९	डोळस	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.२।।	तेंचि हें डोळस सांवळें सुंदर। यशोदे सुकुमार बाळकृष्ण
३७९०	डोळस	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.२।।	तोचि हा सांवळा डोळस सुंदर। रुक्मिणी भ्रतार कृष्ण माझा
३७९१	डोळस	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.२।।	तें हें सांवळें स्वरूप डोळस। बाळरूप मीस घेतलेंसें
३७९२	डोळां	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
३७९३	डोळियांसी	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.२।।	भ्रमाचें भुलीव आलेंसे पडळ। प्रत्यक्ष केवळ डोळियांसी

३७९४	डोहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.१।।	माता पिता नाहीं बंधु बोधु कांहीं। सर्व सम डोहीं वर्तताती
३७९५	डोहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.२।।	रज तम नाहीं सात्विकही डोहीं । परिपूर्ण देहीं आत्माराम
३७९६	डोहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.४।।	आशापाश नाहीं कर्तव्यता कांहीं। चिंतामणि डोहीं एकविध
३७९७	डोहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.३।।	दिधलें तें घेईं पूर्णतें तूं होईं। सप्रेमाचे डोहीं संतजन
३७९८	डोहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.३।।	नरहरि विठा नारा ते गोणाई। प्रेमभरित डोहीं वोसंडती
३७९९	डोहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे कांहीं। सर्व हरी डोहीं बुडी देका
३८००	डोहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.३।।	गेलें मन रामीं निष्काम कल्पना। बुडाली वासना तिये डोहीं
३८०१	ढाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.३।।	चोखट चोखाळ मनाचें मवाळ। कांसवीचा ढाळ जया नेत्रीं
३८०२	ढिसाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.३।।	मुरालीं ब्रह्मांडें अमित्य पैं अंडें । ढिसाळ प्रचंडें जया आंगीं
३८०३	ढिसाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.३।।	उचलिती ढिसाळ सर्व हा गोपाळ। तो यशोदेचा बाळ नंदाघरीं
३८०४	ढिसाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.३।।	पृथ्वी हे ढिसाळ आकाश कव्हाळ। जन मायाजळ विरे तेथें
३८०५	ढिसाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.५।।	पृथ्वी हे ढिसाळ वायु व्योमफळ। सेवितां अढळ जोडती रया
३८०६	ढिसाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.१।।	मी माझें रोकडें केलें फाडोवाडें। ब्रह्मांडा एवढें ढिसाळ थोर
३८०७	तंत	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.१।।	तंत आणि वितंत त्यामाजि मथित। नाद उमटत स्वानंदाचा
३८०८	तंतु	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.१।।	भवार्णव हेतु काय सांगो मातु। कल्पना हे तंतु छेदीयेला
३८०९	तंव	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.१।।	तंव आनंदला हरि परिपूर्ण लोटला। मुक्ताई लाधला प्रेमकवळु
३८१०	तंव	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.१।।	काला तंव निकट श्रीरंग समीप आले। भक्तांचे सोहळे पुरवितु
३८११	तट	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.४।।	निवृत्तीचें तट भजन अविनाश। भजनेंचि पाश तुटे रया
३८१२	तटाक	।।ज्ञा.गा.नि.००४.४।।	निवृत्ति तटाक चक्रवाक एक। वासनासि श्लोक गुरुनामें
३८१३	तटाक	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.४।।	निवृत्ति तटाक निवांत सम्यक। सर्वरूपें एक आत्माराम
३८१४	तटाक	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.४।।	निवृत्ति तटाक रूपें ब्रह्म एक। जेथ ब्रह्मादिक हारपती
३८१५	तटाक	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.४।।	गुरुलागीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
३८१६	तटाक	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींचे तटाक। उतरलासि एक शुद्धोदकें
३८१७	तटाक	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.४।।	निवृत्ति तटाक सर्व कृष्ण एक। अद्वैत हे लेख ब्रह्म सत्य
३८१८	तटाकु	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.६।।	निवृत्ति तटाकु घटमठ एकु। कृष्ण हा सम्यकु नामरूपें
३८१९	तटीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.३।।	न माये सर्वांघटीं सृष्टी। तो यमुनेच्या तटीं गायी चारी

३८२०	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.१।।	गगनवाड दृष्टी सर्व तत्त्व शेखी। जिव शिव पोखी कारणभूत
३८२१	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.३।।	आकाश सौरस तत्त्व समरस। तो हा हृषीकेश गोपीसंगें
३८२२	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
३८२३	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.१।।	एक तत्त्व सांगती वेदादिक बडिवार। ब्रह्मकर्म आचार भजनालागीं
३८२४	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.६।।	निवृत्ति संपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व नित्यता उलधा तुझा
३८२५	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.३।।	आशेचे विलास गुंफोनि महिमा। तत्त्वीं तत्त्व सीमा निजज्ञानें
३८२६	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.१।।	एक तत्त्व हरि असे असे पैं सर्वत्र। ऐसें सर्व शास्त्र बोलियेलें
३८२७	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.२।।	क्षमा धरी चित्तीं अखंड श्रीपति । एक तत्त्व चित्तीं ध्याईजेसु
३८२८	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.१।।	एकेवीण तत्त्व नाहीं पैं सृष्टी। विश्वरूपें भेंटी अर्जुनासी
३८२९	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.२।।	तत्त्व तें श्रीहरी अद्वैतकुसरी। ब्रह्मांड वोवरी क्षरलासे
३८३०	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.१।।	परेसि परता पश्यंति वरूता। मध्यमे तत्त्वता न कळे हरी
३८३१	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम जपावें नित्यता। आपणची तत्त्वता होईल हरी
३८३२	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.४।।	निवृत्ति तत्त्वता मनाचें मोहन। नित्य समाधान रामनामें
३८३३	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.२।।	तत्त्वता श्रीहरी एक असे सर्व। सांडूनी देहभाव पूर्ण पाहा
३८३४	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.नि.००७.१।।	अकर्ता पैं कर्ता नाहीं यासी सत्ता। आपण तत्त्वतां स्वयें असे
३८३५	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.३।।	भोग्य भोग भोक्ता आपण तत्त्वतां। त्याहुनी परता तयामाजी
३८३६	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.१।।	निरशून्य बिंबी आकार पाहतां। आपण तत्त्वतां हरी एकु
३८३७	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.नि.११९.३।।	सर्वघटीं नांदे एकरूपसत्ता। आपणचि तत्त्वतां सर्वांरूपीं
३८३८	तत्त्वसार	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.१।।	गोत वित्त चित्त गोतासी अचुक। चाळक पंचक तत्त्वसार
३८३९	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.४।।	देवीं नांदे रसना धर्मी नांदे भावो। एक तत्त्वीं देवो क्षरला असे
३८४०	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.६।।	निवृत्ति संपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व नित्यता उलधा तुझा
३८४१	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.३।।	आशेचे विलास गुंफोनि महिमा। तत्त्वीं तत्त्व सीमा निजज्ञानें
३८४२	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.२।।	नारायण नाम तारक आम्हां। नेणों पैं महिमा अन्य तत्त्वीं
३८४३	तत्त्वींतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.३।।	या रूपें चिंतितां आत्मरूपें पाहतां। तत्त्वींतत्त्व समता मिळोनि जाये
३८४४	तत्त्वें	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.१।।	काया हे ब्रह्मांड ठसावले पिंड। जीव जीवनीं अंड एका तत्त्वें

३८४५	तत्त्वें	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.३।।	ऐसिये तत्त्वें होताती परत्वें। धरुनियां सत्य आहे भाव
३८४६	तत्पर	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.४।।	निवृत्ति तत्पर लक्ष ते स्वानंद। नित्यता आनंद ब्रह्म नांदे
३८४७	तत्पर	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.४।।	निवृत्ति तत्पर वेदांचा ॐकार। ॐतत्सदाकार कृष्णरूपें
३८४८	तत्पर	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.६।।	निवृत्ति तत्पर गुरु गयनी अमर। ॐतत्सदाकार हरि माझा
३८४९	तत्पर	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व हा श्रीधर। मनाचा विचार हारपला
३८५०	तत्पर	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.६।।	निवृत्ति तत्पर हरीरूप सर्वत्र। नाम घेतां तृप्त आत्माराम
३८५१	तत्पर	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.६।।	निवृत्ति तत्पर निवाला सत्वर। नित्यता आचार विष्णुमय
३८५२	तत्पर	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.४।।	निवृत्ति तत्पर नाइके ते शब्द। नित्यता गोविंद जपतसे
३८५३	तत्पर	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.४।।	निवृत्ति तत्पर रामनाम चित्तीं। एकानामें तृप्ति सर्वकाळ
३८५४	तत्पर	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व लेखी आप। वासना संकल्प रामकृष्ण
३८५५	तत्सदाकार	।।ज्ञा.गा.नि.००२.४।।	निवृत्ति साकार ब्रह्मींचा प्रकार। ॐ तत्सदाकार कृष्णलीला
३८५६	तदाकार	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.३।।	रजतम गाळी दृश्याकार होळी। तदाकार जळीं कृष्ण बिंबे
३८५७	तदाकार	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.३।।	व्यापकपण धीर ब्रह्मांड साकार। तें रूप तदाकार भाग्ययोगें
३८५८	तदाकार	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.४।।	निवृत्ति सोपान खेचर हारपे। तदाकार लोपे इये ब्रह्मीं
३८५९	तदाकार	।।ज्ञा.गा.नि.११२.३।।	नसतेनि जीव असतेनि शिव। तदाकार माव मावळली
३८६०	तदाकार	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.४।।	निवृत्ति साधन कृष्णाचें रूपडें। ब्रह्मांडाएवढें तदाकार
३८६१	तदाकारें	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.३।।	न दिसे भानमान दृष्याचा अनुमान। आपणचि पूर्ण तदाकारें
३८६२	तद्रुप	।।ज्ञा.गा.नि.०११.३।।	गुणागुणीं धीट वासना अवीट। तद्रुप प्रगट निरंजना
३८६३	तनु	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
३८६४	तनु	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.३।।	नाहीं येथ काळ अवघे शून्यमय। निर्गुणीं सामाय तनु माझी
३८६५	तन्मय	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.१।।	कल्पितें कल्पिलें चित्त आकळिलें। तन्मय घोळिलें चैतन्याचें
३८६६	तन्मयता	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.२।।	तें अव्यक्त साबडें कृष्णाचें रूपडें। गोपाळ बागडें तन्मयता
३८६७	तन्मयता	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.३।।	सत्रावी उलंडी अमृत पिऊनि। ब्रह्मांड निशाणी तन्मयता
३८६८	तन्मयता	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.२।।	नाहीं तो आहे न दिसे ना पाहे। अवघा होउनि राहे तन्मयता
३८६९	तन्मयता	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां

३८७०	तप	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.२।।	तें हें कृष्णरूप गौळियांचें तप। यशोदे समीप नंदाघरीं
३८७१	तप	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.२।।	हरु जपे जप हरिहर रूप। गौळियांचें तप सहज कृष्ण
३८७२	तप	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.३।।	तप हें अमूप नलगे संकल्प। साधितां समीप जवळी असे
३८७३	तप	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.४।।	निवृत्तीचें तप फळलें अमुप। गयनिराजें दीप उजळिला
३८७४	तप	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम हेंचि सार तप। जपकारे अमूप निरंतर
३८७५	तप	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.३।।	व्रत तप तीर्थ नाम हें अनंत। माजि सामवत आत्मनाथीं
३८७६	तप	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.२।।	फळलें अमूप कृष्णनाम तप। उच्चारितो खेप हरे जना
३८७७	तपे	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.४।।	गगनीं सूर्य तपे अनंत तारा लोपे। एकुचि स्वरूपें आत्मा तैसा
३८७८	तपें	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.२।।	तें पुंडलिक तपें वोळलें स्वरूपें। जनाचीं पैं पापें निर्दाळिलीं
३८७९	तपें	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.१।।	नलगे मंत्रसार न लगति तपें। रामनाम सोहपें मूळ मंत्र
३८८०	तम	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.१।।	प्रतिपाळ सम प्रतिज्ञेचा नेम। सर्वज्ञता तम गिळीतसे
३८८१	तम	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.२।।	रज तम नाहीं सात्विकही डोहीं । परिपूर्ण देहीं आत्माराम
३८८२	तम	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.२।।	आदिमध्य अवसान सत्व रज तम। प्रकृति सम अळंकारले
३८८३	तम	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.२।।	रज तम खंडी वासना हे मुंडी। चित्त हें अखंडी हरिपंथी
३८८४	तया	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.३।।	जिव शिव सीमा नाहीं जेथें उपमा। हारपे निरोपमा तया माजी
३८८५	तया	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.१।।	निरपेक्षता मन अनाक्षर मौन्य। प्रकाश संपूर्ण तया ब्रह्म
३८८६	तया	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.५।।	नेणें हे विषये आकार सामाये। विकार न साहे तया रूपा
३८८७	तया	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.३।।	हरिवीण दुजें नेणें जो सहजें। तया गुरुराजें अर्पियेलें
३८८८	तया	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.३।।	नित्य पैं सोंविळा अखंड पैं निर्मळा। झणीं बारा सोळा म्हणाल तया
३८८९	तया	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.२।।	नाहीं तया भुली प्रपंच अबोला। ब्रह्मसुखें धाला रहिवासु
३८९०	तया	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.१।।	अनुभवाच्या गांवीं ज्ञान हेंचि फळ। विज्ञान केवळ वृक्ष तया
३८९१	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.१।।	उघडुनियां दृष्टि नामा पाहे पोटीं। आनंदाचा सृष्टि तया झाली
३८९२	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.३।।	ब्रह्मपद हरि बाह्य अभ्यंतरीं। सर्वत्र श्रीहरि दिसे तया
३८९३	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.३।।	सत्वर उच्चार रामनाम चित्तीं। संसारखंती नाहीं तया
३८९४	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.३।।	अंतींचिये वेळे रामनाम जोडी। वैकुंठ परवडी तया नरा
३८९५	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.४।।	निवृत्ति अखंड हरिध्यान चित्तीं। संसार समाप्ति जाली तया

३८९६	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
३८९७	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.१।।	नाम नाहीं वाचे तो नर निदैव। कैसेनी दैव फावेल तया
३८९८	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.३।।	नामेंविण मूर्ख नित्य पैं तया दु:ख। नामें शुकमुख नित्य सदा
३८९९	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.२।।	हरी हरी म्हणे नायके ते मातु। द्वैत तया आंतु नेघे बापा
३९००	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.३।।	व्यासादिक भले रामनाम पाठी। नित्यता वैकुंठीं तया घर
३९०१	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.३।।	नित्य नाम घोष उच्चारितां वाचे। यम काळ साचे वंदी तया
३९०२	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.४।।	निवृत्ति सत्वर उच्चारण नाम। वैकुंठधाम तया देहीं
३९०३	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.२।।	नित्यता श्रीहरी जनीं पैं भरला। द्वैताचा अबोला तया घरीं
३९०४	तया	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
३९०५	तया	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.१।।	कमळाच्या स्कंधी गुणी गुढारलें। वरी आकारलें फूल तया
३९०६	तया	।।ज्ञा.गा.नि.३११.२।।	करितां उपाधि द्वैत तें उपजे। तया अधोक्षजें नुद्धरिजे
३९०७	तयाकडे	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.३।।	न पाहे यम काळ तयाकडे अवचिता। नामाची सरिता ज्याचे मुखीं
३९०८	तयाचा	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.३।।	निवृत्ति म्हणे पारु विठ्ठलीं उच्चारु । तयाचा संसारू मोक्षरूप
३९०९	तयाचिये	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.४।।	निवृत्ति लक्ष्मी गरुड चिंतिती। तयाचिये मति आकळ हरी
३९१०	तयाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.१।।	रामनाम नित्य अखंड पैं चित्तीं। तयाचे पुरती सर्व काम
३९११	तयाचे	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.२।।	दीप आहे देहीं तयाचे हे प्रकाश। त्याचेनि सावकाश हरी भजे रया
३९१२	तयामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.२।।	तें रूप सगुण अवघेंचि निर्गुण। गुणि गुणागुण तयामाजि
३९१३	तयामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.१।।	चतुरानन घन अनंत उपजती। देवो देवी किती तयामाजि
३९१४	तयामाजी	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.१।।	गोत वित्त धन मनाचें उन्मन। निमोनि संपूर्ण तयामाजी
३९१५	तयामाजी	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.३।।	भोग्य भोग भोक्ता आपण तत्त्वतां। त्याहुनी परता तयामाजी
३९१६	तयामाजी	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.१।।	भरतें ना रितें आपण वसतें। सकळ हें होतें तयामाजी
३९१७	तयामाजी	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.३।।	हरीवीण दूजें शून्य त्रिभुवन। आपण जीवन तयामाजी
३९१८	तयाविण	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.१।।	जेथें पाहे तेथें व्यापिलें अनंतें। तयाविण रितें कोण ठाये
३९१९	तयासी	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.२।।	रामकृष्णमाळा नित्य जप करी। तयासी संसारीं सुख आहे
३९२०	तयासी	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.१।।	नाम मुखीं सदा तोचि पैं भाग्याचा। तयासी यमाचा धाक नाहीं
३९२१	तयाहूनी	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.३।।	नाममंत्रराशि अनंत पुण्य त्यासी। नाहीं पैं भाग्यासी तयाहूनी

३९२२	तरंगता	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.३।।	अनंत तरंगता अनंत अनंता। सृष्टीचा पाळिता हरि एकु
३९२३	तरंगता	।।ज्ञा.गा.नि.११४.३।।	ब्रह्मांडाच्या कोटी तरंगता उठी। आप आपासाठीं होत जात
३९२४	तरणी	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.१।।	गगनींचा गगनीं तेज पूर्ण धरणीं। आपणची तरणी जगा यया
३९२५	तरणोपाय	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.३।।	त्रैलोक्य उद्धरे ऐसी पव्हे त्वरें। कीर्तन निर्धारें तरणोपाय
३९२६	तरणोपाव	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.१।।	भवसागर सार तरणोपाव सोपा। कृष्णनामें खेपा हरती जनां
३९२७	तरताती	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.१।।	हरिवीण चित्तीं न धरी विपरीत। तरताती पतीत रामनामें
३९२८	तरती	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.२।।	जडमूढ तरती हरिनाम छंदें । एकानाम पदें वैकुंठ रया
३९२९	तरला	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.३।।	अजामेळा ऐसा तरला पतित। नारायण त्वरित आले तेथें
३९३०	तरली	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.३।।	ज्याचेनि स्मरणें तरली पैं गणिका। वैकुंठ लोका प्राप्त जाली
३९३१	तरले	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.२।।	संसार नरक रामनाम सार। तरले पामर पतित देखा
३९३२	तरले	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.२।।	भक्त हे तरले नामाचेनि बळें। कळिकाळासि खेळे दों अक्षरीं
३९३३	तरले	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.२।।	जपतां श्रीहरी मोक्ष नांदे नित्य। तरले पैं सत्य हरिनामें
३९३४	तरले	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.३।।	हरिहरि म्हणतां उतरले पार। दुर्धर संसार तरले रया
३९३५	तरसी	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.२।।	तरसी रे जना स्मरतां नामावळी। राहसि आढळीं वैकुंठीं रया
३९३६	तराल	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.२।।	तराल स्वभावें एकाएक देवें। एक हरी भावें ऐसा कीजे
३९३७	तरावया	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.३।।	निवृत्ति तारा त्यापरी विचारा। रामनाम खरा तरावया
३९३८	तरिच	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.४।।	निवृत्ति म्हणे जरी कृपा करील गुरू। तरिच संप्रधारु धरी आत्मा
३९३९	तरिच	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.१।।	पूर्विलीये क्षेत्रीं पूर्वज पूरता। तरिच अरुता हरि दिसे
३९४०	तरिच	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.५।।	नित्य सुख घ्यावें नामचि अनुभवावें। तरिच सुख पावावें इहींलोकीं
३९४१	तरिजे	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.१।।	हरिमार्ग सार येणेंचि तरिजे। येन्हवीं उमजे संसार रया
३९४२	तरीच	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.२।।	आम्हां ऐसें व्हावें तरीच हें भोगावें। निरंतर घ्यावें पोटाळूनी
३९४३	तरीच	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.३।।	चातकाची चिंता जरी न पवे जीवन। तरीच शोकें प्राण तृषा हेतु
३९४४	तरु	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.२।।	नेघों हे तरु प्रपंच परिवारु। प्रत्यक्ष ईश्वरु पुरे आम्हां
३९४५	तरुणोपाय	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.४।।	निवृत्तीचें धन जगाचें जीवन। नाम नारायण तरुणोपाय
३९४६	तरुणोपाय	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.६।।	निवृत्ति म्हणे तें रूपडें अनंत। विठ्ठल संकेत तरुणोपाय
३९४७	तरुणोपाय	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.३।।	विश्व हें पैं अंध मायेचें विशद। नेणे अर्थभेद तरुणोपाय

३९४८	तरे	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.१।।	नाममंत्रसार नित्य निरंतर। येणेंचि संसार तरे जाणा
३९४९	तर्क	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.३।।	तेचि हें धारणा तर्क सर्व पूर्णा। विवेकही खुणा सहज स्थिती
३९५०	तल्लिन	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.५।।	तल्लिन प्रेमाचें कल्लोळ अमृतांचे। डिंगर हरीचें राजहंस
३९५१	तल्लिनता	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.१।।	नुघडि तो दृष्टि न बोले तो वाचा। हरिरूपीं साचा तल्लिनता
३९५२	तल्लीन	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.४।।	निवृत्ति संपन्न कृष्णरूप ध्यान। गयनी तल्लीन नाम घेतां
३९५३	तल्लीन	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.४।।	निवृत्ति निर्वाळला ज्ञानदेव सोपान। खेंचर तल्लीन विठ्ठलनामें
३९५४	तल्लीन	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.१।।	मन गेलें देवीं ध्यान गेलें रूपीं। राहिलें स्वरूपीं तल्लीन देखा
३९५५	तल्लीन	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.७।।	निवृत्ति निवांत तल्लीन पैं जाला। प्रपंच अबोला हरिसंगें
३९५६	तल्लीनता	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.४।।	निवृत्ति गयनी मन ते चरणीं। अखंडता ध्यानीं तल्लीनता
३९५७	तल्लीनता	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.४।।	निवृत्ति आवडे सद्‌गुरु गयनी। चित्त नारायणीं तल्लीनता
३९५८	तल्लीनता	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.२।।	भिवरासंगमीं निरंतर समी। तल्लीनता ब्रह्मीं उभी असे
३९५९	तल्लीनता	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.३।।	चालिला सोपान ज्ञानदेव निधी। मुक्ताई गोविंदीं तल्लीनता
३९६०	तळवट	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.३।।	पृथ्वीचें तळवट अनंत विराट। आपण वैकुंठ गोपिसंगें
३९६१	तहानभूक	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.४।।	निवृत्ति सोपान कालवले कालीं। खेंचराची धाली तहानभूक
३९६२	ताट	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.४।।	निवृत्तीचें ताट पियूष पुरतें। कांसवी दुभतें वाटियेसि
३९६३	तान्हा	।।ज्ञा.गा.नि.११५.४।।	निवृत्ति गयनी सांगतुसे खुणा। तो देवकीचा तान्हा बाळ जाला
३९६४	तान्हुलें	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.२।।	तें रूप सानुलें यशोदे तान्हुलें। भोगिती निमोले भक्तजन
३९६५	तापला	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.३।।	वैराग्यें तापला सप्रेमें निवाला। ठेवा जो लाधला शांतिसुख
३९६६	तापलें	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.३।।	वैराग्यें तापलें ब्रह्मांड देखिलें। वासनें मुंडिलें नि:संदेहें
३९६७	तारक	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.४।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ पैं स्वानंद। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
३९६८	तारक	।।ज्ञा.गा.नि.११३.१।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ तें अगाध। नामाचा उद्‌बोध नंदाघरीं
३९६९	तारक	।।ज्ञा.गा.नि.२११.१।।	छेदिला समूळ प्रपंच विव्हळ। तारक गोपाळ भवनिधी
३९७०	तारक	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.३।।	जन हें विव्हळ तारक गोपाळ। कीर्तनीं कळिकाळ दुरी ठाहे
३९७१	तारक	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.२।।	तारक पंढरी प्रसिद्ध भीमातीरीं। ब्रीदें चराचरीं बोले वेदु
३९७२	तारक	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.१।।	जनांसी तारक विठ्ठल हेंचि एक। केलासे विवेक सनकादिकीं
३९७३	तारक	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.३।।	जनाचे तारक पूज्य पुण्य श्लोक। तृप्त सनकादिक नामें होती

३९७४	तारक	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.२।।	नारायण नाम तारक आम्हां। नेणों पैं महिमा अन्य तत्त्वीं
३९७५	तारक	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.४।।	निवृत्तीचा जप हरी हा उच्चार। संसारसागर तारक हरी
३९७६	तारक	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.४।।	निवृत्ति तारक हरिरूप एक। हाचि एक विवेक एकतत्त्वीं
३९७७	तारक	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.३।।	तेथील तारक ब्रह्म निजसुख। केलासे विवेक सनकादिकीं
३९७८	तारकु	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.५।।	येउनी जनीं सदा पैं तो विदेही। तारकु सबाहीं सप्रेमळु
३९७९	तारा	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.३।।	लोपती त्या तारा हारपे दिनमणी। तो खेळे चक्रपाणी गोपाळामाजीं
३९८०	तारा	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.१।।	व्योमामाजि तारा असंख्य लोपती। तैसे लक्ष्मीपती माजी विरों
३९८१	तारा	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.३।।	तारा ग्रह दीन त्या माजि उन्मन। प्रपंचाचें भान दुरी ठेलें
३९८२	तारा	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.४।।	गगनीं सूर्य तपे अनंत तारा लोपे। एकुचि स्वरूपें आत्मा तैसा
३९८३	तारा	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.१।।	गगनीचि तारा वायो वसे सैरा। गगन गाभारा स्थिर होय
३९८४	तारा	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.२।।	अवचित गगनीं वर्षे पैं संपूर्ण। आपणचि पतन तारा पावे
३९८५	तारा	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.३।।	निवृत्ति तारा त्यापरी विचारा। रामनाम खरा तरावया
३९८६	तारा	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.३।।	नाहीं तारा ग्रह नाहीं हे मेदिनी। सर्व जनार्दनीं बिंबलेंसे
३९८७	तारांगणें	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.१।।	जेथें न रिघे ठाव लक्षतां लक्षणें। सूर्य तारांगणें हारपती
३९८८	तारांगणें	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.२।।	चंद्रसूर्यरश्मी न देखों तारांगणें। अवघा हरी होणें हेंचि घेवों
३९८९	तारिजे	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.१।।	नामाचेनि बळें तारिजे संसार। आणिक विचार करूं नको
३९९०	तारिजे	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.४।।	तोचि एक भक्तु हरिहरि म्हणे। नित्य नारायणें तारिजे त्यासी
३९९१	तारिजेल	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.१।।	उपरति मनाची साधन विदेही। तारिजेल बाही रामनामें
३९९२	तारियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.२।।	कांसवी तुसार अमृत सधर। भक्त पारावार तारियेलें
३९९३	तारिले	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.४।।	पुण्य केलें चोख तारिले अशेख। जनीं वनीं एक रूप वसे
३९९४	तारिले	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.३।।	तारिले पतीत नारायण नामें। उद्धरिलें प्रेमें हरिभक्त
३९९५	तारिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.५।।	विश्व हें तारिलें नामाचि पिकलें। केशवीं रंगलें मन हेतु
३९९६	तारी	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.४।।	निवृत्ति समाधि उगवली कळिका। तारी तिहीं लोकां एकानामें
३९९७	तारी	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.३।।	आनंदैक सुख यासी नाहीं मोहो। भूतबाधा ग्रहो नामेंचि तारी
३९९८	तारुं	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.३।।	संसाराचें तारुं ठाणमाण दिसे। शाम प्रभा वसे तिये ब्रह्मीं
३९९९	तारू	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.४।।	निवृत्तीचा तारू गोपाळ नंदाचा। यशोदे देवकीचा लाभ थोरु

४०००	तारूं	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.४।।	निवृत्ति संपन्न सेवी गुरुकृपा। गयनीच्या द्वीपा तारूं गेलें
४००१	तार्किकु	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.१।।	कामना कामीकु वासना तार्किकु। रजतम सात्विकु एकरूपें
४००२	तिगुण	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.१।।	सजीव साजिरी तिगुण गोजिरी। नांदे माजघरीं आत्मराजु
४००३	तितिक्षा	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.३।।	दृष्य द्रष्टा सर्व तितिक्षा उपरती। श्रुतीसी संपत्ती येथ जाणा
४००४	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.१।।	बिंबीं बिंब एक बिंबलें सम्यक। आपण तिन्ही लोक एक्यारूपें
४००५	तिन्ही	।।ज्ञा.गा.नि.११७.३।।	आदि मध्य अंत तिन्ही जाली शून्य। तो कृष्णनिधान गोपवेषें
४००६	तिमिर	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.१।।	तिमिर पडलें प्रपंच भासे। झाकोळला दिसे आत्मनाथ
४००७	तिमिर	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.३।।	सांडूनि तिमिर सर्व नारायण। हेंचि पारायण नित्य करीं
४००८	तिमिरपडळ	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.५।।	तिमिरपडळ निमाली पैं दृष्टी। प्रपंच हे सृष्टि दिसतुसे
४००९	तिये	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.३।।	संसाराचें तारुं ठाणमाण दिसे। शाम प्रभा वसे तिये ब्रह्मीं
४०१०	तिये	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.३।।	गेलें मन रामीं निष्काम कल्पना। बुडाली वासना तिये डोहीं
४०११	तिष्टतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.१।।	ब्रह्मादिक पूजा इच्छिती सहजा। तो गौळियांच्या काजा तिष्टतुसे
४०१२	तिष्ठतसे	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.३।।	नित्यता दिवाळी नाहीं तेथें द्वैत। नित्यता अच्युत तिष्ठतसे
४०१३	तिष्ठती	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.१।।	विठ्ठल श्रीहरी उभा भीमातीरीं। तिष्ठती कामारी मुक्तिचारी
४०१४	तिष्ठतु	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.६।।	निवृत्ति तिष्ठतु सप्रेमें डुल्लतु। मन हें निश्चितु रामपायीं
४०१५	तिष्ठतु	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.४।।	निवृत्ति तिष्ठतु एकरूप चित्त। अवघींच समस्त गिळियेलीं
४०१६	तिहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.४।।	निवृत्ति समाधि उगवली कळिका। तारी तिहीं लोकां एकानामें
४०१७	तिहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.३।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ न कळे जीवशिवीं। तो आपणचि लाघवी मावरूपें
४०१८	तिहीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.१।।	भक्तिज्ञान वैराग्य तिहीचें शोधन। जनीं जनार्दन हेंचि खरें
४०१९	ती	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.३।।	विठ्ठलनाम सार ऐसाचि निर्धार। मुक्ति पारावार ती अक्षरीं
४०२०	ती	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.३।।	नलगे साकार विठ्ठल मनोवृत्ति। प्रपंच समाप्ति ती अक्षरीं
४०२१	तींहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.२।।	संत मुनिदेव सनकादिक सर्व। तींहीं मनोभाव अर्पियेला
४०२२	तीर	।।ज्ञा.गा.नि.२११.४।।	निवृत्तीनें तीर टाकिलें पैं सार। जन्म येरझार तोडियेली
४०२३	तीर	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.४।।	निरानिरंतर भीमरथी तीर। ब्रह्म हें साकार विटे नीट
४०२४	तीरा	।।ज्ञा.गा.नि.२००.३।।	गेला पैल तीरा आणिलें कापुरा। दीप एकसरा पाजळिला
४०२५	तीरा	।।ज्ञा.गा.नि.२११.२।।	नावाडा नाटकु उतरील तीरा। जन्म येरझारा एके खेपे

४०२६	तीरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.२।।	म्हणोनि पंढरीं उपजावें संसारीं। प्रत्यक्ष श्रीहरी तीरीं उभा
४०२७	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.४।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ पैं स्वानंद। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
४०२८	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.११३.१।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ तें अगाध। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
४०२९	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.३।।	वेणुनाद तीर्थ चंद्रभागा समर्थ। विठ्ठलदैवत रहिवासें
४०३०	तीर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.३।।	व्रत तप तीर्थ नाम हें अनंत। माजि सामवत आत्मनाथीं
४०३१	तुज	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.१।।	आदि मध्य अंतीं तुज माजि बिंबावो। ब्रह्मीं ब्रह्मथावो लवण जळीं
४०३२	तुज	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.३।।	न पाहे पैं दृष्टी कळिकाळ तुज। रामनाम बीज मंत्रसार
४०३३	तुजमाजि	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.२।।	घेरे नाम्या कवळु आनंदाचा होसी। तुजमाजि निवासि हरी आहे
४०३४	तुजमाजि	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.४।।	निवृत्ति म्हणे मीतूंपणें सगळा। तुजमाजि गोपाळा रहिवासु
४०३५	तुझा	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.५।।	क्षिरनिरहंसी जाला तुझा स्वादु। अवघाचि गोविंदु नांदे देहीं
४०३६	तुझा	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.६।।	निवृत्ति संपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व नित्यता उलधा तुझा
४०३७	तुझें	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.३।।	रिगु निगु काज जाले तुझें धीरू। अवघाचि संसारू कळला आम्हां
४०३८	तुझें	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.२।।	तैसें तुझें ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीराज चित्त जालें
४०३९	तुझें	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.३।।	तुझें तूं पाहीं आहे तें घेई। एकरूप होईं गुरुखुणें
४०४०	तुझें	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.३।।	आपस्तुति नको आपपर एको। विष्णुपणें लोपो भान तुझें
४०४१	तुझें	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.३।।	पाहतां तुझें नाम रूप दृष्य नोहे। तो भक्तालागीं होय कृष्णठसा
४०४२	तुटती	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.२।।	रामराम नामें तुटती संसार। नाहीं त्या येरझार योनिमाळे
४०४३	तुटती	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.४।।	निवृत्ति साधन न करा हा विश्वास। गुरुविण पाश न तुटती
४०४४	तुटलें	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.१।।	खुंटलें साधन तुटलें बंधन। सर्वही चैतन्य एकरूप
४०४५	तुटलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.१।।	छेदिला हा वृक्ष तुटलें तें मूळ। प्रपंच समूळ उडाला रया
४०४६	तुटलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.१।।	तुटलें पडळ भेटला केवळ। सर्व हा गोपाळ गुरूमुखें
४०४७	तुटी	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.१।।	शून्य साकार घटीं जीव शील काष्टीं। मीपणासि तुटी एक्यानामें
४०४८	तुटे	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.४।।	निवृत्तिराज म्हणे तो गुरुविण न तुटे। प्रपंच सपाटे ब्रह्मीं नेतु
४०४९	तुटे	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.२।।	तें रूप सेविती मुनिजन साधु। विठ्ठलनामें कंदु तुटे जनां
४०५०	तुटे	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.३।।	न लगती सायास करणें उपवास। नाममात्रें पाश तुटे जनां
४०५१	तुटे	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.४।।	निवृत्तीचें तट भजन अविनाश। भजनेंचि पाश तुटे रया

४०५२	तुटे	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.३।।	त्रिपुटी त्रिगुण सत्वरजसार। नामेंचि वेव्हार तुटे रया
४०५३	तुटेल	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.२।।	रामनाम मंत्र जप तूं रे जना। तुटेल यांतना भवमूळ
४०५४	तुटेल	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.३।।	नित्यता कीर्तन तुटेल बंधन। आत्माराम घन तुष्टेल जना
४०५५	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.१।।	आम्ही बोध तुम्हीं बुद्धि। आम्हीं स्वयें तुम्हीं शुद्धि
४०५६	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.१।।	आम्ही बोध तुम्हीं बुद्धि। आम्हीं स्वयें तुम्हीं शुद्धि
४०५७	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.१।।	हरी हेचि खूण सांगितली आम्हां। जनवनसमा वर्ता तुम्हीं
४०५८	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.४।।	निवृत्ति म्हणे पिता सकळतत्त्व रहितु। वेदशास्त्रीं दृष्टांतु पहा तुम्हीं
४०५९	तुवां	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.३।।	आम्ही सोहं धरूं भावें। तुवां हृदयींच ठसावें
४०६०	तुषार	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.२।।	वोळलें अंबर अमृत तुषार। झेलीत अमर चकोर झाले
४०६१	तुष्टतसे	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.३।।	भाविक भजन भाविक पूजन। तेथें जनार्दन तुष्टतसे
४०६२	तुष्टलासे	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.४।।	निवृत्तीचें काज नाम ब्रह्म बीज। गयनी सहज तुष्टलासे
४०६३	तुष्टे	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.४।।	सुखावरी सुख निसंग रे आचरे। केशव निधरिं तुष्टे सदा
४०६४	तुष्टे	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.५।।	निवृत्ति म्हणे होईल अगाध। एकनामें गोविंद तुष्टे सदा
४०६५	तुष्टे	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.४।।	निवृत्तीचें धन अखंड परिपूर्ण। आपणचि नारायण तुष्टे सदा
४०६६	तुष्टे	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.३।।	भावना श्रीधर भाविक हरिहर। भजनीं श्रीवर सर्व तुष्टे
४०६७	तुष्टेल	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.३।।	नित्यता कीर्तन तुटेल बंधन। आत्माराम घन तुष्टेल जना
४०६८	तुसार	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.२।।	कांसवी तुसार अमृत सधर। भक्त पारावार तारियेलें
४०६९	तुसार	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.२।।	पूर्वपुण्य चोख आम्हांसि सफळ। गयनि कल्लोळ तुसार आम्हां
४०७०	तुसार	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.५।।	राहिरखुमाई कासवी तुसार। अमृत पाझर सर्वांघटीं
४०७१	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.४।।	निवृत्ति अमृत गुरुकृपा तूं सार। सर्व हा विचार हरी केला
४०७२	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.१।।	आम्ही किरण तूं सूर्यो। आम्ही अस्तु तूं उदयो
४०७३	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.१।।	आम्ही किरण तूं सूर्यो। आम्ही अस्तु तूं उदयो
४०७४	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.३।।	आम्ही कळा तूं चंद्रमा। तूं अमृत आम्ही गरिमा
४०७५	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.३।।	आम्ही कळा तूं चंद्रमा। तूं अमृत आम्ही गरिमा
४०७६	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.४।।	आम्ही निधि तूं निधान। आम्ही ध्येय तूं साधन
४०७७	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.४।।	आम्ही निधि तूं निधान। आम्ही ध्येय तूं साधन

४०७८	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.३।।	दिधलें तें घेईं पूर्णतें तूं होईं। सप्रेमाचे डोहीं संतजन
४०७९	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.२।।	रामनाम मंत्र जप तूं रे जना। तुटेल यांतना भवमूळ
४०८०	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.२।।	सुटसी रे नामें आपेंआप संभ्रमें। नित्य नाम नेमें जप तूं जाये
४०८१	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.३।।	तुझें तूं पाहीं आहे तें घेई। एकरूप होईं गुरुखुणें
४०८२	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.३।।	विषयाचें पोखणें पाहातां तेथ शून्य। झणीं हें तूं मन जाऊं देसी
४०८३	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.२।।	मी माझें टवाळ अवघाचि गोपाळ। मी तूं हें सोज्वळ ब्रह्मरूप
४०८४	तूं	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.१।।	क्षमा सम नेम हाचि परिपूर्ण। राम होई तूं निष्काम नि:संदेह
४०८५	तूंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.६।।	निवृत्ति म्हणे आतां अनाथ श्रीहरी। तूंचि चराचरीं हेंचि खुण
४०८६	तूंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.४।।	निवृत्तीनें सेविला कवळु हा हरि। तूंचि चराचरीं दिससी आम्हां
४०८७	तूंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.२।।	तूंचि रे साचार होसील पूर्णता। निगुणी समता नाहीं जैसी
४०८८	तूंपण	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.१।।	मीपण कळलें तूंपण सांडिलें । कल्पने तोडिलें मुळींहुनी
४०८९	तूंपणत्व	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.३।।	मीपण उतरे तूंपणत्व नुरे। वेगीं विठ्ठल धुरे शरण जावें
४०९०	तृप्त	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.३।।	पहातें दुभतें कासवी भरितें। नेत्रातें करितें तृप्त सदा
४०९१	तृप्त	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.४।।	निवृत्तीचें गोत कृष्ण नामें तृप्त। आनंदाचें चित्त कृष्णनामें
४०९२	तृप्त	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.६।।	निवृत्ति तत्पर हरीरूप सर्वत्र। नाम घेतां तृप्त आत्माराम
४०९३	तृप्त	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.३।।	जनाचे तारक पूज्य पुण्य श्लोक। तृप्त सनकादिक नामें होती
४०९४	तृप्त	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.३।।	नामा पसरीं मुख आनंदला तृप्त। कवळु पूर्णभरित हरिराजा
४०९५	तृप्त	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.६।।	निवृत्ति खेंचर सोपान सांवता। हरि कवळु देतां तृप्त जाले
४०९६	तृप्त	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.३।।	काय हें ओखद रामनाम अमृत। हरिनामें तृप्त करी रया
४०९७	तृप्त	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.३।।	तैसे हे संत विठ्ठलीं तृप्त। नित्य पैं निवांत हरिचरणीं
४०९८	तृप्त	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.२।।	तोचि भजनपंथ सुगम समर्थ। नित्यता अनंत तृप्त असे
४०९९	तृप्तातृप्त	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.६।।	नामाची हे धणी तेचि हो पर्वणी। तृप्तातृप्त तृप्ती होतु आम्हां
४१००	तृप्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.१।।	आशा पिपाशा नेघों पैं चित्तीं। एका नामें तृप्ति सर्वकाळ
४१०१	तृप्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.४।।	निवृत्ति तत्पर रामनाम चित्तीं। एकानामें तृप्ति सर्वकाळ
४१०२	तृप्ती	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.६।।	नामाची हे धणी तेचि हो पर्वणी। तृप्तातृप्त तृप्ती होतु आम्हां
४१०३	तृप्ती	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.४।।	निवृत्तीचें जाप्य आनु नाहीं चित्तीं। रामनामें तृप्ती सदा असे

४१०४	तृप्ती	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.२।।	रामकृष्ण मूर्ती या जपा आवृत्ति। नित्य नामें तृप्ती जाली आम्हां
४१०५	तृषा	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.३।।	चातकाची चिंता जरी न पवे जीवन। तरीच शोकें प्राण तृषा हेतु
४१०६	तृष्णा	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.३।।	न मगे नेणे कांहीं याविण आणिक। सप्रेमाची भूक तृष्णा करी
४१०७	ते	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.१।।	पियूष पुरतें कासवी ते विते। संपूर्ण दुभतें काम धेनु
४१०८	ते	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.४।।	निवृत्ति तत्पर लक्ष ते स्वानंद। नित्यता आनंद ब्रह्म नांदे
४१०९	ते	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.१।।	नेणती महिमा ब्रह्मादिक भद्र। आणि ते महेंद्र नानास्थानीं
४११०	ते	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.१।।	सिद्धीचें साधन नेणती ते सिद्ध। अधिक उद्बोध आनंदाचा
४१११	ते	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.३।।	धन्य ते यशोदा खेळवी मुकुंदा। आळवीत सदा नित्य ज्यासी
४११२	ते	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.२।।	ते रूप गोजिरें नंदाघरीं असे। जनीं वनीं दिसे गोपिकांसी
४११३	ते	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.४।।	निवृत्ति म्हणे ते सुखरूप कृष्ण। दिननिशीं प्रश्न हरि हरि
४११४	ते	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.४।।	निवृत्ति गयनी मन ते चरणीं। अखंडता ध्यानीं तल्लीनता
४११५	ते	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.२।।	पूर्वपूण्य चोखडें ब्रह्म लाडे कोडें। ते यशोदेकडे शोभे कैसें
४११६	ते	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.४।।	घरोघरीं दुभतें गौळियां परिपूर्ण। यशोदा ते आपण गोरस घुसळी
४११७	ते	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.१।।	धीराचे पैं धीर उदार ते पर। चोखाळ अमर अभेदपणें
४११८	ते	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
४११९	ते	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
४१२०	ते	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.३।।	दया वसे देहीं क्षमा ते माधवीं । कासवी शांभवी जनीं इये
४१२१	ते	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.२।।	नेघों ते काबाड न करुं विषय। ब्रह्मांड हें होय आत्माराम
४१२२	ते	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.१।।	सुमनाची लता वृक्षीं निपजली। ते कोणे घातलीं भोगावया
४१२३	ते	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.४।।	धन्य ते चरण नित्यता स्मरण। अखंड संपन्न प्रेम देतु
४१२४	ते	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.२।।	गेली ते वासना निमाली भावना। चुकलें बंधना यमपाश
४१२५	ते	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.१।।	निमाली ते निशी पळाला तो दीन। प्रपंचाचें भान लोपिन्नलें
४१२६	ते	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.२।।	हरी हरी म्हणे नायके ते मातु। द्वैत तया आंतु नेघे बापा
४१२७	ते	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.४।।	निवृत्ति तत्पर नाइके ते शब्द। नित्यता गोविंद जपतसे

४१२८	ते	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.३।।	दुजिया पिडणें द्वैत तेंचि जाण। अद्वैत ते खूण हरी एकु
४१२९	ते	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.३।।	नित्य ते अनित्य आपणचि सत्य। कार्याकारण कृत्य हरपे जेथें
४१३०	ते	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.८।।	निवृत्ति म्हणे ते अक्षर दोनी राम। जपतां पावे धाम वैकुंठीचें
४१३१	ते	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.३।।	एकतत्त्व सार रामनाम सुख। नलगे ते भूक प्रपंचाची
४१३२	ते	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.३।।	नरहरि विठा नारा ते गोणाई। प्रेमभरित डोहीं वोसंडती
४१३३	ते	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.३।।	नंद ते यशोदा देवकी मुकुंदा। वसुदेव सदा भाग्यनिधी
४१३४	ते	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.१।।	ज्ञानाचिया गोष्टी सांगतो चावटी। भाव नाहीं पोटीं ते काय करूं
४१३५	ते	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजी
४१३६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.००२.२।।	तें रूप दुर्लभ कृष्णमूर्तिठसा। वोतल्या दशदिशां नंदाघरीं
४१३७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.००३.१।।	उपजें तें मरे मरे तें तें झुरे। जन्म येरझारे एकरूपें
४१३८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.००३.१।।	उपजें तें मरे मरे तें तें झुरे। जन्म येरझारे एकरूपें
४१३९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.००३.१।।	उपजें तें मरे मरे तें तें झुरे। जन्म येरझारे एकरूपें
४१४०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.००३.२।।	तें हें कृष्णनाम गोपिसंगें मेळे। नंदाघरीं सोहळे बाळक्रीडा
४१४१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.००६.२।।	तें हें कृष्णबाळ गोपिकांशीं खेळे। नंदाघरीं सोहळे आनंदाचे
४१४२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.००७.२।।	तें रूप चोखाळ कृष्णनामें बिंबे। यशोदा सुलभें गीतीं गाय
४१४३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.००८.२।।	तें हें कृष्णनाम यशोदेच्या घरीं। वनीं गायी चारी यमुनेतटीं
४१४४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.००९.२।।	तें मेघ:शाममूर्ति स्वरूप गोजिरी। गोकुळींची चोरी करी कृष्ण
४१४५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०११.२।।	तें रूप स्वरूप कृष्ण बाळलीला। माजि त्या गोपाळा सदा वसे
४१४६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.२।।	तें हें कृष्णरूप गौळियांचें तप। यशोदे समीप नंदाघरीं
४१४७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.२।।	तें हें कृष्णनाम देवकी सफळ। वासुदेवकुळ गोपवेषें
४१४८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.२।।	तें हें कृष्ण नाम वोळलें त्या नंदा। आनंदें यशोदा गीती गात
४१४९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.३।।	विश्वाद्य वेद्याद्य श्रुतीशीं अभेद्य। तें ब्रह्मपणें वंद्य ब्रह्म भोगी
४१५०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.२।।	तें रूप सखोल कृष्णरूपें खेळे। नंदयशोदेमेळे गोपी संगें
४१५१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.२।।	तें रूप खेळत गौळियांच्या संगें । पुंडलिकामार्गें भीमातीरीं
४१५२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.२।।	तें रूप सांवळें देवकीये लीळे। भोगिती सोहळे कृष्णरूपें
४१५३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.३।।	उन्मनी अवस्था लाविती तें मुनी। अखंड तें ध्यानीं कृष्णसुख

४१५४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.३।।	उन्मनी अवस्था लाविती तें मुनी। अखंड तें ध्यानीं कृष्णसुख
४१५५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.२।।	तें रूप सुंदर देवकी उदरीं। वसुदेवा घरीं कृष्ण माझा
४१५६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.२।।	तें रूप पहातां नंदाघरीं पूर्ण। यशोदा जीवन कृष्णबाळ
४१५७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकारु। देवकीबिढारु सेवियेलें
४१५८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तें गोपवेषधर गोकुळीं रया
४१५९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.२।।	तें रूप स्वरूप प्रत्यक्ष अमूप। यशोदे समीप खेळतसे
४१६०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.२।।	तें रूप सुकुमार गोपवेषधर। सर्वज्ञ साचार नंदाघरीं
४१६१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें हें खूण। नंदासि चिद्घन वोळलासे
४१६२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें परिपूर्ण। सर्व नारायण गोपवेष
४१६३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.२।।	तें रूप सुघड प्रत्यक्ष उघड। गौळियासी कोड कृष्णरूप
४१६४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.२।।	तें रूप सुंदर गौळियाचे दृष्टी। आनंदाची सृष्टी नंदाघरीं
४१६५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.२।।	तें रूप सुंदर शंखचक्रांकित। शोभतो अनंत यमुनातटीं
४१६६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.२।।	तें रूप सानुलें यशोदे तान्हुलें। भोगिती निमोले भक्तजन
४१६७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदे निधिरें प्रेमसुख
४१६८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.२।।	तें रूप रूपस सुंदर सुरस। तें पूर्ण प्रकाश गोकुळीं रया
४१६९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.२।।	तें रूप रूपस सुंदर सुरस। तें पूर्ण प्रकाश गोकुळीं रया
४१७०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदा श्रीधरें प्रेमभेटी
४१७१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.३।।	जेथें हें वाग्वाट शून्यता निघोट। प्रत्यक्ष तें वैकुंठ गोपवेष
४१७२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.२।।	तें रूप माजिठे गोपवेषें खेळे। नंदाचें सोहळे पुरविले
४१७३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.२।।	तें रूप सुरवर सेवितां अरुवार। नित्यता सविचार भोगिताती
४१७४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.२।।	तें रूप संपूर्ण वसुदेवाकुळीं। यादव गोपाळीं वोळलासे
४१७५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.३।।	व्यापकपण धीर ब्रह्मांड साकार। तें रूप तदाकार भाग्ययोगें
४१७६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.२।।	तें रूप सुंदर नंदाघरीं वसे। जनींवनीं दिसे कृष्णरूप
४१७७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.२।।	तें रूप सावळें भाग्ययोगें वोळे। नंदाचें सोहळे पाळियेले
४१७८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.२।।	तें रूप वैकुंठ भोगीती गोकुळीं। नंदाचिये कुळीं बाळकृष्ण
४१७९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। उन्मनि निधिरें भोगूं आम्ही

४१८०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.२।।	तें वोळलें गोकुळीं वसुदेवाकुळीं। पूर्णता गोपाळीं गोपीरंगीं
४१८१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.२।।	तें ब्रह्म साबडे नंदाचिये घरीं। वनीं गाई चारी गोपवेषें
४१८२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.३।।	न पाहतां होय ब्रह्मांड पीठिका। तें युग क्षणिका हारपे रया
४१८३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.१।।	गगनीं वोळलें येतें तें देखिलें। दर्पणीं बिंबलें आपणपें
४१८४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.२।।	तें रूप रूपस रूपाचा विलास। नामरूपीं वेष कृष्ण ऐसें
४१८५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.२।।	तें माये हरिरूप कृष्णरूप माझें। नेणिजे तें दुजें इये सृष्टी
४१८६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.२।।	तें माये हरिरूप कृष्णरूप माझें। नेणिजे तें दुजें इये सृष्टी
४१८७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.२।।	तें रूप परिकर कृष्णमूर्ति ठसा। गोपिका कुंवासा नंदाघरीं
४१८८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णमूर्ति ठसा। गोपाळा समरसा माजि खेळे
४१८९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.२।।	तें रूप साबडें शंखचक्रांकित। यशोदा तें गात कृष्णनाम
४१९०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.२।।	तें रूप साबडें शंखचक्रांकित। यशोदा तें गात कृष्णनाम
४१९१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.३।।	मौनपणें लाठें द्वैत हें न साहे। तें नंदाघरीं आहे खेळेमेळे
४१९२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.२।।	तें कृष्णरूप गाढें यशोदा घे पुढें। दूध लाडेंकोडें मागतसे
४१९३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.२।।	तें रूप संपूर्ण यशोदा खेळवी। कृष्णातें आळवी वेळोवेळां
४१९४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.२।।	तें रूप अरूप सुंदर सावळे। भोगिती गोवळे सुखसिंधु
४१९५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.२।।	तें अव्यक्त रूप देवकीचें बाळ। वसुदेवकुळ कृष्ण ठसा
४१९६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.१।।	वैकुंठ दुभतें नंदाघरीं माये। तें पूर्ण पान्हाये यशोदेसी
४१९७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.२।।	तें रूप रूपस कांसवी प्रकाश। योगीजनमानस निवताती
४१९८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगिया जीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
४१९९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.२।।	तें हें चतुर्भुज कृष्णरूपें खेळे। माजि त्या गोपाळें छंदलग
४२००	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.१।।	योगियाचें धन तें ब्रह्म संपन्न। तो हा जनार्दन नंदाघरीं
४२०१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.३।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ। योगी तें चिंतीत हृदयीं जया
४२०२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.३।।	आदि शिवा जप जपतु अमूप। तें प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
४२०३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.४।।	निवृत्ति सादर तें हरिरूप श्रीधर। आपण चराचर विस्तारला
४२०४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.२।।	तें रूप कारण कृष्ण तेजाकार। सर्व हा आकार त्याचा असे
४२०५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.२।।	तें रूप रोकडे दिसे चहूंकडे। गोपाळ संवगडे खेळताती

४२०६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.२।।	तें रूप स्वरुपाचें रुपचि वोळलें । कर्दपें घोळिले नंदाघरीं
४२०७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.२।।	तें रूप राजस वसुदेव भोगी। देवकियेलागीं वोळलेंसे
४२०८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.२।।	तें अव्यक्त साबडें कृष्णाचें रूपडें। गोपाळ बागडें तन्मयता
४२०९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.२।।	तें रूप समर्थ रामकृष्णनाम। गोपिका कृतार्थ नाम घेतां
४२१०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.२।।	तें रूप सुंदर सर्वां अगोचर। कृष्ण परिवार गोपवेषें
४२११	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णरूपें सांग। यशोदेचा पांग हरियेला
४२१२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.३।।	जेथें रजतम नाहीं तें निस्सीम। आप शम दम पूर्णघन
४२१३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.२।।	तें रूप सादृश्य कृष्णनामें सोपें। नंदा यशोदा खोपें बाळलीला
४२१४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.२।।	तें रूप साजिरें कृष्ण घन:श्याम। योगिया परम जपु ज्याचा
४२१५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.२।।	तें स्वरूप कृष्ण गौळियाचें भाग्य। नंदासि सौभाग्य भागा आलें
४२१६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.२।।	तें रूप वैकुंठ कृष्णरूपें खेळे। गोपाळांचे लळे यमुनातटीं
४२१७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.२।।	तें हें चतुर्भुज मुगुटवर्धन। सुंदर श्रीकृष्ण खेळतुसे
४२१८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.२।।	तें रूप अव्यक्त कृष्णनाम चोज। नामअधोक्षज चतुर्भुज
४२१९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.२।।	तें रूप साबडे कृष्ण माजिवडें। सोंवळें उघडें शौच सदा
४२२०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.२।।	तें रूप वैकुंठ जिवशिवपेठ। मायेचा उद्धाट छायासंगें
४२२१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.२।।	तें रूप साजिरें चतुर्भुजवेष। वैकुंठींचें लेश नंदभाग्यें
४२२२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.२।।	तें रूप सगुण अवघेंचि निर्गुण। गुणि गुणागुण तयामाजि
४२२३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.२।।	तें रूप सुंदर कृष्ण सकुमार। सेविती सुरवर भक्तराज
४२२४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.४।।	निवृत्ति म्हणे तें कृष्णरूप सर्व। रोहिणीची माव सकळ सृष्टी
४२२५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.२।।	तें रूप सादर मानवी आकार। सर्व संप्रधार सिद्धि वोळे
४२२६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.२।।	तें रूप पैं ब्रह्म चोखाळ सर्वदा। नित्यता आनंदा नंदाघरीं
४२२७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१००.२।।	तें रूप उघडें कृष्णरूप खेळे। गोपाळांचे लळे पुरवितु
४२२८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.४।।	निवृत्ति म्हणे तें वसुदेवाकुळीं। अवतार गोकुळीं धरिलासे
४२२९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.२।।	तें रूप साजिरें गोकुळीं गोजिरें। यशोदे सोपारें कडिये शोभे
४२३०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.२।।	तें रूप आवडे भोगिती साबडें। यशोदेसी कोडें बुझावितु
४२३१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.२।।	तें रूप सांवळें योगियाचें हित। देवांचें दैवत कृष्णमाये

४२३२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.१।।	न साधे तें योगी न संपडे जगीं। तो नंदाच्या वोसंगीं उत्संगीं खेळे
४२३३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.२।।	तें रूप श्रीधर नाम हें सुंदर। जेणें चराचर रचियेलें
४२३४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.११०.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगियां संजीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
४२३५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.११०.३।।	न दिसे वैकुंठीं तें योगियांचें ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरी करी
४२३६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.११२.२।।	तें रूप श्रीधर कृष्णाचा आकार। सर्व निराकार एकरूपें
४२३७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.११३.१।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ तें अगाध। नामाचा उद्‌बोध नंदाघरीं
४२३८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.११४.२।।	तें ब्रह्म साबडें माजि लाडेंकोडें। यशोदेमायेपुढें खेळतुसे
४२३९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.११६.२।।	तें हें कृष्णरूप यशोदेकडीये। नंदाघरीं होये बाळरूप
४२४०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.११९.२।।	तें रूप गोकुळीं नंदाचिये कुळीं। यशोदे जवळी बाळकृष्ण
४२४१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.२।।	तें रूप वोळलें नंदायशोदे सार। वसुदेव बिढार भाग्ययोगें
४२४२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.२।।	तें हें कृष्णनाम सखे नंदाघरीं। गौळियां माझारी ब्रह्म खेळे
४२४३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.२।।	तें रूप गोकुळीं गोपाळाचें मेळीं। अखंड समेळीं खेळतुसे
४२४४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.२।।	तें ब्रह्म गोजिरें गोपाळ संगतीं। संवगडे सांगाती भाग्यवंत
४२४५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.४।।	निवृत्ति म्हणे तें स्वरूप सौख्यडें। पाहाती चहूंकडे योगीजन
४२४६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.२।।	तें रूप रूपस कृष्णब्रह्मनाम। गौळिया सप्रेम वोळलेंसे
४२४७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.२।।	तें रूप सुंदर कृष्णनामें पार। निरालंब चर गोकुळींचें
४२४८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकार। देवकी बिढार सेवियेलें
४२४९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.२।।	तें रूप वैकुंठ ब्रह्मादिकां पूज्य। योगियांचें भज्य आत्मलिंग
४२५०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.१।।	नव्हे हें पोखणें नव्हे तें साधन। उपदेश खूण वेगळी रया
४२५१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.४।।	निवृत्ति निष्टंक ज्ञान तें सम्यक् । गयनि विवेक सिद्ध पंथु
४२५२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.२।।	वेदादिक मत शास्त्र तें बोलत। श्रुतीचा संपत वाद जेथें
४२५३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.१।।	छेदिला हा वृक्ष तुटलें तें मूळ। प्रपंच समूळ उडाला रया
४२५४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.२।।	गेलें तें सुमन ठेले फलहेतु। अखंडता रितु गोपाळ रया
४२५५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.२।।	विरालें तें ध्येय ध्यान गेलें मनीं। मनाची उन्मनि एक जाली
४२५६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.२।।	तें रूप सांगतां नये पैं भावितां। गुरुगम्य हातां एकतत्वें
४२५७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.२।।	तें हें सांवळें स्वरूप डोळस। बाळरूप मीस घेतलेंसें

४२५८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.२।।	मन गेलें शून्यीं ध्यान तें उन्मनीं। चित्त नारायणीं दृढ माझें
४२५९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.२।।	जाहालें गा उन्मन विरालें तें मन। श्रीराम चरण पुरे आम्हां
४२६०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.३।।	पूर्वज परंपरा तें धन अपारा। दिनाचा सोयिरा केशिराज
४२६१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.३।।	उपजत मूळ खुंटलें तें जाळ। मायेचें पडळ हरपलें
४२६२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.४।।	निवृत्ति पाठ पदा नामें । वैकुंठ तें सदा
४२६३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.२।।	न दिसे तें भान दृश्य द्रष्टा हरी। सर्व घरोघरीं आत्माराम
४२६४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.३।।	नेघों हरिवीण दुजें तें पैं भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
४२६५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.३।।	अनुमान विटे सर्वघटीं माजिठे। तें परब्रह्म विटे भक्ति साह्य
४२६६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.२।।	विठ्ठल सधर भिवरा तें नीर। नाम निरंतर केशवाचें
४२६७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.२।।	तें पुंडलिक तपें वोळलें स्वरूपें। जनाचीं पैं पापें निर्दाळिलीं
४२६८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.४।।	निवृत्ति साकार विठ्ठल आचार। भिवरा तें नीर अमृतमय
४२६९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.२।।	तें रूप पंढरीं उभे असे सानें। त्रिभुवन ध्यानें वेधियेलें
४२७०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडलिका वोळलें। आणूनि ठेविलें भीमातीरीं
४२७१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.२।।	तें रूप विठ्ठल विनट सकळ। सेवा दिनकाळ पंढरीयेसी
४२७२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.२।।	तें रूप पंढरीं ओळलेंसें देखा। द्वैताची पैं शाखा तोडीयेली
४२७३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.२।।	तें रूप विठ्ठल ब्रह्माकार दिसे। पंढरीं सौरसें भीमातीरीं
४२७४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.६।।	निवृत्ति म्हणे तें रूपडें अनंत। विठ्ठल संकेत तरुणोपाय
४२७५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडरिकसंगें। एका नामें पांग पाश तोडी
४२७६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.२।।	तें रूप भीवरें पांडुरंग खरें । पुंडलिक निर्धारें उभें असे
४२७७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.२।।	तें रूप सधन गुणागुणसंपन्न। ब्रह्म सनातन नांदे वीटे
४२७८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.५।।	तें हें रे सखया खेंचरासि पुसे। गुरुनामीं विश्वासे ब्रह्मरूपें
४२७९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.३।।	दिधलें तें घेईं पूर्णतें तूं होईं। सप्रेमाचे डोहीं संतजन
४२८०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.३।।	सार तेंचि धरी असार तें निवडी। वैकुंठ चढोवढी रामनामें
४२८१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.२।।	मुळ तें नुगवे फळ तें निमालें। हरि हें घेतलें जीवन हेतु
४२८२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.२।।	मुळ तें नुगवे फळ तें निमालें। हरि हें घेतलें जीवन हेतु
४२८३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.२।।	तें हें कृष्णमय कृष्णनामें बळें । भक्तीभाव निखळे पोखितसे

४२८४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.४।।	निवृत्ति पडळ उडालें तें भान। गयनीनें ज्ञान उपदेशिलें
४२८५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.२।।	तें हें नाम सोपें रामकृष्णमाळ। यासि काळवेळ नाहीं नाहीं
४२८६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.२।।	तें रूप सेविती मुनिजन साधु। विठ्ठलनामें कंदु तुटे जनां
४२८७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.४।।	निवृत्ति म्हणे रूप तें प्रकाशलें दीप। पंढरिसमीप भीमातीरीं
४२८८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.४।।	निवृत्ति म्हणे तें नाम रामवदे जप। फळलें संकल्प रामनामें
४२८९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.३००.४।।	निवृत्तीनें ह्रदयीं पूजिलें तें रूप। प्रत्यक्ष स्वरूप विठ्ठलराज
४२९०	तें	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.३।।	तुझें तूं पाहीं आहे तें घेई। एकरूप होईं गुरुखुणें
४२९१	तें	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.२।।	ऐसें कांहीं करा सहज तें आचरा। जन्मभरोवरा पडों नका
४२९२	तें	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.१।।	दुजियाची निंदा दुजेपण सदा। द्वैत तें गोविंदा नावडे रया
४२९३	तें	।।ज्ञा.गा.नि.३११.२।।	करितां उपाधि द्वैत तें उपजे। तया अधोक्षजें नुद्धरिजे
४२९४	तें	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.२।।	तें रूप समरस गोकुळीं ह्रषीकेश। नंदाघरीं गोपवेषें हरि खेळे
४२९५	तें	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.३।।	असे तें न दिसे नसे तें अभासे। विषयांच्या विषें घारलेंसे
४२९६	तें	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.३।।	असे तें न दिसे नसे तें अभासे। विषयांच्या विषें घारलेंसे
४२९७	तें	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.२।।	गगनीं अभ्रपडळ वायो संगें येत। तैसे तें निभ्रांत मेघवृष्टी
४२९८	तें	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.३।।	निवृत्ति म्हणे तें रूप संतासमीप। ध्याती आपेंआप वोसंडत
४२९९	तें	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.२।।	तत्त्व तें श्रीहरी अद्वैतकुसरी। ब्रह्मांड वोवरी क्षरलासे
४३००	तेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.२।।	तेंचि हें डोळस सांवळें सुंदर। यशोदे सुकुमार बाळकृष्ण
४३०१	तेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.११८.३।।	ज्या रूपें वेधनें ब्रह्मांड निर्मळे। तेंचि हें आकारलें कृष्णरूपें
४३०२	तेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.२।।	तेंचि हें सांवळें अंकुरलें ब्रह्म। गोपसंगें सम वर्ते रया
४३०३	तेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.३।।	सार तेंचि धरी असार तें निवडी। वैकुंठ चढोवढी रामनामें
४३०४	तेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.३।।	दुजिया पिंडणें द्वैत तेंचि जाण। अद्वैत ते खूण हरी एकु
४३०५	तेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.१।।	प्रथम अक्षर क्षरलेंसे साचार। तेंचि चराचर बिंबलेंसे
४३०६	तेंची	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.४।।	तेंची हें रूपडें कृष्णनामें पिकलें । यमुने स्थिरावलें वेणू वाता
४३०७	तेंची	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.२।।	तेंची हें सांवळें स्वरूप गोजिरें। कृष्णनाम खरें नंदाघरीं
४३०८	तेंवि	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.१।।	नामाचेनि स्मरणें नित्यता पारणें। तेंवि विठ्ठल नामनाणें पंढरीये
४३०९	तेंही	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.१।।	खुंटलें वेदांत हारपलें सिद्धांत। बोलणें धादांत तेंही नाहीं

४३१०	तेचि	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.२।।	तेचि प्रेमसुद्धा गोरक्षा दिधली। पूर्ण कृपा केली गयनिनाथा
४३११	तेचि	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.६।।	नामाची हे धणी तेचि हो पर्वणी। तृप्तातृप्त तृप्ती होतु आम्हां
४३१२	तेचि	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.३।।	देवेंविण नाहीं सर्व शास्त्र बोले। हरिरूपीं बोधले तेचि धन्य
४३१३	तेचि	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.३।।	तेचि हें धारणा तर्क सर्व पूर्णा। विवेकही खुणा सहज स्थिती
४३१४	तेज	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.३।।	निळिमा अंबरीं निळवर्ण तेज। गोपाळ सहज बिंबाकारें
४३१५	तेज	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.१।।	गगनींचा गगनीं तेज पूर्ण धरणीं। आपणची तरणी जगा यया
४३१६	तेजाकार	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.२।।	तें रूप कारण कृष्ण तेजाकार। सर्व हा आकार त्याचा असे
४३१७	तेजाकार	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.१।।	शून्य हें पुशिलें निरशून्य बिंबलें। ब्रह्म उगवलें तेजाकार
४३१८	तेजाकारें	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.३।।	देहाचा दीप कीं नाहीं म्हणे माया। तेजाकारें छाया हाचि घेतु
४३१९	तेजीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.१।।	कळिकेसी ज्योति सामावली तेजीं। तैसा हरी हा सहजीं सर्वगतु
४३२०	तेजें	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.३।।	नित्यता अढळ नित्यपणें वेळ । विकाश अकळ नित्य तेजें
४३२१	तेजें	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.१।।	शिव शांति तेजें रवितेज बिंबे। जीवशिवा बिजे समतेज
४३२२	तेजोमय	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.४।।	निवृत्ति दिधला नामेंरूपें दिसे। सर्व हरी असे तेजोमय
४३२३	तेणें	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.४।।	निवृत्ति स्वानंदु कामधेनु गुरु नामाचा उच्चारु तेणें छंदें
४३२४	तेणें	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.४।।	निवृत्ति म्हणे धरी गुरुचरणसोये। तेणें मार्गे पाहे हरी सोपा
४३२५	तेणें	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.३।।	आदि अंबऋषी भक्त निजसखा। दों अक्षरीं लेखा केला तेणें
४३२६	तेणें	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.१।।	सर्व हरि ब्रह्म वेदादिकमतीं । श्रुतीही बोलती तेणें पंथें
४३२७	तेणेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.१।।	समता वर्तावी अहंता खंडावी। तेणेंचि पदवी मोक्षमार्ग
४३२८	तेणेंपाडे	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.४।।	रामावतारु गाढा दशशिरा रगडा। रिठासुर दाढा तेणेंपाडे
४३२९	तेथ	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.४।।	निवृत्ति संपदा सर्वज्ञ गोविंदा। सूत्रमणी सदा तेथ निमो
४३३०	तेथ	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.३।।	विषयाचें पोखणें पाहातां तेथ शून्य। झणीं हें तूं मन जाऊं देसी
४३३१	तेथ	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.१।।	नाहीं दिनमान नाहीं तेथ रात्री। अवघेंचि गोत्री लावियेले
४३३२	तेथिलिये	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.१।।	नामरूपीं सोय नाहीं जया रूपा। तेथिलिये कृपा खेळों आम्ही
४३३३	तेथिलीये	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.३।।	कालिया कौशल्य नामदेव जाणे। तेथिलीये खुणे निवृत्तिराजु
४३३४	तेथींचा	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.२।।	वेगळे भाविता वेगळाची होये। ब्रह्मासि न साहे तेथींचा मळु
४३३५	तेथींचे	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.४।।	निवृत्ति म्हणती तेथींचे हे अंश। साधक विश्वास गयनिराजे

४३३६	तेथील	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.१।।	साकार निराकार हे ब्रह्मींचे विकार। तेथील अंकुर गुरुराज
४३३७	तेथील	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.४।।	निवृत्ति ह्मणे परब्रह्म हें साकार। तेथील अंकूर उमटले
४३३८	तेथील	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.२।।	तेथील उद्‌बोध उद्गार पारुषे। सर्व हाचि दिसे हरी आम्हां
४३३९	तेथील	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.३।।	तेथील तारक ब्रह्म निजसुख। केलासे विवेक सनकादिकीं
४३४०	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.१।।	तेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
४३४१	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.३।।	विलास भक्तीचा उन्मेश नामाचा। लेशु त्या पापाचा नाहीं तेथें
४३४२	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.१।।	मेघ अमृताला जेथूनि पवाड। दुजियाची चाड नाहीं तेथें
४३४३	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.३।।	किडाळ परतें चोखाळ आरुतें। मी माझें हें कर्ते तेथें नाहीं
४३४४	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.३।।	तेथें वर्ण व्यक्ति कल्पना हारपती। मनाची खुंटती गती जेथें
४३४५	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.३।।	नित्यता सोंवळा स्वयंपाकीं शौचे। न दिसे आमुचें आम्हां तेथें
४३४६	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.१।।	हिरण्यगर्भ माया अंडाकार छाया। ब्रह्म असलया तेथें नेत
४३४७	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.२।।	नाहीं तेथें माया नाहीं तेथें छाया। निर्गुणाच्या आया ब्रह्मरूप
४३४८	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.२।।	नाहीं तेथें माया नाहीं तेथें छाया। निर्गुणाच्या आया ब्रह्मरूप
४३४९	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.३।।	न देखों दुसरें हरिवीण काज। आणिकाचें चोज नाहीं तेथें
४३५०	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.३।।	पृथ्वी हे ढिसाळ आकाश कव्हाळ। जन मायाजळ विरे तेथें
४३५१	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.५।।	आदिअंत हरपला नाहीं तेथें कल्पना। देहीं दीपभाना विठ्ठलचरणीं
४३५२	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.१।।	अनंत ब्रह्मांडें अनंत रचना। शून्य हे वासना तेथें जाली
४३५३	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.१।।	बुद्धि बोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
४३५४	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.२।।	आम्हां हेंचि रूप अद्वैत स्वरूप। नाहीं तेथें कीलाफ कल्पनेचा
४३५५	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.२००.१।।	रूपस रूपडें दिसे चहूंकडे। मन तेथें कोडें गोवियेलें
४३५६	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.२११.३।।	नाहीं तेथें मोल नाहीं तो विकरा। आपणचि सौरा हिंडतुसे
४३५७	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.३।।	नित्यता दिवाळी नाहीं तेथें द्वैत। नित्यता अच्युत तिष्ठतसे
४३५८	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.३।।	अजामेळा ऐसा तरला पतित। नारायण त्वरित आले तेथें
४३५९	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.४।।	निवृत्ति निमग्न शून्याकार घट। गुरुनामें मठ तेथें केला
४३६०	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.२।।	विचारूनी पाहा ग्रंथ हे अवघे। जेथें तेथें सांगे रामनाम
४३६१	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.३।।	नेघो हरिविण दुजें तेथें भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें

४३६२	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.१।।	भाग्येविण नसे जनां भाव वसे। तेथें सर्व दिसे हरि माये
४३६३	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.३।।	भाविक भजन भाविक पूजन। तेथें जनार्दन तुष्टतसे
४३६४	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तिभाव हा सफळ। तेथें अद्वैत कृपाळ बिंबलेंसे
४३६५	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे कांहीं। सर्व हरी डोहीं बुडी देका
४३६६	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.३।।	बुद्धिबोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
४३६७	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.१।।	देहाचि दिवटी अखंड पैं सतेज। चंद्रसूर्य भोज नाहीं तेथें
४३६८	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.२।।	नाहीं तेथें रवि नाहीं तेथें चंद्र। अवघाचि महेंद्र एकतत्त्वें
४३६९	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.२।।	नाहीं तेथें रवि नाहीं तेथें चंद्र। अवघाचि महेंद्र एकतत्त्वें
४३७०	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.४।।	निवृत्ति प्रतिमा वयत्रयसा व्योमा। प्रपंच गरिमा नाहीं तेथें
४३७१	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.१।।	जेथें पाहे तेथें व्यापिलें अनंतें। तयाविण रितें कोण ठाये
४३७२	तेथें	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.३।।	तेथें माझ्या चित्ता करी रहिवासु। न करी उदासु ऐसीयातें
४३७३	तेथेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.२।।	रामराम हरि सर्वकाळ वसे । तेथेंचि वसे बसे हरी
४३७४	तेथेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.२।।	वासना पैं चोख तेथेंचि वैकुंठ। भावोचि प्रगट होये जनां
४३७५	तैसा	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.१।।	सुमना सुवासु तैसा हृषीकेशु। आपण सौरसु जनीं इये
४३७६	तैसा	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.२।।	तैसा हा पसारा जगडंबर खरा। माजि येरझारा शून्य खेपा
४३७७	तैसा	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.१।।	चातकाचें ध्यान मेघाचें जीवन। आम्हां नारायण तैसा सखा
४३७८	तैसा	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.४।।	गगनीं सूर्य तपे अनंत तारा लोपे। एकुचि स्वरूपें आत्मा तैसा
४३७९	तैसा	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.५।।	उगवला कळीं उल्हासु कमळीं। तैसा तो मंडळीं चंद्र देखा
४३८०	तैसा	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.२।।	भक्तीविण देव न पवे सावेव। रोहिणीची माव तैसा दिसे
४३८१	तैसा	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.१।।	दीपाची कळिका दीपींचि सामावे। तैसा जिवशिव वोळखीवोजी
४३८२	तैसा	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.१।।	कळिकेसी ज्योति सामावली तेजीं। तैसा हरी हा सहजीं सर्वगतु
४३८३	तैसा	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.२।।	गगनेंविण ठावो नाहीं जैसा रिता। तैसा या अच्युताविण कांहीं
४३८४	तैसी	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.२।।	कामधेनु घरीं हरि माझा गोपाळ। मज काळवेळ नाठवे तैसी
४३८५	तैसे	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.१।।	व्योमामाजि तारा असंख्य लोपती। तैसे लक्ष्मीपती माजी विरों
४३८६	तैसे	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.३।।	तैसे हे संत विठ्ठलीं तृप्त। नित्य पैं निवांत हरिचरणीं
४३८७	तैसे	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.२।।	गगनीं अभ्रपडळ वायो संगें येत। तैसे तें निभ्रांत मेघवृष्टी

४३८८	तैसें	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.३।।	तैसें करूं मन निरंतर ध्यान। उन्मनि साधन आम्हां पुरे
४३८९	तैसें	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.२।।	तैसें जालें ज्ञान उन्मनिं उलथा। प्रपंच पालथा निमालिया
४३९०	तैसें	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.३।।	उगवलें क्षेत्र पिकतें घोळत। तैसें हें अनंतरूप दिसे
४३९१	तैसें	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.२।।	तैसें तुझें ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीराज चित्त जालें
४३९२	तैसें	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.४।।	निवृत्ति म्हणे नव्हे हें तैसें चोख। अंतर्बाह्य वेष आत्मरूपें
४३९३	तैसें	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.२।।	तैसें नको जनां निरंतर वासना। वैकुंठ भजना करी जो रया
४३९४	तो	।।ज्ञा.गा.नि.००१.२।।	जनकु हा जगाचा जीवलगु साचा। तो हरि आमुचा नंदाघरीं
४३९५	तो	।।ज्ञा.गा.नि.००१.४।।	निवृत्ति म्हणे देवो म्हणविता हे रावो। तो सुखानुभवो यादवांसी
४३९६	तो	।।ज्ञा.गा.नि.००४.२।।	तो हा ब्रह्मामाजि गोपाळ संगती। यशोदे हो प्रती दूध मागे
४३९७	तो	।।ज्ञा.गा.नि.००५.२।।	तो हा कृष्ण सखा नंदाघरीं देखा। यशोदे सन्मुखा दूध मागे
४३९८	तो	।।ज्ञा.गा.नि.००८.३।।	सुलभ सुभग आगमु निगमु। तो हा आत्मारामु गोपवेषें
४३९९	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.३।।	उत्पत्ति उलथा न चले तो मार्ग। दुजियाचा संग नाहीं ज्यासी
४४००	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.१।।	नसे तो ब्रह्मांडीं नसे तो वैकुंठीं। दुजियाची गोष्टी नाहीं जेथें
४४०१	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.१।।	नसे तो ब्रह्मांडीं नसे तो वैकुंठीं। दुजियाची गोष्टी नाहीं जेथें
४४०२	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.३।।	साधितां साध न पविजे खूण। तो बाळरूपें कृष्ण नंदाघरीं
४४०३	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.५।।	प्रकाशपूर्णता आदिमध्य सत्ता। नातळे तो द्वैता अद्वैतपणें
४४०४	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.३।।	नानारूप हरपे दृष्य द्रष्टा लोपे। तो प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
४४०५	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.३।।	न संपडे ध्यानीं लावितां उन्मनीं। तो गोपाळाचें कानीं सांगे मातु
४४०६	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.२।।	तो माये वो हरि गोपिका भोगिती। शंखचक्राकृति कृष्ण मूर्ति
४४०७	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.२।।	तो माय सांवळा यमुनेच्यातटीं। कृष्ण जगजेठी यशोदेचा
४४०८	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.३।।	निराकृति आकार अंकुर गोमटे। तो गोपिकांसी भेटे भाग्ययोगें
४४०९	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.३।।	सागरजीवन सद्रावीची खूण। मेघ तो वर्षण वोळलासे
४४१०	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.१।।	ब्रह्मांड करी हरि ब्रह्मा झाडा करी। तो नंदयशोदे घरीं खेळतुसे
४४११	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.३।।	हिरण्याक्ष वधूनि दाढेवरी मेदिनी। तो हा चक्रपाणी यशोदेचा
४४१२	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.४।।	निवृत्तीचें धन मानी तो श्रीकृष्ण। सांगितसे प्रश्न गयनीराजे
४४१३	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.२।।	तो कृष्णरूप ठसा गोपाळा लाधला। सर्वत्र देखिला चतुर्भुज

४४१४	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.१।।	सर्व स्वरूप नाम सर्व घटीं घनश्याम। तो गोकुळीं आत्माराम दूध मागे
४४१५	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.२।।	न साहे सगुण अवघाचि निर्गुण। तो कृष्ण आपण गोपाळसंगें
४४१६	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.४।।	निवृत्ति गयनी कृष्ण जप तो अमुप जाण। सांगितल्या खूण गोरक्षानें
४४१७	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.३।।	न दिसे वैकुंठीं योगियां ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरि करी
४४१८	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.३।।	हरिरूप घरीं सोळा सहस्र नारी। तो बाळ ब्रह्मचारी गाई राखे
४४१९	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.४।।	निवृत्ति रोकडें ब्रह्म माजिवडें। तो यशोदेपुढें लोणी मागे
४४२०	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.१।।	योगियाचें धन तें ब्रह्म संपन्न। तो हा जनार्दन नंदाघरीं
४४२१	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.३।।	चिंतिता अजामेळा नाम आलें मुखा। तो वैकुंठीच्या सुखा देतु हरी
४४२२	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.१।।	देव मुकुटमणि ऐकिजे पुराणीं। तो हा चक्रपाणी नंदाघरीं
४४२३	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.२।।	तो हरि खेळतु प्रत्यक्ष मूर्तिमंतु। द्रष्टा मुक्ति देतु जीवघाते
४४२४	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.३।।	अर्जुना साहाकारी द्रौपदी कैवारी। तो विदुराचे घरीं अन्न मागे
४४२५	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.१।।	ब्रह्मादिक पूजा इच्छिती सहजा। तो गौळियांच्या काजा तिष्टतुसे
४४२६	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.१।।	ब्रह्मांड उतरडी ज्याचे इच्छे घडी। तो उच्छिष्टें काढी धर्मा घरीं
४४२७	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.२।।	देखिला वो माये चतुर्भुज स्वभावी। वारु तो वागवी अर्जुनाचे
४४२८	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.३।।	याज्ञिक अर्पिती मंत्राच्या आहुती। तो द्रौपदीयेप्रति भाजी मागे
४४२९	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.१।।	निरालंब बीज प्रगटे सहज। तो गौळियांचें काज करी कृष्ण
४४३०	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.३।।	वंदिती सुरगण ब्रह्मादिक चरण। तो यशोदेसि स्तन मागे हरि
४४३१	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.२।।	तो हरि बाळक गोपिका कौतुक। गोपाळ सकळिक संवगडे
४४३२	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.३।।	उचलिती ढिसाळ सर्व हा गोपाळ। तो यशोदेचा बाळ नंदाघरीं
४४३३	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.३।।	लोपती त्या तारा हारपे दिनमणी। तो खेळे चक्रपाणी गोपाळामाजीं
४४३४	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.४।।	निवृत्ति नितंब कृष्ण तो स्वयंभ। श्रीमूर्तीचें बिंब दिसे सर्व
४४३५	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.१।।	आद्यरूपसार जेथुनि ॐकार। तो प्रणवसाचार हारपला
४४३६	तो	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.२।।	तो सोंवळा संपूर्ण अमृताचा घन। त्यामाजि सज्जन हरि आत्मा
४४३७	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.१।।	नाहीं त्या आचारु सोंवळा परिवारु। तो गोकुळीं साचारु अवतरला
४४३८	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.१।।	परेसि परता न कळे पैं शेषा। तो गौळिया अशेषा माजी हरी
४४३९	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.१।।	न साधे तें योगी न संपडे जगीं। तो नंदाच्या वोसंगीं उत्संगीं खेळे

४४४०	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.१।।	भावयुक्त भजतां हरी पावे पूर्णता। तो गोकुळीं खेळतां देखों हरी
४४४१	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.३।।	न संपडे ध्यानीं योगिया उन्मनीं। तो गोकुळीचें लोणी खाये हरी
४४४२	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.४।।	निवृत्ति संजीवन गयनी निरूपण। तो कृष्ण आपण गोकुळीं वसे
४४४३	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.३।।	वेदा जन्मस्थान वेदरूपें आपण। तो हा नारायण नंदाघरीं
४४४४	तो	।।ज्ञा.गा.नि.११०.३।।	न दिसे वैकुंठीं तें योगियांचें ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरी करी
४४४५	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१११.२।।	शेषशयन अरुवारी गोविंद क्षीरसागरीं। तो नंदयशोदेघरीं क्रीडतुसे
४४४६	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१११.५।।	शांति नेणें क्षमें पारु विश्रांतिसी अरुवारु। तो कैसा पा उदारु गोपाळांसी
४४४७	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१११.६।।	विचाराचें देटुगें आकार निराकार सांगे। तो गोसावी निगे गोकुळीं रया
४४४८	तो	।।ज्ञा.गा.नि.११३.२।।	प्रकाश पूर्णता आदिमध्यें सत्ता। नातळे तो द्वैता द्वैतपणें
४४४९	तो	।।ज्ञा.गा.नि.११५.१।।	आगमा निगमा बोलतां वैखरी। तो यशोदेच्या करीं धरुनी चाले
४४५०	तो	।।ज्ञा.गा.नि.११५.४।।	निवृत्ति गयनी सांगतुसे खुणा। तो देवकीचा तान्हा बाळ जाला
४४५१	तो	।।ज्ञा.गा.नि.११६.१।।	हा पुरुष कीं नारी नव्हे तो रूपस। शेखी जगदीश जगद्रुपें
४४५२	तो	।।ज्ञा.गा.नि.११७.२।।	तो हा कृष्ण हरी गोकुळामाझारीं। हाचि चराचरीं प्रकाशला
४४५३	तो	।।ज्ञा.गा.नि.११७.३।।	आदि मध्य अंत तिन्ही जाली शून्य। तो कृष्णनिधान गोपवेषें
४४५४	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.२।।	तो हा कृष्ण गोपीगोपाळांमाझारी। क्रीडा नानापरी करी आत्मा
४४५५	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.३।।	अठरा साहिजणें बोलती परवडी। तो माखणासीं जोडी स्वयें कर
४४५६	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.४।।	गुंफलें मायाजाळीं अनंत रचनें। तो चतुरानना खुणें न संपडे
४४५७	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.५।।	नकळे हा निर्धारु तो देवकी हो देवी। शेखीं तो अनुभवीं भुलविला
४४५८	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.५।।	नकळे हा निर्धारु तो देवकी हो देवी। शेखीं तो अनुभवीं भुलविला
४४५९	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.३।।	निगमा नाठवे वेदांचा द्योतकु। तो चतुर्भुज वशु नंदाघरीं
४४६०	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.३।।	आकाश सौरस तत्त्व समरस। तो हा हृषीकेश गोपीसंगें
४४६१	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.२।।	तो हा हरिमाये गोकुळीं अवतार। गोपिसंगें श्रीधर खेळतुसे
४४६२	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.३।।	शास्त्रांसि नाकळे श्रुतीहि बरळे। तो गोपवेषें खेळे गोपाळांमाजी
४४६३	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तो गोपवेषधर गोकुळीं रया
४४६४	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.३।।	न पडे आगमा नाहीं त्यासि सीमा। तो गौळियांच्या कामा धांवे कृष्ण
४४६५	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.३।।	न माये सर्वांघटीं सृष्टी। तो यमुनेच्या तटीं गायी चारी

४४६६	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
४४६७	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्‌गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
४४६८	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्‌गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
४४६९	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.४।।	निवृत्ति म्हणे तो गुरु धडफुडा। ब्रह्मांडा एवढा अनंत माझा
४४७०	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.३।।	नेदूं यासि दु:ख उन्मनीचें सुख। न करूं तो शोक आला गेला
४४७१	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.२।।	राम सर्वांघटीं बिंबलासे आम्हां। पूर्ण तो पौर्णिमा सोळा कळी
४४७२	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.१।।	प्रकृतीचा पैठा कल्पना माजिठा। न पवे तो वैकुंठा कर्मजाड्यें
४४७३	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.३।।	नाहीं यासि छाया नाहीं यासी माया। तो हा वृक्ष वाया विंदान करी
४४७४	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.४।।	निवृत्तिराज म्हणे तो गुरुविण न तुटे। प्रपंच सपाटे ब्रह्मीं नेतु
४४७५	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.३।।	ब्रह्मांडविवरण हरीचा हा खेळ। त्यांतील तो वेल तोडियेला
४४७६	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.२।।	धरिला तो हरि गोंविलेंसे सर्व। विषयाची माव सांडियेली
४४७७	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.१।।	सर्वांघटीं वसे तो आत्मा प्रकाशे। प्रत्यक्ष आम्हां दिसे गुरुकृपा
४४७८	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.३।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ न कळे जीवशिवीं। तो आपणचि लाघवी मावरूपें
४४७९	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.२।।	शब्दासि नातुडे बुद्धिसि सांकडें । तो सप्रेमें आतुडे स्मरतां नाम
४४८०	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.३।।	उपचाराच्या कोडी न पाहे परवडी। तो प्रेमळाचीं घोडीं धुये अंगें
४४८१	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.४।।	निवृत्ति म्हणे तो ठाव मज पैठा। नेतसे वैकुंठा गुरु माझा
४४८२	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.२।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यम नेम बुडोनि ठेले
४४८३	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.१।।	खुंटिनलें मन तोडियेली गति। वेल तो पुढती तोडियला
४४८४	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.१।।	आम्ही चकोर हरि चंद्रमा। आम्ही कळा तो पूर्णिमा
४४८५	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.३।।	आम्ही देहीं तो आत्मा। आम्ही विदेही तो परमात्मा
४४८६	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.३।।	आम्ही देहीं तो आत्मा। आम्ही विदेही तो परमात्मा
४४८७	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.३।।	शामतनु हरि प्रभा दिसे भानु। तो माझा जीवनु हरि आह्मां
४४८८	तो	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.१।।	निमाली ते निशी पळाला तो दीन। प्रपंचाचें भान लोपिन्नलें

४४८९	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.१।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यमनियम बुडाले रया
४४९०	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.४।।	निवृत्ति गोल्हाट मार्ग तो सपाट। भेदुनी त्रिकुट साधियेलें
४४९१	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.२।।	आम्हां गोड हरी आम्हां चाड धरी। हरी तो संहारी आम्हांमाजी
४४९२	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.१।।	मोडिला तो खेळ तोडियेलें सूत्र। टाकिलें परत्र पैल रूप
४४९३	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२११.३।।	नाहीं तेथें मोल नाहीं तो विकरा। आपणचि सौरा हिंडतुसे
४४९४	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.५।।	वेदादिकमति ज्या रूपा गुंतती। तो आणूनि श्रीपति उभा केला
४४९५	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.४।।	निवृत्ति म्हणे तो स्वामी सकळांचा। दिनकाळ वाचा कृष्ण जपों
४४९६	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.२।।	सोंवळा हा हरी गोकुळीं लोणी चोरी। तो यशोदा पाचारी थान घ्याया
४४९७	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.३।।	बाळरूपें हरी वागवी शिदोरी। तो गोपाळांच्या करीं काला देतु
४४९८	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.१।।	नुघडि तो दृष्टि न बोले तो वाचा। हरिरूपीं साचा तल्लिनता
४४९९	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.१।।	नुघडि तो दृष्टि न बोले तो वाचा। हरिरूपीं साचा तल्लिनता
४५००	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.३।।	उचलिला नामा प्रेमाचें फुंदन। नुघडी तो नयन कांहीं केल्या
४५०१	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.२।।	राही रखुमाई आदिमाता मोहे। नामा तो उपायें बुझाविती
४५०२	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.४।।	कुर्वाळितो हरि नुघडि तो दृष्टी। सप्रेमाच्या पोटीं अधिक होसी
४५०३	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.२।।	ब्रह्मादिक लाठे विमानें अंबरीं। काला तो गजरीं पंढरीये
४५०४	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.३।।	हरिध्यान वसे अखंड पैं सर्वदा। न पवे तो आपदा इये जनीं
४५०५	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.१।।	नाम नाहीं वाचे तो नर निदैव। कैसेनी दैव फावेल तया
४५०६	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.१।।	रामनाम मुखीं तो एक संसार। येऱ्हवीं अघोर नरक रया
४५०७	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.४।।	उद्धव अक्रूर आणि तो विदूर। दों अक्षरीं पार उतरलें
४५०८	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.७।।	नंद तो वसुदेव उग्रसेन राजा। यादव पैं पैजा दों अक्षरीं
४५०९	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.१।।	सर्वभूतीं दया शांति पैं निर्धारी। तो योगी साचार जनीं इये
४५१०	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.५।।	उगवला कळीं उल्हासु कमळीं। तैसा तो मंडळीं चंद्र देखा
४५११	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.१।।	हरिवीण भावो तो वायांचि संदेहो। हरिदेवा देवो आहे सत्य
४५१२	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.१।।	हरिवीण भाव तो सर्वचि व्यर्थ। हरि हा समर्थ भाव थोर
४५१३	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.५।।	येउनी जनीं सदा पैं तो विदेही। तारकु सबाहीं सप्रेमळु
४५१४	तो	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.६।।	निवृत्ति सांगतु भक्तीचा महिमा। करी शांति क्षमा तो विरळा असे

४५१५	तो	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.४।।	निवृत्ति म्हणे तो नर येथें गुंफला। द्वैताचा गोविला योनिमाळे
४५१६	तो	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.२।।	तो ध्यायिजे जनां अद्वैत वासना। द्वैताची भावना दुरी करी
४५१७	तो	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.४।।	निवृत्तिसागर हरिरूप नित्य। सेविला तो सत्य दों अक्षरीं
४५१८	तो	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.२।।	नाहीं तो आहे न दिसे ना पाहे। अवघा होउनि राहे तन्मयता
४५१९	तो	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.३।।	पाहतां तुझें नाम रूप दृष्य नोहे। तो भक्तालागीं होय कृष्णठसा
४५२०	तो	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.३।।	माळेसी वोविला राहाटी गोंविला। तो कैसा सुटला बोलों आम्ही
४५२१	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.००१.१।।	जेथुनि उद्धारु प्रसवे ॐकारु। तोचि हा श्रीधरु गोकुळीं वसे
४५२२	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.३।।	निराभास आश निःसंदेह पाश। तोचि हृषीकेश नंदाघरीं
४५२३	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.२।।	तोचि हा गोपाळ गोपिसंगें खेळे । गो–गोपाळ–मेळे नंदाघरीं
४५२४	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.२।।	तोचि हा सांवळा डोळस सुंदर। रुक्मिणी भ्रतार कृष्ण माझा
४५२५	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.४।।	निवृत्ति साधन निरालंबीं ध्यान। तोचि हा श्रीकृष्ण ध्यान माझें
४५२६	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
४५२७	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
४५२८	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
४५२९	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.३।।	सबाह्य कोंदलें परिपूर्ण विश्वीं। तोचि अर्जुनासि दृष्ट जाला
४५३०	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.१।।	वेदादिक सम गुरुगम्य पार। तोचि हा साचार गुरु उपदेशु
४५३१	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.३।।	तोचि कवळु घेतु नामयासी देतु। ज्ञानासि भरीतु पूर्णतोषु
४५३२	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.१।।	नाम मुखीं सदा तोचि पैं भाग्याचा। तयासी यमाचा धाक नाहीं
४५३३	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.१।।	ज्याचे मुखीं नाम अमृतसरिता। तोचि येकु पुरता घटु जाणा
४५३४	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.२।।	नामाचेनि बळें कळिकाळ आपणां। ब्रह्मांडा येसणा तोचि होय
४५३५	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.१।।	नित्य नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
४५३६	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.१।।	राम नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेंचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
४५३७	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.१।।	शांति क्षमा दया सर्वभावें करुणा। तोचि नारायणा आवडे दासु

४५३८	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.२।।	तोचि एक साधु बोलिजे पैं जनीं। निरंतर ध्यानीं कृष्णमूर्ति
४५३९	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.३।।	जीवशिव एक सर्वत्र चैतन्य। ऐसें जया कारुण्य तोचि धन्य
४५४०	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.४।।	तोचि एक भक्तु हरिहरि म्हणे। नित्य नारायणें तारिजे त्यासी
४५४१	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.२।।	तोचि ओघ साचा मुक्ताईसी लाठा। चालिलों वैकुंठा समारंभें
४५४२	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.३।।	वेदार्थाचा अर्थ पहातां समर्थ। तोचि हा भरींत कृष्णराजु
४५४३	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.२।।	तोचि भजनपंथ सुगम समर्थ। नित्यता अनंत तृप्त असे
४५४४	तोचि	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.१।।	आकारी दिसे निराकारी वसे। तोचि हृदयीं दिसे अरे जना
४५४५	तोडियला	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.१।।	खुंटिनलें मन तोडियेली गति। वेल तो पुढती तोडियला
४५४६	तोडियेला	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.३।।	ब्रह्मांडविवरण हरीचा हा खेळ। त्यांतील तो वेल तोडियेला
४५४७	तोडियेली	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.१।।	खुंटिनलें मन तोडियेली गति। वेल तो पुढती तोडियला
४५४८	तोडियेली	।।ज्ञा.गा.नि.२११.४।।	निवृत्तीनें तीर टाकिलें पैं सार। जन्म येरझार तोडियेली
४५४९	तोडियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.३।।	तोडियेलें सूत्र उगविला गळा। अखंड सोहळा ब्रह्मरूप
४५५०	तोडियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.१।।	मोडिला तो खेळ तोडियेलें सूत्र। टाकिलें परत्र पैल रूप
४५५१	तोडिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.१।।	मीपण कळलें तूंपण सांडिलें । कल्पने तोडिलें मुळींहुनी
४५५२	तोडी	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.४।।	निवृत्तीचें फळ सकळ गोपाळ। तोडी माया जाळ संकीर्तनें
४५५३	तोडी	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडरिकसंगें। एका नामें पांग पाश तोडी
४५५४	तोडीयेली	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.२।।	तें रूप पंढरीं ओळलेंसें देखा। द्वैताची पैं शाखा तोडीयेली
४५५५	तोयें	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.३।।	अनंत संकेत जीवशिवरत। मागुतें भरत सिंधु तोयें
४५५६	तोही	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.५।।	चोरटा वाल्मिक रामनामीं रत। तोही एक सरत रामनामीं
४५५७	त्यजतील	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.५।।	त्रिविधताप पाप त्यजतील अमूप। पुरतील संकल्प एकानामें
४५५८	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.००६.३।।	कथा त्या कथिचां पूर्ण त्या मथिता। अरूपें अच्युता सर्व असे
४५५९	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.००६.३।।	कथा त्या कथिचां पूर्ण त्या मथिता। अरूपें अच्युता सर्व असे
४५६०	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.०११.२।।	तें रूप स्वरूप कृष्ण बाळलीला। माजि त्या गोपाळा सदा वसे
४५६१	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.२।।	तें हें कृष्ण नाम वोळलें त्या नंदा। आनंदें यशोदा गीती गात
४५६२	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.३।।	विलास भक्तीचा उन्मेश नामाचा। लेशु त्या पापाचा नाहीं तेथें
४५६३	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.२।।	तें हें चतुर्भुज कृष्णरूपें खेळे। माजि त्या गोपाळें छंदलग

४५६४	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.१।।	वेदबीज साचें संमत श्रुतीचें। गुह्य त्या शास्त्रांचें हरि माझा
४५६५	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.२।।	हरि हा सांवळा वेधिलिया बाळा। माजि त्या गोवळा गायी राखे
४५६६	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.३।।	लोपती त्या तारा हारपे दिनमणी। तो खेळे चक्रपाणी गोपाळामाजीं
४५६७	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.३।।	नाहीं त्या आकार अवघाचि वैकुंठ। अद्वैत घनदाट ब्रह्ममय
४५६८	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.१००.३।।	नेघे हा प्रपंच नाहीं त्या आहाच। सर्व हाचि साच हरी आम्हां
४५६९	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.१।।	नाहीं त्या आचारु सोंवळा परिवारु। तो गोकुळीं साचारु अवतरला
४५७०	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.११६.३।।	ज्यातें नेणें वेद नेणती त्या श्रुती। त्या गोपिका भोगिती कामरूपें
४५७१	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.११६.३।।	ज्यातें नेणें वेद नेणती त्या श्रुती। त्या गोपिका भोगिती कामरूपें
४५७२	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.१।।	जेथें नाहीं वेदु नाहीं पैं त्या शाखा। द्वैताचा हा लेखा हारपला
४५७३	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.१।।	ज्या कारणें साधिती साधनें। त्या गोकुळीं खेळणें भाग्यनिधी
४५७४	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.४।।	निवृत्तीचें धन ब्रह्म हें रोकडे। गौळणी त्या कोडें खेळविती
४५७५	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.१।।	विस्तार हरीचा चराचर जालें। त्या माजी सानुलें गुरु दैवत
४५७६	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.३।।	तारा ग्रह दीन त्या माजि उन्मन। प्रपंचाचें भान दुरी ठेलें
४५७७	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.२।।	त्या रूपें मोहिलें काय करूं साजणी। अखंड उन्मनि लागे त्याची
४५७८	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.३।।	नलगती त्या सिद्धी करणें उपाधी। नित्य चित्तशुद्धी विठ्ठलनामें
४५७९	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.२।।	रामराम नामें तुटती संसार। नाहीं त्या येरझार योनिमाळे
४५८०	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.४।।	निवृत्ति धारणा गुरुचरण खुणा। ब्रह्मांड त्या खुणा गुरुकृपा
४५८१	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.२।।	हरिवीण वाचे ऐसें जया साचे। नाहीं त्या यमाचे मोहोजाळ
४५८२	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.४।।	निवृत्ति लोळत चरणरजीं लाठा। माजि त्या वैकुंठा आत्मलिंगीं
४५८३	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं सये। एक रूप होय कृष्णराजा
४५८४	त्या	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.१।।	विश्वामाजी अक्षर क्षरलें साचार। त्या रूपा आधार पुससी काई
४५८५	त्यांतील	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.३।।	ब्रह्मांडविवरण हरीचा हा खेळ। त्यांतील तो वेल तोडियेला
४५८६	त्याचा	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.२।।	तें रूप कारण कृष्ण तेजाकार। सर्व हा आकार त्याचा असे
४५८७	त्याचा	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.२।।	उच्चार पापाचा विभाग ये त्याचा । वेगें हरि वाचा जपे रया
४५८८	त्याचा	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.१।।	द्वेषितां अच्युता द्वेषता पूर्णता। न पवे अनंता भाव त्याचा
४५८९	त्याची	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.२।।	त्या रूपें मोहिलें काय करूं साजणी। अखंड उन्मनि लागे त्याची

४५९०	त्याची	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.४।।	निवृत्ति अखंड जपतुसे नाम। हृदयीं सप्रेम मूर्ति त्याची
४५९१	त्याची	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.३।।	शांति त्याची नारी प्रकृति विकारी। उन्मनि वोवरी हृदयांतु
४५९२	त्याची	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.१।।	एकतत्त्व हरि अवघी सृष्टि त्याची। वासना मोहाची जाली असे
४५९३	त्याचें	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.२।।	त्याचें नाम हरी त्याचें नाम हरी। प्रपंच बोहरी कल्पनेची
४५९४	त्याचें	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.२।।	त्याचें नाम हरी त्याचें नाम हरी। प्रपंच बोहरी कल्पनेची
४५९५	त्याचेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.१।।	राम नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेंचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
४५९६	त्याचेचि	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.१।।	नित्य नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
४५९७	त्याचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.२।।	दीप आहे देहीं तयाचे हे प्रकाश। त्याचेनि सावकाश हरी भजे रया
४५९८	त्याचेही	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.१।।	पंचतत्त्व कळा सोविळी संपूर्ण। त्याचेही जीवन जनार्दन
४५९९	त्यापरी	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.३।।	निवृत्ति तारा त्यापरी विचारा। रामनाम खरा तरावया
४६००	त्यामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.००७.३।।	व्योमकार ठसा नभीं दशदिशा। त्यामाजि आकाशा अवकाश होय
४६०१	त्यामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.१।।	वैकुंठ कैलास त्यामाजि आकाश। आकाशीं अवकाश धरी आत्मा
४६०२	त्यामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.४।।	निवृत्ति कोंवळें आपण सोवळें। त्यामाजि वोविलें मन माझें
४६०३	त्यामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.२।।	तो सोंवळा संपूर्ण अमृताचा घन। त्यामाजि सज्जन हरि आत्मा
४६०४	त्यामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.३।।	गौळिये नांदती गोधनाचे कळप। त्यामाजि स्वरूप कृष्णमूर्ति
४६०५	त्यामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.१।।	त्रैलोक्य पावन जनीं जनार्दन। त्यामाजि परिपूर्ण आत्मज्योति
४६०६	त्यामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.१।।	सर्व परिपूर्ण भरलेंसे अखंड। त्यामाजि ब्रह्मांड अनंत कोटि
४६०७	त्यामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.१।।	तंत आणि वितंत त्यामाजि मथित। नाद उमटत स्वानंदाचा
४६०८	त्यामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.४।।	निवृत्तीचें घर गयनी साचार। त्यामाजि उच्चार हरि आम्हां
४६०९	त्यालागीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.३।।	न माये पुरता ब्रह्मांड उभवणी। त्यालागीं गौळणी खेळविती
४६१०	त्यावरील	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.४।।	निवृत्ति म्हणे पर त्रिकुटीं गोल्हाट। त्यावरील नीट वाट माझी
४६११	त्यासि	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.३।।	न पडे आगमा नाहीं त्यासि सीमा। तो गौळियांच्या कामा धांवे कृष्ण
४६१२	त्यासि	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
४६१३	त्यासि	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.३।।	नाहीं त्यासि जय न धरे सर्वथा। हरिवीण व्यथा कोण वारी
४६१४	त्यासि	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.२।।	अमृतीं राहिला त्यासि कायसें मरण। नित्यता शरण हरिचरणा

४६१५	त्यासि	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.४।।	निवृत्ति म्हणे सार रामनाम मंत्रु। कैचा त्यासि शत्रु जितीं जनीं
४६१६	त्यासी	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.३।।	नाममंत्रराशि अनंत पुण्य त्यासी। नाहीं पैं भाग्यासी तयाहूनी
४६१७	त्यासी	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.४।।	तोचि एक भक्तु हरिहरि म्हणे। नित्य नारायणें तारिजे त्यासी
४६१८	त्यासी	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.३।।	व्योमामाजीं अभ्र जातसे सरळ। त्यासी अळुमाळ दृष्य नव्हे
४६१९	त्यासी	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.२।।	नसतें भवभय होतें जें मानसीं। स्मरतां नाम त्यासी नाहीं केलें
४६२०	त्याहुनी	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.३।।	भोग्य भोग भोक्ता आपण तत्त्वतां। त्याहुनी परता तयामाजी
४६२१	त्याहूनि	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.१।।	चंदनाचें झाड परिमळें वाड। त्याहूनि कथा गोड विठ्ठलाची
४६२२	त्याहूनि	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.२।।	परिमळु सुमनीं जाई जुई मोगरे। त्याहूनि साजिरें हरि आम्हां
४६२३	त्याहूनि	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.४।।	कल्पतरु इच्छेसि सागरु। त्याहूनि आगरु हरी माझा
४६२४	त्याहूनि	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.१।।	अखंड जपतु नाममंत्र वाचे। त्याहूनि दैवाचे कोण भूमीं
४६२५	त्रासु	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.४।।	कळिकाळासि त्रासु चित्तीं हृषीकेशु । उगवला दिवसु सोनियाचा
४६२६	त्रिकुट	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.४।।	निवृत्ति गोल्हाट मार्ग तो सपाट। भेदुनी त्रिकुट साधियेलें
४६२७	त्रिकुटीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.४।।	निवृत्ति म्हणे पर त्रिकुटीं गोल्हाट। त्यावरील नीट वाट माझी
४६२८	त्रिगुण	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.३।।	त्रिपुटी त्रिगुण सत्वरजसार। नामेंचि वेव्हार तुटे रया
४६२९	त्रिपुटी	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.३।।	त्रिपुटी त्रिगुण सत्वरजसार। नामेंचि वेव्हार तुटे रया
४६३०	त्रिपुर	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.३।।	त्रिपुर उदार सर्वज्ञता सूत्र। नाम रूप पात्र भक्तिलागीं
४६३१	त्रिभंग	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.१।।	त्रिभंगी त्रिभंग जया अंगसंग। एकरूप सांग वोघ वर्ते
४६३२	त्रिभंगी	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.१।।	त्रिभंगी त्रिभंग जया अंगसंग। एकरूप सांग वोघ वर्ते
४६३३	त्रिभुवन	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.३।।	हरीवीण दूजें शून्य त्रिभुवन। आपण जीवन तयामाजी
४६३४	त्रिभुवन	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.२।।	तें रूप पंढरीं उभे असे सानें। त्रिभुवन ध्यानें वेधियेलें
४६३५	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.३।।	न संठे त्रिभुवनीं नाकळे साधनीं। नंदाच्या अंगणीं खेळे हरी
४६३६	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.२।।	हरिविण दुजें न देखें त्रिभुवनीं। नायकिजे कानीं भेदबुद्धी
४६३७	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.५।।	त्रिभुवनीं थोर क्षेत्र पैं सार। विठ्ठल उच्चार भीमातीरीं
४६३८	त्रिविधताप	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.५।।	त्रिविधताप पाप त्यजतील अमूप। पुरतील संकल्प एकानामें
४६३९	त्रैलोक्य	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.३।।	दीपकेंचि दीपक विस्तार अनेक। अवघाचि त्रैलोक्य एकतत्त्वें
४६४०	त्रैलोकीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.२।।	त्रैलोकीं दुर्लभ ब्रह्मांदिकां सुलभ। रुक्मिणीवल्लभ कृष्ण सांवळा

४६४१	त्रैलोक्य	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.१।।	दिननिशीं नाहीं अवघा दीपक। एकारूपें त्रैलोक्य बिंबलेंसें
४६४२	त्रैलोक्य	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.१।।	त्रैलोक्य पावन जनीं जनार्दन। त्यामाजि परिपूर्ण आत्मज्योति
४६४३	त्रैलोक्य	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.३।।	त्रैलोक्य उद्धरे ऐसी पव्हे त्वरें। कीर्तन निधरिं तरणोपाय
४६४४	त्वरित	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.६।।	ज्ञानदेव गाये हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी
४६४५	त्वरित	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.३।।	अजामेळा ऐसा तरला पतित। नारायण त्वरित आले तेथें
४६४६	त्वरिता	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.२।।	राहीरखुमामाई सत्यभामा माता। आलिया त्वरिता काल्यामाजी
४६४७	त्वरें	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.३।।	त्रैलोक्य उद्धरे ऐसी पव्हे त्वरें। कीर्तन निधरिं तरणोपाय
४६४८	त्वरें	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.२।।	हरिनामें उद्धरे हरिनामें उद्धरे । वेगीं हरि त्वरें उच्चारी जो
४६४९	थान	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.२।।	सोंवळा हा हरी गोकुळीं लोणी चोरी। तो यशोदा पाचारी थान घ्याया
४६५०	थोर	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.१।।	व्याप्तरूपें थोर व्यापक अरूप। दुसरें स्वरूप नाहीं जेथें
४६५१	थोर	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.१।।	आह्मां हेचि थोर सद्गुरुविचार। नलगे संप्रधार नानामतें
४६५२	थोर	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.५।।	त्रिभुवनीं थोर क्षेत्र पैं सार। विठ्ठल उच्चार भीमातीरीं
४६५३	थोर	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.३।।	हरिध्यान आम्हां हाचि मंत्र थोर। न करी विचार अन्यशास्त्रीं
४६५४	थोर	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.२।।	नाम थोर आम्हां जपूं पैं साचार। विठ्ठल विचार ह्रदया माजी
४६५५	थोर	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.१।।	हरिवीण भाव तो सर्वचि व्यर्थ। हरि हा समर्थ भाव थोर
४६५६	थोर	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.२।।	रामकृष्णनाम हाचि थोर उच्चार। भावा भाव सार एका नामें
४६५७	थोर	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.१।।	मी माझें रोकडें केलें फाडोवाडें। ब्रह्मांडा एवढें ढिसाळ थोर
४६५८	थोरु	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.४।।	निवृत्तीचा तारू गोपाळ नंदाचा। यशोदे देवकीचा लाभ थोरु
४६५९	थोरु	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.३।।	निद्रेचिया भुली स्वरूप विसरू। प्रकाशला थोरु आत्माराम
४६६०	दंडणें	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.२।।	नलगे मुंडणें काया हें दंडणें। अखंड कीर्तनें स्मरे हरी
४६६१	दम	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.३।।	जेथें रजतम नाहीं तें निस्सीम। आप शम दम पूर्णघन
४६६२	दया	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.३।।	दया वसे देहीं क्षमा ते माधवीं । कासवी शांभवी जनीं इये
४६६३	दया	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.३।।	ब्रह्म सनातन ब्रह्मींचे अंकुर। भक्तिपुरस्सर भूत दया
४६६४	दया	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.१।।	भावभक्ति प्रेम दया शांति क्षमा। अखंडित प्रेमा असों द्यावा
४६६५	दया	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.१।।	सर्वभूतीं दया शांति पैं निर्धारी। तो योगी साचार जनीं इये
४६६६	दया	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.१।।	शांति क्षमा दया सर्वभावें करुणा। तोचि नारायणा आवडे दासु

४६६७	दया	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.२।।	शांति दया पैसे क्षमा जया रूप। अवघेंचि स्वरूप आत्माराम
४६६८	दयाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.३।।	सुंदर सुनीळ राजस गोपाळ। भक्तांसी दयाळ एक्यानामें
४६६९	दयाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.४।।	निवृत्तीचें मूळ गोपाळ सकळ। साधक दयाळ हरी होय
४६७०	दयासिंधु	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.२।।	चांगयाचे मुखीं घालीत कवळु। आपण गोपाळु दयासिंधु
४६७१	दर्पण	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.४।।	निवृत्ति घडुला सर्वत्र बिंबला। दर्पण विसरला आत्मबोधीं
४६७२	दर्पणीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.१।।	गगनीं वोळलें येतें तें देखिलें। दर्पणीं बिंबलें आपणपें
४६७३	दर्शन	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
४६७४	दवडिती	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.१।।	देहीं देव आहे हें बोलती वेद। परि वासनेचें भेद न दवडिती
४६७५	दशदिशा	।।ज्ञा.गा.नि.००७.३।।	व्योमकार ठसा नभीं दशदिशा। त्यामाजि आकाशा अवकाश होय
४६७६	दशदिशा	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.२।।	ब्रह्मांड धवळलें दिसे दशदिशा। ब्रह्मचि सहसा ब्रह्मपणें
४६७७	दशदिशां	।।ज्ञा.गा.नि.००२.२।।	तें रूप दुर्लभ कृष्णमूर्तिठसा। वोतल्या दशदिशां नंदाघरीं
४६७८	दशशिरा	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.४।।	रामावतारु गाढा दशशिरा रगडा। रिठासुर दाढा तेणेंपाडे
४६७९	दहन	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.२।।	रामनामांकित नित्य नाम वाचे। दहन पापाचें एका नामें
४६८०	दहन	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.४।।	निवृत्ति जपतु रामनाम वाचे। दहन पापाचें आपेआप
४६८१	दहन	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.२।।	रामनामांकित नित्य मंत्र ज्याचे। दहन पापाचें एका नामें
४६८२	दहींभातु	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.२।।	वेणुनादीं आला एकत्र पैं जाला। दहींभातु झेला झेलीतुसे
४६८३	दाखविली	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.४।।	निवृत्तीचें ध्येय कृष्ण हाचि होय। गयनिनाथें सोय दाखविली
४६८४	दाखविली	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.३।।	गुरु परब्रह्म गुरु मातापिता। गुरूनें समता दाखविली
४६८५	दाट	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.४।।	निवृत्ति सर्वदा हरिभजन दाट। नित्यता वैकुंठ अखंडित
४६८६	दाटलें	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.३।।	रूपाचें सगुण निर्गुण दाटलें। नामेंचि आटलें मोहजाळ
४६८७	दाटी	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.१।।	गगन घोटीत उठी पृथ्वी सगळी दाटी। आपणचि पाठी कूर्म जाला
४६८८	दाटुगें	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.४।।	निवृत्ति दाटुगें गुरुमुखें कळलें। सर्वत्र गोपाळें केलें मज
४६८९	दाढा	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.४।।	रामावतारु गाढा दशशिरा रगडा। रिठासुर दाढा तेणेंपाडे
४६९०	दाढेवरी	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.३।।	हिरण्याक्ष वधूनि दाढेवरी मेदिनी। तो हा चक्रपाणी यशोदेचा
४६९१	दातारा	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.५।।	इतुकेंचि दातारा पुरवीं माझें कोड। यावीण काबाड भार नेघें

४६९२	दान	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.५।।	चित्तवृत्ति धृति यज्ञ दान कळा। समाधि सोहळा विष्णुरूप
४६९३	दारुणें	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.३।।	याचेनि स्मरणें नाशती दारुणें। कैवल्य पावणें ब्रह्मामाजि
४६९४	दाविताती	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.३।।	सनकादिक देव देहुढापाउलीं। गोपाळ वाकुली दाविताती
४६९५	दाविपा	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
४६९६	दावियेला	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.२।।	धन्य माझा भाव सद्गुरु उपदेश। सर्व हृषीकेश दावियेला
४६९७	दावी	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
४६९८	दावी	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.२।।	मायाजाळ गोंवी भवसिंधु दावी। मन हें माधवीं गोंवी जनां
४६९९	दावी	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.१।।	अव्यक्ताचे घरीं व्यक्त पैं नांदे। मायेचेनि छंदें जग दावी
४७००	दावीतसे	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.४।।	निवृत्तिदेवीं कलिका पैं अमूप। विश्वींविश्वरूप दावीतसे
४७०१	दास	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.५।।	हनुमंत दास रामनामें उदास। कळिकाळासी भाष सांगतसे
४७०२	दासु	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.१।।	शांति क्षमा दया सर्वभावें करुणा। तोचि नारायणा आवडे दासु
४७०३	दाहा	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.२।।	ऐसें रूप पाहा क्षरे दिशा दाहा। सर्वभावें पोहा एका कृष्ण
४७०४	दिंडी	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.२।।	दिंडी टाळघोळ गाती विठ्ठलनाम। खेचरासी प्रेम विठ्ठलाचें
४७०५	दिकाळफळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.६।।	निवृत्ति विठ्ठल सेवितु सकळ। दिकाळफळ आत्माराम
४७०६	दिठी	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरूबोध दिठी। भक्ति नाम पेटी उघडिली
४७०७	दिठींव	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.३।।	सांडुनी दिठींव जालासे राजीव। सर्वत्र अवेव ब्रह्म येणें
४७०८	दिधला	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.४।।	निवृत्ति चोखाळ गयनीप्रसाद। श्रीरंग गोविंद दिधला मज
४७०९	दिधला	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.४।।	निवृत्ति दिधला नामेंरूपें दिसे। सर्व हरी असे तेजोमय
४७१०	दिधला	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.४।।	निवृत्ति सत्वर द्वैत हें निरसी। अद्वैत समरसीं दिधला असे
४७११	दिधली	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.२।।	तेचि प्रेमसुद्धा गोरक्षा दिधली। पूर्ण कृपा केली गयनिनाथा
४७१२	दिधलें	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.४।।	निवृत्ति कोंदलें सद्गुरुनें दिधलें। हरिधन भले आम्हां माजी
४७१३	दिधलें	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.७।।	सांडिलें पैं द्वैत दिधलें पैंअद्वैत। हरिविण रितें न दिसे आम्हां
४७१४	दिधलें	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.३।।	दिधलें तें घेई पूर्णतें तूं होई। सप्रेमाचे डोहीं संतजन
४७१५	दिधलें	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.१।।	चांगया लाधलें नामया दिधलें। विठ्या फावलें हरिकृपा

४७१६	दिधलें	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.१।।	एकेवीण दुजें नाहीं पैं सृष्टी। हें ध्यान किरिटी दिधलें हरी
४७१७	दिन	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.२।।	सर्व आत्माराम भजन निष्काम। दिन काळ नेम भजनशीळ
४७१८	दिन	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.४।।	नाठवे हे दिन नाठवे निशीं। अखंड आम्हांसि हरिराजा
४७१९	दिन	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.४।।	निवृत्ति निरोपण सर्व नारायण। हरिविण दिन रिता नाहीं
४७२०	दिन	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.४।।	निवृत्ति प्रतिमा अक्षरीं दिन व्योमा। एकतत्त्वीं सीमा ध्यायेजेसु
४७२१	दिनकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.००३.४।।	निवृत्ति परिचार सर्व हा गोपाळ। पुजी दिनकाळ आत्माराम
४७२२	दिनकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.३।।	मधुर क्षारता माधवीं अखंड। दिनकाळ प्रचंड आत्माराम
४७२३	दिनकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.४।।	निवृत्ति हरिलीळा दिनकाळ फळला। निमिषोनिमिष कळा हरी जाणे
४७२४	दिनकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.२।।	तें रूप विठ्ठल विनट सकळ। सेवा दिनकाळ पंढरीयेसी
४७२५	दिनकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.४।।	निवृत्ति म्हणे तो स्वामी सकळांचा। दिनकाळ वाचा कृष्ण जपों
४७२६	दिनकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.४।।	ज्ञानासि लाधलें निवृत्ति फावलें। सोपान घडलें दिनकाळ
४७२७	दिनकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.१।।	पुंडलिक सुख सांगतां अशेख। दिनकाळ हरिख कोंदाटला
४७२८	दिनकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.२।।	कळिसि कळिते वासना आकळीते। दिनकाळ हरितें सेवितुसे
४७२९	दिननिशी	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.४।।	निवृत्ति म्हणे ते सुखरूप कृष्ण। दिननिशी प्रश्न हरि हरि
४७३०	दिननिशी	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.१।।	आगम निगम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशी राम सेवीतसे
४७३१	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.४।।	निवृत्ति परिमाण सर्व पूर्णघन। दिननिशीं कृष्ण भाग्ययोगें
४७३२	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.१।।	दिननिशीं नाहीं अवघा दीपक। एकारूपें त्रैलोक्य बिंबलेंसें
४७३३	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.३।।	समाधि संजीवन कृष्णाचे पैं ध्यान। दिननिशीं मन निजरूप दिसे
४७३४	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.१।।	मी माझी कल्पना नाहीं मजसवें। दिननिशीं उगवे हरि माये
४७३५	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.१।।	निगम नियम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशीं राम सेवितुसे
४७३६	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.२।।	पुंडलिकभाग्य फळलें संपूर्ण। दिननिशीं कीर्तन विठ्ठल हरी
४७३७	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.४।।	निवृत्ति कीर्तन दिननिशीं ध्यान। मनाचें उन्मन इये रूपीं
४७३८	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.३।।	दिननिशीं नाम जपतां श्रीहरीचें। मग या मोहाचें मोहन नाहीं
४७३९	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.४।।	निवृत्ति उच्चार नारायणनाम। दिननिशीं प्रेम हरी हरी
४७४०	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.३।।	पितृमाता विष्णु एक भाव प्रश्नु। दिननिशीं कृष्णु न विसंबे रया
४७४१	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.२।।	पाहाट पाहाली ब्रह्में उगवली। दिननिशीं जाली एकरूप

४७४२	दिनमणी	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.३।।	लोपती त्या तारा हारपे दिनमणी। तो खेळे चक्रपाणी गोपाळामाजीं
४७४३	दिनमणी	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.४।।	प्रभात हरपे सायंकाळ लोपे। दिनमणी दीपे विठ्ठलप्रभा
४७४४	दिनमान	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.१।।	निज लक्षाचें लक्ष हारपलें भान। दिनमान शून्य जयारूपीं
४७४५	दिनमान	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.१।।	नाहीं दिनमान नाहीं तेथ रात्री। अवघेंचि गोत्री लावियेले
४७४६	दिनराती	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.३।।	उगवली ज्योति प्रभा पैं फाकती। नाहीं दिनराती पंढरीये
४७४७	दिनाचा	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.३।।	पूर्वज परंपरा तें धन अपारा। दिनाचा सोयिरा केशिराज
४७४८	दिपे	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.१।।	गगनाचिये खोपे कडवसा लोपे। क्षीरोनियां दिपे दृष्यद्रष्टा
४७४९	दिवटा	।।ज्ञा.गा.नि.११८.४।।	निवृत्ति दिवटा कृष्णाचिया वाटा। नामेंचि वैकुंठा पावन होती
४७५०	दिवटा	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.३।।	देहाचा दिवटा अखंड पैं केला। निरंतर सोहळा कळी नाहे
४७५१	दिवटा	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.२।।	कैसा देहीं देवो दिवटा। परा पश्यंती चारी वाटा
४७५२	दिवटा	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.४।।	निवृत्ति दिवटा सर्वकाळ जपे। वैकुंठ सोपें एक्यानामें
४७५३	दिवटा	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.४।।	निवृत्ति परिवार एकतत्त्व दिवटा। एक्यारूपें वैकुंठा नेतु आम्हां
४७५४	दिवटा	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.४।।	निवृत्ति दिवटा उमगुनियां वाटा। पंढरी चोहटा देखिला हरी
४७५५	दिवटी	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.१।।	देहाचि दिवटी अखंड पैं सतेज। चंद्रसूर्य भोज नाहीं तेथें
४७५६	दिवस	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.२।।	धन्य दिवस नित्य सेंवूं श्रीरामासी। जनवन समरसी पूर्णबोधें
४७५७	दिवसु	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.४।।	कळिकाळासि त्रासु चित्तीं हृषीकेशु । उगवला दिवसु सोनियाचा
४७५८	दिवाळी	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.३।।	नित्यता दिवाळी नाहीं तेथें द्वैत। नित्यता अच्युत तिष्ठतसे
४७५९	दिव्यदीप	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.३।।	अरूपें सरूप लक्षिता पैं माप। नंदा दिव्यदीप उजळला
४७६०	दिशा	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.३।।	न दिसे निवासा आपरूपें दिशा। सर्वत्र महेशा आपरूपें
४७६१	दिशा	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.३।।	हारपती दिशा सृष्टीचा कडवसा। आपरूपें कैसा ओळलासे
४७६२	दिशा	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.२।।	ऐसें रूप पाहा क्षरे दिशा दाहा। सर्वभावें पोहा एका कृष्ण
४७६३	दिशा	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.३।।	दिशा द्रुम ध्यान हारपली सोय। अवघा कृष्ण होय ध्यानींमनीं
४७६४	दिशा	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.१।।	भांडवल हरि पैल द्वीपांतरीं। हरिरूप चारी दिशा पूर्ण
४७६५	दिसत	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेहीं
४७६६	दिसत	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.२।।	हरिवीण दुजें चिंतितां निभ्रांत। अवघेंचि दिसत मायाभ्रम
४७६७	दिसतु	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.३।।	विराट विनटु विराट दिसतु। आपणचि होतु ब्रह्मसुखें

४७६८	दिसतु	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.७।।	निवृत्ति साम्यता सर्वांघटीं दिसतु । विठ्ठल हेचि मातु नित्य नेम
४७६९	दिसतु	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.४।।	निवृत्ति पहातु देहामाजि प्रांतु। देवोची दिसतु सर्वांघटीं
४७७०	दिसतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.४।।	निवृत्ति आगर कृष्ण हा सागर। सर्वरूपें श्रीधर दिसतुसे
४७७१	दिसतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.४।।	निवृत्तिमाजि घर मनाचा सुघडु। कृष्णचि उपवडु दिसतुसे
४७७२	दिसतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.५।।	तिमिरपडळ निमाली पैं दृष्टी। प्रपंच हे सृष्टि दिसतुसे
४७७३	दिससी	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.४।।	निवृत्तीनें सेविला कवळु हा हरि। तूंचि चराचरीं दिससी आम्हां
४७७४	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.३।।	न दिसे निवासा आपरूपें दिशा। सर्वत्र महेशा आपरूपें
४७७५	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.२।।	ते रूप गोजिरें नंदाघरीं असे। जनीं वनीं दिसे गोपिकांसी
४७७६	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.२।।	तें रूप सुंदर नंदाघरीं वसे। जनींवनीं दिसे कृष्णरूप
४७७७	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.१।।	विकट विकास विनट रूपस। सर्व हृषीकेश दिसे आम्हां
४७७८	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.३।।	संसाराचें तारुं ठाणमाण दिसे। शाम प्रभा वसे तिये ब्रह्मीं
४७७९	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.३।।	सृष्टीचा उपवडु ब्रह्मांडाचा घडु। ब्रह्मींचा उपवडु उघड दिसे
४७८०	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.१।।	गोकुळीं वैकुंठ वसे गोपाळांमाजी सौरसें। अभक्ता न दिसे काय करूं
४७८१	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.३।।	न दिसे वैकुंठीं योगियां ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरि करी
४७८२	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.४।।	निवृत्ति रोकडें नाम फाडोवाडें। हरिरूप चहूंकडे दिसे आम्हां
४७८३	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.२।।	तें रूप रोकडे दिसे चहूंकडे। गोपाळ संवगडे खेळताती
४७८४	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.४।।	निवृत्ति नितंब कृष्ण तो स्वयंभ। श्रीमूर्तीचें बिंब दिसे सर्व
४७८५	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.३।।	जाळूनि इंधन उजळल्या दीप्ती। अनंतस्वरूपीं एक दिसे
४७८६	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.२।।	उमटला ध्वनि कृष्णनाम ठसे। सर्व हृषीकेशें भरलें दिसे
४७८७	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.३।।	नित्यता सोंवळा स्वयंपाकीं शौचे। न दिसे आमुचें आम्हां तेथें
४७८८	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.११०.३।।	न दिसे वैकुंठीं तें योगियांचें ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरी करी
४७८९	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.३।।	न दिसे पहातां शेषादिकां गति। यशोदे श्रीपति बाळ जाला
४७९०	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
४७९१	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.३।।	हरिवीण न दिसे गुरु सांगतसे। हरी हा प्रकाशे सर्वरूपीं
४७९२	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.१।।	सर्वांघटीं वसे तो आत्मा प्रकाशे। प्रत्यक्ष आम्हां दिसे गुरुकृपा

४७९३	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.३।।	ठेला अहंभाव सर्व दिसे देव। नि:संदेह भव नाहीं आम्हां
४७९४	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.१।।	हरिविण न दिसे जनवन आम्हां। नित्य हे पौर्णिमा सोळा कळी
४७९५	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.२।।	अवघाचि श्रीहरी नांदे घरोघरीं । दिसे चराचरीं ऐसें करा
४७९६	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.३।।	हरिरूप सर्व गयनिप्रसादें। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
४७९७	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.७।।	सांडिलें पैं द्वैत दिधलें पैंअद्वैत। हरिविण रितें न दिसे आम्हां
४७९८	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.२।।	नाहीं आम्हां काळ नाहीं आम्हां वेळ। अखंड सोज्वळ हरी दिसे
४७९९	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.४।।	निवृत्ति कारण योगियांचे हृदयीं। सर्व हरि पाहीं दिसे आम्हां
४८००	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.२।।	सांग माये कैसें कल्पिलें कायसें। सर्व ऋषीकेश दिसे आम्हां
४८०१	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.४।।	निवृत्ति परिपाठ हरिनाम हेचि वाट। प्रपंच फुकट दिसे आम्हां
४८०२	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.४।।	गौप्य गुजराज उमजलासे हरी। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम
४८०३	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.५।।	न देखसी ज्ञाना देहीं आत्माराम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
४८०४	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.३।।	समाधि संजीवन कृष्णाचे पैं ध्यान। दिननिशीं मन निजरूप दिसे
४८०५	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.४।।	निवृत्ति घनवट स्वामी माझा दिसे। एकतत्त्व पैसे शोभतुसे
४८०६	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.४।।	ऐक्यपणें सकळ वसे। द्वैतबुद्धि कांहीं न दिसे
४८०७	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.१।।	पूर्विलीये क्षेत्रीं पूर्वज पूरता। तरिच अरुता हरि दिसे
४८०८	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.३।।	शामतनु हरि प्रभा दिसे भानु। तो माझा जीवनु हरि आह्मां
४८०९	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.३।।	उगवलें क्षेत्र पिकतें घोळत। तैसें हें अनंतरूप दिसे
४८१०	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.२००.१।।	रूपस रूपडें दिसे चहूंकडे। मन तेथें कोडें गोवियेलें
४८११	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.२।।	हरिरूप सर्व गयनीप्रसाद। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
४८१२	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.२।।	न दिसे तें भान दृश्य द्रष्टा हरी। सर्व घरोघरीं आत्माराम
४८१३	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.४।।	निवृत्ति दिधला नामेंरूपें दिसे। सर्व हरी असे तेजोमय
४८१४	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.२।।	तें रूप विठ्ठल ब्रह्माकार दिसे। पंढरीं सौरसें भीमातीरीं
४८१५	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.३।।	ब्रह्मपद हरि बाह्य अभ्यंतरीं। सर्वत्र श्रीहरि दिसे तया
४८१६	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.१।।	हरि प्रेम नित्या ज्यासी पैं वसे। सर्वघटीं दिसे हरि आम्हां
४८१७	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.२।।	ध्यानेंविण मन विश्रांतिविण स्थान। सूर्येविण गगन शून्य दिसे
४८१८	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.१।।	सर्व हरि दिसे जनींवनीं वसे। भवदृश्य भासे भक्तजनां

४८१९	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.१।।	भाग्येविण नसे जनां भाव वसे। तेथें सर्व दिसे हरि माये
४८२०	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.१।।	तिमिर पडलें प्रपंच भासे। झाकोळला दिसे आत्मनाथ
४८२१	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.१।।	दिसे वरिवरि नाम अवघें वैकुंठधाम। जपतो शिव वर्म रामनाम
४८२२	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.२।।	भक्तीविण देव न पवे सावेव। रोहिणीची माव तैसा दिसे
४८२३	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.३।।	असे तें न दिसे नसे तें अभासे। विषयांच्या विषें घारलेंसे
४८२४	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.१।।	आकारी दिसे निराकारी वसे। तोचि हृदयीं दिसे अरे जना
४८२५	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.१।।	आकारी दिसे निराकारी वसे। तोचि हृदयीं दिसे अरे जना
४८२६	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.२।।	नाहीं तो आहे न दिसे ना पाहे। अवघा होउनि राहे तन्मयता
४८२७	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.४।।	निवृत्तीची खूण अवघेंचि होणें। एका नारायणें भरलें दिसे
४८२८	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.१।।	एकरूपें दिसे भेदरूप भासे। ज्ञानियासी कैसें एकतत्त्व
४८२९	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.२।।	तेथील उद्‌बोध उद्गार पारुषे। सर्व हाचि दिसे हरी आम्हां
४८३०	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.४।।	निवृत्ति संपन्न एकतत्त्व सेवी। सर्वत्र गोसावी दिसे आम्हां
४८३१	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.४।।	निवृत्तीचें निराळ जीवन पैं सकळ। प्रत्यक्ष गोपाळ घटीं दिसे
४८३२	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.१।।	एकेवीण पाहा न दिसे द्वैत। एकी हेचि मात वेदशास्त्रीं
४८३३	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.२।।	ब्रह्मांड धवळलें दिसे दशदिशा। ब्रह्मचि सहसा ब्रह्मपणें
४८३४	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.३।।	न दिसे भानमान दृष्याचा अनुमान। आपणचि पूर्ण तदाकारें
४८३५	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.३।।	माजिठा श्रीहरि दिसे परोपरी। घटमठसरी एकु शोभे
४८३६	दिसे	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.३।।	हरिविण ठावो न दिसे सर्वत्र। हरिविण परत्र नाहीं नाहीं
४८३७	दिसेल	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.२।।	आपेंआप निवेल आपेंआप होईल। विठ्ठलचि दिसेल सर्वरूपीं
४८३८	दिसेल	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.२।।	रामकृष्ण वाड सर्व हें वैकुंठ। दिसेल प्रकट निजरूपें
४८३९	दीक्षा	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.१।।	जयामाजी दीक्षा हारपोनि जाये। द्वैत हेंही ठाये दुजेपण
४८४०	दीन	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.३।।	निश्चळ अचळ नाहीं चळाचळ। दीन काळ फळ हारपती
४८४१	दीन	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.३।।	तारा ग्रह दीन त्या माजि उन्मन। प्रपंचाचें भान दुरी ठेलें
४८४२	दीन	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.४।।	निवृत्ति म्हणे दीन दुर्बळ मी एक। मनोमय चोख आम्हां गोड
४८४३	दीन	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.१।।	निमाली ते निशी पळाला तो दीन। प्रपंचाचें भान लोपिन्नलें
४८४४	दीन	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.२।।	हरिनाम भला हरिकृष्ण भला। दीन उगवला ब्रह्मरूपें

४८४५	दीन	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.३।।	पुंडरिकपुण्य मी दीन कारुण्य। उद्धरिले जन अनंत कोटी
४८४६	दीनकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.१।।	भक्तीचें महिमान भक्तांसि फळलें। दीनकाळ केलें ब्रह्मार्पण
४८४७	दीप	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.३।।	वसुदेव अमूप देवकी समीप। वैकुंठीचें दीप लाडेंकोडें
४८४८	दीप	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.३।।	गाईंचे कळप गोपाळ अमुप। खेळतसे दीप वैकुंठीचा
४८४९	दीप	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.४।।	निवृत्तीचें तप फळलें अमुप। गयनिराजें दीप उजळिला
४८५०	दीप	।।ज्ञा.गा.नि.२००.३।।	गेला पैल तीरा आणिलें कापुरा। दीप एकसरा पाजळिला
४८५१	दीप	।।ज्ञा.गा.नि.२००.४।।	निवृत्तीचें दीप सद्गुरु पुरविले। भांडवल जालें हरिरूप
४८५२	दीप	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.१।।	उघडें स्वरूप प्रत्यक्षाचे दीप। नाम घेतां पाप हरे जनां
४८५३	दीप	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.४।।	निवृत्ति म्हणे रूप तें प्रकाशलें दीप। पंढरिसमीप भीमातीरीं
४८५४	दीप	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.२।।	दीप आहे देहीं तयाचे हे प्रकाश। त्याचेनि सावकाश हरी भजे रया
४८५५	दीप	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.४।।	निवृत्तीचा दीप दीपाचिये मुसे। आटोनि सौरसें एक जाला
४८५६	दीप	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.३।।	देहाचा दीप कीं नाहीं म्हणे माया। तेजाकारें छाया हाचि घेतु
४८५७	दीप	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.३।।	नित्य मुक्त एक आत्मतत्त्व दीप। हरी हा संकल्प करीजेसु
४८५८	दीपक	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.१।।	दिननिशीं नाहीं अवघा दीपक। एकारूपें त्रैलोक्य बिंबलेंसें
४८५९	दीपक	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.३।।	दीपकेंचि दीपक विस्तार अनेक। अवघाचि त्रेलोक्य एकतत्त्वें
४८६०	दीपकळिका	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.१।।	पीतांबर दीपडें दीपकळिका श्याम। शिव आत्माराम प्रेमतनु
४८६१	दीपकीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.१।।	देहाच्या दीपकीं एकी वस्तु चोख। असोनियां शोक कां करितोसी
४८६२	दीपकेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.३।।	दीपकेंचि दीपक विस्तार अनेक। अवघाचि त्रेलोक्य एकतत्त्वें
४८६३	दीपडें	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.४।।	निवृत्ति दीपडें वैकुंठ साबडें। यशोदातें कोडें चुंबन देतु
४८६४	दीपडें	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.१।।	पीतांबर दीपडें दीपकळिका श्याम। शिव आत्माराम प्रेमतनु
४८६५	दीपभाना	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.५।।	आदिअंत हरपला नाहीं तेथें कल्पना। देहीं दीपभाना विठ्ठलचरणीं
४८६६	दीपाचिये	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.४।।	निवृत्तीचा दीप दीपाचिये मुसे। आटोनि सौरसें एक जाला
४८६७	दीपाची	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.१।।	दीपाची कळिका दीपींचि सामावे। तैसा जिवशिव वोळखीवोजी
४८६८	दीपींचि	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.१।।	दीपाची कळिका दीपींचि सामावे। तैसा जिवशिव वोळखीवोजी
४८६९	दीपे	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.४।।	प्रभात हरपे सायंकाळ लोपे। दिनमणी दीपे विठ्ठलप्रभा
४८७०	दीप्ति	।।ज्ञा.गा.नि.११७.१।।	अंधरिये रातीं उगवे हा गभस्ती। मालवेना दीप्ति गुरुकृपा

४८७१	दीप्ती	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.३।।	जाळूनि इंधन उजळल्या दीप्ती। अनंतस्वरूपीं एक दिसे
४८७२	दु:ख	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.३।।	नेदूं यासि दु:ख उन्मनीचें सुख। न करूं तो शोक आला गेला
४८७३	दु:ख	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.३।।	नामेंविण मूर्ख नित्य पैं तया दु:ख। नामें शुकमुख नित्य सदा
४८७४	दु:ख	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.२।।	हरिरूपीं सुख हरिरूपीं दु:ख । हरिरूप शोक आत्मा माझा
४८७५	दु:खे	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.२।।	नको शिणों दु:खे कां भरसि शोकें। एकतत्त्वें एके मना लावीं
४८७६	दुकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.१।।	द्वैताचा दुकाळ अद्वैताच्या देशीं। प्रपंच उपवासी मेला रया
४८७७	दुजिया	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.३।।	दुजिया पिडणें द्वैत तेंचि जाण। अद्वैत ते खूण हरी एकु
४८७८	दुजिया	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.३।।	वाया द्वैतभाव दुजिया छळणें। ब्रह्म हें येसणें ठाव नेदी
४८७९	दुजिया	।।ज्ञा.गा.नि.३११.३।।	दुजिया सौजन्य दुजेपण सांडी। अद्वैत पैं मांडी सुखगोष्टी
४८८०	दुजियाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.३।।	उत्पत्ति उलथा न चले तो मार्ग। दुजियाचा संग नाहीं ज्यासी
४८८१	दुजियाची	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.१।।	नसे तो ब्रह्मांडीं नसे तो वैकुंठीं। दुजियाची गोष्टी नाहीं जेथें
४८८२	दुजियाची	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.१।।	मेघ अमृताला जेथूनि पवाड। दुजियाची चाड नाहीं तेथें
४८८३	दुजियाची	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.३।।	नामाचेनि स्मरणें नित्य पैं सुस्नात। दुजियाची मात नेणो आम्हीं
४८८४	दुजियाची	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.३।।	दुजियाची निंदा अपवाद सदा। वाचेसि गोविंदा जप करी
४८८५	दुजियाची	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.१।।	दुजियाची निंदा दुजेपण सदा। द्वैत तें गोविंदा नावडे रया
४८८६	दुजियाची	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.२।।	दुजियाची सृष्टि नाहीं नाहीं भिन्न। सर्व नारायण बिंबलासे
४८८७	दुजी	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.४।।	निवृत्ति निवांत विठ्ठल सतत। नघे दुजी मात हरिवीण
४८८८	दुजें	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.२।।	तें माये हरिरूप कृष्णरूप माझें। नेणिजे तें दुजें इये सृष्टी
४८८९	दुजें	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.३।।	हरिवीण दुजें नेणें जो सहजें। तया गुरुराजें अर्पियेलें
४८९०	दुजें	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.२।।	हरिविण दुजें न देखें त्रिभुवनीं। नायकिजे कानीं भेदबुद्धी
४८९१	दुजें	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.२।।	नाहीं येथ दुजें सर्व हरिराजे। गोपाळ सहजें विस्तारला
४८९२	दुजें	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.३।।	भिन्न दुजें लाटे मन उफराटें। उन्मनिये वाटे भेदियेलें
४८९३	दुजें	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.३।।	नेघों हरिवीण दुजें तें पैं भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
४८९४	दुजें	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
४८९५	दुजें	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.२।।	विठ्ठल विठ्ठल मंत्र हेंचि निजशास्त्र। विचारितां सर्वत्र दुजें नाहीं
४८९६	दुजें	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.२।।	एकेवीण दुजें नाहीं नाहीं सहजें। नाम मुखें भोजे घेईजेसु

४८९७	दुजें	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.१।।	एकेवीण दुजें नाहीं पैं सृष्टी। हें ध्यान किरिटी दिधलें हरी
४८९८	दुजें	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
४८९९	दुजें	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.३।।	नेघो हरिविण दुजें तेथें भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
४९००	दुजें	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.२।।	हरिवीण दुजें चिंतितां निभ्रांत। अवघेंचि दिसत मायाभ्रम
४९०१	दुजेपण	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.१।।	न साहे दुजेपण आपण आत्मखुण। श्रुतीही संपूर्ण हारपती
४९०२	दुजेपण	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.१।।	जयामाजी दीक्षा हारपोनि जाये। द्वैत हेंही ठाये दुजेपण
४९०३	दुजेपण	।।ज्ञा.गा.नि.११०.१।।	न साहात दुजेपण आपणचि आत्मखुण। श्रुति जेथें संपूर्ण हारपती
४९०४	दुजेपण	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.१।।	दुजियाची निंदा दुजेपण सदा। द्वैत तें गोविंदा नावडे रया
४९०५	दुजेपण	।।ज्ञा.गा.नि.३११.३।।	दुजिया सौजन्य दुजेपण सांडी। अद्वैत पैं मांडी सुखगोष्टी
४९०६	दुजेपणा	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.१।।	दुजेपणा मिठी आपणचि उठी। कल्पना हे सृष्टि गाळूं पाहे
४९०७	दुजेपणा	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.३।।	दुजेपणा काटी नियम निस्सीम। सदोदित राम पूर्णपणें
४९०८	दुजेपणा	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.२।।	दुजेपणा भिन्न सर्व जनार्दन। ब्रह्म सनातन पावसी रया
४९०९	दुभतें	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.१।।	पियूष पुरतें कासवी ते विते। संपूर्ण दुभतें काम धेनु
४९१०	दुभतें	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.४।।	निवृत्तीचें ताट पियूष पुरतें। कांसवी दुभतें वाटियेसि
४९११	दुभतें	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.१।।	वैकुंठ दुभतें नंदाघरीं माये। तें पूर्ण पान्हाये यशोदेसी
४९१२	दुभतें	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.२।।	भाग्येविंण दुभतें दैव उभडतें। नंदाघरीं आबडतें घरीं खेळे
४९१३	दुभतें	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.४।।	घरोघरीं दुभतें गौळियां परिपूर्ण। यशोदा ते आपण गोरस घुसळी
४९१४	दुभतें	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.३।।	पहातें दुभतें कासवी भरितें। नेत्रातें करितें तृप्त सदा
४९१५	दुभतें	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.२।।	चकोरां अमृत चंद्र निववितें। भक्तांसिं दुभतें हरी आम्हां
४९१६	दुभतें	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.३।।	विश्रांतीसी स्थळ वैकुंठ सफळ। दुभतें गोपाळ कामधेनु
४९१७	दुभतें	।।ज्ञा.गा.नि.३००.१।।	वोळलें दुभतें सर्वांसि पुरतें। प्रेमाचें भरतें वैष्णवांसी
४९१८	दुभिलें	।।ज्ञा.गा.नि.११८.१।।	दुभिलें द्विजकुळीं आले पैं गोकुळीं। नंदयशोदेजवळी बाळकृष्ण
४९१९	दुमदुमित	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.२।।	सावध सावध स्मरें रे गोविंद। अवघा परमानंद दुमदुमित
४९२०	दुमदुमीत	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.३।।	न देखों हे पृथ्वी आकाश पोकळी। भरलासे गोपाळीं दुमदुमीत
४९२१	दुरित	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.२।।	टाकीं हे कल्पना दुरित वासना। अद्वैत नारायणा भजकारे

४९२२	दुरी	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
४९२३	दुरी	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.३।।	तारा ग्रह दीन त्या माजि उन्मन। प्रपंचाचें भान दुरी ठेलें
४९२४	दुरी	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.३।।	जन हें विव्हळ तारक गोपाळ। कीर्तनीं कळिकाळ दुरी ठाहे
४९२५	दुरी	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.३।।	रजतमें दुरी नामाची माधुरी। निशाणी एकसरी रामकृष्ण
४९२६	दुरी	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.१।।	काळवेषें दुरी काळचक्र करीं। बाह्य अभ्यंतरीं हरी नांदे
४९२७	दुरी	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.२।।	तो ध्यायिजे जनां अद्वैत वासना। द्वैताची भावना दुरी करी
४९२८	दुरी	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.१।।	गोविली चरणीं टाकिली सांडणी। विषय पोखणी दुरी ठेली
४९२९	दुर्गम	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.३।।	सेवितां योगियां सुलभ दुर्गम। गौळियां सुगम नाम घेतां
४९३०	दुर्गमें	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.१।।	परंपरा भक्त उद्धरिले प्रेमें। सांडिलें दुर्गमें संसारिके
४९३१	दुर्धर	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.३।।	हरिहरि म्हणतां उतरले पार। दुर्धर संसार तरले रया
४९३२	दुर्बळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.४।।	निवृत्ति म्हणे दीन दुर्बळ मी एक। मनोमय चोख आम्हां गोड
४९३३	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.नि.००२.२।।	तें रूप दुर्लभ कृष्णमूर्तिठसा। वोतल्या दशदिशां नंदाघरीं
४९३४	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.२।।	त्रैलोकीं दुर्लभ ब्रह्मांदिकां सुलभ। रुक्मिणीवल्लभ कृष्ण सांवळा
४९३५	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.३।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ न कळे जीवशिवीं। तो आपणचि लाघवी मावरूपें
४९३६	दुर्लभ	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.२।।	सुलभ हरी दुर्लभ हरी। नांदे माजघरीं आमुचिये
४९३७	दुऱ्हावितु	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.३।।	जनां उपदेशी जनीं हृषीकेशी । आपण भक्तीसी दुऱ्हावितु
४९३८	दुसरा	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.३।।	नाम हाचि मंत्र नित्य नाम सार। दुसरा विचार घेऊं नको
४९३९	दुसरें	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.१।।	व्याप्तरूपें थोर व्यापक अरूप। दुसरें स्वरूप नाहीं जेथें
४९४०	दुसरें	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.३।।	न देखों दुसरें हरिवीण काज। आणिकाचें चोज नाहीं तेथें
४९४१	दूजें	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.३।।	हरीवीण दूजें शून्य त्रिभुवन। आपण जीवन तयामाजी
४९४२	दूध	।।ज्ञा.गा.नि.००३.३।।	अमरे अमरे अमरकंद खरें। होउनि गोजिरें दूध मागे
४९४३	दूध	।।ज्ञा.गा.नि.००४.२।।	तो हा ब्रह्मामाजि गोपाळ संगती। यशोदे हो प्रती दूध मागे
४९४४	दूध	।।ज्ञा.गा.नि.००५.२।।	तो हा कृष्ण सखा नंदाघरीं देखा। यशोदे सन्मुखा दूध मागे
४९४५	दूध	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.२।।	तें कृष्णरूप गाढें यशोदा घे पुढें। दूध लाडेंकोडें मागतसे
४९४६	दूध	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.१।।	सर्व स्वरूप नाम सर्व घटीं घनश्याम। तो गोकुळीं आत्माराम दूध मागे

४९४७	दूध	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.२।।	हरिरूप माये सर्वांघटीं आहे। दूध लोणी खाये गौळियांचें
४९४८	दूर	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.१।।	विश्वीं हा विश्वात्मा क्षरला असे आत्मा। अहं बोध रामा दूर करी
४९४९	दृढ	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.२।।	मन गेलें शून्यीं ध्यान तें उन्मनीं। चित्त नारायणीं दृढ माझें
४९५०	दृढ	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.१।।	ध्यान ना उन्मनीं दृढ ना बंधनीं। सर्वी सर्व पूर्णी हरि एकु
४९५१	दृढ	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.१।।	जनीं जनार्दन हाचि भावो दृढ। अवघेंचि गूढ नारीजना
४९५२	दृढ	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.६।।	निवृत्ति साचार रामनामीं दृढ। अवघेंचि गूढ उगविलें
४९५३	दृढता	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.३।।	द्रुमद्रुम पाणि द्रुमिळित ध्यानीं। दृढता निशाणी काष्टीं लागे
४९५४	दृश्य	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.२।।	न दिसे तें भान दृश्य द्रष्टा हरी। सर्व घरोघरीं आत्माराम
४९५५	दृश्य	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.१।।	ध्येय ध्याता ध्यान ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान। दृश्य द्रष्टा भान हारपती
४९५६	दृश्याकार	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.३।।	रजतम गाळी दृश्याकार होळी। तदाकार जळीं कृष्ण बिंबे
४९५७	दृश्यादृश्य	।।ज्ञा.गा.नि.१००.१।।	न देखों सादृश्य हारपे दृश्यादृश्य। उपनिषदांचें पैं भाष हारपलें
४९५८	दृष्ट	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.३।।	सबाह्य कोंदलें परिपूर्ण विश्वीं। तोचि अर्जुनासि दृष्ट जाला
४९५९	दृष्टांतु	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.४।।	निवृत्ति म्हणे पिता सकळतत्त्व रहितु। वेदशास्त्रीं दृष्टांतु पहा तुम्हीं
४९६०	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.नि.१११.४।।	नाहीं योगिया दृष्टि मनोमयें करी सृष्टी। पाहतां ज्ञानदृष्टी विज्ञान हरी
४९६१	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.१।।	नुघडि तो दृष्टि न बोले तो वाचा। हरिरूपीं साचा तल्लिनता
४९६२	दृष्टि	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.१।।	उघडुनियां दृष्टि नामा पाहे पोटीं। आनंदाचा सृष्टि तया झाली
४९६३	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.१।।	गगनवाड दृष्टी सर्व तत्त्व शेखी। जिव शिव पोखी कारणभूत
४९६४	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.२।।	तें रूप सुंदर गौळियाचे दृष्टी। आनंदाची सृष्टी नंदाघरीं
४९६५	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.२।।	देखिला गे माये सुंदर जगजेठी। नंदयशोदे दृष्टी ब्रह्म खेळे
४९६६	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.५।।	वेणुनादीं काला पिंडाकृती जाला। भाग्यें भोगी केला दृष्टी पडे
४९६७	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.४।।	कुर्वाळितो हरि नुघडि तो दृष्टी। सप्रेमाच्या पोटीं अधिक होसी
४९६८	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.३।।	न पाहे पैं दृष्टी कळिकाळ तुज। रामनाम बीज मंत्रसार
४९६९	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.५।।	तिमिरपडळ निमाली पैं दृष्टी। प्रपंच हे सृष्टि दिसतुसे
४९७०	दृष्य	।।ज्ञा.गा.नि.००४.३।।	जो रेखा अव्यक्त रेखेसिहि पर। दृष्य द्रष्टाकार सर्वांभूतीं
४९७१	दृष्य	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.१।।	ग्रासुनि भान मान दृष्य द्रष्टा भिन्न। आपण चिद्घन वैकुंठीं रया
४९७२	दृष्य	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.३।।	नानारूप हरपे दृष्य द्रष्टा लोपे। तो प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं

४९७३	दृष्य	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.३।।	दृष्य द्रष्टा सर्व तितिक्षा उपरती। श्रुतीसी संपत्ती येथ जाणा
४९७४	दृष्य	।।ज्ञा.गा.नि.११५.२।।	न संपडे शिवा बैसतांही ध्यानीं। जालिया उन्मनीं दृष्य नव्हे
४९७५	दृष्य	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.३।।	व्योमामाजीं अभ्र जातसे सरळ। त्यासी अळुमाळ दृष्य नव्हे
४९७६	दृष्य	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.३।।	पाहतां तुझें नाम रूप दृष्य नोहे। तो भक्तालागीं होय कृष्णठसा
४९७७	दृष्य	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.२।।	आत्माराम सार दृष्य द्रष्टा विचार। नाम संकेत धीर निरंतर
४९७८	दृष्यद्रष्टा	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.१।।	गगनाचिये खोपे कडवसा लोपे। क्षीरोनियां दिपे दृष्यद्रष्टा
४९७९	दृष्याचा	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.३।।	न दिसे भानमान दृष्याचा अनुमान। आपणचि पूर्ण तदाकारें
४९८०	देउनि	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.५।।	विरक्तीचें पात्र अन्वयाचें मुख। देउनि सम्यक् अनन्यता
४९८१	देउळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.१।।	देहाच्या देउळीं राउळ निद्रिस्त। मायेचें अनुचित भुलिवशी
४९८२	देऊनि	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.४।।	देऊनि हस्तक पुशी पीतांबरे। पुसतसे आदरें यथाविधि
४९८३	देऊनी	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
४९८४	देका	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे कांहीं। सर्व हरी डोहीं बुडी देका
४९८५	देख	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.१।।	पंढरीये चोख रूपडें अशेख। भीमातीरीं देख पुण्यभूमी
४९८६	देख	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.४।।	भवाब्धितारक नावाडा विवेक। पुंडलिक देख सेवितुसे
४९८७	देख	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.४।।	निवृत्ति ज्ञानार्क विज्ञान सम्यक। भावशीळ देख जनीं इये
४९८८	देखसी	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.५।।	न देखसी ज्ञाना देहीं आत्माराम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
४९८९	देखा	।।ज्ञा.गा.नि.००५.२।।	तो हा कृष्ण सखा नंदाघरीं देखा। यशोदे सन्मुखा दूध मागे
४९९०	देखा	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.१।।	जेथें रूप रेखा ना आपण आसका। सर्व रूपें देखा हरि माझा
४९९१	देखा	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.१।।	जेथ रूप रेखा नाहीं गुण देखा। चिदाकाशें लेखा आपतत्त्व
४९९२	देखा	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.६।।	निवृत्तीचा सखा विठ्ठलरूप देखा। निरालंब शिखा गगनोदरीं
४९९३	देखा	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.२।।	तें रूप पंढरीं ओळलेंसें देखा। द्वैताची पैं शाखा तोडीयेली
४९९४	देखा	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.२।।	संसार नरक रामनाम सार। तरले पामर पतित देखा
४९९५	देखा	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.५।।	उगवला कळीं उल्हासु कमळीं। तैसा तो मंडळीं चंद्र देखा
४९९६	देखा	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.१।।	मन गेलें देवीं ध्यान गेलें रूपीं। राहिलें स्वरूपीं तल्लीन देखा
४९९७	देखिला	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.२।।	तो कृष्णरूप ठसा गोपाळा लाधला। सर्वत्र देखिला चतुर्भुज

४९९८	देखिला	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.२।।	देखिला वो माये चतुर्भुज स्वभावी। वारु तो वागवी अर्जुनाचे
४९९९	देखिला	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.२।।	देखिला गे माये सुंदर जगजेठी। नंदयशोदे दृष्टी ब्रह्म खेळे
५०००	देखिला	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.२।।	देखिला गे माये सगुण–निर्गुणनिधी। यशोदा गोविंदीं प्रेमपान्हा
५००१	देखिला	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.१।।	अवीट अमोला घेतां पैं निमोला। प्रत्यक्ष देखिला भीमातटीं
५००२	देखिला	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.४।।	निवृत्ति दिवटा उमगुनियां वाटा। पंढरी चोहटा देखिला हरी
५००३	देखिलें	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.१।।	गगनीं वोळलें येतें तें देखिलें। दर्पणीं बिंबलें आपणपें
५००४	देखिलें	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.२।।	देखिलें सांवळें पूजिती गोवळे। नंदाघरीं खेळे स्वामी माझा
५००५	देखिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.४।।	गुरुलागीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
५००६	देखिलें	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.३।।	वैराग्यें तापलें ब्रह्मांड देखिलें। वासनें मुंडिलें नि:संदेहें
५००७	देखिलें	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.४।।	निवृत्तीनें ब्रह्म देखिलें परिपूर्ण। माजि सनातन ब्रह्मसुखें
५००८	देखें	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.२।।	हरिविण दुजें न देखें त्रिभुवनीं। नायकिजे कानीं भेदबुद्धी
५००९	देखों	।।ज्ञा.गा.नि.१००.१।।	न देखों सादृश्य हारपे दृश्यादृश्य। उपनिषदांचें पैं भाष हारपलें
५०१०	देखों	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.१।।	भावयुक्त भजतां हरी पावे पूर्णता। तो गोकुळीं खेळतां देखों हरी
५०११	देखों	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.३।।	न देखों दुसरें हरिवीण काज। आणिकाचें चोज नाहीं तेथें
५०१२	देखों	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.२।।	न देखों बंधन सर्व जनार्दन। व्यासादिकीं खूण सांगितली
५०१३	देखों	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.२।।	चंद्रसूर्यरश्मी न देखों तारांगणें। अवघा हरी होणें हेंचि घेवों
५०१४	देखों	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.३।।	न देखों हे पृथ्वी आकाश पोकळी। भरलासे गोपाळीं दुमदुमीत
५०१५	देटुगें	।।ज्ञा.गा.नि.१११.६।।	विचाराचें देटुगें आकार निराकार सांगे। तो गोसावी निगे गोकुळीं रया
५०१६	देठें	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.१।।	मोक्षाचेनि देठें मोहपाशा गिळी। कैसेनि गोपाळीं सत्ता होय
५०१७	देणें	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.४।।	समर्थाचे घरीं कांहीं नाहीं उणें । अखंड प्रेम देणें कृष्णनामीं
५०१८	देत	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.३।।	समाधीचें रूप रुपासि आलें काह्या। पसरोनी बाह्या देत क्षेम
५०१९	देत	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.२।।	मुनिजनां सुख निरंतर लक्ष। भक्तां निजसुख देत असे
५०२०	देतां	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.६।।	निवृत्ति खेंचर सोपान सांवता। हरि कवळु देतां तृप्त जाले
५०२१	देताती	।।ज्ञा.गा.नि.३००.३।।	सोपान खेचर ज्ञानदेव लाठा। देताती वैकुंठा क्षेम सदा
५०२२	देतु	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.३।।	गौळिया गोजिरें दैवत सारें। नंदासि एकसरे प्रेम देतु
५०२३	देतु	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.३।।	चिंतिता अजामेळा नाम आलें मुखा। तो वैकुंठीच्या सुखा देतु हरी

५०२४	देतु	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.२।।	तो हरि खेळतु प्रत्यक्ष मूर्तिमंतु। द्रष्टा मुक्ति देतु जीवघाते
५०२५	देतु	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.४।।	निवृत्ति दीपडें वैकुंठ साबडें। यशोदातें कोडें चुंबन देतु
५०२६	देतु	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.४।।	धन्य ते चरण नित्यता स्मरण। अखंड संपन्न प्रेम देतु
५०२७	देतु	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.३।।	बाळरूपें हरी वागवी शिदोरी। तो गोपाळांच्या करीं काला देतु
५०२८	देतु	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.४।।	निवृत्ति संपूर्ण कवळु देतु पूर्ण । ब्रह्मसनातन गोकुळीं माये
५०२९	देतु	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.५।।	ज्ञानासी कवळु सोपानासी वरु। खेचरा अरुमारु कवळु देतु
५०३०	देतु	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.६।।	निवृत्ति ज्ञानदेव सोपान चांगा हरी। यांसी परोपरी कवळु देतु
५०३१	देतु	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.३।।	तोचि कवळु घेतु नामयासी देतु। ज्ञानासि भरीतु पूर्णतोषु
५०३२	देतु	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.२।।	सोपान सांवता निवृत्ति निधान। यासि जनार्दन कवळु देतु
५०३३	देतु	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.३।।	आत्मा हा अविट बिंबलासे नीट। स्मरतांची पैं वैकुंठ देतु आम्हां
५०३४	देव	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.४।।	निवृत्ती सज्जन जन वन देव। आत्मरूप भाव ब्रह्म जाला
५०३५	देव	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.१।।	निरालंब देव निराकार शून्य। मनाचेंहीं मौन हारपलें
५०३६	देव	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.६।।	निवृत्ति गयनी देव उपदेशिला सर्व। गोरक्षी गुह्यभाव सांगती मज
५०३७	देव	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.१।।	देव मुकुटमणि ऐकिजे पुराणीं। तो हा चक्रपाणी नंदाघरीं
५०३८	देव	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.१।।	ज्या रूपाकारणें देव ओळगणें। योगी गुरुखुणें सेविताती
५०३९	देव	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.१।।	अनंतरूप देव अनंत आपण। अंतर्बाह्य खुण योगीयांसी
५०४०	देव	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.३।।	ठेला अहंभाव सर्व दिसे देव। नि:संदेह भव नाहीं आम्हां
५०४१	देव	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.१।।	एक देव आहे हा भाव पैं सोपा। द्वैतरूपें बापा पडसी नरकीं
५०४२	देव	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.२।।	गोपाळ माधव कृष्णरूपें सर्व । ब्रह्मपद देव सकळ आम्हां
५०४३	देव	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.२।।	साजीव सोलीव निवृत्तीची ठेव। कृष्ण हाचि देव हृदयीं पूजी
५०४४	देव	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.२।।	आपणचि देव आपणचि भक्त। आपण विरक्त सर्व जाला
५०४५	देव	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.२।।	आदिपीठ देव ब्रह्म हें स्वयमेव। पुंडलिक भाव प्रगटला
५०४६	देव	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.३।।	देव मुनी सर्व ब्रह्मादिक लोठे। पंढरीये पेठे प्रेमपिसे
५०४७	देव	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.४।।	निवृत्तीचा देव सर्व हा गोविंद। नाहीं भिन्न भेद विश्वीं इये
५०४८	देव	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.३।।	सनकादिक देव देहुढापाउलीं। गोपाळ वाकुली दाविताती
५०४९	देव	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.४।।	पुंडलिक नाचे देवमुनि सर्व। भीमातीरीं देव प्रगटले

५०५०	देव	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.४।।	निवृत्ति स्मरतु रामनाम भाव। सर्व एक देव चाड आम्हां
५०५१	देव	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.१।।	देहीं देव आहे हें बोलती वेद। परि वासनेचें भेद न दवडिती
५०५२	देव	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.२।।	भक्तीविण देव न पवे सावेव। रोहिणीची माव तैसा दिसे
५०५३	देव	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.२।।	भावबळें देव भावबळें देव। भक्तीचा स्वभाव ऐसा असे
५०५४	देव	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.२।।	भावबळें देव भावबळें देव। भक्तीचा स्वभाव ऐसा असे
५०५५	देवकियेलागीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.२।।	तें रूप राजस वसुदेव भोगी। देवकियेलागीं वोळलेंसे
५०५६	देवकी	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.२।।	तें हें कृष्णनाम देवकी सफळ। वासुदेवकुळ गोपवेषें
५०५७	देवकी	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.२।।	तें रूप सुंदर देवकी उदरीं। वसुदेवा घरीं कृष्ण माझा
५०५८	देवकी	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.३।।	वसुदेव अमूप देवकी समीप। वैकुंठीचें दीप लाडेंकोडें
५०५९	देवकी	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.५।।	नकळे हा निर्धारु तो देवकी हो देवी। शेखीं तो अनुभवीं भुलविला
५०६०	देवकी	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकार। देवकी बिढार सेवियेलें
५०६१	देवकी	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.३।।	नंद ते यशोदा देवकी मुकुंदा। वसुदेव सदा भाग्यनिधी
५०६२	देवकीचा	।।ज्ञा.गा.नि.११५.४।।	निवृत्ति गयनी सांगतुसे खुणा। तो देवकीचा तान्हा बाळ जाला
५०६३	देवकीचा	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.४।।	निवृत्तीचा तारू गोपाळ नंदाचा। यशोदे देवकीचा लाभ थोरु
५०६४	देवकीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.२।।	तें अव्यक्त रूप देवकीचें बाळ। वसुदेवकुळ कृष्ण ठसा
५०६५	देवकीबिढारु	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकारु। देवकीबिढारु सेवियेलें
५०६६	देवकीये	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.२।।	तें रूप सांवळें देवकीये लीळे। भोगिती सोहळे कृष्णरूपें
५०६७	देवद्विज	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.३।।	नित्यता भजन देवद्विज करी। नाम हें उच्चारी रामनाम
५०६८	देवमुनि	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.४।।	पुंडलिक नाचे देवमुनि सर्व। भीमातीरीं देव प्रगटले
५०६९	देवांचें	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.२।।	तें रूप सांवळें योगियाचें हित। देवांचें दैवत कृष्णमाये
५०७०	देवामुकुटमणी	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.१।।	वैकुंठ दैवत देवामुकुटमणी। ऐकिजे पुराणीं कीर्ति ज्याची
५०७१	देवी	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.५।।	नकळे हा निर्धारु तो देवकी हो देवी। शेखीं तो अनुभवीं भुलविला
५०७२	देवी	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.१।।	चतुरानन घन अनंत उपजती। देवो देवी किती तयामाजि
५०७३	देवी	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.४।।	निवृत्ति अमर आत्माचि साचार। माया देवी घर ब्रह्म केलें
५०७४	देवीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.४।।	देवीं नांदे रसना धर्मी नांदे भावो। एक तत्त्वीं देवो क्षरला असे
५०७५	देवीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.१।।	मन गेलें देवीं ध्यान गेलें रूपीं। राहिलें स्वरूपीं तल्लीन देखा

५०७६	देवीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.४।।	निवृत्ति देवीं धरिली माया हे असार। प्रपंच परिवार निर्दाळिला
५०७७	देवें	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.२।।	तराल स्वभावें एकाएक देवें। एक हरी भावें ऐसा कीजे
५०७८	देवेंविण	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.३।।	देवेंविण नाहीं सर्व शास्त्र बोले। हरिरूपीं बोधले तेचि धन्य
५०७९	देवेंविण	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.३।।	देवेंविण कोठें रितें नाहीं सर्वथा। संपूर्ण पुरतां हरी आहे
५०८०	देवेवीण	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.१।।	देवेवीण ठावो नाहीं रये मही। आत्मप्रकाश पाहीं बिंबलासे
५०८१	देवो	।।ज्ञा.गा.नि.००१.४।।	निवृत्ति म्हणे देवो म्हणविता हे रावो। तो सुखानुभवो यादवांसी
५०८२	देवो	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.१।।	चतुरानन घन अनंत उपजती। देवो देवी किती तयामाजि
५०८३	देवो	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.४।।	देवीं नांदे रसना धर्मी नांदे भावो। एक तत्त्वीं देवो क्षरला असे
५०८४	देवो	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.३।।	नेघो द्वैतभाव भावो अद्वैत उपावो। सर्व ब्रह्म देवो एक ध्यावो
५०८५	देवो	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.२।।	कैसा देहीं देवो दिवटा। परा पश्यंती चारी वाटा
५०८६	देवो	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.१।।	हरिवीण भावो तो वायांचि संदेहो। हरिदेवा देवो आहे सत्य
५०८७	देवो	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.१।।	कल्पना काजळी कल्पिलें कवळी। कैसेनि जवळी देवो होय
५०८८	देवोची	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.४।।	निवृत्ति पहातु देहामाजि प्रांतु। देवोची दिसतु सर्वांघटीं
५०८९	देवो	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.३।।	हरीविणें देवो नाहीं नाहीं जनीं। अखंड पर्वणी हरि जपतां
५०९०	देशीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.१।।	द्वैताचा दुकाळ अद्वैताच्या देशीं। प्रपंच उपवासी मेला रया
५०९१	देसी	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.३।।	विषयाचें पोखणें पाहातां तेथ शून्य। झणीं हें तूं मन जाऊं देसी
५०९२	देह	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.४।।	निवृत्ति साकार वैकुंठीचें घर। देह हे मंदीर आत्मयाचें
५०९३	देह	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.१।।	निजतेज बीज नाठवे हा देह। हारपला मोह संदेहेसी
५०९४	देह	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.२।।	कैसा देहीं देह हरी। सर्व नांदे चराचरीं
५०९५	देह	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.३।।	न मिळे आयुष्य न मिळे घटिका । देह क्षण एका जाईल रया
५०९६	देह	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.२।।	जाईल हा देह सरेल आयुष्य। आपेंआप भविष्य उभें राहे
५०९७	देहभरी	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.२।।	देहभरी आत्मा नांदे निरंतर। असतां हा विचार कां धांवतोसी
५०९८	देहभाव	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.५।।	देहभाव हरी सर्वत्र स्वरूप। एका जन्में खेप हरिली माझी
५०९९	देहभाव	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.१।।	बुद्धि बोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
५१००	देहभाव	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.२।।	तत्त्वता श्रीहरी एक असे सर्व। सांडूनी देहभाव पूर्ण पाहा
५१०१	देहभाव	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.३।।	बुद्धिबोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला

५१०२	देहमापारी	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.२।।	काय करूं कैसें कोठें गेला हरी। देहीं देहमापारी हरी जाला
५१०३	देहाचा	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.३।।	देहाचा दिवटा अखंड पैं केला। निरंतर सोहळा कळी नाहे
५१०४	देहाचा	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.३।।	देहाचा दीप कीं नाहीं म्हणे माया। तेजाकारें छाया हाचि घेतु
५१०५	देहाचि	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.१।।	देहाचि दिवटी अखंड पैं सतेज। चंद्रसूर्य भोज नाहीं तेथें
५१०६	देहाची	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजी
५१०७	देहाच्या	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.१।।	देहाच्या देउळीं राउळ निद्रिस्त। मायेचें अनुचित भुलिवशी
५१०८	देहाच्या	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.१।।	देहाच्या दीपकीं एकी वस्तु चोख। असोनियां शोक कां करितोसी
५१०९	देहामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.४।।	निवृत्ति पहातु देहामाजि प्रांतु। देवोची दिसतु सर्वांघटीं
५११०	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.३।।	दया वसे देहीं क्षमा ते माधवीं । कासवी शांभवी जनीं इये
५१११	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.२।।	रज तम नाहीं सात्विकही डोहीं । परिपूर्ण देहीं आत्माराम
५११२	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.५।।	आदिअंत हरपला नाहीं तेथें कल्पना। देहीं दीपभाना विठ्ठलचरणीं
५११३	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.२।।	काय करूं कैसें कोठें गेला हरी। देहीं देहमापारी हरी जाला
५११४	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.५।।	न देखसी ज्ञाना देहीं आत्माराम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
५११५	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेहीं
५११६	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.३।।	आम्ही देहीं तो आत्मा। आम्ही विदेही तो परमात्मा
५११७	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.२।।	कैसा देहीं देवो दिवटा। परा पश्यंती चारी वाटा
५११८	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.२।।	कैसा देहीं देह हरी। सर्व नांदे चराचरीं
५११९	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.५।।	क्षिरनिरहंसी जाला तुझा स्वादु। अवघाचि गोविंदु नांदे देहीं
५१२०	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.३।।	आपपर देहीं विचार करावा। हरिनामें दोहावा सर्वांरूपीं
५१२१	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.१।।	शांतीचें भजन क्षमेचा कळवळा। गोपाळ सकळां देहीं नांदे
५१२२	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.४।।	निवृत्ति सत्वर उच्चारण नाम। वैकुंठधाम तया देहीं
५१२३	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.१।।	देहीं देव आहे हें बोलती वेद। परि वासनेचें भेद न दवडिती
५१२४	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.१।।	कैवल्य देहीं आत्मा असोनि हिंडसी। गर्भवासा येशी नाना जन्मीं
५१२५	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.२।।	दीप आहे देहीं तयाचे हे प्रकाश। त्याचेनि सावकाश हरी भजे रया
५१२६	देहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.४।।	निवृत्ति म्हणे मी सर्वस्व होईन। हरी हा भरीन पूर्ण देहीं
५१२७	देहुढापाउलीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.३।।	सनकादिक देव देहुढापाउलीं। गोपाळ वाकुली दाविताती

५१२८	दैव	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.२।।	भाग्येविंण दुभतें दैव उभडतें। नंदाघरीं आबडतें घरीं खेळे
५१२९	दैव	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.१।।	नाम नाहीं वाचे तो नर निदैव। कैसेनी दैव फावेल तया
५१३०	दैवत	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.३।।	गौळिया गोजिरें दैवत सारें। नंदासि एकसरे प्रेम देतु
५१३१	दैवत	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.४।।	निवृत्ति दैवत कृष्ण परिपूर्ण। सर्वत्र जीवन सर्वी वसे
५१३२	दैवत	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.३।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ। योगी तें चिंतीत हृदयीं जया
५१३३	दैवत	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.१।।	वैकुंठ दैवत देवामुकुटमणी। ऐकिजे पुराणीं कीर्ति ज्याची
५१३४	दैवत	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.२।।	तें रूप सांवळें योगियाचें हित। देवांचें दैवत कृष्णमाये
५१३५	दैवत	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.४।।	निवृत्ति अंबुटें वोळलें अमृत। गोकुळीं दैवत नंदाघरीं
५१३६	दैवत	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.४।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ । गोपिकांचें हित हरी माझा
५१३७	दैवत	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.१।।	विस्तार हरीचा चराचर जालें। त्या माजी सानुलें गुरु दैवत
५१३८	दैवत	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.१।।	हरिवीण दैवत नाहीं पैं अनुचित्तीं। अखंड श्रीपति नाम वाचे
५१३९	दैवयोगें	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.१।।	भाग्याचेनि भाग्य उदो पैं दैवयोगें। पुंडलिका संगें भीमातटीं
५१४०	दैवाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.१।।	अखंड जपतु नाममंत्र वाचे। त्याहूनि दैवाचे कोण भूमीं
५१४१	दों	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.२।।	आचार पवित्र नामाचि पैं पात्र। सांठविलें अक्षर दों अक्षरीं
५१४२	दों	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.२।।	भक्त हे तरले नामाचेनि बळें। कळिकाळासि खेळे दों अक्षरीं
५१४३	दों	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.३।।	आदि अंबऋषी भक्त निजसखा। दों अक्षरीं लेखा केला तेणें
५१४४	दों	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.४।।	उद्धव अक्रूर आणि तो विदूर। दों अक्षरीं पार उतरलें
५१४५	दों	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.६।।	द्रौपदी सुभद्रा गोपाळ गोपिका। बळीभद्र सखा दों अक्षरीं
५१४६	दों	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.७।।	नंद तो वसुदेव उग्रसेन राजा। यादव पैं पैजा दों अक्षरीं
५१४७	दों	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.४।।	निवृत्तिसागर हरिरूप नित्य। सेविला तो सत्य दों अक्षरीं
५१४८	दों	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.२।।	सर्वत्र भजन हरी हेचि खूण। हरी हा प्रमाण दों अक्षरीं
५१४९	दोअक्षरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.३।।	निवृत्ति निवांत हरीच सेवीत। दोअक्षरीं उचित इंद्रियासी
५१५०	दोनी	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.८।।	निवृत्ति म्हणे ते अक्षर दोनी राम। जपतां पावे धाम वैकुंठीचें
५१५१	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.१।।	प्रवृत्ति निवृत्ति या दोन्ही सहज। जनीं वनीं काज करूनी असती
५१५२	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.२।।	नारायणनाम जपतांचि दोन्ही। एकतत्वींकरणीं सांगिजे गुज
५१५३	दोहवा	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.३।।	मंजुळ वेणु वाहे लुब्धल्या धेनुवा। नंदाघरीं दोहवा पूर्ण वाहे

५१५४	दोहावा	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.३।।	आपपर देहीं विचार करावा। हरिनामें दोहावा सर्वांरूपीं
५१५५	दोहींचे	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींचे तटाक। उतरलासि एक शुद्धोदकें
५१५६	द्यावा	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.१।।	भावभक्ति प्रेम दया शांति क्षमा। अखंडित प्रेमा असों द्यावा
५१५७	द्यावें	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.२।।	हेंचि मज द्यावें सप्रेम आपुलें। ध्यातुसें पाउलें एवढ्यासाठीं
५१५८	द्योतकु	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.३।।	निगमा नाठवे वेदांचा द्योतकु। तो चतुर्भुज वशु नंदाघरीं
५१५९	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.१।।	ग्रासुनि भान मान दृष्य द्रष्टा भिन्न। आपण चिद्घन वैकुंठीं रया
५१६०	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.३।।	नानारूप हरपे दृष्य द्रष्टा लोपे। तो प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
५१६१	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.३।।	दृष्य द्रष्टा सर्व तितिक्षा उपरती। श्रुतीसी संपत्ती येथ जाणा
५१६२	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.२।।	तो हरि खेळतु प्रत्यक्ष मूर्तिमंतु। द्रष्टा मुक्ति देतु जीवघाते
५१६३	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.२।।	न दिसे तें भान दृश्य द्रष्टा हरी। सर्व घरोघरीं आत्माराम
५१६४	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.१।।	ध्येय ध्याता ध्यान ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान। दृश्य द्रष्टा भान हारपती
५१६५	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.२।।	आत्माराम सार दृष्य द्रष्टा विचार। नाम संकेत धीर निरंतर
५१६६	द्रष्टाकार	।।ज्ञा.गा.नि.००४.३।।	जो रेखा अव्यक्त रेखेसिहि पर। दृष्य द्रष्टाकार सर्वांभूतीं
५१६७	द्रष्टे	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.३।।	चित्ताचे राहाविते आपणचि द्रष्टे। नेतुसे वैकुंठें नाम घेतां
५१६८	द्रुम	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.३।।	दिशा द्रुम ध्यान हारपली सोय। अवघा कृष्ण होय ध्यानींमनीं
५१६९	द्रुमद्रुम	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.३।।	द्रुमद्रुम पाणि द्रुमिळित ध्यानीं। दृढता निशाणी काष्टीं लागे
५१७०	द्रुमिळित	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.३।।	द्रुमद्रुम पाणि द्रुमिळित ध्यानीं। दृढता निशाणी काष्टीं लागे
५१७१	द्रौपदी	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.३।।	अर्जुना साहाकारी द्रौपदी कैवारी। तो विदुराचे घरीं अन्न मागे
५१७२	द्रौपदी	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.६।।	द्रौपदी सुभद्रा गोपाळ गोपिका। बळीभद्र सखा दों अक्षरीं
५१७३	द्रौपदीयेप्रति	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.३।।	याज्ञिक अर्पिती मंत्राच्या आहुती। तो द्रौपदीयेप्रति भाजी मागे
५१७४	द्वंद्व	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.१।।	श्रुतिशास्त्र वेद यांसि नाहीं भेद। भेदवादी द्वंद्व वेगळा पडे
५१७५	द्वारकानाथ	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.५।।	द्वारकानाथ हरि सोळा सहस्त्र नारी। बळिराम परिवार हरि माझा
५१७६	द्विजकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.११८.१।।	दुभिलें द्विजकुळीं आले पैं गोकुळीं। नंदयशोदेजवळी बाळकृष्ण
५१७७	द्विजा	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.३।।	हरि हा सुकुमार भौमासुर पैजा। वोळलासे द्विजा धर्मा घरीं
५१७८	द्वीपा	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.४।।	निवृत्ति संपन्न सेवी गुरुकृपा। गयनीच्या द्वीपा तारूं गेलें
५१७९	द्वीपांतरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.१।।	भांडवल हरि पैल द्वीपांतरीं। हरिरूप चारी दिशा पूर्ण

५१८०	द्वेष	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.३।।	निंदा द्वेष चेष्टा या अभिमान भाजा। सांडुनियां भजा केशवासी
५१८१	द्वेषता	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.१।।	द्वेषितां अच्युता द्वेषता पूर्णता। न पवे अनंता भाव त्याचा
५१८२	द्वेषाद्वेष	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.२।।	आपणची विश्व आपणचि विश्वेश। जेथें द्वेषाद्वेष मावळले
५१८३	द्वेषितां	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.१।।	द्वेषितां अच्युता द्वेषता पूर्णता। न पवे अनंता भाव त्याचा
५१८४	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.०११.१।।	निदोषरहित सर्वगुणीं हेत। द्वैत विवर्जित अरूप सदा
५१८५	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.३।।	मौनपणें लाठें द्वैत हें न साहे। तें नंदाघरीं आहे खेळेमेळे
५१८६	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.१।।	ज्ञानेसी विज्ञान उन्मनिं निमग्न। द्वैत रूपें भग्न उरों नेदी
५१८७	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.१।।	जयामाजी दीक्षा हारपोनि जाये। द्वैत हेंही ठाये दुजेपण
५१८८	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.३।।	जेथें लय लक्ष हारपोन सोये। द्वैत हें न साहे सोहंबुद्धी
५१८९	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.२।।	द्वैत सांडी अद्वैत धरी। एक घरोघरीं हरी नांदे
५१९०	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.१।।	नेणें पैं द्वैत अवघेंचि अद्वैत। एक रूप मात करूं आम्ही
५१९१	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.७।।	सांडिलें पैं द्वैत दिधलें पैंअद्वैत। हरिविण रितें न दिसे आम्हां
५१९२	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.३।।	नित्यता दिवाळी नाहीं तेथें द्वैत। नित्यता अच्युत तिष्ठतसे
५१९३	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.२।।	हरी हरी म्हणे नायके ते मातु। द्वैत तया आंतु नेघे बापा
५१९४	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.३।।	दुजिया पिडणें द्वैत तेंचि जाण। अद्वैत ते खूण हरी एकु
५१९५	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.१।।	सम सुखाचें विषम मोहाचें। द्वैत पापाचें घेसी झणीं
५१९६	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.१।।	दुजियाची निंदा दुजेपण सदा। द्वैत तें गोविंदा नावडे रया
५१९७	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.१।।	अपशब्द कानीं पडतांचि द्वैत। नाम हें अच्युत नये रया
५१९८	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.४।।	निवृत्ति सत्वर द्वैत हें निरसी। अद्वैत समरसीं दिधला असे
५१९९	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३११.२।।	करितां उपाधि द्वैत तें उपजे। तया अधोक्षजें नुद्धरिजे
५२००	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.१।।	वासनेचें द्वैत सांडुनि परतें। अद्वैता अरुतें भोगी हरी
५२०१	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.४।।	निवृत्ति म्हणे द्वैत सांडी सांडी कथा। अद्वैत अच्युता नित्य सेवी
५२०२	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.१।।	पितृ मातृ निंदिता द्वैत हेंचि खोटें। अर्चन गोमटें एको विष्णु
५२०३	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.३।।	टाका हें पैं द्वैत अद्वैत सिद्धांत। मोक्ष मार्ग हेत एकतत्त्वें
५२०४	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.३।।	यासी नाहीं द्वैत आपणचि अद्वैत। सर्वरूपीं संमत एकतत्त्वें
५२०५	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.१।।	एकेवीण पाहा न दिसे द्वैत। एकी हेचि मात वेदशास्त्रीं

५२०६	द्वैत	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.३।।	निरसे पैं द्वैत अद्वैत श्रीहरी। अवघा घरोघरीं हरी नांदे
५२०७	द्वैतपणें	।।ज्ञा.गा.नि.११३.२।।	प्रकाश पूर्णता आदिमध्यें सत्ता। नातळे तो द्वैता द्वैतपणें
५२०८	द्वैतबुद्धि	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.४।।	ऐक्यपणें सकळ वसे। द्वैतबुद्धि कांहीं न दिसे
५२०९	द्वैतबुद्धी	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.१।।	समता धरा आधीं टाका द्वैतबुद्धी। आपेआप शुद्धि गोविंदीं रया
५२१०	द्वैतभाव	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.३।।	नेघो द्वैतभाव भावो अद्वैत उपावो। सर्व ब्रह्म देवो एक ध्यावो
५२११	द्वैतभाव	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.३।।	वाया द्वैतभाव दुजिया छळणें। ब्रह्म हें येसणें ठाव नेदी
५२१२	द्वैतरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.१।।	एक देव आहे हा भाव पैं सोपा। द्वैतरूपें बापा पडसी नरकीं
५२१३	द्वैता	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.५।।	प्रकाशपूर्णता आदिमध्य सत्ता। नातळे तो द्वैता अद्वैतपणें
५२१४	द्वैता	।।ज्ञा.गा.नि.११३.२।।	प्रकाश पूर्णता आदिमध्यें सत्ता। नातळे तो द्वैता द्वैतपणें
५२१५	द्वैताचा	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.१।।	जेथें नाहीं वेदु नाहीं पैं त्या शाखा। द्वैताचा हा लेखा हारपला
५२१६	द्वैताचा	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.१।।	द्वैताचा दुकाळ अद्वैताच्या देशीं। प्रपंच उपवासी मेला रया
५२१७	द्वैताचा	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.२।।	नित्यता श्रीहरी जनीं पैं भरला। द्वैताचा अबोला तया घरीं
५२१८	द्वैताचा	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.४।।	निवृत्ति म्हणे तो नर येथें गुंफला। द्वैताचा गोविला योनिमाळे
५२१९	द्वैताचा	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.४।।	निवृत्ति म्हणे नरु द्वैताचा पामरु। अद्वैतीं सुरवरु नाहीं रया
५२२०	द्वैताचा	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.३।।	अद्वैत संचलें द्वैताचा आचार। मायेचा घरचार वोडंबरी
५२२१	द्वैताचिये	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.१।।	द्वैताचिये प्रभे नसोनि उरला। निराकार संचला एकरूपें
५२२२	द्वैताची	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.१।।	नामींरूपीं गोडी ब्रह्मांडा एवढी। द्वैताची परवडी हारपली
५२२३	द्वैताची	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.२।।	तें रूप पंढरीं ओळलेंसें देखा। द्वैताची पैं शाखा तोडीयेली
५२२४	द्वैताची	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.१।।	द्वैताची वाढी अद्वैत सुरवाडी। नामाची परवडी आम्हां घरीं
५२२५	द्वैताची	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.३।।	द्वैताची हे वाढी प्रपंचाच्या घरीं। अद्वैत कामारी भोगिजेसु
५२२६	द्वैताची	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.२।।	तो ध्यायिजे जनां अद्वैत वासना। द्वैताची भावना दुरी करी
५२२७	धडफुडा	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.४।।	निवृत्ति म्हणे तो गुरु धडफुडा। ब्रह्मांडा एवढा अनंत माझा
५२२८	धणी	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.४।।	निवृत्ति निधान वोळलें गयनी। अमृताची धणी आम्हां भक्तां
५२२९	धणी	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.६।।	नामाची हे धणी तेचि हो पर्वणी। तृप्तातृप्त तृप्ती होतु आम्हां
५२३०	धन	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.४।।	निवृत्तिसाधन वसुदेव खूण। गोपिकांचें धन कृष्ण माझा
५२३१	धन	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्ण। गयनी सहिष्ण प्रेमें डोले

५२३२	धन	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.४।।	निवृत्तीचें धन मानी तो श्रीकृष्ण। सांगितसे प्रश्न गयनीराजे
५२३३	धन	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.१।।	योगियाचें धन तें ब्रह्म संपन्न। तो हा जनार्दन नंदाघरीं
५२३४	धन	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.४।।	निवृत्तीचें धन जगाचें जीवन। नाम नारायण तरुणोपाय
५२३५	धन	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्णु। यादव सहिष्णु हरि माझा
५२३६	धन	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.१।।	गोत वित्त धन मनाचें उन्मन। निमोनि संपूर्ण तयामाजी
५२३७	धन	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.२।।	जीवन पावन रसाचें निधान। रसरूपें धन रसनेचें
५२३८	धन	।।ज्ञा.गा.नि.११४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान यशोदेचें धन। वासुदेव खुण आम्हांमाजी
५२३९	धन	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.४।।	निवृत्तीचें धन ब्रह्म हें रोकडे। गौळणी त्या कोडें खेळविती
५२४०	धन	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
५२४१	धन	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.४।।	निवृत्ति म्हणे मज निरोपिलें धन। हेचि ब्रह्मखुण जाणिजेसु
५२४२	धन	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.१।।	परम समाधान परमवर्य धन। नाम जनार्दन क्षरलें असे
५२४३	धन	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.१।।	सौजन्य समाधान सर्व जनार्दन। आत्मरूपें धन इतुकें पुरे
५२४४	धन	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.३।।	पूर्वज परंपरा तें धन अपारा। दिनाचा सोयिरा केशिराज
५२४५	धन	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.३।।	हरि माजी जन हरि माजी धन। हरि हा निर्गुण सर्वांठायीं
५२४६	धन	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.३।।	शोधिलें जीवन निक्षेपिलें धन। मनोमय जाण हरी जाला
५२४७	धन	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.१।।	सर्व काम धन सर्व सिद्ध पूर्ण। पतीतपावन हरि एकु
५२४८	धन	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.४।।	निवृत्तीचें धन अखंड परिपूर्ण। आपणचि नारायण तुष्टे सदा
५२४९	धन	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.४।।	निवृत्ति निधान आत्मा हाचि जीवन। भवयुक्त धन भावें पावे
५२५०	धन	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.४।।	निवृत्तीचें धन हरि आत्मा जाण। हरि हाचि पूर्ण जनकु रया
५२५१	धनें	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.१।।	न लगती धनें असार संपत्ती। वायांचि गुंफती वासना रया
५२५२	धन्य	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.३।।	धन्य ते यशोदा खेळवी मुकुंदा। आळवीत सदा नित्य ज्यासी
५२५३	धन्य	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.२।।	धन्य माझा भाव सद्गुरु उपदेश। सर्व हृषीकेश दावियेला
५२५४	धन्य	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.२।।	धन्य दिवस नित्य सेंवूं श्रीरामासी। जनवन समरसी पूर्णबोधें
५२५५	धन्य	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.४।।	धन्य ते चरण नित्यता स्मरण। अखंड संपन्न प्रेम देतु
५२५६	धन्य	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.६।।	निवृत्ति म्हणे धन्य जो कीर्तन करी। सर्वत्र चराचरीं बोलियेलें

५२५७	धन्य	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.१।।	नित्य हरिकथा नित्य नामावळी। वैष्णवाचे कुळीं धन्य जन्म
५२५८	धन्य	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.१।।	नित्य नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
५२५९	धन्य	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.३।।	देवेंविण नाहीं सर्व शास्त्र बोले। हरिरूपीं बोधले तेचि धन्य
५२६०	धन्य	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.१।।	राम नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेंचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
५२६१	धन्य	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.३।।	जीवशिव एक सर्वत्र चैतन्य। ऐसें जया कारुण्य तोचि धन्य
५२६२	धन्य	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.१।।	धन्य हा खेचर धन्य हा सोपान। भक्तीचें जीवन जनक हेतु
५२६३	धन्य	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.१।।	धन्य हा खेचर धन्य हा सोपान। भक्तीचें जीवन जनक हेतु
५२६४	धन्य	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.२।।	धन्य याचें कूळ पवित्र कुशळ। नित्य या गोपाळ जवळी असे
५२६५	धरणीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.१।।	गगनींचा गगनीं तेज पूर्ण धरणीं। आपणची तरणी जगा यया
५२६६	धरा	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.४।।	निवृत्ति निकरा वेणु वाहे धरा। यमुने स्थिरस्थिरा नादध्वनी
५२६७	धरा	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.१।।	ध्यान धरा हरी विश्रांति नामाची । विठ्ठलीं साची मनोवृत्ति
५२६८	धरा	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.१।।	समता धरा आधीं टाका द्वैतबुद्धी। आपेआप शुद्धि गोविंदीं रया
५२६९	धरा	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.३।।	सर्व जीवशिव हाचि धरा भाव। हारपला सर्व हरी रूपीं
५२७०	धरा	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.२।।	हरि धरा चित्तीं मन मारा मुक्ति । प्रपंचसमाप्ति हरिपाठें
५२७१	धरावी	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.१।।	मनाची वासना मनेंचि नेमावी। सर्वत्र धरावी विठ्ठल सोय
५२७२	धरावें	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.३।।	सांडावें पैं कोंहं धरावें पैं सोहं। अनेकत्व ओहं एकतत्वीं
५२७३	धरावें	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.१।।	वेगु करी मना धरावें पैं सार। नामाचि आचार रामनामें
५२७४	धरित	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.३।।	आधारीं धरित निर्धारी धरित। सर्वत्र पुरत एकरूपें
५२७५	धरित	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.३।।	आधारीं धरित निर्धारी धरित। सर्वत्र पुरत एकरूपें
५२७६	धरिला	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.३।।	सांडिला आकारु धरिला अविकारु । सर्व हरिहरु रूप आम्हां
५२७७	धरिला	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.२।।	धरिला तो हरि गोंविलेंसे सर्व। विषयाची माव सांडियेली
५२७८	धरिलासे	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.४।।	निवृत्ति म्हणे तें वसुदेवाकुळीं। अवतार गोकुळीं धरिलासे
५२७९	धरिली	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.४।।	निवृत्तिदेवीं धरिली निर्गुणी। शांति हे संपूर्णी हरिप्रेमें
५२८०	धरिली	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.४।।	निवृत्ति देवीं धरिली माया हे असार। प्रपंच परिवार निर्दाळिला
५२८१	धरी	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.३।।	धर्म धरी धार धारणा धीरट। निरालंब पीठ सौख्य शोभा
५२८२	धरी	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.१।।	वैकुंठ कैलास त्यामाजि आकाश। आकाशीं अवकाश धरी आत्मा

५२८३	धरी	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.४।।	निवृत्ति म्हणे जरी कृपा करील गुरू। तरिच संप्रधारु धरी आत्मा
५२८४	धरी	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.४।।	निवृत्ति म्हणे धरी गुरुचरणसोये। तेणें मार्गे पाहे हरी सोपा
५२८५	धरी	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.२।।	द्वैत सांडी अद्वैत धरी। एक घरोघरीं हरी नांदे
५२८६	धरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.२।।	आम्हां गोड हरी आम्हां चाड धरी। हरी तो संहारी आम्हांमाजी
५२८७	धरी	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.१।।	पिंड हा न धरी ब्रह्मार्पण करी। विष्णु चराचरीं ग्रंथीं पाहे
५२८८	धरी	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.३।।	सार तेंचि धरी असार तें निवडी। वैकुंठ चढोवढी रामनामें
५२८९	धरी	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.१।।	हरिवीण चित्तीं न धरी विपरीत। तरताती पतीत रामनामें
५२९०	धरी	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.४।।	निवृत्ति साधन मन हें आवर। गुरुचरणीं स्थिर बिढार धरी
५२९१	धरी	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.२।।	आत्मा गोड हरि आम्हां चाड धरी। अरिते संहारी आम्हांमाजी
५२९२	धरी	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.२।।	क्षमा धरी चित्तीं अखंड श्रीपति । एक तत्त्व चित्तीं ध्याईजेसु
५२९३	धरुनि	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.५।।	धरुनि हनुवटी पाहे कृपादृष्टी। आनंदाचे सृष्टि माजिनामा
५२९४	धरुनियां	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.३।।	ऐसिये तत्त्वें होताती परत्वें। धरुनियां सत्य आहे भाव
५२९५	धरुनी	।।ज्ञा.गा.नि.११५.१।।	आगमा निगमा बोलतां वैखरी। तो यशोदेच्या करीं धरुनी चाले
५२९६	धरूं	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.३।।	आम्ही सोहं धरूं भावें। तुवां हृदयींच ठसावें
५२९७	धरे	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.३।।	नाहीं त्यासि जय न धरे सर्वथा। हरिवीण व्यथा कोण वारी
५२९८	धर्म	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.३।।	धर्म धरी धार धारणा धीरट। निरालंब पीठ सौख्य शोभा
५२९९	धर्म	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.३।।	आम्हां धर्म हरी आम्हां कर्म हरी। मुक्ति मार्ग चाऱ्ही हरी आम्हां
५३००	धर्मता	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.४।।	निवृत्ति धर्मता विचार चोखाळ। सर्वत्र गोपाळ सखा आम्हां
५३०१	धर्मपाठ	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.४।।	निवृत्ति धर्मपाठ गयनी विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
५३०२	धर्मपाठ	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.४।।	निवृत्ती धर्मपाठ गयनि विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
५३०३	धर्मशास्त्रीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.१।।	सृष्टीच्या संमता सुरतरुतरु। बोलिला विस्तारु धर्मशास्त्रीं
५३०४	धर्मा	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.३।।	हरि हा सुकुमार भौमासुर पैजा। वोळलासे द्विजा धर्मा घरीं
५३०५	धर्मा	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.१।।	ब्रह्मांड उतरडी ज्याचे इच्छे घडी। तो उच्छिष्टें काढी धर्मा घरीं
५३०६	धर्मी	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.४।।	देवीं नांदे रसना धर्मी नांदे भावो। एक तत्त्वीं देवो क्षरला असे
५३०७	धवळलें	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.२।।	ब्रह्मांड धवळलें दिसे दशदिशा। ब्रह्मचि सहसा ब्रह्मपणें
५३०८	धांवतोसी	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.२।।	देहभरी आत्मा नांदे निरंतर। असतां हा विचार कां धांवतोसी

५३०९	धांवे	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.३।।	न पडे आगमा नाहीं त्यासि सीमा। तो गौळियांच्या कामा धांवे कृष्ण
५३१०	धाक	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.१।।	नाम मुखीं सदा तोचि पैं भाग्याचा। तयासी यमाचा धाक नाहीं
५३११	धादांत	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.१।।	खुंटलें वेदांत हारपलें सिद्धांत। बोलणें धादांत तेंही नाहीं
५३१२	धाम	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.४।।	निवृत्ति म्हणे धाम कृष्ण हा परम। सौख्यरूपें सम वर्ततुसे
५३१३	धाम	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.१।।	आह्मां जप राम गुरुखूण सम। जन वन धाम गुरुचेंची
५३१४	धाम	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.४।।	निवृत्ति निष्काम सर्व आत्माराम। गयनी हें धाम गुरुगम्य
५३१५	धाम	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.८।।	निवृत्ति म्हणे ते अक्षर दोनी राम। जपतां पावे धाम वैकुंठीचें
५३१६	धार	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.३।।	धर्म धरी धार धारणा धीरट। निरालंब पीठ सौख्य शोभा
५३१७	धारणा	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ गुरूची धारणा। ब्रह्म सनातन माजि मन
५३१८	धारणा	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.३।।	धर्म धरी धार धारणा धीरट। निरालंब पीठ सौख्य शोभा
५३१९	धारणा	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.१।।	ज्ञानेंशीं विज्ञान रूपेंशीं सज्ञान। ध्यानेंशीं धारणा हारपली
५३२०	धारणा	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.१।।	ध्यानाची धारणा उन्मनीचें बीज। लक्षितां सहज नये हातां
५३२१	धारणा	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.४।।	निवृत्ति धारणा कृष्णनाम सार। सर्वत्र आचार हरी हरी
५३२२	धारणा	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान धारणा विसर। सर्व रूपें घर वैकुंठ माझें
५३२३	धारणा	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.४।।	निवृत्ति धारणा गुरुचरण खुणा। ब्रह्मांड त्या खुणा गुरुकृपा
५३२४	धारणा	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.३।।	तेचि हें धारणा तर्क सर्व पूर्णा। विवेकही खुणा सहज स्थिती
५३२५	धारणा	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.४।।	निवृत्ति धारणा ब्रह्म सनातना। नित्य नारायणा चिंतितुसे
५३२६	धाला	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.४।।	निवृत्ति निवाला प्रेमरसें धाला। सर्व सुख झेला हरिकृष्ण
५३२७	धाला	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.२।।	नाहीं तया भुली प्रपंच अबोला। ब्रह्मसुखें धाला रहिवासु
५३२८	धाली	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.४।।	निवृत्ति सोपान कालवले कालीं। खेंचराची धाली तहानभूक
५३२९	धाले	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.१।।	पूर्णबोधें धाले आत्माराम जाले। निखळ वोतलें पूर्णतत्त्वें
५३३०	धीट	।।ज्ञा.गा.नि.००५.४।।	निवृत्ति निकट ज्ञानदेव धीट। खेचरासि वाट गुरुनामें
५३३१	धीट	।।ज्ञा.गा.नि.००९.१।।	नीट पाठ आम्हां धीट हा प्रबंध। जन वन प्रबोध ब्रह्मरसें
५३३२	धीट	।।ज्ञा.गा.नि.०११.३।।	गुणागुणीं धीट वासना अवीट। तद्रुप प्रगट निरंजना
५३३३	धीट	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.५।।	निराळ वैकुंठ निराकार धीट। निगम एकट एकपणें
५३३४	धीट	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.३।।	ब्रह्मांड घडलें अनंत घटमठ। आपरूपें धीट मुनिजनां

५३३५	धीर	।।ज्ञा.गा.नि.००५.१।।	स्थिर धीर नीर सविचार सार। ब्रह्मांड आगर गोपवेषें
५३३६	धीर	।।ज्ञा.गा.नि.००८.१।।	सारासार धीर निर्गुण परतें। सादृश्य पुरतें हरिनाम
५३३७	धीर	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.१।।	निराकृति धीर नैराश्य विचार। परिपूर्ण साचार वोळलासे
५३३८	धीर	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.३।।	व्यापकपण धीर ब्रह्मांड साकार। तें रूप तदाकार भाग्ययोगें
५३३९	धीर	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.१।।	धीराचे पैं धीर उदार ते पर। चोखाळ अमर अभेदपणें
५३४०	धीर	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.२।।	आत्माराम सार दृष्य द्रष्टा विचार। नाम संकेत धीर निरंतर
५३४१	धीरट	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.३।।	धर्म धरी धार धारणा धीरट। निरालंब पीठ सौख्य शोभा
५३४२	धीराचे	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.१।।	धीराचे पैं धीर उदार ते पर। चोखाळ अमर अभेदपणें
५३४३	धीरू	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.३।।	रिगु निगु काज जाले तुझें धीरू। अवघाचि संसारू कळला आम्हां
५३४४	धीरे	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.३।।	चैतन्य साजिरें चेतवी विचारें। आपरूपें धीरे विचरत
५३४५	धुये	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.३।।	उपचाराच्या कोडी न पाहे परवडी। तो प्रेमळाचीं घोडीं धुये अंगें
५३४६	धुरे	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.३।।	मीपण उतरे तूंपणत्व नुरे। वेगीं विठ्ठल धुरे शरण जावें
५३४७	धृति	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.५।।	चित्तवृत्ति धृति यज्ञ दान कळा। समाधि सोहळा विष्णुरूप
५३४८	धेनु	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.१।।	पियूष पुरतें कासवी ते विते। संपूर्ण दुभतें काम धेनु
५३४९	धेनुवा	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.३।।	मंजुळ वेणु वाहे लुब्धल्या धेनुवा। नंदाघरीं दोहवा पूर्ण वाहे
५३५०	धोरु	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.६।।	टाहो करूं धोरु विठ्ठल कीर्तनें। मनाच्या सुमनें हरी पुजूं
५३५१	ध्याईजेसु	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.२।।	क्षमा धरी चित्तीं अखंड श्रीपति । एक तत्त्व चित्तीं ध्याईजेसु
५३५२	ध्याता	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.४।।	निवृत्ति गयनी ध्येय ध्याता ज्ञानी। अखंड निशाणी रामनामीं
५३५३	ध्याता	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.२।।	हृदयीं विठ्ठलु ध्याता निरंतरु। वैकुंठ साचारु प्राणियांसी
५३५४	ध्याता	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.१।।	ध्येय ध्याता ध्यान ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान। दृश्य द्रष्टा भान हारपती
५३५५	ध्याताति	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.३।।	ध्याताति जे ध्यानें चिंतिताती मौन्यें। योगियांचीं मनें हारपली
५३५६	ध्याती	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.३।।	निवृत्ति म्हणे तें रूप संतासमीप। ध्याती आपेंआप वोसंडत
५३५७	ध्यातु	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.६।।	निवृत्ति भजन नित्य अनुष्ठान। एकरूपध्यान मनीं ध्यातु सदा
५३५८	ध्यातुसें	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.२।।	हेंचि मज द्यावें सप्रेम आपुलें। ध्यातुसें पाउलें एवढ्यासाठीं
५३५९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.००२.३।।	योगियाचें ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तांचें जीवन गाई चारी
५३६०	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.४।।	निवृत्ति संपन्न कृष्णरूप ध्यान। गयनी तल्लीन नाम घेतां

५३६१	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.४।।	निवृत्ति घनदाट घनश्याम कृष्ण। योगीजनां ध्यान नित्यरूपें
५३६२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.४।।	निवृत्तीशीं ध्यान सर्व जनार्दन। वैकुंठ आपण गोपीसंगें
५३६३	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.६।।	निवृत्ति जीवन ध्यान एक रामकृष्ण। उच्चारणीं कोटि यज्ञा होती नामें
५३६४	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.४।।	निवृत्ति ध्यान मनाचें उन्मन। योगिया जीवन हरि माझा
५३६५	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.३।।	दिशा द्रुम ध्यान हारपली सोय। अवघा कृष्ण होय ध्यानींमनीं
५३६६	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.४।।	निवृत्तीचें ध्यान गोपाळ आमुचा। आतां जन्म कैचा भक्तजनां
५३६७	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.१।।	उफराटी माळ उफराटें ध्यान। मनाचें उन्मन मूर्ति माझी
५३६८	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.३।।	मोठेनि परिमाण हारपलें ध्यान। आपणचि कृष्ण सर्व जाला
५३६९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.११४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान यशोदेचें धन। वासुदेव खुण आम्हांमाजी
५३७०	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.४।।	निवृत्ति साधन निरालंबीं ध्यान। तोचि हा श्रीकृष्ण ध्यान माझें
५३७१	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.४।।	निवृत्ति साधन निरालंबीं ध्यान। तोचि हा श्रीकृष्ण ध्यान माझें
५३७२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.१।।	चिंतितां साधक मनासि ना कळे। गोपिका आकळे करितां ध्यान
५३७३	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.२।।	विरालें तें ध्येय ध्यान गेलें मनीं। मनाची उन्मनि एक जाली
५३७४	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.३।।	सेवा गुरुचरण गुरुमूर्ति ध्यान। गयनि संपन्न ब्रह्मरसें
५३७५	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.२।।	मन गेलें शून्यीं ध्यान तें उन्मनीं। चित्त नारायणीं दृढ माझें
५३७६	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.१।।	चातकाचें ध्यान मेघाचें जीवन। आम्हां नारायण तैसा सखा
५३७७	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.३।।	ध्येय ध्यान खुंटे प्रचंच हा आटे। नाम हें वैकुंठे नेतु असे
५३७८	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.३।।	तैसें करूं मन निरंतर ध्यान। उन्मनि साधन आम्हां पुरे
५३७९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.३।।	समाधि संजीवन कृष्णाचे पैं ध्यान। दिननिशीं मन निजरूप दिसे
५३८०	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.१।।	ध्यान ना उन्मनीं दृढ ना बंधनीं। सर्वी सर्व पूर्णी हरि एकु
५३८१	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.२।।	ध्यान मनन एक करितां सम्यक्। होय एकाएक एकतत्त्व
५३८२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.४।।	निवृत्ति कीर्तन दिननिशीं ध्यान। मनाचें उन्मन इये रूपीं
५३८३	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.४।।	पतीतपावन नाम हें जीवन। योगियाचें ध्यान हरि आत्मा
५३८४	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान धारणा विसर। सर्व रूपें घर वैकुंठ माझें
५३८५	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.४।।	निवृत्ति साधन रूप ध्यान ध्यानीं। मनाची उन्मनि हरिचरणीं
५३८६	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.१।।	ध्यान धरा हरी विश्रांति नामाची । विठ्ठलीं साची मनोवृत्ति

५३८७	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.१।।	मन गेलें देवीं ध्यान गेलें रूपीं। राहिलें स्वरूपीं तल्लीन देखा
५३८८	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.१।।	एकेवीण दुजें नाहीं पैं सृष्टी। हें ध्यान किरिटी दिधलें हरी
५३८९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.५।।	निवृत्तीचें ज्ञान हरिरूप ध्यान। मनाचें उन्मन हरिरूपीं
५३९०	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.१।।	ध्येय ध्याता ध्यान ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान। दृश्य द्रष्टा भान हारपती
५३९१	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.१।।	परिपूर्ण ब्रह्म विज्ञानेंसी ज्ञान। योगियाचें ध्यान आत्मज्योति
५३९२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.३।।	ध्येयाचें पैं ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तासी पावन वैकुंठीचें
५३९३	ध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.४।।	निवृत्ति समता हरी प्रेमगुण। कृष्ण हेचि ध्यान मनामाजी
५३९४	ध्यानबीज	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.३।।	न दिसे वैकुंठीं योगियां ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरि करी
५३९५	ध्यानबीज	।।ज्ञा.गा.नि.११०.३।।	न दिसे वैकुंठीं तें योगियांचें ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरी करी
५३९६	ध्यानमार्गे	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.१।।	ध्येय ध्याय मनीं उन्मनीं साधनीं । लाविता निशाणी ध्यानमार्गे
५३९७	ध्यानसुरस	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.६।।	निवृत्ति ध्यानसुरस सर्वरूपें श्रीधर। जिंकिला भौमासुर रणयुद्धीं
५३९८	ध्यानस्थ	।।ज्ञा.गा.नि.११५.३।।	कमळासनीं ब्रह्मा ध्यानस्थ बैसला। पाहतां पाहतां मुळा न संपडे
५३९९	ध्याना	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तें गोपवेषधर गोकुळीं रया
५४००	ध्याना	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तो गोपवेषधर गोकुळीं रया
५४०१	ध्यानाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.४।।	निवृत्ति प्रकार ध्यानाचा विचार। सर्व हा श्रीधर यशोदेचा
५४०२	ध्यानाचा	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.३।।	वेणु वाये ध्वनि यमुनाजळ स्थिर। ध्यानाचा प्रकार कृष्णराशी
५४०३	ध्यानाची	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.१।।	ध्यानाची धारणा उन्मनीचें बीज। लक्षितां सहज नये हातां
५४०४	ध्यानालागीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.१।।	मन निवटलें स्नेहें सांडवलें। ठाणदिवीं केलें ध्यानालागीं
५४०५	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.३।।	उन्मनी अवस्था लाविती तें मुनी। अखंड तें ध्यानीं कृष्णसुख
५४०६	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.३।।	न संपडे ध्यानीं लावितां उन्मनीं। तो गोपाळाचें कानीं सांगे मातु
५४०७	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.४।।	निवृत्ति गयनी मन ते चरणीं। अखंडता ध्यानीं तल्लीनता
५४०८	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.३।।	द्रुमद्रुम पाणि द्रुमिळित ध्यानीं। दृढता निशाणी काष्टीं लागे
५४०९	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.३।।	न संपडे ध्यानीं योगिया उन्मनीं। तो गोकुळीचें लोणी खाये हरी
५४१०	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.नि.११५.२।।	न संपडे शिवा बैसतांही ध्यानीं। जालिया उन्मनीं दृष्य नव्हे
५४११	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.४।।	निवृत्ती गयनी प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
५४१२	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.१।।	रूप ध्यावो ध्यानीं आईकों पैं कीर्तनीं। पारणें श्रवणीं नयनाचिये

५४१३	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.४।।	निवृत्ति साधन रूप ध्यान ध्यानीं। मनाची उन्मनि हरिचरणीं
५४१४	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.२।।	तोचि एक साधु बोलिजे पैं जनीं। निरंतर ध्यानीं कृष्णमूर्ति
५४१५	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.४।।	निवृत्ति गयनि प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
५४१६	ध्यानीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां
५४१७	ध्यानींमनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.३।।	दिशा द्रुम ध्यान हारपली सोय। अवघा कृष्ण होय ध्यानींमनीं
५४१८	ध्यानें	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.३।।	ध्याताति जे ध्यानें चिंतिताती मौन्यें। योगियांचीं मनें हारपली
५४१९	ध्यानें	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.२।।	तें रूप पंढरीं उभे असे सानें। त्रिभुवन ध्यानें वेधियेलें
५४२०	ध्यानेंविण	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.२।।	ध्यानेंविण मन विश्रांतिविण स्थान। सूर्येविण गगन शून्य दिसे
५४२१	ध्यानेंशीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.१।।	ज्ञानेंशीं विज्ञान रूपेंशीं सज्ञान। ध्यानेंशीं धारणा हारपली
५४२२	ध्याय	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.१।।	ध्येय ध्याय मनीं उन्मनीं साधनीं । लाविता निशाणी ध्यानमार्गे
५४२३	ध्यायिजे	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.२।।	तो ध्यायिजे जनां अद्वैत वासना। द्वैताची भावना दुरी करी
५४२४	ध्यायिला	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.४।।	निवृत्ति कवळ भ्रमाचा सांडिला। अखंड ध्यायिला हृषीकेश
५४२५	ध्याये	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.५।।	निवृत्ति उपरती वाहे। हृदयीं कृष्णनाम ध्याये
५४२६	ध्याये	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.३।।	पुंडलिक ध्याये पुढत पुढती सोये। विठ्ठल हेंचि गाये संकीर्तनीं
५४२७	ध्यायेजेसु	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.४।।	निवृत्ति प्रतिमा अक्षरीं दिन व्योमा। एकतत्त्वीं सीमा ध्यायेजेसु
५४२८	ध्यावो	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.३।।	नेघो द्वैतभाव भावो अद्वैत उपावो। सर्व ब्रह्म देवो एक ध्यावो
५४२९	ध्यावो	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.१।।	रूप ध्यावो ध्यानीं आईकों पैं कीर्तनीं। पारणें श्रवणीं नयनाचिये
५४३०	ध्येय	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.४।।	निवृत्तीचें ध्येय कृष्ण हाचि होय। गयनिनाथें सोय दाखविली
५४३१	ध्येय	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.२।।	विरालें तें ध्येय ध्यान गेलें मनीं। मनाची उन्मनि एक जाली
५४३२	ध्येय	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.३।।	ध्येय ध्यान खुंटे प्रचंच हा आटे। नाम हें वैकुंठे नेतु असे
५४३३	ध्येय	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.४।।	आम्ही निधि तूं निधान। आम्ही ध्येय तूं साधन
५४३४	ध्येय	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.४।।	निवृत्ति गयनी ध्येय ध्याता ज्ञानी। अखंड निशाणी रामनामीं
५४३५	ध्येय	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.१।।	ध्येय ध्याय मनीं उन्मनीं साधनीं । लाविता निशाणी ध्यानमार्गे
५४३६	ध्येय	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.१।।	ध्येय ध्याता ध्यान ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान। दृश्य द्रष्टा भान हारपती
५४३७	ध्येयाचें	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.३।।	ध्येयाचें पैं ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तासी पावन वैकुंठीचें
५४३८	ध्रुव	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.१।।	प्रल्हाद परीक्षिती ध्रुव बाळ म्हणती। उपमन्यूची गती क्षीरसागरीं

५४३९	ध्रुवाद्य	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.४।।	ध्रुवाद्य अढळ ब्रह्म हें अचळ। शोखी मायाजाळ नि:संदेहें
५४४०	ध्वनि	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.२।।	उमटला ध्वनि कृष्णनाम ठसे। सर्व हृषीकेशें भरलें दिसे
५४४१	ध्वनि	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.४।।	निवृत्तीचें पुण्य वेणु वाहे ध्वनि। जन वन मोहनी एकरूप
५४४२	ध्वनि	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.३।।	वेणु वाये ध्वनि यमुनाजळ स्थिर। ध्यानाचा प्रकार कृष्णराशी
५४४३	ध्वनी	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.४।।	निवृत्ति गयनी नाम नारायणीं। अखंडता ध्वनी रामनाम
५४४४	न	।।ज्ञा.गा.नि.००१.३।।	न माये वैकुंठीं योगियांचे भेटी। पाहतां ज्ञानदृष्टी नये हातां
५४४५	न	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.१।।	परेसि परता पश्यंति वरूता। मध्यमे तत्त्वता न कळे हरी
५४४६	न	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.३।।	उत्पत्ति उलथा न चले तो मार्ग। दुजियाचा संग नाहीं ज्यासी
५४४७	न	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.३।।	साधितां साध न पविजे खूण। तो बाळरूपें कृष्ण नंदाघरीं
५४४८	न	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तें गोपवेषधर गोकुळीं रया
५४४९	न	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.१।।	नाहीं छाया माया प्रकृतीच्या आया। मनाच्या उपाया न चले कांहीं
५४५०	न	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.३।।	न दिसे निवासा आपरूपें दिशा। सर्वत्र महेशा आपरूपें
५४५१	न	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.३।।	अपार उपाय आपणचि होय। सिद्धीचा न साहे रोळु सदा
५४५२	न	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.१।।	ज्या नाम अनंत न कळे संकेत। वेदाचाही हेत हारपला
५४५३	न	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.३।।	अनंत अनिवार न कळे ज्याचा पार। जेथ चराचर होत जात
५४५४	न	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.३।।	न संपडे ध्यानीं लावितां उन्मनीं। तो गोपाळाचें कानीं सांगे मातु
५४५५	न	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.३।।	न पाहतां होय ब्रह्मांड पीठिका। तें युग क्षणिका हारपे रया
५४५६	न	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.३।।	मौनपणें लाठें द्वैत हें न साहे। तें नंदाघरीं आहे खेळेमेळे
५४५७	न	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.१।।	गोकुळीं वैकुंठ वसे गोपाळांमाजी सौरसें। अभक्ता न दिसे काय करूं
५४५८	न	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.२।।	न साहे सगुण अवघाचि निर्गुण। तो कृष्ण आपण गोपाळसंगें
५४५९	न	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.१।।	न साहे दुजेपण आपण आत्मखुण। श्रुतीही संपूर्ण हारपती
५४६०	न	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.३।।	न दिसे वैकुंठीं योगियां ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरि करी
५४६१	न	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.५।।	नेणें हे विषये आकार सामाये। विकार न साहे तया रूपा
५४६२	न	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.३।।	नित्यता सोंवळा स्वयंपाकीं शौचे। न दिसे आमुचें आम्हां तेथें
५४६३	न	।।ज्ञा.गा.नि.१००.१।।	न देखों सादृश्य हारपे दृश्यादृश्य। उपनिषदांचें पैं भाष हारपलें
५४६४	न	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.१।।	परेसि परता न कळे पैं शेषा। तो गौळिया अशेषा माजी हरी

५४६५	न	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.३।।	न संठे त्रिभुवनीं नाकळे साधनीं। नंदाच्या अंगणीं खेळे हरी
५४६६	न	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.१।।	न साधे तें योगी न संपडे जगीं। तो नंदाच्या वोसंगीं उत्संगीं खेळे
५४६७	न	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.१।।	न साधे तें योगी न संपडे जगीं। तो नंदाच्या वोसंगीं उत्संगीं खेळे
५४६८	न	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.३।।	न संपडे ध्यानीं योगिया उन्मनीं। तो गोकुळीचें लोणी खाये हरी
५४६९	न	।।ज्ञा.गा.नि.११०.१।।	न साहात दुजेपण आपणचि आत्मखुण। श्रुति जेथें संपूर्ण हारपती
५४७०	न	।।ज्ञा.गा.नि.११०.३।।	न दिसे वैकुंठीं तें योगियांचें ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरी करी
५४७१	न	।।ज्ञा.गा.नि.११५.२।।	न संपडे शिवा बैसतांही ध्यानीं। जालिया उन्मनीं दृष्य नव्हे
५४७२	न	।।ज्ञा.गा.नि.११५.३।।	कमळासनीं ब्रह्मा ध्यानस्थ बैसला। पाहतां पाहतां मुळा न संपडे
५४७३	न	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.३।।	न माये पुरता ब्रह्मांड उभवणी। त्यालागीं गौळणी खेळविती
५४७४	न	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.३।।	न दिसे पहातां शेषादिकां गति। यशोदे श्रीपति बाळ जाला
५४७५	न	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.४।।	गुंफलें मायाजाळीं अनंत रचनें। तो चतुरानना खुणें न संपडे
५४७६	न	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.१।।	जेथें न रिघे ठाव लक्षतां लक्षणें। सूर्य तारांगणें हारपती
५४७७	न	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.३।।	जेथें लय लक्ष हारपोन सोये। द्वैत हें न साहे सोहंबुद्धी
५४७८	न	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तो गोपवेषधर गोकुळीं रया
५४७९	न	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.३।।	न पडे आगमा नाहीं त्यासि सीमा। तो गौळियांच्या कामा धांवे कृष्ण
५४८०	न	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.३।।	न माये सर्वांघटीं सृष्टी। तो यमुनेच्या तटीं गायी चारी
५४८१	न	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.२।।	नेघों हे कल्पना न चढो वासना। एका पूर्णघना शरण जाऊं
५४८२	न	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.२।।	नेघों ते काबाड न करुं विषय। ब्रह्मांड हें होय आत्माराम
५४८३	न	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.३।।	नेदूं यासि दु:ख उन्मनीचें सुख। न करूं तो शोक आला गेला
५४८४	न	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.२।।	न भेदें पालथें वज्र मढियेलें। जीवन घातलें न भरे घटु
५४८५	न	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.२।।	न भेदें पालथें वज्र मढियेलें। जीवन घातलें न भरे घटु
५४८६	न	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.३।।	चातकाची चिंता जरी न पवे जीवन। तरीच शोकें प्राण तृषा हेतु
५४८७	न	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.३।।	न देखों दुसरें हरिवीण काज। आणिकाचें चोज नाहीं तेथें
५४८८	न	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.१।।	प्रकृतीचा पैठा कल्पना माजिठा। न पवे तो वैकुंठा कर्मजाड्यें
५४८९	न	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.२।।	अहिंसेचें स्वरूप हेंचि हरिरूप। न म्हणे हरी आप सर्व आहे
५४९०	न	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.३।।	नाहीं त्यासि जय न धरे सर्वथा। हरिवीण व्यथा कोण वारी

५४९१	न	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.३।।	हरिवीण न दिसे गुरु सांगतसे। हरी हा प्रकाशे सर्वरूपीं
५४९२	न	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.४।।	निवृत्तिराज म्हणे तो गुरुविण न तुटे। प्रपंच सपाटे ब्रह्मीं नेतु
५४९३	न	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.२।।	गुरुविण व्यर्थ विज्ञान न संपडे। ज्ञान हेतुकडे हिंडणें व्यर्थ
५४९४	न	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.२।।	न देखों बंधन सर्व जनार्दन। व्यासादिकीं खूण सांगितली
५४९५	न	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.१।।	हरिविण न दिसे जनवन आम्हां। नित्य हे पौर्णिमा सोळा कळी
५४९६	न	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.२।।	चंद्रसूर्यरश्मी न देखों तारांगणें। अवघा हरी होणें हेंचि घेवों
५४९७	न	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.३।।	न देखों हे पृथ्वी आकाश पोकळी। भरलासे गोपाळीं दुमदुमीत
५४९८	न	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.३।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ न कळे जीवशिवीं। तो आपणचि लाघवी मावरूपें
५४९९	न	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.३।।	उपचाराच्या कोडी न पाहे परवडी। तो प्रेमळाचीं घोडीं धुये अंगें
५५००	न	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.७।।	सांडिलें पैं द्वैत दिधलें पैंअद्वैत। हरिविण रितें न दिसे आम्हां
५५०१	न	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.५।।	न देखसी ज्ञाना देहीं आत्माराम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
५५०२	न	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.४।।	ऐक्यपणें सकळ वसे। द्वैतबुद्धि कांहीं न दिसे
५५०३	न	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.२।।	हरिविण दुजें न देखें त्रिभुवनीं। नायकिजे कानीं भेदबुद्धी
५५०४	न	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.३।।	वेदीं ठेलें कर्म शास्त्रासि मोहन। शेषासि अनुमान न कळे माये
५५०५	न	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.२।।	न दिसे तें भान दृश्य द्रष्टा हरी। सर्व घरोघरीं आत्माराम
५५०६	न	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.३।।	ब्रह्मादिकां अंत न कळे ज्या रूपाचा। एवढी कीर्ति वाचा बोलों काय
५५०७	न	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.३।।	उदो अस्तु मैळें ब्रह्म न मैळें। भोगिती सोहळे प्रेम भक्त
५५०८	न	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.१।।	पिंड हा न धरी ब्रह्मार्पण करी। विष्णु चराचरीं ग्रंथीं पाहे
५५०९	न	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.१।।	नुघडि तो दृष्टि न बोले तो वाचा। हरिरूपीं साचा तल्लिनता
५५१०	न	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.१।।	न जाणती कळा कुसरी गोपाळा। नाम हें मंगळा अच्युताचें
५५११	न	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.३।।	न मगे नेणे कांहीं याविण आणिक। सप्रेमाची भूक तृष्णा करी
५५१२	न	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.३।।	हरिध्यान वसे अखंड पैं सर्वदा। न पवे तो आपदा इये जनीं
५५१३	न	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.३।।	न पाहे यम काळ तयाकडे अवचिता। नामाची सरिता ज्याचे मुखीं
५५१४	न	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.३।।	न पाहे पैं दृष्टी कळिकाळ तुज। रामनाम बीज मंत्रसार
५५१५	न	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.१।।	नलगे मंत्रसार न लगति तपें। रामनाम सोहपें मूळ मंत्र
५५१६	न	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.३।।	हरिध्यान आम्हां हाचि मंत्र थोर। न करी विचार अन्यशास्त्रीं

५५१७	न	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.१।।	न लगती धनें असार संपत्ती। वायांचि गुंफती वासना रया
५५१८	न	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.१।।	हरिवीण चित्तीं न धरी विपरीत। तरताती पतीत रामनामें
५५१९	न	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.३।।	हरिवीण सार नाहीं पैं निर्धार। हरिवीण पार न पविजे
५५२०	न	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.२।।	संसार असारु श्रीपति साचारू। नामेंवीण पारू न पविजे
५५२१	न	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.१।।	देहीं देव आहे हें बोलती वेद। परि वासनेचें भेद न दवडिती
५५२२	न	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.३।।	न लगती सायास करणें उपवास। नाममात्रें पाश तुटे जनां
५५२३	न	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.२।।	यातें पैं निंदितां न पवसी अच्युता। हरिहरि म्हणतां उद्धरसी
५५२४	न	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.३।।	जन ब्रह्म हरि यातें झणें निंदितां। ब्रह्मसायोज्यता न पविजे
५५२५	न	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.२।।	निंदिता पितरांसि न पवे हृषीकेशी। योनीचे माळेसि गुंफसील
५५२६	न	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.३।।	वित्त शाठ्य करी प्रपंचाचरण। पितृ जनार्दन न पावसी
५५२७	न	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.१।।	द्वेषितां अच्युता द्वेषता पूर्णता। न पवे अनंता भाव त्याचा
५५२८	न	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.३।।	पितृमाता विष्णु एक भाव प्रश्नु। दिननिशीं कृष्णु न विसंबे रया
५५२९	न	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.२।।	भक्तीविण देव न पवे सावेव। रोहिणीची माव तैसा दिसे
५५३०	न	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.३।।	असे तें न दिसे नसे तें अभासे। विषयांच्या विषें घारलेंसे
५५३१	न	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.२।।	न लोटे पैं निशी कैंचा अहर्निशी। काळाचे कवेसि जनु आहे
५५३२	न	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.३।।	न मिळे आयुष्य न मिळे घटिका । देह क्षण एका जाईल रया
५५३३	न	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.३।।	न मिळे आयुष्य न मिळे घटिका । देह क्षण एका जाईल रया
५५३४	न	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.२।।	नाहीं तो आहे न दिसे ना पाहे। अवघा होउनि राहे तन्मयता
५५३५	न	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.२।।	वेगळे भाविता वेगळाची होये। ब्रह्मासि न साहे तेथींचा मळु
५५३६	न	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.४।।	निवृत्ति साधन न करा हा विश्वास। गुरुविण पाश न तुटती
५५३७	न	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.४।।	निवृत्ति साधन न करा हा विश्वास। गुरुविण पाश न तुटती
५५३८	न	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.१।।	निराकारी घर आकारलें व्यर्थ। सांगतां परमार्थ न बुझे हरी
५५३९	न	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.१।।	एकेवीण पाहा न दिसे द्वैत। एकी हेचि मात वेदशास्त्रीं
५५४०	न	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.३।।	न दिसे भानमान दृष्याचा अनुमान। आपणचि पूर्ण तदाकारें
५५४१	न	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.३।।	हरिविण ठावो न दिसे सर्वत्र। हरिविण परत्र नाहीं नाहीं
५५४२	न	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.३।।	तेथें माझ्या चित्ता करी रहिवासु। न करी उदासु ऐसीयातें

५५४३	नंद	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.५।।	गो–गोपाळ हरिखु नंद यशोदेसुखु । गौळणी कौतुक करिती हरि
५५४४	नंद	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.७।।	नंद तो वसुदेव उग्रसेन राजा। यादव पैं पैजा दों अक्षरीं
५५४५	नंद	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.३।।	नंद ते यशोदा देवकी मुकुंदा। वसुदेव सदा भाग्यनिधी
५५४६	नंदभाग्यें	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.२।।	तें रूप साजिरें चतुर्भुजवेष। वैकुंठींचें लेश नंदभाग्यें
५५४७	नंदयशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.१।।	ब्रह्मांड करी हरि ब्रह्मा झाडा करी। तो नंदयशोदे घरीं खेळतुसे
५५४८	नंदयशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.२।।	देखिला गे माये सुंदर जगजेठी। नंदयशोदे दृष्टी ब्रह्म खेळे
५५४९	नंदयशोदेघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१११.२।।	शेषशयन अरुवारी गोविंद क्षीरसागरीं। तो नंदयशोदेघरीं क्रीडतुसे
५५५०	नंदयशोदेजवळी	।।ज्ञा.गा.नि.११८.१।।	दुभिलें द्विजकुळीं आले पैं गोकुळीं। नंदयशोदेजवळी बाळकृष्ण
५५५१	नंदयशोदेमेळे	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.२।।	तें रूप सखोल कृष्णरूपें खेळे। नंदयशोदेमेळे गोपी संगें
५५५२	नंदा	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.२।।	तें हें कृष्ण नाम वोळलें त्या नंदा। आनंदें यशोदा गीती गात
५५५३	नंदा	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.३।।	अरूपें सरूप लक्षिता पैं माप। नंदा दिव्यदीप उजळला
५५५४	नंदा	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.२।।	तें रूप सादृश्य कृष्णनामें सोपें। नंदा यशोदा खोपें बाळलीला
५५५५	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.००१.२।।	जनकु हा जगाचा जीवलगु साचा। तो हरि आमुचा नंदाघरीं
५५५६	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.००२.२।।	तें रूप दुर्लभ कृष्णमूर्तिठसा। वोतल्या दशदिशां नंदाघरीं
५५५७	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.००३.२।।	तें हें कृष्णनाम गोपिसंगें मेळे। नंदाघरीं सोहळे बाळक्रीडा
५५५८	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.००५.२।।	तो हा कृष्ण सखा नंदाघरीं देखा। यशोदे सन्मुखा दूध मागे
५५५९	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.००६.२।।	तें हें कृष्णबाळ गोपिकांशीं खेळे। नंदाघरीं सोहळे आनंदाचे
५५६०	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.२।।	तें हें कृष्णरूप गौळियांचें तप। यशोदे समीप नंदाघरीं
५५६१	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.२।।	तेंची हें सांवळें स्वरूप गोजिरें। कृष्णनाम खरें नंदाघरीं
५५६२	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.२।।	तें रूप पहातां नंदाघरीं पूर्ण। यशोदा जीवन कृष्णबाळ
५५६३	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.३।।	साधितां साध न पविजे खूण। तो बाळरूपें कृष्ण नंदाघरीं
५५६४	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.२।।	तें रूप सुकुमार गोपवेषधर। सर्वज्ञ साचार नंदाघरीं
५५६५	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.४।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ पैं स्वानंद। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
५५६६	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.२।।	तें रूप सुंदर गौळियाचे दृष्टी। आनंदाची सृष्टी नंदाघरीं
५५६७	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.३।।	नानारूप हरपे दृष्य द्रष्टा लोपे। तो प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
५५६८	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.२।।	ते रूप गोजिरें नंदाघरीं असे। जनीं वनीं दिसे गोपिकांसी

५५६९	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.२।।	तें रूप सुंदर नंदाघरीं वसे। जनींवनीं दिसे कृष्णरूप
५५७०	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.३।।	निराभास आश नि:संदेह पाश। तोचि हृषीकेश नंदाघरीं
५५७१	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.२।।	तें रूप परिकर कृष्णमूर्ति ठसा। गोपिका कुंवासा नंदाघरीं
५५७२	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.३।।	मौनपणें लाठें द्वैत हें न साहे। तें नंदाघरीं आहे खेळेमेळे
५५७३	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.४।।	निवृत्ति उघडु ब्रह्मांमाजि लोळे। नंदाघरीं खेळे गोपवेषें
५५७४	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.१।।	अरूप बागडे निर्गुण सवंगडे। खेळे लाडेंकोडें नंदाघरीं
५५७५	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.३।।	विराट नाटकु वैराज जुनाटु। गोपवेषें नटु नंदाघरीं
५५७६	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.२।।	तोचि हा गोपाळ गोपिसंगें खेळे । गो–गोपाळ–मेळे नंदाघरीं
५५७७	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.१।।	वैकुंठ दुभतें नंदाघरीं माये। तें पूर्ण पान्हाये यशोदेसी
५५७८	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.२।।	भाग्येविण दुभतें दैव उभडतें। नंदाघरीं आबडतें घरीं खेळे
५५७९	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.३।।	मंजुळ वेणु वाहे लुब्धल्या धेनुवा। नंदाघरीं दोहवा पूर्ण वाहे
५५८०	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.१।।	हें व्यापूनि निराळा भोगी वैकुंठ सोहळा। नंदाघरीं गोवळा हरि माझा
५५८१	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.१।।	योगियाचें धन तें ब्रह्म संपन्न। तो हा जनार्दन नंदाघरीं
५५८२	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.१।।	देव मुकुटमणि ऐकिजे पुराणीं। तो हा चक्रपाणी नंदाघरीं
५५८३	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.२।।	देखिलें सांवळें पूजिती गोवळे। नंदाघरीं खेळे स्वामी माझा
५५८४	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.३।।	आदि शिवा जप जपतु अमूप। तें प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
५५८५	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.३।।	उचलिती ढिसाळ सर्व हा गोपाळ। तो यशोदेचा बाळ नंदाघरीं
५५८६	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.२।।	तें रूप स्वरुपाचें रुपचि वोळलें । कर्दपें घोळिले नंदाघरीं
५५८७	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.६।।	निवृत्ति कठिण गयनिप्रसाद। सर्वत्र गोविंद नंदाघरीं
५५८८	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.२।।	तें रूप पैं ब्रह्म चोखाळ सर्वदा। नित्यता आनंदा नंदाघरीं
५५८९	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.२।।	भाग्य पैं फळलें नंदाघरीं सये। यशोदा पैं माय परब्रह्माची
५५९०	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.४।।	निवृत्ति अंबुटें वोळलें अमृत। गोकुळीं दैवत नंदाघरीं
५५९१	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.३।।	वेदा जन्मस्थान वेदरूपें आपण। तो हा नारायण नंदाघरीं
५५९२	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.११३.१।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ तें अगाध। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
५५९३	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.११६.२।।	तें हें कृष्णरूप यशोदेकडीये। नंदाघरीं होये बाळरूप
५५९४	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.११९.४।।	निवृत्तीचें पार कृष्णचि पैं सार। गोकुळीं अवतार नंदाघरीं

५५९५	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.२।।	तें हें कृष्णनाम सखे नंदाघरीं। गौळियां माझारी ब्रह्म खेळे
५५९६	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.३।।	निगमा नाठवे वेदांचा द्योतकु। तो चतुर्भुज वशु नंदाघरीं
५५९७	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.२।।	वैकुंठ घनदाट कृष्णरूपें आम्हां। अखंड पूर्णिमा नंदाघरीं
५५९८	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.२।।	सर्वत्र श्रीकृष्ण नंदाघरीं जाला। कृष्णें काला केला गोपवेषें
५५९९	नंदाघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.२।।	तें रूप समरस गोकुळीं हृषीकेश। नंदाघरीं गोपवेषें हरि खेळे
५६००	नंदाचा	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.२।।	हा गाई चारी गोपवेषधारी । नंदाचा खिल्लारी ब्रह्म जालें
५६०१	नंदाचा	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.४।।	निवृत्तीचा तारू गोपाळ नंदाचा। यशोदे देवकीचा लाभ थोरु
५६०२	नंदाचा	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.१।।	म्हणवितो नंदाचा बाळ यशोदेचा। आपण चौवाचातीत कृष्ण
५६०३	नंदाचिया	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.४।।	निवृत्ति परिपाठ नीळवर्ण खरा। नंदाचिया घरा कृष्ण आला
५६०४	नंदाचिये	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.२।।	तें रूप वैकुंठ भोगीती गोकुळीं। नंदाचिये कुळीं बाळकृष्ण
५६०५	नंदाचिये	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.२।।	तें ब्रह्म साबडे नंदाचिये घरीं। वनीं गाई चारी गोपवेषें
५६०६	नंदाचिये	।।ज्ञा.गा.नि.११९.२।।	तें रूप गोकुळीं नंदाचिये कुळीं। यशोदे जवळी बाळकृष्ण
५६०७	नंदाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदे निधरिं प्रेमसुख
५६०८	नंदाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदा श्रीधरें प्रेमभेटी
५६०९	नंदाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.२।।	तें रूप माजिठे गोपवेषें खेळे। नंदाचें सोहळे पुरविले
५६१०	नंदाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.२।।	तें रूप सावळें भाग्ययोगें वोळे। नंदाचें सोहळे पाळियेले
५६११	नंदाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। उन्मनि निधरिं भोगूं आम्ही
५६१२	नंदाचें	।।ज्ञा.गा.नि.११८.२।।	खेळे लाडेकोडें गौळणी चहूंकडे। नंदाचें केवढें भाग्य जाणा
५६१३	नंदाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.६।।	निवृत्ति रचना कृष्णनाम सार। नंदाचें बिढार ब्रह्म जालें
५६१४	नंदाच्या	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.३।।	न संठे त्रिभुवनीं नाकळे साधनीं। नंदाच्या अंगणीं खेळे हरी
५६१५	नंदाच्या	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.१।।	न साधे तें योगी न संपडे जगीं। तो नंदाच्या वोसंगीं उत्संगीं खेळे
५६१६	नंदानंदन	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.२।।	नंदानंदन हरि गौळणी गोरस। गोकुळीं हृषीकेश खेळतसे
५६१७	नंदायशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.२।।	तें रूप वोळलें नंदायशोदे सार। वसुदेव बिढार भाग्ययोगें
५६१८	नंदासि	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें हें खूण। नंदासि चिद्घन वोळलासे
५६१९	नंदासि	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.३।।	गौळिया गोजिरें दैवत सारें। नंदासि एकसरे प्रेम देतु
५६२०	नंदासि	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.२।।	तें स्वरूप कृष्ण गौळियाचें भाग्य। नंदासि सौभाग्य भागा आलें

५६२१	नकळे	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.५।।	नकळे हा निर्धारु तो देवकी हो देवी। शेखीं तो अनुभवीं भुलविला
५६२२	नका	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.२।।	ऐसें कांहीं करा सहज तें आचरा। जन्मभरोवरा पडों नका
५६२३	नको	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.१।।	नामाचेनि बळें तारिजे संसार। आणिक विचार करूं नको
५६२४	नको	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.१।।	परासी परते परनिंदा नको। सर्व विष्णु एको हेंचि ब्रह्म
५६२५	नको	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.३।।	आपस्तुति नको आपपर एको। विष्णुपणें लोपो भान तुझें
५६२६	नको	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.३।।	मोहाच्या जीवनीं नको करूं पर्वणी। चिंती कां आसनीं नारायण
५६२७	नको	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.२।।	नको शिणों दुःखे कां भरसि शोकें। एकतत्त्वें एके मना लावीं
५६२८	नको	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.३।।	नाम हाचि मंत्र नित्य नाम सार। दुसरा विचार घेऊं नको
५६२९	नको	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.२।।	तैसें नको जनां निरंतर वासना। वैकुंठ भजना करी जो रया
५६३०	नघे	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.४।।	निवृत्ति निवांत विठ्ठल सतत। नघे दुजी मात हरिवीण
५६३१	नटु	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.३।।	विराट नाटकु वैराज जुनाटु। गोपवेषें नटु नंदाघरीं
५६३२	नभीं	।।ज्ञा.गा.नि.००७.३।।	व्योमकार ठसा नभीं दशदिशा। त्यामाजि आकाशा अवकाश होय
५६३३	नयन	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.३।।	उचलिला नामा प्रेमाचें फुंदन। नुघडी तो नयन कांहीं केल्या
५६३४	नयनां	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.४।।	निवृत्ति वासना उपरति नयनां। चराचर खुणा हरी नांदे
५६३५	नयनाचिये	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.१।।	रूप ध्यावो ध्यानीं आईकों पैं कीर्तनीं। पारणें श्रवणीं नयनाचिये
५६३६	नये	।।ज्ञा.गा.नि.००१.३।।	न माये वैकुंठीं योगियांचे भेटी। पाहतां ज्ञानदृष्टी नये हातां
५६३७	नये	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.१।।	ध्यानाची धारणा उन्मनीचें बीज। लक्षितां सहज नये हातां
५६३८	नये	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.२।।	तें रूप सांगतां नये पैं भावितां। गुरुगम्य हातां एकतत्वें
५६३९	नये	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.१।।	अपशब्द कानीं पडतांचि द्वैत। नाम हें अच्युत नये रया
५६४०	नये	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.४।।	निवृत्ति संपूर्ण गुरुमुखें खुण। भाग्येंविण जाण नये मुखा
५६४१	नर	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.१।।	नाम नाहीं वाचे तो नर निदैव। कैसेनी दैव फावेल तया
५६४२	नर	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.४।।	निवृत्ति म्हणे तो नर येथें गुंफला। द्वैताचा गोविला योनिमाळे
५६४३	नरक	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.१।।	रामनाम मुखीं तो एक संसार। येऱ्हवीं अघोर नरक रया
५६४४	नरक	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.२।।	संसार नरक रामनाम सार। तरले पामर पतित देखा
५६४५	नरकीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.१।।	एक देव आहे हा भाव पैं सोपा। द्वैतरूपें बापा पडसी नरकीं
५६४६	नरहरि	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.४।।	ज्ञानदेव सोपान जगमित्र नागा। नरहरि वेगा झेलिताती

५६४७	नरहरि	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.३।।	नरहरि विठा नारा ते गोणाई। प्रेमभरित डोहीं वोसंडती
५६४८	नरहरी	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.५।।	ज्ञानदेव सोपान विसोबा खेंचर। नरहरी सोनार नाचताती
५६४९	नरा	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.३।।	अंतींचिये वेळे रामनाम जोडी। वैकुंठ परवडी तया नरा
५६५०	नरु	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.४।।	निवृत्ति म्हणे नरु द्वैताचा पामरु। अद्वैतीं सुरवरु नाहीं रया
५६५१	नलगती	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.३।।	नलगती त्या सिद्धी करणें उपाधी। नित्य चित्तशुद्धी विठ्ठलनामें
५६५२	नलगती	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.१।।	नामामृत पिक हेंचि घेई सुख। नलगती शोक जन्ममृत्यूचे
५६५३	नलगे	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.३।।	तप हें अमूप नलगे संकल्प। साधितां समीप जवळी असे
५६५४	नलगे	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.१।।	आह्मां हेचि थोर सद्गुरुविचार। नलगे संप्रधार नानामतें
५६५५	नलगे	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.४।।	नाम हें विठ्ठल नलगे पैं मोल। नित्यता सफळ पांडुरंग
५६५६	नलगे	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.१।।	नलगे मंत्रसार न लगति तपें। रामनाम सोहपें मूळ मंत्र
५६५७	नलगे	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.२।।	नलगे मुंडणें काया हें दंडणें। अखंड कीर्तनें स्मरे हरी
५६५८	नलगे	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.३।।	नलगे साकार विठ्ठल मनोवृत्ति। प्रपंच समाप्ति ती अक्षरीं
५६५९	नलगे	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.३।।	एकतत्त्व सार रामनाम सुख। नलगे ते भूक प्रपंचाची
५६६०	नव्हे	।।ज्ञा.गा.नि.११५.२।।	न संपडे शिवा बैसतांही ध्यानीं। जालिया उन्मनीं दृष्य नव्हे
५६६१	नव्हे	।।ज्ञा.गा.नि.११६.१।।	हा पुरुष कीं नारी नव्हे तो रूपस। शेखी जगदीश जगद्रुपें
५६६२	नव्हे	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.१।।	नव्हे हें पोखणें नव्हे तें साधन। उपदेश खूण वेगळी रया
५६६३	नव्हे	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.१।।	नव्हे हें पोखणें नव्हे तें साधन। उपदेश खूण वेगळी रया
५६६४	नव्हे	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.३।।	नाइके उपदेशु नव्हे खुण सिद्धु। योनिसी प्रसिद्धु पढिलासे
५६६५	नव्हे	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.३।।	व्योमामाजीं अभ्र जातसे सरळ। त्यासी अळुमाळ दृष्य नव्हे
५६६६	नव्हे	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.४।।	निवृत्ति म्हणे नव्हे हें तैसें चोख। अंतर्बाह्य वेष आत्मरूपें
५६६७	नव्हे	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.१।।	प्रकृतीचेनी घाये घायवट नव्हे। आत्माराम सोये आत्मकळिके
५६६८	नव्हेचि	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.३।।	विराट अनंतें ज्यामाजि विरतें। नव्हेचि पुरतें शेषादिकां
५६६९	नसतें	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.२।।	नसतें भवभय होतें जें मानसीं। स्मरतां नाम त्यासी नाहीं केलें
५६७०	नसतेनि	।।ज्ञा.गा.नि.११२.३।।	नसतेनि जीव असतेनि शिव। तदाकार माव मावळली
५६७१	नसे	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.१।।	नसे तो ब्रह्मांडीं नसे तो वैकुंठीं। दुजियाची गोष्टी नाहीं जेथें
५६७२	नसे	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.१।।	नसे तो ब्रह्मांडीं नसे तो वैकुंठीं। दुजियाची गोष्टी नाहीं जेथें

५६७३	नसे	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.३।।	रिकामा बरळू नसे खेळेमेळे। ब्रह्माची कल्लोळे भोगीतुसे
५६७४	नसे	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.१।।	भाग्येविण नसे जनां भाव वसे। तेथें सर्व दिसे हरि माये
५६७५	नसे	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.३।।	असे तें न दिसे नसे तें अभासे। विषयांच्या विषें घारलेंसे
५६७६	नसोनि	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.१।।	द्वैताचिये प्रभे नसोनि उरला। निराकार संचला एकरूपें
५६७७	ना	।।ज्ञा.गा.नि.००४.१।।	रूप ना अरूप रूपाचें रूपस। कांसवी डोळस निगमागमें
५६७८	ना	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.१।।	जेथें रूप रेखा ना आपण आसका। सर्व रूपें देखा हरि माझा
५६७९	ना	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.१।।	भरतें ना रितें आपण वसतें। सकळ हें होतें तयामाजी
५६८०	ना	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.१।।	चिंतितां साधक मनासि ना कळे। गोपिका आकळे करितां ध्यान
५६८१	ना	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
५६८२	ना	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.१।।	साधक बाधक ना बाधी जनक। सर्व हरि एक आत्मा असे
५६८३	ना	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.१।।	ध्यान ना उन्मनीं दृढ ना बंधनीं। सर्वी सर्व पूर्णी हरि एकु
५६८४	ना	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.१।।	ध्यान ना उन्मनीं दृढ ना बंधनीं। सर्वी सर्व पूर्णी हरि एकु
५६८५	ना	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.२।।	नाहीं तो आहे न दिसे ना पाहे। अवघा होउनि राहे तन्मयता
५६८६	नांदताती	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.१।।	पुरुष प्रकृति नांदताती घरीं। अखंड शेजारीं ब्रह्मसुखें
५६८७	नांदती	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.३।।	गौळिये नांदती गोधनाचे कळप। त्यामाजि स्वरूप कृष्णमूर्ति
५६८८	नांदती	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.४।।	निवृत्ति प्रकृति पुरुष नांदती। सर्वत्र श्रीपती होउनि ठेला
५६८९	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.४।।	निवृत्ति तत्पर लक्ष ते स्वानंद। नित्यता आनंद ब्रह्म नांदे
५६९०	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.३।।	माया ब्रह्म हरि माता पिता चारी। जिवशिव शरिरीं एक नांदे
५६९१	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.११९.३।।	सर्वघटीं नांदे एकरूपसत्ता। आपणचि तत्त्वतां सर्वांरूपीं
५६९२	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.२।।	मनादि इंद्रियें चैतन्याभीतरी। अंतर्बाह्य हरी एकु नांदे
५६९३	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.४।।	देवीं नांदे रसना धर्मी नांदे भावो। एक तत्त्वीं देवो क्षरला असे
५६९४	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.४।।	देवीं नांदे रसना धर्मी नांदे भावो। एक तत्त्वीं देवो क्षरला असे
५६९५	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.४।।	निवृत्ति वासना उपरति नयनां। चराचर खुणा हरी नांदे
५६९६	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.२।।	द्वैत सांडी अद्वैत धरी। एक घरोघरीं हरी नांदे
५६९७	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.२।।	अवघाचि श्रीहरी नांदे घरोघरीं । दिसे चराचरीं ऐसें करा

५६९८	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.२।।	सुलभ हरी दुर्लभ हरी। नांदे माजघरीं आमुचिये
५६९९	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.१।।	सजीव साजिरी तिगुण गोजिरी। नांदे माजघरीं आत्मराजु
५७००	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.१।।	ज्ञानघन मुक्ति विज्ञानघन संपन्न। सर्वघटीं चैतन्य हरी नांदे
५७०१	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.२।।	कैसा देहीं देह हरी। सर्व नांदे चराचरीं
५७०२	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.५।।	क्षिरनिरहंसी जाला तुझा स्वादु। अवघाचि गोविंदु नांदे देहीं
५७०३	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.२।।	तें रूप सधन गुणागुणसंपन्न। ब्रह्म सनातन नांदे वीटे
५७०४	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.१।।	काळवेषें दुरी काळचक्र करीं। बाह्य अभ्यंतरीं हरी नांदे
५७०५	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.१।।	शांतीचें भजन क्षमेचा कळवळा। गोपाळ सकळां देहीं नांदे
५७०६	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.४।।	निवृत्ति श्रीहरी चिंतिता निरंतरी। हरि एकु अंतरीं सर्वी नांदे
५७०७	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.२।।	समसेज बाज सर्वत्र रे भोगी। एकरूप जगीं हरी नांदे
५७०८	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.२।।	जपतां श्रीहरी मोक्ष नांदे नित्य। तरले पैं सत्य हरिनामें
५७०९	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.२।।	देहभरी आत्मा नांदे निरंतर। असतां हा विचार कां धांवतोसी
५७१०	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.२।।	शम नांदे हरि विषम अघोरीं। निवृत्ति चराचरीं सांगतुसे
५७११	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.३।।	स्वरूप उखर मनोमन सार। एकतत्त्व निर्धार हरी नांदे
५७१२	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.१।।	ज्याचेनि सुखें चळत पैं विश्व। नांदे जगदीश सर्वांघटीं
५७१३	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.१।।	अव्यक्ताचे घरीं व्यक्त पैं नांदे। मायेचेनि छंदें जग दावी
५७१४	नांदे	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.३।।	निरसे पैं द्वैत अद्वैत श्रीहरी। अवघा घरोघरीं हरी नांदे
५७१५	नाइके	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.३।।	नाइके उपदेशु नव्हे खुण सिद्धु। योनिसी प्रसिद्धु पढिलासे
५७१६	नाइके	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.४।।	निवृत्ति तत्पर नाइके ते शब्द। नित्यता गोविंद जपतसे
५७१७	नाकळे	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.३।।	न संठे त्रिभुवनीं नाकळे साधनीं। नंदाच्या अंगणीं खेळे हरी
५७१८	नाकळे	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.३।।	शास्त्रांसि नाकळे श्रुतीहि बरळे। तो गोपवेषें खेळे गोपाळांमाजी
५७१९	नागा	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.४।।	ज्ञानदेव सोपान जगमित्र नागा। नरहरि वेगा झेलिताती
५७२०	नाचताती	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.५।।	ज्ञानदेव सोपान विसोबा खेंचर। नरहरी सोनार नाचताती
५७२१	नाचतु	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.४।।	निवृत्ति निवाला आनंदें नाचतु। उन्मनीं भरितु ज्ञानदेव
५७२२	नाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.४।।	पुंडलिक नाचे देवमुनि सर्व। भीमातीरीं देव प्रगटले
५७२३	नाटकु	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.३।।	विराट नाटकु वैराज जुनाटु। गोपवेषें नटु नंदाघरीं

५७२४	नाटकु	।।ज्ञा.गा.नि.२११.२।।	नावाडा नाटकु उतरील तीरा। जन्म येरझारा एके खेपे
५७२५	नाठवे	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.३।।	निगमा नाठवे वेदांचा द्योतकु। तो चतुर्भुज वशु नंदाघरीं
५७२६	नाठवे	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.२।।	कामधेनु घरीं हरि माझा गोपाळ। मज काळवेळ नाठवे तैसी
५७२७	नाठवे	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.१।।	निजतेज बीज नाठवे हा देह। हारपला मोह संदेहेसी
५७२८	नाठवे	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.४।।	नाठवे हे दिन नाठवे निशीं। अखंड आम्हांसि हरिराजा
५७२९	नाठवे	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.४।।	नाठवे हे दिन नाठवे निशीं। अखंड आम्हांसि हरिराजा
५७३०	नातळे	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.५।।	प्रकाशपूर्णता आदिमध्य सत्ता। नातळे तो द्वैता अद्वैतपणें
५७३१	नातळे	।।ज्ञा.गा.नि.११३.२।।	प्रकाश पूर्णता आदिमध्यें सत्ता। नातळे तो द्वैता द्वैतपणें
५७३२	नातुडे	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.२।।	शब्दासि नातुडे बुद्धिसि सांकडें । तो सप्रेमें आतुडे स्मरतां नाम
५७३३	नाद	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.१।।	तंत आणि वितंत त्यामाजि मथित। नाद उमटत स्वानंदाचा
५७३४	नादध्वनी	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.४।।	निवृत्ति निकरा वेणु वाहे धरा। यमुने स्थिरस्थिरा नादध्वनी
५७३५	नादभेद	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.३।।	नादभेद कळा जेथें भेद नुठी। ब्रह्मरूपें सृष्टि अवघी होय
५७३६	नादा	।।ज्ञा.गा.नि.०११.५।।	नि:संदेह छंद वासनेचा कंद। ब्रह्माकार भेद नाहीं नादा
५७३७	नाना	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.१।।	कैवल्य देहीं आत्मा असोनि हिंडसी। गर्भवासा येशी नाना जन्मीं
५७३८	नानापरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.३।।	गायी चारी हरि मोहरी खांद्यावरी। वेणु नानापरि वातु असे
५७३९	नानापरी	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.२।।	तो हा कृष्ण गोपीगोपाळांमाझारी। क्रीडा नानापरी करी आत्मा
५७४०	नानामतें	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.१।।	आह्मां हेचि थोर सद्‌गुरुविचार। नलगे संप्रधार नानामतें
५७४१	नानामतें	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.२।।	रामराम नाम आम्हांसी अखंड। नेणों पैं पाषांड नानामतें
५७४२	नानारूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.३।।	नानारूप हरपे दृष्य द्रष्टा लोपे। तो प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
५७४३	नानास्थानीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.१।।	नेणती महिमा ब्रह्मादिक भद्र। आणि ते महेंद्र नानास्थानीं
५७४४	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.२।।	तें हें कृष्ण नाम वोळलें त्या नंदा। आनंदें यशोदा गीती गात
५७४५	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.३।।	त्रिपुर उदार सर्वज्ञता सूत्र। नाम रूप पात्र भक्तिलागीं
५७४६	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.४।।	निवृत्ति संपूर्ण नाम नारायण। सच्चिदानन्दघन सर्व सुखी
५७४७	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.१।।	ज्या नाम अनंत न कळे संकेत। वेदाचाही हेत हारपला
५७४८	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.४।।	निवृत्ति संपन्न कृष्णरूप ध्यान। गयनी तल्लीन नाम घेतां
५७४९	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.३।।	चित्ताचे राहाविते आपणचि द्रष्टे। नेतुसे वैकुंठें नाम घेतां

५७५०	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.१।।	सर्व स्वरूप नाम सर्व घटीं घनश्याम। तो गोकुळीं आत्माराम दूध मागे
५७५१	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.३।।	चिंतिता अजामेळा नाम आलें मुखा। तो वैकुंठीच्या सुखा देतु हरी
५७५२	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.४।।	निवृत्तीचें धन जगाचें जीवन। नाम नारायण तरुणोपाय
५७५३	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.४।।	निवृत्ति रोकडें नाम फाडोवाडें। हरिरूप चहूंकडे दिसे आम्हां
५७५४	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.२।।	तें रूप समर्थ रामकृष्णनाम। गोपिका कृतार्थ नाम घेतां
५७५५	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.३।।	शिवाशिवोत्तम नाम आत्माराम। जनवनसम गोपवेषें
५७५६	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.४।।	निवृत्तीचें काज नाम ब्रह्म बीज। गयनी सहज तुष्टलासे
५७५७	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.४।।	निवृत्ति सोंवळा स्वयंपाकीं नित्य। नाम हें अच्युत जपतुसे
५७५८	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.१।।	अनंत सृष्टि घटा अनंत नाम मठा। परिमाण पैठा आत्माराम
५७५९	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.२।।	तें रूप श्रीधर नाम हें सुंदर। जेणें चराचर रचियेलें
५७६०	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.३।।	सेवितां योगियां सुलभ दुर्गम। गौळियां सुगम नाम घेतां
५७६१	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.२।।	सूक्ष्मस्थूल राम साधक परम। नाम सर्वोत्तम सर्वांरूपीं
५७६२	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.१।।	हरि आत्मा होय परात्पर आलें। नाम हें क्षरलें वेदमतें
५७६३	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.१।।	परम समाधान परमवर्य धन। नाम जनार्दन क्षरलें असे
५७६४	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.४।।	निवृत्ति गुरुगयनी सांगतसे हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
५७६५	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरूबोध दिठी। भक्ति नाम पेटी उघडिली
५७६६	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.६।।	याचेनि परिपाठें नासतील पापें। एक नाम सोपें हरीचें जाणा
५७६७	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.२।।	शब्दासि नातुडे बुद्धिसि सांकडें । तो सप्रेमें आतुडे स्मरतां नाम
५७६८	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.४।।	निवृत्ति निमग्न नाम सेविताहे। ब्रह्मपणें होये सदोदित
५७६९	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.३।।	ध्येय ध्यान खुंटे प्रचंच हा आटे। नाम हें वैकुंठे नेतु असे
५७७०	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.४।।	निवृत्ति साधन वृत्तीचें संपन्न। नाम हें जीवन अच्युताचें
५७७१	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.२।।	सर्वभावीं नाम वोळलें सर्वदा। अखंड गोविंदा गाऊं गीति
५७७२	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.३।।	अच्युत अनंत नारायण हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
५७७३	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.४।।	नाम हें विठ्ठल नलगे पैं मोल। नित्यता सफळ पांडुरंग
५७७४	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.४।।	निवृत्तिसंकीर्तन ब्रह्म हें सोज्वळ। नाम हें रसाळ अनिर्वाच्य
५७७५	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.२।।	विठ्ठल सधर भिवरा तें नीर। नाम निरंतर केशवाचें

५७७६	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.६।।	निवृत्ति तत्पर हरीरूप सर्वत्र। नाम घेतां तृप्त आत्माराम
५७७७	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.१।।	उघडें स्वरूप प्रत्यक्षाचे दीप। नाम घेतां पाप हरे जनां
५७७८	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.३।।	उगवलें बिंब अद्वैत स्वयंभ। नाम हें सुलभ विठ्ठलराज
५७७९	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.४।।	पतीतपावन नाम हें जीवन। योगियाचें ध्यान हरि आत्मा
५७८०	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.१।।	न जाणती कळा कुसरी गोपाळा। नाम हें मंगळा अच्युताचें
५७८१	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.१।।	नाम मुखीं सदा तोचि पैं भाग्याचा। तयासी यमाचा धाक नाहीं
५७८२	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.२।।	रामराम नाम आम्हांसी अखंड। नेणों पैं पाषांड नानामतें
५७८३	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.१।।	ज्याचे मुखीं नाम अमृतसरिता। तोचि येकु पुरता घटु जाणा
५७८४	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.१।।	नित्य नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
५७८५	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.२।।	रामनामांकित नित्य नाम वाचे। दहन पापाचें एका नामें
५७८६	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
५७८७	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.१।।	नाम नाहीं वाचे तो नर निदैव। कैसेनी दैव फावेल तया
५७८८	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.२।।	जपे नाम वाचे 'रामनाम पाठें। जाशील वैकुंठे हरि म्हणतां
५७८९	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम जपावें नित्यता। आपणची तत्त्वता होईल हरी
५७९०	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.२।।	नाम जपे वेगीं म्हणे हरी हरी। प्रपंच बोहरी आपेआप
५७९१	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.३।।	नित्यता भजन देवद्विज करी। नाम हें उच्चारी रामनाम
५७९२	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम हेंचि सार तप। जपकारे अमूप निरंतर
५७९३	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.४।।	निवृत्ति अखंड जपतुसे नाम। हृदयीं सप्रेम मूर्ति त्याची
५७९४	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.१।।	हरिवीण दैवत नाहीं पैं अनुचित्तीं। अखंड श्रीपति नाम वाचे
५७९५	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.४।।	निवृत्ति गयनी नाम नारायणीं। अखंडता ध्वनी रामनाम
५७९६	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.२।।	तें हें नाम सोपें रामकृष्णमाळ। यासि काळवेळ नाहीं नाहीं
५७९७	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.२।।	सुटसी रे नामें आपेंआप संभ्रमें। नित्य नाम नेमें जप तूं जाये
५७९८	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.२।।	नाम थोर आम्हां जपूं पैं साचार। विठ्ठल विचार हृदया माजी
५७९९	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.२।।	एकेवीण दुजें नाहीं नाहीं सहजें। नाम मुखें भोजे घेईजेसु
५८००	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.३।।	दिननिशीं नाम जपतां श्रीहरीचें। मग या मोहाचें मोहन नाहीं
५८०१	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.२।।	रामनामकथा साधि कां परमार्था। पावसील पैं हिता नाम घेतां

५८०२	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.३।।	नित्य नाम घोष उच्चारितां वाचे। यम काळ साचे वंदी तया
५८०३	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.२।।	सुखदु:ख नाहीं सुखद:ख नाहीं। नाम मात्र पाहीं हरी वोळे
५८०४	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.४।।	निवृत्ति सत्वर उच्चारण नाम। वैकुंठधाम तया देहीं
५८०५	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.३।।	जपतां पैं नाम यम काळ कांपे। हरी हरी सोपें जपिजेसु
५८०६	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.१।।	जपतां कुंटिणी उतरे विमान। नाम नारायण आलें मुखा
५८०७	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.२।।	नारायण नाम तारक आम्हां। नेणों पैं महिमा अन्य तत्त्वीं
५८०८	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.१।।	राम नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेंचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
५८०९	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
५८१०	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.३।।	व्रत तप तीर्थ नाम हें अनंत। माजि सामवत आत्मनाथीं
५८११	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.४।।	निवृत्ति म्हणे तें नाम रामवदे जप। फळलें संकल्प रामनामें
५८१२	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.१।।	अपशब्द कानीं पडतांचि द्वैत। नाम हें अच्युत नये रया
५८१३	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.१।।	पितृपिता हरि पूर्वज पुरातनु। नाम नारायणु पांडुरंग
५८१४	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.१।।	दिसे वरिवरि नाम अवघें वैकुंठधाम। जपतो शिव वर्म रामनाम
५८१५	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.३।।	नाम हाचि मंत्र नित्य नाम सार। दुसरा विचार घेऊं नको
५८१६	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.३।।	नाम हाचि मंत्र नित्य नाम सार। दुसरा विचार घेऊं नको
५८१७	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.२।।	नसतें भवभय होतें जें मानसीं। स्मरतां नाम त्यासी नाहीं केलें
५८१८	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.३।।	पाहतां तुझें नाम रूप दृष्य नोहे। तो भक्तालागीं होय कृष्णठसा
५८१९	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.४।।	निवृत्तीचें नाम रूप निराकार। कृष्ण हा साचार गयनी कृपा
५८२०	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.२।।	आत्माराम सार दृष्य द्रष्टा विचार। नाम संकेत धीर निरंतर
५८२१	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.२।।	त्याचें नाम हरी त्याचें नाम हरी। प्रपंच बोहरी कल्पनेची
५८२२	नाम	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.२।।	त्याचें नाम हरी त्याचें नाम हरी। प्रपंच बोहरी कल्पनेची
५८२३	नामअधोक्षज	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.२।।	तें रूप अव्यक्त कृष्णनाम चोज। नामअधोक्षज चतुर्भुज
५८२४	नामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१११.७।।	निवृत्तीचें परब्रह्म नामकृष्ण विजय ब्रह्म। चिंतितां चिंताश्रम नासोनि जाय
५८२५	नामचि	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.३।।	आनंदे सोहळा उन्मनीचि कळा। नामचि जिव्हाळा जिव्हे सदा
५८२६	नामचि	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.५।।	नित्य सुख घ्यावें नामचि अनुभवावें। तरिच सुख पावावें इहींलोकीं
५८२७	नामदेव	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.३।।	कालिया कौशल्य नामदेव जाणे। तेथिलीये खुणे निवृत्तिराजु

५८२८	नामनाणें	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.१।।	नामाचेनि स्मरणें नित्यता पारणें। तेंवि विठ्ठल नामनाणें पंढरीये
५८२९	नामपाठ	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.४।।	निवृत्ति म्हणे हरि नामपाठ जपा। जन्मांतर खेपा अंतरती
५८३०	नामपाठें	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.३।।	वर्णासी अव्यक्त वर्णरूप व्यक्त। भोगिती विरक्त नामपाठें
५८३१	नामपाठें	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.१।।	सर्वरूपें हरी ऐसें मन करी। वासना प्रहरी नामपाठें
५८३२	नाममंत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.१।।	अखंड जपतु नाममंत्र वाचे। त्याहूनि दैवाचे कोण भूमीं
५८३३	नाममंत्रयज्ञ	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ नाममंत्रयज्ञ। सर्व हाचि कृष्ण आत्माराम
५८३४	नाममंत्रराशि	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.३।।	नाममंत्रराशि अनंत पुण्य त्यासी। नाहीं पैं भाग्यासी तयाहूनी
५८३५	नाममंत्रसार	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.१।।	नाममंत्रसार नित्य निरंतर। येणेंचि संसार तरे जाणा
५८३६	नाममात्रें	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.३।।	न लगती सायास करणें उपवास। नाममात्रें पाश तुटे जनां
५८३७	नामया	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.१।।	आनंद सर्वांचा काला अरुवार । नामया साचार फुंदतुसे
५८३८	नामया	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.४।।	नामया विठया नारया लाधलें। गोणाई फावलें अखंडित
५८३९	नामया	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.१।।	चांगया लाधलें नामया दिधलें। विठ्या फावलें हरिकृपा
५८४०	नामयासि	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.६।।	निवृत्ति पूर्णिमा भक्तीचा महिमा। नामयासि सीमा भीमातीरीं
५८४१	नामयासी	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.५।।	राहीरखुमाई कुरवंडी करिती। जिवें वोंवाळिती नामयासी
५८४२	नामयासी	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.३।।	तोचि कवळु घेतु नामयासी देतु। ज्ञानासि भरीतु पूर्णतोषु
५८४३	नामरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.५।।	समिरासगट गति पावली विश्रांति। नामरूप जाति भेदशून्य
५८४४	नामरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.२।।	तें रूप रूपस रूपाचा विलास। नामरूपीं वेष कृष्ण ऐसें
५८४५	नामरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.१।।	नामरूपीं सोय नाहीं जया रूपा। तेथिलिये कृपा खेळों आम्ही
५८४६	नामरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.६।।	निवृत्ति तटाकु घटमठ एकु। कृष्ण हा सम्यकु नामरूपें
५८४७	नामा	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.३।।	उचलिला नामा प्रेमाचें फुंदन। नुघडी तो नयन कांहीं केल्या
५८४८	नामा	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.२।।	राही रखुमाई आदिमाता मोहे। नामा तो उपायें बुझाविती
५८४९	नामा	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.१।।	उघडुनियां दृष्टि नामा पाहे पोटीं। आनंदाचा सृष्टि तया झाली
५८५०	नामा	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.३।।	नामा पसरीं मुख आनंदला तृप्त। कवळु पूर्णभरित हरिराजा
५८५१	नामाकृती	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.५।।	सर्व सुखमेळें नामाकृती वोळे। सिद्धीचे सोहळे कृष्णनामीं
५८५२	नामाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.४।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ पैं स्वानंद। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
५८५३	नामाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.३।।	विलास भक्तीचा उन्मेश नामाचा। लेशु त्या पापाचा नाहीं तेथें

५८५४	नामाचा	।।ज्ञा.गा.नि.११३.१।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ तें अगाध। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
५८५५	नामाचा	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.४।।	निवृत्ति स्वानंदु कामधेनु गुरु नामाचा उच्चारु तेणें छंदें
५८५६	नामाचा	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.१।।	अचेत आत्मा चेतविला साचा। प्रबोध नामाचा रामनामीं
५८५७	नामाचि	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.५।।	विश्व हें तारिलें नामाचि पिकलें। केशवीं रंगलें मन हेतु
५८५८	नामाचि	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.१।।	वेगु करी मना धरावें पैं सार। नामाचि आचार रामनामें
५८५९	नामाचि	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.२।।	आचार पवित्र नामाचि पैं पात्र। सांठविलें अक्षर दों अक्षरीं
५८६०	नामाची	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.१।।	विश्वातें ठेउनि आप निरंजनीं। नामाची पर्वणी भक्तालागीं
५८६१	नामाची	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.६।।	नामाची हे धणी तेचि हो पर्वणी। तृप्तातृप्त तृप्ती होतु आम्हां
५८६२	नामाची	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.३।।	रजतमें दुरी नामाची माधुरी। निशाणी एकसरी रामकृष्ण
५८६३	नामाची	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.३।।	न पाहे यम काळ तयाकडे अवचिता। नामाची सरिता ज्याचे मुखीं
५८६४	नामाची	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.१।।	द्वैताची वाढी अद्वैत सुरवाडी। नामाची परवडी आम्हां घरीं
५८६५	नामाची	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.१।।	ध्यान धरा हरी विश्रांति नामाची । विठ्ठलीं साची मनोवृत्ति
५८६६	नामाची	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.४।।	निवृत्तीनें मन ठेविलें चरणीं। नामाची निशाणी अखंडित
५८६७	नामाचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.२।।	नामाचेनि बळें कळिकाळ आपणां। ब्रह्मांडा येसणा तोचि होय
५८६८	नामाचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.१।।	नामाचेनि बळें तारिजे संसार। आणिक विचार करूं नको
५८६९	नामाचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.१।।	नामाचेनि स्मरणें नित्यता पारणें। तेंवि विठ्ठल नामनाणें पंढरीये
५८७०	नामाचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.३।।	नामाचेनि स्मरणें नित्य पैं सुस्नात। दुजियाची मात नेणो आम्हीं
५८७१	नामाचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.२।।	भक्त हे तरले नामाचेनि बळें। कळिकाळासि खेळे दों अक्षरीं
५८७२	नामामृत	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.४।।	निवृत्ति नामामृत उच्चारी रामनाम। नित्यता परब्रह्म याचे घरीं
५८७३	नामामृत	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.१।।	नामामृत पिक हेंचि घेई सुख। नलगती शोक जन्ममृत्यूचे
५८७४	नामावळी	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.१।।	नित्य हरिकथा नित्य नामावळी। वैष्णवाचे कुळीं धन्य जन्म
५८७५	नामावळी	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.२।।	तरसी रे जना स्मरतां नामावळी। राहसि आढळीं वैकुंठीं रया
५८७६	नामावळी	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.४।।	निवृत्ति जपतु अखंड नामावळी। हृदयकमळीं केशीराज
५८७७	नामीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.६।।	निवृत्ति सप्रेम संजीवनी मूळ। स्मरतां काळवेळ नाहीं नामीं
५८७८	नामींरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.१।।	नामींरूपीं गोडी ब्रह्मांडा एवढी। द्वैताची परवडी हारपली
५८७९	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.०११.४।।	विकार विवर्जित विवरण सोपें। अकार पैं लोपे एका नामें

५८८०	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.६।।	निवृत्ति जीवन ध्यान एक रामकृष्ण। उच्चारणीं कोटि यज्ञा होती नामें
५८८१	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.४।।	निवृत्ति निमग्न गयनीचि प्रज्ञा। नामें कोटि यज्ञा होत जात
५८८२	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.४।।	निवृत्ति ब्रह्मसार सेवितुसे सोपें। नामें पुण्यपापें हारपती
५८८३	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.४।।	निवृत्ति निकट कृष्णनाम सार। पापांचा संभार नामें छेदी
५८८४	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.४।।	निवृत्तीचें गोत कृष्ण नामें तृप्त। आनंदाचें चित्त कृष्णनामें
५८८५	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.८।।	निवृत्ति परिवार मुक्तलग आगर। रत्नांचा सागर नामें वोळे
५८८६	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.४।।	निवृत्ति पाठ पदा नामें । वैकुंठ तें सदा
५८८७	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.३।।	जनाचे तारक पूज्य पुण्य श्लोक। तृप्त सनकादिक नामें होती
५८८८	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडरिकसंगें। एका नामें पांग पाश तोडी
५८८९	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.१।।	आशा पिपाशा नेघों पैं चित्तीं। एका नामें तृप्ति सर्वकाळ
५८९०	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.२।।	रामनामांकित नित्य नाम वाचे। दहन पापाचें एका नामें
५८९१	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.३।।	नामेंविण मूर्ख नित्य पैं तया दुःख। नामें शुकमुख नित्य सदा
५८९२	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.४।।	निवृत्तीचें जाप्य विठ्ठल नामपाठ। एका नामें पाप कोटि जाय
५८९३	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.२।।	रामराम नामें तुटती संसार। नाहीं त्या येरझार योनिमाळे
५८९४	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.२।।	रामकृष्ण मूर्ती या जपा आवृत्ति। नित्य नामें तृप्ती जाली आम्हां
५८९५	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.२।।	सुटसी रे नामें आपेंआप संभ्रमें। नित्य नाम नेमें जप तूं जाये
५८९६	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.२।।	रामकृष्णनाम हाचि थोर उच्चार। भावा भाव सार एका नामें
५८९७	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.३।।	तारिले पतीत नारायण नामें। उद्धरिलें प्रेमें हरिभक्त
५८९८	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.२।।	रामनामांकित नित्य मंत्र ज्याचे। दहन पापाचें एका नामें
५८९९	नामें	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.१।।	करूणाकल्लोळणी अमृताची खोटी। भरलीसे सृष्टि हरीच्या नामें
५९००	नामेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.११८.४।।	निवृत्ति दिवटा कृष्णाचिया वाटा। नामेंचि वैकुंठा पावन होती
५९०१	नामेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.३।।	रूपाचें सगुण निर्गुण दाटलें। नामेंचि आटलें मोहजाळ
५९०२	नामेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.३।।	स्वरूप सुलभु हरि माझा लाठा। नामेंचि वैकुंठा नेतु असे
५९०३	नामेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.३।।	आनंदैक सुख यासी नाहीं मोहो। भूतबाधा ग्रहो नामेंचि तारी
५९०४	नामेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.३।।	त्रिपुटी त्रिगुण सत्वरजसार। नामेंचि वेव्हार तुटे रया
५९०५	नामेंरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.४।।	निवृत्ति दिधला नामेंरूपें दिसे। सर्व हरी असे तेजोमय

५९०६	नामेंविण	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.३।।	नामेंविण मूर्ख नित्य पैं तया दुःख। नामें शुकमुख नित्य सदा
५९०७	नामेंवीण	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.२।।	संसार असारु श्रीपति साचारू। नामेंवीण पारू न पविजे
५९०८	नाम्या	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.२।।	उठिं उठिं नाम्या चाल रे सांगातें। माझें आवडते जीवलग
५९०९	नाम्या	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.३।।	घेरे नाम्या ग्रास ब्रह्मीचा गळाला। आवडसि गोपाळा प्रीतीहूनी
५९१०	नाम्या	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.२।।	घेरे नाम्या कवळु आनंदाचा होसी। तुजमाजि निवासि हरी आहे
५९११	नायकिजे	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.२।।	हरिविण दुजें न देखें त्रिभुवनीं। नायकिजे कानीं भेदबुद्धी
५९१२	नायके	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.२।।	हरी हरी म्हणे नायके ते मातु। द्वैत तया आंतु नेघे बापा
५९१३	नारया	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.४।।	नामया विठया नारया लाधलें। गोणाई फावलें अखंडित
५९१४	नारा	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.३।।	नरहरि विठा नारा ते गोणाई। प्रेमभरित डोहीं वोसंडती
५९१५	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.४।।	निवृत्ति संपूर्ण नाम नारायण। सच्चिदानन्दघन सर्व सुखी
५९१६	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें परिपूर्ण। सर्व नारायण गोपवेष
५९१७	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.४।।	निवृत्तीचें धन जगाचें जीवन। नाम नारायण तरुणोपाय
५९१८	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.४।।	निवृत्ति प्रमाण अनंत नारायण। सर्व हें चैतन्य आपरूपें
५९१९	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.३।।	वेदा जन्मस्थान वेदरूपें आपण। तो हा नारायण नंदाघरीं
५९२०	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.१।।	चातकाचें ध्यान मेघाचें जीवन। आम्हां नारायण तैसा सखा
५९२१	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.३।।	अच्युत अनंत नारायण हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
५९२२	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.३।।	अजामेळा ऐसा तरला पतित। नारायण त्वरित आले तेथें
५९२३	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.४।।	निवृत्ति आगम मोहन साधन । सर्व नारायण एकातत्त्वें
५९२४	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.१।।	जपतां कुंटिणी उतरे विमान। नाम नारायण आलें मुखा
५९२५	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.२।।	नारायण नाम तारक आम्हां। नेणों पैं महिमा अन्य तत्त्वीं
५९२६	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.३।।	तारिले पतीत नारायण नामें। उद्धरिलें प्रेमें हरिभक्त
५९२७	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.४।।	निवृत्तीचें धन अखंड परिपूर्ण। आपणचि नारायण तुष्टे सदा
५९२८	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.२।।	दुजियाची सृष्टि नाहीं नाहीं भिन्न। सर्व नारायण बिंबलासे
५९२९	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.३।।	मोहाच्या जीवनीं नको करूं पर्वणी। चिंती कां आसनीं नारायण
५९३०	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.३।।	सांडूनि तिमिर सर्व नारायण। हेंचि पारायण नित्य करीं
५९३१	नारायण	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.४।।	निवृत्ति निरोपण सर्व नारायण। हरिविण दिन रिता नाहीं

५९३२	नारायणनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.२।।	नारायणनाम जपतांचि दोन्ही। एकतत्वींकरणीं सांगिजे गुज
५९३३	नारायणनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.४।।	निवृत्ति उच्चार नारायणनाम। दिननिशीं प्रेम हरी हरी
५९३४	नारायणा	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.१।।	शांति क्षमा दया सर्वभावें करुणा। तोचि नारायणा आवडे दासु
५९३५	नारायणा	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.२।।	टाकीं हे कल्पना दुरित वासना। अद्वैत नारायणा भजकारे
५९३६	नारायणा	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.४।।	निवृत्ति करुणा भाव नारायणा। सर्व जनार्दना अर्पियेलें
५९३७	नारायणा	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.४।।	निवृत्ति धारणा ब्रह्म सनातना। नित्य नारायणा चिंतितुसे
५९३८	नारायणीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.२।।	मन गेलें शून्यीं ध्यान तें उन्मनीं। चित्त नारायणीं दृढ माझें
५९३९	नारायणीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.४।।	निवृत्ति आवडे सद्गुरु गयनी। चित्त नारायणीं तल्लीनता
५९४०	नारायणीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.४।।	निवृत्ति गयनी नाम नारायणीं। अखंडता ध्वनी रामनाम
५९४१	नारायणु	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.१।।	पितृपिता हरि पूर्वज पुरातनु। नाम नारायणु पांडुरंग
५९४२	नारायणें	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.४।।	तोचि एक भक्तु हरिहरि म्हणे। नित्य नारायणें तारिजे त्यासी
५९४३	नारायणें	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.४।।	निवृत्तीची खूण अवघेंचि होणें। एका नारायणें भरलें दिसे
५९४४	नारी	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.५।।	द्वारकानाथ हरि सोळा सहस्त्र नारी। बळिराम परिवार हरि माझा
५९४५	नारी	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.३।।	हरिरूप घरीं सोळा सहस्त्र नारी। तो बाळ ब्रह्मचारी गाई राखे
५९४६	नारी	।।ज्ञा.गा.नि.११६.१।।	हा पुरुष कीं नारी नव्हे तो रूपस। शेखी जगदीश जगद्रुपें
५९४७	नारी	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.३।।	शांति त्याची नारी प्रकृति विकारी। उन्मनि वोवरी हृदयांतु
५९४८	नारीजना	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.१।।	जनीं जनार्दन हाचि भावो दृढ। अवघेंचि गूढ नारीजना
५९४९	नावडे	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.१।।	दुजियाची निंदा दुजेपण सदा। द्वैत तें गोविंदा नावडे रया
५९५०	नावाडा	।।ज्ञा.गा.नि.२११.२।।	नावाडा नाटकु उतरील तीरा। जन्म येरझारा एके खेपे
५९५१	नावाडा	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.४।।	भवाब्धितारक नावाडा विवेक। पुंडलिक देख सेवितुसे
५९५२	नाशती	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.३।।	याचेनि स्मरणें नाशती दारुणें। कैवल्य पावणें ब्रह्मामाजि
५९५३	नाशतील	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.४।।	निवृत्ति म्हणे सिद्ध असतां पैं मंत्रु। रामनामें शत्रु नाशतील
५९५४	नासतील	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.६।।	याचेनि परिपाठें नासतील पापें। एक नाम सोपें हरीचें जाणा
५९५५	नासोनि	।।ज्ञा.गा.नि.१११.७।।	निवृत्तीचें परब्रह्म नामकृष्ण विजय ब्रह्म। चिंतितां चिंताश्रम नासोनि जाय
५९५६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.००२.१।।	वैभव विलास नेणोनि सायास। कल्पनेची आस नाहीं जेथें
५९५७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.००७.१।।	अकर्ता पैं कर्ता नाहीं यासी सत्ता। आपण तत्त्वतां स्वयें असे

५९५८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०११.५।।	निःसंदेह छंद वासनेचा कंद। ब्रह्माकार भेद नाहीं नादा
५९५९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.३।।	उत्पत्ति उलथा न चले तो मार्ग। दुजियाचा संग नाहीं ज्यासी
५९६०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.१।।	नसे तो ब्रह्मांडीं नसे तो वैकुंठीं। दुजियाची गोष्टी नाहीं जेथें
५९६१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.१।।	खुंटलें वेदांत हारपलें सिद्धांत। बोलणें धादांत तेंही नाहीं
५९६२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.१।।	तेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
५९६३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.१।।	नाहीं छाया माया प्रकृतीच्या आया। मनाच्या उपाया न चले कांहीं
५९६४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.१।।	विश्वाद्य अनाद्य विश्वरूपें वंद्य। आणि हा अभेद्य भेद नाहीं
५९६५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.३।।	विलास भक्तीचा उन्मेश नामाचा। लेशु त्या पापाचा नाहीं तेथें
५९६६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.३।।	जिव शिव सीमा नाहीं जेथें उपमा। हारपे निरोपमा तया माजी
५९६७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.१।।	निरोपम गगनीं विस्तारलें एक। अनंत हे ठक गणना नाहीं
५९६८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.१।।	निरासि निर्गुण नुमटे प्रपंच। विषयसुख साच नाहीं नाहीं
५९६९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.१।।	निरासि निर्गुण नुमटे प्रपंच। विषयसुख साच नाहीं नाहीं
५९७०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.१।।	मेघ अमृताला जेथूनि पवाड। दुजियाची चाड नाहीं तेथें
५९७१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.१।।	नाहीं हा आकार नाहीं हा विकार। चतुर्भुज कर हरि माझा
५९७२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.१।।	नाहीं हा आकार नाहीं हा विकार। चतुर्भुज कर हरि माझा
५९७३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.३।।	किडाळ परतें चोखाळ आरुतें। मी माझें हें कर्ते तेथें नाहीं
५९७४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.३।।	नाहीं त्या आकार अवघाचि वैकुंठ। अद्वैत घनदाट ब्रह्ममय
५९७५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.१।।	व्याप्तरूपें थोर व्यापक अरूप। दुसरें स्वरूप नाहीं जेथें
५९७६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.१।।	जेथ रूप रेखा नाहीं गुण देखा। चिदाकाशें लेखा आपतत्त्व
५९७७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.३।।	जेथें रजतम नाहीं तें निस्सीम। आप शम दम पूर्णघन
५९७८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.३।।	निश्चळ अचळ नाहीं चळाचळ। दीन काळ फळ हारपती
५९७९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.२।।	नाहीं तेथें माया नाहीं तेथें छाया। निर्गुणाच्या आया ब्रह्मरूप
५९८०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.२।।	नाहीं तेथें माया नाहीं तेथें छाया। निर्गुणाच्या आया ब्रह्मरूप
५९८१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.३।।	आशापाश नाहीं असिजे पूर्णापूर्णे। सकळ जग होणें एकरूपें
५९८२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१००.३।।	नेघे हा प्रपंच नाहीं त्या आहाच। सर्व हाचि साच हरी आम्हां
५९८३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.१।।	नाहीं त्या आचारु सोंवळा परिवारु। तो गोकुळीं साचारु अवतरला

५९८४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१११.४।।	नाहीं योगिया दृष्टि मनोमयें करी सृष्टी। पाहतां ज्ञानदृष्टी विज्ञान हरी
५९८५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.१।।	जेथें नाहीं वेदु नाहीं पैं त्या शाखा। द्वैताचा हा लेखा हारपला
५९८६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.१।।	जेथें नाहीं वेदु नाहीं पैं त्या शाखा। द्वैताचा हा लेखा हारपला
५९८७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.१।।	जेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
५९८८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.३।।	न पडे आगमा नाहीं त्यासि सीमा। तो गौळियांच्या कामा धांवे कृष्ण
५९८९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.१।।	माता पिता नाहीं बंधु बोधु कांहीं। सर्व सम डोहीं वर्तताती
५९९०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.३।।	नाहीं येथ काळ अवघे शून्यमय। निर्गुणीं सामाय तनु माझी
५९९१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.२।।	रज तम नाहीं सात्विकही डोहीं । परिपूर्ण देहीं आत्माराम
५९९२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.३।।	न देखों दुसरें हरिवीण काज। आणिकाचें चोज नाहीं तेथें
५९९३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.३।।	नाहीं त्यासि जय न धरे सर्वथा। हरिवीण व्यथा कोण वारी
५९९४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.२।।	वेदांतसिद्धांत नाहीं अनु हेत। सर्वभूतीं हित हरी आहे
५९९५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.३।।	नाहीं यासि छाया नाहीं यासी माया। तो हा वृक्ष वाया विंदान करी
५९९६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.३।।	नाहीं यासि छाया नाहीं यासी माया। तो हा वृक्ष वाया विंदान करी
५९९७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.३।।	ठेला अहंभाव सर्व दिसे देव। नि:संदेह भव नाहीं आम्हां
५९९८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.५।।	आदिअंत हरपला नाहीं तेथें कल्पना। देहीं दीपभाना विठ्ठलचरणीं
५९९९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.१।।	दिननिशीं नाहीं अवघा दीपक। एकारूपें त्रैलोक्य बिंबलेंसें
६०००	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.३।।	जेथें नाहीं ठावो वेदासि आश्रयो। लोपले चंद्र सूर्यो नाहीं सृष्टी
६००१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.३।।	जेथें नाहीं ठावो वेदासि आश्रयो। लोपले चंद्र सूर्यो नाहीं सृष्टी
६००२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.१।।	बुद्धि बोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
६००३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.२।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यम नेम बुडोनि ठेले
६००४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.२।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यम नेम बुडोनि ठेले
६००५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.४।।	आशापाश नाहीं कर्तव्यता कांहीं। चिंतामणि डोहीं एकविध
६००६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.२।।	हरीविण नाहीं हरिविण नाहीं। हरि हाचि पाही एकरूप
६००७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.२।।	हरीविण नाहीं हरिविण नाहीं। हरि हाचि पाही एकरूप
६००८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.२।।	नाहीं आम्हां काळ नाहीं आम्हां वेळ। अखंड सोज्वळ हरी दिसे
६००९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.२।।	नाहीं आम्हां काळ नाहीं आम्हां वेळ। अखंड सोज्वळ हरी दिसे

६०१०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.३।।	विलास विकृति नाहीं पैं आवाप्ति। साधनाची युक्ति हारपली
६०११	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.१।।	नामरूपीं सोय नाहीं जया रूपा। तेथिलिये कृपा खेळों आम्ही
६०१२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.२।।	आम्हां हेंचि रूप अद्वैत स्वरूप। नाहीं तेथें कीलाफ कल्पनेचा
६०१३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.४।।	निवृत्ति समरस सर्व ऋषीकेश। नाहीं आम्हां लेश कल्पनेमाजि
६०१४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.१।।	नाहीं जनीं विजनीं विज्ञानीं। निर्गुण कहाणी आम्हां घरीं
६०१५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.२।।	नाहीं तया भुली प्रपंच अबोला। ब्रह्मसुखें धाला रहिवासु
६०१६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.२।।	नाहीं नाहीं चाड इंद्रियांचें कोड। कृष्ण हेंचि वाड ह्रदयीं आम्हां
६०१७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.२।।	नाहीं नाहीं चाड इंद्रियांचें कोड। कृष्ण हेंचि वाड ह्रदयीं आम्हां
६०१८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.१।।	मी माझी कल्पना नाहीं मजसवें। दिननिशीं उगवे हरि माये
६०१९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.२।।	हरिवीण नाहीं सूत्रधारी रूप। वासना संकल्प उपटिला
६०२०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.१।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यमनियम बुडाले रया
६०२१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.१।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यमनियम बुडाले रया
६०२२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.२।।	नाहीं येथ दुजें सर्व हरिराजे। गोपाळ सहजें विस्तारला
६०२३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२११.३।।	नाहीं तेथें मोल नाहीं तो विकरा। आपणचि सौरा हिंडतुसे
६०२४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२११.३।।	नाहीं तेथें मोल नाहीं तो विकरा। आपणचि सौरा हिंडतुसे
६०२५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.१।।	पुंडलिकाचें भाग्य वर्णावया अमरीं। नाहीं चराचरीं ऐसा कोणी
६०२६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.३।।	नित्यता दिवाळी नाहीं तेथें द्वैत। नित्यता अच्युत तिष्ठतसे
६०२७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.३।।	उगवली ज्योति प्रभा पैं फाकती। नाहीं दिनराती पंढरीये
६०२८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.४।।	निवृत्तीचा देव सर्व हा गोविंद। नाहीं भिन्न भेद विश्वीं इये
६०२९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.१।।	नाहीं यासि गोत नाहीं यासि कूळ। शेखीं आचारशीळ कोण म्हणे
६०३०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.१।।	नाहीं यासि गोत नाहीं यासि कूळ। शेखीं आचारशीळ कोण म्हणे
६०३१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.४।।	समर्थाचे घरीं कांहीं नाहीं उणें । अखंड प्रेम देणें कृष्णनामीं
६०३२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.६।।	निवृत्ति सप्रेम संजीवनी मूळ। स्मरतां काळवेळ नाहीं नामीं
६०३३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.४।।	निवृत्तीचें जाप्य आनु नाहीं चित्तीं। रामनामें तृप्ती सदा असे
६०३४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.३।।	सत्वर उच्चार रामनाम चित्तीं। संसारखंती नाहीं तया
६०३५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.४।।	निवृत्ति सत्पद् इच्छित सर्वदा। भिन्न भेद कदा नाहीं चित्तीं

६०३६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.१।।	नाम मुखीं सदा तोचि पैं भाग्याचा। तयासी यमाचा धाक नाहीं
६०३७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
६०३८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.३।।	नाममंत्रराशि अनंत पुण्य त्यासी। नाहीं पैं भाग्यासी तयाहूनी
६०३९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.१।।	नाम नाहीं वाचे तो नर निदैव। कैसेनी दैव फावेल तया
६०४०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.२।।	विठ्ठल विठ्ठल मंत्र हेंचि निजशास्त्र। विचारितां सर्वत्र दुजें नाहीं
६०४१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.२।।	रामराम नामें तुटती संसार। नाहीं त्या येरझार योनिमाळे
६०४२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.१।।	हरिवीण दैवत नाहीं पैं अनुचित्तीं। अखंड श्रीपति नाम वाचे
६०४३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.२।।	रामकृष्ण मंत्र जनांसि उद्धार। आणिक हे साचार मार्ग नाहीं
६०४४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.२।।	तें हें नाम सोपें रामकृष्णमाळ। यासि काळवेळ नाहीं नाहीं
६०४५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.२।।	तें हें नाम सोपें रामकृष्णमाळ। यासि काळवेळ नाहीं नाहीं
६०४६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.३।।	देवेंविण नाहीं सर्व शास्त्र बोले। हरिरूपीं बोधले तेचि धन्य
६०४७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.३।।	निवृत्ति म्हणे आत्मा हाचि पैं विठ्ठल। नाहीं बहुसाल कर्मकांड
६०४८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.२।।	हरिवीण वाचे ऐसें जया साचे। नाहीं त्या यमाचे मोहोजाळ
६०४९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.३।।	हरिवीण सार नाहीं पैं निर्धार। हरिवीण पार न पविजे
६०५०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.२।।	एकेवीण दुजें नाहीं नाहीं सहजें। नाम मुखें भोजे घेईजेसु
६०५१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.२।।	एकेवीण दुजें नाहीं नाहीं सहजें। नाम मुखें भोजे घेईजेसु
६०५२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.३।।	दिननिशीं नाम जपतां श्रीहरीचें। मग या मोहाचें मोहन नाहीं
६०५३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.२।।	सुखदु:ख नाहीं सुखद:ख नाहीं। नाम मात्र पाहीं हरी वोळे
६०५४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.२।।	सुखदु:ख नाहीं सुखद:ख नाहीं। नाम मात्र पाहीं हरी वोळे
६०५५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.२।।	हरिवीण सुटिजे ऐसें नाहीं बोलिलें । सर्वही शोधिलें शास्त्र आम्हीं
६०५६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.१।।	एकेवीण दुजें नाहीं पैं सृष्टी। हें ध्यान किरिटी दिधलें हरी
६०५७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.३।।	हरीविणें देवो नाहीं नाहीं जनीं। अखंड पर्वणी हरि जपतां
६०५८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.३।।	हरीविणें देवो नाहीं नाहीं जनीं। अखंड पर्वणी हरि जपतां
६०५९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
६०६०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.२।।	दुजियाची सृष्टि नाहीं नाहीं भिन्न। सर्व नारायण बिंबलासे
६०६१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.२।।	दुजियाची सृष्टि नाहीं नाहीं भिन्न। सर्व नारायण बिंबलासे

६०६२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.४।।	निवृत्ति म्हणे नरु द्वैताचा पामरु। अद्वैतीं सुरवरु नाहीं रया
६०६३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.२।।	नाहीं आम्हां ठावो नाहीं आम्हां गांवो। वासना संदेहो बुडलासे
६०६४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.२।।	नाहीं आम्हां ठावो नाहीं आम्हां गांवो। वासना संदेहो बुडलासे
६०६५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.४।।	निवृत्ति चपळ राहिला अचळ। नाहीं काळ वेळ भजतां हरी
६०६६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.४।।	निवृत्तीचा मार्ग एक रूपें सांग। नाहीं पैं पांग कल्पनेचा
६०६७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.१।।	देवेवीण ठावो नाहीं रये मही। आत्मप्रकाश पाहीं बिंबलासे
६०६८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.१।।	ज्ञानाचिया गोष्टी सांगतो चावटी। भाव नाहीं पोटीं ते काय करूं
६०६९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.४।।	अन्य शास्त्रें भजतां नाहीं पैं मुक्तता। हरिनाम गातां मुक्ति रोकडी
६०७०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.२।।	तूंचि रे साचार होसील पूर्णता। निगुणी समता नाहीं जैसी
६०७१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.३।।	वेगु करा आधीं रामनाम चिंतना। जंव नाहीं पाहुणा काळ आला
६०७२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.२।।	नाहीं तो आहे न दिसे ना पाहे। अवघा होउनि राहे तन्मयता
६०७३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.२।।	नसतें भवभय होतें जें मानसीं। स्मरतां नाम त्यासी नाहीं केलें
६०७४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.३।।	देवेंविण कोठें रितें नाहीं सर्वथा। संपूर्ण पुरतां हरी आहे
६०७५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे कांहीं। सर्व हरी डोहीं बुडी देका
६०७६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.३।।	बुद्धिबोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
६०७७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.१।।	श्रुतिशास्त्र वेद यांसि नाहीं भेद। भेदवादी द्वंद्व वेगळा पडे
६०७८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.४।।	निवृत्ति निरोपण सर्व नारायण। हरिविण दिन रिता नाहीं
६०७९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.३।।	नाहीं तारा ग्रह नाहीं हे मेदिनी। सर्व जनार्दनीं बिंबलेंसे
६०८०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.३।।	नाहीं तारा ग्रह नाहीं हे मेदिनी। सर्व जनार्दनीं बिंबलेंसे
६०८१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.१।।	देहाचि दिवटी अखंड पैं सतेज। चंद्रसूर्य भोज नाहीं तेथें
६०८२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.२।।	नाहीं तेथें रवि नाहीं तेथें चंद्र। अवघाचि महेंद्र एकतत्त्वें
६०८३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.२।।	नाहीं तेथें रवि नाहीं तेथें चंद्र। अवघाचि महेंद्र एकतत्त्वें
६०८४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.३।।	यासी नाहीं द्वैत आपणचि अद्वैत। सर्वरूपीं संमत एकतत्त्वें
६०८५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.४।।	निवृत्ति प्रतिमा वयत्रयसा व्योमा। प्रपंच गरिमा नाहीं तेथें
६०८६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.२।।	काय करूं माये कैसा हा गोवळू। सरळ सुकळु नाहीं म्हणे
६०८७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.३।।	देहाचा दीप कीं नाहीं म्हणे माया। तेजाकारें छाया हाचि घेतु

६०८८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.२।।	वेद शास्त्र सांगे आम्हां हा श्रीरंग। या नाहीं भंग आत्मपणें
६०८९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.३।।	आनंदैक सुख यासी नाहीं मोहो। भूतबाधा ग्रहो नामेंचि तारी
६०९०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.१।।	एकेवीण तत्त्व नाहीं पैं सृष्टी। विश्वरूपें भेंटी अर्जुनासी
६०९१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.१।।	नाहीं दिनमान नाहीं तेथ रात्री। अवघेंचि गोत्री लावियेले
६०९२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.१।।	नाहीं दिनमान नाहीं तेथ रात्री। अवघेंचि गोत्री लावियेले
६०९३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.४।।	निवृत्ति म्हणे ज्ञान सोपान सांग। विकल्पनाचा पांग नाहीं नाहीं
६०९४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.४।।	निवृत्ति म्हणे ज्ञान सोपान सांग। विकल्पनाचा पांग नाहीं नाहीं
६०९५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.३।।	हरिविण ठावो न दिसे सर्वत्र। हरिविण परत्र नाहीं नाहीं
६०९६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.३।।	हरिविण ठावो न दिसे सर्वत्र। हरिविण परत्र नाहीं नाहीं
६०९७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.२।।	गगनेंविण ठावो नाहीं जैसा रिता। तैसा या अच्युताविण कांहीं
६०९८	नाहे	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.३।।	देहाचा दिवटा अखंड पैं केला। निरंतर सोहळा कळी नाहे
६०९९	नि:संग	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.४।।	निर्द्वंद्व नि:संग विचरतां मही। सुखानंद हृदयीं स्थिर जाला
६१००	नि:संग	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.४।।	निवृत्ति नि:संग परब्रह्म चांग। फेडियला पांग गुरुराजें
६१०१	नि:संग	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.४।।	निवृत्ति नि:संग सुलभ श्रीरंग। टाकिला उद्वेग कल्पनेचा
६१०२	नि:संदेह	।।ज्ञा.गा.नि.०११.५।।	नि:संदेह छंद वासनेचा कंद। ब्रह्माकार भेद नाहीं नादा
६१०३	नि:संदेह	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.३।।	निराभास आश नि:संदेह पाश। तोचि हृषीकेश नंदाघरीं
६१०४	नि:संदेह	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.३।।	ठेला अहंभाव सर्व दिसे देव। नि:संदेह भव नाहीं आम्हां
६१०५	नि:संदेह	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.१।।	नि:संदेह हरि भावयुक्त करी। भजन निर्धारी सत्वशीळ
६१०६	नि:संदेह	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.१।।	क्षमा सम नेम हाचि परिपूर्ण। राम होई तूं निष्काम नि:संदेह
६१०७	नि:संदेहें	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.४।।	ध्रुवाद्य अढळ ब्रह्म हें अचळ। शोखी मायाजाळ नि:संदेहें
६१०८	नि:संदेहें	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.३।।	वैराग्यें तापलें ब्रह्मांड देखिलें। वासनें मुंडिलें नि:संदेहें
६१०९	नि:सार	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.१।।	सार हें नि:सार निवडुनि घेईन। सर्व हा होईन आत्माराम
६११०	निंदा	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.३।।	दुजियाची निंदा अपवाद सदा। वाचेसि गोविंदा जप करी
६१११	निंदा	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.१।।	दुजियाची निंदा दुजेपण सदा। द्वैत तें गोविंदा नावडे रया
६११२	निंदा	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.३।।	निंदा द्वेष चेष्टा या अभिमान भाजा। सांडुनियां भजा केशवासी
६११३	निंदिता	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.१।।	पितृ मातृ निंदिता द्वैत हेंचि खोटें। अर्चन गोमटें एको विष्णु

६११४	निंदिता	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.२।।	निंदिता पितरांसि न पवे हृषीकेशी। योनीचे माळेसि गुंफसील
६११५	निंदितां	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.२।।	यातें पैं निंदितां न पवसी अच्युता। हरिहरि म्हणतां उद्धरसी
६११६	निंदितां	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.३।।	जन ब्रह्म हरि यातें झणें निंदितां। ब्रह्मसायोज्यता न पविजे
६११७	निकट	।।ज्ञा.गा.नि.००५.४।।	निवृत्ति निकट ज्ञानदेव धीट। खेचरासि वाट गुरुनामें
६११८	निकट	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.१।।	निकट वेल्हाळ नेणों मायाजाळ। विव्हळ पाल्हाळ नेणों कांहीं
६११९	निकट	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.४।।	निवृत्ति निकट कृष्णनाम सार। पापांचा संभार नामें छेदी
६१२०	निकट	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.१।।	काला तंव निकट श्रीरंग समीप आले। भक्तांचे सोहळे पुरवितु
६१२१	निकट	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.३।।	भेदुनी कुंडलिनी गोल्हाट निकट। आत्माराम पेठ पांडुरंग
६१२२	निकट	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.४।।	निवृत्ति निकट ब्रह्म सर्व घोट। अवघा निघोट राम आह्मां
६१२३	निकरा	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.४।।	निवृत्ति निकरा वेणु वाहे धरा। यमुने स्थिरस्थिरा नादध्वनी
६१२४	निकीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.१।।	कांसवीचीं पिलीं करुणा जरी भाकी। परि सांपडली निकीं चरणसोय
६१२५	निक्षेपिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.३।।	शोधिलें जीवन निक्षेपिलें धन। मनोमय जाण हरी जाला
६१२६	निखळ	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.३।।	निखळ निघोट नितंब परिपूर्ण। आनंदपूर्णघन गोपवेषें
६१२७	निखळ	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.१।।	पूर्णबोधें धाले आत्माराम जाले। निखळ वोतलें पूर्णतत्त्वें
६१२८	निखळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.३।।	माया मोहजाळ ममता निखळ। सेवितां सकळ होय हरी
६१२९	निखळे	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.२।।	तें हें कृष्णमय कृष्णनामें बळें । भक्तीभाव निखळे पोखितसे
६१३०	निगम	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.५।।	निराळ वैकुंठ निराकार धीट। निगम एकट एकपणें
६१३१	निगम	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.१।।	निगम आगम वेदादिक सम। श्रुतीचा उपक्रम हारपला
६१३२	निगम	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.१।।	निगम नियम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशीं राम सेवितुसे
६१३३	निगम	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.१।।	आगम निगम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशी राम सेवीतसे
६१३४	निगमा	।।ज्ञा.गा.नि.११५.१।।	आगमा निगमा बोलतां वैखरी। तो यशोदेच्या करीं धरुनी चाले
६१३५	निगमा	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.३।।	निगमा नाठवे वेदांचा द्योतकु। तो चतुर्भुज वशु नंदाघरीं
६१३६	निगमागमें	।।ज्ञा.गा.नि.००४.१।।	रूप ना अरूप रूपाचें रूपस। कांसवी डोळस निगमागमें
६१३७	निगमु	।।ज्ञा.गा.नि.००८.३।।	सुलभ सुभग आगमु निगमु। तो हा आत्मारामु गोपवेषें
६१३८	निगु	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.३।।	रिगु निगु काज जाले तुझें धीरू। अवघाचि संसारू कळला आम्हां
६१३९	निगुणी	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.२।।	तूंचि रे साचार होसील पूर्णता। निगुणी समता नाहीं जैसी

६१४०	निगे	।।ज्ञा.गा.नि.१११.६।।	विचाराचें देटुगें आकार निराकार सांगे। तो गोसावी निगे गोकुळीं रया
६१४१	निघोट	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.३।।	जेथें हें वाग्वाट शून्यता निघोट। प्रत्यक्ष तें वैकुंठ गोपवेष
६१४२	निघोट	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.३।।	निखळ निघोट नितंब परिपूर्ण। आनंदपूर्णघन गोपवेषें
६१४३	निघोट	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.४।।	निवृत्ति निकट ब्रह्म सर्व घोट। अवघा निघोट राम आह्मां
६१४४	निज	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.१।।	निज लक्षाचें लक्ष हारपलें भान। दिनमान शून्य जयारूपीं
६१४५	निज	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.३।।	साधन हरिपंथु हाचि निज हेतु। गुरु मुखें मातु ऐशी असे
६१४६	निजज्ञानें	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.३।।	आशेचे विलास गुंफोनि महिमा। तत्त्वीं तत्त्व सीमा निजज्ञानें
६१४७	निजतेज	।।ज्ञा.गा.नि.१११.१।।	श्यामाची श्यामशेज वरि निजतेज विराजे। सहजें केशिराजे क्षीरार्णवीं
६१४८	निजतेज	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.१।।	निजतेज बीज नाठवे हा देह। हारपला मोह संदेहेसी
६१४९	निजधाम	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.१।।	पृथ्वी हे श्रीराम आकाश निजधाम। आपण विश्राम एकरूपें
६१५०	निजबोधें	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.४।।	निवृत्ति संपदा गाताती गोविंदा। भोगिती मुकुंदा निजबोधें
६१५१	निजमौनी	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.१।।	परापवाद कानीं परनिंदा झणीं। ऐकतां निजमौनी कृष्ण जप
६१५२	निजरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.३।।	समाधि संजीवन कृष्णाचे पैं ध्यान। दिननिशीं मन निजरूप दिसे
६१५३	निजरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.२।।	रामकृष्ण वाड सर्व हें वैकुंठ। दिसेल प्रकट निजरूपें
६१५४	निजलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.१।।	स्वरूप साजणी निद्रिस्त निजलें। भलें चेतविलें गुरुरायें
६१५५	निजशास्त्र	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.२।।	विठ्ठल विठ्ठल मंत्र हेंचि निजशास्त्र। विचारितां सर्वत्र दुजें नाहीं
६१५६	निजसखा	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.३।।	आदि अंबऋषी भक्त निजसखा। दों अक्षरीं लेखा केला तेणें
६१५७	निजसुख	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.२।।	मुनिजनां सुख निरंतर लक्ष। भक्तां निजसुख देत असे
६१५८	निजसुख	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.३।।	तेथील तारक ब्रह्म निजसुख। केलासे विवेक सनकादिकीं
६१५९	निढळी	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.१।।	आकार निढळी साकार मंडळी। एकु वनमाळी क्षरलासे
६१६०	नितंब	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.३।।	निखळ निघोट नितंब परिपूर्ण। आनंदपूर्णघन गोपवेषें
६१६१	नितंब	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.४।।	निवृत्ति नितंब रूपस स्वयंभ। कृष्णनामें बिंब बिंबलेंसें
६१६२	नितंब	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.४।।	निवृत्ति नितंब कृष्ण तो स्वयंभ। श्रीमूर्तीचें बिंब दिसे सर्व
६१६३	नितंब	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.४।।	निवृत्ति नितंब सोंवळा स्वयंभ। प्रकाशलें बिंब चहूंकडे
६१६४	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.६।।	निवृत्ति सोज्वळ नित्य नूतन सोय। आपणचि होय गोपरूपें
६१६५	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.४।।	निवृत्ति धर्मपाठ गयनी विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा

६१६६	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.३।।	धन्य ते यशोदा खेळवी मुकुंदा। आळवीत सदा नित्य ज्यासी
६१६७	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.३।।	नित्यता अढळ नित्यपणें वेळ । विकाश अकळ नित्य तेजें
६१६८	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.४।।	निवृत्ति सोंवळा स्वयंपाकीं नित्य। नाम हें अच्युत जपतुसे
६१६९	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.१।।	नित्य निर्गुण सदा असणें गोविंदा। सगुणप्रबंधा माजि खेळे
६१७०	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.४।।	निवृत्ती धर्मपाठ गयनि विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
६१७१	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.१।।	हरिविण न दिसे जनवन आम्हां। नित्य हे पौर्णिमा सोळा कळी
६१७२	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.७।।	निवृत्ति साम्यता सर्वांघटीं दिसतु । विठ्ठल हेचि मातु नित्य नेम
६१७३	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.२।।	धन्य दिवस नित्य सेंवूं श्रीरामासी। जनवन समरसी पूर्णबोधें
६१७४	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.२।।	मुकुंद केशव हाचि नित्य भाव। हरिरूप सावेव कृष्णसखा
६१७५	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.२।।	सदाचार आम्हां नित्य हरिप्रेमा। नेणों मनोधर्मा प्रपंचाचिया
६१७६	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.३।।	नित्य पैं सोंविळा अखंड पैं निर्मळा। झणीं बारा सोळा म्हणाल तया
६१७७	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.२।।	ॐकार मूर्धनी करावा कीर्तनीं। नित्य ब्रह्मार्पणीं भजन भावें
६१७८	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.१।।	नित्य हरिकथा नित्य नामावळी। वैष्णवाचे कुळीं धन्य जन्म
६१७९	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.१।।	नित्य हरिकथा नित्य नामावळी। वैष्णवाचे कुळीं धन्य जन्म
६१८०	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.३।।	नलगती त्या सिद्धी करणें उपाधी। नित्य चित्तशुद्धी विठ्ठलनामें
६१८१	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.२।।	रामकृष्णमाळा नित्य जप करी। तयासी संसारीं सुख आहे
६१८२	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.१।।	नित्य नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
६१८३	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.२।।	रामनामांकित नित्य नाम वाचे। दहन पापाचें एका नामें
६१८४	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.३।।	नामेंविण मूर्ख नित्य पैं तया दुःख। नामें शुकमुख नित्य सदा
६१८५	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.३।।	नामेंविण मूर्ख नित्य पैं तया दुःख। नामें शुकमुख नित्य सदा
६१८६	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.१।।	रामनाम नित्य अखंड पैं चित्तीं। तयाचे पुरती सर्व काम
६१८७	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.२।।	रामकृष्ण मूर्ती या जपा आवृत्ति। नित्य नामें तृप्ती जाली आम्हां
६१८८	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.३।।	नामाचेनि स्मरणें नित्य पैं सुस्नात। दुजियाची मात नेणो आम्हीं
६१८९	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.३।।	नित्य ते अनित्य आपणचि सत्य। कार्याकारण कृत्य हरपे जेथें
६१९०	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.२।।	सुटसी रे नामें आपेंआप संभ्रमें। नित्य नाम नेमें जप तूं जाये
६१९१	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.३।।	निवृत्ति स्वानंदें विठ्ठलीं आनंद। नित्य परमानंद हृदयामाजी

६१९२	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.१।।	नाममंत्रसार नित्य निरंतर। येणेंचि संसार तरे जाणा
६१९३	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.४।।	निवृत्ति तत्त्वता मनाचें मोहन। नित्य समाधान रामनामें
६१९४	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.३।।	नित्य नाम घोष उच्चारितां वाचे। यम काळ साचे वंदी तया
६१९५	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.२।।	जपतां श्रीहरी मोक्ष नांदे नित्य। तरले पैं सत्य हरिनामें
६१९६	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.४।।	निवृत्ति साचार हरिनाम जपतु। नित्य हृदयांतु हरी हरी
६१९७	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.२।।	रामनामांकित नित्य मंत्र ज्याचे। दहन पापाचें एका नामें
६१९८	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.४।।	तोचि एक भक्तु हरिहरि म्हणे। नित्य नारायणें तारिजे त्यासी
६१९९	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.२।।	धन्य याचें कूळ पवित्र कुशळ। नित्य या गोपाळ जवळी असे
६२००	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.३।।	तैसे हे संत विठ्ठलीं तृप्त। नित्य पैं निवांत हरिचरणीं
६२०१	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.४।।	निवृत्तीचें सार हरिरूप सदा। नित्य परमानंदा रातलासे
६२०२	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.४।।	निवृत्ति म्हणे द्वैत सांडी सांडी कथा। अद्वैत अच्युता नित्य सेवी
६२०३	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.३।।	सांडूनि तिमिर सर्व नारायण। हेंचि पारायण नित्य करीं
६२०४	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.३।।	नाम हाचि मंत्र नित्य नाम सार। दुसरा विचार घेऊं नको
६२०५	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.५।।	नित्य सुख घ्यावें नामचि अनुभवावें। तरिच सुख पावावें इहींलोकीं
६२०६	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.६।।	निवृत्ति भजन नित्य अनुष्ठान। एकरूपध्यान मनीं ध्यातु सदा
६२०७	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.४।।	निवृत्तिसागर हरिरूप नित्य। सेविला तो सत्य दों अक्षरीं
६२०८	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.४।।	निवृत्ति धारणा ब्रह्म सनातना। नित्य नारायणा चिंतितुसे
६२०९	नित्य	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.३।।	नित्य मुक्त एक आत्मतत्त्व दीप। हरी हा संकल्प करीजेसु
६२१०	नित्यकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.३।।	नित्यकाळ कथा हरि विचरो सार। जनवन घर आम्हां असे
६२११	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.००९.३।।	मुद्दल शामळ नित्यता अढळ। अखंड अचळ स्वरूप ज्याचे
६२१२	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.३।।	नित्यता प्रकाश सर्व पूर्ण सार। आपण श्रीधर सर्व सुखें
६२१३	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.४।।	निवृत्ति तत्पर लक्ष ते स्वानंद। नित्यता आनंद ब्रह्म नांदे
६२१४	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.२।।	तें रूप सुरवर सेवितां अरुवार। नित्यता सविचार भोगिताती
६२१५	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.३।।	नित्यता अढळ नित्यपणें वेळ । विकाश अकळ नित्य तेजें
६२१६	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.३।।	नित्यता सोंवळा स्वयंपाकीं शौचे। न दिसे आमुचें आम्हां तेथें
६२१७	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.२।।	तें रूप पैं ब्रह्म चोखाळ सर्वदा। नित्यता आनंदा नंदाघरीं

६२१८	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.४।।	धन्य ते चरण नित्यता स्मरण। अखंड संपन्न प्रेम देतु
६२१९	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.४।।	निवृत्तिस्वानंद नित्यता आनंद। जन हा गोविंद आम्हां पुरे
६२२०	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.६।।	निवृत्ति संपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व नित्यता उलधा तुझा
६२२१	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.४।।	नाम हें विठ्ठल नलगे पैं मोल। नित्यता सफळ पांडुरंग
६२२२	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.५।।	नित्यता भजन जनींजनार्दन। ब्रह्मादिक खूण पावताती
६२२३	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.३।।	नित्यता दिवाळी नाहीं तेथें द्वैत। नित्यता अच्युत तिष्ठतसे
६२२४	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.३।।	नित्यता दिवाळी नाहीं तेथें द्वैत। नित्यता अच्युत तिष्ठतसे
६२२५	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.६।।	निवृत्ति तत्पर निवाला सत्वर। नित्यता आचार विष्णुमय
६२२६	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.४।।	निवृत्ति नामामृत उच्चारी रामनाम। नित्यता परब्रह्म याचे घरीं
६२२७	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
६२२८	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
६२२९	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.२।।	अमृतीं राहिला त्यासि कायसें मरण। नित्यता शरण हरिचरणा
६२३०	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम जपावें नित्यता। आपणची तत्त्वता होईल हरी
६२३१	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.३।।	नित्यता भजन देवद्विज करी। नाम हें उच्चारी रामनाम
६२३२	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.१।।	नामाचेनि स्मरणें नित्यता पारणें। तेंवि विठ्ठल नामनाणें पंढरीये
६२३३	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.४।।	निवृत्ति तत्पर नाइके ते शब्द। नित्यता गोविंद जपतसे
६२३४	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.१।।	परनिंदा झणीं परपीडा जनीं। नित्यता कीर्तनीं हरि जपे
६२३५	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.३।।	सार हरिनाम सार हरिनाम। नित्यता सप्रेम जपों गेलें
६२३६	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.३।।	नित्यता कीर्तन तुटेल बंधन। आत्माराम घन तुष्टेल जना
६२३७	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.४।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य। नित्यता आरोग्य हरिनामें
६२३८	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.५।।	पर्वणीचें सार विठ्ठल उच्चार। नित्यता आचार विठ्ठलनामें
६२३९	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.६।।	निवृत्ति घनवट विठ्ठलनाम पेठ। नित्यता वैकुंठ पंढरीये
६२४०	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.३।।	व्यासादिक भले रामनाम पाठी। नित्यता वैकुंठीं तया घर
६२४१	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.२।।	नित्यता श्रीहरी जनीं पैं भरला। द्वैताचा अबोला तया घरीं
६२४२	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.४।।	निवृत्ति साकार हरिनाम पाठ। नित्यता पैं वाट हरिपाठें
६२४३	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं

६२४४	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
६२४५	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.२।।	तोचि भजनपंथ सुगम समर्थ। नित्यता अनंत तृप्त असे
६२४६	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.१।।	भेदूनि ब्रह्मांड आणियेली कळा। नित्यता सोहळा हरिप्रेमें
६२४७	नित्यता	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.४।।	निवृत्ति सर्वदा हरिभजन दाट। नित्यता वैकुंठ अखंडित
६२४८	नित्यपणें	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.३।।	नित्यता अढळ नित्यपणें वेळ । विकाश अकळ नित्य तेजें
६२४९	नित्यपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.१।।	जाणोनि नेणते नेणत्या मागते। आपण पुरतें नित्यपूर्ण
६२५०	नित्यरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.४।।	निवृत्ति घनदाट घनश्याम कृष्ण। योगीजनां ध्यान नित्यरूपें
६२५१	नित्या	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.१।।	हरि प्रेम नित्या ज्यासी पैं वसे। सर्वघटीं दिसे हरि आम्हां
६२५२	निदैव	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.१।।	नाम नाहीं वाचे तो नर निदैव। कैसेनी दैव फावेल तया
६२५३	निदोषरहित	।।ज्ञा.गा.नि.०११.१।।	निदोषरहित सर्वगुणीं हेत। द्वैत विवर्जित अरूप सदा
६२५४	निद्रिस्त	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.१।।	स्वरूप साजणी निद्रिस्त निजलें। भलें चेतविलें गुरुरायें
६२५५	निद्रिस्त	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.१।।	देहाच्या देउळीं राउळ निद्रिस्त। मायेचें अनुचित भुलिवशी
६२५६	निद्रेचिया	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.३।।	निद्रेचिया भुली स्वरूप विसरू। प्रकाशला थोरु आत्माराम
६२५७	निधडा	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.४।।	निवृत्ति निधडा रूप चहूंकडा। गोपाळ बागडा गोकुळीं वसे
६२५८	निधान	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.४।।	निवृत्ति निधान श्रीरंग खेळतु। गोपिकासी मातु हळूहळू
६२५९	निधान	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.२।।	जीवन पावन रसाचें निधान। रसरूपें धन रसनेचें
६२६०	निधान	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.४।।	निवृत्ति निधान वोळलें गयनी। अमृताची धणी आम्हां भक्तां
६२६१	निधान	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.४।।	आम्ही निधि तूं निधान। आम्ही ध्येय तूं साधन
६२६२	निधान	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.२।।	सोपान सांवता निवृत्ति निधान। यासि जनार्दन कवळु देतु
६२६३	निधान	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.४।।	निवृत्ति निधान आत्मा हाचि जीवन। भवयुक्त धन भावें पावे
६२६४	निधि	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.४।।	आम्ही निधि तूं निधान। आम्ही ध्येय तूं साधन
६२६५	निधी	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.३।।	चालिला सोपान ज्ञानदेव निधी। मुक्ताई गोविंदीं तल्लीनता
६२६६	निपजली	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.१।।	सुमनाची लता वृक्षीं निपजली। ते कोणे घातलीं भोगावया
६२६७	निभ्रांत	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.२।।	हरिवीण दुजें चिंतितां निभ्रांत। अवघेंचि दिसत मायाभ्रम
६२६८	निभ्रांत	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.२।।	गगनीं अभ्रपडळ वायो संगें येत। तैसे तें निभ्रांत मेघवृष्टी
६२६९	निमग्न	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.१।।	ज्ञानेसी विज्ञान उन्मनिं निमग्न। द्वैत रूपें भग्न उरों नेदी

६२७०	निमग्न	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.४।।	निवृत्ति निमग्न गयनीचि प्रज्ञा। नामें कोटि यज्ञा होत जात
६२७१	निमग्न	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.४।।	निवृत्ति निमग्न नाम सेविताहे। ब्रह्मपणें होये सदोदित
६२७२	निमग्न	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.४।।	निवृत्ति निमग्न शून्याकार घट। गुरुनामें मठ तेथें केला
६२७३	निमालिया	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.२।।	तैसें जालें ज्ञान उन्मनिं उलथा। प्रपंच पालथा निमालिया
६२७४	निमाली	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.२।।	गेली ते वासना निमाली भावना। चुकलें बंधना यमपाश
६२७५	निमाली	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.१।।	निमाली ते निशी पळाला तो दीन। प्रपंचाचें भान लोपिन्नलें
६२७६	निमाली	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.५।।	तिमिरपडळ निमाली पैं दृष्टी। प्रपंच हे सृष्टि दिसतुसे
६२७७	निमालें	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.२।।	मुळ तें नुगवे फळ तें निमालें। हरि हें घेतलें जीवन हेतु
६२७८	निमिषोनिमिष	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.४।।	निवृत्ति हरिलीळा दिनकाळ फळला। निमिषोनिमिष कळा हरी जाणे
६२७९	निमुनि	।।ज्ञा.गा.नि.११४.१।।	गगनग्रास घोंटी ब्रह्मांड हें पोटीं। निमुनि शेवटीं निरालंबीं
६२८०	निमे	।।ज्ञा.गा.नि.००६.१।।	विश्रामधर्मता आश्रमपूर्णता। आपरूपें कथा निमे जेथें
६२८१	निमो	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.४।।	निवृत्ति संपदा सर्वज्ञ गोविंदा। सूत्रमणी सदा तेथ निमो
६२८२	निमोनि	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.१।।	गोत वित्त धन मनाचें उन्मन। निमोनि संपूर्ण तयामाजी
६२८३	निमोला	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.१।।	अवीट अमोला घेतां पैं निमोला। प्रत्यक्ष देखिला भीमातटीं
६२८४	निमोले	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.२।।	तें रूप सानुलें यशोदे तान्हुलें। भोगिती निमोले भक्तजन
६२८५	नियम	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.२।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यम नेम बुडोनि ठेले
६२८६	नियम	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.१।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यमनियम बुडाले रया
६२८७	नियम	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.३।।	दुजेपणा काटी नियम निस्सीम। सदोदित राम पूर्णपणें
६२८८	नियम	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.१।।	निगम नियम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशीं राम सेवितुसे
६२८९	निरंजना	।।ज्ञा.गा.नि.०११.३।।	गुणागुणीं धीट वासना अवीट। तद्रुप प्रगट निरंजना
६२९०	निरंजनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.१।।	विश्वातें ठेउनि आप निरंजनीं। नामाची पर्वणी भक्तालागीं
६२९१	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.२।।	आम्हां ऐसें व्हावें तरीच हें भोगावें। निरंतर घ्यावें पोटाळूनी
६२९२	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.३।।	निवृत्तिदेवीं अद्वैत परणिली शक्ति। निरंतर मुक्ति हरीनामें
६२९३	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.३।।	तैसें करूं मन निरंतर ध्यान। उन्मनि साधन आम्हां पुरे
६२९४	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.३।।	देहाचा दिवटा अखंड पैं केला। निरंतर सोहळा कळी नाहे
६२९५	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.४।।	निवृत्ति परम निरंतर सम। सर्वांघटीं राम बिंबलासे

६२९६	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.४।।	निवृत्ती गयनी प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
६२९७	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.२।।	भिवरासंगमीं निरंतर समी। तल्लीनता ब्रह्मीं उभी असे
६२९८	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.२।।	विठ्ठल सधर भिवरा तें नीर। नाम निरंतर केशवाचें
६२९९	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.२।।	मुनिजनां सुख निरंतर लक्ष। भक्तां निजसुख देत असे
६३००	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम हेंचि सार तप। जपकारे अमूप निरंतर
६३०१	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.२।।	हें सुख साचार निरंतर सर्वी। एकतत्त्वीं भावीं आचरण
६३०२	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.१।।	नाममंत्रसार नित्य निरंतर। येणेंचि संसार तरे जाणा
६३०३	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.२।।	तोचि एक साधु बोलिजे पैं जनीं। निरंतर ध्यानीं कृष्णमूर्ति
६३०४	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.२।।	देहभरी आत्मा नांदे निरंतर। असतां हा विचार कां धांवतोसी
६३०५	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.४।।	निवृत्ति गयनि प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
६३०६	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.२।।	तैसें नको जनां निरंतर वासना। वैकुंठ भजना करी जो रया
६३०७	निरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.२।।	आत्माराम सार दृष्य द्रष्टा विचार। नाम संकेत धीर निरंतर
६३०८	निरंतरी	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.४।।	निवृत्ति श्रीहरी चिंतिता निरंतरी। हरि एकु अंतरीं सर्वी नांदे
६३०९	निरंतरु	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.२।।	हृदयीं विठ्ठलु ध्याता निरंतरु। वैकुंठ साचारु प्राणियांसी
६३१०	निरपेक्षता	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.१।।	निरपेक्षता मन अनाक्षर मौन्य। प्रकाश संपूर्ण तया ब्रह्मा
६३११	निरशून्य	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.१।।	निरशून्य गगनीं अर्क उगवला । कृष्णरूपें भला कोंभ सरळु
६३१२	निरशून्य	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.१।।	निरशून्य गगनीं अंकुरलें एक। ब्रह्मांड कवतुक लीळातनु
६३१३	निरशून्य	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.१।।	निरशून्य बिंबी आकार पाहतां। आपण तत्त्वतां हरी एकु
६३१४	निरशून्य	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.१।।	शून्य हें पुशिलें निरशून्य बिंबलें। ब्रह्म उगवलें तेजाकार
६३१५	निरसलें	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.४।।	निवृत्ति सरळ निरसलें अज्ञान। सर्वत्र संपन्न आत्माराम
६३१६	निरसी	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.१।।	निराळ निरसी जिव शिव रसीं। सर्व ब्रह्म समरसीं वर्ते एक
६३१७	निरसी	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.४।।	निवृत्ति सत्वर द्वैत हें निरसी। अद्वैत समरसीं दिधला असे
६३१८	निरसूनि	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.३।।	निरसूनि गुण उगवली खूण। गोकुळीं श्रीकृष्ण खेळे कैसा
६३१९	निरसे	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.३।।	निरसे पैं द्वैत अद्वैत श्रीहरी। अवघा घरोघरीं हरी नांदे
६३२०	निराकार	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.५।।	निराळ वैकुंठ निराकार धीट। निगम एकट एकपणें
६३२१	निराकार	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.४।।	निवृत्ति सादर निराकार अंकुर। साकार श्रीधर गोपवेष

६३२२	निराकार	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.१।।	निरालंब देव निराकार शून्य। मनाचेंहीं मौन हारपलें
६३२३	निराकार	।।ज्ञा.गा.नि.१११.६।।	विचाराचें देटुगें आकार निराकार सांगे। तो गोसावी निगे गोकुळीं रया
६३२४	निराकार	।।ज्ञा.गा.नि.११२.२।।	तें रूप श्रीधर कृष्णाचा आकार। सर्व निराकार एकरूपें
६३२५	निराकार	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.१।।	साकार निराकार हे ब्रह्मींचे विकार। तेथील अंकुर गुरुराज
६३२६	निराकार	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.१।।	द्वैताचिये प्रभे नसोनि उरला। निराकार संचला एकरूपें
६३२७	निराकार	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.१।।	निराकार वस्तु आकारासि आली। विश्रांति पैं जाली भक्तजनां
६३२८	निराकार	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.४।।	साकार निराकार सर्व हा आचार। हरिरूप सार भजनभाव
६३२९	निराकार	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.४।।	निवृत्तीचें नाम रूप निराकार। कृष्ण हा साचार गयनी कृपा
६३३०	निराकारी	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.१।।	आकारी दिसे निराकारी वसे। तोचि हृदयीं दिसे अरे जना
६३३१	निराकारी	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.१।।	निराकारी घर आकारलें व्यर्थ। सांगतां परमार्थ न बुझे हरी
६३३२	निराकृत	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.१।।	निराकृत कृत्य विश्वातें पोखितें। आपण उखतें सर्वाकार
६३३३	निराकृति	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.१।।	निराकृति धीर नैराश्य विचार। परिपूर्ण साचार वोळलासे
६३३४	निराकृति	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.३।।	निराकृति आकार अंकुर गोमटे। तो गोपिकांसी भेटे भाग्ययोगें
६३३५	निरानिरंतर	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.४।।	निरानिरंतर भीमरथी तीर। ब्रह्म हें साकार विटे नीट
६३३६	निराभास	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.३।।	निराभास आश नि:संदेह पाश। तोचि हृषीकेश नंदाघरीं
६३३७	निरालंब	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.३।।	धर्म धरी धार धारणा धीरट। निरालंब पीठ सौख्य शोभा
६३३८	निरालंब	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.१।।	निरालंब सार निर्गुण विचार। सगुण आकार प्रगटला
६३३९	निरालंब	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.१।।	निरालंब देव निराकार शून्य। मनाचेंहीं मौन हारपलें
६३४०	निरालंब	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.१।।	निरालंब बीज प्रगटे सहज। तो गौळियांचें काज करी कृष्ण
६३४१	निरालंब	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.३।।	विचित्र रचना ब्रह्मांड कुसरी। निरालंब हरि गोकुळीं वसे
६३४२	निरालंब	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.२।।	तें रूप सुंदर कृष्णनामें पार। निरालंब चर गोकुळींचें
६३४३	निरालंब	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.६।।	निवृत्तीचा सखा विठ्ठलरूप देखा। निरालंब शिखा गगनोदरीं
६३४४	निरालंबीं	।।ज्ञा.गा.नि.११४.१।।	गगनग्रास घोंटी ब्रह्मांड हें पोटीं। निमुनि शेवटीं निरालंबीं
६३४५	निरालंबीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.४।।	निवृत्ति साधन निरालंबीं ध्यान। तोचि हा श्रीकृष्ण ध्यान माझें
६३४६	निराळ	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.५।।	निराळ वैकुंठ निराकार धीट। निगम एकट एकपणें
६३४७	निराळ	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.१।।	निराळ निरसी जिव शिव रसीं। सर्व ब्रह्म समरसीं वर्ते एक

६३४८	निराळ	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.४।।	निवृत्तीचें निराळ जीवन पैं सकळ। प्रत्यक्ष गोपाळ घटीं दिसे
६३४९	निराळा	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.१।।	हें व्यापूनि निराळा भोगी वैकुंठ सोहळा। नंदाघरीं गोवळा हरि माझा
६३५०	निरासि	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.१।।	निरासि निर्गुण नुमटे प्रपंच। विषयसुख साच नाहीं नाहीं
६३५१	निरूपण	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.४।।	निवृत्ति संजीवन गयनी निरूपण। तो कृष्ण आपण गोकुळीं वसे
६३५२	निरोपण	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.४।।	निवृत्ति निरोपण ब्रह्म हें साधन। गुरुकृपा खूण हिता आली
६३५३	निरोपण	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.४।।	निवृत्ति निरोपण सर्व नारायण। हरिविण दिन रिता नाहीं
६३५४	निरोपम	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.१।।	निरोपम गगनीं विस्तारलें एक। अनंत हे ठक गणना नाहीं
६३५५	निरोपमा	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.३।।	जिव शिव सीमा नाहीं जेथें उपमा। हारपे निरोपमा तया माजी
६३५६	निरोपिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.४।।	निवृत्ति म्हणे मज निरोपिलें धन। हेचि ब्रह्मखुण जाणिजेसु
६३५७	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.नि.००८.१।।	सारासार धीर निर्गुण परतें। सादृश्य पुरतें हरिनाम
६३५८	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकारु। देवकीबिढारु सेवियेलें
६३५९	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.१।।	निरालंब सार निर्गुण विचार। सगुण आकार प्रगटला
६३६०	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.१।।	निरासि निर्गुण नुमटे प्रपंच। विषयसुख साच नाहीं नाहीं
६३६१	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.१।।	अरूप बागडे निर्गुण सवंगडे। खेळे लाडेंकोडें नंदाघरीं
६३६२	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.२।।	न साहे सगुण अवघाचि निर्गुण। तो कृष्ण आपण गोपाळसंगें
६३६३	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.१।।	नित्य निर्गुण सदा असणें गोविंदा। सगुणप्रबंधा माजि खेळे
६३६४	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.२।।	तें रूप सगुण अवघेंचि निर्गुण। गुणि गुणागुण तयामाजि
६३६५	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकार। देवकी बिढार सेवियेलें
६३६६	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.३।।	हरि माजी जन हरि माजी धन। हरि हा निर्गुण सर्वांठायीं
६३६७	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.१।।	नाहीं जनीं विजनीं विज्ञानीं। निर्गुण कहाणीं आम्हां घरीं
६३६८	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.३।।	रूपाचें सगुण निर्गुण दाटलें। नामेंचि आटलें मोहजाळ
६३६९	निर्गुणाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.३।।	श्रुतिप्रतिपाद्य शास्त्रांसी जें वंद्य। निर्गुणाचें आद्य भाग्यनिधि
६३७०	निर्गुणाच्या	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.२।।	नाहीं तेथें माया नाहीं तेथें छाया। निर्गुणाच्या आया ब्रह्मरूप
६३७१	निर्गुणी	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.४।।	निवृत्तिदेवीं धरिली निर्गुणी। शांति हे संपूर्णी हरिप्रेमें
६३७२	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.३।।	नाहीं येथ काळ अवघे शून्यमय। निर्गुणीं सामाय तनु माझी
६३७३	निर्दाळिला	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.४।।	निवृत्ति देवीं धरिली माया हे असार। प्रपंच परिवार निर्दाळिला

६३७४	निर्दाळिलीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.२।।	तें पुंडलिक तपें वोळलें स्वरूपें। जनाचीं पैं पापें निर्दाळिलीं
६३७५	निर्द्वंद्व	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.४।।	निर्द्वंद्व नि:संग विचरतां मही। सुखानंद ह्रदयीं स्थिर जाला
६३७६	निर्धार	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.३।।	रूपाचें रूपस सुंदर साकार। गोकुळीं निर्धार वृंदावनीं
६३७७	निर्धार	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.४।।	निवृत्तीची खुण गुरुकृपा उद्धार। सर्व हा निर्धार आत्माराम
६३७८	निर्धार	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.४।।	निवृत्तीचें सार जिवशिव बिढार। गुरुनें निर्धार सांगितला
६३७९	निर्धार	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.३।।	विठ्ठलनाम सार ऐसाचि निर्धार। मुक्ति पारावार ती अक्षरीं
६३८०	निर्धार	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.३।।	हरिवीण सार नाहीं पैं निर्धार। हरिवीण पार न पविजे
६३८१	निर्धार	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.३।।	स्वरूप उखर मनोमन सार। एकतत्त्व निर्धार हरी नांदे
६३८२	निर्धारा	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.१।।	जेथुनीयां परा पश्यंती वोवरा। मध्यमा निर्धारा वैखरी वाहे
६३८३	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.३।।	आधारीं धरित निर्धारी धरित। सर्वत्र पुरत एकरूपें
६३८४	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.४।।	शुकादिक मुनि विरक्त संसारीं। रामनाम निर्धारी उच्चारिलें
६३८५	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.१।।	सर्वभूतीं दया शांति पैं निर्धारी। तो योगी साचार जनीं इये
६३८६	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.१।।	नि:संदेह हरि भावयुक्त करी। भजन निर्धारी सत्वशीळ
६३८७	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.२।।	आत्मा हा चराचरीं व्यापक कुसरी। एकतत्त्व निर्धारी क्षरलासे
६३८८	निर्धारु	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.५।।	नकळे हा निर्धारु तो देवकी हो देवी। शेखीं तो अनुभवीं भुलविला
६३८९	निर्धारिं	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदे निर्धारिं प्रेमसुख
६३९०	निर्धारिं	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। उन्मनि निर्धारिं भोगूं आम्ही
६३९१	निर्धारिं	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.३।।	त्रैलोक्य उद्धरे ऐसी पव्हे त्वरें। कीर्तन निर्धारिं तरणोपाय
६३९२	निर्धारिं	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.२।।	तें रूप भीवरें पांडुरंग खरें । पुंडलिक निर्धारिं उभें असे
६३९३	निर्धारिं	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.४।।	सुखावरी सुख निसंग रे आचरे। केशव निर्धारिं तुष्टे सदा
६३९४	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.४।।	निवृत्तीचें सार हरी हरी निर्मळ। साधन केवळ हरिपाठें
६३९५	निर्मळा	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.३।।	नित्य पैं सोंविळा अखंड पैं निर्मळा। झणीं बारा सोळा म्हणाल तया
६३९६	निर्मळे	।।ज्ञा.गा.नि.११८.३।।	ज्या रूपें वेधनें ब्रह्मांड निर्मळे। तेंचि हें आकारलें कृष्णरूपें
६३९७	निर्माण	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.४।।	निवृत्ति निर्माण एकनाम हरी। प्रपंच बोहरी कोटी राशी
६३९८	निर्वाणीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.४।।	निवृत्ति गयनी लाविली उन्मनी। पावले निर्वाणीं ब्रह्मपद
६३९९	निर्वाळला	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.४।।	निवृत्ति निर्वाळला ज्ञानदेव सोपान। खेंचर तल्लीन विठ्ठलनामें

६४००	निर्वाहो	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.१।।	आदि मध्य वावो अवसान अभावो। पाहातां निर्वाहो हारपला
६४०१	निर्विकार	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.४।।	निवृत्ति निर्विकार मनोमय साचार। सर्व हा आकार ब्रह्मरूपें
६४०२	निळवर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.३।।	निळिमा अंबरीं निळवर्ण तेज। गोपाळ सहज बिंबाकारें
६४०३	निळिमा	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.३।।	निळिमा अंबरीं निळवर्ण तेज। गोपाळ सहज बिंबाकारें
६४०४	निवटलें	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.१।।	मन निवटलें स्नेहें सांडवलें। ठाणदिवीं केलें ध्यानालागीं
६४०५	निवटी	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.१।।	सूर्यातें निवटी चंद्रातें घोंटी। उन्मनिं नेहटी बिंबाकार
६४०६	निवडिला	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.४।।	निवृत्ति चोखडा ब्रह्मरसु उघडा। गुरुकृपें निवाडा निवडिला
६४०७	निवडिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.१।।	मारुनि कल्पना निवडिलें सार। टाकिलें असार फलकट
६४०८	निवडी	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.३।।	सार तेंचि धरी असार तें निवडी। वैकुंठ चढोवढी रामनामें
६४०९	निवडुनि	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.१।।	सार हें नि:सार निवडुनि घेईन। सर्व हा होईन आत्माराम
६४१०	निवताती	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.२।।	तें रूप रूपस कांसवी प्रकाश। योगीजनमानस निवताती
६४११	निववितें	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.२।।	चकोरां अमृत चंद्र निववितें। भक्तांसिं दुभतें हरी आम्हां
६४१२	निवांत	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.४।।	निवृत्ति तटाक निवांत सम्यक। सर्वरूपें एक आत्माराम
६४१३	निवांत	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.३।।	निवृत्ति निवांत हरीच सेवीत। दोअक्षरीं उचित इंद्रियासी
६४१४	निवांत	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेहीं
६४१५	निवांत	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.४।।	निवृत्ति निवांत विठ्ठल सतत। नघे दुजी मात हरिवीण
६४१६	निवांत	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.४।।	निवृत्ति निवांत केलेंसे मथीत। चित्त समर्पिलें पुंडलिकें
६४१७	निवांत	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.३।।	तैसे हे संत विठ्ठलीं तृप्त। नित्य पैं निवांत हरिचरणीं
६४१८	निवांत	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.७।।	निवृत्ति निवांत तल्लीन पैं जाला। प्रपंच अबोला हरिसंगें
६४१९	निवाडा	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.४।।	निवृत्ति चोखडा ब्रह्मरसु उघडा। गुरुकृपें निवाडा निवडिला
६४२०	निवाला	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.४।।	निवृत्ति निवाला प्रेमरसें धाला। सर्व सुख झेला हरिकृष्ण
६४२१	निवाला	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.३।।	वैराग्यें तापला सप्रेमें निवाला। ठेवा जो लाधला शांतिसुख
६४२२	निवाला	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.६।।	निवृत्ति तत्पर निवाला सत्वर। नित्यता आचार विष्णुमय
६४२३	निवाला	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.४।।	निवृत्ति निवाला आनंदें नाचतु। उन्मनीं भरितु ज्ञानदेव
६४२४	निवासा	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.३।।	न दिसे निवासा आपरूपें दिशा। सर्वत्र महेशा आपरूपें
६४२५	निवासि	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.२।।	घेरे नाम्या कवळु आनंदाचा होसी। तुजमाजि निवासि हरी आहे

६४२६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.००१.४।।	निवृत्ति म्हणे देवो म्हणविता हे रावो । तो सुखानुभवो यादवांसी
६४२७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.००२.४।।	निवृत्ति साकार ब्रह्मींचा प्रकार । ॐ तत्सदाकार कृष्णलीला
६४२८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.००३.४।।	निवृत्ति परिचार सर्व हा गोपाळ । पुजी दिनकाळ आत्माराम
६४२९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.००४.४।।	निवृत्ति तटाक चक्रवाक एक । वासनासि श्लोक गुरुनामें
६४३०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.००५.४।।	निवृत्ति निकट ज्ञानदेव धीट । खेचरासि वाट गुरुनामें
६४३१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.००६.४।।	निवृत्ति समाधान कृष्ण हें चोखडें । मनोनिग्रह कोडें चरणीं गोंवी
६४३२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.००७.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु माझा पूर्ण ब्रह्म । उपदेश सुगम कृष्णनाम
६४३३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.००९.४।।	निवृत्ति पुरता गुरु विवरण । गयनीची खूण आगमरूपें
६४३४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०११.६।।	निवृत्ति परिवार ब्रह्मरूप गोकुळीं । वृंदावन पाळी यमुनातटीं
६४३५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ गुरूची धारणा । ब्रह्म सनातन माजि मन
६४३६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.४।।	निवृत्ति सौभाग्य ब्रह्म सर्व सांग । गुरुनामें पांग हरे एक
६४३७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.६।।	निवृत्ति परिवार गुरु गयनी अमर । गोरक्षी कंदर ब्रह्म माझें
६४३८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.६।।	निवृत्ति सोज्वळ नित्य नूतन सोय । आपणचि होय गोपरूपें
६४३९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.४।।	निवृत्ति तत्पर लक्ष ते स्वानंद । नित्यता आनंद ब्रह्म नांदे
६४४०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.४।।	निवृत्ति प्रगट गुरुमंत्र फळद । गोपाळ विद्गद ब्रह्म सेवी
६४४१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.४।।	निवृत्ति ठकार श्रुतीचा आकार । गोपाळ साकार अंकुरले
६४४२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.४।।	निवृत्ति सुंदर कृष्णरूप सेवी । गयनीगोसावी उपदेशिलें
६४४३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.४।।	निवृत्ति संपन्न सेवी गुरुकृपा । गयनीच्या द्वीपा तारूं गेलें
६४४४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.४।।	निवृत्ति धर्मपाठ गयनी विनट । कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
६४४५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ नाममंत्रयज्ञ । सर्व हाचि कृष्ण आत्माराम
६४४६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.४।।	निवृत्ति संपदा सर्वज्ञ गोविंदा । सूत्रमणी सदा तेथ निमो
६४४७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.४।।	निवृत्ति संपूर्ण नाम नारायण । सच्चिदानन्दघन सर्व सुखी
६४४८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.४।।	निवृत्ति साधन सर्वरूपें जाण । एकरूपें कृष्ण सेवितसे
६४४९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.६।।	निवृत्ति स्वानंद कृष्णरूपें खुण । विश्वीं विश्वपूर्ण हरि माझा
६४५०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.४।।	निवृत्ति साकार शून्य परात्पर । ब्रह्म हें आकार आकारलें
६४५१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.६।।	निवृत्ति तटाकु घटमठ एकु । कृष्ण हा सम्यकु नामरूपें

६४५२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.४।।	निवृत्ति सादर निराकार अंकुर। साकार श्रीधर गोपवेष
६४५३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.४।।	निवृत्ति तटाक निवांत सम्यक। सर्वरूपें एक आत्माराम
६४५४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.४।।	निवृत्ति सधर ब्रह्मरूपासार। वृत्तीचा विचार हारपला
६४५५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.४।।	निवृत्ति निवाला प्रेमरसें धाला। सर्व सुख झेला हरिकृष्ण
६४५६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.४।।	निवृत्ति घनवट आपण वैकुंठ। कृष्णनाम पेठ गोकुळीं रया
६४५७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.४।।	निवृत्ति परिकर वैकुंठ अपार। भाग्य पारावार यशोदेचें
६४५८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.४।।	निवृत्ति नितंब रूपस स्वयंभ। कृष्णनामें बिंब बिंबलेंसें
६४५९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.४।।	निवृत्ति अरुवार कृष्णरूप सेवी। मन ठाणदिवी हृदयामाजी
६४६०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.४।।	निवृत्ति म्हणे ते सुखरूप कृष्ण। दिननिशीं प्रश्न हरि हरि
६४६१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.४।।	निवृत्ति तत्पर वेदांचा ॐकार। ॐतत्सदाकार कृष्णरूपें
६४६२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.४।।	निवृत्ति दैवत कृष्ण परिपूर्ण। सर्वत्र जीवन सर्वी वसे
६४६३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.४।।	निवृत्ति घडुला सर्वत्र बिंबला। दर्पण विसरला आत्मबोधीं
६४६४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.४।।	निवृत्ति निकरा वेणु वाहे धरा। यमुने स्थिरस्थिरा नादध्वनी
६४६५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.४।।	निवृत्ति प्रकार ध्यानाचा विचार। सर्व हा श्रीधर यशोदेचा
६४६६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.४।।	निवृत्ति संपन्न कृष्णरूप ध्यान। गयनी तल्लीन नाम घेतां
६४६७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.४।।	निवृत्ति घनदाट घनश्याम कृष्ण। योगीजनां ध्यान नित्यरूपें
६४६८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.४।।	निवृत्ति आकार ब्रह्म परिवार। गोकुळीं साकार मूर्त ब्रह्म
६४६९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.४।।	निवृत्ति उघडु ब्रह्मांमाजि लोळे। नंदाघरीं खेळे गोपवेषें
६४७०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.४।।	निवृत्ति सत्वर सेवि सुखसार। प्रकृति आकार लोपें ब्रह्मीं
६४७१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.४।।	निवृत्ति सधर गोरक्षी गयनी। ब्रह्मरूपीं पूर्णी समरसे
६४७२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.६।।	निवृत्ति ध्यानसुरस सर्वरूपें श्रीधर। जिंकिला भौमासुर रणयुद्धीं
६४७३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.४।।	निवृत्ति परिपाठ नीळवर्ण खरा। नंदाचिया घरा कृष्ण आला
६४७४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.४।।	निवृत्ति गयनी मन ते चरणीं। अखंडता ध्यानीं तल्लीनता
६४७५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.६।।	निवृत्ति जीवन ध्यान एक रामकृष्ण। उच्चारणीं कोटि यज्ञा होती नामें
६४७६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.६।।	निवृत्ति गयनी देव उपदेशिला सर्व। गोरक्षी गुह्यभाव सांगती मज
६४७७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.४।।	निवृत्ति गयनी कृष्ण जप तो अमुप जाण। सांगितल्या खूण गोरक्षानें

६४७८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.४।।	निवृत्ति गयनी हरि उच्चारीत। माजि करी पुरी कामसिद्धि
६४७९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.४।।	निवृत्ति रोकडें ब्रह्म माजिवडें। तो यशोदेपुढें लोणी मागे
६४८०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.४।।	निवृत्ति धर्मता विचार चोखाळ। सर्वत्र गोपाळ सखा आम्हां
६४८१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.४।।	निवृत्ति रोकडें नाम फाडोवाडें। हरिरूप चहूंकडे दिसे आम्हां
६४८२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.३।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ। योगी तें चिंतीत हृदयीं जया
६४८३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.४।।	निवृत्ति ध्यान मनाचें उन्मन। योगिया जीवन हरि माझा
६४८४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.४।।	निवृत्ति समाधि उगवली कळिका। तारी तिहीं लोकां एकानामें
६४८५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.४।।	निवृत्ति सादर तें हरिरूप श्रीधर। आपण चराचर विस्तारला
६४८६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.४।।	निवृत्ति निधान श्रीरंग खेळतु। गोपिकासी मातु हळूहळू
६४८७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.६।।	निवृत्ति तत्पर गुरु गयनी अमर। ॐतत्सदाकार हरि माझा
६४८८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.४।।	निवृत्ति कोंवळें आपण सोवळें। त्यामाजि वोविलें मन माझें
६४८९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व हा श्रीधर। मनाचा विचार हारपला
६४९०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.४।।	निवृत्ति नितंब कृष्ण तो स्वयंभ। श्रीमूर्तीचें बिंब दिसे सर्व
६४९१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.४।।	निवृत्ति संपदा गाताती गोविंदा। भोगिती मुकुंदा निजबोधें
६४९२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.४।।	निवृत्ति कारण कृष्ण हा परिपूर्ण। यशोदा पूर्णघन वोळलासे
६४९३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.४।।	निवृत्ति म्हणे धाम कृष्ण हा परम। सौख्यरूपें सम वर्ततुसे
६४९४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.४।।	निवृत्ति सार पार ब्रह्मसुख घन। सर्व जनार्दन गोपवेषें
६४९५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.४।।	निवृत्ति चाळकु सर्वत्र व्यापकु। आपरूपें एकु सर्वत्र असे
६४९६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.४।।	निवृत्ति परिमाण सर्व पूर्णघन। दिननिशीं कृष्ण भाग्ययोगें
६४९७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.४।।	निवृत्ति सागर ज्ञानार्क आगर। कृष्णचि साचार बिंबलासे
६४९८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.४।।	निवृत्ति आगर कृष्ण हा सागर। सर्वरूपें श्रीधर दिसतुसे
६४९९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.४।।	निवृत्ति सोपान खेचर हारपे। तदाकार लोपे इये ब्रह्मीं
६५००	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.६।।	निवृत्ति कठिण गयनिप्रसाद। सर्वत्र गोविंद नंदाघरीं
६५०१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.४।।	निवृत्ति नितंब सोंवळा स्वयंभ। प्रकाशलें बिंब चहूंकडे
६५०२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.४।।	निवृत्ति सोंवळा स्वयंपाकीं नित्य। नाम हें अच्युत जपतुसे
६५०३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.४।।	निवृत्ति प्रमाण अनंत नारायण। सर्व हें चैतन्य आपरूपें

६५०४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.४।।	निवृत्ति लक्ष्मी गरुड चिंतिती। तयाचिये मति आकळ हरी
६५०५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.४।।	निवृत्ति म्हणे तें कृष्णरूप सर्व। रोहिणीची माव सकळ सृष्टी
६५०६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.४।।	निवृत्ति निमग्न गयनीचि प्रज्ञा। नामें कोटि यज्ञा होत जात
६५०७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.४।।	निवृत्ति तटाक रूपें ब्रह्म एक। जेथ ब्रह्मादिक हारपती
६५०८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.४।।	निवृत्ति म्हणे तें वसुदेवाकुळीं। अवतार गोकुळीं धरिलासे
६५०९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.४।।	निवृत्ति निधडा रूप चहूंकडा। गोपाळ बागडा गोकुळीं वसे
६५१०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.४।।	निवृत्ति अंबुटें वोळलें अमृत। गोकुळीं दैवत नंदाघरीं
६५११	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.४।।	निवृत्ति दीपडें वैकुंठ साबडें। यशोदातें कोडें चुंबन देतु
६५१२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.४।।	निवृत्ति संजीवन गयनी निरूपण। तो कृष्ण आपण गोकुळीं वसे
६५१३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.४।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ । गोपिकांचें हित हरी माझा
६५१४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.११०.४।।	निवृत्ति गयनि हरि उच्चारितां माजी घरीं। होती मनोरथ पुरी कामसिद्धि
६५१५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.११२.४।।	निवृत्ति स्वरूप कृष्णरूप आप । विश्वीं विश्वदीप आपरूपें
६५१६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.११३.३।।	निवृत्ति साधन कृष्णरूपें सुख। विश्वीं विश्वरूप हरी माझा
६५१७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.११५.४।।	निवृत्ति गयनी सांगतुसे खुणा। तो देवकीचा तान्हा बाळ जाला
६५१८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.११८.४।।	निवृत्ति दिवटा कृष्णाचिया वाटा। नामेंचि वैकुंठा पावन होती
६५१९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.४।।	निवृत्ति ब्रह्मसार सेवितुसे सोपें। नामें पुण्यपापें हारपती
६५२०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.६।।	निवृत्ति रचना कृष्णनाम सार। नंदाचें बिढार ब्रह्म जालें
६५२१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.४।।	निवृत्ति म्हणे शंखचक्रांकित मूर्ती। आपण श्रीपती क्रीडतुसे
६५२२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.४।।	निवृत्ति साधन निरालंबीं ध्यान। तोचि हा श्रीकृष्ण ध्यान माझें
६५२३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.४।।	निवृत्ति म्हणे तें स्वरूप सौख्यडें। पाहाती चहूंकडे योगीजन
६५२४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.४।।	निवृत्ति मान्यता सेवितु साकार। आपण आकार गोपवेषें
६५२५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.४।।	निवृत्ति निकट कृष्णनाम सार। पापांचा संभार नामें छेदी
६५२६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.४।।	निवृत्ति सुमन जनवनसखा। वेदमुखें लेखा ऐसा आहे
६५२७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.४।।	निवृत्ति साधन कृष्णाचें रूपडें। ब्रह्मांडाएवढें तदाकार
६५२८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये

६५२९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.६।।	निवृत्ति गयनी कृपा केली असे पूर्ण। कूळ हें पावन कृष्णनामें
६५३०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.४।।	निवृत्ति म्हणे ऐसा गयनि सद्गुरु। उपदेश पूरु अमृताचा
६५३१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.४।।	निवृत्ति म्हणे तो गुरु धडफुडा। ब्रह्मांडा एवढा अनंत माझा
६५३२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.४।।	निवृत्ति म्हणे मज निरोपिलें धन। हेचि ब्रह्मखुण जाणिजेसु
६५३३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.४।।	निवृत्ति म्हणे आम्हां सद्गुरु उपदेशु। सर्वांभूतीं वासु हरि असे
६५३४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.४।।	निवृत्ति म्हणे पर त्रिकुटीं गोल्हाट। त्यावरील नीट वाट माझी
६५३५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.४।।	निवृत्ति म्हणे जरी कृपा करील गुरू। तरिच संप्रधारु धरी आत्मा
६५३६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.४।।	निवृत्ति स्वानंदु कामधेनु गुरु नामाचा उच्चारु तेणें छंदें
६५३७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.४।।	निवृत्ति गौरव गुरुमुखें घेत। आपणचि होत समरसें
६५३८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.४।।	निवृत्ति निष्टंक ज्ञान तें सम्यक् । गयनि विवेक सिद्ध पंथु
६५३९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु गयनि सौरसु। आपण जगदीशु सर्वरूपीं
६५४०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.४।।	निवृत्ति म्हणे धरी गुरुचरणसोये। तेणें मार्गे पाहे हरी सोपा
६५४१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.४।।	निवृत्ति कोंदलें सद्गुरुनें दिधलें। हरिधन भले आम्हां माजी
६५४२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.४।।	निवृत्ति निधान वोळलें गयनी। अमृताची धणी आम्हां भक्तां
६५४३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.४।।	निवृत्ति गुरुगयनी सांगतसे हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
६५४४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरूबोध दिठी। भक्ति नाम पेटी उघडिली
६५४५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.४।।	निवृत्ति बोधला गुरु खुण बोधु। मनाचा उद्बोधु हरिचरणीं
६५४६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.४।।	निवृत्ति अमृत गुरुकृपा तूं सार। सर्व हा विचार हरी केला
६५४७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.६।।	निवृत्ति हा हरी प्रपंच बाहेरी। आपुला शरीरीं हरी केला
६५४८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.४।।	निवृत्ति निष्काम सर्व आत्माराम। गयनी हें धाम गुरुगम्य
६५४९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.७।।	निवृत्ति साम्यता सर्वांघटीं दिसतु । विठ्ठल हेचि मातु नित्य नेम
६५५०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.४।।	निवृत्ति वासना उपरति नयनां। चराचर खुणा हरी नांदे
६५५१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.४।।	गयनि प्रसादें निवृत्ति बोधु। अवघाचि गोविंदु अवघा रूपीं
६५५२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.४।।	निवृत्ति साकार वैकुंठीचें घर। देह हे मंदीर आत्मयाचें
६५५३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.४।।	गुरुलागीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
६५५४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.६।।	ज्ञानदेव गाये हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी

६५५५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.४।।	निवृत्ति चोखडा ब्रह्मरसु उघडा। गुरुकृपें निवाडा निवडिला
६५५६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.४।।	निवृत्ति म्हणे तो ठाव मज पैठा। नेतसे वैकुंठा गुरु माझा
६५५७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्वकाळ जाहला हरिरूप
६५५८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.४।।	निवृत्ति निमग्न नाम सेविताहे। ब्रह्मपणें होये सदोदित
६५५९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.६।।	निवृत्ति तिष्ठतु सप्रेमें डुल्लतु। मन हें निश्चितु रामपायीं
६५६०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.३।।	निवृत्ति चित्ताची गेली झगबग। केला अनुराग कृष्णरूपीं
६५६१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.४।।	निवृत्ति धारणा कृष्णनाम सार। सर्वत्र आचार हरी हरी
६५६२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.८।।	निवृत्ति परिवार मुक्तलग आगर। रत्नांचा सागर नामें वोळे
६५६३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.४।।	निवृत्ति हरिलीळा दिनकाळ फळला। निमिषोनिमिष कळा हरी जाणे
६५६४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.४।।	निवृत्ति म्हणे दीन दुर्बळ मी एक। मनोमय चोख आम्हां गोड
६५६५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.४।।	निवृत्ति कारण योगियांचे हृदयीं। सर्व हरि पाहीं दिसे आम्हां
६५६६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.४।।	निवृत्ति साधन वृत्तीचें संपन्न। नाम हें जीवन अच्युताचें
६५६७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.४।।	निवृत्ति समरस सर्व ऋषीकेश। नाहीं आम्हां लेश कल्पनेमाजि
६५६८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.४।।	निवृत्ति परिपाठ हरिनाम हेचि वाट। प्रपंच फुकट दिसे आम्हां
६५६९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.४।।	निवृत्ति अमर आत्माचि साचार। माया देवी घर ब्रह्म केलें
६५७०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.३।।	निवृत्ति निवांत हरीच सेवीत। दोअक्षरीं उचित इंद्रियासी
६५७१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.५।।	निवृत्ति सुवासु ब्रह्माचा प्रकाशु। विठ्ठल रहिवासु आम्हां पुरे
६५७२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.४।।	निवृत्ति प्रकृति पुरुष नांदती। सर्वत्र श्रीपती होउनि ठेला
६५७३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.४।।	निवृत्ति परम निरंतर सम। सर्वांघटीं राम बिंबलासे
६५७४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेहीं
६५७५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.४।।	निवृत्ति घनवट स्वामी माझा दिसे। एकतत्त्व पैसे शोभतुसे
६५७६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.५।।	निवृत्ति चातक इच्छिताहे। हरिलागीं वरतें पाहे
६५७७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.५।।	निवृत्ति उपरती वाहे। हृदयीं कृष्णनाम ध्याये
६५७८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.४।।	निवृत्ति पाठ पदा नामें । वैकुंठ तें सदा
६५७९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.४।।	निवृत्ति सरळ निरसलें अज्ञान। सर्वत्र संपन्न आत्माराम
६५८०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.४।।	निवृत्ति आवडे सद्गुरु गयनी। चित्त नारायणीं तल्लीनता

६५८१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.४।।	निवृत्ति चोखाळ गयनीप्रसाद। श्रीरंग गोविंद दिधला मज
६५८२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.४।।	निवृत्ति नि:संग परब्रह्म चांग। फेडियला पांग गुरुराजें
६५८३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्व काळ झाला हरीरूप
६५८४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.४।।	निवृत्ति उपदेशु ज्ञानासी सोहपा। सोपान मंडपा विरहीत
६५८५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.४।।	निवृत्ति म्हणे मी गुरूचा अंकीत। वाचे उच्चारीत हरी हरी
६५८६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.४।।	निवृत्ति म्हणती तेथींचे हे अंश। साधक विश्वास गयनिराजे
६५८७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.४।।	निवृत्ति दिधला नामेंरूपें दिसे। सर्व हरी असे तेजोमय
६५८८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.४।।	निवृत्ति निर्माण एकनाम हरी। प्रपंच बोहरी कोटी राशी
६५८९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींचे तटाक। उतरलासि एक शुद्धोदकें
६५९०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.६।।	निवृत्ति संपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व नित्यता उलथा तुझा
६५९१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.४।।	निवृत्ति गोल्हाट मार्ग तो सपाट। भेदुनी त्रिकुट साधियेलें
६५९२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.४।।	निवृत्ति गयनी ध्येय ध्याता ज्ञानी। अखंड निशाणी रामनामीं
६५९३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.४।।	निवृत्ति घनवट पिकलिसे पेठ। पुंडलिकें प्रगट केलें कैसें
६५९४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.६।।	निवृत्ति म्हणे धन्य जो कीर्तन करी। सर्वत्र चराचरीं बोलियेलें
६५९५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.४।।	निवृत्ति सांगे मातु विठ्ठल उच्चार। वैकुंठ उतरे एक्यानामें
६५९६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.४।।	निवृत्ति निवांत विठ्ठल सतत। नघे दुजी मात हरिवीण
६५९७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.४।।	निवृत्ति कीर्तन दिननिशीं ध्यान। मनाचें उन्मन इये रूपीं
६५९८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.४।।	निवृत्ति निर्वाळला ज्ञानदेव सोपान। खेंचर तल्लीन विठ्ठलनामें
६५९९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.४।।	निवृत्ति साकार विठ्ठल आचार। भिवरा तें नीर अमृतमय
६६००	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.६।।	निवृत्ति तत्पर हरीरूप सर्वत्र। नाम घेतां तृप्त आत्माराम
६६०१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.४।।	निवृत्ति सधर विष्णुमय सार। विठ्ठल आचार पंढरीये
६६०२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.६।।	निवृत्ति सप्रेम जोडती सर्व काम। पंढरीये राम विश्रामले
६६०३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.६।।	निवृत्ति तत्पर निवाला सत्वर। नित्यता आचार विष्णुमय
६६०४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.६।।	निवृत्ति विठ्ठल सेवितु सकळ। दिकाळफळ आत्माराम
६६०५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.६।।	निवृत्ति म्हणे तें रूपडें अनंत। विठ्ठल संकेत तरुणोपाय
६६०६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.४।।	निवृत्ति निवांत केलेंसे मथीत। चित्त समर्पिलें पुंडलिकें

६६०७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.४।।	निवृत्ति म्हणे तो स्वामी सकळांचा। दिनकाळ वाचा कृष्ण जपों
६६०८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.४।।	निवृत्ति संपूर्ण कवळु देतु पूर्ण । ब्रह्मसनातन गोकुळीं माये
६६०९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.४।।	ज्ञानासि लाधलें निवृत्ति फावलें। सोपान घडलें दिनकाळ
६६१०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.६।।	निवृत्ति म्हणे आतां अनाथ श्रीहरी। तूंचि चराचरीं हेंचि खुण
६६११	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.६।।	निवृत्ति पूर्णिमा भक्तीचा महिमा। नामयासि सीमा भीमातीरीं
६६१२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.६।।	निवृत्ति ज्ञानदेव सोपान चांगा हरी। यांसी परोपरी कवळु देतु
६६१३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.६।।	निवृत्ति पूर्णता घेऊनि उद्धारू। सेविला उदारु हरिराणा
६६१४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.६।।	निवृत्ति खेंचर ज्ञानदेव हरि। सोपान झडकरी बोलाविला
६६१५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.४।।	निवृत्ति सोपान कालवले कालीं। खेंचराची धाली तहानभूक
६६१६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.४।।	निवृत्ति खेचर परिसा भागवत। आनंदे डुल्लत सनकादिक
६६१७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.६।।	निवृत्ति मुक्ताई चांगदेव गाढा। हरीचा पवाडा झेलिताती
६६१८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.२।।	सोपान सांवता निवृत्ति निधान। यासि जनार्दन कवळु देतु
६६१९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.६।।	निवृत्ति खेंचर सोपान सांवता। हरि कवळु देतां तृप्त जाले
६६२०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.४।।	निवृत्ति निवाला आनंदें नाचतु। उन्मनीं भरितु ज्ञानदेव
६६२१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.६।।	निवृत्ति सप्रेम संजीवनी मूळ। स्मरतां काळवेळ नाहीं नामीं
६६२२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.४।।	निवृत्ति सत्पद् इच्छित सर्वदा। भिन्न भेद कदा नाहीं चित्तीं
६६२३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.४।।	निवृत्ति अखंड हरिध्यान चित्तीं। संसार समाप्ति जाली तया
६६२४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.४।।	निवृत्ति समता हरिभजन करी। सर्वत्र कामारी ऋद्धिसिद्धी
६६२५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.४।।	निवृत्ति संचित गयनी पैं सांगे। एका श्रीरंगें जोडी करा
६६२६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.४।।	निवृत्ति नामामृत उच्चारी रामनाम। नित्यता परब्रह्म याचे घरीं
६६२७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
६६२८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.४।।	निवृत्ति म्हणे सार रामनाम मंत्रु। कैचा त्यासि शत्रु जितीं जनीं
६६२९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम जपावें नित्यता। आपणची तत्त्वता होईल हरी
६६३०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.४।।	निवृत्ति जपतु रामनाम वाचे। दहन पापाचें आपेआप
६६३१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम हेंचि सार तप। जपकारे अमूप निरंतर
६६३२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.४।।	निवृत्ति म्हणे सिद्ध असतां पैं मंत्रु। रामनामें शत्रु नाशतील

६६३३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.४।।	निवृत्ति अखंड जपतुसे नाम। हृदयीं सप्रेम मूर्ति त्याची
६६३४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.४।।	निवृत्ति जपतु अखंड नामावळी। हृदयकमळीं केशीराज
६६३५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.४।।	निवृत्ति तत्पर नाइके ते शब्द। नित्यता गोविंद जपतसे
६६३६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.४।।	निवृत्ति तटाक सर्व कृष्ण एक। अद्वैत हे लेख ब्रह्म सत्य
६६३७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.४।।	निवृत्ति गयनी नाम नारायणीं। अखंडता ध्वनी रामनाम
६६३८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.४।।	निवृत्ति धारणा गुरुचरण खुणा। ब्रह्मांड त्या खुणा गुरुकृपा
६६३९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.४।।	निवृत्ति तत्पर रामनाम चित्तीं। एकानामें तृप्ति सर्वकाळ
६६४०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.४।।	निवृत्ति पडळ उडालें तें भान। गयनीनें ज्ञान उपदेशिलें
६६४१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.५।।	निवृत्ति संचीत रामनाम महिमा। अवधीच पौर्णिमा सोळा कळीं
६६४२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.४।।	निवृत्ति निमग्न शून्याकार घट। गुरुनामें मठ तेथें केला
६६४३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.५।।	निवृत्ति म्हणे होईल अगाध। एकनामें गोविंद तुष्टे सदा
६६४४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.८।।	निवृत्ति म्हणे ते अक्षर दोनी राम। जपतां पावे धाम वैकुंठीचें
६६४५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.६।।	निवृत्ति घनवट विठ्ठलनाम पेठ। नित्यता वैकुंठ पंढरीये
६६४६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.६।।	निवृत्ति साचार रामनामीं दृढ। अवघेंचि गूढ उगविलें
६६४७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.३।।	निवृत्ति तारा त्यापरी विचारा। रामनाम खरा तरावया
६६४८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.३।।	निवृत्ति स्वानंदें विठ्ठलीं आनंद। नित्य परमानंद हृदयामाजी
६६४९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.३।।	निवृत्ति म्हणे आत्मा हाचि पैं विठ्ठल। नाहीं बहुसाल कर्मकांड
६६५०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.४।।	निवृत्ति साधन रूप ध्यान ध्यानीं। मनाची उन्मनि हरिचरणीं
६६५१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.४।।	निवृत्ति समता विठ्ठल किर्तन। करितां अनुदिन मनमेळे
६६५२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.४।।	निवृत्ति श्रीहरी चिंतिता निरंतरी। हरि एकु अंतरीं सर्वी नांदे
६६५३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.३।।	निवृत्ति म्हणे पारु विठ्ठलीं उच्चारु । तयाचा संसारू मोक्षरूप
६६५४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.४।।	निवृत्ति आगम मोहन साधन । सर्व नारायण एकातत्त्वें
६६५५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.१।।	प्रवृत्ति निवृत्ति या दोन्ही सहज। जनीं वनीं काज करूनी असती
६६५६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.४।।	निवृत्ति तत्त्वता मनाचें मोहन। नित्य समाधान रामनामें
६६५७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.४।।	निवृत्ति दिवटा सर्वकाळ जपे। वैकुंठ सोपें एक्यानामें
६६५८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.४।।	निवृत्ति म्हणे रूप तें प्रकाशलें दीप। पंढरिसमीप भीमातीरीं

६६५९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.४।।	निवृत्ति स्मरतु रामनाम भाव। सर्व एक देव चाड आम्हां
६६६०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.४।।	निवृत्ति सत्वर उच्चारण नाम। वैकुंठधाम तया देहीं
६६६१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.४।।	निवृत्ति म्हणे हरि नामपाठ जपा। जन्मांतर खेपा अंतरती
६६६२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.४।।	निवृत्ति उच्चार नारायणनाम। दिननिशीं प्रेम हरी हरी
६६६३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.४।।	निवृत्ति साकार हरिनाम पाठ। नित्यता पैं वाट हरिपाठें
६६६४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.४।।	निवृत्ति साचार हरिनाम जपतु। नित्य हृदयांतु हरी हरी
६६६५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
६६६६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.४।।	निवृत्ति म्हणे तें नाम रामवदे जप। फळलें संकल्प रामनामें
६६६७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.६।।	निवृत्ति सांगतु भक्तीचा महिमा। करी शांति क्षमा तो विरळा असे
६६६८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.४।।	निवृत्ति लोळत चरणरजीं लाठा। माजि त्या वैकुंठा आत्मलिंगीं
६६६९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.४।।	निवृत्ति प्रगट ज्ञानदेवा सांगे। पुंडलिकसंगें हरी खेळे
६६७०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.४।।	निवृत्ति ह्मणे परब्रह्म हें साकार। तेथील अंकूर उमटले
६६७१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.७।।	निवृत्ति निवांत तल्लीन पैं जाला। प्रपंच अबोला हरिसंगें
६६७२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.४।।	निवृत्ति वैष्णव सोपान खेचर। करिताती गजर हरिनामाचा
६६७३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.२।।	शम नांदे हरि विषम अघोरीं। निवृत्ति चराचरीं सांगतुसे
६६७४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.४।।	निवृत्ति पहातु देहामाजि प्रांतु। देवोची दिसतु सर्वांघटीं
६६७५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.४।।	निवृत्ति निधान आत्मा हाचि जीवन। भवयुक्त धन भावें पावे
६६७६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व लेखी आप। वासना संकल्प रामकृष्ण
६६७७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.४।।	निवृत्ति म्हणे तो नर येथें गुंफला। द्वैताचा गोविला योनिमाळे
६६७८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.४।।	निवृत्ति सत्वर द्वैत हें निरसी। अद्वैत समरसीं दिधला असे
६६७९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३११.४।।	निवृत्ति साकार परासि अद्वैत। परे परमामृत गोपवेषें
६६८०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.४।।	निवृत्ति म्हणे द्वैत सांडी सांडी कथा। अद्वैत अच्युता नित्य सेवी
६६८१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.४।।	निवृत्ति म्हणे नरु द्वैताचा पामरु। अद्वैतीं सुरवरु नाहीं रया
६६८२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.४।।	निवृत्ति साधन मन हें आवर। गुरुचरणीं स्थिर बिढार धरी
६६८३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.४।।	निवृत्ति निरोपण ब्रह्म हें साधन। गुरुकृपा खूण हिता आली
६६८४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.४।।	निवृत्ति गयनि प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम

६६८५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.४।।	निवृत्ति अरुवारु कृष्णनाम पैं सारु। कल्पना साचारु हरी जाला
६६८६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.४।।	निवृत्ति संपूर्ण गुरुमुखें खुण। भाग्येंविण जाण नये मुखा
६६८७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.४।।	निवृत्ति करुणा भाव नारायणा। सर्व जनार्दना अर्पियेलें
६६८८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.४।।	निवृत्ति सादर कृष्ण परात्पर। माता पिता सार आम्हां होये
६६८९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.४।।	निवृत्ति सधर एकतत्त्वीं विचार। मन मार्ग साचार हारपला
६६९०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.४।।	निवृत्ति तिष्ठतु एकरूप चित्त। अवघींच समस्त गिळियेलीं
६६९१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.४।।	निवृत्ति सज्जन अवघा आत्माराज। एकतत्वबीज जपा लाहो
६६९२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.४।।	निवृत्ति ज्ञानार्क विज्ञान सम्यक। भावशीळ देख जनीं इये
६६९३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.४।।	निवृत्ति चपळ राहिला अचळ। नाहीं काळ वेळ भजतां हरी
६६९४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.४।।	निवृत्ति कवळ भ्रमाचा सांडिला। अखंड ध्यायिला हृषीकेश
६६९५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.३।।	निवृत्ति म्हणे जन नेणतां पतन। हरिचरणीं मन स्थिर राहे
६६९६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.४।।	निवृत्ति तारक हरिरूप एक। हाचि एक विवेक एकतत्त्वीं
६६९७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तिभाव हा सफळ। तेथें अद्वैत कृपाळ बिंबलेंसे
६६९८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.४।।	निवृत्ति म्हणे मीतूंपणें सगळा। तुजमाजि गोपाळा रहिवासु
६६९९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.६।।	निवृत्ति भजन नित्य अनुष्ठान। एकरूपध्यान मनीं ध्यातु सदा
६७००	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.४।।	निवृत्ति म्हणे नव्हे हें तैसें चोख। अंतर्बाह्य वेष आत्मरूपें
६७०१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपिक पिकलें। ज्ञानासी लाधलें गुरुकृपा
६७०२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.४।।	निवृत्ति निःसंग सुलभ श्रीरंग। टाकिला उद्वेग कल्पनेचा
६७०३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.४।।	निवृत्ति धारणा ब्रह्म सनातना। नित्य नारायणा चिंतितुसे
६७०४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.४।।	निवृत्ति साधन न करा हा विश्वास। गुरुविण पाश न तुटती
६७०५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.४।।	निवृत्ति निरोपण सर्व नारायण। हरिविण दिन रिता नाहीं
६७०६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.४।।	निवृत्ति म्हणे मी सर्वस्व होईन। हरी हा भरीन पूर्ण देहीं
६७०७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.४।।	निवृत्ति निकट ब्रह्म सर्व घोट। अवघा निघोट राम आह्मां
६७०८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.४।।	निवृत्ति संपन्न एकतत्त्व सेवी। सर्वत्र गोसावी दिसे आम्हां
६७०९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.४।।	निवृत्ति प्रतिमा वयत्रयसा व्योमा। प्रपंच गरिमा नाहीं तेथें
६७१०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.४।।	निवृत्ति प्रतिमा अक्षरीं दिन व्योमा। एकतत्त्वीं सीमा ध्यायेजेसु

६७११	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तां स्वानंद जीवन। ब्रम्हसनातन सर्वांघटीं
६७१२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.३।।	निवृत्ति म्हणे जन हरीचें स्वरूप। काळाचें पैं माप हरिनामें
६७१३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.४।।	निवृत्ति देवीं धरिली माया हे असार। प्रपंच परिवार निर्दाळिला
६७१४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.४।।	निवृत्ति म्हणे पिता सकळतत्त्व रहितु। वेदशास्त्रीं दृष्टांतु पहा तुम्हीं
६७१५	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.४।।	निवृत्ति परिवार एकतत्त्व दिवटा। एक्यारूपें वैकुंठा नेतु आम्हां
६७१६	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.४।।	निवृत्ति गयनी लाविली उन्मनी। पावले निर्वाणीं ब्रह्मपद
६७१७	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.३।।	निवृत्ति म्हणे तें रूप संतासमीप। ध्याती आपेंआप वोसंडत
६७१८	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.४।।	निवृत्ति दिवटा उमगुनियां वाटा। पंढरी चोहटा देखिला हरी
६७१९	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.४।।	निवृत्ति म्हणे ज्ञान सोपान सांग। विकल्पनाचा पांग नाहीं नाहीं
६७२०	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.४।।	निवृत्ति सर्वदा हरिभजन दाट। नित्यता वैकुंठ अखंडित
६७२१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.४।।	निवृत्ति समता हरी प्रेमगुण। कृष्ण हेचि ध्यान मनामाजी
६७२२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.४।।	निवृत्ति निर्विकार मनोमय साचार। सर्व हा आकार ब्रह्मरूपें
६७२३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.४।।	निवृत्ति दातुगें गुरुमुखें कळलें। सर्वत्र गोपाळें केलें मज
६७२४	निवृत्तिदेवीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.३।।	निवृत्तिदेवीं अद्वैत परणिली शक्ति। निरंतर मुक्ति हरीनामें
६७२५	निवृत्तिदेवीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.४।।	निवृत्तिदेवीं साधनीं राणीव। हारपला भाव इंद्रियांचा
६७२६	निवृत्तिदेवीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.४।।	निवृत्तिदेवीं कलिका पैं अमूप। विश्वींविश्वरूप दावीतसे
६७२७	निवृत्तिदेवीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.४।।	निवृत्तिदेवीं घर हरी आमुचा माये। हरी एक पाहे विश्वरूपीं
६७२८	निवृत्तिदेवीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.३।।	निवृत्तिदेवीं प्रपंचु पैं सोडिला। प्रकृति अबोला ब्रह्मडोहीं
६७२९	निवृत्तिदेवीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.४।।	निवृत्तिदेवीं धरिली निर्गुणी। शांति हे संपूर्णी हरिप्रेमें
६७३०	निवृत्तिदेवो	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.४।।	निवृत्तिदेवो आनंद झालिया। लवति बाहिया स्वस्वरूपीं
६७३१	निवृत्तिदैवत	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.४।।	निवृत्तिदैवत पूर्ण मनोरथ। पांडव कृतार्थ कृष्णनामें
६७३२	निवृत्तिनिकट	।।ज्ञा.गा.नि.११७.४।।	निवृत्तिनिकट कृष्णनामपाठ। आवडी वैकुंठ वसिन्नले
६७३३	निवृत्तिमंडळ	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.६।।	निवृत्तिमंडळ अमृत सकळ। घेतलें रसाळ हरिनाम
६७३४	निवृत्तिमाजि	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.४।।	निवृत्तिमाजि घर मनाचा सुघडु। कृष्णचि उपवडु दिसतुसे
६७३५	निवृत्तिराज	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.४।।	निवृत्तिराज म्हणे तो गुरुविण न तुटे। प्रपंच सपाटे ब्रह्मीं नेतु
६७३६	निवृत्तिराजु	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.३।।	कालिया कौशल्य नामदेव जाणे। तेथिलीये खुणे निवृत्तिराजु

६७३७	निवृत्तिसंकीर्तन	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.४।।	निवृत्तिसंकीर्तन ब्रह्म हें सोज्वळ। नाम हें रसाळ अनिर्वाच्य
६७३८	निवृत्तिसंकेत	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.४।।	निवृत्तिसंकेत अनंताअनंत। कृष्णनामें पंथ मार्ग सोपा
६७३९	निवृत्तिसागर	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.४।।	निवृत्तिसागर हरिरूप नित्य। सेविला तो सत्य दों अक्षरीं
६७४०	निवृत्तिसाधन	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.४।।	निवृत्तिसाधन वसुदेव खूण। गोपिकांचें धन कृष्ण माझा
६७४१	निवृत्तिसाधन	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.४।।	निवृत्तिसाधन गयनिप्रसाद। सर्व हा गोविंद सांगतुसे
६७४२	निवृत्तिस्वानंद	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.४।।	निवृत्तिस्वानंद नित्यता आनंद। जन हा गोविंद आम्हां पुरे
६७४३	निवृत्ती	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.४।।	निवृत्ती सज्जन जन वन देव। आत्मरूप भाव ब्रह्म जाला
६७४४	निवृत्ती	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.४।।	निवृत्ती धर्मपाठ गयनि विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
६७४५	निवृत्ती	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.४।।	निवृत्ती गयनी प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
६७४६	निवृत्ती	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.४।।	निवृत्ती सागर सेवी पांडुरंग। रंगे हा श्रीरंग सर्वरंगें
६७४७	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.४।।	निवृत्तीचा जप जपमाळा हे गोमटी। मन हें वैकुंठीं ठेवियेलें
६७४८	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.४।।	निवृत्तीचा तारू गोपाळ नंदाचा। यशोदे देवकीचा लाभ थोरु
६७४९	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.४।।	निवृत्तीचा भावो सर्व आत्माराम रावो। हरि हा अनुभवो वेदमतें
६७५०	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.६।।	निवृत्तीचा सखा विठ्ठलरूप देखा। निरालंब शिखा गगनोदरीं
६७५१	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.४।।	निवृत्तीचा देव सर्व हा गोविंद। नाहीं भिन्न भेद विश्वीं इये
६७५२	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.४।।	निवृत्तीचा जप हरी हा उच्चार। संसारसागर तारक हरी
६७५३	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.४।।	निवृत्तीचा जपु गयनी समीप। सर्व कृष्णरूप गुरु माझा
६७५४	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.४।।	निवृत्तीचा मार्ग एक रूपें सांग। नाहीं पैं पांग कल्पनेचा
६७५५	निवृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.४।।	निवृत्तीचा दीप दीपाचिये मुसे। आटोनि सौरसें एक जाला
६७५६	निवृत्तीची	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.४।।	निवृत्तीची छाया जिवशिवमाया। वासना संदेहा लया गेली
६७५७	निवृत्तीची	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.४।।	निवृत्तीची खुण गुरुकृपा उद्धार। सर्व हा निर्धार आत्माराम
६७५८	निवृत्तीची	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.२।।	साजीव सोलीव निवृत्तीची ठेव। कृष्ण हाचि देव हृदयीं पूजी
६७५९	निवृत्तीची	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.४।।	निवृत्तीची खूण अवघेंचि होणें। एका नारायणें भरलें दिसे
६७६०	निवृत्तीची	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.४।।	निवृत्तीची खूण एकतत्त्वरूपें। पाहातां सोहपें गुरुखुणें
६७६१	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.००८.४।।	निवृत्तीचें पार गयनीचें गुज। मज मंत्रबीज उपदेशिलें
६७६२	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.४।।	निवृत्तीचें ताट पियूष पुरतें। कांसवी दुभतें वाटियेसि

६७६३	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्ण। गयनी सहिष्ण प्रेमें डोले
६७६४	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.४।।	निवृत्तीचें धन मानी तो श्रीकृष्ण। सांगितसे प्रश्न गयनीराजे
६७६५	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.४।।	निवृत्तीचें धन जगाचें जीवन। नाम नारायण तरुणोपाय
६७६६	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्णु। यादव सहिष्णु हरि माझा
६७६७	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.४।।	निवृत्तीचें सार सर्व हा परिवार। कृष्णचि साचार बिंबलासे
६७६८	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.४।।	निवृत्तीचें सार कृष्णनामें पार। सर्व हा आचार हरी हरी
६७६९	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.४।।	निवृत्तीचें काज नाम ब्रह्म बीज। गयनी सहज तुष्टलासे
६७७०	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.४।।	निवृत्तीचें मूळ गोपाळ सकळ। साधक दयाळ हरी होय
६७७१	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१००.४।।	निवृत्तीचें पर कृष्ण हें साचार। सर्व हा आचार कृष्ण आम्हां
६७७२	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.४।।	निवृत्तीचें पुण्य वेणु वाहे ध्वनि। जन वन मोहनी एकरूप
६७७३	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.४।।	निवृत्तीचें ध्यान गोपाळ आमुचा। आतां जन्म कैचा भक्तजनां
६७७४	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१११.७।।	निवृत्तीचें परब्रह्म नामकृष्ण विजय ब्रह्म। चिंतितां चिंताश्रम नासोनि जाय
६७७५	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.११४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान यशोदेचें धन। वासुदेव खुण आम्हांमाजी
६७७६	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.११६.४।।	निवृत्तीचें ब्रह्म कृष्णनामें खेळे। असंख्य गोवळे ब्रह्मरूपीं
६७७७	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.११९.४।।	निवृत्तीचें पार कृष्णचि पैं सार। गोकुळीं अवतार नंदाघरीं
६७७८	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.४।।	निवृत्तीचें ध्येय कृष्ण हाचि होय। गयनिनाथें सोय दाखविली
६७७९	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.४।।	निवृत्तीचें सार गयनी विचार। ब्रह्म चराचरा माजि वसे
६७८०	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.४।।	निवृत्तीचें धन ब्रह्म हें रोकडे। गौळणी त्या कोडें खेळविती
६७८१	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.४।।	निवृत्तीचें सार जिवशिव बिढार। गुरुनें निर्धार सांगितला
६७८२	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.४।।	निवृत्तीचें तप फळलें अमुप। गयनिराजें दीप उजळिला
६७८३	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.४।।	निवृत्तीचें गोत कृष्ण नामें तृप्त। आनंदाचें चित्त कृष्णनामें
६७८४	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.२००.४।।	निवृत्तीचें दीप सद्गुरु पुरविले। भांडवल जालें हरिरूप
६७८५	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.४।।	निवृत्तीचें फळ सकळ गोपाळ। तोडी माया जाळ संकीर्तनें
६७८६	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.४।।	निवृत्तीचें गूज विठ्ठल सहज। गयनीराजें मज सांगितलें
६७८७	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.४।।	निवृत्तीचें गुज पुंडरीक बीज। विश्वजनकाज पुरे कोडें
६७८८	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.४।।	निवृत्तीचें जाप्य आनु नाहीं चित्तीं। रामनामें तृप्ती सदा असे

६७८९	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.४।।	निवृत्तीचें जाप्य विठ्ठल नामपाठ। एका नामें पाप कोटि जाय
६७९०	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान धारणा विसर। सर्व रूपें घर वैकुंठ माझें
६७९१	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.४।।	निवृत्तीचें सार हरी हरी निर्मळ। साधन केवळ हरिपाठें
६७९२	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.४।।	निवृत्तीचें सार हरिरूप सदा। नित्य परमानंदा रातलासे
६७९३	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.४।।	निवृत्तीचें धन अखंड परिपूर्ण। आपणचि नारायण तुष्टे सदा
६७९४	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.४।।	निवृत्तीचें धन हरि आत्मा जाण। हरि हाचि पूर्ण जनकु रया
६७९५	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.५।।	निवृत्तीचें ज्ञान हरिरूप ध्यान। मनाचें उन्मन हरिरूपीं
६७९६	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.४।।	निवृत्तीचें तट भजन अविनाश। भजनेंचि पाश तुटे रया
६७९७	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.६।।	निवृत्तीचें सार रामकृष्णनाम। वैकुंठ परम सर्वकाळ
६७९८	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.४।।	निवृत्तीचें नाम रूप निराकार। कृष्ण हा साचार गयनी कृपा
६७९९	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.४।।	निवृत्तीचें सार प्राणापानीं स्थिर। मनें चराचर आराधिलें
६८००	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.४।।	निवृत्तीचें निराळ जीवन पैं सकळ। प्रत्यक्ष गोपाळ घटीं दिसे
६८०१	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.४।।	निवृत्तीचें घर गयनी साचार। त्यामाजि उच्चार हरि आम्हां
६८०२	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.नि.२११.४।।	निवृत्तीनें तीर टाकिलें पैं सार। जन्म येरझार तोडियेली
६८०३	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.४।।	निवृत्तीनें सेविला कवळु हा हरि। तूंचि चराचरीं दिससी आम्हां
६८०४	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.नि.३००.४।।	निवृत्तीनें ह्रदयीं पूजिलें तें रूप। प्रत्यक्ष स्वरूप विठ्ठलराज
६८०५	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.४।।	निवृत्तीनें कथिलें गुरुगयनी प्रसादें । सकळ हा गोविंद आत्माराम
६८०६	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.४।।	निवृत्तीनें ब्रह्म देखिलें परिपूर्ण। माजि सनातन ब्रह्मसुखें
६८०७	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.४।।	निवृत्तीनें मन ठेविलें चरणीं। नामाची निशाणी अखंडित
६८०८	निवृत्तीशीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.४।।	निवृत्तीशीं ध्यान सर्व जनार्दन। वैकुंठ आपण गोपीसंगें
६८०९	निवेदन	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.२।।	मातृका माया निवेदन हरी। प्रपंच बोहरी रामनामें
६८१०	निवेल	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.२।।	आपेंआप निवेल आपेंआप होईल। विठ्ठलचि दिसेल सर्वरूपीं
६८११	निशाणी	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.३।।	द्रुमद्रुम पाणि द्रुमिळित ध्यानीं। दृढता निशाणी काष्टीं लागे
६८१२	निशाणी	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.३।।	सत्रावी उलंडी अमृत पिऊनि। ब्रह्मांड निशाणी तन्मयता
६८१३	निशाणी	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.४।।	निवृत्ति गयनी ध्येय ध्याता ज्ञानी। अखंड निशाणी रामनामीं
६८१४	निशाणी	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.३।।	रजतमें दुरी नामाची माधुरी। निशाणी एकसरी रामकृष्ण

६८१५	निशाणी	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.१।।	ध्येय ध्याय मनीं उन्मनीं साधनीं । लाविता निशाणी ध्यानमार्गे
६८१६	निशाणी	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां
६८१७	निशाणी	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.४।।	निवृत्तीनें मन ठेविलें चरणीं। नामाची निशाणी अखंडित
६८१८	निशी	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.१।।	निमाली ते निशी पळाला तो दीन। प्रपंचाचें भान लोपिन्नलें
६८१९	निशी	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.२।।	न लोटे पैं निशी कैंचा अहर्निशी। काळाचे कवेसि जनु आहे
६८२०	निशीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.४।।	नाठवे हे दिन नाठवे निशीं। अखंड आम्हांसि हरिराजा
६८२१	निश्चळ	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.३।।	निश्चळ अचळ नाहीं चळाचळ। दीन काळ फळ हारपती
६८२२	निश्चळ	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.१।।	गगनीं अभ्र चाले चंद्र असे निश्चळ। पृथ्वीतळीं बाळ चाले म्हणे
६८२३	निश्चितु	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.६।।	निवृत्ति तिष्ठतु सप्रेमें डुल्लतु। मन हें निश्चितु रामपायीं
६८२४	निष्काम	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.२।।	सर्व आत्माराम भजन निष्काम। दिन काळ नेम भजनशीळ
६८२५	निष्काम	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.४।।	निवृत्ति निष्काम सर्व आत्माराम। गयनी हें धाम गुरुगम्य
६८२६	निष्काम	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.३।।	गेलें मन रामीं निष्काम कल्पना। बुडाली वासना तिये डोहीं
६८२७	निष्काम	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.३।।	निष्काम कल्पना आधीं साधीं मना। ऐक्य समीरणा हेंचि करीं
६८२८	निष्काम	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.१।।	क्षमा सम नेम हाचि परिपूर्ण। राम होई तूं निष्काम निःसंदेह
६८२९	निष्टंक	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.४।।	निवृत्ति निष्टंक ज्ञान तें सम्यक् । गयनि विवेक सिद्ध पंथु
६८३०	निसंग	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.४।।	सुखावरी सुख निसंग रे आचरे। केशव निर्धारें तुष्टे सदा
६८३१	निस्सीम	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.३।।	जेथें रजतम नाहीं तें निस्सीम। आप शम दम पूर्णघन
६८३२	निस्सीम	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.३।।	दुजेपणा काटी नियम निस्सीम। सदोदित राम पूर्णपणें
६८३३	नीट	।।ज्ञा.गा.नि.००९.१।।	नीट पाठ आम्हां धीट हा प्रबंध। जन वन प्रबोध ब्रह्मरसें
६८३४	नीट	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.४।।	निवृत्ति म्हणे पर त्रिकुटीं गोल्हाट। त्यावरील नीट वाट माझी
६८३५	नीट	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.४।।	निरानिरंतर भीमरथी तीर। ब्रह्म हें साकार विटे नीट
६८३६	नीट	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.३।।	आत्मा हा अविट बिंबलासे नीट। स्मरतांची पैं वैकुंठ देतु आम्हां
६८३७	नीर	।।ज्ञा.गा.नि.००५.१।।	स्थिर धीर नीर सविचार सार। ब्रह्मांड आगर गोपवेषें
६८३८	नीर	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.२।।	विठ्ठल सधर भिवरा तें नीर। नाम निरंतर केशवाचें
६८३९	नीर	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.४।।	निवृत्ति साकार विठ्ठल आचार। भिवरा तें नीर अमृतमय
६८४०	नीळवर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.४।।	निवृत्ति परिपाठ नीळवर्ण खरा। नंदाचिया घरा कृष्ण आला

६८४१	नुगवे	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.२।।	मुळ तें नुगवे फळ तें निमालें। हरि हें घेतलें जीवन हेतु
६८४२	नुघडि	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.१।।	नुघडि तो दृष्टि न बोले तो वाचा। हरिरूपीं साचा तल्लिनता
६८४३	नुघडि	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.४।।	कुर्वाळितो हरि नुघडि तो दृष्टी। सप्रेमाच्या पोटीं अधिक होसी
६८४४	नुघडी	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.३।।	उचलिला नामा प्रेमाचें फुंदन। नुघडी तो नयन कांहीं केल्या
६८४५	नुठी	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.३।।	नादभेद कळा जेथें भेद नुठी। ब्रह्मरूपें सृष्टि अवघी होय
६८४६	नुद्धरिजे	।।ज्ञा.गा.नि.३११.२।।	करितां उपाधि द्वैत तें उपजे। तया अधोक्षजें नुद्धरिजे
६८४७	नुमटे	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.१।।	निरासि निर्गुण नुमटे प्रपंच। विषयसुख साच नाहीं नाहीं
६८४८	नुरे	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.३।।	मीपण उतरे तूंपणत्व नुरे। वेगीं विठ्ठल धुरे शरण जावें
६८४९	नूतन	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.६।।	निवृत्ति सोज्वळ नित्य नूतन सोय। आपणचि होय गोपरूपें
६८५०	नेईं	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.३।।	लावीं उन्मनी टाळी टाळिसी नेईं बाळी। अखंड वनमाळी हृदयघटीं
६८५१	नेघे	।।ज्ञा.गा.नि.१००.३।।	नेघे हा प्रपंच नाहीं त्या आहाच। सर्व हाचि साच हरी आम्हां
६८५२	नेघे	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.२।।	हरी हरी म्हणे नायके ते मातु। द्वैत तया आंतु नेघे बापा
६८५३	नेघें	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.५।।	इतुकेंचि दातारा पुरवीं माझें कोड। यावीण काबाड भार नेघें
६८५४	नेघो	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.३।।	नेघो द्वैतभाव भावो अद्वैत उपावो। सर्व ब्रह्म देवो एक ध्यावो
६८५५	नेघो	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.३।।	नेघो हरिविण दुजें तेथें भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
६८५६	नेघों	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.२।।	नेघों हे कल्पना न चढो वासना। एका पूर्णघना शरण जाऊं
६८५७	नेघों	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.२।।	नेघों ते काबाड न करुं विषय। ब्रह्मांड हें होय आत्माराम
६८५८	नेघों	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.२।।	नेघों हे तरु प्रपंच परिवारु। प्रत्यक्ष ईश्वरु पुरे आम्हां
६८५९	नेघों	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.३।।	नेघों हरिवीण दुजें तें पैं भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
६८६०	नेघों	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.१।।	आशा पिपाशा नेघों पैं चित्तीं। एका नामें तृप्ति सर्वकाळ
६८६१	नेणतां	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.३।।	निवृत्ति म्हणे जन नेणतां पतन। हरिचरणीं मन स्थिर राहे
६८६२	नेणती	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.१।।	नेणती महिमा ब्रह्मादिक भद्र। आणि ते महेंद्र नानास्थानीं
६८६३	नेणती	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.१।।	सिद्धीचें साधन नेणती ते सिद्ध। अधिक उद्बोध आनंदाचा
६८६४	नेणती	।।ज्ञा.गा.नि.११६.३।।	ज्यातें नेणें वेद नेणती त्या श्रुती। त्या गोपिका भोगिती कामरूपें
६८६५	नेणती	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.१।।	संसार भ्रमें भ्रमले हे जीव। नेणती हे माव रोहिणीची
६८६६	नेणते	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.१।।	जाणोनि नेणते नेणत्या मागते। आपण पुरतें नित्यपूर्ण

६८६७	नेणत्या	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.१।।	जाणोनि नेणते नेणत्या मागते। आपण पुरतें नित्यपूर्ण
६८६८	नेणिजे	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.२।।	तें माये हरिरूप कृष्णरूप माझें। नेणिजे तें दुजें इये सृष्टी
६८६९	नेणे	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.३।।	न मगे नेणे कांहीं याविण आणिक। सप्रेमाची भूक तृष्णा करी
६८७०	नेणे	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.३।।	विश्व हें पैं अंध मायेचें विशद। नेणे अर्थभेद तरुणोपाय
६८७१	नेणें	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.५।।	नेणें हे विषये आकार सामाये। विकार न साहे तया रूपा
६८७२	नेणें	।।ज्ञा.गा.नि.१११.५।।	शांति नेणें क्षमें पारु विश्रांतिसी अरुवारु। तो कैसा पा उदारु गोपाळांसी
६८७३	नेणें	।।ज्ञा.गा.नि.११६.३।।	ज्यातें नेणें वेद नेणती त्या श्रुती। त्या गोपिका भोगिती कामरूपें
६८७४	नेणें	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.३।।	हरिवीण दुजें नेणें जो सहजें। तया गुरुराजें अर्पियेलें
६८७५	नेणें	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.१।।	नेणें पैं द्वैत अवघेंचि अद्वैत। एक रूप मात करूं आम्ही
६८७६	नेणो	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.३।।	नामाचेनि स्मरणें नित्य पैं सुस्नात। दुजियाची मात नेणो आम्हीं
६८७७	नेणो	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.१।।	विनट विठ्ठला प्रकृति अबोला। सतत संचला नेणो हरी
६८७८	नेणों	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.१।।	निकट वेल्हाळ नेणों मायाजाळ। विव्हळ पाल्हाळ नेणों कांहीं
६८७९	नेणों	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.१।।	निकट वेल्हाळ नेणों मायाजाळ। विव्हळ पाल्हाळ नेणों कांहीं
६८८०	नेणों	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.२।।	सदाचार आम्हां नित्य हरिप्रेमा। नेणों मनोधर्मा प्रपंचाचिया
६८८१	नेणों	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.२।।	रामराम नाम आम्हांसी अखंड। नेणों पैं पाषांड नानामतें
६८८२	नेणों	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.२।।	नारायण नाम तारक आम्हां। नेणों पैं महिमा अन्य तत्त्वीं
६८८३	नेणोनि	।।ज्ञा.गा.नि.००२.१।।	वैभव विलास नेणोनि सायास। कल्पनेची आस नाहीं जेथें
६८८४	नेणोनि	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.३।।	जाणीवनेणीव अवघा श्रीअनंत। नेणोनि उचित हरि भज
६८८५	नेत	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.१।।	हिरण्यगर्भ माया अंडाकार छाया। ब्रह्म असलया तेथें नेत
६८८६	नेतसे	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.४।।	निवृत्ति म्हणे तो ठाव मज पैठा। नेतसे वैकुंठा गुरु माझा
६८८७	नेतसे	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.३।।	जालों पैं सरता हरिनाम पाठें। नेतसे वैकुंठे गुरुकृपा
६८८८	नेतु	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.४।।	निवृत्तिराज म्हणे तो गुरुविण न तुटे। प्रपंच सपाटे ब्रह्मीं नेतु
६८८९	नेतु	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.३।।	ध्येय ध्यान खुंटे प्रचंच हा आटे। नाम हें वैकुंठे नेतु असे
६८९०	नेतु	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.३।।	स्वरूप सुलभु हरि माझा लाठा। नामेंचि वैकुंठा नेतु असे
६८९१	नेतु	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.४।।	निवृत्ति परिवार एकतत्त्व दिवटा। एक्यारूपें वैकुंठा नेतु आम्हां
६८९२	नेतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.३।।	चित्ताचे राहाविते आपणचि द्रष्टे। नेतुसे वैकुंठें नाम घेतां

६८९३	नेत्रातें	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.३।।	पहातें दुभतें कासवी भरितें। नेत्रातें करितें तृप्त सदा
६८९४	नेत्रीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.३।।	चोखट चोखाळ मनाचें मवाळ। कांसवीचा ढाळ जया नेत्रीं
६८९५	नेदी	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.१।।	ज्ञानेसी विज्ञान उन्मनिं निमग्न। द्वैत रूपें भग्न उरों नेदी
६८९६	नेदी	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.५।।	क्लेशादि कल्पना क्लेशनिवारण। आपरूपें भिन्न होऊं नेदी
६८९७	नेदी	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.३।।	वाया द्वैतभाव दुजिया छळणें। ब्रह्म हें येसणें ठाव नेदी
६८९८	नेदी	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.३।।	हे खुण घेईं सोपानाजवळी। मनाची काळजी उरों नेदी
६८९९	नेदूं	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.३।।	नेदूं यासि दु:ख उन्मनीचें सुख। न करूं तो शोक आला गेला
६९००	नेम	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.१।।	प्रतिपाळ सम प्रतिज्ञेचा नेम। सर्वज्ञता तम गिळीतसे
६९०१	नेम	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.१।।	आदिरूप सम मूळ प्रकृति नेम। वैकुंठ उत्तम सर्वत्र असे
६९०२	नेम	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.१।।	कारण परियेस कामधाम नेम। सर्व आत्माराम नेमियेला
६९०३	नेम	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.२।।	सर्व आत्माराम भजन निष्काम। दिन काळ नेम भजनशीळ
६९०४	नेम	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.७।।	निवृत्ति साम्यता सर्वांघटीं दिसतु । विठ्ठल हेचि मातु नित्य नेम
६९०५	नेम	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.२।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यम नेम बुडोनि ठेले
६९०६	नेम	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.१।।	विश्रामींचा श्रम आश्रम पैं नेम। जप हा परम आत्मलिंगीं
६९०७	नेम	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.१।।	क्षमा सम नेम हाचि परिपूर्ण। राम होई तूं निष्काम नि:संदेह
६९०८	नेमावी	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.१।।	मनाची वासना मनेंचि नेमावी। सर्वत्र धरावी विठ्ठल सोय
६९०९	नेमियेला	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.१।।	कारण परियेस कामधाम नेम। सर्व आत्माराम नेमियेला
६९१०	नेमें	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.२।।	सुटसी रे नामें आपेंआप संभ्रमें। नित्य नाम नेमें जप तूं जाये
६९११	नेहटी	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.१।।	सूर्यातें निवटी चंद्रातें घोंटी। उन्मनिं नेहटी बिंबाकार
६९१२	नैराश्य	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.१।।	निराकृति धीर नैराश्य विचार। परिपूर्ण साचार वोळलासे
६९१३	नोहे	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.३।।	पाहतां तुझें नाम रूप दृष्य नोहे। तो भक्तालागीं होय कृष्णठसा
६९१४	पंच	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.२।।	पंच ब्रह्मछाया पंच ब्रह्ममाया। एकु जाये विलया एक संगें
६९१५	पंच	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.२।।	पंच ब्रह्मछाया पंच ब्रह्ममाया। एकु जाये विलया एक संगें
६९१६	पंचक	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.१।।	गोत वित्त चित्त गोतासी अचुक। चाळक पंचक तत्त्वसार
६९१७	पंचतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.१।।	पंचतत्त्व कळा सोविळी संपूर्ण। त्याचेही जीवन जनार्दन
६९१८	पंचतत्वमाया	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.१।।	भवजळ काया पंचतत्वमाया। भजन उपाया पंढरीरावो

६९१९	पंढरिसमीप	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.४।।	निवृत्ति म्हणे रूप तें प्रकाशलें दीप। पंढरिसमीप भीमातीरीं
६९२०	पंढरी	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.२।।	तारक पंढरी प्रसिद्ध भीमातीरीं। ब्रीदें चराचरीं बोले वेदु
६९२१	पंढरी	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.२।।	बिंबली पंढरी हरीरूपीं सार। अवघाचि शृंगार विठ्ठलराजु
६९२२	पंढरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.४।।	निवृत्ति दिवटा उमगुनियां वाटा। पंढरी चोहटा देखिला हरी
६९२३	पंढरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.२।।	विष्णुसहित शिव आणिला पंढरीं। केलें भीमातीरीं पेखणें जेणें
६९२४	पंढरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.२।।	म्हणोनि पंढरीं उपजावें संसारीं। प्रत्यक्ष श्रीहरी तीरीं उभा
६९२५	पंढरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.२।।	तें रूप पंढरीं उभे असे सानें। त्रिभुवन ध्यानें वेधियेलें
६९२६	पंढरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडलिका वोळलें। आणूनि ठेविलें भीमातीरीं
६९२७	पंढरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.२।।	तें रूप पंढरीं ओळलेंसें देखा। द्वैताची पैं शाखा तोडीयेली
६९२८	पंढरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.२।।	तें रूप विठ्ठल ब्रह्माकार दिसे। पंढरीं सौरसें भीमातीरीं
६९२९	पंढरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडरिकसंगें। एका नामें पांग पाश तोडी
६९३०	पंढरीनिवास	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.१।।	रूपाचें रूपस विठ्ठलनामवेष। पंढरीनिवास आत्माराम
६९३१	पंढरीये	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.१।।	पंढरीये चोख रूपडें अशेख। भीमातीरीं देख पुण्यभूमी
६९३२	पंढरीये	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.३।।	देव मुनी सर्व ब्रह्मादिक लोठे। पंढरीये पेठे प्रेमपिसे
६९३३	पंढरीये	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.४।।	निवृत्ति सधर विष्णुमय सार। विठ्ठल आचार पंढरीये
६९३४	पंढरीये	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.३।।	उगवली ज्योति प्रभा पैं फाकती। नाहीं दिनराती पंढरीये
६९३५	पंढरीये	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.६।।	निवृत्ति सप्रेम जोडती सर्व काम। पंढरीये राम विश्रामले
६९३६	पंढरीये	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.२।।	ब्रह्मादिक लाठे विमानें अंबरीं। काला तो गजरीं पंढरीये
६९३७	पंढरीये	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.१।।	नामाचेनि स्मरणें नित्यता पारणें। तेंवि विठ्ठल नामनाणें पंढरीये
६९३८	पंढरीये	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.६।।	निवृत्ति घनवट विठ्ठलनाम पेठ। नित्यता वैकुंठ पंढरीये
६९३९	पंढरीयेसी	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.२।।	तें रूप विठ्ठल विनट सकळ। सेवा दिनकाळ पंढरीयेसी
६९४०	पंढरीरावो	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.१।।	भवजळ काया पंचतत्वमाया। भजन उपाया पंढरीरावो
६९४१	पंढरीसी	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.३।।	शिवसुरवर चिंतिती सुखार। कीर्तनविचार पंढरीसी
६९४२	पंढरीसीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.१।।	वैष्णवांचा मेळ सकळ मिळाला। विठ्ठलनामें काला पंढरीसीं
६९४३	पंथ	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.४।।	निवृत्तिसंकेत अनंताअनंत। कृष्णनामें पंथ मार्ग सोपा
६९४४	पंथा	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.४।।	हरी हेंचि व्रत हरी हेचि कथा। हरिचिया पंथा मनोभाव

६९४५	पंथु	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.४।।	निवृत्ति निष्टंक ज्ञान तें सम्यक् । गयनि विवेक सिद्ध पंथु
६९४६	पंथें	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.१।।	सर्व हरि ब्रह्म वेदादिकमतीं । श्रुतीही बोलती तेणें पंथें
६९४७	पडतांचि	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.१।।	अपशब्द कानीं पडतांचि द्वैत। नाम हें अच्युत नये रया
६९४८	पडलें	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.१।।	तिमिर पडलें प्रपंच भासे। झाकोळला दिसे आत्मनाथ
६९४९	पडळ	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.१।।	तुटलें पडळ भेटला केवळ। सर्व हा गोपाळ गुरूमुखें
६९५०	पडळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.३।।	उपजत मूळ खुंटलें तें जाळ। मायेचें पडळ हरपलें
६९५१	पडळ	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.४।।	निवृत्ति पडळ उडालें तें भान। गयनीनें ज्ञान उपदेशिलें
६९५२	पडळ	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.२।।	भ्रमाचें भुलीव आलेंसे पडळ। प्रत्यक्ष केवळ डोळियांसी
६९५३	पडसी	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.१।।	एक देव आहे हा भाव पैं सोपा। द्वैतरूपें बापा पडसी नरकीं
६९५४	पडिलासि	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.२।।	परनिंदा पीडा करितांचि मूढा। पडिलासि वेढा योनिमाळें
६९५५	पडे	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.३।।	न पडे आगमा नाहीं त्यासि सीमा। तो गौळियांच्या कामा धांवे कृष्ण
६९५६	पडे	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.५।।	वेणुनादीं काला पिंडाकृती जाला। भाग्यें भोगी केला दृष्टी पडे
६९५७	पडे	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.१।।	श्रुतिशास्त्र वेद यांसि नाहीं भेद। भेदवादी द्वंद्व वेगळा पडे
६९५८	पडों	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.२।।	ऐसें कांहीं करा सहज तें आचरा। जन्मभरोवरा पडों नका
६९५९	पढतसे	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
६९६०	पढतसे	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
६९६१	पढिलासे	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.३।।	नाइके उपदेशु नव्हे खुण सिद्धु। योनिसी प्रसिद्धु पढिलासे
६९६२	पतन	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.२।।	अवचित गगनीं वर्षे पैं संपूर्ण। आपणचि पतन तारा पावे
६९६३	पतन	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.३।।	निवृत्ति म्हणे जन नेणतां पतन। हरिचरणीं मन स्थिर राहे
६९६४	पतन	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.१।।	गगनींचा घन जातो पैं वारेन। अवचिता पतन अधोपंथें
६९६५	पतित	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.२।।	संसार नरक रामनाम सार। तरले पामर पतित देखा
६९६६	पतित	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.३।।	अजामेळा ऐसा तरला पतित। नारायण त्वरित आले तेथें
६९६७	पतीत	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.१।।	हरिवीण चित्तीं न धरी विपरीत। तरताती पतीत रामनामें
६९६८	पतीत	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.३।।	तारिले पतीत नारायण नामें। उद्धरिलें प्रेमें हरिभक्त
६९६९	पतीतपावन	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.१।।	सर्व काम धन सर्व सिद्ध पूर्ण। पतीतपावन हरि एकु
६९७०	पतीतपावन	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.४।।	पतीतपावन नाम हें जीवन। योगियाचें ध्यान हरि आत्मा

६९७१	पदवी	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.१।।	समता वर्तावी अहंता खंडावी। तेणेंचि पदवी मोक्षमार्ग
६९७२	पदा	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.४।।	निवृत्ति पाठ पदा नामें । वैकुंठ तें सदा
६९७३	पदें	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.२।।	जडमूढ तरती हरिनाम छंदें । एकानाम पदें वैकुंठ रया
६९७४	पर	।।ज्ञा.गा.नि.००४.३।।	जो रेखा अव्यक्त रेखेसिहि पर। दृष्य द्रष्टाकार सर्वांभूतीं
६९७५	पर	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.१।।	धीराचे पैं धीर उदार ते पर। चोखाळ अमर अभेदपणें
६९७६	पर	।।ज्ञा.गा.नि.१००.४।।	निवृत्तीचें पर कृष्ण हें साचार। सर्व हा आचार कृष्ण आम्हां
६९७७	पर	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.४।।	निवृत्ति म्हणे पर त्रिकुटीं गोल्हाट। त्यावरील नीट वाट माझी
६९७८	परंपरा	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.३।।	पूर्वज परंपरा तें धन अपारा। दिनाचा सोयिरा केशिराज
६९७९	परंपरा	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.१।।	परंपरा भक्त उद्धरिले प्रेमें। सांडिलें दुर्गमें संसारिके
६९८०	परणिली	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.३।।	निवृत्तिदेवीं अद्वैत परणिली शक्ति। निरंतर मुक्ति हरीनामें
६९८१	परता	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.१।।	परेसि परता पश्यंति वरूता। मध्यमे तत्त्वता न कळे हरी
६९८२	परता	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.३।।	भोग्य भोग भोक्ता आपण तत्त्वतां। त्याहुनी परता तयामाजी
६९८३	परता	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.१।।	परेसि परता न कळे पैं शेषा। तो गौळिया अशेषा माजी हरी
६९८४	परते	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.१।।	परासी परते परनिंदा नको। सर्व विष्णु एको हेंचि ब्रह्म
६९८५	परतें	।।ज्ञा.गा.नि.००८.१।।	सारासार धीर निर्गुण परतें। सादृश्य पुरतें हरिनाम
६९८६	परतें	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.३।।	किडाळ परतें चोखाळ आरुतें। मी माझें हें कर्ते तेथें नाहीं
६९८७	परतें	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.१।।	वासनेचें द्वैत सांडुनि परतें। अद्वैता अरुतें भोगी हरी
६९८८	परत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.१।।	मोडिला तो खेळ तोडियेलें सूत्र। टाकिलें परत्र पैल रूप
६९८९	परत्र	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.३।।	हरिविण ठावो न दिसे सर्वत्र। हरिविण परत्र नाहीं नाहीं
६९९०	परत्वें	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.३।।	ऐसिये तत्त्वें होताती परत्वें। धरुनियां सत्य आहे भाव
६९९१	परनिंदा	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.१।।	परापवाद कानीं परनिंदा झणीं। ऐकतां निजमौनी कृष्ण जप
६९९२	परनिंदा	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.१।।	परनिंदा झणीं परपीडा जनीं। नित्यता कीर्तनीं हरि जपे
६९९३	परनिंदा	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.१।।	परासी परते परनिंदा नको। सर्व विष्णु एको हेंचि ब्रह्म
६९९४	परनिंदा	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.२।।	परनिंदा पीडा करितांचि मूढा। पडिलासि वेढा योनिमाळें
६९९५	परपीडा	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.१।।	परनिंदा झणीं परपीडा जनीं। नित्यता कीर्तनीं हरि जपे
६९९६	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१११.७।।	निवृत्तीचें परब्रह्म नामकृष्ण विजय ब्रह्म। चिंतितां चिंताश्रम नासोनि जाय

६९९७	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.३।।	गुरु परब्रह्म गुरु मातापिता। गुरूनें समता दाखविली
६९९८	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.४।।	निवृत्ति नि:संग परब्रह्म चांग। फेडियला पांग गुरुराजें
६९९९	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.३।।	अनुमान विटे सर्वघटीं माजिठे। तें परब्रह्म विटे भक्ति साह्य
७०००	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.४।।	निवृत्ति नामामृत उच्चारी रामनाम। नित्यता परब्रह्म याचे घरीं
७००१	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.४।।	निवृत्ति ह्मणे परब्रह्म हें साकार। तेथील अंकूर उमटले
७००२	परब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.२।।	सर्व ब्रह्म आत्मा वेद बोले सीमा। हरि परब्रह्मा रामकृष्ण
७००३	परब्रह्माची	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.२।।	भाग्य पैं फळलें नंदाघरीं सये। यशोदा पैं माय परब्रह्माची
७००४	परम	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.४।।	निवृत्ति म्हणे धाम कृष्ण हा परम। सौख्यरूपें सम वर्ततुसे
७००५	परम	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.२।।	तें रूप साजिरें कृष्ण घन:श्याम। योगिया परम जपु ज्याचा
७००६	परम	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.२।।	सूक्ष्मस्थूल राम साधक परम। नाम सर्वोत्तम सर्वांरूपीं
७००७	परम	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.१।।	परम समाधान परमवर्य धन। नाम जनार्दन क्षरलें असे
७००८	परम	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.१।।	विश्रामींचा श्रम आश्रम पैं नेम। जप हा परम आत्मलिंगीं
७००९	परम	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.४।।	निवृत्ति परम निरंतर सम। सर्वांघटीं राम बिंबलासे
७०१०	परम	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.६।।	निवृत्तीचें सार रामकृष्णनाम। वैकुंठ परम सर्वकाळ
७०११	परमवर्य	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.१।।	परम समाधान परमवर्य धन। नाम जनार्दन क्षरलें असे
७०१२	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.३।।	आम्ही देहीं तो आत्मा। आम्ही विदेही तो परमात्मा
७०१३	परमानंद	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.२।।	सावध सावध स्मरें रे गोविंद। अवघा परमानंद दुमदुमित
७०१४	परमानंद	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.३।।	निवृत्ति स्वानंदें विठ्ठलीं आनंद। नित्य परमानंद हृदयामाजी
७०१५	परमानंदा	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.४।।	निवृत्तीचें सार हरिरूप सदा। नित्य परमानंदा रातलासे
७०१६	परमामृत	।।ज्ञा.गा.नि.३११.४।।	निवृत्ति साकार परासि अद्वैत। परे परमामृत गोपवेषें
७०१७	परमार्थ	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.१।।	निराकारी घर आकारलें व्यर्थ। सांगतां परमार्थ न बुझे हरी
७०१८	परमार्था	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.२।।	रामनामकथा साधि कां परमार्था। पावसील पैं हिता नाम घेतां
७०१९	परलोकु	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.२।।	वेदाचा वेदकु शास्त्रांचा विवेकु। श्रुति परलोकु हरि आह्मां
७०२०	परवडी	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.१।।	नामींरूपीं गोडी ब्रह्मांडा एवढी। द्वैताची परवडी हारपली
७०२१	परवडी	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.३।।	अठरा साहिजणें बोलती परवडी। तो माखणासीं जोडी स्वयें कर
७०२२	परवडी	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.३।।	ब्रह्मांड कडोविकडी ब्रह्मांड घडी। या योग परवडी हारपती

७०२३	परवडी	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.३।।	उपचाराच्या कोडी न पाहे परवडी। तो प्रेमळाचीं घोडीं धुये अंगें
७०२४	परवडी	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.३।।	अंतींचिये वेळे रामनाम जोडी। वैकुंठ परवडी तया नरा
७०२५	परवडी	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.१।।	द्वैताची वाढी अद्वैत सुरवाडी। नामाची परवडी आम्हां घरीं
७०२६	परवस्तुसि	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
७०२७	परा	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.१।।	जेथुनीयां परा पश्यंती वोवरा। मध्यमा निर्धारा वैखरी वाहे
७०२८	परा	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.२।।	कैसा देहीं देवो दिवटा। परा पश्यंती चारी वाटा
७०२९	परात्पर	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.४।।	निवृत्ति साकार शून्य परात्पर। ब्रह्म हें आकार आकारलें
७०३०	परात्पर	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.१।।	हरि आत्मा होय परात्पर आलें। नाम हें क्षरलें वेदमतें
७०३१	परात्पर	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.४।।	निवृत्ति सादर कृष्ण परात्पर। माता पिता सार आम्हां होये
७०३२	परादि	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.१।।	आदीची अनादि मूळ पैं सर्वथा। परादि या कथा हारपती
७०३३	परापवाद	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.१।।	परापवाद कानीं परनिंदा झणीं। ऐकतां निजमौनी कृष्ण जप
७०३४	परासि	।।ज्ञा.गा.नि.३११.४।।	निवृत्ति साकार परासि अद्वैत। परे परमामृत गोपवेषें
७०३५	परासी	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.१।।	परासी परते परनिंदा नको। सर्व विष्णु एको हेंचि ब्रह्म
७०३६	परि	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.१।।	कांसवीचीं पिलीं करुणा जरी भाकी। परि सांपडली निकीं चरणसोय
७०३७	परि	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.१।।	देहीं देव आहे हें बोलती वेद। परि वासनेचें भेद न दवडिती
७०३८	परिकर	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.४।।	निवृत्ति परिकर वैकुंठ अपार। भाग्य पारावार यशोदेचें
७०३९	परिकर	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.२।।	तें रूप परिकर कृष्णमूर्ति ठसा। गोपिका कुंवासा नंदाघरीं
७०४०	परिचार	।।ज्ञा.गा.नि.००३.४।।	निवृत्ति परिचार सर्व हा गोपाळ। पुजी दिनकाळ आत्माराम
७०४१	परिपाठ	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.४।।	निवृत्ति परिपाठ नीळवर्ण खरा। नंदाचिया घरा कृष्ण आला
७०४२	परिपाठ	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.४।।	निवृत्ति परिपाठ हरिनाम हेचि वाट। प्रपंच फुकट दिसे आम्हां
७०४३	परिपाठें	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.६।।	याचेनि परिपाठें नासतील पापें। एक नाम सोपें हरीचें जाणा
७०४४	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें परिपूर्ण। सर्व नारायण गोपवेष
७०४५	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.१।।	निराकृति धीर नैराश्य विचार। परिपूर्ण साचार वोळलासे
७०४६	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.३।।	निखळ निघोट नितंब परिपूर्ण। आनंदपूर्णघन गोपवेषें
७०४७	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.४।।	निवृत्ति दैवत कृष्ण परिपूर्ण। सर्वत्र जीवन सर्वी वसे

७०४८	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.४।।	घरोघरीं दुभतें गौळियां परिपूर्ण। यशोदा ते आपण गोरस घुसळी
७०४९	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगिया जीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
७०५०	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.४।।	निवृत्ति कारण कृष्ण हा परिपूर्ण। यशोदा पूर्णघन वोळलासे
७०५१	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.११०.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगियां संजीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
७०५२	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.२।।	रज तम नाहीं सात्विकही डोहीं । परिपूर्ण देहीं आत्माराम
७०५३	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.३।।	सबाह्य कोंदलें परिपूर्ण विश्वीं। तोचि अर्जुनासि दृष्ट जाला
७०५४	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.१।।	त्रैलोक्य पावन जनीं जनार्दन। त्यामाजि परिपूर्ण आत्मज्योति
७०५५	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.१।।	सर्व परिपूर्ण भरलेंसे अखंड। त्यामाजि ब्रह्मांड अनंत कोटि
७०५६	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.१।।	तंव आनंदला हरि परिपूर्ण लोटला। मुक्ताई लाधला प्रेमकवळु
७०५७	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.४।।	निवृत्तीचें धन अखंड परिपूर्ण। आपणचि नारायण तुष्टे सदा
७०५८	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.१।।	क्षमा सम नेम हाचि परिपूर्ण। राम होई तूं निष्काम नि:संदेह
७०५९	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.४।।	निवृत्तीनें ब्रह्म देखिलें परिपूर्ण। माजि सनातन ब्रह्मसुखें
७०६०	परिपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.१।।	परिपूर्ण ब्रह्म विज्ञानेंसी ज्ञान। योगियाचें ध्यान आत्मज्योति
७०६१	परिमळु	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.२।।	परिमळु सुमनीं जाई जुई मोगरे। त्याहूनि साजिरें हरि आम्हां
७०६२	परिमळें	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.१।।	चंदनाचें झाड परिमळें वाड। त्याहूनि कथा गोड विठ्ठलाची
७०६३	परिमाण	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.४।।	निवृत्ति परिमाण सर्व पूर्णघन। दिननिशीं कृष्ण भाग्ययोगें
७०६४	परिमाण	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.१।।	अनंत सृष्टि घटा अनंत नाम मठा। परिमाण पैठा आत्माराम
७०६५	परिमाण	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.३।।	मोठेनि परिमाण हारपलें ध्यान। आपणचि कृष्ण सर्व जाला
७०६६	परियेस	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.१।।	कारण परियेस कामधाम नेम। सर्व आत्माराम नेमियेला
७०६७	परिवार	।।ज्ञा.गा.नि.०११.६।।	निवृत्ति परिवार ब्रह्मरूप गोकुळीं। वृंदावन पाळी यमुनातटीं
७०६८	परिवार	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.६।।	निवृत्ति परिवार गुरु गयनी अमर। गोरक्षी कंदर ब्रह्म माझें
७०६९	परिवार	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.४।।	निवृत्ति आकार ब्रह्म परिवार। गोकुळीं साकार मूर्त ब्रह्म
७०७०	परिवार	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.४।।	उग्रसेन संप्रधार केला राज्यधर। यादव परिवार रामकृष्ण
७०७१	परिवार	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.५।।	द्वारकानाथ हरि सोळा सहस्त्र नारी। बळिराम परिवार हरि माझा
७०७२	परिवार	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.४।।	निवृत्तीचें सार सर्व हा परिवार। कृष्णचि साचार बिंबलासे
७०७३	परिवार	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.२।।	तें रूप सुंदर सर्वां अगोचर। कृष्ण परिवार गोपवेषें

७०७४	परिवार	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.८।।	निवृत्ति परिवार मुक्तलग आगर। रत्नांचा सागर नामें वोळे
७०७५	परिवार	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.४।।	निवृत्ति देवीं धरिली माया हे असार। प्रपंच परिवार निर्दाळिला
७०७६	परिवार	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.४।।	निवृत्ति परिवार एकतत्त्व दिवटा। एक्यारूपें वैकुंठा नेतु आम्हां
७०७७	परिवारु	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.१।।	नाहीं त्या आचारु सोंवळा परिवारु। तो गोकुळीं साचारु अवतरला
७०७८	परिवारु	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.२।।	नेघों हे तरु प्रपंच परिवारु। प्रत्यक्ष ईश्वरु पुरे आम्हां
७०७९	परिसा	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.४।।	निवृत्ति खेचर परिसा भागवत। आनंदे डुल्लत सनकादिक
७०८०	परीक्षिती	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.१।।	प्रल्हाद परीक्षिती ध्रुव बाळ म्हणती। उपमन्यूची गती क्षीरसागरीं
७०८१	परे	।।ज्ञा.गा.नि.३११.४।।	निवृत्ति साकार परासि अद्वैत। परे परमामृत गोपवेषें
७०८२	परेसि	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.१।।	परेसि परता पश्यंति वरूता। मध्यमे तत्त्वता न कळे हरी
७०८३	परेसि	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.१।।	परेसि परता न कळे पैं शेषा। तो गौळिया अशेषा माजी हरी
७०८४	परोपरी	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.६।।	निवृत्ति ज्ञानदेव सोपान चांगा हरी। यांसी परोपरी कवळु देतु
७०८५	परोपरी	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.३।।	माजिठा श्रीहरि दिसे परोपरी। घटमठसरी एकु शोभे
७०८६	पर्वणी	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.१।।	विश्वातें ठेउनि आप निरंजनीं। नामाची पर्वणी भक्तालागीं
७०८७	पर्वणी	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.३।।	उन्मनि माजिठें भोगिती जे मुनी। मूर्तीची पर्वणी हृदयीं वसे
७०८८	पर्वणी	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.६।।	नामाची हे धणी तेचि हो पर्वणी। तृप्तातृप्त तृप्ती होतु आम्हां
७०८९	पर्वणी	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.३।।	हरीविणें देवो नाहीं नाहीं जनीं। अखंड पर्वणी हरि जपतां
७०९०	पर्वणी	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.३।।	मोहाच्या जीवनीं नको करूं पर्वणी। चिंती कां आसनीं नारायण
७०९१	पर्वणीचें	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.५।।	पर्वणीचें सार विठ्ठल उच्चार। नित्यता आचार विठ्ठलनामें
७०९२	पळाला	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.१।।	निमाली ते निशी पळाला तो दीन। प्रपंचाचें भान लोपिन्नलें
७०९३	पवन	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.१।।	अष्टांग साधनें साधिती पवन। ज्यासी योगीजन शिणताती
७०९४	पवसी	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.२।।	यातें पैं निंदितां न पवसी अच्युता। हरिहरि म्हणतां उद्धरसी
७०९५	पवाड	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.१।।	मेघ अमृताला जेथूनि पवाड। दुजियाची चाड नाहीं तेथें
७०९६	पवाडा	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.६।।	निवृत्ति मुक्ताई चांगदेव गाढा। हरीचा पवाडा झेलिताती
७०९७	पविजे	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.३।।	साधितां साध न पविजे खूण। तो बाळरूपें कृष्ण नंदाघरीं
७०९८	पविजे	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.३।।	हरिवीण सार नाहीं पैं निर्धार। हरिवीण पार न पविजे
७०९९	पविजे	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.२।।	संसार असारु श्रीपति साचारू। नामेंवीण पारू न पविजे

७१००	पविजे	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.३।।	जन ब्रह्म हरि यातें झणें निंदितां। ब्रह्मसायोज्यता न पविजे
७१०१	पवित्र	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.४।।	रूपस सुंदर पवित्र आगर। चोखाळ साचार पवित्रपणें
७१०२	पवित्र	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.२।।	आचार पवित्र नामाचि पैं पात्र। सांठविलें अक्षर दों अक्षरीं
७१०३	पवित्र	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.२।।	धन्य याचें कूळ पवित्र कुशळ। नित्य या गोपाळ जवळी असे
७१०४	पवित्रपणें	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.४।।	रूपस सुंदर पवित्र आगर। चोखाळ साचार पवित्रपणें
७१०५	पवे	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.३।।	चातकाची चिंता जरी न पवे जीवन। तरीच शोकें प्राण तृषा हेतु
७१०६	पवे	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.१।।	प्रकृतीचा पैठा कल्पना माजिठा। न पवे तो वैकुंठा कर्मजाड्यें
७१०७	पवे	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.३।।	हरिध्यान वसे अखंड पैं सर्वदा। न पवे तो आपदा इये जनीं
७१०८	पवे	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.२।।	निंदिता पितरांसि न पवे हृषीकेशी। योनीचे माळेसि गुंफसील
७१०९	पवे	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.१।।	द्वेषितां अच्युता द्वेषता पूर्णता। न पवे अनंता भाव त्याचा
७११०	पवे	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.२।।	भक्तीविण देव न पवे सावेव। रोहिणीची माव तैसा दिसे
७१११	पव्हे	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.३।।	त्रैलोक्य उद्धरे ऐसी पव्हे त्वरें। कीर्तन निर्धारें तरणोपाय
७११२	पश्यंति	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.१।।	परेसि परता पश्यंति वरूता। मध्यमे तत्त्वता न कळे हरी
७११३	पश्यंती	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.१।।	जेथुनीयां परा पश्यंती वोवरा। मध्यमा निर्धारा वैखरी वाहे
७११४	पश्यंती	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.२।।	कैसा देहीं देवो दिवटा। परा पश्यंती चारी वाटा
७११५	पसरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.३।।	नामा पसरीं मुख आनंदला तृप्त। कवळु पूर्णभरित हरिराजा
७११६	पसरोनी	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.३।।	समाधीचें रूप रुपासि आलें काह्या। पसरोनी बाह्या देत क्षेम
७११७	पसारा	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.१।।	मृगजळभास लहरी अपारा। हा प्रपंच पसारा उदरीं जया
७११८	पसारा	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.२।।	तैसा हा पसारा जगडंबर खरा। माजि येरझारा शून्य खेपा
७११९	पहा	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.४।।	निवृत्ति म्हणे पिता सकळतत्त्व रहितु। वेदशास्त्रीं दृष्टांतु पहा तुम्हीं
७१२०	पहातां	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.२।।	तें रूप पहातां नंदाघरीं पूर्ण। यशोदा जीवन कृष्णबाळ
७१२१	पहातां	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.३।।	न दिसे पहातां शेषादिकां गति। यशोदे श्रीपति बाळ जाला
७१२२	पहातां	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.१।।	पहातां साधन विठ्ठलकीर्तन। भक्तसंजीवन आत्माराम
७१२३	पहातां	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.३।।	वेदार्थाचा अर्थ पहातां समर्थ। तोचि हा भरींत कृष्णराजु
७१२४	पहातु	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.४।।	निवृत्ति पहातु देहामाजि प्रांतु। देवोची दिसतु सर्वांघटीं
७१२५	पहातें	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.३।।	पहातें दुभतें कासवी भरितें। नेत्रातें करितें तृप्त सदा

७१२६	पहासी	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे कांहीं। सर्व हरी डोहीं बुडी देका
७१२७	पा	।।ज्ञा.गा.नि.१११.५।।	शांति नेणें क्षमें पारु विश्रांतिसी अरुवारु। तो कैसा पा उदारु गोपाळांसी
७१२८	पांग	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.४।।	निवृत्ति सौभाग्य ब्रह्म सर्व सांग। गुरुनामें पांग हरे एक
७१२९	पांग	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णरूपें सांग। यशोदेचा पांग हरियेला
७१३०	पांग	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.४।।	निवृत्ति नि:संग परब्रह्म चांग। फेडियला पांग गुरुराजें
७१३१	पांग	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडरिकसंगें। एका नामें पांग पाश तोडी
७१३२	पांग	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.४।।	निवृत्तीचा मार्ग एक रूपें सांग। नाहीं पैं पांग कल्पनेचा
७१३३	पांग	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.४।।	निवृत्ति म्हणे ज्ञान सोपान सांग। विकल्पनाचा पांग नाहीं नाहीं
७१३४	पांगु	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.२।।	वासना संगु करिते पांगु। जिवशिव भंगु कल्पनेचा
७१३५	पांडव	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.४।।	निवृत्तिदैवत पूर्ण मनोरथ। पांडव कृतार्थ कृष्णनामें
७१३६	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.४।।	नाम हें विठ्ठल नलगे पैं मोल। नित्यता सफळ पांडुरंग
७१३७	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.२।।	तें रूप भीवरें पांडुरंग खरें । पुंडलिक निर्धारें उभें असे
७१३८	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.१।।	पांडुरंग हरि माजी भक्तजन। कैसें वृंदावन शोभतुसे
७१३९	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.४।।	निवृत्ती सागर सेवी पांडुरंग। रंगे हा श्रीरंग सर्वरंगें
७१४०	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.१।।	पितृपिता हरि पूर्वज पुरातनु। नाम नारायणु पांडुरंग
७१४१	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.३।।	भेदुनी कुंडलिनी गोल्हाट निकट। आत्माराम पेठ पांडुरंग
७१४२	पाउलें	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.२।।	हेंचि मज द्यावें सप्रेम आपुलें। ध्यातुसें पाउलें एवढ्यासाठीं
७१४३	पाचारी	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.२।।	सोंवळा हा हरी गोकुळीं लोणी चोरी। तो यशोदा पाचारी थान घ्याया
७१४४	पाजळिला	।।ज्ञा.गा.नि.२००.३।।	गेला पैल तीरा आणिलें कापुरा। दीप एकसरा पाजळिला
७१४५	पाझर	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.५।।	राहिरखुमाई कासवी तुसार। अमृत पाझर सर्वांघटीं
७१४६	पाट	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.१।।	क्षीराचा क्षीराब्धि क्षरोनियां लोटे। वैकुंठ सपाटे पाट वाहे
७१४७	पाटु	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.५।।	अमृत कुपिका अमृताचा झरा। पाटु एकसरा वाहातुसे
७१४८	पाठ	।।ज्ञा.गा.नि.००९.१।।	नीट पाठ आम्हां धीट हा प्रबंध। जन वन प्रबोध ब्रह्मरसें
७१४९	पाठ	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.४।।	निवृत्ति धर्मपाठ गयनी विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
७१५०	पाठ	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.४।।	निवृत्ती धर्मपाठ गयनि विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
७१५१	पाठ	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.४।।	निवृत्ति पाठ पदा नामें । वैकुंठ तें सदा

७१५२	पाठ	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.४।।	निवृत्ति साकार हरिनाम पाठ। नित्यता पैं वाट हरिपाठें
७१५३	पाठी	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.१।।	गगन घोटीत उठी पृथ्वी सगळी दाटी। आपणचि पाठी कूर्म जाला
७१५४	पाठी	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.३।।	व्यासादिक भले रामनाम पाठी। नित्यता वैकुंठीं तया घर
७१५५	पाठें	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.२।।	जपे नाम वाचे 'रामनाम पाठें। जाशील वैकुंठे हरि म्हणतां
७१५६	पाठें	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.३।।	जालों पैं सरता हरिनाम पाठें। नेतसे वैकुंठे गुरुकृपा
७१५७	पाणि	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.३।।	द्रुमद्रुम पाणि द्रुमिळित ध्यानीं। दृढता निशाणी काष्टीं लागे
७१५८	पाताळें	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
७१५९	पात्र	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.३।।	त्रिपुर उदार सर्वज्ञता सूत्र। नाम रूप पात्र भक्तिलागीं
७१६०	पात्र	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.५।।	विरक्तीचें पात्र अन्वयाचें मुख। देउनि सम्यक् अनन्यता
७१६१	पात्र	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.२।।	आचार पवित्र नामाचि पैं पात्र। सांठविलें अक्षर दों अक्षरीं
७१६२	पान्हाये	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.१।।	वैकुंठ दुभतें नंदाघरीं माये। तें पूर्ण पान्हाये यशोदेसी
७१६३	पाप	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.५।।	त्रिविधताप पाप त्यजतील अमूप। पुरतील संकल्प एकानामें
७१६४	पाप	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.१।।	उघडें स्वरूप प्रत्यक्षाचे दीप। नाम घेतां पाप हरे जनां
७१६५	पाप	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.४।।	निवृत्तीचें जाप्य विठ्ठल नामपाठ। एका नामें पाप कोटि जाय
७१६६	पापांचा	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.४।।	निवृत्ति निकट कृष्णनाम सार। पापांचा संभार नामें छेदी
७१६७	पापाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.३।।	विलास भक्तीचा उन्मेश नामाचा। लेशु त्या पापाचा नाहीं तेथें
७१६८	पापाचा	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.२।।	उच्चार पापाचा विभाग ये त्याचा । वेगें हरि वाचा जपे रया
७१६९	पापाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.२।।	रामनामांकित नित्य नाम वाचे। दहन पापाचें एका नामें
७१७०	पापाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.४।।	निवृत्ति जपतु रामनाम वाचे। दहन पापाचें आपेआप
७१७१	पापाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.१।।	सम सुखाचें विषम मोहाचें। द्वैत पापाचें घेसी झणीं
७१७२	पापाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.२।।	रामनामांकित नित्य मंत्र ज्याचे। दहन पापाचें एका नामें
७१७३	पापें	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.६।।	याचेनि परिपाठें नासतील पापें। एक नाम सोपें हरीचें जाणा
७१७४	पापें	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.२।।	तें पुंडलिक तपें वोळलें स्वरूपें। जनाचीं पैं पापें निर्दाळिलीं
७१७५	पामर	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.२।।	संसार नरक रामनाम सार। तरले पामर पतित देखा
७१७६	पामरु	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.४।।	निवृत्ति म्हणे नरु द्वैताचा पामरु। अद्वैतीं सुरवरु नाहीं रया

७१७७	पार	।।ज्ञा.गा.नि.००८.४।।	निवृत्तीचें पार गयनीचें गुज। मज मंत्रबीज उपदेशिलें
७१७८	पार	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.३।।	अनंत अनिवार न कळे ज्याचा पार। जेथ चराचर होत जात
७१७९	पार	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.४।।	निवृत्ति सार पार ब्रह्मसुख घन। सर्व जनार्दन गोपवेषें
७१८०	पार	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.४।।	निवृत्तीचें सार कृष्णनामें पार। सर्व हा आचार हरी हरी
७१८१	पार	।।ज्ञा.गा.नि.११९.४।।	निवृत्तीचें पार कृष्णचि पैं सार। गोकुळीं अवतार नंदाघरीं
७१८२	पार	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.२।।	तें रूप सुंदर कृष्णनामें पार। निरालंब चर गोकुळींचें
७१८३	पार	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.१।।	वेदादिक सम गुरुगम्य पार। तोचि हा साचार गुरु उपदेशु
७१८४	पार	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.४।।	उद्धव अक्रूर आणि तो विदूर। दों अक्षरीं पार उतरलें
७१८५	पार	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.३।।	हरिवीण सार नाहीं पैं निर्धार। हरिवीण पार न पविजे
७१८६	पार	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.३।।	हरिहरि म्हणतां उतरले पार। दुर्धर संसार तरले रया
७१८७	पारणें	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.१।।	नामाचेनि स्मरणें नित्यता पारणें। तेंवि विठ्ठल नामनाणें पंढरीये
७१८८	पारणें	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.१।।	रूप ध्यावो ध्यानीं आईकों पैं कीर्तनीं। पारणें श्रवणीं नयनाचिये
७१८९	पारायण	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.३।।	सांडूनि तिमिर सर्व नारायण। हेंचि पारायण नित्य करीं
७१९०	पारावार	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.४।।	निवृत्ति परिकर वैकुंठ अपार। भाग्य पारावार यशोदेचें
७१९१	पारावार	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.२।।	कांसवी तुसार अमृत सधर। भक्त पारावार तारियेलें
७१९२	पारावार	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.३।।	विठ्ठलनाम सार ऐसाचि निर्धार। मुक्ति पारावार ती अक्षरीं
७१९३	पारु	।।ज्ञा.गा.नि.१११.५।।	शांति नेणें क्षमें पारु विश्रांतिसी अरुवारु। तो कैसा पा उदारु गोपाळांसी
७१९४	पारु	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.३।।	निवृत्ति म्हणे पारु विठ्ठलीं उच्चारु । तयाचा संसारू मोक्षरूप
७१९५	पारुषली	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रुपीं पैं वृत्ति बुडोनि ठेली
७१९६	पारुषे	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.२।।	तेथील उद्‍बोध उद्गार पारुषे। सर्व हाचि दिसे हरी आम्हां
७१९७	पारू	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.२।।	संसार असारु श्रीपति साचारू। नामेंवीण पारू न पविजे
७१९८	पालथा	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.२।।	तैसें जालें ज्ञान उन्मनिं उलथा। प्रपंच पालथा निमालिया
७१९९	पालथें	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.२।।	न भेदें पालथें वज्र मढियेलें। जीवन घातलें न भरे घटु
७२००	पाल्हाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.१।।	निकट वेल्हाळ नेणों मायाजाळ। विव्हळ पाल्हाळ नेणों कांहीं
७२०१	पाळक	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.१।।	विश्वंभरमूर्ति विश्वाचे पाळक। वैकुंठव्यापक जीवशीव
७२०२	पाळिता	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.३।।	अनंत तरंगता अनंत अनंता। सृष्टीचा पाळिता हरि एकु

७२०३	पाळियेले	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.२।।	तें रूप सावळें भाग्ययोगें वोळे। नंदाचें सोहळे पाळियेले
७२०४	पाळी	।।ज्ञा.गा.नि.०११.६।।	निवृत्ति परिवार ब्रह्मरूप गोकुळीं। वृंदावन पाळी यमुनातटीं
७२०५	पाव	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
७२०६	पावणें	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.३।।	याचेनि स्मरणें नाशती दारुणें। कैवल्य पावणें ब्रह्मामाजि
७२०७	पावताती	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.५।।	नित्यता भजन जनींजनार्दन। ब्रह्मादिक खूण पावताती
७२०८	पावन	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.२।।	जीवन पावन रसाचें निधान। रसरूपें धन रसनेचें
७२०९	पावन	।।ज्ञा.गा.नि.११८.४।।	निवृत्ति दिवटा कृष्णाचिया वाटा। नामेंचि वैकुंठा पावन होती
७२१०	पावन	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.६।।	निवृत्ति गयनी कृपा केली असे पूर्ण। कूळ हें पावन कृष्णनामें
७२११	पावन	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.१।।	त्रैलोक्य पावन जनीं जनार्दन। त्यामाजि परिपूर्ण आत्मज्योति
७२१२	पावन	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.३।।	ध्येयाचें पैं ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तासी पावन वैकुंठीचें
७२१३	पावली	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.५।।	समिरासगट गति पावली विश्रांति। नामरूप जाति भेदशून्य
७२१४	पावले	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.४।।	निवृत्ति गयनी लाविली उन्मनी। पावले निर्वाणीं ब्रह्मपद
७२१५	पावसी	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.२।।	दुजेपणा भिन्न सर्व जनार्दन। ब्रह्म सनातन पावसी रया
७२१६	पावसी	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.३।।	वित्त शाठ्य करी प्रपंचाचरण। पितृ जनार्दन न पावसी
७२१७	पावसील	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.२।।	रामनामकथा साधि कां परमार्था। पावसील पैं हिता नाम घेतां
७२१८	पावाडां	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
७२१९	पावावें	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.५।।	नित्य सुख घ्यावें नामचि अनुभवावें। तरिच सुख पावावें इहींलोकीं
७२२०	पावे	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.१।।	भावयुक्त भजतां हरी पावे पूर्णता। तो गोकुळीं खेळतां देखों हरी
७२२१	पावे	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.८।।	निवृत्ति म्हणे ते अक्षर दोनी राम। जपतां पावे धाम वैकुंठीचें
७२२२	पावे	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.२।।	अवचित गगनीं वर्षे पैं संपूर्ण। आपणचि पतन तारा पावे
७२२३	पावे	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.४।।	निवृत्ति निधान आत्मा हाचि जीवन। भवयुक्त धन भावें पावे
७२२४	पाश	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.३।।	निराभास आश निःसंदेह पाश। तोचि हृषीकेश नंदाघरीं
७२२५	पाश	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडरिकसंगें। एका नामें पांग पाश तोडी
७२२६	पाश	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.३।।	न लगती सायास करणें उपवास। नाममात्रें पाश तुटे जनां

७२२७	पाश	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.४।।	निवृत्तीचें तट भजन अविनाश। भजनेंचि पाश तुटे रया
७२२८	पाश	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.४।।	निवृत्ति साधन न करा हा विश्वास। गुरुविण पाश न तुटती
७२२९	पाशाचिये	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.१।।	कल्पना मासोळी भवजाळ जळीं। पाशाचिये जाळीं गुंतताहे
७२३०	पाषांड	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.२।।	रामराम नाम आम्हांसी अखंड। नेणों पैं पाषांड नानामतें
७२३१	पाहतां	।।ज्ञा.गा.नि.००१.३।।	न माये वैकुंठीं योगियांचे भेटी। पाहतां ज्ञानदृष्टी नये हातां
७२३२	पाहतां	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.३।।	न पाहतां होय ब्रह्मांड पीठिका। तें युग क्षणिका हारपे रया
७२३३	पाहतां	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.१।।	निरशून्य बिंबी आकार पाहतां। आपण तत्त्वतां हरी एकु
७२३४	पाहतां	।।ज्ञा.गा.नि.१११.४।।	नाहीं योगिया दृष्टि मनोमयें करी सृष्टी। पाहतां ज्ञानदृष्टी विज्ञान हरी
७२३५	पाहतां	।।ज्ञा.गा.नि.११५.३।।	कमळासनीं ब्रह्मा ध्यानस्थ बैसला। पाहतां पाहतां मुळा न संपडे
७२३६	पाहतां	।।ज्ञा.गा.नि.११५.३।।	कमळासनीं ब्रह्मा ध्यानस्थ बैसला। पाहतां पाहतां मुळा न संपडे
७२३७	पाहतां	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.३।।	या रूपें चिंतितां आत्मरूपें पाहतां। तत्त्वींतत्त्व समता मिळोनि जाये
७२३८	पाहतां	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.३।।	पाहतां तुझें नाम रूप दृष्य नोहे। तो भक्तालागीं होय कृष्णठसा
७२३९	पाहा	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.२।।	ऐसें रूप पाहा क्षरे दिशा दाहा। सर्वभावें पोहा एका कृष्ण
७२४०	पाहा	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.२।।	विचारूनी पाहा ग्रंथ हे अवघे। जेथें तेथें सांगे रामनाम
७२४१	पाहा	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.२।।	तत्त्वता श्रीहरी एक असे सर्व। सांडूनी देहभाव पूर्ण पाहा
७२४२	पाहा	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.१।।	एकेवीण पाहा न दिसे द्वैत। एकी हेचि मात वेदशास्त्रीं
७२४३	पाहाट	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.२।।	पाहाट पाहाली ब्रह्में उगवली। दिननिशीं जाली एकरूप
७२४४	पाहात	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेहीं
७२४५	पाहातां	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.१।।	आदि मध्य वावो अवसान अभावो। पाहातां निर्वाहो हारपला
७२४६	पाहातां	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.३।।	विषयाचें पोखणें पाहातां तेथ शून्य। झणीं हें तूं मन जाऊं देसी
७२४७	पाहातां	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.४।।	निवृत्तीची खूण एकतत्त्वरूपें। पाहातां सोहपें गुरुखुणें
७२४८	पाहातां	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.१।।	व्यर्थ हा प्रपंच विस्तारला साचा। पाहातां आहाचा फुकट रया
७२४९	पाहाती	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.४।।	निवृत्ति म्हणे तें स्वरूप सौख्यडें। पाहाती चहूंकडे योगीजन
७२५०	पाहाली	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.२।।	पाहाट पाहाली ब्रह्में उगवली। दिननिशीं जाली एकरूप
७२५१	पाही	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.२।।	हरीविण नाहीं हरिविण नाहीं। हरि हाचि पाही एकरूप
७२५२	पाही	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.१।।	सुखदु:ख कांहीं भजनप्रवाहीं। मायामोह पाही हरि रया

७२५३	पाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.४।।	निवृत्ति कारण योगियांचे हृदयीं। सर्व हरि पाहीं दिसे आम्हां
७२५४	पाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.२।।	सुखदु:ख नाहीं सुखद:ख नाहीं। नाम मात्र पाहीं हरी वोळे
७२५५	पाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.३।।	तुझें तूं पाहीं आहे तें घेई। एकरूप होई गुरुखुणें
७२५६	पाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.१।।	देवेवीण ठावो नाहीं रये मही। आत्मप्रकाश पाहीं बिंबलासे
७२५७	पाहुणा	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.३।।	वेगु करा आधीं रामनाम चिंतना। जंव नाहीं पाहुणा काळ आला
७२५८	पाहे	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.१।।	दुजेपणा मिठी आपणचि उठी। कल्पना हे सृष्टि गाळूं पाहे
७२५९	पाहे	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.४।।	निवृत्ति म्हणे धरी गुरुचरणसोये। तेणें मार्गे पाहे हरी सोपा
७२६०	पाहे	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.३।।	उपचाराच्या कोडी न पाहे परवडी। तो प्रेमळाचीं घोडीं धुये अंगें
७२६१	पाहे	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.५।।	निवृत्ति चातक इच्छिताहे। हरिलागीं वरतें पाहे
७२६२	पाहे	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.४।।	निवृत्तिदेवीं घर हरी आमुचा माये। हरी एक पाहे विश्वरूपीं
७२६३	पाहे	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.१।।	पिंड हा न धरी ब्रह्मार्पण करी। विष्णु चराचरीं ग्रंथीं पाहे
७२६४	पाहे	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.५।।	धरुनि हनुवटी पाहे कृपादृष्टी। आनंदाचे सृष्टि माजिनामा
७२६५	पाहे	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.१।।	उघडुनियां दृष्टि नामा पाहे पोटीं। आनंदाचा सृष्टि तया झाली
७२६६	पाहे	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.३।।	न पाहे यम काळ तयाकडे अवचिता। नामाची सरिता ज्याचे मुखीं
७२६७	पाहे	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.३।।	न पाहे पैं दृष्टी कळिकाळ तुज। रामनाम बीज मंत्रसार
७२६८	पाहे	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.२।।	नाहीं तो आहे न दिसे ना पाहे। अवघा होउनि राहे तन्मयता
७२६९	पाहे	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.२।।	मोहें वेटाळला पाहे चहूंकडे। प्रपंच गडबडे लोळतुसे
७२७०	पाहे	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.१।।	जेथें पाहे तेथें व्यापिलें अनंतें। तयाविण रितें कोण ठाये
७२७१	पाहोनि	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
७२७२	पिंड	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.१।।	पिंड हा न धरी ब्रह्मार्पण करी। विष्णु चराचरीं ग्रंथीं पाहे
७२७३	पिंड	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.१।।	काया हे ब्रह्मांड ठसावले पिंड। जीव जीवनीं अंड एका तत्त्वें
७२७४	पिंडाकृती	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.५।।	वेणुनादीं काला पिंडाकृती जाला। भाग्यें भोगी केला दृष्टी पडे
७२७५	पिऊनि	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.३।।	सत्रावी उलंडी अमृत पिऊनि। ब्रह्मांड निशाणी तन्मयता
७२७६	पिक	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.१।।	नामामृत पिक हेंचि घेई सुख। नलगती शोक जन्ममृत्यूचे
७२७७	पिकतें	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.३।।	उगवलें क्षेत्र पिकतें घोळत। तैसें हें अनंतरूप दिसे

७२७८	पिकलिसे	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.४।।	निवृत्ति घनवट पिकलिसे पेठ। पुंडलिकें प्रगट केलें कैसें
७२७९	पिकलें	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.४।।	तेंची हें रूपडें कृष्णनामें पिकलें । यमुने स्थिरावलें वेणू वाता
७२८०	पिकलें	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.५।।	विश्व हें तारिलें नामाचि पिकलें। केशवीं रंगलें मन हेतु
७२८१	पिकलें	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपिक पिकलें। ज्ञानासी लाधलें गुरुकृपा
७२८२	पिडणें	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.३।।	दुजिया पिडणें द्वैत तेंचि जाण। अद्वैत ते खूण हरी एकु
७२८३	पितरांसि	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.२।।	निंदिता पितरांसि न पवे हृषीकेशी। योनीचे माळेसि गुंफसील
७२८४	पिता	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.३।।	माया ब्रह्म हरि माता पिता चारी। जिवशिव शरिरीं एक नांदे
७२८५	पिता	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.१।।	माता पिता नाहीं बंधु बोधु कांहीं। सर्व सम डोहीं वर्तताती
७२८६	पिता	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.४।।	निवृत्ति सादर कृष्ण परात्पर। माता पिता सार आम्हां होये
७२८७	पिता	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.४।।	निवृत्ति म्हणे पिता सकळतत्त्व रहितु। वेदशास्त्रीं दृष्टांतु पहा तुम्हीं
७२८८	पितृ	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.१।।	पितृ मातृ निंदिता द्वैत हेंचि खोटें। अर्चन गोमटें एको विष्णु
७२८९	पितृ	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.३।।	वित्त शाठ्य करी प्रपंचाचरण। पितृ जनार्दन न पावसी
७२९०	पितृगोत	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.१।।	पितृगोत माता भजन स्वभावता। जन्मोनि अनंता प्रिय होसी
७२९१	पितृचें	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.१।।	मातेचें बाळक पितृचें जनक। गोत हें सम्यक् हरी आम्हां
७२९२	पितृपिता	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.१।।	पितृपिता हरि पूर्वज पुरातनु। नाम नारायणु पांडुरंग
७२९३	पितृमाता	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.३।।	पितृमाता विष्णु एक भाव प्रश्नु। दिननिशीं कृष्णु न विसंबे रया
७२९४	पिपाशा	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.१।।	आशा पिपाशा नेघों पैं चित्तीं। एका नामें तृप्ति सर्वकाळ
७२९५	पियूष	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.१।।	पियूष पुरतें कासवी ते विते। संपूर्ण दुभतें काम धेनु
७२९६	पियूष	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.४।।	निवृत्तीचें ताट पियूष पुरतें। कांसवी दुभतें वाटियेसि
७२९७	पिलीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.१।।	कांसवीचीं पिलीं करुणा जरी भाकी। परि सांपडली निकीं चरणसोय
७२९८	पीठ	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.३।।	धर्म धरी धार धारणा धीरट। निरालंब पीठ सौख्य शोभा
७२९९	पीठिका	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.३।।	न पाहतां होय ब्रह्मांड पीठिका। तें युग क्षणिका हारपे रया
७३००	पीडा	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.२।।	परनिंदा पीडा करितांचि मूढा। पडिलासि वेढा योनिमाळें
७३०१	पीतांबर	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.४।।	बुझावित राही रखुमादेवी बाही। पीतांबर साई करिती हरी
७३०२	पीतांबर	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.१।।	पीतांबर दीपडें दीपकळिका श्याम। शिव आत्माराम प्रेमतनु
७३०३	पीतांबरे	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.४।।	देऊनि हस्तक पुशी पीतांबरे। पुसतसे आदरें यथाविधि

७३०४	पुंडरिकपुण्य	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.३।।	पुंडरिकपुण्य मी दीन कारुण्य। उद्धरिले जन अनंत कोटी
७३०५	पुंडरिकफळ	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.३।।	पुंडरिकफळ वोळलें सफळ। शंकर सोज्वळ प्रेमें डुले
७३०६	पुंडरिकसंगें	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडरिकसंगें। एका नामें पांग पाश तोडी
७३०७	पुंडरीक	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.४।।	निवृत्तीचें गुज पुंडरीक बीज। विश्वजनकाज पुरे कोडें
७३०८	पुंडलिक	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.२।।	आदिपीठ देव ब्रह्म हें स्वयमेव। पुंडलिक भाव प्रगटला
७३०९	पुंडलिक	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.३।।	पुंडलिक ध्याये पुढत पुढती सोये। विठ्ठल हेंचि गाये संकीर्तनीं
७३१०	पुंडलिक	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.२।।	तें पुंडलिक तपें वोळलें स्वरूपें। जनाचीं पैं पापें निर्दाळिलीं
७३११	पुंडलिक	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.४।।	भवाब्धितारक नावाडा विवेक। पुंडलिक देख सेवितुसे
७३१२	पुंडलिक	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.२।।	तें रूप भीवरें पांडुरंग खरें । पुंडलिक निर्धारें उभें असे
७३१३	पुंडलिक	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.४।।	पुंडलिक नाचे देवमुनि सर्व। भीमातीरीं देव प्रगटले
७३१४	पुंडलिक	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.३।।	वैकुंठ आपण भक्तामांजि खेळे। पुंडलिक लीळे खेळतुसे
७३१५	पुंडलिक	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.१।।	पुंडलिक सुख सांगतां अशेख। दिनकाळ हरिख कोंदाटला
७३१६	पुंडलिकपेठ	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.१।।	पुंडलिकपेठ वैष्णवाचा हाट। करिती बोभाट हरिनामाचा
७३१७	पुंडलिकपेठे	।।ज्ञा.गा.नि.३००.२।।	लोळती चरणीं वैष्णव गोमटे। पुंडलिकपेठे हरी आला
७३१८	पुंडलिकभाग्य	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.२।।	पुंडलिकभाग्य फळलें संपूर्ण। दिननिशीं कीर्तन विठ्ठल हरी
७३१९	पुंडलिकसंगें	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.४।।	निवृत्ति प्रगट ज्ञानदेवा सांगे। पुंडलिकसंगें हरी खेळे
७३२०	पुंडलिका	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.१।।	भाग्याचेनि भाग्य उदो पैं दैवयोगें। पुंडलिका संगें भीमातटीं
७३२१	पुंडलिका	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडलिका वोळलें। आणूनि ठेविलें भीमातीरीं
७३२२	पुंडलिका	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.३।।	युगें अठ्ठावीस उभा हृषीकेशु। पुंडलिका सौरसु पुरवितु
७३२३	पुंडलिकाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.१।।	पुंडलिकाचें भाग्य वर्णावया अमरीं। नाहीं चराचरीं ऐसा कोणी
७३२४	पुंडलिकामागें	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.२।।	तें रूप खेळत गौळियांच्या संगें । पुंडलिकामागें भीमातीरीं
७३२५	पुंडलिकें	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.४।।	निवृत्ति घनवट पिकलिसे पेठ। पुंडलिकें प्रगट केलें कैसें
७३२६	पुंडलिकें	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.४।।	निवृत्ति निवांत केलेंसे मथीत। चित्त समर्पिलें पुंडलिकें
७३२७	पुजी	।।ज्ञा.गा.नि.००३.४।।	निवृत्ति परिचार सर्व हा गोपाळ। पुजी दिनकाळ आत्माराम
७३२८	पुजूं	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.६।।	टाहो करूं धोरु विठ्ठल कीर्तनें। मनाच्या सुमनें हरी पुजूं
७३२९	पुढत	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.३।।	पुंडलिक ध्याये पुढत पुढती सोये। विठ्ठल हेंचि गाये संकीर्तनीं

७३३०	पुढती	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.१।।	खुंटिनलें मन तोडियेली गति। वेल तो पुढती तोडियला
७३३१	पुढती	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.३।।	पुंडलिक ध्याये पुढत पुढती सोये। विठ्ठल हेंचि गाये संकीर्तनीं
७३३२	पुढें	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.२।।	तें कृष्णरूप गाढें यशोदा घे पुढें। दूध लाडेंकोडें मागतसे
७३३३	पुण्य	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.४।।	निवृत्तीचें पुण्य वेणु वाहे ध्वनि। जन वन मोहनी एकरूप
७३३४	पुण्य	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.४।।	पुण्य केलें चोख तारिले अशेख। जनीं वनीं एक रूप वसे
७३३५	पुण्य	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.३।।	जनाचे तारक पूज्य पुण्य श्लोक। तृप्त सनकादिक नामें होती
७३३६	पुण्य	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.१।।	नित्य नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
७३३७	पुण्य	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.३।।	नाममंत्रराशि अनंत पुण्य त्यासी। नाहीं पैं भाग्यासी तयाहूनी
७३३८	पुण्य	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.१।।	राम नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेंचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
७३३९	पुण्यपापें	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.४।।	निवृत्ति ब्रह्मसार सेवितुसे सोपें। नामें पुण्यपापें हारपती
७३४०	पुण्यभूमी	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.१।।	पंढरीये चोख रूपडें अशेख। भीमातीरीं देख पुण्यभूमी
७३४१	पुतळे	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.२।।	प्रेमाचें पुतळे भीमातीरा आले। जयजयकार केलें हरिभक्तीं
७३४२	पुरत	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.३।।	आधारीं धरित निर्धारी धरित। सर्वत्र पुरत एकरूपें
७३४३	पुरता	।।ज्ञा.गा.नि.००९.४।।	निवृत्ति पुरता गुरु विवरण। गयनीची खूण आगमरूपें
७३४४	पुरता	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.३।।	न माये पुरता ब्रह्मांड उभवणी। त्यालागीं गौळणी खेळविती
७३४५	पुरता	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.१।।	ज्याचे मुखीं नाम अमृतसरिता। तोचि येकु पुरता घटु जाणा
७३४६	पुरतां	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.३।।	देवेंविण कोठें रितें नाहीं सर्वथा। संपूर्ण पुरतां हरी आहे
७३४७	पुरती	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.१।।	रामनाम नित्य अखंड पैं चित्तीं। तयाचे पुरती सर्व काम
७३४८	पुरतील	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.५।।	त्रिविधताप पाप त्यजतील अमूप। पुरतील संकल्प एकानामें
७३४९	पुरतें	।।ज्ञा.गा.नि.००८.१।।	सारासार धीर निर्गुण परतें। सादृश्य पुरतें हरिनाम
७३५०	पुरतें	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.१।।	पियूष पुरतें कासवी ते विते। संपूर्ण दुभतें काम धेनु
७३५१	पुरतें	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.४।।	निवृत्तीचें ताट पियूष पुरतें। कांसवी दुभतें वाटियेसि
७३५२	पुरतें	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.१।।	जाणोनि नेणते नेणत्या मागते। आपण पुरतें नित्यपूर्ण
७३५३	पुरतें	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.३।।	विराट अनंतें ज्यामाजि विरतें। नव्हेचि पुरतें शेषादिकां
७३५४	पुरतें	।।ज्ञा.गा.नि.३००.१।।	वोळलें दुभतें सर्वांसि पुरतें। प्रेमाचें भरतें वैष्णवांसी
७३५५	पुरवितु	।।ज्ञा.गा.नि.१००.२।।	तें रूप उघडें कृष्णरूप खेळे। गोपाळांचे लळे पुरवितु

७३५६	पुरवितु	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.३।।	युगें अठ्ठावीस उभा हृषीकेशु। पुंडलिका सौरसु पुरवितु
७३५७	पुरवितु	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.१।।	काला तंव निकट श्रीरंग समीप आले। भक्तांचे सोहळे पुरवितु
७३५८	पुरविले	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.२।।	तें रूप माजिठे गोपवेषें खेळे। नंदाचें सोहळे पुरविले
७३५९	पुरविले	।।ज्ञा.गा.नि.२००.४।।	निवृत्तीचें दीप सद्गुरु पुरविले। भांडवल जालें हरिरूप
७३६०	पुरवीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.५।।	इतुकेंचि दातारा पुरवीं माझें कोड। यावीण काबाड भार नेघें
७३६१	पुराण	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.१।।	प्राकृत संस्कृत एकचि मथीत। गुरुगम्य हेत पुराण महिमा
७३६२	पुराणीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.१।।	देव मुकुटमणि ऐकिजे पुराणीं। तो हा चक्रपाणी नंदाघरीं
७३६३	पुराणीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.१।।	वैकुंठ दैवत देवामुकुटमणी। ऐकिजे पुराणीं कीर्ति ज्याची
७३६४	पुरातनु	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.१।।	पितृपिता हरि पूर्वज पुरातनु। नाम नारायणु पांडुरंग
७३६५	पुरी	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.४।।	निवृत्ति गयनी हरि उच्चारीत। माजि करी पुरी कामसिद्धि
७३६६	पुरी	।।ज्ञा.गा.नि.११०.४।।	निवृत्ति गयनि हरि उच्चारितां माजी घरीं। होती मनोरथ पुरी कामसिद्धि
७३६७	पुरुष	।।ज्ञा.गा.नि.११६.१।।	हा पुरुष कीं नारी नव्हे तो रूपस। शेखी जगदीश जगद्रुपें
७३६८	पुरुष	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.१।।	पुरुष प्रकृति नांदताती घरीं। अखंड शेजारीं ब्रह्मसुखें
७३६९	पुरुष	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.४।।	निवृत्ति प्रकृति पुरुष नांदती। सर्वत्र श्रीपती होउनि ठेला
७३७०	पुरे	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.१।।	आमुचा आचार आमुचा विचार। सर्व हरिहर एक पुरे
७३७१	पुरे	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.२।।	जाहालें गा उन्मन विरालें तें मन। श्रीराम चरण पुरे आम्हां
७३७२	पुरे	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.१।।	सौजन्य समाधान सर्व जनार्दन। आत्मरूपें धन इतुकें पुरे
७३७३	पुरे	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.४।।	निवृत्तिस्वानंद नित्यता आनंद। जन हा गोविंद आम्हां पुरे
७३७४	पुरे	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.३।।	तैसें करूं मन निरंतर ध्यान। उन्मनि साधन आम्हां पुरे
७३७५	पुरे	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.२।।	नेघों हे तरु प्रपंच परिवारु। प्रत्यक्ष ईश्वरु पुरे आम्हां
७३७६	पुरे	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.५।।	निवृत्ति सुवासु ब्रह्माचा प्रकाशु। विठ्ठल रहिवासु आम्हां पुरे
७३७७	पुरे	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.३।।	हरी हरी सार वाचेसि उच्चार। सर्व हा श्रीधर पुरे आम्हां
७३७८	पुरे	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.४।।	निवृत्तीचें गुज पुंडरीक बीज। विश्वजनकाज पुरे कोडें
७३७९	पुरे	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.३।।	विश्रांतिशीं स्थान आसनीं शयनीं। हरिध्यानपर्वणी पुरे आम्हां
७३८०	पुरोनि	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये

७३८१	पुशिलें	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.१।।	शून्य हें पुशिलें निरशून्य बिंबलें। ब्रह्म उगवलें तेजाकार
७३८२	पुशी	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.४।।	देऊनि हस्तक पुशी पीतांबरे। पुसतसे आदरें यथाविधि
७३८३	पुसतसे	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.३।।	कुरवाळिला करें पुसतसे गूज। घेईं ब्रह्मबीज सदोदित
७३८४	पुसतसे	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.४।।	देऊनि हस्तक पुशी पीतांबरे। पुसतसे आदरें यथाविधि
७३८५	पुससी	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.१।।	विश्वामाजी अक्षर क्षरलें साचार। त्या रूपा आधार पुससी काई
७३८६	पुसे	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.५।।	तें हें रे सखया खेंचरासि पुसे। गुरुनामीं विश्वासे ब्रह्मरूपें
७३८७	पूजक	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.२।।	पूज्यते पूजक पूजन स्वभाव। अंतीं ब्रह्ममेव ब्रह्मामाजि
७३८८	पूजन	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.३।।	भाविक भजन भाविक पूजन। तेथें जनार्दन तुष्टतसे
७३८९	पूजन	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.२।।	पूज्यते पूजक पूजन स्वभाव। अंतीं ब्रह्ममेव ब्रह्मामाजि
७३९०	पूजा	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.१।।	ब्रह्मादिक पूजा इच्छिती सहजा। तो गौळियांच्या काजा तिष्टतुसे
७३९१	पूजिती	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.२।।	देखिलें सांवळें पूजिती गोवळे। नंदाघरीं खेळे स्वामी माझा
७३९२	पूजिलें	।।ज्ञा.गा.नि.३००.४।।	निवृत्तीनें ह्रदयीं पूजिलें तें रूप। प्रत्यक्ष स्वरूप विठ्ठलराज
७३९३	पूजी	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.२।।	साजीव सोलीव निवृत्तीची ठेव। कृष्ण हाचि देव ह्रदयीं पूजी
७३९४	पूज्य	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.२।।	तें रूप वैकुंठ ब्रह्मादिकां पूज्य। योगियांचें भज्य आत्मलिंग
७३९५	पूज्य	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.३।।	जनाचे तारक पूज्य पुण्य श्लोक। तृप्त सनकादिक नामें होती
७३९६	पूज्यते	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.२।।	पूज्यते पूजक पूजन स्वभाव। अंतीं ब्रह्ममेव ब्रह्मामाजि
७३९७	पूरता	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.१।।	पूर्विलीये क्षेत्रीं पूर्वज पूरता। तरिच अरुता हरि दिसे
७३९८	पूरु	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.४।।	निवृत्ति म्हणे ऐसा गयनि सद्गुरु। उपदेश पूरु अमृताचा
७३९९	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.००६.३।।	कथा त्या कथिचां पूर्ण त्या मथिता। अरूपें अच्युता सर्व असे
७४००	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.००७.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु माझा पूर्ण ब्रह्म। उपदेश सुगम कृष्णनाम
७४०१	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.३।।	नित्यता प्रकाश सर्व पूर्ण सार। आपण श्रीधर सर्व सुखें
७४०२	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.२।।	तें रूप पहातां नंदाघरीं पूर्ण। यशोदा जीवन कृष्णबाळ
७४०३	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.२।।	तें रूप रूपस सुंदर सुरस। तें पूर्ण प्रकाश गोकुळीं रया
७४०४	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.१।।	वैकुंठ दुभतें नंदाघरीं माये। तें पूर्ण पान्हाये यशोदेसी
७४०५	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.३।।	मंजुळ वेणु वाहे लुब्धल्या धेनुवा। नंदाघरीं दोहवा पूर्ण वाहे
७४०६	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.३।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ। योगी तें चिंतीत ह्रदयीं जया

७४०७	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.४।।	निवृत्तिदैवत पूर्ण मनोरथ। पांडव कृतार्थ कृष्णनामें
७४०८	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.१।।	गगनींचा गगनीं तेज पूर्ण धरणीं। आपणची तरणी जगा यया
७४०९	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.१।।	मथीन मथन मधुरता आपण। विश्वीं विश्व पूर्ण सदोदित
७४१०	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.४।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ । गोपिकांचें हित हरी माझा
७४११	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.२।।	तेचि प्रेमसुद्धा गोरक्षा दिधली। पूर्ण कृपा केली गयनिनाथा
७४१२	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.६।।	निवृत्ति गयनी कृपा केली असे पूर्ण। कूळ हें पावन कृष्णनामें
७४१३	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.२।।	राम सर्वांघटीं बिंबलासे आम्हां। पूर्ण तो पौर्णिमा सोळा कळी
७४१४	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.१।।	भांडवल हरि पैल द्वीपांतरीं। हरिरूप चारी दिशा पूर्ण
७४१५	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.१।।	सर्व काम धन सर्व सिद्ध पूर्ण। पतीतपावन हरि एकु
७४१६	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.४।।	निवृत्ति संपूर्ण कवळु देतु पूर्ण । ब्रह्मसनातन गोकुळीं माये
७४१७	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.४।।	निवृत्तीचें धन हरि आत्मा जाण। हरि हाचि पूर्ण जनकु रया
७४१८	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.३।।	समाधिधनधाम वैकुंठ हरिसम। योगियां पूर्ण काम हृदयीं सदा
७४१९	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.२।।	तत्त्वता श्रीहरी एक असे सर्व। सांडूनी देहभाव पूर्ण पाहा
७४२०	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.१।।	सनकसनंदन भक्त अंतरंग। हरिरूपें सांग पूर्ण झाले
७४२१	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.४।।	निवृत्ति म्हणे मी सर्वस्व होईन। हरी हा भरीन पूर्ण देहीं
७४२२	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.३।।	न दिसे भानमान दृष्याचा अनुमान। आपणचि पूर्ण तदाकारें
७४२३	पूर्णघन	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.४।।	निवृत्ति कारण कृष्ण हा परिपूर्ण। यशोदा पूर्णघन वोळलासे
७४२४	पूर्णघन	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.३।।	जेथें रजतम नाहीं तें निस्सीम। आप शम दम पूर्णघन
७४२५	पूर्णघन	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.४।।	निवृत्ति परिमाण सर्व पूर्णघन। दिननिशीं कृष्ण भाग्ययोगें
७४२६	पूर्णघना	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.२।।	नेघों हे कल्पना न चढो वासना। एका पूर्णघना शरण जाऊं
७४२७	पूर्णतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.१।।	पूर्णबोधें धाले आत्माराम जाले। निखळ वोतलें पूर्णतत्त्वें
७४२८	पूर्णता	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.२।।	तें वोळलें गोकुळीं वसुदेवाकुळीं। पूर्णता गोपाळीं गोपीरंगीं
७४२९	पूर्णता	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.३।।	जाणते पूर्णता पूर्णते समता। आपण चित्सत्ता गोपवेष
७४३०	पूर्णता	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.१।।	भावयुक्त भजतां हरी पावे पूर्णता। तो गोकुळीं खेळतां देखों हरी
७४३१	पूर्णता	।।ज्ञा.गा.नि.११३.२।।	प्रकाश पूर्णता आदिमध्यें सत्ता। नातळे तो द्वैता द्वैतपणें
७४३२	पूर्णता	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.६।।	निवृत्ति पूर्णता घेऊनि उद्धारू। सेविला उदारु हरिराणा

७४३३	पूर्णता	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.१।।	द्वेषितां अच्युता द्वेषता पूर्णता। न पवे अनंता भाव त्याचा
७४३४	पूर्णता	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.२।।	तूंचि रे साचार होसील पूर्णता। निगुणी समता नाहीं जैसी
७४३५	पूर्णते	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.३।।	जाणते पूर्णता पूर्णते समता। आपण चित्सत्ता गोपवेष
७४३६	पूर्णतें	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.३।।	दिधलें तें घेईं पूर्णतें तूं होईं। सप्रेमाचे डोहीं संतजन
७४३७	पूर्णतोषु	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.३।।	तोचि कवळु घेतु नामयासी देतु। ज्ञानासि भरीतु पूर्णतोषु
७४३८	पूर्णपणें	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.३।।	दुजेपणा काटी नियम निस्सीम। सदोदित राम पूर्णपणें
७४३९	पूर्णबोधें	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.१।।	पूर्णबोधें धाले आत्माराम जाले। निखळ वोतलें पूर्णतत्त्वें
७४४०	पूर्णबोधें	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.२।।	धन्य दिवस नित्य सेंवूं श्रीरामासी। जनवन समरसी पूर्णबोधें
७४४१	पूर्णभरित	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.३।।	नामा पसरीं मुख आनंदला तृप्त। कवळु पूर्णभरित हरिराजा
७४४२	पूर्णा	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.३।।	तेचि हें धारणा तर्क सर्व पूर्णा। विवेकही खुणा सहज स्थिती
७४४३	पूर्णापूर्णे	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.३।।	आशापाश नाहीं असिजे पूर्णापूर्णे। सकळ जग होणें एकरूपें
७४४४	पूर्णिमा	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.२।।	वैकुंठ घनदाट कृष्णरूपें आम्हां। अखंड पूर्णिमा नंदाघरीं
७४४५	पूर्णिमा	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.१।।	आम्ही चकोर हरि चंद्रमा। आम्ही कळा तो पूर्णिमा
७४४६	पूर्णिमा	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.६।।	निवृत्ति पूर्णिमा भक्तीचा महिमा। नामयासि सीमा भीमातीरीं
७४४७	पूर्णी	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.४।।	निवृत्ति सधर गोरक्षी गयनी। ब्रह्मरूपीं पूर्णी समरसे
७४४८	पूर्णी	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.१।।	ध्यान ना उन्मनीं दृढ ना बंधनीं। सर्वी सर्व पूर्णी हरि एकु
७४४९	पूर्वज	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.३।।	पूर्वज परंपरा तें धन अपारा। दिनाचा सोयिरा केशिराज
७४५०	पूर्वज	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.१।।	पूर्विलीये क्षेत्रीं पूर्वज पूरता। तरिच अरुता हरि दिसे
७४५१	पूर्वज	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.१।।	पितृपिता हरि पूर्वज पुरातनु। नाम नारायणु पांडुरंग
७४५२	पूर्वपुण्य	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.२।।	पूर्वपुण्य चोख आम्हांसि सफळ। गयनि कल्लोळ तुसार आम्हां
७४५३	पूर्वपूण्य	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.२।।	पूर्वपूण्य चोखडें ब्रह्म लाडे कोडें। ते यशोदेकडे शोभे कैसें
७४५४	पूर्विलीये	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.१।।	पूर्विलीये क्षेत्रीं पूर्वज पूरता। तरिच अरुता हरि दिसे
७४५५	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.१।।	गगन घोटीत उठी पृथ्वी सगळी दाटी। आपणचि पाठी कूर्म जाला
७४५६	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.३।।	चंद्र सूर्य कीर्ण आकाश प्रावर्ण। पृथ्वी अंथुरण सर्वकाळ
७४५७	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.१।।	पृथ्वी हे श्रीराम आकाश निजधाम। आपण विश्राम एकरूपें
७४५८	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.३।।	पृथ्वी हे ढिसाळ आकाश कव्हाळ। जन मायाजळ विरे तेथें

७४५९	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.३।।	न देखों हे पृथ्वी आकाश पोकळी। भरलासे गोपाळीं दुमदुमीत
७४६०	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.५।।	पृथ्वी हे ढिसाळ वायु व्योमफळ। सेवितां अढळ जोडती रया
७४६१	पृथ्वीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.३।।	पृथ्वीचें तळवट अनंत विराट। आपण वैकुंठ गोपिसंगें
७४६२	पृथ्वीतळीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.१।।	गगनीं अभ्र चाले चंद्र असे निश्चळ। पृथ्वीतळीं बाळ चाले म्हणे
७४६३	पेखणें	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.२।।	विष्णुसहित शिव आणिला पंढरीं। केलें भीमातीरीं पेखणें जेणें
७४६४	पेटी	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरूबोध दिठी। भक्ति नाम पेटी उघडिली
७४६५	पेठ	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.४।।	निवृत्ति घनवट आपण वैकुंठ। कृष्णनाम पेठ गोकुळीं रया
७४६६	पेठ	।।ज्ञा.गा.नि.२००.२।।	जाला पैं उलट सांपडली वाट। श्रीवैकुंठ पेठ आम्हांमाजी
७४६७	पेठ	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.४।।	निवृत्ति घनवट पिकलिसे पेठ। पुंडलिकें प्रगट केलें कैसें
७४६८	पेठ	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.६।।	निवृत्ति घनवट विठ्ठलनाम पेठ। नित्यता वैकुंठ पंढरीये
७४६९	पेठ	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.३।।	भेदुनी कुंडलिनी गोल्हाट निकट। आत्माराम पेठ पांडुरंग
७४७०	पेठे	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.३।।	देव मुनी सर्व ब्रह्मादिक लोठे। पंढरीये पेठे प्रेमपिसे
७४७१	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.००७.१।।	अकर्ता पैं कर्ता नाहीं यासी सत्ता। आपण तत्त्वतां स्वयें असे
७४७२	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.०११.४।।	विकार विवर्जित विवरण सोपें। अकार पैं लोपे एका नामें
७४७३	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.३।।	अरूपें सरूप लक्षिता पैं माप। नंदा दिव्यदीप उजळला
७४७४	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.४।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ पैं स्वानंद। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
७४७५	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.१।।	आदीची अनादि मूळ पैं सर्वथा। परादि या कथा हारपती
७४७६	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.३।।	मुरालीं ब्रह्मांडें अमित्य पैं अंडें । ढिसाळ प्रचंडें जया आंगीं
७४७७	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.१।।	धीराचे पैं धीर उदार ते पर। चोखाळ अमर अभेदपणें
७४७८	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.२।।	तें रूप पैं ब्रह्म चोखाळ सर्वदा। नित्यता आनंदा नंदाघरीं
७४७९	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१००.१।।	न देखों सादृश्य हारपे दृश्यादृश्य। उपनिषदांचें पैं भाष हारपलें
७४८०	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.१।।	अजन्मा जन्मला अहंकार बुडाला। बोध पैं उठिला गोकुळीं रया
७४८१	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.१।।	परेसि परता न कळे पैं शेषा। तो गौळिया अशेषा माजी हरी
७४८२	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.२।।	भाग्य पैं फळलें नंदाघरीं सये। यशोदा पैं माय परब्रह्माची
७४८३	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.२।।	भाग्य पैं फळलें नंदाघरीं सये। यशोदा पैं माय परब्रह्माची
७४८४	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.११२.१।।	विस्तार विश्वाचा विवेक पैं साचा। बोलतांचि वाचा हारपती

७४८५	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.११८.१।।	दुभिलें द्विजकुळीं आले पैं गोकुळीं। नंदयशोदेजवळी बाळकृष्ण
७४८६	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.११९.१।।	विश्वीं विश्वपती असे पैं लक्ष्मीनाथ। आपणचि समर्थ सर्वांरूपीं
७४८७	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.११९.४।।	निवृत्तीचें पार कृष्णचि पैं सार। गोकुळीं अवतार नंदाघरीं
७४८८	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.१।।	जेथें नाहीं वेदु नाहीं पैं त्या शाखा। द्वैताचा हा लेखा हारपला
७४८९	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.३।।	सोहं पैं अनंतु सेवितां साचार। गुरुमुखें सार भजन केलें
७४९०	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.१।।	एक देव आहे हा भाव पैं सोपा। द्वैतरूपें बापा पडसी नरकीं
७४९१	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.२।।	तें रूप सांगतां नये पैं भावितां। गुरुगम्य हातां एकतत्वें
७४९२	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.३।।	सांडावें पैं कोंहं धरावें पैं सोहं। अनेकत्व ओहं एकतत्वीं
७४९३	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.३।।	सांडावें पैं कोंहं धरावें पैं सोहं। अनेकत्व ओहं एकतत्वीं
७४९४	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रुपीं पैं वृत्ति बुडोनि ठेली
७४९५	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रुपीं पैं वृत्ति बुडोनि ठेली
७४९६	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.१।।	नेणें पैं द्वैत अवघेंचि अद्वैत। एक रूप मात करूं आम्ही
७४९७	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.१।।	विश्रामींचा श्रम आश्रम पैं नेम। जप हा परम आत्मलिंगीं
७४९८	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.७।।	सांडिलें पैं द्वैत दिधलें पैंअद्वैत। हरिविण रितें न दिसे आम्हां
७४९९	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.७।।	सांडिलें पैं द्वैत दिधलें पैंअद्वैत। हरिविण रितें न दिसे आम्हां
७५००	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.३।।	विलास विकृति नाहीं पैं आवाप्ति। साधनाची युक्ति हारपली
७५०१	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.३।।	नित्य पैं सोंविळा अखंड पैं निर्मळा। झणीं बारा सोळा म्हणाल तया
७५०२	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.३।।	नित्य पैं सोंविळा अखंड पैं निर्मळा। झणीं बारा सोळा म्हणाल तया
७५०३	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.४।।	निवृत्तिदेवीं कलिका पैं अमूप। विश्वींविश्वरूप दावीतसे
७५०४	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.२।।	चेतवला आत्मा अचेत पैं हरी। कर्म भरोवरी खुंटलें रया
७५०५	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.३।।	भ्रांत माया सदा पैं वैरिणी। मारूनी जीवनीं जीव ठेवी
७५०६	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.३।।	देहाचा दिवटा अखंड पैं केला। निरंतर सोहळा कळी नाहे
७५०७	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.३।।	समाधि संजीवन कृष्णाचे पैं ध्यान। दिननिशीं मन निजरूप दिसे
७५०८	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२००.२।।	जाला पैं उलट सांपडली वाट। श्रीवैकुंठ पेठ आम्हांमाजी
७५०९	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.६।।	निवृत्ति संपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व नित्यता उलधा तुझा
७५१०	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.३।।	नेघों हरिवीण दुजें तें पैं भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें

७५११	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२११.४।।	निवृत्तीनें तीर टाकिलें पैं सार। जन्म येरझार तोडियेली
७५१२	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.१।।	अवीट अमोला घेतां पैं निमोला। प्रत्यक्ष देखिला भीमातटीं
७५१३	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.४।।	नाम हें विठ्ठल नलगे पैं मोल। नित्यता सफळ पांडुरंग
७५१४	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.१।।	भाग्याचेनि भाग्य उदो पैं दैवयोगें। पुंडलिका संगें भीमातटीं
७५१५	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.१।।	निराकार वस्तु आकारासि आली। विश्रांति पैं जाली भक्तजनां
७५१६	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.२।।	तें पुंडलिक तपें वोळलें स्वरूपें। जनाचीं पैं पापें निर्दाळिलीं
७५१७	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.३।।	उगवली ज्योति प्रभा पैं फाकती। नाहीं दिनराती पंढरीये
७५१८	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.५।।	त्रिभुवनीं थोर क्षेत्र पैं सार। विठ्ठल उच्चार भीमातीरीं
७५१९	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.२।।	तें रूप पंढरीं ओळलेंसें देखा। द्वैताची पैं शाखा तोडीयेली
७५२०	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.२।।	वेणुनादीं आला एकत्र पैं जाला। दहींभातु झेला झेलीतुसे
७५२१	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.१।।	हरि प्रेम नित्या ज्यासी पैं वसे। सर्वघटीं दिसे हरि आम्हां
७५२२	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.१।।	नाम मुखीं सदा तोचि पैं भाग्याचा। तयासी यमाचा धाक नाहीं
७५२३	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.३।।	हरिध्यान वसे अखंड पैं सर्वदा। न पवे तो आपदा इये जनीं
७५२४	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.१।।	आशा पिपाशा नेघों पैं चित्तीं। एका नामें तृप्ति सर्वकाळ
७५२५	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.२।।	रामराम नाम आम्हांसी अखंड। नेणों पैं पाषांड नानामतें
७५२६	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.४।।	निवृत्ति संचित गयनी पैं सांगे। एका श्रीरंगें जोडी करा
७५२७	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.३।।	नाममंत्रराशि अनंत पुण्य त्यासी। नाहीं पैं भाग्यासी तयाहूनी
७५२८	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.३।।	न पाहे पैं दृष्टी कळिकाळ तुज। रामनाम बीज मंत्रसार
७५२९	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.३।।	ज्याचेनि स्मरणें तरली पैं गणिका। वैकुंठ लोका प्राप्त जाली
७५३०	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.१।।	वेगु करी मना धरावें पैं सार। नामाचि आचार रामनामें
७५३१	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.४।।	निवृत्ति म्हणे सिद्ध असतां पैं मंत्रु। रामनामें शत्रु नाशतील
७५३२	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.३।।	नामेंविण मूर्ख नित्य पैं तया दु:ख। नामें शुकमुख नित्य सदा
७५३३	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.१।।	रामनाम नित्य अखंड पैं चित्तीं। तयाचे पुरती सर्व काम
७५३४	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.१।।	हरिवीण दैवत नाहीं पैं अनुचित्तीं। अखंड श्रीपति नाम वाचे
७५३५	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.३।।	नामाचेनि स्मरणें नित्य पैं सुस्नात। दुजियाची मात नेणो आम्हीं
७५३६	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.३।।	जालों पैं सरता हरिनाम पाठें। नेतसे वैकुंठे गुरुकृपा

७५३७	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.२।।	आचार पवित्र नामाचि पैं पात्र। सांठविलें अक्षर दों अक्षरीं
७५३८	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.७।।	नंद तो वसुदेव उग्रसेन राजा। यादव पैं पैजा दों अक्षरीं
७५३९	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.१।।	सर्वभूतीं दया शांति पैं निर्धारी। तो योगी साचार जनीं इये
७५४०	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.२।।	अवचित गगनीं वर्षे पैं संपूर्ण। आपणचि पतन तारा पावे
७५४१	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.२।।	नाम थोर आम्हां जपूं पैं साचार। विठ्ठल विचार हृदया माजी
७५४२	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.३।।	निवृत्ति म्हणे आत्मा हाचि पैं विठ्ठल। नाहीं बहुसाल कर्मकांड
७५४३	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.१।।	रूप ध्यावो ध्यानीं आईकों पैं कीर्तनीं। पारणें श्रवणीं नयनाचिये
७५४४	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.३।।	हरिवीण सार नाहीं पैं निर्धार। हरिवीण पार न पविजे
७५४५	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.२।।	रामनामकथा साधि कां परमार्था। पावसील पैं हिता नाम घेतां
७५४६	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.१।।	एक तत्त्व हरि असे असे पैं सर्वत्र। ऐसें सर्व शास्त्र बोलियेलें
७५४७	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.३।।	जपतां पैं नाम यम काळ कांपे। हरी हरी सोपें जपिजेसु
७५४८	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.२।।	नारायण नाम तारक आम्हां। नेणों पैं महिमा अन्य तत्त्वीं
७५४९	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.१।।	एकेवीण दुजें नाहीं पैं सृष्टी। हें ध्यान किरिटी दिधलें हरी
७५५०	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.२।।	नित्यता श्रीहरी जनीं पैं भरला। द्वैताचा अबोला तया घरीं
७५५१	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.४।।	निवृत्ति साकार हरिनाम पाठ। नित्यता पैं वाट हरिपाठें
७५५२	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.२।।	जपतां श्रीहरी मोक्ष नांदे नित्य। तरले पैं सत्य हरिनामें
७५५३	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.२।।	तोचि एक साधु बोलिजे पैं जनीं। निरंतर ध्यानीं कृष्णमूर्ति
७५५४	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.५।।	येउनी जनीं सदा पैं तो विदेही। तारकु सबाहीं सप्रेमळु
७५५५	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.२।।	सुमनाचेनि वासें भ्रमर भुलले। मार्ग पैं विसरले इंद्रियांचा
७५५६	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.३।।	तैसे हे संत विठ्ठलीं तृप्त। नित्य पैं निवांत हरिचरणीं
७५५७	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.७।।	निवृत्ति निवांत तल्लीन पैं जाला। प्रपंच अबोला हरिसंगें
७५५८	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.२।।	वासना पैं चोख तेथेंचि वैकुंठ। भावोचि प्रगट होये जनां
७५५९	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.२।।	यातें पैं निंदितां न पवसी अच्युता। हरिहरि म्हणतां उद्धरसी
७५६०	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३११.३।।	दुजिया सौजन्य दुजेपण सांडी। अद्वैत पैं मांडी सुखगोष्टी
७५६१	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.४।।	निवृत्ति अरुवारु कृष्णनाम पैं सारु। कल्पना साचारु हरी जाला
७५६२	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.३।।	टाका हें पैं द्वैत अद्वैत सिद्धांत। मोक्ष मार्ग हेत एकतत्त्वें

७५६३	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.४।।	निवृत्तीचा मार्ग एक रूपें सांग। नाहीं पैं पांग कल्पनेचा
७५६४	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.२।।	न लोटे पैं निशी कैंचा अहर्निशी। काळाचे कवेसि जनु आहे
७५६५	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.४।।	अन्य शास्त्रें भजतां नाहीं पैं मुक्तता। हरिनाम गातां मुक्ति रोकडी
७५६६	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.५।।	तिमिरपडळ निमाली पैं दृष्टी। प्रपंच हे सृष्टि दिसतुसे
७५६७	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.३।।	निवृत्तिदेवीं प्रपंचु पैं सोडिला। प्रकृति अबोला ब्रह्मडोहीं
७५६८	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.१।।	देहाचि दिवटी अखंड पैं सतेज। चंद्रसूर्य भोज नाहीं तेथें
७५६९	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.३।।	आत्मा हा अविट बिंबलासे नीट। स्मरतांची पैं वैकुंठ देतु आम्हां
७५७०	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.४।।	निवृत्तीचें निराळ जीवन पैं सकळ। प्रत्यक्ष गोपाळ घटीं दिसे
७५७१	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.३।।	ध्येयाचें पैं ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तासी पावन वैकुंठीचें
७५७२	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.१।।	ज्याचेनि सुखें चळत पैं विश्व। नांदे जगदीश सर्वांघटीं
७५७३	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.१।।	गगनींचा घन जातो पैं वारेन। अवचिता पतन अधोपंथें
७५७४	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.३।।	निवृत्ति म्हणे जन हरीचें स्वरूप। काळाचें पैं माप हरिनामें
७५७५	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.१।।	अव्यक्ताचे घरीं व्यक्त पैं नांदे। मायेचेनि छंदें जग दावी
७५७६	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.१।।	एकेवीण तत्त्व नाहीं पैं सृष्टी। विश्वरूपें भेंटी अर्जुनासी
७५७७	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.३।।	निरसे पैं द्वैत अद्वैत श्रीहरी। अवघा घरोघरीं हरी नांदे
७५७८	पैं	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.३।।	विश्व हें पैं अंध मायेचें विशद। नेणे अर्थभेद तरुणोपाय
७५७९	पैजा	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.३।।	हरि हा सुकुमार भौमासुर पैजा। वोळलासे द्विजा धर्मा घरीं
७५८०	पैजा	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.७।।	नंद तो वसुदेव उग्रसेन राजा। यादव पैं पैजा दों अक्षरीं
७५८१	पैठा	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.१।।	अनंत सृष्टि घटा अनंत नाम मठा। परिमाण पैठा आत्माराम
७५८२	पैठा	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.१।।	प्रकृतीचा पैठा कल्पना माजिठा। न पवे तो वैकुंठा कर्मजाड्यें
७५८३	पैठा	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.४।।	निवृत्ति म्हणे तो ठाव मज पैठा। नेतसे वैकुंठा गुरु माझा
७५८४	पैल	।।ज्ञा.गा.नि.२००.३।।	गेला पैल तीरा आणिलें कापुरा। दीप एकसरा पाजळिला
७५८५	पैल	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.१।।	भांडवल हरि पैल द्वीपांतरीं। हरिरूप चारी दिशा पूर्ण
७५८६	पैल	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.१।।	मोडिला तो खेळ तोडियेलें सूत्र। टाकिलें परत्र पैल रूप
७५८७	पैसे	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.४।।	निवृत्ति घनवट स्वामी माझा दिसे। एकतत्त्व पैसे शोभतुसे
७५८८	पैसे	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.२।।	शांति दया पैसे क्षमा जया रूप। अवघेंचि स्वरूप आत्माराम

७५८९	पैसे	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.१।।	जाणिवेचेनि पैसे वासना हे हिंडे। आनान ब्रह्मांडें शोधिताहे
७५९०	पोकळी	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.३।।	न देखों हे पृथ्वी आकाश पोकळी। भरलासे गोपाळीं दुमदुमीत
७५९१	पोखणी	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.१।।	गोविली चरणीं टाकिली सांडणी। विषय पोखणी दुरी ठेली
७५९२	पोखणें	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.१।।	नव्हे हें पोखणें नव्हे तें साधन। उपदेश खूण वेगळी रया
७५९३	पोखणें	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.३।।	विषयाचें पोखणें पाहातां तेथ शून्य। झणीं हें तूं मन जाऊं देसी
७५९४	पोखितसे	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.२।।	तें हें कृष्णमय कृष्णनामें बळें । भक्तीभाव निखळे पोखितसे
७५९५	पोखितें	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.१।।	निराकृत कृत्य विश्वातें पोखितें। आपण उखतें सर्वाकार
७५९६	पोखी	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.१।।	गगनवाड दृष्टी सर्व तत्त्व शेखी। जिव शिव पोखी कारणभूत
७५९७	पोटाळूनी	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.२।।	आम्हां ऐसें व्हावें तरीच हें भोगावें। निरंतर घ्यावें पोटाळूनी
७५९८	पोटीं	।।ज्ञा.गा.नि.११४.१।।	गगनग्रास घोंटी ब्रह्मांड हें पोटीं। निमुनि शेवटीं निरालंबीं
७५९९	पोटीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.१।।	गगनग्रास घोटी ब्रह्मांड हें पोटीं। चैतन्याची सृष्टी आपण हरी
७६००	पोटीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.४।।	कुर्वाळितो हरि नुघडि तो दृष्टी। सप्रेमाच्या पोटीं अधिक होसी
७६०१	पोटीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.१।।	उघडुनियां दृष्टि नामा पाहे पोटीं। आनंदाचा सृष्टि तया झाली
७६०२	पोटीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.१।।	ज्ञानाचिया गोष्टी सांगतो चावटी। भाव नाहीं पोटीं ते काय करूं
७६०३	पोहा	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.२।।	ऐसें रूप पाहा क्षरे दिशा दाहा। सर्वभावें पोहा एका कृष्ण
७६०४	पौर्णिमा	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.२।।	राम सर्वांघटीं बिंबलासे आम्हां। पूर्ण तो पौर्णिमा सोळा कळी
७६०५	पौर्णिमा	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.१।।	हरिविण न दिसे जनवन आम्हां। नित्य हे पौर्णिमा सोळा कळी
७६०६	पौर्णिमा	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.५।।	निवृत्ति संचीत रामनाम महिमा। अवधीच पौर्णिमा सोळा कळीं
७६०७	प्रकट	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.३।।	सांडुनी उपमा गोकुळीं प्रकट। चतुर्भुजपीठ यमुनेतटीं
७६०८	प्रकट	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.२।।	रामकृष्ण वाड सर्व हें वैकुंठ। दिसेल प्रकट निजरूपें
७६०९	प्रकटिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.१।।	आदिनाथ उमा बीज प्रकटिलें। मच्छिंद्रा लाधलें सहजस्थिती
७६१०	प्रकार	।।ज्ञा.गा.नि.००२.४।।	निवृत्ति साकार ब्रह्मींचा प्रकार। ॐ तत्सदाकार कृष्णलीला
७६११	प्रकार	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.४।।	निवृत्ति प्रकार ध्यानाचा विचार। सर्व हा श्रीधर यशोदेचा
७६१२	प्रकार	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.३।।	वेणु वाये ध्वनि यमुनाजळ स्थिर। ध्यानाचा प्रकार कृष्णराशी
७६१३	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.३।।	नित्यता प्रकाश सर्व पूर्ण सार। आपण श्रीधर सर्व सुखें
७६१४	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.२।।	तें रूप रूपस सुंदर सुरस। तें पूर्ण प्रकाश गोकुळीं रया

७६१५	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.२।।	तें रूप रूपस कांसवी प्रकाश। योगीजनमानस निवताती
७६१६	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.१।।	निरपेक्षता मन अनाक्षर मौन्य। प्रकाश संपूर्ण तया ब्रह्म
७६१७	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.नि.११३.२।।	प्रकाश पूर्णता आदिमध्यें सत्ता। नातळे तो द्वैता द्वैतपणें
७६१८	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.२।।	दीप आहे देहीं तयाचे हे प्रकाश। त्याचेनि सावकाश हरी भजे रया
७६१९	प्रकाशपूर्णता	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.५।।	प्रकाशपूर्णता आदिमध्य सत्ता। नातळे तो द्वैता अद्वैतपणें
७६२०	प्रकाशला	।।ज्ञा.गा.नि.११७.२।।	तो हा कृष्ण हरी गोकुळामाझारीं। हाचि चराचरीं प्रकाशला
७६२१	प्रकाशला	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.३।।	निद्रेचिया भुली स्वरूप विसरू। प्रकाशला थोरु आत्माराम
७६२२	प्रकाशलें	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.४।।	निवृत्ति नितंब सोंवळा स्वयंभ। प्रकाशलें बिंब चहूंकडे
७६२३	प्रकाशलें	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.४।।	निवृत्ति म्हणे रूप तें प्रकाशलें दीप। पंढरिसमीप भीमातीरीं
७६२४	प्रकाशस्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.१।।	अव्यक्त आकार आकारलें रूप। प्रकाशस्वरूप बिंबलेंसे
७६२५	प्रकाशु	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.५।।	निवृत्ति सुवासु ब्रह्माचा प्रकाशु। विठ्ठल रहिवासु आम्हां पुरे
७६२६	प्रकाशे	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.३।।	हरिवीण न दिसे गुरु सांगतसे। हरी हा प्रकाशे सर्वरूपीं
७६२७	प्रकाशे	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.१।।	सर्वांघटीं वसे तो आत्मा प्रकाशे। प्रत्यक्ष आम्हां दिसे गुरुकृपा
७६२८	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.१।।	आदिरूप सम मूळ प्रकृति नेम। वैकुंठ उत्तम सर्वत्र असे
७६२९	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.४।।	निवृत्ति सत्वर सेवि सुखसार। प्रकृति आकार लोपें ब्रह्मीं
७६३०	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.१।।	चेतवी चेतवी सावधान जीवीं। प्रकृति मांडवी लग्न वोजा
७६३१	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.२।।	आदिमध्य अवसान सत्व रज तम। प्रकृति सम अळंकारले
७६३२	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.१।।	पुरुष प्रकृति नांदताती घरीं। अखंड शेजारीं ब्रह्मसुखें
७६३३	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.४।।	निवृत्ति प्रकृति पुरुष नांदती। सर्वत्र श्रीपती होउनि ठेला
७६३४	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.१।।	विनट विठ्ठला प्रकृति अबोला। सतत संचला नेणो हरी
७६३५	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.३।।	निवृत्तिदेवीं प्रपंचु पैं सोडिला। प्रकृति अबोला ब्रह्मडोहीं
७६३६	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.३।।	शांति त्याची नारी प्रकृति विकारी। उन्मनि वोवरी हृदयांतु
७६३७	प्रकृतीचा	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.१।।	प्रकृतीचा पैठा कल्पना माजिठा। न पवे तो वैकुंठा कर्मजाड्यें
७६३८	प्रकृतीचेनी	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.१।।	प्रकृतीचेनी घाये घायवट नव्हे। आत्माराम सोये आत्मकळिके
७६३९	प्रकृतीच्या	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.१।।	नाहीं छाया माया प्रकृतीच्या आया। मनाच्या उपाया न चले कांहीं
७६४०	प्रगट	।।ज्ञा.गा.नि.०११.३।।	गुणागुणीं धीट वासना अवीट। तद्रुप प्रगट निरंजना

७६४१	प्रगट	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.४।।	निवृत्ति प्रगट गुरुमंत्र फळद। गोपाळ विद्रद ब्रह्म सेवी
७६४२	प्रगट	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.४।।	निवृत्ति घनवट पिकलिसे पेठ। पुंडलिकें प्रगट केलें कैसें
७६४३	प्रगट	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.४।।	निवृत्ति प्रगट ज्ञानदेवा सांगे। पुंडलिकसंगें हरी खेळे
७६४४	प्रगट	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.२।।	वासना पैं चोख तेथेंचि वैकुंठ। भावोचि प्रगट होये जनां
७६४५	प्रगटला	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.१।।	निरालंब सार निर्गुण विचार। सगुण आकार प्रगटला
७६४६	प्रगटला	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.२।।	आदिपीठ देव ब्रह्म हें स्वयमेव। पुंडलिक भाव प्रगटला
७६४७	प्रगटले	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.४।।	पुंडलिक नाचे देवमुनि सर्व। भीमातीरीं देव प्रगटले
७६४८	प्रगटे	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.१।।	निरालंब बीज प्रगटे सहज। तो गौळियांचें काज करी कृष्ण
७६४९	प्रचंच	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.३।।	ध्येय ध्यान खुंटे प्रचंच हा आटे। नाम हें वैकुंठे नेतु असे
७६५०	प्रचंड	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.३।।	मधुर क्षारता माधवीं अखंड। दिनकाळ प्रचंड आत्माराम
७६५१	प्रचंडें	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.३।।	मुरालीं ब्रह्मांडें अमित्य पैं अंडें । ढिसाळ प्रचंडें जया आंगीं
७६५२	प्रज्ञा	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.४।।	निवृत्ति निमग्न गयनीचि प्रज्ञा। नामें कोटि यज्ञा होत जात
७६५३	प्रणम्य	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.४।।	ॐकार मूर्धनि प्रणव प्रणम्य। वेदादि आगम आंगभूत
७६५४	प्रणव	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.४।।	ॐकार मूर्धनि प्रणव प्रणम्य। वेदादि आगम आंगभूत
७६५५	प्रणवसाचार	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.१।।	आद्यरूपसार जेथुनि ॐकार। तो प्रणवसाचार हारपला
७६५६	प्रतिज्ञेचा	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.१।।	प्रतिपाळ सम प्रतिज्ञेचा नेम। सर्वज्ञता तम गिळीतसे
७६५७	प्रतिपाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.१।।	प्रतिपाळ सम प्रतिज्ञेचा नेम। सर्वज्ञता तम गिळीतसे
७६५८	प्रतिमा	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.४।।	निवृत्ति प्रतिमा वयत्रयसा व्योमा। प्रपंच गरिमा नाहीं तेथें
७६५९	प्रतिमा	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.४।।	निवृत्ति प्रतिमा अक्षरीं दिन व्योमा। एकतत्त्वीं सीमा ध्यायेजेसु
७६६०	प्रती	।।ज्ञा.गा.नि.००४.२।।	तो हा ब्रह्मामाजि गोपाळ संगती। यशोदे हो प्रती दूध मागे
७६६१	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.२।।	तें रूप स्वरूप प्रत्यक्ष अमूप। यशोदे समीप खेळतसे
७६६२	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.२।।	तें रूप सुघड प्रत्यक्ष उघड। गौळियासी कोड कृष्णरूप
७६६३	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.३।।	नानारूप हरपे दृष्य द्रष्टा लोपे। तो प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
७६६४	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.३।।	जेथें हें वाग्वाट शून्यता निघोट। प्रत्यक्ष तें वैकुंठ गोपवेष
७६६५	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.२।।	तो हरि खेळतु प्रत्यक्ष मूर्तिमंतु। द्रष्टा मुक्ति देतु जीवघाते
७६६६	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.३।।	आदि शिवा जप जपतु अमूप। तें प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं

७६६७	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
७६६८	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.१।।	सर्वांघटीं वसे तो आत्मा प्रकाशे। प्रत्यक्ष आम्हां दिसे गुरुकृपा
७६६९	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.२।।	नेघों हे तरु प्रपंच परिवारु। प्रत्यक्ष ईश्वरु पुरे आम्हां
७६७०	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.१।।	अवीट अमोला घेतां पैं निमोला। प्रत्यक्ष देखिला भीमातटीं
७६७१	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.२।।	म्हणोनि पंढरीं उपजावें संसारीं। प्रत्यक्ष श्रीहरी तीरीं उभा
७६७२	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.३००.४।।	निवृत्तीनें ह्रदयीं पूजिलें तें रूप। प्रत्यक्ष स्वरूप विठ्ठलराज
७६७३	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.२।।	भ्रमाचें भुलीव आलेंसे पडळ। प्रत्यक्ष केवळ डोळियांसी
७६७४	प्रत्यक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.४।।	निवृत्तीचें निराळ जीवन पैं सकळ। प्रत्यक्ष गोपाळ घटीं दिसे
७६७५	प्रत्यक्षाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.१।।	उघडें स्वरूप प्रत्यक्षाचे दीप। नाम घेतां पाप हरे जनां
७६७६	प्रथम	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.१।।	प्रथम अक्षर क्षरलेंसे साचार। तेंचि चराचर बिंबलेंसे
७६७७	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.१।।	निरासि निर्गुण नुमटे प्रपंच। विषयसुख साच नाहीं नाहीं
७६७८	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.१।।	मृगजळभास लहरी अपारा। हा प्रपंच पसारा उदरीं जया
७६७९	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.१००.३।।	नेघे हा प्रपंच नाहीं त्या आहाच। सर्व हाचि साच हरी आम्हां
७६८०	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.२।।	मातृका माया निवेदन हरी। प्रपंच बोहरी रामनामें
७६८१	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.४।।	निवृत्तिराज म्हणे तो गुरुविण न तुटे। प्रपंच सपाटे ब्रह्मीं नेतु
७६८२	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.१।।	छेदिला हा वृक्ष तुटलें तें मूळ। प्रपंच समूळ उडाला रया
७६८३	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.६।।	निवृत्ति हा हरी प्रपंच बाहेरी। आपुला शरीरीं हरी केला
७६८४	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.१।।	प्रपंच टवाळ वृक्षच हा सफळ। उपटिलें मूळ कल्पनेचें
७६८५	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.४।।	निवृत्ति परिपाठ हरिनाम हेचि वाट। प्रपंच फुकट दिसे आम्हां
७६८६	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.२।।	नेघों हे तरु प्रपंच परिवारु। प्रत्यक्ष ईश्वरु पुरे आम्हां
७६८७	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.२।।	नाहीं तया भुली प्रपंच अबोला। ब्रह्मसुखें धाला रहिवासु
७६८८	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.१।।	द्वैताचा दुकाळ अद्वैताच्या देशीं। प्रपंच उपवासी मेला रया
७६८९	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.२।।	तैसें जालें ज्ञान उन्मनिं उलथा। प्रपंच पालथा निमालिया
७६९०	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.४।।	निवृत्ति निर्माण एकनाम हरी। प्रपंच बोहरी कोटी राशी
७६९१	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.२११.१।।	छेदिला समूळ प्रपंच विव्हळ। तारक गोपाळ भवनिधी

७६९२	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.२।।	नाम जपे वेगीं म्हणे हरी हरी। प्रपंच बोहरी आपेआप
७६९३	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.३।।	नलगे साकार विठ्ठल मनोवृत्ति। प्रपंच समाप्ति ती अक्षरीं
७६९४	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.७।।	निवृत्ति निवांत तल्लीन पैं जाला। प्रपंच अबोला हरिसंगें
७६९५	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.१।।	तिमिर पडलें प्रपंच भासे। झाकोळला दिसे आत्मनाथ
७६९६	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.५।।	तिमिरपडळ निमाली पैं दृष्टी। प्रपंच हे सृष्टि दिसतुसे
७६९७	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.२।।	मोहें वेटाळला पाहे चहूंकडे। प्रपंच गडबडे लोळतुसे
७६९८	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.१।।	व्यर्थ हा प्रपंच विस्तारला साचा। पाहातां आहाचा फुकट रया
७६९९	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.४।।	निवृत्ति प्रतिमा वयत्रयसा व्योमा। प्रपंच गरिमा नाहीं तेथें
७७००	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.२।।	त्याचें नाम हरी त्याचें नाम हरी। प्रपंच बोहरी कल्पनेची
७७०१	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.२।।	अधउर्ध्व हरि भाविला कुसरी। प्रपंच बाहेरी आपेंआप
७७०२	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.४।।	निवृत्ति देवीं धरिली माया हे असार। प्रपंच परिवार निर्दाळिला
७७०३	प्रपंचसमाप्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.२।।	हरि धरा चित्तीं मन मारा मुक्ति । प्रपंचसमाप्ति हरिपाठें
७७०४	प्रपंचाचरण	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.३।।	वित्त शाठ्य करी प्रपंचाचरण। पितृ जनार्दन न पावसी
७७०५	प्रपंचाचिया	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.२।।	सदाचार आम्हां नित्य हरिप्रेमा। नेणों मनोधर्मा प्रपंचाचिया
७७०६	प्रपंचाची	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.१।।	प्रपंचाची वस्ति व्यर्थ काह्या काज। आम्हां बोलतां लाज येत सये
७७०७	प्रपंचाची	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.३।।	एकतत्त्व सार रामनाम सुख। नलगे ते भूक प्रपंचाची
७७०८	प्रपंचाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.३।।	तारा ग्रह दीन त्या माजि उन्मन। प्रपंचाचें भान दुरी ठेलें
७७०९	प्रपंचाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.१।।	निमाली ते निशी पळाला तो दीन। प्रपंचाचें भान लोपिन्नलें
७७१०	प्रपंचाच्या	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.३।।	द्वैताची हे वाढी प्रपंचाच्या घरीं। अद्वैत कामारी भोगिजेसु
७७११	प्रपंचु	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.३।।	निवृत्तिदेवीं प्रपंचु पैं सोडिला। प्रकृति अबोला ब्रह्मडोहीं
७७१२	प्रबंध	।।ज्ञा.गा.नि.००९.१।।	नीट पाठ आम्हां धीट हा प्रबंध। जन वन प्रबोध ब्रह्मरसें
७७१३	प्रबोध	।।ज्ञा.गा.नि.००९.१।।	नीट पाठ आम्हां धीट हा प्रबंध। जन वन प्रबोध ब्रह्मरसें
७७१४	प्रबोध	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.१।।	अचेत आत्मा चेतविला साचा। प्रबोध नामाचा रामनामीं
७७१५	प्रभा	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.३।।	संसाराचें तारुं ठाणमाण दिसे। शाम प्रभा वसे तिये ब्रह्मीं
७७१६	प्रभा	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.३।।	शामतनु हरि प्रभा दिसे भानु। तो माझा जीवनु हरि आह्मां
७७१७	प्रभा	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.३।।	उगवली ज्योति प्रभा पैं फाकती। नाहीं दिनराती पंढरीये

७७१८	प्रभात	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.४।।	प्रभात हरपे सायंकाळ लोपे। दिनमणी दीपे विठ्ठलप्रभा
७७१९	प्रभे	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.१।।	द्वैताचिये प्रभे नसोनि उरला। निराकार संचला एकरूपें
७७२०	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.४।।	निवृत्ति प्रमाण अनंत नारायण। सर्व हें चैतन्य आपरूपें
७७२१	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.२।।	सर्वत्र भजन हरी हेचि खूण। हरी हा प्रमाण दों अक्षरीं
७७२२	प्रल्हाद	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.१।।	प्रल्हाद परीक्षिती ध्रुव बाळ म्हणती। उपमन्यूची गती क्षीरसागरीं
७७२३	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींचे तटाक। उतरलासि एक शुद्धोदकें
७७२४	प्रवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.१।।	प्रवृत्ति निवृत्ति या दोन्ही सहज। जनीं वनीं काज करूनी असती
७७२५	प्रश्न	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.४।।	निवृत्ति म्हणे ते सुखरूप कृष्ण। दिननिशी प्रश्न हरि हरि
७७२६	प्रश्न	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.४।।	निवृत्तीचें धन मानी तो श्रीकृष्ण। सांगितसे प्रश्न गयनीराजे
७७२७	प्रश्नु	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.३।।	पितृमाता विष्णु एक भाव प्रश्नु। दिननिशीं कृष्णु न विसंबे रया
७७२८	प्रसवे	।।ज्ञा.गा.नि.००१.१।।	जेथुनि उद्धारु प्रसवे ॐकारु। तोचि हा श्रीधरु गोकुळीं वसे
७७२९	प्रसाद	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.४।।	निवृत्ती गयनी प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
७७३०	प्रसाद	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.४।।	निवृत्ति गयनि प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
७७३१	प्रसादें	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.४।।	गयनि प्रसादें निवृत्ति बोधु। अवघाचि गोविंदु अवघा रूपीं
७७३२	प्रसादें	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.४।।	निवृत्तीनें कथिलें गुरुगयनी प्रसादें । सकळ हा गोविंद आत्माराम
७७३३	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.४।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ पैं स्वानंद। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
७७३४	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.३।।	वेदादिक कंद ॐकार उद्बोध। साकार प्रसिद्ध सर्वां घटीं
७७३५	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.नि.११३.१।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ तें अगाध। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
७७३६	प्रसिद्ध	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.२।।	तारक पंढरी प्रसिद्ध भीमातीरीं। ब्रीदें चराचरीं बोले वेदु
७७३७	प्रसिद्धु	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.३।।	नाइके उपदेशु नव्हे खुण सिद्धु। योनिसी प्रसिद्धु पढिलासे
७७३८	प्रहरी	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.१।।	सर्वरूपें हरी ऐसें मन करी। वासना प्रहरी नामपाठें
७७३९	प्रांतु	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.४।।	निवृत्ति पहातु देहामाजि प्रांतु। देवोची दिसतु सर्वांघटीं
७७४०	प्राकृत	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.१।।	प्राकृत संस्कृत एकचि मथीत। गुरुगम्य हेत पुराण महिमा
७७४१	प्राण	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.३।।	चातकाची चिंता जरी न पवे जीवन। तरीच शोकें प्राण तृषा हेतु
७७४२	प्राणापानीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.४।।	निवृत्तीचें सार प्राणापानीं स्थिर। मनें चराचर आराधिलें
७७४३	प्राणिया	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.१।।	प्राणिया उद्धार सर्व हा श्रीधर। ब्रह्म हें साचार कृष्णमूर्ती

७७४४	प्राणियांसी	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.२।।	हृदयीं विठ्ठलु ध्याता निरंतरु। वैकुंठ साचारु प्राणियांसी
७७४५	प्राप्त	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.३।।	ज्याचेनि स्मरणें तरली पैं गणिका। वैकुंठ लोका प्राप्त जाली
७७४६	प्रायश्चित्त	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.३।।	अनंत जन्माचें प्रायश्चित्त हरी। विठ्ठल साजिरी ब्रीदावळी
७७४७	प्रारब्ध	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.१।।	प्रारब्ध संचित विठ्ठलदैवत। कुळीं उगवत भाग्ययोगें
७७४८	प्रावर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.३।।	चंद्र सूर्य कीर्ण आकाश प्रावर्ण। पृथ्वी अंथुरण सर्वकाळ
७७४९	प्रिय	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.१।।	पितृगोत माता भजन स्वभावता। जन्मोनि अनंता प्रिय होसी
७७५०	प्रीतीहूनी	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.३।।	घेरे नाम्या ग्रास ब्रह्मीचा गळाला। आवडसि गोपाळा प्रीतीहूनी
७७५१	प्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.३।।	गौळिया गोजिरें दैवत सारें। नंदासि एकसरे प्रेम देतु
७७५२	प्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.४।।	धन्य ते चरण नित्यता स्मरण। अखंड संपन्न प्रेम देतु
७७५३	प्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.३।।	उदो अस्तु मैळें ब्रह्म न मैळें। भोगिती सोहळे प्रेम भक्त
७७५४	प्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.४।।	समर्थाचे घरीं कांहीं नाहीं उणें । अखंड प्रेम देणें कृष्णनामीं
७७५५	प्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.१।।	भावभक्ति प्रेम दया शांति क्षमा। अखंडित प्रेमा असों द्यावा
७७५६	प्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.१।।	हरि प्रेम नित्या ज्यासी पैं वसे। सर्वघटीं दिसे हरि आम्हां
७७५७	प्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.४।।	निवृत्ति उच्चार नारायणनाम। दिननिशीं प्रेम हरी हरी
७७५८	प्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.२।।	दिंडी टाळघोळ गाती विठ्ठलनाम। खेचरासी प्रेम विठ्ठलाचें
७७५९	प्रेमकवळु	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.१।।	तंव आनंदला हरि परिपूर्ण लोटला। मुक्ताई लाधला प्रेमकवळु
७७६०	प्रेमगुण	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.४।।	निवृत्ति समता हरी प्रेमगुण। कृष्ण हेचि ध्यान मनामाजी
७७६१	प्रेमतनु	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.१।।	पीतांबर दीपडें दीपकळिका श्याम। शिव आत्माराम प्रेमतनु
७७६२	प्रेमपान्हा	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.२।।	देखिला गे माये सगुण–निर्गुणनिधी। यशोदा गोविंदीं प्रेमपान्हा
७७६३	प्रेमपिसे	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.३।।	देव मुनी सर्व ब्रह्मादिक लोठे। पंढरीये पेठे प्रेमपिसे
७७६४	प्रेमभरित	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.३।।	नरहरि विठा नारा ते गोणाई। प्रेमभरित डोहीं वोसंडती
७७६५	प्रेमभेटी	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदा श्रीधरें प्रेमभेटी
७७६६	प्रेमरसें	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.४।।	निवृत्ति निवाला प्रेमरसें धाला। सर्व सुख झेला हरिकृष्ण
७७६७	प्रेमळाचीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.३।।	उपचाराच्या कोडी न पाहे परवडी। तो प्रेमळाचीं घोडीं धुये अंगें
७७६८	प्रेमसुख	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदे निधिरें प्रेमसुख
७७६९	प्रेमसुद्धा	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.२।।	तेचि प्रेमसुद्धा गोरक्षा दिधली। पूर्ण कृपा केली गयनिनाथा

७७७०	प्रेमा	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.१।।	भावभक्ति प्रेम दया शांति क्षमा। अखंडित प्रेमा असों द्यावा
७७७१	प्रेमा	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.३।।	हरिनाम वाचे सार मंत्र आम्हां। अखंडित प्रेमा वसे चित्तीं
७७७२	प्रेमाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.३।।	उचलिला नामा प्रेमाचें फुंदन। नुघडी तो नयन कांहीं केल्या
७७७३	प्रेमाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.२।।	प्रेमाचें पुतळे भीमातीरा आले। जयजयकार केलें हरिभक्तीं
७७७४	प्रेमाचें	।।ज्ञा.गा.नि.३००.१।।	वोळलें दुभतें सर्वांसि पुरतें। प्रेमाचें भरतें वैष्णवांसी
७७७५	प्रेमाचें	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.५।।	तल्लिन प्रेमाचें कल्लोळ अमृतांचे। डिंगर हरीचें राजहंस
७७७६	प्रेमें	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्ण। गयनी सहिष्ण प्रेमें डोले
७७७७	प्रेमें	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.३।।	तारिले पतीत नारायण नामें। उद्धरिलें प्रेमें हरिभक्त
७७७८	प्रेमें	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.३।।	पुंडरिकफळ वोळलें सफळ। शंकर सोज्वळ प्रेमें डुले
७७७९	प्रेमें	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.१।।	परंपरा भक्त उद्धरिले प्रेमें। सांडिलें दुर्गमें संसारिके
७७८०	फलकट	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.१।।	मारुनि कल्पना निवडिलें सार। टाकिलें असार फलकट
७७८१	फलहेतु	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.२।।	गेलें तें सुमन ठेले फलहेतु। अखंडता रितु गोपाळ रया
७७८२	फळ	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.३।।	निश्चळ अचळ नाहीं चळाचळ। दीन काळ फळ हारपती
७७८३	फळ	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.१।।	अनुभवाच्या गांवीं ज्ञान हेंचि फळ। विज्ञान केवळ वृक्ष तया
७७८४	फळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.४।।	निवृत्तीचें फळ सकळ गोपाळ। तोडी माया जाळ संकीर्तनें
७७८५	फळ	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.२।।	मुळ तें नुगवे फळ तें निमालें। हरि हें घेतलें जीवन हेतु
७७८६	फळद	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.४।।	निवृत्ति प्रगट गुरुमंत्र फळद। गोपाळ विद्रद ब्रह्म सेवी
७७८७	फळला	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.४।।	निवृत्ति हरिलीळा दिनकाळ फळला। निमिषोनिमिष कळा हरी जाणे
७७८८	फळलें	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.२।।	भाग्य पैं फळलें नंदाघरीं सये। यशोदा पैं माय परब्रह्माची
७७८९	फळलें	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.४।।	निवृत्तीचें तप फळलें अमुप। गयनिराजें दीप उजळिला
७७९०	फळलें	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.२।।	पुंडलिकभाग्य फळलें संपूर्ण। दिननिशीं कीर्तन विठ्ठल हरी
७७९१	फळलें	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.४।।	निवृत्ति म्हणे तें नाम रामवदे जप। फळलें संकल्प रामनामें
७७९२	फळलें	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.२।।	फळलें अमूप कृष्णनाम तप। उच्चारितो खेप हरे जना
७७९३	फळलें	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.१।।	भक्तीचें महिमान भक्तांसि फळलें। दीनकाळ केलें ब्रह्मार्पण
७७९४	फाकती	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.३।।	उगवली ज्योति प्रभा पैं फाकती। नाहीं दिनराती पंढरीये
७७९५	फाडोवाडें	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.४।।	निवृत्ति रोकडें नाम फाडोवाडें। हरिरूप चहूंकडे दिसे आम्हां

७७९६	फाडोवाडें	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.१।।	मी माझें रोकडें केलें फाडोवाडें। ब्रह्मांडा एवढें ढिसाळ थोर
७७९७	फावलें	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.४।।	ज्ञानासि लाधलें निवृत्ति फावलें। सोपान घडलें दिनकाळ
७७९८	फावलें	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.४।।	नामया विठया नारया लाधलें। गोणाई फावलें अखंडित
७७९९	फावलें	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.१।।	चांगया लाधलें नामया दिधलें। विठ्या फावलें हरिकृपा
७८००	फावेल	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.१।।	नाम नाहीं वाचे तो नर निदैव। कैसेनी दैव फावेल तया
७८०१	फुंदतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.१।।	आनंद सर्वांचा काला अरुवार । नामया साचार फुंदतुसे
७८०२	फुंदन	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.३।।	उचलिला नामा प्रेमाचें फुंदन। नुघडी तो नयन कांहीं केल्या
७८०३	फुकट	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.४।।	निवृत्ति परिपाठ हरिनाम हेचि वाट। प्रपंच फुकट दिसे आम्हां
७८०४	फुकट	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.१।।	व्यर्थ हा प्रपंच विस्तारला साचा। पाहातां आहाचा फुकट रया
७८०५	फूल	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.१।।	कमळाच्या स्कंधी गुणी गुढारलें। वरी आकारलें फूल तया
७८०६	फेडियला	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.४।।	निवृत्ति नि:संग परब्रह्म चांग। फेडियला पांग गुरुराजें
७८०७	बंधन	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.१।।	खुंटलें साधन तुटलें बंधन। सर्वही चैतन्य एकरूप
७८०८	बंधन	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.२।।	न देखों बंधन सर्व जनार्दन। व्यासादिकीं खूण सांगितली
७८०९	बंधन	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.३।।	नित्यता कीर्तन तुटेल बंधन। आत्माराम घन तुष्टेल जना
७८१०	बंधना	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.२।।	गेली ते वासना निमाली भावना। चुकलें बंधना यमपाश
७८११	बंधनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.१।।	ध्यान ना उन्मनीं दृढ ना बंधनीं। सर्वी सर्व पूर्णी हरि एकु
७८१२	बंधु	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.१।।	माता पिता नाहीं बंधु बोधु कांहीं। सर्व सम डोहीं वर्तताती
७८१३	बडिवार	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.१।।	एक तत्त्व सांगती वेदादिक बडिवार। ब्रह्मकर्म आचार भजनालागीं
७८१४	बरळू	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.३।।	रिकामा बरळू नसे खेळेमेळे। ब्रह्माची कल्लोळे भोगीतुसे
७८१५	बरळे	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.३।।	शास्त्रांसि नाकळे श्रुतीहि बरळे। तो गोपवेषें खेळे गोपाळांमाजी
७८१६	बळिराम	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.५।।	द्वारकानाथ हरि सोळा सहस्त्र नारी। बळिराम परिवार हरि माझा
७८१७	बळीभद्र	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.६।।	द्रौपदी सुभद्रा गोपाळ गोपिका। बळीभद्र सखा दों अक्षरीं
७८१८	बळें	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.२।।	नामाचेनि बळें कळिकाळ आपणां। ब्रह्मांडा येसणा तोचि होय
७८१९	बळें	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.१।।	नामाचेनि बळें तारिजे संसार। आणिक विचार करूं नको
७८२०	बळें	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.२।।	तें हें कृष्णमय कृष्णनामें बळें । भक्तीभाव निखळे पोखितसे
७८२१	बळें	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.२।।	भक्त हे तरले नामाचेनि बळें। कळिकाळासि खेळे दों अक्षरीं

७८२२	बसे	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.२।।	रामराम हरि सर्वकाळ वसे । तेथेंचि वसे बसे हरी
७८२३	बहुसाल	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.३।।	निवृत्ति म्हणे आत्मा हाचि पैं विठ्ठल। नाहीं बहुसाल कर्मकांड
७८२४	बाईये	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
७८२५	बाईये	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
७८२६	बाईये	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
७८२७	बाईये	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
७८२८	बागडा	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.४।।	निवृत्ति निधडा रूप चहूंकडा। गोपाळ बागडा गोकुळीं वसे
७८२९	बागडे	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.१।।	अरूप बागडे निर्गुण सवंगडे। खेळे लाडेंकोडें नंदाघरीं
७८३०	बागडे	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.१।।	गोपाळ संवगडे आले वाडेंकोडें। असंख्य बागडे हरिरूपीं
७८३१	बागडें	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.२।।	तें अव्यक्त साबडें कृष्णाचें रूपडें। गोपाळ बागडें तन्मयता
७८३२	बाज	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.२।।	समसेज बाज सर्वत्र रे भोगी। एकरूप जगीं हरी नांदे
७८३३	बाधक	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.१।।	साधक बाधक ना बाधी जनक। सर्व हरि एक आत्मा असे
७८३४	बाधी	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.१।।	साधक बाधक ना बाधी जनक। सर्व हरि एक आत्मा असे
७८३५	बापा	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.१।।	एक देव आहे हा भाव पैं सोपा। द्वैतरूपें बापा पडसी नरकीं
७८३६	बापा	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.२।।	हरी हरी म्हणे नायके ते मातु। द्वैत तया आंतु नेघे बापा
७८३७	बारा	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.३।।	नित्य पैं सोंविळा अखंड पैं निर्मळा। झणीं बारा सोळा म्हणाल तया
७८३८	बाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.२।।	तें अव्यक्त रूप देवकीचें बाळ। वसुदेवकुळ कृष्ण ठसा
७८३९	बाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.३।।	हरिरूप घरीं सोळा सहस्त्र नारी। तो बाळ ब्रह्मचारी गाई राखे
७८४०	बाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.३।।	उचलिती ढिसाळ सर्व हा गोपाळ। तो यशोदेचा बाळ नंदाघरीं
७८४१	बाळ	।।ज्ञा.गा.नि.११५.४।।	निवृत्ति गयनी सांगतुसे खुणा। तो देवकीचा तान्हा बाळ जाला
७८४२	बाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.३।।	न दिसे पहातां शेषादिकां गति। यशोदे श्रीपति बाळ जाला
७८४३	बाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.१।।	म्हणवितो नंदाचा बाळ यशोदेचा। आपण चौवाचातीत कृष्ण

७८४४	बाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.१।।	प्रल्हाद परीक्षिती ध्रुव बाळ म्हणती। उपमन्यूची गती क्षीरसागरीं
७८४५	बाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.१।।	गगनीं अभ्र चाले चंद्र असे निश्चळ। पृथ्वीतळीं बाळ चाले म्हणे
७८४६	बाळक	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.२।।	तो हरि बाळक गोपिका कौतुक। गोपाळ सकळिक संवगडे
७८४७	बाळक	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.१।।	मातेचें बाळक पितृचें जनक। गोत हें सम्यक् हरी आम्हां
७८४८	बाळकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.२।।	तेंचि हें डोळस सांवळें सुंदर। यशोदे सुकुमार बाळकृष्ण
७८४९	बाळकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.२।।	तें रूप वैकुंठ भोगीती गोकुळीं। नंदाचिये कुळीं बाळकृष्ण
७८५०	बाळकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.११८.१।।	दुभिलें द्विजकुळीं आले पैं गोकुळीं। नंदयशोदेजवळी बाळकृष्ण
७८५१	बाळकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.११९.२।।	तें रूप गोकुळीं नंदाचिये कुळीं। यशोदे जवळी बाळकृष्ण
७८५२	बाळक्रीडा	।।ज्ञा.गा.नि.००३.२।।	तें हें कृष्णनाम गोपिसंगें मेळे। नंदाघरीं सोहळे बाळक्रीडा
७८५३	बाळरूप	।।ज्ञा.गा.नि.११६.२।।	तें हें कृष्णरूप यशोदेकडीये। नंदाघरीं होये बाळरूप
७८५४	बाळरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.२।।	तें हें सांवळें स्वरूप डोळस। बाळरूप मीस घेतलेंसें
७८५५	बाळरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.३।।	साधितां साध न पविजे खूण। तो बाळरूपें कृष्ण नंदाघरीं
७८५६	बाळरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.३।।	बाळरूपें हरी वागवी शिदोरी। तो गोपाळांच्या करीं काला देतु
७८५७	बाळलीला	।।ज्ञा.गा.नि.०११.२।।	तें रूप स्वरूप कृष्ण बाळलीला। माजि त्या गोपाळा सदा वसे
७८५८	बाळलीला	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.२।।	तें रूप सादृश्य कृष्णनामें सोपें। नंदा यशोदा खोपें बाळलीला
७८५९	बाळा	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.२।।	हरि हा सांवळा वेधिलिया बाळा। माजि त्या गोवळा गायी राखे
७८६०	बाळी	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.३।।	लावीं उन्मनी टाळी टाळिसी नेईं बाळी। अखंड वनमाळी हृदयघटीं
७८६१	बाहिजु	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.२।।	कैसा बाहिजु भीतरी हरी। बिंबे बिंबला एकसूत्रीं
७८६२	बाहिजु	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.२।।	मोहाचें मोहन चिंतिता श्रीहरि। बाहिजु भीतरीं अवघा होय
७८६३	बाहिजुभीतरीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.१।।	मोक्षमुक्ती चारी एकतत्त्व हरी। बाहिजुभीतरीं हरि करी
७८६४	बाहिया	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.४।।	निवृत्तिदेवो आनंद झालिया। लवति बाहिया स्वस्वरूपीं
७८६५	बाही	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.४।।	बुझावित राही रखुमादेवी बाही। पीतांबर साई करिती हरी
७८६६	बाही	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.१।।	उपरति मनाची साधन विदेही। तारिजेल बाही रामनामें
७८६७	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.६।।	निवृत्ति हा हरी प्रपंच बाहेरी। आपुला शरीरीं हरी केला
७८६८	बाहेरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.२।।	अधउर्ध्व हरि भाविला कुसरी। प्रपंच बाहेरी आपेंआप
७८६९	बाह्य	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.३।।	आकार विकार सम सारिखाचि हरी। बाह्य अभ्यंतरीं आपणचि

७८७०	बाह्य	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.१।।	काळवेषें दुरी काळचक्र करीं। बाह्य अभ्यंतरीं हरी नांदे
७८७१	बाह्य	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.३।।	ब्रह्मपद हरि बाह्य अभ्यंतरीं। सर्वत्र श्रीहरि दिसे तया
७८७२	बाह्या	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.३।।	समाधीचें रूप रुपासि आलें काह्या। पसरोनी बाह्या देत क्षेम
७८७३	बिंब	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.४।।	निवृत्ति नितंब रूपस स्वयंभ। कृष्णनामें बिंब बिंबलेंसें
७८७४	बिंब	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.१।।	बिंबीं बिंब एक बिंबलें सम्यक। आपण तिन्ही लोक एक्यारूपें
७८७५	बिंब	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.४।।	निवृत्ति नितंब कृष्ण तो स्वयंभ। श्रीमूर्तीचें बिंब दिसे सर्व
७८७६	बिंब	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.४।।	निवृत्ति नितंब सोंवळा स्वयंभ। प्रकाशलें बिंब चहूंकडे
७८७७	बिंब	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.३।।	उगवलें बिंब अद्वैत स्वयंभ। नाम हें सुलभ विठ्ठलराज
७८७८	बिंबला	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.४।।	निवृत्ति घडुला सर्वत्र बिंबला। दर्पण विसरला आत्मबोधीं
७८७९	बिंबला	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.२।।	कैसा बाहिजु भीतरी हरी। बिंबे बिंबला एकसूत्रीं
७८८०	बिंबलासे	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.४।।	निवृत्तीचें सार सर्व हा परिवार। कृष्णचि साचार बिंबलासे
७८८१	बिंबलासे	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.४।।	निवृत्ति सागर ज्ञानार्क आगर। कृष्णचि साचार बिंबलासे
७८८२	बिंबलासे	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.३।।	सर्वघटवासि सर्वत्रनिवासी। आपण समरसीं बिंबलासे
७८८३	बिंबलासे	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.२।।	राम सर्वांघटीं बिंबलासे आम्हां। पूर्ण तो पौर्णिमा सोळा कळी
७८८४	बिंबलासे	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.४।।	निवृत्ति परम निरंतर सम। सर्वांघटीं राम बिंबलासे
७८८५	बिंबलासे	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.२।।	दुजियाची सृष्टि नाहीं नाहीं भिन्न। सर्व नारायण बिंबलासे
७८८६	बिंबलासे	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.१।।	देवेवीण ठावो नाहीं रये मही। आत्मप्रकाश पाहीं बिंबलासे
७८८७	बिंबलासे	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.३।।	आत्मा हा अविट बिंबलासे नीट। स्मरतांची पैं वैकुंठ देतु आम्हां
७८८८	बिंबली	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.२।।	बिंबली पंढरी हरीरूपीं सार। अवघाचि शृंगार विठ्ठलराजु
७८८९	बिंबलें	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.१।।	गगनीं वोळलें येतें तें देखिलें। दर्पणीं बिंबलें आपणपें
७८९०	बिंबलें	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.१।।	बिंबीं बिंब एक बिंबलें सम्यक। आपण तिन्ही लोक एक्यारूपें
७८९१	बिंबलें	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.१।।	शून्य हें पुशिलें निरशून्य बिंबलें। ब्रह्म उगवलें तेजाकार
७८९२	बिंबलेंसे	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.१।।	अव्यक्त आकार आकारलें रूप। प्रकाशस्वरूप बिंबलेंसे
७८९३	बिंबलेंसे	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तिभाव हा सफळ। तेथें अद्वैत कृपाळ बिंबलेंसे
७८९४	बिंबलेंसे	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.३।।	नाहीं तारा ग्रह नाहीं हे मेदिनी। सर्व जनार्दनीं बिंबलेंसे
७८९५	बिंबलेंसे	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.१।।	प्रथम अक्षर क्षरलेंसे साचार। तेंचि चराचर बिंबलेंसे

७८९६	बिंबलेंसें	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.४।।	निवृत्ति नितंब रूपस स्वयंभ। कृष्णनामें बिंब बिंबलेंसें
७८९७	बिंबलेंसें	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.१।।	दिननिशीं नाहीं अवघा दीपक। एकारूपें त्रैलोक्य बिंबलेंसें
७८९८	बिंबाकार	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.१।।	सूर्यातें निवटी चंद्रातें घोंटी। उन्मनिं नेहटी बिंबाकार
७८९९	बिंबाकारें	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.३।।	निळिमा अंबरीं निळवर्ण तेज। गोपाळ सहज बिंबाकारें
७९००	बिंबावो	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.१।।	आदि मध्य अंतीं तुज माजि बिंबावो। ब्रह्मीं ब्रह्मथावो लवण जळीं
७९०१	बिंबी	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.१।।	निरशून्य बिंबी आकार पाहतां। आपण तत्त्वतां हरी एकु
७९०२	बिंबीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.१।।	बिंबीं बिंब एक बिंबलें सम्यक। आपण तिन्ही लोक एक्यारूपें
७९०३	बिंबे	।।ज्ञा.गा.नि.००७.२।।	तें रूप चोखाळ कृष्णनामें बिंबे। यशोदा सुलभें गीतीं गाय
७९०४	बिंबे	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.३।।	रजतम गाळी दृश्याकार होळी। तदाकार जळीं कृष्ण बिंबे
७९०५	बिंबे	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.२।।	कैसा बाहिजु भीतरी हरी। बिंबे बिंबला एकसूत्रीं
७९०६	बिंबे	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.१।।	शिव शांति तेजें रवितेज बिंबे। जीवशिवा बिजे समतेज
७९०७	बिजे	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.१।।	शिव शांति तेजें रवितेज बिंबे। जीवशिवा बिजे समतेज
७९०८	बिढार	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.२।।	तें रूप वोळलें नंदायशोदे सार। वसुदेव बिढार भाग्ययोगें
७९०९	बिढार	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.६।।	निवृत्ति रचना कृष्णनाम सार। नंदाचें बिढार ब्रह्म जालें
७९१०	बिढार	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकार। देवकी बिढार सेवियेलें
७९११	बिढार	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.४।।	निवृत्तीचें सार जिवशिव बिढार। गुरुनें निर्धार सांगितला
७९१२	बिढार	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.४।।	निवृत्ति साधन मन हें आवर। गुरुचरणीं स्थिर बिढार धरी
७९१३	बीज	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.१।।	निरालंब बीज प्रगटे सहज। तो गौळियांचें काज करी कृष्ण
७९१४	बीज	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.४।।	निवृत्तीचें काज नाम ब्रह्म बीज। गयनी सहज तुष्टलासे
७९१५	बीज	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.१।।	ध्यानाची धारणा उन्मनीचें बीज। लक्षितां सहज नये हातां
७९१६	बीज	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.१।।	आदिनाथ उमा बीज प्रकटिलें। मच्छिंद्रा लाधलें सहजस्थिती
७९१७	बीज	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.१।।	निजतेज बीज नाठवे हा देह। हारपला मोह संदेहेसी
७९१८	बीज	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.४।।	निवृत्तीचें गुज पुंडरीक बीज। विश्वजनकाज पुरे कोडें
७९१९	बीज	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.३।।	न पाहे पैं दृष्टी कळिकाळ तुज। रामनाम बीज मंत्रसार
७९२०	बीजतत्व	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.२।।	सोहं बीजतत्व गुरुनाम मंत्र। ज्ञानी उपासित हरिराज
७९२१	बुझावित	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.४।।	बुझावित राही रखुमादेवी बाही। पीतांबर साई करिती हरी

७९२२	बुझाविती	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.२।।	राही रखुमाई आदिमाता मोहे। नामा तो उपायें बुझाविती
७९२३	बुझावितु	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.२।।	तें रूप आवडे भोगिती सावडें। यशोदेसी कोडें बुझावितु
७९२४	बुझे	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.१।।	निराकारी घर आकारलें व्यर्थ। सांगतां परमार्थ न बुझे हरी
७९२५	बुडलासे	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.२।।	नाहीं आम्हां ठावो नाहीं आम्हां गांवो। वासना संदेहो बुडलासे
७९२६	बुडाला	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.१।।	अजन्मा जन्मला अहंकार बुडाला। बोध पैं उठिला गोकुळीं रया
७९२७	बुडाली	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.३।।	गेलें मन रामीं निष्काम कल्पना। बुडाली वासना तिये डोहीं
७९२८	बुडाले	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.१।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यमनियम बुडाले रया
७९२९	बुडालें	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.४।।	सर्व हें घडुलें कृष्णाचें सानुलें। घटमठ बुडालें इये रूपीं
७९३०	बुडालें	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.३।।	घटमट व्यापिलें आपेंआप संचलें। कल्पनें बुडालें संकल्प रया
७९३१	बुडी	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे कांहीं। सर्व हरी डोहीं बुडी देका
७९३२	बुडोनि	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रुपीं पैं वृत्ति बुडोनि ठेली
७९३३	बुडोनि	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.२।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यम नेम बुडोनि ठेले
७९३४	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.१।।	बुद्धि बोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
७९३५	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.१।।	आम्ही बोध तुम्हीं बुद्धि। आम्हीं स्वयें तुम्हीं शुद्धि
७९३६	बुद्धिबोध	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.३।।	बुद्धिबोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
७९३७	बुद्धिसि	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.२।।	शब्दासि नातुडे बुद्धिसि सांकडें । तो सप्रेमें आतुडे स्मरतां नाम
७९३८	बुद्धी	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.१।।	ज्या रूपा कारणें वोळंगती सिद्धी। हारपती बुद्धी शास्त्राचिया
७९३९	बैसतांही	।।ज्ञा.गा.नि.११५.२।।	न संपडे शिवा बैसतांही ध्यानीं। जालिया उन्मनीं दृष्य नव्हे
७९४०	बैसला	।।ज्ञा.गा.नि.११५.३।।	कमळासनीं ब्रह्मा ध्यानस्थ बैसला। पाहतां पाहतां मुळा न संपडे
७९४१	बोध	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.१।।	अजन्मा जन्मला अहंकार बुडाला। बोध पैं उठिला गोकुळीं रया
७९४२	बोध	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.१।।	बुद्धि बोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
७९४३	बोध	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.१।।	आम्ही बोध तुम्हीं बुद्धि। आम्हीं स्वयें तुम्हीं शुद्धि
७९४४	बोध	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.१।।	विश्वीं हा विश्वात्मा क्षरला असे आत्मा। अहं बोध रामा दूर करी
७९४५	बोधला	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.४।।	निवृत्ति बोधला गुरु खुण बोधु। मनाचा उद्‍बोधु हरिचरणीं
७९४६	बोधले	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.३।।	देवेंविण नाहीं सर्व शास्त्र बोले। हरिरूपीं बोधले तेचि धन्य
७९४७	बोधु	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.१।।	माता पिता नाहीं बंधु बोधु कांहीं। सर्व सम डोहीं वर्तताती

७९४८	बोधु	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.४।।	निवृत्ति बोधला गुरु खुण बोधु। मनाचा उद्‍बोधु हरिचरणीं
७९४९	बोधु	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.४।।	गयनि प्रसादें निवृत्ति बोधु। अवघाचि गोविंदु अवघा रूपीं
७९५०	बोभाट	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.१।।	पुंडलिकपेठ वैष्णवाचा हाट। करिती बोभाट हरिनामाचा
७९५१	बोल	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.१।।	मंगल्य मांगल्य ब्रह्म हें सखोल। ब्रह्मरूप बोल ब्रह्म भोगी
७९५२	बोलणें	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.१।।	खुंटलें वेदांत हारपलें सिद्धांत। बोलणें धादांत तेंही नाहीं
७९५३	बोलत	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.२।।	वेदादिक मत शास्त्र तें बोलत। श्रुतीचा संपत वाद जेथें
७९५४	बोलतां	।।ज्ञा.गा.नि.११५.१।।	आगमा निगमा बोलतां वैखरी। तो यशोदेच्या करीं धरुनी चाले
७९५५	बोलतां	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.१।।	प्रपंचाची वस्ति व्यर्थ काह्या काज। आम्हां बोलतां लाज येत सये
७९५६	बोलतांचि	।।ज्ञा.गा.नि.११२.१।।	विस्तार विश्वाचा विवेक पैं साचा। बोलतांचि वाचा हारपती
७९५७	बोलती	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.३।।	अठरा साहिजणें बोलती परवडी। तो माखणासीं जोडी स्वयें कर
७९५८	बोलती	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.१।।	देहीं देव आहे हें बोलती वेद। परि वासनेचें भेद न दवडिती
७९५९	बोलती	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.१।।	सर्व हरि ब्रह्म वेदादिकमतीं । श्रुतीही बोलती तेणें पंथें
७९६०	बोलाविला	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.६।।	निवृत्ति खेंचर ज्ञानदेव हरि। सोपान झडकरी बोलाविला
७९६१	बोलिजे	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.२।।	तोचि एक साधु बोलिजे पैं जनीं। निरंतर ध्यानीं कृष्णमूर्ति
७९६२	बोलियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.६।।	निवृत्ति म्हणे धन्य जो कीर्तन करी। सर्वत्र चराचरीं बोलियेलें
७९६३	बोलियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.१।।	एक तत्त्व हरि असे असे पैं सर्वत्र। ऐसें सर्व शास्त्र बोलियेलें
७९६४	बोलिला	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.१।।	सृष्टीच्या संमता सुरतरुतरु। बोलिला विस्तारु धर्मशास्त्रीं
७९६५	बोलिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.२।।	हरिवीण सुटिजे ऐसें नाहीं बोलिलें । सर्वही शोधिलें शास्त्र आम्हीं
७९६६	बोले	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.२।।	तारक पंढरी प्रसिद्ध भीमातीरीं। ब्रीदें चराचरीं बोले वेदु
७९६७	बोले	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.१।।	नुघडि तो दृष्टि न बोले तो वाचा। हरिरूपीं साचा तल्लिनता
७९६८	बोले	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.३।।	देवेंविण नाहीं सर्व शास्त्र बोले। हरिरूपीं बोधले तेचि धन्य
७९६९	बोले	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.२।।	सर्व ब्रह्म आत्मा वेद बोले सीमा। हरि परब्रह्मा रामकृष्ण
७९७०	बोलों	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.३।।	ब्रह्मादिकां अंत न कळे ज्या रूपाचा। एवढी कीर्ति वाचा बोलों काय
७९७१	बोलों	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.३।।	माळेसी वोविला राहाटी गोंविला। तो कैसा सुटला बोलों आम्ही
७९७२	बोहरी	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.२।।	मातृका माया निवेदन हरी। प्रपंच बोहरी रामनामें
७९७३	बोहरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.४।।	निवृत्ति निर्माण एकनाम हरी। प्रपंच बोहरी कोटी राशी

७९७४	बोहरी	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.१।।	मन कामना हरि मनाची बोहरी। चिंतितां श्रीहरी सुखानंद
७९७५	बोहरी	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.२।।	नाम जपे वेगीं म्हणे हरी हरी। प्रपंच बोहरी आपेआप
७९७६	बोहरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.२।।	त्याचें नाम हरी त्याचें नाम हरी। प्रपंच बोहरी कल्पनेची
७९७७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.००७.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु माझा पूर्ण ब्रह्म। उपदेश सुगम कृष्णनाम
७९७८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ गुरूची धारणा। ब्रह्म सनातन माजि मन
७९७९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.४।।	निवृत्ति सौभाग्य ब्रह्म सर्व सांग। गुरुनामें पांग हरे एक
७९८०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.१।।	मंगल्य मांगल्य ब्रह्म हें सखोल। ब्रह्मरूप बोल ब्रह्म भोगी
७९८१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.१।।	मंगल्य मांगल्य ब्रह्म हें सखोल। ब्रह्मरूप बोल ब्रह्म भोगी
७९८२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.३।।	विश्वाद्य वेद्याद्य श्रुतीशीं अभेद्य। तें ब्रह्मपणें वंद्य ब्रह्म भोगी
७९८३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.६।।	निवृत्ति परिवार गुरु गयनी अमर। गोरक्षी कंदर ब्रह्म माझें
७९८४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.४।।	निवृत्ति तत्पर लक्ष ते स्वानंद। नित्यता आनंद ब्रह्म नांदे
७९८५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.४।।	निवृत्ति प्रगट गुरुमंत्र फळद। गोपाळ विद्रद ब्रह्म सेवी
७९८६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.४।।	निवृत्ति साकार शून्य परात्पर। ब्रह्म हें आकार आकारलें
७९८७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.४।।	निवृत्ती सज्जन जन वन देव। आत्मरूप भाव ब्रह्म जाला
७९८८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.२।।	तें ब्रह्म साबडे नंदाचिये घरीं। वनीं गाई चारी गोपवेषें
७९८९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.३।।	सांडुनी दिठींव जालासे राजीव। सर्वत्र अवेव ब्रह्म येणें
७९९०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.१।।	निराळ निरसी जिव शिव रसीं। सर्व ब्रह्म समरसीं वर्ते एक
७९९१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.४।।	निवृत्ति आकार ब्रह्म परिवार। गोकुळीं साकार मूर्त ब्रह्म
७९९२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.४।।	निवृत्ति आकार ब्रह्म परिवार। गोकुळीं साकार मूर्त ब्रह्म
७९९३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.२।।	पूर्वपूण्य चोखडें ब्रह्म लाडे कोडें। ते यशोदेकडे शोभे कैसें
७९९४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.४।।	निवृत्ति रोकडें ब्रह्म माजिवडें। तो यशोदेपुढें लोणी मागे
७९९५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.१।।	योगियाचें धन तें ब्रह्म संपन्न। तो हा जनार्दन नंदाघरीं
७९९६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.१।।	अद्वैत अमरकंदु हा घडला। ब्रह्मांडीं संचला ब्रह्म साचें
७९९७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.४।।	ध्रुवाद्य अढळ ब्रह्म हें अचळ। शोखी मायाजाळ नि:संदेहें
७९९८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.४।।	निवृत्तीचें काज नाम ब्रह्म बीज। गयनी सहज तुष्टलासे
७९९९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.१।।	हिरण्यगर्भ माया अंडाकार छाया। ब्रह्म असलया तेथें नेत

८०००	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.३।।	माया ब्रह्म हरि माता पिता चारी। जिवशिव शरिरीं एक नांदे
८००१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.२।।	तें रूप पैं ब्रह्म चोखाळ सर्वदा। नित्यता आनंदा नंदाघरीं
८००२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.४।।	निवृत्ति तटाक रूपें ब्रह्म एक। जेथ ब्रह्मादिक हारपती
८००३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.२।।	हा गाई चारी गोपवेषधारी । नंदाचा खिल्लारी ब्रह्म जालें
८००४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.२।।	मुक्ती माजिवडे ब्रह्म चहूंकडे। गौळणी वाडेकोडें खेळविती
८००५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१११.७।।	निवृत्तीचें परब्रह्म नामकृष्ण विजय ब्रह्म। चिंतितां चिंताश्रम नासोनि जाय
८००६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.११४.२।।	तें ब्रह्म साबडें माजि लाडेंकोडें। यशोदेमायेपुढें खेळतुसे
८००७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.११६.४।।	निवृत्तीचें ब्रह्म कृष्णनामें खेळे। असंख्य गोवळे ब्रह्मरूपीं
८००८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.२।।	तें हें कृष्णनाम सखे नंदाघरीं। गौळियां माझारी ब्रह्म खेळे
८००९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.६।।	निवृत्ति रचना कृष्णनाम सार। नंदाचें बिढार ब्रह्म जालें
८०१०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.२।।	तेंचि हें सांवळें अंकुरलें ब्रह्म। गोपसंगें सम वर्ते रया
८०११	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.२।।	देखिला गे माये सुंदर जगजेठी। नंदयशोदे दृष्टी ब्रह्म खेळे
८०१२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.२।।	तें ब्रह्म गोजिरें गोपाळ संगतीं। संवगडे सांगाती भाग्यवंत
८०१३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.४।।	निवृत्तीचें सार गयनी विचार। ब्रह्म चराचरा माजि वसे
८०१४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.४।।	निवृत्तीचें धन ब्रह्म हें रोकडे। गौळणी त्या कोडें खेळविती
८०१५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.१।।	चराचरीं हरि गुरुमुखें खरा। माजि ब्रह्म सैरा विचरों आम्हीं
८०१६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.३।।	नेघो द्वैतभाव भावो अद्वैत उपावो। सर्व ब्रह्म देवो एक ध्यावो
८०१७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.३।।	ब्रह्म सनातन ब्रह्मींचे अंकुर। भक्तिपुरस्सर भूत दया
८०१८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.४।।	निवृत्ति अमर आत्माचि साचार। माया देवी घर ब्रह्म केलें
८०१९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.२।।	आदिपीठ देव ब्रह्म हें स्वयमेव। पुंडलिक भाव प्रगटला
८०२०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.३।।	उदो अस्तु मैळें ब्रह्म न मैळें। भोगिती सोहळे प्रेम भक्त
८०२१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.४।।	निवृत्तिसंकीर्तन ब्रह्म हें सोज्वळ। नाम हें रसाळ अनिर्वाच्य
८०२२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.४।।	निरानिरंतर भीमरथी तीर। ब्रह्म हें साकार विटे नीट
८०२३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.१।।	प्राणिया उद्धार सर्व हा श्रीधर। ब्रह्म हें साचार कृष्णमूर्ती
८०२४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.२।।	तें रूप सधन गुणागुणसंपन्न। ब्रह्म सनातन नांदे वीटे
८०२५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.४।।	निवृत्ति तटाक सर्व कृष्ण एक। अद्वैत हे लेख ब्रह्म सत्य

८०२६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.१।।	परासी परते परनिंदा नको। सर्व विष्णु एको हेंचि ब्रह्म
८०२७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.३।।	जन ब्रह्म हरि यातें झणें निंदितां। ब्रह्मसायोज्यता न पविजे
८०२८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.२।।	दुजेपणा भिन्न सर्व जनार्दन। ब्रह्म सनातन पावसी रया
८०२९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.३।।	वाया द्वैतभाव दुजिया छळणें। ब्रह्म हें येसणें ठाव नेदी
८०३०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.४।।	निवृत्ति निरोपण ब्रह्म हें साधन। गुरुकृपा खूण हिता आली
८०३१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.४।।	निवृत्ति धारणा ब्रह्म सनातना। नित्य नारायणा चिंतितुसे
८०३२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.१।।	सर्व हरि ब्रह्म वेदादिकमतीं । श्रुतीही बोलती तेणें पंथें
८०३३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.२।।	ब्रह्मामाजि जयो ब्रह्मांड उदयो। ब्रह्म हें स्वयमेवो आत्माराम
८०३४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.४।।	निवृत्तीनें ब्रह्म देखिलें परिपूर्ण। माजि सनातन ब्रह्मसुखें
८०३५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.४।।	निवृत्ति निकट ब्रह्म सर्व घोट। अवघा निघोट राम आह्मां
८०३६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.१।।	परिपूर्ण ब्रह्म विज्ञानेंसी ज्ञान। योगियाचें ध्यान आत्मज्योति
८०३७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.३।।	तेथील तारक ब्रह्म निजसुख। केलासे विवेक सनकादिकीं
८०३८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.१।।	शून्य हें पुशिलें निरशून्य बिंबलें। ब्रह्म उगवलें तेजाकार
८०३९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.२।।	सर्व ब्रह्म आत्मा वेद बोले सीमा। हरि परब्रह्मा रामकृष्ण
८०४०	ब्रह्मकर्म	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.१।।	एक तत्त्व सांगती वेदादिक बडिवार। ब्रह्मकर्म आचार भजनालागीं
८०४१	ब्रह्मखुण	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.४।।	निवृत्ति म्हणे मज निरोपिलें धन। हेचि ब्रह्मखुण जाणिजेसु
८०४२	ब्रह्मघडु	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.१।।	तेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
८०४३	ब्रह्मघडु	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.१।।	जेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
८०४४	ब्रह्मचारी	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.३।।	हरिरूप घरीं सोळा सहस्र नारी। तो बाळ ब्रह्मचारी गाई राखे
८०४५	ब्रह्मचि	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.२।।	ब्रह्मांड धवळलें दिसे दशदिशा। ब्रह्मचि सहसा ब्रह्मपणें
८०४६	ब्रह्मछाया	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.२।।	पंच ब्रह्मछाया पंच ब्रह्ममाया। एकु जाये विलया एक संगें
८०४७	ब्रह्मडोहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.३।।	निवृत्तिदेवीं प्रपंचु पैं सोडिला। प्रकृति अबोला ब्रह्मडोहीं
८०४८	ब्रह्मथावो	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.१।।	आदि मध्य अंतीं तुज माजि बिंबावो। ब्रह्मीं ब्रह्मथावो लवण जळीं
८०४९	ब्रह्मपणें	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.३।।	विश्वाद्य वेद्याद्य श्रुतीशीं अभेद्य। तें ब्रह्मपणें वंद्य ब्रह्म भोगी
८०५०	ब्रह्मपणें	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.४।।	निवृत्ति निमग्न नाम सेविताहे। ब्रह्मपणें होये सदोदित
८०५१	ब्रह्मपणें	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.२।।	ब्रह्मांड धवळलें दिसे दशदिशा। ब्रह्मचि सहसा ब्रह्मपणें

८०५२	ब्रह्मपद	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.२।।	गोपाळ माधव कृष्णरूपें सर्व । ब्रह्मपद देव सकळ आम्हां
८०५३	ब्रह्मपद	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.३।।	ब्रह्मपद हरि बाह्य अभ्यंतरीं। सर्वत्र श्रीहरि दिसे तया
८०५४	ब्रह्मपद	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.४।।	निवृत्ति गयनी लाविली उन्मनी। पावले निर्वाणीं ब्रह्मपद
८०५५	ब्रह्मबीज	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.३।।	कुरवाळिला करें पुसतसे गूज। घेईं ब्रह्मबीज सदोदित
८०५६	ब्रह्ममय	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.३।।	नाहीं त्या आकार अवघाचि वैकुंठ। अद्वैत घनदाट ब्रह्ममय
८०५७	ब्रह्ममय	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.३।।	शास्त्रें समवाय उपनिषदें गाती। चैतन्याची सृष्टी ब्रह्ममय
८०५८	ब्रह्ममाया	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.२।।	पंच ब्रह्मछाया पंच ब्रह्ममाया। एकु जाये विलया एक संगें
८०५९	ब्रह्ममेव	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.२।।	पूज्यते पूजक पूजन स्वभाव। अंतीं ब्रह्ममेव ब्रह्मामाजि
८०६०	ब्रह्मरसु	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.४।।	निवृत्ति चोखडा ब्रह्मरसु उघडा। गुरुकृपें निवाडा निवडिला
८०६१	ब्रह्मरसें	।।ज्ञा.गा.नि.००९.१।।	नीट पाठ आम्हां धीट हा प्रबंध। जन वन प्रबोध ब्रह्मरसें
८०६२	ब्रह्मरसें	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.३।।	सेवा गुरुचरण गुरुमूर्ति ध्यान। गयनि संपन्न ब्रह्मरसें
८०६३	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०११.६।।	निवृत्ति परिवार ब्रह्मरूप गोकुळीं। वृंदावन पाळी यमुनातटीं
८०६४	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.१।।	मंगल्य मांगल्य ब्रह्म हें सखोल। ब्रह्मरूप बोल ब्रह्म भोगी
८०६५	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.२।।	नाहीं तेथें माया नाहीं तेथें छाया। निर्गुणाच्या आया ब्रह्मरूप
८०६६	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.३।।	तोडियेलें सूत्र उगविला गळा। अखंड सोहळा ब्रह्मरूप
८०६७	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.२।।	मी माझें टवाळ अवघाचि गोपाळ। मी तूं हें सोज्वळ ब्रह्मरूप
८०६८	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.२।।	ब्रह्मार्पणें राम संतोषरूप जाला। ब्रह्मरूप केला आपण ऐसा
८०६९	ब्रह्मरूपासार	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.४।।	निवृत्ति सधर ब्रह्मरूपासार। वृत्तीचा विचार हारपला
८०७०	ब्रह्मरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.४।।	निवृत्ति सधर गोरक्षी गयनी। ब्रह्मरूपीं पूर्णी समरसे
८०७१	ब्रह्मरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.११६.४।।	निवृत्तीचें ब्रह्म कृष्णनामें खेळे। असंख्य गोवळे ब्रह्मरूपीं
८०७२	ब्रह्मरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.३।।	नादभेद कळा जेथें भेद नुठी। ब्रह्मरूपें सृष्टि अवघी होय
८०७३	ब्रह्मरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.२।।	हरिनाम भला हरिकृष्ण भला। दीन उगवला ब्रह्मरूपें
८०७४	ब्रह्मरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.५।।	तें हें रे सखया खेंचरासि पुसे। गुरुनामीं विश्वासे ब्रह्मरूपें
८०७५	ब्रह्मरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.१।।	आपुलेनि हातें कवळु समर्पी। ब्रह्मार्पण मुखीं ब्रह्मरूपें
८०७६	ब्रह्मरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.४।।	निवृत्ति निर्विकार मनोमय साचार। सर्व हा आकार ब्रह्मरूपें
८०७७	ब्रह्मसनातन	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.४।।	निवृत्ति संपूर्ण कवळु देतु पूर्ण । ब्रह्मसनातन गोकुळीं माये

८०७८	ब्रह्मसनातन	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तां स्वानंद जीवन। ब्रम्हसनातन सर्वांघटीं
८०७९	ब्रह्मसायोज्यता	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.३।।	जन ब्रह्म हरि यातें झणें निंदितां। ब्रह्मसायोज्यता न पविजे
८०८०	ब्रह्मसार	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.४।।	निवृत्ति ब्रह्मसार सेवितुसे सोपें। नामें पुण्यपापें हारपती
८०८१	ब्रह्मसुख	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.४।।	निवृत्ति सार पार ब्रह्मसुख घन। सर्व जनार्दन गोपवेषें
८०८२	ब्रह्मसुखें	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.३।।	विराट विनटु विराट दिसतु। आपणचि होतु ब्रह्मसुखें
८०८३	ब्रह्मसुखें	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.१।।	पुरुष प्रकृति नांदताती घरीं। अखंड शेजारीं ब्रह्मसुखें
८०८४	ब्रह्मसुखें	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.२।।	नाहीं तया भुली प्रपंच अबोला। ब्रह्मसुखें धाला रहिवासु
८०८५	ब्रह्मसुखें	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.४।।	निवृत्तीनें ब्रह्म देखिलें परिपूर्ण। माजि सनातन ब्रह्मसुखें
८०८६	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.१।।	ब्रह्मांड करी हरि ब्रह्मा झाडा करी। तो नंदयशोदे घरीं खेळतुसे
८०८७	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.२।।	ब्रह्मा माजीवडे गोपाळ संगती। वेद वाखाणिती ज्याचा महिमा
८०८८	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.१।।	निरपेक्षता मन अनाक्षर मौन्य। प्रकाश संपूर्ण तया ब्रह्मा
८०८९	ब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.नि.११५.३।।	कमळासनीं ब्रह्मा ध्यानस्थ बैसला। पाहतां पाहतां मुळा न संपडे
८०९०	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.००५.१।।	स्थिर धीर नीर सविचार सार। ब्रह्मांड आगर गोपवेषें
८०९१	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.५।।	ज्योतिरूपें कीर्ण अनंत विस्तारु । ब्रह्मांड आकारु अनंत कोटी
८०९२	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.३।।	व्यापकपण धीर ब्रह्मांड साकार। तें रूप तदाकार भाग्ययोगें
८०९३	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.३।।	न पाहतां होय ब्रह्मांड पीठिका। तें युग क्षणिका हारपे रया
८०९४	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.१।।	निरशून्य गगनीं अंकुरलें एक। ब्रह्मांड कवतुक लीळातनु
८०९५	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.१।।	ब्रह्मांड करी हरि ब्रह्मा झाडा करी। तो नंदयशोदे घरीं खेळतुसे
८०९६	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.१।।	ब्रह्मांड उतरडी ज्याचे इच्छे घडी। तो उच्छिष्टें काढी धर्मा घरीं
८०९७	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.३।।	विचित्र रचना ब्रह्मांड कुसरी। निरालंब हरि गोकुळीं वसे
८०९८	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.३।।	ब्रह्मांड घडलें अनंत घटमठ। आपरूपें धीट मुनिजनां
८०९९	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.३।।	सत्रावी उलंडी अमृत पिऊनि। ब्रह्मांड निशाणी तन्मयता
८१००	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.११४.१।।	गगनग्रास घोंटी ब्रह्मांड हें पोटीं। निमुनि शेवटीं निरालंबीं
८१०१	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.११८.३।।	ज्या रूपें वेधनें ब्रह्मांड निर्मळे। तेंचि हें आकारलें कृष्णरूपें
८१०२	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.३।।	न माये पुरता ब्रह्मांड उभवणी। त्यालागीं गौळणी खेळविती
८१०३	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.३।।	ब्रह्मांड कडोविकडी ब्रह्मांड घडी। या योग परवडी हारपती

८१०४	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.३।।	ब्रह्मांड कडोविकडी ब्रह्मांड घडी। या योग परवडी हारपती
८१०५	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.१।।	गगनग्रास घोटी ब्रह्मांड हें पोटीं। चैतन्याची सृष्टी आपण हरी
८१०६	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.२।।	नेघों ते काबाड न करुं विषय। ब्रह्मांड हें होय आत्माराम
८१०७	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.१।।	सर्व परिपूर्ण भरलेंसे अखंड। त्यामाजि ब्रह्मांड अनंत कोटि
८१०८	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.४।।	निवृत्ति धारणा गुरुचरण खुणा। ब्रह्मांड त्या खुणा गुरुकृपा
८१०९	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.३।।	वैराग्यें तापलें ब्रह्मांड देखिलें। वासनें मुंडिलें नि:संदेहें
८११०	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.१।।	भेदूनि ब्रह्मांड आणियेली कळा। नित्यता सोहळा हरिप्रेमें
८१११	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.२।।	ब्रह्मामाजि जयो ब्रह्मांड उदयो। ब्रह्म हें स्वयमेवो आत्माराम
८११२	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.१।।	काया हे ब्रह्मांड ठसावले पिंड। जीव जीवनीं अंड एका तत्त्वें
८११३	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.२।।	तत्त्व तें श्रीहरी अद्वैतकुसरी। ब्रह्मांड वोवरी क्षरलासे
८११४	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.२।।	ब्रह्मांड धवळलें दिसे दशदिशा। ब्रह्मचि सहसा ब्रह्मपणें
८११५	ब्रह्मांड–कडवा	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.३।।	ब्रह्मांड–कडवा मनाचा वोणवा। साधितां राणिवा हारपती
८११६	ब्रह्मांडविवरण	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.३।।	ब्रह्मांडविवरण हरीचा हा खेळ। त्यांतील तो वेल तोडियेला
८११७	ब्रह्मांडा	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.१।।	नामींरूपीं गोडी ब्रह्मांडा एवढी। द्वैताची परवडी हारपली
८११८	ब्रह्मांडा	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.४।।	निवृत्ति म्हणे तो गुरु धडफुडा। ब्रह्मांडा एवढा अनंत माझा
८११९	ब्रह्मांडा	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.२।।	नामाचेनि बळें कळिकाळ आपणां। ब्रह्मांडा येसणा तोचि होय
८१२०	ब्रह्मांडा	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.१।।	मी माझें रोकडें केलें फाडोवाडें। ब्रह्मांडा एवढें ढिसाळ थोर
८१२१	ब्रह्मांडाएवढें	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.४।।	निवृत्ति साधन कृष्णाचें रूपडें। ब्रह्मांडाएवढें तदाकार
८१२२	ब्रह्मांडाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.३।।	सृष्टीचा उपवडु ब्रह्मांडाचा घडु। ब्रह्मींचा उपवडु उघड दिसे
८१२३	ब्रह्मांडाच्या	।।ज्ञा.गा.नि.११४.३।।	ब्रह्मांडाच्या कोटी तरंगता उठी। आप आपासाठीं होत जात
८१२४	ब्रह्मांडीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.१।।	नसे तो ब्रह्मांडीं नसे तो वैकुंठीं। दुजियाची गोष्टी नाहीं जेथें
८१२५	ब्रह्मांडीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.१।।	अद्वैत अमरकंदु हा घडला। ब्रह्मांडीं संचला ब्रह्म साचें
८१२६	ब्रह्मांडें	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.३।।	मुरालीं ब्रह्मांडें अमित्य पैं अंडें । ढिसाळ प्रचंडें जया आंगीं
८१२७	ब्रह्मांडें	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.१।।	अनंत रचना हारपती ब्रह्मांडें। हेळाचि वितंडें मोडीतुसे
८१२८	ब्रह्मांडें	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.१।।	अनंत ब्रह्मांडें अनंत रचना। शून्य हे वासना तेथें जाली
८१२९	ब्रह्मांडें	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.१।।	जाणिवेचेनि पैसे वासना हे हिंडे। आनान ब्रह्मांडें शोधिताहे

८१३०	ब्रह्मांदिकां	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.२।।	त्रैलोकीं दुर्लभ ब्रह्मांदिकां सुलभ। रुक्मिणीवल्लभ कृष्ण सांवळा
८१३१	ब्रह्मांमाजि	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.४।।	निवृत्ति उघडु ब्रह्मांमाजि लोळे। नंदाघरीं खेळे गोपवेषें
८१३२	ब्रह्माकार	।।ज्ञा.गा.नि.०११.५।।	नि:संदेह छंद वासनेचा कंद। ब्रह्माकार भेद नाहीं नादा
८१३३	ब्रह्माकार	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.२।।	तें रूप विठ्ठल ब्रह्माकार दिसे। पंढरीं सौरसें भीमातीरीं
८१३४	ब्रह्माचा	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.५।।	निवृत्ति सुवासु ब्रह्माचा प्रकाशु। विठ्ठल रहिवासु आम्हां पुरे
८१३५	ब्रह्माची	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.२।।	साधनीं स्वानुभव अनुभवीं अनुभव। ब्रह्माची राणीव आम्हां घरीं
८१३६	ब्रह्माची	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.३।।	रिकामा बरळू नसे खेळेमेळे। ब्रह्माची कल्लोळे भोगीतुसे
८१३७	ब्रह्मादिक	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.१।।	नेणती महिमा ब्रह्मादिक भद्र। आणि ते महेंद्र नानास्थानीं
८१३८	ब्रह्मादिक	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.१।।	ब्रह्मादिक पूजा इच्छिती सहजा। तो गौळियांच्या काजा तिष्टतुसे
८१३९	ब्रह्मादिक	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.३।।	वंदिती सुरगण ब्रह्मादिक चरण। तो यशोदेसि स्तन मागे हरि
८१४०	ब्रह्मादिक	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.४।।	निवृत्ति तटाक रूपें ब्रह्म एक। जेथ ब्रह्मादिक हारपती
८१४१	ब्रह्मादिक	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.३।।	देव मुनी सर्व ब्रह्मादिक लोठे। पंढरीये पेठे प्रेमपिसे
८१४२	ब्रह्मादिक	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.५।।	नित्यता भजन जनींजनार्दन। ब्रह्मादिक खूण पावताती
८१४३	ब्रह्मादिक	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.२।।	ब्रह्मादिक लाठे विमानें अंबरीं। काला तो गजरीं पंढरीये
८१४४	ब्रह्मादिक	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.१।।	हरिदास संगें हरिरूप खेळे। ब्रह्मादिक सोहळे भोगिताती
८१४५	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.२।।	तें रूप वैकुंठ ब्रह्मादिकां पूज्य। योगियांचें भज्य आत्मलिंग
८१४६	ब्रह्मादिकां	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.३।।	ब्रह्मादिकां अंत न कळे ज्या रूपाचा। एवढी कीर्ति वाचा बोलों काय
८१४७	ब्रह्मानाम	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.१।।	वर्ण व्यक्ति सख्ये वर्णाश्रम मुखें। ब्रह्मानाम सौख्ये योगीजन
८१४८	ब्रह्मामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.००४.२।।	तो हा ब्रह्मामाजि गोपाळ संगती। यशोदे हो प्रती दूध मागे
८१४९	ब्रह्मामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.३।।	याचेनि स्मरणें नाशती दारुणें। कैवल्य पावणें ब्रह्मामाजि
८१५०	ब्रह्मामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.३।।	आत्मरूपें जन मानी कारे मूढा। होसी माजिवडा ब्रह्मामाजि
८१५१	ब्रह्मामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.२।।	पूज्यते पूजक पूजन स्वभाव। अंतीं ब्रह्ममेव ब्रह्मामाजि
८१५२	ब्रह्मामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.२।।	ब्रह्मामाजि जयो ब्रह्मांड उदयो। ब्रह्म हें स्वयमेवो आत्माराम
८१५३	ब्रह्मार्पण	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.१।।	पिंड हा न धरी ब्रह्मार्पण करी। विष्णु चराचरीं ग्रंथीं पाहे
८१५४	ब्रह्मार्पण	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.३।।	सर्व ब्रह्मार्पण कर्म करी जाण। वेदमतें खुण ऐसी असे
८१५५	ब्रह्मार्पण	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.१।।	आपुलेनि हातें कवळु समर्पी। ब्रह्मार्पण मुखीं ब्रह्मरूपें

८१५६	ब्रह्मार्पण	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.१।।	भक्तीचें महिमान भक्तांसि फळलें। दीनकाळ केलें ब्रह्मार्पण
८१५७	ब्रह्मार्पणीं	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.२।।	ॐकार मूर्धनी करावा कीर्तनीं। नित्य ब्रह्मार्पणीं भजन भावें
८१५८	ब्रह्मार्पणें	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.२।।	ब्रह्मार्पणें राम संतोषरूप जाला। ब्रह्मरूप केला आपण ऐसा
८१५९	ब्रह्मासि	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.२।।	वेगळे भाविता वेगळाची होये। ब्रह्मासि न साहे तेथींचा मळु
८१६०	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.३।।	संसाराचें तारुं ठाणमाण दिसे। शाम प्रभा वसे तिये ब्रह्मीं
८१६१	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.४।।	निवृत्ति सत्वर सेवि सुखसार। प्रकृति आकार लोपें ब्रह्मीं
८१६२	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.४।।	निवृत्ति सोपान खेचर हारपे। तदाकार लोपे इये ब्रह्मीं
८१६३	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.४।।	निवृत्तिराज म्हणे तो गुरुविण न तुटे। प्रपंच सपाटे ब्रह्मीं नेतु
८१६४	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.१।।	आदि मध्य अंतीं तुज माजि बिंबावो। ब्रह्मीं ब्रह्मथावो लवण जळीं
८१६५	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.२।।	भिवरासंगमीं निरंतर समी। तल्लीनता ब्रह्मीं उभी असे
८१६६	ब्रह्मींचा	।।ज्ञा.गा.नि.००२.४।।	निवृत्ति साकार ब्रह्मींचा प्रकार। ॐ तत्सदाकार कृष्णलीला
८१६७	ब्रह्मींचा	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.३।।	सृष्टीचा उपवडु ब्रह्मांडाचा घडु। ब्रह्मींचा उपवडु उघड दिसे
८१६८	ब्रह्मींचे	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.१।।	साकार निराकार हे ब्रह्मींचे विकार। तेथील अंकुर गुरुराज
८१६९	ब्रह्मींचे	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.३।।	ब्रह्म सनातन ब्रह्मींचे अंकुर। भक्तिपुरस्सर भूत दया
८१७०	ब्रह्मीचा	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.३।।	घेरे नाम्या ग्रास ब्रह्मीचा गळाला। आवडसि गोपाळा प्रीतीहूनी
८१७१	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.२।।	पाहाट पाहाली ब्रह्में उगवली। दिननिशीं जाली एकरूप
८१७२	ब्रीदावळी	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.३।।	अनंत जन्माचें प्रायश्चित्त हरी। विठ्ठल साजिरी ब्रीदावळी
८१७३	ब्रीदें	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.२।।	तारक पंढरी प्रसिद्ध भीमातीरीं। ब्रीदें चराचरीं बोले वेदु
८१७४	भंग	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.२।।	वेद शास्त्र सांगे आम्हां हा श्रीरंग। या नाहीं भंग आत्मपणें
८१७५	भंगु	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.२।।	वासना संगु करिते पांगु। जिवशिव भंगु कल्पनेचा
८१७६	भक्त	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.२।।	कांसवी तुसार अमृत सधर। भक्त पारावार तारियेलें
८१७७	भक्त	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.२।।	आपणचि देव आपणचि भक्त। आपण विरक्त सर्व जाला
८१७८	भक्त	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.३।।	उदो अस्तु मैळें ब्रह्म न मैळें। भोगिती सोहळे प्रेम भक्त
८१७९	भक्त	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.५।।	वैकुंठ सांवळें माजी भक्त मेळे। काला ऐक्य काळें करिताती
८१८०	भक्त	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.२।।	भक्त हे तरले नामाचेनि बळें। कळिकाळासि खेळे दों अक्षरीं
८१८१	भक्त	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.३।।	आदि अंबऋषी भक्त निजसखा। दों अक्षरीं लेखा केला तेणें

८१८२	भक्त	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.१।।	परंपरा भक्त उद्धरिले प्रेमें। सांडिलें दुर्गमें संसारिके
८१८३	भक्त	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.१।।	सनकसनंदन भक्त अंतरंग। हरिरूपें सांग पूर्ण झाले
८१८४	भक्तजन	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.२।।	तें रूप सानुलें यशोदे तान्हुलें। भोगिती निमोले भक्तजन
८१८५	भक्तजन	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.२।।	हरिनाम विनट हरि उच्चारीत। सप्रेमें डुल्लत भक्तजन
८१८६	भक्तजन	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.१।।	पांडुरंग हरि माजी भक्तजन। कैसें वृंदावन शोभतुसे
८१८७	भक्तजनां	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.४।।	निवृत्तीचें ध्यान गोपाळ आमुचा। आतां जन्म कैचा भक्तजनां
८१८८	भक्तजनां	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.१।।	निराकार वस्तु आकारासि आली। विश्रांति पैं जाली भक्तजनां
८१८९	भक्तजनां	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.१।।	सर्व हरि दिसे जनींवनीं वसे। भवदृश्य भासे भक्तजनां
८१९०	भक्तराज	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.२।।	तें रूप सुंदर कृष्ण सकुमार। सेविती सुरवर भक्तराज
८१९१	भक्तसंजीवन	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.१।।	पहातां साधन विठ्ठलकीर्तन। भक्तसंजीवन आत्माराम
८१९२	भक्तां	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.४।।	निवृत्ति निधान वोळलें गयनी। अमृताची धणी आम्हां भक्तां
८१९३	भक्तां	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.२।।	मुनिजनां सुख निरंतर लक्ष। भक्तां निजसुख देत असे
८१९४	भक्तां	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तां स्वानंद जीवन। ब्रम्हसनातन सर्वांघटीं
८१९५	भक्तांचे	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.१।।	काला तंव निकट श्रीरंग समीप आले। भक्तांचे सोहळे पुरवितु
८१९६	भक्तांचें	।।ज्ञा.गा.नि.००२.३।।	योगियाचें ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तांचें जीवन गाई चारी
८१९७	भक्तांसि	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.१।।	भक्तीचें महिमान भक्तांसि फळलें। दीनकाळ केलें ब्रह्मार्पण
८१९८	भक्तांसिं	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.२।।	चकोरां अमृत चंद्र निववितें। भक्तांसिं दुभतें हरी आम्हां
८१९९	भक्तांसी	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.३।।	सुंदर सुनीळ राजस गोपाळ। भक्तांसी दयाळ एक्यानामें
८२००	भक्तामांजि	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.३।।	वैकुंठ आपण भक्तामांजि खेळे। पुंडलिक लीळे खेळतुसे
८२०१	भक्तालागीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.१।।	विश्वातें ठेउनि आप निरंजनीं। नामाची पर्वणी भक्तालागीं
८२०२	भक्तालागीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.३।।	पाहतां तुझें नाम रूप दृष्य नोहे। तो भक्तालागीं होय कृष्णठसा
८२०३	भक्तासी	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.३।।	ध्येयाचें पैं ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तासी पावन वैकुंठीचें
८२०४	भक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरूबोध दिठी। भक्ति नाम पेटी उघडिली
८२०५	भक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.३।।	अनुमान विटे सर्वघटीं माजिठे। तें परब्रह्म विटे भक्ति साह्य
८२०६	भक्तिकाजें	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.२।।	अव्यक्त साकार आकारिलें अंकूर। क्षरला चराचर भक्तिकाजें
८२०७	भक्तिज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.१।।	भक्तिज्ञान वैराग्य तिहीचें शोधन। जनीं जनार्दन हेंचि खरें

८२०८	भक्तिपुरस्सर	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.३।।	ब्रह्म सनातन ब्रह्मींचे अंकुर। भक्तिपुरस्सर भूत दया
८२०९	भक्तिभाव	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तिभाव हा सफळ। तेथें अद्वैत कृपाळ बिंबलेंसे
८२१०	भक्तिलागीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.३।।	त्रिपुर उदार सर्वज्ञता सूत्र। नाम रूप पात्र भक्तिलागीं
८२११	भक्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.३।।	विलास भक्तीचा उन्मेश नामाचा। लेशु त्या पापाचा नाहीं तेथें
८२१२	भक्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.६।।	निवृत्ति पूर्णिमा भक्तीचा महिमा। नामयासि सीमा भीमातीरीं
८२१३	भक्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.६।।	निवृत्ति सांगतु भक्तीचा महिमा। करी शांति क्षमा तो विरळा असे
८२१४	भक्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.२।।	भावबळें देव भावबळें देव। भक्तीचा स्वभाव ऐसा असे
८२१५	भक्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.१।।	धन्य हा खेचर धन्य हा सोपान। भक्तीचें जीवन जनक हेतु
८२१६	भक्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.१।।	भक्तीचें महिमान भक्तांसि फळलें। दीनकाळ केलें ब्रह्मार्पण
८२१७	भक्तीभाव	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.२।।	तें हें कृष्णमय कृष्णनामें बळें । भक्तीभाव निखळे पोखितसे
८२१८	भक्तीविण	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.२।।	भक्तीविण देव न पवे सावेव। रोहिणीची माव तैसा दिसे
८२१९	भक्तीसी	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.३।।	जनां उपदेशी जनीं हृषीकेशी । आपण भक्तीसी दुऱ्हावितु
८२२०	भक्तु	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.४।।	तोचि एक भक्तु हरिहरि म्हणे। नित्य नारायणें तारिजे त्यासी
८२२१	भग्न	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.१।।	ज्ञानेसी विज्ञान उन्मनिं निमग्न। द्वैत रूपें भग्न उरों नेदी
८२२२	भज	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.३।।	जाणीवनेणीव अवघा श्रीअनंत। नेणोनि उचित हरि भज
८२२३	भजकारे	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.२।।	टाकीं हे कल्पना दुरित वासना। अद्वैत नारायणा भजकारे
८२२४	भजतां	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.१।।	भावयुक्त भजतां हरी पावे पूर्णता। तो गोकुळीं खेळतां देखों हरी
८२२५	भजतां	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.४।।	निवृत्ति चपळ राहिला अचळ। नाहीं काळ वेळ भजतां हरी
८२२६	भजतां	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.४।।	अन्य शास्त्रें भजतां नाहीं पैं मुक्तता। हरिनाम गातां मुक्ति रोकडी
८२२७	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.२।।	सर्व आत्माराम भजन निष्काम। दिन काळ नेम भजनशीळ
८२२८	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.३।।	सोहं पैं अनंतु सेवितां साचार। गुरुमुखें सार भजन केलें
८२२९	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.२।।	ॐकार मूर्धनी करावा कीर्तनीं। नित्य ब्रह्मार्पणीं भजन भावें
८२३०	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.५।।	नित्यता भजन जनींजनार्दन। ब्रह्मादिक खूण पावताती
८२३१	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.१।।	भवजळ काया पंचतत्वमाया। भजन उपाया पंढरीरावो
८२३२	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.२।।	सर्वभूतीं भजन करावें सर्वथा। रामनाम कथा आरंभाव्या
८२३३	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.३।।	नित्यता भजन देवद्विज करी। नाम हें उच्चारी रामनाम

८२३४	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.१।।	शांतीचें भजन क्षमेचा कळवळा। गोपाळ सकळां देहीं नांदे
८२३५	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.१।।	निःसंदेह हरि भावयुक्त करी। भजन निर्धारी सत्वशीळ
८२३६	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.३।।	भाविक भजन भाविक पूजन। तेथें जनार्दन तुष्टतसे
८२३७	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.१।।	पितृगोत माता भजन स्वभावता। जन्मोनि अनंता प्रिय होसी
८२३८	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.६।।	निवृत्ति भजन नित्य अनुष्ठान। एकरूपध्यान मनीं ध्यातु सदा
८२३९	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.४।।	निवृत्तीचें तट भजन अविनाश। भजनेंचि पाश तुटे रया
८२४०	भजन	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.२।।	सर्वत्र भजन हरी हेचि खूण। हरी हा प्रमाण दों अक्षरीं
८२४१	भजनपंथ	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.२।।	तोचि भजनपंथ सुगम समर्थ। नित्यता अनंत तृप्त असे
८२४२	भजनप्रवाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.१।।	सुखदुःख कांहीं भजनप्रवाहीं। मायामोह पाही हरि रया
८२४३	भजनभाव	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.४।।	साकार निराकार सर्व हा आचार। हरिरूप सार भजनभाव
८२४४	भजनशीळ	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.२।।	सर्व आत्माराम भजन निष्काम। दिन काळ नेम भजनशीळ
८२४५	भजना	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.२।।	तैसें नको जनां निरंतर वासना। वैकुंठ भजना करी जो रया
८२४६	भजनालागीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.१।।	एक तत्त्व सांगती वेदादिक बडिवार। ब्रह्मकर्म आचार भजनालागीं
८२४७	भजनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.३।।	भावना श्रीधर भाविक हरिहर। भजनीं श्रीवर सर्व तुष्टे
८२४८	भजनेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.४।।	निवृत्तीचें तट भजन अविनाश। भजनेंचि पाश तुटे रया
८२४९	भजा	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.३।।	निंदा द्वेष चेष्टा या अभिमान भाजा। सांडुनियां भजा केशवासी
८२५०	भजे	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.२।।	दीप आहे देहीं तयाचे हे प्रकाश। त्याचेनि सावकाश हरी भजे रया
८२५१	भज्य	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.२।।	तें रूप वैकुंठ ब्रह्मादिकां पूज्य। योगियांचें भज्य आत्मलिंग
८२५२	भद्र	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.१।।	नेणती महिमा ब्रह्मादिक भद्र। आणि ते महेंद्र नानास्थानीं
८२५३	भरत	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.२।।	अक्षर अनंत क्षर हा संकेत। मागुतें भरत आपण्यामाजी
८२५४	भरत	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.३।।	अनंत संकेत जीवशिवरत। मागुतें भरत सिंधु तोयें
८२५५	भरतें	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.१।।	भरतें ना रितें आपण वसतें। सकळ हें होतें तयामाजी
८२५६	भरतें	।।ज्ञा.गा.नि.३००.१।।	वोळलें दुभतें सर्वांसि पुरतें। प्रेमाचें भरतें वैष्णवांसी
८२५७	भरला	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.२।।	नित्यता श्रीहरी जनीं पैं भरला। द्वैताचा अबोला तया घरीं
८२५८	भरलासे	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.३।।	न देखों हे पृथ्वी आकाश पोकळी। भरलासे गोपाळीं दुमदुमीत
८२५९	भरलीसे	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.१।।	करूणाकल्लोळणी अमृताची खोटी। भरलीसे सृष्टि हरीच्या नामें

८२६०	भरलें	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.२।।	उमटला ध्वनि कृष्णनाम ठसे। सर्व हृषीकेशें भरलें दिसे
८२६१	भरलें	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.४।।	निवृत्तीची खूण अवघेंचि होणें। एका नारायणें भरलें दिसे
८२६२	भरलेंसे	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.१।।	सर्व परिपूर्ण भरलेंसे अखंड। त्यामाजि ब्रह्मांड अनंत कोटि
८२६३	भरसि	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.२।।	नको शिणों दु:खे कां भरसि शोकें। एकतत्त्वें एके मना लावीं
८२६४	भरितु	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.४।।	निवृत्ति निवाला आनंदें नाचतु। उन्मनीं भरितु ज्ञानदेव
८२६५	भरितें	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.३।।	पहातें दुभतें कासवी भरितें। नेत्रातें करितें तृप्त सदा
८२६६	भरींत	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.३।।	वेदार्थाचा अर्थ पहातां समर्थ। तोचि हा भरींत कृष्णराजु
८२६७	भरीतु	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.३।।	तोचि कवळु घेतु नामयासी देतु। ज्ञानासि भरीतु पूर्णतोषु
८२६८	भरीन	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.४।।	निवृत्ति म्हणे मी सर्वस्व होईन। हरी हा भरीन पूर्ण देहीं
८२६९	भरे	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.२।।	न भेदें पालथें वज्र मढियेलें। जीवन घातलें न भरे घटु
८२७०	भरोवरी	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.२।।	चेतवला आत्मा अचेत पैं हरी। कर्म भरोवरी खुंटलें रया
८२७१	भला	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.१।।	निरशून्य गगनीं अर्क उगवला । कृष्णरूपें भला कोंभ सरळु
८२७२	भला	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.२।।	हरिनाम भला हरिकृष्ण भला। दीन उगवला ब्रह्मरूपें
८२७३	भला	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.२।।	हरिनाम भला हरिकृष्ण भला। दीन उगवला ब्रह्मरूपें
८२७४	भले	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.४।।	निवृत्ति कोंदलें सद्‍गुरुनें दिधलें। हरिधन भले आम्हां माजी
८२७५	भले	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.३।।	व्यासादिक भले रामनाम पाठी। नित्यता वैकुंठीं तया घर
८२७६	भलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.१।।	स्वरूप साजणी निद्रिस्त निजलें। भलें चेतविलें गुरुरायें
८२७७	भव	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.३।।	ठेला अहंभाव सर्व दिसे देव। नि:संदेह भव नाहीं आम्हां
८२७८	भवजळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.१।।	भवजळ काया पंचतत्वमाया। भजन उपाया पंढरीरावो
८२७९	भवजाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.१।।	कल्पना मासोळी भवजाळ जळीं। पाशाचिये जाळीं गुंतताहे
८२८०	भवदृश्य	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.१।।	सर्व हरि दिसे जनींवनीं वसे। भवदृश्य भासे भक्तजनां
८२८१	भवनिधी	।।ज्ञा.गा.नि.२११.१।।	छेदिला समूळ प्रपंच विव्हळ। तारक गोपाळ भवनिधी
८२८२	भवभय	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.२।।	नसतें भवभय होतें जें मानसीं। स्मरतां नाम त्यासी नाहीं केलें
८२८३	भवमूळ	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.२।।	रामनाम मंत्र जप तूं रे जना। तुटेल यांतना भवमूळ
८२८४	भवयुक्त	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.४।।	निवृत्ति निधान आत्मा हाचि जीवन। भवयुक्त धन भावें पावे
८२८५	भवसागर	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.१।।	भवसागर सार तरणोपाव सोपा। कृष्णनामें खेपा हरती जनां

८२८६	भवसिंधु	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.२।।	मायाजाळ गोंवी भवसिंधु दावी। मन हें माधवीं गोंवी जनां
८२८७	भवाब्धितारक	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.४।।	भवाब्धितारक नावाडा विवेक। पुंडलिक देख सेवितुसे
८२८८	भवार्णव	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.१।।	भवार्णव हेतु काय सांगो मातु। कल्पना हे तंतु छेदीयेला
८२८९	भविष्य	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.२।।	जाईल हा देह सरेल आयुष्य। आपेंआप भविष्य उभें राहे
८२९०	भांडवल	।।ज्ञा.गा.नि.२००.४।।	निवृत्तीचें दीप सद्‌गुरु पुरविले। भांडवल जालें हरिरूप
८२९१	भांडवल	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.१।।	भांडवल हरि पैल द्वीपांतरीं। हरिरूप चारी दिशा पूर्ण
८२९२	भाकी	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.१।।	कांसवीचीं पिलीं करुणा जरी भाकी। परि सांपडली निकीं चरणसोय
८२९३	भागवत	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.४।।	निवृत्ति खेचर परिसा भागवत। आनंदे डुल्लत सनकादिक
८२९४	भागा	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.२।।	तें स्वरूप कृष्ण गौळियाचें भाग्य। नंदासि सौभाग्य भागा आलें
८२९५	भाग्य	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.४।।	निवृत्ति परिकर वैकुंठ अपार। भाग्य पारावार यशोदेचें
८२९६	भाग्य	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.२।।	तें स्वरूप कृष्ण गौळियाचें भाग्य। नंदासि सौभाग्य भागा आलें
८२९७	भाग्य	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.२।।	भाग्य पैं फळलें नंदाघरीं सये। यशोदा पैं माय परब्रह्माची
८२९८	भाग्य	।।ज्ञा.गा.नि.११८.२।।	खेळे लाडेकोडें गौळणी चहूंकडे। नंदाचें केवढें भाग्य जाणा
८२९९	भाग्य	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.१।।	पुंडलिकाचें भाग्य वर्णावया अमरीं। नाहीं चराचरीं ऐसा कोणी
८३००	भाग्य	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.१।।	भाग्याचेनि भाग्य उदो पैं दैवयोगें। पुंडलिका संगें भीमातटीं
८३०१	भाग्यनिधि	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.३।।	श्रुतिप्रतिपाद्य शास्त्रांसी जें वंद्य। निर्गुणाचें आद्य भाग्यनिधि
८३०२	भाग्यनिधी	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.१।।	ज्या कारणें साधिती साधनें। त्या गोकुळीं खेळणें भाग्यनिधी
८३०३	भाग्यनिधी	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.३।।	नंद ते यशोदा देवकी मुकुंदा। वसुदेव सदा भाग्यनिधी
८३०४	भाग्ययोगें	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.३।।	व्यापकपण धीर ब्रह्मांड साकार। तें रूप तदाकार भाग्ययोगें
८३०५	भाग्ययोगें	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.२।।	तें रूप सावळें भाग्ययोगें वोळे। नंदाचें सोहळे पाळियेले
८३०६	भाग्ययोगें	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.३।।	निराकृति आकार अंकुर गोमटे। तो गोपिकांसी भेटे भाग्ययोगें
८३०७	भाग्ययोगें	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.४।।	निवृत्ति परिमाण सर्व पूर्णघन। दिननिशीं कृष्ण भाग्ययोगें
८३०८	भाग्ययोगें	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.२।।	तें रूप वोळलें नंदायशोदे सार। वसुदेव बिढार भाग्ययोगें
८३०९	भाग्ययोगें	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.१।।	प्रारब्ध संचित विठ्ठलदैवत। कुळीं उगवत भाग्ययोगें
८३१०	भाग्यवंत	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.२।।	तें ब्रह्म गोजिरें गोपाळ संगतीं। संवगडे सांगाती भाग्यवंत
८३११	भाग्याचा	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.१।।	नाम मुखीं सदा तोचि पैं भाग्याचा। तयासी यमाचा धाक नाहीं

८३१२	भाग्याचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.१।।	भाग्याचेनि भाग्य उदो पैं दैवयोगें। पुंडलिका संगें भीमातटीं
८३१३	भाग्यासी	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.३।।	नाममंत्रराशि अनंत पुण्य त्यासी। नाहीं पैं भाग्यासी तयाहूनी
८३१४	भाग्यें	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.५।।	वेणुनादीं काला पिंडाकृती जाला। भाग्यें भोगी केला दृष्टी पडे
८३१५	भाग्येंविण	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.४।।	निवृत्ति संपूर्ण गुरुमुखें खुण। भाग्येंविण जाण नये मुखा
८३१६	भाग्येविंण	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.२।।	भाग्येविंण दुभतें दैव उभडतें। नंदाघरीं आबडतें घरीं खेळे
८३१७	भाग्येविण	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.१।।	भाग्येविण नसे जनां भाव वसे। तेथें सर्व दिसे हरि माये
८३१८	भाजा	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.३।।	निंदा द्वेष चेष्टा या अभिमान भाजा। सांडुनियां भजा केशवासी
८३१९	भाजी	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.३।।	याज्ञिक अर्पिती मंत्राच्या आहुती। तो द्रौपदीयेप्रति भाजी मागे
८३२०	भान	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.१।।	ग्रासुनि भान मान दृष्य द्रष्टा भिन्न। आपण चिद्घन वैकुंठीं रया
८३२१	भान	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.१।।	निज लक्षाचें लक्ष हारपलें भान। दिनमान शून्य जयारूपीं
८३२२	भान	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.३।।	तारा ग्रह दीन त्या माजि उन्मन। प्रपंचाचें भान दुरी ठेलें
८३२३	भान	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.१।।	निमाली ते निशी पळाला तो दीन। प्रपंचाचें भान लोपिन्नलें
८३२४	भान	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.२।।	न दिसे तें भान दृश्य द्रष्टा हरी। सर्व घरोघरीं आत्माराम
८३२५	भान	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.४।।	निवृत्ति पडळ उडालें तें भान। गयनीनें ज्ञान उपदेशिलें
८३२६	भान	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.३।।	आपस्तुति नको आपपर एको। विष्णुपणें लोपो भान तुझें
८३२७	भान	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.१।।	ध्येय ध्याता ध्यान ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान। दृश्य द्रष्टा भान हारपती
८३२८	भानमान	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.३।।	न दिसे भानमान दृष्याचा अनुमान। आपणचि पूर्ण तदाकारें
८३२९	भानु	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.३।।	शामतनु हरि प्रभा दिसे भानु। तो माझा जीवनु हरि आह्मां
८३३०	भार	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.५।।	इतुकेंचि दातारा पुरवीं माझें कोड। यावीण काबाड भार नेघें
८३३१	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.४।।	निवृत्ती सज्जन जन वन देव। आत्मरूप भाव ब्रह्म जाला
८३३२	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.२।।	धन्य माझा भाव सद्गुरु उपदेश। सर्व हृषीकेश दावियेला
८३३३	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.१।।	एक देव आहे हा भाव पैं सोपा। द्वैतरूपें बापा पडसी नरकीं
८३३४	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.२।।	मुकुंद केशव हाचि नित्य भाव। हरिरूप सावेव कृष्णसखा
८३३५	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.४।।	निवृत्तिदेवीं साधनीं राणीव। हारपला भाव इंद्रियांचा
८३३६	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.२।।	आदिपीठ देव ब्रह्म हें स्वयमेव। पुंडलिक भाव प्रगटला
८३३७	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.१।।	हरिवीण भाव तो सर्वचि व्यर्थ। हरि हा समर्थ भाव थोर

८३३८	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.१।।	हरिवीण भाव तो सर्वचि व्यर्थ। हरि हा समर्थ भाव थोर
८३३९	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.२।।	रामकृष्णनाम हाचि थोर उच्चार। भावा भाव सार एका नामें
८३४०	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.४।।	निवृत्ति स्मरतु रामनाम भाव। सर्व एक देव चाड आम्हां
८३४१	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.२।।	भाव घरीं जनीं विचरे जनार्दनीं। हरिनाम कीर्तनीं सुख भोगी
८३४२	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.३।।	येथुनि हें सर्व आकारलें भाव। रोहिणीची माव ऐसी आहे
८३४३	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.१।।	सोपान संवगडा स्वानंद ज्ञानदेव। मुक्ताईचा भाव विठ्ठलराज
८३४४	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.१।।	भाग्येविण नसे जनां भाव वसे। तेथें सर्व दिसे हरि माये
८३४५	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.१।।	द्वेषितां अच्युता द्वेषता पूर्णता। न पवे अनंता भाव त्याचा
८३४६	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.४।।	निवृत्ति करुणा भाव नारायणा। सर्व जनार्दना अर्पियेलें
८३४७	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.३।।	पितृमाता विष्णु एक भाव प्रश्नु। दिननिशीं कृष्णु न विसंबे रया
८३४८	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.३।।	सर्व जीवशिव हाचि धरा भाव। हारपला सर्व हरी रूपीं
८३४९	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.१।।	ज्ञानाचिया गोष्टी सांगतो चावटी। भाव नाहीं पोटीं ते काय करूं
८३५०	भाव	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.३।।	ऐसिये तत्त्वें होताती परत्वें। धरुनियां सत्य आहे भाव
८३५१	भावना	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.२।।	गेली ते वासना निमाली भावना। चुकलें बंधना यमपाश
८३५२	भावना	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.३।।	भावना श्रीधर भाविक हरिहर। भजनीं श्रीवर सर्व तुष्टे
८३५३	भावना	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.२।।	तो ध्यायिजे जनां अद्वैत वासना। द्वैताची भावना दुरी करी
८३५४	भावना	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजी
८३५५	भावबळें	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.२।।	भावबळें देव भावबळें देव। भक्तीचा स्वभाव ऐसा असे
८३५६	भावबळें	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.२।।	भावबळें देव भावबळें देव। भक्तीचा स्वभाव ऐसा असे
८३५७	भावभक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.१।।	भावभक्ति प्रेम दया शांति क्षमा। अखंडित प्रेमा असों द्यावा
८३५८	भावयुक्त	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.१।।	भावयुक्त भजतां हरी पावे पूर्णता। तो गोकुळीं खेळतां देखों हरी
८३५९	भावयुक्त	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.१।।	नि:संदेह हरि भावयुक्त करी। भजन निर्धारी सत्वशीळ
८३६०	भावशीळ	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.४।।	निवृत्ति ज्ञानार्क विज्ञान सम्यक। भावशीळ देख जनीं इये
८३६१	भावा	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.२।।	रामकृष्णनाम हाचि थोर उच्चार। भावा भाव सार एका नामें
८३६२	भाविक	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.३।।	भावना श्रीधर भाविक हरिहर। भजनीं श्रीवर सर्व तुष्टे
८३६३	भाविक	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.३।।	भाविक भजन भाविक पूजन। तेथें जनार्दन तुष्टतसे

८३६४	भाविक	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.३।।	भाविक भजन भाविक पूजन। तेथें जनार्दन तुष्टतसे
८३६५	भाविता	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.२।।	वेगळे भाविता वेगळाची होये। ब्रह्मासि न साहे तेथींचा मळु
८३६६	भावितां	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.२।।	तें रूप सांगतां नये पैं भावितां। गुरुगम्य हातां एकतत्वें
८३६७	भाविला	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.२।।	अधउर्ध्व हरि भाविला कुसरी। प्रपंच बाहेरी आपेंआप
८३६८	भावीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.२।।	हें सुख साचार निरंतर सर्वी। एकतत्त्वीं भावीं आचरण
८३६९	भावें	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.३।।	आम्ही सोहं धरूं भावें। तुवां हृदयींच ठसावें
८३७०	भावें	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.२।।	ॐकार मूर्धनी करावा कीर्तनीं। नित्य ब्रह्मार्पणीं भजन भावें
८३७१	भावें	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.४।।	निवृत्ति निधान आत्मा हाचि जीवन। भवयुक्त धन भावें पावे
८३७२	भावें	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.२।।	भावेंशील काज भावें अधोक्षज। भावें सकळ काज सफळ होय
८३७३	भावें	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.२।।	भावेंशील काज भावें अधोक्षज। भावें सकळ काज सफळ होय
८३७४	भावें	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.२।।	तराल स्वभावें एकाएक देवें। एक हरी भावें ऐसा कीजे
८३७५	भावेंशील	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.२।।	भावेंशील काज भावें अधोक्षज। भावें सकळ काज सफळ होय
८३७६	भावो	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.४।।	देवीं नांदे रसना धर्मी नांदे भावो। एक तत्त्वीं देवो क्षरला असे
८३७७	भावो	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.३।।	नेघो द्वैतभाव भावो अद्वैत उपावो। सर्व ब्रह्म देवो एक ध्यावो
८३७८	भावो	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.४।।	निवृत्तीचा भावो सर्व आत्माराम रावो। हरि हा अनुभवो वेदमतें
८३७९	भावो	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.१।।	जनीं जनार्दन हाचि भावो दृढ। अवघेंचि गूढ नारीजना
८३८०	भावो	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.१।।	हरिवीण भावो तो वायांचि संदेहो। हरिदेवा देवो आहे सत्य
८३८१	भावोचि	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.२।।	वासना पैं चोख तेथेंचि वैकुंठ। भावोचि प्रगट होये जनां
८३८२	भाष	।।ज्ञा.गा.नि.१००.१।।	न देखों सादृश्य हारपे दृश्यादृश्य। उपनिषदांचें पैं भाष हारपलें
८३८३	भाष	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.५।।	हनुमंत दास रामनामें उदास। कळिकाळासी भाष सांगतसे
८३८४	भासे	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.१।।	सर्व हरि दिसे जनींवनीं वसे। भवदृश्य भासे भक्तजनां
८३८५	भासे	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.१।।	तिमिर पडलें प्रपंच भासे। झाकोळला दिसे आत्मनाथ
८३८६	भासे	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.१।।	एकरूपें दिसे भेदरूप भासे। ज्ञानियासी कैसें एकतत्त्व
८३८७	भिन्न	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.१।।	ग्रासुनि भान मान दृष्य द्रष्टा भिन्न। आपण चिद्घन वैकुंठीं रया
८३८८	भिन्न	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.५।।	क्लेशादि कल्पना क्लेशनिवारण। आपरूपें भिन्न होऊं नेदी
८३८९	भिन्न	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.३।।	भिन्न दुजें लाटे मन उफराटें। उन्मनिये वाटे भेदियेलें

८३९०	भिन्न	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.३।।	नेघों हरिवीण दुजें तें पैं भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
८३९१	भिन्न	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.४।।	निवृत्तीचा देव सर्व हा गोविंद। नाहीं भिन्न भेद विश्वीं इये
८३९२	भिन्न	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.४।।	निवृत्ति सत्पद् इच्छित सर्वदा। भिन्न भेद कदा नाहीं चित्तीं
८३९३	भिन्न	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.२।।	दुजेपणा भिन्न सर्व जनार्दन। ब्रह्म सनातन पावसी रया
८३९४	भिन्न	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.२।।	दुजियाची सृष्टि नाहीं नाहीं भिन्न। सर्व नारायण बिंबलासे
८३९५	भिन्न	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.३।।	नेघो हरिविण दुजें तेथें भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
८३९६	भिवरा	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.२।।	विठ्ठल सधर भिवरा तें नीर। नाम निरंतर केशवाचें
८३९७	भिवरा	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.४।।	निवृत्ति साकार विठ्ठल आचार। भिवरा तें नीर अमृतमय
८३९८	भिवरासंगमीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.२।।	भिवरासंगमीं निरंतर समी। तल्लीनता ब्रह्मीं उभी असे
८३९९	भीतरी	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.२।।	कैसा बाहिजु भीतरी हरी। बिंबे बिंबला एकसूत्रीं
८४००	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.२।।	मोहाचें मोहन चिंतिता श्रीहरि। बाहिजु भीतरीं अवघा होय
८४०१	भीमरथी	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.४।।	निरानिरंतर भीमरथी तीर। ब्रह्म हें साकार विटे नीट
८४०२	भीमातटीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.१।।	अवीट अमोला घेतां पैं निमोला। प्रत्यक्ष देखिला भीमातटीं
८४०३	भीमातटीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.१।।	भाग्याचेनि भाग्य उदो पैं दैवयोगें। पुंडलिका संगें भीमातटीं
८४०४	भीमातीरा	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.२।।	प्रेमाचें पुतळे भीमातीरा आले। जयजयकार केलें हरिभक्तीं
८४०५	भीमातीरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.२।।	तें रूप खेळत गौळियांच्या संगें । पुंडलिकामागें भीमातीरीं
८४०६	भीमातीरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.१।।	पंढरीये चोख रूपडें अशेख। भीमातीरीं देख पुण्यभूमी
८४०७	भीमातीरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.२।।	विष्णुसहित शिव आणिला पंढरीं। केलें भीमातीरीं पेखणें जेणें
८४०८	भीमातीरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.१।।	विठ्ठल श्रीहरी उभा भीमातीरीं। तिष्ठती कामारी मुक्तिचारी
८४०९	भीमातीरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.२।।	तारक पंढरी प्रसिद्ध भीमातीरीं। ब्रीदें चराचरीं बोले वेदु
८४१०	भीमातीरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडलिका वोळलें। आणूनि ठेविलें भीमातीरीं
८४११	भीमातीरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.५।।	त्रिभुवनीं थोर क्षेत्र पैं सार। विठ्ठल उच्चार भीमातीरीं
८४१२	भीमातीरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.२।।	तें रूप विठ्ठल ब्रह्माकार दिसे। पंढरीं सौरसें भीमातीरीं
८४१३	भीमातीरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.६।।	निवृत्ति पूर्णिमा भक्तीचा महिमा। नामयासि सीमा भीमातीरीं
८४१४	भीमातीरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.४।।	पुंडलिक नाचे देवमुनि सर्व। भीमातीरीं देव प्रगटले
८४१५	भीमातीरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.४।।	निवृत्ति म्हणे रूप तें प्रकाशलें दीप। पंढरिसमीप भीमातीरीं

८४१६	भीवरें	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.२।।	तें रूप भीवरें पांडुरंग खरें । पुंडलिक निर्धारें उभें असे
८४१७	भुलले	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.२।।	सुमनाचेनि वासें भ्रमर भुलले। मार्ग पैं विसरले इंद्रियांचा
८४१८	भुलविला	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.५।।	नकळे हा निर्धारु तो देवकी हो देवी। शेखीं तो अनुभवीं भुलविला
८४१९	भुलिवशी	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.१।।	देहाच्या देउळीं राउळ निद्रिस्त। मायेचें अनुचित भुलिवशी
८४२०	भुली	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.३।।	निद्रेचिया भुली स्वरूप विसरू। प्रकाशला थोरु आत्माराम
८४२१	भुली	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.२।।	नाहीं तया भुली प्रपंच अबोला। ब्रह्मसुखें धाला रहिवासु
८४२२	भुलीव	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.२।।	भ्रमाचें भुलीव आलेंसे पडळ। प्रत्यक्ष केवळ डोळियांसी
८४२३	भूक	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.३।।	न मगे नेणे कांहीं याविण आणिक। सप्रेमाची भूक तृष्णा करी
८४२४	भूक	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.३।।	एकतत्त्व सार रामनाम सुख। नलगे ते भूक प्रपंचाची
८४२५	भूत	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.३।।	ब्रह्म सनातन ब्रह्मींचे अंकुर। भक्तिपुरस्सर भूत दया
८४२६	भूतबाधा	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.३।।	आनंदैक सुख यासी नाहीं मोहो। भूतबाधा ग्रहो नामेंचि तारी
८४२७	भूमिभारु	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
८४२८	भूमीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.१।।	अखंड जपतु नाममंत्र वाचे। त्याहूनि दैवाचे कोण भूमीं
८४२९	भेंटी	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.१।।	एकेवीण तत्त्व नाहीं पैं सृष्टी। विश्वरूपें भेंटी अर्जुनासी
८४३०	भेटला	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.१।।	तुटलें पडळ भेटला केवळ। सर्व हा गोपाळ गुरूमुखें
८४३१	भेटी	।।ज्ञा.गा.नि.००१.३।।	न माये वैकुंठीं योगियांचे भेटी। पाहतां ज्ञानदृष्टी नये हातां
८४३२	भेटी	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्‌गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
८४३३	भेटी	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.४।।	गुरुलागीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
८४३४	भेटे	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.३।।	निराकृति आकार अंकुर गोमटे। तो गोपिकांसी भेटे भाग्ययोगें
८४३५	भेद	।।ज्ञा.गा.नि.०११.५।।	नि:संदेह छंद वासनेचा कंद। ब्रह्माकार भेद नाहीं नादा
८४३६	भेद	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.१।।	विश्वाद्य अनाद्य विश्वरूपें वंद्य। आणि हा अभेद्य भेद नाहीं
८४३७	भेद	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.३।।	नादभेद कळा जेथें भेद नुठी। ब्रह्मरूपें सृष्टि अवघी होय
८४३८	भेद	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.४।।	निवृत्तीचा देव सर्व हा गोविंद। नाहीं भिन्न भेद विश्वीं इये
८४३९	भेद	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.४।।	निवृत्ति सत्पद् इच्छित सर्वदा। भिन्न भेद कदा नाहीं चित्तीं

८४४०	भेद	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.१।।	देहीं देव आहे हें बोलती वेद। परि वासनेचें भेद न दवडिती
८४४१	भेद	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.१।।	श्रुतिशास्त्र वेद यांसि नाहीं भेद। भेदवादी द्वंद्व वेगळा पडे
८४४२	भेदबुद्धी	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.२।।	हरिविण दुजें न देखें त्रिभुवनीं। नायकिजे कानीं भेदबुद्धी
८४४३	भेदरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.१।।	एकरूपें दिसे भेदरूप भासे। ज्ञानियासी कैसें एकतत्त्व
८४४४	भेदवादी	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.१।।	श्रुतिशास्त्र वेद यांसि नाहीं भेद। भेदवादी द्वंद्व वेगळा पडे
८४४५	भेदशून्य	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.५।।	समिरासगट गति पावली विश्रांति। नामरूप जाति भेदशून्य
८४४६	भेदियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.३।।	भिन्न दुजें लाटे मन उफराटें। उन्मनिये वाटे भेदियेलें
८४४७	भेदुनी	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.४।।	निवृत्ति गोल्हाट मार्ग तो सपाट। भेदुनी त्रिकुट साधियेलें
८४४८	भेदुनी	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.३।।	भेदुनी कुंडलिनी गोल्हाट निकट। आत्माराम पेठ पांडुरंग
८४४९	भेदूनि	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.१।।	भेदूनि ब्रह्मांड आणियेली कळा। नित्यता सोहळा हरिप्रेमें
८४५०	भेदें	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.२।।	न भेदें पालथें वज्र मढियेलें। जीवन घातलें न भरे घटु
८४५१	भोक्ता	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.३।।	भोग्य भोग भोक्ता आपण तत्त्वतां। त्याहुनी परता तयामाजी
८४५२	भोग	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.३।।	भोग्य भोग भोक्ता आपण तत्त्वतां। त्याहुनी परता तयामाजी
८४५३	भोगावया	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.१।।	सुमनाची लता वृक्षीं निपजली। ते कोणे घातलीं भोगावया
८४५४	भोगावें	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.२।।	आम्हां ऐसें व्हावें तरीच हें भोगावें। निरंतर घ्यावें पोटाळूनी
८४५५	भोगिजेसु	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.३।।	द्वैताची हे वाढी प्रपंचाच्या घरीं। अद्वैत कामारी भोगिजेसु
८४५६	भोगिताती	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.२।।	तें रूप सुरवर सेवितां अरुवार। नित्यता सविचार भोगिताती
८४५७	भोगिताती	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.१।।	हरिदास संगें हरिरूप खेळे। ब्रह्मादिक सोहळे भोगिताती
८४५८	भोगिती	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.२।।	तें रूप सांवळें देवकीये लीळे। भोगिती सोहळे कृष्णरूपें
८४५९	भोगिती	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.२।।	तें रूप सानुलें यशोदे तान्हुलें। भोगिती निमोले भक्तजन
८४६०	भोगिती	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.२।।	तो माये वो हरि गोपिका भोगिती। शंखचक्राकृति कृष्ण मूर्ति
८४६१	भोगिती	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.२।।	तें रूप अरूप सुंदर सावळे। भोगिती गोवळे सुखसिंधु
८४६२	भोगिती	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.४।।	निवृत्ति संपदा गाताती गोविंदा। भोगिती मुकुंदा निजबोधें
८४६३	भोगिती	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.३।।	उन्मनि माजिठें भोगिती जे मुनी। मूर्तीची पर्वणी हृदयीं वसे
८४६४	भोगिती	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.३।।	वर्णासी अव्यक्त वर्णरूप व्यक्त। भोगिती विरक्त नामपाठें
८४६५	भोगिती	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.२।।	तें रूप आवडे भोगिती साबडें। यशोदेसी कोडें बुझावितु

८४६६	भोगिती	।।ज्ञा.गा.नि.११६.३।।	ज्यातें नेणें वेद नेणती त्या श्रुती। त्या गोपिका भोगिती कामरूपें
८४६७	भोगिती	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.३।।	उदो अस्तु मैळें ब्रह्म न मैळें। भोगिती सोहळे प्रेम भक्त
८४६८	भोगी	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.१।।	मंगल्य मांगल्य ब्रह्म हें सखोल। ब्रह्मरूप बोल ब्रह्म भोगी
८४६९	भोगी	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.३।।	विश्वाद्य वेद्याद्य श्रुतीशीं अभेद्य। तें ब्रह्मपणें वंद्य ब्रह्म भोगी
८४७०	भोगी	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.१।।	हें व्यापूनि निराळा भोगी वैकुंठ सोहळा। नंदाघरीं गोवळा हरि माझा
८४७१	भोगी	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.२।।	तें रूप राजस वसुदेव भोगी। देवकियेलागीं वोळलेंसे
८४७२	भोगी	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.५।।	वेणुनादीं काला पिंडाकृती जाला। भाग्यें भोगी केला दृष्टी पडे
८४७३	भोगी	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.२।।	समसेज बाज सर्वत्र रे भोगी। एकरूप जगीं हरी नांदे
८४७४	भोगी	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.२।।	भाव घरीं जनीं विचरे जनार्दनीं। हरिनाम कीर्तनीं सुख भोगी
८४७५	भोगी	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.१।।	वासनेचें द्वैत सांडुनि परतें। अद्वैता अरुतें भोगी हरी
८४७६	भोगीती	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.२।।	तें रूप वैकुंठ भोगीती गोकुळीं। नंदाचिये कुळीं बाळकृष्ण
८४७७	भोगीतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.३।।	रिकामा बरळू नसे खेळेमेळे। ब्रह्माची कल्लोळे भोगीतुसे
८४७८	भोगीतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.२।।	सर्व घटीं हरि क्षरोनियां घरीं। वैकुंठ कामारी भोगीतुसे
८४७९	भोगूं	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। उन्मनि निधरिं भोगूं आम्ही
८४८०	भोग्य	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.३।।	भोग्य भोग भोक्ता आपण तत्त्वतां। त्याहुनी परता तयामाजी
८४८१	भोज	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.३।।	शमशेजबाज शम केशिराज। शमेतुष्टे भोज आत्मराज
८४८२	भोज	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.१।।	देहाचि दिवटी अखंड पैं सतेज। चंद्रसूर्य भोज नाहीं तेथें
८४८३	भोजे	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.२।।	एकेवीण दुजें नाहीं नाहीं सहजें। नाम मुखें भोजे घेईजेसु
८४८४	भौमासुर	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.६।।	निवृत्ति ध्यानसुरस सर्वरूपें श्रीधर। जिंकिला भौमासुर रणयुद्धीं
८४८५	भौमासुर	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.३।।	हरि हा सुकुमार भौमासुर पैजा। वोळलासे द्विजा धर्मा घरीं
८४८६	भ्रतार	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.२।।	तोचि हा सांवळा डोळस सुंदर। रुक्मिणी भ्रतार कृष्ण माझा
८४८७	भ्रमर	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.२।।	सुमनाचेनि वासें भ्रमर भुलले। मार्ग पैं विसरले इंद्रियांचा
८४८८	भ्रमले	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.१।।	संसार भ्रमें भ्रमले हे जीव। नेणती हे माव रोहिणीची
८४८९	भ्रमाचा	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.४।।	निवृत्ति कवळ भ्रमाचा सांडिला। अखंड ध्यायिला हृषीकेश
८४९०	भ्रमाचें	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.२।।	भ्रमाचें भुलीव आलेंसे पडळ। प्रत्यक्ष केवळ डोळियांसी
८४९१	भ्रमें	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.१।।	संसार भ्रमें भ्रमले हे जीव। नेणती हे माव रोहिणीची

८४९२	भ्रांत	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.३।।	भ्रांत माया सदा पैं वैरिणी। मारूनी जीवनीं जीव ठेवी
८४९३	मंगल्य	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.१।।	मंगल्य मांगल्य ब्रह्म हें सखोल। ब्रह्मरूप बोल ब्रह्म भोगी
८४९४	मंगळा	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.१।।	न जाणती कळा कुसरी गोपाळा। नाम हें मंगळा अच्युताचें
८४९५	मंजुळ	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.३।।	मंजुळ वेणु वाहे लुब्धल्या धेनुवा। नंदाघरीं दोहवा पूर्ण वाहे
८४९६	मंडपा	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.४।।	निवृत्ति उपदेशु ज्ञानासी सोहपा। सोपान मंडपा विरहीत
८४९७	मंडळी	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.१।।	आकार निढळी साकार मंडळी। एकु वनमाळी क्षरलासे
८४९८	मंडळीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.५।।	उगवला कळीं उल्हासु कमळीं। तैसा तो मंडळीं चंद्र देखा
८४९९	मंत्र	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
८५००	मंत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.३।।	हरिनाम वाचे सार मंत्र आम्हां। अखंडित प्रेमा वसे चित्तीं
८५०१	मंत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.१।।	नलगे मंत्रसार न लगति तपें। रामनाम सोहपें मूळ मंत्र
८५०२	मंत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.२।।	रामनाम मंत्र जप तूं रे जना। तुटेल यांतना भवमूळ
८५०३	मंत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.२।।	विठ्ठल विठ्ठल मंत्र हेंचि निजशास्त्र। विचारितां सर्वत्र दुजें नाहीं
८५०४	मंत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.३।।	हरिध्यान आम्हां हाचि मंत्र थोर। न करी विचार अन्यशास्त्रीं
८५०५	मंत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.२।।	रामकृष्ण मंत्र जनांसि उद्धार। आणिक हे साचार मार्ग नाहीं
८५०६	मंत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.४।।	उघडा मंत्र मार्ग गोविंद स्मरणें। रामनामकीर्तन मोक्षपद
८५०७	मंत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.२।।	रामनामांकित नित्य मंत्र ज्याचे। दहन पापाचें एका नामें
८५०८	मंत्र	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.३।।	नाम हाचि मंत्र नित्य नाम सार। दुसरा विचार घेऊं नको
८५०९	मंत्र	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.२।।	सोहं बीजतत्व गुरुनाम मंत्र। ज्ञानी उपासित हरिराज
८५१०	मंत्रबीज	।।ज्ञा.गा.नि.००८.४।।	निवृत्तीचें पार गयनीचें गुज। मज मंत्रबीज उपदेशिलें
८५११	मंत्रसार	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.३।।	न पाहे पैं दृष्टी कळिकाळ तुज। रामनाम बीज मंत्रसार
८५१२	मंत्रसार	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.१।।	नलगे मंत्रसार न लगति तपें। रामनाम सोहपें मूळ मंत्र
८५१३	मंत्राच्या	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.३।।	याज्ञिक अर्पिती मंत्राच्या आहुती। तो द्रौपदीयेप्रति भाजी मागे
८५१४	मंत्रु	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.४।।	निवृत्ति म्हणे सार रामनाम मंत्रु। कैचा त्यासि शत्रु जितीं जनीं
८५१५	मंत्रु	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.४।।	निवृत्ति म्हणे सिद्ध असतां पैं मंत्रु। रामनामें शत्रु नाशतील
८५१६	मंदीर	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.४।।	निवृत्ति साकार वैकुंठीचें घर। देह हे मंदीर आत्मयाचें

८५१७	मग	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.३।।	दिननिशीं नाम जपतां श्रीहरीचें। मग या मोहाचें मोहन नाहीं
८५१८	मगे	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.३।।	न मगे नेणे कांहीं याविण आणिक। सप्रेमाची भूक तृष्णा करी
८५१९	मच्छिंद्रा	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.१।।	आदिनाथ उमा बीज प्रकटिलें। मच्छिंद्रा लाधलें सहजस्थिती
८५२०	मज	।।ज्ञा.गा.नि.००८.४।।	निवृत्तीचें पार गयनीचें गुज। मज मंत्रबीज उपदेशिलें
८५२१	मज	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.६।।	निवृत्ति गयनी देव उपदेशिला सर्व। गोरक्षी गुह्यभाव सांगती मज
८५२२	मज	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.४।।	निवृत्ति म्हणे मज निरोपिलें धन। हेचि ब्रह्मखुण जाणिजेसु
८५२३	मज	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.२।।	कामधेनु घरीं हरि माझा गोपाळ। मज काळवेळ नाठवे तैसी
८५२४	मज	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.४।।	निवृत्ति म्हणे तो ठाव मज पैठा। नेतसे वैकुंठा गुरु माझा
८५२५	मज	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.४।।	निवृत्ति चोखाळ गयनीप्रसाद। श्रीरंग गोविंद दिधला मज
८५२६	मज	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.४।।	निवृत्तीचें गूज विठ्ठल सहज। गयनीराजें मज सांगितलें
८५२७	मज	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.२।।	हेंचि मज द्यावें सप्रेम आपुलें। ध्यातुसें पाउलें एवढ्यासाठीं
८५२८	मज	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.४।।	निवृत्ति दाटुगें गुरुमुखें कळलें। सर्वत्र गोपाळें केलें मज
८५२९	मजसवें	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.१।।	मी माझी कल्पना नाहीं मजसवें। दिननिशीं उगवे हरि माये
८५३०	मठ	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.४।।	निवृत्ति निमग्न शून्याकार घट। गुरुनामें मठ तेथें केला
८५३१	मठा	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.१।।	अनंत सृष्टि घटा अनंत नाम मठा। परिमाण पैठा आत्माराम
८५३२	मढियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.२।।	न भेदें पालथें वज्र मढियेलें। जीवन घातलें न भरे घटु
८५३३	मत	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.२।।	वेदादिक मत शास्त्र तें बोलत। श्रुतीचा संपत वाद जेथें
८५३४	मति	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.४।।	निवृत्ति लक्ष्मी गरुड चिंतिती। तयाचिये मति आकळ हरी
८५३५	मथन	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.१।।	मथीन मथन मधुरता आपण। विश्वीं विश्व पूर्ण सदोदित
८५३६	मथित	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.१।।	तंत आणि वितंत त्यामाजि मथित। नाद उमटत स्वानंदाचा
८५३७	मथिता	।।ज्ञा.गा.नि.००६.३।।	कथा त्या कथिचां पूर्ण त्या मथिता। अरूपें अच्युता सर्व असे
८५३८	मथीत	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.१।।	प्राकृत संस्कृत एकचि मथीत। गुरुगम्य हेत पुराण महिमा
८५३९	मथीत	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.४।।	निवृत्ति निवांत केलेंसे मथीत। चित्त समर्पिलें पुंडलिकें
८५४०	मथीन	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.१।।	मथीन मथन मधुरता आपण। विश्वीं विश्व पूर्ण सदोदित
८५४१	मधुर	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.३।।	मधुर क्षारता माधवीं अखंड। दिनकाळ प्रचंड आत्माराम
८५४२	मधुरता	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.१।।	मथीन मथन मधुरता आपण। विश्वीं विश्व पूर्ण सदोदित

८५६८	मन	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.५।।	विश्व हें तारिलें नामाचि पिकलें। केशवीं रंगलें मन हेतु
८५६९	मन	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.३।।	शून्य हेंही ठाये जीव जाये शिवीं। मन हें माधवीं हारपत
८५७०	मन	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.२।।	ध्यानेंविण मन विश्रांतिविण स्थान। सूर्येविण गगन शून्य दिसे
८५७१	मन	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.१।।	मन गेलें देवीं ध्यान गेलें रूपीं। राहिलें स्वरूपीं तल्लीन देखा
८५७२	मन	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.१।।	सर्वरूपें हरी ऐसें मन करी। वासना प्रहरी नामपाठें
८५७३	मन	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.२।।	मायाजाळ गोंवी भवसिंधु दावी। मन हें माधवीं गोंवी जनां
८५७४	मन	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.३।।	विषयाचें पोखणें पाहातां तेथ शून्य। झणीं हें तूं मन जाऊं देसी
८५७५	मन	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.४।।	निवृत्ति साधन मन हें आवर। गुरुचरणीं स्थिर बिढार धरी
८५७६	मन	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.२।।	मन करीं एकट आत्मा करीं सुभट। आपेंआप वैकुंठ एकातत्त्वें
८५७७	मन	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.४।।	निवृत्ति सधर एकतत्त्वीं विचार। मन मार्ग साचार हारपला
८५७८	मन	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.३।।	निवृत्ति म्हणे जन नेणतां पतन। हरिचरणीं मन स्थिर राहे
८५७९	मन	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.२।।	हरि धरा चित्तीं मन मारा मुक्ति । प्रपंचसमाप्ति हरिपाठें
८५८०	मन	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे कांहीं। सर्व हरी डोहीं बुडी देका
८५८१	मन	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.४।।	निवृत्तीनें मन ठेविलें चरणीं। नामाची निशाणी अखंडित
८५८२	मनन	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.२।।	ध्यान मनन एक करितां सम्यक्। होय एकाएक एकतत्त्व
८५८३	मनमेळे	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.४।।	निवृत्ति समता विठ्ठल किर्तन। करितां अनुदिन मनमेळे
८५८४	मना	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तें गोपवेषधर गोकुळीं रया
८५८५	मना	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तो गोपवेषधर गोकुळीं रया
८५८६	मना	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.१।।	वेगु करी मना धरावें पैं सार। नामाचि आचार रामनामें
८५८७	मना	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.३।।	निष्काम कल्पना आधीं साधीं मना। ऐक्य समीरणा हेंचि करीं
८५८८	मना	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.२।।	नको शिणों दुःखे कां भरसि शोकें। एकतत्त्वें एके मना लावीं
८५८९	मनाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.३।।	ब्रह्मांड–कडवा मनाचा वोणवा। साधितां राणिवा हारपती
८५९०	मनाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व हा श्रीधर। मनाचा विचार हारपला
८५९१	मनाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.४।।	निवृत्तिमाजि घर मनाचा सुघडु। कृष्णाचि उपवडु दिसतुसे
८५९२	मनाचा	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.४।।	निवृत्ति बोधला गुरु खुण बोधु। मनाचा उद्‌बोधु हरिचरणीं
८५९३	मनाची	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.३।।	तेथें वर्ण व्यक्ति कल्पना हारपती। मनाची खुंटती गती जेथें

८५९४	मनाची	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.२।।	विरालें तें ध्येय ध्यान गेलें मनीं। मनाची उन्मनि एक जाली
८५९५	मनाची	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.१।।	मनाची वासना मनेंचि नेमावी। सर्वत्र धरावी विठ्ठल सोय
८५९६	मनाची	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.१।।	मन कामना हरि मनाची बोहरी। चिंतितां श्रीहरी सुखानंद
८५९७	मनाची	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.४।।	निवृत्ति साधन रूप ध्यान ध्यानीं। मनाची उन्मनि हरिचरणीं
८५९८	मनाची	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.१।।	उपरति मनाची साधन विदेही। तारिजेल बाही रामनामें
८५९९	मनाची	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजी
८६००	मनाची	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.३।।	हे खुण घेईं सोपानाजवळी। मनाची काळजी उरों नेदी
८६०१	मनाचें	।।ज्ञा.गा.नि.००२.३।।	योगियाचें ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तांचें जीवन गाई चारी
८६०२	मनाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.३।।	चोखट चोखाळ मनाचें मवाळ। कांसवीचा ढाळ जया नेत्रीं
८६०३	मनाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.४।।	निवृत्ति ध्यान मनाचें उन्मन। योगिया जीवन हरि माझा
८६०४	मनाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.१।।	गोत वित्त धन मनाचें उन्मन। निमोनि संपूर्ण तयामाजी
८६०५	मनाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.१।।	उफराटी माळ उफराटें ध्यान। मनाचें उन्मन मूर्ति माझी
८६०६	मनाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.४।।	निवृत्ति कीर्तन दिननिशीं ध्यान। मनाचें उन्मन इये रूपीं
८६०७	मनाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.४।।	निवृत्ति तत्त्वता मनाचें मोहन। नित्य समाधान रामनामें
८६०८	मनाचें	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.३।।	मनाचें सुमन हरिचरण स्थान। जन जनार्दन यया हेतु
८६०९	मनाचें	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.५।।	निवृत्तीचें ज्ञान हरिरूप ध्यान। मनाचें उन्मन हरिरूपीं
८६१०	मनाचें	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.३।।	ध्येयाचें पैं ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तासी पावन वैकुंठीचें
८६११	मनाचेंहीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.१।।	निरालंब देव निराकार शून्य। मनाचेंहीं मौन हारपलें
८६१२	मनाच्या	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.१।।	नाहीं छाया माया प्रकृतीच्या आया। मनाच्या उपाया न चले कांहीं
८६१३	मनाच्या	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.६।।	टाहो करूं धोरु विठ्ठल कीर्तनें। मनाच्या सुमनें हरी पुजूं
८६१४	मनादि	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.२।।	मनादि इंद्रियें चैतन्याभीतरी। अंतर्बाह्य हरी एकु नांदे
८६१५	मनामाजी	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.४।।	निवृत्ति समता हरी प्रेमगुण। कृष्ण हेचि ध्यान मनामाजी
८६१६	मनासि	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.१।।	चिंतितां साधक मनासि ना कळे। गोपिका आकळे करितां ध्यान
८६१७	मनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.२।।	विरालें तें ध्येय ध्यान गेलें मनीं। मनाची उन्मनि एक जाली
८६१८	मनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.१।।	ध्येय ध्याय मनीं उन्मनीं साधनीं । लाविता निशाणी ध्यानमार्गे
८६१९	मनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.६।।	निवृत्ति भजन नित्य अनुष्ठान। एकरूपध्यान मनीं ध्यातु सदा

८६२०	मनें	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.३।।	ध्यातातित जे ध्यानें चिंतितातीत मौन्यें। योगियांचीं मनें हारपली
८६२१	मनें	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.४।।	निवृत्तीचें सार प्राणापानीं स्थिर। मनें चराचर आराधिलें
८६२२	मनेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.१।।	मनाची वासना मनेंचि नेमावी। सर्वत्र धरावी विठ्ठल सोय
८६२३	मनोधर्मा	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.२।।	सदाचार आम्हां नित्य हरिप्रेमा। नेणों मनोधर्मा प्रपंचाचिया
८६२४	मनोनिग्रह	।।ज्ञा.गा.नि.००६.४।।	निवृत्ति समाधान कृष्ण हें चोखडें। मनोनिग्रह कोडें चरणीं गोंवी
८६२५	मनोभाव	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.४।।	हरी हेंचि व्रत हरी हेचि कथा। हरिचिया पंथा मनोभाव
८६२६	मनोभाव	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.२।।	संत मुनिदेव सनकादिक सर्व। तींहीं मनोभाव अर्पियेला
८६२७	मनोमन	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.३।।	स्वरूप उखर मनोमन सार। एकतत्त्व निर्धार हरी नांदे
८६२८	मनोमय	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.४।।	निवृत्ति म्हणे दीन दुर्बळ मी एक। मनोमय चोख आम्हां गोड
८६२९	मनोमय	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.३।।	शोधिलें जीवन निक्षेपिलें धन। मनोमय जाण हरी जाला
८६३०	मनोमय	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.४।।	निवृत्ति निर्विकार मनोमय साचार। सर्व हा आकार ब्रह्मरूपें
८६३१	मनोमयें	।।ज्ञा.गा.नि.१११.४।।	नाहीं योगिया दृष्टि मनोमयें करी सृष्टी। पाहतां ज्ञानदृष्टी विज्ञान हरी
८६३२	मनोरथ	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.३।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ। योगी तें चिंतीत हृदयीं जया
८६३३	मनोरथ	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.४।।	निवृत्तिदैवत पूर्ण मनोरथ। पांडव कृतार्थ कृष्णनामें
८६३४	मनोरथ	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.४।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ । गोपिकांचें हित हरी माझा
८६३५	मनोरथ	।।ज्ञा.गा.नि.११०.४।।	निवृत्ति गयनि हरि उच्चारितां माजी घरीं। होती मनोरथ पुरी कामसिद्धि
८६३६	मनोवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.१।।	ध्यान धरा हरी विश्रांति नामाची । विठ्ठलीं साची मनोवृत्ति
८६३७	मनोवृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.३।।	नलगे साकार विठ्ठल मनोवृत्ति। प्रपंच समाप्ति ती अक्षरीं
८६३८	ममता	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.३।।	माया मोहजाळ ममता निखळ। सेवितां सकळ होय हरी
८६३९	मरण	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.२।।	अमृतीं राहिला त्यासि कायसें मरण। नित्यता शरण हरिचरणा
८६४०	मरतां	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.१।।	संसार सुफळ हरिनाम उच्चारितां। येऱ्हवीं मरतां अधोगति
८६४१	मरे	।।ज्ञा.गा.नि.००३.१।।	उपजें तें मरे मरे तें तें झुरे। जन्म येरझारे एकरूपें
८६४२	मरे	।।ज्ञा.गा.नि.००३.१।।	उपजें तें मरे मरे तें तें झुरे। जन्म येरझारे एकरूपें
८६४३	मळु	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.२।।	वेगळे भाविता वेगळाची होये। ब्रह्मासि न साहे तेथींचा मळु
८६४४	मवाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.३।।	चोखट चोखाळ मनाचें मवाळ। कांसवीचा ढाळ जया नेत्रीं
८६४५	मवाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.२।।	रूपें केला गोड वासना मवाळ। जिव्हेसी वाचाळ हरी आला

८६४६	महिमा	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.१।।	नेणती महिमा ब्रह्मादिक भद्र। आणि ते महेंद्र नानास्थानीं
८६४७	महिमा	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.२।।	ब्रह्मा माजीवडे गोपाळ संगती। वेद वाखाणिती ज्याचा महिमा
८६४८	महिमा	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.१।।	प्राकृत संस्कृत एकचि मथीत। गुरुगम्य हेत पुराण महिमा
८६४९	महिमा	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.६।।	निवृत्ति पूर्णिमा भक्तीचा महिमा। नामयासि सीमा भीमातीरीं
८६५०	महिमा	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.५।।	निवृत्ति संचीत रामनाम महिमा। अवधीच पौर्णिमा सोळा कळीं
८६५१	महिमा	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.३।।	आशेचे विलास गुंफोनि महिमा। तत्त्वीं तत्त्व सीमा निजज्ञानें
८६५२	महिमा	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.२।।	नारायण नाम तारक आम्हां। नेणों पैं महिमा अन्य तत्त्वीं
८६५३	महिमा	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.६।।	निवृत्ति सांगतु भक्तीचा महिमा। करी शांति क्षमा तो विरळा असे
८६५४	महिमान	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.१।।	भक्तीचें महिमान भक्तांसि फळलें। दीनकाळ केलें ब्रह्मार्पण
८६५५	मही	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.४।।	निर्द्वंद्व नि:संग विचरतां मही। सुखानंद हृदयीं स्थिर जाला
८६५६	मही	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.१।।	देवेवीण ठावो नाहीं रये मही। आत्मप्रकाश पाहीं बिंबलासे
८६५७	महेंद्र	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.१।।	नेणती महिमा ब्रह्मादिक भद्र। आणि ते महेंद्र नानास्थानीं
८६५८	महेंद्र	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.२।।	नाहीं तेथें रवि नाहीं तेथें चंद्र। अवघाचि महेंद्र एकतत्त्वें
८६५९	महेश	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.३।।	विश्वाचा विश्वास विश्वरूपाधीश। सर्वत्र महेश एकरूप
८६६०	महेशा	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.३।।	न दिसे निवासा आपरूपें दिशा। सर्वत्र महेशा आपरूपें
८६६१	मांगल्य	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.१।।	मंगल्य मांगल्य ब्रह्म हें सखोल। ब्रह्मरूप बोल ब्रह्म भोगी
८६६२	मांडवी	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.१।।	चेतवी चेतवी सावधान जीवीं। प्रकृति मांडवी लग्न वोजा
८६६३	मांडी	।।ज्ञा.गा.नि.३११.३।।	दुजिया सौजन्य दुजेपण सांडी। अद्वैत पैं मांडी सुखगोष्टी
८६६४	माखणासीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.३।।	अठरा साहिजणें बोलती परवडी। तो माखणासीं जोडी स्वयें कर
८६६५	मागतसे	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.२।।	तें कृष्णरूप गाढें यशोदा घे पुढें। दूध लाडेंकोडें मागतसे
८६६६	मागते	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.१।।	जाणोनि नेणते नेणत्या मागते। आपण पुरतें नित्यपूर्ण
८६६७	मागुतें	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.२।।	अक्षर अनंत क्षर हा संकेत। मागुतें भरत आपण्यामाजी
८६६८	मागुतें	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.३।।	अनंत संकेत जीवशिवरत। मागुतें भरत सिंधु तोयें
८६६९	मागे	।।ज्ञा.गा.नि.००३.३।।	अमरे अमरे अमरकंद खरें। होउनि गोजिरें दूध मागे
८६७०	मागे	।।ज्ञा.गा.नि.००४.२।।	तो हा ब्रह्मामाजि गोपाळ संगती। यशोदे हो प्रती दूध मागे
८६७१	मागे	।।ज्ञा.गा.नि.००५.२।।	तो हा कृष्ण सखा नंदाघरीं देखा। यशोदे सन्मुखा दूध मागे

८६७२	मागे	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.१।।	सर्व स्वरूप नाम सर्व घटीं घनश्याम। तो गोकुळीं आत्माराम दूध मागे
८६७३	मागे	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.४।।	निवृत्ति रोकडें ब्रह्म माजिवडें। तो यशोदेपुढें लोणी मागे
८६७४	मागे	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.३।।	अर्जुना साहाकारी द्रौपदी कैवारी। तो विदुराचे घरीं अन्न मागे
८६७५	मागे	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.३।।	याज्ञिक अर्पिती मंत्राच्या आहुती। तो द्रौपदीयेप्रति भाजी मागे
८६७६	मागे	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.३।।	वंदिती सुरगण ब्रह्मादिक चरण। तो यशोदेसि स्तन मागे हरि
८६७७	मागोनि	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
८६७८	माजघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.२।।	सुलभ हरी दुर्लभ हरी। नांदे माजघरीं आमुचिये
८६७९	माजघरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.१।।	सजीव साजिरी तिगुण गोजिरी। नांदे माजघरीं आत्मराजु
८६८०	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.०११.२।।	तें रूप स्वरूप कृष्ण बाळलीला। माजि त्या गोपाळा सदा वसे
८६८१	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ गुरूची धारणा। ब्रह्म सनातन माजि मन
८६८२	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णमूर्ति ठसा। गोपाळा समरसा माजि खेळे
८६८३	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.४।।	निवृत्ति गयनी हरि उच्चारीत। माजि करी पुरी कामसिद्धि
८६८४	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.२।।	तें हें चतुर्भुज कृष्णरूपें खेळे। माजि त्या गोपाळें छंदलग
८६८५	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.२।।	हरि हा सांवळा वेधिलिया बाळा। माजि त्या गोवळा गायी राखे
८६८६	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.१।।	नित्य निर्गुण सदा असणें गोविंदा। सगुणप्रबंधा माजि खेळे
८६८७	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.११४.२।।	तें ब्रह्म साबडें माजि लाडेंकोडें। यशोदेमायेपुढें खेळतुसे
८६८८	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.४।।	निवृत्तीचें सार गयनी विचार। ब्रह्म चराचरा माजि वसे
८६८९	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.१।।	चराचरीं हरि गुरुमुखें खरा। माजि ब्रह्म सैरा विचरों आम्हीं
८६९०	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.२।।	तैसा हा पसारा जगडंबर खरा। माजि येरझारा शून्य खेपा
८६९१	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.३।।	तारा ग्रह दीन त्या माजि उन्मन। प्रपंचाचें भान दुरी ठेलें
८६९२	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.१।।	आदि मध्य अंतीं तुज माजि बिंबावो। ब्रह्मीं ब्रह्मथावो लवण जळीं
८६९३	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.३।।	व्रत तप तीर्थ नाम हें अनंत। माजि सामवत आत्मनाथीं
८६९४	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.४।।	निवृत्ति लोळत चरणरजीं लाठा। माजि त्या वैकुंठा आत्मलिंगीं
८६९५	माजि	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.४।।	निवृत्तीनें ब्रह्म देखिलें परिपूर्ण। माजि सनातन ब्रह्मसुखें
८६९६	माजिठा	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.१।।	प्रकृतीचा पैठा कल्पना माजिठा। न पवे तो वैकुंठा कर्मजाड्यें

८६९७	माजिठा	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.३।।	माजिठा श्रीहरि दिसे परोपरी। घटमठसरी एकु शोभे
८६९८	माजिठे	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.२।।	तें रूप माजिठे गोपवेषें खेळे। नंदाचें सोहळे पुरविले
८६९९	माजिठे	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.३।।	अनुमान विटे सर्वघटीं माजिठे। तें परब्रह्म विटे भक्ति साह्य
८७००	माजिठें	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.३।।	उन्मनि माजिठें भोगिती जे मुनी। मूर्तीची पर्वणी हृदयीं वसे
८७०१	माजिनामा	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.५।।	धरुनि हनुवटी पाहे कृपादृष्टी। आनंदाचे सृष्टि माजिनामा
८७०२	माजिवडा	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.३।।	आत्मरूपें जन मानी कारे मूढा। होसी माजिवडा ब्रह्मामाजि
८७०३	माजिवडे	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.२।।	मुक्ती माजिवडे ब्रह्म चहूंकडे। गौळणी वाडेकोडें खेळविती
८७०४	माजिवडें	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.४।।	निवृत्ति रोकडें ब्रह्म माजिवडें। तो यशोदेपुढें लोणी मागे
८७०५	माजिवडें	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.२।।	तें रूप साबडे कृष्ण माजिवडें। सोंवळें उघडें शौच सदा
८७०६	माजी	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.३।।	जिव शिव सीमा नाहीं जेथें उपमा। हारपे निरोपमा तया माजी
८७०७	माजी	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.१।।	परेसि परता न कळे पैं शेषा। तो गौळिया अशेषा माजी हरी
८७०८	माजी	।।ज्ञा.गा.नि.११०.४।।	निवृत्ति गयनि हरि उच्चारितां माजी घरीं। होती मनोरथ पुरी कामसिद्धि
८७०९	माजी	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.४।।	निवृत्ति कोंदलें सद्‌गुरुनें दिधलें। हरिधन भले आम्हां माजी
८७१०	माजी	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.१।।	विस्तार हरीचा चराचर जालें। त्या माजी सानुलें गुरु दैवत
८७११	माजी	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.१।।	व्योमामाजि तारा असंख्य लोपती। तैसे लक्ष्मीपती माजी विरों
८७१२	माजी	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.३।।	हरि माजी जन हरि माजी धन। हरि हा निर्गुण सर्वांठायीं
८७१३	माजी	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.३।।	हरि माजी जन हरि माजी धन। हरि हा निर्गुण सर्वांठायीं
८७१४	माजी	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.५।।	वैकुंठ सांवळें माजी भक्त मेळे। काला ऐक्य काळें करिताती
८७१५	माजी	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.१।।	पांडुरंग हरि माजी भक्तजन। कैसें वृंदावन शोभतुसे
८७१६	माजी	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.२।।	नाम थोर आम्हां जपूं पैं साचार। विठ्ठल विचार हृदया माजी
८७१७	माजीवडे	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.२।।	ब्रह्म माजीवडे गोपाळ संगती। वेद वाखाणिती ज्याचा महिमा
८७१८	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.००७.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु माझा पूर्ण ब्रह्म। उपदेश सुगम कृष्णनाम
८७१९	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.२।।	तें रूप सुंदर देवकी उदरीं। वसुदेवा घरीं कृष्ण माझा
८७२०	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.६।।	निवृत्ति स्वानंद कृष्णरूपें खुण। विश्वीं विश्वपूर्ण हरि माझा
८७२१	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.४।।	निवृत्तिसाधन वसुदेव खूण। गोपिकांचें धन कृष्ण माझा
८७२२	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.१।।	जेथें रूप रेखा ना आपण आसका। सर्व रूपें देखा हरि माझा

८७२३	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.५।।	चतुर्भुज श्रीपति सकुमार साजती। शंख चक्र हातीं हरि माझा
८७२४	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.५।।	द्वारकानाथ हरि सोळा सहस्त्र नारी। बळिराम परिवार हरि माझा
८७२५	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.१।।	हें व्यापूनि निराळा भोगी वैकुंठ सोहळा। नंदाघरीं गोवळा हरि माझा
८७२६	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.१।।	नाहीं हा आकार नाहीं हा विकार। चतुर्भुज कर हरि माझा
८७२७	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.१।।	वेदबीज साचें संमत श्रुतीचें। गुह्य त्या शास्त्रांचें हरि माझा
८७२८	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्णु। यादव सहिष्णु हरि माझा
८७२९	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.२।।	देखिलें सांवळें पूजिती गोवळे। नंदाघरीं खेळे स्वामी माझा
८७३०	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.४।।	निवृत्ति ध्यान मनाचें उन्मन। योगिया जीवन हरि माझा
८७३१	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.६।।	निवृत्ति तत्पर गुरु गयनी अमर। ॐतत्सदाकार हरि माझा
८७३२	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.२।।	तोचि हा सांवळा डोळस सुंदर। रुक्मिणी भ्रतार कृष्ण माझा
८७३३	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.२।।	कृष्ण माझा हरी खेळतो गोकुळीं। गोपिकीं सकळीं वेढियेला
८७३४	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.४।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ । गोपिकांचें हित हरी माझा
८७३५	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.११३.३।।	निवृत्ति साधन कृष्णरूपें सुख। विश्वीं विश्वरूप हरी माझा
८७३६	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.४।।	निवृत्ति म्हणे तो गुरु धडफुडा। ब्रह्मांडा एवढा अनंत माझा
८७३७	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.२।।	कामधेनु घरीं हरि माझा गोपाळ। मज काळवेळ नाठवे तैसी
८७३८	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.२।।	धन्य माझा भाव सद्गुरु उपदेश। सर्व हृषीकेश दावियेला
८७३९	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.४।।	निवृत्ति म्हणे तो ठाव मज पैठा। नेतसे वैकुंठा गुरु माझा
८७४०	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.४।।	कल्पतरु इच्छेसि सागरु। त्याहूनि आगरु हरी माझा
८७४१	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.४।।	निवृत्ति घनवट स्वामी माझा दिसे। एकतत्त्व पैसे शोभतुसे
८७४२	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.३।।	शामतनु हरि प्रभा दिसे भानु। तो माझा जीवनु हरि आह्मां
८७४३	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.३।।	स्वरूप सुलभु हरि माझा लाठा। नामेंचि वैकुंठा नेतु असे
८७४४	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.२।।	हरिरूपीं सुख हरिरूपीं दु:ख । हरिरूप शोक आत्मा माझा
८७४५	माझा	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.४।।	निवृत्तीचा जपु गयनी समीप। सर्व कृष्णरूप गुरु माझा
८७४६	माझारी	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.२।।	तें हें कृष्णनाम सखे नंदाघरीं। गौळियां माझारी ब्रह्म खेळे
८७४७	माझी	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.१।।	उफराटी माळ उफराटें ध्यान। मनाचें उन्मन मूर्ति माझी
८७४८	माझी	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.३।।	नाहीं येथ काळ अवघे शून्यमय। निर्गुणीं सामाय तनु माझी

८७४९	माझी	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.४।।	निवृत्ति म्हणे पर त्रिकुटीं गोल्हाट। त्यावरील नीट वाट माझी
८७५०	माझी	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.५।।	देहभाव हरी सर्वत्र स्वरूप। एका जन्में खेप हरिली माझी
८७५१	माझी	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.१।।	मी माझी कल्पना नाहीं मजसवें। दिननिशीं उगवे हरि माये
८७५२	माझें	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.६।।	निवृत्ति परिवार गुरु गयनी अमर। गोरक्षी कंदर ब्रह्म माझें
८७५३	माझें	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.२।।	तें माये हरिरूप कृष्णरूप माझें। नेणिजे तें दुजें इये सृष्टी
८७५४	माझें	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.३।।	किडाळ परतें चोखाळ आरुतें। मी माझें हें कर्ते तेथें नाहीं
८७५५	माझें	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.४।।	निवृत्ति कोंवळें आपण सोवळें। त्यामाजि वोविलें मन माझें
८७५६	माझें	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.४।।	निवृत्ति साधन निरालंबीं ध्यान। तोचि हा श्रीकृष्ण ध्यान माझें
८७५७	माझें	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.२।।	मन गेलें शून्यीं ध्यान तें उन्मनीं। चित्त नारायणीं दृढ माझें
८७५८	माझें	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.२।।	उठिं उठिं नाम्या चाल रे सांगातें। माझें आवडते जीवलग
८७५९	माझें	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.५।।	इतुकेंचि दातारा पुरवीं माझें कोड। यावीण काबाड भार नेघें
८७६०	माझें	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान धारणा विसर। सर्व रूपें घर वैकुंठ माझें
८७६१	माझें	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.१।।	मी माझें रोकडें केलें फाडोवाडें। ब्रह्मांडा एवढें ढिसाळ थोर
८७६२	माझें	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.२।।	मी माझें टवाळ अवघाचि गोपाळ। मी तूं हें सोज्वळ ब्रह्मरूप
८७६३	माझ्या	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.३।।	तेथें माझ्या चित्ता करी रहिवासु। न करी उदासु ऐसीयातें
८७६४	मात	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.१।।	नेणें पैं द्वैत अवघेंचि अद्वैत। एक रूप मात करूं आम्ही
८७६५	मात	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.४।।	निवृत्ति निवांत विठ्ठल सतत। नघे दुजी मात हरिवीण
८७६६	मात	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.३।।	नामाचेनि स्मरणें नित्य पैं सुस्नात। दुजियाची मात नेणो आम्हीं
८७६७	मात	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.१।।	एकेवीण पाहा न दिसे द्वैत। एकी हेचि मात वेदशास्त्रीं
८७६८	माता	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.३।।	माया ब्रह्म हरि माता पिता चारी। जिवशिव शरिरीं एक नांदे
८७६९	माता	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.१।।	माता पिता नाहीं बंधु बोधु कांहीं। सर्व सम डोहीं वर्तताती
८७७०	माता	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.२।।	राहीरखुमामाई सत्यभामा माता। आलिया त्वरिता काल्यामाजी
८७७१	माता	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.१।।	पितृगोत माता भजन स्वभावता। जन्मोनि अनंता प्रिय होसी
८७७२	माता	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.४।।	निवृत्ति सादर कृष्ण परात्पर। माता पिता सार आम्हां होये
८७७३	मातापिता	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.३।।	गुरु परब्रह्म गुरु मातापिता। गुरूनें समता दाखविली
८७७४	मातु	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.३।।	न संपडे ध्यानीं लावितां उन्मनीं। तो गोपाळाचें कानीं सांगे मातु

८७७५	मातु	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.४।।	निवृत्ति निधान श्रीरंग खेळतु। गोपिकासी मातु हळूहळू
८७७६	मातु	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.७।।	निवृत्ति साम्यता सर्वांघटीं दिसतु । विठ्ठल हेचि मातु नित्य नेम
८७७७	मातु	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.४।।	निवृत्ति सांगे मातु विठ्ठल उच्चार। वैकुंठ उतरे एक्यानामें
८७७८	मातु	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.२।।	हरी हरी म्हणे नायके ते मातु। द्वैत तया आंतु नेघे बापा
८७७९	मातु	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.१।।	भवार्णव हेतु काय सांगो मातु। कल्पना हे तंतु छेदीयेला
८७८०	मातु	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.३।।	साधन हरिपंथु हाचि निज हेतु। गुरु मुखें मातु ऐशी असे
८७८१	मातृ	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.१।।	पितृ मातृ निंदिता द्वैत हेंचि खोटें। अर्चन गोमटें एको विष्णु
८७८२	मातृका	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.२।।	मातृका माया निवेदन हरी। प्रपंच बोहरी रामनामें
८७८३	मातेचें	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.१।।	मातेचें बाळक पितृचें जनक। गोत हें सम्यक् हरी आम्हां
८७८४	मात्र	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.२।।	सुखदु:ख नाहीं सुखद:ख नाहीं। नाम मात्र पाहीं हरी वोळे
८७८५	माधव	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.२।।	गोपाळ माधव कृष्णरूपें सर्व । ब्रह्मपद देव सकळ आम्हां
८७८६	माधवीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.३।।	मधुर क्षारता माधवीं अखंड। दिनकाळ प्रचंड आत्माराम
८७८७	माधवीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.३।।	दया वसे देहीं क्षमा ते माधवीं । कासवी शांभवी जनीं इये
८७८८	माधवीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.३।।	शून्य हेंही ठाये जीव जाये शिवीं। मन हें माधवीं हारपत
८७८९	माधवीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.२।।	मायाजाळ गोंवी भवसिंधु दावी। मन हें माधवीं गोंवी जनां
८७९०	माधुरी	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.३।।	रजतमें दुरी नामाची माधुरी। निशाणी एकसरी रामकृष्ण
८७९१	मान	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.१।।	ग्रासुनि भान मान दृष्य द्रष्टा भिन्न। आपण चिद्घन वैकुंठीं रया
८७९२	मानवी	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.२।।	तें रूप सादर मानवी आकार। सर्व संप्रधार सिद्धि वोळे
८७९३	मानसीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.२।।	नसतें भवभय होतें जें मानसीं। स्मरतां नाम त्यासी नाहीं केलें
८७९४	मानी	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.४।।	निवृत्तीचें धन मानी तो श्रीकृष्ण। सांगितसे प्रश्न गयनीराजे
८७९५	मानी	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.३।।	आत्मरूपें जन मानी कारे मूढा। होसी माजिवडा ब्रह्मामाजि
८७९६	मान्यता	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.४।।	निवृत्ति मान्यता सेवितु साकार। आपण आकार गोपवेषें
८७९७	माप	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.३।।	अरूपें सरूप लक्षिता पैं माप। नंदा दिव्यदीप उजळला
८७९८	माप	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.३।।	निवृत्ति म्हणे जन हरीचें स्वरूप। काळाचें पैं माप हरिनामें
८७९९	मापाची	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.१।।	तेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
८८००	मापाची	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.१।।	जेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु

८८०१	माय	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.२।।	तो माय सांवळा यमुनेच्यातटीं। कृष्ण जगजेठी यशोदेचा
८८०२	माय	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.२।।	भाग्य पैं फळलें नंदाघरीं सये। यशोदा पैं माय परब्रह्माची
८८०३	माया	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.१।।	नाहीं छाया माया प्रकृतीच्या आया। मनाच्या उपाया न चले कांहीं
८८०४	माया	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.१।।	हिरण्यगर्भ माया अंडाकार छाया। ब्रह्म असलया तेथें नेत
८८०५	माया	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.३।।	माया ब्रह्म हरि माता पिता चारी। जिवशिव शरिरीं एक नांदे
८८०६	माया	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.२।।	नाहीं तेथें माया नाहीं तेथें छाया। निर्गुणाच्या आया ब्रह्मरूप
८८०७	माया	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
८८०८	माया	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.२।।	मातृका माया निवेदन हरी। प्रपंच बोहरी रामनामें
८८०९	माया	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.३।।	नाहीं यासि छाया नाहीं यासी माया। तो हा वृक्ष वाया विंदान करी
८८१०	माया	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.३।।	भ्रांत माया सदा पैं वैरिणी। मारूनी जीवनीं जीव ठेवी
८८११	माया	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.४।।	निवृत्ति अमर आत्माचि साचार। माया देवी घर ब्रह्म केलें
८८१२	माया	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.३।।	माया मोहजाळ ममता निखळ। सेवितां सकळ होय हरी
८८१३	माया	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.४।।	निवृत्तीचें फळ सकळ गोपाळ। तोडी माया जाळ संकीर्तनें
८८१४	माया	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.३।।	देहाचा दीप कीं नाहीं म्हणे माया। तेजाकारें छाया हाचि घेतु
८८१५	माया	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.४।।	निवृत्ति देवीं धरिली माया हे असार। प्रपंच परिवार निर्दाळिला
८८१६	मायाकार	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.३।।	उपरति योगियां उपरती हारपे। मायाकार लोपें कृष्णध्यानें
८८१७	मायाजळ	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.३।।	पृथ्वी हे ढिसाळ आकाश कव्हाळ। जन मायाजळ विरे तेथें
८८१८	मायाजाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.४।।	ध्रुवाद्य अढळ ब्रह्म हें अचळ। शोखी मायाजाळ नि:संदेहें
८८१९	मायाजाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.१।।	निकट वेल्हाळ नेणों मायाजाळ। विव्हळ पाल्हाळ नेणों कांहीं
८८२०	मायाजाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.२।।	मायाजाळ गोंवी भवसिंधु दावी। मन हें माधवीं गोंवी जनां
८८२१	मायाजाळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.४।।	गुंफलें मायाजाळीं अनंत रचनें। तो चतुराननां खुणें न संपडे
८८२२	मायाभ्रम	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.२।।	हरिवीण दुजें चिंतितां निभ्रांत। अवघेंचि दिसत मायाभ्रम
८८२३	मायामोह	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.१।।	सुखदु:ख कांहीं भजनप्रवाहीं। मायामोह पाही हरि रया
८८२४	माये	।।ज्ञा.गा.नि.००१.३।।	न माये वैकुंठीं योगियांचे भेटी। पाहतां ज्ञानदृष्टी नये हातां
८८२५	माये	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.२।।	तें माये हरिरूप कृष्णरूप माझें। नेणिजे तें दुजें इये सृष्टी

८८२६	माये	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.२।।	तो माये वो हरि गोपिका भोगिती। शंखचक्राकृति कृष्ण मूर्ति
८८२७	माये	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.१।।	वैकुंठ दुभतें नंदाघरीं माये। तें पूर्ण पान्हाये यशोदेसी
८८२८	माये	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.२।।	हरिरूप माये सर्वांघटीं आहे। दूध लोणी खाये गौळियांचें
८८२९	माये	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.२।।	देखिला वो माये चतुर्भुज स्वभावी। वारु तो वागवी अर्जुनाचे
८८३०	माये	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.३।।	न माये पुरता ब्रह्मांड उभवणी। त्यालागीं गौळणी खेळविती
८८३१	माये	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.२।।	देखिला गे माये सुंदर जगजेठी। नंदयशोदे दृष्टी ब्रह्म खेळे
८८३२	माये	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.२।।	देखिला गे माये सगुण-निर्गुणनिधी। यशोदा गोविंदीं प्रेमपान्हा
८८३३	माये	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.३।।	न माये सर्वांघटीं सृष्टी। तो यमुनेच्या तटीं गायी चारी
८८३४	माये	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.२।।	सांग माये कैसें कल्पिलें कायसें। सर्व ऋषीकेश दिसे आम्हां
८८३५	माये	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.१।।	मी माझी कल्पना नाहीं मजसवें। दिननिशीं उगवे हरि माये
८८३६	माये	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.३।।	वेदीं ठेलें कर्म शास्त्रासि मोहन। शेषासि अनुमान न कळे माये
८८३७	माये	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.४।।	निवृत्तिदेवीं घर हरी आमुचा माये। हरी एक पाहे विश्वरूपीं
८८३८	माये	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.४।।	निवृत्ति संपूर्ण कवळु देतु पूर्ण । ब्रह्मसनातन गोकुळीं माये
८८३९	माये	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.१।।	सत्यभामा माये अन्नपूर्णा होये। वेळोवेळां सोय कवळ मुखीं
८८४०	माये	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.१।।	भाग्येविण नसे जनां भाव वसे। तेथें सर्व दिसे हरि माये
८८४१	माये	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.२।।	काय करूं माये कैसा हा गोवळू। सरळ सुकळु नाहीं म्हणे
८८४२	मायेचा	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.२।।	तें रूप वैकुंठ जिवशिवपेठ। मायेचा उद्धाट छायासंगें
८८४३	मायेचा	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.३।।	अद्वैत संचलें द्वैताचा आचार। मायेचा घरचार वोडंबरी
८८४४	मायेचें	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.३।।	उपजत मूळ खुंटलें तें जाळ। मायेचें पडळ हरपलें
८८४५	मायेचें	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.१।।	देहाच्या देउळीं राउळ निद्रिस्त। मायेचें अनुचित भुलिवशी
८८४६	मायेचें	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.३।।	विश्व हें पैं अंध मायेचें विशद। नेणे अर्थभेद तरुणोपाय
८८४७	मायेचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.१।।	अव्यक्ताचे घरीं व्यक्त पैं नांदे। मायेचेनि छंदें जग दावी
८८४८	मारा	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.२।।	हरि धरा चित्तीं मन मारा मुक्ति । प्रपंचसमाप्ति हरिपाठें
८८४९	मारिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.१।।	कल्पना कोंडूनि मन हें मारिलें। जीवन चोरिलें सत्रावीचें
८८५०	मारुनि	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.१।।	मारुनि कल्पना निवडिलें सार। टाकिलें असार फलकट
८८५१	मारूनी	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.३।।	भ्रांत माया सदा पैं वैरिणी। मारूनी जीवनीं जीव ठेवी

८८५२	मार्ग	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.३।।	उत्पत्ति उलथा न चले तो मार्ग। दुजियाचा संग नाहीं ज्यासी
८८५३	मार्ग	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.४।।	निवृत्तिसंकेत अनंताअनंत। कृष्णनामें पंथ मार्ग सोपा
८८५४	मार्ग	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.३।।	साधितां मार्ग गूढ वासना अवघड। गुरुमार्गी सुघड उपरती
८८५५	मार्ग	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.३।।	आम्हां धर्म हरी आम्हां कर्म हरी। मुक्ति मार्ग चार्‍ही हरी आम्हां
८८५६	मार्ग	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.४।।	निवृत्ति गोल्हाट मार्ग तो सपाट। भेदुनी त्रिकुट साधियेलें
८८५७	मार्ग	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.२।।	रामकृष्ण मंत्र जनांसि उद्धार। आणिक हे साचार मार्ग नाहीं
८८५८	मार्ग	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.४।।	उघडा मंत्र मार्ग गोविंद स्मरणें। रामनामकीर्तन मोक्षपद
८८५९	मार्ग	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.२।।	सुमनाचेनि वासें भ्रमर भुलले। मार्ग पैं विसरले इंद्रियांचा
८८६०	मार्ग	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.४।।	निवृत्ति सधर एकतत्त्वीं विचार। मन मार्ग साचार हारपला
८८६१	मार्ग	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.३।।	टाका हें पैं द्वैत अद्वैत सिद्धांत। मोक्ष मार्ग हेत एकतत्त्वें
८८६२	मार्ग	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.४।।	निवृत्तीचा मार्ग एक रूपें सांग। नाहीं पैं पांग कल्पनेचा
८८६३	मार्गे	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.४।।	निवृत्ति म्हणे धरी गुरुचरणसोये। तेणें मार्गे पाहे हरी सोपा
८८६४	मालवेना	।।ज्ञा.गा.नि.११७.१।।	अंधरिये रातीं उगवे हा गभस्ती। मालवेना दीप्ति गुरुकृपा
८८६५	माळ	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.१।।	उफराटी माळ उफराटें ध्यान। मनाचें उन्मन मूर्ति माझी
८८६६	माळेसि	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.२।।	निंदिता पितरांसि न पवे हृषीकेशी। योनीचे माळेसि गुंफसील
८८६७	माळेसी	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.३।।	माळेसी वोविला राहाटी गोंविला। तो कैसा सुटला बोलों आम्ही
८८६८	माव	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.४।।	निवृत्ति म्हणे तें कृष्णरूप सर्व। रोहिणीची माव सकळ सृष्टी
८८६९	माव	।।ज्ञा.गा.नि.११२.३।।	नसतेनि जीव असतेनि शिव। तदाकार माव मावळली
८८७०	माव	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.२।।	धरिला तो हरि गोंविलेंसे सर्व। विषयाची माव सांडियेली
८८७१	माव	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.३।।	येथुनि हें सर्व आकारलें भाव। रोहिणीची माव ऐसी आहे
८८७२	माव	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.२।।	भक्तीविण देव न पवे सावेव। रोहिणीची माव तैसा दिसे
८८७३	माव	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.१।।	संसार भ्रमें भ्रमले हे जीव। नेणती हे माव रोहिणीची
८८७४	मावरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.३।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ न कळे जीवशिवीं। तो आपणचि लाघवी मावरूपें
८८७५	मावळली	।।ज्ञा.गा.नि.११२.३।।	नसतेनि जीव असतेनि शिव। तदाकार माव मावळली
८८७६	मावळले	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.२।।	आपणची विश्व आपणचि विश्वेश। जेथें द्वेषाद्वेष मावळले
८८७७	मासोळी	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.१।।	कल्पना मासोळी भवजाळ जळीं। पाशाचिये जाळीं गुंतताहे

८८७८	मिठी	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.१।।	दुजेपणा मिठी आपणचि उठी। कल्पना हे सृष्टि गाळू पाहे
८८७९	मिळाला	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.१।।	वैष्णवांचा मेळ सकळ मिळाला। विठ्ठलनामें काला पंढरीसीं
८८८०	मिळे	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.३।।	न मिळे आयुष्य न मिळे घटिका । देह क्षण एका जाईल रया
८८८१	मिळे	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.३।।	न मिळे आयुष्य न मिळे घटिका । देह क्षण एका जाईल रया
८८८२	मिळोनि	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.३।।	या रूपें चिंतितां आत्मरूपें पाहतां। तत्त्वींतत्त्व समता मिळोनि जाये
८८८३	मी	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.३।।	किडाळ परतें चोखाळ आरुतें। मी माझें हें कर्ते तेथें नाहीं
८८८४	मी	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.४।।	निवृत्ति म्हणे दीन दुर्बळ मी एक। मनोमय चोख आम्हां गोड
८८८५	मी	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.१।।	मी माझी कल्पना नाहीं मजसवें। दिननिशीं उगवे हरि माये
८८८६	मी	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.४।।	निवृत्ति म्हणे मी गुरूचा अंकीत। वाचे उच्चारीत हरी हरी
८८८७	मी	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.३।।	पुंडरिकपुण्य मी दीन कारुण्य। उद्धरिले जन अनंत कोटी
८८८८	मी	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.१।।	मी माझें रोकडें केलें फाडोवाडें। ब्रह्मांडा एवढें ढिसाळ थोर
८८८९	मी	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.२।।	मी माझें टवाळ अवघाचि गोपाळ। मी तूं हें सोज्वळ ब्रह्मरूप
८८९०	मी	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.२।।	मी माझें टवाळ अवघाचि गोपाळ। मी तूं हें सोज्वळ ब्रह्मरूप
८८९१	मी	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.४।।	निवृत्ति म्हणे मी सर्वस्व होईन। हरी हा भरीन पूर्ण देहीं
८८९२	मीतूंपणें	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.४।।	निवृत्ति म्हणे मीतूंपणें सगळा। तुजमाजि गोपाळा रहिवासु
८८९३	मीपण	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.१।।	मीपण कळलें तूंपण सांडिलें । कल्पने तोडिलें मुळींहुनी
८८९४	मीपण	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.३।।	मीपण उतरे तूंपणत्व नुरे। वेगीं विठ्ठल धुरे शरण जावें
८८९५	मीपणासि	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.१।।	शून्य साकार घटीं जीव शील काष्टीं। मीपणासि तुटी एक्यानामें
८८९६	मीपणें	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.१।।	मीपणें सगळा वेदु हारपला। शास्त्रांचा खुंटला अनुवाद
८८९७	मीस	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.२।।	तें हें सांवळें स्वरूप डोळस। बाळरूप मीस घेतलेंसें
८८९८	मुंडणें	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.२।।	नलगे मुंडणें काया हें दंडणें। अखंड कीर्तनें स्मरे हरी
८८९९	मुंडिलें	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.३।।	वैराग्यें तापलें ब्रह्मांड देखिलें। वासनें मुंडिलें नि:संदेहें
८९००	मुंडी	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.२।।	रज तम खंडी वासना हे मुंडी। चित्त हें अखंडी हरिपंथी
८९०१	मुकुंद	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.२।।	मुकुंद केशव हाचि नित्य भाव। हरिरूप सावेव कृष्णसखा
८९०२	मुकुंदा	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.३।।	धन्य ते यशोदा खेळवी मुकुंदा। आळवीत सदा नित्य ज्यासी
८९०३	मुकुंदा	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.४।।	निवृत्ति संपदा गाताती गोविंदा। भोगिती मुकुंदा निजबोधें

८९०४	मुकुंदा	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.३।।	नंद ते यशोदा देवकी मुकुंदा। वसुदेव सदा भाग्यनिधी
८९०५	मुकुटमणि	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.१।।	देव मुकुटमणि ऐकिजे पुराणीं। तो हा चक्रपाणी नंदाघरीं
८९०६	मुक्की	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.२।।	मुक्की माजिवडे ब्रह्म चहूंकडे। गौळणी वाडेकोडें खेळविती
८९०७	मुक्त	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.३।।	नित्य मुक्त एक आत्मतत्त्व दीप। हरी हा संकल्प करीजेसु
८९०८	मुक्तता	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.४।।	अन्य शास्त्रें भजतां नाहीं पैं मुक्तता। हरिनाम गातां मुक्ति रोकडी
८९०९	मुक्तलग	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.८।।	निवृत्ति परिवार मुक्तलग आगर। रत्नांचा सागर नामें वोळे
८९१०	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.१।।	तंव आनंदला हरि परिपूर्ण लोटला। मुक्ताई लाधला प्रेमकवळु
८९११	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.३।।	चालिला सोपान ज्ञानदेव निधी। मुक्ताई गोविंदीं तल्लीनता
८९१२	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.६।।	निवृत्ति मुक्ताई चांगदेव गाढा। हरीचा पवाडा झेलिताती
८९१३	मुक्ताईचा	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.१।।	सोपान संवगडा स्वानंद ज्ञानदेव। मुक्ताईचा भाव विठ्ठलराज
८९१४	मुक्ताईसी	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.२।।	तोचि ओघ साचा मुक्ताईसी लाठा। चालिलों वैकुंठा समारंभें
८९१५	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.२।।	तो हरि खेळतु प्रत्यक्ष मूर्तिमंतु। द्रष्टा मुक्ति देतु जीवघाते
८९१६	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.३।।	निवृत्तिदेवीं अद्वैत परणिली शक्ति। निरंतर मुक्ति हरीनामें
८९१७	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.३।।	आम्हां धर्म हरी आम्हां कर्म हरी। मुक्ति मार्ग चाऱ्ही हरी आम्हां
८९१८	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.१।।	ज्ञानघन मुक्ति विज्ञानघन संपन्न। सर्वघटीं चैतन्य हरी नांदे
८९१९	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.३।।	विठ्ठलनाम सार ऐसाचि निर्धार। मुक्ति पारावार ती अक्षरीं
८९२०	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.४।।	अन्य शास्त्रें भजतां नाहीं पैं मुक्तता। हरिनाम गातां मुक्ति रोकडी
८९२१	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.२।।	हरि धरा चित्तीं मन मारा मुक्ति । प्रपंचसमाप्ति हरिपाठें
८९२२	मुक्तिचारी	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.१।।	विठ्ठल श्रीहरी उभा भीमातीरीं। तिष्ठती कामारी मुक्तिचारी
८९२३	मुख	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.५।।	विरक्तीचें पात्र अन्वयाचें मुख। देउनि सम्यक् अनन्यता
८९२४	मुख	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.३।।	नामा पसरीं मुख आनंदला तृप्त। कवळु पूर्णभरित हरिराजा
८९२५	मुखा	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.३।।	चिंतिता अजामेळा नाम आलें मुखा। तो वैकुंठीच्या सुखा देतु हरी
८९२६	मुखा	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.१।।	जपतां कुंटिणी उतरे विमान। नाम नारायण आलें मुखा
८९२७	मुखा	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.४।।	निवृत्ति संपूर्ण गुरुमुखें खुण। भाग्येंविण जाण नये मुखा
८९२८	मुखीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.१।।	सत्यभामा माये अन्नपूर्णा होये। वेळोवेळां सोय कवळ मुखीं
८९२९	मुखीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.२।।	चांगयाचे मुखीं घालीत कवळु। आपण गोपाळु दयासिंधु

८९३०	मुखीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.१।।	आपुलेनि हातें कवळु समर्पी। ब्रह्मार्पण मुखीं ब्रह्मरूपें
८९३१	मुखीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.१।।	नाम मुखीं सदा तोचि पैं भाग्याचा। तयासी यमाचा धाक नाहीं
८९३२	मुखीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.१।।	ज्याचे मुखीं नाम अमृतसरिता। तोचि येकु पुरता घटु जाणा
८९३३	मुखीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.३।।	न पाहे यम काळ तयाकडे अवचिता। नामाची सरिता ज्याचे मुखीं
८९३४	मुखीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.१।।	रामनाम मुखीं तो एक संसार। येऱ्हवीं अघोर नरक रया
८९३५	मुखें	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.१।।	वर्ण व्यक्ति सख्ये वर्णाश्रम मुखें। ब्रह्मानाम सौख्ये योगीजन
८९३६	मुखें	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.२।।	एकेवीण दुजें नाहीं नाहीं सहजें। नाम मुखें भोजे घेईजेसु
८९३७	मुखें	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.३।।	साधन हरिपंथु हाचि निज हेतु। गुरु मुखें मातु ऐशी असे
८९३८	मुगुटवर्धन	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.२।।	तें हें चतुर्भुज मुगुटवर्धन। सुंदर श्रीकृष्ण खेळतुसे
८९३९	मुद्गल	।।ज्ञा.गा.नि.००९.३।।	मुद्गल शामळ नित्यता अढळ। अखंड अचळ स्वरूप ज्याचे
८९४०	मुनि	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.४।।	शुकादिक मुनि विरक्त संसारीं। रामनाम निर्धारी उच्चारिलें
८९४१	मुनिजन	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.२।।	तें रूप सेविती मुनिजन साधु। विठ्ठलनामें कंदु तुटे जनां
८९४२	मुनिजनां	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.३।।	ब्रह्मांड घडलें अनंत घटमठ। आपरूपें धीट मुनिजनां
८९४३	मुनिजनां	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.२।।	मुनिजनां सुख निरंतर लक्ष। भक्तां निजसुख देत असे
८९४४	मुनिदेव	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.२।।	संत मुनिदेव सनकादिक सर्व। तींहीं मनोभाव अर्पियेला
८९४५	मुनी	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.३।।	उन्मनी अवस्था लाविती तें मुनी। अखंड तें ध्यानीं कृष्णसुख
८९४६	मुनी	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.३।।	उन्मनि माजिठें भोगिती जे मुनी। मूर्तीची पर्वणी ह्रदयीं वसे
८९४७	मुनी	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.३।।	देव मुनी सर्व ब्रह्मादिक लोठे। पंढरीये पेठे प्रेमपिसे
८९४८	मुनीजनां	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां
८९४९	मुरालीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.३।।	मुरालीं ब्रह्मांडें अमित्य पैं अंडें । ढिसाळ प्रचंडें जया आंगीं
८९५०	मुळ	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.२।।	मुळ तें नुगवे फळ तें निमालें। हरि हें घेतलें जीवन हेतु
८९५१	मुळा	।।ज्ञा.गा.नि.११५.३।।	कमळासनीं ब्रह्मा ध्यानस्थ बैसला। पाहतां पाहतां मुळा न संपडे
८९५२	मुळींहुनी	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.१।।	मीपण कळलें तूंपण सांडिलें । कल्पने तोडिलें मुळींहुनी
८९५३	मुसे	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.४।।	निवृत्तीचा दीप दीपाचिये मुसे। आटोनि सौरसें एक जाला
८९५४	मूढा	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.२।।	परनिंदा पीडा करितांचि मूढा। पडिलासि वेढा योनिमाळें
८९५५	मूढा	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.३।।	आत्मरूपें जन मानी कारे मूढा। होसी माजिवडा ब्रह्मामाजि

८९५६	मूढासि	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्‌गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
८९५७	मूर्ख	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.३।।	नामेंविण मूर्ख नित्य पैं तया दु:ख। नामें शुकमुख नित्य सदा
८९५८	मूर्त	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.४।।	निवृत्ति आकार ब्रह्म परिवार। गोकुळीं साकार मूर्त ब्रह्म
८९५९	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.२।।	तो माये वो हरि गोपिका भोगिती। शंखचक्राकृति कृष्ण मूर्ति
८९६०	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.१।।	उफराटी माळ उफराटें ध्यान। मनाचें उन्मन मूर्ति माझी
८९६१	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.४।।	निवृत्ति अखंड जपतुसे नाम। ह्रदयीं सप्रेम मूर्ति त्याची
८९६२	मूर्तिमंतु	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.२।।	तो हरि खेळतु प्रत्यक्ष मूर्तिमंतु। द्रष्टा मुक्ति देतु जीवघाते
८९६३	मूर्ती	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.४।।	निवृत्ति म्हणे शंखचक्रांकित मूर्ती। आपण श्रीपती क्रीडतुसे
८९६४	मूर्ती	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.२।।	रामकृष्ण मूर्ती या जपा आवृत्ति। नित्य नामें तृप्ती जाली आम्हां
८९६५	मूर्तीची	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.३।।	उन्मनि माजिठें भोगिती जे मुनी। मूर्तीची पर्वणी ह्रदयीं वसे
८९६६	मूर्धनि	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.४।।	ॐकार मूर्धनि प्रणव प्रणम्य। वेदादि आगम आंगभूत
८९६७	मूर्धनी	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.२।।	ॐकार मूर्धनी करावा कीर्तनीं। नित्य ब्रह्मार्पणीं भजन भावें
८९६८	मूळ	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.१।।	आदिरूप सम मूळ प्रकृति नेम। वैकुंठ उत्तम सर्वत्र असे
८९६९	मूळ	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.१।।	आदीची अनादि मूळ पैं सर्वथा। परादि या कथा हारपती
८९७०	मूळ	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.४।।	निवृत्तीचें मूळ गोपाळ सकळ। साधक दयाळ हरी होय
८९७१	मूळ	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.१।।	छेदिला हा वृक्ष तुटलें तें मूळ। प्रपंच समूळ उडाला रया
८९७२	मूळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.१।।	प्रपंच टवाळ वृक्षच हा सफळ। उपटिलें मूळ कल्पनेचें
८९७३	मूळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.३।।	उपजत मूळ खुंटलें तें जाळ। मायेचें पडळ हरपलें
८९७४	मूळ	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.६।।	निवृत्ति सप्रेम संजीवनी मूळ। स्मरतां काळवेळ नाहीं नामीं
८९७५	मूळ	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.१।।	नलगे मंत्रसार न लगति तपें। रामनाम सोहपें मूळ मंत्र
८९७६	मृगजळभास	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.१।।	मृगजळभास लहरी अपारा। हा प्रपंच पसारा उदरीं जया
८९७७	मेघ	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.३।।	सागरजीवन सद्रावीची खूण। मेघ तो वर्षण वोळलासे
८९७८	मेघ	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.१।।	मेघ अमृताला जेथूनि पवाड। दुजियाची चाड नाहीं तेथें
८९७९	मेघ:शाममूर्ति	।।ज्ञा.गा.नि.००९.२।।	तें मेघ:शाममूर्ति स्वरूप गोजिरी। गोकुळींची चोरी करी कृष्ण
८९८०	मेघवृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.२।।	गगनीं अभ्रपडळ वायो संगें येत। तैसे तें निभ्रांत मेघवृष्टी

८९८१	मेघाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.१।।	चातकाचें ध्यान मेघाचें जीवन। आम्हां नारायण तैसा सखा
८९८२	मेदिनी	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.३।।	हिरण्याक्ष वधूनि दाढेवरी मेदिनी। तो हा चक्रपाणी यशोदेचा
८९८३	मेदिनी	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.३।।	नाहीं तारा ग्रह नाहीं हे मेदिनी। सर्व जनार्दनीं बिंबलेंसे
८९८४	मेला	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.१।।	द्वैताचा दुकाळ अद्वैताच्या देशीं। प्रपंच उपवासी मेला रया
८९८५	मेळ	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.१।।	वैष्णवांचा मेळ सकळ मिळाला। विठ्ठलनामें काला पंढरीसीं
८९८६	मेळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.२।।	तें रूप गोकुळीं गोपाळाचें मेळीं। अखंड समेळीं खेळतुसे
८९८७	मेळे	।।ज्ञा.गा.नि.००३.२।।	तें हें कृष्णनाम गोपिसंगें मेळे। नंदाघरीं सोहळे बाळक्रीडा
८९८८	मेळे	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.५।।	वैकुंठ सांवळें माजी भक्त मेळे। काला ऐक्य काळें करिताती
८९८९	मैळें	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.३।।	उदो अस्तु मैळें ब्रह्म न मैळें। भोगिती सोहळे प्रेम भक्त
८९९०	मैळें	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.३।।	उदो अस्तु मैळें ब्रह्म न मैळें। भोगिती सोहळे प्रेम भक्त
८९९१	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.२।।	जपतां श्रीहरी मोक्ष नांदे नित्य। तरले पैं सत्य हरिनामें
८९९२	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.३।।	टाका हें पैं द्वैत अद्वैत सिद्धांत। मोक्ष मार्ग हेत एकतत्त्वें
८९९३	मोक्षपद	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.४।।	उघडा मंत्र मार्ग गोविंद स्मरणें। रामनामकीर्तन मोक्षपद
८९९४	मोक्षमार्ग	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.१।।	समता वर्तावी अहंता खंडावी। तेणेंचि पदवी मोक्षमार्ग
८९९५	मोक्षमुक्ती	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.१।।	मोक्षमुक्ती चारी एकतत्त्व हरी। बाहिजुभीतरीं हरि करी
८९९६	मोक्षरूप	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.३।।	निवृत्ति म्हणे पारु विठ्ठलीं उच्चारु । तयाचा संसारू मोक्षरूप
८९९७	मोक्षाचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.१।।	मोक्षाचेनि देठें मोहपाशा गिळी। कैसेनि गोपाळीं सत्ता होय
८९९८	मोगरे	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.२।।	परिमळु सुमनीं जाई जुई मोगरे। त्याहूनि साजिरें हरि आम्हां
८९९९	मोठेनि	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.३।।	मोठेनि परिमाण हारपलें ध्यान। आपणचि कृष्ण सर्व जाला
९०००	मोडिला	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.१।।	मोडिला तो खेळ तोडियेलें सूत्र। टाकिलें परत्र पैल रूप
९००१	मोडीतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.१।।	अनंत रचना हारपती ब्रह्मांडें। हेळाचि वितंडें मोडीतुसे
९००२	मोल	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.१।।	तेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
९००३	मोल	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.१।।	जेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
९००४	मोल	।।ज्ञा.गा.नि.२११.३।।	नाहीं तेथें मोल नाहीं तो विकरा। आपणचि सौरा हिंडतुसे
९००५	मोल	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.४।।	नाम हें विठ्ठल नलगे पैं मोल। नित्यता सफळ पांडुरंग
९००६	मोह	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.१।।	निजतेज बीज नाठवे हा देह। हारपला मोह संदेहेसी

९००७	मोहजाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.३।।	माया मोहजाळ ममता निखळ। सेवितां सकळ होय हरी
९००८	मोहजाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.३।।	रूपाचें सगुण निर्गुण दाटलें। नामेंचि आटलें मोहजाळ
९००९	मोहन	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.३।।	वेदीं ठेलें कर्म शास्त्रासि मोहन। शेषासि अनुमान न कळे माये
९०१०	मोहन	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.२।।	मोहाचें मोहन चिंतिता श्रीहरि। बाहिजु भीतरीं अवघा होय
९०११	मोहन	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.३।।	दिननिशीं नाम जपतां श्रीहरीचें। मग या मोहाचें मोहन नाहीं
९०१२	मोहन	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.४।।	निवृत्ति आगम मोहन साधन । सर्व नारायण एकातत्त्वें
९०१३	मोहन	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.४।।	निवृत्ति तत्त्वता मनाचें मोहन। नित्य समाधान रामनामें
९०१४	मोहनी	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.४।।	निवृत्तीचें पुण्य वेणु वाहे ध्वनि। जन वन मोहनी एकरूप
९०१५	मोहपाश	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.४।।	सर्वत्र श्रीराम ऐसा करा वाचे। सुटतील मोहाचें मोहपाश
९०१६	मोहपाशा	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.१।।	मोक्षाचेनि देठें मोहपाशा गिळी। कैसेनि गोपाळीं सत्ता होय
९०१७	मोहरी	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.३।।	गायी चारी हरि मोहरी खांद्यावरी। वेणु नानापरि वातु असे
९०१८	मोहाची	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.१।।	एकतत्त्व हरि अवघी सृष्टि त्याची। वासना मोहाची जाली असे
९०१९	मोहाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.२।।	मोहाचें मोहन चिंतिता श्रीहरि। बाहिजु भीतरीं अवघा होय
९०२०	मोहाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.३।।	दिननिशीं नाम जपतां श्रीहरीचें। मग या मोहाचें मोहन नाहीं
९०२१	मोहाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.१।।	सम सुखाचें विषम मोहाचें। द्वैत पापाचें घेसी झणीं
९०२२	मोहाचें	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.४।।	सर्वत्र श्रीराम ऐसा करा वाचे। सुटतील मोहाचें मोहपाश
९०२३	मोहाच्या	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.३।।	मोहाच्या जीवनीं नको करूं पर्वणी। चिंती कां आसनीं नारायण
९०२४	मोहिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.२।।	त्या रूपें मोहिलें काय करूं साजणी। अखंड उन्मनि लागे त्याची
९०२५	मोहे	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.२।।	राही रखुमाई आदिमाता मोहे। नामा तो उपायें बुझाविती
९०२६	मोहें	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.२।।	मोहें वेटाळला पाहे चहूंकडे। प्रपंच गडबडे लोळतुसे
९०२७	मोहो	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.३।।	आनंदैक सुख यासी नाहीं मोहो। भूतबाधा ग्रहो नामेंचि तारी
९०२८	मोहोजाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.२।।	हरिवीण वाचे ऐसें जया साचे। नाहीं त्या यमाचे मोहोजाळ
९०२९	मौन	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.१।।	निरालंब देव निराकार शून्य। मनाचेंहीं मौन हारपलें
९०३०	मौनपणें	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.३।।	मौनपणें लाठें द्वैत हें न साहे। तें नंदाघरीं आहे खेळेमेळे
९०३१	मौनी	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.१।।	गगनीं उन्मनीं वेद होती मौनी। श्रुतीची कहाणी अरुती ठाके
९०३२	मौन्य	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.१।।	निरपेक्षता मन अनाक्षर मौन्य। प्रकाश संपूर्ण तया ब्रह्मा

९०३३	मौन्यें	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.३।।	ध्यातातित जे ध्यानें चिंतिताती मौन्यें। योगियांचीं मनें हारपली
९०३४	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.२।।	जपे नाम वाचे 'रामनाम पाठें। जाशील वैकुंठे हरि म्हणतां
९०३५	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.३।।	हरिहरि म्हणतां उतरले पार। दुर्धर संसार तरले रया
९०३६	म्हणतां	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.२।।	यातें पैं निंदितां न पवसी अच्युता। हरिहरि म्हणतां उद्धरसी
९०३७	म्हणती	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.४।।	निवृत्ति म्हणती तेथींचे हे अंश। साधक विश्वास गयनिराजे
९०३८	म्हणती	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.१।।	प्रल्हाद परीक्षिती ध्रुव बाळ म्हणती। उपमन्यूची गती क्षीरसागरीं
९०३९	म्हणविता	।।ज्ञा.गा.नि.००१.४।।	निवृत्ति म्हणे देवो म्हणविता हे रावो। तो सुखानुभवो यादवांसी
९०४०	म्हणवितो	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.१।।	म्हणवितो नंदाचा बाळ यशोदेचा। आपण चौवाचातीत कृष्ण
९०४१	म्हणाल	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.३।।	नित्य पैं सोंविळा अखंड पैं निर्मळा। झणीं बारा सोळा म्हणाल तया
९०४२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.००१.४।।	निवृत्ति म्हणे देवो म्हणविता हे रावो। तो सुखानुभवो यादवांसी
९०४३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.००७.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु माझा पूर्ण ब्रह्म। उपदेश सुगम कृष्णनाम
९०४४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.४।।	निवृत्ति म्हणे ते सुखरूप कृष्ण। दिननिशीं प्रश्न हरि हरि
९०४५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.४।।	निवृत्ति म्हणे धाम कृष्ण हा परम। सौख्यरूपें सम वर्ततुसे
९०४६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.४।।	निवृत्ति म्हणे तें कृष्णरूप सर्व। रोहिणीची माव सकळ सृष्टी
९०४७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.४।।	निवृत्ति म्हणे तें वसुदेवाकुळीं। अवतार गोकुळीं धरिलासे
९०४८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.४।।	निवृत्ति म्हणे शंखचक्रांकित मूर्ती। आपण श्रीपती क्रीडतुसे
९०४९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.४।।	निवृत्ति म्हणे तें स्वरूप सौख्यडें। पाहाती चहूंकडे योगीजन
९०५०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
९०५१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.४।।	निवृत्ति म्हणे ऐसा गयनि सद्गुरु। उपदेश पूरु अमृताचा
९०५२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.४।।	निवृत्ति म्हणे तो गुरु धडफुडा। ब्रह्मांडा एवढा अनंत माझा
९०५३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.४।।	निवृत्ति म्हणे मज निरोपिलें धन। हेचि ब्रह्मखुण जाणिजेसु
९०५४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.४।।	निवृत्ति म्हणे आम्हां सद्गुरु उपदेशु। सर्वांभूतीं वासु हरि असे
९०५५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.४।।	निवृत्ति म्हणे पर त्रिकुटीं गोल्हाट। त्यावरील नीट वाट माझी
९०५६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.४।।	निवृत्ति म्हणे जरी कृपा करील गुरू। तरिच संप्रधारु धरी आत्मा
९०५७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु गयनि सौरसु। आपण जगदीशु सर्वरूपीं

९०५८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.२।।	अहिंसेचें स्वरूप हेंचि हरिरूप। न म्हणे हरी आप सर्व आहे
९०५९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.४।।	निवृत्ति म्हणे धरी गुरुचरणसोये। तेणें मार्गे पाहे हरी सोपा
९०६०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.४।।	निवृत्तिराज म्हणे तो गुरुविण न तुटे। प्रपंच सपाटे ब्रह्मीं नेतु
९०६१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरूबोध दिठी। भक्ति नाम पेटी उघडिली
९०६२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.४।।	निवृत्ति म्हणे तो ठाव मज पैठा। नेतसे वैकुंठा गुरु माझा
९०६३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.४।।	निवृत्ति म्हणे दीन दुर्बळ मी एक। मनोमय चोख आम्हां गोड
९०६४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.४।।	निवृत्ति म्हणे मी गुरूचा अंकीत। वाचे उच्चारीत हरी हरी
९०६५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.६।।	निवृत्ति म्हणे धन्य जो कीर्तन करी। सर्वत्र चराचरीं बोलियेलें
९०६६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.६।।	निवृत्ति म्हणे तें रूपडें अनंत। विठ्ठल संकेत तरुणोपाय
९०६७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.४।।	निवृत्ति म्हणे तो स्वामी सकळांचा। दिनकाळ वाचा कृष्ण जपों
९०६८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.१।।	नाहीं यासि गोत नाहीं यासि कूळ। शेखीं आचारशीळ कोण म्हणे
९०६९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.६।।	निवृत्ति म्हणे आतां अनाथ श्रीहरी। तूंचि चराचरीं हेंचि खुण
९०७०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.४।।	निवृत्ति म्हणे सार रामनाम मंत्रु। कैचा त्यासि शत्रु जितीं जनीं
९०७१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम जपावें नित्यता। आपणची तत्त्वता होईल हरी
९०७२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.२।।	नाम जपे वेगीं म्हणे हरी हरी। प्रपंच बोहरी आपेआप
९०७३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम हेंचि सार तप। जपकारे अमूप निरंतर
९०७४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.४।।	निवृत्ति म्हणे सिद्ध असतां पैं मंत्रु। रामनामें शत्रु नाशतील
९०७५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.२।।	हरी हरी म्हणे नायके ते मातु। द्वैत तया आंतु नेघे बापा
९०७६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.५।।	निवृत्ति म्हणे होईल अगाध। एकनामें गोविंद तुष्टे सदा
९०७७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.८।।	निवृत्ति म्हणे ते अक्षर दोनी राम। जपतां पावे धाम वैकुंठीचें
९०७८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.३।।	निवृत्ति म्हणे आत्मा हाचि पैं विठ्ठल। नाहीं बहुसाल कर्मकांड
९०७९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.३।।	निवृत्ति म्हणे पारु विठ्ठलीं उच्चारु । तयाचा संसारू मोक्षरूप
९०८०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.४।।	निवृत्ति म्हणे रूप तें प्रकाशलें दीप। पंढरिसमीप भीमातीरीं
९०८१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.४।।	निवृत्ति म्हणे हरि नामपाठ जपा। जन्मांतर खेपा अंतरती
९०८२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.४।।	निवृत्ति म्हणे तें नाम रामवदे जप। फळलें संकल्प रामनामें
९०८३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.४।।	तोचि एक भक्तु हरिहरि म्हणे। नित्य नारायणें तारिजे त्यासी

९०८४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.४।।	निवृत्ति ह्मणे परब्रह्म हें साकार। तेथील अंकूर उमटले
९०८५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.४।।	निवृत्ति म्हणे तो नर येथें गुंफला। द्वैताचा गोविला योनिमाळे
९०८६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.४।।	निवृत्ति म्हणे द्वैत सांडी सांडी कथा। अद्वैत अच्युता नित्य सेवी
९०८७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.४।।	निवृत्ति म्हणे नरु द्वैताचा पामरु। अद्वैतीं सुरवरु नाहीं रया
९०८८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.१।।	गगनीं अभ्र चाले चंद्र असे निश्चळ। पृथ्वीतळीं बाळ चाले म्हणे
९०८९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.३।।	निवृत्ति म्हणे जन नेणतां पतन। हरिचरणीं मन स्थिर राहे
९०९०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तिभाव हा सफळ। तेथें अद्वैत कृपाळ बिंबलेंसे
९०९१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.४।।	निवृत्ति म्हणे मीतूंपणें सगळा। तुजमाजि गोपाळा रहिवासु
९०९२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.४।।	निवृत्ति म्हणे नव्हे हें तैसें चोख। अंतर्बाह्य वेष आत्मरूपें
९०९३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपिक पिकलें। ज्ञानासी लाधलें गुरुकृपा
९०९४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.४।।	निवृत्ति म्हणे मी सर्वस्व होईन। हरी हा भरीन पूर्ण देहीं
९०९५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.२।।	काय करूं माये कैसा हा गोवळू। सरळ सुकळु नाहीं म्हणे
९०९६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.३।।	देहाचा दीप कीं नाहीं म्हणे माया। तेजाकारें छाया हाचि घेतु
९०९७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तां स्वानंद जीवन। ब्रम्हसनातन सर्वांघटीं
९०९८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.३।।	निवृत्ति म्हणे जन हरीचें स्वरूप। काळाचें पैं माप हरिनामें
९०९९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.४।।	निवृत्ति म्हणे पिता सकळतत्त्व रहितु। वेदशास्त्रीं दृष्टांतु पहा तुम्हीं
९१००	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.३।।	निवृत्ति म्हणे तें रूप संतासमीप। ध्याती आपेंआप वोसंडत
९१०१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.४।।	निवृत्ति म्हणे ज्ञान सोपान सांग। विकल्पनाचा पांग नाहीं नाहीं
९१०२	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.२।।	म्हणोनि पंढरीं उपजावें संसारीं। प्रत्यक्ष श्रीहरी तीरीं उभा
९१०३	यज्ञ	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.५।।	चित्तवृत्ति धृति यज्ञ दान कळा। समाधि सोहळा विष्णुरूप
९१०४	यज्ञा	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.६।।	निवृत्ति जीवन ध्यान एक रामकृष्ण। उच्चारणीं कोटि यज्ञा होती नामें
९१०५	यज्ञा	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.४।।	निवृत्ति निमग्न गयनीचि प्रज्ञा। नामें कोटि यज्ञा होत जात
९१०६	यथाविधि	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.४।।	देऊनि हस्तक पुशी पीतांबरे। पुसतसे आदरें यथाविधि
९१०७	यम	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.२।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यम नेम बुडोनि ठेले
९१०८	यम	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.३।।	न पाहे यम काळ तयाकडे अवचिता। नामाची सरिता ज्याचे मुखीं
९१०९	यम	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.३।।	नित्य नाम घोष उच्चारितां वाचे। यम काळ साचे वंदी तया

९११०	यम	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.३।।	जपतां पैं नाम यम काळ कांपे। हरी हरी सोपें जपिजेसु
९१११	यमनियम	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.१।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यमनियम बुडाले रया
९११२	यमपाश	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.२।।	गेली ते वासना निमाली भावना। चुकलें बंधना यमपाश
९११३	यमाचा	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.१।।	नाम मुखीं सदा तोचि पैं भाग्याचा। तयासी यमाचा धाक नाहीं
९११४	यमाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.२।।	हरिवीण वाचे ऐसें जया साचे। नाहीं त्या यमाचे मोहोजाळ
९११५	यमुनाजळ	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.३।।	वेणु वाये ध्वनि यमुनाजळ स्थिर। ध्यानाचा प्रकार कृष्णराशी
९११६	यमुनातटीं	।।ज्ञा.गा.नि.०११.६।।	निवृत्ति परिवार ब्रह्मरूप गोकुळीं। वृंदावन पाळी यमुनातटीं
९११७	यमुनातटीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.२।।	तें रूप सुंदर शंखचक्रांकित। शोभतो अनंत यमुनातटीं
९११८	यमुनातटीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.२।।	तें रूप वैकुंठ कृष्णरूपें खेळे। गोपाळांचे लळे यमुनातटीं
९११९	यमुने	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.४।।	तेंची हें रूपडें कृष्णनामें पिकलें । यमुने स्थिरावलें वेणू वाता
९१२०	यमुने	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.४।।	निवृत्ति निकरा वेणु वाहे धरा। यमुने स्थिरस्थिरा नादध्वनी
९१२१	यमुनेच्या	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.३।।	न माये सर्वांघटीं सृष्टी। तो यमुनेच्या तटीं गायी चारी
९१२२	यमुनेच्यातटीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.२।।	तो माय सांवळा यमुनेच्यातटीं। कृष्ण जगजेठी यशोदेचा
९१२३	यमुनेतटीं	।।ज्ञा.गा.नि.००८.२।।	तें हें कृष्णनाम यशोदेच्या घरीं। वनीं गायी चारी यमुनेतटीं
९१२४	यमुनेतटीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.३।।	सांडुनी उपमा गोकुळीं प्रकट। चतुर्भुजपीठ यमुनेतटीं
९१२५	यया	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.१।।	गगनींचा गगनीं तेज पूर्ण धरणीं। आपणची तरणी जगा यया
९१२६	यया	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.३।।	मनाचें सुमन हरिचरण स्थान। जन जनार्दन यया हेतु
९१२७	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.००७.२।।	तें रूप चोखाळ कृष्णनामें बिंबे। यशोदा सुलभें गीतीं गाय
९१२८	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.२।।	तें हें कृष्ण नाम वोळलें त्या नंदा। आनंदें यशोदा गीती गात
९१२९	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.२।।	तें रूप पहातां नंदाघरीं पूर्ण। यशोदा जीवन कृष्णबाळ
९१३०	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदा श्रीधरें प्रेमभेटी
९१३१	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.३।।	धन्य ते यशोदा खेळवी मुकुंदा। आळवीत सदा नित्य ज्यासी
९१३२	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.२।।	तें रूप साबडें शंखचक्रांकित। यशोदा तें गात कृष्णनाम
९१३३	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.२।।	तें कृष्णरूप गाढें यशोदा घे पुढें। दूध लाडेंकोडें मागतसे
९१३४	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.२।।	तें रूप संपूर्ण यशोदा खेळवी। कृष्णातें आळवी वेळोवेळां
९१३५	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.४।।	घरोघरीं दुभतें गौळियां परिपूर्ण। यशोदा ते आपण गोरस घुसळी

९१३६	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.४।।	निवृत्ति कारण कृष्ण हा परिपूर्ण। यशोदा पूर्णघन वोळलासे
९१३७	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.२।।	तें रूप सादृश्य कृष्णनामें सोपें। नंदा यशोदा खोपें बाळलीला
९१३८	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.२।।	भाग्य पैं फळलें नंदाघरीं सये। यशोदा पैं माय परब्रह्माची
९१३९	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.२।।	देखिला गे माये सगुण-निर्गुणनिधी। यशोदा गोविंदीं प्रेमपान्हा
९१४०	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.२।।	सोंवळा हा हरी गोकुळीं लोणी चोरी। तो यशोदा पाचारी थान घ्याया
९१४१	यशोदा	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.३।।	नंद ते यशोदा देवकी मुकुंदा। वसुदेव सदा भाग्यनिधी
९१४२	यशोदातें	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.४।।	निवृत्ति दीपडें वैकुंठ साबडें। यशोदातें कोडें चुंबन देतु
९१४३	यशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.००४.२।।	तो हा ब्रह्मामाजि गोपाळ संगती। यशोदे हो प्रती दूध मागे
९१४४	यशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.००५.२।।	तो हा कृष्ण सखा नंदाघरीं देखा। यशोदे सन्मुखा दूध मागे
९१४५	यशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.२।।	तेंचि हें डोळस सांवळें सुंदर। यशोदे सुकुमार बाळकृष्ण
९१४६	यशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.२।।	तें हें कृष्णरूप गौळियांचें तप। यशोदे समीप नंदाघरीं
९१४७	यशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.२।।	तें रूप स्वरूप प्रत्यक्ष अमूप। यशोदे समीप खेळतसे
९१४८	यशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.२।।	तें रूप सानुलें यशोदे तान्हुलें। भोगिती निमोले भक्तजन
९१४९	यशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदे निधरिं प्रेमसुख
९१५०	यशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.२।।	तें रूप साजिरें गोकुळीं गोजिरें। यशोदे सोपारें कडिये शोभे
९१५१	यशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.११९.२।।	तें रूप गोकुळीं नंदाचिये कुळीं। यशोदे जवळी बाळकृष्ण
९१५२	यशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.३।।	न दिसे पहातां शेषादिकां गति। यशोदे श्रीपति बाळ जाला
९१५३	यशोदे	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.४।।	निवृत्तीचा तारू गोपाळ नंदाचा। यशोदे देवकीचा लाभ थोरु
९१५४	यशोदेकडीये	।।ज्ञा.गा.नि.११६.२।।	तें हें कृष्णरूप यशोदेकडीये। नंदाघरीं होये बाळरूप
९१५५	यशोदेकडे	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.२।।	पूर्वपूण्य चोखडें ब्रह्म लाडे कोडें। ते यशोदेकडे शोभे कैसें
९१५६	यशोदेचा	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.४।।	निवृत्ति प्रकार ध्यानाचा विचार। सर्व हा श्रीधर यशोदेचा
९१५७	यशोदेचा	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.२।।	तो माय सांवळा यमुनेच्यातटीं। कृष्ण जगजेठी यशोदेचा
९१५८	यशोदेचा	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.३।।	हिरण्याक्ष वधूनि दाढेवरी मेदिनी। तो हा चक्रपाणी यशोदेचा
९१५९	यशोदेचा	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.३।।	उचलिती ढिसाळ सर्व हा गोपाळ। तो यशोदेचा बाळ नंदाघरीं
९१६०	यशोदेचा	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णरूपें सांग। यशोदेचा पांग हरियेला
९१६१	यशोदेचा	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.१।।	म्हणवितो नंदाचा बाळ यशोदेचा। आपण चौवाचातीत कृष्ण

९१६२	यशोदेचें	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.४।।	निवृत्ति परिकर वैकुंठ अपार। भाग्य पारावार यशोदेचें
९१६३	यशोदेचें	।।ज्ञा.गा.नि.११४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान यशोदेचें धन। वासुदेव खुण आम्हांमाजी
९१६४	यशोदेच्या	।।ज्ञा.गा.नि.००८.२।।	तें हें कृष्णनाम यशोदेच्या घरीं। वनीं गायी चारी यमुनेतटीं
९१६५	यशोदेच्या	।।ज्ञा.गा.नि.११५.१।।	आगमा निगमा बोलतां वैखरी। तो यशोदेच्या करीं धरुनी चाले
९१६६	यशोदेपुढें	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.४।।	निवृत्ति रोकडें ब्रह्म माजिवडें। तो यशोदेपुढें लोणी मागे
९१६७	यशोदेमायेपुढें	।।ज्ञा.गा.नि.११४.२।।	तें ब्रह्म साबडें माजि लाडेंकोडें। यशोदेमायेपुढें खेळतुसे
९१६८	यशोदेमायेपुढें	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.३।।	गोपाळ संवगडे खेळवी लाडेकोडें। यशोदेमायेपुढें छंदलग
९१६९	यशोदेसि	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.३।।	वंदिती सुरगण ब्रह्मादिक चरण। तो यशोदेसि स्तन मागे हरि
९१७०	यशोदेसी	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.१।।	वैकुंठ दुभतें नंदाघरीं माये। तें पूर्ण पान्हाये यशोदेसी
९१७१	यशोदेसी	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.२।।	तें रूप आवडे भोगिती साबडें। यशोदेसी कोडें बुझावितु
९१७२	यशोदेसुखु	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.५।।	गो–गोपाळ हरिखु नंद यशोदेसुखु । गौळणी कौतुक करिती हरि
९१७३	या	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.१।।	आदीची अनादि मूळ पैं सर्वथा। परादि या कथा हारपती
९१७४	या	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.३।।	ब्रह्मांड कडोविकडी ब्रह्मांड घडी। या योग परवडी हारपती
९१७५	या	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.२।।	रामकृष्ण मूर्ती या जपा आवृत्ति। नित्य नामें तृप्ती जाली आम्हां
९१७६	या	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.३।।	दिननिशीं नाम जपतां श्रीहरीचें। मग या मोहाचें मोहन नाहीं
९१७७	या	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.१।।	प्रवृत्ति निवृत्ति या दोन्ही सहज। जनीं वनीं काज करूनी असती
९१७८	या	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.२।।	धन्य याचें कूळ पवित्र कुशळ। नित्य या गोपाळ जवळी असे
९१७९	या	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.३।।	या रूपें चिंतितां आत्मरूपें पाहतां। तत्त्वींतत्त्व समता मिळोनि जाये
९१८०	या	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.३।।	निंदा द्वेष चेष्टा या अभिमान भाजा। सांडुनियां भजा केशवासी
९१८१	या	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.२।।	वेद शास्त्र सांगे आम्हां हा श्रीरंग। या नाहीं भंग आत्मपणें
९१८२	या	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.२।।	गगनेंविण ठावो नाहीं जैसा रिता। तैसा या अच्युताविण कांहीं
९१८३	यांतना	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.२।।	रामनाम मंत्र जप तूं रे जना। तुटेल यांतना भवमूळ
९१८४	यांसि	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.१।।	श्रुतिशास्त्र वेद यांसि नाहीं भेद। भेदवादी द्वंद्व वेगळा पडे
९१८५	यांसी	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.६।।	निवृत्ति ज्ञानदेव सोपान चांगा हरी। यांसी परोपरी कवळु देतु
९१८६	याचे	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.४।।	निवृत्ति नामामृत उच्चारी रामनाम। नित्यता परब्रह्म याचे घरीं
९१८७	याचें	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.२।।	धन्य याचें कूळ पवित्र कुशळ। नित्य या गोपाळ जवळी असे

९१८८	याचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.६।।	याचेनि परिपाठें नासतील पापें। एक नाम सोपें हरीचें जाणा
९१८९	याचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.३।।	याचेनि स्मरणें नाशती दारुणें। कैवल्य पावणें ब्रह्मामाजि
९१९०	याज्ञिक	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.३।।	याज्ञिक अर्पिती मंत्राच्या आहुती। तो द्रौपदीयेप्रति भाजी मागे
९१९१	यातें	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.२।।	यातें पैं निंदितां न पवसी अच्युता। हरिहरि म्हणतां उद्धरसी
९१९२	यातें	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.३।।	जन ब्रह्म हरि यातें झणें निंदितां। ब्रह्मसायोज्यता न पविजे
९१९३	यादव	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.२।।	तें रूप संपूर्ण वसुदेवाकुळीं। यादव गोपाळीं वोळलासे
९१९४	यादव	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.४।।	उग्रसेन संप्रधार केला राज्यधर। यादव परिवार रामकृष्ण
९१९५	यादव	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्णु। यादव सहिष्णु हरि माझा
९१९६	यादव	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.७।।	नंद तो वसुदेव उग्रसेन राजा। यादव पैं पैजा दों अक्षरीं
९१९७	यादवांसी	।।ज्ञा.गा.नि.००१.४।।	निवृत्ति म्हणे देवो म्हणविता हे रावो। तो सुखानुभवो यादवांसी
९१९८	याविण	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.३।।	न मगे नेणे कांहीं याविण आणिक। सप्रेमाची भूक तृष्णा करी
९१९९	यावीण	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.५।।	इतुकेंचि दातारा पुरवीं माझें कोड। यावीण काबाड भार नेघें
९२००	यासि	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.३।।	नेदूं यासि दु:ख उन्मनीचें सुख। न करूं तो शोक आला गेला
९२०१	यासि	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.३।।	नाहीं यासि छाया नाहीं यासी माया। तो हा वृक्ष वाया विंदान करी
९२०२	यासि	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.१।।	नाहीं यासि गोत नाहीं यासि कूळ। शेखीं आचारशीळ कोण म्हणे
९२०३	यासि	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.१।।	नाहीं यासि गोत नाहीं यासि कूळ। शेखीं आचारशीळ कोण म्हणे
९२०४	यासि	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.२।।	सोपान सांवता निवृत्ति निधान। यासि जनार्दन कवळु देतु
९२०५	यासि	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.२।।	तें हें नाम सोपें रामकृष्णमाळ। यासि काळवेळ नाहीं नाहीं
९२०६	यासी	।।ज्ञा.गा.नि.००७.१।।	अकर्ता पैं कर्ता नाहीं यासी सत्ता। आपण तत्त्वतां स्वयें असे
९२०७	यासी	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.३।।	नाहीं यासि छाया नाहीं यासी माया। तो हा वृक्ष वाया विंदान करी
९२०८	यासी	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.३।।	यासी नाहीं द्वैत आपणचि अद्वैत। सर्वरूपीं संमत एकतत्त्वें
९२०९	यासी	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.३।।	आनंदैक सुख यासी नाहीं मोहो। भूतबाधा ग्रहो नामेंचि तारी
९२१०	युक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.३।।	विलास विकृति नाहीं पैं आवाप्ति। साधनाची युक्ति हारपली
९२११	युग	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.३।।	न पाहतां होय ब्रह्मांड पीठिका। तें युग क्षणिका हारपे रया
९२१२	युगें	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.३।।	युगें अठ्ठावीस उभा हृषीकेशु। पुंडलिका सौरसु पुरवितु
९२१३	ये	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.२।।	उच्चार पापाचा विभाग ये त्याचा । वेगें हरि वाचा जपे रया

९२१४	येउनी	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.५।।	येउनी जनीं सदा पैं तो विदेही। तारकु सबाहीं सप्रेमळु
९२१५	येकु	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.१।।	ज्याचे मुखीं नाम अमृतसरिता। तोचि येकु पुरता घटु जाणा
९२१६	येणें	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.३।।	सांडुनी दिठींव जालासे राजीव। सर्वत्र अवेव ब्रह्म येणें
९२१७	येणेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.१।।	नाममंत्रसार नित्य निरंतर। येणेंचि संसार तरे जाणा
९२१८	येणेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.१।।	हरिमार्ग सार येणेंचि तरिजे। येऱ्हवीं उमजे संसार रया
९२१९	येत	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.१।।	प्रपंचाची वस्ति व्यर्थ काह्या काज। आम्हां बोलतां लाज येत सये
९२२०	येत	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.२।।	गगनीं अभ्रपडळ वायो संगें येत। तैसे तें निभ्रांत मेघवृष्टी
९२२१	येतें	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.१।।	गगनीं वोळलें येतें तें देखिलें। दर्पणीं बिंबलें आपणपें
९२२२	येथ	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.३।।	दृष्य द्रष्टा सर्व तितिक्षा उपरती। श्रुतीसी संपत्ती येथ जाणा
९२२३	येथ	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.३।।	नाहीं येथ काळ अवघे शून्यमय। निर्गुणीं सामाय तनु माझी
९२२४	येथ	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.२।।	नाहीं येथ दुजें सर्व हरिराजे। गोपाळ सहजें विस्तारला
९२२५	येथुनि	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.३।।	येथुनि हें सर्व आकारलें भाव। रोहिणीची माव ऐसी आहे
९२२६	येथें	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.४।।	निवृत्ति म्हणे तो नर येथें गुंफला। द्वैताचा गोविला योनिमाळे
९२२७	येरझार	।।ज्ञा.गा.नि.२११.४।।	निवृत्तीनें तीर टाकिलें पैं सार। जन्म येरझार तोडियेली
९२२८	येरझार	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.२।।	रामराम नामें तुटती संसार। नाहीं त्या येरझार योनिमाळे
९२२९	येरझारा	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.२।।	तैसा हा पसारा जगडंबर खरा। माजि येरझारा शून्य खेपा
९२३०	येरझारा	।।ज्ञा.गा.नि.२११.२।।	नावाडा नाटकु उतरील तीरा। जन्म येरझारा एके खेपे
९२३१	येरझारे	।।ज्ञा.गा.नि.००३.१।।	उपजें तें मरे मरे तें तें झुरे। जन्म येरझारे एकरूपें
९२३२	येऱ्हवीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.१।।	रामनाम मुखीं तो एक संसार। येऱ्हवीं अघोर नरक रया
९२३३	येऱ्हवीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.१।।	हरिमार्ग सार येणेंचि तरिजे। येऱ्हवीं उमजे संसार रया
९२३४	येऱ्हवीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.१।।	संसार सुफळ हरिनाम उच्चारितां। येऱ्हवीं मरतां अधोगति
९२३५	येशी	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.१।।	कैवल्य देहीं आत्मा असोनि हिंडसी। गर्भवासा येशी नाना जन्मीं
९२३६	येसणा	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.१।।	तेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
९२३७	येसणा	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.१।।	जेथें नाहीं मोल मापाची गणना। आपण येसणा ब्रह्मघडु
९२३८	येसणा	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.२।।	नामाचेनि बळें कळिकाळ आपणां। ब्रह्मांडा येसणा तोचि होय
९२३९	येसणें	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.३।।	वाया द्वैतभाव दुजिया छळणें। ब्रह्म हें येसणें ठाव नेदी

९२४०	योग	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.३।।	ब्रह्मांड कडोविकडी ब्रह्मांड घडी। या योग परवडी हारपती
९२४१	योगिया	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगिया जीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
९२४२	योगिया	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.४।।	निवृत्ति ध्यान मनाचें उन्मन। योगिया जीवन हरि माझा
९२४३	योगिया	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.२।।	तें रूप साजिरें कृष्ण घन:श्याम। योगिया परम जपु ज्याचा
९२४४	योगिया	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.३।।	न संपडे ध्यानीं योगिया उन्मनीं। तो गोकुळीचें लोणी खाये हरी
९२४५	योगिया	।।ज्ञा.गा.नि.१११.४।।	नाहीं योगिया दृष्टि मनोमयें करी सृष्टी। पाहतां ज्ञानदृष्टी विज्ञान हरी
९२४६	योगियां	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.३।।	न दिसे वैकुंठीं योगियां ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरि करी
९२४७	योगियां	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.३।।	उपरति योगियां उपरती हारपे। मायाकार लोपें कृष्णध्यानें
९२४८	योगियां	।।ज्ञा.गा.नि.११०.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगियां संजीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
९२४९	योगियां	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.३।।	सेवितां योगियां सुलभ दुर्गम। गौळियां सुगम नाम घेतां
९२५०	योगियां	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.३।।	समाधिधनधाम वैकुंठ हरिसम। योगियां पूर्ण काम हृदयीं सदा
९२५१	योगियांचीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.३।।	ध्यातातित जे ध्यानें चिंतिताती मौन्यें। योगियांचीं मनें हारपली
९२५२	योगियांचे	।।ज्ञा.गा.नि.००१.३।।	न माये वैकुंठीं योगियांचे भेटी। पाहतां ज्ञानदृष्टी नये हातां
९२५३	योगियांचे	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.४।।	निवृत्ति कारण योगियांचे हृदयीं। सर्व हरि पाहीं दिसे आम्हां
९२५४	योगियांचें	।।ज्ञा.गा.नि.११०.३।।	न दिसे वैकुंठीं तें योगियांचें ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरी करी
९२५५	योगियांचें	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.२।।	तें रूप वैकुंठ ब्रह्मादिकां पूज्य। योगियांचें भज्य आत्मलिंग
९२५६	योगियाचें	।।ज्ञा.गा.नि.००२.३।।	योगियाचें ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तांचें जीवन गाई चारी
९२५७	योगियाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.१।।	योगियाचें धन तें ब्रह्म संपन्न। तो हा जनार्दन नंदाघरीं
९२५८	योगियाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.२।।	तें रूप सांवळें योगियाचें हित। देवांचें दैवत कृष्णमाये
९२५९	योगियाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.४।।	पतीतपावन नाम हें जीवन। योगियाचें ध्यान हरि आत्मा
९२६०	योगियाचें	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.१।।	परिपूर्ण ब्रह्म विज्ञानेंसी ज्ञान। योगियाचें ध्यान आत्मज्योति
९२६१	योगी	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.३।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ। योगी तें चिंतीत हृदयीं जया
९२६२	योगी	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.१।।	न साधे तें योगी न संपडे जगीं। तो नंदाच्या वोसंगीं उत्संगीं खेळे
९२६३	योगी	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.१।।	ज्या रूपाकारणें देव ओळगणें। योगी गुरुखुणें सेविताती
९२६४	योगी	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.१।।	सर्वभूतीं दया शांति पैं निर्धारी। तो योगी साचार जनीं इये
९२६५	योगीजन	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.१।।	वर्ण व्यक्ति सख्ये वर्णाश्रम मुखें। ब्रह्मानाम सौख्ये योगीजन

९२६६	योगीजन	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.१।।	अष्टांग साधनें साधिती पवन। ज्यासी योगीजन शिणताती
९२६७	योगीजन	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.४।।	निवृत्ति म्हणे तें स्वरूप सौख्यडें। पाहाती चहूंकडे योगीजन
९२६८	योगीजनमानस	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.२।।	तें रूप रूपस कांसवी प्रकाश। योगीजनमानस निवताती
९२६९	योगीजनां	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.४।।	निवृत्ति घनदाट घनश्याम कृष्ण। योगीजनां ध्यान नित्यरूपें
९२७०	योगीयांसी	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.१।।	अनंतरूप देव अनंत आपण। अंतर्बाह्य खुण योगीयांसी
९२७१	योनिमाळे	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.२।।	रामराम नामें तुटती संसार। नाहीं त्या येरझार योनिमाळे
९२७२	योनिमाळे	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.४।।	निवृत्ति म्हणे तो नर येथें गुंफला। द्वैताचा गोविला योनिमाळे
९२७३	योनिमाळें	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.२।।	परनिंदा पीडा करितांचि मूढा। पडिलासि वेढा योनिमाळें
९२७४	योनिसी	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.३।।	नाइके उपदेशु नव्हे खुण सिद्धु। योनिसी प्रसिद्धु पढिलासे
९२७५	योनीचे	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.२।।	निंदिता पितरांसि न पवे हृषीकेशी। योनीचे माळेसि गुंफसील
९२७६	रंगलें	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.५।।	विश्व हें तारिलें नामाचि पिकलें। केशवीं रंगलें मन हेतु
९२७७	रंगे	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.४।।	निवृत्ती सागर सेवी पांडुरंग। रंगे हा श्रीरंग सर्वरंगें
९२७८	रखुमाई	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.२।।	राही रखुमाई आदिमाता मोहे। नामा तो उपायें बुझाविती
९२७९	रखुमादेवी	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.४।।	बुझावित राही रखुमादेवी बाही। पीतांबर साई करिती हरी
९२८०	रगडा	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.४।।	रामावतारु गाढा दशशिरा रगडा। रिठासुर दाढा तेणेंपाडे
९२८१	रचना	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.१।।	अनंत रचना हारपती ब्रह्मांडें। हेळाचि वितंडें मोडीतुसे
९२८२	रचना	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.३।।	विचित्र रचना ब्रह्मांड कुसरी। निरालंब हरि गोकुळीं वसे
९२८३	रचना	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.६।।	निवृत्ति रचना कृष्णनाम सार। नंदाचें बिढार ब्रह्म जालें
९२८४	रचना	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.१।।	अनंत ब्रह्मांडें अनंत रचना। शून्य हे वासना तेथें जाली
९२८५	रचनें	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.४।।	गुंफलें मायाजाळीं अनंत रचनें। तो चतुराननां खुणें न संपडे
९२८६	रचियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.२।।	तें रूप श्रीधर नाम हें सुंदर। जेणें चराचर रचियेलें
९२८७	रज	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.२।।	रज तम नाहीं सात्विकही डोहीं । परिपूर्ण देहीं आत्माराम
९२८८	रज	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.२।।	आदिमध्य अवसान सत्व रज तम। प्रकृति सम अळंकारले
९२८९	रज	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.२।।	रज तम खंडी वासना हे मुंडी। चित्त हें अखंडी हरिपंथी
९२९०	रजतम	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.३।।	रजतम गाळी दृश्याकार होळी। तदाकार जळीं कृष्ण बिंबे
९२९१	रजतम	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.३।।	जेथें रजतम नाहीं तें निस्सीम। आप शम दम पूर्णघन

९२९२	रजतम	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.१।।	कामना कामीकु वासना तार्किकु। रजतम सात्विकु एकरूपें
९२९३	रजतमें	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.३।।	रजतमें दुरी नामाची माधुरी। निशाणी एकसरी रामकृष्ण
९२९४	रणयुद्धीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.६।।	निवृत्ति ध्यानसुरस सर्वरूपें श्रीधर। जिंकिला भौमासुर रणयुद्धीं
९२९५	रत	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.५।।	चोरटा वाल्मिक रामनामीं रत। तोही एक सरत रामनामीं
९२९६	रत्नांचा	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.८।।	निवृत्ति परिवार मुक्तलग आगर। रत्नांचा सागर नामें वोळे
९२९७	रया	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.१।।	ग्रासुनि भान मान दृष्य द्रष्टा भिन्न। आपण चिद्घन वैकुंठीं रया
९२९८	रया	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तें गोपवेषधर गोकुळीं रया
९२९९	रया	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.२।।	तें रूप रूपस सुंदर सुरस। तें पूर्ण प्रकाश गोकुळीं रया
९३००	रया	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.४।।	निवृत्ति घनवट आपण वैकुंठ। कृष्णनाम पेठ गोकुळीं रया
९३०१	रया	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.३।।	न पाहतां होय ब्रह्मांड पीठिका। तें युग क्षणिका हारपे रया
९३०२	रया	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.१।।	अजन्मा जन्मला अहंकार बुडाला। बोध पैं उठिला गोकुळीं रया
९३०३	रया	।।ज्ञा.गा.नि.१११.६।।	विचाराचें देटुगें आकार निराकार सांगे। तो गोसावी निगे गोकुळीं रया
९३०४	रया	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.२।।	तेंचि हें सांवळें अंकुरलें ब्रह्म। गोपसंगें सम वर्ते रया
९३०५	रया	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तो गोपवेषधर गोकुळीं रया
९३०६	रया	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.१।।	नव्हे हें पोखणें नव्हे तें साधन। उपदेश खूण वेगळी रया
९३०७	रया	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.१।।	छेदिला हा वृक्ष तुटलें तें मूळ। प्रपंच समूळ उडाला रया
९३०८	रया	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.२।।	गेलें तें सुमन ठेले फलहेतु। अखंडता रितु गोपाळ रया
९३०९	रया	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.२।।	चेतवला आत्मा अचेत पैं हरी। कर्म भरोवरी खुंटलें रया
९३१०	रया	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.१।।	द्वैताचा दुकाळ अद्वैताच्या देशीं। प्रपंच उपवासी मेला रया
९३११	रया	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.१।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यमनियम बुडाले रया
९३१२	रया	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.५।।	पृथ्वी हे ढिसाळ वायु व्योमफळ। सेवितां अढळ जोडती रया
९३१३	रया	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.२।।	जडमूढ तरती हरिनाम छंदें । एकानाम पदें वैकुंठ रया
९३१४	रया	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.२।।	तरसी रे जना स्मरतां नामावळी। राहसि आढळीं वैकुंठीं रया
९३१५	रया	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.२।।	उच्चार पापाचा विभाग ये त्याचा । वेगें हरि वाचा जपे रया
९३१६	रया	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.१।।	न लगती धनें असार संपत्ती। वायांचि गुंफती वासना रया
९३१७	रया	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.१।।	रामनाम मुखीं तो एक संसार। येऱ्हवीं अघोर नरक रया

९३१८	रया	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.१।।	हरिमार्ग सार येणेंचि तरिजे। येऱ्हवीं उमजे संसार रया
९३१९	रया	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.३।।	काय हें ओखद रामनाम अमृत। हरिनामें तृप्त करी रया
९३२०	रया	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.३।।	हरिहरि म्हणतां उतरले पार। दुर्धर संसार तरले रया
९३२१	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.१।।	समता धरा आधीं टाका द्वैतबुद्धी। आपेआप शुद्धि गोविंदीं रया
९३२२	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.१।।	दुजियाची निंदा दुजेपण सदा। द्वैत तें गोविंदा नावडे रया
९३२३	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.२।।	दुजेपणा भिन्न सर्व जनार्दन। ब्रह्म सनातन पावसी रया
९३२४	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.१।।	अपशब्द कानीं पडतांचि द्वैत। नाम हें अच्युत नये रया
९३२५	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.४।।	निवृत्ति म्हणे नरु द्वैताचा पामरु। अद्वैतीं सुरवरु नाहीं रया
९३२६	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.४।।	निवृत्तीचें धन हरि आत्मा जाण। हरि हाचि पूर्ण जनकु रया
९३२७	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.१।।	सुखदु:ख कांहीं भजनप्रवाहीं। मायामोह पाही हरि रया
९३२८	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.३।।	पितृमाता विष्णु एक भाव प्रश्नु। दिननिशीं कृष्णु न विसंबे रया
९३२९	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.२।।	दीप आहे देहीं तयाचे हे प्रकाश। त्याचेनि सावकाश हरी भजे रया
९३३०	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.३।।	न मिळे आयुष्य न मिळे घटिका । देह क्षण एका जाईल रया
९३३१	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.२।।	तैसें नको जनां निरंतर वासना। वैकुंठ भजना करी जो रया
९३३२	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.४।।	निवृत्तीचें तट भजन अविनाश। भजनेंचि पाश तुटे रया
९३३३	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.१।।	व्यर्थ हा प्रपंच विस्तारला साचा। पाहातां आहाचा फुकट रया
९३३४	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.३।।	घटमट व्यापिलें आपेंआप संचलें। कल्पनें बुडालें संकल्प रया
९३३५	रया	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.३।।	त्रिपुटी त्रिगुण सत्वरजसार। नामेंचि वेव्हार तुटे रया
९३३६	रये	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.१।।	देवेवीण ठावो नाहीं रये मही। आत्मप्रकाश पाहीं बिंबलासे
९३३७	रवि	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.२।।	नाहीं तेथें रवि नाहीं तेथें चंद्र। अवघाचि महेंद्र एकतत्त्वें
९३३८	रवितेज	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.१।।	शिव शांति तेजें रवितेज बिंबे। जीवशिवा बिजे समतेज
९३३९	रसज्ञ	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.१।।	रसज्ञ रसाचा रसामाजी वसे। जीवन हें सोसे असोस होय
९३४०	रसना	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.४।।	देवीं नांदे रसना धर्मी नांदे भावो। एक तत्त्वीं देवो क्षरला असे
९३४१	रसनेचें	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.२।।	जीवन पावन रसाचें निधान। रसरूपें धन रसनेचें
९३४२	रसरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.२।।	जीवन पावन रसाचें निधान। रसरूपें धन रसनेचें
९३४३	रसाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.१।।	रसज्ञ रसाचा रसामाजी वसे। जीवन हें सोसे असोस होय

९३४४	रसाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.२।।	जीवन पावन रसाचें निधान। रसरूपें धन रसनेचें
९३४५	रसामाजी	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.१।।	रसज्ञ रसाचा रसामाजी वसे। जीवन हें सोसे असोस होय
९३४६	रसाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.४।।	निवृत्तिसंकीर्तन ब्रह्म हें सोज्वळ। नाम हें रसाळ अनिर्वाच्य
९३४७	रसाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.६।।	निवृत्तिमंडळ अमृत सकळ। घेतलें रसाळ हरिनाम
९३४८	रसीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.१।।	निराळ निरसी जिव शिव रसीं। सर्व ब्रह्म समरसीं वर्ते एक
९३४९	रहितु	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.४।।	निवृत्ति म्हणे पिता सकळतत्त्व रहितु। वेदशास्त्रीं दृष्टांतु पहा तुम्हीं
९३५०	रहिवासु	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.५।।	निवृत्ति सुवासु ब्रह्माचा प्रकाशु। विठ्ठल रहिवासु आम्हां पुरे
९३५१	रहिवासु	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.२।।	नाहीं तया भुली प्रपंच अबोला। ब्रह्मसुखें धाला रहिवासु
९३५२	रहिवासु	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.४।।	निवृत्ति म्हणे मीतूंपणें सगळा। तुजमाजि गोपाळा रहिवासु
९३५३	रहिवासु	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.३।।	तेथें माझ्या चित्ता करी रहिवासु। न करी उदासु ऐसीयातें
९३५४	रहिवासें	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.३।।	वेणुनाद तीर्थ चंद्रभागा समर्थ। विठ्ठलदैवत रहिवासें
९३५५	राउळ	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.१।।	देहाच्या देउळीं राउळ निद्रिस्त। मायेचें अनुचित भुलिवशी
९३५६	राखे	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.३।।	हरिरूप घरीं सोळा सहस्त्र नारी। तो बाळ ब्रह्मचारी गाई राखे
९३५७	राखे	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.२।।	हरि हा सांवळा वेधिलिया बाळा। माजि त्या गोवळा गायी राखे
९३५८	राजस	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.३।।	सुंदर सुनीळ राजस गोपाळ। भक्तांसी दयाळ एक्यानामें
९३५९	राजस	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.२।।	तें रूप राजस वसुदेव भोगी। देवकियेलागीं वोळलेंसे
९३६०	राजहंस	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.५।।	तल्लिन प्रेमाचें कल्लोळ अमृतांचे। डिंगर हरीचें राजहंस
९३६१	राजा	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.७।।	नंद तो वसुदेव उग्रसेन राजा। यादव पैं पैजा दों अक्षरीं
९३६२	राजीव	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.३।।	सांडुनी दिठींव जालासे राजीव। सर्वत्र अवेव ब्रह्म येणें
९३६३	राज्यधर	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.४।।	उग्रसेन संप्रधार केला राज्यधर। यादव परिवार रामकृष्ण
९३६४	राणिवा	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.३।।	ब्रह्मांड–कडवा मनाचा वोणवा। साधितां राणिवा हारपती
९३६५	राणीव	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.४।।	निवृत्तिदेवीं साधनीं राणीव। हारपला भाव इंद्रियांचा
९३६६	राणीव	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.२।।	साधनीं स्वानुभव अनुभवीं अनुभव। ब्रह्माची राणीव आम्हां घरीं
९३६७	रातलासे	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.४।।	निवृत्तीचें सार हरिरूप सदा। नित्य परमानंदा रातलासे
९३६८	रातीं	।।ज्ञा.गा.नि.११७.१।।	अंधरिये रातीं उगवे हा गभस्ती। मालवेना दीप्ति गुरुकृपा
९३६९	रात्री	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.१।।	नाहीं दिनमान नाहीं तेथ रात्री। अवघेंचि गोत्री लावियेले

९३७०	राम	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.१।।	आह्मां जप राम गुरुखूण सम। जन वन धाम गुरुचेंची
९३७१	राम	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.२।।	राम सर्वांघटीं बिंबलासे आम्हां। पूर्ण तो पौर्णिमा सोळा कळी
९३७२	राम	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.२।।	सूक्ष्मस्थूल राम साधक परम। नाम सर्वोत्तम सर्वांरूपीं
९३७३	राम	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.४।।	निवृत्ति परम निरंतर सम। सर्वांघटीं राम बिंबलासे
९३७४	राम	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.३।।	दुजेपणा काटी नियम निस्सीम। सदोदित राम पूर्णपणें
९३७५	राम	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.१।।	निगम नियम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशीं राम सेवितुसे
९३७६	राम	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.६।।	निवृत्ति सप्रेम जोडती सर्व काम। पंढरीये राम विश्रामले
९३७७	राम	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.८।।	निवृत्ति म्हणे ते अक्षर दोनी राम। जपतां पावे धाम वैकुंठीचें
९३७८	राम	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.१।।	राम नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेंचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
९३७९	राम	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.१।।	आगम निगम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशी राम सेवीतसे
९३८०	राम	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.१।।	क्षमा सम नेम हाचि परिपूर्ण। राम होई तूं निष्काम नि:संदेह
९३८१	राम	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.२।।	ब्रह्मार्पणें राम संतोषरूप जाला। ब्रह्मरूप केला आपण ऐसा
९३८२	राम	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.३।।	सर्वब्रह्म राम वेदादिक शब्द। आपण गोविंद सर्वांघटीं
९३८३	राम	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.४।।	निवृत्ति निकट ब्रह्म सर्व घोट। अवघा निघोट राम आह्मां
९३८४	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.४।।	उग्रसेन संप्रधार केला राज्यधर। यादव परिवार रामकृष्ण
९३८५	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.६।।	निवृत्ति जीवन ध्यान एक रामकृष्ण। उच्चारणीं कोटि यज्ञा होती नामें
९३८६	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.३।।	रजतमें दुरी नामाची माधुरी। निशाणी एकसरी रामकृष्ण
९३८७	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.२।।	रामकृष्ण मूर्ती या जपा आवृत्ति। नित्य नामें तृप्ती जाली आम्हां
९३८८	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.२।।	रामकृष्ण मंत्र जनांसि उद्धार। आणिक हे साचार मार्ग नाहीं
९३८९	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.२।।	रामकृष्ण वाड सर्व हें वैकुंठ। दिसेल प्रकट निजरूपें
९३९०	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व लेखी आप। वासना संकल्प रामकृष्ण
९३९१	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.२।।	सर्व ब्रह्म आत्मा वेद बोले सीमा। हरि परब्रह्मा रामकृष्ण
९३९२	रामकृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.२।।	तें रूप समर्थ रामकृष्णनाम। गोपिका कृतार्थ नाम घेतां
९३९३	रामकृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.२।।	रामकृष्णनाम हाचि थोर उच्चार। भावा भाव सार एका नामें
९३९४	रामकृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.६।।	निवृत्तीचें सार रामकृष्णनाम। वैकुंठ परम सर्वकाळ
९३९५	रामकृष्णमाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.२।।	तें हें नाम सोपें रामकृष्णमाळ। यासि काळवेळ नाहीं नाहीं

९३९६	रामकृष्णमाळा	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.२।।	रामकृष्णमाळा नित्य जप करी। तयासी संसारीं सुख आहे
९३९७	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.४।।	निवृत्ती गयनी प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
९३९८	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.२।।	सर्वभूतीं भजन करावें सर्वथा। रामनाम कथा आरंभाव्या
९३९९	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.३।।	सत्वर उच्चार रामनाम चित्तीं। संसारखंती नाहीं तया
९४००	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.३।।	अंतींचिये वेळे रामनाम जोडी। वैकुंठ परवडी तया नरा
९४०१	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.४।।	निवृत्ति नामामृत उच्चारी रामनाम। नित्यता परब्रह्म याचे घरीं
९४०२	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
९४०३	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
९४०४	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.४।।	निवृत्ति म्हणे सार रामनाम मंत्रु। कैचा त्यासि शत्रु जितीं जनीं
९४०५	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.२।।	जपे नाम वाचे 'रामनाम पाठें। जाशील वैकुंठे हरि म्हणतां
९४०६	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.३।।	न पाहे पैं दृष्टी कळिकाळ तुज। रामनाम बीज मंत्रसार
९४०७	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.३।।	नित्यता भजन देवद्विज करी। नाम हें उच्चारी रामनाम
९४०८	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.४।।	निवृत्ति जपतु रामनाम वाचे। दहन पापाचें आपेआप
९४०९	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.१।।	नलगे मंत्रसार न लगति तपें। रामनाम सोहपें मूळ मंत्र
९४१०	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.२।।	रामनाम मंत्र जप तूं रे जना। तुटेल यांतना भवमूळ
९४११	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.१।।	रामनाम नित्य अखंड पैं चित्तीं। तयाचे पुरती सर्व काम
९४१२	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.४।।	निवृत्ति गयनी नाम नारायणीं। अखंडता ध्वनी रामनाम
९४१३	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.४।।	निवृत्ति तत्पर रामनाम चित्तीं। एकानामें तृप्ति सर्वकाळ
९४१४	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.१।।	रामनाम मुखीं तो एक संसार। येऱ्हवीं अघोर नरक रया
९४१५	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.२।।	संसार नरक रामनाम सार। तरले पामर पतित देखा
९४१६	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.५।।	निवृत्ति संचीत रामनाम महिमा। अवधीच पौर्णिमा सोळा कळीं
९४१७	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.२।।	विचारूनी पाहा ग्रंथ हे अवघे। जेथें तेथें सांगे रामनाम
९४१८	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.३।।	व्यासादिक भले रामनाम पाठी। नित्यता वैकुंठीं तया घर
९४१९	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.४।।	शुकादिक मुनि विरक्त संसारीं। रामनाम निर्धारी उच्चारिलें
९४२०	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.३।।	निवृत्ति तारा त्यापरी विचारा। रामनाम खरा तरावया
९४२१	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.४।।	निवृत्ति स्मरतु रामनाम भाव। सर्व एक देव चाड आम्हां

९४२२	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.३।।	एकतत्त्व सार रामनाम सुख। नलगे ते भूक प्रपंचाची
९४२३	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.३।।	काय हें ओखद रामनाम अमृत। हरिनामें तृप्त करी रया
९४२४	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
९४२५	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
९४२६	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.४।।	निवृत्ति गयनि प्रसाद उन्मनी। निरंतर ध्यानीं रामनाम
९४२७	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.१।।	दिसे वरिवरि नाम अवघें वैकुंठधाम। जपतो शिव वर्म रामनाम
९४२८	रामनाम	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.३।।	वेगु करा आधीं रामनाम चिंतना। जंव नाहीं पाहुणा काळ आला
९४२९	रामनामकथा	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.२।।	रामनामकथा साधि कां परमार्था। पावसील पैं हिता नाम घेतां
९४३०	रामनामकीर्तन	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.४।।	उघडा मंत्र मार्ग गोविंद स्मरणें। रामनामकीर्तन मोक्षपद
९४३१	रामनामांकित	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.२।।	रामनामांकित नित्य नाम वाचे। दहन पापाचें एका नामें
९४३२	रामनामांकित	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.२।।	रामनामांकित नित्य मंत्र ज्याचे। दहन पापाचें एका नामें
९४३३	रामनामीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.४।।	निवृत्ति गयनी ध्येय ध्याता ज्ञानी। अखंड निशाणी रामनामीं
९४३४	रामनामीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.५।।	चोरटा वाल्मिक रामनामीं रत। तोही एक सरत रामनामीं
९४३५	रामनामीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.५।।	चोरटा वाल्मिक रामनामीं रत। तोही एक सरत रामनामीं
९४३६	रामनामीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.६।।	निवृत्ति साचार रामनामीं दृढ। अवघेंचि गूढ उगविलें
९४३७	रामनामीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.१।।	अचेत आत्मा चेतविला साचा। प्रबोध नामाचा रामनामीं
९४३८	रामनामें	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.२।।	मातृका माया निवेदन हरी। प्रपंच बोहरी रामनामें
९४३९	रामनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.४।।	निवृत्तीचें जाप्य आनु नाहीं चित्तीं। रामनामें तृप्ती सदा असे
९४४०	रामनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.१।।	वेगु करी मना धरावें पैं सार। नामाचि आचार रामनामें
९४४१	रामनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.३।।	सार तेंचि धरी असार तें निवडी। वैकुंठ चढोवढी रामनामें
९४४२	रामनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.४।।	निवृत्ति म्हणे सिद्ध असतां पैं मंत्रु। रामनामें शत्रु नाशतील
९४४३	रामनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.५।।	हनुमंत दास रामनामें उदास। कळिकाळासी भाष सांगतसे
९४४४	रामनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.१।।	हरिवीण चित्तीं न धरी विपरीत। तरताती पतीत रामनामें
९४४५	रामनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.४।।	निवृत्ति तत्त्वता मनाचें मोहन। नित्य समाधान रामनामें
९४४६	रामनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.१।।	उपरति मनाची साधन विदेही। तारिजेल बाही रामनामें
९४४७	रामनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.४।।	निवृत्ति म्हणे तें नाम रामवदे जप। फळलें संकल्प रामनामें

९४४८	रामपायीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.६।।	निवृत्ति तिष्ठतु सप्रेमें डुल्लतु। मन हें निश्चितु रामपायीं
९४४९	रामराम	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.२।।	रामराम हरि सर्वकाळ वसे । तेथेंचि वसे बसे हरी
९४५०	रामराम	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.२।।	रामराम नाम आम्हांसी अखंड। नेणों पैं पाषांड नानामतें
९४५१	रामराम	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.२।।	रामराम नामें तुटती संसार। नाहीं त्या येरझार योनिमाळे
९४५२	रामराम	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.१।।	रामराम जप समत्वें साधावा। अहंकार टाकावा अहंबुद्धी
९४५३	रामवदे	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.४।।	निवृत्तीचें जाप्य विठ्ठल नामपाठ। एका नामें पाप कोटि जाय
९४५४	रामवदे	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.४।।	निवृत्ति म्हणे तें नाम रामवदे जप। फळलें संकल्प रामनामें
९४५५	रामा	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.१।।	विश्वीं हा विश्वात्मा क्षरला असे आत्मा। अहं बोध रामा दूर करी
९४५६	रामावतारु	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.४।।	रामावतारु गाढा दशशिरा रगडा। रिठासुर दाढा तेणेंपाडे
९४५७	रामीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.३।।	गेलें मन रामीं निष्काम कल्पना। बुडाली वासना तिये डोहीं
९४५८	रावो	।।ज्ञा.गा.नि.००१.४।।	निवृत्ति म्हणे देवो म्हणविता हे रावो। तो सुखानुभवो यादवांसी
९४५९	रावो	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.४।।	निवृत्तीचा भावो सर्व आत्माराम रावो। हरि हा अनुभवो वेदमतें
९४६०	राशी	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.४।।	निवृत्ति निर्माण एकनाम हरी। प्रपंच बोहरी कोटी राशी
९४६१	राहसि	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.२।।	तरसी रे जना स्मरतां नामावळी। राहसि आढळीं वैकुंठीं रया
९४६२	राहाटी	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.३।।	माळेसी वोविला राहाटी गोंविला। तो कैसा सुटला बोलों आम्ही
९४६३	राहाविते	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.३।।	चित्ताचे राहाविते आपणचि द्रष्टे। नेतुसे वैकुंठें नाम घेतां
९४६४	राहिरखुमाई	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.५।।	राहिरखुमाई कासवी तुसार। अमृत पाझर सर्वांघटीं
९४६५	राहिला	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.२।।	अमृतीं राहिला त्यासि कायसें मरण। नित्यता शरण हरिचरणा
९४६६	राहिला	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.४।।	निवृत्ति चपळ राहिला अचळ। नाहीं काळ वेळ भजतां हरी
९४६७	राहिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.१।।	मन गेलें देवीं ध्यान गेलें रूपीं। राहिलें स्वरूपीं तल्लीन देखा
९४६८	राही	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.४।।	बुझावित राही रखुमादेवी बाही। पीतांबर साई करिती हरी
९४६९	राही	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.२।।	राही रखुमाई आदिमाता मोहे। नामा तो उपायें बुझाविती
९४७०	राहीरखुमाई	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.५।।	राहीरखुमाई कुरवंडी करिती। जिवें वोंवाळिती नामयासी
९४७१	राहीरखुमामाई	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.२।।	राहीरखुमामाई सत्यभामा माता। आलिया त्वरिता काल्यामाजी
९४७२	राहे	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.३।।	निवृत्ति म्हणे जन नेणतां पतन। हरिचरणीं मन स्थिर राहे
९४७३	राहे	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.२।।	जाईल हा देह सरेल आयुष्य। आपेंआप भविष्य उभें राहे

९४७४	राहे	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.२।।	नाहीं तो आहे न दिसे ना पाहे। अवघा होउनि राहे तन्मयता
९४७५	रिकामा	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.३।।	रिकामा बरळू नसे खेळेमेळे। ब्रह्माची कल्लोळे भोगीतुसे
९४७६	रिगु	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.३।।	रिगु निगु काज जाले तुझें धीरू। अवघाचि संसारू कळला आम्हां
९४७७	रिघे	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.१।।	जेथें न रिघे ठाव लक्षतां लक्षणें। सूर्य तारांगणें हारपती
९४७८	रिठासुर	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.४।।	रामावतारु गाढा दशशिरा रगडा। रिठासुर दाढा तेणेंपाडे
९४७९	रिता	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.४।।	निवृत्ति निरोपण सर्व नारायण। हरिविण दिन रिता नाहीं
९४८०	रिता	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.२।।	गगनेंविण ठावो नाहीं जैसा रिता। तैसा या अच्युताविण कांहीं
९४८१	रितु	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.२।।	गेलें तें सुमन ठेले फलहेतु। अखंडता रितु गोपाळ रया
९४८२	रितें	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.१।।	भरतें ना रितें आपण वसतें। सकळ हें होतें तयामाजी
९४८३	रितें	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.७।।	सांडिलें पैं द्वैत दिधलें पैंअद्वैत। हरिविण रितें न दिसे आम्हां
९४८४	रितें	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.३।।	देवेंविण कोठें रितें नाहीं सर्वथा। संपूर्ण पुरतां हरी आहे
९४८५	रितें	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.१।।	जेथें पाहे तेथें व्यापिलें अनंतें। तयाविण रितें कोण ठाये
९४८६	रुक्मिणी	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.२।।	तोचि हा सांवळा डोळस सुंदर। रुक्मिणी भ्रतार कृष्ण माझा
९४८७	रुक्मिणीवल्लभ	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.२।।	त्रैलोकीं दुर्लभ ब्रह्मांदिकां सुलभ। रुक्मिणीवल्लभ कृष्ण सांवळा
९४८८	रुपचि	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.२।।	तें रूप स्वरुपाचें रुपचि वोळलें । कंदर्पे घोळिले नंदाघरीं
९४८९	रुपासि	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.३।।	समाधीचें रूप रुपासि आलें काह्या। पसरोनी बाह्या देत क्षेम
९४९०	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.००२.२।।	तें रूप दुर्लभ कृष्णमूर्तिठसा। वोतल्या दशदिशां नंदाघरीं
९४९१	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.००४.१।।	रूप ना अरूप रूपाचें रूपस। कांसवी डोळस निगमागमें
९४९२	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.००७.२।।	तें रूप चोखाळ कृष्णनामें बिंबे। यशोदा सुलभें गीतीं गाय
९४९३	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०११.२।।	तें रूप स्वरूप कृष्ण बाळलीला। माजि त्या गोपाळा सदा वसे
९४९४	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.२।।	तें रूप सखोल कृष्णरूपें खेळे। नंदयशोदेमेळे गोपी संगें
९४९५	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.२।।	तें रूप खेळत गौळियांच्या संगें । पुंडलिकामागें भीमातीरीं
९४९६	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.२।।	तें रूप सांवळें देवकीये लीळे। भोगिती सोहळे कृष्णरूपें
९४९७	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.२।।	तें रूप सुंदर देवकी उदरीं। वसुदेवा घरीं कृष्ण माझा
९४९८	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.२।।	तें रूप पहातां नंदाघरीं पूर्ण। यशोदा जीवन कृष्णबाळ
९४९९	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकारु। देवकीबिढारु सेवियेलें

९५००	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.२।।	तें रूप स्वरूप प्रत्यक्ष अमूप। यशोदे समीप खेळतसे
९५०१	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.२।।	तें रूप सुकुमार गोपवेषधर। सर्वज्ञ साचार नंदाघरीं
९५०२	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.३।।	त्रिपुर उदार सर्वज्ञता सूत्र। नाम रूप पात्र भक्तिलागीं
९५०३	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें हें खूण। नंदासि चिद्घन वोळलासे
९५०४	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें परिपूर्ण। सर्व नारायण गोपवेष
९५०५	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.२।।	तें रूप सुघड प्रत्यक्ष उघड। गौळियासी कोड कृष्णरूप
९५०६	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.२।।	तें रूप सुंदर गौळियाचे दृष्टी। आनंदाची सृष्टी नंदाघरीं
९५०७	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.२।।	तें रूप सुंदर शंखचक्रांकित। शोभतो अनंत यमुनातटीं
९५०८	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.२।।	तें रूप सानुलें यशोदे तान्हुलें। भोगिती निमोले भक्तजन
९५०९	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदे निधरिं प्रेमसुख
९५१०	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.२।।	तें रूप रूपस सुंदर सुरस। तें पूर्ण प्रकाश गोकुळीं रया
९५११	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदा श्रीधरें प्रेमभेटी
९५१२	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.२।।	तें रूप माजिठे गोपवेषें खेळे। नंदाचें सोहळे पुरविले
९५१३	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.१।।	जेथें रूप रेखा ना आपण आसका। सर्व रूपें देखा हरि माझा
९५१४	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.२।।	ते रूप गोजिरें नंदाघरीं असे। जनीं वनीं दिसे गोपिकांसी
९५१५	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.२।।	तें रूप सुरवर सेवितां अरुवार। नित्यता सविचार भोगिताती
९५१६	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.२।।	तें रूप संपूर्ण वसुदेवाकुळीं। यादव गोपाळीं वोळलासे
९५१७	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.३।।	व्यापकपण धीर ब्रह्मांड साकार। तें रूप तदाकार भाग्ययोगें
९५१८	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.२।।	तें रूप सुंदर नंदाघरीं वसे। जनींवनीं दिसे कृष्णरूप
९५१९	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.२।।	तें रूप सावळें भाग्ययोगें वोळे। नंदाचें सोहळे पाळियेले
९५२०	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.२।।	तें रूप वैकुंठ भोगीती गोकुळीं। नंदाचिये कुळीं बाळकृष्ण
९५२१	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। उन्मनि निधरिं भोगूं आम्ही
९५२२	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.२।।	तें रूप रूपस रूपाचा विलास। नामरूपीं वेष कृष्ण ऐसें
९५२३	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.२।।	तें रूप परिकर कृष्णमूर्ति ठसा। गोपिका कुंवासा नंदाघरीं
९५२४	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णमूर्ति ठसा। गोपाळा समरसा माजि खेळे
९५२५	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.२।।	तें रूप साबडें शंखचक्रांकित। यशोदा तें गात कृष्णनाम

९५२६	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.२।।	तें रूप संपूर्ण यशोदा खेळवी। कृष्णातें आळवी वेळोवेळां
९५२७	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.२।।	तें रूप अरूप सुंदर सावळे। भोगिती गोवळे सुखसिंधु
९५२८	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.२।।	तें अव्यक्त रूप देवकीचें बाळ। वसुदेवकुळ कृष्ण ठसा
९५२९	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.२।।	तें रूप रूपस कांसवी प्रकाश। योगीजनमानस निवताती
९५३०	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगिया जीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
९५३१	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.२।।	हरु जपे जप हरिहर रूप। गौळियांचें तप सहज कृष्ण
९५३२	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.२।।	ऐसें रूप पाहा क्षरे दिशा दाहा। सर्वभावें पोहा एका कृष्ण
९५३३	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.२।।	तें रूप कारण कृष्ण तेजाकार। सर्व हा आकार त्याचा असे
९५३४	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.२।।	तें रूप रोकडे दिसे चहूंकडे। गोपाळ संवगडे खेळताती
९५३५	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.२।।	तें रूप स्वरुपाचें रुपचि वोळलें । कर्दपें घोळिले नंदाघरीं
९५३६	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.२।।	तें रूप राजस वसुदेव भोगी। देवकियेलागीं वोळलेंसे
९५३७	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.२।।	तें रूप समर्थ रामकृष्णनाम। गोपिका कृतार्थ नाम घेतां
९५३८	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.२।।	तें रूप सुंदर सर्वां अगोचर। कृष्ण परिवार गोपवेषें
९५३९	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.१।।	जेथ रूप रेखा नाहीं गुण देखा। चिदाकाशें लेखा आपतत्त्व
९५४०	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णरूपें सांग। यशोदेचा पांग हरियेला
९५४१	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.२।।	तें रूप सादृश्य कृष्णनामें सोपें। नंदा यशोदा खोपें बाळलीला
९५४२	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.२।।	तें रूप साजिरें कृष्ण घनःश्याम। योगिया परम जपु ज्याचा
९५४३	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.२।।	तें रूप वैकुंठ कृष्णरूपें खेळे। गोपाळांचे लळे यमुनातटीं
९५४४	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.१।।	अव्यक्त आकार आकारलें रूप। प्रकाशस्वरूप बिंबलेंसे
९५४५	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.२।।	तें रूप अव्यक्त कृष्णनाम चोज। नामअधोक्षज चतुर्भुज
९५४६	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.२।।	तें रूप साबडे कृष्ण माजिवडें। सोंवळें उघडें शौच सदा
९५४७	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.२।।	तें रूप वैकुंठ जिवशिवपेठ। मायेचा उद्धाट छायासंगें
९५४८	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.२।।	तें रूप साजिरें चतुर्भुजवेष। वैकुंठींचें लेश नंदभाग्यें
९५४९	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.२।।	तें रूप सगुण अवघेंचि निर्गुण। गुणि गुणागुण तयामाजि
९५५०	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.२।।	तें रूप सुंदर कृष्ण सकुमार। सेविती सुरवर भक्तराज
९५५१	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.२।।	तें रूप सादर मानवी आकार। सर्व संप्रधार सिद्धि वोळे

९५५२	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.२।।	तें रूप पैं ब्रह्म चोखाळ सर्वदा। नित्यता आनंदा नंदाघरीं
९५५३	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१००.२।।	तें रूप उघडें कृष्णरूप खेळे। गोपाळांचे लळे पुरवितु
९५५४	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.२।।	तें रूप साजिरें गोकुळीं गोजिरें। यशोदे सोपारें कडिये शोभे
९५५५	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.४।।	निवृत्ति निधडा रूप चहूंकडा। गोपाळ बागडा गोकुळीं वसे
९५५६	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.२।।	तें रूप आवडे भोगिती सावडें। यशोदेसी कोडें बुझावितु
९५५७	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.२।।	तें रूप सांवळें योगियाचें हित। देवांचें दैवत कृष्णमाये
९५५८	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.२।।	तें रूप श्रीधर नाम हें सुंदर। जेणें चराचर रचियेलें
९५५९	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.११०.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगियां संजीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
९५६०	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.११२.२।।	तें रूप श्रीधर कृष्णाचा आकार। सर्व निराकार एकरूपें
९५६१	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.११९.२।।	तें रूप गोकुळीं नंदाचिये कुळीं। यशोदे जवळी बाळकृष्ण
९५६२	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.२।।	तें रूप वोळलें नंदायशोदे सार। वसुदेव बिढार भाग्ययोगें
९५६३	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.२।।	तें रूप गोकुळीं गोपाळाचें मेळीं। अखंड समेळीं खेळतुसे
९५६४	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.२।।	तें रूप रूपस कृष्णब्रह्मनाम। गौळिया सप्रेम वोळलेंसे
९५६५	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.२।।	तें रूप सुंदर कृष्णनामें पार। निरालंब चर गोकुळींचें
९५६६	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकार। देवकी बिढार सेवियेलें
९५६७	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.२।।	तें रूप वैकुंठ ब्रह्मादिकां पूज्य। योगियांचें भज्य आत्मलिंग
९५६८	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.३।।	सांडिला आकारु धरिला अविकारु । सर्व हरिहरु रूप आम्हां
९५६९	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.२।।	तें रूप सांगतां नये पैं भावितां। गुरुगम्य हातां एकतत्वें
९५७०	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.१।।	नेणों पैं द्वैत अवघेंचि अद्वैत। एक रूप मात करूं आम्ही
९५७१	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.२।।	आम्हां हेंचि रूप अद्वैत स्वरूप। नाहीं तेथें कीलाफ कल्पनेचा
९५७२	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.२।।	हरिवीण नाहीं सूत्रधारी रूप। वासना संकल्प उपटिला
९५७३	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.३।।	समाधीचें रूप रुपासि आलें काह्या। पसरोनी बाह्या देत क्षेम
९५७४	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.१।।	मोडिला तो खेळ तोडियेलें सूत्र। टाकिलें परत्र पैल रूप
९५७५	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.४।।	पुण्य केलें चोख तारिले अशेख। जनीं वनीं एक रूप वसे
९५७६	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.२।।	तें रूप पंढरीं उभे असे सानें। त्रिभुवन ध्यानें वेधियेलें
९५७७	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडलिका वोळलें। आणूनि ठेविलें भीमातीरीं

९५७८	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.२।।	तें रूप विठ्ठल विनट सकळ। सेवा दिनकाळ पंढरीयेसी
९५७९	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.२।।	तें रूप पंढरीं ओळलेंसें देखा। द्वैताची पैं शाखा तोडीयेली
९५८०	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.२।।	तें रूप विठ्ठल ब्रह्माकार दिसे। पंढरीं सौरसें भीमातीरीं
९५८१	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडरिकसंगें। एका नामें पांग पाश तोडी
९५८२	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.२।।	तें रूप भीवरें पांडुरंग खरें । पुंडलिक निधरिं उभें असे
९५८३	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.२।।	तें रूप सधन गुणागुणसंपन्न। ब्रह्म सनातन नांदे वीटे
९५८४	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.२।।	तें रूप सेविती मुनिजन साधु। विठ्ठलनामें कंदु तुटे जनां
९५८५	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.१।।	रूप ध्यावो ध्यानीं आईकों पैं कीर्तनीं। पारणें श्रवणीं नयनाचिये
९५८६	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.४।।	निवृत्ति साधन रूप ध्यान ध्यानीं। मनाची उन्मनि हरिचरणीं
९५८७	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.४।।	निवृत्ति म्हणे रूप तें प्रकाशलें दीप। पंढरिसमीप भीमातीरीं
९५८८	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.३००.४।।	निवृत्तीनें ह्रदयीं पूजिलें तें रूप। प्रत्यक्ष स्वरूप विठ्ठलराज
९५८९	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.२।।	शांति दया पैसे क्षमा जया रूप। अवघेंचि स्वरूप आत्माराम
९५९०	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.२।।	तें रूप समरस गोकुळीं हृषीकेश। नंदाघरीं गोपवेषें हरि खेळे
९५९१	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.३।।	पाहतां तुझें नाम रूप दृष्य नोहे। तो भक्तालागीं होय कृष्णठसा
९५९२	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.४।।	निवृत्तीचें नाम रूप निराकार। कृष्ण हा साचार गयनी कृपा
९५९३	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं सये। एक रूप होय कृष्णराजा
९५९४	रूप	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.३।।	निवृत्ति म्हणे तें रूप संतासमीप। ध्याती आपेंआप वोसंडत
९५९५	रूपडें	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.४।।	तेंची हें रूपडें कृष्णनामें पिकलें । यमुने स्थिरावलें वेणू वाता
९५९६	रूपडें	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.२।।	तें अव्यक्त साबडें कृष्णाचें रूपडें। गोपाळ बागडें तन्मयता
९५९७	रूपडें	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.४।।	निवृत्ति साधन कृष्णाचें रूपडें। ब्रह्मांडाएवढें तदाकार
९५९८	रूपडें	।।ज्ञा.गा.नि.२००.१।।	रूपस रूपडें दिसे चहूंकडे। मन तेथें कोडें गोवियेलें
९५९९	रूपडें	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.१।।	पंढरीये चोख रूपडें अशेख। भीमातीरीं देख पुण्यभूमी
९६००	रूपडें	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.६।।	निवृत्ति म्हणे तें रूपडें अनंत। विठ्ठल संकेत तरुणोपाय
९६०१	रूपस	।।ज्ञा.गा.नि.००४.१।।	रूप ना अरूप रूपाचें रूपस। कांसवी डोळस निगमागमें
९६०२	रूपस	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.२।।	तें रूप रूपस सुंदर सुरस। तें पूर्ण प्रकाश गोकुळीं रया
९६०३	रूपस	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.१।।	मध्य–बिंदनाद उन्मनिं स्वानंद। रूपस गोविंद गुणानिधी

९६०४	रूपस	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.४।।	निवृत्ति नितंब रूपस स्वयंभ। कृष्णनामें बिंब बिंबलेंसें
९६०५	रूपस	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.१।।	विकट विकास विनट रूपस। सर्व हृषीकेश दिसे आम्हां
९६०६	रूपस	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.२।।	तें रूप रूपस रूपाचा विलास। नामरूपीं वेष कृष्ण ऐसें
९६०७	रूपस	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.२।।	तें रूप रूपस कांसवी प्रकाश। योगीजनमानस निवताती
९६०८	रूपस	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.४।।	रूपस सुंदर पवित्र आगर। चोखाळ साचार पवित्रपणें
९६०९	रूपस	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.३।।	रूपाचें रूपस सुंदर साकार। गोकुळीं निर्धार वृंदावनीं
९६१०	रूपस	।।ज्ञा.गा.नि.११६.१।।	हा पुरुष कीं नारी नव्हे तो रूपस। शेखी जगदीश जगद्रुपें
९६११	रूपस	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.२।।	तें रूप रूपस कृष्णब्रह्मनाम। गौळिया सप्रेम वोळलेंसे
९६१२	रूपस	।।ज्ञा.गा.नि.२००.१।।	रूपस रूपडें दिसे चहूंकडे। मन तेथें कोडें गोवियेलें
९६१३	रूपस	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.१।।	रूपाचें रूपस विठ्ठलनामवेष। पंढरीनिवास आत्माराम
९६१४	रूपा	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.५।।	नेणें हे विषये आकार सामाये। विकार न साहे तया रूपा
९६१५	रूपा	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.१।।	ज्या रूपा कारणें वोळंगती सिद्धी। हारपती बुद्धी शास्त्राचिया
९६१६	रूपा	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.१।।	नामरूपीं सोय नाहीं जया रूपा। तेथिलिये कृपा खेळों आम्ही
९६१७	रूपा	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.५।।	वेदादिकमति ज्या रूपा गुंतती। तो आणूनि श्रीपति उभा केला
९६१८	रूपा	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.१।।	विश्वामाजी अक्षर क्षरलें साचार। त्या रूपा आधार पुससी काई
९६१९	रूपाकारणें	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.१।।	ज्या रूपाकारणें देव ओळगणें। योगी गुरुखुणें सेविताती
९६२०	रूपाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.२।।	तें रूप रूपस रूपाचा विलास। नामरूपीं वेष कृष्ण ऐसें
९६२१	रूपाचा	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.३।।	ब्रह्मादिकां अंत न कळे ज्या रूपाचा। एवढी कीर्ति वाचा बोलों काय
९६२२	रूपाचें	।।ज्ञा.गा.नि.००४.१।।	रूप ना अरूप रूपाचें रूपस। कांसवी डोळस निगमागमें
९६२३	रूपाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.३।।	रूपाचें रूपस सुंदर साकार। गोकुळीं निर्धार वृंदावनीं
९६२४	रूपाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.१।।	रूपाचें रूपस विठ्ठलनामवेष। पंढरीनिवास आत्माराम
९६२५	रूपाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.३।।	रूपाचें सगुण निर्गुण दाटलें। नामेंचि आटलें मोहजाळ
९६२६	रूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.४।।	सर्व हें घडुलें कृष्णाचें सानुलें। घटमठ बुडालें इये रूपीं
९६२७	रूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.४।।	गयनि प्रसादें निवृत्ति बोधु। अवघाचि गोविंदु अवघा रूपीं
९६२८	रूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.४।।	निवृत्ति कीर्तन दिननिशीं ध्यान। मनाचें उन्मन इये रूपीं
९६२९	रूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.१।।	मन गेलें देवीं ध्यान गेलें रूपीं। राहिलें स्वरूपीं तल्लीन देखा

९६३०	रूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.३।।	सर्व जीवशिव हाचि धरा भाव। हारपला सर्व हरी रूपीं
९६३१	रूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.१।।	जेथें रूप रेखा ना आपण आसका। सर्व रूपें देखा हरि माझा
९६३२	रूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.१।।	ज्ञानेसी विज्ञान उन्मनिं निमग्न। द्वैत रूपें भग्न उरों नेदी
९६३३	रूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.४।।	निवृत्ति तटाक रूपें ब्रह्म एक। जेथ ब्रह्मादिक हारपती
९६३४	रूपें	।।ज्ञा.गा.नि.११८.३।।	ज्या रूपें वेधनें ब्रह्मांड निर्मळे। तेंचि हें आकारलें कृष्णरूपें
९६३५	रूपें	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.२।।	त्या रूपें मोहिलें काय करूं साजणी। अखंड उन्मनि लागे त्याची
९६३६	रूपें	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.२।।	रूपें केला गोड वासना मवाळ। जिव्हेसी वाचाळ हरी आला
९६३७	रूपें	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान धारणा विसर। सर्व रूपें घर वैकुंठ माझें
९६३८	रूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.३।।	या रूपें चिंतितां आत्मरूपें पाहतां। तत्त्वींतत्त्व समता मिळोनि जाये
९६३९	रूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.४।।	निवृत्तीचा मार्ग एक रूपें सांग। नाहीं पैं पांग कल्पनेचा
९६४०	रूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं सये। एक रूप होय कृष्णराजा
९६४१	रूपेंशीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.१।।	ज्ञानेंशीं विज्ञान रूपेंशीं सज्ञान। ध्यानेंशीं धारणा हारपली
९६४२	रे	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.२।।	सावध सावध स्मरें रे गोविंद। अवघा परमानंद दुमदुमित
९६४३	रे	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.२।।	तैसें तुझें ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीराज चित्त जालें
९६४४	रे	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.२।।	उठिं उठिं नाम्या चाल रे सांगातें। माझें आवडते जीवलग
९६४५	रे	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.५।।	तें हें रे सखया खेंचरासि पुसे। गुरुनामीं विश्वासे ब्रह्मरूपें
९६४६	रे	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.२।।	रामनाम मंत्र जप तूं रे जना। तुटेल यांतना भवमूळ
९६४७	रे	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.२।।	तरसी रे जना स्मरतां नामावळी। राहसि आढळीं वैकुंठीं रया
९६४८	रे	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.२।।	सुटसी रे नामें आपेंआप संभ्रमें। नित्य नाम नेमें जप तूं जाये
९६४९	रे	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.४।।	सुखावरी सुख निसंग रे आचरे। केशव निधारें तुष्टे सदा
९६५०	रे	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.२।।	समसेज बाज सर्वत्र रे भोगी। एकरूप जगीं हरी नांदे
९६५१	रे	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.२।।	तूंचि रे साचार होसील पूर्णता। निगुणी समता नाहीं जैसी
९६५२	रे	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे कांहीं। सर्व हरी डोहीं बुडी देका
९६५३	रेखा	।।ज्ञा.गा.नि.००४.३।।	जो रेखा अव्यक्त रेखेसिहि पर। दृष्य द्रष्टाकार सर्वांभूतीं
९६५४	रेखा	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.१।।	जेथें रूप रेखा ना आपण आसका। सर्व रूपें देखा हरि माझा
९६५५	रेखा	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.१।।	जेथ रूप रेखा नाहीं गुण देखा। चिदाकाशें लेखा आपतत्त्व

९६५६	रेखेसिहि	।।ज्ञा.गा.नि.००४.३।।	जो रेखा अव्यक्त रेखेसिहि पर। दृष्य द्रष्टाकार सर्वांभूतीं
९६५७	रोकडी	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.४।।	अन्य शास्त्रें भजतां नाहीं पैं मुक्तता। हरिनाम गातां मुक्ति रोकडी
९६५८	रोकडे	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.२।।	तें रूप रोकडे दिसे चहूंकडे। गोपाळ संवगडे खेळताती
९६५९	रोकडे	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.४।।	निवृत्तीचें धन ब्रह्म हें रोकडे। गौळणी त्या कोडें खेळविती
९६६०	रोकडें	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.४।।	निवृत्ति रोकडें ब्रह्म माजिवडें। तो यशोदेपुढें लोणी मागे
९६६१	रोकडें	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.४।।	निवृत्ति रोकडें नाम फाडोवाडें। हरिरूप चहूंकडे दिसे आम्हां
९६६२	रोकडें	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.१।।	मी माझें रोकडें केलें फाडोवाडें। ब्रह्मांडा एवढें ढिसाळ थोर
९६६३	रोळु	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.३।।	अपार उपाय आपणचि होय। सिद्धीचा न साहे रोळु सदा
९६६४	रोहिणीची	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.४।।	निवृत्ति म्हणे तें कृष्णरूप सर्व। रोहिणीची माव सकळ सृष्टी
९६६५	रोहिणीची	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.३।।	येथुनि हें सर्व आकारलें भाव। रोहिणीची माव ऐसी आहे
९६६६	रोहिणीची	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.२।।	भक्तीविण देव न पवे सावेव। रोहिणीची माव तैसा दिसे
९६६७	रोहिणीची	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.१।।	संसार भ्रमें भ्रमले हे जीव। नेणती हे माव रोहिणीची
९६६८	लक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.४।।	निवृत्ति तत्पर लक्ष ते स्वानंद। नित्यता आनंद ब्रह्म नांदे
९६६९	लक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.१।।	निज लक्षाचें लक्ष हारपलें भान। दिनमान शून्य जयारूपीं
९६७०	लक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.३।।	जेथें लय लक्ष हारपोन सोये। द्वैत हें न साहे सोहंबुद्धी
९६७१	लक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.२।।	मुनिजनां सुख निरंतर लक्ष। भक्तां निजसुख देत असे
९६७२	लक्षणें	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.१।।	जेथें न रिघे ठाव लक्षतां लक्षणें। सूर्य तारांगणें हारपती
९६७३	लक्षतां	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.१।।	जेथें न रिघे ठाव लक्षतां लक्षणें। सूर्य तारांगणें हारपती
९६७४	लक्षाचें	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.१।।	निज लक्षाचें लक्ष हारपलें भान। दिनमान शून्य जयारूपीं
९६७५	लक्षिता	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.३।।	अरूपें सरूप लक्षिता पैं माप। नंदा दिव्यदीप उजळला
९६७६	लक्षितां	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.१।।	ध्यानाची धारणा उन्मनीचें बीज। लक्षितां सहज नये हातां
९६७७	लक्ष्मी	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.४।।	निवृत्ति लक्ष्मी गरुड चिंतिती। तयाचिये मति आकळ हरी
९६७८	लक्ष्मीनाथ	।।ज्ञा.गा.नि.११९.१।।	विश्वीं विश्वपती असे पैं लक्ष्मीनाथ। आपणचि समर्थ सर्वांरूपीं
९६७९	लक्ष्मीपती	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.१।।	व्योमामाजि तारा असंख्य लोपती। तैसे लक्ष्मीपती माजी विरों
९६८०	लगति	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.१।।	नलगे मंत्रसार न लगति तपें। रामनाम सोहपें मूळ मंत्र
९६८१	लगती	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.१।।	न लगती धनें असार संपत्ती। वायांचि गुंफती वासना रया

९६८२	लगती	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.३।।	न लगती सायास करणें उपवास। नाममात्रें पाश तुटे जनां
९६८३	लग्न	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.१।।	चेतवी चेतवी सावधान जीवीं। प्रकृति मांडवी लग्न वोजा
९६८४	लटिका	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.१।।	लटिका संसार वाढविसी व्यर्थ। विषयाचा स्वार्थ झणें करीं
९६८५	लता	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.१।।	सुमनाची लता वृक्षीं निपजली। ते कोणे घातलीं भोगावया
९६८६	लय	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.३।।	जेथें लय लक्ष हारपोन सोये। द्वैत हें न साहे सोहंबुद्धी
९६८७	लया	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.४।।	निवृत्तीची छाया जिवशिवमाया। वासना संदेहा लया गेली
९६८८	लळे	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.२।।	तें रूप वैकुंठ कृष्णरूपें खेळे। गोपाळांचे लळे यमुनातटीं
९६८९	लळे	।।ज्ञा.गा.नि.१००.२।।	तें रूप उघडें कृष्णरूप खेळे। गोपाळांचे लळे पुरवितु
९६९०	लवण	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.१।।	आदि मध्य अंतीं तुज माजि बिंबावो। ब्रह्मीं ब्रह्मथावो लवण जळीं
९६९१	लवति	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.४।।	निवृत्तिदेवो आनंद झालिया। लवति बाहिया स्वस्वरूपीं
९६९२	लहरी	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.१।।	मृगजळभास लहरी अपारा। हा प्रपंच पसारा उदरीं जया
९६९३	लागली	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.१।।	उन्मनी अवस्था लागली निशाणी। तन्मयता ध्यानीं मुनीजनां
९६९४	लागे	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.३।।	द्रुमद्रुम पाणि द्रुमिळित ध्यानीं। दृढता निशाणी काष्टीं लागे
९६९५	लागे	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.२।।	त्या रूपें मोहिलें काय करूं साजणी। अखंड उन्मनि लागे त्याची
९६९६	लाघवी	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.३।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ न कळे जीवशिवीं। तो आपणचि लाघवी मावरूपें
९६९७	लाज	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.१।।	प्रपंचाची वस्ति व्यर्थ काह्या काज। आम्हां बोलतां लाज येत सये
९६९८	लाटे	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.३।।	भिन्न दुजें लाटे मन उफराटें। उन्मनिये वाटे भेदियेलें
९६९९	लाठा	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.३।।	स्वरूप सुलभु हरि माझा लाठा। नामेंचि वैकुंठा नेतु असे
९७००	लाठा	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.४।।	निवृत्ति लोळत चरणरजीं लाठा। माजि त्या वैकुंठा आत्मलिंगीं
९७०१	लाठा	।।ज्ञा.गा.नि.३००.३।।	सोपान खेचर ज्ञानदेव लाठा। देताती वैकुंठा क्षेम सदा
९७०२	लाठा	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.२।।	तोचि ओघ साचा मुक्ताईसी लाठा। चालिलों वैकुंठा समारंभें
९७०३	लाठे	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.२।।	ब्रह्मादिक लाठे विमानें अंबरीं। काला तो गजरीं पंढरीये
९७०४	लाठें	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.३।।	मौनपणें लाठें द्वैत हें न साहे। तें नंदाघरीं आहे खेळेमेळे
९७०५	लाडे	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.२।।	पूर्वपूण्य चोखडें ब्रह्म लाडे कोडें। ते यशोदेकडे शोभे कैसें
९७०६	लाडेंकोडें	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.२।।	तें कृष्णरूप गाढें यशोदा घे पुढें। दूध लाडेंकोडें मागतसे
९७०७	लाडेंकोडें	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.१।।	अरूप बागडे निर्गुण सवंगडे। खेळे लाडेंकोडें नंदाघरीं

९७०८	लाडेंकोडें	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.३।।	वसुदेव अमूप देवकी समीप। वैकुंठीचें दीप लाडेंकोडें
९७०९	लाडेंकोडें	।।ज्ञा.गा.नि.११४.२।।	तें ब्रह्म साबडें माजि लाडेंकोडें। यशोदेमायेपुढें खेळतुसे
९७१०	लाडेकोडें	।।ज्ञा.गा.नि.११८.२।।	खेळे लाडेकोडें गौळणी चहूंकडे। नंदाचें केवढें भाग्य जाणा
९७११	लाडेकोडें	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.३।।	गोपाळ संवगडे खेळवी लाडेकोडें। यशोदेमायेपुढें छंदलग
९७१२	लाधला	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.२।।	तो कृष्णरूप ठसा गोपाळा लाधला। सर्वत्र देखिला चतुर्भुज
९७१३	लाधला	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.३।।	वैराग्यें तापला सप्रेमें निवाला। ठेवा जो लाधला शांतिसुख
९७१४	लाधला	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.१।।	तंव आनंदला हरि परिपूर्ण लोटला। मुक्ताई लाधला प्रेमकवळु
९७१५	लाधलें	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.१।।	आदिनाथ उमा बीज प्रकटिलें। मच्छिंद्रा लाधलें सहजस्थिती
९७१६	लाधलें	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.४।।	ज्ञानासि लाधलें निवृत्ति फावलें। सोपान घडलें दिनकाळ
९७१७	लाधलें	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.४।।	नामया विठया नारया लाधलें। गोणाई फावलें अखंडित
९७१८	लाधलें	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.१।।	चांगया लाधलें नामया दिधलें। विठ्या फावलें हरिकृपा
९७१९	लाधलें	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपिक पिकलें। ज्ञानासी लाधलें गुरुकृपा
९७२०	लाभ	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.४।।	निवृत्तीचा तारू गोपाळ नंदाचा। यशोदे देवकीचा लाभ थोरु
९७२१	लाविता	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.१।।	ध्येय ध्याय मनीं उन्मनीं साधनीं । लाविता निशाणी ध्यानमार्गे
९७२२	लावितां	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.३।।	न संपडे ध्यानीं लावितां उन्मनीं। तो गोपाळाचें कानीं सांगे मातु
९७२३	लाविती	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.३।।	उन्मनी अवस्था लाविती तें मुनी। अखंड तें ध्यानीं कृष्णसुख
९७२४	लावियेले	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.१।।	नाहीं दिनमान नाहीं तेथ रात्री। अवघेंचि गोत्री लावियेले
९७२५	लाविली	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.४।।	निवृत्ति गयनी लाविली उन्मनी। पावले निर्वाणीं ब्रह्मपद
९७२६	लावीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.२।।	नको शिणों दु:खे कां भरसि शोकें। एकतत्त्वें एके मना लावीं
९७२७	लावीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.३।।	लावीं उन्मनी टाळी टाळिसी नेईं बाळी। अखंड वनमाळी हृदयघटीं
९७२८	लाहो	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.४।।	निवृत्ति सज्जन अवघा आत्माराज। एकतत्वबीज जपा लाहो
९७२९	लीन	।।ज्ञा.गा.नि.३११.१।।	आपपर शून्य आपीं करी लीन। आपपर जाण हरी असे
९७३०	लीळातनु	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.१।।	निरशून्य गगनीं अंकुरलें एक। ब्रह्मांड कवतुक लीळातनु
९७३१	लीळे	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.२।।	तें रूप सांवळें देवकीये लीळे। भोगिती सोहळे कृष्णरूपें
९७३२	लीळे	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.३।।	वैकुंठ आपण भक्तामांजि खेळे। पुंडलिक लीळे खेळतुसे
९७३३	लुब्धल्या	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.३।।	मंजुळ वेणु वाहे लुब्धल्या धेनुवा। नंदाघरीं दोहवा पूर्ण वाहे

९७३४	लेख	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.४।।	निवृत्ति तटाक सर्व कृष्ण एक। अद्वैत हे लेख ब्रह्म सत्य
९७३५	लेखा	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.१।।	जेथ रूप रेखा नाहीं गुण देखा। चिदाकाशें लेखा आपतत्त्व
९७३६	लेखा	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.१।।	जेथें नाहीं वेदु नाहीं पैं त्या शाखा। द्वैताचा हा लेखा हारपला
९७३७	लेखा	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.४।।	निवृत्ति सुमन जनवनसखा। वेदमुखें लेखा ऐसा आहे
९७३८	लेखा	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.३।।	आदि अंबऋषी भक्त निजसखा। दों अक्षरीं लेखा केला तेणें
९७३९	लेखी	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व लेखी आप। वासना संकल्प रामकृष्ण
९७४०	लेश	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.२।।	तें रूप साजिरें चतुर्भुजवेष। वैकुंठींचें लेश नंदभाग्यें
९७४१	लेश	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.४।।	निवृत्ति समरस सर्व ऋषीकेश। नाहीं आम्हां लेश कल्पनेमाजि
९७४२	लेशु	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.३।।	विलास भक्तीचा उन्मेश नामाचा। लेशु त्या पापाचा नाहीं तेथें
९७४३	लोक	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.१।।	बिंबीं बिंब एक बिंबलें सम्यक। आपण तिन्ही लोक एक्यारूपें
९७४४	लोका	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.३।।	ज्याचेनि स्मरणें तरली पैं गणिका। वैकुंठ लोका प्राप्त जाली
९७४५	लोकां	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.४।।	निवृत्ति समाधि उगवली कळिका। तारी तिहीं लोकां एकानामें
९७४६	लोकीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.३।।	तिहीं लोकीं दुर्लभ न कळे जीवशिवीं। तो आपणचि लाघवी मावरूपें
९७४७	लोटला	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.१।।	तंव आनंदला हरि परिपूर्ण लोटला। मुक्ताई लाधला प्रेमकवळु
९७४८	लोटे	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.१।।	क्षीराचा क्षीराब्धि क्षरोनियां लोटे। वैकुंठ सपाटे पाट वाहे
९७४९	लोटे	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.२।।	न लोटे पैं निशी कैंचा अहर्निशी। काळाचे कवेसि जनु आहे
९७५०	लोठे	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.३।।	देव मुनी सर्व ब्रह्मादिक लोठे। पंढरीये पेठे प्रेमपिसे
९७५१	लोणी	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.४।।	निवृत्ति रोकडें ब्रह्म माजिवडें। तो यशोदेपुढें लोणी मागे
९७५२	लोणी	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.२।।	हरिरूप माये सर्वांघटीं आहे। दूध लोणी खाये गौळियांचें
९७५३	लोणी	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.३।।	न संपडे ध्यानीं योगिया उन्मनीं। तो गोकुळीचें लोणी खाये हरी
९७५४	लोणी	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.२।।	सोंवळा हा हरी गोकुळीं लोणी चोरी। तो यशोदा पाचारी थान घ्याया
९७५५	लोपती	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.३।।	लोपती त्या तारा हारपे दिनमणी। तो खेळे चक्रपाणी गोपाळामाजीं
९७५६	लोपती	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.१।।	व्योमामाजि तारा असंख्य लोपती। तैसे लक्ष्मीपती माजी विरों
९७५७	लोपले	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.३।।	जेथें नाहीं ठावो वेदासि आश्रयो। लोपले चंद्र सूर्यो नाहीं सृष्टी
९७५८	लोपिन्नलें	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.१।।	निमाली ते निशी पळाला तो दीन। प्रपंचाचें भान लोपिन्नलें
९७५९	लोपे	।।ज्ञा.गा.नि.०११.४।।	विकार विवर्जित विवरण सोपें। अकार पैं लोपे एका नामें

९७६०	लोपे	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.३।।	नानारूप हरपे दृष्य द्रष्टा लोपे। तो प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
९७६१	लोपे	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.१।।	गगनाचिये खोपे कडवसा लोपे। क्षीरोनियां दिपे दृष्यद्रष्टा
९७६२	लोपे	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.४।।	निवृत्ति सोपान खेचर हारपे। तदाकार लोपे इये ब्रह्मीं
९७६३	लोपे	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.४।।	प्रभात हरपे सायंकाळ लोपे। दिनमणी दीपे विठ्ठलप्रभा
९७६४	लोपे	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.४।।	गगनीं सूर्य तपे अनंत तारा लोपे। एकुचि स्वरूपें आत्मा तैसा
९७६५	लोपें	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.४।।	निवृत्ति सत्वर सेवि सुखसार। प्रकृति आकार लोपें ब्रह्मीं
९७६६	लोपें	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.३।।	उपरति योगियां उपरती हारपे। मायाकार लोपें कृष्णध्यानें
९७६७	लोपो	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.३।।	आपस्तुति नको आपपर एको। विष्णुपणें लोपो भान तुझें
९७६८	लोळत	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.४।।	निवृत्ति लोळत चरणरजीं लाठा। माजि त्या वैकुंठा आत्मलिंगीं
९७६९	लोळती	।।ज्ञा.गा.नि.३००.२।।	लोळती चरणीं वैष्णव गोमटे। पुंडलिकपेठे हरी आला
९७७०	लोळतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.२।।	मोहें वेटाळला पाहे चहूंकडे। प्रपंच गडबडे लोळतुसे
९७७१	लोळे	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.४।।	निवृत्ति उघडु ब्रह्मांमाजि लोळे। नंदाघरीं खेळे गोपवेषें
९७७२	वंदिती	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.३।।	वंदिती सुरगण ब्रह्मादिक चरण। तो यशोदेसि स्तन मागे हरि
९७७३	वंदी	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.३।।	नित्य नाम घोष उच्चारितां वाचे। यम काळ साचे वंदी तया
९७७४	वंद्य	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.३।।	विश्वाद्य वेद्याद्य श्रुतीशीं अभेद्य। तें ब्रह्मपणें वंद्य ब्रह्म भोगी
९७७५	वंद्य	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.१।।	विश्वाद्य अनाद्य विश्वरूपें वंद्य। आणि हा अभेद्य भेद नाहीं
९७७६	वंद्य	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.३।।	श्रुतिप्रतिपाद्य शास्त्रांसी जें वंद्य। निर्गुणाचें आद्य भाग्यनिधि
९७७७	वज्र	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.२।।	न भेदें पालथें वज्र मढियेलें। जीवन घातलें न भरे घटु
९७७८	वधूनि	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.३।।	हिरण्याक्ष वधूनि दाढेवरी मेदिनी। तो हा चक्रपाणी यशोदेचा
९७७९	वन	।।ज्ञा.गा.नि.००९.१।।	नीट पाठ आम्हां धीट हा प्रबंध। जन वन प्रबोध ब्रह्मरसें
९७८०	वन	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.४।।	निवृत्ती सज्जन जन वन देव। आत्मरूप भाव ब्रह्म जाला
९७८१	वन	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.४।।	निवृत्तीचें पुण्य वेणु वाहे ध्वनि। जन वन मोहनी एकरूप
९७८२	वन	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.१।।	आह्मां जप राम गुरुखूण सम। जन वन धाम गुरुचेंची
९७८३	वनमाळी	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.३।।	लावीं उन्मनी टाळी टाळिसी नेईं बाळी। अखंड वनमाळी हृदयघटीं
९७८४	वनमाळी	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.१।।	आकार निढळी साकार मंडळी। एकु वनमाळी क्षरलासे
९७८५	वनीं	।।ज्ञा.गा.नि.००८.२।।	तें हें कृष्णनाम यशोदेच्या घरीं। वनीं गायी चारी यमुनेतटीं

९७८६	वनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.२।।	ते रूप गोजिरें नंदाघरीं असे। जनीं वनीं दिसे गोपिकांसी
९७८७	वनीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.२।।	तें ब्रह्म साबडे नंदाचिये घरीं। वनीं गाई चारी गोपवेषें
९७८८	वनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.४।।	पुण्य केलें चोख तारिले अशेख। जनीं वनीं एक रूप वसे
९७८९	वनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.१।।	प्रवृत्ति निवृत्ति या दोन्ही सहज। जनीं वनीं काज करूनी असती
९७९०	वयत्रयसा	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.४।।	निवृत्ति प्रतिमा वयत्रयसा व्योमा। प्रपंच गरिमा नाहीं तेथें
९७९१	वरतें	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.५।।	निवृत्ति चातक इच्छिताहे। हरिलागीं वरतें पाहे
९७९२	वरि	।।ज्ञा.गा.नि.१११.१।।	श्यामाची श्यामशेज वरि निजतेज विराजे। सहजें केशिराजे क्षीरार्णवीं
९७९३	वरिवरि	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.१।।	दिसे वरिवरि नाम अवघें वैकुंठधाम। जपतो शिव वर्म रामनाम
९७९४	वरी	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.१।।	कमळाच्या स्कंधी गुणी गुढारलें। वरी आकारलें फूल तया
९७९५	वरु	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.५।।	ज्ञानासी कवळु सोपानासी वरु। खेचरा अरुमारु कवळु देतु
९७९६	वरुषला	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.१।।	गयनि गहिवरु कृपेचा उद्गारु। वरुषला उदारु अमृतमय
९७९७	वरूता	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.१।।	परेसि परता पश्यंति वरूता। मध्यमे तत्त्वता न कळे हरी
९७९८	वर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.१।।	वर्ण व्यक्ति सख्ये वर्णाश्रम मुखें। ब्रह्मानाम सौख्ये योगीजन
९७९९	वर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.३।।	तेथें वर्ण व्यक्ति कल्पना हारपती। मनाची खुंटती गती जेथें
९८००	वर्णरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.३।।	वर्णासी अव्यक्त वर्णरूप व्यक्त। भोगिती विरक्त नामपाठें
९८०१	वर्णावया	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.१।।	पुंडलिकाचें भाग्य वर्णावया अमरीं। नाहीं चराचरीं ऐसा कोणी
९८०२	वर्णाश्रम	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.१।।	वर्ण व्यक्ति सख्ये वर्णाश्रम मुखें। ब्रह्मानाम सौख्ये योगीजन
९८०३	वर्णासी	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.३।।	वर्णासी अव्यक्त वर्णरूप व्यक्त। भोगिती विरक्त नामपाठें
९८०४	वर्तताती	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.१।।	माता पिता नाहीं बंधु बोधु कांहीं। सर्व सम डोहीं वर्तताती
९८०५	वर्ततुसे	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.४।।	निवृत्ति म्हणे धाम कृष्ण हा परम। सौख्यरूपें सम वर्ततुसे
९८०६	वर्ता	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.१।।	हरी हेचि खूण सांगितली आम्हां। जनवनसमा वर्ता तुम्हीं
९८०७	वर्तावी	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.१।।	समता वर्तावी अहंता खंडावी। तेणेंचि पदवी मोक्षमार्ग
९८०८	वर्ते	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.१।।	त्रिभंगी त्रिभंग जया अंगसंग। एकरूप सांग वोघ वर्ते
९८०९	वर्ते	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.१।।	निराळ निरसी जिव शिव रसीं। सर्व ब्रह्म समरसीं वर्ते एक
९८१०	वर्ते	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.२।।	तेंचि हें सांवळें अंकुरलें ब्रह्म। गोपसंगें सम वर्ते रया
९८११	वर्म	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.१।।	दिसे वरिवरि नाम अवघें वैकुंठधाम। जपतो शिव वर्म रामनाम

९८१२	वर्षण	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.३।।	सागरजीवन सन्नावीची खूण। मेघ तो वर्षण वोळलासे
९८१३	वर्षे	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.२।।	अवचित गगनीं वर्षे पैं संपूर्ण। आपणचि पतन तारा पावे
९८१४	वशु	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.३।।	निगमा नाठवे वेदांचा द्योतकु। तो चतुर्भुज वशु नंदाघरीं
९८१५	वसती	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.३।।	सिद्धीचें साधन चिंतामणि घन। कल्पवृक्ष घन वसती जेथें
९८१६	वसतें	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.१।।	भरतें ना रितें आपण वसतें। सकळ हें होतें तयामाजी
९८१७	वसिन्नला	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.३।।	आपण क्षरला आपण उरला। वैकुंठीं वसिन्नला चतुर्भुज
९८१८	वसिन्नले	।।ज्ञा.गा.नि.११७.४।।	निवृत्तिनिकट कृष्णनामपाठ। आवडी वैकुंठ वसिन्नले
९८१९	वसुदेव	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.४।।	निवृत्तिसाधन वसुदेव खूण। गोपिकांचें धन कृष्ण माझा
९८२०	वसुदेव	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.३।।	वसुदेव अमूप देवकी समीप। वैकुंठीचें दीप लाडेंकोडें
९८२१	वसुदेव	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.२।।	तें रूप राजस वसुदेव भोगी। देवकियेलागीं वोळलेंसे
९८२२	वसुदेव	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.२।।	तें रूप वोळलें नंदायशोदे सार। वसुदेव बिढार भाग्ययोगें
९८२३	वसुदेव	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.७।।	नंद तो वसुदेव उग्रसेन राजा। यादव पैं पैजा दों अक्षरीं
९८२४	वसुदेव	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.३।।	नंद ते यशोदा देवकी मुकुंदा। वसुदेव सदा भाग्यनिधी
९८२५	वसुदेवकुळ	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.२।।	तें अव्यक्त रूप देवकीचें बाळ। वसुदेवकुळ कृष्ण ठसा
९८२६	वसुदेवा	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.२।।	तें रूप सुंदर देवकी उदरीं। वसुदेवा घरीं कृष्ण माझा
९८२७	वसुदेवाकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.२।।	तें रूप संपूर्ण वसुदेवाकुळीं। यादव गोपाळीं वोळलासे
९८२८	वसुदेवाकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.२।।	तें वोळलें गोकुळीं वसुदेवाकुळीं। पूर्णता गोपाळीं गोपीरंगीं
९८२९	वसुदेवाकुळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.४।।	निवृत्ति म्हणे तें वसुदेवाकुळीं। अवतार गोकुळीं धरिलासे
९८३०	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.००१.१।।	जेथुनि उद्धारु प्रसवे ॐकारु। तोचि हा श्रीधरु गोकुळीं वसे
९८३१	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.०११.२।।	तें रूप स्वरूप कृष्ण बाळलीला। माजि त्या गोपाळा सदा वसे
९८३२	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.२।।	तें रूप सुंदर नंदाघरीं वसे। जनींवनीं दिसे कृष्णरूप
९८३३	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.४।।	निवृत्ति दैवत कृष्ण परिपूर्ण। सर्वत्र जीवन सर्वी वसे
९८३४	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.३।।	संसाराचें तारुं ठाणमाण दिसे। शाम प्रभा वसे तिये ब्रह्मीं
९८३५	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.१।।	गोकुळीं वैकुंठ वसे गोपाळांमाजी सौरसें। अभक्ता न दिसे काय करूं
९८३६	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.१।।	रसज्ञ रसाचा रसामाजी वसे। जीवन हें सोसे असोस होय
९८३७	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.३।।	विचित्र रचना ब्रह्मांड कुसरी। निरालंब हरि गोकुळीं वसे

९८३८	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.३।।	उन्मनि माजिठें भोगिती जे मुनी। मूर्तीची पर्वणी हृदयीं वसे
९८३९	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.४।।	निवृत्ति निधडा रूप चहूंकडा। गोपाळ बागडा गोकुळीं वसे
९८४०	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.४।।	निवृत्ति संजीवन गयनी निरूपण। तो कृष्ण आपण गोकुळीं वसे
९८४१	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.४।।	निवृत्तीचें सार गयनी विचार। ब्रह्म चराचरा माजि वसे
९८४२	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.३।।	दया वसे देहीं क्षमा ते माधवीं । कासवी शांभवी जनीं इये
९८४३	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.१।।	सर्वांघटीं वसे तो आत्मा प्रकाशे। प्रत्यक्ष आम्हां दिसे गुरुकृपा
९८४४	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.४।।	ऐक्यपणें सकळ वसे। द्वैतबुद्धि कांहीं न दिसे
९८४५	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.४।।	पुण्य केलें चोख तारिले अशेख। जनीं वनीं एक रूप वसे
९८४६	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.१।।	हरि प्रेम नित्या ज्यासी पैं वसे। सर्वघटीं दिसे हरि आम्हां
९८४७	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.२।।	रामराम हरि सर्वकाळ वसे । तेथेंचि वसे बसे हरी
९८४८	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.२।।	रामराम हरि सर्वकाळ वसे । तेथेंचि वसे बसे हरी
९८४९	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.३।।	हरिध्यान वसे अखंड पैं सर्वदा। न पवे तो आपदा इये जनीं
९८५०	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.३।।	हरिनाम वाचे सार मंत्र आम्हां। अखंडित प्रेमा वसे चित्तीं
९८५१	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.१।।	गगनीचि तारा वायो वसे सैरा। गगन गाभारा स्थिर होय
९८५२	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.१।।	सर्व हरि दिसे जनींवनीं वसे। भवदृश्य भासे भक्तजनां
९८५३	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.१।।	भाग्येविण नसे जनां भाव वसे। तेथें सर्व दिसे हरि माये
९८५४	वसे	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.१।।	आकारी दिसे निराकारी वसे। तोचि हृदयीं दिसे अरे जना
९८५५	वस्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.१।।	प्रपंचाची वस्ति व्यर्थ काह्या काज। आम्हां बोलतां लाज येत सये
९८५६	वस्तु	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
९८५७	वस्तु	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.१।।	निराकार वस्तु आकारासि आली। विश्रांति पैं जाली भक्तजनां
९८५८	वस्तु	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.१।।	देहाच्या दीपकीं एकी वस्तु चोख। असोनियां शोक कां करितोसी
९८५९	वाकुली	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.३।।	सनकादिक देव देहुढापाउलीं। गोपाळ वाकुली दाविताती
९८६०	वाखाणिती	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.२।।	ब्रह्मा माजीवडे गोपाळ संगती। वेद वाखाणिती ज्याचा महिमा
९८६१	वागवी	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.२।।	देखिला वो माये चतुर्भुज स्वभावी। वारु तो वागवी अर्जुनाचे
९८६२	वागवी	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.३।।	बाळरूपें हरी वागवी शिदोरी। तो गोपाळांच्या करीं काला देतु

९८६३	वाग्वाट	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.३।।	जेथें हें वाग्वाट शून्यता निघोट। प्रत्यक्ष तें वैकुंठ गोपवेष
९८६४	वाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.४।।	निवृत्ति धर्मपाठ गयनी विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
९८६५	वाचा	।।ज्ञा.गा.नि.११२.१।।	विस्तार विश्वाचा विवेक पैं साचा। बोलतांचि वाचा हारपती
९८६६	वाचा	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.४।।	निवृत्ती धर्मपाठ गयनि विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
९८६७	वाचा	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.३।।	ब्रह्मादिकां अंत न कळे ज्या रूपाचा। एवढी कीर्ति वाचा बोलों काय
९८६८	वाचा	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.४।।	निवृत्ति म्हणे तो स्वामी सकळांचा। दिनकाळ वाचा कृष्ण जपों
९८६९	वाचा	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.१।।	नुघडि तो दृष्टि न बोले तो वाचा। हरिरूपीं साचा तल्लिनता
९८७०	वाचा	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.२।।	उच्चार पापाचा विभाग ये त्याचा । वेगें हरि वाचा जपे रया
९८७१	वाचाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.२।।	रूपें केला गोड वासना मवाळ। जिव्हेसी वाचाळ हरी आला
९८७२	वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.४।।	निवृत्ति म्हणे मी गुरूचा अंकीत। वाचे उच्चारीत हरी हरी
९८७३	वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.३।।	हरिनाम वाचे सार मंत्र आम्हां। अखंडित प्रेमा वसे चित्तीं
९८७४	वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.१।।	नित्य नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
९८७५	वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.२।।	रामनामांकित नित्य नाम वाचे। दहन पापाचें एका नामें
९८७६	वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.१।।	अखंड जपतु नाममंत्र वाचे। त्याहूनि दैवाचे कोण भूमीं
९८७७	वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.१।।	नाम नाहीं वाचे तो नर निदैव। कैसेनी दैव फावेल तया
९८७८	वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.२।।	जपे नाम वाचे 'रामनाम पाठें। जाशील वैकुंठे हरि म्हणतां
९८७९	वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.४।।	निवृत्ति जपतु रामनाम वाचे। दहन पापाचें आपेआप
९८८०	वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.१।।	हरिवीण दैवत नाहीं पैं अनुचित्तीं। अखंड श्रीपति नाम वाचे
९८८१	वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.२।।	हरिवीण वाचे ऐसें जया साचे। नाहीं त्या यमाचे मोहोजाळ
९८८२	वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.३।।	नित्य नाम घोष उच्चारितां वाचे। यम काळ साचे वंदी तया
९८८३	वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.१।।	राम नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेंचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
९८८४	वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.४।।	सर्वत्र श्रीराम ऐसा करा वाचे। सुटतील मोहाचें मोहपाश
९८८५	वाचेसि	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.३।।	हरी हरी सार वाचेसि उच्चार। सर्व हा श्रीधर पुरे आम्हां
९८८६	वाचेसि	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.३।।	दुजियाची निंदा अपवाद सदा। वाचेसि गोविंदा जप करी
९८८७	वाट	।।ज्ञा.गा.नि.००५.४।।	निवृत्ति निकट ज्ञानदेव धीट। खेचरासि वाट गुरुनामें
९८८८	वाट	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.४।।	निवृत्ति म्हणे पर त्रिकुटीं गोल्हाट। त्यावरील नीट वाट माझी

९८८९	वाट	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.४।।	निवृत्ति परिपाठ हरिनाम हेचि वाट। प्रपंच फुकट दिसे आम्हां
९८९०	वाट	।।ज्ञा.गा.नि.२००.२।।	जाला पैं उलट सांपडली वाट। श्रीवैकुंठ पेठ आम्हांमाजी
९८९१	वाट	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.१।।	विवेक वैराग्य उन्मनी विनट। हरिनामें वाट सांपडली
९८९२	वाट	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.४।।	निवृत्ति साकार हरिनाम पाठ। नित्यता पैं वाट हरिपाठें
९८९३	वाटा	।।ज्ञा.गा.नि.११८.४।।	निवृत्ति दिवटा कृष्णाचिया वाटा। नामेंचि वैकुंठा पावन होती
९८९४	वाटा	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.२।।	कैसा देहीं देवो दिवटा। परा पश्यंती चारी वाटा
९८९५	वाटा	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.४।।	निवृत्ति दिवटा उमगुनियां वाटा। पंढरी चोहटा देखिला हरी
९८९६	वाटियेसि	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.४।।	निवृत्तीचें ताट पियूष पुरतें। कांसवी दुभतें वाटियेसि
९८९७	वाटे	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.३।।	भिन्न दुजें लाटे मन उफराटें। उन्मनिये वाटे भेदियेलें
९८९८	वाड	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.१।।	चंदनाचें झाड परिमळें वाड। त्याहूनि कथा गोड विठ्ठलाची
९८९९	वाड	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.२।।	नाहीं नाहीं चाड इंद्रियांचें कोड। कृष्ण हेंचि वाड हृदयीं आम्हां
९९००	वाड	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.२।।	रामकृष्ण वाड सर्व हें वैकुंठ। दिसेल प्रकट निजरूपें
९९०१	वाडेंकोडें	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.१।।	गोपाळ संवगडे आले वाडेंकोडें। असंख्य बागडे हरिरूपीं
९९०२	वाडेकोडें	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.२।।	मुक्ती माजिवडे ब्रह्म चहूंकडे। गौळणी वाडेकोडें खेळविती
९९०३	वाढविसी	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.१।।	लटिका संसार वाढविसी व्यर्थ। विषयाचा स्वार्थ झणें करीं
९९०४	वाढी	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.१।।	द्वैताची वाढी अद्वैत सुरवाडी। नामाची परवडी आम्हां घरीं
९९०५	वाढी	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.३।।	द्वैताची हे वाढी प्रपंचाच्या घरीं। अद्वैत कामारी भोगिजेसु
९९०६	वाता	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.४।।	तेंची हें रूपडें कृष्णनामें पिकलें । यमुने स्थिरावलें वेणू वाता
९९०७	वातु	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.३।।	गायी चारी हरि मोहरी खांद्यावरी। वेणु नानापरि वातु असे
९९०८	वाद	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.२।।	वेदादिक मत शास्त्र तें बोलत। श्रुतीचा संपत वाद जेथें
९९०९	वाया	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.३।।	नाहीं यासि छाया नाहीं यासी माया। तो हा वृक्ष वाया विंदान करी
९९१०	वाया	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.३।।	वाया द्वैतभाव दुजिया छळणें। ब्रह्म हें येसणें ठाव नेदी
९९११	वायांचि	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.१।।	न लगती धनें असार संपत्ती। वायांचि गुंफती वासना रया
९९१२	वायांचि	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.१।।	हरिवीण भावो तो वायांचि संदेहो। हरिदेवा देवो आहे सत्य
९९१३	वायु	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.५।।	पृथ्वी हे ढिसाळ वायु व्योमफळ। सेवितां अढळ जोडती रया
९९१४	वाये	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.३।।	वेणु वाये ध्वनि यमुनाजळ स्थिर। ध्यानाचा प्रकार कृष्णराशी

९९१५	वायो	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.१।।	गगनीचि तारा वायो वसे सैरा। गगन गाभारा स्थिर होय
९९१६	वायो	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.२।।	गगनीं अभ्रपडळ वायो संगें येत। तैसे तें निभ्रांत मेघवृष्टी
९९१७	वारी	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.३।।	नाहीं त्यासि जय न धरे सर्वथा। हरिवीण व्यथा कोण वारी
९९१८	वारु	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.२।।	देखिला वो माये चतुर्भुज स्वभावी। वारु तो वागवी अर्जुनाचे
९९१९	वारेन	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.१।।	गगनींचा घन जातो पैं वारेन। अवचिता पतन अधोपंथें
९९२०	वाल्मिक	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.५।।	चोरटा वाल्मिक रामनामीं रत। तोही एक सरत रामनामीं
९९२१	वावो	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.१।।	आदि मध्य वावो अवसान अभावो। पाहातां निर्वाहो हारपला
९९२२	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.०११.३।।	गुणागुणीं धीट वासना अवीट। तद्रुप प्रगट निरंजना
९९२३	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.४।।	निवृत्तीची छाया जिवशिवमाया। वासना संदेहा लया गेली
९९२४	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.२।।	नेघों हे कल्पना न चढो वासना। एका पूर्णघना शरण जाऊं
९९२५	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.१।।	मनाची वासना मनेंचि नेमावी। सर्वत्र धरावी विठ्ठल सोय
९९२६	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.३।।	साधितां मार्ग गूढ वासना अवघड। गुरुमार्गी सुघड उपरती
९९२७	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.४।।	निवृत्ति वासना उपरति नयनां। चराचर खुणा हरी नांदे
९९२८	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.१।।	अनंत ब्रह्मांडें अनंत रचना। शून्य हे वासना तेथें जाली
९९२९	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.३।।	गेलें मन रामीं निष्काम कल्पना। बुडाली वासना तिये डोहीं
९९३०	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.२।।	गेली ते वासना निमाली भावना। चुकलें बंधना यमपाश
९९३१	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.२।।	हरिवीण नाहीं सूत्रधारी रूप। वासना संकल्प उपटिला
९९३२	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.२।।	रूपें केला गोड वासना मवाळ। जिव्हेसी वाचाळ हरी आला
९९३३	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.१।।	कामना कामीकु वासना तार्किकु। रजतम सात्विकु एकरूपें
९९३४	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.१।।	न लगती धनें असार संपत्ती। वायांचि गुंफती वासना रया
९९३५	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.१।।	सर्वरूपें हरी ऐसें मन करी। वासना प्रहरी नामपाठें
९९३६	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.२।।	वासना पैं चोख तेथेंचि वैकुंठ। भावोचि प्रगट होये जनां
९९३७	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व लेखी आप। वासना संकल्प रामकृष्ण
९९३८	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.२।।	नाहीं आम्हां ठावो नाहीं आम्हां गांवो। वासना संदेहो बुडलासे
९९३९	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.२।।	टाकीं हे कल्पना दुरित वासना। अद्वैत नारायणा भजकारे
९९४०	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.२।।	रज तम खंडी वासना हे मुंडी। चित्त हें अखंडी हरिपंथी

९९४१	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.२।।	तो ध्यायिजे जनां अद्वैत वासना। द्वैताची भावना दुरी करी
९९४२	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.२।।	वासना संगु करिते पांगु। जिवशिव भंगु कल्पनेचा
९९४३	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.१।।	जाणिवेचेनि पैसे वासना हे हिंडे। आनान ब्रह्मांडें शोधिताहे
९९४४	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.२।।	तैसें नको जनां निरंतर वासना। वैकुंठ भजना करी जो रया
९९४५	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजी
९९४६	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.१।।	एकतत्त्व हरि अवघी सृष्टि त्याची। वासना मोहाची जाली असे
९९४७	वासना	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.२।।	कळिसि कळिते वासना आकळीते। दिनकाळ हरितें सेवितुसे
९९४८	वासनासि	।।ज्ञा.गा.नि.००४.४।।	निवृत्ति तटाक चक्रवाक एक। वासनासि श्लोक गुरुनामें
९९४९	वासनें	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.३।।	वैराग्यें तापलें ब्रह्मांड देखिलें। वासनें मुंडिलें नि:संदेहें
९९५०	वासनेचा	।।ज्ञा.गा.नि.०११.५।।	नि:संदेह छंद वासनेचा कंद। ब्रह्माकार भेद नाहीं नादा
९९५१	वासनेचें	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.१।।	देहीं देव आहे हें बोलती वेद। परि वासनेचें भेद न दवडिती
९९५२	वासनेचें	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.१।।	वासनेचें द्वैत सांडुनि परतें। अद्वैता अरुतें भोगी हरी
९९५३	वासु	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.४।।	निवृत्ति म्हणे आम्हां सद्‌गुरु उपदेशु। सर्वांभूतीं वासु हरि असे
९९५४	वासुदेव	।।ज्ञा.गा.नि.११४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान यशोदेचें धन। वासुदेव खुण आम्हांमाजी
९९५५	वासुदेवकुळ	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.२।।	तें हें कृष्णनाम देवकी सफळ। वासुदेवकुळ गोपवेषें
९९५६	वासें	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.२।।	सुमनाचेनि वासें भ्रमर भुलले। मार्ग पैं विसरले इंद्रियांचा
९९५७	वाहातुसे	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.५।।	अमृत कुपिका अमृताचा झरा। पाटु एकसरा वाहातुसे
९९५८	वाहे	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.१।।	क्षीराचा क्षीराब्धि क्षरोनियां लोटे। वैकुंठ सपाटे पाट वाहे
९९५९	वाहे	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.४।।	निवृत्ति निकरा वेणु वाहे धरा। यमुने स्थिरस्थिरा नादध्वनी
९९६०	वाहे	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.३।।	मंजुळ वेणु वाहे लुब्धल्या धेनुवा। नंदाघरीं दोहवा पूर्ण वाहे
९९६१	वाहे	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.३।।	मंजुळ वेणु वाहे लुब्धल्या धेनुवा। नंदाघरीं दोहवा पूर्ण वाहे
९९६२	वाहे	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.४।।	निवृत्तीचें पुण्य वेणु वाहे ध्वनि। जन वन मोहनी एकरूप
९९६३	वाहे	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.१।।	जेथुनीयां परा पश्यंती वोवरा। मध्यमा निर्धारा वैखरी वाहे
९९६४	वाहे	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.५।।	निवृत्ति उपरती वाहे। हृदयीं कृष्णनाम ध्याये
९९६५	विंदान	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.३।।	नाहीं यासि छाया नाहीं यासी माया। तो हा वृक्ष वाया विंदान करी
९९६६	विकट	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.१।।	विकट विकास विनट रूपस। सर्व हृषीकेश दिसे आम्हां

९९६७	विकरा	।।ज्ञा.गा.नि.२११.३।।	नाहीं तेथें मोल नाहीं तो विकरा। आपणचि सौरा हिंडतुसे
९९६८	विकल्पनाचा	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.४।।	निवृत्ति म्हणे ज्ञान सोपान सांग। विकल्पनाचा पांग नाहीं नाहीं
९९६९	विकार	।।ज्ञा.गा.नि.०११.४।।	विकार विवर्जित विवरण सोपें। अकार पैं लोपे एका नामें
९९७०	विकार	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.१।।	नाहीं हा आकार नाहीं हा विकार। चतुर्भुज कर हरि माझा
९९७१	विकार	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.५।।	नेणें हे विषये आकार सामाये। विकार न साहे तया रूपा
९९७२	विकार	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.१।।	साकार निराकार हे ब्रह्मींचे विकार। तेथील अंकुर गुरुराज
९९७३	विकार	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.३।।	आकार विकार सम सारिखाचि हरी। बाह्य अभ्यंतरीं आपणचि
९९७४	विकारी	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.३।।	शांति त्याची नारी प्रकृति विकारी। उन्मनि वोवरी हृदयांतु
९९७५	विकाश	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.३।।	नित्यता अढळ नित्यपणें वेळ । विकाश अकळ नित्य तेजें
९९७६	विकास	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.१।।	विकट विकास विनट रूपस। सर्व हृषीकेश दिसे आम्हां
९९७७	विकृति	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.३।।	विलास विकृति नाहीं पैं आवाप्ति। साधनाची युक्ति हारपली
९९७८	विचरत	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.३।।	चैतन्य साजिरें चेतवी विचारें। आपरूपें धीरे विचरत
९९७९	विचरतां	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.४।।	निर्द्वंद्व नि:संग विचरतां मही। सुखानंद हृदयीं स्थिर जाला
९९८०	विचरे	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.२।।	भाव घरीं जनीं विचरे जनार्दनीं। हरिनाम कीर्तनीं सुख भोगी
९९८१	विचरो	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.३।।	नित्यकाळ कथा हरि विचरो सार। जनवन घर आम्हां असे
९९८२	विचरों	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.१।।	चराचरीं हरि गुरुमुखें खरा। माजि ब्रह्म सैरा विचरों आम्हीं
९९८३	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.१।।	निरालंब सार निर्गुण विचार। सगुण आकार प्रगटला
९९८४	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.१।।	निराकृति धीर नैराश्य विचार। परिपूर्ण साचार वोळलासे
९९८५	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.४।।	निवृत्ति सधर ब्रह्मरूपासार। वृत्तीचा विचार हारपला
९९८६	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.४।।	निवृत्ति प्रकार ध्यानाचा विचार। सर्व हा श्रीधर यशोदेचा
९९८७	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.४।।	निवृत्ति धर्मता विचार चोखाळ। सर्वत्र गोपाळ सखा आम्हां
९९८८	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व हा श्रीधर। मनाचा विचार हारपला
९९८९	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.४।।	निवृत्तीचें सार गयनी विचार। ब्रह्म चराचरा माजि वसे
९९९०	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.४।।	निवृत्ति अमृत गुरुकृपा तूं सार। सर्व हा विचार हरी केला
९९९१	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.१।।	आमुचा आचार आमुचा विचार। सर्व हरिहर एक पुरे
९९९२	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.३।।	आपपर देहीं विचार करावा। हरिनामें दोहावा सर्वांरूपी

९९९३	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.१।।	नामाचेनि बळें तारिजे संसार। आणिक विचार करूं नको
९९९४	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.३।।	हरिध्यान आम्हां हाचि मंत्र थोर। न करी विचार अन्यशास्त्रीं
९९९५	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.२।।	नाम थोर आम्हां जपूं पैं साचार। विठ्ठल विचार हृदया माजी
९९९६	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.२।।	देहभरी आत्मा नांदे निरंतर। असतां हा विचार कां धांवतोसी
९९९७	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.४।।	निवृत्ति सधर एकतत्त्वीं विचार। मन मार्ग साचार हारपला
९९९८	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.३।।	नाम हाचि मंत्र नित्य नाम सार। दुसरा विचार घेऊं नको
९९९९	विचार	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.२।।	आत्माराम सार दृष्य द्रष्टा विचार। नाम संकेत धीर निरंतर
१००००	विचारा	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.३।।	निवृत्ति तारा त्यापरी विचारा। रामनाम खरा तरावया
१०००१	विचाराचें	।।ज्ञा.गा.नि.१११.६।।	विचाराचें देटुगें आकार निराकार सांगे। तो गोसावी निगे गोकुळीं रया
१०००२	विचारितां	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.२।।	विठ्ठल विठ्ठल मंत्र हेंचि निजशास्त्र। विचारितां सर्वत्र दुजें नाहीं
१०००३	विचारूनी	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.२।।	विचारूनी पाहा ग्रंथ हे अवघे। जेथें तेथें सांगे रामनाम
१०००४	विचारें	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.३।।	चैतन्य साजिरें चेतवी विचारें। आपरूपें धीरे विचरत
१०००५	विचित्र	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.३।।	विचित्र रचना ब्रह्मांड कुसरी। निरालंब हरि गोकुळीं वसे
१०००६	विजनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.१।।	नाहीं जनीं विजनीं विज्ञानीं। निर्गुण कहाणीं आम्हां घरीं
१०००७	विजय	।।ज्ञा.गा.नि.१११.७।।	निवृत्तीचें परब्रह्म नामकृष्ण विजय ब्रह्म। चिंतितां चिंताश्रम नासोनि जाय
१०००८	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.१।।	ज्ञानेंशीं विज्ञान रूपेंशीं सज्ञान। ध्यानेंशीं धारणा हारपली
१०००९	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.१।।	ज्ञानेसी विज्ञान उन्मनिं निमग्न। द्वैत रूपें भग्न उरों नेदी
१००१०	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.१।।	विश्वाचा चाळकु सूत्रधारी एकु। विज्ञान व्यापकु ज्ञानगम्य
१००११	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.१११.४।।	नाहीं योगिया दृष्टि मनोमयें करी सृष्टी। पाहतां ज्ञानदृष्टी विज्ञान हरी
१००१२	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.२।।	गुरुविण व्यर्थ विज्ञान न संपडे। ज्ञान हेतुकडे हिंडणें व्यर्थ
१००१३	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.१।।	अनुभवाच्या गांवीं ज्ञान हेंचि फळ। विज्ञान केवळ वृक्ष तया
१००१४	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.३।।	ज्ञानेसी विज्ञान गेलें अनाठाया। हरीरूप छाया आम्हांवरी
१००१५	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.४।।	निवृत्ति ज्ञानार्क विज्ञान सम्यक। भावशीळ देख जनीं इये
१००१६	विज्ञानघन	।।ज्ञा.गा.नि.१११.१।।	ज्ञानघन मुक्ति विज्ञानघन संपन्न। सर्वघटीं चैतन्य हरी नांदे
१००१७	विज्ञानीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.१।।	नाहीं जनीं विजनीं विज्ञानीं। निर्गुण कहाणीं आम्हां घरीं
१००१८	विज्ञानेंसी	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.१।।	परिपूर्ण ब्रह्म विज्ञानेंसी ज्ञान। योगियाचें ध्यान आत्मज्योति

१००१९	विटे	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.३।।	अनुमान विटे सर्वघटीं माजिठे। तें परब्रह्म विटे भक्ति साह्य
१००२०	विटे	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.३।।	अनुमान विटे सर्वघटीं माजिठे। तें परब्रह्म विटे भक्ति साह्य
१००२१	विटे	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.४।।	निरानिरंतर भीमरथी तीर। ब्रह्म हें साकार विटे नीट
१००२२	विठया	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.४।।	नामया विठया नारया लाधलें। गोणाई फावलें अखंडित
१००२३	विठा	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.३।।	नरहरि विठा नारा ते गोणाई। प्रेमभरित डोहीं वोसंडती
१००२४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.७।।	निवृत्ति साम्यता सर्वांघटीं दिसतु । विठ्ठल हेचि मातु नित्य नेम
१००२५	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.१।।	मनाची वासना मनेंचि नेमावी। सर्वत्र धरावी विठ्ठल सोय
१००२६	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.५।।	निवृत्ति सुवासु ब्रह्माचा प्रकाशु। विठ्ठल रहिवासु आम्हां पुरे
१००२७	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.४।।	नाम हें विठ्ठल नलगे पैं मोल। नित्यता सफळ पांडुरंग
१००२८	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.४।।	निवृत्ति सांगे मातु विठ्ठल उच्चार। वैकुंठ उतरे एक्यानामें
१००२९	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.२।।	पुंडलिकभाग्य फळलें संपूर्ण। दिननिशीं कीर्तन विठ्ठल हरी
१००३०	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.४।।	निवृत्ति निवांत विठ्ठल सतत। नघे दुजी मात हरिवीण
१००३१	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.३।।	पुंडलिक ध्याये पुढत पुढती सोये। विठ्ठल हेंचि गाये संकीर्तनीं
१००३२	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.२।।	विठ्ठल सधर भिवरा तें नीर। नाम निरंतर केशवाचें
१००३३	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.४।।	निवृत्ति साकार विठ्ठल आचार। भिवरा तें नीर अमृतमय
१००३४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.१।।	विठ्ठल श्रीहरी उभा भीमातीरीं। तिष्ठती कामारी मुक्तिचारी
१००३५	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.४।।	निवृत्ति सधर विष्णुमय सार। विठ्ठल आचार पंढरीये
१००३६	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.५।।	त्रिभुवनीं थोर क्षेत्र पैं सार। विठ्ठल उच्चार भीमातीरीं
१००३७	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.२।।	तें रूप विठ्ठल विनट सकळ। सेवा दिनकाळ पंढरीयेसी
१००३८	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.६।।	निवृत्ति विठ्ठल सेवितु सकळ। दिकाळफळ आत्माराम
१००३९	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.१।।	जनांसी तारक विठ्ठल हेंचि एक। केलासे विवेक सनकादिकीं
१००४०	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.४।।	निवृत्तीचें गूज विठ्ठल सहज। गयनीराजें मज सांगितलें
१००४१	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.२।।	तें रूप विठ्ठल ब्रह्माकार दिसे। पंढरीं सौरसें भीमातीरीं
१००४२	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.६।।	निवृत्ति म्हणे तें रूपडें अनंत। विठ्ठल संकेत तरुणोपाय
१००४३	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.१।।	नामाचेनि स्मरणें नित्यता पारणें। तेंवि विठ्ठल नामनाणें पंढरीये
१००४४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.२।।	विठ्ठल विठ्ठल मंत्र हेंचि निजशास्त्र। विचारितां सर्वत्र दुजें नाहीं

१००४५	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.२।।	विठ्ठल विठ्ठल मंत्र हेंचि निजशास्त्र। विचारितां सर्वत्र दुजें नाहीं
१००४६	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.४।।	निवृत्तीचें जाप्य विठ्ठल नामपाठ। एका नामें पाप कोटि जाय
१००४७	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.५।।	पर्वणीचें सार विठ्ठल उच्चार। नित्यता आचार विठ्ठलनामें
१००४८	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.२।।	नाम थोर आम्हां जपूं पैं साचार। विठ्ठल विचार हृदया माजी
१००४९	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.३।।	निवृत्ति म्हणे आत्मा हाचि पैं विठ्ठल। नाहीं बहुसाल कर्मकांड
१००५०	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.३।।	अनंत जन्माचें प्रायश्चित्त हरी। विठ्ठल साजिरी ब्रीदावळी
१००५१	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.३।।	नलगे साकार विठ्ठल मनोवृत्ति। प्रपंच समाप्ति ती अक्षरीं
१००५२	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.४।।	निवृत्ति समता विठ्ठल किर्तन। करितां अनुदिन मनमेळे
१००५३	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.६।।	टाहो करूं धोरु विठ्ठल कीर्तनें। मनाच्या सुमनें हरी पुजूं
१००५४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.३।।	मीपण उतरे तूंपणत्व नुरे। वेगीं विठ्ठल धुरे शरण जावें
१००५५	विठ्ठलकीर्तन	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.१।।	पहातां साधन विठ्ठलकीर्तन। भक्तसंजीवन आत्माराम
१००५६	विठ्ठलचरणीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.५।।	आदिअंत हरपला नाहीं तेथें कल्पना। देहीं दीपभाना विठ्ठलचरणीं
१००५७	विठ्ठलचि	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.२।।	आपेंआप निवेल आपेंआप होईल। विठ्ठलचि दिसेल सर्वरूपीं
१००५८	विठ्ठलदैवत	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.३।।	वेणुनाद तीर्थ चंद्रभागा समर्थ। विठ्ठलदैवत रहिवासें
१००५९	विठ्ठलदैवत	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.१।।	प्रारब्ध संचित विठ्ठलदैवत। कुळीं उगवत भाग्ययोगें
१००६०	विठ्ठलनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.३।।	विठ्ठलनाम सार ऐसाचि निर्धार। मुक्ति पारावार ती अक्षरीं
१००६१	विठ्ठलनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.६।।	निवृत्ति घनवट विठ्ठलनाम पेठ। नित्यता वैकुंठ पंढरीये
१००६२	विठ्ठलनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.२।।	दिंडी टाळघोळ गाती विठ्ठलनाम। खेचरासी प्रेम विठ्ठलाचें
१००६३	विठ्ठलनामवेष	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.१।।	रूपाचें रूपस विठ्ठलनामवेष। पंढरीनिवास आत्माराम
१००६४	विठ्ठलनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.४।।	निवृत्ति निर्वाळला ज्ञानदेव सोपान। खेंचर तल्लीन विठ्ठलनामें
१००६५	विठ्ठलनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.३।।	नलगती त्या सिद्धी करणें उपाधी। नित्य चित्तशुद्धी विठ्ठलनामें
१००६६	विठ्ठलनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.१।।	वैष्णवांचा मेळ सकळ मिळाला। विठ्ठलनामें काला पंढरीसीं
१००६७	विठ्ठलनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.२।।	तें रूप सेविती मुनिजन साधु। विठ्ठलनामें कंदु तुटे जनां
१००६८	विठ्ठलनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.५।।	पर्वणीचें सार विठ्ठल उच्चार। नित्यता आचार विठ्ठलनामें
१००६९	विठ्ठलप्रभा	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.४।।	प्रभात हरपे सायंकाळ लोपे। दिनमणी दीपे विठ्ठलप्रभा
१००७०	विठ्ठलराज	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.३।।	उगवलें बिंब अद्वैत स्वयंभ। नाम हें सुलभ विठ्ठलराज

१००७१	विठ्ठलराज	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.१।।	सोपान संवगडा स्वानंद ज्ञानदेव। मुक्ताईचा भाव विठ्ठलराज
१००७२	विठ्ठलराज	।।ज्ञा.गा.नि.३००.४।।	निवृत्तीनें ह्रदयीं पूजिलें तें रूप। प्रत्यक्ष स्वरूप विठ्ठलराज
१००७३	विठ्ठलराजु	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.२।।	बिंबली पंढरी हरीरूपीं सार। अवघाचि शृंगार विठ्ठलराजु
१००७४	विठ्ठलरूप	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.६।।	निवृत्तीचा सखा विठ्ठलरूप देखा। निरालंब शिखा गगनोदरीं
१००७५	विठ्ठला	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.१।।	विनट विठ्ठला प्रकृति अबोला। सतत संचला नेणो हरी
१००७६	विठ्ठलाची	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.१।।	चंदनाचें झाड परिमळें वाड। त्याहूनि कथा गोड विठ्ठलाची
१००७७	विठ्ठलाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.२।।	दिंडी टाळघोळ गाती विठ्ठलनाम। खेचरासी प्रेम विठ्ठलाचें
१००७८	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.३।।	निवृत्ति स्वानंदें विठ्ठलीं आनंद। नित्य परमानंद ह्रदयामाजी
१००७९	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.१।।	ध्यान धरा हरी विश्रांति नामाची । विठ्ठलीं साची मनोवृत्ति
१००८०	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.३।।	निवृत्ति म्हणे पारु विठ्ठलीं उच्चारु । तयाचा संसारू मोक्षरूप
१००८१	विठ्ठलीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.३।।	तैसे हे संत विठ्ठलीं तृप्त। नित्य पैं निवांत हरिचरणीं
१००८२	विठ्ठलु	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.२।।	ह्रदयीं विठ्ठलु ध्याता निरंतरु। वैकुंठ साचारु प्राणियांसी
१००८३	विठ्या	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.१।।	चांगया लाधलें नामया दिधलें। विठ्या फावलें हरिकृपा
१००८४	वितंडें	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.१।।	अनंत रचना हारपती ब्रह्मांडें। हेळाचि वितंडें मोडीतुसे
१००८५	वितंत	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.१।।	तंत आणि वितंत त्यामाजि मथित। नाद उमटत स्वानंदाचा
१००८६	विते	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.१।।	पियूष पुरतें कासवी ते विते। संपूर्ण दुभतें काम धेनु
१००८७	वित्त	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.१।।	गोत वित्त चित्त गोतासी अचुक। चाळक पंचक तत्त्वसार
१००८८	वित्त	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.१।।	गोत वित्त धन मनाचें उन्मन। निमोनि संपूर्ण तयामाजी
१००८९	वित्त	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.३।।	वित्त शाठ्य करी प्रपंचाचरण। पितृ जनार्दन न पावसी
१००९०	विदुराचे	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.३।।	अर्जुना साहाकारी द्रौपदी कैवारी। तो विदुराचे घरीं अन्न मागे
१००९१	विदूर	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.४।।	उद्धव अक्रूर आणि तो विदूर। दों अक्षरीं पार उतरलें
१००९२	विदेह	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रुपीं पैं वृत्ति बुडोनि ठेली
१००९३	विदेही	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.३।।	आम्ही देहीं तो आत्मा। आम्ही विदेही तो परमात्मा
१००९४	विदेही	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.१।।	उपरति मनाची साधन विदेही। तारिजेल बाही रामनामें
१००९५	विदेही	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.५।।	येउनी जनीं सदा पैं तो विदेही। तारकु सबाहीं सप्रेमळु
१००९६	विदेहीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेहीं

१००९७	विद्गद	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.४।।	निवृत्ति प्रगट गुरुमंत्र फळद। गोपाळ विद्गद ब्रह्म सेवी
१००९८	विनट	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.४।।	निवृत्ति धर्मपाठ गयनी विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
१००९९	विनट	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.१।।	विकट विकास विनट रूपस। सर्व हृषीकेश दिसे आम्हां
१०१००	विनट	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.४।।	निवृत्ती धर्मपाठ गयनि विनट। कृष्णनामें पाठ नित्य वाचा
१०१०१	विनट	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.१।।	विवेक वैराग्य उन्मनी विनट। हरिनामें वाट सांपडली
१०१०२	विनट	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.२।।	तें रूप विठ्ठल विनट सकळ। सेवा दिनकाळ पंढरीयेसी
१०१०३	विनट	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.२।।	हरिनाम विनट हरि उच्चारीत। सप्रेमें डुल्लत भक्तजन
१०१०४	विनट	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.१।।	विनट विठ्ठला प्रकृति अबोला। सतत संचला नेणो हरी
१०१०५	विनटलों	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.२।।	आपरूपें गोविंद गोंविला सगळा। चरण कमळा विनटलों
१०१०६	विनटु	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.३।।	विराट विनटु विराट दिसतु। आपणचि होतु ब्रह्मसुखें
१०१०७	विपरीत	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.१।।	हरिवीण चित्तीं न धरी विपरीत। तरताती पतीत रामनामें
१०१०८	विभाग	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.२।।	उच्चार पापाचा विभाग ये त्याचा । वेगें हरि वाचा जपे रया
१०१०९	विमान	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.१।।	जपतां कुंटिणी उतरे विमान। नाम नारायण आलें मुखा
१०११०	विमानें	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.२।।	ब्रह्मादिक लाठे विमानें अंबरीं। काला तो गजरीं पंढरीये
१०१११	विरक्त	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.३।।	वर्णासी अव्यक्त वर्णरूप व्यक्त। भोगिती विरक्त नामपाठें
१०११२	विरक्त	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.२।।	आपणचि देव आपणचि भक्त। आपण विरक्त सर्व जाला
१०११३	विरक्त	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.४।।	शुकादिक मुनि विरक्त संसारीं। रामनाम निर्धारी उच्चारिलें
१०११४	विरक्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.५।।	विरक्तीचें पात्र अन्वयाचें मुख। देउनि सम्यक् अनन्यता
१०११५	विरतें	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.३।।	विराट अनंतें ज्यामाजि विरतें। नव्हेचि पुरतें शेषादिकां
१०११६	विरळा	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.६।।	निवृत्ति सांगतु भक्तीचा महिमा। करी शांति क्षमा तो विरळा असे
१०११७	विरहीत	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.४।।	निवृत्ति उपदेशु ज्ञानासी सोहपा। सोपान मंडपा विरहीत
१०११८	विराजे	।।ज्ञा.गा.नि.१११.१।।	श्यामाची श्यामशेज वरि निजतेज विराजे। सहजें केशिराजे क्षीरार्णवीं
१०११९	विराट	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.३।।	पृथ्वीचें तळवट अनंत विराट। आपण वैकुंठ गोपिसंगें
१०१२०	विराट	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.३।।	विराट नाटकु वैराज जुनाटु। गोपवेषें नटु नंदाघरीं
१०१२१	विराट	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.३।।	विराट विनटु विराट दिसतु। आपणचि होतु ब्रह्मसुखें
१०१२२	विराट	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.३।।	विराट विनटु विराट दिसतु। आपणचि होतु ब्रह्मसुखें

१०१२३	विराट	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.३।।	विराट अनंतें ज्यामाजि विरतें। नव्हेचि पुरतें शेषादिकां
१०१२४	विरालें	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.२।।	विरालें तें ध्येय ध्यान गेलें मनीं। मनाची उन्मनि एक जाली
१०१२५	विरालें	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.२।।	जाहालें गा उन्मन विरालें तें मन। श्रीराम चरण पुरे आम्हां
१०१२६	विरे	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.३।।	पृथ्वी हे ढिसाळ आकाश कव्हाळ। जन मायाजळ विरे तेथें
१०१२७	विरों	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.१।।	व्योमामाजि तारा असंख्य लोपती। तैसे लक्ष्मीपती माजी विरों
१०१२८	विलया	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.२।।	पंच ब्रह्मछाया पंच ब्रह्ममाया। एकु जाये विलया एक संगें
१०१२९	विलास	।।ज्ञा.गा.नि.००२.१।।	वैभव विलास नेणोनि सायास। कल्पनेची आस नाहीं जेथें
१०१३०	विलास	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.३।।	विलास भक्तीचा उन्मेश नामाचा। लेशु त्या पापाचा नाहीं तेथें
१०१३१	विलास	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.२।।	तें रूप रूपस रूपाचा विलास। नामरूपीं वेष कृष्ण ऐसें
१०१३२	विलास	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.३।।	विलास विकृति नाहीं पैं आवाप्ति। साधनाची युक्ति हारपली
१०१३३	विलास	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.३।।	आशेचे विलास गुंफोनि महिमा। तत्त्वीं तत्त्व सीमा निजज्ञानें
१०१३४	विवरण	।।ज्ञा.गा.नि.००९.४।।	निवृत्ति पुरता गुरु विवरण। गयनीची खूण आगमरूपें
१०१३५	विवरण	।।ज्ञा.गा.नि.०११.४।।	विकार विवर्जित विवरण सोपें। अकार पैं लोपे एका नामें
१०१३६	विवरण	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.१।।	विवरण सार हरिहर आप। सर्व हरिरूप आपणपणें
१०१३७	विवर्जित	।।ज्ञा.गा.नि.०११.१।।	निदोषरहित सर्वगुणीं हेत। द्वैत विवर्जित अरूप सदा
१०१३८	विवर्जित	।।ज्ञा.गा.नि.०११.४।।	विकार विवर्जित विवरण सोपें। अकार पैं लोपे एका नामें
१०१३९	विवर्जित	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
१०१४०	विवेक	।।ज्ञा.गा.नि.११२.१।।	विस्तार विश्वाचा विवेक पैं साचा। बोलतांचि वाचा हारपती
१०१४१	विवेक	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.४।।	निवृत्ति निष्टंक ज्ञान तें सम्यक् । गयनि विवेक सिद्ध पंथु
१०१४२	विवेक	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.१।।	विवेक वैराग्य उन्मनी विनट। हरिनामें वाट सांपडली
१०१४३	विवेक	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.४।।	भवाब्धितारक नावाडा विवेक। पुंडलिक देख सेवितुसे
१०१४४	विवेक	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.१।।	जनांसी तारक विठ्ठल हेंचि एक। केलासे विवेक सनकादिकीं
१०१४५	विवेक	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.४।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य। नित्यता आरोग्य हरिनामें
१०१४६	विवेक	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.४।।	निवृत्ति तारक हरिरूप एक। हाचि एक विवेक एकतत्त्वीं
१०१४७	विवेक	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.३।।	तेथील तारक ब्रह्म निजसुख। केलासे विवेक सनकादिकीं

१०१४८	विवेकही	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.३।।	तेचि हें धारणा तर्क सर्व पूर्णा। विवेकही खुणा सहज स्थिती
१०१४९	विवेकु	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.२।।	वेदाचा वेदकु शास्त्रांचा विवेकु। श्रुति परलोकु हरि आह्मां
१०१५०	विव्हळ	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.१।।	निकट वेल्हाळ नेणों मायाजाळ। विव्हळ पाल्हाळ नेणों कांहीं
१०१५१	विव्हळ	।।ज्ञा.गा.नि.२११.१।।	छेदिला समूळ प्रपंच विव्हळ। तारक गोपाळ भवनिधी
१०१५२	विव्हळ	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.३।।	जन हें विव्हळ तारक गोपाळ। कीर्तनीं कळिकाळ दुरी ठाहे
१०१५३	विशद	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.३।।	विश्व हें पैं अंध मायेचें विशद। नेणे अर्थभेद तरुणोपाय
१०१५४	विश्रांति	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.५।।	समिरासगट गति पावली विश्रांति। नामरूप जाति भेदशून्य
१०१५५	विश्रांति	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.१।।	निराकार वस्तु आकारासि आली। विश्रांति पैं जाली भक्तजनां
१०१५६	विश्रांति	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.१।।	ध्यान धरा हरी विश्रांति नामाची । विठ्ठलीं साची मनोवृत्ति
१०१५७	विश्रांतिविण	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.२।।	ध्यानेंविण मन विश्रांतिविण स्थान। सूर्येविण गगन शून्य दिसे
१०१५८	विश्रांतिशीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.३।।	विश्रांतिशीं स्थान आसनीं शयनीं। हरिध्यानपर्वणी पुरे आम्हां
१०१५९	विश्रांतिसी	।।ज्ञा.गा.नि.१११.५।।	शांति नेणें क्षमें पारु विश्रांतिसी अरुवारु। तो कैसा पा उदारु गोपाळांसी
१०१६०	विश्रांतीसी	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.३।।	विश्रांतीसी स्थळ वैकुंठ सफळ। दुभतें गोपाळ कामधेनु
१०१६१	विश्राम	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.१।।	पृथ्वी हे श्रीराम आकाश निजधाम। आपण विश्राम एकरूपें
१०१६२	विश्राम	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.५।।	न देखसी ज्ञाना देहीं आत्माराम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
१०१६३	विश्रामधर्मता	।।ज्ञा.गा.नि.००६.१।।	विश्रामधर्मता आश्रमपूर्णता। आपरूपें कथा निमे जेथें
१०१६४	विश्रामले	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.६।।	निवृत्ति सप्रेम जोडती सर्व काम। पंढरीये राम विश्रामले
१०१६५	विश्रामींचा	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.१।।	विश्रामींचा श्रम आश्रम पैं नेम। जप हा परम आत्मलिंगीं
१०१६६	विश्व	।।ज्ञा.गा.नि.००५.३।।	कळिकाळा कळिता काळा आकळिता। आपण स्वसत्ता विश्व हरी
१०१६७	विश्व	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.१।।	मथीन मथन मधुरता आपण। विश्वीं विश्व पूर्ण सदोदित
१०१६८	विश्व	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.५।।	विश्व हें तारिलें नामाचि पिकलें। केशवीं रंगलें मन हेतु
१०१६९	विश्व	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.३।।	विश्व हें पैं अंध मायेचें विशद। नेणे अर्थभेद तरुणोपाय
१०१७०	विश्व	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.१।।	ज्याचेनि सुखें चळत पैं विश्व। नांदे जगदीश सर्वांघटीं
१०१७१	विश्व	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.२।।	आपणची विश्व आपणचि विश्वेश। जेथें द्वेषाद्वेष मावळले
१०१७२	विश्वंभरमूर्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.१।।	विश्वंभरमूर्ति विश्वाचे पाळक। वैकुंठव्यापक जीवशीव
१०१७३	विश्वजनकाज	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.४।।	निवृत्तीचें गुज पुंडरीक बीज। विश्वजनकाज पुरे कोडें

१०१७४	विश्वदीप	।।ज्ञा.गा.नि.११२.४।।	निवृत्ति स्वरूप कृष्णरूप आप । विश्वीं विश्वदीप आपरूपें
१०१७५	विश्वपती	।।ज्ञा.गा.नि.११९.१।।	विश्वीं विश्वपती असे पैं लक्ष्मीनाथ। आपणचि समर्थ सर्वांरूपीं
१०१७६	विश्वपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.६।।	निवृत्ति स्वानंद कृष्णरूपें खुण। विश्वीं विश्वपूर्ण हरि माझा
१०१७७	विश्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.११३.३।।	निवृत्ति साधन कृष्णरूपें सुख। विश्वीं विश्वरूप हरी माझा
१०१७८	विश्वरूपाधीश	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.३।।	विश्वाचा विश्वास विश्वरूपाधीश। सर्वत्र महेश एकरूप
१०१७९	विश्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.४।।	निवृत्तिदेवीं घर हरी आमुचा माये। हरी एक पाहे विश्वरूपीं
१०१८०	विश्वरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.१।।	विश्वाद्य अनाद्य विश्वरूपें वंद्य। आणि हा अभेद्य भेद नाहीं
१०१८१	विश्वरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.२।।	अर्जुनीं क्षरला अक्षर संचला। विश्वरूपें अबोला एकतत्त्वें
१०१८२	विश्वरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.१।।	एकेवीण तत्त्व नाहीं पैं सृष्टी। विश्वरूपें भेंटी अर्जुनासी
१०१८३	विश्वाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.३।।	विश्वाचा विश्वास विश्वरूपाधीश। सर्वत्र महेश एकरूप
१०१८४	विश्वाचा	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.१।।	विश्वाचा चाळकु सूत्रधारी एकु। विज्ञान व्यापकु ज्ञानगम्य
१०१८५	विश्वाचा	।।ज्ञा.गा.नि.११२.१।।	विस्तार विश्वाचा विवेक पैं साचा। बोलतांचि वाचा हारपती
१०१८६	विश्वाचे	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.१।।	विश्वंभरमूर्ति विश्वाचे पाळक। वैकुंठव्यापक जीवशीव
१०१८७	विश्वातें	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.१।।	विश्वातें ठेउनि आप निरंजनीं। नामाची पर्वणी भक्तालागीं
१०१८८	विश्वातें	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.१।।	निराकृत कृत्य विश्वातें पोखितें। आपण उखतें सर्वाकार
१०१८९	विश्वात्मा	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.१।।	विश्वीं हा विश्वात्मा क्षरला असे आत्मा। अहं बोध रामा दूर करी
१०१९०	विश्वाद्य	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.३।।	विश्वाद्य वेद्याद्य श्रुतीशीं अभेद्य। तें ब्रह्मपणें वंद्य ब्रह्म भोगी
१०१९१	विश्वाद्य	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.१।।	विश्वाद्य अनाद्य विश्वरूपें वंद्य। आणि हा अभेद्य भेद नाहीं
१०१९२	विश्वामाजी	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.१।।	विश्वामाजी अक्षर क्षरलें साचार। त्या रूपा आधार पुससी काई
१०१९३	विश्वास	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.३।।	विश्वाचा विश्वास विश्वरूपाधीश। सर्वत्र महेश एकरूप
१०१९४	विश्वास	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.४।।	निवृत्ति म्हणती तेथींचे हे अंश। साधक विश्वास गयनिराजे
१०१९५	विश्वास	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.४।।	निवृत्ति साधन न करा हा विश्वास। गुरुविण पाश न तुटती
१०१९६	विश्वासे	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.५।।	तें हें रे सखया खेंचरासि पुसे। गुरुनामीं विश्वासे ब्रह्मरूपें
१०१९७	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.६।।	निवृत्ति स्वानंद कृष्णरूपें खुण। विश्वीं विश्वपूर्ण हरि माझा
१०१९८	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.१।।	मथीन मथन मधुरता आपण। विश्वीं विश्व पूर्ण सदोदित
१०१९९	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.११२.४।।	निवृत्ति स्वरूप कृष्णरूप आप । विश्वीं विश्वदीप आपरूपें

१०२००	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.११३.३।।	निवृत्ति साधन कृष्णरूपें सुख। विश्वीं विश्वरूप हरी माझा
१०२०१	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.११९.१।।	विश्वीं विश्वपती असे पैं लक्ष्मीनाथ। आपणचि समर्थ सर्वांरूपीं
१०२०२	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.३।।	सबाह्य कोंदलें परिपूर्ण विश्वीं। तोचि अर्जुनासि दृष्ट जाला
१०२०३	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.४।।	निवृत्तीचा देव सर्व हा गोविंद। नाहीं भिन्न भेद विश्वीं इये
१०२०४	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.१।।	विश्वीं हा विश्वात्मा क्षरला असे आत्मा। अहं बोध रामा दूर करी
१०२०५	विश्वींविश्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.४।।	निवृत्तिदेवीं कलिका पैं अमूप। विश्वींविश्वरूप दावीतसे
१०२०६	विश्वेश	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.२।।	आपणची विश्व आपणचि विश्वेश। जेथें द्वेषाद्वेष मावळले
१०२०७	विषम	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.१।।	सम सुखाचें विषम मोहाचें। द्वैत पापाचें घेसी झणीं
१०२०८	विषम	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.२।।	शम नांदे हरि विषम अघोरीं। निवृत्ति चराचरीं सांगतुसे
१०२०९	विषय	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.२।।	नेघों ते काबाड न करुं विषय। ब्रह्मांड हें होय आत्माराम
१०२१०	विषय	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.१।।	गोविली चरणीं टाकिली सांडणी। विषय पोखणी दुरी ठेली
१०२११	विषयगरळा	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.३।।	विषयगरळा टाकिला अभिमानु। सर्व जनार्दनु आम्हां घरीं
१०२१२	विषयसुख	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.१।।	निरासि निर्गुण नुमटे प्रपंच। विषयसुख साच नाहीं नाहीं
१०२१३	विषयांच्या	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.३।।	असे तें न दिसे नसे तें अभासे। विषयांच्या विषें घारलेंसे
१०२१४	विषयाचा	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.१।।	लटिका संसार वाढविसी व्यर्थ। विषयाचा स्वार्थ झणें करीं
१०२१५	विषयाची	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.२।।	धरिला तो हरि गोंविलेंसे सर्व। विषयाची माव सांडियेली
१०२१६	विषयाचें	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.३।।	विषयाचें पोखणें पाहातां तेथ शून्य। झणीं हें तूं मन जाऊं देसी
१०२१७	विषये	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.५।।	नेणें हे विषये आकार सामाये। विकार न साहे तया रूपा
१०२१८	विषें	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.३।।	असे तें न दिसे नसे तें अभासे। विषयांच्या विषें घारलेंसे
१०२१९	विष्णु	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.१।।	पिंड हा न धरी ब्रह्मार्पण करी। विष्णु चराचरीं ग्रंथीं पाहे
१०२२०	विष्णु	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.१।।	परासी परते परनिंदा नको। सर्व विष्णु एको हेंचि ब्रह्म
१०२२१	विष्णु	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.१।।	पितृ मातृ निंदिता द्वैत हेंचि खोटें। अर्चन गोमटें एको विष्णु
१०२२२	विष्णु	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.३।।	पितृमाता विष्णु एक भाव प्रश्नु। दिननिशीं कृष्णु न विसंबे रया
१०२२३	विष्णुपणें	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.३।।	आपस्तुति नको आपपर एको। विष्णुपणें लोपो भान तुझें
१०२२४	विष्णुमय	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.४।।	निवृत्ति सधर विष्णुमय सार। विठ्ठल आचार पंढरीये
१०२२५	विष्णुमय	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.६।।	निवृत्ति तत्पर निवाला सत्वर। नित्यता आचार विष्णुमय

१०२२६	विष्णुरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.५।।	चित्तवृत्ति धृति यज्ञ दान कळा। समाधि सोहळा विष्णुरूप
१०२२७	विष्णुसहित	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.२।।	विष्णुसहित शिव आणिला पंढरीं। केलें भीमातीरीं पेखणें जेणें
१०२२८	विसंबे	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.३।।	पितृमाता विष्णु एक भाव प्रश्नु। दिननिशीं कृष्णु न विसंबे रया
१०२२९	विसर	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान धारणा विसर। सर्व रूपें घर वैकुंठ माझें
१०२३०	विसरला	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.४।।	निवृत्ति घडुला सर्वत्र बिंबला। दर्पण विसरला आत्मबोधीं
१०२३१	विसरले	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.२।।	सुमनाचेनि वासें भ्रमर भुलले। मार्ग पैं विसरले इंद्रियांचा
१०२३२	विसरू	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.३।।	निद्रेचिया भुली स्वरूप विसरू। प्रकाशला थोरु आत्माराम
१०२३३	विसोबा	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.५।।	ज्ञानदेव सोपान विसोबा खेंचर। नरहरी सोनार नाचताती
१०२३४	विस्तार	।।ज्ञा.गा.नि.११२.१।।	विस्तार विश्वाचा विवेक पैं साचा। बोलतांचि वाचा हारपती
१०२३५	विस्तार	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.१।।	विस्तार हरीचा चराचर जालें। त्या माजी सानुलें गुरु दैवत
१०२३६	विस्तार	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.१।।	क्षेमाचा विस्तार क्षेत्रज्ञ वृत्ति। अवघीं हे क्षिती एकरूपें
१०२३७	विस्तार	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.३।।	दीपकेंचि दीपक विस्तार अनेक। अवघाचि त्रेलोक्य एकतत्त्वें
१०२३८	विस्तारला	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.४।।	निवृत्ति सादर तें हरिरूप श्रीधर। आपण चराचर विस्तारला
१०२३९	विस्तारला	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.२।।	नाहीं येथ दुजें सर्व हरिराजे। गोपाळ सहजें विस्तारला
१०२४०	विस्तारला	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.१।।	व्यर्थ हा प्रपंच विस्तारला साचा। पाहातां आहाचा फुकट रया
१०२४१	विस्तारलें	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.१।।	निरोपम गगनीं विस्तारलें एक। अनंत हे ठक गणना नाहीं
१०२४२	विस्तारलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.४।।	निवृत्ति गुरुगयनी सांगतसे हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
१०२४३	विस्तारलें	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.३।।	अच्युत अनंत नारायण हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
१०२४४	विस्तारु	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.५।।	ज्योतिरूपें कीर्ण अनंत विस्तारु । ब्रह्मांड आकारु अनंत कोटी
१०२४५	विस्तारु	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.१।।	सृष्टीच्या संमता सुरतरुतरु। बोलिला विस्तारु धर्मशास्त्रीं
१०२४६	वीटे	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.२।।	तें रूप सधन गुणागुणसंपन्न। ब्रह्म सनातन नांदे वीटे
१०२४७	वृंदावन	।।ज्ञा.गा.नि.०११.६।।	निवृत्ति परिवार ब्रह्मरूप गोकुळीं। वृंदावन पाळी यमुनातटीं
१०२४८	वृंदावन	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.१।।	पांडुरंग हरि माजी भक्तजन। कैसें वृंदावन शोभतुसे
१०२४९	वृंदावनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.३।।	रूपाचें रूपस सुंदर साकार। गोकुळीं निर्धार वृंदावनीं
१०२५०	वृक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.३।।	नाहीं यासि छाया नाहीं यासी माया। तो हा वृक्ष वाया विंदान करी
१०२५१	वृक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.१।।	छेदिला हा वृक्ष तुटलें तें मूळ। प्रपंच समूळ उडाला रया

१०२५२	वृक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.१।।	अनुभवाच्या गांवीं ज्ञान हेंचि फळ। विज्ञान केवळ वृक्ष तया
१०२५३	वृक्षच	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.१।।	प्रपंच टवाळ वृक्षच हा सफळ। उपटिलें मूळ कल्पनेचें
१०२५४	वृक्षीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.१।।	सुमनाची लता वृक्षीं निपजली। ते कोणे घातलीं भोगावया
१०२५५	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.३।।	विदेह पैं गंगा पारुषली चित्तीं। चिद्रुपीं पैं वृत्ति बुडोनि ठेली
१०२५६	वृत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.१।।	क्षेमाचा विस्तार क्षेत्रज्ञ वृत्ति। अवघीं हे क्षिती एकरूपें
१०२५७	वृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.४।।	निवृत्ति सधर ब्रह्मरूपासार। वृत्तीचा विचार हारपला
१०२५८	वृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.४।।	निवृत्ति साधन वृत्तीचें संपन्न। नाम हें जीवन अच्युताचें
१०२५९	वेगळा	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.१।।	श्रुतिशास्त्र वेद यांसि नाहीं भेद। भेदवादी द्वंद्व वेगळा पडे
१०२६०	वेगळाची	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.२।।	वेगळे भाविता वेगळाची होये। ब्रह्मासि न साहे तेथींचा मळु
१०२६१	वेगळी	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.१।।	नव्हे हें पोखणें नव्हे तें साधन। उपदेश खूण वेगळी रया
१०२६२	वेगळे	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.२।।	वेगळे भाविता वेगळाची होये। ब्रह्मासि न साहे तेथींचा मळु
१०२६३	वेगा	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.४।।	ज्ञानदेव सोपान जगमित्र नागा। नरहरि वेगा झेलिताती
१०२६४	वेगीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.२।।	नाम जपे वेगीं म्हणे हरी हरी। प्रपंच बोहरी आपेआप
१०२६५	वेगीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.२।।	हरिनामें उद्धरे हरिनामें उद्धरे । वेगीं हरि त्वरें उच्चारी जो
१०२६६	वेगीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.३।।	मीपण उतरे तूंपणत्व नुरे। वेगीं विठ्ठल धुरे शरण जावें
१०२६७	वेगु	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.१।।	वेगु करी मना धरावें पैं सार। नामाचि आचार रामनामें
१०२६८	वेगु	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.३।।	वेगु करा आधीं रामनाम चिंतना। जंव नाहीं पाहुणा काळ आला
१०२६९	वेगें	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.२।।	उच्चार पापाचा विभाग ये त्याचा । वेगें हरि वाचा जपे रया
१०२७०	वेटाळला	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.२।।	मोहें वेटाळला पाहे चहूंकडे। प्रपंच गडबडे लोळतुसे
१०२७१	वेढा	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.२।।	परनिंदा पीडा करितांचि मूढा। पडिलासि वेढा योनिमाळें
१०२७२	वेढियेला	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.२।।	कृष्ण माझा हरी खेळतो गोकुळीं। गोपिकीं सकळीं वेढियेला
१०२७३	वेणु	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.४।।	निवृत्ति निकरा वेणु वाहे धरा। यमुने स्थिरस्थिरा नादध्वनी
१०२७४	वेणु	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.३।।	मंजुळ वेणु वाहे लुब्धल्या धेनुवा। नंदाघरीं दोहवा पूर्ण वाहे
१०२७५	वेणु	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.३।।	गायी चारी हरि मोहरी खांद्यावरी। वेणु नानापरि वातु असे
१०२७६	वेणु	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.४।।	निवृत्तीचें पुण्य वेणु वाहे ध्वनि। जन वन मोहनी एकरूप
१०२७७	वेणु	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.३।।	वेणु वाये ध्वनि यमुनाजळ स्थिर। ध्यानाचा प्रकार कृष्णराशी

१०२७८	वेणुनाद	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.३।।	वेणुनाद तीर्थ चंद्रभागा समर्थ। विठ्ठलदैवत रहिवासें
१०२७९	वेणुनादीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.५।।	वेणुनादीं काला पिंडाकृती जाला। भाग्यें भोगी केला दृष्टी पडे
१०२८०	वेणुनादीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.२।।	वेणुनादीं आला एकत्र पैं जाला। दहींभातु झेला झेलीतुसे
१०२८१	वेणू	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.४।।	तेंची हें रूपडें कृष्णनामें पिकलें । यमुने स्थिरावलें वेणू वाता
१०२८२	वेद	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.१।।	गगनीं उन्मनीं वेद होती मौनी। श्रुतीची कहाणी अरुती ठाके
१०२८३	वेद	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.२।।	ब्रह्मा माजीवडे गोपाळ संगती। वेद वाखाणिती ज्याचा महिमा
१०२८४	वेद	।।ज्ञा.गा.नि.११६.३।।	ज्यातें नेणें वेद नेणती त्या श्रुती। त्या गोपिका भोगिती कामरूपें
१०२८५	वेद	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.१।।	देहीं देव आहे हें बोलती वेद। परि वासनेचें भेद न दवडिती
१०२८६	वेद	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.१।।	श्रुतिशास्त्र वेद यांसि नाहीं भेद। भेदवादी द्वंद्व वेगळा पडे
१०२८७	वेद	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.२।।	वेद शास्त्र सांगे आम्हां हा श्रीरंग। या नाहीं भंग आत्मपणें
१०२८८	वेद	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.२।।	सर्व ब्रह्म आत्मा वेद बोले सीमा। हरि परब्रह्मा रामकृष्ण
१०२८९	वेदकु	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.२।।	वेदाचा वेदकु शास्त्रांचा विवेकु। श्रुति परलोकु हरि आह्मां
१०२९०	वेदबीज	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.१।।	वेदबीज साचें संमत श्रुतीचें। गुह्य त्या शास्त्रांचें हरि माझा
१०२९१	वेदमतें	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.१।।	हरि आत्मा होय परात्पर आलें। नाम हें क्षरलें वेदमतें
१०२९२	वेदमतें	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.४।।	निवृत्तीचा भावो सर्व आत्माराम रावो। हरि हा अनुभवो वेदमतें
१०२९३	वेदमतें	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.३।।	सर्व ब्रह्मार्पण कर्म करी जाण। वेदमतें खुण ऐसी असे
१०२९४	वेदमुखें	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.४।।	निवृत्ति सुमन जनवनसखा। वेदमुखें लेखा ऐसा आहे
१०२९५	वेदरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगिया जीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
१०२९६	वेदरूप	।।ज्ञा.गा.नि.११०.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगियां संजीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
१०२९७	वेदरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.३।।	वेदा जन्मस्थान वेदरूपें आपण। तो हा नारायण नंदाघरीं
१०२९८	वेदशास्त्रीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.१।।	एकेवीण पाहा न दिसे द्वैत। एकी हेचि मात वेदशास्त्रीं
१०२९९	वेदशास्त्रीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.४।।	निवृत्ति म्हणे पिता सकळतत्त्व रहितु। वेदशास्त्रीं दृष्टांतु पहा तुम्हीं
१०३००	वेदा	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.३।।	वेदा जन्मस्थान वेदरूपें आपण। तो हा नारायण नंदाघरीं
१०३०१	वेदांचा	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.४।।	निवृत्ति तत्पर वेदांचा ॐकार। ॐतत्सदाकार कृष्णरूपें
१०३०२	वेदांचा	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.३।।	निगमा नाठवे वेदांचा द्योतकु। तो चतुर्भुज वशु नंदाघरीं
१०३०३	वेदांत	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.१।।	खुंटलें वेदांत हारपलें सिद्धांत। बोलणें धादांत तेंही नाहीं

१०३०४	वेदांतसिद्धांत	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.२।।	वेदांतसिद्धांत नाहीं अनु हेत। सर्वभूतीं हित हरी आहे
१०३०५	वेदांसि	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.२।।	उदो अस्तु ठेला वेदांसि अबोला। श्रुतीचा संपला अनुवादु
१०३०६	वेदाचा	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.२।।	वेदाचा वेदकु शास्त्रांचा विवेकु। श्रुति परलोकु हरि आह्मां
१०३०७	वेदाचाही	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.१।।	ज्या नाम अनंत न कळे संकेत। वेदाचाही हेत हारपला
१०३०८	वेदादि	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.४।।	ॐकार मूर्धनि प्रणव प्रणम्य। वेदादि आगम आंगभूत
१०३०९	वेदादिक	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.१।।	निगम आगम वेदादिक सम। श्रुतीचा उपक्रम हारपला
१०३१०	वेदादिक	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.३।।	वेदादिक कंद ॐकार उद्‌बोध। साकार प्रसिद्ध सर्वां घटीं
१०३११	वेदादिक	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.२।।	वेदादिक मत शास्त्र तें बोलत। श्रुतीचा संपत वाद जेथें
१०३१२	वेदादिक	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.१।।	एक तत्त्व सांगती वेदादिक बडिवार। ब्रह्मकर्म आचार भजनालागीं
१०३१३	वेदादिक	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.१।।	वेदादिक सम गुरुगम्य पार। तोचि हा साचार गुरु उपदेशु
१०३१४	वेदादिक	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.३।।	सर्वब्रह्म राम वेदादिक शब्द। आपण गोविंद सर्वांघटीं
१०३१५	वेदादिकमति	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.५।।	वेदादिकमति ज्या रूपा गुंतती। तो आणूनि श्रीपति उभा केला
१०३१६	वेदादिकमतीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.१।।	सर्व हरि ब्रह्म वेदादिकमतीं । श्रुतीही बोलती तेणें पंथें
१०३१७	वेदार्थाचा	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.३।।	वेदार्थाचा अर्थ पहातां समर्थ। तोचि हा भरींत कृष्णराजु
१०३१८	वेदासि	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.३।।	जेथें नाहीं ठावो वेदासि आश्रयो। लोपले चंद्र सूर्यो नाहीं सृष्टी
१०३१९	वेदीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.३।।	वेदीं ठेलें कर्म शास्त्रासि मोहन। शेषासि अनुमान न कळे माये
१०३२०	वेदु	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.१।।	जेथें नाहीं वेदु नाहीं पैं त्या शाखा। द्वैताचा हा लेखा हारपला
१०३२१	वेदु	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.१।।	मीपणें सगळा वेदु हारपला। शास्त्रांचा खुंटला अनुवाद
१०३२२	वेदु	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.२।।	तारक पंढरी प्रसिद्ध भीमातीरीं। ब्रीदें चराचरीं बोले वेदु
१०३२३	वेद्याद्य	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.३।।	विश्वाद्य वेद्याद्य श्रुतीशीं अभेद्य। तें ब्रह्मपणें वंद्य ब्रह्म भोगी
१०३२४	वेधनें	।।ज्ञा.गा.नि.११८.३।।	ज्या रूपें वेधनें ब्रह्मांड निर्मळे। तेंचि हें आकारलें कृष्णरूपें
१०३२५	वेधियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.२।।	तें रूप पंढरीं उभे असे सानें। त्रिभुवन ध्यानें वेधियेलें
१०३२६	वेधिलिया	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.२।।	हरि हा सांवळा वेधिलिया बाळा। माजि त्या गोवळा गायी राखे
१०३२७	वेधिलें	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं सये। एक रूप होय कृष्णराजा
१०३२८	वेल	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.३।।	ब्रह्मांडविवरण हरीचा हा खेळ। त्यांतील तो वेल तोडियेला
१०३२९	वेल	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.१।।	खुंटिनलें मन तोडियेली गति। वेल तो पुढती तोडियला

१०३३०	वेल्हाळ	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.१।।	निकट वेल्हाळ नेणों मायाजाळ। विव्हळ पाल्हाळ नेणों कांहीं
१०३३१	वेळ	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.३।।	नित्यता अढळ नित्यपणें वेळ । विकाश अकळ नित्य तेजें
१०३३२	वेळ	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.२।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यम नेम बुडोनि ठेले
१०३३३	वेळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.२।।	नाहीं आम्हां काळ नाहीं आम्हां वेळ। अखंड सोज्वळ हरी दिसे
१०३३४	वेळ	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.१।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यमनियम बुडाले रया
१०३३५	वेळ	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.४।।	निवृत्ति चपळ राहिला अचळ। नाहीं काळ वेळ भजतां हरी
१०३३६	वेळे	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.३।।	अंतींचिये वेळे रामनाम जोडी। वैकुंठ परवडी तया नरा
१०३३७	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.२।।	तें रूप संपूर्ण यशोदा खेळवी। कृष्णातें आळवी वेळोवेळां
१०३३८	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.१।।	सत्यभामा माये अन्नपूर्णा होये। वेळोवेळां सोय कवळ मुखीं
१०३३९	वेव्हार	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.३।।	त्रिपुटी त्रिगुण सत्वरजसार। नामेंचि वेव्हार तुटे रया
१०३४०	वेष	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.२।।	तें रूप रूपस रूपाचा विलास। नामरूपीं वेष कृष्ण ऐसें
१०३४१	वेष	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.४।।	निवृत्ति म्हणे नव्हे हें तैसें चोख। अंतर्बाह्य वेष आत्मरूपें
१०३४२	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.५।।	निराळ वैकुंठ निराकार धीट। निगम एकट एकपणें
१०३४३	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.३।।	पृथ्वीचें तळवट अनंत विराट। आपण वैकुंठ गोपिसंगें
१०३४४	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.१।।	आदिरूप सम मूळ प्रकृति नेम। वैकुंठ उत्तम सर्वत्र असे
१०३४५	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.१।।	वैकुंठ कैलास त्यामाजि आकाश। आकाशीं अवकाश धरी आत्मा
१०३४६	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.३।।	जेथें हें वाग्वाट शून्यता निघोट। प्रत्यक्ष तें वैकुंठ गोपवेष
१०३४७	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.४।।	निवृत्ति घनवट आपण वैकुंठ। कृष्णनाम पेठ गोकुळीं रया
१०३४८	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.४।।	निवृत्ति परिकर वैकुंठ अपार। भाग्य पारावार यशोदेचें
१०३४९	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.२।।	तें रूप वैकुंठ भोगीती गोकुळीं। नंदाचिये कुळीं बाळकृष्ण
१०३५०	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.१।।	क्षीराचा क्षीराब्धि क्षरोनियां लोटे। वैकुंठ सपाटे पाट वाहे
१०३५१	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.४।।	निवृत्तीशीं ध्यान सर्व जनार्दन। वैकुंठ आपण गोपीसंगें
१०३५२	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.१।।	वैकुंठ दुभतें नंदाघरीं माये। तें पूर्ण पान्हाये यशोदेसी
१०३५३	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.१।।	गोकुळीं वैकुंठ वसे गोपाळांमाजी सौरसें। अभक्ता न दिसे काय करूं
१०३५४	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.१।।	हें व्यापूनि निराळा भोगी वैकुंठ सोहळा। नंदाघरीं गोवळा हरि माझा
१०३५५	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.१।।	वैकुंठ दैवत देवामुकुटमणी। ऐकिजे पुराणीं कीर्ति ज्याची

१०३५६	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.३।।	नाहीं त्या आकार अवघाचि वैकुंठ। अद्वैत घनदाट ब्रह्ममय
१०३५७	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.२।।	तें रूप वैकुंठ कृष्णरूपें खेळे। गोपाळांचे लळे यमुनातटीं
१०३५८	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.२।।	तें रूप वैकुंठ जिवशिवपेठ। मायेचा उद्धाट छायासंगें
१०३५९	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.४।।	निवृत्ति दीपडें वैकुंठ साबडें। यशोदातें कोडें चुंबन देतु
१०३६०	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.११७.४।।	निवृत्तिनिकट कृष्णनामपाठ। आवडी वैकुंठ वसिन्नले
१०३६१	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.२।।	तें रूप वैकुंठ ब्रह्मादिकां पूज्य। योगियांचें भज्य आत्मलिंग
१०३६२	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.२।।	वैकुंठ घनदाट कृष्णरूपें आम्हां। अखंड पूर्णिमा नंदाघरीं
१०३६३	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.३।।	विश्रांतीसी स्थळ वैकुंठ सफळ। दुभतें गोपाळ कामधेनु
१०३६४	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.४।।	निवृत्ति पाठ पदा नामें । वैकुंठ तें सदा
१०३६५	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.४।।	निवृत्ति सांगे मातु विठ्ठल उच्चार। वैकुंठ उतरे एक्यानामें
१०३६६	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.५।।	वैकुंठ सांवळें माजी भक्त मेळे। काला ऐक्य काळें करिताती
१०३६७	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.३।।	वैकुंठ आपण भक्तामांजि खेळे। पुंडलिक लीळे खेळतुसे
१०३६८	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.२।।	जडमूढ तरती हरिनाम छंदें । एकानाम पदें वैकुंठ रया
१०३६९	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.३।।	अंतींचिये वेळे रामनाम जोडी। वैकुंठ परवडी तया नरा
१०३७०	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.३।।	ज्याचेनि स्मरणें तरली पैं गणिका। वैकुंठ लोका प्राप्त जाली
१०३७१	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.३।।	सार तेंचि धरी असार तें निवडी। वैकुंठ चढोवढी रामनामें
१०३७२	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान धारणा विसर। सर्व रूपें घर वैकुंठ माझें
१०३७३	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.६।।	निवृत्ति घनवट विठ्ठलनाम पेठ। नित्यता वैकुंठ पंढरीये
१०३७४	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.२।।	ह्रदयीं विठ्ठलु ध्याता निरंतरु। वैकुंठ साचारु प्राणियांसी
१०३७५	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.४।।	निवृत्ति दिवटा सर्वकाळ जपे। वैकुंठ सोपें एक्यानामें
१०३७६	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.२।।	रामकृष्ण वाड सर्व हें वैकुंठ। दिसेल प्रकट निजरूपें
१०३७७	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.२।।	वासना पैं चोख तेथेंचि वैकुंठ। भावोचि प्रगट होये जनां
१०३७८	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.२।।	मन करीं एकट आत्मा करीं सुभट। आपेंआप वैकुंठ एकातत्त्वें
१०३७९	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.३।।	समाधिधनधाम वैकुंठ हरिसम। योगियां पूर्ण काम ह्रदयीं सदा
१०३८०	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.२।।	तैसें नको जनां निरंतर वासना। वैकुंठ भजना करी जो रया
१०३८१	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.६।।	निवृत्तीचें सार रामकृष्णनाम। वैकुंठ परम सर्वकाळ

१०३८२	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.२।।	सर्व घटीं हरि क्षरोनियां घरीं। वैकुंठ कामारी भोगीतुसे
१०३८३	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.३।।	आत्मा हा अविट बिंबलासे नीट। स्मरतांची पैं वैकुंठ देतु आम्हां
१०३८४	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.४।।	निवृत्ति सर्वदा हरिभजन दाट। नित्यता वैकुंठ अखंडित
१०३८५	वैकुंठधाम	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.४।।	निवृत्ति सत्वर उच्चारण नाम। वैकुंठधाम तया देहीं
१०३८६	वैकुंठधाम	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.१।।	दिसे वरिवरि नाम अवघें वैकुंठधाम। जपतो शिव वर्म रामनाम
१०३८७	वैकुंठव्यापक	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.१।।	विश्वंभरमूर्ति विश्वाचे पाळक। वैकुंठव्यापक जीवशीव
१०३८८	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.नि.११८.४।।	निवृत्ति दिवटा कृष्णाचिया वाटा। नामेंचि वैकुंठा पावन होती
१०३८९	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.१।।	प्रकृतीचा पैठा कल्पना माजिठा। न पवे तो वैकुंठा कर्मजाड्यें
१०३९०	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.४।।	निवृत्ति म्हणे तो ठाव मज पैठा। नेतसे वैकुंठा गुरु माझा
१०३९१	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.३।।	स्वरूप सुलभु हरि माझा लाठा। नामेंचि वैकुंठा नेतु असे
१०३९२	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.४।।	निवृत्ति लोळत चरणरजीं लाठा। माजि त्या वैकुंठा आत्मलिंगीं
१०३९३	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.नि.३००.३।।	सोपान खेचर ज्ञानदेव लाठा। देताती वैकुंठा क्षेम सदा
१०३९४	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.२।।	तोचि ओघ साचा मुक्ताईसी लाठा। चालिलों वैकुंठा समारंभें
१०३९५	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.४।।	निवृत्ति परिवार एकतत्त्व दिवटा। एक्यारूपें वैकुंठा नेतु आम्हां
१०३९६	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.नि.००१.३।।	न माये वैकुंठीं योगियांचे भेटी। पाहतां ज्ञानदृष्टी नये हातां
१०३९७	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.१।।	ग्रासुनि भान मान दृष्य द्रष्टा भिन्न। आपण चिद्घन वैकुंठीं रया
१०३९८	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.१।।	नसे तो ब्रह्मांडीं नसे तो वैकुंठीं। दुजियाची गोष्टी नाहीं जेथें
१०३९९	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.३।।	न दिसे वैकुंठीं योगियां ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरि करी
१०४००	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.४।।	निवृत्तीचा जप जपमाळा हे गोमटी। मन हें वैकुंठीं ठेवियेलें
१०४०१	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.नि.११०.३।।	न दिसे वैकुंठीं तें योगियांचें ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरी करी
१०४०२	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.३।।	आपण क्षरला आपण उरला। वैकुंठीं वसिन्नला चतुर्भुज
१०४०३	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.२।।	तरसी रे जना स्मरतां नामावळी। राहसि आढळीं वैकुंठीं रया
१०४०४	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.३।।	व्यासादिक भले रामनाम पाठी। नित्यता वैकुंठीं तया घर
१०४०५	वैकुंठींचें	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.२।।	तें रूप साजिरें चतुर्भुजवेष। वैकुंठींचें लेश नंदभाग्यें
१०४०६	वैकुंठीचा	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.३।।	गाईंचे कळप गोपाळ अमुप। खेळतसे दीप वैकुंठीचा
१०४०७	वैकुंठीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.३।।	वसुदेव अमूप देवकी समीप। वैकुंठीचें दीप लाडेंकोडें

१०४०८	वैकुंठीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.४।।	निवृत्ति साकार वैकुंठीचें घर। देह हे मंदीर आत्मयाचें
१०४०९	वैकुंठीचें	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.८।।	निवृत्ति म्हणे ते अक्षर दोनी राम। जपतां पावे धाम वैकुंठीचें
१०४१०	वैकुंठीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.३।।	ध्येयाचें पैं ध्यान मनाचें उन्मन। भक्तासी पावन वैकुंठीचें
१०४११	वैकुंठीच्या	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.३।।	चिंतिता अजामेळा नाम आलें मुखा। तो वैकुंठीच्या सुखा देतु हरी
१०४१२	वैकुंठे	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.३।।	ध्येय ध्यान खुंटे प्रचंच हा आटे। नाम हें वैकुंठे नेतु असे
१०४१३	वैकुंठे	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.२।।	जपे नाम वाचे 'रामनाम पाठें। जाशील वैकुंठे हरि म्हणतां
१०४१४	वैकुंठे	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.३।।	जालों पैं सरता हरिनाम पाठें। नेतसे वैकुंठे गुरुकृपा
१०४१५	वैकुंठें	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.३।।	चित्ताचे राहाविते आपणचि द्रष्टे। नेतुसे वैकुंठें नाम घेतां
१०४१६	वैखरी	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.१।।	जेथुनीयां परा पश्यंती वोवरा। मध्यमा निर्धारा वैखरी वाहे
१०४१७	वैखरी	।।ज्ञा.गा.नि.११५.१।।	आगमा निगमा बोलतां वैखरी। तो यशोदेच्या करीं धरुनी चाले
१०४१८	वैभव	।।ज्ञा.गा.नि.००२.१।।	वैभव विलास नेणोनि सायास। कल्पनेची आस नाहीं जेथें
१०४१९	वैराग्य	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.१।।	विवेक वैराग्य उन्मनी विनट। हरिनामें वाट सांपडली
१०४२०	वैराग्य	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.४।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य। नित्यता आरोग्य हरिनामें
१०४२१	वैराग्य	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.१।।	भक्तिज्ञान वैराग्य तिहीचें शोधन। जनीं जनार्दन हेंचि खरें
१०४२२	वैराग्यें	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.३।।	वैराग्यें तापला सप्रेमें निवाला। ठेवा जो लाधला शांतिसुख
१०४२३	वैराग्यें	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.३।।	वैराग्यें तापलें ब्रह्मांड देखिलें। वासनें मुंडिलें नि:संदेहें
१०४२४	वैराज	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.३।।	विराट नाटकु वैराज जुनाटु। गोपवेषें नटु नंदाघरीं
१०४२५	वैरिणी	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.३।।	भ्रांत माया सदा पैं वैरिणी। मारूनी जीवनीं जीव ठेवी
१०४२६	वैष्णव	।।ज्ञा.गा.नि.३००.२।।	लोळती चरणीं वैष्णव गोमटे। पुंडलिकपेठे हरी आला
१०४२७	वैष्णव	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.४।।	निवृत्ति वैष्णव सोपान खेचर। करिताती गजर हरिनामाचा
१०४२८	वैष्णवांचा	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.१।।	वैष्णवांचा मेळ सकळ मिळाला। विठ्ठलनामें काला पंढरीसीं
१०४२९	वैष्णवांसी	।।ज्ञा.गा.नि.३००.१।।	वोळलें दुभतें सर्वांसि पुरतें। प्रेमाचें भरतें वैष्णवांसी
१०४३०	वैष्णवाचा	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.१।।	पुंडलिकपेठ वैष्णवाचा हाट। करिती बोभाट हरिनामाचा
१०४३१	वैष्णवाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.१।।	नित्य हरिकथा नित्य नामावळी। वैष्णवाचे कुळीं धन्य जन्म
१०४३२	वो	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.२।।	तो माये वो हरि गोपिका भोगिती। शंखचक्राकृति कृष्ण मूर्ति
१०४३३	वो	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.२।।	देखिला वो माये चतुर्भुज स्वभावी। वारु तो वागवी अर्जुनाचे

१०४३४	वोंवाळिती	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.५।।	राहीरखुमाई कुरवंडी करिती। जिवें वोंवाळिती नामयासी
१०४३५	वोघ	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.१।।	त्रिभंगी त्रिभंग जया अंगसंग। एकरूप सांग वोघ वर्ते
१०४३६	वोजा	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.१।।	चेतवी चेतवी सावधान जीवीं। प्रकृति मांडवी लग्न वोजा
१०४३७	वोडंबरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.३।।	अद्वैत संचलें द्वैताचा आचार। मायेचा घरचार वोडंबरी
१०४३८	वोणवा	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.३।।	ब्रह्मांड–कडवा मनाचा वोणवा। साधितां राणिवा हारपती
१०४३९	वोतलें	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.१।।	पूर्णबोधें धाले आत्माराम जाले। निखळ वोतलें पूर्णतत्त्वें
१०४४०	वोतल्या	।।ज्ञा.गा.नि.००२.२।।	तें रूप दुर्लभ कृष्णमूर्तिठसा। वोतल्या दशदिशां नंदाघरीं
१०४४१	वोळंगती	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.१।।	ज्या रूपा कारणें वोळंगती सिद्धी। हारपती बुद्धी शास्त्राचिया
१०४४२	वोळखीवोजी	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.१।।	दीपाची कळिका दीपींचि सामावे। तैसा जिवशिव वोळखीवोजी
१०४४३	वोळला	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्वकाळ जाहला हरिरूप
१०४४४	वोळला	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्व काळ झाला हरीरूप
१०४४५	वोळलासे	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें हें खूण। नंदासि चिद्घन वोळलासे
१०४४६	वोळलासे	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.१।।	निराकृति धीर नैराश्य विचार। परिपूर्ण साचार वोळलासे
१०४४७	वोळलासे	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.२।।	तें रूप संपूर्ण वसुदेवाकुळीं। यादव गोपाळीं वोळलासे
१०४४८	वोळलासे	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.३।।	सागरजीवन सद्रावीची खूण। मेघ तो वर्षण वोळलासे
१०४४९	वोळलासे	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.३।।	हरि हा सुकुमार भौमासुर पैजा। वोळलासे द्विजा धर्मा घरीं
१०४५०	वोळलासे	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.४।।	निवृत्ति कारण कृष्ण हा परिपूर्ण। यशोदा पूर्णघन वोळलासे
१०४५१	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.२।।	तें हें कृष्ण नाम वोळलें त्या नंदा। आनंदें यशोदा गीती गात
१०४५२	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें हें खूण। नंदासि चिद्घन वोळलासे
१०४५३	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें परिपूर्ण। सर्व नारायण गोपवेष
१०४५४	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.२।।	तें वोळलें गोकुळीं वसुदेवाकुळीं। पूर्णता गोपाळीं गोपीरंगीं
१०४५५	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.१।।	गगनीं वोळलें येतें तें देखिलें। दर्पणीं बिंबलें आपणपें
१०४५६	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.२।।	तें रूप स्वरुपाचें रुपचि वोळलें । कर्दपें घोळिले नंदाघरीं
१०४५७	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.४।।	निवृत्ति अंबुटें वोळलें अमृत। गोकुळीं दैवत नंदाघरीं
१०४५८	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.२।।	तें रूप वोळलें नंदायशोदे सार। वसुदेव बिढार भाग्ययोगें
१०४५९	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.४।।	निवृत्ति निधान वोळलें गयनी। अमृताची धणी आम्हां भक्तां

१०४६०	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.२।।	सर्वभावीं नाम वोळलें सर्वदा। अखंड गोविंदा गाऊं गीति
१०४६१	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.२।।	वोळलें अंबर अमृत तुषार। झेलीत अमर चकोर झाले
१०४६२	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.२।।	तें पुंडलिक तपें वोळलें स्वरूपें। जनाचीं पैं पापें निर्दाळिलीं
१०४६३	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.२।।	तें रूप पंढरीं पुंडलिका वोळलें। आणूनि ठेविलें भीमातीरीं
१०४६४	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.३।।	पुंडरिकफळ वोळलें सफळ। शंकर सोज्वळ प्रेमें डुले
१०४६५	वोळलें	।।ज्ञा.गा.नि.३००.१।।	वोळलें दुभतें सर्वांसि पुरतें। प्रेमाचें भरतें वैष्णवांसी
१०४६६	वोळलेंसे	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.२।।	तें रूप राजस वसुदेव भोगी। देवकियेलागीं वोळलेंसे
१०४६७	वोळलेंसे	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.२।।	तें रूप रूपस कृष्णब्रह्मनाम। गौळिया सप्रेम वोळलेंसे
१०४६८	वोळे	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.५।।	सर्व सुखमेळें नामाकृती वोळे। सिद्धीचे सोहळे कृष्णनामीं
१०४६९	वोळे	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.२।।	तें रूप सावळें भाग्ययोगें वोळे। नंदाचें सोहळे पाळियेले
१०४७०	वोळे	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.२।।	तें रूप सादर मानवी आकार। सर्व संप्रधार सिद्धि वोळे
१०४७१	वोळे	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.८।।	निवृत्ति परिवार मुक्तलग आगर। रत्नांचा सागर नामें वोळे
१०४७२	वोळे	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.२।।	सुखदु:ख नाहीं सुखद:ख नाहीं। नाम मात्र पाहीं हरी वोळे
१०४७३	वोवरा	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.१।।	जेथुनीयां परा पश्यंती वोवरा। मध्यमा निर्धारा वैखरी वाहे
१०४७४	वोवरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.३।।	शांति त्याची नारी प्रकृति विकारी। उन्मनि वोवरी हृदयांतु
१०४७५	वोवरी	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.२।।	तत्त्व तें श्रीहरी अद्वैतकुसरी। ब्रह्मांड वोवरी क्षरलासे
१०४७६	वोविला	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.३।।	माळेसी वोविला राहाटी गोंविला। तो कैसा सुटला बोलों आम्ही
१०४७७	वोविलें	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.४।।	निवृत्ति कोंवळें आपण सोवळें। त्यामाजि वोविलें मन माझें
१०४७८	वोसंगीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.१।।	न साधे तें योगी न संपडे जगीं। तो नंदाच्या वोसंगीं उत्संगीं खेळे
१०४७९	वोसंडत	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.३।।	निवृत्ति म्हणे तें रूप संतासमीप। ध्याती आपेंआप वोसंडत
१०४८०	वोसंडती	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.३।।	नरहरि विठा नारा ते गोणाई। प्रेमभरित डोहीं वोसंडती
१०४८१	व्यक्त	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.३।।	वर्णासी अव्यक्त वर्णरूप व्यक्त। भोगिती विरक्त नामपाठें
१०४८२	व्यक्त	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.१।।	अव्यक्ताचे घरीं व्यक्त पैं नांदे। मायेचेनि छंदें जग दावी
१०४८३	व्यक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.१।।	वर्ण व्यक्ति सख्ये वर्णाश्रम मुखें। ब्रह्मानाम सौख्ये योगीजन
१०४८४	व्यक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.३।।	तेथें वर्ण व्यक्ति कल्पना हारपती। मनाची खुंटती गती जेथें
१०४८५	व्यथा	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.३।।	नाहीं त्यासि जय न धरे सर्वथा। हरिवीण व्यथा कोण वारी

१०४८६	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.२।।	गुरुविण व्यर्थ विज्ञान न संपडे। ज्ञान हेतुकडे हिंडणें व्यर्थ
१०४८७	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.२।।	गुरुविण व्यर्थ विज्ञान न संपडे। ज्ञान हेतुकडे हिंडणें व्यर्थ
१०४८८	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.१।।	प्रपंचाची वस्ति व्यर्थ काह्या काज। आम्हां बोलतां लाज येत सये
१०४८९	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.१।।	हरिविण व्यर्थ आचार समर्थ। हरि हेंचि हीत अरे जनां
१०४९०	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.१।।	हरिवीण भाव तो सर्वचि व्यर्थ। हरि हा समर्थ भाव थोर
१०४९१	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.१।।	लटिका संसार वाढविसी व्यर्थ। विषयाचा स्वार्थ झणें करीं
१०४९२	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.१।।	व्यर्थ हा प्रपंच विस्तारला साचा। पाहातां आहाचा फुकट रया
१०४९३	व्यर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.१।।	निराकारी घर आकारलें व्यर्थ। सांगतां परमार्थ न बुझे हरी
१०४९४	व्यापक	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.१।।	व्याप्तरूपें थोर व्यापक अरूप। दुसरें स्वरूप नाहीं जेथें
१०४९५	व्यापक	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.२।।	आत्मा हा चराचरीं व्यापक कुसरी। एकतत्त्व निर्धारी क्षरलासे
१०४९६	व्यापकपण	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.३।।	व्यापकपण धीर ब्रह्मांड साकार। तें रूप तदाकार भाग्ययोगें
१०४९७	व्यापकु	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.१।।	विश्वाचा चाळकु सूत्रधारी एकु। विज्ञान व्यापकु ज्ञानगम्य
१०४९८	व्यापकु	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.४।।	निवृत्ति चाळकु सर्वत्र व्यापकु। आपरूपें एकु सर्वत्र असे
१०४९९	व्यापिलें	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.३।।	घटमट व्यापिलें आपेंआप संचलें। कल्पनें बुडालें संकल्प रया
१०५००	व्यापिलें	।।ज्ञा.गा.नि.३७४.१।।	जेथें पाहे तेथें व्यापिलें अनंतें। तयाविण रितें कोण ठाये
१०५०१	व्यापूनि	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.१।।	हें व्यापूनि निराळा भोगी वैकुंठ सोहळा। नंदाघरीं गोवळा हरि माझा
१०५०२	व्याप्तरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.१।।	व्याप्तरूपें थोर व्यापक अरूप। दुसरें स्वरूप नाहीं जेथें
१०५०३	व्यासादिक	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.३।।	व्यासादिक भले रामनाम पाठी। नित्यता वैकुंठीं तया घर
१०५०४	व्यासादिकीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.२।।	न देखों बंधन सर्व जनार्दन। व्यासादिकीं खूण सांगितली
१०५०५	व्योमकार	।।ज्ञा.गा.नि.००७.३।।	व्योमकार ठसा नभीं दशदिशा। त्यामाजि आकाशा अवकाश होय
१०५०६	व्योमफळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.५।।	पृथ्वी हे ढिसाळ वायु व्योमफळ। सेवितां अढळ जोडती रया
१०५०७	व्योमा	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.४।।	निवृत्ति प्रतिमा वयत्रयसा व्योमा। प्रपंच गरिमा नाहीं तेथें
१०५०८	व्योमा	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.४।।	निवृत्ति प्रतिमा अक्षरीं दिन व्योमा। एकतत्त्वीं सीमा ध्यायेजेसु
१०५०९	व्योमामाजि	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.१।।	व्योमामाजि तारा असंख्य लोपती। तैसे लक्ष्मीपती माजी विरों
१०५१०	व्योमामाजीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.३।।	व्योमामाजीं अभ्र जातसे सरळ। त्यासी अळुमाळ दृष्य नव्हे
१०५११	व्रत	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.४।।	हरी हेंचि व्रत हरी हेचि कथा। हरिचिया पंथा मनोभाव

१०५१२	व्रत	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.३।।	व्रत तप तीर्थ नाम हें अनंत। माजि सामवत आत्मनाथीं
१०५१३	व्हावें	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.२।।	आम्हां ऐसें व्हावें तरीच हें भोगावें। निरंतर घ्यावें पोटाळूनी
१०५१४	शंकर	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.३।।	पुंडरिकफळ वोळलें सफळ। शंकर सोज्वळ प्रेमें डुले
१०५१५	शंख	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.५।।	चतुर्भुज श्रीपति सकुमार साजती। शंख चक्र हातीं हरि माझा
१०५१६	शंखचक्रांकित	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.२।।	तें रूप सुंदर शंखचक्रांकित। शोभतो अनंत यमुनातटीं
१०५१७	शंखचक्रांकित	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.२।।	तें रूप सावडें शंखचक्रांकित। यशोदा तें गात कृष्णनाम
१०५१८	शंखचक्रांकित	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.४।।	निवृत्ति म्हणे शंखचक्रांकित मूर्ती। आपण श्रीपती क्रीडतुसे
१०५१९	शंखचक्राकृति	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.२।।	तो माये वो हरि गोपिका भोगिती। शंखचक्राकृति कृष्ण मूर्ति
१०५२०	शक्ति	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.३।।	निवृत्तिदेवीं अद्वैत परणिली शक्ति। निरंतर मुक्ति हरीनामें
१०५२१	शत्रु	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.४।।	निवृत्ति म्हणे सार रामनाम मंत्रु। कैचा त्यासि शत्रु जितीं जनीं
१०५२२	शत्रु	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.४।।	निवृत्ति म्हणे सिद्ध असतां पैं मंत्रु। रामनामें शत्रु नाशतील
१०५२३	शब्द	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.४।।	निवृत्ति तत्पर नाइके ते शब्द। नित्यता गोविंद जपतसे
१०५२४	शब्द	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.३।।	सर्वब्रह्म राम वेदादिक शब्द। आपण गोविंद सर्वांघटीं
१०५२५	शब्दासि	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.२।।	शब्दासि नातुडे बुद्धिसि सांकडें । तो सप्रेमें आतुडे स्मरतां नाम
१०५२६	शम	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.३।।	जेथें रजतम नाहीं तें निस्सीम। आप शम दम पूर्णघन
१०५२७	शम	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.२।।	शम नांदे हरि विषम अघोरीं। निवृत्ति चराचरीं सांगतुसे
१०५२८	शम	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.३।।	शमशेजबाज शम केशिराज। शमेतुष्टे भोज आत्मराज
१०५२९	शमशेजबाज	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.३।।	शमशेजबाज शम केशिराज। शमेतुष्टे भोज आत्मराज
१०५३०	शमेतुष्टे	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.३।।	शमशेजबाज शम केशिराज। शमेतुष्टे भोज आत्मराज
१०५३१	शयनीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.३।।	विश्रांतिशीं स्थान आसनीं शयनीं। हरिध्यानपर्वणी पुरे आम्हां
१०५३२	शरण	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.२।।	नेघों हे कल्पना न चढो वासना। एका पूर्णघना शरण जाऊं
१०५३३	शरण	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.२।।	अमृतीं राहिला त्यासि कायसें मरण। नित्यता शरण हरिचरणा
१०५३४	शरण	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.३।।	मीपण उतरे तूंपणत्व नुरे। वेगीं विठ्ठल धुरे शरण जावें
१०५३५	शरिरीं	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.३।।	माया ब्रह्म हरि माता पिता चारी। जिवशिव शरिरीं एक नांदे
१०५३६	शरीरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.६।।	निवृत्ति हा हरी प्रपंच बाहेरी। आपुला शरीरीं हरी केला
१०५३७	शांति	।।ज्ञा.गा.नि.१११.५।।	शांति नेणें क्षमें पारु विश्रांतिसी अरुवारु। तो कैसा पा उदारु गोपाळांसी

१०५३८	शांति	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.१।।	शिव शांति तेजें रवितेज बिंबे। जीवशिवा बिजे समतेज
१०५३९	शांति	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.१।।	भावभक्ति प्रेम दया शांति क्षमा। अखंडित प्रेमा असों द्यावा
१०५४०	शांति	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.१।।	सर्वभूतीं दया शांति पैं निर्धारी। तो योगी साचार जनीं इये
१०५४१	शांति	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.१।।	शांति क्षमा दया सर्वभावें करुणा। तोचि नारायणा आवडे दासु
१०५४२	शांति	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.६।।	निवृत्ति सांगतु भक्तीचा महिमा। करी शांति क्षमा तो विरळा असे
१०५४३	शांति	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.२।।	शांति दया पैसे क्षमा जया रूप। अवघेंचि स्वरूप आत्माराम
१०५४४	शांति	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.३।।	शांति त्याची नारी प्रकृति विकारी। उन्मनि वोवरी हृदयांतु
१०५४५	शांति	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.४।।	निवृत्तिदेवीं धरिली निर्गुणी। शांति हे संपूर्णी हरिप्रेमें
१०५४६	शांतिसुख	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.३।।	वैराग्यें तापला सप्रेमें निवाला। ठेवा जो लाधला शांतिसुख
१०५४७	शांतीचें	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.१।।	शांतीचें भजन क्षमेचा कळवळा। गोपाळ सकळां देहीं नांदे
१०५४८	शांभवी	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.३।।	दया वसे देहीं क्षमा ते माधवीं । कासवी शांभवी जनीं इये
१०५४९	शाखा	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.१।।	जेथें नाहीं वेदु नाहीं पैं त्या शाखा। द्वैताचा हा लेखा हारपला
१०५५०	शाखा	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.२।।	तें रूप पंढरीं ओळलेंसें देखा। द्वैताची पैं शाखा तोडीयेली
१०५५१	शाठ्य	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.३।।	वित्त शाठ्य करी प्रपंचाचरण। पितृ जनार्दन न पावसी
१०५५२	शाम	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.३।।	संसाराचें तारुं ठाणमाण दिसे। शाम प्रभा वसे तिये ब्रह्मीं
१०५५३	शामतनु	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.३।।	शामतनु हरि प्रभा दिसे भानु। तो माझा जीवनु हरि आह्मां
१०५५४	शामळ	।।ज्ञा.गा.नि.००९.३।।	मुद्दल शामळ नित्यता अढळ। अखंड अचळ स्वरूप ज्याचे
१०५५५	शास्त्र	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.२।।	वेदादिक मत शास्त्र तें बोलत। श्रुतीचा संपत वाद जेथें
१०५५६	शास्त्र	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.३।।	देवेंविण नाहीं सर्व शास्त्र बोले। हरिरूपीं बोधले तेचि धन्य
१०५५७	शास्त्र	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.१।।	एक तत्त्व हरि असे असे पैं सर्वत्र। ऐसें सर्व शास्त्र बोलियेलें
१०५५८	शास्त्र	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.२।।	हरिवीण सुटिजे ऐसें नाहीं बोलिलें । सर्वही शोधिलें शास्त्र आम्हीं
१०५५९	शास्त्र	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.२।।	वेद शास्त्र सांगे आम्हां हा श्रीरंग। या नाहीं भंग आत्मपणें
१०५६०	शास्त्रांचा	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.१।।	मीपणें सगळा वेदु हारपला। शास्त्रांचा खुंटला अनुवाद
१०५६१	शास्त्रांचा	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.२।।	वेदाचा वेदकु शास्त्रांचा विवेकु। श्रुति परलोकु हरि आह्मां
१०५६२	शास्त्रांचें	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.१।।	वेदबीज साचें संमत श्रुतीचें। गुह्य त्या शास्त्रांचें हरि माझा
१०५६३	शास्त्रांसि	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.३।।	शास्त्रांसि नाकळे श्रुतीहि बरळे। तो गोपवेषें खेळे गोपाळांमाजी

१०५६४	शास्त्रांसी	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.३।।	श्रुतिप्रतिपाद्य शास्त्रांसी जें वंद्य। निर्गुणाचें आद्य भाग्यनिधि
१०५६५	शास्त्राचिया	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.१।।	ज्या रूपा कारणें वोळंगती सिद्धी। हारपती बुद्धी शास्त्राचिया
१०५६६	शास्त्रासि	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.३।।	वेदीं ठेलें कर्म शास्त्रासि मोहन। शेषासि अनुमान न कळे माये
१०५६७	शास्त्रें	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.४।।	अन्य शास्त्रें भजतां नाहीं पैं मुक्तता। हरिनाम गातां मुक्ति रोकडी
१०५६८	शास्त्रें	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.३।।	शास्त्रें समवाय उपनिषदें गाती। चैतन्याची सृष्टी ब्रह्ममय
१०५६९	शिखा	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.६।।	निवृत्तीचा सखा विठ्ठलरूप देखा। निरालंब शिखा गगनोदरीं
१०५७०	शिणताती	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.१।।	अष्टांग साधनें साधिती पवन। ज्यासी योगीजन शिणताती
१०५७१	शिणों	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.२।।	नको शिणों दु:खे कां भरसि शोकें। एकतत्त्वें एके मना लावीं
१०५७२	शिदोरी	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.३।।	बाळरूपें हरी वागवी शिदोरी। तो गोपाळांच्या करीं काला देतु
१०५७३	शिव	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.१।।	गगनवाड दृष्टी सर्व तत्त्व शेखी। जिव शिव पोखी कारणभूत
१०५७४	शिव	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.३।।	जिव शिव सीमा नाहीं जेथें उपमा। हारपे निरोपमा तया माजी
१०५७५	शिव	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.१।।	निराळ निरसी जिव शिव रसीं। सर्व ब्रह्म समरसीं वर्ते एक
१०५७६	शिव	।।ज्ञा.गा.नि.११२.३।।	नसतेनि जीव असतेनि शिव। तदाकार माव मावळली
१०५७७	शिव	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.१।।	शिव शांति तेजें रवितेज बिंबे। जीवशिवा बिजे समतेज
१०५७८	शिव	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.२।।	विष्णुसहित शिव आणिला पंढरीं। केलें भीमातीरीं पेखणें जेणें
१०५७९	शिव	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.३।।	शिव जाणे जीवीं क्षरला चैतन्य। हें जीवीं कारुण्य सदाभावी
१०५८०	शिव	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.१।।	दिसे वरिवरि नाम अवघें वैकुंठधाम। जपतो शिव वर्म रामनाम
१०५८१	शिव	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.१।।	पीतांबर दीपडें दीपकळिका श्याम। शिव आत्माराम प्रेमतनु
१०५८२	शिवसुरवर	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.३।।	शिवसुरवर चिंतिती सुखार। कीर्तनविचार पंढरीसी
१०५८३	शिवा	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.३।।	आदि शिवा जप जपतु अमूप। तें प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
१०५८४	शिवा	।।ज्ञा.गा.नि.११५.२।।	न संपडे शिवा बैसतांही ध्यानीं। जालिया उन्मनीं दृष्य नव्हे
१०५८५	शिवाशिवोत्तम	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.३।।	शिवाशिवोत्तम नाम आत्माराम। जनवनसम गोपवेषें
१०५८६	शिवीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.३।।	शून्य हेंही ठाये जीव जाये शिवीं। मन हें माधवीं हारपत
१०५८७	शील	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.१।।	शून्य साकार घटीं जीव शील काष्टीं। मीपणासि तुटी एक्यानामें
१०५८८	शुकमुख	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.३।।	नामेंविण मूर्ख नित्य पैं तया दु:ख। नामें शुकमुख नित्य सदा
१०५८९	शुकादिक	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.४।।	शुकादिक मुनि विरक्त संसारीं। रामनाम निर्धारी उच्चारिलें

१०५९०	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.१।।	नित्य नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
१०५९१	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.१।।	राम नाम वाचे तोचि एक धन्य। त्याचेंचि शुद्ध पुण्य इये जनीं
१०५९२	शुद्धि	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.१।।	आम्ही बोध तुम्हीं बुद्धि। आम्हीं स्वयें तुम्हीं शुद्धि
१०५९३	शुद्धि	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.१।।	समता धरा आधीं टाका द्वैतबुद्धी। आपेआप शुद्धि गोविंदीं रया
१०५९४	शुद्धोदकें	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.४।।	प्रवृत्ति निवृत्ति दोहींचे तटाक। उतरलासि एक शुद्धोदकें
१०५९५	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.४।।	निवृत्ति साकार शून्य परात्पर। ब्रह्म हें आकार आकारलें
१०५९६	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.१।।	निरालंब देव निराकार शून्य। मनाचेंहीं मौन हारपलें
१०५९७	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.११७.३।।	आदि मध्य अंत तिन्ही जाली शून्य। तो कृष्णनिधान गोपवेषें
१०५९८	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.१।।	निज लक्षाचें लक्ष हारपलें भान। दिनमान शून्य जयारूपीं
१०५९९	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.३।।	हरीवीण दूजें शून्य त्रिभुवन। आपण जीवन तयामाजी
१०६००	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.२।।	तैसा हा पसारा जगडंबर खरा। माजि येरझारा शून्य खेपा
१०६०१	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.१।।	अनंत ब्रह्मांडें अनंत रचना। शून्य हे वासना तेथें जाली
१०६०२	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.१।।	शून्य साकार घटीं जीव शील काष्टीं। मीपणासि तुटी एक्यानामें
१०६०३	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.३।।	शून्य हेंही ठाये जीव जाये शिवीं। मन हें माधवीं हारपत
१०६०४	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.२।।	ध्यानेंविण मन विश्रांतिविण स्थान। सूर्येविण गगन शून्य दिसे
१०६०५	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.३११.१।।	आपपर शून्य आपीं करी लीन। आपपर जाण हरी असे
१०६०६	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.३।।	विषयाचें पोखणें पाहातां तेथ शून्य। झणीं हें तूं मन जाऊं देसी
१०६०७	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजी
१०६०८	शून्य	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.१।।	शून्य हें पुशिलें निरशून्य बिंबलें। ब्रह्म उगवलें तेजाकार
१०६०९	शून्यता	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.३।।	जेथें हें वाग्वाट शून्यता निघोट। प्रत्यक्ष तें वैकुंठ गोपवेष
१०६१०	शून्यमय	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.३।।	नाहीं येथ काळ अवघे शून्यमय। निर्गुणीं सामाय तनु माझी
१०६११	शून्याकार	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.४।।	निवृत्ति निमग्न शून्याकार घट। गुरुनामें मठ तेथें केला
१०६१२	शून्यीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.२।।	मन गेलें शून्यीं ध्यान तें उन्मनीं। चित्त नारायणीं दृढ माझें
१०६१३	शृंगार	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.२।।	बिंबली पंढरी हरीरूपीं सार। अवघाचि शृंगार विठ्ठलराजु
१०६१४	शेखी	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.१।।	गगनवाड दृष्टी सर्व तत्त्व शेखी। जिव शिव पोखी कारणभूत
१०६१५	शेखी	।।ज्ञा.गा.नि.११६.१।।	हा पुरुष कीं नारी नव्हे तो रूपस। शेखी जगदीश जगद्रुपें

१०६१६	शेखीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.५।।	नकळे हा निर्धारु तो देवकी हो देवी। शेखीं तो अनुभवीं भुलविला
१०६१७	शेखीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.१।।	नाहीं यासि गोत नाहीं यासि कूळ। शेखीं आचारशीळ कोण म्हणे
१०६१८	शेजारीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.१।।	पुरुष प्रकृति नांदताती घरीं। अखंड शेजारीं ब्रह्मसुखें
१०६१९	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.नि.११४.१।।	गगनग्रास घोंटी ब्रह्मांड हें पोटीं। निमुनि शेवटीं निरालंबीं
१०६२०	शेषशयन	।।ज्ञा.गा.नि.१११.२।।	शेषशयन अरुवारी गोविंद क्षीरसागरीं। तो नंदयशोदेघरीं क्रीडतुसे
१०६२१	शेषा	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.१।।	परेसि परता न कळे पैं शेषा। तो गौळिया अशेषा माजी हरी
१०६२२	शेषादिकां	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.३।।	विराट अनंतें ज्यामाजि विरतें। नव्हेचि पुरतें शेषादिकां
१०६२३	शेषादिकां	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.३।।	न दिसे पहातां शेषादिकां गति। यशोदे श्रीपति बाळ जाला
१०६२४	शेषासि	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.३।।	वेदीं ठेलें कर्म शास्त्रासि मोहन। शेषासि अनुमान न कळे माये
१०६२५	शोक	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.३।।	नेदूं यासि दु:ख उन्मनीचें सुख। न करूं तो शोक आला गेला
१०६२६	शोक	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.१।।	नामामृत पिक हेंचि घेई सुख। नलगती शोक जन्ममृत्यूचे
१०६२७	शोक	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.१।।	देहाच्या दीपकीं एकी वस्तु चोख। असोनियां शोक कां करितोसी
१०६२८	शोक	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.२।।	हरिरूपीं सुख हरिरूपीं दु:ख । हरिरूप शोक आत्मा माझा
१०६२९	शोकें	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.३।।	चातकाची चिंता जरी न पवे जीवन। तरीच शोकें प्राण तृषा हेतु
१०६३०	शोकें	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.२।।	नको शिणों दु:खे कां भरसि शोकें। एकतत्त्वें एके मना लावीं
१०६३१	शोखी	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.४।।	ध्रुवाद्य अढळ ब्रह्म हें अचळ। शोखी मायाजाळ नि:संदेहें
१०६३२	शोधन	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.१।।	भक्तिज्ञान वैराग्य तिहीचें शोधन। जनीं जनार्दन हेंचि खरें
१०६३३	शोधिताहे	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.१।।	जाणिवेचेनि पैसे वासना हे हिंडे। आनान ब्रह्मांडें शोधिताहे
१०६३४	शोधिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.३।।	शोधिलें जीवन निक्षेपिलें धन। मनोमय जाण हरी जाला
१०६३५	शोधिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.२।।	हरिवीण सुटिजे ऐसें नाहीं बोलिलें । सर्वही शोधिलें शास्त्र आम्हीं
१०६३६	शोभतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.४।।	निवृत्ति घनवट स्वामी माझा दिसे। एकतत्त्व पैसे शोभतुसे
१०६३७	शोभतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.१।।	पांडुरंग हरि माजी भक्तजन। कैसें वृंदावन शोभतुसे
१०६३८	शोभतो	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.२।।	तें रूप सुंदर शंखचक्रांकित। शोभतो अनंत यमुनातटीं
१०६३९	शोभा	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.३।।	धर्म धरी धार धारणा धीरट। निरालंब पीठ सौख्य शोभा
१०६४०	शोभे	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.२।।	पूर्वपूण्य चोखडें ब्रह्म लाडे कोडें। ते यशोदेकडे शोभे कैसें
१०६४१	शोभे	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.२।।	तें रूप साजिरें गोकुळीं गोजिरें। यशोदे सोपारें कडिये शोभे

१०६४२	शोभे	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.३।।	माजिठा श्रीहरि दिसे परोपरी। घटमठसरी एकु शोभे
१०६४३	शौच	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.२।।	तें रूप साबडे कृष्ण माजिवडें। सोंवळें उघडें शौच सदा
१०६४४	शौचे	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.३।।	नित्यता सोंवळा स्वयंपाकीं शौचे। न दिसे आमुचें आम्हां तेथें
१०६४५	श्याम	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.१।।	पीतांबर दीपडें दीपकळिका श्याम। शिव आत्माराम प्रेमतनु
१०६४६	श्यामशेज	।।ज्ञा.गा.नि.१११.१।।	श्यामाची श्यामशेज वरि निजतेज विराजे। सहजें केशिराजे क्षीरार्णवीं
१०६४७	श्यामाची	।।ज्ञा.गा.नि.१११.१।।	श्यामाची श्यामशेज वरि निजतेज विराजे। सहजें केशिराजे क्षीरार्णवीं
१०६४८	श्रम	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.१।।	विश्रामींचा श्रम आश्रम पैं नेम। जप हा परम आत्मलिंगीं
१०६४९	श्रवणीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.१।।	रूप ध्यावो ध्यानीं आईकों पैं कीर्तनीं। पारणें श्रवणीं नयनाचिये
१०६५०	श्रीअनंत	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.३।।	जाणीवनेणीव अवघा श्रीअनंत। नेणोनि उचित हरि भज
१०६५१	श्रीकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्ण। गयनी सहिष्ण प्रेमें डोले
१०६५२	श्रीकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.४।।	निवृत्तीचें धन मानी तो श्रीकृष्ण। सांगितसे प्रश्न गयनीराजे
१०६५३	श्रीकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगिया जीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
१०६५४	श्रीकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.३।।	निरसूनि गुण उगवली खूण। गोकुळीं श्रीकृष्ण खेळे कैसा
१०६५५	श्रीकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.२।।	तें हें चतुर्भुज मुगुटवर्धन। सुंदर श्रीकृष्ण खेळतुसे
१०६५६	श्रीकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.११०.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगियां संजीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
१०६५७	श्रीकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.४।।	निवृत्ति साधन निरालंबीं ध्यान। तोचि हा श्रीकृष्ण ध्यान माझें
१०६५८	श्रीकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.२।।	सर्वत्र श्रीकृष्ण नंदाघरीं जाला। कृष्णें काला केला गोपवेषें
१०६५९	श्रीकृष्णु	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्णु। यादव सहिष्णु हरि माझा
१०६६०	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.३।।	नित्यता प्रकाश सर्व पूर्ण सार। आपण श्रीधर सर्व सुखें
१०६६१	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.४।।	निवृत्ति सादर निराकार अंकुर। साकार श्रीधर गोपवेष
१०६६२	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.४।।	निवृत्ति प्रकार ध्यानाचा विचार। सर्व हा श्रीधर यशोदेचा
१०६६३	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.६।।	निवृत्ति ध्यानसुरस सर्वरूपें श्रीधर। जिंकिला भौमासुर रणयुद्धीं
१०६६४	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.४।।	निवृत्ति सादर तें हरिरूप श्रीधर। आपण चराचर विस्तारला
१०६६५	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व हा श्रीधर। मनाचा विचार हारपला
१०६६६	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.४।।	निवृत्ति आगर कृष्ण हा सागर। सर्वरूपें श्रीधर दिसतुसे
१०६६७	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.३।।	कुटुंब आचार कुळवाडी साचार। सर्व हा श्रीधर एकाएक

१०६६८	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.२।।	तें रूप श्रीधर नाम हें सुंदर। जेणें चराचर रचियेलें
१०६६९	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.११२.२।।	तें रूप श्रीधर कृष्णाचा आकार। सर्व निराकार एकरूपें
१०६७०	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.२।।	तो हा हरिमाये गोकुळीं अवतार। गोपिसंगें श्रीधर खेळतुसे
१०६७१	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.३।।	हरी हरी सार वाचेसि उच्चार। सर्व हा श्रीधर पुरे आम्हां
१०६७२	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.१।।	प्राणिया उद्धार सर्व हा श्रीधर। ब्रह्म हें साचार कृष्णमूर्ती
१०६७३	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.३।।	भावना श्रीधर भाविक हरिहर। भजनीं श्रीवर सर्व तुष्टे
१०६७४	श्रीधरु	।।ज्ञा.गा.नि.००१.१।।	जेथुनि उद्धारु प्रसवे ॐकारु। तोचि हा श्रीधरु गोकुळीं वसे
१०६७५	श्रीधरें	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदा श्रीधरें प्रेमभेटी
१०६७६	श्रीपति	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.५।।	चतुर्भुज श्रीपति सकुमार साजती। शंख चक्र हातीं हरि माझा
१०६७७	श्रीपति	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.३।।	न दिसे पहातां शेषादिकां गति। यशोदे श्रीपति बाळ जाला
१०६७८	श्रीपति	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.५।।	वेदादिकमति ज्या रूपा गुंतती। तो आणूनि श्रीपति उभा केला
१०६७९	श्रीपति	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.१।।	हरिवीण दैवत नाहीं पैं अनुचित्तीं। अखंड श्रीपति नाम वाचे
१०६८०	श्रीपति	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.२।।	संसार असारु श्रीपति साचारू। नामेंवीण पारू न पविजे
१०६८१	श्रीपति	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.२।।	क्षमा धरी चित्तीं अखंड श्रीपति । एक तत्त्व चित्तीं ध्याईजेसु
१०६८२	श्रीपती	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.४।।	निवृत्ति म्हणे शंखचक्रांकित मूर्ती। आपण श्रीपती क्रीडतुसे
१०६८३	श्रीपती	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.४।।	निवृत्ति प्रकृति पुरुष नांदती। सर्वत्र श्रीपती होउनि ठेला
१०६८४	श्रीमूर्तीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.४।।	निवृत्ति नितंब कृष्ण तो स्वयंभ। श्रीमूर्तीचें बिंब दिसे सर्व
१०६८५	श्रीरंग	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.४।।	निवृत्ति निधान श्रीरंग खेळतु। गोपिकासी मातु हळूहळू
१०६८६	श्रीरंग	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.४।।	निवृत्ति चोखाळ गयनीप्रसाद। श्रीरंग गोविंद दिधला मज
१०६८७	श्रीरंग	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.१।।	काला तंव निकट श्रीरंग समीप आले। भक्तांचे सोहळे पुरवितु
१०६८८	श्रीरंग	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.४।।	निवृत्ती सागर सेवी पांडुरंग। रंगे हा श्रीरंग सर्वरंगें
१०६८९	श्रीरंग	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.४।।	निवृत्ति नि:संग सुलभ श्रीरंग। टाकिला उद्वेग कल्पनेचा
१०६९०	श्रीरंग	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.२।।	वेद शास्त्र सांगे आम्हां हा श्रीरंग। या नाहीं भंग आत्मपणें
१०६९१	श्रीरंगें	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.४।।	निवृत्ति संचित गयनी पैं सांगे। एका श्रीरंगें जोडी करा
१०६९२	श्रीराम	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.१।।	पृथ्वी हे श्रीराम आकाश निजधाम। आपण विश्राम एकरूपें
१०६९३	श्रीराम	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.२।।	जाहालें गा उन्मन विरालें तें मन। श्रीराम चरण पुरे आम्हां

१०६९४	श्रीराम	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.४।।	सर्वत्र श्रीराम ऐसा करा वाचे। सुटतील मोहाचें मोहपाश
१०६९५	श्रीरामासी	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.२।।	धन्य दिवस नित्य सेंवूं श्रीरामासी। जनवन समरसी पूर्णबोधें
१०६९६	श्रीवर	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.३।।	भावना श्रीधर भाविक हरिहर। भजनीं श्रीवर सर्व तुष्टे
१०६९७	श्रीवैकुंठ	।।ज्ञा.गा.नि.२००.२।।	जाला पैं उलट सांपडली वाट। श्रीवैकुंठ पेठ आम्हांमाजी
१०६९८	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.३।।	ब्रह्मपद हरि बाह्य अभ्यंतरीं। सर्वत्र श्रीहरि दिसे तया
१०६९९	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.२।।	मोहाचें मोहन चिंतिता श्रीहरि। बाहिजु भीतरीं अवघा होय
१०७००	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.३।।	माजिठा श्रीहरि दिसे परोपरी। घटमठसरी एकु शोभे
१०७०१	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.२।।	अवघाचि श्रीहरी नांदे घरोघरीं । दिसे चराचरीं ऐसें करा
१०७०२	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.१।।	मन कामना हरि मनाची बोहरी। चिंतितां श्रीहरी सुखानंद
१०७०३	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.१।।	विठ्ठल श्रीहरी उभा भीमातीरीं। तिष्ठती कामारी मुक्तिचारी
१०७०४	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.२।।	म्हणोनि पंढरीं उपजावें संसारीं। प्रत्यक्ष श्रीहरी तीरीं उभा
१०७०५	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.६।।	निवृत्ति म्हणे आतां अनाथ श्रीहरी। तूंचि चराचरीं हेंचि खुण
१०७०६	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.४।।	निवृत्ति श्रीहरी चिंतिता निरंतरी। हरि एकु अंतरीं सर्वी नांदे
१०७०७	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.२।।	नित्यता श्रीहरी जनीं पैं भरला। द्वैताचा अबोला तया घरीं
१०७०८	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.२।।	जपतां श्रीहरी मोक्ष नांदे नित्य। तरले पैं सत्य हरिनामें
१०७०९	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.२।।	तत्त्वता श्रीहरी एक असे सर्व। सांडूनी देहभाव पूर्ण पाहा
१०७१०	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.३।।	निरसे पैं द्वैत अद्वैत श्रीहरी। अवघा घरोघरीं हरी नांदे
१०७११	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.२।।	तत्त्व तें श्रीहरी अद्वैतकुसरी। ब्रह्मांड वोवरी क्षरलासे
१०७१२	श्रीहरीचें	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.३।।	दिननिशीं नाम जपतां श्रीहरीचें। मग या मोहाचें मोहन नाहीं
१०७१३	श्रुति	।।ज्ञा.गा.नि.११०.१।।	न साहात दुजेपण आपणचि आत्मखुण। श्रुति जेथें संपूर्ण हारपती
१०७१४	श्रुति	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.२।।	वेदाचा वेदकु शास्त्रांचा विवेकु। श्रुति परलोकु हरि आह्मां
१०७१५	श्रुति	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.३।।	कुंचे गरुडटके टाळ श्रुति हरी। चालिलें गजरीं हरिसंगें
१०७१६	श्रुतिप्रतिपाद्य	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.३।।	श्रुतिप्रतिपाद्य शास्त्रांसी जें वंद्य। निर्गुणाचें आद्य भाग्यनिधि
१०७१७	श्रुतिशास्त्र	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.१।।	श्रुतिशास्त्र वेद यांसि नाहीं भेद। भेदवादी द्वंद्व वेगळा पडे
१०७१८	श्रुती	।।ज्ञा.गा.नि.११६.३।।	ज्यातें नेणें वेद नेणती त्या श्रुती। त्या गोपिका भोगिती कामरूपें
१०७१९	श्रुतीचा	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.४।।	निवृत्ति ठकार श्रुतीचा आकार। गोपाळ साकार अंकुरले

१०७२०	श्रुतीचा	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.१।।	निगम आगम वेदादिक सम। श्रुतीचा उपक्रम हारपला
१०७२१	श्रुतीचा	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.२।।	वेदादिक मत शास्त्र तें बोलत। श्रुतीचा संपत वाद जेथें
१०७२२	श्रुतीचा	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.२।।	उदो अस्तु ठेला वेदांसि अबोला। श्रुतीचा संपला अनुवादु
१०७२३	श्रुतीची	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.१।।	गगनीं उन्मनीं वेद होती मौनी। श्रुतीची कहाणी अरुती ठाके
१०७२४	श्रुतीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.१।।	वेदबीज साचें संमत श्रुतीचें। गुह्य त्या शास्त्रांचें हरि माझा
१०७२५	श्रुतीशीं	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.३।।	विश्वाद्य वेद्याद्य श्रुतीशीं अभेद्य। तें ब्रह्मपणें वंद्य ब्रह्म भोगी
१०७२६	श्रुतीसी	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.३।।	दृष्य द्रष्टा सर्व तितिक्षा उपरती। श्रुतीसी संपत्ती येथ जाणा
१०७२७	श्रुतीहि	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.३।।	शास्त्रांसि नाकळे श्रुतीहि बरळे। तो गोपवेषें खेळे गोपाळांमाजी
१०७२८	श्रुतीही	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.१।।	न साहे दुजेपण आपण आत्मखुण। श्रुतीही संपूर्ण हारपती
१०७२९	श्रुतीही	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.१।।	सर्व हरि ब्रह्म वेदादिकमतीं । श्रुतीही बोलती तेणें पंथें
१०७३०	श्लोक	।।ज्ञा.गा.नि.००४.४।।	निवृत्ति तटाक चक्रवाक एक। वासनासि श्लोक गुरुनामें
१०७३१	श्लोक	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.३।।	जनाचे तारक पूज्य पुण्य श्लोक। तृप्त सनकादिक नामें होती
१०७३२	संकल्प	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.३।।	तप हें अमूप नलगे संकल्प। साधितां समीप जवळी असे
१०७३३	संकल्प	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.२।।	हरिवीण नाहीं सूत्रधारी रूप। वासना संकल्प उपटिला
१०७३४	संकल्प	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.५।।	त्रिविधताप पाप त्यजतील अमूप। पुरतील संकल्प एकानामें
१०७३५	संकल्प	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.४।।	निवृत्ति म्हणे तें नाम रामवदे जप। फळलें संकल्प रामनामें
१०७३६	संकल्प	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व लेखी आप। वासना संकल्प रामकृष्ण
१०७३७	संकल्प	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.३।।	घटमट व्यापिलें आपेंआप संचलें। कल्पनें बुडालें संकल्प रया
१०७३८	संकल्प	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.३।।	नित्य मुक्त एक आत्मतत्त्व दीप। हरी हा संकल्प करीजेसु
१०७३९	संकीर्तनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.३।।	पुंडलिक ध्याये पुढत पुढती सोये। विठ्ठल हेंचि गाये संकीर्तनीं
१०७४०	संकीर्तनें	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.४।।	निवृत्तीचें फळ सकळ गोपाळ। तोडी माया जाळ संकीर्तनें
१०७४१	संकेत	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.१।।	ज्या नाम अनंत न कळे संकेत। वेदाचाही हेत हारपला
१०७४२	संकेत	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.२।।	अक्षर अनंत क्षर हा संकेत। मागुतें भरत आपणयामाजी
१०७४३	संकेत	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.३।।	अनंत संकेत जीवशिवरत। मागुतें भरत सिंधु तोयें
१०७४४	संकेत	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.६।।	निवृत्ति म्हणे तें रूपडें अनंत। विठ्ठल संकेत तरुणोपाय
१०७४५	संकेत	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.२।।	आत्माराम सार दृष्य द्रष्टा विचार। नाम संकेत धीर निरंतर

१०७४६	संग	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.३।।	उत्पत्ति उलथा न चले तो मार्ग। दुजियाचा संग नाहीं ज्यासी
१०७४७	संगती	।।ज्ञा.गा.नि.००४.२।।	तो हा ब्रह्मामाजि गोपाळ संगती। यशोदे हो प्रती दूध मागे
१०७४८	संगती	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.२।।	ब्रह्मा माजीवडे गोपाळ संगती। वेद वाखाणिती ज्याचा महिमा
१०७४९	संगतीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.२।।	तें ब्रह्म गोजिरें गोपाळ संगतीं। संवगडे सांगाती भाग्यवंत
१०७५०	संगु	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.२।।	वासना संगु करिते पांगु। जिवशिव भंगु कल्पनेचा
१०७५१	संगें	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.२।।	तें रूप सखोल कृष्णरूपें खेळे। नंदयशोदेमेळे गोपी संगें
१०७५२	संगें	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.२।।	तें रूप खेळत गौळियांच्या संगें । पुंडलिकामागें भीमातीरीं
१०७५३	संगें	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.१।।	भाग्याचेनि भाग्य उदो पैं दैवयोगें। पुंडलिका संगें भीमातटीं
१०७५४	संगें	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.१।।	हरिदास संगें हरिरूप खेळे। ब्रह्मादिक सोहळे भोगिताती
१०७५५	संगें	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.२।।	गगनीं अभ्रपडळ वायो संगें येत। तैसे तें निभ्रांत मेघवृष्टी
१०७५६	संगें	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.२।।	पंच ब्रह्मछाया पंच ब्रह्ममाया। एकु जाये विलया एक संगें
१०७५७	संचला	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.१।।	अद्वैत अमरकंदु हा घडला। ब्रह्मांडीं संचला ब्रह्म साचें
१०७५८	संचला	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.१।।	द्वैताचिये प्रभे नसोनि उरला। निराकार संचला एकरूपें
१०७५९	संचला	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.१।।	विनट विठ्ठला प्रकृति अबोला। सतत संचला नेणो हरी
१०७६०	संचला	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.२।।	अर्जुनीं क्षरला अक्षर संचला। विश्वरूपें अबोला एकतत्त्वें
१०७६१	संचलें	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.३।।	घटमट व्यापिलें आपेंआप संचलें। कल्पनें बुडालें संकल्प रया
१०७६२	संचलें	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.३।।	अद्वैत संचलें द्वैताचा आचार। मायेचा घरचार वोडंबरी
१०७६३	संचित	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.१।।	प्रारब्ध संचित विठ्ठलदैवत। कुळीं उगवत भाग्ययोगें
१०७६४	संचित	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.४।।	निवृत्ति संचित गयनी पैं सांगे। एका श्रीरंगें जोडी करा
१०७६५	संचीत	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.५।।	निवृत्ति संचीत रामनाम महिमा। अवधीच पौर्णिमा सोळा कळीं
१०७६६	संजीवन	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.४।।	निवृत्ति संजीवन गयनी निरूपण। तो कृष्ण आपण गोकुळीं वसे
१०७६७	संजीवन	।।ज्ञा.गा.नि.११०.२।।	वेदरूप श्रीकृष्ण योगियां संजीवन। तें रूप परिपूर्ण आत्माराम
१०७६८	संजीवन	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.३।।	समाधि संजीवन कृष्णाचे पैं ध्यान। दिननिशीं मन निजरूप दिसे
१०७६९	संजीवनी	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.६।।	निवृत्ति सप्रेम संजीवनी मूळ। स्मरतां काळवेळ नाहीं नामीं
१०७७०	संठे	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.३।।	न संठे त्रिभुवनीं नाकळे साधनीं। नंदाच्या अंगणीं खेळे हरी
१०७७१	संत	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.२।।	संत मुनिदेव सनकादिक सर्व। तींहीं मनोभाव अर्पियेला

१०७७२	संत	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.३।।	तैसे हे संत विठ्ठलीं तृप्त। नित्य पैं निवांत हरिचरणीं
१०७७३	संतजन	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.३।।	दिधलें तें घेईं पूर्णतें तूं होईं। सप्रेमाचे डोहीं संतजन
१०७७४	संतासमीप	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.३।।	निवृत्ति म्हणे तें रूप संतासमीप। ध्याती आपेंआप वोसंडत
१०७७५	संतोषरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.२।।	ब्रह्मार्पणें राम संतोषरूप जाला। ब्रह्मरूप केला आपण ऐसा
१०७७६	संदेहा	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.४।।	निवृत्तीची छाया जिवशिवमाया। वासना संदेहा लया गेली
१०७७७	संदेहेसी	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.१।।	निजतेज बीज नाठवे हा देह। हारपला मोह संदेहेसी
१०७७८	संदेहो	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.१।।	हरिवीण भावो तो वायांचि संदेहो। हरिदेवा देवो आहे सत्य
१०७७९	संदेहो	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.२।।	नाहीं आम्हां ठावो नाहीं आम्हां गांवो। वासना संदेहो बुडलासे
१०७८०	संपडे	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तें गोपवेषधर गोकुळीं रया
१०७८१	संपडे	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.३।।	न संपडे ध्यानीं लावितां उन्मनीं। तो गोपाळाचें कानीं सांगे मातु
१०७८२	संपडे	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.१।।	न साधे तें योगी न संपडे जगीं। तो नंदाच्या वोसंगीं उत्संगीं खेळे
१०७८३	संपडे	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.३।।	न संपडे ध्यानीं योगिया उन्मनीं। तो गोकुळीचें लोणी खाये हरी
१०७८४	संपडे	।।ज्ञा.गा.नि.११५.२।।	न संपडे शिवा बैसतांही ध्यानीं। जालिया उन्मनीं दृष्य नव्हे
१०७८५	संपडे	।।ज्ञा.गा.नि.११५.३।।	कमळासनीं ब्रह्मा ध्यानस्थ बैसला। पाहतां पाहतां मुळा न संपडे
१०७८६	संपडे	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.४।।	गुंफलें मायाजाळीं अनंत रचनें। तो चतुरानना खुणें न संपडे
१०७८७	संपडे	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.३।।	न संपडे ध्याना मना अगोचर। तो गोपवेषधर गोकुळीं रया
१०७८८	संपडे	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.२।।	गुरुविण व्यर्थ विज्ञान न संपडे। ज्ञान हेतुकडे हिंडणें व्यर्थ
१०७८९	संपत	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.२।।	वेदादिक मत शास्त्र तें बोलत। श्रुतीचा संपत वाद जेथें
१०७९०	संपत्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.६।।	निवृत्ति संपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व नित्यता उलधा तुझा
१०७९१	संपत्ती	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.३।।	दृष्य द्रष्टा सर्व तितिक्षा उपरती। श्रुतीसी संपत्ती येथ जाणा
१०७९२	संपत्ती	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.१।।	न लगती धनें असार संपत्ती। वायांचि गुंफती वासना रया
१०७९३	संपदा	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.४।।	निवृत्ति संपदा सर्वज्ञ गोविंदा। सूत्रमणी सदा तेथ निमो
१०७९४	संपदा	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.४।।	निवृत्ति संपदा गाताती गोविंदा। भोगिती मुकुंदा निजबोधें
१०७९५	संपन्न	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.४।।	निवृत्ति संपन्न सेवी गुरुकृपा। गयनीच्या द्वीपा तारूं गेलें
१०७९६	संपन्न	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.४।।	निवृत्ति संपन्न कृष्णरूप ध्यान। गयनी तल्लीन नाम घेतां
१०७९७	संपन्न	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.१।।	योगियाचें धन तें ब्रह्म संपन्न। तो हा जनार्दन नंदाघरीं

१०७९८	संपन्न	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.३।।	सेवा गुरुचरण गुरुमूर्ति ध्यान। गयनि संपन्न ब्रह्मरसें
१०७९९	संपन्न	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.४।।	धन्य ते चरण नित्यता स्मरण। अखंड संपन्न प्रेम देतु
१०८००	संपन्न	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.४।।	निवृत्ति साधन वृत्तीचें संपन्न। नाम हें जीवन अच्युताचें
१०८०१	संपन्न	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.१।।	ज्ञानघन मुक्ति विज्ञानघन संपन्न। सर्वघटीं चैतन्य हरी नांदे
१०८०२	संपन्न	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.४।।	निवृत्ति सरळ निरसलें अज्ञान। सर्वत्र संपन्न आत्माराम
१०८०३	संपन्न	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.४।।	निवृत्ति संपन्न एकतत्त्व सेवी। सर्वत्र गोसावी दिसे आम्हां
१०८०४	संपला	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.२।।	उदो अस्तु ठेला वेदांसि अबोला। श्रुतीचा संपला अनुवादु
१०८०५	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.१।।	पियूष पुरतें कासवी ते विते। संपूर्ण दुभतें काम धेनु
१०८०६	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें हें खूण। नंदासि चिद्घन वोळलासे
१०८०७	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.४।।	निवृत्ति संपूर्ण नाम नारायण। सच्चिदानन्दघन सर्व सुखी
१०८०८	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें परिपूर्ण। सर्व नारायण गोपवेष
१०८०९	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.२।।	तें रूप संपूर्ण वसुदेवाकुळीं। यादव गोपाळीं वोळलासे
१०८१०	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.२।।	तें रूप संपूर्ण यशोदा खेळवी। कृष्णातें आळवी वेळोवेळां
१०८११	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.१।।	न साहे दुजेपण आपण आत्मखुण। श्रुतीही संपूर्ण हारपती
१०८१२	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.१।।	निरपेक्षता मन अनाक्षर मौन्य। प्रकाश संपूर्ण तया ब्रह्मा
१०८१३	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.१।।	गोत वित्त धन मनाचें उन्मन। निमोनि संपूर्ण तयामाजी
१०८१४	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.१।।	पंचतत्त्व कळा सोविळी संपूर्ण। त्याचेही जीवन जनार्दन
१०८१५	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.२।।	तो सोंवळा संपूर्ण अमृताचा घन। त्यामाजि सज्जन हरि आत्मा
१०८१६	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.११०.१।।	न साहात दुजेपण आपणचि आत्मखुण। श्रुति जेथें संपूर्ण हारपती
१०८१७	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.२।।	पुंडलिकभाग्य फळलें संपूर्ण। दिननिशीं कीर्तन विठ्ठल हरी
१०८१८	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.४।।	निवृत्ति संपूर्ण कवळु देतु पूर्ण । ब्रह्मसनातन गोकुळीं माये
१०८१९	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.२।।	अवचित गगनीं वर्षे पैं संपूर्ण। आपणचि पतन तारा पावे
१०८२०	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.४।।	निवृत्ति संपूर्ण गुरुमुखें खुण। भाग्येंविण जाण नये मुखा
१०८२१	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.३।।	देवेंविण कोठें रितें नाहीं सर्वथा। संपूर्ण पुरतां हरी आहे
१०८२२	संपूर्णी	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.४।।	निवृत्तिदेवीं धरिली निर्गुणी। शांति हे संपूर्णी हरिप्रेमें
१०८२३	संप्रधार	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.४।।	उग्रसेन संप्रधार केला राज्यधर। यादव परिवार रामकृष्ण

१०८२४	संप्रधार	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.२।।	तें रूप सादर मानवी आकार। सर्व संप्रधार सिद्धि वोळे
१०८२५	संप्रधार	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.१।।	आह्मां हेचि थोर सद्गुरुविचार। नलगे संप्रधार नानामतें
१०८२६	संप्रधारु	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.४।।	निवृत्ति म्हणे जरी कृपा करील गुरू। तरिच संप्रधारु धरी आत्मा
१०८२७	संभार	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.४।।	निवृत्ति निकट कृष्णनाम सार। पापांचा संभार नामें छेदी
१०८२८	संभ्रमें	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.२।।	सुटसी रे नामें आपेंआप संभ्रमें। नित्य नाम नेमें जप तूं जाये
१०८२९	संमत	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.१।।	वेदबीज साचें संमत श्रुतीचें। गुह्य त्या शास्त्रांचें हरि माझा
१०८३०	संमत	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.३।।	यासी नाहीं द्वैत आपणचि अद्वैत। सर्वरूपीं संमत एकतत्त्वें
१०८३१	संमता	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.१।।	सृष्टीच्या संमता सुरतरुतरु। बोलिला विस्तारु धर्मशास्त्रीं
१०८३२	संवगडा	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.१।।	सोपान संवगडा स्वानंद ज्ञानदेव। मुक्ताईचा भाव विठ्ठलराज
१०८३३	संवगडे	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.२।।	तो हरि बाळक गोपिका कौतुक। गोपाळ सकळिक संवगडे
१०८३४	संवगडे	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.२।।	तें रूप रोकडे दिसे चहूंकडे। गोपाळ संवगडे खेळताती
१०८३५	संवगडे	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.२।।	तें ब्रह्म गोजिरें गोपाळ संगतीं। संवगडे सांगाती भाग्यवंत
१०८३६	संवगडे	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.३।।	गोपाळ संवगडे खेळवी लाडेकोडें। यशोदेमायेपुढें छंदलग
१०८३७	संवगडे	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.१।।	गोपाळ संवगडे आले वाडेंकोडें। असंख्य बागडे हरिरूपीं
१०८३८	संसार	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.४।।	निवृत्ति अखंड हरिध्यान चित्तीं। संसार समाप्ति जाली तया
१०८३९	संसार	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.१।।	नामाचेनि बळें तारिजे संसार। आणिक विचार करूं नको
१०८४०	संसार	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.२।।	रामराम नामें तुटती संसार। नाहीं त्या येरझार योनिमाळे
१०८४१	संसार	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.१।।	रामनाम मुखीं तो एक संसार। येऱ्हवीं अघोर नरक रया
१०८४२	संसार	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.२।।	संसार नरक रामनाम सार। तरले पामर पतित देखा
१०८४३	संसार	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.१।।	नाममंत्रसार नित्य निरंतर। येणेंचि संसार तरे जाणा
१०८४४	संसार	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.१।।	हरिमार्ग सार येणेंचि तरिजे। येऱ्हवीं उमजे संसार रया
१०८४५	संसार	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.१।।	संसार सुफळ हरिनाम उच्चारितां। येऱ्हवीं मरतां अधोगति
१०८४६	संसार	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.२।।	संसार असारु श्रीपति साचारू। नामेंवीण पारू न पविजे
१०८४७	संसार	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.३।।	हरिहरि म्हणतां उतरले पार। दुर्धर संसार तरले रया
१०८४८	संसार	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.१।।	लटिका संसार वाढविसी व्यर्थ। विषयाचा स्वार्थ झणें करीं
१०८४९	संसार	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.१।।	संसार भ्रमें भ्रमले हे जीव। नेणती हे माव रोहिणीची

१०८५०	संसारखंती	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.३।।	सत्वर उच्चार रामनाम चित्तीं। संसारखंती नाहीं तया
१०८५१	संसारसागर	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.४।।	निवृत्तीचा जप हरी हा उच्चार। संसारसागर तारक हरी
१०८५२	संसाराचें	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.३।।	संसाराचें तारुं ठाणमाण दिसे। शाम प्रभा वसे तिये ब्रह्मीं
१०८५३	संसारिके	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.१।।	परंपरा भक्त उद्धरिले प्रेमें। सांडिलें दुर्गमें संसारिके
१०८५४	संसारीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.२।।	म्हणोनि पंढरीं उपजावें संसारीं। प्रत्यक्ष श्रीहरी तीरीं उभा
१०८५५	संसारीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.२।।	रामकृष्णमाळा नित्य जप करी। तयासी संसारीं सुख आहे
१०८५६	संसारीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.४।।	शुकादिक मुनि विरक्त संसारीं। रामनाम निर्धारी उच्चारिलें
१०८५७	संसारू	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.३।।	रिगु निगु काज जाले तुझें धीरू। अवघाचि संसारू कळला आम्हां
१०८५८	संसारू	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.३।।	निवृत्ति म्हणे पारु विठ्ठलीं उच्चारु । तयाचा संसारू मोक्षरूप
१०८५९	संस्कृत	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.१।।	प्राकृत संस्कृत एकचि मथीत। गुरुगम्य हेत पुराण महिमा
१०८६०	संहारी	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.२।।	आम्हां गोड हरी आम्हां चाड धरी। हरी तो संहारी आम्हांमाजी
१०८६१	संहारी	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.२।।	आत्मा गोड हरि आम्हां चाड धरी। अरिते संहारी आम्हांमाजी
१०८६२	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.४।।	निवृत्तीचें मूळ गोपाळ सकळ। साधक दयाळ हरी होय
१०८६३	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.४।।	निवृत्ति म्हणे तें कृष्णरूप सर्व। रोहिणीची माव सकळ सृष्टी
१०८६४	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.१।।	भरतें ना रितें आपण वसतें। सकळ हें होतें तयामाजी
१०८६५	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.३।।	आशापाश नाहीं असिजे पूर्णापूर्णें। सकळ जग होणें एकरूपें
१०८६६	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.२।।	गोपाळ माधव कृष्णरूपें सर्व । ब्रह्मपद देव सकळ आम्हां
१०८६७	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.४।।	ऐक्यपणें सकळ वसे। द्वैतबुद्धि कांहीं न दिसे
१०८६८	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.३।।	माया मोहजाळ ममता निखळ। सेवितां सकळ होय हरी
१०८६९	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.४।।	निवृत्तीचें फळ सकळ गोपाळ। तोडी माया जाळ संकीर्तनें
१०८७०	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.२।।	तें रूप विठ्ठल विनट सकळ। सेवा दिनकाळ पंढरीयेसी
१०८७१	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.६।।	निवृत्ति विठ्ठल सेवितु सकळ। दिकाळफळ आत्माराम
१०८७२	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.१।।	वैष्णवांचा मेळ सकळ मिळाला। विठ्ठलनामें काला पंढरीसीं
१०८७३	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.६।।	निवृत्तिमंडळ अमृत सकळ। घेतलें रसाळ हरिनाम
१०८७४	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.२।।	भावेंशील काज भावें अधोक्षज। भावें सकळ काज सफळ होय
१०८७५	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.४।।	निवृत्तीनें कथिलें गुरुगयनी प्रसादें । सकळ हा गोविंद आत्माराम

१०८७६	सकळ	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.४।।	निवृत्तीचें निराळ जीवन पैं सकळ। प्रत्यक्ष गोपाळ घटीं दिसे
१०८७७	सकळतत्त्व	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.४।।	निवृत्ति म्हणे पिता सकळतत्त्व रहितु। वेदशास्त्रीं दृष्टांतु पहा तुम्हीं
१०८७८	सकळां	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.१।।	शांतीचें भजन क्षमेचा कळवळा। गोपाळ सकळां देहीं नांदे
१०८७९	सकळांचा	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.४।।	निवृत्ति म्हणे तो स्वामी सकळांचा। दिनकाळ वाचा कृष्ण जपों
१०८८०	सकळिक	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.२।।	तो हरि बाळक गोपिका कौतुक। गोपाळ सकळिक संवगडे
१०८८१	सकळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.२।।	कृष्ण माझा हरी खेळतो गोकुळीं। गोपिकीं सकळीं वेढियेला
१०८८२	सकुमार	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.५।।	चतुर्भुज श्रीपति सकुमार साजती। शंख चक्र हातीं हरि माझा
१०८८३	सकुमार	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.२।।	तें रूप सुंदर कृष्ण सकुमार। सेविती सुरवर भक्तराज
१०८८४	सखया	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.५।।	तें हें रे सखया खेंचरासि पुसे। गुरुनामीं विश्वासे ब्रह्मरूपें
१०८८५	सखा	।।ज्ञा.गा.नि.००५.२।।	तो हा कृष्ण सखा नंदाघरीं देखा। यशोदे सन्मुखा दूध मागे
१०८८६	सखा	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.४।।	निवृत्ति धर्मता विचार चोखाळ। सर्वत्र गोपाळ सखा आम्हां
१०८८७	सखा	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.१।।	चातकाचें ध्यान मेघाचें जीवन। आम्हां नारायण तैसा सखा
१०८८८	सखा	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.६।।	निवृत्तीचा सखा विठ्ठलरूप देखा। निरालंब शिखा गगनोदरीं
१०८८९	सखा	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.६।।	द्रौपदी सुभद्रा गोपाळ गोपिका। बळीभद्र सखा दों अक्षरीं
१०८९०	सखे	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.२।।	तें हें कृष्णनाम सखे नंदाघरीं। गौळियां माझारी ब्रह्म खेळे
१०८९१	सखोल	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.१।।	मंगल्य मांगल्य ब्रह्म हें सखोल। ब्रह्मरूप बोल ब्रह्म भोगी
१०८९२	सखोल	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.२।।	तें रूप सखोल कृष्णरूपें खेळे। नंदयशोदेमेळे गोपी संगें
१०८९३	सख्ये	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.१।।	वर्ण व्यक्ति सख्ये वर्णाश्रम मुखें। ब्रह्मानाम सौख्ये योगीजन
१०८९४	सगळा	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.१।।	मीपणें सगळा वेदु हारपला। शास्त्रांचा खुंटला अनुवाद
१०८९५	सगळा	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.२।।	आपरूपें गोविंद गोंविला सगळा। चरण कमळा विनटलों
१०८९६	सगळा	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.४।।	निवृत्ति म्हणे मीतूंपणें सगळा। तुजमाजि गोपाळा रहिवासु
१०८९७	सगळी	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.१।।	गगन घोटीत उठी पृथ्वी सगळी दाटी। आपणचि पाठी कूर्म जाला
१०८९८	सगुण	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.१।।	निरालंब सार निर्गुण विचार। सगुण आकार प्रगटला
१०८९९	सगुण	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.२।।	न साहे सगुण अवघाचि निर्गुण। तो कृष्ण आपण गोपाळसंगें
१०९००	सगुण	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.२।।	तें रूप सगुण अवघेंचि निर्गुण। गुणि गुणागुण तयामाजि
१०९०१	सगुण	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.३।।	रूपाचें सगुण निर्गुण दाटलें। नामेंचि आटलें मोहजाळ

१०९०२	सगुण-निर्गुणनिधी	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.२।।	देखिला गे माये सगुण-निर्गुणनिधी। यशोदा गोविंदीं प्रेमपान्हा
१०९०३	सगुणप्रबंधा	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.१।।	नित्य निर्गुण सदा असणें गोविंदा। सगुणप्रबंधा माजि खेळे
१०९०४	सच्चिदानन्दघन	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.४।।	निवृत्ति संपूर्ण नाम नारायण। सच्चिदानन्दघन सर्व सुखी
१०९०५	सजीव	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.१।।	सजीव साजिरी तिगुण गोजिरी। नांदे माजघरीं आत्मराजु
१०९०६	सज्जन	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.४।।	निवृत्ती सज्जन जन वन देव। आत्मरूप भाव ब्रह्म जाला
१०९०७	सज्जन	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.२।।	तो सोंवळा संपूर्ण अमृताचा घन। त्यामाजि सज्जन हरि आत्मा
१०९०८	सज्जन	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.४।।	निवृत्ति सज्जन अवघा आत्माराज। एकतत्वबीज जपा लाहो
१०९०९	सज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.१।।	ज्ञानेंशीं विज्ञान रूपेंशीं सज्ञान। ध्यानेंशीं धारणा हारपली
१०९१०	सतत	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.४।।	निवृत्ति निवांत विठ्ठल सतत। नघे दुजी मात हरिवीण
१०९११	सतत	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.१।।	विनट विठ्ठला प्रकृति अबोला। सतत संचला नेणो हरी
१०९१२	सतेज	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.१।।	देहाचि दिवटी अखंड पैं सतेज। चंद्रसूर्य भोज नाहीं तेथें
१०९१३	सत्ता	।।ज्ञा.गा.नि.००७.१।।	अकर्ता पैं कर्ता नाहीं यासी सत्ता। आपण तत्त्वतां स्वयें असे
१०९१४	सत्ता	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.५।।	प्रकाशपूर्णता आदिमध्य सत्ता। नातळे तो द्वैता अद्वैतपणें
१०९१५	सत्ता	।।ज्ञा.गा.नि.११३.२।।	प्रकाश पूर्णता आदिमध्यें सत्ता। नातळे तो द्वैता द्वैतपणें
१०९१६	सत्ता	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.१।।	मोक्षाचेनि देठें मोहपाशा गिळी। कैसेनि गोपाळीं सत्ता होय
१०९१७	सत्पद्	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.४।।	निवृत्ति सत्पद् इच्छित सर्वदा। भिन्न भेद कदा नाहीं चित्तीं
१०९१८	सत्य	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.४।।	निवृत्ति तटाक सर्व कृष्ण एक। अद्वैत हे लेख ब्रह्म सत्य
१०९१९	सत्य	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.३।।	नित्य ते अनित्य आपणचि सत्य। कार्याकारण कृत्य हरपे जेथें
१०९२०	सत्य	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.१।।	हरिवीण भावो तो वायांचि संदेहो। हरिदेवा देवो आहे सत्य
१०९२१	सत्य	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.२।।	जपतां श्रीहरी मोक्ष नांदे नित्य। तरले पैं सत्य हरिनामें
१०९२२	सत्य	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.४।।	निवृत्तिसागर हरिरूप नित्य। सेविला तो सत्य दों अक्षरीं
१०९२३	सत्य	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.३।।	ऐसिये तत्त्वें होताती परत्वें। धरुनियां सत्य आहे भाव
१०९२४	सत्यभामा	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.२।।	राहीरखुमामाई सत्यभामा माता। आलिया त्वरिता काल्यामाजी
१०९२५	सत्यभामा	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.१।।	सत्यभामा माये अन्नपूर्णा होये। वेळोवेळां सोय कवळ मुखीं
१०९२६	सत्रावळीचे	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.२।।	कळिका उन्मनी गोल्हाट कवळी। सत्रावळीचे जवळी आत्मा स्वामी
१०९२७	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.३।।	सत्रावी उलंडी अमृत पिऊनि। ब्रह्मांड निशाणी तन्मयता

१०९२८	सत्रावीची	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.३।।	सागरजीवन सत्रावीची खूण। मेघ तो वर्षण वोळलासे
१०९२९	सत्रावीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.१।।	कल्पना कोंडूनि मन हें मारिलें। जीवन चोरिलें सत्रावीचें
१०९३०	सत्व	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.२।।	आदिमध्य अवसान सत्व रज तम। प्रकृति सम अळंकारले
१०९३१	सत्वर	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.४।।	निवृत्ति सत्वर सेवि सुखसार। प्रकृति आकार लोपें ब्रह्मीं
१०९३२	सत्वर	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.६।।	निवृत्ति तत्पर निवाला सत्वर। नित्यता आचार विष्णुमय
१०९३३	सत्वर	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.३।।	सत्वर उच्चार रामनाम चित्तीं। संसारखंती नाहीं तया
१०९३४	सत्वर	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.४।।	निवृत्ति सत्वर उच्चारण नाम। वैकुंठधाम तया देहीं
१०९३५	सत्वर	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.४।।	निवृत्ति सत्वर द्वैत हें निरसी। अद्वैत समरसीं दिधला असे
१०९३६	सत्वरजसार	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.३।।	त्रिपुटी त्रिगुण सत्वरजसार। नामेंचि वेव्हार तुटे रया
१०९३७	सत्वशीळ	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.१।।	नि:संदेह हरि भावयुक्त करी। भजन निर्धारी सत्वशीळ
१०९३८	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.०११.१।।	निदोषरहित सर्वगुणीं हेत। द्वैत विवर्जित अरूप सदा
१०९३९	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.०११.२।।	तें रूप स्वरूप कृष्ण बाळलीला। माजि त्या गोपाळा सदा वसे
१०९४०	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.४।।	निवृत्ति संपदा सर्वज्ञ गोविंदा। सूत्रमणी सदा तेथ निमो
१०९४१	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.३।।	अपार उपाय आपणचि होय। सिद्धीचा न साहे रोळु सदा
१०९४२	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.३।।	धन्य ते यशोदा खेळवी मुकुंदा। आळवीत सदा नित्य ज्यासी
१०९४३	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.२।।	तें रूप साबडे कृष्ण माजिवडें। सोंवळें उघडें शौच सदा
१०९४४	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.१।।	नित्य निर्गुण सदा असणें गोविंदा। सगुणप्रबंधा माजि खेळे
१०९४५	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.३।।	पहातें दुभतें कासवी भरितें। नेत्रातें करितें तृप्त सदा
१०९४६	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.३।।	आनंदे सोहळा उन्मनीचि कळा। नामचि जिव्हाळा जिव्हे सदा
१०९४७	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.३।।	भ्रांत माया सदा पैं वैरिणी। मारूनी जीवनीं जीव ठेवी
१०९४८	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.४।।	निवृत्ति पाठ पदा नामें । वैकुंठ तें सदा
१०९४९	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.४।।	निवृत्तीचें जाप्य आनु नाहीं चित्तीं। रामनामें तृप्ती सदा असे
१०९५०	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.१।।	नाम मुखीं सदा तोचि पैं भाग्याचा। तयासी यमाचा धाक नाहीं
१०९५१	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.३।।	नामेंविण मूर्ख नित्य पैं तया दु:ख। नामें शुकमुख नित्य सदा
१०९५२	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.३।।	दुजियाची निंदा अपवाद सदा। वाचेसि गोविंदा जप करी
१०९५३	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.४।।	सुखावरी सुख निसंग रे आचरे। केशव निधारें तुष्टे सदा

१०९५४	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.५।।	निवृत्ति म्हणे होईल अगाध। एकनामें गोविंद तुष्टे सदा
१०९५५	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.५।।	येउनी जनीं सदा पैं तो विदेही। तारकु सबाहीं सप्रेमळु
१०९५६	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.३००.३।।	सोपान खेचर ज्ञानदेव लाठा। देताती वैकुंठा क्षेम सदा
१०९५७	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.४।।	निवृत्तीचें सार हरिरूप सदा। नित्य परमानंदा रातलासे
१०९५८	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.४।।	निवृत्तीचें धन अखंड परिपूर्ण। आपणचि नारायण तुष्टे सदा
१०९५९	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.१।।	दुजियाची निंदा दुजेपण सदा। द्वैत तें गोविंदा नावडे रया
१०९६०	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.३।।	नंद ते यशोदा देवकी मुकुंदा। वसुदेव सदा भाग्यनिधी
१०९६१	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.३।।	समाधिधनधाम वैकुंठ हरिसम। योगियां पूर्ण काम हृदयीं सदा
१०९६२	सदा	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.६।।	निवृत्ति भजन नित्य अनुष्ठान। एकरूपध्यान मनीं ध्यातु सदा
१०९६३	सदाचार	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.२।।	सदाचार आम्हां नित्य हरिप्रेमा। नेणों मनोधर्मा प्रपंचाचिया
१०९६४	सदाभावी	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.३।।	शिव जाणे जीवीं क्षरला चैतन्य। हें जीवीं कारुण्य सदाभावी
१०९६५	सदोदित	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.१।।	मथीन मथन मधुरता आपण। विश्वीं विश्व पूर्ण सदोदित
१०९६६	सदोदित	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.४।।	निवृत्ति निमग्न नाम सेविताहे। ब्रह्मपणें होये सदोदित
१०९६७	सदोदित	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.३।।	दुजेपणा काटी नियम निस्सीम। सदोदित राम पूर्णपणें
१०९६८	सदोदित	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.३।।	कुरवाळिला करें पुसतसे गूज। घेईं ब्रह्मबीज सदोदित
१०९६९	सद्‌गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्‌गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
१०९७०	सद्‌गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.४।।	निवृत्ति म्हणे ऐसा गयनि सद्‌गुरु। उपदेश पूरु अमृताचा
१०९७१	सद्‌गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.४।।	निवृत्ति म्हणे आम्हां सद्‌गुरु उपदेशु। सर्वांभूतीं वासु हरि असे
१०९७२	सद्‌गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.२।।	धन्य माझा भाव सद्‌गुरु उपदेश। सर्व हृषीकेश दावियेला
१०९७३	सद्‌गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.४।।	निवृत्ति आवडे सद्‌गुरु गयनी। चित्त नारायणीं तल्लीनता
१०९७४	सद्‌गुरु	।।ज्ञा.गा.नि.२००.४।।	निवृत्तीचें दीप सद्‌गुरु पुरविले। भांडवल जालें हरिरूप
१०९७५	सद्‌गुरुनें	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.४।।	निवृत्ति कोंदलें सद्‌गुरुनें दिधलें। हरिधन भले आम्हां माजी
१०९७६	सद्‌गुरुविचार	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.१।।	आह्मां हेचि थोर सद्‌गुरुविचार। नलगे संप्रधार नानामतें
१०९७७	सद्‌गुरुविण	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.३।।	पावाडां पाव आणि करी परवस्तुसि भेटी ऐसा तोचि। तो सद्‌गुरुविण मूढासि दर्शन कैचें ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये

१०९७८	सधन	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.२।।	तें रूप सधन गुणागुणसंपन्न। ब्रह्म सनातन नांदे वीटे
१०९७९	सधर	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.४।।	निवृत्ति सधर ब्रह्मरूपासार। वृत्तीचा विचार हारपला
१०९८०	सधर	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.४।।	निवृत्ति सधर गोरक्षी गयनी। ब्रह्मरूपीं पूर्णी समरसे
१०९८१	सधर	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.२।।	कांसवी तुसार अमृत सधर। भक्त पारावार तारियेलें
१०९८२	सधर	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.२।।	विठ्ठल सधर भिवरा तें नीर। नाम निरंतर केशवाचें
१०९८३	सधर	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.४।।	निवृत्ति सधर विष्णुमय सार। विठ्ठल आचार पंढरीये
१०९८४	सधर	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.४।।	निवृत्ति सधर एकतत्त्वीं विचार। मन मार्ग साचार हारपला
१०९८५	सनकसनंदन	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.१।।	सनकसनंदन भक्त अंतरंग। हरिरूपें सांग पूर्ण झाले
१०९८६	सनकादिक	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.३।।	जनाचे तारक पूज्य पुण्य श्लोक। तृप्त सनकादिक नामें होती
१०९८७	सनकादिक	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.४।।	निवृत्ति खेचर परिसा भागवत। आनंदे डुल्लत सनकादिक
१०९८८	सनकादिक	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.३।।	सनकादिक देव देहुढापाउलीं। गोपाळ वाकुली दाविताती
१०९८९	सनकादिक	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.२।।	संत मुनिदेव सनकादिक सर्व। तींहीं मनोभाव अर्पियेला
१०९९०	सनकादिकीं	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.१।।	जनांसी तारक विठ्ठल हेंचि एक। केलासे विवेक सनकादिकीं
१०९९१	सनकादिकीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६५.३।।	तेथील तारक ब्रह्म निजसुख। केलासे विवेक सनकादिकीं
१०९९२	सनातन	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ गुरूची धारणा। ब्रह्म सनातन माजि मन
१०९९३	सनातन	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.३।।	ब्रह्म सनातन ब्रह्मींचे अंकुर। भक्तिपुरस्सर भूत दया
१०९९४	सनातन	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.२।।	तें रूप सधन गुणागुणसंपन्न। ब्रह्म सनातन नांदे वीटे
१०९९५	सनातन	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.२।।	दुजेपणा भिन्न सर्व जनार्दन। ब्रह्म सनातन पावसी रया
१०९९६	सनातन	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.४।।	निवृत्तीनें ब्रह्म देखिलें परिपूर्ण। माजि सनातन ब्रह्मसुखें
१०९९७	सनातना	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.४।।	निवृत्ति धारणा ब्रह्म सनातना। नित्य नारायणा चिंतितुसे
१०९९८	सन्मुखा	।।ज्ञा.गा.नि.००५.२।।	तो हा कृष्ण सखा नंदाघरीं देखा। यशोदे सन्मुखा दूध मागे
१०९९९	सपाट	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.४।।	निवृत्ति गोल्हाट मार्ग तो सपाट। भेदुनी त्रिकुट साधियेलें
११०००	सपाटे	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.१।।	क्षीराचा क्षीराब्धि क्षरोनियां लोटे। वैकुंठ सपाटे पाट वाहे
११००१	सपाटे	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.४।।	निवृत्तिराज म्हणे तो गुरुविण न तुटे। प्रपंच सपाटे ब्रह्मीं नेतु
११००२	सप्त	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये

११००३	सप्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.२।।	तें रूप रूपस कृष्णब्रह्मनाम। गौळिया सप्रेम वोळलेंसे
११००४	सप्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.६।।	निवृत्ति सप्रेम जोडती सर्व काम। पंढरीये राम विश्रामले
११००५	सप्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.२।।	हेंचि मज द्यावें सप्रेम आपुलें। ध्यातुसें पाउलें एवढ्यासाठीं
११००६	सप्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.६।।	निवृत्ति सप्रेम संजीवनी मूळ। स्मरतां काळवेळ नाहीं नामीं
११००७	सप्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.४।।	निवृत्ति अखंड जपतुसे नाम। हृदयीं सप्रेम मूर्ति त्याची
११००८	सप्रेम	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.३।।	सार हरिनाम सार हरिनाम। नित्यता सप्रेम जपों गेलें
११००९	सप्रेमळु	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.५।।	येउनी जनीं सदा पैं तो विदेही। तारकु सबाहीं सप्रेमळु
११०१०	सप्रेमाची	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.३।।	न मगे नेणे कांहीं याविण आणिक। सप्रेमाची भूक तृष्णा करी
११०११	सप्रेमाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.३।।	दिधलें तें घेईं पूर्णतें तूं होईं। सप्रेमाचे डोहीं संतजन
११०१२	सप्रेमाच्या	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.४।।	कुर्वाळितो हरि नुघडि तो दृष्टी। सप्रेमाच्या पोटीं अधिक होसी
११०१३	सप्रेमें	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.३।।	वैराग्यें तापला सप्रेमें निवाला। ठेवा जो लाधला शांतिसुख
११०१४	सप्रेमें	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.२।।	शब्दासि नातुडे बुद्धिसि सांकडें । तो सप्रेमें आतुडे स्मरतां नाम
११०१५	सप्रेमें	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.६।।	निवृत्ति तिष्ठतु सप्रेमें डुल्लतु। मन हें निश्चितु रामपायीं
११०१६	सप्रेमें	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.२।।	हरिनाम विनट हरि उच्चारीत। सप्रेमें डुल्लत भक्तजन
११०१७	सफळ	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.२।।	तें हें कृष्णनाम देवकी सफळ। वासुदेवकुळ गोपवेषें
११०१८	सफळ	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.२।।	पूर्वपुण्य चोख आम्हांसि सफळ। गयनि कल्लोळ तुसार आम्हां
११०१९	सफळ	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्वकाळ जाहला हरिरूप
११०२०	सफळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.३।।	विश्रांतीसी स्थळ वैकुंठ सफळ। दुभतें गोपाळ कामधेनु
११०२१	सफळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.१।।	प्रपंच टवाळ वृक्षच हा सफळ। उपटिलें मूळ कल्पनेचें
११०२२	सफळ	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्व काळ झाला हरीरूप
११०२३	सफळ	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.४।।	नाम हें विठ्ठल नलगे पैं मोल। नित्यता सफळ पांडुरंग
११०२४	सफळ	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.३।।	पुंडरिकफळ वोळलें सफळ। शंकर सोज्वळ प्रेमें डुले
११०२५	सफळ	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.२।।	भावेंशील काज भावें अधोक्षज। भावें सकळ काज सफळ होय
११०२६	सफळ	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तिभाव हा सफळ। तेथें अद्वैत कृपाळ बिंबलेंसे
११०२७	सबाहीं	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.५।।	येउनी जनीं सदा पैं तो विदेही। तारकु सबाहीं सप्रेमळु
११०२८	सबाह्य	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.३।।	सबाह्य कोंदलें परिपूर्ण विश्वीं। तोचि अर्जुनासि दृष्ट जाला

११०२९	सम	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.१।।	प्रतिपाळ सम प्रतिज्ञेचा नेम। सर्वज्ञता तम गिळीतसे
११०३०	सम	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.१।।	आदिरूप सम मूळ प्रकृति नेम। वैकुंठ उत्तम सर्वत्र असे
११०३१	सम	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.१।।	निगम आगम वेदादिक सम। श्रुतीचा उपक्रम हारपला
११०३२	सम	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.४।।	निवृत्ति म्हणे धाम कृष्ण हा परम। सौख्यरूपें सम वर्ततुसे
११०३३	सम	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.२।।	तेंचि हें सांवळें अंकुरलें ब्रह्म। गोपसंगें सम वर्ते रया
११०३४	सम	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.१।।	माता पिता नाहीं बंधु बोधु कांहीं। सर्व सम डोहीं वर्तताती
११०३५	सम	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.१।।	आह्मां जप राम गुरुखूण सम। जन वन धाम गुरुचेंची
११०३६	सम	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.३।।	आकार विकार सम सारिखाचि हरी। बाह्य अभ्यंतरीं आपणचि
११०३७	सम	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.२।।	आदिमध्य अवसान सत्व रज तम। प्रकृति सम अळंकारले
११०३८	सम	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.४।।	निवृत्ति परम निरंतर सम। सर्वांघटीं राम बिंबलासे
११०३९	सम	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.१।।	वेदादिक सम गुरुगम्य पार। तोचि हा साचार गुरु उपदेशु
११०४०	सम	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
११०४१	सम	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.१।।	सम सुखाचें विषम मोहाचें। द्वैत पापाचें घेसी झणीं
११०४२	सम	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.३।।	ऐसा जो नित्यता पढतसे नाम। नाहीं तया सम दुजें कांहीं
११०४३	सम	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.१।।	क्षमा सम नेम हाचि परिपूर्ण। राम होई तूं निष्काम नि:संदेह
११०४४	समता	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.३।।	जाणते पूर्णता पूर्णते समता। आपण चित्सत्ता गोपवेष
११०४५	समता	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.३।।	गुरु परब्रह्म गुरु मातापिता। गुरूनें समता दाखविली
११०४६	समता	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.४।।	निवृत्ति समता हरिभजन करी। सर्वत्र कामारी ऋद्धिसिद्धी
११०४७	समता	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.४।।	निवृत्ति समता विठ्ठल किर्तन। करितां अनुदिन मनमेळे
११०४८	समता	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.१।।	समता धरा आधीं टाका द्वैतबुद्धी। आपेआप शुद्धि गोविंदीं रया
११०४९	समता	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.३।।	या रूपें चिंतितां आत्मरूपें पाहतां। तत्त्वींतत्त्व समता मिळोनि जाये
११०५०	समता	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.१।।	समता वर्तावी अहंता खंडावी। तेणेंचि पदवी मोक्षमार्ग
११०५१	समता	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.२।।	तूंचि रे साचार होसील पूर्णता। निगुणी समता नाहीं जैसी
११०५२	समता	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.४।।	निवृत्ति समता हरी प्रेमगुण। कृष्ण हेचि ध्यान मनामाजी
११०५३	समतेज	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.१।।	शिव शांति तेजें रवितेज बिंबे। जीवशिवा बिजे समतेज
११०५४	समत्वें	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.१।।	रामराम जप समत्वें साधावा। अहंकार टाकावा अहंबुद्धी

११०५५	समरस	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.३।।	आकाश सौरस तत्त्व समरस। तो हा हृषीकेश गोपीसंगें
११०५६	समरस	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.४।।	निवृत्ति समरस सर्व ऋषीकेश। नाहीं आम्हां लेश कल्पनेमाजि
११०५७	समरस	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.२।।	तें रूप समरस गोकुळीं हृषीकेश। नंदाघरीं गोपवेषें हरि खेळे
११०५८	समरसा	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णमूर्ति ठसा। गोपाळा समरसा माजि खेळे
११०५९	समरसी	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.२।।	धन्य दिवस नित्य सेंवूं श्रीरामासी। जनवन समरसी पूर्णबोधें
११०६०	समरसीं	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.१।।	निराळ निरसी जिव शिव रसीं। सर्व ब्रह्म समरसीं वर्ते एक
११०६१	समरसीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.३।।	सर्वघटवासि सर्वत्रनिवासी। आपण समरसीं बिंबलासे
११०६२	समरसीं	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.४।।	निवृत्ति सत्वर द्वैत हें निरसी। अद्वैत समरसीं दिधला असे
११०६३	समरसे	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.४।।	निवृत्ति सधर गोरक्षी गयनी। ब्रह्मरूपीं पूर्णी समरसे
११०६४	समरसे	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.१।।	गगनींचा ईश गगनीं समरसे। अवचिता काळपाश टाकीतुसे
११०६५	समरसें	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.४।।	निवृत्ति गौरव गुरुमुखें घेत। आपणचि होत समरसें
११०६६	समरसें	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.४।।	गुरुलागीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
११०६७	समरसें	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.६।।	निवृत्ति निवांत समरसें पाहात। अवघाचि दिसत देहीं विदेहीं
११०६८	समर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.२।।	तें रूप समर्थ रामकृष्णनाम। गोपिका कृतार्थ नाम घेतां
११०६९	समर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.११९.१।।	विश्वीं विश्वपती असे पैं लक्ष्मीनाथ। आपणचि समर्थ सर्वांरूपीं
११०७०	समर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.३।।	वेणुनाद तीर्थ चंद्रभागा समर्थ। विठ्ठलदैवत रहिवासें
११०७१	समर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.१।।	हरिविण व्यर्थ आचार समर्थ। हरि हेंचि हीत अरे जनां
११०७२	समर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.१।।	हरिवीण भाव तो सर्वचि व्यर्थ। हरि हा समर्थ भाव थोर
११०७३	समर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.३।।	वेदार्थाचा अर्थ पहातां समर्थ। तोचि हा भरींत कृष्णराजु
११०७४	समर्थ	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.२।।	तोचि भजनपंथ सुगम समर्थ। नित्यता अनंत तृप्त असे
११०७५	समर्थाचे	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.४।।	समर्थाचे घरीं कांहीं नाहीं उणें । अखंड प्रेम देणें कृष्णनामीं
११०७६	समर्पिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.४।।	निवृत्ति निवांत केलेंसे मथीत। चित्त समर्पिलें पुंडलिकें
११०७७	समर्पी	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.१।।	आपुलेनि हातें कवळु समर्पी। ब्रह्मार्पण मुखीं ब्रह्मरूपें
११०७८	समवाय	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.३।।	शास्त्रें समवाय उपनिषदें गाती। चैतन्याची सृष्टी ब्रह्ममय
११०७९	समसेज	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.२।।	समसेज बाज सर्वत्र रे भोगी। एकरूप जगीं हरी नांदे
११०८०	समस्त	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.४।।	निवृत्ति तिष्ठतु एकरूप चित्त। अवघींच समस्त गिळियेलीं

११०८१	समाधान	।।ज्ञा.गा.नि.००६.४।।	निवृत्ति समाधान कृष्ण हें चोखडें। मनोनिग्रह कोडें चरणीं गोंवी
११०८२	समाधान	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.१।।	परम समाधान परमवर्य धन। नाम जनार्दन क्षरलें असे
११०८३	समाधान	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.१।।	सौजन्य समाधान सर्व जनार्दन। आत्मरूपें धन इतुकें पुरे
११०८४	समाधान	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.४।।	निवृत्ति तत्त्वता मनाचें मोहन। नित्य समाधान रामनामें
११०८५	समाधि	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.४।।	निवृत्ति समाधि उगवली कळिका। तारी तिहीं लोकां एकानामें
११०८६	समाधि	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.५।।	चित्तवृत्ति धृति यज्ञ दान कळा। समाधि सोहळा विष्णुरूप
११०८७	समाधि	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.३।।	समाधि संजीवन कृष्णाचे पैं ध्यान। दिननिशीं मन निजरूप दिसे
११०८८	समाधिधनधाम	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.३।।	समाधिधनधाम वैकुंठ हरिसम। योगियां पूर्ण काम ह्रदयीं सदा
११०८९	समाधीचें	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.३।।	समाधीचें रूप रुपासि आलें काह्या। पसरोनी बाह्या देत क्षेम
११०९०	समाप्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.४।।	निवृत्ति अखंड हरिध्यान चित्तीं। संसार समाप्ति जाली तया
११०९१	समाप्ति	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.३।।	नलगे साकार विठ्ठल मनोवृत्ति। प्रपंच समाप्ति ती अक्षरीं
११०९२	समारंभें	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.२।।	तोचि ओघ साचा मुक्ताईसी लाठा। चालिलों वैकुंठा समारंभें
११०९३	समिरासगट	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.५।।	समिरासगट गति पावली विश्रांति। नामरूप जाति भेदशून्य
११०९४	समी	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.२।।	भिवरासंगमीं निरंतर समी। तह्लीनता ब्रह्मीं उभी असे
११०९५	समीप	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.२।।	तें हें कृष्णरूप गौळियांचें तप। यशोदे समीप नंदाघरीं
११०९६	समीप	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.२।।	तें रूप स्वरूप प्रत्यक्ष अमूप। यशोदे समीप खेळतसे
११०९७	समीप	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.३।।	वसुदेव अमूप देवकी समीप। वैकुंठीचें दीप लाडेंकोडें
११०९८	समीप	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.३।।	तप हें अमूप नलगे संकल्प। साधितां समीप जवळी असे
११०९९	समीप	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.१।।	काला तंव निकट श्रीरंग समीप आले। भक्तांचे सोहळे पुरवितु
१११००	समीप	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.४।।	निवृत्तीचा जपु गयनी समीप। सर्व कृष्णरूप गुरु माझा
१११०१	समीरणा	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.३।।	निष्काम कल्पना आधीं साधीं मना। ऐक्य समीरणा हेंचि करीं
१११०२	समूळ	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.१।।	छेदिला हा वृक्ष तुटलें तें मूळ। प्रपंच समूळ उडाला रया
१११०३	समूळ	।।ज्ञा.गा.नि.२११.१।।	छेदिला समूळ प्रपंच विव्हळ। तारक गोपाळ भवनिधी
१११०४	समेळीं	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.२।।	तें रूप गोकुळीं गोपाळाचें मेळीं। अखंड समेळीं खेळतुसे
१११०५	सम्यक	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.४।।	निवृत्ति तटाक निवांत सम्यक। सर्वरूपें एक आत्माराम
१११०६	सम्यक	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.१।।	बिंबीं बिंब एक बिंबलें सम्यक। आपण तिन्ही लोक एक्यारूपें

११११०७	सम्यक	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.४।।	निवृत्ति ज्ञानार्क विज्ञान सम्यक। भावशीळ देख जनीं इये
११११०८	सम्यकु	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.६।।	निवृत्ति तटाकु घटमठ एकु। कृष्ण हा सम्यकु नामरूपें
११११०९	सम्यक्	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.५।।	विरक्तीचें पात्र अन्वयाचें मुख। देउनि सम्यक् अनन्यता
१११११०	सम्यक्	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.४।।	निवृत्ति निष्टंक ज्ञान तें सम्यक् । गयनि विवेक सिद्ध पंथु
११११११	सम्यक्	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.४।।	गुरुलागीं भेटी निवृत्ति तटाक। देखिलें सम्यक् समरसें
१११११२	सम्यक्	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.१।।	मातेचें बाळक पितृचें जनक। गोत हें सम्यक् हरी आम्हां
१११११३	सम्यक्	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.२।।	ध्यान मनन एक करितां सम्यक्। होय एकाएक एकतत्त्व
१११११४	सये	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.२।।	भाग्य पैं फळलें नंदाघरीं सये। यशोदा पैं माय परब्रह्माची
१११११५	सये	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.१।।	प्रपंचाची वस्ति व्यर्थ काह्या काज। आम्हां बोलतां लाज येत सये
१११११६	सये	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं सये। एक रूप होय कृष्णराजा
१११११७	सरत	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.५।।	चोरटा वाल्मिक रामनामीं रत। तोही एक सरत रामनामीं
१११११८	सरता	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.३।।	जालों पैं सरता हरिनाम पाठें। नेतसे वैकुंठे गुरुकृपा
१११११९	सरळ	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.४।।	निवृत्ति सरळ निरसलें अज्ञान। सर्वत्र संपन्न आत्माराम
१११२०	सरळ	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.३।।	व्योमामाजीं अभ्र जातसे सरळ। त्यासी अळुमाळ दृष्य नव्हे
१११२१	सरळ	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.२।।	काय करूं माये कैसा हा गोवळू। सरळ सुकळु नाहीं म्हणे
१११२२	सरळु	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.१।।	निरशून्य गगनीं अर्क उगवला । कृष्णरूपें भला कोंभ सरळु
१११२३	सरिता	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.३।।	न पाहे यम काळ तयाकडे अवचिता। नामाची सरिता ज्याचे मुखीं
१११२४	सरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.३।।	अरूपें सरूप लक्षिता पैं माप। नंदा दिव्यदीप उजळला
१११२५	सरेल	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.२।।	जाईल हा देह सरेल आयुष्य। आपेंआप भविष्य उभें राहे
१११२६	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.००३.४।।	निवृत्ति परिचार सर्व हा गोपाळ। पुजी दिनकाळ आत्माराम
१११२७	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.००६.३।।	कथा त्या कथिचां पूर्ण त्या मथिता। अरूपें अच्युता सर्व असे
१११२८	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.४।।	निवृत्ति सौभाग्य ब्रह्म सर्व सांग। गुरुनामें पांग हरे एक
१११२९	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.३।।	नित्यता प्रकाश सर्व पूर्ण सार। आपण श्रीधर सर्व सुखें
१११३०	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.३।।	नित्यता प्रकाश सर्व पूर्ण सार। आपण श्रीधर सर्व सुखें
१११३१	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.१।।	गगनवाड दृष्टी सर्व तत्त्व शेखी। जिव शिव पोखी कारणभूत
१११३२	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ नाममंत्रयज्ञ। सर्व हाचि कृष्ण आत्माराम

११३३	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.४।।	निवृत्ति संपूर्ण नाम नारायण। सच्चिदानन्दघन सर्व सुखी
११३४	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें परिपूर्ण। सर्व नारायण गोपवेष
११३५	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.४।।	सर्व हें घडुलें कृष्णाचें सानुलें। घटमठ बुडालें इये रूपीं
११३६	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.५।।	सर्व सुखमेळें नामाकृती वोळे। सिद्धीचे सोहळे कृष्णनामीं
११३७	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.१।।	जेथें रूप रेखा ना आपण आसका। सर्व रूपें देखा हरि माझा
११३८	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.४।।	निवृत्ति निवाला प्रेमरसें धाला। सर्व सुख झेला हरिकृष्ण
११३९	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.१।।	विकट विकास विनट रूपस। सर्व हृषीकेश दिसे आम्हां
११४०	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.४।।	निवृत्ति प्रकार ध्यानाचा विचार। सर्व हा श्रीधर यशोदेचा
११४१	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०४७.१।।	निराळ निरसी जिव शिव रसीं। सर्व ब्रह्म समरसीं वर्ते एक
११४२	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.४।।	निवृत्तीशीं ध्यान सर्व जनार्दन। वैकुंठ आपण गोपीसंगें
११४३	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.३।।	दृष्य द्रष्टा सर्व तितिक्षा उपरती। श्रुतीसी संपत्ती येथ जाणा
११४४	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.१।।	सर्व स्वरूप नाम सर्व घटीं घनश्याम। तो गोकुळीं आत्माराम दूध मागे
११४५	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.१।।	सर्व स्वरूप नाम सर्व घटीं घनश्याम। तो गोकुळीं आत्माराम दूध मागे
११४६	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.६।।	निवृत्ति गयनी देव उपदेशिला सर्व। गोरक्षी गुह्यभाव सांगती मज
११४७	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.३।।	उचलिती ढिसाळ सर्व हा गोपाळ। तो यशोदेचा बाळ नंदाघरीं
११४८	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.२।।	तें रूप कारण कृष्ण तेजाकार। सर्व हा आकार त्याचा असे
११४९	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व हा श्रीधर। मनाचा विचार हारपला
११५०	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.४।।	निवृत्ति नितंब कृष्ण तो स्वयंभ। श्रीमूर्तीचें बिंब दिसे सर्व
११५१	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.४।।	निवृत्तीचें सार सर्व हा परिवार। कृष्णचि साचार बिंबलासे
११५२	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.१।।	कारण परियेस कामधाम नेम। सर्व आत्माराम नेमियेला
११५३	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.४।।	निवृत्ति सार पार ब्रह्मसुख घन। सर्व जनार्दन गोपवेषें
११५४	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.४।।	निवृत्तीचें सार कृष्णनामें पार। सर्व हा आचार हरी हरी
११५५	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.४।।	निवृत्ति परिमाण सर्व पूर्णघन। दिननिशीं कृष्ण भाग्ययोगें
११५६	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.२।।	उमटला ध्वनि कृष्णनाम ठसे। सर्व हृषीकेशें भरलें दिसे
११५७	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.४।।	निवृत्ति प्रमाण अनंत नारायण। सर्व हें चैतन्य आपरूपें
११५८	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.४।।	निवृत्ति म्हणे तें कृष्णरूप सर्व। रोहिणीची माव सकळ सृष्टी

११११५९	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.२।।	तें रूप सादर मानवी आकार। सर्व संप्रधार सिद्धि वोळे
१११६०	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.३।।	कुटुंब आचार कुळवाडी साचार। सर्व हा श्रीधर एकाएक
१११६१	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१००.३।।	नेघे हा प्रपंच नाहीं त्या आहाच। सर्व हाचि साच हरी आम्हां
१११६२	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१००.४।।	निवृत्तीचें पर कृष्ण हें साचार। सर्व हा आचार कृष्ण आम्हां
१११६३	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.३।।	मोठेनि परिमाण हारपलें ध्यान। आपणचि कृष्ण सर्व जाला
१११६४	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.११२.२।।	तें रूप श्रीधर कृष्णाचा आकार। सर्व निराकार एकरूपें
१११६५	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.१।।	माता पिता नाहीं बंधु बोधु कांहीं। सर्व सम डोहीं वर्तताती
१११६६	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.२।।	सर्व आत्माराम भजन निष्काम। दिन काळ नेम भजनशीळ
१११६७	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.४।।	निवृत्तीची खुण गुरुकृपा उद्धार। सर्व हा निर्धार आत्माराम
१११६८	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.१।।	सार हें नि:सार निवडुनि घेईन। सर्व हा होईन आत्माराम
१११६९	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.२।।	अहिंसेचें स्वरूप हेंचि हरिरूप। न म्हणे हरी आप सर्व आहे
१११७०	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.३।।	सांडिला आकारु धरिला अविकारु । सर्व हरिहरु रूप आम्हां
१११७१	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.१।।	तुटलें पडळ भेटला केवळ। सर्व हा गोपाळ गुरूमुखें
१११७२	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.२।।	न देखों बंधन सर्व जनार्दन। व्यासादिकीं खूण सांगितली
१११७३	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.२।।	धरिला तो हरि गोंविलेंसे सर्व। विषयाची माव सांडियेली
१११७४	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.४।।	निवृत्ति अमृत गुरुकृपा तूं सार। सर्व हा विचार हरी केला
१११७५	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.१।।	आमुचा आचार आमुचा विचार। सर्व हरिहर एक पुरे
१११७६	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.२।।	धन्य माझा भाव सद्गुरु उपदेश। सर्व हृषीकेश दावियेला
१११७७	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.३।।	ठेला अहंभाव सर्व दिसे देव। नि:संदेह भव नाहीं आम्हां
१११७८	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.४।।	निवृत्तिसाधन गयनिप्रसाद। सर्व हा गोविंद सांगतुसे
१११७९	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.४।।	निवृत्ति निष्काम सर्व आत्माराम। गयनी हें धाम गुरुगम्य
१११८०	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.१।।	बुद्धि बोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
१११८१	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.२।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यम नेम बुडोनि ठेले
१११८२	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.३।।	हरिरूप सर्व गयनिप्रसादें। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
१११८३	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.३।।	हरिरूप सर्व गयनिप्रसादें। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
१११८४	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.१।।	सौजन्य समाधान सर्व जनार्दन। आत्मरूपें धन इतुकें पुरे

११९८५	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.२।।	गोपाळ माधव कृष्णरूपें सर्व । ब्रह्मपद देव सकळ आम्हां
११९८६	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.३।।	नेघो द्वैतभाव भावो अद्वैत उपावो। सर्व ब्रह्म देवो एक ध्यावो
११९८७	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.४।।	निवृत्तीचा भावो सर्व आत्माराम रावो। हरि हा अनुभवो वेदमतें
११९८८	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.१।।	साधक बाधक ना बाधी जनक। सर्व हरि एक आत्मा असे
११९८९	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.४।।	निवृत्ति कारण योगियांचे हृदयीं। सर्व हरि पाहीं दिसे आम्हां
११९९०	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.२।।	सांग माये कैसें कल्पिलें कायसें। सर्व ऋषीकेश दिसे आम्हां
११९९१	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.४।।	निवृत्ति समरस सर्व ऋषीकेश। नाहीं आम्हां लेश कल्पनेमाजि
११९९२	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.३।।	विषयगरळा टाकिला अभिमानु। सर्व जनार्दनु आम्हां घरीं
११९९३	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.२।।	कैसा देहीं देह हरी। सर्व नांदे चराचरीं
११९९४	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.१।।	ध्यान ना उन्मनीं दृढ ना बंधनीं। सर्वी सर्व पूर्णी हरि एकु
११९९५	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.१।।	नाहीं काळ वेळ नाहीं तो नियम। सर्व यमनियम बुडाले रया
११९९६	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.२।।	हरिरूप सर्व गयनीप्रसाद। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
११९९७	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.२।।	हरिरूप सर्व गयनीप्रसाद। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
११९९८	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्व काळ झाला हरीरूप
११९९९	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.२।।	नाहीं येथ दुजें सर्व हरिराजे। गोपाळ सहजें विस्तारला
११२००	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.१।।	सर्व परिपूर्ण भरलेंसे अखंड। त्यामाजि ब्रह्मांड अनंत कोटि
११२०१	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.२।।	आपणचि देव आपणचि भक्त। आपण विरक्त सर्व जाला
११२०२	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.२।।	न दिसे तें भान दृश्य द्रष्टा हरी। सर्व घरोघरीं आत्माराम
११२०३	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.४।।	निवृत्ति दिधला नामेंरूपें दिसे। सर्व हरी असे तेजोमय
११२०४	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.३।।	हरी हरी सार वाचेसि उच्चार। सर्व हा श्रीधर पुरे आम्हां
११२०५	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.१।।	विवरण सार हरिहर आप। सर्व हरिरूप आपणपणें
११२०६	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.१।।	निगम नियम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशीं राम सेवितुसे
११२०७	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.३।।	देव मुनी सर्व ब्रह्मादिक लोठे। पंढरीये पेठे प्रेमपिसे
११२०८	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.६।।	निवृत्ति सप्रेम जोडती सर्व काम। पंढरीये राम विश्रामले
११२०९	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.१।।	सर्व काम धन सर्व सिद्ध पूर्ण। पतीतपावन हरि एकु
११२१०	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.१।।	सर्व काम धन सर्व सिद्ध पूर्ण। पतीतपावन हरि एकु

११२११	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.३।।	सर्व ब्रह्मार्पण कर्म करी जाण। वेदमतें खुण ऐसी असे
११२१२	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.४।।	निवृत्तीचा देव सर्व हा गोविंद। नाहीं भिन्न भेद विश्वीं इये
११२१३	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.१।।	प्राणिया उद्धार सर्व हा श्रीधर। ब्रह्म हें साचार कृष्णमूर्ती
११२१४	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.४।।	पुंडलिक नाचे देवमुनि सर्व। भीमातीरीं देव प्रगटले
११२१५	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.१।।	रामनाम नित्य अखंड पैं चित्तीं। तयाचे पुरती सर्व काम
११२१६	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.४।।	निवृत्ति तटाक सर्व कृष्ण एक। अद्वैत हे लेख ब्रह्म सत्य
११२१७	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.४।।	निवृत्तीचें ध्यान धारणा विसर। सर्व रूपें घर वैकुंठ माझें
११२१८	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.३।।	देवेंविण नाहीं सर्व शास्त्र बोले। हरिरूपीं बोधले तेचि धन्य
११२१९	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.४।।	निवृत्ति आगम मोहन साधन । सर्व नारायण एकातत्त्वें
११२२०	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.४।।	निवृत्ति स्मरतु रामनाम भाव। सर्व एक देव चाड आम्हां
११२२१	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.१।।	एक तत्त्व हरि असे असे पैं सर्वत्र। ऐसें सर्व शास्त्र बोलियेलें
११२२२	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.२।।	रामकृष्ण वाड सर्व हें वैकुंठ। दिसेल प्रकट निजरूपें
११२२३	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.३।।	येथुनि हें सर्व आकारलें भाव। रोहिणीची माव ऐसी आहे
११२२४	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.२।।	संत मुनिदेव सनकादिक सर्व। तींहीं मनोभाव अर्पियेला
११२२५	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.१।।	सर्व हरि दिसे जनींवनीं वसे। भवदृश्य भासे भक्तजनां
११२२६	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.३।।	भावना श्रीधर भाविक हरिहर। भजनीं श्रीवर सर्व तुष्टे
११२२७	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.१।।	परासी परते परनिंदा नको। सर्व विष्णु एको हेंचि ब्रह्म
११२२८	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व लेखी आप। वासना संकल्प रामकृष्ण
११२२९	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.२।।	दुजेपणा भिन्न सर्व जनार्दन। ब्रह्म सनातन पावसी रया
११२३०	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.२।।	दुजियाची सृष्टि नाहीं नाहीं भिन्न। सर्व नारायण बिंबलासे
११२३१	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.१।।	आगम निगम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशी राम सेवीतसे
११२३२	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.१।।	भाग्येविण नसे जनां भाव वसे। तेथें सर्व दिसे हरि माये
११२३३	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.४।।	साकार निराकार सर्व हा आचार। हरिरूप सार भजनभाव
११२३४	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.४।।	निवृत्तीचा जपु गयनी समीप। सर्व कृष्णरूप गुरु माझा
११२३५	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.४।।	निवृत्ति करुणा भाव नारायणा। सर्व जनार्दना अर्पियेलें
११२३६	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.३।।	सांडूनि तिमिर सर्व नारायण। हेंचि पारायण नित्य करीं

११२३७	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.३।।	सर्व जीवशिव हाचि धरा भाव। हारपला सर्व हरी रूपीं
११२३८	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.३।।	सर्व जीवशिव हाचि धरा भाव। हारपला सर्व हरी रूपीं
११२३९	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.२।।	तत्त्वता श्रीहरी एक असे सर्व। सांडूनी देहभाव पूर्ण पाहा
११२४०	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे कांहीं। सर्व हरी डोहीं बुडी देका
११२४१	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपिक पिकलें। ज्ञानासी लाधलें गुरुकृपा
११२४२	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.२।।	तेथील उद्‌बोध उद्गार पारुषे। सर्व हाचि दिसे हरी आम्हां
११२४३	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.३।।	बुद्धिबोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
११२४४	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.३।।	तेचि हें धारणा तर्क सर्व पूर्णा। विवेकही खुणा सहज स्थिती
११२४५	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.१।।	सर्व हरि ब्रह्म वेदादिकमतीं । श्रुतीही बोलती तेणें पंथें
११२४६	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.४।।	निवृत्ति निरोपण सर्व नारायण। हरिविण दिन रिता नाहीं
११२४७	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.३।।	नाहीं तारा ग्रह नाहीं हे मेदिनी। सर्व जनार्दनीं बिंबलेंसे
११२४८	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.४।।	निवृत्ति निकट ब्रह्म सर्व घोट। अवघा निघोट राम आह्मां
११२४९	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.२।।	सर्व घटीं हरि क्षरोनियां घरीं। वैकुंठ कामारी भोगीतुसे
११२५०	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.४।।	निवृत्ति निर्विकार मनोमय साचार। सर्व हा आकार ब्रह्मरूपें
११२५१	सर्व	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.२।।	सर्व ब्रह्म आत्मा वेद बोले सीमा। हरि परब्रह्मा रामकृष्ण
११२५२	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.३।।	चंद्र सूर्य कीर्ण आकाश प्रावर्ण। पृथ्वी अंथुरण सर्वकाळ
११२५३	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्वकाळ जाहला हरिरूप
११२५४	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.२।।	रामराम हरि सर्वकाळ वसे । तेथेंचि वसे बसे हरी
११२५५	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.१।।	आशा पिपाशा नेघों पैं चित्तीं। एका नामें तृप्ति सर्वकाळ
११२५६	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.४।।	निवृत्ति तत्पर रामनाम चित्तीं। एकानामें तृप्ति सर्वकाळ
११२५७	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.४।।	निवृत्ति दिवटा सर्वकाळ जपे। वैकुंठ सोपें एक्यानामें
११२५८	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.६।।	निवृत्तीचें सार रामकृष्णनाम। वैकुंठ परम सर्वकाळ
११२५९	सर्वगतु	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.१।।	कळिकेसी ज्योति सामावली तेजीं। तैसा हरी हा सहजीं सर्वगतु
११२६०	सर्वगुणीं	।।ज्ञा.गा.नि.०११.१।।	निदोषरहित सर्वगुणीं हेत। द्वैत विवर्जित अरूप सदा
११२६१	सर्वघटवासि	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.३।।	सर्वघटवासि सर्वत्रनिवासी। आपण समरसीं बिंबलासे
११२६२	सर्वघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.११९.३।।	सर्वघटीं नांदे एकरूपसत्ता। आपणचि तत्त्वतां सर्वांरूपीं

११२६३	सर्वघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.१।।	ज्ञानघन मुक्ति विज्ञानघन संपन्न। सर्वघटीं चैतन्य हरी नांदे
११२६४	सर्वघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.३।।	अनुमान विटे सर्वघटीं माजिठे। तें परब्रह्म विटे भक्ति साह्य
११२६५	सर्वघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.१।।	हरि प्रेम नित्या ज्यासी पैं वसे। सर्वघटीं दिसे हरि आम्हां
११२६६	सर्वचि	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.१।।	हरिवीण भाव तो सर्वचि व्यर्थ। हरि हा समर्थ भाव थोर
११२६७	सर्वज्ञ	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ गुरूची धारणा। ब्रह्म सनातन माजि मन
११२६८	सर्वज्ञ	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ नाममंत्रयज्ञ। सर्व हाचि कृष्ण आत्माराम
११२६९	सर्वज्ञ	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.२।।	तें रूप सुकुमार गोपवेषधर। सर्वज्ञ साचार नंदाघरीं
११२७०	सर्वज्ञ	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.४।।	निवृत्ति संपदा सर्वज्ञ गोविंदा। सूत्रमणी सदा तेथ निमो
११२७१	सर्वज्ञता	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.१।।	प्रतिपाळ सम प्रतिज्ञेचा नेम। सर्वज्ञता तम गिळीतसे
११२७२	सर्वज्ञता	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.३।।	त्रिपुर उदार सर्वज्ञता सूत्र। नाम रूप पात्र भक्तिलागीं
११२७३	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.३।।	विश्वाचा विश्वास विश्वरूपाधीश। सर्वत्र महेश एकरूप
११२७४	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.१।।	आदिरूप सम मूळ प्रकृति नेम। वैकुंठ उत्तम सर्वत्र असे
११२७५	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.३।।	आधारीं धरित निर्धारी धरित। सर्वत्र पुरत एकरूपें
११२७६	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.३।।	न दिसे निवासा आपरूपें दिशा। सर्वत्र महेशा आपरूपें
११२७७	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.४।।	निवृत्ति दैवत कृष्ण परिपूर्ण। सर्वत्र जीवन सर्वी वसे
११२७८	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.३।।	सांडुनी दिठींव जालासे राजीव। सर्वत्र अवेव ब्रह्म येणें
११२७९	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.४।।	निवृत्ति घडुला सर्वत्र बिंबला। दर्पण विसरला आत्मबोधीं
११२८०	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.२।।	तो कृष्णरूप ठसा गोपाळा लाधला। सर्वत्र देखिला चतुर्भुज
११२८१	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.४।।	निवृत्ति धर्मता विचार चोखाळ। सर्वत्र गोपाळ सखा आम्हां
११२८२	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.४।।	निवृत्ति चाळकु सर्वत्र व्यापकु। आपरूपें एकु सर्वत्र असे
११२८३	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.४।।	निवृत्ति चाळकु सर्वत्र व्यापकु। आपरूपें एकु सर्वत्र असे
११२८४	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.६।।	निवृत्ति कठिण गयनिप्रसाद। सर्वत्र गोविंद नंदाघरीं
११२८५	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.५।।	देहभाव हरी सर्वत्र स्वरूप। एका जन्में खेप हरिली माझी
११२८६	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.१।।	मनाची वासना मनेंचि नेमावी। सर्वत्र धरावी विठ्ठल सोय
११२८७	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.४।।	निवृत्ति धारणा कृष्णनाम सार। सर्वत्र आचार हरी हरी
११२८८	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.४।।	निवृत्ति प्रकृति पुरुष नांदती। सर्वत्र श्रीपती होउनि ठेला

११२८९	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.४।।	निवृत्ति सरळ निरसलें अज्ञान। सर्वत्र संपन्न आत्माराम
११२९०	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.६।।	निवृत्ति म्हणे धन्य जो कीर्तन करी। सर्वत्र चराचरीं बोलियेलें
११२९१	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.६।।	निवृत्ति तत्पर हरीरूप सर्वत्र। नाम घेतां तृप्त आत्माराम
११२९२	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.२।।	सर्वत्र श्रीकृष्ण नंदाघरीं जाला। कृष्णें काला केला गोपवेषें
११२९३	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.३।।	ब्रह्मपद हरि बाह्य अभ्यंतरीं। सर्वत्र श्रीहरि दिसे तया
११२९४	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.४।।	निवृत्ति समता हरिभजन करी। सर्वत्र कामारी ऋद्धिसिद्धी
११२९५	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.२।।	विठ्ठल विठ्ठल मंत्र हेंचि निजशास्त्र। विचारितां सर्वत्र दुजें नाहीं
११२९६	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.२।।	समसेज बाज सर्वत्र रे भोगी। एकरूप जगीं हरी नांदे
११२९७	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.१।।	एक तत्त्व हरि असे असे पैं सर्वत्र। ऐसें सर्व शास्त्र बोलियेलें
११२९८	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.३।।	जीवशिव एक सर्वत्र चैतन्य। ऐसें जया कारुण्य तोचि धन्य
११२९९	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.४।।	सर्वत्र श्रीराम ऐसा करा वाचे। सुटतील मोहाचें मोहपाश
११३००	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.४।।	निवृत्ति संपन्न एकतत्त्व सेवी। सर्वत्र गोसावी दिसे आम्हां
११३०१	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.२।।	सर्वत्र भजन हरी हेचि खूण। हरी हा प्रमाण दों अक्षरीं
११३०२	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.४।।	निवृत्ति दाटुगें गुरुमुखें कळलें। सर्वत्र गोपाळें केलें मज
११३०३	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.३।।	हरिविण ठावो न दिसे सर्वत्र। हरिविण परत्र नाहीं नाहीं
११३०४	सर्वत्रनिवासी	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.३।।	सर्वघटवासि सर्वत्रनिवासी। आपण समरसीं बिंबलासे
११३०५	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.१।।	आदीची अनादि मूळ पैं सर्वथा। परादि या कथा हारपती
११३०६	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.३।।	नाहीं त्यासि जय न धरे सर्वथा। हरिवीण व्यथा कोण वारी
११३०७	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.२।।	सर्वभूतीं भजन करावें सर्वथा। रामनाम कथा आरंभाव्या
११३०८	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.३।।	देवेंविण कोठें रितें नाहीं सर्वथा। संपूर्ण पुरतां हरी आहे
११३०९	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.२।।	तें रूप पैं ब्रह्म चोखाळ सर्वदा। नित्यता आनंदा नंदाघरीं
११३१०	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.२।।	सर्वभावीं नाम वोळलें सर्वदा। अखंड गोविंदा गाऊं गीति
११३११	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.४।।	निवृत्ति सत्पद् इच्छित सर्वदा। भिन्न भेद कदा नाहीं चित्तीं
११३१२	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.३।।	हरिध्यान वसे अखंड पैं सर्वदा। न पवे तो आपदा इये जनीं
११३१३	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.४।।	निवृत्ति सर्वदा हरिभजन दाट। नित्यता वैकुंठ अखंडित
११३१४	सर्वब्रह्म	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.३।।	सर्वब्रह्म राम वेदादिक शब्द। आपण गोविंद सर्वांघटीं

११३१५	सर्वभावीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.२।।	सर्वभावीं नाम वोळलें सर्वदा। अखंड गोविंदा गाऊं गीति
११३१६	सर्वभावें	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.२।।	ऐसें रूप पाहा क्षरे दिशा दाहा। सर्वभावें पोहा एका कृष्ण
११३१७	सर्वभावें	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.१।।	शांति क्षमा दया सर्वभावें करुणा। तोचि नारायणा आवडे दासु
११३१८	सर्वभूतीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.२।।	वेदांतसिद्धांत नाहीं अनु हेत। सर्वभूतीं हित हरी आहे
११३१९	सर्वभूतीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.२।।	सर्वभूतीं भजन करावें सर्वथा। रामनाम कथा आरंभाव्या
११३२०	सर्वभूतीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.१।।	सर्वभूतीं दया शांति पैं निर्धारी। तो योगी साचार जनीं इये
११३२१	सर्वरंगें	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.४।।	निवृत्ती सागर सेवी पांडुरंग। रंगे हा श्रीरंग सर्वरंगें
११३२२	सर्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु गयनि सौरसु। आपण जगदीशु सर्वरूपीं
११३२३	सर्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.३।।	हरिवीण न दिसे गुरु सांगतसे। हरी हा प्रकाशे सर्वरूपीं
११३२४	सर्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.२।।	आपेंआप निवेल आपेंआप होईल। विठ्ठलचि दिसेल सर्वरूपीं
११३२५	सर्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.३।।	यासी नाहीं द्वैत आपणचि अद्वैत। सर्वरूपीं संमत एकतत्त्वें
११३२६	सर्वरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.४।।	निवृत्ति साधन सर्वरूपें जाण। एकरूपें कृष्ण सेवितसे
११३२७	सर्वरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.४।।	निवृत्ति तटाक निवांत सम्यक। सर्वरूपें एक आत्माराम
११३२८	सर्वरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.६।।	निवृत्ति ध्यानसुरस सर्वरूपें श्रीधर। जिंकिला भौमासुर रणयुद्धीं
११३२९	सर्वरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.४।।	निवृत्ति आगर कृष्ण हा सागर। सर्वरूपें श्रीधर दिसतुसे
११३३०	सर्वरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.१।।	सर्वरूपें हरी ऐसें मन करी। वासना प्रहरी नामपाठें
११३३१	सर्वस्व	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.४।।	निवृत्ति म्हणे मी सर्वस्व होईन। हरी हा भरीन पूर्ण देहीं
११३३२	सर्वही	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.१।।	खुंटलें साधन तुटलें बंधन। सर्वही चैतन्य एकरूप
११३३३	सर्वही	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.२।।	हरिवीण सुटिजे ऐसें नाहीं बोलिलें । सर्वही शोधिलें शास्त्र आम्हीं
११३३४	सर्वां	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.२।।	तें रूप सुंदर सर्वां अगोचर। कृष्ण परिवार गोपवेषें
११३३५	सर्वां	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.३।।	वेदादिक कंद ॐकार उद्बोध। साकार प्रसिद्ध सर्वां घटीं
११३३६	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.२।।	हरिरूप माये सर्वांघटीं आहे। दूध लोणी खाये गौळियांचें
११३३७	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.३।।	न माये सर्वांघटीं सृष्टी। तो यमुनेच्या तटीं गायी चारी
११३३८	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.२।।	राम सर्वांघटीं बिंबलासे आम्हां। पूर्ण तो पौर्णिमा सोळा कळी
११३३९	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.१।।	सर्वांघटीं वसे तो आत्मा प्रकाशे। प्रत्यक्ष आम्हां दिसे गुरुकृपा
११३४०	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.७।।	निवृत्ति साम्यता सर्वांघटीं दिसतु । विठ्ठल हेचि मातु नित्य नेम

११३४१	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.४।।	निवृत्ति परम निरंतर सम। सर्वांघटीं राम बिंबलासे
११३४२	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.५।।	राहिरखुमाई कासवी तुसार। अमृत पाझर सर्वांघटीं
११३४३	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.४।।	निवृत्ति पहातु देहामाजि प्रांतु। देवोची दिसतु सर्वांघटीं
११३४४	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५०.३।।	सर्वब्रह्म राम वेदादिक शब्द। आपण गोविंद सर्वांघटीं
११३४५	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तां स्वानंद जीवन। ब्रम्हसनातन सर्वांघटीं
११३४६	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.१।।	ज्याचेनि सुखें चळत पैं विश्व। नांदे जगदीश सर्वांघटीं
११३४७	सर्वांचा	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.१।।	आनंद सर्वांचा काला अरुवार । नामया साचार फुंदतुसे
११३४८	सर्वांठायीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.३।।	हरि माजी जन हरि माजी धन। हरि हा निर्गुण सर्वांठायीं
११३४९	सर्वांभूतीं	।।ज्ञा.गा.नि.००४.३।।	जो रेखा अव्यक्त रेखेसिहि पर। दृष्य द्रष्टाकार सर्वांभूतीं
११३५०	सर्वांभूतीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.४।।	निवृत्ति म्हणे आम्हां सद्‌गुरु उपदेशु। सर्वांभूतीं वासु हरि असे
११३५१	सर्वांरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.११९.१।।	विश्वीं विश्वपती असे पैं लक्ष्मीनाथ। आपणचि समर्थ सर्वांरूपीं
११३५२	सर्वांरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.११९.३।।	सर्वघटीं नांदे एकरूपसत्ता। आपणचि तत्त्वतां सर्वांरूपीं
११३५३	सर्वांरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.२।।	सूक्ष्मस्थूल राम साधक परम। नाम सर्वोत्तम सर्वांरूपीं
११३५४	सर्वांरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.३।।	आपपर देहीं विचार करावा। हरिनामें दोहावा सर्वांरूपीं
११३५५	सर्वांसि	।।ज्ञा.गा.नि.३००.१।।	वोळलें दुभतें सर्वांसि पुरतें। प्रेमाचें भरतें वैष्णवांसी
११३५६	सर्वाकार	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.१।।	निराकृत कृत्य विश्वातें पोखितें। आपण उखतें सर्वाकार
११३५७	सर्वी	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.४।।	निवृत्ति दैवत कृष्ण परिपूर्ण। सर्वत्र जीवन सर्वी वसे
११३५८	सर्वी	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.१।।	ध्यान ना उन्मनीं दृढ ना बंधनीं। सर्वी सर्व पूर्णी हरि एकु
११३५९	सर्वी	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.२।।	हें सुख साचार निरंतर सर्वी। एकतत्त्वीं भावीं आचरण
११३६०	सर्वी	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.४।।	निवृत्ति श्रीहरी चिंतिता निरंतरी। हरि एकु अंतरीं सर्वी नांदे
११३६१	सर्वोत्तम	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.२।।	सूक्ष्मस्थूल राम साधक परम। नाम सर्वोत्तम सर्वांरूपीं
११३६२	सर्वोत्तम	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.१।।	निगम नियम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशीं राम सेवितुसे
११३६३	सर्वोत्तम	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.१।।	आगम निगम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशी राम सेवीतसे
११३६४	सवंगडे	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.१।।	अरूप बागडे निर्गुण सवंगडे। खेळे लाडेंकोडें नंदाघरीं
११३६५	सविचार	।।ज्ञा.गा.नि.००५.१।।	स्थिर धीर नीर सविचार सार। ब्रह्मांड आगर गोपवेषें
११३६६	सविचार	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.२।।	तें रूप सुरवर सेवितां अरुवार। नित्यता सविचार भोगिताती

११३६७	सहज	।।ज्ञा.गा.नि.०५६.३।।	निळिमा अंबरीं निळवर्ण तेज। गोपाळ सहज बिंबाकारें
११३६८	सहज	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.२।।	हरु जपे जप हरिहर रूप। गौळियांचें तप सहज कृष्ण
११३६९	सहज	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.१।।	निरालंब बीज प्रगटे सहज। तो गौळियांचें काज करी कृष्ण
११३७०	सहज	।।ज्ञा.गा.नि.०९०.४।।	निवृत्तीचें काज नाम ब्रह्म बीज। गयनी सहज तुष्टलासे
११३७१	सहज	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.१।।	ध्यानाची धारणा उन्मनीचें बीज। लक्षितां सहज नये हातां
११३७२	सहज	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.४।।	निवृत्तीचें गूज विठ्ठल सहज। गयनीराजें मज सांगितलें
११३७३	सहज	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.१।।	प्रवृत्ति निवृत्ति या दोन्ही सहज। जनीं वनीं काज करूनी असती
११३७४	सहज	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.२।।	ऐसें कांहीं करा सहज तें आचरा। जन्मभरोवरा पडों नका
११३७५	सहज	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.३।।	तेचि हें धारणा तर्क सर्व पूर्णा। विवेकही खुणा सहज स्थिती
११३७६	सहजस्थिती	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.१।।	आदिनाथ उमा बीज प्रकटिलें। मच्छिंद्रा लाधलें सहजस्थिती
११३७७	सहजा	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.१।।	ब्रह्मादिक पूजा इच्छिती सहजा। तो गौळियांच्या काजा तिष्टतुसे
११३७८	सहजीं	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.१।।	कळिकेसी ज्योति सामावली तेजीं। तैसा हरी हा सहजीं सर्वगतु
११३७९	सहजें	।।ज्ञा.गा.नि.१११.१।।	श्यामाची श्यामशेज वरि निजतेज विराजे। सहजें केशिराजे क्षीरार्णवीं
११३८०	सहजें	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.३।।	हरिवीण दुजें नेणें जो सहजें। तया गुरुराजें अर्पियेलें
११३८१	सहजें	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.२।।	नाहीं येथ दुजें सर्व हरिराजे। गोपाळ सहजें विस्तारला
११३८२	सहजें	।।ज्ञा.गा.नि.२८१.२।।	एकेवीण दुजें नाहीं नाहीं सहजें। नाम मुखें भोजे घेईजेसु
११३८३	सहसा	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.२।।	ब्रह्मांड धवळलें दिसे दशदिशा। ब्रह्मचि सहसा ब्रह्मपणें
११३८४	सहस्त्र	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.५।।	द्वारकानाथ हरि सोळा सहस्त्र नारी। बळिराम परिवार हरि माझा
११३८५	सहस्त्र	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.३।।	हरिरूप घरीं सोळा सहस्त्र नारी। तो बाळ ब्रह्मचारी गाई राखे
११३८६	सहिष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्ण। गयनी सहिष्ण प्रेमें डोले
११३८७	सहिष्णु	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्णु। यादव सहिष्णु हरि माझा
११३८८	सांकडें	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.२।।	शब्दासि नातुडे बुद्धिसि सांकडें । तो सप्रेमें आतुडे स्मरतां नाम
११३८९	सांग	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.४।।	निवृत्ति सौभाग्य ब्रह्म सर्व सांग। गुरुनामें पांग हरे एक
११३९०	सांग	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.१।।	त्रिभंगी त्रिभंग जया अंगसंग। एकरूप सांग वोघ वर्ते
११३९१	सांग	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णरूपें सांग। यशोदेचा पांग हरियेला
११३९२	सांग	।।ज्ञा.गा.नि.१८१.२।।	सांग माये कैसें कल्पिलें कायसें। सर्व ऋषीकेश दिसे आम्हां

११३९३	सांग	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.४।।	निवृत्तीचा मार्ग एक रूपें सांग। नाहीं पैं पांग कल्पनेचा
११३९४	सांग	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.१।।	सनकसनंदन भक्त अंतरंग। हरिरूपें सांग पूर्ण झाले
११३९५	सांग	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.४।।	निवृत्ति म्हणे ज्ञान सोपान सांग। विकल्पनाचा पांग नाहीं नाहीं
११३९६	सांगतसे	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.३।।	हरिवीण न दिसे गुरु सांगतसे। हरी हा प्रकाशे सर्वरूपीं
११३९७	सांगतसे	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.४।।	निवृत्ति गुरुगयनी सांगतसे हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
११३९८	सांगतसे	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.५।।	हनुमंत दास रामनामें उदास। कळिकाळासी भाष सांगतसे
११३९९	सांगतां	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.२।।	तें रूप सांगतां नये पैं भावितां। गुरुगम्य हातां एकतत्वें
११४००	सांगतां	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.१।।	पुंडलिक सुख सांगतां अशेख। दिनकाळ हरिख कोंदाटला
११४०१	सांगतां	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.१।।	निराकारी घर आकारलें व्यर्थ। सांगतां परमार्थ न बुझे हरी
११४०२	सांगती	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.६।।	निवृत्ति गयनी देव उपदेशिला सर्व। गोरक्षी गुह्यभाव सांगती मज
११४०३	सांगती	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.१।।	एक तत्त्व सांगती वेदादिक बडिवार। ब्रह्मकर्म आचार भजनालागीं
११४०४	सांगतु	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.६।।	निवृत्ति सांगतु भक्तीचा महिमा। करी शांति क्षमा तो विरळा असे
११४०५	सांगतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.११५.४।।	निवृत्ति गयनी सांगतुसे खुणा। तो देवकीचा तान्हा बाळ जाला
११४०६	सांगतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.४।।	निवृत्तिसाधन गयनिप्रसाद। सर्व हा गोविंद सांगतुसे
११४०७	सांगतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.२।।	शम नांदे हरि विषम अघोरीं। निवृत्ति चराचरीं सांगतुसे
११४०८	सांगतो	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.१।।	ज्ञानाचिया गोष्टी सांगतो चावटी। भाव नाहीं पोटीं ते काय करूं
११४०९	सांगाती	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.२।।	तें ब्रह्म गोजिरें गोपाळ संगतीं। संवगडे सांगाती भाग्यवंत
११४१०	सांगातें	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.२।।	उठिं उठिं नाम्या चाल रे सांगातें। माझें आवडते जीवलग
११४११	सांगिजे	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.२।।	नारायणनाम जपतांचि दोन्ही। एकतत्वींकरणीं सांगिजे गुज
११४१२	सांगितला	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.४।।	निवृत्तीचें सार जिवशिव बिढार। गुरुनें निर्धार सांगितला
११४१३	सांगितली	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.२।।	न देखों बंधन सर्व जनार्दन। व्यासादिकीं खूण सांगितली
११४१४	सांगितली	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.१।।	हरी हेचि खूण सांगितली आम्हां। जनवनसमा वर्ता तुम्हीं
११४१५	सांगितली	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.३।।	नेघों हरिवीण दुजें तें पैं भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
११४१६	सांगितली	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.३।।	नेघो हरिविण दुजें तेथें भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
११४१७	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.४।।	निवृत्तीचें गूज विठ्ठल सहज। गयनीराजें मज सांगितलें
११४१८	सांगितल्या	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.४।।	निवृत्ति गयनी कृष्ण जप तो अमुप जाण। सांगितल्या खूण गोरक्षानें

११४१९	सांगितसे	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.४।।	निवृत्तीचें धन मानी तो श्रीकृष्ण। सांगितसे प्रश्न गयनीराजे
११४२०	सांगे	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.३।।	न संपडे ध्यानीं लावितां उन्मनीं। तो गोपाळाचें कानीं सांगे मातु
११४२१	सांगे	।।ज्ञा.गा.नि.१११.६।।	विचाराचें देटुगें आकार निराकार सांगे। तो गोसावी निगे गोकुळीं रया
११४२२	सांगे	।।ज्ञा.गा.नि.२१४.४।।	निवृत्ति सांगे मातु विठ्ठल उच्चार। वैकुंठ उतरे एक्यानामें
११४२३	सांगे	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.४।।	निवृत्ति संचित गयनी पैं सांगे। एका श्रीरंगें जोडी करा
११४२४	सांगे	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.२।।	विचारूनी पाहा ग्रंथ हे अवघे। जेथें तेथें सांगे रामनाम
११४२५	सांगे	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.४।।	निवृत्ति प्रगट ज्ञानदेवा सांगे। पुंडलिकसंगें हरी खेळे
११४२६	सांगे	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.२।।	वेद शास्त्र सांगे आम्हां हा श्रीरंग। या नाहीं भंग आत्मपणें
११४२७	सांगो	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.१।।	भवार्णव हेतु काय सांगो मातु। कल्पना हे तंतु छेदीयेला
११४२८	सांठविलें	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.२।।	आचार पवित्र नामाचि पैं पात्र। सांठविलें अक्षर दों अक्षरीं
११४२९	सांडणी	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.१।।	गोविली चरणीं टाकिली सांडणी। विषय पोखणी दुरी ठेली
११४३०	सांडवलें	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.१।।	मन निवटलें स्नेहें सांडवलें। ठाणदिवीं केलें ध्यानालागीं
११४३१	सांडावें	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.३।।	सांडावें पैं कोंहं धरावें पैं सोहं। अनेकत्व ओहं एकतत्वीं
११४३२	सांडियेली	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.२।।	धरिला तो हरि गोंविलेंसे सर्व। विषयाची माव सांडियेली
११४३३	सांडिला	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.३।।	सांडिला आकारु धरिला अविकारु । सर्व हरिहरु रूप आम्हां
११४३४	सांडिला	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.४।।	निवृत्ति कवळ भ्रमाचा सांडिला। अखंड ध्यायिला हृषीकेश
११४३५	सांडिलें	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.७।।	सांडिलें पैं द्वैत दिधलें पैंअद्वैत। हरिविण रितें न दिसे आम्हां
११४३६	सांडिलें	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.१।।	मीपण कळलें तूंपण सांडिलें । कल्पने तोडिलें मुळींहुनी
११४३७	सांडिलें	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.१।।	परंपरा भक्त उद्धरिले प्रेमें। सांडिलें दुर्गमें संसारिके
११४३८	सांडी	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.२।।	द्वैत सांडी अद्वैत धरी। एक घरोघरीं हरी नांदे
११४३९	सांडी	।।ज्ञा.गा.नि.३११.३।।	दुजिया सौजन्य दुजेपण सांडी। अद्वैत पैं मांडी सुखगोष्टी
११४४०	सांडी	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.४।।	निवृत्ति म्हणे द्वैत सांडी सांडी कथा। अद्वैत अच्युता नित्य सेवी
११४४१	सांडी	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.४।।	निवृत्ति म्हणे द्वैत सांडी सांडी कथा। अद्वैत अच्युता नित्य सेवी
११४४२	सांडुनि	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.१।।	वासनेचें द्वैत सांडुनि परतें। अद्वैता अरुतें भोगी हरी
११४४३	सांडुनियां	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.३।।	निंदा द्वेष चेष्टा या अभिमान भाजा। सांडुनियां भजा केशवासी
११४४४	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.नि.०४३.३।।	सांडुनी दिठींव जालासे राजीव। सर्वत्र अवेव ब्रह्म येणें

११४४५	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.३।।	सांडुनी उपमा गोकुळीं प्रकट। चतुर्भुजपीठ यमुनेतटीं
११४४६	सांडूनि	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.३।।	सांडूनि तिमिर सर्व नारायण। हेंचि पारायण नित्य करीं
११४४७	सांडूनी	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.२।।	तत्त्वता श्रीहरी एक असे सर्व। सांडूनी देहभाव पूर्ण पाहा
११४४८	सांपडली	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.१।।	कांसवीचीं पिलीं करुणा जरी भाकी। परि सांपडली निकीं चरणसोय
११४४९	सांपडली	।।ज्ञा.गा.नि.२००.२।।	जाला पैं उलट सांपडली वाट। श्रीवैकुंठ पेठ आम्हांमाजी
११४५०	सांपडली	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.१।।	विवेक वैराग्य उन्मनी विनट। हरिनामें वाट सांपडली
११४५१	सांवता	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.२।।	सोपान सांवता निवृत्ति निधान। यासि जनार्दन कवळु देतु
११४५२	सांवता	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.६।।	निवृत्ति खेंचर सोपान सांवता। हरि कवळु देतां तृप्त जाले
११४५३	सांवळा	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.२।।	तो माय सांवळा यमुनेच्यातटीं। कृष्ण जगजेठी यशोदेचा
११४५४	सांवळा	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.२।।	त्रैलोकीं दुर्लभ ब्रह्मांदिकां सुलभ। रुक्मिणीवल्लभ कृष्ण सांवळा
११४५५	सांवळा	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.२।।	हरि हा सांवळा वेधिलिया बाळा। माजि त्या गोवळा गायी राखे
११४५६	सांवळा	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.२।।	तोचि हा सांवळा डोळस सुंदर। रुक्मिणी भ्रतार कृष्ण माझा
११४५७	सांवळें	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.२।।	तेंचि हें डोळस सांवळें सुंदर। यशोदे सुकुमार बाळकृष्ण
११४५८	सांवळें	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.२।।	तेंची हें सांवळें स्वरूप गोजिरें। कृष्णनाम खरें नंदाघरीं
११४५९	सांवळें	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.२।।	तें रूप सांवळें देवकीये लीळे। भोगिती सोहळे कृष्णरूपें
११४६०	सांवळें	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.२।।	देखिलें सांवळें पूजिती गोवळे। नंदाघरीं खेळे स्वामी माझा
११४६१	सांवळें	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.२।।	तें रूप सांवळें योगियाचें हित। देवांचें दैवत कृष्णमाये
११४६२	सांवळें	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.२।।	तेंचि हें सांवळें अंकुरलें ब्रह्म। गोपसंगें सम वर्ते रया
११४६३	सांवळें	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.२।।	तें हें सांवळें स्वरूप डोळस। बाळरूप मीस घेतलेंसें
११४६४	सांवळें	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.५।।	वैकुंठ सांवळें माजी भक्त मेळे। काला ऐक्य काळें करिताती
११४६५	साई	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.४।।	बुझावित राही रखुमादेवी बाही। पीतांबर साई करिती हरी
११४६६	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.००२.४।।	निवृत्ति साकार ब्रह्मींचा प्रकार। ॐ तत्सदाकार कृष्णलीला
११४६७	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.४।।	निवृत्ति ठकार श्रुतीचा आकार। गोपाळ साकार अंकुरले
११४६८	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.४।।	निवृत्ति साकार शून्य परात्पर। ब्रह्म हें आकार आकारलें
११४६९	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.४।।	निवृत्ति सादर निराकार अंकुर। साकार श्रीधर गोपवेष
११४७०	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.०३६.३।।	व्यापकपण धीर ब्रह्मांड साकार। तें रूप तदाकार भाग्ययोगें

११४७१	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.४।।	निवृत्ति आकार ब्रह्म परिवार। गोकुळीं साकार मूर्त ब्रह्म
११४७२	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.३।।	वेदादिक कंद ॐकार उद्बोध। साकार प्रसिद्ध सर्वां घटीं
११४७३	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.३।।	रूपाचें रूपस सुंदर साकार। गोकुळीं निर्धार वृंदावनीं
११४७४	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.४।।	निवृत्ति मान्यता सेवितु साकार। आपण आकार गोपवेषें
११४७५	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकार। देवकी बिढार सेवियेलें
११४७६	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.१।।	साकार निराकार हे ब्रह्मींचे विकार। तेथील अंकुर गुरुराज
११४७७	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.४।।	निवृत्ति साकार वैकुंठीचें घर। देह हे मंदीर आत्मयाचें
११४७८	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.२।।	अव्यक्त साकार आकारिलें अंकूर। क्षरला चराचर भक्तिकाजें
११४७९	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.४।।	निवृत्ति साकार विठ्ठल आचार। भिवरा तें नीर अमृतमय
११४८०	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.४।।	निरानिरंतर भीमरथी तीर। ब्रह्म हें साकार विटे नीट
११४८१	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.१।।	शून्य साकार घटीं जीव शील काष्टीं। मीपणासि तुटी एक्यानामें
११४८२	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.३।।	नलगे साकार विठ्ठल मनोवृत्ति। प्रपंच समाप्ति ती अक्षरीं
११४८३	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.४।।	निवृत्ति साकार हरिनाम पाठ। नित्यता पैं वाट हरिपाठें
११४८४	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.४।।	निवृत्ति ह्मणे परब्रह्म हें साकार। तेथील अंकूर उमटले
११४८५	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.३११.४।।	निवृत्ति साकार परासि अद्वैत। परे परमामृत गोपवेषें
११४८६	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.४।।	साकार निराकार सर्व हा आचार। हरिरूप सार भजनभाव
११४८७	साकार	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.१।।	आकार निढळी साकार मंडळी। एकु वनमाळी क्षरलासे
११४८८	साकारु	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकारु। देवकीबिढारु सेवियेलें
११४८९	साक्षित्वें	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.४।।	एक मंत्र एक उपदेशिती गुरु। ते जाणावे भूमिभारु। निवृत्ति म्हणे तत्त्व साक्षित्वें दावी ऐसा तोचि चमत्कार गे बाईये
११४९०	सागर	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.४।।	निवृत्ति सागर ज्ञानार्क आगर। कृष्णचि साचार बिंबलासे
११४९१	सागर	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.४।।	निवृत्ति आगर कृष्ण हा सागर। सर्वरूपें श्रीधर दिसतुसे
११४९२	सागर	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.८।।	निवृत्ति परिवार मुक्तलग आगर। रत्नांचा सागर नामें वोळे
११४९३	सागर	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.४।।	निवृत्ती सागर सेवी पांडुरंग। रंगे हा श्रीरंग सर्वरंगें
११४९४	सागरजीवन	।।ज्ञा.गा.नि.०५१.३।।	सागरजीवन सत्रावीची खूण। मेघ तो वर्षण वोळलासे
११४९५	सागरु	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.४।।	कल्पतरु इच्छेसि सागरु। त्याहूनि आगरु हरी माझा

११४९६	साच	।।ज्ञा.गा.नि.०४८.१।।	निरासि निर्गुण नुमटे प्रपंच। विषयसुख साच नाहीं नाहीं
११४९७	साच	।।ज्ञा.गा.नि.१००.३।।	नेघे हा प्रपंच नाहीं त्या आहाच। सर्व हाचि साच हरी आम्हां
११४९८	साचा	।।ज्ञा.गा.नि.००१.२।।	जनकु हा जगाचा जीवलगु साचा। तो हरि आमुचा नंदाघरीं
११४९९	साचा	।।ज्ञा.गा.नि.११२.१।।	विस्तार विश्वाचा विवेक पैं साचा। बोलतांचि वाचा हारपती
११५००	साचा	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.१।।	नुघडि तो दृष्टि न बोले तो वाचा। हरिरूपीं साचा तल्लिनता
११५०१	साचा	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.१।।	अचेत आत्मा चेतविला साचा। प्रबोध नामाचा रामनामीं
११५०२	साचा	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.२।।	तोचि ओघ साचा मुक्ताईसी लाठा। चालिलों वैकुंठा समारंभें
११५०३	साचा	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.१।।	व्यर्थ हा प्रपंच विस्तारला साचा। पाहातां आहाचा फुकट रया
११५०४	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.२।।	तें रूप सुकुमार गोपवेषधर। सर्वज्ञ साचार नंदाघरीं
११५०५	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.१।।	निराकृति धीर नैराश्य विचार। परिपूर्ण साचार वोळलासे
११५०६	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.४।।	रूपस सुंदर पवित्र आगर। चोखाळ साचार पवित्रपणें
११५०७	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.४।।	निवृत्तीचें सार सर्व हा परिवार। कृष्णचि साचार बिंबलासे
११५०८	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.४।।	निवृत्ति सागर ज्ञानार्क आगर। कृष्णचि साचार बिंबलासे
११५०९	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.३।।	कुटुंब आचार कुळवाडी साचार। सर्व हा श्रीधर एकाएक
११५१०	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.१००.४।।	निवृत्तीचें पर कृष्ण हें साचार। सर्व हा आचार कृष्ण आम्हां
११५११	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.१११.३।।	अनंतनामीं क्षीर क्षरलासे साचार। गोपिकांसमोर हरीराजा
११५१२	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.३।।	सोहं पैं अनंतु सेवितां साचार। गुरुमुखें सार भजन केलें
११५१३	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.४।।	निवृत्ति अमर आत्माचि साचार। माया देवी घर ब्रह्म केलें
११५१४	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.१।।	वेदादिक सम गुरुगम्य पार। तोचि हा साचार गुरु उपदेशु
११५१५	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.१।।	प्राणिया उद्धार सर्व हा श्रीधर। ब्रह्म हें साचार कृष्णमूर्ती
११५१६	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.१।।	आनंद सर्वांचा काला अरुवार । नामया साचार फुंदतुसे
११५१७	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.२।।	रामकृष्ण मंत्र जनांसि उद्धार। आणिक हे साचार मार्ग नाहीं
११५१८	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.६।।	निवृत्ति साचार रामनामीं दृढ। अवघेंचि गूढ उगविलें
११५१९	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.१।।	सर्वभूतीं दया शांति पैं निर्धारी। तो योगी साचार जनीं इये
११५२०	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.२।।	नाम थोर आम्हां जपूं पैं साचार। विठ्ठल विचार हृदया माजी
११५२१	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.२।।	हें सुख साचार निरंतर सर्वी। एकतत्त्वीं भावीं आचरण

११५२२	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.४।।	निवृत्ति साचार हरिनाम जपतु। नित्य हृदयांतु हरी हरी
११५२३	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.४।।	निवृत्ति सधर एकतत्त्वीं विचार। मन मार्ग साचार हारपला
११५२४	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.२।।	तूंचि रे साचार होसील पूर्णता। निगुणी समता नाहीं जैसी
११५२५	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.४।।	निवृत्तीचें नाम रूप निराकार। कृष्ण हा साचार गयनी कृपा
११५२६	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.१।।	प्रथम अक्षर क्षरलेंसे साचार। तेंचि चराचर बिंबलेंसे
११५२७	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.१।।	विश्वामाजी अक्षर क्षरलें साचार। त्या रूपा आधार पुससी काई
११५२८	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.४।।	निवृत्ति निर्विकार मनोमय साचार। सर्व हा आकार ब्रह्मरूपें
११५२९	साचार	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.४।।	निवृत्तीचें घर गयनी साचार। त्यामाजि उच्चार हरि आम्हां
११५३०	साचारु	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.१।।	नाहीं त्या आचारु सोंवळा परिवारु। तो गोकुळीं साचारु अवतरला
११५३१	साचारु	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.२।।	हृदयीं विठ्ठलु ध्याता निरंतरु। वैकुंठ साचारु प्राणियांसी
११५३२	साचारु	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.४।।	निवृत्ति अरुवारु कृष्णनाम पैं सारु। कल्पना साचारु हरी जाला
११५३३	साचारू	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.२।।	संसार असारु श्रीपति साचारू। नामेंवीण पारू न पविजे
११५३४	साची	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.१।।	ध्यान धरा हरी विश्रांति नामाची । विठ्ठलीं साची मनोवृत्ति
११५३५	साचे	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.२।।	हरिवीण वाचे ऐसें जया साचे। नाहीं त्या यमाचे मोहोजाळ
११५३६	साचे	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.३।।	नित्य नाम घोष उच्चारितां वाचे। यम काळ साचे वंदी तया
११५३७	साचें	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.१।।	वेदबीज साचें संमत श्रुतीचें। गुह्य त्या शास्त्रांचें हरि माझा
११५३८	साचें	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.१।।	अद्वैत अमरकंदु हा घडला। ब्रह्मांडीं संचला ब्रह्म साचें
११५३९	साजणी	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.१।।	स्वरूप साजणी निद्रिस्त निजलें। भलें चेतविलें गुरुरायें
११५४०	साजणी	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.२।।	त्या रूपें मोहिलें काय करूं साजणी। अखंड उन्मनि लागे त्याची
११५४१	साजणें	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.१।।	ज्याचेनि स्मरणें कैवल्य साजणें। एकानामें होणें चतुर्भुज
११५४२	साजती	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.५।।	चतुर्भुज श्रीपति सकुमार साजती। शंख चक्र हातीं हरि माझा
११५४३	साजिरी	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.१।।	सजीव साजिरी तिगुण गोजिरी। नांदे माजघरीं आत्मराजु
११५४४	साजिरी	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.३।।	अनंत जन्माचें प्रायश्चित्त हरी। विठ्ठल साजिरी ब्रीदावळी
११५४५	साजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकारु। देवकीबिढारु सेवियेलें
११५४६	साजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदे निधरिं प्रेमसुख
११५४७	साजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। यशोदा श्रीधरें प्रेमभेटी

११५४८	साजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.२।।	तें रूप साजिरें नंदाचें गोजिरें। उन्मनि निधरिं भोगूं आम्ही
११५४९	साजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.२।।	तें रूप साजिरें कृष्ण घनःश्याम। योगिया परम जपु ज्याचा
११५५०	साजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.२।।	तें रूप साजिरें चतुर्भुजवेष। वैकुंठींचें लेश नंदभाग्यें
११५५१	साजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.३।।	चैतन्य साजिरें चेतवी विचारें। आपरूपें धीरे विचरत
११५५२	साजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.२।।	तें रूप साजिरें गोकुळीं गोजिरें। यशोदे सोपारें कडिये शोभे
११५५३	साजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकार। देवकी बिढार सेवियेलें
११५५४	साजिरें	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.२।।	परिमळु सुमनीं जाई जुई मोगरे। त्याहूनि साजिरें हरि आम्हां
११५५५	साजीव	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.२।।	साजीव सोलीव निवृत्तीची ठेव। कृष्ण हाचि देव हृदयीं पूजी
११५५६	सात्विकही	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.२।।	रज तम नाहीं सात्विकही डोहीं । परिपूर्ण देहीं आत्माराम
११५५७	सात्विकु	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.१।।	कामना कामीकु वासना तार्किकु। रजतम सात्विकु एकरूपें
११५५८	सादर	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.४।।	निवृत्ति सादर निराकार अंकुर। साकार श्रीधर गोपवेष
११५५९	सादर	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.४।।	निवृत्ति सादर तें हरिरूप श्रीधर। आपण चराचर विस्तारला
११५६०	सादर	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.२।।	तें रूप सादर मानवी आकार। सर्व संप्रधार सिद्धि वोळे
११५६१	सादर	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.४।।	निवृत्ति सादर कृष्ण परात्पर। माता पिता सार आम्हां होये
११५६२	सादृश्य	।।ज्ञा.गा.नि.००८.१।।	सारासार धीर निर्गुण परतें। सादृश्य पुरतें हरिनाम
११५६३	सादृश्य	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.२।।	तें रूप सादृश्य कृष्णनामें सोपें। नंदा यशोदा खोपें बाळलीला
११५६४	सादृश्य	।।ज्ञा.गा.नि.१००.१।।	न देखों सादृश्य हारपे दृश्यादृश्य। उपनिषदांचें पैं भाष हारपलें
११५६५	साध	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.३।।	साधितां साध न पविजे खूण। तो बाळरूपें कृष्ण नंदाघरीं
११५६६	साधक	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.४।।	निवृत्तीचें मूळ गोपाळ सकळ। साधक दयाळ हरी होय
११५६७	साधक	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.१।।	चिंतितां साधक मनासि ना कळे। गोपिका आकळे करितां ध्यान
११५६८	साधक	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.२।।	सूक्ष्मस्थूल राम साधक परम। नाम सर्वोत्तम सर्वांरूपीं
११५६९	साधक	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.१।।	साधक बाधक ना बाधी जनक। सर्व हरि एक आत्मा असे
११५७०	साधक	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.४।।	निवृत्ति म्हणती तेथींचे हे अंश। साधक विश्वास गयनिराजे
११५७१	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.१।।	सिद्धीचें साधन नेणती ते सिद्ध। अधिक उद्बोध आनंदाचा
११५७२	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.४।।	निवृत्ति साधन सर्वरूपें जाण। एकरूपें कृष्ण सेवितसे
११५७३	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.३।।	सिद्धीचें साधन चिंतामणि घन। कल्पवृक्ष घन वसती जेथें

११५७४	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.१।।	खुंटलें साधन तुटलें बंधन। सर्वही चैतन्य एकरूप
११५७५	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.११३.३।।	निवृत्ति साधन कृष्णरूपें सुख। विश्वीं विश्वरूप हरी माझा
११५७६	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.४।।	निवृत्ति साधन निरालंबीं ध्यान। तोचि हा श्रीकृष्ण ध्यान माझें
११५७७	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.४।।	निवृत्ति साधन कृष्णाचें रूपडें। ब्रह्मांडाएवढें तदाकार
११५७८	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.१।।	नव्हे हें पोखणें नव्हे तें साधन। उपदेश खूण वेगळी रया
११५७९	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.४।।	निवृत्ति साधन वृत्तीचें संपन्न। नाम हें जीवन अच्युताचें
११५८०	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.३।।	तैसें करूं मन निरंतर ध्यान। उन्मनि साधन आम्हां पुरे
११५८१	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.४।।	आम्ही निधि तूं निधान। आम्ही ध्येय तूं साधन
११५८२	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.१।।	पहातां साधन विठ्ठलकीर्तन। भक्तसंजीवन आत्माराम
११५८३	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.४।।	निवृत्ति साधन रूप ध्यान ध्यानीं। मनाची उन्मनि हरिचरणीं
११५८४	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.४।।	निवृत्ति आगम मोहन साधन । सर्व नारायण एकातत्त्वें
११५८५	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.१।।	उपरति मनाची साधन विदेही। तारिजेल बाही रामनामें
११५८६	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.४।।	निवृत्तीचें सार हरी हरी निर्मळ। साधन केवळ हरिपाठें
११५८७	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.४।।	निवृत्ति साधन मन हें आवर। गुरुचरणीं स्थिर बिढार धरी
११५८८	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.४।।	निवृत्ति निरोपण ब्रह्म हें साधन। गुरुकृपा खूण हिता आली
११५८९	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.३।।	साधन हरिपंथु हाचि निज हेतु। गुरु मुखें मातु ऐशी असे
११५९०	साधन	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.४।।	निवृत्ति साधन न करा हा विश्वास। गुरुविण पाश न तुटती
११५९१	साधनाची	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.३।।	विलास विकृति नाहीं पैं आवाप्ति। साधनाची युक्ति हारपली
११५९२	साधनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.३।।	न संठे त्रिभुवनीं नाकळे साधनीं। नंदाच्या अंगणीं खेळे हरी
११५९३	साधनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.४।।	निवृत्तिदेवीं साधनीं राणीव। हारपला भाव इंद्रियांचा
११५९४	साधनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.२।।	साधनीं स्वानुभव अनुभवीं अनुभव। ब्रह्माची राणीव आम्हां घरीं
११५९५	साधनीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.१।।	ध्येय ध्याय मनीं उन्मनीं साधनीं । लाविता निशाणी ध्यानमार्गे
११५९६	साधनें	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.१।।	अष्टांग साधनें साधिती पवन। ज्यासी योगीजन शिणताती
११५९७	साधनें	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.१।।	ज्या कारणें साधिती साधनें। त्या गोकुळीं खेळणें भाग्यनिधी
११५९८	साधावा	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.१।।	रामराम जप समत्वें साधावा। अहंकार टाकावा अहंबुद्धी
११५९९	साधि	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.२।।	रामनामकथा साधि कां परमार्था। पावसील पैं हिता नाम घेतां

११६००	साधितां	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.३।।	ब्रह्मांड-कडवा मनाचा वोणवा। साधितां राणिवा हारपती
११६०१	साधितां	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.३।।	साधितां साध न पविजे खूण। तो बाळरूपें कृष्ण नंदाघरीं
११६०२	साधितां	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.३।।	तप हें अमूप नलगे संकल्प। साधितां समीप जवळी असे
११६०३	साधितां	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.३।।	साधितां मार्ग गूढ वासना अवघड। गुरुमार्गी सुघड उपरती
११६०४	साधिती	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.१।।	अष्टांग साधनें साधिती पवन। ज्यासी योगीजन शिणताती
११६०५	साधिती	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.१।।	ज्या कारणें साधिती साधनें। त्या गोकुळीं खेळणें भाग्यनिधी
११६०६	साधियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.४।।	निवृत्ति गोल्हाट मार्ग तो सपाट। भेदुनी त्रिकुट साधियेलें
११६०७	साधीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.३।।	निष्काम कल्पना आधीं साधीं मना। ऐक्य समीरणा हेंचि करीं
११६०८	साधु	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.२।।	तें रूप सेविती मुनिजन साधु। विठ्ठलनामें कंदु तुटे जनां
११६०९	साधु	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.२।।	तोचि एक साधु बोलिजे पैं जनीं। निरंतर ध्यानीं कृष्णमूर्ति
११६१०	साधे	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.१।।	न साधे तें योगी न संपडे जगीं। तो नंदाच्या वोसंगीं उत्संगीं खेळे
११६११	सानुलें	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.४।।	सर्व हें घडुलें कृष्णाचें सानुलें। घटमठ बुडालें इये रूपीं
११६१२	सानुलें	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.२।।	तें रूप सानुलें यशोदे तान्हुलें। भोगिती निमोले भक्तजन
११६१३	सानुलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.१।।	विस्तार हरीचा चराचर जालें। त्या माजी सानुलें गुरु दैवत
११६१४	सानें	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.२।।	तें रूप पंढरीं उभे असे सानें। त्रिभुवन ध्यानें वेधियेलें
११६१५	साबडे	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.२।।	तें ब्रह्म साबडे नंदाचिये घरीं। वनीं गाई चारी गोपवेषें
११६१६	साबडे	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.२।।	तें रूप साबडे कृष्ण माजिवडें। सोंवळें उघडें शौच सदा
११६१७	साबडें	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.२।।	तें रूप साबडें शंखचक्रांकित। यशोदा तें गात कृष्णनाम
११६१८	साबडें	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.२।।	तें अव्यक्त साबडें कृष्णाचें रूपडें। गोपाळ बागडें तन्मयता
११६१९	साबडें	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.२।।	तें रूप आवडे भोगिती साबडें। यशोदेसी कोडें बुझावितु
११६२०	साबडें	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.४।।	निवृत्ति दीपडें वैकुंठ साबडें। यशोदातें कोडें चुंबन देतु
११६२१	साबडें	।।ज्ञा.गा.नि.११४.२।।	तें ब्रह्म साबडें माजि लाडेंकोडें। यशोदेमायेपुढें खेळतुसे
११६२२	सामवत	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.३।।	व्रत तप तीर्थ नाम हें अनंत। माजि सामवत आत्मनाथीं
११६२३	सामाय	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.३।।	नाहीं येथ काळ अवघे शून्यमय। निर्गुणीं सामाय तनु माझी
११६२४	सामाये	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.५।।	नेणें हे विषये आकार सामाये। विकार न साहे तया रूपा
११६२५	सामावली	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.१।।	कळिकेसी ज्योति सामावली तेजीं। तैसा हरी हा सहजीं सर्वगतु

११६२६	सामावे	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.१।।	दीपाची कळिका दीपींचि सामावे। तैसा जिवशिव वोळखीवोजी
११६२७	साम्यता	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.७।।	निवृत्ति साम्यता सर्वांघटीं दिसतु । विठ्ठल हेचि मातु नित्य नेम
११६२८	सायंकाळ	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.४।।	प्रभात हरपे सायंकाळ लोपे। दिनमणी दीपे विठ्ठलप्रभा
११६२९	सायास	।।ज्ञा.गा.नि.००२.१।।	वैभव विलास नेणोनि सायास। कल्पनेची आस नाहीं जेथें
११६३०	सायास	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.३।।	न लगती सायास करणें उपवास। नाममात्रें पाश तुटे जनां
११६३१	सार	।।ज्ञा.गा.नि.००५.१।।	स्थिर धीर नीर सविचार सार। ब्रह्मांड आगर गोपवेषें
११६३२	सार	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.३।।	नित्यता प्रकाश सर्व पूर्ण सार। आपण श्रीधर सर्व सुखें
११६३३	सार	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.१।।	निरालंब सार निर्गुण विचार। सगुण आकार प्रगटला
११६३४	सार	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.४।।	निवृत्तीचें सार सर्व हा परिवार। कृष्णचि साचार बिंबलासे
११६३५	सार	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.४।।	निवृत्ति सार पार ब्रह्मसुख घन। सर्व जनार्दन गोपवेषें
११६३६	सार	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.४।।	निवृत्तीचें सार कृष्णनामें पार। सर्व हा आचार हरी हरी
११६३७	सार	।।ज्ञा.गा.नि.११९.४।।	निवृत्तीचें पार कृष्णचि पैं सार। गोकुळीं अवतार नंदाघरीं
११६३८	सार	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.२।।	तें रूप वोळलें नंदायशोदे सार। वसुदेव बिढार भाग्ययोगें
११६३९	सार	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.६।।	निवृत्ति रचना कृष्णनाम सार। नंदाचें बिढार ब्रह्म जालें
११६४०	सार	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.४।।	निवृत्तीचें सार गयनी विचार। ब्रह्म चराचरा माजि वसे
११६४१	सार	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.४।।	निवृत्ति निकट कृष्णनाम सार। पापांचा संभार नामें छेदी
११६४२	सार	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.१।।	सार हें नि:सार निवडुनि घेईन। सर्व हा होईन आत्माराम
११६४३	सार	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.१।।	मारुनि कल्पना निवडिलें सार। टाकिलें असार फलकट
११६४४	सार	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.४।।	निवृत्ति अमृत गुरुकृपा तूं सार। सर्व हा विचार हरी केला
११६४५	सार	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.३।।	सोहं पैं अनंतु सेवितां साचार। गुरुमुखें सार भजन केलें
११६४६	सार	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.४।।	निवृत्तीचें सार जिवशिव बिढार। गुरुनें निर्धार सांगितला
११६४७	सार	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.४।।	निवृत्ति धारणा कृष्णनाम सार। सर्वत्र आचार हरी हरी
११६४८	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.३।।	नित्यकाळ कथा हरि विचरो सार। जनवन घर आम्हां असे
११६४९	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.३।।	हरी हरी सार वाचेसि उच्चार। सर्व हा श्रीधर पुरे आम्हां
११६५०	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.१।।	विवरण सार हरिहर आप। सर्व हरिरूप आपणपणें
११६५१	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२११.४।।	निवृत्तीनें तीर टाकिलें पैं सार। जन्म येरझार तोडियेली

११६५२	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.४।।	निवृत्ति सधर विष्णुमय सार। विठ्ठल आचार पंढरीये
११६५३	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.५।।	त्रिभुवनीं थोर क्षेत्र पैं सार। विठ्ठल उच्चार भीमातीरीं
११६५४	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२३१.३।।	विठ्ठलनाम सार ऐसाचि निर्धार। मुक्ति पारावार ती अक्षरीं
११६५५	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.२।।	बिंबली पंढरी हरीरूपीं सार। अवघाचि शृंगार विठ्ठलराजु
११६५६	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.३।।	हरिनाम वाचे सार मंत्र आम्हां। अखंडित प्रेमा वसे चित्तीं
११६५७	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.४।।	निवृत्ति म्हणे सार रामनाम मंत्रु। कैचा त्यासि शत्रु जितीं जनीं
११६५८	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम हेंचि सार तप। जपकारे अमूप निरंतर
११६५९	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.१।।	वेगु करी मना धरावें पैं सार। नामाचि आचार रामनामें
११६६०	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.३।।	सार तेंचि धरी असार तें निवडी। वैकुंठ चढोवढी रामनामें
११६६१	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.१।।	भवसागर सार तरणोपाव सोपा। कृष्णनामें खेपा हरती जनां
११६६२	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.३।।	सार हरिनाम सार हरिनाम। नित्यता सप्रेम जपों गेलें
११६६३	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.३।।	सार हरिनाम सार हरिनाम। नित्यता सप्रेम जपों गेलें
११६६४	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.२।।	संसार नरक रामनाम सार। तरले पामर पतित देखा
११६६५	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.५।।	पर्वणीचें सार विठ्ठल उच्चार। नित्यता आचार विठ्ठलनामें
११६६६	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.३।।	हरिवीण सार नाहीं पैं निर्धार। हरिवीण पार न पविजे
११६६७	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.२।।	रामकृष्णनाम हाचि थोर उच्चार। भावा भाव सार एका नामें
११६६८	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.३।।	एकतत्त्व सार रामनाम सुख। नलगे ते भूक प्रपंचाची
११६६९	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.४।।	निवृत्तीचें सार हरी हरी निर्मळ। साधन केवळ हरिपाठें
११६७०	सार	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.१।।	हरिमार्ग सार येणेंचि तरिजे। येऱ्हवीं उमजे संसार रया
११६७१	सार	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.४।।	निवृत्तीचें सार हरिरूप सदा। नित्य परमानंदा रातलासे
११६७२	सार	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.४।।	साकार निराकार सर्व हा आचार। हरिरूप सार भजनभाव
११६७३	सार	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.४।।	निवृत्ति सादर कृष्ण परात्पर। माता पिता सार आम्हां होये
११६७४	सार	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.३।।	नाम हाचि मंत्र नित्य नाम सार। दुसरा विचार घेऊं नको
११६७५	सार	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.६।।	निवृत्तीचें सार रामकृष्णनाम। वैकुंठ परम सर्वकाळ
११६७६	सार	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.३।।	स्वरूप उखर मनोमन सार। एकतत्त्व निर्धार हरी नांदे
११६७७	सार	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.४।।	निवृत्तीचें सार प्राणापानीं स्थिर। मनें चराचर आराधिलें

११६७८	सार	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.२।।	आत्माराम सार दृष्य द्रष्टा विचार। नाम संकेत धीर निरंतर
११६७९	सारासार	।।ज्ञा.गा.नि.००८.१।।	सारासार धीर निर्गुण परतें। सादृश्य पुरतें हरिनाम
११६८०	सारिखाचि	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.३।।	आकार विकार सम सारिखाचि हरी। बाह्य अभ्यंतरीं आपणचि
११६८१	सारु	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.४।।	निवृत्ति अरुवारु कृष्णनाम पैं सारु। कल्पना साचारु हरी जाला
११६८२	सारें	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.३।।	गौळिया गोजिरें दैवत सारें। नंदासि एकसरे प्रेम देतु
११६८३	सावकाश	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.२।।	दीप आहे देहीं तयाचे हे प्रकाश। त्याचेनि सावकाश हरी भजे रया
११६८४	सावध	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.२।।	सावध सावध स्मरें रे गोविंद। अवघा परमानंद दुमदुमित
११६८५	सावध	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.२।।	सावध सावध स्मरें रे गोविंद। अवघा परमानंद दुमदुमित
११६८६	सावधान	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.१।।	चेतवी चेतवी सावधान जीवीं। प्रकृति मांडवी लग्न वोजा
११६८७	सावळे	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.२।।	तें रूप अरूप सुंदर सावळे। भोगिती गोवळे सुखसिंधु
११६८८	सावळें	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.२।।	तें रूप सावळें भाग्ययोगें वोळे। नंदाचें सोहळे पाळियेले
११६८९	सावेव	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.२।।	मुकुंद केशव हाचि नित्य भाव। हरिरूप सावेव कृष्णसखा
११६९०	सावेव	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.२।।	भक्तीविण देव न पवे सावेव। रोहिणीची माव तैसा दिसे
११६९१	साहाकारी	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.३।।	अर्जुना साहाकारी द्रौपदी कैवारी। तो विदुराचे घरीं अन्न मागे
११६९२	साहात	।।ज्ञा.गा.नि.११०.१।।	न साहात दुजेपण आपणचि आत्मखुण। श्रुति जेथें संपूर्ण हारपती
११६९३	साहिजणें	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.३।।	अठरा साहिजणें बोलती परवडी। तो माखणासीं जोडी स्वयें कर
११६९४	साहे	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.३।।	अपार उपाय आपणचि होय। सिद्धीचा न साहे रोळु सदा
११६९५	साहे	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.३।।	मौनपणें लाठें द्वैत हें न साहे। तें नंदाघरीं आहे खेळेमेळे
११६९६	साहे	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.२।।	न साहे सगुण अवघाचि निर्गुण। तो कृष्ण आपण गोपाळसंगें
११६९७	साहे	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.१।।	न साहे दुजेपण आपण आत्मखुण। श्रुतीही संपूर्ण हारपती
११६९८	साहे	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.५।।	नेणें हे विषये आकार सामाये। विकार न साहे तया रूपा
११६९९	साहे	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.३।।	जेथें लय लक्ष हारपोन सोये। द्वैत हें न साहे सोहंबुद्धी
११७००	साहे	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.२।।	वेगळे भाविता वेगळाची होये। ब्रह्मासि न साहे तेथींचा मळु
११७०१	साह्य	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.३।।	अनुमान विटे सर्वघटीं माजिठे। तें परब्रह्म विटे भक्ति साह्य
११७०२	सिंधु	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.३।।	अनंत संकेत जीवशिवरत। मागुतें भरत सिंधु तोयें
११७०३	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.१।।	सिद्धीचें साधन नेणती ते सिद्ध। अधिक उद्बोध आनंदाचा

११७०४	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.४।।	निवृत्ति निष्टंक ज्ञान तें सम्यक् । गयनि विवेक सिद्ध पंथु
११७०५	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.१।।	सर्व काम धन सर्व सिद्ध पूर्ण। पतीतपावन हरि एकु
११७०६	सिद्ध	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.४।।	निवृत्ति म्हणे सिद्ध असतां पैं मंत्रु। रामनामें शत्रु नाशतील
११७०७	सिद्धांत	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.१।।	खुंटलें वेदांत हारपलें सिद्धांत। बोलणें धादांत तेंही नाहीं
११७०८	सिद्धांत	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.३।।	टाका हें पैं द्वैत अद्वैत सिद्धांत। मोक्ष मार्ग हेत एकतत्त्वें
११७०९	सिद्धि	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.२।।	तें रूप सादर मानवी आकार। सर्व संप्रधार सिद्धि वोळे
११७१०	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.१।।	ज्या रूपा कारणें वोळंगती सिद्धी। हारपती बुद्धी शास्त्राचिया
११७११	सिद्धी	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.३।।	नलगती त्या सिद्धी करणें उपाधी। नित्य चित्तशुद्धी विठ्ठलनामें
११७१२	सिद्धीचा	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.३।।	अपार उपाय आपणचि होय। सिद्धीचा न साहे रोळु सदा
११७१३	सिद्धीचे	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.५।।	सर्व सुखमेळें नामाकृती वोळे। सिद्धीचे सोहळे कृष्णनामीं
११७१४	सिद्धीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.१।।	सिद्धीचें साधन नेणती ते सिद्ध। अधिक उद्बोध आनंदाचा
११७१५	सिद्धीचें	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.३।।	सिद्धीचें साधन चिंतामणि घन। कल्पवृक्ष घन वसती जेथें
११७१६	सिद्धु	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.३।।	नाइके उपदेशु नव्हे खुण सिद्धु। योनिसी प्रसिद्धु पढिलासे
११७१७	सीमा	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.३।।	जिव शिव सीमा नाहीं जेथें उपमा। हारपे निरोपमा तया माजी
११७१८	सीमा	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.३।।	न पडे आगमा नाहीं त्यासि सीमा। तो गौळियांच्या कामा धांवे कृष्ण
११७१९	सीमा	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.६।।	निवृत्ति पूर्णिमा भक्तीचा महिमा। नामयासि सीमा भीमातीरीं
११७२०	सीमा	।।ज्ञा.गा.नि.२८३.३।।	आशेचे विलास गुंफोनि महिमा। तत्त्वीं तत्त्व सीमा निजज्ञानें
११७२१	सीमा	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.४।।	निवृत्ति प्रतिमा अक्षरीं दिन व्योमा। एकतत्त्वीं सीमा ध्यायेजेसु
११७२२	सीमा	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.२।।	सर्व ब्रह्म आत्मा वेद बोले सीमा। हरि परब्रह्मा रामकृष्ण
११७२३	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.२।।	तेंचि हें डोळस सांवळें सुंदर। यशोदे सुकुमार बाळकृष्ण
११७२४	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.२।।	तें रूप सुंदर देवकी उदरीं। वसुदेवा घरीं कृष्ण माझा
११७२५	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.४।।	निवृत्ति सुंदर कृष्णरूप सेवी। गयनीगोसावी उपदेशिलें
११७२६	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.२।।	तें रूप सुंदर गौळियाचे दृष्टी। आनंदाची सृष्टी नंदाघरीं
११७२७	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.२।।	तें रूप सुंदर शंखचक्रांकित। शोभतो अनंत यमुनातटीं
११७२८	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.२।।	तें रूप रूपस सुंदर सुरस। तें पूर्ण प्रकाश गोकुळीं रया
११७२९	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०३७.२।।	तें रूप सुंदर नंदाघरीं वसे। जनींवनीं दिसे कृष्णरूप

११७३०	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.२।।	तें रूप अरूप सुंदर सावळे। भोगिती गोवळे सुखसिंधु
११७३१	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.३।।	सुंदर सुनीळ राजस गोपाळ। भक्तांसी दयाळ एक्यानामें
११७३२	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.४।।	रूपस सुंदर पवित्र आगर। चोखाळ साचार पवित्रपणें
११७३३	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.२।।	तें रूप सुंदर सर्वां अगोचर। कृष्ण परिवार गोपवेषें
११७३४	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.२।।	तोचि हा सांवळा डोळस सुंदर। रुक्मिणी भ्रतार कृष्ण माझा
११७३५	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.२।।	तें हें चतुर्भुज मुगुटवर्धन। सुंदर श्रीकृष्ण खेळतुसे
११७३६	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.२।।	तें रूप सुंदर कृष्ण सकुमार। सेविती सुरवर भक्तराज
११७३७	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.३।।	रूपाचें रूपस सुंदर साकार। गोकुळीं निर्धार वृंदावनीं
११७३८	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.२।।	तें रूप श्रीधर नाम हें सुंदर। जेणें चराचर रचियेलें
११७३९	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.२।।	देखिला गे माये सुंदर जगजेठी। नंदयशोदे दृष्टी ब्रह्म खेळे
११७४०	सुंदर	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.२।।	तें रूप सुंदर कृष्णनामें पार। निरालंब चर गोकुळींचें
११७४१	सुकळु	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.२।।	काय करूं माये कैसा हा गोवळू। सरळ सुकळु नाहीं म्हणे
११७४२	सुकुमार	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.२।।	तेंचि हें डोळस सांवळें सुंदर। यशोदे सुकुमार बाळकृष्ण
११७४३	सुकुमार	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.२।।	तें रूप सुकुमार गोपवेषधर। सर्वज्ञ साचार नंदाघरीं
११७४४	सुकुमार	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.३।।	हरि हा सुकुमार भौमासुर पैजा। वोळलासे द्विजा धर्मा घरीं
११७४५	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.४।।	निवृत्ति निवाला प्रेमरसें धाला। सर्व सुख झेला हरिकृष्ण
११७४६	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.११३.३।।	निवृत्ति साधन कृष्णरूपें सुख। विश्वीं विश्वरूप हरी माझा
११७४७	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.३।।	नेदूं यासि दु:ख उन्मनीचें सुख। न करूं तो शोक आला गेला
११७४८	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.२।।	मुनिजनां सुख निरंतर लक्ष। भक्तां निजसुख देत असे
११७४९	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.२।।	रामकृष्णमाळा नित्य जप करी। तयासी संसारीं सुख आहे
११७५०	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.४।।	सुखावरी सुख निसंग रे आचरे। केशव निधिरें तुष्टे सदा
११७५१	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.१।।	पुंडलिक सुख सांगतां अशेख। दिनकाळ हरिख कोंदाटला
११७५२	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.२।।	हें सुख साचार निरंतर सर्वां। एकतत्त्वीं भावीं आचरण
११७५३	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.१।।	नामामृत पिक हेंचि घेई सुख। नलगती शोक जन्ममृत्यूचे
११७५४	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.३।।	एकतत्त्व सार रामनाम सुख। नलगे ते भूक प्रपंचाची
११७५५	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.२।।	भाव घरीं जनीं विचरे जनार्दनीं। हरिनाम कीर्तनीं सुख भोगी

११७५६	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.२।।	हरिरूपीं सुख हरिरूपीं दुःख । हरिरूप शोक आत्मा माझा
११७५७	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.५।।	नित्य सुख घ्यावें नामचि अनुभवावें। तरिच सुख पावावें इहींलोकीं
११७५८	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.५।।	नित्य सुख घ्यावें नामचि अनुभवावें। तरिच सुख पावावें इहींलोकीं
११७५९	सुख	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.३।।	आनंदैक सुख यासी नाहीं मोहो। भूतबाधा ग्रहो नामेंचि तारी
११७६०	सुखगोष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.३११.३।।	दुजिया सौजन्य दुजेपण सांडी। अद्वैत पैं मांडी सुखगोष्टी
११७६१	सुखद:ख	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.२।।	सुखदु:ख नाहीं सुखद:ख नाहीं। नाम मात्र पाहीं हरी वोळे
११७६२	सुखदु:ख	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.२।।	सुखदु:ख नाहीं सुखद:ख नाहीं। नाम मात्र पाहीं हरी वोळे
११७६३	सुखदु:ख	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.१।।	सुखदु:ख कांहीं भजनप्रवाहीं। मायामोह पाही हरि रया
११७६४	सुखमेळें	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.५।।	सर्व सुखमेळें नामाकृती वोळे। सिद्धीचे सोहळे कृष्णनामीं
११७६५	सुखरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.४।।	निवृत्ति म्हणे ते सुखरूप कृष्ण। दिननिशीं प्रश्न हरि हरि
११७६६	सुखसार	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.४।।	निवृत्ति सत्वर सेवि सुखसार। प्रकृति आकार लोपें ब्रह्मीं
११७६७	सुखसिंधु	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.२।।	तें रूप अरूप सुंदर सावळे। भोगिती गोवळे सुखसिंधु
११७६८	सुखा	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.३।।	चिंतिता अजामेळा नाम आलें मुखा। तो वैकुंठीच्या सुखा देतु हरी
११७६९	सुखाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.१।।	सम सुखाचें विषम मोहाचें। द्वैत पापाचें घेसी झणीं
११७७०	सुखानंद	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.४।।	निर्द्वंद्व नि:संग विचरतां मही। सुखानंद हृदयीं स्थिर जाला
११७७१	सुखानंद	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.१।।	मन कामना हरि मनाची बोहरी। चिंतितां श्रीहरी सुखानंद
११७७२	सुखानुभवो	।।ज्ञा.गा.नि.००१.४।।	निवृत्ति म्हणे देवो म्हणविता हे रावो। तो सुखानुभवो यादवांसी
११७७३	सुखार	।।ज्ञा.गा.नि.२१८.३।।	शिवसुरवर चिंतिती सुखार। कीर्तनविचार पंढरीसी
११७७४	सुखावरी	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.४।।	सुखावरी सुख निसंग रे आचरे। केशव निधारें तुष्टे सदा
११७७५	सुखी	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.४।।	निवृत्ति संपूर्ण नाम नारायण। सच्चिदानन्दघन सर्व सुखी
११७७६	सुखें	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.३।।	नित्यता प्रकाश सर्व पूर्ण सार। आपण श्रीधर सर्व सुखें
११७७७	सुखें	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.१।।	ज्याचेनि सुखें चळत पैं विश्व। नांदे जगदीश सर्वांघटीं
११७७८	सुगम	।।ज्ञा.गा.नि.००७.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु माझा पूर्ण ब्रह्म। उपदेश सुगम कृष्णनाम
११७७९	सुगम	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.३।।	सेवितां योगियां सुलभ दुर्गम। गौळियां सुगम नाम घेतां
११७८०	सुगम	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.२।।	तोचि भजनपंथ सुगम समर्थ। नित्यता अनंत तृप्त असे
११७८१	सुघड	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.२।।	तें रूप सुघड प्रत्यक्ष उघड। गौळियासी कोड कृष्णरूप

११७८२	सुघड	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.३।।	साधितां मार्ग गूढ वासना अवघड। गुरुमार्गी सुघड उपरती
११७८३	सुघडु	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.४।।	निवृत्तिमाजि घर मनाचा सुघडु। कृष्णचि उपवडु दिसतुसे
११७८४	सुटतील	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.४।।	सर्वत्र श्रीराम ऐसा करा वाचे। सुटतील मोहाचें मोहपाश
११७८५	सुटला	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.३।।	माळेसी वोविला राहाटी गोंविला। तो कैसा सुटला बोलों आम्ही
११७८६	सुटसी	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.२।।	सुटसी रे नामें आपेंआप संभ्रमें। नित्य नाम नेमें जप तूं जाये
११७८७	सुटिजे	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.२।।	हरिवीण सुटिजे ऐसें नाहीं बोलिलें । सर्वही शोधिलें शास्त्र आम्हीं
११७८८	सुनीळ	।।ज्ञा.गा.नि.०५७.३।।	सुंदर सुनीळ राजस गोपाळ। भक्तांसी दयाळ एक्यानामें
११७८९	सुफळ	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.१।।	संसार सुफळ हरिनाम उच्चारितां। येऱ्हवीं मरतां अधोगति
११७९०	सुभग	।।ज्ञा.गा.नि.००८.३।।	सुलभ सुभग आगमु निगमु। तो हा आत्मारामु गोपवेषें
११७९१	सुभट	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.२।।	मन करीं एकट आत्मा करीं सुभट। आपेंआप वैकुंठ एकातत्त्वें
११७९२	सुभद्रा	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.६।।	द्रौपदी सुभद्रा गोपाळ गोपिका। बळीभद्र सखा दों अक्षरीं
११७९३	सुमन	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.४।।	निवृत्ति सुमन जनवनसखा। वेदमुखें लेखा ऐसा आहे
११७९४	सुमन	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.२।।	गेलें तें सुमन ठेले फलहेतु। अखंडता रितु गोपाळ रया
११७९५	सुमन	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.३।।	मनाचें सुमन हरिचरण स्थान। जन जनार्दन यया हेतु
११७९६	सुमना	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.१।।	सुमना सुवासु तैसा हृषीकेशु। आपण सौरसु जनीं इये
११७९७	सुमनाची	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.१।।	सुमनाची लता वृक्षीं निपजली। ते कोणे घातलीं भोगावया
११७९८	सुमनाचेनि	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.२।।	सुमनाचेनि वासें भ्रमर भुलले। मार्ग पैं विसरले इंद्रियांचा
११७९९	सुमनीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.२।।	परिमळु सुमनीं जाई जुई मोगरे। त्याहूनि साजिरें हरि आम्हां
११८००	सुमनें	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.६।।	टाहो करूं धोरु विठ्ठल कीर्तनें। मनाच्या सुमनें हरी पुजूं
११८०१	सुरगण	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.३।।	वंदिती सुरगण ब्रह्मादिक चरण। तो यशोदेसि स्तन मागे हरि
११८०२	सुरतरुतरु	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.१।।	सृष्टीच्या संमता सुरतरुतरु। बोलिला विस्तारु धर्मशास्त्रीं
११८०३	सुरवर	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.२।।	तें रूप सुरवर सेवितां अरुवार। नित्यता सविचार भोगिताती
११८०४	सुरवर	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.२।।	तें रूप सुंदर कृष्ण सकुमार। सेविती सुरवर भक्तराज
११८०५	सुरवरु	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.४।।	निवृत्ति म्हणे नरु द्वैताचा पामरु। अद्वैतीं सुरवरु नाहीं रया
११८०६	सुरवाडी	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.१।।	द्वैताची वाढी अद्वैत सुरवाडी। नामाची परवडी आम्हां घरीं
११८०७	सुरस	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.२।।	तें रूप रूपस सुंदर सुरस। तें पूर्ण प्रकाश गोकुळीं रया

११८०८	सुलभ	।।ज्ञा.गा.नि.००८.३।।	सुलभ सुभग आगमु निगमु। तो हा आत्मारामु गोपवेषें
११८०९	सुलभ	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.२।।	त्रैलोकीं दुर्लभ ब्रह्मांदिकां सुलभ। रुक्मिणीवल्लभ कृष्ण सांवळा
११८१०	सुलभ	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.३।।	सेवितां योगियां सुलभ दुर्गम। गौळियां सुगम नाम घेतां
११८११	सुलभ	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.२।।	सुलभ हरी दुर्लभ हरी। नांदे माजघरीं आमुचिये
११८१२	सुलभ	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.३।।	उगवलें बिंब अद्वैत स्वयंभ। नाम हें सुलभ विठ्ठलराज
११८१३	सुलभ	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.४।।	निवृत्ति नि:संग सुलभ श्रीरंग। टाकिला उद्वेग कल्पनेचा
११८१४	सुलभु	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.३।।	स्वरूप सुलभु हरि माझा लाठा। नामेंचि वैकुंठा नेतु असे
११८१५	सुलभें	।।ज्ञा.गा.नि.००७.२।।	तें रूप चोखाळ कृष्णनामें बिंबे। यशोदा सुलभें गीतीं गाय
११८१६	सुवासु	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.१।।	सुमना सुवासु तैसा हृषीकेशु। आपण सौरसु जनीं इये
११८१७	सुवासु	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.५।।	निवृत्ति सुवासु ब्रह्माचा प्रकाशु। विठ्ठल रहिवासु आम्हां पुरे
११८१८	सुस्नात	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.३।।	नामाचेनि स्मरणें नित्य पैं सुस्नात। दुजियाची मात नेणो आम्हीं
११८१९	सूक्ष्मस्थूल	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.२।।	सूक्ष्मस्थूल राम साधक परम। नाम सर्वोत्तम सर्वांरूपीं
११८२०	सूत्र	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.३।।	त्रिपुर उदार सर्वज्ञता सूत्र। नाम रूप पात्र भक्तिलागीं
११८२१	सूत्र	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.३।।	तोडियेलें सूत्र उगविला गळा। अखंड सोहळा ब्रह्मरूप
११८२२	सूत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.१।।	मोडिला तो खेळ तोडियेलें सूत्र। टाकिलें परत्र पैल रूप
११८२३	सूत्रधारी	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.१।।	विश्वाचा चाळकु सूत्रधारी एकु। विज्ञान व्यापकु ज्ञानगम्य
११८२४	सूत्रधारी	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.२।।	हरिवीण नाहीं सूत्रधारी रूप। वासना संकल्प उपटिला
११८२५	सूत्रमणी	।।ज्ञा.गा.नि.०२३.४।।	निवृत्ति संपदा सर्वज्ञ गोविंदा। सूत्रमणी सदा तेथ निमो
११८२६	सूर्य	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.१।।	जेथें न रिघे ठाव लक्षतां लक्षणें। सूर्य तारांगणें हारपती
११८२७	सूर्य	।।ज्ञा.गा.नि.१३७.३।।	चंद्र सूर्य कीर्ण आकाश प्रावर्ण। पृथ्वी अंथुरण सर्वकाळ
११८२८	सूर्य	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.२।।	काय करूं हरी कैसा हा गवसे। चंद्र सूर्य अवसे एकसूत्र
११८२९	सूर्य	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.४।।	गगनीं सूर्य तपे अनंत तारा लोपे। एकुचि स्वरूपें आत्मा तैसा
११८३०	सूर्यातें	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.१।।	सूर्यातें निवटी चंद्रातें घोंटी। उन्मनिं नेहटी बिंबाकार
११८३१	सूर्येविण	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.२।।	ध्यानेंविण मन विश्रांतिविण स्थान। सूर्येविण गगन शून्य दिसे
११८३२	सूर्यो	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.३।।	जेथें नाहीं ठावो वेदासि आश्रयो। लोपले चंद्र सूर्यो नाहीं सृष्टी
११८३३	सूर्यो	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.१।।	आम्ही किरण तूं सूर्यो। आम्ही अस्तु तूं उदयो

११८३४	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.३।।	नादभेद कळा जेथें भेद नुठी। ब्रह्मरूपें सृष्टि अवघी होय
११८३५	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.१।।	दुजेपणा मिठी आपणचि उठी। कल्पना हे सृष्टि गाळूं पाहे
११८३६	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.१।।	अनंत सृष्टि घटा अनंत नाम मठा। परिमाण पैठा आत्माराम
११८३७	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.५।।	धरुनि हनुवटी पाहे कृपादृष्टी। आनंदाचे सृष्टि माजिनामा
११८३८	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.१।।	उघडुनियां दृष्टि नामा पाहे पोटीं। आनंदाचा सृष्टि तया झाली
११८३९	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.२।।	दुजियाची सृष्टि नाहीं नाहीं भिन्न। सर्व नारायण बिंबलासे
११८४०	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.५।।	तिमिरपडळ निमाली पैं दृष्टी। प्रपंच हे सृष्टि दिसतुसे
११८४१	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.१।।	एकतत्त्व हरि अवघी सृष्टि त्याची। वासना मोहाची जाली असे
११८४२	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.१।।	करूणाकल्लोळणी अमृताची खोटी। भरलीसे सृष्टि हरीच्या नामें
११८४३	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.२।।	तें रूप सुंदर गौळियाचे दृष्टी। आनंदाची सृष्टी नंदाघरीं
११८४४	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.२।।	तें माये हरिरूप कृष्णरूप माझें। नेणिजे तें दुजें इये सृष्टी
११८४५	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.०९७.४।।	निवृत्ति म्हणे तें कृष्णरूप सर्व। रोहिणीची माव सकळ सृष्टी
११८४६	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.१११.४।।	नाहीं योगिया दृष्टि मनोमयें करी सृष्टी। पाहतां ज्ञानदृष्टी विज्ञान हरी
११८४७	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.१।।	गगनग्रास घोटी ब्रह्मांड हें पोटीं। चैतन्याची सृष्टी आपण हरी
११८४८	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.१३३.३।।	न माये सर्वांघटीं सृष्टी। तो यमुनेच्या तटीं गायी चारी
११८४९	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.३।।	जेथें नाहीं ठावो वेदासि आश्रयो। लोपले चंद्र सूर्यो नाहीं सृष्टी
११८५०	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.१।।	एकेवीण दुजें नाहीं पैं सृष्टी। हें ध्यान किरिटी दिधलें हरी
११८५१	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.३।।	शास्त्रें समवाय उपनिषदें गाती। चैतन्याची सृष्टी ब्रह्ममय
११८५२	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.१।।	एकेवीण तत्त्व नाहीं पैं सृष्टी। विश्वरूपें भेंटी अर्जुनासी
११८५३	सृष्टीचा	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.३।।	हारपती दिशा सृष्टीचा कडवसा। आपरूपें कैसा ओळलासे
११८५४	सृष्टीचा	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.३।।	सृष्टीचा उपवडु ब्रह्मांडाचा घडु। ब्रह्मींचा उपवडु उघड दिसे
११८५५	सृष्टीचा	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.३।।	अनंत तरंगता अनंत अनंता। सृष्टीचा पाळिता हरि एकु
११८५६	सृष्टीच्या	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.१।।	सृष्टीच्या संमता सुरतरुतरु। बोलिला विस्तारु धर्मशास्त्रीं
११८५७	सेंवूं	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.२।।	धन्य दिवस नित्य सेंवूं श्रीरामासी। जनवन समरसी पूर्णबोधें
११८५८	सेवा	।।ज्ञा.गा.नि.१६६.३।।	सेवा गुरुचरण गुरुमूर्ति ध्यान। गयनि संपन्न ब्रह्मरसें
११८५९	सेवा	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.२।।	तें रूप विठ्ठल विनट सकळ। सेवा दिनकाळ पंढरीयेसी

११८६०	सेवि	।।ज्ञा.गा.नि.०५२.४।।	निवृत्ति सत्वर सेवि सुखसार। प्रकृति आकार लोपें ब्रह्मीं
११८६१	सेवितसे	।।ज्ञा.गा.नि.०२५.४।।	निवृत्ति साधन सर्वरूपें जाण। एकरूपें कृष्ण सेवितसे
११८६२	सेवितां	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.२।।	तें रूप सुरवर सेवितां अरुवार। नित्यता सविचार भोगिताती
११८६३	सेवितां	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.३।।	सेवितां योगियां सुलभ दुर्गम। गौळियां सुगम नाम घेतां
११८६४	सेवितां	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.३।।	सोहं पैं अनंतु सेवितां साचार। गुरुमुखें सार भजन केलें
११८६५	सेवितां	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.३।।	माया मोहजाळ ममता निखळ। सेवितां सकळ होय हरी
११८६६	सेवितां	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.५।।	पृथ्वी हे ढिसाळ वायु व्योमफळ। सेवितां अढळ जोडती रया
११८६७	सेविताती	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.१।।	ज्या रूपाकारणें देव ओळगणें। योगी गुरुखुणें सेविताती
११८६८	सेविताहे	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.४।।	निवृत्ति निमग्न नाम सेविताहे। ब्रह्मपणें होये सदोदित
११८६९	सेविती	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.२।।	तें रूप सुंदर कृष्ण सकुमार। सेविती सुरवर भक्तराज
११८७०	सेविती	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.२।।	तें रूप सेविती मुनिजन साधु। विठ्ठलनामें कंदु तुटे जनां
११८७१	सेवितु	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.४।।	निवृत्ति मान्यता सेवितु साकार। आपण आकार गोपवेषें
११८७२	सेवितु	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.६।।	निवृत्ति विठ्ठल सेवितु सकळ। दिकाळफळ आत्माराम
११८७३	सेवितुसे	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.४।।	निवृत्ति ब्रह्मसार सेवितुसे सोपें। नामें पुण्यपापें हारपती
११८७४	सेवितुसे	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.१।।	निगम नियम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशीं राम सेवितुसे
११८७५	सेवितुसे	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.४।।	भवाब्धितारक नावाडा विवेक। पुंडलिक देख सेवितुसे
११८७६	सेवितुसे	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.२।।	कळिसि कळिते वासना आकळीते। दिनकाळ हरितें सेवितुसे
११८७७	सेवियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.०२१.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकारु। देवकीबिढारु सेवियेलें
११८७८	सेवियेलें	।।ज्ञा.गा.नि.१३०.२।।	तें रूप साजिरें निर्गुण साकार। देवकी बिढार सेवियेलें
११८७९	सेविला	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.४।।	निवृत्तीनें सेविला कवळु हा हरि। तूंचि चराचरीं दिससी आम्हां
११८८०	सेविला	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.६।।	निवृत्ति पूर्णता घेऊनि उद्धारू। सेविला उदारु हरिराणा
११८८१	सेविला	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.४।।	निवृत्तिसागर हरिरूप नित्य। सेविला तो सत्य दों अक्षरीं
११८८२	सेवी	।।ज्ञा.गा.नि.०१७.४।।	निवृत्ति प्रगट गुरुमंत्र फळद। गोपाळ विद्गद ब्रह्म सेवी
११८८३	सेवी	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.४।।	निवृत्ति सुंदर कृष्णरूप सेवी। गयनीगोसावी उपदेशिलें
११८८४	सेवी	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.४।।	निवृत्ति संपन्न सेवी गुरुकृपा। गयनीच्या द्वीपा तारूं गेलें
११८८५	सेवी	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.४।।	निवृत्ति अरुवार कृष्णरूप सेवी। मन ठाणदिवी हृदयामाजी

११८८६	सेवी	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.४।।	निवृत्ती सागर सेवी पांडुरंग। रंगे हा श्रीरंग सर्वरंगें
११८८७	सेवी	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.४।।	निवृत्ति म्हणे द्वैत सांडी सांडी कथा। अद्वैत अच्युता नित्य सेवी
११८८८	सेवी	।।ज्ञा.गा.नि.३५४.४।।	निवृत्ति संपन्न एकतत्त्व सेवी। सर्वत्र गोसावी दिसे आम्हां
११८८९	सेवीत	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.३।।	निवृत्ति निवांत हरीच सेवीत। दोअक्षरीं उचित इंद्रियासी
११८९०	सेवीतसे	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.१।।	आगम निगम सर्व सर्वोत्तम। दिननिशी राम सेवीतसे
११८९१	सैरा	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.१।।	चराचरीं हरि गुरुमुखें खरा। माजि ब्रह्म सैरा विचरों आम्हीं
११८९२	सैरा	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.१।।	गगनीचि तारा वायो वसे सैरा। गगन गाभारा स्थिर होय
११८९३	सोंवळा	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.४।।	निवृत्ति नितंब सोंवळा स्वयंभ। प्रकाशलें बिंब चहूंकडे
११८९४	सोंवळा	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.२।।	तो सोंवळा संपूर्ण अमृताचा घन। त्यामाजि सज्जन हरि आत्मा
११८९५	सोंवळा	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.३।।	नित्यता सोंवळा स्वयंपाकीं शौचे। न दिसे आमुचें आम्हां तेथें
११८९६	सोंवळा	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.४।।	निवृत्ति सोंवळा स्वयंपाकीं नित्य। नाम हें अच्युत जपतुसे
११८९७	सोंवळा	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.१।।	नाहीं त्या आचारु सोंवळा परिवारु। तो गोकुळीं साचारु अवतरला
११८९८	सोंवळा	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.२।।	सोंवळा हा हरी गोकुळीं लोणी चोरी। तो यशोदा पाचारी थान घ्याया
११८९९	सोंवळें	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.२।।	तें रूप साबडे कृष्ण माजिवडें। सोंवळें उघडें शौच सदा
११९००	सोंविळा	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.३।।	नित्य पैं सोंविळा अखंड पैं निर्मळा। झणीं बारा सोळा म्हणाल तया
११९०१	सोज्वळ	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.६।।	निवृत्ति सोज्वळ नित्य नूतन सोय। आपणचि होय गोपरूपें
११९०२	सोज्वळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.२।।	नाहीं आम्हां काळ नाहीं आम्हां वेळ। अखंड सोज्वळ हरी दिसे
११९०३	सोज्वळ	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.४।।	निवृत्तिसंकीर्तन ब्रह्म हें सोज्वळ। नाम हें रसाळ अनिर्वाच्य
११९०४	सोज्वळ	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.३।।	पुंडरिकफळ वोळलें सफळ। शंकर सोज्वळ प्रेमें डुले
११९०५	सोज्वळ	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.२।।	मी माझें टवाळ अवघाचि गोपाळ। मी तूं हें सोज्वळ ब्रह्मरूप
११९०६	सोडिला	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.३।।	निवृत्तिदेवीं प्रपंचु पैं सोडिला। प्रकृति अबोला ब्रह्मडोहीं
११९०७	सोनार	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.५।।	ज्ञानदेव सोपान विसोबा खेंचर। नरहरी सोनार नाचताती
११९०८	सोनियाचा	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.४।।	कळिकाळासि त्रासु चित्तीं हृषीकेशु । उगवला दिवसु सोनियाचा
११९०९	सोपा	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.४।।	निवृत्तिसंकेत अनंताअनंत। कृष्णनामें पंथ मार्ग सोपा
११९१०	सोपा	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.४।।	निवृत्ति म्हणे धरी गुरुचरणसोये। तेणें मार्गे पाहे हरी सोपा
११९११	सोपा	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.१।।	एक देव आहे हा भाव पैं सोपा। द्वैतरूपें बापा पडसी नरकीं

११९१२	सोपा	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.१।।	भवसागर सार तरणोपाव सोपा। कृष्णनामें खेपा हरती जनां
११९१३	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.४।।	निवृत्ति सोपान खेचर हारपे। तदाकार लोपे इये ब्रह्मीं
११९१४	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.४।।	निवृत्ति उपदेशु ज्ञानासी सोहपा। सोपान मंडपा विरहीत
११९१५	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.४।।	निवृत्ति निर्वाळला ज्ञानदेव सोपान। खेंचर तल्लीन विठ्ठलनामें
११९१६	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.४।।	ज्ञानासि लाधलें निवृत्ति फावलें। सोपान घडलें दिनकाळ
११९१७	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.६।।	निवृत्ति ज्ञानदेव सोपान चांगा हरी। यांसी परोपरी कवळु देतु
११९१८	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.४।।	ज्ञानदेव सोपान जगमित्र नागा। नरहरि वेगा झेलिताती
११९१९	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.६।।	निवृत्ति खेंचर ज्ञानदेव हरि। सोपान झडकरी बोलाविला
११९२०	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.४।।	निवृत्ति सोपान कालवले कालीं। खेंचराची धाली तहानभूक
११९२१	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.३।।	चालिला सोपान ज्ञानदेव निधी। मुक्ताई गोविंदीं तल्लीनता
११९२२	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.५।।	ज्ञानदेव सोपान विसोबा खेंचर। नरहरी सोनार नाचताती
११९२३	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.२।।	सोपान सांवता निवृत्ति निधान। यासि जनार्दन कवळु देतु
११९२४	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.६।।	निवृत्ति खेंचर सोपान सांवता। हरि कवळु देतां तृप्त जाले
११९२५	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.१।।	सोपान संवगडा स्वानंद ज्ञानदेव। मुक्ताईचा भाव विठ्ठलराज
११९२६	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.३००.३।।	सोपान खेचर ज्ञानदेव लाठा। देताती वैकुंठा क्षेम सदा
११९२७	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.१।।	धन्य हा खेचर धन्य हा सोपान। भक्तीचें जीवन जनक हेतु
११९२८	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.४।।	निवृत्ति वैष्णव सोपान खेचर। करिताती गजर हरिनामाचा
११९२९	सोपान	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.४।।	निवृत्ति म्हणे ज्ञान सोपान सांग। विकल्पनाचा पांग नाहीं नाहीं
११९३०	सोपानाजवळी	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.३।।	हे खुण घेई सोपानाजवळी। मनाची काळजी उरों नेदी
११९३१	सोपानासी	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.५।।	ज्ञानासी कवळु सोपानासी वरु। खेचरा अरुमारु कवळु देतु
११९३२	सोपारें	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.२।।	तें रूप साजिरें गोकुळीं गोजिरें। यशोदे सोपारें कडिये शोभे
११९३३	सोपें	।।ज्ञा.गा.नि.०११.४।।	विकार विवर्जित विवरण सोपें। अकार पैं लोपे एका नामें
११९३४	सोपें	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.२।।	तें रूप सादृश्य कृष्णनामें सोपें। नंदा यशोदा खोपें बाळलीला
११९३५	सोपें	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.४।।	निवृत्ति ब्रह्मसार सेवितुसे सोपें। नामें पुण्यपापें हारपती
११९३६	सोपें	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.६।।	याचेनि परिपाठें नासतील पापें। एक नाम सोपें हरीचें जाणा
११९३७	सोपें	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.२।।	तें हें नाम सोपें रामकृष्णमाळ। यासि काळवेळ नाहीं नाहीं

११९३८	सोपें	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.४।।	निवृत्ति दिवटा सर्वकाळ जपे। वैकुंठ सोपें एक्यानामें
११९३९	सोपें	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.३।।	जपतां पैं नाम यम काळ कांपे। हरी हरी सोपें जपिजेसु
११९४०	सोय	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.६।।	निवृत्ति सोज्वळ नित्य नूतन सोय। आपणचि होय गोपरूपें
११९४१	सोय	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.३।।	दिशा द्रुम ध्यान हारपली सोय। अवघा कृष्ण होय ध्यानींमनीं
११९४२	सोय	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.४।।	निवृत्तीचें ध्येय कृष्ण हाचि होय। गयनिनाथें सोय दाखविली
११९४३	सोय	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.१।।	मनाची वासना मनेंचि नेमावी। सर्वत्र धरावी विठ्ठल सोय
११९४४	सोय	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.१।।	नामरूपीं सोय नाहीं जया रूपा। तेथिलिये कृपा खेळों आम्ही
११९४५	सोय	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.१।।	सत्यभामा माये अन्नपूर्णा होये। वेळोवेळां सोय कवळ मुखीं
११९४६	सोयिरा	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.३।।	पूर्वज परंपरा तें धन अपारा। दिनाचा सोयिरा केशिराज
११९४७	सोये	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.३।।	जेथें लय लक्ष हारपोन सोये। द्वैत हें न साहे सोहंबुद्धी
११९४८	सोये	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.३।।	पुंडलिक ध्याये पुढत पुढती सोये। विठ्ठल हेंचि गाये संकीर्तनीं
११९४९	सोये	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.१।।	प्रकृतीचेनी घाये घायवट नव्हे। आत्माराम सोये आत्मकळिके
११९५०	सोलीव	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.२।।	साजीव सोलीव निवृत्तीची ठेव। कृष्ण हाचि देव हृदयीं पूजी
११९५१	सोळा	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.५।।	द्वारकानाथ हरि सोळा सहस्त्र नारी। बळिराम परिवार हरि माझा
११९५२	सोळा	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.३।।	हरिरूप घरीं सोळा सहस्त्र नारी। तो बाळ ब्रह्मचारी गाई राखे
११९५३	सोळा	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.२।।	राम सर्वांघटीं बिंबलासे आम्हां। पूर्ण तो पौर्णिमा सोळा कळी
११९५४	सोळा	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.१।।	हरिविण न दिसे जनवन आम्हां। नित्य हे पौर्णिमा सोळा कळी
११९५५	सोळा	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.३।।	नित्य पैं सोंविळा अखंड पैं निर्मळा। झणीं बारा सोळा म्हणाल तया
११९५६	सोळा	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.५।।	निवृत्ति संचीत रामनाम महिमा। अवधीच पौर्णिमा सोळा कळीं
११९५७	सोवळें	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.४।।	निवृत्ति कोंवळें आपण सोवळें। त्यामाजि वोविलें मन माझें
११९५८	सोविळी	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.१।।	पंचतत्त्व कळा सोविळी संपूर्ण। त्याचेही जीवन जनार्दन
११९५९	सोसे	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.१।।	रसज्ञ रसाचा रसामाजी वसे। जीवन हें सोसे असोस होय
११९६०	सोहं	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.३।।	सोहं पैं अनंतु सेवितां साचार। गुरुमुखें सार भजन केलें
११९६१	सोहं	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.३।।	सांडावें पैं कोंहं धरावें पैं सोहं। अनेकत्व ओहं एकतत्वीं
११९६२	सोहं	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.३।।	आम्ही सोहं धरूं भावें। तुवां हृदयींच ठसावें
११९६३	सोहं	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.२।।	सोहं बीजतत्व गुरुनाम मंत्र। ज्ञानी उपासित हरिराज

११९६४	सोहंबुद्धी	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.३।।	जेथें लय लक्ष हारपोन सोये। द्वैत हें न साहे सोहंबुद्धी
११९६५	सोहपा	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.४।।	निवृत्ति उपदेशु ज्ञानासी सोहपा। सोपान मंडपा विरहीत
११९६६	सोहपें	।।ज्ञा.गा.नि.२५२.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
११९६७	सोहपें	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.१।।	नलगे मंत्रसार न लगति तपें। रामनाम सोहपें मूळ मंत्र
११९६८	सोहपें	।।ज्ञा.गा.नि.२९४.४।।	निवृत्ति अव्यक्त रामनाम जपे। नित्यता सोहपें रामनाम
११९६९	सोहपें	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.४।।	निवृत्तीची खूण एकतत्त्वरूपें। पाहातां सोहपें गुरुखुणें
११९७०	सोहळा	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.१।।	हें व्यापूनि निराळा भोगी वैकुंठ सोहळा। नंदाघरीं गोवळा हरि माझा
११९७१	सोहळा	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.५।।	चित्तवृत्ति धृति यज्ञ दान कळा। समाधि सोहळा विष्णुरूप
११९७२	सोहळा	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.३।।	आनंदे सोहळा उन्मनीचि कळा। नामचि जिव्हाळा जिव्हे सदा
११९७३	सोहळा	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.३।।	देहाचा दिवटा अखंड पैं केला। निरंतर सोहळा कळी नाहे
११९७४	सोहळा	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.३।।	तोडियेलें सूत्र उगविला गळा। अखंड सोहळा ब्रह्मरूप
११९७५	सोहळा	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.१।।	भेदूनि ब्रह्मांड आणियेली कळा। नित्यता सोहळा हरिप्रेमें
११९७६	सोहळे	।।ज्ञा.गा.नि.००३.२।।	तें हें कृष्णनाम गोपिसंगें मेळे। नंदाघरीं सोहळे बाळक्रीडा
११९७७	सोहळे	।।ज्ञा.गा.नि.००६.२।।	तें हें कृष्णबाळ गोपिकांशीं खेळे। नंदाघरीं सोहळे आनंदाचे
११९७८	सोहळे	।।ज्ञा.गा.नि.०१८.२।।	तें रूप सांवळें देवकीये लीळे। भोगिती सोहळे कृष्णरूपें
११९७९	सोहळे	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.५।।	सर्व सुखमेळें नामाकृती वोळे। सिद्धीचे सोहळे कृष्णनामीं
११९८०	सोहळे	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.२।।	तें रूप माजिठे गोपवेषें खेळे। नंदाचें सोहळे पुरविले
११९८१	सोहळे	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.२।।	तें रूप सावळें भाग्ययोगें वोळे। नंदाचें सोहळे पाळियेले
११९८२	सोहळे	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.३।।	उदो अस्तु मैळें ब्रह्म न मैळें। भोगिती सोहळे प्रेम भक्त
११९८३	सोहळे	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.१।।	काला तंव निकट श्रीरंग समीप आले। भक्तांचे सोहळे पुरवितु
११९८४	सोहळे	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.१।।	हरिदास संगें हरिरूप खेळे। ब्रह्मादिक सोहळे भोगिताती
११९८५	सौख्य	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.३।।	धर्म धरी धार धारणा धीरट। निरालंब पीठ सौख्य शोभा
११९८६	सौख्यडें	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.४।।	निवृत्ति म्हणे तें स्वरूप सौख्यडें। पाहाती चहूंकडे योगीजन
११९८७	सौख्यरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.४।।	निवृत्ति म्हणे धाम कृष्ण हा परम। सौख्यरूपें सम वर्ततुसे
११९८८	सौख्ये	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.१।।	वर्ण व्यक्ति सख्ये वर्णाश्रम मुखें। ब्रह्मानाम सौख्ये योगीजन
११९८९	सौजन्य	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.१।।	सौजन्य समाधान सर्व जनार्दन। आत्मरूपें धन इतुकें पुरे

११९९०	सौजन्य	।।ज्ञा.गा.नि.३११.३।।	दुजिया सौजन्य दुजेपण सांडी। अद्वैत पैं मांडी सुखगोष्टी
११९९१	सौभाग्य	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.४।।	निवृत्ति सौभाग्य ब्रह्म सर्व सांग। गुरुनामें पांग हरे एक
११९९२	सौभाग्य	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.२।।	तें स्वरूप कृष्ण गौळियाचें भाग्य। नंदासि सौभाग्य भागा आलें
११९९३	सौभाग्य	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.४।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य। नित्यता आरोग्य हरिनामें
११९९४	सौरस	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.३।।	आकाश सौरस तत्त्व समरस। तो हा हृषीकेश गोपीसंगें
११९९५	सौरसु	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.१।।	सुमना सुवासु तैसा हृषीकेशु। आपण सौरसु जनीं इये
११९९६	सौरसु	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.४।।	निवृत्ति म्हणे गुरु गयनि सौरसु। आपण जगदीशु सर्वरूपीं
११९९७	सौरसु	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.३।।	युगें अठ्ठावीस उभा हृषीकेशु। पुंडलिका सौरसु पुरवितु
११९९८	सौरसें	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.१।।	गोकुळीं वैकुंठ वसे गोपाळांमाजी सौरसें। अभक्ता न दिसे काय करूं
११९९९	सौरसें	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.२।।	तें रूप विठ्ठल ब्रह्माकार दिसे। पंढरीं सौरसें भीमातीरीं
१२०००	सौरसें	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.४।।	निवृत्तीचा दीप दीपाचिये मुसे। आटोनि सौरसें एक जाला
१२००१	सौरा	।।ज्ञा.गा.नि.२११.३।।	नाहीं तेथें मोल नाहीं तो विकरा। आपणचि सौरा हिंडतुसे
१२००२	स्कंधी	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.१।।	कमळाच्या स्कंधी गुणी गुढारलें। वरी आकारलें फूल तया
१२००३	स्तन	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.३।।	वंदिती सुरगण ब्रह्मादिक चरण। तो यशोदेसि स्तन मागे हरि
१२००४	स्नेहें	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.१।।	मन निवटलें स्नेहें सांडवलें। ठाणदिवीं केलें ध्यानालागीं
१२००५	स्थळ	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.३।।	विश्रांतीसी स्थळ वैकुंठ सफळ। दुभतें गोपाळ कामधेनु
१२००६	स्थान	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.२।।	ध्यानेंविण मन विश्रांतिविण स्थान। सूर्येविण गगन शून्य दिसे
१२००७	स्थान	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.३।।	मनाचें सुमन हरिचरण स्थान। जन जनार्दन यया हेतु
१२००८	स्थान	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.३।।	विश्रांतिशीं स्थान आसनीं शयनीं। हरिध्यानपर्वणी पुरे आम्हां
१२००९	स्थिती	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.३।।	तेचि हें धारणा तर्क सर्व पूर्णा। विवेकही खुणा सहज स्थिती
१२०१०	स्थिर	।।ज्ञा.गा.नि.००५.१।।	स्थिर धीर नीर सविचार सार। ब्रह्मांड आगर गोपवेषें
१२०११	स्थिर	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.३।।	वेणु वाये ध्वनि यमुनाजळ स्थिर। ध्यानाचा प्रकार कृष्णराशी
१२०१२	स्थिर	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.४।।	निर्द्वंद्व नि:संग विचरतां मही। सुखानंद हृदयीं स्थिर जाला
१२०१३	स्थिर	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.१।।	गगनीचि तारा वायो वसे सैरा। गगन गाभारा स्थिर होय
१२०१४	स्थिर	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.४।।	निवृत्ति साधन मन हें आवर। गुरुचरणीं स्थिर बिढार धरी
१२०१५	स्थिर	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.३।।	निवृत्ति म्हणे जन नेणतां पतन। हरिचरणीं मन स्थिर राहे

१२०१६	स्थिर	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.४।।	निवृत्तीचें सार प्राणापानीं स्थिर। मनें चराचर आराधिलें
१२०१७	स्थिरस्थिरा	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.४।।	निवृत्ति निकरा वेणु वाहे धरा। यमुने स्थिरस्थिरा नादध्वनी
१२०१८	स्थिरावलें	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.४।।	तेंची हें रूपडें कृष्णनामें पिकलें । यमुने स्थिरावलें वेणू वाता
१२०१९	स्मरण	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.४।।	धन्य ते चरण नित्यता स्मरण। अखंड संपन्न प्रेम देतु
१२०२०	स्मरणें	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.१।।	ज्याचेनि स्मरणें कैवल्य साजणें। एकानामें होणें चतुर्भुज
१२०२१	स्मरणें	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.३।।	ज्याचेनि स्मरणें तरली पैं गणिका। वैकुंठ लोका प्राप्त जाली
१२०२२	स्मरणें	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.१।।	नामाचेनि स्मरणें नित्यता पारणें। तेंवि विठ्ठल नामनाणें पंढरीये
१२०२३	स्मरणें	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.३।।	नामाचेनि स्मरणें नित्य पैं सुस्नात। दुजियाची मात नेणो आम्हीं
१२०२४	स्मरणें	।।ज्ञा.गा.नि.२६८.४।।	उघडा मंत्र मार्ग गोविंद स्मरणें। रामनामकीर्तन मोक्षपद
१२०२५	स्मरणें	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.३।।	याचेनि स्मरणें नाशती दारुणें। कैवल्य पावणें ब्रह्मामाजि
१२०२६	स्मरतां	।।ज्ञा.गा.नि.१६७.२।।	शब्दासि नातुडे बुद्धिसि सांकडें । तो सप्रेमें आतुडे स्मरतां नाम
१२०२७	स्मरतां	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.६।।	निवृत्ति सप्रेम संजीवनी मूळ। स्मरतां काळवेळ नाहीं नामीं
१२०२८	स्मरतां	।।ज्ञा.गा.नि.२५७.२।।	तरसी रे जना स्मरतां नामावळी। राहसि आढळीं वैकुंठीं रया
१२०२९	स्मरतां	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.२।।	नसतें भवभय होतें जें मानसीं। स्मरतां नाम त्यासी नाहीं केलें
१२०३०	स्मरतांची	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.३।।	आत्मा हा अविट बिंबलासे नीट। स्मरतांची पैं वैकुंठ देतु आम्हां
१२०३१	स्मरतु	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.४।।	निवृत्ति स्मरतु रामनाम भाव। सर्व एक देव चाड आम्हां
१२०३२	स्मरे	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.२।।	नलगे मुंडणें काया हें दंडणें। अखंड कीर्तनें स्मरे हरी
१२०३३	स्मरें	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.२।।	सावध सावध स्मरें रे गोविंद। अवघा परमानंद दुमदुमित
१२०३४	स्वभाव	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.२।।	भावबळें देव भावबळें देव। भक्तीचा स्वभाव ऐसा असे
१२०३५	स्वभाव	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.२।।	पूज्यते पूजक पूजन स्वभाव। अंतीं ब्रह्ममेव ब्रह्मामाजि
१२०३६	स्वभावता	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.१।।	पितृगोत माता भजन स्वभावता। जन्मोनि अनंता प्रिय होसी
१२०३७	स्वभावी	।।ज्ञा.गा.नि.०६८.२।।	देखिला वो माये चतुर्भुज स्वभावी। वारु तो वागवी अर्जुनाचे
१२०३८	स्वभावें	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.२।।	तराल स्वभावें एकाएक देवें। एक हरी भावें ऐसा कीजे
१२०३९	स्वयंपाकीं	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.३।।	नित्यता सोंवळा स्वयंपाकीं शौचे। न दिसे आमुचें आम्हां तेथें
१२०४०	स्वयंपाकीं	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.४।।	निवृत्ति सोंवळा स्वयंपाकीं नित्य। नाम हें अच्युत जपतुसे
१२०४१	स्वयंभ	।।ज्ञा.गा.नि.०३८.४।।	निवृत्ति नितंब रूपस स्वयंभ। कृष्णनामें बिंब बिंबलेंसें

१२०४२	स्वयंभ	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.४।।	निवृत्ति नितंब कृष्ण तो स्वयंभ। श्रीमूर्तीचें बिंब दिसे सर्व
१२०४३	स्वयंभ	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.४।।	निवृत्ति नितंब सोंवळा स्वयंभ। प्रकाशलें बिंब चहूंकडे
१२०४४	स्वयंभ	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.३।।	उगवलें बिंब अद्वैत स्वयंभ। नाम हें सुलभ विठ्ठलराज
१२०४५	स्वयमेव	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.२।।	आदिपीठ देव ब्रह्म हें स्वयमेव। पुंडलिक भाव प्रगटला
१२०४६	स्वयमेवो	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.२।।	ब्रह्मामाजि जयो ब्रह्मांड उदयो। ब्रह्म हें स्वयमेवो आत्माराम
१२०४७	स्वयें	।।ज्ञा.गा.नि.००७.१।।	अकर्ता पैं कर्ता नाहीं यासी सत्ता। आपण तत्त्वतां स्वयें असे
१२०४८	स्वयें	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.१।।	आम्ही बोध तुम्हीं बुद्धि। आम्हीं स्वयें तुम्हीं शुद्धि
१२०४९	स्वयें	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.३।।	अठरा साहिजणें बोलती परवडी। तो माखणासीं जोडी स्वयें कर
१२०५०	स्वरुपाचें	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.२।।	तें रूप स्वरुपाचें रुपचि वोळलें । कर्दपें घोळिले नंदाघरीं
१२०५१	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.००९.२।।	तें मेघःशाममूर्ति स्वरूप गोजिरी। गोकुळींची चोरी करी कृष्ण
१२०५२	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.००९.३।।	मुद्दल शामळ नित्यता अढळ। अखंड अचळ स्वरूप ज्याचे
१२०५३	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०११.२।।	तें रूप स्वरूप कृष्ण बाळलीला। माजि त्या गोपाळा सदा वसे
१२०५४	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.२।।	तेंची हें सांवळें स्वरूप गोजिरें। कृष्णनाम खरें नंदाघरीं
१२०५५	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.२।।	तें रूप स्वरूप प्रत्यक्ष अमूप। यशोदे समीप खेळतसे
१२०५६	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.३।।	नानारूप हरपे दृष्य द्रष्टा लोपे। तो प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
१२०५७	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.१।।	सर्व स्वरूप नाम सर्व घटीं घनश्याम। तो गोकुळीं आत्माराम दूध मागे
१२०५८	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.३।।	आदि शिवा जप जपतु अमूप। तें प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
१२०५९	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.१।।	व्याप्तरूपें थोर व्यापक अरूप। दुसरें स्वरूप नाहीं जेथें
१२०६०	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०८४.२।।	तें स्वरूप कृष्ण गौळियाचें भाग्य। नंदासि सौभाग्य भागा आलें
१२०६१	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.२।।	आपरूपें गोकुळीं आपरूपें आप। अवघेंचि स्वरूप हरीचें जाणा
१२०६२	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.३।।	गौळिये नांदती गोधनाचे कळप। त्यामाजि स्वरूप कृष्णमूर्ति
१२०६३	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.११२.४।।	निवृत्ति स्वरूप कृष्णरूप आप । विश्वीं विश्वदीप आपरूपें
१२०६४	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.४।।	निवृत्ति म्हणे तें स्वरूप सौख्यडें। पाहाती चहूंकडे योगीजन
१२०६५	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.२।।	अहिंसेचें स्वरूप हेंचि हरिरूप। न म्हणे हरी आप सर्व आहे
१२०६६	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.५।।	देहभाव हरी सर्वत्र स्वरूप। एका जन्में खेप हरिली माझी
१२०६७	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.१।।	स्वरूप साजणी निद्रिस्त निजलें। भलें चेतविलें गुरुरायें

१२०६८	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.३।।	निद्रेचिया भुली स्वरूप विसरू। प्रकाशला थोरु आत्माराम
१२०६९	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.२।।	तें हें सांवळें स्वरूप डोळस। बाळरूप मीस घेतलेंसें
१२०७०	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.२।।	आम्हां हेंचि रूप अद्वैत स्वरूप। नाहीं तेथें कीलाफ कल्पनेचा
१२०७१	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.१।।	उघडें स्वरूप प्रत्यक्षाचे दीप। नाम घेतां पाप हरे जनां
१२०७२	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.३।।	स्वरूप सुलभु हरि माझा लाठा। नामेंचि वैकुंठा नेतु असे
१२०७३	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३००.४।।	निवृत्तीनें ह्रदयीं पूजिलें तें रूप। प्रत्यक्ष स्वरूप विठ्ठलराज
१२०७४	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.२।।	शांति दया पैसे क्षमा जया रूप। अवघेंचि स्वरूप आत्माराम
१२०७५	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.३।।	स्वरूप उखर मनोमन सार। एकतत्त्व निर्धार हरी नांदे
१२०७६	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.३।।	निवृत्ति म्हणे जन हरीचें स्वरूप। काळाचें पैं माप हरिनामें
१२०७७	स्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.१।।	मन गेलें देवीं ध्यान गेलें रूपीं। राहिलें स्वरूपीं तल्लीन देखा
१२०७८	स्वरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.२।।	तें पुंडलिक तपें वोळलें स्वरूपें। जनाचीं पैं पापें निर्दाळिलीं
१२०७९	स्वरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.४।।	गगनीं सूर्य तपे अनंत तारा लोपे। एकुचि स्वरूपें आत्मा तैसा
१२०८०	स्वर्गे	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
१२०८१	स्वसत्ता	।।ज्ञा.गा.नि.००५.३।।	कळिकाळा कळिता काळा आकळिता। आपण स्वसत्ता विश्व हरी
१२०८२	स्वस्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५९.४।।	निवृत्तिदेवो आनंद झालिया। लवति बाहिया स्वस्वरूपीं
१२०८३	स्वादु	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.५।।	क्षिरनिरहंसी जाला तुझा स्वादु। अवघाचि गोविंदु नांदे देहीं
१२०८४	स्वानंद	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.४।।	निवृत्ति तत्पर लक्ष ते स्वानंद। नित्यता आनंद ब्रह्म नांदे
१२०८५	स्वानंद	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.४।।	तारक प्रसिद्ध तीर्थ पैं स्वानंद। नामाचा उद्बोध नंदाघरीं
१२०८६	स्वानंद	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.६।।	निवृत्ति स्वानंद कृष्णरूपें खुण। विश्वीं विश्वपूर्ण हरि माझा
१२०८७	स्वानंद	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.१।।	मध्य–बिंदनाद उन्मनिं स्वानंद। रूपस गोविंद गुणानिधी
१२०८८	स्वानंद	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.१।।	सोपान संवगडा स्वानंद ज्ञानदेव। मुक्ताईचा भाव विठ्ठलराज
१२०८९	स्वानंद	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तां स्वानंद जीवन। ब्रम्हसनातन सर्वांघटीं
१२०९०	स्वानंदाचा	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.१।।	तंत आणि वितंत त्यामाजि मथित। नाद उमटत स्वानंदाचा
१२०९१	स्वानंदु	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.४।।	निवृत्ति स्वानंदु कामधेनु गुरु नामाचा उच्चारु तेणें छंदें
१२०९२	स्वानंदें	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.३।।	निवृत्ति स्वानंदें विठ्ठलीं आनंद। नित्य परमानंद ह्रदयामाजी

१२०९३	स्वानुभव	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.२।।	साधनीं स्वानुभव अनुभवीं अनुभव। ब्रह्माची राणीव आम्हां घरीं
१२०९४	स्वामी	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.२।।	देखिलें सांवळें पूजिती गोवळे। नंदाघरीं खेळे स्वामी माझा
१२०९५	स्वामी	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.४।।	निवृत्ति घनवट स्वामी माझा दिसे। एकतत्त्व पैसे शोभतुसे
१२०९६	स्वामी	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.४।।	निवृत्ति म्हणे तो स्वामी सकळांचा। दिनकाळ वाचा कृष्ण जपों
१२०९७	स्वामी	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.२।।	कळिका उन्मनी गोल्हाट कवळी। सत्रावळीचे जवळी आत्मा स्वामी
१२०९८	स्वार्थ	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.१।।	लटिका संसार वाढविसी व्यर्थ। विषयाचा स्वार्थ झणें करीं
१२०९९	हनुमंत	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.५।।	हनुमंत दास रामनामें उदास। कळिकाळासी भाष सांगतसे
१२१००	हनुवटी	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.५।।	धरुनि हनुवटी पाहे कृपादृष्टी। आनंदाचे सृष्टि माजिनामा
१२१०१	हरती	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.१।।	भवसागर सार तरणोपाव सोपा। कृष्णनामें खेपा हरती जनां
१२१०२	हरपला	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.५।।	आदिअंत हरपला नाहीं तेथें कल्पना। देहीं दीपभाना विठ्ठलचरणीं
१२१०३	हरपलें	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.३।।	उपजत मूळ खुंटलें तें जाळ। मायेचें पडळ हरपलें
१२१०४	हरपे	।।ज्ञा.गा.नि.०३१.३।।	नानारूप हरपे दृष्य द्रष्टा लोपे। तो प्रत्यक्ष स्वरूप नंदाघरीं
१२१०५	हरपे	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.४।।	प्रभात हरपे सायंकाळ लोपे। दिनमणी दीपे विठ्ठलप्रभा
१२१०६	हरपे	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.३।।	नित्य ते अनित्य आपणचि सत्य। कार्याकारण कृत्य हरपे जेथें
१२१०७	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.००१.२।।	जनकु हा जगाचा जीवलगु साचा। तो हरि आमुचा नंदाघरीं
१२१०८	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०२६.६।।	निवृत्ति स्वानंद कृष्णरूपें खुण। विश्वीं विश्वपूर्ण हरि माझा
१२१०९	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.१।।	जेथें रूप रेखा ना आपण आसका। सर्व रूपें देखा हरि माझा
१२११०	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.४।।	निवृत्ति म्हणे ते सुखरूप कृष्ण। दिननिशी प्रश्न हरि हरि
१२१११	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.४।।	निवृत्ति म्हणे ते सुखरूप कृष्ण। दिननिशी प्रश्न हरि हरि
१२११२	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.२।।	तो माये वो हरि गोपिका भोगिती। शंखचक्राकृति कृष्ण मूर्ति
१२११३	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.१।।	ब्रह्मांड करी हरि ब्रह्मा झाडा करी। तो नंदयशोदे घरीं खेळतुसे
१२११४	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.५।।	चतुर्भुज श्रीपति सकुमार साजती। शंख चक्र हातीं हरि माझा
१२११५	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.५।।	द्वारकानाथ हरि सोळा सहस्त्र नारी। बळिराम परिवार हरि माझा
१२११६	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.५।।	द्वारकानाथ हरि सोळा सहस्त्र नारी। बळिराम परिवार हरि माझा
१२११७	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.५।।	गो-गोपाळ हरिखु नंद यशोदेसुखु । गौळणी कौतुक करिती हरि
१२११८	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.१।।	हें व्यापूनि निराळा भोगी वैकुंठ सोहळा। नंदाघरीं गोवळा हरि माझा

१२११९	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.३।।	गायी चारी हरि मोहरी खांद्यावरी। वेणु नानापरि वातु असे
१२१२०	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.३।।	न दिसे वैकुंठीं योगियां ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरि करी
१२१२१	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.४।।	निवृत्ति गयनी हरि उच्चारीत। माजि करी पुरी कामसिद्धि
१२१२२	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.१।।	नाहीं हा आकार नाहीं हा विकार। चतुर्भुज कर हरि माझा
१२१२३	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.२।।	नंदानंदन हरि गौळणी गोरस। गोकुळीं हृषीकेश खेळतसे
१२१२४	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.३।।	हरि हा सुकुमार भौमासुर पैजा। वोळलासे द्विजा धर्मा घरीं
१२१२५	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.१।।	वेदबीज साचें संमत श्रुतीचें। गुह्य त्या शास्त्रांचें हरि माझा
१२१२६	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.२।।	तो हरि खेळतु प्रत्यक्ष मूर्तिमंतु। द्रष्टा मुक्ति देतु जीवघाते
१२१२७	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६६.४।।	निवृत्तीचें धन गोकुळीं श्रीकृष्णु। यादव सहिष्णु हरि माझा
१२१२८	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.२।।	हरि हा सांवळा वेधिलिया बाळा। माजि त्या गोवळा गायी राखे
१२१२९	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.३।।	वंदिती सुरगण ब्रह्मादिक चरण। तो यशोदेसि स्तन मागे हरि
१२१३०	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.४।।	निवृत्ति ध्यान मनाचें उन्मन। योगिया जीवन हरि माझा
१२१३१	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०७०.२।।	तो हरि बाळक गोपिका कौतुक। गोपाळ सकळिक संवगडे
१२१३२	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.६।।	निवृत्ति तत्पर गुरु गयनी अमर। ॐतत्सदाकार हरि माझा
१२१३३	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.३।।	विचित्र रचना ब्रह्मांड कुसरी। निरालंब हरि गोकुळीं वसे
१२१३४	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.२।।	तो सोंवळा संपूर्ण अमृताचा घन। त्यामाजि सज्जन हरि आत्मा
१२१३५	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.३।।	माया ब्रह्म हरि माता पिता चारी। जिवशिव शरिरीं एक नांदे
१२१३६	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.३।।	अनंत तरंगता अनंत अनंता। सृष्टीचा पाळिता हरि एकु
१२१३७	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.११०.४।।	निवृत्ति गयनि हरि उच्चारितां माजी घरीं। होती मनोरथ पुरी कामसिद्धि
१२१३८	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.१।।	सप्त पाताळें एकवीस स्वर्गे पुरोनि उरला हरि। काया माया छाया विवर्जित दिसे तो आहे दुरी ना जवळी गे बाईये
१२१३९	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१३४.२।।	प्रत्यक्ष हरि तो दाविपा डोळां ऐसा सद्गुरु कीजे पाहोनि। तनु मन धन त्यासि देऊनी ते वस्तु घ्यावी मागोनि गे बाईये
१२१४०	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.४।।	निवृत्ति म्हणे आम्हां सद्गुरु उपदेशु। सर्वांभूतीं वासु हरि असे
१२१४१	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.१।।	चराचरीं हरि गुरुमुखें खरा। माजि ब्रह्म सैरा विचरों आम्हीं
१२१४२	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.२।।	कामधेनु घरीं हरि माझा गोपाळ। मज काळवेळ नाठवे तैसी

१२१४३	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.१।।	हरि आत्मा होय परात्पर आलें। नाम हें क्षरलें वेदमतें
१२१४४	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.२।।	धरिला तो हरि गोंविलेंसे सर्व। विषयाची माव सांडियेली
१२१४५	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.४।।	निवृत्तीचा भावो सर्व आत्माराम रावो। हरि हा अनुभवो वेदमतें
१२१४६	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.१।।	साधक बाधक ना बाधी जनक। सर्व हरि एक आत्मा असे
१२१४७	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.२।।	हरीविण नाहीं हरिविण नाहीं। हरि हाचि पाही एकरूप
१२१४८	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.३।।	हरि माजी जन हरि माजी धन। हरि हा निर्गुण सर्वांठायीं
१२१४९	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.३।।	हरि माजी जन हरि माजी धन। हरि हा निर्गुण सर्वांठायीं
१२१५०	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.३।।	हरि माजी जन हरि माजी धन। हरि हा निर्गुण सर्वांठायीं
१२१५१	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.४।।	निवृत्ति कारण योगियांचे ह्रदयीं। सर्व हरि पाहीं दिसे आम्हां
१२१५२	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.२।।	परिमळु सुमनीं जाई जुई मोगरे। त्याहूनि साजिरें हरि आम्हां
१२१५३	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.१।।	आम्ही चकोर हरि चंद्रमा। आम्ही कळा तो पूर्णिमा
१२१५४	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.१।।	पूर्विलीये क्षेत्रीं पूर्वज पूरता। तरिच अरुता हरि दिसे
१२१५५	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.३।।	शामतनु हरि प्रभा दिसे भानु। तो माझा जीवनु हरि आह्मां
१२१५६	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.३।।	शामतनु हरि प्रभा दिसे भानु। तो माझा जीवनु हरि आह्मां
१२१५७	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.१।।	ध्यान ना उन्मनीं दृढ ना बंधनीं। सर्वी सर्व पूर्णी हरि एकु
१२१५८	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.२।।	वेदाचा वेदकु शास्त्रांचा विवेकु। श्रुति परलोकु हरि आह्मां
१२१५९	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.१।।	मी माझी कल्पना नाहीं मजसवें। दिननिशीं उगवे हरि माये
१२१६०	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.३।।	नित्यकाळ कथा हरि विचरो सार। जनवन घर आम्हां असे
१२१६१	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.१।।	भांडवल हरि पैल द्वीपांतरीं। हरिरूप चारी दिशा पूर्ण
१२१६२	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२२०.१।।	मन कामना हरि मनाची बोहरी। चिंतितां श्रीहरी सुखानंद
१२१६३	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.१।।	सर्व काम धन सर्व सिद्ध पूर्ण। पतीतपावन हरि एकु
१२१६४	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.४।।	पतीतपावन नाम हें जीवन। योगियाचें ध्यान हरि आत्मा
१२१६५	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.१।।	हरिविण व्यर्थ आचार समर्थ। हरि हेंचि हीत अरे जनां
१२१६६	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.४।।	कुर्वाळितो हरि नुघडि तो दृष्टी। सप्रेमाच्या पोटीं अधिक होसी
१२१६७	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.४।।	निवृत्तीनें सेविला कवळु हा हरि। तूंचि चराचरीं दिससी आम्हां
१२१६८	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.१।।	तंव आनंदला हरि परिपूर्ण लोटला। मुक्ताई लाधला प्रेमकवळु

११२६९	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.६।।	निवृत्ति खेंचर ज्ञानदेव हरि। सोपान झडकरी बोलाविला
११२७०	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.२।।	हरिनाम विनट हरि उच्चारीत। सप्रेमें डुल्लत भक्तजन
११२७१	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.१।।	पांडुरंग हरि माजी भक्तजन। कैसें वृंदावन शोभतुसे
११२७२	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.३।।	ब्रह्मपद हरि बाह्य अभ्यंतरीं। सर्वत्र श्रीहरि दिसे तया
११२७३	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.६।।	निवृत्ति खेंचर सोपान सांवता। हरि कवळु देतां तृप्त जाले
११२७४	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.१।।	हरि प्रेम नित्या ज्यासी पैं वसे। सर्वघटीं दिसे हरि आम्हां
११२७५	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.१।।	हरि प्रेम नित्या ज्यासी पैं वसे। सर्वघटीं दिसे हरि आम्हां
११२७६	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.२।।	रामराम हरि सर्वकाळ वसे । तेथेंचि वसे बसे हरी
११२७७	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.२।।	जपे नाम वाचे 'रामनाम पाठें। जाशील वैकुंठे हरि म्हणतां
११२७८	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.१।।	परनिंदा झणीं परपीडा जनीं। नित्यता कीर्तनीं हरि जपे
११२७९	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.२।।	उच्चार पापाचा विभाग ये त्याचा । वेगें हरि वाचा जपे रया
११२८०	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.२।।	मुळ तें नुगवे फळ तें निमालें। हरि हें घेतलें जीवन हेतु
११२८१	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.४।।	निवृत्ति श्रीहरी चिंतिता निरंतरी। हरि एकु अंतरीं सर्वी नांदे
११२८२	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.३।।	स्वरूप सुलभु हरि माझा लाठा। नामेंचि वैकुंठा नेतु असे
११२८३	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.१।।	हरिवीण भाव तो सर्वचि व्यर्थ। हरि हा समर्थ भाव थोर
११२८४	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.१।।	एक तत्त्व हरि असे असे पैं सर्वत्र। ऐसें सर्व शास्त्र बोलियेलें
११२८५	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.२।।	हरिनामें उद्धरे हरिनामें उद्धरे । वेगीं हरि त्वरें उच्चारी जो
११२८६	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.४।।	निवृत्ति म्हणे हरि नामपाठ जपा। जन्मांतर खेपा अंतरती
११२८७	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.३।।	हरीविणें देवो नाहीं नाहीं जनीं। अखंड पर्वणी हरि जपतां
११२८८	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३०५.२।।	शम नांदे हरि विषम अघोरीं। निवृत्ति चराचरीं सांगतुसे
११२८९	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.१।।	सर्व हरि दिसे जनींवनीं वसे। भवदृश्य भासे भक्तजनां
११२९०	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.३।।	जन ब्रह्म हरि यातें झणें निंदितां। ब्रह्मसायोज्यता न पविजे
११२९१	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.२।।	आत्मा गोड हरि आम्हां चाड धरी। अरिते संहारी आम्हांमाजी
११२९२	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.१।।	भाग्येविण नसे जनां भाव वसे। तेथें सर्व दिसे हरि माये
११२९३	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.१।।	नि:संदेह हरि भावयुक्त करी। भजन निर्धारी सत्वशीळ
११२९४	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.४।।	निवृत्तीचें धन हरि आत्मा जाण। हरि हाचि पूर्ण जनकु रया

१२१९५	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.४।।	निवृत्तीचें धन हरि आत्मा जाण। हरि हाचि पूर्ण जनकु रया
१२१९६	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.१।।	सुखदुःख कांहीं भजनप्रवाहीं। मायामोह पाही हरि रया
१२१९७	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.१।।	पितृपिता हरि पूर्वज पुरातनु। नाम नारायणु पांडुरंग
१२१९८	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.२।।	तें रूप समरस गोकुळीं हृषीकेश। नंदाघरीं गोपवेषें हरि खेळे
१२१९९	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.१।।	मोक्षमुक्ती चारी एकतत्त्व हरी। बाहिजुभीतरीं हरि करी
१२२००	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.२।।	हरि धरा चित्तीं मन मारा मुक्ति । प्रपंचसमाप्ति हरिपाठें
१२२०१	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.३।।	जाणीवनेणीव अवघा श्रीअनंत। नेणोनि उचित हरि भज
१२२०२	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.१।।	सर्व हरि ब्रह्म वेदादिकमतीं । श्रुतीही बोलती तेणें पंथें
१२२०३	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.२।।	सर्व घटीं हरि क्षरोनियां घरीं। वैकुंठ कामारी भोगीतुसे
१२२०४	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.२।।	अधउर्ध्व हरि भाविला कुसरी। प्रपंच बाहेरी आपेंआप
१२२०५	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.१।।	एकतत्त्व हरि अवघी सृष्टि त्याची। वासना मोहाची जाली असे
१२२०६	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.२।।	सर्व ब्रह्म आत्मा वेद बोले सीमा। हरि परब्रह्मा रामकृष्ण
१२२०७	हरि	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.४।।	निवृत्तीचें घर गयनी साचार। त्यामाजि उच्चार हरि आम्हां
१२२०८	हरिकथा	।।ज्ञा.गा.नि.२२३.१।।	नित्य हरिकथा नित्य नामावळी। वैष्णवाचे कुळीं धन्य जन्म
१२२०९	हरिकृपा	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.१।।	चांगया लाधलें नामया दिधलें। विठ्या फावलें हरिकृपा
१२२१०	हरिकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.०३५.४।।	निवृत्ति निवाला प्रेमरसें धाला। सर्व सुख झेला हरिकृष्ण
१२२११	हरिकृष्ण	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.२।।	हरिनाम भला हरिकृष्ण भला। दीन उगवला ब्रह्मरूपें
१२२१२	हरिख	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.१।।	पुंडलिक सुख सांगतां अशेख। दिनकाळ हरिख कोंदाटला
१२२१३	हरिखु	।।ज्ञा.गा.नि.०५९.५।।	गो–गोपाळ हरिखु नंद यशोदेसुखु । गौळणी कौतुक करिती हरि
१२२१४	हरिचरण	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.३।।	मनाचें सुमन हरिचरण स्थान। जन जनार्दन यया हेतु
१२२१५	हरिचरणा	।।ज्ञा.गा.नि.२५३.२।।	अमृतीं राहिला त्यासि कायसें मरण। नित्यता शरण हरिचरणा
१२२१६	हरिचरणीं	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.४।।	निवृत्ति बोधला गुरु खुण बोधु। मनाचा उद्‍बोधु हरिचरणीं
१२२१७	हरिचरणीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.४।।	निवृत्ति साधन रूप ध्यान ध्यानीं। मनाची उन्मनि हरिचरणीं
१२२१८	हरिचरणीं	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.३।।	तैसे हे संत विठ्ठलीं तृप्त। नित्य पैं निवांत हरिचरणीं
१२२१९	हरिचरणीं	।।ज्ञा.गा.नि.३३२.३।।	निवृत्ति म्हणे जन नेणतां पतन। हरिचरणीं मन स्थिर राहे
१२२२०	हरिचिया	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.४।।	हरी हेंचि व्रत हरी हेचि कथा। हरिचिया पंथा मनोभाव

१२२२१	हरितें	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.२।।	कळिसि कळिते वासना आकळीते। दिनकाळ हरितें सेवितुसे
१२२२२	हरिदास	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.१।।	हरिदास संगें हरिरूप खेळे। ब्रह्मादिक सोहळे भोगिताती
१२२२३	हरिदेवा	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.१।।	हरिवीण भावो तो वायांचि संदेहो। हरिदेवा देवो आहे सत्य
१२२२४	हरिधन	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.४।।	निवृत्ति कोंदलें सद्‌गुरुनें दिधलें। हरिधन भले आम्हां माजी
१२२२५	हरिध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.२४८.४।।	निवृत्ति अखंड हरिध्यान चित्तीं। संसार समाप्ति जाली तया
१२२२६	हरिध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.३।।	हरिध्यान वसे अखंड पैं सर्वदा। न पवे तो आपदा इये जनीं
१२२२७	हरिध्यान	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.३।।	हरिध्यान आम्हां हाचि मंत्र थोर। न करी विचार अन्यशास्त्रीं
१२२२८	हरिध्यानपर्वणी	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.३।।	विश्रांतिशीं स्थान आसनीं शयनीं। हरिध्यानपर्वणी पुरे आम्हां
१२२२९	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.००८.१।।	सारासार धीर निर्गुण परतें। सादृश्य पुरतें हरिनाम
१२२३०	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.४।।	निवृत्ति परिपाठ हरिनाम हेचि वाट। प्रपंच फुकट दिसे आम्हां
१२२३१	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.२।।	हरिनाम भला हरिकृष्ण भला। दीन उगवला ब्रह्मरूपें
१२२३२	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.२।।	हरिनाम विनट हरि उच्चारीत। सप्रेमें डुल्लत भक्तजन
१२२३३	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.२।।	जडमूढ तरती हरिनाम छंदें । एकानाम पदें वैकुंठ रया
१२२३४	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२५०.३।।	हरिनाम वाचे सार मंत्र आम्हां। अखंडित प्रेमा वसे चित्तीं
१२२३५	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.३।।	जालों पैं सरता हरिनाम पाठें। नेतसे वैकुंठे गुरुकृपा
१२२३६	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.३।।	सार हरिनाम सार हरिनाम। नित्यता सप्रेम जपों गेलें
१२२३७	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२६६.३।।	सार हरिनाम सार हरिनाम। नित्यता सप्रेम जपों गेलें
१२२३८	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.६।।	निवृत्तिमंडळ अमृत सकळ। घेतलें रसाळ हरिनाम
१२२३९	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.४।।	निवृत्ति साकार हरिनाम पाठ। नित्यता पैं वाट हरिपाठें
१२२४०	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.४।।	निवृत्ति साचार हरिनाम जपतु। नित्य हृदयांतु हरी हरी
१२२४१	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.१।।	संसार सुफळ हरिनाम उच्चारितां। येऱ्हवीं मरतां अधोगति
१२२४२	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.२।।	भाव घरीं जनीं विचरे जनार्दनीं। हरिनाम कीर्तनीं सुख भोगी
१२२४३	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.४।।	अन्य शास्त्रें भजतां नाहीं पैं मुक्तता। हरिनाम गातां मुक्ति रोकडी
१२२४४	हरिनामाचा	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.१।।	पुंडलिकपेठ वैष्णवाचा हाट। करिती बोभाट हरिनामाचा
१२२४५	हरिनामाचा	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.४।।	निवृत्ति वैष्णव सोपान खेचर। करिताती गजर हरिनामाचा
१२२४६	हरिनामामृत	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.६।।	ज्ञानदेव गाये हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी

१२२४७	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.१।।	विवेक वैराग्य उन्मनी विनट। हरिनामें वाट सांपडली
१२२४८	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.३।।	आपपर देहीं विचार करावा। हरिनामें दोहावा सर्वांरूपीं
१२२४९	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.४।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य। नित्यता आरोग्य हरिनामें
१२२५०	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.२।।	हरिनामें उद्धरे हरिनामें उद्धरे । वेगीं हरि त्वरें उच्चारी जो
१२२५१	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.२।।	हरिनामें उद्धरे हरिनामें उद्धरे । वेगीं हरि त्वरें उच्चारी जो
१२२५२	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.२।।	जपतां श्रीहरी मोक्ष नांदे नित्य। तरले पैं सत्य हरिनामें
१२२५३	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.३।।	काय हें ओखद रामनाम अमृत। हरिनामें तृप्त करी रया
१२२५४	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.३।।	निवृत्ति म्हणे जन हरीचें स्वरूप। काळाचें पैं माप हरिनामें
१२२५५	हरिपंथी	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.२।।	रज तम खंडी वासना हे मुंडी। चित्त हें अखंडी हरिपंथी
१२२५६	हरिपंथु	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.३।।	साधन हरिपंथु हाचि निज हेतु। गुरु मुखें मातु ऐशी असे
१२२५७	हरिपाठें	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.४।।	निवृत्तीचें सार हरी हरी निर्मळ। साधन केवळ हरिपाठें
१२२५८	हरिपाठें	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.४।।	निवृत्ति साकार हरिनाम पाठ। नित्यता पैं वाट हरिपाठें
१२२५९	हरिपाठें	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.२।।	हरि धरा चित्तीं मन मारा मुक्ति । प्रपंचसमाप्ति हरिपाठें
१२२६०	हरिपिक	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपिक पिकलें। ज्ञानासी लाधलें गुरुकृपा
१२२६१	हरिप्रेमा	।।ज्ञा.गा.नि.१८४.२।।	सदाचार आम्हां नित्य हरिप्रेमा। नेणों मनोधर्मा प्रपंचाचिया
१२२६२	हरिप्रेमें	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.१।।	भेदूनि ब्रह्मांड आणियेली कळा। नित्यता सोहळा हरिप्रेमें
१२२६३	हरिप्रेमें	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.४।।	निवृत्तिदेवीं धरिली निर्गुणी। शांति हे संपूर्णी हरिप्रेमें
१२२६४	हरिभक्त	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.३।।	तारिले पतीत नारायण नामें। उद्धरिलें प्रेमें हरिभक्त
१२२६५	हरिभक्तीं	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.२।।	प्रेमाचें पुतळे भीमातीरा आले। जयजयकार केलें हरिभक्तीं
१२२६६	हरिभजन	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.४।।	निवृत्ति समता हरिभजन करी। सर्वत्र कामारी ऋद्धिसिद्धी
१२२६७	हरिभजन	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.४।।	निवृत्ति सर्वदा हरिभजन दाट। नित्यता वैकुंठ अखंडित
१२२६८	हरिमाजी	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजी
१२२६९	हरिमाये	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.२।।	तो हा हरिमाये गोकुळीं अवतार। गोपिसंगें श्रीधर खेळतुसे
१२२७०	हरिमार्ग	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.१।।	हरिमार्ग सार येणेंचि तरिजे। येऱ्हवीं उमजे संसार रया
१२२७१	हरियेला	।।ज्ञा.गा.नि.०८१.२।।	तें रूप गोजिरें कृष्णरूपें सांग। यशोदेचा पांग हरियेला
१२२७२	हरिराज	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.२।।	सोहं बीजतत्व गुरुनाम मंत्र। ज्ञानी उपासित हरिराज

१२२७३	हरिराजा	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.३।।	नामा पसरीं मुख आनंदला तृप्त । कवळु पूर्णभरित हरिराजा
१२२७४	हरिराजा	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.४।।	नाठवे हे दिन नाठवे निशीं । अखंड आम्हांसि हरिराजा
१२२७५	हरिराजे	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.२।।	नाहीं येथ दुजें सर्व हरिराजे । गोपाळ सहजें विस्तारला
१२२७६	हरिराणा	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.६।।	निवृत्ति पूर्णता घेऊनि उद्धारू । सेविला उदारु हरिराणा
१२२७७	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.२।।	तें माये हरिरूप कृष्णरूप माझें । नेणिजे तें दुजें इये सृष्टी
१२२७८	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.३।।	हरिरूप घरीं सोळा सहस्त्र नारी । तो बाळ ब्रह्मचारी गाई राखे
१२२७९	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.२।।	हरिरूप माये सर्वांघटीं आहे । दूध लोणी खाये गौळियांचें
१२२८०	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.४।।	निवृत्ति रोकडें नाम फाडोवाडें । हरिरूप चहूंकडे दिसे आम्हां
१२२८१	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.४।।	निवृत्ति सादर तें हरिरूप श्रीधर । आपण चराचर विस्तारला
१२२८२	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.२।।	अहिंसेचें स्वरूप हेंचि हरिरूप । न म्हणे हरी आप सर्व आहे
१२२८३	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.३।।	हरिरूप सर्व गयनिप्रसादें । सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
१२२८४	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला । सर्वकाळ जाहला हरिरूप
१२२८५	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.२।।	मुकुंद केशव हाचि नित्य भाव । हरिरूप सावेव कृष्णसखा
१२२८६	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.२००.४।।	निवृत्तीचें दीप सद्‌गुरु पुरविले । भांडवल जालें हरिरूप
१२२८७	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.२।।	हरिरूप सर्व गयनीप्रसाद । सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
१२२८८	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.१।।	भांडवल हरि पैल द्वीपांतरीं । हरिरूप चारी दिशा पूर्ण
१२२८९	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.१।।	विवरण सार हरिहर आप । सर्व हरिरूप आपणपणें
१२२९०	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.२९८.१।।	हरिदास संगें हरिरूप खेळे । ब्रह्मादिक सोहळे भोगिताती
१२२९१	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.४।।	निवृत्तीचें सार हरिरूप सदा । नित्य परमानंदा रातलासे
१२२९२	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.२।।	हरिरूपीं सुख हरिरूपीं दु:ख । हरिरूप शोक आत्मा माझा
१२२९३	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.४।।	साकार निराकार सर्व हा आचार । हरिरूप सार भजनभाव
१२२९४	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.५।।	निवृत्तीचें ज्ञान हरिरूप ध्यान । मनाचें उन्मन हरिरूपीं
१२२९५	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.४।।	निवृत्ति तारक हरिरूप एक । हाचि एक विवेक एकतत्त्वीं
१२२९६	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.नि.३३९.४।।	निवृत्तिसागर हरिरूप नित्य । सेविला तो सत्य दों अक्षरीं
१२२९७	हरिरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.१।।	नुघडि तो दृष्टि न बोले तो वाचा । हरिरूपीं साचा तल्लिनता
१२२९८	हरिरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.१।।	गोपाळ संवगडे आले वाडेंकोडें । असंख्य बागडे हरिरूपीं

१२२९९	हरिरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.३।।	देवेंविण नाहीं सर्व शास्त्र बोले। हरिरूपीं बोधले तेचि धन्य
१२३००	हरिरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.२।।	हरिरूपीं सुख हरिरूपीं दुःख । हरिरूप शोक आत्मा माझा
१२३०१	हरिरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.२।।	हरिरूपीं सुख हरिरूपीं दुःख । हरिरूप शोक आत्मा माझा
१२३०२	हरिरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.५।।	निवृत्तीचें ज्ञान हरिरूप ध्यान। मनाचें उन्मन हरिरूपीं
१२३०३	हरिरूपें	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.१।।	सनकसनंदन भक्त अंतरंग। हरिरूपें सांग पूर्ण झाले
१२३०४	हरिलागीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.५।।	निवृत्ति चातक इच्छिताहे। हरिलागीं वरतें पाहे
१२३०५	हरिली	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.५।।	देहभाव हरी सर्वत्र स्वरूप। एका जन्में खेप हरिली माझी
१२३०६	हरिलीळा	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.४।।	निवृत्ति हरिलीळा दिनकाळ फळला। निमिषोनिमिष कळा हरी जाणे
१२३०७	हरिविण	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.१।।	हरिविण न दिसे जनवन आम्हां। नित्य हे पौर्णिमा सोळा कळी
१२३०८	हरिविण	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.७।।	सांडिलें पैं द्वैत दिधलें पैंअद्वैत। हरिविण रितें न दिसे आम्हां
१२३०९	हरिविण	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.२।।	हरीविण नाहीं हरिविण नाहीं। हरि हाचि पाही एकरूप
१२३१०	हरिविण	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.२।।	हरिविण दुजें न देखें त्रिभुवनीं। नायकिजे कानीं भेदबुद्धी
१२३११	हरिविण	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.१।।	हरिविण व्यर्थ आचार समर्थ। हरि हेंचि हीत अरे जनां
१२३१२	हरिविण	।।ज्ञा.गा.नि.३१६.३।।	नेघो हरिविण दुजें तेथें भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
१२३१३	हरिविण	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.४।।	निवृत्ति निरोपण सर्व नारायण। हरिविण दिन रिता नाहीं
१२३१४	हरिविण	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.३।।	हरिविण ठावो न दिसे सर्वत्र। हरिविण परत्र नाहीं नाहीं
१२३१५	हरिविण	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.३।।	हरिविण ठावो न दिसे सर्वत्र। हरिविण परत्र नाहीं नाहीं
१२३१६	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.३।।	न देखों दुसरें हरिवीण काज। आणिकाचें चोज नाहीं तेथें
१२३१७	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.३।।	नाहीं त्यासि जय न धरे सर्वथा। हरिवीण व्यथा कोण वारी
१२३१८	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.३।।	हरिवीण न दिसे गुरु सांगतसे। हरी हा प्रकाशे सर्वरूपीं
१२३१९	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.३।।	हरिवीण दुजें नेणें जो सहजें। तया गुरुराजें अर्पियेलें
१२३२०	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.१९९.२।।	हरिवीण नाहीं सूत्रधारी रूप। वासना संकल्प उपटिला
१२३२१	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.३।।	नेघों हरिवीण दुजें तें पैं भिन्न। सांगितली खूण गुरुराजें
१२३२२	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.४।।	निवृत्ति निवांत विठ्ठल सतत। नघे दुजी मात हरिवीण
१२३२३	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.१।।	हरिवीण दैवत नाहीं पैं अनुचित्तीं। अखंड श्रीपति नाम वाचे
१२३२४	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.१।।	हरिवीण चित्तीं न धरी विपरीत। तरताती पतीत रामनामें

१२३२५	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.१।।	हरिवीण भावो तो वायांचि संदेहो। हरिदेवा देवो आहे सत्य
१२३२६	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.२।।	हरिवीण वाचे ऐसें जया साचे। नाहीं त्या यमाचे मोहोजाळ
१२३२७	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.३।।	हरिवीण सार नाहीं पैं निर्धार। हरिवीण पार न पविजे
१२३२८	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.२८०.३।।	हरिवीण सार नाहीं पैं निर्धार। हरिवीण पार न पविजे
१२३२९	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.१।।	हरिवीण भाव तो सर्वचि व्यर्थ। हरि हा समर्थ भाव थोर
१२३३०	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.२।।	हरिवीण सुटिजे ऐसें नाहीं बोलिलें । सर्वही शोधिलें शास्त्र आम्हीं
१२३३१	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.२।।	हरिवीण दुजें चिंतितां निभ्रांत। अवघेंचि दिसत मायाभ्रम
१२३३२	हरिसंगें	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.७।।	निवृत्ति निवांत तल्लीन पैं जाला। प्रपंच अबोला हरिसंगें
१२३३३	हरिसंगें	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.३।।	कुंचे गरुडटके टाळ श्रुति हरी। चालिलें गजरीं हरिसंगें
१२३३४	हरिसम	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.३।।	समाधिधनधाम वैकुंठ हरिसम। योगियां पूर्ण काम ह्रदयीं सदा
१२३३५	हरिहर	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.२।।	हरु जपे जप हरिहर रूप। गौळियांचें तप सहज कृष्ण
१२३३६	हरिहर	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.१।।	आमुचा आचार आमुचा विचार। सर्व हरिहर एक पुरे
१२३३७	हरिहर	।।ज्ञा.गा.नि.२०८.१।।	विवरण सार हरिहर आप। सर्व हरिरूप आपणपणें
१२३३८	हरिहर	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.३।।	भावना श्रीधर भाविक हरिहर। भजनीं श्रीवर सर्व तुष्टे
१२३३९	हरिहरि	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.३।।	हरिहरि म्हणतां उतरले पार। दुर्धर संसार तरले रया
१२३४०	हरिहरि	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.४।।	तोचि एक भक्तु हरिहरि म्हणे। नित्य नारायणें तारिजे त्यासी
१२३४१	हरिहरि	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.२।।	यातें पैं निंदितां न पवसी अच्युता। हरिहरि म्हणतां उद्धरसी
१२३४२	हरिहरु	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.३।।	सांडिला आकारु धरिला अविकारु । सर्व हरिहरु रूप आम्हां
१२३४३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.००५.३।।	कळिकाळा कळिता काळा आकळिता। आपण स्वसत्ता विश्व हरी
१२३४४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.१।।	परेसि परता पश्यंति वरूता। मध्यमे तत्त्वता न कळे हरी
१२३४५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.३।।	चिंतिता अजामेळा नाम आलें मुखा। तो वैकुंठीच्या सुखा देतु हरी
१२३४६	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.४।।	निवृत्तीचें सार कृष्णनामें पार। सर्व हा आचार हरी हरी
१२३४७	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.४।।	निवृत्तीचें सार कृष्णनामें पार। सर्व हा आचार हरी हरी
१२३४८	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.१।।	निरशून्य बिंबी आकार पाहतां। आपण तत्त्वतां हरी एकु
१२३४९	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.४।।	निवृत्तीचें मूळ गोपाळ सकळ। साधक दयाळ हरी होय
१२३५०	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.४।।	निवृत्ति लक्ष्मी गरुड चिंतिती। तयाचिये मति आकळ हरी

१२३५१	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१००.३।।	नेघे हा प्रपंच नाहीं त्या आहाच। सर्व हाचि साच हरी आम्हां
१२३५२	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१०३.१।।	परेसि परता न कळे पैं शेषा। तो गौळिया अशेषा माजी हरी
१२३५३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.३।।	न संठे त्रिभुवनीं नाकळे साधनीं। नंदाच्या अंगणीं खेळे हरी
१२३५४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१०७.२।।	कृष्ण माझा हरी खेळतो गोकुळीं। गोपिकीं सकळीं वेढियेला
१२३५५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.१।।	भावयुक्त भजतां हरी पावे पूर्णता। तो गोकुळीं खेळतां देखों हरी
१२३५६	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.१।।	भावयुक्त भजतां हरी पावे पूर्णता। तो गोकुळीं खेळतां देखों हरी
१२३५७	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१०८.३।।	न संपडे ध्यानीं योगिया उन्मनीं। तो गोकुळीचें लोणी खाये हरी
१२३५८	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.४।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ । गोपिकांचें हित हरी माझा
१२३५९	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.११०.३।।	न दिसे वैकुंठीं तें योगियांचें ध्यानबीज। तो गोपाळांचें काज हरी करी
१२३६०	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१११.४।।	नाहीं योगिया दृष्टि मनोमयें करी सृष्टी। पाहतां ज्ञानदृष्टी विज्ञान हरी
१२३६१	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.११३.३।।	निवृत्ति साधन कृष्णरूपें सुख। विश्वीं विश्वरूप हरी माझा
१२३६२	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.११७.२।।	तो हा कृष्ण हरी गोकुळामाझारीं। हाचि चराचरीं प्रकाशला
१२३६३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.१।।	गगनग्रास घोटी ब्रह्मांड हें पोटीं। चैतन्याची सृष्टी आपण हरी
१२३६४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.२।।	मनादि इंद्रियें चैतन्याभीतरी। अंतर्बाह्य हरी एकु नांदे
१२३६५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.३।।	आकार विकार सम सारिखाचि हरी। बाह्य अभ्यंतरीं आपणचि
१२३६६	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.२।।	अहिंसेचें स्वरूप हेंचि हरिरूप। न म्हणे हरी आप सर्व आहे
१२३६७	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.४।।	निवृत्ति म्हणे धरी गुरुचरणसोये। तेणें मार्गे पाहे हरी सोपा
१२३६८	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.२।।	मातृका माया निवेदन हरी। प्रपंच बोहरी रामनामें
१२३६९	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.२।।	वेदांतसिद्धांत नाहीं अनु हेत। सर्वभूतीं हित हरी आहे
१२३७०	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.३।।	हरिवीण न दिसे गुरु सांगतसे। हरी हा प्रकाशे सर्वरूपीं
१२३७१	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.४।।	निवृत्ति गुरुगयनी सांगतसे हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
१२३७२	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.४।।	निवृत्ति अमृत गुरुकृपा तूं सार। सर्व हा विचार हरी केला
१२३७३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.४।।	हरी हेंचि व्रत हरी हेचि कथा। हरिचिया पंथा मनोभाव
१२३७४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.४।।	हरी हेंचि व्रत हरी हेचि कथा। हरिचिया पंथा मनोभाव
१२३७५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.५।।	देहभाव हरी सर्वत्र स्वरूप। एका जन्में खेप हरिली माझी
१२३७६	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.६।।	निवृत्ति हा हरी प्रपंच बाहेरी। आपुला शरीरीं हरी केला

१२३७७	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.६।।	निवृत्ति हा हरी प्रपंच बाहेरी। आपुला शरीरीं हरी केला
१२३७८	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.२।।	चंद्रसूर्यरश्मी न देखों तारांगणें। अवघा हरी होणें हेंचि घेवों
१२३७९	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.४।।	निवृत्ति वासना उपरति नयनां। चराचर खुणा हरी नांदे
१२३८०	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.२।।	द्वैत सांडी अद्वैत धरी। एक घरोघरीं हरी नांदे
१२३८१	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.२।।	काय करूं कैसें कोठें गेला हरी। देहीं देहमापारी हरी जाला
१२३८२	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.२।।	काय करूं कैसें कोठें गेला हरी। देहीं देहमापारी हरी जाला
१२३८३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.१।।	मातेचें बाळक पितृचें जनक। गोत हें सम्यक् हरी आम्हां
१२३८४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.४।।	निवृत्ति धारणा कृष्णनाम सार। सर्वत्र आचार हरी हरी
१२३८५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.४।।	निवृत्ति धारणा कृष्णनाम सार। सर्वत्र आचार हरी हरी
१२३८६	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.२।।	चकोरां अमृत चंद्र निववितें। भक्तांसि दुभतें हरी आम्हां
१२३८७	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.४।।	निवृत्ति हरिलीळा दिनकाळ फळला। निमिषोनिमिष कळा हरी जाणे
१२३८८	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१७७.२।।	नाहीं आम्हां काळ नाहीं आम्हां वेळ। अखंड सोज्वळ हरी दिसे
१२३८९	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.२।।	सुलभ हरी दुर्लभ हरी। नांदे माजघरीं आमुचिये
१२३९०	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.२।।	सुलभ हरी दुर्लभ हरी। नांदे माजघरीं आमुचिये
१२३९१	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.२।।	काय करूं हरी कैसा हा गवसे। चंद्र सूर्य अवसे एकसूत्र
१२३९२	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१८५.२।।	चेतवला आत्मा अचेत पैं हरी। कर्म भरोवरी खुंटलें रया
१२३९३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.३।।	आम्हां धर्म हरी आम्हां कर्म हरी। मुक्ति मार्ग चाऱ्ही हरी आम्हां
१२३९४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.३।।	आम्हां धर्म हरी आम्हां कर्म हरी। मुक्ति मार्ग चाऱ्ही हरी आम्हां
१२३९५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.३।।	आम्हां धर्म हरी आम्हां कर्म हरी। मुक्ति मार्ग चाऱ्ही हरी आम्हां
१२३९६	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१८७.४।।	कल्पतरु इच्छेसि सागरु। त्याहूनि आगरु हरी माझा
१२३९७	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.४।।	गौप्य गुजराज उमजलासे हरी। दिसे अभ्यंतरीं आत्माराम
१२३९८	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.१।।	ज्ञानघन मुक्ति विज्ञानघन संपन्न। सर्वघटीं चैतन्य हरी नांदे
१२३९९	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१९२.२।।	कैसा बाहिजु भीतरी हरी। बिंबे बिंबला एकसूत्रीं
१२४००	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.२।।	कैसा देहीं देह हरी। सर्व नांदे चराचरीं
१२४०१	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.४।।	निवृत्तिदेवीं घर हरी आमुचा माये। हरी एक पाहे विश्वरूपीं
१२४०२	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.१९८.४।।	निवृत्तिदेवीं घर हरी आमुचा माये। हरी एक पाहे विश्वरूपीं

१२४०३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.३।।	अच्युत अनंत नारायण हरी। नाम चराचरीं विस्तारलें
१२४०४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.१।।	हरी हेचि खूण सांगितली आम्हां। जनवनसमा वर्ता तुम्हीं
१२४०५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.४।।	निवृत्ति म्हणे मी गुरूचा अंकीत। वाचे उच्चारीत हरी हरी
१२४०६	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.४।।	निवृत्ति म्हणे मी गुरूचा अंकीत। वाचे उच्चारीत हरी हरी
१२४०७	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.२।।	न दिसे तें भान दृश्य द्रष्टा हरी। सर्व घरोघरीं आत्माराम
१२४०८	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.४।।	निवृत्ति दिधला नामेंरूपें दिसे। सर्व हरी असे तेजोमय
१२४०९	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.३।।	हरी हरी सार वाचेसि उच्चार। सर्व हा श्रीधर पुरे आम्हां
१२४१०	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.३।।	हरी हरी सार वाचेसि उच्चार। सर्व हा श्रीधर पुरे आम्हां
१२४११	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.४।।	निवृत्ति निर्माण एकनाम हरी। प्रपंच बोहरी कोटी राशी
१२४१२	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.२।।	आम्हां गोड हरी आम्हां चाड धरी। हरी तो संहारी आम्हांमाजी
१२४१३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२०९.२।।	आम्हां गोड हरी आम्हां चाड धरी। हरी तो संहारी आम्हांमाजी
१२४१४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.२।।	रूपें केला गोड वासना मवाळ। जिव्हेसी वाचाळ हरी आला
१२४१५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.३।।	शोधिलें जीवन निक्षेपिलें धन। मनोमय जाण हरी जाला
१२४१६	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२१५.२।।	पुंडलिकभाग्य फळलें संपूर्ण। दिननिशीं कीर्तन विठ्ठल हरी
१२४१७	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.३।।	माया मोहजाळ ममता निखळ। सेवितां सकळ होय हरी
१२४१८	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२३२.१।।	काळवेषें दुरी काळचक्र करीं। बाह्य अभ्यंतरीं हरी नांदे
१२४१९	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.२।।	सोंवळा हा हरी गोकुळीं लोणी चोरी। तो यशोदा पाचारी थान घ्याया
१२४२०	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.३।।	बाळरूपें हरी वागवी शिदोरी। तो गोपाळांच्या करीं काला देतु
१२४२१	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.४।।	बुझावित राही रखुमादेवी बाही। पीतांबर साई करिती हरी
१२४२२	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.६।।	निवृत्ति ज्ञानदेव सोपान चांगा हरी। यांसी परोपरी कवळु देतु
१२४२३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.२।।	घेरे नाम्या कवळु आनंदाचा होसी। तुजमाजि निवासि हरी आहे
१२४२४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२४९.२।।	रामराम हरि सर्वकाळ वसे । तेथेंचि वसे बसे हरी
१२४२५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम जपावें नित्यता। आपणची तत्त्वता होईल हरी
१२४२६	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.२।।	नाम जपे वेगीं म्हणे हरी हरी। प्रपंच बोहरी आपेआप
१२४२७	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.२।।	नाम जपे वेगीं म्हणे हरी हरी। प्रपंच बोहरी आपेआप
१२४२८	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.२।।	हरी हरी म्हणे नायके ते मातु। द्वैत तया आंतु नेघे बापा

१२४२९	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२६१.२।।	हरी हरी म्हणे नायके ते मातु। द्वैत तया आंतु नेघे बापा
१२४३०	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.३।।	दुजिया पिडणें द्वैत तेंचि जाण। अद्वैत ते खूण हरी एकु
१२४३१	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.२।।	नलगे मुंडणें काया हें दंडणें। अखंड कीर्तनें स्मरे हरी
१२४३२	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.३।।	अनंत जन्माचें प्रायश्चित्त हरी। विठ्ठल साजिरी ब्रीदावळी
१२४३३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२७९.१।।	ध्यान धरा हरी विश्रांति नामाची । विठ्ठलीं साची मनोवृत्ति
१२४३४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२८४.२।।	समसेज बाज सर्वत्र रे भोगी। एकरूप जगीं हरी नांदे
१२४३५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२८७.२।।	सुखदु:ख नाहीं सुखद:ख नाहीं। नाम मात्र पाहीं हरी वोळे
१२४३६	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.३।।	जपतां पैं नाम यम काळ कांपे। हरी हरी सोपें जपिजेसु
१२४३७	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२८८.३।।	जपतां पैं नाम यम काळ कांपे। हरी हरी सोपें जपिजेसु
१२४३८	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.४।।	निवृत्ति उच्चार नारायणनाम। दिननिशीं प्रेम हरी हरी
१२४३९	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२८९.४।।	निवृत्ति उच्चार नारायणनाम। दिननिशीं प्रेम हरी हरी
१२४४०	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.४।।	निवृत्तीचें सार हरी हरी निर्मळ। साधन केवळ हरिपाठें
१२४४१	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.४।।	निवृत्तीचें सार हरी हरी निर्मळ। साधन केवळ हरिपाठें
१२४४२	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.१।।	एकेवीण दुजें नाहीं पैं सृष्टी। हें ध्यान किरिटी दिधलें हरी
१२४४३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.४।।	निवृत्ति साचार हरिनाम जपतु। नित्य हृदयांतु हरी हरी
१२४४४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.४।।	निवृत्ति साचार हरिनाम जपतु। नित्य हृदयांतु हरी हरी
१२४४५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.४।।	निवृत्तीचा जप हरी हा उच्चार। संसारसागर तारक हरी
१२४४६	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.४।।	निवृत्तीचा जप हरी हा उच्चार। संसारसागर तारक हरी
१२४४७	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.१।।	सर्वरूपें हरी ऐसें मन करी। वासना प्रहरी नामपाठें
१२४४८	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.४।।	निवृत्ति प्रगट ज्ञानदेवा सांगे। पुंडलिकसंगें हरी खेळे
१२४४९	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३००.२।।	लोळती चरणीं वैष्णव गोमटे। पुंडलिकपेठे हरी आला
१२४५०	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.६।।	टाहो करूं धोरु विठ्ठल कीर्तनें। मनाच्या सुमनें हरी पुजूं
१२४५१	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३०३.३।।	कुंचे गरुडटके टाळ श्रुति हरी। चालिलें गजरीं हरिसंगें
१२४५२	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३११.१।।	आपपर शून्य आपीं करी लीन। आपपर जाण हरी असे
१२४५३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.१।।	वासनेचें द्वैत सांडुनि परतें। अद्वैता अरुतें भोगी हरी
१२४५४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.४।।	निवृत्ति अरुवारु कृष्णनाम पैं सारु। कल्पना साचारु हरी जाला

१२४५५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.४।।	निवृत्ति चपळ राहिला अचळ। नाहीं काळ वेळ भजतां हरी
१२४५६	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.१।।	मोक्षमुक्ती चारी एकतत्त्व हरी। बाहिजुभीतरीं हरि करी
१२४५७	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.२।।	तराल स्वभावें एकाएक देवें। एक हरी भावें ऐसा कीजे
१२४५८	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.३।।	सर्व जीवशिव हाचि धरा भाव। हारपला सर्व हरी रूपीं
१२४५९	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.२।।	दीप आहे देहीं तयाचे हे प्रकाश। त्याचेनि सावकाश हरी भजे रया
१२४६०	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.३।।	स्वरूप उखर मनोमन सार। एकतत्त्व निर्धार हरी नांदे
१२४६१	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.३।।	देवेंविण कोठें रितें नाहीं सर्वथा। संपूर्ण पुरतां हरी आहे
१२४६२	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.२।।	मन तेथें नाहीं पहासी रे कांहीं। सर्व हरी डोहीं बुडी देका
१२४६३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.२।।	तेथील उद्‌बोध उद्गार पारुषे। सर्व हाचि दिसे हरी आम्हां
१२४६४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३५१.१।।	विनट विठ्ठला प्रकृति अबोला। सतत संचला नेणो हरी
१२४६५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.४।।	निवृत्ति म्हणे मी सर्वस्व होईन। हरी हा भरीन पूर्ण देहीं
१२४६६	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.१।।	निराकारी घर आकारलें व्यर्थ। सांगतां परमार्थ न बुझे हरी
१२४६७	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.२।।	त्याचें नाम हरी त्याचें नाम हरी। प्रपंच बोहरी कल्पनेची
१२४६८	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.२।।	त्याचें नाम हरी त्याचें नाम हरी। प्रपंच बोहरी कल्पनेची
१२४६९	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.३।।	निरसे पैं द्वैत अद्वैत श्रीहरी। अवघा घरोघरीं हरी नांदे
१२४७०	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.४।।	निवृत्ति दिवटा उमगुनियां वाटा। पंढरी चोहटा देखिला हरी
१२४७१	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.१।।	कळिकेसी ज्योति सामावली तेजीं। तैसा हरी हा सहजीं सर्वगतु
१२४७२	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.२।।	सर्वत्र भजन हरी हेचि खूण। हरी हा प्रमाण दों अक्षरीं
१२४७३	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.२।।	सर्वत्र भजन हरी हेचि खूण। हरी हा प्रमाण दों अक्षरीं
१२४७४	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.३।।	नित्य मुक्त एक आत्मतत्त्व दीप। हरी हा संकल्प करीजेसु
१२४७५	हरी	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.४।।	निवृत्ति समता हरी प्रेमगुण। कृष्ण हेचि ध्यान मनामाजी
१२४७६	हरीच	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.३।।	निवृत्ति निवांत हरीच सेवीत। दोअक्षरीं उचित इंद्रियासी
१२४७७	हरीचा	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.१।।	विस्तार हरीचा चराचर जालें। त्या माजी सानुलें गुरु दैवत
१२४७८	हरीचा	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.३।।	ब्रह्मांडविवरण हरीचा हा खेळ। त्यांतील तो वेल तोडियेला
१२४७९	हरीचा	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.६।।	निवृत्ति मुक्ताई चांगदेव गाढा। हरीचा पवाडा झेलिताती
१२४८०	हरीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१०२.२।।	आपरूपें गोकुळीं आपरूपें आप। अवघेंचि स्वरूप हरीचें जाणा

१२४८१	हरीचें	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.६।।	याचेनि परिपाठें नासतील पापें। एक नाम सोपें हरीचें जाणा
१२४८२	हरीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.५।।	तल्लिन प्रेमाचें कल्लोळ अमृतांचे। डिंगर हरीचें राजहंस
१२४८३	हरीचें	।।ज्ञा.गा.नि.३६१.३।।	निवृत्ति म्हणे जन हरीचें स्वरूप। काळाचें पैं माप हरिनामें
१२४८४	हरीच्या	।।ज्ञा.गा.नि.३७३.१।।	करूणाकल्लोळणी अमृताची खोटी। भरलीसे सृष्टि हरीच्या नामें
१२४८५	हरीनामें	।।ज्ञा.गा.नि.१४८.३।।	निवृत्तिदेवीं अद्वैत परणिली शक्ति। निरंतर मुक्ति हरीनामें
१२४८६	हरीराजा	।।ज्ञा.गा.नि.१११.३।।	अनंतनामीं क्षीर क्षरलासे साचार। गोपिकांसमोर हरीराजा
१२४८७	हरीरूप	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.४।।	निवृत्ति सफळ गयनि वोळला। सर्व काळ झाला हरीरूप
१२४८८	हरीरूप	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.३।।	ज्ञानेसी विज्ञान गेलें अनाठाया। हरीरूप छाया आम्हांवरी
१२४८९	हरीरूप	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.६।।	निवृत्ति तत्पर हरीरूप सर्वत्र। नाम घेतां तृप्त आत्माराम
१२४९०	हरीरूपीं	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.२।।	बिंबली पंढरी हरीरूपीं सार। अवघाचि शृंगार विठ्ठलराजु
१२४९१	हरीविण	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.२।।	हरीविण नाहीं हरिविण नाहीं। हरि हाचि पाही एकरूप
१२४९२	हरीविणें	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.३।।	हरीविणें देवो नाहीं नाहीं जनीं। अखंड पर्वणी हरि जपतां
१२४९३	हरीवीण	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.३।।	हरीवीण दूजें शून्य त्रिभुवन। आपण जीवन तयामाजी
१२४९४	हरु	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.२।।	हरु जपे जप हरिहर रूप। गौळियांचें तप सहज कृष्ण
१२४९५	हरे	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.४।।	निवृत्ति सौभाग्य ब्रह्म सर्व सांग। गुरुनामें पांग हरे एक
१२४९६	हरे	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.१।।	उघडें स्वरूप प्रत्यक्षाचे दीप। नाम घेतां पाप हरे जनां
१२४९७	हरे	।।ज्ञा.गा.नि.३१८.२।।	फळलें अमूप कृष्णनाम तप। उच्चारितो खेप हरे जना
१२४९८	हळूहळू	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.४।।	निवृत्ति निधान श्रीरंग खेळतु। गोपिकासी मातु हळूहळू
१२४९९	हस्तक	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.४।।	देऊनि हस्तक पुशी पीतांबरे। पुसतसे आदरें यथाविधि
१२५००	हा	।।ज्ञा.गा.नि.००१.१।।	जेथुनि उद्धारु प्रसवे ॐकारु। तोचि हा श्रीधरु गोकुळीं वसे
१२५०१	हा	।।ज्ञा.गा.नि.००१.२।।	जनकु हा जगाचा जीवलगु साचा। तो हरि आमुचा नंदाघरीं
१२५०२	हा	।।ज्ञा.गा.नि.००३.४।।	निवृत्ति परिचार सर्व हा गोपाळ। पुजी दिनकाळ आत्माराम
१२५०३	हा	।।ज्ञा.गा.नि.००४.२।।	तो हा ब्रह्मामाजि गोपाळ संगती। यशोदे हो प्रती दूध मागे
१२५०४	हा	।।ज्ञा.गा.नि.००५.२।।	तो हा कृष्ण सखा नंदाघरीं देखा। यशोदे सन्मुखा दूध मागे
१२५०५	हा	।।ज्ञा.गा.नि.००८.३।।	सुलभ सुभग आगमु निगमु। तो हा आत्मारामु गोपवेषें
१२५०६	हा	।।ज्ञा.गा.नि.००९.१।।	नीट पाठ आम्हां धीट हा प्रबंध। जन वन प्रबोध ब्रह्मरसें

१२५०७	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.६।।	निवृत्ति तटाकु घटमठ एकु। कृष्ण हा सम्यकु नामरूपें
१२५०८	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.१।।	विश्वाद्य अनाद्य विश्वरूपें वंद्य। आणि हा अभेद्य भेद नाहीं
१२५०९	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.४।।	निवृत्ति प्रकार ध्यानाचा विचार। सर्व हा श्रीधर यशोदेचा
१२५१०	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.२।।	तोचि हा गोपाळ गोपिसंगें खेळे । गो–गोपाळ–मेळे नंदाघरीं
१२५११	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.३।।	हिरण्याक्ष वधूनि दाढेवरी मेदिनी। तो हा चक्रपाणी यशोदेचा
१२५१२	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.१।।	नाहीं हा आकार नाहीं हा विकार। चतुर्भुज कर हरि माझा
१२५१३	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०६२.१।।	नाहीं हा आकार नाहीं हा विकार। चतुर्भुज कर हरि माझा
१२५१४	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०६४.१।।	योगियाचें धन तें ब्रह्म संपन्न। तो हा जनार्दन नंदाघरीं
१२५१५	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.१।।	देव मुकुटमणि ऐकिजे पुराणीं। तो हा चक्रपाणी नंदाघरीं
१२५१६	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.३।।	हरि हा सुकुमार भौमासुर पैजा। वोळलासे द्विजा धर्मा घरीं
१२५१७	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०६९.२।।	हरि हा सांवळा वेधिलिया बाळा। माजि त्या गोवळा गायी राखे
१२५१८	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०७१.३।।	उचलिती ढिसाळ सर्व हा गोपाळ। तो यशोदेचा बाळ नंदाघरीं
१२५१९	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.१।।	अद्वैत अमरकंदु हा घडला। ब्रह्मांडीं संचला ब्रह्म साचें
१२५२०	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.२।।	तें रूप कारण कृष्ण तेजाकार। सर्व हा आकार त्याचा असे
१२५२१	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व हा श्रीधर। मनाचा विचार हारपला
१२५२२	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.४।।	निवृत्ति कारण कृष्ण हा परिपूर्ण। यशोदा पूर्णघन वोळलासे
१२५२३	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.४।।	निवृत्तीचें सार सर्व हा परिवार। कृष्णचि साचार बिंबलासे
१२५२४	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०८०.४।।	निवृत्ति म्हणे धाम कृष्ण हा परम। सौख्यरूपें सम वर्ततुसे
१२५२५	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०८२.४।।	निवृत्तीचें सार कृष्णनामें पार। सर्व हा आचार हरी हरी
१२५२६	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.१।।	मृगजळभास लहरी अपारा। हा प्रपंच पसारा उदरीं जया
१२५२७	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०८६.४।।	निवृत्ति आगर कृष्ण हा सागर। सर्वरूपें श्रीधर दिसतुसे
१२५२८	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.२।।	तोचि हा सांवळा डोळस सुंदर। रुक्मिणी भ्रतार कृष्ण माझा
१२५२९	हा	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.३।।	कुटुंब आचार कुळवाडी साचार। सर्व हा श्रीधर एकाएक
१२५३०	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१००.३।।	नेघे हा प्रपंच नाहीं त्या आहाच। सर्व हाचि साच हरी आम्हां
१२५३१	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१००.४।।	निवृत्तीचें पर कृष्ण हें साचार। सर्व हा आचार कृष्ण आम्हां
१२५३२	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.२।।	हा गाई चारी गोपवेषधारी । नंदाचा खिल्लारी ब्रह्म जालें

१२५३३	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.३।।	वेदा जन्मस्थान वेदरूपें आपण। तो हा नारायण नंदाघरीं
१२५३४	हा	।।ज्ञा.गा.नि.११६.१।।	हा पुरुष कीं नारी नव्हे तो रूपस। शेखी जगदीश जगद्रुपें
१२५३५	हा	।।ज्ञा.गा.नि.११७.१।।	अंधरिये रातीं उगवे हा गभस्ती। मालवेना दीप्ति गुरुकृपा
१२५३६	हा	।।ज्ञा.गा.नि.११७.२।।	तो हा कृष्ण हरी गोकुळामाझारीं। हाचि चराचरीं प्रकाशला
१२५३७	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.१।।	जेथें नाहीं वेदु नाहीं पैं त्या शाखा। द्वैताचा हा लेखा हारपला
१२५३८	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.२।।	तो हा कृष्ण गोपीगोपाळांमाझारी। क्रीडा नानापरी करी आत्मा
१२५३९	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.५।।	नकळे हा निर्धारु तो देवकी हो देवी। शेखीं तो अनुभवीं भुलविला
१२५४०	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.३।।	आकाश सौरस तत्त्व समरस। तो हा हृषीकेश गोपीसंगें
१२५४१	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.४।।	निवृत्ति साधन निरालंबीं ध्यान। तोचि हा श्रीकृष्ण ध्यान माझें
१२५४२	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१२७.२।।	तो हा हरिमाये गोकुळीं अवतार। गोपिसंगें श्रीधर खेळतुसे
१२५४३	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.४।।	निवृत्तीची खुण गुरुकृपा उद्धार। सर्व हा निर्धार आत्माराम
१२५४४	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.१।।	सार हें नि:सार निवडुनि घेईन। सर्व हा होईन आत्माराम
१२५४५	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.३।।	हरिवीण न दिसे गुरु सांगतसे। हरी हा प्रकाशे सर्वरूपीं
१२५४६	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.२।।	तैसा हा पसारा जगडंबर खरा। माजि येरझारा शून्य खेपा
१२५४७	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१५०.३।।	नाहीं यासि छाया नाहीं यासी माया। तो हा वृक्ष वाया विंदान करी
१२५४८	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१५१.१।।	छेदिला हा वृक्ष तुटलें तें मूळ। प्रपंच समूळ उडाला रया
१२५४९	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.२।।	अक्षर अनंत क्षर हा संकेत। मागुतें भरत आपण्यामाजी
१२५५०	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.१।।	तुटलें पडळ भेटला केवळ। सर्व हा गोपाळ गुरूमुखें
१२५५१	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१५४.३।।	ब्रह्मांडविवरण हरीचा हा खेळ। त्यांतील तो वेल तोडियेला
१२५५२	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१५५.४।।	निवृत्ति अमृत गुरुकृपा तूं सार। सर्व हा विचार हरी केला
१२५५३	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.६।।	निवृत्ति हा हरी प्रपंच बाहेरी। आपुला शरीरीं हरी केला
१२५५४	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१५७.४।।	निवृत्तिसाधन गयनिप्रसाद। सर्व हा गोविंद सांगतुसे
१२५५५	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१६२.१।।	एक देव आहे हा भाव पैं सोपा। द्वैतरूपें बापा पडसी नरकीं
१२५५६	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.१।।	निजतेज बीज नाठवे हा देह। हारपला मोह संदेहेसी
१२५५७	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.३।।	हरिरूप सर्व गयनिप्रसादें। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
१२५५८	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१७२.४।।	निवृत्तीचा भावो सर्व आत्माराम रावो। हरि हा अनुभवो वेदमतें

१२५५९	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१७४.१।।	विश्रामींचा श्रम आश्रम पैं नेम। जप हा परम आत्मलिंगीं
१२५६०	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.३।।	हरि माजी जन हरि माजी धन। हरि हा निर्गुण सर्वांठायीं
१२५६१	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.१।।	प्रपंच टवाळ वृक्षच हा सफळ। उपटिलें मूळ कल्पनेचें
१२५६२	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१७८.४।।	निवृत्तिस्वानंद नित्यता आनंद। जन हा गोविंद आम्हां पुरे
१२५६३	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.३।।	ध्येय ध्यान खुंटे प्रचंच हा आटे। नाम हें वैकुंठे नेतु असे
१२५६४	हा	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.२।।	काय करूं हरी कैसा हा गवसे। चंद्र सूर्य अवसे एकसूत्र
१२५६५	हा	।।ज्ञा.गा.नि.२०१.२।।	हरिरूप सर्व गयनीप्रसाद। सर्व हा गोविंद आम्हां दिसे
१२५६६	हा	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.१।।	वेदादिक सम गुरुगम्य पार। तोचि हा साचार गुरु उपदेशु
१२५६७	हा	।।ज्ञा.गा.नि.२०६.३।।	हरी हरी सार वाचेसि उच्चार। सर्व हा श्रीधर पुरे आम्हां
१२५६८	हा	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.१।।	पिंड हा न धरी ब्रह्मार्पण करी। विष्णु चराचरीं ग्रंथीं पाहे
१२५६९	हा	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.४।।	निवृत्तीचा देव सर्व हा गोविंद। नाहीं भिन्न भेद विश्वीं इये
१२५७०	हा	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.१।।	प्राणिया उद्धार सर्व हा श्रीधर। ब्रह्म हें साचार कृष्णमूर्ती
१२५७१	हा	।।ज्ञा.गा.नि.२३३.२।।	सोंवळा हा हरी गोकुळीं लोणी चोरी। तो यशोदा पाचारी थान घ्याया
१२५७२	हा	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.४।।	निवृत्तीनें सेविला कवळु हा हरि। तूंचि चराचरीं दिससी आम्हां
१२५७३	हा	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.१।।	हरिवीण भाव तो सर्वचि व्यर्थ। हरि हा समर्थ भाव थोर
१२५७४	हा	।।ज्ञा.गा.नि.२९३.४।।	निवृत्तीचा जप हरी हा उच्चार। संसारसागर तारक हरी
१२५७५	हा	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.१।।	विश्वीं हा विश्वात्मा क्षरला असे आत्मा। अहं बोध रामा दूर करी
१२५७६	हा	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.४।।	निवृत्ती सागर सेवी पांडुरंग। रंगे हा श्रीरंग सर्वरंगें
१२५७७	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.१।।	धन्य हा खेचर धन्य हा सोपान। भक्तीचें जीवन जनक हेतु
१२५७८	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.१।।	धन्य हा खेचर धन्य हा सोपान। भक्तीचें जीवन जनक हेतु
१२५७९	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.२।।	देहभरी आत्मा नांदे निरंतर। असतां हा विचार कां धांवतोसी
१२५८०	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.४।।	साकार निराकार सर्व हा आचार। हरिरूप सार भजनभाव
१२५८१	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३२१.३।।	वेदार्थाचा अर्थ पहातां समर्थ। तोचि हा भरींत कृष्णराजु
१२५८२	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.४।।	निवृत्तीनें कथिलें गुरुगयनी प्रसादें । सकळ हा गोविंद आत्माराम
१२५८३	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.४।।	निवृत्ति म्हणे भक्तिभाव हा सफळ। तेथें अद्वैत कृपाळ बिंबलेंसे
१२५८४	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.२।।	जाईल हा देह सरेल आयुष्य। आपेंआप भविष्य उभें राहे

१२५८५	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.४।।	निवृत्तीचें नाम रूप निराकार। कृष्ण हा साचार गयनी कृपा
१२५८६	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.४।।	निवृत्ति साधन न करा हा विश्वास। गुरुविण पाश न तुटती
१२५८७	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.४।।	निवृत्ति म्हणे मी सर्वस्व होईन। हरी हा भरीन पूर्ण देहीं
१२५८८	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.१।।	व्यर्थ हा प्रपंच विस्तारला साचा। पाहातां आहाचा फुकट रया
१२५८९	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.२।।	काय करूं माये कैसा हा गोवळू। सरळ सुकळु नाहीं म्हणे
१२५९०	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.३।।	आत्मा हा अविट बिंबलासे नीट। स्मरतांची पैं वैकुंठ देतु आम्हां
१२५९१	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.२।।	आत्मा हा चराचरीं व्यापक कुसरी। एकतत्त्व निर्धारी क्षरलासे
१२५९२	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.२।।	वेद शास्त्र सांगे आम्हां हा श्रीरंग। या नाहीं भंग आत्मपणें
१२५९३	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.१।।	कळिकेसी ज्योति सामावली तेजीं। तैसा हरी हा सहजीं सर्वगतु
१२५९४	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.२।।	सर्वत्र भजन हरी हेचि खूण। हरी हा प्रमाण दों अक्षरीं
१२५९५	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.३।।	नित्य मुक्त एक आत्मतत्त्व दीप। हरी हा संकल्प करीजेसु
१२५९६	हा	।।ज्ञा.गा.नि.३७१.४।।	निवृत्ति निर्विकार मनोमय साचार। सर्व हा आकार ब्रह्मरूपें
१२५९७	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.०२२.४।।	निवृत्ति सर्वज्ञ नाममंत्रयज्ञ। सर्व हाचि कृष्ण आत्माराम
१२५९८	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.१००.३।।	नेघे हा प्रपंच नाहीं त्या आहाच। सर्व हाचि साच हरी आम्हां
१२५९९	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.११७.२।।	तो हा कृष्ण हरी गोकुळामाझारीं। हाचि चराचरीं प्रकाशला
१२६००	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.४।।	निवृत्तीचें ध्येय कृष्ण हाचि होय। गयनिनाथें सोय दाखविली
१२६०१	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.२।।	मुकुंद केशव हाचि नित्य भाव। हरिरूप सावेव कृष्णसखा
१२६०२	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.१७६.२।।	हरीविण नाहीं हरिविण नाहीं। हरि हाचि पाही एकरूप
१२६०३	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.२।।	साजीव सोलीव निवृत्तीची ठेव। कृष्ण हाचि देव हृदयीं पूजी
१२६०४	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.२४७.१।।	जनीं जनार्दन हाचि भावो दृढ। अवघेंचि गूढ नारीजना
१२६०५	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.३।।	हरिध्यान आम्हां हाचि मंत्र थोर। न करी विचार अन्यशास्त्रीं
१२६०६	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.३।।	निवृत्ति म्हणे आत्मा हाचि पैं विठ्ठल। नाहीं बहुसाल कर्मकांड
१२६०७	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.२८६.२।।	रामकृष्णनाम हाचि थोर उच्चार। भावा भाव सार एका नामें
१२६०८	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.३०७.४।।	निवृत्ति निधान आत्मा हाचि जीवन। भवयुक्त धन भावें पावे
१२६०९	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.३।।	साधन हरिपंथु हाचि निज हेतु। गुरु मुखें मातु ऐशी असे
१२६१०	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.४।।	निवृत्तीचें धन हरि आत्मा जाण। हरि हाचि पूर्ण जनकु रया

१२६११	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.३।।	सर्व जीवशिव हाचि धरा भाव। हारपला सर्व हरी रूपीं
१२६१२	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.४।।	निवृत्ति तारक हरिरूप एक। हाचि एक विवेक एकतत्त्वीं
१२६१३	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.३।।	नाम हाचि मंत्र नित्य नाम सार। दुसरा विचार घेऊं नको
१२६१४	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.१।।	क्षमा सम नेम हाचि परिपूर्ण। राम होई तूं निष्काम नि:संदेह
१२६१५	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.२।।	तेथील उद्बोध उद्गार पारुषे। सर्व हाचि दिसे हरी आम्हां
१२६१६	हाचि	।।ज्ञा.गा.नि.३५६.३।।	देहाचा दीप कीं नाहीं म्हणे माया। तेजाकारें छाया हाचि घेतु
१२६१७	हाट	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.१।।	पुंडलिकपेठ वैष्णवाचा हाट। करिती बोभाट हरिनामाचा
१२६१८	हातां	।।ज्ञा.गा.नि.००१.३।।	न माये वैकुंठीं योगियांचे भेटी। पाहतां ज्ञानदृष्टी नये हातां
१२६१९	हातां	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.१।।	ध्यानाची धारणा उन्मनीचें बीज। लक्षितां सहज नये हातां
१२६२०	हातां	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.२।।	तें रूप सांगतां नये पैं भावितां। गुरुगम्य हातां एकतत्वें
१२६२१	हातां	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.६।।	निवृत्ति संपत्ति आलिया पैं हातां। तत्त्वीं तत्त्व नित्यता उलधा तुझा
१२६२२	हातीं	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.५।।	चतुर्भुज श्रीपति सकुमार साजती। शंख चक्र हातीं हरि माझा
१२६२३	हातें	।।ज्ञा.गा.नि.२४३.१।।	आपुलेनि हातें कवळु समर्पी। ब्रह्मार्पण मुखीं ब्रह्मरूपें
१२६२४	हारपत	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.३।।	शून्य हेंही ठाये जीव जाये शिवीं। मन हें माधवीं हारपत
१२६२५	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.०१९.३।।	ब्रह्मांड–कडवा मनाचा वोणवा। साधितां राणिवा हारपती
१२६२६	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.०३०.३।।	हारपती दिशा सृष्टीचा कडवसा। आपरूपें कैसा ओळलासे
१२६२७	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.०५५.१।।	आदीची अनादि मूळ पैं सर्वथा। परादि या कथा हारपती
१२६२८	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.०६१.१।।	न साहे दुजेपण आपण आत्मखुण। श्रुतीही संपूर्ण हारपती
१२६२९	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.१।।	अनंत रचना हारपती ब्रह्मांडें। हेळाचि वितंडें मोडीतुसे
१२६३०	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.३।।	निश्चळ अचळ नाहीं चळाचळ। दीन काळ फळ हारपती
१२६३१	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.०९१.३।।	तेथें वर्ण व्यक्ति कल्पना हारपती। मनाची खुंटती गती जेथें
१२६३२	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.४।।	निवृत्ति तटाक रूपें ब्रह्म एक। जेथ ब्रह्मादिक हारपती
१२६३३	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.१०४.१।।	ज्या रूपा कारणें वोळंगती सिद्धी। हारपती बुद्धी शास्त्राचिया
१२६३४	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.११०.१।।	न साहात दुजेपण आपणचि आत्मखुण। श्रुति जेथें संपूर्ण हारपती
१२६३५	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.११२.१।।	विस्तार विश्वाचा विवेक पैं साचा। बोलतांचि वाचा हारपती
१२६३६	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.४।।	निवृत्ति ब्रह्मसार सेवितुसे सोपें। नामें पुण्यपापें हारपती

१२६३७	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.१२४.३।।	ब्रह्मांड कडोविकडी ब्रह्मांड घडी। या योग परवडी हारपती
१२६३८	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.१।।	जेथें न रिघे ठाव लक्षतां लक्षणें। सूर्य तारांगणें हारपती
१२६३९	हारपती	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.१।।	ध्येय ध्याता ध्यान ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान। दृश्य द्रष्टा भान हारपती
१२६४०	हारपला	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.१।।	ज्या नाम अनंत न कळे संकेत। वेदाचाही हेत हारपला
१२६४१	हारपला	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.१।।	निगम आगम वेदादिक सम। श्रुतीचा उपक्रम हारपला
१२६४२	हारपला	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.१।।	आदि मध्य वावो अवसान अभावो। पाहातां निर्वाहो हारपला
१२६४३	हारपला	।।ज्ञा.गा.नि.०३३.४।।	निवृत्ति सधर ब्रह्मरूपासार। वृत्तीचा विचार हारपला
१२६४४	हारपला	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.४।।	निवृत्ति तत्पर सर्व हा श्रीधर। मनाचा विचार हारपला
१२६४५	हारपला	।।ज्ञा.गा.नि.०७९.१।।	आद्यरूपसार जेथुनि ॐकार। तो प्रणवसाचार हारपला
१२६४६	हारपला	।।ज्ञा.गा.नि.१२०.१।।	जेथें नाहीं वेदु नाहीं पैं त्या शाखा। द्वैताचा हा लेखा हारपला
१२६४७	हारपला	।।ज्ञा.गा.नि.१२९.१।।	मीपणें सगळा वेदु हारपला। शास्त्रांचा खुंटला अनुवाद
१२६४८	हारपला	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.१।।	निजतेज बीज नाठवे हा देह। हारपला मोह संदेहेसी
१२६४९	हारपला	।।ज्ञा.गा.नि.१८२.४।।	निवृत्तिदेवीं साधनीं राणीव। हारपला भाव इंद्रियांचा
१२६५०	हारपला	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.४।।	निवृत्ति सधर एकतत्त्वीं विचार। मन मार्ग साचार हारपला
१२६५१	हारपला	।।ज्ञा.गा.नि.३३३.३।।	सर्व जीवशिव हाचि धरा भाव। हारपला सर्व हरी रूपीं
१२६५२	हारपली	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.१।।	ज्ञानेंशीं विज्ञान रूपेंशीं सज्ञान। ध्यानेंशीं धारणा हारपली
१२६५३	हारपली	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.३।।	दिशा द्रुम ध्यान हारपली सोय। अवघा कृष्ण होय ध्यानींमनीं
१२६५४	हारपली	।।ज्ञा.गा.नि.०९६.१।।	नामींरूपीं गोडी ब्रह्मांडा एवढी। द्वैताची परवडी हारपली
१२६५५	हारपली	।।ज्ञा.गा.नि.१०१.३।।	ध्याताति जे ध्यानें चिंतिताती मौन्यें। योगियांचीं मनें हारपली
१२६५६	हारपली	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.३।।	विलास विकृति नाहीं पैं आवाप्ति। साधनाची युक्ति हारपली
१२६५७	हारपलें	।।ज्ञा.गा.नि.०२०.१।।	खुंटलें वेदांत हारपलें सिद्धांत। बोलणें धादांत तेंही नाहीं
१२६५८	हारपलें	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.१।।	निरालंब देव निराकार शून्य। मनाचेंहीं मौन हारपलें
१२६५९	हारपलें	।।ज्ञा.गा.नि.१००.१।।	न देखों सादृश्य हारपे दृश्यादृश्य। उपनिषदांचें पैं भाष हारपलें
१२६६०	हारपलें	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.३।।	मोठेनि परिमाण हारपलें ध्यान। आपणचि कृष्ण सर्व जाला
१२६६१	हारपलें	।।ज्ञा.गा.नि.१२६.१।।	निज लक्षाचें लक्ष हारपलें भान। दिनमान शून्य जयारूपीं
१२६६२	हारपे	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.३।।	जिव शिव सीमा नाहीं जेथें उपमा। हारपे निरोपमा तया माजी

१२६६३	हारपे	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.३।।	न पाहतां होय ब्रह्मांड पीठिका। तें युग क्षणिका हारपे रया
१२६६४	हारपे	।।ज्ञा.गा.नि.०७२.३।।	लोपती त्या तारा हारपे दिनमणी। तो खेळे चक्रपाणी गोपाळामाजीं
१२६६५	हारपे	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.३।।	उपरति योगियां उपरती हारपे। मायाकार लोपें कृष्णध्यानें
१२६६६	हारपे	।।ज्ञा.गा.नि.०८७.४।।	निवृत्ति सोपान खेचर हारपे। तदाकार लोपे इये ब्रह्मीं
१२६६७	हारपे	।।ज्ञा.गा.नि.१००.१।।	न देखों सादृश्य हारपे दृश्यादृश्य। उपनिषदांचें पैं भाष हारपलें
१२६६८	हारपोन	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.३।।	जेथें लय लक्ष हारपोन सोये। द्वैत हें न साहे सोहंबुद्धी
१२६६९	हारपोनि	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.१।।	जयामाजी दीक्षा हारपोनि जाये। द्वैत हेंही ठाये दुजेपण
१२६७०	हिंडणें	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.२।।	गुरुविण व्यर्थ विज्ञान न संपडे। ज्ञान हेतुकडे हिंडणें व्यर्थ
१२६७१	हिंडतुसे	।।ज्ञा.गा.नि.२११.३।।	नाहीं तेथें मोल नाहीं तो विकरा। आपणचि सौरा हिंडतुसे
१२६७२	हिंडसी	।।ज्ञा.गा.नि.३२४.१।।	कैवल्य देहीं आत्मा असोनि हिंडसी। गर्भवासा येशी नाना जन्मीं
१२६७३	हिंडे	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.१।।	जाणिवेचेनि पैसे वासना हे हिंडे। आनान ब्रह्मांडें शोधिताहे
१२६७४	हित	।।ज्ञा.गा.नि.१०६.२।।	तें रूप सांवळें योगियाचें हित। देवांचें दैवत कृष्णमाये
१२६७५	हित	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.४।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ । गोपिकांचें हित हरी माझा
१२६७६	हित	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.२।।	वेदांतसिद्धांत नाहीं अनु हेत। सर्वभूतीं हित हरी आहे
१२६७७	हिता	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.२।।	रामनामकथा साधि कां परमार्था। पावसील पैं हिता नाम घेतां
१२६७८	हिता	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.४।।	निवृत्ति निरोपण ब्रह्म हें साधन। गुरुकृपा खूण हिता आली
१२६७९	हिरण्यगर्भ	।।ज्ञा.गा.नि.०९३.१।।	हिरण्यगर्भ माया अंडाकार छाया। ब्रह्म असलया तेथें नेत
१२६८०	हिरण्याक्ष	।।ज्ञा.गा.नि.०५४.३।।	हिरण्याक्ष वधूनि दाढेवरी मेदिनी। तो हा चक्रपाणी यशोदेचा
१२६८१	हीत	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.१।।	हरिविण व्यर्थ आचार समर्थ। हरि हेंचि हीत अरे जनां
१२६८२	हृदयकमळीं	।।ज्ञा.गा.नि.२६०.४।।	निवृत्ति जपतु अखंड नामावळी। हृदयकमळीं केशीराज
१२६८३	हृदयघटीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२९.३।।	लावीं उन्मनी टाळी टाळिसी नेईं बाळी। अखंड वनमाळी हृदयघटीं
१२६८४	हृदया	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.२।।	नाम थोर आम्हां जपूं पैं साचार। विठ्ठल विचार हृदया माजी
१२६८५	हृदयांतु	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.४।।	निवृत्ति साचार हरिनाम जपतु। नित्य हृदयांतु हरी हरी
१२६८६	हृदयांतु	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.३।।	शांति त्याची नारी प्रकृति विकारी। उन्मनि वोवरी हृदयांतु
१२६८७	हृदयामाजी	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.४।।	निवृत्ति अरुवार कृष्णरूप सेवी। मन ठाणदिवी हृदयामाजी
१२६८८	हृदयामाजी	।।ज्ञा.गा.नि.२७६.३।।	निवृत्ति स्वानंदें विठ्ठलीं आनंद। नित्य परमानंद हृदयामाजी

१२६८९	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.नि.०६७.३।।	निवृत्ति दैवत पूर्ण मनोरथ। योगी तें चिंतीत हृदयीं जया
१२६९०	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.नि.०७८.३।।	उन्मनि माजिठें भोगिती जे मुनी। मूर्तीची पर्वणी हृदयीं वसे
१२६९१	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.४।।	निर्द्वंद्व नि:संग विचरतां मही। सुखानंद हृदयीं स्थिर जाला
१२६९२	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.२।।	साजीव सोलीव निवृत्तीची ठेव। कृष्ण हाचि देव हृदयीं पूजी
१२६९३	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.४।।	निवृत्ति कारण योगियांचे हृदयीं। सर्व हरि पाहीं दिसे आम्हां
१२६९४	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.२।।	नाहीं नाहीं चाड इंद्रियांचें कोड। कृष्ण हेंचि वाड हृदयीं आम्हां
१२६९५	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९३.५।।	निवृत्ति उपरती वाहे। हृदयीं कृष्णनाम ध्याये
१२६९६	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.नि.२५९.४।।	निवृत्ति अखंड जपतुसे नाम। हृदयीं सप्रेम मूर्ति त्याची
१२६९७	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७८.२।।	हृदयीं विठ्ठलु ध्याता निरंतरु। वैकुंठ साचारु प्राणियांसी
१२६९८	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.नि.३००.४।।	निवृत्तीनें हृदयीं पूजिलें तें रूप। प्रत्यक्ष स्वरूप विठ्ठलराज
१२६९९	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.३।।	समाधिधनधाम वैकुंठ हरिसम। योगियां पूर्ण काम हृदयीं सदा
१२७००	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.१।।	आकारी दिसे निराकारी वसे। तोचि हृदयीं दिसे अरे जना
१२७०१	हृदयींच	।।ज्ञा.गा.नि.१९४.३।।	आम्ही सोहं धरूं भावें। तुवां हृदयींच ठसावें
१२७०२	हृषीकेश	।।ज्ञा.गा.नि.०४०.१।।	विकट विकास विनट रूपस। सर्व हृषीकेश दिसे आम्हां
१२७०३	हृषीकेश	।।ज्ञा.गा.नि.०४५.३।।	निराभास आश नि:संदेह पाश। तोचि हृषीकेश नंदाघरीं
१२७०४	हृषीकेश	।।ज्ञा.गा.नि.०६५.२।।	नंदानंदन हरि गौळणी गोरस। गोकुळीं हृषीकेश खेळतसे
१२७०५	हृषीकेश	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.३।।	आकाश सौरस तत्त्व समरस। तो हा हृषीकेश गोपीसंगें
१२७०६	हृषीकेश	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.२।।	धन्य माझा भाव सद्गुरु उपदेश। सर्व हृषीकेश दावियेला
१२७०७	हृषीकेश	।।ज्ञा.गा.नि.३२७.२।।	तें रूप समरस गोकुळीं हृषीकेश। नंदाघरीं गोपवेषें हरि खेळे
१२७०८	हृषीकेश	।।ज्ञा.गा.नि.३३०.४।।	निवृत्ति कवळ भ्रमाचा सांडिला। अखंड ध्यायिला हृषीकेश
१२७०९	हृषीकेशी	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.२।।	निंदिता पितरांसि न पवे हृषीकेशी। योनीचे माळेसि गुंफसील
१२७१०	हृषीकेशी	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.३।।	जनां उपदेशी जनीं हृषीकेशी । आपण भक्तीसी दुऱ्हावितु
१२७११	हृषीकेशु	।।ज्ञा.गा.नि.१३२.१।।	सुमना सुवासु तैसा हृषीकेशु। आपण सौरसु जनीं इये
१२७१२	हृषीकेशु	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.४।।	कळिकाळासि त्रासु चित्तीं हृषीकेशु । उगवला दिवसु सोनियाचा
१२७१३	हृषीकेशु	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.३।।	युगें अठ्ठावीस उभा हृषीकेशु। पुंडलिका सौरसु पुरवितु
१२७१४	हृषीकेशें	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.२।।	उमटला ध्वनि कृष्णनाम ठसे। सर्व हृषीकेशें भरलें दिसे

१२७१५	हे	।।ज्ञा.गा.नि.००१.४।।	निवृत्ति म्हणे देवो म्हणविता हे रावो। तो सुखानुभवो यादवांसी
१२७१६	हे	।।ज्ञा.गा.नि.०४६.१।।	निरोपम गगनीं विस्तारलें एक। अनंत हे ठक गणना नाहीं
१२७१७	हे	।।ज्ञा.गा.नि.०५०.१।।	दुजेपणा मिठी आपणचि उठी। कल्पना हे सृष्टि गाळूं पाहे
१२७१८	हे	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.५।।	नेणें हे विषये आकार सामाये। विकार न साहे तया रूपा
१२७१९	हे	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.४।।	निवृत्तीचा जप जपमाळा हे गोमटी। मन हें वैकुंठीं ठेवियेलें
१२७२०	हे	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.२।।	नेघों हे कल्पना न चढो वासना। एका पूर्णघना शरण जाऊं
१२७२१	हे	।।ज्ञा.गा.नि.१४२.१।।	साकार निराकार हे ब्रह्मींचे विकार। तेथील अंकुर गुरुराज
१२७२२	हे	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.१।।	पृथ्वी हे श्रीराम आकाश निजधाम। आपण विश्राम एकरूपें
१२७२३	हे	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.३।।	पृथ्वी हे ढिसाळ आकाश कव्हाळ। जन मायाजळ विरे तेथें
१२७२४	हे	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.१।।	हरिविण न दिसे जनवन आम्हां। नित्य हे पौर्णिमा सोळा कळी
१२७२५	हे	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.३।।	न देखों हे पृथ्वी आकाश पोकळी। भरलासे गोपाळीं दुमदुमीत
१२७२६	हे	।।ज्ञा.गा.नि.१६३.४।।	निवृत्ति साकार वैकुंठीचें घर। देह हे मंदीर आत्मयाचें
१२७२७	हे	।।ज्ञा.गा.नि.१६८.१।।	अनंत ब्रह्मांडें अनंत रचना। शून्य हे वासना तेथें जाली
१२७२८	हे	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.६।।	नामाची हे धणी तेचि हो पर्वणी। तृप्तातृप्त तृप्ती होतु आम्हां
१२७२९	हे	।।ज्ञा.गा.नि.१८६.२।।	नेघों हे तरु प्रपंच परिवारु। प्रत्यक्ष ईश्वरु पुरे आम्हां
१२७३०	हे	।।ज्ञा.गा.नि.२०४.४।।	निवृत्ति म्हणती तेथींचे हे अंश। साधक विश्वास गयनिराजे
१२७३१	हे	।।ज्ञा.गा.नि.२२४.५।।	पृथ्वी हे ढिसाळ वायु व्योमफळ। सेवितां अढळ जोडती रया
१२७३२	हे	।।ज्ञा.गा.नि.२६२.४।।	निवृत्ति तटाक सर्व कृष्ण एक। अद्वैत हे लेख ब्रह्म सत्य
१२७३३	हे	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.२।।	रामकृष्ण मंत्र जनांसि उद्धार। आणिक हे साचार मार्ग नाहीं
१२७३४	हे	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.२।।	भक्त हे तरले नामाचेनि बळें। कळिकाळासि खेळे दों अक्षरीं
१२७३५	हे	।।ज्ञा.गा.नि.२७३.२।।	विचारूनी पाहा ग्रंथ हे अवघे। जेथें तेथें सांगे रामनाम
१२७३६	हे	।।ज्ञा.गा.नि.२९०.३।।	द्वैताची हे वाढी प्रपंचाच्या घरीं। अद्वैत कामारी भोगिजेसु
१२७३७	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.३।।	तैसे हे संत विठ्ठलीं तृप्त। नित्य पैं निवांत हरिचरणीं
१२७३८	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३०२.४।।	नाठवे हे दिन नाठवे निशीं। अखंड आम्हांसि हरिराजा
१२७३९	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.१।।	भवार्णव हेतु काय सांगो मातु। कल्पना हे तंतु छेदीयेला
१२७४०	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.२।।	टाकीं हे कल्पना दुरित वासना। अद्वैत नारायणा भजकारे

१२७४१	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.२।।	रज तम खंडी वासना हे मुंडी। चित्त हें अखंडी हरिपंथी
१२७४२	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.१।।	क्षेमाचा विस्तार क्षेत्रज्ञ वृत्ति। अवघीं हे क्षिती एकरूपें
१२७४३	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.२।।	दीप आहे देहीं तयाचे हे प्रकाश। त्याचेनि सावकाश हरी भजे रया
१२७४४	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३४०.१।।	जाणिवेचेनि पैसे वासना हे हिंडे। आनान ब्रह्मांडें शोधिताहे
१२७४५	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.१।।	संसार भ्रमें भ्रमले हे जीव। नेणती हे माव रोहिणीची
१२७४६	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.१।।	संसार भ्रमें भ्रमले हे जीव। नेणती हे माव रोहिणीची
१२७४७	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३४१.५।।	तिमिरपडळ निमाली पैं दृष्टी। प्रपंच हे सृष्टि दिसतुसे
१२७४८	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३५३.३।।	नाहीं तारा ग्रह नाहीं हे मेदिनी। सर्व जनार्दनीं बिंबलेंसे
१२७४९	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.१।।	काया हे ब्रह्मांड ठसावले पिंड। जीव जीवनीं अंड एका तत्त्वें
१२७५०	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३६०.४।।	निवृत्तिदेवीं धरिली निर्गुणी। शांति हे संपूर्णी हरिप्रेमें
१२७५१	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३६२.४।।	निवृत्ति देवीं धरिली माया हे असार। प्रपंच परिवार निर्दाळिला
१२७५२	हे	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.३।।	हे खुण घेईं सोपानाजवळी। मनाची काळजी उरों नेदी
१२७५३	हें	।।ज्ञा.गा.नि.००३.२।।	तें हें कृष्णनाम गोपिसंगें मेळे। नंदाघरीं सोहळे बाळक्रीडा
१२७५४	हें	।।ज्ञा.गा.नि.००६.२।।	तें हें कृष्णबाळ गोपिकांशीं खेळे। नंदाघरीं सोहळे आनंदाचे
१२७५५	हें	।।ज्ञा.गा.नि.००६.४।।	निवृत्ति समाधान कृष्ण हें चोखडें। मनोनिग्रह कोडें चरणीं गोंवी
१२७५६	हें	।।ज्ञा.गा.नि.००८.२।।	तें हें कृष्णनाम यशोदेच्या घरीं। वनीं गायी चारी यमुनेतटीं
१२७५७	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.२।।	तेंचि हें डोळस सांवळें सुंदर। यशोदे सुकुमार बाळकृष्ण
१२७५८	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०१२.२।।	तें हें कृष्णरूप गौळियांचें तप। यशोदे समीप नंदाघरीं
१२७५९	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०१३.२।।	तें हें कृष्णनाम देवकी सफळ। वासुदेवकुळ गोपवेषें
१२७६०	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.१।।	मंगल्य मांगल्य ब्रह्म हें सखोल। ब्रह्मरूप बोल ब्रह्म भोगी
१२७६१	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०१४.२।।	तें हें कृष्ण नाम वोळलें त्या नंदा। आनंदें यशोदा गीती गात
१२७६२	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.४।।	तेंची हें रूपडें कृष्णनामें पिकलें । यमुने स्थिरावलें वेणू वाता
१२७६३	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०१६.२।।	तेंची हें सांवळें स्वरूप गोजिरें। कृष्णनाम खरें नंदाघरीं
१२७६४	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.२।।	तें रूप संपूर्ण वोळलें हें खूण। नंदासि चिद्घन वोळलासे
१२७६५	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.४।।	निवृत्ति साकार शून्य परात्पर। ब्रह्म हें आकार आकारलें
१२७६६	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.४।।	सर्व हें घडुलें कृष्णाचें सानुलें। घटमठ बुडालें इये रूपीं

१२७६७	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०३२.३।।	जेथें हें वाग्वाट शून्यता निघोट। प्रत्यक्ष तें वैकुंठ गोपवेष
१२७६८	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०४९.३।।	मौनपणें लाठें द्वैत हें न साहे। तें नंदाघरीं आहे खेळेमेळे
१२७६९	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०६०.१।।	हें व्यापूनि निराळा भोगी वैकुंठ सोहळा। नंदाघरीं गोवळा हरि माझा
१२७७०	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.२।।	तें हें चतुर्भुज कृष्णरूपें खेळे। माजि त्या गोपाळें छंदलग
१२७७१	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०६३.३।।	किडाळ परतें चोखाळ आरुतें। मी माझें हें कर्ते तेथें नाहीं
१२७७२	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.१।।	रसज्ञ रसाचा रसामाजी वसे। जीवन हें सोसे असोस होय
१२७७३	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.२।।	तें हें चतुर्भुज मुगुटवर्धन। सुंदर श्रीकृष्ण खेळतुसे
१२७७४	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.४।।	ध्रुवाद्य अढळ ब्रह्म हें अचळ। शोखी मायाजाळ नि:संदेहें
१२७७५	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०९२.४।।	निवृत्ति सोंवळा स्वयंपाकीं नित्य। नाम हें अच्युत जपतुसे
१२७७६	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०९५.४।।	निवृत्ति प्रमाण अनंत नारायण। सर्व हें चैतन्य आपरूपें
१२७७७	हें	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.१।।	भरतें ना रितें आपण वसतें। सकळ हें होतें तयामाजी
१२७७८	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१००.४।।	निवृत्तीचें पर कृष्ण हें साचार। सर्व हा आचार कृष्ण आम्हां
१२७७९	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१०५.४।।	निवृत्तीचा जप जपमाळा हे गोमटी। मन हें वैकुंठीं ठेवियेलें
१२७८०	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१०९.२।।	तें रूप श्रीधर नाम हें सुंदर। जेणें चराचर रचियेलें
१२७८१	हें	।।ज्ञा.गा.नि.११४.१।।	गगनग्रास घोंटी ब्रह्मांड हें पोटीं। निमुनि शेवटीं निरालंबीं
१२७८२	हें	।।ज्ञा.गा.नि.११६.२।।	तें हें कृष्णरूप यशोदेकडीये। नंदाघरीं होये बाळरूप
१२७८३	हें	।।ज्ञा.गा.नि.११८.३।।	ज्या रूपें वेधनें ब्रह्मांड निर्मळे। तेंचि हें आकारलें कृष्णरूपें
१२७८४	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.२।।	तें हें कृष्णनाम सखे नंदाघरीं। गौळियां माझारी ब्रह्म खेळे
१२७८५	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१२३.२।।	तेंचि हें सांवळें अंकुरलें ब्रह्म। गोपसंगें सम वर्ते रया
१२७८६	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१२५.१।।	गगनग्रास घोटी ब्रह्मांड हें पोटीं। चैतन्याची सृष्टी आपण हरी
१२७८७	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१२८.३।।	जेथें लय लक्ष हारपोन सोये। द्वैत हें न साहे सोहंबुद्धी
१२७८८	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१३१.४।।	निवृत्तीचें धन ब्रह्म हें रोकडे। गौळणी त्या कोडें खेळविती
१२७८९	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१३५.६।।	निवृत्ति गयनी कृपा केली असे पूर्ण। कूळ हें पावन कृष्णनामें
१२७९०	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.३।।	तप हें अमूप नलगे संकल्प। साधितां समीप जवळी असे
१२७९१	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.२।।	नेघों ते काबाड न करुं विषय। ब्रह्मांड हें होय आत्माराम
१२७९२	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१४०.२।।	आम्हां ऐसें व्हावें तरीच हें भोगावें। निरंतर घ्यावें पोटाळूनी

१२७९३	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१४१.१।।	नव्हे हें पोखणें नव्हे तें साधन। उपदेश खूण वेगळी रया
१२७९४	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.१।।	सार हें नि:सार निवडुनि घेईन। सर्व हा होईन आत्माराम
१२७९५	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.१।।	हरि आत्मा होय परात्पर आलें। नाम हें क्षरलें वेदमतें
१२७९६	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.४।।	निवृत्ति निष्काम सर्व आत्माराम। गयनी हें धाम गुरुगम्य
१२७९७	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१६४.२।।	तें हें सांवळें स्वरूप डोळस। बाळरूप मीस घेतलेंसें
१२७९८	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१७१.६।।	निवृत्ति तिष्ठतु सप्रेमें डुल्लतु। मन हें निश्चितु रामपायीं
१२७९९	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१७३.१।।	मातेचें बाळक पितृचें जनक। गोत हें सम्यक् हरी आम्हां
१२८००	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१७९.१।।	कल्पना कोंडूनि मन हें मारिलें। जीवन चोरिलें सत्रावीचें
१२८०१	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.३।।	ध्येय ध्यान खुंटे प्रचंच हा आटे। नाम हें वैकुंठे नेतु असे
१२८०२	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.४।।	निवृत्ति साधन वृत्तीचें संपन्न। नाम हें जीवन अच्युताचें
१२८०३	हें	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.३।।	उगवलें क्षेत्र पिकतें घोळत। तैसें हें अनंतरूप दिसे
१२८०४	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.२।।	तैसें तुझें ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीराज चित्त जालें
१२८०५	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.२।।	आदिपीठ देव ब्रह्म हें स्वयमेव। पुंडलिक भाव प्रगटला
१२८०६	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.३।।	जन हें विव्हळ तारक गोपाळ। कीर्तनीं कळिकाळ दुरी ठाहे
१२८०७	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२१३.४।।	नाम हें विठ्ठल नलगे पैं मोल। नित्यता सफळ पांडुरंग
१२८०८	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.४।।	निवृत्तिसंकीर्तन ब्रह्म हें सोज्वळ। नाम हें रसाळ अनिर्वाच्य
१२८०९	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.४।।	निवृत्तिसंकीर्तन ब्रह्म हें सोज्वळ। नाम हें रसाळ अनिर्वाच्य
१२८१०	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२२१.४।।	निरानिरंतर भीमरथी तीर। ब्रह्म हें साकार विटे नीट
१२८११	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.५।।	विश्व हें तारिलें नामाचि पिकलें। केशवीं रंगलें मन हेतु
१२८१२	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.३।।	उगवलें बिंब अद्वैत स्वयंभ। नाम हें सुलभ विठ्ठलराज
१२८१३	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.४।।	पतीतपावन नाम हें जीवन। योगियाचें ध्यान हरि आत्मा
१२८१४	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२३०.१।।	प्राणिया उद्धार सर्व हा श्रीधर। ब्रह्म हें साचार कृष्णमूर्ती
१२८१५	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.५।।	तें हें रे सखया खेंचरासि पुसे। गुरुनामीं विश्वासे ब्रह्मरूपें
१२८१६	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.१।।	न जाणती कळा कुसरी गोपाळा। नाम हें मंगळा अच्युताचें
१२८१७	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२५५.३।।	नित्यता भजन देवद्विज करी। नाम हें उच्चारी रामनाम
१२८१८	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.२।।	मुळ तें नुगवे फळ तें निमालें। हरि हें घेतलें जीवन हेतु

१२८१९	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२६४.२।।	तें हें कृष्णमय कृष्णनामें बळें । भक्तीभाव निखळे पोखितसे
१२८२०	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.२।।	तें हें नाम सोपें रामकृष्णमाळ। यासि काळवेळ नाहीं नाहीं
१२८२१	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.३।।	शून्य हेंही ठाये जीव जाये शिवीं। मन हें माधवीं हारपत
१२८२२	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.२।।	नलगे मुंडणें काया हें दंडणें। अखंड कीर्तनें स्मरे हरी
१२८२३	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.३।।	शिव जाणे जीवीं क्षरला चैतन्य। हें जीवीं कारुण्य सदाभावी
१२८२४	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२७७.२।।	हें सुख साचार निरंतर सर्वी। एकतत्त्वीं भावीं आचरण
१२८२५	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.३।।	विश्व हें पैं अंध मायेचें विशद। नेणे अर्थभेद तरुणोपाय
१२८२६	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२९१.१।।	एकेवीण दुजें नाहीं पैं सृष्टी। हें ध्यान किरिटी दिधलें हरी
१२८२७	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२९२.३।।	काय हें ओखद रामनाम अमृत। हरिनामें तृप्त करी रया
१२८२८	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.२।।	रामकृष्ण वाड सर्व हें वैकुंठ। दिसेल प्रकट निजरूपें
१२८२९	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२९५.३।।	व्रत तप तीर्थ नाम हें अनंत। माजि सामवत आत्मनाथीं
१२८३०	हें	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.३।।	येथुनि हें सर्व आकारलें भाव। रोहिणीची माव ऐसी आहे
१२८३१	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.४।।	निवृत्ति ह्मणे परब्रह्म हें साकार। तेथील अंकूर उमटले
१२८३२	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.१।।	देहीं देव आहे हें बोलती वेद। परि वासनेचें भेद न दवडिती
१२८३३	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३०९.३।।	वाया द्वैतभाव दुजिया छळणें। ब्रह्म हें येसणें ठाव नेदी
१२८३४	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.१।।	अपशब्द कानीं पडतांचि द्वैत। नाम हें अच्युत नये रया
१२८३५	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३१०.४।।	निवृत्ति सत्वर द्वैत हें निरसी। अद्वैत समरसीं दिधला असे
१२८३६	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.२।।	मायाजाळ गोंवी भवसिंधु दावी। मन हें माधवीं गोंवी जनां
१२८३७	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.३।।	विषयाचें पोखणें पाहातां तेथ शून्य। झणीं हें तूं मन जाऊं देसी
१२८३८	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३१४.४।।	निवृत्ति साधन मन हें आवर। गुरुचरणीं स्थिर बिढार धरी
१२८३९	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.४।।	निवृत्ति निरोपण ब्रह्म हें साधन। गुरुकृपा खूण हिता आली
१२८४०	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.२।।	रज तम खंडी वासना हे मुंडी। चित्त हें अखंडी हरिपंथी
१२८४१	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.३।।	टाका हें पैं द्वैत अद्वैत सिद्धांत। मोक्ष मार्ग हेत एकतत्त्वें
१२८४२	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३३५.२।।	मी माझें टवाळ अवघाचि गोपाळ। मी तूं हें सोज्वळ ब्रह्मरूप
१२८४३	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.४।।	निवृत्ति म्हणे नव्हे हें तैसें चोख। अंतर्बाह्य वेष आत्मरूपें
१२८४४	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.३।।	तेचि हें धारणा तर्क सर्व पूर्णा। विवेकही खुणा सहज स्थिती

१२८४५	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३४९.२।।	ब्रह्मामाजि जयो ब्रह्मांड उदयो। ब्रह्म हें स्वयमेवो आत्माराम
१२८४६	हें	।।ज्ञा.गा.नि.३७२.१।।	शून्य हें पुशिलें निरशून्य बिंबलें। ब्रह्म उगवलें तेजाकार
१२८४७	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.१४७.२।।	अहिंसेचें स्वरूप हेंचि हरिरूप। न म्हणे हरी आप सर्व आहे
१२८४८	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.४।।	हरी हेंचि व्रत हरी हेचि कथा। हरिचिया पंथा मनोभाव
१२८४९	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.२।।	चंद्रसूर्यरश्मी न देखों तारांगणें। अवघा हरी होणें हेंचि घेवों
१२८५०	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.१८०.२।।	आम्हां हेंचि रूप अद्वैत स्वरूप। नाहीं तेथें कीलाफ कल्पनेचा
१२८५१	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.१८९.२।।	नाहीं नाहीं चाड इंद्रियांचें कोड। कृष्ण हेंचि वाड हृदयीं आम्हां
१२८५२	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.१।।	अनुभवाच्या गांवीं ज्ञान हेंचि फळ। विज्ञान केवळ वृक्ष तया
१२८५३	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२१७.३।।	पुंडलिक ध्याये पुढत पुढती सोये। विठ्ठल हेंचि गाये संकीर्तनीं
१२८५४	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२२७.१।।	जनांसी तारक विठ्ठल हेंचि एक। केलासे विवेक सनकादिकीं
१२८५५	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२२९.१।।	हरिविण व्यर्थ आचार समर्थ। हरि हेंचि हीत अरे जनां
१२८५६	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.६।।	निवृत्ति म्हणे आतां अनाथ श्रीहरी। तूंचि चराचरीं हेंचि खुण
१२८५७	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२४५.२।।	हेंचि मज द्यावें सप्रेम आपुलें। ध्यातुसें पाउलें एवढ्यासाठीं
१२८५८	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२५६.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम हेंचि सार तप। जपकारे अमूप निरंतर
१२८५९	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२५८.२।।	विठ्ठल विठ्ठल मंत्र हेंचि निजशास्त्र। विचारितां सर्वत्र दुजें नाहीं
१२८६०	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२६५.३।।	निष्काम कल्पना आधीं साधीं मना। ऐक्य समीरणा हेंचि करीं
१२८६१	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.२८५.१।।	नामामृत पिक हेंचि घेई सुख। नलगती शोक जन्ममृत्यूचे
१२८६२	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३०८.१।।	परासी परते परनिंदा नको। सर्व विष्णु एको हेंचि ब्रह्म
१२८६३	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३१३.१।।	पितृ मातृ निंदिता द्वैत हेंचि खोटें। अर्चन गोमटें एको विष्णु
१२८६४	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३२६.३।।	सांडूनि तिमिर सर्व नारायण। हेंचि पारायण नित्य करीं
१२८६५	हेंचि	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.१।।	भक्तिज्ञान वैराग्य तिहीचें शोधन। जनीं जनार्दन हेंचि खरें
१२८६६	हेंही	।।ज्ञा.गा.नि.०७५.१।।	जयामाजी दीक्षा हारपोनि जाये। द्वैत हेंही ठाये दुजेपण
१२८६७	हेंही	।।ज्ञा.गा.नि.२६९.३।।	शून्य हेंही ठाये जीव जाये शिवीं। मन हें माधवीं हारपत
१२८६८	हेचि	।।ज्ञा.गा.नि.१३८.४।।	निवृत्ति म्हणे मज निरोपिलें धन। हेचि ब्रह्मखुण जाणिजेसु
१२८६९	हेचि	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.१।।	आह्मां हेचि थोर सद्गुरुविचार। नलगे संप्रधार नानामतें
१२८७०	हेचि	।।ज्ञा.गा.नि.१५६.४।।	हरी हेंचि व्रत हरी हेचि कथा। हरिचिया पंथा मनोभाव

१२८७१	हेचि	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.७।।	निवृत्ति साम्यता सर्वांघटीं दिसतु । विठ्ठल हेचि मातु नित्य नेम
१२८७२	हेचि	।।ज्ञा.गा.नि.१८३.४।।	निवृत्ति परिपाठ हरिनाम हेचि वाट। प्रपंच फुकट दिसे आम्हां
१२८७३	हेचि	।।ज्ञा.गा.नि.२०३.१।।	हरी हेचि खूण सांगितली आम्हां। जनवनसमा वर्ता तुम्हीं
१२८७४	हेचि	।।ज्ञा.गा.नि.३६३.१।।	एकेवीण पाहा न दिसे द्वैत। एकी हेचि मात वेदशास्त्रीं
१२८७५	हेचि	।।ज्ञा.गा.नि.३६९.२।।	सर्वत्र भजन हरी हेचि खूण। हरी हा प्रमाण दों अक्षरीं
१२८७६	हेचि	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.४।।	निवृत्ति समता हरी प्रेमगुण। कृष्ण हेचि ध्यान मनामाजी
१२८७७	हेत	।।ज्ञा.गा.नि.०११.१।।	निदोषरहित सर्वगुणीं हेत। द्वैत विवर्जित अरूप सदा
१२८७८	हेत	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.१।।	ज्या नाम अनंत न कळे संकेत। वेदाचाही हेत हारपला
१२८७९	हेत	।।ज्ञा.गा.नि.१४६.१।।	प्राकृत संस्कृत एकचि मथीत। गुरुगम्य हेत पुराण महिमा
१२८८०	हेत	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.२।।	वेदांतसिद्धांत नाहीं अनु हेत। सर्वभूतीं हित हरी आहे
१२८८१	हेत	।।ज्ञा.गा.नि.३३१.३।।	टाका हें पैं द्वैत अद्वैत सिद्धांत। मोक्ष मार्ग हेत एकतत्त्वें
१२८८२	हेतु	।।ज्ञा.गा.नि.१४३.३।।	चातकाची चिंता जरी न पवे जीवन। तरीच शोकें प्राण तृषा हेतु
१२८८३	हेतु	।।ज्ञा.गा.नि.२२६.५।।	विश्व हें तारिलें नामाचि पिकलें। केशवीं रंगलें मन हेतु
१२८८४	हेतु	।।ज्ञा.गा.नि.२६३.२।।	मुळ तें नुगवे फळ तें निमालें। हरि हें घेतलें जीवन हेतु
१२८८५	हेतु	।।ज्ञा.गा.नि.३०१.१।।	धन्य हा खेचर धन्य हा सोपान। भक्तीचें जीवन जनक हेतु
१२८८६	हेतु	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.१।।	भवार्णव हेतु काय सांगो मातु। कल्पना हे तंतु छेदीयेला
१२८८७	हेतु	।।ज्ञा.गा.नि.३१५.३।।	मनाचें सुमन हरिचरण स्थान। जन जनार्दन यया हेतु
१२८८८	हेतु	।।ज्ञा.गा.नि.३१९.३।।	साधन हरिपंथु हाचि निज हेतु। गुरु मुखें मातु ऐशी असे
१२८८९	हेतुकडे	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.२।।	गुरुविण व्यर्थ विज्ञान न संपडे। ज्ञान हेतुकडे हिंडणें व्यर्थ
१२८९०	हेळाचि	।।ज्ञा.गा.नि.०७७.१।।	अनंत रचना हारपती ब्रह्मांडें। हेळाचि वितंडें मोडीतुसे
१२८९१	हो	।।ज्ञा.गा.नि.००४.२।।	तो हा ब्रह्मामाजि गोपाळ संगती। यशोदे हो प्रती दूध मागे
१२८९२	हो	।।ज्ञा.गा.नि.१२२.५।।	नकळे हा निर्धारु तो देवकी हो देवी। शेखीं तो अनुभवीं भुलविला
१२८९३	हो	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.६।।	नामाची हे धणी तेचि हो पर्वणी। तृप्तातृप्त तृप्ती होतु आम्हां
१२८९४	होई	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.१।।	क्षमा सम नेम हाचि परिपूर्ण। राम होई तूं निष्काम नि:संदेह
१२८९५	होईं	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.३।।	दिधलें तें घेईं पूर्णतें तूं होईं। सप्रेमाचे डोहीं संतजन
१२८९६	होईं	।।ज्ञा.गा.नि.३०४.३।।	तुझें तूं पाहीं आहे तें घेई। एकरूप होईं गुरुखुणें

१२८९७	होईन	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.१।।	सार हें नि:सार निवडुनि घेईन। सर्व हा होईन आत्माराम
१२८९८	होईन	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.४।।	निवृत्ति म्हणे मी सर्वस्व होईन। हरी हा भरीन पूर्ण देहीं
१२८९९	होईल	।।ज्ञा.गा.नि.१६१.२।।	आपेंआप निवेल आपेंआप होईल। विठ्ठलचि दिसेल सर्वरूपीं
१२९००	होईल	।।ज्ञा.गा.नि.२५४.४।।	निवृत्ति म्हणे नाम जपावें नित्यता। आपणची तत्त्वता होईल हरी
१२९०१	होईल	।।ज्ञा.गा.नि.२७०.५।।	निवृत्ति म्हणे होईल अगाध। एकनामें गोविंद तुष्टे सदा
१२९०२	होउनि	।।ज्ञा.गा.नि.००३.३।।	अमरे अमरे अमरकंद खरें। होउनि गोजिरें दूध मागे
१२९०३	होउनि	।।ज्ञा.गा.नि.१८८.४।।	निवृत्ति प्रकृति पुरुष नांदती। सर्वत्र श्रीपती होउनि ठेला
१२९०४	होउनि	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.२।।	नाहीं तो आहे न दिसे ना पाहे। अवघा होउनि राहे तन्मयता
१२९०५	होऊं	।।ज्ञा.गा.नि.०८८.५।।	क्लेशादि कल्पना क्लेशनिवारण। आपरूपें भिन्न होऊं नेदी
१२९०६	होणें	।।ज्ञा.गा.नि.०३९.१।।	ज्याचेनि स्मरणें कैवल्य साजणें। एकानामें होणें चतुर्भुज
१२९०७	होणें	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.३।।	आशापाश नाहीं असिजे पूर्णापूर्णें। सकळ जग होणें एकरूपें
१२९०८	होणें	।।ज्ञा.गा.नि.१५८.२।।	चंद्रसूर्यरश्मी न देखों तारांगणें। अवघा हरी होणें हेंचि घेवों
१२९०९	होणें	।।ज्ञा.गा.नि.३४२.४।।	निवृत्तीची खूण अवघेंचि होणें। एका नारायणें भरलें दिसे
१२९१०	होत	।।ज्ञा.गा.नि.०२९.३।।	अनंत अनिवार न कळे ज्याचा पार। जेथ चराचर होत जात
१२९११	होत	।।ज्ञा.गा.नि.०९८.४।।	निवृत्ति निमग्न गयनीचि प्रज्ञा। नामें कोटि यज्ञा होत जात
१२९१२	होत	।।ज्ञा.गा.नि.११४.३।।	ब्रह्मांडाच्या कोटी तरंगता उठी। आप आपासाठीं होत जात
१२९१३	होत	।।ज्ञा.गा.नि.१४४.४।।	निवृत्ति गौरव गुरुमुखें घेत। आपणचि होत समरसें
१२९१४	होताती	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.३।।	ऐसिये तत्त्वें होताती परत्वें। धरुनियां सत्य आहे भाव
१२९१५	होती	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.१।।	गगनीं उन्मनीं वेद होती मौनी। श्रुतीची कहाणी अरुती ठाके
१२९१६	होती	।।ज्ञा.गा.नि.०५८.६।।	निवृत्ति जीवन ध्यान एक रामकृष्ण। उच्चारणीं कोटि यज्ञा होती नामें
१२९१७	होती	।।ज्ञा.गा.नि.११०.४।।	निवृत्ति गयनि हरि उच्चारितां माजी घरीं। होती मनोरथ पुरी कामसिद्धि
१२९१८	होती	।।ज्ञा.गा.नि.११८.४।।	निवृत्ति दिवटा कृष्णाचिया वाटा। नामेंचि वैकुंठा पावन होती
१२९१९	होती	।।ज्ञा.गा.नि.२२८.३।।	जनाचे तारक पूज्य पुण्य श्लोक। तृप्त सनकादिक नामें होती
१२९२०	होतु	।।ज्ञा.गा.नि.०७४.३।।	विराट विनटु विराट दिसतु। आपणचि होतु ब्रह्मसुखें
१२९२१	होतु	।।ज्ञा.गा.नि.१७५.६।।	नामाची हे धणी तेचि हो पर्वणी। तृप्तातृप्त तृप्ती होतु आम्हां
१२९२२	होतें	।।ज्ञा.गा.नि.०९९.१।।	भरतें ना रितें आपण वसतें। सकळ हें होतें तयामाजी

१२९२३	होतें	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.२।।	नसतें भवभय होतें जें मानसीं। स्मरतां नाम त्यासी नाहीं केलें
१२९२४	होय	।।ज्ञा.गा.नि.००७.३।।	व्योमकार ठसा नभीं दशदिशा। त्यामाजि आकाशा अवकाश होय
१२९२५	होय	।।ज्ञा.गा.नि.०१५.६।।	निवृत्ति सोज्वळ नित्य नूतन सोय। आपणचि होय गोपरूपें
१२९२६	होय	।।ज्ञा.गा.नि.०२८.३।।	अपार उपाय आपणचि होय। सिद्धीचा न साहे रोळु सदा
१२९२७	होय	।।ज्ञा.गा.नि.०३४.३।।	नादभेद कळा जेथें भेद नुठी। ब्रह्मरूपें सृष्टि अवघी होय
१२९२८	होय	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.३।।	न पाहतां होय ब्रह्मांड पीठिका। तें युग क्षणिका हारपे रया
१२९२९	होय	।।ज्ञा.गा.नि.०७६.१।।	रसज्ञ रसाचा रसामाजी वसे। जीवन हें सोसे असोस होय
१२९३०	होय	।।ज्ञा.गा.नि.०८९.३।।	दिशा द्रुम ध्यान हारपली सोय। अवघा कृष्ण होय ध्यानींमनीं
१२९३१	होय	।।ज्ञा.गा.नि.०९४.४।।	निवृत्तीचें मूळ गोपाळ सकळ। साधक दयाळ हरी होय
१२९३२	होय	।।ज्ञा.गा.नि.१२१.४।।	निवृत्तीचें ध्येय कृष्ण हाचि होय। गयनिनाथें सोय दाखविली
१२९३३	होय	।।ज्ञा.गा.नि.१३९.२।।	नेघों ते काबाड न करुं विषय। ब्रह्मांड हें होय आत्माराम
१२९३४	होय	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.१।।	हरि आत्मा होय परात्पर आलें। नाम हें क्षरलें वेदमतें
१२९३५	होय	।।ज्ञा.गा.नि.२१६.२।।	ध्यान मनन एक करितां सम्यक्। होय एकाएक एकतत्त्व
१२९३६	होय	।।ज्ञा.गा.नि.२२२.३।।	माया मोहजाळ ममता निखळ। सेवितां सकळ होय हरी
१२९३७	होय	।।ज्ञा.गा.नि.२५१.२।।	नामाचेनि बळें कळिकाळ आपणां। ब्रह्मांडा येसणा तोचि होय
१२९३८	होय	।।ज्ञा.गा.नि.२७५.१।।	गगनीचि तारा वायो वसे सैरा। गगन गाभारा स्थिर होय
१२९३९	होय	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.१।।	मोक्षाचेनि देठें मोहपाशा गिळी। कैसेनि गोपाळीं सत्ता होय
१२९४०	होय	।।ज्ञा.गा.नि.२८२.२।।	मोहाचें मोहन चिंतिता श्रीहरि। बाहिजु भीतरीं अवघा होय
१२९४१	होय	।।ज्ञा.गा.नि.३१७.१।।	कल्पना काजळी कल्पिलें कवळी। कैसेनि जवळी देवो होय
१२९४२	होय	।।ज्ञा.गा.नि.३२२.२।।	भावेंशील काज भावें अधोक्षज। भावें सकळ काज सफळ होय
१२९४३	होय	।।ज्ञा.गा.नि.३४३.३।।	पाहतां तुझें नाम रूप दृष्य नोहे। तो भक्तालागीं होय कृष्णठसा
१२९४४	होय	।।ज्ञा.गा.नि.३६४.२।।	त्या रूपें वेधिलें काय करूं सये। एक रूप होय कृष्णराजा
१२९४५	होये	।।ज्ञा.गा.नि.११६.२।।	तें हें कृष्णरूप यशोदेकडीये। नंदाघरीं होये बाळरूप
१२९४६	होये	।।ज्ञा.गा.नि.१७०.४।।	निवृत्ति निमग्न नाम सेविताहे। ब्रह्मपणें होये सदोदित
१२९४७	होये	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.१।।	सत्यभामा माये अन्नपूर्णा होये। वेळोवेळां सोय कवळ मुखीं
१२९४८	होये	।।ज्ञा.गा.नि.३०६.२।।	वासना पैं चोख तेथेंचि वैकुंठ। भावोचि प्रगट होये जनां

१२९४९	होये	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.४।।	निवृत्ति सादर कृष्ण परात्पर। माता पिता सार आम्हां होये
१२९५०	होये	।।ज्ञा.गा.नि.३४८.२।।	वेगळे भाविता वेगळाची होये। ब्रह्मासि न साहे तेथींचा मळु
१२९५१	होळी	।।ज्ञा.गा.नि.०२७.३।।	रजतम गाळी दृश्याकार होळी। तदाकार जळीं कृष्ण बिंबे
१२९५२	होसी	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.४।।	कुर्वाळितो हरि नुघडि तो दृष्टी। सप्रेमाच्या पोटीं अधिक होसी
१२९५३	होसी	।।ज्ञा.गा.नि.२३७.२।।	घेरे नाम्या कवळु आनंदाचा होसी। तुजमाजि निवासि हरी आहे
१२९५४	होसी	।।ज्ञा.गा.नि.३१२.३।।	आत्मरूपें जन मानी कारे मूढा। होसी माजिवडा ब्रह्मामाजि
१२९५५	होसी	।।ज्ञा.गा.नि.३२३.१।।	पितृगोत माता भजन स्वभावता। जन्मोनि अनंता प्रिय होसी
१२९५६	होसील	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.२।।	तूंचि रे साचार होसील पूर्णता। निगुणी समता नाहीं जैसी
१२९५७	क्षण	।।ज्ञा.गा.नि.३३८.३।।	न मिळे आयुष्य न मिळे घटिका । देह क्षण एका जाईल रया
१२९५८	क्षणिका	।।ज्ञा.गा.नि.०४२.३।।	न पाहतां होय ब्रह्मांड पीठिका। तें युग क्षणिका हारपे रया
१२९५९	क्षमा	।।ज्ञा.गा.नि.१३६.३।।	दया वसे देहीं क्षमा ते माधवीं । कासवी शांभवी जनीं इये
१२९६०	क्षमा	।।ज्ञा.गा.नि.२४६.१।।	भावभक्ति प्रेम दया शांति क्षमा। अखंडित प्रेमा असों द्यावा
१२९६१	क्षमा	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.१।।	शांति क्षमा दया सर्वभावें करुणा। तोचि नारायणा आवडे दासु
१२९६२	क्षमा	।।ज्ञा.गा.नि.२९७.६।।	निवृत्ति सांगतु भक्तीचा महिमा। करी शांति क्षमा तो विरळा असे
१२९६३	क्षमा	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.२।।	शांति दया पैसे क्षमा जया रूप। अवघेंचि स्वरूप आत्माराम
१२९६४	क्षमा	।।ज्ञा.गा.नि.३३६.२।।	क्षमा धरी चित्तीं अखंड श्रीपति । एक तत्त्व चित्तीं ध्याईजेसु
१२९६५	क्षमा	।।ज्ञा.गा.नि.३३७.१।।	क्षमा सम नेम हाचि परिपूर्ण। राम होई तूं निष्काम नि:संदेह
१२९६६	क्षमारूप	।।ज्ञा.गा.नि.१६९.१।।	बुद्धि बोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
१२९६७	क्षमारूप	।।ज्ञा.गा.नि.३४६.३।।	बुद्धिबोध नाहीं क्षमारूप सर्व। तेथें देहभाव अर्पियेला
१२९६८	क्षमें	।।ज्ञा.गा.नि.१११.५।।	शांति नेणें क्षमें पारु विश्रांतिसी अरुवारु। तो कैसा पा उदारु गोपाळांसी
१२९६९	क्षमेचा	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.१।।	शांतीचें भजन क्षमेचा कळवळा। गोपाळ सकळां देहीं नांदे
१२९७०	क्षर	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.२।।	अक्षर अनंत क्षर हा संकेत। मागुतें भरत आपण्यामाजी
१२९७१	क्षरला	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.३।।	आपण क्षरला आपण उरला। वैकुंठीं वसिन्नला चतुर्भुज
१२९७२	क्षरला	।।ज्ञा.गा.नि.१६०.४।।	देवीं नांदे रसना धर्मी नांदे भावो। एक तत्त्वीं देवो क्षरला असे
१२९७३	क्षरला	।।ज्ञा.गा.नि.२१२.२।।	अव्यक्त साकार आकारिलें अंकूर। क्षरला चराचर भक्तिकाजें
१२९७४	क्षरला	।।ज्ञा.गा.नि.२७४.३।।	शिव जाणे जीवीं क्षरला चैतन्य। हें जीवीं कारुण्य सदाभावी

१२९७५	क्षरला	।।ज्ञा.गा.नि.२९६.१।।	विश्वीं हा विश्वात्मा क्षरला असे आत्मा। अहं बोध रामा दूर करी
१२९७६	क्षरला	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.२।।	अर्जुनीं क्षरला अक्षर संचला। विश्वरूपें अबोला एकतत्त्वें
१२९७७	क्षरलासे	।।ज्ञा.गा.नि.१११.३।।	अनंतनामीं क्षीर क्षरलासे साचार। गोपिकांसमोर हरीराजा
१२९७८	क्षरलासे	।।ज्ञा.गा.नि.३५८.२।।	आत्मा हा चराचरीं व्यापक कुसरी। एकतत्त्व निर्धारी क्षरलासे
१२९७९	क्षरलासे	।।ज्ञा.गा.नि.३६७.१।।	आकार निढळी साकार मंडळी। एकु वनमाळी क्षरलासे
१२९८०	क्षरलासे	।।ज्ञा.गा.नि.३७०.२।।	तत्त्व तें श्रीहरी अद्वैतकुसरी। ब्रह्मांड वोवरी क्षरलासे
१२९८१	क्षरलें	।।ज्ञा.गा.नि.१४९.१।।	हरि आत्मा होय परात्पर आलें। नाम हें क्षरलें वेदमतें
१२९८२	क्षरलें	।।ज्ञा.गा.नि.१५२.१।।	परम समाधान परमवर्य धन। नाम जनार्दन क्षरलें असे
१२९८३	क्षरलें	।।ज्ञा.गा.नि.३६६.१।।	विश्वामाजी अक्षर क्षरलें साचार। त्या रूपा आधार पुससी काई
१२९८४	क्षरलेंसे	।।ज्ञा.गा.नि.३५७.१।।	प्रथम अक्षर क्षरलेंसे साचार। तेंचि चराचर बिंबलेंसे
१२९८५	क्षरे	।।ज्ञा.गा.नि.०७३.२।।	ऐसें रूप पाहा क्षरे दिशा दाहा। सर्वभावें पोहा एका कृष्ण
१२९८६	क्षरोनियां	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.१।।	क्षीराचा क्षीराब्धि क्षरोनियां लोटे। वैकुंठ सपाटे पाट वाहे
१२९८७	क्षरोनियां	।।ज्ञा.गा.नि.३५५.२।।	सर्व घटीं हरि क्षरोनियां घरीं। वैकुंठ कामारी भोगीतुसे
१२९८८	क्षारता	।।ज्ञा.गा.नि.०१०.३।।	मधुर क्षारता माधवीं अखंड। दिनकाळ प्रचंड आत्माराम
१२९८९	क्षिती	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.१।।	क्षेमाचा विस्तार क्षेत्रज्ञ वृत्ति। अवघीं हे क्षिती एकरूपें
१२९९०	क्षिरनिरहंसी	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.५।।	क्षिरनिरहंसी जाला तुझा स्वादु। अवघाचि गोविंदु नांदे देहीं
१२९९१	क्षीर	।।ज्ञा.गा.नि.१११.३।।	अनंतनामीं क्षीर क्षरलासे साचार। गोपिकांसमोर हरीराजा
१२९९२	क्षीरसागरीं	।।ज्ञा.गा.नि.१११.२।।	शेषशयन अरुवारी गोविंद क्षीरसागरीं। तो नंदयशोदेघरीं क्रीडतुसे
१२९९३	क्षीरसागरीं	।।ज्ञा.गा.नि.२७१.१।।	प्रल्हाद परीक्षिती ध्रुव बाळ म्हणती। उपमन्यूची गती क्षीरसागरीं
१२९९४	क्षीराचा	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.१।।	क्षीराचा क्षीराब्धि क्षरोनियां लोटे। वैकुंठ सपाटे पाट वाहे
१२९९५	क्षीराब्धि	।।ज्ञा.गा.नि.०४४.१।।	क्षीराचा क्षीराब्धि क्षरोनियां लोटे। वैकुंठ सपाटे पाट वाहे
१२९९६	क्षीरार्णवीं	।।ज्ञा.गा.नि.१११.१।।	श्यामाची श्यामशेज वरि निजतेज विराजे। सहजें केशिराजे क्षीरार्णवीं
१२९९७	क्षीरोनियां	।।ज्ञा.गा.नि.०४१.१।।	गगनाचिये खोपे कडवसा लोपे। क्षीरोनियां दिपे दृष्यद्रष्टा
१२९९८	क्षेत्र	।।ज्ञा.गा.नि.१९७.३।।	उगवलें क्षेत्र पिकतें घोळत। तैसें हें अनंतरूप दिसे
१२९९९	क्षेत्र	।।ज्ञा.गा.नि.२२५.५।।	त्रिभुवनीं थोर क्षेत्र पैं सार। विठ्ठल उच्चार भीमातीरीं
१३०००	क्षेत्रज्ञ	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.१।।	क्षेमाचा विस्तार क्षेत्रज्ञ वृत्ति। अवघीं हे क्षिती एकरूपें

१३००१	क्षेत्रीं	।।ज्ञा.गा.नि.१९६.१।।	पूर्विलीये क्षेत्रीं पूर्वज पूरता। तरिच अरुता हरि दिसे
१३००२	क्षेम	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.३।।	समाधीचें रूप रुपासि आलें काह्या। पसरोनी बाह्या देत क्षेम
१३००३	क्षेम	।।ज्ञा.गा.नि.३००.३।।	सोपान खेचर ज्ञानदेव लाठा। देताती वैकुंठा क्षेम सदा
१३००४	क्षेमाचा	।।ज्ञा.गा.नि.३२५.१।।	क्षेमाचा विस्तार क्षेत्रज्ञ वृत्ति। अवघीं हे क्षिती एकरूपें
१३००५	ज्ञाता	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.१।।	ध्येय ध्याता ध्यान ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान। दृश्य द्रष्टा भान हारपती
१३००६	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.१४५.४।।	निवृत्ति निष्टंक ज्ञान तें सम्यक् । गयनि विवेक सिद्ध पंथु
१३००७	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.१५३.२।।	गुरुविण व्यर्थ विज्ञान न संपडे। ज्ञान हेतुकडे हिंडणें व्यर्थ
१३००८	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.२।।	तैसें जालें ज्ञान उन्मनिं उलथा। प्रपंच पालथा निमालिया
१३००९	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.१९५.१।।	अनुभवाच्या गांवीं ज्ञान हेंचि फळ। विज्ञान केवळ वृक्ष तया
१३०१०	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.२०७.२।।	तैसें तुझें ज्ञान जालें रे हें काज। केशवीराज चित्त जालें
१३०११	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.२६७.४।।	निवृत्ति पडळ उडालें तें भान। गयनीनें ज्ञान उपदेशिलें
१३०१२	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.३२०.५।।	निवृत्तीचें ज्ञान हरिरूप ध्यान। मनाचें उन्मन हरिरूपीं
१३०१३	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.१।।	ध्येय ध्याता ध्यान ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान। दृश्य द्रष्टा भान हारपती
१३०१४	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.३५९.१।।	परिपूर्ण ब्रह्म विज्ञानेंसी ज्ञान। योगियाचें ध्यान आत्मज्योति
१३०१५	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.नि.३६८.४।।	निवृत्ति म्हणे ज्ञान सोपान सांग। विकल्पनाचा पांग नाहीं नाहीं
१३०१६	ज्ञानगम्य	।।ज्ञा.गा.नि.०८३.१।।	विश्वाचा चाळकु सूत्रधारी एकु। विज्ञान व्यापकु ज्ञानगम्य
१३०१७	ज्ञानघन	।।ज्ञा.गा.नि.१९१.१।।	ज्ञानघन मुक्ति विज्ञानघन संपन्न। सर्वघटीं चैतन्य हरी नांदे
१३०१८	ज्ञानदृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.००१.३।।	न माये वैकुंठीं योगियांचे भेटी। पाहतां ज्ञानदृष्टी नये हातां
१३०१९	ज्ञानदृष्टी	।।ज्ञा.गा.नि.१११.४।।	नाहीं योगिया दृष्टि मनोमयें करी सृष्टी। पाहतां ज्ञानदृष्टी विज्ञान हरी
१३०२०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.नि.००५.४।।	निवृत्ति निकट ज्ञानदेव धीट। खेचरासि वाट गुरुनामें
१३०२१	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.नि.१६५.६।।	ज्ञानदेव गाये हरिनामामृत। निवृत्ति त्वरित घरभरी
१३०२२	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.नि.२१९.४।।	निवृत्ति निर्वाळला ज्ञानदेव सोपान। खेंचर तल्लीन विठ्ठलनामें
१३०२३	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.नि.२३६.६।।	निवृत्ति ज्ञानदेव सोपान चांगा हरी। यांसी परोपरी कवळु देतु
१३०२४	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.नि.२३८.४।।	ज्ञानदेव सोपान जगमित्र नागा। नरहरि वेगा झेलिताती
१३०२५	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.नि.२३९.६।।	निवृत्ति खेंचर ज्ञानदेव हरि। सोपान झडकरी बोलाविला
१३०२६	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.नि.२४१.३।।	चालिला सोपान ज्ञानदेव निधी। मुक्ताई गोविंदीं तल्लीनता

१३०२७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.नि.२४२.५।।	ज्ञानदेव सोपान विसोबा खेंचर। नरहरी सोनार नाचताती
१३०२८	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.नि.२४४.४।।	निवृत्ति निवाला आनंदें नाचतु। उन्मनीं भरितु ज्ञानदेव
१३०२९	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.१।।	सोपान संवगडा स्वानंद ज्ञानदेव। मुक्ताईचा भाव विठ्ठलराज
१३०३०	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.नि.३००.३।।	सोपान खेचर ज्ञानदेव लाठा। देताती वैकुंठा क्षेम सदा
१३०३१	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.नि.२९९.४।।	निवृत्ति प्रगट ज्ञानदेवा सांगे। पुंडलिकसंगें हरी खेळे
१३०३२	ज्ञाना	।।ज्ञा.गा.नि.१९०.५।।	न देखसी ज्ञाना देहीं आत्माराम। घेतला विश्राम ऐसें दिसे
१३०३३	ज्ञानाचिया	।।ज्ञा.गा.नि.३३४.१।।	ज्ञानाचिया गोष्टी सांगतो चावटी। भाव नाहीं पोटीं ते काय करूं
१३०३४	ज्ञानाचें	।।ज्ञा.गा.नि.२७२.४।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य। नित्यता आरोग्य हरिनामें
१३०३५	ज्ञानार्क	।।ज्ञा.गा.नि.०८५.४।।	निवृत्ति सागर ज्ञानार्क आगर। कृष्णचि साचार बिंबलासे
१३०३६	ज्ञानार्क	।।ज्ञा.गा.नि.३२८.४।।	निवृत्ति ज्ञानार्क विज्ञान सम्यक। भावशीळ देख जनीं इये
१३०३७	ज्ञानासि	।।ज्ञा.गा.नि.२३४.४।।	ज्ञानासि लाधलें निवृत्ति फावलें। सोपान घडलें दिनकाळ
१३०३८	ज्ञानासि	।।ज्ञा.गा.नि.२४०.३।।	तोचि कवळु घेतु नामयासी देतु। ज्ञानासि भरीतु पूर्णतोषु
१३०३९	ज्ञानासी	।।ज्ञा.गा.नि.२०२.४।।	निवृत्ति उपदेशु ज्ञानासी सोहपा। सोपान मंडपा विरहीत
१३०४०	ज्ञानासी	।।ज्ञा.गा.नि.२३५.५।।	ज्ञानासी कवळु सोपानासी वरु। खेचरा अरुमारु कवळु देतु
१३०४१	ज्ञानासी	।।ज्ञा.गा.नि.३४५.४।।	निवृत्ति म्हणे सर्व हरिपिक पिकलें। ज्ञानासी लाधलें गुरुकृपा
१३०४२	ज्ञानियासी	।।ज्ञा.गा.नि.३४४.१।।	एकरूपें दिसे भेदरूप भासे। ज्ञानियासी कैसें एकतत्त्व
१३०४३	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.नि.२१०.४।।	निवृत्ति गयनी ध्येय ध्याता ज्ञानी। अखंड निशाणी रामनामीं
१३०४४	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.नि.३५२.२।।	सोहं बीजतत्व गुरुनाम मंत्र। ज्ञानी उपासित हरिराज
१३०४५	ज्ञानेंशीं	।।ज्ञा.गा.नि.०२४.१।।	ज्ञानेंशीं विज्ञान रूपेंशीं सज्ञान। ध्यानेंशीं धारणा हारपली
१३०४६	ज्ञानेसी	।।ज्ञा.गा.नि.०५३.१।।	ज्ञानेसी विज्ञान उन्मनिं निमग्न। द्वैत रूपें भग्न उरों नेदी
१३०४७	ज्ञानेसी	।।ज्ञा.गा.नि.२०५.३।।	ज्ञानेसी विज्ञान गेलें अनाठाया। हरीरूप छाया आम्हांवरी
१३०४८	ज्ञेय	।।ज्ञा.गा.नि.३४७.१।।	ध्येय ध्याता ध्यान ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान। दृश्य द्रष्टा भान हारपती

।। बापरखुमादेविवरु ।।

---------------- भाग ३ ----------------

।। संत ज्ञानदेव गाथा – संत सोपानदेव अभंग ।।

।। संत ज्ञानदेव गाथा – संत सोपानदेव अभंग – शब्द अभंग चरण सूची ।।

१	।।ज्ञा.गा.सो.०१.१।।	उघडली दृष्टी इंद्रियां सकट । वैकुंठीची वाट पंढरी जाणा
२	।।ज्ञा.गा.सो.०१.२।।	दृष्टीभरी पाहें विठ्ठल दैवत । पूर्ण मनोरथ विठ्ठलदेव
३	।।ज्ञा.गा.सो.०१.३।।	हाचि मार्ग सोपा जनासी उघड । विषयाचें जाड टाकीं परतें
४	।।ज्ञा.गा.सो.०१.४।।	सोपान म्हणे गुंफसी सर्वथा । मग नव्हे उलथा भक्तिपंथें
५	।।ज्ञा.गा.सो.०२.१।।	चला रे वैष्णवहो जाऊं पंढरीसी । प्रेमामृत खूण मागों त्या विठ्ठलासी
६	।।ज्ञा.गा.सो.०२.२।।	चालिले गोपाळ वाताती वाकुलिया । भरले प्रेमरसें मग ते वाताती टाळिया
७	।।ज्ञा.गा.सो.०२.३।।	दिंड्या गरुडटके मृदंगाचे नाद । गाताती विठ्ठलनाम करिताती आल्हाद
८	।।ज्ञा.गा.सो.०२.४।।	पावले पंढरी भीमा देखियेली दृष्टी । वैष्णवाचा गजरु आनंदें हेलावली सृष्टी
९	।।ज्ञा.गा.सो.०२.५।।	गजरु गोपाळांचा श्रवणीं पडियेला । शंखचक्र करीं विठ्ठल सामोरा आला
१०	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
११	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
१२	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
१३	।।ज्ञा.गा.सो.०३.३।।	दिंड्या पताका मृदंग । टाळ घोष नामें सुरंग । तेथें आपण पांडुरंग । भक्तसंगें नाचत
१४	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
१५	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
१६	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
१७	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
१८	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
१९	।।ज्ञा.गा.सो.०४.१।।	सर्वकाळ ध्यान हरिरूप ज्याचें । तया सर्व रूप साचें जवळी असे
२०	।।ज्ञा.गा.सो.०४.२।।	हरी हरी जाला प्रपंच अबोला । हरीसुखें निवाला तोचि धन्य
२१	।।ज्ञा.गा.सो.०४.३।।	हरी हेंचि मन संपन्न अखंड । नित्यता ब्रह्मांड त्याचे देह
२२	।।ज्ञा.गा.सो.०४.४।।	सोपान विदेही सर्वरूपीं बिंबतु । हरी रूपीं रतु जीव शिवा
२३	।।ज्ञा.गा.सो.०५.१।।	मनाचे मवाळ हरिरूप चिंतिती । रामकृष्ण मूर्ति नित्य कथा
२४	।।ज्ञा.गा.सो.०५.२।।	रामकृष्ण ध्यान सदा पैं सर्वदा । न पवेल आपदा नाना योनी
२५	।।ज्ञा.गा.सो.०५.३।।	हरि ध्यान जप मुक्त पैं अनंत । जीव शिवीं रत सर्वकाळ
२६	।।ज्ञा.गा.सो.०५.४।।	सोपान प्रेमा आनंद हरीचा । तुटला मोहाचा मोहपाश

२७	।।ज्ञा.गा.सो.०६.१।।	आवडीचें मार्गे प्रवृत्तीचें नेघे । नाममार्गें वळगें निघें रया
२८	।।ज्ञा.गा.सो.०६.२।।	नाम परब्रह्मा नाम परब्रह्मा । नित्य रामनाम जपीजेसु
२९	।।ज्ञा.गा.सो.०६.३।।	अंतरींच्या सुखें बाहिरिलिया वेखें । परब्रह्म सुखें जपतुसें
३०	।।ज्ञा.गा.सो.०६.४।।	सोपान निवांत रामनाम मुखांत । नेणें दुजी मात हरीविण
३१	।।ज्ञा.गा.सो.०७.१।।	सबाह्य कोंदलें निवांत उगलें । रामरसें रंगलें अरे जना
३२	।।ज्ञा.गा.सो.०७.२।।	हरि राम कृष्ण हरि राम कृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुखें करा
३३	।।ज्ञा.गा.सो.०७.३।।	तरा पैं संसार रामनामें निरंतर । अखंड जिव्हार रामरसें
३४	।।ज्ञा.गा.सो.०७.४।।	सोपान जपतु रामनामीं रतु । निरंतर स्मरतु रामकृष्ण
३५	।।ज्ञा.गा.सो.०८.१।।	अव्यक्ताच्या घरीं प्रकृति कामारी । निघे माझ्या घरीं दडोनियां
३६	।।ज्ञा.गा.सो.०८.२।।	तैसें नका करूं प्रगट सर्वेश्वरु । हरिनाम उच्चारु जपा वाचे
३७	।।ज्ञा.गा.सो.०८.३।।	विज्ञानीं पैं ज्ञान आटलेंसे पूर्ण । उभयतां चैतन्य तैसा हरि
३८	।।ज्ञा.गा.सो.०८.४।।	सोपान निवांत रामनामीं रत । संसार उचित रामनाम
३९	।।ज्ञा.गा.सो.०९.१।।	मोक्षालागीं धन वेंचावें नलगे । रामकृष्ण वोळगे जपीजेसु
४०	।।ज्ञा.गा.सो.०९.२।।	रामकृष्ण मुखें तया अनंत सुखें । तो जाय विशेषें वैकुंठभुवना
४१	।।ज्ञा.गा.सो.०९.३।।	वेगाचेनि वेगें जया लागवेगें । प्रपंच वाउगे हरिनामें
४२	।।ज्ञा.गा.सो.०९.४।।	सोपान संचित रामनामामृत । नित्यता सेवित हरिकथा
४३	।।ज्ञा.गा.सो.१०.१।।	ज्याचे मुखीं हरि तोचि धन्य ये जगीं । तरला पैं वेगीं वेदु बोले
४४	।।ज्ञा.गा.सो.१०.२।।	हरि हाचि आदठा तत्त्व पैं सोहपें । हरितील पापें हरिनामें
४५	।।ज्ञा.गा.सो.१०.३।।	वैकुंठींचें सुख नलगे पैं चित्तीं । हरि हेंचि मूर्ति विठ्ठल ध्यावो
४६	।।ज्ञा.गा.सो.१०.४।।	याचेनि स्मरणें कैवल्य साचार । सोपान विचार हरि जपे
४७	।।ज्ञा.गा.सो.११.१।।	हरिनाम जपें सहस्त्रवरि सोपें । जातील रे पापें अनंतकोटी
४८	।।ज्ञा.गा.सो.११.२।।	हरिविण नाम नाहीं पा रे सार । दुसरा विचार करूं नको
४९	।।ज्ञा.गा.सो.११.३।।	हरि ध्यान चोख पवित्र परिकर । नित्यता शंकर हरिध्यानीं
५०	।।ज्ञा.गा.सो.११.४।।	सोपान म्हणे हरि जप करारे सर्वथा । न पवाल व्यथा भवजाळीं
५१	।।ज्ञा.गा.सो.१२.१।।	रूप हें सांवळें भोगिताती डोळे । उद्धवा सोहळे अक्रुरासी
५२	।।ज्ञा.गा.सो.१२.२।।	पदरज वंदी ध्यान तें गोविंदीं । उद्धव मुकुंदीं तल्लीनता

५३	।।ज्ञा.गा.सो.१२.३।।	विदुर सुखाचा नाम जपे वाचा । श्रीकृष्ण तयाचा अंगीकारी
५४	।।ज्ञा.गा.सो.१२.४।।	निवृत्तीचें ध्यान ज्ञानदेव खूण । सोपान आपण नामपाठ
५५	।।ज्ञा.गा.सो.१३.१।।	कृष्णाचिया पंथें चालिलों दातारा । तंव मार्ग येकसरा तुजमाजी
५६	।।ज्ञा.गा.सो.१३.२।।	आदि ब्रह्ममूर्ति तूंचि विष्णु स्थिती । तुज कैवल्यपति मोल नाहीं
५७	।।ज्ञा.गा.सो.१३.३।।	अमोल्य जे वस्तु पुंडलिक देवा । जगाचा विसावा जनकु माझा
५८	।।ज्ञा.गा.सो.१३.४।।	सोपान म्हणे सांकडें तुजचि सर्व कोडें । विनवितु मी वाडें चरणापाशीं
५९	।।ज्ञा.गा.सो.१४.१।।	राम कृष्ण मूर्ति या पुजीतसे भावें । सर्वे तुवांचि व्हावें केशीराजा
६०	।।ज्ञा.गा.सो.१४.२।।	रामनाम म्हणे नित्य काळ सदा । नेणें दुजा धंदा तुजवीण
६१	।।ज्ञा.गा.सो.१४.३।।	माहेर आठवे करितां कामना । तुझ्या चरणीं वासना जडोनि ठेली
६२	।।ज्ञा.गा.सो.१४.४।।	सोपान म्हणे सरतें तुजचि आवडतें । माझ्या मनोरथें तुझी आशा
६३	।।ज्ञा.गा.सो.१५.१।।	मी नेणें भक्ति नेणें त्या मुक्ति । तुझ्या नामपंथीं मार्गु मना
६४	।।ज्ञा.गा.सो.१५.२।।	हेंची मज चाड न करीं मी आशा । तुज हृषीकेशा चिंतितुसें
६५	।।ज्ञा.गा.सो.१५.३।।	तूंचि माझें धन जोडी हें निजाची । जननी तूं आमुची जीवलगी
६६	।।ज्ञा.गा.सो.१५.४।।	सोपान म्हणे तुजविण न कळे । तुजमाजी सोहळें मनें केलें
६७	।।ज्ञा.गा.सो.१६.१।।	सर्वघटीं रूप समसारिखें आहे । म्हणोनियां ते सोय आम्हां भक्तां
६८	।।ज्ञा.गा.सो.१६.२।।	निर्गुणीं सगुण गुणांमाजी गुण । जन तूं संपूर्ण दिससी आम्हां
६९	।।ज्ञा.गा.सो.१६.३।।	तेंची रूप रूपस दाविशी प्रकाश । पंढरीनिवास होउनी ठासी
७०	।।ज्ञा.गा.सो.१६.४।।	सोपान सलगी न बोलतां उगा । तुजविण वाउगा ठावो नाहीं
७१	।।ज्ञा.गा.सो.१७.१।।	सागरींचें तोय जगा निवारीत । मागुतें भरत पूर्णपणें
७२	।।ज्ञा.गा.सो.१७.२।।	तैसे आम्ही दास तुजमाजी उदास । तूं आमुचा निवास सर्व देवा
७३	।।ज्ञा.गा.सो.१७.३।।	तुजमाजी विरों सुखदुःख विसरों । तुझ्या नामें तरों येची जन्मीं
७४	।।ज्ञा.गा.सो.१७.४।।	सोपान निकट बोलोनि सरळ । तुष्टला गोपाळ अभय देत
७५	।।ज्ञा.गा.सो.१८.१।।	हरिसुखवेषें नाचोत सर्वदा । गोविंद परमानंदा हरिबोधें
७६	।।ज्ञा.गा.सो.१८.२।।	रामकृष्ण हरी या नामीं आनंदु । नित्यता गोविंदु आम्हां घरीं
७७	।।ज्ञा.गा.सो.१८.३।।	निर्गुण नेणों सगुण आचार । सर्वकाळीं नर ब्रह्मरूप
७८	।।ज्ञा.गा.सो.१८.४।।	सोपान पादप अवघेंचि हरिरूप । हरिविण स्वरुप नेघे चित्तीं

७९	।।ज्ञा.गा.सो.१९.१।।	गोपाळ अच्युत हा नाममहिमा । नित्यता पूर्णिमा आम्हां देहीं
८०	।।ज्ञा.गा.सो.१९.२।।	रामकृष्ण नाम हा जप परम । ऐसा नित्य नेम सारुं रया
८१	।।ज्ञा.गा.सो.१९.३।।	वासना वोढाळ नेघे पैं बरळ । नित्यता अढळ गोपाळ सेवूं
८२	।।ज्ञा.गा.सो.१९.४।।	सोपान सार जपतुसे नाम । दिननिशीं नेम हृदयांतु
८३	।।ज्ञा.गा.सो.२०.१।।	गोविंद माधव हा जपु आमुचा । नाहीं प्रपंचाचा आम्हां लेशु
८४	।।ज्ञा.गा.सो.२०.२।।	गोविंद स्मरणें नित्यता पारणें । हरिनाम पठणें मोक्षमुक्ति
८५	।।ज्ञा.गा.सो.२०.३।।	न लगती तीर्थे एक गोविंद पुरे । वेगीं कृष्ण धुरें वोळगों सदा
८६	।।ज्ञा.गा.सो.२०.४।।	सोपान सांगत गोविंद स्मरणें । नित्यता पैं ध्यान गोविंद ऐसें
८७	।।ज्ञा.गा.सो.२१.१।।	विठ्ठल पैं सार हा जपु आमुचा । अनित्याशी वाचा नित्यनेमु
८८	।।ज्ञा.गा.सो.२१.२।।	गोविंद श्रीहरि हेंचि तो उच्चारी । शिव चराचरीं आत्मारामु
८९	।।ज्ञा.गा.सो.२१.३।।	नामेंविण नेणें दुजयाची मातु । गोविंद स्मरतु शिवराणा
९०	।।ज्ञा.गा.सो.२१.४।।	सोपान धारणा गोविंद पाठाचि । कोटि पैं कुळांची कुळवटी
९१	।।ज्ञा.गा.सो.२२.१।।	हरिविण दुजें न देखे चित्त माझें । म्हणोनि सहजें विचरतु
९२	।।ज्ञा.गा.सो.२२.२।।	सर्व हरि हरि तो माझा कैवारी । दुजी भरोवरी नेघों आम्हीं
९३	।।ज्ञा.गा.सो.२२.३।।	राम हा सकळ आम्हां सर्व आहे । दुजें तें न साहे परब्रह्मीं
९४	।।ज्ञा.गा.सो.२२.४।।	सोपान सलगी विनविता तुम्हां । सर्व हा परमात्मा आम्हां दिसे
९५	।।ज्ञा.गा.सो.२३.१।।	हरिवीण दुजें नावडे पैं दैवत । जरी तो समर्थ बोले सृष्टि
९६	।।ज्ञा.गा.सो.२३.२।।	हरिराम गोविंद नित्य हाचि छंद । हृदयीं आनंद प्रेमबोधु
९७	।।ज्ञा.गा.सो.२३.३।।	हरी हेंचि दैवत समर्थ पैं आमुचें । बोलणें वेदाचें बोलती मुनी
९८	।।ज्ञा.गा.सो.२३.४।।	सोपान आलगटु नामपाठ वाचे । नित्य विठ्ठलाचे चरण हृदयीं
९९	।।ज्ञा.गा.सो.२४.१।।	नाहीं नाहीं भान न दिसे प्रपंच । रोहिणी आहाच मृगजळ
१००	।।ज्ञा.गा.सो.२४.२।।	तुटलासे सांठा वासना चोखाळ । दिननिशीं फळ राम जाला
१०१	।।ज्ञा.गा.सो.२४.३।।	रामेंविण दुजें नाहीं पैं हो बिजें । बोलतु सहजें वेदु जाणा
१०२	।।ज्ञा.गा.सो.२४.४।।	निवृत्ति खुणा ज्ञानदेवा हरी । सोपान झडकरी झोंबियेला
१०३	।।ज्ञा.गा.सो.२५.१।।	तुझा तूंचि थोर तुज नाहीं पार । आमुचा आचार विठ्ठलदेव
१०४	।।ज्ञा.गा.सो.२५.२।।	आपीं सधर सर्व हा श्रीधर । सर्व कुळाचार पांडुरंग

१०५	।।ज्ञा.गा.सो.२५.३।।	न दिसे दुसरें निर्धारितां खरें । श्रीगुरुविचारें कळलें आम्हां
१०६	।।ज्ञा.गा.सो.२५.४।।	सोपान म्हणे रखुमादेविवर । तूंचि आमुचें पर कुळवटीं
१०७	।।ज्ञा.गा.सो.२६.१।।	मी माझी कल्पना पळाली वासना । जनीं जनार्दना सेवीतुसे
१०८	।।ज्ञा.गा.सो.२६.२।।	तूं तंव संपन्न आमुचें हो धन । सांगितली खूण निवृत्तीदेवीं
१०९	।।ज्ञा.गा.सो.२६.३।।	तुजमाजी प्रेम गेलें सप्रेमें । जप व्रत नेम हारपलें
११०	।।ज्ञा.गा.सो.२६.४।।	सोपान सगळा न दिसे इहीं डोळां । तूंचि बा गोपाळा आत्माराम
१११	।।ज्ञा.गा.सो.२७.१।।	आत्मरूप सखा आत्मपणें चोख । निर्गुणींचें चोख सगुणीं जालें
११२	।।ज्ञा.गा.सो.२७.२।।	रूप अरूप रूपामाजी सर्व । रुपीं भावाभाव नाठवती
११३	।।ज्ञा.गा.सो.२७.३।।	बुडाले सगुण नाहीं मी तूं पण । अंतरींची खूण मावळली
११४	।।ज्ञा.गा.सो.२७.४।।	सोपान गुरूते तें ब्रह्म पुरतें । पुसोनि आरुतें ठाकीयेली
११५	।।ज्ञा.गा.सो.२८.१।।	पहाते न नटे मन तिये वाटे । बोलणेंची खुंटे बोलणेंपणें
११६	।।ज्ञा.गा.सो.२८.२।।	परतल्या श्रुती पडियेलें मौन । शास्त्र तें संपन्न नेणें तया
११७	।।ज्ञा.गा.सो.२८.३।।	गेला तो आचार आवघाची विचार । परे परता पर परब्रह्म
११८	।।ज्ञा.गा.सो.२८.४।।	सोपान दयाळ गुरुनामें बळ । आपण निखळ आपरूपें
११९	।।ज्ञा.गा.सो.२९.१।।	दिन व्योम तारा ग्रहगण शेखीं । एक हृषीकेशी सर्व आम्हां
१२०	।।ज्ञा.गा.सो.२९.२।।	ब्रह्मेंविण नाहीं रिता ठावो पाहीं । निवृत्तीच्या ठायीं बुडी देत
१२१	।।ज्ञा.गा.सो.२९.३।।	सर्व हें निखळ आत्माराम सर्व । नाहीं देहभाव विकल्पता
१२२	।।ज्ञा.गा.सो.२९.४।।	सोपान निकट गुरुनाम पेठ । नित्यता वैकुंठ जवळी असे
१२३	।।ज्ञा.गा.सो.३०.१।।	आम्ही नेणों माया नेणों ते काया । ब्रह्म लवलाह्या आम्हां माजी
१२४	।।ज्ञा.गा.सो.३०.२।।	मी तूं गेलें ब्रह्मीं मन गेलें पूर्णी । वासना ते जनीं ब्रह्मीं जाली
१२५	।।ज्ञा.गा.सो.३०.३।।	जिवशिवभाव आपणचि देव । केला अनुभव गुरुमुखें
१२६	।।ज्ञा.गा.सो.३०.४।।	सोपान ब्रह्म वर्ततसे सम । प्रपंचाचा भ्रम नाहीं नाहीं
१२७	।।ज्ञा.गा.सो.३१.१।।	दुजेपणीं ठाव द्वैत तें फेडिलें । अद्वैतीं बिंबलें तेजोमय
१२८	।।ज्ञा.गा.सो.३१.२।।	तेजाकार दिशा बिंबीं बिंब एक । निवृत्तीनें चोख दाखविलें
१२९	।।ज्ञा.गा.सो.३१.३।।	निमाली वासना बुडाली भावना । गेली ते कल्पना ठाव नाहीं
१३०	।।ज्ञा.गा.सो.३१.४।।	सोपान नैश्वर परब्रह्म साचार । सेवितु अपार नाम घोटें

१३१	।।ज्ञा.गा.सो.३२.१।।	तिहींचे त्रिगुणें रजतममिश्रित । त्यामाजि त्वरित जन्म माझा
१३२	।।ज्ञा.गा.सो.३२.२।।	पूर्व पुण्य चोख आचरलों आम्ही । तरिच इये जन्मीं भक्ति आम्हां
१३३	।।ज्ञा.गा.सो.३२.३।।	शांति क्षमा दया निवृत्ति माउली । अखंड साउली कांसवदृष्टी
१३४	।।ज्ञा.गा.सो.३२.४।।	सोपान म्हणे तें जगा जीवन मोल । भिवरा विठ्ठल दैवत आम्हां
१३५	।।ज्ञा.गा.सो.३३.१।।	हरि असे देहीं हाचि भावो खरा । वायां तूं सैरा धांवूं नको
१३६	।।ज्ञा.गा.सो.३३.२।।	धांवतां अवचटें पडशील व्यसनीं । संसारघसणीं योनिमाळे
१३७	।।ज्ञा.गा.सो.३३.३।।	हरिचेंनि ध्यान निरंतर करीं । बाह्य अभ्यंतरीं एकु रामु
१३८	।।ज्ञा.गा.सो.३३.४।।	सोपान म्हणे राम नांदे सर्वां घटीं । विश्वीं जगजेठी क्षरलासे
१३९	।।ज्ञा.गा.सो.३४.१।।	हरि नांदे देहीं ऐसा भावो आहे । परतोनि पाहें अरे जना
१४०	।।ज्ञा.गा.सो.३४.२।।	परतलिया दृष्टी चैतन्याची दृष्टी । नामेंच वैकुंठीं पावे जना
१४१	।।ज्ञा.गा.सो.३४.३।।	हा बोधु श्रीरंगीं अर्जुना उपदेशु । सर्व हृषीकेशु सर्वां रूपीं
१४२	।।ज्ञा.गा.सो.३४.४।।	सोपान धारणा हरि नांदे सर्वत्र । त्याचेंचि चरित्र क्षरलेंसे
१४३	।।ज्ञा.गा.सो.३५.१।।	हरिविण भावो न धरावा पोटीं । सर्व भावें सृष्टि एका तत्त्वें
१४४	।।ज्ञा.गा.सो.३५.२।।	तत्त्वता श्रीहरि सर्वां घटीं आहे । उभारोनि बाहे वेद बोले
१४५	।।ज्ञा.गा.सो.३५.३।।	हरिविण नाहीं जीव शिव पाहीं । शिवाच्याही देहीं आत्मा हरी
१४६	।।ज्ञा.गा.सो.३५.४।।	सोपान म्हणे हरीविण नाहीं तत्त्व । हरि हाचि सर्वत्र सर्वीं वसे
१४७	।।ज्ञा.गा.सो.३६.१।।	शरीर निर्मळ वासना टवाळ । कां रे तूं बरळ भक्तिवीण
१४८	।।ज्ञा.गा.सो.३६.२।।	सर्व ब्रह्म निर्मळ नेणसि सोंवळें। एकाचि गोपाळें जन वन
१४९	।।ज्ञा.गा.सो.३६.३।।	आप पृथ्वी तेज वायो व्योम । पंचभूतीं सम वर्ततसे
१५०	।।ज्ञा.गा.सो.३६.४।।	सोपान म्हणे गुरुचा उपदेश शुद्ध । तरीच वासना प्रबुद्ध तया नरा
१५१	।।ज्ञा.गा.सो.३७.१।।	मन आधीं मुंडीं वासनेतें खंडीं । विठ्ठल ब्रह्मांडीं एक आत्मा
१५२	।।ज्ञा.गा.सो.३७.२।।	मन हें सोंवळें सदा शौच करीं । तुज निरंतरीं हरि पावे
१५३	।।ज्ञा.गा.सो.३७.३।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य । सोंवळा आरोग्य हरि देखा
१५४	।।ज्ञा.गा.सो.३७.४।।	सोपान नेणें सलगीचा सोंवळा । नित्य वेळोवेळां स्मरे हरी
१५५	।।ज्ञा.गा.सो.३८.१।।	पृथ्वी सोंवळी आकाश सोंवळें । मन हें वोवळें अभक्तांचें
१५६	।।ज्ञा.गा.सो.३८.२।।	ब्रह्म हें सोंवळें न देखो वोंवळें । असों खेळेमेळें इये जनीं

१५७	।।ज्ञा.गा.सो.३८.३।।	ब्रह्मांड पंढरी सोंवळी हें खरी । तरसी निर्धारीं एक्या नामें
१५८	।।ज्ञा.गा.सो.३८.४।।	सोपान अखंड सोंवळा प्रचंड । न बोले वितंड हरिविण
१५९	।।ज्ञा.गा.सो.३९.१।।	राम सर्वोत्तम या नामें निखळ । जन हें सफळ दिसताहे
१६०	।।ज्ञा.गा.सो.३९.२।।	भिन्न नाहीं दुजें सर्व आत्मराज । नाचताती भोज योगीराज
१६१	।।ज्ञा.गा.सो.३९.३।।	माता पिता देव गृह दारा जन । सर्व जनार्दन सर्वांरूपीं
१६२	।।ज्ञा.गा.सो.३९.४।।	सोपान खेचर ब्रह्म माजिवडे । ब्रह्मांडा येवढे आत्माराम
१६३	।।ज्ञा.गा.सो.४०.१।।	काढलें कुटाळ वासना बरळ । सर्व हा गोपाळ भरियेला
१६४	।।ज्ञा.गा.सो.४०.२।।	गेलें पैं परतें शरीर हें रितें । नाशिवंत भूतें दुरी केलीं
१६५	।।ज्ञा.गा.सो.४०.३।।	स्थावर जंगम स्थावरिला राम । सर्वगत शाम निःसंदेहें
१६६	।।ज्ञा.गा.सो.४०.४।।	सोपान विनटे परब्रह्म घोटे । प्रपंच सपाटे निवटियेला
१६७	।।ज्ञा.गा.सो.४१.१।।	हरी असे देहीं सर्वकाळ संपन्न । म्हणोनी चिंतन निरंतर
१६८	।।ज्ञा.गा.सो.४१.२।।	हरिविण नाहीं हरिविण नाहीं । दिशाद्रुम पाहीं बिंबलासे
१६९	।।ज्ञा.गा.सो.४१.३।।	हरिविण देवो नाहीं अन्य भावो । हरि असे सर्व देहभावीं
१७०	।।ज्ञा.गा.सो.४१.४।।	सोपान सांगतु हरि सर्वत्र वसे । भाग्यवंत दिसे सर्व काळ
१७१	।।ज्ञा.गा.सो.४२.१।।	पाहाणें परिसणें नादरूपीं गेलें । निराकार ठेलें एकतत्त्वेंसी
१७२	।।ज्ञा.गा.सो.४२.२।।	एकतत्वेंसी हरी एक रूप माझा । भिन्नभाव दुजा नाहीं नाहीं
१७३	।।ज्ञा.गा.सो.४२.३।।	संग परिकर सांपडला आम्हां । सर्व आत्मारामा पूर्णपणें
१७४	।।ज्ञा.गा.सो.४२.४।।	सोपान देव्हडें मन माजिवडें। ब्रह्मांड येवढें गिळियेलें
१७५	।।ज्ञा.गा.सो.४३.१।।	नाद रूप ठसा निरालंब जाला । सगुणीं उदेला तेजाकार
१७६	।।ज्ञा.गा.सो.४३.२।।	तेजरूप तेजीं आपरूप काजीं । जीवशिव भोजीं नांदत आहे
१७७	।।ज्ञा.गा.सो.४३.३।।	राहातें पाहातें जिवातें पोखितें । आपणची उखितें दिसे एक
१७८	।।ज्ञा.गा.सो.४३.४।।	सोपानीं नलगे प्रपंची वियोग । ब्रह्मार्पण भोग नुरे तोही
१७९	।।ज्ञा.गा.सो.४४.१।।	नाद रसीं लीन ब्रह्म सामावलें । त्यामाजि सानुलें मन चोख
१८०	।।ज्ञा.गा.सो.४४.२।।	मन हें निकट ब्रह्मरूपें चोख । ब्रह्मीं ब्रह्म लेख एकपणें
१८१	।।ज्ञा.गा.सो.४४.३।।	साशंकित गावो जाला परिमाण । घट मठ दिन हारपला
१८२	।।ज्ञा.गा.सो.४४.४।।	सोपान सोपारें निरालंब निधरिं । नंदाचें गोजिरें माजि खेळे

१८३	।।ज्ञा.गा.सो.४५.१।।	नाद ब्रह्म मुसें नादरूप वसे । तैसा जनीं दिसे आत्मपणें
१८४	।।ज्ञा.गा.सो.४५.२।।	बाहेर साबडा आत्मा दिसे उघडा । मातियेचा वेढा जीवनालागीं
१८५	।।ज्ञा.गा.सो.४५.३।।	तैसें हें शरीर आत्मपणें नीट । मन हें निकट चोखाळपणें
१८६	।।ज्ञा.गा.सो.४५.४।।	सोपान साजिरें ब्रह्म तें गोजिरें । जीवन साकारें ब्रह्म हेतु
१८७	।।ज्ञा.गा.सो.४६.१।।	शांति दया क्षमा तेथील उपाया । निर्गुणीं ते माया आपरूप
१८८	।।ज्ञा.गा.सो.४६.२।।	ज्योतिरूप छाया सर्व हें निर्गुण । आत्मारामीं भिन्न नाहीं नाहीं
१८९	।।ज्ञा.गा.सो.४६.३।।	मौन्य परे मिठी पश्यंतीसी नुठी । मध्यमेच्या बेटीं खुंटे तारूं
१९०	।।ज्ञा.गा.सो.४६.४।।	सोपान वैखरी देहामाजी भारी । पूर्ण तो श्रीहरी बिंबीं बिंब
१९१	।।ज्ञा.गा.सो.४७.१।।	वैकुंठ सगळें न करूं आगळें । मन ब्रह्ममेळे एक ठेलें
१९२	।।ज्ञा.गा.सो.४७.२।।	उपमे वैकुंठ ब्रह्म हें तत्त्व बीज । सूचना अखंड सर्वांभूतीं
१९३	।।ज्ञा.गा.सो.४७.३।।	उदयोस्तु परिमाण ब्रह्म । चंद्र सूर्य नेम हारपलें
१९४	।।ज्ञा.गा.सो.४७.४।।	सोपान तो क्षेत्री जन हेंची क्षेत्र । तेथें तो विचित्र हारपला
१९५	।।ज्ञा.गा.सो.४८.१।।	ज्ञानदेवीं ज्ञान नाहीं तेथें भिन्न । प्रपंचाचें भरण तेथें नाहीं
१९६	।।ज्ञा.गा.सो.४८.२।।	स्वरूपाची खूण होउनी सकळ । भोगी सर्वकाळ चित्सत्ता
१९७	।।ज्ञा.गा.सो.४८.३।।	आत्मा परमात्मा भेदाभेद द्वंद्व । एकतत्व अभेद जनीं वनीं
१९८	।।ज्ञा.गा.सो.४८.४।।	सोपान दीपन दिपी तें जीवन । तयामाजी मन एक झालें
१९९	।।ज्ञा.गा.सो.४९.१।।	नि:काम निश्चळ निश्चित स्वरूप । तेथें निर्विकल्प मन गेलें
२००	।।ज्ञा.गा.सो.४९.२।।	ध्येय गेलें ध्यान ध्याता माजी पूर्ण । आपण सनातन होउनी ठेला
२०१	।।ज्ञा.गा.सो.४९.३।।	निर्गुण निरालंब निर्विकार फळ । आपणचि सकळ होउनी ठेला
२०२	।।ज्ञा.गा.सो.४९.४।।	सोपान जिव्हाळें मनाचें तें आळें । परब्रह्म सांवळें तयामाजी
२०३	।।ज्ञा.गा.सो.५०.१।।	आपरूप हरी आपणचि देव । आपणची भाव सर्व जाला
२०४	।।ज्ञा.गा.सो.५०.२।।	सर्व हरी हरी बाह्य अभ्यंतरीं । एक चराचरीं आत्माराम
२०५	।।ज्ञा.गा.सो.५०.३।।	सर्व काळ सम नाहीं तेथें विषम । आपणची राम सर्व ज्योती
२०६	।।ज्ञा.गा.सो.५०.४।।	सोपान तिष्ठत रामनामीं लीन । मन तेथें मौन्य एकपणें
२०७	।।ज्ञा.गा.सो.५१.१।।	हरिवीण नाहीं वेदादिकां मती । श्रुती त्या संपती जया रूपीं
२०८	।।ज्ञा.गा.सो.५१.२।।	हरी हाचि सर्व उपनिषद भाव । रोहिणीचि माव जनीं दिसे

२०९	।।ज्ञा.गा.सो.५१.३।।	सर्वघटीं राम जीवशिव सम । सर्वरूपें ब्रह्म भरलें सदा
२१०	।।ज्ञा.गा.सो.५१.४।।	सोपान निकट परब्रह्म सेवी । सर्व हा गोसावी विठ्ठलराज
२११	।।ज्ञा.गा.सो.५२.१।।	घोंगडियासाठीं पंढरीये पेठीं । वैष्णवाची दाटी होती तेथें
२१२	।।ज्ञा.गा.सो.५२.२।।	घोंगडियांचें मोल पैं खरें । रामटका देई एक पुरे
२१३	।।ज्ञा.गा.सो.५२.३।।	घोंगडिया धोंगडिया पाड दाविती । एक एक दाविती एकापुढें
२१४	।।ज्ञा.गा.सो.५२.४।।	सोपान घोंगडी घडी केली । चरणीं राहिली निवृत्तीच्या

१	अंगीकारी	।।ज्ञा.गा.सो.१२.३।।	विदुर सुखाचा नाम जपे वाचा । श्रीकृष्ण तयाचा अंगीकारी
२	अंतरींची	।।ज्ञा.गा.सो.२७.३।।	बुडाले सगुण नाहीं मी तूं पण । अंतरींची खूण मावळली
३	अंतरींच्या	।।ज्ञा.गा.सो.०६.३।।	अंतरींच्या सुखें बाहिरिलिया वेखें । परब्रह्म सुखें जपतुसें
४	अक्रुरासी	।।ज्ञा.गा.सो.१२.१।।	रूप हें सांवळें भोगिताती डोळे । उद्धवा सोहळे अक्रुरासी
५	अखंड	।।ज्ञा.गा.सो.०४.३।।	हरी हेंचि मन संपन्न अखंड । नित्यता ब्रह्मांड त्याचे देह
६	अखंड	।।ज्ञा.गा.सो.०७.३।।	तरा पैं संसार रामनामें निरंतर । अखंड जिव्हार रामरसें
७	अखंड	।।ज्ञा.गा.सो.३२.३।।	शांति क्षमा दया निवृत्ति माउली । अखंड साउली कांसवदृष्टी
८	अखंड	।।ज्ञा.गा.सो.३८.४।।	सोपान अखंड सोंवळा प्रचंड । न बोले वितंड हरिविण
९	अखंड	।।ज्ञा.गा.सो.४७.२।।	उपमे वैकुंठ ब्रह्म हें तत्त्व बीज । सूचना अखंड सर्वांभूतीं
१०	अगाध	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐंसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
११	अच्युत	।।ज्ञा.गा.सो.१९.१।।	गोपाळ अच्युत हा नाममहिमा । नित्यता पूर्णिमा आम्हां देहीं
१२	अजामेळ	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
१३	अढळ	।।ज्ञा.गा.सो.१९.३।।	वासना वोढाळ नेघे पैं बरळ । नित्यता अढळ गोपाळ सेवूं
१४	अद्वैतीं	।।ज्ञा.गा.सो.३१.१।।	दुजेपणीं ठाव द्वैत तें फेडिलें । अद्वैतीं बिंबलें तेजोमय
१५	अनंत	।।ज्ञा.गा.सो.०५.३।।	हरि ध्यान जप मुक्त पैं अनंत । जीव शिवीं रत सर्वकाळ
१६	अनंत	।।ज्ञा.गा.सो.०९.२।।	रामकृष्ण मुखें तया अनंत सुखें । तो जाय विशेषें वैकुंठभुवना
१७	अनंतकोटी	।।ज्ञा.गा.सो.११.१।।	हरिनाम जपें सहस्त्रवरि सोपें । जातील रे पापें अनंतकोटी
१८	अनित्याशी	।।ज्ञा.गा.सो.२१.१।।	विठ्ठल पैं सार हा जपु आमुचा । अनित्याशी वाचा नित्यनेमु
१९	अनुभव	।।ज्ञा.गा.सो.३०.३।।	जिवशिवभाव आपणचि देव । केला अनुभव गुरुमुखें
२०	अन्य	।।ज्ञा.गा.सो.४१.३।।	हरिविण देवो नाहीं अन्य भावो । हरि असे सर्व देहभावीं
२१	अपार	।।ज्ञा.गा.सो.३१.४।।	सोपान नैश्वर परब्रह्म साचार । सेवितु अपार नाम घोटें
२२	अबोला	।।ज्ञा.गा.सो.०४.२।।	हरी हरी जाला प्रपंच अबोला । हरीसुखें निवाला तोचि धन्य
२३	अभक्तांचें	।।ज्ञा.गा.सो.३८.१।।	पृथ्वी सोंवळी आकाश सोंवळें । मन हें वोवळें अभक्तांचें
२४	अभय	।।ज्ञा.गा.सो.१७.४।।	सोपान निकट बोलोनि सरळ । तुष्टला गोपाळ अभय देत
२५	अभेद	।।ज्ञा.गा.सो.४८.३।।	आत्मा परमात्मा भेदाभेद द्वंद्व । एकतत्व अभेद जनीं वनीं

२६	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.सो.३३.३।।	हरिचेंनि ध्यान निरंतर करीं । बाह्य अभ्यंतरीं एकु रामु
२७	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.सो.५०.२।।	सर्व हरी हरी बाह्य अभ्यंतरीं । एक चराचरीं आत्माराम
२८	अमोल्य	।।ज्ञा.गा.सो.१३.३।।	अमोल्य जे वस्तु पुंडलिक देवा । जगाचा विसावा जनकु माझा
२९	अरूप	।।ज्ञा.गा.सो.२७.२।।	रूप अरूप रूपामाजी सर्व । रुपीं भावाभाव नाठवती
३०	अरे	।।ज्ञा.गा.सो.०७.१।।	सबाह्य कोंदलें निवांत उगलें । रामरसें रंगलें अरे जना
३१	अरे	।।ज्ञा.गा.सो.३४.१।।	हरि नांदे देहीं ऐसा भावो आहे । परतोनि पाहें अरे जना
३२	अर्जुना	।।ज्ञा.गा.सो.३४.३।।	हा बोधु श्रीरंगीं अर्जुना उपदेशु । सर्व हृषीकेशु सर्वां रूपीं
३३	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.सो.१८.४।।	सोपान पादप अवघेंचि हरिरूप । हरिविण स्वरुप नेघे चित्तीं
३४	अवचटें	।।ज्ञा.गा.सो.३३.२।।	धांवतां अवचटें पडशील व्यसनीं । संसारघसणीं योनिमाळे
३५	अव्यक्ताच्या	।।ज्ञा.गा.सो.०८.१।।	अव्यक्ताच्या घरीं प्रकृति कामारी । निघे माझ्या घरीं दडोनियां
३६	असिसे	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
३७	असे	।।ज्ञा.गा.सो.०४.१।।	सर्वकाळ ध्यान हरिरूप ज्याचें । तया सर्व रूप साचें जवळी असे
३८	असे	।।ज्ञा.गा.सो.२९.४।।	सोपान निकट गुरुनाम पेठ । नित्यता वैकुंठ जवळी असे
३९	असे	।।ज्ञा.गा.सो.३३.१।।	हरि असे देहीं हाचि भावो खरा । वायां तूं सैरा धांवूं नको
४०	असे	।।ज्ञा.गा.सो.४१.१।।	हरी असे देहीं सर्वकाळ संपन्न । म्हणोनी चिंतन निरंतर
४१	असे	।।ज्ञा.गा.सो.४१.३।।	हरिविण देवो नाहीं अन्य भावो । हरि असे सर्व देहभावीं
४२	असों	।।ज्ञा.गा.सो.३८.२।।	ब्रह्म हें सोंवळें न देखो वोंवळें । असों खेळेमेळें इये जनीं
४३	अहिल्येचा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
४४	आकाश	।।ज्ञा.गा.सो.३८.१।।	पृथ्वी सोंवळी आकाश सोंवळें । मन हें वोवळें अभक्तांचें
४५	आगळें	।।ज्ञा.गा.सो.४७.१।।	वैकुंठ सगळें न करूं आगळें । मन ब्रह्ममेळे एक ठेलें
४६	आचरलों	।।ज्ञा.गा.सो.३२.२।।	पूर्व पुण्य चोख आचरलों आम्ही । तरिच इये जन्मीं भक्ति आम्हां
४७	आचार	।।ज्ञा.गा.सो.१८.३।।	निर्गुण नेणों सगुण आचार । सर्वकाळीं नर ब्रह्मरूप
४८	आचार	।।ज्ञा.गा.सो.२५.१।।	तुझा तूंचि थोर तुज नाहीं पार । आमुचा आचार विठ्ठलदेव
४९	आचार	।।ज्ञा.गा.सो.२८.३।।	गेला तो आचार आवघाची विचार । परे परता पर परब्रह्म
५०	आटलेंसे	।।ज्ञा.गा.सो.०८.३।।	विज्ञानीं पैं ज्ञान आटलेंसे पूर्ण । उभयतां चैतन्य तैसा हरि

५१	आठवे	।।ज्ञा.गा.सो.१४.३।।	माहेर आठवे करितां कामना । तुझ्या चरणीं वासना जडोनि ठेली
५२	आणिक	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
५३	आत्मपणें	।।ज्ञा.गा.सो.२७.१।।	आत्मरूप सखा आत्मपणें चोख । निर्गुणींचें चोख सगुणीं जालें
५४	आत्मपणें	।।ज्ञा.गा.सो.४५.१।।	नाद ब्रह्म मुसें नादरूप वसे । तैसा जनीं दिसे आत्मपणें
५५	आत्मपणें	।।ज्ञा.गा.सो.४५.३।।	तैसें हें शरीर आत्मपणें नीट । मन हें निकट चोखाळपणें
५६	आत्मराज	।।ज्ञा.गा.सो.३९.२।।	भिन्न नाहीं दुजें सर्व आत्मराज । नाचताती भोज योगीराज
५७	आत्मरूप	।।ज्ञा.गा.सो.२७.१।।	आत्मरूप सखा आत्मपणें चोख । निर्गुणींचें चोख सगुणीं जालें
५८	आत्मा	।।ज्ञा.गा.सो.३५.३।।	हरिविण नाहीं जीव शिव पाहीं । शिवाच्याही देहीं आत्मा हरी
५९	आत्मा	।।ज्ञा.गा.सो.३७.१।।	मन आधीं मुंडीं वासनेतें खंडीं । विठ्ठल ब्रह्मांडीं एक आत्मा
६०	आत्मा	।।ज्ञा.गा.सो.४५.२।।	बाहेर साबडा आत्मा दिसे उघडा । मातियेचा वेढा जीवनालागीं
६१	आत्मा	।।ज्ञा.गा.सो.४८.३।।	आत्मा परमात्मा भेदाभेद द्वंद्व । एकतत्व अभेद जनीं वनीं
६२	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.सो.२६.४।।	सोपान सगळा न दिसे इहीं डोळां । तूंचि बा गोपाळा आत्माराम
६३	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.सो.२९.३।।	सर्व हें निखळ आत्माराम सर्व । नाहीं देहभाव विकल्पता
६४	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.सो.३९.४।।	सोपान खेचर ब्रह्म माजिवडे । ब्रह्मांडा येवढे आत्माराम
६५	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.सो.५०.२।।	सर्व हरी हरी बाह्य अभ्यंतरीं । एक चराचरीं आत्माराम
६६	आत्मारामा	।।ज्ञा.गा.सो.४२.३।।	संग परिकर सांपडला आम्हां । सर्व आत्मारामा पूर्णपणें
६७	आत्मारामीं	।।ज्ञा.गा.सो.४६.२।।	ज्योतिरूप छाया सर्व हें निर्गुण । आत्मारामीं भिन्न नाहीं नाहीं
६८	आत्मारामु	।।ज्ञा.गा.सो.२१.२।।	गोविंद श्रीहरि हेंचि तो उच्चारी । शिव चराचरीं आत्मारामु
६९	आदठा	।।ज्ञा.गा.सो.१०.२।।	हरि हाचि आदठा तत्त्व पैं सोहपें । हरितील पापें हरिनामें
७०	आदि	।।ज्ञा.गा.सो.१३.२।।	आदि ब्रह्ममूर्ति तूंचि विष्णु स्थिती । तुज कैवल्यपति मोल नाहीं
७१	आधीं	।।ज्ञा.गा.सो.३७.१।।	मन आधीं मुंडीं वासनेतें खंडीं । विठ्ठल ब्रह्मांडीं एक आत्मा
७२	आनंद	।।ज्ञा.गा.सो.०५.४।।	सोपान प्रेमा आनंद हरीचा । तुटला मोहाचा मोहपाश
७३	आनंद	।।ज्ञा.गा.सो.२३.२।।	हरिराम गोविंद नित्य हाचि छंद । हदयीं आनंद प्रेमबोधु
७४	आनंदु	।।ज्ञा.गा.सो.१८.२।।	रामकृष्ण हरी या नामीं आनंदु । नित्यता गोविंदु आम्हां घरीं
७५	आनंदें	।।ज्ञा.गा.सो.०२.४।।	पावले पंढरी भीमा देखियेली दृष्टी । वैष्णवाचा गजरु आनंदें हेलावली सृष्टी
७६	आप	।।ज्ञा.गा.सो.३६.३।।	आप पृथ्वी तेज वायो व्योम । पंचभूतीं सम वर्ततसे

७७	आपण	।।ज्ञा.गा.सो.०३.३।।	दिंड्या पताका मृदंग । टाळ घोष नामें सुरंग । तेथें आपण पांडुरंग । भक्तसंगें नाचत
७८	आपण	।।ज्ञा.गा.सो.१२.४।।	निवृत्तीचें ध्यान ज्ञानदेव खूण । सोपान आपण नामपाठ
७९	आपण	।।ज्ञा.गा.सो.२८.४।।	सोपान दयाळ गुरुनामें बळ । आपण निखळ आपरूपें
८०	आपण	।।ज्ञा.गा.सो.४९.२।।	ध्येय गेलें ध्यान ध्याता माजी पूर्ण । आपण सनातन होउनी ठेला
८१	आपणचि	।।ज्ञा.गा.सो.३०.३।।	जिवशिवभाव आपणचि देव । केला अनुभव गुरुमुखें
८२	आपणचि	।।ज्ञा.गा.सो.४९.३।।	निर्गुण निरालंब निर्विकार फळ । आपणचि सकळ होउनी ठेला
८३	आपणचि	।।ज्ञा.गा.सो.५०.१।।	आपरूप हरी आपणचि देव । आपणची भाव सर्व जाला
८४	आपणची	।।ज्ञा.गा.सो.४३.३।।	राहातें पाहातें जिवातें पोखितें । आपणची उखितें दिसे एक
८५	आपणची	।।ज्ञा.गा.सो.५०.१।।	आपरूप हरी आपणचि देव । आपणची भाव सर्व जाला
८६	आपणची	।।ज्ञा.गा.सो.५०.३।।	सर्व काळ सम नाहीं तेथें विषम । आपणची राम सर्व ज्योती
८७	आपदा	।।ज्ञा.गा.सो.०५.२।।	रामकृष्ण ध्यान सदा पैं सर्वदा । न पवेल आपदा नाना योनी
८८	आपरूप	।।ज्ञा.गा.सो.४३.२।।	तेजरूप तेजीं आपरूप काजीं । जीवशिव भोजीं नांदत आहे
८९	आपरूप	।।ज्ञा.गा.सो.४६.१।।	शांति दया क्षमा तेथील उपाया । निर्गुणीं ते माया आपरूप
९०	आपरूप	।।ज्ञा.गा.सो.५०.१।।	आपरूप हरी आपणचि देव । आपणची भाव सर्व जाला
९१	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.सो.२८.४।।	सोपान दयाळ गुरुनामें बळ । आपण निखळ आपरूपें
९२	आपीं	।।ज्ञा.गा.सो.२५.२।।	आपीं सधर सर्व हा श्रीधर । सर्व कुळाचार पांडुरंग
९३	आमुचा	।।ज्ञा.गा.सो.१७.२।।	तैसे आम्ही दास तुजमाजी उदास । तूं आमुचा निवास सर्व देवा
९४	आमुचा	।।ज्ञा.गा.सो.२०.१।।	गोविंद माधव हा जपु आमुचा । नाहीं प्रपंचाचा आम्हां लेशु
९५	आमुचा	।।ज्ञा.गा.सो.२१.१।।	विठ्ठल पैं सार हा जपु आमुचा । अनित्याशी वाचा नित्यनेमु
९६	आमुचा	।।ज्ञा.गा.सो.२५.१।।	तुझा तूंचि थोर तुज नाहीं पार । आमुचा आचार विठ्ठलदेव
९७	आमुची	।।ज्ञा.गा.सो.१५.३।।	तूंचि माझें धन जोडी हें निजाची । जननी तूं आमुची जीवलगी
९८	आमुचें	।।ज्ञा.गा.सो.२३.३।।	हरी हेंचि दैवत समर्थ पैं आमुचें । बोलणें वेदाचें बोलती मुनी
९९	आमुचें	।।ज्ञा.गा.सो.२५.४।।	सोपान म्हणे रखुमादेविवर । तूंचि आमुचें पर कुळवटीं
१००	आमुचें	।।ज्ञा.गा.सो.२६.२।।	तूं तंव संपन्न आमुचें हो धन । सांगितली खूण निवृत्तीदेवीं
१०१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.१६.१।।	सर्वघटीं रूप समसारिखें आहे । म्हणोनियां ते सोय आम्हां भक्तां
१०२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.१६.२।।	निर्गुणीं सगुण गुणांमाजी गुण । जन तूं संपूर्ण दिससी आम्हां

१०३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.१८.२।।	रामकृष्ण हरी या नामीं आनंदु । नित्यता गोविंदु आम्हां घरीं
१०४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.१९.१।।	गोपाळ अच्युत हा नाममहिमा । नित्यता पूर्णिमा आम्हां देहीं
१०५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.२०.१।।	गोविंद माधव हा जपु आमुचा । नाहीं प्रपंचाचा आम्हां लेशु
१०६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.२२.३।।	राम हा सकळ आम्हां सर्व आहे । दुजें तें न साहे परब्रह्मीं
१०७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.२२.४।।	सोपान सलगी विनविता तुम्हां । सर्व हा परमात्मा आम्हां दिसे
१०८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.२५.३।।	न दिसे दुसरें निर्धारितां खरें । श्रीगुरुविचारें कळलें आम्हां
१०९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.२९.१।।	दिन व्योम तारा ग्रहगण शेखीं । एक हृषीकेशी सर्व आम्हां
११०	आम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.३०.१।।	आम्ही नेणों माया नेणों ते काया । ब्रह्म लवलाह्या आम्हां माजी
१११	आम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.३२.२।।	पूर्व पुण्य चोख आचरलों आम्ही । तरिच इये जन्मीं भक्ति आम्हां
११२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.३२.४।।	सोपान म्हणे तें जगा जीवन मोल । भिवरा विठ्ठल दैवत आम्हां
११३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.४२.३।।	संग परिकर सांपडला आम्हां । सर्व आत्मारामा पूर्णपणें
११४	आम्ही	।।ज्ञा.गा.सो.१७.२।।	तैसे आम्ही दास तुजमाजी उदास । तूं आमुचा निवास सर्व देवा
११५	आम्ही	।।ज्ञा.गा.सो.३०.१।।	आम्ही नेणों माया नेणों ते काया । ब्रह्म लवलाह्या आम्हां माजी
११६	आम्ही	।।ज्ञा.गा.सो.३२.२।।	पूर्व पुण्य चोख आचरलों आम्ही । तरिच इये जन्मीं भक्ति आम्हां
११७	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
११८	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.सो.२२.२।।	सर्व हरि हरि तो माझा कैवारी । दुजी भरोवरी नेघों आम्हीं
११९	आरुतें	।।ज्ञा.गा.सो.२७.४।।	सोपान गुरूते तें ब्रह्म पुरतें । पुसोनि आरुतें ठाकीयेली
१२०	आरोग्य	।।ज्ञा.गा.सो.३७.३।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य । सोंवळा आरोग्य हरि देखा
१२१	आलगटु	।।ज्ञा.गा.सो.२३.४।।	सोपान आलगटु नामपाठ वाचे । नित्य विठ्ठलाचे चरण हृदयीं
१२२	आला	।।ज्ञा.गा.सो.०२.५।।	गजरु गोपाळांचा श्रवणीं पडियेला । शंखचक्र करीं विठ्ठल सामोरा आला
१२३	आल्हाद	।।ज्ञा.गा.सो.०२.३।।	दिंड्या गरुडटके मृदंगाचे नाद । गाताती विठ्ठलनाम करिताती आल्हाद
१२४	आळें	।।ज्ञा.गा.सो.४९.४।।	सोपान जिव्हाळें मनाचें तें आळें । परब्रह्म सांवळें तयामाजी
१२५	आवघाची	।।ज्ञा.गा.सो.२८.३।।	गेला तो आचार आवघाची विचार । परे परता पर परब्रह्म
१२६	आवडतें	।।ज्ञा.गा.सो.१४.४।।	सोपान म्हणे सरतें तुजचि आवडतें । माझ्या मनोरथें तुझी आशा
१२७	आवडीचें	।।ज्ञा.गा.सो.०६.१।।	आवडीचें मार्गें प्रवृत्तीचें नेघे । नाममार्गें वळगें निघें रया
१२८	आशा	।।ज्ञा.गा.सो.१४.४।।	सोपान म्हणे सरतें तुजचि आवडतें । माझ्या मनोरथें तुझी आशा

१२९	आशा	।।ज्ञा.गा.सो.१५.२।।	हेंची मज चाड न करीं मी आशा । तुज हृषीकेशा चिंतितुसें
१३०	आहाच	।।ज्ञा.गा.सो.२४.१।।	नाहीं नाहीं भान न दिसे प्रपंच । रोहिणी आहाच मृगजळ
१३१	आहे	।।ज्ञा.गा.सो.१६.१।।	सर्वघटीं रूप समसारिखें आहे । म्हणोनियां ते सोय आम्हां भक्तां
१३२	आहे	।।ज्ञा.गा.सो.२२.३।।	राम हा सकळ आम्हां सर्व आहे । दुजें तें न साहे परब्रह्मीं
१३३	आहे	।।ज्ञा.गा.सो.३४.१।।	हरि नांदे देहीं ऐसा भावो आहे । परतोनि पाहें अरे जना
१३४	आहे	।।ज्ञा.गा.सो.३५.२।।	तत्त्वता श्रीहरि सर्वां घटीं आहे । उभारोनि बाहे वेद बोले
१३५	आहे	।।ज्ञा.गा.सो.४३.२।।	तेजरूप तेजीं आपरूप काजीं । जीवशिव भोजीं नांदत आहे
१३६	इंद्रियां	।।ज्ञा.गा.सो.०१.१।।	उघडली दृष्टी इंद्रियां सकट । वैकुंठीची वाट पंढरी जाणा
१३७	इये	।।ज्ञा.गा.सो.३२.२।।	पूर्व पुण्य चोख आचरलों आम्ही । तरिच इये जन्मीं भक्ति आम्हां
१३८	इये	।।ज्ञा.गा.सो.३८.२।।	ब्रह्म हें सोंवळें न देखो वोंवळें । असों खेळेमेळें इये जनीं
१३९	इहीं	।।ज्ञा.गा.सो.२६.४।।	सोपान सगळा न दिसे इहीं डोळां । तूंचि बा गोपाळा आत्माराम
१४०	उखितें	।।ज्ञा.गा.सो.४३.३।।	राहातें पाहातें जिवातें पोखितें । आपणची उखितें दिसे एक
१४१	उगला	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
१४२	उगलें	।।ज्ञा.गा.सो.०७.१।।	सबाह्य कोंदलें निवांत उगलें । रामरसें रंगलें अरे जना
१४३	उगा	।।ज्ञा.गा.सो.१६.४।।	सोपान सलगी न बोलतां उगा । तुजविण वाउगा ठावो नाहीं
१४४	उघड	।।ज्ञा.गा.सो.०१.३।।	हाचि मार्ग सोपा जनासी उघड । विषयाचें जाड टाकीं परतें
१४५	उघडली	।।ज्ञा.गा.सो.०१.१।।	उघडली दृष्टी इंद्रियां सकट । वैकुंठीची वाट पंढरी जाणा
१४६	उघडा	।।ज्ञा.गा.सो.४५.२।।	बाहेर साबडा आत्मा दिसे उघडा । मातियेचा वेढा जीवनालागीं
१४७	उचित	।।ज्ञा.गा.सो.०८.४।।	सोपान निवांत रामनामीं रत । संसार उचित रामनाम
१४८	उच्चारी	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
१४९	उच्चारी	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
१५०	उच्चारी	।।ज्ञा.गा.सो.२१.२।।	गोविंद श्रीहरि हेंचि तो उच्चारी । शिव चराचरीं आत्मारामु
१५१	उच्चारु	।।ज्ञा.गा.सो.०८.२।।	तैसें नका करूं प्रगट सर्वेश्वरु । हरिनाम उच्चारु जपा वाचे
१५२	उदयोस्तु	।।ज्ञा.गा.सो.४७.३।।	उदयोस्तु परिमाण ब्रह्म । चंद्र सूर्य नेम हारपलें
१५३	उदास	।।ज्ञा.गा.सो.१७.२।।	तैसे आम्ही दास तुजमाजी उदास । तूं आमुचा निवास सर्व देवा
१५४	उदेला	।।ज्ञा.गा.सो.४३.१।।	नाद रूप ठसा निरालंब जाला । सगुणीं उदेला तेजाकार

१५५	उद्धव	।।ज्ञा.गा.सो.१२.२।।	पदरज वंदी ध्यान तें गोविंदीं । उद्धव मुकुंदीं तल्लीनता
१५६	उद्धवा	।।ज्ञा.गा.सो.१२.१।।	रूप हें सांवळें भोगिताती डोळे । उद्धवा सोहळे अक्रुरासी
१५७	उपदेश	।।ज्ञा.गा.सो.३६.४।।	सोपान म्हणे गुरुचा उपदेश शुद्ध । तरीच वासना प्रबुद्ध तया नरा
१५८	उपदेशु	।।ज्ञा.गा.सो.३४.३।।	हा बोधु श्रीरंगीं अर्जुना उपदेशु । सर्व हृषीकेशु सर्वां रूपीं
१५९	उपनिषद	।।ज्ञा.गा.सो.५१.२।।	हरी हाचि सर्व उपनिषद भाव । रोहिणीचि माव जनीं दिसे
१६०	उपमे	।।ज्ञा.गा.सो.४७.२।।	उपमे वैकुंठ ब्रह्म हें तत्त्व बीज । सूचना अखंड सर्वांभूतीं
१६१	उपाया	।।ज्ञा.गा.सो.४६.१।।	शांति दया क्षमा तेथील उपाया । निर्गुणीं ते माया आपरूप
१६२	उभयतां	।।ज्ञा.गा.सो.०८.३।।	विज्ञानीं पैं ज्ञान आटलेंसे पूर्ण । उभयतां चैतन्य तैसा हरि
१६३	उभारोनि	।।ज्ञा.गा.सो.३५.२।।	तत्त्वता श्रीहरि सर्वां घटीं आहे । उभारोनि बाहे वेद बोले
१६४	उमाशंकर	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐंसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
१६५	उलथा	।।ज्ञा.गा.सो.०१.४।।	सोपान म्हणे गुंफसी सर्वथा । मग नव्हे उलथा भक्तिपंथें
१६६	उल्हासु	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
१६७	एक	।।ज्ञा.गा.सो.२०.३।।	न लगती तीर्थे एक गोविंद पुरे । वेगीं कृष्ण धुरें वोळगों सदा
१६८	एक	।।ज्ञा.गा.सो.२९.१।।	दिन व्योम तारा ग्रहगण शेखीं । एक हृषीकेशी सर्व आम्हां
१६९	एक	।।ज्ञा.गा.सो.३१.२।।	तेजाकार दिशा बिंबीं बिंब एक । निवृत्तीनें चोख दाखविलें
१७०	एक	।।ज्ञा.गा.सो.३७.१।।	मन आधीं मुंडीं वासनेतें खंडीं । विठ्ठल ब्रह्मांडीं एक आत्मा
१७१	एक	।।ज्ञा.गा.सो.४२.२।।	एकतत्वेंसी हरी एक रूप माझा । भिन्नभाव दुजा नाहीं नाहीं
१७२	एक	।।ज्ञा.गा.सो.४३.३।।	राहातें पाहातें जिवातें पोखितें । आपणची उखितें दिसे एक
१७३	एक	।।ज्ञा.गा.सो.४७.१।।	वैकुंठ सगळें न करूं आगळें । मन ब्रह्ममेळे एक ठेलें
१७४	एक	।।ज्ञा.गा.सो.४८.४।।	सोपान दीपन दिपी तें जीवन । तयामाजी मन एक झालें
१७५	एक	।।ज्ञा.गा.सो.५०.२।।	सर्व हरी हरी बाह्य अभ्यंतरीं । एक चराचरीं आत्माराम
१७६	एक	।।ज्ञा.गा.सो.५२.२।।	घोंगडियांचें मोल पैं खरें । रामटका देई एक पुरे
१७७	एक	।।ज्ञा.गा.सो.५२.३।।	घोंगडिया धोंगडिया पाड दाविती । एक एक दाविती एकापुढें
१७८	एक	।।ज्ञा.गा.सो.५२.३।।	घोंगडिया धोंगडिया पाड दाविती । एक एक दाविती एकापुढें
१७९	एकतत्त्वेंसी	।।ज्ञा.गा.सो.४२.१।।	पाहाणें परिसणें नादरूपीं गेलें । निराकार ठेलें एकतत्त्वेंसी
१८०	एकतत्व	।।ज्ञा.गा.सो.४८.३।।	आत्मा परमात्मा भेदाभेद द्वंद्व । एकतत्व अभेद जनीं वनीं

१८१	एकतत्वेंसी	।।ज्ञा.गा.सो.४२.२।।	एकतत्वेंसी हरी एक रूप माझा । भिन्नभाव दुजा नाहीं नाहीं
१८२	एकपणें	।।ज्ञा.गा.सो.४४.२।।	मन हें निकट ब्रह्मरूपें चोख । ब्रह्मीं ब्रह्म लेख एकपणें
१८३	एकपणें	।।ज्ञा.गा.सो.५०.४।।	सोपान तिष्ठत रामनामीं लीन । मन तेथें मौन्य एकपणें
१८४	एका	।।ज्ञा.गा.सो.३५.१।।	हरिविण भावो न धरावा पोटीं । सर्व भावें सृष्टि एका तत्त्वें
१८५	एकाचि	।।ज्ञा.गा.सो.३६.२।।	सर्व ब्रह्म निर्मळ नेणसि सोंवळें। एकाचि गोपाळें जन वन
१८६	एकापुढें	।।ज्ञा.गा.सो.५२.३।।	घोंगडिया धोंगडिया पाड दाविती । एक एक दाविती एकापुढें
१८७	एकु	।।ज्ञा.गा.सो.३३.३।।	हरिचेंनि ध्यान निरंतर करीं । बाह्य अभ्यंतरीं एकु रामु
१८८	एक्या	।।ज्ञा.गा.सो.३८.३।।	ब्रह्मांड पंढरी सोंवळी हें खरी । तरसी निर्धारीं एक्या नामें
१८९	ऐकें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
१९०	ऐसा	।।ज्ञा.गा.सो.१९.२।।	रामकृष्ण नाम हा जप परम । ऐसा नित्य नेम सारुं रया
१९१	ऐसा	।।ज्ञा.गा.सो.३४.१।।	हरि नांदे देहीं ऐसा भावो आहे । परतोनि पाहें अरे जना
१९२	ऐसें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
१९३	ऐसें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐंसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
१९४	ऐसें	।।ज्ञा.गा.सो.२०.४।।	सोपान सांगत गोविंद स्मरणें । नित्यता पैं ध्यान गोविंद ऐसें
१९५	कथा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
१९६	कथा	।।ज्ञा.गा.सो.०५.१।।	मनाचे मवाळ हरिरूप चिंतिती । रामकृष्ण मूर्ति नित्य कथा
१९७	करद्वय	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
१९८	करा	।।ज्ञा.गा.सो.०७.२।।	हरि राम कृष्ण हरि राम कृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुखें करा
१९९	करारे	।।ज्ञा.गा.सो.११.४।।	सोपान म्हणे हरि जप करारे सर्वथा । न पवाल व्यथा भवजाळीं
२००	करावें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
२०१	करितां	।।ज्ञा.गा.सो.१४.३।।	माहेर आठवे करितां कामना । तुझ्या चरणीं वासना जडोनि ठेली
२०२	करिताती	।।ज्ञा.गा.सो.०२.३।।	दिंड्या गरुडटके मृदंगाचे नाद । गाताती विठ्ठलनाम करिताती आल्हाद
२०३	करीं	।।ज्ञा.गा.सो.०२.५।।	गजरु गोपाळांचा श्रवणीं पडियेला । शंखचक्र करीं विठ्ठल सामोरा आला
२०४	करीं	।।ज्ञा.गा.सो.१५.२।।	हेंची मज चाड न करीं मी आशा । तुज हृषीकेशा चिंतितुसें
२०५	करीं	।।ज्ञा.गा.सो.३३.३।।	हरिचेंनि ध्यान निरंतर करीं । बाह्य अभ्यंतरीं एकु रामु
२०६	करीं	।।ज्ञा.गा.सो.३७.२।।	मन हें सोंवळें सदा शौच करीं । तुज निरंतरीं हरि पावे

२०७	करूं	।।ज्ञा.गा.सो.०८.२।।	तैसें नका करूं प्रगट सर्वेश्वरु । हरिनाम उच्चारु जपा वाचे
२०८	करूं	।।ज्ञा.गा.सो.११.२।।	हरिविण नाम नाहीं पा रे सार । दुसरा विचार करूं नको
२०९	करूं	।।ज्ञा.गा.सो.४७.१।।	वैकुंठ सगळें न करूं आगळें । मन ब्रह्ममेळे एक ठेलें
२१०	कल्पना	।।ज्ञा.गा.सो.२६.१।।	मी माझी कल्पना पळाली वासना । जनीं जनार्दना सेवीतुसे
२११	कल्पना	।।ज्ञा.गा.सो.३१.३।।	निमाली वासना बुडाली भावना । गेली ते कल्पना ठाव नाहीं
२१२	कळलें	।।ज्ञा.गा.सो.२५.३।।	न दिसे दुसरें निर्धारितां खरें । श्रीगुरुविचारें कळलें आम्हां
२१३	कळा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
२१४	कळिकाळासी	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
२१५	कळे	।।ज्ञा.गा.सो.१५.४।।	सोपान म्हणे तुजविण न कळे । तुजमाजी सोहळें मनें केलें
२१६	कां	।।ज्ञा.गा.सो.३६.१।।	शरीर निर्मळ वासना टवाळ । कां रे तूं बरळ भक्तिवीण
२१७	कांसवदृष्टी	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
२१८	कांसवदृष्टी	।।ज्ञा.गा.सो.३२.३।।	शांति क्षमा दया निवृत्ति माउली । अखंड साउली कांसवदृष्टी
२१९	काजीं	।।ज्ञा.गा.सो.४३.२।।	तेजरूप तेजीं आपरूप काजीं । जीवशिव भोजीं नांदत आहे
२२०	काढलें	।।ज्ञा.गा.सो.४०.१।।	काढलें कुटाळ वासना बरळ । सर्व हा गोपाळ भरियेला
२२१	कामना	।।ज्ञा.गा.सो.१४.३।।	माहेर आठवे करितां कामना । तुझ्या चरणीं वासना जडोनि ठेली
२२२	कामारी	।।ज्ञा.गा.सो.०८.१।।	अव्यक्ताच्या घरीं प्रकृति कामारी । निघे माझ्या घरीं दडोनियां
२२३	काय	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
२२४	काया	।।ज्ञा.गा.सो.३०.१।।	आम्ही नेणों माया नेणों ते काया । ब्रह्म लवलाह्या आम्हां माजी
२२५	काला	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
२२६	काळ	।।ज्ञा.गा.सो.१४.२।।	रामनाम म्हणे नित्य काळ सदा । नेणें दुजा धंदा तुजवीण
२२७	काळ	।।ज्ञा.गा.सो.४१.४।।	सोपान सांगतु हरि सर्वत्र वसे । भाग्यवंत दिसे सर्व काळ
२२८	काळ	।।ज्ञा.गा.सो.५०.३।।	सर्व काळ सम नाहीं तेथें विषम । आपणची राम सर्व ज्योती
२२९	कीर्ति	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
२३०	कुटाळ	।।ज्ञा.गा.सो.४०.१।।	काढलें कुटाळ वासना बरळ । सर्व हा गोपाळ भरियेला
२३१	कुळवटी	।।ज्ञा.गा.सो.२१.४।।	सोपान धारणा गोविंद पाठाचि । कोटि पैं कुळांची कुळवटी
२३२	कुळवटीं	।।ज्ञा.गा.सो.२५.४।।	सोपान म्हणे रखुमादेविवर । तूंचि आमुचें पर कुळवटीं

२३३	कुळांची	।।ज्ञा.गा.सो.२१.४।।	सोपान धारणा गोविंद पाठाचि । कोटि पैं कुळांची कुळवटी
२३४	कुळाचार	।।ज्ञा.गा.सो.२५.२।।	आपीं सधर सर्व हा श्रीधर । सर्व कुळाचार पांडुरंग
२३५	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.सो.०७.२।।	हरि राम कृष्ण हरि राम कृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुखें करा
२३६	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.सो.०७.२।।	हरि राम कृष्ण हरि राम कृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुखें करा
२३७	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.सो.१४.१।।	राम कृष्ण मूर्ति या पुजीतसे भावें । सवें तुवांचि व्हावें केशीराजा
२३८	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.सो.२०.३।।	न लगती तीर्थे एक गोविंद पुरे । वेगीं कृष्ण धुरें वोळगों सदा
२३९	कृष्णाचिया	।।ज्ञा.गा.सो.१३.१।।	कृष्णाचिया पंथें चालिलों दातारा । तंव मार्ग येकसरा तुजमाजी
२४०	केला	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
२४१	केला	।।ज्ञा.गा.सो.३०.३।।	जिवशिवभाव आपणचि देव । केला अनुभव गुरुमुखें
२४२	केली	।।ज्ञा.गा.सो.५२.४।।	सोपान घोंगडी घडी केली । चरणीं राहिली निवृत्तीच्या
२४३	केलीं	।।ज्ञा.गा.सो.४०.२।।	गेलें पैं परतें शरीर हें रितें । नाशिवंत भूतें दुरी केलीं
२४४	केलें	।।ज्ञा.गा.सो.१५.४।।	सोपान म्हणे तुजविण न कळे । तुजमाजी सोहळें मनें केलें
२४५	केशीराजा	।।ज्ञा.गा.सो.१४.१।।	राम कृष्ण मूर्ति या पुजीतसे भावें । सवें तुवांचि व्हावें केशीराजा
२४६	कैवल्य	।।ज्ञा.गा.सो.१०.४।।	याचेनि स्मरणें कैवल्य साचार । सोपान विचार हरि जपे
२४७	कैवल्यपति	।।ज्ञा.गा.सो.१३.२।।	आदि ब्रह्ममूर्ति तूंचि विष्णु स्थिती । तुज कैवल्यपति मोल नाहीं
२४८	कैवारी	।।ज्ञा.गा.सो.२२.२।।	सर्व हरि हरि तो माझा कैवारी । दुजी भरोवरी नेघों आम्हीं
२४९	कोंदलें	।।ज्ञा.गा.सो.०७.१।।	सबाह्य कोंदलें निवांत उगलें । रामरसें रंगलें अरे जना
२५०	कोटि	।।ज्ञा.गा.सो.२१.४।।	सोपान धारणा गोविंद पाठाचि । कोटि पैं कुळांची कुळवटी
२५१	कोडें	।।ज्ञा.गा.सो.१३.४।।	सोपान म्हणे सांकडें तुजचि सर्व कोडें । विनवितु मी वाडें चरणापाशीं
२५२	खंडीं	।।ज्ञा.गा.सो.३७.१।।	मन आधीं मुंडीं वासनेतें खंडीं । विठ्ठल ब्रह्मांडीं एक आत्मा
२५३	खरा	।।ज्ञा.गा.सो.३३.१।।	हरि असे देहीं हाचि भावो खरा । वायां तूं सैरा धांवूं नको
२५४	खरी	।।ज्ञा.गा.सो.३८.३।।	ब्रह्मांड पंढरी सोंवळी हें खरी । तरसी निर्धारीं एक्या नामें
२५५	खरें	।।ज्ञा.गा.सो.२५.३।।	न दिसे दुसरें निर्धारितां खरें । श्रीगुरुविचारें कळलें आम्हां
२५६	खरें	।।ज्ञा.गा.सो.५२.२।।	घोंगडियांचें मोल पैं खरें । रामटका देई एक पुरे
२५७	खुंटे	।।ज्ञा.गा.सो.२८.१।।	पहाते न नटे मन तिये वाटे । बोलणेंची खुंटे बोलणेंपणें
२५८	खुंटे	।।ज्ञा.गा.सो.४६.३।।	मौन्य परे मिठी पश्यंतीसी नुठी । मध्यमेच्या बेटीं खुंटे तारूं

२५९	खुणा	।।ज्ञा.गा.सो.२४.४।।	निवृत्ति खुणा ज्ञानदेवा हरी । सोपान झडकरी झोंबियेला
२६०	खूण	।।ज्ञा.गा.सो.०२.१।।	चला रे वैष्णवहो जाऊं पंढरीसी । प्रेमामृत खूण मागों त्या विठ्ठलासी
२६१	खूण	।।ज्ञा.गा.सो.१२.४।।	निवृत्तीचें ध्यान ज्ञानदेव खूण । सोपान आपण नामपाठ
२६२	खूण	।।ज्ञा.गा.सो.२६.२।।	तूं तंव संपन्न आमुचें हो धन । सांगितली खूण निवृत्तीदेवीं
२६३	खूण	।।ज्ञा.गा.सो.२७.३।।	बुडाले सगुण नाहीं मी तूं पण । अंतरींची खूण मावळली
२६४	खूण	।।ज्ञा.गा.सो.४८.२।।	स्वरूपाची खूण होउनी सकळ । भोगी सर्वकाळ चित्सत्ता
२६५	खेचर	।।ज्ञा.गा.सो.३९.४।।	सोपान खेचर ब्रह्म माजिवडे । ब्रह्मांडा येवढे आत्माराम
२६६	खेळे	।।ज्ञा.गा.सो.४४.४।।	सोपान सोपारें निरालंब निर्धारें । नंदाचें गोजिरें माजि खेळे
२६७	खेळेमेळें	।।ज्ञा.गा.सो.३८.२।।	ब्रह्म हें सोंवळें न देखो वोंवळें । असों खेळेमेळें इये जनीं
२६८	गजरु	।।ज्ञा.गा.सो.०२.४।।	पावले पंढरी भीमा देखियेली दृष्टी । वैष्णवाचा गजरु आनंदें हेलावली सृष्टी
२६९	गजरु	।।ज्ञा.गा.सो.०२.५।।	गजरु गोपाळांचा श्रवणीं पडियेला । शंखचक्र करीं विठ्ठल सामोरा आला
२७०	गणिका	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
२७१	गरुडटके	।।ज्ञा.गा.सो.०२.३।।	दिंड्या गरुडटके मृदंगाचे नाद । गाताती विठ्ठलनाम करिताती आल्हाद
२७२	गा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
२७३	गा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
२७४	गाताती	।।ज्ञा.गा.सो.०२.३।।	दिंड्या गरुडटके मृदंगाचे नाद । गाताती विठ्ठलनाम करिताती आल्हाद
२७५	गावो	।।ज्ञा.गा.सो.४४.३।।	साशंकित गावो जाला परिमाण । घट मठ दिन हारपला
२७६	गिळियेलें	।।ज्ञा.गा.सो.४२.४।।	सोपान देव्हडें मन माजिवडें। ब्रह्मांड येवढें गिळियेलें
२७७	गुज	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐंसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
२७८	गुण	।।ज्ञा.गा.सो.१६.२।।	निर्गुणीं सगुण गुणांमाजी गुण । जन तूं संपूर्ण दिससी आम्हां
२७९	गुणांमाजी	।।ज्ञा.गा.सो.१६.२।।	निर्गुणीं सगुण गुणांमाजी गुण । जन तूं संपूर्ण दिससी आम्हां
२८०	गुरुचा	।।ज्ञा.गा.सो.३६.४।।	सोपान म्हणे गुरुचा उपदेश शुद्ध । तरीच वासना प्रबुद्ध तया नरा
२८१	गुरुनाम	।।ज्ञा.गा.सो.२९.४।।	सोपान निकट गुरुनाम पेठ । नित्यता वैकुंठ जवळी असे
२८२	गुरुनामें	।।ज्ञा.गा.सो.२८.४।।	सोपान दयाळ गुरुनामें बळ । आपण निखळ आपरूपें
२८३	गुरुमुखें	।।ज्ञा.गा.सो.३०.३।।	जिवशिवभाव आपणचि देव । केला अनुभव गुरुमुखें

२८४	गुरूते	।।ज्ञा.गा.सो.२७.४।।	सोपान गुरूते तें ब्रह्म पुरतें । पुसोनि आरुतें ठाकीयेली
२८५	गुंफसी	।।ज्ञा.गा.सो.०१.४।।	सोपान म्हणे गुंफसी सर्वथा । मग नव्हे उलथा भक्तिपंथें
२८६	गृह	।।ज्ञा.गा.सो.३९.३।।	माता पिता देव गृह दारा जन । सर्व जनार्दन सर्वांरूपीं
२८७	गेला	।।ज्ञा.गा.सो.२८.३।।	गेला तो आचार आवघाची विचार । परे परता पर परब्रह्म
२८८	गेली	।।ज्ञा.गा.सो.३१.३।।	निमाली वासना बुडाली भावना । गेली ते कल्पना ठाव नाहीं
२८९	गेलें	।।ज्ञा.गा.सो.२६.३।।	तुजमाजी प्रेम गेलें सप्रेमें । जप व्रत नेम हारपलें
२९०	गेलें	।।ज्ञा.गा.सो.३०.२।।	मी तूं गेलें ब्रह्मीं मन गेलें पूर्णी । वासना ते जनीं ब्रह्मीं जाली
२९१	गेलें	।।ज्ञा.गा.सो.३०.२।।	मी तूं गेलें ब्रह्मीं मन गेलें पूर्णी । वासना ते जनीं ब्रह्मीं जाली
२९२	गेलें	।।ज्ञा.गा.सो.४०.२।।	गेलें पैं परतें शरीर हें रितें । नाशिवंत भूतें दुरी केलीं
२९३	गेलें	।।ज्ञा.गा.सो.४२.१।।	पाहाणें परिसणें नादरूपीं गेलें । निराकार ठेलें एकतत्त्वेंसी
२९४	गेलें	।।ज्ञा.गा.सो.४९.१।।	निःकाम निश्चळ निश्चित स्वरूप । तेथें निर्विकल्प मन गेलें
२९५	गेलें	।।ज्ञा.गा.सो.४९.२।।	ध्येय गेलें ध्यान ध्याता माजी पूर्ण । आपण सनातन होउनी ठेला
२९६	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.सो.४४.४।।	सोपान सोपारें निरालंब निर्धारें । नंदाचें गोजिरें माजि खेळे
२९७	गोजिरें	।।ज्ञा.गा.सो.४५.४।।	सोपान साजिरें ब्रह्म तें गोजिरें । जीवन साकारें ब्रह्म हेतु
२९८	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.सो.०२.२।।	चालिले गोपाळ वाताती वाकुलिया । भरले प्रेमरसें मग ते वाताती टाळिया
२९९	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.सो.१७.४।।	सोपान निकट बोलोनि सरळ । तुष्टला गोपाळ अभय देत
३००	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.सो.१९.१।।	गोपाळ अच्युत हा नाममहिमा । नित्यता पूर्णिमा आम्हां देहीं
३०१	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.सो.१९.३।।	वासना वोढाळ नेघे पैं बरळ । नित्यता अढळ गोपाळ सेवूं
३०२	गोपाळ	।।ज्ञा.गा.सो.४०.१।।	काढलें कुटाळ वासना बरळ । सर्व हा गोपाळ भरियेला
३०३	गोपाळा	।।ज्ञा.गा.सो.२६.४।।	सोपान सगळा न दिसे इहीं डोळां । तूंचि बा गोपाळा आत्माराम
३०४	गोपाळांचा	।।ज्ञा.गा.सो.०२.५।।	गजरु गोपाळांचा श्रवणीं पडियेला । शंखचक्र करीं विठ्ठल सामोरा आला
३०५	गोपाळें	।।ज्ञा.गा.सो.३६.२।।	सर्व ब्रह्म निर्मळ नेणसि सोंवळें। एकाचि गोपाळें जन वन
३०६	गोविंद	।।ज्ञा.गा.सो.१८.१।।	हरिसुखवेषें नाचोत सर्वदा । गोविंद परमानंदा हरिबोधें
३०७	गोविंद	।।ज्ञा.गा.सो.२०.१।।	गोविंद माधव हा जपु आमुचा । नाहीं प्रपंचाचा आम्हां लेशु
३०८	गोविंद	।।ज्ञा.गा.सो.२०.२।।	गोविंद स्मरणें नित्यता पारणें । हरिनाम पठणें मोक्षमुक्ति
३०९	गोविंद	।।ज्ञा.गा.सो.२०.३।।	न लगती तीर्थे एक गोविंद पुरे । वेगीं कृष्ण धुरें वोळगों सदा

३१०	गोविंद	।।ज्ञा.गा.सो.२०.४।।	सोपान सांगत गोविंद स्मरणें । नित्यता पैं ध्यान गोविंद ऐसें
३११	गोविंद	।।ज्ञा.गा.सो.२०.४।।	सोपान सांगत गोविंद स्मरणें । नित्यता पैं ध्यान गोविंद ऐसें
३१२	गोविंद	।।ज्ञा.गा.सो.२१.२।।	गोविंद श्रीहरि हेंचि तो उच्चारी । शिव चराचरीं आत्मारामु
३१३	गोविंद	।।ज्ञा.गा.सो.२१.३।।	नामेंविण नेणें दुजयाची मातु । गोविंद स्मरतु शिवराणा
३१४	गोविंद	।।ज्ञा.गा.सो.२१.४।।	सोपान धारणा गोविंद पाठाचि । कोटि पैं कुळांची कुळवटी
३१५	गोविंद	।।ज्ञा.गा.सो.२३.२।।	हरिराम गोविंद नित्य हाचि छंद । हदयीं आनंद प्रेमबोधु
३१६	गोविंदीं	।।ज्ञा.गा.सो.१२.२।।	पदरज वंदी ध्यान तें गोविंदीं । उद्धव मुकुंदीं तल्लीनता
३१७	गोविंदु	।।ज्ञा.गा.सो.१८.२।।	रामकृष्ण हरी या नामीं आनंदु । नित्यता गोविंदु आम्हां घरीं
३१८	गोसावी	।।ज्ञा.गा.सो.५१.४।।	सोपान निकट परब्रह्म सेवी । सर्व हा गोसावी विठ्ठलराज
३१९	ग्रहगण	।।ज्ञा.गा.सो.२९.१।।	दिन व्योम तारा ग्रहगण शेखीं । एक हृषीकेशी सर्व आम्हां
३२०	घट	।।ज्ञा.गा.सो.४४.३।।	साशंकित गावो जाला परिमाण । घट मठ दिन हारपला
३२१	घटीं	।।ज्ञा.गा.सो.३३.४।।	सोपान म्हणे राम नांदे सर्वां घटीं । विश्वीं जगजेठी क्षरलासे
३२२	घटीं	।।ज्ञा.गा.सो.३५.२।।	तत्त्वता श्रीहरि सर्वां घटीं आहे । उभारोनि बाहे वेद बोले
३२३	घडी	।।ज्ञा.गा.सो.५२.४।।	सोपान घोंगडी घडी केली । चरणीं राहिली निवृत्तीच्या
३२४	घरीं	।।ज्ञा.गा.सो.०८.१।।	अव्यक्ताच्या घरीं प्रकृति कामारी । निघे माझ्या घरीं दडोनियां
३२५	घरीं	।।ज्ञा.गा.सो.०८.१।।	अव्यक्ताच्या घरीं प्रकृति कामारी । निघे माझ्या घरीं दडोनियां
३२६	घरीं	।।ज्ञा.गा.सो.१८.२।।	रामकृष्ण हरी या नामीं आनंदु । नित्यता गोविंदु आम्हां घरीं
३२७	घोंगडिया	।।ज्ञा.गा.सो.५२.३।।	घोंगडिया धोंगडिया पाड दाविती । एक एक दाविती एकापुढें
३२८	घोंगडियांचें	।।ज्ञा.गा.सो.५२.२।।	घोंगडियांचें मोल पैं खरें । रामटका देई एक पुरे
३२९	घोंगडियासाठीं	।।ज्ञा.गा.सो.५२.१।।	घोंगडियासाठीं पंढरीये पेठीं । वैष्णवाची दाटी होती तेथें
३३०	घोंगडी	।।ज्ञा.गा.सो.५२.४।।	सोपान घोंगडी घडी केली । चरणीं राहिली निवृत्तीच्या
३३१	घोटे	।।ज्ञा.गा.सो.४०.४।।	सोपान विनटे परब्रह्म घोटे । प्रपंच सपाटे निवटियेला
३३२	घोटें	।।ज्ञा.गा.सो.३१.४।।	सोपान नैश्वर परब्रह्म साचार । सेवितु अपार नाम घोटें
३३३	घोष	।।ज्ञा.गा.सो.०३.३।।	दिंड्या पताका मृदंग । टाळ घोष नामें सुरंग । तेथें आपण पांडुरंग । भक्तसंगें नाचत
३३४	घोषु	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
३३५	चंद्र	।।ज्ञा.गा.सो.४७.३।।	उदयोस्तु परिमाण ब्रह्म । चंद्र सूर्य नेम हारपलें

३३६	चतुर्भुज	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
३३७	चरण	।।ज्ञा.गा.सो.२३.४।।	सोपान आलगटु नामपाठ वाचे । नित्य विठ्ठलाचे चरण ह्रदयीं
३३८	चरणापाशीं	।।ज्ञा.गा.सो.१३.४।।	सोपान म्हणे सांकडें तुजचि सर्व कोडें । विनवितु मी वाडें चरणापाशीं
३३९	चरणीं	।।ज्ञा.गा.सो.१४.३।।	माहेर आठवे करितां कामना । तुझ्या चरणीं वासना जडोनि ठेली
३४०	चरणीं	।।ज्ञा.गा.सो.५२.४।।	सोपान घोंगडी घडी केली । चरणीं राहिली निवृत्तीच्या
३४१	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.सो.२१.२।।	गोविंद श्रीहरि हेंचि तो उच्चारी । शिव चराचरीं आत्मारामु
३४२	चराचरीं	।।ज्ञा.गा.सो.५०.२।।	सर्व हरी हरी बाह्य अभ्यंतरीं । एक चराचरीं आत्माराम
३४३	चरित्र	।।ज्ञा.गा.सो.३४.४।।	सोपान धारणा हरि नांदे सर्वत्र । त्याचेंचि चरित्र क्षरलेंसे
३४४	चला	।।ज्ञा.गा.सो.०२.१।।	चला रे वैष्णवहो जाऊं पंढरीसी । प्रेमामृत खूण मागों त्या विठ्ठलासी
३४५	चाड	।।ज्ञा.गा.सो.१५.२।।	हेंची मज चाड न करीं मी आशा । तुज ह्रषीकेशा चिंतितुसें
३४६	चालिले	।।ज्ञा.गा.सो.०२.२।।	चालिले गोपाळ वाताती वाकुलिया । भरले प्रेमरसें मग ते वाताती टाळिया
३४७	चालिलों	।।ज्ञा.गा.सो.१३.१।।	कृष्णाचिया पंथें चालिलों दातारा । तंव मार्ग येकसरा तुजमाजी
३४८	चाले	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
३४९	चिंतन	।।ज्ञा.गा.सो.४१.१।।	हरी असे देहीं सर्वकाळ संपन्न । म्हणोनी चिंतन निरंतर
३५०	चिंतिती	।।ज्ञा.गा.सो.०५.१।।	मनाचे मवाळ हरिरूप चिंतिती । रामकृष्ण मूर्ति नित्य कथा
३५१	चिंतितुसें	।।ज्ञा.गा.सो.१५.२।।	हेंची मज चाड न करीं मी आशा । तुज ह्रषीकेशा चिंतितुसें
३५२	चित्त	।।ज्ञा.गा.सो.२२.१।।	हरिविण दुजें न देखे चित्त माझें । म्हणोनि सहजें विचरतु
३५३	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.सो.१०.३।।	वैकुंठींचें सुख नलगे पैं चित्तीं । हरि हेंचि मूर्ति विठ्ठल ध्यावो
३५४	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.सो.१८.४।।	सोपान पादप अवघेंचि हरिरूप । हरिविण स्वरुप नेघे चित्तीं
३५५	चित्रगुप्त	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
३५६	चित्सत्ता	।।ज्ञा.गा.सो.४८.२।।	स्वरूपाची खूण होउनी सकळ । भोगी सर्वकाळ चित्सत्ता
३५७	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.सो.०८.३।।	विज्ञानीं पैं ज्ञान आटलेंसे पूर्ण । उभयतां चैतन्य तैसा हरि
३५८	चैतन्याची	।।ज्ञा.गा.सो.३४.२।।	परतलिया दृष्टी चैतन्याची दृष्टी । नामेंच वैकुंठीं पावे जना
३५९	चोख	।।ज्ञा.गा.सो.११.३।।	हरि ध्यान चोख पवित्र परिकर । नित्यता शंकर हरिध्यानीं
३६०	चोख	।।ज्ञा.गा.सो.२७.१।।	आत्मरूप सखा आत्मपणें चोख । निर्गुणींचें चोख सगुणीं जालें
३६१	चोख	।।ज्ञा.गा.सो.२७.१।।	आत्मरूप सखा आत्मपणें चोख । निर्गुणींचें चोख सगुणीं जालें

३६२	चोख	।।ज्ञा.गा.सो.३१.२।।	तेजाकार दिशा बिंबीं बिंब एक । निवृत्तीनें चोख दाखविलें
३६३	चोख	।।ज्ञा.गा.सो.३२.२।।	पूर्व पुण्य चोख आचरलों आम्ही । तरिच इये जन्मीं भक्ति आम्हां
३६४	चोख	।।ज्ञा.गा.सो.४४.१।।	नाद रसीं लीन ब्रह्म सामावलें । त्यामाजि सानुलें मन चोख
३६५	चोख	।।ज्ञा.गा.सो.४४.२।।	मन हें निकट ब्रह्मरूपें चोख । ब्रह्मीं ब्रह्म लेख एकपणें
३६६	चोखाळ	।।ज्ञा.गा.सो.२४.२।।	तुटलासे सांठा वासना चोखाळ । दिननिशीं फळ राम जाला
३६७	चोखाळपणें	।।ज्ञा.गा.सो.४५.३।।	तैसें हें शरीर आत्मपणें नीट । मन हें निकट चोखाळपणें
३६८	छंद	।।ज्ञा.गा.सो.२३.२।।	हरिराम गोविंद नित्य हाचि छंद । हदयीं आनंद प्रेमबोधु
३६९	छाया	।।ज्ञा.गा.सो.४६.२।।	ज्योतिरूप छाया सर्व हें निर्गुण । आत्मारामीं भिन्न नाहीं नाहीं
३७०	जंगम	।।ज्ञा.गा.सो.४०.३।।	स्थावर जंगम स्थावरिला राम । सर्वगत शाम नि:संदेहें
३७१	जगजेठी	।।ज्ञा.गा.सो.३३.४।।	सोपान म्हणे राम नांदे सर्वां घटीं । विश्वीं जगजेठी क्षरलासे
३७२	जगन्निवासु	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
३७३	जगा	।।ज्ञा.गा.सो.१७.१।।	सागरींचें तोय जगा निवारीत । मागुतें भरत पूर्णपणें
३७४	जगा	।।ज्ञा.गा.सो.३२.४।।	सोपान म्हणे तें जगा जीवन मोल । भिवरा विठ्ठल दैवत आम्हां
३७५	जगाचा	।।ज्ञा.गा.सो.१३.३।।	अमोल्य जे वस्तु पुंडलिक देवा । जगाचा विसावा जनकु माझा
३७६	जगीं	।।ज्ञा.गा.सो.१०.१।।	ज्याचे मुखीं हरि तोचि धन्य ये जगीं । तरला पैं वेगीं वेदु बोले
३७७	जडोनि	।।ज्ञा.गा.सो.१४.३।।	माहेर आठवे करितां कामना । तुझ्या चरणीं वासना जडोनि ठेली
३७८	जन	।।ज्ञा.गा.सो.१६.२।।	निर्गुणीं सगुण गुणांमाजी गुण । जन तूं संपूर्ण दिससी आम्हां
३७९	जन	।।ज्ञा.गा.सो.३६.२।।	सर्व ब्रह्म निर्मळ नेणसि सोंवळें। एकाचि गोपाळें जन वन
३८०	जन	।।ज्ञा.गा.सो.३९.१।।	राम सर्वोत्तम या नामें निखळ । जन हें सफळ दिसताहे
३८१	जन	।।ज्ञा.गा.सो.३९.३।।	माता पिता देव गृह दारा जन । सर्व जनार्दन सर्वांरूपीं
३८२	जन	।।ज्ञा.गा.सो.४७.४।।	सोपान तो क्षेत्री जन हेंची क्षेत्र । तेथें तो विचित्र हारपला
३८३	जनकु	।।ज्ञा.गा.सो.१३.३।।	अमोल्य जे वस्तु पुंडलिक देवा । जगाचा विसावा जनकु माझा
३८४	जननी	।।ज्ञा.गा.सो.१५.३।।	तूंचि माझें धन जोडी हें निजाची । जननी तूं आमुची जीवलगी
३८५	जना	।।ज्ञा.गा.सो.०७.१।।	सबाह्य कोंदलें निवांत उगलें । रामरसें रंगलें अरे जना
३८६	जना	।।ज्ञा.गा.सो.३४.१।।	हरि नांदे देहीं ऐसा भावो आहे । परतोनि पाहें अरे जना
३८७	जना	।।ज्ञा.गा.सो.३४.२।।	परतलिया दृष्टी चैतन्याची दृष्टी । नामेंच वैकुंठीं पावे जना

३८८	जनार्दन	।।ज्ञा.गा.सो.३९.३।।	माता पिता देव गृह दारा जन । सर्व जनार्दन सर्वांरूपीं
३८९	जनार्दना	।।ज्ञा.गा.सो.२६.१।।	मी माझी कल्पना पळाली वासना । जनीं जनार्दना सेवीतुसे
३९०	जनासी	।।ज्ञा.गा.सो.०१.३।।	हाचि मार्ग सोपा जनासी उघड । विषयाचें जाड टाकीं परतें
३९१	जनीं	।।ज्ञा.गा.सो.२६.१।।	मी माझी कल्पना पळाली वासना । जनीं जनार्दना सेवीतुसे
३९२	जनीं	।।ज्ञा.गा.सो.३०.२।।	मी तूं गेलें ब्रह्मीं मन गेलें पूर्णी । वासना ते जनीं ब्रह्मीं जाली
३९३	जनीं	।।ज्ञा.गा.सो.३८.२।।	ब्रह्म हें सोंवळें न देखो वोंवळें । असों खेळेमेळें इये जनीं
३९४	जनीं	।।ज्ञा.गा.सो.४५.१।।	नाद ब्रह्म मुसें नादरूप वसे । तैसा जनीं दिसे आत्मपणें
३९५	जनीं	।।ज्ञा.गा.सो.४८.३।।	आत्मा परमात्मा भेदाभेद द्वंद्व । एकतत्व अभेद जनीं वनीं
३९६	जनीं	।।ज्ञा.गा.सो.५१.२।।	हरी हाचि सर्व उपनिषद भाव । रोहिणीचि माव जनीं दिसे
३९७	जन्म	।।ज्ञा.गा.सो.३२.१।।	तिहींचे त्रिगुणें रजतममिश्रित । त्यामाजि त्वरित जन्म माझा
३९८	जन्मीं	।।ज्ञा.गा.सो.१७.३।।	तुजमाजी विरों सुखदुःख विसरों । तुझ्या नामें तरों येची जन्मीं
३९९	जन्मीं	।।ज्ञा.गा.सो.३२.२।।	पूर्व पुण्य चोख आचरलों आम्ही । तरिच इये जन्मीं भक्ति आम्हां
४००	जप	।।ज्ञा.गा.सो.०५.३।।	हरि ध्यान जप मुक्त पैं अनंत । जीव शिवीं रत सर्वकाळ
४०१	जप	।।ज्ञा.गा.सो.११.४।।	सोपान म्हणे हरि जप करारे सर्वथा । न पवाल व्यथा भवजाळीं
४०२	जप	।।ज्ञा.गा.सो.१९.२।।	रामकृष्ण नाम हा जप परम । ऐसा नित्य नेम सारुं रया
४०३	जप	।।ज्ञा.गा.सो.२६.३।।	तुजमाजी प्रेम गेलें सप्रेमें । जप व्रत नेम हारपलें
४०४	जपतु	।।ज्ञा.गा.सो.०७.४।।	सोपान जपतु रामनामीं रतु । निरंतर स्मरतु रामकृष्ण
४०५	जपतुसे	।।ज्ञा.गा.सो.१९.४।।	सोपान सार जपतुसे नाम । दिननिशीं नेम हदयांतु
४०६	जपतुसें	।।ज्ञा.गा.सो.०६.३।।	अंतरींच्या सुखें बाहिरिलिया वेखें । परब्रह्म सुखें जपतुसें
४०७	जपा	।।ज्ञा.गा.सो.०८.२।।	तैसें नका करूं प्रगट सर्वेश्वरु । हरिनाम उच्चारु जपा वाचे
४०८	जपीजेसु	।।ज्ञा.गा.सो.०६.२।।	नाम परब्रह्मा नाम परब्रह्मा । नित्य रामनाम जपीजेसु
४०९	जपीजेसु	।।ज्ञा.गा.सो.०९.१।।	मोक्षालागीं धन वेंचावें नलगे । रामकृष्ण वोळगे जपीजेसु
४१०	जपु	।।ज्ञा.गा.सो.२०.१।।	गोविंद माधव हा जपु आमुचा । नाहीं प्रपंचाचा आम्हां लेशु
४११	जपु	।।ज्ञा.गा.सो.२१.१।।	विठ्ठल पैं सार हा जपु आमुचा । अनित्याशी वाचा नित्यनेमु
४१२	जपे	।।ज्ञा.गा.सो.१०.४।।	याचेनि स्मरणें कैवल्य साचार । सोपान विचार हरि जपे
४१३	जपे	।।ज्ञा.गा.सो.१२.३।।	विदुर सुखाचा नाम जपे वाचा । श्रीकृष्ण तयाचा अंगीकारी

४१४	जपें	।।ज्ञा.गा.सो.११.१।।	हरिनाम जपें सहस्त्रवरि सोपें । जातील रे पापें अनंतकोटी
४१५	जया	।।ज्ञा.गा.सो.०९.३।।	वेगाचेनि वेगें जया लागवेगें । प्रपंच वाउगे हरिनामें
४१६	जया	।।ज्ञा.गा.सो.५१.१।।	हरिवीण नाहीं वेदादिकां मती । श्रुती त्या संपती जया रूपीं
४१७	जरी	।।ज्ञा.गा.सो.२३.१।।	हरिवीण दुजें नावडे पैं दैवत । जरी तो समर्थ बोले सृष्टि
४१८	जवळी	।।ज्ञा.गा.सो.०४.१।।	सर्वकाळ ध्यान हरिरूप ज्याचें । तया सर्व रूप साचें जवळी असे
४१९	जवळी	।।ज्ञा.गा.सो.२९.४।।	सोपान निकट गुरुनाम पेठ । नित्यता वैकुंठ जवळी असे
४२०	जाऊं	।।ज्ञा.गा.सो.०२.१।।	चला रे वैष्णवहो जाऊं पंढरीसी । प्रेमामृत खूण मागों त्या विठ्ठलासी
४२१	जाड	।।ज्ञा.गा.सो.०१.३।।	हाचि मार्ग सोपा जनासी उघड । विषयाचें जाड टाकीं परतें
४२२	जाणा	।।ज्ञा.गा.सो.०१.१।।	उघडली दृष्टी इंद्रियां सकट । वैकुंठीची वाट पंढरी जाणा
४२३	जाणा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
४२४	जाणा	।।ज्ञा.गा.सो.२४.३।।	रामेंविण दुजें नाहीं पैं हो बिजें । बोलतु सहजें वेदु जाणा
४२५	जातील	।।ज्ञा.गा.सो.११.१।।	हरिनाम जपें सहस्त्रवरि सोपें । जातील रे पापें अनंतकोटी
४२६	जाय	।।ज्ञा.गा.सो.०९.२।।	रामकृष्ण मुखें तया अनंत सुखें । तो जाय विशेषें वैकुंठभुवना
४२७	जाला	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
४२८	जाला	।।ज्ञा.गा.सो.०४.२।।	हरी हरी जाला प्रपंच अबोला । हरीसुखें निवाला तोचि धन्य
४२९	जाला	।।ज्ञा.गा.सो.२४.२।।	तुटलासे सांठा वासना चोखाळ । दिननिशीं फळ राम जाला
४३०	जाला	।।ज्ञा.गा.सो.४३.१।।	नाद रूप ठसा निरालंब जाला । सगुणीं उदेला तेजाकार
४३१	जाला	।।ज्ञा.गा.सो.४४.३।।	साशंकित गावो जाला परिमाण । घट मठ दिन हारपला
४३२	जाला	।।ज्ञा.गा.सो.५०.१।।	आपरूप हरी आपणचि देव । आपणची भाव सर्व जाला
४३३	जाली	।।ज्ञा.गा.सो.३०.२।।	मी तूं गेलें ब्रह्मीं मन गेलें पूर्णी । वासना ते जनीं ब्रह्मीं जाली
४३४	जालें	।।ज्ञा.गा.सो.२७.१।।	आत्मरूप सखा आत्मपणें चोख । निर्गुणींचें चोख सगुणीं जालें
४३५	जिवशिवभाव	।।ज्ञा.गा.सो.३०.३।।	जिवशिवभाव आपणचि देव । केला अनुभव गुरुमुखें
४३६	जिवातें	।।ज्ञा.गा.सो.४३.३।।	राहातें पाहातें जिवातें पोखितें । आपणची उखितें दिसे एक
४३७	जिव्हार	।।ज्ञा.गा.सो.०७.३।।	तरा पैं संसार रामनामें निरंतर । अखंड जिव्हार रामरसें
४३८	जिव्हाळें	।।ज्ञा.गा.सो.४९.४।।	सोपान जिव्हाळें मनाचें तें आळें । परब्रह्म सांवळें तयामाजी

४३९	जीव	।।ज्ञा.गा.सो.०४.४।।	सोपान विदेही सर्वरूपीं बिंबतु । हरी रूपीं रतु जीव शिवा
४४०	जीव	।।ज्ञा.गा.सो.०५.३।।	हरि ध्यान जप मुक्त पैं अनंत । जीव शिवीं रत सर्वकाळ
४४१	जीव	।।ज्ञा.गा.सो.३५.३।।	हरिविण नाहीं जीव शिव पाहीं । शिवाच्याही देहीं आत्मा हरी
४४२	जीवन	।।ज्ञा.गा.सो.३२.४।।	सोपान म्हणे तें जगा जीवन मोल । भिवरा विठ्ठल दैवत आम्हां
४४३	जीवन	।।ज्ञा.गा.सो.४५.४।।	सोपान साजिरें ब्रह्म तें गोजिरें । जीवन साकारें ब्रह्म हेतु
४४४	जीवन	।।ज्ञा.गा.सो.४८.४।।	सोपान दीपन दिपी तें जीवन । तयामाजी मन एक झालें
४४५	जीवनालागीं	।।ज्ञा.गा.सो.४५.२।।	बाहेर साबडा आत्मा दिसे उघडा । मातियेचा वेढा जीवनालागीं
४४६	जीवलगी	।।ज्ञा.गा.सो.१५.३।।	तूंचि माझें धन जोडी हें निजाची । जननी तूं आमुची जीवलगी
४४७	जीवशिव	।।ज्ञा.गा.सो.४३.२।।	तेजरूप तेजीं आपरूप काजीं । जीवशिव भोजीं नांदत आहे
४४८	जीवशिव	।।ज्ञा.गा.सो.५१.३।।	सर्वघटीं राम जीवशिव सम । सर्वरूपें ब्रह्म भरलें सदा
४४९	जे	।।ज्ञा.गा.सो.१३.३।।	अमोल्य जे वस्तु पुंडलिक देवा । जगाचा विसावा जनकु माझा
४५०	जेथें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
४५१	जोडी	।।ज्ञा.गा.सो.१५.३।।	तूंचि माझें धन जोडी हें निजाची । जननी तूं आमुची जीवलगी
४५२	जोडूनी	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
४५३	ज्या	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
४५४	ज्याचे	।।ज्ञा.गा.सो.१०.१।।	ज्याचे मुखीं हरि तोचि धन्य ये जगीं । तरला पैं वेगीं वेदु बोले
४५५	ज्याचें	।।ज्ञा.गा.सो.०४.१।।	सर्वकाळ ध्यान हरिरूप ज्याचें । तया सर्व रूप साचें जवळी असे
४५६	ज्योतिरूप	।।ज्ञा.गा.सो.४६.२।।	ज्योतिरूप छाया सर्व हें निर्गुण । आत्मारामीं भिन्न नाहीं नाहीं
४५७	ज्योती	।।ज्ञा.गा.सो.५०.३।।	सर्व काळ सम नाहीं तेथें विषम । आपणची राम सर्व ज्योती
४५८	झडकरी	।।ज्ञा.गा.सो.२४.४।।	निवृत्ति खुणा ज्ञानदेवा हरी । सोपान झडकरी झोंबियेला
४५९	झालें	।।ज्ञा.गा.सो.४८.४।।	सोपान दीपन दिपी तें जीवन । तयामाजी मन एक झालें
४६०	झोंबियेला	।।ज्ञा.गा.सो.२४.४।।	निवृत्ति खुणा ज्ञानदेवा हरी । सोपान झडकरी झोंबियेला
४६१	टवाळ	।।ज्ञा.गा.सो.३६.१।।	शरीर निर्मळ वासना टवाळ । कां रे तूं बरळ भक्तिवीण
४६२	टाकीं	।।ज्ञा.गा.सो.०१.३।।	हाचि मार्ग सोपा जनासी उघड । विषयाचें जाड टाकीं परतें
४६३	टाळ	।।ज्ञा.गा.सो.०३.३।।	दिंड्या पताका मृदंग । टाळ घोष नामें सुरंग । तेथें आपण पांडुरंग । भक्तसंगें नाचत

४६४	टाळिया	।।ज्ञा.गा.सो.०२.२।।	चालिले गोपाळ वाताती वाकुलिया । भरले प्रेमरसें मग ते वाताती टाळिया
४६५	ठसा	।।ज्ञा.गा.सो.४३.१।।	नाद रूप ठसा निरालंब जाला । सगुणीं उदेला तेजाकार
४६६	ठाकीयेली	।।ज्ञा.गा.सो.२७.४।।	सोपान गुरूते तें ब्रह्म पुरतें । पुसोनि आरुतें ठाकीयेली
४६७	ठायीं	।।ज्ञा.गा.सो.२९.२।।	ब्रह्मेंविण नाहीं रिता ठावो पाहीं । निवृत्तीच्या ठायीं बुडी देत
४६८	ठाव	।।ज्ञा.गा.सो.३१.१।।	दुजेपणीं ठाव द्वैत तें फेडिलें । अद्वैतीं बिंबलें तेजोमय
४६९	ठाव	।।ज्ञा.गा.सो.३१.३।।	निमाली वासना बुडाली भावना । गेली ते कल्पना ठाव नाहीं
४७०	ठावो	।।ज्ञा.गा.सो.१६.४।।	सोपान सलगी न बोलतां उगा । तुजविण वाउगा ठावो नाहीं
४७१	ठावो	।।ज्ञा.गा.सो.२९.२।।	ब्रह्मेंविण नाहीं रिता ठावो पाहीं । निवृत्तीच्या ठायीं बुडी देत
४७२	ठासी	।।ज्ञा.गा.सो.१६.३।।	तेंची रूप रूपस दाविशी प्रकाश । पंढरीनिवास होउनी ठासी
४७३	ठेला	।।ज्ञा.गा.सो.४९.२।।	ध्येय गेलें ध्यान ध्याता माजी पूर्ण । आपण सनातन होउनी ठेला
४७४	ठेला	।।ज्ञा.गा.सो.४९.३।।	निर्गुण निरालंब निर्विकार फळ । आपणचि सकळ होउनी ठेला
४७५	ठेली	।।ज्ञा.गा.सो.१४.३।।	माहेर आठवे करितां कामना । तुझ्या चरणीं वासना जडोनि ठेली
४७६	ठेलें	।।ज्ञा.गा.सो.४२.१।।	पाहाणें परिसणें नादरूपीं गेलें । निराकार ठेलें एकतत्त्वेंसी
४७७	ठेलें	।।ज्ञा.गा.सो.४७.१।।	वैकुंठ सगळें न करूं आगळें । मन ब्रह्ममेळे एक ठेलें
४७८	डोळां	।।ज्ञा.गा.सो.२६.४।।	सोपान सगळा न दिसे इहीं डोळां । तूंचि बा गोपाळा आत्माराम
४७९	डोळे	।।ज्ञा.गा.सो.१२.१।।	रूप हें सांवळें भोगिताती डोळे । उद्धवा सोहळे अक्रुरासी
४८०	तंव	।।ज्ञा.गा.सो.१३.१।।	कृष्णाचिया पंथें चालिलों दातारा । तंव मार्ग येकसरा तुजमाजी
४८१	तंव	।।ज्ञा.गा.सो.२६.२।।	तूं तंव संपन्न आमुचें हो धन । सांगितली खूण निवृत्तीदेवीं
४८२	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.सो.१०.२।।	हरि हाचि आदठा तत्त्व पैं सोहपें । हरितील पापें हरिनामें
४८३	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.सो.३५.४।।	सोपान म्हणे हरीविण नाहीं तत्त्व । हरि हाचि सर्वत्र सर्वीं वसे
४८४	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.सो.४७.२।।	उपमे वैकुंठ ब्रह्म हें तत्त्व बीज । सूचना अखंड सर्वांभूतीं
४८५	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.सो.३५.२।।	तत्त्वता श्रीहरि सर्वां घटीं आहे । उभारोनि बाहे वेद बोले
४८६	तत्त्वें	।।ज्ञा.गा.सो.३५.१।।	हरिविण भावो न धरावा पोटीं । सर्व भावें सृष्टि एका तत्त्वें
४८७	तया	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
४८८	तया	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
४८९	तया	।।ज्ञा.गा.सो.०४.१।।	सर्वकाळ ध्यान हरिरूप ज्याचें । तया सर्व रूप साचें जवळी असे

४९०	तया	।।ज्ञा.गा.सो.०९.२।।	रामकृष्ण मुखें तया अनंत सुखें । तो जाय विशेषें वैकुंठभुवना
४९१	तया	।।ज्ञा.गा.सो.२८.२।।	परतल्या श्रुती पडियेलें मौन । शास्त्र तें संपन्न नेणें तया
४९२	तया	।।ज्ञा.गा.सो.३६.४।।	सोपान म्हणे गुरुचा उपदेश शुद्ध । तरीच वासना प्रबुद्ध तया नरा
४९३	तयाचा	।।ज्ञा.गा.सो.१२.३।।	विदुर सुखाचा नाम जपे वाचा । श्रीकृष्ण तयाचा अंगीकारी
४९४	तयामाजी	।।ज्ञा.गा.सो.४८.४।।	सोपान दीपन दिपी तें जीवन । तयामाजी मन एक झालें
४९५	तयामाजी	।।ज्ञा.गा.सो.४९.४।।	सोपान जिव्हाळें मनाचें तें आळें । परब्रह्म सांवळें तयामाजी
४९६	तरला	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
४९७	तरला	।।ज्ञा.गा.सो.१०.१।।	ज्याचे मुखीं हरि तोचि धन्य ये जगीं । तरला पैं वेगीं वेदु बोले
४९८	तरसी	।।ज्ञा.गा.सो.३८.३।।	ब्रह्मांड पंढरी सोंवळी हें खरी । तरसी निर्धारीं एक्या नामें
४९९	तरा	।।ज्ञा.गा.सो.०७.३।।	तरा पैं संसार रामनामें निरंतर । अखंड जिव्हार रामरसें
५००	तरिच	।।ज्ञा.गा.सो.३२.२।।	पूर्व पुण्य चोख आचरलों आम्ही । तरिच इये जन्मीं भक्ति आम्हां
५०१	तरी	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
५०२	तरीच	।।ज्ञा.गा.सो.३६.४।।	सोपान म्हणे गुरुचा उपदेश शुद्ध । तरीच वासना प्रबुद्ध तया नरा
५०३	तरों	।।ज्ञा.गा.सो.१७.३।।	तुजमाजी विरों सुखदुःख विसरों । तुझ्या नामें तरों येची जन्मीं
५०४	तल्लीनता	।।ज्ञा.गा.सो.१२.२।।	पदरज वंदी ध्यान तें गोविंदीं । उद्धव मुकुंदीं तल्लीनता
५०५	तारा	।।ज्ञा.गा.सो.२९.१।।	दिन व्योम तारा ग्रहगण शेखीं । एक हृषीकेशी सर्व आम्हां
५०६	तारूं	।।ज्ञा.गा.सो.४६.३।।	मौन्य परे मिठी पश्यंतीसी नुठी । मध्यमेच्या बेटीं खुंटे तारूं
५०७	तिये	।।ज्ञा.गा.सो.२८.१।।	पहाते न नटे मन तिये वाटे । बोलणेंची खुंटे बोलणेंपणें
५०८	तिष्ठत	।।ज्ञा.गा.सो.५०.४।।	सोपान तिष्ठत रामनामीं लीन । मन तेथें मौन्य एकपणें
५०९	तिष्ठती	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
५१०	तिहींचे	।।ज्ञा.गा.सो.३२.१।।	तिहींचे त्रिगुणें रजतममिश्रित । त्यामाजि त्वरित जन्म माझा
५११	तीर्थे	।।ज्ञा.गा.सो.२०.३।।	न लगती तीर्थे एक गोविंद पुरे । वेगीं कृष्ण धुरें वोळगों सदा
५१२	तुज	।।ज्ञा.गा.सो.१३.२।।	आदि ब्रह्ममूर्ति तूंचि विष्णु स्थिती । तुज कैवल्यपति मोल नाहीं
५१३	तुज	।।ज्ञा.गा.सो.१५.२।।	हेंची मज चाड न करीं मी आशा । तुज हृषीकेशा चिंतितुसें
५१४	तुज	।।ज्ञा.गा.सो.२५.१।।	तुझा तूंचि थोर तुज नाहीं पार । आमुचा आचार विठ्ठलदेव
५१५	तुज	।।ज्ञा.गा.सो.३७.२।।	मन हें सोंवळें सदा शौच करीं । तुज निरंतरीं हरि पावे

५१६	तुजचि	।।ज्ञा.गा.सो.१३.४।।	सोपान म्हणे सांकडें तुजचि सर्व कोडें । विनवितु मी वाडें चरणापाशीं
५१७	तुजचि	।।ज्ञा.गा.सो.१४.४।।	सोपान म्हणे सरतें तुजचि आवडतें । माझ्या मनोरथें तुझी आशा
५१८	तुजमाजी	।।ज्ञा.गा.सो.१३.१।।	कृष्णाचिया पंथें चालिलों दातारा । तंव मार्ग येकसरा तुजमाजी
५१९	तुजमाजी	।।ज्ञा.गा.सो.१५.४।।	सोपान म्हणे तुजविण न कळे । तुजमाजी सोहळें मनें केलें
५२०	तुजमाजी	।।ज्ञा.गा.सो.१७.२।।	तैसे आम्ही दास तुजमाजी उदास । तूं आमुचा निवास सर्व देवा
५२१	तुजमाजी	।।ज्ञा.गा.सो.१७.३।।	तुजमाजी विरों सुखदुःख विसरों । तुझ्या नामें तरों येची जन्मीं
५२२	तुजमाजी	।।ज्ञा.गा.सो.२६.३।।	तुजमाजी प्रेम गेलें सप्रेमें । जप व्रत नेम हारपलें
५२३	तुजविण	।।ज्ञा.गा.सो.१५.४।।	सोपान म्हणे तुजविण न कळे । तुजमाजी सोहळें मनें केलें
५२४	तुजविण	।।ज्ञा.गा.सो.१६.४।।	सोपान सलगी न बोलतां उगा । तुजविण वाउगा ठावो नाहीं
५२५	तुजवीण	।।ज्ञा.गा.सो.१४.२।।	रामनाम म्हणे नित्य काळ सदा । नेणें दुजा धंदा तुजवीण
५२६	तुझा	।।ज्ञा.गा.सो.२५.१।।	तुझा तूंचि थोर तुज नाहीं पार । आमुचा आचार विठ्ठलदेव
५२७	तुझी	।।ज्ञा.गा.सो.१४.४।।	सोपान म्हणे सरतें तुजचि आवडतें । माझ्या मनोरथें तुझी आशा
५२८	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.सो.१४.३।।	माहेर आठवे करितां कामना । तुझ्या चरणीं वासना जडोनि ठेली
५२९	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.सो.१५.१।।	मी नेणें भक्ति नेणें त्या मुक्ति । तुझ्या नामपंथीं मार्गु मना
५३०	तुझ्या	।।ज्ञा.गा.सो.१७.३।।	तुजमाजी विरों सुखदुःख विसरों । तुझ्या नामें तरों येची जन्मीं
५३१	तुटला	।।ज्ञा.गा.सो.०५.४।।	सोपान प्रेमा आनंद हरीचा । तुटला मोहाचा मोहपाश
५३२	तुटलासे	।।ज्ञा.गा.सो.२४.२।।	तुटलासे सांठा वासना चोखाळ । दिननिशीं फळ राम जाला
५३३	तुम्हां	।।ज्ञा.गा.सो.२२.४।।	सोपान सलगी विनविता तुम्हां । सर्व हा परमात्मा आम्हां दिसे
५३४	तुवांचि	।।ज्ञा.गा.सो.१४.१।।	राम कृष्ण मूर्ति या पुजीतसे भावें । सवें तुवांचि व्हावें केशीराजा
५३५	तुष्टला	।।ज्ञा.गा.सो.१७.४।।	सोपान निकट बोलोनि सरळ । तुष्टला गोपाळ अभय देत
५३६	तूं	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
५३७	तूं	।।ज्ञा.गा.सो.१५.३।।	तूंचि माझें धन जोडी हें निजाची । जननी तूं आमुची जीवलगी
५३८	तूं	।।ज्ञा.गा.सो.१६.२।।	निर्गुणीं सगुण गुणांमाजी गुण । जन तूं संपूर्ण दिससी आम्हां
५३९	तूं	।।ज्ञा.गा.सो.१७.२।।	तैसे आम्ही दास तुजमाजी उदास । तूं आमुचा निवास सर्व देवा
५४०	तूं	।।ज्ञा.गा.सो.२६.२।।	तूं तंव संपन्न आमुचें हो धन । सांगितली खूण निवृत्तीदेवीं
५४१	तूं	।।ज्ञा.गा.सो.२७.३।।	बुडाले सगुण नाहीं मी तूं पण । अंतरींची खूण मावळली

५४२	तूं	।।ज्ञा.गा.सो.३०.२।।	मी तूं गेलें ब्रह्मीं मन गेलें पूर्णी । वासना ते जनीं ब्रह्मीं जाली
५४३	तूं	।।ज्ञा.गा.सो.३३.१।।	हरि असे देहीं हाचि भावो खरा । वायां तूं सैरा धांवूं नको
५४४	तूं	।।ज्ञा.गा.सो.३६.१।।	शरीर निर्मळ वासना टवाळ । कां रे तूं बरळ भक्तिवीण
५४५	तूंचि	।।ज्ञा.गा.सो.१३.२।।	आदि ब्रह्ममूर्ति तूंचि विष्णु स्थिती । तुज कैवल्यपति मोल नाहीं
५४६	तूंचि	।।ज्ञा.गा.सो.१५.३।।	तूंचि माझें धन जोडी हें निजाची । जननी तूं आमुची जीवलगी
५४७	तूंचि	।।ज्ञा.गा.सो.२५.१।।	तुझा तूंचि थोर तुज नाहीं पार । आमुचा आचार विठ्ठलदेव
५४८	तूंचि	।।ज्ञा.गा.सो.२५.४।।	सोपान म्हणे रखुमादेविवर । तूंचि आमुचें पर कुळवटीं
५४९	तूंचि	।।ज्ञा.गा.सो.२६.४।।	सोपान सगळा न दिसे इहीं डोळां । तूंचि बा गोपाळा आत्माराम
५५०	तृप्ती	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
५५१	ते	।।ज्ञा.गा.सो.०२.२।।	चालिले गोपाळ वाताती वाकुलिया । भरले प्रेमरसें मग ते वाताती टाळिया
५५२	ते	।।ज्ञा.गा.सो.१६.१।।	सर्वघटीं रूप समसारिखें आहे । म्हणोनियां ते सोय आम्हां भक्तां
५५३	ते	।।ज्ञा.गा.सो.३०.१।।	आम्ही नेणों माया नेणों ते काया । ब्रह्म लवलाह्या आम्हां माजी
५५४	ते	।।ज्ञा.गा.सो.३०.२।।	मी तूं गेलें ब्रह्मीं मन गेलें पूर्णी । वासना ते जनीं ब्रह्मीं जाली
५५५	ते	।।ज्ञा.गा.सो.३१.३।।	निमाली वासना बुडाली भावना । गेली ते कल्पना ठाव नाहीं
५५६	ते	।।ज्ञा.गा.सो.४६.१।।	शांति दया क्षमा तेथील उपाया । निर्गुणीं ते माया आपरूप
५५७	तें	।।ज्ञा.गा.सो.१२.२।।	पदरज वंदी ध्यान तें गोविंदीं । उद्धव मुकुंदीं तल्लीनता
५५८	तें	।।ज्ञा.गा.सो.२२.३।।	राम हा सकळ आम्हां सर्व आहे । दुजें तें न साहे परब्रह्मीं
५५९	तें	।।ज्ञा.गा.सो.२७.४।।	सोपान गुरूते तें ब्रह्म पुरतें । पुसोनि आरुतें ठाकीयेली
५६०	तें	।।ज्ञा.गा.सो.२८.२।।	परतल्या श्रुती पडियेलें मौन । शास्त्र तें संपन्न नेणें तया
५६१	तें	।।ज्ञा.गा.सो.३१.१।।	दुजेपणीं ठाव द्वैत तें फेडिलें । अद्वैतीं बिंबलें तेजोमय
५६२	तें	।।ज्ञा.गा.सो.३२.४।।	सोपान म्हणे तें जगा जीवन मोल । भिवरा विठ्ठल दैवत आम्हां
५६३	तें	।।ज्ञा.गा.सो.४५.४।।	सोपान साजिरें ब्रह्म तें गोजिरें । जीवन साकारें ब्रह्म हेतु
५६४	तें	।।ज्ञा.गा.सो.४८.४।।	सोपान दीपन दिपी तें जीवन । तयामाजी मन एक झालें
५६५	तें	।।ज्ञा.गा.सो.४९.४।।	सोपान जिव्हाळें मनाचें तें आळें । परब्रह्म सांवळें तयामाजी
५६६	तेंची	।।ज्ञा.गा.सो.१६.३।।	तेंची रूप रूपस दाविशी प्रकाश । पंढरीनिवास होउनी ठासी
५६७	तेज	।।ज्ञा.गा.सो.३६.३।।	आप पृथ्वी तेज वायो व्योम । पंचभूतीं सम वर्ततसे

५६८	तेजरूप	।।ज्ञा.गा.सो.४३.२।।	तेजरूप तेजीं आपरूप काजीं । जीवशिव भोजीं नांदत आहे
५६९	तेजाकार	।।ज्ञा.गा.सो.३१.२।।	तेजाकार दिशा बिंबीं बिंब एक । निवृत्तीनें चोख दाखविलें
५७०	तेजाकार	।।ज्ञा.गा.सो.४३.१।।	नाद रूप ठसा निरालंब जाला । सगुणीं उदेला तेजाकार
५७१	तेजीं	।।ज्ञा.गा.सो.४३.२।।	तेजरूप तेजीं आपरूप काजीं । जीवशिव भोजीं नांदत आहे
५७२	तेजोमय	।।ज्ञा.गा.सो.३१.१।।	दुजेपणीं ठाव द्वैत तें फेडिलें । अद्वैतीं बिंबलें तेजोमय
५७३	तेथील	।।ज्ञा.गा.सो.४६.१।।	शांति दया क्षमा तेथील उपाया । निर्गुणीं ते माया आपरूप
५७४	तेथें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
५७५	तेथें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.३।।	दिंड्या पताका मृदंग । टाळ घोष नामें सुरंग । तेथें आपण पांडुरंग । भक्तसंगें नाचत
५७६	तेथें	।।ज्ञा.गा.सो.४७.४।।	सोपान तो क्षेत्री जन हेंची क्षेत्र । तेथें तो विचित्र हारपला
५७७	तेथें	।।ज्ञा.गा.सो.४८.१।।	ज्ञानदेवीं ज्ञान नाहीं तेथें भिन्न । प्रपंचाचें भरण तेथें नाहीं
५७८	तेथें	।।ज्ञा.गा.सो.४८.१।।	ज्ञानदेवीं ज्ञान नाहीं तेथें भिन्न । प्रपंचाचें भरण तेथें नाहीं
५७९	तेथें	।।ज्ञा.गा.सो.४९.१।।	नि:काम निश्चळ निश्चित स्वरूप । तेथें निर्विकल्प मन गेलें
५८०	तेथें	।।ज्ञा.गा.सो.५०.३।।	सर्व काळ सम नाहीं तेथें विषम । आपणची राम सर्व ज्योती
५८१	तेथें	।।ज्ञा.गा.सो.५०.४।।	सोपान तिष्ठत रामनामीं लीन । मन तेथें मौन्य एकपणें
५८२	तेथें	।।ज्ञा.गा.सो.५२.१।।	घोंगडियासाठीं पंढरीये पेठीं । वैष्णवाची दाटी होती तेथें
५८३	तैसा	।।ज्ञा.गा.सो.०८.३।।	विज्ञानीं पैं ज्ञान आटलेंसे पूर्ण । उभयतां चैतन्य तैसा हरि
५८४	तैसा	।।ज्ञा.गा.सो.४५.१।।	नाद ब्रह्म मुसें नादरूप वसे । तैसा जनीं दिसे आत्मपणें
५८५	तैसे	।।ज्ञा.गा.सो.१७.२।।	तैसे आम्ही दास तुजमाजी उदास । तूं आमुचा निवास सर्व देवा
५८६	तैसें	।।ज्ञा.गा.सो.०८.२।।	तैसें नका करूं प्रगट सर्वेश्वरु । हरिनाम उच्चारु जपा वाचे
५८७	तैसें	।।ज्ञा.गा.सो.४५.३।।	तैसें हें शरीर आत्मपणें नीट । मन हें निकट चोखाळपणें
५८८	तो	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
५८९	तो	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐंसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
५९०	तो	।।ज्ञा.गा.सो.०९.२।।	रामकृष्ण मुखें तया अनंत सुखें । तो जाय विशेषें वैकुंठभुवना
५९१	तो	।।ज्ञा.गा.सो.२१.२।।	गोविंद श्रीहरि हेंचि तो उच्चारी । शिव चराचरीं आत्मारामु
५९२	तो	।।ज्ञा.गा.सो.२२.२।।	सर्व हरि हरि तो माझा कैवारी । दुजी भरोवरी नेघों आम्हीं
५९३	तो	।।ज्ञा.गा.सो.२३.१।।	हरिवीण दुजें नावडे पैं दैवत । जरी तो समर्थ बोले सृष्टि

५९४	तो	।।ज्ञा.गा.सो.२८.३।।	गेला तो आचार आवघाची विचार । परे परता पर परब्रह्म
५९५	तो	।।ज्ञा.गा.सो.४६.४।।	सोपान वैखरी देहामाजी भारी । पूर्ण तो श्रीहरी बिंबीं बिंब
५९६	तो	।।ज्ञा.गा.सो.४७.४।।	सोपान तो क्षेत्री जन हेंची क्षेत्र । तेथें तो विचित्र हारपला
५९७	तो	।।ज्ञा.गा.सो.४७.४।।	सोपान तो क्षेत्री जन हेंची क्षेत्र । तेथें तो विचित्र हारपला
५९८	तोचि	।।ज्ञा.गा.सो.०४.२।।	हरी हरी जाला प्रपंच अबोला । हरीसुखें निवाला तोचि धन्य
५९९	तोचि	।।ज्ञा.गा.सो.१०.१।।	ज्याचे मुखीं हरि तोचि धन्य ये जगीं । तरला पैं वेगीं वेदु बोले
६००	तोची	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
६०१	तोय	।।ज्ञा.गा.सो.१७.१।।	सागरींचें तोय जगा निवारीत । मागुतें भरत पूर्णपणें
६०२	तोही	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
६०३	तोही	।।ज्ञा.गा.सो.४३.४।।	सोपानीं नलगे प्रपंची वियोग । ब्रह्मार्पण भोग नुरे तोही
६०४	त्या	।।ज्ञा.गा.सो.०२.१।।	चला रे वैष्णवहो जाऊं पंढरीसी । प्रेमामृत खूण मागों त्या विठ्ठलासी
६०५	त्या	।।ज्ञा.गा.सो.१५.१।।	मी नेणें भक्ति नेणें त्या मुक्ति । तुझ्या नामपंथीं मार्गु मना
६०६	त्या	।।ज्ञा.गा.सो.५१.१।।	हरिवीण नाहीं वेदादिकां मती । श्रुती त्या संपती जया रूपीं
६०७	त्याचे	।।ज्ञा.गा.सो.०४.३।।	हरी हेंचि मन संपन्न अखंड । नित्यता ब्रह्मांड त्याचे देह
६०८	त्याचेंचि	।।ज्ञा.गा.सो.३४.४।।	सोपान धारणा हरि नांदे सर्वत्र । त्याचेंचि चरित्र क्षरलेंसे
६०९	त्यामाजि	।।ज्ञा.गा.सो.३२.१।।	तिहींचे त्रिगुणें रजतममिश्रित । त्यामाजि त्वरित जन्म माझा
६१०	त्यामाजि	।।ज्ञा.गा.सो.४४.१।।	नाद रसीं लीन ब्रह्म सामावलें । त्यामाजि सानुलें मन चोख
६११	त्रिगुणें	।।ज्ञा.गा.सो.३२.१।।	तिहींचे त्रिगुणें रजतममिश्रित । त्यामाजि त्वरित जन्म माझा
६१२	त्रिजगतीं	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
६१३	त्रिभुवनीं	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
६१४	त्वरित	।।ज्ञा.गा.सो.३२.१।।	तिहींचे त्रिगुणें रजतममिश्रित । त्यामाजि त्वरित जन्म माझा
६१५	थोर	।।ज्ञा.गा.सो.२५.१।।	तुझा तूंचि थोर तुज नाहीं पार । आमुचा आचार विठ्ठलदेव
६१६	दग्ध	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
६१७	दडोनियां	।।ज्ञा.गा.सो.०८.१।।	अव्यक्ताच्या घरीं प्रकृति कामारी । निघे माझ्या घरीं दडोनियां

६१८	दया	।।ज्ञा.गा.सो.३२.३।।	शांति क्षमा दया निवृत्ति माउली । अखंड साउली कांसवदृष्टी
६१९	दया	।।ज्ञा.गा.सो.४६.१।।	शांति दया क्षमा तेथील उपाया । निर्गुणीं ते माया आपरूप
६२०	दयाळ	।।ज्ञा.गा.सो.२८.४।।	सोपान दयाळ गुरुनामें बळ । आपण निखळ आपरूपें
६२१	दाखविलें	।।ज्ञा.गा.सो.३१.२।।	तेजाकार दिशा बिंबीं बिंब एक । निवृत्तीनें चोख दाखविलें
६२२	दाटी	।।ज्ञा.गा.सो.५२.१।।	घोंगडियासाठीं पंढरीये पेठीं । वैष्णवाची दाटी होती तेथें
६२३	दाडुगें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
६२४	दातारा	।।ज्ञा.गा.सो.१३.१।।	कृष्णाचिया पंथें चालिलों दातारा । तंव मार्ग येकसरा तुजमाजी
६२५	दारा	।।ज्ञा.गा.सो.३९.३।।	माता पिता देव गृह दारा जन । सर्व जनार्दन सर्वांरूपीं
६२६	दाविती	।।ज्ञा.गा.सो.५२.३।।	घोंगडिया धोंगडिया पाड दाविती । एक एक दाविती एकापुढें
६२७	दाविती	।।ज्ञा.गा.सो.५२.३।।	घोंगडिया धोंगडिया पाड दाविती । एक एक दाविती एकापुढें
६२८	दाविशी	।।ज्ञा.गा.सो.१६.३।।	तेंची रूप रूपस दाविशी प्रकाश । पंढरीनिवास होउनी ठासी
६२९	दास	।।ज्ञा.गा.सो.१७.२।।	तैसे आम्ही दास तुजमाजी उदास । तूं आमुचा निवास सर्व देवा
६३०	दिंड्या	।।ज्ञा.गा.सो.०२.३।।	दिंड्या गरुडटके मृदंगाचे नाद । गाताती विठ्ठलनाम करिताती आल्हाद
६३१	दिंड्या	।।ज्ञा.गा.सो.०३.३।।	दिंड्या पताका मृदंग । टाळ घोष नामें सुरंग । तेथें आपण पांडुरंग । भक्तसंगें नाचत
६३२	दिधला	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
६३३	दिन	।।ज्ञा.गा.सो.२९.१।।	दिन व्योम तारा ग्रहगण शेखीं । एक हृषीकेशी सर्व आम्हां
६३४	दिन	।।ज्ञा.गा.सो.४४.३।।	साशंकित गावो जाला परिमाण । घट मठ दिन हारपला
६३५	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.सो.०७.२।।	हरि राम कृष्ण हरि राम कृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुखें करा
६३६	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.सो.१९.४।।	सोपान सार जपतुसे नाम । दिननिशीं नेम हृदयांतु
६३७	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.सो.२४.२।।	तुटलासे सांठा वासना चोखाळ । दिननिशीं फळ राम जाला
६३८	दिपी	।।ज्ञा.गा.सो.४८.४।।	सोपान दीपन दिपी तें जीवन । तयामाजी मन एक झालें
६३९	दिवसु	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
६४०	दिशा	।।ज्ञा.गा.सो.३१.२।।	तेजाकार दिशा बिंबीं बिंब एक । निवृत्तीनें चोख दाखविलें
६४१	दिशाद्रुम	।।ज्ञा.गा.सो.४१.२।।	हरिविण नाहीं हरिविण नाहीं । दिशाद्रुम पाहीं बिंबलासे
६४२	दिसताहे	।।ज्ञा.गा.सो.३९.१।।	राम सर्वोत्तम या नामें निखळ । जन हें सफळ दिसताहे

६४३	दिससी	।।ज्ञा.गा.सो.१६.२।।	निर्गुणीं सगुण गुणांमाजी गुण । जन तूं संपूर्ण दिससी आम्हां
६४४	दिसे	।।ज्ञा.गा.सो.२२.४।।	सोपान सलगी विनविता तुम्हां । सर्व हा परमात्मा आम्हां दिसे
६४५	दिसे	।।ज्ञा.गा.सो.२४.१।।	नाहीं नाहीं भान न दिसे प्रपंच । रोहिणी आहाच मृगजळ
६४६	दिसे	।।ज्ञा.गा.सो.२५.३।।	न दिसे दुसरें निर्धारितां खरें । श्रीगुरुविचारें कळलें आम्हां
६४७	दिसे	।।ज्ञा.गा.सो.२६.४।।	सोपान सगळा न दिसे इहीं डोळां । तूंचि बा गोपाळा आत्माराम
६४८	दिसे	।।ज्ञा.गा.सो.४१.४।।	सोपान सांगतु हरि सर्वत्र वसे । भाग्यवंत दिसे सर्व काळ
६४९	दिसे	।।ज्ञा.गा.सो.४३.३।।	राहातें पाहातें जिवातें पोखितें । आपणची उखितें दिसे एक
६५०	दिसे	।।ज्ञा.गा.सो.४५.१।।	नाद ब्रह्म मुसें नादरूप वसे । तैसा जनीं दिसे आत्मपणें
६५१	दिसे	।।ज्ञा.गा.सो.४५.२।।	बाहेर साबडा आत्मा दिसे उघडा । मातियेचा वेढा जीवनालागीं
६५२	दिसे	।।ज्ञा.गा.सो.५१.२।।	हरी हाचि सर्व उपनिषद भाव । रोहिणीचि माव जनीं दिसे
६५३	दीपन	।।ज्ञा.गा.सो.४८.४।।	सोपान दीपन दिपी तें जीवन । तयामाजी मन एक झालें
६५४	दुजयाची	।।ज्ञा.गा.सो.२१.३।।	नामेंविण नेणें दुजयाची मातु । गोविंद स्मरतु शिवराणा
६५५	दुजा	।।ज्ञा.गा.सो.१४.२।।	रामनाम म्हणे नित्य काळ सदा । नेणें दुजा धंदा तुजवीण
६५६	दुजा	।।ज्ञा.गा.सो.४२.२।।	एकतत्वेंसी हरी एक रूप माझा । भिन्नभाव दुजा नाहीं नाहीं
६५७	दुजी	।।ज्ञा.गा.सो.०६.४।।	सोपान निवांत रामनाम मुखांत । नेणें दुजी मात हरीविण
६५८	दुजी	।।ज्ञा.गा.सो.२२.२।।	सर्व हरि हरि तो माझा कैवारी । दुजी भरोवरी नेघों आम्हीं
६५९	दुजें	।।ज्ञा.गा.सो.२२.१।।	हरिविण दुजें न देखे चित्त माझें । म्हणोनि सहजें विचरतु
६६०	दुजें	।।ज्ञा.गा.सो.२२.३।।	राम हा सकळ आम्हां सर्व आहे । दुजें तें न साहे परब्रह्मीं
६६१	दुजें	।।ज्ञा.गा.सो.२३.१।।	हरिवीण दुजें नावडे पैं दैवत । जरी तो समर्थ बोले सृष्टि
६६२	दुजें	।।ज्ञा.गा.सो.२४.३।।	रामेंविण दुजें नाहीं पैं हो बिजें । बोलतु सहजें वेदु जाणा
६६३	दुजें	।।ज्ञा.गा.सो.३९.२।।	भिन्न नाहीं दुजें सर्व आत्मराज । नाचताती भोज योगीराज
६६४	दुजेपणीं	।।ज्ञा.गा.सो.३१.१।।	दुजेपणीं ठाव द्वैत तें फेडिलें । अद्वैतीं बिंबलें तेजोमय
६६५	दुरी	।।ज्ञा.गा.सो.४०.२।।	गेलें पैं परतें शरीर हें रितें । नाशिवंत भूतें दुरी केलीं
६६६	दुसरा	।।ज्ञा.गा.सो.११.२।।	हरिविण नाम नाहीं पा रे सार । दुसरा विचार करूं नको
६६७	दुसरें	।।ज्ञा.गा.सो.२५.३।।	न दिसे दुसरें निर्धारितां खरें । श्रीगुरुविचारें कळलें आम्हां
६६८	दूता	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे

६६९	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.सो.०१.१।।	उघडली दृष्टी इंद्रियां सकट । वैकुंठीची वाट पंढरी जाणा
६७०	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.सो.०२.४।।	पावले पंढरी भीमा देखियेली दृष्टी । वैष्णवाचा गजरु आनंदें हेलावली सृष्टी
६७१	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.सो.३४.२।।	परतलिया दृष्टी चैतन्याची दृष्टी । नामेंच वैकुंठीं पावे जना
६७२	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.सो.३४.२।।	परतलिया दृष्टी चैतन्याची दृष्टी । नामेंच वैकुंठीं पावे जना
६७३	दृष्टीभरी	।।ज्ञा.गा.सो.०१.२।।	दृष्टीभरी पाहें विठ्ठल दैवत । पूर्ण मनोरथ विठ्ठलदेव
६७४	देई	।।ज्ञा.गा.सो.५२.२।।	घोंगडियांचें मोल पैं खरें । रामटका देई एक पुरे
६७५	देखा	।।ज्ञा.गा.सो.३७.३।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य । सोंवळा आरोग्य हरि देखा
६७६	देखियेली	।।ज्ञा.गा.सो.०२.४।।	पावले पंढरी भीमा देखियेली दृष्टी । वैष्णवाचा गजरु आनंदें हेलावली सृष्टी
६७७	देखे	।।ज्ञा.गा.सो.२२.१।।	हरिविण दुजें न देखे चित्त माझें । म्हणोनि सहजें विचरतु
६७८	देखो	।।ज्ञा.गा.सो.३८.२।।	ब्रह्म हें सोंवळें न देखो वोंवळें । असों खेळेमेळें इये जनीं
६७९	देत	।।ज्ञा.गा.सो.१७.४।।	सोपान निकट बोलोनि सरळ । तुष्टला गोपाळ अभय देत
६८०	देत	।।ज्ञा.गा.सो.२९.२।।	ब्रह्मेंविण नाहीं रिता ठावो पाहीं । निवृत्तीच्या ठायीं बुडी देत
६८१	देव	।।ज्ञा.गा.सो.३०.३।।	जिवशिवभाव आपणचि देव । केला अनुभव गुरुमुखें
६८२	देव	।।ज्ञा.गा.सो.३९.३।।	माता पिता देव गृह दारा जन । सर्व जनार्दन सर्वांरूपीं
६८३	देव	।।ज्ञा.गा.सो.५०.१।।	आपरूप हरी आपणचि देव । आपणची भाव सर्व जाला
६८४	देवा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
६८५	देवा	।।ज्ञा.गा.सो.१३.३।।	अमोल्य जे वस्तु पुंडलिक देवा । जगाचा विसावा जनकु माझा
६८६	देवा	।।ज्ञा.गा.सो.१७.२।।	तैसे आम्ही दास तुजमाजी उदास । तूं आमुचा निवास सर्व देवा
६८७	देवाचें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐंसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
६८८	देवो	।।ज्ञा.गा.सो.४१.३।।	हरिविण देवो नाहीं अन्य भावो । हरि असे सर्व देहभावीं
६८९	देव्हडें	।।ज्ञा.गा.सो.४२.४।।	सोपान देव्हडें मन माजिवडें। ब्रह्मांड येवढें गिळियेलें
६९०	देशु	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
६९१	देह	।।ज्ञा.गा.सो.०४.३।।	हरी हेंचि मन संपन्न अखंड । नित्यता ब्रह्मांड त्याचे देह
६९२	देहभाव	।।ज्ञा.गा.सो.२९.३।।	सर्व हें निखळ आत्माराम सर्व । नाहीं देहभाव विकल्पता
६९३	देहभावीं	।।ज्ञा.गा.सो.४१.३।।	हरिविण देवो नाहीं अन्य भावो । हरि असे सर्व देहभावीं
६९४	देहामाजी	।।ज्ञा.गा.सो.४६.४।।	सोपान वैखरी देहामाजी भारी । पूर्ण तो श्रीहरी बिंबीं बिंब

६९५	देहीं	।।ज्ञा.गा.सो.१९.१।।	गोपाळ अच्युत हा नाममहिमा । नित्यता पूर्णिमा आम्हां देहीं
६९६	देहीं	।।ज्ञा.गा.सो.३३.१।।	हरि असे देहीं हाचि भावो खरा । वायां तूं सैरा धांवूं नको
६९७	देहीं	।।ज्ञा.गा.सो.३४.१।।	हरि नांदे देहीं ऐसा भावो आहे । परतोनि पाहें अरे जना
६९८	देहीं	।।ज्ञा.गा.सो.३५.३।।	हरिविण नाहीं जीव शिव पाहीं । शिवाच्याही देहीं आत्मा हरी
६९९	देहीं	।।ज्ञा.गा.सो.४१.१।।	हरी असे देहीं सर्वकाळ संपन्न । म्हणोनी चिंतन निरंतर
७००	दैवत	।।ज्ञा.गा.सो.०१.२।।	दृष्टीभरी पाहें विठ्ठल दैवत । पूर्ण मनोरथ विठ्ठलदेव
७०१	दैवत	।।ज्ञा.गा.सो.२३.१।।	हरिवीण दुजें नावडे पैं दैवत । जरी तो समर्थ बोले सृष्टि
७०२	दैवत	।।ज्ञा.गा.सो.२३.३।।	हरी हेंचि दैवत समर्थ पैं आमुचें । बोलणें वेदाचें बोलती मुनी
७०३	दैवत	।।ज्ञा.गा.सो.३२.४।।	सोपान म्हणे तें जगा जीवन मोल । भिवरा विठ्ठल दैवत आम्हां
७०४	द्वंद्व	।।ज्ञा.गा.सो.४८.३।।	आत्मा परमात्मा भेदाभेद द्वंद्व । एकतत्व अभेद जनीं वनीं
७०५	द्वैत	।।ज्ञा.गा.सो.३१.१।।	दुजेपणीं ठाव द्वैत तें फेडिलें । अद्वैतीं बिंबलें तेजोमय
७०६	धंदा	।।ज्ञा.गा.सो.१४.२।।	रामनाम म्हणे नित्य काळ सदा । नेणें दुजा धंदा तुजवीण
७०७	धन	।।ज्ञा.गा.सो.०९.१।।	मोक्षालागीं धन वेंचावें नलगे । रामकृष्ण वोळगे जपीजेसु
७०८	धन	।।ज्ञा.गा.सो.१५.३।।	तूंचि माझें धन जोडी हें निजाची । जननी तूं आमुची जीवलगी
७०९	धन	।।ज्ञा.गा.सो.२६.२।।	तूं तंव संपन्न आमुचें हो धन । सांगितली खूण निवृत्तीदेवीं
७१०	धन्य	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
७११	धन्य	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
७१२	धन्य	।।ज्ञा.गा.सो.०४.२।।	हरी हरी जाला प्रपंच अबोला । हरीसुखें निवाला तोचि धन्य
७१३	धन्य	।।ज्ञा.गा.सो.१०.१।।	ज्याचे मुखीं हरि तोचि धन्य ये जगीं । तरला पैं वेगीं वेदु बोले
७१४	धरावा	।।ज्ञा.गा.सो.३५.१।।	हरिविण भावो न धरावा पोटीं । सर्व भावें सृष्टि एका तत्त्वें
७१५	धरिलें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
७१६	धर्मा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
७१७	धांवतां	।।ज्ञा.गा.सो.३३.२।।	धांवतां अवचटें पडशील व्यसनीं । संसारघसणीं योनिमाळे
७१८	धांवूं	।।ज्ञा.गा.सो.३३.१।।	हरि असे देहीं हाचि भावो खरा । वायां तूं सैरा धांवूं नको
७१९	धारणा	।।ज्ञा.गा.सो.२१.४।।	सोपान धारणा गोविंद पाठाचि । कोटि पैं कुळांची कुळवटी
७२०	धारणा	।।ज्ञा.गा.सो.३४.४।।	सोपान धारणा हरि नांदे सर्वत्र । त्याचेंचि चरित्र क्षरलेंसे

७२१	धुरें	।।ज्ञा.गा.सो.२०.३।।	न लगती तीर्थे एक गोविंद पुरे । वेगीं कृष्ण धुरें वोळगों सदा
७२२	धोंगडिया	।।ज्ञा.गा.सो.५२.३।।	घोंगडिया धोंगडिया पाड दाविती । एक एक दाविती एकापुढें
७२३	ध्याता	।।ज्ञा.गा.सो.४९.२।।	ध्येय गेलें ध्यान ध्याता माजी पूर्ण । आपण सनातन होउनी ठेला
७२४	ध्यान	।।ज्ञा.गा.सो.०४.१।।	सर्वकाळ ध्यान हरिरूप ज्याचें । तया सर्व रूप साचें जवळी असे
७२५	ध्यान	।।ज्ञा.गा.सो.०५.२।।	रामकृष्ण ध्यान सदा पैं सर्वदा । न पवेल आपदा नाना योनी
७२६	ध्यान	।।ज्ञा.गा.सो.०५.३।।	हरि ध्यान जप मुक्त पैं अनंत । जीव शिवीं रत सर्वकाळ
७२७	ध्यान	।।ज्ञा.गा.सो.११.३।।	हरि ध्यान चोख पवित्र परिकर । नित्यता शंकर हरिध्यानीं
७२८	ध्यान	।।ज्ञा.गा.सो.१२.२।।	पदरज वंदी ध्यान तें गोविंदीं । उद्धव मुकुंदीं तल्लीनता
७२९	ध्यान	।।ज्ञा.गा.सो.१२.४।।	निवृत्तीचें ध्यान ज्ञानदेव खूण । सोपान आपण नामपाठ
७३०	ध्यान	।।ज्ञा.गा.सो.२०.४।।	सोपान सांगत गोविंद स्मरणें । नित्यता पैं ध्यान गोविंद ऐसें
७३१	ध्यान	।।ज्ञा.गा.सो.३३.३।।	हरिचेंनि ध्यान निरंतर करीं । बाह्य अभ्यंतरीं एकु रामु
७३२	ध्यान	।।ज्ञा.गा.सो.४९.२।।	ध्येय गेलें ध्यान ध्याता माजी पूर्ण । आपण सनातन होउनी ठेला
७३३	ध्यावो	।।ज्ञा.गा.सो.१०.३।।	वैकुंठींचें सुख नलगे पैं चित्तीं । हरि हेंचि मूर्ति विठ्ठल ध्यावो
७३४	ध्येय	।।ज्ञा.गा.सो.४९.२।।	ध्येय गेलें ध्यान ध्याता माजी पूर्ण । आपण सनातन होउनी ठेला
७३५	न	।।ज्ञा.गा.सो.०५.२।।	रामकृष्ण ध्यान सदा पैं सर्वदा । न पवेल आपदा नाना योनी
७३६	न	।।ज्ञा.गा.सो.११.४।।	सोपान म्हणे हरि जप करारे सर्वथा । न पवाल व्यथा भवजाळीं
७३७	न	।।ज्ञा.गा.सो.१५.२।।	हेंची मज चाड न करीं मी आशा । तुज हृषीकेशा चिंतितुसें
७३८	न	।।ज्ञा.गा.सो.१५.४।।	सोपान म्हणे तुजविण न कळे । तुजमाजी सोहळें मनें केलें
७३९	न	।।ज्ञा.गा.सो.१६.४।।	सोपान सलगी न बोलतां उगा । तुजविण वाउगा ठावो नाहीं
७४०	न	।।ज्ञा.गा.सो.२०.३।।	न लगती तीर्थे एक गोविंद पुरे । वेगीं कृष्ण धुरें वोळगों सदा
७४१	न	।।ज्ञा.गा.सो.२२.१।।	हरिविण दुजें न देखे चित्त माझें । म्हणोनि सहजें विचरतु
७४२	न	।।ज्ञा.गा.सो.२२.३।।	राम हा सकळ आम्हां सर्व आहे । दुजें तें न साहे परब्रह्मीं
७४३	न	।।ज्ञा.गा.सो.२४.१।।	नाहीं नाहीं भान न दिसे प्रपंच । रोहिणी आहाच मृगजळ
७४४	न	।।ज्ञा.गा.सो.२५.३।।	न दिसे दुसरें निर्धारितां खरें । श्रीगुरुविचारें कळलें आम्हां
७४५	न	।।ज्ञा.गा.सो.२६.४।।	सोपान सगळा न दिसे इहीं डोळां । तूंचि बा गोपाळा आत्माराम
७४६	न	।।ज्ञा.गा.सो.२८.१।।	पहाते न नटे मन तिये वाटे । बोलणेंची खुंटे बोलणेंपणें

७४७	न	।।ज्ञा.गा.सो.३५.१।।	हरिविण भावो न धरावा पोटीं । सर्व भावें सृष्टि एका तत्त्वें
७४८	न	।।ज्ञा.गा.सो.३८.२।।	ब्रह्म हें सोंवळें न देखो वोंवळें । असों खेळेमेळें इये जनीं
७४९	न	।।ज्ञा.गा.सो.३८.४।।	सोपान अखंड सोंवळा प्रचंड । न बोले वितंड हरिविण
७५०	न	।।ज्ञा.गा.सो.४७.१।।	वैकुंठ सगळें न करूं आगळें । मन ब्रह्ममेळे एक ठेलें
७५१	नंदाचें	।।ज्ञा.गा.सो.४४.४।।	सोपान सोपारें निरालंब निर्धारें । नंदाचें गोजिरें माजि खेळे
७५२	नका	।।ज्ञा.गा.सो.०८.२।।	तैसें नका करूं प्रगट सर्वेश्वरु । हरिनाम उच्चारु जपा वाचे
७५३	नको	।।ज्ञा.गा.सो.११.२।।	हरिविण नाम नाहीं पा रे सार । दुसरा विचार करूं नको
७५४	नको	।।ज्ञा.गा.सो.३३.१।।	हरि असे देहीं हाचि भावो खरा । वायां तूं सैरा धांवूं नको
७५५	नटे	।।ज्ञा.गा.सो.२८.१।।	पहाते न नटे मन तिये वाटे । बोलणेंची खुंटे बोलणेंपणें
७५६	नर	।।ज्ञा.गा.सो.१८.३।।	निर्गुण नेणों सगुण आचार । सर्वकाळीं नर ब्रह्मरूप
७५७	नरा	।।ज्ञा.गा.सो.३६.४।।	सोपान म्हणे गुरुचा उपदेश शुद्ध । तरीच वासना प्रबुद्ध तया नरा
७५८	नलगे	।।ज्ञा.गा.सो.०९.१।।	मोक्षालागीं धन वेंचावें नलगे । रामकृष्ण वोळगे जपीजेसु
७५९	नलगे	।।ज्ञा.गा.सो.१०.३।।	वैकुंठींचें सुख नलगे पैं चित्तीं । हरि हेंचि मूर्ति विठ्ठल ध्यावो
७६०	नलगे	।।ज्ञा.गा.सो.४३.४।।	सोपानीं नलगे प्रपंची वियोग । ब्रह्मार्पण भोग नुरे तोही
७६१	नव्हे	।।ज्ञा.गा.सो.०१.४।।	सोपान म्हणे गुंफसी सर्वथा । मग नव्हे उलथा भक्तिपंथें
७६२	नांदत	।।ज्ञा.गा.सो.४३.२।।	तेजरूप तेजीं आपरूप काजीं । जीवशिव भोजीं नांदत आहे
७६३	नांदे	।।ज्ञा.गा.सो.३३.४।।	सोपान म्हणे राम नांदे सर्वां घटीं । विश्वीं जगजेठी क्षरलासे
७६४	नांदे	।।ज्ञा.गा.सो.३४.१।।	हरि नांदे देहीं ऐसा भावो आहे । परतोनि पाहें अरे जना
७६५	नांदे	।।ज्ञा.गा.सो.३४.४।।	सोपान धारणा हरि नांदे सर्वत्र । त्याचेंचि चरित्र क्षरलेंसे
७६६	नाचत	।।ज्ञा.गा.सो.०३.३।।	दिंड्या पताका मृदंग । टाळ घोष नामें सुरंग । तेथें आपण पांडुरंग । भक्तसंगें नाचत
७६७	नाचताती	।।ज्ञा.गा.सो.३९.२।।	भिन्न नाहीं दुजें सर्व आत्मराज । नाचताती भोज योगीराज
७६८	नाचतु	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
७६९	नाचोत	।।ज्ञा.गा.सो.१८.१।।	हरिसुखवेषें नाचोत सर्वदा । गोविंद परमानंदा हरिबोधें
७७०	नाठवती	।।ज्ञा.गा.सो.२७.२।।	रूप अरूप रूपामाजी सर्व । रुपीं भावाभाव नाठवती
७७१	नाद	।।ज्ञा.गा.सो.०२.३।।	दिंड्या गरुडटके मृदंगाचे नाद । गाताती विठ्ठलनाम करिताती आल्हाद
७७२	नाद	।।ज्ञा.गा.सो.४३.१।।	नाद रूप ठसा निरालंब जाला । सगुणीं उदेला तेजाकार

७७३	नाद	।।ज्ञा.गा.सो.४४.१।।	नाद रसीं लीन ब्रह्म सामावलें । त्यामाजि सानुलें मन चोख
७७४	नाद	।।ज्ञा.गा.सो.४५.१।।	नाद ब्रह्म मुसें नादरूप वसे । तैसा जनीं दिसे आत्मपणें
७७५	नादरूप	।।ज्ञा.गा.सो.४५.१।।	नाद ब्रह्म मुसें नादरूप वसे । तैसा जनीं दिसे आत्मपणें
७७६	नादरूपीं	।।ज्ञा.गा.सो.४२.१।।	पाहाणें परिसणें नादरूपीं गेलें । निराकार ठेलें एकतत्त्वेंसी
७७७	नाना	।।ज्ञा.गा.सो.०५.२।।	रामकृष्ण ध्यान सदा पैं सर्वदा । न पवेल आपदा नाना योनी
७७८	नाम	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
७७९	नाम	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐंसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
७८०	नाम	।।ज्ञा.गा.सो.०६.२।।	नाम परब्रह्मा नाम परब्रह्मा । नित्य रामनाम जपीजेसु
७८१	नाम	।।ज्ञा.गा.सो.०६.२।।	नाम परब्रह्मा नाम परब्रह्मा । नित्य रामनाम जपीजेसु
७८२	नाम	।।ज्ञा.गा.सो.११.२।।	हरिविण नाम नाहीं पा रे सार । दुसरा विचार करूं नको
७८३	नाम	।।ज्ञा.गा.सो.१२.३।।	विदुर सुखाचा नाम जपे वाचा । श्रीकृष्ण तयाचा अंगीकारी
७८४	नाम	।।ज्ञा.गा.सो.१९.२।।	रामकृष्ण नाम हा जप परम । ऐसा नित्य नेम सारुं रया
७८५	नाम	।।ज्ञा.गा.सो.१९.४।।	सोपान सार जपतुसे नाम । दिननिशीं नेम हृदयांतु
७८६	नाम	।।ज्ञा.गा.सो.३१.४।।	सोपान नैश्वर परब्रह्म साचार । सेवितु अपार नाम घोटें
७८७	नामपंथीं	।।ज्ञा.गा.सो.१५.१।।	मी नेणें भक्ति नेणें त्या मुक्ति । तुझ्या नामपंथीं मार्गु मना
७८८	नामपाठ	।।ज्ञा.गा.सो.१२.४।।	निवृत्तीचें ध्यान ज्ञानदेव खूण । सोपान आपण नामपाठ
७८९	नामपाठ	।।ज्ञा.गा.सो.२३.४।।	सोपान आलगटु नामपाठ वाचे । नित्य विठ्ठलाचे चरण हृदयीं
७९०	नाममहिमा	।।ज्ञा.गा.सो.१९.१।।	गोपाळ अच्युत हा नाममहिमा । नित्यता पूर्णिमा आम्हां देहीं
७९१	नाममार्गें	।।ज्ञा.गा.सो.०६.१।।	आवडीचें मागें प्रवृत्तीचें नेघे । नाममार्गें वळगें निघें रया
७९२	नामीं	।।ज्ञा.गा.सो.१८.२।।	रामकृष्ण हरी या नामीं आनंदु । नित्यता गोविंदु आम्हां घरीं
७९३	नामें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.३।।	दिंड्या पताका मृदंग । टाळ घोष नामें सुरंग । तेथें आपण पांडुरंग । भक्तसंगें नाचत
७९४	नामें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
७९५	नामें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
७९६	नामें	।।ज्ञा.गा.सो.१७.३।।	तुजमाजी विरों सुखदुःख विसरों । तुझ्या नामें तरों येची जन्मीं
७९७	नामें	।।ज्ञा.गा.सो.३८.३।।	ब्रह्मांड पंढरी सोंवळी हें खरी । तरसी निर्धारीं एक्या नामें

७९८	नामें	।।ज्ञा.गा.सो.३९.१।।	राम सर्वोत्तम या नामें निखळ । जन हें सफळ दिसताहे
७९९	नामेंच	।।ज्ञा.गा.सो.३४.२।।	परतलिया दृष्टी चैतन्याची दृष्टी । नामेंच वैकुंठीं पावे जना
८००	नामेंविण	।।ज्ञा.गा.सो.२१.३।।	नामेंविण नेणें दुजयाची मातु । गोविंद स्मरतु शिवराणा
८०१	नावडे	।।ज्ञा.गा.सो.२३.१।।	हरिवीण दुजें नावडे पैं दैवत । जरी तो समर्थ बोले सृष्टि
८०२	नाशिवंत	।।ज्ञा.गा.सो.४०.२।।	गेलें पैं परतें शरीर हें रितें । नाशिवंत भूतें दुरी केलीं
८०३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.११.२।।	हरिविण नाम नाहीं पा रे सार । दुसरा विचार करूं नको
८०४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.१३.२।।	आदि ब्रह्मामूर्ति तूंचि विष्णु स्थिती । तुज कैवल्यपति मोल नाहीं
८०५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.१६.४।।	सोपान सलगी न बोलतां उगा । तुजविण वाउगा ठावो नाहीं
८०६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.२०.१।।	गोविंद माधव हा जपु आमुचा । नाहीं प्रपंचाचा आम्हां लेशु
८०७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.२४.१।।	नाहीं नाहीं भान न दिसे प्रपंच । रोहिणी आहाच मृगजळ
८०८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.२४.१।।	नाहीं नाहीं भान न दिसे प्रपंच । रोहिणी आहाच मृगजळ
८०९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.२४.३।।	रामेंविण दुजें नाहीं पैं हो बिजें । बोलतु सहजें वेदु जाणा
८१०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.२५.१।।	तुझा तूंचि थोर तुज नाहीं पार । आमुचा आचार विठ्ठलदेव
८११	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.२७.३।।	बुडाले सगुण नाहीं मी तूं पण । अंतरींची खूण मावळली
८१२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.२९.२।।	ब्रह्मेंविण नाहीं रिता ठावो पाहीं । निवृत्तीच्या ठायीं बुडी देत
८१३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.२९.३।।	सर्व हें निखळ आत्माराम सर्व । नाहीं देहभाव विकल्पता
८१४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.३०.४।।	सोपान ब्रह्म वर्ततसे सम । प्रपंचाचा भ्रम नाहीं नाहीं
८१५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.३०.४।।	सोपान ब्रह्म वर्ततसे सम । प्रपंचाचा भ्रम नाहीं नाहीं
८१६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.३१.३।।	निमाली वासना बुडाली भावना । गेली ते कल्पना ठाव नाहीं
८१७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.३५.३।।	हरिविण नाहीं जीव शिव पाहीं । शिवाच्याही देहीं आत्मा हरी
८१८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.३५.४।।	सोपान म्हणे हरीविण नाहीं तत्त्व । हरि हाचि सर्वत्र सर्वीं वसे
८१९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.३९.२।।	भिन्न नाहीं दुजें सर्व आत्मराज । नाचताती भोज योगीराज
८२०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.४१.२।।	हरिविण नाहीं हरिविण नाहीं । दिशाद्रुम पाहीं बिंबलासे
८२१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.४१.२।।	हरिविण नाहीं हरिविण नाहीं । दिशाद्रुम पाहीं बिंबलासे
८२२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.४१.३।।	हरिविण देवो नाहीं अन्य भावो । हरि असे सर्व देहभावीं
८२३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.४२.२।।	एकतत्त्वेंसी हरी एक रूप माझा । भिन्नभाव दुजा नाहीं नाहीं

८२४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.४२.२।।	एकतत्वेंसी हरी एक रूप माझा । भिन्नभाव दुजा नाहीं नाहीं
८२५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.४६.२।।	ज्योतिरूप छाया सर्व हें निर्गुण । आत्मारामीं भिन्न नाहीं नाहीं
८२६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.४६.२।।	ज्योतिरूप छाया सर्व हें निर्गुण । आत्मारामीं भिन्न नाहीं नाहीं
८२७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.४८.१।।	ज्ञानदेवीं ज्ञान नाहीं तेथें भिन्न । प्रपंचाचें भरण तेथें नाहीं
८२८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.४८.१।।	ज्ञानदेवीं ज्ञान नाहीं तेथें भिन्न । प्रपंचाचें भरण तेथें नाहीं
८२९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.५०.३।।	सर्व काळ सम नाहीं तेथें विषम । आपणची राम सर्व ज्योती
८३०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.५१.१।।	हरिवीण नाहीं वेदादिकां मती । श्रुती त्या संपती जया रूपीं
८३१	नि:काम	।।ज्ञा.गा.सो.४९.१।।	नि:काम निश्चळ निश्चित स्वरूप । तेथें निर्विकल्प मन गेलें
८३२	नि:संदेहें	।।ज्ञा.गा.सो.४०.३।।	स्थावर जंगम स्थावरिला राम । सर्वगत शाम नि:संदेहें
८३३	निकट	।।ज्ञा.गा.सो.१७.४।।	सोपान निकट बोलोनि सरळ । तुष्टला गोपाळ अभय देत
८३४	निकट	।।ज्ञा.गा.सो.२९.४।।	सोपान निकट गुरुनाम पेठ । नित्यता वैकुंठ जवळी असे
८३५	निकट	।।ज्ञा.गा.सो.४४.२।।	मन हें निकट ब्रह्मरूपें चोख । ब्रह्मीं ब्रह्म लेख एकपणें
८३६	निकट	।।ज्ञा.गा.सो.४५.३।।	तैसें हें शरीर आत्मपणें नीट । मन हें निकट चोखाळपणें
८३७	निकट	।।ज्ञा.गा.सो.५१.४।।	सोपान निकट परब्रह्म सेवी । सर्व हा गोसावी विठ्ठलराज
८३८	निखळ	।।ज्ञा.गा.सो.२८.४।।	सोपान दयाळ गुरुनामें बळ । आपण निखळ आपरूपें
८३९	निखळ	।।ज्ञा.गा.सो.२९.३।।	सर्व हें निखळ आत्माराम सर्व । नाहीं देहभाव विकल्पता
८४०	निखळ	।।ज्ञा.गा.सो.३९.१।।	राम सर्वोत्तम या नामें निखळ । जन हें सफळ दिसताहे
८४१	निघे	।।ज्ञा.गा.सो.०८.१।।	अव्यक्ताच्या घरीं प्रकृति कामारी । निघे माझ्या घरीं दडोनियां
८४२	निघें	।।ज्ञा.गा.सो.०६.१।।	आवडीचें मार्गें प्रवृत्तीचें नेघे । नाममार्गें वळगें निघें रया
८४३	निजाची	।।ज्ञा.गा.सो.१५.३।।	तूंचि माझें धन जोडी हें निजाची । जननी तूं आमुची जीवलगी
८४४	नित्य	।।ज्ञा.गा.सो.०५.१।।	मनाचे मवाळ हरिरूप चिंतिती । रामकृष्ण मूर्ति नित्य कथा
८४५	नित्य	।।ज्ञा.गा.सो.०६.२।।	नाम परब्रह्मा नाम परब्रह्मा । नित्य रामनाम जपीजेसु
८४६	नित्य	।।ज्ञा.गा.सो.१४.२।।	रामनाम म्हणे नित्य काळ सदा । नेणें दुजा धंदा तुजवीण
८४७	नित्य	।।ज्ञा.गा.सो.१९.२।।	रामकृष्ण नाम हा जप परम । ऐसा नित्य नेम सारुं रया
८४८	नित्य	।।ज्ञा.गा.सो.२३.२।।	हरिराम गोविंद नित्य हाचि छंद । हदयीं आनंद प्रेमबोधु
८४९	नित्य	।।ज्ञा.गा.सो.२३.४।।	सोपान आलगटु नामपाठ वाचे । नित्य विठ्ठलाचे चरण हदयीं

८५०	नित्य	।।ज्ञा.गा.सो.३७.४।।	सोपान नेणें सलगीचा सोंवळा । नित्य वेळोवेळां स्मरे हरी
८५१	नित्यता	।।ज्ञा.गा.सो.०४.३।।	हरी हेंचि मन संपन्न अखंड । नित्यता ब्रह्मांड त्याचे देह
८५२	नित्यता	।।ज्ञा.गा.सो.०९.४।।	सोपान संचित रामनामामृत । नित्यता सेवित हरिकथा
८५३	नित्यता	।।ज्ञा.गा.सो.११.३।।	हरि ध्यान चोख पवित्र परिकर । नित्यता शंकर हरिध्यानीं
८५४	नित्यता	।।ज्ञा.गा.सो.१८.२।।	रामकृष्ण हरी या नामीं आनंदु । नित्यता गोविंदु आम्हां घरीं
८५५	नित्यता	।।ज्ञा.गा.सो.१९.१।।	गोपाळ अच्युत हा नाममहिमा । नित्यता पूर्णिमा आम्हां देहीं
८५६	नित्यता	।।ज्ञा.गा.सो.१९.३।।	वासना वोढाळ नेघे पैं बरळ । नित्यता अढळ गोपाळ सेवूं
८५७	नित्यता	।।ज्ञा.गा.सो.२०.२।।	गोविंद स्मरणें नित्यता पारणें । हरिनाम पठणें मोक्षमुक्ति
८५८	नित्यता	।।ज्ञा.गा.सो.२०.४।।	सोपान सांगत गोविंद स्मरणें । नित्यता पैं ध्यान गोविंद ऐसें
८५९	नित्यता	।।ज्ञा.गा.सो.२९.४।।	सोपान निकट गुरुनाम पेठ । नित्यता वैकुंठ जवळी असे
८६०	नित्यनेमु	।।ज्ञा.गा.सो.२१.१।।	विठ्ठल पैं सार हा जपु आमुचा । अनित्याशी वाचा नित्यनेमु
८६१	निमाली	।।ज्ञा.गा.सो.३१.३।।	निमाली वासना बुडाली भावना । गेली ते कल्पना ठाव नाहीं
८६२	निरंतर	।।ज्ञा.गा.सो.०७.३।।	तरा पैं संसार रामनामें निरंतर । अखंड जिव्हार रामरसें
८६३	निरंतर	।।ज्ञा.गा.सो.०७.४।।	सोपान जपतु रामनामीं रतु । निरंतर स्मरतु रामकृष्ण
८६४	निरंतर	।।ज्ञा.गा.सो.३३.३।।	हरिचेंनि ध्यान निरंतर करीं । बाह्य अभ्यंतरीं एकु रामु
८६५	निरंतर	।।ज्ञा.गा.सो.४१.१।।	हरी असे देहीं सर्वकाळ संपन्न । म्हणोनी चिंतन निरंतर
८६६	निरंतरीं	।।ज्ञा.गा.सो.३७.२।।	मन हें सोंवळें सदा शौच करीं । तुज निरंतरीं हरि पावे
८६७	निराकार	।।ज्ञा.गा.सो.४२.१।।	पाहाणें परिसणें नादरूपीं गेलें । निराकार ठेलें एकतत्त्वेंसी
८६८	निरालंब	।।ज्ञा.गा.सो.४३.१।।	नाद रूप ठसा निरालंब जाला । सगुणीं उदेला तेजाकार
८६९	निरालंब	।।ज्ञा.गा.सो.४४.४।।	सोपान सोपारें निरालंब निधारें । नंदाचें गोजिरें माजि खेळे
८७०	निरालंब	।।ज्ञा.गा.सो.४९.३।।	निर्गुण निरालंब निर्विकार फळ । आपणचि सकळ होउनी ठेला
८७१	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.सो.१८.३।।	निर्गुण नेणों सगुण आचार । सर्वकाळीं नर ब्रह्मरूप
८७२	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.सो.४६.२।।	ज्योतिरूप छाया सर्व हें निर्गुण । आत्मारामीं भिन्न नाहीं नाहीं
८७३	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.सो.४९.३।।	निर्गुण निरालंब निर्विकार फळ । आपणचि सकळ होउनी ठेला
८७४	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.सो.१६.२।।	निर्गुणीं सगुण गुणांमाजी गुण । जन तूं संपूर्ण दिससी आम्हां
८७५	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.सो.४६.१।।	शांति दया क्षमा तेथील उपाया । निर्गुणीं ते माया आपरूप

८७६	निर्गुणींचें	।।ज्ञा.गा.सो.२७.१।।	आत्मरूप सखा आत्मपणें चोख । निर्गुणींचें चोख सगुणीं जालें
८७७	निर्धारितां	।।ज्ञा.गा.सो.२५.३।।	न दिसे दुसरें निर्धारितां खरें । श्रीगुरुविचारें कळलें आम्हां
८७८	निर्धारीं	।।ज्ञा.गा.सो.३८.३।।	ब्रह्मांड पंढरी सोंवळी हें खरी । तरसी निर्धारीं एक्या नामें
८७९	निधरिं	।।ज्ञा.गा.सो.४४.४।।	सोपान सोपारें निरालंब निधरिं । नंदाचें गोजिरें माजि खेळे
८८०	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.सो.३६.१।।	शरीर निर्मळ वासना टवाळ । कां रे तूं बरळ भक्तिवीण
८८१	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.सो.३६.२।।	सर्व ब्रह्म निर्मळ नेणसि सोंवळें। एकाचि गोपाळें जन वन
८८२	निर्विकल्प	।।ज्ञा.गा.सो.४९.१।।	नि:काम निश्चळ निश्चित स्वरूप । तेथें निर्विकल्प मन गेलें
८८३	निर्विकार	।।ज्ञा.गा.सो.४९.३।।	निर्गुण निरालंब निर्विकार फळ । आपणचि सकळ होउनी ठेला
८८४	निवटियेला	।।ज्ञा.गा.सो.४०.४।।	सोपान विनटे परब्रह्म घोटे । प्रपंच सपाटे निवटियेला
८८५	निवांत	।।ज्ञा.गा.सो.०६.४।।	सोपान निवांत रामनाम मुखांत । नेणें दुजी मात हरीविण
८८६	निवांत	।।ज्ञा.गा.सो.०७.१।।	सबाह्य कोंदलें निवांत उगलें । रामरसें रंगलें अरे जना
८८७	निवांत	।।ज्ञा.गा.सो.०८.४।।	सोपान निवांत रामनामीं रत । संसार उचित रामनाम
८८८	निवारीत	।।ज्ञा.गा.सो.१७.१।।	सागरींचें तोय जगा निवारीत । मागुतें भरत पूर्णपणें
८८९	निवाला	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
८९०	निवाला	।।ज्ञा.गा.सो.०४.२।।	हरी हरी जाला प्रपंच अबोला । हरीसुखें निवाला तोचि धन्य
८९१	निवास	।।ज्ञा.गा.सो.१७.२।।	तैसे आम्ही दास तुजमाजी उदास । तूं आमुचा निवास सर्व देवा
८९२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.सो.२४.४।।	निवृत्ति खुणा ज्ञानदेवा हरी । सोपान झडकरी झोंबियेला
८९३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.सो.३२.३।।	शांति क्षमा दया निवृत्ति माउली । अखंड साउली कांसवदृष्टी
८९४	निवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.सो.१२.४।।	निवृत्तीचें ध्यान ज्ञानदेव खूण । सोपान आपण नामपाठ
८९५	निवृत्तीच्या	।।ज्ञा.गा.सो.२९.२।।	ब्रह्मेंविण नाहीं रिता ठावो पाहीं । निवृत्तीच्या ठायीं बुडी देत
८९६	निवृत्तीच्या	।।ज्ञा.गा.सो.५२.४।।	सोपान घोंगडी घडी केली । चरणीं राहिली निवृत्तीच्या
८९७	निवृत्तीदेवीं	।।ज्ञा.गा.सो.२६.२।।	तूं तंव संपन्न आमुचें हो धन । सांगितली खूण निवृत्तीदेवीं
८९८	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.सो.३१.२।।	तेजाकार दिशा बिंबीं बिंब एक । निवृत्तीनें चोख दाखविलें
८९९	निश्चळ	।।ज्ञा.गा.सो.४९.१।।	नि:काम निश्चळ निश्चित स्वरूप । तेथें निर्विकल्प मन गेलें
९००	निश्चित	।।ज्ञा.गा.सो.४९.१।।	नि:काम निश्चळ निश्चित स्वरूप । तेथें निर्विकल्प मन गेलें

९०१	नीट	।।ज्ञा.गा.सो.४५.३।।	तैसें हें शरीर आत्मपणें नीट । मन हें निकट चोखाळपणें
९०२	नुठी	।।ज्ञा.गा.सो.४६.३।।	मौन्य परे मिठी पश्यंतीसी नुठी । मध्यमेच्या बेटीं खुंटे तारूं
९०३	नुरे	।।ज्ञा.गा.सो.४३.४।।	सोपानीं नलगे प्रपंची वियोग । ब्रह्मार्पण भोग नुरे तोही
९०४	नेघे	।।ज्ञा.गा.सो.०६.१।।	आवडीचें मागें प्रवृत्तीचें नेघे । नाममार्गें वळगें निघें रया
९०५	नेघे	।।ज्ञा.गा.सो.१८.४।।	सोपान पादप अवघेंचि हरिरूप । हरिविण स्वरुप नेघे चित्तीं
९०६	नेघे	।।ज्ञा.गा.सो.१९.३।।	वासना वोढाळ नेघे पैं बरळ । नित्यता अढळ गोपाळ सेवूं
९०७	नेघों	।।ज्ञा.गा.सो.२२.२।।	सर्व हरि हरि तो माझा कैवारी । दुजी भरोवरी नेघों आम्हीं
९०८	नेणसि	।।ज्ञा.गा.सो.३६.२।।	सर्व ब्रह्म निर्मळ नेणसि सोंवळें। एकाचि गोपाळें जन वन
९०९	नेणें	।।ज्ञा.गा.सो.०६.४।।	सोपान निवांत रामनाम मुखांत । नेणें दुजी मात हरीविण
९१०	नेणें	।।ज्ञा.गा.सो.१४.२।।	रामनाम म्हणे नित्य काळ सदा । नेणें दुजा धंदा तुजवीण
९११	नेणें	।।ज्ञा.गा.सो.१५.१।।	मी नेणें भक्ति नेणें त्या मुक्ति । तुझ्या नामपंथीं मार्गु मना
९१२	नेणें	।।ज्ञा.गा.सो.१५.१।।	मी नेणें भक्ति नेणें त्या मुक्ति । तुझ्या नामपंथीं मार्गु मना
९१३	नेणें	।।ज्ञा.गा.सो.२१.३।।	नामेंविण नेणें दुजयाची मातु । गोविंद स्मरतु शिवराणा
९१४	नेणें	।।ज्ञा.गा.सो.२८.२।।	परतल्या श्रुती पडियेलें मौन । शास्त्र तें संपन्न नेणें तया
९१५	नेणें	।।ज्ञा.गा.सो.३७.४।।	सोपान नेणें सलगीचा सोंवळा । नित्य वेळोवेळां स्मरे हरी
९१६	नेणों	।।ज्ञा.गा.सो.१८.३।।	निर्गुण नेणों सगुण आचार । सर्वकाळीं नर ब्रह्मरूप
९१७	नेणों	।।ज्ञा.गा.सो.३०.१।।	आम्ही नेणों माया नेणों ते काया । ब्रह्म लवलाह्या आम्हां माजी
९१८	नेणों	।।ज्ञा.गा.सो.३०.१।।	आम्ही नेणों माया नेणों ते काया । ब्रह्म लवलाह्या आम्हां माजी
९१९	नेम	।।ज्ञा.गा.सो.१९.२।।	रामकृष्ण नाम हा जप परम । ऐसा नित्य नेम सारुं रया
९२०	नेम	।।ज्ञा.गा.सो.१९.४।।	सोपान सार जपतुसे नाम । दिननिशीं नेम हृदयांतु
९२१	नेम	।।ज्ञा.गा.सो.२६.३।।	तुजमाजी प्रेम गेलें सप्रेमें । जप व्रत नेम हारपलें
९२२	नेम	।।ज्ञा.गा.सो.४७.३।।	उदयोस्तु परिमाण ब्रह्म । चंद्र सूर्य नेम हारपलें
९२३	नैश्वर	।।ज्ञा.गा.सो.३१.४।।	सोपान नैश्वर परब्रह्म साचार । सेवितु अपार नाम घोटें
९२४	न्याहाळी	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
९२५	पंचभूतीं	।।ज्ञा.गा.सो.३६.३।।	आप पृथ्वी तेज वायो व्योम । पंचभूतीं सम वर्ततसे
९२६	पंढरी	।।ज्ञा.गा.सो.०१.१।।	उघडली दृष्टी इंद्रियां सकट । वैकुंठीची वाट पंढरी जाणा

९२७	पंढरी	।।ज्ञा.गा.सो.०२.४।।	पावले पंढरी भीमा देखियेली दृष्टी । वैष्णवाचा गजरु आनंदें हेलावली सृष्टी
९२८	पंढरी	।।ज्ञा.गा.सो.३८.३।।	ब्रह्मांड पंढरी सोंवळी हें खरी । तरसी निर्धारीं एक्या नामें
९२९	पंढरीनिवास	।।ज्ञा.गा.सो.१६.३।।	तेंची रूप रूपस दाविशी प्रकाश । पंढरीनिवास होउनी ठासी
९३०	पंढरीये	।।ज्ञा.गा.सो.५२.१।।	घोंगडियासाठीं पंढरीये पेठीं । वैष्णवाची दाटी होती तेथें
९३१	पंढरीसी	।।ज्ञा.गा.सो.०२.१।।	चला रे वैष्णवहो जाऊं पंढरीसी । प्रेमामृत खूण मागों त्या विठ्ठलासी
९३२	पंथें	।।ज्ञा.गा.सो.१३.१।।	कृष्णाचिया पंथें चालिलों दातारा । तंव मार्ग येकसरा तुजमाजी
९३३	पठणें	।।ज्ञा.गा.सो.२०.२।।	गोविंद स्मरणें नित्यता पारणें । हरिनाम पठणें मोक्षमुक्ति
९३४	पडशील	।।ज्ञा.गा.सो.३३.२।।	धांवतां अवचटें पडशील व्यसनीं । संसारघसणीं योनिमाळे
९३५	पडियेला	।।ज्ञा.गा.सो.०२.५।।	गजरु गोपाळांचा श्रवणीं पडियेला । शंखचक्र करीं विठ्ठल सामोरा आला
९३६	पडियेलें	।।ज्ञा.गा.सो.२८.२।।	परतल्या श्रुती पडियेलें मौन । शास्त्र तें संपन्न नेणें तया
९३७	पण	।।ज्ञा.गा.सो.२७.३।।	बुडाले सगुण नाहीं मी तूं पण । अंतरींची खूण मावळली
९३८	पताका	।।ज्ञा.गा.सो.०३.३।।	दिंड्या पताका मृदंग । टाळ घोष नामें सुरंग । तेथें आपण पांडुरंग । भक्तसंगें नाचत
९३९	पद	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
९४०	पदरज	।।ज्ञा.गा.सो.१२.२।।	पदरज वंदी ध्यान तें गोविंदीं । उद्धव मुकुंदीं तल्लीनता
९४१	पर	।।ज्ञा.गा.सो.२५.४।।	सोपान म्हणे रखुमादेविवर । तूंचि आमुचें पर कुळवटीं
९४२	पर	।।ज्ञा.गा.सो.२८.३।।	गेला तो आचार आवघाची विचार । परे परता पर परब्रह्म
९४३	परतलिया	।।ज्ञा.गा.सो.३४.२।।	परतलिया दृष्टी चैतन्याची दृष्टी । नामेंच वैकुंठीं पावे जना
९४४	परतल्या	।।ज्ञा.गा.सो.२८.२।।	परतल्या श्रुती पडियेलें मौन । शास्त्र तें संपन्न नेणें तया
९४५	परता	।।ज्ञा.गा.सो.२८.३।।	गेला तो आचार आवघाची विचार । परे परता पर परब्रह्म
९४६	परतें	।।ज्ञा.गा.सो.०१.३।।	हाचि मार्ग सोपा जनासी उघड । विषयाचें जाड टाकीं परतें
९४७	परतें	।।ज्ञा.गा.सो.४०.२।।	गेलें पैं परतें शरीर हें रितें । नाशिवंत भूतें दुरी केलीं
९४८	परतोनि	।।ज्ञा.गा.सो.३४.१।।	हरि नांदे देहीं ऐसा भावो आहे । परतोनि पाहें अरे जना
९४९	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.०६.३।।	अंतरींच्या सुखें बाहिरिलिया वेखें । परब्रह्म सुखें जपतुसें
९५०	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.२८.३।।	गेला तो आचार आवघाची विचार । परे परता पर परब्रह्म
९५१	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.३१.४।।	सोपान नैश्वर परब्रह्म साचार । सेवितु अपार नाम घोटें

९५२	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.४०.४।।	सोपान विनटे परब्रह्म घोटे । प्रपंच सपाटे निवटियेला
९५३	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.४९.४।।	सोपान जिव्हाळें मनाचें तें आळें । परब्रह्म सांवळें तयामाजी
९५४	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.५१.४।।	सोपान निकट परब्रह्म सेवी । सर्व हा गोसावी विठ्ठलराज
९५५	परब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.सो.०६.२।।	नाम परब्रह्मा नाम परब्रह्मा । नित्य रामनाम जपीजेसु
९५६	परब्रह्मा	।।ज्ञा.गा.सो.०६.२।।	नाम परब्रह्मा नाम परब्रह्मा । नित्य रामनाम जपीजेसु
९५७	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.सो.२२.३।।	राम हा सकळ आम्हां सर्व आहे । दुजें तें न साहे परब्रह्मीं
९५८	परम	।।ज्ञा.गा.सो.१९.२।।	रामकृष्ण नाम हा जप परम । ऐसा नित्य नेम सारुं रया
९५९	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.सो.२२.४।।	सोपान सलगी विनविता तुम्हां । सर्व हा परमात्मा आम्हां दिसे
९६०	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.सो.४८.३।।	आत्मा परमात्मा भेदाभेद द्वंद्व । एकतत्व अभेद जनीं वनीं
९६१	परमानंदा	।।ज्ञा.गा.सो.१८.१।।	हरिसुखवेषें नाचोत सर्वदा । गोविंद परमानंदा हरिबोधें
९६२	परिकर	।।ज्ञा.गा.सो.११.३।।	हरि ध्यान चोख पवित्र परिकर । नित्यता शंकर हरिध्यानीं
९६३	परिकर	।।ज्ञा.गा.सो.४२.३।।	संग परिकर सांपडला आम्हां । सर्व आत्मारामा पूर्णपणें
९६४	परिमाण	।।ज्ञा.गा.सो.४४.३।।	साशंकित गावो जाला परिमाण । घट मठ दिन हारपला
९६५	परिमाण	।।ज्ञा.गा.सो.४७.३।।	उदयोस्तु परिमाण ब्रह्म । चंद्र सूर्य नेम हारपलें
९६६	परिसणें	।।ज्ञा.गा.सो.४२.१।।	पाहाणें परिसणें नादरूपीं गेलें । निराकार ठेलें एकतत्त्वेंसी
९६७	परे	।।ज्ञा.गा.सो.२८.३।।	गेला तो आचार आवघाची विचार । परे परता पर परब्रह्म
९६८	परे	।।ज्ञा.गा.सो.४६.३।।	मौन्य परे मिठी पश्यंतीसी नुठी । मध्यमेच्या बेटीं खुंटे तारूं
९६९	पळाली	।।ज्ञा.गा.सो.२६.१।।	मी माझी कल्पना पळाली वासना । जनीं जनार्दना सेवीतुसे
९७०	पवाल	।।ज्ञा.गा.सो.११.४।।	सोपान म्हणे हरि जप करारे सर्वथा । न पवाल व्यथा भवजाळीं
९७१	पवित्र	।।ज्ञा.गा.सो.११.३।।	हरि ध्यान चोख पवित्र परिकर । नित्यता शंकर हरिध्यानीं
९७२	पवेल	।।ज्ञा.गा.सो.०५.२।।	रामकृष्ण ध्यान सदा पैं सर्वदा । न पवेल आपदा नाना योनी
९७३	पश्यंतीसी	।।ज्ञा.गा.सो.४६.३।।	मौन्य परे मिठी पश्यंतीसी नुठी । मध्यमेच्या बेटीं खुंटे तारूं
९७४	पहाते	।।ज्ञा.गा.सो.२८.१।।	पहाते न नटे मन तिये वाटे । बोलणेंची खुंटे बोलणेंपणें
९७५	पा	।।ज्ञा.गा.सो.११.२।।	हरिविण नाम नाहीं पा रे सार । दुसरा विचार करूं नको
९७६	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.सो.०३.३।।	दिंड्या पताका मृदंग । टाळ घोष नामें सुरंग । तेथें आपण पांडुरंग । भक्तसंगें नाचत
९७७	पांडुरंग	।।ज्ञा.गा.सो.२५.२।।	आपीं सधर सर्व हा श्रीधर । सर्व कुळाचार पांडुरंग

९७८	पांडुरंगें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
९७९	पाठाचि	।।ज्ञा.गा.सो.२१.४।।	सोपान धारणा गोविंद पाठाचि । कोटि पैं कुळांची कुळवटी
९८०	पाड	।।ज्ञा.गा.सो.५२.३।।	घोंगडिया धोंगडिया पाड दाविती । एक एक दाविती एकापुढें
९८१	पादप	।।ज्ञा.गा.सो.१८.४।।	सोपान पादप अवघेंचि हरिरूप । हरिविण स्वरुप नेघे चित्तीं
९८२	पान्हा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
९८३	पापें	।।ज्ञा.गा.सो.१०.२।।	हरि हाचि आदठा तत्त्व पैं सोहपें । हरितील पापें हरिनामें
९८४	पापें	।।ज्ञा.गा.सो.११.१।।	हरिनाम जपें सहस्त्रवरि सोपें । जातील रे पापें अनंतकोटी
९८५	पार	।।ज्ञा.गा.सो.२५.१।।	तुझा तूंचि थोर तुज नाहीं पार । आमुचा आचार विठ्ठलदेव
९८६	पारणें	।।ज्ञा.गा.सो.२०.२।।	गोविंद स्मरणें नित्यता पारणें । हरिनाम पठणें मोक्षमुक्ति
९८७	पावला	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
९८८	पावले	।।ज्ञा.गा.सो.०२.४।।	पावले पंढरी भीमा देखियेली दृष्टी । वैष्णवाचा गजरु आनंदें हेलावली सृष्टी
९८९	पावे	।।ज्ञा.गा.सो.३४.२।।	परतलिया दृष्टी चैतन्याची दृष्टी । नामेंच वैकुंठीं पावे जना
९९०	पावे	।।ज्ञा.गा.सो.३७.२।।	मन हें सोंवळें सदा शौच करीं । तुज निरंतरीं हरि पावे
९९१	पाहाणें	।।ज्ञा.गा.सो.४२.१।।	पाहाणें परिसणें नादरूपीं गेलें । निराकार ठेलें एकतत्त्वेंसी
९९२	पाहातें	।।ज्ञा.गा.सो.४३.३।।	राहातें पाहातें जिवातें पोखितें । आपणची उखितें दिसे एक
९९३	पाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.२९.२।।	ब्रह्मेंविण नाहीं रिता ठावो पाहीं । निवृत्तीच्या ठायीं बुडी देत
९९४	पाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.३५.३।।	हरिविण नाहीं जीव शिव पाहीं । शिवाच्याही देहीं आत्मा हरी
९९५	पाहीं	।।ज्ञा.गा.सो.४१.२।।	हरिविण नाहीं हरिविण नाहीं । दिशाद्रुम पाहीं बिंबलासे
९९६	पाहें	।।ज्ञा.गा.सो.०१.२।।	दृष्टीभरी पाहें विठ्ठल दैवत । पूर्ण मनोरथ विठ्ठलदेव
९९७	पाहें	।।ज्ञा.गा.सो.३४.१।।	हरि नांदे देहीं ऐसा भावो आहे । परतोनि पाहें अरे जना
९९८	पिता	।।ज्ञा.गा.सो.३९.३।।	माता पिता देव गृह दारा जन । सर्व जनार्दन सर्वांरूपीं
९९९	पुंडलिक	।।ज्ञा.गा.सो.१३.३।।	अमोल्य जे वस्तु पुंडलिक देवा । जगाचा विसावा जनकु माझा
१०००	पुजीतसे	।।ज्ञा.गा.सो.१४.१।।	राम कृष्ण मूर्ति या पुजीतसे भावें । सर्वे तुवांचि व्हावें केशीराजा

१००१	पुण्य	।।ज्ञा.गा.सो.३२.२।।	पूर्व पुण्य चोख आचरलों आम्ही । तरिच इये जन्मीं भक्ति आम्हां
१००२	पुरतें	।।ज्ञा.गा.सो.२७.४।।	सोपान गुरूते तें ब्रह्म पुरतें । पुसोनि आरुतें ठाकीयेली
१००३	पुरुषार्थ	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
१००४	पुरुषोत्तमा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
१००५	पुरे	।।ज्ञा.गा.सो.२०.३।।	न लगती तीर्थे एक गोविंद पुरे । वेगीं कृष्ण धुरें वोळगों सदा
१००६	पुरे	।।ज्ञा.गा.सो.५२.२।।	घोंगडियांचें मोल पैं खरें । रामटका देई एक पुरे
१००७	पुसोनि	।।ज्ञा.गा.सो.२७.४।।	सोपान गुरूते तें ब्रह्म पुरतें । पुसोनि आरुतें ठाकीयेली
१००८	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.सो.०१.२।।	दृष्टीभरी पाहें विठ्ठल दैवत । पूर्ण मनोरथ विठ्ठलदेव
१००९	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.सो.०८.३।।	विज्ञानीं पैं ज्ञान आटलेंसे पूर्ण । उभयतां चैतन्य तैसा हरि
१०१०	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.सो.४६.४।।	सोपान वैखरी देहामाजी भारी । पूर्ण तो श्रीहरी बिंबीं बिंब
१०११	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.सो.४९.२।।	ध्येय गेलें ध्यान ध्याता माजी पूर्ण । आपण सनातन होउनी ठेला
१०१२	पूर्णपणें	।।ज्ञा.गा.सो.१७.१।।	सागरींचें तोय जगा निवारीत । मागुतें भरत पूर्णपणें
१०१३	पूर्णपणें	।।ज्ञा.गा.सो.४२.३।।	संग परिकर सांपडला आम्हां । सर्व आत्मारामा पूर्णपणें
१०१४	पूर्णिमा	।।ज्ञा.गा.सो.१९.१।।	गोपाळ अच्युत हा नाममहिमा । नित्यता पूर्णिमा आम्हां देहीं
१०१५	पूर्णी	।।ज्ञा.गा.सो.३०.२।।	मी तूं गेलें ब्रह्मीं मन गेलें पूर्णी । वासना ते जनीं ब्रह्मीं जाली
१०१६	पूर्व	।।ज्ञा.गा.सो.३२.२।।	पूर्व पुण्य चोख आचरलों आम्ही । तरिच इये जन्मीं भक्ति आम्हां
१०१७	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.सो.३६.३।।	आप पृथ्वी तेज वायो व्योम । पंचभूतीं सम वर्ततसे
१०१८	पृथ्वी	।।ज्ञा.गा.सो.३८.१।।	पृथ्वी सोंवळी आकाश सोंवळें । मन हें वोवळें अभक्तांचें
१०१९	पेठ	।।ज्ञा.गा.सो.२९.४।।	सोपान निकट गुरुनाम पेठ । नित्यता वैकुंठ जवळी असे
१०२०	पेठीं	।।ज्ञा.गा.सो.५२.१।।	घोंगडियासाठीं पंढरीये पेठीं । वैष्णवाची दाटी होती तेथें
१०२१	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
१०२२	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.०५.२।।	रामकृष्ण ध्यान सदा पैं सर्वदा । न पवेल आपदा नाना योनी
१०२३	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.०५.३।।	हरि ध्यान जप मुक्त पैं अनंत । जीव शिवीं रत सर्वकाळ
१०२४	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.०७.३।।	तरा पैं संसार रामनामें निरंतर । अखंड जिव्हार रामरसें
१०२५	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.०८.३।।	विज्ञानीं पैं ज्ञान आटलेंसे पूर्ण । उभयतां चैतन्य तैसा हरि
१०२६	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.१०.१।।	ज्याचे मुखीं हरि तोचि धन्य ये जगीं । तरला पैं वेगीं वेदु बोले

१०२७	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.१०.२।।	हरि हाचि आदठा तत्त्व पैं सोहपें । हरितील पापें हरिनामें
१०२८	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.१०.३।।	वैकुंठींचें सुख नलगे पैं चित्तीं । हरि हेंचि मूर्ति विठ्ठल ध्यावो
१०२९	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.१९.३।।	वासना वोढाळ नेघे पैं बरळ । नित्यता अढळ गोपाळ सेवूं
१०३०	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.२०.४।।	सोपान सांगत गोविंद स्मरणें । नित्यता पैं ध्यान गोविंद ऐसें
१०३१	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.२१.१।।	विठ्ठल पैं सार हा जपु आमुचा । अनित्याशी वाचा नित्यनेमु
१०३२	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.२१.४।।	सोपान धारणा गोविंद पाठाचि । कोटि पैं कुळांची कुळवटी
१०३३	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.२३.१।।	हरिवीण दुजें नावडे पैं दैवत । जरी तो समर्थ बोले सृष्टि
१०३४	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.२३.३।।	हरी हेंचि दैवत समर्थ पैं आमुचें । बोलणें वेदाचें बोलती मुनी
१०३५	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.२४.३।।	रामेंविण दुजें नाहीं पैं हो बिजें । बोलतु सहजें वेदु जाणा
१०३६	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.४०.२।।	गेलें पैं परतें शरीर हें रितें । नाशिवंत भूतें दुरी केलीं
१०३७	पैं	।।ज्ञा.गा.सो.५२.२।।	घोंगडियांचें मोल पैं खरें । रामटका देई एक पुरे
१०३८	पोखितें	।।ज्ञा.गा.सो.४३.३।।	राहातें पाहातें जिवातें पोखितें । आपणची उखितें दिसे एक
१०३९	पोटीं	।।ज्ञा.गा.सो.३५.१।।	हरिविण भावो न धरावा पोटीं । सर्व भावें सृष्टि एका तत्त्वें
१०४०	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.सो.१६.३।।	तेंची रूप रूपस दाविशी प्रकाश । पंढरीनिवास होउनी ठासी
१०४१	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.सो.०८.१।।	अव्यक्ताच्या घरीं प्रकृति कामारी । निघे माझ्या घरीं दडोनियां
१०४२	प्रगट	।।ज्ञा.गा.सो.०८.२।।	तैसें नका करूं प्रगट सर्वेश्वरु । हरिनाम उच्चारु जपा वाचे
१०४३	प्रचंड	।।ज्ञा.गा.सो.३८.४।।	सोपान अखंड सोंवळा प्रचंड । न बोले वितंड हरिविण
१०४४	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.सो.०४.२।।	हरी हरी जाला प्रपंच अबोला । हरीसुखें निवाला तोचि धन्य
१०४५	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.सो.०९.३।।	वेगाचेनि वेगें जया लागवेगें । प्रपंच वाउगे हरिनामें
१०४६	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.सो.२४.१।।	नाहीं नाहीं भान न दिसे प्रपंच । रोहिणी आहाच मृगजळ
१०४७	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.सो.४०.४।।	सोपान विनटे परब्रह्म घोटे । प्रपंच सपाटे निवटियेला
१०४८	प्रपंचाचा	।।ज्ञा.गा.सो.२०.१।।	गोविंद माधव हा जपु आमुचा । नाहीं प्रपंचाचा आम्हां लेशु
१०४९	प्रपंचाचा	।।ज्ञा.गा.सो.३०.४।।	सोपान ब्रह्म वर्ततसे सम । प्रपंचाचा भ्रम नाहीं नाहीं
१०५०	प्रपंचाचें	।।ज्ञा.गा.सो.४८.१।।	ज्ञानदेवीं ज्ञान नाहीं तेथें भिन्न । प्रपंचाचें भरण तेथें नाहीं
१०५१	प्रपंची	।।ज्ञा.गा.सो.४३.४।।	सोपानीं नलगे प्रपंची वियोग । ब्रह्मार्पण भोग नुरे तोही
१०५२	प्रबुद्ध	।।ज्ञा.गा.सो.३६.४।।	सोपान म्हणे गुरुचा उपदेश शुद्ध । तरीच वासना प्रबुद्ध तया नरा

१०५३	प्रवृत्तीचें	।।ज्ञा.गा.सो.०६.१।।	आवडीचें मार्गें प्रवृत्तीचें नेघे । नाममार्गें वळगें निघें रया
१०५४	प्रश्न	।।ज्ञा.गा.सो.०७.२।।	हरि राम कृष्ण हरि राम कृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुखें करा
१०५५	प्रेम	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
१०५६	प्रेम	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
१०५७	प्रेम	।।ज्ञा.गा.सो.२६.३।।	तुजमाजी प्रेम गेलें सप्रेमें । जप व्रत नेम हारपलें
१०५८	प्रेमबोधु	।।ज्ञा.गा.सो.२३.२।।	हरिराम गोविंद नित्य हाचि छंद । हदयीं आनंद प्रेमबोधु
१०५९	प्रेमरसें	।।ज्ञा.गा.सो.०२.२।।	चालिले गोपाळ वाताती वाकुलिया । भरले प्रेमरसें मग ते वाताती टाळिया
१०६०	प्रेमा	।।ज्ञा.गा.सो.०५.४।।	सोपान प्रेमा आनंद हरीचा । तुटला मोहाचा मोहपाश
१०६१	प्रेमामृत	।।ज्ञा.गा.सो.०२.१।।	चला रे वैष्णवहो जाऊं पंढरीसी । प्रेमामृत खूण मागों त्या विठ्ठलासी
१०६२	फळ	।।ज्ञा.गा.सो.२४.२।।	तुटलासे सांठा वासना चोखाळ । दिननिशीं फळ राम जाला
१०६३	फळ	।।ज्ञा.गा.सो.४९.३।।	निर्गुण निरालंब निर्विकार फळ । आपणचि सकळ होउनी ठेला
१०६४	फेडिलें	।।ज्ञा.गा.सो.३१.१।।	दुजेपणीं ठाव द्वैत तें फेडिलें । अद्वैतीं बिंबलें तेजोमय
१०६५	बरळ	।।ज्ञा.गा.सो.१९.३।।	वासना वोढाळ नेघे पैं बरळ । नित्यता अढळ गोपाळ सेवूं
१०६६	बरळ	।।ज्ञा.गा.सो.३६.१।।	शरीर निर्मळ वासना टवाळ । कां रे तूं बरळ भक्तिवीण
१०६७	बरळ	।।ज्ञा.गा.सो.४०.१।।	काढलें कुटाळ वासना बरळ । सर्व हा गोपाळ भरियेला
१०६८	बळ	।।ज्ञा.गा.सो.२८.४।।	सोपान दयाळ गुरुनामें बळ । आपण निखळ आपरूपें
१०६९	बा	।।ज्ञा.गा.सो.२६.४।।	सोपान सगळा न दिसे इहीं डोळां । तूंचि बा गोपाळा आत्माराम
१०७०	बाहिरिलिया	।।ज्ञा.गा.सो.०६.३।।	अंतरींच्या सुखें बाहिरिलिया वेखें । परब्रह्म सुखें जपतुसें
१०७१	बाहे	।।ज्ञा.गा.सो.३५.२।।	तत्त्वता श्रीहरि सर्वां घटीं आहे । उभारोनि बाहे वेद बोले
१०७२	बाहेर	।।ज्ञा.गा.सो.४५.२।।	बाहेर साबडा आत्मा दिसे उघडा । मातियेचा वेढा जीवनालागीं
१०७३	बाह्य	।।ज्ञा.गा.सो.३३.३।।	हरिचेंनि ध्यान निरंतर करीं । बाह्य अभ्यंतरीं एकु रामु
१०७४	बाह्य	।।ज्ञा.गा.सो.५०.२।।	सर्व हरी हरी बाह्य अभ्यंतरीं । एक चराचरीं आत्माराम
१०७५	बिंब	।।ज्ञा.गा.सो.३१.२।।	तेजाकार दिशा बिंबीं बिंब एक । निवृत्तीनें चोख दाखविलें
१०७६	बिंब	।।ज्ञा.गा.सो.४६.४।।	सोपान वैखरी देहामाजी भारी । पूर्ण तो श्रीहरी बिंबीं बिंब
१०७७	बिंबतु	।।ज्ञा.गा.सो.०४.४।।	सोपान विदेही सर्वरूपीं बिंबतु । हरी रूपीं रतु जीव शिवा
१०७८	बिंबलासे	।।ज्ञा.गा.सो.४१.२।।	हरिविण नाहीं हरिविण नाहीं । दिशाद्रुम पाहीं बिंबलासे

१०७९	बिंबलें	।।ज्ञा.गा.सो.३१.१।।	दुजेपणीं ठाव द्वैत तें फेडिलें । अद्वैतीं बिंबलें तेजोमय
१०८०	बिंबीं	।।ज्ञा.गा.सो.३१.२।।	तेजाकार दिशा बिंबीं बिंब एक । निवृत्तीनें चोख दाखविलें
१०८१	बिंबीं	।।ज्ञा.गा.सो.४६.४।।	सोपान वैखरी देहामाजी भारी । पूर्ण तो श्रीहरी बिंबीं बिंब
१०८२	बिजें	।।ज्ञा.गा.सो.२४.३।।	रामेंविण दुजें नाहीं पैं हो बिजें । बोलतु सहजें वेदु जाणा
१०८३	बीज	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
१०८४	बीज	।।ज्ञा.गा.सो.४७.२।।	उपमे वैकुंठ ब्रह्म हें तत्त्व बीज । सूचना अखंड सर्वांभूतीं
१०८५	बुडाली	।।ज्ञा.गा.सो.३१.३।।	निमाली वासना बुडाली भावना । गेली ते कल्पना ठाव नाहीं
१०८६	बुडाले	।।ज्ञा.गा.सो.२७.३।।	बुडाले सगुण नाहीं मी तूं पण । अंतरींची खूण मावळली
१०८७	बुडी	।।ज्ञा.गा.सो.२९.२।।	ब्रह्मेंविण नाहीं रिता ठावो पाहीं । निवृत्तीच्या ठायीं बुडी देत
१०८८	बेटीं	।।ज्ञा.गा.सो.४६.३।।	मौन्य परे मिठी पश्यंतीसी नुठी । मध्यमेच्या बेटीं खुंटे तारूं
१०८९	बोधु	।।ज्ञा.गा.सो.३४.३।।	हा बोधु श्रीरंगीं अर्जुना उपदेशु । सर्व हृषीकेशु सर्वां रूपीं
१०९०	बोलणें	।।ज्ञा.गा.सो.२३.३।।	हरी हेंचि दैवत समर्थ पैं आमुचें । बोलणें वेदाचें बोलती मुनी
१०९१	बोलणेंची	।।ज्ञा.गा.सो.२८.१।।	पहाते न नटे मन तिये वाटे । बोलणेंची खुंटे बोलणेंपणें
१०९२	बोलणेंपणें	।।ज्ञा.गा.सो.२८.१।।	पहाते न नटे मन तिये वाटे । बोलणेंची खुंटे बोलणेंपणें
१०९३	बोलतां	।।ज्ञा.गा.सो.१६.४।।	सोपान सलगी न बोलतां उगा । तुजविण वाउगा ठावो नाहीं
१०९४	बोलती	।।ज्ञा.गा.सो.२३.३।।	हरी हेंचि दैवत समर्थ पैं आमुचें । बोलणें वेदाचें बोलती मुनी
१०९५	बोलतु	।।ज्ञा.गा.सो.२४.३।।	रामेंविण दुजें नाहीं पैं हो बिजें । बोलतु सहजें वेदु जाणा
१०९६	बोले	।।ज्ञा.गा.सो.१०.१।।	ज्याचे मुखीं हरि तोचि धन्य ये जगीं । तरला पैं वेगीं वेदु बोले
१०९७	बोले	।।ज्ञा.गा.सो.२३.१।।	हरिवीण दुजें नावडे पैं दैवत । जरी तो समर्थ बोले सृष्टि
१०९८	बोले	।।ज्ञा.गा.सो.३५.२।।	तत्त्वता श्रीहरि सर्वां घटीं आहे । उभारोनि बाहे वेद बोले
१०९९	बोले	।।ज्ञा.गा.सो.३८.४।।	सोपान अखंड सोंवळा प्रचंड । न बोले वितंड हरिविण
११००	बोलोनि	।।ज्ञा.गा.सो.१७.४।।	सोपान निकट बोलोनि सरळ । तुष्टला गोपाळ अभय देत
११०१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.२७.४।।	सोपान गुरूते तें ब्रह्म पुरतें । पुसोनि आरुतें ठाकीयेली
११०२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.३०.१।।	आम्ही नेणों माया नेणों ते काया । ब्रह्म लवलाह्या आम्हां माजी
११०३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.३०.४।।	सोपान ब्रह्म वर्ततसे सम । प्रपंचाचा भ्रम नाहीं नाहीं
११०४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.३६.२।।	सर्व ब्रह्म निर्मळ नेणसि सोंवळें। एकाचि गोपाळें जन वन

११०५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.३८.२।।	ब्रह्म हें सोंवळें न देखो वोंवळें । असों खेळेमेळें इये जनीं
११०६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.३९.४।।	सोपान खेचर ब्रह्म माजिवडे । ब्रह्मांडा येवढे आत्माराम
११०७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.४४.१।।	नाद रसीं लीन ब्रह्म सामावलें । त्यामाजि सानुलें मन चोख
११०८	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.४४.२।।	मन हें निकट ब्रह्मरूपें चोख । ब्रह्मीं ब्रह्म लेख एकपणें
११०९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.४५.१।।	नाद ब्रह्म मुसें नादरूप वसे । तैसा जनीं दिसे आत्मपणें
१११०	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.४५.४।।	सोपान साजिरें ब्रह्म तें गोजिरें । जीवन साकारें ब्रह्म हेतु
११११	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.४५.४।।	सोपान साजिरें ब्रह्म तें गोजिरें । जीवन साकारें ब्रह्म हेतु
१११२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.४७.२।।	उपमे वैकुंठ ब्रह्म हें तत्त्व बीज । सूचना अखंड सर्वांभूतीं
१११३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.४७.३।।	उदयोस्तु परिमाण ब्रह्म । चंद्र सूर्य नेम हारपलें
१११४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.सो.५१.३।।	सर्वघटीं राम जीवशिव सम । सर्वरूपें ब्रह्म भरलें सदा
१११५	ब्रह्ममेळे	।।ज्ञा.गा.सो.४७.१।।	वैकुंठ सगळें न करूं आगळें । मन ब्रह्ममेळे एक ठेलें
१११६	ब्रह्मरूप	।।ज्ञा.गा.सो.१८.३।।	निर्गुण नेणों सगुण आचार । सर्वकाळीं नर ब्रह्मरूप
१११७	ब्रह्मरूपें	।।ज्ञा.गा.सो.४४.२।।	मन हें निकट ब्रह्मरूपें चोख । ब्रह्मीं ब्रह्म लेख एकपणें
१११८	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.सो.०४.३।।	हरी हेंचि मन संपन्न अखंड । नित्यता ब्रह्मांड त्याचे देह
१११९	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.सो.३८.३।।	ब्रह्मांड पंढरी सोंवळी हें खरी । तरसी निर्धारीं एक्या नामें
११२०	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.सो.४२.४।।	सोपान देव्हडें मन माजिवडें । ब्रह्मांड येवढें गिळियेलें
११२१	ब्रह्मांडा	।।ज्ञा.गा.सो.३९.४।।	सोपान खेचर ब्रह्म माजिवडे । ब्रह्मांडा येवढे आत्माराम
११२२	ब्रह्मांडीं	।।ज्ञा.गा.सो.३७.१।।	मन आधीं मुंडीं वासनेतें खंडीं । विठ्ठल ब्रह्मांडीं एक आत्मा
११२३	ब्रह्मामूर्ति	।।ज्ञा.गा.सो.१३.२।।	आदि ब्रह्मामूर्ति तूंचि विष्णु स्थिती । तुज कैवल्यपति मोल नाहीं
११२४	ब्रह्मार्पण	।।ज्ञा.गा.सो.४३.४।।	सोपानीं नलगे प्रपंची वियोग । ब्रह्मार्पण भोग नुरे तोही
११२५	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.सो.३०.२।।	मी तूं गेलें ब्रह्मीं मन गेलें पूर्णी । वासना ते जनीं ब्रह्मीं जाली
११२६	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.सो.३०.२।।	मी तूं गेलें ब्रह्मीं मन गेलें पूर्णी । वासना ते जनीं ब्रह्मीं जाली
११२७	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.सो.४४.२।।	मन हें निकट ब्रह्मरूपें चोख । ब्रह्मीं ब्रह्म लेख एकपणें
११२८	ब्रह्मेंविण	।।ज्ञा.गा.सो.२९.२।।	ब्रह्मेंविण नाहीं रिता ठावो पाहीं । निवृत्तीच्या ठायीं बुडी देत
११२९	भक्तसंगें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.३।।	दिंड्या पताका मृदंग । टाळ घोष नामें सुरंग । तेथें आपण पांडुरंग । भक्तसंगें नाचत
११३०	भक्ता	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु

११३१	भक्तां	।।ज्ञा.गा.सो.१६.१।।	सर्वघटीं रूप समसारिखें आहे । म्हणोनियां ते सोय आम्हां भक्तां
११३२	भक्ति	।।ज्ञा.गा.सो.१५.१।।	मी नेणें भक्ति नेणें त्या मुक्ति । तुझ्या नामपंथीं मार्गु मना
११३३	भक्ति	।।ज्ञा.गा.सो.३२.२।।	पूर्व पुण्य चोख आचरलों आम्ही । तरिच इये जन्मीं भक्ति आम्हां
११३४	भक्तिपंथें	।।ज्ञा.गा.सो.०१.४।।	सोपान म्हणे गुंफसी सर्वथा । मग नव्हे उलथा भक्तिपंथें
११३५	भक्तिवीण	।।ज्ञा.गा.सो.३६.१।।	शरीर निर्मळ वासना टवाळ । कां रे तूं बरळ भक्तिवीण
११३६	भरण	।।ज्ञा.गा.सो.४८.१।।	ज्ञानदेवीं ज्ञान नाहीं तेथें भिन्न । प्रपंचाचें भरण तेथें नाहीं
११३७	भरत	।।ज्ञा.गा.सो.१७.१।।	सागरींचें तोय जगा निवारीत । मागुतें भरत पूर्णपणें
११३८	भरले	।।ज्ञा.गा.सो.०२.२।।	चालिले गोपाळ वाताती वाकुलिया । भरले प्रेमरसें मग ते वाताती टाळिया
११३९	भरलें	।।ज्ञा.गा.सो.५१.३।।	सर्वघटीं राम जीवशिव सम । सर्वरूपें ब्रह्म भरलें सदा
११४०	भरियेला	।।ज्ञा.गा.सो.४०.१।।	काढलें कुटाळ वासना बरळ । सर्व हा गोपाळ भरियेला
११४१	भरोवरी	।।ज्ञा.गा.सो.२२.२।।	सर्व हरि हरि तो माझा कैवारी । दुजी भरोवरी नेघों आम्हीं
११४२	भवजाळीं	।।ज्ञा.गा.सो.११.४।।	सोपान म्हणे हरि जप करारे सर्वथा । न पवाल व्यथा भवजाळीं
११४३	भाग्यवंत	।।ज्ञा.गा.सो.४१.४।।	सोपान सांगतु हरि सर्वत्र वसे । भाग्यवंत दिसे सर्व काळ
११४४	भान	।।ज्ञा.गा.सो.२४.१।।	नाहीं नाहीं भान न दिसे प्रपंच । रोहिणी आहाच मृगजळ
११४५	भारी	।।ज्ञा.गा.सो.४६.४।।	सोपान वैखरी देहामाजी भारी । पूर्ण तो श्रीहरी बिंबीं बिंब
११४६	भाव	।।ज्ञा.गा.सो.५०.१।।	आपरूप हरी आपणचि देव । आपणची भाव सर्व जाला
११४७	भाव	।।ज्ञा.गा.सो.५१.२।।	हरी हाचि सर्व उपनिषद भाव । रोहिणीचि माव जनीं दिसे
११४८	भावना	।।ज्ञा.गा.सो.३१.३।।	निमाली वासना बुडाली भावना । गेली ते कल्पना ठाव नाहीं
११४९	भावाभाव	।।ज्ञा.गा.सो.२७.२।।	रूप अरूप रूपामाजी सर्व । रुपीं भावाभाव नाठवती
११५०	भावें	।।ज्ञा.गा.सो.१४.१।।	राम कृष्ण मूर्ति या पुजीतसे भावें । सवें तुवांचि व्हावें केशीराजा
११५१	भावें	।।ज्ञा.गा.सो.३५.१।।	हरिविण भावो न धरावा पोटीं । सर्व भावें सृष्टि एका तत्त्वें
११५२	भावो	।।ज्ञा.गा.सो.३३.१।।	हरि असे देहीं हाचि भावो खरा । वायां तूं सैरा धांवूं नको
११५३	भावो	।।ज्ञा.गा.सो.३४.१।।	हरि नांदे देहीं ऐसा भावो आहे । परतोनि पाहें अरे जना
११५४	भावो	।।ज्ञा.गा.सो.३५.१।।	हरिविण भावो न धरावा पोटीं । सर्व भावें सृष्टि एका तत्त्वें
११५५	भावो	।।ज्ञा.गा.सो.४१.३।।	हरिविण देवो नाहीं अन्य भावो । हरि असे सर्व देहभावीं
११५६	भिन्न	।।ज्ञा.गा.सो.३९.२।।	भिन्न नाहीं दुजें सर्व आत्मराज । नाचताती भोज योगीराज

११५७	भिन्न	।।ज्ञा.गा.सो.४६.२।।	ज्योतिरूप छाया सर्व हें निर्गुण । आत्मारामीं भिन्न नाहीं नाहीं
११५८	भिन्न	।।ज्ञा.गा.सो.४८.१।।	ज्ञानदेवीं ज्ञान नाहीं तेथें भिन्न । प्रपंचाचें भरण तेथें नाहीं
११५९	भिन्नभाव	।।ज्ञा.गा.सो.४२.२।।	एकतत्वेंसी हरी एक रूप माझा । भिन्नभाव दुजा नाहीं नाहीं
११६०	भिवरा	।।ज्ञा.गा.सो.३२.४।।	सोपान म्हणे तें जगा जीवन मोल । भिवरा विठ्ठल दैवत आम्हां
११६१	भीमा	।।ज्ञा.गा.सो.०२.४।।	पावले पंढरी भीमा देखियेली दृष्टी । वैष्णवाचा गजरु आनंदें हेलावली सृष्टी
११६२	भूतें	।।ज्ञा.गा.सो.४०.२।।	गेलें पैं परतें शरीर हें रितें । नाशिवंत भूतें दुरी केलीं
११६३	भेदाभेद	।।ज्ञा.गा.सो.४८.३।।	आत्मा परमात्मा भेदाभेद द्वंद्व । एकतत्व अभेद जनीं वनीं
११६४	भोग	।।ज्ञा.गा.सो.४३.४।।	सोपानीं नलगे प्रपंची वियोग । ब्रह्मार्पण भोग नुरे तोही
११६५	भोगिताती	।।ज्ञा.गा.सो.१२.१।।	रूप हें सांवळें भोगिताती डोळे । उद्धवा सोहळे अक्रुरासी
११६६	भोगी	।।ज्ञा.गा.सो.४८.२।।	स्वरूपाची खूण होउनी सकळ । भोगी सर्वकाळ चित्सत्ता
११६७	भोज	।।ज्ञा.गा.सो.३९.२।।	भिन्न नाहीं दुजें सर्व आत्मराज । नाचताती भोज योगीराज
११६८	भोजीं	।।ज्ञा.गा.सो.४३.२।।	तेजरूप तेजीं आपरूप काजीं । जीवशिव भोजीं नांदत आहे
११६९	भ्रम	।।ज्ञा.गा.सो.३०.४।।	सोपान ब्रह्म वर्ततसे सम । प्रपंचाचा भ्रम नाहीं नाहीं
११७०	मग	।।ज्ञा.गा.सो.०१.४।।	सोपान म्हणे गुंफसी सर्वथा । मग नव्हे उलथा भक्तिपंथें
११७१	मग	।।ज्ञा.गा.सो.०२.२।।	चालिले गोपाळ वाताती वाकुलिया । भरले प्रेमरसें मग ते वाताती टाळिया
११७२	मज	।।ज्ञा.गा.सो.१५.२।।	हेंची मज चाड न करीं मी आशा । तुज हृषीकेशा चिंतितुसें
११७३	मठ	।।ज्ञा.गा.सो.४४.३।।	साशंकित गावो जाला परिमाण । घट मठ दिन हारपला
११७४	मती	।।ज्ञा.गा.सो.५१.१।।	हरिवीण नाहीं वेदादिकां मती । श्रुती त्या संपती जया रूपीं
११७५	मध्यमेच्या	।।ज्ञा.गा.सो.४६.३।।	मौन्य परे मिठी पश्यंतीसी नुठी । मध्यमेच्या बेटीं खुंटे तारूं
११७६	मन	।।ज्ञा.गा.सो.०४.३।।	हरी हेंचि मन संपन्न अखंड । नित्यता ब्रह्मांड त्याचे देह
११७७	मन	।।ज्ञा.गा.सो.२८.१।।	पहाते न नटे मन तिये वाटे । बोलणेंची खुंटे बोलणेंपणें
११७८	मन	।।ज्ञा.गा.सो.३०.२।।	मी तूं गेलें ब्रह्मीं मन गेलें पूर्णी । वासना ते जनीं ब्रह्मीं जाली
११७९	मन	।।ज्ञा.गा.सो.३७.१।।	मन आधीं मुंडीं वासनेतें खंडीं । विठ्ठल ब्रह्मांडीं एक आत्मा
११८०	मन	।।ज्ञा.गा.सो.३७.२।।	मन हें सोंवळें सदा शौच करीं । तुज निरंतरीं हरि पावे
११८१	मन	।।ज्ञा.गा.सो.३८.१।।	पृथ्वी सोंवळी आकाश सोंवळें । मन हें वोवळें अभक्तांचें
११८२	मन	।।ज्ञा.गा.सो.४२.४।।	सोपान देव्हडें मन माजिवडें। ब्रह्मांड येवढें गिळियेलें

११८३	मन	।।ज्ञा.गा.सो.४४.१।।	नाद रसीं लीन ब्रह्म सामावलें । त्यामाजि सानुलें मन चोख
११८४	मन	।।ज्ञा.गा.सो.४४.२।।	मन हें निकट ब्रह्मरूपें चोख । ब्रह्मीं ब्रह्म लेख एकपणें
११८५	मन	।।ज्ञा.गा.सो.४५.३।।	तैसें हें शरीर आत्मपणें नीट । मन हें निकट चोखाळपणें
११८६	मन	।।ज्ञा.गा.सो.४७.१।।	वैकुंठ सगळें न करूं आगळें । मन ब्रह्ममेळे एक ठेलें
११८७	मन	।।ज्ञा.गा.सो.४८.४।।	सोपान दीपन दिपी तें जीवन । तयामाजी मन एक झालें
११८८	मन	।।ज्ञा.गा.सो.४९.१।।	नि:काम निश्चळ निश्चित स्वरूप । तेथें निर्विकल्प मन गेलें
११८९	मन	।।ज्ञा.गा.सो.५०.४।।	सोपान तिष्ठत रामनामीं लीन । मन तेथें मौन्य एकपणें
११९०	मना	।।ज्ञा.गा.सो.१५.१।।	मी नेणें भक्ति नेणें त्या मुक्ति । तुझ्या नामपंथीं मार्गु मना
११९१	मनाचे	।।ज्ञा.गा.सो.०५.१।।	मनाचे मवाळ हरिरूप चिंतिती । रामकृष्ण मूर्ति नित्य कथा
११९२	मनाचें	।।ज्ञा.गा.सो.४९.४।।	सोपान जिव्हाळें मनाचें तें आळें । परब्रह्म सांवळें तयामाजी
११९३	मनें	।।ज्ञा.गा.सो.१५.४।।	सोपान म्हणे तुजविण न कळे । तुजमाजी सोहळें मनें केलें
११९४	मनोरथ	।।ज्ञा.गा.सो.०१.२।।	दृष्टीभरी पाहें विठ्ठल दैवत । पूर्ण मनोरथ विठ्ठलदेव
११९५	मनोरथें	।।ज्ञा.गा.सो.१४.४।।	सोपान म्हणे सरतें तुजचि आवडतें । माझ्या मनोरथें तुझी आशा
११९६	मवाळ	।।ज्ञा.गा.सो.०५.१।।	मनाचे मवाळ हरिरूप चिंतिती । रामकृष्ण मूर्ति नित्य कथा
११९७	महा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
११९८	महा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
११९९	माउली	।।ज्ञा.गा.सो.३२.३।।	शांति क्षमा दया निवृत्ति माउली । अखंड साउली कांसवदृष्टी
१२००	मागुतें	।।ज्ञा.गा.सो.१७.१।।	सागरींचें तोय जगा निवारीत । मागुतें भरत पूर्णपणें
१२०१	मागें	।।ज्ञा.गा.सो.०६.१।।	आवडीचें मागें प्रवृत्तीचें नेघे । नाममार्गें वळगें निघें रया
१२०२	मागों	।।ज्ञा.गा.सो.०२.१।।	चला रे वैष्णवहो जाऊं पंढरीसी । प्रेमामृत खूण मागों त्या विठ्ठलासी
१२०३	माजि	।।ज्ञा.गा.सो.४४.४।।	सोपान सोपारें निरालंब निधरिं । नंदाचें गोजिरें माजि खेळे
१२०४	माजिवडे	।।ज्ञा.गा.सो.३९.४।।	सोपान खेचर ब्रह्म माजिवडे । ब्रह्मांडा येवढे आत्माराम
१२०५	माजिवडें	।।ज्ञा.गा.सो.४२.४।।	सोपान देव्हडें मन माजिवडें। ब्रह्मांड येवढें गिळियेलें
१२०६	माजी	।।ज्ञा.गा.सो.३०.१।।	आम्ही नेणों माया नेणों ते काया । ब्रह्म लवलाह्या आम्हां माजी
१२०७	माजी	।।ज्ञा.गा.सो.४९.२।।	ध्येय गेलें ध्यान ध्याता माजी पूर्ण । आपण सनातन होउनी ठेला
१२०८	माझा	।।ज्ञा.गा.सो.१३.३।।	अमोल्य जे वस्तु पुंडलिक देवा । जगाचा विसावा जनकु माझा

१२०९	माझा	।।ज्ञा.गा.सो.२२.२।।	सर्व हरि हरि तो माझा कैवारी । दुजी भरोवरी नेघों आम्हीं
१२१०	माझा	।।ज्ञा.गा.सो.३२.१।।	तिहींचे त्रिगुणें रजतममिश्रित । त्यामाजि त्वरित जन्म माझा
१२११	माझा	।।ज्ञा.गा.सो.४२.२।।	एकतत्वेंसी हरी एक रूप माझा । भिन्नभाव दुजा नाहीं नाहीं
१२१२	माझी	।।ज्ञा.गा.सो.२६.१।।	मी माझी कल्पना पळाली वासना । जनीं जनार्दना सेवीतुसे
१२१३	माझें	।।ज्ञा.गा.सो.१५.३।।	तूंचि माझें धन जोडी हें निजाची । जननी तूं आमुची जीवलगी
१२१४	माझें	।।ज्ञा.गा.सो.२२.१।।	हरिविण दुजें न देखे चित्त माझें । म्हणोनि सहजें विचरतु
१२१५	माझ्या	।।ज्ञा.गा.सो.०८.१।।	अव्यक्ताच्या घरीं प्रकृति कामारी । निघे माझ्या घरीं दडोनियां
१२१६	माझ्या	।।ज्ञा.गा.सो.१४.४।।	सोपान म्हणे सरतें तुजचि आवडतें । माझ्या मनोरथें तुझी आशा
१२१७	मात	।।ज्ञा.गा.सो.०६.४।।	सोपान निवांत रामनाम मुखांत । नेणें दुजी मात हरीविण
१२१८	माता	।।ज्ञा.गा.सो.३९.३।।	माता पिता देव गृह दारा जन । सर्व जनार्दन सर्वांरूपीं
१२१९	मातियेचा	।।ज्ञा.गा.सो.४५.२।।	बाहेर साबडा आत्मा दिसे उघडा । मातियेचा वेढा जीवनालागीं
१२२०	मातु	।।ज्ञा.गा.सो.२१.३।।	नामेंविण नेणें दुजयाची मातु । गोविंद स्मरतु शिवराणा
१२२१	माधव	।।ज्ञा.गा.सो.२०.१।।	गोविंद माधव हा जपु आमुचा । नाहीं प्रपंचाचा आम्हां लेशु
१२२२	माया	।।ज्ञा.गा.सो.३०.१।।	आम्ही नेणों माया नेणों ते काया । ब्रह्म लवलाह्या आम्हां माजी
१२२३	माया	।।ज्ञा.गा.सो.४६.१।।	शांति दया क्षमा तेथील उपाया । निर्गुणीं ते माया आपरूप
१२२४	मार्ग	।।ज्ञा.गा.सो.०१.३।।	हाचि मार्ग सोपा जनासी उघड । विषयाचें जाड टाकीं परतें
१२२५	मार्ग	।।ज्ञा.गा.सो.१३.१।।	कृष्णाचिया पंथें चालिलों दातारा । तंव मार्ग येकसरा तुजमाजी
१२२६	मार्गु	।।ज्ञा.गा.सो.१५.१।।	मी नेणें भक्ति नेणें त्या मुक्ति । तुझ्या नामपंथीं मार्गु मना
१२२७	माव	।।ज्ञा.गा.सो.५१.२।।	हरी हाचि सर्व उपनिषद भाव । रोहिणीचि माव जनीं दिसे
१२२८	मावळली	।।ज्ञा.गा.सो.२७.३।।	बुडाले सगुण नाहीं मी तूं पण । अंतरींची खूण मावळली
१२२९	माहेर	।।ज्ञा.गा.सो.१४.३।।	माहेर आठवे करितां कामना । तुझ्या चरणीं वासना जडोनि ठेली
१२३०	मिठी	।।ज्ञा.गा.सो.४६.३।।	मौन्य परे मिठी पश्यंतीसी नुठी । मध्यमेच्या बेटीं खुंटे तारूं
१२३१	मी	।।ज्ञा.गा.सो.१३.४।।	सोपान म्हणे सांकडें तुजचि सर्व कोडें । विनवितु मी वाडें चरणापाशीं
१२३२	मी	।।ज्ञा.गा.सो.१५.१।।	मी नेणें भक्ति नेणें त्या मुक्ति । तुझ्या नामपंथीं मार्गु मना
१२३३	मी	।।ज्ञा.गा.सो.१५.२।।	हेंची मज चाड न करीं मी आशा । तुज हृषीकेशा चिंतितुसें
१२३४	मी	।।ज्ञा.गा.सो.२६.१।।	मी माझी कल्पना पळाली वासना । जनीं जनार्दना सेवीतुसे

१२३५	मी	।।ज्ञा.गा.सो.२७.३।।	बुडाले सगुण नाहीं मी तूं पण । अंतरींची खूण मावळली
१२३६	मी	।।ज्ञा.गा.सो.३०.२।।	मी तूं गेलें ब्रह्मीं मन गेलें पूर्णी । वासना ते जनीं ब्रह्मीं जाली
१२३७	मुंडीं	।।ज्ञा.गा.सो.३७.१।।	मन आधीं मुंडीं वासनेतें खंडीं । विठ्ठल ब्रह्मांडीं एक आत्मा
१२३८	मुकुंदीं	।।ज्ञा.गा.सो.१२.२।।	पदरज वंदी ध्यान तें गोविंदीं । उद्धव मुकुंदीं तल्लीनता
१२३९	मुक्त	।।ज्ञा.गा.सो.०५.३।।	हरि ध्यान जप मुक्त पैं अनंत । जीव शिवीं रत सर्वकाळ
१२४०	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.सो.१५.१।।	मी नेणें भक्ति नेणें त्या मुक्ति । तुझ्या नामपंथीं मार्गु मना
१२४१	मुक्ती	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
१२४२	मुखांत	।।ज्ञा.गा.सो.०६.४।।	सोपान निवांत रामनाम मुखांत । नेणें दुजी मात हरीविण
१२४३	मुखीं	।।ज्ञा.गा.सो.१०.१।।	ज्याचे मुखीं हरि तोचि धन्य ये जगीं । तरला पैं वेगीं वेदु बोले
१२४४	मुखें	।।ज्ञा.गा.सो.०७.२।।	हरि राम कृष्ण हरि राम कृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुखें करा
१२४५	मुखें	।।ज्ञा.गा.सो.०९.२।।	रामकृष्ण मुखें तया अनंत सुखें । तो जाय विशेषें वैकुंठभुवना
१२४६	मुनी	।।ज्ञा.गा.सो.२३.३।।	हरी हेंचि दैवत समर्थ पैं आमुचें । बोलणें वेदाचें बोलती मुनी
१२४७	मुसें	।।ज्ञा.गा.सो.४५.१।।	नाद ब्रह्म मुसें नादरूप वसे । तैसा जनीं दिसे आत्मपणें
१२४८	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.सो.०५.१।।	मनाचे मवाळ हरिरूप चिंतिती । रामकृष्ण मूर्ति नित्य कथा
१२४९	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.सो.१०.३।।	वैकुंठींचें सुख नलगे पैं चित्तीं । हरि हेंचि मूर्ति विठ्ठल ध्यावो
१२५०	मूर्ति	।।ज्ञा.गा.सो.१४.१।।	राम कृष्ण मूर्ति या पुजीतसे भावें । सवें तुवांचि व्हावें केशीराजा
१२५१	मृगजळ	।।ज्ञा.गा.सो.२४.१।।	नाहीं नाहीं भान न दिसे प्रपंच । रोहिणी आहाच मृगजळ
१२५२	मृदंग	।।ज्ञा.गा.सो.०३.३।।	दिंड्या पताका मृदंग । टाळ घोष नामें सुरंग । तेथें आपण पांडुरंग । भक्तसंगें नाचत
१२५३	मृदंगाचे	।।ज्ञा.गा.सो.०२.३।।	दिंड्या गरुडटके मृदंगाचे नाद । गाताती विठ्ठलनाम करिताती आल्हाद
१२५४	मोक्षमुक्ति	।।ज्ञा.गा.सो.२०.२।।	गोविंद स्मरणें नित्यता पारणें । हरिनाम पठणें मोक्षमुक्ति
१२५५	मोक्षालागीं	।।ज्ञा.गा.सो.०९.१।।	मोक्षालागीं धन वेंचावें नलगे । रामकृष्ण वोळगे जपीजेसु
१२५६	मोल	।।ज्ञा.गा.सो.१३.२।।	आदि ब्रह्ममूर्ति तूंचि विष्णु स्थिती । तुज कैवल्यपति मोल नाहीं
१२५७	मोल	।।ज्ञा.गा.सो.३२.४।।	सोपान म्हणे तें जगा जीवन मोल । भिवरा विठ्ठल दैवत आम्हां
१२५८	मोल	।।ज्ञा.गा.सो.५२.२।।	घोंगडियांचें मोल पैं खरें । रामटका देई एक पुरे
१२५९	मोहपाश	।।ज्ञा.गा.सो.०५.४।।	सोपान प्रेमा आनंद हरीचा । तुटला मोहाचा मोहपाश
१२६०	मोहाचा	।।ज्ञा.गा.सो.०५.४।।	सोपान प्रेमा आनंद हरीचा । तुटला मोहाचा मोहपाश

१२६१	मौन	।।ज्ञा.गा.सो.२८.२।।	परतल्या श्रुती पडियेलें मौन । शास्त्र तें संपन्न नेणें तया
१२६२	मौन्य	।।ज्ञा.गा.सो.४६.३।।	मौन्य परे मिठी पश्यंतीसी नुठी । मध्यमेच्या बेटीं खुंटे तारूं
१२६३	मौन्य	।।ज्ञा.गा.सो.५०.४।।	सोपान तिष्ठत रामनामीं लीन । मन तेथें मौन्य एकपणें
१२६४	म्हणती	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
१२६५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.सो.०१.४।।	सोपान म्हणे गुंफसी सर्वथा । मग नव्हे उलथा भक्तिपंथें
१२६६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
१२६७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐंसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
१२६८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.सो.११.४।।	सोपान म्हणे हरि जप करारे सर्वथा । न पवाल व्यथा भवजाळीं
१२६९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.सो.१३.४।।	सोपान म्हणे सांकडें तुजचि सर्व कोडें । विनवितु मी वाडें चरणापाशीं
१२७०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.सो.१४.२।।	रामनाम म्हणे नित्य काळ सदा । नेणें दुजा धंदा तुजवीण
१२७१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.सो.१४.४।।	सोपान म्हणे सरतें तुजचि आवडतें । माझ्या मनोरथें तुझी आशा
१२७२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.सो.१५.४।।	सोपान म्हणे तुजविण न कळे । तुजमाजी सोहळें मनें केलें
१२७३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.सो.२५.४।।	सोपान म्हणे रखुमादेविवर । तूंचि आमुचें पर कुळवटीं
१२७४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.सो.३२.४।।	सोपान म्हणे तें जगा जीवन मोल । भिवरा विठ्ठल दैवत आम्हां
१२७५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.सो.३३.४।।	सोपान म्हणे राम नांदे सर्वां घटीं । विश्वीं जगजेठी क्षरलासे
१२७६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.सो.३५.४।।	सोपान म्हणे हरीविण नाहीं तत्त्व । हरि हाचि सर्वत्र सर्वीं वसे
१२७७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.सो.३६.४।।	सोपान म्हणे गुरुचा उपदेश शुद्ध । तरीच वासना प्रबुद्ध तया नरा
१२७८	म्हणोनि	।।ज्ञा.गा.सो.२२.१।।	हरिविण दुजें न देखे चित्त माझें । म्हणोनि सहजें विचरतु
१२७९	म्हणोनियां	।।ज्ञा.गा.सो.१६.१।।	सर्वघटीं रूप समसारिखें आहे । म्हणोनियां ते सोय आम्हां भक्तां
१२८०	म्हणोनी	।।ज्ञा.गा.सो.४१.१।।	हरी असे देहीं सर्वकाळ संपन्न । म्हणोनी चिंतन निरंतर
१२८१	यम	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
१२८२	यमा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
१२८३	यमु	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
१२८४	या	।।ज्ञा.गा.सो.१४.१।।	राम कृष्ण मूर्ति या पुजीतसे भावें । सर्वे तुवांचि व्हावें केशीराजा
१२८५	या	।।ज्ञा.गा.सो.१८.२।।	रामकृष्ण हरी या नामीं आनंदु । नित्यता गोविंदु आम्हां घरीं
१२८६	या	।।ज्ञा.गा.सो.३९.१।।	राम सर्वोत्तम या नामें निखळ । जन हें सफळ दिसताहे

१२८७	याचेनि	।।ज्ञा.गा.सो.१०.४।।	याचेनि स्मरणें कैवल्य साचार । सोपान विचार हरि जपे
१२८८	ये	।।ज्ञा.गा.सो.१०.१।।	ज्याचे मुखीं हरि तोचि धन्य ये जगीं । तरला पैं वेगीं वेदु बोले
१२८९	येकसरा	।।ज्ञा.गा.सो.१३.१।।	कृष्णाचिया पंथें चालिलों दातारा । तंव मार्ग येकसरा तुजमाजी
१२९०	येची	।।ज्ञा.गा.सो.१७.३।।	तुजमाजी विरों सुखदुःख विसरों । तुझ्या नामें तरों येची जन्मीं
१२९१	येवढे	।।ज्ञा.गा.सो.३९.४।।	सोपान खेचर ब्रह्म माजिवडे । ब्रह्मांडा येवढे आत्माराम
१२९२	येवढें	।।ज्ञा.गा.सो.४२.४।।	सोपान देव्हडें मन माजिवडें। ब्रह्मांड येवढें गिळियेलें
१२९३	योगीराज	।।ज्ञा.गा.सो.३९.२।।	भिन्न नाहीं दुजें सर्व आत्मराज । नाचताती भोज योगीराज
१२९४	योनिमाळे	।।ज्ञा.गा.सो.३३.२।।	धांवतां अवचटें पडशील व्यसनीं । संसारघसणीं योनिमाळे
१२९५	योनी	।।ज्ञा.गा.सो.०५.२।।	रामकृष्ण ध्यान सदा पैं सर्वदा । न पवेल आपदा नाना योनी
१२९६	रंगलें	।।ज्ञा.गा.सो.०७.१।।	सबाह्य कोंदलें निवांत उगलें । रामरसें रंगलें अरे जना
१२९७	रंगीं	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
१२९८	रखुमादेविवर	।।ज्ञा.गा.सो.२५.४।।	सोपान म्हणे रखुमादेविवर । तूंचि आमुचें पर कुळवटीं
१२९९	रजतममिश्रित	।।ज्ञा.गा.सो.३२.१।।	तिहींचे त्रिगुणें रजतममिश्रित । त्यामाजि त्वरित जन्म माझा
१३००	रत	।।ज्ञा.गा.सो.०५.३।।	हरि ध्यान जप मुक्त पैं अनंत । जीव शिवीं रत सर्वकाळ
१३०१	रत	।।ज्ञा.गा.सो.०८.४।।	सोपान निवांत रामनामीं रत । संसार उचित रामनाम
१३०२	रतु	।।ज्ञा.गा.सो.०४.४।।	सोपान विदेही सर्वरूपीं बिंबतु । हरी रूपीं रतु जीव शिवा
१३०३	रतु	।।ज्ञा.गा.सो.०७.४।।	सोपान जपतु रामनामीं रतु । निरंतर स्मरतु रामकृष्ण
१३०४	रया	।।ज्ञा.गा.सो.०६.१।।	आवडीचें मार्गें प्रवृत्तीचें नेघे । नाममार्गें वळगें निघें रया
१३०५	रया	।।ज्ञा.गा.सो.१९.२।।	रामकृष्ण नाम हा जप परम । ऐसा नित्य नेम सारुं रया
१३०६	रसीं	।।ज्ञा.गा.सो.४४.१।।	नाद रसीं लीन ब्रह्म सामावलें । त्यामाजि सानुलें मन चोख
१३०७	रातले	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
१३०८	राम	।।ज्ञा.गा.सो.०७.२।।	हरि राम कृष्ण हरि राम कृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुखें करा
१३०९	राम	।।ज्ञा.गा.सो.०७.२।।	हरि राम कृष्ण हरि राम कृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुखें करा
१३१०	राम	।।ज्ञा.गा.सो.१४.१।।	राम कृष्ण मूर्ति या पुजीतसे भावें । सवें तुवांचि व्हावें केशीराजा
१३११	राम	।।ज्ञा.गा.सो.२२.३।।	राम हा सकळ आम्हां सर्व आहे । दुजें तें न साहे परब्रह्मीं
१३१२	राम	।।ज्ञा.गा.सो.२४.२।।	तुटलासे सांठा वासना चोखाळ । दिननिशीं फळ राम जाला

१३१३	राम	।।ज्ञा.गा.सो.३३.४।।	सोपान म्हणे राम नांदे सर्वां घटीं । विश्वीं जगजेठी क्षरलासे
१३१४	राम	।।ज्ञा.गा.सो.३९.१।।	राम सर्वोत्तम या नामें निखळ । जन हें सफळ दिसताहे
१३१५	राम	।।ज्ञा.गा.सो.४०.३।।	स्थावर जंगम स्थावरिला राम । सर्वगत शाम निःसंदेहें
१३१६	राम	।।ज्ञा.गा.सो.५०.३।।	सर्व काळ सम नाहीं तेथें विषम । आपणची राम सर्व ज्योती
१३१७	राम	।।ज्ञा.गा.सो.५१.३।।	सर्वघटीं राम जीवशिव सम । सर्वरूपें ब्रह्म भरलें सदा
१३१८	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.सो.०५.१।।	मनाचे मवाळ हरिरूप चिंतिती । रामकृष्ण मूर्ति नित्य कथा
१३१९	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.सो.०५.२।।	रामकृष्ण ध्यान सदा पैं सर्वदा । न पवेल आपदा नाना योनी
१३२०	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.सो.०७.४।।	सोपान जपतु रामनामीं रतु । निरंतर स्मरतु रामकृष्ण
१३२१	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.सो.०९.१।।	मोक्षालागीं धन वेंचावें नलगे । रामकृष्ण वोळगे जपीजेसु
१३२२	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.सो.०९.२।।	रामकृष्ण मुखें तया अनंत सुखें । तो जाय विशेषें वैकुंठभुवना
१३२३	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.सो.१८.२।।	रामकृष्ण हरी या नामीं आनंदु । नित्यता गोविंदु आम्हां घरीं
१३२४	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.सो.१९.२।।	रामकृष्ण नाम हा जप परम । ऐसा नित्य नेम सारुं रया
१३२५	रामटका	।।ज्ञा.गा.सो.५२.२।।	घोंगडियांचें मोल पैं खरें । रामटका देई एक पुरे
१३२६	रामनाम	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
१३२७	रामनाम	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
१३२८	रामनाम	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
१३२९	रामनाम	।।ज्ञा.गा.सो.०६.२।।	नाम परब्रह्म नाम परब्रह्म । नित्य रामनाम जपीजेसु
१३३०	रामनाम	।।ज्ञा.गा.सो.०६.४।।	सोपान निवांत रामनाम मुखांत । नेणें दुजी मात हरीविण
१३३१	रामनाम	।।ज्ञा.गा.सो.०८.४।।	सोपान निवांत रामनामीं रत । संसार उचित रामनाम
१३३२	रामनाम	।।ज्ञा.गा.सो.१४.२।।	रामनाम म्हणे नित्य काळ सदा । नेणें दुजा धंदा तुजवीण
१३३३	रामनामा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
१३३४	रामनामामृत	।।ज्ञा.गा.सो.०९.४।।	सोपान संचित रामनामामृत । नित्यता सेवित हरिकथा
१३३५	रामनामीं	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
१३३६	रामनामीं	।।ज्ञा.गा.सो.०७.४।।	सोपान जपतु रामनामीं रतु । निरंतर स्मरतु रामकृष्ण
१३३७	रामनामीं	।।ज्ञा.गा.सो.०८.४।।	सोपान निवांत रामनामीं रत । संसार उचित रामनाम
१३३८	रामनामीं	।।ज्ञा.गा.सो.५०.४।।	सोपान तिष्ठत रामनामीं लीन । मन तेथें मौन्य एकपणें

१३३९	रामनामें	।।ज्ञा.गा.सो.०७.३।।	तरा पैं संसार रामनामें निरंतर । अखंड जिव्हार रामरसें
१३४०	रामरसें	।।ज्ञा.गा.सो.०७.१।।	सबाह्य कोंदलें निवांत उगलें । रामरसें रंगलें अरे जना
१३४१	रामरसें	।।ज्ञा.गा.सो.०७.३।।	तरा पैं संसार रामनामें निरंतर । अखंड जिव्हार रामरसें
१३४२	रामु	।।ज्ञा.गा.सो.३३.३।।	हरिचेंनि ध्यान निरंतर करीं । बाह्य अभ्यंतरीं एकु रामु
१३४३	रामेंविण	।।ज्ञा.गा.सो.२४.३।।	रामेंविण दुजें नाहीं पैं हो बिजें । बोलतु सहजें वेदु जाणा
१३४४	राहातें	।।ज्ञा.गा.सो.४३.३।।	राहातें पाहातें जिवातें पोखितें । आपणची उखितें दिसे एक
१३४५	राहिली	।।ज्ञा.गा.सो.५२.४।।	सोपान घोंगडी घडी केली । चरणीं राहिली निवृत्तीच्या
१३४६	रिता	।।ज्ञा.गा.सो.२९.२।।	ब्रह्मेंविण नाहीं रिता ठावो पाहीं । निवृत्तीच्या ठायीं बुडी देत
१३४७	रितें	।।ज्ञा.गा.सो.४०.२।।	गेलें पैं परतें शरीर हें रितें । नाशिवंत भूतें दुरी केलीं
१३४८	रुद्रें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
१३४९	रुपीं	।।ज्ञा.गा.सो.२७.२।।	रूप अरूप रूपामाजी सर्व । रुपीं भावाभाव नाठवती
१३५०	रूप	।।ज्ञा.गा.सो.०४.१।।	सर्वकाळ ध्यान हरिरूप ज्याचें । तया सर्व रूप साचें जवळी असे
१३५१	रूप	।।ज्ञा.गा.सो.१२.१।।	रूप हें सांवळें भोगिताती डोळे । उद्धवा सोहळे अक्रुरासी
१३५२	रूप	।।ज्ञा.गा.सो.१६.१।।	सर्वघटीं रूप समसारिखें आहे । म्हणोनियां ते सोय आम्हां भक्तां
१३५३	रूप	।।ज्ञा.गा.सो.१६.३।।	तेंची रूप रूपस दाविशी प्रकाश । पंढरीनिवास होउनी ठासी
१३५४	रूप	।।ज्ञा.गा.सो.२७.२।।	रूप अरूप रूपामाजी सर्व । रुपीं भावाभाव नाठवती
१३५५	रूप	।।ज्ञा.गा.सो.४२.२।।	एकतत्वेंसी हरी एक रूप माझा । भिन्नभाव दुजा नाहीं नाहीं
१३५६	रूप	।।ज्ञा.गा.सो.४३.१।।	नाद रूप ठसा निरालंब जाला । सगुणीं उदेला तेजाकार
१३५७	रूपस	।।ज्ञा.गा.सो.१६.३।।	तेंची रूप रूपस दाविशी प्रकाश । पंढरीनिवास होउनी ठासी
१३५८	रूपामाजी	।।ज्ञा.गा.सो.२७.२।।	रूप अरूप रूपामाजी सर्व । रुपीं भावाभाव नाठवती
१३५९	रूपीं	।।ज्ञा.गा.सो.०४.४।।	सोपान विदेही सर्वरूपीं बिंबतु । हरी रूपीं रतु जीव शिवा
१३६०	रूपीं	।।ज्ञा.गा.सो.३४.३।।	हा बोधु श्रीरंगीं अर्जुना उपदेशु । सर्व हृषीकेशु सर्वा रूपीं
१३६१	रूपीं	।।ज्ञा.गा.सो.५१.१।।	हरिवीण नाहीं वेदादिकां मती । श्रुती त्या संपती जया रूपीं
१३६२	रे	।।ज्ञा.गा.सो.०२.१।।	चला रे वैष्णवहो जाऊं पंढरीसी । प्रेमामृत खूण मागों त्या विठ्ठलासी
१३६३	रे	।।ज्ञा.गा.सो.११.१।।	हरिनाम जपें सहस्त्रवरि सोपें । जातील रे पापें अनंतकोटी
१३६४	रे	।।ज्ञा.गा.सो.११.२।।	हरिविण नाम नाहीं पा रे सार । दुसरा विचार करूं नको

१३६५	रे	।।ज्ञा.गा.सो.३६.१।।	शरीर निर्मळ वासना टवाळ । कां रे तूं बरळ भक्तिवीण
१३६६	रोहिणी	।।ज्ञा.गा.सो.२४.१।।	नाहीं नाहीं भान न दिसे प्रपंच । रोहिणी आहाच मृगजळ
१३६७	रोहिणीचि	।।ज्ञा.गा.सो.५१.२।।	हरी हाचि सर्व उपनिषद भाव । रोहिणीचि माव जनीं दिसे
१३६८	लगती	।।ज्ञा.गा.सो.२०.३।।	न लगती तीर्थे एक गोविंद पुरे । वेगीं कृष्ण धुरें वोळगों सदा
१३६९	लवलाह्या	।।ज्ञा.गा.सो.३०.१।।	आम्ही नेणों माया नेणों ते काया । ब्रह्म लवलाह्या आम्हां माजी
१३७०	लागवेगें	।।ज्ञा.गा.सो.०९.३।।	वेगाचेनि वेगें जया लागवेगें । प्रपंच वाउगे हरिनामें
१३७१	लीन	।।ज्ञा.गा.सो.४४.१।।	नाद रसीं लीन ब्रह्म सामावलें । त्यामाजि सानुलें मन चोख
१३७२	लीन	।।ज्ञा.गा.सो.५०.४।।	सोपान तिष्ठत रामनामीं लीन । मन तेथें मौन्य एकपणें
१३७३	लेख	।।ज्ञा.गा.सो.४४.२।।	मन हें निकट ब्रह्मरूपें चोख । ब्रह्मीं ब्रह्म लेख एकपणें
१३७४	लेशु	।।ज्ञा.गा.सो.२०.१।।	गोविंद माधव हा जपु आमुचा । नाहीं प्रपंचाचा आम्हां लेशु
१३७५	लोक	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
१३७६	वंदी	।।ज्ञा.गा.सो.१२.२।।	पदरज वंदी ध्यान तें गोविंदीं । उद्धव मुकुंदीं तल्लीनता
१३७७	वन	।।ज्ञा.गा.सो.३६.२।।	सर्व ब्रह्म निर्मळ नेणसि सोंवळें। एकाचि गोपाळें जन वन
१३७८	वनीं	।।ज्ञा.गा.सो.४८.३।।	आत्मा परमात्मा भेदाभेद द्वंद्व । एकतत्व अभेद जनीं वनीं
१३७९	वर्ततसे	।।ज्ञा.गा.सो.३०.४।।	सोपान ब्रह्म वर्ततसे सम । प्रपंचाचा भ्रम नाहीं नाहीं
१३८०	वर्ततसे	।।ज्ञा.गा.सो.३६.३।।	आप पृथ्वी तेज वायो व्योम । पंचभूतीं सम वर्ततसे
१३८१	वळगें	।।ज्ञा.गा.सो.०६.१।।	आवडीचें मार्गे प्रवृत्तीचें नेघे । नाममार्गें वळगें निघें रया
१३८२	वसे	।।ज्ञा.गा.सो.३५.४।।	सोपान म्हणे हरीविण नाहीं तत्त्व । हरि हाचि सर्वत्र सर्वीं वसे
१३८३	वसे	।।ज्ञा.गा.सो.४१.४।।	सोपान सांगतु हरि सर्वत्र वसे । भाग्यवंत दिसे सर्व काळ
१३८४	वसे	।।ज्ञा.गा.सो.४५.१।।	नाद ब्रह्म मुसें नादरूप वसे । तैसा जनीं दिसे आत्मपणें
१३८५	वस्तु	।।ज्ञा.गा.सो.१३.३।।	अमोल्य जे वस्तु पुंडलिक देवा । जगाचा विसावा जनकु माझा
१३८६	वाउगा	।।ज्ञा.गा.सो.१६.४।।	सोपान सलगी न बोलतां उगा । तुजविण वाउगा ठावो नाहीं
१३८७	वाउगे	।।ज्ञा.गा.सो.०९.३।।	वेगाचेनि वेगें जया लागवेगें । प्रपंच वाउगे हरिनामें
१३८८	वाकुलिया	।।ज्ञा.गा.सो.०२.२।।	चालिले गोपाळ वाताती वाकुलिया । भरले प्रेमरसें मग ते वाताती टाळिया
१३८९	वाचा	।।ज्ञा.गा.सो.१२.३।।	विदुर सुखाचा नाम जपे वाचा । श्रीकृष्ण तयाचा अंगीकारी
१३९०	वाचा	।।ज्ञा.गा.सो.२१.१।।	विठ्ठल पैं सार हा जपु आमुचा । अनित्याशी वाचा नित्यनेमु

१३९१	वाचे	।।ज्ञा.गा.सो.०८.२।।	तैसें नका करूं प्रगट सर्वेश्वरु । हरिनाम उच्चारु जपा वाचे
१३९२	वाचे	।।ज्ञा.गा.सो.२३.४।।	सोपान आलगटु नामपाठ वाचे । नित्य विठ्ठलाचे चरण हृदयीं
१३९३	वाट	।।ज्ञा.गा.सो.०१.१।।	उघडली दृष्टी इंद्रियां सकट । वैकुंठीची वाट पंढरी जाणा
१३९४	वाटे	।।ज्ञा.गा.सो.२८.१।।	पहाते न नटे मन तिये वाटे । बोलणेंची खुंटे बोलणेंपणें
१३९५	वाडें	।।ज्ञा.गा.सो.१३.४।।	सोपान म्हणे सांकडें तुजचि सर्व कोडें । विनवितु मी वाडें चरणापाशीं
१३९६	वाताती	।।ज्ञा.गा.सो.०२.२।।	चालिले गोपाळ वाताती वाकुलिया । भरले प्रेमरसें मग ते वाताती टाळिया
१३९७	वाताती	।।ज्ञा.गा.सो.०२.२।।	चालिले गोपाळ वाताती वाकुलिया । भरले प्रेमरसें मग ते वाताती टाळिया
१३९८	वायां	।।ज्ञा.गा.सो.३३.१।।	हरि असे देहीं हाचि भावो खरा । वायां तूं सैरा धांवूं नको
१३९९	वायो	।।ज्ञा.गा.सो.३६.३।।	आप पृथ्वी तेज वायो व्योम । पंचभूतीं सम वर्ततसे
१४००	वाळुवंटीं	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
१४०१	वासना	।।ज्ञा.गा.सो.१४.३।।	माहेर आठवे करितां कामना । तुझ्या चरणीं वासना जडोनि ठेली
१४०२	वासना	।।ज्ञा.गा.सो.१९.३।।	वासना वोढाळ नेघे पैं बरळ । नित्यता अढळ गोपाळ सेवूं
१४०३	वासना	।।ज्ञा.गा.सो.२४.२।।	तुटलासे सांठा वासना चोखाळ । दिननिशीं फळ राम जाला
१४०४	वासना	।।ज्ञा.गा.सो.२६.१।।	मी माझी कल्पना पळाली वासना । जनीं जनार्दना सेवीतुसे
१४०५	वासना	।।ज्ञा.गा.सो.३०.२।।	मी तूं गेलें ब्रह्मीं मन गेलें पूर्णी । वासना ते जनीं ब्रह्मीं जाली
१४०६	वासना	।।ज्ञा.गा.सो.३१.३।।	निमाली वासना बुडाली भावना । गेली ते कल्पना ठाव नाहीं
१४०७	वासना	।।ज्ञा.गा.सो.३६.१।।	शरीर निर्मळ वासना टवाळ । कां रे तूं बरळ भक्तिवीण
१४०८	वासना	।।ज्ञा.गा.सो.३६.४।।	सोपान म्हणे गुरुचा उपदेश शुद्ध । तरीच वासना प्रबुद्ध तया नरा
१४०९	वासना	।।ज्ञा.गा.सो.४०.१।।	काढलें कुटाळ वासना बरळ । सर्व हा गोपाळ भरियेला
१४१०	वासनेतें	।।ज्ञा.गा.सो.३७.१।।	मन आधीं मुंडीं वासनेतें खंडीं । विठ्ठल ब्रह्मांडीं एक आत्मा
१४११	विकल्पता	।।ज्ञा.गा.सो.२९.३।।	सर्व हें निखळ आत्माराम सर्व । नाहीं देहभाव विकल्पता
१४१२	विचरतु	।।ज्ञा.गा.सो.२२.१।।	हरिविण दुजें न देखे चित्त माझें । म्हणोनि सहजें विचरतु
१४१३	विचार	।।ज्ञा.गा.सो.१०.४।।	याचेनि स्मरणें कैवल्य साचार । सोपान विचार हरि जपे
१४१४	विचार	।।ज्ञा.गा.सो.११.२।।	हरिविण नाम नाहीं पा रे सार । दुसरा विचार करूं नको
१४१५	विचार	।।ज्ञा.गा.सो.२८.३।।	गेला तो आचार आवघाची विचार । परे परता पर परब्रह्म
१४१६	विचित्र	।।ज्ञा.गा.सो.४७.४।।	सोपान तो क्षेत्री जन हेंची क्षेत्र । तेथें तो विचित्र हारपला

१४१७	विज्ञानीं	।।ज्ञा.गा.सो.०८.३।।	विज्ञानीं पैं ज्ञान आटलेंसे पूर्ण । उभयतां चैतन्य तैसा हरि
१४१८	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.सो.०१.२।।	दृष्टीभरी पाहें विठ्ठल दैवत । पूर्ण मनोरथ विठ्ठलदेव
१४१९	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.सो.०२.५।।	गजरु गोपाळांचा श्रवणीं पडियेला । शंखचक्र करीं विठ्ठल सामोरा आला
१४२०	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.सो.०३.६।।	चित्रगुप्त म्हणती यमा । काय करावें गा धर्मा । लोक रातले रामनामा । पुरुषोत्तमा विठ्ठल देवा
१४२१	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.सो.१०.३।।	वैकुंठींचें सुख नलगे पैं चित्तीं । हरि हेंचि मूर्ति विठ्ठल ध्यावो
१४२२	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.सो.२१.१।।	विठ्ठल पैं सार हा जपु आमुचा । अनित्याशी वाचा नित्यनेमु
१४२३	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.सो.३२.४।।	सोपान म्हणे तें जगा जीवन मोल । भिवरा विठ्ठल दैवत आम्हां
१४२४	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.सो.३७.१।।	मन आधीं मुंडीं वासनेतें खंडीं । विठ्ठल ब्रह्मांडीं एक आत्मा
१४२५	विठ्ठलदेव	।।ज्ञा.गा.सो.०१.२।।	दृष्टीभरी पाहें विठ्ठल दैवत । पूर्ण मनोरथ विठ्ठलदेव
१४२६	विठ्ठलदेव	।।ज्ञा.गा.सो.२५.१।।	तुझा तूंचि थोर तुज नाहीं पार । आमुचा आचार विठ्ठलदेव
१४२७	विठ्ठलनाम	।।ज्ञा.गा.सो.०२.३।।	दिंड्या गरुडटके मृदंगाचे नाद । गाताती विठ्ठलनाम करिताती आल्हाद
१४२८	विठ्ठलराज	।।ज्ञा.गा.सो.५१.४।।	सोपान निकट परब्रह्म सेवी । सर्व हा गोसावी विठ्ठलराज
१४२९	विठ्ठलाचे	।।ज्ञा.गा.सो.२३.४।।	सोपान आलगटु नामपाठ वाचे । नित्य विठ्ठलाचे चरण हृदयीं
१४३०	विठ्ठलासी	।।ज्ञा.गा.सो.०२.१।।	चला रे वैष्णवहो जाऊं पंढरीसी । प्रेमामृत खूण मागों त्या विठ्ठलासी
१४३१	वितंड	।।ज्ञा.गा.सो.३८.४।।	सोपान अखंड सोंवळा प्रचंड । न बोले वितंड हरिविण
१४३२	विदुर	।।ज्ञा.गा.सो.१२.३।।	विदुर सुखाचा नाम जपे वाचा । श्रीकृष्ण तयाचा अंगीकारी
१४३३	विदेही	।।ज्ञा.गा.सो.०४.४।।	सोपान विदेही सर्वरूपीं बिंबतु । हरी रूपीं रतु जीव शिवा
१४३४	विनटे	।।ज्ञा.गा.सो.४०.४।।	सोपान विनटे परब्रह्म घोटे । प्रपंच सपाटे निवटियेला
१४३५	विनविता	।।ज्ञा.गा.सो.२२.४।।	सोपान सलगी विनविता तुम्हां । सर्व हा परमात्मा आम्हां दिसे
१४३६	विनवितु	।।ज्ञा.गा.सो.१३.४।।	सोपान म्हणे सांकडें तुजचि सर्व कोडें । विनवितु मी वाडें चरणापाशीं
१४३७	विनवितुसे	।।ज्ञा.गा.सो.०३.२।।	रामनाम चाले घोषु । तो धन्य देशु धन्य दिवसु । प्रेम कळा महा उल्हासु । जगन्निवासु विनवितुसे
१४३८	वियोग	।।ज्ञा.गा.सो.४३.४।।	सोपानीं नलगे प्रपंची वियोग । ब्रह्मार्पण भोग नुरे तोही
१४३९	विरों	।।ज्ञा.गा.सो.१७.३।।	तुजमाजी विरों सुखदुःख विसरों । तुझ्या नामें तरों येची जन्मीं
१४४०	विवेक	।।ज्ञा.गा.सो.३७.३।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य । सोंवळा आरोग्य हरि देखा
१४४१	विशेषें	।।ज्ञा.गा.सो.०९.२।।	रामकृष्ण मुखें तया अनंत सुखें । तो जाय विशेषें वैकुंठभुवना
१४४२	विश्वीं	।।ज्ञा.गा.सो.३३.४।।	सोपान म्हणे राम नांदे सर्वां घटीं । विश्वीं जगजेठी क्षरलासे

१४४३	विषम	।।ज्ञा.गा.सो.५०.३।।	सर्व काळ सम नाहीं तेथें विषम । आपणची राम सर्व ज्योती
१४४४	विषयाचें	।।ज्ञा.गा.सो.०१.३।।	हाचि मार्ग सोपा जनासी उघड । विषयाचें जाड टाकीं परतें
१४४५	विष्णु	।।ज्ञा.गा.सो.१३.२।।	आदि ब्रह्मामूर्ति तूंचि विष्णु स्थिती । तुज कैवल्यपति मोल नाहीं
१४४६	विसरों	।।ज्ञा.गा.सो.१७.३।।	तुजमाजी विरों सुखदुःख विसरों । तुझ्या नामें तरों येची जन्मीं
१४४७	विसावा	।।ज्ञा.गा.सो.१३.३।।	अमोल्य जे वस्तु पुंडलिक देवा । जगाचा विसावा जनकु माझा
१४४८	विस्तारिलें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
१४४९	वेंचावें	।।ज्ञा.गा.सो.०९.१।।	मोक्षालागीं धन वेंचावें नलगे । रामकृष्ण वोळगे जपीजेसु
१४५०	वेखें	।।ज्ञा.गा.सो.०६.३।।	अंतरींच्या सुखें बाहिरिलिया वेखें । परब्रह्म सुखें जपतुसें
१४५१	वेगाचेनि	।।ज्ञा.गा.सो.०९.३।।	वेगाचेनि वेगें जया लागवेगें । प्रपंच वाउगे हरिनामें
१४५२	वेगीं	।।ज्ञा.गा.सो.१०.१।।	ज्याचे मुखीं हरि तोचि धन्य ये जगीं । तरला पैं वेगीं वेदु बोले
१४५३	वेगीं	।।ज्ञा.गा.सो.२०.३।।	न लगती तीर्थे एक गोविंद पुरे । वेगीं कृष्ण धुरें वोळगों सदा
१४५४	वेगें	।।ज्ञा.गा.सो.०९.३।।	वेगाचेनि वेगें जया लागवेगें । प्रपंच वाउगे हरिनामें
१४५५	वेढा	।।ज्ञा.गा.सो.४५.२।।	बाहेर साबडा आत्मा दिसे उघडा । मातियेचा वेढा जीवनालागीं
१४५६	वेद	।।ज्ञा.गा.सो.३५.२।।	तत्त्वता श्रीहरि सर्वां घटीं आहे । उभारोनि बाहे वेद बोले
१४५७	वेदाचें	।।ज्ञा.गा.सो.२३.३।।	हरी हेंचि दैवत समर्थ पैं आमुचें । बोलणें वेदाचें बोलती मुनी
१४५८	वेदादिकां	।।ज्ञा.गा.सो.५१.१।।	हरिवीण नाहीं वेदादिकां मती । श्रुती त्या संपती जया रूपीं
१४५९	वेदु	।।ज्ञा.गा.सो.१०.१।।	ज्याचे मुखीं हरि तोचि धन्य ये जगीं । तरला पैं वेगीं वेदु बोले
१४६०	वेदु	।।ज्ञा.गा.सो.२४.३।।	रामेंविण दुजें नाहीं पैं हो बिजें । बोलतु सहजें वेदु जाणा
१४६१	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.सो.३७.४।।	सोपान नेणें सलगीचा सोंवळा । नित्य वेळोवेळां स्मरे हरी
१४६२	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.सो.२९.४।।	सोपान निकट गुरुनाम पेठ । नित्यता वैकुंठ जवळी असे
१४६३	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.सो.४७.१।।	वैकुंठ सगळें न करूं आगळें । मन ब्रह्ममेळे एक ठेलें
१४६४	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.सो.४७.२।।	उपमे वैकुंठ ब्रह्म हें तत्त्व बीज । सूचना अखंड सर्वांभूतीं
१४६५	वैकुंठभुवना	।।ज्ञा.गा.सो.०९.२।।	रामकृष्ण मुखें तया अनंत सुखें । तो जाय विशेषें वैकुंठभुवना
१४६६	वैकुंठीं	।।ज्ञा.गा.सो.३४.२।।	परतलिया दृष्टी चैतन्याची दृष्टी । नामेंच वैकुंठीं पावे जना
१४६७	वैकुंठींचें	।।ज्ञा.गा.सो.१०.३।।	वैकुंठींचें सुख नलगे पैं चित्तीं । हरि हेंचि मूर्ति विठ्ठल ध्यावो
१४६८	वैकुंठीची	।।ज्ञा.गा.सो.०१.१।।	उघडली दृष्टी इंद्रियां सकट । वैकुंठीची वाट पंढरी जाणा

१४६९	वैखरी	।।ज्ञा.गा.सो.४६.४।।	सोपान वैखरी देहामाजी भारी । पूर्ण तो श्रीहरी बिंबीं बिंब
१४७०	वैराग्य	।।ज्ञा.गा.सो.३७.३।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य । सोंवळा आरोग्य हरि देखा
१४७१	वैष्णवहो	।।ज्ञा.गा.सो.०२.१।।	चला रे वैष्णवहो जाऊं पंढरीसी । प्रेमामृत खूण मागों त्या विठ्ठलासी
१४७२	वैष्णवाचा	।।ज्ञा.गा.सो.०२.४।।	पावले पंढरी भीमा देखियेली दृष्टी । वैष्णवाचा गजरु आनंदें हेलावली सृष्टी
१४७३	वैष्णवाची	।।ज्ञा.गा.सो.५२.१।।	घोंगडियासाठीं पंढरीये पेठीं । वैष्णवाची दाटी होती तेथें
१४७४	वोंवळें	।।ज्ञा.गा.सो.३८.२।।	ब्रह्म हें सोंवळें न देखो वोंवळें । असों खेळेमेळें इये जनीं
१४७५	वोढाळ	।।ज्ञा.गा.सो.१९.३।।	वासना वोढाळ नेघे पैं बरळ । नित्यता अढळ गोपाळ सेवूं
१४७६	वोळगे	।।ज्ञा.गा.सो.०९.१।।	मोक्षालागीं धन वेंचावें नलगे । रामकृष्ण वोळगे जपीजेसु
१४७७	वोळगों	।।ज्ञा.गा.सो.२०.३।।	न लगती तीर्थे एक गोविंद पुरे । वेगीं कृष्ण धुरें वोळगों सदा
१४७८	वोवळें	।।ज्ञा.गा.सो.३८.१।।	पृथ्वी सोंवळी आकाश सोंवळें । मन हें वोवळें अभक्तांचें
१४७९	व्यथा	।।ज्ञा.गा.सो.११.४।।	सोपान म्हणे हरि जप करारे सर्वथा । न पवाल व्यथा भवजाळीं
१४८०	व्यसनीं	।।ज्ञा.गा.सो.३३.२।।	धांवतां अवचटें पडशील व्यसनीं । संसारघसणीं योनिमाळे
१४८१	व्योम	।।ज्ञा.गा.सो.२९.१।।	दिन व्योम तारा ग्रहगण शेखीं । एक हृषीकेशी सर्व आम्हां
१४८२	व्योम	।।ज्ञा.गा.सो.३६.३।।	आप पृथ्वी तेज वायो व्योम । पंचभूतीं सम वर्ततसे
१४८३	व्रत	।।ज्ञा.गा.सो.२६.३।।	तुजमाजी प्रेम गेलें सप्रेमें । जप व्रत नेम हारपलें
१४८४	व्हावें	।।ज्ञा.गा.सो.१४.१।।	राम कृष्ण मूर्ति या पुजीतसे भावें । सर्वे तुवांचि व्हावें केशीराजा
१४८५	शंकर	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
१४८६	शंकर	।।ज्ञा.गा.सो.११.३।।	हरि ध्यान चोख पवित्र परिकर । नित्यता शंकर हरिध्यानीं
१४८७	शंखचक्र	।।ज्ञा.गा.सो.०२.५।।	गजरु गोपाळांचा श्रवणीं पडियेला । शंखचक्र करीं विठ्ठल सामोरा आला
१४८८	शरीर	।।ज्ञा.गा.सो.३६.१।।	शरीर निर्मळ वासना टवाळ । कां रे तूं बरळ भक्तिवीण
१४८९	शरीर	।।ज्ञा.गा.सो.४०.२।।	गेलें पैं परतें शरीर हें रितें । नाशिवंत भूतें दुरी केलीं
१४९०	शरीर	।।ज्ञा.गा.सो.४५.३।।	तैसें हें शरीर आत्मपणें नीट । मन हें निकट चोखाळपणें
१४९१	शांति	।।ज्ञा.गा.सो.३२.३।।	शांति क्षमा दया निवृत्ति माउली । अखंड साउली कांसवदृष्टी
१४९२	शांति	।।ज्ञा.गा.सो.४६.१।।	शांति दया क्षमा तेथील उपाया । निर्गुणीं ते माया आपरूप

१४९३	शाप	।।ज्ञा.गा.सो.०३.५।।	ज्या नामें शंकर निवाला । गणिका अजामेळ पद पावला । अहिल्येचा शाप दग्ध जाला । तोची पान्हा दिधला पांडुरंगें
१४९४	शाम	।।ज्ञा.गा.सो.४०.३।।	स्थावर जंगम स्थावरिला राम । सर्वगत शाम नि:संदेहें
१४९५	शास्त्र	।।ज्ञा.गा.सो.२८.२।।	परतल्या श्रुती पडियेलें मौन । शास्त्र तें संपन्न नेणें तया
१४९६	शिव	।।ज्ञा.गा.सो.२१.२।।	गोविंद श्रीहरि हेंचि तो उच्चारी । शिव चराचरीं आत्मारामु
१४९७	शिव	।।ज्ञा.गा.सो.३५.३।।	हरिविण नाहीं जीव शिव पाहीं । शिवाच्याही देहीं आत्मा हरी
१४९८	शिवराणा	।।ज्ञा.गा.सो.२१.३।।	नामेंविण नेणें दुजयाची मातु । गोविंद स्मरतु शिवराणा
१४९९	शिवा	।।ज्ञा.गा.सो.०४.४।।	सोपान विदेही सर्वरूपीं बिंबतु । हरी रूपीं रतु जीव शिवा
१५००	शिवाच्याही	।।ज्ञा.गा.सो.३५.३।।	हरिविण नाहीं जीव शिव पाहीं । शिवाच्याही देहीं आत्मा हरी
१५०१	शिवीं	।।ज्ञा.गा.सो.०५.३।।	हरि ध्यान जप मुक्त पैं अनंत । जीव शिवीं रत सर्वकाळ
१५०२	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.सो.३६.४।।	सोपान म्हणे गुरुचा उपदेश शुद्ध । तरीच वासना प्रबुद्ध तया नरा
१५०३	शेखीं	।।ज्ञा.गा.सो.२९.१।।	दिन व्योम तारा ग्रहगण शेखीं । एक हृषीकेशी सर्व आम्हां
१५०४	शौच	।।ज्ञा.गा.सो.३७.२।।	मन हें सोंवळें सदा शौच करीं । तुज निरंतरीं हरि पावे
१५०५	श्रवणीं	।।ज्ञा.गा.सो.०२.५।।	गजरु गोपाळांचा श्रवणीं पडियेला । शंखचक्र करीं विठ्ठल सामोरा आला
१५०६	श्रीकृष्ण	।।ज्ञा.गा.सो.१२.३।।	विदुर सुखाचा नाम जपे वाचा । श्रीकृष्ण तयाचा अंगीकारी
१५०७	श्रीगुरुविचारें	।।ज्ञा.गा.सो.२५.३।।	न दिसे दुसरें निर्धारितां खरें । श्रीगुरुविचारें कळलें आम्हां
१५०८	श्रीधर	।।ज्ञा.गा.सो.२५.२।।	आपीं सधर सर्व हा श्रीधर । सर्व कुळाचार पांडुरंग
१५०९	श्रीरंगीं	।।ज्ञा.गा.सो.३४.३।।	हा बोधु श्रीरंगीं अर्जुना उपदेशु । सर्व हृषीकेशु सर्वां रूपीं
१५१०	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.सो.२१.२।।	गोविंद श्रीहरि हेंचि तो उच्चारी । शिव चराचरीं आत्मारामु
१५११	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.सो.३५.२।।	तत्त्वता श्रीहरि सर्वां घटीं आहे । उभारोनि बाहे वेद बोले
१५१२	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.सो.४६.४।।	सोपान वैखरी देहामाजी भारी । पूर्ण तो श्रीहरी बिंबीं बिंब
१५१३	श्रुती	।।ज्ञा.गा.सो.२८.२।।	परतल्या श्रुती पडियेलें मौन । शास्त्र तें संपन्न नेणें तया
१५१४	श्रुती	।।ज्ञा.गा.सो.५१.१।।	हरिवीण नाहीं वेदादिकां मती । श्रुती त्या संपती जया रूपीं
१५१५	संग	।।ज्ञा.गा.सो.४२.३।।	संग परिकर सांपडला आम्हां । सर्व आत्मारामा पूर्णपणें
१५१६	संचित	।।ज्ञा.गा.सो.०९.४।।	सोपान संचित रामनामामृत । नित्यता सेवित हरिकथा
१५१७	संपती	।।ज्ञा.गा.सो.५१.१।।	हरिवीण नाहीं वेदादिकां मती । श्रुती त्या संपती जया रूपीं

१५१८	संपन्न	।।ज्ञा.गा.सो.०४.३।।	हरी हेंचि मन संपन्न अखंड । नित्यता ब्रह्मांड त्याचे देह
१५१९	संपन्न	।।ज्ञा.गा.सो.२६.२।।	तूं तंव संपन्न आमुचें हो धन । सांगितली खूण निवृत्तीदेवीं
१५२०	संपन्न	।।ज्ञा.गा.सो.२८.२।।	परतल्या श्रुती पडियेलें मौन । शास्त्र तें संपन्न नेणें तया
१५२१	संपन्न	।।ज्ञा.गा.सो.४१.१।।	हरी असे देहीं सर्वकाळ संपन्न । म्हणोनी चिंतन निरंतर
१५२२	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.सो.१६.२।।	निर्गुणीं सगुण गुणांमाजी गुण । जन तूं संपूर्ण दिससी आम्हां
१५२३	संसार	।।ज्ञा.गा.सो.०७.३।।	तरा पैं संसार रामनामें निरंतर । अखंड जिव्हार रामरसें
१५२४	संसार	।।ज्ञा.गा.सो.०८.४।।	सोपान निवांत रामनामीं रत । संसार उचित रामनाम
१५२५	संसारघसणीं	।।ज्ञा.गा.सो.३३.२।।	धांवतां अवचटें पडशील व्यसनीं । संसारघसणीं योनिमाळे
१५२६	सकट	।।ज्ञा.गा.सो.०१.१।।	उघडली दृष्टी इंद्रियां सकट । वैकुंठीची वाट पंढरी जाणा
१५२७	सकळ	।।ज्ञा.गा.सो.२२.३।।	राम हा सकळ आम्हां सर्व आहे । दुजें तें न साहे परब्रह्मीं
१५२८	सकळ	।।ज्ञा.गा.सो.४८.२।।	स्वरूपाची खूण होउनी सकळ । भोगी सर्वकाळ चित्सत्ता
१५२९	सकळ	।।ज्ञा.गा.सो.४९.३।।	निर्गुण निरालंब निर्विकार फळ । आपणचि सकळ होउनी ठेला
१५३०	सखा	।।ज्ञा.गा.सो.२७.१।।	आत्मरूप सखा आत्मपणें चोख । निर्गुणींचें चोख सगुणीं जालें
१५३१	सगळा	।।ज्ञा.गा.सो.२६.४।।	सोपान सगळा न दिसे इहीं डोळां । तूंचि बा गोपाळा आत्माराम
१५३२	सगळें	।।ज्ञा.गा.सो.४७.१।।	वैकुंठ सगळें न करूं आगळें । मन ब्रह्ममेळे एक ठेलें
१५३३	सगुण	।।ज्ञा.गा.सो.१६.२।।	निर्गुणीं सगुण गुणांमाजी गुण । जन तूं संपूर्ण दिससी आम्हां
१५३४	सगुण	।।ज्ञा.गा.सो.१८.३।।	निर्गुण नेणों सगुण आचार । सर्वकाळीं नर ब्रह्मरूप
१५३५	सगुण	।।ज्ञा.गा.सो.२७.३।।	बुडाले सगुण नाहीं मी तूं पण । अंतरींची खूण मावळली
१५३६	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.सो.२७.१।।	आत्मरूप सखा आत्मपणें चोख । निर्गुणींचें चोख सगुणीं जालें
१५३७	सगुणीं	।।ज्ञा.गा.सो.४३.१।।	नाद रूप ठसा निरालंब जाला । सगुणीं उदेला तेजाकार
१५३८	सदा	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
१५३९	सदा	।।ज्ञा.गा.सो.०५.२।।	रामकृष्ण ध्यान सदा पैं सर्वदा । न पवेल आपदा नाना योनी
१५४०	सदा	।।ज्ञा.गा.सो.१४.२।।	रामनाम म्हणे नित्य काळ सदा । नेणें दुजा धंदा तुजवीण
१५४१	सदा	।।ज्ञा.गा.सो.२०.३।।	न लगती तीर्थें एक गोविंद पुरे । वेगीं कृष्ण धुरें वोळगों सदा
१५४२	सदा	।।ज्ञा.गा.सो.३७.२।।	मन हें सोंवळें सदा शौच करीं । तुज निरंतरीं हरि पावे
१५४३	सदा	।।ज्ञा.गा.सो.५१.३।।	सर्वघटीं राम जीवशिव सम । सर्वरूपें ब्रह्म भरलें सदा

१५४४	सधर	।।ज्ञा.गा.सो.२५.२।।	आपीं सधर सर्व हा श्रीधर । सर्व कुळाचार पांडुरंग
१५४५	सनातन	।।ज्ञा.गा.सो.४९.२।।	ध्येय गेलें ध्यान ध्याता माजी पूर्ण । आपण सनातन होउनी ठेला
१५४६	सन्मुख	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
१५४७	सपाटे	।।ज्ञा.गा.सो.४०.४।।	सोपान विनटे परब्रह्म घोटे । प्रपंच सपाटे निवटियेला
१५४८	सप्रेम	।।ज्ञा.गा.सो.०३.७।।	कळिकाळासी दाडुगें नाम । रुद्रें धरिलें महा प्रेम । त्रिभुवनीं विस्तारिलें सप्रेम । रामनाम उच्चारी यम तोही तरला जाणा
१५४९	सप्रेमें	।।ज्ञा.गा.सो.२६.३।।	तुजमाजी प्रेम गेलें सप्रेमें । जप व्रत नेम हारपलें
१५५०	सफळ	।।ज्ञा.गा.सो.३९.१।।	राम सर्वोत्तम या नामें निखळ । जन हें सफळ दिसताहे
१५५१	सबाह्य	।।ज्ञा.गा.सो.०७.१।।	सबाह्य कोंदलें निवांत उगलें । रामरसें रंगलें अरे जना
१५५२	सम	।।ज्ञा.गा.सो.३०.४।।	सोपान ब्रह्म वर्ततसे सम । प्रपंचाचा भ्रम नाहीं नाहीं
१५५३	सम	।।ज्ञा.गा.सो.३६.३।।	आप पृथ्वी तेज वायो व्योम । पंचभूतीं सम वर्ततसे
१५५४	सम	।।ज्ञा.गा.सो.५०.३।।	सर्व काळ सम नाहीं तेथें विषम । आपणची राम सर्व ज्योती
१५५५	सम	।।ज्ञा.गा.सो.५१.३।।	सर्वघटीं राम जीवशिव सम । सर्वरूपें ब्रह्म भरलें सदा
१५५६	समर्थ	।।ज्ञा.गा.सो.२३.१।।	हरिवीण दुजें नावडे पैं दैवत । जरी तो समर्थ बोले सृष्टि
१५५७	समर्थ	।।ज्ञा.गा.सो.२३.३।।	हरी हेंचि दैवत समर्थ पैं आमुचें । बोलणें वेदाचें बोलती मुनी
१५५८	समसारिखें	।।ज्ञा.गा.सो.१६.१।।	सर्वघटीं रूप समसारिखें आहे । म्हणोनियां ते सोय आम्हां भक्तां
१५५९	सरतें	।।ज्ञा.गा.सो.१४.४।।	सोपान म्हणे सरतें तुजचि आवडतें । माझ्या मनोरथें तुझी आशा
१५६०	सरळ	।।ज्ञा.गा.सो.१७.४।।	सोपान निकट बोलोनि सरळ । तुष्टला गोपाळ अभय देत
१५६१	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.०४.१।।	सर्वकाळ ध्यान हरिरूप ज्याचें । तया सर्व रूप साचें जवळी असे
१५६२	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.१३.४।।	सोपान म्हणे सांकडें तुजचि सर्व कोडें । विनवितु मी वाडें चरणापाशीं
१५६३	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.१७.२।।	तैसे आम्ही दास तुजमाजी उदास । तूं आमुचा निवास सर्व देवा
१५६४	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.२२.२।।	सर्व हरि हरि तो माझा कैवारी । दुजी भरोवरी नेघों आम्हीं
१५६५	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.२२.३।।	राम हा सकळ आम्हां सर्व आहे । दुजें तें न साहे परब्रह्मीं
१५६६	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.२२.४।।	सोपान सलगी विनविता तुम्हां । सर्व हा परमात्मा आम्हां दिसे
१५६७	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.२५.२।।	आपीं सधर सर्व हा श्रीधर । सर्व कुळाचार पांडुरंग
१५६८	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.२५.२।।	आपीं सधर सर्व हा श्रीधर । सर्व कुळाचार पांडुरंग
१५६९	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.२७.२।।	रूप अरूप रूपामाजी सर्व । रुपीं भावाभाव नाठवती

१५७०	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.२९.१।।	दिन व्योम तारा ग्रहगण शेखीं । एक हृषीकेशी सर्व आम्हां
१५७१	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.२९.३।।	सर्व हें निखळ आत्माराम सर्व । नाहीं देहभाव विकल्पता
१५७२	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.२९.३।।	सर्व हें निखळ आत्माराम सर्व । नाहीं देहभाव विकल्पता
१५७३	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.३४.३।।	हा बोधु श्रीरंगीं अर्जुना उपदेशु । सर्व हृषीकेशु सर्वां रूपीं
१५७४	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.३५.१।।	हरिविण भावो न धरावा पोटीं । सर्व भावें सृष्टि एका तत्त्वें
१५७५	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.३६.२।।	सर्व ब्रह्म निर्मळ नेणसि सोंवळें। एकाचि गोपाळें जन वन
१५७६	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.३९.२।।	भिन्न नाहीं दुजें सर्व आत्मराज । नाचताती भोज योगीराज
१५७७	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.३९.३।।	माता पिता देव गृह दारा जन । सर्व जनार्दन सर्वांरूपीं
१५७८	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.४०.१।।	काढलें कुटाळ वासना बरळ । सर्व हा गोपाळ भरियेला
१५७९	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.४१.३।।	हरिविण देवो नाहीं अन्य भावो । हरि असे सर्व देहभावीं
१५८०	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.४१.४।।	सोपान सांगतु हरि सर्वत्र वसे । भाग्यवंत दिसे सर्व काळ
१५८१	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.४२.३।।	संग परिकर सांपडला आम्हां । सर्व आत्मारामा पूर्णपणें
१५८२	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.४६.२।।	ज्योतिरूप छाया सर्व हें निर्गुण । आत्मारामीं भिन्न नाहीं नाहीं
१५८३	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.५०.१।।	आपरूप हरी आपणचि देव । आपणची भाव सर्व जाला
१५८४	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.५०.२।।	सर्व हरी हरी बाह्य अभ्यंतरीं । एक चराचरीं आत्माराम
१५८५	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.५०.३।।	सर्व काळ सम नाहीं तेथें विषम । आपणची राम सर्व ज्योती
१५८६	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.५०.३।।	सर्व काळ सम नाहीं तेथें विषम । आपणची राम सर्व ज्योती
१५८७	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.५१.२।।	हरी हाचि सर्व उपनिषद भाव । रोहिणीचि माव जनीं दिसे
१५८८	सर्व	।।ज्ञा.गा.सो.५१.४।।	सोपान निकट परब्रह्म सेवी । सर्व हा गोसावी विठ्ठलराज
१५८९	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.सो.०४.१।।	सर्वकाळ ध्यान हरिरूप ज्याचें । तया सर्व रूप साचें जवळी असे
१५९०	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.सो.०५.३।।	हरि ध्यान जप मुक्त पैं अनंत । जीव शिवीं रत सर्वकाळ
१५९१	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.सो.४१.१।।	हरी असे देहीं सर्वकाळ संपन्न । म्हणोनी चिंतन निरंतर
१५९२	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.सो.४८.२।।	स्वरूपाची खूण होउनी सकळ । भोगी सर्वकाळ चित्सत्ता
१५९३	सर्वकाळीं	।।ज्ञा.गा.सो.१८.३।।	निर्गुण नेणों सगुण आचार । सर्वकाळीं नर ब्रह्मरूप
१५९४	सर्वगत	।।ज्ञा.गा.सो.४०.३।।	स्थावर जंगम स्थावरिला राम । सर्वगत शाम निःसंदेहें
१५९५	सर्वघटीं	।।ज्ञा.गा.सो.१६.१।।	सर्वघटीं रूप समसारिखें आहे । म्हणोनियां ते सोय आम्हां भक्तां

१५९६	सर्वघटीं	।।ज्ञा.गा.सो.५१.३।।	सर्वघटीं राम जीवशिव सम । सर्वरूपें ब्रह्म भरलें सदा
१५९७	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.सो.३४.४।।	सोपान धारणा हरि नांदे सर्वत्र । त्याचेंचि चरित्र क्षरलेंसे
१५९८	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.सो.३५.४।।	सोपान म्हणे हरीविण नाहीं तत्त्व । हरि हाचि सर्वत्र सर्वी वसे
१५९९	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.सो.४१.४।।	सोपान सांगतु हरि सर्वत्र वसे । भाग्यवंत दिसे सर्व काळ
१६००	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.सो.०१.४।।	सोपान म्हणे गुंफसी सर्वथा । मग नव्हे उलथा भक्तिपंथें
१६०१	सर्वथा	।।ज्ञा.गा.सो.११.४।।	सोपान म्हणे हरि जप करारे सर्वथा । न पवाल व्यथा भवजाळीं
१६०२	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.सो.०५.२।।	रामकृष्ण ध्यान सदा पैं सर्वदा । न पवेल आपदा नाना योनी
१६०३	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.सो.१८.१।।	हरिसुखवेषें नाचोत सर्वदा । गोविंद परमानंदा हरिबोधें
१६०४	सर्वरूपीं	।।ज्ञा.गा.सो.०४.४।।	सोपान विदेही सर्वरूपीं बिंबतु । हरी रूपीं रतु जीव शिवा
१६०५	सर्वरूपें	।।ज्ञा.गा.सो.५१.३।।	सर्वघटीं राम जीवशिव सम । सर्वरूपें ब्रह्म भरलें सदा
१६०६	सर्वां	।।ज्ञा.गा.सो.३३.४।।	सोपान म्हणे राम नांदे सर्वां घटीं । विश्वीं जगजेठी क्षरलासे
१६०७	सर्वां	।।ज्ञा.गा.सो.३४.३।।	हा बोधु श्रीरंगीं अर्जुना उपदेशु । सर्व हृषीकेशु सर्वां रूपीं
१६०८	सर्वां	।।ज्ञा.गा.सो.३५.२।।	तत्त्वता श्रीहरि सर्वां घटीं आहे । उभारोनि बाहे वेद बोले
१६०९	सर्वांभूतीं	।।ज्ञा.गा.सो.४७.२।।	उपमे वैकुंठ ब्रह्म हें तत्त्व बीज । सूचना अखंड सर्वांभूतीं
१६१०	सर्वांरूपीं	।।ज्ञा.गा.सो.३९.३।।	माता पिता देव गृह दारा जन । सर्व जनार्दन सर्वांरूपीं
१६११	सर्वी	।।ज्ञा.गा.सो.३५.४।।	सोपान म्हणे हरीविण नाहीं तत्त्व । हरि हाचि सर्वत्र सर्वी वसे
१६१२	सर्वेश्वरु	।।ज्ञा.गा.सो.०८.२।।	तैसें नका करूं प्रगट सर्वेश्वरु । हरिनाम उच्चारु जपा वाचे
१६१३	सर्वोत्तम	।।ज्ञा.गा.सो.३९.१।।	राम सर्वोत्तम या नामें निखळ । जन हें सफळ दिसताहे
१६१४	सलगी	।।ज्ञा.गा.सो.१६.४।।	सोपान सलगी न बोलतां उगा । तुजविण वाउगा ठावो नाहीं
१६१५	सलगी	।।ज्ञा.गा.सो.२२.४।।	सोपान सलगी विनविता तुम्हां । सर्व हा परमात्मा आम्हां दिसे
१६१६	सलगीचा	।।ज्ञा.गा.सो.३७.४।।	सोपान नेणें सलगीचा सोंवळा । नित्य वेळोवेळां स्मरे हरी
१६१७	सवें	।।ज्ञा.गा.सो.१४.१।।	राम कृष्ण मूर्ति या पुजीतसे भावें । सवें तुवांचि व्हावें केशीराजा
१६१८	सहजें	।।ज्ञा.गा.सो.२२.१।।	हरिविण दुजें न देखे चित्त माझें । म्हणोनि सहजें विचरतु
१६१९	सहजें	।।ज्ञा.गा.सो.२४.३।।	रामेंविण दुजें नाहीं पैं हो बिजें । बोलतु सहजें वेदु जाणा
१६२०	सहस्त्रवरि	।।ज्ञा.गा.सो.११.१।।	हरिनाम जपें सहस्त्रवरि सोपें । जातील रे पापें अनंतकोटी
१६२१	सांकडें	।।ज्ञा.गा.सो.१३.४।।	सोपान म्हणे सांकडें तुजचि सर्व कोडें । विनवितु मी वाडें चरणापाशीं

१६२२	सांगत	।।ज्ञा.गा.सो.२०.४।।	सोपान सांगत गोविंद स्मरणें । नित्यता पैं ध्यान गोविंद ऐसें
१६२३	सांगतु	।।ज्ञा.गा.सो.४१.४।।	सोपान सांगतु हरि सर्वत्र वसे । भाग्यवंत दिसे सर्व काळ
१६२४	सांगातु	।।ज्ञा.गा.सो.०३.४।।	तया भक्ता तिष्ठती मुक्ती । पुरुषार्थ तरी नामें कीर्ति । रामनामीं तया तृप्ती । ऐसें त्रिजगतीं । यमु सांगातु
१६२५	सांगितली	।।ज्ञा.गा.सो.२६.२।।	तूं तंव संपन्न आमुचें हो धन । सांगितली खूण निवृत्तीदेवीं
१६२६	सांठा	।।ज्ञा.गा.सो.२४.२।।	तुटलासे सांठा वासना चोखाळ । दिननिशीं फळ राम जाला
१६२७	सांपडला	।।ज्ञा.गा.सो.४२.३।।	संग परिकर सांपडला आम्हां । सर्व आत्मारामा पूर्णपणें
१६२८	सांवळें	।।ज्ञा.गा.सो.१२.१।।	रूप हें सांवळें भोगिताती डोळे । उद्धवा सोहळे अक्रुरासी
१६२९	सांवळें	।।ज्ञा.गा.सो.४९.४।।	सोपान जिव्हाळें मनाचें तें आळें । परब्रह्म सांवळें तयामाजी
१६३०	साउली	।।ज्ञा.गा.सो.३२.३।।	शांति क्षमा दया निवृत्ति माउली । अखंड साउली कांसवदृष्टी
१६३१	साकारें	।।ज्ञा.गा.सो.४५.४।।	सोपान साजिरें ब्रह्म तें गोजिरें । जीवन साकारें ब्रह्म हेतु
१६३२	सागरींचें	।।ज्ञा.गा.सो.१७.१।।	सागरींचें तोय जगा निवारीत । मागुतें भरत पूर्णपणें
१६३३	साचार	।।ज्ञा.गा.सो.१०.४।।	याचेनि स्मरणें कैवल्य साचार । सोपान विचार हरि जपे
१६३४	साचार	।।ज्ञा.गा.सो.३१.४।।	सोपान नैश्वर परब्रह्म साचार । सेवितु अपार नाम घोटें
१६३५	साचें	।।ज्ञा.गा.सो.०४.१।।	सर्वकाळ ध्यान हरिरूप ज्याचें । तया सर्व रूप साचें जवळी असे
१६३६	साजिरें	।।ज्ञा.गा.सो.४५.४।।	सोपान साजिरें ब्रह्म तें गोजिरें । जीवन साकारें ब्रह्म हेतु
१६३७	सानुलें	।।ज्ञा.गा.सो.४४.१।।	नाद रसीं लीन ब्रह्म सामावलें । त्यामाजि सानुलें मन चोख
१६३८	साबडा	।।ज्ञा.गा.सो.४५.२।।	बाहेर साबडा आत्मा दिसे उघडा । मातियेचा वेढा जीवनालागीं
१६३९	सामावलें	।।ज्ञा.गा.सो.४४.१।।	नाद रसीं लीन ब्रह्म सामावलें । त्यामाजि सानुलें मन चोख
१६४०	सामोरा	।।ज्ञा.गा.सो.०२.५।।	गजरु गोपाळांचा श्रवणीं पडियेला । शंखचक्र करीं विठ्ठल सामोरा आला
१६४१	सार	।।ज्ञा.गा.सो.११.२।।	हरिविण नाम नाहीं पा रे सार । दुसरा विचार करूं नको
१६४२	सार	।।ज्ञा.गा.सो.१९.४।।	सोपान सार जपतुसे नाम । दिननिशीं नेम हदयांतु
१६४३	सार	।।ज्ञा.गा.सो.२१.१।।	विठ्ठल पैं सार हा जपु आमुचा । अनित्याशी वाचा नित्यनेमु
१६४४	सारुं	।।ज्ञा.गा.सो.१९.२।।	रामकृष्ण नाम हा जप परम । ऐसा नित्य नेम सारुं रया
१६४५	साशंकित	।।ज्ञा.गा.सो.४४.३।।	साशंकित गावो जाला परिमाण । घट मठ दिन हारपला
१६४६	साहे	।।ज्ञा.गा.सो.२२.३।।	राम हा सकळ आम्हां सर्व आहे । दुजें तें न साहे परब्रह्मीं
१६४७	सुख	।।ज्ञा.गा.सो.१०.३।।	वैकुंठींचें सुख नलगे पैं चित्तीं । हरि हेंचि मूर्ति विठ्ठल ध्यावो

१६४८	सुखदुःख	।।ज्ञा.गा.सो.१७.३।।	तुजमाजी विरों सुखदुःख विसरों । तुझ्या नामें तरों येची जन्मीं
१६४९	सुखाचा	।।ज्ञा.गा.सो.१२.३।।	विदुर सुखाचा नाम जपे वाचा । श्रीकृष्ण तयाचा अंगीकारी
१६५०	सुखें	।।ज्ञा.गा.सो.०६.३।।	अंतरींच्या सुखें बाहिरिलिया वेखें । परब्रह्म सुखें जपतुसें
१६५१	सुखें	।।ज्ञा.गा.सो.०६.३।।	अंतरींच्या सुखें बाहिरिलिया वेखें । परब्रह्म सुखें जपतुसें
१६५२	सुखें	।।ज्ञा.गा.सो.०९.२।।	रामकृष्ण मुखें तया अनंत सुखें । तो जाय विशेषें वैकुंठभुवना
१६५३	सुरंग	।।ज्ञा.गा.सो.०३.३।।	दिंड्या पताका मृदंग । टाळ घोष नामें सुरंग । तेथें आपण पांडुरंग । भक्तसंगें नाचत
१६५४	सूचना	।।ज्ञा.गा.सो.४७.२।।	उपमे वैकुंठ ब्रह्म हें तत्त्व बीज । सूचना अखंड सर्वांभूतीं
१६५५	सूर्य	।।ज्ञा.गा.सो.४७.३।।	उदयोस्तु परिमाण ब्रह्म । चंद्र सूर्य नेम हारपलें
१६५६	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.सो.२३.१।।	हरिवीण दुजें नावडे पैं दैवत । जरी तो समर्थ बोले सृष्टि
१६५७	सृष्टि	।।ज्ञा.गा.सो.३५.१।।	हरिविण भावो न धरावा पोटीं । सर्व भावें सृष्टि एका तत्त्वें
१६५८	सृष्टी	।।ज्ञा.गा.सो.०२.४।।	पावले पंढरी भीमा देखियेली दृष्टी । वैष्णवाचा गजरु आनंदें हेलावली सृष्टी
१६५९	सेवित	।।ज्ञा.गा.सो.०९.४।।	सोपान संचित रामनामामृत । नित्यता सेवित हरिकथा
१६६०	सेवितु	।।ज्ञा.गा.सो.३१.४।।	सोपान नैश्वर परब्रह्म साचार । सेवितु अपार नाम घोटें
१६६१	सेवी	।।ज्ञा.गा.सो.५१.४।।	सोपान निकट परब्रह्म सेवी । सर्व हा गोसावी विठ्ठलराज
१६६२	सेवीतुसे	।।ज्ञा.गा.सो.२६.१।।	मी माझी कल्पना पळाली वासना । जनीं जनार्दना सेवीतुसे
१६६३	सेवूं	।।ज्ञा.गा.सो.१९.३।।	वासना वोढाळ नेघे पैं बरळ । नित्यता अढळ गोपाळ सेवूं
१६६४	सैरा	।।ज्ञा.गा.सो.३३.१।।	हरि असे देहीं हाचि भावो खरा । वायां तूं सैरा धांवूं नको
१६६५	सोंवळा	।।ज्ञा.गा.सो.३७.३।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य । सोंवळा आरोग्य हरि देखा
१६६६	सोंवळा	।।ज्ञा.गा.सो.३७.४।।	सोपान नेणें सलगीचा सोंवळा । नित्य वेळोवेळां स्मरे हरी
१६६७	सोंवळा	।।ज्ञा.गा.सो.३८.४।।	सोपान अखंड सोंवळा प्रचंड । न बोले वितंड हरिविण
१६६८	सोंवळी	।।ज्ञा.गा.सो.३८.१।।	पृथ्वी सोंवळी आकाश सोंवळें । मन हें वोवळें अभक्तांचें
१६६९	सोंवळी	।।ज्ञा.गा.सो.३८.३।।	ब्रह्मांड पंढरी सोंवळी हें खरी । तरसी निर्धारीं एक्या नामें
१६७०	सोंवळें	।।ज्ञा.गा.सो.३६.२।।	सर्व ब्रह्म निर्मळ नेणसि सोंवळें। एकाचि गोपाळें जन वन
१६७१	सोंवळें	।।ज्ञा.गा.सो.३७.२।।	मन हें सोंवळें सदा शौच करीं । तुज निरंतरीं हरि पावे
१६७२	सोंवळें	।।ज्ञा.गा.सो.३८.१।।	पृथ्वी सोंवळी आकाश सोंवळें । मन हें वोवळें अभक्तांचें
१६७३	सोंवळें	।।ज्ञा.गा.सो.३८.२।।	ब्रह्म हें सोंवळें न देखो वोंवळें । असों खेळेमेळें इये जनीं

१६७४	सोपा	।।ज्ञा.गा.सो.०१.३।।	हाचि मार्ग सोपा जनासी उघड । विषयाचें जाड टाकीं परतें
१६७५	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.०१.४।।	सोपान म्हणे गुंफसी सर्वथा । मग नव्हे उलथा भक्तिपंथें
१६७६	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.०२.६।।	कांसवदृष्टी न्याहाळी तूं रंगीं नाचतु पैं उगला । सोपान म्हणे आम्हीं वाळुवंटीं केला काला
१६७७	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
१६७८	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.०४.४।।	सोपान विदेही सर्वरूपीं बिंबतु । हरी रूपीं रतु जीव शिवा
१६७९	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.०५.४।।	सोपान प्रेमा आनंद हरीचा । तुटला मोहाचा मोहपाश
१६८०	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.०६.४।।	सोपान निवांत रामनाम मुखांत । नेणें दुजी मात हरीविण
१६८१	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.०७.४।।	सोपान जपतु रामनामीं रतु । निरंतर स्मरतु रामकृष्ण
१६८२	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.०८.४।।	सोपान निवांत रामनामीं रत । संसार उचित रामनाम
१६८३	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.०९.४।।	सोपान संचित रामनामामृत । नित्यता सेवित हरिकथा
१६८४	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.१०.४।।	याचेनि स्मरणें कैवल्य साचार । सोपान विचार हरि जपे
१६८५	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.११.४।।	सोपान म्हणे हरि जप करारे सर्वथा । न पवाल व्यथा भवजाळीं
१६८६	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.१२.४।।	निवृत्तीचें ध्यान ज्ञानदेव खूण । सोपान आपण नामपाठ
१६८७	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.१३.४।।	सोपान म्हणे सांकडें तुजचि सर्व कोडें । विनवितु मी वाडें चरणापाशीं
१६८८	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.१४.४।।	सोपान म्हणे सरतें तुजचि आवडतें । माझ्या मनोरथें तुझी आशा
१६८९	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.१५.४।।	सोपान म्हणे तुजविण न कळे । तुजमाजी सोहळें मनें केलें
१६९०	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.१६.४।।	सोपान सलगी न बोलतां उगा । तुजविण वाउगा ठावो नाहीं
१६९१	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.१७.४।।	सोपान निकट बोलोनि सरळ । तुष्टला गोपाळ अभय देत
१६९२	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.१८.४।।	सोपान पादप अवघेंचि हरिरूप । हरिविण स्वरुप नेघे चित्तीं
१६९३	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.१९.४।।	सोपान सार जपतुसे नाम । दिननिशीं नेम हृदयांतु
१६९४	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.२०.४।।	सोपान सांगत गोविंद स्मरणें । नित्यता पैं ध्यान गोविंद ऐसें
१६९५	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.२१.४।।	सोपान धारणा गोविंद पाठाचि । कोटि पैं कुळांची कुळवटी
१६९६	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.२२.४।।	सोपान सलगी विनविता तुम्हां । सर्व हा परमात्मा आम्हां दिसे
१६९७	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.२३.४।।	सोपान आलगटु नामपाठ वाचे । नित्य विठ्ठलाचे चरण हृदयीं
१६९८	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.२४.४।।	निवृत्ति खुणा ज्ञानदेवा हरी । सोपान झडकरी झोंबियेला
१६९९	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.२५.४।।	सोपान म्हणे रखुमादेविवर । तूंचि आमुचें पर कुळवटीं

१७००	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.२६.४।।	सोपान सगळा न दिसे इहीं डोळां । तूंचि बा गोपाळा आत्माराम
१७०१	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.२७.४।।	सोपान गुरूते तें ब्रह्म पुरतें । पुसोनि आरुतें ठाकीयेली
१७०२	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.२८.४।।	सोपान दयाळ गुरुनामें बळ । आपण निखळ आपरूपें
१७०३	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.२९.४।।	सोपान निकट गुरुनाम पेठ । नित्यता वैकुंठ जवळी असे
१७०४	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.३०.४।।	सोपान ब्रह्म वर्ततसे सम । प्रपंचाचा भ्रम नाहीं नाहीं
१७०५	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.३१.४।।	सोपान नैश्वर परब्रह्म साचार । सेवितु अपार नाम घोटें
१७०६	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.३२.४।।	सोपान म्हणे तें जगा जीवन मोल । भिवरा विठ्ठल दैवत आम्हां
१७०७	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.३३.४।।	सोपान म्हणे राम नांदे सर्वां घटीं । विश्वीं जगजेठी क्षरलासे
१७०८	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.३४.४।।	सोपान धारणा हरि नांदे सर्वत्र । त्याचेंचि चरित्र क्षरलेंसे
१७०९	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.३५.४।।	सोपान म्हणे हरीविण नाहीं तत्त्व । हरि हाचि सर्वत्र सर्वीं वसे
१७१०	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.३६.४।।	सोपान म्हणे गुरुचा उपदेश शुद्ध । तरीच वासना प्रबुद्ध तया नरा
१७११	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.३७.४।।	सोपान नेणें सलगीचा सोंवळा । नित्य वेळोवेळां स्मरे हरी
१७१२	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.३८.४।।	सोपान अखंड सोंवळा प्रचंड । न बोले वितंड हरिविण
१७१३	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.३९.४।।	सोपान खेचर ब्रह्म माजिवडे । ब्रह्मांडा येवढे आत्माराम
१७१४	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.४०.४।।	सोपान विनटे परब्रह्म घोटे । प्रपंच सपाटे निवटियेला
१७१५	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.४१.४।।	सोपान सांगतु हरि सर्वत्र वसे । भाग्यवंत दिसे सर्व काळ
१७१६	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.४२.४।।	सोपान देव्हडें मन माजिवडें। ब्रह्मांड येवढें गिळियेलें
१७१७	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.४४.४।।	सोपान सोपारें निरालंब निधारें । नंदाचें गोजिरें माजि खेळे
१७१८	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.४५.४।।	सोपान साजिरें ब्रह्म तें गोजिरें । जीवन साकारें ब्रह्म हेतु
१७१९	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.४६.४।।	सोपान वैखरी देहामाजी भारी । पूर्ण तो श्रीहरी बिंबीं बिंब
१७२०	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.४७.४।।	सोपान तो क्षेत्री जन हेंची क्षेत्र । तेथें तो विचित्र हारपला
१७२१	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.४८.४।।	सोपान दीपन दिपी तें जीवन । तयामाजी मन एक झालें
१७२२	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.४९.४।।	सोपान जिव्हाळें मनाचें तें आळें । परब्रह्म सांवळें तयामाजी
१७२३	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.५०.४।।	सोपान तिष्ठत रामनामीं लीन । मन तेथें मौन्य एकपणें
१७२४	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.५१.४।।	सोपान निकट परब्रह्म सेवी । सर्व हा गोसावी विठ्ठलराज
१७२५	सोपान	।।ज्ञा.गा.सो.५२.४।।	सोपान घोंगडी घडी केली । चरणीं राहिली निवृत्तीच्या

१७२६	सोपानीं	।।ज्ञा.गा.सो.४३.४।।	सोपानीं नलगे प्रपंची वियोग । ब्रह्मार्पण भोग नुरे तोही
१७२७	सोपारें	।।ज्ञा.गा.सो.४४.४।।	सोपान सोपारें निरालंब निर्धारें । नंदाचें गोजिरें माजि खेळे
१७२८	सोपें	।।ज्ञा.गा.सो.११.१।।	हरिनाम जपें सहस्त्रवरि सोपें । जातील रे पापें अनंतकोटी
१७२९	सोय	।।ज्ञा.गा.सो.१६.१।।	सर्वघटीं रूप समसारिखें आहे । म्हणोनियां ते सोय आम्हां भक्तां
१७३०	सोहपें	।।ज्ञा.गा.सो.१०.२।।	हरि हाचि आदठा तत्त्व पैं सोहपें । हरितील पापें हरिनामें
१७३१	सोहळे	।।ज्ञा.गा.सो.१२.१।।	रूप हें सांवळें भोगिताती डोळे । उद्धवा सोहळे अक्रुरासी
१७३२	सोहळें	।।ज्ञा.गा.सो.१५.४।।	सोपान म्हणे तुजविण न कळे । तुजमाजी सोहळें मनें केलें
१७३३	सौभाग्य	।।ज्ञा.गा.सो.३७.३।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य । सोंवळा आरोग्य हरि देखा
१७३४	स्थावर	।।ज्ञा.गा.सो.४०.३।।	स्थावर जंगम स्थावरिला राम । सर्वगत शाम नि:संदेहें
१७३५	स्थावरिला	।।ज्ञा.गा.सो.४०.३।।	स्थावर जंगम स्थावरिला राम । सर्वगत शाम नि:संदेहें
१७३६	स्थिती	।।ज्ञा.गा.सो.१३.२।।	आदि ब्रह्mamूर्ति तूंचि विष्णु स्थिती । तुज कैवल्यपति मोल नाहीं
१७३७	स्मरणें	।।ज्ञा.गा.सो.१०.४।।	याचेनि स्मरणें कैवल्य साचार । सोपान विचार हरि जपे
१७३८	स्मरणें	।।ज्ञा.गा.सो.२०.२।।	गोविंद स्मरणें नित्यता पारणें । हरिनाम पठणें मोक्षमुक्ति
१७३९	स्मरणें	।।ज्ञा.गा.सो.२०.४।।	सोपान सांगत गोविंद स्मरणें । नित्यता पैं ध्यान गोविंद ऐसें
१७४०	स्मरतु	।।ज्ञा.गा.सो.०७.४।।	सोपान जपतु रामनामीं रतु । निरंतर स्मरतु रामकृष्ण
१७४१	स्मरतु	।।ज्ञा.गा.सो.२१.३।।	नामेंविण नेणें दुजयाची मातु । गोविंद स्मरतु शिवराणा
१७४२	स्मरे	।।ज्ञा.गा.सो.३७.४।।	सोपान नेणें सलगीचा सोंवळा । नित्य वेळोवेळां स्मरे हरी
१७४३	स्वरुप	।।ज्ञा.गा.सो.१८.४।।	सोपान पादप अवघेंचि हरिरूप । हरिविण स्वरुप नेघे चित्तीं
१७४४	स्वरूप	।।ज्ञा.गा.सो.४९.१।।	नि:काम निश्चळ निश्चित स्वरूप । तेथें निर्विकल्प मन गेलें
१७४५	स्वरूपाची	।।ज्ञा.गा.सो.४८.२।।	स्वरूपाची खूण होउनी सकळ । भोगी सर्वकाळ चित्सत्ता
१७४६	हदयांतु	।।ज्ञा.गा.सो.१९.४।।	सोपान सार जपतुसे नाम । दिननिशीं नेम हदयांतु
१७४७	हदयीं	।।ज्ञा.गा.सो.२३.२।।	हरिराम गोविंद नित्य हाचि छंद । हदयीं आनंद प्रेमबोधु
१७४८	हदयीं	।।ज्ञा.गा.सो.२३.४।।	सोपान आलगटु नामपाठ वाचे । नित्य विठ्ठलाचे चरण हदयीं
१७४९	हनुमंता	।।ज्ञा.गा.सो.०३.१।।	आणिक ऐकें गा दूता । जेथें रामनाम कथा । तेथें करद्वय जोडूनी हनुमंता । सदा सन्मुख असिसे
१७५०	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.०५.३।।	हरि ध्यान जप मुक्त पैं अनंत । जीव शिवीं रत सर्वकाळ
१७५१	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.०७.२।।	हरि राम कृष्ण हरि राम कृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुखें करा

१७५२	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.०७.२।।	हरि राम कृष्ण हरि राम कृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुखें करा
१७५३	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.०८.३।।	विज्ञानीं पैं ज्ञान आटलेंसे पूर्ण । उभयतां चैतन्य तैसा हरि
१७५४	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.१०.१।।	ज्याचे मुखीं हरि तोचि धन्य ये जगीं । तरला पैं वेगीं वेदु बोले
१७५५	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.१०.२।।	हरि हाचि आदठा तत्त्व पैं सोहपें । हरितील पापें हरिनामें
१७५६	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.१०.३।।	वैकुंठींचें सुख नलगे पैं चित्तीं । हरि हेंचि मूर्ति विठ्ठल ध्यावो
१७५७	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.१०.४।।	याचेनि स्मरणें कैवल्य साचार । सोपान विचार हरि जपे
१७५८	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.११.३।।	हरि ध्यान चोख पवित्र परिकर । नित्यता शंकर हरिध्यानीं
१७५९	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.११.४।।	सोपान म्हणे हरि जप करारे सर्वथा । न पवाल व्यथा भवजाळीं
१७६०	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.२२.२।।	सर्व हरि हरि तो माझा कैवारी । दुजी भरोवरी नेघों आम्हीं
१७६१	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.२२.२।।	सर्व हरि हरि तो माझा कैवारी । दुजी भरोवरी नेघों आम्हीं
१७६२	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.३३.१।।	हरि असे देहीं हाचि भावो खरा । वायां तूं सैरा धांवूं नको
१७६३	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.३४.१।।	हरि नांदे देहीं ऐसा भावो आहे । परतोनि पाहें अरे जना
१७६४	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.३४.४।।	सोपान धारणा हरि नांदे सर्वत्र । त्याचेंचि चरित्र क्षरलेंसे
१७६५	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.३५.४।।	सोपान म्हणे हरीविण नाहीं तत्त्व । हरि हाचि सर्वत्र सर्वीं वसे
१७६६	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.३७.२।।	मन हें सोंवळें सदा शौच करीं । तुज निरंतरीं हरि पावे
१७६७	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.३७.३।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य । सोंवळा आरोग्य हरि देखा
१७६८	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.४१.३।।	हरिविण देवो नाहीं अन्य भावो । हरि असे सर्व देहभावीं
१७६९	हरि	।।ज्ञा.गा.सो.४१.४।।	सोपान सांगतु हरि सर्वत्र वसे । भाग्यवंत दिसे सर्व काळ
१७७०	हरिकथा	।।ज्ञा.गा.सो.०९.४।।	सोपान संचित रामनामामृत । नित्यता सेवित हरिकथा
१७७१	हरिचेंनि	।।ज्ञा.गा.सो.३३.३।।	हरिचेंनि ध्यान निरंतर करीं । बाह्य अभ्यंतरीं एकु रामु
१७७२	हरितील	।।ज्ञा.गा.सो.१०.२।।	हरि हाचि आदठा तत्त्व पैं सोहपें । हरितील पापें हरिनामें
१७७३	हरिध्यानीं	।।ज्ञा.गा.सो.११.३।।	हरि ध्यान चोख पवित्र परिकर । नित्यता शंकर हरिध्यानीं
१७७४	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.सो.०८.२।।	तैसें नका करूं प्रगट सर्वेश्वरु । हरिनाम उच्चारु जपा वाचे
१७७५	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.सो.११.१।।	हरिनाम जपें सहस्त्रवरि सोपें । जातील रे पापें अनंतकोटी
१७७६	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.सो.२०.२।।	गोविंद स्मरणें नित्यता पारणें । हरिनाम पठणें मोक्षमुक्ति
१७७७	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.सो.०९.३।।	वेगाचेनि वेगें जया लागवेगें । प्रपंच वाउगे हरिनामें

१७७८	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.सो.१०.२।।	हरि हाचि आदठा तत्त्व पैं सोहपें । हरितील पापें हरिनामें
१७७९	हरिबोधें	।।ज्ञा.गा.सो.१८.१।।	हरिसुखवेषें नाचोत सर्वदा । गोविंद परमानंदा हरिबोधें
१७८०	हरिराम	।।ज्ञा.गा.सो.२३.२।।	हरिराम गोविंद नित्य हाचि छंद । हदयीं आनंद प्रेमबोधु
१७८१	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.सो.०४.१।।	सर्वकाळ ध्यान हरिरूप ज्याचें । तया सर्व रूप साचें जवळी असे
१७८२	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.सो.०५.१।।	मनाचे मवाळ हरिरूप चिंतिती । रामकृष्ण मूर्ति नित्य कथा
१७८३	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.सो.१८.४।।	सोपान पादप अवघेंचि हरिरूप । हरिविण स्वरुप नेघे चित्तीं
१७८४	हरिविण	।।ज्ञा.गा.सो.११.२।।	हरिविण नाम नाहीं पा रे सार । दुसरा विचार करूं नको
१७८५	हरिविण	।।ज्ञा.गा.सो.१८.४।।	सोपान पादप अवघेंचि हरिरूप । हरिविण स्वरुप नेघे चित्तीं
१७८६	हरिविण	।।ज्ञा.गा.सो.२२.१।।	हरिविण दुजें न देखे चित्त माझें । म्हणोनि सहजें विचरतु
१७८७	हरिविण	।।ज्ञा.गा.सो.३५.१।।	हरिविण भावो न धरावा पोटीं । सर्व भावें सृष्टि एका तत्त्वें
१७८८	हरिविण	।।ज्ञा.गा.सो.३५.३।।	हरिविण नाहीं जीव शिव पाहीं । शिवाच्याही देहीं आत्मा हरी
१७८९	हरिविण	।।ज्ञा.गा.सो.३८.४।।	सोपान अखंड सोंवळा प्रचंड । न बोले वितंड हरिविण
१७९०	हरिविण	।।ज्ञा.गा.सो.४१.२।।	हरिविण नाहीं हरिविण नाहीं । दिशाद्रुम पाहीं बिंबलासे
१७९१	हरिविण	।।ज्ञा.गा.सो.४१.२।।	हरिविण नाहीं हरिविण नाहीं । दिशाद्रुम पाहीं बिंबलासे
१७९२	हरिविण	।।ज्ञा.गा.सो.४१.३।।	हरिविण देवो नाहीं अन्य भावो । हरि असे सर्व देहभावीं
१७९३	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.सो.२३.१।।	हरिवीण दुजें नावडे पैं दैवत । जरी तो समर्थ बोले सृष्टि
१७९४	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.सो.५१.१।।	हरिवीण नाहीं वेदादिकां मती । श्रुती त्या संपती जया रूपीं
१७९५	हरिसुखवेषें	।।ज्ञा.गा.सो.१८.१।।	हरिसुखवेषें नाचोत सर्वदा । गोविंद परमानंदा हरिबोधें
१७९६	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.०४.२।।	हरी हरी जाला प्रपंच अबोला । हरीसुखें निवाला तोचि धन्य
१७९७	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.०४.२।।	हरी हरी जाला प्रपंच अबोला । हरीसुखें निवाला तोचि धन्य
१७९८	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.०४.३।।	हरी हेंचि मन संपन्न अखंड । नित्यता ब्रह्मांड त्याचे देह
१७९९	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.०४.४।।	सोपान विदेही सर्वरूपीं बिंबतु । हरी रूपीं रतु जीव शिवा
१८००	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.१८.२।।	रामकृष्ण हरी या नामीं आनंदु । नित्यता गोविंदु आम्हां घरीं
१८०१	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.२३.३।।	हरी हेंचि दैवत समर्थ पैं आमुचें । बोलणें वेदाचें बोलती मुनी
१८०२	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.२४.४।।	निवृत्ति खुणा ज्ञानदेवा हरी । सोपान झडकरी झोंबियेला
१८०३	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.३५.३।।	हरिविण नाहीं जीव शिव पाहीं । शिवाच्याही देहीं आत्मा हरी

१८०४	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.३७.४।।	सोपान नेणें सलगीचा सोंवळा । नित्य वेळोवेळां स्मरे हरी
१८०५	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.४१.१।।	हरी असे देहीं सर्वकाळ संपन्न । म्हणोनी चिंतन निरंतर
१८०६	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.४२.२।।	एकतत्वेंसी हरी एक रूप माझा । भिन्नभाव दुजा नाहीं नाहीं
१८०७	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.५०.१।।	आपरूप हरी आपणचि देव । आपणची भाव सर्व जाला
१८०८	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.५०.२।।	सर्व हरी हरी बाह्य अभ्यंतरीं । एक चराचरीं आत्माराम
१८०९	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.५०.२।।	सर्व हरी हरी बाह्य अभ्यंतरीं । एक चराचरीं आत्माराम
१८१०	हरी	।।ज्ञा.गा.सो.५१.२।।	हरी हाचि सर्व उपनिषद भाव । रोहिणीचि माव जनीं दिसे
१८११	हरीचा	।।ज्ञा.गा.सो.०५.४।।	सोपान प्रेमा आनंद हरीचा । तुटला मोहाचा मोहपाश
१८१२	हरीविण	।।ज्ञा.गा.सो.०६.४।।	सोपान निवांत रामनाम मुखांत । नेणें दुजी मात हरीविण
१८१३	हरीविण	।।ज्ञा.गा.सो.३५.४।।	सोपान म्हणे हरीविण नाहीं तत्त्व । हरि हाचि सर्वत्र सर्वां वसे
१८१४	हरीसुखें	।।ज्ञा.गा.सो.०४.२।।	हरी हरी जाला प्रपंच अबोला । हरीसुखें निवाला तोचि धन्य
१८१५	हा	।।ज्ञा.गा.सो.१९.१।।	गोपाळ अच्युत हा नाममहिमा । नित्यता पूर्णिमा आम्हां देहीं
१८१६	हा	।।ज्ञा.गा.सो.१९.२।।	रामकृष्ण नाम हा जप परम । ऐसा नित्य नेम सारुं रया
१८१७	हा	।।ज्ञा.गा.सो.२०.१।।	गोविंद माधव हा जपु आमुचा । नाहीं प्रपंचाचा आम्हां लेशु
१८१८	हा	।।ज्ञा.गा.सो.२१.१।।	विठ्ठल पैं सार हा जपु आमुचा । अनित्याशी वाचा नित्यनेमु
१८१९	हा	।।ज्ञा.गा.सो.२२.३।।	राम हा सकळ आम्हां सर्व आहे । दुजें तें न साहे परब्रह्मीं
१८२०	हा	।।ज्ञा.गा.सो.२२.४।।	सोपान सलगी विनविता तुम्हां । सर्व हा परमात्मा आम्हां दिसे
१८२१	हा	।।ज्ञा.गा.सो.२५.२।।	आपीं सधर सर्व हा श्रीधर । सर्व कुळाचार पांडुरंग
१८२२	हा	।।ज्ञा.गा.सो.३४.३।।	हा बोधु श्रीरंगीं अर्जुना उपदेशु । सर्व हृषीकेशु सर्वां रूपीं
१८२३	हा	।।ज्ञा.गा.सो.४०.१।।	काढलें कुटाळ वासना बरळ । सर्व हा गोपाळ भरियेला
१८२४	हा	।।ज्ञा.गा.सो.५१.४।।	सोपान निकट परब्रह्म सेवी । सर्व हा गोसावी विठ्ठलराज
१८२५	हाचि	।।ज्ञा.गा.सो.०१.३।।	हाचि मार्ग सोपा जनासी उघड । विषयाचें जाड टाकीं परतें
१८२६	हाचि	।।ज्ञा.गा.सो.१०.२।।	हरि हाचि आदठा तत्त्व पैं सोहपें । हरितील पापें हरिनामें
१८२७	हाचि	।।ज्ञा.गा.सो.२३.२।।	हरिराम गोविंद नित्य हाचि छंद । हदयीं आनंद प्रेमबोधु
१८२८	हाचि	।।ज्ञा.गा.सो.३३.१।।	हरि असे देहीं हाचि भावो खरा । वायां तूं सैरा धांवूं नको
१८२९	हाचि	।।ज्ञा.गा.सो.३५.४।।	सोपान म्हणे हरीविण नाहीं तत्त्व । हरि हाचि सर्वत्र सर्वां वसे

१८३०	हाचि	।।ज्ञा.गा.सो.५१.२।।	हरी हाचि सर्व उपनिषद भाव । रोहिणीचि माव जनीं दिसे
१८३१	हारपला	।।ज्ञा.गा.सो.४४.३।।	साशंकित गावो जाला परिमाण । घट मठ दिन हारपला
१८३२	हारपला	।।ज्ञा.गा.सो.४७.४।।	सोपान तो क्षेत्री जन हेंची क्षेत्र । तेथें तो विचित्र हारपला
१८३३	हारपलें	।।ज्ञा.गा.सो.२६.३।।	तुजमाजी प्रेम गेलें सप्रेमें । जप व्रत नेम हारपलें
१८३४	हारपलें	।।ज्ञा.गा.सो.४७.३।।	उदयोस्तु परिमाण ब्रह्म । चंद्र सूर्य नेम हारपलें
१८३५	हृषीकेशा	।।ज्ञा.गा.सो.१५.२।।	हेंची मज चाड न करीं मी आशा । तुज हृषीकेशा चिंतितुसें
१८३६	हृषीकेशी	।।ज्ञा.गा.सो.२९.१।।	दिन व्योम तारा ग्रहगण शेखीं । एक हृषीकेशी सर्व आम्हां
१८३७	हृषीकेशु	।।ज्ञा.गा.सो.३४.३।।	हा बोधु श्रीरंगीं अर्जुना उपदेशु । सर्व हृषीकेशु सर्वां रूपीं
१८३८	हें	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐंसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
१८३९	हें	।।ज्ञा.गा.सो.१२.१।।	रूप हें सांवळें भोगिताती डोळे । उद्धवा सोहळे अक्रुरासी
१८४०	हें	।।ज्ञा.गा.सो.१५.३।।	तूंचि माझें धन जोडी हें निजाची । जननी तूं आमुची जीवलगी
१८४१	हें	।।ज्ञा.गा.सो.२९.३।।	सर्व हें निखळ आत्माराम सर्व । नाहीं देहभाव विकल्पता
१८४२	हें	।।ज्ञा.गा.सो.३७.२।।	मन हें सोंवळें सदा शौच करीं । तुज निरंतरीं हरि पावे
१८४३	हें	।।ज्ञा.गा.सो.३८.१।।	पृथ्वी सोंवळी आकाश सोंवळें । मन हें वोवळें अभक्तांचें
१८४४	हें	।।ज्ञा.गा.सो.३८.२।।	ब्रह्म हें सोंवळें न देखो वोंवळें । असों खेळेमेळें इये जनीं
१८४५	हें	।।ज्ञा.गा.सो.३८.३।।	ब्रह्मांड पंढरी सोंवळी हें खरी । तरसी निर्धारीं एक्या नामें
१८४६	हें	।।ज्ञा.गा.सो.३९.१।।	राम सर्वोत्तम या नामें निखळ । जन हें सफळ दिसताहे
१८४७	हें	।।ज्ञा.गा.सो.४०.२।।	गेलें पैं परतें शरीर हें रितें । नाशिवंत भूतें दुरी केलीं
१८४८	हें	।।ज्ञा.गा.सो.४४.२।।	मन हें निकट ब्रह्मरूपें चोख । ब्रह्मीं ब्रह्म लेख एकपणें
१८४९	हें	।।ज्ञा.गा.सो.४५.३।।	तैसें हें शरीर आत्मपणें नीट । मन हें निकट चोखाळपणें
१८५०	हें	।।ज्ञा.गा.सो.४५.३।।	तैसें हें शरीर आत्मपणें नीट । मन हें निकट चोखाळपणें
१८५१	हें	।।ज्ञा.गा.सो.४६.२।।	ज्योतिरूप छाया सर्व हें निर्गुण । आत्मारामीं भिन्न नाहीं नाहीं
१८५२	हें	।।ज्ञा.गा.सो.४७.२।।	उपमे वैकुंठ ब्रह्म हें तत्त्व बीज । सूचना अखंड सर्वांभूतीं
१८५३	हेंचि	।।ज्ञा.गा.सो.०४.३।।	हरी हेंचि मन संपन्न अखंड । नित्यता ब्रह्मांड त्याचे देह
१८५४	हेंचि	।।ज्ञा.गा.सो.१०.३।।	वैकुंठींचें सुख नलगे पैं चित्तीं । हरि हेंचि मूर्ति विठ्ठल ध्यावो
१८५५	हेंचि	।।ज्ञा.गा.सो.२१.२।।	गोविंद श्रीहरि हेंचि तो उच्चारी । शिव चराचरीं आत्मारामु

१८५६	हेंचि	।।ज्ञा.गा.सो.२३.३।।	हरी हेंचि दैवत समर्थ पैं आमुचें । बोलणें वेदाचें बोलती मुनी
१८५७	हेंची	।।ज्ञा.गा.सो.१५.२।।	हेंची मज चाड न करीं मी आशा । तुज हृषीकेशा चिंतितुसें
१८५८	हेंची	।।ज्ञा.गा.सो.४७.४।।	सोपान तो क्षेत्री जन हेंची क्षेत्र । तेथें तो विचित्र हारपला
१८५९	हेतु	।।ज्ञा.गा.सो.४५.४।।	सोपान साजिरें ब्रह्म तें गोजिरें । जीवन साकारें ब्रह्म हेतु
१८६०	हेलावली	।।ज्ञा.गा.सो.०२.४।।	पावले पंढरी भीमा देखियेली दृष्टी । वैष्णवाचा गजरु आनंदें हेलावली सृष्टी
१८६१	हो	।।ज्ञा.गा.सो.२४.३।।	रामेंविण दुजें नाहीं पैं हो बिजें । बोलतु सहजें वेदु जाणा
१८६२	हो	।।ज्ञा.गा.सो.२६.२।।	तूं तंव संपन्न आमुचें हो धन । सांगितली खूण निवृत्तीदेवीं
१८६३	होउनी	।।ज्ञा.गा.सो.१६.३।।	तेंची रूप रूपस दाविशी प्रकाश । पंढरीनिवास होउनी ठासी
१८६४	होउनी	।।ज्ञा.गा.सो.४८.२।।	स्वरूपाची खूण होउनी सकळ । भोगी सर्वकाळ चित्सत्ता
१८६५	होउनी	।।ज्ञा.गा.सो.४९.२।।	ध्येय गेलें ध्यान ध्याता माजी पूर्ण । आपण सनातन होउनी ठेला
१८६६	होउनी	।।ज्ञा.गा.सो.४९.३।।	निर्गुण निरालंब निर्विकार फळ । आपणचि सकळ होउनी ठेला
१८६७	होती	।।ज्ञा.गा.सो.५२.१।।	घोंगडियासाठीं पंढरीये पेठीं । वैष्णवाची दाटी होती तेथें
१८६८	होय	।।ज्ञा.गा.सो.०३.८।।	ऐसें नाम अगाध बीज । उच्चारी तो होय चतुर्भुज । सोपान म्हणे हें गुज । उमाशंकर देवाचें
१८६९	क्षमा	।।ज्ञा.गा.सो.३२.३।।	शांति क्षमा दया निवृत्ति माउली । अखंड साउली कांसवदृष्टी
१८७०	क्षमा	।।ज्ञा.गा.सो.४६.१।।	शांति दया क्षमा तेथील उपाया । निर्गुणीं ते माया आपरूप
१८७१	क्षरलासे	।।ज्ञा.गा.सो.३३.४।।	सोपान म्हणे राम नांदे सर्वां घटीं । विश्वीं जगजेठी क्षरलासे
१८७२	क्षरलेंसे	।।ज्ञा.गा.सो.३४.४।।	सोपान धारणा हरि नांदे सर्वत्र । त्याचेंचि चरित्र क्षरलेंसे
१८७३	क्षेत्र	।।ज्ञा.गा.सो.४७.४।।	सोपान तो क्षेत्री जन हेंची क्षेत्र । तेथें तो विचित्र हारपला
१८७४	क्षेत्री	।।ज्ञा.गा.सो.४७.४।।	सोपान तो क्षेत्री जन हेंची क्षेत्र । तेथें तो विचित्र हारपला
१८७५	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.सो.०८.३।।	विज्ञानीं पैं ज्ञान आटलेंसे पूर्ण । उभयतां चैतन्य तैसा हरि
१८७६	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.सो.४८.१।।	ज्ञानदेवीं ज्ञान नाहीं तेथें भिन्न । प्रपंचाचें भरण तेथें नाहीं
१८७७	ज्ञानदेव	।।ज्ञा.गा.सो.१२.४।।	निवृत्तीचें ध्यान ज्ञानदेव खूण । सोपान आपण नामपाठ
१८७८	ज्ञानदेवा	।।ज्ञा.गा.सो.२४.४।।	निवृत्ति खुणा ज्ञानदेवा हरी । सोपान झडकरी झोंबियेला
१८७९	ज्ञानदेवीं	।।ज्ञा.गा.सो.४८.१।।	ज्ञानदेवीं ज्ञान नाहीं तेथें भिन्न । प्रपंचाचें भरण तेथें नाहीं
१८८०	ज्ञानाचें	।।ज्ञा.गा.सो.३७.३।।	विवेक वैराग्य ज्ञानाचें सौभाग्य । सोंवळा आरोग्य हरि देखा

।। बापरखुमादेविवरु ।।

---------------- भाग ४ ----------------

।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत मुक्ताई अभंग ।।

।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत मुक्ताई अभंग - शब्द अभंग चरण सूची ।।

१	।।ज्ञा.गा.मु.०१.१।।	मुक्त जीव सदा होतिं पैं नामपाठें । तेंचि रूप विटे देखिलें आम्हीं
२	।।ज्ञा.गा.मु.०१.२।।	पुंडलिकें विठ्ठल आणिला पंढरी । आणूनि लवकरी तारिलें जग
३	।।ज्ञा.गा.मु.०१.३।।	ऐसें पुण्य केलें एका पुंडलिकेंची । निरसली जनाची भ्रमभूली
४	।।ज्ञा.गा.मु.०१.४।।	मुक्ताई चिंतनें मुक्त पैं जाली । चरणीं समरसली हरिपाठें
५	।।ज्ञा.गा.मु.०२.१।।	शून्यापरतें पाही तंव शून्य तेंही नाहीं। पाहातें पाहोनि ठायीं ठेवियलें
६	।।ज्ञा.गा.मु.०२.२।।	कैसा गे माये हा तारकु दिवटा । पंढरीं वैकुंठा प्रगटला
७	।।ज्ञा.गा.मु.०२.३।।	न कळे याची गती आदि मध्य अंतीं । जेथें श्रुति नेति नेति प्रगटल्या
८	।।ज्ञा.गा.मु.०२.४।।	मुक्ताई सप्रेम विठ्ठल संभ्रम । शून्याही शून्य सम शेजबाज
९	।।ज्ञा.गा.मु.०३.१।।	प्रकृति निर्गुण प्रकृति सगुण । दीपें दीप पूर्ण एका तत्त्वें
१०	।।ज्ञा.गा.मु.०३.२।।	देखिलें गे माये पंढरिपाटणीं । पुंडलिका आंगणीं विठ्ठलराज
११	।।ज्ञा.गा.मु.०३.३।।	विज्ञानेंसी तेज सज्ञानेंसी निज । निर्गुणेंसी चोज केलें सये
१२	।।ज्ञा.गा.मु.०३.४।।	मुक्ताई तारक सम्यक विठ्ठल । निवृत्तीनें चोखाळ दाखविलें
१३	।।ज्ञा.गा.मु.०४.१।।	अलिप्त संसारीं हरिनामपाठें । जाईजे वैकुंठे मुक्तलग
१४	।।ज्ञा.गा.मु.०४.२।।	हरिवीण मुक्त न करि हो सर्वदा । संसारआपदा भव तोडी
१५	।।ज्ञा.गा.मु.०४.३।।	आशेच्या निराशीं अचेतना वारी । चेतविल हरी आप आपरूपें
१६	।।ज्ञा.गा.मु.०४.४।।	मुक्ताई जीवन्मुक्तची सर्वदा । अभिन्न पैं भेदा भेदियेलें
१७	।।ज्ञा.गा.मु.०५.१।।	आधीं तूं मुक्तचि होतासि रे प्राणिया । परि वासनें पापिणिया नाडिलासी
१८	।।ज्ञा.गा.मु.०५.२।।	आधींचें आठवीं मग घेईं परी । हरिनाम जिव्हारी मंत्रसार
१९	।।ज्ञा.गा.मु.०५.३।।	आदि मध्य हरी ऊर्ध्व पैं वैकुंठ । जाईल वासना हरि होईल प्रगट
२०	।।ज्ञा.गा.मु.०५.४।।	एकतत्त्व धरीं हरिनाम गोड । येर तें काबाड विषय ओढी
२१	।।ज्ञा.गा.मु.०५.५।।	नानामतें सांडीं वासना पापिणी । एक नारायणीं चाड धरीं
२२	।।ज्ञा.गा.मु.०५.६।।	मुक्ताई मुक्तलग सांडिली हे वासना । मुक्तामुक्ती राना हरिपाठ
२३	।।ज्ञा.गा.मु.०६.१।।	नाम मंत्रें हरी निजदासां पावे । ऐकोनी या धावे झडकरी
२४	।।ज्ञा.गा.मु.०६.२।।	सुदर्शन करीं पावे लवकरी । पांडवा साहाकारी श्रीकृष्ण रया
२५	।।ज्ञा.गा.मु.०६.३।।	निजानंद दावी उघड पैं वैकुंठ । नामेंचि प्रगट आम्हांलागीं
२६	।।ज्ञा.गा.मु.०६.४।।	मुक्ताई जीवन मुक्त हा संसार । हरी पारावार केला आम्हीं

२७	।।ज्ञा.गा.मु.०७.१।।	भजनभावो देहीं नित्यनाम पैठा । नामेंचि वैकुंठा गणिका गेली
२८	।।ज्ञा.गा.मु.०७.२।।	नाममंत्र आम्हां हरीरामकृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुक्तिमार्गु
२९	।।ज्ञा.गा.मु.०७.३।।	नामचि तारकु तरले भवसिंधु । हरिनाम छंदु मंत्रसार
३०	।।ज्ञा.गा.मु.०७.४।।	मुक्ताई चिंतन हरिप्रेम पोटीं । नित्य नाम घोटी अमृत सदा
३१	।।ज्ञा.गा.मु.०८.१।।	मुक्त पैं अखंड त्यासी पैं फावलें । मुक्तचि घडलें हरिच्या पाठें
३२	।।ज्ञा.गा.मु.०८.२।।	रामकृष्णें मुक्त जाले पैं अनंत । तरले पतीत युगानयुगीं
३३	।।ज्ञा.गा.मु.०८.३।।	कृष्णनामें जीव झालें सदा शिव । वैकुंठ राणिव मुक्त सदा
३४	।।ज्ञा.गा.मु.०८.४।।	मुक्ताई संजीवन मुक्तमुक्ति कोडें । जालें पैं निवाडें हरिरूप
३५	।।ज्ञा.गा.मु.०९.१।।	मुक्तामुक्त दोन्ही नाईकतो कर्णीं । हरिनामपर्वणी सदा काळ
३६	।।ज्ञा.गा.मु.०९.२।।	नाहीं काळ तेथें आम्हां वेळ कैची । हरिनामछंदाची गोडी थोरी
३७	।।ज्ञा.गा.मु.०९.३।।	नाना विघ्न बाधा नाईकों आम्ही कदा । निरंतर धंदा रामकृष्ण
३८	।।ज्ञा.गा.मु.०९.४।।	मुक्तपणें मुक्त मुक्ताई पैं रत । हरिनाम स्मरत सर्वकाळ
३९	।।ज्ञा.गा.मु.१०.१।।	आदि मध्य ऊर्ध्व मुक्त भक्त हरी । सबाह्य अभ्यंतरीं हरि एकु
४०	।।ज्ञा.गा.मु.१०.२।।	न लगती तीर्थे हरिरूपें मुक्त । अवघेंचि सूक्त जपिनिलें
४१	।।ज्ञा.गा.मु.१०.३।।	ज्याचेनि नामें मुक्त पैं जडमूढ । तरले दगड समुद्रीं देखा
४२	।।ज्ञा.गा.मु.१०.४।।	मुक्ताई हरिनामें सर्वदा पैं मुक्त । नाहीं आदि अंत उरला आम्हां
४३	।।ज्ञा.गा.मु.११.१।।	आदि अंतु हरि सर्वांघटीं पूर्ण । जाणोनि संतजन प्रेमभरित
४४	।।ज्ञा.गा.मु.११.२।।	रामनाम चित्तें प्रेम वोसंडत । नित्यानित्य तृप्त हरिभक्ती
४५	।।ज्ञा.गा.मु.११.३।।	शांति क्षमा दया सावध पैं चित्तीं । आनंदें डुल्लती सनकादिक
४६	।।ज्ञा.गा.मु.११.४।।	मुक्ताई म्हणे नाम श्रीहरीचें जोडीं । नित्यता आवडीं चरणसेवा
४७	।।ज्ञा.गा.मु.१२.१।।	परब्रह्मीं चित्त निरंतर धंदा । तया नाहीं कदा गर्भवास
४८	।।ज्ञा.गा.मु.१२.२।।	उपजोनी जनीं धन्य ते योनी । चित्त नारायणीं मुक्तलग
४९	।।ज्ञा.गा.मु.१२.३।।	अव्यक्तीं पैं व्यक्तिं चित्तासि अनुभव । सर्व सर्वीं देव भरला दिसे
५०	।।ज्ञा.गा.मु.१२.४।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान उन्मनी विज्ञान । चित्त नारायण झालें त्याचें
५१	।।ज्ञा.गा.मु.१२.५।।	आदि अंतीं हरि सर्व त्याचा जाला । परतोनी अबोला प्रपंचेसी
५२	।।ज्ञा.गा.मु.१२.६।।	मुक्ताईचें चित्त निरंतर मुक्त । हरि हेंचि संचित आम्हां घरीं

५३	।।ज्ञा.गा.मु.१३.१।।	सर्वीं सर्व सुख अहं तेंचि दुःख । मोहममताविष त्यजियेलें
५४	।।ज्ञा.गा.मु.१३.२।।	साधक बाधक करूनि विवेक । मति मार्ग तर्क शोधियेला
५५	।।ज्ञा.गा.मु.१३.३।।	सर्वतीर्थ हरि दुभाळु धेनुवा । वोळला कणवा चातकाचा
५६	।।ज्ञा.गा.मु.१३.४।।	सूक्ष्ममार्ग त्याचा भक्त देहीं मायेचा । आकळावयाचा सत्व धरीं
५७	।।ज्ञा.गा.मु.१३.५।।	वेद जंव वाणी श्रुति तुपें काहाणी । ऐको जाय कर्णीं तंव परता जाय
५८	।।ज्ञा.गा.मु.१३.६।।	मुक्ताई सोहंभावें भरलें दिसे देवें । मूर्तामूर्त सोहंभावें हरि घोटी
५९	।।ज्ञा.गा.मु.१४.१।।	पूजा पूज्य वीते पूजक पैं चित्तें । घाली दंडवते भावशिळा
६०	।।ज्ञा.गा.मु.१४.२।।	चंपक सुमनें पूजी कातळीनें । धूप दिप मनें मानसिक
६१	।।ज्ञा.गा.मु.१४.३।।	भावातीत भावो वोगरी अरावो । पाहुणा पंढरीरावो हरि माझा
६२	।।ज्ञा.गा.मु.१४.४।।	मुक्ताई संपन्न विस्तारूनि अन्न । सेवी नारायण हरि माझा
६३	।।ज्ञा.गा.मु.१५.१।।	अविट न विटे हरिचे हे गुण । सर्व सनातन ध्यान रूपें
६४	।।ज्ञा.गा.मु.१५.२।।	साध्य हें साधन हरिरूपें ध्यान । रामकृष्ण कीर्तन मुक्त आम्ही
६५	।।ज्ञा.गा.मु.१५.३।।	असंगेंचि नटु नटलों पैं साचे । नाहीं त्या यमाचें भय आम्हां
६६	।।ज्ञा.गा.मु.१५.४।।	मुक्तता पूर्णता मुक्ताई साधली । साधन दिसली चांगयासी
६७	।।ज्ञा.गा.मु.१६.१।।	व्यक्त अव्यक्तीचें रूपस मोहाचें । एकतत्त्व दीपाचें ह्रदयीं नांदे
६८	।।ज्ञा.गा.मु.१६.२।।	चांगया फावलें फावोनी घेतलें । निवृत्तीनें दिधलें आमुच्या करीं
६९	।।ज्ञा.गा.मु.१६.३।।	आदि मध्य यासी सर्वत्र निवासी । एकरूपें निशी दवडितु
७०	।।ज्ञा.गा.मु.१६.४।।	मुक्ताई पूर्णता एकरूपें चित्ता । आदि अंतु कथा सांडियेली
७१	।।ज्ञा.गा.मु.१७.१।।	मनें मन चोरी मनोमन धरीं । कुंडली आधारीं सहस्त्रदळीं
७२	।।ज्ञा.गा.मु.१७.२।।	मन हें वोगरु आदि हरिहरु । करी पाहुणेरु आदिरूपा
७३	।।ज्ञा.गा.मु.१७.३।।	साविया विसरू घेसील पडिभरू । गुरुकृपा विरु विरे सदा
७४	।।ज्ञा.गा.मु.१७.४।।	मुक्ता मुक्त चित्तें गुरुमार्ग विते । पावन त्वरिते भवीं भाव
७५	।।ज्ञा.गा.मु.१८.१।।	सर्व रूपीं निर्गुण संचलें पैं सर्वदा । आकार संपदा नाहीं तया
७६	।।ज्ञा.गा.मु.१८.२।।	आकारिती भक्त मायामय काम । सर्वत्र निस्सीम अंतरीं आहे
७७	।।ज्ञा.गा.मु.१८.३।।	वृत्तीचा उच्छेदु निवृत्ति तत्त्वता । सर्वही समता सांगितली
७८	।।ज्ञा.गा.मु.१८.४।।	मुक्ताई अविट मुक्तपंथरत । जीवीं शिवीं अनंत तत्त्वविद

७९	।।ज्ञा.गा.मु.१९.१।।	उर्णाचिया गळां बांधिली दोरी । पाहों जाय घरीं तंव तंतु नाहीं
८०	।।ज्ञा.गा.मु.१९.२।।	तैसें झालें बाई जंव एकतत्त्व नाहीं । दुजी जंव साई तंव हें अंध
८१	।।ज्ञा.गा.मु.१९.३।।	ऐसी मी हो अंध जात होतें वायां । प्रकृति सावया पावली तेथें
८२	।।ज्ञा.गा.मु.१९.४।।	मुक्ताई सावध करी निवृत्तिराज । हरिप्रेमें उमज एकतत्वें
८३	।।ज्ञा.गा.मु.२०.१।।	सहस्त्रदळीं हरि आत्मा हा कुसरी । नांदे देहा भीतरीं अलिप्त सदा
८४	।।ज्ञा.गा.मु.२०.२।।	रविबिंब बिंबे घटमठीं सदा । तें नातळे पैं कदा तैसा आम्हां
८५	।।ज्ञा.गा.मु.२०.३।।	अलिप्त श्रीहरि सेवी कां झडकरी । सेवितां झडकरी हरिच होआल
८६	।।ज्ञा.गा.मु.२०.४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधल्या वनस्पती । तैसी आहे संगतीं या हरिपाठें
८७	।।ज्ञा.गा.मु.२०.५।।	मुक्ताई चिंतित चिंतामणी चित्तीं । इच्छिले पावती भक्त सदा
८८	।।ज्ञा.गा.मु.२१.१।।	नादबिंदा भेटी जे वेळीं पैं जाली । ऐशी एके बोली बोलती जीव
८९	।।ज्ञा.गा.मु.२१.२।।	उगेंचि मोहन धरूनि प्रपंचीं । त्यासी पैं यमाची नगरी आहे
९०	।।ज्ञा.गा.मु.२१.३।।	जीव जंतु जड त्यासी उपदेशीं । त्यासी गर्भवासीं घाली देवो
९१	।।ज्ञा.गा.मु.२१.४।।	मुक्ताई श्रीहरी उपदेश निवृत्ति । संसार पुढती नाहीं आम्हां
९२	।।ज्ञा.गा.मु.२२.१।।	देउळींचा देवो घरभरी भावो । कळसेवीण वावो जातु असे
९३	।।ज्ञा.गा.मु.२२.२।।	जाताती वाउगे नटनाट्यसोंगें । चित्तअनुरागें भजतीना
९४	।।ज्ञा.गा.मु.२२.३।।	असोनि न दिसे उगयाचि पिसे । घेती वायां वसे सज्जनेवीण
९५	।।ज्ञा.गा.मु.२२.४।।	रावो रंक कोहं न म्हणेचि सोहं । साकारलें ओहं न कळे तया
९६	।।ज्ञा.गा.मु.२२.५।।	भ्रमाचेनि भूली वायाचि घरकुली । माया आड ठेली अरे रया
९७	।।ज्ञा.गा.मु.२२.६।।	मुक्ताई परेसी दुभतें चहूंसी । सत्रावी सर्वरसीं एका देवें
९८	।।ज्ञा.गा.मु.२३.१।।	विश्रांति मनाची निजशांति साची । मग त्या यमाची भेटी नाहीं
९९	।।ज्ञा.गा.मु.२३.२।।	अधिकारी मन मग सारी स्नान । रोकडेंचि साधन आलें हातां
१००	।।ज्ञा.गा.मु.२३.३।।	साधिलें साधन नित्य अनुष्ठान । चित्तीं नारायण मंत्र जपे
१०१	।।ज्ञा.गा.मु.२३.४।।	मुक्ताई प्रवीण नारायण धन । नित्य मंत्रें स्नान करी वेगीं
१०२	।।ज्ञा.गा.मु.२४.१।।	मुक्तपणें सांग देवो होय देवांग । मीपणें उद्वेग नेघे रया
१०३	।।ज्ञा.गा.मु.२४.२।।	वाउगें मीपण आथिलें प्रवीण । एक नारायण तत्त्व खरें
१०४	।।ज्ञा.गा.मु.२४.३।।	मुक्ता मुक्ती दोन्ही करी कारे शिराणी । द्वैताची काहाणी नाहीं तुज

१०५	।।ज्ञा.गा.मु.२४.४।।	मुक्ताई अद्वैत द्वैतीं द्वैतातीत । अवघाचि अनंत दिसे देहीं
१०६	।।ज्ञा.गा.मु.२५.१।।	अंतर बाह्य निकें सर्व इंद्रियांचें चोज । निजीं निजबीज एकतत्त्व
१०७	।।ज्ञा.गा.मु.२५.२।।	आदि नाहीं अनादि नाहीं । तें रूप पाहीं अविट बाईये
१०८	।।ज्ञा.गा.मु.२५.३।।	मुक्ताई संजीवन तत्वता निर्गुण । आकार सगुण प्रपंचींचा
१०९	।।ज्ञा.गा.मु.२६.१।।	नामबळें देहीं असोनियां मुक्त । शांति क्षमा चित्त हरिभजनें
११०	।।ज्ञा.गा.मु.२६.२।।	दया धरा चित्तीं सर्वभूतीं करुणा । निरंतर वासना हरिरूपीं
१११	।।ज्ञा.गा.मु.२६.३।।	माधव मुकुंद हरिनाम चित्तीं । सर्व पैं मुक्ति नामपाठें
११२	।।ज्ञा.गा.मु.२६.४।।	मुक्ताईचें धन हरिनामें उच्चारु । अवघाचि संसारु मुक्त केला
११३	।।ज्ञा.गा.मु.२७.१।।	करणें जंव कांहीं करूं जाये शेवट । तंव पडे आडवाट द्वैतभावें
११४	।।ज्ञा.गा.मु.२७.२।।	राहिलें करणें न चले पैं कर्म । हरिवीण देहधर्म चुकताहे
११५	।।ज्ञा.गा.मु.२७.३।।	मोक्षालागीं उपाय करितोसि नाना । तंव साधनीं परतां पडो पाहे
११६	।।ज्ञा.गा.मु.२७.४।।	मुक्ताई करि हरिश्रवण पाठ । तेणें मोक्षमार्ग नीट सकळ साधे
११७	।।ज्ञा.गा.मु.२८.१।।	मुक्तपणें ब्रीद बांधोनियां द्विज । नेणती ते बीज केशव हरी
११८	।।ज्ञा.गा.मु.२८.२।।	ज्याचेनि मुक्तता सर्वही पैं मुक्त । करूनियां रत न सेविती
११९	।।ज्ञा.गा.मु.२८.३।।	वेदीं बोलियेलें ब्रह्मार्पणभावें । सदा मुक्त व्हावें अरे जना
१२०	।।ज्ञा.गा.मु.२८.४।।	मुक्ताई मुक्त हरिनाम सेवित । अवघेचि मुक्त सेवितां हरी
१२१	।।ज्ञा.गा.मु.२९.१।।	उजिवडु कोडें घेतसो निवाडें । आपुलेयि चाडे जीवनकळा
१२२	।।ज्ञा.गा.मु.२९.२।।	एकरूप दिसे सर्वांघटीं भासे । एक हृषिकेशें व्यापियेलें
१२३	।।ज्ञा.गा.मु.२९.३।।	त्रिपुटीं भेदुनी सर्वत्रगामिनी । एका रूपें मोहिनी तेही सदा
१२४	।।ज्ञा.गा.मु.२९.४।।	नित्यता उन्मत्त अवघेंचि भरित । एकतत्त्वें दावित सोहं भावें
१२५	।।ज्ञा.गा.मु.२९.५।।	मुक्ताई सांगती कैसेनि गुंफती । माया देवी समाप्ति निजतत्त्वीं
१२६	।।ज्ञा.गा.मु.३०.१।।	विस्तारूनी रूप सांगितलें तत्त्वीं । कैसेनि परतत्त्वीं वोळखी जाली
१२७	।।ज्ञा.गा.मु.३०.२।।	सोहंभावें ठसा कोण ते पैठा । उभाउभी वाटा कैसा जातु
१२८	।।ज्ञा.गा.मु.३०.३।।	या नाहीं सज्ञान हा अवघा विज्ञान । आपरूप धन सर्वांरूपीं
१२९	।।ज्ञा.गा.मु.३०.४।।	मुक्ताई मुक्तता सर्वपणें पुरता । मुक्ता मुक्ति अपैता निजबोधें
१३०	।।ज्ञा.गा.मु.३१.१।।	मुक्तामुक्त कोडें पाहिलें निवाडें । ब्रह्मांडा एवढें महतत्त्व

१३१	।।ज्ञा.गा.मु.३१.२।।	निजतत्त्व आप अवघाचि परिपाक । एका रूपें दीपक लावियेला
१३२	।।ज्ञा.गा.मु.३१.३।।	आदि मध्य निज निर्गुण सहज । समाधि निजतेज आम्हां रामू
१३३	।।ज्ञा.गा.मु.३१.४।।	मुक्ताईचें धन आत्माराम गूण । देखिलें निधान हृदयघटीं
१३४	।।ज्ञा.गा.मु.३२.१।।	निर्गुणाची सेज सगुणाची बाज । तेथें केशीराज पहुडले
१३५	।।ज्ञा.गा.मु.३२.२।।	कैसें याचें करणें दिवसा चांदिणें । सबळें उठणें एक तत्त्वीं
१३६	।।ज्ञा.गा.मु.३२.३।।	नाहीं या ममता अवघीच समता । आदि अंतु बिंबतां न लगे वेळू
१३७	।।ज्ञा.गा.मु.३२.४।।	मुक्ताई सधन सर्वत्र नारायण । जीवशिव संपूर्ण एकातत्त्वें
१३८	।।ज्ञा.गा.मु.३३.१।।	दिवसा शीतळ निशियेसी बरळ । अधऊर्ध्व केवळ निजबीज
१३९	।।ज्ञा.गा.मु.३३.२।।	या आदि नाहीं अनादिही नाहीं । कैचा मोहप्रवाहीं दिसेचिना
१४०	।।ज्ञा.गा.मु.३३.३।।	शक्तीचे संपुष्टीं मुक्ता मुक्त घट । अवघें वैकुंठ दिसताहे
१४१	।।ज्ञा.गा.मु.३३.४।।	मुक्ताई परिपाक अवघें रूप एक । देखिलें सम्यक् सोहंभावें
१४२	।।ज्ञा.गा.मु.३४.१।।	जेथें जें पाहे तें तेथें आहे । उभारोनि बाहे वेद सांगे
१४३	।।ज्ञा.गा.मु.३४.२।।	सोमकांतीं झरा कोठील दुसरा । तत्त्वीं तत्त्व धरा निजदृष्टी
१४४	।।ज्ञा.गा.मु.३४.३।।	हेतु मातु आम्हां अवघाचि परमात्मा । सोहंभावें सोहं आत्मा सर्वीं असे
१४५	।।ज्ञा.गा.मु.३४.४।।	मुक्तलग खूण मुक्ताई प्रमाण । देहीं देहो सौजन्य निजतेजें
१४६	।।ज्ञा.गा.मु.३५.१।।	पूर्णपणें सार अविट आचार । सारासार विचार निजतेजें
१४७	।।ज्ञा.गा.मु.३५.२।।	निर्गुणीं आकार सर्वत्र साकार । एकरूपें विचार निजतेजें
१४८	।।ज्ञा.गा.मु.३५.३।।	मुक्ताई चैतन्य अवघें चिद्घन । आदि अंतु खूण निवृत्तीची
१४९	।।ज्ञा.गा.मु.३६.१।।	आदि मध्य अंतु न कळोनि भ्रांतु । असे जो सततु निजतत्त्वें
१५०	।।ज्ञा.गा.मु.३६.२।।	कैसेनि तत्त्वतां तत्त्व पैं अनंता । एकतत्त्वें समता आपेंआप
१५१	।।ज्ञा.गा.मु.३६.३।।	आप जंव नाहीं पर पाहासी काई । विश्वपणें होई निजतत्त्वीं
१५२	।।ज्ञा.गा.मु.३६.४।।	माजि मजवटा चित्त नेत तटा । परब्रह्म वैकुंठा चित्तानुसारें
१५३	।।ज्ञा.गा.मु.३६.५।।	मुक्ताई सांगती मुक्तनामपंक्ति । हरिनामें शांति प्रपंचाची
१५४	।।ज्ञा.गा.मु.३७.१।।	मुक्तलग चित्तें मुक्त पैं सर्वदा । रामकृष्ण गोविंदा वाचे नित्य
१५५	।।ज्ञा.गा.मु.३७.२।।	हरिहरि छंदु तोडी भवकंदु । नित्य नामानंदु जपें रया
१५६	।।ज्ञा.गा.मु.३७.३।।	सर्वत्र रूपडें भरलेंसे दृश्य । ज्ञाता ज्ञेयभास हरिमाजी

१५७	।।ज्ञा.गा.मु.३७.४।।	मुक्ताई सधन हरीरूप चित्तीं । संसारसमाप्ति हरिच्या नामें
१५८	।।ज्ञा.गा.मु.३८.१।।	चित्तासी व्यापक व्यापुनियां दुरी । तेंचि माजिघरीं नांदे सदा
१५९	।।ज्ञा.गा.मु.३८.२।।	दिसे मध्य सुख मुक्तलग हरी । शांति वसे घरीं सदोदित
१६०	।।ज्ञा.गा.मु.३८.३।।	नाहीं या शेवट अवघाचि निघोट । गुरुतत्त्वें वाट चैतन्यासी
१६१	।।ज्ञा.गा.मु.३८.४।।	मुक्ताई संपन्न मुक्त पैं सेजुळे । सर्वत्र उभविले मुक्ति चोख
१६२	।।ज्ञा.गा.मु.३९.१।।	प्रारब्ध संचित आचरण गोमटें । निवृत्ति तटाकें निघालों आम्ही
१६३	।।ज्ञा.गा.मु.३९.२।।	मुळींचा पदार्थ मुळींच पैं गेला । परतोनि अबोला संसारासी
१६४	।।ज्ञा.गा.मु.३९.३।।	सत्यमिथ्याभाव सत्वर फळला । हृदयीं सामावला हरिराज
१६५	।।ज्ञा.गा.मु.३९.४।।	अव्यक्त आकार साकार हे स्फूर्ति । जीवेंशिवें प्राप्ति ऐसें केलें
१६६	।।ज्ञा.गा.मु.३९.५।।	सकाम निष्काम वृत्तीचा निज फेर । वैकुंठाकार दाखविलें
१६७	।।ज्ञा.गा.मु.३९.६।।	मुक्तलग मुक्त मुक्ताईचें तट । अवघेंचि वैकुंठ निघोट रया
१६८	।।ज्ञा.गा.मु.४०.१।।	शांति क्षमा वसे देहीं देव पैसे । चित्त समरसें मुक्त मेळु
१६९	।।ज्ञा.गा.मु.४०.२।।	निर्गुणें उपरमु देव पुरुषोत्तमु । प्रकृति संगमु चेतनेचा
१७०	।।ज्ञा.गा.मु.४०.३।।	सज्ञानी दिवटा अज्ञानी तो पैठा । निवृत्तीच्या तटा नेतु भक्ता
१७१	।।ज्ञा.गा.मु.४०.४।।	मुक्ताई दिवस अवघा हृषीकेश । केशवेंविण वास शून्य पैसे
१७२	।।ज्ञा.गा.मु.४१.१।।	देउळाच्या कळशीं नांदे एक ऋषी । तया घातली पुशी योगेश्वरी
१७३	।।ज्ञा.गा.मु.४१.२।।	दिवसा चांदिणें रात्रीं पडे ऊष्ण । कैसेंनि कठिण तत्त्व जालें
१७४	।।ज्ञा.गा.मु.४१.३।।	ऋषी म्हणे चापेकळिकाळा पैं कांपे । प्रकाश पिपे निघोन जाय
१७५	।।ज्ञा.गा.मु.४१.४।।	ठायींच्या ठायीं असे पहातां न दिसे । मनाच्या धारसें एक होय
१७६	।।ज्ञा.गा.मु.४१.५।।	एकट एकलें वायांचि पैं गुंफलें । मुक्त पैं वरिलें सहज असे
१७७	।।ज्ञा.गा.मु.४१.६।।	वैकुंठ अविट असोनि प्रकट । वायांचि अडवाट मुक्ताई म्हणे
१७८	।।ज्ञा.गा.मु.४२.१।।	मुंगी उडाली आकाशीं । तिणें गिळिलें सूर्याशीं
१७९	।।ज्ञा.गा.मु.४२.२।।	थोर नवलाव जाला । वांझे पुत्र प्रसवला
१८०	।।ज्ञा.गा.मु.४२.३।।	विंचु पाताळाशीं जाय । शेष माथा वंदी पाय
१८१	।।ज्ञा.गा.मु.४२.४।।	माशी व्याली घार झाली । देखोन मुक्ताई हांसली

१	अंत	।।ज्ञा.गा.मु.१०.४।।	मुक्ताई हरिनामें सर्वदा पैं मुक्त । नाहीं आदि अंत उरला आम्हां
२	अंतर	।।ज्ञा.गा.मु.२५.१।।	अंतर बाह्य निकें सर्व इंद्रियांचें चोज । निजीं निजबीज एकतत्त्व
३	अंतरीं	।।ज्ञा.गा.मु.१८.२।।	आकारिती भक्त मायामय काम । सर्वत्र नि:सिम अंतरीं आहे
४	अंतीं	।।ज्ञा.गा.मु.०२.३।।	न कळे याची गती आदि मध्य अंतीं । जेथें श्रुति नेति नेति प्रगटल्या
५	अंतीं	।।ज्ञा.गा.मु.१२.५।।	आदि अंतीं हरि सर्व त्याचा जाला । परतोनी अबोला प्रपंचेसी
६	अंतु	।।ज्ञा.गा.मु.११.१।।	आदि अंतु हरि सर्वांघटीं पूर्ण । जाणोनि संतजन प्रेमभरित
७	अंतु	।।ज्ञा.गा.मु.१६.४।।	मुक्ताई पूर्णता एकरूपें चित्ता । आदि अंतु कथा सांडियेली
८	अंतु	।।ज्ञा.गा.मु.३२.३।।	नाहीं या ममता अवघीच समता । आदि अंतु बिंबतां न लगे वेळू
९	अंतु	।।ज्ञा.गा.मु.३५.३।।	मुक्ताई चैतन्य अवघें चिद्घन । आदि अंतु खूण निवृत्तीची
१०	अंतु	।।ज्ञा.गा.मु.३६.१।।	आदि मध्य अंतु न कळोनि भ्रांतु । असे जो सततु निजतत्त्वें
११	अंध	।।ज्ञा.गा.मु.१९.२।।	तैसें झालें बाई जंव एकतत्त्व नाहीं । दुजी जंव साई तंव हें अंध
१२	अंध	।।ज्ञा.गा.मु.१९.३।।	ऐसी मी हो अंध जात होतें वायां । प्रकृति सावया पावली तेथें
१३	अखंड	।।ज्ञा.गा.मु.०८.१।।	मुक्त पैं अखंड त्यासी पैं फावलें । मुक्तचि घडलें हरिच्या पाठें
१४	अचेतना	।।ज्ञा.गा.मु.०४.३।।	आशेच्या निराशीं अचेतना वारी । चेतविल हरी आप आपरूपें
१५	अज्ञानी	।।ज्ञा.गा.मु.४०.३।।	सज्ञानी दिवटा अज्ञानी तो पैठा । निवृत्तीच्या तटा नेतु भक्ता
१६	अडवाट	।।ज्ञा.गा.मु.४१.६।।	वैकुंठ अविट असोनि प्रकट । वायांचि अडवाट मुक्ताई म्हणे
१७	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.मु.२४.४।।	मुक्ताई अद्वैत द्वैतीं द्वैतातीत । अवघाचि अनंत दिसे देहीं
१८	अधऊर्ध्व	।।ज्ञा.गा.मु.३३.१।।	दिवसा शीतळ निशियेसी बरळ । अधऊर्ध्व केवळ निजबीज
१९	अधिकारी	।।ज्ञा.गा.मु.२३.२।।	अधिकारी मन मग सारी स्नान । रोकडेंचि साधन आलें हातां
२०	अनंत	।।ज्ञा.गा.मु.०८.२।।	रामकृष्णें मुक्त जाले पैं अनंत । तरले पतीत युगानयुगीं
२१	अनंत	।।ज्ञा.गा.मु.१८.४।।	मुक्ताई अविट मुक्तपंथरत । जीवीं शिवीं अनंत तत्त्वविद
२२	अनंत	।।ज्ञा.गा.मु.२४.४।।	मुक्ताई अद्वैत द्वैतीं द्वैतातीत । अवघाचि अनंत दिसे देहीं
२३	अनंता	।।ज्ञा.गा.मु.३६.२।।	कैसेनि तत्त्वतां तत्त्व पैं अनंता । एकतत्त्वें समता आपेंआप
२४	अनादि	।।ज्ञा.गा.मु.२५.२।।	आदि नाहीं अनादि नाहीं । तें रूप पाहीं अविट बाईये
२५	अनादिही	।।ज्ञा.गा.मु.३३.२।।	या आदि नाहीं अनादिही नाहीं । कैचा मोहप्रवाहीं दिसेचिना
२६	अनुभव	।।ज्ञा.गा.मु.१२.३।।	अव्यक्तीं पैं व्यक्ति चित्तासि अनुभव । सर्व सर्वी देव भरला दिसे

२७	अनुष्ठान	।।ज्ञा.गा.मु.२३.३।।	साधिलें साधन नित्य अनुष्ठान । चित्तीं नारायण मंत्र जपे
२८	अन्न	।।ज्ञा.गा.मु.१४.४।।	मुक्ताई संपन्न विस्तारूनि अन्न । सेवी नारायण हरि माझा
२९	अपैता	।।ज्ञा.गा.मु.३०.४।।	मुक्ताई मुक्तता सर्वपणें पुरता । मुक्ता मुक्ति अपैता निजबोधें
३०	अबोला	।।ज्ञा.गा.मु.१२.५।।	आदि अंतीं हरि सर्व त्याचा जाला । परतोनी अबोला प्रपंचेसी
३१	अबोला	।।ज्ञा.गा.मु.३९.२।।	मुळींचा पदार्थ मुळींच पैं गेला । परतोनि अबोला संसारासी
३२	अभिन्न	।।ज्ञा.गा.मु.०४.४।।	मुक्ताई जीवन्मुक्तची सर्वदा । अभिन्न पैं भेदा भेदियेलें
३३	अभ्यंतरीं	।।ज्ञा.गा.मु.१०.१।।	आदि मध्य ऊर्ध्व मुक्त भक्त हरी । सबाह्य अभ्यंतरीं हरि एकु
३४	अमृत	।।ज्ञा.गा.मु.०७.४।।	मुक्ताई चिंतन हरिप्रेम पोटीं । नित्य नाम घोटी अमृत सदा
३५	अरावो	।।ज्ञा.गा.मु.१४.३।।	भावातीत भावो वोगरी अरावो । पाहुणा पंढरीरावो हरि माझा
३६	अरे	।।ज्ञा.गा.मु.२२.५।।	भ्रमाचेनि भूली वायाचि घरकुली । माया आड ठेली अरे रया
३७	अरे	।।ज्ञा.गा.मु.२८.३।।	वेदीं बोलियेलें ब्रह्मार्पणभावें । सदा मुक्त व्हावें अरे जना
३८	अलिप्त	।।ज्ञा.गा.मु.०४.१।।	अलिप्त संसारीं हरिनामपाठें । जाईजे वैकुंठे मुक्तलग
३९	अलिप्त	।।ज्ञा.गा.मु.२०.१।।	सहस्त्रदळीं हरि आत्मा हा कुसरी । नांदे देहा भीतरीं अलिप्त सदा
४०	अलिप्त	।।ज्ञा.गा.मु.२०.३।।	अलिप्त श्रीहरि सेवी कां झडकरी । सेवितां झडकरी हरिच होआल
४१	अवघा	।।ज्ञा.गा.मु.३०.३।।	या नाहीं सज्ञान हा अवघा विज्ञान । आपरूप धन सर्वांरूपीं
४२	अवघा	।।ज्ञा.गा.मु.४०.४।।	मुक्ताई दिवस अवघा हृषीकेश । केशवेंविण वास शून्य पैसे
४३	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.मु.२४.४।।	मुक्ताई अद्वैत द्वैतीं द्वैतातीत । अवघाचि अनंत दिसे देहीं
४४	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.मु.२६.४।।	मुक्ताईचें धन हरिनामें उच्चारु । अवघाचि संसारु मुक्त केला
४५	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.मु.३१.२।।	निजतत्त्व आप अवघाचि परिपाक । एका रूपें दीपक लावियेला
४६	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.मु.३४.३।।	हेतु मातु आम्हां अवघाचि परमात्मा । सोहंभावें सोहं आत्मा सर्वीं असे
४७	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.मु.३८.३।।	नाहीं या शेवट अवघाचि निघोट । गुरुतत्त्वें वाट चैतन्यासी
४८	अवघीच	।।ज्ञा.गा.मु.३२.३।।	नाहीं या ममता अवघीच समता । आदि अंतु बिंबतां न लगे वेळू
४९	अवघें	।।ज्ञा.गा.मु.३३.३।।	शक्तीचे संपुष्टीं मुक्ता मुक्त घट । अवघें वैकुंठ दिसताहे
५०	अवघें	।।ज्ञा.गा.मु.३३.४।।	मुक्ताई परिपाक अवघें रूप एक । देखिलें सम्यक् सोहंभावें
५१	अवघें	।।ज्ञा.गा.मु.३५.३।।	मुक्ताई चैतन्य अवघें चिद्घन । आदि अंतु खूण निवृत्तीची
५२	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.मु.१०.२।।	न लगती तीर्थे हरिरूपें मुक्त । अवघेंचि सूक्त जपिनिलें

५३	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.मु.२९.४।।	नित्यता उन्मत्त अवघेंचि भरित । एकतत्त्वें दावित सोहं भावें
५४	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.मु.३९.६।।	मुक्तलग मुक्त मुक्ताईचें तट । अवघेंचि वैकुंठ निघोट रया
५५	अवघेचि	।।ज्ञा.गा.मु.२८.४।।	मुक्ताई मुक्त हरिनाम सेवित । अवघेचि मुक्त सेवितां हरी
५६	अविट	।।ज्ञा.गा.मु.१५.१।।	अविट न विटे हरिचे हे गुण । सर्व सनातन ध्यान रूपें
५७	अविट	।।ज्ञा.गा.मु.१८.४।।	मुक्ताई अविट मुक्तपंथरत । जीवीं शिवीं अनंत तत्त्वविद
५८	अविट	।।ज्ञा.गा.मु.२५.२।।	आदि नाहीं अनादि नाहीं । तें रूप पाहीं अविट बाईये
५९	अविट	।।ज्ञा.गा.मु.३५.१।।	पूर्णपणें सार अविट आचार । सारासार विचार निजतेजें
६०	अविट	।।ज्ञा.गा.मु.४१.६।।	वैकुंठ अविट असोनि प्रकट । वायांचि अडवाट मुक्ताई म्हणे
६१	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.मु.३९.४।।	अव्यक्त आकार साकार हे स्फूर्ति । जीवेंशिवें प्राप्ति ऐसें केलें
६२	अव्यक्तीं	।।ज्ञा.गा.मु.१२.३।।	अव्यक्तीं पैं व्यक्ति चित्तासि अनुभव । सर्व सर्वी देव भरला दिसे
६३	अव्यक्तीचें	।।ज्ञा.गा.मु.१६.१।।	व्यक्त अव्यक्तीचें रूपस मोहाचें । एकतत्त्व दीपाचें हृदयीं नांदे
६४	असंगेंचि	।।ज्ञा.गा.मु.१५.३।।	असंगेंचि नटु नटलों पैं साचे । नाहीं त्या यमाचें भय आम्हां
६५	असे	।।ज्ञा.गा.मु.२२.१।।	देउळींचा देवो घरभरी भावो । कळसेवीण वावो जातु असे
६६	असे	।।ज्ञा.गा.मु.३४.३।।	हेतु मातु आम्हां अवघाचि परमात्मा । सोहंभावें सोहं आत्मा सर्वी असे
६७	असे	।।ज्ञा.गा.मु.३६.१।।	आदि मध्य अंतु न कळोनि भ्रांतु । असे जो सततु निजतत्त्वें
६८	असे	।।ज्ञा.गा.मु.४१.४।।	ठायींच्या ठायीं असे पहातां न दिसे । मनाच्या धारसें एक होय
६९	असे	।।ज्ञा.गा.मु.४१.५।।	एकट एकलें वायांचि पैं गुंफलें । मुक्त पैं वरिलें सहज असे
७०	असोनि	।।ज्ञा.गा.मु.२२.३।।	असोनि न दिसे उगयाचि पिसे । घेती वायां वसे सज्जनेवीण
७१	असोनि	।।ज्ञा.गा.मु.४१.६।।	वैकुंठ अविट असोनि प्रकट । वायांचि अडवाट मुक्ताई म्हणे
७२	असोनियां	।।ज्ञा.गा.मु.२६.१।।	नामबळें देहीं असोनियां मुक्त । शांति क्षमा चित्त हरिभजनें
७३	अहं	।।ज्ञा.गा.मु.१३.१।।	सर्वीं सर्व सुख अहं तेंचि दुःख । मोहममताविष त्यजियेलें
७४	आंगणीं	।।ज्ञा.गा.मु.०३.२।।	देखिलें गे माये पंढरिपाटणीं । पुंडलिका आंगणीं विठ्ठलराज
७५	आकळावयाचा	।।ज्ञा.गा.मु.१३.४।।	सूक्ष्ममार्ग त्याचा भक्त देहीं मायेचा । आकळावयाचा सत्व धरीं
७६	आकार	।।ज्ञा.गा.मु.१८.१।।	सर्व रूपीं निर्गुण संचलें पैं सर्वदा । आकार संपदा नाहीं तया
७७	आकार	।।ज्ञा.गा.मु.२५.३।।	मुक्ताई संजीवन तत्वता निर्गुण । आकार सगुण प्रपंचींचा
७८	आकार	।।ज्ञा.गा.मु.३५.२।।	निर्गुणीं आकार सर्वत्र साकार । एकरूपें विचार निजतेजें

७९	आकार	।।ज्ञा.गा.मु.३९.४।।	अव्यक्त आकार साकार हे स्फूर्ति । जीवेंशिवें प्राप्ति ऐसें केलें
८०	आकारिती	।।ज्ञा.गा.मु.१८.२।।	आकारिती भक्त मायामय काम । सर्वत्र नि:सिम अंतरीं आहे
८१	आकाशीं	।।ज्ञा.गा.मु.४२.१।।	मुंगी उडाली आकाशीं । तिणें गिळिलें सूर्याशीं
८२	आचरण	।।ज्ञा.गा.मु.३९.१।।	प्रारब्ध संचित आचरण गोमटें । निवृत्ति तटाकें निघालों आम्ही
८३	आचार	।।ज्ञा.गा.मु.३५.१।।	पूर्णपणें सार अविट आचार । सारासार विचार निजतेजें
८४	आठवीं	।।ज्ञा.गा.मु.०५.२।।	आधींचें आठवीं मग घेईं परी । हरिनाम जिव्हारी मंत्रसार
८५	आड	।।ज्ञा.गा.मु.२२.५।।	भ्रमाचेनि भूली वायाचि घरकुली । माया आड ठेली अरे रया
८६	आडवाट	।।ज्ञा.गा.मु.२७.१।।	करणें जंव कांहीं करूं जाये शेवट । तंव पडे आडवाट द्वैतभावें
८७	आणिला	।।ज्ञा.गा.मु.०१.२।।	पुंडलिकें विठ्ठल आणिला पंढरी । आणूनि लवकरी तारिलें जग
८८	आणूनि	।।ज्ञा.गा.मु.०१.२।।	पुंडलिकें विठ्ठल आणिला पंढरी । आणूनि लवकरी तारिलें जग
८९	आत्मा	।।ज्ञा.गा.मु.२०.१।।	सहस्त्रदळीं हरि आत्मा हा कुसरी । नांदे देहा भीतरीं अलिप्त सदा
९०	आत्मा	।।ज्ञा.गा.मु.३४.३।।	हेतु मातु आम्हां अवघाचि परमात्मा । सोहंभावें सोहं आत्मा सर्वीं असे
९१	आत्माराम	।।ज्ञा.गा.मु.३१.४।।	मुक्ताईचें धन आत्माराम गूण । देखिलें निधान हृदयघटीं
९२	आथिलें	।।ज्ञा.गा.मु.२४.२।।	वाउगें मीपण आथिलें प्रवीण । एक नारायण तत्त्व खरें
९३	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.०२.३।।	न कळे याची गती आदि मध्य अंतीं । जेथें श्रुति नेति नेति प्रगटल्या
९४	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.०५.३।।	आदि मध्य हरी ऊर्ध्व पैं वैकुंठ । जाईल वासना हरि होईल प्रगट
९५	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.१०.१।।	आदि मध्य ऊर्ध्व मुक्त भक्त हरी । सबाह्य अभ्यंतरीं हरि एकु
९६	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.१०.४।।	मुक्ताई हरिनामें सर्वदा पैं मुक्त । नाहीं आदि अंत उरला आम्हां
९७	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.११.१।।	आदि अंतु हरि सर्वांघटीं पूर्ण । जाणोनि संतजन प्रेमभरित
९८	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.१२.५।।	आदि अंतीं हरि सर्व त्याचा जाला । परतोनी अबोला प्रपंचेसी
९९	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.१६.३।।	आदि मध्य यासी सर्वत्र निवासी । एकरूपें निशी दवडितु
१००	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.१६.४।।	मुक्ताई पूर्णता एकरूपें चित्ता । आदि अंतु कथा सांडियेली
१०१	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.१७.२।।	मन हें वोगरु आदि हरिहरु । करी पाहुणेरु आदिरूपा
१०२	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.२५.२।।	आदि नाहीं अनादि नाहीं । तें रूप पाहीं अविट बाईये
१०३	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.३१.३।।	आदि मध्य निज निर्गुण सहज । समाधि निजतेज आम्हां रामू
१०४	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.३२.३।।	नाहीं या ममता अवघीच समता । आदि अंतु बिंबतां न लगे वेळू

१०५	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.३३.२।।	या आदि नाहीं अनादिही नाहीं । कैचा मोहप्रवाहीं दिसेचिना
१०६	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.३५.३।।	मुक्ताई चैतन्य अवघें चिद्‌घन । आदि अंतु खूण निवृत्तीची
१०७	आदि	।।ज्ञा.गा.मु.३६.१।।	आदि मध्य अंतु न कळोनि भ्रांतु । असे जो सततु निजतत्त्वें
१०८	आदिरूपा	।।ज्ञा.गा.मु.१७.२।।	मन हें वोगरु आदि हरिहरु । करी पाहुणेरु आदिरूपा
१०९	आधारीं	।।ज्ञा.गा.मु.१७.१।।	मनें मन चोरी मनोमन धरीं । कुंडली आधारीं सहस्रदळीं
११०	आधीं	।।ज्ञा.गा.मु.०५.१।।	आधीं तूं मुक्तचि होतासि रे प्राणिया । परि वासनें पापिणिया नाडिलासी
१११	आधींचें	।।ज्ञा.गा.मु.०५.२।।	आधींचें आठवीं मग घेईं परी । हरिनाम जिव्हारी मंत्रसार
११२	आनंदें	।।ज्ञा.गा.मु.११.३।।	शांति क्षमा दया सावध पैं चित्तीं । आनंदें डुल्लती सनकादिक
११३	आप	।।ज्ञा.गा.मु.०४.३।।	आशेच्या निराशीं अचेतना वारी । चेतविल हरी आप आपरूपें
११४	आप	।।ज्ञा.गा.मु.३१.२।।	निजतत्त्व आप अवघाचि परिपाक । एका रूपें दीपक लावियेला
११५	आप	।।ज्ञा.गा.मु.३६.३।।	आप जंव नाहीं पर पाहासी काई । विश्वपणें होई निजतत्त्वीं
११६	आपरूप	।।ज्ञा.गा.मु.३०.३।।	या नाहीं सज्ञान हा अवघा विज्ञान । आपरूप धन सर्वांरूपीं
११७	आपरूपें	।।ज्ञा.गा.मु.०४.३।।	आशेच्या निराशीं अचेतना वारी । चेतविल हरी आप आपरूपें
११८	आपुलेयि	।।ज्ञा.गा.मु.२९.१।।	उजिवडु कोडें घेतसो निवाडें । आपुलेयि चाडे जीवनकळा
११९	आपेंआप	।।ज्ञा.गा.मु.३६.२।।	कैसेनि तत्त्वतां तत्त्व पैं अनंता । एकतत्त्वें समता आपेंआप
१२०	आमुच्या	।।ज्ञा.गा.मु.१६.२।।	चांगया फावलें फावोनी घेतलें । निवृत्तीनें दिधलें आमुच्या करीं
१२१	आम्हां	।।ज्ञा.गा.मु.०७.२।।	नाममंत्र आम्हां हरीरामकृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुक्तिमार्गु
१२२	आम्हां	।।ज्ञा.गा.मु.०९.२।।	नाहीं काळ तेथें आम्हां वेळ कैची । हरिनामछंदाची गोडी थोरी
१२३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.मु.१०.४।।	मुक्ताई हरिनामें सर्वदा पैं मुक्त । नाहीं आदि अंत उरला आम्हां
१२४	आम्हां	।।ज्ञा.गा.मु.१२.६।।	मुक्ताईचें चित्त निरंतर मुक्त । हरि हेंचि संचित आम्हां घरीं
१२५	आम्हां	।।ज्ञा.गा.मु.१५.३।।	असंगेंचि नटु नटलों पैं साचे । नाहीं त्या यमाचें भय आम्हां
१२६	आम्हां	।।ज्ञा.गा.मु.२०.२।।	रविबिंब बिंबे घटमठीं सदा । तें नातळे पैं कदा तैसा आम्हां
१२७	आम्हां	।।ज्ञा.गा.मु.२१.४।।	मुक्ताई श्रीहरी उपदेश निवृत्ति । संसार पुढती नाहीं आम्हां
१२८	आम्हां	।।ज्ञा.गा.मु.३१.३।।	आदि मध्य निज निर्गुण सहज । समाधि निजतेज आम्हां रामू
१२९	आम्हां	।।ज्ञा.गा.मु.३४.३।।	हेतु मातु आम्हां अवघाचि परमात्मा । सोहंभावें सोहं आत्मा सर्वीं असे
१३०	आम्हांलागीं	।।ज्ञा.गा.मु.०६.३।।	निजानंद दावी उघड पैं वैकुंठ । नामेंचि प्रगट आम्हांलागीं

१३१	आम्ही	।।ज्ञा.गा.मु.०९.३।।	नाना विघ्न बाधा नाईकों आम्ही कदा । निरंतर धंदा रामकृष्ण
१३२	आम्ही	।।ज्ञा.गा.मु.१५.२।।	साध्य हें साधन हरिरूपें ध्यान । रामकृष्ण कीर्तन मुक्त आम्ही
१३३	आम्ही	।।ज्ञा.गा.मु.३९.१।।	प्रारब्ध संचित आचरण गोमटें । निवृत्ति तटाकें निघालों आम्ही
१३४	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.मु.०१.१।।	मुक्त जीव सदा होतिं पैं नामपाठें । तेंचि रूप विटे देखिलें आम्हीं
१३५	आम्हीं	।।ज्ञा.गा.मु.०६.४।।	मुक्ताई जीवन मुक्त हा संसार । हरी पारावार केला आम्हीं
१३६	आलें	।।ज्ञा.गा.मु.२३.२।।	अधिकारी मन मग सारी स्नान । रोकडेंचि साधन आलें हातां
१३७	आवडीं	।।ज्ञा.गा.मु.११.४।।	मुक्ताई म्हणे नाम श्रीहरीचें जोडीं । नित्यता आवडीं चरणसेवा
१३८	आशेच्या	।।ज्ञा.गा.मु.०४.३।।	आशेच्या निराशीं अचेतना वारी । चेतविल हरी आप आपरूपें
१३९	आहे	।।ज्ञा.गा.मु.१८.२।।	आकारिती भक्त मायामय काम । सर्वत्र नि:सिम अंतरीं आहे
१४०	आहे	।।ज्ञा.गा.मु.२०.४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधल्या वनस्पती । तैसी आहे संगतीं या हरिपाठें
१४१	आहे	।।ज्ञा.गा.मु.२१.२।।	उगेंचि मोहन धरूनि प्रपंचीं । त्यासी पैं यमाची नगरी आहे
१४२	आहे	।।ज्ञा.गा.मु.३४.१।।	जेथें जें पाहे तें तेथें आहे । उभारोनि बाहे वेद सांगे
१४३	इंद्रियांचें	।।ज्ञा.गा.मु.२५.१।।	अंतर बाह्य निकें सर्व इंद्रियांचें चोज । निजीं निजबीज एकतत्त्व
१४४	इच्छिले	।।ज्ञा.गा.मु.२०.५।।	मुक्ताई चिंतित चिंतामणी चित्तीं । इच्छिले पावती भक्त सदा
१४५	उगयाचि	।।ज्ञा.गा.मु.२२.३।।	असोनि न दिसे उगयाचि पिसे । घेती वायां वसे सज्जनेवीण
१४६	उगेंचि	।।ज्ञा.गा.मु.२१.२।।	उगेंचि मोहन धरूनि प्रपंचीं । त्यासी पैं यमाची नगरी आहे
१४७	उघड	।।ज्ञा.गा.मु.०६.३।।	निजानंद दावी उघड पैं वैकुंठ । नामेंचि प्रगट आम्हांलागीं
१४८	उच्चारु	।।ज्ञा.गा.मु.२६.४।।	मुक्ताईचें धन हरिनामें उच्चारु । अवघाचि संसारु मुक्त केला
१४९	उच्छेदु	।।ज्ञा.गा.मु.१८.३।।	वृत्तीचा उच्छेदु निवृत्ति तत्त्वता । सर्वही समता सांगितली
१५०	उजिवडु	।।ज्ञा.गा.मु.२९.१।।	उजिवडु कोडें घेतसो निवाडें । आपुलेयि चाडे जीवनकळा
१५१	उठणें	।।ज्ञा.गा.मु.३२.२।।	कैसें याचें करणें दिवसा चांदिणें । सबळें उठणें एक तत्त्वीं
१५२	उडाली	।।ज्ञा.गा.मु.४२.१।।	मुंगी उडाली आकाशीं । तिणें गिळिलें सूर्याशीं
१५३	उद्वेग	।।ज्ञा.गा.मु.२४.१।।	मुक्तपणें सांग देवो होय देवांग । मीपणें उद्वेग नेघे रया
१५४	उन्मत्त	।।ज्ञा.गा.मु.२९.४।।	नित्यता उन्मत्त अवघेंचि भरित । एकतत्त्वें दावित सोहं भावें
१५५	उन्मनी	।।ज्ञा.गा.मु.१२.४।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान उन्मनी विज्ञान । चित्त नारायण झालें त्याचें
१५६	उपजोनी	।।ज्ञा.गा.मु.१२.२।।	उपजोनी जनीं धन्य ते योनी । चित्त नारायणीं मुक्तलग

१५७	उपदेश	।।ज्ञा.गा.मु.२१.४।।	मुक्ताई श्रीहरी उपदेश निवृत्ति । संसार पुढती नाहीं आम्हां
१५८	उपदेशीं	।।ज्ञा.गा.मु.२१.३।।	जीव जंतु जड त्यासी उपदेशीं । त्यासी गर्भवासीं घाली देवो
१५९	उपरमु	।।ज्ञा.गा.मु.४०.२।।	निर्गुणें उपरमु देव पुरुषोत्तमु । प्रकृति संगमु चेतनेचा
१६०	उपाय	।।ज्ञा.गा.मु.२७.३।।	मोक्षालागीं उपाय करितोसि नाना । तंव साधनीं परतां पडो पाहे
१६१	उभविले	।।ज्ञा.गा.मु.३८.४।।	मुक्ताई संपन्न मुक्त पैं सेजुळे । सर्वत्र उभविले मुक्ति चोख
१६२	उभाउभी	।।ज्ञा.गा.मु.३०.२।।	सोहंभावें ठसा कोण ते पैठा । उभाउभी वाटा कैसा जातु
१६३	उभारोनि	।।ज्ञा.गा.मु.३४.१।।	जेथें जें पाहे तें तेथें आहे । उभारोनि बाहे वेद सांगे
१६४	उमज	।।ज्ञा.गा.मु.१९.४।।	मुक्ताई सावध करी निवृत्तिराज । हरिप्रेमें उमज एकतत्वें
१६५	उरला	।।ज्ञा.गा.मु.१०.४।।	मुक्ताई हरिनामें सर्वदा पैं मुक्त । नाहीं आदि अंत उरला आम्हां
१६६	उर्णाचिया	।।ज्ञा.गा.मु.१९.१।।	उर्णाचिया गळां बांधिली दोरी । पाहों जाय घरीं तंव तंतु नाहीं
१६७	ऊर्ध्व	।।ज्ञा.गा.मु.०५.३।।	आदि मध्य हरी ऊर्ध्व पैं वैकुंठ । जाईल वासना हरि होईल प्रगट
१६८	ऊर्ध्व	।।ज्ञा.गा.मु.१०.१।।	आदि मध्य ऊर्ध्व मुक्त भक्त हरी । सबाह्य अभ्यंतरीं हरि एकु
१६९	ऊष्ण	।।ज्ञा.गा.मु.४१.२।।	दिवसा चांदिणें रात्रीं पडे ऊष्ण । कैसेंनि कठिण तत्त्व जालें
१७०	ऋषी	।।ज्ञा.गा.मु.४१.१।।	देउळाच्या कळशीं नांदे एक ऋषी । तया घातली पुशी योगेश्वरी
१७१	ऋषी	।।ज्ञा.गा.मु.४१.३।।	ऋषी म्हणे चापेकळिकाळा पैं कांपे । प्रकाश पिपे निघोन जाय
१७२	एक	।।ज्ञा.गा.मु.०५.५।।	नानामतें सांडीं वासना पापिणी । एक नारायणीं चाड धरीं
१७३	एक	।।ज्ञा.गा.मु.२४.२।।	वाउगें मीपण आथिलें प्रवीण । एक नारायण तत्त्व खरें
१७४	एक	।।ज्ञा.गा.मु.२९.२।।	एकरूप दिसे सर्वांघटीं भासे । एक हृषिकेशें व्यापियेलें
१७५	एक	।।ज्ञा.गा.मु.३२.२।।	कैसें याचें करणें दिवसा चांदिणें । सबळें उठणें एक तत्त्वीं
१७६	एक	।।ज्ञा.गा.मु.३३.४।।	मुक्ताई परिपाक अवघें रूप एक । देखिलें सम्यक् सोहंभावें
१७७	एक	।।ज्ञा.गा.मु.४१.१।।	देउळाच्या कळशीं नांदे एक ऋषी । तया घातली पुशी योगेश्वरी
१७८	एक	।।ज्ञा.गा.मु.४१.४।।	ठायींच्या ठायीं असे पहातां न दिसे । मनाच्या धारसें एक होय
१७९	एकट	।।ज्ञा.गा.मु.४१.५।।	एकट एकलें वायांचि पैं गुंफलें । मुक्त पैं वरिलें सहज असे
१८०	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.मु.०५.४।।	एकतत्त्व धरीं हरिनाम गोड । येर तें काबाड विषय ओढी
१८१	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.मु.१६.१।।	व्यक्त अव्यक्तीचें रूपस मोहाचें । एकतत्त्व दीपाचें हृदयीं नांदे
१८२	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.मु.१९.२।।	तैसें झालें बाई जंव एकतत्त्व नाहीं । दुजी जंव साई तंव हें अंध

१८३	एकतत्त्व	।।ज्ञा.गा.मु.२५.१।।	अंतर बाह्य निकें सर्व इंद्रियांचें चोज । निजीं निजबीज एकतत्त्व
१८४	एकतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.मु.२९.४।।	नित्यता उन्मत्त अवघेंचि भरित । एकतत्त्वें दावित सोहं भावें
१८५	एकतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.मु.३६.२।।	कैसेनि तत्त्वतां तत्त्व पैं अनंता । एकतत्त्वें समता आपेंआप
१८६	एकतत्वें	।।ज्ञा.गा.मु.१९.४।।	मुक्ताई सावध करी निवृत्तिराज । हरिप्रेमें उमज एकतत्वें
१८७	एकरूप	।।ज्ञा.गा.मु.२९.२।।	एकरूप दिसे सर्वांघटीं भासे । एक हृषिकेशें व्यापियेलें
१८८	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.मु.१६.३।।	आदि मध्य यासी सर्वत्र निवासी । एकरूपें निशी दवडितु
१८९	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.मु.१६.४।।	मुक्ताई पूर्णता एकरूपें चित्ता । आदि अंतु कथा सांडियेली
१९०	एकरूपें	।।ज्ञा.गा.मु.३५.२।।	निर्गुणीं आकार सर्वत्र साकार । एकरूपें विचार निजतेजें
१९१	एकलें	।।ज्ञा.गा.मु.४१.५।।	एकट एकलें वायांचि पैं गुंफलें । मुक्त पैं वरिलें सहज असे
१९२	एका	।।ज्ञा.गा.मु.०१.३।।	ऐसें पुण्य केलें एका पुंडलिकेंची । निरसली जनाची भ्रमभूली
१९३	एका	।।ज्ञा.गा.मु.०३.१।।	प्रकृति निर्गुण प्रकृति सगुण । दीपें दीप पूर्ण एका तत्त्वें
१९४	एका	।।ज्ञा.गा.मु.२२.६।।	मुक्ताई परेसी दुभतें चहूंसी । सत्रावी सर्वरसीं एका देवें
१९५	एका	।।ज्ञा.गा.मु.२९.३।।	त्रिपुटीं भेदुनी सर्वत्रगामिनी । एका रूपें मोहिनी तेही सदा
१९६	एका	।।ज्ञा.गा.मु.३१.२।।	निजतत्त्व आप अवघाचि परिपाक । एका रूपें दीपक लावियेला
१९७	एकातत्त्वें	।।ज्ञा.गा.मु.३२.४।।	मुक्ताई सधन सर्वत्र नारायण । जीवशिव संपूर्ण एकातत्त्वें
१९८	एकु	।।ज्ञा.गा.मु.१०.१।।	आदि मध्य ऊर्ध्व मुक्त भक्त हरी । सबाह्य अभ्यंतरीं हरि एकु
१९९	एके	।।ज्ञा.गा.मु.२१.१।।	नादबिंदा भेटी जे वेळीं पैं जाली । ऐशी एके बोली बोलती जीव
२००	एवढें	।।ज्ञा.गा.मु.३१.१।।	मुक्तामुक्त कोडें पाहिलें निवाडें । ब्रह्मांडा एवढें महतत्त्व
२०१	ऐको	।।ज्ञा.गा.मु.१३.५।।	वेद जंव वाणी श्रुति तुपें काहाणी । ऐको जाय कर्णीं तंव परता जाय
२०२	ऐकोनी	।।ज्ञा.गा.मु.०६.१।।	नाम मंत्रें हरी निजदासां पावे । ऐकोनी या धावे झडकरी
२०३	ऐशी	।।ज्ञा.गा.मु.२१.१।।	नादबिंदा भेटी जे वेळीं पैं जाली । ऐशी एके बोली बोलती जीव
२०४	ऐसी	।।ज्ञा.गा.मु.१९.३।।	ऐसी मी हो अंध जात होतें वायां । प्रकृति सावया पावली तेथें
२०५	ऐसें	।।ज्ञा.गा.मु.०१.३।।	ऐसें पुण्य केलें एका पुंडलिकेंची । निरसली जनाची भ्रमभूली
२०६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.मु.३९.४।।	अव्यक्त आकार साकार हे स्फूर्ति । जीवेंशिवें प्राप्ति ऐसें केलें
२०७	ओढी	।।ज्ञा.गा.मु.०५.४।।	एकतत्त्व धरीं हरिनाम गोड । येर तें काबाड विषय ओढी
२०८	ओहं	।।ज्ञा.गा.मु.२२.४।।	रावो रंक कोहं न म्हणेचि सोहं । साकारलें ओहं न कळे तया

२०९	कठिण	।।ज्ञा.गा.मु.४१.२।।	दिवसा चांदिणें रात्रीं पडे ऊष्ण । कैसेंनि कठिण तत्त्व जालें
२१०	कणवा	।।ज्ञा.गा.मु.१३.३।।	सर्वतीर्थ हरि दुभाळु धेनुवा । वोळला कणवा चातकाचा
२११	कथा	।।ज्ञा.गा.मु.१६.४।।	मुक्ताई पूर्णता एकरूपें चित्ता । आदि अंतु कथा सांडियेली
२१२	कदा	।।ज्ञा.गा.मु.०९.३।।	नाना विघ्न बाधा नाईकों आम्ही कदा । निरंतर धंदा रामकृष्ण
२१३	कदा	।।ज्ञा.गा.मु.१२.१।।	परब्रह्मीं चित्त निरंतर धंदा । तया नाहीं कदा गर्भवास
२१४	कदा	।।ज्ञा.गा.मु.२०.२।।	रविबिंब बिंबे घटमठीं सदा । तें नातळे पैं कदा तैसा आम्हां
२१५	करणें	।।ज्ञा.गा.मु.२७.१।।	करणें जंव कांहीं करूं जाये शेवट । तंव पडे आडवाट द्वैतभावें
२१६	करणें	।।ज्ञा.गा.मु.२७.२।।	राहिलें करणें न चले पैं कर्म । हरिवीण देहधर्म चुकताहे
२१७	करणें	।।ज्ञा.गा.मु.३२.२।।	कैसें याचें करणें दिवसा चांदिणें । सबळें उठणें एक तत्त्वीं
२१८	करि	।।ज्ञा.गा.मु.०४.२।।	हरिवीण मुक्त न करि हो सर्वदा । संसारआपदा भव तोडी
२१९	करि	।।ज्ञा.गा.मु.२७.४।।	मुक्ताई करि हरिश्रवण पाठ । तेणें मोक्षमार्ग नीट सकळ साधे
२२०	करितोसि	।।ज्ञा.गा.मु.२७.३।।	मोक्षालागीं उपाय करितोसि नाना । तंव साधनीं परतां पडो पाहे
२२१	करी	।।ज्ञा.गा.मु.१७.२।।	मन हें वोगरु आदि हरिहरु । करी पाहुणेरु आदिरूपा
२२२	करी	।।ज्ञा.गा.मु.१९.४।।	मुक्ताई सावध करी निवृत्तिराज । हरिप्रेमें उमज एकतत्वें
२२३	करी	।।ज्ञा.गा.मु.२३.४।।	मुक्ताई प्रवीण नारायण धन । नित्य मंत्रें स्नान करी वेगीं
२२४	करी	।।ज्ञा.गा.मु.२४.३।।	मुक्ता मुक्ती दोन्ही करी कारे शिराणी । द्वैताची काहाणी नाहीं तुज
२२५	करीं	।।ज्ञा.गा.मु.०६.२।।	सुदर्शन करीं पावे लवकरी । पांडवा साहाकारी श्रीकृष्ण रया
२२६	करीं	।।ज्ञा.गा.मु.१६.२।।	चांगया फावलें फावोनी घेतलें । निवृत्तीनें दिधलें आमुच्या करीं
२२७	करुणा	।।ज्ञा.गा.मु.२६.२।।	दया धरा चित्तीं सर्वभूतीं करुणा । निरंतर वासना हरिरूपीं
२२८	करूं	।।ज्ञा.गा.मु.२७.१।।	करणें जंव कांहीं करूं जाये शेवट । तंव पडे आडवाट द्वैतभावें
२२९	करूनि	।।ज्ञा.गा.मु.१३.२।।	साधक बाधक करूनि विवेक । मति मार्ग तर्क शोधियेला
२३०	करूनियां	।।ज्ञा.गा.मु.२८.२।।	ज्याचेनि मुक्तता सर्वही पैं मुक्त । करूनियां रत न सेविती
२३१	कर्णीं	।।ज्ञा.गा.मु.१३.५।।	वेद जंव वाणी श्रुति तुपें काहाणी । ऐको जाय कर्णीं तंव परता जाय
२३२	कर्णीं	।।ज्ञा.गा.मु.०९.१।।	मुक्तामुक्त दोन्ही नाईकतो कर्णीं । हरिनामपर्वणी सदा काळ
२३३	कर्म	।।ज्ञा.गा.मु.२७.२।।	राहिलें करणें न चले पैं कर्म । हरिवीण देहधर्म चुकताहे
२३४	कळशीं	।।ज्ञा.गा.मु.४१.१।।	देउळाच्या कळशीं नांदे एक ऋषी । तया घातली पुशी योगेश्वरी

२३५	कळसेवीण	।।ज्ञा.गा.मु.२२.१।।	देउळींचा देवो घरभरी भावो । कळसेवीण वावो जातु असे
२३६	कळे	।।ज्ञा.गा.मु.०२.३।।	न कळे याची गती आदि मध्य अंतीं । जेथें श्रुति नेति नेति प्रगटल्या
२३७	कळे	।।ज्ञा.गा.मु.२२.४।।	रावो रंक कोहं न म्हणेचि सोहं । साकारलें ओहं न कळे तया
२३८	कळोनि	।।ज्ञा.गा.मु.३६.१।।	आदि मध्य अंतु न कळोनि भ्रांतु । असे जो सततु निजतत्त्वें
२३९	कां	।।ज्ञा.गा.मु.२०.३।।	अलिप्त श्रीहरि सेवी कां झडकरी । सेवितां झडकरी हरिच होआल
२४०	कांपे	।।ज्ञा.गा.मु.४१.३।।	ऋषी म्हणे चापेकळिकाळा पैं कांपे । प्रकाश पिपे निघोन जाय
२४१	कांहीं	।।ज्ञा.गा.मु.२७.१।।	करणें जंव कांहीं करूं जाये शेवट । तंव पडे आडवाट द्वैतभावें
२४२	काई	।।ज्ञा.गा.मु.३६.३।।	आप जंव नाहीं पर पाहासी काई । विश्वपणें होई निजतत्त्वीं
२४३	कातळीनें	।।ज्ञा.गा.मु.१४.२।।	चंपक सुमनें पूजी कातळीनें । धूप दिप मनें मानसिक
२४४	काबाड	।।ज्ञा.गा.मु.०५.४।।	एकतत्त्व धरीं हरिनाम गोड । येर तें काबाड विषय ओढी
२४५	काम	।।ज्ञा.गा.मु.१८.२।।	आकारिती भक्त मायामय काम । सर्वत्र निःसिम अंतरीं आहे
२४६	कारे	।।ज्ञा.गा.मु.२४.३।।	मुक्ता मुक्ती दोन्ही करी कारे शिराणी । द्वैताची काहाणी नाहीं तुज
२४७	काळ	।।ज्ञा.गा.मु.०९.१।।	मुक्तामुक्त दोन्ही नाईकतो कर्णीं । हरिनामपर्वणी सदा काळ
२४८	काळ	।।ज्ञा.गा.मु.०९.२।।	नाहीं काळ तेथें आम्हां वेळ कैची । हरिनामछंदाची गोडी थोरी
२४९	काहाणी	।।ज्ञा.गा.मु.१३.५।।	वेद जंव वाणी श्रुति तुपें काहाणी । ऐको जाय कर्णीं तंव परता जाय
२५०	काहाणी	।।ज्ञा.गा.मु.२४.३।।	मुक्ता मुक्ती दोन्ही करी कारे शिराणी । द्वैताची काहाणी नाहीं तुज
२५१	कीर्तन	।।ज्ञा.गा.मु.१५.२।।	साध्य हें साधन हरिरूपें ध्यान । रामकृष्ण कीर्तन मुक्त आम्ही
२५२	कुंडली	।।ज्ञा.गा.मु.१७.१।।	मनें मन चोरी मनोमन धरीं । कुंडली आधारीं सहस्त्रदळीं
२५३	कुसरी	।।ज्ञा.गा.मु.२०.१।।	सहस्त्रदळीं हरि आत्मा हा कुसरी । नांदे देहा भीतरीं अलिप्त सदा
२५४	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.मु.०८.३।।	कृष्णनामें जीव झालें सदा शिव । वैकुंठ राणिव मुक्त सदा
२५५	केला	।।ज्ञा.गा.मु.०६.४।।	मुक्ताई जीवन मुक्त हा संसार । हरी पारावार केला आम्हीं
२५६	केला	।।ज्ञा.गा.मु.२६.४।।	मुक्ताईचें धन हरिनामें उच्चारु । अवघाचि संसारु मुक्त केला
२५७	केलें	।।ज्ञा.गा.मु.०१.३।।	ऐसें पुण्य केलें एका पुंडलिकेंची । निरसली जनाची भ्रमभूली
२५८	केलें	।।ज्ञा.गा.मु.०३.३।।	विज्ञानेंसी तेज सज्ञानेंसी निज । निर्गुणेंसी चोज केलें सये
२५९	केलें	।।ज्ञा.गा.मु.३९.४।।	अव्यक्त आकार साकार हे स्फूर्ति । जीवेंशिवें प्राप्ति ऐसें केलें
२६०	केवळ	।।ज्ञा.गा.मु.३३.१।।	दिवसा शीतळ निशियेसी बरळ । अधऊर्ध्व केवळ निजबीज

२६१	केशव	।।ज्ञा.गा.मु.२८.१।।	मुक्तपणें ब्रीद बांधोनियां द्विज । नेणती ते बीज केशव हरी
२६२	केशवेंविण	।।ज्ञा.गा.मु.४०.४।।	मुक्ताई दिवस अवघा हृषीकेश । केशवेंविण वास शून्य पैसे
२६३	केशीराज	।।ज्ञा.गा.मु.३२.१।।	निर्गुणाची सेज सगुणाची बाज । तेथें केशीराज पहुडले
२६४	कैचा	।।ज्ञा.गा.मु.३३.२।।	या आदि नाहीं अनादिही नाहीं । कैचा मोहप्रवाहीं दिसेचिना
२६५	कैची	।।ज्ञा.गा.मु.०९.२।।	नाहीं काळ तेथें आम्हां वेळ कैची । हरिनामछंदाची गोडी थोरी
२६६	कैसा	।।ज्ञा.गा.मु.३०.२।।	सोहंभावें ठसा कोण ते पैठा । उभाउभी वाटा कैसा जातु
२६७	कैसें	।।ज्ञा.गा.मु.३२.२।।	कैसें याचें करणें दिवसा चांदिणें । सबळें उठणें एक तत्त्वीं
२६८	कैसेंनि	।।ज्ञा.गा.मु.४१.२।।	दिवसा चांदिणें रात्रीं पडे ऊष्ण । कैसेंनि कठिण तत्त्व जालें
२६९	कैसेनि	।।ज्ञा.गा.मु.२९.५।।	मुक्ताई सांगती कैसेनि गुंफती । माया देवी समाप्ति निजतत्त्वीं
२७०	कैसेनि	।।ज्ञा.गा.मु.३०.१।।	विस्तारूनी रूप सांगितलें तत्त्वीं । कैसेनि परतत्त्वीं वोळखी जाली
२७१	कैसेनि	।।ज्ञा.गा.मु.३६.२।।	कैसेनि तत्त्वतां तत्त्व पैं अनंता । एकतत्त्वें समता आपेंआप
२७२	कैसो	।।ज्ञा.गा.मु.०२.२।।	कैसा गे माये हा तारकु दिवटा । पंढरीं वैकुंठा प्रगटला
२७३	कोठील	।।ज्ञा.गा.मु.३४.२।।	सोमकांतीं झरा कोठील दुसरा । तत्त्वीं तत्त्व धरा निजदृष्टी
२७४	कोडें	।।ज्ञा.गा.मु.०८.४।।	मुक्ताई संजीवन मुक्तमुक्ति कोडें । जालें पैं निवाडें हरिरूप
२७५	कोडें	।।ज्ञा.गा.मु.२९.१।।	उजिवडु कोडें घेतसो निवाडें । आपुलेयि चाडे जीवनकळा
२७६	कोडें	।।ज्ञा.गा.मु.३१.१।।	मुक्तामुक्त कोडें पाहिलें निवाडें । ब्रह्मांडा एवढें महतत्त्व
२७७	कोण	।।ज्ञा.गा.मु.३०.२।।	सोहंभावें ठसा कोण ते पैठा । उभाउभी वाटा कैसा जातु
२७८	कोहं	।।ज्ञा.गा.मु.२२.४।।	रावो रंक कोहं न म्हणेचि सोहं । साकारलें ओहं न कळे तया
२७९	खरें	।।ज्ञा.गा.मु.२४.२।।	वाउगें मीपण आथिलें प्रवीण । एक नारायण तत्त्व खरें
२८०	खूण	।।ज्ञा.गा.मु.३४.४।।	मुक्तलग खूण मुक्ताई प्रमाण । देहीं देहो सौजन्य निजतेजें
२८१	खूण	।।ज्ञा.गा.मु.३५.३।।	मुक्ताई चैतन्य अवघें चिद्‌घन । आदि अंतु खूण निवृत्तीची
२८२	गणिका	।।ज्ञा.गा.मु.०७.१।।	भजनभावो देहीं नित्यनाम पैठा । नामेंचि वैकुंठा गणिका गेली
२८३	गती	।।ज्ञा.गा.मु.०२.३।।	न कळे याची गती आदि मध्य अंतीं । जेथें श्रुति नेति नेति प्रगटल्या
२८४	गर्भवास	।।ज्ञा.गा.मु.१२.१।।	परब्रह्मीं चित्त निरंतर धंदा । तया नाहीं कदा गर्भवास
२८५	गर्भवासीं	।।ज्ञा.गा.मु.२१.३।।	जीव जंतु जड त्यासी उपदेशीं । त्यासी गर्भवासीं घाली देवो
२८६	गळां	।।ज्ञा.गा.मु.१९.१।।	उर्णाचिया गळां बांधिली दोरी । पाहों जाय घरीं तंव तंतु नाहीं

२८७	गिळिलें	।।ज्ञा.गा.मु.४२.१।।	मुंगी उडाली आकाशीं । तिणें गिळिलें सूर्याशीं
२८८	गुंफती	।।ज्ञा.गा.मु.२९.५।।	मुक्ताई सांगती कैसेनि गुंफती । माया देवी समाप्ति निजतत्त्वीं
२८९	गुंफलें	।।ज्ञा.गा.मु.४१.५।।	एकट एकलें वायांचि पैं गुंफलें । मुक्त पैं वरिलें सहज असे
२९०	गुण	।।ज्ञा.गा.मु.१५.१।।	अविट न विटे हरिचे हे गुण । सर्व सनातन ध्यान रूपें
२९१	गुरुकृपा	।।ज्ञा.गा.मु.१७.३।।	साविया विसरू घेसील पडिभरू । गुरुकृपा विरु विरे सदा
२९२	गुरुतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.मु.३८.३।।	नाहीं या शेवट अवघाचि निघोट । गुरुतत्त्वें वाट चैतन्यासी
२९३	गुरुमार्ग	।।ज्ञा.गा.मु.१७.४।।	मुक्ता मुक्त चित्तें गुरुमार्ग विते । पावन त्वरिते भवीं भाव
२९४	गूण	।।ज्ञा.गा.मु.३१.४।।	मुक्ताईचें धन आत्माराम गूण । देखिलें निधान हृदयघटीं
२९५	गे	।।ज्ञा.गा.मु.०२.२।।	कैसा गे माये हा तारकु दिवटा । पंढरीं वैकुंठा प्रगटला
२९६	गे	।।ज्ञा.गा.मु.०३.२।।	देखिलें गे माये पंढरिपाटणीं । पुंडलिका आंगणीं विठ्ठलराज
२९७	गेला	।।ज्ञा.गा.मु.३९.२।।	मुळींचा पदार्थ मुळींच पैं गेला । परतोनि अबोला संसारासी
२९८	गेली	।।ज्ञा.गा.मु.०७.१।।	भजनभावो देहीं नित्यनाम पैठा । नामेंचि वैकुंठा गणिका गेली
२९९	गोड	।।ज्ञा.गा.मु.०५.४।।	एकतत्त्व धरीं हरिनाम गोड । येर तें काबाड विषय ओढी
३००	गोडी	।।ज्ञा.गा.मु.०९.२।।	नाहीं काळ तेथें आम्हां वेळ कैची । हरिनामछंदाची गोडी थोरी
३०१	गोमटें	।।ज्ञा.गा.मु.३९.१।।	प्रारब्ध संचित आचरण गोमटें । निवृत्ति तटाकें निघालों आम्ही
३०२	गोविंदा	।।ज्ञा.गा.मु.३७.१।।	मुक्तलग चित्तें मुक्त पैं सर्वदा । रामकृष्ण गोविंदा वाचे नित्य
३०३	घट	।।ज्ञा.गा.मु.३३.३।।	शक्तीचे संपुष्टीं मुक्ता मुक्त घट । अवघें वैकुंठ दिसताहे
३०४	घटमठीं	।।ज्ञा.गा.मु.२०.२।।	रविबिंब बिंबे घटमठीं सदा । तें नातळे पैं कदा तैसा आम्हां
३०५	घडलें	।।ज्ञा.गा.मु.०८.१।।	मुक्त पैं अखंड त्यासी पैं फावलें । मुक्तचि घडलें हरिच्या पाठें
३०६	घरकुली	।।ज्ञा.गा.मु.२२.५।।	भ्रमाचेनि भूली वायाचि घरकुली । माया आड ठेली अरे रया
३०७	घरभरी	।।ज्ञा.गा.मु.२२.१।।	देउळींचा देवो घरभरी भावो । कळसेवीण वावो जातु असे
३०८	घरीं	।।ज्ञा.गा.मु.१२.६।।	मुक्ताईचें चित्त निरंतर मुक्त । हरि हेंचि संचित आम्हां घरीं
३०९	घरीं	।।ज्ञा.गा.मु.१९.१।।	उर्णाचिया गळां बांधिली दोरी । पाहों जाय घरीं तंव तंतु नाहीं
३१०	घरीं	।।ज्ञा.गा.मु.३८.२।।	दिसे मध्य सुख मुक्तलग हरी । शांति वसे घरीं सदोदित
३११	घातली	।।ज्ञा.गा.मु.४१.१।।	देउळाच्या कळशीं नांदे एक ऋषी । तया घातली पुशी योगेश्वरी
३१२	घार	।।ज्ञा.गा.मु.४२.४।।	माशी व्याली घार झाली । देखोन मुक्ताई हांसली

३१३	घाली	।।ज्ञा.गा.मु.१४.१।।	पूजा पूज्य वीते पूजक पैं चित्तें । घाली दंडवते भावशिळा
३१४	घाली	।।ज्ञा.गा.मु.२१.३।।	जीव जंतु जड त्यासी उपदेशीं । त्यासी गर्भवासीं घाली देवो
३१५	घेईं	।।ज्ञा.गा.मु.०५.२।।	आधींचें आठवीं मग घेईं परी । हरिनाम जिव्हारी मंत्रसार
३१६	घेतलें	।।ज्ञा.गा.मु.१६.२।।	चांगया फावलें फावोनी घेतलें । निवृत्तीनें दिधलें आमुच्या करीं
३१७	घेतसो	।।ज्ञा.गा.मु.२९.१।।	उजिवडु कोडें घेतसो निवाडें । आपुलेयि चाडे जीवनकळा
३१८	घेती	।।ज्ञा.गा.मु.२२.३।।	असोनि न दिसे उगयाचि पिसे । घेती वायां वसे सज्जनेवीण
३१९	घेसील	।।ज्ञा.गा.मु.१७.३।।	साविया विसरू घेसील पडिभरू । गुरुकृपा विरु विरे सदा
३२०	घोटी	।।ज्ञा.गा.मु.०७.४।।	मुक्ताई चिंतन हरिप्रेम पोटीं । नित्य नाम घोटी अमृत सदा
३२१	घोटी	।।ज्ञा.गा.मु.१३.६।।	मुक्ताई सोहंभावें भरलें दिसे देवें । मूर्तामूर्त सोहंभावें हरि घोटी
३२२	चंदनाच्या	।।ज्ञा.गा.मु.२०.४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधल्या वनस्पती । तैसी आहे संगतीं या हरिपाठें
३२३	चंपक	।।ज्ञा.गा.मु.१४.२।।	चंपक सुमनें पूजी कातळीनें । धूप दिप मनें मानसिक
३२४	चरणसेवा	।।ज्ञा.गा.मु.११.४।।	मुक्ताई म्हणे नाम श्रीहरीचें जोडीं । नित्यता आवडीं चरणसेवा
३२५	चरणीं	।।ज्ञा.गा.मु.०१.४।।	मुक्ताई चिंतनें मुक्त पैं जाली । चरणीं समरसली हरिपाठें
३२६	चले	।।ज्ञा.गा.मु.२७.२।।	राहिलें करणें न चले पैं कर्म । हरिवीण देहधर्म चुकताहे
३२७	चहूंसी	।।ज्ञा.गा.मु.२२.६।।	मुक्ताई परेसी दुभतें चहूंसी । सत्रावी सर्वरसीं एका देवें
३२८	चांगया	।।ज्ञा.गा.मु.१६.२।।	चांगया फावलें फावोनी घेतलें । निवृत्तीनें दिधलें आमुच्या करीं
३२९	चांगयासी	।।ज्ञा.गा.मु.१५.४।।	मुक्तता पूर्णता मुक्ताई साधली । साधन दिसली चांगयासी
३३०	चांदिणें	।।ज्ञा.गा.मु.३२.२।।	कैसें याचें करणें दिवसा चांदिणें । सबळें उठणें एक तत्त्वीं
३३१	चांदिणें	।।ज्ञा.गा.मु.४१.२।।	दिवसा चांदिणें रात्रीं पडे ऊष्ण । कैसेंनि कठिण तत्त्व जालें
३३२	चाड	।।ज्ञा.गा.मु.०५.५।।	नानामतें सांडीं वासना पापिणी । एक नारायणीं चाड धरीं
३३३	चाडे	।।ज्ञा.गा.मु.२९.१।।	उजिवडु कोडें घेतसो निवाडें । आपुलेयि चाडे जीवनकळा
३३४	चातकाचा	।।ज्ञा.गा.मु.१३.३।।	सर्वतीर्थ हरि दुभाळु धेनुवा । वोळला कणवा चातकाचा
३३५	चापेकळिकाळा	।।ज्ञा.गा.मु.४१.३।।	ऋषी म्हणे चापेकळिकाळा पैं कांपे । प्रकाश पिपे निघोन जाय
३३६	चिंतन	।।ज्ञा.गा.मु.०७.४।।	मुक्ताई चिंतन हरिप्रेम पोटीं । नित्य नाम घोटी अमृत सदा
३३७	चिंतनें	।।ज्ञा.गा.मु.०१.४।।	मुक्ताई चिंतनें मुक्त पैं जाली । चरणीं समरसली हरिपाठें
३३८	चिंतामणी	।।ज्ञा.गा.मु.२०.५।।	मुक्ताई चिंतित चिंतामणी चित्तीं । इच्छिले पावती भक्त सदा

३३९	चिंतित	।।ज्ञा.गा.मु.२०.५।।	मुक्ताई चिंतित चिंतामणी चित्तीं । इच्छिले पावती भक्त सदा
३४०	चित्त	।।ज्ञा.गा.मु.१२.१।।	परब्रह्मीं चित्त निरंतर धंदा । तया नाहीं कदा गर्भवास
३४१	चित्त	।।ज्ञा.गा.मु.१२.२।।	उपजोनी जनीं धन्य ते योनी । चित्त नारायणीं मुक्तलग
३४२	चित्त	।।ज्ञा.गा.मु.१२.४।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान उन्मनी विज्ञान । चित्त नारायण झालें त्याचें
३४३	चित्त	।।ज्ञा.गा.मु.१२.६।।	मुक्ताईचें चित्त निरंतर मुक्त । हरि हेंचि संचित आम्हां घरीं
३४४	चित्त	।।ज्ञा.गा.मु.२६.१।।	नामबळें देहीं असोनियां मुक्त । शांति क्षमा चित्त हरिभजनें
३४५	चित्त	।।ज्ञा.गा.मु.३६.४।।	माजि मजवटा चित्त नेत तटा । परब्रह्म वैकुंठा चित्तानुसारें
३४६	चित्त	।।ज्ञा.गा.मु.४०.१।।	शांति क्षमा वसे देहीं देव पैसे । चित्त समरसें मुक्त मेळु
३४७	चित्तअनुरागें	।।ज्ञा.गा.मु.२२.२।।	जाताती वाउगे नटनाट्यसोंगें । चित्तअनुरागें भजतीना
३४८	चित्ता	।।ज्ञा.गा.मु.१६.४।।	मुक्ताई पूर्णता एकरूपें चित्ता । आदि अंतु कथा सांडियेली
३४९	चित्तानुसारें	।।ज्ञा.गा.मु.३६.४।।	माजि मजवटा चित्त नेत तटा । परब्रह्म वैकुंठा चित्तानुसारें
३५०	चित्तासि	।।ज्ञा.गा.मु.१२.३।।	अव्यक्तीं पैं व्यक्ति चित्तासि अनुभव । सर्व सर्वी देव भरला दिसे
३५१	चित्तासी	।।ज्ञा.गा.मु.३८.१।।	चित्तासी व्यापक व्यापुनियां दुरी । तेंचि माजिघरीं नांदे सदा
३५२	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.मु.११.३।।	शांति क्षमा दया सावध पैं चित्तीं । आनंदें डुल्लती सनकादिक
३५३	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.मु.२०.५।।	मुक्ताई चिंतित चिंतामणी चित्तीं । इच्छिले पावती भक्त सदा
३५४	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.मु.२३.३।।	साधिलें साधन नित्य अनुष्ठान । चित्तीं नारायण मंत्र जपे
३५५	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.मु.२६.२।।	दया धरा चित्तीं सर्वभूतीं करुणा । निरंतर वासना हरिरूपीं
३५६	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.मु.२६.३।।	माधव मुकुंद हरिनाम चित्तीं । सर्व पैं मुक्ति नामपाठें
३५७	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.मु.३७.४।।	मुक्ताई सधन हरीरूप चित्तीं । संसारसमाप्ति हरिच्या नामें
३५८	चित्तें	।।ज्ञा.गा.मु.११.२।।	रामनाम चित्तें प्रेम वोसंडत । नित्यानित्य तृप्त हरिभक्ती
३५९	चित्तें	।।ज्ञा.गा.मु.१४.१।।	पूजा पूज्य वीते पूजक पैं चित्तें । घाली दंडवते भावशिळा
३६०	चित्तें	।।ज्ञा.गा.मु.१७.४।।	मुक्ता मुक्त चित्तें गुरुमार्ग विते । पावन त्वरिते भवीं भाव
३६१	चित्तें	।।ज्ञा.गा.मु.३७.१।।	मुक्तलग चित्तें मुक्त पैं सर्वदा । रामकृष्ण गोविंदा वाचे नित्य
३६२	चिद्घन	।।ज्ञा.गा.मु.३५.३।।	मुक्ताई चैतन्य अवघें चिद्घन । आदि अंतु खूण निवृत्तीची
३६३	चुकताहे	।।ज्ञा.गा.मु.२७.२।।	राहिलें करणें न चले पैं कर्म । हरिवीण देहधर्म चुकताहे
३६४	चेतनेचा	।।ज्ञा.गा.मु.४०.२।।	निर्गुणें उपरमु देव पुरुषोत्तमु । प्रकृति संगमु चेतनेचा

३६५	चेतविल	।।ज्ञा.गा.मु.०४.३।।	आशेच्या निराशीं अचेतना वारी । चेतविल हरी आप आपरूपें
३६६	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.मु.३५.३।।	मुक्ताई चैतन्य अवघें चिद्‌घन । आदि अंतु खूण निवृत्तीची
३६७	चैतन्यासी	।।ज्ञा.गा.मु.३८.३।।	नाहीं या शेवट अवघाचि निघोट । गुरुतत्त्वें वाट चैतन्यासी
३६८	चोख	।।ज्ञा.गा.मु.३८.४।।	मुक्ताई संपन्न मुक्त पैं सेजुळे । सर्वत्र उभविले मुक्ति चोख
३६९	चोखाळ	।।ज्ञा.गा.मु.०३.४।।	मुक्ताई तारक सम्यक विठ्ठल । निवृत्तीनें चोखाळ दाखविलें
३७०	चोज	।।ज्ञा.गा.मु.०३.३।।	विज्ञानेंसी तेज सज्ञानेंसी निज । निर्गुणेंसी चोज केलें सये
३७१	चोज	।।ज्ञा.गा.मु.२५.१।।	अंतर बाह्य निकें सर्व इंद्रियांचें चोज । निजीं निजबीज एकतत्त्व
३७२	चोरी	।।ज्ञा.गा.मु.१७.१।।	मनें मन चोरी मनोमन धरीं । कुंडली आधारीं सहस्त्रदळीं
३७३	छंदु	।।ज्ञा.गा.मु.०७.३।।	नामचि तारकु तरले भवसिंधु । हरिनाम छंदु मंत्रसार
३७४	छंदु	।।ज्ञा.गा.मु.३७.२।।	हरिहरि छंदु तोडी भवकंदु । नित्य नामानंदु जपें रया
३७५	जंतु	।।ज्ञा.गा.मु.२१.३।।	जीव जंतु जड त्यासी उपदेशीं । त्यासी गर्भवासीं घाली देवो
३७६	जंव	।।ज्ञा.गा.मु.१३.५।।	वेद जंव वाणी श्रुति तुपें काहाणी । ऐको जाय कर्णी तंव परता जाय
३७७	जंव	।।ज्ञा.गा.मु.१९.२।।	तैसें झालें बाई जंव एकतत्त्व नाहीं । दुजी जंव साई तंव हें अंध
३७८	जंव	।।ज्ञा.गा.मु.१९.२।।	तैसें झालें बाई जंव एकतत्त्व नाहीं । दुजी जंव साई तंव हें अंध
३७९	जंव	।।ज्ञा.गा.मु.२७.१।।	करणें जंव कांहीं करूं जाये शेवट । तंव पडे आडवाट द्वैतभावें
३८०	जंव	।।ज्ञा.गा.मु.३६.३।।	आप जंव नाहीं पर पाहासी काई । विश्वपणें होई निजतत्त्वीं
३८१	जग	।।ज्ञा.गा.मु.०१.२।।	पुंडलिकें विठ्ठल आणिला पंढरी । आणूनि लवकरी तारिलें जग
३८२	जड	।।ज्ञा.गा.मु.२१.३।।	जीव जंतु जड त्यासी उपदेशीं । त्यासी गर्भवासीं घाली देवो
३८३	जडमूढ	।।ज्ञा.गा.मु.१०.३।।	ज्याचेनि नामें मुक्त पैं जढमूढ । तरले दगड समुद्रीं देखा
३८४	जना	।।ज्ञा.गा.मु.२८.३।।	वेदीं बोलियेलें ब्रह्मार्पणभावें । सदा मुक्त व्हावें अरे जना
३८५	जनाची	।।ज्ञा.गा.मु.०१.३।।	ऐसें पुण्य केलें एका पुंडलिकेंची । निरसली जनाची भ्रमभूली
३८६	जनीं	।।ज्ञा.गा.मु.१२.२।।	उपजोनी जनीं धन्य ते योनी । चित्त नारायणीं मुक्तलग
३८७	जपिनिलें	।।ज्ञा.गा.मु.१०.२।।	न लगती तीर्थे हरिरूपें मुक्त । अवघेंचि सूक्त जपिनिलें
३८८	जपे	।।ज्ञा.गा.मु.२३.३।।	साधिलें साधन नित्य अनुष्ठान । चित्तीं नारायण मंत्र जपे
३८९	जपें	।।ज्ञा.गा.मु.३७.२।।	हरिहरि छंदु तोडी भवकंदु । नित्य नामानंदु जपें रया
३९०	जाईजे	।।ज्ञा.गा.मु.०४.१।।	अलिप्त संसारीं हरिनामपाठें । जाईजे वैकुंठे मुक्तलग

३९१	जाईल	।।ज्ञा.गा.मु.०५.३।।	आदि मध्य हरी ऊर्ध्व पैं वैकुंठ । जाईल वासना हरि होईल प्रगट
३९२	जाणोनि	।।ज्ञा.गा.मु.११.१।।	आदि अंतु हरि सर्वांघटीं पूर्ण । जाणोनि संतजन प्रेमभरित
३९३	जात	।।ज्ञा.गा.मु.१९.३।।	ऐसी मी हो अंध जात होतें वायां । प्रकृति सावया पावली तेथें
३९४	जाताती	।।ज्ञा.गा.मु.२२.२।।	जाताती वाउगे नटनाट्यसोंगें । चित्तअनुरागें भजतीना
३९५	जातु	।।ज्ञा.गा.मु.२२.१।।	देउळींचा देवो घरभरी भावो । कळसेवीण वावो जातु असे
३९६	जातु	।।ज्ञा.गा.मु.३०.२।।	सोहंभावें ठसा कोण ते पैठा । उभाउभी वाटा कैसा जातु
३९७	जाय	।।ज्ञा.गा.मु.१३.५।।	वेद जंव वाणी श्रुति तुपें काहाणी । ऐको जाय कर्णी तंव परता जाय
३९८	जाय	।।ज्ञा.गा.मु.१३.५।।	वेद जंव वाणी श्रुति तुपें काहाणी । ऐको जाय कर्णी तंव परता जाय
३९९	जाय	।।ज्ञा.गा.मु.१९.१।।	उर्णाचिया गळां बांधिली दोरी । पाहों जाय घरीं तंव तंतु नाहीं
४००	जाय	।।ज्ञा.गा.मु.४१.३।।	ऋषी म्हणे चापेकळिकाळा पैं कांपे । प्रकाश पिपे निघोन जाय
४०१	जाय	।।ज्ञा.गा.मु.४२.३।।	विंचु पाताळाशीं जाय । शेष माथा वंदी पाय
४०२	जाये	।।ज्ञा.गा.मु.२७.१।।	करणें जंव कांहीं करूं जाये शेवट । तंव पडे आडवाट द्वैतभावें
४०३	जाला	।।ज्ञा.गा.मु.१२.५।।	आदि अंतीं हरि सर्व त्याचा जाला । परतोनी अबोला प्रपंचेसी
४०४	जाला	।।ज्ञा.गा.मु.४२.२।।	थोर नवलाव जाला । वांझे पुत्र प्रसवला
४०५	जाली	।।ज्ञा.गा.मु.०१.४।।	मुक्ताई चिंतनें मुक्त पैं जाली । चरणीं समरसली हरिपाठें
४०६	जाली	।।ज्ञा.गा.मु.२१.१।।	नादबिंदा भेटी जे वेळीं पैं जाली । ऐशी एके बोली बोलती जीव
४०७	जाली	।।ज्ञा.गा.मु.३०.१।।	विस्तारूनी रूप सांगितलें तत्त्वीं । कैसेनि परतत्त्वीं वोळखी जाली
४०८	जाले	।।ज्ञा.गा.मु.०८.२।।	रामकृष्णें मुक्त जाले पैं अनंत । तरले पतीत युगानयुगीं
४०९	जालें	।।ज्ञा.गा.मु.०८.४।।	मुक्ताई संजीवन मुक्तमुक्ति कोडें । जालें पैं निवाडें हरिरूप
४१०	जालें	।।ज्ञा.गा.मु.४१.२।।	दिवसा चांदिणें रात्रीं पडे ऊष्ण । कैसेंनि कठिण तत्त्व जालें
४११	जिव्हारी	।।ज्ञा.गा.मु.०५.२।।	आधींचें आठवीं मग घेईं परी । हरिनाम जिव्हारी मंत्रसार
४१२	जीव	।।ज्ञा.गा.मु.०१.१।।	मुक्त जीव सदा होतिं पैं नामपाठें । तेंचि रूप विटे देखिलें आम्हीं
४१३	जीव	।।ज्ञा.गा.मु.०८.३।।	कृष्णनामें जीव झालें सदा शिव । वैकुंठ राणिव मुक्त सदा
४१४	जीव	।।ज्ञा.गा.मु.२१.१।।	नादबिंदा भेटी जे वेळीं पैं जाली । ऐशी एके बोली बोलती जीव
४१५	जीव	।।ज्ञा.गा.मु.२१.३।।	जीव जंतु जड त्यासी उपदेशीं । त्यासी गर्भवासीं घाली देवो
४१६	जीवन	।।ज्ञा.गा.मु.०६.४।।	मुक्ताई जीवन मुक्त हा संसार । हरी पारावार केला आम्हीं

४१७	जीवनकळा	।।ज्ञा.गा.मु.२९.१।।	उजिवडु कोडें घेतसो निवाडें । आपुलेयि चाडे जीवनकळा
४१८	जीवन्मुक्तची	।।ज्ञा.गा.मु.०४.४।।	मुक्ताई जीवन्मुक्तची सर्वदा । अभिन्न पैं भेदा भेदियेलें
४१९	जीवशिव	।।ज्ञा.गा.मु.३२.४।।	मुक्ताई सधन सर्वत्र नारायण । जीवशिव संपूर्ण एकातत्त्वें
४२०	जीवीं	।।ज्ञा.गा.मु.१८.४।।	मुक्ताई अविट मुक्तपंथरत । जीवीं शिवीं अनंत तत्त्वविद
४२१	जीवेंशिवें	।।ज्ञा.गा.मु.३९.४।।	अव्यक्त आकार साकार हे स्फूर्ति । जीवेंशिवें प्राप्ति ऐसें केलें
४२२	जे	।।ज्ञा.गा.मु.२१.१।।	नादबिंदा भेटी जे वेळीं पैं जाली । ऐशी एके बोली बोलती जीव
४२३	जें	।।ज्ञा.गा.मु.३४.१।।	जेथें जें पाहे तें तेथें आहे । उभारोनि बाहे वेद सांगे
४२४	जेथें	।।ज्ञा.गा.मु.०२.३।।	न कळे याची गती आदि मध्य अंतीं । जेथें श्रुति नेति नेति प्रगटल्या
४२५	जेथें	।।ज्ञा.गा.मु.३४.१।।	जेथें जें पाहे तें तेथें आहे । उभारोनि बाहे वेद सांगे
४२६	जो	।।ज्ञा.गा.मु.३६.१।।	आदि मध्य अंतु न कळोनि भ्रांतु । असे जो सततु निजतत्त्वें
४२७	जोडीं	।।ज्ञा.गा.मु.११.४।।	मुक्ताई म्हणे नाम श्रीहरीचें जोडीं । नित्यता आवडीं चरणसेवा
४२८	ज्याचेनि	।।ज्ञा.गा.मु.१०.३।।	ज्याचेनि नामें मुक्त पैं जडमूढ । तरले दगड समुद्रीं देखा
४२९	ज्याचेनि	।।ज्ञा.गा.मु.२८.२।।	ज्याचेनि मुक्तता सर्वही पैं मुक्त । करूनियां रत न सेविती
४३०	झडकरी	।।ज्ञा.गा.मु.०६.१।।	नाम मंत्रें हरी निजदासां पावे । ऐकोनी या धावे झडकरी
४३१	झडकरी	।।ज्ञा.गा.मु.२०.३।।	अलिप्त श्रीहरि सेवी कां झडकरी । सेवितां झडकरी हरिच होआल
४३२	झडकरी	।।ज्ञा.गा.मु.२०.३।।	अलिप्त श्रीहरि सेवी कां झडकरी । सेवितां झडकरी हरिच होआल
४३३	झरा	।।ज्ञा.गा.मु.३४.२।।	सोमकांतीं झरा कोठील दुसरा । तत्त्वीं तत्त्व धरा निजदृष्टी
४३४	झाली	।।ज्ञा.गा.मु.४२.४।।	माशी व्याली घार झाली । देखोन मुक्ताई हांसली
४३५	झालें	।।ज्ञा.गा.मु.०८.३।।	कृष्णनामें जीव झालें सदा शिव । वैकुंठ राणिव मुक्त सदा
४३६	झालें	।।ज्ञा.गा.मु.१२.४।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान उन्मनी विज्ञान । चित्त नारायण झालें त्याचें
४३७	झालें	।।ज्ञा.गा.मु.१९.२।।	तैसें झालें बाई जंव एकतत्त्व नाहीं । दुजी जंव साई तंव हें अंध
४३८	ठसा	।।ज्ञा.गा.मु.३०.२।।	सोहंभावें ठसा कोण ते पैठा । उभाउभी वाटा कैसा जातु
४३९	ठायीं	।।ज्ञा.गा.मु.०२.१।।	शून्यापरतें पाही तंव शून्य तेंही नाहीं। पाहातें पाहोनि ठायीं ठेवियलें
४४०	ठायीं	।।ज्ञा.गा.मु.४१.४।।	ठायींच्या ठायीं असे पहातां न दिसे । मनाच्या धारसें एक होय
४४१	ठायींच्या	।।ज्ञा.गा.मु.४१.४।।	ठायींच्या ठायीं असे पहातां न दिसे । मनाच्या धारसें एक होय
४४२	ठेली	।।ज्ञा.गा.मु.२२.५।।	भ्रमाचेनि भूली वायाचि घरकुली । माया आड ठेली अरे रया

४४३	ठेवियलें	।।ज्ञा.गा.मु.०२.१।।	शून्यापरतें पाही तंव शून्य तेंही नाहीं। पाहातें पाहोनि ठायीं ठेवियलें
४४४	डुल्लती	।।ज्ञा.गा.मु.११.३।।	शांति क्षमा दया सावध पैं चित्तीं । आनंदें डुल्लती सनकादिक
४४५	तंतु	।।ज्ञा.गा.मु.१९.१।।	उर्णाचिया गळां बांधिली दोरी । पाहों जाय घरीं तंव तंतु नाहीं
४४६	तंव	।।ज्ञा.गा.मु.०२.१।।	शून्यापरतें पाही तंव शून्य तेंही नाहीं। पाहातें पाहोनि ठायीं ठेवियलें
४४७	तंव	।।ज्ञा.गा.मु.१३.५।।	वेद जंव वाणी श्रुति तुपें काहाणी । ऐको जाय कर्णी तंव परता जाय
४४८	तंव	।।ज्ञा.गा.मु.१९.१।।	उर्णाचिया गळां बांधिली दोरी । पाहों जाय घरीं तंव तंतु नाहीं
४४९	तंव	।।ज्ञा.गा.मु.१९.२।।	तैसें झालें बाई जंव एकतत्त्व नाहीं । दुजी जंव साई तंव हें अंध
४५०	तंव	।।ज्ञा.गा.मु.२७.१।।	करणें जंव कांहीं करूं जाये शेवट । तंव पडे आडवाट द्वैतभावें
४५१	तंव	।।ज्ञा.गा.मु.२७.३।।	मोक्षालागीं उपाय करितोसि नाना । तंव साधनीं परतां पडो पाहे
४५२	तट	।।ज्ञा.गा.मु.३९.६।।	मुक्तलग मुक्त मुक्ताईचें तट । अवघेंचि वैकुंठ निघोट रया
४५३	तटा	।।ज्ञा.गा.मु.३६.४।।	माजि मजवटा चित्त नेत तटा । परब्रह्म वैकुंठा चित्तानुसारें
४५४	तटा	।।ज्ञा.गा.मु.४०.३।।	सज्ञानी दिवटा अज्ञानी तो पैठा । निवृत्तीच्या तटा नेतु भक्ता
४५५	तटाकें	।।ज्ञा.गा.मु.३९.१।।	प्रारब्ध संचित आचरण गोमटें । निवृत्ति तटाकें निघालों आम्ही
४५६	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.मु.२४.२।।	वाउगें मीपण आथिलें प्रवीण । एक नारायण तत्त्व खरें
४५७	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.मु.३४.२।।	सोमकांतीं झरा कोठील दुसरा । तत्त्वीं तत्त्व धरा निजदृष्टी
४५८	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.मु.३६.२।।	कैसेनि तत्त्वतां तत्त्व पैं अनंता । एकतत्त्वें समता आपेंआप
४५९	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.मु.४१.२।।	दिवसा चांदिणें रात्रीं पडे ऊष्ण । कैसेंनि कठिण तत्त्व जालें
४६०	तत्त्वता	।।ज्ञा.गा.मु.१८.३।।	वृत्तीचा उच्छेदु निवृत्ति तत्त्वता । सर्वही समता सांगितली
४६१	तत्त्वतां	।।ज्ञा.गा.मु.३६.२।।	कैसेनि तत्त्वतां तत्त्व पैं अनंता । एकतत्त्वें समता आपेंआप
४६२	तत्त्वविद	।।ज्ञा.गा.मु.१८.४।।	मुक्ताई अविट मुक्तपंथरत । जीवीं शिवीं अनंत तत्त्वविद
४६३	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.मु.३०.१।।	विस्तारूनी रूप सांगितलें तत्त्वीं । कैसेनि परतत्त्वीं वोळखी जाली
४६४	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.मु.३२.२।।	कैसें याचें करणें दिवसा चांदिणें । सबळें उठणें एक तत्त्वीं
४६५	तत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.मु.३४.२।।	सोमकांतीं झरा कोठील दुसरा । तत्त्वीं तत्त्व धरा निजदृष्टी
४६६	तत्त्वें	।।ज्ञा.गा.मु.०३.१।।	प्रकृति निर्गुण प्रकृति सगुण । दीपें दीप पूर्ण एका तत्त्वें
४६७	तत्वता	।।ज्ञा.गा.मु.२५.३।।	मुक्ताई संजीवन तत्वता निर्गुण । आकार सगुण प्रपंचींचा
४६८	तया	।।ज्ञा.गा.मु.१२.१।।	परब्रह्मीं चित्त निरंतर धंदा । तया नाहीं कदा गर्भवास

४६९	तया	।।ज्ञा.गा.मु.१८.१।।	सर्व रूपीं निर्गुण संचलें पैं सर्वदा । आकार संपदा नाहीं तया
४७०	तया	।।ज्ञा.गा.मु.२२.४।।	रावो रंक कोहं न म्हणेचि सोहं । साकारलें ओहं न कळे तया
४७१	तया	।।ज्ञा.गा.मु.४१.१।।	देउळाच्या कळशीं नांदे एक ऋषी । तया घातली पुशी योगेश्वरी
४७२	तरले	।।ज्ञा.गा.मु.०७.३।।	नामचि तारकु तरले भवसिंधु । हरिनाम छंदु मंत्रसार
४७३	तरले	।।ज्ञा.गा.मु.०८.२।।	रामकृष्णें मुक्त जाले पैं अनंत । तरले पतीत युगानयुगीं
४७४	तरले	।।ज्ञा.गा.मु.१०.३।।	ज्याचेनि नामें मुक्त पैं जढमूढ । तरले दगड समुद्रीं देखा
४७५	तर्क	।।ज्ञा.गा.मु.१३.२।।	साधक बाधक करूनि विवेक । मति मार्ग तर्क शोधियेला
४७६	तारक	।।ज्ञा.गा.मु.०३.४।।	मुक्ताई तारक सम्यक विठ्ठल । निवृत्तीनें चोखाळ दाखविलें
४७७	तारकु	।।ज्ञा.गा.मु.०२.२।।	कैसा गे माये हा तारकु दिवटा । पंढरीं वैकुंठा प्रगटला
४७८	तारकु	।।ज्ञा.गा.मु.०७.३।।	नामचि तारकु तरले भवसिंधु । हरिनाम छंदु मंत्रसार
४७९	तारिलें	।।ज्ञा.गा.मु.०१.२।।	पुंडलिकें विठ्ठल आणिला पंढरी । आणूनि लवकरी तारिलें जग
४८०	तिणें	।।ज्ञा.गा.मु.४२.१।।	मुंगी उडाली आकाशीं । तिणें गिळिलें सूर्याशीं
४८१	तीर्थे	।।ज्ञा.गा.मु.१०.२।।	न लगती तीर्थे हरिरूपें मुक्त । अवघेंचि सूक्त जपिनिलें
४८२	तुज	।।ज्ञा.गा.मु.२४.३।।	मुक्ता मुक्ती दोन्ही करी कारे शिराणी । द्वैताची काहाणी नाहीं तुज
४८३	तुपें	।।ज्ञा.गा.मु.१३.५।।	वेद जंव वाणी श्रुति तुपें काहाणी । ऐको जाय कर्णी तंव परता जाय
४८४	तूं	।।ज्ञा.गा.मु.०५.१।।	आधीं तूं मुक्तचि होतासि रे प्राणिया । परि वासनें पापिणिया नाडिलासी
४८५	तृप्त	।।ज्ञा.गा.मु.११.२।।	रामनाम चित्तें प्रेम वोसंडत । नित्यानित्य तृप्त हरिभक्ती
४८६	ते	।।ज्ञा.गा.मु.१२.२।।	उपजोनी जनीं धन्य ते योनी । चित्त नारायणीं मुक्तलग
४८७	ते	।।ज्ञा.गा.मु.२८.१।।	मुक्तपणें ब्रीद बांधोनियां द्विज । नेणती ते बीज केशव हरी
४८८	ते	।।ज्ञा.गा.मु.३०.२।।	सोहंभावें ठसा कोण ते पैठा । उभाउभी वाटा कैसा जातु
४८९	तें	।।ज्ञा.गा.मु.०५.४।।	एकतत्त्व धरीं हरिनाम गोड । येर तें काबाड विषय ओढी
४९०	तें	।।ज्ञा.गा.मु.२०.२।।	रविबिंब बिंबे घटमठीं सदा । तें नातळे पैं कदा तैसा आम्हां
४९१	तें	।।ज्ञा.गा.मु.२५.२।।	आदि नाहीं अनादि नाहीं । तें रूप पाहीं अविट बाईये
४९२	तें	।।ज्ञा.गा.मु.३४.१।।	जेथें जें पाहे तें तेथें आहे । उभारोनि बाहे वेद सांगे
४९३	तेंचि	।।ज्ञा.गा.मु.०१.१।।	मुक्त जीव सदा होतिं पैं नामपाठें । तेंचि रूप विटे देखिलें आम्हीं
४९४	तेंचि	।।ज्ञा.गा.मु.१३.१।।	सर्वीं सर्व सुख अहं तेंचि दुःख । मोहममताविष त्यजियेलें

४९५	तेंचि	।।ज्ञा.गा.मु.३८.१।।	चित्तासी व्यापक व्यापुनियां दुरी । तेंचि माजिघरीं नांदे सदा
४९६	तेंही	।।ज्ञा.गा.मु.०२.१।।	शून्यापरतें पाही तंव शून्य तेंही नाहीं। पाहातें पाहोनि ठायीं ठेवियलें
४९७	तेज	।।ज्ञा.गा.मु.०३.३।।	विज्ञानेंसी तेज सज्ञानेंसी निज । निर्गुणेंसी चोज केलें सये
४९८	तेणें	।।ज्ञा.गा.मु.२७.४।।	मुक्ताई करि हरिश्रवण पाठ । तेणें मोक्षमार्ग नीट सकळ साधे
४९९	तेथें	।।ज्ञा.गा.मु.०९.२।।	नाहीं काळ तेथें आम्हां वेळ कैची । हरिनामछंदाची गोडी थोरी
५००	तेथें	।।ज्ञा.गा.मु.१९.३।।	ऐसी मी हो अंध जात होतें वायां । प्रकृति सावया पावली तेथें
५०१	तेथें	।।ज्ञा.गा.मु.३२.१।।	निर्गुणाची सेज सगुणाची बाज । तेथें केशीराज पहुडले
५०२	तेथें	।।ज्ञा.गा.मु.३४.१।।	जेथें जें पाहे तें तेथें आहे । उभारोनि बाहे वेद सांगे
५०३	तेही	।।ज्ञा.गा.मु.२९.३।।	त्रिपुटीं भेदुनी सर्वत्रगामिनी । एका रूपें मोहिनी तेही सदा
५०४	तैसा	।।ज्ञा.गा.मु.२०.२।।	रविबिंब बिंबे घटमठीं सदा । तें नातळे पैं कदा तैसा आम्हां
५०५	तैसी	।।ज्ञा.गा.मु.२०.४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधल्या वनस्पती । तैसी आहे संगतीं या हरिपाठें
५०६	तैसें	।।ज्ञा.गा.मु.१९.२।।	तैसें झालें बाई जंव एकतत्त्व नाहीं । दुजी जंव साई तंव हें अंध
५०७	तो	।।ज्ञा.गा.मु.४०.३।।	सज्ञानी दिवटा अज्ञानी तो पैठा । निवृत्तीच्या तटा नेतु भक्ता
५०८	तोडी	।।ज्ञा.गा.मु.०४.२।।	हरिवीण मुक्त न करि हो सर्वदा । संसारआपदा भव तोडी
५०९	तोडी	।।ज्ञा.गा.मु.३७.२।।	हरिहरि छंदु तोडी भवकंदु । नित्य नामानंदु जपें रया
५१०	त्यजियेलें	।।ज्ञा.गा.मु.१३.१।।	सर्वीं सर्व सुख अहं तेंचि दुःख । मोहममताविष त्यजियेलें
५११	त्या	।।ज्ञा.गा.मु.१५.३।।	असंगेंचि नटु नटलों पैं साचे । नाहीं त्या यमाचें भय आम्हां
५१२	त्या	।।ज्ञा.गा.मु.२३.१।।	विश्रांति मनाची निजशांति साची । मग त्या यमाची भेटी नाहीं
५१३	त्याचा	।।ज्ञा.गा.मु.१२.५।।	आदि अंतीं हरि सर्व त्याचा जाला । परतोनी अबोला प्रपंचेसी
५१४	त्याचा	।।ज्ञा.गा.मु.१३.४।।	सूक्ष्ममार्ग त्याचा भक्त देहीं मायेचा । आकळावयाचा सत्व धरीं
५१५	त्याचें	।।ज्ञा.गा.मु.१२.४।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान उन्मनी विज्ञान । चित्त नारायण झालें त्याचें
५१६	त्यासी	।।ज्ञा.गा.मु.०८.१।।	मुक्त पैं अखंड त्यासी पैं फावलें । मुक्तचि घडलें हरिच्या पाठें
५१७	त्यासी	।।ज्ञा.गा.मु.२१.२।।	उगेंचि मोहन धरूनि प्रपंचीं । त्यासी पैं यमाची नगरी आहे
५१८	त्यासी	।।ज्ञा.गा.मु.२१.३।।	जीव जंतु जड त्यासी उपदेशीं । त्यासी गर्भवासीं घाली देवो
५१९	त्यासी	।।ज्ञा.गा.मु.२१.३।।	जीव जंतु जड त्यासी उपदेशीं । त्यासी गर्भवासीं घाली देवो
५२०	त्रिपुटीं	।।ज्ञा.गा.मु.२९.३।।	त्रिपुटीं भेदुनी सर्वत्रगामिनी । एका रूपें मोहिनी तेही सदा

५२१	त्वरिते	।।ज्ञा.गा.मु.१७.४।।	मुक्ता मुक्त चित्तें गुरुमार्ग विते । पावन त्वरिते भवीं भाव
५२२	थोर	।।ज्ञा.गा.मु.४२.२।।	थोर नवलाव जाला । वांझे पुत्र प्रसवला
५२३	थोरी	।।ज्ञा.गा.मु.०९.२।।	नाहीं काळ तेथें आम्हां वेळ कैची । हरिनामछंदाची गोडी थोरी
५२४	दंडवते	।।ज्ञा.गा.मु.१४.१।।	पूजा पूज्य वीते पूजक पैं चित्तें । घाली दंडवते भावशिळा
५२५	दगड	।।ज्ञा.गा.मु.१०.३।।	ज्याचेनि नामें मुक्त पैं जढमूढ । तरले दगड समुद्रीं देखा
५२६	दया	।।ज्ञा.गा.मु.११.३।।	शांति क्षमा दया सावध पैं चित्तीं । आनंदें डुल्लती सनकादिक
५२७	दया	।।ज्ञा.गा.मु.२६.२।।	दया धरा चित्तीं सर्वभूतीं करुणा । निरंतर वासना हरिरूपीं
५२८	दवडितु	।।ज्ञा.गा.मु.१६.३।।	आदि मध्य यासी सर्वत्र निवासी । एकरूपें निशी दवडितु
५२९	दाखविलें	।।ज्ञा.गा.मु.०३.४।।	मुक्ताई तारक सम्यक विठ्ठल । निवृत्तीनें चोखाळ दाखविलें
५३०	दाखविलें	।।ज्ञा.गा.मु.३९.५।।	सकाम निष्काम वृत्तीचा निज फेर । वैकुंठाकार दाखविलें
५३१	दावित	।।ज्ञा.गा.मु.२९.४।।	नित्यता उन्मत्त अवघेंचि भरित । एकतत्त्वें दावित सोहं भावें
५३२	दावी	।।ज्ञा.गा.मु.०६.३।।	निजानंद दावी उघड पैं वैकुंठ । नामेंचि प्रगट आम्हांलागीं
५३३	दिधलें	।।ज्ञा.गा.मु.१६.२।।	चांगया फावलें फावोनी घेतलें । निवृत्तीनें दिधलें आमुच्या करीं
५३४	दिननिशीं	।।ज्ञा.गा.मु.०७.२।।	नाममंत्र आम्हां हरीरामकृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुक्तिमार्गु
५३५	दिप	।।ज्ञा.गा.मु.१४.२।।	चंपक सुमनें पूजी कातळीनें । धूप दिप मनें मानसिक
५३६	दिवटा	।।ज्ञा.गा.मु.०२.२।।	कैसा गे माये हा तारकु दिवटा । पंढरीं वैकुंठा प्रगटला
५३७	दिवटा	।।ज्ञा.गा.मु.४०.३।।	सज्ञानी दिवटा अज्ञानी तो पैठा । निवृत्तीच्या तटा नेतु भक्ता
५३८	दिवस	।।ज्ञा.गा.मु.४०.४।।	मुक्ताई दिवस अवघा हृषीकेश । केशवेंविण वास शून्य पैसे
५३९	दिवसा	।।ज्ञा.गा.मु.३२.२।।	कैसें याचें करणें दिवसा चांदिणें । सबळें उठणें एक तत्त्वीं
५४०	दिवसा	।।ज्ञा.गा.मु.३३.१।।	दिवसा शीतळ निशियेसी बरळ । अधऊर्ध्व केवळ निजबीज
५४१	दिवसा	।।ज्ञा.गा.मु.४१.२।।	दिवसा चांदिणें रात्रीं पडे ऊष्ण । कैसेंनि कठिण तत्त्व जालें
५४२	दिसताहे	।।ज्ञा.गा.मु.३३.३।।	शक्तीचे संपुष्टीं मुक्ता मुक्त घट । अवघें वैकुंठ दिसताहे
५४३	दिसली	।।ज्ञा.गा.मु.१५.४।।	मुक्तता पूर्णता मुक्ताई साधली । साधन दिसली चांगयासी
५४४	दिसे	।।ज्ञा.गा.मु.१२.३।।	अव्यक्तीं पैं व्यक्ति चित्तासि अनुभव । सर्व सर्वी देव भरला दिसे
५४५	दिसे	।।ज्ञा.गा.मु.१३.६।।	मुक्ताई सोहंभावें भरलें दिसे देवें । मूर्तामूर्त सोहंभावें हरि घोटी
५४६	दिसे	।।ज्ञा.गा.मु.२२.३।।	असोनि न दिसे उगयाचि पिसे । घेती वायां वसे सज्जनेवीण

५४७	दिसे	।।ज्ञा.गा.मु.२४.४।।	मुक्ताई अद्वैत द्वैतीं द्वैतातीत । अवघाचि अनंत दिसे देहीं
५४८	दिसे	।।ज्ञा.गा.मु.२९.२।।	एकरूप दिसे सर्वांघटीं भासे । एक हृषिकेशें व्यापियेलें
५४९	दिसे	।।ज्ञा.गा.मु.३८.२।।	दिसे मध्य सुख मुक्तलग हरी । शांति वसे घरीं सदोदित
५५०	दिसे	।।ज्ञा.गा.मु.४१.४।।	ठायींच्या ठायीं असे पहातां न दिसे । मनाच्या धारसें एक होय
५५१	दिसेचिना	।।ज्ञा.गा.मु.३३.२।।	या आदि नाहीं अनादिही नाहीं । कैचा मोहप्रवाहीं दिसेचिना
५५२	दीप	।।ज्ञा.गा.मु.०३.१।।	प्रकृति निर्गुण प्रकृति सगुण । दीपें दीप पूर्ण एका तत्त्वें
५५३	दीपक	।।ज्ञा.गा.मु.३१.२।।	निजतत्त्व आप अवघाचि परिपाक । एका रूपें दीपक लावियेला
५५४	दीपाचें	।।ज्ञा.गा.मु.१६.१।।	व्यक्त अव्यक्तीचें रूपस मोहाचें । एकतत्त्व दीपाचें हृदयीं नांदे
५५५	दीपें	।।ज्ञा.गा.मु.०३.१।।	प्रकृति निर्गुण प्रकृति सगुण । दीपें दीप पूर्ण एका तत्त्वें
५५६	दुःख	।।ज्ञा.गा.मु.१३.१।।	सर्वीं सर्व सुख अहं तेंचि दुःख । मोहममताविष त्यजियेलें
५५७	दुजी	।।ज्ञा.गा.मु.१९.२।।	तैसें झालें बाई जंव एकतत्त्व नाहीं । दुजी जंव साई तंव हें अंध
५५८	दुभतें	।।ज्ञा.गा.मु.२२.६।।	मुक्ताई परेसी दुभतें चहूंसी । सत्रावी सर्वरसीं एका देवें
५५९	दुभाळु	।।ज्ञा.गा.मु.१३.३।।	सर्वतीर्थ हरि दुभाळु धेनुवा । वोळला कणवा चातकाचा
५६०	दुरी	।।ज्ञा.गा.मु.३८.१।।	चित्तासी व्यापक व्यापुनियां दुरी । तेंचि माजिघरीं नांदे सदा
५६१	दुसरा	।।ज्ञा.गा.मु.३४.२।।	सोमकांतीं झरा कोठील दुसरा । तत्त्वीं तत्त्व धरा निजदृष्टी
५६२	दृतीं	।।ज्ञा.गा.मु.२०.४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधल्या वनस्पती । तैसी आहे संगतीं या हरिपाठें
५६३	दृश्य	।।ज्ञा.गा.मु.३७.३।।	सर्वत्र रूपडें भरलेंसे दृश्य । ज्ञाता ज्ञेयभास हरिमाजी
५६४	देउळाच्या	।।ज्ञा.गा.मु.४१.१।।	देउळाच्या कळशीं नांदे एक ऋषी । तया घातली पुशी योगेश्वरी
५६५	देउळींचा	।।ज्ञा.गा.मु.२२.१।।	देउळींचा देवो घरभरी भावो । कळसेवीण वावो जातु असे
५६६	देखा	।।ज्ञा.गा.मु.१०.३।।	ज्याचेनि नामें मुक्त पैं जढमूढ । तरले दगड समुद्रीं देखा
५६७	देखिलें	।।ज्ञा.गा.मु.०१.१।।	मुक्त जीव सदा होतिं पैं नामपाठें । तेंचि रूप विटे देखिलें आम्हीं
५६८	देखिलें	।।ज्ञा.गा.मु.०३.२।।	देखिलें गे माये पंढरिपाटणीं । पुंडलिका आंगणीं विठ्ठलराज
५६९	देखिलें	।।ज्ञा.गा.मु.३१.४।।	मुक्ताईचें धन आत्माराम गूण । देखिलें निधान हृदयघटीं
५७०	देखिलें	।।ज्ञा.गा.मु.३३.४।।	मुक्ताई परिपाक अवघें रूप एक । देखिलें सम्यक् सोहंभावें
५७१	देखोन	।।ज्ञा.गा.मु.४२.४।।	माशी व्याली घार झाली । देखोन मुक्ताई हांसली
५७२	देव	।।ज्ञा.गा.मु.१२.३।।	अव्यक्तीं पैं व्यक्तिं चित्तासि अनुभव । सर्व सर्वीं देव भरला दिसे

५७३	देव	।।ज्ञा.गा.मु.४०.१।।	शांति क्षमा वसे देहीं देव पैसे । चित्त समरसें मुक्त मेळु
५७४	देव	।।ज्ञा.गा.मु.४०.२।।	निर्गुणें उपरमु देव पुरुषोत्तमु । प्रकृति संगमु चेतनेचा
५७५	देवांग	।।ज्ञा.गा.मु.२४.१।।	मुक्तपणें सांग देवो होय देवांग । मीपणें उद्वेग नेघे रया
५७६	देवी	।।ज्ञा.गा.मु.२९.५।।	मुक्ताई सांगती कैसेनि गुंफती । माया देवी समाप्ति निजतत्त्वीं
५७७	देवें	।।ज्ञा.गा.मु.१३.६।।	मुक्ताई सोहंभावें भरलें दिसे देवें । मूर्तामूर्त सोहंभावें हरि घोटी
५७८	देवें	।।ज्ञा.गा.मु.२२.६।।	मुक्ताई परेसी दुभतें चहूंसी । सत्रावी सर्वरसीं एका देवें
५७९	देवो	।।ज्ञा.गा.मु.२१.३।।	जीव जंतु जड त्यासी उपदेशीं । त्यासी गर्भवासीं घाली देवो
५८०	देवो	।।ज्ञा.गा.मु.२२.१।।	देउळींचा देवो घरभरी भावो । कळसेवीण वावो जातु असे
५८१	देवो	।।ज्ञा.गा.मु.२४.१।।	मुक्तपणें सांग देवो होय देवांग । मीपणें उद्वेग नेघे रया
५८२	देहधर्म	।।ज्ञा.गा.मु.२७.२।।	राहिलें करणें न चले पैं कर्म । हरिवीण देहधर्म चुकताहे
५८३	देहा	।।ज्ञा.गा.मु.२०.१।।	सहस्त्रदळीं हरि आत्मा हा कुसरी । नांदे देहा भीतरीं अलिप्त सदा
५८४	देहीं	।।ज्ञा.गा.मु.०७.१।।	भजनभावो देहीं नित्यनाम पैठा । नामेंचि वैकुंठा गणिका गेली
५८५	देहीं	।।ज्ञा.गा.मु.१३.४।।	सूक्ष्ममार्ग त्याचा भक्त देहीं मायेचा । आकळावयाचा सत्व धरीं
५८६	देहीं	।।ज्ञा.गा.मु.२४.४।।	मुक्ताई अद्वैत द्वैतीं द्वैतातीत । अवघाचि अनंत दिसे देहीं
५८७	देहीं	।।ज्ञा.गा.मु.२६.१।।	नामबळें देहीं असोनियां मुक्त । शांति क्षमा चित्त हरिभजनें
५८८	देहीं	।।ज्ञा.गा.मु.३४.४।।	मुक्तलग खूण मुक्ताई प्रमाण । देहीं देहो सौजन्य निजतेजें
५८९	देहीं	।।ज्ञा.गा.मु.४०.१।।	शांति क्षमा वसे देहीं देव पैसे । चित्त समरसें मुक्त मेळु
५९०	देहो	।।ज्ञा.गा.मु.३४.४।।	मुक्तलग खूण मुक्ताई प्रमाण । देहीं देहो सौजन्य निजतेजें
५९१	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.मु.०९.१।।	मुक्तामुक्त दोन्ही नाईकतो कर्णीं । हरिनामपर्वणी सदा काळ
५९२	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.मु.२४.३।।	मुक्ता मुक्ती दोन्ही करी कारे शिराणी । द्वैताची काहाणी नाहीं तुज
५९३	दोरी	।।ज्ञा.गा.मु.१९.१।।	उर्णाचिया गळां बांधिली दोरी । पाहों जाय घरीं तंव तंतु नाहीं
५९४	द्विज	।।ज्ञा.गा.मु.२८.१।।	मुक्तपणें ब्रीद बांधोनियां द्विज । नेणती ते बीज केशव हरी
५९५	द्वैतभावें	।।ज्ञा.गा.मु.२७.१।।	करणें जंव कांहीं करूं जाये शेवट । तंव पडे आडवाट द्वैतभावें
५९६	द्वैताची	।।ज्ञा.गा.मु.२४.३।।	मुक्ता मुक्ती दोन्ही करी कारे शिराणी । द्वैताची काहाणी नाहीं तुज
५९७	द्वैतातीत	।।ज्ञा.गा.मु.२४.४।।	मुक्ताई अद्वैत द्वैतीं द्वैतातीत । अवघाचि अनंत दिसे देहीं
५९८	द्वैतीं	।।ज्ञा.गा.मु.२४.४।।	मुक्ताई अद्वैत द्वैतीं द्वैतातीत । अवघाचि अनंत दिसे देहीं

५९९	धंदा	।।ज्ञा.गा.मु.०९.३।।	नाना विघ्न बाधा नाईकों आम्ही कदा । निरंतर धंदा रामकृष्ण
६००	धंदा	।।ज्ञा.गा.मु.१२.१।।	परब्रह्मीं चित्त निरंतर धंदा । तया नाहीं कदा गर्भवास
६०१	धन	।।ज्ञा.गा.मु.२३.४।।	मुक्ताई प्रवीण नारायण धन । नित्य मंत्रें स्नान करी वेगीं
६०२	धन	।।ज्ञा.गा.मु.२६.४।।	मुक्ताईचें धन हरिनामें उच्चारु । अवघाचि संसारु मुक्त केला
६०३	धन	।।ज्ञा.गा.मु.३०.३।।	या नाहीं सज्ञान हा अवघा विज्ञान । आपरूप धन सर्वांरूपीं
६०४	धन	।।ज्ञा.गा.मु.३१.४।।	मुक्ताईचें धन आत्माराम गूण । देखिलें निधान हृदयघटीं
६०५	धन्य	।।ज्ञा.गा.मु.१२.२।।	उपजोनी जनीं धन्य ते योनी । चित्त नारायणीं मुक्तलग
६०६	धरा	।।ज्ञा.गा.मु.२६.२।।	दया धरा चित्तीं सर्वभूतीं करुणा । निरंतर वासना हरिरूपीं
६०७	धरा	।।ज्ञा.गा.मु.३४.२।।	सोमकांतीं झरा कोठील दुसरा । तत्त्वीं तत्त्व धरा निजदृष्टी
६०८	धरीं	।।ज्ञा.गा.मु.०५.४।।	एकतत्त्व धरीं हरिनाम गोड । येर तें काबाड विषय ओढी
६०९	धरीं	।।ज्ञा.गा.मु.०५.५।।	नानामतें सांडीं वासना पापिणी । एक नारायणीं चाड धरीं
६१०	धरीं	।।ज्ञा.गा.मु.१३.४।।	सूक्ष्ममार्ग त्याचा भक्त देहीं मायेचा । आकळावयाचा सत्व धरीं
६११	धरीं	।।ज्ञा.गा.मु.१७.१।।	मनें मन चोरी मनोमन धरीं । कुंडली आधारीं सहस्त्रदळीं
६१२	धरूनि	।।ज्ञा.गा.मु.२१.२।।	उगेंचि मोहन धरूनि प्रपंचीं । त्यासी पैं यमाची नगरी आहे
६१३	धारसें	।।ज्ञा.गा.मु.४१.४।।	ठायींच्या ठायीं असे पहातां न दिसे । मनाच्या धारसें एक होय
६१४	धावे	।।ज्ञा.गा.मु.०६.१।।	नाम मंत्रें हरी निजदासां पावे । ऐकोनी या धावे झडकरी
६१५	धूप	।।ज्ञा.गा.मु.१४.२।।	चंपक सुमनें पूजी कातळीनें । धूप दिप मनें मानसिक
६१६	धेनुवा	।।ज्ञा.गा.मु.१३.३।।	सर्वतीर्थ हरि दुभाळु धेनुवा । वोळला कणवा चातकाचा
६१७	ध्यान	।।ज्ञा.गा.मु.१५.१।।	अविट न विटे हरिचे हे गुण । सर्व सनातन ध्यान रूपें
६१८	ध्यान	।।ज्ञा.गा.मु.१५.२।।	साध्य हें साधन हरिरूपें ध्यान । रामकृष्ण कीर्तन मुक्त आम्ही
६१९	न	।।ज्ञा.गा.मु.०२.३।।	न कळे याची गती आदि मध्य अंतीं । जेथें श्रुति नेति नेति प्रगटल्या
६२०	न	।।ज्ञा.गा.मु.०४.२।।	हरिवीण मुक्त न करि हो सर्वदा । संसारआपदा भव तोडी
६२१	न	।।ज्ञा.गा.मु.१०.२।।	न लगती तीर्थे हरिरूपें मुक्त । अवघेंचि सूक्त जपिनिलें
६२२	न	।।ज्ञा.गा.मु.१५.१।।	अविट न विटे हरिचे हे गुण । सर्व सनातन ध्यान रूपें
६२३	न	।।ज्ञा.गा.मु.२२.३।।	असोनि न दिसे उगयाचि पिसे । घेती वायां वसे सज्जनेवीण
६२४	न	।।ज्ञा.गा.मु.२२.४।।	रावो रंक कोहं न म्हणेचि सोहं । साकारलें ओहं न कळे तया

६२५	न	।।ज्ञा.गा.मु.२२.४।।	रावो रंक कोहं न म्हणेचि सोहं । साकारलें ओहं न कळे तया
६२६	न	।।ज्ञा.गा.मु.२७.२।।	राहिलें करणें न चले पैं कर्म । हरिवीण देहधर्म चुकताहे
६२७	न	।।ज्ञा.गा.मु.२८.२।।	ज्याचेनि मुक्तता सर्वही पैं मुक्त । करूनियां रत न सेविती
६२८	न	।।ज्ञा.गा.मु.३२.३।।	नाहीं या ममता अवघीच समता । आदि अंतु बिंबतां न लगे वेळू
६२९	न	।।ज्ञा.गा.मु.३६.१।।	आदि मध्य अंतु न कळोनि भ्रांतु । असे जो सततु निजतत्त्वें
६३०	न	।।ज्ञा.गा.मु.४१.४।।	ठायींच्या ठायीं असे पहातां न दिसे । मनाच्या धारसें एक होय
६३१	नगरी	।।ज्ञा.गा.मु.२१.२।।	उगेंचि मोहन धरूनि प्रपंचीं । त्यासी पैं यमाची नगरी आहे
६३२	नटनाट्यसोंगें	।।ज्ञा.गा.मु.२२.२।।	जातासी वाउगे नटनाट्यसोंगें । चित्तअनुरागें भजतीना
६३३	नटलों	।।ज्ञा.गा.मु.१५.३।।	असंगेंचि नटु नटलों पैं साचे । नाहीं त्या यमाचें भय आम्हां
६३४	नटु	।।ज्ञा.गा.मु.१५.३।।	असंगेंचि नटु नटलों पैं साचे । नाहीं त्या यमाचें भय आम्हां
६३५	नवलाव	।।ज्ञा.गा.मु.४२.२।।	थोर नवलाव जाला । वांझे पुत्र प्रसवला
६३६	नांदे	।।ज्ञा.गा.मु.१६.१।।	व्यक्त अव्यक्तीचें रूपस मोहाचें । एकतत्त्व दीपाचें हृदयीं नांदे
६३७	नांदे	।।ज्ञा.गा.मु.२०.१।।	सहस्त्रदळीं हरि आत्मा हा कुसरी । नांदे देहा भीतरीं अलिप्त सदा
६३८	नांदे	।।ज्ञा.गा.मु.३८.१।।	चित्तासी व्यापक व्यापुनियां दुरी । तेंचि माजिघरीं नांदे सदा
६३९	नांदे	।।ज्ञा.गा.मु.४१.१।।	देउळाच्या कळशीं नांदे एक ऋषी । तया घातली पुशी योगेश्वरी
६४०	नाईकतो	।।ज्ञा.गा.मु.०९.१।।	मुक्तामुक्त दोन्ही नाईकतो कर्णी । हरिनामपर्वणी सदा काळ
६४१	नाईकों	।।ज्ञा.गा.मु.०९.३।।	नाना विघ्न बाधा नाईकों आम्ही कदा । निरंतर धंदा रामकृष्ण
६४२	नाडिलासी	।।ज्ञा.गा.मु.०५.१।।	आधीं तूं मुक्तचि होतासि रे प्राणिया । परि वासनें पापिणिया नाडिलासी
६४३	नातळे	।।ज्ञा.गा.मु.२०.२।।	रविबिंब बिंबे घटमठीं सदा । तें नातळे पैं कदा तैसा आम्हां
६४४	नादबिंदा	।।ज्ञा.गा.मु.२१.१।।	नादबिंदा भेटी जे वेळीं पैं जाली । ऐशी एके बोली बोलती जीव
६४५	नाना	।।ज्ञा.गा.मु.०९.३।।	नाना विघ्न बाधा नाईकों आम्ही कदा । निरंतर धंदा रामकृष्ण
६४६	नाना	।।ज्ञा.गा.मु.२७.३।।	मोक्षालागीं उपाय करितोसि नाना । तंव साधनीं परतां पडो पाहे
६४७	नानामतें	।।ज्ञा.गा.मु.०५.५।।	नानामतें सांडीं वासना पापिणी । एक नारायणीं चाड धरीं
६४८	नाम	।।ज्ञा.गा.मु.०६.१।।	नाम मंत्रें हरी निजदासां पावे । ऐकोनी या धावे झडकरी
६४९	नाम	।।ज्ञा.गा.मु.०७.४।।	मुक्ताई चिंतन हरिप्रेम पोटीं । नित्य नाम घोटी अमृत सदा
६५०	नाम	।।ज्ञा.गा.मु.११.४।।	मुक्ताई म्हणे नाम श्रीहरीचें जोडीं । नित्यता आवडीं चरणसेवा

६५१	नामचि	।।ज्ञा.गा.मु.०७.३।।	नामचि तारकु तरले भवसिंधु । हरिनाम छंदु मंत्रसार
६५२	नामपाठें	।।ज्ञा.गा.मु.०१.१।।	मुक्त जीव सदा होतिं पैं नामपाठें । तेंचि रूप विटे देखिलें आम्हीं
६५३	नामपाठें	।।ज्ञा.गा.मु.२६.३।।	माधव मुकुंद हरिनाम चित्तीं । सर्व पैं मुक्ति नामपाठें
६५४	नामबळें	।।ज्ञा.गा.मु.२६.१।।	नामबळें देहीं असोनियां मुक्त । शांति क्षमा चित्त हरिभजनें
६५५	नाममंत्र	।।ज्ञा.गा.मु.०७.२।।	नाममंत्र आम्हां हरीरामकृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुक्तिमार्गु
६५६	नामानंदु	।।ज्ञा.गा.मु.३७.२।।	हरिहरि छंदु तोडी भवकंदु । नित्य नामानंदु जपें रया
६५७	नामें	।।ज्ञा.गा.मु.१०.३।।	ज्याचेनि नामें मुक्त पैं जढमूढ । तरले दगड समुद्रीं देखा
६५८	नामें	।।ज्ञा.गा.मु.३७.४।।	मुक्ताई सधन हरीरूप चित्तीं । संसारसमाप्ति हरिच्या नामें
६५९	नामेंचि	।।ज्ञा.गा.मु.०६.३।।	निजानंद दावी उघड पैं वैकुंठ । नामेंचि प्रगट आम्हांलागीं
६६०	नामेंचि	।।ज्ञा.गा.मु.०७.१।।	भजनभावो देहीं नित्यनाम पैठा । नामेंचि वैकुंठा गणिका गेली
६६१	नारायण	।।ज्ञा.गा.मु.१२.४।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान उन्मनी विज्ञान । चित्त नारायण झालें त्याचें
६६२	नारायण	।।ज्ञा.गा.मु.१४.४।।	मुक्ताई संपन्न विस्तारूनि अन्न । सेवी नारायण हरि माझा
६६३	नारायण	।।ज्ञा.गा.मु.२३.३।।	साधिलें साधन नित्य अनुष्ठान । चित्तीं नारायण मंत्र जपे
६६४	नारायण	।।ज्ञा.गा.मु.२३.४।।	मुक्ताई प्रवीण नारायण धन । नित्य मंत्रें स्नान करी वेगीं
६६५	नारायण	।।ज्ञा.गा.मु.२४.२।।	वाउगें मीपण आथिलें प्रवीण । एक नारायण तत्त्व खरें
६६६	नारायण	।।ज्ञा.गा.मु.३२.४।।	मुक्ताई सधन सर्वत्र नारायण । जीवशिव संपूर्ण एकातत्त्वें
६६७	नारायणीं	।।ज्ञा.गा.मु.०५.५।।	नानामतें सांडीं वासना पापिणी । एक नारायणीं चाड धरीं
६६८	नारायणीं	।।ज्ञा.गा.मु.१२.२।।	उपजोनी जनीं धन्य ते योनी । चित्त नारायणीं मुक्तलग
६६९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.०२.१।।	शून्यापरतें पाही तंव शून्य तेंही नाहीं। पाहातें पाहोनि ठायीं ठेवियलें
६७०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.०९.२।।	नाहीं काळ तेथें आम्हां वेळ कैची । हरिनामछंदाची गोडी थोरी
६७१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.१०.४।।	मुक्ताई हरिनामें सर्वदा पैं मुक्त । नाहीं आदि अंत उरला आम्हां
६७२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.१२.१।।	परब्रह्मीं चित्त निरंतर धंदा । तया नाहीं कदा गर्भवास
६७३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.१५.३।।	असंगेंचि नटु नटलों पैं साचे । नाहीं त्या यमाचें भय आम्हां
६७४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.१८.१।।	सर्व रूपीं निर्गुण संचलें पैं सर्वदा । आकार संपदा नाहीं तया
६७५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.१९.१।।	उर्णाचिया गळां बांधिली दोरी । पाहों जाय घरीं तंव तंतु नाहीं
६७६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.१९.२।।	तैसें झालें बाई जंव एकतत्त्व नाहीं । दुजी जंव साई तंव हें अंध

६७७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.२१.४।।	मुक्ताई श्रीहरी उपदेश निवृत्ति । संसार पुढती नाहीं आम्हां
६७८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.२३.१।।	विश्रांति मनाची निजशांति साची । मग त्या यमाची भेटी नाहीं
६७९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.२४.३।।	मुक्ता मुक्ती दोन्ही करी कारे शिराणी । द्वैताची काहाणी नाहीं तुज
६८०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.२५.२।।	आदि नाहीं अनादि नाहीं । तें रूप पाहीं अविट बाईये
६८१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.२५.२।।	आदि नाहीं अनादि नाहीं । तें रूप पाहीं अविट बाईये
६८२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.३०.३।।	या नाहीं सज्ञान हा अवघा विज्ञान । आपरूप धन सर्वांरूपीं
६८३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.३२.३।।	नाहीं या ममता अवघीच समता । आदि अंतु बिंबतां न लगे वेळू
६८४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.३३.२।।	या आदि नाहीं अनादिही नाहीं । कैचा मोहप्रवाहीं दिसेचिना
६८५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.३३.२।।	या आदि नाहीं अनादिही नाहीं । कैचा मोहप्रवाहीं दिसेचिना
६८६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.३६.३।।	आप जंव नाहीं पर पाहासी काई । विश्वपणें होई निजतत्त्वीं
६८७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.३८.३।।	नाहीं या शेवट अवघाचि निघोट । गुरुतत्त्वें वाट चैतन्यासी
६८८	निस्सीम	।।ज्ञा.गा.मु.१८.२।।	आकारिती भक्त मायामय काम । सर्वत्र निःसिम अंतरीं आहे
६८९	निकें	।।ज्ञा.गा.मु.२५.१।।	अंतर बाह्य निकें सर्व इंद्रियांचें चोज । निजीं निजबीज एकतत्त्व
६९०	निघालों	।।ज्ञा.गा.मु.३९.१।।	प्रारब्ध संचित आचरण गोमटें । निवृत्ति तटाकें निघालों आम्ही
६९१	निघोट	।।ज्ञा.गा.मु.३८.३।।	नाहीं या शेवट अवघाचि निघोट । गुरुतत्त्वें वाट चैतन्यासी
६९२	निघोट	।।ज्ञा.गा.मु.३९.६।।	मुक्तलग मुक्त मुक्ताईचें तट । अवघेंचि वैकुंठ निघोट रया
६९३	निघोन	।।ज्ञा.गा.मु.४१.३।।	ऋषी म्हणे चापेकळिकाळा पैं कांपे । प्रकाश पिपे निघोन जाय
६९४	निज	।।ज्ञा.गा.मु.०३.३।।	विज्ञानेंसी तेज सज्ञानेंसी निज । निर्गुणेंसी चोज केलें सये
६९५	निज	।।ज्ञा.गा.मु.३१.३।।	आदि मध्य निज निर्गुण सहज । समाधि निजतेज आम्हां रामू
६९६	निज	।।ज्ञा.गा.मु.३९.५।।	सकाम निष्काम वृत्तीचा निज फेर । वैकुंठाकार दाखविलें
६९७	निजतत्त्व	।।ज्ञा.गा.मु.३१.२।।	निजतत्त्व आप अवघाचि परिपाक । एका रूपें दीपक लावियेला
६९८	निजतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.मु.२९.५।।	मुक्ताई सांगती कैसेनि गुंफती । माया देवी समाप्ति निजतत्त्वीं
६९९	निजतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.मु.३६.३।।	आप जंव नाहीं पर पाहासी काई । विश्वपणें होई निजतत्त्वीं
७००	निजतत्त्वें	।।ज्ञा.गा.मु.३६.१।।	आदि मध्य अंतु न कळोनि भ्रांतु । असे जो सततु निजतत्त्वें
७०१	निजतेज	।।ज्ञा.गा.मु.३१.३।।	आदि मध्य निज निर्गुण सहज । समाधि निजतेज आम्हां रामू
७०२	निजतेजें	।।ज्ञा.गा.मु.३४.४।।	मुक्तलग खूण मुक्ताई प्रमाण । देहीं देहो सौजन्य निजतेजें

७०३	निजतेजें	।।ज्ञा.गा.मु.३५.१।।	पूर्णपणें सार अविट आचार । सारासार विचार निजतेजें
७०४	निजतेजें	।।ज्ञा.गा.मु.३५.२।।	निर्गुणीं आकार सर्वत्र साकार । एकरूपें विचार निजतेजें
७०५	निजदासां	।।ज्ञा.गा.मु.०६.१।।	नाम मंत्रें हरी निजदासां पावे । ऐकोनी या धावे झडकरी
७०६	निजदृष्टी	।।ज्ञा.गा.मु.३४.२।।	सोमकांतीं झरा कोठील दुसरा । तत्त्वीं तत्त्व धरा निजदृष्टी
७०७	निजबीज	।।ज्ञा.गा.मु.२५.१।।	अंतर बाह्य निकें सर्व इंद्रियांचें चोज । निजीं निजबीज एकतत्त्व
७०८	निजबीज	।।ज्ञा.गा.मु.३३.१।।	दिवसा शीतळ निशियेसी बरळ । अधऊर्ध्व केवळ निजबीज
७०९	निजबोधें	।।ज्ञा.गा.मु.३०.४।।	मुक्ताई मुक्तता सर्वपणें पुरता । मुक्ता मुक्ति अपैता निजबोधें
७१०	निजशांति	।।ज्ञा.गा.मु.२३.१।।	विश्रांति मनाची निजशांति साची । मग त्या यमाची भेटी नाहीं
७११	निजानंद	।।ज्ञा.गा.मु.०६.३।।	निजानंद दावी उघड पैं वैकुंठ । नामेंचि प्रगट आम्हांलागीं
७१२	निजीं	।।ज्ञा.गा.मु.२५.१।।	अंतर बाह्य निकें सर्व इंद्रियांचें चोज । निजीं निजबीज एकतत्त्व
७१३	नित्य	।।ज्ञा.गा.मु.०७.४।।	मुक्ताई चिंतन हरिप्रेम पोटीं । नित्य नाम घोटी अमृत सदा
७१४	नित्य	।।ज्ञा.गा.मु.२३.३।।	साधिलें साधन नित्य अनुष्ठान । चित्तीं नारायण मंत्र जपे
७१५	नित्य	।।ज्ञा.गा.मु.२३.४।।	मुक्ताई प्रवीण नारायण धन । नित्य मंत्रें स्नान करी वेगीं
७१६	नित्य	।।ज्ञा.गा.मु.३७.१।।	मुक्तलग चित्तें मुक्त पैं सर्वदा । रामकृष्ण गोविंदा वाचे नित्य
७१७	नित्य	।।ज्ञा.गा.मु.३७.२।।	हरिहरि छंदु तोडी भवकंदु । नित्य नामानंदु जपें रया
७१८	नित्यता	।।ज्ञा.गा.मु.११.४।।	मुक्ताई म्हणे नाम श्रीहरीचें जोडीं । नित्यता आवडीं चरणसेवा
७१९	नित्यता	।।ज्ञा.गा.मु.२९.४।।	नित्यता उन्मत्त अवघेंचि भरित । एकतत्त्वें दावित सोहं भावें
७२०	नित्यनाम	।।ज्ञा.गा.मु.०७.१।।	भजनभावो देहीं नित्यनाम पैठा । नामेंचि वैकुंठा गणिका गेली
७२१	नित्यानित्य	।।ज्ञा.गा.मु.११.२।।	रामनाम चित्तें प्रेम वोसंडत । नित्यानित्य तृप्त हरिभक्ती
७२२	निधान	।।ज्ञा.गा.मु.३१.४।।	मुक्ताईचें धन आत्माराम गूण । देखिलें निधान हृदयघटीं
७२३	निरंतर	।।ज्ञा.गा.मु.०९.३।।	नाना विघ्न बाधा नाईकों आम्ही कदा । निरंतर धंदा रामकृष्ण
७२४	निरंतर	।।ज्ञा.गा.मु.१२.१।।	परब्रह्मीं चित्त निरंतर धंदा । तया नाहीं कदा गर्भवास
७२५	निरंतर	।।ज्ञा.गा.मु.१२.६।।	मुक्ताईचें चित्त निरंतर मुक्त । हरि हेंचि संचित आम्हां घरीं
७२६	निरंतर	।।ज्ञा.गा.मु.२६.२।।	दया धरा चित्तीं सर्वभूतीं करुणा । निरंतर वासना हरिरूपीं
७२७	निरसली	।।ज्ञा.गा.मु.०१.३।।	ऐसें पुण्य केलें एका पुंडलिकेंची । निरसली जनाची भ्रमभूली
७२८	निराशीं	।।ज्ञा.गा.मु.०४.३।।	आशेच्या निराशीं अचेतना वारी । चेतविल हरी आप आपरूपें

७२९	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.मु.०३.१।।	प्रकृति निर्गुण प्रकृति सगुण । दीपें दीप पूर्ण एका तत्त्वें
७३०	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.मु.१८.१।।	सर्व रूपीं निर्गुण संचलें पैं सर्वदा । आकार संपदा नाहीं तया
७३१	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.मु.२५.३।।	मुक्ताई संजीवन तत्वता निर्गुण । आकार सगुण प्रपंचींचा
७३२	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.मु.३१.३।।	आदि मध्य निज निर्गुण सहज । समाधि निजतेज आम्हां रामू
७३३	निर्गुणाची	।।ज्ञा.गा.मु.३२.१।।	निर्गुणाची सेज सगुणाची बाज । तेथें केशीराज पहुडले
७३४	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.मु.३५.२।।	निर्गुणीं आकार सर्वत्र साकार । एकरूपें विचार निजतेजें
७३५	निर्गुणें	।।ज्ञा.गा.मु.४०.२।।	निर्गुणें उपरमु देव पुरुषोत्तमु । प्रकृति संगमु चेतनेचा
७३६	निर्गुणेंसी	।।ज्ञा.गा.मु.०३.३।।	विज्ञानेंसी तेज सज्ञानेंसी निज । निर्गुणेंसी चोज केलें सये
७३७	निवाडें	।।ज्ञा.गा.मु.०८.४।।	मुक्ताई संजीवन मुक्तमुक्ति कोडें । जालें पैं निवाडें हरिरूप
७३८	निवाडें	।।ज्ञा.गा.मु.२९.१।।	उजिवडु कोडें घेतसो निवाडें । आपुलेयि चाडे जीवनकळा
७३९	निवाडें	।।ज्ञा.गा.मु.३१.१।।	मुक्तामुक्त कोडें पाहिलें निवाडें । ब्रह्मांडा एवढें महतत्त्व
७४०	निवासी	।।ज्ञा.गा.मु.१६.३।।	आदि मध्य यासी सर्वत्र निवासी । एकरूपें निशी दवडितु
७४१	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.मु.१८.३।।	वृत्तीचा उच्छेदु निवृत्ति तत्त्वता । सर्वही समता सांगितली
७४२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.मु.२१.४।।	मुक्ताई श्रीहरी उपदेश निवृत्ति । संसार पुढती नाहीं आम्हां
७४३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.मु.३९.१।।	प्रारब्ध संचित आचरण गोमटें । निवृत्ति तटाकें निघालों आम्ही
७४४	निवृत्तिराज	।।ज्ञा.गा.मु.१९.४।।	मुक्ताई सावध करी निवृत्तिराज । हरिप्रेमें उमज एकतत्वें
७४५	निवृत्तीची	।।ज्ञा.गा.मु.३५.३।।	मुक्ताई चैतन्य अवघें चिद्घन । आदि अंतु खूण निवृत्तीची
७४६	निवृत्तीच्या	।।ज्ञा.गा.मु.४०.३।।	सज्ञानी दिवटा अज्ञानी तो पैठा । निवृत्तीच्या तटा नेतु भक्ता
७४७	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.मु.०३.४।।	मुक्ताई तारक सम्यक विठ्ठल । निवृत्तीनें चोखाळ दाखविलें
७४८	निवृत्तीनें	।।ज्ञा.गा.मु.१६.२।।	चांगया फावलें फावोनी घेतलें । निवृत्तीनें दिधलें आमुच्या करीं
७४९	निशियेसी	।।ज्ञा.गा.मु.३३.१।।	दिवसा शीतळ निशियेसी बरळ । अधऊर्ध्व केवळ निजबीज
७५०	निशी	।।ज्ञा.गा.मु.१६.३।।	आदि मध्य यासी सर्वत्र निवासी । एकरूपें निशी दवडितु
७५१	निष्काम	।।ज्ञा.गा.मु.३९.५।।	सकाम निष्काम वृत्तीचा निज फेर । वैकुंठाकार दाखविलें
७५२	नीट	।।ज्ञा.गा.मु.२७.४।।	मुक्ताई करि हरिश्रवण पाठ । तेणें मोक्षमार्ग नीट सकळ साधे
७५३	नेघे	।।ज्ञा.गा.मु.२४.१।।	मुक्तपणें सांग देवो होय देवांग । मीपणें उद्वेग नेघे रया
७५४	नेणती	।।ज्ञा.गा.मु.२८.१।।	मुक्तपणें ब्रीद बांधोनियां द्विज । नेणती ते बीज केशव हरी

७५५	नेत	।।ज्ञा.गा.मु.३६.४।।	माजि मजवटा चित्त नेत तटा । परब्रह्म वैकुंठा चित्तानुसारें
७५६	नेति	।।ज्ञा.गा.मु.०२.३।।	न कळे याची गती आदि मध्य अंतीं । जेथें श्रुति नेति नेति प्रगटल्या
७५७	नेति	।।ज्ञा.गा.मु.०२.३।।	न कळे याची गती आदि मध्य अंतीं । जेथें श्रुति नेति नेति प्रगटल्या
७५८	नेतु	।।ज्ञा.गा.मु.४०.३।।	सज्ञानी दिवटा अज्ञानी तो पैठा । निवृत्तीच्या तटा नेतु भक्ता
७५९	पंढरिपाटणीं	।।ज्ञा.गा.मु.०३.२।।	देखिलें गे माये पंढरिपाटणीं । पुंडलिका आंगणीं विठ्ठलराज
७६०	पंढरी	।।ज्ञा.गा.मु.०१.२।।	पुंडलिकें विठ्ठल आणिला पंढरी । आणूनि लवकरी तारिलें जग
७६१	पंढरीं	।।ज्ञा.गा.मु.०२.२।।	कैसा गे माये हा तारकु दिवटा । पंढरीं वैकुंठा प्रगटला
७६२	पंढरीरावो	।।ज्ञा.गा.मु.१४.३।।	भावातीत भावो वोगरी अरावो । पाहुणा पंढरीरावो हरि माझा
७६३	पडिभरू	।।ज्ञा.गा.मु.१७.३।।	साविया विसरू घेसील पडिभरू । गुरुकृपा विरु विरे सदा
७६४	पडे	।।ज्ञा.गा.मु.२७.१।।	करणें जंव कांहीं करूं जाये शेवट । तंव पडे आडवाट द्वैतभावें
७६५	पडे	।।ज्ञा.गा.मु.४१.२।।	दिवसा चांदिणें रात्रीं पडे ऊष्ण । कैसेंनि कठिण तत्त्व जालें
७६६	पडो	।।ज्ञा.गा.मु.२७.३।।	मोक्षालागीं उपाय करितोसि नाना । तंव साधनीं परतां पडो पाहे
७६७	पतीत	।।ज्ञा.गा.मु.०८.२।।	रामकृष्णें मुक्त जाले पैं अनंत । तरले पतीत युगानयुगीं
७६८	पदार्थ	।।ज्ञा.गा.मु.३९.२।।	मुळींचा पदार्थ मुळींच पैं गेला । परतोनि अबोला संसारासी
७६९	पर	।।ज्ञा.गा.मु.३६.३।।	आप जंव नाहीं पर पाहासी काई । विश्वपणें होई निजतत्त्वीं
७७०	परतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.मु.३०.१।।	विस्तारूनी रूप सांगितलें तत्त्वीं । कैसेनि परतत्त्वीं वोळखी जाली
७७१	परता	।।ज्ञा.गा.मु.१३.५।।	वेद जंव वाणी श्रुति तुपें काहाणी । ऐको जाय कर्णी तंव परता जाय
७७२	परतां	।।ज्ञा.गा.मु.२७.३।।	मोक्षालागीं उपाय करितोसि नाना । तंव साधनीं परतां पडो पाहे
७७३	परतोनि	।।ज्ञा.गा.मु.३९.२।।	मुळींचा पदार्थ मुळींच पैं गेला । परतोनि अबोला संसारासी
७७४	परतोनी	।।ज्ञा.गा.मु.१२.५।।	आदि अंतीं हरि सर्व त्याचा जाला । परतोनी अबोला प्रपंचेसी
७७५	परब्रह्म	।।ज्ञा.गा.मु.३६.४।।	माजि मजवटा चित्त नेत तटा । परब्रह्म वैकुंठा चित्तानुसारें
७७६	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.मु.१२.१।।	परब्रह्मीं चित्त निरंतर धंदा । तया नाहीं कदा गर्भवास
७७७	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.मु.३४.३।।	हेतु मातु आम्हां अवघाचि परमात्मा । सोहंभावें सोहं आत्मा सर्वीं असे
७७८	परि	।।ज्ञा.गा.मु.०५.१।।	आधीं तूं मुक्तचि होतासि रे प्राणिया । परि वासनें पापिणिया नाडिलासी
७७९	परिपाक	।।ज्ञा.गा.मु.३१.२।।	निजतत्त्व आप अवघाचि परिपाक । एका रूपें दीपक लावियेला
७८०	परिपाक	।।ज्ञा.गा.मु.३३.४।।	मुक्ताई परिपाक अवघें रूप एक । देखिलें सम्यक् सोहंभावें

७८१	परी	।।ज्ञा.गा.मु.०५.२।।	आधींचें आठवीं मग घेईं परी । हरिनाम जिव्हारी मंत्रसार
७८२	परेसी	।।ज्ञा.गा.मु.२२.६।।	मुक्ताई परेसी दुभतें चहूंसी । सत्रावी सर्वरसीं एका देवें
७८३	पहातां	।।ज्ञा.गा.मु.४१.४।।	ठायींच्या ठायीं असे पहातां न दिसे । मनाच्या धारसें एक होय
७८४	पहुडले	।।ज्ञा.गा.मु.३२.१।।	निर्गुणाची सेज सगुणाची बाज । तेथें केशीराज पहुडले
७८५	पांडवा	।।ज्ञा.गा.मु.०६.२।।	सुदर्शन करीं पावे लवकरी । पांडवा साहाकारी श्रीकृष्ण रया
७८६	पाठ	।।ज्ञा.गा.मु.२७.४।।	मुक्ताई करि हरिश्रवण पाठ । तेणें मोक्षमार्ग नीट सकळ साधे
७८७	पाठें	।।ज्ञा.गा.मु.०८.१।।	मुक्त पैं अखंड त्यासी पैं फावलें । मुक्तचि घडलें हरिच्या पाठें
७८८	पाताळाशीं	।।ज्ञा.गा.मु.४२.३।।	विंचु पाताळाशीं जाय । शेष माथा वंदी पाय
७८९	पापिणिया	।।ज्ञा.गा.मु.०५.१।।	आधीं तूं मुक्तचि होतासि रे प्राणिया । परि वासनें पापिणिया नाडिलासी
७९०	पापिणी	।।ज्ञा.गा.मु.०५.५।।	नानामतें सांडीं वासना पापिणी । एक नारायणीं चाड धरीं
७९१	पाय	।।ज्ञा.गा.मु.४२.३।।	विंचु पाताळाशीं जाय । शेष माथा वंदी पाय
७९२	पारावार	।।ज्ञा.गा.मु.०६.४।।	मुक्ताई जीवन मुक्त हा संसार । हरी पारावार केला आम्हीं
७९३	पावती	।।ज्ञा.गा.मु.२०.५।।	मुक्ताई चिंतित चिंतामणी चित्तीं । इच्छिले पावती भक्त सदा
७९४	पावन	।।ज्ञा.गा.मु.१७.४।।	मुक्ता मुक्त चित्तें गुरुमार्ग विते । पावन त्वरिते भवीं भाव
७९५	पावली	।।ज्ञा.गा.मु.१९.३।।	ऐसी मी हो अंध जात होतें वायां । प्रकृति सावया पावली तेथें
७९६	पावे	।।ज्ञा.गा.मु.०६.१।।	नाम मंत्रें हरी निजदासां पावे । ऐकोनी या धावे झडकरी
७९७	पावे	।।ज्ञा.गा.मु.०६.२।।	सुदर्शन करीं पावे लवकरी । पांडवा साहाकारी श्रीकृष्ण रया
७९८	पाहातें	।।ज्ञा.गा.मु.०२.१।।	शून्यापरतें पाही तंव शून्य तेंही नाहीं। पाहातें पाहोनि ठायीं ठेवियलें
७९९	पाहासी	।।ज्ञा.गा.मु.३६.३।।	आप जंव नाहीं पर पाहासी काई । विश्वपणें होई निजतत्त्वीं
८००	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.मु.३१.१।।	मुक्तामुक्त कोडें पाहिलें निवाडें । ब्रह्मांडा एवढें महतत्त्व
८०१	पाही	।।ज्ञा.गा.मु.०२.१।।	शून्यापरतें पाही तंव शून्य तेंही नाहीं। पाहातें पाहोनि ठायीं ठेवियलें
८०२	पाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.२५.२।।	आदि नाहीं अनादि नाहीं । तें रूप पाहीं अविट बाईये
८०३	पाहुणा	।।ज्ञा.गा.मु.१४.३।।	भावातीत भावो वोगरी अरावो । पाहुणा पंढरीरावो हरि माझा
८०४	पाहुणेरु	।।ज्ञा.गा.मु.१७.२।।	मन हें वोगरु आदि हरिहरु । करी पाहुणेरु आदिरूपा
८०५	पाहे	।।ज्ञा.गा.मु.२७.३।।	मोक्षालागीं उपाय करितोसि नाना । तंव साधनीं परतां पडो पाहे
८०६	पाहे	।।ज्ञा.गा.मु.३४.१।।	जेथें जें पाहे तें तेथें आहे । उभारोनि बाहे वेद सांगे

८०७	पाहों	।।ज्ञा.गा.मु.१९.१।।	उर्णाचिया गळां बांधिली दोरी । पाहों जाय घरीं तंव तंतु नाहीं
८०८	पाहोनि	।।ज्ञा.गा.मु.०२.१।।	शून्यापरतें पाही तंव शून्य तेंही नाहीं। पाहातें पाहोनि ठायीं ठेवियलें
८०९	पिपे	।।ज्ञा.गा.मु.४१.३।।	ऋषी म्हणे चापेकळिकाळा पैं कांपे । प्रकाश पिपे निघोन जाय
८१०	पिसे	।।ज्ञा.गा.मु.२२.३।।	असोनि न दिसे उगयाचि पिसे । घेती वायां वसे सज्जनेवीण
८११	पुंडलिका	।।ज्ञा.गा.मु.०३.२।।	देखिलें गे माये पंढरिपाटणीं । पुंडलिका आंगणीं विठ्ठलराज
८१२	पुंडलिकें	।।ज्ञा.गा.मु.०१.२।।	पुंडलिकें विठ्ठल आणिला पंढरी । आणूनि लवकरी तारिलें जग
८१३	पुंडलिकेंची	।।ज्ञा.गा.मु.०१.३।।	ऐसें पुण्य केलें एका पुंडलिकेंची । निरसली जनाची भ्रमभूली
८१४	पुढती	।।ज्ञा.गा.मु.२१.४।।	मुक्ताई श्रीहरी उपदेश निवृत्ति । संसार पुढती नाहीं आम्हां
८१५	पुण्य	।।ज्ञा.गा.मु.०१.३।।	ऐसें पुण्य केलें एका पुंडलिकेंची । निरसली जनाची भ्रमभूली
८१६	पुत्र	।।ज्ञा.गा.मु.४२.२।।	थोर नवलाव जाला । वांझे पुत्र प्रसवला
८१७	पुरता	।।ज्ञा.गा.मु.३०.४।।	मुक्ताई मुक्तता सर्वपणें पुरता । मुक्ता मुक्ति अपैता निजबोधें
८१८	पुरुषोत्तमु	।।ज्ञा.गा.मु.४०.२।।	निर्गुणें उपरमु देव पुरुषोत्तमु । प्रकृति संगमु चेतनेचा
८१९	पुशी	।।ज्ञा.गा.मु.४१.१।।	देउळाच्या कळशीं नांदे एक ऋषी । तया घातली पुशी योगेश्वरी
८२०	पूजक	।।ज्ञा.गा.मु.१४.१।।	पूजा पूज्य वीते पूजक पैं चित्तें । घाली दंडवते भावशिळा
८२१	पूजा	।।ज्ञा.गा.मु.१४.१।।	पूजा पूज्य वीते पूजक पैं चित्तें । घाली दंडवते भावशिळा
८२२	पूजी	।।ज्ञा.गा.मु.१४.२।।	चंपक सुमनें पूजी कातळीनें । धूप दिप मनें मानसिक
८२३	पूज्य	।।ज्ञा.गा.मु.१४.१।।	पूजा पूज्य वीते पूजक पैं चित्तें । घाली दंडवते भावशिळा
८२४	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.मु.०३.१।।	प्रकृति निर्गुण प्रकृति सगुण । दीपें दीप पूर्ण एका तत्त्वें
८२५	पूर्ण	।।ज्ञा.गा.मु.११.१।।	आदि अंतु हरि सर्वांघटीं पूर्ण । जाणोनि संतजन प्रेमभरित
८२६	पूर्णता	।।ज्ञा.गा.मु.१५.४।।	मुक्तता पूर्णता मुक्ताई साधली । साधन दिसली चांगयासी
८२७	पूर्णता	।।ज्ञा.गा.मु.१६.४।।	मुक्ताई पूर्णता एकरूपें चित्ता । आदि अंतु कथा सांडियेली
८२८	पूर्णपणें	।।ज्ञा.गा.मु.३५.१।।	पूर्णपणें सार अविट आचार । सारासार विचार निजतेजें
८२९	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.०१.१।।	मुक्त जीव सदा होतिं पैं नामपाठें । तेंचि रूप विटे देखिलें आम्हीं
८३०	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.०१.४।।	मुक्ताई चिंतनें मुक्त पैं जाली । चरणीं समरसली हरिपाठें
८३१	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.०४.४।।	मुक्ताई जीवन्मुक्तची सर्वदा । अभिन्न पैं भेदा भेदियेलें
८३२	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.०५.३।।	आदि मध्य हरी ऊर्ध्व पैं वैकुंठ । जाईल वासना हरि होईल प्रगट

८३३	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.०६.३।।	निजानंद दावी उघड पैं वैकुंठ । नामेंचि प्रगट आम्हांलागीं
८३४	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.०८.१।।	मुक्त पैं अखंड त्यासी पैं फावलें । मुक्तचि घडलें हरिच्या पाठें
८३५	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.०८.१।।	मुक्त पैं अखंड त्यासी पैं फावलें । मुक्तचि घडलें हरिच्या पाठें
८३६	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.०८.२।।	रामकृष्णें मुक्त जाले पैं अनंत । तरले पतीत युगानयुगीं
८३७	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.०८.४।।	मुक्ताई संजीवन मुक्तमुक्ति कोडें । जालें पैं निवाडें हरिरूप
८३८	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.०९.४।।	मुक्तपणें मुक्त मुक्ताई पैं रत । हरिनाम स्मरत सर्वकाळ
८३९	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.१०.३।।	ज्याचेनि नामें मुक्त पैं जढमूढ । तरले दगड समुद्रीं देखा
८४०	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.१०.४।।	मुक्ताई हरिनामें सर्वदा पैं मुक्त । नाहीं आदि अंत उरला आम्हां
८४१	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.११.३।।	शांति क्षमा दया सावध पैं चित्तीं । आनंदें डुल्लती सनकादिक
८४२	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.१२.३।।	अव्यक्तीं पैं व्यक्ति चित्तासि अनुभव । सर्व सर्वी देव भरला दिसे
८४३	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.१४.१।।	पूजा पूज्य वीते पूजक पैं चित्तें । घाली दंडवते भावशिळा
८४४	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.१५.३।।	असंगेंचि नटु नटलों पैं साचे । नाहीं त्या यमाचें भय आम्हां
८४५	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.१८.१।।	सर्व रूपीं निर्गुण संचलें पैं सर्वदा । आकार संपदा नाहीं तया
८४६	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.२०.२।।	रविबिंब बिंबे घटमठीं सदा । तें नातळे पैं कदा तैसा आम्हां
८४७	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.२१.१।।	नादबिंदा भेटी जे वेळीं पैं जाली । ऐेशी एके बोली बोलती जीव
८४८	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.२१.२।।	उगेंचि मोहन धरूनि प्रपंचीं । त्यासी पैं यमाची नगरी आहे
८४९	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.२६.३।।	माधव मुकुंद हरिनाम चित्तीं । सर्व पैं मुक्ति नामपाठें
८५०	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.२७.२।।	राहिलें करणें न चले पैं कर्म । हरिवीण देहधर्म चुकताहे
८५१	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.२८.२।।	ज्याचेनि मुक्तता सर्वही पैं मुक्त । करूनियां रत न सेविती
८५२	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.३६.२।।	कैसेनि तत्त्वतां तत्त्व पैं अनंता । एकतत्त्वें समता आपेंआप
८५३	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.३७.१।।	मुक्तलग चित्तें मुक्त पैं सर्वदा । रामकृष्ण गोविंदा वाचे नित्य
८५४	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.३८.४।।	मुक्ताई संपन्न मुक्त पैं सेजुळे । सर्वत्र उभविले मुक्ति चोख
८५५	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.३९.२।।	मुळींचा पदार्थ मुळींच पैं गेला । परतोनि अबोला संसारासी
८५६	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.४१.३।।	ऋषी म्हणे चापेकळिकाळा पैं कांपे । प्रकाश पिपे निघोन जाय
८५७	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.४१.५।।	एकट एकलें वायांचि पैं गुंफलें । मुक्त पैं वरिलें सहज असे
८५८	पैं	।।ज्ञा.गा.मु.४१.५।।	एकट एकलें वायांचि पैं गुंफलें । मुक्त पैं वरिलें सहज असे

८५९	पैठा	।।ज्ञा.गा.मु.०७.१।।	भजनभावो देहीं नित्यनाम पैठा । नामेंचि वैकुंठा गणिका गेली
८६०	पैठा	।।ज्ञा.गा.मु.३०.२।।	सोहंभावें ठसा कोण ते पैठा । उभाउभी वाटा कैसा जातु
८६१	पैठा	।।ज्ञा.गा.मु.४०.३।।	सज्ञानी दिवटा अज्ञानी तो पैठा । निवृत्तीच्या तटा नेतु भक्ता
८६२	पैसे	।।ज्ञा.गा.मु.४०.१।।	शांति क्षमा वसे देहीं देव पैसे । चित्त समरसें मुक्त मेळु
८६३	पैसे	।।ज्ञा.गा.मु.४०.४।।	मुक्ताई दिवस अवघा हृषीकेश । केशवेंविण वास शून्य पैसे
८६४	पोटीं	।।ज्ञा.गा.मु.०७.४।।	मुक्ताई चिंतन हरिप्रेम पोटीं । नित्य नाम घोटी अमृत सदा
८६५	प्रकट	।।ज्ञा.गा.मु.४१.६।।	वैकुंठ अविट असोनि प्रकट । वायांचि अडवाट मुक्ताई म्हणे
८६६	प्रकाश	।।ज्ञा.गा.मु.४१.३।।	ऋषी म्हणे चापेकळिकाळा पैं कांपे । प्रकाश पिपे निघोन जाय
८६७	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.मु.०३.१।।	प्रकृति निर्गुण प्रकृति सगुण । दीपें दीप पूर्ण एका तत्त्वें
८६८	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.मु.०३.१।।	प्रकृति निर्गुण प्रकृति सगुण । दीपें दीप पूर्ण एका तत्त्वें
८६९	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.मु.१९.३।।	ऐसी मी हो अंध जात होतें वायां । प्रकृति सावया पावली तेथें
८७०	प्रकृति	।।ज्ञा.गा.मु.४०.२।।	निर्गुणें उपरमु देव पुरुषोत्तमु । प्रकृति संगमु चेतनेचा
८७१	प्रगट	।।ज्ञा.गा.मु.०५.३।।	आदि मध्य हरी ऊर्ध्व पैं वैकुंठ । जाईल वासना हरि होईल प्रगट
८७२	प्रगट	।।ज्ञा.गा.मु.०६.३।।	निजानंद दावी उघड पैं वैकुंठ । नामेंचि प्रगट आम्हांलागीं
८७३	प्रगटला	।।ज्ञा.गा.मु.०२.२।।	कैसा गे माये हा तारकु दिवटा । पंढरीं वैकुंठा प्रगटला
८७४	प्रगटल्या	।।ज्ञा.गा.मु.०२.३।।	न कळे याची गती आदि मध्य अंतीं । जेथें श्रुति नेति नेति प्रगटल्या
८७५	प्रपंचाची	।।ज्ञा.गा.मु.३६.५।।	मुक्ताई सांगती मुक्तनामपंक्ति । हरिनामें शांति प्रपंचाची
८७६	प्रपंचीं	।।ज्ञा.गा.मु.२१.२।।	उगेंचि मोहन धरूनि प्रपंचीं । त्यासी पैं यमाची नगरी आहे
८७७	प्रपंचींचा	।।ज्ञा.गा.मु.२५.३।।	मुक्ताई संजीवन तत्वता निर्गुण । आकार सगुण प्रपंचींचा
८७८	प्रपंचेसी	।।ज्ञा.गा.मु.१२.५।।	आदि अंतीं हरि सर्व त्याचा जाला । परतोनी अबोला प्रपंचेसी
८७९	प्रमाण	।।ज्ञा.गा.मु.३४.४।।	मुक्तलग खूण मुक्ताई प्रमाण । देहीं देहो सौजन्य निजतेजें
८८०	प्रवीण	।।ज्ञा.गा.मु.२३.४।।	मुक्ताई प्रवीण नारायण धन । नित्य मंत्रें स्नान करी वेगीं
८८१	प्रवीण	।।ज्ञा.गा.मु.२४.२।।	वाउगें मीपण आथिलें प्रवीण । एक नारायण तत्त्व खरें
८८२	प्रश्न	।।ज्ञा.गा.मु.०७.२।।	नाममंत्र आम्हां हरीरामकृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुक्तिमार्गु
८८३	प्रसवला	।।ज्ञा.गा.मु.४२.२।।	थोर नवलाव जाला । वांझे पुत्र प्रसवला
८८४	प्राणिया	।।ज्ञा.गा.मु.०५.१।।	आधीं तूं मुक्तचि होतासि रे प्राणिया । परि वासनें पापिणिया नाडिलासी

८८५	प्राप्ति	।।ज्ञा.गा.मु.३९.४।।	अव्यक्त आकार साकार हे स्फूर्ति । जीवेंशिवें प्राप्ति ऐसें केलें
८८६	प्रारब्ध	।।ज्ञा.गा.मु.३९.१।।	प्रारब्ध संचित आचरण गोमटें । निवृत्ति तटाकें निघालों आम्ही
८८७	प्रेम	।।ज्ञा.गा.मु.११.२।।	रामनाम चित्तें प्रेम वोसंडत । नित्यानित्य तृप्त हरिभक्ती
८८८	प्रेमभरित	।।ज्ञा.गा.मु.११.१।।	आदि अंतु हरि सर्वांघटीं पूर्ण । जाणोनि संतजन प्रेमभरित
८८९	फळला	।।ज्ञा.गा.मु.३९.३।।	सत्यमिथ्याभाव सत्वर फळला । हृदयीं सामावला हरिराज
८९०	फावलें	।।ज्ञा.गा.मु.०८.१।।	मुक्त पैं अखंड त्यासी पैं फावलें । मुक्तचि घडलें हरिच्या पाठें
८९१	फावलें	।।ज्ञा.गा.मु.१६.२।।	चांगया फावलें फावोनी घेतलें । निवृत्तीनें दिधलें आमुच्या करीं
८९२	फावोनी	।।ज्ञा.गा.मु.१६.२।।	चांगया फावलें फावोनी घेतलें । निवृत्तीनें दिधलें आमुच्या करीं
८९३	फेर	।।ज्ञा.गा.मु.३९.५।।	सकाम निष्काम वृत्तीचा निज फेर । वैकुंठाकार दाखविलें
८९४	बरळ	।।ज्ञा.गा.मु.३३.१।।	दिवसा शीतळ निशियेसी बरळ । अधऊर्ध्व केवळ निजबीज
८९५	बांधिली	।।ज्ञा.गा.मु.१९.१।।	उर्णाचिया गळां बांधिली दोरी । पाहों जाय घरीं तंव तंतु नाहीं
८९६	बांधोनियां	।।ज्ञा.गा.मु.२८.१।।	मुक्तपणें ब्रीद बांधोनियां द्विज । नेणती ते बीज केशव हरी
८९७	बाई	।।ज्ञा.गा.मु.१९.२।।	तैसें झालें बाई जंव एकतत्त्व नाहीं । दुजी जंव साई तंव हें अंध
८९८	बाईये	।।ज्ञा.गा.मु.२५.२।।	आदि नाहीं अनादि नाहीं । तें रूप पाहीं अविट बाईये
८९९	बाज	।।ज्ञा.गा.मु.३२.१।।	निर्गुणाची सेज सगुणाची बाज । तेथें केशीराज पहुडले
९००	बाधक	।।ज्ञा.गा.मु.१३.२।।	साधक बाधक करूनि विवेक । मति मार्ग तर्क शोधियेला
९०१	बाधा	।।ज्ञा.गा.मु.०९.३।।	नाना विघ्न बाधा नाईकों आम्ही कदा । निरंतर धंदा रामकृष्ण
९०२	बाहे	।।ज्ञा.गा.मु.३४.१।।	जेथें जें पाहे तें तेथें आहे । उभारोनि बाहे वेद सांगे
९०३	बाह्य	।।ज्ञा.गा.मु.२५.१।।	अंतर बाह्य निकें सर्व इंद्रियांचें चोज । निजीं निजबीज एकतत्त्व
९०४	बिंबतां	।।ज्ञा.गा.मु.३२.३।।	नाहीं या ममता अवघीच समता । आदि अंतु बिंबतां न लगे वेळू
९०५	बिंबे	।।ज्ञा.गा.मु.२०.२।।	रविबिंब बिंबे घटमठीं सदा । तें नातळे पैं कदा तैसा आम्हां
९०६	बीज	।।ज्ञा.गा.मु.२८.१।।	मुक्तपणें ब्रीद बांधोनियां द्विज । नेणती ते बीज केशव हरी
९०७	बोलती	।।ज्ञा.गा.मु.२१.१।।	नादबिंदा भेटी जे वेळीं पैं जाली । ऐशी एके बोली बोलती जीव
९०८	बोलियेलें	।।ज्ञा.गा.मु.२८.३।।	वेदीं बोलियेलें ब्रह्मार्पणभावें । सदा मुक्त व्हावें अरे जना
९०९	बोली	।।ज्ञा.गा.मु.२१.१।।	नादबिंदा भेटी जे वेळीं पैं जाली । ऐशी एके बोली बोलती जीव
९१०	ब्रह्मांडा	।।ज्ञा.गा.मु.३१.१।।	मुक्तामुक्त कोडें पाहिलें निवाडें । ब्रह्मांडा एवढें महतत्त्व

९११	ब्रह्मार्पणभावें	।।ज्ञा.गा.मु.२८.३।।	वेदीं बोलियेलें ब्रह्मार्पणभावें । सदा मुक्त व्हावें अरे जना
९१२	ब्रीद	।।ज्ञा.गा.मु.२८.१।।	मुक्तपणें ब्रीद बांधोनियां द्विज । नेणती ते बीज केशव हरी
९१३	भक्त	।।ज्ञा.गा.मु.१०.१।।	आदि मध्य ऊर्ध्व मुक्त भक्त हरी । सबाह्य अभ्यंतरीं हरि एकु
९१४	भक्त	।।ज्ञा.गा.मु.१३.४।।	सूक्ष्ममार्ग त्याचा भक्त देहीं मायेचा । आकळावयाचा सत्व धरीं
९१५	भक्त	।।ज्ञा.गा.मु.१८.२।।	आकारिती भक्त मायामय काम । सर्वत्र नि:सिम अंतरीं आहे
९१६	भक्त	।।ज्ञा.गा.मु.२०.५।।	मुक्ताई चिंतित चिंतामणी चित्तीं । इच्छिले पावती भक्त सदा
९१७	भक्ता	।।ज्ञा.गा.मु.४०.३।।	सज्ञानी दिवटा अज्ञानी तो पैठा । निवृत्तीच्या तटा नेतु भक्ता
९१८	भजतीना	।।ज्ञा.गा.मु.२२.२।।	जाताती वाउगे नटनाट्यसोंगें । चित्तअनुरागें भजतीना
९१९	भजनभावो	।।ज्ञा.गा.मु.०७.१।।	भजनभावो देहीं नित्यनाम पैठा । नामेंचि वैकुंठा गणिका गेली
९२०	भय	।।ज्ञा.गा.मु.१५.३।।	असंगेंचि नटु नटलों पैं साचे । नाहीं त्या यमाचें भय आम्हां
९२१	भरला	।।ज्ञा.गा.मु.१२.३।।	अव्यक्तीं पैं व्यक्ति चित्तासि अनुभव । सर्व सर्वी देव भरला दिसे
९२२	भरलें	।।ज्ञा.गा.मु.१३.६।।	मुक्ताई सोहंभावें भरलें दिसे देवें । मूर्तामूर्त सोहंभावें हरि घोटी
९२३	भरलेंसे	।।ज्ञा.गा.मु.३७.३।।	सर्वत्र रूपडें भरलेंसे दृश्य । ज्ञाता ज्ञेयभास हरिमाजी
९२४	भरित	।।ज्ञा.गा.मु.२९.४।।	नित्यता उन्मत्त अवघेंचि भरित । एकतत्त्वें दावित सोहं भावें
९२५	भव	।।ज्ञा.गा.मु.०४.२।।	हरिवीण मुक्त न करि हो सर्वदा । संसारआपदा भव तोडी
९२६	भवकंदु	।।ज्ञा.गा.मु.३७.२।।	हरिहरि छंदु तोडी भवकंदु । नित्य नामानंदु जपें रया
९२७	भवसिंधु	।।ज्ञा.गा.मु.०७.३।।	नामचि तारकु तरले भवसिंधु । हरिनाम छंदु मंत्रसार
९२८	भवीं	।।ज्ञा.गा.मु.१७.४।।	मुक्ता मुक्त चित्तें गुरुमार्ग विते । पावन त्वरिते भवीं भाव
९२९	भाव	।।ज्ञा.गा.मु.१७.४।।	मुक्ता मुक्त चित्तें गुरुमार्ग विते । पावन त्वरिते भवीं भाव
९३०	भावशिळा	।।ज्ञा.गा.मु.१४.१।।	पूजा पूज्य वीते पूजक पैं चित्तें । घाली दंडवते भावशिळा
९३१	भावातीत	।।ज्ञा.गा.मु.१४.३।।	भावातीत भावो वोगरी अरावो । पाहुणा पंढरीरावो हरि माझा
९३२	भावें	।।ज्ञा.गा.मु.२९.४।।	नित्यता उन्मत्त अवघेंचि भरित । एकतत्त्वें दावित सोहं भावें
९३३	भावो	।।ज्ञा.गा.मु.१४.३।।	भावातीत भावो वोगरी अरावो । पाहुणा पंढरीरावो हरि माझा
९३४	भावो	।।ज्ञा.गा.मु.२२.१।।	देउळींचा देवो घरभरी भावो । कळसेवीण वावो जातु असे
९३५	भासे	।।ज्ञा.गा.मु.२९.२।।	एकरूप दिसे सर्वांघटीं भासे । एक हृषिकेशें व्यापियेलें
९३६	भीतरीं	।।ज्ञा.गा.मु.२०.१।।	सहस्त्रदळीं हरि आत्मा हा कुसरी । नांदे देहा भीतरीं अलिप्त सदा

९३७	भूली	।।ज्ञा.गा.मु.२२.५।।	भ्रमाचेनि भूली वायाचि घरकुली । माया आड ठेली अरे रया
९३८	भेटी	।।ज्ञा.गा.मु.२१.१।।	नादबिंदा भेटी जे वेळीं पैं जाली । ऐशी एके बोली बोलती जीव
९३९	भेटी	।।ज्ञा.गा.मु.२३.१।।	विश्रांति मनाची निजशांति साची । मग त्या यमाची भेटी नाहीं
९४०	भेदा	।।ज्ञा.गा.मु.०४.४।।	मुक्ताई जीवन्मुक्तची सर्वदा । अभिन्न पैं भेदा भेदियेलें
९४१	भेदियेलें	।।ज्ञा.गा.मु.०४.४।।	मुक्ताई जीवन्मुक्तची सर्वदा । अभिन्न पैं भेदा भेदियेलें
९४२	भेदुनी	।।ज्ञा.गा.मु.२९.३।।	त्रिपुटीं भेदुनी सर्वत्रगामिनी । एका रूपें मोहिनी तेही सदा
९४३	भ्रमभूली	।।ज्ञा.गा.मु.०१.३।।	ऐसें पुण्य केलें एका पुंडलिकेंची । निरसली जनाची भ्रमभूली
९४४	भ्रमाचेनि	।।ज्ञा.गा.मु.२२.५।।	भ्रमाचेनि भूली वायाचि घरकुली । माया आड ठेली अरे रया
९४५	भ्रांतु	।।ज्ञा.गा.मु.३६.१।।	आदि मध्य अंतु न कळोनि भ्रांतु । असे जो सततु निजतत्त्वें
९४६	मंत्र	।।ज्ञा.गा.मु.२३.३।।	साधिलें साधन नित्य अनुष्ठान । चित्तीं नारायण मंत्र जपे
९४७	मंत्रसार	।।ज्ञा.गा.मु.०५.२।।	आधींचें आठवीं मग घेईं परी । हरिनाम जिव्हारी मंत्रसार
९४८	मंत्रसार	।।ज्ञा.गा.मु.०७.३।।	नामचि तारकु तरले भवसिंधु । हरिनाम छंदु मंत्रसार
९४९	मंत्रें	।।ज्ञा.गा.मु.०६.१।।	नाम मंत्रें हरी निजदासां पावे । ऐकोनी या धावे झडकरी
९५०	मंत्रें	।।ज्ञा.गा.मु.२३.४।।	मुक्ताई प्रवीण नारायण धन । नित्य मंत्रें स्नान करी वेगीं
९५१	मग	।।ज्ञा.गा.मु.०५.२।।	आधींचें आठवीं मग घेईं परी । हरिनाम जिव्हारी मंत्रसार
९५२	मग	।।ज्ञा.गा.मु.२३.१।।	विश्रांति मनाची निजशांति साची । मग त्या यमाची भेटी नाहीं
९५३	मग	।।ज्ञा.गा.मु.२३.२।।	अधिकारी मन मग सारी स्नान । रोकडेंचि साधन आलें हातां
९५४	मजवटा	।।ज्ञा.गा.मु.३६.४।।	माजि मजवटा चित्त नेत तटा । परब्रह्म वैकुंठा चित्तानुसारें
९५५	मति	।।ज्ञा.गा.मु.१३.२।।	साधक बाधक करूनि विवेक । मति मार्ग तर्क शोधियेला
९५६	मध्य	।।ज्ञा.गा.मु.०२.३।।	न कळे याची गती आदि मध्य अंतीं । जेथें श्रुति नेति नेति प्रगटल्या
९५७	मध्य	।।ज्ञा.गा.मु.०५.३।।	आदि मध्य हरी ऊर्ध्व पैं वैकुंठ । जाईल वासना हरि होईल प्रगट
९५८	मध्य	।।ज्ञा.गा.मु.१०.१।।	आदि मध्य ऊर्ध्व मुक्त भक्त हरी । सबाह्य अभ्यंतरीं हरि एकु
९५९	मध्य	।।ज्ञा.गा.मु.१६.३।।	आदि मध्य यासी सर्वत्र निवासी । एकरूपें निशी दवडितु
९६०	मध्य	।।ज्ञा.गा.मु.३१.३।।	आदि मध्य निज निर्गुण सहज । समाधि निजतेज आम्हां रामू
९६१	मध्य	।।ज्ञा.गा.मु.३६.१।।	आदि मध्य अंतु न कळोनि भ्रांतु । असे जो सततु निजतत्त्वें
९६२	मध्य	।।ज्ञा.गा.मु.३८.२।।	दिसे मध्य सुख मुक्तलग हरी । शांति वसे घरीं सदोदित

९६३	मन	।।ज्ञा.गा.मु.१७.१।।	मनें मन चोरी मनोमन धरीं । कुंडली आधारीं सहस्त्रदळीं
९६४	मन	।।ज्ञा.गा.मु.१७.२।।	मन हें वोगरु आदि हरिहरु । करी पाहुणेरु आदिरूपा
९६५	मन	।।ज्ञा.गा.मु.२३.२।।	अधिकारी मन मग सारी स्नान । रोकडेंचि साधन आलें हातां
९६६	मनाची	।।ज्ञा.गा.मु.२३.१।।	विश्रांति मनाची निजशांति साची । मग त्या यमाची भेटी नाहीं
९६७	मनाच्या	।।ज्ञा.गा.मु.४१.४।।	ठायींच्या ठायीं असे पहातां न दिसे । मनाच्या धारसें एक होय
९६८	मनें	।।ज्ञा.गा.मु.१४.२।।	चंपक सुमनें पूजी कातळीनें । धूप दिप मनें मानसिक
९६९	मनें	।।ज्ञा.गा.मु.१७.१।।	मनें मन चोरी मनोमन धरीं । कुंडली आधारीं सहस्त्रदळीं
९७०	मनोमन	।।ज्ञा.गा.मु.१७.१।।	मनें मन चोरी मनोमन धरीं । कुंडली आधारीं सहस्त्रदळीं
९७१	ममता	।।ज्ञा.गा.मु.३२.३।।	नाहीं या ममता अवघीच समता । आदि अंतु बिंबतां न लगे वेळू
९७२	महतत्त्व	।।ज्ञा.गा.मु.३१.१।।	मुक्तामुक्त कोडें पाहिलें निवाडें । ब्रह्मांडा एवढें महतत्त्व
९७३	माजि	।।ज्ञा.गा.मु.३६.४।।	माजि मजवटा चित्त नेत तटा । परब्रह्म वैकुंठा चित्तानुसारें
९७४	माजिघरीं	।।ज्ञा.गा.मु.३८.१।।	चित्तासी व्यापक व्यापुनियां दुरी । तेंचि माजिघरीं नांदे सदा
९७५	माझा	।।ज्ञा.गा.मु.१४.३।।	भावातीत भावो वोगरी अरावो । पाहुणा पंढरीरावो हरि माझा
९७६	माझा	।।ज्ञा.गा.मु.१४.४।।	मुक्ताई संपन्न विस्तारूनि अन्न । सेवी नारायण हरि माझा
९७७	मातु	।।ज्ञा.गा.मु.३४.३।।	हेतु मातु आम्हां अवघाचि परमात्मा । सोहंभावें सोहं आत्मा सर्वीं असे
९७८	माथा	।।ज्ञा.गा.मु.४२.३।।	विंचु पाताळाशीं जाय । शेष माथा वंदी पाय
९७९	माधव	।।ज्ञा.गा.मु.२६.३।।	माधव मुकुंद हरिनाम चित्तीं । सर्व पैं मुक्ति नामपाठें
९८०	मानसिक	।।ज्ञा.गा.मु.१४.२।।	चंपक सुमनें पूजी कातळीनें । धूप दिप मनें मानसिक
९८१	माया	।।ज्ञा.गा.मु.२२.५।।	भ्रमाचेनि भूली वायाचि घरकुली । माया आड ठेली अरे रया
९८२	माया	।।ज्ञा.गा.मु.२९.५।।	मुक्ताई सांगती कैसेनि गुंफती । माया देवी समाप्ति निजतत्त्वीं
९८३	मायामय	।।ज्ञा.गा.मु.१८.२।।	आकारिती भक्त मायामय काम । सर्वत्र निःसिम अंतरीं आहे
९८४	माये	।।ज्ञा.गा.मु.०२.२।।	कैसा गे माये हा तारकु दिवटा । पंढरीं वैकुंठा प्रगटला
९८५	माये	।।ज्ञा.गा.मु.०३.२।।	देखिलें गे माये पंढरिपाटणीं । पुंडलिका आंगणीं विठ्ठलराज
९८६	मायेचा	।।ज्ञा.गा.मु.१३.४।।	सूक्ष्ममार्ग त्याचा भक्त देहीं मायेचा । आकळावयाचा सत्व धरीं
९८७	मार्ग	।।ज्ञा.गा.मु.१३.२।।	साधक बाधक करूनि विवेक । मति मार्ग तर्क शोधियेला
९८८	माशी	।।ज्ञा.गा.मु.४२.४।।	माशी व्याली घार झाली । देखोन मुक्ताई हांसली

९८९	मी	।।ज्ञा.गा.मु.१९.३।।	ऐसी मी हो अंध जात होतें वायां । प्रकृति सावया पावली तेथें
९९०	मीपण	।।ज्ञा.गा.मु.२४.२।।	वाउगें मीपण आथिलें प्रवीण । एक नारायण तत्त्व खरें
९९१	मीपणें	।।ज्ञा.गा.मु.२४.१।।	मुक्तपणें सांग देवो होय देवांग । मीपणें उद्वेग नेघे रया
९९२	मुंगी	।।ज्ञा.गा.मु.४२.१।।	मुंगी उडाली आकाशीं । तिणें गिळिलें सूर्याशीं
९९३	मुकुंद	।।ज्ञा.गा.मु.२६.३।।	माधव मुकुंद हरिनाम चित्तीं । सर्व पैं मुक्ति नामपाठें
९९४	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.०१.१।।	मुक्त जीव सदा होतिं पैं नामपाठें । तेंचि रूप विटे देखिलें आम्हीं
९९५	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.०१.४।।	मुक्ताई चिंतनें मुक्त पैं जाली । चरणीं समरसली हरिपाठें
९९६	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.०४.२।।	हरिवीण मुक्त न करि हो सर्वदा । संसारआपदा भव तोडी
९९७	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.०६.४।।	मुक्ताई जीवन मुक्त हा संसार । हरी पारावार केला आम्हीं
९९८	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.०८.१।।	मुक्त पैं अखंड त्यासी पैं फावलें । मुक्तचि घडलें हरिच्या पाठें
९९९	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.०८.२।।	रामकृष्णें मुक्त जाले पैं अनंत । तरले पतीत युगानयुगीं
१०००	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.०८.३।।	कृष्णनामें जीव झालें सदा शिव । वैकुंठ राणिव मुक्त सदा
१००१	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.०९.४।।	मुक्तपणें मुक्त मुक्ताई पैं रत । हरिनाम स्मरत सर्वकाळ
१००२	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.१०.१।।	आदि मध्य ऊर्ध्व मुक्त भक्त हरी । सबाह्य अभ्यंतरीं हरि एकु
१००३	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.१०.२।।	न लगती तीर्थे हरिरूपें मुक्त । अवघेंचि सूक्त जपिनिलें
१००४	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.१०.३।।	ज्याचेनि नामें मुक्त पैं जढमूढ । तरले दगड समुद्रीं देखा
१००५	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.१०.४।।	मुक्ताई हरिनामें सर्वदा पैं मुक्त । नाहीं आदि अंत उरला आम्हां
१००६	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.१२.६।।	मुक्ताईचें चित्त निरंतर मुक्त । हरि हेंचि संचित आम्हां घरीं
१००७	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.१५.२।।	साध्य हें साधन हरिरूपें ध्यान । रामकृष्ण कीर्तन मुक्त आम्ही
१००८	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.१७.४।।	मुक्ता मुक्त चित्तें गुरुमार्ग विते । पावन त्वरिते भवीं भाव
१००९	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.२६.१।।	नामबळें देहीं असोनियां मुक्त । शांति क्षमा चित्त हरिभजनें
१०१०	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.२६.४।।	मुक्ताईचें धन हरिनामें उच्चारु । अवघाचि संसारु मुक्त केला
१०११	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.२८.२।।	ज्याचेनि मुक्तता सर्वही पैं मुक्त । करूनियां रत न सेविती
१०१२	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.२८.३।।	वेदीं बोलियेलें ब्रह्मार्पणभावें । सदा मुक्त व्हावें अरे जना
१०१३	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.२८.४।।	मुक्ताई मुक्त हरिनाम सेवित । अवघेचि मुक्त सेवितां हरी
१०१४	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.२८.४।।	मुक्ताई मुक्त हरिनाम सेवित । अवघेचि मुक्त सेवितां हरी

१०१५	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.३३.३।।	शक्तीचे संपुष्टीं मुक्ता मुक्त घट । अवघें वैकुंठ दिसताहे
१०१६	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.३७.१।।	मुक्तलग चित्तें मुक्त पैं सर्वदा । रामकृष्ण गोविंदा वाचे नित्य
१०१७	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.३८.४।।	मुक्ताई संपन्न मुक्त पैं सेजुळे । सर्वत्र उभविले मुक्ति चोख
१०१८	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.३९.६।।	मुक्तलग मुक्त मुक्ताईचें तट । अवघेंचि वैकुंठ निघोट रया
१०१९	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.४०.१।।	शांति क्षमा वसे देहीं देव पैसे । चित्त समरसें मुक्त मेळु
१०२०	मुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.४१.५।।	एकट एकलें वायांचि पैं गुंफलें । मुक्त पैं वरिलें सहज असे
१०२१	मुक्तचि	।।ज्ञा.गा.मु.०५.१।।	आधीं तूं मुक्तचि होतासि रे प्राणिया । परि वासनें पापिणिया नाडिलासी
१०२२	मुक्तचि	।।ज्ञा.गा.मु.०८.१।।	मुक्त पैं अखंड त्यासी पैं फावलें । मुक्तचि घडलें हरिच्या पाठें
१०२३	मुक्तता	।।ज्ञा.गा.मु.१५.४।।	मुक्तता पूर्णता मुक्ताई साधली । साधन दिसली चांगयासी
१०२४	मुक्तता	।।ज्ञा.गा.मु.२८.२।।	ज्याचेनि मुक्तता सर्वही पैं मुक्त । करूनियां रत न सेविती
१०२५	मुक्तता	।।ज्ञा.गा.मु.३०.४।।	मुक्ताई मुक्तता सर्वपणें पुरता । मुक्ता मुक्ति अपैता निजबोधें
१०२६	मुक्तनामपंक्ति	।।ज्ञा.गा.मु.३६.५।।	मुक्ताई सांगती मुक्तनामपंक्ति । हरिनामें शांति प्रपंचाची
१०२७	मुक्तपंथरत	।।ज्ञा.गा.मु.१८.४।।	मुक्ताई अविट मुक्तपंथरत । जीवीं शिवीं अनंत तत्त्वविद
१०२८	मुक्तपणें	।।ज्ञा.गा.मु.०९.४।।	मुक्तपणें मुक्त मुक्ताई पैं रत । हरिनाम स्मरत सर्वकाळ
१०२९	मुक्तपणें	।।ज्ञा.गा.मु.२४.१।।	मुक्तपणें सांग देवो होय देवांग । मीपणें उद्वेग नेघे रया
१०३०	मुक्तपणें	।।ज्ञा.गा.मु.२८.१।।	मुक्तपणें ब्रीद बांधोनियां द्विज । नेणती ते बीज केशव हरी
१०३१	मुक्तमुक्ति	।।ज्ञा.गा.मु.०८.४।।	मुक्ताई संजीवन मुक्तमुक्ति कोडें । जालें पैं निवाडें हरिरूप
१०३२	मुक्तलग	।।ज्ञा.गा.मु.०४.१।।	अलिप्त संसारीं हरिनामपाठें । जाईजे वैकुंठे मुक्तलग
१०३३	मुक्तलग	।।ज्ञा.गा.मु.०५.६।।	मुक्ताई मुक्तलग सांडिली हे वासना । मुक्तामुक्ती राना हरिपाठ
१०३४	मुक्तलग	।।ज्ञा.गा.मु.१२.२।।	उपजोनी जनीं धन्य ते योनी । चित्त नारायणीं मुक्तलग
१०३५	मुक्तलग	।।ज्ञा.गा.मु.३४.४।।	मुक्तलग खूण मुक्ताई प्रमाण । देहीं देहो सौजन्य निजतेजें
१०३६	मुक्तलग	।।ज्ञा.गा.मु.३७.१।।	मुक्तलग चित्तें मुक्त पैं सर्वदा । रामकृष्ण गोविंदा वाचे नित्य
१०३७	मुक्तलग	।।ज्ञा.गा.मु.३८.२।।	दिसे मध्य सुख मुक्तलग हरी । शांति वसे घरीं सदोदित
१०३८	मुक्तलग	।।ज्ञा.गा.मु.३९.६।।	मुक्तलग मुक्त मुक्ताईचें तट । अवघेंचि वैकुंठ निघोट रया
१०३९	मुक्ता	।।ज्ञा.गा.मु.१७.४।।	मुक्ता मुक्त चित्तें गुरुमार्ग विते । पावन त्वरिते भवीं भाव
१०४०	मुक्ता	।।ज्ञा.गा.मु.२४.३।।	मुक्ता मुक्ती दोन्ही करी कारे शिराणी । द्वैताची काहाणी नाहीं तुज

१०४१	मुक्ता	।।ज्ञा.गा.मु.३०.४।।	मुक्ताई मुक्तता सर्वपणें पुरता । मुक्ता मुक्ति अपैता निजबोधें
१०४२	मुक्ता	।।ज्ञा.गा.मु.३३.३।।	शक्तीचे संपुष्टीं मुक्ता मुक्त घट । अवघें वैकुंठ दिसताहे
१०४३	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.०१.४।।	मुक्ताई चिंतनें मुक्त पैं जाली । चरणीं समरसली हरिपाठें
१०४४	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.०२.४।।	मुक्ताई सप्रेम विठ्ठल संभ्रम । शून्याही शून्य सम शेजबाज
१०४५	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.०३.४।।	मुक्ताई तारक सम्यक विठ्ठल । निवृत्तीनें चोखाळ दाखविलें
१०४६	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.०४.४।।	मुक्ताई जीवन्मुक्तची सर्वदा । अभिन्न पैं भेदा भेदियेलें
१०४७	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.०५.६।।	मुक्ताई मुक्तलग सांडिली हे वासना । मुक्तामुक्ती राना हरिपाठ
१०४८	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.०६.४।।	मुक्ताई जीवन मुक्त हा संसार । हरी पारावार केला आम्हीं
१०४९	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.०७.४।।	मुक्ताई चिंतन हरिप्रेम पोटीं । नित्य नाम घोटी अमृत सदा
१०५०	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.०८.४।।	मुक्ताई संजीवन मुक्तमुक्ति कोडें । जालें पैं निवाडें हरिरूप
१०५१	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.०९.४।।	मुक्तपणें मुक्त मुक्ताई पैं रत । हरिनाम स्मरत सर्वकाळ
१०५२	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.१०.४।।	मुक्ताई हरिनामें सर्वदा पैं मुक्त । नाहीं आदि अंत उरला आम्हां
१०५३	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.११.४।।	मुक्ताई म्हणे नाम श्रीहरीचें जोडीं । नित्यता आवडीं चरणसेवा
१०५४	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.१३.६।।	मुक्ताई सोहंभावें भरलें दिसे देवें । मूर्तामूर्त सोहंभावें हरि घोटी
१०५५	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.१४.४।।	मुक्ताई संपन्न विस्तारूनि अन्न । सेवी नारायण हरि माझा
१०५६	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.१५.४।।	मुक्तता पूर्णता मुक्ताई साधली । साधन दिसली चांगयासी
१०५७	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.१६.४।।	मुक्ताई पूर्णता एकरूपें चित्ता । आदि अंतु कथा सांडियेली
१०५८	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.१८.४।।	मुक्ताई अविट मुक्तपंथरत । जीवीं शिवीं अनंत तत्त्वविद
१०५९	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.१९.४।।	मुक्ताई सावध करी निवृत्तिराज । हरिप्रेमें उमज एकतत्वें
१०६०	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.२०.५।।	मुक्ताई चिंतित चिंतामणी चित्तीं । इच्छिले पावती भक्त सदा
१०६१	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.२१.४।।	मुक्ताई श्रीहरी उपदेश निवृत्ति । संसार पुढती नाहीं आम्हां
१०६२	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.२२.६।।	मुक्ताई परेसी दुभतें चहूंसी । सत्रावी सर्वरसीं एका देवें
१०६३	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.२३.४।।	मुक्ताई प्रवीण नारायण धन । नित्य मंत्रें स्नान करी वेगीं
१०६४	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.२४.४।।	मुक्ताई अद्वैत द्वैतीं द्वैतातीत । अवघाचि अनंत दिसे देहीं
१०६५	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.२५.३।।	मुक्ताई संजीवन तत्वता निर्गुण । आकार सगुण प्रपंचींचा
१०६६	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.२७.४।।	मुक्ताई करि हरिश्रवण पाठ । तेणें मोक्षमार्ग नीट सकळ साधे

१०६७	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.२८.४।।	मुक्ताई मुक्त हरिनाम सेवित । अवघेचि मुक्त सेवितां हरी
१०६८	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.२९.५।।	मुक्ताई सांगती कैसेनि गुंफती । माया देवी समाप्ति निजतत्त्वीं
१०६९	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.३०.४।।	मुक्ताई मुक्तता सर्वपणें पुरता । मुक्ता मुक्ति अपैता निजबोधें
१०७०	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.३२.४।।	मुक्ताई सधन सर्वत्र नारायण । जीवशिव संपूर्ण एकातत्त्वें
१०७१	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.३३.४।।	मुक्ताई परिपाक अवघें रूप एक । देखिलें सम्यक् सोहंभावें
१०७२	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.३४.४।।	मुक्तलग खूण मुक्ताई प्रमाण । देहीं देहो सौजन्य निजतेजें
१०७३	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.३५.३।।	मुक्ताई चैतन्य अवघें चिद्घन । आदि अंतु खूण निवृत्तीची
१०७४	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.३६.५।।	मुक्ताई सांगती मुक्तनामपंक्ति । हरिनामें शांति प्रपंचाची
१०७५	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.३७.४।।	मुक्ताई सधन हरीरूप चित्तीं । संसारसमाप्ति हरिच्या नामें
१०७६	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.३८.४।।	मुक्ताई संपन्न मुक्त पैं सेजुळे । सर्वत्र उभविले मुक्ति चोख
१०७७	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.४०.४।।	मुक्ताई दिवस अवघा हृषीकेश । केशवेंविण वास शून्य पैसे
१०७८	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.४१.६।।	वैकुंठ अविट असोनि प्रकट । वायांचि अडवाट मुक्ताई म्हणे
१०७९	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.मु.४२.४।।	माशी व्याली घार झाली । देखोन मुक्ताई हांसली
१०८०	मुक्ताईचें	।।ज्ञा.गा.मु.१२.६।।	मुक्ताईचें चित्त निरंतर मुक्त । हरि हेंचि संचित आम्हां घरीं
१०८१	मुक्ताईचें	।।ज्ञा.गा.मु.२६.४।।	मुक्ताईचें धन हरिनामें उच्चारु । अवघाचि संसारु मुक्त केला
१०८२	मुक्ताईचें	।।ज्ञा.गा.मु.३१.४।।	मुक्ताईचें धन आत्माराम गूण । देखिलें निधान हृदयघटीं
१०८३	मुक्ताईचें	।।ज्ञा.गा.मु.३९.६।।	मुक्तलग मुक्त मुक्ताईचें तट । अवघेंचि वैकुंठ निघोट रया
१०८४	मुक्तामुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.०९.१।।	मुक्तामुक्त दोन्ही नाईकतो कर्णीं । हरिनामपर्वणी सदा काळ
१०८५	मुक्तामुक्त	।।ज्ञा.गा.मु.३१.१।।	मुक्तामुक्त कोडें पाहिलें निवाडें । ब्रह्मांडा एवढें महतत्त्व
१०८६	मुक्तामुक्ती	।।ज्ञा.गा.मु.०५.६।।	मुक्ताई मुक्तलग सांडिली हे वासना । मुक्तामुक्ती राना हरिपाठ
१०८७	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.मु.२६.३।।	माधव मुकुंद हरिनाम चित्तीं । सर्व पैं मुक्ति नामपाठें
१०८८	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.मु.३०.४।।	मुक्ताई मुक्तता सर्वपणें पुरता । मुक्ता मुक्ति अपैता निजबोधें
१०८९	मुक्ति	।।ज्ञा.गा.मु.३८.४।।	मुक्ताई संपन्न मुक्त पैं सेजुळे । सर्वत्र उभविले मुक्ति चोख
१०९०	मुक्तिमार्गु	।।ज्ञा.गा.मु.०७.२।।	नाममंत्र आम्हां हरीरामकृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुक्तिमार्गु
१०९१	मुक्ती	।।ज्ञा.गा.मु.२४.३।।	मुक्ता मुक्ती दोन्ही करी कारे शिराणी । द्वैताची काहाणी नाहीं तुज
१०९२	मुळींच	।।ज्ञा.गा.मु.३९.२।।	मुळींचा पदार्थ मुळींच पैं गेला । परतोनि अबोला संसारासी

१०९३	मुळींचा	।।ज्ञा.गा.मु.३९.२।।	मुळींचा पदार्थ मुळींच पैं गेला । परतोनि अबोला संसारासी
१०९४	मूर्तामूर्त	।।ज्ञा.गा.मु.१३.६।।	मुक्ताई सोहंभावें भरलें दिसे देवें । मूर्तामूर्त सोहंभावें हरि घोटी
१०९५	मेळु	।।ज्ञा.गा.मु.४०.१।।	शांति क्षमा वसे देहीं देव पैसे । चित्त समरसें मुक्त मेळु
१०९६	मोक्षमार्ग	।।ज्ञा.गा.मु.२७.४।।	मुक्ताई करि हरिश्रवण पाठ । तेणें मोक्षमार्ग नीट सकळ साधे
१०९७	मोक्षालागीं	।।ज्ञा.गा.मु.२७.३।।	मोक्षालागीं उपाय करितोसि नाना । तंव साधनीं परतां पडो पाहे
१०९८	मोहन	।।ज्ञा.गा.मु.२१.२।।	उगेंचि मोहन धरूनि प्रपंचीं । त्यासी पैं यमाची नगरी आहे
१०९९	मोहप्रवाहीं	।।ज्ञा.गा.मु.३३.२।।	या आदि नाहीं अनादिही नाहीं । कैचा मोहप्रवाहीं दिसेचिना
११००	मोहममताविष	।।ज्ञा.गा.मु.१३.१।।	सर्वीं सर्व सुख अहं तेंचि दुःख । मोहममताविष त्यजियेलें
११०१	मोहाचें	।।ज्ञा.गा.मु.१६.१।।	व्यक्त अव्यक्तीचें रूपस मोहाचें । एकतत्त्व दीपाचें हृदयीं नांदे
११०२	मोहिनी	।।ज्ञा.गा.मु.२९.३।।	त्रिपुटीं भेदुनी सर्वत्रगामिनी । एका रूपें मोहिनी तेही सदा
११०३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.मु.११.४।।	मुक्ताई म्हणे नाम श्रीहरीचें जोडीं । नित्यता आवडीं चरणसेवा
११०४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.मु.४१.३।।	ऋषी म्हणे चापेकळिकाळा पैं कांपे । प्रकाश पिपे निघोन जाय
११०५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.मु.४१.६।।	वैकुंठ अविट असोनि प्रकट । वायांचि अडवाट मुक्ताई म्हणे
११०६	म्हणेचि	।।ज्ञा.गा.मु.२२.४।।	रावो रंक कोहं न म्हणेचि सोहं । साकारलें ओहं न कळे तया
११०७	यमाची	।।ज्ञा.गा.मु.२१.२।।	उगेंचि मोहन धरूनि प्रपंचीं । त्यासी पैं यमाची नगरी आहे
११०८	यमाची	।।ज्ञा.गा.मु.२३.१।।	विश्रांति मनाची निजशांति साची । मग त्या यमाची भेटी नाहीं
११०९	यमाचें	।।ज्ञा.गा.मु.१५.३।।	असंगेंचि नटु नटलों पैं साचे । नाहीं त्या यमाचें भय आम्हां
१११०	या	।।ज्ञा.गा.मु.०६.१।।	नाम मंत्रें हरी निजदासां पावे । ऐकोनी या धावे झडकरी
११११	या	।।ज्ञा.गा.मु.२०.४।।	चंदनाच्या वृतीं वेधल्या वनस्पती । तैसी आहे संगतीं या हरिपाठें
१११२	या	।।ज्ञा.गा.मु.३०.३।।	या नाहीं सज्ञान हा अवघा विज्ञान । आपरूप धन सर्वांरूपीं
१११३	या	।।ज्ञा.गा.मु.३२.३।।	नाहीं या ममता अवघीच समता । आदि अंतु बिंबतां न लगे वेळू
१११४	या	।।ज्ञा.गा.मु.३३.२।।	या आदि नाहीं अनादिही नाहीं । कैचा मोहप्रवाहीं दिसेचिना
१११५	या	।।ज्ञा.गा.मु.३८.३।।	नाहीं या शेवट अवघाचि निघोट । गुरुतत्त्वें वाट चैतन्यासी
१११६	याची	।।ज्ञा.गा.मु.०२.३।।	न कळे याची गती आदि मध्य अंतीं । जेथें श्रुति नेति नेति प्रगटल्या
१११७	याचें	।।ज्ञा.गा.मु.३२.२।।	कैसें याचें करणें दिवसा चांदिणें । सबळें उठणें एक तत्त्वीं
१११८	यासी	।।ज्ञा.गा.मु.१६.३।।	आदि मध्य यासी सर्वत्र निवासी । एकरूपें निशी दवडितु

११११९	युगानयुगीं	।।ज्ञा.गा.मु.०८.२।।	रामकृष्णें मुक्त जाले पैं अनंत । तरले पतीत युगानयुगीं
११२०	येर	।।ज्ञा.गा.मु.०५.४।।	एकतत्त्व धरीं हरिनाम गोड । येर तें काबाड विषय ओढी
११२१	योगेश्वरी	।।ज्ञा.गा.मु.४१.१।।	देउळाच्या कळशीं नांदे एक ऋषी । तया घातली पुशी योगेश्वरी
११२२	योनी	।।ज्ञा.गा.मु.१२.२।।	उपजोनी जनीं धन्य ते योनी । चित्त नारायणीं मुक्तलग
११२३	रंक	।।ज्ञा.गा.मु.२२.४।।	रावो रंक कोहं न म्हणेचि सोहं । साकारलें ओहं न कळे तया
११२४	रत	।।ज्ञा.गा.मु.०९.४।।	मुक्तपणें मुक्त मुक्ताई पैं रत । हरिनाम स्मरत सर्वकाळ
११२५	रत	।।ज्ञा.गा.मु.२८.२।।	ज्याचेनि मुक्तता सर्वही पैं मुक्त । करूनियां रत न सेविती
११२६	रया	।।ज्ञा.गा.मु.०६.२।।	सुदर्शन करीं पावे लवकरी । पांडवा साहाकारी श्रीकृष्ण रया
११२७	रया	।।ज्ञा.गा.मु.२२.५।।	भ्रमाचेनि भूली वायाचि घरकुली । माया आड ठेली अरे रया
११२८	रया	।।ज्ञा.गा.मु.२४.१।।	मुक्तपणें सांग देवो होय देवांग । मीपणें उद्वेग नेघे रया
११२९	रया	।।ज्ञा.गा.मु.३७.२।।	हरिहरि छंदु तोडी भवकंदु । नित्य नामानंदु जपें रया
११३०	रया	।।ज्ञा.गा.मु.३९.६।।	मुक्तलग मुक्त मुक्ताईचें तट । अवघेंचि वैकुंठ निघोट रया
११३१	रविबिंब	।।ज्ञा.गा.मु.२०.२।।	रविबिंब बिंबे घटमठीं सदा । तें नातळे पैं कदा तैसा आम्हां
११३२	राणिव	।।ज्ञा.गा.मु.०८.३।।	कृष्णनामें जीव झालें सदा शिव । वैकुंठ राणिव मुक्त सदा
११३३	रात्रीं	।।ज्ञा.गा.मु.४१.२।।	दिवसा चांदिणें रात्रीं पडे ऊष्ण । कैसेंनि कठिण तत्त्व जालें
११३४	राना	।।ज्ञा.गा.मु.०५.६।।	मुक्ताई मुक्तलग सांडिली हे वासना । मुक्तामुक्ती राना हरिपाठ
११३५	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.मु.०९.३।।	नाना विघ्न बाधा नाईकों आम्ही कदा । निरंतर धंदा रामकृष्ण
११३६	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.मु.१५.२।।	साध्य हें साधन हरिरूपें ध्यान । रामकृष्ण कीर्तन मुक्त आम्ही
११३७	रामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.मु.३७.१।।	मुक्तलग चित्तें मुक्त पैं सर्वदा । रामकृष्ण गोविंदा वाचे नित्य
११३८	रामकृष्णें	।।ज्ञा.गा.मु.०८.२।।	रामकृष्णें मुक्त जाले पैं अनंत । तरले पतीत युगानयुगीं
११३९	रामनाम	।।ज्ञा.गा.मु.११.२।।	रामनाम चित्तें प्रेम वोसंडत । नित्यानित्य तृप्त हरिभक्ती
११४०	रामू	।।ज्ञा.गा.मु.३१.३।।	आदि मध्य निज निर्गुण सहज । समाधि निजतेज आम्हां रामू
११४१	रावो	।।ज्ञा.गा.मु.२२.४।।	रावो रंक कोहं न म्हणेचि सोहं । साकारलें ओहं न कळे तया
११४२	राहिलें	।।ज्ञा.गा.मु.२७.२।।	राहिलें करणें न चले पैं कर्म । हरिवीण देहधर्म चुकताहे
११४३	रूप	।।ज्ञा.गा.मु.०१.१।।	मुक्त जीव सदा होतिं पैं नामपाठें । तेंचि रूप विटे देखिलें आम्हीं
११४४	रूप	।।ज्ञा.गा.मु.२५.२।।	आदि नाहीं अनादि नाहीं । तें रूप पाहीं अविट बाईये

११४५	रूप	।।ज्ञा.गा.मु.३०.१।।	विस्तारूनी रूप सांगितलें तत्त्वीं । कैसेनि परतत्त्वीं वोळखी जाली
११४६	रूप	।।ज्ञा.गा.मु.३३.४।।	मुक्ताई परिपाक अवघें रूप एक । देखिलें सम्यक् सोहंभावें
११४७	रूपडें	।।ज्ञा.गा.मु.३७.३।।	सर्वत्र रूपडें भरलेंसे दृश्य । ज्ञाता ज्ञेयभास हरिमाजी
११४८	रूपस	।।ज्ञा.गा.मु.१६.१।।	व्यक्त अव्यक्तीचें रूपस मोहाचें । एकतत्त्व दीपाचें हृदयीं नांदे
११४९	रूपीं	।।ज्ञा.गा.मु.१८.१।।	सर्व रूपीं निर्गुण संचलें पैं सर्वदा । आकार संपदा नाहीं तया
११५०	रूपें	।।ज्ञा.गा.मु.१५.१।।	अविट न विटे हरिचे हे गुण । सर्व सनातन ध्यान रूपें
११५१	रूपें	।।ज्ञा.गा.मु.२९.३।।	त्रिपुटीं भेदुनी सर्वत्रगामिनी । एका रूपें मोहिनी तेही सदा
११५२	रूपें	।।ज्ञा.गा.मु.३१.२।।	निजतत्त्व आप अवघाचि परिपाक । एका रूपें दीपक लावियेला
११५३	रे	।।ज्ञा.गा.मु.०५.१।।	आधीं तूं मुक्तचि होतासि रे प्राणिया । परि वासनें पापिणिया नाडिलासी
११५४	रोकडेंचि	।।ज्ञा.गा.मु.२३.२।।	अधिकारी मन मग सारी स्नान । रोकडेंचि साधन आलें हातां
११५५	लगती	।।ज्ञा.गा.मु.१०.२।।	न लगती तीर्थे हरिरूपें मुक्त । अवघेंचि सूक्त जपिनिलें
११५६	लगे	।।ज्ञा.गा.मु.३२.३।।	नाहीं या ममता अवघीच समता । आदि अंतु बिंबतां न लगे वेळू
११५७	लवकरी	।।ज्ञा.गा.मु.०१.२।।	पुंडलिकें विठ्ठल आणिला पंढरी । आणूनि लवकरी तारिलें जग
११५८	लवकरी	।।ज्ञा.गा.मु.०६.२।।	सुदर्शन करीं पावे लवकरी । पांडवा साहाकारी श्रीकृष्ण रया
११५९	लावियेला	।।ज्ञा.गा.मु.३१.२।।	निजतत्त्व आप अवघाचि परिपाक । एका रूपें दीपक लावियेला
११६०	वंदी	।।ज्ञा.गा.मु.४२.३।।	विंचु पाताळाशीं जाय । शेष माथा वंदी पाय
११६१	वनस्पती	।।ज्ञा.गा.मु.२०.४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधल्या वनस्पती । तैसी आहे संगतीं या हरिपाठें
११६२	वरिलें	।।ज्ञा.गा.मु.४१.५।।	एकट एकलें वायांचि पैं गुंफलें । मुक्त पैं वरिलें सहज असे
११६३	वसे	।।ज्ञा.गा.मु.२२.३।।	असोनि न दिसे उगयाचि पिसे । घेती वायां वसे सज्जनेवीण
११६४	वसे	।।ज्ञा.गा.मु.३८.२।।	दिसे मध्य सुख मुक्तलग हरी । शांति वसे घरीं सदोदित
११६५	वसे	।।ज्ञा.गा.मु.४०.१।।	शांति क्षमा वसे देहीं देव पैसे । चित्त समरसें मुक्त मेळु
११६६	वांझे	।।ज्ञा.गा.मु.४२.२।।	थोर नवलाव जाला । वांझे पुत्र प्रसवला
११६७	वाउगे	।।ज्ञा.गा.मु.२२.२।।	जाताती वाउगे नटनाट्यसोंगें । चित्तअनुरागें भजतीना
११६८	वाउगें	।।ज्ञा.गा.मु.२४.२।।	वाउगें मीपण आथिलें प्रवीण । एक नारायण तत्त्व खरें
११६९	वाचे	।।ज्ञा.गा.मु.३७.१।।	मुक्तलग चित्तें मुक्त पैं सर्वदा । रामकृष्ण गोविंदा वाचे नित्य
११७०	वाट	।।ज्ञा.गा.मु.३८.३।।	नाहीं या शेवट अवघाचि निघोट । गुरुतत्त्वें वाट चैतन्यासी

११७१	वाटा	।।ज्ञा.गा.मु.३०.२।।	सोहंभावें ठसा कोण ते पैठा । उभाउभी वाटा कैसा जातु
११७२	वाणी	।।ज्ञा.गा.मु.१३.५।।	वेद जंव वाणी श्रुति तुपें काहाणी । ऐको जाय कर्णी तंव परता जाय
११७३	वायां	।।ज्ञा.गा.मु.१९.३।।	ऐसी मी हो अंध जात होतें वायां । प्रकृति सावया पावली तेथें
११७४	वायां	।।ज्ञा.गा.मु.२२.३।।	असोनि न दिसे उगयाचि पिसे । घेती वायां वसे सज्जनेवीण
११७५	वायांचि	।।ज्ञा.गा.मु.४१.५।।	एकट एकलें वायांचि पैं गुंफलें । मुक्त पैं वरिलें सहज असे
११७६	वायांचि	।।ज्ञा.गा.मु.४१.६।।	वैकुंठ अविट असोनि प्रकट । वायांचि अडवाट मुक्ताई म्हणे
११७७	वायाचि	।।ज्ञा.गा.मु.२२.५।।	भ्रमाचेनि भूली वायाचि घरकुली । माया आड ठेली अरे रया
११७८	वारी	।।ज्ञा.गा.मु.०४.३।।	आशेच्या निराशीं अचेतना वारी । चेतविल हरी आप आपरूपें
११७९	वावो	।।ज्ञा.गा.मु.२२.१।।	देउळींचा देवो घरभरी भावो । कळसेवीण वावो जातु असे
११८०	वास	।।ज्ञा.गा.मु.४०.४।।	मुक्ताई दिवस अवघा हृषीकेश । केशवेंविण वास शून्य पैसे
११८१	वासना	।।ज्ञा.गा.मु.०५.३।।	आदि मध्य हरी ऊर्ध्व पैं वैकुंठ । जाईल वासना हरि होईल प्रगट
११८२	वासना	।।ज्ञा.गा.मु.०५.५।।	नानामतें सांडीं वासना पापिणी । एक नारायणीं चाड धरीं
११८३	वासना	।।ज्ञा.गा.मु.०५.६।।	मुक्ताई मुक्तलग सांडिली हे वासना । मुक्तामुक्ती राना हरिपाठ
११८४	वासना	।।ज्ञा.गा.मु.२६.२।।	दया धरा चित्तीं सर्वभूतीं करुणा । निरंतर वासना हरिरूपीं
११८५	वासनें	।।ज्ञा.गा.मु.०५.१।।	आधीं तूं मुक्तचि होतासि रे प्राणिया । परि वासनें पापिणिया नाडिलासी
११८६	विंचु	।।ज्ञा.गा.मु.४२.३।।	विंचु पाताळाशीं जाय । शेष माथा वंदी पाय
११८७	विघ्न	।।ज्ञा.गा.मु.०९.३।।	नाना विघ्न बाधा नाईकों आम्ही कदा । निरंतर धंदा रामकृष्ण
११८८	विचार	।।ज्ञा.गा.मु.३५.१।।	पूर्णपणें सार अविट आचार । सारासार विचार निजतेजें
११८९	विचार	।।ज्ञा.गा.मु.३५.२।।	निर्गुणीं आकार सर्वत्र साकार । एकरूपें विचार निजतेजें
११९०	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.मु.१२.४।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान उन्मनी विज्ञान । चित्त नारायण झालें त्याचें
११९१	विज्ञान	।।ज्ञा.गा.मु.३०.३।।	या नाहीं सज्ञान हा अवघा विज्ञान । आपरूप धन सर्वांरूपीं
११९२	विज्ञानेंसी	।।ज्ञा.गा.मु.०३.३।।	विज्ञानेंसी तेज सज्ञानेंसी निज । निर्गुणेंसी चोज केलें सये
११९३	विटे	।।ज्ञा.गा.मु.०१.१।।	मुक्त जीव सदा होतिं पैं नामपाठें । तेंचि रूप विटे देखिलें आम्हीं
११९४	विटे	।।ज्ञा.गा.मु.१५.१।।	अविट न विटे हरिचे हे गुण । सर्व सनातन ध्यान रूपें
११९५	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.मु.०१.२।।	पुंडलिकें विठ्ठल आणिला पंढरी । आणूनि लवकरी तारिलें जग
११९६	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.मु.०२.४।।	मुक्ताई सप्रेम विठ्ठल संभ्रम । शून्याही शून्य सम शेजबाज

११९७	विठ्ठल	।।ज्ञा.गा.मु.०३.४।।	मुक्ताई तारक सम्यक विठ्ठल । निवृत्तीनें चोखाळ दाखविलें
११९८	विठ्ठलराज	।।ज्ञा.गा.मु.०३.२।।	देखिलें गे माये पंढरिपाटणीं । पुंडलिका आंगणीं विठ्ठलराज
११९९	विते	।।ज्ञा.गा.मु.१७.४।।	मुक्ता मुक्त चित्तें गुरुमार्ग विते । पावन त्वरिते भवीं भाव
१२००	विरु	।।ज्ञा.गा.मु.१७.३।।	साविया विसरू घेसील पडिभरू । गुरुकृपा विरु विरे सदा
१२०१	विरे	।।ज्ञा.गा.मु.१७.३।।	साविया विसरू घेसील पडिभरू । गुरुकृपा विरु विरे सदा
१२०२	विवेक	।।ज्ञा.गा.मु.१३.२।।	साधक बाधक करूनि विवेक । मति मार्ग तर्क शोधियेला
१२०३	विश्रांति	।।ज्ञा.गा.मु.२३.१।।	विश्रांति मनाची निजशांति साची । मग त्या यमाची भेटी नाहीं
१२०४	विश्वपणें	।।ज्ञा.गा.मु.३६.३।।	आप जंव नाहीं पर पाहासी काई । विश्वपणें होई निजतत्त्वीं
१२०५	विषय	।।ज्ञा.गा.मु.०५.४।।	एकतत्त्व धरीं हरिनाम गोड । येर तें काबाड विषय ओढी
१२०६	विसरू	।।ज्ञा.गा.मु.१७.३।।	साविया विसरू घेसील पडिभरू । गुरुकृपा विरु विरे सदा
१२०७	विस्तारूनि	।।ज्ञा.गा.मु.१४.४।।	मुक्ताई संपन्न विस्तारूनि अन्न । सेवी नारायण हरि माझा
१२०८	विस्तारूनी	।।ज्ञा.गा.मु.३०.१।।	विस्तारूनी रूप सांगितलें तत्त्वीं । कैसेनि परतत्त्वीं वोळखी जाली
१२०९	वीते	।।ज्ञा.गा.मु.१४.१।।	पूजा पूज्य वीते पूजक पैं चित्तें । घाली दंडवते भावशिळा
१२१०	वृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.मु.१८.३।।	वृत्तीचा उच्छेदु निवृत्ति तत्त्वता । सर्वही समता सांगितली
१२११	वृत्तीचा	।।ज्ञा.गा.मु.३९.५।।	सकाम निष्काम वृत्तीचा निज फेर । वैकुंठाकार दाखविलें
१२१२	वेगीं	।।ज्ञा.गा.मु.२३.४।।	मुक्ताई प्रवीण नारायण धन । नित्य मंत्रें स्नान करी वेगीं
१२१३	वेद	।।ज्ञा.गा.मु.१३.५।।	वेद जंव वाणी श्रुति तुपें काहाणी । ऐको जाय कर्णी तंव परता जाय
१२१४	वेद	।।ज्ञा.गा.मु.३४.१।।	जेथें जें पाहे तें तेथें आहे । उभारोनि बाहे वेद सांगे
१२१५	वेदीं	।।ज्ञा.गा.मु.२८.३।।	वेदीं बोलियेलें ब्रह्मार्पणभावें । सदा मुक्त व्हावें अरे जना
१२१६	वेधल्या	।।ज्ञा.गा.मु.२०.४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधल्या वनस्पती । तैसी आहे संगतीं या हरिपाठें
१२१७	वेळ	।।ज्ञा.गा.मु.०९.२।।	नाहीं काळ तेथें आम्हां वेळ कैची । हरिनामछंदाची गोडी थोरी
१२१८	वेळीं	।।ज्ञा.गा.मु.२१.१।।	नादबिंदा भेटी जे वेळीं पैं जाली । ऐशी एके बोली बोलती जीव
१२१९	वेळू	।।ज्ञा.गा.मु.३२.३।।	नाहीं या ममता अवघीच समता । आदि अंतु बिंबतां न लगे वेळू
१२२०	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.मु.०५.३।।	आदि मध्य हरी ऊर्ध्व पैं वैकुंठ । जाईल वासना हरि होईल प्रगट
१२२१	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.मु.०६.३।।	निजानंद दावी उघड पैं वैकुंठ । नामेंचि प्रगट आम्हांलागीं
१२२२	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.मु.०८.३।।	कृष्णनामें जीव झालें सदा शिव । वैकुंठ राणिव मुक्त सदा

१२२३	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.मु.३३.३।।	शक्तीचे संपुष्टीं मुक्ता मुक्त घट । अवघें वैकुंठ दिसताहे
१२२४	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.मु.३९.६।।	मुक्तलग मुक्त मुक्ताईचें तट । अवघेंचि वैकुंठ निघोट रया
१२२५	वैकुंठ	।।ज्ञा.गा.मु.४१.६।।	वैकुंठ अविट असोनि प्रकट । वायांचि अडवाट मुक्ताई म्हणे
१२२६	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.मु.०२.२।।	कैसा गे माये हा तारकु दिवटा । पंढरीं वैकुंठा प्रगटला
१२२७	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.मु.०७.१।।	भजनभावो देहीं नित्यनाम पैठा । नामेंचि वैकुंठा गणिका गेली
१२२८	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.मु.३६.४।।	माजि मजवटा चित्त नेत तटा । परब्रह्म वैकुंठा चित्तानुसारें
१२२९	वैकुंठाकार	।।ज्ञा.गा.मु.३९.५।।	सकाम निष्काम वृत्तीचा निज फेर । वैकुंठाकार दाखविलें
१२३०	वैकुंठे	।।ज्ञा.गा.मु.०४.१।।	अलिप्त संसारीं हरिनामपाठें । जाईजे वैकुंठे मुक्तलग
१२३१	वोगरी	।।ज्ञा.गा.मु.१४.३।।	भावातीत भावो वोगरी अरावो । पाहुणा पंढरीरावो हरि माझा
१२३२	वोगरु	।।ज्ञा.गा.मु.१७.२।।	मन हें वोगरु आदि हरिहरु । करी पाहुणेरु आदिरूपा
१२३३	वोळखी	।।ज्ञा.गा.मु.३०.१।।	विस्तारूनी रूप सांगितलें तत्त्वीं । कैसेनि परतत्त्वीं वोळखी जाली
१२३४	वोळला	।।ज्ञा.गा.मु.१३.३।।	सर्वतीर्थ हरि दुभाळु धेनुवा । वोळला कणवा चातकाचा
१२३५	वोसंडत	।।ज्ञा.गा.मु.११.२।।	रामनाम चित्तें प्रेम वोसंडत । नित्यानित्य तृप्त हरिभक्ती
१२३६	व्यक्त	।।ज्ञा.गा.मु.१६.१।।	व्यक्त अव्यक्तीचें रूपस मोहाचें । एकतत्त्व दीपाचें हृदयीं नांदे
१२३७	व्यक्ति	।।ज्ञा.गा.मु.१२.३।।	अव्यक्तीं पैं व्यक्ति चित्तासि अनुभव । सर्व सर्वी देव भरला दिसे
१२३८	व्यापक	।।ज्ञा.गा.मु.३८.१।।	चित्तासी व्यापक व्यापुनियां दुरी । तेंचि माजिघरीं नांदे सदा
१२३९	व्यापियेलें	।।ज्ञा.गा.मु.२९.२।।	एकरूप दिसे सर्वांघटीं भासे । एक हृषिकेशें व्यापियेलें
१२४०	व्यापुनियां	।।ज्ञा.गा.मु.३८.१।।	चित्तासी व्यापक व्यापुनियां दुरी । तेंचि माजिघरीं नांदे सदा
१२४१	व्याली	।।ज्ञा.गा.मु.४२.४।।	माशी व्याली घार झाली । देखोन मुक्ताई हांसली
१२४२	व्हावें	।।ज्ञा.गा.मु.२८.३।।	वेदीं बोलियेलें ब्रह्मार्पणभावें । सदा मुक्त व्हावें अरे जना
१२४३	शक्तीचे	।।ज्ञा.गा.मु.३३.३।।	शक्तीचे संपुष्टीं मुक्ता मुक्त घट । अवघें वैकुंठ दिसताहे
१२४४	शांति	।।ज्ञा.गा.मु.११.३।।	शांति क्षमा दया सावध पैं चित्तीं । आनंदें डुल्लती सनकादिक
१२४५	शांति	।।ज्ञा.गा.मु.२६.१।।	नामबळें देहीं असोनियां मुक्त । शांति क्षमा चित्त हरिभजनें
१२४६	शांति	।।ज्ञा.गा.मु.३६.५।।	मुक्ताई सांगती मुक्तनामपंक्ति । हरिनामें शांति प्रपंचाची
१२४७	शांति	।।ज्ञा.गा.मु.३८.२।।	दिसे मध्य सुख मुक्तलग हरी । शांति वसे घरीं सदोदित
१२४८	शांति	।।ज्ञा.गा.मु.४०.१।।	शांति क्षमा वसे देहीं देव पैसे । चित्त समरसें मुक्त मेळु

१२४९	शिराणी	।।ज्ञा.गा.मु.२४.३।।	मुक्ता मुक्ती दोन्ही करी कारे शिराणी । द्वैताची काहाणी नाहीं तुज
१२५०	शिव	।।ज्ञा.गा.मु.०८.३।।	कृष्णनामें जीव झालें सदा शिव । वैकुंठ राणिव मुक्त सदा
१२५१	शिवीं	।।ज्ञा.गा.मु.१८.४।।	मुक्ताई अविट मुक्तपंथरत । जीवीं शिवीं अनंत तत्त्वविद
१२५२	शीतळ	।।ज्ञा.गा.मु.३३.१।।	दिवसा शीतळ निशियेसी बरळ । अधऊर्ध्व केवळ निजबीज
१२५३	शून्य	।।ज्ञा.गा.मु.०२.१।।	शून्यापरतें पाही तंव शून्य तेंही नाहीं। पाहातें पाहोनि ठायीं ठेवियलें
१२५४	शून्य	।।ज्ञा.गा.मु.०२.४।।	मुक्ताई सप्रेम विठ्ठल संभ्रम । शून्याही शून्य सम शेजबाज
१२५५	शून्य	।।ज्ञा.गा.मु.४०.४।।	मुक्ताई दिवस अवघा हृषीकेश । केशवेंविण वास शून्य पैसे
१२५६	शून्यापरतें	।।ज्ञा.गा.मु.०२.१।।	शून्यापरतें पाही तंव शून्य तेंही नाहीं। पाहातें पाहोनि ठायीं ठेवियलें
१२५७	शून्याही	।।ज्ञा.गा.मु.०२.४।।	मुक्ताई सप्रेम विठ्ठल संभ्रम । शून्याही शून्य सम शेजबाज
१२५८	शेजबाज	।।ज्ञा.गा.मु.०२.४।।	मुक्ताई सप्रेम विठ्ठल संभ्रम । शून्याही शून्य सम शेजबाज
१२५९	शेवट	।।ज्ञा.गा.मु.२७.१।।	करणें जंव कांहीं करूं जाये शेवट । तंव पडे आडवाट द्वैतभावें
१२६०	शेवट	।।ज्ञा.गा.मु.३८.३।।	नाहीं या शेवट अवघाचि निघोट । गुरुतत्त्वें वाट चैतन्यासी
१२६१	शेष	।।ज्ञा.गा.मु.४२.३।।	विंचु पाताळाशीं जाय । शेष माथा वंदी पाय
१२६२	शोधियेला	।।ज्ञा.गा.मु.१३.२।।	साधक बाधक करूनि विवेक । मति मार्ग तर्क शोधियेला
१२६३	श्रीकृष्ण	।।ज्ञा.गा.मु.०६.२।।	सुदर्शन करीं पावे लवकरी । पांडवा साहाकारी श्रीकृष्ण रया
१२६४	श्रीहरि	।।ज्ञा.गा.मु.२०.३।।	अलिप्त श्रीहरि सेवी कां झडकरी । सेवितां झडकरी हरिच होआल
१२६५	श्रीहरी	।।ज्ञा.गा.मु.२१.४।।	मुक्ताई श्रीहरी उपदेश निवृत्ति । संसार पुढती नाहीं आम्हां
१२६६	श्रीहरीचें	।।ज्ञा.गा.मु.११.४।।	मुक्ताई म्हणे नाम श्रीहरीचें जोडीं । नित्यता आवडीं चरणसेवा
१२६७	श्रुति	।।ज्ञा.गा.मु.०२.३।।	न कळे याची गती आदि मध्य अंतीं । जेथें श्रुति नेति नेति प्रगटल्या
१२६८	श्रुति	।।ज्ञा.गा.मु.१३.५।।	वेद जंव वाणी श्रुति तुपें काहाणी । ऐको जाय कर्णीं तंव परता जाय
१२६९	संगतीं	।।ज्ञा.गा.मु.२०.४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधल्या वनस्पती । तैसी आहे संगतीं या हरिपाठें
१२७०	संगमु	।।ज्ञा.गा.मु.४०.२।।	निर्गुणें उपरमु देव पुरुषोत्तमु । प्रकृति संगमु चेतनेचा
१२७१	संचलें	।।ज्ञा.गा.मु.१८.१।।	सर्व रूपीं निर्गुण संचलें पैं सर्वदा । आकार संपदा नाहीं तया
१२७२	संचित	।।ज्ञा.गा.मु.१२.६।।	मुक्ताईचें चित्त निरंतर मुक्त । हरि हेंचि संचित आम्हां घरीं
१२७३	संचित	।।ज्ञा.गा.मु.३९.१।।	प्रारब्ध संचित आचरण गोमटें । निवृत्ति तटाकें निघालों आम्ही
१२७४	संजीवन	।।ज्ञा.गा.मु.०८.४।।	मुक्ताई संजीवन मुक्तमुक्ति कोडें । जालें पैं निवाडें हरिरूप

१२७५	संजीवन	।।ज्ञा.गा.मु.२५.३।।	मुक्ताई संजीवन तत्वता निर्गुण । आकार सगुण प्रपंचींचा
१२७६	संतजन	।।ज्ञा.गा.मु.११.१।।	आदि अंतु हरि सर्वांघटीं पूर्ण । जाणोनि संतजन प्रेमभरित
१२७७	संपदा	।।ज्ञा.गा.मु.१८.१।।	सर्व रूपीं निर्गुण संचलें पैं सर्वदा । आकार संपदा नाहीं तया
१२७८	संपन्न	।।ज्ञा.गा.मु.१४.४।।	मुक्ताई संपन्न विस्तारूनि अन्न । सेवी नारायण हरि माझा
१२७९	संपन्न	।।ज्ञा.गा.मु.३८.४।।	मुक्ताई संपन्न मुक्त पैं सेजुळे । सर्वत्र उभविले मुक्ति चोख
१२८०	संपुष्टीं	।।ज्ञा.गा.मु.३३.३।।	शक्तीचे संपुष्टीं मुक्ता मुक्त घट । अवघें वैकुंठ दिसताहे
१२८१	संपूर्ण	।।ज्ञा.गा.मु.३२.४।।	मुक्ताई सधन सर्वत्र नारायण । जीवशिव संपूर्ण एकातत्त्वें
१२८२	संभ्रम	।।ज्ञा.गा.मु.०२.४।।	मुक्ताई सप्रेम विठ्ठल संभ्रम । शून्याही शून्य सम शेजबाज
१२८३	संसार	।।ज्ञा.गा.मु.०६.४।।	मुक्ताई जीवन मुक्त हा संसार । हरी पारावार केला आम्हीं
१२८४	संसार	।।ज्ञा.गा.मु.२१.४।।	मुक्ताई श्रीहरी उपदेश निवृत्ति । संसार पुढती नाहीं आम्हां
१२८५	संसारआपदा	।।ज्ञा.गा.मु.०४.२।।	हरिवीण मुक्त न करि हो सर्वदा । संसारआपदा भव तोडी
१२८६	संसारसमाप्ति	।।ज्ञा.गा.मु.३७.४।।	मुक्ताई सधन हरीरूप चित्तीं । संसारसमाप्ति हरिच्या नामें
१२८७	संसारासी	।।ज्ञा.गा.मु.३९.२।।	मुळींचा पदार्थ मुळींच पैं गेला । परतोनि अबोला संसारासी
१२८८	संसारीं	।।ज्ञा.गा.मु.०४.१।।	अलिप्त संसारीं हरिनामपाठें । जाईजे वैकुंठे मुक्तलग
१२८९	संसारु	।।ज्ञा.गा.मु.२६.४।।	मुक्ताईचें धन हरिनामें उच्चारु । अवघाचि संसारु मुक्त केला
१२९०	सकळ	।।ज्ञा.गा.मु.२७.४।।	मुक्ताई करि हरिश्रवण पाठ । तेणें मोक्षमार्ग नीट सकळ साधे
१२९१	सकाम	।।ज्ञा.गा.मु.३९.५।।	सकाम निष्काम वृत्तीचा निज फेर । वैकुंठाकार दाखविलें
१२९२	सगुण	।।ज्ञा.गा.मु.०३.१।।	प्रकृति निर्गुण प्रकृति सगुण । दीपें दीप पूर्ण एका तत्त्वें
१२९३	सगुण	।।ज्ञा.गा.मु.२५.३।।	मुक्ताई संजीवन तत्वता निर्गुण । आकार सगुण प्रपंचींचा
१२९४	सगुणाची	।।ज्ञा.गा.मु.३२.१।।	निर्गुणाची सेज सगुणाची बाज । तेथें केशीराज पहुडले
१२९५	सज्जनेवीण	।।ज्ञा.गा.मु.२२.३।।	असोनि न दिसे उगयाचि पिसे । घेती वायां वसे सज्जनेवीण
१२९६	सज्ञान	।।ज्ञा.गा.मु.३०.३।।	या नाहीं सज्ञान हा अवघा विज्ञान । आपरूप धन सर्वांरूपीं
१२९७	सज्ञानी	।।ज्ञा.गा.मु.४०.३।।	सज्ञानी दिवटा अज्ञानी तो पैठा । निवृत्तीच्या तटा नेतु भक्ता
१२९८	सज्ञानेंसी	।।ज्ञा.गा.मु.०३.३।।	विज्ञानेंसी तेज सज्ञानेंसी निज । निर्गुणेंसी चोज केलें सये
१२९९	सततु	।।ज्ञा.गा.मु.३६.१।।	आदि मध्य अंतु न कळोनि भ्रांतु । असे जो सततु निजतत्त्वें
१३००	सत्यमिथ्याभाव	।।ज्ञा.गा.मु.३९.३।।	सत्यमिथ्याभाव सत्वर फळला । हृदयीं सामावला हरिराज

१३०१	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.मु.२२.६।।	मुक्ताई परेसी दुभतें चहूंसी । सत्रावी सर्वरसीं एका देवें
१३०२	सत्व	।।ज्ञा.गा.मु.१३.४।।	सूक्ष्ममार्ग त्याचा भक्त देहीं मायेचा । आकळावयाचा सत्व धरीं
१३०३	सत्वर	।।ज्ञा.गा.मु.३९.३।।	सत्यमिथ्याभाव सत्वर फळला । हृदयीं सामावला हरिराज
१३०४	सदा	।।ज्ञा.गा.मु.०१.१।।	मुक्त जीव सदा होतिं पैं नामपाठें । तेंचि रूप विटे देखिलें आम्हीं
१३०५	सदा	।।ज्ञा.गा.मु.०७.४।।	मुक्ताई चिंतन हरिप्रेम पोटीं । नित्य नाम घोटी अमृत सदा
१३०६	सदा	।।ज्ञा.गा.मु.०८.३।।	कृष्णनामें जीव झालें सदा शिव । वैकुंठ राणिव मुक्त सदा
१३०७	सदा	।।ज्ञा.गा.मु.०८.३।।	कृष्णनामें जीव झालें सदा शिव । वैकुंठ राणिव मुक्त सदा
१३०८	सदा	।।ज्ञा.गा.मु.०९.१।।	मुक्तामुक्त दोन्ही नाईकतो कर्णीं । हरिनामपर्वणी सदा काळ
१३०९	सदा	।।ज्ञा.गा.मु.१७.३।।	साविया विसरू घेसील पडिभरू । गुरुकृपा विरु विरे सदा
१३१०	सदा	।।ज्ञा.गा.मु.२०.१।।	सहस्त्रदळीं हरि आत्मा हा कुसरी । नांदे देहा भीतरीं अलिप्त सदा
१३११	सदा	।।ज्ञा.गा.मु.२०.२।।	रविबिंब बिंबे घटमठीं सदा । तें नातळे पैं कदा तैसा आम्हां
१३१२	सदा	।।ज्ञा.गा.मु.२०.५।।	मुक्ताई चिंतित चिंतामणी चित्तीं । इच्छिले पावती भक्त सदा
१३१३	सदा	।।ज्ञा.गा.मु.२८.३।।	वेदीं बोलियेलें ब्रह्मार्पणभावें । सदा मुक्त व्हावें अरे जना
१३१४	सदा	।।ज्ञा.गा.मु.२९.३।।	त्रिपुटीं भेदुनी सर्वत्रगामिनी । एका रूपें मोहिनी तेही सदा
१३१५	सदा	।।ज्ञा.गा.मु.३८.१।।	चित्तासी व्यापक व्यापुनियां दुरी । तेंचि माजिघरीं नांदे सदा
१३१६	सदोदित	।।ज्ञा.गा.मु.३८.२।।	दिसे मध्य सुख मुक्तलग हरी । शांति वसे घरीं सदोदित
१३१७	सधन	।।ज्ञा.गा.मु.३२.४।।	मुक्ताई सधन सर्वत्र नारायण । जीवशिव संपूर्ण एकातत्त्वें
१३१८	सधन	।।ज्ञा.गा.मु.३७.४।।	मुक्ताई सधन हरीरूप चित्तीं । संसारसमाप्ति हरिच्या नामें
१३१९	सनकादिक	।।ज्ञा.गा.मु.११.३।।	शांति क्षमा दया सावध पैं चित्तीं । आनंदें डुल्लती सनकादिक
१३२०	सनातन	।।ज्ञा.गा.मु.१५.१।।	अविट न विटे हरिचे हे गुण । सर्व सनातन ध्यान रूपें
१३२१	सप्रेम	।।ज्ञा.गा.मु.०२.४।।	मुक्ताई सप्रेम विठ्ठल संभ्रम । शून्याही शून्य सम शेजबाज
१३२२	सबळें	।।ज्ञा.गा.मु.३२.२।।	कैसें याचें करणें दिवसा चांदिणें । सबळें उठणें एक तत्त्वीं
१३२३	सबाह्य	।।ज्ञा.गा.मु.१०.१।।	आदि मध्य ऊर्ध्व मुक्त भक्त हरी । सबाह्य अभ्यंतरीं हरि एकु
१३२४	सम	।।ज्ञा.गा.मु.०२.४।।	मुक्ताई सप्रेम विठ्ठल संभ्रम । शून्याही शून्य सम शेजबाज
१३२५	समता	।।ज्ञा.गा.मु.१८.३।।	वृत्तीचा उच्छेदु निवृत्ति तत्त्वता । सर्वही समता सांगितली
१३२६	समता	।।ज्ञा.गा.मु.३२.३।।	नाहीं या ममता अवघीच समता । आदि अंतु बिंबतां न लगे वेळू

१३२७	समता	।।ज्ञा.गा.मु.३६.२।।	कैसेनि तत्त्वतां तत्त्व पैं अनंता । एकतत्त्वें समता आपेंआप
१३२८	समरसली	।।ज्ञा.गा.मु.०१.४।।	मुक्ताई चिंतनें मुक्त पैं जाली । चरणीं समरसली हरिपाठें
१३२९	समरसें	।।ज्ञा.गा.मु.४०.१।।	शांति क्षमा वसे देहीं देव पैसे । चित्त समरसें मुक्त मेळु
१३३०	समाधि	।।ज्ञा.गा.मु.३१.३।।	आदि मध्य निज निर्गुण सहज । समाधि निजतेज आम्हां रामू
१३३१	समाप्ति	।।ज्ञा.गा.मु.२९.५।।	मुक्ताई सांगती कैसेनि गुंफती । माया देवी समाप्ति निजतत्त्वीं
१३३२	समुद्रीं	।।ज्ञा.गा.मु.१०.३।।	ज्याचेनि नामें मुक्त पैं जडमूढ । तरले दगड समुद्रीं देखा
१३३३	सम्यक	।।ज्ञा.गा.मु.०३.४।।	मुक्ताई तारक सम्यक विठ्ठल । निवृत्तीनें चोखाळ दाखविलें
१३३४	सम्यक्	।।ज्ञा.गा.मु.३३.४।।	मुक्ताई परिपाक अवघें रूप एक । देखिलें सम्यक् सोहंभावें
१३३५	सये	।।ज्ञा.गा.मु.०३.३।।	विज्ञानेंसी तेज सज्ञानेंसी निज । निर्गुणेंसी चोज केलें सये
१३३६	सर्व	।।ज्ञा.गा.मु.१२.३।।	अव्यक्तीं पैं व्यक्ति चित्तासि अनुभव । सर्व सर्वी देव भरला दिसे
१३३७	सर्व	।।ज्ञा.गा.मु.१२.५।।	आदि अंतीं हरि सर्व त्याचा जाला । परतोनी अबोला प्रपंचेसी
१३३८	सर्व	।।ज्ञा.गा.मु.१३.१।।	सर्वी सर्व सुख अहं तेंचि दुःख । मोहममताविष त्यजियेलें
१३३९	सर्व	।।ज्ञा.गा.मु.१५.१।।	अविट न विटे हरिचे हे गुण । सर्व सनातन ध्यान रूपें
१३४०	सर्व	।।ज्ञा.गा.मु.१८.१।।	सर्व रूपीं निर्गुण संचलें पैं सर्वदा । आकार संपदा नाहीं तया
१३४१	सर्व	।।ज्ञा.गा.मु.२५.१।।	अंतर बाह्य निकें सर्व इंद्रियांचें चोज । निजीं निजबीज एकतत्त्व
१३४२	सर्व	।।ज्ञा.गा.मु.२६.३।।	माधव मुकुंद हरिनाम चित्तीं । सर्व पैं मुक्ति नामपाठें
१३४३	सर्वकाळ	।।ज्ञा.गा.मु.०९.४।।	मुक्तपणें मुक्त मुक्ताई पैं रत । हरिनाम स्मरत सर्वकाळ
१३४४	सर्वतीर्थ	।।ज्ञा.गा.मु.१३.३।।	सर्वतीर्थ हरि दुभाळु धेनुवा । वोळला कणवा चातकाचा
१३४५	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.मु.१६.३।।	आदि मध्य यासी सर्वत्र निवासी । एकरूपें निशी दवडितु
१३४६	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.मु.१८.२।।	आकारिती भक्त मायामय काम । सर्वत्र निःसिम अंतरीं आहे
१३४७	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.मु.३२.४।।	मुक्ताई सधन सर्वत्र नारायण । जीवशिव संपूर्ण एकातत्त्वें
१३४८	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.मु.३५.२।।	निर्गुणीं आकार सर्वत्र साकार । एकरूपें विचार निजतेजें
१३४९	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.मु.३७.३।।	सर्वत्र रूपडें भरलेंसे दृश्य । ज्ञाता ज्ञेयभास हरिमाजी
१३५०	सर्वत्र	।।ज्ञा.गा.मु.३८.४।।	मुक्ताई संपन्न मुक्त पैं सेजुळे । सर्वत्र उभविले मुक्ति चोख
१३५१	सर्वत्रगामिनी	।।ज्ञा.गा.मु.२९.३।।	त्रिपुटीं भेदुनी सर्वत्रगामिनी । एका रूपें मोहिनी तेही सदा
१३५२	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.मु.०४.२।।	हरिवीण मुक्त न करि हो सर्वदा । संसारआपदा भव तोडी

१३५३	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.मु.०४.४।।	मुक्ताई जीवन्मुक्तची सर्वदा । अभिन्न पैं भेदा भेदियेलें
१३५४	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.मु.१०.४।।	मुक्ताई हरिनामें सर्वदा पैं मुक्त । नाहीं आदि अंत उरला आम्हां
१३५५	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.मु.१८.१।।	सर्व रूपीं निर्गुण संचलें पैं सर्वदा । आकार संपदा नाहीं तया
१३५६	सर्वदा	।।ज्ञा.गा.मु.३७.१।।	मुक्तलग चित्तें मुक्त पैं सर्वदा । रामकृष्ण गोविंदा वाचे नित्य
१३५७	सर्वपणें	।।ज्ञा.गा.मु.३०.४।।	मुक्ताई मुक्तता सर्वपणें पुरता । मुक्ता मुक्ति अपैता निजबोधें
१३५८	सर्वभूतीं	।।ज्ञा.गा.मु.२६.२।।	दया धरा चित्तीं सर्वभूतीं करुणा । निरंतर वासना हरिरूपीं
१३५९	सर्वरसीं	।।ज्ञा.गा.मु.२२.६।।	मुक्ताई परेसी दुभतें चहूंसी । सत्रावी सर्वरसीं एका देवें
१३६०	सर्वही	।।ज्ञा.गा.मु.१८.३।।	वृत्तीचा उच्छेदु निवृत्ति तत्त्वता । सर्वही समता सांगितली
१३६१	सर्वही	।।ज्ञा.गा.मु.२८.२।।	ज्याचेनि मुक्तता सर्वही पैं मुक्त । करूनियां रत न सेविती
१३६२	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.मु.११.१।।	आदि अंतु हरि सर्वांघटीं पूर्ण । जाणोनि संतजन प्रेमभरित
१३६३	सर्वांघटीं	।।ज्ञा.गा.मु.२९.२।।	एकरूप दिसे सर्वांघटीं भासे । एक हृषिकेशें व्यापियेलें
१३६४	सर्वांरूपीं	।।ज्ञा.गा.मु.३०.३।।	या नाहीं सज्ञान हा अवघा विज्ञान । आपरूप धन सर्वांरूपीं
१३६५	सर्वी	।।ज्ञा.गा.मु.१२.३।।	अव्यक्तीं पैं व्यक्ति चित्तासि अनुभव । सर्व सर्वी देव भरला दिसे
१३६६	सर्वी	।।ज्ञा.गा.मु.१३.१।।	सर्वी सर्व सुख अहं तेंचि दुःख । मोहममताविष त्यजियेलें
१३६७	सर्वी	।।ज्ञा.गा.मु.३४.३।।	हेतु मातु आम्हां अवघाचि परमात्मा । सोहंभावें सोहं आत्मा सर्वी असे
१३६८	सहज	।।ज्ञा.गा.मु.३१.३।।	आदि मध्य निज निर्गुण सहज । समाधि निजतेज आम्हां रामू
१३६९	सहज	।।ज्ञा.गा.मु.४१.५।।	एकट एकलें वायांचि पैं गुंफलें । मुक्त पैं वरिलें सहज असे
१३७०	सहस्त्रदळीं	।।ज्ञा.गा.मु.१७.१।।	मनें मन चोरी मनोमन धरीं । कुंडली आधारीं सहस्त्रदळीं
१३७१	सहस्त्रदळीं	।।ज्ञा.गा.मु.२०.१।।	सहस्त्रदळीं हरि आत्मा हा कुसरी । नांदे देहा भीतरीं अलिप्त सदा
१३७२	सांग	।।ज्ञा.गा.मु.२४.१।।	मुक्तपणें सांग देवो होय देवांग । मीपणें उद्वेग नेघे रया
१३७३	सांगती	।।ज्ञा.गा.मु.२९.५।।	मुक्ताई सांगती कैसेनि गुंफती । माया देवी समाप्ति निजतत्त्वीं
१३७४	सांगती	।।ज्ञा.गा.मु.३६.५।।	मुक्ताई सांगती मुक्तनामपंक्ति । हरिनामें शांति प्रपंचाची
१३७५	सांगितली	।।ज्ञा.गा.मु.१८.३।।	वृत्तीचा उच्छेदु निवृत्ति तत्त्वता । सर्वही समता सांगितली
१३७६	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.मु.३०.१।।	विस्तारूनी रूप सांगितलें तत्त्वीं । कैसेनि परतत्त्वीं वोळखी जाली
१३७७	सांगे	।।ज्ञा.गा.मु.३४.१।।	जेथें जें पाहे तें तेथें आहे । उभारोनि बाहे वेद सांगे
१३७८	सांडियेली	।।ज्ञा.गा.मु.१६.४।।	मुक्ताई पूर्णता एकरूपें चित्ता । आदि अंतु कथा सांडियेली

१३७९	सांडिली	।।ज्ञा.गा.मु.०५.६।।	मुक्ताई मुक्तलग सांडिली हे वासना । मुक्तामुक्ती राना हरिपाठ
१३८०	सांडीं	।।ज्ञा.गा.मु.०५.५।।	नानामतें सांडीं वासना पापिणी । एक नारायणीं चाड धरीं
१३८१	साई	।।ज्ञा.गा.मु.१९.२।।	तैसें झालें बाई जंव एकतत्त्व नाहीं । दुजी जंव साई तंव हें अंध
१३८२	साकार	।।ज्ञा.गा.मु.३५.२।।	निर्गुणीं आकार सर्वत्र साकार । एकरूपें विचार निजतेजें
१३८३	साकार	।।ज्ञा.गा.मु.३९.४।।	अव्यक्त आकार साकार हे स्फूर्ति । जीवेंशिवें प्राप्ति ऐसें केलें
१३८४	साकारलें	।।ज्ञा.गा.मु.२२.४।।	रावो रंक कोहं न म्हणेचि सोहं । साकारलें ओहं न कळे तया
१३८५	साची	।।ज्ञा.गा.मु.२३.१।।	विश्रांति मनाची निजशांति साची । मग त्या यमाची भेटी नाहीं
१३८६	साचे	।।ज्ञा.गा.मु.१५.३।।	असंगेंचि नटु नटलों पैं साचे । नाहीं त्या यमाचें भय आम्हां
१३८७	साधक	।।ज्ञा.गा.मु.१३.२।।	साधक बाधक करूनि विवेक । मति मार्ग तर्क शोधियेला
१३८८	साधन	।।ज्ञा.गा.मु.१५.२।।	साध्य हें साधन हरिरूपें ध्यान । रामकृष्ण कीर्तन मुक्त आम्ही
१३८९	साधन	।।ज्ञा.गा.मु.१५.४।।	मुक्तता पूर्णता मुक्ताई साधली । साधन दिसली चांगयासी
१३९०	साधन	।।ज्ञा.गा.मु.२३.२।।	अधिकारी मन मग सारी स्नान । रोकडेंचि साधन आलें हातां
१३९१	साधन	।।ज्ञा.गा.मु.२३.३।।	साधिलें साधन नित्य अनुष्ठान । चित्तीं नारायण मंत्र जपे
१३९२	साधनीं	।।ज्ञा.गा.मु.२७.३।।	मोक्षालागीं उपाय करितोसि नाना । तंव साधनीं परतां पडो पाहे
१३९३	साधली	।।ज्ञा.गा.मु.१५.४।।	मुक्तता पूर्णता मुक्ताई साधली । साधन दिसली चांगयासी
१३९४	साधिलें	।।ज्ञा.गा.मु.२३.३।।	साधिलें साधन नित्य अनुष्ठान । चित्तीं नारायण मंत्र जपे
१३९५	साधे	।।ज्ञा.गा.मु.२७.४।।	मुक्ताई करि हरिश्रवण पाठ । तेणें मोक्षमार्ग नीट सकळ साधे
१३९६	साध्य	।।ज्ञा.गा.मु.१५.२।।	साध्य हें साधन हरिरूपें ध्यान । रामकृष्ण कीर्तन मुक्त आम्ही
१३९७	सामावला	।।ज्ञा.गा.मु.३९.३।।	सत्यमिथ्याभाव सत्वर फळला । हृदयीं सामावला हरिराज
१३९८	सार	।।ज्ञा.गा.मु.३५.१।।	पूर्णपणें सार अविट आचार । सारासार विचार निजतेजें
१३९९	सारासार	।।ज्ञा.गा.मु.३५.१।।	पूर्णपणें सार अविट आचार । सारासार विचार निजतेजें
१४००	सारी	।।ज्ञा.गा.मु.२३.२।।	अधिकारी मन मग सारी स्नान । रोकडेंचि साधन आलें हातां
१४०१	सावध	।।ज्ञा.गा.मु.११.३।।	शांति क्षमा दया सावध पैं चित्तीं । आनंदें डुल्लती सनकादिक
१४०२	सावध	।।ज्ञा.गा.मु.१९.४।।	मुक्ताई सावध करी निवृत्तिराज । हरिप्रेमें उमज एकतत्वें
१४०३	सावया	।।ज्ञा.गा.मु.१९.३।।	ऐसी मी हो अंध जात होतें वायां । प्रकृति सावया पावली तेथें
१४०४	साविया	।।ज्ञा.गा.मु.१७.३।।	साविया विसरू घेसील पडिभरू । गुरुकृपा विरु विरे सदा

१४०५	साहाकारी	।।ज्ञा.गा.मु.०६.२।।	सुदर्शन करीं पावे लवकरी । पांडवा साहाकारी श्रीकृष्ण रया
१४०६	सुख	।।ज्ञा.गा.मु.१३.१।।	सर्वी सर्व सुख अहं तेंचि दुःख । मोहममताविष त्यजियेलें
१४०७	सुख	।।ज्ञा.गा.मु.३८.२।।	दिसे मध्य सुख मुक्तलग हरी । शांति वसे घरीं सदोदित
१४०८	सुदर्शन	।।ज्ञा.गा.मु.०६.२।।	सुदर्शन करीं पावे लवकरी । पांडवा साहाकारी श्रीकृष्ण रया
१४०९	सुमनें	।।ज्ञा.गा.मु.१४.२।।	चंपक सुमनें पूजी कातळीनें । धूप दिप मनें मानसिक
१४१०	सूक्त	।।ज्ञा.गा.मु.१०.२।।	न लगती तीर्थे हरिरूपें मुक्त । अवघेंचि सूक्त जपिनिलें
१४११	सूक्ष्ममार्ग	।।ज्ञा.गा.मु.१३.४।।	सूक्ष्ममार्ग त्याचा भक्त देहीं मायेचा । आकळावयाचा सत्व धरीं
१४१२	सूर्याशीं	।।ज्ञा.गा.मु.४२.१।।	मुंगी उडाली आकाशीं । तिणें गिळिलें सूर्याशीं
१४१३	सेज	।।ज्ञा.गा.मु.३२.१।।	निर्गुणाची सेज सगुणाची बाज । तेथें केशीराज पहुडले
१४१४	सेजुळे	।।ज्ञा.गा.मु.३८.४।।	मुक्ताई संपन्न मुक्त पैं सेजुळे । सर्वत्र उभविले मुक्ति चोख
१४१५	सेवित	।।ज्ञा.गा.मु.२८.४।।	मुक्ताई मुक्त हरिनाम सेवित । अवघेचि मुक्त सेवितां हरी
१४१६	सेवितां	।।ज्ञा.गा.मु.२०.३।।	अलिप्त श्रीहरि सेवी कां झडकरी । सेवितां झडकरी हरिच होआल
१४१७	सेवितां	।।ज्ञा.गा.मु.२८.४।।	मुक्ताई मुक्त हरिनाम सेवित । अवघेचि मुक्त सेवितां हरी
१४१८	सेविती	।।ज्ञा.गा.मु.२८.२।।	ज्याचेनि मुक्तता सर्वही पैं मुक्त । करूनियां रत न सेविती
१४१९	सेवी	।।ज्ञा.गा.मु.१४.४।।	मुक्ताई संपन्न विस्तारूनि अन्न । सेवी नारायण हरि माझा
१४२०	सेवी	।।ज्ञा.गा.मु.२०.३।।	अलिप्त श्रीहरि सेवी कां झडकरी । सेवितां झडकरी हरिच होआल
१४२१	सोमकांतीं	।।ज्ञा.गा.मु.३४.२।।	सोमकांतीं झरा कोठील दुसरा । तत्त्वीं तत्त्व धरा निजदृष्टी
१४२२	सोहं	।।ज्ञा.गा.मु.२२.४।।	रावो रंक कोहं न म्हणेचि सोहं । साकारलें ओहं न कळे तया
१४२३	सोहं	।।ज्ञा.गा.मु.२९.४।।	नित्यता उन्मत्त अवघेंचि भरित । एकतत्त्वें दावित सोहं भावें
१४२४	सोहं	।।ज्ञा.गा.मु.३४.३।।	हेतु मातु आम्हां अवघाचि परमात्मा । सोहंभावें सोहं आत्मा सर्वी असे
१४२५	सोहंभावें	।।ज्ञा.गा.मु.१३.६।।	मुक्ताई सोहंभावें भरलें दिसे देवें । मूर्तामूर्त सोहंभावें हरि घोटी
१४२६	सोहंभावें	।।ज्ञा.गा.मु.१३.६।।	मुक्ताई सोहंभावें भरलें दिसे देवें । मूर्तामूर्त सोहंभावें हरि घोटी
१४२७	सोहंभावें	।।ज्ञा.गा.मु.३०.२।।	सोहंभावें ठसा कोण ते पैठा । उभाउभी वाटा कैसा जातु
१४२८	सोहंभावें	।।ज्ञा.गा.मु.३३.४।।	मुक्ताई परिपाक अवघें रूप एक । देखिलें सम्यक् सोहंभावें
१४२९	सोहंभावें	।।ज्ञा.गा.मु.३४.३।।	हेतु मातु आम्हां अवघाचि परमात्मा । सोहंभावें सोहं आत्मा सर्वी असे
१४३०	सौजन्य	।।ज्ञा.गा.मु.३४.४।।	मुक्तलग खूण मुक्ताई प्रमाण । देहीं देहो सौजन्य निजतेजें

१४३१	स्नान	।।ज्ञा.गा.मु.२३.२।।	अधिकारी मन मग सारी स्नान । रोकडेंचि साधन आलें हातां
१४३२	स्नान	।।ज्ञा.गा.मु.२३.४।।	मुक्ताई प्रवीण नारायण धन । नित्य मंत्रें स्नान करी वेगीं
१४३३	स्फूर्ति	।।ज्ञा.गा.मु.३९.४।।	अव्यक्त आकार साकार हे स्फूर्ति । जीवेंशिवें प्राप्ति ऐसें केलें
१४३४	स्मरत	।।ज्ञा.गा.मु.०९.४।।	मुक्तपणें मुक्त मुक्ताई पैं रत । हरिनाम स्मरत सर्वकाळ
१४३५	हरि	।।ज्ञा.गा.मु.०५.३।।	आदि मध्य हरी ऊर्ध्व पैं वैकुंठ । जाईल वासना हरि होईल प्रगट
१४३६	हरि	।।ज्ञा.गा.मु.१०.१।।	आदि मध्य ऊर्ध्व मुक्त भक्त हरी । सबाह्य अभ्यंतरीं हरि एकु
१४३७	हरि	।।ज्ञा.गा.मु.११.१।।	आदि अंतु हरि सर्वांघटीं पूर्ण । जाणोनि संतजन प्रेमभरित
१४३८	हरि	।।ज्ञा.गा.मु.१२.५।।	आदि अंतीं हरि सर्व त्याचा जाला । परतोनी अबोला प्रपंचेसी
१४३९	हरि	।।ज्ञा.गा.मु.१२.६।।	मुक्ताईचें चित्त निरंतर मुक्त । हरि हेंचि संचित आम्हां घरीं
१४४०	हरि	।।ज्ञा.गा.मु.१३.३।।	सर्वतीर्थ हरि दुभाळु धेनुवा । वोळला कणवा चातकाचा
१४४१	हरि	।।ज्ञा.गा.मु.१३.६।।	मुक्ताई सोहंभावें भरलें दिसे देवें । मूर्तामूर्त सोहंभावें हरि घोटी
१४४२	हरि	।।ज्ञा.गा.मु.१४.३।।	भावातीत भावो वोगरी अरावो । पाहुणा पंढरीरावो हरि माझा
१४४३	हरि	।।ज्ञा.गा.मु.१४.४।।	मुक्ताई संपन्न विस्तारूनि अन्न । सेवी नारायण हरि माझा
१४४४	हरि	।।ज्ञा.गा.मु.२०.१।।	सहस्त्रदळीं हरि आत्मा हा कुसरी । नांदे देहा भीतरीं अलिप्त सदा
१४४५	हरिच	।।ज्ञा.गा.मु.२०.३।।	अलिप्त श्रीहरि सेवी कां झडकरी । सेवितां झडकरी हरिच होआल
१४४६	हरिचे	।।ज्ञा.गा.मु.१५.१।।	अविट न विटे हरिचे हे गुण । सर्व सनातन ध्यान रूपें
१४४७	हरिच्या	।।ज्ञा.गा.मु.०८.१।।	मुक्त पैं अखंड त्यासी पैं फावलें । मुक्तचि घडलें हरिच्या पाठें
१४४८	हरिच्या	।।ज्ञा.गा.मु.३७.४।।	मुक्ताई सधन हरीरूप चित्तीं । संसारसमाप्ति हरिच्या नामें
१४४९	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.मु.०५.२।।	आधींचें आठवीं मग घेई परी । हरिनाम जिव्हारी मंत्रसार
१४५०	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.मु.०५.४।।	एकतत्त्व धरीं हरिनाम गोड । येर तें काबाड विषय ओढी
१४५१	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.मु.०७.३।।	नामचि तारकु तरले भवसिंधु । हरिनाम छंदु मंत्रसार
१४५२	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.मु.०९.४।।	मुक्तपणें मुक्त मुक्ताई पैं रत । हरिनाम स्मरत सर्वकाळ
१४५३	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.मु.२६.३।।	माधव मुकुंद हरिनाम चित्तीं । सर्व पैं मुक्ति नामपाठें
१४५४	हरिनाम	।।ज्ञा.गा.मु.२८.४।।	मुक्ताई मुक्त हरिनाम सेवित । अवघेचि मुक्त सेवितां हरी
१४५५	हरिनामछंदाची	।।ज्ञा.गा.मु.०९.२।।	नाहीं काळ तेथें आम्हां वेळ कैची । हरिनामछंदाची गोडी थोरी
१४५६	हरिनामपर्वणी	।।ज्ञा.गा.मु.०९.१।।	मुक्तामुक्त दोन्ही नाईकतो कर्णीं । हरिनामपर्वणी सदा काळ

१४५७	हरिनामपाठें	।।ज्ञा.गा.मु.०४.१।।	अलिप्त संसारीं हरिनामपाठें । जाईजे वैकुंठे मुक्तलग
१४५८	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.मु.१०.४।।	मुक्ताई हरिनामें सर्वदा पैं मुक्त । नाहीं आदि अंत उरला आम्हां
१४५९	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.मु.२६.४।।	मुक्ताईचें धन हरिनामें उच्चारु । अवघाचि संसारु मुक्त केला
१४६०	हरिनामें	।।ज्ञा.गा.मु.३६.५।।	मुक्ताई सांगती मुक्तनामपंक्ति । हरिनामें शांति प्रपंचाची
१४६१	हरिपाठ	।।ज्ञा.गा.मु.०५.६।।	मुक्ताई मुक्तलग सांडिली हे वासना । मुक्तामुक्ती राना हरिपाठ
१४६२	हरिपाठें	।।ज्ञा.गा.मु.०१.४।।	मुक्ताई चिंतनें मुक्त पैं जाली । चरणीं समरसली हरिपाठें
१४६३	हरिपाठें	।।ज्ञा.गा.मु.२०.४।।	चंदनाच्या दृतीं वेधल्या वनस्पती । तैसी आहे संगतीं या हरिपाठें
१४६४	हरिप्रेम	।।ज्ञा.गा.मु.०७.४।।	मुक्ताई चिंतन हरिप्रेम पोटीं । नित्य नाम घोटी अमृत सदा
१४६५	हरिप्रेमें	।।ज्ञा.गा.मु.१९.४।।	मुक्ताई सावध करी निवृत्तिराज । हरिप्रेमें उमज एकतत्वें
१४६६	हरिभक्ती	।।ज्ञा.गा.मु.११.२।।	रामनाम चित्तें प्रेम वोसंडत । नित्यानित्य तृप्त हरिभक्ती
१४६७	हरिभजनें	।।ज्ञा.गा.मु.२६.१।।	नामबळें देहीं असोनियां मुक्त । शांति क्षमा चित्त हरिभजनें
१४६८	हरिमाजी	।।ज्ञा.गा.मु.३७.३।।	सर्वत्र रूपडें भरलेंसे दृश्य । ज्ञाता ज्ञेयभास हरिमाजी
१४६९	हरिराज	।।ज्ञा.गा.मु.३९.३।।	सत्यमिथ्याभाव सत्वर फळला । हृदयीं सामावला हरिराज
१४७०	हरिरूप	।।ज्ञा.गा.मु.०८.४।।	मुक्ताई संजीवन मुक्तमुक्ति कोडें । जालें पैं निवाडें हरिरूप
१४७१	हरिरूपीं	।।ज्ञा.गा.मु.२६.२।।	दया धरा चित्तीं सर्वभूतीं करुणा । निरंतर वासना हरिरूपीं
१४७२	हरिरूपें	।।ज्ञा.गा.मु.१०.२।।	न लगती तीर्थे हरिरूपें मुक्त । अवघेंचि सूक्त जपिनिलें
१४७३	हरिरूपें	।।ज्ञा.गा.मु.१५.२।।	साध्य हें साधन हरिरूपें ध्यान । रामकृष्ण कीर्तन मुक्त आम्ही
१४७४	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.मु.०४.२।।	हरिवीण मुक्त न करि हो सर्वदा । संसारआपदा भव तोडी
१४७५	हरिवीण	।।ज्ञा.गा.मु.२७.२।।	राहिलें करणें न चले पैं कर्म । हरिवीण देहधर्म चुकताहे
१४७६	हरिश्रवण	।।ज्ञा.गा.मु.२७.४।।	मुक्ताई करि हरिश्रवण पाठ । तेणें मोक्षमार्ग नीट सकळ साधे
१४७७	हरिहरि	।।ज्ञा.गा.मु.३७.२।।	हरिहरि छंदु तोडी भवकंदु । नित्य नामानंदु जपें रया
१४७८	हरिहरु	।।ज्ञा.गा.मु.१७.२।।	मन हें वोगरु आदि हरिहरु । करी पाहुणेरु आदिरूपा
१४७९	हरी	।।ज्ञा.गा.मु.०४.३।।	आशेच्या निराशीं अचेतना वारी । चेतविल हरी आप आपरूपें
१४८०	हरी	।।ज्ञा.गा.मु.०५.३।।	आदि मध्य हरी ऊर्ध्व पैं वैकुंठ । जाईल वासना हरि होईल प्रगट
१४८१	हरी	।।ज्ञा.गा.मु.०६.१।।	नाम मंत्रें हरी निजदासां पावे । ऐकोनी या धावे झडकरी
१४८२	हरी	।।ज्ञा.गा.मु.०६.४।।	मुक्ताई जीवन मुक्त हा संसार । हरी पारावार केला आम्हीं

१४८३	हरी	।।ज्ञा.गा.मु.१०.१।।	आदि मध्य ऊर्ध्व मुक्त भक्त हरी । सबाह्य अभ्यंतरीं हरि एकु
१४८४	हरी	।।ज्ञा.गा.मु.२८.१।।	मुक्तपणें ब्रीद बांधोनियां द्विज । नेणती ते बीज केशव हरी
१४८५	हरी	।।ज्ञा.गा.मु.२८.४।।	मुक्ताई मुक्त हरिनाम सेवित । अवघेचि मुक्त सेवितां हरी
१४८६	हरी	।।ज्ञा.गा.मु.३८.२।।	दिसे मध्य सुख मुक्तलग हरी । शांति वसे घरीं सदोदित
१४८७	हरीरामकृष्ण	।।ज्ञा.गा.मु.०७.२।।	नाममंत्र आम्हां हरीरामकृष्ण । दिननिशीं प्रश्न मुक्तिमार्गु
१४८८	हरीरूप	।।ज्ञा.गा.मु.३७.४।।	मुक्ताई सधन हरीरूप चित्तीं । संसारसमाप्ति हरिच्या नामें
१४८९	हा	।।ज्ञा.गा.मु.०२.२।।	कैसा गे माये हा तारकु दिवटा । पंढरीं वैकुंठा प्रगटला
१४९०	हा	।।ज्ञा.गा.मु.०६.४।।	मुक्ताई जीवन मुक्त हा संसार । हरी पारावार केला आम्हीं
१४९१	हा	।।ज्ञा.गा.मु.२०.१।।	सहस्त्रदळीं हरि आत्मा हा कुसरी । नांदे देहा भीतरीं अलिप्त सदा
१४९२	हा	।।ज्ञा.गा.मु.३०.३।।	या नाहीं सज्ञान हा अवघा विज्ञान । आपरूप धन सर्वांरूपीं
१४९३	हांसली	।।ज्ञा.गा.मु.४२.४।।	माशी व्याली घार झाली । देखोन मुक्ताई हांसली
१४९४	हातां	।।ज्ञा.गा.मु.२३.२।।	अधिकारी मन मग सारी स्नान । रोकडेंचि साधन आलें हातां
१४९५	हृदयघटीं	।।ज्ञा.गा.मु.३१.४।।	मुक्ताईचें धन आत्माराम गूण । देखिलें निधान हृदयघटीं
१४९६	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.मु.१६.१।।	व्यक्त अव्यक्तीचें रूपस मोहाचें । एकतत्त्व दीपाचें हृदयीं नांदे
१४९७	हृदयीं	।।ज्ञा.गा.मु.३९.३।।	सत्यमिथ्याभाव सत्वर फळला । हृदयीं सामावला हरिराज
१४९८	हृषिकेशें	।।ज्ञा.गा.मु.२९.२।।	एकरूप दिसे सर्वांघटीं भासे । एक हृषिकेशें व्यापियेलें
१४९९	हृषीकेश	।।ज्ञा.गा.मु.४०.४।।	मुक्ताई दिवस अवघा हृषीकेश । केशवेंविण वास शून्य पैसे
१५००	हे	।।ज्ञा.गा.मु.०५.६।।	मुक्ताई मुक्तलग सांडिली हे वासना । मुक्तामुक्ती राना हरिपाठ
१५०१	हे	।।ज्ञा.गा.मु.१५.१।।	अविट न विटे हरिचे हे गुण । सर्व सनातन ध्यान रूपें
१५०२	हे	।।ज्ञा.गा.मु.३९.४।।	अव्यक्त आकार साकार हे स्फूर्ति । जीवेंशिवें प्राप्ति ऐसें केलें
१५०३	हें	।।ज्ञा.गा.मु.१५.२।।	साध्य हें साधन हरिरूपें ध्यान । रामकृष्ण कीर्तन मुक्त आम्ही
१५०४	हें	।।ज्ञा.गा.मु.१७.२।।	मन हें वोगरु आदि हरिहरु । करी पाहुणेरु आदिरूपा
१५०५	हें	।।ज्ञा.गा.मु.१९.२।।	तैसें झालें बाई जंव एकतत्त्व नाहीं । दुजी जंव साई तंव हें अंध
१५०६	हेंचि	।।ज्ञा.गा.मु.१२.६।।	मुक्ताईचें चित्त निरंतर मुक्त । हरि हेंचि संचित आम्हां घरीं
१५०७	हेतु	।।ज्ञा.गा.मु.३४.३।।	हेतु मातु आम्हां अवघाचि परमात्मा । सोहंभावें सोहं आत्मा सर्वी असे
१५०८	हो	।।ज्ञा.गा.मु.०४.२।।	हरिवीण मुक्त न करि हो सर्वदा । संसारआपदा भव तोडी

१५०९	हो	।।ज्ञा.गा.मु.१९.३।।	ऐसी मी हो अंध जात होतें वायां । प्रकृति सावया पावली तेथें
१५१०	होआल	।।ज्ञा.गा.मु.२०.३।।	अलिप्त श्रीहरि सेवी कां झडकरी । सेवितां झडकरी हरिच होआल
१५११	होई	।।ज्ञा.गा.मु.३६.३।।	आप जंव नाहीं पर पाहासी काई । विश्वपणें होई निजतत्त्वीं
१५१२	होईल	।।ज्ञा.गा.मु.०५.३।।	आदि मध्य हरी ऊर्ध्व पैं वैकुंठ । जाईल वासना हरि होईल प्रगट
१५१३	होतासि	।।ज्ञा.गा.मु.०५.१।।	आधीं तूं मुक्तचि होतासि रे प्राणिया । परि वासनें पापिणिया नाडिलासी
१५१४	होतिं	।।ज्ञा.गा.मु.०१.१।।	मुक्त जीव सदा होतिं पैं नामपाठें । तेंचि रूप विटे देखिलें आम्हीं
१५१५	होतें	।।ज्ञा.गा.मु.१९.३।।	ऐसी मी हो अंध जात होतें वायां । प्रकृति सावया पावली तेथें
१५१६	होय	।।ज्ञा.गा.मु.२४.१।।	मुक्तपणें सांग देवो होय देवांग । मीपणें उद्वेग नेघे रया
१५१७	होय	।।ज्ञा.गा.मु.४१.४।।	ठायींच्या ठायीं असे पहातां न दिसे । मनाच्या धारसें एक होय
१५१८	क्षमा	।।ज्ञा.गा.मु.११.३।।	शांति क्षमा दया सावध पैं चित्तीं । आनंदें डुल्लती सनकादिक
१५१९	क्षमा	।।ज्ञा.गा.मु.२६.१।।	नामबळें देहीं असोनियां मुक्त । शांति क्षमा चित्त हरिभजनें
१५२०	क्षमा	।।ज्ञा.गा.मु.४०.१।।	शांति क्षमा वसे देहीं देव पैसे । चित्त समरसें मुक्त मेळु
१५२१	ज्ञाता	।।ज्ञा.गा.मु.१२.४।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान उन्मनी विज्ञान । चित्त नारायण झालें त्याचें
१५२२	ज्ञाता	।।ज्ञा.गा.मु.३७.३।।	सर्वत्र रूपडें भरलेंसे दृश्य । ज्ञाता ज्ञेयभास हरिमाजी
१५२३	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.मु.१२.४।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान उन्मनी विज्ञान । चित्त नारायण झालें त्याचें
१५२४	ज्ञेय	।।ज्ञा.गा.मु.१२.४।।	ज्ञेय ज्ञाता ज्ञान उन्मनी विज्ञान । चित्त नारायण झालें त्याचें
१५२५	ज्ञेयभास	।।ज्ञा.गा.मु.३७.३।।	सर्वत्र रूपडें भरलेंसे दृश्य । ज्ञाता ज्ञेयभास हरिमाजी

।। बापरखुमादेविवरु ।।

---------------- भाग ५ ----------------

।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत चांगदेव अभंग ।।

।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत चांगदेव अभंग - शब्द अभंग चरण सूची ।।

१	।।ज्ञा.गा.चां.०१.१।।	स्वप्नींचा आत्मा केउता आहे । मागुता ये हें नवल काई
२	।।ज्ञा.गा.चां.०१.२।।	चांगा म्हणे बाई सांग मुक्ताबाई । लटिकें साच वर्तते देहीं
३	।।ज्ञा.गा.चां.०१.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भ्रमिस्त देहीं । निर्धारीं राहीं स्वप्न कैचें
४	।।ज्ञा.गा.चां.०२.१।।	बंधन नाहीं बद्ध नाहीं । साच कीं लटिकें तेंही नाहीं
५	।।ज्ञा.गा.चां.०२.२।।	भेद नाहीं भेदसी काई । साच कीं लटिकें वर्ततें देहीं
६	।।ज्ञा.गा.चां.०२.३।।	चांगा म्हणे सांग मुक्ताई । साच कीं लटिकें वर्तते देहीं
७	।।ज्ञा.गा.चां.०३.१।।	नाहीं सुखदु:ख पापपुण्य नाहीं । नाहीं कर्मधर्म कल्पना नाहीं
८	।।ज्ञा.गा.चां.०३.२।।	नाहीं मोक्ष ना भवबंधन नाहीं
९	।।ज्ञा.गा.चां.०३.३।।	म्हणे वटेश्वरा ब्रह्म नाहीं । सहजसिद्ध बोले मुक्ताई
१०	।।ज्ञा.गा.चां.०४.१।।	हेमीं हेम प्रचित पाहीं । अनुभव आलिया सांगावें तें काई
११	।।ज्ञा.गा.चां.०४.२।।	सोहंकार मन न सोडीं साचें । मी नाहीं तेथें तूं कैचें
१२	।।ज्ञा.गा.चां.०४.३।।	अहंतेसीं सोहं तें गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
१३	।।ज्ञा.गा.चां.०५.१।।	मी माझें दुरित आशापाश चित्तीं । मोह ममता भ्रांति अहंभावें
१४	।।ज्ञा.गा.चां.०५.२।।	हरितसे तेज अभिमान ताठा । एकतत्वें वैकुंठा हरिपाठें
१५	।।ज्ञा.गा.चां.०५.३।।	नाशिवंत देह पंचतत्व मोळी । वायांचि वाहाटुळी उडोनि जाये
१६	।।ज्ञा.गा.चां.०५.४।।	मुक्ताई जीवन चांगया दिधलें । निर्गुणीं साधिलें घर कैसें
१७	।।ज्ञा.गा.चां.०६.१।।	ऐकें चांगया फळ फळासि आलें । येऊनियां नासूनी गेलें
१८	।।ज्ञा.गा.चां.०६.२।।	सोडीं सोडीं भवाची भ्रांति । तेणें होय अज्ञान निवृत्ति
१९	।।ज्ञा.गा.चां.०६.३।।	चांगा वटेश्वरीं फळला । विज्ञानफळीं परिपाका आला
२०	।।ज्ञा.गा.चां.०७.१।।	गुण ना निर्गुण शब्दातीत । तेथें तूं निश्चित बाळा निज
२१	।।ज्ञा.गा.चां.०७.२।।	पाळणा लाविला हृदयकमळीं । मुक्ताई जवळी सादविते
२२	।।ज्ञा.गा.चां.०७.३।।	शांति क्षमा विदेह पैं वर्णिती । नांव पैं ठेविती अद्वैतासी
२३	।।ज्ञा.गा.चां.०७.४।।	वटेश्वरसूत चांगा अवधूत । मुक्ताई शांतवीत ज्ञानदृष्टी
२४	।।ज्ञा.गा.चां.०८.१।।	गुणातीत डाहाळीं पाळणा लाविला । तेथें सुत पहुडला मुक्ताईचा
२५	।।ज्ञा.गा.चां.०८.२।।	निजी निज बाळा न करीं पैं आळी । अनुहात टाळी वाजवितें
२६	।।ज्ञा.गा.चां.०८.३।।	निद्रा ना जागृति भोगी पैं उन्मनीं । लक्ष ते भेदुनि निज पाटीं

२७	।।ज्ञा.गा.चां.०८.४।।	निभ्रांत आतां पाळणा विणवुनी । मन हें बोधोनी पवन दोरा
२८	।।ज्ञा.गा.चां.०८.५।।	एकविससहस्त्र श्वास वेळोवेळां । बाळा तोही डोळा स्थिर करी
२९	।।ज्ञा.गा.चां.०८.६।।	निद्रा ना जागृति निजसील काई । परियेसी चांगया बोले मुक्ताई
३०	।।ज्ञा.गा.चां.०९.१।।	बाळक चुकलें सकुमार तान्हुलें । त्यानें पैं सांडिलें मायाजाळ
३१	।।ज्ञा.गा.चां.०९.२।।	जो जो जो जो पुत्रातें निजवी । अनुहात ओवी निःशब्दाची
३२	।।ज्ञा.गा.चां.०९.३।।	मावळली दिशा वाचा पैं खुंटली । माया पैं भेटली मुक्ताबाई
३३	।।ज्ञा.गा.चां.०९.४।।	मुक्ताई म्हणे नांव पैं ठेवीन । सुता बोलावीन वटेश्वरा
३४	।।ज्ञा.गा.चां.१०.१।।	आपुलिया मारूनी येई कां भेटी । मग गोल्हाटीं सांठवीन
३५	।।ज्ञा.गा.चां.१०.२।।	शांति धाया मेळवीन तुज । मग तूं बूझ सोहंकारीं
३६	।।ज्ञा.गा.चां.१०.३।।	सोहं सोहं सोहं हाचि धरीं छंदु । सुखें निद्रा करीं अद्वैतीं रे
३७	।।ज्ञा.गा.चां.१०.४।।	तेथें जाग पां जाग नीज पां नीज । मग तुज चेवो कैचा
३८	।।ज्ञा.गा.चां.१०.५।।	तेथें ओळखी नाहीं विसरु नाहीं । चिदानंदीं पाहीं रूप तुझें
३९	।।ज्ञा.गा.चां.१०.६।।	द्वैताद्वैत भासले पाई । वटेश्वरसुता बोले मुक्ताई
४०	।।ज्ञा.गा.चां.११.१।।	अविनाश पाळणा अव्यक्तें विणिला । तेथें पहुडला योगिराज
४१	।।ज्ञा.गा.चां.११.२।।	जो जो जो जो म्हणतसे माया । साकारातीत निज रे चांगया
४२	।।ज्ञा.गा.चां.११.३।।	सोहं सोहं षट्चक्रीं न्यासे । तुज परिये देतां मीच न दिसे
४३	।।ज्ञा.गा.चां.११.४।।	ऐशी निद्रा तुज लागो रे पुत्रा । मुक्ताई खेचरा उपदेशी मंत्रा
४४	।।ज्ञा.गा.चां.१२.१।।	ब्रह्मांड गोळकीं पवनाच्या पालखीं । अवधूत कवतुकीं पहुडलासे
४५	।।ज्ञा.गा.चां.१२.२।।	बोलवी चांगया मुक्ताई माता । ब्रह्मविद्या परीये सुख देतां
४६	।।ज्ञा.गा.चां.१२.३।।	डोळा लाउनी निजीं निजला निवांत । स्वप्नीं वटेश्वर देखिला निवांत
४७	।।ज्ञा.गा.चां.१३.१।।	रूप ना छाया त्रिगुणरहित । ज्योतिस्वरूप हें पां नित्य
४८	।।ज्ञा.गा.चां.१३.२।।	जाणें येणें नाहीं ते निर्गुण पाही । चैतन्य होई शुद्धबुद्ध
४९	।।ज्ञा.गा.चां.१३.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया वटेश्वरा । निरुता पाहे स्वयें साकारा
५०	।।ज्ञा.गा.चां.१४.१।।	चांगा जन्मला माध्यान्ह काळीं । मायबापें दोन्ही नाहींशीं जाली
५१	।।ज्ञा.गा.चां.१४.२।।	मुळींच चांगा नाहींसा जाला । मुक्ताई म्हणे चांगया भलाभला
५२	।।ज्ञा.गा.चां.१४.३।।	वटेश्वर चांगा मुळीं लागला । पोसणा घेतला मुक्ताईनें

५३	।।ज्ञा.गा.चां.१५.१।।	सुखाचे शेवटीं दु:ख आलें भेटी । भेटलियासाठीं तेंही नुरे
५४	।।ज्ञा.गा.चां.१५.२।।	सुख तें कवण दु:ख तें कवण । दोहीं अज्ञान करीं पारे
५५	।।ज्ञा.गा.चां.१५.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया चेई । स्वयंभू चेइला वटेश्वरीं
५६	।।ज्ञा.गा.चां.१६.१।।	जेथें एक दुजें नाहीं । प्रपंचाची काहाणी तेथें कांहीं
५७	।।ज्ञा.गा.चां.१६.२।।	तेथें कांहींच नाहीं तेथें कांहींच नाहीं । सोय धरीं आपुली रे
५८	।।ज्ञा.गा.चां.१६.३।।	वटेश्वरसुतातें बोले मुक्ताई । सोहंभावें अखंडित राहीं
५९	।।ज्ञा.गा.चां.१७.१।।	राउळींचे कर चुकले जाण । गिवसिताती साहीजणें वेळोवेळीं
६०	।।ज्ञा.गा.चां.१७.२।।	करीं कर धरियला मुष्टीं । करें सामाविलें आपुल्या दृष्टीं
६१	।।ज्ञा.गा.चां.१७.३।।	मुक्ताई करें लेईलें अंजन । चांगया निधान उपदेशिलें
६२	।।ज्ञा.गा.चां.१८.१।।	टेंकावरी टेंक त्यावरी टेकुली । तेथें एक बाळी विस्मो करी
६३	।।ज्ञा.गा.चां.१८.२।।	तिचें नांव काय त्याचें नांव काय । विचारोनि पाहे मनामाजी
६४	।।ज्ञा.गा.चां.१८.३।।	डोळियांतील बाहुली जालिसे गरुवारू । तिशी सुईण मेळवा अरुवारु
६५	।।ज्ञा.गा.चां.१८.४।।	सुईचें आणीवर रचिलें पाठार । मुक्ताई म्हणे चांगया सांग याचा विचार
६६	।।ज्ञा.गा.चां.१९.१।।	आकाशाचा शेंडा धार रांधी मांडा । काउळा वाढी कांदा कुल्लाळ भोजन करी
६७	।।ज्ञा.गा.चां.१९.२।।	दिहा पडे चांदणें रात्रीं पडे ऊष्ण । चोर घरटी घाली तराळ घाली खाण
६८	।।ज्ञा.गा.चां.१९.३।।	सासुनें खादलें उंडे सुन तरळे । लेकी लासिली जांवाई गडबडा लोळे
६९	।।ज्ञा.गा.चां.१९.४।।	धमकत घुसळण घातलें पारी । वटेश्वरसुता म्हणे मुक्ताई अवधारी
७०	।।ज्ञा.गा.चां.२०.१।।	दृश्य आणि द्रष्टा हे पैलीकडे । बाहिजु पाहतां आत्मज्ञान खडे
७१	।।ज्ञा.गा.चां.२०.२।।	इकडे तिकडे माया हे सांढे । न देखती तरी पैलही मूढे
७२	।।ज्ञा.गा.चां.२०.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भला । जें दाविलें तें आपण भला
७३	।।ज्ञा.गा.चां.२१.१।।	वेदश्रुती ठक पडियेली वाचा । तेथें कवणपाड तुझिया बोलाचा
७४	।।ज्ञा.गा.चां.२१.२।।	कांहीं बोलसी तरी अबोलणें बोल । बोलणें बोलसी तरी तितुकें खोल
७५	।।ज्ञा.गा.चां.२१.३।।	अनिर्वाच्य ब्रह्म न वर्णवे वाणी । बोलों म्हणती ते न लजती मनीं
७६	।।ज्ञा.गा.चां.२१.४।।	बोलणें अबोलणें वटेश्वरीं गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
७७	।।ज्ञा.गा.चां.२२.१।।	बुथिचेनि बोले नाहीं मविले । सेखि पाहे तंव कांहीं ना जालें
७८	।।ज्ञा.गा.चां.२२.२।।	बुद्धि बुडाली वासना खुंटली । तैसी परी जाली काय सांगों

७९	।।ज्ञा.गा.चां.२२.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया नवल वितलें । असतां मी माझें हारपलें
८०	।।ज्ञा.गा.चां.२३.१।।	अहंकार अविद्या हेंचि पैं घोंगडी । पांगुरता गोडी नाहीं मज
८१	।।ज्ञा.गा.चां.२३.२।।	घोंगडें नेलें नारायणा । अछिप होतो बोल कोणा
८२	।।ज्ञा.गा.चां.२३.३।।	आशा तृष्णा दोघी बहिणी । लोळती धरणीं घोंगडीया
८३	।।ज्ञा.गा.चां.२३.४।।	हिंसा निंदा चिंता या तिघी जणी । घोंगडीया आटणी होतसे
८४	।।ज्ञा.गा.चां.२३.५।।	घोंगडें माझें फाडलें पोरी । काम क्रोध दोघीं सहोदरी
८५	।।ज्ञा.गा.चां.२३.६।।	मुक्ताई म्हणे घोंगडें सांडीं । वटेश्वरीं मांडीं ठाण आतां
८६	।।ज्ञा.गा.चां.२४.१।।	मुक्त होतासि तो कां बद्ध झालासी । आपल्या बंधनें आपण बांधलासी
८७	।।ज्ञा.गा.चां.२४.२।।	सांडीं बंधन सोय धरीं गव्हारा । जाईं मूळस्थाना आपुलिया
८८	।।ज्ञा.गा.चां.२४.३।।	तेथींच्या तेथें राहीं परियेसी । चांगया बोले मुक्ताईशी
८९	।।ज्ञा.गा.चां.२५.१।।	भावें भक्ति करूनि वैराग्य जोडसी । तरी तूं पावसी ब्रह्म सुखा
९०	।।ज्ञा.गा.चां.२५.२।।	ज्ञानतत्त्वीं करीं करीं हा विचार । निर्गुणीं आकार निरामय
९१	।।ज्ञा.गा.चां.२५.३।।	चांग्या सोय धरी ज्ञान वटेश्वरीं । मुक्ताई जिव्हारीं बोध करी
९२	।।ज्ञा.गा.चां.२६.१।।	सोहं तें होतें कोहं जालें। निज विसरलें काय सांगों
९३	।।ज्ञा.गा.चां.२६.२।।	मार्ग चुकला विसर पडला । वरपढा जाला विषय चोरा
९४	।।ज्ञा.गा.चां.२६.३।।	वटेश्वर चांगा ज्ञानदीपें उजळला । सोहं शब्दीं लावियला बाईयांनो
९५	।।ज्ञा.गा.चां.२७.१।।	ऐलाड हुडाचे पैलाड हुडाचे । जागवा जागवा हरीचे
९६	।।ज्ञा.गा.चां.२७.२।।	भले रे भले रे दास गोपाळाचे । भक्तिबोधें बोधले साचे
९७	।।ज्ञा.गा.चां.२७.३।।	चांगदेव म्हणे वटेश्वराचे
९८	।।ज्ञा.गा.चां.२८.१।।	अवघी डोळां पाहूं गेलिये । तंव अवघा अवघेंचि जालिये
९९	।।ज्ञा.गा.चां.२८.२।।	काय सांगों गे माय अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
१००	।।ज्ञा.गा.चां.२८.३।।	अवघेपणाची मज पडिलिसे भ्रांती । अवघाचि मी संतीं सांडवलों
१०१	।।ज्ञा.गा.चां.२८.४।।	वटेश्वर चांगा अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
१०२	।।ज्ञा.गा.चां.२९.१।।	आकार पुजितां निराकार जालें । शून्यीं बुडालें बाईयांनो
१०३	।।ज्ञा.गा.चां.२९.२।।	शून्याचा अंकुर शून्य फळलें । व्योमाकार जालें मन तेथें
१०४	।।ज्ञा.गा.चां.२९.३।।	तेथें फळ ना डाळ जाति ना कुळ । वटेश्वर चांगा जाला निर्मूळ

१०५	।।ज्ञा.गा.चां.३०.१।।	प्रकृतीचें पूजन प्रकृतीच्या ठायीं । असतां तोही परि चोजवेना
१०६	।।ज्ञा.गा.चां.३०.२।।	जळामाजी भानु बिंबला दिसे । तैसा देहीं दिसे परमात्मा
१०७	।।ज्ञा.गा.चां.३०.३।।	पुष्पामाजी परिमळ राहिला निश्चळ । तैसा तो अकळ लक्षा नये
१०८	।।ज्ञा.गा.चां.३०.४।।	हें बोलणें सिद्धांतीचें शेवटीं । चांगया वेदांतीं कथन केलें
१०९	।।ज्ञा.गा.चां.३१.१।।	आनंदवनीं भ्रतार होता । झुरकन उडाला गेला केउता
११०	।।ज्ञा.गा.चां.३१.२।।	नाम नाहीं रूप नाहीं । पाहों गेलों तो कांहींच नाहीं
१११	।।ज्ञा.गा.चां.३१.३।।	ऋषि राहिला शब्द निमाला । वटेश्वर चांगा विस्मित झाला
११२	।।ज्ञा.गा.चां.३२.१।।	पतिव्रते पुंश्चलि सांगात जाला । दोहींतें भेटला एक देखा
११३	।।ज्ञा.गा.चां.३२.२।।	दोहींचा गुण एक जाला । निर्गुण दादुला सोहंकारु
११४	।।ज्ञा.गा.चां.३२.३।।	आपुला सांडिला परावा मांडिला । घराचार नासला काय सांगों
११५	।।ज्ञा.गा.चां.३२.४।।	वटेश्वरीं व्यभिचार जाला । परपुरुष भुंजला शून्यें तेथें
११६	।।ज्ञा.गा.चां.३३.१।।	पतिव्रता नारी व्यभिचार केला । परपुरुष पूजिला बाईयांनो
११७	।।ज्ञा.गा.चां.३३.२।।	पतिव्रता नारी ऐसें म्हणावें । नांव पैं ठेवावें अव्यक्तासी
११८	।।ज्ञा.गा.चां.३३.३।।	चांगा द्वैत होता तो अद्वैत जाला । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
११९	।।ज्ञा.गा.चां.३४.१।।	एकवीस सहस्त्र श्वास ते उच्छ्वासी । तो योगियां अभ्यासी स्थिर स्थिर
१२०	।।ज्ञा.गा.चां.३४.२।।	गमना गमन नाहीं संसार पैं नाहीं । वटेश्वरीं सोयी सांगितली
१२१	।।ज्ञा.गा.चां.३४.३।।	वटेश्वर जगीं जिव्हाळा । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
१२२	।।ज्ञा.गा.चां.३५.१।।	निरंजन वनीं केशव फुलला । डोंगर शोभला ब्रह्मगिरी
१२३	।।ज्ञा.गा.चां.३५.२।।	तेथें सुमन झाडीन अनुहातें । शिष्ट अनुभवुनि बुद्धि तोचि जाला
१२४	।।ज्ञा.गा.चां.३५.३।।	चांगा वटेश्वरीं केशव फुलला । भ्रमर जाला रस घ्यावया
१२५	।।ज्ञा.गा.चां.३६.१।।	सहज समाधीं बैसला योगी । सुषुम्नामार्गी निरोधोनियां
१२६	।।ज्ञा.गा.चां.३६.२।।	गोल्हाटमंडळ भेदोनियां जाये । नाहीं तें पाहे डोळेभरी
१२७	।।ज्ञा.गा.चां.३६.३।।	चांगा वटेश्वर सोहं जाला । अवघाचि गिळीयेला बाईये वो
१२८	।।ज्ञा.गा.चां.३७.१।।	सोहं न बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईयांनो
१२९	।।ज्ञा.गा.चां.३७.२।।	अहं मथितां सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें
१३०	।।ज्ञा.गा.चां.३७.३।।	अहंकार सांडी बोध पैं जाला । चांगया मोहिला चांगदेवें

१३१	।।ज्ञा.गा.चां.३८.१।।	दीपकळिका शोधितां कांहींच नाहीं । मावळला गेला कवणे ठायीं
१३२	।।ज्ञा.गा.चां.३८.२।।	दृष्टी तत्त्वसार शोधणें काई । भीतरी पाहतां बाहिजु नाहीं
१३३	।।ज्ञा.गा.चां.३८.३।।	सेखिं जे सरले सरोनि जे उरले । चांगया दिधलें चोरोनियां
१३४	।।ज्ञा.गा.चां.३९.१।।	वळे ना वरुशे नई पूर आला । कोरडिये नई जन बुडाला
१३५	।।ज्ञा.गा.चां.३९.२।।	बुडतो काय बोंब न होय । थडियेचा पाहे कवतुक
१३६	।।ज्ञा.गा.चां.३९.३।।	बुडाला बुडाला ऐसें जन लोक म्हणती । सेखीं उडी कोणी न घालिती
१३७	।।ज्ञा.गा.चां.३९.४।।	मुक्ताई सांगडी वटेश्वर तारूं । चांगा पैलपारु उतरिला
१३८	।।ज्ञा.गा.चां.४०.१।।	सत्रावी दोहतां कांहींच नाहीं । दोहन तें पाही ब्रह्मस्थानीं
१३९	।।ज्ञा.गा.चां.४०.२।।	दो स्तनीं पान्हाईली तिसरेनी दोहिली । दोहन ते उरली विश्वंभरा
१४०	।।ज्ञा.गा.चां.४०.३।।	चांगा वटेश्वर विश्वंभर जाला । प्रेमें तो लाधला क्षीर देखा
१४१	।।ज्ञा.गा.चां.४१.१।।	डोळे पैं दोंदिल जालें माझें । आपुलें सहजें रूप देखे
१४२	।।ज्ञा.गा.चां.४१.२।।	सुखाची माऊली भेटावया आली । स्तनपान जाली याचकासी
१४३	।।ज्ञा.गा.चां.४१.३।।	माझें सुख सुखेंचि भोगावें । डोळया पाडावें डोळेवीण
१४४	।।ज्ञा.गा.चां.४१.४।।	वटेश्वर चांगा शून्यीं बुडाला । डोळसु जाला परब्रह्मीं
१४५	।।ज्ञा.गा.चां.४२.१।।	पोहों गेलें तंव मी माझी हारपलें । ठकचि ठेलें काय सांगों
१४६	।।ज्ञा.गा.चां.४२.२।।	मन ब्रह्मीं वेडावलें सोहं शब्दीं हारपलें । इंद्रियांसहित बुडालें काय सांगों
१४७	।।ज्ञा.गा.चां.४२.३।।	पारुषली मति अतिज्ञान ज्योति । वटेश्वरीं निवृत्ति चांगा म्हणे
१४८	।।ज्ञा.गा.चां.४३.१।।	मोहन दुर्बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईये वो
१४९	।।ज्ञा.गा.चां.४३.२।।	अहं मथिता सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें
१५०	।।ज्ञा.गा.चां.४३.३।।	अहंकार सांडी बोध झाला । चांगा मोहिला चांगदेवीं
१५१	।।ज्ञा.गा.चां.४४.१।।	यंत्राची युक्ती शब्द प्रकाशे । बोल बोले तंव डोळा न दिसे
१५२	।।ज्ञा.गा.चां.४४.२।।	रुणझुण रुणझुण कीनरी वाजे । येणेंचि आनंदें त्रिभुवन गाजे
१५३	।।ज्ञा.गा.चां.४४.३।।	चांगा वटेश्वर नादीं निमाला । ब्रह्म पाहतां ब्रह्मचि जाला
१५४	।।ज्ञा.गा.चां.४५.१।।	गुणातीत पाहतां एक । एक पाहतां नाहीं द्वैत
१५५	।।ज्ञा.गा.चां.४५.२।।	सांडी सांडी द्वैतभावो । वटेश्वरीं ध्याये देवो रया
१५६	।।ज्ञा.गा.चां.४५.३।।	चांगा वटेश्वरीं निजभावो । येर सांडुनी सकळिक वावो

१५७	।।ज्ञा.गा.चां.४६.१।।	गुण नाहीं तेथें निर्गुण । गुणातीत शुध्द चैतन्य
१५८	।।ज्ञा.गा.चां.४६.२।।	गुणसंबंध भाविसी काई । गुणातीत निर्गुण ध्याई
१५९	।।ज्ञा.गा.चां.४६.३।।	चांगा वटेश्वरीं निर्गुण । भक्तिभावें झाला सगुण
१६०	।।ज्ञा.गा.चां.४७.१।।	अरे क्षीरापरिस नवनीत आगळें । क्षीर सांडवलें येर तूप भावो
१६१	।।ज्ञा.गा.चां.४७.२।।	तेथें क्षीरना तूप स्वयंभ नवतीत । ब्रह्म सदोदित मालावलें
१६२	।।ज्ञा.गा.चां.४७.३।।	वटेश्वर चांगा तुपी पैं गोठला । पोट फिटला भ्रांतियेचा
१६३	।।ज्ञा.गा.चां.४८.१।।	साकार पूजितां निराकार जालें। शून्यीं बुडालें बाईये वो
१६४	।।ज्ञा.गा.चां.४८.२।।	शून्याच्या आकारी शून्यचि फळलें । व्योमाकारें मन तैसेंचि जालें
१६५	।।ज्ञा.गा.चां.४८.३।।	तेथें फूल ना फळ जाति ना कूळ । वटेश्वरीं चांगा जाला निर्मळ
१६६	।।ज्ञा.गा.चां.४९.१।।	अवघिया मुकलों अवघें विसरलों । अवघाचि जालों वटेश्वरू
१६७	।।ज्ञा.गा.चां.४९.२।।	अवघेपणाची पडियेली भ्रांती । अवघें मी संतीं सांडविलें
१६८	।।ज्ञा.गा.चां.४९.३।।	वटेश्वर चांगा संत पैं जाला । अवघ्यासी बुडाला परब्रह्मीं
१६९	।।ज्ञा.गा.चां.५०.१।।	मही अंबु तेज मारुत । गगन सामावे ज्ञानपरी ज्ञानी
१७०	।।ज्ञा.गा.चां.५०.२।।	परी मी असें तें वेगळें अद्वैता परतें । श्रुती म्हणती ज्यातें नेती नेती
१७१	।।ज्ञा.गा.चां.५०.३।।	स्थूळ सूक्ष्मापरतें कारणा वरतें । त्याहुनी परतें परात्पर
१७२	।।ज्ञा.गा.चां.५०.४।।	मन बुद्धि चित्त इंद्रियेंसी अहंकार । सामावे आकार निराकारी
१७३	।।ज्ञा.गा.चां.५०.५।।	पदपिंडा रूप रूपातीत सहज । अव्यक्त परि बीज म्हणती त्यातें
१७४	।।ज्ञा.गा.चां.५०.६।।	शिवगोत्री चांगा म्हणे आवाच्य नित्य । तें वटेश्वरीं सत्य सांगितलें
१७५	।।ज्ञा.गा.चां.५१.१।।	तुझा तूं चुकलासी गिवसुनि घेई । सांडीं देहवासना नाहीं तें घेई
१७६	।।ज्ञा.गा.चां.५१.२।।	सोहं सोहं हा घेई विचार । हें जाणतो वटेश्वर
१७७	।।ज्ञा.गा.चां.५१.३।।	शब्दातीत जाणोनि निरुतें । चांगया वटेश्वरीं जन्मा भरितें
१७८	।।ज्ञा.गा.चां.५२.१।।	भ्रमराचें मरण कमळणीपुष्पीं । तैसें योगियास विषयसुख
१७९	।।ज्ञा.गा.चां.५२.२।।	आवडी वालभा डोळ्यां देख । तैसें पाहे सुख ज्ञानदृष्टीं
१८०	।।ज्ञा.गा.चां.५२.३।।	जोडिलें सुख नवजाये । तैसा चांगा पाहे वटेश्वरीं
१८१	।।ज्ञा.गा.चां.५३.१।।	मनसंकल्प शुद्ध पैं नव्हे । येऱ्हवी सदोदित आहे चिदानंदीं
१८२	।।ज्ञा.गा.चां.५३.२।।	मनातें बुडवोनी इंद्रियातें दवडुनी । मी हें सोडुनी सोहं धरी

१८३	।।ज्ञा.गा.चां.५३.३।।	चांगा वटेश्वरीं सोहं झाला । अवघाचि बुडाला ज्ञानडोहीं
१८४	।।ज्ञा.गा.चां.५४.१।।	देवी देवो जाला भावासी अबोला । निमोनि उरला आपपरें
१८५	।।ज्ञा.गा.चां.५४.२।।	आधीं आप पाही मग पडे वाही । प्रपंचें डोहीं बुडों नको
१८६	।।ज्ञा.गा.चां.५४.३।।	जंव नाहीं कृपा गुरु फळीं बापा । तंव कैसेनी दीपा पावशील
१८७	।।ज्ञा.गा.चां.५४.४।।	मुक्ताई चांगया तत्त्वें तत्त्व लया । हरिभावीं माया हारपली
१८८	।।ज्ञा.गा.चां.५५.१।।	मुक्त हांतासि तो बंध पावसी । आपल्या दोरीं आपण बांधिलासी
१८९	।।ज्ञा.गा.चां.५५.२।।	सोय धरीं मूळ स्थान न सोडीं । बंधन तोडीं आलिया रे
१९०	।।ज्ञा.गा.चां.५५.३।।	चांगा वटेश्वरीं विनवितो दातारा । वायांची संसारा आणियले
१९१	।।ज्ञा.गा.चां.५६.१।।	मोळी विकुनी खीर वोखटी । आंबिल गोमटी बैसलिया
१९२	।।ज्ञा.गा.चां.५६.२।।	कऱ्हे बारा गांवे येरझारा करी । शेखीं पोट भरी कांट्यावरी
१९३	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे
१९४	।।ज्ञा.गा.चां.५७.१।।	रूप नाहीं तेथें नांव नाहीं । गुण नाहीं तेथें निर्गुण नाहीं
१९५	।।ज्ञा.गा.चां.५७.२।।	रूप नाहीं तेथें मन सांगावया गेलें । आपणचि बुडालें अरुपी रे
१९६	।।ज्ञा.गा.चां.५७.३।।	चांगा वटेश्वरीं रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
१९७	।।ज्ञा.गा.चां.५८.१।।	आकार नाहीं मा भाविसी काई । देहीं देवरूप होउनि राहीं
१९८	।।ज्ञा.गा.चां.५८.२।।	आकार नाहीं आकार नाहीं । शून्य बोध पाहीं शून्याशून्यीं
१९९	।।ज्ञा.गा.चां.५८.३।।	व्योमीं व्योम हारपलें जैसें । चांगा वटेश्वरा देखतां तैसें
२००	।।ज्ञा.गा.चां.५९.१।।	आकाशींचे फळ फळासी आलें । वटेश्वर ब्रह्म तैसें देखिलें
२०१	।।ज्ञा.गा.चां.५९.२।।	फुल नाहीं तेथें फळ नाहीं । तत्त्वमसी बोध उमजोनी पाहीं
२०२	।।ज्ञा.गा.चां.५९.३।।	चांगा म्हणे वटेश्वर आपणापें ध्याईं । मग निजलिंग तूंचि होईं
२०३	।।ज्ञा.गा.चां.६०.१।।	कर्म धर्म जाति नाहीं भेदु । वायां माया बहू वाढवसी
२०४	।।ज्ञा.गा.चां.६०.२।।	सांडिं अभिमान सांडिं अभिमान । चिदानंदीं लीन होई पारे
२०५	।।ज्ञा.गा.चां.६०.३।।	जरी सांडिशील भ्रमु होसील लीनु । तरी चांगा म्हणे तनु वटेश्वरीं
२०६	।।ज्ञा.गा.चां.६१.१।।	देह नाहीं तेथें प्रपंच काई । आन ठायीं ब्रह्म सांगसी काई
२०७	।।ज्ञा.गा.चां.६१.२।।	माझें मी नाहीं माझें मी नाहीं । अहंकार डोहीं बुडालासी
२०८	।।ज्ञा.गा.चां.६१.३।।	चांगा म्हणे मन भुललें पायीं। वटेश्वर न देखतां गिवसिसी काई

२०९	।।ज्ञा.गा.चां.६२.१।।	व्योम अभ्र दोन्ही भासलें आप । तैसें विश्व ब्रह्म व्यालें तद्रूप
२१०	।।ज्ञा.गा.चां.६२.२।।	तेथें अभ्र ना छाया विश्व ना माया । एकलें ब्रह्म सदोदित
२११	।।ज्ञा.गा.चां.६२.३।।	वटेश्वर चांगा रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
२१२	।।ज्ञा.गा.चां.६३.१।।	आहे तें सांडीं नाहीं तें सांडीं । सेखीं उरे तेंचि तूं मांडीं
२१३	।।ज्ञा.गा.चां.६३.२।।	सांडी तें सांडी मांडीतें मांडी । सांडणें मांडणें दोन्ही सांडी
२१४	।।ज्ञा.गा.चां.६३.३।।	चांगा म्हणे मुक्ताईची आण । सांगितली खूण वटेश्वरीं
२१५	।।ज्ञा.गा.चां.६४.१।।	आरे ते ते ते ते ते ते ते ते। चहूंहुनी परतें तें
२१६	।।ज्ञा.गा.चां.६४.२।।	ते ते काई ते ते पाही । ते ठायीं राहीं नाहीं होउनियां
२१७	।।ज्ञा.गा.चां.६४.३।।	नव्हे तें काय कैसें पैं जालें । चांगया वटेश्वरीं अनुभवें पाहिलें
२१८	।।ज्ञा.गा.चां.६५.१।।	क्रोधाची आगटी बांधोनियां पोटीं । सासुरिया पाठीं लागतसे
२१९	।।ज्ञा.गा.चां.६५.२।।	पाहा वो इचें केवढें ढाल । आल्यासवें करीतसे बोल
२२०	।।ज्ञा.गा.चां.६५.३।।	लाज सांडोनि नि:शंक झाली । पांचाही बांधिली पाठीवरी
२२१	।।ज्ञा.गा.चां.६५.४।।	चांगा म्हणे जीवींचें गुज । वटेश्वरीं मज सांगितलें
२२२	।।ज्ञा.गा.चां.६६.१।।	मृगजळावरी मुंगियांच्या हारी। दुरूनी नारी दावितसे
२२३	।।ज्ञा.गा.चां.६६.२।।	मुंगी लाठी मुंगी लाठी । वैकुंठींच्या खुणा सांगतसे गोष्टी
२२४	।।ज्ञा.गा.चां.६६.३।।	मुंगिचिया गळां तुळशिचा लोहडणा । चांगा वटेश्वर सांगतो खुणा
२२५	।।ज्ञा.गा.चां.६७.१।।	सासूचे आधीं सून जन्मली। सून मारून सासू नोवरी झाली
२२६	।।ज्ञा.गा.चां.६७.२।।	आचोजीं चोजवितलें । तें स्वर्गीं जाणवलें रे भाई
२२७	।।ज्ञा.गा.चां.६७.३।।	पुत्र पितयाचा व्रतबंध करी । वांझ सासु कन्यादान दे नोवरी
२२८	।।ज्ञा.गा.चां.६७.४।।	सिद्धांतीचें वर्म अनुभवीं जाणे । वटेश्वर चांगा बोलिला खुणे
२२९	।।ज्ञा.गा.चां.६८.१।।	नोवरीचे हातीं चित्रीव काठी। नोवरी लागे संन्याशापाठीं
२३०	।।ज्ञा.गा.चां.६८.२।।	नारायण म्हणा नारायण म्हणा । नारायण म्हणा वो नोवरी वो
२३१	।।ज्ञा.गा.चां.६८.३।।	विश्वरूप नोवरी संन्याशा रातली । त्या आम्हा भली सोयरीक जाली
२३२	।।ज्ञा.गा.चां.६८.४।।	दिगंबर नोवरा क्षपणिक वऱ्हाडी । वटेश्वर चांगा वाहतो लुगडीं
२३३	।।ज्ञा.गा.चां.६९.१।।	नोवरीचे पोटीं नोवरा जन्मला । सोहळा जाला काय सांगों
२३४	।।ज्ञा.गा.चां.६९.२।।	नोवऱ्यानें नोवरी देखिलिचि नाहीं । सोहला होतो सांगों काई

२३५	।।ज्ञा.गा.चां.६९.३।।	तो नोवरा नातुडे कोणा । मुक्ताई चांगया सांगतसे खुणा
२३६	।।ज्ञा.गा.चां.७०.१।।	कुडी हे नोवरी आत्मा हा नोवरा । दोघें पर्णूं जाति निरंतरा
२३७	।।ज्ञा.गा.चां.७०.२।।	पांचही प्राण सर्वही वऱ्हाडी । आशा तृष्णा दोन्ही देशधडी
२३८	।।ज्ञा.गा.चां.७०.३।।	शांति निवृत्ति दोघी सुवासिनी । भक्ति करवली सखी बहिणी
२३९	।।ज्ञा.गा.चां.७०.४।।	वटेश्वर चांगा वरधवा । तुम्हीं नेऊनि मध्यें बैसवा
२४०	।।ज्ञा.गा.चां.७१.१।।	आत्मा हा नोवरा कुडी हे नोवरी। लिंबलोण करीं वोहरासी
२४१	।।ज्ञा.गा.चां.७१.२।।	सोहळा जाला नोवरा गांवा गेला । वेगीं आइती करा नोवरी बोलावा
२४२	।।ज्ञा.गा.चां.७१.३।।	न्हाणिली धुणिली गजस्कंधीं मिरवली । बोळवीत गेली चौघेंजणें
२४३	।।ज्ञा.गा.चां.७१.४।।	ज्याची नोवरी त्या हातीं लाविली । चांगा म्हणे आतां निश्चिंत झाली
२४४	।।ज्ञा.गा.चां.७२.१।।	नोवरीच्या गळां तुळशीच्या माळा । वऱ्हाडी सकळां तुम्हीं व्हावें
२४५	।।ज्ञा.गा.चां.७२.२।।	मांडाल आपुला घराचार । नोवरी साचार पर्णिलिये
२४६	।।ज्ञा.गा.चां.७२.३।।	वरमायेचे चीर वोहमाय नेसली । त्या आम्हां भली सोयरीक झाली
२४७	।।ज्ञा.गा.चां.७२.४।।	वटेश्वर चांगा नोवरीचे पाठी । सनकादिक गोष्टी करिताती
२४८	।।ज्ञा.गा.चां.७३.१।।	वऱ्हाडी आलें संसारनगरा । चांगा नोवरा केळवला
२४९	।।ज्ञा.गा.चां.७३.२।।	हातीं कांकण उभा वटेश्वरीं । शांति हे नोवरी पर्णावया
२५०	।।ज्ञा.गा.चां.७३.३।।	पर्णिली शांति बैसली पाटीं । मुक्ताई करवली हळदुली वाटी
२५१	।।ज्ञा.गा.चां.७४.१।।	आकाश कवळिलें मुंगीनें बाही । तेथें एक नवल वितलें पाहीं
२५२	।।ज्ञा.गा.चां.७४.२।।	नवल जालें नवल जालें । विश्व व्यापिलें मुर्कुटानें
२५३	।।ज्ञा.गा.चां.७४.३।।	वटेश्वरीं चांगा सूक्ष्म स्थूळ । जाति ना कूळ बाईयांनो
२५४	।।ज्ञा.गा.चां.७५.१।।	अंबुला विकावया हटासि नेला । मोल जालें तंव पळुनी गेला
२५५	।।ज्ञा.गा.चां.७५.२।।	अंबुला पळे मी त्याचे पाठीं । लोक कवतुक पहाती दिठीं
२५६	।।ज्ञा.गा.चां.७५.३।।	सांदी बिदी ठेविली राखणे । षट्दर्शनें लाविली भांडणें
२५७	।।ज्ञा.गा.चां.७५.४।।	पळतां अंबुला पदरीं धरिला । चांगाया स्वामी वटेश्वरीं भेटला
२५८	।।ज्ञा.गा.चां.७६.१।।	अंबुल्यासवें सुतली गोरी । पाहे तंव अंबुला नेला चोरी
२५९	।।ज्ञा.गा.चां.७६.२।।	अंबुला तुम्हीं विसंबा झणें । अंबुलीयावीण जेवीत सुणे
२६०	।।ज्ञा.गा.चां.७६.३।।	चांगा म्हणे जागा जागारे भाई । देहा खन पडिलें भाई

२६१	।।ज्ञा.गा.चां.७७.१।।	अवघी घोंगडी नेली हाटा । दावी चोहटा पंढरीरावो
२६२	।।ज्ञा.गा.चां.७७.२।।	घोंगडें खांदीं छपावया जाय । मागुता चांगा नये तो गे माय
२६३	।।ज्ञा.गा.चां.७७.३।।	छपितां घोंगडें देखिलें बरें । टाकिलें उदारे पांडुरंगें
२६४	।।ज्ञा.गा.चां.७७.४।।	घोंगडीया तेणें घातली मिठी । संसारा तुटी म्हणे चांगा

१	अंकुर	।।ज्ञा.गा.चां.२९.२।।	शून्याचा अंकुर शून्य फळलें । व्योमाकार जालें मन तेथें
२	अंजन	।।ज्ञा.गा.चां.१७.३।।	मुक्ताई करें लेईलें अंजन । चांगया निधान उपदेशिलें
३	अंबु	।।ज्ञा.गा.चां.५०.१।।	मही अंबु तेज मारुत । गगन सामावे ज्ञानपरी ज्ञानी
४	अंबुला	।।ज्ञा.गा.चां.७५.१।।	अंबुला विकावया हटासि नेला । मोल जालें तंव पळुनी गेला
५	अंबुला	।।ज्ञा.गा.चां.७५.२।।	अंबुला पळे मी त्याचे पाठीं । लोक कवतुक पहाती दिठीं
६	अंबुला	।।ज्ञा.गा.चां.७५.४।।	पळतां अंबुला पदरीं धरिला । चांगाया स्वामी वटेश्वरीं भेटला
७	अंबुला	।।ज्ञा.गा.चां.७६.१।।	अंबुल्यासवें सुतली गोरी । पाहे तंव अंबुला नेला चोरी
८	अंबुला	।।ज्ञा.गा.चां.७६.२।।	अंबुला तुम्हीं विसंबा झणें । अंबुलीयावीण जेवीत सुणे
९	अंबुलीयावीण	।।ज्ञा.गा.चां.७६.२।।	अंबुला तुम्हीं विसंबा झणें । अंबुलीयावीण जेवीत सुणे
१०	अंबुल्यासवें	।।ज्ञा.गा.चां.७६.१।।	अंबुल्यासवें सुतली गोरी । पाहे तंव अंबुला नेला चोरी
११	अकळ	।।ज्ञा.गा.चां.३०.३।।	पुष्पामाजी परिमळ राहिला निश्चळ । तैसा तो अकळ लक्षा नये
१२	अखंडित	।।ज्ञा.गा.चां.१६.३।।	वटेश्वरसुतातें बोले मुक्ताई । सोहंभावें अखंडित राहीं
१३	अछिप	।।ज्ञा.गा.चां.२३.२।।	घोंगडें नेलें नारायणा । अछिप होतो बोल कोणा
१४	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.चां.०६.२।।	सोडीं सोडीं भवाची भ्रांति । तेणें होय अज्ञान निवृत्ति
१५	अज्ञान	।।ज्ञा.गा.चां.१५.२।।	सुख तें कवण दु:ख तें कवण । दोहीं अज्ञान करीं पारे
१६	अतिज्ञान	।।ज्ञा.गा.चां.४२.३।।	पारुषली मति अतिज्ञान ज्योति । वटेश्वरीं निवृत्ति चांगा म्हणे
१७	अद्वैत	।।ज्ञा.गा.चां.३३.३।।	चांगा द्वैत होता तो अद्वैत जाला । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
१८	अद्वैता	।।ज्ञा.गा.चां.५०.२।।	परी मी असें तें वेगळें अद्वैता परतें । श्रुती म्हणती ज्यातें नेती नेती
१९	अद्वैतासी	।।ज्ञा.गा.चां.०७.३।।	शांति क्षमा विदेह पैं वर्णिती । नांव पैं ठेविती अद्वैतासी
२०	अद्वैतीं	।।ज्ञा.गा.चां.१०.३।।	सोहं सोहं सोहं हाचि धरीं छंदु । सुखें निद्रा करीं अद्वैतीं रे
२१	अनिर्वाच्य	।।ज्ञा.गा.चां.२१.३।।	अनिर्वाच्य ब्रह्म न वर्णवे वाणी । बोलों म्हणती ते न लजती मनीं
२२	अनुभव	।।ज्ञा.गा.चां.०४.१।।	हेमीं हेम प्रचित पाहीं । अनुभव आलिया सांगावें तें काई
२३	अनुभवीं	।।ज्ञा.गा.चां.६७.४।।	सिद्धांतीचें वर्म अनुभवीं जाणे । वटेश्वर चांगा बोलिला खुणे
२४	अनुभवुनि	।।ज्ञा.गा.चां.३५.२।।	तेथें सुमन झाडीन अनुहातें । शिष्ट अनुभवुनि बुद्धि तोचि जाला
२५	अनुभवें	।।ज्ञा.गा.चां.६४.३।।	नव्हे तें काय कैसें पैं जालें । चांगया वटेश्वरीं अनुभवें पाहिलें
२६	अनुहात	।।ज्ञा.गा.चां.०८.२।।	निजी निज बाळा न करीं पैं आळी । अनुहात टाळी वाजवितें

२७	अनुहात	।।ज्ञा.गा.चां.०९.२।।	जो जो जो जो पुत्रातें निजवी । अनुहात ओवी नि:शब्दाची
२८	अनुहातें	।।ज्ञा.गा.चां.३५.२।।	तेथें सुमन झाडीन अनुहातें । शिष्ट अनुभवुनि बुद्धि तोचि जाला
२९	अबोलणें	।।ज्ञा.गा.चां.२१.२।।	कांहीं बोलसी तरी अबोलणें बोल । बोलणें बोलसी तरी तितुकें खोल
३०	अबोलणें	।।ज्ञा.गा.चां.२१.४।।	बोलणें अबोलणें वटेश्वरीं गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
३१	अबोला	।।ज्ञा.गा.चां.५४.१।।	देवी देवो जाला भावासी अबोला । निमोनि उरला आपपरें
३२	अभिमान	।।ज्ञा.गा.चां.०५.२।।	हरितसे तेज अभिमान ताठा । एकतत्वें वैकुंठा हरिपाठें
३३	अभिमान	।।ज्ञा.गा.चां.६०.२।।	सांडिं अभिमान सांडिं अभिमान । चिदानंदीं लीन होई पारे
३४	अभिमान	।।ज्ञा.गा.चां.६०.२।।	सांडिं अभिमान सांडिं अभिमान । चिदानंदीं लीन होई पारे
३५	अभ्यासी	।।ज्ञा.गा.चां.३४.१।।	एकवीस सहस्त्र श्वास ते उच्छ्वासी । तो योगियां अभ्यासी स्थिर स्थिर
३६	अभ्र	।।ज्ञा.गा.चां.६२.१।।	व्योम अभ्र दोन्ही भासलें आप । तैसें विश्‍व ब्रह्म व्यालें तद्रूप
३७	अभ्र	।।ज्ञा.गा.चां.६२.२।।	तेथें अभ्र ना छाया विश्व ना माया । एकलें ब्रह्म सदोदित
३८	अरुपी	।।ज्ञा.गा.चां.५७.२।।	रूप नाहीं तेथें मन सांगावया गेलें । आपणचि बुडालें अरुपी रे
३९	अरुवारु	।।ज्ञा.गा.चां.१८.३।।	डोळियांतील बाहुली जालिसे गरुवारू । तिशी सुईण मेळवा अरुवारु
४०	अरे	।।ज्ञा.गा.चां.४७.१।।	अरे क्षीरापरिस नवनीत आगळें । क्षीर सांडवलें येर तूप भावो
४१	अवघा	।।ज्ञा.गा.चां.२८.१।।	अवघी डोळां पाहूं गेलिये । तंव अवघा अवघेंचि जालिये
४२	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.चां.२८.२।।	काय सांगों गे माय अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
४३	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.चां.२८.३।।	अवघेपणाची मज पडिलिसे भ्रांती । अवघाचि मी संतीं सांडवलों
४४	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.चां.२८.४।।	वटेश्वर चांगा अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
४५	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.चां.३६.३।।	चांगा वटेश्वर सोहं जाला । अवघाचि गिळीयेला बाईये वो
४६	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.चां.४९.१।।	अवघिया मुकलों अवघें विसरलों । अवघाचि जालों वटेश्वरू
४७	अवघाचि	।।ज्ञा.गा.चां.५३.३।।	चांगा वटेश्वरीं सोहं झाला । अवघाचि बुडाला ज्ञानडोहीं
४८	अवघिया	।।ज्ञा.गा.चां.४९.१।।	अवघिया मुकलों अवघें विसरलों । अवघाचि जालों वटेश्वरू
४९	अवघी	।।ज्ञा.गा.चां.२८.१।।	अवघी डोळां पाहूं गेलिये । तंव अवघा अवघेंचि जालिये
५०	अवघी	।।ज्ञा.गा.चां.७७.१।।	अवघी घोंगडी नेली हाटा । दावी चोहटा पंढरीरावो
५१	अवघें	।।ज्ञा.गा.चां.४९.१।।	अवघिया मुकलों अवघें विसरलों । अवघाचि जालों वटेश्वरू
५२	अवघें	।।ज्ञा.गा.चां.४९.२।।	अवघेपणाची पडियेली भ्रांती । अवघें मी संतीं सांडविलें

५३	अवघेंचि	।।ज्ञा.गा.चां.२८.१।।	अवघी डोळां पाहूं गेलिये । तंव अवघा अवघेंचि जालिये
५४	अवघेनसी	।।ज्ञा.गा.चां.२८.२।।	काय सांगों गे माय अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
५५	अवघेनसी	।।ज्ञा.गा.चां.२८.४।।	वटेश्वर चांगा अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
५६	अवघेपणाची	।।ज्ञा.गा.चां.२८.३।।	अवघेपणाची मज पडिलिसे भ्रांती । अवघाचि मी संतीं सांडवलों
५७	अवघेपणाची	।।ज्ञा.गा.चां.४९.२।।	अवघेपणाची पडियेली भ्रांती । अवघें मी संतीं सांडविलें
५८	अवघ्यासी	।।ज्ञा.गा.चां.४९.३।।	वटेश्वर चांगा संत पैं जाला । अवघ्यासी बुडाला परब्रह्मीं
५९	अवधारी	।।ज्ञा.गा.चां.१९.४।।	धमकत घुसळण घातलें पारी । वटेश्वरसुता म्हणे मुक्ताई अवधारी
६०	अवधूत	।।ज्ञा.गा.चां.०७.४।।	वटेश्वरसूत चांगा अवधूत । मुक्ताई शांतवीत ज्ञानदृष्टी
६१	अवधूत	।।ज्ञा.गा.चां.१२.१।।	ब्रह्मांड गोळकीं पवनाच्या पालखीं । अवधूत कवतुकीं पहुडलासे
६२	अविद्या	।।ज्ञा.गा.चां.२३.१।।	अहंकार अविद्या हेंचि पैं घोंगडी । पांगुरता गोडी नाहीं मज
६३	अविद्यामायें	।।ज्ञा.गा.चां.३७.२।।	अहं मथितां सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें
६४	अविद्यामायें	।।ज्ञा.गा.चां.४३.२।।	अहं मथिता सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें
६५	अविनाश	।।ज्ञा.गा.चां.११.१।।	अविनाश पाळणा अव्यक्तें विणिला । तेथें पहुडला योगिराज
६६	अव्यक्त	।।ज्ञा.गा.चां.५०.५।।	पदपिंडा रूप रूपातीत सहज । अव्यक्त परि बीज म्हणती त्यातें
६७	अव्यक्तासी	।।ज्ञा.गा.चां.३३.२।।	पतिव्रता नारी ऐसें म्हणावें । नांव पैं ठेवावें अव्यक्तासी
६८	अव्यक्तें	।।ज्ञा.गा.चां.११.१।।	अविनाश पाळणा अव्यक्तें विणिला । तेथें पहुडला योगिराज
६९	असतां	।।ज्ञा.गा.चां.२२.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया नवल वितलें । असतां मी माझें हारपलें
७०	असतां	।।ज्ञा.गा.चां.३०.१।।	प्रकृतीचें पूजन प्रकृतीच्या ठायीं । असतां तोही परि चोजवेना
७१	असें	।।ज्ञा.गा.चां.५०.२।।	परी मी असें तें वेगळें अद्वैता परतें । श्रुती म्हणती ज्यातें नेती नेती
७२	अहं	।।ज्ञा.गा.चां.३७.१।।	सोहं न बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईयांनो
७३	अहं	।।ज्ञा.गा.चां.३७.२।।	अहं मथितां सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें
७४	अहं	।।ज्ञा.गा.चां.४३.१।।	मोहन दुर्बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईये वो
७५	अहं	।।ज्ञा.गा.चां.४३.२।।	अहं मथिता सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें
७६	अहंकार	।।ज्ञा.गा.चां.२३.१।।	अहंकार अविद्या हेंचि पैं घोंगडी । पांगुरता गोडी नाहीं मज
७७	अहंकार	।।ज्ञा.गा.चां.३७.३।।	अहंकार सांडी बोध पैं जाला । चांगया मोहिला चांगदेवें
७८	अहंकार	।।ज्ञा.गा.चां.४३.३।।	अहंकार सांडी बोध झाला । चांगा मोहिला चांगदेवीं

७९	अहंकार	।।ज्ञा.गा.चां.५०.४।।	मन बुद्धि चित्त इंद्रियेंसी अहंकार । सामावे आकार निराकारी
८०	अहंकार	।।ज्ञा.गा.चां.६१.२।।	माझें मी नाहीं माझें मी नाहीं । अहंकार डोहीं बुडालासी
८१	अहंतेसीं	।।ज्ञा.गा.चां.०४.३।।	अहंतेसीं सोहं तें गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
८२	अहंभावें	।।ज्ञा.गा.चां.०५.१।।	मी माझें दुरित आशापाश चित्तीं । मोह ममता भ्रांति अहंभावें
८३	आंबिल	।।ज्ञा.गा.चां.५६.१।।	मोळी विकुनी खीर वोखटी । आंबिल गोमटी बैसलिया
८४	आइती	।।ज्ञा.गा.चां.७१.२।।	सोहळा जाला नोवरा गांवा गेला । वेगीं आइती करा नोवरी बोलावा
८५	आकार	।।ज्ञा.गा.चां.२५.२।।	ज्ञानतत्त्वीं करीं करीं हा विचार । निर्गुणीं आकार निरामय
८६	आकार	।।ज्ञा.गा.चां.२९.१।।	आकार पुजितां निराकार जालें । शून्यीं बुडालें बाईयांनो
८७	आकार	।।ज्ञा.गा.चां.५०.४।।	मन बुद्धि चित्त इंद्रियेंसी अहंकार । सामावे आकार निराकारी
८८	आकार	।।ज्ञा.गा.चां.५८.१।।	आकार नाहीं मा भाविसी काई । देहीं देवरूप होउनि राहीं
८९	आकार	।।ज्ञा.गा.चां.५८.२।।	आकार नाहीं आकार नाहीं । शून्य बोध पाहीं शून्याशून्यीं
९०	आकार	।।ज्ञा.गा.चां.५८.२।।	आकार नाहीं आकार नाहीं । शून्य बोध पाहीं शून्याशून्यीं
९१	आकारी	।।ज्ञा.गा.चां.४८.२।।	शून्याच्या आकारी शून्यचि फळलें । व्योमाकारें मन तैसेंचि जालें
९२	आकाश	।।ज्ञा.गा.चां.७४.१।।	आकाश कवळिलें मुंगीनें बाही । तेथें एक नवल वितलें पाहीं
९३	आकाशाचा	।।ज्ञा.गा.चां.१९.१।।	आकाशाचा शेंडा धार रांधी मांडा । काउळा वाढी कांदा कुल्लाळ भोजन करी
९४	आकाशींचे	।।ज्ञा.गा.चां.५९.१।।	आकाशींचे फळ फळासी आलें । वटेश्वर ब्रह्म तैसें देखिलें
९५	आगटी	।।ज्ञा.गा.चां.६५.१।।	क्रोधाची आगटी बांधोनियां पोटीं । सासुरिया पाठीं लागतसे
९६	आगळें	।।ज्ञा.गा.चां.४७.१।।	अरे क्षीरापरिस नवनीत आगळें । क्षीर सांडवलें येर तूप भावो
९७	आचोजीं	।।ज्ञा.गा.चां.६७.२।।	आचोजीं चोजवितलें । तें स्वर्गीं जाणवलें रे भाई
९८	आटणी	।।ज्ञा.गा.चां.२३.४।।	हिंसा निंदा चिंता या तिघी जणी । घोंगडीया आटणी होतसे
९९	आण	।।ज्ञा.गा.चां.६३.३।।	चांगा म्हणे मुक्ताईची आण । सांगितली खूण वटेश्वरीं
१००	आणि	।।ज्ञा.गा.चां.२०.१।।	दृश्य आणि द्रष्टा हे पैलीकडे । बाहिजु पाहतां आत्मज्ञान खडे
१०१	आणियले	।।ज्ञा.गा.चां.५५.३।।	चांगा वटेश्वरीं विनवितो दातारा । वायांची संसारा आणियले
१०२	आणीवर	।।ज्ञा.गा.चां.१८.४।।	सुईचें आणीवर रचिलें पाठार । मुक्ताई म्हणे चांगया सांग याचा विचार
१०३	आतां	।।ज्ञा.गा.चां.०८.४।।	निभ्रांत आतां पाळणा विणवुनी । मन हें बोधोनी पवन दोरा
१०४	आतां	।।ज्ञा.गा.चां.२३.६।।	मुक्ताई म्हणे घोंगडें सांडीं । वटेश्वरीं मांडीं ठाण आतां

१०५	आतां	।।ज्ञा.गा.चां.७१.४।।	ज्याची नोवरी त्या हातीं लाविली । चांगा म्हणे आतां निश्चिंत झाली
१०६	आत्मज्ञान	।।ज्ञा.गा.चां.२०.१।।	दृश्य आणि द्रष्टा हे पैलीकडे । बाहिजु पाहतां आत्मज्ञान खडे
१०७	आत्मा	।।ज्ञा.गा.चां.०१.१।।	स्वप्नींचा आत्मा केउता आहे । मागुता ये हें नवल काई
१०८	आत्मा	।।ज्ञा.गा.चां.७०.१।।	कुडी हे नोवरी आत्मा हा नोवरा । दोघें पर्णूं जाति निरंतरा
१०९	आत्मा	।।ज्ञा.गा.चां.७१.१।।	आत्मा हा नोवरा कुडी हे नोवरी। लिंबलोण करीं वोहरासी
११०	आधीं	।।ज्ञा.गा.चां.५४.२।।	आधीं आप पाही मग पडे वाही । प्रपंचें डोहीं बुडों नको
१११	आधीं	।।ज्ञा.गा.चां.६७.१।।	सासूचे आधीं सून जन्मली। सून मारून सासू नोवरी झाली
११२	आन	।।ज्ञा.गा.चां.६१.१।।	देह नाहीं तेथें प्रपंच काई । आन ठायीं ब्रह्म सांगसी काई
११३	आनंदवनीं	।।ज्ञा.गा.चां.३१.१।।	आनंदवनीं भ्रतार होता । झुरकन उडाला गेला केउता
११४	आनंदें	।।ज्ञा.गा.चां.४४.२।।	रुणझुण रुणझुण कीनरी वाजे । येणेंचि आनंदें त्रिभुवन गाजे
११५	आप	।।ज्ञा.गा.चां.५४.२।।	आधीं आप पाही मग पडे वाही । प्रपंचें डोहीं बुडों नको
११६	आप	।।ज्ञा.गा.चां.६२.१।।	व्योम अभ्र दोन्ही भासलें आप । तैसें विश्व ब्रह्म व्यालें तद्रूप
११७	आपण	।।ज्ञा.गा.चां.२०.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भला । जें दाविलें तें आपण भला
११८	आपण	।।ज्ञा.गा.चां.२४.१।।	मुक्त होतासि तो कां बद्ध झालासी । आपल्या बंधनें आपण बांधलासी
११९	आपण	।।ज्ञा.गा.चां.५५.१।।	मुक्त हांतासि तो बंध पावसी । आपल्या दोरीं आपण बांधिलासी
१२०	आपणचि	।।ज्ञा.गा.चां.५७.२।।	रूप नाहीं तेथें मन सांगावया गेलें । आपणचि बुडालें अरुपी रे
१२१	आपणापें	।।ज्ञा.गा.चां.५९.३।।	चांगा म्हणे वटेश्वर आपणापें ध्याईं । मग निजलिंग तूंचि होईं
१२२	आपपरें	।।ज्ञा.गा.चां.५४.१।।	देवी देवो जाला भावासी अबोला । निमोनि उरला आपपरें
१२३	आपल्या	।।ज्ञा.गा.चां.२४.१।।	मुक्त होतासि तो कां बद्ध झालासी । आपल्या बंधनें आपण बांधलासी
१२४	आपल्या	।।ज्ञा.गा.चां.५५.१।।	मुक्त हांतासि तो बंध पावसी । आपल्या दोरीं आपण बांधिलासी
१२५	आपुला	।।ज्ञा.गा.चां.३२.३।।	आपुला सांडिला परावा मांडिला । घराचार नासला काय सांगों
१२६	आपुला	।।ज्ञा.गा.चां.७२.२।।	मांडाल आपुला घराचार । नोवरी साचार पर्णिलिये
१२७	आपुलिया	।।ज्ञा.गा.चां.१०.१।।	आपुलिया मारूनी येई कां भेटी । मग गोल्हाटीं सांठवीन
१२८	आपुलिया	।।ज्ञा.गा.चां.२४.२।।	सांडीं बंधन सोय धरीं गव्हारा । जाईं मूळस्थाना आपुलिया
१२९	आपुली	।।ज्ञा.गा.चां.१६.२।।	तेथें कांहींच नाहीं तेथें कांहींच नाहीं । सोय धरीं आपुली रे
१३०	आपुलें	।।ज्ञा.गा.चां.४१.१।।	डोळे पैं दोंदिल जालें माझें । आपुलें सहजें रूप देखे

१३१	आपुल्या	।।ज्ञा.गा.चां.१७.२।।	करीं कर धरियला मुष्टीं । करें सामाविलें आपुल्या दृष्टीं
१३२	आम्हा	।।ज्ञा.गा.चां.६८.३।।	विश्वरूप नोवरी संन्याशा रातली । त्या आम्हा भली सोयरीक जाली
१३३	आम्हां	।।ज्ञा.गा.चां.७२.३।।	वरमायेचे चीर वोहमाय नेसली । त्या आम्हां भली सोयरीक झाली
१३४	आरे	।।ज्ञा.गा.चां.६४.१।।	आरे ते ते ते ते ते ते ते ते। चहूंहुनी परतें तें
१३५	आला	।।ज्ञा.गा.चां.०६.३।।	चांगा वटेश्वरीं फळला । विज्ञानफळीं परिपाका आला
१३६	आला	।।ज्ञा.गा.चां.३९.१।।	वळे ना वरुशे नई पूर आला । कोरडिये नई जन बुडाला
१३७	आलिया	।।ज्ञा.गा.चां.०४.१।।	हेमीं हेम प्रचित पाहीं । अनुभव आलिया सांगावें तें काई
१३८	आलिया	।।ज्ञा.गा.चां.५५.२।।	सोय धरीं मूळ स्थान न सोडीं । बंधन तोडीं आलिया रे
१३९	आली	।।ज्ञा.गा.चां.४१.२।।	सुखाची माऊली भेटावया आली । स्तनपान जाली याचकासी
१४०	आलें	।।ज्ञा.गा.चां.०६.१।।	ऐकें चांगया फळ फळासि आलें । येऊनियां नासूनी गेलें
१४१	आलें	।।ज्ञा.गा.चां.१५.१।।	सुखाचे शेवटीं दुःख आलें भेटी । भेटलियासाठीं तेंही नुरे
१४२	आलें	।।ज्ञा.गा.चां.५९.१।।	आकाशींचे फळ फळासी आलें । वटेश्वर ब्रह्म तैसें देखिलें
१४३	आलें	।।ज्ञा.गा.चां.७३.१।।	वऱ्हाडी आलें संसारनगरा । चांगा नोवरा केळवला
१४४	आल्यासवें	।।ज्ञा.गा.चां.६५.२।।	पाहा वो इचें केवढें ढाल । आल्यासवें करीतसे बोल
१४५	आळी	।।ज्ञा.गा.चां.०८.२।।	निजी निज बाळा न करीं पैं आळी । अनुहात टाळी वाजवितें
१४६	आवडी	।।ज्ञा.गा.चां.५२.२।।	आवडी वालभा डोळ्यां देख । तैसें पाहे सुख ज्ञानदृष्टीं
१४७	आवाच्य	।।ज्ञा.गा.चां.५०.६।।	शिवगोत्री चांगा म्हणे आवाच्य नित्य । तें वटेश्वरीं सत्य सांगितलें
१४८	आशा	।।ज्ञा.गा.चां.२३.३।।	आशा तृष्णा दोघी बहिणी । लोळती धरणीं घोंगडीया
१४९	आशा	।।ज्ञा.गा.चां.७०.२।।	पांचही प्राण सर्वही वऱ्हाडी । आशा तृष्णा दोन्ही देशधडी
१५०	आशापाश	।।ज्ञा.गा.चां.०५.१।।	मी माझें दुरित आशापाश चित्तीं । मोह ममता भ्रांति अहंभावें
१५१	आहे	।।ज्ञा.गा.चां.०१.१।।	स्वप्नींचा आत्मा केउता आहे । मागुता ये हें नवल काई
१५२	आहे	।।ज्ञा.गा.चां.२८.२।।	काय सांगों गे माय अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
१५३	आहे	।।ज्ञा.गा.चां.२८.४।।	वटेश्वर चांगा अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
१५४	आहे	।।ज्ञा.गा.चां.३७.२।।	अहं मथितां सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें
१५५	आहे	।।ज्ञा.गा.चां.४३.२।।	अहं मथिता सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें
१५६	आहे	।।ज्ञा.गा.चां.५३.१।।	मनसंकल्प शुद्ध पैं नव्हे । येऱ्हवी सदोदित आहे चिदानंदीं

१५७	आहे	।।ज्ञा.गा.चां.६३.१।।	आहे तें सांडीं नाहीं तें सांडीं । सेखीं उरे तेंचि तूं मांडीं
१५८	इंद्रियांसहित	।।ज्ञा.गा.चां.४२.२।।	मन ब्रह्मीं वेडावलें सोहं शब्दीं हारपलें । इंद्रियांसहित बुडालें काय सांगों
१५९	इंद्रियातें	।।ज्ञा.गा.चां.५३.२।।	मनातें बुडवोनी इंद्रियातें दवडुनी । मी हें सोडुनी सोहं धरी
१६०	इंद्रियेंसी	।।ज्ञा.गा.चां.५०.४।।	मन बुद्धि चित्त इंद्रियेंसी अहंकार । सामावे आकार निराकारी
१६१	इकडे	।।ज्ञा.गा.चां.२०.२।।	इकडे तिकडे माया हे सांढे । न देखती तरी पैलही मूडे
१६२	इचें	।।ज्ञा.गा.चां.६५.२।।	पाहा वो इचें केवढें ढाल । आल्यासवें करीतसे बोल
१६३	उंडे	।।ज्ञा.गा.चां.१९.३।।	सासुनें खादलें उंडे सुन तरळे । लेकी लासिली जांवाई गडबडा लोळे
१६४	उच्छ्वासी	।।ज्ञा.गा.चां.३४.१।।	एकवीस सहस्त्र श्वास ते उच्छ्वासी । तो योगियां अभ्यासी स्थिर स्थिर
१६५	उजळळा	।।ज्ञा.गा.चां.२६.३।।	वटेश्वर चांगा ज्ञानदीपें उजळळा । सोहं शब्दीं लावियला बाईयांनो
१६६	उडाला	।।ज्ञा.गा.चां.३१.१।।	आनंदवनीं भ्रतार होता । झुरकन उडाला गेला केउता
१६७	उडी	।।ज्ञा.गा.चां.३९.३।।	बुडाला बुडाला ऐसें जन लोक म्हणती । सेखीं उडी कोणी न घालिती
१६८	उडोनि	।।ज्ञा.गा.चां.०५.३।।	नाशिवंत देह पंचतत्व मोळी । वायांचि वाहाटुळी उडोनि जाये
१६९	उतरिला	।।ज्ञा.गा.चां.३९.४।।	मुक्ताई सांगडी वटेश्वर तारूं । चांगा पैलपारु उतरिला
१७०	उदारे	।।ज्ञा.गा.चां.७७.३।।	छपितां घोंगडें देखिलें बरें । टाकिलें उदारे पांडुरंगें
१७१	उन्मनीं	।।ज्ञा.गा.चां.०८.३।।	निद्रा ना जागृति भोगी पैं उन्मनीं । लक्ष ते भेदुनि निज पाटीं
१७२	उपदेशिलें	।।ज्ञा.गा.चां.१७.३।।	मुक्ताई करें लेईलें अंजन । चांगया निधान उपदेशिलें
१७३	उपदेशी	।।ज्ञा.गा.चां.११.४।।	ऐशी निद्रा तुज लागो रे पुत्रा । मुक्ताई खेचरा उपदेशी मंत्रा
१७४	उभा	।।ज्ञा.गा.चां.७३.२।।	हातीं कांकण उभा वटेश्वरीं । शांति हे नोवरी पर्णावया
१७५	उमजोनी	।।ज्ञा.गा.चां.५९.२।।	फुल नाहीं तेथें फळ नाहीं । तत्त्वमसी बोध उमजोनी पाहीं
१७६	उरला	।।ज्ञा.गा.चां.५४.१।।	देवी देवो जाला भावासी अबोला । निमोनि उरला आपपरें
१७७	उरली	।।ज्ञा.गा.चां.४०.२।।	दो स्तनीं पान्हाईली तिसरेनी दोहिली । दोहन ते उरली विश्वंभरा
१७८	उरले	।।ज्ञा.गा.चां.३८.३।।	सेखिं जे सरले सरोनि जे उरले । चांगया दिधलें चोरोनियां
१७९	उरे	।।ज्ञा.गा.चां.६३.१।।	आहे तें सांडीं नाहीं तें सांडीं । सेखीं उरे तेंचि तूं मांडीं
१८०	ऊष्ण	।।ज्ञा.गा.चां.१९.२।।	दिहा पडे चांदणें रात्रीं पडे ऊष्ण । चोर घरटी घाली तराळ घाली खाण
१८१	ऋषि	।।ज्ञा.गा.चां.३१.३।।	ऋषि राहिला शब्द निमाला । वटेश्वर चांगा विस्मित झाला
१८२	एक	।।ज्ञा.गा.चां.१६.१।।	जेथें एक दुजें नाहीं । प्रपंचाची काहाणी तेथें कांहीं

१८३	एक	।।ज्ञा.गा.चां.१८.१।।	टेंकावरी टेंक त्यावरी टेकुली । तेथें एक बाळी विस्मो करी
१८४	एक	।।ज्ञा.गा.चां.३२.१।।	पतिव्रते पुंश्चलि सांगात जाला । दोहींतें भेटला एक देखा
१८५	एक	।।ज्ञा.गा.चां.३२.२।।	दोहींचा गुण एक जाला । निर्गुण दादुला सोहंकारु
१८६	एक	।।ज्ञा.गा.चां.४५.१।।	गुणातीत पाहतां एक । एक पाहतां नाहीं द्वैत
१८७	एक	।।ज्ञा.गा.चां.४५.१।।	गुणातीत पाहतां एक । एक पाहतां नाहीं द्वैत
१८८	एक	।।ज्ञा.गा.चां.७४.१।।	आकाश कवळिलें मुंगीनें बाही । तेथें एक नवल वितलें पाहीं
१८९	एकतत्वें	।।ज्ञा.गा.चां.०५.२।।	हरितसे तेज अभिमान ताठा । एकतत्वें वैकुंठा हरिपाठें
१९०	एकलें	।।ज्ञा.गा.चां.६२.२।।	तेथें अभ्र ना छाया विश्व ना माया । एकलें ब्रह्म सदोदित
१९१	एकविससहस्त्र	।।ज्ञा.गा.चां.०८.५।।	एकविससहस्त्र श्वास वेळोवेळां । बाळा तोही डोळा स्थिर करी
१९२	एकवीस	।।ज्ञा.गा.चां.३४.१।।	एकवीस सहस्त्र श्वास ते उच्छ्वासी । तो योगियां अभ्यासी स्थिर स्थिर
१९३	ऐकें	।।ज्ञा.गा.चां.०६.१।।	ऐकें चांगया फळ फळासि आलें । येऊनियां नासूनी गेलें
१९४	ऐलाड	।।ज्ञा.गा.चां.२७.१।।	ऐलाड हुडाचे पैलाड हुडाचे । जागवा जागवा हरीचे
१९५	ऐशी	।।ज्ञा.गा.चां.११.४।।	ऐशी निद्रा तुज लागो रे पुत्रा । मुक्ताई खेचरा उपदेशी मंत्रा
१९६	ऐसें	।।ज्ञा.गा.चां.३३.२।।	पतिव्रता नारी ऐसें म्हणावें । नांव पैं ठेवावें अव्यक्तासी
१९७	ऐसें	।।ज्ञा.गा.चां.३९.३।।	बुडाला बुडाला ऐसें जन लोक म्हणती । सेखीं उडी कोणी न घालिती
१९८	ओळखी	।।ज्ञा.गा.चां.१०.५।।	तेथें ओळखी नाहीं विसरु नाहीं । चिदानंदीं पाहीं रूप तुझें
१९९	ओवी	।।ज्ञा.गा.चां.०९.२।।	जो जो जो जो पुत्रातें निजवी । अनुहात ओवी निःशब्दाची
२००	कथन	।।ज्ञा.गा.चां.३०.४।।	हें बोलणें सिद्धांतीचें शेवटीं । चांगया वेदांतीं कथन केलें
२०१	कन्यादान	।।ज्ञा.गा.चां.६७.३।।	पुत्र पितयाचा व्रतबंध करी । वांझ सासु कन्यादान दे नोवरी
२०२	कमळणीपुष्पीं	।।ज्ञा.गा.चां.५२.१।।	भ्रमराचें मरण कमळणीपुष्पीं । तैसें योगियास विषयसुख
२०३	कर	।।ज्ञा.गा.चां.१७.१।।	राउळींचे कर चुकले जाण । गिवसिताती साहीजणें वेळोवेळीं
२०४	कर	।।ज्ञा.गा.चां.१७.२।।	करीं कर धरियला मुष्टीं । करें सामाविलें आपुल्या दृष्टीं
२०५	करवली	।।ज्ञा.गा.चां.७०.३।।	शांति निवृत्ति दोघी सुवासिनी । भक्ति करवली सखी बहिणी
२०६	करवली	।।ज्ञा.गा.चां.७३.३।।	पर्णिली शांति बैसली पाटीं । मुक्ताई करवली हळदुली वाटी
२०७	करा	।।ज्ञा.गा.चां.७१.२।।	सोहळा जाला नोवरा गांवा गेला । वेगीं आइती करा नोवरी बोलावा
२०८	करिताती	।।ज्ञा.गा.चां.७२.४।।	वटेश्वर चांगा नोवरीचे पाठी । सनकादिक गोष्टी करिताती

२०९	करी	।।ज्ञा.गा.चां.०८.५।।	एकविससहस्र श्वास वेळोवेळां । बाळा तोही डोळा स्थिर करी
२१०	करी	।।ज्ञा.गा.चां.१८.१।।	टेंकावरी टेंक त्यावरी टेकुली । तेथें एक बाळी विस्मो करी
२११	करी	।।ज्ञा.गा.चां.१९.१।।	आकाशाचा शेंडा धार रांधी मांडा । काउळा वाढी कांदा कुल्लाळ भोजन करी
२१२	करी	।।ज्ञा.गा.चां.२५.३।।	चांग्या सोय धरी ज्ञान वटेश्वरीं । मुक्ताई जिव्हारीं बोध करी
२१३	करी	।।ज्ञा.गा.चां.५६.२।।	कऱ्हे बारा गांवे येरझारा करी । शेखीं पोट भरी कांट्यावरी
२१४	करी	।।ज्ञा.गा.चां.६७.३।।	पुत्र पितयाचा व्रतबंध करी । वांझ सासु कन्यादान दे नोवरी
२१५	करीं	।।ज्ञा.गा.चां.०८.२।।	निजी निज बाळा न करीं पैं आळी । अनुहात टाळी वाजवितें
२१६	करीं	।।ज्ञा.गा.चां.१०.३।।	सोहं सोहं सोहं हाचि धरीं छंदु । सुखें निद्रा करीं अद्वैतीं रे
२१७	करीं	।।ज्ञा.गा.चां.१५.२।।	सुख तें कवण दु:ख तें कवण । दोहीं अज्ञान करीं पारे
२१८	करीं	।।ज्ञा.गा.चां.१७.२।।	करीं कर धरियला मुष्टीं । करें सामाविलें आपुल्या दृष्टीं
२१९	करीं	।।ज्ञा.गा.चां.२५.२।।	ज्ञानतत्त्वीं करीं करीं हा विचार । निर्गुणीं आकार निरामय
२२०	करीं	।।ज्ञा.गा.चां.२५.२।।	ज्ञानतत्त्वीं करीं करीं हा विचार । निर्गुणीं आकार निरामय
२२१	करीं	।।ज्ञा.गा.चां.७१.१।।	आत्मा हा नोवरा कुडी हे नोवरी। लिंबलोण करीं वोहरासी
२२२	करीतसे	।।ज्ञा.गा.चां.६५.२।।	पाहा वो इचें केवढें ढाल । आल्यासवें करीतसे बोल
२२३	करूनि	।।ज्ञा.गा.चां.२५.१।।	भावें भक्ति करूनि वैराग्य जोडसी । तरी तूं पावसी ब्रह्म सुखा
२२४	करें	।।ज्ञा.गा.चां.१७.२।।	करीं कर धरियला मुष्टीं । करें सामाविलें आपुल्या दृष्टीं
२२५	करें	।।ज्ञा.गा.चां.१७.३।।	मुक्ताई करें लेईलें अंजन । चांगया निधान उपदेशिलें
२२६	कर्म	।।ज्ञा.गा.चां.६०.१।।	कर्म धर्म जाति नाहीं भेदु । वायां माया बहू वाढवसी
२२७	कर्मधर्म	।।ज्ञा.गा.चां.०३.१।।	नाहीं सुखदु:ख पापपुण्य नाहीं । नाहीं कर्मधर्म कल्पना नाहीं
२२८	कऱ्हे	।।ज्ञा.गा.चां.५६.२।।	कऱ्हे बारा गांवे येरझारा करी । शेखीं पोट भरी कांट्यावरी
२२९	कल्पना	।।ज्ञा.गा.चां.०३.१।।	नाहीं सुखदु:ख पापपुण्य नाहीं । नाहीं कर्मधर्म कल्पना नाहीं
२३०	कवण	।।ज्ञा.गा.चां.१५.२।।	सुख तें कवण दु:ख तें कवण । दोहीं अज्ञान करीं पारे
२३१	कवण	।।ज्ञा.गा.चां.१५.२।।	सुख तें कवण दु:ख तें कवण । दोहीं अज्ञान करीं पारे
२३२	कवणपाड	।।ज्ञा.गा.चां.२१.१।।	वेदश्रुती ठक पडियेली वाचा । तेथें कवणपाड तुझिया बोलाचा
२३३	कवणे	।।ज्ञा.गा.चां.३८.१।।	दीपकळिका शोधितां कांहींच नाहीं । मावळला गेला कवणे ठायीं
२३४	कवतुक	।।ज्ञा.गा.चां.३९.२।।	बुडतो काय बोंब न होय । थडियेचा पाहे कवतुक

२३५	कवतुक	।।ज्ञा.गा.चां.७५.२।।	अंबुला पळे मी त्याचे पाठीं । लोक कवतुक पहाती दिठीं
२३६	कवतुकीं	।।ज्ञा.गा.चां.१२.१।।	ब्रह्मांड गोळकीं पवनाच्या पालखीं । अवधूत कवतुकीं पहुडलासे
२३७	कवळिलें	।।ज्ञा.गा.चां.७४.१।।	आकाश कवळिलें मुंगीनें बाही । तेथें एक नवल वितलें पाहीं
२३८	कां	।।ज्ञा.गा.चां.१०.१।।	आपुलिया मारूनी येई कां भेटी । मग गोल्हाटीं सांठवीन
२३९	कां	।।ज्ञा.गा.चां.२४.१।।	मुक्त होतासि तो कां बद्ध झालासी । आपल्या बंधनें आपण बांधलासी
२४०	कां	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे
२४१	कां	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे
२४२	कांकण	।।ज्ञा.गा.चां.७३.२।।	हातीं कांकण उभा वटेश्वरीं । शांति हे नोवरी पर्णावया
२४३	कांट्यावरी	।।ज्ञा.गा.चां.५६.२।।	कऱ्हे बारा गांवे येरझारा करी । शेखीं पोट भरी कांट्यावरी
२४४	कांदा	।।ज्ञा.गा.चां.१९.१।।	आकाशाचा शेंडा धार रांधी मांडा । काउळा वाढी कांदा कुल्लाळ भोजन करी
२४५	कांहीं	।।ज्ञा.गा.चां.१६.१।।	जेथें एक दुजें नाहीं । प्रपंचाची काहाणी तेथें कांहीं
२४६	कांहीं	।।ज्ञा.गा.चां.२१.२।।	कांहीं बोलसी तरी अबोलणें बोल । बोलणें बोलसी तरी तितुकें खोल
२४७	कांहीं	।।ज्ञा.गा.चां.२२.१।।	बुथिचेनि बोले नाहीं मविले । सेखि पाहे तंव कांहीं ना जालें
२४८	कांहींच	।।ज्ञा.गा.चां.१६.२।।	तेथें कांहींच नाहीं तेथें कांहींच नाहीं । सोय धरीं आपुली रे
२४९	कांहींच	।।ज्ञा.गा.चां.१६.२।।	तेथें कांहींच नाहीं तेथें कांहींच नाहीं । सोय धरीं आपुली रे
२५०	कांहींच	।।ज्ञा.गा.चां.३१.२।।	नाम नाहीं रूप नाहीं । पाहों गेलों तो कांहींच नाहीं
२५१	कांहींच	।।ज्ञा.गा.चां.३८.१।।	दीपकळिका शोधितां कांहींच नाहीं । मावळला गेला कवणे ठायीं
२५२	कांहींच	।।ज्ञा.गा.चां.४०.१।।	सत्रावी दोहतां कांहींच नाहीं । दोहन तें पाही ब्रह्मस्थानीं
२५३	काई	।।ज्ञा.गा.चां.०१.१।।	स्वप्नींचा आत्मा केउता आहे । मागुता ये हें नवल काई
२५४	काई	।।ज्ञा.गा.चां.०२.२।।	भेद नाहीं भेदसी काई । साच कीं लटिकें वर्ततें देहीं
२५५	काई	।।ज्ञा.गा.चां.०४.१।।	हेमीं हेम प्रचित पाहीं । अनुभव आलिया सांगावें तें काई
२५६	काई	।।ज्ञा.गा.चां.०८.६।।	निद्रा ना जागृति निजसील काई । परियेसी चांगया बोले मुक्ताई
२५७	काई	।।ज्ञा.गा.चां.३८.२।।	दृष्टी तत्त्वसार शोधणें काई । भीतरी पाहतां बाहिजु नाहीं
२५८	काई	।।ज्ञा.गा.चां.४६.२।।	गुणसंबंध भाविसी काई । गुणातीत निर्गुण ध्याईं
२५९	काई	।।ज्ञा.गा.चां.५८.१।।	आकार नाहीं मा भाविसी काई । देहीं देवरूप होउनि राहीं
२६०	काई	।।ज्ञा.गा.चां.६१.१।।	देह नाहीं तेथें प्रपंच काई । आन ठायीं ब्रह्म सांगसी काई

२६१	काई	।।ज्ञा.गा.चां.६१.१।।	देह नाहीं तेथें प्रपंच काई । आन ठायीं ब्रह्म सांगसी काई
२६२	काई	।।ज्ञा.गा.चां.६१.३।।	चांगा म्हणे मन भुललें पायीं। वटेश्वर न देखतां गिवसिसी काई
२६३	काई	।।ज्ञा.गा.चां.६४.२।।	ते ते काई ते ते पाही । ते ठायीं राहीं नाहीं होउनियां
२६४	काई	।।ज्ञा.गा.चां.६९.२।।	नोवऱ्यानें नोवरी देखिलिचि नाहीं । सोहला होतो सांगों काई
२६५	काउळा	।।ज्ञा.गा.चां.१९.१।।	आकाशाचा शेंडा धार रांधी मांडा । काउळा वाढी कांदा कुल्लाळ भोजन करी
२६६	काठी	।।ज्ञा.गा.चां.६८.१।।	नोवरीचे हातीं चित्रीव काठी। नोवरी लागे संन्याशापाठीं
२६७	काम	।।ज्ञा.गा.चां.२३.५।।	घोंगडें माझें फाडलें पोरी । काम क्रोध दोघीं सहोदरी
२६८	काय	।।ज्ञा.गा.चां.१८.२।।	तिचें नांव काय त्याचें नांव काय । विचारोनि पाहे मनामाजी
२६९	काय	।।ज्ञा.गा.चां.१८.२।।	तिचें नांव काय त्याचें नांव काय । विचारोनि पाहे मनामाजी
२७०	काय	।।ज्ञा.गा.चां.२२.२।।	बुद्धि बुडाली वासना खुंटली । तैसी परी जाली काय सांगों
२७१	काय	।।ज्ञा.गा.चां.२६.१।।	सोहं तें होतें कोहं जालें। निज विसरलें काय सांगों
२७२	काय	।।ज्ञा.गा.चां.२८.२।।	काय सांगों गे माय अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
२७३	काय	।।ज्ञा.गा.चां.३२.३।।	आपुला सांडिला परावा मांडिला । घराचार नासला काय सांगों
२७४	काय	।।ज्ञा.गा.चां.३९.२।।	बुडतो काय बोंब न होय । थडियेचा पाहे कवतुक
२७५	काय	।।ज्ञा.गा.चां.४२.१।।	पोहों गेलें तंव मी माझी हारपलें । ठकचि ठेलें काय सांगों
२७६	काय	।।ज्ञा.गा.चां.४२.२।।	मन ब्रह्मीं वेडावलें सोहं शब्दीं हारपलें । इंद्रियांसहित बुडालें काय सांगों
२७७	काय	।।ज्ञा.गा.चां.६४.३।।	नव्हे तें काय कैसें पैं जालें । चांगया वटेश्वरीं अनुभवें पाहिलें
२७८	काय	।।ज्ञा.गा.चां.६९.१।।	नोवरीचे पोटीं नोवरा जन्मला । सोहळा जाला काय सांगों
२७९	कारणा	।।ज्ञा.गा.चां.५०.३।।	स्थूळ सूक्ष्मापरतें कारणा वरतें । त्याहुनी परतें परात्पर
२८०	काळीं	।।ज्ञा.गा.चां.१४.१।।	चांगा जन्मला माध्यान्ह काळीं । मायबापें दोन्ही नाहींशीं जाली
२८१	काहाणी	।।ज्ञा.गा.चां.१६.१।।	जेथें एक दुजें नाहीं । प्रपंचाची काहाणी तेथें कांहीं
२८२	कीं	।।ज्ञा.गा.चां.०२.१।।	बंधन नाहीं बद्ध नाहीं । साच कीं लटिकें तेंही नाहीं
२८३	कीं	।।ज्ञा.गा.चां.०२.२।।	भेद नाहीं भेदसी काई । साच कीं लटिकें वर्ततें देहीं
२८४	कीं	।।ज्ञा.गा.चां.०२.३।।	चांगा म्हणे सांग मुक्ताई । साच कीं लटिकें वर्तते देहीं
२८५	कीनरी	।।ज्ञा.गा.चां.४४.२।।	रुणझुण रुणझुण कीनरी वाजे । येणेंचि आनंदें त्रिभुवन गाजे
२८६	कुडी	।।ज्ञा.गा.चां.७०.१।।	कुडी हे नोवरी आत्मा हा नोवरा । दोघें पर्णू जाति निरंतरा

२८७	कुडी	।।ज्ञा.गा.चां.७१.१।।	आत्मा हा नोवरा कुडी हे नोवरी। लिंबलोण करीं वोहरासी
२८८	कुल्लाळ	।।ज्ञा.गा.चां.१९.१।।	आकाशाचा शेंडा धार रांधी मांडा । काउळा वाढी कांदा कुल्लाळ भोजन करी
२८९	कुळ	।।ज्ञा.गा.चां.२९.३।।	तेथें फळ ना डाळ जाति ना कुळ । वटेश्वर चांगा जाला निर्मूळ
२९०	कूळ	।।ज्ञा.गा.चां.४८.३।।	तेथें फूल ना फळ जाति ना कूळ । वटेश्वरीं चांगा जाला निर्मळ
२९१	कूळ	।।ज्ञा.गा.चां.७४.३।।	वटेश्वरीं चांगा सूक्ष्म स्थूळ । जाति ना कूळ बाईयांनो
२९२	कृपा	।।ज्ञा.गा.चां.५४.३।।	जंव नाहीं कृपा गुरु फळीं बापा । तंव कैसेनी दीपा पावशील
२९३	केउता	।।ज्ञा.गा.चां.०१.१।।	स्वप्नींचा आत्मा केउता आहे । मागुता ये हें नवल काई
२९४	केउता	।।ज्ञा.गा.चां.३१.१।।	आनंदवनीं भ्रतार होता । झुरकन उडाला गेला केउता
२९५	केला	।।ज्ञा.गा.चां.३३.१।।	पतिव्रता नारी व्यभिचार केला । परपुरुष पूजिला बाईयांनो
२९६	केलें	।।ज्ञा.गा.चां.३०.४।।	हें बोलणें सिद्धांतीचें शेवटीं । चांगया वेदांतीं कथन केलें
२९७	केळवला	।।ज्ञा.गा.चां.७३.१।।	वऱ्हाडी आलें संसारनगरा । चांगा नोवरा केळवला
२९८	केवढें	।।ज्ञा.गा.चां.६५.२।।	पाहा वो इचें केवढें ढाल । आल्यासवें करीतसे बोल
२९९	केशव	।।ज्ञा.गा.चां.३५.१।।	निरंजन वनीं केशव फुलला । डोंगर शोभला ब्रह्मगिरी
३००	केशव	।।ज्ञा.गा.चां.३५.३।।	चांगा वटेश्वरीं केशव फुलला । भ्रमर जाला रस घ्यावया
३०१	कैचा	।।ज्ञा.गा.चां.१०.४।।	तेथें जाग पां जाग नीज पां नीज । मग तुज चेवो कैचा
३०२	कैचें	।।ज्ञा.गा.चां.०१.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भ्रमिस्त देहीं । निर्धारी राहीं स्वप्न कैचें
३०३	कैचें	।।ज्ञा.गा.चां.०४.२।।	सोहंकार मन न सोडीं साचें । मी नाहीं तेथें तूं कैचें
३०४	कैसें	।।ज्ञा.गा.चां.०५.४।।	मुक्ताई जीवन चांगया दिधलें । निर्गुणीं साधिलें घर कैसें
३०५	कैसें	।।ज्ञा.गा.चां.६४.३।।	नव्हे तें काय कैसें पैं जालें । चांगया वटेश्वरीं अनुभवें पाहिलें
३०६	कैसेनी	।।ज्ञा.गा.चां.५४.३।।	जंव नाहीं कृपा गुरु फळीं बापा । तंव कैसेनी दीपा पावशील
३०७	कोणा	।।ज्ञा.गा.चां.२३.२।।	घोंगडें नेलें नारायणा । अछिप होतो बोल कोणा
३०८	कोणा	।।ज्ञा.गा.चां.६९.३।।	तो नोवरा नातुडे कोणा । मुक्ताई चांगया सांगतसे खुणा
३०९	कोणी	।।ज्ञा.गा.चां.३९.३।।	बुडाला बुडाला ऐसें जन लोक म्हणती । सेखीं उडी कोणी न घालिती
३१०	कोरडिये	।।ज्ञा.गा.चां.३९.१।।	वळे ना वरुशे नई पूर आला । कोरडिये नई जन बुडाला
३११	कोहं	।।ज्ञा.गा.चां.२६.१।।	सोहं तें होतें कोहं जालें। निज विसरलें काय सांगों
३१२	क्रोध	।।ज्ञा.गा.चां.२३.५।।	घोंगडें माझें फाडलें पोरी । काम क्रोध दोघीं सहोदरी

३१३	क्रोधाची	।।ज्ञा.गा.चां.६५.१।।	क्रोधाची आगटी बांधोनियां पोटीं । सासुरिया पाठीं लागतसे
३१४	खडे	।।ज्ञा.गा.चां.२०.१।।	दृश्य आणि द्रष्टा हे पैलीकडे । बाहिजु पाहतां आत्मज्ञान खडे
३१५	खन	।।ज्ञा.गा.चां.७६.३।।	चांगा म्हणे जागा जागारे भाई । देहा खन पडिलें भाई
३१६	खांदीं	।।ज्ञा.गा.चां.७७.२।।	घोंगडें खांदीं छपावया जाय । मागुता चांगा नये तो गे माय
३१७	खाण	।।ज्ञा.गा.चां.१९.२।।	दिहा पडे चांदणें रात्रीं पडे ऊष्ण । चोर घरटी घाली तराळ घाली खाण
३१८	खादलें	।।ज्ञा.गा.चां.१९.३।।	सासुनें खादलें उंडे सुन तरळे । लेकी लासिली जांवाई गडबडा लोळे
३१९	खीर	।।ज्ञा.गा.चां.५६.१।।	मोळी विकुनी खीर वोखटी । आंबिल गोमटी बैसलिया
३२०	खुंटली	।।ज्ञा.गा.चां.०९.३।।	मावळली दिशा वाचा पैं खुंटली । माया पैं भेटली मुक्ताबाई
३२१	खुंटली	।।ज्ञा.गा.चां.२२.२।।	बुद्धि बुडाली वासना खुंटली । तैसी परी जाली काय सांगों
३२२	खुणा	।।ज्ञा.गा.चां.६६.२।।	मुंगी लाठी मुंगी लाठी । वैकुंठींच्या खुणा सांगतसे गोष्टी
३२३	खुणा	।।ज्ञा.गा.चां.६६.३।।	मुंगिचिया गळां तुळशिचा लोहडणा । चांगा वटेश्वर सांगतो खुणा
३२४	खुणा	।।ज्ञा.गा.चां.६९.३।।	तो नोवरा नातुडे कोणा । मुक्ताई चांगया सांगतसे खुणा
३२५	खुणे	।।ज्ञा.गा.चां.६७.४।।	सिद्धांतीचें वर्म अनुभवीं जाणे । वटेश्वर चांगा बोलिला खुणे
३२६	खूण	।।ज्ञा.गा.चां.६३.३।।	चांगा म्हणे मुक्ताईची आण । सांगितली खूण वटेश्वरीं
३२७	खेचरा	।।ज्ञा.गा.चां.११.४।।	ऐशी निद्रा तुज लागो रे पुत्रा । मुक्ताई खेचरा उपदेशी मंत्रा
३२८	खोल	।।ज्ञा.गा.चां.२१.२।।	कांहीं बोलसी तरी अबोलणें बोल । बोलणें बोलसी तरी तितुकें खोल
३२९	गगन	।।ज्ञा.गा.चां.५०.१।।	मही अंबु तेज मारुत । गगन सामावे ज्ञानपरी ज्ञानी
३३०	गजस्कंधीं	।।ज्ञा.गा.चां.७१.३।।	न्हाणिली धुणिली गजस्कंधीं मिरवली । बोळवीत गेली चौघेंजणें
३३१	गडबडा	।।ज्ञा.गा.चां.१९.३।।	सासुनें खादलें उंडे सुन तरळे । लेकी लासिली जांवाई गडबडा लोळे
३३२	गमन	।।ज्ञा.गा.चां.३४.२।।	गमना गमन नाहीं संसार पैं नाहीं । वटेश्वरीं सोयी सांगितली
३३३	गमना	।।ज्ञा.गा.चां.३४.२।।	गमना गमन नाहीं संसार पैं नाहीं । वटेश्वरीं सोयी सांगितली
३३४	गरुवारू	।।ज्ञा.गा.चां.१८.३।।	डोळियांतील बाहुली जालिसे गरुवारू । तिशी सुईण मेळवा अरुवारु
३३५	गळां	।।ज्ञा.गा.चां.६६.३।।	मुंगिचिया गळां तुळशिचा लोहडणा । चांगा वटेश्वर सांगतो खुणा
३३६	गळां	।।ज्ञा.गा.चां.७२.१।।	नोवरीच्या गळां तुळशीच्या माळा । वऱ्हाडी सकळां तुम्हीं व्हावें
३३७	गव्हारा	।।ज्ञा.गा.चां.२४.२।।	सांडीं बंधन सोय धरीं गव्हारा । जाईं मूळस्थाना आपुलिया
३३८	गांवा	।।ज्ञा.गा.चां.७१.२।।	सोहळा जाला नोवरा गांवा गेला । वेगीं आइती करा नोवरी बोलावा

३३९	गांवे	।।ज्ञा.गा.चां.५६.२।।	कऱ्हे बारा गांवे येरझारा करी । शेखीं पोट भरी कांट्यावरी
३४०	गाजे	।।ज्ञा.गा.चां.४४.२।।	रुणझुण रुणझुण कीनरी वाजे । येणेंचि आनंदें त्रिभुवन गाजे
३४१	गिळीयेला	।।ज्ञा.गा.चां.३६.३।।	चांगा वटेश्वर सोहं जाला । अवघाचि गिळीयेला बाईये वो
३४२	गिवसिताती	।।ज्ञा.गा.चां.१७.१।।	राउळींचे कर चुकले जाण । गिवसिताती साहीजणें वेळोवेळीं
३४३	गिवसिसी	।।ज्ञा.गा.चां.६१.३।।	चांगा म्हणे मन भुललें पायीं। वटेश्वर न देखतां गिवसिसी काई
३४४	गिवसुनि	।।ज्ञा.गा.चां.५१.१।।	तुझा तूं चुकलासी गिवसुनि घेई । सांडीं देहवासना नाहीं तें घेईं
३४५	गुज	।।ज्ञा.गा.चां.६५.४।।	चांगा म्हणे जीवींचें गुज । वटेश्वरीं मज सांगितलें
३४६	गुण	।।ज्ञा.गा.चां.०७.१।।	गुण ना निर्गुण शब्दातीत । तेथें तूं निश्चित बाळा निज
३४७	गुण	।।ज्ञा.गा.चां.३२.२।।	दोहींचा गुण एक जाला । निर्गुण दादुला सोहंकारु
३४८	गुण	।।ज्ञा.गा.चां.४६.१।।	गुण नाहीं तेथें निर्गुण । गुणातीत शुध्द चैतन्य
३४९	गुण	।।ज्ञा.गा.चां.५७.१।।	रूप नाहीं तेथें नांव नाहीं । गुण नाहीं तेथें निर्गुण नाहीं
३५०	गुण	।।ज्ञा.गा.चां.५७.३।।	चांगा वटेश्वरीं रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
३५१	गुण	।।ज्ञा.गा.चां.६२.३।।	वटेश्वर चांगा रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
३५२	गुणसंबंध	।।ज्ञा.गा.चां.४६.२।।	गुणसंबंध भाविसी काई । गुणातीत निर्गुण ध्याई
३५३	गुणातीत	।।ज्ञा.गा.चां.०८.१।।	गुणातीत डाहाळीं पाळणा लाविला । तेथें सुत पहुडला मुक्ताईचा
३५४	गुणातीत	।।ज्ञा.गा.चां.४५.१।।	गुणातीत पाहतां एक । एक पाहतां नाहीं द्वैत
३५५	गुणातीत	।।ज्ञा.गा.चां.४६.१।।	गुण नाहीं तेथें निर्गुण । गुणातीत शुध्द चैतन्य
३५६	गुणातीत	।।ज्ञा.गा.चां.४६.२।।	गुणसंबंध भाविसी काई । गुणातीत निर्गुण ध्याई
३५७	गुरु	।।ज्ञा.गा.चां.५४.३।।	जंव नाहीं कृपा गुरु फळीं बापा । तंव कैसेनी दीपा पावशील
३५८	गूज	।।ज्ञा.गा.चां.०४.३।।	अहंतेसीं सोहं तें गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
३५९	गूज	।।ज्ञा.गा.चां.२१.४।।	बोलणें अबोलणें वटेश्वरीं गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
३६०	गे	।।ज्ञा.गा.चां.२८.२।।	काय सांगों गे माय अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
३६१	गे	।।ज्ञा.गा.चां.७७.२।।	घोंगडें खांदीं छपावया जाय । मागुता चांगा नये तो गे माय
३६२	गेला	।।ज्ञा.गा.चां.३१.१।।	आनंदवनीं भ्रतार होता । झुरकन उडाला गेला केउता
३६३	गेला	।।ज्ञा.गा.चां.३८.१।।	दीपकळिका शोधितां कांहींच नाहीं । मावळला गेला कवणे ठायीं
३६४	गेला	।।ज्ञा.गा.चां.७१.२।।	सोहळा जाला नोवरा गांवा गेला । वेगीं आइती करा नोवरी बोलावा

३६५	गेला	।।ज्ञा.गा.चां.७५.१।।	अंबुला विकावया हटासि नेला । मोल जालें तंव पळुनी गेला
३६६	गेलिये	।।ज्ञा.गा.चां.२८.१।।	अवघी डोळां पाहूं गेलिये । तंव अवघा अवघेंचि जालिये
३६७	गेली	।।ज्ञा.गा.चां.७१.३।।	न्हाणिली धुणिली गजस्कंधीं मिरवली । बोळवीत गेली चौघेंजणें
३६८	गेलें	।।ज्ञा.गा.चां.०६.१।।	ऐकें चांगया फळ फळासि आलें । येऊनियां नासूनी गेलें
३६९	गेलें	।।ज्ञा.गा.चां.४२.१।।	पोहों गेलें तंव मी माझी हारपलें । ठकचि ठेलें काय सांगों
३७०	गेलें	।।ज्ञा.गा.चां.५७.२।।	रूप नाहीं तेथें मन सांगावया गेलें । आपणचि बुडालें अरुपी रे
३७१	गेलों	।।ज्ञा.गा.चां.३१.२।।	नाम नाहीं रूप नाहीं । पाहों गेलों तो कांहींच नाहीं
३७२	गोठला	।।ज्ञा.गा.चां.४७.३।।	वटेश्वर चांगा तुपी पैं गोठला । पोट फिटला भ्रांतियेचा
३७३	गोडी	।।ज्ञा.गा.चां.२३.१।।	अहंकार अविद्या हेंचि पैं घोंगडी । पांगुरता गोडी नाहीं मज
३७४	गोपाळाचे	।।ज्ञा.गा.चां.२७.२।।	भले रे भले रे दास गोपाळाचे । भक्तिबोधें बोधले साचे
३७५	गोमटी	।।ज्ञा.गा.चां.५६.१।।	मोळी विकुनी खीर वोखटी । आंबिल गोमटी बैसलिया
३७६	गोरी	।।ज्ञा.गा.चां.७६.१।।	अंबुल्यासवें सुतली गोरी । पाहे तंव अंबुला नेला चोरी
३७७	गोल्हाटमंडळ	।।ज्ञा.गा.चां.३६.२।।	गोल्हाटमंडळ भेदोनियां जाये । नाहीं तें पाहे डोळेभरी
३७८	गोल्हाटीं	।।ज्ञा.गा.चां.१०.१।।	आपुलिया मारूनी येई कां भेटी । मग गोल्हाटीं सांठवीन
३७९	गोळकीं	।।ज्ञा.गा.चां.१२.१।।	ब्रह्मांड गोळकीं पवनाच्या पालखीं । अवधूत कवतुकीं पहुडलासे
३८०	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.चां.६६.२।।	मुंगी लाठी मुंगी लाठी । वैकुंठींच्या खुणा सांगतसे गोष्टी
३८१	गोष्टी	।।ज्ञा.गा.चां.७२.४।।	वटेश्वर चांगा नोवरीचे पाठी । सनकादिक गोष्टी करिताती
३८२	घर	।।ज्ञा.गा.चां.०५.४।।	मुक्ताई जीवन चांगया दिधलें । निर्गुणीं साधिलें घर कैसें
३८३	घरटी	।।ज्ञा.गा.चां.१९.२।।	दिहा पडे चांदणें रात्रीं पडे ऊष्ण । चोर घरटी घाली तराळ घाली खाण
३८४	घराचार	।।ज्ञा.गा.चां.३२.३।।	आपुला सांडिला परावा मांडिला । घराचार नासला काय सांगों
३८५	घराचार	।।ज्ञा.गा.चां.७२.२।।	मांडाल आपुला घराचार । नोवरी साचार पर्णिलिये
३८६	घातली	।।ज्ञा.गा.चां.७७.४।।	घोंगडीया तेणें घातली मिठी । संसारा तुटी म्हणे चांगा
३८७	घातलें	।।ज्ञा.गा.चां.१९.४।।	धमकत घुसळण घातलें पारी । वटेश्वरसुता म्हणे मुक्ताई अवधारी
३८८	घालिती	।।ज्ञा.गा.चां.३९.३।।	बुडाला बुडाला ऐसें जन लोक म्हणती । सेखीं उडी कोणी न घालिती
३८९	घाली	।।ज्ञा.गा.चां.१९.२।।	दिहा पडे चांदणें रात्रीं पडे ऊष्ण । चोर घरटी घाली तराळ घाली खाण
३९०	घाली	।।ज्ञा.गा.चां.१९.२।।	दिहा पडे चांदणें रात्रीं पडे ऊष्ण । चोर घरटी घाली तराळ घाली खाण

३९१	घुसळण	।।ज्ञा.गा.चां.१९.४।।	धमकत घुसळण घातलें पारी । वटेश्वरसुता म्हणे मुक्ताई अवधारी
३९२	घेई	।।ज्ञा.गा.चां.५१.१।।	तुझा तूं चुकलासी गिवसुनि घेई । सांडीं देहवासना नाहीं तें घेईं
३९३	घेई	।।ज्ञा.गा.चां.५१.२।।	सोहं सोहं हा घेई विचार । हें जाणतो वटेश्वर
३९४	घेईं	।।ज्ञा.गा.चां.५१.१।।	तुझा तूं चुकलासी गिवसुनि घेई । सांडीं देहवासना नाहीं तें घेईं
३९५	घेतला	।।ज्ञा.गा.चां.१४.३।।	वटेश्वर चांगा मुळीं लागला । पोसणा घेतला मुक्ताईनें
३९६	घोंगडी	।।ज्ञा.गा.चां.२३.१।।	अहंकार अविद्या हेंचि पैं घोंगडी । पांगुरता गोडी नाहीं मज
३९७	घोंगडी	।।ज्ञा.गा.चां.७७.१।।	अवघी घोंगडी नेली हाटा । दावी चोहटा पंढरीरावो
३९८	घोंगडीया	।।ज्ञा.गा.चां.२३.३।।	आशा तृष्णा दोघी बहिणी । लोळती धरणीं घोंगडीया
३९९	घोंगडीया	।।ज्ञा.गा.चां.२३.४।।	हिंसा निंदा चिंता या तिघी जणी । घोंगडीया आटणी होतसे
४००	घोंगडीया	।।ज्ञा.गा.चां.७७.४।।	घोंगडीया तेणें घातली मिठी । संसारा तुटी म्हणे चांगा
४०१	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.चां.२३.२।।	घोंगडें नेलें नारायणा । अछिप होतो बोल कोणा
४०२	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.चां.२३.५।।	घोंगडें माझें फाडलें पोरी । काम क्रोध दोघीं सहोदरी
४०३	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.चां.२३.६।।	मुक्ताई म्हणे घोंगडें सांडीं । वटेश्वरीं मांडीं ठाण आतां
४०४	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.चां.७७.२।।	घोंगडें खांदीं छपावया जाय । मागुता चांगा नये तो गे माय
४०५	घोंगडें	।।ज्ञा.गा.चां.७७.३।।	छपितां घोंगडें देखिलें बरें । टाकिलें उदारे पांडुरंगें
४०६	घ्यावया	।।ज्ञा.गा.चां.३५.३।।	चांगा वटेश्वरीं केशव फुलला । भ्रमर जाला रस घ्यावया
४०७	चहूंहुनी	।।ज्ञा.गा.चां.६४.१।।	आरे ते ते ते ते ते ते ते ते। चहूंहुनी परतें तें
४०८	चांगदेव	।।ज्ञा.गा.चां.२७.३।।	चांगदेव म्हणे वटेश्वराचे
४०९	चांगदेवीं	।।ज्ञा.गा.चां.४३.३।।	अहंकार सांडी बोध झाला । चांगा मोहिला चांगदेवीं
४१०	चांगदेवें	।।ज्ञा.गा.चां.३७.३।।	अहंकार सांडी बोध पैं जाला । चांगया मोहिला चांगदेवें
४११	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.०१.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भ्रमिस्त देहीं । निर्धारी राहीं स्वप्न कैचें
४१२	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.०४.३।।	अहंतेसीं सोहं तें गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
४१३	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.०५.४।।	मुक्ताई जीवन चांगया दिधलें । निर्गुणीं साधिलें घर कैसें
४१४	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.०६.१।।	ऐकें चांगया फळ फळासि आलें । येऊनियां नासूनी गेलें
४१५	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.०८.६।।	निद्रा ना जागृति निजसील काई । परियेसी चांगया बोले मुक्ताई
४१६	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.११.२।।	जो जो जो जो म्हणतसे माया । साकारातीत निज रे चांगया

४१७	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.१२.२।।	बोलवी चांगया मुक्ताई माता । ब्रह्मविद्या परीये सुख देतां
४१८	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.१३.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया वटेश्वरा । निरुता पाहे स्वयें साकारा
४१९	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.१४.२।।	मुळींच चांगा नाहींसा जाला । मुक्ताई म्हणे चांगया भलाभला
४२०	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.१५.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया चेई । स्वयंभू चेइला वटेश्वरीं
४२१	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.१७.३।।	मुक्ताई करें लेईलें अंजन । चांगया निधान उपदेशिलें
४२२	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.१८.४।।	सुईचें आणीवर रचिलें पाठार । मुक्ताई म्हणे चांगया सांग याचा विचार
४२३	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.२०.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भला । जें दाविलें तें आपण भला
४२४	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.२१.४।।	बोलणें अबोलणें वटेश्वरीं गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
४२५	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.२२.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया नवल वितलें । असतां मी माझें हारपलें
४२६	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.२४.३।।	तेथींच्या तेथें राहीं परियेसी । चांगया बोले मुक्ताईशी
४२७	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.३०.४।।	हें बोलणें सिद्धांतीचें शेवटीं । चांगया वेदांतीं कथन केलें
४२८	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.३७.३।।	अहंकार सांडी बोध पैं जाला । चांगया मोहिला चांगदेवें
४२९	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.३८.३।।	सेखिं जे सरले सरोनि जे उरले । चांगया दिधलें चोरोनियां
४३०	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.५१.३।।	शब्दातीत जाणोनि निरुतें । चांगया वटेश्वरीं जन्मा भरितें
४३१	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.५४.४।।	मुक्ताई चांगया तत्त्वें तत्त्व लया । हरिभावीं माया हारपली
४३२	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.६४.३।।	नव्हे तें काय कैसें पैं जालें । चांगया वटेश्वरीं अनुभवें पाहिलें
४३३	चांगया	।।ज्ञा.गा.चां.६९.३।।	तो नोवरा नातुडे कोणा । मुक्ताई चांगया सांगतसे खुणा
४३४	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.०१.२।।	चांगा म्हणे बाई सांग मुक्ताबाई । लटिकें साच वर्ततें देहीं
४३५	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.०२.३।।	चांगा म्हणे सांग मुक्ताई । साच कीं लटिकें वर्तते देहीं
४३६	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.०६.३।।	चांगा वटेश्वरीं फळला । विज्ञानफळीं परिपाका आला
४३७	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.०७.४।।	वटेश्वरसूत चांगा अवधूत । मुक्ताई शांतवीत ज्ञानदृष्टी
४३८	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.१४.१।।	चांगा जन्मला माध्यान्ह काळीं । मायबापें दोन्ही नाहींशीं जाली
४३९	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.१४.२।।	मुळींच चांगा नाहींसा जाला । मुक्ताई म्हणे चांगया भलाभला
४४०	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.१४.३।।	वटेश्वर चांगा मुळीं लागला । पोसणा घेतला मुक्ताईनें
४४१	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.२६.३।।	वटेश्वर चांगा ज्ञानदीपें उजळला । सोहं शब्दीं लावियला बाईयांनो
४४२	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.२८.४।।	वटेश्वर चांगा अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं

४४३	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.२९.३।।	तेथें फळ ना डाळ जाति ना कुळ । वटेश्वर चांगा जाला निर्मूळ
४४४	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.३१.३।।	ऋषि राहिला शब्द निमाला । वटेश्वर चांगा विस्मित झाला
४४५	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.३३.३।।	चांगा द्वैत होता तो अद्वैत जाला । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
४४६	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.३५.३।।	चांगा वटेश्वरीं केशव फुलला । भ्रमर जाला रस घ्यावया
४४७	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.३६.३।।	चांगा वटेश्वर सोहं जाला । अवघाचि गिळीयेला बाईये वो
४४८	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.३९.४।।	मुक्ताई सांगडी वटेश्वर तारूं । चांगा पैलपारु उतरिला
४४९	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.४०.३।।	चांगा वटेश्वर विश्वंभर जाला । प्रेमें तो लाधला क्षीर देखा
४५०	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.४१.४।।	वटेश्वर चांगा शून्यीं बुडाला । डोळसु जाला परब्रह्मीं
४५१	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.४२.३।।	पारुषली मति अतिज्ञान ज्योति । वटेश्वरीं निवृत्ति चांगा म्हणे
४५२	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.४३.३।।	अहंकार सांडी बोध झाला । चांगा मोहिला चांगदेवीं
४५३	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.४४.३।।	चांगा वटेश्वर नादीं निमाला । ब्रह्म पाहतां ब्रह्मचि जाला
४५४	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.४५.३।।	चांगा वटेश्वरीं निजभावो । येर सांडुनी सकळिक वावो
४५५	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.४६.३।।	चांगा वटेश्वरीं निर्गुण । भक्तिभावें झाला सगुण
४५६	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.४७.३।।	वटेश्वर चांगा तुपी पैं गोठला । पोट फिटला भ्रांतियेचा
४५७	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.४८.३।।	तेथें फूल ना फळ जाति ना कूळ । वटेश्वरीं चांगा जाला निर्मळ
४५८	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.४९.३।।	वटेश्वर चांगा संत पैं जाला । अवघ्यासी बुडाला परब्रह्मीं
४५९	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.५०.६।।	शिवगोत्री चांगा म्हणे आवाच्य नित्य । तें वटेश्वरीं सत्य सांगितलें
४६०	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.५२.३।।	जोडिलें सुख नवजाये । तैसा चांगा पाहे वटेश्वरीं
४६१	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.५३.३।।	चांगा वटेश्वरीं सोहं झाला । अवघाचि बुडाला ज्ञानडोहीं
४६२	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.५५.३।।	चांगा वटेश्वरीं विनवितो दातारा । वायांची संसारा आणियले
४६३	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे
४६४	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.५७.३।।	चांगा वटेश्वरीं रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
४६५	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.५८.३।।	व्योमीं व्योम हारपलें जैसें । चांगा वटेश्वरा देखतां तैसें
४६६	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.५९.३।।	चांगा म्हणे वटेश्वर आपणापें ध्याईं । मग निजलिंग तूंचि होईं
४६७	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.६०.३।।	जरी सांडिशील भ्रमु होसील लीनु । तरी चांगा म्हणे तनु वटेश्वरीं
४६८	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.६१.३।।	चांगा म्हणे मन भुललें पायीं। वटेश्वर न देखतां गिवसिसी काई

४६९	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.६२.३।।	वटेश्वर चांगा रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
४७०	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.६३.३।।	चांगा म्हणे मुक्ताईची आण । सांगितली खूण वटेश्वरीं
४७१	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.६५.४।।	चांगा म्हणे जीवींचें गुज । वटेश्वरीं मज सांगितलें
४७२	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.६६.३।।	मुंगिचिया गळां तुळशिचा लोहडणा । चांगा वटेश्वर सांगतो खुणा
४७३	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.६७.४।।	सिद्धांतीचें वर्म अनुभवीं जाणे । वटेश्वर चांगा बोलिला खुणे
४७४	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.६८.४।।	दिगंबर नोवरा क्षपणिक वऱ्हाडी । वटेश्वर चांगा वाहतो लुगडीं
४७५	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.७०.४।।	वटेश्वर चांगा वरधवा । तुम्हीं नेऊनि मध्यें बैसवा
४७६	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.७१.४।।	ज्याची नोवरी त्या हातीं लाविली । चांगा म्हणे आतां निश्चिंत झाली
४७७	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.७२.४।।	वटेश्वर चांगा नोवरीचे पाठी । सनकादिक गोष्टी करिताती
४७८	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.७३.१।।	वऱ्हाडी आलें संसारनगरा । चांगा नोवरा केळवला
४७९	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.७४.३।।	वटेश्वरीं चांगा सूक्ष्म स्थूळ । जाति ना कूळ बाईयांनो
४८०	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.७६.३।।	चांगा म्हणे जागा जागारे भाई । देहा खन पडिलें भाई
४८१	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.७७.२।।	घोंगडें खांदीं छपावया जाय । मागुता चांगा नये तो गे माय
४८२	चांगा	।।ज्ञा.गा.चां.७७.४।।	घोंगडीया तेणें घातली मिठी । संसारा तुटी म्हणे चांगा
४८३	चांगाया	।।ज्ञा.गा.चां.७५.४।।	पळतां अंबुला पदरीं धरिला । चांगाया स्वामी वटेश्वरीं भेटला
४८४	चांग्या	।।ज्ञा.गा.चां.२५.३।।	चांग्या सोय धरी ज्ञान वटेश्वरीं । मुक्ताई जिव्हारीं बोध करी
४८५	चांदणें	।।ज्ञा.गा.चां.१९.२।।	दिहा पडे चांदणें रात्रीं पडे ऊष्ण । चोर घरटी घाली तराळ घाली खाण
४८६	चिंता	।।ज्ञा.गा.चां.२३.४।।	हिंसा निंदा चिंता या तिघी जणी । घोंगडीया आटणी होतसे
४८७	चित्त	।।ज्ञा.गा.चां.५०.४।।	मन बुद्धि चित्त इंद्रियेंसी अहंकार । सामावे आकार निराकारी
४८८	चित्तीं	।।ज्ञा.गा.चां.०५.१।।	मी माझें दुरित आशापाश चित्तीं । मोह ममता भ्रांति अहंभावें
४८९	चित्रीव	।।ज्ञा.गा.चां.६८.१।।	नोवरीचे हातीं चित्रीव काठी। नोवरी लागे संन्याशापाठीं
४९०	चिदानंदीं	।।ज्ञा.गा.चां.१०.५।।	तेथें ओळखी नाहीं विसरु नाहीं । चिदानंदीं पाहीं रूप तुझें
४९१	चिदानंदीं	।।ज्ञा.गा.चां.५३.१।।	मनसंकल्प शुद्ध पैं नव्हे । येऱ्हवी सदोदित आहे चिदानंदीं
४९२	चिदानंदीं	।।ज्ञा.गा.चां.६०.२।।	सांडिं अभिमान सांडिं अभिमान । चिदानंदीं लीन होई पारे
४९३	चीर	।।ज्ञा.गा.चां.७२.३।।	वरमायेचे चीर वोहमाय नेसली । त्या आम्हां भली सोयरीक झाली
४९४	चुकला	।।ज्ञा.गा.चां.२६.२।।	मार्ग चुकला विसर पडला । वरपढा जाला विषय चोरा

४९५	चुकलासी	।।ज्ञा.गा.चां.५१.१।।	तुझा तूं चुकलासी गिवसुनि घेई । सांडीं देहवासना नाहीं तें घेईं
४९६	चुकले	।।ज्ञा.गा.चां.१७.१।।	राउळींचे कर चुकले जाण । गिवसिताती साहीजणें वेळोवेळीं
४९७	चुकलें	।।ज्ञा.गा.चां.०९.१।।	बाळक चुकलें सकुमार तान्हुलें । त्यानें पैं सांडिलें मायाजाळ
४९८	चेइला	।।ज्ञा.गा.चां.१५.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया चेई । स्वयंभू चेइला वटेश्वरीं
४९९	चेई	।।ज्ञा.गा.चां.१५.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया चेई । स्वयंभू चेइला वटेश्वरीं
५००	चेवो	।।ज्ञा.गा.चां.१०.४।।	तेथें जाग पां जाग नीज पां नीज । मग तुज चेवो कैचा
५०१	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.चां.१३.२।।	जाणें येणें नाहीं ते निर्गुण पाही । चैतन्य होई शुद्धबुद्ध
५०२	चैतन्य	।।ज्ञा.गा.चां.४६.१।।	गुण नाहीं तेथें निर्गुण । गुणातीत शुध्द चैतन्य
५०३	चोजवितलें	।।ज्ञा.गा.चां.६७.२।।	आचोजीं चोजवितलें । तें स्वर्गीं जाणवलें रे भाई
५०४	चोजवेना	।।ज्ञा.गा.चां.३०.१।।	प्रकृतीचें पूजन प्रकृतीच्या ठायीं । असतां तोही परि चोजवेना
५०५	चोर	।।ज्ञा.गा.चां.१९.२।।	दिहा पडे चांदणें रात्रीं पडे ऊष्ण । चोर घरटी घाली तराळ घाली खाण
५०६	चोरा	।।ज्ञा.गा.चां.२६.२।।	मार्ग चुकला विसर पडला । वरपढा जाला विषय चोरा
५०७	चोरी	।।ज्ञा.गा.चां.७६.१।।	अंबुल्यासवें सुतली गोरी । पाहे तंव अंबुला नेला चोरी
५०८	चोरोनियां	।।ज्ञा.गा.चां.३८.३।।	सेखिं जे सरले सरोनि जे उरले । चांगया दिधलें चोरोनियां
५०९	चोहटा	।।ज्ञा.गा.चां.७७.१।।	अवघी घोंगडी नेली हाटा । दावी चोहटा पंढरीरावो
५१०	चौघेंजणें	।।ज्ञा.गा.चां.७१.३।।	न्हाणिली धुणिली गजस्कंधीं मिरवली । बोळवीत गेली चौघेंजणें
५११	छंदु	।।ज्ञा.गा.चां.१०.३।।	सोहं सोहं सोहं हाचि धरीं छंदु । सुखें निद्रा करीं अद्वैतीं रे
५१२	छपावया	।।ज्ञा.गा.चां.७७.२।।	घोंगडें खांदीं छपावया जाय । मागुता चांगा नये तो गे माय
५१३	छपितां	।।ज्ञा.गा.चां.७७.३।।	छपितां घोंगडें देखिलें बरें । टाकिलें उदारें पांडुरंगें
५१४	छाया	।।ज्ञा.गा.चां.१३.१।।	रूप ना छाया त्रिगुणरहित । ज्योतिस्वरूप हें पां नित्य
५१५	छाया	।।ज्ञा.गा.चां.६२.२।।	तेथें अभ्र ना छाया विश्व ना माया । एकलें ब्रह्म सदोदित
५१६	जंव	।।ज्ञा.गा.चां.५४.३।।	जंव नाहीं कृपा गुरु फळीं बापा । तंव कैसेनी दीपा पावशील
५१७	जगीं	।।ज्ञा.गा.चां.३४.३।।	वटेश्वर जगीं जिव्हाळा । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
५१८	जणी	।।ज्ञा.गा.चां.२३.४।।	हिंसा निंदा चिंता या तिघी जणी । घोंगडीया आटणी होतसे
५१९	जन	।।ज्ञा.गा.चां.३९.१।।	वळे ना वरुशे नई पूर आला । कोरडिये नई जन बुडाला
५२०	जन	।।ज्ञा.गा.चां.३९.३।।	बुडाला बुडाला ऐसें जन लोक म्हणती । सेखीं उडी कोणी न घालिती

५२१	जन्मला	।।ज्ञा.गा.चां.१४.१।।	चांगा जन्मला माध्यान्ह काळीं । मायबापें दोन्ही नाहींशीं जाली
५२२	जन्मला	।।ज्ञा.गा.चां.६९.१।।	नोवरीचे पोटीं नोवरा जन्मला । सोहळा जाला काय सांगों
५२३	जन्मली	।।ज्ञा.गा.चां.६७.१।।	सासूचे आधीं सून जन्मली। सून मारून सासू नोवरी झाली
५२४	जन्मा	।।ज्ञा.गा.चां.५१.३।।	शब्दातीत जाणोनि निरुतें । चांगया वटेश्वरीं जन्मा भरितें
५२५	जरी	।।ज्ञा.गा.चां.६०.३।।	जरी सांडिशील भ्रमु होसील लीनु । तरी चांगा म्हणे तनु वटेश्वरीं
५२६	जळामाजी	।।ज्ञा.गा.चां.३०.२।।	जळामाजी भानु बिंबला दिसे । तैसा देहीं दिसे परमात्मा
५२७	जवळी	।।ज्ञा.गा.चां.०७.२।।	पाळणा लाविला हृदयकमळीं । मुक्ताई जवळी सादविते
५२८	जांवाई	।।ज्ञा.गा.चां.१९.३।।	सासुनें खादलें उंडे सुन तरळे । लेकी लासिली जांवाई गडबडा लोळे
५२९	जाईं	।।ज्ञा.गा.चां.२४.२।।	सांडीं बंधन सोय धरीं गव्हारा । जाईं मूळस्थाना आपुलिया
५३०	जाग	।।ज्ञा.गा.चां.१०.४।।	तेथें जाग पां जाग नीज पां नीज । मग तुज चेवो कैचा
५३१	जाग	।।ज्ञा.गा.चां.१०.४।।	तेथें जाग पां जाग नीज पां नीज । मग तुज चेवो कैचा
५३२	जागवा	।।ज्ञा.गा.चां.२७.१।।	ऐलाड हुडाचे पैलाड हुडाचे । जागवा जागवा हरीचे
५३३	जागवा	।।ज्ञा.गा.चां.२७.१।।	ऐलाड हुडाचे पैलाड हुडाचे । जागवा जागवा हरीचे
५३४	जागा	।।ज्ञा.गा.चां.७६.३।।	चांगा म्हणे जागा जागारे भाई । देहा खन पडिलें भाई
५३५	जागारे	।।ज्ञा.गा.चां.७६.३।।	चांगा म्हणे जागा जागारे भाई । देहा खन पडिलें भाई
५३६	जागृति	।।ज्ञा.गा.चां.०८.३।।	निद्रा ना जागृति भोगी पैं उन्मनीं । लक्ष ते भेदुनि निज पाटीं
५३७	जागृति	।।ज्ञा.गा.चां.०८.६।।	निद्रा ना जागृति निजसील काई । परियेसी चांगया बोले मुक्ताई
५३८	जाण	।।ज्ञा.गा.चां.१७.१।।	राउळींचे कर चुकले जाण । गिवसिताती साहीजणें वेळोवेळीं
५३९	जाणतो	।।ज्ञा.गा.चां.५१.२।।	सोहं सोहं हा घेई विचार । हें जाणतो वटेश्वर
५४०	जाणवलें	।।ज्ञा.गा.चां.६७.२।।	आचोजीं चोजवितलें । तें स्वर्गीं जाणवलें रे भाई
५४१	जाणे	।।ज्ञा.गा.चां.६७.४।।	सिद्धांतीचें वर्म अनुभवीं जाणे । वटेश्वर चांगा बोलिला खुणे
५४२	जाणें	।।ज्ञा.गा.चां.१३.२।।	जाणें येणें नाहीं ते निर्गुण पाही । चैतन्य होई शुद्धबुद्ध
५४३	जाणोनि	।।ज्ञा.गा.चां.५१.३।।	शब्दातीत जाणोनि निरुतें । चांगया वटेश्वरीं जन्मा भरितें
५४४	जाति	।।ज्ञा.गा.चां.२९.३।।	तेथें फळ ना डाळ जाति ना कुळ । वटेश्वर चांगा जाला निर्मूळ
५४५	जाति	।।ज्ञा.गा.चां.४८.३।।	तेथें फूल ना फळ जाति ना कूळ । वटेश्वरीं चांगा जाला निर्मळ
५४६	जाति	।।ज्ञा.गा.चां.६०.१।।	कर्म धर्म जाति नाहीं भेदु । वायां माया बहू वाढवसी

५४७	जाति	।।ज्ञा.गा.चां.७०.१।।	कुडी हे नोवरी आत्मा हा नोवरा । दोघें पर्णू जाति निरंतरा
५४८	जाति	।।ज्ञा.गा.चां.७४.३।।	वटेश्वरीं चांगा सूक्ष्म स्थूळ । जाति ना कूळ बाईयांनो
५४९	जाय	।।ज्ञा.गा.चां.७७.२।।	घोंगडें खांदीं छपावया जाय । मागुता चांगा नये तो गे माय
५५०	जाये	।।ज्ञा.गा.चां.०५.३।।	नाशिवंत देह पंचतत्व मोळी । वायांचि वाहाटुळी उडोनि जाये
५५१	जाये	।।ज्ञा.गा.चां.३६.२।।	गोल्हाटमंडळ भेदोनियां जाये । नाहीं तें पाहे डोळेभरी
५५२	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.१४.२।।	मुळींच चांगा नाहींसा जाला । मुक्ताई म्हणे चांगया भलाभला
५५३	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.२६.२।।	मार्ग चुकला विसर पडला । वरपढा जाला विषय चोरा
५५४	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.२९.३।।	तेथें फळ ना डाळ जाति ना कुळ । वटेश्वर चांगा जाला निर्मूळ
५५५	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.३२.१।।	पतिव्रते पुंश्चलि सांगात जाला । दोहींतें भेटला एक देखा
५५६	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.३२.२।।	दोहींचा गुण एक जाला । निर्गुण दादुला सोहंकारु
५५७	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.३२.४।।	वटेश्वरीं व्यभिचार जाला । परपुरुष भुंजला शून्यें तेथें
५५८	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.३३.३।।	चांगा द्वैत होता तो अद्वैत जाला । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
५५९	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.३५.२।।	तेथें सुमन झाडीन अनुहातें । शिष्ट अनुभवुनि बुद्धि तोचि जाला
५६०	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.३५.३।।	चांगा वटेश्वरीं केशव फुलला । भ्रमर जाला रस घ्यावया
५६१	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.३६.३।।	चांगा वटेश्वर सोहं जाला । अवघाचि गिळीयेला बाईये वो
५६२	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.३७.३।।	अहंकार सांडी बोध पैं जाला । चांगया मोहिला चांगदेवें
५६३	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.४०.३।।	चांगा वटेश्वर विश्वंभर जाला । प्रेमें तो लाधला क्षीर देखा
५६४	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.४१.४।।	वटेश्वर चांगा शून्यीं बुडाला । डोळसु जाला परब्रह्मीं
५६५	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.४४.३।।	चांगा वटेश्वर नादीं निमाला । ब्रह्म पाहतां ब्रह्मचि जाला
५६६	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.४८.३।।	तेथें फूल ना फळ जाति ना कूळ । वटेश्वरीं चांगा जाला निर्मळ
५६७	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.४९.३।।	वटेश्वर चांगा संत पैं जाला । अवघ्यासी बुडाला परब्रह्मीं
५६८	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.५४.१।।	देवी देवो जाला भावासी अबोला । निमोनि उरला आपपरें
५६९	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.६९.१।।	नोवरीचे पोटीं नोवरा जन्मला । सोहळा जाला काय सांगों
५७०	जाला	।।ज्ञा.गा.चां.७१.२।।	सोहळा जाला नोवरा गांवा गेला । वेगीं आइती करा नोवरी बोलावा
५७१	जालिये	।।ज्ञा.गा.चां.२८.१।।	अवघी डोळां पाहूं गेलिये । तंव अवघा अवघेंचि जालिये
५७२	जालिसे	।।ज्ञा.गा.चां.१८.३।।	डोळियांतील बाहुली जालिसे गरुवारू । तिशी सुईण मेळवा अरुवारु

५७३	जाली	।।ज्ञा.गा.चां.१४.१।।	चांगा जन्मला माध्यान्ह काळीं । मायबापें दोन्ही नाहींशीं जाली
५७४	जाली	।।ज्ञा.गा.चां.२२.२।।	बुद्धि बुडाली वासना खुंटली । तैसी परी जाली काय सांगों
५७५	जाली	।।ज्ञा.गा.चां.४१.२।।	सुखाची माऊली भेटावया आली । स्तनपान जाली याचकासी
५७६	जाली	।।ज्ञा.गा.चां.६८.३।।	विश्वरूप नोवरी संन्याशा रातली । त्या आम्हा भली सोयरीक जाली
५७७	जालें	।।ज्ञा.गा.चां.२२.१।।	बुथिचेनि बोले नाहीं मविले । सेखि पाहे तंव कांहीं ना जालें
५७८	जालें	।।ज्ञा.गा.चां.२६.१।।	सोहं तें होतें कोहं जालें। निज विसरलें काय सांगों
५७९	जालें	।।ज्ञा.गा.चां.२९.१।।	आकार पुजितां निराकार जालें । शून्यीं बुडालें बाईयांनो
५८०	जालें	।।ज्ञा.गा.चां.२९.२।।	शून्याचा अंकुर शून्य फळलें । व्योमाकार जालें मन तेथें
५८१	जालें	।।ज्ञा.गा.चां.४१.१।।	डोळे पैं दोंदिल जालें माझें । आपुलें सहजें रूप देखे
५८२	जालें	।।ज्ञा.गा.चां.४८.१।।	साकार पूजितां निराकार जालें। शून्यीं बुडालें बाईये वो
५८३	जालें	।।ज्ञा.गा.चां.४८.२।।	शून्याच्या आकारी शून्यचि फळलें । व्योमाकारें मन तैसेंचि जालें
५८४	जालें	।।ज्ञा.गा.चां.६४.३।।	नव्हे तें काय कैसें पैं जालें । चांगया वटेश्वरीं अनुभवें पाहिलें
५८५	जालें	।।ज्ञा.गा.चां.७४.२।।	नवल जालें नवल जालें । विश्व व्यापिलें मुर्कुटानें
५८६	जालें	।।ज्ञा.गा.चां.७४.२।।	नवल जालें नवल जालें । विश्व व्यापिलें मुर्कुटानें
५८७	जालें	।।ज्ञा.गा.चां.७५.१।।	अंबुला विकावया हटासि नेला । मोल जालें तंव पळुनी गेला
५८८	जालों	।।ज्ञा.गा.चां.४९.१।।	अवघिया मुकलों अवघें विसरलों । अवघाचि जालों वटेश्वरू
५८९	जिव्हारीं	।।ज्ञा.गा.चां.२५.३।।	चांग्या सोय धरी ज्ञान वटेश्वरीं । मुक्ताई जिव्हारीं बोध करी
५९०	जिव्हाळा	।।ज्ञा.गा.चां.३४.३।।	वटेश्वर जगीं जिव्हाळा । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
५९१	जीवन	।।ज्ञा.गा.चां.०५.४।।	मुक्ताई जीवन चांगया दिधलें । निर्गुणीं साधिलें घर कैसें
५९२	जीवींचें	।।ज्ञा.गा.चां.६५.४।।	चांगा म्हणे जीवींचें गुज । वटेश्वरीं मज सांगितलें
५९३	जे	।।ज्ञा.गा.चां.३८.३।।	सेखिं जे सरले सरोनि जे उरले । चांगया दिधलें चोरोनियां
५९४	जे	।।ज्ञा.गा.चां.३८.३।।	सेखिं जे सरले सरोनि जे उरले । चांगया दिधलें चोरोनियां
५९५	जें	।।ज्ञा.गा.चां.२०.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भला । जें दाविलें तें आपण भला
५९६	जेथें	।।ज्ञा.गा.चां.१६.१।।	जेथें एक दुजें नाहीं । प्रपंचाची काहाणी तेथें कांहीं
५९७	जेवीत	।।ज्ञा.गा.चां.७६.२।।	अंबुला तुम्हीं विसंबा झणें । अंबुलीयावीण जेवीत सुणे
५९८	जैसें	।।ज्ञा.गा.चां.५८.३।।	व्योमीं व्योम हारपलें जैसें । चांगा वटेश्वरा देखतां तैसें

५९९	जो	।।ज्ञा.गा.चां.०९.२।।	जो जो जो जो पुत्रातें निजवी । अनुहात ओवी नि:शब्दाची
६००	जो	।।ज्ञा.गा.चां.०९.२।।	जो जो जो जो पुत्रातें निजवी । अनुहात ओवी नि:शब्दाची
६०१	जो	।।ज्ञा.गा.चां.०९.२।।	जो जो जो जो पुत्रातें निजवी । अनुहात ओवी नि:शब्दाची
६०२	जो	।।ज्ञा.गा.चां.०९.२।।	जो जो जो जो पुत्रातें निजवी । अनुहात ओवी नि:शब्दाची
६०३	जो	।।ज्ञा.गा.चां.११.२।।	जो जो जो जो म्हणतसे माया । साकारातीत निज रे चांगया
६०४	जो	।।ज्ञा.गा.चां.११.२।।	जो जो जो जो म्हणतसे माया । साकारातीत निज रे चांगया
६०५	जो	।।ज्ञा.गा.चां.११.२।।	जो जो जो जो म्हणतसे माया । साकारातीत निज रे चांगया
६०६	जो	।।ज्ञा.गा.चां.११.२।।	जो जो जो जो म्हणतसे माया । साकारातीत निज रे चांगया
६०७	जोडसी	।।ज्ञा.गा.चां.२५.१।।	भावें भक्ति करूनि वैराग्य जोडसी । तरी तूं पावसी ब्रह्म सुखा
६०८	जोडिलें	।।ज्ञा.गा.चां.५२.३।।	जोडिलें सुख नवजाये । तैसा चांगा पाहे वटेश्वरीं
६०९	ज्याची	।।ज्ञा.गा.चां.७१.४।।	ज्याची नोवरी त्या हातीं लाविली । चांगा म्हणे आतां निश्चिंत झाली
६१०	ज्यातें	।।ज्ञा.गा.चां.५०.२।।	परी मी असें तें वेगळें अद्वैता परतें । श्रुती म्हणती ज्यातें नेती नेती
६११	ज्योति	।।ज्ञा.गा.चां.४२.३।।	पारुषली मति अतिज्ञान ज्योति । वटेश्वरीं निवृत्ति चांगा म्हणे
६१२	ज्योतिस्वरूप	।।ज्ञा.गा.चां.१३.१।।	रूप ना छाया त्रिगुणरहित । ज्योतिस्वरूप हें पां नित्य
६१३	झणें	।।ज्ञा.गा.चां.७६.२।।	अंबुला तुम्हीं विसंबा झणें । अंबुलीयावीण जेवीत सुणे
६१४	झाडीन	।।ज्ञा.गा.चां.३५.२।।	तेथें सुमन झाडीन अनुहातें । शिष्ट अनुभवुनि बुद्धि तोचि जाला
६१५	झाला	।।ज्ञा.गा.चां.३१.३।।	ऋषि राहिला शब्द निमाला । वटेश्वर चांगा विस्मित झाला
६१६	झाला	।।ज्ञा.गा.चां.४३.३।।	अहंकार सांडी बोध झाला । चांगा मोहिला चांगदेवीं
६१७	झाला	।।ज्ञा.गा.चां.४६.३।।	चांगा वटेश्वरीं निर्गुण । भक्तिभावें झाला सगुण
६१८	झाला	।।ज्ञा.गा.चां.५३.३।।	चांगा वटेश्वरीं सोहं झाला । अवघाचि बुडाला ज्ञानडोहीं
६१९	झालासी	।।ज्ञा.गा.चां.२४.१।।	मुक्त होतासि तो कां बद्ध झालासी । आपल्या बंधनें आपण बांधलासी
६२०	झाली	।।ज्ञा.गा.चां.६५.३।।	लाज सांडोनि नि:शंक झाली । पांचाही बांधिली पाठीवरी
६२१	झाली	।।ज्ञा.गा.चां.६७.१।।	सासूचे आधीं सून जन्मली। सून मारून सासू नोवरी झाली
६२२	झाली	।।ज्ञा.गा.चां.७१.४।।	ज्याची नोवरी त्या हातीं लाविली । चांगा म्हणे आतां निश्चिंत झाली
६२३	झाली	।।ज्ञा.गा.चां.७२.३।।	वरमायेचे चीर वोहमाय नेसली । त्या आम्हां भली सोयरीक झाली
६२४	झुरकन	।।ज्ञा.गा.चां.३१.१।।	आनंदवनीं भ्रतार होता । झुरकन उडाला गेला केउता

६२५	टाकिलें	।।ज्ञा.गा.चां.७७.३।।	छपितां घोंगडें देखिलें बरें । टाकिलें उदारे पांडुरंगें
६२६	टाळी	।।ज्ञा.गा.चां.०८.२।।	निजी निज बाळा न करीं पैं आळी । अनुहात टाळी वाजवितें
६२७	टेंक	।।ज्ञा.गा.चां.१८.१।।	टेंकावरी टेंक त्यावरी टेकुली । तेथें एक बाळी विस्मो करी
६२८	टेंकावरी	।।ज्ञा.गा.चां.१८.१।।	टेंकावरी टेंक त्यावरी टेकुली । तेथें एक बाळी विस्मो करी
६२९	टेकुली	।।ज्ञा.गा.चां.१८.१।।	टेंकावरी टेंक त्यावरी टेकुली । तेथें एक बाळी विस्मो करी
६३०	ठक	।।ज्ञा.गा.चां.२१.१।।	वेदश्रुती ठक पडियेली वाचा । तेथें कवणपाड तुझिया बोलाचा
६३१	ठकचि	।।ज्ञा.गा.चां.४२.१।।	पोहों गेलें तंव मी माझी हारपलें । ठकचि ठेलें काय सांगों
६३२	ठाण	।।ज्ञा.गा.चां.२३.६।।	मुक्ताई म्हणे घोंगडें सांडीं । वटेश्वरीं मांडीं ठाण आतां
६३३	ठायीं	।।ज्ञा.गा.चां.३०.१।।	प्रकृतीचें पूजन प्रकृतीच्या ठायीं । असतां तोही परि चोजवेना
६३४	ठायीं	।।ज्ञा.गा.चां.३८.१।।	दीपकळिका शोधितां कांहींच नाहीं । मावळला गेला कवणे ठायीं
६३५	ठायीं	।।ज्ञा.गा.चां.६१.१।।	देह नाहीं तेथें प्रपंच काई । आन ठायीं ब्रह्म सांगसी काई
६३६	ठायीं	।।ज्ञा.गा.चां.६४.२।।	ते ते काई ते ते पाही । ते ठायीं राहीं नाहीं होउनियां
६३७	ठेलें	।।ज्ञा.गा.चां.४२.१।।	पोहों गेलें तंव मी माझी हारपलें । ठकचि ठेलें काय सांगों
६३८	ठेवावें	।।ज्ञा.गा.चां.३३.२।।	पतिव्रता नारी ऐसें म्हणावें । नांव पैं ठेवावें अव्यक्तासी
६३९	ठेविती	।।ज्ञा.गा.चां.०७.३।।	शांति क्षमा विदेह पैं वर्णिती । नांव पैं ठेविती अद्वैतासी
६४०	ठेविली	।।ज्ञा.गा.चां.७५.३।।	सांदी बिदी ठेविली राखणे । षट्दर्शनें लाविली भांडणें
६४१	ठेवीन	।।ज्ञा.गा.चां.०९.४।।	मुक्ताई म्हणे नांव पैं ठेवीन । सुता बोलावीन वटेश्वरा
६४२	डाळ	।।ज्ञा.गा.चां.२९.३।।	तेथें फळ ना डाळ जाति ना कुळ । वटेश्वर चांगा जाला निर्मूळ
६४३	डाहाळीं	।।ज्ञा.गा.चां.०८.१।।	गुणातीत डाहाळीं पाळणा लाविला । तेथें सुत पहुडला मुक्ताईचा
६४४	डोंगर	।।ज्ञा.गा.चां.३५.१।।	निरंजन वनीं केशव फुलला । डोंगर शोभला ब्रह्मगिरी
६४५	डोळया	।।ज्ञा.गा.चां.४१.३।।	माझें सुख सुखेंचि भोगावें । डोळया पाडावें डोळेवीण
६४६	डोळसु	।।ज्ञा.गा.चां.४१.४।।	वटेश्वर चांगा शून्यीं बुडाला । डोळसु जाला परब्रह्मीं
६४७	डोळा	।।ज्ञा.गा.चां.०८.५।।	एकविससहस्त्र श्वास वेळोवेळां । बाळा तोही डोळा स्थिर करी
६४८	डोळा	।।ज्ञा.गा.चां.१२.३।।	डोळा लाउनी निजीं निजला निवांत । स्वप्नीं वटेश्वर देखिला निवांत
६४९	डोळा	।।ज्ञा.गा.चां.४४.१।।	यंत्राची युक्ती शब्द प्रकाशे । बोल बोले तंव डोळा न दिसे
६५०	डोळां	।।ज्ञा.गा.चां.२८.१।।	अवघी डोळां पाहूं गेलिये । तंव अवघा अवघेंचि जालिये

६५१	डोळियांतील	।।ज्ञा.गा.चां.१८.३।।	डोळियांतील बाहुली जालिसे गरुवारू । तिशी सुईण मेळवा अरुवारु
६५२	डोळे	।।ज्ञा.गा.चां.४१.१।।	डोळे पैं दोंदिल जालें माझें । आपुलें सहजें रूप देखे
६५३	डोळेभरी	।।ज्ञा.गा.चां.३६.२।।	गोल्हाटमंडळ भेदोनियां जाये । नाहीं तें पाहे डोळेभरी
६५४	डोळेवीण	।।ज्ञा.गा.चां.४१.३।।	माझें सुख सुखेंचि भोगावें । डोळया पाडावें डोळेवीण
६५५	डोळ्यां	।।ज्ञा.गा.चां.५२.२।।	आवडी वालभा डोळ्यां देख । तैसें पाहे सुख ज्ञानदृष्टीं
६५६	डोहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५४.२।।	आधीं आप पाही मग पडे वाही । प्रपंचें डोहीं बुडों नको
६५७	डोहीं	।।ज्ञा.गा.चां.६१.२।।	माझें मी नाहीं माझें मी नाहीं । अहंकार डोहीं बुडालासी
६५८	ढाल	।।ज्ञा.गा.चां.६५.२।।	पाहा वो इचें केवढें ढाल । आल्यासवें करीतसे बोल
६५९	तंव	।।ज्ञा.गा.चां.२२.१।।	बुथिचेनि बोले नाहीं मविले । सेखि पाहे तंव कांहीं ना जालें
६६०	तंव	।।ज्ञा.गा.चां.२८.१।।	अवघी डोळां पाहूं गेलिये । तंव अवघा अवघेंचि जालिये
६६१	तंव	।।ज्ञा.गा.चां.४२.१।।	पोहों गेलें तंव मी माझी हारपलें । ठकचि ठेलें काय सांगों
६६२	तंव	।।ज्ञा.गा.चां.४४.१।।	यंत्राची युक्ती शब्द प्रकाशे । बोल बोले तंव डोळा न दिसे
६६३	तंव	।।ज्ञा.गा.चां.५४.३।।	जंव नाहीं कृपा गुरु फळीं बापा । तंव कैसेनी दीपा पावशील
६६४	तंव	।।ज्ञा.गा.चां.७५.१।।	अंबुला विकावया हटासि नेला । मोल जालें तंव पळुनी गेला
६६५	तंव	।।ज्ञा.गा.चां.७६.१।।	अंबुल्यासवें सुतली गोरी । पाहे तंव अंबुला नेला चोरी
६६६	तत्त्व	।।ज्ञा.गा.चां.५४.४।।	मुक्ताई चांगया तत्त्वें तत्त्व लया । हरिभावीं माया हारपली
६६७	तत्त्वमसी	।।ज्ञा.गा.चां.५९.२।।	फुल नाहीं तेथें फळ नाहीं । तत्त्वमसी बोध उमजोनी पाहीं
६६८	तत्त्वसार	।।ज्ञा.गा.चां.३८.२।।	दृष्टी तत्त्वसार शोधणें काई । भीतरी पाहतां बाहिजु नाहीं
६६९	तत्त्वें	।।ज्ञा.गा.चां.५४.४।।	मुक्ताई चांगया तत्त्वें तत्त्व लया । हरिभावीं माया हारपली
६७०	तद्रूप	।।ज्ञा.गा.चां.६२.१।।	व्योम अभ्र दोन्ही भासलें आप । तैसें विश्व ब्रह्म व्यालें तद्रूप
६७१	तनु	।।ज्ञा.गा.चां.६०.३।।	जरी सांडिशील भ्रमु होसील लीनु । तरी चांगा म्हणे तनु वटेश्वरीं
६७२	तरळे	।।ज्ञा.गा.चां.१९.३।।	सासुनें खादलें उंडे सुन तरळे । लेकी लासिली जांवाई गडबडा लोळे
६७३	तराळ	।।ज्ञा.गा.चां.१९.२।।	दिहा पडे चांदणें रात्रीं पडे ऊष्ण । चोर घरटी घाली तराळ घाली खाण
६७४	तरी	।।ज्ञा.गा.चां.२०.२।।	इकडे तिकडे माया हे सांढे । न देखती तरी पैलही मूडे
६७५	तरी	।।ज्ञा.गा.चां.२१.२।।	कांहीं बोलसी तरी अबोलणें बोल । बोलणें बोलसी तरी तितुकें खोल
६७६	तरी	।।ज्ञा.गा.चां.२१.२।।	कांहीं बोलसी तरी अबोलणें बोल । बोलणें बोलसी तरी तितुकें खोल

६७७	तरी	।।ज्ञा.गा.चां.२५.१।।	भावें भक्ति करूनि वैराग्य जोडसी । तरी तूं पावसी ब्रह्म सुखा
६७८	तरी	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे
६७९	तरी	।।ज्ञा.गा.चां.६०.३।।	जरी सांडिशील भ्रमु होसील लीनु । तरी चांगा म्हणे तनु वटेश्वरीं
६८०	ताठा	।।ज्ञा.गा.चां.०५.२।।	हरितसे तेज अभिमान ताठा । एकतत्वें वैकुंठा हरिपाठें
६८१	तान्हुलें	।।ज्ञा.गा.चां.०९.१।।	बाळक चुकलें सकुमार तान्हुलें । त्यानें पैं सांडिलें मायाजाळ
६८२	तारूं	।।ज्ञा.गा.चां.३९.४।।	मुक्ताई सांगडी वटेश्वर तारूं । चांगा पैलपारु उतरिला
६८३	तिकडे	।।ज्ञा.गा.चां.२०.२।।	इकडे तिकडे माया हे सांढे । न देखती तरी पैलही मूडे
६८४	तिघी	।।ज्ञा.गा.चां.२३.४।।	हिंसा निंदा चिंता या तिघी जणी । घोंगडीया आटणी होतसे
६८५	तिचें	।।ज्ञा.गा.चां.१८.२।।	तिचें नांव काय त्याचें नांव काय । विचारोनि पाहे मनामाजी
६८६	तितुकें	।।ज्ञा.गा.चां.२१.२।।	कांहीं बोलसी तरी अबोलणें बोल । बोलणें बोलसी तरी तितुकें खोल
६८७	तिशी	।।ज्ञा.गा.चां.१८.३।।	डोळियांतील बाहुली जालिसे गरुवारू । तिशी सुईण मेळवा अरुवारु
६८८	तिसरेनी	।।ज्ञा.गा.चां.४०.२।।	दो स्तनीं पान्हाईली तिसरेनी दोहिली । दोहन ते उरली विश्वंभरा
६८९	तुज	।।ज्ञा.गा.चां.१०.२।।	शांति धाया मेळवीन तुज । मग तूं बूझ सोहंकारीं
६९०	तुज	।।ज्ञा.गा.चां.१०.४।।	तेथें जाग पां जाग नीज पां नीज । मग तुज चेवो कैचा
६९१	तुज	।।ज्ञा.गा.चां.११.३।।	सोहं सोहं षट्चक्रीं न्यासे । तुज परिये देतां मीच न दिसे
६९२	तुज	।।ज्ञा.गा.चां.११.४।।	ऐशी निद्रा तुज लागो रे पुत्रा । मुक्ताई खेचरा उपदेशी मंत्रा
६९३	तुझा	।।ज्ञा.गा.चां.५१.१।।	तुझा तूं चुकलासी गिवसुनि घेई । सांडीं देहवासना नाहीं तें घेईं
६९४	तुझिया	।।ज्ञा.गा.चां.२१.१।।	वेदश्रुती ठक पडियेली वाचा । तेथें कवणपाड तुझिया बोलाचा
६९५	तुझें	।।ज्ञा.गा.चां.१०.५।।	तेथें ओळखी नाहीं विसरु नाहीं । चिदानंदीं पाहीं रूप तुझें
६९६	तुटी	।।ज्ञा.गा.चां.७७.४।।	घोंगडीया तेणें घातली मिठी । संसारा तुटी म्हणे चांगा
६९७	तुपी	।।ज्ञा.गा.चां.४७.३।।	वटेश्वर चांगा तुपी पैं गोठला । पोट फिटला भ्रांतियेचा
६९८	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.चां.७०.४।।	वटेश्वर चांगा वरधवा । तुम्हीं नेऊनि मध्यें बैसवा
६९९	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.चां.७२.१।।	नोवरीच्या गळां तुळशीच्या माळा । वऱ्हाडी सकळां तुम्हीं व्हावें
७००	तुम्हीं	।।ज्ञा.गा.चां.७६.२।।	अंबुला तुम्हीं विसंबा झणें । अंबुलीयावीण जेवीत सुणे
७०१	तुळशिचा	।।ज्ञा.गा.चां.६६.३।।	मुंगिचिया गळां तुळशिचा लोहडणा । चांगा वटेश्वर सांगतो खुणा
७०२	तुळशीच्या	।।ज्ञा.गा.चां.७२.१।।	नोवरीच्या गळां तुळशीच्या माळा । वऱ्हाडी सकळां तुम्हीं व्हावें

७०३	तूं	।।ज्ञा.गा.चां.०४.२।।	सोहंकार मन न सोडीं साचें । मी नाहीं तेथें तूं कैचें
७०४	तूं	।।ज्ञा.गा.चां.०७.१।।	गुण ना निर्गुण शब्दातीत । तेथें तूं निश्चित बाळा निज
७०५	तूं	।।ज्ञा.गा.चां.१०.२।।	शांति धाया मेळवीन तुज । मग तूं बूझ सोहंकारीं
७०६	तूं	।।ज्ञा.गा.चां.२५.१।।	भावें भक्ति करूनि वैराग्य जोडसी । तरी तूं पावसी ब्रह्म सुखा
७०७	तूं	।।ज्ञा.गा.चां.५१.१।।	तुझा तूं चुकलासी गिवसुनि घेई । सांडीं देहवासना नाहीं तें घेईं
७०८	तूं	।।ज्ञा.गा.चां.६३.१।।	आहे तें सांडीं नाहीं तें सांडीं । सेखीं उरे तेंचि तूं मांडीं
७०९	तूंचि	।।ज्ञा.गा.चां.५९.३।।	चांगा म्हणे वटेश्वर आपणापें ध्याईं । मग निजलिंग तूंचि होईं
७१०	तूप	।।ज्ञा.गा.चां.४७.१।।	अरे क्षीरापरिस नवनीत आगळें । क्षीर सांडवलें येर तूप भावो
७११	तूप	।।ज्ञा.गा.चां.४७.२।।	तेथें क्षीरना तूप स्वयंभ नवतीत । ब्रह्म सदोदित मालावलें
७१२	तृष्णा	।।ज्ञा.गा.चां.२३.३।।	आशा तृष्णा दोघी बहिणी । लोळती धरणीं घोंगडीया
७१३	तृष्णा	।।ज्ञा.गा.चां.७०.२।।	पांचही प्राण सर्वही वऱ्हाडी । आशा तृष्णा दोन्ही देशधडी
७१४	ते	।।ज्ञा.गा.चां.०८.३।।	निद्रा ना जागृति भोगी पैं उन्मनीं । लक्ष ते भेदुनि निज पाटीं
७१५	ते	।।ज्ञा.गा.चां.१३.२।।	जाणें येणें नाहीं ते निर्गुण पाही । चैतन्य होई शुद्धबुद्ध
७१६	ते	।।ज्ञा.गा.चां.२१.३।।	अनिर्वाच्य ब्रह्म न वर्णवे वाणी । बोलों म्हणती ते न लजती मनीं
७१७	ते	।।ज्ञा.गा.चां.३४.१।।	एकवीस सहस्त्र श्वास ते उच्छ्वासी । तो योगियां अभ्यासी स्थिर स्थिर
७१८	ते	।।ज्ञा.गा.चां.४०.२।।	दो स्तनीं पान्हाईली तिसरेनी दोहिली । दोहन ते उरली विश्वंभरा
७१९	ते	।।ज्ञा.गा.चां.६४.१।।	आरे ते ते ते ते ते ते ते ते। चहूंहुनी परतें तें
७२०	ते	।।ज्ञा.गा.चां.६४.१।।	आरे ते ते ते ते ते ते ते ते। चहूंहुनी परतें तें
७२१	ते	।।ज्ञा.गा.चां.६४.१।।	आरे ते ते ते ते ते ते ते ते। चहूंहुनी परतें तें
७२२	ते	।।ज्ञा.गा.चां.६४.१।।	आरे ते ते ते ते ते ते ते ते। चहूंहुनी परतें तें
७२३	ते	।।ज्ञा.गा.चां.६४.१।।	आरे ते ते ते ते ते ते ते ते। चहूंहुनी परतें तें
७२४	ते	।।ज्ञा.गा.चां.६४.१।।	आरे ते ते ते ते ते ते ते ते। चहूंहुनी परतें तें
७२५	ते	।।ज्ञा.गा.चां.६४.१।।	आरे ते ते ते ते ते ते ते ते। चहूंहुनी परतें तें
७२६	ते	।।ज्ञा.गा.चां.६४.१।।	आरे ते ते ते ते ते ते ते ते। चहूंहुनी परतें तें
७२७	ते	।।ज्ञा.गा.चां.६४.२।।	ते ते काई ते ते पाही । ते ठायीं राहीं नाहीं होउनियां
७२८	ते	।।ज्ञा.गा.चां.६४.२।।	ते ते काई ते ते पाही । ते ठायीं राहीं नाहीं होउनियां

७२९	ते	।।ज्ञा.गा.चां.६४.२।।	ते ते काई ते ते पाही । ते ठायीं राहीं नाहीं होउनियां
७३०	ते	।।ज्ञा.गा.चां.६४.२।।	ते ते काई ते ते पाही । ते ठायीं राहीं नाहीं होउनियां
७३१	ते	।।ज्ञा.गा.चां.६४.२।।	ते ते काई ते ते पाही । ते ठायीं राहीं नाहीं होउनियां
७३२	तें	।।ज्ञा.गा.चां.०४.१।।	हेमीं हेम प्रचित पाहीं । अनुभव आलिया सांगावें तें काई
७३३	तें	।।ज्ञा.गा.चां.०४.३।।	अहंतेसीं सोहं तें गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
७३४	तें	।।ज्ञा.गा.चां.१५.२।।	सुख तें कवण दु:ख तें कवण । दोहीं अज्ञान करीं पारे
७३५	तें	।।ज्ञा.गा.चां.१५.२।।	सुख तें कवण दु:ख तें कवण । दोहीं अज्ञान करीं पारे
७३६	तें	।।ज्ञा.गा.चां.२०.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भला । जें दाविलें तें आपण भला
७३७	तें	।।ज्ञा.गा.चां.२६.१।।	सोहं तें होतें कोहं जालें। निज विसरलें काय सांगों
७३८	तें	।।ज्ञा.गा.चां.३६.२।।	गोल्हाटमंडळ भेदोनियां जाये । नाहीं तें पाहे डोळेभरी
७३९	तें	।।ज्ञा.गा.चां.४०.१।।	सत्रावी दोहतां कांहींच नाहीं । दोहन तें पाही ब्रह्मस्थानीं
७४०	तें	।।ज्ञा.गा.चां.५०.२।।	परी मी असें तें वेगळें अद्वैता परतें । श्रुती म्हणती ज्यातें नेती नेती
७४१	तें	।।ज्ञा.गा.चां.५०.६।।	शिवगोत्री चांगा म्हणे आवाच्य नित्य । तें वटेश्वरीं सत्य सांगितलें
७४२	तें	।।ज्ञा.गा.चां.५१.१।।	तुझा तूं चुकलासी गिवसुनि घेई । सांडीं देहवासना नाहीं तें घेईं
७४३	तें	।।ज्ञा.गा.चां.६३.१।।	आहे तें सांडीं नाहीं तें सांडीं । सेखीं उरे तेंचि तूं मांडीं
७४४	तें	।।ज्ञा.गा.चां.६३.१।।	आहे तें सांडीं नाहीं तें सांडीं । सेखीं उरे तेंचि तूं मांडीं
७४५	तें	।।ज्ञा.गा.चां.६३.२।।	सांडी तें सांडी मांडीतें मांडी । सांडणें मांडणें दोन्ही सांडी
७४६	तें	।।ज्ञा.गा.चां.६४.१।।	आरे ते ते ते ते ते ते ते ते। चहूंहुनी परतें तें
७४७	तें	।।ज्ञा.गा.चां.६४.३।।	नव्हे तें काय कैसें पैं जालें । चांगया वटेश्वरीं अनुभवें पाहिलें
७४८	तें	।।ज्ञा.गा.चां.६७.२।।	आचोजीं चोजवितलें । तें स्वर्गीं जाणवलें रे भाई
७४९	तेंचि	।।ज्ञा.गा.चां.६३.१।।	आहे तें सांडीं नाहीं तें सांडीं । सेखीं उरे तेंचि तूं मांडीं
७५०	तेंही	।।ज्ञा.गा.चां.०२.१।।	बंधन नाहीं बद्ध नाहीं । साच कीं लटिकें तेंही नाहीं
७५१	तेंही	।।ज्ञा.गा.चां.१५.१।।	सुखाचे शेवटीं दु:ख आलें भेटी । भेटलियासाठीं तेंही नुरे
७५२	तेज	।।ज्ञा.गा.चां.०५.२।।	हरितसे तेज अभिमान ताठा । एकतत्वें वैकुंठा हरिपाठें
७५३	तेज	।।ज्ञा.गा.चां.५०.१।।	मही अंबु तेज मारुत । गगन सामावे ज्ञानपरी ज्ञानी
७५४	तेणें	।।ज्ञा.गा.चां.०६.२।।	सोडीं सोडीं भवाची भ्रांति । तेणें होय अज्ञान निवृत्ति

७५५	तेणें	।।ज्ञा.गा.चां.७७.४।।	घोंगडीया तेणें घातली मिठी । संसारा तुटी म्हणे चांगा
७५६	तेथींच्या	।।ज्ञा.गा.चां.२४.३।।	तेथींच्या तेथें राहीं परियेसी । चांगया बोले मुक्ताईशी
७५७	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.०४.२।।	सोहंकार मन न सोडीं साचें । मी नाहीं तेथें तूं कैचें
७५८	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.०७.१।।	गुण ना निर्गुण शब्दातीत । तेथें तूं निश्चित बाळा निज
७५९	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.०८.१।।	गुणातीत डाहाळीं पाळणा लाविला । तेथें सुत पहुडला मुक्ताईचा
७६०	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.१०.४।।	तेथें जाग पां जाग नीज पां नीज । मग तुज चेवो कैचा
७६१	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.१०.५।।	तेथें ओळखी नाहीं विसरु नाहीं । चिदानंदीं पाहीं रूप तुझें
७६२	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.११.१।।	अविनाश पाळणा अव्यक्तें विणिला । तेथें पहुडला योगिराज
७६३	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.१६.१।।	जेथें एक दुजें नाहीं । प्रपंचाची काहाणी तेथें कांहीं
७६४	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.१६.२।।	तेथें कांहींच नाहीं तेथें कांहींच नाहीं । सोय धरीं आपुली रे
७६५	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.१६.२।।	तेथें कांहींच नाहीं तेथें कांहींच नाहीं । सोय धरीं आपुली रे
७६६	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.१८.१।।	टेंकावरी टेंक त्यावरी टेकुली । तेथें एक बाळी विस्मो करी
७६७	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.२१.१।।	वेदश्रुती ठक पडियेली वाचा । तेथें कवणपाड तुझिया बोलाचा
७६८	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.२४.३।।	तेथींच्या तेथें राहीं परियेसी । चांगया बोले मुक्ताईशी
७६९	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.२९.२।।	शून्याचा अंकुर शून्य फळलें । व्योमाकार जालें मन तेथें
७७०	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.२९.३।।	तेथें फळ ना डाळ जाति ना कुळ । वटेश्वर चांगा जाला निर्मूळ
७७१	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.३२.४।।	वटेश्वरीं व्यभिचार जाला । परपुरुष भुंजला शून्यें तेथें
७७२	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.३५.२।।	तेथें सुमन झाडीन अनुहातें । शिष्ट अनुभवुनि बुद्धि तोचि जाला
७७३	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.४६.१।।	गुण नाहीं तेथें निर्गुण । गुणातीत शुध्द चैतन्य
७७४	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.४७.२।।	तेथें क्षीरना तूप स्वयंभ नवतीत । ब्रह्म सदोदित मालावलें
७७५	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.४८.३।।	तेथें फूल ना फळ जाति ना कूळ । वटेश्वरीं चांगा जाला निर्मळ
७७६	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.५७.१।।	रूप नाहीं तेथें नांव नाहीं । गुण नाहीं तेथें निर्गुण नाहीं
७७७	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.५७.१।।	रूप नाहीं तेथें नांव नाहीं । गुण नाहीं तेथें निर्गुण नाहीं
७७८	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.५७.२।।	रूप नाहीं तेथें मन सांगावया गेलें । आपणचि बुडालें अरुपी रे
७७९	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.५९.२।।	फुल नाहीं तेथें फळ नाहीं । तत्त्वमसी बोध उमजोनी पाहीं
७८०	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.६१.१।।	देह नाहीं तेथें प्रपंच काई । आन ठायीं ब्रह्म सांगसी काई

७८१	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.६२.२।।	तेथें अभ्र ना छाया विश्व ना माया । एकलें ब्रह्म सदोदित
७८२	तेथें	।।ज्ञा.गा.चां.७४.१।।	आकाश कवळिलें मुंगीनें बाही । तेथें एक नवल वितलें पाहीं
७८३	तैसा	।।ज्ञा.गा.चां.३०.२।।	जळामाजी भानु बिंबला दिसे । तैसा देहीं दिसे परमात्मा
७८४	तैसा	।।ज्ञा.गा.चां.३०.३।।	पुष्पामाजी परिमळ राहिला निश्चळ । तैसा तो अकळ लक्षा नये
७८५	तैसा	।।ज्ञा.गा.चां.५२.३।।	जोडिलें सुख नवजाये । तैसा चांगा पाहे वटेश्वरीं
७८६	तैसी	।।ज्ञा.गा.चां.२२.२।।	बुद्धि बुडाली वासना खुंटली । तैसी परी जाली काय सांगों
७८७	तैसें	।।ज्ञा.गा.चां.५२.१।।	भ्रमराचें मरण कमळणीपुष्पीं । तैसें योगियास विषयसुख
७८८	तैसें	।।ज्ञा.गा.चां.५२.२।।	आवडी वालभा डोळ्यां देख । तैसें पाहे सुख ज्ञानदृष्टीं
७८९	तैसें	।।ज्ञा.गा.चां.५८.३।।	व्योमीं व्योम हारपलें जैसें । चांगा वटेश्वरा देखतां तैसें
७९०	तैसें	।।ज्ञा.गा.चां.५९.१।।	आकाशींचे फळ फळासी आलें । वटेश्वर ब्रह्म तैसें देखिलें
७९१	तैसें	।।ज्ञा.गा.चां.६२.१।।	व्योम अभ्र दोन्ही भासलें आप । तैसें विश्व ब्रह्म व्यालें तद्रूप
७९२	तैसेंचि	।।ज्ञा.गा.चां.४८.२।।	शून्याच्या आकारी शून्यचि फळलें । व्योमाकारें मन तैसेंचि जालें
७९३	तो	।।ज्ञा.गा.चां.२४.१।।	मुक्त होतासि तो कां बद्ध झालासी । आपल्या बंधनें आपण बांधलासी
७९४	तो	।।ज्ञा.गा.चां.३०.३।।	पुष्पामाजी परिमळ राहिला निश्चळ । तैसा तो अकळ लक्षा नये
७९५	तो	।।ज्ञा.गा.चां.३१.२।।	नाम नाहीं रूप नाहीं । पाहों गेलों तो कांहींच नाहीं
७९६	तो	।।ज्ञा.गा.चां.३३.३।।	चांगा द्वैत होता तो अद्वैत जाला । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
७९७	तो	।।ज्ञा.गा.चां.३४.१।।	एकवीस सहस्त्र श्वास ते उच्छ्वासी । तो योगियां अभ्यासी स्थिर स्थिर
७९८	तो	।।ज्ञा.गा.चां.४०.३।।	चांगा वटेश्वर विश्वंभर जाला । प्रेमें तो लाधला क्षीर देखा
७९९	तो	।।ज्ञा.गा.चां.५५.१।।	मुक्त हांतासि तो बंध पावसी । आपल्या दोरीं आपण बांधिलासी
८००	तो	।।ज्ञा.गा.चां.६९.३।।	तो नोवरा नातुडे कोणा । मुक्ताई चांगया सांगतसे खुणा
८०१	तो	।।ज्ञा.गा.चां.७७.२।।	घोंगडें खांदीं छपावया जाय । मागुता चांगा नये तो गे माय
८०२	तोचि	।।ज्ञा.गा.चां.३५.२।।	तेथें सुमन झाडीन अनुहातें । शिष्ट अनुभवुनि बुद्धि तोचि जाला
८०३	तोडीं	।।ज्ञा.गा.चां.५५.२।।	सोय धरीं मूळ स्थान न सोडीं । बंधन तोडीं आलिया रे
८०४	तोही	।।ज्ञा.गा.चां.०८.५।।	एकविससहस्त्र श्वास वेळोवेळां । बाळा तोही डोळा स्थिर करी
८०५	तोही	।।ज्ञा.गा.चां.३०.१।।	प्रकृतीचें पूजन प्रकृतीच्या ठायीं । असतां तोही परि चोजवेना
८०६	त्या	।।ज्ञा.गा.चां.६८.३।।	विश्वरूप नोवरी संन्याशा रातली । त्या आम्हा भली सोयरीक जाली

८०७	त्या	।।ज्ञा.गा.चां.७१.४।।	ज्याची नोवरी त्या हातीं लाविली । चांगा म्हणे आतां निश्चिंत झाली
८०८	त्या	।।ज्ञा.गा.चां.७२.३।।	वरमायेचे चीर वोहमाय नेसली । त्या आम्हां भली सोयरीक झाली
८०९	त्याचे	।।ज्ञा.गा.चां.७५.२।।	अंबुला पळे मी त्याचे पाठीं । लोक कवतुक पहाती दिठीं
८१०	त्याचें	।।ज्ञा.गा.चां.१८.२।।	तिचें नांव काय त्याचें नांव काय । विचारोनि पाहे मनामाजी
८११	त्यातें	।।ज्ञा.गा.चां.५०.५।।	पदपिंडा रूप रूपातीत सहज । अव्यक्त परि बीज म्हणती त्यातें
८१२	त्यानें	।।ज्ञा.गा.चां.०९.१।।	बाळक चुकलें सकुमार तान्हुलें । त्यानें पैं सांडिलें मायाजाळ
८१३	त्यावरी	।।ज्ञा.गा.चां.१८.१।।	टेंकावरी टेंक त्यावरी टेकुली । तेथें एक बाळी विस्मो करी
८१४	त्याहुनी	।।ज्ञा.गा.चां.५०.३।।	स्थूळ सूक्ष्मापरतें कारणा वरतें । त्याहुनी परतें परात्पर
८१५	त्रिगुणरहित	।।ज्ञा.गा.चां.१३.१।।	रूप ना छाया त्रिगुणरहित । ज्योतिस्वरूप हें पां नित्य
८१६	त्रिभुवन	।।ज्ञा.गा.चां.४४.२।।	रुणझुण रुणझुण कीनरी वाजे । येणेंचि आनंदें त्रिभुवन गाजे
८१७	थडियेचा	।।ज्ञा.गा.चां.३९.२।।	बुडतो काय बोंब न होय । थडियेचा पाहे कवतुक
८१८	दवडुनी	।।ज्ञा.गा.चां.५३.२।।	मनातें बुडवोनी इंद्रियातें दवडुनी । मी हें सोडुनी सोहं धरी
८१९	दातारा	।।ज्ञा.गा.चां.५५.३।।	चांगा वटेश्वरीं विनवितो दातारा । वायांची संसारा आणियले
८२०	दादुला	।।ज्ञा.गा.चां.३२.२।।	दोहींचा गुण एक जाला । निर्गुण दादुला सोहंकारु
८२१	दावितसे	।।ज्ञा.गा.चां.६६.१।।	मृगजळावरी मुंगियांच्या हारी। दुरूनी नारी दावितसे
८२२	दाविलें	।।ज्ञा.गा.चां.२०.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भला । जें दाविलें तें आपण भला
८२३	दावी	।।ज्ञा.गा.चां.७७.१।।	अवघी घोंगडी नेली हाटा । दावी चोहटा पंढरीरावो
८२४	दास	।।ज्ञा.गा.चां.२७.२।।	भले रे भले रे दास गोपाळाचे । भक्तिबोधें बोधले साचे
८२५	दिगंबर	।।ज्ञा.गा.चां.६८.४।।	दिगंबर नोवरा क्षपणिक वऱ्हाडी । वटेश्वर चांगा वाहतो लुगडीं
८२६	दिठीं	।।ज्ञा.गा.चां.७५.२।।	अंबुला पळे मी त्याचे पाठीं । लोक कवतुक पहाती दिठीं
८२७	दिधलें	।।ज्ञा.गा.चां.०५.४।।	मुक्ताई जीवन चांगया दिधलें । निर्गुणीं साधिलें घर कैसें
८२८	दिधलें	।।ज्ञा.गा.चां.३८.३।।	सेखिं जे सरले सरोनि जे उरले । चांगया दिधलें चोरोनियां
८२९	दिशा	।।ज्ञा.गा.चां.०९.३।।	मावळली दिशा वाचा पैं खुंटली । माया पैं भेटली मुक्ताबाई
८३०	दिसे	।।ज्ञा.गा.चां.११.३।।	सोहं सोहं षट्चक्रीं न्यासे । तुज परिये देतां मीच न दिसे
८३१	दिसे	।।ज्ञा.गा.चां.३०.२।।	जळामाजी भानु बिंबला दिसे । तैसा देहीं दिसे परमात्मा
८३२	दिसे	।।ज्ञा.गा.चां.३०.२।।	जळामाजी भानु बिंबला दिसे । तैसा देहीं दिसे परमात्मा

८३३	दिसे	।।ज्ञा.गा.चां.४४.१।।	यंत्राची युक्ती शब्द प्रकाशे । बोल बोले तंव डोळा न दिसे
८३४	दिहा	।।ज्ञा.गा.चां.१९.२।।	दिहा पडे चांदणें रात्रीं पडे ऊष्ण । चोर घरटी घाली तराळ घाली खाण
८३५	दीपकळिका	।।ज्ञा.गा.चां.३८.१।।	दीपकळिका शोधितां कांहींच नाहीं । मावळला गेला कवणे ठायीं
८३६	दीपा	।।ज्ञा.गा.चां.५४.३।।	जंव नाहीं कृपा गुरु फळीं बापा । तंव कैसेनी दीपा पावशील
८३७	दु:ख	।।ज्ञा.गा.चां.१५.१।।	सुखाचे शेवटीं दु:ख आलें भेटी । भेटलियासाठीं तेंही नुरे
८३८	दु:ख	।।ज्ञा.गा.चां.१५.२।।	सुख तें कवण दु:ख तें कवण । दोहीं अज्ञान करीं पारे
८३९	दुजें	।।ज्ञा.गा.चां.१६.१।।	जेथें एक दुजें नाहीं । प्रपंचाची काहाणी तेथें कांहीं
८४०	दुरित	।।ज्ञा.गा.चां.०५.१।।	मी माझें दुरित आशापाश चित्तीं । मोह ममता भ्रांति अहंभावें
८४१	दुरूनी	।।ज्ञा.गा.चां.६६.१।।	मृगजळावरी मुंगियांच्या हारी। दुरूनी नारी दावितसे
८४२	दुर्बुद्धि	।।ज्ञा.गा.चां.४३.१।।	मोहन दुर्बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईये वो
८४३	दृश्य	।।ज्ञा.गा.चां.२०.१।।	दृश्य आणि द्रष्टा हे पैलीकडे । बाहिजु पाहतां आत्मज्ञान खडे
८४४	दृष्टी	।।ज्ञा.गा.चां.३८.२।।	दृष्टी तत्त्वसार शोधणें काई । भीतरी पाहतां बाहिजु नाहीं
८४५	दृष्टीं	।।ज्ञा.गा.चां.१७.२।।	करीं कर धरियला मुष्टीं । करें सामाविलें आपुल्या दृष्टीं
८४६	दे	।।ज्ञा.गा.चां.६७.३।।	पुत्र पितयाचा व्रतबंध करी । वांझ सासु कन्यादान दे नोवरी
८४७	देख	।।ज्ञा.गा.चां.५२.२।।	आवडी वालभा डोळ्यां देख । तैसें पाहे सुख ज्ञानदृष्टीं
८४८	देखतां	।।ज्ञा.गा.चां.५८.३।।	व्योमीं व्योम हारपलें जैसें । चांगा वटेश्वरा देखतां तैसें
८४९	देखतां	।।ज्ञा.गा.चां.६१.३।।	चांगा म्हणे मन भुललें पायीं। वटेश्वर न देखतां गिवसिसी काई
८५०	देखती	।।ज्ञा.गा.चां.२०.२।।	इकडे तिकडे माया हे सांढे । न देखती तरी पैलही मूडे
८५१	देखा	।।ज्ञा.गा.चां.३२.१।।	पतिव्रते पुंश्चलि सांगात जाला । दोहींतें भेटला एक देखा
८५२	देखा	।।ज्ञा.गा.चां.४०.३।।	चांगा वटेश्वर विश्वंभर जाला । प्रेमें तो लाधला क्षीर देखा
८५३	देखिला	।।ज्ञा.गा.चां.१२.३।।	डोळा लाउनी निजीं निजला निवांत । स्वप्नीं वटेश्वर देखिला निवांत
८५४	देखिलिचि	।।ज्ञा.गा.चां.६९.२।।	नोवऱ्यानें नोवरी देखिलिचि नाहीं । सोहला होतो सांगों काई
८५५	देखिलें	।।ज्ञा.गा.चां.५९.१।।	आकाशींचे फळ फळासी आलें । वटेश्वर ब्रह्म तैसें देखिलें
८५६	देखिलें	।।ज्ञा.गा.चां.७७.३।।	छपितां घोंगडें देखिलें बरें । टाकिलें उदारे पांडुरंगें
८५७	देखे	।।ज्ञा.गा.चां.४१.१।।	डोळे पैं दोंदिल जालें माझें । आपुलें सहजें रूप देखे
८५८	देतां	।।ज्ञा.गा.चां.११.३।।	सोहं सोहं षट्चक्रीं न्यासे । तुज परिये देतां मीच न दिसे

८५९	देतां	।।ज्ञा.गा.चां.१२.२।।	बोलवी चांगया मुक्ताई माता । ब्रह्मविद्या परीये सुख देतां
८६०	देवरूप	।।ज्ञा.गा.चां.५८.१।।	आकार नाहीं मा भाविसी काई । देहीं देवरूप होउनि राहीं
८६१	देवी	।।ज्ञा.गा.चां.५४.१।।	देवी देवो जाला भावासी अबोला । निमोनि उरला आपपरें
८६२	देवो	।।ज्ञा.गा.चां.४५.२।।	सांडी सांडी द्वैतभावो । वटेश्वरीं ध्याये देवो रया
८६३	देवो	।।ज्ञा.गा.चां.५४.१।।	देवी देवो जाला भावासी अबोला । निमोनि उरला आपपरें
८६४	देशधडी	।।ज्ञा.गा.चां.७०.२।।	पांचही प्राण सर्वही वऱ्हाडी । आशा तृष्णा दोन्ही देशधडी
८६५	देह	।।ज्ञा.गा.चां.०५.३।।	नाशिवंत देह पंचतत्व मोळी । वायांचि वाहाटुळी उडोनि जाये
८६६	देह	।।ज्ञा.गा.चां.६१.१।।	देह नाहीं तेथें प्रपंच काई । आन ठायीं ब्रह्म सांगसी काई
८६७	देहवासना	।।ज्ञा.गा.चां.५१.१।।	तुझा तूं चुकलासी गिवसुनि घेई । सांडीं देहवासना नाहीं तें घेईं
८६८	देहा	।।ज्ञा.गा.चां.७६.३।।	चांगा म्हणे जागा जागारे भाई । देहा खन पडिलें भाई
८६९	देहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०१.२।।	चांगा म्हणे बाई सांग मुक्ताबाई । लटिकें साच वर्ततें देहीं
८७०	देहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०१.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भ्रमिस्त देहीं । निर्धारी राहीं स्वप्न कैचें
८७१	देहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०२.२।।	भेद नाहीं भेदसी काई । साच कीं लटिकें वर्ततें देहीं
८७२	देहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०२.३।।	चांगा म्हणे सांग मुक्ताई । साच कीं लटिकें वर्तते देहीं
८७३	देहीं	।।ज्ञा.गा.चां.३०.२।।	जळामाजी भानु बिंबला दिसे । तैसा देहीं दिसे परमात्मा
८७४	देहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५८.१।।	आकार नाहीं मा भाविसी काई । देहीं देवरूप होउनि राहीं
८७५	दो	।।ज्ञा.गा.चां.४०.२।।	दो स्तनीं पान्हाईली तिसरेनी दोहिली । दोहन ते उरली विश्वंभरा
८७६	दोंदिल	।।ज्ञा.गा.चां.४१.१।।	डोळे पैं दोंदिल जालें माझें । आपुलें सहजें रूप देखे
८७७	दोघी	।।ज्ञा.गा.चां.२३.३।।	आशा तृष्णा दोघी बहिणी । लोळती धरणीं घोंगडीया
८७८	दोघी	।।ज्ञा.गा.चां.७०.३।।	शांति निवृत्ति दोघी सुवासिनी । भक्ति करवली सखी बहिणी
८७९	दोघीं	।।ज्ञा.गा.चां.२३.५।।	घोंगडें माझें फाडलें पोरी । काम क्रोध दोघीं सहोदरी
८८०	दोघें	।।ज्ञा.गा.चां.७०.१।।	कुडी हे नोवरी आत्मा हा नोवरा । दोघें पर्णू जाति निरंतरा
८८१	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.चां.१४.१।।	चांगा जन्मला माध्यान्ह काळीं । मायबापें दोन्ही नाहींशीं जाली
८८२	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.चां.६२.१।।	व्योम अभ्र दोन्ही भासलें आप । तैसें विश्व ब्रह्म व्यालें तद्रूप
८८३	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.चां.६३.२।।	सांडी तें सांडी मांडीतें मांडी । सांडणें मांडणें दोन्ही सांडी
८८४	दोन्ही	।।ज्ञा.गा.चां.७०.२।।	पांचही प्राण सर्वही वऱ्हाडी । आशा तृष्णा दोन्ही देशधडी

८८५	दोरा	।।ज्ञा.गा.चां.०८.४।।	निभ्रांत आतां पाळणा विणवुनी । मन हें बोधोनी पवन दोरा
८८६	दोरीं	।।ज्ञा.गा.चां.५५.१।।	मुक्त हांतासि तो बंध पावसी । आपल्या दोरीं आपण बांधिलासी
८८७	दोहतां	।।ज्ञा.गा.चां.४०.१।।	सत्रावी दोहतां कांहींच नाहीं । दोहन तें पाही ब्रह्मस्थानीं
८८८	दोहन	।।ज्ञा.गा.चां.४०.१।।	सत्रावी दोहतां कांहींच नाहीं । दोहन तें पाही ब्रह्मस्थानीं
८८९	दोहन	।।ज्ञा.गा.चां.४०.२।।	दो स्तनीं पान्हाईली तिसरेनी दोहिली । दोहन ते उरली विश्वंभरा
८९०	दोहिली	।।ज्ञा.गा.चां.४०.२।।	दो स्तनीं पान्हाईली तिसरेनी दोहिली । दोहन ते उरली विश्वंभरा
८९१	दोहीं	।।ज्ञा.गा.चां.१५.२।।	सुख तें कवण दुःख तें कवण । दोहीं अज्ञान करीं पारे
८९२	दोहींचा	।।ज्ञा.गा.चां.३२.२।।	दोहींचा गुण एक जाला । निर्गुण दादुला सोहंकारु
८९३	दोहींतें	।।ज्ञा.गा.चां.३२.१।।	पतिव्रते पुंश्चलि सांगात जाला । दोहींतें भेटला एक देखा
८९४	द्रष्टा	।।ज्ञा.गा.चां.२०.१।।	दृश्य आणि द्रष्टा हे पैलीकडे । बाहिजु पाहतां आत्मज्ञान खडे
८९५	द्वैत	।।ज्ञा.गा.चां.३३.३।।	चांगा द्वैत होता तो अद्वैत जाला । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
८९६	द्वैत	।।ज्ञा.गा.चां.४५.१।।	गुणातीत पाहतां एक । एक पाहतां नाहीं द्वैत
८९७	द्वैतभावो	।।ज्ञा.गा.चां.४५.२।।	सांडी सांडी द्वैतभावो । वटेश्वरीं ध्याये देवो रया
८९८	द्वैताद्वैत	।।ज्ञा.गा.चां.१०.६।।	द्वैताद्वैत भासले पाई । वटेश्वरसुता बोले मुक्ताई
८९९	धमकत	।।ज्ञा.गा.चां.१९.४।।	धमकत घुसळण घातलें पारी । वटेश्वरसुता म्हणे मुक्ताई अवधारी
९००	धरणीं	।।ज्ञा.गा.चां.२३.३।।	आशा तृष्णा दोघी बहिणी । लोळती धरणीं घोंगडीया
९०१	धरियला	।।ज्ञा.गा.चां.१७.२।।	करीं कर धरियला मुष्टीं । करें सामाविलें आपुल्या दृष्टीं
९०२	धरिला	।।ज्ञा.गा.चां.७५.४।।	पळतां अंबुला पदरीं धरिला । चांगाया स्वामी वटेश्वरीं भेटला
९०३	धरी	।।ज्ञा.गा.चां.२५.३।।	चांग्या सोय धरी ज्ञान वटेश्वरीं । मुक्ताई जिव्हारीं बोध करी
९०४	धरी	।।ज्ञा.गा.चां.५३.२।।	मनातें बुडवोनी इंद्रियातें दवडुनी । मी हें सोडुनी सोहं धरी
९०५	धरीं	।।ज्ञा.गा.चां.१०.३।।	सोहं सोहं सोहं हाचि धरीं छंदु । सुखें निद्रा करीं अद्वैतीं रे
९०६	धरीं	।।ज्ञा.गा.चां.१६.२।।	तेथें कांहींच नाहीं तेथें कांहींच नाहीं । सोय धरीं आपुली रे
९०७	धरीं	।।ज्ञा.गा.चां.२४.२।।	सांडीं बंधन सोय धरीं गव्हारा । जाईं मूळस्थाना आपुलिया
९०८	धरीं	।।ज्ञा.गा.चां.५५.२।।	सोय धरीं मूळ स्थान न सोडीं । बंधन तोडीं आलिया रे
९०९	धर्म	।।ज्ञा.गा.चां.६०.१।।	कर्म धर्म जाति नाहीं भेदु । वायां माया बहू वाढवसी
९१०	धाया	।।ज्ञा.गा.चां.१०.२।।	शांति धाया मेळवीन तुज । मग तूं बूझ सोहंकारीं

९११	धार	।।ज्ञा.गा.चां.१९.१।।	आकाशाचा शेंडा धार रांधी मांडा । काउळा वाढी कांदा कुल्लाळ भोजन करी
९१२	धावावें	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे
९१३	धुणिली	।।ज्ञा.गा.चां.७१.३।।	न्हाणिली धुणिली गजस्कंधीं मिरवली । बोळवीत गेली चौघेंजणें
९१४	ध्याईं	।।ज्ञा.गा.चां.४६.२।।	गुणसंबंध भाविसी काई । गुणातीत निर्गुण ध्याईं
९१५	ध्याईं	।।ज्ञा.गा.चां.५९.३।।	चांगा म्हणे वटेश्वर आपणापें ध्याईं । मग निजलिंग तूंचि होईं
९१६	ध्याये	।।ज्ञा.गा.चां.४५.२।।	सांडी सांडी द्वैतभावो । वटेश्वरीं ध्याये देवो रया
९१७	न	।।ज्ञा.गा.चां.०४.२।।	सोहंकार मन न सोडीं साचें । मी नाहीं तेथें तूं कैचें
९१८	न	।।ज्ञा.गा.चां.०८.२।।	निजी निज बाळा न करीं पैं आळी । अनुहात टाळी वाजवितें
९१९	न	।।ज्ञा.गा.चां.११.३।।	सोहं सोहं षट्चक्रीं न्यासे । तुज परिये देतां मीच न दिसे
९२०	न	।।ज्ञा.गा.चां.२०.२।।	इकडे तिकडे माया हे सांढे । न देखती तरी पैलही मूडे
९२१	न	।।ज्ञा.गा.चां.२१.३।।	अनिर्वाच्य ब्रह्म न वर्णवे वाणी । बोलों म्हणती ते न लजती मनीं
९२२	न	।।ज्ञा.गा.चां.२१.३।।	अनिर्वाच्य ब्रह्म न वर्णवे वाणी । बोलों म्हणती ते न लजती मनीं
९२३	न	।।ज्ञा.गा.चां.३७.१।।	सोहं न बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईयांनो
९२४	न	।।ज्ञा.गा.चां.३९.२।।	बुडतो काय बोंब न होय । थडियेचा पाहे कवतुक
९२५	न	।।ज्ञा.गा.चां.३९.३।।	बुडाला बुडाला ऐसें जन लोक म्हणती । सेखीं उडी कोणी न घालिती
९२६	न	।।ज्ञा.गा.चां.४४.१।।	यंत्राची युक्ती शब्द प्रकाशे । बोल बोले तंव डोळा न दिसे
९२७	न	।।ज्ञा.गा.चां.५५.२।।	सोय धरीं मूळ स्थान न सोडीं । बंधन तोडीं आलिया रे
९२८	न	।।ज्ञा.गा.चां.६१.३।।	चांगा म्हणे मन भुललें पायीं। वटेश्वर न देखतां गिवसिसी काई
९२९	नई	।।ज्ञा.गा.चां.३९.१।।	वळे ना वरुशे नई पूर आला । कोरडिये नई जन बुडाला
९३०	नई	।।ज्ञा.गा.चां.३९.१।।	वळे ना वरुशे नई पूर आला । कोरडिये नई जन बुडाला
९३१	नको	।।ज्ञा.गा.चां.५४.२।।	आधीं आप पाही मग पडे वाही । प्रपंचें डोहीं बुडों नको
९३२	नये	।।ज्ञा.गा.चां.३०.३।।	पुष्पामाजी परिमळ राहिला निश्चळ । तैसा तो अकळ लक्षा नये
९३३	नये	।।ज्ञा.गा.चां.७७.२।।	घोंगडें खांदीं छपावया जाय । मागुता चांगा नये तो गे माय
९३४	नवजाये	।।ज्ञा.गा.चां.५२.३।।	जोडिलें सुख नवजाये । तैसा चांगा पाहे वटेश्वरीं
९३५	नवतीत	।।ज्ञा.गा.चां.४७.२।।	तेथें क्षीरना तूप स्वयंभ नवतीत । ब्रह्म सदोदित मालावलें
९३६	नवनीत	।।ज्ञा.गा.चां.४७.१।।	अरे क्षीरापरिस नवनीत आगळें । क्षीर सांडवलें येर तूप भावो

९३७	नवल	।।ज्ञा.गा.चां.०१.१।।	स्वप्नींचा आत्मा केउता आहे । मागुता ये हें नवल काई
९३८	नवल	।।ज्ञा.गा.चां.२२.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया नवल वितलें । असतां मी माझें हारपलें
९३९	नवल	।।ज्ञा.गा.चां.७४.१।।	आकाश कवळिलें मुंगीनें बाही । तेथें एक नवल वितलें पाहीं
९४०	नवल	।।ज्ञा.गा.चां.७४.२।।	नवल जालें नवल जालें । विश्‍व व्यापिलें मुर्कुटानें
९४१	नवल	।।ज्ञा.गा.चां.७४.२।।	नवल जालें नवल जालें । विश्‍व व्यापिलें मुर्कुटानें
९४२	नव्हे	।।ज्ञा.गा.चां.५३.१।।	मनसंकल्प शुद्ध पैं नव्हे । येऱ्हवी सदोदित आहे चिदानंदीं
९४३	नव्हे	।।ज्ञा.गा.चां.६४.३।।	नव्हे तें काय कैसें पैं जालें । चांगया वटेश्वरीं अनुभवें पाहिलें
९४४	ना	।।ज्ञा.गा.चां.०३.२।।	नाहीं मोक्ष ना भवबंधन नाहीं
९४५	ना	।।ज्ञा.गा.चां.०७.१।।	गुण ना निर्गुण शब्दातीत । तेथें तूं निश्‍चित बाळा निज
९४६	ना	।।ज्ञा.गा.चां.०८.३।।	निद्रा ना जागृति भोगी पैं उन्मनीं । लक्ष ते भेदुनि निज पाटीं
९४७	ना	।।ज्ञा.गा.चां.०८.६।।	निद्रा ना जागृति निजसील काई । परियेसी चांगया बोले मुक्ताई
९४८	ना	।।ज्ञा.गा.चां.१३.१।।	रूप ना छाया त्रिगुणरहित । ज्योतिस्वरूप हें पां नित्य
९४९	ना	।।ज्ञा.गा.चां.२२.१।।	बुथिचेनि बोले नाहीं मविले । सेखि पाहे तंव कांहीं ना जालें
९५०	ना	।।ज्ञा.गा.चां.२९.३।।	तेथें फळ ना डाळ जाति ना कुळ । वटेश्वर चांगा जाला निर्मूळ
९५१	ना	।।ज्ञा.गा.चां.२९.३।।	तेथें फळ ना डाळ जाति ना कुळ । वटेश्वर चांगा जाला निर्मूळ
९५२	ना	।।ज्ञा.गा.चां.३९.१।।	वळे ना वरुशे नई पूर आला । कोरडिये नई जन बुडाला
९५३	ना	।।ज्ञा.गा.चां.४८.३।।	तेथें फूल ना फळ जाति ना कूळ । वटेश्वरीं चांगा जाला निर्मळ
९५४	ना	।।ज्ञा.गा.चां.४८.३।।	तेथें फूल ना फळ जाति ना कूळ । वटेश्वरीं चांगा जाला निर्मळ
९५५	ना	।।ज्ञा.गा.चां.५७.३।।	चांगा वटेश्वरीं रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
९५६	ना	।।ज्ञा.गा.चां.६२.२।।	तेथें अभ्र ना छाया विश्व ना माया । एकलें ब्रह्म सदोदित
९५७	ना	।।ज्ञा.गा.चां.६२.२।।	तेथें अभ्र ना छाया विश्व ना माया । एकलें ब्रह्म सदोदित
९५८	ना	।।ज्ञा.गा.चां.६२.३।।	वटेश्वर चांगा रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
९५९	ना	।।ज्ञा.गा.चां.७४.३।।	वटेश्वरीं चांगा सूक्ष्म स्थूळ । जाति ना कूळ बाईयांनो
९६०	नांव	।।ज्ञा.गा.चां.०७.३।।	शांति क्षमा विदेह पैं वर्णिती । नांव पैं ठेविती अद्वैतासी
९६१	नांव	।।ज्ञा.गा.चां.०९.४।।	मुक्ताई म्हणे नांव पैं ठेवीन । सुता बोलावीन वटेश्वरा
९६२	नांव	।।ज्ञा.गा.चां.१८.२।।	तिचें नांव काय त्याचें नांव काय । विचारोनि पाहे मनामाजी

९६३	नांव	।।ज्ञा.गा.चां.१८.२।।	तिचें नांव काय त्याचें नांव काय । विचारोनि पाहे मनामाजी
९६४	नांव	।।ज्ञा.गा.चां.३३.२।।	पतिव्रता नारी ऐसें म्हणावें । नांव पैं ठेवावें अव्यक्तासी
९६५	नांव	।।ज्ञा.गा.चां.५७.१।।	रूप नाहीं तेथें नांव नाहीं । गुण नाहीं तेथें निर्गुण नाहीं
९६६	नातुडे	।।ज्ञा.गा.चां.६९.३।।	तो नोवरा नातुडे कोणा । मुक्ताई चांगया सांगतसे खुणा
९६७	नादीं	।।ज्ञा.गा.चां.४४.३।।	चांगा वटेश्वर नादीं निमाला । ब्रह्म पाहतां ब्रह्मचि जाला
९६८	नाम	।।ज्ञा.गा.चां.३१.२।।	नाम नाहीं रूप नाहीं । पाहों गेलों तो कांहींच नाहीं
९६९	नारायण	।।ज्ञा.गा.चां.६८.२।।	नारायण म्हणा नारायण म्हणा । नारायण म्हणा वो नोवरी वो
९७०	नारायण	।।ज्ञा.गा.चां.६८.२।।	नारायण म्हणा नारायण म्हणा । नारायण म्हणा वो नोवरी वो
९७१	नारायण	।।ज्ञा.गा.चां.६८.२।।	नारायण म्हणा नारायण म्हणा । नारायण म्हणा वो नोवरी वो
९७२	नारायणा	।।ज्ञा.गा.चां.२३.२।।	घोंगडें नेलें नारायणा । अछिप होतो बोल कोणा
९७३	नारी	।।ज्ञा.गा.चां.३३.१।।	पतिव्रता नारी व्यभिचार केला । परपुरुष पूजिला बाईयांनो
९७४	नारी	।।ज्ञा.गा.चां.३३.२।।	पतिव्रता नारी ऐसें म्हणावें । नांव पैं ठेवावें अव्यक्तासी
९७५	नारी	।।ज्ञा.गा.चां.६६.१।।	मृगजळावरी मुंगियांच्या हारी। दुरूनी नारी दावितसे
९७६	नाशिवंत	।।ज्ञा.गा.चां.०५.३।।	नाशिवंत देह पंचतत्व मोळी । वायांचि वाहाटुळी उडोनि जाये
९७७	नासला	।।ज्ञा.गा.चां.३२.३।।	आपुला सांडिला परावा मांडिला । घराचार नासला काय सांगों
९७८	नासूनी	।।ज्ञा.गा.चां.०६.१।।	ऐकें चांगया फळ फळासि आलें । येऊनियां नासूनी गेलें
९७९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०२.१।।	बंधन नाहीं बद्ध नाहीं । साच कीं लटिकें तेंही नाहीं
९८०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०२.१।।	बंधन नाहीं बद्ध नाहीं । साच कीं लटिकें तेंही नाहीं
९८१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०२.१।।	बंधन नाहीं बद्ध नाहीं । साच कीं लटिकें तेंही नाहीं
९८२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०२.२।।	भेद नाहीं भेदसी काई । साच कीं लटिकें वर्ततें देहीं
९८३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०३.१।।	नाहीं सुखदु:ख पापपुण्य नाहीं । नाहीं कर्मधर्म कल्पना नाहीं
९८४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०३.१।।	नाहीं सुखदु:ख पापपुण्य नाहीं । नाहीं कर्मधर्म कल्पना नाहीं
९८५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०३.१।।	नाहीं सुखदु:ख पापपुण्य नाहीं । नाहीं कर्मधर्म कल्पना नाहीं
९८६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०३.१।।	नाहीं सुखदु:ख पापपुण्य नाहीं । नाहीं कर्मधर्म कल्पना नाहीं
९८७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०३.२।।	नाहीं मोक्ष ना भवबंधन नाहीं
९८८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०३.२।।	नाहीं मोक्ष ना भवबंधन नाहीं

९८९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०३.३।।	म्हणे वटेश्वरा ब्रह्म नाहीं । सहजसिद्ध बोले मुक्ताई
९९०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०४.२।।	सोहंकार मन न सोडीं साचें । मी नाहीं तेथें तूं कैचें
९९१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.१०.५।।	तेथें ओळखी नाहीं विसरु नाहीं । चिदानंदीं पाहीं रूप तुझें
९९२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.१०.५।।	तेथें ओळखी नाहीं विसरु नाहीं । चिदानंदीं पाहीं रूप तुझें
९९३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.१३.२।।	जाणें येणें नाहीं ते निर्गुण पाही । चैतन्य होई शुद्धबुद्ध
९९४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.१६.१।।	जेथें एक दुजें नाहीं । प्रपंचाची काहाणी तेथें कांहीं
९९५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.१६.२।।	तेथें कांहींच नाहीं तेथें कांहींच नाहीं । सोय धरीं आपुली रे
९९६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.१६.२।।	तेथें कांहींच नाहीं तेथें कांहींच नाहीं । सोय धरीं आपुली रे
९९७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.२२.१।।	बुथिचेनि बोले नाहीं मविले । सेखि पाहे तंव कांहीं ना जालें
९९८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.२३.१।।	अहंकार अविद्या हेंचि पैं घोंगडी । पांगुरता गोडी नाहीं मज
९९९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.३१.२।।	नाम नाहीं रूप नाहीं । पाहों गेलों तो कांहींच नाहीं
१०००	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.३१.२।।	नाम नाहीं रूप नाहीं । पाहों गेलों तो कांहींच नाहीं
१००१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.३१.२।।	नाम नाहीं रूप नाहीं । पाहों गेलों तो कांहींच नाहीं
१००२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.३४.२।।	गमना गमन नाहीं संसार पैं नाहीं । वटेश्वरीं सोयी सांगितली
१००३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.३४.२।।	गमना गमन नाहीं संसार पैं नाहीं । वटेश्वरीं सोयी सांगितली
१००४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.३६.२।।	गोल्हाटमंडळ भेदोनियां जाये । नाहीं तें पाहे डोळेभरी
१००५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.३८.१।।	दीपकळिका शोधितां कांहींच नाहीं । मावळला गेला कवणे ठायीं
१००६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.३८.२।।	दृष्टी तत्त्वसार शोधणें काई । भीतरी पाहतां बाहिजु नाहीं
१००७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.४०.१।।	सत्रावी दोहतां कांहींच नाहीं । दोहन तें पाही ब्रह्मस्थानीं
१००८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.४५.१।।	गुणातीत पाहतां एक । एक पाहतां नाहीं द्वैत
१००९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.४६.१।।	गुण नाहीं तेथें निर्गुण । गुणातीत शुध्द चैतन्य
१०१०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५१.१।।	तुझा तूं चुकलासी गिवसुनि घेई । सांडीं देहवासना नाहीं तें घेईं
१०११	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५४.३।।	जंव नाहीं कृपा गुरु फळीं बापा । तंव कैसेनी दीपा पावशील
१०१२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५७.१।।	रूप नाहीं तेथें नांव नाहीं । गुण नाहीं तेथें निर्गुण नाहीं
१०१३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५७.१।।	रूप नाहीं तेथें नांव नाहीं । गुण नाहीं तेथें निर्गुण नाहीं
१०१४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५७.१।।	रूप नाहीं तेथें नांव नाहीं । गुण नाहीं तेथें निर्गुण नाहीं

१०१५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५७.१।।	रूप नाहीं तेथें नांव नाहीं । गुण नाहीं तेथें निर्गुण नाहीं
१०१६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५७.२।।	रूप नाहीं तेथें मन सांगावया गेलें । आपणचि बुडालें अरुपी रे
१०१७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५८.१।।	आकार नाहीं मा भाविसी काई । देहीं देवरूप होउनि राहीं
१०१८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५८.२।।	आकार नाहीं आकार नाहीं । शून्य बोध पाहीं शून्याशून्यीं
१०१९	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५८.२।।	आकार नाहीं आकार नाहीं । शून्य बोध पाहीं शून्याशून्यीं
१०२०	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५९.२।।	फुल नाहीं तेथें फळ नाहीं । तत्त्वमसी बोध उमजोनी पाहीं
१०२१	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५९.२।।	फुल नाहीं तेथें फळ नाहीं । तत्त्वमसी बोध उमजोनी पाहीं
१०२२	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.६०.१।।	कर्म धर्म जाति नाहीं भेदु । वायां माया बहू वाढवसी
१०२३	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.६१.१।।	देह नाहीं तेथें प्रपंच काई । आन ठायीं ब्रह्म सांगसी काई
१०२४	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.६१.२।।	माझें मी नाहीं माझें मी नाहीं । अहंकार डोहीं बुडालासी
१०२५	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.६१.२।।	माझें मी नाहीं माझें मी नाहीं । अहंकार डोहीं बुडालासी
१०२६	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.६३.१।।	आहे तें सांडीं नाहीं तें सांडीं । सेखीं उरे तेंचि तूं मांडीं
१०२७	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.६४.२।।	ते ते काई ते ते पाही । ते ठायीं राहीं नाहीं होउनियां
१०२८	नाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.६९.२।।	नोवऱ्यानें नोवरी देखिलिचि नाहीं । सोहला होतो सांगों काई
१०२९	नाहींशीं	।।ज्ञा.गा.चां.१४.१।।	चांगा जन्मला माध्यान्ह काळीं । मायबापें दोन्ही नाहींशीं जाली
१०३०	नाहींसा	।।ज्ञा.गा.चां.१४.२।।	मुळींच चांगा नाहींसा जाला । मुक्ताई म्हणे चांगया भलाभला
१०३१	निंदा	।।ज्ञा.गा.चां.२३.४।।	हिंसा निंदा चिंता या तिघी जणी । घोंगडीया आटणी होतसे
१०३२	नि:शंक	।।ज्ञा.गा.चां.६५.३।।	लाज सांडोनि नि:शंक झाली । पांचाही बांधिली पाठीवरी
१०३३	नि:शब्दाची	।।ज्ञा.गा.चां.०९.२।।	जो जो जो जो पुत्रातें निजवी । अनुहात ओवी नि:शब्दाची
१०३४	निज	।।ज्ञा.गा.चां.०७.१।।	गुण ना निर्गुण शब्दातीत । तेथें तूं निश्चित बाळा निज
१०३५	निज	।।ज्ञा.गा.चां.०८.२।।	निजी निज बाळा न करीं पैं आळी । अनुहात टाळी वाजवितें
१०३६	निज	।।ज्ञा.गा.चां.०८.३।।	निद्रा ना जागृति भोगी पैं उन्मनीं । लक्ष ते भेदुनि निज पाटीं
१०३७	निज	।।ज्ञा.गा.चां.११.२।।	जो जो जो जो म्हणतसे माया । साकारातीत निज रे चांगया
१०३८	निज	।।ज्ञा.गा.चां.२६.१।।	सोहं तें होतें कोहं जालें। निज विसरलें काय सांगों
१०३९	निजभावो	।।ज्ञा.गा.चां.४५.३।।	चांगा वटेश्वरीं निजभावो । येर सांडुनी सकळिक वावो
१०४०	निजला	।।ज्ञा.गा.चां.१२.३।।	डोळा लाउनी निजीं निजला निवांत । स्वप्नीं वटेश्वर देखिला निवांत

१०४१	निजलिंग	।।ज्ञा.गा.चां.५९.३।।	चांगा म्हणे वटेश्वर आपणापें ध्याईं । मग निजलिंग तूंचि होईं
१०४२	निजवी	।।ज्ञा.गा.चां.०९.२।।	जो जो जो जो पुत्रातें निजवी । अनुहात ओवी नि:शब्दाची
१०४३	निजसील	।।ज्ञा.गा.चां.०८.६।।	निद्रा ना जागृति निजसील काई । परियेसी चांगया बोले मुक्ताई
१०४४	निजी	।।ज्ञा.गा.चां.०८.२।।	निजी निज बाळा न करीं पैं आळी । अनुहात टाळी वाजवितें
१०४५	निजीं	।।ज्ञा.गा.चां.१२.३।।	डोळा लाउनी निजीं निजला निवांत । स्वप्नीं वटेश्वर देखिला निवांत
१०४६	नित्य	।।ज्ञा.गा.चां.१३.१।।	रूप ना छाया त्रिगुणरहित । ज्योतिस्वरूप हें पां नित्य
१०४७	नित्य	।।ज्ञा.गा.चां.५०.६।।	शिवगोत्री चांगा म्हणे आवाच्य नित्य । तें वटेश्वरीं सत्य सांगितलें
१०४८	निद्रा	।।ज्ञा.गा.चां.०८.३।।	निद्रा ना जागृति भोगी पैं उन्मनीं । लक्ष ते भेदुनि निज पाटीं
१०४९	निद्रा	।।ज्ञा.गा.चां.०८.६।।	निद्रा ना जागृति निजसील काई । परियेसी चांगया बोले मुक्ताई
१०५०	निद्रा	।।ज्ञा.गा.चां.१०.३।।	सोहं सोहं सोहं हाचि धरीं छंदु । सुखें निद्रा करीं अद्वैतीं रे
१०५१	निद्रा	।।ज्ञा.गा.चां.११.४।।	ऐशी निद्रा तुज लागो रे पुत्रा । मुक्ताई खेचरा उपदेशी मंत्रा
१०५२	निधान	।।ज्ञा.गा.चां.१७.३।।	मुक्ताई करें लेईलें अंजन । चांगया निधान उपदेशिलें
१०५३	निभ्रांत	।।ज्ञा.गा.चां.०८.४।।	निभ्रांत आतां पाळणा विणवुनी । मन हें बोधोनी पवन दोरा
१०५४	निमाला	।।ज्ञा.गा.चां.३१.३।।	ऋषि राहिला शब्द निमाला । वटेश्वर चांगा विस्मित झाला
१०५५	निमाला	।।ज्ञा.गा.चां.४४.३।।	चांगा वटेश्वर नादीं निमाला । ब्रह्म पाहतां ब्रह्मचि जाला
१०५६	निमोनि	।।ज्ञा.गा.चां.५४.१।।	देवी देवो जाला भावासी अबोला । निमोनि उरला आपपरें
१०५७	निरंजन	।।ज्ञा.गा.चां.३५.१।।	निरंजन वनीं केशव फुलला । डोंगर शोभला ब्रह्मगिरी
१०५८	निरंतरा	।।ज्ञा.गा.चां.७०.१।।	कुडी हे नोवरी आत्मा हा नोवरा । दोघें पर्णू जाति निरंतरा
१०५९	निराकार	।।ज्ञा.गा.चां.२९.१।।	आकार पुजितां निराकार जालें । शून्यीं बुडालें बाईयांनो
१०६०	निराकार	।।ज्ञा.गा.चां.४८.१।।	साकार पूजितां निराकार जालें। शून्यीं बुडालें बाईये वो
१०६१	निराकारी	।।ज्ञा.गा.चां.५०.४।।	मन बुद्धि चित्त इंद्रियेंसी अहंकार । सामावे आकार निराकारी
१०६२	निरामय	।।ज्ञा.गा.चां.२५.२।।	ज्ञानतत्त्वीं करीं करीं हा विचार । निर्गुणीं आकार निरामय
१०६३	निरुता	।।ज्ञा.गा.चां.१३.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया वटेश्वरा । निरुता पाहे स्वयें साकारा
१०६४	निरुतें	।।ज्ञा.गा.चां.५१.३।।	शब्दातीत जाणोनि निरुतें । चांगया वटेश्वरीं जन्मा भरितें
१०६५	निरोधोनियां	।।ज्ञा.गा.चां.३६.१।।	सहज समाधीं बैसला योगी । सुषुम्नामार्गी निरोधोनियां
१०६६	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.चां.०७.१।।	गुण ना निर्गुण शब्दातीत । तेथें तूं निश्चित बाळा निज

१०६७	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.चां.१३.२।।	जाणें येणें नाहीं ते निर्गुण पाही । चैतन्य होई शुद्धबुद्ध
१०६८	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.चां.३२.२।।	दोहींचा गुण एक जाला । निर्गुण दादुला सोहंकारु
१०६९	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.चां.४६.१।।	गुण नाहीं तेथें निर्गुण । गुणातीत शुध्द चैतन्य
१०७०	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.चां.४६.२।।	गुणसंबंध भाविसी काई । गुणातीत निर्गुण ध्याईं
१०७१	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.चां.४६.३।।	चांगा वटेश्वरीं निर्गुण । भक्तिभावें झाला सगुण
१०७२	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.चां.५७.१।।	रूप नाहीं तेथें नांव नाहीं । गुण नाहीं तेथें निर्गुण नाहीं
१०७३	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.चां.५७.३।।	चांगा वटेश्वरीं रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
१०७४	निर्गुण	।।ज्ञा.गा.चां.६२.३।।	वटेश्वर चांगा रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
१०७५	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.चां.०५.४।।	मुक्ताई जीवन चांगया दिधलें । निर्गुणीं साधिलें घर कैसें
१०७६	निर्गुणीं	।।ज्ञा.गा.चां.२५.२।।	ज्ञानतत्त्वीं करीं करीं हा विचार । निर्गुणीं आकार निरामय
१०७७	निर्धारी	।।ज्ञा.गा.चां.०१.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भ्रमिस्त देहीं । निर्धारी राहीं स्वप्न कैचें
१०७८	निर्मळ	।।ज्ञा.गा.चां.४८.३।।	तेथें फूल ना फळ जाति ना कूळ । वटेश्वरीं चांगा जाला निर्मळ
१०७९	निर्मूळ	।।ज्ञा.गा.चां.२९.३।।	तेथें फळ ना डाळ जाति ना कुळ । वटेश्वर चांगा जाला निर्मूळ
१०८०	निवांत	।।ज्ञा.गा.चां.१२.३।।	डोळा लाउनी निजीं निजला निवांत । स्वप्नीं वटेश्वर देखिला निवांत
१०८१	निवांत	।।ज्ञा.गा.चां.१२.३।।	डोळा लाउनी निजीं निजला निवांत । स्वप्नीं वटेश्वर देखिला निवांत
१०८२	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.चां.०६.२।।	सोडीं सोडीं भवाची भ्रांति । तेणें होय अज्ञान निवृत्ति
१०८३	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.चां.४२.३।।	पारुषली मति अतिज्ञान ज्योति । वटेश्वरीं निवृत्ति चांगा म्हणे
१०८४	निवृत्ति	।।ज्ञा.गा.चां.७०.३।।	शांति निवृत्ति दोघी सुवासिनी । भक्ति करवली सखी बहिणी
१०८५	निश्चळ	।।ज्ञा.गा.चां.३०.३।।	पुष्पामाजी परिमळ राहिला निश्चळ । तैसा तो अकळ लक्षा नये
१०८६	निश्चिंत	।।ज्ञा.गा.चां.७१.४।।	ज्याची नोवरी त्या हातीं लाविली । चांगा म्हणे आतां निश्चिंत झाली
१०८७	निश्चित	।।ज्ञा.गा.चां.०७.१।।	गुण ना निर्गुण शब्दातीत । तेथें तूं निश्चित बाळा निज
१०८८	नीज	।।ज्ञा.गा.चां.१०.४।।	तेथें जाग पां जाग नीज पां नीज । मग तुज चेवो कैचा
१०८९	नीज	।।ज्ञा.गा.चां.१०.४।।	तेथें जाग पां जाग नीज पां नीज । मग तुज चेवो कैचा
१०९०	नुरे	।।ज्ञा.गा.चां.१५.१।।	सुखाचे शेवटीं दु:ख आलें भेटी । भेटलियासाठीं तेंही नुरे
१०९१	नेऊनि	।।ज्ञा.गा.चां.७०.४।।	वटेश्वर चांगा वरधवा । तुम्हीं नेऊनि मध्यें बैसवा
१०९२	नेती	।।ज्ञा.गा.चां.५०.२।।	परी मी असें तें वेगळें अद्वैता परतें । श्रुती म्हणती ज्यातें नेती नेती

१०९३	नेती	।।ज्ञा.गा.चां.५०.२।।	परी मी असें तें वेगळें अद्वैता परतें । श्रुती म्हणती ज्यातें नेती नेती
१०९४	नेला	।।ज्ञा.गा.चां.७५.१।।	अंबुला विकावया हटासि नेला । मोल जालें तंव पळुनी गेला
१०९५	नेला	।।ज्ञा.गा.चां.७६.१।।	अंबुल्यासवें सुतली गोरी । पाहे तंव अंबुला नेला चोरी
१०९६	नेली	।।ज्ञा.गा.चां.७७.१।।	अवघी घोंगडी नेली हाटा । दावी चोहटा पंढरीरावो
१०९७	नेलें	।।ज्ञा.गा.चां.२३.२।।	घोंगडें नेलें नारायणा । अछिप होतो बोल कोणा
१०९८	नेसली	।।ज्ञा.गा.चां.७२.३।।	वरमायेचे चीर वोहमाय नेसली । त्या आम्हां भली सोयरीक झाली
१०९९	नोवरा	।।ज्ञा.गा.चां.६८.४।।	दिगंबर नोवरा क्षपणिक वऱ्हाडी । वटेश्वर चांगा वाहतो लुगडीं
११००	नोवरा	।।ज्ञा.गा.चां.६९.१।।	नोवरीचे पोटीं नोवरा जन्मला । सोहळा जाला काय सांगों
११०१	नोवरा	।।ज्ञा.गा.चां.६९.३।।	तो नोवरा नातुडे कोणा । मुक्ताई चांगया सांगतसे खुणा
११०२	नोवरा	।।ज्ञा.गा.चां.७०.१।।	कुडी हे नोवरी आत्मा हा नोवरा । दोघें पर्णू जाति निरंतरा
११०३	नोवरा	।।ज्ञा.गा.चां.७१.१।।	आत्मा हा नोवरा कुडी हे नोवरी। लिंबलोण करीं वोहरासी
११०४	नोवरा	।।ज्ञा.गा.चां.७१.२।।	सोहळा जाला नोवरा गांवा गेला । वेगीं आइती करा नोवरी बोलावा
११०५	नोवरा	।।ज्ञा.गा.चां.७३.१।।	वऱ्हाडी आलें संसारनगरा । चांगा नोवरा केळवला
११०६	नोवरी	।।ज्ञा.गा.चां.६७.१।।	सासूचे आधीं सून जन्मली। सून मारून सासू नोवरी झाली
११०७	नोवरी	।।ज्ञा.गा.चां.६७.३।।	पुत्र पितयाचा व्रतबंध करी । वांझ सासु कन्यादान दे नोवरी
११०८	नोवरी	।।ज्ञा.गा.चां.६८.१।।	नोवरीचे हातीं चित्रीव काठी। नोवरी लागे संन्याशापाठीं
११०९	नोवरी	।।ज्ञा.गा.चां.६८.२।।	नारायण म्हणा नारायण म्हणा । नारायण म्हणा वो नोवरी वो
१११०	नोवरी	।।ज्ञा.गा.चां.६८.३।।	विश्वरूप नोवरी संन्याशा रातली । त्या आम्हा भली सोयरीक जाली
११११	नोवरी	।।ज्ञा.गा.चां.६९.२।।	नोवऱ्यानें नोवरी देखिलिचि नाहीं । सोहला होतो सांगों काई
१११२	नोवरी	।।ज्ञा.गा.चां.७०.१।।	कुडी हे नोवरी आत्मा हा नोवरा । दोघें पर्णू जाति निरंतरा
१११३	नोवरी	।।ज्ञा.गा.चां.७१.१।।	आत्मा हा नोवरा कुडी हे नोवरी। लिंबलोण करीं वोहरासी
१११४	नोवरी	।।ज्ञा.गा.चां.७१.२।।	सोहळा जाला नोवरा गांवा गेला । वेगीं आइती करा नोवरी बोलावा
१११५	नोवरी	।।ज्ञा.गा.चां.७१.४।।	ज्याची नोवरी त्या हातीं लाविली । चांगा म्हणे आतां निश्चिंत झाली
१११६	नोवरी	।।ज्ञा.गा.चां.७२.२।।	मांडाल आपुला घराचार । नोवरी साचार पर्णिलिये
१११७	नोवरी	।।ज्ञा.गा.चां.७३.२।।	हातीं कांकण उभा वटेश्वरीं । शांति हे नोवरी पर्णावया
१११८	नोवरीचे	।।ज्ञा.गा.चां.६८.१।।	नोवरीचे हातीं चित्रीव काठी। नोवरी लागे संन्याशापाठीं

१११९	नोवरीचे	।।ज्ञा.गा.चां.६९.१।।	नोवरीचे पोटीं नोवरा जन्मला । सोहळा जाला काय सांगों
११२०	नोवरीचे	।।ज्ञा.गा.चां.७२.४।।	वटेश्वर चांगा नोवरीचे पाठी । सनकादिक गोष्टी करिताती
११२१	नोवरीच्या	।।ज्ञा.गा.चां.७२.१।।	नोवरीच्या गळां तुळशीच्या माळा । वऱ्हाडी सकळां तुम्हीं व्हावें
११२२	नोवऱ्यानें	।।ज्ञा.गा.चां.६९.२।।	नोवऱ्यानें नोवरी देखिलिचि नाहीं । सोहला होतो सांगों काई
११२३	न्यासे	।।ज्ञा.गा.चां.११.३।।	सोहं सोहं षट्चक्रीं न्यासे । तुज परिये देतां मीच न दिसे
११२४	न्हाणिली	।।ज्ञा.गा.चां.७१.३।।	न्हाणिली धुणिली गजस्कंधीं मिरवली । बोळवीत गेली चौघेंजणें
११२५	पंचतत्व	।।ज्ञा.गा.चां.०५.३।।	नाशिवंत देह पंचतत्व मोळी । वायांचि वाहाटुळी उडोनि जाये
११२६	पंढरीरावो	।।ज्ञा.गा.चां.७७.१।।	अवघी घोंगडी नेली हाटा । दावी चोहटा पंढरीरावो
११२७	पडला	।।ज्ञा.गा.चां.२६.२।।	मार्ग चुकला विसर पडला । वरपढा जाला विषय चोरा
११२८	पडियेली	।।ज्ञा.गा.चां.२१.१।।	वेदश्रुती ठक पडियेली वाचा । तेथें कवणपाड तुझिया बोलाचा
११२९	पडियेली	।।ज्ञा.गा.चां.४९.२।।	अवघेपणाची पडियेली भ्रांती । अवघें मी संतीं सांडविलें
११३०	पडिलिसे	।।ज्ञा.गा.चां.२८.३।।	अवघेपणाची मज पडिलिसे भ्रांती । अवघाचि मी संतीं सांडवलों
११३१	पडिलें	।।ज्ञा.गा.चां.७६.३।।	चांगा म्हणे जागा जागारे भाई । देहा खन पडिलें भाई
११३२	पडे	।।ज्ञा.गा.चां.१९.२।।	दिहा पडे चांदणें रात्रीं पडे ऊष्ण । चोर घरटी घाली तराळ घाली खाण
११३३	पडे	।।ज्ञा.गा.चां.१९.२।।	दिहा पडे चांदणें रात्रीं पडे ऊष्ण । चोर घरटी घाली तराळ घाली खाण
११३४	पडे	।।ज्ञा.गा.चां.५४.२।।	आधीं आप पाही मग पडे वाही । प्रपंचें डोहीं बुडों नको
११३५	पतिव्रता	।।ज्ञा.गा.चां.३३.१।।	पतिव्रता नारी व्यभिचार केला । परपुरुष पूजिला बाईयांनो
११३६	पतिव्रता	।।ज्ञा.गा.चां.३३.२।।	पतिव्रता नारी ऐसें म्हणावें । नांव पैं ठेवावें अव्यक्तासी
११३७	पतिव्रते	।।ज्ञा.गा.चां.३२.१।।	पतिव्रते पुंश्चलि सांगात जाला । दोहींतें भेटला एक देखा
११३८	पदपिंडा	।।ज्ञा.गा.चां.५०.५।।	पदपिंडा रूप रूपातीत सहज । अव्यक्त परि बीज म्हणती त्यातें
११३९	पदरीं	।।ज्ञा.गा.चां.७५.४।।	पळतां अंबुला पदरीं धरिला । चांगाया स्वामी वटेश्वरीं भेटला
११४०	परतें	।।ज्ञा.गा.चां.५०.२।।	परी मी असें तें वेगळें अद्वैता परतें । श्रुती म्हणती ज्यातें नेती नेती
११४१	परतें	।।ज्ञा.गा.चां.५०.३।।	स्थूळ सूक्ष्मापरतें कारणा वरतें । त्याहुनी परतें परात्पर
११४२	परतें	।।ज्ञा.गा.चां.६४.१।।	आरे ते ते ते ते ते ते ते ते। चहूंनी परतें तें
११४३	परपुरुष	।।ज्ञा.गा.चां.३२.४।।	वटेश्वरीं व्यभिचार जाला । परपुरुष भुंजला शून्यें तेथें
११४४	परपुरुष	।।ज्ञा.गा.चां.३३.१।।	पतिव्रता नारी व्यभिचार केला । परपुरुष पूजिला बाईयांनो

११४५	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.चां.४१.४।।	वटेश्वर चांगा शून्यीं बुडाला । डोळसु जाला परब्रह्मीं
११४६	परब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.चां.४९.३।।	वटेश्वर चांगा संत पैं जाला । अवघ्यासी बुडाला परब्रह्मीं
११४७	परमात्मा	।।ज्ञा.गा.चां.३०.२।।	जळामाजी भानु बिंबला दिसे । तैसा देहीं दिसे परमात्मा
११४८	परात्पर	।।ज्ञा.गा.चां.५०.३।।	स्थूळ सूक्ष्मापरतें कारणा वरतें । त्याहुनी परतें परात्पर
११४९	परावा	।।ज्ञा.गा.चां.३२.३।।	आपुला सांडिला परावा मांडिला । घराचार नासला काय सांगों
११५०	परि	।।ज्ञा.गा.चां.३०.१।।	प्रकृतीचें पूजन प्रकृतीच्या ठायीं । असतां तोही परि चोजवेना
११५१	परि	।।ज्ञा.गा.चां.५०.५।।	पदपिंडा रूप रूपातीत सहज । अव्यक्त परि बीज म्हणती त्यातें
११५२	परिपाका	।।ज्ञा.गा.चां.०६.३।।	चांगा वटेश्वरीं फळला । विज्ञानफळीं परिपाका आला
११५३	परिमळ	।।ज्ञा.गा.चां.३०.३।।	पुष्पामाजी परिमळ राहिला निश्चळ । तैसा तो अकळ लक्षा नये
११५४	परिये	।।ज्ञा.गा.चां.११.३।।	सोहं सोहं षट्चक्रीं न्यासे । तुज परिये देतां मीच न दिसे
११५५	परियेसी	।।ज्ञा.गा.चां.०८.६।।	निद्रा ना जागृति निजसील काई । परियेसी चांगया बोले मुक्ताई
११५६	परियेसी	।।ज्ञा.गा.चां.२४.३।।	तेथींच्या तेथें राहीं परियेसी । चांगया बोले मुक्ताईशी
११५७	परी	।।ज्ञा.गा.चां.२२.२।।	बुद्धि बुडाली वासना खुंटली । तैसी परी जाली काय सांगों
११५८	परी	।।ज्ञा.गा.चां.५०.२।।	परी मी असें तें वेगळें अद्वैता परतें । श्रुती म्हणती ज्यातें नेती नेती
११५९	परीये	।।ज्ञा.गा.चां.१२.२।।	बोलवी चांगया मुक्ताई माता । ब्रह्मविद्या परीये सुख देतां
११६०	पर्णावया	।।ज्ञा.गा.चां.७३.२।।	हातीं कांकण उभा वटेश्वरीं । शांति हे नोवरी पर्णावया
११६१	पर्णिलिये	।।ज्ञा.गा.चां.७२.२।।	मांडाल आपुला घराचार । नोवरी साचार पर्णिलिये
११६२	पर्णिली	।।ज्ञा.गा.चां.७३.३।।	पर्णिली शांति बैसली पाटीं । मुक्ताई करवली हळदुली वाटी
११६३	पर्णूं	।।ज्ञा.गा.चां.७०.१।।	कुडी हे नोवरी आत्मा हा नोवरा । दोघें पर्णूं जाति निरंतरा
११६४	पळतां	।।ज्ञा.गा.चां.७५.४।।	पळतां अंबुला पदरीं धरिला । चांगाया स्वामी वटेश्वरीं भेटला
११६५	पळुनी	।।ज्ञा.गा.चां.७५.१।।	अंबुला विकावया हटासि नेला । मोल जालें तंव पळुनी गेला
११६६	पळे	।।ज्ञा.गा.चां.७५.२।।	अंबुला पळे मी त्याचे पाठीं । लोक कवतुक पहाती दिठीं
११६७	पवन	।।ज्ञा.गा.चां.०८.४।।	निभ्रांत आतां पाळणा विणवुनी । मन हें बोधोनी पवन दोरा
११६८	पवनाच्या	।।ज्ञा.गा.चां.१२.१।।	ब्रह्मांड गोळकीं पवनाच्या पालखीं । अवधूत कवतुकीं पहुडलासे
११६९	पहाती	।।ज्ञा.गा.चां.७५.२।।	अंबुला पळे मी त्याचे पाठीं । लोक कवतुक पहाती दिठीं
११७०	पहुडला	।।ज्ञा.गा.चां.०८.१।।	गुणातीत डाहाळीं पाळणा लाविला । तेथें सुत पहुडला मुक्ताईचा

११७१	पहुडला	।।ज्ञा.गा.चां.११.१।।	अविनाश पाळणा अव्यक्तें विणिला । तेथें पहुडला योगिराज
११७२	पहुडलासे	।।ज्ञा.गा.चां.१२.१।।	ब्रह्मांड गोळकीं पवनाच्या पालखीं । अवधूत कवतुकीं पहुडलासे
११७३	पां	।।ज्ञा.गा.चां.१०.४।।	तेथें जाग पां जाग नीज पां नीज । मग तुज चेवो कैचा
११७४	पां	।।ज्ञा.गा.चां.१०.४।।	तेथें जाग पां जाग नीज पां नीज । मग तुज चेवो कैचा
११७५	पां	।।ज्ञा.गा.चां.१३.१।।	रूप ना छाया त्रिगुणरहित । ज्योतिस्वरूप हें पां नित्य
११७६	पांगुरता	।।ज्ञा.गा.चां.२३.१।।	अहंकार अविद्या हेंचि पैं घोंगडी । पांगुरता गोडी नाहीं मज
११७७	पांचही	।।ज्ञा.गा.चां.७०.२।।	पांचही प्राण सर्वही वऱ्हाडी । आशा तृष्णा दोन्ही देशधडी
११७८	पांचाही	।।ज्ञा.गा.चां.६५.३।।	लाज सांडोनि नि:शंक झाली । पांचाही बांधिली पाठीवरी
११७९	पांडुरंगें	।।ज्ञा.गा.चां.७७.३।।	छपितां घोंगडें देखिलें बरें । टाकिलें उदारे पांडुरंगें
११८०	पाई	।।ज्ञा.गा.चां.१०.६।।	द्वैताद्वैत भासले पाई । वटेश्वरसुता बोले मुक्ताई
११८१	पाटीं	।।ज्ञा.गा.चां.०८.३।।	निद्रा ना जागृति भोगी पैं उन्मनीं । लक्ष ते भेदुनि निज पाटीं
११८२	पाटीं	।।ज्ञा.गा.चां.७३.३।।	पर्णिली शांति बैसली पाटीं । मुक्ताई करवली हळदुली वाटी
११८३	पाठार	।।ज्ञा.गा.चां.१८.४।।	सुईचें आणीवर रचिलें पाठार । मुक्ताई म्हणे चांगया सांग याचा विचार
११८४	पाठी	।।ज्ञा.गा.चां.७२.४।।	वटेश्वर चांगा नोवरीचे पाठी । सनकादिक गोष्टी करिताती
११८५	पाठीं	।।ज्ञा.गा.चां.६५.१।।	क्रोधाची आगटी बांधोनियां पोटीं । सासुरिया पाठीं लागतसे
११८६	पाठीं	।।ज्ञा.गा.चां.७५.२।।	अंबुला पळे मी त्याचे पाठीं । लोक कवतुक पहाती दिठीं
११८७	पाठीवरी	।।ज्ञा.गा.चां.६५.३।।	लाज सांडोनि नि:शंक झाली । पांचाही बांधिली पाठीवरी
११८८	पाडावें	।।ज्ञा.गा.चां.४१.३।।	माझें सुख सुखेंचि भोगावें । डोळया पाडावें डोळेवीण
११८९	पान्हाईली	।।ज्ञा.गा.चां.४०.२।।	दो स्तनीं पान्हाईली तिसरेनी दोहिली । दोहन ते उरली विश्वंभरा
११९०	पापपुण्य	।।ज्ञा.गा.चां.०३.१।।	नाहीं सुखदु:ख पापपुण्य नाहीं । नाहीं कर्मधर्म कल्पना नाहीं
११९१	पायीं	।।ज्ञा.गा.चां.६१.३।।	चांगा म्हणे मन भुललें पायीं। वटेश्वर न देखतां गिवसिसी काई
११९२	पारी	।।ज्ञा.गा.चां.१९.४।।	धमकत घुसळण घातलें पारी । वटेश्वरसुता म्हणे मुक्ताई अवधारी
११९३	पारुषली	।।ज्ञा.गा.चां.४२.३।।	पारुषली मति अतिज्ञान ज्योति । वटेश्वरीं निवृत्ति चांगा म्हणे
११९४	पारे	।।ज्ञा.गा.चां.१५.२।।	सुख तें कवण दु:ख तें कवण । दोहीं अज्ञान करीं पारे
११९५	पारे	।।ज्ञा.गा.चां.६०.२।।	सांडिं अभिमान सांडिं अभिमान । चिदानंदीं लीन होई पारे
११९६	पालखीं	।।ज्ञा.गा.चां.१२.१।।	ब्रह्मांड गोळकीं पवनाच्या पालखीं । अवधूत कवतुकीं पहुडलासे

११९७	पाळणा	।।ज्ञा.गा.चां.०७.२।।	पाळणा लाविला हृदयकमळीं । मुक्ताई जवळी सादविते
११९८	पाळणा	।।ज्ञा.गा.चां.०८.१।।	गुणातीत डाहाळीं पाळणा लाविला । तेथें सुत पहुडला मुक्ताईचा
११९९	पाळणा	।।ज्ञा.गा.चां.०८.४।।	निभ्रांत आतां पाळणा विणवुनी । मन हें बोधोनी पवन दोरा
१२००	पाळणा	।।ज्ञा.गा.चां.११.१।।	अविनाश पाळणा अव्यक्तें विणिला । तेथें पहुडला योगिराज
१२०१	पावशील	।।ज्ञा.गा.चां.५४.३।।	जंव नाहीं कृपा गुरु फळीं बापा । तंव कैसेनी दीपा पावशील
१२०२	पावसी	।।ज्ञा.गा.चां.२५.१।।	भावें भक्ति करूनि वैराग्य जोडसी । तरी तूं पावसी ब्रह्म सुखा
१२०३	पावसी	।।ज्ञा.गा.चां.५५.१।।	मुक्त हांतासि तो बंध पावसी । आपल्या दोरीं आपण बांधिलासी
१२०४	पाहतां	।।ज्ञा.गा.चां.२०.१।।	दृश्य आणि द्रष्टा हे पैलीकडे । बाहिजु पाहतां आत्मज्ञान खडे
१२०५	पाहतां	।।ज्ञा.गा.चां.३८.२।।	दृष्टी तत्त्वसार शोधणें काई । भीतरी पाहतां बाहिजु नाहीं
१२०६	पाहतां	।।ज्ञा.गा.चां.४४.३।।	चांगा वटेश्वर नादीं निमाला । ब्रह्म पाहतां ब्रह्मचि जाला
१२०७	पाहतां	।।ज्ञा.गा.चां.४५.१।।	गुणातीत पाहतां एक । एक पाहतां नाहीं द्वैत
१२०८	पाहतां	।।ज्ञा.गा.चां.४५.१।।	गुणातीत पाहतां एक । एक पाहतां नाहीं द्वैत
१२०९	पाहा	।।ज्ञा.गा.चां.६५.२।।	पाहा वो इचें केवढें ढाल । आल्यासवें करीतसे बोल
१२१०	पाहिलें	।।ज्ञा.गा.चां.६४.३।।	नव्हे तें काय कैसें पैं जालें । चांगया वटेश्वरीं अनुभवें पाहिलें
१२११	पाही	।।ज्ञा.गा.चां.१३.२।।	जाणें येणें नाहीं ते निर्गुण पाही । चैतन्य होई शुद्धबुद्ध
१२१२	पाही	।।ज्ञा.गा.चां.४०.१।।	सत्रावी दोहतां कांहींच नाहीं । दोहन तें पाही ब्रह्मस्थानीं
१२१३	पाही	।।ज्ञा.गा.चां.५४.२।।	आधीं आप पाही मग पडे वाही । प्रपंचें डोहीं बुडों नको
१२१४	पाही	।।ज्ञा.गा.चां.६४.२।।	ते ते काई ते ते पाही । ते ठायीं राहीं नाहीं होउनियां
१२१५	पाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०४.१।।	हेमीं हेम प्रचित पाहीं । अनुभव आलिया सांगावें तें काई
१२१६	पाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.१०.५।।	तेथें ओळखी नाहीं विसरु नाहीं । चिदानंदीं पाहीं रूप तुझें
१२१७	पाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५८.२।।	आकार नाहीं आकार नाहीं । शून्य बोध पाहीं शून्याशून्यीं
१२१८	पाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५९.२।।	फुल नाहीं तेथें फळ नाहीं । तत्त्वमसी बोध उमजोनी पाहीं
१२१९	पाहीं	।।ज्ञा.गा.चां.७४.१।।	आकाश कवळिलें मुंगीनें बाही । तेथें एक नवल वितलें पाहीं
१२२०	पाहूं	।।ज्ञा.गा.चां.२८.१।।	अवघी डोळां पाहूं गेलिये । तंव अवघा अवघेंचि जालिये
१२२१	पाहे	।।ज्ञा.गा.चां.१३.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया वटेश्वरा । निरुता पाहे स्वयें साकारा
१२२२	पाहे	।।ज्ञा.गा.चां.१८.२।।	तिचें नांव काय त्याचें नांव काय । विचारोनि पाहे मनामाजी

१२२३	पाहे	।।ज्ञा.गा.चां.२२.१।।	बुथिचेनि बोले नाहीं मविले । सेखि पाहे तंव कांहीं ना जालें
१२२४	पाहे	।।ज्ञा.गा.चां.२८.२।।	काय सांगों गे माय अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
१२२५	पाहे	।।ज्ञा.गा.चां.२८.४।।	वटेश्वर चांगा अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
१२२६	पाहे	।।ज्ञा.गा.चां.३६.२।।	गोल्हाटमंडळ भेदोनियां जाये । नाहीं तें पाहे डोळेभरी
१२२७	पाहे	।।ज्ञा.गा.चां.३९.२।।	बुडतो काय बोंब न होय । थडियेचा पाहे कवतुक
१२२८	पाहे	।।ज्ञा.गा.चां.५२.२।।	आवडी वालभा डोळ्यां देख । तैसें पाहे सुख ज्ञानदृष्टीं
१२२९	पाहे	।।ज्ञा.गा.चां.५२.३।।	जोडिलें सुख नवजाये । तैसा चांगा पाहे वटेश्वरीं
१२३०	पाहे	।।ज्ञा.गा.चां.७६.१।।	अंबुल्यासवें सुतली गोरी । पाहे तंव अंबुला नेला चोरी
१२३१	पाहों	।।ज्ञा.गा.चां.३१.२।।	नाम नाहीं रूप नाहीं । पाहों गेलों तो कांहींच नाहीं
१२३२	पितयाचा	।।ज्ञा.गा.चां.६७.३।।	पुत्र पितयाचा व्रतबंध करी । वांझ सासु कन्यादान दे नोवरी
१२३३	पुंश्चलि	।।ज्ञा.गा.चां.३२.१।।	पतिव्रते पुंश्चलि सांगात जाला । दोहींतें भेटला एक देखा
१२३४	पुजितां	।।ज्ञा.गा.चां.२९.१।।	आकार पुजितां निराकार जालें । शून्यीं बुडालें बाईयांनो
१२३५	पुत्र	।।ज्ञा.गा.चां.६७.३।।	पुत्र पितयाचा व्रतबंध करी । वांझ सासु कन्यादान दे नोवरी
१२३६	पुत्रा	।।ज्ञा.गा.चां.११.४।।	ऐशी निद्रा तुज लागो रे पुत्रा । मुक्ताई खेचरा उपदेशी मंत्रा
१२३७	पुत्रातें	।।ज्ञा.गा.चां.०९.२।।	जो जो जो जो पुत्रातें निजवी । अनुहात ओवी निःशब्दाची
१२३८	पुष्पामाजी	।।ज्ञा.गा.चां.३०.३।।	पुष्पामाजी परिमळ राहिला निश्चळ । तैसा तो अकळ लक्षा नये
१२३९	पूजन	।।ज्ञा.गा.चां.३०.१।।	प्रकृतीचें पूजन प्रकृतीच्या ठायीं । असतां तोही परि चोजवेना
१२४०	पूजितां	।।ज्ञा.गा.चां.४८.१।।	साकार पूजितां निराकार जालें। शून्यीं बुडालें बाईये वो
१२४१	पूजिला	।।ज्ञा.गा.चां.३३.१।।	पतिव्रता नारी व्यभिचार केला । परपुरुष पूजिला बाईयांनो
१२४२	पूर	।।ज्ञा.गा.चां.३९.१।।	वळे ना वरुशे नई पूर आला । कोरडिये नई जन बुडाला
१२४३	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.०७.३।।	शांति क्षमा विदेह पैं वर्णिती । नांव पैं ठेविती अद्वैतासी
१२४४	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.०७.३।।	शांति क्षमा विदेह पैं वर्णिती । नांव पैं ठेविती अद्वैतासी
१२४५	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.०८.२।।	निजी निज बाळा न करीं पैं आळी । अनुहात टाळी वाजवितें
१२४६	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.०८.३।।	निद्रा ना जागृति भोगी पैं उन्मनीं । लक्ष ते भेदुनि निज पाटीं
१२४७	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.०९.१।।	बाळक चुकलें सकुमार तान्हुलें । त्यानें पैं सांडिलें मायाजाळ
१२४८	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.०९.३।।	मावळली दिशा वाचा पैं खुंटली । माया पैं भेटली मुक्ताबाई

१२४९	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.०९.३।।	मावळली दिशा वाचा पैं खुंटली । माया पैं भेटली मुक्ताबाई
१२५०	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.०९.४।।	मुक्ताई म्हणे नांव पैं ठेवीन । सुता बोलावीन वटेश्वरा
१२५१	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.२३.१।।	अहंकार अविद्या हेंचि पैं घोंगडी । पांगुरता गोडी नाहीं मज
१२५२	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.३३.२।।	पतिव्रता नारी ऐसें म्हणावें । नांव पैं ठेवावें अव्यक्तासी
१२५३	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.३४.२।।	गमना गमन नाहीं संसार पैं नाहीं । वटेश्वरीं सोयी सांगितली
१२५४	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.३७.१।।	सोहं न बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईयांनो
१२५५	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.३७.३।।	अहंकार सांडी बोध पैं जाला । चांगया मोहिला चांगदेवें
१२५६	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.४१.१।।	डोळे पैं दोंदिल जालें माझें । आपुलें सहजें रूप देखे
१२५७	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.४३.१।।	मोहन दुर्बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईये वो
१२५८	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.४७.३।।	वटेश्वर चांगा तुपी पैं गोठला । पोट फिटला भ्रांतियेचा
१२५९	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.४९.३।।	वटेश्वर चांगा संत पैं जाला । अवघ्यासी बुडाला परब्रह्मीं
१२६०	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.५३.१।।	मनसंकल्प शुद्ध पैं नव्हे । येऱ्हवी सदोदित आहे चिदानंदीं
१२६१	पैं	।।ज्ञा.गा.चां.६४.३।।	नव्हे तें काय कैसें पैं जालें । चांगया वटेश्वरीं अनुभवें पाहिलें
१२६२	पैलपारु	।।ज्ञा.गा.चां.३९.४।।	मुक्ताई सांगडी वटेश्वर तारूं । चांगा पैलपारु उतरिला
१२६३	पैलही	।।ज्ञा.गा.चां.२०.२।।	इकडे तिकडे माया हे सांढे । न देखती तरी पैलही मूडे
१२६४	पैलाड	।।ज्ञा.गा.चां.२७.१।।	ऐलाड हुडाचे पैलाड हुडाचे । जागवा जागवा हरीचे
१२६५	पैलीकडे	।।ज्ञा.गा.चां.२०.१।।	दृश्य आणि द्रष्टा हे पैलीकडे । बाहिजु पाहतां आत्मज्ञान खडे
१२६६	पोट	।।ज्ञा.गा.चां.४७.३।।	वटेश्वर चांगा तुपी पैं गोठला । पोट फिटला भ्रांतियेचा
१२६७	पोट	।।ज्ञा.गा.चां.५६.२।।	कऱ्हे बारा गांवे येरझारा करी । शेखीं पोट भरी कांट्यावरी
१२६८	पोटीं	।।ज्ञा.गा.चां.६५.१।।	क्रोधाची आगटी बांधोनियां पोटीं । सासुरिया पाठीं लागतसे
१२६९	पोटीं	।।ज्ञा.गा.चां.६९.१।।	नोवरीचे पोटीं नोवरा जन्मला । सोहळा जाला काय सांगों
१२७०	पोरी	।।ज्ञा.गा.चां.२३.५।।	घोंगडें माझें फाडलें पोरी । काम क्रोध दोघीं सहोदरी
१२७१	पोसणा	।।ज्ञा.गा.चां.१४.३।।	वटेश्वर चांगा मुळीं लागला । पोसणा घेतला मुक्ताईनें
१२७२	पोहों	।।ज्ञा.गा.चां.४२.१।।	पोहों गेलें तंव मी माझी हारपलें । ठकचि ठेलें काय सांगों
१२७३	प्रकाशे	।।ज्ञा.गा.चां.४४.१।।	यंत्राची युक्ती शब्द प्रकाशे । बोल बोले तंव डोळा न दिसे
१२७४	प्रकृतीचें	।।ज्ञा.गा.चां.३०.१।।	प्रकृतीचें पूजन प्रकृतीच्या ठायीं । असतां तोही परि चोजवेना

१२७५	प्रकृतीच्या	।।ज्ञा.गा.चां.३०.१।।	प्रकृतीचें पूजन प्रकृतीच्या ठायीं । असतां तोही परि चोजवेना
१२७६	प्रचित	।।ज्ञा.गा.चां.०४.१।।	हेमीं हेम प्रचित पाहीं । अनुभव आलिया सांगावें तें काई
१२७७	प्रपंच	।।ज्ञा.गा.चां.६१.१।।	देह नाहीं तेथें प्रपंच काई । आन ठायीं ब्रह्म सांगसी काई
१२७८	प्रपंचाची	।।ज्ञा.गा.चां.१६.१।।	जेथें एक दुजें नाहीं । प्रपंचाची काहाणी तेथें कांहीं
१२७९	प्रपंचें	।।ज्ञा.गा.चां.५४.२।।	आधीं आप पाही मग पडे वाही । प्रपंचें डोहीं बुडों नको
१२८०	प्राण	।।ज्ञा.गा.चां.७०.२।।	पांचही प्राण सर्वही वऱ्हाडी । आशा तृष्णा दोन्ही देशधडी
१२८१	प्रेमें	।।ज्ञा.गा.चां.४०.३।।	चांगा वटेश्वर विश्वंभर जाला । प्रेमें तो लाधला क्षीर देखा
१२८२	फळ	।।ज्ञा.गा.चां.०६.१।।	ऐकें चांगया फळ फळासि आलें । येऊनियां नासूनी गेलें
१२८३	फळ	।।ज्ञा.गा.चां.२९.३।।	तेथें फळ ना डाळ जाति ना कुळ । वटेश्वर चांगा जाला निर्मूळ
१२८४	फळ	।।ज्ञा.गा.चां.४८.३।।	तेथें फूल ना फळ जाति ना कूळ । वटेश्वरीं चांगा जाला निर्मळ
१२८५	फळ	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे
१२८६	फळ	।।ज्ञा.गा.चां.५९.१।।	आकाशींचे फळ फळासी आलें । वटेश्वर ब्रह्म तैसें देखिलें
१२८७	फळ	।।ज्ञा.गा.चां.५९.२।।	फुल नाहीं तेथें फळ नाहीं । तत्त्वमसी बोध उमजोनी पाहीं
१२८८	फळला	।।ज्ञा.गा.चां.०६.३।।	चांगा वटेश्वरीं फळला । विज्ञानफळीं परिपाका आला
१२८९	फळलें	।।ज्ञा.गा.चां.२९.२।।	शून्याचा अंकुर शून्य फळलें । व्योमाकार जालें मन तेथें
१२९०	फळलें	।।ज्ञा.गा.चां.४८.२।।	शून्याच्या आकारी शून्यचि फळलें । व्योमाकारें मन तैसेंचि जालें
१२९१	फळासि	।।ज्ञा.गा.चां.०६.१।।	ऐकें चांगया फळ फळासि आलें । येऊनियां नासूनी गेलें
१२९२	फळासी	।।ज्ञा.गा.चां.५९.१।।	आकाशींचे फळ फळासी आलें । वटेश्वर ब्रह्म तैसें देखिलें
१२९३	फळीं	।।ज्ञा.गा.चां.५४.३।।	जंव नाहीं कृपा गुरु फळीं बापा । तंव कैसेनी दीपा पावशील
१२९४	फाडलें	।।ज्ञा.गा.चां.२३.५।।	घोंगडें माझें फाडलें पोरी । काम क्रोध दोघीं सहोदरी
१२९५	फिटला	।।ज्ञा.गा.चां.४७.३।।	वटेश्वर चांगा तुपी पैं गोठला । पोट फिटला भ्रांतियेचा
१२९६	फुल	।।ज्ञा.गा.चां.५९.२।।	फुल नाहीं तेथें फळ नाहीं । तत्त्वमसी बोध उमजोनी पाहीं
१२९७	फुलला	।।ज्ञा.गा.चां.३५.१।।	निरंजन वनीं केशव फुलला । डोंगर शोभला ब्रह्मगिरी
१२९८	फुलला	।।ज्ञा.गा.चां.३५.३।।	चांगा वटेश्वरीं केशव फुलला । भ्रमर जाला रस घ्यावया
१२९९	फूल	।।ज्ञा.गा.चां.४८.३।।	तेथें फूल ना फळ जाति ना कूळ । वटेश्वरीं चांगा जाला निर्मळ
१३००	बंध	।।ज्ञा.गा.चां.५५.१।।	मुक्त हांतासि तो बंध पावसी । आपल्या दोरीं आपण बांधिलासी

१३२७	बारा	।।ज्ञा.गा.चां.५६.२।।	कऱ्हे बारा गांवे येरझारा करी । शेखीं पोट भरी कांट्यावरी
१३२८	बाळक	।।ज्ञा.गा.चां.०९.१।।	बाळक चुकलें सकुमार तान्हुलें । त्यानें पैं सांडिलें मायाजाळ
१३२९	बाळा	।।ज्ञा.गा.चां.०७.१।।	गुण ना निर्गुण शब्दातीत । तेथें तूं निश्चित बाळा निज
१३३०	बाळा	।।ज्ञा.गा.चां.०८.२।।	निजी निज बाळा न करीं पैं आळी । अनुहात टाळी वाजवितें
१३३१	बाळा	।।ज्ञा.गा.चां.०८.५।।	एकविससहस्त्र श्वास वेळोवेळां । बाळा तोही डोळा स्थिर करी
१३३२	बाळी	।।ज्ञा.गा.चां.१८.१।।	टेंकावरी टेंक त्यावरी टेकुली । तेथें एक बाळी विस्मो करी
१३३३	बाहिजु	।।ज्ञा.गा.चां.२०.१।।	दृश्य आणि द्रष्टा हे पैलीकडे । बाहिजु पाहतां आत्मज्ञान खडे
१३३४	बाहिजु	।।ज्ञा.गा.चां.३८.२।।	दृष्टी तत्त्वसार शोधणें काई । भीतरी पाहतां बाहिजु नाहीं
१३३५	बाही	।।ज्ञा.गा.चां.७४.१।।	आकाश कवळिलें मुंगीनें बाही । तेथें एक नवल वितलें पाहीं
१३३६	बाहुली	।।ज्ञा.गा.चां.१८.३।।	डोळियांतील बाहुली जालिसे गरुवारू । तिशी सुईण मेळवा अरुवारु
१३३७	बिंबला	।।ज्ञा.गा.चां.३०.२।।	जळामाजी भानु बिंबला दिसे । तैसा देहीं दिसे परमात्मा
१३३८	बिदी	।।ज्ञा.गा.चां.७५.३।।	सांदी बिदी ठेविली राखणे । षट्दर्शनें लाविली भांडणें
१३३९	बीज	।।ज्ञा.गा.चां.५०.५।।	पदपिंडा रूप रूपातीत सहज । अव्यक्त परि बीज म्हणती त्यातें
१३४०	बुडतो	।।ज्ञा.गा.चां.३९.२।।	बुडतो काय बोंब न होय । थडियेचा पाहे कवतुक
१३४१	बुडवोनी	।।ज्ञा.गा.चां.५३.२।।	मनातें बुडवोनी इंद्रियातें दवडुनी । मी हें सोडुनी सोहं धरी
१३४२	बुडाला	।।ज्ञा.गा.चां.३९.१।।	वळे ना वरुशे नई पूर आला । कोरडिये नई जन बुडाला
१३४३	बुडाला	।।ज्ञा.गा.चां.३९.३।।	बुडाला बुडाला ऐसें जन लोक म्हणती । सेखीं उडी कोणी न घालिती
१३४४	बुडाला	।।ज्ञा.गा.चां.३९.३।।	बुडाला बुडाला ऐसें जन लोक म्हणती । सेखीं उडी कोणी न घालिती
१३४५	बुडाला	।।ज्ञा.गा.चां.४१.४।।	वटेश्वर चांगा शून्यीं बुडाला । डोळसु जाला परब्रह्मीं
१३४६	बुडाला	।।ज्ञा.गा.चां.४९.३।।	वटेश्वर चांगा संत पैं जाला । अवघ्यासी बुडाला परब्रह्मीं
१३४७	बुडाला	।।ज्ञा.गा.चां.५३.३।।	चांगा वटेश्वरीं सोहं झाला । अवघाचि बुडाला ज्ञानडोहीं
१३४८	बुडालासी	।।ज्ञा.गा.चां.६१.२।।	माझें मी नाहीं माझें मी नाहीं । अहंकार डोहीं बुडालासी
१३४९	बुडाली	।।ज्ञा.गा.चां.२२.२।।	बुद्धि बुडाली वासना खुंटली । तैसी परी जाली काय सांगों
१३५०	बुडालें	।।ज्ञा.गा.चां.२९.१।।	आकार पुजितां निराकार जालें । शून्यीं बुडालें बाईयांनो
१३५१	बुडालें	।।ज्ञा.गा.चां.४२.२।।	मन ब्रह्मीं वेडावलें सोहं शब्दीं हारपलें । इंद्रियांसहित बुडालें काय सांगों
१३५२	बुडालें	।।ज्ञा.गा.चां.४८.१।।	साकार पूजितां निराकार जालें। शून्यीं बुडालें बाईये वो

१३५३	बुडालें	।।ज्ञा.गा.चां.५७.२।।	रूप नाहीं तेथें मन सांगावया गेलें । आपणचि बुडालें अरुपी रे
१३५४	बुडीं	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे
१३५५	बुडों	।।ज्ञा.गा.चां.५४.२।।	आधीं आप पाही मग पडे वाही । प्रपंचें डोहीं बुडों नको
१३५६	बुथिचेनि	।।ज्ञा.गा.चां.२२.१।।	बुथिचेनि बोले नाहीं मविले । सेखि पाहे तंव कांहीं ना जालें
१३५७	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.चां.२२.२।।	बुद्धि बुडाली वासना खुंटली । तैसी परी जाली काय सांगों
१३५८	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.चां.३५.२।।	तेथें सुमन झाडीन अनुहातें । शिष्ट अनुभवुनि बुद्धि तोचि जाला
१३५९	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.चां.३७.१।।	सोहं न बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईयांनो
१३६०	बुद्धि	।।ज्ञा.गा.चां.५०.४।।	मन बुद्धि चित्त इंद्रियेंसी अहंकार । सामावे आकार निराकारी
१३६१	बूझ	।।ज्ञा.गा.चां.०४.३।।	अहंतेसीं सोहं तें गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
१३६२	बूझ	।।ज्ञा.गा.चां.१०.२।।	शांति धाया मेळवीन तुज । मग तूं बूझ सोहंकारीं
१३६३	बूझ	।।ज्ञा.गा.चां.२१.४।।	बोलणें अबोलणें वटेश्वरीं गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
१३६४	बैसला	।।ज्ञा.गा.चां.३६.१।।	सहज समाधीं बैसला योगी । सुषुम्नामार्गी निरोधोनियां
१३६५	बैसलिया	।।ज्ञा.गा.चां.५६.१।।	मोळी विकुनी खीर वोखटी । आंबिल गोमटी बैसलिया
१३६६	बैसली	।।ज्ञा.गा.चां.७३.३।।	पर्णिली शांति बैसली पाटीं । मुक्ताई करवली हळदुली वाटी
१३६७	बैसवा	।।ज्ञा.गा.चां.७०.४।।	वटेश्वर चांगा वरधवा । तुम्हीं नेऊनि मध्यें बैसवा
१३६८	बोंब	।।ज्ञा.गा.चां.३९.२।।	बुडतो काय बोंब न होय । थडियेचा पाहे कवतुक
१३६९	बोध	।।ज्ञा.गा.चां.२५.३।।	चांग्या सोय धरी ज्ञान वटेश्वरीं । मुक्ताई जिव्हारीं बोध करी
१३७०	बोध	।।ज्ञा.गा.चां.३७.३।।	अहंकार सांडी बोध पैं जाला । चांगया मोहिला चांगदेवें
१३७१	बोध	।।ज्ञा.गा.चां.४३.३।।	अहंकार सांडी बोध झाला । चांगा मोहिला चांगदेवीं
१३७२	बोध	।।ज्ञा.गा.चां.५८.२।।	आकार नाहीं आकार नाहीं । शून्य बोध पाहीं शून्याशून्यीं
१३७३	बोध	।।ज्ञा.गा.चां.५९.२।।	फुल नाहीं तेथें फळ नाहीं । तत्त्वमसी बोध उमजोनी पाहीं
१३७४	बोधले	।।ज्ञा.गा.चां.२७.२।।	भले रे भले रे दास गोपाळाचे । भक्तिबोधें बोधले साचे
१३७५	बोधोनी	।।ज्ञा.गा.चां.०८.४।।	निभ्रांत आतां पाळणा विणवुनी । मन हें बोधोनी पवन दोरा
१३७६	बोल	।।ज्ञा.गा.चां.२१.२।।	कांहीं बोलसी तरी अबोलणें बोल । बोलणें बोलसी तरी तितुकें खोल
१३७७	बोल	।।ज्ञा.गा.चां.२३.२।।	घोंगडें नेलें नारायणा । अछिप होतो बोल कोणा
१३७८	बोल	।।ज्ञा.गा.चां.४४.१।।	यंत्राची युक्ती शब्द प्रकाशे । बोल बोले तंव डोळा न दिसे

१३७९	बोल	।।ज्ञा.गा.चां.६५.२।।	पाहा वो इचें केवढें ढाल । आल्यासवें करीतसे बोल
१३८०	बोलणें	।।ज्ञा.गा.चां.२१.२।।	कांहीं बोलसी तरी अबोलणें बोल । बोलणें बोलसी तरी तितुकें खोल
१३८१	बोलणें	।।ज्ञा.गा.चां.२१.४।।	बोलणें अबोलणें वटेश्वरीं गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
१३८२	बोलणें	।।ज्ञा.गा.चां.३०.४।।	हें बोलणें सिद्धांतीचें शेवटीं । चांगया वेदांतीं कथन केलें
१३८३	बोलवी	।।ज्ञा.गा.चां.१२.२।।	बोलवी चांगया मुक्ताई माता । ब्रह्मविद्या परीये सुख देतां
१३८४	बोलसी	।।ज्ञा.गा.चां.२१.२।।	कांहीं बोलसी तरी अबोलणें बोल । बोलणें बोलसी तरी तितुकें खोल
१३८५	बोलसी	।।ज्ञा.गा.चां.२१.२।।	कांहीं बोलसी तरी अबोलणें बोल । बोलणें बोलसी तरी तितुकें खोल
१३८६	बोलाचा	।।ज्ञा.गा.चां.२१.१।।	वेदश्रुती ठक पडियेली वाचा । तेथें कवणपाड तुझिया बोलाचा
१३८७	बोलावा	।।ज्ञा.गा.चां.७१.२।।	सोहळा जाला नोवरा गांवा गेला । वेगीं आइती करा नोवरी बोलावा
१३८८	बोलावीन	।।ज्ञा.गा.चां.०९.४।।	मुक्ताई म्हणे नांव पैं ठेवीन । सुता बोलावीन वटेश्वरा
१३८९	बोलिला	।।ज्ञा.गा.चां.६७.४।।	सिद्धांतीचें वर्म अनुभवीं जाणे । वटेश्वर चांगा बोलिला खुणे
१३९०	बोले	।।ज्ञा.गा.चां.०३.३।।	म्हणे वटेश्वरा ब्रह्म नाहीं । सहजसिद्ध बोले मुक्ताई
१३९१	बोले	।।ज्ञा.गा.चां.०८.६।।	निद्रा ना जागृति निजसील काई । परियेसी चांगया बोले मुक्ताई
१३९२	बोले	।।ज्ञा.गा.चां.१०.६।।	द्वैताद्वैत भासले पाई । वटेश्वरसुता बोले मुक्ताई
१३९३	बोले	।।ज्ञा.गा.चां.१६.३।।	वटेश्वरसुतातें बोले मुक्ताई । सोहंभावें अखंडित राहीं
१३९४	बोले	।।ज्ञा.गा.चां.२२.१।।	बुथिचेनि बोले नाहीं मविले । सेखि पाहे तंव कांहीं ना जालें
१३९५	बोले	।।ज्ञा.गा.चां.२४.३।।	तेथींच्या तेथें राहीं परियेसी । चांगया बोले मुक्ताईशी
१३९६	बोले	।।ज्ञा.गा.चां.४४.१।।	यंत्राची युक्ती शब्द प्रकाशे । बोल बोले तंव डोळा न दिसे
१३९७	बोलों	।।ज्ञा.गा.चां.२१.३।।	अनिर्वाच्य ब्रह्म न वर्णवे वाणी । बोलों म्हणती ते न लजती मनीं
१३९८	बोळवीत	।।ज्ञा.गा.चां.७१.३।।	न्हाणिली धुणिली गजस्कंधीं मिरवली । बोळवीत गेली चौघेंजणें
१३९९	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.चां.०३.३।।	म्हणे वटेश्वरा ब्रह्म नाहीं । सहजसिद्ध बोले मुक्ताई
१४००	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.चां.२१.३।।	अनिर्वाच्य ब्रह्म न वर्णवे वाणी । बोलों म्हणती ते न लजती मनीं
१४०१	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.चां.२५.१।।	भावें भक्ति करूनि वैराग्य जोडसी । तरी तूं पावसी ब्रह्म सुखा
१४०२	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.चां.४४.३।।	चांगा वटेश्वर नादीं निमाला । ब्रह्म पाहतां ब्रह्मचि जाला
१४०३	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.चां.४७.२।।	तेथें क्षीरना तूप स्वयंभ नवतीत । ब्रह्म सदोदित मालावलें
१४०४	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.चां.५९.१।।	आकाशींचे फळ फळासी आलें । वटेश्वर ब्रह्म तैसें देखिलें

१४०५	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.चां.६१.१।।	देह नाहीं तेथें प्रपंच काई । आन ठायीं ब्रह्म सांगसी काई
१४०६	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.चां.६२.१।।	व्योम अभ्र दोन्ही भासलें आप । तैसें विश्व ब्रह्म व्यालें तद्रूप
१४०७	ब्रह्म	।।ज्ञा.गा.चां.६२.२।।	तेथें अभ्र ना छाया विश्व ना माया । एकलें ब्रह्म सदोदित
१४०८	ब्रह्मगिरी	।।ज्ञा.गा.चां.३५.१।।	निरंजन वनीं केशव फुलला । डोंगर शोभला ब्रह्मगिरी
१४०९	ब्रह्मचि	।।ज्ञा.गा.चां.४४.३।।	चांगा वटेश्वर नादीं निमाला । ब्रह्म पाहतां ब्रह्मचि जाला
१४१०	ब्रह्मविद्या	।।ज्ञा.गा.चां.१२.२।।	बोलवी चांगया मुक्ताई माता । ब्रह्मविद्या परीये सुख देतां
१४११	ब्रह्मस्थानीं	।।ज्ञा.गा.चां.४०.१।।	सत्रावी दोहतां कांहींच नाहीं । दोहन तें पाही ब्रह्मस्थानीं
१४१२	ब्रह्मांड	।।ज्ञा.गा.चां.१२.१।।	ब्रह्मांड गोळकीं पवनाच्या पालखीं । अवधूत कवतुकीं पहुडलासे
१४१३	ब्रह्मीं	।।ज्ञा.गा.चां.४२.२।।	मन ब्रह्मीं वेडावलें सोहं शब्दीं हारपलें । इंद्रियांसहित बुडालें काय सांगों
१४१४	भक्ति	।।ज्ञा.गा.चां.२५.१।।	भावें भक्ति करूनि वैराग्य जोडसी । तरी तूं पावसी ब्रह्म सुखा
१४१५	भक्ति	।।ज्ञा.गा.चां.७०.३।।	शांति निवृत्ति दोघी सुवासिनी । भक्ति करवली सखी बहिणी
१४१६	भक्तिबोधें	।।ज्ञा.गा.चां.२७.२।।	भले रे भले रे दास गोपाळाचे । भक्तिबोधें बोधले साचे
१४१७	भक्तिभावें	।।ज्ञा.गा.चां.४६.३।।	चांगा वटेश्वरीं निर्गुण । भक्तिभावें झाला सगुण
१४१८	भरितें	।।ज्ञा.गा.चां.५१.३।।	शब्दातीत जाणोनि निरुतें । चांगया वटेश्वरीं जन्मा भरितें
१४१९	भरी	।।ज्ञा.गा.चां.५६.२।।	कऱ्हे बारा गांवे येरझारा करी । शेखीं पोट भरी कांट्यावरी
१४२०	भला	।।ज्ञा.गा.चां.२०.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भला । जें दाविलें तें आपण भला
१४२१	भला	।।ज्ञा.गा.चां.२०.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भला । जें दाविलें तें आपण भला
१४२२	भलाभला	।।ज्ञा.गा.चां.१४.२।।	मुळींच चांगा नाहींसा जाला । मुक्ताई म्हणे चांगया भलाभला
१४२३	भली	।।ज्ञा.गा.चां.६८.३।।	विश्वरूप नोवरी संन्याशा रातली । त्या आम्हा भली सोयरीक जाली
१४२४	भली	।।ज्ञा.गा.चां.७२.३।।	वरमायेचे चीर वोहमाय नेसली । त्या आम्हां भली सोयरीक झाली
१४२५	भले	।।ज्ञा.गा.चां.२७.२।।	भले रे भले रे दास गोपाळाचे । भक्तिबोधें बोधले साचे
१४२६	भले	।।ज्ञा.गा.चां.२७.२।।	भले रे भले रे दास गोपाळाचे । भक्तिबोधें बोधले साचे
१४२७	भवबंधन	।।ज्ञा.गा.चां.०३.२।।	नाहीं मोक्ष ना भवबंधन नाहीं
१४२८	भवाची	।।ज्ञा.गा.चां.०६.२।।	सोडीं सोडीं भवाची भ्रांति । तेणें होय अज्ञान निवृत्ति
१४२९	भांडणें	।।ज्ञा.गा.चां.७५.३।।	सांदी बिदी ठेविली राखणे । षट्दर्शनें लाविली भांडणें
१४३०	भाई	।।ज्ञा.गा.चां.६७.२।।	आचोजीं चोजवितलें । तें स्वर्गीं जाणवलें रे भाई

१४३१	भाई	।।ज्ञा.गा.चां.७६.३।।	चांगा म्हणे जागा जागारे भाई । देहा खन पडिलें भाई
१४३२	भाई	।।ज्ञा.गा.चां.७६.३।।	चांगा म्हणे जागा जागारे भाई । देहा खन पडिलें भाई
१४३३	भानु	।।ज्ञा.गा.चां.३०.२।।	जळामाजी भानु बिंबला दिसे । तैसा देहीं दिसे परमात्मा
१४३४	भावासी	।।ज्ञा.गा.चां.५४.१।।	देवी देवो जाला भावासी अबोला । निमोनि उरला आपपरें
१४३५	भाविसी	।।ज्ञा.गा.चां.४६.२।।	गुणसंबंध भाविसी काई । गुणातीत निर्गुण ध्याईं
१४३६	भाविसी	।।ज्ञा.गा.चां.५८.१।।	आकार नाहीं मा भाविसी काई । देहीं देवरूप होउनि राहीं
१४३७	भावें	।।ज्ञा.गा.चां.२५.१।।	भावें भक्ति करूनि वैराग्य जोडसी । तरी तूं पावसी ब्रह्म सुखा
१४३८	भावो	।।ज्ञा.गा.चां.४७.१।।	अरे क्षीरापरिस नवनीत आगळें । क्षीर सांडवलें येर तूप भावो
१४३९	भासले	।।ज्ञा.गा.चां.१०.६।।	द्वैताद्वैत भासले पाई । वटेश्वरसुता बोले मुक्ताई
१४४०	भासलें	।।ज्ञा.गा.चां.६२.१।।	व्योम अभ्र दोन्ही भासलें आप । तैसें विश्व ब्रह्म व्यालें तद्रूप
१४४१	भीतरी	।।ज्ञा.गा.चां.३८.२।।	दृष्टी तत्त्वसार शोधणें काई । भीतरी पाहतां बाहिजु नाहीं
१४४२	भुंजला	।।ज्ञा.गा.चां.३२.४।।	वटेश्वरीं व्यभिचार जाला । परपुरुष भुंजला शून्यें तेथें
१४४३	भुललें	।।ज्ञा.गा.चां.६१.३।।	चांगा म्हणे मन भुललें पायीं। वटेश्वर न देखतां गिवसिसी काई
१४४४	भेटला	।।ज्ञा.गा.चां.३२.१।।	पतिव्रते पुंश्चलि सांगात जाला । दोहींतें भेटला एक देखा
१४४५	भेटला	।।ज्ञा.गा.चां.७५.४।।	पळतां अंबुला पदरीं धरिला । चांगाया स्वामी वटेश्वरीं भेटला
१४४६	भेटलियासाठीं	।।ज्ञा.गा.चां.१५.१।।	सुखाचे शेवटीं दुःख आलें भेटी । भेटलियासाठीं तेंही नुरे
१४४७	भेटली	।।ज्ञा.गा.चां.०९.३।।	मावळली दिशा वाचा पैं खुंटली । माया पैं भेटली मुक्ताबाई
१४४८	भेटावया	।।ज्ञा.गा.चां.४१.२।।	सुखाची माऊली भेटावया आली । स्तनपान जाली याचकासी
१४४९	भेटी	।।ज्ञा.गा.चां.१०.१।।	आपुलिया मारूनी येई कां भेटी । मग गोल्हाटीं सांठवीन
१४५०	भेटी	।।ज्ञा.गा.चां.१५.१।।	सुखाचे शेवटीं दुःख आलें भेटी । भेटलियासाठीं तेंही नुरे
१४५१	भेद	।।ज्ञा.गा.चां.०२.२।।	भेद नाहीं भेदसी काई । साच कीं लटिकें वर्ततें देहीं
१४५२	भेदसी	।।ज्ञा.गा.चां.०२.२।।	भेद नाहीं भेदसी काई । साच कीं लटिकें वर्ततें देहीं
१४५३	भेदु	।।ज्ञा.गा.चां.६०.१।।	कर्म धर्म जाति नाहीं भेदु । वायां माया बहू वाढवसी
१४५४	भेदुनि	।।ज्ञा.गा.चां.०८.३।।	निद्रा ना जागृति भोगी पैं उन्मनीं । लक्ष ते भेदुनि निज पाटीं
१४५५	भेदोनियां	।।ज्ञा.गा.चां.३६.२।।	गोल्हाटमंडळ भेदोनियां जाये । नाहीं तें पाहे डोळेभरी
१४५६	भोंवतें	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे

१४५७	भोंवे	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे
१४५८	भोगावें	।।ज्ञा.गा.चां.४१.३।।	माझें सुख सुखेंचि भोगावें । डोळया पाडावें डोळेवीण
१४५९	भोगी	।।ज्ञा.गा.चां.०८.३।।	निद्रा ना जागृति भोगी पैं उन्मनीं । लक्ष ते भेदुनि निज पाटीं
१४६०	भोजन	।।ज्ञा.गा.चां.१९.१।।	आकाशाचा शेंडा धार रांधी मांडा । काउळा वाढी कांदा कुल्लाळ भोजन करी
१४६१	भ्रतार	।।ज्ञा.गा.चां.३१.१।।	आनंदवनीं भ्रतार होता । झुरकन उडाला गेला केउता
१४६२	भ्रमर	।।ज्ञा.गा.चां.३५.३।।	चांगा वटेश्वरीं केशव फुलला । भ्रमर जाला रस घ्यावया
१४६३	भ्रमराचें	।।ज्ञा.गा.चां.५२.१।।	भ्रमराचें मरण कमळणीपुष्पीं । तैसें योगियास विषयसुख
१४६४	भ्रमिस्त	।।ज्ञा.गा.चां.०१.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भ्रमिस्त देहीं । निर्धारी राहीं स्वप्न कैचें
१४६५	भ्रमु	।।ज्ञा.गा.चां.६०.३।।	जरी सांडिशील भ्रमु होसील लीनु । तरी चांगा म्हणे तनु वटेश्वरीं
१४६६	भ्रांति	।।ज्ञा.गा.चां.०५.१।।	मी माझें दुरित आशापाश चित्तीं । मोह ममता भ्रांति अहंभावें
१४६७	भ्रांति	।।ज्ञा.गा.चां.०६.२।।	सोडीं सोडीं भवाची भ्रांति । तेणें होय अज्ञान निवृत्ति
१४६८	भ्रांतियेचा	।।ज्ञा.गा.चां.४७.३।।	वटेश्वर चांगा तुपी पैं गोठला । पोट फिटला भ्रांतियेचा
१४६९	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.चां.२८.३।।	अवघेपणाची मज पडिलिसे भ्रांती । अवघाचि मी संतीं सांडवलों
१४७०	भ्रांती	।।ज्ञा.गा.चां.४९.२।।	अवघेपणाची पडियेली भ्रांती । अवघें मी संतीं सांडविलें
१४७१	मंत्रा	।।ज्ञा.गा.चां.११.४।।	ऐेशी निद्रा तुज लागो रे पुत्रा । मुक्ताई खेचरा उपदेशी मंत्रा
१४७२	मग	।।ज्ञा.गा.चां.१०.१।।	आपुलिया मारूनी येई कां भेटी । मग गोल्हाटीं सांठवीन
१४७३	मग	।।ज्ञा.गा.चां.१०.२।।	शांति धाया मेळवीन तुज । मग तूं बूझ सोहंकारीं
१४७४	मग	।।ज्ञा.गा.चां.१०.४।।	तेथें जाग पां जाग नीज पां नीज । मग तुज चेवो कैचा
१४७५	मग	।।ज्ञा.गा.चां.५४.२।।	आधीं आप पाही मग पडे वाही । प्रपंचें डोहीं बुडों नको
१४७६	मग	।।ज्ञा.गा.चां.५९.३।।	चांगा म्हणे वटेश्वर आपणापें ध्याईं । मग निजलिंग तूंचि होईं
१४७७	मज	।।ज्ञा.गा.चां.२३.१।।	अहंकार अविद्या हेंचि पैं घोंगडी । पांगुरता गोडी नाहीं मज
१४७८	मज	।।ज्ञा.गा.चां.२८.३।।	अवघेपणाची मज पडिलिसे भ्रांती । अवघाचि मी संतीं सांडवलों
१४७९	मज	।।ज्ञा.गा.चां.६५.४।।	चांगा म्हणे जीवींचें गुज । वटेश्वरीं मज सांगितलें
१४८०	मति	।।ज्ञा.गा.चां.४२.३।।	पारुषली मति अतिज्ञान ज्योति । वटेश्वरीं निवृत्ति चांगा म्हणे
१४८१	मथिता	।।ज्ञा.गा.चां.४३.२।।	अहं मथिता सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें
१४८२	मथितां	।।ज्ञा.गा.चां.३७.२।।	अहं मथितां सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें

१४८३	मध्यें	।।ज्ञा.गा.चां.७०.४।।	वटेश्वर चांगा वरधवा । तुम्हीं नेऊनि मध्यें बैसवा
१४८४	मन	।।ज्ञा.गा.चां.०४.२।।	सोहंकार मन न सोडीं साचें । मी नाहीं तेथें तूं कैचें
१४८५	मन	।।ज्ञा.गा.चां.०८.४।।	निभ्रांत आतां पाळणा विणवुनी । मन हें बोधोनी पवन दोरा
१४८६	मन	।।ज्ञा.गा.चां.२९.२।।	शून्याचा अंकुर शून्य फळलें । व्योमाकार जालें मन तेथें
१४८७	मन	।।ज्ञा.गा.चां.४२.२।।	मन ब्रह्मीं वेडावलें सोहं शब्दीं हारपलें । इंद्रियांसहित बुडालें काय सांगों
१४८८	मन	।।ज्ञा.गा.चां.४८.२।।	शून्याच्या आकारी शून्यचि फळलें । व्योमाकारें मन तैसेंचि जालें
१४८९	मन	।।ज्ञा.गा.चां.५०.४।।	मन बुद्धि चित्त इंद्रियेंसी अहंकार । सामावे आकार निराकारी
१४९०	मन	।।ज्ञा.गा.चां.५७.२।।	रूप नाहीं तेथें मन सांगावया गेलें । आपणचि बुडालें अरुपी रे
१४९१	मन	।।ज्ञा.गा.चां.६१.३।।	चांगा म्हणे मन भुललें पायीं। वटेश्वर न देखतां गिवसिसी काई
१४९२	मनसंकल्प	।।ज्ञा.गा.चां.५३.१।।	मनसंकल्प शुद्ध पैं नव्हे । येऱ्हवी सदोदित आहे चिदानंदीं
१४९३	मनातें	।।ज्ञा.गा.चां.५३.२।।	मनातें बुडवोनी इंद्रियातें दवडुनी । मी हें सोडुनी सोहं धरी
१४९४	मनामाजी	।।ज्ञा.गा.चां.१८.२।।	तिचें नांव काय त्याचें नांव काय । विचारोनि पाहे मनामाजी
१४९५	मनीं	।।ज्ञा.गा.चां.२१.३।।	अनिर्वाच्य ब्रह्म न वर्णवे वाणी । बोलों म्हणती ते न लजती मनीं
१४९६	ममता	।।ज्ञा.गा.चां.०५.१।।	मी माझें दुरित आशापाश चित्तीं । मोह ममता भ्रांति अहंभावें
१४९७	मरण	।।ज्ञा.गा.चां.५२.१।।	भ्रमराचें मरण कमळणीपुष्पीं । तैसें योगियास विषयसुख
१४९८	मविले	।।ज्ञा.गा.चां.२२.१।।	बुथिचेनि बोले नाहीं मविले । सेखि पाहे तंव कांहीं ना जालें
१४९९	मही	।।ज्ञा.गा.चां.५०.१।।	मही अंबु तेज मारुत । गगन सामावे ज्ञानपरी ज्ञानी
१५००	मा	।।ज्ञा.गा.चां.५८.१।।	आकार नाहीं मा भाविसी काई । देहीं देवरूप होउनि राहीं
१५०१	मांडणें	।।ज्ञा.गा.चां.६३.२।।	सांडी तें सांडी मांडीतें मांडी । सांडणें मांडणें दोन्ही सांडी
१५०२	मांडा	।।ज्ञा.गा.चां.१९.१।।	आकाशाचा शेंडा धार रांधी मांडा । काउळा वाढी कांदा कुल्लाळ भोजन करी
१५०३	मांडाल	।।ज्ञा.गा.चां.७२.२।।	मांडाल आपुला घराचार । नोवरी साचार पर्णिलिये
१५०४	मांडिला	।।ज्ञा.गा.चां.३२.३।।	आपुला सांडिला परावा मांडिला । घराचार नासला काय सांगों
१५०५	मांडी	।।ज्ञा.गा.चां.६३.२।।	सांडी तें सांडी मांडीतें मांडी । सांडणें मांडणें दोन्ही सांडी
१५०६	मांडीं	।।ज्ञा.गा.चां.२३.६।।	मुक्ताई म्हणे घोंगडें सांडीं । वटेश्वरीं मांडीं ठाण आतां
१५०७	मांडीं	।।ज्ञा.गा.चां.६३.१।।	आहे तें सांडीं नाहीं तें सांडीं । सेखीं उरे तेंचि तूं मांडीं
१५०८	मांडीतें	।।ज्ञा.गा.चां.६३.२।।	सांडी तें सांडी मांडीतें मांडी । सांडणें मांडणें दोन्ही सांडी

१५०९	माऊली	।।ज्ञा.गा.चां.४१.२।।	सुखाची माऊली भेटावया आली । स्तनपान जाली याचकासी
१५१०	मागुता	।।ज्ञा.गा.चां.०१.१।।	स्वप्नींचा आत्मा केउता आहे । मागुता ये हें नवल काई
१५११	मागुता	।।ज्ञा.गा.चां.७७.२।।	घोंगडें खांदीं छपावया जाय । मागुता चांगा नये तो गे माय
१५१२	माझी	।।ज्ञा.गा.चां.४२.१।।	पोहों गेलें तंव मी माझी हारपलें । ठकचि ठेलें काय सांगों
१५१३	माझें	।।ज्ञा.गा.चां.०५.१।।	मी माझें दुरित आशापाश चित्तीं । मोह ममता भ्रांति अहंभावें
१५१४	माझें	।।ज्ञा.गा.चां.२२.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया नवल वितलें । असतां मी माझें हारपलें
१५१५	माझें	।।ज्ञा.गा.चां.२३.५।।	घोंगडें माझें फाडलें पोरी । काम क्रोध दोघीं सहोदरी
१५१६	माझें	।।ज्ञा.गा.चां.४१.१।।	डोळे पैं दोंदिल जालें माझें । आपुलें सहजें रूप देखे
१५१७	माझें	।।ज्ञा.गा.चां.४१.३।।	माझें सुख सुखेंचि भोगावें । डोळया पाडावें डोळेवीण
१५१८	माझें	।।ज्ञा.गा.चां.६१.२।।	माझें मी नाहीं माझें मी नाहीं । अहंकार डोहीं बुडालासी
१५१९	माझें	।।ज्ञा.गा.चां.६१.२।।	माझें मी नाहीं माझें मी नाहीं । अहंकार डोहीं बुडालासी
१५२०	माता	।।ज्ञा.गा.चां.१२.२।।	बोलवी चांगया मुक्ताई माता । ब्रह्मविद्या परीये सुख देतां
१५२१	माध्यान्ह	।।ज्ञा.गा.चां.१४.१।।	चांगा जन्मला माध्यान्ह काळीं । मायबापें दोन्ही नाहींशीं जाली
१५२२	माय	।।ज्ञा.गा.चां.२८.२।।	काय सांगों गे माय अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
१५२३	माय	।।ज्ञा.गा.चां.७७.२।।	घोंगडें खांदीं छपावया जाय । मागुता चांगा नये तो गे माय
१५२४	मायबापें	।।ज्ञा.गा.चां.१४.१।।	चांगा जन्मला माध्यान्ह काळीं । मायबापें दोन्ही नाहींशीं जाली
१५२५	माया	।।ज्ञा.गा.चां.०९.३।।	मावळली दिशा वाचा पैं खुंटली । माया पैं भेटली मुक्ताबाई
१५२६	माया	।।ज्ञा.गा.चां.११.२।।	जो जो जो जो म्हणतसे माया । साकारातीत निज रे चांगया
१५२७	माया	।।ज्ञा.गा.चां.२०.२।।	इकडे तिकडे माया हे सांढे । न देखती तरी पैलही मूडे
१५२८	माया	।।ज्ञा.गा.चां.५४.४।।	मुक्ताई चांगया तत्त्वें तत्त्व लया । हरिभावीं माया हारपली
१५२९	माया	।।ज्ञा.गा.चां.६०.१।।	कर्म धर्म जाति नाहीं भेदु । वायां माया बहू वाढवसी
१५३०	माया	।।ज्ञा.गा.चां.६२.२।।	तेथें अभ्र ना छाया विश्व ना माया । एकलें ब्रह्म सदोदित
१५३१	मायाजाळ	।।ज्ञा.गा.चां.०९.१।।	बाळक चुकलें सकुमार तान्हुलें । त्यानें पैं सांडिलें मायाजाळ
१५३२	मारुत	।।ज्ञा.गा.चां.५०.१।।	मही अंबु तेज मारुत । गगन सामावे ज्ञानपरी ज्ञानी
१५३३	मारून	।।ज्ञा.गा.चां.६७.१।।	सासूचे आधीं सून जन्मली। सून मारून सासू नोवरी झाली
१५३४	मारूनी	।।ज्ञा.गा.चां.१०.१।।	आपुलिया मारूनी येई कां भेटी । मग गोल्हाटीं सांठवीन

१५३५	मार्ग	।।ज्ञा.गा.चां.२६.२।।	मार्ग चुकला विसर पडला । वरपढा जाला विषय चोरा
१५३६	मालावलें	।।ज्ञा.गा.चां.४७.२।।	तेथें क्षीरना तूप स्वयंभ नवतीत । ब्रह्म सदोदित मालावलें
१५३७	माळा	।।ज्ञा.गा.चां.७२.१।।	नोवरीच्या गळां तुळशीच्या माळा । वऱ्हाडी सकळां तुम्हीं व्हावें
१५३८	मावळला	।।ज्ञा.गा.चां.३८.१।।	दीपकळिका शोधितां कांहींच नाहीं । मावळला गेला कवणे ठायीं
१५३९	मावळली	।।ज्ञा.गा.चां.०९.३।।	मावळली दिशा वाचा पैं खुंटली । माया पैं भेटली मुक्ताबाई
१५४०	मिठी	।।ज्ञा.गा.चां.७७.४।।	घोंगडीया तेणें घातली मिठी । संसारा तुटी म्हणे चांगा
१५४१	मिरवली	।।ज्ञा.गा.चां.७१.३।।	न्हाणिली धुणिली गजस्कंधीं मिरवली । बोळवीत गेली चौघेंजणें
१५४२	मी	।।ज्ञा.गा.चां.०४.२।।	सोहंकार मन न सोडीं साचें । मी नाहीं तेथें तूं कैचें
१५४३	मी	।।ज्ञा.गा.चां.०५.१।।	मी माझें दुरित आशापाश चित्तीं । मोह ममता भ्रांति अहंभावें
१५४४	मी	।।ज्ञा.गा.चां.२२.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया नवल वितलें । असतां मी माझें हारपलें
१५४५	मी	।।ज्ञा.गा.चां.२८.३।।	अवघेपणाची मज पडिलिसे भ्रांती । अवघाचि मी संतीं सांडवलों
१५४६	मी	।।ज्ञा.गा.चां.४२.१।।	पोहों गेलें तंव मी माझी हारपलें । ठकचि ठेलें काय सांगों
१५४७	मी	।।ज्ञा.गा.चां.४९.२।।	अवघेपणाची पडियेली भ्रांती । अवघें मी संतीं सांडविलें
१५४८	मी	।।ज्ञा.गा.चां.५०.२।।	परी मी असें तें वेगळें अद्वैता परतें । श्रुती म्हणती ज्यातें नेती नेती
१५४९	मी	।।ज्ञा.गा.चां.५३.२।।	मनातें बुडवोनी इंद्रियातें दवडुनी । मी हें सोडुनी सोहं धरी
१५५०	मी	।।ज्ञा.गा.चां.६१.२।।	माझें मी नाहीं माझें मी नाहीं । अहंकार डोहीं बुडालासी
१५५१	मी	।।ज्ञा.गा.चां.६१.२।।	माझें मी नाहीं माझें मी नाहीं । अहंकार डोहीं बुडालासी
१५५२	मी	।।ज्ञा.गा.चां.७५.२।।	अंबुला पळे मी त्याचे पाठीं । लोक कवतुक पहाती दिठीं
१५५३	मीच	।।ज्ञा.गा.चां.११.३।।	सोहं सोहं षट्चक्रीं न्यासे । तुज परिये देतां मीच न दिसे
१५५४	मुंगिचिया	।।ज्ञा.गा.चां.६६.३।।	मुंगिचिया गळां तुळशिचा लोहडणा । चांगा वटेश्वर सांगतो खुणा
१५५५	मुंगियांच्या	।।ज्ञा.गा.चां.६६.१।।	मृगजळावरी मुंगियांच्या हारी। दुरूनी नारी दावितसे
१५५६	मुंगी	।।ज्ञा.गा.चां.६६.२।।	मुंगी लाठी मुंगी लाठी । वैकुंठींच्या खुणा सांगतसे गोष्टी
१५५७	मुंगी	।।ज्ञा.गा.चां.६६.२।।	मुंगी लाठी मुंगी लाठी । वैकुंठींच्या खुणा सांगतसे गोष्टी
१५५८	मुंगीनें	।।ज्ञा.गा.चां.७४.१।।	आकाश कवळिलें मुंगीनें बाही । तेथें एक नवल वितलें पाहीं
१५५९	मुकलों	।।ज्ञा.गा.चां.४९.१।।	अवघिया मुकलों अवघें विसरलों । अवघाचि जालों वटेश्वरू
१५६०	मुक्त	।।ज्ञा.गा.चां.२४.१।।	मुक्त होतासि तो कां बद्ध झालासी । आपल्या बंधनें आपण बांधलासी

१५६१	मुक्त	।।ज्ञा.गा.चां.५५.१।।	मुक्त हांतासि तो बंध पावसी । आपल्या दोरीं आपण बांधिलासी
१५६२	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.०१.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भ्रमिस्त देहीं । निर्धारी राहीं स्वप्न कैचें
१५६३	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.०२.३।।	चांगा म्हणे सांग मुक्ताई । साच कीं लटिकें वर्तते देहीं
१५६४	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.०३.३।।	म्हणे वटेश्वरा ब्रह्म नाहीं । सहजसिद्ध बोले मुक्ताई
१५६५	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.०४.३।।	अहंतेसीं सोहं तें गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
१५६६	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.०५.४।।	मुक्ताई जीवन चांगया दिधलें । निर्गुणीं साधिलें घर कैसें
१५६७	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.०७.२।।	पाळणा लाविला हृदयकमळीं । मुक्ताई जवळी सादविते
१५६८	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.०७.४।।	वटेश्वरसूत चांगा अवधूत । मुक्ताई शांतवीत ज्ञानदृष्टी
१५६९	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.०८.६।।	निद्रा ना जागृति निजसील काई । परियेसी चांगया बोले मुक्ताई
१५७०	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.०९.४।।	मुक्ताई म्हणे नांव पैं ठेवीन । सुता बोलावीन वटेश्वरा
१५७१	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.१०.६।।	द्वैताद्वैत भासले पाई । वटेश्वरसुता बोले मुक्ताई
१५७२	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.११.४।।	ऐशी निद्रा तुज लागो रे पुत्रा । मुक्ताई खेचरा उपदेशी मंत्रा
१५७३	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.१२.२।।	बोलवी चांगया मुक्ताई माता । ब्रह्मविद्या परीये सुख देतां
१५७४	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.१३.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया वटेश्वरा । निरुता पाहे स्वयें साकारा
१५७५	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.१४.२।।	मुळींच चांगा नाहींसा जाला । मुक्ताई म्हणे चांगया भलाभला
१५७६	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.१५.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया चेई । स्वयंभू चेइला वटेश्वरीं
१५७७	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.१६.३।।	वटेश्वरसुतातें बोले मुक्ताई । सोहंभावें अखंडित राहीं
१५७८	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.१७.३।।	मुक्ताई करें लेईलें अंजन । चांगया निधान उपदेशिलें
१५७९	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.१८.४।।	सुईचें आणीवर रचिलें पाठार । मुक्ताई म्हणे चांगया सांग याचा विचार
१५८०	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.१९.४।।	धमकत घुसळण घातलें पारी । वटेश्वरसुता म्हणे मुक्ताई अवधारी
१५८१	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.२०.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भला । जें दाविलें तें आपण भला
१५८२	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.२१.४।।	बोलणें अबोलणें वटेश्वरीं गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
१५८३	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.२२.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया नवल वितलें । असतां मी माझें हारपलें
१५८४	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.२३.६।।	मुक्ताई म्हणे घोंगडें सांडीं । वटेश्वरीं मांडीं ठाण आतां
१५८५	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.२५.३।।	चांग्या सोय धरी ज्ञान वटेश्वरीं । मुक्ताई जिव्हारीं बोध करी
१५८६	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.३९.४।।	मुक्ताई सांगडी वटेश्वर तारू । चांगा पैलपारु उतरिला

१५८७	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.५४.४।।	मुक्ताई चांगया तत्त्वें तत्त्व लया । हरिभावीं माया हारपली
१५८८	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.६९.३।।	तो नोवरा नातुडे कोणा । मुक्ताई चांगया सांगतसे खुणा
१५८९	मुक्ताई	।।ज्ञा.गा.चां.७३.३।।	पर्णिली शांति बैसली पाटीं । मुक्ताई करवली हळदुली वाटी
१५९०	मुक्ताईचा	।।ज्ञा.गा.चां.०८.१।।	गुणातीत डाहाळीं पाळणा लाविला । तेथें सुत पहुडला मुक्ताईचा
१५९१	मुक्ताईची	।।ज्ञा.गा.चां.६३.३।।	चांगा म्हणे मुक्ताईची आण । सांगितली खूण वटेश्वरीं
१५९२	मुक्ताईनें	।।ज्ञा.गा.चां.१४.३।।	वटेश्वर चांगा मुळीं लागला । पोसणा घेतला मुक्ताईनें
१५९३	मुक्ताईशी	।।ज्ञा.गा.चां.२४.३।।	तेथींच्या तेथें राहीं परियेसी । चांगया बोले मुक्ताईशी
१५९४	मुक्ताबाई	।।ज्ञा.गा.चां.०१.२।।	चांगा म्हणे बाई सांग मुक्ताबाई । लटिकें साच वर्ततें देहीं
१५९५	मुक्ताबाई	।।ज्ञा.गा.चां.०९.३।।	मावळली दिशा वाचा पैं खुंटली । माया पैं भेटली मुक्ताबाई
१५९६	मुर्कुटानें	।।ज्ञा.गा.चां.७४.२।।	नवल जालें नवल जालें । विश्व व्यापिलें मुर्कुटानें
१५९७	मुळीं	।।ज्ञा.गा.चां.१४.३।।	वटेश्वर चांगा मुळीं लागला । पोसणा घेतला मुक्ताईनें
१५९८	मुळींच	।।ज्ञा.गा.चां.१४.२।।	मुळींच चांगा नाहींसा जाला । मुक्ताई म्हणे चांगया भलाभला
१५९९	मुष्टीं	।।ज्ञा.गा.चां.१७.२।।	करीं कर धरियला मुष्टीं । करें सामाविलें आपुल्या दृष्टीं
१६००	मूढे	।।ज्ञा.गा.चां.२०.२।।	इकडे तिकडे माया हे सांढे । न देखती तरी पैलही मूडे
१६०१	मूळ	।।ज्ञा.गा.चां.५५.२।।	सोय धरीं मूळ स्थान न सोडीं । बंधन तोडीं आलिया रे
१६०२	मूळस्थाना	।।ज्ञा.गा.चां.२४.२।।	सांडीं बंधन सोय धरीं गव्हारा । जाईं मूळस्थाना आपुलिया
१६०३	मृगजळावरी	।।ज्ञा.गा.चां.६६.१।।	मृगजळावरी मुंगियांच्या हारी। दुरूनी नारी दावितसे
१६०४	मेळवा	।।ज्ञा.गा.चां.१८.३।।	डोळियांतील बाहुली जालिसे गरुवारू । तिशी सुईण मेळवा अरुवारु
१६०५	मेळवीन	।।ज्ञा.गा.चां.१०.२।।	शांति धाया मेळवीन तुज । मग तूं बूझ सोहंकारीं
१६०६	मोक्ष	।।ज्ञा.गा.चां.०३.२।।	नाहीं मोक्ष ना भवबंधन नाहीं
१६०७	मोल	।।ज्ञा.गा.चां.७५.१।।	अंबुला विकावया हटासि नेला । मोल जालें तंव पळुनी गेला
१६०८	मोळी	।।ज्ञा.गा.चां.०५.३।।	नाशिवंत देह पंचतत्व मोळी । वायांचि वाहातुळी उडोनि जाये
१६०९	मोळी	।।ज्ञा.गा.चां.५६.१।।	मोळी विकुनी खीर वोखटी । आंबिल गोमटी बैसलिया
१६१०	मोह	।।ज्ञा.गा.चां.०५.१।।	मी माझें दुरित आशापाश चित्तीं । मोह ममता भ्रांति अहंभावें
१६११	मोहन	।।ज्ञा.गा.चां.४३.१।।	मोहन दुर्बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईये वो
१६१२	मोहिला	।।ज्ञा.गा.चां.३७.३।।	अहंकार सांडी बोध पैं जाला । चांगया मोहिला चांगदेवें

१६१३	मोहिला	।।ज्ञा.गा.चां.४३.३।।	अहंकार सांडी बोध झाला । चांगा मोहिला चांगदेवीं
१६१४	म्हणतसे	।।ज्ञा.गा.चां.११.२।।	जो जो जो जो म्हणतसे माया । साकारातीत निज रे चांगया
१६१५	म्हणती	।।ज्ञा.गा.चां.२१.३।।	अनिर्वाच्य ब्रह्म न वर्णवे वाणी । बोलों म्हणती ते न लजती मनीं
१६१६	म्हणती	।।ज्ञा.गा.चां.३९.३।।	बुडाला बुडाला ऐसें जन लोक म्हणती । सेखीं उडी कोणी न घालिती
१६१७	म्हणती	।।ज्ञा.गा.चां.५०.२।।	परी मी असें तें वेगळें अद्वैता परतें । श्रुती म्हणती ज्यातें नेती नेती
१६१८	म्हणती	।।ज्ञा.गा.चां.५०.५।।	पदपिंडा रूप रूपातीत सहज । अव्यक्त परि बीज म्हणती त्यातें
१६१९	म्हणा	।।ज्ञा.गा.चां.६८.२।।	नारायण म्हणा नारायण म्हणा । नारायण म्हणा वो नोवरी वो
१६२०	म्हणा	।।ज्ञा.गा.चां.६८.२।।	नारायण म्हणा नारायण म्हणा । नारायण म्हणा वो नोवरी वो
१६२१	म्हणा	।।ज्ञा.गा.चां.६८.२।।	नारायण म्हणा नारायण म्हणा । नारायण म्हणा वो नोवरी वो
१६२२	म्हणावें	।।ज्ञा.गा.चां.३३.२।।	पतिव्रता नारी ऐसें म्हणावें । नांव पैं ठेवावें अव्यक्तासी
१६२३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.०१.२।।	चांगा म्हणे बाई सांग मुक्ताबाई । लटिकें साच वर्ततें देहीं
१६२४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.०१.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भ्रमिस्त देहीं । निर्धारी राहीं स्वप्न कैचें
१६२५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.०२.३।।	चांगा म्हणे सांग मुक्ताई । साच कीं लटिकें वर्तते देहीं
१६२६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.०३.३।।	म्हणे वटेश्वरा ब्रह्म नाहीं । सहजसिद्ध बोले मुक्ताई
१६२७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.०४.३।।	अहंतेसीं सोहं तें गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
१६२८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.०९.४।।	मुक्ताई म्हणे नांव पैं ठेवीन । सुता बोलावीन वटेश्वरा
१६२९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.१३.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया वटेश्वरा । निरुता पाहे स्वयें साकारा
१६३०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.१४.२।।	मुळींच चांगा नाहींसा जाला । मुक्ताई म्हणे चांगया भलाभला
१६३१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.१५.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया चेई । स्वयंभू चेइला वटेश्वरीं
१६३२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.१८.४।।	सुईचें आणीवर रचिलें पाठार । मुक्ताई म्हणे चांगया सांग याचा विचार
१६३३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.१९.४।।	धमकत घुसळण घातलें पारी । वटेश्वरसुता म्हणे मुक्ताई अवधारी
१६३४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.२०.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भला । जें दाविलें तें आपण भला
१६३५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.२१.४।।	बोलणें अबोलणें वटेश्वरीं गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
१६३६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.२२.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया नवल वितलें । असतां मी माझें हारपलें
१६३७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.२३.६।।	मुक्ताई म्हणे घोंगडें सांडीं । वटेश्वरीं मांडीं ठाण आतां
१६३८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.२७.३।।	चांगदेव म्हणे वटेश्वराचे

१६३९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.४२.३।।	पारुषली मति अतिज्ञान ज्योति । वटेश्वरीं निवृत्ति चांगा म्हणे
१६४०	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.५०.६।।	शिवगोत्री चांगा म्हणे आवाच्य नित्य । तें वटेश्वरीं सत्य सांगितलें
१६४१	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे
१६४२	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.५९.३।।	चांगा म्हणे वटेश्वर आपणापें ध्याईं । मग निजलिंग तूंचि होईं
१६४३	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.६०.३।।	जरी सांडिशील भ्रमु होसील लीनु । तरी चांगा म्हणे तनु वटेश्वरीं
१६४४	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.६१.३।।	चांगा म्हणे मन भुललें पायीं। वटेश्वर न देखतां गिवसिसी काई
१६४५	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.६३.३।।	चांगा म्हणे मुक्ताईची आण । सांगितली खूण वटेश्वरीं
१६४६	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.६५.४।।	चांगा म्हणे जीवींचें गुज । वटेश्वरीं मज सांगितलें
१६४७	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.७१.४।।	ज्याची नोवरी त्या हातीं लाविली । चांगा म्हणे आतां निश्चिंत झाली
१६४८	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.७६.३।।	चांगा म्हणे जागा जागारे भाई । देहा खन पडिलें भाई
१६४९	म्हणे	।।ज्ञा.गा.चां.७७.४।।	घोंगडीया तेणें घातली मिठी । संसारा तुटी म्हणे चांगा
१६५०	यंत्राची	।।ज्ञा.गा.चां.४४.१।।	यंत्राची युक्ती शब्द प्रकाशे । बोल बोले तंव डोळा न दिसे
१६५१	या	।।ज्ञा.गा.चां.२३.४।।	हिंसा निंदा चिंता या तिघी जणी । घोंगडीया आटणी होतसे
१६५२	याचकासी	।।ज्ञा.गा.चां.४१.२।।	सुखाची माऊली भेटावया आली । स्तनपान जाली याचकासी
१६५३	याचा	।।ज्ञा.गा.चां.१८.४।।	सुईचें आाणीवर रचिलें पाठार । मुक्ताई म्हणे चांगया सांग याचा विचार
१६५४	युक्ती	।।ज्ञा.गा.चां.४४.१।।	यंत्राची युक्ती शब्द प्रकाशे । बोल बोले तंव डोळा न दिसे
१६५५	ये	।।ज्ञा.गा.चां.०१.१।।	स्वप्नींचा आत्मा केउता आहे । मागुता ये हें नवल काई
१६५६	येई	।।ज्ञा.गा.चां.१०.१।।	आपुलिया मारूनी येई कां भेटी । मग गोल्हाटीं सांठवीन
१६५७	येऊनियां	।।ज्ञा.गा.चां.०६.१।।	ऐकें चांगया फळ फळासि आलें । येऊनियां नासूनी गेलें
१६५८	येणें	।।ज्ञा.गा.चां.१३.२।।	जाणें येणें नाहीं ते निर्गुण पाही । चैतन्य होई शुद्धबुद्ध
१६५९	येणेंचि	।।ज्ञा.गा.चां.४४.२।।	रुणझुण रुणझुण कीनरी वाजे । येणेंचि आनंदें त्रिभुवन गाजे
१६६०	येर	।।ज्ञा.गा.चां.४५.३।।	चांगा वटेश्वरीं निजभावो । येर सांडुनी सकळिक वावो
१६६१	येर	।।ज्ञा.गा.चां.४७.१।।	अरे क्षीरापरिस नवनीत आगळें । क्षीर सांडवलें येर तूप भावो
१६६२	येरझारा	।।ज्ञा.गा.चां.५६.२।।	कऱ्हे बारा गांवे येरझारा करी । शेखीं पोट भरी कांट्यावरी
१६६३	येऱ्हवी	।।ज्ञा.गा.चां.५३.१।।	मनसंकल्प शुद्ध पैं नव्हे । येऱ्हवी सदोदित आहे चिदानंदीं
१६६४	योगियां	।।ज्ञा.गा.चां.३४.१।।	एकवीस सहस्त्र श्वास ते उच्छ्वासी । तो योगियां अभ्यासी स्थिर स्थिर

१६६५	योगियास	।।ज्ञा.गा.चां.५२.१।।	भ्रमराचें मरण कमळणीपुष्पीं । तैसें योगियास विषयसुख
१६६६	योगिराज	।।ज्ञा.गा.चां.११.१।।	अविनाश पाळणा अव्यक्तें विणिला । तेथें पहुडला योगिराज
१६६७	योगी	।।ज्ञा.गा.चां.३६.१।।	सहज समाधीं बैसला योगी । सुषुम्नामार्गी निरोधोनियां
१६६८	रचिलें	।।ज्ञा.गा.चां.१८.४।।	सुईचें आणीवर रचिलें पाठार । मुक्ताई म्हणे चांगया सांग याचा विचार
१६६९	रया	।।ज्ञा.गा.चां.४५.२।।	सांडी सांडी द्वैतभावो । वटेश्वरीं ध्याये देवो रया
१६७०	रस	।।ज्ञा.गा.चां.३५.३।।	चांगा वटेश्वरीं केशव फुलला । भ्रमर जाला रस घ्यावया
१६७१	रांधी	।।ज्ञा.गा.चां.१९.१।।	आकाशाचा शेंडा धार रांधी मांडा । काउळा वाढी कांदा कुल्लाळ भोजन करी
१६७२	राउळींचे	।।ज्ञा.गा.चां.१७.१।।	राउळींचे कर चुकले जाण । गिवसिताती साहीजणें वेळोवेळीं
१६७३	राखणे	।।ज्ञा.गा.चां.७५.३।।	सांदी बिदी ठेविली राखणे । षट्दर्शनें लाविली भांडणें
१६७४	रातली	।।ज्ञा.गा.चां.६८.३।।	विश्वरूप नोवरी संन्याशा रातली । त्या आम्हा भली सोयरीक जाली
१६७५	रात्रीं	।।ज्ञा.गा.चां.१९.२।।	दिहा पडे चांदणें रात्रीं पडे ऊष्ण । चोर घरटी घाली तराळ घाली खाण
१६७६	राहिला	।।ज्ञा.गा.चां.३०.३।।	पुष्पामाजी परिमळ राहिला निश्चळ । तैसा तो अकळ लक्षा नये
१६७७	राहिला	।।ज्ञा.गा.चां.३१.३।।	ऋषि राहिला शब्द निमाला । वटेश्वर चांगा विस्मित झाला
१६७८	राहिला	।।ज्ञा.गा.चां.३३.३।।	चांगा द्वैत होता तो अद्वैत जाला । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
१६७९	राहिला	।।ज्ञा.गा.चां.३४.३।।	वटेश्वर जगीं जिव्हाळा । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
१६८०	राहीं	।।ज्ञा.गा.चां.०१.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भ्रमिस्त देहीं । निर्धारी राहीं स्वप्न कैचें
१६८१	राहीं	।।ज्ञा.गा.चां.१६.३।।	वटेश्वरसुतातें बोले मुक्ताई । सोहंभावें अखंडित राहीं
१६८२	राहीं	।।ज्ञा.गा.चां.२४.३।।	तेथींच्या तेथें राहीं परियेसी । चांगया बोले मुक्ताईशी
१६८३	राहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५८.१।।	आकार नाहीं मा भाविसी काई । देहीं देवरूप होउनि राहीं
१६८४	राहीं	।।ज्ञा.गा.चां.६४.२।।	ते ते काई ते ते पाही । ते ठायीं राहीं नाहीं होउनियां
१६८५	रुणझुण	।।ज्ञा.गा.चां.४४.२।।	रुणझुण रुणझुण कीनरी वाजे । येणेंचि आनंदें त्रिभुवन गाजे
१६८६	रुणझुण	।।ज्ञा.गा.चां.४४.२।।	रुणझुण रुणझुण कीनरी वाजे । येणेंचि आनंदें त्रिभुवन गाजे
१६८७	रूप	।।ज्ञा.गा.चां.१०.५।।	तेथें ओळखी नाहीं विसरु नाहीं । चिदानंदीं पाहीं रूप तुझें
१६८८	रूप	।।ज्ञा.गा.चां.१३.१।।	रूप ना छाया त्रिगुणरहित । ज्योतिस्वरूप हें पां नित्य
१६८९	रूप	।।ज्ञा.गा.चां.३१.२।।	नाम नाहीं रूप नाहीं । पाहों गेलों तो कांहींच नाहीं
१६९०	रूप	।।ज्ञा.गा.चां.४१.१।।	डोळे पैं दोंदिल जालें माझें । आपुलें सहजें रूप देखे

१६९१	रूप	।।ज्ञा.गा.चां.५०.५।।	पदपिंडा रूप रूपातीत सहज । अव्यक्त परि बीज म्हणती त्यातें
१६९२	रूप	।।ज्ञा.गा.चां.५७.१।।	रूप नाहीं तेथें नांव नाहीं । गुण नाहीं तेथें निर्गुण नाहीं
१६९३	रूप	।।ज्ञा.गा.चां.५७.२।।	रूप नाहीं तेथें मन सांगावया गेलें । आपणचि बुडालें अरुपी रे
१६९४	रूप	।।ज्ञा.गा.चां.५७.३।।	चांगा वटेश्वरीं रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
१६९५	रूप	।।ज्ञा.गा.चां.६२.३।।	वटेश्वर चांगा रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
१६९६	रूपातीत	।।ज्ञा.गा.चां.५०.५।।	पदपिंडा रूप रूपातीत सहज । अव्यक्त परि बीज म्हणती त्यातें
१६९७	रे	।।ज्ञा.गा.चां.१०.३।।	सोहं सोहं सोहं हाचि धरीं छंदु । सुखें निद्रा करीं अद्वैतीं रे
१६९८	रे	।।ज्ञा.गा.चां.११.२।।	जो जो जो जो म्हणतसे माया । साकारातीत निज रे चांगया
१६९९	रे	।।ज्ञा.गा.चां.११.४।।	ऐशी निद्रा तुज लागो रे पुत्रा । मुक्ताई खेचरा उपदेशी मंत्रा
१७००	रे	।।ज्ञा.गा.चां.१६.२।।	तेथें कांहींच नाहीं तेथें कांहींच नाहीं । सोय धरीं आपुली रे
१७०१	रे	।।ज्ञा.गा.चां.२७.२।।	भले रे भले रे दास गोपाळाचे । भक्तिबोधें बोधले साचे
१७०२	रे	।।ज्ञा.गा.चां.२७.२।।	भले रे भले रे दास गोपाळाचे । भक्तिबोधें बोधले साचे
१७०३	रे	।।ज्ञा.गा.चां.५५.२।।	सोय धरीं मूळ स्थान न सोडीं । बंधन तोडीं आलिया रे
१७०४	रे	।।ज्ञा.गा.चां.५७.२।।	रूप नाहीं तेथें मन सांगावया गेलें । आपणचि बुडालें अरुपी रे
१७०५	रे	।।ज्ञा.गा.चां.६७.२।।	आचोजीं चोजवितलें । तें स्वर्गीं जाणवलें रे भाई
१७०६	लक्ष	।।ज्ञा.गा.चां.०८.३।।	निद्रा ना जागृति भोगी पैं उन्मनीं । लक्ष ते भेदुनि निज पाटीं
१७०७	लक्षा	।।ज्ञा.गा.चां.३०.३।।	पुष्पामाजी परिमळ राहिला निश्चळ । तैसा तो अकळ लक्षा नये
१७०८	लजती	।।ज्ञा.गा.चां.२१.३।।	अनिर्वाच्य ब्रह्म न वर्णवे वाणी । बोलों म्हणती ते न लजती मनीं
१७०९	लटिकें	।।ज्ञा.गा.चां.०१.२।।	चांगा म्हणे बाई सांग मुक्ताबाई । लटिकें साच वर्ततें देहीं
१७१०	लटिकें	।।ज्ञा.गा.चां.०२.१।।	बंधन नाहीं बद्ध नाहीं । साच कीं लटिकें तेंही नाहीं
१७११	लटिकें	।।ज्ञा.गा.चां.०२.२।।	भेद नाहीं भेदसी काई । साच कीं लटिकें वर्ततें देहीं
१७१२	लटिकें	।।ज्ञा.गा.चां.०२.३।।	चांगा म्हणे सांग मुक्ताई । साच कीं लटिकें वर्तते देहीं
१७१३	लया	।।ज्ञा.गा.चां.५४.४।।	मुक्ताई चांगया तत्त्वें तत्त्व लया । हरिभावीं माया हारपली
१७१४	लाउनी	।।ज्ञा.गा.चां.१२.३।।	डोळा लाउनी निजीं निजला निवांत । स्वप्नीं वटेश्वर देखिला निवांत
१७१५	लागतसे	।।ज्ञा.गा.चां.६५.१।।	क्रोधाची आगटी बांधोनियां पोटीं । सासुरिया पाठीं लागतसे
१७१६	लागला	।।ज्ञा.गा.चां.१४.३।।	वटेश्वर चांगा मुळीं लागला । पोसणा घेतला मुक्ताईनें

१७१७	लागे	।।ज्ञा.गा.चां.६८.१।।	नोवरीचे हातीं चित्रीव काठी। नोवरी लागे संन्याशापाठीं
१७१८	लागो	।।ज्ञा.गा.चां.११.४।।	ऐशी निद्रा तुज लागो रे पुत्रा । मुक्ताई खेचरा उपदेशी मंत्रा
१७१९	लाज	।।ज्ञा.गा.चां.६५.३।।	लाज सांडोनि नि:शंक झाली । पांचाही बांधिली पाठीवरी
१७२०	लाठी	।।ज्ञा.गा.चां.६६.२।।	मुंगी लाठी मुंगी लाठी । वैकुंठींच्या खुणा सांगतसे गोष्टी
१७२१	लाठी	।।ज्ञा.गा.चां.६६.२।।	मुंगी लाठी मुंगी लाठी । वैकुंठींच्या खुणा सांगतसे गोष्टी
१७२२	लाधला	।।ज्ञा.गा.चां.४०.३।।	चांगा वटेश्वर विश्वंभर जाला । प्रेमें तो लाधला क्षीर देखा
१७२३	लाभे	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे
१७२४	लावियला	।।ज्ञा.गा.चां.२६.३।।	वटेश्वर चांगा ज्ञानदीपें उजळला । सोहं शब्दीं लावियला बाईयांनो
१७२५	लाविला	।।ज्ञा.गा.चां.०७.२।।	पाळणा लाविला हृदयकमळीं । मुक्ताई जवळी सादविते
१७२६	लाविला	।।ज्ञा.गा.चां.०८.१।।	गुणातीत डाहाळीं पाळणा लाविला । तेथें सुत पहुडला मुक्ताईचा
१७२७	लाविली	।।ज्ञा.गा.चां.७१.४।।	ज्याची नोवरी त्या हातीं लाविली । चांगा म्हणे आतां निश्चिंत झाली
१७२८	लाविली	।।ज्ञा.गा.चां.७५.३।।	सांदी बिदी ठेविली राखणे । षट्‍दर्शनें लाविली भांडणें
१७२९	लासिली	।।ज्ञा.गा.चां.१९.३।।	सासुनें खादलें उंडे सुन तरळे । लेकी लासिली जांवाई गडबडा लोळे
१७३०	लिंबलोण	।।ज्ञा.गा.चां.७१.१।।	आत्मा हा नोवरा कुडी हे नोवरी। लिंबलोण करीं वोहरासी
१७३१	लीन	।।ज्ञा.गा.चां.६०.२।।	सांडिं अभिमान सांडिं अभिमान । चिदानंदीं लीन होई पारे
१७३२	लीनु	।।ज्ञा.गा.चां.६०.३।।	जरी सांडिशील भ्रमु होसील लीनु । तरी चांगा म्हणे तनु वटेश्वरीं
१७३३	लुगडीं	।।ज्ञा.गा.चां.६८.४।।	दिगंबर नोवरा क्षपणिक वऱ्हाडी । वटेश्वर चांगा वाहतो लुगडीं
१७३४	लेईलें	।।ज्ञा.गा.चां.१७.३।।	मुक्ताई करें लेईलें अंजन । चांगया निधान उपदेशिलें
१७३५	लेकी	।।ज्ञा.गा.चां.१९.३।।	सासुनें खादलें उंडे सुन तरळे । लेकी लासिली जांवाई गडबडा लोळे
१७३६	लोक	।।ज्ञा.गा.चां.३९.३।।	बुडाला बुडाला ऐसें जन लोक म्हणती । सेखीं उडी कोणी न घालिती
१७३७	लोक	।।ज्ञा.गा.चां.७५.२।।	अंबुला पळे मी त्याचे पाठीं । लोक कवतुक पहाती दिठीं
१७३८	लोळती	।।ज्ञा.गा.चां.२३.३।।	आशा तृष्णा दोघी बहिणी । लोळती धरणीं घोंगडीया
१७३९	लोळे	।।ज्ञा.गा.चां.१९.३।।	सासुनें खादलें उंडे सुन तरळे । लेकी लासिली जांवाई गडबडा लोळे
१७४०	लोहडणा	।।ज्ञा.गा.चां.६६.३।।	मुंगिचिया गळां तुळशिचा लोहडणा । चांगा वटेश्वर सांगतो खुणा
१७४१	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.१२.३।।	डोळा लाउनी निजीं निजला निवांत । स्वप्नीं वटेश्वर देखिला निवांत
१७४२	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.१४.३।।	वटेश्वर चांगा मुळीं लागला । पोसणा घेतला मुक्ताईनें

१७४३	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.२६.३।।	वटेश्वर चांगा ज्ञानदीपें उजळला । सोहं शब्दीं लावियला बाईयांनो
१७४४	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.२८.४।।	वटेश्वर चांगा अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
१७४५	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.२९.३।।	तेथें फळ ना डाळ जाति ना कुळ । वटेश्वर चांगा जाला निर्मूळ
१७४६	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.३१.३।।	ऋषि राहिला शब्द निमाला । वटेश्वर चांगा विस्मित झाला
१७४७	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.३४.३।।	वटेश्वर जगीं जिव्हाळा । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
१७४८	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.३६.३।।	चांगा वटेश्वर सोहं जाला । अवघाचि गिळीयेला बाईये वो
१७४९	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.३९.४।।	मुक्ताई सांगडी वटेश्वर तारू । चांगा पैलपारु उतरिला
१७५०	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.४०.३।।	चांगा वटेश्वर विश्वंभर जाला । प्रेमें तो लाधला क्षीर देखा
१७५१	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.४१.४।।	वटेश्वर चांगा शून्यीं बुडाला । डोळसु जाला परब्रह्मीं
१७५२	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.४४.३।।	चांगा वटेश्वर नादीं निमाला । ब्रह्म पाहतां ब्रह्मचि जाला
१७५३	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.४७.३।।	वटेश्वर चांगा तुपी पैं गोठला । पोट फिटला भ्रांतियेचा
१७५४	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.४९.३।।	वटेश्वर चांगा संत पैं जाला । अवघ्यासी बुडाला परब्रह्मीं
१७५५	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.५१.२।।	सोहं सोहं हा घेई विचार । हें जाणतो वटेश्वर
१७५६	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.५९.१।।	आकाशींचे फळ फळासी आलें । वटेश्वर ब्रह्म तैसें देखिलें
१७५७	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.५९.३।।	चांगा म्हणे वटेश्वर आपणापें ध्याईं । मग निजलिंग तूंचि होईं
१७५८	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.६१.३।।	चांगा म्हणे मन भुललें पायीं। वटेश्वर न देखतां गिवसिसी काई
१७५९	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.६२.३।।	वटेश्वर चांगा रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
१७६०	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.६६.३।।	मुंगिचिया गळां तुळशिचा लोहडणा । चांगा वटेश्वर सांगतो खुणा
१७६१	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.६७.४।।	सिद्धांतीचें वर्म अनुभवीं जाणे । वटेश्वर चांगा बोलिला खुणे
१७६२	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.६८.४।।	दिगंबर नोवरा क्षपणिक वऱ्हाडी । वटेश्वर चांगा वाहतो लुगडीं
१७६३	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.७०.४।।	वटेश्वर चांगा वरधवा । तुम्हीं नेऊनि मध्यें बैसवा
१७६४	वटेश्वर	।।ज्ञा.गा.चां.७२.४।।	वटेश्वर चांगा नोवरीचे पाठी । सनकादिक गोष्टी करिताती
१७६५	वटेश्वरसुता	।।ज्ञा.गा.चां.१०.६।।	द्वैताद्वैत भासले पाई । वटेश्वरसुता बोले मुक्ताई
१७६६	वटेश्वरसुता	।।ज्ञा.गा.चां.१९.४।।	धमकत घुसळण घातलें पारी । वटेश्वरसुता म्हणे मुक्ताई अवधारी
१७६७	वटेश्वरसुतातें	।।ज्ञा.गा.चां.१६.३।।	वटेश्वरसुतातें बोले मुक्ताई । सोहंभावें अखंडित राहीं
१७६८	वटेश्वरसूत	।।ज्ञा.गा.चां.०७.४।।	वटेश्वरसूत चांगा अवधूत । मुक्ताई शांतवीत ज्ञानदृष्टी

१७६९	वटेश्वरा	।।ज्ञा.गा.चां.०३.३।।	म्हणे वटेश्वरा ब्रह्म नाहीं । सहजसिद्ध बोले मुक्ताई
१७७०	वटेश्वरा	।।ज्ञा.गा.चां.०९.४।।	मुक्ताई म्हणे नांव पैं ठेवीन । सुता बोलावीन वटेश्वरा
१७७१	वटेश्वरा	।।ज्ञा.गा.चां.१३.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया वटेश्वरा । निरुता पाहे स्वयें साकारा
१७७२	वटेश्वरा	।।ज्ञा.गा.चां.५८.३।।	व्योमीं व्योम हारपलें जैसें । चांगा वटेश्वरा देखतां तैसें
१७७३	वटेश्वराचे	।।ज्ञा.गा.चां.२७.३।।	चांगदेव म्हणे वटेश्वराचे
१७७४	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.०६.३।।	चांगा वटेश्वरीं फळला । विज्ञानफळीं परिपाका आला
१७७५	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.१५.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया चेई । स्वयंभू चेइला वटेश्वरीं
१७७६	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.२१.४।।	बोलणें अबोलणें वटेश्वरीं गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
१७७७	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.२३.६।।	मुक्ताई म्हणे घोंगडें सांडीं । वटेश्वरीं मांडीं ठाण आतां
१७७८	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.२५.३।।	चांग्या सोय धरी ज्ञान वटेश्वरीं । मुक्ताई जिव्हारीं बोध करी
१७७९	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.२८.२।।	काय सांगों गे माय अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
१७८०	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.२८.४।।	वटेश्वर चांगा अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
१७८१	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.३२.४।।	वटेश्वरीं व्यभिचार जाला । परपुरुष भुंजला शून्यें तेथें
१७८२	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.३३.३।।	चांगा द्वैत होता तो अद्वैत जाला । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
१७८३	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.३४.२।।	गमना गमन नाहीं संसार पैं नाहीं । वटेश्वरीं सोयी सांगितली
१७८४	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.३४.३।।	वटेश्वर जगीं जिव्हाळा । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
१७८५	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.३५.३।।	चांगा वटेश्वरीं केशव फुलला । भ्रमर जाला रस ध्यावया
१७८६	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.४२.३।।	पारुषली मति अतिज्ञान ज्योति । वटेश्वरीं निवृत्ति चांगा म्हणे
१७८७	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.४५.२।।	सांडी सांडी द्वैतभावो । वटेश्वरीं ध्याये देवो रया
१७८८	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.४५.३।।	चांगा वटेश्वरीं निजभावो । येर सांडुनी सकळिक वावो
१७८९	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.४६.३।।	चांगा वटेश्वरीं निर्गुण । भक्तिभावें झाला सगुण
१७९०	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.४८.३।।	तेथें फूल ना फळ जाति ना कूळ । वटेश्वरीं चांगा जाला निर्मळ
१७९१	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.५०.६।।	शिवगोत्री चांगा म्हणे आवाच्य नित्य । तें वटेश्वरीं सत्य सांगितलें
१७९२	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.५१.३।।	शब्दातीत जाणोनि निरुतें । चांगया वटेश्वरीं जन्मा भरितें
१७९३	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.५२.३।।	जोडिलें सुख नवजाये । तैसा चांगा पाहे वटेश्वरीं
१७९४	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.५३.३।।	चांगा वटेश्वरीं सोहं झाला । अवघाचि बुडाला ज्ञानडोहीं

१७९५	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.५५.३।।	चांगा वटेश्वरीं विनवितो दातारा । वायांची संसारा आणियले
१७९६	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.५७.३।।	चांगा वटेश्वरीं रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
१७९७	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.६०.३।।	जरी सांडिशील भ्रमु होसील लीनु । तरी चांगा म्हणे तनु वटेश्वरीं
१७९८	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.६३.३।।	चांगा म्हणे मुक्ताईची आण । सांगितली खूण वटेश्वरीं
१७९९	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.६४.३।।	नव्हे तें काय कैसें पैं जालें । चांगया वटेश्वरीं अनुभवें पाहिलें
१८००	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.६५.४।।	चांगा म्हणे जीवींचें गुज । वटेश्वरीं मज सांगितलें
१८०१	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.७३.२।।	हातीं कांकण उभा वटेश्वरीं । शांति हे नोवरी पर्णावया
१८०२	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.७४.३।।	वटेश्वरीं चांगा सूक्ष्म स्थूळ । जाति ना कूळ बाईयांनो
१८०३	वटेश्वरीं	।।ज्ञा.गा.चां.७५.४।।	पळतां अंबुला पदरीं धरिला । चांगाया स्वामी वटेश्वरीं भेटला
१८०४	वटेश्वरू	।।ज्ञा.गा.चां.४९.१।।	अवघिया मुकलों अवघें विसरलों । अवघाचि जालों वटेश्वरू
१८०५	वनीं	।।ज्ञा.गा.चां.३५.१।।	निरंजन वनीं केशव फुलला । डोंगर शोभला ब्रह्मगिरी
१८०६	वरतें	।।ज्ञा.गा.चां.५०.३।।	स्थूळ सूक्ष्मापरतें कारणा वरतें । त्याहुनी परतें परात्पर
१८०७	वरधवा	।।ज्ञा.गा.चां.७०.४।।	वटेश्वर चांगा वरधवा । तुम्हीं नेऊनि मध्यें बैसवा
१८०८	वरपढा	।।ज्ञा.गा.चां.२६.२।।	मार्ग चुकला विसर पडला । वरपढा जाला विषय चोरा
१८०९	वरमायेचे	।।ज्ञा.गा.चां.७२.३।।	वरमायेचे चीर वोहमाय नेसली । त्या आम्हां भली सोयरीक झाली
१८१०	वरुशे	।।ज्ञा.गा.चां.३९.१।।	वळे ना वरुशे नई पूर आला । कोरडिये नई जन बुडाला
१८११	वर्णवे	।।ज्ञा.गा.चां.२१.३।।	अनिर्वाच्य ब्रह्म न वर्णवे वाणी । बोलों म्हणती ते न लजती मनीं
१८१२	वर्णिती	।।ज्ञा.गा.चां.०७.३।।	शांति क्षमा विदेह पैं वर्णिती । नांव पैं ठेविती अद्वैतासी
१८१३	वर्तते	।।ज्ञा.गा.चां.०२.३।।	चांगा म्हणे सांग मुक्ताई । साच कीं लटिकें वर्तते देहीं
१८१४	वर्ततें	।।ज्ञा.गा.चां.०१.२।।	चांगा म्हणे बाई सांग मुक्ताबाई । लटिकें साच वर्ततें देहीं
१८१५	वर्ततें	।।ज्ञा.गा.चां.०२.२।।	भेद नाहीं भेदसी काई । साच कीं लटिकें वर्ततें देहीं
१८१६	वर्म	।।ज्ञा.गा.चां.६७.४।।	सिद्धांतीचें वर्म अनुभवीं जाणे । वटेश्वर चांगा बोलिला खुणे
१८१७	वऱ्हाडी	।।ज्ञा.गा.चां.६८.४।।	दिगंबर नोवरा क्षपणिक वऱ्हाडी । वटेश्वर चांगा वाहतो लुगडीं
१८१८	वऱ्हाडी	।।ज्ञा.गा.चां.७०.२।।	पांचही प्राण सर्वही वऱ्हाडी । आशा तृष्णा दोन्ही देशधडी
१८१९	वऱ्हाडी	।।ज्ञा.गा.चां.७२.१।।	नोवरीच्या गळां तुळशीच्या माळा । वऱ्हाडी सकळां तुम्हीं व्हावें
१८२०	वऱ्हाडी	।।ज्ञा.गा.चां.७३.१।।	वऱ्हाडी आलें संसारनगरा । चांगा नोवरा केळवला

१८२१	वळे	।।ज्ञा.गा.चां.३९.१।।	वळे ना वरुशे नई पूर आला । कोरडिये नई जन बुडाला
१८२२	वांझ	।।ज्ञा.गा.चां.६७.३।।	पुत्र पितयाचा व्रतबंध करी । वांझ सासु कन्यादान दे नोवरी
१८२३	वाचा	।।ज्ञा.गा.चां.०९.३।।	मावळली दिशा वाचा पैं खुंटली । माया पैं भेटली मुक्ताबाई
१८२४	वाचा	।।ज्ञा.गा.चां.२१.१।।	वेदश्रुती ठक पडियेली वाचा । तेथें कवणपाड तुझिया बोलाचा
१८२५	वाजवितें	।।ज्ञा.गा.चां.०८.२।।	निजी निज बाळा न करीं पैं आळी । अनुहात टाळी वाजवितें
१८२६	वाजे	।।ज्ञा.गा.चां.४४.२।।	रुणझुण रुणझुण कीनरी वाजे । येणेंचि आनंदें त्रिभुवन गाजे
१८२७	वाटी	।।ज्ञा.गा.चां.७३.३।।	पर्णिली शांति बैसली पाटीं । मुक्ताई करवली हळदुली वाटी
१८२८	वाढवसी	।।ज्ञा.गा.चां.६०.१।।	कर्म धर्म जाति नाहीं भेदु । वायां माया बहू वाढवसी
१८२९	वाढी	।।ज्ञा.गा.चां.१९.१।।	आकाशाचा शेंडा धार रांधी मांडा । काउळा वाढी कांदा कुल्लाळ भोजन करी
१८३०	वाणी	।।ज्ञा.गा.चां.२१.३।।	अनिर्वाच्य ब्रह्म न वर्णवे वाणी । बोलों म्हणती ते न लजती मनीं
१८३१	वायां	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे
१८३२	वायां	।।ज्ञा.गा.चां.६०.१।।	कर्म धर्म जाति नाहीं भेदु । वायां माया बहू वाढवसी
१८३३	वायांचि	।।ज्ञा.गा.चां.०५.३।।	नाशिवंत देह पंचतत्व मोळी । वायांचि वाहाटुळी उडोनि जाये
१८३४	वायांची	।।ज्ञा.गा.चां.५५.३।।	चांगा वटेश्वरीं विनवितो दातारा । वायांची संसारा आणियले
१८३५	वालभा	।।ज्ञा.गा.चां.५२.२।।	आवडी वालभा डोळ्यां देख । तैसें पाहे सुख ज्ञानदृष्टीं
१८३६	वावो	।।ज्ञा.गा.चां.४५.३।।	चांगा वटेश्वरीं निजभावो । येर सांडुनी सकळिक वावो
१८३७	वासना	।।ज्ञा.गा.चां.२२.२।।	बुद्धि बुडाली वासना खुंटली । तैसी परी जाली काय सांगों
१८३८	वाहतो	।।ज्ञा.गा.चां.६८.४।।	दिगंबर नोवरा क्षपणिक वऱ्हाडी । वटेश्वर चांगा वाहतो लुगडीं
१८३९	वाहाटुळी	।।ज्ञा.गा.चां.०५.३।।	नाशिवंत देह पंचतत्व मोळी । वायांचि वाहाटुळी उडोनि जाये
१८४०	वाही	।।ज्ञा.गा.चां.५४.२।।	आधीं आप पाही मग पडे वाही । प्रपंचें डोहीं बुडों नको
१८४१	विकावया	।।ज्ञा.गा.चां.७५.१।।	अंबुला विकावया हटासि नेला । मोल जालें तंव पळुनी गेला
१८४२	विकुनी	।।ज्ञा.गा.चां.५६.१।।	मोळी विकुनी खीर वोखटी । आंबिल गोमटी बैसलिया
१८४३	विचार	।।ज्ञा.गा.चां.१८.४।।	सुईचें आणीवर रचिलें पाठार । मुक्ताई म्हणे चांगया सांग याचा विचार
१८४४	विचार	।।ज्ञा.गा.चां.२५.२।।	ज्ञानतत्त्वीं करीं करीं हा विचार । निर्गुणीं आकार निरामय
१८४५	विचार	।।ज्ञा.गा.चां.५१.२।।	सोहं सोहं हा घेई विचार । हें जाणतो वटेश्वर
१८४६	विचारोनि	।।ज्ञा.गा.चां.१८.२।।	तिचें नांव काय त्याचें नांव काय । विचारोनि पाहे मनामाजी

१८४७	विज्ञानफळीं	।।ज्ञा.गा.चां.०६.३।।	चांगा वटेश्वरीं फळला । विज्ञानफळीं परिपाका आला
१८४८	विणवुनी	।।ज्ञा.गा.चां.०८.४।।	निभ्रांत आतां पाळणा विणवुनी । मन हें बोधोनी पवन दोरा
१८४९	विणिला	।।ज्ञा.गा.चां.११.१।।	अविनाश पाळणा अव्यक्तें विणिला । तेथें पहुडला योगिराज
१८५०	वितलें	।।ज्ञा.गा.चां.२२.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया नवल वितलें । असतां मी माझें हारपलें
१८५१	वितलें	।।ज्ञा.गा.चां.७४.१।।	आकाश कवळिलें मुंगीनें बाही । तेथें एक नवल वितलें पाहीं
१८५२	विदेह	।।ज्ञा.गा.चां.०७.३।।	शांति क्षमा विदेह पैं वर्णिती । नांव पैं ठेविती अद्वैतासी
१८५३	विनविती	।।ज्ञा.गा.चां.५५.३।।	चांगा वटेश्वरीं विनविती दातारा । वायांची संसारा आणियले
१८५४	विश्व	।।ज्ञा.गा.चां.६२.२।।	तेथें अभ्र ना छाया विश्व ना माया । एकलें ब्रह्म सदोदित
१८५५	विश्वंभर	।।ज्ञा.गा.चां.४०.३।।	चांगा वटेश्वर विश्वंभर जाला । प्रेमें तो लाधला क्षीर देखा
१८५६	विश्वंभरा	।।ज्ञा.गा.चां.४०.२।।	दो स्तनीं पान्हाईली तिसरेनी दोहिली । दोहन ते उरली विश्वंभरा
१८५७	विश्व	।।ज्ञा.गा.चां.६२.१।।	व्योम अभ्र दोन्ही भासलें आप । तैसें विश्व ब्रह्म व्यालें तद्रूप
१८५८	विश्व	।।ज्ञा.गा.चां.७४.२।।	नवल जालें नवल जालें । विश्व व्यापिलें मुर्कुटानें
१८५९	विश्वरूप	।।ज्ञा.गा.चां.६८.३।।	विश्वरूप नोवरी संन्याशा रातली । त्या आम्हा भली सोयरीक जाली
१८६०	विषय	।।ज्ञा.गा.चां.२६.२।।	मार्ग चुकला विसर पडला । वरपढा जाला विषय चोरा
१८६१	विषयसुख	।।ज्ञा.गा.चां.५२.१।।	भ्रमराचें मरण कमळणीपुष्पीं । तैसें योगियास विषयसुख
१८६२	विसंबा	।।ज्ञा.गा.चां.७६.२।।	अंबुला तुम्हीं विसंबा झणें । अंबुलीयावीण जेवीत सुणे
१८६३	विसर	।।ज्ञा.गा.चां.२६.२।।	मार्ग चुकला विसर पडला । वरपढा जाला विषय चोरा
१८६४	विसरलें	।।ज्ञा.गा.चां.२६.१।।	सोहं तें होतें कोहं जालें। निज विसरलें काय सांगों
१८६५	विसरलों	।।ज्ञा.गा.चां.४९.१।।	अवघिया मुकलों अवघें विसरलों । अवघाचि जालों वटेश्वरू
१८६६	विसरु	।।ज्ञा.गा.चां.१०.५।।	तेथें ओळखी नाहीं विसरु नाहीं । चिदानंदीं पाहीं रूप तुझें
१८६७	विस्मित	।।ज्ञा.गा.चां.३१.३।।	ऋषि राहिला शब्द निमाला । वटेश्वर चांगा विस्मित झाला
१८६८	विस्मो	।।ज्ञा.गा.चां.१८.१।।	टेंकावरी टेंक त्यावरी टेकुली । तेथें एक बाळी विस्मो करी
१८६९	वेगळें	।।ज्ञा.गा.चां.३७.१।।	सोहं न बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईयांनो
१८७०	वेगळें	।।ज्ञा.गा.चां.४३.१।।	मोहन दुर्बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईये वो
१८७१	वेगळें	।।ज्ञा.गा.चां.५०.२।।	परी मी असें तें वेगळें अद्वैता परतें । श्रुती म्हणती ज्यातें नेती नेती
१८७२	वेगीं	।।ज्ञा.गा.चां.७१.२।।	सोहळा जाला नोवरा गांवा गेला । वेगीं आइती करा नोवरी बोलावा

१८७३	वेडावलें	।।ज्ञा.गा.चां.४२.२।।	मन ब्रह्मीं वेडावलें सोहं शब्दीं हारपलें । इंद्रियांसहित बुडालें काय सांगों
१८७४	वेदश्रुती	।।ज्ञा.गा.चां.२१.१।।	वेदश्रुती ठक पडियेली वाचा । तेथें कवणपाड तुझिया बोलाचा
१८७५	वेदांतीं	।।ज्ञा.गा.चां.३०.४।।	हें बोलणें सिद्धांतीचें शेवटीं । चांगया वेदांतीं कथन केलें
१८७६	वेळोवेळां	।।ज्ञा.गा.चां.०८.५।।	एकविससहस्र श्वास वेळोवेळां । बाळा तोही डोळा स्थिर करी
१८७७	वेळोवेळीं	।।ज्ञा.गा.चां.१७.१।।	राउळींचे कर चुकले जाण । गिवसिताती साहीजणें वेळोवेळीं
१८७८	वैकुंठा	।।ज्ञा.गा.चां.०५.२।।	हरितसे तेज अभिमान ताठा । एकतत्वें वैकुंठा हरिपाठें
१८७९	वैकुंठींच्या	।।ज्ञा.गा.चां.६६.२।।	मुंगी लाठी मुंगी लाठी । वैकुंठींच्या खुणा सांगतसे गोष्टी
१८८०	वैराग्य	।।ज्ञा.गा.चां.२५.१।।	भावें भक्ति करूनि वैराग्य जोडसी । तरी तूं पावसी ब्रह्म सुखा
१८८१	वो	।।ज्ञा.गा.चां.३६.३।।	चांगा वटेश्वर सोहं जाला । अवघाचि गिळीयेला बाईये वो
१८८२	वो	।।ज्ञा.गा.चां.४३.१।।	मोहन दुर्बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईये वो
१८८३	वो	।।ज्ञा.गा.चां.४८.१।।	साकार पूजितां निराकार जालें। शून्यीं बुडालें बाईये वो
१८८४	वो	।।ज्ञा.गा.चां.६५.२।।	पाहा वो इचें केवढें ढाल । आल्यासवें करीतसे बोल
१८८५	वो	।।ज्ञा.गा.चां.६८.२।।	नारायण म्हणा नारायण म्हणा । नारायण म्हणा वो नोवरी वो
१८८६	वो	।।ज्ञा.गा.चां.६८.२।।	नारायण म्हणा नारायण म्हणा । नारायण म्हणा वो नोवरी वो
१८८७	वोखटी	।।ज्ञा.गा.चां.५६.१।।	मोळी विकुनी खीर वोखटी । आंबिल गोमटी बैसलिया
१८८८	वोहमाय	।।ज्ञा.गा.चां.७२.३।।	वरमायेचे चीर वोहमाय नेसली । त्या आम्हां भली सोयरीक झाली
१८८९	वोहरासी	।।ज्ञा.गा.चां.७१.१।।	आत्मा हा नोवरा कुडी हे नोवरी। लिंबलोण करीं वोहरासी
१८९०	व्यभिचार	।।ज्ञा.गा.चां.३२.४।।	वटेश्वरीं व्यभिचार जाला । परपुरुष भुंजला शून्यें तेथें
१८९१	व्यभिचार	।।ज्ञा.गा.चां.३३.१।।	पतिव्रता नारी व्यभिचार केला । परपुरुष पूजिला बाईयांनो
१८९२	व्यापियेलें	।।ज्ञा.गा.चां.३७.२।।	अहं मथितां सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें
१८९३	व्यापियेलें	।।ज्ञा.गा.चां.४३.२।।	अहं मथिता सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें
१८९४	व्यापिलें	।।ज्ञा.गा.चां.७४.२।।	नवल जालें नवल जालें । विश्व व्यापिलें मुर्कुटानें
१८९५	व्यालें	।।ज्ञा.गा.चां.६२.१।।	व्योम अभ्र दोन्ही भासलें आप । तैसें विश्व ब्रह्म व्यालें तद्रूप
१८९६	व्योम	।।ज्ञा.गा.चां.५८.३।।	व्योमीं व्योम हारपलें जैसें । चांगा वटेश्वरा देखतां तैसें
१८९७	व्योम	।।ज्ञा.गा.चां.६२.१।।	व्योम अभ्र दोन्ही भासलें आप । तैसें विश्व ब्रह्म व्यालें तद्रूप
१८९८	व्योमाकार	।।ज्ञा.गा.चां.२९.२।।	शून्याचा अंकुर शून्य फळलें । व्योमाकार जालें मन तेथें

१८९९	व्योमाकारें	।।ज्ञा.गा.चां.४८.२।।	शून्याच्या आकारी शून्यचि फळलें । व्योमाकारें मन तैसेंचि जालें
१९००	व्योमीं	।।ज्ञा.गा.चां.५८.३।।	व्योमीं व्योम हारपलें जैसें । चांगा वटेश्वरा देखतां तैसें
१९०१	व्रतबंध	।।ज्ञा.गा.चां.६७.३।।	पुत्र पितयाचा व्रतबंध करी । वांझ सासु कन्यादान दे नोवरी
१९०२	व्हावें	।।ज्ञा.गा.चां.७२.१।।	नोवरीच्या गळां तुळशीच्या माळा । वऱ्हाडी सकळां तुम्हीं व्हावें
१९०३	शब्द	।।ज्ञा.गा.चां.३१.३।।	ऋषि राहिला शब्द निमाला । वटेश्वर चांगा विस्मित झाला
१९०४	शब्द	।।ज्ञा.गा.चां.४४.१।।	यंत्राची युक्ती शब्द प्रकाशे । बोल बोले तंव डोळा न दिसे
१९०५	शब्दातीत	।।ज्ञा.गा.चां.०७.१।।	गुण ना निर्गुण शब्दातीत । तेथें तूं निश्चित बाळा निज
१९०६	शब्दातीत	।।ज्ञा.गा.चां.५१.३।।	शब्दातीत जाणोनि निरुतें । चांगया वटेश्वरीं जन्मा भरितें
१९०७	शब्दीं	।।ज्ञा.गा.चां.२६.३।।	वटेश्वर चांगा ज्ञानदीपें उजळला । सोहं शब्दीं लावियला बाईयांनो
१९०८	शब्दीं	।।ज्ञा.गा.चां.३३.३।।	चांगा द्वैत होता तो अद्वैत जाला । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
१९०९	शब्दीं	।।ज्ञा.गा.चां.३४.३।।	वटेश्वर जगीं जिव्हाळा । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
१९१०	शब्दीं	।।ज्ञा.गा.चां.४२.२।।	मन ब्रह्मीं वेडावलें सोहं शब्दीं हारपलें । इंद्रियांसहित बुडालें काय सांगों
१९११	शांतवीत	।।ज्ञा.गा.चां.०७.४।।	वटेश्वरसूत चांगा अवधूत । मुक्ताई शांतवीत ज्ञानदृष्टी
१९१२	शांति	।।ज्ञा.गा.चां.०७.३।।	शांति क्षमा विदेह पैं वर्णिती । नांव पैं ठेविती अद्वैतासी
१९१३	शांति	।।ज्ञा.गा.चां.१०.२।।	शांति धाया मेळवीन तुज । मग तूं बूझ सोहंकारीं
१९१४	शांति	।।ज्ञा.गा.चां.७०.३।।	शांति निवृत्ति दोघी सुवासिनी । भक्ति करवली सखी बहिणी
१९१५	शांति	।।ज्ञा.गा.चां.७३.२।।	हातीं कांकण उभा वटेश्वरीं । शांति हे नोवरी पर्णावया
१९१६	शांति	।।ज्ञा.गा.चां.७३.३।।	पर्णिली शांति बैसली पाटीं । मुक्ताई करवली हळदुली वाटी
१९१७	शिवगोत्री	।।ज्ञा.गा.चां.५०.६।।	शिवगोत्री चांगा म्हणे आवाच्य नित्य । तें वटेश्वरीं सत्य सांगितलें
१९१८	शिष्ट	।।ज्ञा.गा.चां.३५.२।।	तेथें सुमन झाडीन अनुहातें । शिष्ट अनुभवुनि बुद्धि तोचि जाला
१९१९	शुद्ध	।।ज्ञा.गा.चां.५३.१।।	मनसंकल्प शुद्ध पैं नव्हे । येऱ्हवी सदोदित आहे चिदानंदीं
१९२०	शुद्धबुद्ध	।।ज्ञा.गा.चां.१३.२।।	जाणें येणें नाहीं ते निर्गुण पाही । चैतन्य होई शुद्धबुद्ध
१९२१	शुध्द	।।ज्ञा.गा.चां.४६.१।।	गुण नाहीं तेथें निर्गुण । गुणातीत शुध्द चैतन्य
१९२२	शून्य	।।ज्ञा.गा.चां.२९.२।।	शून्याचा अंकुर शून्य फळलें । व्योमाकार जालें मन तेथें
१९२३	शून्य	।।ज्ञा.गा.चां.५८.२।।	आकार नाहीं आकार नाहीं । शून्य बोध पाहीं शून्याशून्यीं
१९२४	शून्यचि	।।ज्ञा.गा.चां.४८.२।।	शून्याच्या आकारी शून्यचि फळलें । व्योमाकारें मन तैसेंचि जालें

१९२५	शून्याचा	।।ज्ञा.गा.चां.२९.२।।	शून्याचा अंकुर शून्य फळलें । व्योमाकार जालें मन तेथें
१९२६	शून्याच्या	।।ज्ञा.गा.चां.४८.२।।	शून्याच्या आकारी शून्यचि फळलें । व्योमाकारें मन तैसेंचि जालें
१९२७	शून्याशून्यीं	।।ज्ञा.गा.चां.५८.२।।	आकार नाहीं आकार नाहीं । शून्य बोध पाहीं शून्याशून्यीं
१९२८	शून्यीं	।।ज्ञा.गा.चां.२९.१।।	आकार पुजितां निराकार जालें । शून्यीं बुडालें बाईयांनो
१९२९	शून्यीं	।।ज्ञा.गा.चां.४१.४।।	वटेश्वर चांगा शून्यीं बुडाला । डोळसु जाला परब्रह्मीं
१९३०	शून्यीं	।।ज्ञा.गा.चां.४८.१।।	साकार पूजितां निराकार जालें। शून्यीं बुडालें बाईये वो
१९३१	शून्यें	।।ज्ञा.गा.चां.३२.४।।	वटेश्वरीं व्यभिचार जाला । परपुरुष भुंजला शून्यें तेथें
१९३२	शेंडा	।।ज्ञा.गा.चां.१९.१।।	आकाशाचा शेंडा धार रांधी मांडा । काउळा वाढी कांदा कुल्लाळ भोजन करी
१९३३	शेंडिया	।।ज्ञा.गा.चां.५६.३।।	बुडीं फळ लाभे तरी शेंडिया कां धावावें । वायां कां भोंवतें भोंवे चांगा म्हणे
१९३४	शेखीं	।।ज्ञा.गा.चां.५६.२।।	कऱ्हे बारा गांवे येरझारा करी । शेखीं पोट भरी कांट्यावरी
१९३५	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.चां.१५.१।।	सुखाचे शेवटीं दु:ख आलें भेटी । भेटलियासाठीं तेंही नुरे
१९३६	शेवटीं	।।ज्ञा.गा.चां.३०.४।।	हें बोलणें सिद्धांतीचें शेवटीं । चांगया वेदांतीं कथन केलें
१९३७	शोधणें	।।ज्ञा.गा.चां.३८.२।।	दृष्टी तत्त्वसार शोधणें काई । भीतरी पाहतां बाहिजु नाहीं
१९३८	शोधितां	।।ज्ञा.गा.चां.३८.१।।	दीपकळिका शोधितां कांहींच नाहीं । मावळला गेला कवणे ठायीं
१९३९	शोभला	।।ज्ञा.गा.चां.३५.१।।	निरंजन वनीं केशव फुलला । डोंगर शोभला ब्रह्मगिरी
१९४०	श्रुती	।।ज्ञा.गा.चां.५०.२।।	परी मी असें तें वेगळें अद्वैता परतें । श्रुती म्हणती ज्यातें नेती नेती
१९४१	श्वास	।।ज्ञा.गा.चां.०८.५।।	एकविससहस्त्र श्वास वेळोवेळां । बाळा तोही डोळा स्थिर करी
१९४२	श्वास	।।ज्ञा.गा.चां.३४.१।।	एकवीस सहस्त्र श्वास ते उच्छ्वासी । तो योगियां अभ्यासी स्थिर स्थिर
१९४३	षट्चक्रीं	।।ज्ञा.गा.चां.११.३।।	सोहं सोहं षट्चक्रीं न्यासे । तुज परिये देतां मीच न दिसे
१९४४	षट्दर्शनें	।।ज्ञा.गा.चां.७५.३।।	सांदी बिदी ठेविली राखणे । षट्दर्शनें लाविली भांडणें
१९४५	संत	।।ज्ञा.गा.चां.४९.३।।	वटेश्वर चांगा संत पैं जाला । अवघ्यासी बुडाला परब्रह्मीं
१९४६	संतीं	।।ज्ञा.गा.चां.२८.३।।	अवघेपणाची मज पडिलिसे भ्रांती । अवघाचि मी संतीं सांडवलों
१९४७	संतीं	।।ज्ञा.गा.चां.४९.२।।	अवघेपणाची पडियेली भ्रांती । अवघें मी संतीं सांडविलें
१९४८	संन्याशा	।।ज्ञा.गा.चां.६८.३।।	विश्वरूप नोवरी संन्याशा रातली । त्या आम्हा भली सोयरीक जाली
१९४९	संन्याशापाठीं	।।ज्ञा.गा.चां.६८.१।।	नोवरीचे हातीं चित्रीव काठी। नोवरी लागे संन्याशापाठीं
१९५०	संसार	।।ज्ञा.गा.चां.३४.२।।	गमना गमन नाहीं संसार पैं नाहीं । वटेश्वरीं सोयी सांगितली

१९५१	संसारनगरा	।।ज्ञा.गा.चां.७३.१।।	वऱ्हाडी आलें संसारनगरा । चांगा नोवरा केळवला
१९५२	संसारा	।।ज्ञा.गा.चां.५५.३।।	चांगा वटेश्वरीं विनवितो दातारा । वायांची संसारा आणियले
१९५३	संसारा	।।ज्ञा.गा.चां.७७.४।।	घोंगडीया तेणें घातली मिठी । संसारा तुटी म्हणे चांगा
१९५४	सकळां	।।ज्ञा.गा.चां.७२.१।।	नोवरीच्या गळां तुळशीच्या माळा । वऱ्हाडी सकळां तुम्हीं व्हावें
१९५५	सकळिक	।।ज्ञा.गा.चां.४५.३।।	चांगा वटेश्वरीं निजभावो । येर सांडुनी सकळिक वावो
१९५६	सकुमार	।।ज्ञा.गा.चां.०९.१।।	बाळक चुकलें सकुमार तान्हुलें । त्यानें पैं सांडिलें मायाजाळ
१९५७	सखी	।।ज्ञा.गा.चां.७०.३।।	शांति निवृत्ति दोघी सुवासिनी । भक्ति करवली सखी बहिणी
१९५८	सगुण	।।ज्ञा.गा.चां.४६.३।।	चांगा वटेश्वरीं निर्गुण । भक्तिभावें झाला सगुण
१९५९	सत्य	।।ज्ञा.गा.चां.५०.६।।	शिवगोत्री चांगा म्हणे आवाच्य नित्य । तें वटेश्वरीं सत्य सांगितलें
१९६०	सत्रावी	।।ज्ञा.गा.चां.४०.१।।	सत्रावी दोहतां कांहींच नाहीं । दोहन तें पाही ब्रह्मस्थानीं
१९६१	सदोदित	।।ज्ञा.गा.चां.४७.२।।	तेथें क्षीरना तूप स्वयंभ नवतीत । ब्रह्म सदोदित मालावलें
१९६२	सदोदित	।।ज्ञा.गा.चां.५३.१।।	मनसंकल्प शुद्ध पैं नव्हे । येऱ्हवी सदोदित आहे चिदानंदीं
१९६३	सदोदित	।।ज्ञा.गा.चां.६२.२।।	तेथें अभ्र ना छाया विश्व ना माया । एकलें ब्रह्म सदोदित
१९६४	सनकादिक	।।ज्ञा.गा.चां.७२.४।।	वटेश्वर चांगा नोवरीचे पाठी । सनकादिक गोष्टी करिताती
१९६५	समाधीं	।।ज्ञा.गा.चां.३६.१।।	सहज समाधीं बैसला योगी । सुषुम्नामार्गी निरोधोनियां
१९६६	सरले	।।ज्ञा.गा.चां.३८.३।।	सेखिं जे सरले सरोनि जे उरले । चांगया दिधलें चोरोनियां
१९६७	सरोनि	।।ज्ञा.गा.चां.३८.३।।	सेखिं जे सरले सरोनि जे उरले । चांगया दिधलें चोरोनियां
१९६८	सर्वही	।।ज्ञा.गा.चां.७०.२।।	पांचही प्राण सर्वही वऱ्हाडी । आशा तृष्णा दोन्ही देशधडी
१९६९	सहज	।।ज्ञा.गा.चां.३६.१।।	सहज समाधीं बैसला योगी । सुषुम्नामार्गी निरोधोनियां
१९७०	सहज	।।ज्ञा.गा.चां.५०.५।।	पदपिंडा रूप रूपातीत सहज । अव्यक्त परि बीज म्हणती त्यातें
१९७१	सहज	।।ज्ञा.गा.चां.५७.३।।	चांगा वटेश्वरीं रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
१९७२	सहज	।।ज्ञा.गा.चां.६२.३।।	वटेश्वर चांगा रूप ना गुण । सहज निर्गुण बाईयांनो
१९७३	सहजसिद्ध	।।ज्ञा.गा.चां.०३.३।।	म्हणे वटेश्वरा ब्रह्म नाहीं । सहजसिद्ध बोले मुक्ताई
१९७४	सहजें	।।ज्ञा.गा.चां.४१.१।।	डोळे पैं दोंदिल जालें माझें । आपुलें सहजें रूप देखे
१९७५	सहस्त्र	।।ज्ञा.गा.चां.३४.१।।	एकवीस सहस्त्र श्वास ते उच्छ्वासी । तो योगियां अभ्यासी स्थिर स्थिर
१९७६	सहोदरी	।।ज्ञा.गा.चां.२३.५।।	घोंगडें माझें फाडलें पोरी । काम क्रोध दोघीं सहोदरी

१९७७	सांग	।।ज्ञा.गा.चां.०१.२।।	चांगा म्हणे बाई सांग मुक्ताबाई । लटिकें साच वर्ततें देहीं
१९७८	सांग	।।ज्ञा.गा.चां.०२.३।।	चांगा म्हणे सांग मुक्ताई । साच कीं लटिकें वर्तते देहीं
१९७९	सांग	।।ज्ञा.गा.चां.१८.४।।	सुईचें आणीवर रचिलें पाठार । मुक्ताई म्हणे चांगया सांग याचा विचार
१९८०	सांगडी	।।ज्ञा.गा.चां.३९.४।।	मुक्ताई सांगडी वटेश्वर तारू । चांगा पैलपारु उतरिला
१९८१	सांगतसे	।।ज्ञा.गा.चां.६६.२।।	मुंगी लाठी मुंगी लाठी । वैकुंठींच्या खुणा सांगतसे गोष्टी
१९८२	सांगतसे	।।ज्ञा.गा.चां.६९.३।।	तो नोवरा नातुडे कोणा । मुक्ताई चांगया सांगतसे खुणा
१९८३	सांगतो	।।ज्ञा.गा.चां.६६.३।।	मुंगिचिया गळां तुळशिचा लोहडणा । चांगा वटेश्वर सांगतो खुणा
१९८४	सांगसी	।।ज्ञा.गा.चां.६१.१।।	देह नाहीं तेथें प्रपंच काई । आन ठायीं ब्रह्म सांगसी काई
१९८५	सांगात	।।ज्ञा.गा.चां.३२.१।।	पतिव्रते पुंश्चलि सांगात जाला । दोहींतें भेटला एक देखा
१९८६	सांगावया	।।ज्ञा.गा.चां.५७.२।।	रूप नाहीं तेथें मन सांगावया गेलें । आपणचि बुडालें अरुपी रे
१९८७	सांगावें	।।ज्ञा.गा.चां.०४.१।।	हेमीं हेम प्रचित पाहीं । अनुभव आलिया सांगावें तें काई
१९८८	सांगितली	।।ज्ञा.गा.चां.३४.२।।	गमना गमन नाहीं संसार पैं नाहीं । वटेश्वरीं सोयी सांगितली
१९८९	सांगितली	।।ज्ञा.गा.चां.६३.३।।	चांगा म्हणे मुक्ताईची आण । सांगितली खूण वटेश्वरीं
१९९०	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.चां.५०.६।।	शिवगोत्री चांगा म्हणे आवाच्य नित्य । तें वटेश्वरीं सत्य सांगितलें
१९९१	सांगितलें	।।ज्ञा.गा.चां.६५.४।।	चांगा म्हणे जीवींचें गुज । वटेश्वरीं मज सांगितलें
१९९२	सांगों	।।ज्ञा.गा.चां.२२.२।।	बुद्धि बुडाली वासना खुंटली । तैसी परी जाली काय सांगों
१९९३	सांगों	।।ज्ञा.गा.चां.२६.१।।	सोहं तें होतें कोहं जालें। निज विसरलें काय सांगों
१९९४	सांगों	।।ज्ञा.गा.चां.२८.२।।	काय सांगों गे माय अवघाचि आहे । अवघेनसी पाहे वटेश्वरीं
१९९५	सांगों	।।ज्ञा.गा.चां.३२.३।।	आपुला सांडिला परावा मांडिला । घराचार नासला काय सांगों
१९९६	सांगों	।।ज्ञा.गा.चां.४२.१।।	पोहों गेलें तंव मी माझी हारपलें । ठकचि ठेलें काय सांगों
१९९७	सांगों	।।ज्ञा.गा.चां.४२.२।।	मन ब्रह्मीं वेडावलें सोहं शब्दीं हारपलें । इंद्रियांसहित बुडालें काय सांगों
१९९८	सांगों	।।ज्ञा.गा.चां.६९.१।।	नोवरीचे पोटीं नोवरा जन्मला । सोहळा जाला काय सांगों
१९९९	सांगों	।।ज्ञा.गा.चां.६९.२।।	नोवऱ्यानें नोवरी देखिलिचि नाहीं । सोहला होतो सांगों काई
२०००	सांठवलें	।।ज्ञा.गा.चां.३७.१।।	सोहं न बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईयांनो
२००१	सांठवलें	।।ज्ञा.गा.चां.४३.१।।	मोहन दुर्बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईये वो
२००२	सांठवीन	।।ज्ञा.गा.चां.१०.१।।	आपुलिया मारूनी येई कां भेटी । मग गोल्हाटीं सांठवीन

२००३	सांडणें	।।ज्ञा.गा.चां.६३.२।।	सांडी तें सांडी मांडीतें मांडी । सांडणें मांडणें दोन्ही सांडी
२००४	सांडवलें	।।ज्ञा.गा.चां.४७.१।।	अरे क्षीरापरिस नवनीत आगळें । क्षीर सांडवलें येर तूप भावो
२००५	सांडवलों	।।ज्ञा.गा.चां.२८.३।।	अवघेपणाची मज पडिलिसे भ्रांती । अवघाचि मी संतीं सांडवलों
२००६	सांडविलें	।।ज्ञा.गा.चां.४९.२।।	अवघेपणाची पडियेली भ्रांती । अवघें मी संतीं सांडविलें
२००७	सांडिं	।।ज्ञा.गा.चां.६०.२।।	सांडिं अभिमान सांडिं अभिमान । चिदानंदीं लीन होई पारे
२००८	सांडिं	।।ज्ञा.गा.चां.६०.२।।	सांडिं अभिमान सांडिं अभिमान । चिदानंदीं लीन होई पारे
२००९	सांडिला	।।ज्ञा.गा.चां.३२.३।।	आपुला सांडिला परावा मांडिला । घराचार नासला काय सांगों
२०१०	सांडिलें	।।ज्ञा.गा.चां.०९.१।।	बाळक चुकलें सकुमार तान्हुलें । त्यानें पैं सांडिलें मायाजाळ
२०११	सांडिशील	।।ज्ञा.गा.चां.६०.३।।	जरी सांडिशील भ्रमु होसील लीनु । तरी चांगा म्हणे तनु वटेश्वरीं
२०१२	सांडी	।।ज्ञा.गा.चां.३७.३।।	अहंकार सांडी बोध पैं जाला । चांगया मोहिला चांगदेवें
२०१३	सांडी	।।ज्ञा.गा.चां.४३.३।।	अहंकार सांडी बोध झाला । चांगा मोहिला चांगदेवीं
२०१४	सांडी	।।ज्ञा.गा.चां.४५.२।।	सांडी सांडी द्वैतभावो । वटेश्वरीं ध्याये देवो रया
२०१५	सांडी	।।ज्ञा.गा.चां.४५.२।।	सांडी सांडी द्वैतभावो । वटेश्वरीं ध्याये देवो रया
२०१६	सांडी	।।ज्ञा.गा.चां.६३.२।।	सांडी तें सांडी मांडीतें मांडी । सांडणें मांडणें दोन्ही सांडी
२०१७	सांडी	।।ज्ञा.गा.चां.६३.२।।	सांडी तें सांडी मांडीतें मांडी । सांडणें मांडणें दोन्ही सांडी
२०१८	सांडी	।।ज्ञा.गा.चां.६३.२।।	सांडी तें सांडी मांडीतें मांडी । सांडणें मांडणें दोन्ही सांडी
२०१९	सांडीं	।।ज्ञा.गा.चां.२३.६।।	मुक्ताई म्हणे घोंगडें सांडीं । वटेश्वरीं मांडीं ठाण आतां
२०२०	सांडीं	।।ज्ञा.गा.चां.२४.२।।	सांडीं बंधन सोय धरीं गव्हारा । जाईं मूळस्थाना आपुलिया
२०२१	सांडीं	।।ज्ञा.गा.चां.५१.१।।	तुझा तूं चुकलासी गिवसुनि घेई । सांडीं देहवासना नाहीं तें घेईं
२०२२	सांडीं	।।ज्ञा.गा.चां.६३.१।।	आहे तें सांडीं नाहीं तें सांडीं । सेखीं उरे तेंचि तूं मांडीं
२०२३	सांडीं	।।ज्ञा.गा.चां.६३.१।।	आहे तें सांडीं नाहीं तें सांडीं । सेखीं उरे तेंचि तूं मांडीं
२०२४	सांडुनी	।।ज्ञा.गा.चां.४५.३।।	चांगा वटेश्वरीं निजभावो । येर सांडुनी सकळिक वावो
२०२५	सांडोनि	।।ज्ञा.गा.चां.६५.३।।	लाज सांडोनि नि:शंक झाली । पांचाही बांधिली पाठीवरी
२०२६	सांढे	।।ज्ञा.गा.चां.२०.२।।	इकडे तिकडे माया हे सांढे । न देखती तरी पैलही मूडे
२०२७	सांदी	।।ज्ञा.गा.चां.७५.३।।	सांदी बिदी ठेविली राखणे । षट्दर्शनें लाविली भांडणें
२०२८	साकार	।।ज्ञा.गा.चां.४८.१।।	साकार पूजितां निराकार जालें। शून्यीं बुडालें बाईये वो

२०२९	साकारा	।।ज्ञा.गा.चां.१३.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया वटेश्वरा । निरुता पाहे स्वयें साकारा
२०३०	साकारातीत	।।ज्ञा.गा.चां.११.२।।	जो जो जो जो म्हणतसे माया । साकारातीत निज रे चांगया
२०३१	साच	।।ज्ञा.गा.चां.०१.२।।	चांगा म्हणे बाई सांग मुक्ताबाई । लटिकें साच वर्ततें देहीं
२०३२	साच	।।ज्ञा.गा.चां.०२.१।।	बंधन नाहीं बद्ध नाहीं । साच कीं लटिकें तेंही नाहीं
२०३३	साच	।।ज्ञा.गा.चां.०२.२।।	भेद नाहीं भेदसी काई । साच कीं लटिकें वर्ततें देहीं
२०३४	साच	।।ज्ञा.गा.चां.०२.३।।	चांगा म्हणे सांग मुक्ताई । साच कीं लटिकें वर्तते देहीं
२०३५	साचार	।।ज्ञा.गा.चां.७२.२।।	मांडाल आपुला घराचार । नोवरी साचार पर्णिलिये
२०३६	साचे	।।ज्ञा.गा.चां.२७.२।।	भले रे भले रे दास गोपाळाचे । भक्तिबोधें बोधले साचे
२०३७	साचें	।।ज्ञा.गा.चां.०४.२।।	सोहंकार मन न सोडीं साचें । मी नाहीं तेथें तूं कैचें
२०३८	सादविते	।।ज्ञा.गा.चां.०७.२।।	पाळणा लाविला हृदयकमळीं । मुक्ताई जवळी सादविते
२०३९	साधिलें	।।ज्ञा.गा.चां.०५.४।।	मुक्ताई जीवन चांगया दिधलें । निर्गुणीं साधिलें घर कैसें
२०४०	सामाविलें	।।ज्ञा.गा.चां.१७.२।।	करीं कर धरियला मुष्टीं । करें सामाविलें आपुल्या दृष्टीं
२०४१	सामावे	।।ज्ञा.गा.चां.५०.१।।	मही अंबु तेज मारुत । गगन सामावे ज्ञानपरी ज्ञानी
२०४२	सामावे	।।ज्ञा.गा.चां.५०.४।।	मन बुद्धि चित्त इंद्रियेंसी अहंकार । सामावे आकार निराकारी
२०४३	सासु	।।ज्ञा.गा.चां.६७.३।।	पुत्र पितयाचा व्रतबंध करी । वांझ सासु कन्यादान दे नोवरी
२०४४	सासुनें	।।ज्ञा.गा.चां.१९.३।।	सासुनें खादलें उंडे सुन तरळे । लेकी लासिली जांवाई गडबडा लोळे
२०४५	सासुरिया	।।ज्ञा.गा.चां.६५.१।।	क्रोधाची आगटी बांधोनियां पोटीं । सासुरिया पाठीं लागतसे
२०४६	सासू	।।ज्ञा.गा.चां.६७.१।।	सासूचे आधीं सून जन्मली। सून मारून सासू नोवरी झाली
२०४७	सासूचे	।।ज्ञा.गा.चां.६७.१।।	सासूचे आधीं सून जन्मली। सून मारून सासू नोवरी झाली
२०४८	साहीजणें	।।ज्ञा.गा.चां.१७.१।।	राउळींचे कर चुकले जाण । गिवसिताती साहीजणें वेळोवेळीं
२०४९	सिद्धांतीचें	।।ज्ञा.गा.चां.३०.४।।	हें बोलणें सिद्धांतीचें शेवटीं । चांगया वेदांतीं कथन केलें
२०५०	सिद्धांतीचें	।।ज्ञा.गा.चां.६७.४।।	सिद्धांतीचें वर्म अनुभवीं जाणे । वटेश्वर चांगा बोलिला खुणे
२०५१	सुईचें	।।ज्ञा.गा.चां.१८.४।।	सुईचें आणीवर रचिलें पाठार । मुक्ताई म्हणे चांगया सांग याचा विचार
२०५२	सुईण	।।ज्ञा.गा.चां.१८.३।।	डोळियांतील बाहुली जालिसे गरुवारू । तिशी सुईण मेळवा अरुवारु
२०५३	सुख	।।ज्ञा.गा.चां.१२.२।।	बोलवी चांगया मुक्ताई माता । ब्रह्मविद्या परीये सुख देतां
२०५४	सुख	।।ज्ञा.गा.चां.१५.२।।	सुख तें कवण दु:ख तें कवण । दोहीं अज्ञान करीं पारे

२०५५	सुख	।।ज्ञा.गा.चां.४१.३।।	माझें सुख सुखेंचि भोगावें । डोळया पाडावें डोळेवीण
२०५६	सुख	।।ज्ञा.गा.चां.५२.२।।	आवडी वालभा डोळ्यां देख । तैसें पाहे सुख ज्ञानदृष्टीं
२०५७	सुख	।।ज्ञा.गा.चां.५२.३।।	जोडिलें सुख नवजाये । तैसा चांगा पाहे वटेश्वरीं
२०५८	सुखदु:ख	।।ज्ञा.गा.चां.०३.१।।	नाहीं सुखदु:ख पापपुण्य नाहीं । नाहीं कर्मधर्म कल्पना नाहीं
२०५९	सुखा	।।ज्ञा.गा.चां.२५.१।।	भावें भक्ति करूनि वैराग्य जोडसी । तरी तूं पावसी ब्रह्म सुखा
२०६०	सुखाची	।।ज्ञा.गा.चां.४१.२।।	सुखाची माऊली भेटावया आली । स्तनपान जाली याचकासी
२०६१	सुखाचे	।।ज्ञा.गा.चां.१५.१।।	सुखाचे शेवटीं दु:ख आलें भेटी । भेटलियासाठीं तेंही नुरे
२०६२	सुखें	।।ज्ञा.गा.चां.१०.३।।	सोहं सोहं सोहं हाचि धरीं छंदु । सुखें निद्रा करीं अद्वैतीं रे
२०६३	सुखेंचि	।।ज्ञा.गा.चां.४१.३।।	माझें सुख सुखेंचि भोगावें । डोळया पाडावें डोळेवीण
२०६४	सुणे	।।ज्ञा.गा.चां.७६.२।।	अंबुला तुम्हीं विसंबा झणें । अंबुलीयावीण जेवीत सुणे
२०६५	सुत	।।ज्ञा.गा.चां.०८.१।।	गुणातीत डाहाळीं पाळणा लाविला । तेथें सुत पहुडला मुक्ताईचा
२०६६	सुतली	।।ज्ञा.गा.चां.७६.१।।	अंबुल्यासवें सुतली गोरी । पाहे तंव अंबुला नेला चोरी
२०६७	सुता	।।ज्ञा.गा.चां.०९.४।।	मुक्ताई म्हणे नांव पैं ठेवीन । सुता बोलावीन वटेश्वरा
२०६८	सुन	।।ज्ञा.गा.चां.१९.३।।	सासुनें खादलें उंडे सुन तरळे । लेकी लासिली जांवाई गडबडा लोळे
२०६९	सुमन	।।ज्ञा.गा.चां.३५.२।।	तेथें सुमन झाडीन अनुहातें । शिष्ट अनुभवुनि बुद्धि तोचि जाला
२०७०	सुवासिनी	।।ज्ञा.गा.चां.७०.३।।	शांति निवृत्ति दोघी सुवासिनी । भक्ति करवली सखी बहिणी
२०७१	सुषुम्नामार्गी	।।ज्ञा.गा.चां.३६.१।।	सहज समाधीं बैसला योगी । सुषुम्नामार्गी निरोधोनियां
२०७२	सूक्ष्म	।।ज्ञा.गा.चां.७४.३।।	वटेश्वरीं चांगा सूक्ष्म स्थूळ । जाति ना कूळ बाईयांनो
२०७३	सूक्ष्मापरतें	।।ज्ञा.गा.चां.५०.३।।	स्थूळ सूक्ष्मापरतें कारणा वरतें । त्याहुनी परतें परात्पर
२०७४	सून	।।ज्ञा.गा.चां.६७.१।।	सासूचे आधीं सून जन्मली। सून मारून सासू नोवरी झाली
२०७५	सून	।।ज्ञा.गा.चां.६७.१।।	सासूचे आधीं सून जन्मली। सून मारून सासू नोवरी झाली
२०७६	सेखि	।।ज्ञा.गा.चां.२२.१।।	बुथिचेनि बोले नाहीं मविले । सेखि पाहे तंव कांहीं ना जालें
२०७७	सेखिं	।।ज्ञा.गा.चां.३८.३।।	सेखिं जे सरले सरोनि जे उरले । चांगया दिधलें चोरोनियां
२०७८	सेखीं	।।ज्ञा.गा.चां.३९.३।।	बुडाला बुडाला ऐसें जन लोक म्हणती । सेखीं उडी कोणी न घालिती
२०७९	सेखीं	।।ज्ञा.गा.चां.६३.१।।	आहे तें सांडीं नाहीं तें सांडीं । सेखीं उरे तेंचि तूं मांडीं
२०८०	सोडीं	।।ज्ञा.गा.चां.०४.२।।	सोहंकार मन न सोडीं साचें । मी नाहीं तेथें तूं कैचें

२०८१	सोडीं	।।ज्ञा.गा.चां.०६.२।।	सोडीं सोडीं भवाची भ्रांति । तेणें होय अज्ञान निवृत्ति
२०८२	सोडीं	।।ज्ञा.गा.चां.०६.२।।	सोडीं सोडीं भवाची भ्रांति । तेणें होय अज्ञान निवृत्ति
२०८३	सोडीं	।।ज्ञा.गा.चां.५५.२।।	सोय धरीं मूळ स्थान न सोडीं । बंधन तोडीं आलिया रे
२०८४	सोडुनी	।।ज्ञा.गा.चां.५३.२।।	मनातें बुडवोनी इंद्रियातें दवडुनी । मी हें सोडुनी सोहं धरी
२०८५	सोय	।।ज्ञा.गा.चां.१६.२।।	तेथें कांहींच नाहीं तेथें कांहींच नाहीं । सोय धरीं आपुली रे
२०८६	सोय	।।ज्ञा.गा.चां.२४.२।।	सांडीं बंधन सोय धरीं गव्हारा । जाईं मूळस्थाना आपुलिया
२०८७	सोय	।।ज्ञा.गा.चां.२५.३।।	चांग्या सोय धरी ज्ञान वटेश्वरीं । मुक्ताई जिव्हारीं बोध करी
२०८८	सोय	।।ज्ञा.गा.चां.५५.२।।	सोय धरीं मूळ स्थान न सोडीं । बंधन तोडीं आलिया रे
२०८९	सोयरीक	।।ज्ञा.गा.चां.६८.३।।	विश्वरूप नोवरी संन्याशा रातली । त्या आम्हा भली सोयरीक जाली
२०९०	सोयरीक	।।ज्ञा.गा.चां.७२.३।।	वरमायेचे चीर वोहमाय नेसली । त्या आम्हां भली सोयरीक झाली
२०९१	सोयी	।।ज्ञा.गा.चां.३४.२।।	गमना गमन नाहीं संसार पैं नाहीं । वटेश्वरीं सोयी सांगितली
२०९२	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.०४.३।।	अहंतेसीं सोहं तें गूज । मुक्ताई म्हणे चांगया बूझ
२०९३	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.१०.३।।	सोहं सोहं सोहं हाचि धरीं छंदु । सुखें निद्रा करीं अद्वैतीं रे
२०९४	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.१०.३।।	सोहं सोहं सोहं हाचि धरीं छंदु । सुखें निद्रा करीं अद्वैतीं रे
२०९५	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.१०.३।।	सोहं सोहं सोहं हाचि धरीं छंदु । सुखें निद्रा करीं अद्वैतीं रे
२०९६	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.११.३।।	सोहं सोहं षट्चक्रीं न्यासे । तुज परिये देतां मीच न दिसे
२०९७	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.११.३।।	सोहं सोहं षट्चक्रीं न्यासे । तुज परिये देतां मीच न दिसे
२०९८	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.२६.१।।	सोहं तें होतें कोहं जालें। निज विसरलें काय सांगों
२०९९	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.२६.३।।	वटेश्वर चांगा ज्ञानदीपें उजळला । सोहं शब्दीं लावियला बाईयांनो
२१००	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.३३.३।।	चांगा द्वैत होता तो अद्वैत जाला । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
२१०१	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.३४.३।।	वटेश्वर जगीं जिव्हाळा । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
२१०२	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.३६.३।।	चांगा वटेश्वर सोहं जाला । अवघाचि गिळीयेला बाईये वो
२१०३	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.३७.१।।	सोहं न बुद्धि पैं वेगळें । अहं सांठवलें बाईयांनो
२१०४	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.३७.२।।	अहं मथितां सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें
२१०५	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.४२.२।।	मन ब्रह्मीं वेडावलें सोहं शब्दीं हारपलें । इंद्रियांसहित बुडालें काय सांगों
२१०६	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.४३.२।।	अहं मथिता सोहं आहे । अविद्यामायें व्यापियेलें

२१०७	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.५१.२।।	सोहं सोहं हा घेई विचार । हें जाणतो वटेश्वर
२१०८	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.५१.२।।	सोहं सोहं हा घेई विचार । हें जाणतो वटेश्वर
२१०९	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.५३.२।।	मनातें बुडवोनी इंद्रियातें दवडुनी । मी हें सोडुनी सोहं धरी
२११०	सोहं	।।ज्ञा.गा.चां.५३.३।।	चांगा वटेश्वरीं सोहं झाला । अवघाचि बुडाला ज्ञानडोहीं
२१११	सोहंकार	।।ज्ञा.गा.चां.०४.२।।	सोहंकार मन न सोडीं साचें । मी नाहीं तेथें तूं कैचें
२११२	सोहंकारीं	।।ज्ञा.गा.चां.१०.२।।	शांति धाया मेळवीन तुज । मग तूं बूझ सोहंकारीं
२११३	सोहंकारु	।।ज्ञा.गा.चां.३२.२।।	दोहींचा गुण एक जाला । निर्गुण दादुला सोहंकारु
२११४	सोहंभावें	।।ज्ञा.गा.चां.१६.३।।	वटेश्वरसुतातें बोले मुक्ताई । सोहंभावें अखंडित राहीं
२११५	सोहला	।।ज्ञा.गा.चां.६९.२।।	नोवऱ्यानें नोवरी देखिलिचि नाहीं । सोहला होतो सांगों काई
२११६	सोहळा	।।ज्ञा.गा.चां.६९.१।।	नोवरीचे पोटीं नोवरा जन्मला । सोहळा जाला काय सांगों
२११७	सोहळा	।।ज्ञा.गा.चां.७१.२।।	सोहळा जाला नोवरा गांवा गेला । वेगीं आइती करा नोवरी बोलावा
२११८	स्तनपान	।।ज्ञा.गा.चां.४१.२।।	सुखाची माऊली भेटावया आली । स्तनपान जाली याचकासी
२११९	स्तनीं	।।ज्ञा.गा.चां.४०.२।।	दो स्तनीं पान्हाईली तिसरेनी दोहिली । दोहन ते उरली विश्वंभरा
२१२०	स्थान	।।ज्ञा.गा.चां.५५.२।।	सोय धरीं मूळ स्थान न सोडीं । बंधन तोडीं आलिया रे
२१२१	स्थिर	।।ज्ञा.गा.चां.०८.५।।	एकविससहस्त्र श्वास वेळोवेळां । बाळा तोही डोळा स्थिर करी
२१२२	स्थिर	।।ज्ञा.गा.चां.३४.१।।	एकवीस सहस्त्र श्वास ते उच्छ्वासी । तो योगियां अभ्यासी स्थिर स्थिर
२१२३	स्थिर	।।ज्ञा.गा.चां.३४.१।।	एकवीस सहस्त्र श्वास ते उच्छ्वासी । तो योगियां अभ्यासी स्थिर स्थिर
२१२४	स्थूळ	।।ज्ञा.गा.चां.५०.३।।	स्थूळ सूक्ष्मापरतें कारणा वरतें । त्याहुनी परतें परात्पर
२१२५	स्थूळ	।।ज्ञा.गा.चां.७४.३।।	वटेश्वरीं चांगा सूक्ष्म स्थूळ । जाति ना कूळ बाईयांनो
२१२६	स्वप्न	।।ज्ञा.गा.चां.०१.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया भ्रमिस्त देहीं । निर्धारी राहीं स्वप्न कैचें
२१२७	स्वप्नीं	।।ज्ञा.गा.चां.१२.३।।	डोळा लाउनी निजीं निजला निवांत । स्वप्नीं वटेश्वर देखिला निवांत
२१२८	स्वप्नींचा	।।ज्ञा.गा.चां.०१.१।।	स्वप्नींचा आत्मा केउता आहे । मागुता ये हें नवल काई
२१२९	स्वयंभ	।।ज्ञा.गा.चां.४७.२।।	तेथें क्षीरना तूप स्वयंभ नवतीत । ब्रह्म सदोदित मालावलें
२१३०	स्वयंभू	।।ज्ञा.गा.चां.१५.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया चेई । स्वयंभू चेइला वटेश्वरीं
२१३१	स्वयें	।।ज्ञा.गा.चां.१३.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया वटेश्वरा । निरुता पाहे स्वयें साकारा
२१३२	स्वर्गीं	।।ज्ञा.गा.चां.६७.२।।	आचोजीं चोजवितलें । तें स्वर्गीं जाणवलें रे भाई

२१३३	स्वामी	।।ज्ञा.गा.चां.७५.४।।	पळतां अंबुला पदरीं धरिला । चांगाया स्वामी वटेश्वरीं भेटला
२१३४	हटासि	।।ज्ञा.गा.चां.७५.१।।	अंबुला विकावया हटासि नेला । मोल जालें तंव पळुनी गेला
२१३५	हरितसे	।।ज्ञा.गा.चां.०५.२।।	हरितसे तेज अभिमान ताठा । एकतत्वें वैकुंठा हरिपाठें
२१३६	हरिपाठें	।।ज्ञा.गा.चां.०५.२।।	हरितसे तेज अभिमान ताठा । एकतत्वें वैकुंठा हरिपाठें
२१३७	हरिभावीं	।।ज्ञा.गा.चां.५४.४।।	मुक्ताई चांगया तत्त्वें तत्त्व लया । हरिभावीं माया हारपली
२१३८	हरीचे	।।ज्ञा.गा.चां.२७.१।।	ऐलाड हुडाचे पैलाड हुडाचे । जागवा जागवा हरीचे
२१३९	हळदुली	।।ज्ञा.गा.चां.७३.३।।	पर्णिली शांति बैसली पाटीं । मुक्ताई करवली हळदुली वाटी
२१४०	हा	।।ज्ञा.गा.चां.२५.२।।	ज्ञानतत्त्वीं करीं करीं हा विचार । निर्गुणीं आकार निरामय
२१४१	हा	।।ज्ञा.गा.चां.५१.२।।	सोहं सोहं हा घेई विचार । हें जाणतो वटेश्वर
२१४२	हा	।।ज्ञा.गा.चां.७०.१।।	कुडी हे नोवरी आत्मा हा नोवरा । दोघें पर्णू जाति निरंतरा
२१४३	हा	।।ज्ञा.गा.चां.७१.१।।	आत्मा हा नोवरा कुडी हे नोवरी। लिंबलोण करीं वोहरासी
२१४४	हांतासि	।।ज्ञा.गा.चां.५५.१।।	मुक्त हांतासि तो बंध पावसी । आपल्या दोरीं आपण बांधिलासी
२१४५	हाचि	।।ज्ञा.गा.चां.१०.३।।	सोहं सोहं सोहं हाचि धरीं छंदु । सुखें निद्रा करीं अद्वैतीं रे
२१४६	हाटा	।।ज्ञा.गा.चां.७७.१।।	अवघी घोंगडी नेली हाटा । दावी चोहटा पंढरीरावो
२१४७	हातीं	।।ज्ञा.गा.चां.६८.१।।	नोवरीचे हातीं चित्रीव काठी। नोवरी लागे संन्याशापाठीं
२१४८	हातीं	।।ज्ञा.गा.चां.७१.४।।	ज्याची नोवरी त्या हातीं लाविली । चांगा म्हणे आतां निश्चिंत झाली
२१४९	हातीं	।।ज्ञा.गा.चां.७३.२।।	हातीं कांकण उभा वटेश्वरीं । शांति हे नोवरी पर्णावया
२१५०	हारपली	।।ज्ञा.गा.चां.५४.४।।	मुक्ताई चांगया तत्त्वें तत्त्व लया । हरिभावीं माया हारपली
२१५१	हारपलें	।।ज्ञा.गा.चां.२२.३।।	मुक्ताई म्हणे चांगया नवल वितलें । असतां मी माझें हारपलें
२१५२	हारपलें	।।ज्ञा.गा.चां.४२.१।।	पोहों गेलें तंव मी माझी हारपलें । ठकचि ठेलें काय सांगों
२१५३	हारपलें	।।ज्ञा.गा.चां.४२.२।।	मन ब्रह्मीं वेडावलें सोहं शब्दीं हारपलें । इंद्रियांसहित बुडालें काय सांगों
२१५४	हारपलें	।।ज्ञा.गा.चां.५८.३।।	व्योमीं व्योम हारपलें जैसें । चांगा वटेश्वरा देखतां तैसें
२१५५	हारी	।।ज्ञा.गा.चां.६६.१।।	मृगजळावरी मुंगियांच्या हारी। दुरूनी नारी दावितसे
२१५६	हिंसा	।।ज्ञा.गा.चां.२३.४।।	हिंसा निंदा चिंता या तिघी जणी । घोंगडीया आटणी होतसे
२१५७	हुडाचे	।।ज्ञा.गा.चां.२७.१।।	ऐलाड हुडाचे पैलाड हुडाचे । जागवा जागवा हरीचे
२१५८	हुडाचे	।।ज्ञा.गा.चां.२७.१।।	ऐलाड हुडाचे पैलाड हुडाचे । जागवा जागवा हरीचे

२१५९	हृदयकमळीं	।।ज्ञा.गा.चां.०७.२।।	पाळणा लाविला हृदयकमळीं । मुक्ताई जवळी सादविते
२१६०	हे	।।ज्ञा.गा.चां.२०.१।।	दृश्य आणि द्रष्टा हे पैलीकडे । बाहिजु पाहतां आत्मज्ञान खडे
२१६१	हे	।।ज्ञा.गा.चां.२०.२।।	इकडे तिकडे माया हे सांढे । न देखती तरी पैलही मूडे
२१६२	हे	।।ज्ञा.गा.चां.७०.१।।	कुडी हे नोवरी आत्मा हा नोवरा । दोघें पर्णू जाति निरंतरा
२१६३	हे	।।ज्ञा.गा.चां.७१.१।।	आत्मा हा नोवरा कुडी हे नोवरी। लिंबलोण करीं वोहरासी
२१६४	हे	।।ज्ञा.गा.चां.७३.२।।	हातीं कांकण उभा वटेश्वरीं । शांति हे नोवरी पर्णावया
२१६५	हें	।।ज्ञा.गा.चां.०१.१।।	स्वप्नींचा आत्मा केउता आहे । मागुता ये हें नवल काई
२१६६	हें	।।ज्ञा.गा.चां.०८.४।।	निभ्रांत आतां पाळणा विणवुनी । मन हें बोधोनी पवन दोरा
२१६७	हें	।।ज्ञा.गा.चां.१३.१।।	रूप ना छाया त्रिगुणरहित । ज्योतिस्वरूप हें पां नित्य
२१६८	हें	।।ज्ञा.गा.चां.३०.४।।	हें बोलणें सिद्धांतीचें शेवटीं । चांगया वेदांतीं कथन केलें
२१६९	हें	।।ज्ञा.गा.चां.५१.२।।	सोहं सोहं हा घेई विचार । हें जाणतो वटेश्वर
२१७०	हें	।।ज्ञा.गा.चां.५३.२।।	मनातें बुडवोनी इंद्रियातें दवडुनी । मी हें सोडुनी सोहं धरी
२१७१	हेंचि	।।ज्ञा.गा.चां.२३.१।।	अहंकार अविद्या हेंचि पैं घोंगडी । पांगुरता गोडी नाहीं मज
२१७२	हेम	।।ज्ञा.गा.चां.०४.१।।	हेमीं हेम प्रचित पाहीं । अनुभव आलिया सांगावें तें काई
२१७३	हेमीं	।।ज्ञा.गा.चां.०४.१।।	हेमीं हेम प्रचित पाहीं । अनुभव आलिया सांगावें तें काई
२१७४	होई	।।ज्ञा.गा.चां.१३.२।।	जाणें येणें नाहीं ते निर्गुण पाही । चैतन्य होई शुद्धबुद्ध
२१७५	होई	।।ज्ञा.गा.चां.६०.२।।	सांडिं अभिमान सांडिं अभिमान । चिदानंदीं लीन होई पारे
२१७६	होईं	।।ज्ञा.गा.चां.५९.३।।	चांगा म्हणे वटेश्वर आपणापें ध्याईं । मग निजलिंग तूंचि होईं
२१७७	होउनि	।।ज्ञा.गा.चां.५८.१।।	आकार नाहीं मा भाविसी काई । देहीं देवरूप होउनि राहीं
२१७८	होउनियां	।।ज्ञा.गा.चां.६४.२।।	ते ते काई ते ते पाही । ते ठायीं राहीं नाहीं होउनियां
२१७९	होतसे	।।ज्ञा.गा.चां.२३.४।।	हिंसा निंदा चिंता या तिघी जणी । घोंगडीया आटणी होतसे
२१८०	होता	।।ज्ञा.गा.चां.३१.१।।	आनंदवनीं भ्रतार होता । झुरकन उडाला गेला केउता
२१८१	होता	।।ज्ञा.गा.चां.३३.३।।	चांगा द्वैत होता तो अद्वैत जाला । सोहं शब्दीं राहिला वटेश्वरीं
२१८२	होतासि	।।ज्ञा.गा.चां.२४.१।।	मुक्त होतासि तो कां बद्ध झालासी । आपल्या बंधनें आपण बांधलासी
२१८३	होतें	।।ज्ञा.गा.चां.२६.१।।	सोहं तें होतें कोहं जालें। निज विसरलें काय सांगों
२१८४	होतो	।।ज्ञा.गा.चां.२३.२।।	घोंगडें नेलें नारायणा । अछिप होतो बोल कोणा

२१८५	होतो	।।ज्ञा.गा.चां.६९.२।।	नोवऱ्यानें नोवरी देखिलिचि नाहीं । सोहला होतो सांगों काई
२१८६	होय	।।ज्ञा.गा.चां.०६.२।।	सोडीं सोडीं भवाची भ्रांति । तेणें होय अज्ञान निवृत्ति
२१८७	होय	।।ज्ञा.गा.चां.३९.२।।	बुडतो काय बोंब न होय । थडियेचा पाहे कवतुक
२१८८	होसील	।।ज्ञा.गा.चां.६०.३।।	जरी सांडिशील भ्रमु होसील लीनु । तरी चांगा म्हणे तनु वटेश्वरीं
२१८९	क्षपणिक	।।ज्ञा.गा.चां.६८.४।।	दिगंबर नोवरा क्षपणिक वऱ्हाडी । वटेश्वर चांगा वाहतो लुगडीं
२१९०	क्षमा	।।ज्ञा.गा.चां.०७.३।।	शांति क्षमा विदेह पैं वर्णिती । नांव पैं ठेविती अद्वैतासी
२१९१	क्षीर	।।ज्ञा.गा.चां.४०.३।।	चांगा वटेश्वर विश्वंभर जाला । प्रेमें तो लाधला क्षीर देखा
२१९२	क्षीर	।।ज्ञा.गा.चां.४७.१।।	अरे क्षीरापरिस नवनीत आगळें । क्षीर सांडवलें येर तूप भावो
२१९३	क्षीरना	।।ज्ञा.गा.चां.४७.२।।	तेथें क्षीरना तूप स्वयंभ नवतीत । ब्रह्म सदोदित मालावलें
२१९४	क्षीरापरिस	।।ज्ञा.गा.चां.४७.१।।	अरे क्षीरापरिस नवनीत आगळें । क्षीर सांडवलें येर तूप भावो
२१९५	ज्ञान	।।ज्ञा.गा.चां.२५.३।।	चांग्या सोय धरी ज्ञान वटेश्वरीं । मुक्ताई जिव्हारीं बोध करी
२१९६	ज्ञानडोहीं	।।ज्ञा.गा.चां.५३.३।।	चांगा वटेश्वरीं सोहं झाला । अवघाचि बुडाला ज्ञानडोहीं
२१९७	ज्ञानतत्त्वीं	।।ज्ञा.गा.चां.२५.२।।	ज्ञानतत्त्वीं करीं करीं हा विचार । निर्गुणीं आकार निरामय
२१९८	ज्ञानदीपें	।।ज्ञा.गा.चां.२६.३।।	वटेश्वर चांगा ज्ञानदीपें उजळला । सोहं शब्दीं लावियला बाईयांनो
२१९९	ज्ञानदृष्टी	।।ज्ञा.गा.चां.०७.४।।	वटेश्वरसूत चांगा अवधूत । मुक्ताई शांतवीत ज्ञानदृष्टी
२२००	ज्ञानदृष्टीं	।।ज्ञा.गा.चां.५२.२।।	आवडी वालभा डोळ्यां देख । तैसें पाहे सुख ज्ञानदृष्टीं
२२०१	ज्ञानपरी	।।ज्ञा.गा.चां.५०.१।।	मही अंबु तेज मारुत । गगन सामावे ज्ञानपरी ज्ञानी
२२०२	ज्ञानी	।।ज्ञा.गा.चां.५०.१।।	मही अंबु तेज मारुत । गगन सामावे ज्ञानपरी ज्ञानी

पाहे पां ध्वजेचें चिरगूट। राया जतन करितां कष्ट।।१।।
तैसा मी एक पतीत। परी तुझा मुद्रांकित।।२।।
मसीपत्र तें केवढें। रावो चालवी आपुल्या पाडें।।३।।
बाप रखुमादेविवरदा। सांभाळावें आपुल्या ब्रिदा।।४।।
***

बोलिलीं लेकुरें। वेडीं वांकुडीं उत्तरें।।१।।
करा क्षमा अपराध। महाराज तुम्ही सिद्ध।।२।।
नाहीं विचारिला। अधिकार म्यां आपुला।।३।।
तुका म्हणे ज्ञानेश्वरा। राखा पायांपें किंकरा।।४।।
***